

Ο ΛΟΓΟΣ ΕΝΣΑΡΚΩΝΕΤΑΙ

ΤΟΜΟΣ 5

ΟΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΩΝ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΟΥ ΘΕΟΥ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Οι ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών (1)	1
Γιατί είναι απαραίτητο να διακρίνει κανείς τους ψευδοεπικεφαλής.....	1
Μια επισκόπηση των δεκαπέντε ευθυνών των επικεφαλής και των εργατών.....	3
Σημείο πρώτο: Να οδηγούν τους ανθρώπους στο να τρώνε και να πίνουν τον λόγο του Θεού και να τον κατανοούν, και να εισέρχονται στην πραγματικότητα του λόγου του Θεού	8
Οι ψευδοεπικεφαλής δεν διαθέτουν το επίπεδο και την ικανότητα να κατανοούν τα λόγια του Θεού	8
Οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να οδηγήσουν τους ανθρώπους στην αλήθεια-πραγματικότητα.....	16
Σημείο δεύτερο: Να γνωρίζουν την κατάσταση κάθε λογής ανθρώπου και να επιλύουν τις διάφορες δυσκολίες που σχετίζονται με τη ζωή-είσοδο και τις οποίες συναντούν στην αληθινή τους ζωή (Μέρος πρώτο).....	19
Οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να διακρίνουν τις καταστάσεις των ανθρώπων κάθε είδους	19
Οι ψευδοεπικεφαλής δεν είναι σε θέση να λύσουν δυσκολίες και προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι στη ζωή-είσοδό τους.....	24
Οι ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών (2)	30
Σημείο δεύτερο: Να γνωρίζουν την κατάσταση κάθε λογής ανθρώπου και να επιλύουν τις διάφορες δυσκολίες που σχετίζονται με τη ζωή-είσοδο και τις οποίες συναντούν στην αληθινή τους ζωή (Μέρος δεύτερο).....	32
Οκτώ είδη δυσκολιών σε σχέση με τη ζωή-είσοδο	32
I. Δυσκολίες που σχετίζονται με την εκτέλεση του καθήκοντος	32
II. Ζητήματα που σχετίζονται με το πώς αντιμετωπίζει κάποιος τις προοπτικές του και το πεπρωμένο του	34
III. Δυσκολίες που σχετίζονται με τις διαπροσωπικές σχέσεις	35
IV. Ζητήματα που σχετίζονται με τα ανθρώπινα αισθήματα	36
V. Ζητήματα που σχετίζονται με τη λαχτάρα για τις ανέσεις της σάρκας	37
VI. Δυσκολίες σε σχέση με την αυτογνωσία	39
VII. Οι διάφορες εκδηλώσεις των ανθρώπων στον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζουν τον Θεό	40

VIII. Οι στάσεις και οι διάφορες εκδηλώσεις των ανθρώπων στον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζουν την αλήθεια.....	41
Οι δυσμενείς επιπτώσεις και οι συνέπειες του έργου των ψευδοεπικεφαλής	45
Σημείο τρίτο: Να συναναστρέφονται σχετικά με τις αλήθεια-αρχές που θα πρέπει να γίνουν κατανοητές, ώστε να εκτελείται σωστά το κάθε καθήκον (Μέρος πρώτο).....	55
Οι ψευδοεπικεφαλής μπορούν μόνο ν' αναφέρουν λόγια και δόγματα για να προτρέψουν τους ανθρώπους	55
Οι ψευδοεπικεφαλής δεν κάνουν αληθινό έργο ούτε ασχολούνται με το έργο που τους αναλογεί	62
Οι ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών (3)	71
Σημείο τρίτο: Να συναναστρέφονται σχετικά με τις αλήθεια-αρχές που θα πρέπει να γίνουν κατανοητές, ώστε να εκτελείται σωστά το κάθε καθήκον (Μέρος δεύτερο).....	71
Οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να συναναστραφούν πάνω στις αρχές της εκτέλεσης έργου	72
Σημείο τέταρτο: Να είναι ενημερωμένοι για τις συνθήκες των επιβλεπόντων διαφόρων εργασιών και του προσωπικού που είναι αρμόδιο για διάφορες σημαντικές δουλειές, και να προσαρμόσουν τα καθήκοντα που τους έχουν ανατεθεί ή να τους απαλλάξουν από το καθήκον τους άμεσα εφόσον απαιτείται, προκειμένου να αποτρέψουν ή να περιορίσουν τις απώλειες που προκαλούνται από τη χρήση ακατάλληλων ανθρώπων και να εγγυηθούν την αποτελεσματικότητα και την ομαλή πρόοδο του έργου	79
Οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει ν' αντιλαμβάνονται τις συνθήκες των επιβλεπόντων διαφόρων εργασιών	79
Τα πρότυπα επιλογής των επιβλεπόντων διαφόρων εργασιών	81
Οι εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής σε σχέση με τους επόπτες των διαφόρων εργασιών	82
I. Πώς αντιμετωπίζουν οι ψευδοεπικεφαλής τους επόπτες που δεν κάνουν αληθινό έργο.....	83
II. Πώς αντιμετωπίζουν οι ψευδοεπικεφαλής τους επόπτες που έχουν χαμηλό επίπεδο και δεν έχουν εργασιακή ικανότητα	96
III. Πώς αντιμετωπίζουν οι ψευδοεπικεφαλής τους επόπτες που βασανίζουν τους άλλους και προκαλούν αναστάτωση στο εκκλησιαστικό έργο	103

IV. Πώς αντιμετωπίζουν οι ψευδοεπικεφαλής τους επόπτες που αντιτίθενται στις εργασιακές ρυθμίσεις και ενεργούν με τον δικό τους τρόπο	107
V. Πώς αντιμετωπίζουν οι ψευδοεπικεφαλής τους επόπτες που είναι αντίχριστοι και εγκαθιδρύουν ανεξάρτητα βασίλεια	111
Οι ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών (4)	114
Σημείο πέμπτο: Να φροντίζουν ώστε η αντίληψη και η κατανόησή τους σχετικά με την κατάσταση και την πρόοδο κάθε αντικειμένου του έργου να είναι ενημερωμένες, και να είναι σε θέση να επιλύσουν άμεσα τυχόν προβλήματα, να διορθώσουν αποκλίσεις και να αποκαταστήσουν τυχόν παραλήψεις στο έργο, έτσι ώστε αυτό να προχωρήσει ομαλά.....	114
Οι ψευδοεπικεφαλής ενδίδουν στις ανέσεις και δεν εμβαθύνουν στο επίπεδο της βάσης για να κατανοήσουν το έργο	114
Οι ψευδοεπικεφαλής δεν παρακολουθούν το έργο ούτε παρέχουν κατεύθυνση σχετικά με αυτό.....	131
Οι ψευδοεπικεφαλής δεν κάνουν αληθινό έργο, κι αυτό καθυστερεί την πρόοδο του έργου.....	133
Οι ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών (5)	151
Σημείο έκτο: Να προάγουν και να καλλιεργούν κάθε λογής ταλέντο με τα κατάλληλα προσόντα, ώστε όλοι όσοι επιδιώκουν την αλήθεια να έχουν την ευκαιρία να εκπαιδευτούν και να εισέλθουν στην αλήθεια-πραγματικότητα το συντομότερο δυνατό	151
Η σημασία της προαγωγής και της καλλιέργειας των κάθε λογής ταλαντούχων ανθρώπων από τον οίκο του Θεού	151
Τα απαιτούμενα κριτήρια για τα διάφορα είδη ταλαντούχων ανθρώπων που προάγει και καλλιεργεί ο οίκος του Θεού	153
I. Τα απαιτούμενα κριτήρια για τους επικεφαλής και τους εργάτες και για τους επιβλέποντες των διαφόρων αντικειμένων του έργου.....	153
II. Τα απαιτούμενα κριτήρια για ταλαντούχους ανθρώπους σε διάφορα επαγγέλματα που διαθέτουν ιδιαίτερα ταλέντα ή χαρίσματα	156
III. Τα απαιτούμενα κριτήρια για το προσωπικό του έργου γενικών υποθέσεων	161
Οι στόχοι του οίκου του Θεού στην προαγωγή και καλλιέργεια των κάθε λογής ταλαντούχων ανθρώπων	164
Η κατανόηση και η στάση που πρέπει να έχει κάποιος σε σχέση με την προαγωγή και την καλλιέργεια των ανθρώπων από τον οίκο του Θεού	174

Οι στάσεις και οι εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής σε σχέση με την προαγωγή και την καλλιέργεια των κάθε λογής ταλαντούχων ανθρώπων	186
Οι ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών (6)	209
Σημείο έβδομο: Να κατανέμουν και να χρησιμοποιούν διάφορα είδη ανθρώπων με λογική, βάσει της ανθρώπινης φύσης και των προτερημάτων τους, έτσι ώστε ο καθένας να αξιοποιείται με τον καλύτερο δυνατό τρόπο (Μέρος πρώτο)	210
Η χρήση διαφόρων ειδών ανθρώπων με λογική, βάσει της ανθρώπινης φύσης τους	210
Η χρήση διαφόρων ειδών ανθρώπων με λογική, βάσει των προτερημάτων τους	214
Πώς πρέπει να αντιμετωπίζονται κάποια ιδιαίτερα είδη ανθρώπων	228
I. Πώς πρέπει να αντιμετωπίζονται οι άνθρωποι που δεν ασχολούνται με το έργο που τους αναλογεί	228
II. Πώς πρέπει να αντιμετωπίζονται οι Ιούδες	232
III. Πώς πρέπει να αντιμετωπίζονται οι φίλοι της εκκλησίας	237
IV. Πώς πρέπει να αντιμετωπίζονται οι άνθρωποι που έχουν απαλλαγεί από τα καθήκοντά τους	240
Οι ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών (7)	250
Σημείο έβδομο: Να κατανέμουν και να χρησιμοποιούν διάφορα είδη ανθρώπων με λογική, βάσει της ανθρώπινης φύσης και των προτερημάτων τους, έτσι ώστε ο καθένας να αξιοποιείται με τον καλύτερο δυνατό τρόπο (Μέρος δεύτερο)	250
Σημείο όγδοο: Να δίνουν άμεσα αναφορά και να αναζητούν πώς να λύσουν τη σύγχυση και τις δυσκολίες που απαντώνται κατά το έργο (Μέρος πρώτο)	261
Οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να εντοπίζουν και να λύνουν τις δυσκολίες άμεσα	261
Σύγχυση και δυσκολίες που αντιμετωπίζουν συχνά οι επικεφαλής και οι εργάτες στο έργο τους	270
I. Σύγχυση	270
II. Δυσκολίες	271
A. Τι είναι οι δυσκολίες	271
B. Οι σωστές απόψεις και στάσεις που πρέπει να έχει κανείς όταν αντιμετωπίζει δυσκολίες	274
Γ. Οι αρχές που πρέπει να κάνουν πράξη οι επικεφαλής και οι εργάτες όταν συναντούν δυσκολίες	280

Οι ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών (8)	288
Σημείο όγδοο: Να δίνουν άμεσα αναφορά και να αναζητούν πώς να λύσουν τη σύγχυση και τις δυσκολίες που απαντώνται κατά το έργο (Μέρος δεύτερο)	288
Οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει άμεσα να αναφέρουν και να λύνουν τη σύγχυση και τις δυσκολίες που απαντώνται κατά το έργο	288
I. Ο ορισμός του «άμεσα»	288
II. Οι συνέπειες της μη άμεσης επίλυσης των προβλημάτων	290
Μια ανάλυση κάποιων ειδών ψευδοεπικεφαλής με βάση την όγδοη ευθύνη	292
I. Οι ψευδοεπικεφαλής που είναι δήθεν πνευματικοί	292
II. Οι ψευδοεπικεφαλής που έχουν χαμηλό επίπεδο	310
III. Οι ψευδοεπικεφαλής που είναι τεμπέληδες και ενδίδουν στις ανέσεις	321
Οι ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών (9)	343
Δύο κριτήρια με τα οποία κρίνεται το κατά πόσο οι επικεφαλής και οι εργάτες ανταποκρίνονται στα πρότυπα	343
Σημείο ένατο: Να επικοινωνούν, να εκδίδουν και να υλοποιούν με ακρίβεια τις διάφορες εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού σύμφωνα με τις απαιτήσεις του, παρέχοντας καθοδήγηση, επίβλεψη και παρότρυνση, και να επιθεωρούν και να παρακολουθούν πώς προχωράει η υλοποίησή τους (Μέρος πρώτο).....	347
Ο ορισμός και τα συγκεκριμένα αντικείμενα των εργασιακών ρυθμίσεων	347
I. Το διοικητικό έργο.....	350
II. Το έργο που αφορά το προσωπικό	351
III. Το ευαγγελικό έργο.....	352
IV. Τα διάφορα είδη επαγγελματικού έργου	358
V. Η εκκλησιαστική ζωή.....	361
VI. Η διαχείριση των περιουσιακών στοιχείων	363
VII. Το έργο της εκκαθάρισης.....	366
VIII. Οι εξωτερικές υποθέσεις.....	368
IX. Η πρόνοια της εκκλησίας	371
X. Τα σχέδια έκτακτης ανάγκης.....	371
Πώς να επικοινωνούνται και να υλοποιούνται με ακρίβεια οι εργασιακές ρυθμίσεις	375

I. Πώς να επικοινωνούνται οι εργασιακές ρυθμίσεις	375
II. Πώς να υλοποιούνται οι εργασιακές ρυθμίσεις	379
Οι ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών (10)	389
Σημείο ένατο: Να επικοινωνούν, να εκδίδουν και να υλοποιούν με ακρίβεια τις διάφορες εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού σύμφωνα με τις απαιτήσεις του, παρέχοντας καθοδήγηση, επίβλεψη και παρότρυνση, και να επιθεωρούν και να παρακολουθούν πώς προχωράει η υλοποίησή τους (Μέρος δεύτερο)	389
Να παρέχουν καθοδήγηση, επίβλεψη και παρότρυνση για την υλοποίηση των εργασιακών ρυθμίσεων και να επιθεωρούν και να παρακολουθούν πώς προχωράει η υλοποίησή τους	389
I. Παροχή καθοδήγησης	391
II. Παροχή επίβλεψης και παρότρυνσης	397
III. Επιθεώρηση και παρακολούθηση	401
Συναναστροφή πάνω στο πώς πρέπει να υλοποιούνται οι εργασιακές ρυθμίσεις μέσα από ένα παράδειγμα	402
Η στάση και οι εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής σε σχέση με τις εργασιακές ρυθμίσεις	419
Το κριτήριο με το οποίο αξιολογείται αν οι επικεφαλής και οι εργάτες ανταποκρίνονται στα πρότυπα	427
Οι ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών (11)	434
Σημείο δέκατο: Να φυλάνε σωστά και να κατανέμουν με σύνεση τα διάφορα υλικά αγαθά του οίκου του Θεού (βιβλία, διάφορα είδη εξοπλισμού, σιτηρά και ούτω καθεξής) και να πραγματοποιούν τακτικές επιθεωρήσεις, συντήρηση και επισκευές, ώστε να ελαχιστοποιούνται οι ζημιές και οι σπατάλες· επιπλέον, να μην αφήνουν τους κακούς ανθρώπους να τα καταχραστούν	438
Σωστή φύλαξη	438
Συνετή κατανομή	442
I. Συνετή κατανομή των βιβλίων με τα λόγια του Θεού	442
II. Συνετή κατανομή των διάφορων ειδών εξοπλισμού	443
III. Συνετή κατανομή των διάφορων καθημερινών προμηθειών και των τροφίμων	448
Η σωστή διαχείριση των υλικών αγαθών του οίκου του Θεού είναι ευθύνη ολόκληρου του εκλεκτού λαού του Θεού	454
Η στάση και οι εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής ως προς τα υλικά αγαθά του οίκου του Θεού	458

Οι ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών (12)	472
Σημείο ενδέκατο: Να επιλέγουν αξιόπιστα άτομα των οποίων η ανθρωπίνη φύση ανταποκρίνεται στα πρότυπα, ειδικά για το έργο της συστηματικής καταγραφής, καταμέτρησης και φύλαξης των προσφορών· να επανεξετάζουν και να ελέγχουν τακτικά τα όσα έρχονται και φεύγουν, έτσι ώστε να εντοπίζονται άμεσα τα περιστατικά διασπάθισης ή σπατάλης, καθώς και οι παράλογες δαπάνες — να βάζουν τέλος σε τέτοιου είδους πράγματα και να απαιτούν εύλογη αποζημίωση· επιπλέον, να αποτρέπουν, με κάθε μέσο, το να καταλήξουν οι προσφορές στα χέρια κακών ανθρώπων και να περιέλθουν στην κατοχή τους.....	473
Τι είναι οι προσφορές.....	473
Οι ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών σε σχέση με τη φύλαξη των προσφορών	480
I. Να φυλάνε σωστά τις προσφορές	480
II. Να ελέγχουν τους λογαριασμούς.....	483
III. Να παρακολουθούν, να διερευνούν και να επιθεωρούν τις κάθε λογής δαπάνες, πραγματοποιώντας αυστηρούς ελέγχους	487
IV. Να ενημερώνονται άμεσα για τον προορισμό των προσφορών, καθώς και για τις διάφορες περιστάσεις των θεματοφυλάκων τους	492
Οι στάσεις και οι εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής σε σχέση με τις προσφορές.....	497
I. Αντιμετωπίζουν τις προσφορές σαν κοινή ιδιοκτησία	497
II. Δεν νοιάζονται ούτε ρωτάνε για τις δαπάνες των προσφορών	502
III. Περιορίζουν τις λογικές δαπάνες	505
IV. Αρπάζουν και απολαμβάνουν τις προσφορές	507
Οι ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών (13)	514
Σημείο δωδέκατο: Να αναγνωρίζουν άμεσα και με ακρίβεια τους διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο του Θεού και την κανονική τάξη της εκκλησίας· να τα σταματούν και να τα περιορίζουν και να αντιστρέφουν την κατάσταση· επιπλέον, να συναναστρέφονται σχετικά με την αλήθεια, ώστε ο εκλεκτός λαός του Θεού να αναπτύξει ικανότητα διάκρισης μέσα από τέτοια πράγματα και να μάθει από αυτά (Μέρος πρώτο)	515
Οι διάφοροι άνθρωποι, γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν την εκκλησιαστική ζωή.....	516
I. Βγαίνουν συχνά εκτός θέματος όταν συναναστρέφονται πάνω στην αλήθεια.....	519

II. Λένε λόγια και δόγματα για να παραπλανήσουν τους ανθρώπους και να κερδίσουν την εκτίμησή τους	526
III. Φλυαρούν για ζητήματα του σπιτιού, χτίζουν προσωπικές διασυνδέσεις και χειρίζονται προσωπικές υποθέσεις	533
IV. Δημιουργούν κλίκες	542
Οι ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών (14)	550
Σημείο δωδέκατο: Να αναγνωρίζουν άμεσα και με ακρίβεια τους διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο του Θεού και την κανονική τάξη της εκκλησίας· να τα σταματούν και να τα περιορίζουν και να αντιστρέφουν την κατάσταση· επιπλέον, να συναναστρέφονται σχετικά με την αλήθεια, ώστε ο εκλεκτός λαός του Θεού να αναπτύξει ικανότητα διάκρισης μέσα από τέτοια πράγματα και να μάθει από αυτά (Μέρος δεύτερο)	550
Οι διάφοροι άνθρωποι, γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν την εκκλησιαστική ζωή	551
V. Ανταγωνίζονται τους άλλους για τη θέση	551
VI. Εμπλέκονται σε ανάρμοστες σχέσεις	573
Α. Ανάρμοστες σχέσεις μεταξύ των δύο φύλων	575
Β. Ομοφυλοφιλικές σχέσεις	580
Γ. Ανάρμοστες σχέσεις για ιδιοτελή συμφέροντα	583
Δ. Μίσος μεταξύ των ανθρώπων	586
Οι ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών (15)	596
Σημείο δωδέκατο: Να αναγνωρίζουν άμεσα και με ακρίβεια τους διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο του Θεού και την κανονική τάξη της εκκλησίας· να τα σταματούν και να τα περιορίζουν και να αντιστρέφουν την κατάσταση· επιπλέον, να συναναστρέφονται σχετικά με την αλήθεια, ώστε ο εκλεκτός λαός του Θεού να αναπτύξει ικανότητα διάκρισης μέσα από τέτοια πράγματα και να μάθει από αυτά (Μέρος τρίτο)	596
Οι διάφοροι άνθρωποι, γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν την εκκλησιαστική ζωή	596
VII. Εμπλέκονται σε αμοιβαίες επιθέσεις και λογομαχίες	597
Α. Διάφορα είδη εκδηλώσεων της εμπλοκής σε αμοιβαίες επιθέσεις και λογομαχίες	600
1. Ξεμπροστιάζουν ο ένας τον άλλο	600
2. Εκθέτουν και επιτίθενται ο ένας στον άλλο	603

3. Λογομαχίες	610
4. Καταδικάζουν αυθαίρετα τους ανθρώπους.....	623
B. Τα χαρακτηριστικά της ανθρώπινης φύσης όσων επιτίθενται συχνά στους άλλους	628
Οι ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών (16)	635
Σημείο δωδέκατο: Να αναγνωρίζουν άμεσα και με ακρίβεια τους διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο του Θεού και την κανονική τάξη της εκκλησίας· να τα σταματούν και να τα περιορίζουν και να αντιστρέφουν την κατάσταση· επιπλέον, να συναναστρέφονται σχετικά με την αλήθεια, ώστε ο εκλεκτός λαός του Θεού να αναπτύξει ικανότητα διάκρισης μέσα από τέτοια πράγματα και να μάθει από αυτά (Μέρος τέταρτο)	635
Οι διάφοροι άνθρωποι, γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν την εκκλησιαστική ζωή.....	635
VIII. Διαδίδουν αντιλήψεις.....	635
A. Οι εκδηλώσεις της διάδοσης αντιλήψεων	635
1. Διαδίδουν αντιλήψεις σχετικά με τον Θεό	636
2. Διαδίδουν αντιλήψεις σχετικά με τα λόγια και το έργο του Θεού.....	644
B. Πώς πρέπει να αντιμετωπίζονται οι άνθρωποι που διαδίδουν αντιλήψεις	649
Γ. Οι αρχές και τα μονοπάτια της εξάλειψης των αντιλήψεων	657
Οι ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών (17)	673
Σημείο δωδέκατο: Να αναγνωρίζουν άμεσα και με ακρίβεια τους διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο του Θεού και την κανονική τάξη της εκκλησίας· να τα σταματούν και να τα περιορίζουν και να αντιστρέφουν την κατάσταση· επιπλέον, να συναναστρέφονται σχετικά με την αλήθεια, ώστε ο εκλεκτός λαός του Θεού να αναπτύξει ικανότητα διάκρισης μέσα από τέτοια πράγματα και να μάθει από αυτά (Μέρος πέμπτο)	673
Οι διάφοροι άνθρωποι, γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν την εκκλησιαστική ζωή.....	673
IX. Εξωτερίκευση αρνητικότητας.....	673
A. Τι είναι η εξωτερίκευση αρνητικότητας	673
B. Οι διάφορες καταστάσεις και εκδηλώσεις των ανθρώπων που εξωτερικεύουν την αρνητικότητά τους	678

1. Εξωτερικεύουν αρνητικότητα ενώ νιώθουν δυσαρεστημένοι επειδή απαλλάχθηκαν από τα καθήκοντά τους	678
2. Εξωτερικεύουν αρνητικότητα ενώ αρνούνται να αποδεχθούν το κλάδεμα.....	684
3. Εξωτερικεύουν αρνητικότητα όταν βλάπτονται η υπόληψη, η θέση και τα συμφέροντά τους	688
4. Εξωτερικεύουν αρνητικότητα όταν ακυρώνεται η επιθυμία τους να αποκτήσουν ευλογίες.....	693
Γ. Οι αρχές και τα μονοπάτια για να διορθωθεί η αρνητικότητα.....	718

Οι ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών (18)..... 725

Σημείο δωδέκατο: Να αναγνωρίζουν άμεσα και με ακρίβεια τους
διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα που
διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο του Θεού και την
κανονική τάξη της εκκλησίας· να τα σταματούν και να τα
περιορίζουν και να αντιστρέφουν την κατάσταση· επιπλέον,
να συναναστρέφονται σχετικά με την αλήθεια, ώστε ο εκλεκτός
λαός του Θεού να αναπτύξει ικανότητα διάκρισης μέσα από
τέτοια πράγματα και να μάθει από αυτά (Μέρος έκτο)..... 725

Οι διάφοροι άνθρωποι, γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν
και αναστατώνουν την εκκλησιαστική ζωή..... 725

Χ. Διαδίδουν αβάσιμες φήμες 725

A. Οι εκδηλώσεις της διάδοσης αβάσιμων φημών..... 725

B. Η ουσία του να διαδίδει κανείς αβάσιμες φήμες είναι ότι
ενεργεί ως υπηρέτης του Σατανά 728

Γ. Πώς να αντιμετωπίζει κανείς τις αβάσιμες φήμες της
κυβέρνησης του ΚΚΚ και του θρησκευτικού κόσμου
που συκοφαντούν τον Θεό και Του επιτίθενται..... 736

Δ. Διάκριση των διαφόρων ειδών αβάσιμων φημών που
παρερμηνεύουν τα λόγια του Θεού και κρίνουν το έργο
του Θεού..... 751

E. Η ζημιά που προκαλούν οι αβάσιμες φήμες..... 760

ΣΤ. Διάκριση των ανθρώπων που διαδίδουν αβάσιμες φήμες
και οι αρχές για τον χειρισμό των ανθρώπων αυτών..... 765

Οι ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών (19)..... 769

Σημείο δωδέκατο: Να αναγνωρίζουν άμεσα και με ακρίβεια τους
διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα που
διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο του Θεού και την
κανονική τάξη της εκκλησίας· να τα σταματούν και να τα

περιορίζουν και να αντιστρέφουν την κατάσταση· επιπλέον, να συναναστρέφονται σχετικά με την αλήθεια, ώστε ο εκλεκτός λαός του Θεού να αναπτύξει ικανότητα διάκρισης μέσα από τέτοια πράγματα και να μάθει από αυτά (Μέρος έβδομο)	769
Οι διάφοροι άνθρωποι, γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν την εκκλησιαστική ζωή.....	769
Οι αρχές χειρισμού όσων συνάπτουν ανάρμοστες σχέσεις	769
XI. Χειραγωγούν και διαταράσσουν τις εκλογές	773
A. Οι εκδηλώσεις της χειραγώγησης και της διατάραξης των εκλογών	774
B. Οι αρχές χειρισμού των κακών ανθρώπων που χειραγωγούν τις εκλογές της εκκλησίας	781
Μια σύνοψη των διάφορων ανθρώπων, γεγονότων και πραγμάτων που προκαλούν διατάραξη και αναστάτωση	794
XII. Συζητούν για πολιτικά ζητήματα	801

Οι ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών (20)..... 808

Σημείο δωδέκατο: Να αναγνωρίζουν άμεσα και με ακρίβεια τους διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο του Θεού και την κανονική τάξη της εκκλησίας· να τα σταματούν και να τα περιορίζουν και να αντιστρέφουν την κατάσταση· επιπλέον, να συναναστρέφονται σχετικά με την αλήθεια, ώστε ο εκλεκτός λαός του Θεού να αναπτύξει ικανότητα διάκρισης μέσα από τέτοια πράγματα και να μάθει από αυτά (Μέρος όγδοο).....	808
Οι τρεις εργασίες που οφείλουν να εκτελούν οι επικεφαλής και οι εργάτες στο πλαίσιο της δωδέκατης ευθύνης	811
I. Να αναγνωρίζουν άμεσα και με ακρίβεια τους διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα που προκαλούν διατάραξη και αναστάτωση	811
II. Να σταματούν και να περιορίζουν άμεσα τους κακούς ανθρώπους	813
III. Να εκθέτουν τις κακές πράξεις των κακών ανθρώπων, ώστε ο εκλεκτός λαός του Θεού να αναπτύξει ικανότητα διάκρισης και να πάρει μαθήματα	816
Ανάλυση των εκδηλώσεων των ψευδοεπικεφαλής ως προς τη δωδέκατη ευθύνη.....	823
I. Οι ψευδοεπικεφαλής έχουν χαμηλό επίπεδο και δεν είναι σε θέση να αναγνωρίσουν τα προβλήματα της διατάραξης και της αναστάτωσης.....	823

II. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν χειρίζονται σύμφωνα με τις αρχές τους ανθρώπους που διαταράσσουν και αναστατώνουν το εκκλησιαστικό έργο	835
III. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν εκθέτουν ούτε σταματούν τους κακούς ανθρώπους	850
Οι ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών (21)	858
Πώς να ξεχωρίσει κανείς τους αντίχριστους από τους ανθρώπους που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων	858
Διαχωρισμός τους με βάση τη στάση τους απέναντι στην αλήθεια	858
Διαχωρισμός τους με βάση την ανθρώπινη φύση τους	860
Διαχωρισμός τους με βάση το αν μετανοούν αληθινά ή όχι	862
Μια σύνοψη των διαφορών που υπάρχουν μεταξύ των αντίχριστων και των ανθρώπων που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων	865
Σημείο δέκατο τρίτο: Να προστατεύουν τον εκλεκτό λαό του Θεού από την αναστάτωση, την παραπλάνηση, τον έλεγχο των αντίχριστων και τη σοβαρή βλάβη απ' αυτούς, καθώς και να του δώσουν τη δυνατότητα να διακρίνει τους αντίχριστους και να τους απαρνιέται από καρδιάς	872
Διάφορες εργασίες που πρέπει να εκτελούν οι επικεφαλής και οι εργάτες μόλις αντιληφθούν ότι αντίχριστοι αναστατώνουν την εκκλησία	872
I. Έκθεση	874
II. Κλάδεμα	877
III. Ανάλυση	878
IV. Περιορισμός	880
V. Παρακολούθηση	881
VI. Αποβολή	884
Οι εκδηλώσεις που εμφανίζουν οι ψευδοεπικεφαλής όταν οι αντίχριστοι προκαλούν αναστάτωση	886
I. Δεν εκθέτουν ούτε χειρίζονται τους αντίχριστους από φόβο μήπως τους προσβάλουν	887
II. Δεν είναι σε θέση να διακρίνουν τους αντίχριστους	893
III. Ενεργούν ως ομπρέλα προστασίας των αντίχριστων	898
IV. Δεν νοιάζονται ούτε ρωτούν για ανθρώπους που έχουν παραπλανηθεί απ' τους αντίχριστους	902
Παράρτημα: Απαντήσεις σε ερωτήματα	908
Οι ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών (22)	913

Σημείο δέκατο τέταρτο: Να διακρίνουν και να αποπέμπουν ή να αποβάλλουν άμεσα κάθε είδους κακούς ανθρώπους και αντίχριστους (Μέρος πρώτο).....	914
Τι είναι εκκλησία.....	915
I. Διάφορες ερμηνείες του όρου «εκκλησία».....	915
II. Τι αξία έχει η ύπαρξη μιας εκκλησίας και τι έργο κάνει.....	917
III. Ο ορισμός της εκκλησίας.....	926
IV. Οι αντιλήψεις και οι απόψεις που τρέφουν οι άνθρωποι απέναντι στην εκκλησία.....	934
Τα πρότυπα και οι βάσεις για τη διάκριση των διαφόρων ειδών κακών ανθρώπων.....	937
I. Με βάση τον σκοπό για τον οποίο πιστεύει κανείς στον Θεό.....	938
A. Για να ικανοποιήσει κανείς την επιθυμία του να γίνει αξιωματούχος.....	940
B. Για να κάνει επαφές με το αντίθετο φύλο.....	943
Γ. Για να αποφύγει κανείς τις καταστροφές.....	945

Οι ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών (23)..... 950

Σημείο δέκατο τέταρτο: Να διακρίνουν και να αποπέμπουν ή να αποβάλλουν άμεσα κάθε είδους κακούς ανθρώπους και αντίχριστους (Μέρος δεύτερο).....	950
Τα πρότυπα και οι βάσεις για τη διάκριση των διαφόρων ειδών κακών ανθρώπων.....	951
I. Με βάση τον σκοπό για τον οποίο πιστεύει κανείς στον Θεό.....	951
Δ. Για να επιδιόχεται κανείς σε καιροσκοπία.....	951
Ε. Για να ζει κανείς σε βάρος της εκκλησίας.....	964
ΣΤ. Για να αναζητήσει κανείς καταφύγιο.....	970
Ζ. Για να βρει κανείς υποστηρικτές.....	975
Η. Για να επιδιώξει κανείς πολιτικούς στόχους.....	982

Οι ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών (24)..... 990

Σημείο δέκατο τέταρτο: Να διακρίνουν και να αποπέμπουν ή να αποβάλλουν άμεσα κάθε είδους κακούς ανθρώπους και αντίχριστους (Μέρος τρίτο).....	990
Τα πρότυπα και οι βάσεις για τη διάκριση των διαφόρων ειδών κακών ανθρώπων.....	990
I. Με βάση τον σκοπό για τον οποίο πιστεύει κανείς στον Θεό.....	990
Θ. Για να παρακολουθούν την εκκλησία.....	995
II. Με βάση την ανθρώπινη φύση.....	1010

A. Λατρεύουν να σπέρνουν τη διχόνοια με τα ψέματά τους.....	1010
B. Λατρεύουν να εκμεταλλεύονται	1019
Οι ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών (25)	1031
Σημείο δέκατο τέταρτο: Να διακρίνουν και να αποπέμπουν ή να αποβάλλουν άμεσα κάθε είδους κακούς ανθρώπους και αντίχριστους (Μέρος τέταρτο).....	1031
Τα πρότυπα και οι βάσεις για τη διάκριση των διαφόρων ειδών κακών ανθρώπων.....	1031
II. Με βάση την ανθρώπινη φύση	1033
Γ. Είναι ακόλαστοι και ασυγκράτητοι.....	1033
Δ. Έχουν ροπή προς την εκδίκηση.....	1046
Ε. Δεν μπορούν να κρατήσουν το στόμα τους κλειστό	1061
Οι ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών (26)	1078
Σημείο δέκατο τέταρτο: Να διακρίνουν και να αποπέμπουν ή να αποβάλλουν άμεσα κάθε είδους κακούς ανθρώπους και αντίχριστους (Μέρος πέμπτο)	1078
Η στάση που πρέπει να έχουν οι επικεφαλής και οι εργάτες απέναντι στο έργο της κάθαρσης της εκκλησίας.....	1078
Οι εκδηλώσεις και οι εκβάσεις των τριών ειδών ανθρώπων που πιστεύουν στον Θεό	1082
I. Οι απλοί δουλευτές.....	1082
II. Ο λαός του Θεού.....	1090
III. Οι έμμισθοι εργάτες	1096
IV. Η διαφορετική έκβαση καθενός απ' αυτά τα τρία είδη ανθρώπων	1108
Τα πρότυπα και οι βάσεις για τη διάκριση των διαφόρων ειδών κακών ανθρώπων.....	1110
II. Με βάση την ανθρώπινη φύση	1110
ΣΤ. Είναι παράλογοι και προκαλούν επίτηδες προβλήματα, ενώ κανείς δεν τολμάει να τους προκαλέσει.....	1111
Ζ. Επιδίδονται συνέχεια σε άσεμνες δραστηριότητες	1120
Οι ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών (27)	1127
Σημείο δέκατο τέταρτο: Να διακρίνουν και να αποπέμπουν ή να αποβάλλουν άμεσα κάθε είδους κακούς ανθρώπους και αντίχριστους (Μέρος έκτο)	1129
Τα πρότυπα και οι βάσεις για τη διάκριση των διαφόρων ειδών κακών ανθρώπων.....	1129
II. Με βάση την ανθρώπινη φύση	1129

Η. Μπορούν να προβούν σε προδοσία ανά πάσα στιγμή	1129
Θ. Είναι ικανοί να φύγουν ανά πάσα στιγμή	1143
Ι. Αμφιταλαντεύονται	1157
Οι ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών (28)	1173
Σημείο δέκατο τέταρτο: Να διακρίνουν και να αποπέμπουν ή να αποβάλλουν άμεσα κάθε είδους κακούς ανθρώπους και αντίχριστους (Μέρος έβδομο)	1173
Τα πρότυπα και οι βάσεις για τη διάκριση των διαφόρων ειδών κακών ανθρώπων	1174
II. Με βάση την ανθρώπινη φύση	1174
I. Αμφιταλαντεύονται	1174
Κ. Είναι δειλοί και καχύποπτοι	1178
Λ. Έχουν την τάση να δημιουργούν φασαρίες	1193
Μ. Έχουν πολύπλοκο υπόβαθρο	1203
III. Με βάση τη στάση που έχει κανείς όταν εκτελεί το καθήκον του	1215
Οι ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών (29)	1216
Σημείο δέκατο πέμπτο: Να προστατεύουν κάθε είδους σημαντικό προσωπικό εργασίας, προφυλάσσοντάς το από τις παρεμβολές του εξωτερικού κόσμου, και να το κρατούν ασφαλές, ώστε να εξασφαλίσουν πως τα διάφορα σημαντικά έργα μπορούν να προχωρήσουν με μεθοδικότητα	1216
Το εύρος του σημαντικού προσωπικού εργασίας	1217
Η προφύλαξη του σημαντικού προσωπικού εργασίας από τις παρεμβολές του εξωτερικού κόσμου	1221
I. Απαιτήσεις ασφάλειας για τις οικογένειες φιλοξενίας	1221
II. Απαιτήσεις ως προς το περιβάλλον στην τοποθεσία της κατοικίας	1224
III. Πώς θα πρέπει να κάνουν το έργο της διευθέτησης της εγκατάστασης του προσωπικού οι επικεφαλής και οι εργάτες	1228
Η διατήρηση της ασφάλειας του σημαντικού προσωπικού εργασίας	1235
I. Πώς πρέπει να διασφαλίζεται η ασφάλεια του εκλεκτού λαού του Θεού στις χώρες όπου διώκεται η πίστη	1235
II. Πώς πρέπει να διασφαλίζεται η ασφάλεια του εκλεκτού λαού του Θεού σε διάφορες χώρες του εξωτερικού	1240
Α. Η διαδικασία απόκτησης νόμιμου καθεστώτος από τους εκλεκτούς του Θεού	1240

B. Η παροχή βασικών νομικών γνώσεων σε όλους τους αδελφούς και τις αδελφές	1248
Γ. Οι αρχές που πρέπει να τηρούνται όταν στέλνονται άνθρωποι για να κηρύξουν το ευαγγέλιο	1251
III. Πώς πρέπει ν' αντιμετωπίζονται οι επικεφαλής και οι εργάτες που δεν δίνουν προσοχή στο έργο της ασφάλειας	1257

ΟΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΩΝ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ (1)

Γιατί είναι απαραίτητο να διακρίνει κανείς τους ψευδοεπικεφαλής

Έχοντας πλέον ολοκληρώσει τη συναναστροφή πάνω στις διάφορες εκδηλώσεις των αντίχριστων, σήμερα θα συναναστραφούμε πάνω σ' ένα νέο θέμα: στις διάφορες εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής. Όλα αυτά τα χρόνια που πιστεύετε στον Θεό, έχετε συναντήσει κάθε λογής εκδηλώσεις και τρόπους άσκησης των ψευδοεπικεφαλής. Μέσα από τη διαδικασία που ακολουθεί ο οίκος του Θεού όταν απαλλάσσει ψευδοεπικεφαλής όλων των επιπέδων από τα καθήκοντά τους, οι περισσότεροι άνθρωποι αποκτούν λίγο-πολύ κάποια ικανότητα να διακρίνουν τους ψευδοεπικεφαλής· με άλλα λόγια, οι περισσότεροι άνθρωποι κατανοούν έστω και λίγο κάποιες συγκεκριμένες εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής. Όμως, όση αντίληψη κι αν έχεις ή όσα κι αν κατανοείς, σε τελική ανάλυση δεν είναι συστηματική ή αρκετά συγκεκριμένη η κατανόησή σου. Στις εκλογές που γίνονται στην εκκλησία, πολλοί άνθρωποι αδυνατούν να κατανοήσουν τις αρχές της εκλογής των επικεφαλής, τι είδους άνθρωπο να επιλέξουν ως επικεφαλής και ποιος μπορεί ως επικεφαλής να φέρει τους αδελφούς και τις αδελφές στην πραγματικότητα των λόγων του Θεού και ως επικεφαλής να είναι σύμφωνος με τα πρότυπα. Δεν έχουν αρκετή επίγνωση αυτών των πραγμάτων ούτε τα έχουν ξεκαθαρίσει. Μάλιστα, υπάρχουν και κάποιοι μπερδεμένοι άνθρωποι χωρίς ικανότητα διάκρισης που ψηφίζουν αποκλειστικά τους ψευδοεπικεφαλής στις εκλογές, επιλέγοντας όποιον μοιάζει με ψευδοεπικεφαλής, ενώ δεν βλέπουν όποιον έχει πραγματικά τα προσόντα και τη δυνατότητα να είναι επικεφαλής, καθώς και το επίπεδο και την ανθρώπινη φύση ενός επικεφαλής. Εκλέγονται όσοι δεν έχουν ουσιαστικά το επίπεδο και την ανθρώπινη φύση για να είναι επικεφαλής, λόγω του ενθουσιασμού που δείχνουν προς τα έξω ή εξαιτίας κάποιων καλών συμπεριφορών τους και επειδή φαίνονται «καλοί» με βάση τις αντιλήψεις των ανθρώπων, ενώ εκείνοι που έχουν στην πραγματικότητα όλα τα προσόντα για να ηγηθούν δεν πρόκειται να εκλεγούν ποτέ. Όσοι επιζητούν να βρίσκονται στο προσκήνιο και δαπανούν τον εαυτό τους μ' ενθουσιασμό —αν και δεν έχουν καμία εργασιακή ικανότητα— θα εμφανίζονται πάντα σε κάθε περιβάλλον, θα δείχνουν εξαιρετικά ενεργοί, και οι περισσότεροι άνθρωποι θα νομίζουν ότι τέτοια άτομα έχουν τα προσόντα και πρέπει να εκλεγούν. Το αποτέλεσμα είναι να μην μπορούν να επωμιστούν κανένα έργο μετά την εκλογή τους. Μάλιστα, δεν είναι καν σε θέση να εφαρμόσουν τις εργασιακές ρυθμίσεις του Άνωθεν ούτε ξέρουν πώς να το κάνουν. Παρόλο που απασχολούνται πάντα με μεγάλο ενθουσιασμό, αφού ηγηθούν για ένα χρονικό διάστημα, δεν υπάρχει καμία βελτίωση και σημειώνεται ελάχιστη πρόοδος σε οποιοδήποτε έργο της εκκλησίας, ενώ συχνά προκύπτουν καταστάσεις όπου το έργο της εκκλησίας αποσυντονίζεται ή οι άνθρωποι είναι διασπασμένοι, εξαιτίας της αναστάτωσης που προκαλούν οι κακοί άνθρωποι ή του ότι σφετερίζονται την εξουσία.

Αυτές είναι οι συνέπειες που προκαλεί το έργο των ψευδοεπικεφαλής. Αφού εκλεγεί ένας ψευδοεπικεφαλής, όχι μόνο θα επηρεαστεί και θα πληγεί η ζωή-είσοδος των αδελφών, αλλά ταυτόχρονα θα υπάρξουν και αρνητικές επιδράσεις σε διάφορα ζητήματα του εκκλησιαστικού έργου, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να διεξαχθεί ομαλά ή αποτελεσματικά το έργο της διάδοσης του ευαγγελίου. Αυτό είναι εν μέρει ένα πρόβλημα που προκαλούν οι ίδιοι οι ψευδοεπικεφαλής, αλλά σχετίζεται εν μέρει και με εκείνους που τους εκλέγουν. Αν δεν κατανοείς τις αλήθεια-αρχές, αν δεν έχεις καθόλου ικανότητα διάκρισης, αν είσαι τυφλός και δεν μπορείς να διακρίνεις τους ανθρώπους, με αποτέλεσμα να καταλήγεις να εκλέξεις έναν ψευδοεπικεφαλής, τότε όχι μόνο βλάπτεις τον εαυτό σου και τους άλλους, αλλά πλήττεται και το έργο της εκκλησίας. Αυτόν τον αντίκτυπο και αυτήν τη ζημιά προκαλούν οι ψευδοεπικεφαλής στη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού και στο έργο της εκκλησίας. Επομένως, πρέπει να διακρίνουμε και ν' απαριθμήσουμε τις διαφορές εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής, και σε αυτήν τη βάση θα σας δώσω τη δυνατότητα να κατανοήσετε ποιες συμπεριφορές θα πρέπει να επιδεικνύει ένας επικεφαλής που είναι σύμφωνος με τα πρότυπα, τι έργο θα πρέπει να κάνει και ποιο ακριβώς είναι το εύρος των ευθυνών του. Το θέμα της διάκρισης των ψευδοεπικεφαλής έχει τεράστια σημασία, καθώς έχει να κάνει με το έργο της εκκλησίας, με τη ζωή-είσοδο του καθενός από τους εκλεκτούς του Θεού και, ιδίως, με το πώς προχωράει κάθε καθήκον. Κάποιοι μπορεί να πουν: «Δεν σκοπεύω να βάλω υποψηφιότητα στις εκλογές ούτε έχω καμία φιλοδοξία ή επιθυμία να γίνω επικεφαλής ή εργάτης. Έχω αυτογνωσία και μου αρκεί να είμαι ένας συνηθισμένος πιστός, οπότε αυτή η πτυχή των αλήθεια-αρχών δεν έχει καμία σχέση μ' εμένα. Αν θέλω ν' ακούσω, θ' ακούσω κάτι που έχει σχέση με τη δική μου ζωή-είσοδο και σωτηρία. Οι διαφορές εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής και οι αλήθειες που σχετίζονται μ' αυτές δεν αφορούν τη δική μου ζωή-είσοδο, οπότε δεν χρειάζεται ν' ακούσω, ή μπορώ ν' ακούσω έχοντας αλλού το μυαλό μου ή με μισή καρδιά και απλώς να παρακολουθήσω αμέριμνα τη διαδικασία χωρίς να πάρω τίποτε από όλα αυτά στα σοβαρά». Είναι καλή στάση αυτή; (Όχι, δεν είναι.) Άλλοι λένε: «Δεν έχω καμία φιλοδοξία και δεν θέλω να βάλω υποψηφιότητα για επικεφαλής. Από παιδί, ποτέ δεν είχα σκοπό να γίνω αξιωματούχος ή να ξεχωρίσω από τους άλλους· μου αρέσει να είμαι απλώς ένας κοινός, συνηθισμένος άνθρωπος. Ήθελα να είμαι ακόλουθος από τη στιγμή που άρχισα να πιστεύω στον Θεό. Μου αρέσει ν' ακολουθώ τις εντολές άλλων και κάνω ό,τι μου ζητήσουν. Πόσο απλό είναι να είναι κανείς τέτοιος άνθρωπος! Δεν είμαι παρά ένας απλός άνθρωπος που δεν θέλει ν' ανησυχεί ούτε να επιβαρύνεται με κάποιο φορτίο, οπότε δεν χρειάζεται και ούτε θέλω ν' ακούσω αυτά τα πράγματα». Είναι σωστή ή λανθασμένη αυτή η άποψη; (Δεν είναι σωστή.) Γιατί δεν είναι σωστή; (Παρόλο που δεν θέλει να γίνει επικεφαλής, αν δεν κατανοεί αυτήν την πτυχή της αλήθειας και δεν μπορεί να διακρίνει τους ψευδοεπικεφαλής, τότε στις εκλογές είναι πολύ πιθανό να επιλέξει έναν ψευδοεπικεφαλής, κι αυτό θα επηρεάσει το έργο της εκκλησίας και τη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού.) Αυτή είναι μία πτυχή. Κάτι άλλο; (Το πρόβλημα των ψευδοεπικεφαλής υπάρχει στον καθέναν από εμάς,

και πρέπει να εξετάζουμε τον εαυτό μας, να κάνουμε αυτοκριτική και να κατανοούμε τον εαυτό μας.) (Αν δεν μπορούμε να διακρίνουμε τους ψευδοεπικεφαλής, τότε δεν θα ξέρουμε καν πότε μας έχει παραπλανήσει ένας από αυτούς, κι έτσι θα πληγεί η ίδια μας η ζωή.) (Αυτή η άποψη είναι μια εκδήλωση μη επιδίωξης της αλήθειας. Δεν είναι το ίδιο να είναι κάποιος επικεφαλής στον οίκο του Θεού με το να είναι φιλόδοξος και να θέλει να γίνει αξιωματούχος στον έξω κόσμο. Το να είναι κάποιος επικεφαλής σημαίνει να επιδιώκει καλύτερα την αλήθεια, να κουβαλάει ένα φορτίο για το έργο της εκκλησίας και να λαμβάνει υπόψη τις προθέσεις του Θεού. Αυτό σημαίνει να πασχίζει προς την κατεύθυνση της αλήθειας.) (Ως εκλεκτοί του Θεού, έχουμε την υποχρέωση και την ευθύνη να καταγγέλλουμε τους ψευδοεπικεφαλής. Αν δεν μπορούμε να τους διακρίνουμε, τότε ίσως αφήσουμε έναν από αυτούς να πάρει την εξουσία και να πλήξει το έργο της εκκλησίας.) Πόσες πτυχές είναι αυτές; (Πέντε πτυχές.) Καθεμία από αυτές τις πέντε πτυχές είναι σωστή και αρκετά ακριβής. Αν αναλύσουμε την ουσία αυτού του προβλήματος με βάση την άποψη του είδους ανθρώπου που ανέφερα μόλις, υπάρχουν γενικά αυτές οι πέντε πτυχές. Είτε θέλεις να γίνεις επικεφαλής είτε όχι, ως ένας από τους εκλεκτούς του Θεού πρέπει ν' αναλάβεις έναν εποπτικό ρόλο απέναντι στους επικεφαλής και τους εργάτες. Ο οίκος του Θεού είναι και δικός σου οίκος, και ένας επικεφαλής είναι λίγο σαν οικονόμος. Αν δεν διαχειριστεί καλά τα πράγματα, αυτό θα έχει επίδραση και συνέπειες και σ' εσένα, οπότε έχεις ευθύνη και υποχρέωση να επιβλέπεις όλο το έργο του.

Μια επισκόπηση των δεκαπέντε ευθυνών των επικεφαλής και των εργατών

Δεν είναι δύσκολο να διακρίνει κανείς τους ψευδοεπικεφαλής, επειδή τέτοιοι άνθρωποι δεν σπανίζουν στην εκκλησία· υπάρχουν από τότε που υπάρχουν και οι επικεφαλής της εκκλησίας και το εκκλησιαστικό έργο. Το επίπεδό τους, η ικανότητα κατανόησής τους, ο χαρακτήρας τους και το μονοπάτι που έχουν επιλέξει έχουν όλα πολλές συγκεκριμένες εκδηλώσεις. Προτού αναλύσουμε αυτές τις συγκεκριμένες εκδηλώσεις, πρέπει αρχικά να κατανοήσουμε ποιες είναι οι ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών και ποιο συγκεκριμένο έργο περιλαμβάνουν κατά κύριο λόγο. Μόνο όσοι είναι σε θέση να κάνουν καλά αυτό το συγκεκριμένο έργο είναι επικεφαλής και εργάτες που είναι σύμφωνοι με τα πρότυπα· όσοι δεν μπορούν να κάνουν αυτό το έργο είναι ψευδοεπικεφαλής. Ίσως οι περισσότεροι άνθρωποι να μην έχουν ακόμα βρει ένα μονοπάτι για να διακρίνουν τους ψευδοεπικεφαλής, να μην μπορούν να συλλάβουν τις βασικές αρχές και να μην ξέρουν ποιες πτυχές είναι πιο κρίσιμο να διακρίνουν. Σήμερα, ας συναναστραφούμε πρώτα συστηματικά πάνω στις ακριβείς ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών, απαριθμώντας τες μία προς μία, ώστε να είναι ξεκάθαρες σε όλους. Αφού κατανοήσετε αυτές τις αρχές, όταν κατόπιν θα εκλέξετε ξανά κάποιον επικεφαλής ή εργάτη, θα έχετε ένα ακριβές πρότυπο για να αξιολογήσετε πώς ακριβώς να τον εκλέξετε και ποιος ακριβώς είναι ο κατάλληλος άνθρωπος να εκλεγεί. Ας απαριθμήσουμε, λοιπόν, πρώτα τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών.

Οι ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών:

1. Να οδηγούν τους ανθρώπους στο να τρώνε και να πίνουν τον λόγο του Θεού και να τον κατανοούν, και να εισέρχονται στην πραγματικότητα του λόγου του Θεού.
2. Να γνωρίζουν την κατάσταση κάθε λογής ανθρώπου και να επιλύουν τις διάφορες δυσκολίες που σχετίζονται με τη ζωή-είσοδο και τις οποίες συναντούν στην αληθινή τους ζωή.
3. Να συναναστρέφονται σχετικά με τις αλήθεια-αρχές που θα πρέπει να γίνουν κατανοητές, ώστε να εκτελείται σωστά το κάθε καθήκον.
4. Να είναι ενημερωμένοι για τις συνθήκες των επιβλεπόντων διαφόρων εργασιών και του προσωπικού που είναι αρμόδιο για διάφορες σημαντικές δουλειές, και να προσαρμόσουν τα καθήκοντα που τους έχουν ανατεθεί ή να τους απαλλάξουν από το καθήκον τους άμεσα εφόσον απαιτείται, προκειμένου να αποτρέψουν ή να περιορίσουν τις απώλειες που προκαλούνται από τη χρήση ακατάλληλων ανθρώπων και να εγγυηθούν την αποτελεσματικότητα και την ομαλή πρόοδο του έργου.
5. Να φροντίζουν ώστε η αντίληψη και η κατανόησή τους σχετικά με την κατάσταση και την πρόοδο κάθε αντικειμένου του έργου να είναι ενημερωμένες, και να είναι σε θέση να επιλύσουν άμεσα τυχόν προβλήματα, να διορθώσουν αποκλίσεις και να αποκαταστήσουν τυχόν παραλήψεις στο έργο, έτσι ώστε αυτό να προχωρήσει ομαλά.
6. Να προάγουν και να καλλιεργούν κάθε λογής ταλέντο με τα κατάλληλα προσόντα, ώστε όλοι όσοι επιδιώκουν την αλήθεια να έχουν την ευκαιρία να εκπαιδευτούν και να εισέλθουν στην αλήθεια-πραγματικότητα το συντομότερο δυνατό.
7. Να κατανέμουν και να χρησιμοποιούν διάφορα είδη ανθρώπων με λογική, βάσει της ανθρώπινης φύσης και των προτερημάτων τους, έτσι ώστε ο καθένας να αξιοποιείται με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.
8. Να δίνουν άμεσα αναφορά και να αναζητούν πώς να λύσουν τη σύγχυση και τις δυσκολίες που απαντώνται κατά το έργο.
9. Να επικοινωνούν, να εκδίδουν και να υλοποιούν με ακρίβεια τις διάφορες εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού σύμφωνα με τις απαιτήσεις του, παρέχοντας καθοδήγηση, επίβλεψη και παρότρυνση, και να επιθεωρούν και να παρακολουθούν πώς προχωράει η υλοποίησή τους.
10. Να φυλάνε σωστά και να κατανέμουν με σύνεση τα διάφορα υλικά αγαθά του οίκου του Θεού (βιβλία, διάφορα είδη εξοπλισμού, σιτηρά και ούτω καθεξής) και να πραγματοποιούν τακτικές επιθεωρήσεις, συντήρηση και επισκευές, ώστε να ελαχιστοποιούνται οι ζημιές και οι σπατάλες· επιπλέον, να μην αφήνουν τους κακούς ανθρώπους να τα καταχραστούν.
11. Να επιλέγουν αξιόπιστα άτομα των οποίων η ανθρώπινη φύση ανταποκρίνεται στα πρότυπα, ειδικά για το έργο της συστηματικής καταγραφής, καταμέτρησης και φύλαξης των προσφορών· να επανεξετάζουν και να ελέγχουν τακτικά τα όσα έρχονται και φεύγουν, έτσι ώστε να εντοπίζονται άμεσα τα περιστατικά διασπάθισης ή σπατάλης, καθώς και οι παράλογες δαπάνες —να βάζουν τέλος σε τέτοιου είδους πράγματα και να

απαιτούν εύλογη αποζημίωση· επιπλέον, να αποτρέπουν, με κάθε μέσο, το να καταλήξουν οι προσφορές στα χέρια κακών ανθρώπων και να περιέλθουν στην κατοχή τους.

12. Να αναγνωρίζουν άμεσα και με ακρίβεια τους διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο του Θεού και την κανονική τάξη της εκκλησίας· να τα σταματούν και να τα περιορίζουν και να αντιστρέφουν την κατάσταση· επιπλέον, να συναναστρέφονται σχετικά με την αλήθεια, ώστε ο εκλεκτός λαός του Θεού να αναπτύξει ικανότητα διάκρισης μέσα από τέτοια πράγματα και να μάθει από αυτά.

13. Να προστατεύουν τον εκλεκτό λαό του Θεού από την αναστάτωση, την παραπλάνηση, τον έλεγχο των αντίχριστων και τη σοβαρή βλάβη απ' αυτούς, καθώς και να του δώσουν τη δυνατότητα να διακρίνει τους αντίχριστους και να τους απαρνιέται από καρδιάς.

14. Να διακρίνουν και να αποπέμπουν ή να αποβάλλουν άμεσα κάθε είδους κακούς ανθρώπους και αντίχριστους.

15. Να προστατεύουν κάθε είδους σημαντικό προσωπικό εργασίας, προφυλάσσοντάς το από τις παρεμβολές του εξωτερικού κόσμου, και να το κρατούν ασφαλές, ώστε να εξασφαλίσουν πως τα διάφορα σημαντικά έργα μπορούν να προχωρήσουν με μεθοδικότητα.

Οι ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών έχουν συνοψιστεί σε δεκαπέντε σημεία συνολικά κι εμείς θα συναναστραφούμε με βάση αυτά τα σημεία. Ας δούμε πρώτα καθεμία από τις εργασίες που περιλαμβάνονται σ' αυτά τα δεκαπέντε σημεία. Τα πρώτα τρία έχουν να κάνουν με το ζήτημα της κατανόησης της αλήθειας και με τη ζωή-είσοδο. Αυτό είναι το πιο βασικό έργο που θα πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες, και είναι μία από τις κύριες κατηγορίες. Ως επικεφαλής ή εργάτης, θα πρέπει τουλάχιστον να είσαι σε θέση να εκτελείς αυτές τις εργασίες, να διαθέτεις τέτοιο επίπεδο, ν' αναλάβεις ένα τέτοιο φορτίο και να μπορείς να επωμιστείς αυτήν την ευθύνη. Αυτά είναι τα πιο στοιχειώδη πράγματα που θα πρέπει να έχεις. Οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να είναι σε θέση να συναναστρέφονται πάνω στα λόγια του Θεού, να βρίσκουν μονοπάτι άσκησης μέσα από αυτά, να καθοδηγούν τους ανθρώπους ώστε να κατανοήσουν τα λόγια του Θεού, καθώς και να καθοδηγούν τους ανθρώπους να βιώσουν τα λόγια του Θεού, να εισέλθουν σε αυτά και να είναι σε θέση να τα εφαρμόσουν στην πραγματική ζωή, χρησιμοποιώντας τα για να λύσουν διάφορα προβλήματα ή διάφορες δυσκολίες που συναντούν στην πραγματική ζωή και στη διάρκεια της εκτέλεσης των καθηκόντων τους. Αν ο εκλεκτός λαός του Θεού έχει προβλήματα που χρειάζονται έναν επικεφαλής ή έναν εργάτη για να λυθούν, αλλά ο επικεφαλής ή ο εργάτης δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει την αλήθεια για να λύσει τα προβλήματα, τότε ο συγκεκριμένος επικεφαλής ή εργάτης είναι άχρηστος, ανίκανος να κάνει ακόμα και το πιο στοιχειώδες έργο. Ένας τέτοιος επικεφαλής ή εργάτης δεν είναι σύμφωνος με τα πρότυπα. Το τέταρτο και το πέμπτο σημείο σχετίζονται με τα διάφορα ζητήματα του εκκλησιαστικού έργου και τους επιβλέποντες αυτών των έργων. Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες

δεν επιτηρούν δεόντως τους επιβλέποντες, τότε το έργο της εκκλησίας θα μπορούσε ν' αποσυντονιστεί ή ν' αναστατωθεί από κακούς ανθρώπους, αυτό θα επηρέαζε την αποτελεσματικότητα και την πρόοδο του έργου, και θα μπορούσε να παραλύσει ακόμη και το ίδιο το έργο. Επομένως, ένας επικεφαλής που είναι σύμφωνος με τα πρότυπα θα πρέπει να κάνει καλά και την τέταρτη και πέμπτη εργασία. Το έκτο και το έβδομο σημείο έχουν να κάνουν με την προαγωγή, την καλλιέργεια και τη χρησιμοποίηση των κάθε λογής ανθρώπων. Η αρχή της χρησιμοποίησης των ανθρώπων είναι ν' αξιοποιούνται όλοι με τον καλύτερο δυνατό τρόπο· όλα τα είδη ανθρώπων μπορούν να εκτελέσουν το καθήκον τους, εφόσον η ανθρώπινη φύση τους βρίσκεται σε αποδεκτό επίπεδο και μπορούν να ανταποκριθούν στα απαιτούμενα πρότυπα του οίκου του Θεού. Με άλλα λόγια, να δίνεται η δυνατότητα σε όλων των ειδών τους ανθρώπους να εκτελούν τα κατάλληλα καθήκοντα. Δεν χρειάζεται να προσπαθήσει κανείς να αναγκάσει τα ψάρια να ζήσουν στη στεριά ή τους γαιδάρους να πετάξουν· αρκεί κάποιος να είναι κατάλληλος για μια εργασία, να μπορεί να την κάνει καλά και να είναι ικανός. Επιπλέον, κάποιες εργασίες εμπεριέχουν τεχνικές, επαγγελματικές πτυχές και κάποιοι άνθρωποι μπορεί να είναι μεν καλοί σε αυτές, αλλά να μην έχουν κάνει στην πραγματικότητα καθόλου έργο σ' αυτόν τον τομέα ή να μην καταλαβαίνουν τις σχετικές αρχές. Αν αυτοί οι άνθρωποι πληρούν το πρότυπο για προαγωγή και καλλιέργεια στον οίκο του Θεού, τότε θα πρέπει να τους δίνεται μια ευκαιρία, να προάγονται και να καλλιεργούνται, ώστε να μπορέσουν να μάθουν. Μ' αυτόν τον τρόπο, ο οίκος του Θεού θα μπορεί να έχει ακόμα περισσότερους κατάλληλους ανθρώπους για ν' αναθέτει τις διάφορες εργασίες και δεν θα υπάρχουν κενά όποτε χρειάζεται η εκκλησία ανθρώπους για διάφορες εργασίες. Αυτά είναι ζητήματα που σχετίζονται με τις δύο πτυχές της προαγωγής και της καλλιέργειας των ανθρώπων, και της χρησιμοποίησής τους. Ας δούμε το όγδοο και το ένατο σημείο: Αυτά τα δύο σημεία αναφέρονται στη στάση με την οποία αντιμετωπίζουν το έργο οι επικεφαλής και οι εργάτες· με άλλα λόγια, στο κατά πόσο μπορούν να εκπληρώνουν τις ευθύνες τους, στο αν δείχνουν αφοσίωση και αν έχουν την ικανότητα να κάνουν καλή δουλειά στον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζουν τις απαιτήσεις του Θεού και τις ρυθμίσεις του οίκου του Θεού, καθώς και όταν συναντούν δυσκολίες στο έργο. Το δέκατο και το ενδέκατο σημείο έχουν να κάνουν με τις αρχές αντιμετώπισης των προσφορών και όλων των υπάρχοντων του οίκου του Θεού. Από τη μία πλευρά, αυτά τα δύο σημεία σχετίζονται με το επίπεδο και την εργασιακή ικανότητα των ανθρώπων, και από την άλλη πλευρά, σχετίζονται με ζητήματα της ανθρώπινης φύσης, με το κατά πόσο κάποιος έχει αφοσίωση και με το κατά πόσο μπορεί να εκπληρώνει τις ευθύνες του. Ας δούμε, στη συνέχεια, το δωδέκατο, το δέκατο τρίτο και το δέκατο τέταρτο σημείο, που αφορούν κάποιες εξαιρετικές περιστάσεις που συμβαίνουν στην εκκλησία· για παράδειγμα, όταν κάποιος διαταράσσει, αναστατώνει και ανατρέπει την κανονική εκκλησιαστική ζωή. Ασφαλώς, το πιο σοβαρό είναι η εμφάνιση αντίχριστων ή ανθρώπων άλλου είδους που πρέπει ν' αποπέμπονται ή ν' αποβάλλονται. Το πώς αντιμετωπίζονται αυτοί οι άνθρωποι και με βάση ποιες αρχές είναι επίσης έργο που εμπίπτει στο εύρος των ευθυνών των

επικεφαλής και των εργατών. Η ικανότητα να εντοπίζεις αμέσως τυχόν προβλήματα και, όταν ανακαλύπτεις ότι κάποιος προκαλεί διατάραξη και αναστάτωση, να είσαι σε θέση να το σταματήσεις, να το χειριστείς και να το επιλύσεις αμέσως, καθώς και να διασφαλίσεις ότι δεν αναστατώνεται το εκκλησιαστικό έργο και η εκκλησιαστική ζωή, είναι ζητήματα που περιλαμβάνονται σε αυτά τα τρία σημεία. Το τελευταίο σημείο έχει να κάνει με το ζήτημα της προσωπικής ασφάλειας του κάθε είδους σημαντικού προσωπικού εργασίας, καθώς και με το κατά πόσο μπορεί να διασφαλιστεί κάθε είδους σημαντικό έργο. Το έργο μπορεί να προχωρήσει όταν είναι ασφαλές το προσωπικό, αλλά αν προκύψουν προβλήματα ή κρυφοί κίνδυνοι ως προς την ασφάλεια του προσωπικού, τότε τίθεται ζήτημα για το κατά πόσο μπορεί να προχωρήσει το έργο. Ας κάνουμε μια ανασκόπηση για να δούμε πόσες κύριες κατηγορίες υπάρχουν συνολικά. Το πρώτο, το δεύτερο και το τρίτο σημείο ανήκουν στην πρώτη κατηγορία: τη ζωή-είσοδο των ανθρώπων. Το τέταρτο και το πέμπτο σημείο ανήκουν στη δεύτερη κατηγορία: τα διάφορα ζητήματα του εκκλησιαστικού έργου και τους επιβλέποντες αυτών των έργων. Το έκτο και το έβδομο σημείο ανήκουν στην τρίτη κατηγορία: τη χρησιμοποίηση, την καλλιέργεια και την προαγωγή των κάθε λογής ανθρώπων. Το όγδοο και το ένατο σημείο ανήκουν στην τέταρτη κατηγορία: τις εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού και τις δυσκολίες σε σχέση με το έργο. Το δέκατο και το ενδέκατο σημείο ανήκουν στην πέμπτη κατηγορία: τις προσφορές και τα υπάρχοντα του οίκου του Θεού. Το δωδέκατο, το δέκατο τρίτο και το δέκατο τέταρτο σημείο ανήκουν στην έκτη κατηγορία: τις εξαιρετικές περιστάσεις που συμβαίνουν στην εκκλησία. Το δέκατο πέμπτο σημείο ανήκει στην έβδομη κατηγορία: το σημαντικό εκκλησιαστικό έργο και την ασφάλεια του προσωπικού. Υπάρχουν συνολικά επτά κατηγορίες που περιλαμβάνουν δεκαπέντε σημεία. Αυτές οι επτά κατηγορίες εμπεριέχονται στο εύρος των ευθυνών των επικεφαλής και των εργατών, και είναι μέρος της δουλειάς τους. Ως επικεφαλής ή εργάτης, οι βασικότερες εργασίες της δουλειάς σου είναι αυτές οι επτά κατηγορίες, κι αυτές οι επτά κατηγορίες είναι το εύρος των απαιτήσεων που έχει ο οίκος του Θεού από έναν επικεφαλής ή έναν εργάτη. Αν θέλουμε ν' αξιολογήσουμε κατά πόσο ένας επικεφαλής μπορεί να κάνει καλή δουλειά, κατά πόσο έχει εργασιακή ικανότητα, κατά πόσο διαθέτει το επίπεδο για να είναι επικεφαλής και κατά πόσο ως επικεφαλής είναι σύμφωνος με τα πρότυπα, πρέπει να χρησιμοποιήσουμε αυτές τις επτά κατηγορίες. Εφόσον είναι κατανοητό αυτό, με βάση αυτές τις επτά κύριες κατηγορίες, θα συναναστραφούμε πάνω στις εκδηλώσεις και στους συγκεκριμένους τρόπους άσκησης των ψευδοεπικεφαλής, και θα τις αναλύσουμε μία προς μία, ενώ το ίδιο θα κάνουμε και για το τι έχουν κάνει —κατά την περίοδο που ήταν επικεφαλής— που αποδεικνύει ότι είναι ψευδοεπικεφαλής και όχι επικεφαλής που είναι σύμφωνοι με τα πρότυπα. Όταν η αξιολόγηση γίνεται με βάση αυτές τις επτά κατηγορίες, τα αποδεικτικά στοιχεία είναι αδιάσειστα, και αυτό είναι σχετικά δίκαιο και εύλογο. Πείτε Μου, να συναναστραφούμε πάνω σε αυτές τις επτά κατηγορίες μία προς μία ή πάνω στα δεκαπέντε σημεία; Τι είναι καλύτερο; (Να συναναστραφούμε πάνω στα δεκαπέντε σημεία ένα προς ένα.) Αυτό ταιριάζει στις προτιμήσεις σας· όσο λεπτομερέστερα, τόσο

το καλύτερο, έτσι δεν είναι; Στη συνέχεια, θα ξεκινήσουμε και τυπικά τη συναναστροφή μας πάνω στις διάφορες εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής.

Σημείο πρώτο: Να οδηγούν τους ανθρώπους στο να τρώνε και να πίνουν τον λόγο του Θεού και να τον κατανοούν, και να εισέρχονται στην πραγματικότητα του λόγου του Θεού

Οι ψευδοεπικεφαλής δεν διαθέτουν το επίπεδο και την ικανότητα να κατανοούν τα λόγια του Θεού

Τι είναι ένας ψευδοεπικεφαλής; Σίγουρα, είναι κάποιος που δεν μπορεί να κάνει πραγματικό έργο, κάποιος που δεν διεκπεραιώνει τα καθήκοντά του ως επικεφαλής. Δεν κάνει καθόλου αληθινό ούτε κρίσιμο έργο, απλώς φροντίζει κάποιες γενικές υποθέσεις και κάποιες επιφανειακές εργασίες, πράγματα που δεν έχουν καμία σχέση με τη ζωή-είσοδο ούτε με την αλήθεια. Όσο τέτοιο έργο κι αν κάνει, δεν έχει καμία σημασία η εκτέλεσή του. Γι' αυτό χαρακτηρίζονται ψευδοεπικεφαλής οι επικεφαλής αυτού του είδους. Και πώς ακριβώς μπορεί κανείς να διακρίνει έναν ψευδοεπικεφαλής; Ας ξεκινήσουμε τώρα την ανάλυσή μας. Πρέπει καταρχάς να γίνει σαφές ότι η πρώτη ευθύνη ενός επικεφαλής ή ενός εργάτη είναι να οδηγεί τους άλλους στο να τρώνε και να πίνουν τα λόγια του Θεού και να συναναστρέφεται πάνω στην αλήθεια κατά τρόπο ώστε οι άλλοι να την κατανοούν και να εισέρχονται στην αλήθεια-πραγματικότητα. Αυτό είναι το σημαντικότερο κριτήριο με βάση το οποίο μπορεί να ελέγξει κανείς εάν ένας επικεφαλής είναι αληθινός ή αν είναι ψευδοεπικεφαλής. Εξετάστε εάν μπορεί να οδηγεί τους άλλους στο να τρώνε και να πίνουν τα λόγια του Θεού και στην κατανόηση της αλήθειας, εάν μπορεί να χρησιμοποιεί την αλήθεια για να επιλύει προβλήματα. Μόνο με βάση αυτό το κριτήριο πρέπει να ελέγχονται το επίπεδο και η ικανότητα ενός επικεφαλής ή ενός εργάτη να κατανοεί τα λόγια του Θεού, αλλά και το κατά πόσο μπορεί να οδηγήσει τον εκλεκτό λαό του Θεού να εισέλθει στην αλήθεια-πραγματικότητα. Εάν ένας επικεφαλής ή εργάτης είναι ικανός να κατανοεί καθαρά τα λόγια του Θεού και να καταλαβαίνει την αλήθεια, θα πρέπει να απαλλάξει τους ανθρώπους από τις αντιλήψεις και τις φαντασιοκοπίες που έχουν για την πίστη στον Θεό σύμφωνα με τα λόγια του Θεού, και να τους βοηθήσει να κατανοήσουν την πρακτικότητα του έργου Του. Θα πρέπει επίσης να επιλύει τις πραγματικές δυσκολίες που συναντά ο εκλεκτός λαός του Θεού σύμφωνα με τα λόγια Του, ειδικά όσον αφορά εσφαλμένες απόψεις που έχει στην πίστη του ή παρανοήσεις σχετικά με το να κάνει κάποιο καθήκον. Πρέπει επίσης να εφαρμόζει τα λόγια του Θεού για να επιλύει τα προβλήματα που εκδηλώνονται όταν οι άνθρωποι αντιμετωπίζουν διάφορες δοκιμασίες και δεινά, και να μπορεί να οδηγεί τον εκλεκτό λαό του Θεού να κατανοεί και να κάνει πράξη την αλήθεια, αλλά και να εισέλθει στην πραγματικότητα του λόγου Του. Ταυτόχρονα, πρέπει να αναλύει τις διάφορες διεφθαρμένες διαθέσεις των ανθρώπων με βάση τις διεφθαρμένες καταστάσεις που αποκαλύπτονται στα λόγια του Θεού, έτσι ώστε ο εκλεκτός λαός του Θεού να μπορεί να

διαπιστώσει ποιες από αυτές τον αφορούν, ν' αποκτήσει αυτογνωσία, αλλά και να μισήσει τον Σατανά και να επαναστατήσει εναντίον του, δίνοντας έτσι τη δυνατότητα στον εκλεκτό λαό του Θεού να παραμείνει σταθερός στη μαρτυρία του, να νικήσει τον Σατανά και να δοξάζει τον Θεό μέσα σε κάθε είδους δοκιμασίες. Αυτό το έργο θα πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες. Είναι το βασικότερο, κρισιμότερο και πιο ουσιαστικό έργο της εκκλησίας. Εάν όσοι υπηρετούν ως επικεφαλής έχουν την ικανότητα να κατανοούν τα λόγια του Θεού και το επίπεδο για να καταλαβαίνουν την αλήθεια, τότε όχι μόνο θα μπορούν να κατανοήσουν τα λόγια του Θεού και να εισέλθουν στην πραγματικότητά τους, αλλά θα μπορούν και να καθοδηγούν, να οδηγούν και να βοηθούν εκείνους των οποίων ηγούνται όσον αφορά την κατανόηση των λόγων του Θεού και την είσοδο στην πραγματικότητά τους. Όμως αυτό που λείπει από τους ψευδοεπικεφαλής είναι ακριβώς το επίπεδο να κατανοούν τα λόγια του Θεού και να καταλαβαίνουν την αλήθεια. Δεν κατανοούν τα λόγια του Θεού, δεν γνωρίζουν τις διεφθαρμένες διαθέσεις που αποκαλύπτουν οι άνθρωποι στις διάφορες περιστάσεις που εκτίθενται στα λόγια Του ούτε ποιες καταστάσεις προκαλούν αντίσταση, παράπονα και προδοσία έναντι του Θεού και ούτω καθεξής. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν είναι σε θέση να κάνουν αυτοκριτική ούτε να συνδέσουν τα λόγια του Θεού με τον εαυτό τους· κατανοούν μόνο λίγο από το δόγμα και κάποιους κανονισμούς από την κυριολεκτική σημασία των λόγων του Θεού. Όταν συναναστρέφονται με άλλους, απλώς παραθέτουν κάποια από τα λόγια Του, κι έπειτα εξηγούν την κυριολεκτική τους σημασία. Και μ' αυτό, νομίζουν ότι συναναστρέφονται πάνω στην αλήθεια και ότι κάνουν πραγματικό έργο. Αν κάποιος μπορεί να διαβάσει και να παραθέσει τα λόγια του Θεού όπως εκείνοι, θα νομίζει ότι είναι άνθρωποι που αγαπούν και κατανοούν την αλήθεια. Ένας ψευδοεπικεφαλής κατανοεί μόνο την κυριολεκτική σημασία των λόγων του Θεού· ουσιαστικά, δεν κατανοεί την αλήθεια των λόγων του Θεού, κι έτσι δεν είναι σε θέση να μιλήσει για τη βιωματική γνώση που έχει σε σχέση με αυτά. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν έχουν την ικανότητα να κατανοούν τα λόγια του Θεού· μπορούν να κατανοήσουν μόνο την επιφανειακή τους σημασία, αλλά πιστεύουν ότι αυτό σημαίνει πως κατανοούν τα λόγια Του και καταλαβαίνουν την αλήθεια. Στην καθημερινότητα, ερμηνεύουν πάντα την κυριολεκτική σημασία των λόγων του Θεού για να συμβουλεύσουν και να βοηθήσουν τους άλλους, πιστεύοντας ότι έτσι κάνουν έργο και ότι καθοδηγούν τους ανθρώπους ώστε να τρώνε και να πίνουν τα λόγια του Θεού και να εισέλθουν στην πραγματικότητά τους. Η αλήθεια είναι ότι παρόλο που οι ψευδοεπικεφαλής συναναστρέφονται συχνά με τους άλλους μ' αυτόν τον τρόπο πάνω στα λόγια του Θεού, δεν μπορούν να λύσουν το παραμικρό αληθινό πρόβλημα, και ο εκλεκτός λαός του Θεού παραμένει ανίκανος να κάνει πράξη ή να βιώσει τα λόγια Του. Όσο κι αν προσέρχονται στις συναθροίσεις ή τρώνε και πίνουν τα λόγια του Θεού, και πάλι δεν κατανοούν την αλήθεια ούτε έχουν ζωή-είσοδο, και κανείς τους δεν είναι σε θέση να μιλήσει για τη βιωματική γνώση του. Ακόμη κι αν υπάρχουν κακοί άνθρωποι και δύσπιστοι που προκαλούν αναστάτωση στην εκκλησία, κανείς δεν είναι σε θέση να τους διακρίνει. Όταν ένας ψευδοεπικεφαλής βλέπει έναν δύσπιστο ή έναν κακό άνθρωπο να

προκαλεί κάποια αναστάτωση, δεν ασκεί ικανότητα διάκρισης, αλλά τον αντιμετωπίζει με αγάπη και προτροπές, ζητά από τους άλλους να είναι ανεκτικοί και υπομονετικοί απέναντί του, και ενδίδει σ' αυτόν τον άνθρωπο όσο ο τελευταίος συνεχίζει να προκαλεί αναστάτωση στην εκκλησία. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα κάθε στοιχείο του εκκλησιαστικού έργου ν' αποβαίνει μάλλον άκαρπο. Αυτή είναι η συνέπεια της αποτυχίας ενός ψευδοεπικεφαλής να κάνει πραγματικό έργο. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να χρησιμοποιήσουν την αλήθεια για να λύσουν προβλήματα, και αυτό από μόνο του αρκεί για ν' αποδειχθεί ότι δεν έχουν την αλήθεια-πραγματικότητα. Όταν μιλάνε, απλώς αραδιάζουν λόγια και δόγματα, και το μόνο που λένε στους άλλους να κάνουν πράξη είναι δόγματα και κανονισμούς. Για παράδειγμα, όταν κάποιος αναπτύσσει μια παρερμηνεία για τον Θεό, οι ψευδοεπικεφαλής θα του πουν: «Τα λόγια του Θεού τα έχουν καλύψει ήδη όλα αυτά: Ό,τι κάνει ο Θεός είναι η σωτηρία του ανθρώπου, είναι αγάπη. Κοίτα πόσο ξεκάθαρα, πόσο σαφή είναι τα λόγια Του. Πώς είναι δυνατόν να εξακολουθείς να Τον παρερμηνεύεις;» Τέτοιου είδους οδηγίες δίνουν οι ψευδοεπικεφαλής στους ανθρώπους. Αραδιάζουν λόγια και δόγματα για να παροτρύνουν τους ανθρώπους, να τους περιορίσουν και να τους κάνουν να τηρούν κανονισμούς. Αυτό δεν είναι ούτε στο ελάχιστο αποτελεσματικό και δεν μπορεί να λύσει κανένα πρόβλημα. Οι ψευδοεπικεφαλής μπορούν να καθοδηγήσουν τους ανθρώπους αποκλειστικά και μόνο αναφέροντας λόγια και δόγματα, κι έτσι τους δίνουν την εντύπωση ότι, επειδή είναι σε θέση ν' αναφέρουν δόγματα, αυτό σημαίνει ότι έχουν εισέλθει στις αλήθεια-πραγματικότητες. Ωστόσο, όταν συναντούν μια δυσκολία, δεν ξέρουν πώς ν' ασκηθούν, δεν έχουν κάποιο μονοπάτι, και όλα τα λόγια και τα δόγματα που κατανοούν πέφτουν στο κενό. Τι δείχνει αυτό; Δείχνει ότι η κατανόηση των δογμάτων δεν είναι καθόλου χρήσιμη ούτε πολύτιμη. Το μόνο πράγμα που κατανοούν οι ψευδοεπικεφαλής είναι το δόγμα. Δεν μπορούν να συναναστραφούν πάνω στην αλήθεια για να λύσουν προβλήματα· δεν έχουν αρχές στον τρόπο με τον οποίο ενεργούν και στη ζωή τους απλώς ακολουθούν κάποιους κανονισμούς που θεωρούν καλούς. Τέτοιοι άνθρωποι δεν έχουν τις αλήθεια-πραγματικότητες. Γι' αυτό, όταν οι ψευδοεπικεφαλής καθοδηγούν τους ανθρώπους να τρώνε και να πίνουν τα λόγια του Θεού, δεν υπάρχει πραγματικό αποτέλεσμα. Είναι σε θέση απλώς και μόνο να κάνουν τους ανθρώπους να κατανοήσουν την κυριολεκτική σημασία των λόγων του Θεού, και δεν μπορούν να τους βοηθήσουν ν' αποκτήσουν διαφώτιση από τα λόγια του Θεού ούτε να κατανοήσουν τι είδους διεφθαρμένες διαθέσεις έχουν. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν κατανοούν ποιες είναι οι καταστάσεις των ανθρώπων ούτε τι διάθεση-ουσία αποκαλύπτουν οι άνθρωποι όταν έρχονται αντιμέτωποι με την οποιαδήποτε περίσταση, ποια λόγια του Θεού θα πρέπει να χρησιμοποιηθούν για να λυθούν αυτές οι εσφαλμένες καταστάσεις και οι διεφθαρμένες διαθέσεις, τι αναφέρεται γι' αυτές στα λόγια του Θεού, ποιες είναι οι απαιτήσεις και οι αρχές στα λόγια του Θεού ή οι αλήθειες που εμπεριέχουν αυτά. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν κατανοούν τίποτε από αυτές τις αλήθεια-πραγματικότητες. Απλώς συμβουλεύουν τους ανθρώπους λέγοντας: «Να τρώτε και να πίνετε περισσότερο τα λόγια του Θεού. Εμπεριέχουν αλήθεια. Θα

κατανοήσετε όταν θα έχετε διαβάσει περισσότερα από τα λόγια Του. Αν δεν κατανοείτε κάποια από αυτά, θα πρέπει απλώς να προσευχηθείτε περισσότερο, ν' αναζητήσετε περισσότερο και να τα συλλογιστείτε περισσότερο». Έτσι συμβουλεύουν τους ανθρώπους, και μ' αυτόν τον τρόπο δεν μπορούν να λύσουν προβλήματα. Όποιος κι αν αντιμετωπίζει κάποιο πρόβλημα και έρθει ν' αναζητήσει από αυτούς, λένε το ίδιο πράγμα. Μετά, αυτός ο άνθρωπος εξακολουθεί να μην έχει αυτογνωσία και να μην κατανοεί την αλήθεια. Δεν θα μπορέσει να λύσει το αληθινό πρόβλημα που αντιμετωπίζει ούτε να κατανοήσει πώς θα πρέπει να κάνει πράξη τα λόγια του Θεού, και απλώς θα εμμένει στην κυριολεκτική σημασία των λόγων του Θεού και στους κανονισμούς. Εξακολουθεί να μην κατανοεί ούτε τις αλήθεια-αρχές για να κάνει πράξη τα λόγια του Θεού ούτε σε ποιες πραγματικότητες πρέπει να εισέλθει. Αυτό παράγουν οι ψευδοεπικεφαλής με το έργο τους: ούτε ένα πραγματικό αποτέλεσμα.

Ο Θεός απαιτεί από τους ανθρώπους να ντύνονται σεμνά και κόσμια, με την ευπρέπεια ενός αγίου. «Σεμνά και κόσμια, με την ευπρέπεια ενός αγίου». Οκτώ λέξεις συνολικά· κατανοείτε, όμως, τι σημαίνουν; (Όλοι ξέρουμε ότι με βάση το δόγμα, ο Θεός απαιτεί από τους ανθρώπους να ντύνονται σεμνά και κόσμια, με την ευπρέπεια ενός αγίου, όμως όταν ντυνόμαστε, δεν ξέρουμε πώς ν' αξιολογήσουμε τι είναι σεμνό ή κόσμιο.) Αυτό έχει να κάνει με το κατά πόσο είναι κατανοητή ή όχι η αλήθεια. Αν δεν μπορείτε να το αξιολογήσετε, τότε αυτό αποδεικνύει ότι δεν κατανοείτε τα λόγια του Θεού. Τι σημαίνει, λοιπόν, να κατανοήσετε τα λόγια του Θεού; Σημαίνει να κατανοήσετε τα κριτήρια σε σχέση με τη σεμνότητα και την κοσμιότητα στα οποία αναφέρεται ο Θεός ή, πιο συγκεκριμένα, σε σχέση με το χρώμα και το στυλ των ενδυμάτων. Ποια χρώματα και ποια στυλ είναι σεμνά και κόσμια; Όσοι έχουν την ικανότητα να κατανοούν την αλήθεια ξέρουν τι είναι σεμνό και κόσμιο, και τι είναι αλλοπρόσαλλο. Κάποια ρούχα, παρόλο που είναι σεμνά και κόσμια, έχουν παλιομοδίτικο στυλ. Δεν αρέσουν στον Θεό τα παλιομοδίτικα πράγματα και δεν ζητά από τους ανθρώπους να μιμηθούν το στυλ του παρελθόντος ή να γίνουν υποκριτές Φαρισαίοι. Αυτό που εννοεί ο Θεός «σεμνό και κόσμιο» είναι να έχει κανονική ανθρώπινη ομοιότητα, να φαίνεται ευγενές και κομψό, και να έχει φινέτσα. Ο Θεός δεν ζητά από τους ανθρώπους να φοράνε αλλοπρόσαλλα ρούχα ούτε να ντύνονται με κουρέλια σαν άποροι, αλλά τους ζητά να ντύνονται σεμνά και κόσμια, με την ευπρέπεια ενός αγίου. Αυτή είναι η κατανόηση των κανονικών ανθρώπων. Ένας ψευδοεπικεφαλής, όμως, αφού το άκουσε αυτό, ενθουσιάστηκε και είπε: «Τα λόγια του Θεού μάς δίνουν το πλαίσιο για το πώς να ντυνόμαστε. “Σεμνά και κόσμια, με την ευπρέπεια ενός αγίου”. Αν τηρούμε αυτές τις οκτώ λέξεις, τότε θα δοξάζουμε τον Θεό, δεν θα Τον ντροπιάζουμε και θα είμαστε άνθρωποι με μεγάλη υπόληψη ανάμεσα στους άπιστους. Τι είναι, λοιπόν, σεμνό και κόσμιο; Είναι να μιλάτε και να ενεργείτε με ανθρώπινη ομοιότητα, και να έχετε την ευπρέπεια ενός αγίου. Όταν αναφερόμαστε στους αγίους, γενικά εννοούμε τους αρχαίους αγίους. Αν θέλουμε να έχουμε την ευπρέπεια ενός αγίου, τότε πρέπει να μιμηθούμε το στυλ των αρχαίων αγίων, αλλά αν περιφέρεσαι φορώντας αρχαία ενδυμασία, θα σε περάσουν για τρελό. Αυτό δεν

συνάδει με την αρχή που ορίζει ότι πρέπει να τιμούμε τον Θεό, αλλά σίγουρα θα μπορέσουμε να εντοπίσουμε κάποια στοιχεία για τα ρούχα που φορούσαν οι άγιοι κατά τις πρόσφατες περιόδους. Το κοινωνικό περιβάλλον ήταν καλύτερο μερικές δεκαετίες πριν. Οι άνθρωποι ήταν πιο απλοί, και ντύνονταν πιο συντηρητικά και κατάλληλα. Αν ντυνόσασταν σύμφωνα με αυτό το πρότυπο, τότε θα ήσασταν σεμνοί και κόσμιοι, και θα είχατε την ευπρέπεια ενός αγίου. Αυτό είναι το μονοπάτι άσκησης». Αφού διαπίστωσε ότι οι άνθρωποι τις δεκαετίες του 1970 και του 1980 φορούσαν λευκά πουκάμισα και μπλε παντελόνια, είπε στους αδελφούς και στις αδελφές: «Είδα το φως στα λόγια του Θεού. Οι άνθρωποι τις δεκαετίες του 70 και του 80 φορούσαν ρούχα πολύ κατάλληλα και απλά. Δεν θα μπορούσε να πει κανείς ότι τα ρούχα τους ήταν σεμνά, αλλά φαίνονται πιο εναρμονισμένα με τις απαιτήσεις των λόγων του Θεού, οπότε θα ντυνόμαστε με βάση αυτό το πρότυπο». Ο επικεφαλής φόρεσε πρώτος αυτά τα ρούχα, και όλοι πίστευαν ότι έδειχναν ωραία, αρκετά κόσμια και απλά. Ο επικεφαλής είπε: «Ο Θεός είπε να μη φοράμε αλλοπρόσαλλα ρούχα. Κατ' αρχάς, όλα τα κουμπιά στο πουκάμισο πρέπει να είναι κουμπωμένα μέχρι τον λαιμό, ενώ και τα κουμπιά στις μανσέτες πρέπει επίσης να είναι κουμπωμένα. Δεν πρέπει να φαίνονται οι καρποί, το πουκάμισο πρέπει να είναι μέσα από το παντελόνι και τα πάντα πρέπει να είναι απολύτως καλυμμένα, χωρίς να μένει κάτι εκτεθειμένο στο στήθος ή στην πλάτη. Δείτε πόσο σεμνό και κόσμιο είναι! Δεν είναι σεμνό και κόσμιο και δεν συνάδει με την ευπρέπεια ενός αγίου, όπως απαιτεί ο Θεός;» Ο επικεφαλής αντλούσε μεγάλη ευχαρίστηση από τα ρούχα που φορούσε εκείνη τη στιγμή, και ταυτόχρονα έλεγε στους άλλους: «Τα ρούχα σας είναι πολύ μοντέρνα, πολύ της μόδας. Ντροπιάζουν τον Θεό και δεν Του αρέσουν. Πρέπει όλοι σας να σπεύσετε να φορέσετε ό,τι κι εγώ, να είστε ακριβώς σαν εμένα!» Οι άνθρωποι που δεν είχαν ικανότητα διάκρισης ακολούθησαν το παράδειγμά του· βρήκαν και φόρεσαν δήθεν σεμνά και κόσμια ρούχα που συμβάδιζαν με την ευπρέπεια ενός αγίου, και μάλιστα οι περισσότεροι πίστευαν ότι ήταν καλά. Όμως, κάποιοι άνθρωποι ένιωθαν αποτροπιασμό μέσα τους γι' αυτά τα παλιομοδίτικα πράγματα και πίστευαν ότι δεν ήταν σωστό να το κάνουν αυτό και ότι αυτή η κατανόηση των λόγων του Θεού ήταν στρεβλή. Αυτοί οι άνθρωποι, παρόλο που δεν ήταν σε θέση να πουν ξεκάθαρα αν ήταν σωστό ή λάθος ν' ακούσουν τον επικεφαλής, και παρόλο που δεν τολμούσαν ν' αντλήσουν συμπεράσματα, υποστήριξαν ότι δεν έπρεπε ν' ακολουθήσουν τυφλά το πλήθος. Πίστευαν ότι δεν ήταν απολύτως σωστό αυτό που είπε ο επικεφαλής, και δεν το ακολούθησαν. Μόνο αυτοί οι ηλίθιοι, αυτοί οι άνθρωποι που δεν έχουν την ικανότητα να κατανοούν τα λόγια του Θεού, δεν διάβασαν οι ίδιοι τα λόγια του Θεού, συμφώνησαν με ό,τι είπε ο ψευδοεπικεφαλής και έκαναν ό,τι τους είπε να κάνουν, όπως τους είπε να το κάνουν. Ακολούθησαν τον ψευδοεπικεφαλής και τον μιμήθηκαν, με αποτέλεσμα να φοράνε όλοι τα ίδια ρούχα όταν έβγαιναν έξω. Όποτε έβγαιναν έξω και βρίσκονταν ανάμεσα στο πλήθος, ένιωθαν μεγάλη ευχαρίστηση και σκέφτονταν: «Πιστεύουμε στον Παντοδύναμο Θεό και τα ρούχα μου έχουν την ευπρέπεια ενός αγίου. Εσείς τι φοράτε; Τι κακόγουστα, μοντέρνα και αισχρά ρούχα είναι αυτά! Κοιτάξτε εμάς, δεν φοράμε τίποτε αποκαλυπτικό!» Νόμιζαν ότι

είναι καταπληκτικοί. Ο ψευδοεπικεφαλής, όχι μόνο δεν μπόρεσε να συνειδητοποιήσει ότι αυτό ήταν παρερμηνεία των λόγων του Θεού, αλλά ουσιαστικά πίστευε ότι έκανε πράξη τα λόγια του Θεού και ότι αυτό ήταν ένα βήμα προς την είσοδο στην πραγματικότητά τους. Αυτό κάνουν οι ψευδοεπικεφαλής. Ακόμα και στις πιο απλές και ευκολονόητες απαιτήσεις που έχει ο Θεός από τους ανθρώπους, οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να κατανοήσουν πραγματικά σε τι αναφέρονται τα λόγια του Θεού, ποια είναι τα απαιτούμενα πρότυπα ή οι αρχές του. Μπορούν, λοιπόν, να κατανοήσουν τι λέει ο Θεός για τη διεφθαρμένη διάθεση του ανθρώπινου γένους ή για όλα τα είδη των καταστάσεων του ανθρώπου; Μπορούν να γνωρίζουν ακριβώς ποια είναι η αλήθεια σ' αυτά τα ζητήματα; Ασφαλώς και όχι.

Οι ψευδοεπικεφαλής δεν έχουν την ικανότητα να κατανοούν τα λόγια του Θεού· απλώς ξέρουν τι έχει πει ο Θεός από την κυριολεκτική σημασία των λόγων Του, αλλά δεν κατανοούν ποιες αλήθειες εκφράζουν τα λόγια του Θεού, τι απαιτεί ο Θεός από τους ανθρώπους και ποιες αλήθεια-αρχές πρέπει να κατανοήσουν οι άνθρωποι. Επομένως, όταν συναναστρέφονται πάνω στα λόγια του Θεού, απλώς τα ερμηνεύουν κυριολεκτικά και δίνουν στους ανθρώπους κάποιους κανονισμούς, κάποιους κανόνες ν' ακολουθούν, χρησιμοποιώντας τους για ν' αποδείξουν ότι κατανοούν τα λόγια του Θεού και ότι έχουν κάνει έργο. Μάλιστα, κάποιοι ψευδοεπικεφαλής θεωρούν ότι τα λόγια του Θεού είναι ήδη ξεκάθαρα κι ότι απλώς οι άνθρωποι μονίμως αποτυγχάνουν να τα τρώνε και να τα πίνουν ή δεν καταβάλλουν την απαιτούμενη προσπάθεια. Βλέποντας ότι όλοι έχουν στα χέρια τους βιβλία με τα λόγια του Θεού, πιστεύουν ότι είναι περιττό να καθοδηγήσουν τους ανθρώπους να τρώνε και να πίνουν τα λόγια του Θεού. Έτσι, όταν εντοπίζουν προβλήματα στις συναθροίσεις ή όσο κάνουν τα καθήκοντά τους, απλώς στέλνουν στους ανθρώπους κάποια επιλεγμένα αποσπάσματα από τα λόγια του Θεού και τους λένε πράγματα όπως «Διάβασε αυτό το απόσπασμα από τα λόγια του Θεού», «Διάβασε εκείνο το απόσπασμα από τα λόγια του Θεού» ή «Τα λόγια του Θεού λένε αυτό γι' αυτήν την πτυχή και εκείνο για εκείνη την πτυχή». Απλώς στέλνουν στους ανθρώπους επιλεγμένα αποσπάσματα από τα λόγια του Θεού, προσπαθώντας με πειστικό τρόπο να τους ενθαρρύνουν να τα διαβάσουν, και πιστεύουν ότι έτσι πρέπει να καθοδηγούν τους ανθρώπους ώστε εκείνοι να τρώνε και να πίνουν τα λόγια του Θεού και ότι έτσι εκπληρώνουν την ευθύνη ενός επικεφαλής. Οι άνθρωποι, όταν βλέπουν αυτά τα λόγια, λένε: «Έχω διαβάσει κι εγώ αυτά τα λόγια του Θεού. Δεν είναι περιττό να συγκεντρώνεις αυτά τα λόγια για μένα;» Ωστόσο, οι ψευδοεπικεφαλής σκέφτονται: «Αν δεν σου τα στείλω, δεν θα μπορέσεις να βρεις σε ποιο κεφάλαιο ή σε ποια σελίδα βρίσκονται. Δεν ξέρεις καν σε ποιο πλαίσιο είπε ο Θεός αυτά τα λόγια. Ως επικεφαλής, πρέπει ν' αναλάβω αυτήν την ευθύνη, να σου στέλνω τα λόγια του Θεού οποιαδήποτε στιγμή, οπουδήποτε». Κάποιοι ψευδοεπικεφαλής, ξεχειλίζοντας από αγάπη, στέλνουν σε κάποιον ακόμα και δέκα ή είκοσι αποσπάσματα από τα λόγια του Θεού σε μία μέρα, για να δείξουν την αφοσίωσή τους στο έργο τους και την αποφασιστικότητά τους να καθοδηγήσουν τους ανθρώπους στην πραγματικότητα των λόγων του Θεού. Ναι μεν

στέλνουν αυτά τα λόγια του Θεού στους ανθρώπους, όμως άραγε αυτό λύνει τα προβλήματά τους; Άραγε, εκπληρώνουν τον ρόλο που θα πρέπει να έχει ένας επικεφαλής; Συχνά, δεν εκπληρώνουν αυτόν τον ρόλο, επειδή αν οι άνθρωποι μπορούσαν να κατανοήσουν από μόνοι τους αυτά τα λόγια, δεν θα χρειαζόνταν έναν επικεφαλής. Στην πραγματικότητα, όσοι διαβάζουν συχνά τα λόγια του Θεού γνωρίζουν καλά τ' αποσπάσματα που στέλνουν οι ψευδοεπικεφαλής. Τι είναι αυτό που λείπει, όμως, από τους ανθρώπους; Ποιες είναι οι δυσκολίες και τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν; Σε ό,τι αφορά τα ζητήματα που σχετίζονται μ' αυτές τις αλήθειες, όταν οι άνθρωποι αντιμετωπίζουν δυσκολίες, δεν μπορούν να διακρίνουν την ουσία αυτών των προβλημάτων, δεν ξέρουν από πού ν' αρχίσουν για να τα λύσουν και δεν ξέρουν πώς να εισέλθουν σ' αυτές τις αλήθειες· και ούτε και οι ψευδοεπικεφαλής ξέρουν. Έχουν, λοιπόν, εκπληρώσει την ευθύνη τους σ' αυτό το ζήτημα; Είναι ικανοί στο έργο της ηγεσίας; Είναι ξεκάθαρο ότι δεν έχουν εκπληρώσει αυτήν την ευθύνη. Για παράδειγμα, όταν οι άνθρωποι διαβάζουν στα λόγια του Θεού ότι πρέπει να είναι τίμιοι, ένας ψευδοεπικεφαλής, επειδή δεν ξέρει πώς να φάει και να πιει τα λόγια του Θεού και δεν έχει το επίπεδο για να συλλάβει και να κατανοήσει την αλήθεια, θα έλεγε: «Δεν είναι μεγάλες οι απαιτήσεις του Θεού. Ο Θεός μάς ζητά να είμαστε τίμιοι, και το να είναι κανείς τίμιος σημαίνει να λέει την αλήθεια. Δεν τα έχουν πει όλα τα λόγια του Θεού: “Ας ήναι ο λόγος σας Ναι ναι, Ου, ού” (Κατά Ματθαίον 5:37); Πόσο ξεκάθαρα είναι τα λόγια του Θεού! Να λες μόνο ό,τι σκέφτεσαι μέσα σου· είναι τόσο απλό! Γιατί δεν μπορείς να το κάνεις; Ο λόγος του Θεού είναι η αλήθεια, πρέπει να τον κάνουμε πράξη. Αν δεν τον κάνουμε πράξη, επαναστατούμε. Και σώζει ο Θεός αυτούς που επαναστατούν εναντίον Του; Όχι». Μόλις οι άνθρωποι το ακούνε αυτό, απαντούν: «Όλα όσα λες είναι σωστά, αλλά και πάλι δεν ξέρουμε πώς να είμαστε τίμιοι. Κάποιες φορές, λέμε ψέματα άθελά μας ή επειδή δεν έχουμε καμία άλλη επιλογή και κρύβεται κάποιος λόγος πίσω από αυτό. Πώς πρέπει να λυθεί αυτό το ζήτημα;» Τι θα έλεγε ο ψευδοεπικεφαλής; «Δεν είναι εύκολο να λυθεί; Δεν το έχουν κάνει ξεκάθαρο τα λόγια του Θεού; Το να είναι κανείς τίμιος σημαίνει να είναι σαν παιδί· είναι τόσο απλό! Ανεξάρτητα από την ηλικία σου, δεν μπορείς πολύ απλά να είσαι σαν παιδί; Δες απλώς πώς συμπεριφέρονται τα παιδιά». Τότε, αυτός που τον ακούει συλλογίζεται: «Οι κύριες συμπεριφορές ενός παιδιού είναι η αφέλεια και η ζωντάνια, το να χοροπηδάνε εδώ κι εκεί, να είναι ανώριμα και να μην καταλαβαίνουν πολλά πράγματα. Εφόσον το είπε ο επικεφαλής, θα συμπεριφέρομαι μ' αυτόν τον τρόπο». Την επόμενη μέρα, ο άνθρωπος αυτός που ήταν γύρω στα τριάντα με σαράντα, έκανε τα μαλλιά του δυο μικρές πλεξούδες, φόρεσε μια ροζ κορδέλα και κοκαλάκια, ροζ πουκάμισο, παπούτσια και κάλτσες· ντύθηκε στα ροζ από την κορυφή ως τα νύχια. Μόλις το είδε αυτό ο επικεφαλής, είπε: «Έτσι μπράβο! Περπάτα περισσότερο σαν παιδί, χοροπηδώντας. Μίλα πιο αθώα, σαν παιδί, με βλέμμα χωρίς μοχθηρία και μ' ένα χαμόγελο στο πρόσωπό σου. Έτσι δεν αποκτάς και πάλι τη συμπεριφορά ενός παιδιού; Έτσι φέρεται ένας τίμιος άνθρωπος!» Ο επικεφαλής είναι πολύ ευχαριστημένος, ενώ οι άλλοι αυτό το θεωρούν ανόητη, αφύσικη συμπεριφορά. Αυτός ο ψευδοεπικεφαλής, όχι

μόνο απέτυχε να λύσει το πρόβλημα, αλλά δεν ήξερε καθόλου πώς ν' αναζητήσει τις αλήθεια-αρχές, οδηγώντας τους ανθρώπους στο μονοπάτι του παραλογισμού. Ο ψευδοεπικεφαλής δεν γνωρίζει πώς να κατανοήσει σωστά και ξεκάθαρα ακόμη και την απλούστερη αλήθεια, δηλαδή ότι πρέπει να είμαστε τίμιοι, με αποτέλεσμα να καταφεύγει στην τυφλή εφαρμογή κανονισμών, να την κατανοεί τόσο στρεβλά που αηδιάζει όσους την ακούνε. Αυτό κάνουν οι ψευδοεπικεφαλής.

Οι ψευδοεπικεφαλής κατανοούν τα λόγια του Θεού με κάθε λογής τρόπους και καταλήγουν σε διάφορες αλλοπρόσαλλες και εκκεντρικές απόψεις. Επίσης, σηκώνουν σαν λάβαρο το να ασκεί και ν' ακολουθεί κανείς τα λόγια του Θεού, απαιτώντας από τους άλλους ν' αποδεχθούν και ν' ακολουθήσουν τη δική τους κατανόηση. Με λίγα λόγια, άνθρωποι όπως αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής έχουν συχνά ρηχή και στρεβλή κατανόηση των λόγων του Θεού. Αν χρησιμοποιούσαμε έναν πνευματικό όρο για να το ορίσουμε, θα λέγαμε ότι «τους λείπει η πνευματική κατανόηση». Όχι μόνο έχουν στρεβλή κατανόηση των λόγων του Θεού, αλλά συχνά ζητούν από τους άλλους ν' ακολουθούν αυτά τα στρεβλά δόγματα και τους κανονισμούς ακριβώς όπως κάνουν οι ίδιοι. Ταυτόχρονα, χρησιμοποιούν τη στρεβλή τους κατανόηση για να καταδικάσουν όσους κατανοούν ξεκάθαρα την αλήθεια. Αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής, επειδή δεν έχουν πνευματική κατανόηση, δεν εξετάζουν εξονυχιστικά ούτε αναλύουν τα λόγια του Θεού όπως κάνουν οι αντίχριστοι. Εξωτερικά, φαίνεται σαν να προσεγγίζουν τα λόγια του Θεού με μια υποτακτική στάση όταν τα τρώνε, τα πίνουν και τ' αποδέχονται. Ωστόσο, λόγω του χαμηλού επιπέδου τους και της ανικανότητάς τους να κατανοήσουν τα λόγια του Θεού, τ' αντιμετωπίζουν σαν ένα εγχειρίδιο και πιστεύουν ότι τα λόγια του Θεού ακολουθούν τη λογική του «ένα κι ένα κάνουν δύο, δύο και δύο κάνουν τέσσερα». Δεν ξέρουν ότι τα λόγια του Θεού είναι η αλήθεια και ότι για να εισέλθει κάποιος στην πραγματικότητα των λόγων του Θεού, πρέπει να κατανοήσει σε τι αναφέρονται οι αλήθειες που εκφράζονται σ' αυτά τα λόγια, καθώς και ποιες είναι οι διάφορες καταστάσεις και το περιεχόμενο που σχετίζονται μ' αυτές τις αλήθειες. Όταν οι άλλοι κατανοούν τα λόγια του Θεού με πολύ συγκεκριμένο και πρακτικό τρόπο, εκείνοι θεωρούν ότι αυτός ο τρόπος είναι επιφανειακός και ότι δεν αξίζει τον κόπο να τον ακούσουν, λέγοντας: «Τα καταλαβαίνω όλα αυτά, ξέρω τα πάντα. Αυτά που λες εξηγούνται ήδη ξεκάθαρα στα λόγια του Θεού. Ποιος ο λόγος να τα πεις;» Στην πραγματικότητα, δεν ξέρουν ότι αυτά που αναφέρουν οι άλλοι αφορούν συγκεκριμένο περιεχόμενο που σχετίζεται με τις αλήθειες στα λόγια του Θεού. Επειδή αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής δεν έχουν πνευματική κατανόηση και δεν διαθέτουν την ικανότητα να κατανοούν τα λόγια του Θεού, πιστεύουν ότι όλες οι αλήθειες είναι λίγο-πολύ ίδιες, ότι δεν υπάρχουν συγκεκριμένες διαφορές ανάμεσα στα ζητήματα που θίγουν αυτές οι αλήθειες. Πιστεύουν ότι παρόλο που γίνεται αδιάκοπα λόγος γι' αυτά τα πράγματα, ουσιαστικά όλα αποτελούν το ίδιο ζήτημα. Αυτή η πεποίθηση υποδηλώνει ότι υπάρχει σοβαρό πρόβλημα και καταδικάζει αυτούς τους ανθρώπους να μην κατανοήσουν ποτέ την αλήθεια.

Οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να οδηγήσουν τους ανθρώπους στην αλήθεια-πραγματικότητα

Υπάρχουν, βέβαια, και άνθρωποι με καλό επίπεδο και ικανότητα κατανόησης που έχουν ήδη αποκτήσει κάποια εμπειρία από τα βασικά λόγια του Θεού κι έχουν εισέλθει σε αυτά, ενώ διαθέτουν κάποια αλήθεια-πραγματικότητα, αλλά χρειάζονται πιο συγκεκριμένη καθοδήγηση και ηγεσία, ώστε να γίνει πιο εύστοχη και πιο λεπτομερής η είσοδός τους. Μόνο οι ψευδοεπικεφαλής δεν καταλαβαίνουν σε τι αναφέρονται οι συγκεκριμένες λεπτομέρειες της αλήθειας και γιατί εκφράζονται μ' αυτόν τον τρόπο, θεωρώντας ότι αυτό περιπλέκει άσκοπα τα πράγματα ή ότι είναι ένα παιχνίδι λέξεων. Δεν κατανοούν ούτε ξέρουν πώς να κατανοήσουν ή να βιώσουν τις διάφορες πτυχές που εμπεριέχονται στην αλήθεια. Επομένως, αφού γίνουν επικεφαλής, το μόνο που μπορούν να κάνουν είναι να καθοδηγούν τους ανθρώπους να τρώνε και να πίνουν τα λόγια του Θεού πάνω στα οποία γίνεται συχνότερα συναναστροφή, κι έπειτα ν' αναφέρουν κάποια δόγματα και να καταλήγουν σε κάποιες μεθόδους άσκησης για την τήρηση των κανονισμών· και οι άνθρωποι αποκομίζουν από αυτούς απλώς και μόνο κάποιους επιφανειακούς πνευματικούς όρους, κάποια συχνά αναφερόμενα λόγια και δόγματα, κανονισμούς και συνθήματα. Για εκείνους που είναι νέοι πιστοί, τα κηρύγματα των ψευδοεπικεφαλής μπορεί μετά βίας να είναι αρκετά για ένα ή δύο χρόνια, αλλά μετά από ένα-δυο χρόνια, όσοι έχουν καταφέρει να κατανοήσουν κάποιες αλήθειες θ' αρχίσουν να διακρίνουν τις δηλώσεις και τις προσεγγίσεις των ψευδοεπικεφαλής. Και εκείνοι που ουσιαστικά δεν έχουν ικανότητα κατανόησης, όσο κι αν κηρύττουν οι ψευδοεπικεφαλής, δεν νιώθουν τίποτε, δεν έχουν καμία επίγνωση και αδυνατούν να συνειδητοποιήσουν ότι όσα κηρύττουν αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής είναι απλώς λόγια και δόγματα, κι ότι κατανοούν μόνο κάποιες κενές θεωρίες, συνθήματα και κανονισμούς, που δεν είναι καθόλου η αλήθεια. Με βάση αυτές τις εκδηλώσεις, άραγε μπορούν οι ψευδοεπικεφαλής να εκπληρώσουν την ευθύνη «να οδηγούν τους ανθρώπους στο να τρώνε και να πίνουν τον λόγο του Θεού και να τον κατανοούν, και να εισέρχονται στην πραγματικότητα του λόγου του Θεού»; Μπορούν να εκπληρώσουν αυτόν τον ρόλο; Μπορούν να εκπληρώσουν τις ευθύνες τους; (Όχι.) Γιατί δεν μπορούν; Ποιο είναι το κύριο ζήτημα; (Τέτοιοι άνθρωποι δεν έχουν πνευματική κατανόηση και δεν μπορούν να κατανοήσουν την αλήθεια.) Δεν έχουν πνευματική κατανόηση και δεν μπορούν να κατανοήσουν την αλήθεια, κι ωστόσο θέλουν να καθοδηγούν τους άλλους· αυτό είναι εντελώς αδύνατο! Το να περιμένει κανείς ότι οι ψευδοεπικεφαλής θα οδηγήσουν τους ανθρώπους να κατανοήσουν τα λόγια του Θεού και να εισέλθουν στην πραγματικότητα των λόγων του Θεού είναι σαν να προσπαθεί να καρφώσει ζελέ στον τοίχο· δεν πρόκειται να συμβεί! Ας πάρουμε για παράδειγμα την απαίτηση να είμαστε τίμιοι: Τα λόγια του Θεού είναι αρκετά απλά ως προς αυτό το σημείο· είναι απλώς μερικές προτάσεις, τίποτε το περίπλοκο. Όποιος έχει λίγη μόρφωση γνωρίζει τι σημαίνουν αυτά τα λόγια. Όμως, οι ψευδοεπικεφαλής, για ν' αποδείξουν ότι είναι ικανοί για το έργο και ότι μπορούν να

καθοδηγούν τους ανθρώπους, αναλύουν τη βάση των λόγων του Θεού ως εξής: «Ποια είναι η σημασία της απαίτησης του Θεού να είναι τίμιοι οι άνθρωποι; Είναι ότι ο Θεός αγαπά το να είναι κανείς τίμιος. Οι άπιστοι δεν είναι τίμιοι, δεν λένε την αλήθεια και λένε μόνο ψέματα και παραπλανητικά λόγια· ολόκληρος ο κόσμος είναι ένα μεγάλο έθνος ψεύδους. Επομένως, το πρώτο πράγμα που απαιτεί ο Θεός όταν έρχεται σήμερα είναι να είναι τίμιοι οι άνθρωποι. Αν δεν είσαι τίμιος, ο Θεός δεν θα σε αγαπήσει· αν δεν είσαι τίμιος, δεν μπορείς να σωθείς ούτε μπορείς να εισέλθεις στη βασιλεία· αν δεν είσαι τίμιος, δεν μπορείς να κάνεις πράξη την αλήθεια και είναι βέβαιο πως είσαι δόλιος· αν δεν είσαι τίμιος, ως δημιουργημένο ον δεν είσαι σύμφωνος με τα πρότυπα». Κατανοείτε τώρα πώς να είστε τίμιοι; (Όχι.) Μετά από όλα αυτά, και πάλι δεν είναι ξεκάθαρο. Οι νέοι πιστοί, όταν το ακούνε αυτό, θεωρούν ότι αυτά τα λόγια είναι εξαιρετικά, ότι είναι κάτι που δεν έχουν ακούσει στα είκοσι ή στα τριάντα χρόνια που είναι θρησκευόμενοι. Μάλιστα, κάποιοι λένε: «Αυτά τα λόγια έχουν δύναμη· κάθε πρόταση αξίζει ένα “Αμήν”. Αυτό το κήρυγμα είναι πολύ καλό, είναι όντως ένα κήρυγμα της Εποχής της Βασιλείας!» Τότε, οι ψευδοεπικεφαλής συνεχίζουν: «Ο Θεός μάς ζητά να είμαστε τίμιοι. Είμαστε, λοιπόν, τίμιοι;» Κάποιοι συλλογίζονται το εξής πάνω σ’ αυτό: «Εφόσον ο Θεός μάς ζητά να είμαστε τίμιοι, αυτό σημαίνει ότι δεν είμαστε ακόμα τίμιοι». Κάποιοι παραμένουν σιωπηλοί και σκέφτονται: «Θεωρώ ότι είμαι αρκετά άδολος. Δεν μαλώνω ποτέ με τους άλλους και όταν κάνω τη δουλειά μου, δεν τολμώ να εξαπατήσω κανέναν. Μερικές φορές, αν αποκτήσω ένα μικρό πλεονέκτημα, δεν μπορώ καν να κοιμηθώ το βράδυ. Άραγε είμαι τίμιος; Πιστεύω ότι είμαι άδολος. Αυτό δεν είναι το ίδιο με το να είμαι τίμιος;» Άλλοι λένε: «Από τη φύση μου δεν μπορώ να πω ψέματα. Κοκκινίζω όταν λέω κάτι αναληθές, οπότε μάλλον είμαι τίμιος, έτσι δεν είναι;» Τότε, οι ψευδοεπικεφαλής προσθέτουν το εξής: «Ανεξάρτητα αν είσαι τίμιος, εφόσον ο Θεός μάς ζητά να είμαστε τίμιοι, επιβάλλεται να είσαι τίμιος. Αν ενεργείς σύμφωνα με τα λόγια του Θεού, τότε είσαι τίμιος. Τότε απαλλάσσεσαι από τη δολιότητα, από τα δεσμά της σκοτεινής επιρροής του Σατανά. Μόλις γίνεις ένας τίμιος άνθρωπος, εισέρχεσαι στην αλήθεια-πραγματικότητα, μπορείς να εκπληρώνεις τα καθήκοντά σου και μπορείς να υποτάσσεσαι στον Θεό». Κατανοείτε τώρα πώς να είστε τίμιοι; (Όχι.) Κι ωστόσο, κάποιοι είναι ενθουσιασμένοι: «Αυτά τα λόγια έχουν δύναμη. Αμήν! Η κάθε πρόταση είναι σωστή. Τίποτα απ’ όλα αυτά δεν προέρχεται απευθείας από τα λόγια του Θεού, αλλά όλα είναι αποτέλεσμα της κατανόησης των λόγων του Θεού. Αυτή η κατανόηση είναι φανταστική! Γιατί δεν μπορώ κι εγώ να κατανοώ μ’ αυτόν τον τρόπο; Φαίνεται ότι αυτός ο επικεφαλής είναι πραγματικά αντάξιος του τίτλου του· είναι πραγματικά φτιαγμένος για ηγεσία!» Οι άνθρωποι που έχουν επίπεδο και οξυδέρκεια, μόλις το ακούνε αυτό, συλλογίζονται: «Δεν έχεις εξηγήσει τι είναι ένας τίμιος άνθρωπος. Πώς ακριβώς είναι κανείς τίμιος;» Οι ψευδοεπικεφαλής συνεχίζουν: «Το να είναι κάποιος τίμιος σημαίνει να μη λέει ψέματα. Για παράδειγμα, αν έχεις διαπράξει μοιχεία στο παρελθόν, τότε προσεύχεσαι στον Θεό και ομολογείς πόσες φορές το έχεις κάνει και με ποιον. Αν νιώθεις ότι δεν μπορείς να δεις ή ν’ αγγίξεις τον Θεό, τότε πρέπει να ομολογήσεις στον επικεφαλής, να ξεκαθαρίσεις τα πάντα. Η

ειλικρινής ομολογία είναι η πιο βασική προϋπόθεση για να είναι κανείς τίμιος. Επιπλέον, πρέπει να βγάζεις τα εσώψυχά σου, χωρίς ν' αναμειγνύεις ψεύδη σε οτιδήποτε. Πώς σκέφτεσαι για τα πάντα, ποιες είναι οι προθέσεις σου, τι διαφθορά αποκαλύπτεις, ποιον μισείς ή έχεις καταραστεί μέσα σου, ποιον θέλεις να βλάψεις ή ενάντια σε ποιον θέλεις να συνωμοτήσεις —θα πρέπει να τα ομολογείς όλα σ' αυτούς τους ανθρώπους. Όταν το κάνεις αυτό, γίνεσαι ανοιχτός και ειλικρινής, ζεις στο φως. Αυτό σημαίνει να είσαι τίμιος. Ένας τίμιος άνθρωπος πρέπει ν' απαλλαγεί από τον εγωισμό του· πρέπει να είναι σε θέση να δείξει και ν' αναλύσει τις πιο κακές και σκοτεινές πλευρές της καρδιάς του». Τώρα που το ακούτε αυτό, κατανοείτε πώς να είστε τίμιοι; (Και πάλι όχι.) Ακόμα κι αφού το ακούσετε, είναι απλώς δόγματα που καταλαβαίνει κάποιος, όχι συγκεκριμένοι τρόποι άσκησης. Οι ψευδοεπικεφαλής, έχοντας μια τέτοια κατανόηση για τα λόγια του Θεού, καθοδηγούν τους ανθρώπους να τρώνε και να πίνουν έτσι τα λόγια του Θεού, και μάλιστα συναναστρέφονται μ' αυτόν τον τρόπο, νομίζοντας ότι κατανοούν στον μέγιστο βαθμό τα λόγια του Θεού, ότι έχουν την ικανότητα να τα κατανοούν και ότι μπορούν να καθοδηγήσουν τους ανθρώπους στην πραγματικότητα των λόγων του Θεού. Η αλήθεια είναι ότι μόνο δόγματα και συνθήματα αντιλαμβάνονται και πάνω σ' αυτά συναναστρέφονται, με αποτέλεσμα να μην προσφέρουν καμία απολύτως βοήθεια σε όσους επιθυμούν ν' αναζητήσουν την αλήθεια-πραγματικότητα και να κατανοήσουν τις αλήθεια-αρχές. Κι ωστόσο, οι ψευδοεπικεφαλής πιστεύουν ότι διαθέτουν μεγάλη ικανότητα κατανόησης, ότι έχουν μοναδική διορατικότητα σε ό,τι αφορά τα λόγια του Θεού και ότι είναι ανώτεροι από τους συνηθισμένους ανθρώπους. Περιφέρονται κηρύττοντας αυτά τα δόγματα και τα συνθήματα, και μάλιστα μπαίνουν σε συγκρίσεις με άλλους, συχνά χρησιμοποιώντας αυτά τα δόγματα και τα συνθήματα για να επιδοθούν σε λεκτικές διαμάχες ή ακόμα και για να επιπλήξουν, να κλαδέψουν, να κρίνουν και να καταδικάσουν ανθρώπους. Πιστεύουν ότι με αυτόν τον τρόπο κάνουν έργο, ότι μεταφέρουν τα λόγια του Θεού στην πραγματική ζωή και ότι εφαρμόζουν τα λόγια του Θεού. Δεν είναι πρόβλημα αυτό; Οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να κατανοήσουν τα λόγια του Θεού, δεν μπορούν να καθοδηγήσουν τους ανθρώπους στην πραγματικότητα των λόγων του Θεού. Αφού διαβάσουν τα λόγια του Θεού, μπορούν μόνο να συναναστρέφονται πάνω σε κάποια λόγια και δόγματα, κι ωστόσο περιφέρονται κηρύττοντάς τα και επιδεικνύοντάς τα. Όμως, στην πραγματικότητα, δεν κατανοούν καμία αλήθεια στα λόγια του Θεού. Για παράδειγμα, δεν κατανοούν κάποιους παρόμοιους πνευματικούς όρους ή κάποιες παρόμοιες εκφράσεις ούτε γνωρίζουν τις διαφορές μεταξύ τους ή το πώς να τις προσαρμόσουν σε πραγματικές καταστάσεις. Πέρα από το να τηρούν κανονισμούς και ν' αραδιάζουν λόγια και δόγματα, δεν έχουν πραγματική κατανόηση των λόγων του Θεού και δεν τα κάνουν αληθινά πράξη. Επομένως, είναι ξεκάθαρο ότι οι ίδιοι οι ψευδοεπικεφαλής δεν κατανοούν την αλήθεια ούτε είναι ικανοί να καθοδηγήσουν τους ανθρώπους ώστε εκείνοι να κατανοήσουν τα λόγια του Θεού και να εισέλθουν στην αλήθεια-πραγματικότητα. Το εξηγήσαμε αυτό με το παράδειγμα του τίμιου ανθρώπου. Οι ψευδοεπικεφαλής, επειδή δεν ξέρουν πώς ν' αντιληφθούν την αλήθεια του να είναι κανείς

τίμιος, καταφεύγουν στο ν' αραδιάζουν λόγια και δόγματα, και να κηρύττουν συνθήματα, παραπλανώντας τους ανόητους και τους μπερδεμένους που δεν έχουν πνευματική κατανόηση, με αποτέλεσμα να τους αφήνουν αποπροσανατολισμένους. Αφού ακούσουν αυτά τα λόγια κι αυτά τα δόγματα, κάνουν είδωλα τους ψευδοεπικεφαλής και, αφού τους ακολουθήσουν για κάποια χρόνια, καταλήγουν να μην κατανοούν ούτε τις πιο βασικές αλήθειες, επειδή δεν έχουν εισέλθει καθόλου σ' αυτές. Θα ολοκληρώσουμε εδώ τη συναναστροφή μας πάνω σ' αυτό το σημείο.

Σημείο δεύτερο: Να γνωρίζουν την κατάσταση κάθε λογής ανθρώπου και να επιλύουν τις διάφορες δυσκολίες που σχετίζονται με τη ζωή-είσοδο και τις οποίες συναντούν στην αληθινή τους ζωή (Μέρος πρώτο)

Οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να διακρίνουν τις καταστάσεις των ανθρώπων κάθε είδους

Η δεύτερη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών είναι να γνωρίζουν την κατάσταση κάθε λογής ανθρώπου και να επιλύουν τις διάφορες δυσκολίες που σχετίζονται με τη ζωή-είσοδο και τις οποίες συναντούν στην αληθινή τους ζωή. Πώς εκτελούν οι ψευδοεπικεφαλής αυτό το έργο; Είναι ικανοί να κάνουν αυτήν την εργασία; Ας αναλύσουμε αυτό το σημείο. Να είναι εξοικειωμένοι με τις καταστάσεις των ανθρώπων κάθε είδους· με βάση τι επιτυγχάνεται αυτό; Επιτυγχάνεται με βάση την κατανόηση των λόγων του Θεού που εκθέτουν τις διεφθαρμένες διαθέσεις και ουσίες των διαφόρων ανθρώπων. Για να συλλάβει κάποιος τις καταστάσεις των διαφόρων ανθρώπων, πρέπει πρώτα να κατανοήσει τα λόγια του Θεού που εκθέτουν τις διάφορες καταστάσεις, τις διεφθαρμένες διαθέσεις και τις διεφθαρμένες ουσίες των ανθρώπων, καθώς και να είναι σε θέση να τις αντιστοιχίσει με τον εαυτό του. Ο τύπος των διαθέσεων που εκθέτει ο Θεός αναφέρεται στο είδος του ανθρώπου, στο πώς είναι η ανθρώπινη φύση του, στο τι είδους εκδηλώσεις και αποκαλύψεις έχει και στο τι στάση τηρεί απέναντι στον Θεό, στα λόγια του Θεού και στο καθήκον του· αυτές οι καταστάσεις πρέπει ν' αντιστοιχιστούν με τα λόγια του Θεού, κι έτσι κάποιος μπορεί να συλλάβει τις καταστάσεις των διαφόρων ανθρώπων. Επομένως, για να μπορέσει κάποιος να είναι εξοικειωμένος με τις καταστάσεις των διαφόρων ανθρώπων, πρέπει κατ' αρχάς να κατανοήσει τα λόγια του Θεού και να έχει την ικανότητα να κατανοεί τα λόγια του Θεού. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν έχουν την ικανότητα να κατανοήσουν τα λόγια του Θεού. Μήπως, λοιπόν, μπορούν να κατανοήσουν τις περίπλοκες αλήθειες σε σχέση με τα διάφορα είδη ανθρώπων —καθώς και με τις διάφορες καταστάσεις και διεφθαρμένες ουσίες τους— που εκθέτουν τα λόγια του Θεού; (Όχι.) Δεν κατανοούν ούτε γνωρίζουν τις σχέσεις ή τις αλήθειες που εμπλέκονται. Επειδή οι ψευδοεπικεφαλής δεν διαθέτουν την ικανότητα να κατανοήσουν τα λόγια του Θεού, είναι μεγάλος μπελάς και δύσκολη εργασία γι' αυτούς να συλλάβουν αυτό το πολύ καίριο και σημαντικό ζήτημα, δηλαδή τις καταστάσεις των διαφόρων ανθρώπων.

Πώς συλλαμβάνουν οι ψευδοεπικεφαλής τις καταστάσεις των διαφόρων ανθρώπων; Σκέφτονται: «Αυτός ο άνθρωπος είναι ενθουσιώδης, εκείνος είναι μικροπρεπής, σ' αυτόν αρέσει να ντύνεται καλά, εκείνος έχει λίγη πίστη...» Απλώς εξετάζουν αυτά τα επιφανειακά φαινόμενα, αλλά δεν ξέρουν ποια είναι πραγματικά η στάση κάποιου απέναντι στα λόγια του Θεού και στην αλήθεια ούτε και ποια είναι πραγματικά η φύση-ουσία του. Για παράδειγμα, κάποιος έχει αληθινή πίστη και είναι δραστήριος όταν κάνει το καθήκον του, αλλά οι δυσκολίες και τα μπλεξίματα της οικογένειάς του επηρεάζουν τα αποτελέσματα των καθηκόντων του. Οι ψευδοεπικεφαλής, όταν το βλέπουν αυτό, τον χαρακτηρίζουν εσφαλμένα, λέγοντας: «Αυτός ο άνθρωπος είναι δύσπιστος. Δεν μπορεί να ξεφύγει από την οικογένειά του. Σκέφτεται μονίμως τα παιδιά του. Έχει αποταμιεύσεις στο σπίτι, αλλά δεν τις προσφέρει. Άρα, αυτός ο άνθρωπος είναι πολύ προβληματικός και δεν μπορεί ν' αξιοποιηθεί σε σημαντικές εργασίες στο μέλλον». Στην πραγματικότητα, το πρόβλημα αυτού του ανθρώπου δεν είναι σοβαρό· απλώς επειδή πιστεύει στον Θεό μόνο για λίγο διάστημα και έχει ρηχή κατανόηση της αλήθειας, δεν μπορεί να διακρίνει πολλά πράγματα. Δεν ξέρει πώς να προσεγγίσει την οικογένεια και τα παιδιά του ούτε πώς να χειριστεί τα περιουσιακά του στοιχεία. Βρίσκεται ακόμα στην περίοδο της προσευχής και της αναζήτησης, και δεν έχει βρει ακόμα τις ακριβείς αρχές και μεθόδους άσκησης. Έχει την αποφασιστικότητα να κάνει πράξη την αλήθεια, αλλά όταν αντιμετωπίζει μπλεξίματα και δυσκολίες με την οικογένειά του, γίνεται προσωρινά λίγο αδύναμος και δεν είναι πολύ ενεργός όταν κάνει το καθήκον του. Ωστόσο, μπορεί να ολοκληρώσει με σοβαρότητα το έργο που του έχει αναθέσει η εκκλησία, και αυτό είναι κάτι που δεν μπορούν να κάνουν οι περισσότεροι άνθρωποι. Κρίνοντας από το επίπεδό του, την ανθρώπινη φύση του και τη στάση του απέναντι στην αλήθεια, είναι ένας καλός άνθρωπος. Όμως, οι ψευδοεπικεφαλής δεν το βλέπουν έτσι, επειδή δεν κατανοούν τα λόγια του Θεού και δεν ξέρουν πώς να τα χρησιμοποιήσουν ως πρότυπο για ν' αξιολογήσουν τι φύση-ουσία έχει κάποιος ή κατά πόσο η κατάστασή του οφείλεται στη φύση-ουσία του ή σε κάποια προσωρινή αδυναμία, ή αν είναι ζήτημα αναστήματος· δεν μπορούν ν' αξιολογήσουν αυτά τα πράγματα. Οι δυσκολίες που αντιμετωπίζει ένας τέτοιος άνθρωπος είναι εκείνες που συμβαίνουν στην πραγματική ζωή και σχετίζονται με τη ζωή-είσοδο. Άραγε, μπορούν οι ψευδοεπικεφαλής να χειριστούν τέτοιου είδους ζητήματα; Μπορούν να βρουν λύσεις στις δυσκολίες αυτών των ανθρώπων; (Όχι.) Επειδή οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να συλλάβουν με ακρίβεια τις καταστάσεις των διαφόρων ανθρώπων και δεν μπορούν να διακρίνουν επακριβώς το καλό και το κακό στη φύση-ουσία των διαφόρων ανθρώπων, δεν μπορούν ούτε να βρουν ακριβείς λύσεις στις δυσκολίες και στα προβλήματα των διαφόρων ανθρώπων. Αντιθέτως, θεωρούν ότι εκείνοι που, βασιζόμενοι αποκλειστικά στον ενθουσιασμό, μπορούν να τρέξουν και να δαπανήσουν τον εαυτό τους, να υπομείνουν κακουχίες και να πληρώσουν ένα τίμημα, αλλά έχουν χαμηλό επίπεδο και δεν έχουν ικανότητα κατανόησης πρέπει κυρίως να καλλιεργηθούν, και συναναστρέφονται για να βρουν λύσεις στις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν αυτοί οι άνθρωποι. Όμως, όταν αντιμετωπίζουν δυσκολίες και είναι

λίγο αδύναμοι οι άνθρωποι που έχουν πραγματικά επίπεδο και καλή ανθρώπινη φύση, άραγε τότε πώς λύνουν τα προβλήματά τους οι ψευδοεπικεφαλής και πώς τα αντιμετωπίζουν; Όταν αυτοί οι άνθρωποι αντιμετωπίζουν δυσκολίες και στην πραγματικότητα είναι απλώς λίγο αδύναμοι, ανάλογα με την περίπτωση, θα πρέπει να λάβουν υποστήριξη και βοήθεια· θα πρέπει κάποιος να συναναστραφεί μαζί τους πάνω στις προθέσεις του Θεού και όχι να τους διαγράψει εντελώς, πόσο μάλλον να τους χαρακτηρίσει. Όμως, πώς λύνουν οι ψευδοεπικεφαλής τις δυσκολίες αυτών των ανθρώπων; Λένε: «Το έργο του Θεού έχει φτάσει ήδη σ' αυτό το στάδιο, κι ωστόσο εσύ παραμένεις προσκολλημένη στον σύζυγό σου, στα παιδιά σου· μάλιστα έχεις στείλει τα παιδιά σου στο πανεπιστήμιο και τα αφήνεις να επιδιώξουν τις προοπτικές τους. Όσο γίνονται ολοένα και πιο σοβαρές οι καταστροφές, υπάρχουν πια καθόλου προοπτικές σ' αυτόν τον κόσμο; Δεν μπορείς καν να φροντίσεις για τη δική σου ζωή και θες και να φροντίσεις γι' αυτά τα πράγματα; Το έργο του Θεού έχει σχεδόν ολοκληρωθεί, ο χρόνος πιέζει! Αν δεν αφοσιωθείς ολοκληρωτικά, θα μπορείς και πάλι ν' αποκαλείσαι δημιουργημένο ον; Θα εξακολουθείς να είσαι άνθρωπος;» Με αυτό έχουν να κάνουν στην πραγματικότητα οι δυσκολίες αυτών των ανθρώπων; (Όχι.) Ο λόγος για τον οποίο αυτοί οι άνθρωποι είναι λίγο αδύναμοι όταν αντιμετωπίζουν δυσκολίες δεν είναι άλλος από το γεγονός ότι έχουν χαμηλό ανάστημα· δεν είναι ότι δεν αγαπούν την αλήθεια ή ότι δεν είναι πρόθυμοι να κάνουν το καθήκον τους. Επομένως, αυτό που λένε οι ψευδοεπικεφαλής δεν αντιστοιχεί με την κατάσταση αυτών των ανθρώπων. Είναι προφανώς μια περίπτωση λανθασμένου χαρακτηρισμού, αδυναμίας να συλλάβουν τον πυρήνα ή την κύρια πτυχή της κατάστασής τους, να συλλάβουν τι πραγματικά σκέφτονται εκείνοι, τι είδους άνθρωποι είναι, αλλά και πώς θα πρέπει να τους καθοδηγήσουν και να τους βοηθήσουν να απαλλαχθούν από τις δυσκολίες τους. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν ξέρουν πώς να λύνουν τέτοια προβλήματα. Πώς, λοιπόν, θα πρέπει να λύνει κάποιος τέτοια ζητήματα όταν προκύπτουν; Μπορείς να πεις: «Το ζήτημα που αντιμετωπίζεις είναι ένα πρόβλημα που συναντούν πολλοί άνθρωποι. Όσοι μπορούν πραγματικά ν' αφήσουν πίσω τις οικογένειές τους και να δαπανήσουν ολόψυχα τον εαυτό τους για τον Θεό δεν ενεργούν παρορμητικά, αλλά έχουν προετοιμαστεί για μεγάλο διάστημα. Πρώτα απ' όλα, έχουν κατανοήσει αρκετή αλήθεια και έχουν πραγματικά την αποφασιστικότητα ν' αποδεσμευτούν από την οικογένειά τους και να δαπανήσουν ολόψυχα τον εαυτό τους στον οίκο του Θεού, και μπορούν να εγγυηθούν ότι δεν θα το μετανιώσουν αργότερα· τα έχουν σκεφτεί όλα διεξοδικά. Επιπλέον, αυτό το διάστημα, προσεύχονται επίσης στον Θεό για να τους προετοιμάσει και να τους ανοίξει έναν δρόμο ώστε να προχωρήσουν, ενώ συνεχίζουν να εφοδιάζονται με την αλήθεια, επιτρέπουν στον εαυτό τους να κατανοήσει περισσότερες αλήθειες και να έχει περισσότερη πίστη στο να τ' αφήσουν όλα στην άκρη για να δαπανήσουν ολόψυχα τον εαυτό τους στον Θεό. Αυτό απαιτεί χρόνο, προσευχή και, ασφαλώς, την καθοδήγηση και τις ρυθμίσεις του Θεού. Αν έχεις αυτήν την αποφασιστικότητα, μην ανησυχείς. Προσευχήσου στον Θεό και περίμενε υπομονετικά, κι ο Θεός θα κάνει ρυθμίσεις για

σένα. Αν οι προσευχές σου και η αποφασιστικότητά σου εναρμονίζονται με τις προθέσεις του Θεού και έχουν την έγκρισή Του, αν είσαι έτοιμος και αν πρόκειται να υποταχθείς ό,τι κι αν κάνει ο Θεός και δεν πρόκειται να το μετανιώσεις, τότε σίγουρα ο Θεός θ' ανοίξει έναν δρόμο για σένα. Αυτό το διάστημα, αυτό που πρέπει να κάνουν οι άνθρωποι είναι να προετοιμάζονται και να περιμένουν. Το μόνο πράγμα που μπορούν να κάνουν είναι να εφοδιάζονται με την αλήθεια, να κατανοούν τις προθέσεις του Θεού και ν' αφήσουν το ανάστημά τους να μεγαλώσει σταδιακά. Όταν ο Θεός διαμορφώνει διάφορα περιβάλλοντα, αν μπορείς να επιλέξεις να υποταχθείς στην κυριαρχία και στις ρυθμίσεις του Θεού χωρίς παράπονα, αυτό δείχνει ότι έχεις ανάστημα· ό,τι κι αν κάνει ή όπως κι αν ρυθμίσει τα πράγματα ο Θεός, θα είσαι σε θέση να υποταχθείς». Ποια είναι η γνώμη σας γι' αυτήν την καθοδήγηση; (Είναι καλή.) Από τη μία πλευρά, εκπληρώνεις την ευθύνη σου, βοηθώντας τους ανθρώπους να κατανοήσουν τις προθέσεις του Θεού. Ταυτόχρονα, δεν τους αναγκάζεις να υπερβούν τις ικανότητές τους, αλλά τους αντιμετωπίζεις ανάλογα με την πραγματική τους κατάσταση. Αυτό δεν σημαίνει να λύνει κανείς τα προβλήματα με βάση τα λόγια του Θεού; Αυτό δεν σημαίνει να λύνει κανείς τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι στην πραγματική ζωή με βάση την κατάστασή τους; (Ναι.)

Κάποιοι άνθρωποι, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, είναι πάντα επιπόλαιοι και δεν δείχνουν καμία υπευθυνότητα, έχουν μονίμως ύφος χιλίων καρδινάλιων, είναι αλαζόνες, αυτάρεσκοι και ανίκανοι να συνεργαστούν με τους άλλους, και επιφέρουν απώλειες στο έργο της εκκλησίας χωρίς ίχνος τύψεων. Ένας ψευδοεπικεφαλής, όταν βλέπει μια τέτοια κατάσταση, το βάζει σκοπό ν' αντιμετωπίσει και να λύσει το ζήτημα, λέγοντας: «Αυτός ο άνθρωπος παίζει πολύ σημαντικό ρόλο σ' αυτό το έργο. Φαίνεται ότι δεν υπάρχει κανείς αρκετά κατάλληλος να τον αντικαταστήσει, οπότε πρέπει να συναναστραφούμε μαζί του για να βρούμε λύση στις δυσκολίες του». Κατά τη συναναστροφή, ο ψευδοεπικεφαλής ανακαλύπτει ότι αυτός ο άνθρωπος δεν θέλει καθόλου να κάνει το καθήκον του. Θέλει να επιδιώξει κοσμικά πράγματα, να βγάλει χρήματα από την καριέρα του και να ζήσει μια καλή ζωή, και θεωρεί ότι είναι πολύ μεγάλη απαίτηση ν' αναγκάζεται να κάνει το καθήκον του. Πιστεύει ότι για να κάνει το καθήκον του στον οίκο του Θεού πρέπει να είναι απασχολημένος καθημερινά, με αποτέλεσμα όχι μόνο να καταστρέφεται η προσωπική οικογενειακή του ζωή, αλλά να είναι και αδύνατον να διατηρήσει σχέσεις με τα μέλη της οικογένειάς του, και ότι αν παραβιάσει τις αρχές ενώ κάνει το καθήκον του, θα πρέπει να υπομείνει κλάδεμα. Θεωρεί ότι είναι πολύ πικρή μια τέτοια ζωή και δεν θέλει να ζήσει έτσι. Το ζήτημα είναι ξεκάθαρο: Η συμπεριφορά του υποδηλώνει ότι είναι δύσπιστος. Πώς, όμως, το χειρίζεται ο ψευδοεπικεφαλής; Ο ψευδοεπικεφαλής σκέφτεται: «Είναι ένας ταλαντούχος άνθρωπος ανάμεσα στους άπιστους. Δεν είναι εύκολο να βρεθεί κάποιος σαν αυτόν. Η κατάστασή του έχει γίνει προβληματική. Πρέπει γρήγορα ν' αφήσω κατά μέρος το πιο επείγον έργο που έχω αναλάβει, προκειμένου να συναναστραφώ μαζί του για να τον βοηθήσω να λύσει αυτό το πρόβλημα. Πώς να το λύσει; Τα λόγια του Θεού είναι τα πιο ισχυρά. Αρχικά, θα του

διαβάσω μερικά αποσπάσματα από τα λόγια του Θεού, για ν' αντιμετωπίσω την απροθυμία του να κάνει το καθήκον του». Ο ψευδοεπικεφαλής τού λέει: «Τώρα που έχουν έρθει καταστροφές, οι άνθρωποι δεν μπορούν πλέον να ζήσουν καλή ζωή. Εσύ θέλεις, ωστόσο, να βγάλεις χρήματα μέσα από μια καριέρα και να ζήσεις μια απλή οικογενειακή ζωή, αλλά σύντομα σε όλο τον κόσμο θα επικρατεί χάος και δεν θα υπάρχουν πλέον απλές οικογένειες. Δεν μπορείς να διακρίνεις αυτά τα πράγματα; Πρέπει να προσευχηθείς περισσότερο στον Θεό. Η προσευχή στον Θεό θα σου δώσει πίστη. Επίσης, πρέπει να τρως και να πίνεις περισσότερο από τα λόγια του Θεού. Αφού φας και πεις περισσότερο από τα λόγια του Θεού, το πρόβλημά σου θα λυθεί». Έπειτα, βρίσκει πέντε-δέκα αποσπάσματα από τα λόγια του Θεού για να τα διαβάσει και να συναναστραφεί μαζί του πάνω σ' αυτά. Ο άνθρωπος απαντά: «Αρκετά με τη συναναστροφή. Κατανοώ όλα αυτά τα λόγια του Θεού. Είμαι πιο μορφωμένος από σένα. Μη μου κάνεις επίδειξη». Μια ολόκληρη μέρα συναναστροφής και δεν λύθηκε τίποτα. Ο ψευδοεπικεφαλής σκέφτεται μέσα του: «Τόσα χρόνια κάνω εκκλησιαστικό έργο· δεν πιστεύω ότι δεν μπορώ να λύσω το πρόβλημά σου». Το βράδυ, σπεύδει να συνεχίσει τη συναναστροφή, λέγοντας: «Πρέπει ν' αγαπάς και να λατρεύεις τον Θεό! Υπάρχει ελπίδα να γίνεις ένα δημιουργημένο ον που να είναι σύμφωνο με τα πρότυπα. Είναι σπάνιο αυτό το καθήκον· πρέπει να εκτιμάς αυτήν την ευκαιρία, γιατί αν τη χάσεις, δεν θα υπάρξει ποτέ άλλη. Αφού το επίτεδό σου και οι συνθήκες σου είναι τόσο καλά, δεν θα ήταν κρίμα να μην κάνεις το καθήκον σου; Κάποιος με τα δικά σου ταλέντα θα έπρεπε να προαχθεί και να χρησιμοποιηθεί στον οίκο του Θεού· έχεις μεγάλες προοπτικές εδώ!» Ο άνθρωπος λέει: «Σταμάτα να μιλάς. Αν μ' αναγκάσεις να κάνω το καθήκον μου, η στάση μου θα παραμείνει η ίδια. Αν δεν μου επιτραπεί να το κάνω, θα φύγω αμέσως. Δεν είναι κι ότι παρακαλώ να μείνω εδώ!» Ο ψευδοεπικεφαλής έχει εξαντλήσει όλα τα λόγια που είχε να πει, αλλά δεν μπορεί να πείσει αυτόν τον άνθρωπο ούτε να λύσει το πρόβλημά του. Γιατί; Επειδή δεν μπορεί να διακρίνει ποιο είναι το ουσιαστικό πρόβλημα αυτού του ανθρώπου. Αυτός ο άνθρωπος, όταν κάνει το καθήκον του, είναι επιπόλαιος όποτε θέλει, εξαπατά όποτε του αρέσει και απλώς ακολουθεί τις τυπικές διαδικασίες αν αυτό έχει όρεξη να κάνει· όποιο έργο κι αν αναλαμβάνει, είναι ανεύθυνος. Δεν είναι πρόθυμος να καταβάλει λίγη επιπλέον προσπάθεια ούτε να πει λίγα περισσότερα λόγια για να λύσει κάποια ζητήματα· το θεωρεί μπελαλίδικο και ενοχλητικό. Είναι ξεκάθαρο ότι ξέρει πώς να κάνει το καθήκον του με τρόπο που να είναι σύμφωνος με τα πρότυπα και πώς να συμπεριφέρεται κατάλληλα, αλλά δεν είναι πρόθυμος ν' ασκείται μ' αυτόν τον τρόπο. Κι ωστόσο, συνεχίζει να κάνει το καθήκον του στον οίκο του Θεού. Ποια είναι η φύση αυτής της κατάστασης; Ποιο είναι το πρόβλημα εδώ; (Ήρθε με την πρόθεση να κερδίσει ευλογίες και να κάνει συμφωνίες.) Ήρθε μ' αυτήν την ελπίδα. Τέτοιοι άνθρωποι ονομάζονται καιροσκόποι. Λένε: «Άκουσα πως ο κόσμος πρόκειται να φτάσει σύντομα στο τέλος του, η αποκάλυψη μας πλησιάζει, οπότε δεν χρειάζεται να πάω πλέον στη δουλειά. Άλλωστε, έχω ήδη βγάλει αρκετά χρήματα. Ίσως είναι καλύτερα να έρθω στον οίκο του Θεού για να τα έχω όλα τζάμπα και να εξασφαλίσω μια θέση για τον εαυτό μου,

ώστε να έχω ελπίδα να λάβω ευλογίες αργότερα». Κρίνοντας από τη στάση του και την πρόθεσή του όταν κάνει το καθήκον του, η πίστη του στον Θεό είναι καιροσκοπική· έχει έρθει στον οίκο του Θεού για να παρασιτεί, όχι από αληθινή πίστη. Η στάση του όταν κάνει το καθήκον του είναι πολύ αδιάφορη. Για να τον χρησιμοποιήσει η εκκλησία, πρέπει να τον καλοπιάσει και να διαπραγματευτεί μαζί του· και ακόμα και τότε, δεν εκτελεί καλά το καθήκον του. Άραγε μπορεί ένας άνθρωπος που δεν έχει καν συνείδηση να κάνει πραγματικά το καθήκον του; Απλώς καιροσκοπεί και παρασιτεί, είναι ένας δύσπιστος. Εξετάζοντας τη φύση των δύο πτυχών αυτού του ζητήματος, όταν ο ψευδοεπικεφαλής προσπάθησε να το λύσει, άραγε συνέλαβε την ουσία του; (Όχι.) Επειδή απέτυχε να διακρίνει την ουσία του ζητήματος, εξακολουθούσε να θεωρεί ότι αυτός ο άνθρωπος ήταν αληθινός πιστός, κάποιος που απλώς δεν είχε κατανόηση της αλήθειας, που είχε μικρό ανάστημα, ήταν προσωρινά αδύναμος και χρειαζόταν υποστήριξη. Από αυτήν την οπτική, επιχείρησε να συναναστραφεί μαζί του και να τον βοηθήσει, για να πάρει μόνο την απάντηση: «Σταμάτα να μιλάς. Αυτά τα δόγματα που αναφέρεις είναι άχρηστα. Τα ξέρω όλα αυτά, κατανοώ περισσότερα από σένα. Πόσα δόγματα κατανοείς πραγματικά; Πόσο μορφωμένος είσαι; Έχω διαβάσει περισσότερα βιβλία από όσα γεύματα έχεις φάει!» Αποκαλύφθηκε η φύση του, έτσι δεν είναι; Ο ψευδοεπικεφαλής εξακολουθεί να πιστεύει ότι κάνει έργο και δεν συνειδητοποιεί ότι αυτός ο άνθρωπος είναι στην πραγματικότητα ένας δύσπιστος. Όταν οι δύσπιστοι κάνουν το καθήκον τους στον οίκο του Θεού, ακόμα και η απλή δουλειά τους δεν είναι σύμφωνη με τα πρότυπα. Θα πρέπει τέτοιοι άνθρωποι να παραμένουν; (Όχι.) Επομένως, αυτή είναι η αρχή για τον χειρισμό ενός τέτοιου ανθρώπου στον οίκο του Θεού: Αν μπορεί και είναι πρόθυμος να δουλέψει, παραμένει. Αν δεν είναι πρόθυμος, απομακρύνετε τον γρήγορα, χωρίς να τον παροτρύνετε να μείνει ή να τον προτρέψετε. Άραγε γνωρίζει ο ψευδοεπικεφαλής αυτήν την αρχή; Όχι. Αντιμετωπίζει τον νεκρό σαν να είναι ζωντανός· τον ταΐζει και τον ποτίζει. Δεν είναι ανοησία αυτό; Οι ψευδοεπικεφαλής κάνουν μόνο τέτοιες ανοησίες.

Οι ψευδοεπικεφαλής δεν είναι σε θέση να λύσουν δυσκολίες και προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι στη ζωή-είσοδό τους

Σε διάφορες περιπτώσεις, όταν διαφορετικοί άνθρωποι αποκαλύπτουν διάφορες καταστάσεις και εκδηλώσεις, οι ψευδοεπικεφαλής αποτυγχάνουν πάντα να συλλάβουν την ουσία αυτών των αποκαλύψεων και δεν μπορούν να λύσουν τα προβλήματα που απορρέουν από αυτές. Επειδή δεν κατανοούν την αλήθεια, κολλάνε λανθασμένα ταμπέλες και επιδίδονται σε απερίσκεπτα παραπτώματα, περνώντας εκείνους που είναι προσωρινά αδύναμοι ή περιστασιακά αρνητικοί για δύσπιστους και για ανθρώπους που προδίδουν τον Θεό. Στο μεταξύ, θεωρούν ότι εκείνοι που πρέπει κυρίως να λάβουν υποστήριξη είναι οι δύσπιστοι που διαθέτουν επιφανειακά κάποια χαρίσματα, που μπορούν να κάνουν απλό έργο και να καταβάλουν κάποια προσπάθεια. Αυτοί οι άνθρωποι ντρέπονται να δηλώσουν ευθέως την απροθυμία τους να κάνουν το καθήκον

τους, κι ωστόσο οι ψευδοεπικεφαλής αποτυγχάνουν να το διακρίνουν αυτό και επιμένουν να τους πείσουν να μείνουν. Οι ψευδοεπικεφαλής κάνουν μόνο ανοησίες· κακοί άνθρωποι αναστατώνουν την εκκλησία, κι ωστόσο εκείνοι παραμένουν τυφλοί και δεν αντιμετωπίζουν το ζήτημα. Δεν δείχνει αυτό ότι επιδίδονται σε απερίσκεπτα παραπτώματα; Από πού προκύπτουν τα απερίσκεπτα παραπτώματα των ψευδοεπικεφαλής; Δεν έχουν την ικανότητα να αντιληφθούν τα λόγια του Θεού και δεν κατανοούν την αλήθεια, οπότε όταν έρχονται αντιμέτωποι με διάφορες καταστάσεις, καταφεύγουν στα πιο επιφανειακά δόγματα που κατανοούν και τα εφαρμόζουν κατ' επανάληψη με τρόπο που απλώς και μόνο προκαλεί διατάραξη και αναστάτωση. Συχνά, όχι μόνο αποτυγχάνουν να βρουν λύσεις στις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι στη ζωή-είσοδο και όχι μόνο αποτυγχάνουν να υποστηρίξουν τους ανθρώπους που βρίσκονται σε αδυναμία ώστε ν' ανακτήσουν τη δύναμή τους, αλλά τους οδηγούν και να τρέφουν αντιλήψεις και παρερμηνείες για τον Θεό, κάνοντάς τους να πιστεύουν ότι η εκκλησία προσπαθεί να τους στρατολογήσει για να εκμεταλλευτεί την υπηρεσία τους, λες και ο οίκος του Θεού δεν διαθέτει ταλαντούχα άτομα και δεν μπορεί να βρει κατάλληλους ανθρώπους. Αυτός ο αρνητικός αντίκτυπος προκαλείται από το έργο των ψευδοεπικεφαλής. Πώς προκύπτει; (Οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να κατανοήσουν την αλήθεια, δεν καταλαβαίνουν την αλήθεια και, όταν αντιμετωπίζουν καταστάσεις, απλώς εφαρμόζουν κανονισμούς.) Δεν μπορούν να κατανοήσουν την αλήθεια, απλώς είναι σε θέση ν' απομνημονεύσουν κάποια ξύλινα λόγια και ρητά. Δεν έχουν πραγματική βιωματική κατανόηση και αντίληψη της αλήθειας. Επομένως, όταν τελικά εμφανίζονται προβλήματα, μπορούν απλώς να λένε κάποιες ξερές φράσεις, όπως: «Ν' αγαπάς τον Θεό», «Να είσαι τίμιος», «Να είσαι υπάκουος και υποτακτικός όταν αντιμετωπίζεις καταστάσεις», «Να κάνεις καλά το καθήκον σου», «Πρέπει να είσαι αφοσιωμένος», «Πρέπει να επαναστατήσεις ενάντια στη σάρκα», «Πρέπει να δαπανήσεις τον εαυτό σου για τον Θεό». Χρησιμοποιούν αυτά τα κενά δόγματα, συνθήματα και ρητά για να ωραιοποιήσουν τον εαυτό τους, και μάλιστα τα διδάσκουν και σε άλλους, ελπίζοντας να τους επηρεάσουν και ν' ασκήσουν πάνω τους θετική επίδραση, αλλά δεν επιτυγχάνεται κανένα αποτέλεσμα και τίποτα δεν αλλάζει. Επομένως, οι ψευδοεπικεφαλής δεν είναι ικανοί να εκπληρώσουν κανένα έργο. Αφού δεν είναι καν σε θέση να βρουν λύσεις στις δυσκολίες που αντιμετωπίζει ο εκλεκτός λαός του Θεού στη ζωή-είσοδο, πώς μπορούν να κάνουν καλή δουλειά στην ηγεσία της εκκλησίας;

Όταν οι άνθρωποι συναντούν διάφορες δυσκολίες στην πραγματική ζωή και δεν ξέρουν πώς να τις αντιμετωπίσουν ούτε πώς να κάνουν πράξη την αλήθεια, πρέπει ν' αναζητήσουν την αλήθεια στα λόγια του Θεού για να λύσουν αυτά τα ζητήματα. Αν κάποιος που έχει μικρό ανάστημα δεν ξέρει πώς ν' αναζητήσει την αλήθεια στα λόγια του Θεού ούτε πώς να βρει τα σχετικά λόγια του Θεού, τότε θα πρέπει ν' αναζητήσει αυτούς που κατανοούν την αλήθεια για να συναναστραφεί μαζί τους προκειμένου να λύσει το ζήτημα, καθώς ταυτόχρονα εκπαιδεύεται στο πώς να βρίσκει τα σχετικά λόγια του Θεού και πώς να κατανοεί την αλήθεια. Αυτό σημαίνει να βρει στα λόγια του Θεού

ποιες είναι οι αρχές και ποια είναι τα απαιτούμενα πρότυπα του Θεού, πώς ορίζει αυτό το ζήτημα ο Θεός και τι απαιτεί σε σχέση μ' αυτό, και κατά πόσο εξηγούνται συγκεκριμένες λεπτομέρειες. Αν τα λόγια του Θεού γι' αυτό το θέμα είναι σχετικά απλά και επισημαίνουν μόνο τις αρχές χωρίς να παρέχουν λεπτομερή παραδείγματα, τότε πρέπει να μάθεις να στοχάζεσαι. Αν δεν μπορείς να βγάλεις άκρη μέσα από τον στοχασμό, τότε πρέπει ν' αναζητήσεις περισσότερους ανθρώπους για να συναναστραφείς μαζί τους, να συναναστραφείς στις συναθροίσεις και να ψάχνεις και ν' αναζητείς όσο κάνεις το καθήκον σου, ν' αποκτήσεις διαφώτιση και φώτιση, κι έτσι σταδιακά να καταφέρεις να κατανοήσεις ποια είναι η ουσία του ζητήματος που αντιμετωπίζεις. Στο τέλος, πρέπει να εισέλθεις σύμφωνα με τις αρχές των λόγων του Θεού για να φτάσεις στην επίλυση αυτών των δυσκολιών. Για παράδειγμα, κάποιοι άνθρωποι είναι τεμπέληδες και δεν μπορούν ποτέ να επιστρατεύσουν την απαιτούμενη δύναμη για να κάνουν το καθήκον τους· όμως όταν τους μιλάει κανείς για φαγητό, ποτό και γλέντι, φωτίζονται και γεμίζουν ενέργεια, σαν να ζωντανεύουν ξαφνικά. Πώς λύνουν τέτοια ζητήματα οι ψευδοεπικεφαλής; Έχουν κι αυτοί μια μέθοδο: αναθέτουν περισσότερες εργασίες σ' αυτούς τους ανθρώπους, ώστε να μην τους μένει χρόνος να τεμπελιάζουν. Μπορεί να λύσει το πρόβλημα αυτή η προσέγγιση; Κάποιοι άνθρωποι δεν είναι πρόθυμοι να κάνουν ούτε το λίγο έργο που τους ανατίθεται· θέλουν απλώς να παρασιτούν και πιστεύουν ότι είναι καλύτερο να μην κάνουν καθόλου έργο! Ποιο είναι το πρόβλημα με τους ανθρώπους που είναι πολύ τεμπέληδες; Σχετίζεται με τη φύση-ουσία τους, με το κατά πόσο αγαπούν τα θετικά πράγματα, καθώς και με τις προτιμήσεις και τις επιδιώξεις τους. Κάποιοι άνθρωποι έχουν επίπεδο σε κάποιον βαθμό· αν είναι απλώς συνηθισμένοι πιστοί χωρίς να έχουν αναλάβει κάποιο φορτίο, δεν έχουν την ενέργεια να κάνουν το έργο τους και δεν βρίσκουν κανένα ενδιαφέρον σ' αυτό. Ωστόσο, αν σύμφωνα με το επίπεδό τους και με το καθήκον που μπορούν να κάνουν, τους ανατεθεί το φορτίο να γίνουν επιβλέποντες, τους επιτραπεί να έχουν κάποιον τίτλο και ν' αναλάβουν κάποιες υποχρεώσεις, κεντρίζεται το ενδιαφέρον τους για το έργο. Μερικές φορές, όταν δείχνουν ανευθυνότητα στο έργο τους ή όταν τεμπελιάζουν, μπορεί να κλαδευτούν· άλλες φορές, μπορεί να τους δοθεί κάποια ενθάρρυνση και κάποιος έπαινος. Έτσι, αυτοί οι άνθρωποι, που ενδιαφέρονται για την υπόληψη, που αγαπούν τη θέση και τους αρέσει να τους κολακεύουν, αποκτούν την ενέργεια που χρειάζεται για να κάνουν το καθήκον τους. Όταν σκέφτονται να λουφάρουν, συλλογίζονται: «Για χάρη της θέσης, για το φορτίο που κουβαλάω, πρέπει να τα πάω καλά». Μ' αυτόν τον τρόπο, μπορεί ναλυθεί εν μέρει η τεμπेलιά αυτών των ανθρώπων. Όταν οι ψευδοεπικεφαλής αντιμετωπίζουν τέτοιου είδους ζητήματα που σχετίζονται με την ανθρώπινη φύση ή καταστάσεις που αφορούν τη ζωή-είσοδο, τα οποία προκύπτουν όσο κάνουν κάποιο καθήκον, βρίσκουν πολύ δύσκολη και απαιτητική τη λύση τους. Δεν ξέρουν πώς να λύσουν αυτές τις καταστάσεις και αυτά τα προβλήματα ούτε ποια λόγια του Θεού να χρησιμοποιήσουν για μια στοχευμένη λύση. Τις περισσότερες φορές, η προσέγγισή τους είναι να πείσουν ή να παροτρύνουν τους ανθρώπους να τα καταφέρουν· αν δεν έχουν αποτέλεσμα η πειθώ

και η παρότρυνση, καταφεύγουν στο να θυμώσουν και να τους κλαδέψουν. Αν δεν έχει αποτέλεσμα το κλάδεμα, διαβάζουν κάνα δυο αποσπάσματα σκληρών λόγων του Θεού ως προειδοποίηση, για να δείξουν στους ανθρώπους ότι πρέπει να συμμορφωθούν. Αν ούτε αυτό δεν έχει κάποια επίδραση, η ύστατη λύση τους είναι ν' αναθέσουν σε κάποιον να τους παρακολουθεί και να τους διαχειρίζεται. Έχουν μόνο αυτές τις τεχνικές στη διάθεσή τους, κι αν αυτές δεν έχουν αποτέλεσμα, ξεμένουν από εναλλακτικές λύσεις.

Με λίγα λόγια, όποιο κι αν είναι το πρόβλημα που αντιμετωπίζουν στο έργο τους οι ψευδοεπικεφαλής, δεν είναι σε θέση να διακρίνουν την ουσία του προβλήματος, δυσκολεύονται να συλλάβουν τις αληθινές καταστάσεις και το υπόβαθρο των διαφόρων ανθρώπων, πόσο μάλλον να διακρίνουν πού έγκειται η ρίζα του προβλήματος ή από πού να ξεκινήσουν για να το λύσουν με τον πιο αποτελεσματικό τρόπο. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν έχουν αυτές τις αρχές και τις μεθόδους χειρισμού των προβλημάτων, οπότε το έργο τους δεν μπορεί να λύσει διάφορα αληθινά προβλήματα. Είναι σε θέση μόνο να κηρύττουν κάποια δόγματα, να φωνάζουν κάποια συνθήματα, ν' ακολουθούν κάποιους κανονισμούς και να κάνουν τις τυπικές διαδικασίες. Πώς είναι δυνατόν τέτοιοι άνθρωποι να είναι ικανοί για το ηγετικό έργο της εκκλησίας; Όσο κι αν εκπαιδεύουν ή όσα περισσότερα χρόνια κι αν συνεχίσουν να πιστεύουν, δεν πρόκειται να γίνουν ικανοί για το ηγετικό έργο της εκκλησίας. Εσείς έχετε συναντήσει τέτοια παραδείγματα; (Στην εκκλησία μας, ήταν κάποιος που είχε αναλάβει καθήκοντα φιλοξενίας, ο οποίος έκανε πάντα επικριτικά και επιθετικά σχόλια, με αποτέλεσμα να επηρεάζει την εκτέλεση των καθηκόντων μας και να προκαλεί διατάραξη και αναστάτωση. Αφού το αναφέραμε στον επικεφαλής, εκείνος απλώς επέμεινε να έχουμε αυτογνωσία και να υποταχθούμε στο περιβάλλον που διαμόρφωσε ο Θεός, χωρίς να λύσει το πραγματικό πρόβλημα, με αποτέλεσμα να επηρεαστεί το έργο της εκκλησίας. Μόνο όταν έγινε αλλαγή ηγεσίας λύθηκε το πρόβλημα.) Αυτή είναι μια κλασική εκδήλωση ενός ψευδοεπικεφαλής. Πρόκειται για χαρακτηριστικό είδος ψευδοεπικεφαλής: είναι εκείνοι που δεν μπορούν ν' αναγνωρίσουν έναν κακό άνθρωπο ή έναν αντίχριστο όταν τον συναντούν, και λένε στους άλλους να είναι υπομονετικοί και ανεκτικοί, να μάθουν από αυτήν την εμπειρία και να υπακούν τον κακό άνθρωπο ή τον αντίχριστο. Δεν διακρίνουν τους αντίχριστους ή τους κακούς ανθρώπους ούτε κάνουν κάτι γι' αυτούς. Μετά από τόση συναναστροφή πάνω στους τρόπους με τους οποίους εκδηλώνονται οι αντίχριστοι, όλοι όσοι κατανοούν την αλήθεια θα πρέπει πλέον να είναι σε θέση ν' αναγνωρίζουν κάποιους από αυτούς. Άραγε, όμως, άνθρωποι σαν τους ψευδοεπικεφαλής είναι σε θέση να εξετάσουν πώς αντιστοιχεί αυτή η συναναστροφή στις εκδηλώσεις ενός αντίχριστου; Άραγε, μπορούν να διακρίνουν τους αντίχριστους; (Όχι.) Και ποιο είναι το αποτέλεσμα της ανικανότητάς τους να διακρίνουν τους αντίχριστους; Είναι πιθανό ένας αντίχριστος ν' αποσπάσει την εξουσία από αυτούς, να επιτρέψουν στον αντίχριστο να ελέγχει την εκκλησία και, στο τέλος, να μην κάνουν τίποτα όσο ο αντίχριστος εγκαθιδρύει ένα ανεξάρτητο βασίλειο. Αν δεν μπορούν να διακρίνουν έναν αντίχριστο, δεν έχουν κανέναν τρόπο να τον αντιμετωπίσουν ως εχθρό και να τον εκθέσουν, να τον διακρίνουν και να τον

απορρίψουν· αν δεν μπορούν να διακρίνουν έναν αντίχριστο, είναι πολύ πιθανό να τον αντιμετωπίσουν σαν αδελφό ή αδελφή, με υπομονή και ανεκτικότητα, με αποτέλεσμα ο αντίχριστος ν' ανέλθει στην εξουσία και να ελέγχει την εκκλησία. Επομένως, οι συνέπειες της ανικανότητάς τους να διακρίνουν τους αντίχριστους είναι σοβαρές, τρομερές σε ανυπολόγιστο βαθμό. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν κατανοούν την αλήθεια· δεν μπορούν να διακρίνουν τις ουσίες των κάθε λογής διαφορετικών ανθρώπων. Το μόνο που κάνουν είναι να κηρύττουν λόγια και δόγματα, και να εφαρμόζουν κανονισμούς, δείχνοντας αγάπη σε όλους, αφήνοντας τους πάντες να μετανοήσουν και δίνοντάς τους μια ευκαιρία, όποιοι κι αν είναι. Δεν είναι αυτός ο τρόπος που ακολουθεί ο θρησκευτικός κλήρος; Δεν είναι αυτός ο τρόπος των Φαρισαίων; Οι ψευδοεπικεφαλής, όταν συναντούν αντίχριστους, συνήθως επιλέγουν να συμβιβαστούν και να υποχωρήσουν, και μάλιστα βρίσκουν μια δικαιολογία ή ένα επιχείρημα για να ισχυριστούν ότι αντιμετωπίζουν τους άλλους με αγάπη. Ενώ γνωρίζουν ότι κάποιος είναι προβληματικός και είναι αντίχριστος, δεν τολμούν να τον αντιμετωπίσουν ούτε έχουν το κουράγιο να τον διακρίνουν και να τον εκθέσουν· αυτό ακριβώς κάνουν οι ψευδοεπικεφαλής. Ακόμη και όταν κάποιοι αδελφοί και αδελφές έχουν ήδη διακρίνει ότι ένας άνθρωπος είναι κακός ή είναι αντίχριστος, οι ψευδοεπικεφαλής θα πουν και πάλι: «Δεν μπορούμε να κρίνουμε ή να καταδικάζουμε τους ανθρώπους έτσι αβίαστα. Αυτός ο άνθρωπος δείχνει μεγάλο ενθουσιασμό για να δαπανήσει τον εαυτό του και είναι πολύ πρόθυμος να πληρώσει ένα τίμημα· δεν είναι αντίχριστος ούτε κακός άνθρωπος. Επειδή κάποιος λέει απλώς μερικά σκληρά λόγια, αυτό δεν σημαίνει ότι είναι κακός, έτσι δεν είναι;» Οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να δουν την ουσία των ανθρώπων ούτε μπορούν να δουν τις συνέπειες των πράξεων των αντίχριστων, και εξακολουθούν να δείχνουν αγάπη, ανεκτικότητα και υπομονή απέναντι στους αντίχριστους, φτάνοντας μέχρι και στο σημείο να τους ενθαρρύνουν να κάνουν αυτοκριτική, ν' αποκτήσουν αυτογνωσία και να μετανοήσουν αληθινά. Όσο κι αν προσπαθήσει ν' αποκτήσει αυτογνωσία ένας αντίχριστος, άραγε μπορεί ν' αλλάξει η φύση του; Μπορεί πράγματι ν' αποκτήσει αυτογνωσία; Σε καμία περίπτωση. Οι αντίχριστοι, αν και μπορεί να φαίνεται εξωτερικά ότι απαρνιούνται κάποια πράγματα και δαπανούν λίγο τον εαυτό τους, μέσα τους τρέφουν φιλοδοξίες και μεγαλεπήβολα σχέδια. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να διακρίνουν ότι τέτοιοι άνθρωποι είναι αντίχριστοι, επειδή δεν κατανοούν την αλήθεια ούτε μπορούν να διακρίνουν τα διαφορετικά είδη ανθρώπων. Δεν μπορούν να διακρίνουν τη φύση-ουσία των διάφορων ανθρώπων ούτε γνωρίζουν πώς ν' αντιμετωπίζουν ή να χειρίζονται τα διαφορετικά είδη ανθρώπων. Όταν βλέπουν άλλους να εκθέτουν αντίχριστους, δεν τολμούν να συμμετέχουν και φοβούνται ακόμα περισσότερο ν' αναλάβουν δράση κατά των αντίχριστων, καθώς τους τρομάζει το ενδεχόμενο να δεχθούν αντίποινα αν προσβάλουν τους αντίχριστους. Η προσέγγισή τους απέναντι στους αντίχριστους περιορίζεται στο να κηρύττουν δόγματα και να κάνουν προτροπές. Οι ψευδοεπικεφαλής, εκτός του ότι δεν είναι σε θέση να διακρίνουν τους κακούς ανθρώπους και τους αντίχριστους, δεν μπορούν ούτε να λύσουν τα διάφορα ζητήματα που υπάρχουν

ανάμεσα στους εκλεκτούς του Θεού. Αυτό αποδεικνύει ότι δεν κατανοούν καθόλου την αλήθεια· είναι ανίκανοι να επιλύσουν πραγματικά προβλήματα και δεν είναι δυνατόν να καθοδηγήσουν τον εκλεκτό λαό του Θεού στην αλήθεια-πραγματικότητα. Ό,τι κι αν λένε ή κάνουν, δεν πρόκειται ν' ακούσεις λόγια φωτός που προέρχονται από τη διαφώτιση του Αγίου Πνεύματος, πόσο μάλλον να δεις ότι έχουν οποιαδήποτε αλήθεια-πραγματικότητα. Επομένως, οι ψευδοεπικεφαλής δεν προσφέρουν κανένα όφελος ούτε καμία βοήθεια ως προς τη ζωή-είσοδο των ανθρώπων· το λίγο έργο που κάνουν περιορίζεται στο να κηρύττουν λόγια και δόγματα, να φωνάζουν συνθήματα και ν' ακολουθούν τις τυπικές διαδικασίες. Αποτυγχάνουν εντελώς να εκπληρώσουν τον ρόλο που θα πρέπει να έχει ένας επικεφαλής.

Και μ' αυτό ολοκληρώνεται η σημερινή μας συναναστροφή. Γεια σας!

9 Ιανουαρίου 2021

ΟΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΩΝ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ (2)

Ας κάνουμε πρώτα μια ανασκόπηση του περιεχομένου πάνω στο οποίο συναναστραφήκαμε κυρίως στην προηγούμενη συνάθροιση. (Την προηγούμενη φορά, απαρίθμησες τις δεκαπέντε ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών, και συναναστράφηκες κυρίως πάνω στις πρώτες δύο: Η πρώτη είναι να οδηγούν τους ανθρώπους στο να τρώνε και να πίνουν τον λόγο του Θεού και να τον κατανοούν, και να εισέρχονται στην πραγματικότητα του λόγου του Θεού, και η δεύτερη είναι να γνωρίζουν την κατάσταση κάθε λογής ανθρώπου και να επιλύουν τις διάφορες δυσκολίες που σχετίζονται με τη ζωή-είσοδο και τις οποίες συναντούν στην αληθινή τους ζωή. Με βάση αυτά τα δύο σημεία, ανέλυσες τις σχετικές εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής.) Συλλογιστήκατε ποτέ ποιες από αυτές τις δύο ευθύνες θα μπορούσατε να εκπληρώσετε αν ήσασταν εσείς επικεφαλής; Πολλοί άνθρωποι πιστεύουν πάντα ότι έχουν, σε κάποιον βαθμό, επίπεδο, ευφυΐα και αίσθημα φορτίου, κι έτσι επιθυμούν να διεκδικήσουν τη θέση του επικεφαλής και δεν θέλουν να είναι συνηθισμένοι ακόλουθοι. Κοίταξε, λοιπόν, πρώτα κατά πόσο μπορείς να εκπληρώσεις αυτές τις δύο ευθύνες, και ποια είσαι πιο ικανός να εκπληρώσεις και είσαι σε θέση ν' αναλάβεις. Ας μην αναφέρουμε προς το παρόν κατά πόσο έχεις το απαιτούμενο επίπεδο για να γίνεις επικεφαλής ή κατά πόσο διαθέτεις αυτήν την εργασιακή ικανότητα ή αίσθημα φορτίου και ας εξετάσουμε πρώτα αν μπορείς να εκπληρώσεις καλά αυτές τις δύο ευθύνες. Έχετε συλλογιστεί ποτέ αυτό το ερώτημα; Κάποιοι μπορεί να πουν: «Εγώ δεν σκοπεύω να γίνω επικεφαλής· γιατί, λοιπόν, πρέπει να το συλλογιστώ; Απλώς πρέπει να κάνω καλά τη δουλειά μου· αυτό το ερώτημα δεν έχει καμία σχέση μ' εμένα. Δεν θέλω ποτέ σ' αυτήν τη ζωή να γίνω επικεφαλής και ν' αναλάβω τις ευθύνες ενός επικεφαλής ή ενός εργάτη, οπότε δεν χρειάζεται να συλλογιστώ τέτοια ερωτήματα». Είναι σωστή αυτή η δήλωση; (Όχι.) Ακόμη κι αν δεν θέλεις να γίνεις επικεφαλής, άραγε δεν θα πρέπει να γνωρίζεις πόσο καλά φέρνει σε πέρας αυτές τις δύο ευθύνες ο άνθρωπος που σε καθοδηγεί, κατά πόσο έχει εκπληρώσει τις ευθύνες του, κατά πόσο διαθέτει το επίπεδο, τις ικανότητες και το αίσθημα φορτίου που απαιτούνται, και κατά πόσο ανταποκρίνεται σ' αυτές τις δύο απαιτήσεις; Αν δεν κατανοείς ούτε μπορείς να διακρίνεις αυτά τα πράγματα και σε οδηγήσει σ' έναν λάκκο, άραγε θα το συνειδητοποιήσεις; Αν απλώς τον ακολουθείς παραζαλισμένος και είσαι ένας ηλίθιος, αν δεν ξέρεις ότι είναι ψευδοεπικεφαλής ούτε ότι σε οδηγεί να παραστρατήσεις ούτε πού σε οδηγεί, τότε θα βρίσκεσαι σε κίνδυνο. Επειδή δεν κατανοείς το εύρος των ευθυνών των επικεφαλής και των εργατών και δεν έχεις την ικανότητα να διακρίνεις τους ψευδοεπικεφαλής, θα τους ακολουθείς παραζαλισμένος, θα κάνεις ό,τι σου ζητάνε και δεν θα ξέρεις αν όσα συναναστρέφονται μαζί σου συνάδουν με την αλήθεια που εμπεριέχεται στα λόγια του Θεού ή κατά πόσο είναι η πραγματικότητα. Θα νομίζεις ότι, επειδή είναι ενθουσιώδεις, επειδή τρέχουν εδώ κι εκεί, επειδή εργάζονται σκληρά από το πρωί ως το βράδυ και είναι ικανοί να πληρώσουν το τίμημα, και επειδή, όταν κάποιος

αντιμετωπίζει μια δυσκολία, του προσφέρουν βοήθεια και δεν τον αγνοούν, αυτό σημαίνει ότι ανταποκρίνονται στα πρότυπα ως επικεφαλής. Δεν ξέρεις ότι οι ψευδοεπικεφαλής δεν έχουν την ικανότητα να κατανοούν τα λόγια του Θεού, ότι, όσο καιρό κι αν κάνουν έργο, δεν πρόκειται να κατανοήσουν τις προθέσεις του Θεού ή να μάθουν ποιες είναι οι απαιτήσεις του Θεού, δεν θα είναι καν σε θέση να διακρίνουν τι είναι δόγματα και τι είναι αλήθεια-πραγματικότητες, δεν θα ξέρουν πώς να κατανοήσουν τα λόγια του Θεού και την αλήθεια με αγνό τρόπο ούτε θα ξέρουν πώς να τρώνε και να πίνουν τα λόγια του Θεού. Από αυτό φαίνεται ξεκάθαρα ότι πρόκειται για ψευδοεπικεφαλής. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν φέρνουν κανένα αποτέλεσμα στο έργο που κάνουν. Θα συναναστρέφονται μαζί σου και θ' ακολουθούν τις τυπικές διαδικασίες, αλλά δεν θα έχουν ξεκαθαρίσει σε ποια κατάσταση βρίσκεσαι, τι δυσκολίες αντιμετωπίζεις και κατά πόσο έχουν όντως λυθεί, και ούτε εσύ θα τα ξέρεις αυτά τα πράγματα. Φαινομενικά, θα έχουν διαβάσει τα λόγια του Θεού και θα έχουν συναναστραφεί μαζί σου πάνω στην αλήθεια, αλλά εσύ και πάλι θα ζεις σε μια εσφαλμένη κατάσταση που δεν θα έχει αλλάξει. Όποιες δυσκολίες κι αν αντιμετωπίζεις, εκείνοι θα φαίνεται ότι φέρνουν σε πέρας τις ευθύνες τους, αλλά η συναναστροφή τους ή η βοήθειά τους δεν πρόκειται να λύσει καμία από τις δυσκολίες σου, και τα ζητήματα θα παραμένουν. Άραγε, ανταποκρίνεται στα πρότυπα ένας τέτοιος επικεφαλής; (Όχι.) Ποιες αλήθειες πρέπει να κατανοήσεις, λοιπόν, για να διακρίνεις αυτά τα ζητήματα; Πρέπει να κατανοήσεις κατά πόσο οι επικεφαλής και οι εργάτες εκτελούν κάθε εργασία και αντιμετωπίζουν κάθε πρόβλημα σύμφωνα με τις απαιτήσεις των λόγων του Θεού, κατά πόσο κάθε λέξη που λένε είναι πρακτική και αντιστοιχεί στην αλήθεια που εμπεριέχεται στα λόγια του Θεού. Επιπλέον, πρέπει να κατανοήσεις κατά πόσο, όταν αντιμετωπίζεις διάφορες δυσκολίες, η προσέγγιση που ακολουθούν για να επιλύουν τα ζητήματα σε οδηγεί να κατανοήσεις τα λόγια του Θεού και ν' αποκτήσεις ένα μονοπάτι άσκησης ή απλώς ξεστομίζουν κάποια λόγια και δόγματα, φωνάζουν συνθήματα ή σε νοουθετούν. Κάποιοι επικεφαλής και εργάτες αρέσκονται να βοηθάνε τους ανθρώπους κάνοντας παραινέσεις, κάποιοι παρέχοντας κίνητρα και άλλοι εκθέτοντας, κατηγορώντας και κλαδεύοντας. Όποια μέθοδο κι αν χρησιμοποιούν, αν μπορεί πραγματικά να σε οδηγήσει να εισέλθεις στην αλήθεια-πραγματικότητα, να επιλύσει τις αληθινές σου δυσκολίες, να σε κάνει να κατανοήσεις ποιες είναι οι προθέσεις του Θεού κι έτσι να μπορέσεις ν' αποκτήσεις αυτογνωσία και να βρεις ένα μονοπάτι άσκησης, τότε, όταν αντιμετωπίσεις παρόμοιες καταστάσεις στο μέλλον, θα έχεις ένα μονοπάτι ν' ακολουθήσεις. Επομένως, το πιο βασικό κριτήριο για ν' αξιολογήσει κανείς αν ένας επικεφαλής ή εργάτης ανταποκρίνεται στα πρότυπα είναι το κατά πόσο μπορεί να χρησιμοποιεί την αλήθεια για να λύνει τα προβλήματα και τις δυσκολίες των ανθρώπων, δίνοντάς τους τη δυνατότητα να κατανοήσουν την αλήθεια και ν' αποκτήσουν ένα μονοπάτι άσκησης.

Την προηγούμενη φορά, συναναστραφήκαμε λίγο-πολύ πάνω στην πρώτη και τη δεύτερη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών, και αναλύσαμε κάποιες εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής σε σχέση μ' αυτές τις δύο ευθύνες. Οι κύριες εκδηλώσεις τους είναι η ρηχή και επιφανειακή κατανόηση των λόγων του Θεού και η αδυναμία τους να

κατανοήσουν την αλήθεια. Είναι προφανές ότι λόγω αυτού δεν μπορούν να οδηγήσουν άλλους να κατανοήσουν τα λόγια του Θεού και να συλλάβουν τις προθέσεις Του. Όταν οι άνθρωποι αντιμετωπίζουν δυσκολίες, οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν ν' αντλήσουν στοιχεία από τις δικές τους βιωματικές γνώσεις για να καθοδηγήσουν αυτούς τους ανθρώπους να κατανοήσουν την αλήθεια και να εισέλθουν στην πραγματικότητα, ώστε να έχουν ένα μονοπάτι ν' ακολουθήσουν, ούτε μπορούν να τους δείξουν πώς να κάνουν αυτοκριτική και ν' αποκτήσουν αυτογνωσία όταν αντιμετωπίζουν διάφορες δυσκολίες, λύνοντας ταυτόχρονα αυτές τις δυσκολίες. Σήμερα, λοιπόν, ας συναναστραφούμε πρώτα πάνω στο ποιες είναι οι δυσκολίες της ζωή-είσοδο και ποιες είναι οι διάφορες κοινές δυσκολίες σε σχέση με τη ζωή-είσοδο τις οποίες αντιμετωπίζουν συχνά οι άνθρωποι στην καθημερινότητά τους. Ας τα συνοψίσουμε συγκεκριμένα όλα αυτά τα πράγματα. Είναι απαραίτητο να συναναστραφούμε πάνω σ' αυτό; (Ναι.) Άρα, ενδιαφέρεστε κάπως γι' αυτά τα θέματα που σχετίζονται με τη ζωή-είσοδο, έτσι δεν είναι; Όταν ήρθα σ' επαφή μαζί σας και σας μίλησα πρώτη φορά, ό,τι κι αν σας έλεγα, ήσασταν μουδιασμένοι και υποτονικοί, ληθαργικοί και αργοί στις αντιδράσεις σας. Φαινόταν σαν να μην καταλαβαίνατε τίποτα και σαν να μην είχατε καθόλου ανάστημα, πόσο μάλλον ζωή-είσοδο. Τώρα, όταν μιλάμε για ζητήματα που σχετίζονται με την αλλαγή της ζωή-διάθεσης, οι περισσότεροι από εσάς ενδιαφέρεστε κάπως γι' αυτό το θέμα και έχετε κάποιες αντιδράσεις. Αυτό είναι ένα θετικό φαινόμενο. Αν δεν κάνατε τα καθήκοντά σας, άραγε θα μπορούσατε να πετύχετε αυτά τα πράγματα; (Όχι, δεν θα μπορούσαμε.) Αυτή είναι η χάρη του Θεού· οφείλονται όλα στην εύνοιά Του.

Σημείο δεύτερο: Να γνωρίζουν την κατάσταση κάθε λογής ανθρώπου και να επιλύουν τις διάφορες δυσκολίες που σχετίζονται με τη ζωή-είσοδο και τις οποίες συναντούν στην αληθινή τους ζωή (Μέρος δεύτερο)

Οκτώ είδη δυσκολιών σε σχέση με τη ζωή-είσοδο

I. Δυσκολίες που σχετίζονται με την εκτέλεση του καθήκοντος

Σε ό,τι αφορά τις δυσκολίες της ζωή-είσοδο, ας εξετάσουμε πρώτα ευρύτερα εκείνες που σχετίζονται με την εκτέλεση των καθηκόντων. Όταν αντιμετωπίζεις στην εκτέλεση των καθηκόντων σου προβλήματα που έχουν να κάνουν με την άσκηση της αλήθειας και δεν μπορείς να χειριστείς τα πράγματα σύμφωνα με τις αρχές, άραγε δεν είναι αυτό μια δυσκολία ως προς τη ζωή-είσοδο; (Ναι.) Με απλά λόγια, είναι οι διάφορες καταστάσεις, ιδέες, απόψεις και κάποιοι λανθασμένοι τρόποι σκέψης που αναδύονται όταν κάποιος εκτελεί τα καθήκοντά του. Ποιες είναι, λοιπόν, οι συγκεκριμένες δυσκολίες από αυτήν την άποψη; Για παράδειγμα, είναι το να επιχειρεί κάποιος, όταν εκτελεί τα καθήκοντά του, πάντα να είναι επιπόλαιος και πονηρός, και να λουφάρει· δεν είναι αυτό μια κατάσταση που εκδηλώνεται και αποκαλύπτεται συχνά κατά την εκτέλεση των καθηκόντων; Υπάρχει, επίσης, και το να μην ασχολείται κάποιος με το ανειλημμένο έργο του και να συγκρίνει διαρκώς τον εαυτό του με τους άλλους κατά την εκτέλεση των

καθηκόντων του, ν' αντιμετωπίζει τον χώρο όπου εκτελεί το καθήκον του σαν να είναι παιδική χαρά ή πεδίο μάχης και να σκέφτεται να βρει ένα «σημείο αναφοράς» όποτε εκτελεί το καθήκον του, λέγοντας μέσα του: «Θα δω ποιος είναι καλύτερος από μένα και ποιος μπορεί να προκαλέσει το μαχητικό μου πνεύμα· έπειτα, θα τον ανταγωνιστώ, θα αναμετρηθώ και θα συγκριθώ μαζί του, ώστε να διαπιστώσω ποιος πετυχαίνει καλύτερα αποτελέσματα και έχει υψηλότερη αποδοτικότητα στην εκτέλεση των καθηκόντων του, και ποιος καταφέρνει καλύτερα να παίρνει με το μέρος του τις καρδιές των ανθρώπων». Έπειτα, είναι το να κατανοεί κάποιος τις αρχές εκτέλεσης των καθηκόντων του, αλλά να μη θέλει να τις τηρεί ούτε να ενεργεί σύμφωνα με την αλήθεια που εμπεριέχεται στα λόγια του Θεού ή με τις απαιτήσεις του οίκου του Θεού, και να προτιμά πάντα να νοθεύει την εκτέλεση των καθηκόντων του με προσωπικές προτιμήσεις, λέγοντας: «Μ' αρέσει να το κάνω μ' αυτόν τον τρόπο, μ' αρέσει να το κάνω μ' εκείνον τον τρόπο· είμαι πρόθυμος να το κάνω μ' αυτόν τον τρόπο, θέλω να το κάνω μ' εκείνον τον τρόπο». Είναι πείσμα να θέλει κάποιος πάντα ν' ακολουθεί τη δική του βούληση και να ενεργεί όπως του αρέσει με βάση τις δικές του προτιμήσεις, να κλείνει τ' αυτιά του σε όλες τις απαιτήσεις του οίκου του Θεού και να προτιμάει να ξεστρατίσει από το σωστό μονοπάτι. Μήπως αυτές δεν είναι οι αληθινές εκδηλώσεις που εμφανίζουν οι περισσότεροι άνθρωποι όταν εκτελούν τα καθήκοντά τους; Είναι ξεκάθαρο ότι όλα αυτά τα ζητήματα αφορούν δυσκολίες που αντιμετωπίζει κάποιος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του. Προσθέστε και άλλες. (Το να μην μπορεί κάποιος να συνεργάζεται αρμονικά με τους άλλους όταν εκτελεί το καθήκον του και να κάνει πάντα του κεφαλιού του.) Μετράει και αυτό για δυσκολία. Είναι πρόβλημα το να μην μπορεί κάποιος να συνεργάζεται αρμονικά με τους άλλους όταν εκτελεί το καθήκον του και να θέλει πάντα να κάνει του κεφαλιού του και να έχει τον τελευταίο λόγο· είναι πρόβλημα να θέλει να ταπεινώσει τον εαυτό του για ν' αναζητήσει συμβουλές και ν' ακούσει τις απόψεις των άλλων όταν αντιμετωπίζει ζητήματα, αλλά να μην μπορεί να το κάνει πράξη και να νιώθει άβολα όταν το προσπαθεί. (Το να διαφυλάττει κάποιος πάντα τα δικά του συμφέροντα όταν εκτελεί ένα καθήκον, να είναι εγωιστής και ελεεινός και, ενώ ουσιαστικά ξέρει πώς να λύσει ένα πρόβλημα όταν αυτό προκύπτει, να πιστεύει ότι δεν έχει καμία σχέση μ' εκείνον, να φοβάται ν' αναλάβει την ευθύνη αν κάτι πάει στραβά, κι έτσι να μην τολμάει να βγει μπροστά.) Το να μη λύνει κάποιος ένα πρόβλημα όταν το διαπιστώνει, θεωρώντας ότι είναι άσχετο μ' εκείνον και αγνοώντας το, μετράει κι αυτό ως εκτέλεση του καθήκοντος χωρίς αφοσίωση. Είτε είσαι υπεύθυνος για μια εργασία είτε όχι, αν μπορείς να διακρίνεις και να λύσεις ένα πρόβλημα, πρέπει ν' αναλάβεις αυτήν την ευθύνη. Είναι δικό σου καθήκον και έργο που εμπίπτει στις αρμοδιότητές σου. Αν μπορεί να το λύσει ο επιβλέπων, μπορείς να μην ασχοληθείς· αν, όμως, δεν μπορεί, τότε πρέπει να βγεις μπροστά και να το λύσεις. Μη διαχωρίζεις τα ζητήματα εξετάζοντας ποιανού αρμοδιότητα είναι· αυτό είναι έλλειψη αφοσίωσης απέναντι στον Θεό. Κάτι άλλο; (Το να βασίζεται κάποιος στην ευφυΐα του και στα χαρίσματά του για να κάνει έργο όσο εκτελεί το καθήκον του, και να μην αναζητά την αλήθεια.) Πολλοί άνθρωποι είναι έτσι. Θεωρούν πάντα ότι διαθέτουν ευφυΐα και επίπεδο,

και αδιαφορούν για οτιδήποτε τους συμβαίνει· δεν αναζητούν καθόλου την αλήθεια και ενεργούν αποκλειστικά σύμφωνα με τη δική τους βούληση, με αποτέλεσμα να μην μπορούν να εκτελέσουν σωστά κανένα καθήκον. Όλες αυτές είναι δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι όταν εκτελούν τα καθήκοντά τους.

II. Ζητήματα που σχετίζονται με το πώς αντιμετωπίζει κάποιος τις προοπτικές του και το πεπρωμένο του

Το πώς αντιμετωπίζει κάποιος τις προοπτικές του και το πεπρωμένο του είναι επίσης ένα σημαντικό ζήτημα που σχετίζεται με τη ζωή-είσοδο. Κάποιοι άνθρωποι είναι πρόθυμοι να πληρώσουν το τίμημα αν πιστεύουν ότι έχουν ελπίδα να σωθούν και γίνονται αρνητικοί αν θεωρούν ότι δεν υπάρχει ελπίδα. Αν δεν τους προαγάγει και δεν τους καλλιεργήσει ο οίκος του Θεού, δεν είναι πρόθυμοι να πληρώσουν το τίμημα και κάνουν τα καθήκοντά τους απλώς ακολουθώντας τις τυπικές διαδικασίες, χωρίς ν' αναλαμβάνουν την ευθύνη. Ό,τι κι αν κάνουν, σκέφτονται πάντα τις προοπτικές τους και το πεπρωμένο τους, και αναρωτιούνται: «Θα έχω πράγματι καλό προορισμό; Έχει αναφέρει ο Θεός στις υποσχέσεις Του τι προοπτικές και τι προορισμό θα έχει κάποιος σαν εμένα;» Αν δεν βρουν μια ακριβή απάντηση, δεν έχουν τον απαραίτητο ενθουσιασμό να κάνουν το οτιδήποτε. Αν προαχθούν και καλλιεργηθούν από τον οίκο του Θεού, ξεχειλίζουν από ενέργεια και είναι ιδιαίτερα δραστήριοι σε οτιδήποτε κάνουν. Ωστόσο, αν δεν μπορέσουν να κάνουν καλά το καθήκον τους και απαλλαχθούν από αυτό, γίνονται αμέσως αρνητικοί και εγκαταλείπουν το καθήκον τους, χάνοντας κάθε ελπίδα. Όταν αντιμετωπίζουν κλάδεμα, σκέφτονται: «Μήπως δεν με συμπαθεί πλέον ο Θεός; Αν ισχύει αυτό, θα έπρεπε να το πει νωρίτερα, αντί να παρακωλύει την επιδίωξή μου στον κόσμο!» Αν απαλλαχθούν από τα καθήκοντά τους, σκέφτονται: «Δεν με περιφρονούν; Ποιος έκανε αναφορά για μένα; Άραγε πρόκειται ν' αποκλειστώ; Αν έτσι έχουν τα πράγματα, θα έπρεπε να μου το πουν νωρίτερα!» Επιπλέον, μέσα τους είναι γεμάτοι από συναλλαγές, απαιτήσεις και παράλογα αιτήματα από τον Θεό. Ό,τι κι αν κανονίσει γι' αυτούς η εκκλησία, για να το κάνουν θέτουν ως προϋπόθεση να έχουν καλές προοπτικές και καλό πεπρωμένο, καθώς και τις ευλογίες του Θεού. Οι προϋποθέσεις τους για ν' αποδεχθούν και να υποταχθούν είναι, τουλάχιστον, να τους φέρονται καλά οι άλλοι, να έχουν θετική στάση απέναντί τους και να τους αναγνωρίζουν. Δεν είναι αυτές εκδηλώσεις του τρόπου με τον οποίο αντιμετωπίζουν τις προοπτικές τους και το πεπρωμένο τους; Προσθέστε κι άλλες. (Αν προκύψουν αποκλίσεις ή ζητήματα ενώ κάνει κάποιος το καθήκον του και κλαδευτεί, παραπονιέται για τον Θεό και γίνεται επιφυλακτικός απέναντί Του· φοβάται μήπως αποκαλυφθεί και αποκλειστεί, και αφήνει πάντα μια διέξοδο για τον εαυτό του.) Το να φοβάται κάποιος μήπως αποκαλυφθεί και αποκλειστεί και το ν' αφήνει πάντα μια διέξοδο για τον εαυτό του είναι επίσης εκδηλώσεις του τρόπου με τον οποίο αντιμετωπίζει τις προοπτικές του και το πεπρωμένο του. (Όταν κάποιος βλέπει ότι τα λόγια με τα οποία εκθέτει και χαρακτηρίζει ο Θεός τους ανθρώπους ταιριάζουν με τον ίδιο ή όταν αντιμετωπίζει κλάδεμα και νιώθει ντροπή, καταλήγει στο συμπέρασμα ότι

είναι μπερδεμένος, ότι είναι διάβολος και σατανάς και ότι δεν είναι σε θέση ν' αποδεχθεί την αλήθεια. Αποφαινεται ότι δεν έχει ελπίδα να σωθεί και γίνεται αρνητικός.) Σε ό,τι έχει να κάνει με τις προοπτικές τους και το πεπρωμένο τους, οι άνθρωποι δεν μπορούν να εγκαταλείψουν εντελώς τις προθέσεις τους και τις επιθυμίες τους. Τα αντιμετωπίζουν διαρκώς σαν να είναι τα πιο σημαντικά πράγματα και τα επιδιώκουν με την ίδια λογική, θεωρώντας ότι αποτελούν την κινητήρια δύναμη και προϋπόθεση για όλα όσα επιδιώκουν. Όταν αντιμετωπίζουν κρίση, παίδευση, δοκιμασίες ή εξευγενισμό, ή όταν αποκαλύπτονται ή βρίσκονται σε επικίνδυνες περιστάσεις, αμέσως σκέφτονται: «Μήπως δεν με θέλει πλέον ο Θεός; Μήπως με αποστρέφεται και με απορρίπτει; Μου μιλάει με πολύ αυστηρό τόνο· μήπως δεν θέλει να με σώσει; Μήπως θέλει να με αποκλείσει; Αν θέλει να με αποκλείσει, θα πρέπει να το πει το συντομότερο δυνατόν, όσο είμαι ακόμα νέος, ώστε να μην παρακωλύσει την επιδίωξή μου στον κόσμο». Αυτό δημιουργεί αρνητικότητα, αντίσταση, εναντίωση και νωθρότητα μέσα τους. Αυτές είναι κάποιες καταστάσεις και εκδηλώσεις που έχουν να κάνουν με το πώς αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι τις προοπτικές τους και το πεπρωμένο τους. Πρόκειται για μια σημαντική δυσκολία που σχετίζεται με τη ζωή-είσοδο.

III. Δυσκολίες που σχετίζονται με τις διαπροσωπικές σχέσεις

Ας ρίξουμε μια ματιά σε μια άλλη πτυχή: τις διαπροσωπικές σχέσεις. Πρόκειται επίσης για μια σημαντική δυσκολία που σχετίζεται με τη ζωή-είσοδο. Κάποιες καταστάσεις και εκδηλώσεις που σχετίζονται με τις διαπροσωπικές σχέσεις είναι οι εξής: Το πώς φέρεσαι στους ανθρώπους που αντιπαθείς, σε όσους έχουν διαφορετικές απόψεις από τις δικές σου, σ' εκείνους που γνωρίζεις, στους ανθρώπους με τους οποίους έχεις συγγενική σχέση ή εκείνους που σου έχουν δείξει καλοσύνη, και σε όσους πάντα σε προειδοποιούν έγκαιρα, σου λένε λόγια αληθινά και σε βοηθάνε· επίσης, είναι το κατά πόσο μπορείς να φέρεσαι δίκαια σε κάθε άνθρωπο, το πώς ασκείσαι όταν προκύπτουν διαφωνίες με άλλους ανθρώπους, καθώς και ζήλια και διαμάχες μεταξύ σας, και το να μην είσαι σε θέση ν' αλληλεπιδράς αρμονικά ή ακόμα και να μη συνεργάζεσαι αρμονικά όταν κάνεις τα καθήκοντά σου. Υπάρχουν άλλες; (Το να είναι κάποιος ανθρωπάρεσκος και να μην τολμάει να μιλήσει ανοιχτά όταν ανακαλύπτει τα προβλήματα ενός άλλου ανθρώπου, επειδή φοβάται μήπως τον προσβάλει.) Αυτή είναι μια κατάσταση που προκύπτει όταν κάποιος φοβάται να προσβάλει τους άλλους. (Επίσης, το πώς φέρεται κάποιος στους επικεφαλής και τους εργάτες, και σε όσους έχουν δύναμη και θέση.) Το πώς φέρεσαι στους επικεφαλής και τους εργάτες ή σε όσους έχουν δύναμη και θέση, δηλαδή αν τους κολακεύεις και τους φέρεσαι με δουλοπρέπεια ή αν τους φέρεσαι σωστά, είναι μια συγκεκριμένη εκδήλωση του τρόπου με τον οποίο αντιμετωπίζεις όσους έχουν δύναμη και επιρροή. Αυτές είναι λίγο-πολύ οι δυσκολίες των διαπροσωπικών σχέσεων.

IV. Ζητήματα που σχετίζονται με τα ανθρώπινα αισθήματα

Ας μιλήσουμε λιγάκι για τα ανθρώπινα αισθήματα. Με ποια ζητήματα σχετίζονται τα αισθήματα; Πρώτον, σχετίζονται με το πώς αξιολογείς τους ίδιους τους συγγενείς σου και πώς προσεγγίζεις τα πράγματα που κάνουν. «Τα πράγματα που κάνουν», φυσικά, εδώ αναφέρονται στην περίπτωση που διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο της εκκλησίας, όταν εκφέρουν κρίση για τους άλλους πίσω απ' την πλάτη τους, όταν εμπλέκονται σε κάποιες από τις πρακτικές των δύσπιστων, και ούτω καθεξής. Μπορείς να προσεγγίσεις αυτά τα πράγματα αμερόληπτα; Όταν θα είναι απαραίτητο να γράψεις μια αξιολόγηση για τους συγγενείς σου, μπορείς να το κάνεις αυτό αντικειμενικά και αμερόληπτα, παραμερίζοντας τα αισθήματά σου; Αυτό σχετίζεται με το πώς προσεγγίζεις τους συγγενείς σου. Επίσης, τρέφεις αισθήματα για εκείνους με τους οποίους τα πηγαίνεις καλά ή για όσους σε βοήθησαν στο παρελθόν; Είσαι σε θέση να δεις τις πράξεις και τη διαγωγή τους αντικειμενικά, αμερόληπτα και με ακρίβεια; Αν διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο της εκκλησίας, θα είσαι σε θέση να τους αναφέρεις αμέσως ή να τους ξεσκεπάσεις μόλις ανακαλύψεις ότι το κάνουν αυτό; Επίσης, τρέφεις αισθήματα για εκείνους που βρίσκονται σχετικά κοντά σου ή για όσους έχουν παρόμοια ενδιαφέροντα μ' εσένα; Μπορείς να αξιολογήσεις, να ορίσεις και να αντιμετωπίσεις με αμερόληπτο και αντικειμενικό τρόπο τις πράξεις και τη συμπεριφορά τους; Ας υποθέσουμε ότι η εκκλησία μεταχειρίζεται τους ανθρώπους αυτούς, με τους οποίους συνδέσαι συναισθηματικά, σύμφωνα με τις αρχές, και η έκβαση αυτής της διαδικασίας δεν συμφωνεί με τις αντιλήψεις σου· πώς θα το προσέγγιζες αυτό; Θα ήσουν σε θέση να υπακούσεις; Μήπως θα συνέχιζες να εμπλέκεσαι μαζί τους μυστικά, θα παραπλανιόσουν και θα παρακινούσουν να τους δικαιολογήσεις, να τους δώσεις δίκιο και να τους υπερασπιστείς; Θα έτρεχες να βοηθήσεις εκείνους που σε βοήθησαν και θα γινόσουν ασπίδα γι' αυτούς, αψηφώντας τις αλήθεια-αρχές και αγνοώντας τα συμφέροντα του οίκου του Θεού; Δεν σχετίζονται αυτά τα διάφορα ζητήματα με τα αισθήματα; Μερικοί άνθρωποι λένε: «Δεν σχετίζονται τα αισθήματα μόνο με τους συγγενείς και τα μέλη της οικογένειας; Δεν αφορούν τα αισθήματα μόνο τους γονείς, τα αδέρφια και τα υπόλοιπα μέλη της οικογένειας;» Όχι, τα αισθήματα αφορούν πολλούς ανθρώπους. Μερικοί άνθρωποι όχι απλώς δεν μπορούν να αξιολογήσουν αμερόληπτα τους συγγενείς τους, αλλά δεν είναι ικανοί να αξιολογήσουν αμερόληπτα ούτε τους καλούς τους φίλους και τους κολλητούς τους, και διαστρεβλώνουν τα γεγονότα όταν μιλούν για αυτούς τους ανθρώπους. Για παράδειγμα, αν το φιλαράκι τους δεν ασχολείται με το ανειλημμένο έργο του και πάντα επιδίδεται σε διεστραμμένους και μοχθηρούς τρόπους άσκησης εν ώρα καθήκοντος, τότε θα τον χαρακτηρίσουν αρκετά παιχνιδιάρη, και θα πουν ότι η ανθρώπινη φύση του είναι ανώριμη και δεν έχει σταθεροποιηθεί ακόμη αρκετά. Άραγε, δεν εμπειρεύονται αισθήματα σ' αυτές τις λέξεις; Αυτά τα λόγια είναι γεμάτα αισθήματα. Εάν κάποιος με τον οποίο δεν συνδέονται δεν ασχολείται με το ανειλημμένο έργο του και επιδίδεται σε διεστραμμένους και μοχθηρούς τρόπους άσκησης, για αυτόν θα επιφυλάσσουν ακόμα πιο σκληρή κριτική· ίσως ακόμα

και να τον καταδικάσουν. Άραγε, δεν αποτελεί αυτό εκδήλωση κάποιου που μιλάει και πράττει με βάση τα αισθήματά του; Είναι αμερόληπτοι οι άνθρωποι που ζουν τη ζωή τους σύμφωνα με τα αισθήματά τους; Είναι έντιμοι; (Όχι.) Ποιο είναι το πρόβλημα των ανθρώπων που μιλούν σύμφωνα με τα αισθήματά τους; Γιατί δεν μπορούν να μεταχειριστούν δίκαια τους άλλους; Γιατί δεν μπορούν να μιλήσουν με βάση τις αλήθεια-αρχές; Οι άνθρωποι που είναι διπρόσωποι και δεν βασίζονται ποτέ τα λόγια τους σε γεγονότα είναι μοχθηροί. Ο χαρακτήρας ενός αντίχριστου είναι ως εξής: Δεν είναι αμερόληπτος όταν μιλάει, μιλάει πάντοτε σύμφωνα με τα αισθήματά του και προς το συμφέρον του, και όχι σύμφωνα με τις αλήθεια-αρχές, δεν σκέφτεται το έργο του οίκου του Θεού, ενώ προστατεύει μονάχα τα προσωπικά του αισθήματα, τη φήμη, το κέρδος και τη θέση του. Έτσι μιλάνε οι αντίχριστοι: Όλα όσα λένε είναι μοχθηρά, προκαλούν διατάραξη και αναστάτωση. Οι άνθρωποι που ζουν μέσα στις προτιμήσεις και τα συμφέροντα της σάρκας ζουν μέσα στα αισθήματά τους. Οι άνθρωποι που ζουν σύμφωνα με τα αισθήματά τους είναι εκείνοι που δεν αποδέχονται και δεν κάνουν καθόλου πράξη την αλήθεια. Όσοι μιλούν και ενεργούν με βάση τα αισθήματά τους δεν κατέχουν καθόλου την αλήθεια-πραγματικότητα. Εάν τέτοιοι άνθρωποι γίνουν επικεφαλής, θα είναι αναμφίβολα ψευδοεπικεφαλής ή αντίχριστοι. Δεν είναι απλώς ανίκανοι να κάνουν πραγματικό έργο, αλλά θα εμπλακούν πιθανότατα και σε διάφορα πονηρά έργα. Είναι βέβαιο ότι θα αποκλειστούν και θα τιμωρηθούν.

V. Ζητήματα που σχετίζονται με τη λαχτάρα για τις ανέσεις της σάρκας

Η λαχτάρα για τις ανέσεις της σάρκας είναι επίσης ένα σοβαρό ζήτημα. Ποιες πιστεύετε ότι είναι κάποιες εκδηλώσεις του να λαχταρά κανείς τις ανέσεις της σάρκας; Τι παραδείγματα μπορείτε να δώσετε από ό,τι έχετε δει μέσα από τις δικές σας εμπειρίες; Μήπως η απόλαυση των οφελών της θέσης θεωρείται μια τέτοια εκδήλωση; (Ναι.) Κάτι άλλο; (Το να προτιμά κάποιος τις εύκολες εργασίες αντί για τις δύσκολες όταν κάνει τα καθήκοντά του και να θέλει πάντα να επιλέγει ελαφριές εργασίες.) Οι άνθρωποι, όταν κάνουν ένα καθήκον, πάντα επιλέγουν τις ελαφριές εργασίες, τις εργασίες που δεν είναι κουραστικές και που δεν απαιτούν έκθεση σε αντίξοες καιρικές συνθήκες. Αυτό σημαίνει ότι επιλέγουν εύκολες εργασίες και αποφεύγουν τις δύσκολες, και είναι μια εκδήλωση του ότι λαχταρούν τις ανέσεις της σάρκας. Τι άλλο; (Το να παραπονιέται κάποιος συνεχώς όταν το καθήκον του είναι λίγο δύσκολο ή λίγο κουραστικό κι όταν αυτό απαιτεί να πληρώσει ένα τίμημα.) (Το ν' ασχολείται κάποιος με το φαγητό και τα ρούχα, καθώς και με τις απολαύσεις της σάρκας.) Όλες αυτές είναι εκδηλώσεις της λαχτάρας για τις ανέσεις της σάρκας. Όταν ένας τέτοιος άνθρωπος βλέπει ότι μια εργασία είναι πολύ κοπιαστική ή ριψοκίνδυνη, τη φορτώνει σε κάποιον άλλον· ο ίδιος κάνει μόνο χαλαρό έργο και βρίσκει δικαιολογίες, λέγοντας ότι έχει χαμηλό επίπεδο, ότι δεν έχει εργασιακή ικανότητα και ότι δεν μπορεί να επωμιστεί αυτήν την εργασία, όταν στην πραγματικότητα όλα αυτά οφείλονται στο γεγονός ότι λαχταρά τις ανέσεις της σάρκας. Δεν θέλει να υποφέρει, όποιο έργο κι αν κάνει ή όποιο καθήκον κι αν εκτελεί. Αν του πεις ότι, μόλις

τελειώσει τη δουλειά, θα φάει χοιρινό κοκκινιστό, τότε θα την κάνει πολύ γρήγορα και αποτελεσματικά, και δεν θα χρειαστεί να του ζητήσεις να βιαστεί, να τον πιέσεις ή να τον επιτηρείς· αν, όμως, δεν πρόκειται να φάει χοιρινό κοκκινιστό και πρέπει να μείνει παραπάνω για να κάνει το καθήκον του, θα χρονοτριβεί και θα βρει κάθε λογής προφάσεις και δικαιολογίες για να το αναβάλει, και αφού κάνει το καθήκον του για λίγο, θα πει: «Ζαλίζομαι, το πόδι μου έχει μουδιάσει, είμαι εξουθενωμένος! Πονάει κάθε σημείο του κορμιού μου. Μπορώ να ξεκουραστώ για λίγο;» Ποιο είναι το πρόβλημα εδώ; Λαχταρά τις ανέσεις της σάρκας. Επίσης, όταν κάνει ένα καθήκον, παραπονιέται συνεχώς για δυσκολίες και δεν θέλει να καταβάλει καμία προσπάθεια, ενώ, μόλις λασκάρει λίγο το έργο, ξεκουράζεται, πιάνει ψιλοκουβέντα ή χαλαρώνει και διασκεδάζει. Και όταν οι ρυθμοί του έργου αυξηθούν και χαλάσει η σειρά και η ρουτίνα της ζωής του, είναι δυστυχισμένος και δυσανεκτός μ' αυτό. Γκρινιάζει, παραπονιέται και γίνεται επιπόλαιος όταν κάνει τα καθήκοντά του. Αυτό δείχνει ότι λαχταρά τις ανέσεις της σάρκας, έτσι δεν είναι; Για παράδειγμα, κάποιες γυναίκες, προκειμένου να διατηρήσουν τη σιλουέτα τους, γυμνάζονται και κοιμούνται καλά κάθε βράδυ σε συγκεκριμένες ώρες. Ωστόσο, όταν αυξάνεται η πίεση σε σχέση με το έργο και πρέπει να θυσιάσουν αυτήν τη ρουτίνα, δυσανεστούνται και λένε: «Δεν γίνεται έτσι· αυτή η δουλειά καθυστερεί πάρα πολύ τα πράγματα. Δεν μπορώ να την αφήσω να επηρεάσει τις προσωπικές μου υποθέσεις. Δεν θα δίνω σημασία σε όποιον προσπαθεί να με κάνει να βιαστώ· θα παραμείνω στον δικό μου ρυθμό. Όταν έρχεται η ώρα για γιόγκα, θα κάνω γιόγκα. Όταν έρχεται η ώρα για τον υπνάκο μου, θα κοιμάμαι. Θα συνεχίσω να τα κάνω όλα αυτά όπως πριν. Δεν είμαι τόσο ανόητη και εργατική όπως όλες εσείς. Σε λίγα χρόνια, όλες εσείς θα είστε γριές και αημέλητες, το σώμα σας θα χαλάσει και θα παχύνετε. Κανείς δεν θα θέλει να σας κοιτάζει και δεν θα έχετε καθόλου αυτοπεποίθηση στη ζωή σας». Για να ικανοποιήσουν τις απολαύσεις της σάρκας, για χάρη της ομορφιάς, για ν' αρέσουν στους άλλους και για να ζουν με περισσότερη αυτοπεποίθηση, αρνούνται να εγκαταλείψουν τις απολαύσεις και τις προτιμήσεις της σάρκας τους, όσο απασχολημένες κι αν είναι με τα καθήκοντά τους. Αυτό δείχνει ότι ενδίδουν στις ανέσεις της σάρκας. Κάποιοι λένε: «Ο Θεός ανησυχεί και θα πρέπει να λαμβάνουμε υπόψη τις προθέσεις του Θεού». Όμως αυτές οι γυναίκες λένε: «Δεν έχω δει τον Θεό ν' ανησυχεί· μου αρκεί να μην ανησυχώ εγώ. Αν εγώ λάβω υπόψη τις προθέσεις του Θεού, ποιος θα λάβει υπόψη τις δικές μου;» Άραγε έχουν αυτές οι γυναίκες καθόλου ανθρώπινη φύση; Δεν είναι διάβολοι; Υπάρχουν και άτομα που, όσο απαιτητικό και πειστικό κι αν είναι το έργο τους, δεν το αφήνουν να επηρεάζει τον τρόπο ντυσίματός τους και τι φοράνε. Αφιερώνουν ώρες καθημερινά για μακιγιάζ, δεν παραλείπουν ποτέ να φορέσουν ασορτί ρούχα και παπούτσια κάθε μέρα, ενώ δεν ξεχνούν ποτέ να κάνουν θεραπείες ομορφιάς και μασάζ, χωρίς να μπερδεύονται καθόλου γι' αυτά τα πράγματα. Ωστόσο, όσον αφορά ζητήματα όπως το πόση αλήθεια κατανοούν, ποιες αλήθειες δεν κατανοούν ακόμη ή σε ποιες αλήθειες δεν έχουν εισέλθει, ποια πράγματα εξακολουθούν να χειρίζονται μ' επιπολαιότητα και χωρίς αφοσίωση, τι διεφθαρμένες διαθέσεις έχουν αποκαλύψει, και άλλα τέτοια

ζητήματα σε σχέση με την αλήθεια που έχουν να κάνουν με τη ζωή-είσοδο, γι' αυτά δεν ξέρουν απολύτως τίποτα. Όταν ρωτάει κάποιος γι' αυτά τα πράγματα, δεν έχουν καμία ιδέα. Όμως για θέματα που σχετίζονται με τις απολαύσεις της σάρκας, όπως το φαγητό, το ποτό και η διασκέδαση, μπορούν να φλυαρούν ασταμάτητα· είναι αδύνατον να σταματήσουν. Όση δουλειά κι αν απαιτεί το έργο της εκκλησίας ή τα καθήκοντά τους, η ρουτίνα κι η συνήθης κατάσταση της ζωής τους δεν διαταράσσεται ποτέ. Όσον αφορά οποιαδήποτε μικρολεπτομέρεια της σαρκικής τους ζωής, δεν είναι ποτέ απρόσεκτοι, κανονίζουν αυτά τα πράγματα τέλεια και αντιμετωπίζουν αυτήν την πτυχή με πολλή αυστηρότητα και σοβαρότητα. Όσον αφορά, όμως, το έργο του οίκου του Θεού, όσο σπουδαίο κι αν είναι το θέμα, ακόμη κι αν αφορά την ασφάλεια των αδελφών, το αντιμετωπίζουν απρόσεκτα. Δεν ενδιαφέρονται καν για τα θέματα εκείνα που αφορούν την ανάθεση από τον Θεό ή το καθήκον που θα πρέπει να κάνουν. Δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη. Έτσι ενδίδουν στις ανέσεις της σάρκας, σωστά; Είναι οι άνθρωποι που ενδίδουν στις ανέσεις της σάρκας κατάλληλοι να κάνουν ένα καθήκον; Μόλις κάποιος αναφέρει το θέμα της εκτέλεσης του καθήκοντός τους, μόλις συζητήσει για το να πληρώσουν τίμημα και να υποστούν ταλαιπωρία, κουνούν αδιάκοπα το κεφάλι τους αρνητικά. Έχουν πάρα πολλές δυσκολίες, είναι γεμάτοι παράπονα και είναι μέσα στην αρνητικότητα. Οι άνθρωποι αυτοί είναι άχρηστοι, δεν έχουν τα προσόντα για να κάνουν τα καθήκοντά τους και θα πρέπει να αποκλείονται. Δεν θ' αναφέρουμε κάτι άλλο σε σχέση με τη λαχτάρα για τις ανέσεις της σάρκας.

VI. Δυσκολίες σε σχέση με την αυτογνωσία

Η αυτογνωσία είναι η πιο καίρια πτυχή της ζωή-είσοδου. Όμως για τους περισσότερους ανθρώπους η αυτογνωσία μετατρέπεται στη μεγαλύτερη δυσκολία, επειδή δεν αγαπούν την αλήθεια ούτε την επιδιώκουν. Επομένως, είναι σίγουρο ότι όσοι δεν αγαπούν την αλήθεια δεν μπορούν να έχουν πραγματικά αυτογνωσία. Ποιες πτυχές υπάρχουν όσον αφορά την αυτογνωσία; Η πρώτη είναι να γνωρίζει κανείς ποιες διεφθαρμένες διαθέσεις αποκαλύπτονται στον λόγο και τις πράξεις του. Μερικές φορές είναι αλαζονεία, άλλες φορές είναι δολιότητα, ή ίσως μοχθηρία, αδιαλλαξία ή προδοσία και ούτω καθεξής. Από κει και πέρα, ένας άνθρωπος, όταν του συμβαίνει κάτι, θα πρέπει να εξετάζει τον εαυτό του για να δει εάν τυχόν έχει προθέσεις ή κίνητρα που δεν συνάδουν με την αλήθεια. Θα πρέπει, επίσης, να εξετάζει εάν υπάρχει κάτι στον λόγο ή τις πράξεις του που αποτελεί αντίσταση ή επανάσταση εναντίον του Θεού. Συγκεκριμένα, πρέπει να εξετάσει εάν έχει αίσθημα φορτίου και είναι αφοσιωμένος ως προς το καθήκον του, εάν δαπανά ειλικρινά τον εαυτό του για τον Θεό και εάν λειτουργεί συναλλακτικά ή επιπόλαια. Αυτογνωσία σημαίνει, επίσης, να γνωρίζει κανείς εάν έχει αντιλήψεις και φαντασιοκοπίες, υπερβολικές απαιτήσεις ή παρανοήσεις και παράπονα σχετικά με τον Θεό, καθώς και αν έχει σκοπό να υποταχθεί. Σημαίνει να γνωρίζει κανείς εάν μπορεί να αναζητήσει την αλήθεια, να αποδέχεται από τον Θεό και να έχει μια καρδιά που υποτάσσεται σε Αυτόν όταν προσεγγίζει τις καταστάσεις, τους ανθρώπους, τα γεγονότα και τα πράγματα που

Εκείνος ενορχηστρώνει. Σημαίνει να γνωρίζει κανείς εάν έχει συνείδηση και λογική κι αν αγαπά την αλήθεια. Σημαίνει να γνωρίζει κανείς εάν υποτάσσεται ή προσπαθεί να επιχειρηματολογήσει όταν του συμβαίνουν πράγματα και αν προσεγγίζει αυτά τα ζητήματα βασισμένος σε αντιλήψεις και φαντασιοκοπίες ή στην αναζήτηση της αλήθειας. Αυτό είναι το εύρος της αυτογνωσίας. Θα πρέπει να αναλογίζεται κανείς εάν αγαπά την αλήθεια κι έχει αληθινή πίστη στον Θεό υπό το πρίσμα της στάσης του απέναντι σε διάφορες καταστάσεις και στους διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα. Εάν κάποιος μπορεί τελικά να γνωρίσει τη διεφθαρμένη διάθεσή του και να διαπιστώσει πόσο μεγάλη είναι η επαναστατικότητα του ενάντια στον Θεό, τότε έχει αναπτυχθεί. Επιπλέον, όσον αφορά υποθέσεις που σχετίζονται με τη συμπεριφορά του προς τον Θεό, θα πρέπει να αναλογίζεται κανείς εάν έχει αντιλήψεις, φόβο και υποταγή στον τρόπο που μεταχειρίζεται το όνομα και την ενσάρκωση του Θεού, και κυρίως ποια είναι η στάση του απέναντι στην αλήθεια. Θα πρέπει, επίσης, κάποιος να γνωρίζει τις ελλείψεις του, το ανάστημά του και το κατά πόσον διαθέτει την αλήθεια-πραγματικότητα, καθώς και αν η επιδίωξή του και το μονοπάτι στο οποίο βαδίζει είναι ορθά και συνάδουν με τις προθέσεις του Θεού. Όλα αυτά είναι πράγματα που θα πρέπει να γνωρίζουν οι άνθρωποι. Συνοψίζοντας, οι διάφορες πτυχές της αυτογνωσίας ενός ανθρώπου συνίστανται ουσιαστικά στα ακόλουθα: γνώση αν έχει υψηλό ή χαμηλό επίπεδο, γνώση του χαρακτήρα του, γνώση των προθέσεων και των κινήτρων που έχει στις πράξεις του, γνώση της διεφθαρμένης διάθεσης και της φύση-ουσίας που αποκαλύπτει, γνώση των προτιμήσεων και της επιδίωξής του, γνώση του μονοπατιού στο οποίο βαδίζει, γνώση των απόψεών του για τα πράγματα, γνώση της οπτικής του για τη ζωή και τις αξίες, και γνώση της στάσης του απέναντι στον Θεό και την αλήθεια. Η αυτογνωσία αποτελείται κυρίως από αυτές τις πτυχές.

VII. Οι διάφορες εκδηλώσεις των ανθρώπων στον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζουν τον Θεό

Το επόμενο μέρος του περιεχομένου σχετικά με τη ζωή-είσοδο έχει να κάνει με τις διάφορες εκδηλώσεις των ανθρώπων στον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζουν τον Θεό. Για παράδειγμα, υπάρχει το να έχει κάποιος αντιλήψεις για τον Θεό, ν' αναπτύσσει παρερμηνείες γι' Αυτόν και να γίνεται επιφυλακτικός απέναντί Του, να έχει παράλογες απαιτήσεις από Αυτόν, να θέλει πάντα να Τον αποφεύγει, ν' αντιπαθεί τα λόγια Του και να επιζητεί μονίμως να Τον εξετάζει εξονυχιστικά. Είναι, επίσης, το να μην μπορεί κανείς να διακρίνει ή ν' αναγνωρίσει την παντοδυναμία του Θεού, καθώς και να τρέφει πάντα μια στάση αμφιβολίας απέναντι στην κυριαρχία, τις ρυθμίσεις και την εξουσία του Θεού, και να μην έχει καμία απολύτως γνώση γι' αυτά τα πράγματα. Επιπλέον, είναι να μην καταφέρνει κάποιος ν' αποφύγει ή να διαψεύσει τις συκοφαντίες και τις βλασφημίες των απίστων και του έξω κόσμου ενάντια στον Θεό και, μάλιστα, να θέλει να ρωτήσει αν όσα λέγονται είναι αλήθεια κι αν είναι γεγονός. Δεν δείχνει αυτό ότι αμφιβάλλει για τον Θεό; Εκτός από αυτές τις εκδηλώσεις, ποιες άλλες υπάρχουν; (Το να είναι κάποιος

καχύποπτος απέναντι στον Θεό και να δοκιμάζει τον Θεό.) (Το να προσπαθεί κάποιος να κερδίσει την εύνοια του Θεού.) (Το να μη θέλει κάποιος ν' αποδεχθεί τον εξονυχιστικό έλεγχο του Θεού.) Υπάρχει το να μη θέλει κάποιος ν' αποδεχθεί τον εξονυχιστικό έλεγχο του Θεού, ενώ ταυτόχρονα αμφιβάλλει ότι ο Θεός μπορεί να εξετάζει εξονυχιστικά τα βάθη της καρδιάς των ανθρώπων. (Είναι και η εναντίωση απέναντι στον Θεό.) Κι αυτό είναι μια τέτοια εκδήλωση —η εναντίωση απέναντι στον Θεό και η έντονη διαμαρτυρία εναντίον Του. Είναι και η υιοθέτηση μιας απαξιωτικής και περιφρονητικής στάσης όταν κάποιος αντιμετωπίζει τον Θεό, συνομιλεί μαζί Του και σχετίζεται μαζί Του. Κάτι άλλο; (Το ν' αντιμετωπίζει κάποιος τον Θεό μ' επιπολαιότητα και να Τον ξεγελάει.) (Το να παραπονιέται κάποιος για τον Θεό.) Υπάρχει το να μην υποτάσσεται ποτέ κάποιος ούτε ν' αναζητεί την αλήθεια όταν αντιμετωπίζει ζητήματα, και να υπερασπίζεται πάντα τον εαυτό του και να παραπονιέται. (Είναι επίσης το να κρίνει και να βλασφημεί τον Θεό.) (Ν' ανταγωνίζεται τον Θεό για τη θέση.) (Να κάνει παζάρια με τον Θεό και να εκμεταλλεύεται τον Θεό.) (Ν' απαρνιέται τον Θεό, να απορρίπτει τον Θεό και να προδίδει τον Θεό.) Όλα αυτά είναι ουσιαστικά ζητήματα· είναι οι διάφορες καταστάσεις και διεφθαρμένες διαθέσεις που εμφανίζονται στον τρόπο με τον οποίο οι άνθρωποι αντιμετωπίζουν τον Θεό. Αυτές είναι κατά βάση οι διάφορες εκδηλώσεις του τρόπου με τον οποίο οι άνθρωποι αντιμετωπίζουν τον Θεό.

VIII. Οι στάσεις και οι διάφορες εκδηλώσεις των ανθρώπων στον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζουν την αλήθεια

Άλλη μία πτυχή του περιεχομένου που σχετίζεται με τη ζωή-είσοδο είναι το πώς αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι την αλήθεια. Ποιες εκδηλώσεις υπάρχουν σ' αυτήν την πτυχή; Υπάρχει το ν' αντιμετωπίζει κάποιος την αλήθεια σαν μια θεωρία ή ένα σύνθημα, σαν έναν κανονισμό ή σαν ένα κεφάλαιο για να ζει σε βάρος της εκκλησίας και ν' απολαμβάνει τα οφέλη της θέσης. Προσθέστε και άλλες, παρακαλώ. (Ν' αντιμετωπίζει κάποιος την αλήθεια σαν να είναι πνευματική τροφή.) Το ν' αντιμετωπίζει κάποιος την αλήθεια σαν να είναι πνευματική τροφή, για να ικανοποιήσει τις πνευματικές του ανάγκες. (Να μην αποδέχεται κάποιος την αλήθεια και να την αποστρέφεται.) Αυτή είναι μια στάση απέναντι στην αλήθεια. (Να σκέφτεται κάποιος ότι τα λόγια του Θεού έχουν ως στόχο να εκθέσουν άλλους, ότι δεν σχετίζονται με τον εαυτό του, και να θεωρεί τον εαυτό του αυθεντία πάνω στην αλήθεια.) Περιέγραψες αρκετά εύστοχα αυτήν την εκδήλωση. Οι άνθρωποι που έχουν αυτήν την εκδήλωση πιστεύουν ότι κατανοούν όλες τις αλήθειες που εκφράζει ο Θεός, καθώς και ότι οι διεφθαρμένες διαθέσεις και ουσίες του ανθρώπου που εκθέτει ο Θεός αναφέρονται σε άλλους και όχι στους ίδιους. Καθένας τους θεωρεί ότι είναι αυθεντία πάνω στην αλήθεια και συχνά χρησιμοποιούν τα λόγια του Θεού για να κάνουν διάλεξη στους άλλους, λες και οι ίδιοι δεν έχουν διεφθαρμένες διαθέσεις, λες και είναι ήδη η προσωποποίηση της αλήθειας και οι εκπρόσωποι της αλήθειας. Τι σκουπίδια είναι; Θέλουν να είναι η προσωποποίηση της αλήθειας· δεν είναι ακριβώς σαν τον Παύλο; Ο Παύλος αρνήθηκε ότι ο Κύριος Ιησούς ήταν ο Χριστός και ο Θεός· ήθελε ο ίδιος να είναι ο Χριστός και ο Υιός του Θεού. Αυτοί

οι άνθρωποι είναι σαν τον Παύλο, ανήκουν στο ίδιο είδος μ' αυτόν, είναι αντίχριστοι. Κάτι άλλο; (Ν' αντιμετωπίζει κάποιος τα λόγια του Θεού σαν να είναι λόγια ενός συνηθισμένου ανθρώπου και όχι η αλήθεια που πρέπει να κάνει πράξη, και να έχει αδιάφορη και επιπόλαιη στάση απέναντι στα λόγια του Θεού.) Το να μην αντιμετωπίζει κάποιος τα λόγια του Θεού σαν την αλήθεια που πρέπει ν' αποδεχθεί και να κάνει πράξη, αλλά να τ' αντιμετωπίζει σαν να είναι ανθρώπινα λόγια· να μία εκδήλωση. (Να συνδέει κάποιος τα λόγια του Θεού με τις φιλοσοφίες και τις θεωρίες των απίστων.) Υπάρχει το να συνδέει κάποιος τα λόγια του Θεού με φιλοσοφίες, να τ' αντιμετωπίζει σαν να είναι διακοσμητικά ή κενά λόγια, ενώ θεωρεί ότι τα πασίγνωστα ρητά διάσημων και σπουδαίων ανθρώπων είναι η αλήθεια, και ν' αντιμετωπίζει τη γνώση, την παραδοσιακή κουλτούρα και τα έθιμα σαν να είναι η αλήθεια, και να υποκαθιστά τα λόγια του Θεού με αυτά. Οι άνθρωποι που εμφανίζουν αυτήν την εκδήλωση αναφέρουν ασταμάτητα ότι θέλουν να κάνουν πράξη την αλήθεια, να καταθέτουν μαρτυρία για τα λόγια του Θεού και να τα διαδίδουν όταν αντιμετωπίζουν καταστάσεις, αλλά, βαθιά μέσα τους, θαυμάζουν τους διάσημους και σπουδαίους ανθρώπους της κοσμικής κοινωνίας, και μάλιστα λατρεύουν τον Μπάο Γκονγκ της αρχαίας δυναστείας των Σονγκ και λένε: «Ήταν πραγματικά ένας αυστηρός και αμερόληπτος δικαστής. Δεν έβγαλε ποτέ μια άδικη απόφαση, δεν οδήγησε ποτέ σε κακοδικία και καμιά ψυχή δεν αδικήθηκε από τη λεπίδα του δήμείου του!» Δεν δείχνει αυτό ότι κολακεύουν και θαυμάζουν έναν διάσημο άνθρωπο και έναν σοφό; Το να προσπαθεί κάποιος να πλασάρει τα λόγια και τις πράξεις διάσημων ανθρώπων σαν να είναι η αλήθεια είναι διαβολή και βλασφημία της αλήθειας! Στην εκκλησία, τέτοιοι άνθρωποι αναφέρουν συνεχώς ότι θέλουν να κάνουν πράξη την αλήθεια και να διαδώσουν τα λόγια του Θεού, αλλά συνήθως αυτά που σκέφτονται στο μυαλό τους και που ξεστομίζουν είναι απλώς και μόνο λαϊκά ρητά και παροιμίες, τα οποία διατυπώνουν με πολύ προβαρισμένο τρόπο και με μεγάλη ευγλωττία. Αυτά τα πράγματα βρίσκονται πάντα στην άκρη της γλώσσας τους και ξεγλιστράνε εύκολα από το στόμα τους. Δεν έχουν αναφέρει ποτέ ούτε μια λέξη για τη βιωματική τους κατανόηση σχετικά με τα λόγια του Θεού, πόσο μάλλον για το ποια λόγια του Θεού είναι το κριτήριο ή η βάση των πράξεών τους και της συμπεριφοράς τους. Ξεστομίζουν μόνο πλάνες, όπως, μεταξύ άλλων: «Ένας άνθρωπος αφήνει το όνομά του όπου μένει, όπως ακριβώς μια χήνα βγάζει την κραυγή της όπου πετάει», «Με την εκτέλεση απλώς πέφτουν κεφάλια», «Υπάρχει πάντα κάτι ποταπό στους αξιοθρήνητους ανθρώπους», «Πάντα ν' αφήνεις στον εαυτό σου κάποιο περιθώριο κινήσεων», «Ακόμη κι αν δεν πέτυχα κάτι, έχω υπομείνει κακουχίες· κι αν όχι κακουχίες, τότε καταπόνηση», «Μην καις τη γέφυρα αφού διασχίσεις το ποτάμι· μη σκοτώνεις το μολάρι αφού ξεφορτώσεις τη μυλόπετρα», «Να τιμωρείς κάποιον αυστηρά για παραδειγματισμό, να τον χρησιμοποιήσεις ως προειδοποίηση για τους άλλους» και «Οι νέοι αξιωματούχοι θέλουν διακαώς να εντυπωσιάσουν». Τίποτε από όσα λένε δεν είναι η αλήθεια. Κάποιοι άνθρωποι απομνημονεύουν τα λόγια σύγχρονων ποιητών και μάλιστα τα δημοσιεύουν στην ενότητα των σχολίων στα βίντεο του οίκου του Θεού. Δεν είναι αυτό μια εκδήλωση

έλλειψης πνευματικής κατανόησης; Άραγε είναι αυτά τα λόγια η αλήθεια; Άραγε έχουν σχέση με την αλήθεια; Κάποιοι άνθρωποι λένε συχνά πράγματα όπως: «Υπάρχει ένας θεός ένα μέτρο πάνω από εσένα» και «Το καλό και το κακό ανταποδίδονται στο τέλος· είναι απλώς θέμα χρόνου». Είναι αυτές οι δηλώσεις η αλήθεια; (Όχι.) Από πού προέρχονται; Μήπως εμπεριέχονται στα λόγια του Θεού; Προέρχονται από τη βουδιστική κουλτούρα και δεν έχουν καμία σχέση με την πίστη στον Θεό. Παρ' όλα αυτά, οι άνθρωποι προσπαθούν συχνά να τις ανυψώσουν στο επίπεδο της αλήθειας· αυτό είναι μια εκδήλωση έλλειψης πνευματικής κατανόησης. Κάποιοι άνθρωποι είναι κάπως αποφασισμένοι να δαπανήσουν τον εαυτό τους για τον Θεό και λένε: «Ο οίκος του Θεού με προήγαγε, ο Θεός με ανύψωσε, οπότε πρέπει να ζω με βάση το ρητό “Ένας ευγενής κύριος θα θυσιάσει τη ζωή του για εκείνους που τον καταλαβαίνουν”». Δεν είσαι ευγενής κύριος και ο Θεός δεν σου έχει ζητήσει να θυσιάσεις τη ζωή σου. Μήπως είναι απαραίτητο να έχεις τόσο μεγάλο αίσθημα ανδρείας όταν κάνεις τα καθήκοντά σου; Εφόσον δεν μπορείς καν να εκπληρώσεις τα καθήκοντά σου τώρα που είσαι ζωντανός, υπάρχει, άραγε, καμία ελπίδα να το κάνεις αφού πεθάνεις; Πώς θα κάνεις τα καθήκοντά σου τότε; Άλλοι λένε: «Είμαι από τη φύση μου αφοσιωμένος, είμαι θαρραλέος και παθιασμένος άνθρωπος. Μου αρέσει να τα ρισκάρω όλα για τους φίλους μου. Το ίδιο και με τον Θεό: Εφόσον ο Θεός μ' επέλεξε, με προήγαγε και με ανύψωσε, πρέπει ν' ανταποδώσω τη χάρη του Θεού. Σίγουρα θα τα ρισκάρω όλα για τον Θεό, ακόμη κι αν πεθάνω!» Είναι αυτό η αλήθεια; (Όχι.) Ο Θεός έχει πει τόσα λόγια. Γιατί δεν θυμούνται ούτε λέξη από αυτά; Σε κάθε περίπτωση, συναναστρέφονται μόνο το εξής: «Δεν υπάρχει λόγος να ειπωθεί τίποτε άλλο. Ένας ευγενής κύριος θα θυσιάσει τη ζωή του για εκείνους που τον καταλαβαίνουν, και πρέπει κανείς να τα ρισκάρει όλα για τους φίλους του και να είναι αφοσιωμένος». Δεν μπορούν καν να ξεστομίσουν τη φράση «ν' ανταποδώσει την αγάπη του Θεού». Ενώ ακούνε κηρύγματα και διαβάζουν τα λόγια του Θεού για τόσα χρόνια, δεν ξέρουν ούτε μία αλήθεια και δεν μπορούν ν' αναφέρουν ούτε έναν-δύο πνευματικούς όρους· έτσι κατανοούν και ορίζουν μέσα τους την αλήθεια. Πείτε Μου, δεν είναι αξιοθρήνητο αυτό; Δεν είναι φαιδρό; Δεν είναι αυτό μια εκδήλωση έλλειψης πνευματικής κατανόησης; Μετά από τόσα κηρύγματα που έχουν ακούσει, δεν κατανοούν την αλήθεια και δεν ξέρουν τι είναι η αλήθεια· κι ωστόσο, χρησιμοποιούν ευθαρσώς αυτά τα λόγια του διαβόλου, αυτά τα γελοία, παράλογα και εξαιρετικά φαιδρά λόγια για ν' αντικαταστήσουν την αλήθεια. Όχι μόνο έχουν αυτό το σκεπτικό και αυτήν την κατανόηση μέσα τους, αλλά τα διαδίδουν και τα διδάσκουν συνεχώς και στους άλλους, με αποτέλεσμα να τους κάνουν να έχουν την ίδια κατανόηση μ' αυτούς. Αυτό ως έναν βαθμό δεν προκαλεί από τη φύση του διατάραξη και αναστάτωση; Φαίνεται ότι αυτοί οι άνθρωποι που δεν κατανοούν την αλήθεια και δεν έχουν πνευματική κατανόηση είναι επικίνδυνοι, είναι ικανοί να προκαλούν διατάραξη και αναστάτωση, αλλά και να κάνουν γελοία και παράλογα πράγματα οποιαδήποτε στιγμή και σε οποιοδήποτε μέρος. Μπορείτε να πείτε κάποιες άλλες εκδηλώσεις του τρόπου με τον οποίο αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι την αλήθεια; (Να περιφρονεί κάποιος την αλήθεια, ν' αποδέχεται μόνο ό,τι εναρμονίζεται με τις δικές

του αντιλήψεις, και ν' απορρίπτει και ν' αρνείται να κάνει πράξη ό,τι δεν εναρμονίζεται.) Το ν' αποδέχεται κάποιος και να κάνει πράξη μόνο ό,τι εναρμονίζεται με τις δικές του αντιλήψεις, και ν' αντιστέκεται σε οτιδήποτε δεν εναρμονίζεται και να το καταδικάζει, όλ' αυτά αποτελούν μια στάση. (Να μην πιστεύει κάποιος ότι η αλήθεια μπορεί να τον απαλλάξει από τις διεφθαρμένες διαθέσεις του ή να τον αλλάξει.) Το να μην αναγνωρίζει κανείς την αλήθεια ούτε να πιστεύει σ' αυτήν είναι επίσης μια στάση. Μια άλλη εκδήλωση είναι ν' αλλάζει η στάση και η άποψη κάποιου απέναντι στην αλήθεια ανάλογα με τα κέφια του, με το περιβάλλον και με τα συναισθήματά του. Αυτοί οι άνθρωποι, όταν μια μέρα νιώθουν καλά και είναι στα κέφια τους, σκέφτονται: «Η αλήθεια είναι εξαιρετική! Η αλήθεια είναι η πραγματικότητα όλων των θετικών πραγμάτων, το πολυτιμότερο πράγμα που πρέπει να κάνουν πράξη και να διαδίδουν οι άνθρωποι». Όταν δεν έχουν κέφια, σκέφτονται: «Τι είναι η αλήθεια; Τι οφέλη έχει κανείς όταν κάνει πράξη την αλήθεια; Μήπως μπορεί να σου αποφέρει χρήματα; Τι μπορεί ν' αλλάξει η αλήθεια; Τι μπορεί να συμβεί αν κάνεις πράξη την αλήθεια; Δεν θα την κάνω πράξη· τι σημασία έχει;» Αναδύεται η δαιμονική φύση τους. Αυτές οι εκδηλώσεις είναι οι διαθέσεις και οι διάφορες καταστάσεις που αποκαλύπτουν οι άνθρωποι στον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζουν την αλήθεια. Έχετε να πείτε κάποιες άλλες συγκεκριμένες εκδηλώσεις; (Να μην αντιμετωπίζει κάποιος τα λόγια του Θεού σαν να είναι η αλήθεια ή η ζωή, αλλά να τ' αναλύει και να τα εξετάζει εξονυχιστικά.) Είναι το να προσεγγίζει κάποιος τα λόγια του Θεού με ακαδημαϊκή στάση, ν' αναλύει διαρκώς και να εξετάζει εξονυχιστικά την αλήθεια με βάση τις δικές του γνώσεις, χωρίς στάση αποδοχής και υποταγής. Αυτές είναι λίγο-πολύ οι δυσκολίες των ανθρώπων στον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζουν την αλήθεια, οι οποίες μπορούν να προσδιοριστούν και να μετατραπούν σε συνοπτικούς τίτλους.

Υπάρχουν συνολικά οκτώ πτυχές στο περιεχόμενό μας που αφορά τις δυσκολίες της ζωής-είσοδο, κι αυτές είναι οι κύριες δυσκολίες που σχετίζονται με τη ζωή-είσοδο και την επίτευξη της σωτηρίας. Όλες οι καταστάσεις και οι διαθέσεις που αποκαλύπτουν οι άνθρωποι στο πλαίσιο αυτών των οκτώ πτυχών εκτίθενται στα λόγια του Θεού. Ο Θεός έχει ορίσει απαιτήσεις για τους ανθρώπους και τους έχει επισημάνει το μονοπάτι άσκησης. Αν οι άνθρωποι μπορούν να καταβάλουν προσπάθεια προς την κατεύθυνση των λόγων του Θεού, να υιοθετήσουν μια σοβαρή στάση, μια στάση λαχτάρας, και ν' αναλάβουν ένα φορτίο για τη δική τους ζωή-είσοδο, τότε στα λόγια του Θεού θα μπορέσουν να βρουν τις σχετικές αλήθειες για να λύσουν αυτά τα οκτώ είδη προβλημάτων, ενώ υπάρχουν μονοπάτια άσκησης για το καθένα από αυτά. Κανένα από αυτά δεν είναι άλυτη πρόκληση ή κάποιου είδους μυστήριο. Ωστόσο, αν δεν αναλάβεις κανένα απολύτως φορτίο για τη δική σου ζωή-είσοδο και δεν σ' ενδιαφέρει καθόλου η αλήθεια ούτε το ν' αλλάξεις τη διάθεσή σου, τότε όσο ξεκάθαρα και ακριβή κι αν είναι τα λόγια του Θεού, θα παραμένουν για σένα απλώς κείμενα και δόγματα. Αν δεν επιδιώκεις ούτε κάνεις πράξη την αλήθεια, τότε ό,τι ζητήματα κι αν αντιμετωπίζεις, δεν πρόκειται να μπορέσεις να βρεις μια λύση, κι έτσι θα είναι πολύ δύσκολο να φτάσεις στη σωτηρία. Ίσως να παραμείνεις

για πάντα στο στάδιο του απλού δουλευτή· ίσως να παραμείνεις για πάντα ανίκανος να σωθείς και ίσως ο Θεός να σε αποστραφεί και να σε απορρίψει ή να σε αποκλείσει.

Οι δυσμενείς επιπτώσεις και οι συνέπειες του έργου των ψευδοεπικεφαλής

Τι κάνουν οι ψευδοεπικεφαλής σε σχέση με όλες τις δυσκολίες που συναντούν οι άνθρωποι στη ζωή-είσοδό τους; Όταν οι άνθρωποι αντιμετωπίζουν οποιαδήποτε κατάσταση που εμπίπτει σε ένα από αυτά τα οκτώ είδη δυσκολιών, μήπως μπορούν οι ψευδοεπικεφαλής να το αναγνωρίσουν αυτό και να χρησιμοποιήσουν τα λόγια του Θεού και τις δικές τους βιωματικές γνώσεις, προκειμένου να λύσουν τα προβλήματα αυτών των ανθρώπων; Δυστυχώς, όταν οι άνθρωποι συναντούν δυσκολίες, αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής, για ν' αντιμετωπίσουν αυτά τα ζητήματα, καταβάλλουν μόνο επιφανειακές προσπάθειες και κάνουν απλώς κάποιες ρηχές, άστοχες και άσχετες παρατηρήσεις που δεν έχουν καμία σχέση με τις διαθέσεις και τις αληθινές δυσκολίες αυτών των ανθρώπων. Για παράδειγμα, οι ψευδοεπικεφαλής λένε συχνά: «Απλώς δεν αγαπάς την αλήθεια!» Έτσι επιχειρούν να λύσουν τις αληθινές δυσκολίες των ανθρώπων και να χαρακτηρίσουν την ουσία τους. Ακόμα και για το παραμικρό ζήτημα ή για μια ασήμαντη κατάσταση, δεν μπορούν να βοηθήσουν τους ανθρώπους να βρουν απαντήσεις στα λόγια του Θεού ούτε μπορούν να λύσουν το ζήτημα μέσα από τη συναναστροφή πάνω στην αλήθεια. Αντιθέτως, αναφέρουν κάποια δόγματα και κάνουν κάποια άσχετα σχόλια ή αρπάζονται από το πρόβλημα και κάνουν την τρίχα τριχιά, ώστε να διαγράψουν εντελώς αυτούς τους ανθρώπους χωρίς να τους δώσουν μια ευκαιρία να μετανοήσουν. Στην πραγματικότητα, αν κάποιος έχει την ικανότητα να κατανοεί τα λόγια του Θεού και διαθέτει πνευματική κατανόηση, θα μπορεί να βρει στα λόγια του Θεού πώς εκθέτει Εκείνος αυτές τις οκτώ πτυχές καταστάσεων· δεν είναι δύσκολο. Ωστόσο, οι ψευδοεπικεφαλής, επειδή δεν έχουν πνευματική κατανόηση, επειδή έχουν χαμηλό επίπεδο και δεν έχουν ικανότητα κατανόησης, καθώς και επειδή ορισμένοι από αυτούς είναι απλώς ενθουσιώδεις, πρόθυμοι να δράσουν, υποκριτές, αλλά και παριστάνουν τους πνευματικούς ανθρώπους, δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να λύσουν τα προβλήματα άλλων ανθρώπων. Σε ό,τι αφορά τα διάφορα ζητήματα που αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι, οι ψευδοεπικεφαλής τούς συμβουλεύουν λέγοντας: «Το έργο του Θεού έχει προχωρήσει τόσο πολύ. Γιατί εξακολουθείς να ζηλεύεις και ν' αντιδικείς με άλλους; Έχεις τον χρόνο για κάτι τέτοιο; Τι όφελος έχει να διαφωνείς γι' αυτό; Δεν μπορείς να τα βγάλεις πέρα αν δεν διαφωνήσεις γι' αυτό;» «Το έργο του Θεού έχει φτάσει σ' αυτό το σημείο, αλλά εσύ εξακολουθείς να είσαι τόσο συναισθηματικός και δεν μπορείς να πάψεις ν' ασχολείσαι. Αργά ή γρήγορα, αυτά τα συναισθήματα θα σε οδηγήσουν στον θάνατο!» «Το έργο του Θεού έχει φτάσει σ' αυτό το σημείο, οπότε εσένα γιατί σ' απασχολεί ακόμα τόσο πολύ το φαγητό και το ντύσιμο; Δεν μπορείς να ζήσεις αν δεν φορέσεις ένα φόρεμα; Δεν μπορείς να ζήσεις αν δεν αγοράσεις ένα ζευγάρι δερμάτινα παπούτσια; Θα πρέπει να αφιερώσεις περισσότερη σκέψη στα λόγια του Θεού και στο καθήκον σου!» «Όταν σου συμβαίνει κάτι, να προσεύχεσαι περισσότερο στον Θεό. Ό,τι κι αν σου συμβεί, υπάρχει

ένα δίδαγμα: να μάθεις να υποτάσσεσαι στον Θεό και να κατανοείς την κυριαρχία και τις ρυθμίσεις Του». Άραγε, μπορούν αυτές οι συμβουλές να λύσουν αληθινά προβλήματα; Σε καμία περίπτωση. Διαφορετικά, λένε: «Ο Σατανάς έχει διαφθείρει βαθιά τους ανθρώπους. Όταν είσαι συναισθηματικός, δεν επαναστατείς έτσι ενάντια στον Θεό; Όταν δεν έχεις αυτογνωσία, δεν επαναστατείς έτσι ενάντια στον Θεό;» Ανεξάρτητα από το συγκεκριμένο πρόβλημα, οι ψευδοεπικεφαλής δεν ξέρουν πώς να συναναστραφούν πάνω στην αλήθεια για ν' αναλύσουν την ουσία ή την κατάσταση ενός ανθρώπου, δεν μπορούν να διακρίνουν πώς εμφανίζονται οι καταστάσεις των ανθρώπων, κι έπειτα, με βάση τις καταστάσεις των ανθρώπων, να συναναστραφούν πάνω στην αλήθεια για να λύσουν τα προβλήματα εκείνων των ανθρώπων, προσφέροντάς τους την κατάλληλη βοήθεια και παροχή. Αντιθέτως, λένε πάντα τα ίδια πράγματα: «Ν' αγαπάς τον Θεό! Να εργάζεσαι σκληρά για να κάνεις τα καθήκοντά σου· πρέπει να είσαι αφοσιωμένος στον Θεό και να προσεύχεσαι περισσότερο όταν αντιμετωπίζεις προβλήματα!» «Τα πάντα εντάσσονται στην κυριαρχία και στις ρυθμίσεις του Θεού. Τα πάντα βρίσκονται στα χέρια του Θεού!» «Δεν γίνεται να μην αναζητείς την αλήθεια. Πρέπει να διαβάζεις περισσότερο τα λόγια του Θεού. Τα λόγια του Θεού κάνουν τα πάντα ξεκάθαρα, αλλά οι άνθρωποι απλώς δεν αγαπούν την αλήθεια!» «Επικεινται καταστροφές, πλησιάζει η έκβαση όλων των πραγμάτων και το έργο του Θεού φτάνει στο τέλος του, αλλά εσύ δεν ανησυχείς. Πόσες μέρες έχουν απομείνει στο ανθρώπινο γένος; Η βασιλεία του Θεού έχει έρθει!» Οι ψευδοεπικεφαλής απλώς ξεστομίζουν αυτά τα άστοχα ρητά, δεν εξετάζουν και δεν αναλύουν ποτέ συγκεκριμένα τα διάφορα προβλήματα ούτε προσφέρουν αληθινή παροχή ή βοήθεια στους ανθρώπους. Είτε βρίσκουν μερικά αποσπάσματα από τα λόγια του Θεού για να τα διαβάσουν είτε προσφέρουν άσχετες συμβουλές για να τ' αντιμετωπίσουν. Και τι γίνεται στο τέλος; Υπό τις βλαβερές επιδράσεις των ψευδοεπικεφαλής, οι άνθρωποι δεν γνωρίζουν ποιες είναι οι δικές τους διεφθαρμένες διαθέσεις, επίσης δεν γνωρίζουν πώς είναι ο χαρακτήρας τους, τι είδους άνθρωποι είναι και ποια φύση-ουσία διαθέτουν· δεν έχουν ξεκαθαρίσει ποιο είναι το επίπεδό τους, κατά πόσο έχουν ικανότητα κατανόησης ή σε ποιο μονοπάτι βαδίζουν. Παραμένουν προσκολλημένοι στα κοσμικά πράγματα και στις τάσεις της μόδας που αγαπούν και εκτιμούν μέσα τους, και κανείς δεν τους βοηθάει να κατανοήσουν, ν' αναλύσουν και να εξετάσουν αυτά τα πράγματα. Αυτές είναι οι συνέπειες που προκαλεί το έργο των ψευδοεπικεφαλής. Όταν προκύπτουν προβλήματα, είτε επιτίθενται στους ανθρώπους, καταδικάζοντάς τους αυθαίρετα και κατηγορώντας τους άδικα, είτε τους δίνουν άστοχες συμβουλές και διδάγματα, είτε χρησιμοποιούν λόγια του Θεού για να κάνουν βεβιασμένες, ανακριβείς συγκρίσεις. Όσοι τους ακούνε σκέφτονται: «Νομίζω ότι καταλαβαίνω, αλλά δεν είμαι και σίγουρος. Ίσως να έχω συλλάβει τι είπε, αλλά πάλι ίσως και όχι. Γιατί; Αφού όσα λέει ο επικεφαλής είναι σωστά, γιατί δεν μπορώ ν' απαλλαγώ από αυτό το πρόβλημα μέσα μου; Γιατί δεν μπορώ να βρω μια λύση σ' αυτήν τη δυσκολία; Γιατί εξακολουθώ να σκέφτομαι μ' αυτόν τον τρόπο και να θέλω να κάνω αυτά τα πράγματα; Γιατί δεν μπορώ να κατανοήσω την ουσία και τη ρίζα του προβλήματος; Ο επικεφαλής

λέει ότι δεν αγαπώ την αλήθεια, και παραδέχομαι ότι ισχύει αυτό· γιατί, όμως, δεν μπορώ να βγω από αυτήν την κατάσταση;» Άραγε, είχαν κάποια επίδραση αυτοί οι επικεφαλής; Παρόλο που μίλησαν και εργάστηκαν, είναι όλα ένα μεγάλο μπέρδεμα και δεν είχαν την επίδραση που θα έπρεπε. Δεν έδωσαν στους ανθρώπους τη δυνατότητα να κατανοήσουν τις προθέσεις του Θεού, να συγκρίνουν τον εαυτό τους με τα λόγια του Θεού, να κατανοήσουν επακριβώς τις καταστάσεις τους ή να λύσουν τις δυσκολίες τους. Όσο γι' αυτούς τους αδιόρθωτους, ξεδιάντροπους ανθρώπους που δεν αποδέχονται καθόλου την αλήθεια, όταν ακούνε αυτούς τους επικεφαλής να τους νουθετούν με σοβαρότητα και υπομονή, χάνουν εντελώς το ενδιαφέρον τους. Ταυτόχρονα, παπαγαλίζουν τα λόγια που λένε αυτοί οι επικεφαλής· αφού οι επικεφαλής ολοκληρώσουν το πρώτο μέρος της φράσης τους, εκείνοι μπορούν να προσθέσουν το επόμενο, και μάλιστα χάνουν γρήγορα την υπομονή τους και λένε: «Μη συνεχίζεις. Έχω ήδη καταλάβει τι θες να πεις. Αν συνεχίσεις, θα με πιάσει ναυτία και τάση για εμετό!» Οι επικεφαλής συνεχίζουν, λέγοντας: «Απλώς δεν αγαπάς την αλήθεια. Αν αγαπούσες την αλήθεια, θα κατανοούσες όλα όσα λέω». Εκείνοι απαντούν: «Είτε αγαπώ την αλήθεια είτε όχι, έχεις επαναλάβει αυτά τα λόγια τόσες φορές· δεν λες τίποτε καινούριο και βαρέθηκα να τ' ακούω!» Έτσι εργάζονται οι ψευδοεπικεφαλής· παραμένουν αυστηρά προσκολλημένοι σε κανονισμούς και έχουν εμμονή με κάποιες φράσεις, με αποτέλεσμα να μην μπορούν σε καμία περίπτωση να λύσουν τις αληθινές δυσκολίες των ανθρώπων. Αν κάποιος έχει αντιλήψεις για τον Θεό, οι ψευδοεπικεφαλής λένε ότι αυτός ο άνθρωπος δεν έχει αυτογνωσία. Αν κάποιος έχει ανεπαρκή ανθρώπινη φύση, αν δεν μπορεί να τα πηγαίνει καλά με τους άλλους και δεν έχει κανονικές διαπροσωπικές σχέσεις, οι ψευδοεπικεφαλής λένε ότι φταίει τόσο εκείνος όσο και ο άλλος εμπλεκόμενος, τους επιπλήττουν και τους δύο και ρίχνουν το φταίξιμο και στους δύο, λέγοντας: «Εντάξει, τώρα πατήσατε εσείς οι δύο. Πρέπει να ενεργούμε με δικαιοσύνη και λογική, ν' αντιμετωπίζουμε ισότιμα όλους τους ανθρώπους, χωρίς προκαταλήψεις. Όποιος μιλάει με λογική αγαπά την αλήθεια, ενώ όσοι μιλούν χωρίς λογική θα πρέπει να το βουλώνουν, στο εξής να μιλάνε λιγότερο και να πράττουν περισσότερο. Θα πρέπει ν' ακούγεται περισσότερο όποιος λέει κάτι σωστό». Μήπως αυτό λύνει το πρόβλημα; Μήπως αυτό σημαίνει ότι κάνουν έργο; Δεν είναι ακριβώς σαν να καθησυχάζουν μικρά παιδιά και να κοροϊδεύουν τους ανθρώπους; Οι ψευδοεπικεφαλής μπορεί να φαίνεται ότι είναι πάντα απασχολημένοι, αλλά δεν μπορούν να λύσουν τα προβλήματα κανενός. Πόσο αποτελεσματικό είναι το έργο τους; Είναι άχρηστο και παράλογο! Οι άπιστοι κάνουν τέτοια πράγματα.

Οι άνθρωποι συχνά συναντούν κάποιες δυσκολίες όσο βιώνουν την πίστη στον Θεό και οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να λύσουν καμία από αυτές. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να λύσουν ούτε κάποιες εμφανείς δυσκολίες που θα μπορούσαν να ξεπεραστούν με μόνο δυο λόγια, και μάλιστα τις μεγαλοποιούν και μετατρέπουν κάθε ασήμαντο ζήτημα σε τεράστιο θέμα. Κάποιοι άνθρωποι δεν είναι κακοί, απλώς, σε ό,τι αφορά την ανθρώπινη φύση τους, τους λείπουν ελαφρώς οι τρόποι, δεν κατανοούν τους στοιχειώδεις εθιμοτυπικούς κανόνες και είναι λίγο αλήτες. Οι ψευδοεπικεφαλής παίρνουν

αυτά τα ασήμαντα ζητήματα και τα μεγαλοποιούν, βάζοντας τους αδελφούς και τις αδελφές να τα συζητήσουν, να τα επικρίνουν και να τα καταδικάσουν, με μοναδικό στόχο να προκαλέσουν βαθιά εντύπωση σ' αυτούς τους ανθρώπους, ώστε να μην τολμήσουν να συνεχίσουν να συμπεριφέρονται μ' αυτόν τον τρόπο. Είναι απαραίτητο αυτό; Είναι αυτός τρόπος επίλυσης των προβλημάτων; Είναι χρησιμοποίηση της αλήθειας για την επίλυση των προβλημάτων; (Όχι.) Εφόσον δεν υπάρχουν σημαντικά ζητήματα στην ανθρώπινη φύση κάποιου, και αυτός ο άνθρωπος δεν είναι κακός και μπορεί να δαπανήσει ειλικρινά τον εαυτό του, τότε, με την προϋπόθεση ότι είναι πρόθυμος ν' αποδεχτεί, αρκεί να συνεχίσει να γίνεται έργο πάνω του, να του γίνονται υπενθυμίσεις, να του προσφέρεται βοήθεια, συναναστροφή και υποστήριξη. Αν οι άνθρωποι συμπεριφέρονται διαρκώς μ' αυτόν τον τρόπο, τότε έχουν πρόβλημα με τον χαρακτήρα τους ή έχουν κακόβουλη διάθεση, και τότε είναι απαραίτητο να κλαδευτούν και να πειθαρχηθούν αυστηρά. Αν αρνούνται να το αποδεχθούν αυτό, είτε θα πρέπει ν' ανασταλεί η εκτέλεση του καθήκοντός τους είτε θα πρέπει ν' αποπεμφθούν. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να το διακρίνουν αυτό ούτε πρόκειται να ενεργήσουν μ' αυτόν τον τρόπο· όταν συναντούν κακούς ανθρώπους, τους αντιμετωπίζουν σαν αδελφούς και αδελφές και τους προσφέρουν βοήθεια και υποστήριξη. Κάνουν έργο μ' αυτόν τον τρόπο; Είναι αυτό χρησιμοποίηση της αλήθειας για την επίλυση των προβλημάτων; (Όχι.) Το έργο των ψευδοεπικεφαλής είναι παράλογο, παιδαριώδες και φαιδρό, και κανένα μέρος του δεν εναρμονίζεται με τις προθέσεις του Θεού. Σε όλα όσα κάνουν, φαίνεται ότι είναι ανίδεοι, ότι δεν έχουν πνευματική κατανόηση και ότι ενεργούν απερίσκεπτα χωρίς αρχές. Ομοίως, δεν μπορούν να διακρίνουν ούτε να συλλάβουν επακριβώς τις διάφορες δυσκολίες που συναντούν οι άνθρωποι στη ζωή-είσοδό τους. Έτσι, οι απόπειρές τους να λύσουν το πρόβλημα φαίνονται απίστευτα αδέξιες, ανόητες και ερασιτεχνικές. Επίσης, όσοι δέχονται τη βοήθειά τους νιώθουν περίεργα και αισθάνονται ότι καταπιέζονται. Μάλιστα, με τον καιρό κάποιοι χάνουν την πίστη τους και λένε: «Ο επικεφαλής έχει συναναστραφεί μαζί μου πάρα πολλές φορές. Γιατί, λοιπόν, δεν έχω αλλάξει; Γιατί συνεχίζω να ξανακυλώ; Μήπως η ανθρώπινη φύση μου είναι εξαιρετικά ανεπαρκής και δεν είμαι ικανός να σωθώ;» Κάποιοι τρέφουν ακόμα και αμφιβολίες, και λένε: «Μήπως υπάρχει κάποιο πρόβλημα με το πνεύμα μου; Μήπως εργάζονται μέσα μου κακά πνεύματα; Άραγε δεν πρόκειται να με σώσει ο Θεός; Δεν σημαίνει αυτό ότι έχω χάσει κάθε ελπίδα;» Αυτές είναι οι συνέπειες που προκαλεί το έργο των ψευδοεπικεφαλής. Στο έργο τους, συγχέουν ένα πράγμα μ' ένα άλλο και ενεργούν με γελοίο, παράλογο, ανόητο και αδέξιο τρόπο, με αποτέλεσμα να μην λύνονται άμεσα οι διάφορες δυσκολίες που αντιμετωπίζουν κάποιοι άνθρωποι οι οποίοι επιδιώκουν πραγματικά την αλήθεια. Αυτό με τη σειρά του προκαλεί αρνητικότητα και αδυναμία σ' αυτούς τους ανθρώπους, καθώς και κάποιες αντιλήψεις και παρερμηνείες σχετικά με τον Θεό και το έργο Του. Λένε: «Γιατί, παρόλο που έχω διαβάσει τόσα λόγια του Θεού, δεν μπορεί να λυθεί το πρόβλημά μου; Μπορούν πράγματι τα λόγια του Θεού να σώσουν και να μεταμορφώσουν τους ανθρώπους;» Η καρδιά τους γεμίζει μ' αμφιβολία και παγιδεύονται στη σύγχυση.

Επομένως, οι ψευδοεπικεφαλής, όταν κάνουν έργο, δεν παράγουν πολλά θετικά αποτελέσματα, αλλά προκαλούν πολλά αρνητικά πράγματα. Το έργο τους όχι μόνο δεν εξαλείφει τις αντιλήψεις, τις αμφιβολίες και τις κρίσεις των ανθρώπων για τον Θεό, αλλά, αντιθέτως, αυξάνει τις παρερμηνείες τους σχετικά με τον Θεό και την επιφυλακτικότητα απέναντί Του. Ακόμη και μετά από πολλά χρόνια πίστης, τα προβλήματα αυτών των ανθρώπων παραμένουν άλυτα. Και όσο τους παραπλανούν και τους καθοδηγούν λανθασμένα οι ψευδοεπικεφαλής, οι παρερμηνείες τους και η επιφυλακτικότητά τους απέναντι στον Θεό γίνονται όλο και βαθύτερες. Με αυτό το δεδομένο, μπορούν άραγε ν' αποκτήσουν ζωή-είσοδο;

Η κατανόηση των ψευδοεπικεφαλής για τα θετικά πράγματα, όπως είναι η αλήθεια και η αλλαγή διάθεσης του ανθρώπου, μπορεί να επηρεάσει πολλές απόψεις και στάσεις των ανθρώπων απέναντι στα θετικά πράγματα. Άλλο να μην κάνουν κανένα έργο οι ψευδοεπικεφαλής κι άλλο, μόλις αρχίσουν να εργάζονται, να εμφανίζονται αποκλίσεις και δυσμενείς συνέπειες. Δημιουργείται μια ανάρμοστη ατμόσφαιρα σ' αυτές τις εκκλησίες, δηλαδή συχνά γεννιούνται κάποια εσφαλμένα και παράλογα ρητά, και οι άνθρωποι εκεί δεν κατανοούν τους πνευματικούς όρους που αναφέρονται τακτικά στα λόγια του Θεού ούτε ξέρουν πώς να τους εφαρμόζουν· ταυτόχρονα, σ' αυτές τις εκκλησίες διαδίδονται ευρέως οι δήθεν πνευματικοί όροι και τα ρητά που αναφέρουν συχνά αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής. Αυτά τα πράγματα έχουν σημαντικό αντίκτυπο στους ανθρώπους: Όχι μόνο δεν μπορούν να τους βοηθήσουν ν' αποκτήσουν μια πιο πρακτική και ακριβή γνώση για τα λόγια του Θεού και την αλήθεια, ούτε να τους επιτρέψουν να βρουν ένα ακριβές μονοπάτι για να κάνουν πράξη τα λόγια Του, αλλά, αντιθέτως, στην πραγματικότητα τους κάνουν να έχουν μια πιο στρεβλή, θεωρητική και δογματική γνώση για την αλήθεια και ταυτόχρονα μια πιο συγκεχυμένη εικόνα για το μονοπάτι άσκησης. Μ' αυτόν τον τρόπο, οι ψευδοεπικεφαλής παρεμβαίνουν στην οπτική των ανθρώπων και επηρεάζουν την αγνή τους κατανόηση για την αλήθεια. Τι επίδραση έχουν οι ψευδοεπικεφαλής όταν κάνουν αυτά τα πράγματα; Τι ρόλο παίζουν; Ενώ θα μπορούσε να θεωρηθεί κάπως υπερβολικό να ειπωθεί ότι προκαλούν διατάραξη και αναστάτωση, δεν θα ήταν καθόλου υπερβολή να τους χαρακτηρίσει κανείς μπούφους που ορμάνε παντού. Όταν είχα μόλις αρχίσει αυτό το στάδιο του έργου, γνώρισα κάποιους ανθρώπους και, ενώ τους άκουγα να μιλάνε, ένας από αυτούς ρώτησε για την κατάσταση ενός ανθρώπου και κάποιος άλλος ξαφνικά ξεστόμισε τη φράση: «Κάηκε ολοσχερώς». Όταν ρώτησα: «Κάηκε ολοσχερώς; Τι σημαίνει αυτό;» εκείνος απάντησε: «Κάηκε ολοσχερώς σημαίνει ότι απομακρύνθηκε από τα καθήκοντά του και ίσως να σταμάτησε να πιστεύει». Εγώ είπα: «Αυτός ο όρος είναι αρκετά σκληρός· δεν δίνει κανένα περιθώριο σ' αυτόν τον άνθρωπο. Είπα εγώ ποτέ τέτοιο πράγμα; Πώς και δεν γνώριζα γι' αυτόν τον όρο; Δεν έχω ποτέ χαρακτηρίσει κανέναν μ' αυτόν τον τρόπο ούτε έχω δηλώσει ότι, αν κάποιος σταματήσει να κάνει το καθήκον του ή απομακρυνθεί από τον Θεό, τότε "καίγεται ολοσχερώς". Πώς προέκυψε αυτός ο όρος;» Αργότερα, ανακάλυψα ότι αυτή η φράση προήλθε από έναν ηλικιωμένο πιστό, έναν γέρο σχολαστικό. Ήταν πολύ

μορφωμένος, πίστευε στον Θεό για πολύ καιρό και είχε παλαιότητα. Όταν είπε αυτήν τη φράση, αυτοί οι μπερδεμένοι άνθρωποι δεν άσκησαν ικανότητα διάκρισης και την έμαθαν από αυτόν, κι έτσι η φράση έγινε δημοφιλής. Πιστεύετε ότι είναι σωστή αυτή η φράση; Έχει κάποια βάση; Είναι ακριβής; (Όχι, δεν είναι ακριβής.) Πώς θα πρέπει να την αντιμετωπίζουμε; Μήπως θα πρέπει να την αφήσουμε να παραμείνει στην εκκλησία; (Όχι.) Θα πρέπει να την εκθέσουμε και να την κατακρίνουμε και να την εξαλείψουμε από τη ρίζα της. Μετά, μέσα από την επίκριση και την ανάλυση, αυτοί οι μπερδεμένοι άνθρωποι δεν τόλμησαν να συνεχίσουν να τη λένε, αλλά κάποιοι απληροφόρητοι μπορεί να εξακολουθούν κρυφά να τη χρησιμοποιούν ιδιωτικά. Αυτοί οι άνθρωποι ίσως νομίζουν ότι είναι μια πολύ πνευματική φράση που προέρχεται από μια «πασίγνωστη προσωπικότητα» και ίσως πιστεύουν ότι θα πρέπει να συνεχίσει να χρησιμοποιείται. Μήπως έχουν επιδοθεί οι επικεφαλής σας σε παρόμοιες πρακτικές; Μήπως έχουν επηρεάσει αρνητικά τη ζωή-είσοδό σας, την αλλαγή της διάθεσής σας ή το μονοπάτι στο οποίο βαδίζετε; (Στο παρελθόν, κατά το κήρυγμα του ευαγγελίου, ένας ψευδοεπικεφαλής είπε μια φορά: «Ο Θεός μάς κατακτά μέσω της κρίσης και της παιδείας, οπότε όταν κηρύττουμε το ευαγγέλιο σε θρησκευόμενους ανθρώπους, πρέπει να τους μιλάμε με σκληρό ύφος και να τους επιπλήττουμε· μόνο τότε μπορούν να κατακτηθούν».) Άραγε, αυτή η δήλωση, παρόλο που μπορεί ν' ακούγεται λογική, εναρμονίζεται με τις αλήθεια-αρχές; Μήπως έδωσε ο Θεός εντολή στους ανθρώπους να το κάνουν αυτό; Μήπως τα λόγια του Θεού αναφέρουν: «Όταν κηρύττετε ευρέως το ευαγγέλιο, πρέπει να σηκώνετε το ανάστημά σας και να κυβερνάτε τους ανθρώπους με σιδερένια γροθιά, χρησιμοποιώντας την κρίση και την παιδεία για να κηρύξετε ευρέως το ευαγγέλιο»; (Όχι.) Τότε, από πού προήλθε αυτή η δήλωση; Είναι σαφές ότι πρόκειται για μια θεωρία την οποία επινόησε το μυαλό ενός ψευδοεπικεφαλής που δεν έχει πνευματική κατανόηση. Επιφανειακά, αυτή η δήλωση μπορεί να μη φαίνεται προβληματική: «Όλο το ανθρώπινο γένος πρέπει να υποστεί την κρίση και την παιδεία του Θεού. Αν δεν μπορεί να τη λάβει ευθέως από τα λόγια του Θεού, άραγε δεν μπορεί να τη λάβει έμμεσα; Σε κάθε περίπτωση, σ' αυτό το αποτέλεσμα αποσκοπούν τα λόγια του Θεού· να κατακτηθεί όλο το ανθρώπινο γένος. Δεν θα ήταν καλύτερο να τη λάβουν οι άνθρωποι νωρίτερα παρά αργότερα; Προτού ενεργήσει ο Θεός, θα πάρουμε αυτά τα προληπτικά μέτρα, ώστε οι άνθρωποι να μπορέσουν ν' αναπτύξουν ένα είδος ανοσίας. Τότε, όταν ο Θεός κρίνει και παιδεύσει πραγματικά αυτούς τους ανθρώπους, εκείνοι δεν θα επαναστατήσουν εναντίον του, δεν θα Του εναντιωθούν ούτε θα Τον προδώσουν. Έτσι, δεν θα πληγωθούν τα αισθήματα του Θεού. Δεν είναι καλό αυτό;» Επιφανειακά, κάθε πρόταση φαίνεται σωστή και ως προς το δόγμα φαίνεται λογική. Ωστόσο, είναι αυτό μια αλήθεια-αρχή; Τι έχει ορίσει ο οίκος του Θεού για το κήρυγμα του ευαγγελίου; Μήπως απαιτεί από τους ανθρώπους να το κάνουν αυτό; (Όχι.) Επομένως, αυτή η θεωρία δεν ισχύει και ο άνθρωπος που την πρότεινε είναι ένας ψευδοεπικεφαλής.

Οι ψευδοεπικεφαλής συχνά παριστάνουν ότι είναι πνευματικοί άνθρωποι και ξεστομίζουν κάποιες παραπαιστικές πλάνες για να παραπλανήσουν και να καθοδηγήσουν

λανθασμένα τους ανθρώπους. Ενώ επιφανειακά αυτές οι πλάνες μπορεί να μην ακούγονται προβληματικές, έχουν καταστροφική επιρροή στη ζωή-είσοδο των ανθρώπων, καθώς αναστατώνουν, παραπλανούν και εμποδίζουν τους ανθρώπους να βαδίσουν στο μονοπάτι της επιδίωξης της αλήθειας. Εξαιτίας αυτών των δήθεν πνευματικών λόγων, κάποιοι άνθρωποι αναπτύσσουν αμφιβολίες και αντίσταση απέναντι στα λόγια του Θεού, διαμορφώνουν αντιλήψεις, ακόμα και παρερμηνείες για τον Θεό, και επιφυλακτικότητα απέναντί Του, κι έπειτα απομακρύνονται από Αυτόν. Αυτόν τον αντίκτυπο έχουν στους ανθρώπους αυτά τα δήθεν πνευματικά ρητά των ψευδοεπικεφαλής. Όσο ένας ψευδοεπικεφαλής παραπλανά και επηρεάζει τα μέλη μιας εκκλησίας, αυτή η εκκλησία μετατρέπεται σε θρησκεία, ακριβώς σαν τον χριστιανισμό ή τον καθολικισμό, στην οποία οι άνθρωποι απλώς τηρούν τα ρητά και τις διδασκαλίες του ανθρώπου. Όλοι λατρεύουν τις διδασκαλίες του Παύλου, και μάλιστα φτάνουν ακόμα και σε σημείο να χρησιμοποιούν τα λόγια του για ν' αντικαταστήσουν τα λόγια του Κύριου Ιησού, αντί ν' ακολουθούν την οδό του Θεού. Ως αποτέλεσμα, γίνονται όλοι υποκριτές Φαρισαίοι και αντίχριστοι. Έτσι, τους καταριέται και τους καταδικάζει ο Θεός. Οι ψευδοεπικεφαλής, ακριβώς σαν τον Παύλο, εξυψώνουν τον εαυτό τους και καταθέτουν μαρτυρία γι' αυτόν, παραπλανούν κι αναστατώνουν τους ανθρώπους. Τους κάνουν να παραστρατήσουν και τους οδηγούν σε θρησκευτικές τελετουργίες, και αυτοί οι άνθρωποι καταλήγουν να πιστεύουν στον Θεό ακριβώς όπως οι θρησκευόμενοι, με αποτέλεσμα να καθυστερεί η είσοδός τους στον ορθό δρόμο της πίστης τους στον Θεό. Οι ψευδοεπικεφαλής διαρκώς παραπλανούν κι αναστατώνουν τους ανθρώπους, κι έπειτα αυτοί οι άνθρωποι δημιουργούν ένα σωρό δήθεν πνευματικές θεωρίες και ρητά. Αυτές οι θεωρίες, αυτά τα ρητά και αυτές οι πρακτικές είναι διαμετρικά αντίθετα προς την αλήθεια και δεν έχουν καμία απολύτως σχέση μ' αυτήν. Ωστόσο, όσο οι ψευδοεπικεφαλής παραπλανούν και καθοδηγούν λανθασμένα τους ανθρώπους, εκείνοι θεωρούν ότι αυτά είναι θετικά πράγματα και ότι είναι η αλήθεια. Πιστεύουν λανθασμένα ότι αυτά τα πράγματα είναι η αλήθεια και θεωρούν ότι, εφόσον πιστεύουν βαθιά μέσα τους σ' αυτά τα πράγματα και μπορούν να τ' αναφέρουν με ευγλωττία και εφόσον όλοι τα επικροτούν, έχουν αποκτήσει την αλήθεια. Έχοντας παραπλανηθεί από αυτές τις σκέψεις και απόψεις, οι άνθρωποι όχι μόνο δεν μπορούν να κατανοήσουν την αλήθεια, αλλά δεν μπορούν ούτε να κάνουν πράξη ούτε να βιώσουν τα λόγια του Θεού, πόσο μάλλον να εισέλθουν στην αλήθεια-πραγματικότητα. Αντίθετα, απομακρύνονται όλο και περισσότερο από τα λόγια του Θεού και ακόμη περισσότερο από την είσοδο στην αλήθεια-πραγματικότητα. Στα χαρτιά, δεν υπάρχει τίποτα κακό στα όσα λένε οι ψευδοεπικεφαλής και στα συνθήματα που φωνάζουν· όλα είναι σωστά. Γιατί, λοιπόν, δεν καταφέρνουν απολύτως τίποτα; Αυτό συμβαίνει επειδή εκείνα που κατανοούν και αντιλαμβάνονται οι ψευδοεπικεφαλής είναι, πολύ απλά, υπερβολικά ρηχά. Όλα αφορούν το δόγμα, πράγμα άσχετο με την αλήθεια-πραγματικότητα που βρίσκεται στα λόγια του Θεού, με τις απαιτήσεις του Θεού ή με τις προθέσεις Του. Είναι γεγονός ότι όλα τα δόγματα που κηρύττουν οι ψευδοεπικεφαλής υπολείπονται κατά πολύ της αλήθεια-πραγματικότητας —για την ακρίβεια, δεν έχουν

καμία σχέση με την αλήθεια, καμία σχέση με τα λόγια του Θεού. Άρα, όταν οι ψευδοεπικεφαλής ξεστομίζουν συχνά αυτά τα λόγια και δόγματα, με τι συνδέεται αυτό; Γιατί αδυνατούν διαρκώς να εισέλθουν στην αλήθεια-πραγματικότητα; Αυτό συνδέεται άμεσα με το επίπεδο των ψευδοεπικεφαλής. Είναι απόλυτα σίγουρο ότι οι ψευδοεπικεφαλής έχουν χαμηλό επίπεδο και δεν έχουν την ικανότητα να κατανοούν την αλήθεια. Όσα χρόνια κι αν πιστεύουν στον Θεό, δεν θα καταλάβουν την αλήθεια ούτε θα αποκτήσουν ζωή-είσοδο, μπορεί δε να ειπωθεί επίσης ότι όσα χρόνια κι αν πιστεύουν στον Θεό, δεν θα είναι εύκολο να εισέλθουν στην αλήθεια-πραγματικότητα. Εάν ένας ψευδοεπικεφαλής δεν απαλλαχθεί από τα καθήκοντά του και του επιτραπεί να διατηρήσει τη θέση του, τι συνέπειες θα προκύψουν; Η ηγεσία του θα οδηγήσει όλο και περισσότερους ανθρώπους σε θρησκευτικές τελετουργίες και κανονισμούς, σε λόγια και δόγματα, και σε ασαφείς αντιλήψεις και φαντασιοκοπίες. Σε αντίθεση με τους αντίχριστους, οι ψευδοεπικεφαλής δεν οδηγούν τους ανθρώπους να προσέλθουν ενώπιόν τους ούτε ενώπιον του Σατανά· αν, όμως, δεν μπορούν να οδηγήσουν τον εκλεκτό λαό του Θεού στην αλήθεια-πραγματικότητα των λόγων Του, άραγε θα μπορέσει ο εκλεκτός λαός του Θεού να φτάσει στη σωτηρία Του; Θα μπορέσει να οδηγηθεί στην τελείωση από τον Θεό; Σίγουρα όχι. Εάν ο εκλεκτός λαός του Θεού δεν μπορεί να εισέλθει στην αλήθεια-πραγματικότητα, τότε δεν εξακολουθεί να ζει υπό τη δύναμη του Σατανά; Δεν εξακολουθούν να είναι εκφυλισμένοι που κρατά υπό τη δύναμή του ο Σατανάς; Δεν σημαίνει αυτό ότι θα οδηγηθούν στην καταστροφή στα χέρια των ψευδοεπικεφαλής; Γι' αυτό και οι συνέπειες του έργου των ψευδοεπικεφαλής και των αντίχριστων είναι ουσιαστικά οι ίδιες. Κανένας από αυτούς δεν μπορεί να κάνει τον εκλεκτό λαό του Θεού να κατανοήσει την αλήθεια, να εισέλθει στην πραγματικότητα και να φτάσει στη σωτηρία. Και οι δύο κατηγορίες βλάπτουν τον εκλεκτό λαό του Θεού και τον οδηγούν στην καταστροφή. Οι συνέπειες είναι ακριβώς οι ίδιες.

Ξέρετε κάποιες από τις αιρέσεις και τις πλάνες των ψευδοεπικεφαλής; Συνοψίστε τες μόνοι σας αργότερα. Σας αναθέτω αυτήν την εργασία, για να δω κατά πόσο είστε σε θέση να τις διακρίνετε. Οι επικεφαλής γύρω σας έχουν ξεστομίσει ποτέ λόγια που είναι πνευματικά ή που συνάδουν με τα ανθρώπινα συναισθήματα και που επιφανειακά μοιάζουν να είναι σωστά και να συνάδουν με την αλήθεια, αλλά δεν καταφέρνουν να σου παρέχουν ζωή-είσοδο και να λύσουν τα πραγματικά σου προβλήματα; Αν δεν μπορείς να διακρίνεις αυτά τα λόγια και μάλιστα τα εκτιμάς και τα παίρνεις στα σοβαρά, τ' αφήνεις να κυριαρχήσουν μέσα σου και να σε οδηγούν ανά πάσα στιγμή, και να επηρεάζουν συνεχώς τις σκέψεις και τη συμπεριφορά σου, δεν είναι πολύ σοβαρές οι συνέπειες; (Ναι.) Είναι, λοιπόν, απαραίτητο να φτάσετε στη ρίζα αυτών των ζητημάτων, να βρείτε ποια πράγματα είναι αιρέσεις και πλάνες που μπορούν να εξαχρειώσουν τους ανθρώπους σε σημείο να μετατραπεί η πίστη τους στον Θεό σε μια θρησκευτική πεποίθηση, με αποτέλεσμα ν' αντιστέκονται στον Θεό και να τους απορρίπτει ο Θεός. Για παράδειγμα, ας υποθέσουμε ότι ένας άνθρωπος λέει: «Μην επιζητάς να γίνεις επικεφαλής. Αν απομακρυνθείς από τα καθήκοντά σου ή αποκλειστείς αφού γίνεις

επικεφαλής, δεν θα έχεις καν την ευκαιρία να είσαι ένας συνηθισμένος πιστός». Μήπως αυτά τα λόγια είναι μια αίρεση και μια πλάνη των ψευδοεπικεφαλής; (Ναι.) Είναι; Πρέπει να ξεχωρίζετε τις αιρέσεις και τις πλάνες των ψευδοεπικεφαλής από εκείνες των αντίχριστων· μην τις συγχέετε μεταξύ τους. Τι εννοεί αυτός ο άνθρωπος όταν λέει αυτά τα πράγματα; Ποια κίνητρα κρύβονται πίσω από αυτά τα λόγια; Μήπως υπάρχει κάτι ύποπτο σ' αυτά; Είναι ξεκάθαρο ότι αυτά τα λόγια εμπεριέχουν ένα τέχνασμα με στόχο να παραπλανήσουν τους ανθρώπους· εννοούν ότι οι άλλοι άνθρωποι θα πρέπει να μην επιζητούν να γίνουν επικεφαλής· ότι, αν το κάνουν, τα πράγματα δεν θα εξελιχθούν καλά. Όταν το λέει αυτό, ο στόχος του είναι να κάνει τους ανθρώπους να εγκαταλείψουν την ιδέα να γίνουν επικεφαλής, ώστε κανείς να μην τον ανταγωνιστεί για τη φήμη και τη θέση, κι έτσι να μπορεί να νιώθει ήσυχος ότι θα είναι για πάντα επικεφαλής. Ταυτόχρονα, λέει στους ανθρώπους: «Έτσι φέρεται ο οίκος του θεού στους επικεφαλής και τους εργάτες· σε προάγει όταν σε χρειάζεται και, όταν δεν σε χρειάζεται, σε ρίχνει στην κατώτατη βαθμίδα και δεν σου αφήνει καμία ευκαιρία να είσαι έστω ένας συνηθισμένος πιστός». Ποια είναι η φύση αυτών των λεγομένων; (Βλασφημία απέναντι στον Θεό.) Τι σόι άνθρωπος λέει βλάσφημα λόγια απέναντι στον Θεό; (Ένας αντίχριστος.) Μέσα σ' αυτά τα λόγια, υπάρχουν δύο κακές προθέσεις που μπορούν να οδηγήσουν σε δύο συνέπειες: Η μία είναι ότι λέει στους άλλους να μην ανταγωνίζονται σε καμία περίπτωση για τη θέση, ώστε να βεβαιωθεί ότι η δική του θέση παραμένει εξασφαλισμένη· η άλλη είναι να σε κάνει να παρερμηνεύσεις τον Θεό, να πάψεις να πιστεύεις στον Θεό και ν' αρχίσεις να πιστεύεις σ' εκείνον. Αυτό είναι το πιο κραυγαλέο είδος αντίχριστου. Φαίνεται ότι σας λείπει η ικανότητα κατανόησης. Έχω αναφέρει στο παρελθόν τέτοια παραδείγματα. Όχι μόνο είστε απρόσεκτοι και έχετε κακή μνήμη, αλλά υστερείτε και σε ικανότητα κατανόησης. Δεν μπορείτε καν να διακρίνετε έναν τόσο εμφανή αντίχριστο. Άραγε, οι ψευδοεπικεφαλής θα έλεγαν τέτοια πράγματα; Άραγε, θα παραπλανούσαν συνειδητά και ανοιχτά τους ανθρώπους και θ' αντιστέκονταν στον Θεό; (Όχι.) Παρόλο που αυτά που λένε και κάνουν οι ψευδοεπικεφαλής μπορεί επιφανειακά να μην φαίνονται προβληματικά, το έργο τους δεν έχει αρχές και δεν μπορεί να πετύχει αποτελέσματα. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να λύσουν κανένα από τα προβλήματα των ανθρώπων, να τους φέρουν στον ορθό δρόμο της πίστης στον Θεό ή να τους οδηγήσουν ενώπιον του Θεού. Όλα όσα λένε είναι σωστά, δεν έχουν αμελήσει καθόλου το έργο τους, έχουν ζήλο και πάθος, και επιφανειακά φαίνεται ότι έχουν πίστη, ότι έχουν αποφασιστικότητα, και ότι είναι πρόθυμοι να υπομείνουν κακουχίες και να πληρώσουν το τίμημα. Επιπλέον, δείχνουν να έχουν απίστευτη αντοχή και να μπορούν ν' αντέξουν κάθε κούραση και δυσκολία. Απλώς έχουν χαμηλό επίπεδο και χαμηλή ικανότητα κατανόησης, και δεν κατανοούν επακριβώς την αλήθεια. Τι κάνουν γι' αυτήν την έλλειψη ικανότητας κατανόησης; Χρησιμοποιούν κανονισμούς και δόγματα, καθώς και τις πνευματικές θεωρίες στις οποίες αναφέρονται συχνά, για να λύσουν αυτό το πρόβλημα. Μετά από μερικά χρόνια υπό την ηγεσία τους, εμφανίζονται στους ανθρώπους κάθε λογής δόγματα, κανονισμοί και εξωτερικές πρακτικές. Οι άνθρωποι τηρούν αυτά τα δόγματα,

τους κανονισμούς και τις πρακτικές, και πιστεύουν ότι κάνουν πράξη την αλήθεια και ότι εισέρχονται στην αλήθεια-πραγματικότητα, αλλά ουσιαστικά εξακολουθούν ν' απέχουν πάρα πολύ από την αλήθεια-πραγματικότητα! Μόλις αυτά τα πράγματα κατακλύσουν, κυριεύσουν και αρχίσουν να καθοδηγούν τις καρδιές των ανθρώπων, η επίλυση του προβλήματος δυσκολεύει. Το καθένα από αυτά τα πράγματα πρέπει ν' αναλυθεί και να εξεταστεί μεμονωμένα, ώστε να το κατανοήσουν οι άνθρωποι. Τότε, θα πρέπει ν' αναφερθεί στους ανθρώπους τι είναι η αλήθεια και τι είναι δόγματα, συνθήματα και κανονισμοί, καθώς και ποια είναι η σωστή κατανόηση της αλήθειας, ποια είναι τα ακριβή ρητά και ποιες είναι οι αλήθεια-αρχές. Όλα αυτά πρέπει να επιλυθούν μεμονωμένα· διαφορετικά, εκείνοι που έχουν σχετικά καλή συμπεριφορά, που τηρούν τους κανόνες και που επιδιώκουν την πνευματικότητα, θα παραπλανηθούν και θα καταστραφούν από τους ψευδοεπικεφαλής. Αυτοί οι άνθρωποι μπορεί να φαίνονται ευσεβείς, ικανοί να υπομένουν τις κακουχίες και να πληρώνουν το τίμημα, και ικανοί να προσεύχονται όταν τους συμβαίνουν πράγματα. Ωστόσο, όπως και οι θρησκευόμενοι, όταν επιστρέφει ο Θεός, κανείς τους δεν Τον αναγνωρίζει, κανείς τους δεν παραδέχεται ότι ο Θεός κάνει και πάλι νέο έργο, και όλοι Του αντιστέκονται. Γιατί; Επειδή οι ψευδοεπικεφαλής και οι αντίχριστοι τους έχουν παραπλανήσει· έχουν βλάψει και καταστρέψει πολλούς ειλικρινείς πιστούς στον Θεό.

Οι ψευδοεπικεφαλής αναφέρουν μόνο λόγια και δόγματα· μόνο τα δόγματα κάνουν τους ανθρώπους να κατανοήσουν και όχι την αλήθεια, και μόνο τη δήθεν πνευματικότητα τους κάνουν να βλέπουν. Τι συνέπειες έχει το γεγονός ότι αναφέρουν μόνο λόγια και δόγματα; Δήθεν πνευματικότητα, δήθεν κατανόηση, δήθεν γνώση, δήθεν άσκηση και δήθεν συμμόρφωση· όλα είναι ψεύτικα. Πώς προκύπτει όλο αυτό το «ψευτιά»; Προκαλείται από το γεγονός ότι οι ψευδοεπικεφαλής έχουν μια στρεβλή, μονόπλευρη και επιφανειακή κατανόηση της αλήθειας, και ότι δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να κατανοήσουν την ουσία της αλήθειας. Οι ψευδοεπικεφαλής δίνουν στους ανθρώπους πολλούς κανόνες, λόγια και δόγματα, καθώς και κάποια συνθήματα και κάποιες θεωρίες. Αυτοί οι άνθρωποι δεν κατανοούν καθόλου τις αληθινές προθέσεις του Θεού και όταν αντιμετωπίζουν διάφορες σύνθετες καταστάσεις, δεν ξέρουν πώς να τις χειριστούν και να τις προσεγγίσουν ούτε πώς να συλλάβουν τις προθέσεις του Θεού. Άραγε, μπορούν τέτοιοι άνθρωποι να προσέλθουν ενώπιον του Θεού; Μπορούν ν' αποδεχθούν τον Θεό και να καταφέρουν να πάψουν να Του αντιστέκονται; Όχι, δεν μπορούν. Επομένως, είναι εξαιρετικά σημαντικό και απαραίτητο να συνοψίσετε τις αιρέσεις και τις πλάνες των ψευδοεπικεφαλής και να καταφέρετε να τις διακρίνετε. Όταν τις συνοψίσετε, είναι απαραίτητο να τις διαφοροποιήσετε από τις πλάνες που χρησιμοποιούν οι αντίχριστοι για να παραπλανούν τους ανθρώπους. Σε ό,τι αφορά τη δεύτερη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών, δηλαδή το να γνωρίζουν την κατάσταση κάθε λογής ανθρώπου και να επιλύουν τις διάφορες δυσκολίες που σχετίζονται με τη ζωή-είσοδο και τις οποίες συναντούν στην αληθινή τους ζωή, θα ολοκληρώσουμε εδώ τη συναναστροφή μας πάνω στην ανάλυση των διαφόρων πρακτικών των ψευδοεπικεφαλής και της ουσίας των ζητημάτων που προκύπτουν σχετικά με τους ψευδοεπικεφαλής.

Σημείο τρίτο: Να συναναστρέφονται σχετικά με τις αλήθεια-αρχές που θα πρέπει να γίνουν κατανοητές, ώστε να εκτελείται σωστά το κάθε καθήκον (Μέρος πρώτο)

Οι ψευδοεπικεφαλής μπορούν μόνο ν' αναφέρουν λόγια και δόγματα για να προτρέψουν τους ανθρώπους

Στη συνέχεια, θα συναναστραφούμε πάνω στην τρίτη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών: να συναναστρέφονται σχετικά με τις αλήθεια-αρχές που θα πρέπει να γίνουν κατανοητές, ώστε να εκτελείται σωστά το κάθε καθήκον. Αυτό είναι σημαντικό και θεμελιώδες έργο των επικεφαλής και των εργατών, κι εμείς θα συναναστραφούμε πάνω στις εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής με βάση αυτήν την ευθύνη και θα τις αναλύσουμε. Η ικανότητα ενός επικεφαλής ή εργάτη να συναναστρέφεται με σαφήνεια πάνω στις αλήθεια-αρχές που θα πρέπει να κατανοούν οι άνθρωποι για να κάνουν καλά τα καθήκοντά τους είναι η καλύτερη ένδειξη του κατά πόσο διαθέτει την αλήθεια-πραγματικότητα και είναι ο κύριος παράγοντας που καθορίζει κατά πόσο μπορεί να κάνει καλά αληθινό έργο. Ας δούμε, λοιπόν, πώς χειρίζονται οι ψευδοεπικεφαλής αυτό το έργο. Ένα χαρακτηριστικό των ψευδοεπικεφαλής είναι η ανικανότητά τους να εξηγήσουν ή να διευκρινίσουν σε βάθος τυχόν ζητήματα που αφορούν τις αλήθεια-αρχές. Εάν κάποιος αναζητήσει από αυτούς, το μόνο που μπορούν να κάνουν εκείνοι είναι να του πουν μερικά κούφια λόγια και δόγματα. Όταν έρχονται αντιμέτωποι με προβλήματα που χρειάζονται λύση, συχνά αποκρίνονται με δηλώσεις του τύπου: «Είστε όλοι ειδικοί στο να κάνετε αυτό το καθήκον. Εάν έχετε προβλήματα, θα πρέπει να τα λύσετε μόνοι σας. Μη ρωτάτε εμένα· εγώ δεν είμαι ειδικός και δεν καταλαβαίνω. Βρείτε τη λύση μόνοι σας». Μερικοί άνθρωποι μπορεί να ανταπαντήσουν: «Ρωτάμε εσένα επειδή εμείς δεν μπορούμε να λύσουμε το πρόβλημα· δεν θα σε ρωτούσαμε αν μπορούσαμε. Δεν κατανοούμε αυτό το πρόβλημα που αφορά τις αλήθεια-αρχές». Ο ψευδοεπικεφαλής απαντά: «Δεν σου έχω πει ήδη ποιες είναι αρχές; Να κάνεις καλά τα καθήκοντά σου και να μην προκαλείς αναστάτωση ή διατάραξη. Γιατί συνεχίζεις να ρωτάς; Κάνε ό,τι νομίζεις πως χρειάζεται! Τα λόγια του Θεού έχουν ήδη ειπωθεί: Να βάζεις ως προτεραιότητα τα συμφέροντα του οίκου του Θεού». Αυτοί οι άνθρωποι μπερδεύονται τελείως και σκέφτονται: «Δεν θα λυθεί έτσι το πρόβλημα!» Έτσι αντιμετωπίζουν οι ψευδοεπικεφαλής το έργο: Απλώς το επιθεωρούν, διεκπεραιώνουν τυπικά τα καθήκοντά τους και ποτέ δεν αντιμετωπίζουν τα προβλήματα. Ό,τι ζητήματα κι αν θέτουν οι άνθρωποι, οι ψευδοεπικεφαλής τούς λένε να αναζητήσουν την αλήθεια μόνοι τους. Συχνά ρωτάνε τους ανθρώπους: «Έχετε τυχόν προβλήματα; Πώς είναι η ζωή-είσοδός σας; Κάνετε τα καθήκοντά σας επιπόλαια;» Εκείνοι οι άνθρωποι αποκρίνονται λέγοντας: «Περιστασιακά, πιάνω τον εαυτό μου σε κατάσταση επιπολαιότητας, και μέσω της προσευχής, το αντιμετωπίζω και αλλάζω, αλλά ακόμη δεν κατανοώ τις αλήθεια-αρχές της εκτέλεσης του καθήκοντός μου». Οι ψευδοεπικεφαλής λένε: «Δεν συναναστράφηκα μαζί σου πάνω στις συγκεκριμένες αρχές στην τελευταία συνάντησή μας; Σου παρέθεσα μάλιστα και

αρκετά χωρία με τα λόγια του Θεού. Δεν θα έπρεπε ήδη να καταλαβαίνεις;» Στην πραγματικότητα, καταλαβαίνουν όλα τα δόγματα, αλλά παραμένουν ανίκανοι να λύσουν τα προβλήματά τους. Οι ψευδοεπικεφαλής φτάνουν μέχρι και να αραδιάζουν μεγαλόστομα λόγια: «Γιατί δεν μπορείς να το λύσεις; Πολύ απλά δεν έχεις διαβάσει αρκετά διεξοδικά τα λόγια του Θεού. Εάν προσεύχεσαι περισσότερο και διαβάσεις περισσότερο τα λόγια του Θεού, τότε όλα σου τα προβλήματα θα λυθούν. Αυτό που χρειάζεται να κάνετε είναι να μάθετε να συζητάτε και να βρίσκετε μαζί τη λύση, και τότε τα προβλήματά σας επιτέλους θα λυθούν. Κι όσο για τα επαγγελματικά ζητήματα, μη ρωτάτε εμένα· η αρμοδιότητά μου είναι να επιτηρώ το έργο. Έχω ολοκληρώσει τη δουλειά μου, και τα υπόλοιπα αφορούν επαγγελματικά ζητήματα, τα οποία δεν καταλαβαίνω». Οι ψευδοεπικεφαλής συχνά χρησιμοποιούν λόγους και δικαιολογίες του τύπου «Δεν καταλαβαίνω, δεν το έμαθα ποτέ, δεν είμαι ειδικός» για να ξεφορτωθούν τους ανθρώπους και να αποφύγουν τις ερωτήσεις. Μπορεί να μοιάζουν αρκετά ταπεινοί· αυτό, όμως, φανερώνει ένα σοβαρό πρόβλημα που έχουν οι ψευδοεπικεφαλής: Δεν κατανοούν καθόλου τα προβλήματα που σχετίζονται με την επαγγελματική γνώση σε συγκεκριμένα έργα, αισθάνονται αδύναμοι και δείχνουν να νιώθουν εντελώς αμήχανα και άβολα. Τι κάνουν τότε; Το μόνο που μπορούν να κάνουν είναι να συγκεντρώσουν αρκετά χωρία με τα λόγια του Θεού για να συναναστραφούν με όλους στις συναθροίσεις, μιλώντας για κάποια δόγματα με σκοπό να παροτρύνουν τους ανθρώπους. Οι επικεφαλής που χαρακτηρίζονται από λίγη καλοσύνη μπορεί να δείχνουν κάποιο ενδιαφέρον για τους ανθρώπους και να τους ρωτούν πότε πότε: «Έχετε αντιμετωπίσει τυχόν δυσκολίες στη ζωή σας τελευταία; Έχετε αρκετά ρούχα να φορέσετε; Μήπως υπάρχουν κάποιοι ανάμεσά σας που παρεκτρέπονται;» Εάν όλοι πουν ότι δεν έχουν τέτοια προβλήματα, εκείνοι απαντούν: «Τότε δεν υπάρχει πρόβλημα. Συνεχίστε το έργο σας· εγώ έχω άλλα πράγματα να φροντίσω». Φεύγουν, λοιπόν, βιαστικά, από φόβο μην τυχόν και θέσει κανείς ερωτήματα και τους ζητήσει να τα απαντήσουν, φέρνοντάς τους σε δύσκολη θέση. Έτσι εργάζονται οι ψευδοεπικεφαλής: δεν μπορούν να λύσουν τα πραγματικά προβλήματα. Πώς να μπορούν να εκτελέσουν αποτελεσματικά το έργο της εκκλησίας; Κατά συνέπεια, η συσσώρευση ανεπίλυτων ζητημάτων παρεμποδίζει τελικά το έργο της εκκλησίας. Αυτό είναι ένα εμφανές χαρακτηριστικό και μια εμφανής εκδήλωση του πώς εργάζονται οι ψευδοεπικεφαλής.

Οι ψευδοεπικεφαλής, σε ό,τι αφορά το έργο τους, είναι ενθουσιώδεις μόνο όταν κηρύττουν, και τους αρέσει περισσότερο να εκφέρουν λόγια και δόγματα, και να μιλάνε για να παροτρύνουν και να παρηγορήσουν τους ανθρώπους, θεωρώντας ότι, εφόσον κάνουν τους ανθρώπους να δραστηριοποιούνται και ν' απασχολούνται με την εκτέλεση των καθηκόντων τους, είναι σαν να έχουν κάνει καλή δουλειά. Επιπλέον, οι ψευδοεπικεφαλής νοιάζονται με πάθος για την κατάσταση του καθενός στην καθημερινότητά του. Ρωτούν τακτικά τους ανθρώπους αν αντιμετωπίζουν δυσκολίες από αυτήν την άποψη και, αν κάποιος αντιμετωπίζει πραγματικά δυσκολίες, είναι πρόθυμοι να βοηθήσουν στην επίλυση αυτών των δυσκολιών. Απασχολούνται

πραγματικά μ' αυτές τις γενικές υποθέσεις, μερικές φορές καθυστερώντας ακόμη και να φάνε ή συχνά μένοντας ξάγρυπνοι ως αργά και ξυπνώντας νωρίς το πρωί. Αφού είναι τόσο απασχολημένοι και εργάζονται σκληρά, τότε γιατί παραμένουν άλυτα τα προβλήματα που υπάρχουν στο έργο της εκκλησίας και οι δυσκολίες που αντιμετωπίζει ο εκλεκτός λαός του Θεού όταν κάνει τα καθήκοντά του; Αυτό συμβαίνει επειδή οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν ποτέ να εξηγήσουν ξεκάθαρα τις αλήθεια-αρχές που σχετίζονται με την εκτέλεση των καθηκόντων. Τα λόγια και δόγματα που εκφέρουν, καθώς και οι προτροπές, δεν έχουν κανένα απολύτως αποτέλεσμα και δεν μπορούν να λύσουν καθόλου τα αληθινά προβλήματα. Όσα κι αν λένε, ή όσο απασχολημένοι ή εξαντλημένοι κι αν είναι, το έργο της εκκλησίας δεν σημειώνει ποτέ πρόοδο. Παρόλο που όλοι εξωτερικά φαίνεται ότι κάνουν τα καθήκοντά τους, δεν πετυχαίνουν πολλά πραγματικά αποτελέσματα, επειδή δεν είναι σε θέση να συναναστραφούν πάνω στις αλήθεια-αρχές που σχετίζονται με την εκτέλεση των καθηκόντων ούτε να χρησιμοποιήσουν την αλήθεια για να λύσουν αληθινά προβλήματα. Επομένως, δεν είναι σε θέση να λύσουν πολλά προβλήματα που υπάρχουν κατά την εκτέλεση των καθηκόντων. Για παράδειγμα, κάποια στιγμή, ο οίκος του Θεού χρειάστηκε να τυπώσει βιβλία με τα λόγια του Θεού και ένας επικεφαλής έπρεπε να επιλέξει δύο ανθρώπους για ν' αναλάβουν αυτήν την εργασία. Με βάση ποια πρότυπα γίνεται η επιλογή ανθρώπων; Θα πρέπει να έχουν σχετικά καλή ανθρώπινη φύση, θα πρέπει να είναι αξιόπιστοι και θα πρέπει να μπορούν να διακινδυνέψουν. Αφού έγινε η επιλογή των ανθρώπων, αυτός ο επικεφαλής τούς είπε: «Σήμερα, κάλεσα εσάς τους δύο για να σας αναθέσω ένα ζήτημα: Ο οίκος του Θεού έχει ένα βιβλίο που πρέπει να τυπωθεί, και θέλω να βρείτε ένα τυπογραφείο και, αφού τυπωθούν όλα τα αντίτυπα, πρέπει να τα διανείμετε αμέσως στον εκλεκτό λαό του Θεού, ώστε να φάει και να πει τα λόγια του Θεού χωρίς καθυστέρηση. Είστε αποφασισμένοι να φέρετε σε πέρας αυτήν την εργασία; Είστε πρόθυμοι ν' αναλάβετε αυτό το φορτίο και αυτόν τον κίνδυνο;» Οι δύο άνθρωποι πίστεψαν ότι έτσι τους εξύψωνε ο Θεός, οπότε απάντησαν καταφατικά. Τότε, ο επικεφαλής τούς ρώτησε: «Έχετε την αποφασιστικότητα να εκπληρώσετε την ανάθεση από τον Θεό; Είστε πρόθυμοι να δώσετε όρκο;» Τότε, οι δύο άνθρωποι έδωσαν όρκο, λέγοντας: «Αν δεν μπορέσουμε να εκπληρώσουμε την ανάθεση από τον Θεό και τα κάνουμε θάλασσα, προκαλώντας απώλειες στο έργο του οίκου του Θεού, τότε να πέσει κεραυνός να μας κάψει. Αμήν!» Ο επικεφαλής είπε: «Επίσης, πρέπει να συναναστραφούμε πάνω στην αλήθεια. Κάνοντας τώρα αυτό το έργο, μήπως ασχολείστε με τη δική σας επιχείρηση; Μήπως σας ζητείται να εργαστείτε ως υπάλληλοι;» Οι δύο άνθρωποι απάντησαν: «Όχι, είναι το καθήκον μας». Ο επικεφαλής είπε: «Αφού είναι το καθήκον σας, πρέπει ν' ανταποδώσετε την αγάπη του Θεού. Δεν γίνεται ν' αναστατώσετε τον Θεό ούτε να Τον κάνετε ν' ανησυχεί. Δεν αρκεί να είστε πρόθυμοι ν' αναλάβετε τους κινδύνους· πρέπει να κάνετε το καθήκον σας με αφοσίωση. Όταν αντιμετωπίζετε προβλήματα, πρέπει να προσεύχεστε περισσότερο και να συμβουλευέστε ο ένας τον άλλον. Να μην είστε ισχυρογνώμονες ούτε να κάνετε ό,τι

θέλετε. Γιατί έβαλα εσάς τους δύο να συνεργαστείτε; Για να συζητάτε όταν προκύπτουν ζητήματα, κι έτσι να είναι εύκολο ν' αναλάβετε δράση. Αν δεν μπορείτε να καταλήξετε σε συμφωνία, τότε προσευχηθείτε. Ο καθένας σας θα πρέπει ν' αφήσει κατά μέρος τις δικές του απόψεις και να ενεργείτε μόνο όταν έχετε συμφωνήσει. Ελπίζω εσείς οι δύο να μπορέσετε να ολοκληρώσετε αυτό το έργο με επιτυχία!» Στο τέλος, αυτός ο επικεφαλής βρήκε ένα απόσπασμα των λόγων του Θεού για το πώς να κάνει κάποιος καλά το καθήκον του, και οι τρεις τους προσευχήθηκαν διαβάζοντάς το πολλές φορές. Μετά απ' αυτό, θεωρήθηκε ότι τους ανατέθηκε το ζήτημα και ότι ο επικεφαλής είχε εκπληρώσει την ευθύνη του. Πώς ήταν η εκτέλεση του έργου από τον επικεφαλής; Ο επικεφαλής ένιωθε αρκετά ικανοποιημένος, όπως και αυτοί οι δύο άνθρωποι. Οι παρευρισκόμενοι σχολίασαν: «Αυτός ο επικεφαλής ξέρει όντως κάποια πράγματα για τη διεκπεραίωση ενός έργου· η ομιλία του είναι καλά δομημένη και τεκμηριωμένη, και προχωράει βήμα-βήμα. Αρχικά, ανέθεσε την εργασία σ' αυτούς τους δύο, έπειτα έλυσε τα ζητήματά τους σε σχέση με τις σκέψεις και τις απόψεις τους, και, στο τέλος, τους μίλησε αυστηρά, και τους έβαλε να πάρουν όρκο και να δώσουν μια υπόσχεση. Πράγματι, το έκανε μεθοδικά αυτό το έργο και του αξίζει όντως ο τίτλος του επικεφαλής· είναι έμπειρος και κουβαλάει φορτίο». Στο τέλος, ο επικεφαλής τούς είπε: «Να θυμάστε αυτό: Το τύπωμα βιβλίων δεν είναι εύκολο πράγμα· δεν είναι κάτι που μπορεί ν' αναλάβει ένας συνηθισμένος άνθρωπος. Αυτό το έργο δεν σας ανατέθηκε από εμένα ούτε από τον οίκο του Θεού· είναι μια ανάθεση από τον Θεό. Δεν πρέπει να Τον απογοητεύσετε. Αν ολοκληρώσετε καλά αυτό το έργο, η ζωή σας θα προχωρήσει και θα έχετε πραγματικότητα». Θεωρητικά, δεν υπήρχαν ζητήματα αρχής σ' αυτά τα λόγια· θα μπορούσαν λίγο-πολύ να θεωρηθούν σωστά. Ας αναλύσουμε, λοιπόν, αυτό το ζήτημα και ας δούμε πού εκδηλώθηκε το «ψευδές» σ' αυτόν τον ψευδοεπικεφαλής. Άραγε, έδωσε ο επικεφαλής οδηγίες για διάφορα λεπτομερή ζητήματα, όπως είναι οι επαγγελματικές και οι τεχνικές πτυχές που σχετίζονται μ' αυτήν την εργασία; Συναναστράφηκε πάνω σε συγκεκριμένες αλήθεια-αρχές ή πάνω στα απαιτούμενα πρότυπα; (Όχι.) Απλώς ξεστόμισε κάποια κενά και ανούσια λόγια· λόγια που λένε συχνά οι περισσότεροι άνθρωποι, λόγια που δεν έχουν καμία βαρύτητα. Επειδή ο επικεφαλής μίλησε και έδωσε προσωπικά οδηγίες, οι άνθρωποι θεώρησαν ότι αυτά τα λόγια είχαν μεγαλύτερη βαρύτητα από την κανονική, αλλά, στην πραγματικότητα, ήταν κάποιες άσχετες κουβέντες και δεν είχαν καμία επίδραση στην επίλυση αληθινών ζητημάτων που σχετίζονται με το τύπωμα βιβλίων. Ποια είναι, λοιπόν, κάποια από τα συγκεκριμένα ζητήματα που σχετίζονται με το τύπωμα βιβλίων; Θα πρέπει να τα συζητήσουμε και να δούμε αν το έργο που έκανε αυτός ο επικεφαλής ήταν τελικά έργο ενός ψευδοεπικεφαλής.

Κατ' αρχάς, για να τυπωθεί ένα βιβλίο, πρέπει να γίνει στοιχειοθεσία και έπειτα να γίνει επιμέλεια του κειμένου, να μορφοποιηθεί ο πίνακας περιεχομένων και το κυρίως κείμενο, καθώς και να επιλεγεί το βάρος, το χρώμα και η ποιότητα του χαρτιού. Είναι και το υλικό του εξωφύλλου, δηλαδή αν θα πρέπει να είναι μαλακό ή σκληρό, καθώς και το σχέδιο, το χρώμα, το μοτίβο και η γραμματοσειρά του εξωφύλλου. Τέλος, είναι και η

βιβλιοδεσία, δηλαδή αν θα γίνει με κόλλα ή με συρραφή. Όλα αυτά τα ζητήματα εμπίπτουν στο αντικείμενο του τυπώματος ενός βιβλίου. Μήπως συζήτησε ο επικεφαλής τίποτε από αυτά; (Όχι.) Ένα ακόμα ζήτημα είναι η αναζήτηση τυπογραφείου: κατά πόσο τα μηχανήματα εκτύπωσης και βιβλιοδεσίας είναι τελευταίας τεχνολογίας, ποια είναι η ποιότητα του τυπώματος και της βιβλιοδεσίας, καθώς και η τιμή· δεν θα έπρεπε να τους έχουν δοθεί οδηγίες για όλα αυτά τα πράγματα, καθώς και οι αρχές και τα πλαίσια; Αν ο επικεφαλής είχε πει: «Δεν τα καταλαβαίνω αυτά τα πράγματα· ψάξτε να βρείτε ό,τι να 'ναι», άραγε θα ήταν ένας χρήσιμος επικεφαλής; Μήπως μπορούν τ' άσχετα λόγια που είπε ν' αντικαταστήσουν τα διάφορα λεπτομερή ζητήματα που σχετίζονται με το τύπωμα βιβλίων; (Όχι.) Κι ωστόσο, αυτός ο ψευδοεπικεφαλής πίστευε ότι μπορούσαν. Σκέφτηκε το εξής: «Έχω ήδη συναναστραφεί πάνω σε τόσες αλήθειες και τους έχω αναφέρει όλες τις αρχές. Θα πρέπει να καταλαβαίνουν αυτά τα πράγματα!» Αυτό το «θα πρέπει» είναι η συλλογιστική και η μέθοδος επίλυσης προβλημάτων που ακολουθεί αυτός ο ψευδοεπικεφαλής. Στο τέλος, όταν τυπώθηκαν τα βιβλία, επειδή το χαρτί ήταν τόσο κακής ποιότητας και ήταν πολύ λεπτό, φαινόταν το κείμενο και από τις δύο πλευρές των σελίδων, κι έτσι ήταν πολύ κοπιαστικό και δύσκολο για τους πιο ηλικιωμένους και όσους είχαν προβλήματα όρασης να διαβάσουν τα βιβλία. Επίσης, υπήρχε και το ζήτημα του τελευταίου βήματος, της βιβλιοδεσίας· το κατά πόσο η βιβλιοδεσία ανταποκρίνεται στα πρότυπα επηρεάζει τη συνολική ποιότητα και διάρκεια ζωής ενός βιβλίου. Επειδή ο επικεφαλής δεν είχε δώσει οδηγίες και εκείνοι που ανέλαβαν αυτό το έργο δεν γνώριζαν τις αρχές, δεν είχαν εμπειρία και επιδόθηκαν σε ανεύθυνα παζάρια, το τυπογραφείο έκανε προχειροδουλειά και χρησιμοποίησε κατώτερης ποιότητας υλικά για ν' αντισταθμίσει την απώλεια κέρδους και τελικά, όταν τα βιβλία διανεμήθηκαν στους αδελφούς και στις αδελφές, άρχισαν να διαλύονται μέσα σε δύο μήνες. Άρχισαν να βγαίνουν τα εξώφυλλα και να ξεκολλάνε οι σελίδες και η όλη εργασία είχε πάει στράφι. Ποιος είχε την ευθύνη γι' αυτό; Αν κάποιος έπρεπε να βρεθεί υπόλογος, οι δύο άνθρωποι που ανέλαβαν το τύπωμα των βιβλίων είχαν την άμεση ευθύνη, ενώ ο ψευδοεπικεφαλής είχε την έμμεση ευθύνη. Μάλιστα, ο ψευδοεπικεφαλής είχε και δικαιολογία, λέγοντας: «Δεν μπορείτε να κατηγορήσετε εμένα επειδή δεν έγινε καλά αυτή η εργασία. Ούτε εγώ τα καταλαβαίνω αυτά τα πράγματα! Ούτε έχω τυπώσει ποτέ βιβλία ούτε έχω τυπογραφείο. Πώς είναι δυνατόν να ξέρω από αυτά τα πράγματα;» Άραγε, στέκει αυτή η δικαιολογία; Αφού είσαι επικεφαλής, αυτό το έργο εμπίπτει στο εύρος των ευθυνών σου. Είτε είναι ένα έργο που σχετίζεται με ένα επάγγελμα, με μια δεξιότητα, με ένα είδος γνώσης, είτε είναι ένα έργο που σχετίζεται με την αλήθεια, δεν χρειάζεται να κατανοείς κάθε μέρος του. Έκανες, όμως, κάποια προσπάθεια να μάθεις όσα δεν ξέρεις; Εκπλήρωσες τις ευθύνες σου με σοβαρότητα και ευσυνειδησία; Κάποιοι μπορεί να πουν: «Θέλω να εκπληρώσω τις ευθύνες μου, αλλά ούτε εγώ τα καταλαβαίνω αυτά τα πράγματα. Όσο σκληρά κι αν προσπαθώ να μάθω, απλώς δεν τα καταλαβαίνω!» Αυτό σημαίνει ότι δεν ανταποκρίνεσαι στα πρότυπα ως επικεφαλής· ότι είσαι πέρα ως πέρα ψευδοεπικεφαλής. Οι αδελφοί και οι αδελφές ένιωσαν μια πικρία από την κακή ποιότητα των βιβλίων και είπαν: «Παρόλο που αυτά

τα βιβλία δεν μας κοστίζουν χρήματα, η ποιότητά τους είναι πολύ κακή! Πώς έκανε τη δουλειά του αυτός ο επικεφαλής; Πώς έφερε σε πέρας αυτό το έργο;» Όταν ο επικεφαλής το άκουσε αυτό, απάντησε: «Εγώ φταίω; Δεν είναι δικό μου το τυπογραφείο και δεν έχω εγώ τον τελευταίο λόγο. Επιπλέον, δεν εξοικονομούνται έτσι χρήματα για τον οίκο του Θεού; Είναι λάθος να εξοικονομούνται χρήματα για τον οίκο του Θεού;» Τα λόγια του επικεφαλής ήταν σωστά, δεν ήταν λάθος. Δεν χρειαζόταν ν' αναλάβει ο επικεφαλής τη νομική ευθύνη. Ωστόσο, υπήρχε ένα πρόβλημα· τα χρήματα που είχαν δαπανηθεί για το τύπωμα των βιβλίων ουσιαστικά είχαν χαραμιστεί. Τα βιβλία που είχαν διανεμηθεί στους αδελφούς και στις αδελφές άρχισαν να διαλύονται και να χάνουν σελίδες σε διάστημα δύο μηνών. Ποιος θα έπρεπε να υποστεί τις συνέπειες; Δεν ήταν αυτό ευθύνη του επικεφαλής; Συνέβη εντός του πεδίου του έργου σου, το διάστημα που υπηρετούσες ως επικεφαλής. Δεν θα έπρεπε, λοιπόν, ν' αναλάβεις την ευθύνη; Πρέπει να επωμιστείς την ευθύνη· δεν μπορείς ν' αρνηθείς ότι είναι δική σου η ευθύνη! Μάλιστα, κάποιοι άνθρωποι μπορεί ν' αρχίσουν να παραλογίζονται, λέγοντας: «Δεν έχω ξανακάνει ποτέ αυτήν τη δουλειά. Δεν μου επιτρέπεται να κάνω λάθη σε μια δουλειά που δεν έχω κάνει ποτέ;» Με βάση αυτήν τη δήλωση και μόνο, δεν είσαι κατάλληλος για τη δουλειά σου και πρέπει ν' απαλλαχθείς από τα καθήκοντά σου. Δεν είσαι φτιαγμένος για επικεφαλής· είσαι πραγματικός ψευδοεπικεφαλής. Η πιο εμφανής εκδήλωση ενός ψευδοεπικεφαλής είναι ότι λέει ένα σωρό ευχάριστα λόγια, αλλά δεν κάνει αληθινό έργο.

Κάποιοι ψευδοεπικεφαλής δεν είναι σε θέση να κάνουν σωστά και συγκεκριμένα κάθε πτυχή αληθινού έργου, πατώντας σταθερά τα πόδια τους στο έδαφος. Μπορούν μόνο να χειρίζονται κάποιες γενικές υποθέσεις, κι έπειτα πιστεύουν ότι ανταποκρίνονται στα πρότυπα ως επικεφαλής, ότι είναι καταπληκτικοί, ενώ συχνά κομπάζουν, λέγοντας: «Πρέπει ν' ανησυχώ για τα πάντα στην εκκλησία και πρέπει να χειρίζομαι κάθε πρόβλημα. Άραγε, μπορεί να τα καταφέρει η εκκλησία χωρίς εμένα; Αν δεν έκανα συναθροίσεις για εσάς, δεν θα καταλήγατε σε απόλυτη αποδιοργάνωση; Αν δεν επιτηρούσα το έργο της παραγωγής ταινιών και δεν συνέβαλλα στη διατήρησή του, δεν θα υπήρχαν διαρκώς άνθρωποι που το αναστατώνουν; Θα μπορούσε το έργο της παραγωγής ταινιών να προχωρήσει ομαλά; Παρόλο που είμαι ανίδεος σε ό,τι αφορά το έργο της ομάδας ύμνων, αν δεν ερχόμουν τακτικά να επιθεωρήσω το έργο σας, να σας υποστηρίξω και να οργανώσω συναθροίσεις για εσάς, θα μπορούσατε να δημιουργήσετε αυτούς τους ύμνους; Πόσο καιρό θα σας έπαιρνε να βγάλετε μια άκρη;» Αυτές οι δηλώσεις μπορεί να φαίνονται λογικές και σωστές· αν, όμως, κοιτάξεις προσεκτικά, πώς προχωράνε οι διάφορες πτυχές του επαγγελματικού έργου που επιβλέπουν αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής; Άραγε, μπορούν να συναναστραφούν ξεκάθαρα πάνω στις αλήθεια-αρχές; (Όχι.) Μια φορά, μια ομάδα παραγωγής ταινιών έκανε αναζήτηση για το ζήτημα του χρώματος των κοστουμιών. Τράβηξε πολλές σταθερές λήψεις, κάθε λήψη είχε διαφορετικό φόντο και διαφορετικούς ανθρώπους, αλλά τα χρώματα των κοστουμιών ανήκαν κατά βάση σε μία χρωματική παλέτα· ήταν όλα σε γήινους τόνους του γκρι και του κίτρινου. Ρώτησα: «Τι συμβαίνει; Γιατί φοράνε αυτά τα

χρώματα;» Η απάντηση ήταν ότι επίτηδες επιλέχθηκαν αυτά τα χρώματα, ότι τα ξετρύπωσαν σε μια αγορά με μεγάλο κόπο και προσπάθεια. Είπα: «Γιατί επιλέξατε αυτά τα χρώματα; Μήπως σας έδωσε σχετικές οδηγίες ο Άνωθεν; Δεν σας ζήτησε ο Άνωθεν να χρησιμοποιήσετε ποικιλία χρωμάτων και χρώματα που είναι αξιοπρεπή και κόσμια; Πώς προέκυψε αυτό το αποτέλεσμα;» Στο τέλος, μετά από αλλεπάλληλα ερωτήματα, κάποιοι άνθρωποι είπαν: «Τα άλλα χρώματα δεν φαίνονται αρκετά αξιοπρεπή και κόσμια ούτε μοιάζουν μ' εκείνα που φορούν οι πιστοί στον Θεό ή οι άγιοι. Μόνο αυτή η χρωματική παλέτα ταιριάζει περισσότερο μ' αυτό που θα έπρεπε να φοράνε οι πιστοί. Έτσι, όλοι συμφώνησαν ότι τα ρούχα αυτών των χρωμάτων δοξάζουν περισσότερο τον Θεό και αντιπροσωπεύουν καλύτερα την εικόνα του οίκου του Θεού». Απάντησα: «Δεν είπα ποτέ σε όλους εσάς να φοράτε ρούχα μ' αυτά τα χρώματα. Υπάρχουν πολλά αξιοπρεπή και κόσμια χρώματα. Σκεφτείτε πόσο όμορφο είναι το ουράνιο τόξο που δημιούργησε ο Θεός ως σημάδι της συμφωνίας Του με το ανθρώπινο γένος. Έχει κόκκινο, πορτοκαλί, κίτρινο, πράσινο, μπλε, ιώδες, βιολετί· αντιπροσωπεύεται κάθε χρώμα, εκτός από αυτά που φοράτε. Γιατί επιλέξατε αυτά τα χρώματα;» Άραγε, ανέλαβε ο επικεφαλής τους το συγκεκριμένο έργο της πραγματοποίησης εξονυχιστικών ελέγχων σε ό,τι αφορά αυτά τα ζητήματα; Τολμώ να πω ότι δεν το έκανε σε καμία περίπτωση. Αν ο επικεφαλής είχε ξεκάθαρη κατανόηση και κατανοούσε πραγματικά την αλήθεια και τις απαιτήσεις του Θεού, τότε τα μέλη της ομάδας παραγωγής ταινιών δεν θα είχαν επιλέξει τέτοια κοστούμια και δεν θα είχαν συμβουλευτεί τον Άνωθεν γι' αυτά. Το ζήτημα των κοστούμιών θα μπορούσε να έχει λυθεί σε χαμηλότερο επίπεδο, αλλά ο ψευδοεπικεφαλής ήταν ανίκανος να το αντιμετωπίσει. Αντιθέτως, ρώτησε ξεδιάντροπα τον Άνωθεν γι' αυτό το θέμα. Δεν θα έπρεπε να κλαδευτεί ένας τέτοιος άνθρωπος; Αυτός ο ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούσε καν να λύσει αυτό το απλούστατο πρόβλημα· σε τι είναι χρήσιμος; Είσαι απλώς ένα σκουπίδι! Σου ζητήθηκε να δοξάσεις τον Θεό και να καταθέσεις μαρτυρία σε Αυτόν, αλλά κατέληξες να ντροπιάσεις τον Θεό. Πολλά δεν καταλαβαίνεις; Πολλές γνώσεις και δόγματα δεν μπορείς να διατυπώσεις; Τότε γιατί όλα αυτά τα δόγματα και όλες αυτές οι γνώσεις δεν είχαν αποτέλεσμα σ' αυτήν την περίπτωση; Πώς ήταν δυνατόν να μην μπορείς να λύσεις ούτε το ζήτημα των κοστούμιών και να πραγματοποιήσεις τους σχετικούς εξονυχιστικούς ελέγχους; Άραγε, πέτυχες το αποτέλεσμα που όφειλες ως επικεφαλής; Εκπλήρωσες τις ευθύνες που όφειλες ως επικεφαλής; Αυτή είναι μια εκδήλωση ενός ψευδοεπικεφαλής. Σε οποιαδήποτε συγκεκριμένη εργασία, οι ψευδοεπικεφαλής δεν κατανοούν τις αρχές. Είναι ανίκανοι να διορθώσουν εγκαίρως και να λύσουν οποιαδήποτε ζητήματα στρεβλής κατανόησης της αλήθειας, καθώς και να δώσουν τη δυνατότητα στους ανθρώπους να βρουν μια κατεύθυνση και ένα μονοπάτι μέσα από αυτό. Οι ψευδοεπικεφαλής απλώς ξεστομίζουν λόγια και δόγματα, και φωνάζουν συνθήματα· είναι ανίκανοι να κάνουν οποιοδήποτε συγκεκριμένο έργο.

Οι ψευδοεπικεφαλής δεν κάνουν αληθινό έργο ούτε ασχολούνται με το έργο που τους αναλογεί

Κάποιοι ψευδοεπικεφαλής είναι ανίκανοι να κάνουν οποιοδήποτε χειροπιαστό έργο, αλλά χειρίζονται μερικές ασήμαντες γενικές υποθέσεις και νομίζουν ότι αυτό σημαίνει πως κάνουν χειροπιαστό έργο, ότι εμπίπτει στο εύρος των ευθυνών τους. Επιπλέον, χειρίζονται αυτές τις υποθέσεις με μεγάλη σοβαρότητα, καταβάλλουν πραγματικά πολλή προσπάθεια και τις φέρνουν σε πέρας με πολύ αξιοπρεπή τρόπο. Για παράδειγμα, ήταν ένας άνθρωπος στην εκκλησία που είχε εργαστεί προηγουμένως ως σεφ ζαχαροπλαστικής. Μια μέρα, αποφάσισε έτσι απλά, από την καλή του την καρδιά, ότι έπρεπε να φτιάξει γλυκά για Μένα και προετοιμάστηκε να το κάνει χωρίς να Μ' ενημερώσει σχετικά. Ρώτησε τους επικεφαλής του αν του το επέτρεπαν, κι εκείνοι είπαν: «Κάν' το. Αν έχουν καλή γεύση, θα τα προσφέρουμε στον Θεό. Αν όχι, ας τα φάμε όλοι εμείς». Είχε λάβει την άδεια των επικεφαλής, με αποτέλεσμα αυτό το έργο να θεωρείται θεμιτό και σωστό, οπότε μάζεψε γρήγορα τα υλικά και έφτιαξε μια παρτίδα γλυκά, λέγοντας: «Δεν ξέρω αν θα έχουν καλή γεύση, αν θα μπορέσουν να ικανοποιήσουν τον Θεό ή αν θα ταιριάζουν με τις προτιμήσεις Του». Οι επικεφαλής απάντησαν: «Δεν πειράζει. Θα θυσιάσουμε λίγο από τον χρόνο μας και την υγεία μας, και θα πάρουμε ένα μικρό ρίσκο για τον Θεό. Θα τα δοκιμάσουμε πρώτα εμείς και θα τα ελέγξουμε για τον Θεό. Αν δεν έχουν και πολύ καλή γεύση και ζητήσουμε από τον Θεό να τα φάει, θα ενοχληθεί και θα νιώσει μεγάλη απογοήτευση από εμάς. Επομένως, ως επικεφαλής, έχουμε την ευθύνη και την υποχρέωση να κάνουμε ελέγχους ως προς αυτό το ζήτημα. Αυτό σημαίνει να κάνουμε χειροπιαστό έργο». Έπειτα, κάθε υπεύθυνος ομάδας που είχε λίγο «αίσθημα ευθύνης» δοκίμασε τα γλυκά. Αφού τα δοκίμασαν, έκαναν κριτική λέγοντας: «Ο φούρνος έκαιγε πολύ γι' αυτήν την παρτίδα, η θερμοκρασία ήταν υπερβολικά υψηλή και είναι πιθανό να προκαλέσουν εσωτερικό κάψιμο· επίσης, είναι λίγο πικρά. Δεν γίνεται! Πρέπει να έχουμε υπεύθυνη στάση, να ψήσουμε άλλη μια παρτίδα και να τα δοκιμάσουμε ξανά!» Αφού δοκίμασαν αυτήν την παρτίδα, είπαν: «Αυτή είναι σχεδόν σωστή. Τα γλυκά έχουν άρωμα βουτύρου, γεύση αυγού και σουσάμι. Είναι πραγματικά αντάξια ενός σεφ ζαχαροπλαστικής! Αφού είναι τόσο πολλά και ο Θεός δεν μπορεί να τα φάει όλα αυτά μόνος Του, αςβάλουμε 10 ή 20 σ' ένα μικρό βάζο και ας τα προσφέρουμε στον Θεό για να τα δοκιμάσει σαν δείγμα. Αν ο Θεός τα βρει νόστιμα, μπορούμε να συνεχίσουμε να τα φτιάχνουμε σε μεγαλύτερες παρτίδες». Μου έφεραν ένα βάζο και δοκίμασα δύο από αυτά. Μου φάνηκαν μέτρια ως κάτι καινούριο, αλλά όχι κατάλληλα για κύριο γεύμα, οπότε σταμάτησα να τα τρώω. Μάλιστα, κάποιοι άνθρωποι σκέφτηκαν ότι, παρόλο που η γεύση τους ήταν απλώς μέτρια, ήταν σπιτικά και φτιαγμένα από ένα μέλος του οίκου του Θεού, γεμάτα αγάπη, αφοσίωση και φόβο, γεμάτα νόημα. Αργότερα, επέστρεψα το βάζο με τα γλυκά. Δεν μ' ενδιαφέρουν αυτά τα πράγματα και δεν έχω όρεξη γι' αυτά. Επιπλέον, αν νιώσω λαχτάρα για γλυκά, μπορώ να πάρω στην αγορά γλυκά διαφόρων γεύσεων και διαφορετικών χωρών, χωρίς να χαλάσω πολλά

χρήματα. Έπειτα, τους είπα: «Εκτιμώ τη χειρονομία, αλλά σας παρακαλώ μη Μου φτιάξετε άλλα γλυκά. Δεν πρόκειται να τα φάω, κι αν θελήσω γλυκά, απλώς θα τ' αγοράσω μόνος Μου. Αν προκύψει η ανάγκη, τότε απλώς να τα φτιάξετε όταν σας το ζητήσω· αν δεν σας ζητήσω να φτιάξετε, τότε δεν χρειάζεται να φτιάξετε ξανά». Δεν ήταν αυτό αρκετά ευκολονόητο; Αν είχαν καλή συμπεριφορά και ήταν υπάκουοι, θα θυμούνταν τα λόγια Μου και δεν θα έφτιαχναν ξανά. Όταν μιλάει ο Θεός, το «ναι» σημαίνει «ναι», το «όχι» σημαίνει «όχι» και το «μη φτιάξετε» σημαίνει «μη φτιάξετε». Ωστόσο, μετά από λίγο καιρό, Μου έστειλαν δύο ακόμη βάζα με γλυκά. Τους ρώτησα: «Δεν σας είπα να σταματήσετε να τα φτιάχνετε;» Εκείνοι απάντησαν: «Αυτά είναι διαφορετικά από την προηγούμενη φορά». Εγώ αποκρίθηκα: «Ακόμη κι αν είναι διαφορετικά, εξακολουθούν να είναι γλυκά. Δεν είναι απαραίτητο να φτιάχνετε καθόλου γλυκά. Δεν το λέω από ευγένεια· αν θελήσω γλυκά, θα σας το πω. Δεν μπορείς να καταλάβεις την ανθρώπινη γλώσσα; Σταματήστε να τα φτιάχνετε». Είναι κατανοητά αυτά τα λόγια; (Ναι.) Κι ωστόσο, γιατί φαινόταν πάντα να το ξεχνάει ο άνθρωπος που τα έφτιαχνε; Αν οι επικεφαλής του μπορούσαν να τον έχουν υπό έλεγχο, να μη συνεργάζονται ενεργά μαζί του και να μην τον ενθαρρύνουν να το κάνει αυτό, και αν μπορούσαν να τον περιορίσουν άμεσα, άραγε θα τολμούσε και πάλι να φτιάξει γλυκά αυτός ο άνθρωπος; Τουλάχιστον, δεν θα το έκανε τόσο τολμηρά και αδίστακτα. Τι επίδραση είχαν, λοιπόν, αυτοί οι επικεφαλής σ' αυτήν την περίπτωση; Διαχειρίζονταν ακόμα και την παραμικρή λεπτομέρεια, έχωναν τη μύτη τους παντού και ανέλαβαν να κάνουν ελέγχους εκ μέρους Μου. Είχαν τόση «αγάπη» μέσα τους που δεν μπορούν να το περιγράψουν οι λέξεις. Άραγε, αυτό το έργο όφειλαν να κάνουν; Οι αρχές για το έργο του οίκου του Θεού δεν περιλάμβαναν οδηγίες για κάτι τέτοιο και δεν τους ανέθεσα Εγώ αυτήν την εργασία· ήταν πρωτοβουλία των ανθρώπων, δεν το ζήτησα Εγώ. Γιατί, λοιπόν, αυτοί οι επικεφαλής ασχολήθηκαν τόσο ενεργά μ' αυτήν την εργασία; Πρόκειται για μια εκδήλωση ενός ψευδοεπικεφαλής: το να μην ασχολείται με το ανειλημμένο έργο του. Υπήρχαν τόσες εργασίες στην εκκλησία που απαιτούσαν μετέπειτα παρακολούθηση, επιθεώρηση και παρότρυνση από αυτούς, και τόσα αληθινά προβλήματα που έπρεπε να επιλύσουν μέσα από τη συναναστροφή πάνω στην αλήθεια, αλλά εκείνοι δεν έκαναν καθόλου αυτό το έργο. Αντιθέτως, χασομερούσαν αρκετά για να δοκιμάζουν γλυκά για Μένα στην κουζίνα. Αυτό το ζήτημα το αντιμετώπιζαν με αρκετή σοβαρότητα και κατέβαλλαν σ' αυτό πολλή προσπάθεια. Αυτό δεν κάνουν οι ψευδοεπικεφαλής; Δεν είναι ήδη πολύ αηδιαστικό; Ποτέ δεν περίμενα ότι, μετά από λίγο καιρό, αυτό το ζήτημα θα επανερχόταν στην επιφάνεια. Ο άνθρωπος που έφτιαχνε τα γλυκά ήθελε να ξαναρχίσει να Μου φτιάχνει. Είπα συγκεκριμένα σ' έναν επικεφαλής: «Πήγαινε και λύσε το θέμα. Πρέπει να του το εξηγήσεις ξεκάθαρα. Αν το ξανακάνει, θα θεωρήσω εσένα υπεύθυνο!» Με τόσο έργο που έπρεπε να γίνει στην εκκλησία, οποιαδήποτε εργασία θα τον κρατούσε απασχολημένο για ένα διάστημα. Γιατί χασομερούσε τόσο; Μήπως βρισκόταν εδώ για να χοντύνει ή για να χασομεράει πιάνοντας κουβεντούλα; Δεν είναι το κατάλληλο μέρος για τέτοια πράγματα. Έπειτα, δεν είχα άλλα νέα γι' αυτό το ζήτημα.

Αφού έδωσα αυτήν την οδηγία, ο επικεφαλής δεν έκανε καμία αναφορά. Σε κάθε περίπτωση, κανείς δεν Μου έστειλε ξανά γλυκά, κι αυτό ήταν μεγάλη ανακούφιση. Κρίνοντας από αυτό το περιστατικό, μπορούμε να πούμε ότι αυτοί οι επικεφαλής δεν ασχολούνταν με το ανειλημμένο έργο τους; (Ναι.) Αυτό το ζήτημα δεν είναι καν τόσο σοβαρό· υπάρχουν πολύ πιο σοβαρά ζητήματα.

Συχνά, επισκέπτομαι κάποιες εκκλησίες για να ρίξω μια ματιά, να συναντήσω τους επικεφαλής, να δώσω οδηγίες για κάποιο έργο και να λύσω κάποια ζητήματα. Μερικές φορές, χρειάζεται να φάω μεσημεριανό σ' αυτές τις εκκλησίες, κι έτσι τίθεται το ζήτημα ποιος θα ετοιμάσει το γεύμα. Οι επικεφαλής ήταν τόσο υπεύθυνοι που επέλεξαν κάποιον που ισχυριζόταν πως είναι σεφ. Εγώ είπα: «Δεν είναι σημαντικό το αν είναι σεφ· αυτό που έχει σημασία είναι ότι προτιμώ το απλό φαγητό. Μου αρέσει η αυθεντική γεύση των συστατικών. Το φαγητό δεν πρέπει να είναι πολύ αλμυρό ή πολύ λιπαρό ούτε να έχει πολύ έντονη γεύση. Τον χειμώνα, πρέπει να τρώω κάτι ζεστό. Επίσης, το φαγητό πρέπει να είναι καλά μαγειρεμένο, να μην είναι άψητο και να είναι εύπεπτο». Δεν εξέφρασα ξεκάθαρα αυτές τις αρχές; Δεν ήταν εύκολο να εφαρμοστούν; Ήταν εύκολο και να τις θυμάται κανείς και να τις εφαρμόσει. Μια νοικοκυρά που μαγείρευε για τρία με πέντε χρόνια θα μπορούσε να συλλάβει αυτές τις αρχές και να τις εφαρμόσει. Δεν ήταν, λοιπόν, απαραίτητο να επιμείνουν να βρουν έναν σεφ για να ετοιμάσει το γεύμα Μου· θ' αρκούσε κάποιος που μπορούσε να μαγειρέψει σπιτικά γεύματα. Ωστόσο, αυτοί οι επικεφαλής είχαν τόση «αγάπη» που, όταν Με φιλοξένησαν, επέμειναν να βρουν έναν «σεφ» για να ετοιμάσει ένα γεύμα. Προτού ο σεφ μαγειρέψει επίσημα για Μένα, οι επικεφαλής έπρεπε να κάνουν ελέγχους. Πώς το έκαναν αυτό; Έβαλαν τον σεφ να φτιάξει μια παρτίδα ντάμπλινγκς κι ένα πιάτο με νουντλς και σάλτσα, και του ζήτησαν να ετοιμάσει κάποια τηγανητά πιάτα. Όλοι οι επικεφαλής και οι υπεύθυνοι διάφορων ομάδων τα δοκίμασαν και θεώρησαν ότι όλα τα πιάτα ήταν αρκετά καλά. Στο τέλος, ζήτησαν από τον σεφ ν' αναλάβει να μαγειρέψει για Μένα. Αφήνοντας κατά μέρος τ' αποτελέσματα της γευστικής δοκιμής που έκαναν οι επικεφαλής και τη φύση των εμπλεκόμενων ζητημάτων, ας μιλήσουμε πρώτα για το φαγητό που ετοίμασε αυτός ο σεφ. Την πρώτη φορά που πήγα, ο σεφ ετοίμασε κάποια τηγανητά πιάτα και όλοι έμειναν πολύ ικανοποιημένοι. Τη δεύτερη φορά, ο σεφ έφτιαξε ντάμπλινγκς. Αφού έφαγα το πρώτο, κάτι δεν Μου άρεσε· ήταν λίγο πικάντικο. Και οι άλλοι γύρω Μου είπαν ότι τα ντάμπλινγκς ήταν λίγο πικάντικα και ένιωσαν ότι η γλώσσα τους άρχισε να πρήζεται. Ωστόσο, αφού τα ντάμπλινγκς ήταν το μοναδικό κυρίως πιάτο, αναγκάστηκα να τα φάω όλα, παρόλο που ήταν πικάντικα. Δεν φαινόταν να έχει τσίλι η γέμιση, οπότε απλώς αγνόησα αυτό που είχε δώσει την πικάντικη γεύση και τελείωσα το γεύμα. Ως αποτέλεσμα, εκείνο το βράδυ παρουσίασα αλλεργική αντίδραση. Άρχισα να έχω ασταμάτητη φαγούρα σε πολλά σημεία σε όλο Μου το σώμα και ξυνόμουν συνεχώς· ξύθηκα μέχρι να ματώσω και μόνο τότε ένιωσα καλύτερα. Είχα φαγούρα για τρεις μέρες προτού αυτή η αίσθηση υποχωρήσει σταδιακά. Μετά από αυτήν την αλλεργική αντίδραση, συνειδητοποίησα ότι σίγουρα είχαν βάλει πιπέρι στα ντάμπλινγκς· διαφορετικά, δεν θα ήταν τόσο πικάντικα. Τους είχα ενημερώσει

να μη βάλουν πικάντικα υλικά όπως το πιπέρι, επειδή δεν μπορεί να τ' αντέξει ο οργανισμός μου. Ωστόσο, για να ικανοποιήσουν τις δικές τους προτιμήσεις, έβαλαν πάρα πολύ πιπέρι, πάνω από το κανονικό· αυτά τα ντάμπλινγκς σου άφηναν μια πικάντικη αίσθηση όταν τα έτρωγες. Ο σεφ δεν μπορούσε καν να υπολογίσει τις σωστές δοσολογίες στη μαγειρική του· πρόσθεσε τόσο πιπέρι ώστε να εμφανίσει κάποιος αλλεργική αντίδραση. Αργότερα, του είπα: «Μην ξαναβάλεις αυτά τα πικάντικα συστατικά. Δεν μπορεί να τ' αντέξει ο οργανισμός μου. Αν πραγματικά έχεις καθόλου ανθρώπινη φύση, μην το ξανακάνεις αυτό. Αν μαγειρεύεις για τον εαυτό σου, δεν θα παρέμβω στο τι τρως. Όμως, αν μαγειρεύεις για Μένα, μη βάζεις τέτοια συστατικά. Ν' ακολουθείς τα απαιτούμενα πρότυπά Μου». Μπορούσε να το κάνει αυτό; Δεν θα έπρεπε να έχουν χειριστεί οι επικεφαλής αυτό το έργο; Δυστυχώς, κανείς δεν έδωσε καμία σημασία και δεν έκαναν καθόλου από το έργο που όφειλαν. Μια φορά που ο σεφ επρόκειτο να μαγειρέψει ξανά, πήρε λίγο πιπέρι για να το ρίξει στο πιάτο, και κάποιος που ήταν κοντά το είδε και τον σταμάτησε. Υπό την αυστηρή επίβλεψη εκείνου του ανθρώπου, δεν είχε την ευκαιρία να το ρίξει. Οι επικεφαλής δεν μπορούσαν να λύσουν ένα τόσο μικρό πρόβλημα· τι μπορούσαν να κάνουν, λοιπόν; Όταν μαγείρευε ο σεφ, ήταν πολύ πρόθυμοι να δοκιμάσουν. Αρκετοί άνθρωποι πήγαν για να δοκιμάσουν. Ήταν απλώς ένα συνηθισμένο σπιτικό γεύμα· ποιος ο λόγος να το δοκιμάσουν; Μήπως είστε όλοι σας ειδικοί στη γαστρονομία; Μήπως, από τη στιγμή που γίνετε επικεφαλής, ξαφνικά καταλαβαίνετε τα πάντα; Κατανοείτε τις αρχές της υγείας; Μήπως σας ανέθεσε ο οίκος του Θεού να το κάνετε αυτό; Πότε σας ζήτησα ή σας ανέθεσα να δοκιμάζετε το φαγητό εκ μέρους Μου; Σας λείπει εντελώς η λογική και δεν έχετε ίχνος ντροπής! Οποιοσδήποτε έχει λίγη ντροπή δεν θα έκανε κάτι τόσο τολμηρό, τόσο αηδιαστικό, τόσο παράλογο. Αυτό δείχνει ότι αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν καθόλου ντροπή· δοκίμασαν το φαγητό για Μένα! Δεν ακολουθείτε ούτε τηρείτε καμία από τις αρχές που σας είπα. Ζητάτε από τον σεφ να μαγειρέψει ό,τι σας φαίνεται γευστικό και ταιριάζει με τον δικό σας ουρανίσκο. Έγινε για Μένα αυτό το μαγείρεμα; Ή μήπως έγινε για εσάς; Έτσι ενεργείτε ως επικεφαλής; Αρπάζετε κάθε ευκαιρία προς αξιοποίηση, εκμεταλλεύεστε ό,τι παραθυράκι υπάρχει και προσπαθείτε ν' αποκτήσετε την εύνοιά Μου· αν θέλετε ν' αποκτήσετε την εύνοιά Μου, τότε μη Με βλάπτετε! Δεν δείχνει αυτό ότι υστερούν σε αρετές; Δεν δείχνει ότι τρέφουν ανάρμοστες προθέσεις; Είναι ξεδιάντροποι και τρέφουν ανάρμοστες προθέσεις, ωστόσο νόμιζαν κι ότι ήταν πολύ αφοσιωμένοι! Μήπως οτιδήποτε από όσα έκαναν ήταν κάτι που οφείλουν πραγματικά να κάνουν οι επικεφαλής; (Όχι.) Τίποτε από όσα έκαναν δεν είχε πρότυπα. Δεν ήξεραν καν ποιο φαγητό είναι υγιεινό ή ανθυγιεινό, κι ωστόσο νόμιζαν ότι θα μπορούσαν να έρθουν εδώ και να παίξουν τον ρόλο των ειδικών σε θέματα υγείας και γαστρονομίας για Μένα! Ποιος όρισε ότι πρέπει να κάνετε ελέγχους στο φαγητό που μαγειρεύεται για Μένα; Μήπως έχει ορίσει η εκκλησία κάτι τέτοιο; Μήπως έκανε αυτήν τη ρύθμιση ο οίκος του Θεού; Τόσα κενά παρουσιάστηκαν σε διάφορα στοιχεία του εκκλησιαστικού έργου, τόσο άνθρωποι είχαν παρερμηνείες σχετικά με τον Θεό και δεν κατανοούσαν καθόλου την

αλήθεια, κι ωστόσο εσείς δεν ασχοληθήκατε μ' αυτά τα πράγματα. Αντιθέτως, καταβάλατε την προσπάθειά σας σε έναν τόσο ασήμαντο τομέα όπως η κουζίνα, εκπληρώνοντας την «ευθύνη» σας. Είστε πέρα ως πέρα ψευδοεπικεφαλής, είστε υποκριτές! Βρισκόσασταν ακριβώς μπροστά Μου και ελέγχατε την κατάσταση· τι καταλάβατε; Μήπως Με συμβουλευτήκατε; Άραγε εκφράζατε τη δική σας ιδέα ή τη δική Μου; Αν εκφράζατε τη δική Μου ιδέα, και σας είχα ζητήσει να τη μεταφέρετε, τότε αυτό που κάνατε θα ήταν σωστό. Θα ήταν ευθύνη σας. Αν εκφράζατε τη δική σας ιδέα και όχι τη δική Μου, και επιμένατε να εξαναγκάσετε τους άλλους να την ακούσουν και να την αποδεχθούν, ποια είναι η φύση αυτού; Πείτε Μου, δεν θα αηδίαζα από αυτό; Ήμουν εκεί ακριβώς, και δεν μπήκαν καν στον κόπο να Με ρωτήσουν τι φαγητά τρώω ή ποιες είναι οι απαιτήσεις Μου· απλώς πήραν αποφάσεις χωρίς την έγκρισή Μου και έδωσαν αυθαίρετα εντολές πίσω από την πλάτη Μου. Μήπως προσπαθούσαν να Μ' εκπροσωπήσουν; Πρόκειται για ψευδοεπικεφαλής που βγαίνουν εκτός ελέγχου και κάνουν κακά πράγματα, που παριστάνουν ότι είναι πνευματικοί, παριστάνουν ότι λαμβάνουν υπόψη το φορτίο του Θεού και παριστάνουν ότι κατανοούν την αλήθεια, ενώ κάνουν μόνο υποκριτικά πράγματα. Δεν είναι αυτό από μόνο του υπερβολικό; Δεν είναι ήδη πολύ αηδιαστικό και αποκρουστικό; (Ναι.) Αποκτήσατε καθόλου διορατικότητα; Πήρατε καθόλου διδάγματα από αυτό; Το καθένα από αυτά τα ζητήματα είναι πιο αηδιαστικό από το προηγούμενο, και υπάρχει κι άλλο ένα που είναι ακόμα πιο αηδιαστικό.

Αυτόν τον χειμώνα, ένας καλόκαρδος άνθρωπος Μου αγόρασε ένα «όμορφο» πανωφόρι με επένδυση από πούπουλο χήνας. Το πανωφόρι δεν ήταν όμορφο λόγω του χρώματός του ή του στυλ του, αλλά επειδή είχε υψηλή τιμή και εκλεκτή ποιότητα· ήταν ένα πολύτιμο αντικείμενο. Οι άπιστοι έχουν ένα ρητό: «Ένα πούπουλο που στάλθηκε από χιλιόμετρα μακριά: Το δώρο μπορεί να είναι μικρό, αλλά το συναίσθημα είναι βαθύ». Αυτό το πανωφόρι όχι μόνο έδειχνε βαθύ συναίσθημα, αλλά ήταν και πραγματικά πολύ ακριβό. Πριν δω το πανωφόρι, είχα ήδη ακούσει ότι ήταν κομψό, ότι ήταν κόκκινο, ότι είχε ωραίο σχέδιο και πλούσια αίσθηση. Είχα ακούσει γι' αυτό, άρα αναπόφευκτα κάποιοι είχαν ήδη δει το ίδιο το αντικείμενο· με άλλα λόγια, αρκετοί άνθρωποι το είχαν ήδη δει, το είχαν αξιολογήσει σε γενικές γραμμές και το είχαν εξετάσει από κοντά, λέγοντας πράγματα όπως: «Την ξέρω αυτήν τη μάρκα», «Το χρώμα είναι ωραίο, είναι πολύ όμορφο!» «Αφού το δεις, να το φέρεις και σ' εμένα να ρίξω μια ματιά», κι έτσι διαδόθηκαν τα νέα. Δεν ξέρω μετά από πόσο καιρό έφτασαν στ' αυτιά Μου αυτά τα νέα και έμαθα κάποια πράγματα γι' αυτό. Μπορείτε ν' αντιληφθείτε το πρόβλημα εδώ; Χωρίς να έχω δει Εγώ το πανωφόρι, είχε περάσει ήδη από διάφορα χέρια και είχε εκτεθεί για να το δουν πολλοί άλλοι άνθρωποι. Δεν είναι πρόβλημα αυτό; Μπορούν οι άνθρωποι έτσι απλά να κοιτάζουν, ν' αγγίζουν και να εκθέτουν τα υπάρχοντά Μου; (Όχι.) Υπάρχει κανένας που μπορούν ν' αγγίζουν και να κοιτάζουν έτσι απλά τα υπάρχοντά του οι άνθρωποι; (Κανείς δεν θα ήθελε να συμβεί αυτό και κανείς δεν θα έπρεπε να το κάνει αυτό.) Τότε, δεν θα έπρεπε τα δικά Μου υπάρχοντα να είναι ακόμα πιο απρόσιτα; Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Γιατί θα έπρεπε να είναι απρόσιτα; Είσαι δημόσιο πρόσωπο.

Η ιδιωτική ζωή των διασημοτήτων και των αστέρων δεν είναι πάντα εκτεθειμένη; Πού αθλούνται, πού κάνουν θεραπείες ομορφιάς, με ποιον έχουν επαφές, τι μάρκες φοράνε —δεν εκτίθενται όλα αυτά τα πράγματα; Τα δικά Σου γιατί να μην εκτεθούν;» Είμαι εγώ διασημότητα; Δεν είμαι διασημότητα κι εσύ δεν είσαι θαυμαστής Μου. Τι είσαι; Είσαι ένας συνηθισμένος άνθρωπος, ένα δημιούργημα και ένας διεφθαρμένος άνθρωπος. Εγώ ποιος είμαι; (Ο Θεός.) Δεν είμαι δημόσιο πρόσωπο· δεν είμαι υποχρεωμένος να εκθέτω τα πάντα σ' εσένα, να σου δίνω αναφορά για τα πάντα ή να σ' ενημερώνω για τα πάντα. Γιατί, λοιπόν, αγγίζεις κάτι που Μου ανήκει; Δεν είναι αηδιαστική αυτή η πράξη; Μήπως σου ανέθεσα να κοιτάξεις και να ελέγξεις αυτό το αντικείμενο που Μου ανήκει; Όχι. Κι ωστόσο, κάποιοι άνθρωποι τόλμησαν να το πάρουν και να το δουν έτσι απλά με τόσο θράσος, και μάλιστα να το περιφέρουν εδώ κι εκεί. Ποιος σου έδωσε το δικαίωμα να το περιφέρεις εδώ κι εκεί; Μήπως έχεις αυτήν την υποχρέωση; Αν δεν πιστεύεις στον Θεό, τότε είμαστε ξένοι μεταξύ μας. Ο λόγος που σε ξέρω είναι ότι πιστεύεις στον Θεό, αλλά δεν ξέρω πώς είναι η οικογένειά σου, η καθημερινότητά σου ή η οικονομική σου κατάσταση και δεν με νοιάζει να μάθω. Μήπως έχουμε κοντινή σχέση; Δεν είμαι ο καλύτερος φίλος σου, ο κολλητός σου ή ο σύντροφός σου. Δεν έχουμε οικειότητα μεταξύ μας και δεν έχουμε φτάσει στο σημείο να μπορείς να ψάχνεις ανοιχτά οτιδήποτε δικό Μου. Άραγε, εσύ θα Με άφηνες να ψάχνω όλα σου τα υπάρχοντα και να τα εμφανίζω σε όλους για να τα δουν και να τ' αγγίζουν; Ακόμη κι όταν φέρνεις στο σπίτι σου κάτι από την αγορά, αυτό πρέπει να πλυθεί πολλές φορές για ν' απολυμανθεί! Δεν είναι αηδιαστικά τα πράγματα που έχουν αγγίξει άλλοι άνθρωποι έτσι αδιάφορα; Δεν έχεις αποτύχει να φερθείς σαν ξένος; Ποιος σου ανέθεσε να επιθεωρήσεις το πανωφόρι Μου; Μήπως Εγώ σ' εμπιστεύομαι; Άραγε, έπλυνες τα χέρια σου πριν αγγίξεις έτσι απερίσκεπτα το πανωφόρι Μου; Δεν είναι λογικό να Με αηδιάζεις; Άραγε, σου είναι ξεκάθαρο αυτό; Γιατί είσαι τόσο ξεδιάντροπος; Υστερείς πολύ σε λογική! Πιστεύεις στον Θεό αρκετά χρόνια και έχεις ακούσει πάρα πολλά κηρύγματα· πώς γίνεται να μην έχεις ούτε λίγη λογική; Ν' ανοίγουν έτσι αδιάφορα τις προσφορές που ανήκουν στον Θεό, ν' αγγίζουν εντελώς απροβλημάτιστα τα ρούχα Του, πράγματα που Του ανήκουν· τι είδους πρόβλημα είναι αυτό; Όταν βλέπω ότι έχει ανοιχτεί και πεταχτεί η συσκευασία αυτών των αντικειμένων, πώς είναι δυνατόν να μη νιώσω θυμό; Μ' αηδιάζουν αυτά τα πράγματα και απεχθάνομαι αυτούς τους ανθρώπους. Δεν θέλω να τους ξαναδώ και σίγουρα δεν θέλω να έχω επαφές με τέτοιους ανθρώπους, που είναι χειρότεροι από γουρούνια και σκυλιά! Να θυμάσαι ότι κάθε άνθρωπος έχει αξιοπρέπεια, πόσο μάλλον Εγώ. Μην ανακατεύεσαι με πράγματα που Μου ανήκουν, διαφορετικά θα σε απεχθάνομαι και θα σε αποστρέφομαι!

Επιφανειακά, μπορεί οι ψευδοεπικεφαλής να μη διαπράττουν μεγάλο κακό ή να μην είναι ξεκάθαρα πονηροί και κακούργοι. Ωστόσο, το πιο αποκρουστικό χαρακτηριστικό τους είναι ότι, ενώ μπορούν να δουν ότι υπάρχει αληθινό έργο που πρέπει να γίνει, δεν το κάνουν· ότι, ενώ ξέρουν πολύ καλά ότι δεν μπορούν να λύσουν προβλήματα, δεν αναζητούν την αλήθεια· ότι, ενώ βλέπουν κακούς ανθρώπους που προκαλούν

αναστάτωση, δεν τους χειρίζονται, αλλά αντιθέτως απλώς ασχολούνται με εξωτερικές γενικές υποθέσεις. Παρακολουθούν στενά και χειρίζονται με ακρίβεια δευτερεύοντα και ασήμαντα ζητήματα, αλλά δεν κάνουν καθόλου έργο που σχετίζεται με τη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού ούτε ενδιαφέρονται για διάφορα ζητήματα που πάνε κόντρα στις αλήθεια-αρχές. Αντιθέτως, κάνουν μόνο έργο που δεν σχετίζεται με την αλήθεια. Είναι πέρα ως πέρα ψευδοεπικεφαλής. Οι ψευδοεπικεφαλής είναι εντελώς ανίδεοι σε ό,τι έχει να κάνει με τις αλήθεια-αρχές που εμπλέκονται στα διάφορα ζητήματα του εκκλησιαστικού έργου. Αν οι ψευδοεπικεφαλής αξιολογηθούν με βάση τις αρχές και τα πρότυπα των επικεφαλής και των εργατών, είναι ανόητοι και ηλίθιοι. Όσο σοβαρά κι αν είναι τα προβλήματα που προκύπτουν στο έργο της εκκλησίας, οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να τα δουν ούτε να τα επιλύσουν, ακόμα κι αν συμβούν κάτω από τη μύτη τους· πρέπει ο Άνωθεν να έρθει και να λύσει ο ίδιος αυτά τα προβλήματα. Δεν είναι ψευδοεπικεφαλής αυτοί οι άνθρωποι; (Ναι.) Είναι όντως ψευδοεπικεφαλής. Για παράδειγμα, στο κειμενικό έργο της εκκλησίας, το ποια βιβλία πρέπει να διορθωθούν και ποια πρέπει να μεταφραστούν είναι εργασίες ζωτικής σημασίας για την εκκλησία. Άραγε, υπάρχουν αρχές για τον τρόπο διόρθωσης και μετάφρασης των βιβλίων; Αυτό το έργο έχει οπωσδήποτε αρχές, βασίζεται σε μεγάλο βαθμό σε αρχές και απαιτεί πραγματικά συγκεκριμένη συναναστροφή και καθοδήγηση· όμως, οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να κάνουν αυτό το έργο. Όταν βλέπουν τους αδελφούς και τις αδελφές απασχολημένους με τα καθήκοντά τους, λένε προσπονητά: «Το κειμενικό έργο και το μεταφραστικό έργο είναι πολύ σημαντικά. Θα πρέπει να προσπαθήσετε ολόψυχα να κάνετε καλά αυτό το έργο, κι οποιαδήποτε ζητήματα έχετε θα τα λύσω εγώ». Όταν, όμως, κάποιος θέτει όντως ένα ζήτημα, αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής λένε: «Δεν το κατανοώ αυτό το ζήτημα. Είμαι ανίδεος σε ό,τι αφορά τη μετάφραση ξένων γλωσσών. Προσευχήσου στον Θεό και αναζήτησε από Εκείνον». Όταν κάποιος θέτει ένα άλλο ζήτημα και ρωτάει: «Δεν μπορούμε να βρούμε κατάλληλους ανθρώπους για τη μετάφραση ορισμένων γλωσσών. Τι πρέπει να κάνουμε γι' αυτό;» οι ψευδοεπικεφαλής απαντούν: «Είμαι ανίδεος σ' αυτό το ζήτημα. Να το χειριστείτε μόνοι σας». Μπορεί να λυθεί το πρόβλημα με τέτοια λόγια; Βρίσκουν μια δικαιολογία για να συγκαλύψουν το γεγονός ότι δεν κάνουν το έργο τους, λέγοντας: «Είμαι ανίδεος· δεν κατανοώ αυτό το επάγγελμα», κι έτσι ν' αποφύγουν το πρόβλημα που οφείλουν να λύσουν. Έτσι εργάζονται οι ψευδοεπικεφαλής. Όταν κάποιος θέτει ένα ερώτημα, οι ψευδοεπικεφαλής λένε: «Προσευχηθείτε στον Θεό και αναζητήστε από Εκείνον· δεν κατανοώ αυτό το επάγγελμα, αλλά εσείς το κατανοείτε». Μπορεί να φαίνεται ότι δείχνουν ταπεινότητα, αφού παραδέχονται ότι είναι ανίκανοι και δεν κατανοούν το επάγγελμα, αλλά, στην πραγματικότητα, δεν μπορούν καθόλου να επιτελέσουν το έργο της ηγεσίας. Φυσικά, το να είναι κανείς επικεφαλής δεν σημαίνει απαραίτητα ότι μπορεί να κατανοήσει κάθε είδος επαγγέλματος. Θα πρέπει, όμως, να συναναστρέφεται με σαφήνεια πάνω στις αλήθεια-αρχές που είναι αναγκαίες για να λυθούν τα προβλήματα, ανεξάρτητα από το είδος του επαγγέλματος με το οποίο σχετίζονται αυτά. Από τη στιγμή που οι άνθρωποι

κατανοούν τις αλήθεια-αρχές, μπορούν αντίστοιχα να επιλυθούν και τα προβλήματα. Προκείμενου οι ψευδοεπικεφαλής να αποφύγουν να συναναστραφούν πάνω στις αλήθεια-αρχές για την επίλυση προβλημάτων, λένε την εξής δικαιολογία: «Είμαι αμύητος σε αυτό· δεν κατανοώ αυτό το επάγγελμα». Δεν κάνουν έτσι, όμως, αληθινό έργο. Αν οι ψευδοεπικεφαλής χρησιμοποιούν συνέχεια τη δικαιολογία «Είμαι αμύητος σε αυτό· δεν κατανοώ αυτό το επάγγελμα» για να αποφύγουν να λύσουν προβλήματα, τότε δεν είναι κατάλληλοι για το έργο του επικεφαλής. Το καλύτερο που έχουν να κάνουν είναι να παραιτηθούν και να αφήσουν κάποιον άλλον να πάρει τη θέση τους. Διαθέτουν, όμως, οι ψευδοεπικεφαλής αυτό το είδος λογικής; Θα είναι ικανοί να παραιτηθούν; Δεν θα είναι. Μάλιστα, σκέφτονται: «Γιατί λένε πως δεν κάνω κανένα έργο; Οργανώνω συναθροίσεις κάθε μέρα, κι είμαι τόσο απασχολημένος που δεν μπορώ ούτε να γευματίσω στην ώρα μου· άσε που και κοιμάμαι και λιγότερο. Ποιος λέει ότι τα προβλήματα δεν λύνονται; Οργανώνω συναθροίσεις και συναναστρέφομαι μαζί τους, ενώ εντοπίζω γι' αυτούς και χωρία με τα λόγια του Θεού». Ας υποθέσουμε ότι τους ρωτάς: «Κάποιος είπε ότι δεν μπορεί να βρει κατάλληλους μεταφραστές για κάποιες γλώσσες. Πώς έλυσες αυτό το συγκεκριμένο πρόβλημα;» Εκείνοι θα πουν: «Του είπα ότι δεν κατανοώ αυτό το επάγγελμα και του ζήτησα να το συζητήσει και να το χειριστεί μόνος του». Τότε, τους ρωτάς: «Αυτό το πρόβλημα έχει να κάνει με τη δαπάνη των προσφορών και με την εξέλιξη του εκκλησιαστικού έργου. Δεν μπορεί να πάρει αποφάσεις μόνος του, πρέπει εσύ να κάνεις κουμάντο και να βρεις τις αλήθεια-αρχές για να λύσεις το πρόβλημα. Το έκανες αυτό;» Εκείνοι θα απαντήσουν: «Πώς δεν το έκανα; Δεν έχω καθυστερήσει κανένα έργο. Αν δεν υπάρχει κανείς να μεταφράσει σ' αυτήν τη γλώσσα, τότε απλώς θα πρέπει να γίνει μετάφραση σε άλλη γλώσσα!» Βλέπεις, οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να κάνουν πραγματικό έργο και παρ' όλα αυτά συνεχίζουν να λένε ένα σωρό δικαιολογίες. Είναι στ' αλήθεια ξεδιάντροπο και αηδιαστικό! Έχεις πολύ χαμηλό επίπεδο, δεν κατανοείς κανένα επάγγελμα ούτε αντιλαμβάνεσαι τις αλήθεια-αρχές που αφορούν κάθε πτυχή του επαγγελματικού έργου· σε τι χρησιμεύει να σε έχουμε ως επικεφαλής; Είσαι απλώς ανόητος και άχρηστος! Αφού δεν μπορείς να κάνεις καθόλου αληθινό έργο, γιατί συνεχίζεις να υπηρετείς ως επικεφαλής της εκκλησίας; Απλούστατα δεν έχεις ίχνος λογικής. Απ' τη στιγμή που δεν έχεις αυτεπίγνωση, θα πρέπει να ακούς την ανατροφοδότηση από τον εκλεκτό λαό του Θεού και να αξιολογείς κατά πόσο πληροίς τα πρότυπα για να είσαι επικεφαλής. Κι όμως, οι ψευδοεπικεφαλής δεν τα σκέφτονται ποτέ αυτά. Ανεξάρτητα απ' το πόσο έχει καθυστερήσει το έργο της εκκλησίας και πόση ζημιά έχει προκληθεί στη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού στα τόσα χρόνια που υπηρετούν ως επικεφαλής, δεν τους νοιάζει. Αυτή είναι η άσχημη όψη των πέρα για πέρα ψευδοεπικεφαλής.

Σκεφτείτε πώς χειρίζονται το έργο τους οι επικεφαλής και οι εργάτες. Αντιστοιχεί καθόλου σ' αυτό που σας είπα μόλις; Υπάρχει κανείς που δεν κάνει αληθινό έργο και που μπορείς να διακρίνεις ότι είναι ψευδοεπικεφαλής; Αν διακρίνεις ότι είναι ψευδοεπικεφαλής, πρέπει στο εξής να πάψεις να τον αντιμετωπίζεις πλέον ως επικεφαλής· πρέπει να τον

αντιμετωπίζεις όπως φέρεσαι σε οποιονδήποτε άλλον άνθρωπο. Αυτή είναι η ακριβής αρχή άσκησης. Κάποιοι μπορεί ν' αναρωτηθούν: «Αυτό σημαίνει να κάνουμε διακρίσεις εναντίον τους, να τους απαξιώνουμε και να τους αποκλείουμε επειδή είναι ψευδοεπικεφαλής;» Όχι. Δεν μπορούν να κάνουν αληθινό έργο, μπορούν μόνο ν' αναφέρουν κάποια λόγια και δόγματα, καθώς και κενές κουβέντες για να υπεκφεύγουν και να σε παραμυθιάζουν. Αυτό αποδεικνύει ένα γεγονός: ότι δεν είναι επικεφαλής σου. Δεν χρειάζεται να ζητάς οδηγίες από αυτούς για οποιοδήποτε πρόβλημα ή οποιαδήποτε δυσκολία συναντάς στο έργο σου. Αν είναι απαραίτητο, μπορείτε να τους παρακάμψετε, αναφέροντας το πρόβλημα στον Άνωθεν και ζητώντας τη δική Του συμβουλή για το πώς θα το χειριστείτε και θα το επιλύσετε. Σας έχω διδάξει το μονοπάτι άσκησης, αλλά το πώς θα ενεργήσετε εξαρτάται από εσάς. Δεν είπα ποτέ ότι όλοι οι επικεφαλής είναι προκαθορισμένοι από τον Θεό, ότι πρέπει να τους ακούς και να τους υπακούς, και ότι πρέπει να τους ακούς ακόμη κι αν διακρίνεις ότι είναι ψευδοεπικεφαλής. Ποτέ δεν σου είπα κάτι τέτοιο. Το θέμα της τωρινής μου συναναστροφής είναι το πώς να διακρίνει κανείς τους ψευδοεπικεφαλής. Όταν διακρίνεις ότι κάποιος είναι ψευδοεπικεφαλής, αν όσα λέει είναι σωστά και συνάδουν με την αλήθεια, μπορείς να τα αποδέχεσαι και να υπακούς σ' αυτά. Ωστόσο, αν δεν μπορεί να λύσει ένα πρόβλημα, και υπεκφεύγει και σε παραμυθιάζει, επηρεάζοντας την πρόοδο του έργου, τότε δεν είσαι αναγκασμένος ν' αποδεχθείς την ηγεσία του. Αν μπορείτε να καταλάβετε μόνοι σας τις αρχές, τότε θα πρέπει να ενεργείτε σύμφωνα με αυτές. Αν δεν μπορείτε να συλλάβετε τις αρχές, είστε αβέβαιοι ή δεν είστε σίγουροι γι' αυτές, τότε πρέπει ν' αναζητήσετε την αλήθεια και να συζητήσετε μεταξύ σας για να χειριστείτε το πρόβλημα. Αν το συζητήσετε και ακόμα δεν μπορείτε να πάρετε μια απόφαση, ν' αναφέρετε το πρόβλημα στον Άνωθεν και να ζητήσετε τη συμβουλή του γι' αυτό. Όλοι αυτοί οι τρόποι αντιμετώπισης των προβλημάτων είναι καλοί· δεν υπάρχουν δυσκολίες που δεν μπορούν να λυθούν.

Ας ολοκληρώσουμε σ' αυτό το σημείο τη σημερινή μας συναναστροφή. Γεια σας!

16 Ιανουαρίου 2021

ΟΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΩΝ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ (3)

Σημείο τρίτο: Να συναναστρέφονται σχετικά με τις αλήθεια-αρχές που θα πρέπει να γίνουν κατανοητές, ώστε να εκτελείται σωστά το κάθε καθήκον (Μέρος δεύτερο)

Στην προηγούμενη συνάθροιση, συναναστραφήκαμε κι άλλο πάνω στη δεύτερη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών, αναφέροντας ποιες είναι οι δυσκολίες της ζωής-εισόδου και εκθέτοντας κάποιες πρακτικές και εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής. Έπειτα, συζητήσαμε διάφορα ζητήματα που έχουν να κάνουν με την τρίτη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών —να συναναστρέφονται σχετικά με τις αλήθεια-αρχές που θα πρέπει να γίνουν κατανοητές, ώστε να εκτελείται σωστά το κάθε καθήκον— και εκθέσαμε και αναλύσαμε πού εκδηλώνεται η έννοια του «ψεύδους» των ψευδοεπικεφαλής μέσα από τις στάσεις, τις πρακτικές και τις εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής σ' αυτά τα ζητήματα· με άλλα λόγια, τις εκδηλώσεις που δείχνουν πώς αποτυγχάνουν οι ψευδοεπικεφαλής να εκπληρώσουν τις ευθύνες τους ως επικεφαλής. Παρακαλώ, απαριθμήστε αυτά τα ζητήματα. (Ένα από αυτά αφορούσε το τύπωμα βιβλίων με τα λόγια του Θεού. Εκείνος ο ψευδοεπικεφαλής δεν έκανε συγκεκριμένο έργο, απλώς ανέφερε δόγματα με τρόπο κενό. Επίσης, δεν συναναστράφηκε συγκεκριμένα πάνω στις αλήθεια-αρχές ούτε έκανε το παραμικρό αληθινό έργο.) Σ' αυτό το ζήτημα, εκείνος ο ψευδοεπικεφαλής δεν έκανε αληθινό έργο, απέτυχε να εκπληρώσει τις ευθύνες του ως επικεφαλής και εργάτης, και δεν συναναστράφηκε ξεκάθαρα πάνω στις επαγγελματικές απαιτήσεις, τις συγκεκριμένες αρχές και τα σημεία που έπρεπε να ληφθούν υπόψη σε σχέση με το έργο. Απλώς φώναξε κάποια συνθήματα και ξεστόμισε κάποια κενά λόγια, και τότε θεώρησε ότι τα πήγε μια χαρά. Τι άλλο συζητήσαμε; (Ήταν επίσης το περιστατικό της αγοράς ενός παλτού από πούμπουλο χήνας για τον Θεό.) Ποιο πρόβλημα εξέθεσε αυτό το περιστατικό σε σχέση με τους ψευδοεπικεφαλής; (Εξέθεσε το γεγονός ότι οι ψευδοεπικεφαλής δεν κάνουν αληθινό έργο, και ότι δεν έχουν καθόλου ανθρώπινη φύση και λογική.) Όταν κάποιος Μου αγόρασε ένα ρούχο, αυτοί οι επικεφαλής βοήθησαν να γίνουν έλεγχοι σ' αυτό· μήπως αυτό είναι μέρος του έργου που θα έπρεπε να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες; (Όχι, δεν είναι.) Έκαναν έργο που δεν όφειλαν· ποιο είναι το πρόβλημα σ' αυτό; (Δεν ασχολήθηκαν με το έργο που έχουν να κάνουν.) Αυτή είναι μια εκδήλωση των ψευδοεπικεφαλής. Πρώτον, αυτό εξέθεσε το γεγονός ότι οι ψευδοεπικεφαλής δεν ασχολούνται με το έργο τους, και δεύτερον, εξέθεσε το γεγονός ότι δεν έχουν λογική και ότι κάνουν μόνο αηδιαστικά πράγματα που υστερούν σε λογική και σε ανθρώπινη φύση. Εσείς απλώς θυμάστε τα παραδείγματα, αλλά δεν έχετε διακρίνει τα ζητήματα που θέλουν ν' αναδείξουν αυτά τα παραδείγματα ούτε την ουσία των ζητημάτων που αποσκοπούν ν' αναλύσουν. Ποια άλλα παραδείγματα έδωσα για το γεγονός ότι οι ψευδοεπικεφαλής δεν ασχολούνται με το έργο που έχουν να κάνουν; (Είπες το παράδειγμα

του ζαχαροπλάστη που έφτιαχνε συνεχώς γλυκά για τον Θεό. Ο Θεός τού είπε να μην το κάνει, αλλά οι επικεφαλής και οι εργάτες συνέχισαν να του το επιτρέπουν, και μάλιστα δοκίμαζαν οι ίδιοι τα γλυκά.) Ποια προβλήματα των ψευδοεπικεφαλής εξέθεσε αυτό το παράδειγμα; (Το γεγονός ότι δεν ασχολούνται με το έργο που έχουν να κάνουν ούτε κάνουν το έργο που θα έπρεπε να κάνουν, και επιμένουν να κάνουν έργο που δεν θα έπρεπε.) Πρωτίστως, εξέθεσε το γεγονός ότι οι ψευδοεπικεφαλής δεν ασχολούνται με το έργο που έχουν να κάνουν και δεν μπορούν να συλλάβουν το επίκεντρο και το σημείο εστίασης του έργου τους. Επιπλέον, οι ψευδοεπικεφαλής έχουν ένα σοβαρό πρόβλημα. Ποιο είναι αυτό; (Δεν υπακούν στα λόγια του Θεού ούτε υλοποιούν το έργο σύμφωνα με τις απαιτήσεις του Θεού.) Θέλει κανείς άλλος να προσθέσει κάτι; (Παριστάνουν ότι είναι πνευματικοί και ότι λαμβάνουν υπόψη το φορτίο του Θεού, αλλά, στην πραγματικότητα, απλώς βγαίνουν εκτός ελέγχου και κάνουν κακά πράγματα.) Αυτό είναι άλλο ένα από τα προβλήματά τους. Άλλος κανείς; (Προτού ενεργήσουν, δεν προσπαθούν να κατανοήσουν τις απαιτήσεις του Θεού· αντιθέτως, χρησιμοποιούν τις δικές τους φαντασιοκοπίες για ν' αντικαταστήσουν τις επιθυμίες του Θεού.) Αυτό εμπίπτει στην κατηγορία της έλλειψης λογικής. Άλλος κανείς; (Ο τρόπος με τον οποίο οι ψευδοεπικεφαλής προσέγγισαν το ζήτημα της αγοράς ενός ρούχου για τον Θεό αποκάλυψε ότι δεν έχουν κανονική ανθρώπινη φύση.) Ποια πτυχή της κανονικής ανθρώπινης φύσης τούς λείπει; Δεν κατανοούν τους κανόνες συμπεριφοράς και δεν έχουν τρόπους. Έτσι δεν είναι; (Ναι.) Ουσιαστικά, τα πράγματα που αναφέρατε είναι δευτερεύοντα· ποιο είναι το κύριο ζήτημα; Μόλις αυτοί οι άνθρωποι γίνονται επικεφαλής, θέλουν ν' απολαμβάνουν τα οφέλη της θέσης τους, καθώς και ειδική μεταχείριση, και ποθούν τις ανέσεις. Για παράδειγμα, θέλουν να φάνε λίγα γλυκά, κι όταν βλέπουν ότι κάποιος είναι καλός στη μαγειρική, σκέφτονται να δοκιμάσουν το φαγητό που φτιάχνει, για να ικανοποιήσουν τις ορέξεις τους. Είναι ήδη εμετικό το γεγονός ότι δεν ασχολούνται με το έργο που έχουν να κάνουν ούτε κάνουν αληθινό έργο, αλλά, σαν να μην έφτανε αυτό, ποθούν τις ανέσεις και τις απολαύσεις της λαιμαργίας. Με το πρόσχημα ότι κάνουν γευστικές δοκιμές και ελέγχους για τον Θεό, ικανοποιούν τις δικές τους λαίμαργες επιθυμίες, ενδίδοντας στα οφέλη της θέσης τους. Όλες αυτές είναι εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής. Ενώ αυτές οι εκδηλώσεις δεν μπορούν να χαρακτηριστούν κακόβουλες ή μοχθηρές σε σύγκριση με τη διάθεση-ουσία των αντίχριστων, η ανθρώπινη φύση των επικεφαλής αρκεί για ν' αηδιάσουν οι άνθρωποι. Ως προς τον χαρακτήρα τους, υστερούν σε συνείδηση και λογική· η ανθρώπινη φύση τους είναι πολύ ευτελής και αχρεία, και έχουν έλλειψη ακεραιότητας. Από αυτά τα παραδείγματα, μπορεί να παρατηρήσει κανείς ότι οι ψευδοεπικεφαλής δεν κάνουν αληθινό έργο. Αυτό είναι γεγονός.

Οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να συναναστραφούν πάνω στις αρχές της εκτέλεσης έργου

Σήμερα, θα συνεχίσουμε να εκθέτουμε τις διάφορες εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής, με βάση τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών. Οι ψευδοεπικεφαλής είναι κατά

βάση ανίκανοι να κάνουν ουσιαστικό, καίριο εκκλησιαστικό έργο. Χειρίζονται μόνο κάποιες απλές, γενικές υποθέσεις· το έργο τους δεν έχει καίριο κι αποφασιστικό ρόλο στο συνολικό έργο της εκκλησίας και δεν παράγει αληθινά αποτελέσματα. Κατά κύριο λόγο, η συναναστροφή τους απλώς καλύπτει κάποια τετριμμένα και κοινότοπα θέματα· περιλαμβάνει όλο χιλιοειπωμένα λόγια και δόγματα, και είναι απίστευτα κενή, γενικόλογη και χωρίς λεπτομέρειες. Η συναναστροφή τους περιλαμβάνει μόνο πράγματα τα οποία οι άνθρωποι μπορούν να κατανοήσουν διαβάζοντας κάτι με την κυριολεκτική του σημασία. Αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να λύσουν τα αληθινά προβλήματα που αντιμετωπίζει ο εκλεκτός λαός του Θεού στη ζωή-είσοδό του· ακόμα λιγότερο ικανοί είναι συγκεκριμένα στο να εξαλείψουν τις αντιλήψεις, τις φαντασιοκοπίες και τις αποκαλύψεις διεφθαρμένων διαθέσεων των ανθρώπων. Το κύριο ζήτημα είναι ότι οι ψευδοεπικεφαλής πολύ απλά δεν μπορούν να επωμιστούν το ζωτικής σημασίας έργο που τους αναθέτει ο οίκος του Θεού, όπως το ευαγγελικό έργο, το έργο παραγωγής ταινιών ή το κειμενικό έργο. Συγκεκριμένα, όταν πρόκειται για έργο που έχει να κάνει με επαγγελματικές γνώσεις, οι ψευδοεπικεφαλής, ενώ μπορεί να γνωρίζουν πολύ καλά ότι είναι ανίκανοι σ' αυτούς τους τομείς, δεν τους μελετούν ούτε κάνουν έρευνα, πόσο μάλλον είναι σε θέση να δώσουν στους άλλους συγκεκριμένες κατευθύνσεις ή να λύσουν τυχόν προβλήματα που σχετίζονται μ' αυτούς τους τομείς. Κι ωστόσο, εξακολουθούν ξεδιάντροπα να πραγματοποιούν συναθροίσεις, να μιλούν ακατάπαυστα για κενές θεωρίες και ν' αναφέρουν λόγια και δόγματα. Οι ψευδοεπικεφαλής γνωρίζουν πολύ καλά ότι δεν μπορούν να κάνουν τέτοιου είδους έργο, κι ωστόσο παριστάνουν τους ειδικούς, ενεργούν με έπαρση και χρησιμοποιούν πάντα βαρυσήμαντα δόγματα για να επιπλήττουν τους άλλους. Δεν μπορούν ν' απαντήσουν στις ερωτήσεις κανενός, κι ωστόσο βρίσκουν προσχήματα και δικαιολογίες για να επιπλήττουν τους άλλους, ρωτώντας τους γιατί δεν μαθαίνουν το επάγγελμα, γιατί δεν αναζητούν την αλήθεια και γιατί δεν μπορούν να επιλύσουν μόνοι τους τα προβλήματά τους. Αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής, αν και είναι ανίκανοι σ' αυτούς τους τομείς και δεν μπορούν να επιλύσουν κανένα πρόβλημα, κάνουν αφ' υψηλού διάλεξη στους άλλους. Με την πρώτη ματιά, φαίνονται στους άλλους πολύ απασχολημένοι, σαν να μπορούν να κάνουν πολύ έργο και σαν να είναι πολύ ικανοί, αλλά, στην πραγματικότητα, δεν είναι τίποτα. Είναι ξεκάθαρο ότι οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να κάνουν αληθινό έργο, κι ωστόσο απασχολούνται μ' ενθουσιασμό και λένε πάντα τις ίδιες κοινοτοπίες στις συναθροίσεις, επαναλαμβάνονται ξανά και ξανά, χωρίς να μπορούν να λύσουν ούτε ένα αληθινό πρόβλημα. Οι άνθρωποι μπουχτίζουν μ' αυτό και δεν μπορούν να διαπαιδαγωγηθούν καθόλου απ' αυτό. Το έργο αυτού του είδους είναι φοβερά ανεπαρκές και δεν αποφέρει κανένα αποτέλεσμα. Έτσι εργάζονται οι ψευδοεπικεφαλής και λόγω αυτού καθυστερεί το έργο της εκκλησίας. Κι ωστόσο, οι ψευδοεπικεφαλής πιστεύουν ότι κάνουν σπουδαίο έργο και ότι είναι πολύ ικανοί, όταν στην πραγματικότητα δεν έχουν κάνει καλά έστω και μία πτυχή του εκκλησιαστικού έργου. Δεν ξέρουν αν ανταποκρίνονται στα πρότυπα οι επικεφαλής και οι εργάτες που εμπίπτουν στο πεδίο της αρμοδιότητάς τους ούτε ξέρουν

αν οι επικεφαλής και οι επιβλέποντες διαφόρων ομάδων μπορούν να επωμιστούν το έργο τους, και ούτε νοιάζονται ούτε ρωτούν αν έχουν προκύψει προβλήματα στους αδελφούς και στις αδελφές κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους. Με λίγα λόγια, οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να λύσουν κανένα πρόβλημα στο έργο τους, κι ωστόσο παραμένουν έντονα απασχολημένοι. Από την οπτική των άλλων ανθρώπων, οι ψευδοεπικεφαλής είναι σε θέση να υπομείνουν κακουχίες, είναι πρόθυμοι να πληρώσουν ένα τίμημα και περνούν την κάθε μέρα τρέχοντας εδώ κι εκεί. Όταν έρχεται η στιγμή του φαγητού, πρέπει να τους φωνάξει κάποιος για να έρθουν στο τραπέζι, και πηγαίνουν πολύ αργά για ύπνο. Κι ωστόσο, τ' αποτελέσματα του έργου τους απλώς δεν είναι καλά. Αν δεν κοιτάξεις προσεκτικά, με την πρώτη ματιά θα φαίνεται ότι ολοκληρώνονται όλα τα στοιχεία του έργου και ότι όλοι είναι απασχολημένοι με την εκτέλεση των καθηκόντων τους, αλλά αν παρατηρούσες στενά και σχολαστικά, και επιθεωρούσες σοβαρά το έργο, θ' αποκαλυπτόταν η πραγματική κατάσταση. Κάθε στοιχείο του έργου που εμπίπτει στο πεδίο της αρμοδιότητάς τους είναι ένα χάος· δεν έχει καμία δομή ούτε τάξη. Υπάρχουν προβλήματα —ή ακόμη και κενά— σε κάθε έργο. Η εμφάνιση αυτών των προβλημάτων σχετίζεται με το γεγονός ότι οι ψευδοεπικεφαλής δεν κατανοούν τις αλήθεια-αρχές και ενεργούν με βάση τις δικές τους αντιλήψεις και φαντασιοκοπίες, καθώς και με ενθουσιασμό. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν συναναστρέφονται ποτέ πάνω στις αλήθεια-αρχές ούτε αναζητούν ποτέ την αλήθεια για να λύσουν προβλήματα. Είναι ξεκάθαρο ότι δεν έχουν πνευματική κατανόηση και ότι δεν μπορούν να κάνουν ηγετικό έργο· μπορούν μόνο να ξεστομίζουν λόγια και δόγματα, και δεν κατανοούν καθόλου την αλήθεια, μα παρ' όλα αυτά προσποιούνται ότι γνωρίζουν πράγματα που δεν γνωρίζουν και προσπαθούν να παραστήσουν τους ειδικούς. Το μόνο έργο που κάνουν είναι ν' ακολουθούν τις τυπικές διαδικασίες. Όταν προκύπτει ένα πρόβλημα, εφαρμόζουν τυφλά κανονισμούς. Απλώς ενεργούν στα τυφλά με φούρια και βιασύνη και χωρίς να παράγουν αληθινά αποτελέσματα. Επειδή αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής δεν κατανοούν τις αλήθεια-αρχές, κι απλώς ξεστομίζουν λόγια και δόγματα και συμβουλεύουν τους άλλους να τηρούν κανονισμούς, η πρόοδος κάθε κομματιού του εκκλησιαστικού έργου επιβραδύνεται και δεν επιτυγχάνονται σαφή αποτελέσματα. Όταν ένας ψευδοεπικεφαλής έχει εργαστεί για κάποιο χρονικό διάστημα, η πιο εμφανής συνέπεια είναι ότι οι περισσότεροι άνθρωποι δεν μπορούν να κατανοήσουν την αλήθεια, δεν ξέρουν πώς να διακρίνουν όποτε κάποιος αποκαλύπτει διαφθορά ή διαμορφώνει αντιλήψεις, και σίγουρα δεν κατανοούν τις αλήθεια-αρχές που θα πρέπει να τηρούν όταν κάνουν το καθήκον τους. Και εκείνοι που εκτελούν το καθήκον τους και εκείνοι που δεν το εκτελούν είναι όλοι ληθαργικοί, αχαλίνωτοι και απείθαρχοι, και αποδιοργανωμένοι σαν διασκορπισμένη άμμος. Οι περισσότεροι μπορεί να είναι σε θέση ν' αναφέρουν κάποια λόγια και δόγματα, αλλά όσο κάνουν τα καθήκοντά τους, απλώς ακολουθούν κανονισμούς· δεν ξέρουν πώς ν' αναζητήσουν την αλήθεια για να λύσουν προβλήματα. Εφόσον οι ίδιοι οι ψευδοεπικεφαλής δεν ξέρουν πώς ν' αναζητήσουν την αλήθεια για να λύσουν προβλήματα, πώς είναι δυνατόν να οδηγήσουν τους άλλους να το κάνουν; Ό,τι κι αν

συμβεί στους άλλους ανθρώπους, οι ψευδοεπικεφαλής μπορούν μόνο να τους παροτρύνουν, λέγοντας: «Πρέπει να λαμβάνουμε υπόψη τις προθέσεις του Θεού!» «Πρέπει να είμαστε αφοσιωμένοι στην εκτέλεση των καθηκόντων μας!» «Όταν μας συμβαίνει κάτι, πρέπει να ξέρουμε πώς να προσευχηθούμε και πρέπει ν' αναζητούμε τις αλήθεια-αρχές!» Οι ψευδοεπικεφαλής φωνάζουν συχνά αυτά τα συνθήματα και τα δόγματα, κι αυτό δεν αποφέρει καθόλου αποτελέσματα. Οι άνθρωποι, ακόμη κι αφού τους ακούσουν, δεν κατανοούν τι είναι οι αλήθεια-αρχές και δεν έχουν μονοπάτι άσκησης. Σ' επιφανειακό επίπεδο, οι άνθρωποι προσεύχονται όταν τους συμβαίνει κάτι, και επιθυμούν να είναι αφοσιωμένοι στην εκτέλεση των καθηκόντων τους, αλλά κανείς τους δεν κατανοεί ζητήματα όπως τι πρέπει να κάνει για να είναι αφοσιωμένος, πώς πρέπει να προσεύχεται για να κατανοήσει τις προθέσεις του Θεού και πώς πρέπει ν' αναζητεί όταν αντιμετωπίζει ένα ζήτημα, προκειμένου ν' αποκτήσει κατανόηση των αλήθεια-αρχών. Όταν ρωτούν τους ψευδοεπικεφαλής, εκείνοι λένε: «Όταν σου συμβαίνει κάτι, να διαβάζεις περισσότερο τα λόγια του Θεού, να προσεύχεσαι περισσότερο και να συναναστρέφεσαι περισσότερο πάνω στην αλήθεια». Οι άνθρωποι τους ρωτάνε: «Με ποιες αρχές σχετίζεται αυτό το έργο;» κι εκείνοι λένε: «Τα λόγια του Θεού δεν αναφέρουν τίποτα για ζητήματα επαγγελματικού έργου και ούτε εγώ κατανοώ αυτό το πεδίο του έργου. Κάντε τη δική σας έρευνα, αν θέλετε να καταλάβετε· μη ρωτάτε εμένα. Εγώ σας οδηγώ να κατανοήσετε την αλήθεια, όχι ζητήματα επαγγελματικού έργου». Οι ψευδοεπικεφαλής χρησιμοποιούν τέτοιου είδους λόγια για ν' αποφύγουν τις ερωτήσεις. Και ως αποτέλεσμα, παρόλο που οι περισσότεροι άνθρωποι επιθυμούν διακαώς να κάνουν τα καθήκοντά τους, δεν ξέρουν πώς να ενεργούν με βάση τις αλήθεια-αρχές ούτε ξέρουν πώς ν' ακολουθούν τις αρχές όσο εκτελούν τα καθήκοντά τους. Κρίνοντας από τα αποτελέσματα σε κάθε έργο που εμπίπτει στο πεδίο των αρμοδιοτήτων των ψευδοεπικεφαλής, οι περισσότεροι άνθρωποι βασίζονται στη δική τους γνώση και μάθηση και στα δικά τους χαρίσματα για να κάνουν το έργο τους, ενώ έχουν πλήρη άγνοια σε ό,τι αφορά ζητήματα όπως ποιες είναι οι συγκεκριμένες απαιτήσεις του Θεού, ποιες είναι οι αρχές της εκτέλεσης ενός καθήκοντος, πώς πρέπει να ενεργούν για να πετύχουν το αποτέλεσμα της κατάθεσης μαρτυρίας για τον Θεό και πώς να διακηρύσσουν πιο αποτελεσματικά το ευαγγέλιο, ώστε όλοι όσοι λαχταρούν την εμφάνιση του Θεού ν' ακούσουν τη φωνή Του, να διερευνήσουν την αληθινή οδό και να επιστρέψουν στον Θεό το συντομότερο δυνατό. Γιατί έχουν άγνοια γι' αυτά τα πράγματα; Αυτό σχετίζεται άμεσα με την αποτυχία των ψευδοεπικεφαλής να κάνουν αληθινό έργο. Η κύρια αιτία είναι ότι οι ίδιοι οι ψευδοεπικεφαλής δεν ξέρουν ποιες είναι οι αλήθεια-αρχές ούτε ποιες αρχές πρέπει να κατανοήσουν και ν' ακολουθούν οι άνθρωποι. Ενεργούν χωρίς αρχές, και δεν οδηγούν ποτέ τους ανθρώπους ν' αναζητήσουν τις αρχές άσκησης και τα μονοπάτια στα καθήκοντά τους. Όταν ένας ψευδοεπικεφαλής βρει ένα πρόβλημα, δεν μπορεί να το λύσει ο ίδιος και δεν συναναστρέφεται ούτε αναζητεί με άλλους, με αποτέλεσμα συχνά να πρέπει να ξαναγίνουν οι εργασίες στο πλαίσιο κάθε έργου. Αυτό δεν είναι μόνο σπατάλη οικονομικών και υλικών πόρων, αλλά και σπατάλη ενέργειας και

χρόνου για τους ανθρώπους. Τέτοιες συνέπειες σχετίζονται άμεσα με το πολύ χαμηλό επίπεδο και την ανευθυνότητα των ψευδοεπικεφαλής. Παρόλο που δεν μπορεί να ειπωθεί ότι οι ψευδοεπικεφαλής σκοπίμως κάνουν κακό και προκαλούν αναστατώσεις, μπορεί να ειπωθεί ότι δεν αναζητούν καθόλου τις αλήθεια-αρχές στο έργο τους και ότι ενεργούν πάντα με βάση τη δική τους βούληση. Αυτό είναι βέβαιο. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν κατανοούν τις αλήθεια-αρχές, ούτε μπορούν να συναναστραφούν ξεκάθαρα πάνω σ' αυτές με τους άλλους· αντιθέτως, απλώς δίνουν στους ανθρώπους το ελεύθερο να κάνουν ό,τι τους ευχαριστεί. Μ' αυτόν τον τρόπο, άθελά τους οδηγούν κάποιους ανθρώπους που είναι υπεύθυνοι για ένα συγκεκριμένο έργο να ενεργούν αυθαίρετα και με πείσμα, να ενεργούν όπως θέλουν και να κάνουν ό,τι θέλουν. Ως αποτέλεσμα, όχι μόνο είναι ελάχιστα τα πραγματικά αποτελέσματα που επιτυγχάνονται, αλλά δημιουργείται και χάος στο εκκλησιαστικό έργο. Όταν ένας ψευδοεπικεφαλής απαλλάσσεται από τα καθήκοντά του, όχι μόνο δεν κάνει αυτοκριτική ούτε αποκτά αυτογνωσία, αλλά επιδίδεται και σε σοφιστείες και επιχειρηματολογεί για να υπερασπιστεί τον εαυτό του, δεν αποδέχεται στο ελάχιστο την αλήθεια και δεν έχει καμία πρόθεση να μετανοήσει. Μάλιστα, μπορεί ακόμα και να ζητήσει από τον οίκο του Θεού να του δώσει άλλη μια ευκαιρία, λέγοντας ότι σίγουρα μπορεί να κάνει καλά το έργο. Τον πιστεύετε; Δεν έχει καθόλου αυτογνωσία ούτε αποδέχεται την αλήθεια. Μπορεί, λοιπόν, ν' αλλάξει τους τρόπους με τους οποίους ενεργεί; Δεν έχει την αλήθεια-πραγματικότητα· μπορεί, λοιπόν, να κάνει καλά το έργο; Είναι δυνατόν; Δεν έκανε καλά το έργο αυτήν τη φορά. Άραγε, θα μπορέσει να το κάνει καλά αν του δοθεί άλλη μια ευκαιρία; Είναι αδύνατο. Μπορεί να ειπωθεί με βεβαιότητα ότι οι ψευδοεπικεφαλής δεν έχουν εργασιακή ικανότητα· κατά καιρούς, μπορεί να κοπιάζουν πολύ και να είναι αρκετά απασχολημένοι, αλλά όλη η ενασχόληση γίνεται στα τυφλά και αυτό δεν αποφέρει καθόλου καρπούς. Αυτό και μόνο αποδεικνύει ότι οι ψευδοεπικεφαλής έχουν πολύ χαμηλό επίπεδο, δεν κατανοούν καθόλου την αλήθεια και δεν μπορούν να κάνουν αληθινό έργο. Αυτό προκαλεί την εμφάνιση πολλών προβλημάτων στο έργο, αλλά εκείνοι δεν μπορούν να τα επιλύσουν μέσα από τη συναναστροφή πάνω στην αλήθεια, κι απλώς χρησιμοποιούν κάποια κενά δόγματα για να παροτρύνουν τους ανθρώπους να τηρούν τους κανονισμούς, με αποτέλεσμα να κάνουν άνω-κάτω το έργο και να προκαλούν χάος. Μ' αυτόν τον τρόπο εργάζονται οι ψευδοεπικεφαλής και αυτές τις συνέπειες προκαλεί το έργο τους. Όλοι οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να το εκλάβουν αυτό ως προειδοποίηση.

Τα διάφορα μη ικανοποιητικά ζητήματα εμφανίζονται στην εκκλησία σχετίζονται άμεσα με τους ψευδοεπικεφαλής· αυτό είναι ένα αναπόφευκτο πρόβλημα. Αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής δεν έχουν την ικανότητα να κατανοήσουν την αλήθεια, κι ωστόσο νομίζουν ότι κατανοούν και αντιλαμβάνονται τα πάντα, κι έπειτα ενεργούν με βάση τις δικές τους φαντασιοκοπίες και αντιλήψεις. Ποτέ δεν αναζητούν την αλήθεια για ν' αντιμετωπίσουν το γεγονός ότι δεν κατανοούν ούτε τις αλήθεια-αρχές ούτε τα πρότυπα που απαιτεί ο Θεός. Έχω έρθει σ' επαφή με πολλούς επικεφαλής και εργάτες, και τους συναντώ τακτικά. Όταν συναντιόμαστε, τους ρωτάω: «Έχετε καθόλου προβλήματα; Έχετε

καταγράψει τα προβλήματα που υπάρχουν στο έργο; Υπάρχουν καθόλου προβλήματα που δεν μπορείτε να τα λύσετε μόνοι σας;» Αφού τελειώσω, με κοιτάζουν ανέκφραστα κι έχουν αμφιβολίες μέσα τους: «Είμαστε επικεφαλής· θα ήταν δυνατόν να έχουμε προβλήματα; Αν είχαμε, δεν θα είχε παραλύσει προ πολλού το εκκλησιαστικό έργο; Τι είδους ερώτηση είναι αυτή; Ακούμε κηρύγματα και συναναστρεφόμαστε, και κρατάμε στα χέρια μας τα λόγια του Θεού. Η εκκλησία έχει πολλούς από εμάς στην ηγεσία της. Πώς γίνεται να εξακολουθείς ν' ανησυχείς; Μ' αυτήν την ερώτηση που κάνεις, είναι ξεκάθαρο ότι μας υποτιμάς. Πώς θα ήταν δυνατόν να έχουμε προβλήματα; Αν είχαμε προβλήματα, δεν θα ήμασταν επικεφαλής. Η ερώτησή σου είναι πολύ ανάρμοστη!» Κάθε φορά που τους ρωτάω αν έχουν προβλήματα, βρίσκονται σε μια τέτοια κατάσταση· όλοι τους ανεξαιρέτως είναι μουδιασμένοι και αποβλακωμένοι. Υπάρχουν τόσο πολλά προβλήματα στα διάφορα κομμάτια του εκκλησιαστικού έργου, αλλά αυτοί οι άνθρωποι απλώς δεν μπορούν να τα δουν ούτε να τ' ανακαλύψουν. Δεν μπορούν ν' αναφέρουν ζητήματα που σχετίζονται με την προσωπική ζωή-είσοδο ούτε ζητήματα που υπάρχουν στο έργο και αφορούν τις αλήθεια-αρχές. Εφόσον δεν μπορούν ν' αναφέρουν αυτά τα ζητήματα, τους ρωτάω: «Πώς προχωράει το έργο της μετάφρασης των λόγων του Θεού; Ξέρετε σε πόσες γλώσσες πρέπει να μεταφραστούν τώρα; Σε ποιες γλώσσες πρέπει να μεταφραστούν πρώτα και σε ποιες αργότερα; Πόσα αντίτυπα των λόγων του Θεού πρέπει να τυπωθούν για κάποιες γλώσσες;» Εκείνοι απαντούν: «Α, μεταφράζονται». Εγώ τους ρωτάω: «Πόσο έχει προχωρήσει η μετάφραση; Υπάρχουν καθόλου ζητήματα;» Εκείνοι απαντούν: «Δεν ξέρω· πρέπει να πάω να ρωτήσω». Πρέπει Εγώ να τους ρωτήσω γι' αυτά τα πράγματα, και μάλιστα δεν ξέρουν τις απαντήσεις. Τι έργο έχουν κάνει, λοιπόν, όλο αυτό το διάστημα; Τους ρωτάω: «Έλυσες τα ζητήματα για τα οποία ρώτησαν οι αδελφοί και οι αδελφές την προηγούμενη φορά;» Εκείνοι απαντούν: «Έκανα μια συνάθροιση μαζί τους· μια συνάθροιση που κράτησε μια ολόκληρη μέρα». Εγώ τους ρωτάω: «Λύθηκαν τα ζητήματα μετά τη συνάθροιση;» Εκείνοι απαντούν: «Εννοείς ότι, αν εξακολουθούν να υπάρχουν ζητήματα, πρέπει να κάνουμε κι άλλη συνάθροιση;» Εγώ λέω: «Δεν ρωτάω αν έκανες συνάθροιση ή όχι. Ρωτάω αν έχουν λυθεί τα επαγγελματικά ζητήματα. Κατανοούν αυτοί οι άνθρωποι τις αρχές; Μήπως έχουν παραβιάσει καμία από τις αρχές κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους; Έχεις διαπιστώσει καθόλου προβλήματα;» Εκείνοι απαντούν: «Α, τα προβλήματα; Τα έλυσα. Έκανα μια συνάθροιση για τους αδελφούς και τις αδελφές». Είναι δυνατόν να συνεχιστεί αυτή η συζήτηση; (Όχι, δεν είναι δυνατόν.) Δεν θυμώνετε ακούγοντας αυτήν τη συζήτηση; (Ναι.) Πώς είναι αυτοί οι επικεφαλής; Δεν είναι απλώς δήθεν πνευματικοί μπουμπουνοκέφαλοι; Δεν έχουν το επίπεδο των επικεφαλής και των εργατών· είναι τυφλοί, δεν κατανοούν πώς να κάνουν το έργο και σε κάθε ερώτηση απαντούν «Δεν ξέρω», ενώ, όταν συνεχίζεις να τους κάνεις ερωτήσεις, απαντούν: «Τέλος πάντων, έκανα συνάθροιση. Μην ασχολείσαι!» Άραγε, έχουν κάνει πραγματικό έργο αυτοί οι επικεφαλής; Άραγε, ανταποκρίνονται στα πρότυπα ως επικεφαλής; (Όχι.) Είναι ψευδοεπικεφαλής. Σας αρέσουν οι επικεφαλής αυτού του είδους; Αν συναντήσετε τέτοιους επικεφαλής, τι πρέπει

να κάνετε; Κάποιοι επικεφαλής, όταν συναντούν τους αδελφούς και τις αδελφές, λένε: «Όποια ζητήματα κι αν έχετε σήμερα, ας συναναστραφούμε πρώτα πάνω στο πώς να εκτελείτε καλά τα καθήκοντά σας». Τότε, κάποιοι άνθρωποι λένε: «Αντιμετωπίσαμε ένα ζήτημα σχετικά με τις επαγγελματικές τεχνικές στα καθήκοντά μας: Πρέπει να χρησιμοποιήσουμε τις επαγγελματικές τεχνικές που είναι δημοφιλείς στους άπιστους;» Άραγε, δεν είναι αυτό ένα πρόβλημα που πρέπει να λύσουν οι επικεφαλής; Αν κάποια ζητήματα δεν μπορούν να λυθούν μέσα από τη συναναστροφή μεταξύ των αδελφών, θα πρέπει να παρεμβαίνουν οι επικεφαλής για να τα λύσουν· αυτό εμπίπτει στις ευθύνες των επικεφαλής. Τι κάνουν οι ψευδοεπικεφαλής όταν αντιμετωπίζουν αυτά τα προβλήματα; Λένε: «Αυτό είναι ένα επαγγελματικό ζήτημα. Είναι δικό σας πρόβλημα· τι σχέση έχει μ' εμένα; Να συναναστραφείτε μόνοι σας πάνω σ' αυτό το ζήτημα. Όμως, πρώτα, θα κάνω μια συνάθροιση για εσάς. Στη σημερινή συνάθροιση, θα συναναστραφούμε πάνω στην αρμονική συνεργασία. Το ερώτημα που θέσατε μόλις τώρα σχετίζεται με την αρμονική συνεργασία. Θα πρέπει να μπορείτε να συζητάτε και να συναναστρέφεστε μαζί, και να κάνετε περισσότερη έρευνα· κανείς δεν πρέπει να είναι αυτάρεσκος και όλοι θα πρέπει ν' αποδέχονται οποιαδήποτε απόφαση στηρίζει η πλειοψηφία. Δεν είναι αυτό ζήτημα αρμονικής συνεργασίας; Φαίνεται ότι δεν ξέρετε πώς να συνεργάζεστε αρμονικά ούτε πώς να συζητάτε τα προβλήματα όταν εκείνα προκύπτουν. Ρωτάτε εμένα για κάθε πρόβλημα. Γιατί ρωτάτε εμένα; Μήπως εγώ κατανοώ αυτά τα πράγματα; Αν τα κατανοούσα, θα είχατε εσείς τίποτα να κάνετε; Ρωτάτε εμένα για τα πάντα. Μήπως αυτό το πρόβλημα πρέπει να το χειριστώ εγώ; Εγώ είμαι υπεύθυνος μόνο για τη συναναστροφή πάνω στην αλήθεια. Να λύνετε μόνοι σας τα επαγγελματικά ζητήματα. Από πού κι ως πού με αφορούν εμένα; Σε κάθε περίπτωση, συναναστράφηκα ήδη μαζί σας και σας είπα να συνεργάζεστε αρμονικά. Αν δεν μπορείτε να το κάνετε αυτό, τότε μην εκτελείτε αυτό το καθήκον. Ολοκλήρωσα τη συναναστροφή μου. Πηγαίνετε να λύσετε μόνοι σας το πρόβλημα». Άραγε, ξέρουν αυτοί οι επικεφαλής πώς να λύνουν προβλήματα; (Όχι.) Παρόλο που δεν ξέρουν πώς να το κάνουν αυτό, πιστεύουν ότι είναι πολύ δικαιολογημένοι και είναι πολύ επιδέξιοι στο να αποφεύγουν την ευθύνη. Κατά τα φαινόμενα, έχουν κάνει το έργο τους, έχουν έρθει επιτόπου για να κάνουν επιθεωρήσεις και δεν λουφάρουν. Ωστόσο, δεν μπορούν να κάνουν πραγματικό έργο ούτε να λύσουν πραγματικά προβλήματα, κι αυτό σημαίνει ότι είναι ψευδοεπικεφαλής. Μπορείτε να διακρίνετε έναν ψευδοεπικεφαλής αυτού του είδους; Όταν αντιμετωπίζει οποιοδήποτε πρόβλημα, δεν μπορεί να συναναστραφεί πάνω στις σχετικές αλήθειες: απλώς αναφέρει κάποια κενά δόγματα και κάποιες θεωρίες που τα κάνει ν' ακούγονται πολύ εξεζητημένα και βαθυστόχαστα, και οι άνθρωποι, αφού τον ακούσουν, όχι μόνο δεν κατανοούν την αλήθεια, αλλά νιώθουν και μπερδεμένοι και αποπροσανατολισμένοι. Αυτό είναι το έργο που κάνουν οι ψευδοεπικεφαλής.

Στο έργο της συναναστροφής σχετικά με τις αλήθεια-αρχές που θα πρέπει να γίνουν κατανοητές ώστε να εκτελείται σωστά το κάθε καθήκον, οι ψευδοεπικεφαλής αποκαλύπτονται εντελώς. Δεν μπορούν να συναναστραφούν πάνω στις αλήθεια-αρχές

ούτε να οδηγήσουν τους ανθρώπους να τηρούν και να κάνουν πράξη τις αλήθεια-αρχές στην εκτέλεση των καθηκόντων τους, αλλά ούτε και να ηγηθούν επ' αυτών ώστε να κατανοήσουν την αλήθεια-πραγματικότητα και να εισέλθουν σ' αυτήν· δεν μπορούν να εκπληρώσουν τις ευθύνες που έχουν οι επικεφαλής. Κι όχι μόνο αυτό· επιπλέον, δεν είναι σε θέση να παραμένουν ενημερωμένοι για τις συνθήκες των εποπτών των διαφόρων έργων και του προσωπικού που είναι αρμόδιο για διάφορες σημαντικές δουλειές, και ακόμη κι αν τις αντιλαμβάνονται κάπως, δεν τις αντιλαμβάνονται με ακρίβεια. Αυτό προκαλεί τεράστιες αναστατώσεις και πλήττει τα διάφορα έργα. Αυτές είναι οι διάφορες εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής που πρόκειται να εκθέσουμε σήμερα σε σχέση με την τέταρτη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών.

Σημείο τέταρτο: Να είναι ενημερωμένοι για τις συνθήκες των επιβλεπόντων διαφόρων εργασιών και του προσωπικού που είναι αρμόδιο για διάφορες σημαντικές δουλειές, και να προσαρμόσουν τα καθήκοντα που τους έχουν ανατεθεί ή να τους απαλλάξουν από το καθήκον τους άμεσα εφόσον απαιτείται, προκειμένου να αποτρέψουν ή να περιορίσουν τις απώλειες που προκαλούνται από τη χρήση ακατάλληλων ανθρώπων και να εγγυηθούν την αποτελεσματικότητα και την ομαλή πρόοδο του έργου

Οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει ν' αντιλαμβάνονται τις συνθήκες των επιβλεπόντων διαφόρων εργασιών

Ποια είναι η τέταρτη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών; («Να είναι ενημερωμένοι για τις συνθήκες των επιβλεπόντων διαφόρων εργασιών και του προσωπικού που είναι αρμόδιο για διάφορες σημαντικές δουλειές, και να προσαρμόσουν τα καθήκοντα που τους έχουν ανατεθεί ή να τους απαλλάξουν από το καθήκον τους άμεσα εφόσον απαιτείται, προκειμένου να αποτρέψουν ή να περιορίσουν τις απώλειες που προκαλούνται από τη χρήση ακατάλληλων ανθρώπων και να εγγυηθούν την αποτελεσματικότητα και την ομαλή πρόοδο του έργου».) Σωστά· αυτό είναι το ελάχιστο πρότυπο που θα πρέπει να μπορούν να πληρούν οι επικεφαλής και οι εργάτες όταν κάνουν έργο. Είναι σε όλους σας ξεκάθαρες οι κύριες ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών σε σχέση μ' αυτό το τέταρτο σημείο; Οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να έχουν σαφή αντίληψη για τους επόπτες κάθε έργου και για το προσωπικό που είναι υπεύθυνο για διάφορες σημαντικές εργασίες. Είναι μία από τις αρμοδιότητες των επικεφαλής και των εργατών να αντιλαμβάνονται τις συνθήκες των εποπτών κάθε έργου και του προσωπικού που είναι υπεύθυνο για διάφορες σημαντικές εργασίες. Ποιοι απαρτίζουν, λοιπόν, αυτό το προσωπικό; Οι κυριότεροι είναι οι επικεφαλής εκκλησίας και ακολουθούν οι επόπτες των ομάδων και οι επικεφαλής των διαφόρων ομάδων. Δεν είναι κρίσιμο και ιδιαίτερα σημαντικό να κατανοούν και να αντιλαμβάνονται τέτοιες συνθήκες, όπως για το αν οι επόπτες κάθε έργου και το προσωπικό που είναι υπεύθυνο για διάφορες σημαντικές εργασίες κατέχουν την αλήθεια-πραγματικότητα, αν οι ενέργειές τους στηρίζονται σε

αρχές και αν μπορούν να κάνουν καλά το έργο της εκκλησίας; Εάν οι επικεφαλής και οι εργάτες αντιλαμβάνονται πλήρως τις συνθήκες των κύριων εποπτιών κάθε έργου και προβαίνουν στις κατάλληλες προσαρμογές όσον αφορά το προσωπικό, τότε είναι το ίδιο σαν να τσεκάρουν σωστά κάθε αντικείμενο του έργου και είναι αντίστοιχο με το να εκπληρώνουν τις ευθύνες και τα καθήκοντά τους. Εάν δεν γίνουν σωστές προσαρμογές όσον αφορά το προσωπικό αυτό και προκύψει κάποιο πρόβλημα, θα επηρεαστεί σημαντικά το έργο της εκκλησίας. Εάν το προσωπικό αυτό διαθέτει καλή ανθρώπινη φύση, έχει θέσει θεμέλια στην πίστη του στον Θεό, χειρίζεται με υπευθυνότητα κάθε θέμα και είναι σε θέση να αναζητήσει την αλήθεια για να λύσει τυχόν προβλήματα, τότε, αν του ανατεθεί η ευθύνη του έργου, κάτι τέτοιο θα αποτρέψει πολλά προβλήματα και, το πιο σημαντικό, θα επιτρέψει την ομαλή εξέλιξη του έργου. Αν, όμως, οι επόπτες των διαφόρων ομάδων δεν είναι αξιόπιστοι, δεν έχουν καλή ανθρώπινη φύση, δεν συμπεριφέρονται σωστά, δεν κάνουν πράξη την αλήθεια και, επιπλέον, είναι επιρρεπείς στο να προκαλούν διαταράξεις και αναστατώσεις, τότε αυτό θα έχει αντίκτυπο στο έργο για το οποίο είναι υπεύθυνοι, καθώς και στη ζωή-είσοδο των αδελφών των οποίων είναι επικεφαλής. Προφανώς, ο αντίκτυπος αυτός μπορεί να είναι μεγάλος ή μικρός. Εάν οι επόπτες αμελούν απλώς τα καθήκοντά τους και δεν φροντίζουν σωστά το έργο τους, το πιο πιθανό είναι να προκληθούν μόνο κάποιες καθυστερήσεις στο έργο· η πρόοδος θα είναι λίγο πιο αργή και το έργο κάπως λιγότερο αποδοτικό. Αν, όμως, είναι αντίχριστοι, θα είναι σοβαρό το πρόβλημα: Το θέμα δεν θα είναι ότι το έργο θα είναι κάπως λιγότερο αποδοτικό ή αποτελεσματικό· θα αναστατώσουν και θα βλάψουν το έργο της εκκλησίας για το οποίο είναι υπεύθυνοι, προκαλώντας σοβαρή ζημιά. Επομένως, το να είναι ενημερωμένοι για τις συνθήκες των εποπτιών κάθε έργου και του προσωπικού που είναι υπεύθυνο για διάφορες σημαντικές εργασίες, καθώς και το να προσαρμόζουν εγκαίρως τα καθήκοντα κάποιου ή να τον απαλλάσσουν από τα καθήκοντά του όταν ανακαλύπτουν ότι δεν κάνει πραγματικό έργο, είναι μια υποχρέωση την οποία δεν μπορούν να αποφύγουν οι επικεφαλής και οι εργάτες· πρόκειται για πολύ σοβαρή, πολύ σημαντική εργασία. Εάν οι επικεφαλής και οι εργάτες μπορούν να αναγνωρίσουν έγκαιρα τον χαρακτήρα των εποπτιών κάθε έργου και του προσωπικού που είναι υπεύθυνο για διάφορες σημαντικές εργασίες, τη στάση που τηρούν απέναντι στην αλήθεια και τα καθήκοντά τους, την κατάσταση και την απόδοσή τους σε κάθε περίοδο και στάδιο, καθώς και να κάνουν έγκαιρα προσαρμογές και να χειρίζονται αυτούς τους ανθρώπους ανάλογα με τις περιστάσεις, τότε το έργο μπορεί να έχει μια σταθερή πρόοδο. Αντιθέτως, αν αυτοί οι άνθρωποι βγουν εκτός ελέγχου, και κάνουν κακά πράγματα και δεν κάνουν αληθινό έργο στην εκκλησία, και οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν μπορούν να το εντοπίσουν άμεσα αυτό και να προσαρμόσουν εγκαίρως τα καθήκοντά τους, αλλά περιμένουν μέχρι ν' ανακύψουν κάθε λογής σοβαρά προβλήματα που προκαλούν σημαντικές απώλειες στο έργο της εκκλησίας, προτού προσπαθήσουν να τους χειριστούν με χαλαρότητα, να κάνουν προσαρμογές, και ν' αποκαταστήσουν και να σώσουν την κατάσταση, τότε αυτοί οι επικεφαλής και οι εργάτες είναι σκουπίδια. Είναι

πραγματικά ψευδοεπικεφαλής που πρέπει ν' απαλλαγούν από τα καθήκοντά τους και ν' αποκλειστούν.

Μόλις τώρα, συναναστραφήκαμε σε ένα γενικό πλαίσιο πάνω στη σημασία του να κατανοεί και ν' αντιλαμβάνεται κανείς τις αληθινές καταστάσεις των επιβλεπόντων διαφόρων εργασιών και στην αποτελεσματικότητα του έργου τους, χρησιμοποιώντας αυτές τις αληθινές συνθήκες για ν' αξιολογήσουμε κατά πόσο οι επικεφαλής και οι εργάτες έχουν εκπληρώσει τις ευθύνες τους, και εκθέτοντας ποιες εκδηλώσεις εμφανίζουν οι οποίες αποδεικνύουν ότι είναι ψευδοεπικεφαλής, αναλύοντας έτσι την ουσία των ψευδοεπικεφαλής. Όταν προκύπτουν σοβαρά προβλήματα στο εκκλησιαστικό έργο, οι ψευδοεπικεφαλής αποτυγχάνουν να εκπληρώσουν τις ευθύνες τους. Δεν μπορούν ν' ανακαλύψουν εγκαίρως αυτά τα ζητήματα, πόσο μάλλον να τα χειριστούν και να τα λύσουν άμεσα. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να διαιωνίζονται τα ζητήματα, κι αυτό με τη σειρά του προκαλεί καθυστερήσεις και ζημιά στο εκκλησιαστικό έργο, και μάλιστα μπορεί ακόμη και να προκαλέσει παράλυση ή χάος στο εκκλησιαστικό έργο. Μόνο όταν συμβεί αυτό, πηγαίνουν οι ψευδοεπικεφαλής απρόθυμα να παρατηρήσουν το τοπίο του εκκλησιαστικού έργου, αλλά και πάλι δεν μπορούν να εντοπίσουν τις αντίστοιχες ή τις κατάλληλες λύσεις για να λύσουν τα προβλήματα, και τελικά απλώς τα αφήνουν άλυτα. Αυτή είναι η κύρια εκδήλωση των ψευδοεπικεφαλής.

Τα πρότυπα επιλογής των επιβλεπόντων διαφόρων εργασιών

Άραγε, είναι ξεκάθαρο στους περισσότερους ανθρώπους ποια είναι τα πρότυπα επιλογής των εποπτών των διαφόρων εργασιών και του προσωπικού που είναι αρμόδιο για διάφορες σημαντικές δουλειές; Για παράδειγμα, τι θα πρέπει να διαθέτει κυρίως ο επόπτης του καλλιτεχνικού έργου; (Θα πρέπει να διαθέτει επαγγελματικές δεξιότητες σ' αυτόν τον τομέα και να μπορεί να επωμιστεί το έργο.) Το να έχει κανείς επαγγελματικές δεξιότητες είναι κάτι θεωρητικό. Σε τι αναφέρονται, όμως, συγκεκριμένα αυτές οι επαγγελματικές δεξιότητες; Ας το εξηγήσουμε. Αν αρέσει σε κάποιον να ζωγραφίζει και τον ενδιαφέρει να δημιουργήσει τέχνη, αλλά αυτό δεν είναι το επάγγελμά του, δεν έχει γνώσεις σ' αυτόν τον τομέα, κι απλώς του αρέσει, είναι πρόπον να επιλεγεί αυτός ο άνθρωπος ως επόπτης μιας καλλιτεχνικής ομάδας; (Όχι, δεν είναι.) Κάποιοι λένε: «Αν του αρέσει να δημιουργεί τέχνη, μπορεί να κάνει τη δουλειά και να μάθει γι' αυτήν σταδιακά». Είναι σωστή αυτή η δήλωση; (Όχι.) Υπάρχει μία εξαίρεση: να μην είναι εξοικειωμένος με το επάγγελμα κανένας άλλος στην καλλιτεχνική ομάδα, και αυτός ο άνθρωπος να γνωρίζει λίγα περισσότερα και να μαθαίνει γρηγορότερα απ' τους άλλους. Θα ήταν τότε σχετικά πρόπον να επιλεγεί; (Ναι.) Πέρα από αυτό το σενάριο, ας πούμε ότι ανάμεσα σε όλους εκείνους που ασχολούνται με τη δημιουργία τέχνης, μόνο αυτό το άτομο δεν ξέρει το επάγγελμα, αλλά επιλέγεται επειδή κατανοεί την αλήθεια και του αρέσει να δημιουργεί τέχνη. Είναι πρόπον αυτό; (Όχι, δεν είναι.) Γιατί δεν είναι πρόπον; Επειδή δεν είναι ούτε η πρώτη ούτε η μοναδική επιλογή. Τότε πώς θα πρέπει να επιλεγεί ένας τέτοιος επόπτης; Θα πρέπει να επιλεγεί ανάμεσα στους πιο ειδήμονες και στους

πιο έμπειρους στο επάγγελμα. Με άλλα λόγια, θα πρέπει να είναι ειδικός, να διαθέτει τόσο επαγγελματικές δεξιότητες όσο και εργασιακή ικανότητα· να μην επιλεγεί ένας ανίδεος. Αυτή είναι μία πτυχή. Επιπλέον, θα πρέπει να κουβαλάει ένα φορτίο, να έχει πνευματική κατανόηση και να μπορεί να κατανοήσει την αλήθεια. Επίσης, η πίστη του στον Θεό θα πρέπει τουλάχιστον να έχει κάποια βάση. Οι κύριες αρχές είναι οι εξής: Πρώτον, θα πρέπει να έχει εργασιακή ικανότητα· δεύτερον, θα πρέπει να κατανοεί το επάγγελμα· και τρίτον, θα πρέπει να έχει πνευματική κατανόηση και να μπορεί να κατανοήσει την αλήθεια. Να χρησιμοποιείτε αυτά τα τρία κριτήρια για να επιλέγετε επόπτες για τις διάφορες εργασίες.

Οι εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής σε σχέση με τους επόπτες των διαφόρων εργασιών

Οι επικεφαλής και οι εργάτες, αφού επιλέξουν επόπτες για διάφορα συγκεκριμένα στοιχεία του έργου, δεν πρέπει απλώς να κάτσουν στην άκρη και να μην κάνουν τίποτα· θα πρέπει να εκπαιδεύσουν και να καλλιεργήσουν αυτούς τους επόπτες για ένα χρονικό διάστημα, ώστε να διαπιστώσουν κατά πόσο τα άτομα που επέλεξαν μπορούν πράγματι να επωμιστούν το έργο και να το θέσουν στη σωστή πορεία. Αυτό σημαίνει να εκπληρώσουν τις ευθύνες τους. Ας υποθέσουμε ότι, κατά τη στιγμή της επιλογής, βλέπεις ότι οι υποψήφιοί σου κατανοούν το επάγγελμά τους, διαθέτουν εργασιακή ικανότητα, κουβαλάνε κάποιο φορτίο, και έχουν πνευματική κατανόηση και την ικανότητα να κατανοήσουν την αλήθεια, και πιστεύεις ότι όλα θα πάνε καλά επειδή από αυτήν την άποψη έχουν τα κατάλληλα προσόντα, και λες: «Μπορείτε ν' αρχίσετε να εργάζεστε· σας έχω αναφέρει όλες τις αρχές. Στο εξής, απλώς να κάνετε μόνοι σας αυτό που σας ζητά ο οίκος του Θεού». Είναι αυτός ένας αποδεκτός τρόπος εκτέλεσης του έργου; Επειδή όρισες τους επόπτες, αυτό σημαίνει ότι δεν χρειάζεται να κάνεις τίποτε άλλο; (Όχι.) Τότε, τι θα πρέπει να γίνει; Ας υποθέσουμε ότι ένας επικεφαλής πραγματοποιεί συνάθροιση με τους επόπτες δύο φορές την εβδομάδα, συναναστρέφεται μαζί τους πάνω στην αλήθεια, και δεν κάνει τίποτε άλλο, θεωρώντας ότι επειδή όλοι αυτοί οι επόπτες είναι προνοητικοί, αξιόπιστοι και ικανοί να κατανοήσουν τι λένε οι άλλοι, μπορούν ν' ασκούνται σύμφωνα με την αλήθεια. Αυτός ο επικεφαλής πιστεύει ότι δεν χρειάζεται να μάθει ή να παρακολουθήσει πώς κάνουν συγκεκριμένα το έργο τους αυτοί οι επόπτες, κατά πόσο συνεργάζονται αρμονικά με τους άλλους, κατά πόσο έχουν συλλάβει τις επαγγελματικές δεξιότητες κατά το συγκεκριμένο χρονικό διάστημα ή κατά πόσο έχουν ολοκληρώσει το έργο που τους ανατέθηκε από τον οίκο του Θεού. Άραγε, μ' αυτόν τον τρόπο θα πρέπει να χειρίζεται το έργο ένας επικεφαλής και ένας εργάτης; (Όχι.) Έτσι κάνουν το έργο τους οι ψευδοεπικεφαλής. Προσπαθούν να τελειώνουν μία και καλή με το έργο. Ορίζουν τους επόπτες, σχηματίζουν μια ομάδα με μερικά μέλη, κι έπειτα λένε: «Ξεκινήστε το έργο. Αν χρειαστείτε εξοπλισμό, ενημερώστε με, και ο οίκος του Θεού θα τον αγοράσει για εσάς. Αν συναντήσετε δυσκολίες στην καθημερινότητά σας ή τυχόν προβλήματα, μη διστάσετε να τα αναφέρετε, και ο οίκος του Θεού θα τα λύνει πάντα για εσάς. Αν δεν έχετε δυσκολίες,

τότε εστιάστε στο έργο σας. Μην προκαλείτε διαταράξεις και αναστάτωση, και μην ξεστομίζετε μεγαλόστομες ιδέες». Οι ψευδοεπικεφαλής αναθέτουν σ' αυτούς τους ανθρώπους να εργαστούν μαζί, και νομίζουν ότι αρκεί να τους παρέχεται φαγητό, ποτό και στέγη, και ότι δεν χρειάζεται να τους έχει κατά νου. Όταν ο Άνωθεν ρωτάει: «Πόσος καιρός έχει περάσει από τότε που επιλέχθηκαν οι επόπτες γι' αυτό το έργο; Πώς προχωράει το έργο;» εκείνοι απαντούν: «Έχουν περάσει έξι μήνες. Έχουμε πραγματοποιήσει περίπου 10 συναθροίσεις γι' αυτούς. Φαίνονται καλοδιάθετοι και το έργο υλοποιείται». Όταν ο Άνωθεν ρωτάει: «Πώς είναι, λοιπόν, η εργασιακή ικανότητα των εποπτών;» εκείνοι απαντούν: «Είναι μια χαρά· όταν τους επιλέξαμε, ήταν οι καλύτεροι». Ο Άνωθεν τους ρωτάει: «Πώς τα πηγαίνουν τώρα; Μπορούν να κάνουν πραγματικό έργο;» Εκείνοι αποκρίνονται: «Έκανα μια συνάθροιση γι' αυτούς». Ο Άνωθεν απαντά: «Δεν σε ρώτησα αν έκανες συνάθροιση· σε ρώτησα πώς τα πηγαίνει το έργο τους». Εκείνοι λένε: «Πιθανότατα καλά· κανείς δεν έχει αναφέρει κάτι κακό γι' αυτούς». Ο Άνωθεν αποκρίνεται: «Το γεγονός ότι κανείς δεν έχει αναφέρει κάτι κακό δεν είναι κριτήριο. Πρέπει να εξετάσεις πώς είναι η εργασιακή τους ικανότητα και οι επαγγελματικές τους δεξιότητες, και να διαπιστώσεις κατά πόσο έχουν πνευματική κατανόηση και κατά πόσο κάνουν αληθινό έργο». Εκείνοι απαντούν: «Τη στιγμή που επιλέχθηκαν, φαίνονταν εντάξει. Έχω καιρό να ρωτήσω γι' αυτές τις λεπτομέρειες. Αν θες να μάθεις, θα ρωτήσω ξανά». Έτσι κάνουν έργο οι ψευδοεπικεφαλής. Πραγματοποιούν συνεχώς συναθροίσεις και συναναστρέφονται δίχως τέλος με τους υφισταμένους τους, αλλά όταν πρόκειται για τον Άνωθεν, υπεκφεύγουν και δίνουν επιπόλαιες απαντήσεις. Η καλύτερη επιπόλαιη απάντηση που δίνουν είναι η εξής: «Έκανα συνάθροιση γι' αυτούς. Την τελευταία φορά, ρώτησα με αρκετές λεπτομέρειες για το έργο». Έτσι απαντούν στον Άνωθεν. Άραγε, κάνουν αληθινό έργο αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής; Έχουν εντοπίσει αληθινά ζητήματα; Τα έχουν λύσει; Οι ψευδοεπικεφαλής, αφού ορίσουν τους επόπτες, είναι εντελώς ανίδεοι για το κατά πόσο οι επόπτες έχουν εκπληρώσει τις ευθύνες τους ή για το κατά πόσο είναι αφοσιωμένοι, για το πώς πραγματοποιείται το έργο, για το αν τα αποτελέσματα είναι καλά ή κακά, για το τι αναφέρουν οι αδελφοί και οι αδελφές για τους επόπτες ή για το αν υπάρχουν πιο κατάλληλα άτομα για τη δουλειά. Γιατί είναι ανίδεοι γι' αυτά τα πράγματα; Επειδή δεν κάνουν αυτό το αληθινό έργο· απλώς απασχολούνται με άχρηστα πράγματα. Πιστεύουν ότι δεν είναι απαραίτητο να επιβλέπουν και να επιθεωρούν διαρκώς το έργο μ' αυτόν τον τρόπο, ότι αυτό θα σήμαινε πως δεν έχουν εμπιστοσύνη σ' αυτούς τους επόπτες. Στο μυαλό τους, το ότι πραγματοποιούν συναθροίσεις σημαίνει ότι εκπληρώνουν τις ευθύνες τους και ότι δείχνουν αφοσίωση. Αυτή είναι η κύρια εκδήλωση του ότι οι ψευδοεπικεφαλής δεν κάνουν αληθινό έργο.

I. Πώς αντιμετωπίζουν οι ψευδοεπικεφαλής τους επόπτες που δεν κάνουν αληθινό έργο

Οι ψευδοεπικεφαλής κλείνουν τα μάτια στις διάφορες συνθήκες των εποπτών κάθε λογής εργασιών στην εκκλησία· δεν αντιλαμβάνονται αυτές τις συνθήκες ούτε τις

εξετάζουν, τις χειρίζονται ή τις επιλύουν. Ποιες είναι οι συγκεκριμένες συνθήκες των εποπτών; Η πρώτη είναι όταν οι επόπτες δεν κουβαλάνε φορτίο, και τρώνε, πίνουν και επιζητούν τη διασκέδαση, χωρίς ν' ασχολούνται με το έργο τους ή να κάνουν αληθινό έργο. Δεν είναι σοβαρό πρόβλημα αυτό; (Ναι.) Κάποιοι άνθρωποι έχουν εργασιακή ικανότητα, είναι ειδήμονες σ' ένα επάγγελμα και είναι οι καλύτεροι· είναι ευφραδείς και ευφυείς, και αν τους ζητηθεί να επαναλάβουν οδηγίες, μπορούν να το κάνουν χωρίς να παραλείψουν ούτε λέξη, έχουν το μυαλό για να το κάνουν· λαμβάνουν αρκετά καλή αξιολόγηση από όλους και είναι πιστοί για αρκετό καιρό. Συνεπώς, επιλέγονται ως επόπτες. Ωστόσο, κανείς δεν ξέρει κατά πόσο αυτοί οι άνθρωποι είναι πραγματιστές, αν μπορούν να πληρώσουν το τίμημα ή αν είναι ικανοί να κάνουν πραγματικό έργο. Εφόσον επιλέχθηκαν, αρχικά προάγονται για να καλλιεργηθούν και να χρησιμοποιηθούν σε δοκιμαστική βάση. Εντούτοις, αφού εργαστούν για λίγο, διαπιστώνεται ότι παρά τις επαγγελματικές δεξιότητες και την εμπειρία τους, είναι λαίμαργοι και τεμπέληδες, και δεν είναι πρόθυμοι να πληρώσουν το τίμημα. Σταματούν να εργάζονται μόλις η εργασία γίνει λίγο κουραστική, και δεν θέλουν να δίνουν σημασία σε κανέναν που έχει προβλήματα ή δυσκολίες και χρειάζεται την καθοδήγησή τους. Το πρωί, μόλις ανοίξουν τα μάτια τους, σκέφτονται: «Τι θα φάω σήμερα; Η κουζίνα έχει μέρες να φτιάξει βραστό χοιρινό». Συνήθως, λένε διαρκώς στους άλλους: «Τα μεζεδάκια στο χωριό μου είναι πεντανόστιμα· πηγαίναμε έξω και τρώγαμε μεζεδάκια σε κάθε φεστιβάλ. Όταν πήγαινα σχολείο, τα σαββατοκύριακα κοιμόμουν μέχρι να ξυπνήσω από μόνος μου, κι έπειτα πήγαινα να φάω χωρίς να πλύνω το πρόσωπό μου ή να χτενίσω τα μαλλιά μου. Το απόγευμα, έπαιζα βιντεοπαιχνίδια στο σπίτι φορώντας τις πιτζάμες μου, μερικές φορές μέχρι τις 5 το επόμενο πρωί. Τώρα, το έργο στον οίκο του Θεού μ' έχει αναγκάσει να ζω έτσι, και ως επόπτης, πρέπει να κάνω κάποια πράγματα. Δείτε τι καλά περνάτε όλοι εσείς· δεν χρειάζεται να πληρώσετε αυτό το τίμημα. Εγώ, ως επόπτης, πρέπει να μπορώ να υπομένω τις κακουχίες». Παρόλο που το λένε αυτό, άραγε επαναστατούν ενάντια στη σάρκα; Άραγε πληρώνουν το τίμημα; Είναι όλο παράπονα και δεν είναι πρόθυμοι να κάνουν καθόλου πραγματικό έργο. Προχωρούν μόνο μετά από πίεση, ενώ συμπεριφέρονται επιπόλαιοι όταν ενεργούν χωρίς επιτήρηση. Στην εκτέλεση των καθηκόντων τους, είναι χαλαροί και απείθαρχοι, συχνά είναι πονηροί και λουφάρουν, και δεν δείχνουν υπευθυνότητα ούτε στο ελάχιστο. Όταν διαπιστώνουν επαγγελματικά προβλήματα σε άλλους ανθρώπους, δεν τα διορθώνουν, και είναι ευχαριστημένοι όταν όλοι οι άλλοι ενεργούν επιπόλαιοι όπως οι ίδιοι. Δεν θέλουν κανείς να παίρνει το έργο στα σοβαρά. Κάποιοι επόπτες ολοκληρώνουν με χαλαρότητα και επιπολαιότητα τις λίγες εργασίες που τους έχουν ανατεθεί, κι έπειτα αρχίζουν έναν ατέλειωτο μαραθώνιο παρακολούθησης δραματικών τηλεοπτικών σειρών. Για ποιον λόγο παρακολουθούν δραματικές σειρές για ατέλειωτες ώρες; «Έχω ολοκληρώσει τις εργασίες μου· δεν παρασιτώ εις βάρος του οίκου του Θεού. Απλώς χαλαρώνω για να ξεκουράσω το μυαλό μου. Διαφορετικά, θα είμαι πολύ κουρασμένος και θα πληγεί η αποδοτικότητά μου στο έργο. Άσε με να χαλαρώσω για λίγο, ώστε να βελτιωθεί η αποδοτικότητα στο έργο μου».

Συνεχίζουν να παρακολουθούν δραματικές σειρές μέχρι τις 2 ή τις 3 το πρωί. Την επόμενη μέρα στις 8 το πρωί, όταν όλοι έχουν τελειώσει το πρωινό τους κι έχουν αρχίσει να κάνουν τα καθήκοντά τους, αυτοί οι επόπτες ακόμη κοιμούνται, και δεν σηκώνονται από το κρεβάτι ακόμα κι όταν έχει βγει για τα καλά ο ήλιος. Αργότερα, σηκώνονται απρόθυμα, σέρνοντας τη νωθρή σάρκα τους, τεντώνονται και χασμουριούνται, κι όταν βλέπουν ότι όλοι οι άλλοι έχουν ξεκινήσει να εργάζονται, φοβούνται μήπως παρατηρήσουν την οκνηρία τους, κι αρχίζουν να ψάχνουν δικαιολογίες, όπως: «Έμεινα ξύπνιος έως πολύ αργά χθες το βράδυ, είχα πάρα πολλά να κάνω, ο φόρτος εργασίας ήταν πολύ μεγάλος. Είμαι λίγο κουρασμένος. Μάλιστα, χθες το βράδυ ονειρεύτηκα ότι υπήρχε ένα πρόβλημα με κάποια πτυχή του έργου. Όταν ξύπνησα σήμερα το πρωί, τα χέρια μου ήταν τοποθετημένα σαν να πληκτρολογούσα σε υπολογιστή. Έχω μεγάλη θολούρα στο μυαλό και πρέπει να πάρω έναν υπνάκο το απόγευμα». Παρόλο που ξύπνησαν τόσο αργά, χρειάζονται έναν υπνάκο και το απόγευμα. Δεν έχουν καταντήσει γουρούνια; Είναι ξεκάθαρο ότι λούφαραν, κι ωστόσο βρίσκουν προφάσεις για να δικαιολογηθούν και να υπερασπιστούν τον εαυτό τους, και ισχυρίζονται ότι είναι κουρασμένοι επειδή έκαναν το καθήκον τους έως αργά το βράδυ. Είναι ξεκάθαρο ότι παρακολουθούσαν δραματικές σειρές για ατέλειωτες ώρες, ότι επιδίδονται στις ανέσεις της σάρκας και ότι ζουν σε μια ασύδοτη κατάσταση, κι ωστόσο στο τέλος βρίσκουν κι από πάνω μια δικαιολογία που ακούγεται καλή, για να εξαπατήσουν τους άλλους. Δεν δείχνει αυτό ότι δεν ασχολούνται με το έργο που έχουν να κάνουν; (Ναι.) Τέτοιοι άνθρωποι μπορεί να έχουν εργασιακή ικανότητα και επαγγελματικές δεξιότητες· άραγε, όμως, ανταποκρίνονται στα πρότυπα ως επόπτες; Προφανώς και όχι. Δεν είναι κατάλληλοι για επόπτες, επειδή είναι πολύ τεμπέληδες, ενδίδουν στις ανέσεις της σάρκας, είναι άπληστοι στο φαγητό, τον ύπνο και τη διασκέδαση, και δεν μπορούν να επωμιστούν ούτε να εκπληρώσουν τις ευθύνες ενός επόπτη.

Κάποιες γυναίκες συχνά χαζεύουν ρούχα, παπούτσια, καλλυντικά και φαγητά στο διαδίκτυο, κι αφού τελειώσουν, ξεκινούν έναν μαραθώνιο παρακολούθησης δραματικών σειρών. Οι άλλοι λένε: «Γιατί παρακολουθείς τόσες ώρες δραματικές σειρές όταν δεν έχεις ολοκληρώσει το έργο σου; Επιπλέον, άλλοι άνθρωποι εξακολουθούν να έχουν τόσα προβλήματα. Ως επιβλέπουσα, θα πρέπει να τους παρέχεις καθοδήγηση. Γιατί δεν εκπληρώνεις τις ευθύνες σου;» Αυτές οι γυναίκες λένε: «Και η παρακολούθηση δραματικών σειρών είναι μέρος του έργου μου. Πρέπει να δημιουργηθούν τα βίντεο και οι ταινίες του οίκου του Θεού, και πρέπει να βρω έμπνευση από αυτές τις δραματικές σειρές!» Δεν είναι δόλιο να το πει κανείς αυτό; Αν ασχολείσαι μ' αυτό το επάγγελμα, είναι αποδεκτό να παρακολουθείς περιστασιακά κάποιες δραματικές σειρές για έμπνευση· είναι, όμως, αναζήτηση έμπνευσης το να παρακολουθείς τέτοιες σειρές μέρα-νύχτα; Δεν είναι δόλιο αυτό; (Ναι.) Όλοι ξέρουν τι συμβαίνει, οπότε όταν λες τέτοια πράγματα, ξεπουλάς την αξιοπρέπειά σου και την ακεραιότητά σου. Κάποιοι άνθρωποι έχουν ήδη το συνήθιο να παίζουν βιντεοπαιχνίδια, κι αυτό έχει γίνει τακτικό μέρος της ζωής τους. Ωστόσο, αφού επιλεγούν ως επόπτες, δεν θα πρέπει ν' αλλάξουν αυτές τις κακές

συνήθειες κι αυτά τα χούγια; (Ναι.) Αν δεν μπορείς να επαναστατήσεις εναντίον τους, τότε όταν επιλέγεις ως επιβλέπων, θα πρέπει να λες: «Δεν μπορώ να επωμιστώ αυτό το έργο. Είμαι εθισμένος στα βιντεοπαιχνίδια. Όταν παίζω βιντεοπαιχνίδια, φτάνω σε κατάσταση λήθης και κανείς δεν μπορεί να παρέμβει ή να με μεταπείσει. Αν μ' επιλέξετε, σίγουρα θα καθυστερήσει το έργο. Οπότε, δράστε εγκαίρως και μη μου επιτρέψετε να γίνω επόπτης». Αν δεν το δηλώσεις αυτό εκ των προτέρων και νιώσεις ικανοποίηση και περηφάνια όταν επιλεγείς, λατρεύοντας αυτήν τη θέση, αλλά συνεχίσεις να παίζεις βιντεοπαιχνίδια όποτε σου αρέσει, όπως έκανες προτού γίνεις επόπτης, αυτό δεν είναι πρόπον και σίγουρα θα καθυστερήσει το έργο.

Κάποιοι επόπτες έχουν κάποιες κακές συνήθειες. Όταν οι αδελφοί και οι αδελφές τους επιλέγουν, κάποιοι δεν κατανοούν την περίπτωσή τους, ενώ άλλοι πιστεύουν ότι αυτοί οι άνθρωποι μπορούν να δαπανήσουν τον εαυτό τους για τον Θεό σε πλήρη απασχόληση, και θεωρούν ότι οι κακές συνήθειες και τα χούγια των νέων ίσως αλλάξουν σταδιακά καθώς μεγαλώνουν και κατανοούν συνεχώς την αλήθεια. Πολλοί άνθρωποι διατηρούν αυτήν τη στάση κι έχουν αυτήν την οπτική όταν επιλέγουν αυτά τα άτομα ως επόπτες. Αυτά τα άτομα, μόλις επιλεγούν, κάνουν κάποιο έργο· αλλά μετά από λίγο καιρό, γίνονται αρνητικοί κι αρχίζουν να σκέφτονται: «Δεν είναι εύκολο να είναι κανείς επόπτης. Πρέπει να σηκώνομαι νωρίς το πρωί και να μένω ξύπνιος ως αργά, και πρέπει να κάνω περισσότερα και να παρατηρώ σε κάθε ευκαιρία περισσότερα από ό,τι οι άλλοι άνθρωποι. Επίσης, πρέπει ν' ανησυχώ περισσότερο και να δαπανώ περισσότερο χρόνο και περισσότερη ενέργεια. Αυτή η δουλειά είναι δύσκολη· είναι πολύ κουραστική!» Κατά συνέπεια, σκέφτονται να τα παρατήσουν. Αν δεν κουβαλάς φορτίο, δεν μπορείς να κάνεις το έργο ενός επόπτη. Αν κουβαλάς φορτίο μέσα σου, θα είσαι πρόθυμος ν' ανησυχείς για το έργο, και ακόμα κι αν είσαι λίγο πιο κουρασμένος από τους άλλους, δεν θα νιώθεις ότι υποφέρεις. Ακόμη κι όταν θα έρχεται η στιγμή να ξεκουραστείς, θα σκέφτεσαι και πάλι: «Πώς πήγε το σημερινό έργο;» Αν ξαφνικά θυμηθείς ένα ζήτημα που παραμένει άλυτο, δεν θα μπορείς να κοιμηθείς. Αν κουβαλάς φορτίο μέσα σου, θα σκέφτεσαι συνεχώς το έργο και δεν θα σε νοιάζει καν πόσο καλά τρως ή ξεκουράζεσαι. Αν οι άνθρωποι κουβαλάνε πολύ μικρό φορτίο ως επόπτες, ο λίγος ενθουσιασμός τους μπορεί να κρατήσει μόνο λίγες μέρες και, με την πάροδο του χρόνου, κάποιοι από αυτούς δεν μπορούν ν' αντέξουν άλλο. Σκέφτονται: «Αυτή η δουλειά είναι πολύ κουραστική. Υπάρχει τρόπος να διασκεδάσω και να χαλαρώσω για λίγο; Θα παίξω μερικά βιντεοπαιχνίδια». Έχουν καλές επιδόσεις για λίγο διάστημα, αλλά ξαφνικά τρώγονται να παίξουν βιντεοπαιχνίδια. Μόλις αρχίσουν, δεν μπορούν να σταματήσουν· όσο παίζουν, το μικρό φορτίο που κουβαλούσαν κάποτε θα διαβρώνεται, όπως και ο ενθουσιασμός που τους ωθούσε να δαπανήσουν τον εαυτό τους, η αποφασιστικότητά τους και η θετική τους στάση απέναντι στην εκτέλεση των καθηκόντων τους. Όταν κάποιος τους ρωτάει κάτι, χάνουν την υπομονή τους. Είτε κλαδεύουν τους ανθρώπους, είτε τους επιπλήττουν και τους χλευάζουν ή ενεργούν επιπόλαια και εγκαταλείπουν το έργο τους. Άραγε, δεν υπάρχει πρόβλημα μ' αυτούς τους επόπτες; (Ναι.) Κατά τη

διάρκεια της ημέρας, είναι μέσα στη θολούρα και μόλις και μετά βίας τα βγάζουν πέρα στο έργο τους, ενώ το βράδυ, όταν δεν τους βλέπει κανείς, παίζουν βιντεοπαιχνίδια στα κρυφά και δεν κλείνουν μάτι όλη νύχτα. Στην αρχή, νιώθουν άνετα και σκέφτονται: «Δεν καθυστέρησα το έργο κατά τη διάρκεια της ημέρας. Έκανα όλο το έργο που όφειλα να κάνω. Έλυσα όλα τα προβλήματα για τα οποία με ρώτησαν οι άλλοι. Ακόμα κι αν δεν κοιμηθώ το βράδυ για να βρω χρόνο να παίξω βιντεοπαιχνίδια, όλα αυτά άραγε δεν δείχνουν ότι είμαι αφοσιωμένος;» Ως αποτέλεσμα, μόλις αρχίσουν να παίζουν βιντεοπαιχνίδια, δεν μπορούν να σταματήσουν και δεν ακούνε κανέναν. Παρόλο που αυτό δεν επηρεάζει την ξεκούραση ή το εργασιακό περιβάλλον άλλων ανθρώπων, άραγε, τέτοιοι επόπτες μπορούν να επωμιστούν το έργο τους; Άραγε, μπορούν να το κάνουν καλά; (Όχι.) Γιατί όχι; Συχνά, παίζουν βιντεοπαιχνίδια όλη νύχτα χωρίς να κοιμηθούν και την ημέρα έχουν να εργαστούν· πόση ενέργεια μπορεί να έχει ένας άνθρωπος; Μήπως θα έχουν υψηλή αποδοτικότητα στο έργο τους αν επιμένουν να παίζουν έτσι βιντεοπαιχνίδια; Σε καμία περίπτωση. Επομένως, τέτοιοι επόπτες δεν μπορούν καθόλου να εκπληρώσουν τα καθήκοντά τους ούτε να επωμιστούν το έργο τους. Παρόλο που διαθέτουν επαγγελματικές δεξιότητες και κάποιο επίπεδο, τους αρέσει να παίζουν και δεν ασχολούνται με το έργο που έχουν να κάνουν. Δεν θα έπρεπε ν' απαλλαγούν από τα καθήκοντά τους αυτοί οι επόπτες; Αν δεν απαλλαγούν από τα καθήκοντά τους, το έργο θα καθυστερήσει. Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Αν απαλλαγούν από τα καθήκοντά τους, δεν θα μπορέσουμε να βρούμε κανέναν άλλον που να έχει τις δικές τους επαγγελματικές δεξιότητες. Πρέπει να τους αφήσουμε να κάνουν αυτήν τη δουλειά· μπορούν να επωμιστούν το έργο, ακόμα κι αν παίζουν βιντεοπαιχνίδια». Είναι σωστή αυτή η δήλωση; (Όχι, δεν είναι.) Ένας άνθρωπος δεν μπορεί να εστιάσει ταυτόχρονα σε δύο πράγματα· οι άνθρωποι έχουν περιορισμένη ενέργεια. Αν εστιάσεις την περισσότερη ενέργειά σου στο παιχνίδι, τότε θα επηρεαστεί η αφοσίωσή σου όταν κάνεις τα καθήκοντά σου και θα υποβαθμιστεί σημαντικά η αποτελεσματικότητά σου. Αυτή είναι μια ανεύθυνη στάση απέναντι στην εκτέλεση ενός καθήκοντος. Ακόμη κι αν ένας άνθρωπος δώσει όλη του την ψυχή και όλη του την ενέργεια στα καθήκοντά του, αυτό δεν σημαίνει απαραίτητα ότι τα αποτελέσματα θα ανταποκρίνονται εκατό τοις εκατό στα πρότυπα. Τα πράγματα θα είναι ακόμη χειρότερα αν εστιάσεις την ψυχή σου και την περισσότερη ενέργειά σου στο παιχνίδι· δεν θα σου απομείνει πολλή ενέργεια και σκέψη για την εκτέλεση των καθηκόντων σου και θα επηρεαστεί η αποτελεσματικότητά σου όταν κάνεις το καθήκον σου. Και λίγα λέμε όταν αναφέρουμε ότι θα επηρεαστεί· στην πραγματικότητα, η αποτελεσματικότητά σου όταν κάνεις τα καθήκοντά σου θα πληγεί σοβαρά. Αν εντοπιστούν τέτοιοι επόπτες, θα πρέπει να προσαρμοστούν τα καθήκοντα που τους έχουν ανατεθεί και ν' απαλλαγούν άμεσα από τα καθήκοντά τους, επειδή είναι ήδη ξεγραμμένοι. Δεν είναι μόνο ότι οι επιδόσεις τους στα καθήκοντά τους δεν ανταποκρίνονται στα πρότυπα· είναι ήδη ανίκανοι να επωμιστούν το έργο τους και δεν μπορούν να έχουν καμία θετική επίδραση σ' αυτό. Επομένως, θα ήταν καλύτερη επιλογή να βρεθεί κάποιος σοβαρός και υπεύθυνος για

ν' αναλάβει το έργο τους, ακόμη κι αν διαθέτει ελαφρώς λιγότερες επαγγελματικές δεξιότητες από αυτούς.

Μόλις τώρα, συναναστράφηκα σχετικά με τα διάφορα είδη ανθρώπων που είναι άπληστοι για το φαγητό, τον ύπνο και τη διασκέδαση. Υπάρχει κι ένα ακόμα είδος ανθρώπου. Αρχικά, όταν επιλέγονται οι επόπτες, ο άνθρωπος αυτού του είδους θεωρείται κατάλληλος για τον ρόλο από κάθε άποψη, και όλοι οι αδελφοί και οι αδελφές είναι πρόθυμοι να τον επιλέξουν. Πιστεύουν ότι αυτός ο άνθρωπος έχει καλή ανθρώπινη φύση, ότι είναι ενθουσιώδης και ειδήμων στο επάγγελμά του, καθώς και ότι είναι από κάθε άποψη ο καλύτερος και ο πιο δυνατός στην ομάδα, άρα είναι η προφανής επιλογή για τη θέση του επόπτη. Ωστόσο, αυτός ο άνθρωπος, λίγο μετά την επιλογή του, αρχίζει να νιώθει συχνά υπνηλία, ακόμη και κατά τη διάρκεια των συναθροίσεων. Όταν του μιλάνε οι άλλοι, εκείνος είναι μονίμως σε σύγχυση και δίνει άσχετες απαντήσεις στις ερωτήσεις. Δεν ήταν έτσι στο παρελθόν· γιατί, λοιπόν, μοιάζει ξαφνικά να έχει γίνει άλλος άνθρωπος; Αργότερα, κάποιος ανακαλύπτει άθελά του ότι οι συζητήσεις που έχει αυτός ο επόπτης μ' ένα συγκεκριμένο άτομο υποδηλώνουν πως οι δυο τους έχουν ερωτική σχέση, και αρχίζουν οι εικασίες για το κατά πόσο έχουν όντως ερωτική σχέση. Όσο αυτό το ζήτημα γίνεται πιο εμφανές, αυτός ο επόπτης φαίνεται ολοένα και πιο μπερδεμένος. Όταν κάποιος τον ρωτάει κάτι ή του μιλάει για κάτι, εκείνος δεν δίνει πλέον τόσο γρήγορες απαντήσεις, και δεν είναι τόσο σαφής και κατανοητός όσο ήταν κάποτε. Αρχίζει να κάνει όλο και λιγότερο από το έργο που οφείλει να κάνει ένας επόπτης και έχει όλο και λιγότερο ενθουσιασμό για την εκτέλεση του καθήκοντός του. Είναι σαν να έχει γίνει άλλος άνθρωπος· ενδιαφέρεται περισσότερο από ό,τι πριν για τα ρούχα του και την ατομική του περιποίηση. Υπάρχει πρόβλημα εδώ. Στο παρελθόν, κατά τις περιόδους έντονης εργασίας, σπάνια έκανε μπάνιο· όμως τώρα, πλένει το πρόσωπό του δύο φορές την ημέρα, και σε κάθε ευκαιρία χτενίζει τα μαλλιά του και κοιτάζεται στον καθρέφτη, ενώ ρωτάει διαρκώς τους άλλους: «Πιστεύεις ότι το δέρμα μου έχει ξανοίξει ή έχει σκουρύνει τελευταία; Γιατί μου φαίνεται ότι έχει σκουρύνει;» Εκείνοι απαντούν: «Είναι τόσο επιπόλαιο να μιλάς εσύ, ένας επόπτης, για τέτοια πράγματα. Έχει καμιά σημασία αν ξάνοιξε ή αν σκούρυνε;» Μιλάει διαρκώς γι' αυτά τα ασήμαντα θέματα και δεν έχει κέφι να κάνει το έργο του. Όποτε του δίνεται η ευκαιρία, μιλάει για ρούχα, για τις γυναίκες, για τους άνδρες, για τον έρωτα και για το τι είδους συζύγους θα πρέπει να επιλέγουν οι άνθρωποι, αλλά δεν συζητάει ποτέ για τα ζητήματα που σχετίζονται με την εκτέλεση των καθηκόντων του ή για τον τρόπο επίλυσής τους. Δεν υπάρχει πρόβλημα εδώ; Άραγε, μπορεί με όλα αυτά να κάνει έργο; (Όχι, δεν μπορεί.) Έχει αλλάξει η νοοτροπία του και δεν απασχολούν πλέον τη σκέψη του ζητήματα που έχουν να κάνουν με την εκτέλεση ενός καθήκοντος. Αντιθέτως, όλη μέρα απασχολούν το μυαλό του σκέψεις για το πώς να συνάψει ερωτικές σχέσεις, πώς να ντυθεί και πώς να προσελκύσει το αντίθετο φύλο. Οι άπιστοι έχουν μια φράση: «πέφτει κανείς στην παγίδα του έρωτα». Άραγε, είναι έρωτας αυτό; Όχι, είναι ένας βαθύς λάκκος! Μόλις πέσεις μέσα, δεν μπορείς να ξαναβγείς. Υπάρχουν τέτοιοι άνθρωποι ανάμεσα σ' εκείνους που κάνουν τα καθήκοντά

τους; (Ναι.) Ενώ ο οίκος του Θεού δεν παρεμβαίνει στους ανθρώπους που αναζητούν ερωτικούς συντρόφους, αν αυτοί οι άνθρωποι αναστατώνουν την εκκλησιαστική ζωή και επηρεάζουν το έργο της εκκλησίας, πρέπει να εκκαθαριστούν. Αυτά τα ζευγάρια θα πρέπει να φύγουν και να βγουν ραντεβού μόνοι τους, και να μην επηρεάζουν άλλους ανθρώπους. Αν είσαι κάποιος που έχει αποφασίσει ν' αφιερώσει όλη του τη ζωή για να δαπανήσει τον εαυτό του για τον Θεό και έχεις αποφασίσει να μη συνάπτεις ερωτικές σχέσεις, τότε εστίασε στο να δαπανήσεις τον εαυτό σου για τον Θεό. Αν έχεις συνάψει μια ερωτική σχέση και δεν έχεις πια όρεξη να κάνεις το έργο σου, τότε δεν πρέπει να εκτελείς το καθήκον ενός επόπτη και ο οίκος του Θεού θα επιλέξει κάποιον άλλον για τη θέση. Το έργο του οίκου του Θεού δεν πρέπει να καθυστερεί ούτε να επηρεάζεται από τη δική σου ερωτική σχέση. Το έργο πρέπει να συνεχιστεί. Πώς μπορεί να συνεχιστεί; Με την επιλογή ενός άλλου επόπτη που δεν έχει κάποια ερωτική σχέση, που διαθέτει ισχυρές επαγγελματικές δεξιότητες και μπορεί να επωμιστεί το έργο, ώστε να του ανατεθεί το έργο σου. Ο οίκος του Θεού λειτουργεί πάντα μ' αυτόν τον τρόπο και αυτή η αρχή παραμένει αμετάβλητη. Κάποιοι επόπτες λένε: «Η ερωτική μου σχέση δεν επηρεάζει το έργο μου· αφήστε με να συνεχίσω να είμαι επόπτης». Άραγε, μπορούμε να πιστέψουμε αυτήν τη δήλωση; (Όχι, δεν μπορούμε.) Γιατί δεν μπορούμε να την πιστέψουμε; Επειδή όλοι μπορούν να δουν τα γεγονότα! Όταν ένας άνθρωπος έχει μια ερωτική σχέση, το μόνο που σκέφτεται είναι ο ερωτικός του σύντροφος και η καρδιά του είναι απασχολημένη μ' αυτά τα ζητήματα, οπότε νιώθει συχνά υπνηλία κατά τη διάρκεια των συναθροίσεων και δεν μπορεί να κάνει τα καθήκοντά του. Επομένως, ο τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίζει ο οίκος του Θεού τέτοιους ανθρώπους είναι κατάλληλος και συνάδει με τις αρχές. Ο οίκος του Θεού δεν σ' εμποδίζει να βγεις ραντεβού ούτε σου στερεί την ελευθερία να το κάνεις. Μπορείς να βγεις ραντεβού με κάποιον όσο τραβάει η όρεξή σου: αυτό είναι δική σου απόφαση, εφόσον δεν το μετανιώσεις και δεν κλάψεις γι' αυτό αργότερα. Κάποιοι επόπτες έχουν απαλλαγεί από τα καθήκοντά τους επειδή είχαν μια ερωτική σχέση. Ορισμένοι άνθρωποι ρωτάνε: «Δεν επιτρέπεται σ' έναν άνθρωπο να πιστεύει στον Θεό αν έχει μια ερωτική σχέση;» Ο οίκος του Θεού δεν το είπε ποτέ αυτό. Μήπως ο οίκος του Θεού απορρίπτει ή αποβάλλει όλους εκείνους που συνάπτουν ερωτικές σχέσεις; (Όχι.) Αν έχεις μια ερωτική σχέση, τότε δεν μπορείς να είσαι επόπτης, επικεφαλής ή εργάτης, και αν δεν κάνεις με αφοσίωση τα καθήκοντά σου, τότε θα πρέπει να εγκαταλείψεις την εκκλησία πλήρους απασχόλησης. Μήπως έχει πει κανείς ότι δεν σου επιτρέπεται πλέον να πιστεύεις στον Θεό ή ότι θ' αποβληθείς; Μήπως έχει αποφανθεί κανείς ότι δεν μπορείς να σωθείς ή ότι θα είσαι καταραμένος; (Όχι.) Ο οίκος του Θεού δεν είπε ποτέ τέτοια πράγματα. Ο οίκος του Θεού δεν παρεμβαίνει καθόλου στις προσωπικές σου επιλογές και στην ελευθερία σου· δεν σου στερεί καμία ελευθερία, σου δίνει ελευθερία. Ωστόσο, όταν πρόκειται για επόπτες τέτοιου είδους, η αρχή που ακολουθεί ο οίκος του Θεού για να τους αντιμετωπίσει είναι να τους απαλλάσσει από τα καθήκοντά τους και να βρίσκει έναν κατάλληλο άνθρωπο για να πάρει τη θέση τους. Αν είναι κατάλληλοι για να συνεχίσουν να κάνουν ένα καθήκον,

μπορούν να παραμείνουν στην εκκλησία. Αν όχι, θα διωχθούν. Δεν θα τους χτυπήσει κανείς ούτε θα τους επιτεθεί λεκτικά ή θα τους εξευτελίσει. Δεν είναι κάτι το ντροπιαστικό· είναι κάτι πολύ φυσιολογικό. Όταν, λοιπόν, κάποιοι άνθρωποι απομακρύνονται από τις θέσεις τους ή στέλνονται σε συνηθισμένες εκκλησίες επειδή έχουν ερωτικές σχέσεις, είναι ντροπιαστικό αυτό; Απλώς υποδηλώνει ότι δεν έχουν αφοσίωση όταν κάνουν τα καθήκοντά τους, ότι δεν τους ενδιαφέρει η αλήθεια και ότι δεν κουβαλάνε κανένα απολύτως φορτίο για τη ζωή-είσοδό τους. Ένας τέτοιος επόπτης δεν ασχολείται με το έργο του· εστιάζει μόνο στις ερωτικές σχέσεις, με αποτέλεσμα να καθυστερεί το εκκλησιαστικό έργο, και έχει ήδη επηρεάσει την πρόοδο του έργου της εκκλησίας. Δεν είναι αυτό σοβαρό πρόβλημα; (Ναι.) Επομένως, ένας τέτοιος επόπτης δεν είναι κατάλληλος για να παραμείνει και θα πρέπει ν' απομακρυνθεί από τη θέση του. Κάποιοι λένε: «Δεν είναι πολύ βιαστικό ν' απομακρυνθεί;» Αν απομακρυνθεί μέσα στις πρώτες μια-δυο μέρες από την έναρξη της ερωτικής του σχέσης, τότε ίσως θεωρηθεί βιαστικό. Αν, όμως, έχουν περάσει τρεις με πέντε μήνες, τότε θα θεωρούνταν και πάλι βιαστικό; (Όχι.) Είναι ήδη αργά για την απόφαση, το έργο έχει ήδη καθυστερήσει πάρα πολύ· πώς γίνεται να μην ανησυχείς γι' αυτό; Δεν είναι πρόβλημα αυτό; (Ναι.)

Οι ψευδοεπικεφαλής δεν ρωτούν ποτέ για τους επιβλέποντες που δεν κάνουν πραγματικό έργο ή που δεν ασχολούνται με το έργο που έχουν να κάνουν. Πιστεύουν ότι χρειάζεται απλώς να επιλέξουν έναν επόπτη και ότι έτσι λήγει το ζήτημα· ότι μετά ο επόπτης θα μπορεί να χειρίζεται μόνος του όλα τα ζητήματα του έργου. Έτσι, οι ψευδοεπικεφαλής απλώς πραγματοποιούν συναθροίσεις ανά τακτά χρονικά διαστήματα και δεν επιβλέπουν το έργο ούτε ρωτούν πώς προχωράει, κι αντίθετα συμπεριφέρονται σαν αφεντικά που δεν ανακατεύονται. Αν κάποιος αναφέρει ένα πρόβλημα μ' έναν επόπτη, ένας ψευδοεπικεφαλής θα πει: «Είναι απλώς ένα δευτερεύον πρόβλημα, όλα καλά. Μπορείτε να το χειριστείτε μόνοι σας. Μη ρωτάτε εμένα». Ο άνθρωπος που ανέφερε το πρόβλημα λέει: «Αυτός ο επόπτης είναι ένας λαίμαργος τεμπέλης. Εστιάζει μόνο στο φαγητό και στη διασκέδαση, και είναι χαραιοφάνης. Δεν θέλει να υποφέρει ούτε λίγες κακουχίες στο καθήκον του, πάντα λουφάρει με δόλιο τρόπο και βρίσκει δικαιολογίες για ν' αποφύγει το έργο του και ν' απαλλαγεί απ' τις ευθύνες του. Δεν είναι κατάλληλος για επόπτης». Ο ψευδοεπικεφαλής θ' απαντήσει: «Ήταν εξαιρετικός όταν επιλέχθηκε ως επόπτης. Αυτό που λες δεν είναι αλήθεια ή, ακόμα κι αν είναι, πρόκειται απλώς για μια προσωρινή εκδήλωση». Ο ψευδοεπικεφαλής δεν θα προσπαθήσει να μάθει περισσότερα για την περίπτωση του επόπτη· αντιθέτως, θα κρίνει και θ' αποφανθεί για το ζήτημα με βάση τις δικές του προηγούμενες εντυπώσεις για τον συγκεκριμένο επόπτη. Όποιος κι αν αναφέρει προβλήματα που αφορούν τον επόπτη, ο ψευδοεπικεφαλής θα τον αγνοήσει. Ο επόπτης δεν κάνει πραγματικό έργο και το έργο της εκκλησίας έχει σχεδόν σταματήσει να γίνεται, αλλά ο ψευδοεπικεφαλής δεν νοιάζεται, είναι σαν να μην τον αφορά καν. Είναι αρκετά εμετικό το γεγονός ότι κάνει τα στραβά μάτια όταν κάποιος αναφέρει τα προβλήματα του επόπτη. Ποιο είναι, όμως, το πιο απεχθές από όλα; Όταν οι άνθρωποι του αναφέρουν πραγματικά σοβαρά προβλήματα

του επόπτη, εκείνος δεν προσπαθεί να τα λύσει, και μάλιστα βρίσκει κάθε λογής δικαιολογίες: «Τον γνωρίζω αυτόν τον επόπτη· πιστεύει αληθινά στον Θεό, ποτέ δεν θα είχε προβλήματα. Ακόμη κι αν είχε κάποιο μικρό ζήτημα, ο Θεός θα τον προστάτευε και θα τον πειθαρχούσε. Αν κάνει λάθη, αυτό είναι ανάμεσα σ' εκείνον και στον Θεό· εμείς δεν χρειάζεται ν' ασχοληθούμε μ' αυτό». Οι ψευδοεπικεφαλής εργάζονται κατ' αυτόν τον τρόπο, σύμφωνα με τις δικές τους αντιλήψεις και φαντασιοκοπίες. Παριστάνουν ότι κατανοούν την αλήθεια και ότι έχουν πίστη, αλλά απλώς προκαλούν χάος στο εκκλησιαστικό έργο· το εκκλησιαστικό έργο μπορεί ακόμα και να σταματήσει κι εκείνοι να εξακολουθούν να παριστάνουν τους ανήξερους. Άραγε, οι ψευδοεπικεφαλής δεν ενεργούν υπερβολικά σαν χαρτογιακάδες; Είναι ανίκανοι να κάνουν οι ίδιοι αληθινό έργο και δεν είναι σχολαστικοί ούτε σε σχέση με το έργο των επικεφαλής των ομάδων και των εποπτών· δεν το παρακολουθούν ούτε ρωτάνε σχετικά. Η άποψή τους για τους ανθρώπους βασίζεται μόνο στις δικές τους εντυπώσεις και φαντασιοκοπίες. Όταν βλέπουν κάποιον να έχει καλές επιδόσεις για ένα διάστημα, πιστεύουν ότι αυτός ο άνθρωπος θα είναι για πάντα καλός, ότι δεν πρόκειται ν' αλλάξει· δεν πιστεύουν κανέναν που λέει ότι υπάρχει πρόβλημα μ' αυτόν τον άνθρωπο, και όταν κάποιος τους προειδοποιεί γι' αυτόν τον άνθρωπο, τον αγνοούν. Πιστεύετε ότι οι ψευδοεπικεφαλής είναι ηλίθιοι; Είναι ηλίθιοι και ανόητοι. Γιατί είναι ηλίθιοι; Εμπιστεύονται αβασάνιστα έναν άνθρωπο, νομίζοντας ότι επειδή, όταν επιλέχθηκε, έδωσε έναν όρκο και δεσμεύτηκε και προσευχήθηκε με δάκρυα στο πρόσωπό του, αυτό σημαίνει ότι είναι άξιος εμπιστοσύνης και ότι δεν πρόκειται να υπάρξουν ποτέ προβλήματα μαζί του όταν αναλάβει έργο. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν κατανοούν καθόλου τη φύση των ανθρώπων· είναι ανίδεοι για τις αληθινές συνθήκες του διεφθαρμένου ανθρώπινου γένους. Λένε: «Πώς θα μπορούσε ν' αλλάξει κάποιος προς το χειρότερο, όταν έχει επιλεγεί ως επόπτης; Πώς θα μπορούσε ν' αποφύγει το έργο του κάποιος που φαίνεται τόσο σχολαστικός και αξιόπιστος; Δεν θα μπορούσε, έτσι δεν είναι; Είναι πολύ ακέραιος». Επειδή οι ψευδοεπικεφαλής έχουν βασιστεί υπερβολικά στις φαντασιοκοπίες και στα συναισθήματά τους, καταλήγουν ανίκανοι να λύσουν έγκαιρα τα πολλά προβλήματα που προκύπτουν στο εκκλησιαστικό έργο, και δεν μπορούν ν' απαλλάξουν άμεσα από τα καθήκοντά του τον εμπλεκόμενο επόπτη και να προσαρμόσουν το καθήκον που του έχει ανατεθεί. Είναι όντως ψευδοεπικεφαλής. Και ποιο ακριβώς είναι το ζήτημα εδώ; Μήπως η προσέγγιση των ψευδοεπικεφαλής απέναντι στο έργο τους έχει καμία σχέση με την επιπολαιότητα; Από τη μία πλευρά, βλέπουν ότι ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας πραγματοποιεί λυσσαλέα συλλήψεις ενάντια στον εκλεκτό λαό του Θεού, οπότε, για να παραμείνουν ασφαλείς, αναθέτουν τυχαία σε κάποιον ν' αναλάβει το έργο, πιστεύοντας ότι έτσι θα λυθεί το πρόβλημα και ότι δεν χρειάζεται να δώσουν σ' αυτό περισσότερη σημασία. Τι σκέφτονται βαθιά μέσα τους; «Αυτό το περιβάλλον είναι πολύ εχθρικό. Πρέπει να κρυφτώ για λίγο». Αυτό δείχνει ότι ποθούν τις ανέσεις της σάρκας, έτσι δεν είναι; Από την άλλη πλευρά, οι ψευδοεπικεφαλής έχουν ένα μοιραίο ελάττωμα: Εμπιστεύονται γρήγορα τους ανθρώπους, με βάση τις δικές τους φαντασιοκοπίες. Κι αυτό προκαλείται από το γεγονός

ότι δεν κατανοούν την αλήθεια, έτσι δεν είναι; Πώς εκθέτει ο λόγος του Θεού την ουσία του διεφθαρμένου γένους των ανθρώπων; Γιατί πρέπει να εμπιστεύονται τους ανθρώπους, όταν δεν τους εμπιστεύεται ο Θεός; Οι ψευδοεπικεφαλής είναι υπερβολικά αλαζόνες και αυτάρεσκοι, έτσι δεν είναι; Σκέφτονται το εξής: «Δεν μπορεί να έχω κρίνει λάθος αυτόν τον άνθρωπο, δεν θα έπρεπε να υπάρχουν προβλήματα στον άνθρωπο που εγώ έχω κρίνει κατάλληλο· σε καμία περίπτωση δεν είναι κάποιος που ενδίδει στο φαγητό, στο ποτό και στη διασκέδαση ούτε κάποιος που του αρέσουν οι ανέσεις και μισεί τη σκληρή δουλειά. Είναι απολύτως αξιόπιστος και σίγουρα μπορεί να βασιστεί κανείς πάνω του. Δεν πρόκειται ν' αλλάξει· αν άλλαζε, αυτό θα σήμαινε ότι έκανα λάθος γι' αυτόν, έτσι δεν είναι;» Τι είδους συλλογιστική είναι αυτή; Μήπως είσαι κάποιου είδους ειδικός; Μήπως έχεις όραση με ακτίνες Χ; Μήπως έχεις αυτήν την ιδιαίτερη δεξιότητα; Ακόμη κι αν ζούσες μ' έναν άνθρωπο για ένα-δυο χρόνια, θα μπορούσες άραγε να διακρίνεις το αληθινό του πρόσωπο αν δεν υπήρχε ένα κατάλληλο περιβάλλον ώστε ν' απογυμνωθεί εντελώς η φύση-ουσία του; Αν δεν τον αποκάλυπτε ο Θεός, θα μπορούσες να ζεις στο πλευρό του για τρία ή ακόμα και για πέντε χρόνια, και να δυσκολευόσουν ακόμα να διακρίνεις ποια ακριβώς είναι η φύση-ουσία του. Και πόσο περισσότερο ισχύει αυτό όταν βλέπεις σπάνια έναν άνθρωπο και βρίσκεσαι μαζί του αραιά και πού; Οι ψευδοεπικεφαλής εμπιστεύονται αβασάνιστα έναν άνθρωπο, με βάση μια προσωρινή εντύπωση ή τη θετική αξιολόγηση κάποιου άλλου γι' αυτόν, και τολμούν να εμπιστευτούν σ' έναν τέτοιο άνθρωπο το έργο της εκκλησίας. Δεν είναι εντελώς τυφλοί όταν το κάνουν αυτό; Δεν ενεργούν απερίσκεπτα; Κι εφόσον οι ψευδοεπικεφαλής εργάζονται μ' αυτόν τον τρόπο, δεν είναι εξαιρετικά ανεύθυνοι; Οι ανώτεροι επικεφαλής και εργάτες τούς ρωτούν: «Έχεις ελέγξει το έργο αυτού του επόπτη; Πώς είναι ο χαρακτήρας του και το επίπεδό του; Είναι υπεύθυνος στο έργο του; Μπορεί να επωμιστεί αυτήν την εργασία;» Οι ψευδοεπικεφαλής απαντούν: «Σίγουρα μπορεί! Όταν επιλέχθηκε, έδωσε όρκο και δεσμεύτηκε. Έχω ακόμα τον όρκο του γραπτώς. Λογικά θα μπορεί να επωμιστεί την εργασία». Πώς σας φαίνονται τα λόγια των ψευδοεπικεφαλής; Πιστεύουν ότι εφόσον αυτός ο άνθρωπος έδωσε όρκο για να εκφράσει τη δέσμευσή του, είναι σίγουρο ότι θα μπορέσει να τον τηρήσει. Στέκει αυτή η δήλωση; Πόσοι άνθρωποι στις μέρες μας μπορούν πραγματικά να τηρήσουν τον όρκο τους; Πόσοι έντιμοι άνθρωποι υπάρχουν που τηρούν τις δεσμεύσεις τους; Απλώς και μόνο επειδή ένας άνθρωπος δίνει έναν όρκο, αυτό δεν σημαίνει ότι μπορεί πραγματικά να τον τηρήσει. Ας υποθέσουμε ότι τους ρωτάς: «Μπορείς να εγγυηθείς ότι ο επόπτης δεν πρόκειται ν' αλλάξει; Μπορείς να εγγυηθείς ότι θα είναι αφοσιωμένος σε όλη του τη ζωή; Όταν ο Θεός θέλει ν' αποκαλύψει ανθρώπους, πρέπει να διαμορφώσει διάφορα περιβάλλοντα για να τους δοκιμάσει. Εσύ πού βασίζεσαι όταν λες ότι αυτός ο άνθρωπος είναι αξιόπιστος; Τον έχεις εξετάσει;» Οι ψευδοεπικεφαλής αποκρίνονται: «Δεν χρειάζεται. Όλοι οι αδελφοί και οι αδελφές έχουν αναφέρει ότι είναι αξιόπιστος». Είναι και αυτή η δήλωση λανθασμένη. Άραγε, είναι πραγματικά καλός ένας άνθρωπος απλώς και μόνο επειδή οι αδελφοί και οι αδελφές αναφέρουν κάτι τέτοιο; Μήπως όλοι οι αδελφοί και οι αδελφές έχουν την αλήθεια; Μήπως

μπορούν όλοι να διακρίνουν πράγματα; Άραγε γνωρίζουν όλοι οι αδελφοί και οι αδελφές αυτόν τον άνθρωπο; Αυτή η δήλωση είναι ακόμη πιο αηδιαστική! Στην πραγματικότητα, αυτός ο άνθρωπος έχει αποκαλυφθεί προ πολλού. Έχει απολέσει το έργο του Αγίου Πνεύματος και έχουν εκτεθεί ήδη τα ποταπά χαρακτηριστικά του, όπως το γεγονός ότι αγαπά τις ανέσεις και μισεί τη σκληρή δουλειά, ότι είναι λαίμαργος και τεμπέλης, και ότι δεν ασχολείται με το έργο που έχει να κάνει. Εκτός από τους ψευδοεπικεφαλής, που εξακολουθούν να μην έχουν ιδέα, όλοι τον έχουν διακρίνει προ πολλού· μόνο οι ψευδοεπικεφαλής τον εμπιστεύονται ακόμα τόσο πολύ. Σε τι είναι χρήσιμο αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής; Δεν είναι άχρηστοι; Μάλιστα, υπάρχουν και κάποιες περιπτώσεις όπου ο Άνωθεν μαθαίνει για τις διάφορες εκδηλώσεις ορισμένων εποπτικών πηγαίνοντας επιτόπου να ερευνήσει και να ρωτήσει γι' αυτούς, κι ωστόσο οι επικεφαλής παραμένουν εντελώς στο σκοτάδι. Δεν είναι πρόβλημα αυτό; Αυτοί οι επικεφαλής είναι όντως ψευδοεπικεφαλής. Δεν κάνουν αληθινό έργο, είναι απλώς χαρτογιακάδες και ενεργούν σαν αφεντικά που δεν ανακατεύονται· κάνουν λίγο έργο κι έπειτα ζουν από αυτό και νομίζουν ότι έχουν το δικαίωμα να διασκεδάζουν, χωρίς να μπουν στον κόπο να σηκώσουν ούτε το μικρό τους δαχτυλάκι όταν τα πράγματα πάνε στραβά. Από πού κι ως πού έχεις το δικαίωμα ν' απολαμβάνεις τα προνόμια της θέσης; Είναι πραγματικά ξεδιάντροπο αυτό! Όταν εργάζονται οι ψευδοεπικεφαλής, δεν ελέγχουν ποτέ κανένα έργο, δεν ρωτάνε για την πρόοδο του έργου και σίγουρα δεν εξετάζουν τις συνθήκες των εποπτικών διαφόρων ομάδων. Απλώς και μόνο αναθέτουν έργο και ορίζουν επόπτες, κι έπειτα νομίζουν ότι έχουν τελειώσει, ότι το έργο τους ολοκληρώθηκε μία και καλή. Πιστεύουν το εξής: «Κάποιος φροντίζει γι' αυτό το έργο, οπότε δεν είναι πλέον δική μου δουλειά. Εγώ μπορώ να διασκεδάσω». Κάνουν έργο έτσι; Χωρίς αμφιβολία, όποιος εργάζεται μ' αυτόν τον τρόπο είναι ψευδοεπικεφαλής· ένας ψευδοεπικεφαλής που καθυστερεί το έργο της εκκλησίας και βλάπτει τον εκλεκτό λαό του Θεού.

Οι ψευδοεπικεφαλής δεν ρωτάνε ποτέ για τις εργασιακές συνθήκες των εποπτικών των διαφόρων ομάδων ούτε τις παρακολουθούν. Επίσης, δεν ρωτάνε για τη ζωή-είσοδο των επιβλεπόντων διαφόρων ομάδων και του προσωπικού που είναι αρμόδιο για διάφορες σημαντικές δουλειές, δεν την παρακολουθούν ούτε έχουν αντίληψη γι' αυτήν· το ίδιο ισχύει και για τις στάσεις τους απέναντι στο εκκλησιαστικό έργο και στα καθήκοντά τους και απέναντι στην πίστη στον Θεό, στην αλήθεια και στον ίδιο τον Θεό. Δεν ξέρουν κατά πόσο αυτά τα άτομα έχουν μεταμορφωθεί ή αναπτυχθεί ούτε γνωρίζουν τα διάφορα ζητήματα που μπορεί να υπάρχουν στο έργο τους· συγκεκριμένα, δεν γνωρίζουν τι αντίκτυπο έχουν στο έργο της εκκλησίας και στη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού τα σφάλματα και οι αποκλίσεις που προκύπτουν στα διάφορα στάδια του έργου, καθώς και κατά πόσο αυτά τα σφάλματα και αυτές οι αποκλίσεις έχουν διορθωθεί ποτέ. Είναι εντελώς ανίδεοι για όλα αυτά τα πράγματα. Αν δεν γνωρίζουν τίποτα γι' αυτές τις λεπτομέρειες, γίνονται παθητικοί όποτε εμφανίζονται προβλήματα. Ωστόσο, οι ψευδοεπικεφαλής, όσο κάνουν τη δουλειά τους, δεν ασχολούνται καθόλου μ' αυτά τα ζητήματα που περιλαμβάνουν τόσες λεπτομέρειες. Πιστεύουν ότι αφού ορίσουν τους

επόπτες διαφόρων ομάδων και αναθέσουν εργασίες, έχει ολοκληρωθεί το έργο τους· θεωρείται ότι έχουν κάνει καλά τη δουλειά τους, κι αν εμφανιστούν άλλα προβλήματα, δεν τους αφορά καθόλου. Επειδή οι ψευδοεπικεφαλής αποτυγχάνουν να επιβλέπουν, να καθοδηγούν και να παρακολουθούν τους επιβλέποντες διαφόρων ομάδων, και δεν εκπληρώνουν τις ευθύνες τους σ' αυτούς τους τομείς, το εκκλησιαστικό έργο οδηγείται σε χάος. Αυτό σημαίνει να αμελούν τις ευθύνες τους οι επικεφαλής και οι εργάτες. Ο Θεός μπορεί να εξετάζει εξονυχιστικά τα μύχια της καρδιάς του ανθρώπου· αυτή είναι μια ικανότητα που δεν έχουν οι άνθρωποι. Επομένως, όταν εργάζονται οι άνθρωποι, θα πρέπει να είναι πιο επιμελείς και προσεκτικοί, να πηγαίνουν τακτικά στην τοποθεσία του έργου για να παρακολουθούν, να επιβλέπουν και να δίνουν οδηγίες για τις εργασίες, προκειμένου να διασφαλίζουν την κανονική πρόοδο του εκκλησιαστικού έργου. Είναι ξεκάθαρο ότι οι ψευδοεπικεφαλής είναι εντελώς ανεύθυνοι στο έργο τους και ποτέ δεν επιβλέπουν, δεν παρακολουθούν ούτε κατευθύνουν τις διάφορες εργασίες. Ως αποτέλεσμα, κάποιοι επόπτες δεν ξέρουν πώς να λύνουν διάφορα ζητήματα που προκύπτουν στο έργο και παραμένουν στον ρόλο τους ως επόπτες, παρά το γεγονός ότι δεν είναι ούτε κατά διάνοια αρκετά ικανοί να κάνουν το έργο. Τελικά, το έργο καθυστερεί ξανά και ξανά, και προκαλούν ολοκληρωτικό χάος. Αυτήν τη συνέπεια έχει το γεγονός ότι οι ψευδοεπικεφαλής δεν ρωτάνε, δεν επιβλέπουν ούτε παρακολουθούν τις συνθήκες των εποπτών· είναι ένα αποτέλεσμα που προκαλείται εξολοκλήρου από την αμέλεια που δείχνουν στις ευθύνες τους οι ψευδοεπικεφαλής. Επειδή οι ψευδοεπικεφαλής δεν επιθεωρούν, δεν παρακολουθούν ούτε ρωτάνε σχετικά με το έργο και δεν μπορούν ν' αντιληφθούν άμεσα τις περιστάσεις, παραμένουν ανίδεοι για πράγματα όπως το αν οι επόπτες κάνουν αληθινό έργο, το πώς προχωράει το έργο και το κατά πόσο έχει αποφέρει αληθινά αποτελέσματα. Όταν ρωτάει κάποιος τους ψευδοεπικεφαλής με τι είναι απασχολημένοι οι επόπτες ή τι συγκεκριμένες εργασίες χειρίζονται, εκείνοι αποκρίνονται: «Δεν ξέρω, αλλά προσέρχονται σε κάθε συνάθροιση και, κάθε φορά που επικοινωνώ μαζί τους για το έργο, δεν αναφέρουν ποτέ ζητήματα ή δυσκολίες». Οι ψευδοεπικεφαλής πιστεύουν ότι όσο οι επόπτες δεν εγκαταλείπουν το έργο τους και είναι πάντα εκεί όταν τους ψάχνουν, δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα μαζί τους. Έτσι εργάζονται οι ψευδοεπικεφαλής. Άραγε, δεν είναι αυτό μια εκδήλωση του ότι είναι «ψευδείς»; Δεν είναι αυτό αποτυχία να εκπληρώσουν τις ευθύνες τους; Είναι σοβαρή αμέλεια στην εκτέλεση των ευθυνών τους! Στο έργο τους, οι ψευδοεπικεφαλής εστιάζουν μόνο στο ν' ακολουθούν τις τυπικές διαδικασίες και δεν επιζητούν αληθινά αποτελέσματα. Επιφανειακά, πραγματοποιούν τακτικά συναθροίσεις και φαίνονται πιο απασχολημένοι από τον μέσο άνθρωπο. Ωστόσο, παραμένει άγνωστο ποια προβλήματα έχουν λύσει πραγματικά, ποιες συγκεκριμένες εργασίες έχουν χειριστεί αποτελεσματικά και ποια αποτελέσματα έχουν πετύχει. Κανείς δεν μπορεί να δώσει μια ξεκάθαρη απάντηση γι' αυτά τα πράγματα, ούτε οι ίδιοι οι ψευδοεπικεφαλής. Όμως, ένα πράγμα είναι σίγουρο: Όποια προβλήματα κι αν έχουν οι άνθρωποι στην τοποθεσία του έργου, δεν μπορούν να βρουν πουθενά αυτούς τους ψευδοεπικεφαλής· κανείς δεν τους

έχει δει ποτέ στην τοποθεσία του έργου να λύνουν τα προβλήματα των ανθρώπων. Τι έργο κάνουν, λοιπόν, οι ψευδοεπικεφαλής όλη μέρα; Ποια προβλήματα λύνονται με τις συναθροίσεις τους; Κανείς δεν ξέρει με βεβαιότητα, και όταν γίνεται επιθεώρηση στο έργο τους, τελικά ανακαλύπτεται μόνο ένας σωρός συσσωρευμένων, άλυτων προβλημάτων. Επιφανειακά, οι ψευδοεπικεφαλής πράγματι φαίνονται αρκετά απασχολημένοι· «αντιμετωπίζουν μυριάδες υποθέσεις». Ωστόσο, όταν κάποιος εξετάζει τα αποτελέσματα του έργου τους, όλα είναι άνω-κάτω· είναι ένα χάος, δεν υπάρχει τίποτε αξιόλογο και είναι εμφανές ότι αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής δεν έχουν κάνει ίχνος αληθινού έργου. Οι ψευδοεπικεφαλής, παρά τα μυριάδες αληθινά προβλήματα που έχουν αφήσει άλυτα, φαίνεται να μην έχουν καμία επίγνωση συνείδησης και να μη νιώθουν ότι φταίνει οι ίδιοι σε κάτι. Επιπλέον, είναι πολύ ικανοποιημένοι με τον εαυτό τους και πιστεύουν ότι είναι αρκετά καλοί· πραγματικά δεν έχουν λογική. Τέτοιοι άνθρωποι δεν αξίζουν να είναι επικεφαλής ή εργάτες στην εκκλησία.

Ο επόπτης αυτού του είδους, πάνω στον οποίο συναναστραφήκαμε μόλις, ξέρει το επάγγελμά του και διαθέτει εργασιακή ικανότητα, αλλά απλώς δεν κουβαλάει φορτίο και ενδίδει όλη μέρα στο φαγητό, στο ποτό και στη διασκέδαση, χωρίς ν' ασχολείται με το έργο που έχει να κάνει ή να κάνει αληθινό έργο. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να προσαρμόσουν το καθήκον που έχει ανατεθεί σ' έναν τέτοιον επιβλέποντα ή να τον απαλλάξουν άμεσα από τα καθήκοντά του, κι αυτό παρεμποδίζει και αναστατώνει το έργο, δεν το αφήνει να προχωρήσει ομαλά. Άραγε, αυτό δεν προκαλείται από τους ψευδοεπικεφαλής; Παρόλο που οι ψευδοεπικεφαλής δεν είναι άμεσα υπεύθυνοι γι' αυτό, η αμέλεια που δείχνουν στην εκτέλεση των ευθυνών τους, η αποτυχία τους να εκπληρώσουν τον ρόλο τους ως επόπτες, τους καθιστά έμμεσα υπεύθυνους για τις απώλειες που προκαλούνται στο έργο. Αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής δεν εκπληρώνουν το καθήκον τους ως επόπτες, αμελούν τις ευθύνες τους και τελικά προκαλούν απώλειες στο έργο της εκκλησίας. Μάλιστα, κάποιες εργασίες φτάνουν σε τέλμα και καταλήγουν σε χάος λόγω της απουσίας ενός κατάλληλου επόπτη που θ' αναλάβει τα ηνία, θα πραγματοποιεί ελέγχους, και θα επιβλέπει το έργο και θα πιέζει για να προχωρήσει. Η λάθος χρήση προσωπικού θα προκαλεί τέτοιου είδους απώλειες στο έργο. Παρόλο που ένας τέτοιος επόπτης έχει λίγο επίπεδο και κατανοεί κάπως το επάγγελμα, δεν ασχολείται με το έργο που έχει να κάνει, ακολουθεί συχνά τη δική του διαδρομή και δεν ακολουθεί το σωστό μονοπάτι. Οι ψευδοεπικεφαλής, ακόμη κι αν ακούσουν ότι κάποιος έχει αναφέρει ένα ζήτημα μ' έναν τέτοιον επόπτη, δεν εξετάζουν το ζήτημα ούτε το χειρίζονται άμεσα, και τελικά αυτό παραλύει το εκκλησιαστικό έργο. Άραγε, δεν προκαλείται αυτό από την ανευθυνότητα των ψευδοεπικεφαλής; Μάλιστα, προσπαθούν ν' αποφύγουν την ευθύνη, υποστηρίζοντας ότι δεν κατάλαβαν τις περιστάσεις του επόπτη, ότι ήταν ανόητοι και ανίδεοι, και νομίζουν ότι αν πουν κάτι τέτοιο, θα λήξει το ζήτημα, ότι δεν θα χρειαστεί ν' αναλάβουν την ευθύνη. Στο έργο τους, οι ψευδοεπικεφαλής πάντα ενεργούν επιπόλαια. Ακόμη κι όταν οι άνθρωποι αναφέρουν προβλήματα, εκείνοι ούτε ρωτούν γι' αυτά ούτε τα χειρίζονται, και όταν τα πράγματα

πάνε στραβά, προσπαθούν ν' αποφύγουν την ευθύνη. Αυτή είναι μια εκδήλωση των ψευδοεπικεφαλής.

II. Πώς αντιμετωπίζουν οι ψευδοεπικεφαλής τους επόπτες που έχουν χαμηλό επίπεδο και δεν έχουν εργασιακή ικανότητα

Όταν εργάζονται οι ψευδοεπικεφαλής, τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν δεν περιορίζονται απλώς και μόνο σ' αυτήν την περίπτωση· υπάρχει άλλη μία, στην οποία οι επόπτες έχουν χαμηλό επίπεδο, δεν έχουν εργασιακή ικανότητα και δεν μπορούν να επωμιστούν την εργασία. Σε τέτοιες περιπτώσεις, οι ψευδοεπικεφαλής αποτυγχάνουν και πάλι να ρωτήσουν για το ζήτημα και να το χειριστούν άμεσα. Γιατί; Οι ψευδοεπικεφαλής δεν έχουν εργασιακή ικανότητα, έχουν χαμηλό επίπεδο και δεν έχουν πνευματική κατανόηση. Ποτέ δεν ενδιαφέρονται ούτε παίρνουν την πρωτοβουλία να ρωτήσουν για το επίπεδο των εποπτών διαφόρων ομάδων, για την ικανότητά τους να επωμιστούν το έργο ή για τις συνθήκες του έργου τους. Δεν μπορούν να διακρίνουν τους επόπτες που έχουν χαμηλό επίπεδο και που δεν μπορούν να επωμιστούν το έργο τους ούτε γνωρίζουν γι' αυτά τα πράγματα. Στο μυαλό τους, μόλις οποιοσδήποτε άνθρωπος αναλάβει τον ρόλο του επόπτη, αυτός ο άνθρωπος θα παραμείνει στο πόστο του για μεγάλο χρονικό διάστημα, εκτός κι αν διαπράξει πολλά και διάφορα κακά, αν προκαλέσει γενική οργή και τον απομακρύνουν οι αδελφοί και οι αδελφές ή εκτός κι αν κάποιος αναφέρει τα ζητήματά του στον Άνωθεν και ο Άνωθεν απαλλάξει άμεσα αυτόν τον άνθρωπο από τα καθήκοντά του. Διαφορετικά, οι ψευδοεπικεφαλής δεν πρόκειται ποτέ ν' απαλλάξουν αυτόν τον άνθρωπο από τα καθήκοντά του. Πιστεύουν ότι εφόσον οι αδελφοί και οι αδελφές είπαν πως αυτός ο άνθρωπος ήταν καλός και τον εξέλεξαν, θα πρέπει να είναι η καλύτερη επιλογή. Οι ψευδοεπικεφαλής βασίζονται πάντα σε φαντασιοκοπίες και κρίσεις για να προσδιορίσουν κατά πόσο κάποιος μπορεί να κάνει έργο και κατά πόσο είναι κατάλληλος για να ενεργεί ως επόπτης. Για παράδειγμα, ήταν μια επιβλέπουσα μιας ομάδας χορού που δεν ήξερε να χορεύει και δεν κατανοούσε τις αρχές για την επιλογή των χορών. Ενώ έκανε μια χορογραφία, δεν ήξερε αν έπρεπε να διαλέξει σύγχρονο ή κλασικό στυλ χορού. Με τη στενή έννοια, δεν είχε γνώσεις χορού. Ωστόσο, ο ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούσε να το διακρίνει αυτό. Επέλεξε τη γυναίκα αυτή ως επιβλέπουσα, επειδή ήταν ενθουσιώδης και πρόθυμη να βγει στο προσκήνιο, υπέθεσε ότι αυτή η γυναίκα κατανοούσε τα πάντα και την άφησε να καθοδηγήσει τους αδελφούς και τις αδελφές. Αργότερα, ο ψευδοεπικεφαλής δεν παρακολούθησε τη μετέπειτα πορεία της επιβλέπουσας, δεν παρατήρησε το έργο της ούτε είδε πόσο καλά καθοδηγούσε τους αδελφούς και τις αδελφές, κατά πόσο ήταν ειδικός ή ανίδεια, κατά πόσο αυτό που διδασκε ήταν κατάλληλο ή κατά πόσο ήταν σύμφωνο με τις απαιτήσεις του οίκου του Θεού. Δεν μπορούσε να καταλάβει αυτά τα πράγματα και δεν πήγε να ρωτήσει σχετικά. Ως αποτέλεσμα, εργάστηκαν όλοι για μεγάλο χρονικό διάστημα χωρίς να πετύχουν αποτελέσματα και τελικά διαπιστώθηκε ότι η επιβλέπουσα που είχε επιλέξει ο ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούσε καθόλου να χορέψει, κι ωστόσο παρίστανε την ειδικό

και έδινε οδηγίες στους άλλους. Άραγε, αυτό δεν καθυστέρησε το έργο; Όμως, ο ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούσε να εντοπίσει αυτό το πρόβλημα και πίστευε ακόμα ότι αυτή η γυναίκα έκανε καλή δουλειά. Στο μυαλό των ψευδοεπικεφαλής, ένας άνθρωπος, όποιος κι αν είναι, εφόσον έχει τα κότσια και τολμάει να μιλήσει, να δράσει και ν' αναλάβει έργο, αυτό αποδεικνύει ότι έχει επίπεδο και μπορεί να επωμιστεί το έργο, ενώ αν δεν τολμάει να κάνει αυτά τα πράγματα, αυτό αποδεικνύει ότι το επίπεδό του είναι ανεπαρκές για να επωμιστεί αυτό το έργο. Κάποιοι άνθρωποι είναι κουτορνήθια ή απερίσκεπτοι θερμοκέφαλοι που έχουν αρκετή τόλμη να κάνουν τα πάντα. Αυτοί οι άνθρωποι δεν ξέρουν αν έχουν το κατάλληλο επίπεδο ή αν μπορούν να επωμιστούν το έργο, αλλά τολμούν ωστόσο να γίνουν επόπτες. Κι αφού αναλάβουν τον ρόλο, τελικά κανένα έργο δεν προχωράει, κι όποιο έργο κι αν κάνουν, δεν έχουν ξεκάθαρο αίσθημα κατεύθυνσης, βήματα ή σωστές ιδέες. Οποιοσδήποτε μπορεί να εκφράσει οποιαδήποτε άποψη κι εκείνοι δεν θα ξέρουν αν είναι σωστή ή λάθος. Αν κάποιος πει να γίνουν τα πράγματα μ' έναν τρόπο, εκείνοι συμφωνούν, ενώ αν κάποιος άλλος πει να γίνουν τα πράγματα με άλλον τρόπο, εκείνοι συμφωνούν και πάλι. Και όταν προκύπτει το ζήτημα ποια προσέγγιση ν' ακολουθήσουν τελικά, αφήνουν τους πάντες να μιλήσουν, και εφαρμόζονται οι ιδέες εκείνου που φωνάζει πιο δυνατά. Τέτοιου είδους άνθρωποι δεν έχουν καθόλου επίπεδο, δεν μπορούν να διακρίνουν τίποτα και απλώς προκαλούν χάος στο έργο τους, αλλά οι ψευδοεπικεφαλής και πάλι δεν μπορούν να διακρίνουν τέτοιους επόπτες. Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Αυτός ο επόπτης έχει πραγματικά χαμηλό επίπεδο· πρέπει ν' απαλλαγεί αμέσως από τα καθήκοντά του!» Όμως, οι ψευδοεπικεφαλής απαντούν: «Του έχω μιλήσει και είπε ότι είναι πρόθυμος να κάνει αυτό που του αναλογεί. Ας του δώσουμε άλλη μια ευκαιρία». Πώς σας φαίνεται αυτή η δήλωση; Δεν είναι κάτι που θα έλεγε ένας ανόητος; Ποιο είναι το πρόβλημα μ' αυτήν τη δήλωση; (Το θέμα δεν είναι κατά πόσο είναι πρόθυμος να κάνει αυτό που του αναλογεί· δεν έχει το απαιτούμενο επίπεδο και απλώς δεν μπορεί να επωμιστεί καθόλου το έργο.) Σωστά. Το θέμα δεν είναι κατά πόσο είναι πρόθυμος να το κάνει· είναι ότι έχει πάρα πολύ χαμηλό επίπεδο και δεν ξέρει πώς να το κάνει. Αυτός είναι ο πυρήνας του προβλήματος. Γι' αυτό οι επικεφαλής αυτών των επιβλεπόντων πρέπει να έχουν λίγο μυαλό και να μπορούν ν' αξιολογούν τους ανθρώπους, να διακρίνουν αν εκείνοι διαθέτουν το απαραίτητο επίπεδο. Αυτοί οι επικεφαλής πρέπει να τους αξιολογούν ολοκληρωμένα με βάση τον τρόπο με τον οποίο μιλάνε και συναναστρέφονται, παρατηρώντας κατά πόσο ενεργούν συνήθως σε κατάλληλο πλαίσιο και με οργανωμένους τρόπους και βήματα, και λαμβάνοντας υπόψη τα σχόλια των αδελφών. Αν το επίπεδό τους είναι πολύ χαμηλό και δεν διαθέτουν την απαραίτητη εργασιακή ικανότητα, αν προκαλούν χάος σε οτιδήποτε κάνουν και αν είναι άχρηστοι, τότε αυτοί οι επόπτες πρέπει ν' απαλλαγούν άμεσα από τα καθήκοντά τους.

Ήταν ένας επόπτης ενός κτήματος ο οποίος προκάλεσε χάος στις γεωργικές εργασίες. Δεν ήξερε ποιες καλλιέργειες να φυτέψει σε ποιο κομμάτι γης ούτε ποιο κομμάτι γης ήταν κατάλληλο για την καλλιέργεια λαχανικών, και δεν αναζήτησε ούτε

συναναστράφηκε με κανέναν· δεν ήξερε πώς να συναναστραφεί γι' αυτά τα πράγματα, οπότε απλώς δεν το έκανε. Φύτεψε τις καλλιέργειες όπως του άρεσε, διώχνοντας στο πίσω μέρος του μυαλού του τις αρχές του οίκου του Θεού. Ως αποτέλεσμα, καλλιέργησε κάθε κομμάτι γης του κτήματος με χαοτικό τρόπο, και φύτεψε σε μεγάλες ποσότητες καλλιέργειες που θα έπρεπε να έχουν φυτευτεί σε μικρές ποσότητες και το αντίθετο. Όταν τον κλάδεψε ο Άνωθεν, ήταν και πάλι ανυποχώρητος και πίστευε ότι δεν είχε κάνει τίποτε λάθος που φύτεψε τις καλλιέργειες μ' αυτόν τον τρόπο. Πείτε Μου, δεν είναι πολύ δύσκολοι οι επόπτες αυτού του είδους; Δεν ήξερε πώς να χειριστεί τα ζητήματα με βάση τις αρχές που έχει ορίσει ο οίκος του Θεού ούτε ότι έπρεπε να καθορίσει σε πόσα χωράφια πρέπει να φυτευτούν σιτηρά και σε πόσα χωράφια λαχανικά με βάση τον αριθμό των ανθρώπων που κάνουν τα καθήκοντά τους στην εκκλησία πλήρους απασχόλησης. Αντιθέτως, αποφάσισε να φυτέψει περισσότερες καλλιέργειες από ένα είδος και λιγότερες από το άλλο με βάση τις δικές του προτιμήσεις, και πίστευε ότι αυτό ήταν απολύτως ορθό. Τελικά, φύτεψε τις καλλιέργειες με μπερδεμένο τρόπο. Αργότερα, φύτρωσαν οι βλαστοί. Κάποιοι είχαν κιτρινίσει και ήθελαν λίπασμα, αλλά δεν ήξερε πόσο να βάλει ούτε πότε να το βάλει. Κάποιοι είχαν προσβληθεί από παράσιτα, και δεν ήξερε αν έπρεπε να τους ρίξει παρασιτοκτόνα ή όχι. Κάποιοι άνθρωποι ήταν υπέρ της χρήσης παρασιτοκτόνων και κάποιοι άλλοι ήταν κατά, οπότε μπερδεύτηκε και δεν ήξερε τι να κάνει σχετικά μ' αυτό. Έτσι, τα κατάφερε κουτσά-στραβά μέχρι που ήρθε η περίοδος της συγκομιδής. Και πάλι, δεν είχε ιδέα πόσο διαρκούσε η περίοδος ανάπτυξης κάθε καλλιέργειας ούτε πότε ωρίμαζε κάθε καλλιέργεια. Ως αποτέλεσμα, οι καρποί που συλλέχθηκαν νωρίς ήταν ακόμα κάπως πράσινοι, ενώ εκείνοι που συλλέχθηκαν αργά έπεφταν στο έδαφος. Παρ' όλα αυτά, στο τέλος έγινε η συγκομιδή, οι καρποί τελικά αποθηκεύτηκαν και οι γεωργικές εργασίες του έτους είχαν λίγο-πολύ ολοκληρωθεί. Πώς έκανε το έργο του ο επόπτης του κτήματος; (Προκάλεσε χάος.) Γιατί προκάλεσε τέτοιο χάος; Βρείτε την κύρια αιτία αυτού του προβλήματος. (Το επίπεδό του ήταν εξαιρετικά χαμηλό.) Αυτός ο επόπτης είχε εξαιρετικά χαμηλό επίπεδο! Όταν αντιμετώπιζε προβλήματα, δεν έκρινε ορθά τα πράγματα, δεν μπορούσε να βρει τις αρχές και δεν είχε τρόπο ούτε μέθοδο να χειριστεί τα πράγματα. Αυτό τον οδήγησε να χειριστεί με απίστευτα ανοργάνωτο τρόπο μια τόσο απλή εργασία όπως το φύτεμα των καλλιεργειών και να προκαλέσει μεγάλο χάος σ' αυτό το έργο. Ποιες είναι οι κύριες εκδηλώσεις του χαμηλού επιπέδου; (Το να μην έχει κάποιος ορθή κρίση και να μην μπορεί να βρει τις αρχές.) Δεν είναι εξαιρετικά σημαντικά αυτά τα λόγια; Θα τα θυμάστε; Όταν ένας άνθρωπος αντιμετωπίζει προβλήματα, το να μην έχει ορθή κρίση και να μην μπορεί να βρει τις αρχές υποδηλώνει ότι έχει εξαιρετικά χαμηλό επίπεδο. Όσο περισσότερες προτάσεις και υποδείξεις τού έκαναν οι άλλοι άνθρωποι, τόσο περισσότερο μπερδεμένος ένιωθε αυτός ο επόπτης. Θα ευχόταν να υπάρχει μόνο μία πρόταση· σε μια τέτοια περίπτωση, θα μπορούσε να την αντιμετωπίσει σαν να ήταν κανονισμός και να την τηρήσει, κι έτσι τα πράγματα θα ήταν πολύ απλά και δεν θα χρειαζόταν να σκεφτεί ή να βασιστεί στην κρίση του. Όταν έκαναν προτάσεις πολλοί άνθρωποι, φοβόταν

επειδή, όταν τις άκουγε, δεν ήξερε πώς να τις χειριστεί. Στην πραγματικότητα, οι άνθρωποι που έχουν μυαλό και καλό επίπεδο δεν φοβούνται το να κάνουν προτάσεις οι άλλοι. Σκέφτονται ότι η κρίση τους γίνεται ορθότερη και ότι το περιθώριο λάθους μειώνεται, όταν κάνουν προτάσεις περισσότεροι άνθρωποι. Οι άνθρωποι που δεν έχουν μυαλό και επίπεδο φοβούνται τις διαφορετικές απόψεις και προτάσεις από πολλούς διαφορετικούς ανθρώπους· σαστίζουν όταν τους έρχονται συμβουλές από πολλές πηγές. Δεν είχε εξαιρετικά χαμηλό επίπεδο ο επόπτης του κτήματος που ανέφερα μόλις; Δεν είναι ξεκάθαρο ότι δεν ήταν αρκετά ικανός ώστε να επωμιστεί αυτό το έργο; (Ναι.) Κάποιοι υποστηρίζουν το εξής: «Ίσως να μην είχε ασχοληθεί στο παρελθόν με γεωργικές εργασίες. Εσύ επέμεινες να τον βάλεις να κάνει γεωργικές εργασίες. Δεν τον έβγαζες έξω απ' τα νερά του;» Δηλαδή, αν ένας άνθρωπος δεν έχει προηγούμενη εμπειρία σε γεωργικές εργασίες, αυτό σημαίνει ότι δεν μπορεί ν' ασχοληθεί μ' αυτές; Ποιος έχει από τη φύση του την ικανότητα να καλλιεργεί τη γη; Μήπως οι γεωργοί γεννιούνται μ' αυτήν την ικανότητα; (Όχι.) Μήπως έχουν υπάρξει γεωργοί που, επειδή δεν είχαν εμπειρία και δεν ήξεραν πώς να καλλιεργούν τη γη, δεν είχαν σοδειά να θερίσουν και δεν είχαν καρπούς να φάνε την πρώτη φορά που φύτεψαν καλλιέργειες, κι έτσι πείνασαν για έναν χρόνο; Άραγε, συμβαίνουν τέτοια πράγματα; (Όχι.) Αν συνέβαινε κάτι τέτοιο, θα οφειλόταν σε κάποια φυσική καταστροφή κι όχι σε ανθρώπινες ενέργειες. Τέτοιες περιπτώσεις είναι εξαιρετικά σπάνιες! Οι γεωργοί βγάζουν τα προς το ζην καλλιεργώντας τη γη, κι ακόμα και εκείνοι που έχουν ασχοληθεί με γεωργικές εργασίες για ένα-δυο χρόνια, μαθαίνουν να τις κάνουν. Τα άτομα που έχουν καλό επίπεδο μπορούν να πετύχουν λίγο καλύτερη απόδοση από την καλλιέργεια της γης, ενώ εκείνοι που έχουν χαμηλό επίπεδο μπορεί να έχουν μικρότερη σοδειά. Επιπλέον, με την τρέχουσα εξέλιξη και την αφθονία πληροφοριών, αν ένας άνθρωπος έχει επίπεδο, αυτές οι πληροφορίες είναι αρκετές για να τις χρησιμοποιήσει ως σημείο αναφοράς, προκειμένου να καταλήξει σε ορθές κρίσεις και αποφάσεις. Όσο πιο εκτεταμένες και ακριβείς είναι οι πληροφορίες, τόσο πιο ακριβείς θα είναι και οι κρίσεις και οι αποφάσεις του, και τόσο λιγότερα λάθη θα κάνει. Ωστόσο, για τους ανθρώπους με χαμηλό επίπεδο ισχύει το αντίθετο· όσο περισσότερες πληροφορίες υπάρχουν, αυτοί τόσο περισσότερο μπερδεύονται. Στο τέλος, το κάθε βήμα γίνεται γι' αυτούς ένας αγώνας και καταλήγει πολύ δύσκολο. Η καλλιέργεια της γης είναι ένας αγώνας ενάντια στον χρόνο· δεν έχει αποτέλεσμα αν κάνεις κάτι πολύ νωρίς ή πολύ αργά. Αν αργήσεις και χάσεις την κατάλληλη στιγμή, θα επηρεαστεί η τελική σοδειά. Αυτός ο επόπτης, όσο ασχολούταν με την καλλιέργεια της γης, ήταν σαστισμένος, βιαζόταν όσο περνούσε ο χρόνος και πιεζόταν σε κάθε βήμα. Παρόλο που κατάφερε μεν να κάνει κάθε βήμα, ήταν πολύ δύσκολο γι' αυτόν, και στο τέλος, προκάλεσε χάος στο έργο. Τέτοιοι άνθρωποι έχουν εξαιρετικά χαμηλό επίπεδο!

Οι άνθρωποι που έχουν εξαιρετικά χαμηλό επίπεδο δεν μπορούν να κάνουν καλά ούτε μία ατομική εργασία· όποιο έργο κι αν κάνουν, προκαλούν χάος. Αν οι επικεφαλής αυτών των εποπτών έχουν καλό επίπεδο και μπορούν να εκπληρώνουν τις ευθύνες

τους, θα πρέπει να μπορούν να διακρίνουν αυτά τα πράγματα. Θα πρέπει να βοηθούν τους επόπτες που έχουν χαμηλό επίπεδο, μέσω της καθοδήγησης, της τυποποίησης και των ελέγχων. Ωστόσο, οι ψευδοεπικεφαλής αποτυγχάνουν να το κάνουν αυτό· ούτε εκείνοι μπορούν να κάνουν τα πράγματα που δεν μπορούν να κάνουν οι επόπτες, κι όταν οι επόπτες θεωρούν δύσκολο το έργο τους ή αισθάνονται αβέβαιοι και διστακτικοί στο έργο τους, οι ψευδοεπικεφαλής διστάζουν κι εκείνοι. Μάλιστα, δεν γνωρίζουν καν πώς κάνουν οι επόπτες το έργο τους, πόσο έχουν προχωρήσει μ' αυτό, τι προκλήσεις έχουν προκύψει ή σε τι σύγχυση βρίσκονται. Όταν κάποιος ρώτησε την επικεφαλής εκείνης της ιστορίας για την καλλιέργεια της γης, εκείνη είπε: «Εγώ είμαι επικεφαλής, δεν είμαι αρμόδια για την καλλιέργεια της γης». Εκείνος απάντησε: «Είσαι επικεφαλής. Ποιο είναι το πρόβλημα, λοιπόν, που σε ρωτάω για την καλλιέργεια της γης; Αυτό το έργο εμπίπτει στο πεδίο των αρμοδιοτήτων σου». Εκείνη είπε: «Κάτσε να ρωτήσω και θα σου πω». Αφού ρώτησε, απάντησε: «Αυτήν τη στιγμή φυτεύουμε πατάτες». Εκείνος ρώτησε: «Πόσες πατάτες φυτεύετε;» Εκείνη αποκρίθηκε: «Δεν το ρώτησα αυτό· κάτσε να πάω και να ελέγξω». Αφού ρώτησε ξανά, αποκρίθηκε: «Φυτέψαμε οκτώ στρέμματα». Εκείνος ρώτησε: «Τι ποικιλία πατάτας φυτέψατε; Είναι αυτό το κομμάτι γης κατάλληλο για πατάτες; Βάλατε λίπασμα όταν τις φυτέψατε; Πόσο βαθιά φυτέψατε τους σπόρους της πατάτας;» Δεν ήξερε τίποτα από όλα αυτά. Δεν τα ξέρεις αυτά τα πράγματα, αλλά δεν τα ερευνάς και δεν βρίσκεις κανέναν να ρωτήσεις γι' αυτά· άραγε, δεν καθυστερούν έτσι τα πράγματα; Είσαι επικεφαλής εσύ; Άραγε, τι έργο κάνεις ως επικεφαλής; Αν δεν μπορείς ούτε να οδηγήσεις τους ανθρώπους να κάνουν αυτό το λίγο εξωτερικό έργο, τι νόημα έχει να είσαι επικεφαλής; Παρόλο που το επίπεδο του επόπτη ήταν τόσο χαμηλό, αυτή η ψευδοεπικεφαλής δεν κατάφερε να το διαπιστώσει, κι όταν ρωτήθηκε πώς ήταν το επίπεδο του επόπτη, πώς προχωρούσαν οι καλλιέργειες και αν η σοδειά ήταν εγγυημένη, εκείνη πίστευε το εξής: «Δεν είναι απαραίτητο να ρωτάς αυτά τα πράγματα· η καλλιέργεια της γης είναι πολύ απλή εργασία! Έχουμε ήδη καλλιεργήσει το χωράφι, έτσι δεν είναι; Πώς θα ήταν δυνατόν να μην έχουμε σοδειά;» Δεν έλαβε υπόψη τίποτα, δεν ρώτησε τίποτα και δεν είχε καθόλου μυαλό. Τι είδους επικεφαλής ήταν; (Ψευδοεπικεφαλής.) Όποτε ο επόπτης αντιμετώπιζε οποιοδήποτε ζήτημα, ήταν τόσο ανίδεος όσο μια κότα που της έχουν κόψει το κεφάλι. Δεν ήξερε ποιον να ρωτήσει ούτε πώς να βρει πληροφορίες ή ποια πλευρά να επιλέξει όταν διαφορετικές πηγές πληροφοριών παρουσίαζαν πολλές διαφορετικές ιδέες. Αυτή η επικεφαλής δεν εξέτασε αυτές τις συνθήκες. Σκέφτηκε ότι το έργο είχε ανατεθεί σ' αυτόν τον άνθρωπο, κι έτσι δεν την απασχόλησε καθόλου. Πιστεύετε ότι θα επηρέαζε τα αποτελέσματα του έργου το γεγονός ότι ένας επόπτης έχει τόσο χαμηλό επίπεδο; (Ναι.) Τότε τι θα έπρεπε να είχε κάνει η επικεφαλής για να λύσει αυτό το πρόβλημα; Αν εξέταζε το ζήτημα και έκανε έμμεσες ερωτήσεις και αν λάμβανε υπόψη τα γεγονότα που συνέβαιναν γύρω της και την καλλιέργεια εκείνης της σεζόν, θα είχε διαπιστώσει ότι ο επόπτης είχε εξαιρετικά χαμηλό επίπεδο, ότι δεν μπορούσε να κάνει τίποτα. Δεν μπορούσε να αποκομίσει καμία γνώση από την εμπειρία του, ακόμα και μετά από χρόνια ενασχόλησης με την

καλλιέργεια της γης· μέχρι εκείνη τη στιγμή, δεν ήταν καν σίγουρος πώς να φυτέψει καλλιέργειες. Θα έπρεπε να της ήταν ξεκάθαρο ότι αυτός ο άνθρωπος είχε χαμηλό επίπεδο, ότι δεν μπορούσε ν' ανταπεξέλθει στην εργασία και ότι έπρεπε ν' απαλλαγεί από τα καθήκοντά του! Θα έπρεπε να έχει ερευνήσει ποιος ήταν κατάλληλος για τη θέση του επόπτη, ποιος μπορούσε να επωμιστεί αυτήν την εργασία και να την κάνει καλά, διασφαλίζοντας έτσι ότι δεν θα πληττόταν το έργο του οίκου του Θεού. Άραγε, είχε η ψευδοεπικεφαλής αυτήν την νοοτροπία; Μπορούσε να διακρίνει αυτά τα ζητήματα; (Όχι.) Το μυαλό της και τα μάτια της είχαν τυφλωθεί. Ήταν εντελώς τυφλή. Αυτή είναι μια εκδήλωση των ψευδοεπικεφαλής. Δεν ξέρουν πώς να καθοδηγήσουν στο έργο τους όσους έχουν χαμηλό επίπεδο, δεν ξέρουν πώς να τους βοηθήσουν πραγματοποιώντας ελέγχους ούτε πώς να λύνουν άμεσα τις δυσκολίες τους, και σίγουρα δεν ξέρουν ότι κάποιος που έχει χαμηλό επίπεδο δεν μπορεί να επωμιστεί την εργασία και πρέπει γρήγορα ν' αντικατασταθεί με κάποιον κατάλληλο. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν πραγματοποιούν καμία από αυτές τις εργασίες· δεν μπορούν ν' ανταπεξέλθουν σ' αυτές και δεν μπορούν να διακρίνουν τίποτε απ' όλα αυτά. Δεν είναι τυφλοί; Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Ίσως να είναι απασχολημένοι με άλλες εργασίες. Γιατί τους ζητάς συνεχώς να φροντίσουν γι' αυτές τις ασήμαντες εργασίες γενικής φύσεως;» Αυτές είναι εργασίες που πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής. Πώς θα μπορούσαν να θεωρηθούν εργασίες γενικής φύσεως; Αυτά τα ζητήματα εμπίπτουν στο πεδίο των αρμοδιοτήτων των επικεφαλής. Δεν θα ήταν πρόβλημα να τις αμελήσουν; Αν το έκαναν, θα ήταν παράλειψη της ευθύνης τους. Οι άνθρωποι αντιμετωπίζουν δυσκολίες και προβλήματα που προκύπτουν καθημερινά στο έργο τους κάτω από τη μύτη των επικεφαλής και τα αναφέρουν καθημερινά. Ωστόσο, τα μάτια και το μυαλό των ψευδοεπικεφαλής έχουν τυφλωθεί. Δεν μπορούν να δουν, να νιώσουν ή να διαισθανθούν ότι πρόκειται για προβλήματα, κι έτσι, φυσικά, δεν μπορούν να τα λύσουν. Αυτή η ψευδοεπικεφαλής δεν μπόρεσε να διαπιστώσει ότι ο επόπτης είχε εξαιρετικά χαμηλό επίπεδο. Επίσης, δεν μπόρεσε να εντοπίσει τα διάφορα προβλήματα που προέκυψαν στο έργο του. Αυτός ο επόπτης δεν μπορούσε να χειριστεί ζητήματα και, όταν συνέβαινε κάτι, ενεργούσε σπασμωδικά, σαν τα ζώα που τρέπονται σε άτακτη φυγή, χωρίς αρχές και προκαλώντας χάος στο έργο, ενώ αυτή η ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούσε να διακρίνει ή να διαπιστώσει τίποτε από όλα αυτά. Υπάρχει μία αρχή για τον τρόπο με τον οποίο εργάζονται οι ψευδοεπικεφαλής: Αφού ορίσουν κάποιον υπεύθυνο για κάθε εργασία, θεωρούν ότι έχει λήξει το ζήτημα και πιστεύουν ότι δεν τους αφορά καθόλου το κατά πόσο ο επόπτης έχει καλό ή κακό επίπεδο, το κατά πόσο μπορεί να κάνει καλά τη δουλειά ή πόσα προβλήματα προκύπτουν στο έργο. Άραγε, μπορεί και πάλι ένας τέτοιος επικεφαλής να φέρει σε πέρας το έργο; Άραγε, κατανοεί πώς να εργαστεί; (Όχι.) Αν δεν κατανοείς πώς να εργαστείς, τότε γιατί ενεργείς ως επικεφαλής; Αν παρ' όλα αυτά υπηρετείς ως επικεφαλής, τότε είσαι ψευδοεπικεφαλής. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να διακρίνουν ούτε να διαπιστώσουν τις διάφορες εκδηλώσεις των ανθρώπων που έχουν χαμηλό επίπεδο ή τα διάφορα προβλήματα που προκύπτουν όσο αυτοί οι άνθρωποι κάνουν τα καθήκοντά τους. Είναι εξαιρετικά

μουδιασμένοι μέσα τους. Άραγε, δεν έχουν τυφλωθεί τα μάτια και το μυαλό τους; Κάποιοι μπορεί να πουν: «Δεν έχουν τυφλωθεί. Συνεχώς τους διαβάλλεις και τους κακολογείς». Τα προβλήματα αυτού του επόπτη των γεωργικών εργασιών ήταν πολύ σοβαρά: αυτή η ψευδοεπικεφαλής ζούσε δίπλα του καθημερινά και μπορούσε ν' ακούσει και να δει όλα όσα συνέβαιναν. Πώς, λοιπόν, δεν μπόρεσε να διαπιστώσει ή να συνειδητοποιήσει ότι αυτά ήταν προβλήματα; Γιατί δεν χειρίστηκε ούτε έλυσε αυτά τα προβλήματα; Άραγε, δεν είχαν τυφλωθεί τα μάτια και το μυαλό της; Δεν ήταν σοβαρό αυτό το πρόβλημα; (Ναι, ήταν.) Αυτή είναι άλλη μία εκδήλωση των ψευδοεπικεφαλής: ότι έχουν τυφλωθεί τα μάτια και το μυαλό τους.

Όταν αναθέτεις μια εργασία σε κάποιον που έχει χαμηλό επίπεδο, μπορείς να καταλάβεις από τον τρόπο με τον οποίο συνηθίζει να μιλά, από τη στάση του και τις απόψεις του όταν συζητάει για το έργο, καθώς και από τον τρόπο με τον οποίο χειρίζεται τις εργασίες, ότι έχει πολύ χαμηλό επίπεδο, ότι ο τρόπος σκέψης του είναι χαοτικός, ότι προσεγγίζει τα πάντα στα τυφλά και με απερισκεψία, και ότι δεν έχει στόχους. Μπορείς να προσδιορίσεις ότι αυτός ο άνθρωπος έχει εξαιρετικά χαμηλό επίπεδο, απλώς και μόνο εξετάζοντας τον τρόπο με τον οποίο ενεργεί. Άρα, χρειάζεται καν να τον παρατηρήσεις για τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα; Όχι, δεν χρειάζεται. Ωστόσο, οι ψευδοεπικεφαλής έχουν ένα μοιραίο πρόβλημα: πιστεύουν ότι εφόσον ένας άνθρωπος έχει συνεχίσει να εργάζεται όλο αυτό το διάστημα χωρίς να παραιτηθεί και εφόσον δεν έχουν ακούσει κανέναν να τον αναφέρει επειδή έκανε κάτι κακό ή επειδή προκάλεσε διατάραξη ή αναστάτωση ή επειδή ήταν αρνητικός ή τεμπέλης, αυτό σημαίνει ότι ο συγκεκριμένος άνθρωπος μπορεί ακόμα να κάνει το έργο. Δεν ξέρουν πώς να κρίνουν το επίπεδο ενός ανθρώπου ή την ικανότητά του να κάνει καλή δουλειά με βάση την ομιλία του, τη στάση του και την οπτική του απέναντι στα ζητήματα ή με βάση τον τρόπο με τον οποίο ενεργεί. Δεν έχουν αυτήν την επίγνωση: είναι μουδιασμένοι και δεν έχουν καμία αντίληψη απέναντι σ' αυτό το ζήτημα. Έχουν μία άποψη: Εφόσον ένας άνθρωπος δεν είναι οκνηρός, δεν υπάρχει πρόβλημα και το έργο μπορεί να προχωρήσει. Πιστεύετε ότι ένας επικεφαλής που έχει μια τέτοια άποψη μπορεί να κάνει καλή δουλειά; Άραγε, μπορεί ν' αντεπεξέλθει σ' αυτήν την εργασία; (Όχι.) Αν επιτραπεί σ' έναν τέτοιο άνθρωπο να είναι επικεφαλής, θα προκληθεί χάος στο έργο, έτσι δεν είναι; Όταν ένας άνθρωπος ενδίδει στο φαγητό, στο ποτό και στη διασκέδαση, και αμελεί τα καθήκοντά του, οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπαίνουν στον κόπο να εξετάσουν ή να χειριστούν το ζήτημα και δεν μπορούν να διακρίνουν κατά πόσο ένας άνθρωπος έχει καλό ή κακό επίπεδο ή χαρακτήρα, όσο διάστημα κι αν βρίσκονται σ' επαφή μαζί του. Άραγε, αυτοί οι επικεφαλής διαθέτουν την εργασιακή ικανότητα ενός επικεφαλής; (Όχι.) Είναι ψευδοεπικεφαλής. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να διακρίνουν κατά πόσο ένας άνθρωπος έχει ή δεν έχει καλό επίπεδο και είναι ανίκανοι να κάνουν αυτές τις συγκεκριμένες εργασίες. Πιστεύουν ότι δεν είναι μέρος της δουλειάς τους. Δεν είναι αυτό παράλειψη της ευθύνης τους; Τι πιστεύετε; Μπορεί να επωμιστεί το έργο ένας άνθρωπος που έχει χαμηλό επίπεδο ή μήπως ένας άνθρωπος που έχει κάποιο επίπεδο; (Ένας

άνθρωπος που έχει κάποιο επίπεδο.) Επομένως, η αξιολόγηση του επιπέδου ενός ανθρώπου και της ικανότητάς του για μια συγκεκριμένη δουλειά είναι ένα ζήτημα για το οποίο θα πρέπει να νοιάζονται και να έχουν αντίληψη οι επικεφαλής και οι εργάτες, και είναι επίσης μια εργασία που θα πρέπει να εκτελούν οι επικεφαλής και οι εργάτες. Όμως, οι ψευδοεπικεφαλής δεν κατανοούν ότι αυτό είναι μέρος της δουλειάς τους, δεν έχουν αυτήν την επίγνωση και δεν μπορούν να εκπληρώσουν αυτό το μέρος των ευθυνών τους. Σ' αυτό είναι που αμελούν τις ευθύνες τους οι ψευδοεπικεφαλής, και αυτό αποτελεί επίσης μια εκδήλωση του ότι οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν ν' αντεπεξέλθουν σ' αυτήν την εργασία. Αυτή είναι η δεύτερη περίπτωση: οι επόπτες που έχουν χαμηλό επίπεδο, που δεν διαθέτουν εργασιακή ικανότητα και δεν μπορούν να επωμιστούν το έργο τους, κι είναι ένα ζήτημα το οποίο έχει να κάνει με το επίπεδό τους. Σ' αυτήν την περίπτωση, οι ψευδοεπικεφαλής αποτυγχάνουν και πάλι ν' αναλάβουν τον ρόλο ενός επικεφαλής και δεν μπορούν ν' απαλλάξουν άμεσα από τα καθήκοντά τους όσους επόπτες έχουν χαμηλό επίπεδο.

III. Πώς αντιμετωπίζουν οι ψευδοεπικεφαλής τους επόπτες που βασανίζουν τους άλλους και προκαλούν αναστάτωση στο εκκλησιαστικό έργο

Η τρίτη περίπτωση αφορά τους επόπτες που βασανίζουν και περιορίζουν τους άλλους, προκαλώντας αναστάτωση στο έργο της εκκλησίας. Η πρώτη περίπτωση για την οποία μιλήσαμε νωρίτερα είχε να κάνει με κάποιους επόπτες που, αν και έχουν σχετικά καλό επίπεδο και μπορούν να επωμιστούν το έργο τους, δεν παίρνουν στα σοβαρά το έργο κι απλώς συμπεριφέρονται επιπόλαιοι, ενώ οι ψευδοεπικεφαλής είναι ανίδεοι για όλα αυτά και δεν τους απαλλάσσουν άμεσα από τα καθήκοντά τους. Η δεύτερη περίπτωση είχε να κάνει με κάποιους επόπτες που έχουν χαμηλό επίπεδο και δεν μπορούν να επωμιστούν το έργο, αλλά οι ψευδοεπικεφαλής δεν το διαπιστώνουν αυτό ούτε τους αντικαθιστούν άμεσα. Τώρα, η τρίτη περίπτωση έχει να κάνει με κάποιους επόπτες που, είτε έχουν καλό είτε έχουν κακό επίπεδο, δεν ασχολούνται με το έργο που έχουν να κάνουν κι απλώς βασανίζουν και περιορίζουν τους άλλους, προκαλώντας αναστάτωση στο έργο της εκκλησίας. Από τη στιγμή που επιλέγονται ως επόπτες, δεν προσπαθούν να μάθουν για τον τομέα τους ή να τον μελετήσουν ούτε αναζητούν τις αλήθεια-αρχές, και σίγουρα δεν καθοδηγούν τους άλλους ώστε να κάνουν σωστά τα καθήκοντά τους. Αντιθέτως, όποτε τους δίνεται η ευκαιρία, τα βάζουν με κάποιον και περιγελούν και χλευάζουν κάποιον άλλο· όποτε έχουν την ευκαιρία, κάνουν επίδειξη, και με ό,τι κι αν ασχολούνται, δεν πατάνε ποτέ σταθερά τα πόδια τους στη γη. Τη μια μέρα λένε στους άλλους να κάνουν κάτι μ' έναν τρόπο και την επόμενη μέρα τους λένε να το κάνουν με άλλο τρόπο· απλώς επινοούν νέα τεχνάσματα, επειδή θέλουν πάντα να ξεχωρίζουν. Όλα αυτά προκαλούν ανησυχία στους ανθρώπους. Κάποιοι άνθρωποι, όποτε μιλάνε, νιώθουν να τρέμει η καρδιά τους. Όταν αυτοί οι επόπτες έχουν καθυποτάξει τους πάντες, και τους έχουν κάνει να τους φοβούνται και να τους υπακούν, νιώθουν εκστασιασμένοι. Είτε είναι ψευδοεπικεφαλής είτε αντίχριστοι και είτε βρίσκονται

στην εξουσία είτε όχι, αυτοί οι άνθρωποι καταστρέφουν την ηρεμία της εκκλησίας. Όχι μόνο δεν μπορούν να κάνουν αληθινό έργο ούτε να εκτελέσουν κανονικά το καθήκον τους, αλλά σπέρνουν και τη διχόνοια και προκαλούν συγκρούσεις ανάμεσα στους ανθρώπους, αναστατώνοντας την εκκλησιαστική ζωή. Όχι μόνο δεν μπορούν να βοηθήσουν τους άλλους να κατανοήσουν την αλήθεια, αλλά τους κρίνουν και τους καταδικάζουν συχνά, και τους κάνουν να τους υπακούν σε όλα, περιορίζοντάς τους σε σημείο που δεν ξέρουν πώς να ενεργούν κατάλληλα. Ιδίως σε ό,τι αφορά τον τρόπο ζωής τους, οι άνθρωποι δεν μπορούν να κοιμηθούν λίγο νωρίτερα ούτε λίγο αργότερα. Ό,τι κι αν κάνουν, πρέπει να παρακολουθούν τις εκφράσεις του προσώπου αυτών των ανθρώπων, κι αυτό κάνει τη ζωή τους εξαιρετικά κουραστική. Αν τέτοιοι άνθρωποι γίνουν επόπτες, όλοι οι άλλοι θα περνάνε δύσκολα. Αν τους μιλήσεις ειλικρινά και εκθέσεις τα προβλήματά τους, θα πουν ότι τους στοχοποιείς και τους εκθέτεις σκοπίμως. Αν δεν τους μιλήσεις για τα προβλήματά τους, θα πουν ότι τους περιφρονείς. Αν είσαι σοβαρός και υπεύθυνος σε σχέση με το έργο, και τους δώσεις κάποια συμβουλή, θα είναι ανυποχώρητοι, θα πουν ότι τους κάνεις επίθεση και θα σε αποκαλέσουν αλαζόνα. Σε κάθε περίπτωση, ό,τι κι αν κάνεις, θα τους δυσαρεστήσει. Σκέφτονται πάντα πώς να βασανίσουν τους ανθρώπους και τους περιορίζουν τόσο που οι τελευταίοι είναι δεμένοι χειροπόδαρα και νιώθουν ότι τίποτε από όσα κάνουν δεν είναι σωστό. Τέτοιοι επόπτες προκαλούν αναστάτωση στο έργο της εκκλησίας.

Οι ψευδοεπικεφαλής είναι καλοί στο επιφανειακό έργο, αλλά δεν κάνουν ποτέ αληθινό έργο. Δεν πηγαίνουν να επιθεωρήσουν, να εποπτεύσουν ή να δώσουν οδηγίες για το κάθε είδους επαγγελματικό έργο ούτε να διαπιστώσουν έγκαιρα τι συμβαίνει στις διάφορες ομάδες, επιθεωρώντας πώς προχωράει το έργο, τι προβλήματα υπάρχουν, κατά πόσο οι επόπτες των ομάδων είναι ικανοί στη δουλειά τους, καθώς και τι αναφέρουν οι αδελφοί και οι αδελφές για τους επόπτες ή αν τους αξιολογούν. Δεν ελέγχουν για να δουν κατά πόσο οι υπεύθυνοι ή οι επόπτες των ομάδων περιορίζουν κάποιους ανθρώπους, κατά πόσο υιοθετούνται οι σωστές προτάσεις που κάνουν οι άνθρωποι, κατά πόσο καταπιέζεται ή αποκλείεται οποιοσδήποτε που έχει ταλέντο ή που επιδιώκει την αλήθεια, κατά πόσο εκφοβίζονται οι άδολοι άνθρωποι, κατά πόσο δέχονται επίθεση ή αντίποινα, αποπέμπονται ή αποβάλλονται οι άνθρωποι που εκθέτουν και αναφέρουν τους ψευδοεπικεφαλής, κατά πόσο οι υπεύθυνοι ή οι επόπτες των ομάδων είναι κακοί άνθρωποι και κατά πόσο βασανίζεται κάποιος. Αν οι ψευδοεπικεφαλής δεν κάνουν καθόλου από αυτό το συγκεκριμένο έργο, θα πρέπει ν' απαλλάσσονται από τα καθήκοντά τους. Ας πούμε, για παράδειγμα, ότι κάποιος αναφέρει σ' έναν ψευδοεπικεφαλής πως υπάρχει ένας επόπτης ο οποίος περιορίζει και καταπιέζει συχνά τους ανθρώπους. Ο επόπτης έχει κάνει λάθος κάποια πράγματα, αλλά δεν αφήνει τους αδελφούς και τις αδελφές να κάνουν προτάσεις, και μάλιστα ψάχνει δικαιολογίες για να δικαιώσει και να υπερασπίσει τον εαυτό του, και δεν παραδέχεται ποτέ τα λάθη του. Δεν θα πρέπει ένας τέτοιος επόπτης ν' απαλλαγεί άμεσα από τα καθήκοντά του; Αυτά είναι προβλήματα που πρέπει να λύνουν έγκαιρα οι επικεφαλής.

Κάποιοι ψευδοεπικεφαλής δεν επιτρέπουν στους ανθρώπους να εκθέτουν τους επόπτες που έχουν ορίσει οι ίδιοι, ό,τι ζητήματα κι αν έχουν προκύψει στο έργο τους, και σίγουρα δεν τους επιτρέπουν ν' αναφέρονται στους ανώτερους στην ιεραρχία· μάλιστα, λένε στους ανθρώπους να μάθουν να υποτάσσονται. Αν κάποιος όντως εκθέσει τα ζητήματα που έχει μ' έναν επόπτη, αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής προσπαθούν να προστατεύσουν τον επόπτη ή να συγκαλύψουν τα πραγματικά γεγονότα, λέγοντας: «Αυτό το πρόβλημα έχει να κάνει με τη ζωή-είσοδο του επόπτη. Είναι φυσιολογικό να έχει αλαζονική διάθεση· όποιος έχει λίγο επίπεδο είναι αλαζόνας. Δεν είναι κάτι σπουδαίο, απλώς πρέπει να συναναστραφώ λίγο μαζί του». Μέσα από τη συναναστροφή, ο επόπτης εκφράζει τη γνώμη του, λέγοντας: «Το παραδέχομαι ότι είμαι αλαζόνας. Το παραδέχομαι ότι υπάρχουν στιγμές που με απασχολεί η ματαιοδοξία μου, η περηφάνια μου και η θέση μου, και δεν αποδέχομαι τις προτάσεις άλλων ανθρώπων. Όμως, οι άλλοι δεν είναι καλοί σ' αυτό το επάγγελμα, συχνά σκέφτονται άχρηστες προτάσεις, οπότε υπάρχει λόγος που δεν τους ακούω». Οι ψευδοεπικεφαλής δεν προσπαθούν να κατανοήσουν λεπτομερώς την περίσταση, δεν εξετάζουν τα αποτελέσματα του έργου του επόπτη, πόσο μάλλον το πώς είναι η ανθρώπινη φύση του, η διάθεσή του και η επιδίωξή του. Το μόνο που κάνουν είναι να υποβαθμίζουν τη σοβαρότητα των πραγμάτων, λέγοντας: «Μου ανέφεραν αυτό το πράγμα, οπότε θα έχω τα μάτια μου πάνω σου. Σου δίνω άλλη μια ευκαιρία». Αφού μιλήσουν, ο επόπτης λέει ότι είναι πρόθυμος να μετανοήσει, αλλά οι ψευδοεπικεφαλής δεν δίνουν καμία σημασία στο αν στη συνέχεια όντως μετανοεί ή αν απλώς ψεύδεται και εξαπατά. Αν κάποιος κάνει ερωτήσεις γι' αυτό το ζήτημα, οι ψευδοεπικεφαλής λένε: «Του έχω ήδη μιλήσει και μάλιστα συναναστράφηκα μαζί του πάνω σε πολλά αποσπάσματα των λόγων του Θεού. Είναι πρόθυμος να μετανοήσει και το πρόβλημα έχει ήδη λυθεί». Όταν ο ίδιος άνθρωπος ρωτάει: «Πώς είναι η ανθρώπινη φύση αυτού του επόπτη; Είναι άνθρωπος που αποδέχεται την αλήθεια; Του έχεις δώσει μια ευκαιρία· θα μπορέσει, όμως, να μετανοήσει αληθινά και ν' αλλάξει;» Οι ψευδοεπικεφαλής, επειδή δεν μπορούν να το διακρίνουν αυτό, αποκρίνονται: «Τον παρατηρώ ακόμα». Ο άλλος απαντά: «Πόσο καιρό τον παρατηρείς; Έχεις καταλήξει καθόλου σε συμπεράσματα;» Οι ψευδοεπικεφαλής λένε: «Τον παρατηρώ εδώ και πάνω από έξι μήνες και ακόμα δεν έχω καταλήξει σε συμπεράσματα». Αν, μετά από πάνω από έξι μήνες που τον παρατηρούν, δεν έχουν καταφέρει κανένα αποτέλεσμα, τι είδους εργασιακή αποδοτικότητα είναι αυτή; Οι ψευδοεπικεφαλής πιστεύουν ότι μία συζήτηση με τον επόπτη είναι αποτελεσματική και λύνει το ζήτημα. Στέκει αυτή η ιδέα; Νομίζουν ότι μόλις μιλήσουν σ' έναν άνθρωπο, εκείνος θα μπορέσει ν' αλλάξει, και αν κάποιος εκφράσει την απόφασή του να μην το ξανακάνει, τον πιστεύουν απολύτως, χωρίς να διερευνήσουν περαιτέρω το ζήτημα ή να εξετάσουν ξανά τις περιστάσεις. Αν κανείς δεν ασχοληθεί άλλο με το ζήτημα, ίσως να μην μπου καν στον κόπο να εξετάσουν ή να παρακολουθήσουν το έργο για ένα εξάμηνο. Οι ψευδοεπικεφαλής παραμένουν σε άγνοια, ακόμα κι όταν αυτός ο επόπτης προκαλεί χάος στο έργο. Δεν μπορούν να διακρίνουν ότι ο επικεφαλής τούς ξεγελά και παίζει μαζί τους. Το ακόμα πιο μισητό είναι πως, όταν κάποιος αναφέρει τα προβλήματα

του επόπτη, οι ψευδοεπικεφαλής τον αγνοούν και δεν εξετάζουν πραγματικά κατά πόσο υφίστανται τα προβλήματα ή κατά πόσο είναι αληθινά τα προβλήματα που αναφέρει. Δεν λαμβάνουν υπόψη αυτά τα ζητήματα· έχουν πραγματικά πολύ μεγάλη πίστη στον εαυτό τους! Όποιες συνθήκες κι αν προκύπτουν στο εκκλησιαστικό έργο, οι ψευδοεπικεφαλής δεν σπεύδουν να τις αντιμετωπίσουν· πιστεύουν ότι όπως και να 'χει δεν τους αφορά το θέμα. Η αντίδραση των ψευδοεπικεφαλής σ' αυτά τα προβλήματα είναι εξαιρετικά ληθαργική, λαμβάνουν μέτρα και δρουν με πολύ αργούς ρυθμούς, υπεκφεύγουν διαρκώς και δίνουν διαρκώς άλλη μια ευκαιρία στους ανθρώπους να μετανοήσουν, λες και οι ευκαιρίες που δίνουν στους ανθρώπους είναι τόσο πολύτιμες και σημαντικές, λες και μπορούν ν' αλλάξουν τη μοίρα τους. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν ξέρουν πώς να διακρίνουν τη φύση-ουσία κάποιου μέσα από τις εκδηλώσεις του ούτε να κρίνουν σε ποιο μονοπάτι βαδίζει ένας άνθρωπος με βάση τη φύση-ουσία του ή να διακρίνουν κατά πόσο ένας άνθρωπος είναι κατάλληλος για τη θέση του επόπτη ή για να κάνει ηγετικό έργο, με βάση το μονοπάτι στο οποίο βαδίζει. Δεν μπορούν να δουν τα πράγματα μ' αυτόν τον τρόπο. Οι ψευδοεπικεφαλής μόνο δύο πράγματα είναι ικανοί να κάνουν στο έργο τους: πρώτον, να φωνάζουν κατ' ιδίαν ανθρώπους για να τους μιλήσουν και ν' ακολουθούν τις τυπικές διαδικασίες, και δεύτερον, να δίνουν στους ανθρώπους ευκαιρίες, να καλοπιάνουν τους άλλους και να μην προσβάλλουν κανέναν. Άραγε, κάνουν πραγματικό έργο; Ασφαλώς και όχι. Όμως, οι ψευδοεπικεφαλής πιστεύουν ότι το να φωνάζουν κατ' ιδίαν κάποιον για να του μιλήσουν είναι πραγματικό έργο. Θεωρούν αυτές τις συζητήσεις ιδιαίτερα πολύτιμες και σημαντικές, και πιστεύουν ότι τα κενά λόγια και δόγματα που ξεστομίζουν είναι πολύ ουσιαστικά. Νομίζουν ότι έχουν λύσει σημαντικά προβλήματα μέσα από αυτές τις συζητήσεις και ότι έχουν κάνει πραγματικό έργο. Δεν ξέρουν γιατί ο Θεός κρίνει και παιδεύει, κλαδεύει ή δοκιμάζει και εξευγενίζει τους ανθρώπους. Δεν ξέρουν ότι μόνο τα λόγια του Θεού και η αλήθεια μπορούν να διορθώσουν τις διεφθαρμένες διαθέσεις του ανθρώπου. Υπεραπλουστεύουν τόσο πολύ το έργο του Θεού και τη σωτηρία του ανθρώπινου γένους από τον Θεό! Πιστεύουν ότι, αν αναφέρουν λίγα λόγια και δόγματα, υποκαθιστούν το έργο του Θεού, ότι αυτό μπορεί να λύσει το πρόβλημα της διαφθοράς του ανθρώπου. Δεν δείχνει αυτό την ανοησία και την άγνοια των ψευδοεπικεφαλής; Εφόσον οι ψευδοεπικεφαλής δεν έχουν την παραμικρή αλήθεια-πραγματικότητα, γιατί έχουν τόση αυτοπεποίθηση; Μήπως, αν ξεστομίσουν κάποια δόγματα, θα κάνουν τους ανθρώπους ν' αποκτήσουν αυτογνωσία; Μήπως θα τους επιτρέψουν ν' αποβάλουν τις διεφθαρμένες διαθέσεις τους; Πώς είναι δυνατόν αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής να είναι τόσο ανίδεοι και αφελείς; Είναι, άραγε, τόσο απλό να σταματήσουν τις εσφαλμένες πρακτικές άσκησης και τη διεφθαρμένη συμπεριφορά ενός ανθρώπου; Είναι, άραγε, τόσο εύκολο να διορθωθούν οι διεφθαρμένες διαθέσεις του ανθρώπου; Οι ψευδοεπικεφαλής είναι πολύ ανόητοι και ρηχοί! Ο Θεός δεν χρησιμοποιεί μόνο μία μέθοδο για να λύσει το ζήτημα της διαφθοράς του ανθρώπου. Χρησιμοποιεί πολλές μεθόδους και διαμορφώνει διαφορετικά περιβάλλοντα για ν' αποκαλύψει τους ανθρώπους, και να τους οδηγήσει στην κάθαρση και στην τελείωση. Αντιθέτως, οι

ψευδοεπικεφαλής εκτελούν έργο με απίστευτα μονότονο και επιφανειακό τρόπο: Φωνάζουν κατ' ιδίαν τους ανθρώπους για να τους μιλήσουν, κάνουν λίγο έργο συμβουλευτικής στους ανθρώπους σχετικά με τους τρόπους σκέψης τους, παροτρύνουν λίγο τους ανθρώπους και πιστεύουν ότι αυτό σημαίνει πως κάνουν αληθινό έργο. Αυτό είναι επιφανειακό, έτσι δεν είναι; Και ποιο πρόβλημα κρύβεται πίσω από αυτήν την επιφανειακή προσέγγιση; Δεν είναι η αφέλεια; Οι ψευδοεπικεφαλής είναι εξαιρετικά αφελείς και επίσης αντιμετωπίζουν τους ανθρώπους και τα πράγματα με απίστευτη αφέλεια. Τίποτε δεν είναι δυσκολότερο να διορθωθεί από τις διεφθαρμένες διαθέσεις των ανθρώπων· η λεοπάρδαλη δεν μπορεί ν' αλλάξει τις κηλίδες της. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν καθόλου να διακρίνουν αυτό το πρόβλημα. Επομένως, όταν πρόκειται για τους επόπτες στην εκκλησία που προκαλούν συνεχώς αναστατώσεις, που διαρκώς περιορίζουν και βασανίζουν τους ανθρώπους, οι ψευδοεπικεφαλής απλώς τους μιλάνε και δεν κάνουν τίποτε άλλο· τους κλαδεύουν με δυο λόγια και αυτό είναι όλο. Δεν προσαρμόζουν τα καθήκοντα που τους έχουν ανατεθεί ούτε τους απαλλάσσουν από τα καθήκοντά τους άμεσα. Αυτή η προσέγγιση των ψευδοεπικεφαλής προκαλεί τρομερή ζημιά στο έργο της εκκλησίας και συχνά έχει ως αποτέλεσμα να παρακωλύεται, να καθυστερεί, να πλήττεται και να μην προχωράει κανονικά, ομαλά και αποτελεσματικά το εκκλησιαστικό έργο, λόγω της αναστάτωσης που προκαλούν κάποιοι κακοί άνθρωποι· όλα αυτά είναι θλιβερές συνέπειες του γεγονότος ότι οι ψευδοεπικεφαλής ενεργούν με βάση τα συναισθήματά τους, παραβιάζοντας τις αλήθεια-αρχές και χρησιμοποιώντας τους λάθος ανθρώπους. Όπως φαίνεται προς τα έξω, οι ψευδοεπικεφαλής δεν διαπράττουν σκοπίμως μυριάδες κακά ούτε ενεργούν με τον δικό τους τρόπο και εγκαθιδρύουν τα δικά τους ανεξάρτητα βασίλεια, όπως κάνουν οι αντίχριστοι. Ωστόσο, οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να λύνουν άμεσα τα διάφορα προβλήματα που προκύπτουν στο εκκλησιαστικό έργο, και όταν εμφανίζονται προβλήματα με τους επόπτες διάφορων ομάδων ή όταν αυτοί οι επόπτες δεν μπορούν να επωμιστούν το έργο τους, οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να προσαρμόσουν τα καθήκοντα που τους έχουν ανατεθεί ή να τους απαλλάξουν άμεσα από τα καθήκοντά τους, με αποτέλεσμα να επιφέρουν σοβαρές απώλειες στο εκκλησιαστικό έργο. Και όλα αυτά προκαλούνται από το γεγονός ότι οι ψευδοεπικεφαλής αμελούν τις ευθύνες τους. Δεν είναι πολύ απεχθείς οι ψευδοεπικεφαλής; (Ναι.)

IV. Πώς αντιμετωπίζουν οι ψευδοεπικεφαλής τους επόπτες που αντιτίθενται στις εργασιακές ρυθμίσεις και ενεργούν με τον δικό τους τρόπο

Οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να χειριστούν άμεσα τις κακές πράξεις που συμβαίνουν στην εκκλησία, όπως τις περιπτώσεις που οι επόπτες βασανίζουν τους άλλους, τους περιορίζουν και προκαλούν αναστάτωση στο εκκλησιαστικό έργο. Ομοίως, όταν κάποιοι επόπτες αντιτίθενται στις εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού και ενεργούν με τον δικό τους τρόπο, οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να βρουν κατάλληλες λύσεις για ν' αντιμετωπίσουν άμεσα αυτά τα ζητήματα. Αυτό προκαλεί

απώλειες στο εκκλησιαστικό έργο, και στους υλικούς και οικονομικούς πόρους του οίκου του Θεού. Οι ψευδοεπικεφαλής είναι αφελείς και ρηχοί, δεν μπορούν να κατανοήσουν τις αλήθεια-αρχές και ιδίως να διακρίνουν τη φύση-ουσίες του καθενός. Κατά συνέπεια, συχνά κάνουν το έργο τους μ' επιφανειακό τρόπο, απλώς ακολουθούν τις τυπικές διαδικασίες, τηρούν τους κανονισμούς και φωνάζουν συνθήματα, αλλά δεν πηγαίνουν επιτόπου να επιθεωρήσουν το έργο, να παρατηρήσουν και να ρωτήσουν για κάθε επόπτη ή να ρωτήσουν έγκαιρα τι έχουν κάνει αυτοί οι επόπτες, ποιες είναι οι αρχές που καθοδηγούν τις πράξεις τους και ποια είναι τα επακόλουθα αποτελέσματα. Ως αποτέλεσμα, είναι εντελώς ανίδεοι για το ποιοι είναι πραγματικά οι άνθρωποι που χρησιμοποιούν και τι έχουν κάνει αυτοί οι άνθρωποι. Επομένως, όταν αυτοί οι επόπτες αντιτίθενται κρυφά στις εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού και ενεργούν με τον δικό τους τρόπο, οι ψευδοεπικεφαλής όχι μόνο δεν το γνωρίζουν, αλλά προσπαθούν και να υπερασπιστούν τους επόπτες. Ακόμη κι αν ακούσουν κάτι γι' αυτό, δεν το εξετάζουν και δεν το χειρίζονται άμεσα. Οι ψευδοεπικεφαλής από τη μία πλευρά είναι ανίκανοι στο έργο τους, κι από την άλλη πλευρά αμελούν τα καθήκοντά τους. Θα σας δώσω ένα παράδειγμα. Ένας συγκεκριμένος επικεφαλής επέλεξε ως τεχνικό φύτευσης κάποια που είχε αποκλειστεί από μια άλλη ομάδα. Δεν έλεγξε κατά πόσο αυτή η γυναίκα είχε σχετική εμπειρία και εξειδίκευση, αν μπορούσε να κάνει καλά τη δουλειά ή αν είχε σοβαρή και υπεύθυνη στάση, κι αφού την τοποθέτησε σ' αυτόν τον ρόλο, την άφησε χωρίς να την ελέγξει καθόλου, λέγοντας: «Πήγαινε και ξεκίνα να φυτεύεις λαχανικά. Μπορείς να επιλέξεις εσύ τους σπόρους, κι εγώ θα εγκρίνω το ποσό που θα δαπανήσεις. Απλώς κάνε αυτό το έργο με τον τρόπο που εσύ θεωρείς κατάλληλο!» Εφόσον το είπε αυτό ο επικεφαλής, αυτή η επόπτρια άρχισε να κάνει το έργο με τον τρόπο που εκείνη θεώρησε κατάλληλο. Η πρώτη της εργασία ήταν να επιλέξει τους σπόρους. Όταν έψαξε στο διαδίκτυο, διαπίστωσε το εξής: «Πολύ απλά, υπάρχουν πάρα πολλές διαφορετικές ποικιλίες λαχανικών· αυτός ο απέραντος κόσμος είναι γεμάτος θαυμαστά πράγματα! Είναι πολύ διασκεδαστικό να διαλέγει κανείς σπόρους. Δεν έχω κάνει ποτέ στο παρελθόν αυτήν τη δουλειά, και δεν ήξερα ότι θα μ' ενδιέφερε τόσο πολύ. Αφού μ' ενδιαφέρει τόσο, θα τα δώσω όλα για όλα!» Άνοιξε πρώτα την ενότητα με τους σπόρους ντομάτας και έμεινε πραγματικά έκπληκτη. Υπήρχαν κάθε λογής ποικιλίες και κάθε είδους μεγέθη, και ως προς το χρώμα υπήρχαν κόκκινες, κίτρινες και πράσινες. Μάλιστα, ένα είδος ήταν πολύχρωμο· δεν είχε δει ποτέ κάτι παρόμοιο και αυτό πραγματικά διεύρυνε τους ορίζοντές της! Όμως, πώς θα διάλεγε τους σωστούς σπόρους; Αποφάσισε να φυτέψει μερικούς από κάθε ποικιλία, και ιδίως από το πολύχρωμο είδος που φαινόταν τόσο μοναδικό. Η επόπτρια επέλεξε περισσότερες από 10 ποικιλίες ντομάτας με διαφορετικά μεγέθη, χρώματα και σχήματα. Αφού επέλεξε σπόρους ντομάτας, είχε έρθει η στιγμή να κάνει το ίδιο και με τις μελιτζάνες. Συνήθως, τα είδη μελιτζάνας που τρώνε οι άνθρωποι είναι οι μακρουλές και μοβ μελιτζάνες ή οι λευκές μελιτζάνες, αλλά εκείνη σκέφτηκε: «Οι μελιτζάνες δεν θα έπρεπε να περιορίζονται μόνο σ' αυτά τα δύο είδη. Υπάρχουν πράσινες, κηλιδωτές, μακρουλές, στρογγυλές και οβάλ ποικιλίες. Θα διαλέξω

λίγους σπόρους από κάθε είδος, ώστε όλοι να ανοίξουν το μυαλό τους και να φάνε κάθε λογής διαφορετικές μελιτζάνες. Ως επόπτρια, δείτε πόσο επιδέξια και τολμηρή είμαι στην επιλογή σπόρων, πόσο νοιάζομαι για τους αδελφούς και τις αδελφές, ικανοποιώντας τις προτιμήσεις όλων». Έπειτα, επέλεξε σπόρους κρεμμυδιού. Υπήρχαν συνολικά 14 ντόπιες ποικιλίες κρεμμυδιών, και τις επέλεξε όλες· και όταν τελείωσε, ένιωθε πολύ ικανοποιημένη. Άραγε, είναι «τολμηρή» αυτή η επόπτρια; Ποιος θα τολμούσε να διαλέξει τόσες ποικιλίες; Αργότερα, συνέχισα να αναλύω αυτό το ζήτημα, και μάλιστα κάποιος είπε: «Δεν υπάρχουν μόνο 14 ντόπιες ποικιλίες· υπάρχουν και κάποιες ακόμα που δεν επέλεξε!» Αυτό που εννοούσε ήταν ότι οι 14 ποικιλίες δεν ήταν πάρα πολλές και ότι υπήρχαν και άλλες που δεν είχε επιλέξει η επόπτρια, οπότε δεν έκανε τίποτε λάθος. Δεν είναι αργόστροφος ο άνθρωπος που το είπε αυτό; Αυτό δείχνει ότι είναι αργόστροφος, ότι δεν κατανοεί την ανθρώπινη γλώσσα και ότι δεν έχει ιδέα γιατί ανέλυα το ζήτημα. Η επόπτρια, αφού επέλεξε σπόρους κρεμμυδιού, διάλεξε επίσης τουλάχιστον οκτώ ποικιλίες πατάτας. Ποιος ήταν ο στόχος της όταν επέλεξε τόσες ποικιλίες; Να διευρύνει τους ορίζοντες όλων και να τους δώσει τη δυνατότητα να δοκιμάσουν πολλές διαφορετικές γεύσεις. Η επόπτρια πίστευε ότι η επιλογή σπόρων θα πρέπει να έχει ως αρχή να επωφελούνται οι αδελφοί και οι αδελφές. Πώς σας φαίνεται το κίνητρό της; Μήπως ο οίκος του Θεού έχει ορίσει ως αρχή όταν ενεργεί κάποιος να σκέφτεται εκ μέρους όλων και να εξυπηρετεί τους πάντες; (Όχι.) Τότε ποια είναι η αρχή που έχει ορίσει ο οίκος του Θεού για την επιλογή σπόρων; Να μη φυτεύονται περίεργες και σπάνιες ποικιλίες που δεν τρώμε συνήθως. Όσο για τις ποικιλίες που τρώμε συνήθως, αν δεν τις έχουμε φυτέψει στο παρελθόν και δεν ξέρουμε κατά πόσο είναι κατάλληλες για το έδαφος και το κλίμα της περιοχής, να επιλέγονται μια-δυο ποικιλίες, το πολύ τρεις ή τέσσερις. Πρώτον, πρέπει να είναι κατάλληλες για το έδαφος και το κλίμα της περιοχής· δεύτερον, πρέπει ν' αναπτύσσονται εύκολα, και να μην είναι ευάλωτες σε ασθένειες και παράσιτα· τρίτον, πρέπει να βγάζουν σπόρους για την επόμενη χρονιά· και τέλος, πρέπει να αποφέρουν καλή σοδειά. Αν είναι νόστιμες αλλά αποφέρουν μικρή σοδειά, τότε δεν είναι κατάλληλες. Κρίνοντας από το ζήτημα της επιλογής σπόρων, άραγε αυτή η επόπτρια ενήργησε σύμφωνα με τις αρχές; Αναζήτησε; Υποτάχθηκε; Έλαβε υπόψη τον οίκο του Θεού; Ενήργησε με τη στάση που όφειλε να έχει κατά την εκτέλεση ενός καθήκοντος; (Όχι.) Είναι ξεκάθαρο ότι βγήκε εκτός ελέγχου και έκανε κακά πράγματα, ότι αντιτάχθηκε ανοιχτά στις εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού και ενήργησε με τον δικό της τρόπο! Σπατάλησε έτσι τις προσφορές του Θεού για να ικανοποιήσει την προσωπική της περιέργεια και την επιθυμία της να διασκεδάσει, και αντιμετώπισε μια τόσο σημαντική εργασία σαν παιχνίδι, αλλά ο ψευδοεπικεφαλής της την άφησε να κάνει ό,τι ήθελε χωρίς να ρωτήσει ή να παρέμβει. Όταν ρωτήθηκε: «Έκανε πραγματικά καθόλου έργο η επόπτρια που επέλεξε; Ποια ήταν τα αποτελέσματα; Τη βοήθησες κάνοντας ελέγχους όταν τέθηκε το ζήτημα της επιλογής των σπόρων;» Δεν έδωσε σημασία σ' αυτά τα ζητήματα και είπε μόνο το εξής: «Οι σπόροι έχουν φυτευτεί. Επισκεφθήκαμε την τοποθεσία κατά τη διάρκεια του φυτέματος». Δεν τον ένοιαζε τίποτε

άλλο. Πώς διαπιστώθηκε στο τέλος το πρόβλημα αυτής της επόπτριας; Φύτεψε κάποιες φράουλες και, σύμφωνα με τις σχετικές τεχνικές προδιαγραφές, οι φραουλιές δεν πρέπει να καλυφθούν ούτε ν' αφεθούν να καρποφορήσουν τον πρώτο χρόνο· πρέπει να αφαιρούνται όλα τα άνθη, διαφορετικά δεν θα υπάρξουν καρποί τον δεύτερο χρόνο και, ακόμη κι αν υπάρξουν καρποί τον πρώτο χρόνο, θα είναι πολύ μικροί. Παρόλο που οι ειδικοί το είπαν αυτό στην επόπτρια, εκείνη δεν τους άκουσε. Η λογική της βασίστηκε στις πληροφορίες που βρήκε στο διαδίκτυο, που έλεγαν ότι είναι αποδεκτό να καλύπτονται οι φραουλιές με πλαστική μεμβράνη κατά τον πρώτο χρόνο και ν' αφεθούν να καρποφορήσουν. Το αποτέλεσμα ήταν να βγουν μικρές φράουλες, ακανόνιστου σχήματος και γεμάτες σπόρους· κάποιες ήταν ξινές, κάποιες ήταν γλυκές και κάποιες δεν είχαν καθόλου γεύση. Βγήκαν φράουλες όλων των ειδών. Το πρόβλημα είχε γίνει τόσο σοβαρό, κι ωστόσο οι ψευδοεπικεφαλής το αγνοούσαν εντελώς. Γιατί; Σκέφτηκαν ότι ούτως ή άλλως δεν θα έτρωγαν αυτές τις φράουλες, και γι' αυτό επέλεξαν ν' αγνοήσουν το ζήτημα. Το γεγονός ότι δεν θα έτρωγαν κάτι σημαίνει ότι δεν έπρεπε να ενδιαφερθούν γι' αυτό; Κι όσο για τις πατάτες και τα κρεμμύδια που θα έτρωγαν, ενδιαφέρθηκαν άραγε γι' αυτά; Κανένας από αυτούς τους ψευδοεπικεφαλής δεν ενδιαφέρθηκε· απλώς παρακολουθούσαν όσο η επόπτρια έκανε ό,τι της άρεσε. Μια μέρα, τους επισκέφθηκα, και κάποιος ανέφερε ότι τα μαρούλια είχαν γίνει κι ότι αν δεν τα μάζευαν σύντομα, κανείς δεν θα μπορούσε να τα φάει και θα πήγαιναν χαμένα. Ωστόσο, η επόπτρια επέμεινε να τ' αφήσει και είπε ότι, αν τα μάζευαν, θα έπρεπε να φυτέψουν άλλα λαχανικά, κι αυτό το θεωρούσε μπελά. Οι ψευδοεπικεφαλής, παρόλο που το γνώριζαν αυτό, δεν έκαναν τίποτα. Στο τέλος, έπρεπε να τους δώσει εντολή ο Άνωθεν να μαζέψουν γρήγορα τα μαρούλια και να χειριστούν το ζήτημα· διαφορετικά, τα μαρούλια θα καταλάμβαναν χώρο στο χωράφι και θα εμπόδιζαν τη φύτευση των θερινών λαχανικών. Παρόλο που προέκυψε ένα τόσο σημαντικό πρόβλημα στο έργο, κανένας από τους ψευδοεπικεφαλής δεν έκανε κάτι γι' αυτό· φοβόντουσαν πολύ μήπως προσβάλουν κάποιον. Επειδή η επόπτρια είχε προαχθεί από έναν ψευδοεπικεφαλής που δεν έλεγξε ποτέ το έργο της από τη στιγμή που την προήγαγε, αλλά την άφησε να ενεργεί ελεύθερα, της παρείχε υποστήριξη και την υπερασπιζόταν, και επειδή οι άλλοι επικεφαλής δεν τόλμησαν να παρέμβουν και τάχθηκαν μαζί του, στο τέλος προέκυψαν τόσο πολλά προβλήματα. Αυτό είναι το έργο που έκαναν οι επικεφαλής. Μπορούν μετά απ' όλα αυτά ν' αποκαλούνται επικεφαλής; Παρόλο που συνέβη ένα τέτοιο σοβαρό ζήτημα κάτω από τη μύτη τους, δεν κατάφεραν να το αναγνωρίσουν ως πρόβλημα, πόσο μάλλον να το λύσουν. Δεν είναι ψευδοεπικεφαλής; (Ναι, είναι.) Από τη μία πλευρά, είναι ανθρωπάρεςκοι και φοβόντουσαν μήπως προσβάλουν τους άλλους. Από την άλλη πλευρά, δεν ήξεραν πόσο σοβαρό ήταν το πρόβλημα, δεν είχαν ορθή κρίση, δεν γνώριζαν ότι υπήρχε ζήτημα και δεν είχαν επίγνωση ότι αυτό το έργο ενέπιπτε στο πεδίο των αρμοδιοτήτων τους. Άραγε, δεν είναι άχρηστοι και χαραμοφάηδες; Δεν είναι αυτό αμέλεια στην εκτέλεση των ευθυνών τους; (Ναι.) Αυτή είναι η τέταρτη περίπτωση: οι επόπτες που αντιτίθενται στις εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού και ενεργούν με τον δικό τους τρόπο.

Παρουσιάσαμε ένα παράδειγμα, το οποίο εκθέτει την εκδήλωση των ψευδοεπικεφαλής που αμελούν τα καθήκοντά τους σ' αυτό το ζήτημα και φέρνει στο φως τη φύση-ουσία των ψευδοεπικεφαλής.

V. Πώς αντιμετωπίζουν οι ψευδοεπικεφαλής τους επόπτες που είναι αντίχριστοι και εγκαθιδρύουν ανεξάρτητα βασίλεια

Άλλη μια περίπτωση είναι όταν οι επόπτες επαναστατούν ενάντια στους ανωτέρους τους και εγκαθιδρύουν ανεξάρτητα βασίλεια· αυτοί οι επόπτες είναι αντίχριστοι. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν ν' αναλάβουν τον ρόλο της επόπτευσης, όταν πρόκειται για ζητήματα όπως επόπτες που έχουν χαμηλό επίπεδο, που έχουν κακή ανθρώπινη φύση ή που βγαίνουν εκτός ελέγχου και κάνουν κακά πράγματα. Επίσης, δεν καταφέρνουν να επιθεωρήσουν άμεσα το έργο που κάνουν τέτοιοι επόπτες, και να ρωτήσουν σχετικά μ' αυτό το έργο και σχετικά με τα προβλήματα των εποπτών, προκειμένου να προσδιορίσουν την καταλληλότητά τους. Ομοίως, οι ψευδοεπικεφαλής είναι ακόμα πιο ανίκανοι να διακρίνουν τη φύση-ουσία των αντίχριστων, που είναι καταχθόνιοι και φαύλοι. Όχι μόνο είναι ανίκανοι να το διακρίνουν αυτό, αλλά ταυτόχρονα φοβούνται κάπως αυτούς τους ανθρώπους και είναι λίγο αβοήθητοι και ανίσχυροι, σε βαθμό που, τις περισσότερες φορές, οι αντίχριστοι τους σέρνουν από τη μύτη. Πόσο σοβαρό μπορεί να γίνει αυτό; Οι αντίχριστοι μπορεί να σχηματίσουν κλίκες στους χώρους εργασίας των ψευδοεπικεφαλής, προσελκύοντας τις δικές τους δυνάμεις και εγκαθιδρύοντας ανεξάρτητα βασίλεια, και, τελικά, μπορεί να πάρουν την εξουσία, ν' αρχίσουν να κάνουν κουμάντο και να μετατρέψουν τους ψευδοεπικεφαλής σε υποχείρια. Αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής με κάποιον τρόπο παραμένουν ανίδεοι για όσα αποφασίζουν και γνωρίζουν οι αντίχριστοι, και είναι στο σκοτάδι σε σχέση μ' αυτά. Αντιλαμβάνονται αυτά τα πράγματα μόνο αφού συμβεί κάτι και τους το αναφέρει κάποιος, αλλά τότε πλέον είναι πολύ αργά. Μάλιστα, οι ψευδοεπικεφαλής ρωτούν τους αντίχριστους γιατί δεν είχαν ενημερωθεί και η απάντησή τους είναι η εξής: «Σε τι θα ωφελούσε να σου το πω; Δεν μπορείς να πάρεις αποφάσεις για τίποτα, οπότε δεν ήταν ανάγκη να το συζητήσω αυτό μαζί σου. Πήραμε μόνοι μας την απόφαση. Ακόμη κι αν σε είχαμε ενημερώσει, σίγουρα θα είχες συμφωνήσει. Τι άποψη θα μπορούσες να είχες;» Οι ψευδοεπικεφαλής είναι αβοήθητοι σε τέτοια ζητήματα. Αν δεν μπορείς να διακρίνεις, να αντιμετωπίσεις ή να χειριστείς αυτούς τους αντίχριστους, θα πρέπει να τους αναφέρεις στον Άνωθεν, αλλά ούτε αυτό δεν τολμάς να κάνεις· δεν είσαι άχρηστος; (Ναι.) Αυτοί οι τελείως άχρηστοι, όταν έρχονται αντιμέτωποι με τέτοια ζητήματα, απλώς έρχονται σ' Εμένα για να παραπνευθούν με δάκρυα στα μάτια, μурμουρίζοντας: «Δεν φταίω εγώ· δεν πήρα εγώ αυτήν την απόφαση. Δεν έχει καμία σχέση μ' εμένα το κατά πόσο ήταν σωστή ή λάθος η απόφαση που πήραν, επειδή δεν μ' ενημέρωσαν ούτε μου το είπαν όταν το έκαναν». Τι εννοούν μ' αυτό; (Αποφεύγουν την ευθύνη.) Ως επικεφαλής, θα πρέπει να γνωρίζεις και ν' αντιλαμβάνεσαι αυτά τα ζητήματα· αν οι αντίχριστοι δεν σε ενημερώνουν για κάτι, γιατί δεν παίρνεις την πρωτοβουλία να πας να ρωτήσεις μόνος σου; Ως επικεφαλής, θα

πρέπει να οργανώνεις, να προεδρεύεις και να λαμβάνεις αποφάσεις για κάθε ζήτημα· αν δεν σε ενημερώνουν για τίποτα και παίρνουν αποφάσεις μόνοι τους, στέλνοντάς σου τιμολόγια για να τα υπογράψεις, τότε δεν σφετερίζονται την εξουσία σου; Οι ψευδοεπικεφαλής, όταν συναντούν αντίχριστους που προκαλούν αναστάτωση στο εκκλησιαστικό έργο, μένουν εμβρόντητοι· είναι σαν ανόητοι που έρχονται αντιμέτωποι μ' έναν λύκο, και παραμένουν ανίσχυροι όσο οι αντίχριστοι τους μετατρέπουν σε υποχείρια και σφετερίζονται την εξουσία τους. Δεν μπορούν να κάνουν τίποτε απολύτως γι' αυτό. Είναι ένα μάτσο άχρηστοι και άθλιοι! Δεν μπορούν να λύσουν ζητήματα, δεν μπορούν να διακρίνουν ούτε να εκθέσουν τους αντίχριστους και σίγουρα δεν μπορούν να τους περιορίσουν ώστε να μην κάνουν κακές πράξεις. Ταυτόχρονα, δεν αναφέρουν αυτά τα ζητήματα στον Άνωθεν. Δεν είναι άχρηστοι; Τι όφελος έχει να επιλεγείς ως επικεφαλής; Οι αντίχριστοι βγαίνουν εκτός ελέγχου και κάνουν κακά πράγματα, σπαταλούν ανοιχτά τις προσφορές, σχηματίζουν δυνάμεις υπό την ηγεσία τους και εγκαθιδρύουν ανεξάρτητα βασίλεια μέσα στην εκκλησία· στο μεταξύ, αποτυγχάνεις εντελώς να τους επιβλέψεις, να τους εκθέσεις, να τους συγκρατήσεις και να τους χειριστείς, κι παρ' όλα αυτά έρχεσαι σ' Εμένα να παραπονηθείς. Τι σόι επικεφαλής είσαι; Είσαι πραγματικά άχρηστος! Αυτές οι συμμορίες που ενεργούν υπό την ηγεσία των αντίχριστων, ό,τι κι αν κάνουν, συζητούν κρυφά μεταξύ τους κι έπειτα λαμβάνουν αποφάσεις χωρίς έγκριση. Δεν δίνουν καν το δικαίωμα στους επικεφαλής να γνωρίζουν τι γίνεται, πόσο μάλλον το δικαίωμα να παίρνουν αποφάσεις. Ακυρώνουν ευθέως τους επικεφαλής, ασκώντας οι ίδιοι όλη την εξουσία και κάνοντας κουμάντο σε όλα. Τι κάνουν οι επικεφαλής που έχουν αναλάβει να τους διαχειριστούν όταν έρχονται αντιμέτωποι με όλα αυτά; Αποτυγχάνουν εντελώς να τους επιθεωρήσουν, να τους επιβλέψουν, να τους διαχειριστούν και να λάβουν αποφάσεις σε σχέση μ' αυτό το έργο. Στο τέλος, αφήνουν τους αντίχριστους να πάρουν την εξουσία και να τους διαχειρίζονται αφ' υψηλού. Δεν οφείλεται αυτό το πρόβλημα στο έργο των ψευδοεπικεφαλής; Ποια είναι η ουσία αυτού του προβλήματος; Από πού πηγάζει; Πηγάζει από το γεγονός ότι οι ψευδοεπικεφαλής έχουν χαμηλό επίπεδο, δεν διαθέτουν εργασιακή ικανότητα και οι αντίχριστοι δεν τους έχουν καθόλου σε υπόληψη. Οι αντίχριστοι σκέφτονται: «Τι μπορείς να κάνεις ως επικεφαλής; Και πάλι δεν θα σ' ακούσω και θα συνεχίσω να σε ποδοπατώ για να κάνω ό,τι θέλω. Αν το αναφέρεις αυτό στον Άνωθεν, θα σε βασανίσουμε!» Οι ψευδοεπικεφαλής δεν τολμούν ν' αναφέρουν τέτοια ζητήματα. Όχι μόνο δεν διαθέτουν εργασιακή ικανότητα, αλλά δεν έχουν και το κουράγιο να τηρήσουν τις αρχές, φοβούνται μήπως προσβάλουν κάποιον και δεν έχουν καθόλου αφοσίωση· δεν είναι αυτό σοβαρό πρόβλημα; Αν είχαν πραγματικά κάποιο επίπεδο και κατανοούσαν την αλήθεια, τότε, μόλις έβλεπαν ότι αυτοί οι τύποι είναι κακοί, θα έλεγαν: «Δεν τολμάω να τους εκθέσω μόνος μου, οπότε θα συναναστραφώ με αρκετούς αδελφούς και αδελφές που επιδιώκουν και κατανοούν την αλήθεια περισσότερο, για να λύσω αυτά τα ζητήματα. Αν, αφού συναναστραφώ μαζί τους, και πάλι δεν μπορούμε να διαχειριστούμε τους αντίχριστους, θ' αναφέρω το πρόβλημα στους Άνωθεν και θ' αφήσω εκείνους να το

λύσουν. Δεν μπορώ να κάνω κάτι άλλο, αλλά πρώτα πρέπει να διαφυλάξω τα συμφέροντα του οίκου του Θεού· δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να συνεχιστούν τα ζητήματα που έχω διακρίνει και τα προβλήματα που έχω εντοπίσει». Αυτός δεν είναι ένας τρόπος να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα; Δεν μπορεί, επίσης, να θεωρηθεί ότι έτσι εκπληρώνει κάποιος την ευθύνη του; Αν μπορούσες να το κάνεις αυτό, τότε ο Άνωθεν δεν θα έλεγε ότι έχεις χαμηλό επίπεδο και ότι δεν διαθέτεις εργασιακή ικανότητα. Ωστόσο, δεν μπορείς καν ν' αναφέρεις στον Άνωθεν προβλήματα, και γι' αυτό χαρακτηρίζεσαι άχρηστος και ψευδοεπικεφαλής. Όχι μόνο έχεις χαμηλό επίπεδο και δεν διαθέτεις εργασιακή ικανότητα, αλλά δεν έχεις καν την πίστη και το κουράγιο να βασιστείς στον Θεό για να εκθέσεις και να πολεμήσεις τους αντίχριστους. Δεν είσαι άχρηστος; Μήπως είναι αξιολύπητοι εκείνοι που αφήνουν τους αντίχριστους να σφετεριστούν την εξουσία; Μπορεί ν' ακούγονται αξιολύπητοι· δεν έχουν κάνει τίποτε κακό και είναι πολύ προσεκτικοί στο έργο τους, φοβούνται πολύ μήπως κάνουν λάθη, μήπως κλαδευτούν και μήπως τους απαξιώσουν οι αδελφοί και οι αδελφές. Ωστόσο, καταλήγουν να παραγκωνίζονται πέρα για πέρα από τους αντίχριστους μπροστά στα μάτια τους, τίποτε από όσα λένε δεν έχει καμία επίδραση και ουσιαστικά, είτε βρίσκονται εκεί είτε όχι, δεν έχει σημασία. Μπορεί να φαίνονται αξιολύπητοι με την πρώτη ματιά, αλλά στην πραγματικότητα είναι πολύ απεχθείς. Πείτε Μου, μπορεί ο οίκος του Θεού να λύσει προβλήματα που δεν μπορούν να λύσουν οι άνθρωποι; Θα πρέπει οι άνθρωποι ν' αναφέρουν προβλήματα στον Άνωθεν; (Ναι, θα πρέπει.) Στον οίκο του Θεού, δεν υπάρχουν προβλήματα που δεν μπορούν να λυθούν, και τα λόγια του Θεού μπορούν να λύσουν οποιοδήποτε ζήτημα. Έχεις αληθινή πίστη στον Θεό; Αν δεν έχεις ούτε αυτήν τη λίγη πίστη, πώς είναι δυνατόν να έχεις τα προσόντα για να γίνεις επικεφαλής; Δεν είσαι άχρηστος και άθλιος; Το πρόβλημα δεν είναι μόνο ότι είσαι ψευδοεπικεφαλής· δεν έχεις καν την πιο στοιχειώδη πίστη στον Θεό. Είσαι δύσπιστος και δεν σου αξίζει να είσαι επικεφαλής!

Σε ό,τι αφορά την τέταρτη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών, απαριθμήσαμε πέντε περιπτώσεις για να εκθέσουμε πώς προσεγγίζουν οι ψευδοεπικεφαλής διάφορα στοιχεία του έργου και τους επιβλέποντες. Με βάση αυτές τις πέντε περιπτώσεις, αναλύσαμε τις διάφορες εκδηλώσεις του εξαιρετικά χαμηλού επιπέδου που έχουν οι ψευδοεπικεφαλής, καθώς και της ανικανότητας και της αδυναμίας τους να κάνουν αληθινό έργο. Μέσα από αυτήν τη συναναστροφή, σας είναι λίγο πιο ξεκάθαρο πώς να διακρίνετε τους ψευδοεπικεφαλής; (Ναι.) Εντάξει, λοιπόν. Ας ολοκληρώσουμε σ' αυτό το σημείο τη σημερινή μας συναναστροφή. Γεια σας!

23 Ιανουαρίου 2021

ΟΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΩΝ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ (4)

Σημείο πέμπτο: Να φροντίζουν ώστε η αντίληψη και η κατανόησή τους σχετικά με την κατάσταση και την πρόοδο κάθε αντικειμένου του έργου να είναι ενημερωμένες, και να είναι σε θέση να επιλύσουν άμεσα τυχόν προβλήματα, να διορθώσουν αποκλίσεις και να αποκαταστήσουν τυχόν παραλήψεις στο έργο, έτσι ώστε αυτό να προχωρήσει ομαλά

Σήμερα, θα συναναστραφούμε πάνω στην πέμπτη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών: «Να φροντίζουν ώστε η αντίληψη και η κατανόησή τους σχετικά με την κατάσταση και την πρόοδο κάθε αντικειμένου του έργου να είναι ενημερωμένες, και να είναι σε θέση να επιλύσουν άμεσα τυχόν προβλήματα, να διορθώσουν αποκλίσεις και να αποκαταστήσουν τυχόν παραλήψεις στο έργο, έτσι ώστε αυτό να προχωρήσει ομαλά». Θα εστιάσουμε σ' αυτήν την ευθύνη για ν' αναλύσουμε τις διάφορες εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής, προκειμένου να διαπιστώσουμε αν οι ψευδοεπικεφαλής εκπληρώνουν τις ευθύνες τους σ' αυτό το έργο, και κατά πόσο παραμένουν προσηλωμένοι στα καθήκοντά τους και διεξάγουν καλά το έργο.

Οι ψευδοεπικεφαλής ενδίδουν στις ανέσεις και δεν εμβαθύνουν στο επίπεδο της βάσης για να κατανοήσουν το έργο

Η πέμπτη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών αναφέρει πρώτα «να φροντίζουν ώστε η αντίληψη και η κατανόησή τους σχετικά με την κατάσταση και την πρόοδο κάθε αντικειμένου του έργου να είναι ενημερωμένες». Σε τι αναφέρεται η φράση «την κατάσταση κάθε αντικειμένου του έργου»; Αναφέρεται στο πώς είναι η τρέχουσα κατάσταση ενός συγκεκριμένου έργου. Τι θα πρέπει να κατανοούν σ' αυτό το σημείο οι επικεφαλής και οι εργάτες; Για παράδειγμα: Τι συγκεκριμένες εργασίες κάνει το προσωπικό, με ποιες δραστηριότητες απασχολείται, αν είναι απαραίτητες αυτές οι δραστηριότητες, αν είναι βασικές και σημαντικές εργασίες, πόσο αποδοτικό είναι το προσωπικό, αν το έργο προχωράει ομαλά, αν ο αριθμός των μελών του προσωπικού αντιστοιχεί στον φόρτο εργασίας, αν έχουν όλοι άφθονες εργασίες, αν υπάρχουν περιπτώσεις όπου ένας υπερβολικός αριθμός μελών του προσωπικού κάνει μια συγκεκριμένη εργασία —με αποτέλεσμα πάρα πολλά μέλη του προσωπικού να κάνουν ελάχιστο έργο και οι περισσότεροι άνθρωποι να αδρανούν— ή περιπτώσεις όπου ο φόρτος εργασίας είναι πολύ μεγάλος αλλά τα μέλη του προσωπικού είναι πολύ λίγα και ο επόπτης δεν καταφέρνει να διευθύνει αποτελεσματικά το έργο, με αποτέλεσμα τη χαμηλή αποδοτικότητα και την αργή πρόοδο του έργου. Όλες αυτές είναι καταστάσεις που θα πρέπει να κατανοούν οι επικεφαλής και οι εργάτες. Επιπλέον, κατά την εκτέλεση κάθε έργου, το αν κανείς προκαλεί αναστάτωση στο έργο ή το σαμποτάρει, το αν ο οποιοσδήποτε παρακωλύει την πρόοδο του έργου ή το υπονομεύει, το αν υπάρχει

οποιαδήποτε παρέμβαση ή επιπολαιότητα είναι κι αυτά πράγματα που θα πρέπει να κατανοούν οι επικεφαλής και οι εργάτες. Πώς, λοιπόν, αποκτούν κατανόηση γι' αυτά τα ζητήματα; Κάποιοι επικεφαλής μπορεί περιστασιακά να κάνουν ένα τηλεφώνημα για να ρωτήσουν: «Παιδιά, είστε απασχολημένοι αυτήν τη στιγμή;» Αν ακούσουν τους άλλους να λένε ότι είναι απασχολημένοι, ίσως απαντήσουν ως εξής: «Ωραία! Ανακουφίστηκα που είστε απασχολημένοι». Ποια είναι η γνώμη σας γι' αυτόν τον τρόπο εργασίας; Πώς σας φαίνεται αυτή η ερώτηση; Είναι αυτή μια καίρια ερώτηση που είναι απαραίτητο να γίνει; Αυτό είναι ένα χαρακτηριστικό του έργου των ψευδοεπικεφαλής· απλώς ακολουθούν τις τυπικές διαδικασίες. Τους αρκεί να κάνουν λίγο επιφανειακό έργο για να καθησυχάσουν κάπως τη συνείδησή τους, αλλά δεν εστιάζουν στο αληθινό έργο, πόσο μάλλον πηγαίνουν στη βάση, σε κάθε ομάδα, για να κατανοήσουν την τρέχουσα κατάσταση του έργου. Για παράδειγμα, το αν είναι κατάλληλο το προσωπικό που έχει οριστεί, το πώς ολοκληρώνεται το έργο, το αν έχουν προκύψει προβλήματα, οι ψευδοεπικεφαλής δεν ασχολούνται μ' αυτά τα αληθινά ζητήματα, αλλά αντιθέτως βρίσκουν ένα μέρος όπου μπορούν να τρώνε, να πίνουν και να διασκεδάζουν περνώντας απαρατήρητοι, χωρίς να τους τρώει ο αέρας ή ο ήλιος. Απλώς στέλνουν επιστολές ή ζητούν κατά καιρούς από κάποιον να ασχοληθεί εκ μέρους τους και νομίζουν ότι αυτό σημαίνει πως κάνουν τη δουλειά τους. Μάλιστα, οι αδελφοί και οι αδελφές μπορεί να μην τους δουν για δέκα ή δεκαπέντε μέρες. Όταν κάποιος ρωτάει τους αδελφούς και τις αδελφές: «Με τι είναι απασχολημένος ο επικεφαλής σας; Κάνει συγκεκριμένο έργο; Σας παρέχει καθοδήγηση και λύνει προβλήματα;» εκείνοι απαντούν: «Μην το αναφέρεις καν. Έχουμε έναν μήνα να δούμε τον επικεφαλής μας. Από την τελευταία συνάθροιση που έκανε για εμάς, δεν έχει ξαναπεράσει από εδώ και πλέον έχουμε πολλά προβλήματα, αλλά δεν υπάρχει κανείς να μας βοηθήσει να τα λύσουμε. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος· ο επόπτης της ομάδας μας και οι αδελφοί και οι αδελφές μας πρέπει να συγκεντρωθούν όλοι μαζί για να προσευχηθούν και ν' αναζητήσουν τις αρχές, να συζητήσουν και να συνεργαστούν πάνω στο έργο. Ο επικεφαλής είναι ανύπαρκτος εδώ· έχουμε μείνει πλέον χωρίς επικεφαλής». Πόσο καλά κάνει το έργο του αυτός ο επικεφαλής; Ο Άνωθεν ρωτάει αυτόν τον επικεφαλής: «Από τότε που ολοκληρώθηκε η τελευταία ταινία, έλαβες καθόλου νέα σενάρια; Τι ταινία γυρίζετε τώρα; Πώς προχωράει το έργο;» Ο επικεφαλής απαντά: «Δεν ξέρω. Μετά την τελευταία ταινία, έκανα μια συνάθροιση μαζί τους, κι έπειτα ήταν όλοι γεμάτοι ενέργεια, δεν ήταν αρνητικοί και δεν είχαν δυσκολίες. Έκτοτε, δεν έχουμε συναντηθεί. Αν θέλεις να μάθεις την τρέχουσα κατάστασή τους, μπορώ να τηλεφωνήσω, να ρωτήσω και να σου πω». «Γιατί δεν τηλεφώνησες νωρίτερα για να κατανοήσεις την κατάσταση;» «Επειδή ήμουν πολύ απασχολημένος· έπρεπε να παρευρεθώ σε συναθροίσεις παντού. Δεν είναι ακόμη η σειρά τους. Μόνο στην επόμενη συνάθροιση μαζί τους θα μπορέσω να κατανοήσω την κατάσταση». Αυτή είναι η στάση τους απέναντι στο εκκλησιαστικό έργο. Τότε, ο Άνωθεν λέει: «Δεν έχεις επίγνωση της τρέχουσας κατάστασης ούτε των προβλημάτων που υπάρχουν στο έργο παραγωγής ταινιών. Τι γίνεται, λοιπόν, σε σχέση με την πρόοδο του

ευαγγελικού έργου; Σε ποια χώρα έχει διαδοθεί καλύτερα, με τον ιδανικότερο τρόπο, το ευαγγελικό έργο; Σε ποια χώρα έχουν οι άνθρωποι σχετικά καλό επίπεδο και κατανοούν γρήγορα; Σε ποια χώρα είναι καλύτερη η εκκλησιαστική ζωή;» «Α, εστίαζα μόνο στις συναθροίσεις. Ξέχασα να ρωτήσω γι' αυτά τα πράγματα». «Τότε, στην ευαγγελική ομάδα, πόσοι άνθρωποι μπορούν να καταθέσουν μαρτυρία; Πόσοι άνθρωποι καλλιεργούνται για να καταθέσουν μαρτυρία; Ποιος είναι υπεύθυνος για το εκκλησιαστικό έργο και την εκκλησιαστική ζωή σε κάθε χώρα; Ποιος τα παρακολουθεί; Ποιος ποτίζει και επιβλέπει το ποίμνιο; Έχουν αρχίσει να ζουν εκκλησιαστική ζωή τα νέα μέλη της εκκλησίας από διάφορες χώρες; Έχουν εξαλειφθεί πλήρως οι αντιλήψεις και οι φαντασιοκοπίες τους; Πόσοι άνθρωποι έχουν ριζώσει στην αληθινή οδό και δεν παραπλανιούνται πλέον από θρησκευόμενους ανθρώπους; Πόσοι μπορούν να κάνουν τα καθήκοντά τους μετά από ένα-δύο χρόνια πίστης στον Θεό; Κατανοείς και αντιλαμβάνεσαι αυτά τα ζητήματα; Όταν προκύπτουν προβλήματα στο έργο, ποιος μπορεί να τα λύσει; Στην ευαγγελική ομάδα, ξέρεις ποια ομάδα ατόμων ή ποια άτομα δείχνουν υπευθυνότητα απέναντι στο έργο τους και έχουν πραγματικά αποτελέσματα;» «Δεν ξέρω. Αν θέλεις να μάθεις, μπορώ να ρωτήσω και να σου πω. Αν δεν βιάζεσαι, θα ρωτήσω όταν έχω χρόνο· είμαι ακόμα απασχολημένος!» Έχει κάνει καθόλου συγκεκριμένο έργο αυτός ο επικεφαλής; (Όχι.) Λέει στα πάντα «δεν ξέρω». Ρωτάει για κάτι μόνο τη στιγμή που τον ρωτούν· με τι είναι, λοιπόν, απασχολημένος; Σε όποια ομάδα κι αν πηγαίνει για συναθροίσεις ή για να ελέγξει το έργο, δεν καταφέρνει να εντοπίσει τα προβλήματα στο έργο και δεν ξέρει πώς να τα λύσει. Αν δεν μπορείς μεμιάς να διακρίνεις τις καταστάσεις και τον χαρακτήρα των διαφόρων ανθρώπων, τότε δεν θα έπρεπε τουλάχιστον να παρακολουθήσεις, να κατανοήσεις και ν' αντιληφθείς τα ζητήματα που υφίστανται στο έργο, ποιο έργο γίνεται τη δεδομένη στιγμή και σε ποιο στάδιο έχει προχωρήσει; Ωστόσο, οι ψευδοεπικεφαλής ούτε αυτό δεν μπορούν να κάνουν· δεν είναι τυφλοί; Ακόμη κι αν πηγαίνουν σε διάφορες ομάδες εντός της εκκλησίας για να παρακολουθήσουν και να ελέγξουν το έργο, δεν κατανοούν καθόλου την πραγματική κατάσταση, δεν μπορούν να εντοπίσουν καίρια προβλήματα, και ακόμη κι αν εντοπίσουν κάποια προβλήματα, δεν μπορούν να τα λύσουν.

Μια ομάδα παραγωγής ταινιών ετοιμαζόταν να γυρίσει ένα πολύ δύσκολο είδος ταινίας που δεν είχε επιχειρήσει ποτέ στο παρελθόν. Ο επικεφαλής της ομάδας δεν γνώριζε αν η ομάδα ήταν κατάλληλη ν' αναλάβει αυτό το σενάριο ή αν ο σκηνοθέτης και ολόκληρο το συνεργείο είχαν την ικανότητα να ολοκληρώσουν αυτό το έργο. Απλώς είπε: «Αναλάβετε ένα νέο σενάριο. Πηγαίνετε, λοιπόν, και γυρίστε την ταινία. Θα σας υποστηρίξω και θα παρακολουθώ το έργο σας. Κάντε ό,τι καλύτερο μπορείτε και, όταν προκύψουν δυσκολίες, προσευχηθείτε στον Θεό και λύστε τες σύμφωνα με τα λόγια του Θεού». Κι έπειτα έφυγε. Αυτός ο επικεφαλής δεν μπορούσε να διακρίνει ούτε να εντοπίσει καμία από τις υπάρχουσες δυσκολίες· μπορεί έτσι να γίνει σωστά το έργο; Αφότου η ομάδα παραγωγής ταινιών έλαβε αυτό το σενάριο, ο σκηνοθέτης και τα μέλη της ομάδας ανέλυαν συχνά την πλοκή και συζητούσαν για τα κοστούμια και τα καδραρίσματα της ταινίας, αλλά δεν είχαν ιδέα πώς να γυρίσουν την ταινία· δεν μπορούσαν να ξεκινήσουν

επίσημα την παραγωγή. Αυτή δεν είναι η τρέχουσα κατάσταση; Αυτά δεν είναι τα υπάρχοντα προβλήματα; Αυτά δεν είναι ζητήματα που θα έπρεπε να λύσει ο επικεφαλής; Ο επικεφαλής περνούσε την κάθε μέρα σε συναθροίσεις, αλλά μετά από πολλές μέρες συναθροίσεων δεν επιλυόταν κανένα από τα αληθινά προβλήματα και τα γυρίσματα δεν μπορούσαν ακόμα να προχωρήσουν κανονικά. Άραγε, είχε καμία επίδραση ο επικεφαλής; (Όχι.) Απλώς φώναζε συνθήματα για να τονώσει το ηθικό: «Δεν μπορούμε να παραμένουμε αδρανείς, δεν μπορούμε να παρασιτούμε εις βάρος του οίκου του Θεού!» Μάλιστα, επέπληξε τους ανθρώπους, λέγοντας: «Είστε άνθρωποι χωρίς συνείδηση, παρασιτείτε εις βάρος του οίκου του Θεού χωρίς κανένα απολύτως αίσθημα· δεν έχετε ίχνος ντροπής;» Αφού το είπε αυτό, όλοι ένιωσαν λίγο ένοχη τη συνείδησή τους: «Ναι, το έργο προχωράει πολύ αργά, κι όμως εμείς τρώμε τρεις φορές την ημέρα· δεν σημαίνει αυτό ότι παρασιτούμε; Στην πραγματικότητα, δεν έχουμε κάνει καθόλου έργο. Ποιος, λοιπόν, θα λύσει τα προβλήματα που προκύπτουν στο έργο; Δεν μπορούμε να τα λύσουμε εμείς, οπότε ρωτάμε τον επικεφαλής, αλλά ο επικεφαλής απλώς μας λέει να προσευχόμαστε επιμελώς, να διαβάζουμε τα λόγια του Θεού και να συνεργαζόμαστε αρμονικά, χωρίς να συναναστρέφεται πάνω στο πώς θα πρέπει να λυθούν αυτά τα προβλήματα». Ο επικεφαλής πραγματοποιούσε επιτόπιες συναθροίσεις κάθε μέρα, αλλά αυτά τα προβλήματα απλώς δεν μπορούσαν να λυθούν. Με τον καιρό, κάποιοι άνθρωποι έχασαν τη θερμή της πίστης τους και αποθαρρύνθηκαν επειδή δεν έβλεπαν οδό για να προχωρήσουν και δεν ήξεραν πώς να ξεκινήσουν τα γυρίσματα. Εναπόθεσαν την τελευταία τους ελπίδα στον επικεφαλής, με την ευχή να μπορέσει να λύσει κάποια πραγματικά προβλήματα, όμως αλίμονο, αυτός ο επικεφαλής ήταν σαν τυφλός, ούτε μάθαινε το επάγγελμα ούτε συναναστρεφόταν, συζητούσε ή αναζητούσε μ' αυτούς που το κατανοούσαν. Συχνά, κρατούσε ένα βιβλίο με τα λόγια του Θεού και έλεγε: «Διαβάζω τα λόγια του Θεού για πνευματική άσκηση. Εφοδιάζομαι με την αλήθεια. Μη μ' ενοχλήσει κανείς, είμαι απασχολημένος!» Στο τέλος, συσσωρεύονταν όλο και περισσότερα προβλήματα, με αποτέλεσμα το έργο σχεδόν να παραλύσει, κι ωστόσο ο ψευδοεπικεφαλής πίστευε ότι έκανε εξαιρετικό έργο. Γιατί συνέβαινε αυτό; Πίστευε ότι εφόσον πραγματοποιούσε συναθροίσεις, και ρωτούσε για την κατάσταση του έργου, κι εντόπιζε προβλήματα, κι ανέφερε τα λόγια του Θεού, κι επεσήμανε τις καταστάσεις των ανθρώπων, και όλοι σύγκριναν τον εαυτό τους μ' αυτές τις καταστάσεις και αποφάσιζαν να κάνουν καλά το καθήκον τους, αυτό σήμαινε πως είχε εκπληρώσει την ευθύνη του ως επικεφαλής και πως είχε κάνει όλα όσα θα μπορούσε ν' αναμένει κανείς από αυτόν· αν δεν μπορούσε να γίνει καλά η διαχείριση των συγκεκριμένων εργασιών που σχετίζονταν με επαγγελματικές πτυχές, αυτό δεν αφορούσε τον επικεφαλής. Τι σόι επικεφαλής είναι αυτός; Το εκκλησιαστικό έργο είχε σχεδόν παραλύσει, κι ωστόσο εκείνος δεν ανησυχούσε καθόλου ούτε στενοχωριόταν. Αν ο Άνωθεν δεν τον ρωτούσε ή δεν τον παρότρυνε, απλώς θα συνέχιζε να χρονοτριβεί· δεν θ' ανέφερε ποτέ τι συνέβαινε με τους υφισταμένους του και δεν θα έλυνε κανένα πρόβλημα. Άραγε, ένας τέτοιος επικεφαλής είχε εκπληρώσει τις ηγετικές του ευθύνες; (Όχι.) Για ποια πράγματα μιλούσε,

λοιπόν, όλη μέρα στις συναθροίσεις; Φλυαρούσε χαλαρά κι απλώς κήρυττε δόγματα και φώναζε συνθήματα. Ο επικεφαλής δεν έλυσε αληθινά προβλήματα στο έργο, δεν εξάλειψε την επιπόλαιοι και αρνητική κατάσταση των ανθρώπων και δεν γνώριζε πώς να λύνει σύμφωνα με τις αλήθεια-αρχές τα ζητήματα που αντιμετώπιζαν οι άνθρωποι στην εργασία τους. Ως αποτέλεσμα, ολόκληρο το εγχείρημα οδηγήθηκε σε στασιμότητα και δεν σημειώθηκε καμία πρόοδος για μεγάλο χρονικό διάστημα. Κι ωστόσο, ο επικεφαλής δεν ανησυχούσε καθόλου. Άραγε, δεν είναι αυτό μια εκδήλωση του ότι οι ψευδοεπικεφαλής δεν κάνουν αληθινό έργο; Ποια είναι η ουσία αυτής της εκδήλωσης των ψευδοεπικεφαλής; Δεν είναι αυτό σοβαρή παράλειψη ευθύνης; Οι ψευδοεπικεφαλής κάνουν ακριβώς αυτό: παραμελούν σοβαρά το έργο τους και αποτυγχάνουν να εκπληρώσουν τις ευθύνες τους. Παραμένεις στην τοποθεσία του έργου απλώς και μόνο για ν' ακολουθείς τις τυπικές διαδικασίες και όχι για να λύνεις αληθινά προβλήματα. Παραμένεις στην τοποθεσία του έργου απλώς και μόνο για να ξεγελάς τους ανθρώπους. Αφού δεν κάνεις καθόλου αληθινό έργο, ακόμη κι αν παρέμενες εκεί όλη την ώρα, δεν θα πετύχαινες τίποτα. Προκύπτουν διάφορα προβλήματα στο έργο και σε ζητήματα που αφορούν επαγγελματικές πτυχές. Παρόλο που μπορείς να λύσεις κάποια από αυτά, δεν το κάνεις· αυτό είναι ήδη σοβαρή παράλειψη ευθύνης. Επιπλέον, έχουν τυφλωθεί τα μάτια και το μυαλό σου: Μερικές φορές, όταν ανακαλύπτεις προβλήματα, δεν μπορείς να διακρίνεις την ουσία τους. Δεν μπορείς να τα λύσεις, αλλά προσποιείσαι ότι μπορείς να τα χειριστείς· αντέχεις μόλις και μετά βίας, ενώ αρνείσαι κατηγορηματικά να συναναστραφείς μ' εκείνους που κατανοούν την αλήθεια ή να τους συμβουλευτείς, και δεν αναφέρεις το ζήτημα στον Άνωθεν ούτε αναζητάς από Εκείνον. Γιατί; Μήπως φοβάσαι ότι θα κλαδευτείς; Μήπως φοβάσαι ότι ο Άνωθεν θα μάθει την αλήθεια για σένα και θα σε απομακρύνει από τα καθήκοντά σου; Άραγε, δεν δείχνει αυτό ότι εστιάζεις στη θέση χωρίς να υποστηρίζεις στο ελάχιστο το έργο του οίκου του Θεού; Πώς θα μπορούσες να κάνεις καλά το καθήκον σου έχοντας τέτοια νοοτροπία;

Όσο σημαντικό έργο και αν κάνει ένας επικεφαλής ή ένας εργάτης, και όποια και αν είναι η φύση του έργου αυτού, προτεραιότητά του είναι να καταλάβει και να αντιληφθεί πώς πάει το έργο. Πρέπει να είναι εκεί αυτοπροσώπως για να παρακολουθεί τα πράγματα και να κάνει ερωτήσεις, παίρνοντας τις πληροφορίες του από πρώτο χέρι. Δεν πρέπει απλώς να βασίζεται σε φήμες ή να ακούει τις αναφορές των άλλων. Αντίθετα, πρέπει να παρατηρεί με τα μάτια του την κατάσταση του προσωπικού και το πώς εξελίσσεται το έργο, και να καταλαβαίνει τι δυσκολίες υπάρχουν, αν κάποιοι τομείς έρχονται σε αντίθεση με τις απαιτήσεις του Άνωθεν, αν υπάρχουν παραβιάσεις των αρχών, αν υπάρχει κάποια αναστάτωση ή διατάραξη, αν υπάρχει έλλειψη απαραίτητου εξοπλισμού ή σχετικού εκπαιδευτικού υλικού που αφορά το επαγγελματικό έργο —πρέπει να παραμένει ενήμερος για όλα αυτά. Όσες αναφορές κι αν ακούει κι όσες πληροφορίες κι αν συλλέγει από φήμες, τίποτα από αυτά δεν μπορεί να υποκαταστήσει μια επίσκεψη αυτοπροσώπως· είναι πιο ακριβές και αξιόπιστο να δει τα πράγματα με τα ίδια του τα μάτια. Μόλις εξοικειωθεί με όλες τις πτυχές της κατάστασης, θα έχει μια καλή

εικόνα του τι συμβαίνει. Θα πρέπει, ιδίως, να έχει σαφή και ακριβή αντίληψη για το ποιος έχει καλό επίπεδο και αξίζει να καλλιεργηθεί, καθώς μόνο αυτό του επιτρέπει να καλλιεργεί και ν' αξιοποιεί σωστά τους ανθρώπους, κάτι που είναι καίριας σημασίας για να κάνουν καλά το έργο τους οι επικεφαλής και οι εργάτες. Οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να έχουν ένα μονοπάτι και κάποιες αρχές για να καλλιεργούν και να εκπαιδεύουν τους ανθρώπους που έχουν καλό επίπεδο. Επιπλέον, θα πρέπει ν' αντιλαμβάνονται και να κατανοούν τα διαφόρων ειδών προβλήματα και δυσκολίες που υφίστανται στο εκκλησιαστικό έργο, και να ξέρουν πώς να τα λύνουν, ενώ θα πρέπει, επίσης, να έχουν δικές τους ιδέες και προτάσεις για το πώς θα προχωρήσει το έργο ή για τις μελλοντικές του προοπτικές. Αν μπορούν να μιλάνε ξεκάθαρα για τέτοια πράγματα με κλειστά μάτια, χωρίς αμφιβολίες ή επιφυλάξεις, τότε θα είναι πολύ ευκολότερο να εκτελεστεί το έργο. Κι όταν ένας επικεφαλής εργάζεται μ' αυτόν τον τρόπο, θα εκπληρώνει τις ευθύνες του, έτσι δεν είναι; Θα πρέπει να γνωρίζει καλά πώς να λύνει τα προαναφερθέντα προβλήματα του έργου και θα πρέπει να συλλογίζεται συχνά αυτά τα πράγματα. Όταν συναντά δυσκολίες, θα πρέπει να συναναστρέφεται πάνω σ' αυτά τα πράγματα και να τα συζητά με όλους, αναζητώντας την αλήθεια προκειμένου να λύσουν τα ζητήματα. Αν κάνει αληθινό έργο μ' αυτόν τον τρόπο, πατώντας σταθερά και τα δύο πόδια του στο έδαφος, δεν θα υπάρχουν δυσκολίες που δεν μπορούν να λυθούν. Το κάνουν αυτό οι ψευδοεπικεφαλής; (Όχι.) Οι ψευδοεπικεφαλής ξέρουν μόνο πώς να προσποιούνται και να ξεγελούν τους ανθρώπους. Ενεργούν σαν να κατανοούν πράγματα που δεν κατανοούν, δεν μπορούν να λύσουν οποιαδήποτε πραγματικά προβλήματα και απασχολούνται μόνο με άχρηστα ζητήματα. Όταν τους ρωτάει κάποιος με τι είναι απασχολημένοι, εκείνοι λένε: «Εκεί που μέναμε μας έλειπαν κάποια μαξιλάρια και η ομάδα παραγωγής ταινιών χρειαζόταν ένα κομμάτι ύφασμα για τα κοστούμια, οπότε πήγα ν' αγοράσω. Μια άλλη φορά, τελείωσαν τα υλικά στην κουζίνα και ο μάγειρας δεν μπορούσε να φύγει, οπότε έπρεπε να πάω ν' αγοράσω, και με την ευκαιρία πήρα και μερικά σακιά αλεύρι. Έπρεπε να τα κάνω όλα αυτά μόνος μου». Ήταν πράγματι πολύ απασχολημένοι. Άραγε, δεν αμελούν τα πραγματικά τους καθήκοντα; Δεν νοιάζονται καθόλου ούτε κουβαλάνε κανένα φορτίο για ό,τι έχει να κάνει με το έργο που εμπίπτει στο πεδίο των ευθυνών τους ως επικεφαλής· απλώς επιζητούν να τα κουτσοβολεύουν. Το γεγονός ότι έχουν πολύ χαμηλό επίπεδο και ότι είναι τυφλωμένα τα μάτια και το μυαλό τους είναι από μόνο του ένα αρκετά σοβαρό πρόβλημα και, σαν να μην έφτανε αυτό, δεν κουβαλάνε κανένα φορτίο και ενδίδουν στις ανέσεις, ενώ συχνά περνούν αρκετές μέρες σε κάποιο άνετο μέρος. Όταν κάποιος έχει ένα πρόβλημα και τους ψάχνει για να βρει μια λύση, εκείνοι είναι άφαντοι και κανείς δεν ξέρει με τι ασχολούνται στην πραγματικότητα. Διαχειρίζονται μόνοι τους τον χρόνο τους. Αυτήν την εβδομάδα, πραγματοποιούν ένα πρωί μια συνάθροιση για μια ομάδα, ξεκουράζονται το απόγευμα, κι έπειτα το βράδυ συγκεντρώνουν τους ανθρώπους που χειρίζονται γενικές υποθέσεις, για να συζητήσουν κάποια θέματα. Την επόμενη εβδομάδα, πραγματοποιούν μια συνάθροιση για τους υπευθύνους εξωτερικών υποθέσεων, και ρωτάνε χαλαρά: «Υπάρχουν δυσκολίες; Διαβάζατε τα λόγια του Θεού αυτό το

διάστημα; Μήπως περιοριστήκατε ή αναστατωθήκατε στις επαφές σας με άπιστους;» Και αφού κάνουν αυτές τις λίγες ερωτήσεις, θεωρούν το θέμα λήξαν. Εν ριπή οφθαλμού, περνάει ένας μήνας. Τι έργο έχουν κάνει; Παρόλο που πραγματοποιούσαν συναθροίσεις για κάθε ομάδα με τη σειρά, δεν γνώριζαν τίποτα για την κατάσταση του έργου οποιασδήποτε ομάδας, ούτε έμαθαν ή ρώτησαν γι' αυτήν, πόσο μάλλον συμμετείχαν στο έργο ή το κατεύθυναν σε κάθε ομάδα. Δεν συμμετείχαν στο έργο, δεν το παρακολούθησαν ούτε το διηύθυναν, αλλά έκαναν κάποια πράγματα με συνέπεια: έτρωγαν στην ώρα τους, κοιμόντουσαν στην ώρα τους και πραγματοποιούσαν συναθροίσεις στην ώρα τους. Η ζωή τους είναι αρκετά οργανωμένη, φροντίζουν καλά τον εαυτό τους, αλλά η εργασιακή τους απόδοση δεν είναι ικανοποιητική.

Κάποιοι επικεφαλής δεν εκπληρώνουν καθόλου τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών, δεν κάνουν το ουσιαστικό έργο της εκκλησίας, αλλά αντιθέτως εστιάζουν αποκλειστικά σε κάποιες ασήμαντες γενικές υποθέσεις. Ειδικεύονται στη διαχείριση της κουζίνας, ρωτώντας πάντα: «Τι θα φάμε σήμερα; Έχουμε καθόλου αυγά; Πόσο κρέας έχει μείνει; Αν μας τελείωσε, θα πάω ν' αγοράσω». Θεωρούν το έργο της κουζίνας εξαιρετικά σημαντικό, περιφέρονται στην κουζίνα χωρίς λόγο, σκέφτονται διαρκώς πώς θα φάνε περισσότερο ψάρι και περισσότερο κρέας, πώς θ' απολαύσουν περισσότερο, και τρώνε χωρίς κανέναν απολύτως ενδοιασμό. Ενώ οι άνθρωποι σε κάθε ομάδα είναι απασχολημένοι με το έργο τους και εστιάζουν στο να κάνουν καλά τα καθήκοντά τους, αυτοί οι επικεφαλής εστιάζουν μόνο στο πώς θα τρώνε καλά και πώς θα ζουν μια αρκετά άνετη ζωή. Αφότου έγιναν επικεφαλής, όχι μόνο δεν έχουν δείξει ενδιαφέρον για το έργο της εκκλησίας και έχουν αποφύγει οποιαδήποτε σκληρή προσπάθεια, αλλά έχουν φροντίσει και να παραμείνουν στρουμπουλοί με ροδοκόκκινα μάγουλα. Τι κάνουν κάθε μέρα; Απασχολούνται με κάποιο έργο γενικών υποθέσεων, με κάποια ασήμαντα ζητήματα, και δεν έχουν κάνει καλά κανένα αληθινό έργο ούτε έχουν λύσει αληθινά προβλήματα. Κι ωστόσο, δεν νιώθουν καθόλου τύψεις στην καρδιά τους. Όλοι οι ψευδοεπικεφαλής δεν κάνουν το κύριο έργο της εκκλησίας ούτε λύνουν αληθινά προβλήματα. Από τη στιγμή που γίνονται επικεφαλής, σκέφτονται: «Απλώς πρέπει να βρω κάποιους ανθρώπους να κάνουν το συγκεκριμένο έργο, κι έπειτα δεν θα χρειάζεται να το κάνω εγώ ο ίδιος». Πιστεύουν ότι μόλις ορίσουν επόπτες για κάθε έργο, δεν τους μένει να κάνουν τίποτε άλλο. Θεωρούν ότι αυτό είναι το ηγετικό έργο και ότι έπειτα δικαιούνται ν' απολαμβάνουν τα οφέλη της θέσης τους. Δεν συμμετέχουν σε κανένα αληθινό έργο, δεν παρακολουθούν ούτε διευθύνουν το έργο και δεν κάνουν διερευνήσεις ούτε έρευνα για να λύσουν προβλήματα. Άραγε, εκπληρώνουν τις ευθύνες ενός επικεφαλής; Μπορεί να γίνει σωστά το έργο της εκκλησίας μ' αυτόν τον τρόπο; Όταν ο Άνωθεν τους ρωτάει πώς προχωράει το έργο, εκείνοι λένε: «Όλα κυλάνε ομαλά στο εκκλησιαστικό έργο. Για κάθε έργο υπάρχει ένας επόπτης που το χειρίζεται». Αν τους ρωτήσει περαιτέρω αν υπάρχουν προβλήματα στο έργο, εκείνοι απαντούν: «Δεν ξέρω. Πιθανότατα δεν υπάρχουν προβλήματα!» Αυτή είναι η στάση των ψευδοεπικεφαλής απέναντι στο έργο τους. Ως επικεφαλής, δείχνεις πλήρη ανευθυνότητα απέναντι στο

έργο που σου ανατίθεται· αναθέτεις τα πάντα σε άλλους και ο ίδιος δεν παρακολουθείς, δεν ρωτάς ούτε παρέχεις βοήθεια στην επίλυση των προβλημάτων· απλώς κάθεσαι εκεί σαν εργοδότης που δεν ανακατεύεται. Δεν παραμελείς την ευθύνη σου; Δεν ενεργείς σαν αξιωματούχος; Δεν κάνεις συγκεκριμένο έργο, δεν παρακολουθείς το έργο, δεν λύνεις πραγματικά προβλήματα· άραγε, τέτοιοι επικεφαλής δεν είναι απλώς διακοσμητικοί; Δεν είναι ψευδοεπικεφαλής; Είναι η επιτομή των ψευδοεπικεφαλής. Το μόνο έργο που κάνει ένας ψευδοεπικεφαλής είναι ν' ανοίγει το στόμα του και να δίνει εντολές, χωρίς να συμμετέχει πραγματικά στο έργο ή να το παρακολουθεί, ούτε ν' αναζητά ή να εντοπίζει προβλήματα στο έργο. Ακόμη κι όταν εντοπίζει προβλήματα, δεν τα λύνει. Απλώς ενεργεί σαν εργοδότης που δεν ανακατεύεται και πιστεύει πως αυτό σημαίνει ότι κάνει έργο. Κι ωστόσο, το γεγονός ότι ηγείται μ' αυτόν τον τρόπο δεν αναστατώνει την ηρεμία του· ζει άνετα την κάθε μέρα και είναι πάντα ευδιάθετος. Πώς μπορεί και χαμογελάει μετά απ' όλα αυτά; Διαπίστωσα ένα γεγονός: Αυτοί οι άνθρωποι είναι εντελώς ξεδιάντροποι. Δεν κάνουν καθόλου πραγματικό έργο ως επικεφαλής, απλώς αναθέτουν σε κάποιους ανθρώπους να κάνουν κάποιες εργασίες και θεωρούν το θέμα λήξαν. Δεν τους βλέπεις ποτέ στον χώρο εργασίας· δεν έχουν ιδέα για την πρόοδο ούτε για τα αποτελέσματα του εκκλησιαστικού έργου, κι ωστόσο πιστεύουν ότι είναι ικανοί και ότι ανταποκρίνονται στα πρότυπα ως επικεφαλής. Αυτή είναι η επιτομή ενός ψευδοεπικεφαλής που δεν κάνει καθόλου πραγματικό έργο. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν έχουν κανένα φορτίο για το εκκλησιαστικό έργο, δεν ανησυχούν ούτε αγχώνονται, όσα προβλήματα κι αν προκύψουν· τους αρκεί ν' ασχολούνται απλώς με κάποιες γενικές υποθέσεις κι έπειτα νομίζουν ότι έχουν κάνει πραγματικό έργο. Όσο κι αν εκθέτει ο Άνωθεν τους ψευδοεπικεφαλής, εκείνοι δεν νιώθουν άσχημα μέσα τους ούτε βλέπουν τον εαυτό τους σ' αυτήν την έκθεση· δεν κάνουν αυτοκριτική ούτε μετανοούν. Άραγε, δεν λείπει η συνείδηση και η λογική από αυτούς τους ανθρώπους; Είναι δυνατόν ν' αντιμετωπίζει έτσι το εκκλησιαστικό έργο κάποιος που έχει πραγματικά συνείδηση και λογική; Σίγουρα όχι.

Γενικά, οι άνθρωποι που έχουν έστω και λίγη συνείδηση και λογική, όταν ακούνε την έκθεση των διαφόρων εκδηλώσεων των ψευδοεπικεφαλής και συγκρίνουν τον εαυτό τους μ' αυτές τις περιγραφές, θα μπορούν λίγο-πολύ να διακρίνουν ότι υπάρχει κάποιο στοιχείο του εαυτού τους σ' αυτές τις περιγραφές. Θα κοκκινίσουν, θα τους πιάσει νευρικότητα, θα αισθανθούν άσχημα μέσα τους, θα νιώσουν ότι έχουν χρέος στον Θεό και θ' αποφασίσουν κρυφά το εξής: «Στο παρελθόν, ενέδιδα στις ανέσεις της σάρκας, δεν έκανα καλά το έργο μου, δεν εκπλήρωνα τις ευθύνες μου, δεν έκανα αληθινό έργο, ήμουν ανίδεος όταν με ρωτούσαν, ήθελα μονίμως να λουφάρω και προσποιούμουν συνεχώς, επειδή φοβόμουν ότι μόλις έβλεπαν οι άλλοι τι πραγματικά συνέβαινε μ' εμένα, θα έχανα τη φήμη και τη θέση μου, και δεν θα μπορούσα να παραμείνω στη θέση του επικεφαλής. Μόνο τώρα βλέπω ότι μια τέτοια συμπεριφορά είναι ξεδιάντροπη και δεν μπορεί να συνεχιστεί. Πρέπει να είμαι λίγο πιο σοβαρός όταν αναλαμβάνω δράση και να καταβάλλω την απαιτούμενη προσπάθεια. Αν συνεχίσω να μην τα πηγαίνω καλά, κάτι τέτοιο θα ήταν ασυγχώρητο· θα με κατηγορούσε η συνείδησή μου!» Τέτοιοι

ψευδοεπικεφαλής έχουν ακόμα κάποια ανθρώπινη φύση και συνείδηση· τουλάχιστον, έχουν επίγνωση στη συνείδησή τους. Αφού ακούσουν την έκθεσή Μου, βλέπουν τον εαυτό τους σ' αυτά τα λόγια και προβληματίζονται· κάνουν αυτοκριτική: «Πραγματικά δεν έχω κάνει καθόλου αληθινό έργο ούτε έχω λύσει αληθινά προβλήματα. Δεν αξίζω την ανάθεση από τον Θεό ούτε τον τίτλο του επικεφαλής. Τι πρέπει να κάνω, λοιπόν; Πρέπει να επανορθώσω. Στο εξής, πρέπει να στρωθώ στη δουλειά και να λύνω αληθινά προβλήματα, να συμμετέχω σε κάθε συγκεκριμένη εργασία, να μη λουφάρω, να μην προσποιούμαι και να ενεργώ στο μέγιστο των δυνατοτήτων μου. Ο Θεός εξετάζει εξονυχιστικά τις καρδιές των ανθρώπων και τις πιο μύχιες σκέψεις τους. Ο Θεός γνωρίζει την πραγματική αξία όλων· είτε κάνω κάτι καλά είτε άσχημα, το πιο σημαντικό είναι να το κάνω με όλη μου την καρδιά. Αν δεν μπορώ να κάνω ούτε αυτό, άραγε μπορώ ν' αποκαλούμαι άνθρωπος;» Το να μπορεί κάποιος να κάνει αυτοκριτική μ' αυτόν τον τρόπο σημαίνει ότι έχει συνείδηση. Οι άνθρωποι που δεν έχουν συνείδηση, όσο κι αν τους εκθέσεις, δεν κοκκινίζουν ούτε νιώθουν την καρδιά τους να χτυπάει σαν τρελή· απλώς συνεχίζουν να κάνουν ό,τι θέλουν. Ακόμη κι αν δουν τον εαυτό τους σ' αυτό που έχει εκθέσει ο Θεός, παραμένουν αδιάφοροι. Σκέφτονται το εξής: «Δεν είναι κι ό,τι με ανέφερε ονομαστικά. Γιατί να φοβάμαι; Έχω καλό επίπεδο, είμαι ταλαντούχος· ο οίκος του Θεού δεν μπορεί χωρίς εμένα! Και τι έγινε αν δεν κάνω καθόλου αληθινό έργο; Ναι μεν δεν το κάνω εγώ ο ίδιος, αλλά βάζω κάποιον άλλο να το κάνει· όπως και να 'χει, πάντως, το έργο γίνεται, έτσι δεν είναι; Σε κάθε περίπτωση, ολοκληρώνω κάθε εργασία που μου ζητάς να κάνω, σε όποιον κι αν την αναθέτω. Έχω καλό επίπεδο, οπότε εργάζομαι έξυπνα. Στο εξής, θα συνεχίσω να τα κουτσοβολεύω και ν' απολαμβάνω τη ζωή όπως μου αρέσει». Όσο κι αν αναλύω ή εκθέτω τους ψευδοεπικεφαλής επειδή δεν κάνουν αληθινό έργο, οι συγκεκριμένοι άνθρωποι παραμένουν ίδιοι, εντελώς ανυποψίαστοι: «Ας σκέφτονται οι άλλοι ό,τι θέλουν και ας με βλέπουν όπως θέλουν να με βλέπουν· δεν πρόκειται να το κάνω!» Έχουν συνείδηση τέτοιοι ψευδοεπικεφαλής; (Όχι.) Αυτή είναι η τέταρτη φορά που συναναστρεφόμαστε πάνω στην έκθεση των διαφόρων εκδηλώσεων των ψευδοεπικεφαλής, και κάθε φορά που εκθέτω αυτούς τους ανθρώπους, όσοι έχουν έστω και λίγη συνείδηση νιώθουν ότι κάθονται στα καρφιά, αισθάνονται ανασφαλείς επειδή δεν κάνουν καλά τη δουλειά τους, και αποφασίζουν κρυφά να μετανοήσουν γρήγορα και να κάνουν πλήρη μεταστροφή. Την ίδια στιγμή, όσοι δεν έχουν συνείδηση είναι εξαιρετικά ξεδιάντροποι· δεν νιώθουν απολύτως τίποτα. Όσο κι αν συναναστρέφομαι, εκείνοι απλώς συνεχίζουν να ζουν την κάθε τους μέρα όπως συνήθως, απολαμβάνοντας τη ζωή όπως επιθυμούν. Όταν τους ρωτάς: «Κάποιοι άνθρωποι είναι υπεύθυνοι για το ευαγγελικό έργο, κάποιοι για το μεταφραστικό έργο και κάποιοι άλλοι για το έργο παραγωγής ταινιών. Εσύ για ποιο συγκεκριμένο έργο είσαι υπεύθυνος;» εκείνοι λένε: «Παρόλο που δεν έχω κάνει κάποιο συγκεκριμένο έργο, εποπτεύω τα πάντα. Πραγματοποιώ συναθροίσεις γι' αυτούς». Αν έπειτα τους ρωτήσεις: «Πόσες συναθροίσεις πραγματοποιείς σ' έναν μήνα;» εκείνοι θ' απαντήσουν: «Τουλάχιστον μία μεγάλη συνάθροιση κάθε μήνα και μία μικρή κάθε δεκαπενθήμερο».

Κι όταν τους ρωτήσεις: «Εκτός από τις συναθροίσεις, ποιο συγκεκριμένο έργο έχεις κάνει;» εκείνοι θ' απαντήσουν: «Όταν είμαι συνεχώς τόσο απασχολημένος με τις συναθροίσεις, ποιο συγκεκριμένο έργο μπορώ να κάνω; Εξάλλου, το πεδίο που διαχειρίζομαι είναι τόσο ευρύ που δεν έχω χρόνο για συγκεκριμένο έργο». Αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής πιστεύουν ότι τα κάνουν όλα σωστά· είναι πολύ σταθεροί και ακλόνητοι επικεφαλής! Όσο κι αν εκτεθούν και κλαδευτούν, δεν στενοχωριούνται ούτε λίγο. Αν Μου ζητούσε κάποιος να κάνω μια συγκεκριμένη εργασία, όπως να μαγειρέψω για πέντε ανθρώπους, αλλά είχα ετοιμάσει αρκετό φαγητό μόνο για τέσσερις, θα ένιωθα άβολα που δεν είχα ετοιμάσει αρκετό και θα ένιωθα τύψεις που δεν τους τάισα όλους καλά. Έπειτα, θα σκεφτόμουν πώς να επανορθώσω, φροντίζοντας να κάνω σωστούς υπολογισμούς την επόμενη φορά, ώστε να φάνε όλοι αρκετό φαγητό. Κι αν κάποιος έλεγε ότι το φαγητό ήταν πολύ αλμυρό, θα ένιωθα και πάλι άσχημα. Θα ρωτούσα ποιο πιάτο ήταν πολύ αλμυρό κι έπειτα θα ρωτούσα τους άλλους αν ήταν κατάλληλα τα καρυκεύματα. Παρόλο που είναι δύσκολο να ικανοποιήσει κανείς τους πάντες, πρέπει να προσπαθώ με κάθε δυνατό μέσο να κάνω καλά τη δουλειά Μου. Αυτό σημαίνει να εκπληρώνει κάποιος τις ευθύνες του· αυτή είναι η λογική που οφείλουν να έχουν οι άνθρωποι. Πρέπει πάντα να εκπληρώνεις τις ευθύνες σου· όποια κι αν είναι η εργασία, πρέπει εσύ ο ίδιος να συμμετέχεις σ' αυτήν. Αν κάποιος έχει μια διαφορετική γνώμη —όποιος κι αν είναι αυτός— και συνειδητοποιήσεις ότι έχεις άδικο και νιώσεις άσχημα αφού την ακούσεις, τότε πρέπει να κάνεις διορθώσεις και στο εξής οτιδήποτε κάνεις να το κάνεις με την καρδιά σου, να το κάνεις καλά, ακόμη κι αν χρειαστεί να υπομείνεις κάποια κακουχία. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν νιώθουν έτσι, οπότε δεν υπομένουν καμία απολύτως κακουχία. Αφού ακούσουν αυτά τα γεγονότα για την έκθεση των ψευδοεπικεφαλής, δεν νιώθουν απολύτως τίποτα· εξακολουθούν ν' απολαμβάνουν το φαγητό τους, να κοιμούνται καλά και να κάνουν τη ζωή τους, με το ίδιο κέφι κάθε μέρα, και χωρίς να αισθάνονται ότι κουβαλάνε ένα βαρύ φορτίο στους ώμους τους ή να νιώθουν ενοχές. Τι σόι άνθρωποι είναι αυτοί; Τέτοιοι άνθρωποι έχουν πρόβλημα με τον χαρακτήρα τους: Δεν έχουν συνείδηση, τους λείπει η λογική και έχουν ποταπό χαρακτήρα. Παρόλο που έχω εκθέσει επί μακρόν τις διάφορες εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής —τόσο από μια θετική οπτική, μέσα από την παροχή και τη συναναστροφή, όσο και από μια αρνητική οπτική, μέσα από την έκθεση και την ανάλυσή τους— κάποιοι ψευδοεπικεφαλής και πάλι δεν μπορούν ν' αναγνωρίσουν τα προβλήματά τους ούτε σκοπεύουν ποτέ να κάνουν αυτοκριτική και να μετανοήσουν. Αν δεν υπήρχε καμία επίβλεψη και παρότρυνση από τον Άνωθεν, θα συνέχιζαν να τα κουτσοβολεύουν με το έργο τους όσο περισσότερο μπορούν, χωρίς ν' αλλάζουν καθόλου πορεία. Όσο κι αν τους εκθέτω, εκείνοι κάθονται εκεί ατάραχοι και εντελώς ανυποψίαστοι. Δεν είναι υπερβολικά ξεδιάντροποι; Τέτοιου είδους άνθρωποι δεν είναι κατάλληλοι για επικεφαλής ή εργάτες· έχουν τόσο ποταπό χαρακτήρα που δεν ξέρουν τι θα πει ντροπή! Οι κανονικοί άνθρωποι, ακόμη κι αν άκουγαν απλώς κάποιον ν' αναφέρει τις ελλείψεις τους, τα ψεγάδια τους, ή οτιδήποτε ανάρμοστο ή αντίθετο με τις αρχές σε ό,τι έχουν κάνει —πόσο μάλλον αν τους εξέθετε κάποιος συγκεκριμένα— θα

ήταν δύσκολο να το αντέξουν, θα ένιωθαν ταπεινωμένοι και θα πικραίνονταν, και θα σκεφτόντουσαν πώς ν' αλλάξουν και να διορθωθούν. Την ίδια στιγμή, αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής προκαλούν απόλυτο χάος στο έργο τους, κι ωστόσο ζουν με καθαρή συνείδηση, δεν ανησυχούν ούτε αγχώνονται και παραμένουν εντελώς ανυποψίαστοι όσο κι αν εκτεθούν· μάλιστα, βρίσκουν μέρη για να κρύβονται και να χαλαρώνουν, και είναι πάντα άφαντοι. Πραγματικά δεν ξέρουν τι θα πει ντροπή!

Ένας επικεφαλής εκκλησίας πρέπει τουλάχιστον να διαθέτει συνείδηση και λογική, καθώς και να κατανοεί κάποιες αλήθειες· μόνο τότε μπορεί να νιώσει ένα φορτίο. Ποιες είναι οι εκδηλώσεις του να νιώθει ένα φορτίο; Αν δει κάποιους ανθρώπους να είναι αρνητικοί, άλλους να έχουν στρεβλή κατανόηση, άλλους να σπαταλούν τους πόρους του οίκου του Θεού, άλλους να κάνουν επιπόλαια το έργο τους, άλλους να μη μεριμνούν για τις εργασίες που έχουν να κάνουν όταν κάνουν τα καθήκοντά τους, άλλους να ξεστομίζουν μονίμως μεγαλόστομα λόγια αλλά να μην κάνουν αληθινό έργο..., διαπιστώνοντας ότι υπάρχουν τόσο πολλά προβλήματα στην εκκλησία που πρέπει να επιλυθούν και βλέποντας ότι τόσο έργο δεν ολοκληρώνεται, αναπτύσσει ένα αίσθημα φορτίου. Αφότου έγινε επικεφαλής, νιώθει σαν να καίει διαρκώς μια φλόγα μέσα του· αν διαπιστώσει ένα πρόβλημα και δεν μπορεί να το λύσει, νιώθει ανησυχία και άγχος, δεν μπορεί να φάει ούτε να κοιμηθεί. Στις συναθροίσεις, όταν κάποιοι άνθρωποι αναφέρουν προβλήματα στο έργο τους τα οποία ο επικεφαλής δεν μπορεί να διακρίνει και να λύσει αμέσως, δεν εγκαταλείπει την προσπάθεια· νιώθει ότι πρέπει να λύσει αυτά τα προβλήματα. Αφού προσευχηθεί και αναζητήσει κι αφού το σκεφτεί για μια-δύο μέρες, μόλις βρει πώς να λύσει ένα ζήτημα, το λύνει γρήγορα. Αφού λύσει το ζήτημα, αμέσως ελέγχει άλλα έργα και διαπιστώνει ένα άλλο ζήτημα: ότι σ' ένα έργο εμπλέκεται υπερβολικός αριθμός ανθρώπων και απαιτείται μείωση του προσωπικού. Τότε, συγκαλεί αμέσως μια συνάθροιση, αποκτά μια σαφή εικόνα της κατάστασης, μειώνει το προσωπικό και κάνει εύλογες ρυθμίσεις, κι έτσι λύνεται το πρόβλημα. Οι επικεφαλής που κουβαλάνε φορτίο, όποιο έργο κι αν επιθεωρούν, θα είναι πάντα σε θέση να αναγνωρίσουν τα προβλήματα. Όσα προβλήματα σχετίζονται με την επαγγελματική γνώση ή πηγαίνουν κόντρα στις αρχές θα είναι σε θέση να τα εντοπίσουν, να ρωτήσουν γι' αυτά και να αποκτήσουν κατανόηση γι' αυτά, κι όταν ανακαλύψουν ένα πρόβλημα, το επιλύουν άμεσα. Οι έξυπνοι επικεφαλής και οι εργάτες επιλύουν μόνο προβλήματα που αφορούν το έργο της εκκλησίας, την επαγγελματική γνώση και τις αλήθεια-αρχές. Δεν ασχολούνται με μικροζητήματα της καθημερινότητας. Φροντίζουν κάθε πτυχή του έργου της διάδοσης του ευαγγελίου που ανέθεσε ο Θεός. Ρωτούν και επιθεωρούν κάθε πρόβλημα που μπορούν να αντιληφθούν ή να ανακαλύψουν. Εάν δεν μπορούν να λύσουν το πρόβλημα οι ίδιοι εκείνη τη στιγμή, τότε συναθροίζονται με άλλους επικεφαλής και εργάτες, συναναστρέφονται μαζί τους, αναζητούν τις αλήθεια-αρχές και σκέφτονται τρόπους επίλυσής του. Εάν συναντήσουν κάποιο μεγάλο πρόβλημα που πραγματικά δεν μπορούν να λύσουν, τότε αναζητούν άμεσα καθοδήγηση από τον Άνωθεν, κι επιτρέπουν στον Άνωθεν να το χειριστεί και να το επιλύσει. Τέτοιοι επικεφαλής και

εργάτες είναι άνθρωποι που ενεργούν με αρχές. Όποιο κι αν είναι το πρόβλημα, εφόσον το έχουν αντιληφθεί, δεν το παραβλέπουν· επιμένουν στο να κατανοήσουν πλήρως αυτά τα προβλήματα και να τα επιλύσουν ένα προς ένα. Ακόμα κι αν αυτά τα προβλήματα δεν επιλυθούν πλήρως, είναι βέβαιο ότι δεν πρόκειται να προκύψουν ξανά. Αυτό σημαίνει να κάνει κάποιος το καθήκον του με όλη του την καρδιά, τη δύναμη και το μυαλό, και να εκπληρώνει πλήρως τις ευθύνες του. Όσοι ψευδοεπικεφαλής και ψευδο-εργάτες δεν κάνουν αληθινό έργο ούτε εστιάζουν στην επίλυση αληθινών προβλημάτων δεν μπορούν να εντοπίσουν προβλήματα που βρίσκονται μπροστά στα μάτια τους και δεν ξέρουν τι έργο πρέπει να γίνει. Εφόσον βλέπουν ότι οι αδελφοί και οι αδελφές είναι απασχολημένοι με τα καθήκοντά τους, είναι απολύτως ικανοποιημένοι και πιστεύουν ότι αυτό είναι το αποτέλεσμα του αληθινού τους έργου· νομίζουν ότι όλες οι πτυχές του έργου πάνε μια χαρά και ότι δεν έχουν πολλά να κάνουν οι ίδιοι αυτοπροσώπως ούτε έχουν να λύσουν καθόλου προβλήματα, οπότε εστιάζουν στην απόλαυση των οφελών της θέσης τους. Θέλουν πάντα να κάνουν επίδειξη και να κομπάζουν ανάμεσα στους αδελφούς και στις αδελφές. Όποτε βλέπουν τους αδελφούς και τις αδελφές, λένε: «Να είσαι καλός πιστός. Να κάνεις καλά το καθήκον σου. Να μην ακολουθείς απλώς τις τυπικές διαδικασίες. Αν είσαι απείθαρχος ή προκαλέσεις προβλήματα, θα σε απομακρύνω από τα καθήκοντά σου!» Το μόνο που ξέρουν είναι να διατρανώνουν τη θέση τους και να επιπλήτουν τους ανθρώπους. Στις συναθροίσεις, ρωτάνε πάντα ποια προβλήματα υπάρχουν στο έργο και ρωτάνε αν οι υφιστάμενοί τους έχουν τυχόν δυσκολίες, αλλά όταν οι άλλοι αναφέρουν τα προβλήματα και τις δυσκολίες τους, εκείνοι δεν μπορούν να τα λύσουν. Παρ' όλα αυτά, είναι χαρούμενοι κι εξακολουθούν να ζουν με καθαρή συνείδηση. Αν οι αδελφοί και οι αδελφές δεν αναφέρουν δυσκολίες ή προβλήματα, εκείνοι πιστεύουν ότι κάνουν πολύ καλά τη δουλειά τους και εφησυχάζουν. Νομίζουν ότι η δουλειά που τους ανατέθηκε είναι να ρωτάνε για το έργο, και όταν προκύπτουν προβλήματα και ο Άνωθεν τους αποδίδει την ευθύνη, εκείνοι μένουν εμβρόντητοι. Οι άλλοι τους παρουσιάζουν μπροστά στα μάτια τους τις δυσκολίες και τα προβλήματα του έργου, κι ωστόσο εκείνοι παραπονιούνται ρωτώντας για ποιον λόγο δεν αναζητούν την αλήθεια για να τα λύσουν. Ενώ οι ίδιοι δεν λύνουν αληθινά προβλήματα, μεταθέτουν την ευθύνη στους επόπτες που είναι υφιστάμενοί τους και επιπλήτουν έντονα εκείνους που κάνουν τις συγκεκριμένες εργασίες. Αυτή η επίπληξη τους βοηθά να καταλαγιάσουν τον θυμό τους, και μάλιστα πιστεύουν με καθαρή συνείδηση ότι κάνουν αληθινό έργο. Δεν έχουν νιώσει ποτέ ανησυχία ή άγχος για το γεγονός ότι δεν μπορούν να εντοπίσουν και να λύσουν προβλήματα ούτε τους έκανε ποτέ αυτό να χάσουν την όρεξή τους για φαγητό ή τον ύπνο τους· δεν έχουν υποφέρει ποτέ τέτοιου είδους κακουχία.

Κάθε φορά που επισκέπτομαι μια εκκλησία σε αγρόκτημα, λύνω κάποια προβλήματα. Κάθε φορά που πηγαίνω, δεν είναι επειδή έχω εντοπίσει κάποια συγκεκριμένα ζητήματα που πρέπει ν' αντιμετωπιστούν· απλώς έχω κάποιο ελεύθερο χρόνο για να κάνω μια βόλτα και να δω πώς προχωράει το έργο των διαφόρων ομάδων στην εκκλησία και πώς

είναι οι καταστάσεις των ανθρώπων σε κάθε ομάδα. Συγκεντρώνω τους επόπτες για να μιλήσω μαζί τους, τους ρωτάω τι έργο κάνουν τη συγκεκριμένη περίοδο και τι προβλήματα υπάρχουν, τους αφήνω να θέσουν κάποια ζητήματα, κι έπειτα συναναστρέφομαι μαζί τους για τον τρόπο επίλυσής τους. Όταν συναναστρέφομαι μαζί τους, μπορώ ταυτόχρονα να διαπιστώσω και κάποια νέα προβλήματα. Ένα είδος προβλημάτων είναι εκείνα που σχετίζονται με το πώς κάνουν το έργο τους οι επικεφαλής και οι εργάτες· άλλο ένα είναι τα προβλήματα στο έργο που εμπίπτουν στο πεδίο των αρμοδιοτήτων τους. Επιπλέον, τους βοηθώ και τους καθοδηγώ στο πώς να κάνουν συγκεκριμένο έργο, πώς να υλοποιήσουν το έργο και τι έργο να κάνουν, κι έπειτα παρακολουθώ το θέμα την επόμενη φορά, ρωτώντας τους πώς πήγε το έργο που τους ανέθεσα την προηγούμενη. Μια τέτοια επίβλεψη, παρότρυνση και παρακολούθηση είναι απαραίτητη. Παρόλο που αυτό δεν γίνεται με πολλές φανφάρες και φωνές, και δεν κάνω ανακοινώσεις μέσα από μεγάφωνα, αυτές οι συγκεκριμένες δουλειές και εργασίες διαβιβάζονται και υλοποιούνται μέσω κάποιων επικεφαλής και εργατών που μπορούν να κάνουν αληθινό έργο. Έτσι, το έργο κάθε ομάδας οργανώνεται με τάξη και προχωράει, η εργασιακή αποδοτικότητα βελτιώνεται και τα αποτελέσματα είναι καλύτερα. Στο τέλος, όλοι σε κάθε ομάδα μπορούν να παραμείνουν προσηλωμένοι στα καθήκοντά τους, γνωρίζοντας τι πρέπει να κάνουν και πώς να το κάνουν. Τουλάχιστον, όλοι εκτελούν τα καθήκοντα που οφείλουν, όλοι έχουν αναλάβει εργασίες, και αυτό που κάνουν γίνεται σύμφωνα με τις απαιτήσεις του οίκου του Θεού και μπορεί να γίνει σύμφωνα με τις αρχές. Δεν επιτυγχάνονται έτσι κάποια αποτελέσματα; Άραγε, ξέρουν οι ψευδοεπικεφαλής πώς να εργάζονται μ' αυτόν τον τρόπο; Οι ψευδοεπικεφαλής θα συλλογίζονταν: «Έτσι, λοιπόν, πραγματοποιεί έργο ο Άνωθεν: καλεί κάποιους ανθρώπους για να μιλήσει μαζί τους, όλοι κρατάνε σημειώσεις σ' ένα βιβλιαράκι, κι αφού κρατήσουν σημειώσεις, το έργο του Άνωθεν έχει ολοκληρωθεί. Αν έτσι πραγματοποιεί έργο ο Άνωθεν, τότε θα το κάνουμε κι εμείς με τον ίδιο τρόπο». Οπότε, οι ψευδοεπικεφαλής μιμούνται αυτόν τον τρόπο. Τον μιμούνται επιφανειακά, αλλά στο τέλος δεν κάνουν καθόλου αληθινό έργο, δεν υλοποιούν καμία από τις εργασίες που τους ζητήθηκε να κάνουν, κι απλώς χάνουν χρόνο συζητώντας για το τίποτα. Μερικές φορές, πηγαίνω και στα μποστάνια και στα θερμοκήπια για να δω πώς αναπτύσσονται οι βλαστοί ή για να διαπιστώσω πόσες καλλιέργειες μπορούν ν' αναπτυχθούν στο θερμοκήπιο κατά τη διάρκεια του χειμώνα και πόσο συχνά θέλουν πότισμα. Όλες αυτές οι εργασίες, είτε είναι μεγάλες είτε μικρές, έχουν να κάνουν με τεχνικά ζητήματα που αφορούν στην καλλιέργεια των λαχανικών, και αν κάποιος τις κάνει μ' επιμέλεια, μπορεί να τις καταφέρει. Πού δείχνουν πρωτίστως οι ψευδοεπικεφαλής ότι είναι ψευδείς; Το πιο έκδηλο είναι ότι δεν κάνουν αληθινό έργο· απλώς κάνουν κάποιες εργασίες για να κάνουν καλή εντύπωση, κι έπειτα θεωρούν το θέμα λήξαν κι αρχίζουν ν' απολαμβάνουν τα οφέλη της θέσης τους. Άραγε, όσο τέτοιο έργο κι αν κάνουν, σημαίνει ότι εκτελούν αληθινό έργο; Οι περισσότεροι ψευδοεπικεφαλής κατανοούν την αλήθεια με τρόπο νοθευμένο· κατανοούν μόνο κάποια λόγια και δόγματα, με αποτέλεσμα να είναι πολύ δύσκολο να κάνουν καλά οποιοδήποτε αληθινό έργο. Κάποιοι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν καν

να λύσουν ζητήματα που σχετίζονται με γενικές υποθέσεις· είναι σαφές ότι έχουν χαμηλό επίπεδο και ότι τους λείπει η πνευματική κατανόηση. Δεν έχει κανένα απολύτως αξία να καλλιεργηθούν. Μερικοί ψευδοεπικεφαλής έχουν μεν κάποιο επίπεδο, αλλά δεν κάνουν αληθινό έργο και απολαμβάνουν σαρκικές ανέσεις. Οι άνθρωποι που απολαμβάνουν σαρκικές ανέσεις δεν διαφέρουν πολύ από τα γουρούνια. Τα γουρούνια περνούν τις μέρες τους με ύπνο και φαγητό. Δεν κάνουν τίποτα. Ωστόσο, μετά από έναν χρόνο σκληρής δουλειάς για το τάισμά τους, όταν φάει όλη η οικογένεια το κρέας τους στο τέλος του χρόνου, μπορεί να ειπωθεί ότι έχουν προσφέρει υπηρεσίες. Αν ένας ψευδοεπικεφαλής συντηρείται σαν γουρούνι, τρώει και πίνει δωρεάν τρεις φορές την ημέρα, παχαίνει και δυναμώνει, αλλά δεν κάνει κανένα αληθινό έργο και είναι άχρηστος, δεν ήταν άσκοπη η συντήρησή του; Χρησίμευσε σε κάτι; Μπορεί να χρησιμεύσει μόνο ως αντιθετικό στοιχείο και θα πρέπει να αποκλειστεί. Πραγματικά, είναι προτιμότερο να κρατήσει κανείς ένα γουρούνι παρά έναν ψευδοεπικεφαλής. Οι ψευδοεπικεφαλής μπορεί να έχουν τον τίτλο του «επικεφαλής», μπορεί να κατέχουν αυτή τη θέση, να τρώνε καλά τρεις φορές την ημέρα και να απολαμβάνουν πολλές από τις χάρες του Θεού, να παχαίνουν και να αποκτούν ροδαλά μάγουλα από το φαγητό στο τέλος του έτους —το έργο όμως; Κοίταξε όλα όσα επιτεύχθηκαν στο έργο σου φέτος: Είχες φέτος αποτελέσματα σε κανέναν τομέα του έργου σου; Τι αληθινό έργο έκανες; Ο οίκος του Θεού δεν σου ζητάει να κάνεις κάθε δουλειά τέλεια, αλλά πρέπει να κάνεις καλά το βασικό έργο —το ευαγγελικό έργο, για παράδειγμα, ή το έργο παραγωγής ταινιών, το κειμενικό έργο κλπ. Όλα αυτά πρέπει να είναι καρποφόρα. Υπό κανονικές συνθήκες, το περισσότερο έργο μπορεί να φέρει κάποια αποτελέσματα και επιτεύγματα μετά από τρεις έως πέντε μήνες· αν δεν υπάρχουν αποτελέσματα μετά από έναν χρόνο, τότε υπάρχει σοβαρό πρόβλημα. Μέσα στο πλαίσιο της ευθύνης σου, ποιο έργο ήταν το πιο καρποφόρο; Για ποιο απ' όλα πλήρωσες το μεγαλύτερο τμήμα και υπέφερες περισσότερο μέσα στον χρόνο; Παρουσίασε αυτό το επίτευγμα και αναλογίσου αν έχεις σημειώσει κάποια πολύτιμα επιτεύγματα από τον έναν χρόνο που απολαμβάνεις τη χάρη του Θεού· λογικά θα το διαισθανθείς ξεκάθαρα μέσα σου. Τι ακριβώς έκανες όσο έτρωγες το φαγητό του οίκου του Θεού και απολάμβανες τη χάρη του Θεού για όλο αυτό το διάστημα; Κατάφερες τίποτα; Αν δεν έχεις επιτύχει τίποτα, τότε απλώς τα κουτσοβολεύεις, είσαι ένας πραγματικός ψευδοεπικεφαλής. Άραγε, τέτοιοι επικεφαλής δεν θα πρέπει ν' απομακρύνονται από τα καθήκοντά τους και ν' αποκλείονται; (Ναι.) Μπορείτε να διακρίνετε τέτοιους ψευδοεπικεφαλής όταν τους συναντάτε; Μπορείτε να δείτε ότι είναι ψευδοεπικεφαλής που απλώς τα κουτσοβολεύουν για να τα έχουν όλα τζάμπα; Τρώνε μέχρι να σκάσουν, αλλά δεν φαίνεται ποτέ ν' ανησυχούν ή ν' αγχώνονται για το έργο και δεν συμμετέχουν σε συγκεκριμένες εργασίες ούτε ρωτάνε γι' αυτές. Ακόμη κι αν ρωτήσουν, το κάνουν για συγκεκριμένο λόγο· το κάνουν μόνο όταν ο Άνωθεν τους πιέζει για αποτελέσματα, και διαφορετικά δεν θα έμπαιναν στον κόπο. Ενδίδουν πάντα στις απολαύσεις και βλέπουν συχνά ταινίες ή τηλεοπτικές εκπομπές. Αναθέτουν έργο και ενώ όλοι οι άλλοι είναι απασχολημένοι με τα καθήκοντά τους, εκείνοι ξεκουράζονται και διασκεδάζουν. Αν

υπάρχει κάποιο πρόβλημα και προσπαθήσεις να τους βρεις για να το χειριστούν, είναι άφαντοι, αλλά στα γεύματα ποτέ δεν αργούν. Και αφού φάνε, όταν όλοι οι άλλοι συνεχίζουν να εργάζονται, εκείνοι φεύγουν για να ξεκουραστούν κι άλλο. Αν τους ρωτήσεις: «Γιατί δεν πηγαίνεις να ελέγξεις το έργο; Όλοι περιμένουμε τη δική σου καθοδήγηση, τις δικές σου ρυθμίσεις!» εκείνοι λένε: «Γιατί περιμένετε εμένα; Όλοι σας μπορείτε να το κάνετε και όλοι σας ξέρετε πώς να το κάνετε· δεν είναι το ίδιο όταν δεν βρίσκομαι εγώ εδώ; Δεν μπορώ να ξεκουραστώ λιγάκι;» «Είναι αυτό ξεκούραση; Απλώς βλέπεις ταινίες!» «Μαθαίνω επαγγελματικές δεξιότητες· μελετώ πώς γυρίζονται οι ταινίες». Βρίσκουν και δικαιολογίες. Βλέπουν τη μία ταινία μετά την άλλη, και όταν όλοι ξεκουράζονται τη νύχτα, ξεκουράζονται κι εκείνοι. Κάθε μέρα, απλώς τα κουτσοβολεύουν μ' αυτόν τον τρόπο, αλλά σε ποιον βαθμό; Όλοι τούς βρίσκουν δυσάρεστους· τους κάνουν όλους να νιώθουν περίεργα και, στο τέλος, κανείς δεν τους δίνει καμία σημασία. Πείτε Μου, αν ένας τέτοιος επικεφαλής δεν έχει τα ηνία, μπορεί και πάλι να προχωρήσει το έργο; Μήπως χωρίς αυτόν θα σταματήσει να περιστρέφεται η Γη; (Θα συνεχίσει να περιστρέφεται.) Τότε, θα πρέπει να εκτεθεί, για να μπορέσουν όλοι να δουν ότι δεν ασχολείται με τις εργασίες που έχει να κάνει και ότι κανείς δεν θα πρέπει να περιορίζεται από αυτόν. Τέτοιοι ψευδοεπικεφαλής που δεν ασχολούνται με τις εργασίες που έχουν να κάνουν πρέπει να εκτίθενται και να αναλύονται για να τους διακρίνουν όλοι, κι έπειτα θα πρέπει ν' απαλλάσσονται από τα καθήκοντά τους και να κάνουν στην άκρη! Μπορείτε να διακρίνετε τέτοιους ψευδοεπικεφαλής όταν τους συναντάτε; Μήπως χωρίς τους ψευδοεπικεφαλής θα νιώθατε όλοι σας σαν ναύτες χωρίς καπετάνιο; Άραγε, θα μπορούσατε να ολοκληρώσετε μόνοι σας το έργο και να φέρετε σε πέρας τις εργασίες; Αν δεν θα μπορούσατε, τότε κινδυνεύετε. Αν ερχόσασταν αντιμέτωποι με τέτοιους ψευδοεπικεφαλής, που δεν κάνουν σωστά το καθήκον τους, που δεν δίνουν το καλό παράδειγμα και που χάνουν χρόνο συνομιλώντας στο διαδίκτυο, θα μπορούσατε να διακρίνετε αυτήν την κατάσταση; Μήπως θα επηρεαζόσασταν από αυτούς και θ' αρχίζατε κι εσείς να κάνετε χαλαρές κουβεντούλες και να καθυστερείτε τα καθήκοντά σας; Μπορείτε ν' ακολουθείτε και πάλι τέτοιους ψευδοεπικεφαλής; (Όχι.)

Κάποιοι ψευδοεπικεφαλής είναι λαίμαργοι και τεμπέληδες, και προτιμούν τις ανέσεις από τη σκληρή εργασία. Δεν θέλουν ούτε να εργάζονται ούτε ν' ανησυχούν· αποφεύγουν την προσπάθεια και την ευθύνη, και θέλουν μόνο να ενδίδουν στις ανέσεις. Τους αρέσει να τρώνε και να παίζουν, και είναι πολύ τεμπέληδες. Ήταν ένας ψευδοεπικεφαλής που το πρωί σηκωνόταν την ώρα που όλοι είχαν τελειώσει το φαγητό τους και το βράδυ, όταν όλοι οι άλλοι ξεκουράζονταν, παρακολουθούσε τηλεοπτικές δραματικές σειρές. Ένας αδελφός που ήταν αρμόδιος για τη μαγειρική δεν το άντεξε άλλο και τον επέκρινε. Πιστεύετε ότι θα άκουγε έναν μάγισσα; (Όχι.) Ας υποθέσουμε ότι τον είχε επιπλήξει ένας επικεφαλής ή ένας εργάτης, λέγοντας: «Πρέπει να είσαι πιο επιμελής· το έργο που είναι απαραίτητο να γίνει πρέπει να γίνεται. Ως επικεφαλής, πρέπει να εκπληρώνεις τις ευθύνες σου όποιο κι αν είναι το έργο· πρέπει να φροντίζεις να μην υπάρχουν προβλήματα σ' αυτό. Τώρα που έχει διαπιστωθεί ένα πρόβλημα και δεν είσαι παρών για

να το λύσεις, επηρεάζεται το έργο. Αν εργάζεσαι διαρκώς μ' αυτόν τον τρόπο, αυτό δεν καθυστερεί το εκκλησιαστικό έργο; Μπορείς να φέρεις αυτήν την ευθύνη;» Άραγε, θα το άκουγε αυτό; Όχι απαραίτητα. Η ομάδα λήψης αποφάσεων θα πρέπει ν' απομακρύνει άμεσα από τα καθήκοντά τους τέτοιους ψευδοεπικεφαλής και να κάνει άλλες εργασιακές ρυθμίσεις γι' αυτούς, να τους επιτρέπει να κάνουν ό,τι είναι ικανοί να κάνουν. Αν είναι άχρηστοι, αν θέλουν να παρασιτούν όπου πηγαίνουν, αν είναι ανίκανοι να κάνουν το οτιδήποτε, τότε πρέπει να διώχνονται χωρίς να τους επιτρέπεται να κάνουν κανένα καθήκον. Δεν είναι άξιοι να κάνουν κάποιο καθήκον· δεν είναι άνθρωποι, δεν έχουν τη συνείδηση και τη λογική της κανονικής ανθρώπινης φύσης, είναι ξεδιάντροποι. Μόλις διακρίνει κανείς τέτοιους ψευδοεπικεφαλής που φέρονται σαν αργόσχολοι, πρέπει να απομακρύνονται άμεσα από τα καθήκοντά τους· δεν υπάρχει λόγος να προσπαθήσει να τους παροτρύνει και δεν θα πρέπει να τους δίνεται καμία ευκαιρία να τεθούν υπό παρατήρηση, ούτε είναι απαραίτητη η συναναστροφή μαζί τους πάνω στην αλήθεια. Άραγε, δεν έχουν ακούσει αρκετές αλήθειες; Αν κλαδεύονταν, θα μπορούσαν ν' αλλάξουν; Δεν θα μπορούσαν. Αν ένας άνθρωπος είναι επιμελής, και κουβαλάει φορτίο και δεν είναι τεμπέλης, τότε, ακόμη κι αν έχει χαμηλό επίπεδο, και κάποιες φορές έχει παράλογες απόψεις ή αδυνατεί να δει την πλήρη εικόνα λόγω άγνοιας, παρά τις όποιες αποκλίσεις όταν κάνει το καθήκον του, μπορεί να μετανοήσει όταν κλαδεύεται. Τουλάχιστον, ξέρει τις ευθύνες ενός επικεφαλής και ξέρει τι πρέπει να κάνει, έχει συνείδηση και αίσθημα ευθύνης, και έχει καρδιά. Ωστόσο, εκείνοι που είναι τεμπέληδες, που προτιμούν τις ανέσεις από την σκληρή δουλειά και δεν κουβαλάνε φορτίο, δεν μπορούν ν' αλλάξουν. Δεν έχουν φορτίο στην καρδιά τους· όποιος κι αν τους κλαδέψει, είναι ανώφελο. Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Τότε, αν αντιμετωπίζαν την κρίση, την παιδεία, τις δοκιμασίες και τον εξευγενισμό του Θεού, μήπως θ' άλλαζε το γεγονός ότι δεν κουβαλάνε φορτίο;» Αυτό δεν μπορεί ν' αλλάξει· καθορίζεται από τη φύση ενός ανθρώπου, όπως ένα σκυλί δεν μπορεί ν' αλλάξει τη συνήθεια να τρώει σκουπίδια. Όποτε βλέπεις κάποιον που είναι τεμπέλης και δεν κουβαλάει φορτίο αλλά ταυτόχρονα υπηρετεί ως επικεφαλής, να είσαι βέβαιος ότι είναι ψευδοεπικεφαλής. Κάποιοι μπορεί να πουν: «Πώς μπορείς να τον αποκαλείς ψευδοεπικεφαλής; Έχει καλό επίπεδο, είναι διορατικός, μπορεί να διακρίνει πράγματα και μπορεί να εξυφαίνει σχέδια. Στον έξω κόσμο, διαχειριζόταν επιχειρήσεις, εργάστηκε ως Γενικός Διευθυντής, έχει γνώσεις, εμπειρία και ξέρει τον έξω κόσμο!» Άραγε, μπορούν αυτές οι ιδιότητες να λύσουν το πρόβλημα της τεμπελιάς και του ότι δεν κουβαλάει φορτίο; (Όχι.)

Τι είδους εκδηλώσεις και χαρακτηριστικά εμφανίζουν όσοι είναι υπερβολικά οκνηροί; Πρώτον, σε ό,τι κάνουν, ενεργούν επιπόλαιο, χασομερούν, πηγαίνουν με χαλαρό ρυθμό και ξεκουράζονται και αναβάλλουν πράγματα όποτε είναι δυνατόν. Δεύτερον, δεν δίνουν καμία σημασία στο έργο της εκκλησίας. Κατά τη γνώμη τους, όποιος θέλει να ανησυχεί για τέτοια πράγματα, μπορεί να το κάνει. Εκείνοι, πάντως, δεν θα το κάνουν. Όταν όντως ανησυχούν για κάτι, αυτό γίνεται για χάρη της δικής τους φήμης, του δικού τους κέρδους και της δικής τους θέσης —το μόνο που έχει σημασία γι' αυτούς είναι να μπορούν

ν' απολαμβάνουν τα οφέλη του κύρους. Τρίτον, αποφεύγουν τις δυσκολίες στο έργο τους· δεν μπορούν ν' αποδεχτούν το να γίνει το έργο τους έστω και λίγο πιο κουραστικό, νιώθουν μεγάλη πίκρα αν γίνει, και δεν μπορούν να υπομείνουν κακουχίες ούτε να πληρώσουν τίμημα. Τέταρτον, δεν είναι σε θέση να επιμείνουν σε οποιοδήποτε έργο κάνουν, τα παρατάνε πάντα στα μισά του δρόμου και δεν μπορούν να φέρουν τα πράγματα εις πέρας. Αν για μια στιγμή έχουν κέφια, μπορεί να κάνουν λίγο έργο έτσι για πλάκα, εάν όμως κάτι απαιτεί μακροπρόθεσμη δέσμευση και τους κρατά απασχολημένους, απαιτεί πολλή σκέψη και κουράζει τη σάρκα τους, με τον καιρό θ' αρχίσουν να γκρινιάζουν. Για παράδειγμα, ορισμένοι επικεφαλής είναι υπεύθυνοι για το εκκλησιαστικό έργο, και στην αρχή το βλέπουν σαν κάτι νέο και φρέσκο. Έχουν μεγάλο κίνητρο να συναναστραφούν πάνω στην αλήθεια κι όταν βλέπουν τους αδελφούς και τις αδελφές να έχουν προβλήματα, μπορούν να τους βοηθήσουν και να τα επιλύσουν. Όμως, αφότου επιμείνουν για λίγο καιρό, αρχίζουν και θεωρούν το ηγετικό έργο πολύ εξαντλητικό και γίνονται αρνητικοί —επιθυμούν να στραφούν σε μια ευκολότερη δουλειά και δεν είναι πρόθυμοι να υπομείνουν κακουχίες. Τέτοιοι άνθρωποι δεν έχουν επιμονή. Πέμπτον, ένα άλλο χαρακτηριστικό που διακρίνει τους οκνηρούς είναι η απροθυμία τους να κάνουν αληθινό έργο. Μόλις υποφέρει η σάρκα τους, βρίσκουν δικαιολογίες για ν' αποφύγουν και να λουφάρουν από το έργο τους ή το αναθέτουν σε κάποιον άλλον. Και όταν το άτομο αυτό τελειώνει το έργο, καρπώνονται ξεδιάντροπα οι ίδιοι τις ανταμοιβές. Αυτά είναι τα πέντε βασικά χαρακτηριστικά των οκνηρών. Θα πρέπει να φροντίσετε να δείτε αν υπάρχουν τέτοιου είδους οκνηροί μεταξύ των επικεφαλής και των εργατών στις εκκλησίες. Εάν βρείτε κάποιον, πρέπει να απαλλαγεί αμέσως από τα καθήκοντά του. Μπορούν οι οκνηροί να κάνουν καλή δουλειά ως επικεφαλής; Ό,τι είδους επίπεδο κι αν έχουν, ανεξάρτητα από την ποιότητα της ανθρώπινης φύσης τους, εάν είναι οκνηροί, δεν μπορούν να κάνουν καλά το έργο τους, και καθυστερούν το έργο και τα σημαντικά ζητήματα. Το έργο της εκκλησίας είναι πολύπλευρο: κάθε πλευρά του περιλαμβάνει πολλές λεπτομερείς εργασίες και απαιτεί συναναστροφή σχετικά με την αλήθεια με στόχο την επίλυση προβλημάτων προκειμένου να γίνει καλά. Επομένως, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να είναι επιμελείς —οφείλουν να κάνουν πολλές συζητήσεις και πολλή δουλειά κάθε μέρα για να εξασφαλίσουν την αποτελεσματικότητα της εργασίας. Εάν λένε ή κάνουν πολύ λίγα, δεν θα υπάρχουν αποτελέσματα. Άρα, εάν κάποιος επικεφαλής ή εργάτης είναι οκνηρός, πρόκειται σίγουρα για ψευδοεπικεφαλής, ανίκανο να κάνει αληθινό έργο. Οι οκνηροί δεν κάνουν αληθινό έργο, και πολύ περισσότερο δεν πηγαίνουν οι ίδιοι στους χώρους εργασίας, ούτε είναι πρόθυμοι να επιλύσουν προβλήματα ή να εμπλακούν σε κάποια συγκεκριμένη εργασία. Δεν έχουν την παραμικρή κατανόηση ούτε αντίληψη των προβλημάτων σε κανένα έργο. Απλώς έχουν στο μυαλό τους μια επιφανειακή, ασαφή ιδέα ακούγοντας τι είπαν οι άλλοι, και τα κουτσοβολεύουν κηρύττοντας λίγο δόγμα. Είστε σε θέση να διακρίνετε αυτό το είδος επικεφαλής; Μπορείτε να πείτε ότι είναι ψευδοεπικεφαλής; (Ως έναν βαθμό.) Οι οκνηροί είναι επιπόλαιοι σε όποιο καθήκον κάνουν. Ανεξάρτητα από το καθήκον, τους λείπει η επιμονή, δουλεύουν

σποραδικά και παραπονιούνται όποτε υπομένουν κάποιες δυσκολίες, εκφράζοντας ατέλειωτα παράπονα. Εξαπολύουν βρισιές σε όποιον τους κατακρίνει ή τους κλαδεύει, σαν τη μέγαιρα που προσβάλλει τους ανθρώπους στους δρόμους, θέλοντας διαρκώς να ξεσπούν τον θυμό τους στους άλλους και μη θέλοντας να κάνουν το καθήκον τους. Τι δείχνει το ότι δεν θέλουν να κάνουν το καθήκον τους; Δείχνει ότι δεν φέρουν φορτίο, είναι απρόθυμοι ν' αναλάβουν ευθύνες και είναι οκνηροί. Δεν θέλουν να υπομείνουν κακουχίες ούτε να πληρώσουν τίμημα. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα για τους επικεφαλής και τους εργάτες: Αν δεν φέρουν φορτίο, μπορούν να εκπληρώσουν τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών; Σίγουρα όχι.

Οι ψευδοεπικεφαλής δεν παρακολουθούν το έργο ούτε παρέχουν κατεύθυνση σχετικά με αυτό

Μόλις συζητήσαμε την εξής πτυχή της πέμπτης ευθύνης των επικεφαλής και των εργατών: «Να φροντίζουν ώστε η αντίληψη και η κατανόησή τους σχετικά με την κατάσταση κάθε αντικειμένου του έργου να είναι ενημερωμένες». Συζητώντας αυτήν την πτυχή, εκθέσαμε κάποιες συγκεκριμένες εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής, καθώς και την ανθρώπινη φύση και τον χαρακτήρα τους. Τώρα, ας εξετάσουμε το «να φροντίζουν ώστε η αντίληψη και η κατανόησή τους σχετικά με την πρόοδο κάθε αντικειμένου του έργου να είναι ενημερωμένες». Ασφαλώς, η πρόοδος του έργου σχετίζεται κάπως με την κατάσταση του έργου· είναι σχετικά κοντινή η σχέση τους. Αν κάποιος δεν μπορεί να έχει κατανόηση και αντίληψη σχετικά με την κατάσταση ενός έργου, τότε ομοίως δεν μπορεί να έχει κατανόηση και αντίληψη σχετικά με την πρόοδο του έργου. Για παράδειγμα, πώς προχωράει το έργο, σε ποιο στάδιο έχει φτάσει, ποιες είναι οι καταστάσεις των ανθρώπων που εμπλέκονται, αν υπάρχουν δυσκολίες με κάποιες επαγγελματικές πτυχές, αν υπάρχουν τομείς του έργου που δεν ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις του οίκου του Θεού, πώς είναι τα αποτελέσματα που έχουν επιτευχθεί, αν μαθαίνουν όσοι εργάζονται στο έργο και δεν είναι πολύ καταρτισμένοι στις επαγγελματικές πτυχές του έργου, ποιος οργανώνει τη μάθηση, τι μαθαίνουν, πώς μαθαίνουν και ούτω καθεξής· όλα αυτά τα συγκεκριμένα ζητήματα σχετίζονται με την πρόοδο. Για παράδειγμα, δεν είναι πολύ σημαντικό το έργο της σύνθεσης ύμνων; Για έναν ύμνο, από την αρχική επιλογή ουσιαστικών αποσπασμάτων των λόγων του Θεού έως την ολοκλήρωση της σύνθεσης, ποιες συγκεκριμένες εργασίες πρέπει να πραγματοποιηθούν σ' αυτήν τη διαδικασία; Κατ' αρχάς, είναι απαραίτητο να επιλεγούν ουσιαστικά αποσπάσματα των λόγων του Θεού που είναι κατάλληλα για να γίνουν ύμνοι, και πρέπει επίσης να έχουν την κατάλληλη έκταση. Το δεύτερο βήμα είναι ν' αποφασιστεί ποιο στυλ μελωδίας ταιριάζει με το απόσπασμα, ώστε να τραγουδιέται ευχάριστα και απολαυστικά. Έπειτα, πρέπει να βρεθούν οι κατάλληλοι άνθρωποι που θα τραγουδήσουν τον ύμνο. Μήπως αυτές δεν είναι συγκεκριμένες εργασίες; (Ναι.) Αφού συντεθεί ένας ύμνος, ο ψευδοεπικεφαλής δεν ρωτάει καθόλου κατά πόσο η σύνθεση πληροί τις προϋποθέσεις ή κατά πόσο το στυλ είναι κατάλληλο. Ο συνθέτης, παρατηρώντας την έλλειψη επίβλεψης, πιστεύει

προσωπικά ότι ο ύμνος είναι κατάλληλος και προχωρά στην ηχογράφησή του. Το απόσπασμα των λόγων του Θεού που όλοι περίμεναν μ' ανυπομονησία να μετατραπεί σε ύμνο τελικά μελοποιείται και γίνεται ύμνος, αλλά οι περισσότεροι θεωρούν ότι έχει ακόμα ψεγάδια όταν τραγουδιέται. Τι πρόβλημα προκύπτει; Ο ύμνος που συντέθηκε δεν ανταποκρίνεται στις προσδοκίες: Ηχογραφήθηκε, παρόλο που δεν έχει μελωδικότητα και απήχηση. Ο ψευδοεπικεφαλής, αφού ακούσει τον ύμνο, λέει: «Ποιος συνέθεσε αυτόν τον ύμνο; Γιατί ηχογραφήθηκε;» Μέχρι να κάνει αυτήν την ερώτηση, έχει περάσει ήδη τουλάχιστον ένας μήνας. Κατά τη διάρκεια αυτού του μήνα, δεν θα έπρεπε ο επικεφαλής να έχει παρακολουθήσει αυτό το έργο και να έχει αντιληφθεί αμέσως την πρόοδό του; Για παράδειγμα, πώς προχωρούσε η σύνθεση; Είχε αποφασιστεί η κύρια μελωδία; Είχε μελωδικότητα; Ταίριαζαν με τα λόγια του Θεού η μελωδία και το στυλ αυτού του ύμνου; Μήπως βοήθησαν στην καθοδήγηση άτομα που έχουν σχετική εμπειρία; Αφού ολοκληρώθηκε η σύνθεση, μπορούσε να τραγουδιέται ευρύτερα αυτός ο ύμνος; Τι επίδραση θα είχε; Θεωρούταν καλή η μελωδία; Ο ψευδοεπικεφαλής απέτυχε εντελώς να παρακολουθήσει ζητήματα όπως αυτά. Και έχει λόγο που δεν τα παρακολούθησε: «Δεν κατανοώ τη σύνθεση ύμνων. Πώς μπορώ να παρακολουθήσω κάτι που δεν κατανοώ; Είναι αδύνατον». Είναι θεμιτός λόγος αυτός; (Όχι.) Δεν είναι θεμιτός λόγος· μπορεί, λοιπόν, να παρακολουθήσει κάποιος αυτό το έργο χωρίς να είναι εξοικειωμένος με τη σύνθεση ύμνων; (Ναι.) Πώς θα πρέπει να το παρακολουθήσει; (Μπορεί να συνεργαστεί με τους αδελφούς και τις αδελφές, και να ελέγξει τη μελωδία με βάση τις αρχές για να διαπιστώσει αν είναι κατάλληλη· μπορεί να παρακολουθήσει πρακτικά το έργο, αντί να νίπτει τας χείρας του.) Το κύριο χαρακτηριστικό του έργου των ψευδοεπικεφαλής είναι να αερολογούν σχετικά με το δόγμα και να παπαγαλίζουν συνθήματα. Αφού εκδώσουν τις εντολές τους, απλώς νίπτουν τας χείρας τους για το θέμα. Δεν θέτουν ερωτήματα για την επακόλουθη εξέλιξη του έργου· δεν ρωτούν αν έχουν προκύψει τίποτε προβλήματα, αποκλίσεις ή δυσκολίες. Μόλις παραδώσουν το έργο, θεωρούν ότι η δουλειά τους έληξε. Στην πραγματικότητα, ως επικεφαλής, αφού διευθετήσεις το έργο, πρέπει να παρακολουθείς σε δεύτερο χρόνο την εξέλιξή του. Ακόμα κι αν δεν είσαι εξοικειωμένος μ' αυτόν τον κλάδο του έργου —ακόμα κι αν δεν έχεις καμία γνώση για το θέμα— μπορείς να βρεις έναν τρόπο να επιτελέσεις τέτοιο έργο. Μπορείς να βρεις κάποιον που το κατανοεί πραγματικά, που γνωρίζει το συγκεκριμένο επάγγελμα, για να πραγματοποιεί εξονυχιστικούς ελέγχους και να κάνει προτάσεις. Από τις προτάσεις του μπορείς να αναγνωρίσεις τις κατάλληλες αρχές, κι έτσι θα είσαι σε θέση να παρακολουθείς το έργο σε δεύτερο χρόνο. Είτε είσαι εξοικειωμένος με το εν λόγω επάγγελμα και το κατανοείς είτε όχι, πρέπει, τουλάχιστον, να έχεις τη γενική επιστασία του έργου, να το παρακολουθείς σε δεύτερο χρόνο και διαρκώς να ενημερώνεσαι και να κάνεις ερωτήσεις για την πρόοδό του. Πρέπει να διατηρείς κατανόηση για τέτοια ζητήματα· είναι ευθύνη σου, είναι μέρος της δουλειάς σου. Το να μην παρακολουθείς σε δεύτερο χρόνο το έργο, το να μην κάνεις τίποτα άλλο αφού ανατεθεί, νίπτοντας τας χείρας σου επ' αυτού, αποτελεί τον τρόπο με τον οποίο πράττουν οι ψευδοεπικεφαλής. Το να μην

παρακολουθούν σε δεύτερο χρόνο ούτε να παρέχουν μια κατεύθυνση σχετικά με το έργο, να μην διερευνούν ούτε να επιλύουν τα ζητήματα που προκύπτουν και να μην κατανοούν την πρόοδο ή την αποτελεσματικότητα του έργου —κι αυτά είναι εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής.

Οι ψευδοεπικεφαλής δεν κάνουν αληθινό έργο, κι αυτό καθυστερεί την πρόοδο του έργου

Επειδή οι ψευδοεπικεφαλής δεν μαθαίνουν για την πρόοδο του έργου και επειδή είναι ανίκανοι να εντοπίσουν άμεσα —πόσο μάλλον να λύσουν— τα προβλήματα που προκύπτουν σ' αυτό, συχνά προκαλούνται επαναλαμβανόμενες καθυστερήσεις. Σε κάποια έργα, επειδή οι άνθρωποι δεν έχουν καμία αντίληψη σχετικά με τις αρχές και δεν υπάρχει κανένας κατάλληλος ν' αναλάβει την ευθύνη ή να προεδρεύσει, όσοι πραγματοποιούν το έργο βρίσκονται συχνά σε κατάσταση αρνητικότητας, παθητικότητας και αναμονής, κι αυτό επηρεάζει σοβαρά την πρόοδο του έργου. Αν ο επικεφαλής είχε εκπληρώσει τις ευθύνες του, δηλαδή αν είχε προεδρεύσει του έργου, αν το είχε πιέσει να προχωρήσει, το είχε επιβλέψει και είχε βρει κάποιον που κατανοεί αυτόν τον κλάδο ώστε να καθοδηγήσει το έργο, τότε το έργο θα είχε προχωρήσει γρηγορότερα αντί να καθυστερεί επανειλημμένα. Είναι, λοιπόν, ζωτικής σημασίας να κατανοούν και ν' αντιλαμβάνονται οι επικεφαλής την κατάσταση του έργου. Φυσικά, είναι επίσης απαραίτητο οι επικεφαλής να κατανοούν και ν' αντιλαμβάνονται πώς προχωράει το έργο, καθώς η πρόοδος σχετίζεται με την αποδοτικότητα του έργου και με τα αποτελέσματα που πρέπει να πετύχει. Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν αντιλαμβάνονται πώς προχωράει το εκκλησιαστικό έργο και αν δεν παρακολουθούν ούτε επιβλέπουν τα πράγματα, τότε η πρόοδος του εκκλησιαστικού έργου θα είναι σίγουρα αργή. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι οι περισσότεροι άνθρωποι που κάνουν καθήκοντα είναι πολύ αλήτες, δεν έχουν αίσθημα φορτίου και συχνά είναι αρνητικοί, παθητικοί και επιπόλαιοι. Αν δεν υπάρχει κανείς με αίσθημα φορτίου και εργασιακές ικανότητες ν' αναλάβει την ευθύνη για το έργο με συγκεκριμένο τρόπο, να μάθει για την πρόοδο του έργου εγκαίρως και να καθοδηγήσει, να επιβλέψει, να πειθαρχήσει και να κλαδέψει το προσωπικό που κάνει τα καθήκοντα, τότε, φυσικά, το επίπεδο της εργασιακής απόδοσης θα είναι πολύ χαμηλό και τα αποτελέσματα του έργου θα είναι πολύ ανεπαρκή. Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν μπορούν ούτε αυτό να δουν ξεκάθαρα, είναι ανόητοι και τυφλοί. Επομένως, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει άμεσα να εξετάζουν, να παρακολουθούν και ν' αντιλαμβάνονται την πρόοδο του έργου, να ερευνούν τι προβλήματα που χρειάζονται λύση έχουν όσοι κάνουν καθήκοντα, και να κατανοούν ποια προβλήματα πρέπει να λυθούν προκειμένου να επιτευχθούν καλύτερα αποτελέσματα. Όλα αυτά τα πράγματα είναι πολύ καίρια· κάποιος που ενεργεί ως επικεφαλής θα πρέπει να τα έχει ξεκαθαρίσει. Για να κάνεις καλά το καθήκον σου, πρέπει να μην είσαι όπως ένας ψευδοεπικεφαλής που κάνει κάποιο επιφανειακό έργο κι έπειτα νομίζει ότι έχει κάνει καλά το καθήκον του. Οι ψευδοεπικεφαλής είναι απρόσεκτοι και βιαστικοί στο έργο τους,

δεν έχουν αίσθημα ευθύνης, δεν λύνουν τα προβλήματα όταν προκύπτουν και, όποιο έργο κι αν κάνουν, απλώς αγγίζουν την επιφάνεια και το προσεγγίζουν επιπόλαια· λένε μόνο μεγαλόστομα λόγια, ξεστομίζουν δόγματα και κενά λόγια, και ακολουθούν τις τυπικές διαδικασίες στο έργο τους. Γενικά, έτσι κάνουν έργο οι ψευδοεπικεφαλής. Παρόλο που —σε σύγκριση με τους αντίχριστους— δεν κάνουν τίποτε απροκάλυπτα κακό και δεν κάνουν σκοπίμως κακό, αν εξετάσεις την αποτελεσματικότητα του έργου τους, δικαίως θα τους χαρακτηρίσεις επιπόλαιους, ανθρώπους που δεν κουβαλάνε φορτίο, που είναι ανεύθυνοι και δεν έχουν καμία αφοσίωση απέναντι στο καθήκον τους.

Μόλις τώρα συναναστραφήκαμε πάνω στο γεγονός ότι οι ψευδοεπικεφαλής δεν κάνουν αληθινό έργο και δεν κατανοούν ούτε αντιλαμβάνονται την πρόοδο κάθε έργου. Σε ό,τι αφορά τα προβλήματα και τις δυσκολίες που προκύπτουν στο εκκλησιαστικό έργο, είναι επίσης γεγονός ότι οι ψευδοεπικεφαλής απλώς δεν δίνουν καμία σημασία ή ξεστομίζουν μόνο λίγο δόγμα και παπαγαλίζουν μερικά συνθήματα για να τα παραβλέψουν. Σε κάθε έργο, δεν θα τους δει ποτέ κανείς να έρχονται στον χώρο εργασίας για να προσπαθήσουν να το κατανοήσουν και να το παρακολουθήσουν. Δεν θα τους δει κανείς εκεί να συναναστρέφονται πάνω στην αλήθεια για να λύσουν τα προβλήματα, πόσο μάλλον θα τους δει εκεί να καθοδηγούν και να επιβλέπουν αυτοπροσώπως το έργο, αποτρέποντας τις παραλείψεις και τις αποκλίσεις. Αυτή είναι η πιο εμφανής εκδήλωση του επιπόλαιου τρόπου με τον οποίο εργάζονται οι ψευδοεπικεφαλής. Παρόλο που οι ψευδοεπικεφαλής —σε αντίθεση με τους αντίχριστους— δεν έχουν σκοπό να διαταράξουν και ν' αναστατώσουν το έργο της εκκλησίας ούτε κάνουν ένα σωρό κακές πράξεις και εγκαθιδρύουν τα δικά τους ανεξάρτητα βασίλεια, οι διάφορες επιπόλαιες συμπεριφορές τους προκαλούν τεράστια κωλύματα στο έργο της εκκλησίας, με αποτέλεσμα να εμφανίζονται συνεχώς διάφορα προβλήματα και να παραμένουν άλυτα. Αυτό έχει σοβαρό αντίκτυπο στην πρόοδο κάθε έργου της εκκλησίας και επηρεάζει τη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού. Άραγε, δεν θα έπρεπε ν' αποκλείονται τέτοιοι ψευδοεπικεφαλής; Οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να κάνουν αληθινό έργο· ό,τι κάνουν ξεκινά δυναμικά αλλά στο τέλος αποδυναμώνεται. Παίζουν τον ρόλο εκείνου που κάνει την έναρξη μιας τελετής: Ψάλλουν συνθήματα και κηρύττουν δόγματα, κι όταν έχουν αναθέσει το έργο σε άλλους και έχουν κανονίσει ποιος θα είναι υπεύθυνος γι' αυτό, έχουν τελειώσει τη δουλειά τους. Είναι σαν τα εκκωφαντικά μεγάφωνα που βρίσκει κάποιος σε επαρχιακές περιοχές της Κίνας· αυτήν την έκταση έχει ο ρόλος που παίζουν. Κάνουν μόνο λίγο προκαταρκτικό έργο· για το υπόλοιπο έργο, είναι άφαντοι. Όσο για συγκεκριμένες ερωτήσεις, όπως πώς προχωράει κάθε αντικείμενο του έργου, κατά πόσο συνάδει με τις αρχές και κατά πόσο είναι αποτελεσματικό, δεν ξέρουν τις απαντήσεις. Δεν αλληλεπιδρούν ποτέ σε βάθος με τις ομάδες της βάσης και δεν επισκέπτονται τον χώρο εργασίας για να κατανοήσουν και ν' αντιληφθούν την πρόοδο και τις λεπτομέρειες κάθε επιμέρους έργου. Επομένως, οι ψευδοεπικεφαλής μπορεί να μην έχουν σκοπό να προκαλέσουν διαταράξεις και αναστάτωση ούτε να κάνουν διάφορες κακές πράξεις όσο υπηρετούν ως επικεφαλής, αλλά, στην πραγματικότητα, παραλύουν το

έργο, καθυστερούν την πρόοδο κάθε έργου της εκκλησίας, και καθιστούν αδύνατο για τον εκλεκτό λαό του Θεού να κάνει καλά τα καθήκοντά του και ν' αποκτήσει ζωή-είσοδο. Όταν εργάζονται μ' αυτόν τον τρόπο, πώς θα ήταν δυνατόν να οδηγήσουν τον εκλεκτό λαό του Θεού στον ορθό δρόμο της πίστης στον Θεό; Αυτό δείχνει ότι οι ψευδοεπικεφαλής δεν κάνουν καθόλου αληθινό έργο. Αδυνατούν να παρακολουθήσουν το έργο για το οποίο θα έπρεπε να είναι υπεύθυνοι, αλλά και να παράσχουν καθοδήγηση και επίβλεψη προκειμένου να διασφαλίσουν ότι το εκκλησιαστικό έργο προχωράει κανονικά· αδυνατούν να επιτελέσουν τις προβλεπόμενες λειτουργίες των επικεφαλής και των εργατών, και δεν καταφέρνουν να δείξουν αφοσίωση ούτε να εκπληρώσουν τις ευθύνες τους. Αυτό αποδεικνύει ότι οι ψευδοεπικεφαλής δεν είναι αφοσιωμένοι στον τρόπο με τον οποίο κάνουν τα καθήκοντά τους, ότι είναι απλώς επιπόλαιοι· εξαπατούν τόσο τον εκλεκτό λαό του Θεού όσο και τον ίδιο τον Θεό, και επηρεάζουν και παρακωλύουν την πραγματοποίηση του θελήματός Του. Αυτό το γεγονός είναι ορατό σε όλους. Ένας ψευδοεπικεφαλής μπορεί πραγματικά να μην είναι σε θέση ν' αντεπεξέλθει στο έργο· μπορεί, επίσης, ν' αποφεύγει το έργο του και να είναι σκοπίμως επιπόλαιοις. Όπως και να 'χει, παραμένει γεγονός ότι προκαλεί χάος στο εκκλησιαστικό έργο. Δεν σημειώνεται ούτε λίγη πρόοδος σε κάθε έργο της εκκλησίας και ένας σωρός από συσσωρευμένα προβλήματα παραμένει χωρίς να διευθετηθεί για μεγάλο χρονικό διάστημα. Αυτό όχι μόνο επηρεάζει τη διάδοση του ευαγγελικού έργου, αλλά παρακωλύει σοβαρά και τη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού. Αυτά τα γεγονότα αρκούν για ν' αποδείξουν ότι οι ψευδοεπικεφαλής όχι μόνο δεν μπορούν να κάνουν αληθινό έργο, αλλά γίνονται και εμπόδιο στο έργο της διάδοσης του ευαγγελίου και παρακωλύουν την εκτέλεση του θελήματος του Θεού στην εκκλησία.

Οι ψευδοεπικεφαλής δεν κάνουν αληθινό έργο και δεν μπορούν να λύσουν αληθινά προβλήματα. Αυτό όχι μόνο καθυστερεί την πρόοδο του έργου και επηρεάζει τα αποτελέσματά του, αλλά προκαλεί και σοβαρές απώλειες στο έργο της εκκλησίας, λόγω της σπατάλης ανθρώπινου δυναμικού, υλικών πόρων και οικονομικών πόρων. Επομένως, οι ψευδοεπικεφαλής θα έπρεπε να παρέχουν αποζημίωση για τις οικονομικές απώλειες. Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να παρέχουν αποζημίωση για τις απώλειες που προκαλούνται επειδή δεν κάνουν καλά το έργο τους, τότε κανείς δεν θα είναι πρόθυμος να γίνει επικεφαλής ή εργάτης». Τέτοιοι ανεύθυνοι άνθρωποι δεν έχουν τα προσόντα για να γίνουν επικεφαλής ή εργάτες. Όσοι δεν έχουν συνείδηση ή λογική είναι κακοί άνθρωποι· άραγε, δεν είναι πρόβλημα αν κακοί άνθρωποι θέλουν να γίνουν επικεφαλής και εργάτες; Εφόσον αρκετό από το έργο του οίκου του Θεού έχει να κάνει με οικονομικές δαπάνες, δεν είναι απαραίτητο να λογοδοτούν γι' αυτές; Μήπως οι προσφορές του Θεού είναι κάτι που μπορούν να χαράμιζουν και να σπαταλούν οι άνθρωποι όπως θέλουν; Με ποιο δικαίωμα σπαταλούν οι επικεφαλής και οι εργάτες τις προσφορές του Θεού; Η οικονομική απώλεια πρέπει να αποζημιώνεται· αυτό είναι απολύτως φυσικό και δικαιολογημένο, και κανείς δεν μπορεί να το αρνηθεί. Για παράδειγμα, ας πούμε ότι μια δουλειά θα μπορούσε να ολοκληρωθεί από έναν άνθρωπο

σ' έναν μήνα. Αν χρειαστούν έξι μήνες για να ολοκληρωθεί αυτή η δουλειά, δεν συνιστούν απώλεια οι δαπάνες για τους υπόλοιπους πέντε μήνες; Θα σας δώσω ένα παράδειγμα σε σχέση με το κήρυγμα του ευαγγελίου. Ας υποθέσουμε ότι ένας άνθρωπος είναι πρόθυμος να διερευνήσει την αληθινή οδό και ότι πιθανότατα θα μπορούσε να κερδηθεί σε μόλις έναν μήνα, κι έπειτα θα έμπαινε στην εκκλησία, θα συνέχιζε να λαμβάνει πότισμα και παροχή, και σε διάστημα έξι μηνών θα μπορούσε να θέσει ένα θεμέλιο. Όμως, αν ο άνθρωπος που κηρύττει το ευαγγέλιο υιοθετήσει μια αμελή και επιπόλαια στάση απέναντι σ' αυτό το ζήτημα, και οι επικεφαλής και οι εργάτες παραμελήσουν επίσης τις ευθύνες τους, και χρειαστεί τελικά ένα εξάμηνο για να κερδηθεί αυτός ο άνθρωπος, τότε αυτό το εξάμηνο δεν θα συνιστά απώλεια στη ζωή του; Αν έρθει αντιμέτωπος με τις μεγάλες συμφορές και δεν έχει ακόμα θέσει ένα θεμέλιο στην αληθινή οδό, θα βρεθεί σε κίνδυνο. Σ' αυτήν την περίπτωση, δεν θα τον απογοητεύσει αυτοί οι άνθρωποι; Μια τέτοια απώλεια δεν μπορεί να υπολογιστεί σε χρήματα ή υλικά αγαθά. Αν καθυστερήσει κατά ένα εξάμηνο η κατανόηση της αλήθειας από μέρους αυτού του ανθρώπου, κι εκείνος αργήσει μισό χρόνο να θέσει ένα θεμέλιο και να ξεκινήσει να κάνει το καθήκον του, ποιος θ' αναλάβει την ευθύνη γι' αυτό; Μπορούν οι επικεφαλής και οι εργάτες ν' αναλάβουν την ευθύνη γι' αυτό; Κανείς δεν μπορεί ν' αναλάβει την ευθύνη που καθυστέρησε η πορεία της ζωής κάποιου. Αφού κανείς δεν μπορεί ν' αναλάβει αυτήν την ευθύνη, τι είναι σωστό να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες; Τέσσερις λέξεις: Να τα δίνεις όλα. Να τα δίνεις όλα για να κάνεις τι; Για να εκπληρώσεις τις ευθύνες σου, κάνοντας ό,τι μπορείς να δεις με τα δικά σου μάτια, ό,τι μπορείς να σκεφτείς με το δικό σου μυαλό και ό,τι μπορείς να πετύχεις με το δικό σου επίπεδο. Αυτό σημαίνει να τα δίνεις όλα, αυτό σημαίνει να είσαι αφοσιωμένος και υπεύθυνος, και αυτή είναι η ευθύνη που θα πρέπει να εκπληρώνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες. Κάποιοι επικεφαλής και εργάτες δεν αντιμετωπίζουν το κήρυγμα του ευαγγελίου ως σοβαρό ζήτημα. Σκέφτονται: «Οι αμνοί του Θεού θ' ακούσουν τη φωνή του Θεού. Όποιος διερευνά και αποδέχεται θα λάβει ευλογίες· όποιος δεν διερευνά και δεν αποδέχεται δεν θα λάβει ευλογίες και αξίζει να πεθάνει σε μια συμφορά!» Οι ψευδοεπικεφαλής δεν λαμβάνουν καθόλου υπόψη τις προθέσεις του Θεού και δεν κουβαλάνε κανένα φορτίο για το ευαγγελικό έργο· επίσης, δεν αναλαμβάνουν καμία ευθύνη για τους νεοφώτιστους που μόλις έχουν εισέλθει στην εκκλησία, και δεν παίρνουν στα σοβαρά τη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού. Εστιάζουν μονίμως στην απόλαυση των οφελών της θέσης τους. Όσοι άνθρωποι κι αν διερευνούν την αληθινή οδό, εκείνοι δεν νιώθουν καμία ανησυχία, αλλά πάντα η νοοτροπία τους είναι απλώς να τα κουτσοβολεύουν, ενεργώντας σαν τέως αυτοκράτορες ή σαν αξιωματούχοι. Όσο κρίσιμο ή επείγον κι αν είναι το έργο, εκείνοι δεν εμφανίζονται ποτέ επιτόπου, δεν ρωτάνε για την κατάσταση του έργου ούτε την κατανοούν, ενώ δεν παρακολουθούν το έργο ούτε λύνουν προβλήματα. Απλώς αναθέτουν εργασίες και νομίζουν ότι η δουλειά τους έχει ολοκληρωθεί στην εντέλεια· πιστεύουν ότι αυτό σημαίνει πως κάνουν έργο. Δεν δείχνει αυτό ότι είναι επιπόλαιοι; Δεν δείχνει αυτό ότι εξαπατούν τόσο τους ανωτέρους τους όσο και τους υφισταμένους τους; Άραγε, τέτοιοι επικεφαλής

και εργάτες είναι κατάλληλοι για να χρησιμοποιηθούν από τον Θεό; Δεν είναι ακριβώς σαν τους αξιωματούχους του μεγάλου κόκκινου δράκοντα; Σκέφτονται το εξής: «Το να είναι κανείς επικεφαλής ή εργάτης είναι ακριβώς σαν να κατέχει ένα αξίωμα και θα πρέπει ν' απολαμβάνει τα προνόμια αυτής της θέσης. Αυτό το αξίωμα μού δίνει αυτό το προνόμιο και με απαλλάσσει από την υποχρέωση να είμαι παρών για όλα τα ζητήματα. Θα ήταν πολύ κουραστικό, πολύ υποτιμητικό να ήμουν πάντα παρών επιτόπου για να παρακολουθώ το έργο και να κατανοώ την κατάσταση! Δεν μπορώ να υποστώ τέτοια κούραση!» Έτσι ακριβώς εργάζονται οι ψευδοεπικεφαλής και οι ψευδο-εργάτες: τους ενδιαφέρει μόνο να ενδίδουν στις ανέσεις και ν' απολαμβάνουν τα προνόμια της θέσης, χωρίς να κάνουν καθόλου αληθινό έργο, και δεν έχουν καθόλου συνείδηση ούτε λογική. Τέτοια παράσιτα θα πρέπει πραγματικά ν' αποκλείονται, και ακόμη κι αν τιμωρηθούν, το αξίζουν! Κάποιοι επικεφαλής και εργάτες, παρά το γεγονός ότι κάνουν εκκλησιαστικό έργο για πολλά χρόνια, δεν ξέρουν πώς να κηρύξουν το ευαγγέλιο, πόσο μάλλον να καταθέσουν μαρτυρία. Αν τους ζητήσεις να συναναστραφούν πάνω σε όλες τις αλήθειες που αφορούν τα οράματα του έργου του Θεού σε δυνητικούς αποδέκτες του ευαγγελίου, δεν είναι ικανοί να το κάνουν. Όταν τους ρωτάς: «Έχεις καταβάλει ποτέ προσπάθεια να εφοδιαστείς με την αλήθεια των οραμάτων;» οι ψευδοεπικεφαλής συλλογίζονται: «Γιατί πρέπει να καταβάλω τέτοια προσπάθεια; Αφού έχω τόσο υψηλή θέση, αυτή η εργασία δεν είναι για μένα· υπάρχουν πολλοί άλλοι να το κάνουν». Πείτε Μου, τι σόι πλάσματα είναι; Παρόλο που έχουν κάνει εκκλησιαστικό έργο για πολλά χρόνια, δεν ξέρουν πώς να κηρύξουν το ευαγγέλιο. Και σε ό,τι αφορά την κατάθεση μαρτυρίας, πρέπει να βρουν έναν κήρυκα του ευαγγελίου να το κάνει γι' αυτούς. Αν, ως επικεφαλής και εργάτης, δεν μπορείς να κηρύξεις το ευαγγέλιο, να καταθέσεις μαρτυρία ή να συναναστραφείς με τους ανθρώπους πάνω στις αλήθειες που αφορούν τα οράματα, τότε τι μπορείς να κάνεις; Ποιες είναι οι ευθύνες σου; Τις έχεις εκπληρώσει; Μήπως απλώς τα βγάζεις πέρα με ό,τι έχεις ήδη; Τι είναι αυτό που έχεις; Ποιος σου έδωσε την άδεια να τα βγάζεις πέρα με ό,τι έχεις ήδη; Κάποιοι επιβλέποντες της ευαγγελικής ομάδας δεν έχουν ποτέ παρατηρήσει και ακούσει άλλους να κηρύττουν το ευαγγέλιο. Δεν τους ενδιαφέρει ν' ακούσουν· δεν μπορούν να μπουν στον κόπο, το θεωρούν μεγάλο μπελά και δεν έχουν την υπομονή. Είναι επικεφαλής —άρα, σε περίπτωση που δεν το ξέρατε, αξιωματούχοι και τίποτα λιγότερο— κι επομένως δεν κάνουν αυτές τις συγκεκριμένες εργασίες· βάζουν τους αδελφούς και τις αδελφές να τις κάνουν. Ας υποθέσουμε ότι κάποιοι εργάτες του ευαγγελίου συναντούν έναν άνθρωπο υψηλού επιπέδου που προσεγγίζει τα πάντα με σοβαρότητα και που επιθυμεί να κατανοήσει κάποιες συγκεκριμένες αλήθειες σε σχέση με τα οράματα. Οι εργάτες του ευαγγελίου δεν μπορούν να συναναστραφούν με απόλυτη σαφήνεια, οπότε ζητούν από τους επικεφαλής τους να το κάνουν. Οι επικεφαλής χάνουν τα λόγια τους, και μάλιστα καταφεύγουν σε δικαιολογίες, λέγοντας: «Δεν έχω κάνει ποτέ εγώ ο ίδιος αυτό το έργο. Πηγαίνετε εσείς να το κάνετε· εγώ θα σας υποστηρίξω. Αν προκύψουν προβλήματα, θα σας βοηθήσω να τα λύσετε· σας υποστηρίζω. Μην ανησυχείτε. Τι έχετε να φοβηθείτε, όταν έχουμε τον Θεό; Όταν κάποιος αναζητεί την

αληθινή οδό, μπορείτε να καταθέσετε μαρτυρία ή να συναναστραφείτε πάνω στις αλήθειες των οραμάτων. Εγώ είμαι υπεύθυνος μόνο για τη συναναστροφή πάνω στις αλήθειες της ζωής-εισόδου. Το έργο της κατάθεσης μαρτυρίας είναι το δικό σας βαρύ φορτίο· μη βασίζεστε σ' εμένα». Κάθε φορά που έρχεται η καίρια στιγμή της κατάθεσης μαρτυρίας κατά την κήρυξη του ευαγγελίου, εκείνοι κρύβονται. Ξέρουν καλά ότι τους λείπει η αλήθεια. Γιατί, λοιπόν, δεν κάνουν μια προσπάθεια να εφοδιαστούν μ' αυτήν; Εφόσον γνωρίζουν πολύ καλά ότι δεν έχουν την αλήθεια, γιατί πασχίζουν μονίμως τόσο απεγνωσμένα να γίνουν επικεφαλής; Δεν έχουν κανένα απολύτως ταλέντο, κι ωστόσο έχουν το θράσος ν' αναλάβουν οποιονδήποτε επίσημο ρόλο —θ' αναλάμβαναν ακόμα και τον ρόλο του αυτοκράτορα, αν τους άφηνες. Είναι υπερβολικά ξεδιάντροποι! Σε όποιο επίπεδο ηγεσίας κι αν βρίσκονται, δεν μπορούν να κάνουν αληθινό έργο, κι ωστόσο τολμούν ν' απολαμβάνουν τα προνόμια της θέσης χωρίς να νιώθουν τύψεις συνείδησης. Άραγε, δεν είναι εντελώς ξεδιάντροποι; Αν σου είχε ζητηθεί να μιλήσεις σε μια ξένη γλώσσα, θα ήταν κατανοητό να μην μπορούσες· αλλά θα έπρεπε να μπορείς να συναναστραφείς πάνω στις αλήθειες των οραμάτων και στις προθέσεις του Θεού στη μητρική σου γλώσσα, έτσι δεν είναι; Οι άνθρωποι που πιστεύουν μόλις τρία με πέντε χρόνια ίσως δικαιολογούνται να μην μπορούν να συναναστραφούν πάνω στην αλήθεια. Όμως, κάποιοι πιστεύουν στον Θεό εδώ και σχεδόν 20 χρόνια και περιέργως ακόμα δεν μπορούν να συναναστραφούν πάνω στις αλήθειες που σχετίζονται με τα οράματα· δεν είναι άχρηστοι αυτοί οι άνθρωποι; Δεν είναι χαμένα κορμιά; Εκπλήσσομαι όταν ακούω ότι κάποιος πιστεύει στον Θεό πολλά χρόνια κι ωστόσο δεν ξέρει πώς να συναναστραφεί πάνω στις αλήθειες που αφορούν τα οράματα. Τι νιώθετε όλοι εσείς όταν το ακούτε αυτό; Δεν είναι αδιανόητο; Πώς έκαναν όλοι αυτοί το έργο τους όλα αυτά τα χρόνια; Όταν τους ζητείται να παράσχουν καθοδήγηση για τη σύνθεση μουσικής, δεν ξέρουν πώς να το κάνουν και λένε ότι αυτό το εξειδικευμένο πεδίο είναι πολύ δύσκολο, ότι δεν είναι κάτι που μπορεί να κατανοήσει ο μέσος άνθρωπος. Όταν τους ζητείται να παράσχουν καθοδήγηση στο έργο της δημιουργίας τέχνης ή στο έργο παραγωγής ταινιών, ισχυρίζονται ότι αυτές οι δουλειές απαιτούν πολύ υψηλό επίπεδο τεχνικών δεξιοτήτων. Όταν τους ζητείται να συγγράψουν άρθρα βιωματικής μαρτυρίας, λένε ότι έχουν πολύ χαμηλό μορφωτικό επίπεδο και ότι δεν ξέρουν πώς να τα συγγράψουν, ότι δεν έχουν εκπαιδευτεί ποτέ σ' αυτό. Τέτοιου είδους δουλειές συγχωρείται να μην μπορούν να τις εκτελέσουν, αλλά το ευαγγελικό έργο είναι εγγενές κομμάτι του καθήκοντός τους. Δεν θα μπορούσαν να είναι πιο εξοικειωμένοι μ' αυτό το έργο· άραγε, δεν θα έπρεπε να είναι εύκολο γι' αυτούς; Η πιο σημαντική πτυχή της συναναστροφής πάνω στις αλήθειες που αφορούν τα οράματα είναι η ξεκάθαρη συναναστροφή πάνω στην αλήθεια των τριών σταδίων του έργου. Αρχικά, οι άνθρωποι δεν έχουν πολλή εμπειρία σ' αυτό και μπορεί να μη συναναστρέφονται τόσο καλά, αλλά εκπαιδεύονται με τον καιρό και γίνονται καλύτεροι στη συναναστροφή όσο συνεχίζουν να το κάνουν, έτσι ώστε να μπορούν να μιλήσουν με δομημένο τρόπο, με ακριβή και σαφή γλώσσα και με ωραία διατύπωση. Δεν είναι αυτός ένας συγκεκριμένος τομέας εξειδικευμένου έργου που θα έπρεπε να

έχουν τελειοποιήσει οι επικεφαλής; Δεν είναι σαν να προσπαθεί κανείς να κάνει τον γάιδαρο να πετάξει, έτσι δεν είναι; (Όχι.) Όμως, αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής δεν είναι ικανοί να κάνουν ούτε αυτό το λίγο έργο. Κι ωστόσο, εξακολουθούν να υπηρετούν ως επικεφαλής. Τι δουλειά έχουν να βρίσκονται ακόμα σ' αυτήν τη θέση; Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Είμαι ένας άνθρωπος με μπερδεμένη και θολή σκέψη, δεν έχω λογική και δεν τα καταφέρνω πολύ καλά να μιλάω για τις αλήθειες που αφορούν τα οράματα». Εφόσον έχουν έτσι τα πράγματα, μήπως μπορείς να εντοπίζεις και να λύνεις τις διάφορες παραλείψεις και αποκλίσεις που προκύπτουν στο ευαγγελικό έργο; Αν δεν μπορείς να τις εντοπίζεις, τότε σίγουρα δεν μπορείς ούτε να τις λύνεις. Όταν ψευδοεπικεφαλής είναι αρμόδιοι για το ευαγγελικό έργο, δεν παίζουν κανέναν ρόλο στην επιθεώρηση ή την επίβλεψη του έργου· απλώς αφήνουν τους υφισταμένους τους να κάνουν ό,τι τους αρέσει, κι έτσι ο οποιοσδήποτε μπορεί να ενεργεί όπως θέλει και να κηρύττει σε όποιον θέλει. Δεν εφαρμόζεται καμία απολύτως αρχή ούτε κανένα πρότυπο. Κάποιοι άνθρωποι ενεργούν αυτοβούλως, δεν έχουν λογική και ιδίως αρχές όταν ενεργούν, και διαπράττουν παραπτώματα από απεισκευσία. Οι ψευδοεπικεφαλής αδυνατούν εντελώς να εντοπίσουν και ν' αναγνωρίσουν αυτά τα ζητήματα.

Λέγεται ότι στη Νότια Αμερική και στην Αφρική κάποιοι φτωχοί άνθρωποι ενσωματώθηκαν στο ποίμνιο μέσω του ευαγγελικού έργου. Αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν σταθερό εισόδημα, και ακόμη και η εξασφάλιση επαρκούς τροφής και η επιβίωση είναι πρόβλημα γι' αυτούς. Τι θα πρέπει να γίνει, λοιπόν; Κάποιοι επικεφαλής είπαν: «Είναι πρόθεση του Θεού να σώσει την ανθρωπότητα και, για να σωθεί κάποιος, πρέπει πρώτα να έχει αρκετή τροφή, έτσι δεν είναι; Δεν θα έπρεπε, λοιπόν, ο οίκος του Θεού να παράσχει ανακούφιση; Αν πιστεύουν στον Θεό, μπορούμε να τους διανείμουμε μερικά βιβλία με τα λόγια του Θεού. Δεν έχουν υπολογιστές ούτε τηλέφωνα. Τι πρέπει να κάνουμε, λοιπόν, αν ζητήσουν να κάνουν καθήκοντα; Κάντε κάποιες ερωτήσεις, δείτε αν είναι ειλικρινά πρόθυμοι να κάνουν καθήκοντα». Μέσω των ερωτημάτων, διαπιστώθηκε ότι αυτοί οι άνθρωποι δεν είχαν χρήματα εκείνη τη στιγμή, αλλά αν είχαν χρήματα και μπορούσαν να χορτάσουν την πείνα τους, θα ήταν πρόθυμοι να βγουν έξω και να κηρύξουν το ευαγγέλιο και να κάνουν το καθήκον τους. Οι επικεφαλής, αφού κατανόησαν αυτές τις συνθήκες, άρχισαν να διανέμουν κονδύλια αρωγής, εκδίδοντάς τα κάθε μήνα. Η τροφή και η στέγη, κι ακόμα και τα τέλη σύνδεσης στο διαδίκτυο και η αγορά τηλεφώνων, υπολογιστών και άλλου εξοπλισμού γι' αυτούς τους ανθρώπους πληρώθηκαν όλα με τα χρήματα του οίκου του Θεού. Η διανομή χρημάτων σ' αυτούς τους ανθρώπους δεν στόχευε στη διάδοση του ευαγγελικού έργου, αλλά στην παροχή ανακούφισης για την επιβίωσή τους. Άραγε, ήταν αυτό σύμφωνο με τις αρχές; (Όχι, δεν ήταν.) Μήπως έχει ορίσει ο οίκος του Θεού τον κανόνα, όταν κηρύττεται το ευαγγέλιο και απαντώνται φτωχοί άνθρωποι χωρίς μέσα διαβίωσης, να τους δίνεται βοήθεια εφόσον μπορούν ν' αποδεχθούν αυτό το στάδιο του έργου; Μήπως υπάρχει μια τέτοια αρχή; (Όχι.) Τότε, με βάση ποια αρχή τούς διένειμαν κονδύλια αρωγής αυτοί οι επικεφαλής; Μήπως το έκαναν επειδή νόμιζαν ότι ο οίκος του Θεού είχε χρήματα που δεν ήξερε πού να δαπανήσει ή

μήπως το έκαναν επειδή θεώρησαν πολύ αξιολύπητους αυτούς τους ανθρώπους ή επειδή ήλπιζαν ότι αυτοί οι άνθρωποι θα βοηθούσαν στη διάδοση του ευαγγελίου; Ποια ακριβώς ήταν η πρόθεσή τους; Τι προσπαθούσαν να πετύχουν; Έδειξαν μεγάλο ενθουσιασμό για ό,τι είχε να κάνει με τη διανομή τηλεφώνων, υπολογιστών και δαπανών διαβίωσης· απολάμβαναν την ενασχόληση μ' ένα τέτοιο έργο που παρέχει προνόμια σε άλλους, καθώς τους έδινε τη δυνατότητα να κερδίσουν την εύνοια αυτών των ανθρώπων και να τους πάρουν με το μέρος τους. Ήταν δοσμένοι σ' αυτές τις εργασίες, προχωρώντας όλο και περισσότερο, χωρίς ίχνος ντροπής. Αυτό είναι χρήση των χρημάτων του Θεού για να κερδίσουν την εύνοια των ανθρώπων και να εξαγοράσουν την αγάπη τους. Στην πραγματικότητα, αυτοί οι φτωχοί δεν πίστευαν αληθινά στον Θεό· απλώς προσπαθούσαν να γεμίσουν το στομάχι τους και να βρουν έναν τρόπο να επιβιώσουν. Αυτοί οι άνθρωποι δεν επεδίωκαν ν' αποκτήσουν την αλήθεια ούτε να σωθούν. Άραγε, ο Θεός θα έσωζε αυτούς τους ανθρώπους; Κάποιοι, ακόμη κι αν ήταν πρόθυμοι να κάνουν ένα καθήκον, δεν ήταν ειλικρινείς, αλλά το κίνητρό τους ήταν η επιθυμία ν' αποκτήσουν τηλέφωνα, υπολογιστές και ανέσεις στη ζωή τους. Όμως, οι ψευδοεπικεφαλής δεν νοιάστηκαν γι' αυτό· εφόσον κάποιος ήταν πρόθυμος να κάνει ένα καθήκον, εκείνοι τον φρόντισαν, παρέχοντάς του χρήματα όχι μόνο για στέγη και τροφή, αλλά και για ν' αγοράσει υπολογιστή, τηλέφωνο και άλλον εξοπλισμό. Αλλά αποδείχθηκε ότι αυτοί οι άνθρωποι έκαναν τα καθήκοντά τους χωρίς να πετύχουν κανένα απολύτως αποτέλεσμα. Άραγε, οι ψευδοεπικεφαλής δεν σπαταλούσαν απλώς χρήματα; Δεν χρησιμοποιούσαν τα χρήματα του οίκου του Θεού για να δείξουν τη γενναιοδωρία τους; (Ναι.) Είναι αυτό το έργο που θα πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες; (Όχι.) Δεν ήταν ψευδοεπικεφαλής αυτοί; Οι ψευδοεπικεφαλής θέλουν να παριστάνουν ότι έχουν καλοσύνη και αγαθοσύνη, και ότι είναι καλόκαρδοι. Αν θέλεις να δείξεις ότι είσαι καλόκαρδος, κανένα πρόβλημα. Απλώς χρησιμοποίησε τα δικά σου χρήματα! Αν δεν έχουν ρούχα, βγάλε τα δικά σου και δώσ' τους τα· μη δαπανάς τις προσφορές του Θεού! Οι προσφορές του Θεού προορίζονται για το έργο της διάδοσης του ευαγγελίου, όχι για τη διανομή επιδομάτων πρόνοιας, και σίγουρα όχι για την παροχή βοήθειας στους φτωχούς. Ο οίκος του Θεού δεν είναι ίδρυμα κοινωνικής πρόνοιας. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν είναι ικανοί να κάνουν αληθινό έργο και είναι ακόμα λιγότερο ικανοί να παρέχουν την αλήθεια ή τη ζωή. Εστιάζουν μόνο στο να χρησιμοποιούν τις προσφορές του Θεού για να διανέμουν επιδόματα πρόνοιας, προκειμένου να κερδίσουν την εύνοια των ανθρώπων, και να διατηρήσουν τη φήμη και τη θέση τους. Είναι ξεδιάντροποι σκορποχέρηδες, έτσι δεν είναι; Αν ανακαλυφθούν τέτοιοι ψευδοεπικεφαλής, μπορεί κανείς να τους εκθέσει και να τους σταματήσει εγκαίρως; Κανείς δεν όρθωσε το ανάστημά του για να τους σταματήσει. Αν ο Άνωθεν δεν το είχε ανακαλύψει και δεν το είχε σταματήσει, δεν θα είχε μπει ποτέ τέλος στην πρακτική της χρήσης των χρημάτων του Θεού για την παροχή επιδομάτων στους ανθρώπους. Αυτοί οι φτωχοί απλώνουν το χέρι ολοένα και περισσότερο, θέλουν πάντα περισσότερα. Είναι ακόρεστοι· όσα κι αν τους δώσεις, δεν είναι ποτέ αρκετά. Όσοι πιστεύουν ειλικρινά στον Θεό μπορούν ν' αφήσουν πίσω τις

οικογένειες και τις καριέρες τους για να κάνουν το καθήκον τους προκειμένου να σωθούν, και ακόμη κι αν αντιμετωπίσουν δυσκολίες στη ζωή, μπορούν να βρουν τρόπους να τις λύσουν μόνοι τους, χωρίς να απαιτούν διαρκώς πράγματα από τον οίκο του Θεού. Λύνουν ό,τι μπορούν μόνοι τους, και για ό,τι δεν μπορούν να λύσουν, προσεύχονται στον Θεό και βασίζονται στην πίστη τους για να το βιώσουν. Όσοι ζητιανεύουν διαρκώς από τον Θεό, περιμένοντας από τον οίκο του Θεού να καλύπτει τις δαπάνες διαβίωσής τους και να τους συντηρεί, δεν έχουν καθόλου λογική! Παρόλο που δεν θέλουν να κάνουν κανένα καθήκον, επιθυμούν ν' απολαμβάνουν τη ζωή· το μόνο που ξέρουν να κάνουν είναι ν' απλώνουν το χέρι τους για να απαιτούν πράγματα από τον οίκο του Θεού, κι ακόμη και τότε, δεν είναι ποτέ αρκετό. Δεν είναι επαίτες; Και οι ψευδοεπικεφαλής —αυτοί οι ηλίθιοι— απλώς συνέχιζαν να δίνουν επιδόματα, χωρίς σταματημό, ικανοποιώντας διαρκώς τους ανθρώπους για να κερδίσουν την ευγνωμοσύνη τους, και μάλιστα πίστευαν ότι αυτές οι ενέργειες δοξάζουν τον Θεό. Από αυτά τα πράγματα αντλούν την περισσότερη ευχαρίστηση οι ψευδοεπικεφαλής. Υπάρχει, λοιπόν, κανείς που μπορεί να εντοπίσει αυτά τα ζητήματα, που μπορεί να διακρίνει την ουσία αυτών των προβλημάτων; Οι περισσότεροι επικεφαλής κάνουν τα στραβά μάτια και σκέφτονται: «Σε κάθε περίπτωση, δεν είμαι εγώ αρμόδιος για το ευαγγελικό έργο. Γιατί να ενδιαφερθώ γι' αυτά τα πράγματα; Δεν δαπανώνται τα δικά μου χρήματα. Εφόσον δεν βάζει κανείς χέρι στη δική μου τσέπη, δεν υπάρχει πρόβλημα. Μπορείτε να τα δώσετε σε όποιον θέλετε. Τι σχέση έχει αυτό μ' εμένα; Δεν είναι ότι τα χρήματα καταλήγουν στο δικό μου πορτοφόλι». Υπάρχουν γύρω μας πολλοί τέτοιοι ανεύθυνοι άνθρωποι. Πόσοι, όμως, μπορούν να υποστηρίξουν το έργο του Θεού;

Πλέον, το ευαγγελικό έργο έχει δρομολογηθεί καθολικά στο εξωτερικό. Κάποιες χώρες έχουν περισσότερους ανθρώπους που μπορούν ν' αποδεχθούν την αλήθεια, ενώ άλλες έχουν πληθυσμούς χαμηλότερου επιπέδου, με αποτέλεσμα να είναι λιγότεροι εκείνοι που μπορούν ν' αποδεχθούν την αλήθεια. Σε κάποιες χώρες δεν υπάρχει ελευθερία της πίστης, με αποτέλεσμα να υπάρχει έντονη αντίσταση στην αληθινή οδό και στο έργο του Θεού, και να μην είναι πολλοί οι άνθρωποι που μπορούν ν' αποδεχθούν την αλήθεια. Επιπλέον, οι πληθυσμοί κάποιων χωρών είναι πολύ οπισθοδρομικοί και τόσο χαμηλού επιπέδου που δεν μπορούν να κατανοήσουν την αλήθεια όσο κι αν συναναστραφεί κανείς πάνω σ' αυτήν, και φαίνεται ότι οι άνθρωποι σ' αυτές τις χώρες υστερούν στην αλήθεια. Το ευαγγέλιο δεν πρέπει να κηρύττεται σε τέτοια μέρη. Ωστόσο, εκείνοι που κηρύττουν το ευαγγέλιο αδυνατούν να διακρίνουν την ουσία του προβλήματος· δεν κηρύττουν σ' εκείνους που μπορούν ν' αποδεχθούν την αλήθεια, αλλά επιμένουν ν' αναζητούν τις δύσκολες περιπτώσεις ενώ αγνοούν τις ευκολότερες. Δεν κηρύττουν σε μέρη όπου έχει ήδη διαδοθεί το ευαγγελικό έργο και όπου είναι εύκολο να κηρύξουν. Αντιθέτως, επιμένουν να κηρύττουν το ευαγγέλιο σ' αυτά τα φτωχά και οπισθοδρομικά μέρη, να κηρύττουν στις ομάδες των ανθρώπων με το χειρότερο επίπεδο, που δεν μπορούν να κατανοήσουν την αλήθεια, και στις εθνικές ομάδες με τις πιο βαθύτερα ριζωμένες θρησκευτικές αντιλήψεις και τη μεγαλύτερη αντίσταση απέναντι στον Θεό. Δεν

είναι απόκλιση αυτό; Ας πάρουμε για παράδειγμα τον Ιουδαϊσμό και κάποιες βαθιά ριζωμένες φυλετικές θρησκείες που αντιμετωπίζουν τον Χριστιανισμό σαν εχθρό, και μάλιστα τον διώκουν. Στην περίπτωση τέτοιων χωρών και τέτοιων εθνοτικών ομάδων, πολύ απλά το ευαγγέλιο δεν πρέπει να κηρύσσεται. Γιατί όχι; Επειδή το κήρυγμα του ευαγγελίου είναι μάταιο. Ακόμη κι αν διαθέσεις όλο το ανθρώπινο δυναμικό, όλους τους οικονομικούς και υλικούς πόρους, μπορεί να περάσουν τρία, πέντε ή ακόμα και δέκα χρόνια χωρίς να δεις σημαντικά αποτελέσματα. Μ' αυτό το δεδομένο, τι μπορεί να γίνει; Αρχικά, αν κάποιος δεν ξέρει πώς έχουν όντως τα πράγματα, μπορεί να το προσπαθήσει· όταν, όμως, δει ξεκάθαρα τις συνθήκες —δηλαδή ότι αν κηρύξει με μεγάλο κόστος το ευαγγέλιο σ' αυτούς τους ανθρώπους, δεν σημαίνει απαραίτητα ότι στο τέλος αυτό θα αποφέρει καλά αποτελέσματα— πρέπει να επιλέξει ένα άλλο μονοπάτι, ένα μονοπάτι που μπορεί να φέρει αποτελέσματα. Δεν θα έπρεπε να το διακρίνουν αυτό οι επικεφαλής και οι εργάτες; (Ναι.) Όμως, οι ψευδοεπικεφαλής δεν το κατανοούν αυτό. Όταν πρέπει ν' αποφασιστεί από πού ν' αρχίσει η διάδοση του ευαγγελίου στο εξωτερικό, κάποιοι λένε: «Ν' αρχίσει από το Ισραήλ. Αφού το Ισραήλ ήταν η βάση για τα δύο πρώτα στάδια του έργου του Θεού, θα πρέπει να κηρύξουμε εκεί. Όσο δύσκολο κι αν είναι, πρέπει να επιμένουμε να κηρύξουμε σ' αυτούς». Ωστόσο, μετά από πολύ καιρό κηρύγματος, δεν υπάρχουν σημαντικά αποτελέσματα, κι αυτό οδηγεί σε απογοήτευση. Τι θα πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής εκείνη τη στιγμή; Ένας επικεφαλής που έχει επίπεδο και κουβαλάει κάποιο φορτίο θα έλεγε: «Κηρύττουμε το ευαγγέλιο χωρίς αρχές· δεν ξέρουμε πώς να πάμε με το ρεύμα, αλλά απλώς βλέπουμε τα πράγματα με βάση τις δικές μας φαντασιοκοπίες. Είμαστε πολύ αφελείς! Δεν περιμέναμε τέτοια ανοησία, τέτοιο πείσμα και τέτοιο παραλογισμό από αυτούς τους ανθρώπους. Νομίζαμε ότι επειδή πιστεύουν στον Θεό εδώ και χιλιάδες χρόνια, θα ήταν οι πρώτοι που θ' άκουγαν το ευαγγέλιο του Θεού, αλλά κάναμε λάθος· είναι εντελώς παράλογοι! Στην πραγματικότητα, όταν ο Θεός έκανε το έργο της λύτρωσης, είχε ήδη εγκαταλείψει την προσπάθεια σ' αυτούς. Αν επιστρέφαμε τώρα και κηρύτταμε σ' αυτούς, θα καταβάλλαμε άκαρπη προσπάθεια· θα εργαζόμασταν μάταια και θα ενεργούσαμε ανόητα. Έχουμε παρερμηνεύσει τις προθέσεις του Θεού. Ο Θεός δεν εργάζεται σ' αυτό το ζήτημα. Με ποια μέσα, λοιπόν, μπορούμε να το κάνουμε εμείς οι άνθρωποι; Κάναμε μια απόπειρα, αλλά όσο κι αν κηρύττουμε, εκείνοι δεν αποδέχονται την αληθινή οδό. Θα πρέπει προς το παρόν να εγκαταλείψουμε την προσπάθεια, να τους κάνουμε στην άκρη και να μην τους δώσουμε σημασία. Αν υπάρχουν άνθρωποι που είναι πρόθυμοι ν' αναζητήσουν, τότε θα τους καλωσορίσουμε και θα τους καταθέσουμε μαρτυρία για το έργο του Θεού. Αν δεν υπάρχουν άνθρωποι που αναζητούν, τότε δεν υπάρχει λόγος να ψάξουμε εμείς ενεργά να τους βρούμε». Άραγε, δεν είναι αυτή μια αρχή για το κήρυγμα του ευαγγελίου; (Ναι.) Οπότε, μπορεί ένας ψευδοεπικεφαλής να τηρεί τις αρχές; (Όχι.) Οι ψευδοεπικεφαλής έχουν χαμηλό επίπεδο και δεν μπορούν να διακρίνουν την ουσία του ζητήματος· θα πουν: «Ο Θεός έχει πει ότι οι Ισραηλίτες είναι ο εκλεκτός λαός Του. Δεν μπορούμε σε καμία περίπτωση να τους εγκαταλείψουμε. Πρέπει να έχουν

προτεραιότητα· πρέπει να κηρύξουμε πρώτα σ' αυτούς, προτού κηρύξουμε στους ανθρώπους άλλων χωρών. Πόσο ένδοξο θα ήταν αν καταφέρναμε να διαδώσουμε το έργο του Θεού στο Ισραήλ! Ο Θεός έφερε τη δόξα από το Ισραήλ στην Ανατολή, κι εμείς πρέπει να μεταφέρουμε ξανά αυτήν τη δόξα από την Ανατολή στο Ισραήλ και να κάνουμε τους ανθρώπους να δουν ότι ο Θεός επέστρεψε!» Αυτό, άραγε, δεν είναι απλώς και μόνο ένα σύνθημα; Συνάδει με τα γεγονότα; Αυτό θα έλεγαν όσοι δεν έχουν πνευματική κατανόηση. Και τι γίνεται μ' εκείνους τους ψευδοεπικεφαλής που δεν κάνουν αληθινό έργο; Δεν δίνουν σημασία σ' αυτά τα πράγματα. Οι άνθρωποι που κηρύττουν το ευαγγέλιο έχουν προβληματιστεί για πολύ καιρό πάνω σ' αυτό το ζήτημα, έχουν διχαστεί ανάμεσα στη σκέψη να εγκαταλείψουν την προσπάθεια και να συνεχίσουν να κηρύττουν, και δεν είναι σίγουροι πώς ν' ασκηθούν. Οι ψευδοεπικεφαλής αγνοούν εντελώς ότι αυτό είναι πρόβλημα. Όταν βλέπουν αυτούς τους ανθρώπους ν' ανησυχούν που δεν έχουν ένα μονοπάτι, λένε: «Γιατί ανησυχείς; Έχουμε την αλήθεια και τη βιωματική μαρτυρία· απλώς πήγαινε να τους τα κηρύξεις!» Κάποιος λέει: «Δεν καταλαβαίνεις· είναι πραγματικά δύσκολο να κηρύξει κανείς σ' αυτούς τους ανθρώπους». Όταν προκύπτουν σημαντικά ζητήματα στο έργο που πρέπει να λυθούν από τους επικεφαλής, οι επικεφαλής και πάλι μόνο φωνάζουν συνθήματα και ξεστομίζουν κενά λόγια. Είναι αυτή η συμπεριφορά που αναμένεται από τους επικεφαλής; Όταν κάποιος τους ρωτά κατά πόσο θα πρέπει να γίνεται κήρυγμα σε τέτοιους δυνητικούς αποδέκτες του ευαγγελίου, εκείνοι λένε: «Σε όλους πρέπει να γίνεται κήρυγμα, ιδίως στους Ισραηλίτες· σ' εκείνους πρέπει οπωσδήποτε να γίνεται κήρυγμα». Ακούτε κάποιο πρόβλημα σ' αυτά τα λόγια; Άραγε, ξέρουν ότι αυτό είναι απόκλιση, ένα σφάλμα στο ευαγγελικό έργο που πρέπει να χειριστούν εκείνοι; Αυτοί οι άχρηστοι δεν το ξέρουν, κι εξακολουθούν να ξεστομίζουν λόγια που ακούγονται μεγαλειώδη και να φωνάζουν συνθήματα· είναι πραγματικά άχρηστα σκουπίδια! Κι ωστόσο, νομίζουν ότι είναι οξυδερκείς, και ότι έχουν επίπεδο και είναι έξυπνοι. Δεν έχουν καν επίγνωση ότι έχει προκύψει ένα τόσο μεγάλο σφάλμα και μια τόσο σοβαρή απόκλιση στο έργο· μπορούν έστω να προσπαθήσουν να λύσουν το πρόβλημα; Αυτό είναι ακόμα λιγότερο πιθανό. Όλοι όσοι κηρύττουν το ευαγγέλιο έχουν τρελαθεί από την ανησυχία· το ευαγγελικό έργο έχει επηρεαστεί αρνητικά, έχει παρακωλυθεί και δεν μπορεί να προχωρήσει ομαλά, και περιέργως οι ψευδοεπικεφαλής δεν έχουν την παραμικρή ιδέα για την απόκλιση που έχει προκύψει στο έργο. Οι περισσότεροι άνθρωποι, όταν συναντούν προβλήματα ή αποκλίσεις στο έργο, συχνά δεν νοιάζονται, δεν δίνουν σημασία κι επιμένουν πεισματικά ν' ακολουθούν τη λάθος προσέγγιση απερίσκεπτα και αλόγιστα. Αν ούτε οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν κατανοούν και δεν αντιλαμβάνονται άμεσα την κατάσταση, τότε μέχρι να γίνει σοβαρό το πρόβλημα και να επηρεάσει την πρόοδο του έργου, και μέχρι τη στιγμή που οι περισσότεροι άνθρωποι μπορούν ν' ανακαλύψουν το πρόβλημα, οι επικεφαλής και οι εργάτες είναι εμβρόντητοι. Αυτό προκαλείται από την παράλειψη ευθύνης από τους επικεφαλής και τους εργάτες. Πώς, λοιπόν, μπορούν ν' αποφύγουν τέτοιες σοβαρές συνέπειες; Οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να ελέγχουν τακτικά το έργο, και να κατανοούν αμέσως την υφιστάμενη

κατάσταση και πρόοδο του έργου. Αν διαπιστωθεί ότι η εργασιακή αποδοτικότητα δεν είναι υψηλή, πρέπει να δουν ποιο κομμάτι έχει σφάλματα και προβλήματα, και να συλλογιστούν: «Αυτήν τη στιγμή, αυτοί οι άνθρωποι φαίνονται απασχολημένοι· γιατί, όμως, δεν υπάρχει εμφανής αποδοτικότητα; Όπως το έργο της ευαγγελικής ομάδας· τόσοι άνθρωποι κηρύττουν καθημερινά το ευαγγέλιο και καταθέτουν μαρτυρία, μαζί με κάποιους άλλους ανθρώπους που συνεργάζονται σ' αυτό το έργο. Γιατί, λοιπόν, δεν κερδίζονται πολλοί άνθρωποι κάθε μήνα; Σε ποιο κομμάτι υπάρχει πρόβλημα; Ποιος προκαλεί το πρόβλημα; Πώς δημιουργήθηκε αυτή η απόκλιση; Πότε ξεκίνησε; Πρέπει να πάω σε κάθε ομάδα για να μάθω τι κάνει ο καθένας αυτήν τη στιγμή, πώς είναι οι τωρινοί δυνητικοί αποδέκτες του ευαγγελίου και αν είναι ακριβής η κατεύθυνση του κηρύγματος του ευαγγελίου· πρέπει να τα μάθω όλα αυτά». Μέσα από τη διαβούλευση, τη συναναστροφή και τη συζήτηση, σταδιακά γίνονται εμφανείς οι αποκλίσεις και τα σφάλματα στο έργο. Μόλις διαπιστωθεί ένα πρόβλημα, δεν μπορεί ν' αφεθεί στην τύχη του· πρέπει να λυθεί. Επομένως, ποιοι επικεφαλής μπορούν να εντοπίζουν κάποια προβλήματα, κάποιες αποκλίσεις και κάποια σφάλματα που εμφανίζονται στο έργο; Οι επικεφαλής αυτοί πρέπει να κουβαλάνε ένα φορτίο, να είναι επιμελείς και να εμπλέκονται σε κάθε λεπτομέρεια του συγκεκριμένου έργου· να παρακολουθούν, να κατανοούν και να αντιλαμβάνονται κάθε έργο· να εξακριβώνουν τι κάνει ο καθένας, πόσοι άνθρωποι είναι κατάλληλοι για κάθε εργασία, ποιοι είναι οι επόπτες, ποιο είναι το επίπεδο αυτών των ανθρώπων, αν κάνουν καλά τη δουλειά τους και ποια είναι η αποδοτικότητά τους, πώς προχωράει το έργο και ούτω καθεξής· πρέπει να εξακριβώνονται όλα αυτά τα πράγματα. Επιπλέον, το πιο κρίσιμο κομμάτι του ευαγγελικού έργου είναι το αν οι κήρυκες του ευαγγελίου έχουν ή δεν έχουν την αλήθεια, αν μπορούν να συναναστρέφονται με σαφήνεια πάνω στις αλήθειες των οραμάτων ώστε να εξαλείφουν τις αντιλήψεις και τα προβλήματα των ανθρώπων, αν μπορούν να παρέχουν στους δυνητικούς αποδέκτες του ευαγγελίου αυτό που τους λείπει για να τους πείσουν εντελώς και αν μπορούν να συναναστρέφονται πάνω στην αλήθεια ενθαρρύνοντας τον διάλογο, ώστε οι δυνητικοί αποδέκτες του ευαγγελίου να μπορούν ν' ακούσουν περισσότερο τη φωνή του Θεού. Για παράδειγμα, αν ένας δυνητικός αποδέκτης του ευαγγελίου θέλει να μάθει για τις αλήθειες που σχετίζονται με τη σημασία της ενσάρκωσης του Θεού, αλλά ένας συγκεκριμένος κήρυκας του ευαγγελίου μιλάει συνεχώς για τη σημασία του έργου του Θεού και για το τι είναι οι θρησκευτικές αντιλήψεις, δεν είναι πρόβλημα αυτό; Αν ένας άνθρωπος απλώς θέλει να μάθει πώς μπορεί να σωθεί και τι περιέχει το σχέδιο διαχείρισης του Θεού για τη σωτηρία της ανθρωπότητας, δεν είναι αυτή η κατάλληλη στιγμή για συναναστροφή πάνω στις αλήθειες των οραμάτων σε σχέση με τα τρία στάδια του έργου του Θεού; (Ναι.) Όμως, αυτός ο κήρυκας του ευαγγελίου μιλάει συνεχώς για την παιδείυση και την κρίση του Θεού, για το ότι σύμφωνα με την έκθεση του Θεού οι διεφθαρμένες διαθέσεις των ανθρώπων περιλαμβάνουν την αλαζονεία, τη δολιότητα και τη μοχθηρία, και άλλα τέτοια θέματα. Προτού ο άλλος αποδεχθεί το έργο του Θεού, ο κήρυκας του ευαγγελίου αρχίζει να μιλάει για την παιδείυση και την κρίση, και να εκθέτει τις διεφθαρμένες

διαθέσεις αυτού του ανθρώπου. Ως αποτέλεσμα, ο άνθρωπος αυτός απωθείται, δεν παίρνει αυτό που θέλει, και τα προβλήματά του που απαιτούν λύση παραμένουν άλυτα· χάνει το ενδιαφέρον του και δεν είναι πρόθυμος να συνεχίσει να διερευνά. Δεν είναι αυτό ένα πρόβλημα του κήρυκα του ευαγγελίου; Ο κήρυκας του ευαγγελίου δεν κατανοεί την αλήθεια ή δεν έχει πνευματική κατανόηση, κι επομένως δεν ξέρει καθόλου τι χρειάζεται ο άλλος, οπότε ν' αδυνατεί να πει κάτι με νόημα, να μακρηγορεί και να μη λύνει καθόλου τα ζητήματα του δυνητικού αποδέκτη του ευαγγελίου· πώς είναι δυνατόν να κερδίσει ανθρώπους κηρύττοντας το ευαγγέλιο μ' αυτόν τον τρόπο;

Οι ψευδοεπικεφαλής αγνοούν τα όποια ζητήματα αντιμετωπίζουν στο έργο τους. Όποια προβλήματα κι αν προκύπτουν στο ευαγγελικό έργο, και όπως κι αν αναστατώνουν και επηρεάζουν κακοί άνθρωποι αυτό το έργο, εκείνοι δεν δίνουν καμία σημασία, σαν να μην έχει καμία σχέση μ' αυτούς. Οι ψευδοεπικεφαλής είναι μπερδεμένοι στο έργο τους· είτε ένας συγκεκριμένος άνθρωπος αποφέρει αποτελέσματα ή συμμορφώνεται με τις αλήθεια-αρχές στο καθήκον του είτε όχι, εκείνοι ούτε επιβλέπουν ούτε επιθεωρούν, αλλά επιτρέπουν στους ανθρώπους να ενεργούν ελεύθερα, όποιες κι αν είναι οι συνέπειες. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να μη λύνονται ποτέ οι αποκλίσεις και τα σφάλματα που εμφανίζονται στο ευαγγελικό έργο, και αμέτρητοι άνθρωποι που αναζητούν την αληθινή οδό καταλήγουν να χαθούν, χωρίς να τους δοθεί η δυνατότητα να προσέλθουν ενώπιον του Θεού το συντομότερο δυνατό. Κάποιοι άνθρωποι, αφού αποδεχθούν το έργο του Θεού κατά τις έσχατες ημέρες, λένε: «Στην πραγματικότητα, κάποιος μου είχε κηρύξει το ευαγγέλιο πριν από τρία χρόνια. Δεν ήταν ότι δεν ήθελα να το αποδεχθώ ή ότι πίστευα στην αρνητική προπαγάνδα· απλώς ο άνθρωπος που μου κήρυξε το ευαγγέλιο ήταν πολύ ανεύθυνος. Δεν μπορούσε ν' απαντήσει στις ερωτήσεις που έκανα και, όταν αναζήτησα την αλήθεια, δεν ήταν ξεκάθαρος στη συναναστροφή· απλώς έλεγε κάποια ανούσια λόγια. Έτσι, το μόνο που μπορούσα να κάνω ήταν να φύγω απογοητευμένος». Τρία χρόνια μετά, αυτοί οι άνθρωποι, αφού έκαναν έρευνα στο διαδίκτυο κι έπειτα αναζήτησαν και συναναστράφηκαν με τους αδελφούς και τις αδελφές, εξάλειψαν όλες μία προς μία τις αντιλήψεις και τα σημεία που προκαλούσαν σύγχυση μέσα τους, επιβεβαίωσαν πλήρως ότι ο Θεός εμφανίστηκε και κάνει έργο, και το αποδέχθηκαν. Αυτό σημαίνει ότι αποδέχθηκαν το έργο του Θεού αναζητώντας και διερευνώντας από μόνοι τους. Αν ο άνθρωπος που τους είχε κηρύξει το ευαγγέλιο μπορούσε τρία χρόνια πριν να συναναστραφεί ξεκάθαρα πάνω στην αλήθεια, και να εξαλείψει τις αντιλήψεις και τους προβληματισμούς, θα το είχαν αποδεχθεί τρία χρόνια νωρίτερα. Πόσο καθυστέρησε η ανάπτυξη της ζωής τους αυτά τα τρία χρόνια! Αυτό πρέπει να θεωρηθεί παράλειψη ευθύνης από την πλευρά εκείνων που κηρύττουν το ευαγγέλιο και σχετίζεται άμεσα με το γεγονός ότι δεν κατανοούν την αλήθεια. Κάποιοι εργάτες του ευαγγελίου απλώς δεν εστιάζουν στο να εφοδιαστούν με την αλήθεια, αλλά είναι ικανοί μόνο να ξεστομίζουν κάποια δόγματα, χωρίς να μπορούν να εξαλείψουν τις αντιλήψεις ούτε τα πραγματικά ζητήματα των ανθρώπων. Ως αποτέλεσμα, πολλοί άνθρωποι δεν αποδέχονται εγκαίρως το ευαγγέλιο όταν το ακούνε, κι έτσι καθυστερεί

κατά πολλά χρόνια η ανάπτυξη της ζωής τους. Πρέπει να ειπωθεί ότι γι' αυτό ευθύνονται οι επικεφαλής που είναι αρμόδιοι για το ευαγγελικό έργο, λόγω της ακατάλληλης καθοδήγησης και της ανεπαρκούς επίβλεψής τους. Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες έχουν πραγματικά ένα φορτίο και μπορούν να υπομείνουν λίγες περισσότερες κακουχίες, ν' ασκηθούν περισσότερο στη συναναστροφή πάνω στην αλήθεια, να δείξουν λίγη περισσότερη αφοσίωση και να συναναστρέφονται ξεκάθαρα πάνω σε όλες τις πτυχές της αλήθειας, ώστε αυτοί οι εργάτες του ευαγγελίου να μπορούν να συναναστραφούν πάνω στην αλήθεια για να εξαλείψουν τις αντιλήψεις και τις αμφιβολίες των ανθρώπων, τότε τα αποτελέσματα του κηρύγματος του ευαγγελίου θα γίνονται ολοένα και καλύτερα. Αυτό θα έδινε τη δυνατότητα σε περισσότερους ανθρώπους που διερευνούν την αληθινή οδό ν' αποδεχθούν νωρίτερα το έργο του Θεού και να επιστρέψουν ενώπιον του Θεού για να λάβουν νωρίτερα τη σωτηρία Του. Το έργο της εκκλησίας παρεμποδίζεται απλώς και μόνο επειδή οι ψευδοεπικεφαλής παραμελούν σοβαρά τις ευθύνες τους, δεν κάνουν αληθινό έργο ούτε παρακολουθούν και επιβλέπουν το έργο, και είναι ανίκανοι να συναναστραφούν πάνω στην αλήθεια για να λύσουν προβλήματα. Ασφαλώς, φταίει και το γεγονός ότι αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής ενδίδουν στα οφέλη της θέσης, δεν επιδιώκουν καθόλου την αλήθεια και δεν είναι πρόθυμοι να παρακολουθήσουν, να επιβλέψουν ή να καθοδηγήσουν το έργο της διάδοσης του ευαγγελίου, με αποτέλεσμα το έργο να προχωράει αργά και να μην μπορούν ν' αποκατασταθούν ούτε να λυθούν πολλές ανθρωπογενείς αποκλίσεις, πολλοί παραλογισμοί και πολλές αυθαίρετες ατασθαλίες· αυτό έχει σοβαρό αντίκτυπο στην αποτελεσματικότητα της διάδοσης του ευαγγελίου. Αυτά τα προβλήματα διορθώνονται μόνο όταν τα διαπιστώνει ο Άνωθεν και λέει στους επικεφαλής και στους εργάτες ότι πρέπει να τα διορθώσουν. Αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής, σαν να είναι τυφλοί, δεν μπορούν να εντοπίσουν τα προβλήματα και ενεργούν χωρίς ν' ακολουθούν καμία απολύτως αρχή· κι ωστόσο, είναι ανίκανοι να συνειδητοποιήσουν τα ίδια τους τα λάθη και παραδέχονται τα σφάλματά τους μόνο όταν τους κλαδεύει ο Άνωθεν. Ποιος, λοιπόν, μπορεί ν' αναλάβει την ευθύνη για τις απώλειες που προκαλούν αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής; Ακόμη κι αν απομακρυνθούν από τις θέσεις τους, πώς μπορούν ν' αποκατασταθούν οι απώλειες που προκάλεσαν; Επομένως, όταν διαπιστώνεται ότι υπάρχουν ψευδοεπικεφαλής που είναι ανίκανοι να κάνουν αληθινό έργο, θα πρέπει ν' απομακρύνονται άμεσα από τα καθήκοντά τους. Σε κάποιες εκκλησίες, το ευαγγελικό έργο προχωράει ιδιαίτερα αργά, και αυτό πολύ απλά οφείλεται στο γεγονός ότι οι ψευδοεπικεφαλής δεν κάνουν αληθινό έργο, καθώς και στα πολλά περιστατικά παραλείψεων και λαθών από την πλευρά τους.

Σε όλα τα διαφορετικά έργα που κάνουν οι ψευδοεπικεφαλής, υπάρχουν στην πραγματικότητα πολυάριθμα ζητήματα, αποκλίσεις και σφάλματα που πρέπει να λύσουν, να διορθώσουν και ν' αποκαταστήσουν. Ωστόσο, επειδή αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής δεν έχουν αίσθημα φορτίου και ενδίδουν μόνο στα οφέλη της θέσης τους χωρίς να κάνουν αληθινό έργο, καταλήγουν να προκαλούν χάος στο έργο. Σε κάποιες εκκλησίες, οι άνθρωποι δεν έχουν ομόνοια, αλλά όλοι υποπτεύονται και υπονομεύουν ο ένας τον άλλο

και είναι επιφυλακτικοί ο ένας απέναντι στον άλλο, ενώ ταυτόχρονα φοβούνται μήπως αποκλειστούν από τον οίκο του Θεού. Οι ψευδοεπικεφαλής, όταν έρχονται αντιμέτωποι με τέτοια ζητήματα, δεν προχωρούν στη λύση τους, αλλά αποτυγχάνουν να κάνουν οποιοδήποτε αληθινό, συγκεκριμένο έργο. Το εκκλησιαστικό έργο φτάνει σε τέλμα, κι ωστόσο οι ψευδοεπικεφαλής δεν ανησυχούν καθόλου γι' αυτό, αλλά συνεχίζουν να πιστεύουν ότι οι ίδιοι έχουν κάνει άφθονο έργο και ότι δεν έχουν καθυστερήσει το έργο της εκκλησίας. Τέτοιοι ψευδοεπικεφαλής είναι ουσιαστικά ανίκανοι να επιτελέσουν το έργο της παροχής ζωής, και ούτε μπορούν να λύσουν πραγματικά προβλήματα σύμφωνα με την αλήθεια. Απλώς φέρνουν σε πέρας λίγο έργο γενικών υποθέσεων που ανατίθεται και ορίζεται συγκεκριμένα από τον Άνωθεν, λες και το έργο τους γίνεται αποκλειστικά για τον Άνωθεν. Σε ό,τι αφορά το θεμελιώδες έργο της εκκλησίας το οποίο έχει ζητήσει ευθύς εξ αρχής ο Άνωθεν —όπως το έργο της παροχής ζωής και το έργο της καλλιέργειας των ανθρώπων— ή κάποιες ειδικές εργασίες που ορίζει ο Άνωθεν, δεν ξέρουν πώς να το κάνουν και δεν μπορούν να το κάνουν. Απλώς αναθέτουν αυτές τις εργασίες σε άλλους κι έπειτα θεωρούν ότι έχουν κάνει τη δουλειά τους. Κάνουν ακριβώς όσα τους ζητά ο Άνωθεν και μόνο μετά από παρακίνηση αναλαμβάνουν λίγη δράση· διαφορετικά, είναι αδρανείς και επιπόλαιοι. Αυτοί είναι οι ψευδοεπικεφαλής. Τι είναι ένας ψευδοεπικεφαλής; Με λίγα λόγια, είναι κάποιος που δεν κάνει αληθινό έργο, που δεν κάνει τη δουλειά του ως επικεφαλής, που διαπράττει βαριά παράλειψη ευθύνης σε κρίσιμο και θεμελιώδες έργο, και που δεν αναλαμβάνει καθόλου δράση· αυτό είναι ένας ψευδοεπικεφαλής. Οι ψευδοεπικεφαλής απασχολούνται μόνο με επιφανειακές γενικές υποθέσεις, το συγχέουν αυτό με το αληθινό έργο και, στην πραγματικότητα, σε ό,τι έχει να κάνει με τη δουλειά τους ως επικεφαλής και με το κρίσιμο έργο που τους αναθέτει ο οίκος του Θεού, δεν κάνουν καλά απολύτως τίποτα. Επιπλέον, συχνά στα διάφορα έργα της εκκλησίας προκύπτουν ζητήματα που απαιτούν λύση από έναν επικεφαλής, κι ωστόσο εκείνοι δεν μπορούν να τα λύσουν· αντίθετα, τις περισσότερες φορές υιοθετούν μια στάση αποφυγής, και οι αδελφοί και οι αδελφές δεν μπορούν να τους βρουν όταν θέλουν να λύσουν ένα ζήτημα. Αν καταφέρουν να βρουν τον επικεφαλής, ο επικεφαλής τούς αποφεύγει τεχνηέντως με τη δικαιολογία ότι είναι υπερβολικά απασχολημένος με το έργο, και ζητά από τους αδελφούς και τις αδελφές να διαβάσουν μόνοι τους τα λόγια του Θεού και ν' αναζητήσουν την αλήθεια για να λύσουν μόνοι τους τα προβλήματά τους, δηλαδή υιοθετεί την προσέγγιση να μην ανακατεύεται. Αυτό οδηγεί τελικά στη συσσώρευση πάρα πολλών άλυτων ζητημάτων, ανακόπτοντας την πορεία όλων των έργων και φέρνοντας σε τέλμα το εκκλησιαστικό έργο. Αυτή είναι η συνέπεια που έχει το γεγονός ότι οι ψευδοεπικεφαλής δεν κάνουν αληθινό έργο. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν είναι ποτέ σοβαροί ούτε επιμελείς σε σχέση με τις κύριες ευθύνες τους, ούτε αναζητούν την αλήθεια για να λύσουν διάφορα ζητήματα. Αυτό σημαίνει ότι είναι δεδομένο πως είναι ανίκανοι να κάνουν αληθινό έργο και να λύσουν οποιαδήποτε ζητήματα. Αυτό στο οποίο υπερέχουν οι ψευδοεπικεφαλής είναι να κηρύττουν λόγια και δόγματα, να φωνάζουν συνθήματα και να παροτρύνουν τους άλλους, εστιάζοντας μόνο στο ν' απασχολούνται

με έργο γενικών υποθέσεων. Σε ό,τι αφορά το θεμελιώδες εκκλησιαστικό έργο που τους αναθέτει ο οίκος του Θεού, όπως η παροχή ζωής και η συναναστροφή πάνω στην αλήθεια για την επίλυση ζητημάτων, δεν ξέρουν πώς να το κάνουν, δεν εκπαιδεύονται για να μάθουν και δεν μπορούν να λύσουν πραγματικά προβλήματα· αυτοί είναι οι ψευδοεπικεφαλής.

Κάποιοι ψευδοεπικεφαλής, όταν τους ζητείται να καθοδηγήσουν το κειμενικό έργο, όπως τη συγγραφή σεναρίων, τη συγγραφή άρθρων βιωματικής μαρτυρίας και άλλες συγκεκριμένες εργασίες, πιστεύουν ότι εφόσον πρόκειται μόνο για καθοδήγηση, δεν χρειάζεται να κάνουν συγκεκριμένο έργο, οπότε αντί γι' αυτό απλώς περιφέρονται. Λένε: «Τσανγκ, πώς πάει το άρθρο σου;» «Σχεδόν το τελείωσα». «Λι, έχεις δυσκολίες στη συγγραφή αυτού του σεναρίου;» «Ναι, μπορείς να με βοηθήσεις να τις λύσω;» «Συζητήστε το όλοι μαζί μεταξύ σας. Προσευχηθείτε περισσότερο». Αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής όχι μόνο αδυνατούν να καθοδηγήσουν και να βοηθήσουν τους αδελφούς και τις αδελφές, αλλά δεν εστιάζουν και στο να κάνουν καλά τη δουλειά τους· μονίμως περιφέρονται και ζουν μια χαλαρή και άνετη ζωή. Με την πρώτη ματιά, φαίνεται ότι επιθεωρούν το έργο, αλλά ουσιαστικά δεν λύνουν κανένα πρόβλημα· στην πραγματικότητα είναι χαρτογιακάδες! Οι αρμόδιοι αξιωματούχοι σε κάποιες χώρες στον άπιστο κόσμο είναι εξίσου διεφθαρμένοι άνθρωποι, αλλά ακόμα κι εκείνοι είναι μακράν ανώτεροι από αυτούς τους ψευδοεπικεφαλής, που δεν έχουν το αίσθημα ευθύνης αυτών των αξιωματούχων. Για παράδειγμα, αφού ξέσπασε η πανδημία, διάφορες χώρες ανά τον κόσμο άρχισαν να εφαρμόζουν μέτρα πρόληψης. Στο τέλος, οι περισσότερες από αυτές τις χώρες συμφώνησαν ότι οι προσπάθειες πρόληψης της Ταϊβάν ήταν αποτελεσματικές, υποδηλώνοντας ότι οι Ταϊβανοί κρατικοί αξιωματούχοι επιτέλεσαν τα καθήκοντά τους για την αντιμετώπιση της πανδημίας με τα υψηλότερα πρότυπα και με τη μεγαλύτερη δυνατή λεπτομέρεια. Το γεγονός ότι σε μια κοσμική χώρα οι αξιωματούχοι και οι πολιτικοί, που ανήκουν στη διεφθαρμένη ανθρωπότητα, εκτέλεσαν ένα καθήκον με τα υψηλότερα πρότυπα και με τέτοια λεπτομέρεια είναι πραγματικά αξιοθαύμαστο. Πολλοί Ευρωπαίοι αξιωματούχοι ήταν πρόθυμοι να επισκεφθούν την Ταϊβάν και να μάθουν από αυτήν· από αυτήν την άποψη, οι Ταϊβανοί κρατικοί αξιωματούχοι ήταν μακράν ανώτεροι από εκείνους άλλων χωρών. Το γεγονός και μόνο ότι οι περισσότεροι αξιωματούχοι της ήταν ικανοί να κάνουν συγκεκριμένο έργο και μπόρεσαν να εκπληρώσουν τις ευθύνες τους με όλη τους την καρδιά αποδεικνύει ότι αυτοί οι αξιωματούχοι ανταποκρίθηκαν στα πρότυπα. Κάποιοι επικεφαλής και εργάτες στην εκκλησία είναι πάντα επιπόλαιοι όταν κάνουν τα καθήκοντά τους και, όσο κι αν κλαδεύονται, αυτό δεν έχει αποτέλεσμα. Θεωρώ ότι ο χαρακτήρας αυτών των επικεφαλής και των εργατών δεν συγκρίνεται καν με τον χαρακτήρα των αξιωματούχων από τον άπιστο κόσμο που μπορούν να κάνουν πραγματικό έργο. Οι περισσότεροι από αυτούς ισχυρίζονται ότι πιστεύουν στον Θεό και ότι επιδιώκουν την αλήθεια, αλλά, στην πραγματικότητα, δεν είναι πρόθυμοι να πληρώσουν ένα τίμημα. Τους παρέχεται τόση αλήθεια, κι ωστόσο αυτή είναι η στάση τους απέναντι στο καθήκον τους. Το αποτέλεσμα είναι ότι γίνονται όλοι ψευδοεπικεφαλής που υστερούν

πολύ σε σύγκριση με τους ανώτερους κρατικούς αξιωματούχους! Στην πραγματικότητα, δεν έχω μεγάλες απαιτήσεις από τους ανθρώπους· δεν απαιτώ από τους ανθρώπους να κατανοούν πάρα πολλές αλήθειες ούτε να έχουν υπερβολικά υψηλό επίπεδο. Το ελάχιστο πρότυπο είναι να ενεργούν με βάση τη συνείδηση και να εκπληρώνουν τις ευθύνες τους. Αν μη τι άλλο, τουλάχιστον θα πρέπει να είσαι αντάξιος του επιούσιου και της ανάθεσης που σου έχει δώσει ο Θεός· αυτό αρκεί. Όμως, το έργο του Θεού έχει γίνει έως τώρα, και άραγε μπορούν πολλοί άνθρωποι να ενεργούν με συνείδηση; Βλέπω ότι κάποιοι αξιωματούχοι σε δημοκρατικές χώρες μιλάνε και ενεργούν με ειλικρίνεια. Δεν υπερβάλουν ούτε αναφέρουν εξεζητημένες θεωρίες· ο λόγος τους είναι ιδιαίτερα σοβαρός και αυθεντικός, και μπορούν να φροντίσουν για πολλά αληθινά ζητήματα. Το έργο τους όντως είναι αρκετά καλό, και αντικατοπτρίζει πραγματικά την ακεραιότητα και την ανθρώπινη φύση τους. Εξετάζοντας τώρα τους περισσότερους επικεφαλής και εργάτες στην εκκλησία, σε ό,τι αφορά το έργο τους, απλώς ακολουθούν τις τυπικές διαδικασίες και είναι επιπόλαιοι, δεν έχουν πετύχει πολύ καλά αποτελέσματα και δεν έχουν εκπληρώσει εντελώς τις ευθύνες τους. Αφού γίνουν επικεφαλής, μετατρέπονται σε θρησκευτικούς αξιωματούχους, καβαλάνε το καλάμι και δίνουν εντολές, και γίνονται χαρτογιακάδες. Εστιάζουν μόνο στο ν' απολαμβάνουν τα προνόμια της θέσης τους, και τους αρέσει όλοι να τους ακολουθούν και να περιστρέφονται γύρω τους. Σπανίως αλληλεπιδρούν σε βάθος με τη βάση της εκκλησίας για να λύσουν αληθινά προβλήματα. Μέσα τους, απομακρύνονται ολοένα και περισσότερο από τον Θεό. Τέτοιοι ψευδοεπικεφαλής και ψευδο-εργάτες είναι εντελώς αδιόρθωτοι! Έχω συναναστραφεί με τόσο κόπο πάνω στην αλήθεια, κι ωστόσο αυτοί οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν την αποδέχονται· παραμένουν πεισματικά προσκολλημένοι στις δικές τους εσφαλμένες ιδέες και δεν μεταπείθονται. Η στάση τους απέναντι στα καθήκοντά τους είναι πάντα επιπόλαιοι και δεν έχουν την παραμικρή πρόθεση να μετανοήσουν. Βλέπω ότι αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν συνείδηση, δεν έχουν λογική, δεν είναι καθόλου άνθρωποι! Έπειτα, συλλογίζομαι: Είναι ακόμα απαραίτητο να συναναστρέφομαι κατ' επανάληψη πάνω σ' αυτές τις αλήθειες με τέτοιους ανθρώπους; Χρειάζεται να κάνω τόσο συγκεκριμένη τη συναναστροφή; Χρειάζεται να υπομένω αυτήν την κακουχία; Μήπως είναι περιττά αυτά τα λόγια; Μετά από λίγη σκέψη, αποφασίζω ότι πρέπει να συνεχίσω να μιλάω, γιατί, παρόλο που αυτά τα λόγια δεν έχουν καμία επίδραση σ' εκείνους που δεν έχουν την παραμικρή συνείδηση ή λογική, είναι χρήσιμα για εκείνους που, αν και έχουν λίγο χαμηλότερο επίπεδο, μπορούν ν' αποδεχθούν την αλήθεια και να κάνουν ειλικρινά τα καθήκοντά τους. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν κάνουν αληθινό έργο και δεν εκπληρώνουν τις ευθύνες τους, αλλά όσοι επιδιώκουν την αλήθεια θα πάρουν διδάγματα, θα εμπνευστούν και θα βρουν ένα μονοπάτι άσκησης μέσα από αυτά τα λόγια και αυτά τα ζητήματα. Η ζωή-είσοδος δεν είναι τόσο εύκολη· χωρίς κάποιον να τους υποστηρίζει και να τους εφοδιάζει, χωρίς ανάλυση και ξεκαθάρισμα για κάθε πτυχή της αλήθειας, οι άνθρωποι είναι πολύ αδύναμοι, συχνά βρίσκονται σε μια κατάσταση που νιώθουν αβοήθητοι και μπερδεμένοι, σε μια κατάσταση αρνητικότητας και

παθητικότητας. Επομένως, πολλές φορές, όταν βλέπω αυτούς τους ψευδοεπικεφαλής, χάνω το κουράγιο να συναναστραφώ μαζί τους. Ωστόσο, όταν σκέφτομαι τις κακουχίες που υπομένουν και τα τιμήματα που πληρώνουν όσοι πιστεύουν ειλικρινά στον Θεό και κάνουν με αφοσίωση τα καθήκοντά τους, αλλάζω γνώμη. Δεν υπάρχει κανένας άλλος λόγος πέρα από αυτόν: Ακόμη κι αν 30 με 50 άνθρωποι —ή τουλάχιστον 8 με 10 άνθρωποι— μπορούν να δαπανήσουν ειλικρινά τον εαυτό τους και να είναι αφοσιωμένοι στα καθήκοντά τους, και είναι πρόθυμοι ν' ακούσουν και να υποταχθούν, αξίζει τον κόπο να λέω αυτά τα λόγια. Δεν θα είχα κανένα κίνητρο να μιλήσω και να συναναστραφώ μ' αυτούς που δεν έχουν συνείδηση και λογική· η συζήτηση μ' αυτούς τους ανθρώπους Μού φαίνεται εξαντλητική και είναι ανώφελη. Οι περισσότεροι από εσάς δεν επιδιώκετε την αλήθεια και δεν πληρώνετε κάποιο τίμημα στα καθήκοντά σας· δεν έχετε κανένα φορτίο ούτε αφοσίωση, απλώς ακολουθείτε τις τυπικές διαδικασίες στις πράξεις σας και ενεργείτε με βαριά καρδιά ελπίζοντας να λάβετε ευλογίες. Στην πραγματικότητα, το ότι ακούτε αυτά τα λόγια είναι μια χάρη που δεν την αξίζετε. Φορτώνεστε σ' εκείνους που κάνουν ειλικρινά τα καθήκοντά τους, που πληρώνουν πραγματικά ένα τίμημα, που έχουν αφοσίωση και φορτίο, και που είναι πρόθυμοι να κάνουν πράξη την αλήθεια. Αυτά τα λόγια προορίζονται γι' αυτούς τους ανθρώπους και εσείς ευνοείστε που τ' ακούτε χωρίς να το αξίζετε. Αν το δει κανείς από αυτήν την οπτική —δηλαδή ότι οι περισσότεροι από εσάς απλώς ακολουθείτε τις τυπικές διαδικασίες χωρίς να δείχνετε καμία απολύτως σοβαρότητα απέναντι στα καθήκοντά σας— τότε δεν είστε άξιοι ν' ακούτε αυτά τα λόγια. Γιατί είστε ανάξιοι; Επειδή ακόμα κι αν τ' ακούσετε, θα πάνε χαμένα. Όσα κι αν ειπωθούν κι όσες λεπτομέρειες κι αν ακουστούν, εσείς απλώς ακούτε εντελώς τυπικά και δεν κάνετε πράξη αυτά τα λόγια, όσα κι αν κατανοήσετε αφού τ' ακούσετε. Σε ποιον πρέπει να ειπωθούν αυτά τα λόγια; Ποιος είναι άξιος να τ' ακούσει; Μόνοι όσοι είναι πρόθυμοι να πληρώσουν ένα τίμημα, όσοι μπορούν να δαπανήσουν ειλικρινά τον εαυτό τους, και όσοι είναι αφοσιωμένοι στα καθήκοντά τους και στην ανάθεσή τους αξίζουν να τ' ακούσουν. Γιατί λέω ότι αξίζουν να τ' ακούσουν; Επειδή μόλις κατανοήσουν λίγη αλήθεια αφού τ' ακούσουν, μπορούν να την κάνουν πράξη, και κάνουν πράξη ό,τι κατανοούν· δεν είναι ύπουλοι και δεν λουφάρουν, και αντιμετωπίζουν την αλήθεια και τις απαιτήσεις του Θεού με μια στάση ειλικρίνειας και λαχτάρας· μπορούν ν' αγαπήσουν και ν' αποδεχθούν την αλήθεια. Έτσι, αφού ακούσουν, αυτά τα λόγια έχουν μια επίδραση πάνω τους και επιτυγχάνουν ένα αποτέλεσμα.

13 Φεβρουαρίου 2021

ΟΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΩΝ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ (5)

Στην προηγούμενη συνάθροιση, συναναστραφήκαμε πάνω στο πέμπτο σημείο των ευθυνών των επικεφαλής και των εργατών. Στο πλαίσιο της συναναστροφής πάνω στο πέμπτο σημείο, αναλύσαμε κάποιες από τις εκδηλώσεις και τις ενέργειες των ψευδοεπικεφαλής και ολοκληρώσαμε τη συναναστροφή σχετικά μ' αυτό. Τώρα, θα συναναστραφούμε πάνω στο έκτο και το έβδομο σημείο των ευθυνών των επικεφαλής και των εργατών. Ποιο είναι το συγκεκριμένο περιεχόμενο αυτών των δύο σημείων; (Σημείο έκτο: Να προάγουν και να καλλιεργούν κάθε λογής ταλέντο με τα κατάλληλα προσόντα, ώστε όλοι όσοι επιδιώκουν την αλήθεια να έχουν την ευκαιρία να εκπαιδευτούν και να εισέλθουν στην αλήθεια-πραγματικότητα το συντομότερο δυνατό. Σημείο έβδομο: Να κατανέμουν και να χρησιμοποιούν διάφορα είδη ανθρώπων με λογική, βάσει της ανθρώπινης φύσης και των προτερημάτων τους, έτσι ώστε ο καθένας να αξιοποιείται με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.) Ας αναλύσουμε, λοιπόν, τις διάφορες ενέργειες και εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής σε σχέση με αυτά τα δύο σημεία. Αυτά τα δύο σημεία ανήκουν στην ίδια κατηγορία, που έχει να κάνει με την προαγωγή, την καλλιέργεια και τη χρήση των κάθε λογής ανθρώπων από την εκκλησία. Ας συναναστραφούμε πρώτα πάνω στις αρχές του οίκου του Θεού για την προαγωγή και την καλλιέργεια κάθε λογής ταλέντου με τα κατάλληλα προσόντα. Έτσι, δεν θα μπορείτε κατά βάση να κατανοήσετε κάποιες από τις αρχές που θα πρέπει να τηρούν οι επικεφαλής και οι εργάτες όταν κάνουν αυτό το έργο; Μπορεί να σκέφτεστε: «Ως επικεφαλής και εργάτες, ερχόμαστε συχνά σ' επαφή μ' αυτά τα ζητήματα, είμαστε ήδη εξοικειωμένοι μ' αυτό το έργο και έχουμε κάποια εμπειρία πάνω σ' αυτό, οπότε ακόμα κι αν δεν μας έλεγες τίποτε περισσότερο σχετικά με το θέμα, μας είναι ξεκάθαρο και δεν χρειάζεται να συναναστραφείς περαιτέρω ειδικά πάνω σ' αυτό». Άρα, δεν χρειάζεται να συναναστραφώ πάνω σ' αυτό; (Χρειάζεται να συναναστραφείς πάνω σ' αυτό. Δεν έχουμε συλλάβει ακόμα τις αρχές από αυτήν την άποψη, ενώ υπάρχουν κάποιοι ταλαντούχοι άνθρωποι που δεν ξέρουμε ακόμα πώς να τους διακρίνουμε.) Οι περισσότεροι επικεφαλής και εργάτες ακόμα δεν έχουν ξεκαθαρίσει πώς να κάνουν αυτήν τη δουλειά, προσπαθούν να βρουν τον δρόμο τους πάνω σ' αυτό και δεν μπορούν να συλλάβουν τις ακριβείς αρχές, οπότε χρειάζεται να συναναστραφούμε πάνω στις λεπτομέρειες.

Σημείο έκτο: Να προάγουν και να καλλιεργούν κάθε λογής ταλέντο με τα κατάλληλα προσόντα, ώστε όλοι όσοι επιδιώκουν την αλήθεια να έχουν την ευκαιρία να εκπαιδευτούν και να εισέλθουν στην αλήθεια-πραγματικότητα το συντομότερο δυνατό

Η σημασία της προαγωγής και της καλλιέργειας των κάθε λογής ταλαντούχων ανθρώπων από τον οίκο του Θεού

Γιατί ο οίκος του Θεού προάγει και καλλιεργεί τους κάθε λογής ταλαντούχους ανθρώπους; Μήπως η προαγωγή και η καλλιέργεια των κάθε λογής ταλαντούχων

ανθρώπων γίνεται για χάρη της ενασχόλησης με την επιστήμη, την εκπαίδευση και τη λογοτεχνία; Όλοι οι εκλεκτοί του Θεού θα πρέπει να γνωρίζουν ήδη ότι, όταν ο οίκος του Θεού προάγει και καλλιεργεί διάφορα είδη ταλαντούχων ανθρώπων, αυτό δεν γίνεται ούτε για να κατασκευαστεί κάποιο προϊόν υψηλής τεχνολογίας και να γίνει ένα θαύμα ούτε για να διεξαχθεί έρευνα για την ιστορία της ανθρώπινης εξέλιξης ούτε, βέβαια, για να καταστρωθούν οποιαδήποτε σχέδια για το μέλλον της ανθρωπότητας. Γιατί, λοιπόν, ο οίκος του Θεού προάγει και καλλιεργεί τους κάθε λογής ταλαντούχους ανθρώπους; Το καταλαβαίνετε αυτό ή όχι; (Για να διαδοθεί το ευαγγέλιο της βασιλείας.) Για να διαδοθεί το ευαγγέλιο της βασιλείας· αυτός είναι ένας λόγος. Κάτι άλλο; (Για να έχουν την ευκαιρία να εκπαιδευτούν όλοι όσοι επιδιώκουν την αλήθεια.) Σωστά· αυτή η απάντηση είναι αρκετά λογική και εύστοχη. Ο λόγος είναι ακόμη περισσότεροι άνθρωποι που επιδιώκουν την αλήθεια να έχουν την ευκαιρία να εκπαιδευτούν και να εισέλθουν στην αλήθεια-πραγματικότητα το συντομότερο δυνατό. Και οι δύο απαντήσεις που μόλις δώσατε είναι σωστές και ακριβείς. Η προαγωγή και η καλλιέργεια των κάθε λογής ταλαντούχων ανθρώπων από τον οίκο του Θεού σχετίζεται, από τη μία πλευρά, με τη διάδοση του ευαγγελίου της βασιλείας και με το έργο του Θεού και, από την άλλη πλευρά, με τις επιδιώξεις και την είσοδο του καθενός. Αυτές είναι οι δύο κυριότερες πτυχές. Πιο συγκεκριμένα, ποια είναι η σημασία της προαγωγής και της καλλιέργειας των κάθε λογής ταλαντούχων ανθρώπων από τον οίκο του Θεού; Ποιο ακριβώς έργο κάνουν στην εκκλησία αυτοί οι άνθρωποι που προάγονται και καλλιεργούνται; Όταν ο οίκος του Θεού προάγει και καλλιεργεί έναν άνθρωπο για να γίνει επικεφαλής ομάδας, επιβλέπων ή επικεφαλής ή εργάτης της εκκλησίας, γίνεται αξιωματούχος; (Όχι.) Ο οίκος του Θεού προάγει και καλλιεργεί τους ανθρώπους ώστε να μπορούν να είναι υπεύθυνοι για συγκεκριμένες εργασίες ή επιμέρους δουλειές στο πλαίσιο των διαφόρων αντικειμένων του έργου της εκκλησίας, όπως το ευαγγελικό έργο, το κειμενικό έργο, το έργο παραγωγής ταινιών, το έργο του ποτίσματος, καθώς και για κάποιες γενικές υποθέσεις και ούτω καθεξής. Πώς, λοιπόν, φέρνουν σε πέρας αυτές τις συγκεκριμένες δουλειές; Αναλαμβάνοντας διάφορα αντικείμενα του εκκλησιαστικού έργου σύμφωνα με τις απαιτήσεις του Θεού, τις αλήθεια-αρχές που εμπεριέχονται στα λόγια του Θεού και τις εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού και, συνεπώς, κάνοντας το καθήκον τους σύμφωνα με τις απαιτήσεις του Θεού και ενεργώντας σύμφωνα με τις αλήθεια-αρχές. Λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι αυτοί οι άνθρωποι προάγονται και καλλιεργούνται προκειμένου ν' αναλάβουν έργο, δεν είναι ότι καταφέρνουν να κάνουν καλά το έργο τους επειδή έχουν κάποιον επίσημο τίτλο ή θέση. Αντιθέτως, θα πρέπει να διαθέτουν ένα ορισμένο επίπεδο προκειμένου να επωμιστούν μια συγκεκριμένη δουλειά, δηλαδή να επωμιστούν αυτό που τους έχει εμπιστευτεί ο Θεός να κάνουν ή, με άλλα λόγια, ένα καθήκον και μια υποχρέωση που εμπεριέχει ευθύνη. Αυτή είναι η συγκεκριμένη σημασία και ο ορισμός της προαγωγής και της καλλιέργειας διαφόρων ειδών ταλαντούχων ανθρώπων όπως αναφέρεται στο έκτο σημείο των ευθυνών των επικεφαλής και των εργατών. Επομένως, μέσα από την προαγωγή και την καλλιέργεια των ανθρώπων, ο

στόχος του οίκου του Θεού είναι να καλλιεργούνται οι κάθε λογής ταλαντούχοι άνθρωποι για να κάνουν καλά τα διάφορα αντικείμενα του εκκλησιαστικού έργου σύμφωνα με τις απαιτήσεις του Θεού και με τις εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού· είναι να καταφέρουν αυτοί οι άνθρωποι να επωμιστούν διάφορες συγκεκριμένες εργασίες της εκκλησίας. Ταυτόχρονα, ο οίκος του Θεού καλλιεργεί και εκπαιδεύει αυτούς τους ανθρώπους ώστε να μάθουν πώς να στοχάζονται τα λόγια του Θεού, να συναναστρέφονται πάνω στην αλήθεια και να ενεργούν σύμφωνα με τις αρχές, οδηγώντας τους να κάνουν πράξη την αλήθεια, να ζουν σύμφωνα με τα λόγια του Θεού και να εισέλθουν στην αλήθεια-πραγματικότητα, και δίνοντάς τους τη δυνατότητα να έχουν αληθινές εμπειρίες και μαρτυρίες, για να μπορούν κατόπιν να οδηγήσουν, να ποτίσουν και να εφοδιάσουν τους άλλους, καθώς και να κάνουν καλά τα διάφορα αντικείμενα του εκκλησιαστικού έργου· την ίδια στιγμή, ο εκλεκτός λαός του Θεού έχει τη δυνατότητα να υποταχθεί στον Θεό, να καταθέσει μαρτυρία για τον Θεό και να εκπληρώσει το καθήκον του κηρύγματος του ευαγγελίου. Η μέθοδος άσκησης για την προαγωγή και την καλλιέργεια των κάθε λογής ταλαντούχων ανθρώπων είναι, από τη μία πλευρά, να καταφέρουν οι άνθρωποι να κάνουν πράξη και να βιώσουν τα λόγια του Θεού, ν' αποκτήσουν αυτογνωσία, ν' αποβάλλουν τις διεφθαρμένες διαθέσεις τους και να εισέλθουν στην αλήθεια-πραγματικότητα και, από την άλλη πλευρά, να χρησιμοποιήσουν οι επικεφαλής και οι εργάτες τη δική τους πρακτική εμπειρία αφοσίωσης και υποταγής για να οδηγήσουν και να καλλιεργήσουν τους ανθρώπους, ώστε να εκπληρώσουν τα καθήκοντά τους και να καταθέσουν ηχηρές μαρτυρίες για τον Θεό. Αυτά είναι τα δύο κύρια μονοπάτια άσκησης για την καλλιέργεια των διαφόρων ειδών ταλαντούχων ανθρώπων. Αυτό είναι το συγκεκριμένο έργο που έχει να κάνει με την προαγωγή και την καλλιέργεια των κάθε λογής ταλαντούχων ανθρώπων και είναι, επίσης, η αληθινή σημασία της προαγωγής και της καλλιέργειάς τους.

Τα απαιτούμενα κριτήρια για τα διάφορα είδη ταλαντούχων ανθρώπων που προάγει και καλλιεργεί ο οίκος του Θεού

Ι. Τα απαιτούμενα κριτήρια για τους επικεφαλής και τους εργάτες και για τους επιβλέποντες των διαφόρων αντικειμένων του έργου

Σε ποιους αναφέρεται η φράση «τα διάφορα είδη ταλαντούχων ανθρώπων που προάγει και καλλιεργεί η εκκλησία»; Ποια σκέλη εμπερικλείει; Πρώτα είναι το είδος των ανθρώπων που μπορούν να γίνουν επιβλέποντες των διαφόρων αντικειμένων του έργου. Ποια είναι τα απαιτούμενα πρότυπα για τους επιβλέποντες των διαφόρων αντικειμένων του έργου; Τρία είναι τα κύρια πρότυπα: Πρώτον, πρέπει να έχουν την ικανότητα να κατανοήσουν την αλήθεια. Μόνο όσοι μπορούν να κατανοήσουν την αλήθεια ανόθευτα, χωρίς στρεβλώσεις, και μπορούν να εξάγουν συμπεράσματα είναι άνθρωποι που έχουν καλό επίπεδο. Οι άνθρωποι που έχουν καλό επίπεδο πρέπει τουλάχιστον να έχουν πνευματική κατανόηση και να μπορούν να τρώνε και να πίνουν

μόνοι τους τα λόγια του Θεού. Καθώς τρώνε και πίνουν τα λόγια του Θεού, πρέπει να είναι σε θέση ν' αποδεχθούν μόνοι τους την κρίση, την παιδεία και το κλάδεμα των λόγων του Θεού και ν' αναζητούν την αλήθεια, προκειμένου να εξαλείψουν τις αντιλήψεις τους, τις φαντασιοκοπίες τους και τη νόθευση της θέλησής τους, καθώς και τις διεφθαρμένες διαθέσεις τους· αν ανταποκριθούν σ' αυτό το πρότυπο, σημαίνει ότι ξέρουν πώς να βιώνουν το έργο του Θεού κι αυτό είναι εκδήλωση καλού επιπέδου. Δεύτερον, πρέπει να κουβαλάνε ένα φορτίο για το εκκλησιαστικό έργο. Οι άνθρωποι που πραγματικά κουβαλάνε φορτίο δεν έχουν απλώς ενθουσιασμό· έχουν αληθινή εμπειρία ζωής, κατανοούν κάποιες αλήθειες και μπορούν να διακρίνουν κάποια προβλήματα. Βλέπουν ότι στο εκκλησιαστικό έργο και στον εκλεκτό λαό του Θεού υπάρχουν πολλές δυσκολίες και πολλά προβλήματα που πρέπει να λυθούν. Το βλέπουν αυτό με τα μάτια τους και τους ανησυχεί μέσα τους· αυτό σημαίνει να κουβαλάνε φορτίο για το εκκλησιαστικό έργο. Αν κάποιος απλώς έχει καλό επίπεδο και είναι ικανός να κατανοήσει την αλήθεια, αλλά είναι τεμπέλης, λαχταρά τις ανέσεις της σάρκας, δεν είναι πρόθυμος να κάνει αληθινό έργο και κάνει λίγο έργο μόνο όταν ο Άνωθεν του ορίζει μια προθεσμία για την ολοκλήρωσή του, όταν δηλαδή δεν μπορεί να το αποφύγει, τότε αυτός ο άνθρωπος δεν κουβαλάει φορτίο. Οι άνθρωποι που δεν κουβαλάνε φορτίο είναι άνθρωποι που δεν επιδιώκουν την αλήθεια, άνθρωποι χωρίς αίσθημα δικαιοσύνης και άχρηστοι που περιδρομιάζουν όλη μέρα χωρίς να σκέφτονται τίποτα με σοβαρότητα. Τρίτον, πρέπει να διαθέτουν εργασιακή ικανότητα. Τι σημαίνει «εργασιακή ικανότητα»; Με απλά λόγια, σημαίνει όχι μόνο να μπορούν ν' αναθέτουν έργο και να δίνουν οδηγίες στους άλλους, αλλά και να μπορούν να εντοπίζουν και να λύνουν προβλήματα· αυτό σημαίνει να διαθέτουν εργασιακή ικανότητα. Επιπλέον, χρειάζονται οργανωτικές ικανότητες. Οι άνθρωποι που έχουν οργανωτικές ικανότητες καταφέρνουν με μεγάλη επιδεξιότητα να φέρνουν τους ανθρώπους κοντά, να οργανώνουν και να ρυθμίζουν το έργο, καθώς και να λύνουν προβλήματα και, όταν ρυθμίζουν το έργο και λύνουν προβλήματα, μπορούν να πείσουν εντελώς τους ανθρώπους και να τους κάνουν να υπακούσουν· αυτό σημαίνει να έχουν οργανωτικές ικανότητες. Όσοι έχουν πραγματικά εργασιακή ικανότητα μπορούν να φέρνουν σε πέρας συγκεκριμένες δουλειές που ρυθμίζει ο οίκος του Θεού, και μάλιστα με ταχύτητα και αποφασιστικότητα, χωρίς προχειρότητα, και επιπλέον μπορούν να κάνουν καλά τις διάφορες δουλειές. Αυτά είναι τα τρία πρότυπα του οίκου του Θεού για την καλλιέργεια των επικεφαλής και των εργατών. Αν κάποιος ανταποκρίνεται στα τρία αυτά πρότυπα, είναι σπάνιος και ταλαντούχος άνθρωπος και πρέπει να προαχθεί, να καλλιεργηθεί και να εκπαιδευτεί αμέσως και, αφού ασκηθεί για ένα χρονικό διάστημα, μπορεί ν' αναλάβει το έργο. Όποιος έχει επίπεδο, κουβαλάει φορτίο και διαθέτει εργασιακή ικανότητα δεν χρειάζεται ανθρώπους ν' ανησυχούν μονίμως γι' αυτόν, να τον επιβλέπουν και να τον παροτρύνουν στο έργο του. Είναι προνοητικός, ξέρει πότε πρέπει να γίνεται κάθε δουλειά, ποιες δουλειές πρέπει να επιθεωρεί και να επιβλέπει και ποιες δουλειές πρέπει να ελέγχονται ή να παρακολουθούνται από κοντά. Τα γνωρίζει καλά αυτά τα πράγματα. Τέτοιοι

άνθρωποι είναι σχετικά αξιόπιστοι στο έργο τους, μπορεί κανείς να βασιστεί σ' αυτούς και δεν θα προκύψουν σημαντικά προβλήματα μ' αυτούς. Ακόμη κι αν προκύψουν προβλήματα, θα είναι ασήμαντα ζητήματα που δεν επηρεάζουν τη συνολική εικόνα και ο Θεός δεν χρειάζεται ν' ανησυχεί για το έργο που κάνουν αυτοί οι άνθρωποι. Μόνο όσοι στο έργο τους μπορούν πραγματικά να στηρίζονται στις δικές τους δυνάμεις διαθέτουν όντως εργασιακή ικανότητα. Όσοι δεν μπορούν να στηριχθούν στις δικές τους δυνάμεις και χρειάζονται μονίμως άλλους ν' ανησυχούν γι' αυτούς, να τους προσέχουν, να τους επιβλέπουν ή ακόμα και να τους παίρνουν από το χεράκι για να τους δείξουν τι να κάνουν είναι άνθρωποι που έχουν εξαιρετικά χαμηλό επίπεδο. Οι άνθρωποι που έχουν συνηθισμένο επίπεδο σίγουρα θα πετύχουν και συνηθισμένα αποτελέσματα στο έργο που κάνουν και αυτοί οι άνθρωποι χρειάζονται άλλους να τους προσέχουν και να τους επιβλέπουν για να κάνουν το οτιδήποτε. Αντιθέτως, οι άνθρωποι που έχουν καλό επίπεδο μπορούν να σταθούν στα πόδια τους αφού εκπαιδευτούν για ένα χρονικό διάστημα και, κάθε φορά που ο Άνωθεν τους δίνει οδηγίες για μια εργασία και συναναστρέφεται πάνω σε κάποιες αρχές, μπορούν να συλλάβουν τις αρχές, να εκτελέσουν το έργο σύμφωνα μ' αυτές και ν' ακολουθήσουν κατά βάση τη σωστή πορεία χωρίς πολύ μεγάλες αποκλίσεις ή παραλείψεις, επιτυγχάνοντας τα αναμενόμενα αποτελέσματα· αυτό σημαίνει να διαθέτουν εργασιακή ικανότητα. Για παράδειγμα, ο οίκος του Θεού ζητά να γίνει εκκαθάριση στην εκκλησία και να εντοπιστούν και ν' αποβληθούν από την εκκλησία οι αντίχριστοι και οι κακοί άνθρωποι. Οι άνθρωποι που διαθέτουν εργασιακή ικανότητα ουσιαστικά δεν παρεκκλίνουν όσο φέρνουν σε πέρας αυτήν την εργασία. Όταν εμφανίζεται ένας αντίχριστος, περνάει τουλάχιστον ένα εξάμηνο μέχρι ν' αποκαλυφθεί και ν' αποπεμφθεί. Αυτό το διάστημα, όσοι διαθέτουν εργασιακή ικανότητα μπορούν να εντοπίσουν τον αντίχριστο, να συναναστραφούν πάνω στην αλήθεια για ν' αναλύσουν τις εκδηλώσεις του και να βοηθήσουν τους αδελφούς και τις αδελφές να τον διακρίνουν και να μην παραπλανηθούν, δίνοντάς τους έτσι τη δυνατότητα να ξεσηκωθούν για να εκθέσουν και ν' αποβάλουν όλοι μαζί τον αντίχριστο. Όταν εμφανίζονται αντίχριστοι ή κακοί άνθρωποι στο πεδίο του έργου ανθρώπων που διαθέτουν εργασιακή ικανότητα, κατά κύριο λόγο οι περισσότεροι από τους αδελφούς και τις αδελφές δεν παραπλανιούνται ούτε επηρεάζονται. Παραπλανιούνται μόνο λίγοι μπερδεμένοι άνθρωποι και όσοι έχουν πολύ χαμηλό επίπεδο, κι αυτό είναι ένα φυσιολογικό φαινόμενο. Οι άνθρωποι που έχουν καλό επίπεδο και διαθέτουν εργασιακή ικανότητα μπορούν να πετύχουν αυτά τα αποτελέσματα στο έργο τους· τέτοιοι άνθρωποι κατέχουν την αλήθεια-πραγματικότητα και ανταποκρίνονται στα πρότυπα ως επικεφαλής και εργάτες.

Από τα διάφορα είδη ταλαντούχων ανθρώπων που μόλις ανέφερα, το πρώτο είδος ήταν εκείνοι που μπορούν να γίνουν επιβλέποντες των διαφόρων αντικειμένων του έργου. Η πρώτη απαίτηση γι' αυτούς είναι να έχουν την ικανότητα και το επίπεδο να κατανοήσουν την αλήθεια. Αυτή είναι η ελάχιστη απαίτηση. Η δεύτερη απαίτηση είναι να κουβαλάνε φορτίο· αυτό είναι απαραίτητο. Κάποιοι άνθρωποι κατανοούν την αλήθεια

πιο γρήγορα από τους συνηθισμένους ανθρώπους, έχουν πνευματική κατανόηση, έχουν καλό επίπεδο, διαθέτουν εργασιακή ικανότητα και, αφού ασκηθούν για ένα χρονικό διάστημα, μπορούν να στηρίζονται απολύτως στις δικές τους δυνάμεις. Όμως υπάρχει ένα σοβαρό πρόβλημα μ' αυτούς τους ανθρώπους: Δεν κουβαλάνε φορτίο. Τους αρέσει να τρωγοπίνουν, να ξεφαντώνουν και να σουλατσάρουν εδώ κι εκεί. Ενδιαφέρονται πάρα πολύ γι' αυτά τα πράγματα, αλλά αν τους ζητηθεί να κάνουν κάποιο συγκεκριμένο έργο που απαιτεί να υπομείνουν κάποια κακουχία, να πληρώσουν ένα τίμημα και να συγκρατηθούν λίγο, γίνονται νωθροί και ισχυρίζονται ότι έχουν κάποια ασθένεια ή κάποιο πρόβλημα υγείας και ότι πονάνε παντού. Είναι ασυγκράτητοι και απείθαρχοι, αδιάφοροι, ισχυρογνώμονες και άσωτοι. Τρώνε, κοιμούνται και διασκεδάζουν όποτε θέλουν και κάνουν κάποιο έργο μόνο όταν έχουν κέφι. Αν το έργο είναι λίγο δύσκολο ή κουραστικό, χάνουν το ενδιαφέρον τους και δεν θέλουν πλέον να κάνουν το καθήκον τους. Κουβαλάνε φορτίο έτσι; (Όχι.) Οι άνθρωποι που είναι τεμπέληδες και λαχταρούν τις ανέσεις της σάρκας δεν πρέπει να προάγονται και να καλλιεργούνται. Είναι και κάποιοι άνθρωποι που έχουν υψηλότερο επίπεδο από το απαιτούμενο για μια εργασία, αλλά δυστυχώς πολύ απλά δεν κουβαλάνε φορτίο, δεν τους αρέσει ν' αναλαμβάνουν ευθύνες, δεν τους αρέσουν τα μπλεξίματα και δεν θέλουν σκοτούρες. Δεν βλέπουν το έργο που πρέπει να γίνει και, ακόμη κι αν μπορούν να το δουν, δεν θέλουν να το φροντίσουν. Είναι οι άνθρωποι αυτού του είδους υποψήφιοι για προαγωγή και καλλιέργεια; Σε καμία περίπτωση· οι άνθρωποι πρέπει να κουβαλάνε φορτίο για να προαχθούν και να καλλιεργηθούν. Το να κουβαλάει κανείς φορτίο μπορεί να περιγραφεί και ως αίσθημα ευθύνης. Το να έχει κανείς αίσθημα ευθύνης σχετίζεται περισσότερο με την ανθρώπινη φύση· το να κουβαλάει φορτίο σχετίζεται μ' ένα από τα πρότυπα που χρησιμοποιεί ο οίκος του Θεού για να μετράει τους ανθρώπους. Όσοι κουβαλάνε φορτίο και ταυτόχρονα διαθέτουν δύο ακόμη πράγματα —την ικανότητα και το επίπεδο να κατανοήσουν την αλήθεια, καθώς και εργασιακή ικανότητα— είναι το είδος των ανθρώπων που μπορούν να προαχθούν και να καλλιεργηθούν· οι άνθρωποι αυτού του είδους μπορούν να γίνουν επιβλέποντες των διαφόρων αντικειμένων του έργου. Αυτά είναι τα απαιτούμενα πρότυπα για την προαγωγή και την καλλιέργεια των ανθρώπων ώστε να γίνουν επιβλέποντες διαφόρων ειδών, και οι άνθρωποι που ανταποκρίνονται σ' αυτά τα πρότυπα είναι υποψήφιοι για προαγωγή και καλλιέργεια.

II. Τα απαιτούμενα κριτήρια για ταλαντούχους ανθρώπους σε διάφορα επαγγέλματα που διαθέτουν ιδιαίτερα ταλέντα ή χαρίσματα

Εκτός από το είδος των ανθρώπων που μπορούν να γίνουν επιβλέποντες των διαφόρων αντικειμένων του έργου, ένα άλλο είδος ανθρώπων που μπορούν να προαχθούν και να καλλιεργηθούν είναι εκείνοι που διαθέτουν ιδιαίτερα ταλέντα ή χαρίσματα ή που έχουν τελειοποιήσει κάποιες επαγγελματικές δεξιότητες. Ποιο είναι το απαιτούμενο πρότυπο του οίκου του Θεού για να καλλιεργήσει τέτοιους ανθρώπους ώστε να γίνουν επικεφαλής ομάδων; Πρώτα, εξετάζει την ανθρώπινη φύση τους· αν

αγαπούν ως έναν βαθμό τα θετικά πράγματα και δεν είναι κακοί άνθρωποι, αυτό αρκεί. Κάποιοι άνθρωποι μπορεί να ρωτήσουν: «Γιατί δεν απαιτείται να είναι άνθρωποι που επιδιώκουν την αλήθεια;» Επειδή οι επικεφαλής ομάδων δεν είναι επικεφαλής ή εργάτες της εκκλησίας ούτε ποτιστές, θα ήταν υπερβολική απαίτηση να πρέπει ν' ανταποκρίνονται στο πρότυπο της επιδίωξης της αλήθειας· για τους περισσότερους από αυτούς, θα ήταν κάτι ανέφικτο. Αυτό δεν απαιτείται από τους ανθρώπους που επιτελούν έργο γενικών υποθέσεων ή ασχολούνται με συγκεκριμένα αντικείμενα επαγγελματικού έργου· αν απαιτούνταν, ελάχιστοι θα είχαν τα προσόντα, επομένως τα πρότυπα πρέπει να είναι χαμηλότερα. Εφόσον οι άνθρωποι κατανοούν το επάγγελμά τους και είναι ικανοί να επωμιστούν το έργο, και εφόσον δεν κάνουν κακές πράξεις ούτε προκαλούν αναστάτωση, αυτό αρκεί. Γι' αυτούς τους ανθρώπους, που έχουν εξειδίκευση σε κάποιες δεξιότητες και σε κάποια επαγγέλματα και που έχουν κάποια προτερήματα, όταν πρόκειται να φέρουν σε πέρας στον οίκο του Θεού έργο που απαιτεί κάποια εξοικείωση με μια δεξιότητα και σχετίζεται με το επάγγελμά τους, εφόσον, όσον αφορά τον χαρακτήρα τους, είναι σχετικά άδολοι και ακέραιοι, δεν είναι κακοί και δεν έχουν στρεβλή κατανόηση, είναι σε θέση να υπομείνουν κακουχίες και είναι πρόθυμοι να πληρώσουν ένα τίμημα, αυτό αρκεί. Επομένως, η πρώτη απαίτηση για να καλλιεργηθούν τέτοιοι άνθρωποι ώστε να γίνουν επικεφαλής ομάδων είναι ν' αγαπούν ως έναν βαθμό τα θετικά πράγματα και, επιπλέον, να είναι σε θέση να υπομείνουν κακουχίες και να πληρώσουν ένα τίμημα. Τι άλλο; (Πρέπει να έχουν ακέραιο χαρακτήρα, να μην είναι κακοί άνθρωποι και να μην έχουν στρεβλή κατανόηση.) Πρέπει να έχουν σχετικά ακέραιο χαρακτήρα, να μην είναι κακοί άνθρωποι και να μην έχουν στρεβλή κατανόηση. Κάποιοι άνθρωποι μπορεί να ρωτήσουν: «Μπορεί, επομένως, να θεωρηθεί ότι έχουν μεγάλη ικανότητα κατανόησης της αλήθειας; Αφού ακούσουν την αλήθεια, μπορούν ν' αφυπνιστούν στην αλήθεια-πραγματικότητα και να εισέλθουν σ' αυτήν;» Δεν είναι απαραίτητο ν' ανταποκρίνονται σε όλα αυτά· αρκεί να μην έχουν στρεβλή κατανόηση. Όταν κάνουν το έργο τους άνθρωποι που δεν έχουν στρεβλή κατανόηση, ένα από τα οφέλη είναι ότι δεν υπάρχει ιδιαίτερη πιθανότητα να προκαλέσουν διαταράξεις ή να κάνουν κάτι γελοίο. Για παράδειγμα, ο οίκος του Θεού έχει συναναστραφεί επανειλημμένα πάνω στις αρχές που έχουν να κάνουν με τα χρώματα στα κοστούμια των ηθοποιών, τα οποία πρέπει να είναι αξιοπρεπή και κόσμια, ζωηρόχρωμα και όχι μουντά. Ωστόσο, υπάρχουν ακόμα κάποιοι που απλά δεν μπορούν να βγάλουν νόημα από όσα τους λένε, δεν καταλαβαίνουν αυτό που ακούνε, είναι ανίκανοι να κατανοήσουν και δεν είναι σε θέση να εντοπίσουν τις αρχές μέσα σ' αυτές τις απαιτήσεις του οίκου του Θεού και καταλήγουν να επιλέγουν κοστούμια που είναι εξ ολοκλήρου γκρίζα. Δεν είναι αυτό στρεβλή κατανόηση; (Ναι.) Αυτό σημαίνει να έχει κανείς στρεβλή κατανόηση. Τι σημαίνει κυρίως ν' αγαπά κανείς ως έναν βαθμό τα θετικά πράγματα; (Να μπορεί ν' αποδεχθεί την αλήθεια.) Σωστά. Σημαίνει να μπορεί ν' αποδεχθεί τα λόγια και τα πράγματα που συνάδουν με την αλήθεια και να μπορεί ν' αποδεχθεί τα λόγια του Θεού και όλες τις πτυχές της αλήθειας και να υποταχθεί σε αυτά. Είτε αυτοί οι άνθρωποι μπορούν να κάνουν πράξη αυτά τα πράγματα είτε όχι,

τουλάχιστον θα πρέπει βαθιά μέσα τους να μην αντιστέκονται σ' αυτά ή να μην νιώθουν αποτροπιασμό απέναντί τους. Τέτοιοι άνθρωποι είναι καλοί και, για να το πούμε λαϊκά, είναι εντάξει άνθρωποι. Τι χαρακτηρίζει τους ανθρώπους που είναι εντάξει; Νιώθουν αποτροπιασμό, αποστροφή και απέχθεια για τις κακές πράξεις στις οποίες αρέσκονται οι άπιστοι, καθώς και για τις πονηρές τάσεις που ακολουθούν οι άπιστοι. Για παράδειγμα, οι τάσεις του άπιστου κόσμου υπερασπίζονται τις δυνάμεις του κακού και πολλές γυναίκες επιδιώκουν να παντρευτούν κάποιον πλούσιο ή να γίνουν ερωμένες κάποιου. Δεν είναι μοχθηρό αυτό; Οι άνθρωποι που αγαπούν την αλήθεια θεωρούν ιδιαίτερα αποκρουστικά αυτά τα πράγματα και κάποιοι λένε: «Ακόμη κι αν δεν μπορούσα να βρω κάποιον να παντρευτώ, ακόμη κι αν πέθαινα από τη φτώχεια, ποτέ δεν θα ενεργούσα όπως αυτοί οι άνθρωποι»· με άλλα λόγια, νιώθουν περιφρόνηση και απαξίωση γι' αυτούς τους ανθρώπους. Ένα χαρακτηριστικό των ανθρώπων που είναι εντάξει είναι ότι θεωρούν αποκρουστικές και αηδιαστικές τις πονηρές τάσεις και περιφρονούν όσους έχουν παγιδευτεί από τέτοιες τάσεις. Αυτοί οι άνθρωποι είναι σχετικά ακέραιοι· όταν ακούνε ότι πρέπει να πιστεύει κανείς στον Θεό και να είναι καλός άνθρωπος, να βαδίζει στο σωστό μονοπάτι, να λατρεύει τον Θεό και ν' αποφεύγει το κακό, τις πονηρές τάσεις και όλες τις κακές συμπεριφορές του κόσμου, βαθιά μέσα τους νιώθουν ότι αυτό είναι κάτι καλό. Είτε μπορούν να εντείνουν τις προσπάθειές τους για να τα πετύχουν όλα αυτά είτε όχι και όσο μεγάλη κι αν είναι η αποφασιστικότητά τους να πιστεύουν στον Θεό και να βαδίζουν στο σωστό μονοπάτι, σε τελευταία ανάλυση βαθιά μέσα τους λαχταρούν να ζήσουν στο φως και να βρίσκονται σ' ένα μέρος όπου κυριαρχεί η δικαιοσύνη. Τέτοιοι ακέραιοι άνθρωποι είναι το είδος των ανθρώπων που αγαπούν ως έναν βαθμό τα θετικά πράγματα. Όσοι πρόκειται να προαχθούν και να καλλιεργηθούν από τον οίκο του Θεού πρέπει τουλάχιστον να διαθέτουν τον χαρακτήρα μιας ακέραιης ανθρώπινης φύσης και ν' αγαπούν τα θετικά πράγματα. Αυτό είναι και το πρώτο απαιτούμενο πρότυπο για την προαγωγή των ταλαντούχων ανθρώπων που διαθέτουν επαγγελματικές δεξιότητες και προτερήματα. Το δεύτερο πρότυπο είναι ότι αυτοί οι άνθρωποι πρέπει να μπορούν να υπομείνουν κακουχίες και να πληρώσουν ένα τίμημα. Με άλλα λόγια, όταν πρόκειται για κάποιον σκοπό ή για κάποιο έργο που τους παθιάζει, να μπορούν να παραμερίσουν τις δικές τους επιθυμίες, να παραμερίσουν τις απολαύσεις της σάρκας ή έναν άνετο τρόπο ζωής, ακόμα και ν' απαρνηθούν τις μελλοντικές προοπτικές τους. Επιπλέον, να μην είναι και κάτι σπουδαίο γι' αυτούς να ταλαιπωρηθούν ή να κουρασθούν λιγάκι· εφόσον κάνουν κάτι ουσιαστικό και κάτι που πιστεύουν ότι είναι σωστό, ν' απαρνιούνται με χαρά τις απολαύσεις και τα οφέλη της σάρκας ή, τουλάχιστον, να έχουν την αποφασιστικότητα και να επιθυμούν να το κάνουν. Κάποιοι λένε: «Μερικές φορές αυτοί οι άνθρωποι λαχταρούν και πάλι τις ανέσεις της σάρκας: Κάποιες φορές θέλουν να κοιμούνται πολύ ή να τρώνε καλό φαγητό, κάποιες φορές θέλουν να βγαίνουν έξω να πάνε μια βόλτα ή να χαζολογήσουν, όμως τις περισσότερες φορές μπορούν να υπομείνουν κακουχίες και να πληρώσουν ένα τίμημα· απλώς κάποιες φορές η ψυχολογική τους διάθεση τους οδηγεί σε τέτοιες σκέψεις. Θα μπορούσε να θεωρηθεί

πρόβλημα αυτό;» Όχι. Θα ήταν πολύ μεγάλη απαίτηση να ζητηθεί από αυτούς τους ανθρώπους να παραμερίσουν εντελώς τις απολαύσεις της σάρκας, παρά μόνο σε ειδικές περιστάσεις. Γενικά, όταν αναθέτεις μια δουλειά σε τέτοιους ανθρώπους, είτε είναι μεγάλη είτε μικρή, είτε είναι κάτι που τους αρέσει να κάνουν είτε όχι και όσο δύσκολη κι αν είναι αυτή η δουλειά, όσο μεγάλη ταλαιπωρία κι αν πρέπει ν' αντέξουν και όποιο τίμημα κι αν πρέπει να πληρώσουν, εφόσον τους την αναθέτεις, είναι σίγουρο ότι θα κάνουν ό,τι καλύτερο μπορούν, ακόμη και χωρίς να χρειάζεται να τους παρακολουθείς και να τους επιβλέπεις. Τέτοιοι άνθρωποι μπορούν να υπομείνουν κακουχίες και να πληρώσουν ένα τίμημα —κι αυτή είναι άλλη μια εκδήλωση των ανθρώπων που είναι εντάξει. Τι σημαίνει να μπορεί κανείς να υπομείνει κακουχίες και να πληρώσει ένα τίμημα; Σημαίνει να είναι σχολαστικός, να είναι εξαιρετικά αφοσιωμένος και επιμελής και να είναι πρόθυμος να υπομείνει οποιεσδήποτε κακουχίες και να πληρώσει οποιοδήποτε τίμημα για να διεκπεραιώσει σωστά μια εργασία. Τέτοιοι άνθρωποι, σε ό,τι έχει να κάνει με τη διεκπεραίωση μιας εργασίας, κρατούν τις υποσχέσεις τους και είναι αξιόπιστοι, σε αντίθεση με τους ανθρώπους που είναι λαίμαργοι και νωθοί, που αγαπούν τη χαλάρωση και απεχθάνονται τη δουλειά και που βάζουν το κέρδος πάνω από όλα. Αυτοί οι άνθρωποι αθετούν τις υποσχέσεις τους, λένε συνεχώς ψεύτικα λόγια για να εξαπατήσουν και να καλοπιιάσουν τους άλλους και δεν διστάζουν να πουν ψέματα και να δώσουν ψεύτικους όρκους για να πετύχουν τους στόχους τους· ο Θεός δεν πρόκειται να σώσει αυτούς τους ανθρώπους. Ο Θεός αγαπά τους έντιμους ανθρώπους. Μόνο οι έντιμοι άνθρωποι κρατούν τον λόγο τους και είναι αφοσιωμένοι στα καθήκοντά τους και ο Θεός σώζει μόνο όσους μπορούν να υπομείνουν κακουχίες και να πληρώσουν ένα τίμημα για να εκπληρώσουν την ανάθεση από τον Θεό. Το να μπορεί να υπομείνει κακουχίες και να πληρώσει ένα τίμημα είναι το δεύτερο χαρακτηριστικό και η δεύτερη εκδήλωση που θα πρέπει να διαθέτει κάποιος για να προαχθεί και να καλλιεργηθεί από τον οίκο του Θεού. Το τρίτο πρότυπο είναι να μην έχει στρεβλή κατανόηση. Με άλλα λόγια, αφού ακούσει τα λόγια του Θεού, να μπορεί τουλάχιστον να καταλάβει σε τι αναφέρονται αυτά τα λόγια, να μπορεί να βγάλει νόημα από όσα λέει ο Θεός, και η κατανόησή του να μην είναι ούτε αποκλίνουσα ούτε παράλογη. Για παράδειγμα, αν μιλάς για το μπλε χρώμα, να μην το παρερμηνεύσει ως μαύρο, κι αν μιλάς για το γκρι χρώμα, να μην το παρερμηνεύσει ως μοβ. Αυτό πρέπει, τουλάχιστον, να ισχύει. Ακόμη κι αν η κατανόησή του είναι στρεβλή κάποιες φορές, να μπορεί να το παραδεχθεί όταν του το επισημαίνουν οι άλλοι και, αν βλέπει ότι κάποιος έχει πιο ανόθευτη κατανόηση από τον ίδιο, να μπορεί να το αποδεχθεί με προθυμία· αυτοί οι άνθρωποι έχουν ανόθευτη κατανόηση. Τέταρτον, πρέπει να μην είναι κακός άνθρωπος. Είναι ευκολονόητο αυτό; Το να μην είναι κάποιος κακός άνθρωπος σημαίνει να κάνει τουλάχιστον ένα πράγμα: Αν δεν καταφέρει αυτό που του ζήτησε ο οίκος του Θεού ή αν έχει παραβιάσει τις αρχές και έχει κάνει κάτι λάθος, να μπορεί ν' αποδεχθεί το κλάδεμα και να υποταχθεί σ' αυτό, χωρίς αντίσταση και χωρίς να διαδίδει αρνητικότητα ή αντιλήψεις. Επιπλέον, σε όποια ομάδα κι αν βρίσκεται, να μπορεί να τα πηγαίνει καλά με τους περισσότερους

ανθρώπους και ν' αλληλεπιδρά αρμονικά μαζί τους. Ακόμη κι αν κάποιος τον πληγώσει λέγοντας κάτι δυσάρεστο, να μπορεί να το ανεχθεί χωρίς να κρατάει κακία, κι αν κάποιος τον εκφοβίσει, να μην ανταποδώσει το κακό, αλλά αντιθέτως να υιοθετήσει μόνο συνετούς τρόπους για να κρατήσει αποστάσεις και να τον αποφύγει. Παρόλο που αυτοί οι άνθρωποι υστερούν σε εντιμότητα, τουλάχιστον είναι αρκετά άδολοι και δεν κάνουν κακές πράξεις, κι αν κάποιος τους προσβάλει, δεν ανταποδίδουν, δεν βασανίζουν τον συγκεκριμένο άνθρωπο ούτε τον καταπιέζουν. Επιπλέον, τέτοιοι άνθρωποι δεν προσπαθούν να εγκαθιδρύσουν τα δικά τους ανεξάρτητα βασίλεια, να ενεργήσουν αντίθετα με τον οίκο του Θεού, να διαδώσουν αντιλήψεις για τον Θεό, να Τον κρίνουν ή να κάνουν οτιδήποτε που προκαλεί διαταράξεις και αναστατώσεις. Τα τέσσερα παραπάνω σημεία είναι τα βασικά κριτήρια για την προαγωγή και την καλλιέργεια των ταλαντούχων ανθρώπων που έχουν κάποια προτερήματα και που κατέχουν κάποιες επαγγελματικές δεξιότητες. Εφόσον οι άνθρωποι πληρούν αυτά τα τέσσερα κριτήρια, μπορούν κατά βάση να επωμιστούν ορισμένα καθήκοντα και να εκτελέσουν ορισμένες δουλειές με τον κατάλληλο τρόπο.

Κάποιοι μπορεί να ρωτήσουν: «Πώς γίνεται τα κριτήρια που πρέπει να πληρούν οι ταλαντούχοι άνθρωποι προκειμένου να προαχθούν και να καλλιεργηθούν να μην περιλαμβάνουν το να κατανοούν την αλήθεια, να κατέχουν την αλήθεια-πραγματικότητα και να μπορούν να έχουν φόβο Θεού και ν' αποφεύγουν το κακό; Πώς γίνεται να μην περιλαμβάνουν το να μπορούν να γνωρίσουν τον Θεό, να μπορούν να υποταχθούν στον Θεό, να είναι αφοσιωμένοι στον Θεό και να είναι δημιουργημένα όντα που ανταποκρίνονται στα πρότυπα; Έχουν παραλειφθεί αυτά τα πράγματα;» Πείτε Μου, αν κάποιος κατανοεί την αλήθεια και έχει εισέλθει στην αλήθεια-πραγματικότητα, αν μπορεί να υποταχθεί στον Θεό, είναι αφοσιωμένος στον Θεό και έχει θεοφοβούμενη καρδιά κι αν, επιπλέον, γνωρίζει τον Θεό, δεν Του αντιστέκεται και είναι ένα δημιουργημένο ον που ανταποκρίνεται στα πρότυπα, άραγε χρειάζεται να καλλιεργηθεί; Αν τα έχει πετύχει πραγματικά όλα αυτά, τότε δεν έχει επιτευχθεί ήδη το αποτέλεσμα της καλλιέργειας; (Ναι.) Επομένως, οι απαιτήσεις για να προαχθούν και να καλλιεργηθούν οι ταλαντούχοι άνθρωποι δεν περιλαμβάνουν αυτά τα κριτήρια. Επειδή οι υποψήφιοι που προάγονται και καλλιεργούνται επιλέγονται ανάμεσα στους ανθρώπους που δεν κατανοούν την αλήθεια και που είναι γεμάτοι διεφθαρμένες διαθέσεις, είναι αδύνατον, λοιπόν, να κατέχουν ήδη την αλήθεια-πραγματικότητα ή να υποτάσσονται ήδη πλήρως στον Θεό, πόσο μάλλον να είναι ήδη απολύτως αφοσιωμένοι στον Θεό, ενώ σίγουρα απέχουν ακόμη πολύ από το να γνωρίσουν τον Θεό και να έχουν θεοφοβούμενη καρδιά. Πρωτίστως, τα κριτήρια που πρέπει να πληρούν οι κάθε λογής ταλαντούχοι άνθρωποι προκειμένου να προαχθούν και να καλλιεργηθούν είναι αυτά που μόλις αναφέραμε· αυτά είναι τα πιο ρεαλιστικά και συγκεκριμένα. Κάποιοι ψευδοεπικεφαλής λένε: «Δεν έχουμε εδώ ταλαντούχους ανθρώπους που μπορούν να προαχθούν και να καλλιεργηθούν. Ο τάδε δεν κατανοεί την αλήθεια, ο δείνα ενεργεί χωρίς θεοφοβούμενη καρδιά, ο τάδε δεν μπορεί ν' αποδεχθεί το κλάδεμα, ο δείνα δεν έχει καθόλου αφοσίωση...» και

ούτω καθεξής, αναδεικνύοντας ένα σωρό ελαττώματα. Τι υπαινίσσονται αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής όταν λένε αυτά τα πράγματα; Υπαινίσσονται ότι εκείνοι οι άνθρωποι δεν μπορούν να προαχθούν και να καλλιεργηθούν επειδή δεν κατανοούν την αλήθεια, δεν βιώνουν το έργο του Θεού, δεν κατέχουν ακόμη την αλήθεια-πραγματικότητα και ούτω καθεξής, ενώ οι ίδιοι οι επικεφαλής μπόρεσαν να γίνουν επικεφαλής επειδή έχουν ήδη κάποια πρακτική εμπειρία και κατέχουν την αλήθεια-πραγματικότητα. Αυτό δεν εννοούν οι ψευδοεπικεφαλής; Στα δικά τους μάτια, κανείς δεν είναι τόσο καλός όσο αυτοί και κανείς πέρα από τους ίδιους δεν είναι κατάλληλος για επικεφαλής. Αυτή είναι η αλαζονική διάθεση των ψευδοεπικεφαλής· σε ό,τι έχει να κάνει με την προαγωγή και την καλλιέργεια των ανθρώπων από τον οίκο του Θεού, ξεχειλίζουν από αντιλήψεις και φαντασιοκοπίες.

III. Τα απαιτούμενα κριτήρια για το προσωπικό του έργου γενικών υποθέσεων

Μόλις ανέφερα δύο είδη ανθρώπων στην καλλιέργεια των οποίων εστιάζει ο οίκος του Θεού. Το ένα είδος είναι οι άνθρωποι που μπορούν να γίνουν επικεφαλής και εργάτες και το άλλο είδος είναι οι άνθρωποι που μπορούν ν' αναλάβουν διάφορες επαγγελματικές δουλειές. Υπάρχει κι άλλο ένα είδος ανθρώπων: Δεν μπορεί να ειπωθεί ότι διαθέτουν ιδιαίτερα προτερήματα ή επαγγελματικές δεξιότητες, ενώ το έργο τους δεν έχει να κάνει με κάποια προηγμένη τεχνολογία. Με άλλα λόγια, αυτοί οι άνθρωποι επιτελούν κάποιο έργο γενικών υποθέσεων στην εκκλησία, ασχολούνται με ορισμένα ζητήματα που δεν έχουν σχέση με το ουσιαστικό έργο της εκκλησίας. Είναι το είδος των ανθρώπων που επιτελούν έργο γενικών υποθέσεων. Ποιες είναι οι κύριες απαιτήσεις του οίκου του Θεού γι' αυτούς τους ανθρώπους; Η πιο σημαντική απαίτηση είναι να μπορούν να προασπίζουν τα συμφέροντα του οίκου του Θεού, να μη βοηθούν ανθρώπους εκτός της εκκλησίας εις βάρος του οίκου του Θεού και να μην ξεπουλάνε τα συμφέροντα του οίκου του Θεού για ν' αποκτήσουν την εύνοια του Σατανά. Αυτό είναι όλο. Ανεξάρτητα από το αν είναι χαρισματικοί στην επικοινωνία, αν ανήκουν στην αφρόκρεμα της κοινωνίας ή αν έχουν κάποιο ιδιαίτερο ταλέντο, θα πρέπει να μπορούν να προασπίζουν τα συμφέροντα του οίκου του Θεού όταν χειρίζονται εξωτερικές υποθέσεις για τον οίκο του Θεού. Τι περιλαμβάνουν τα συμφέροντα του οίκου του Θεού; Χρήματα, υλικά αγαθά, τη φήμη του οίκου του Θεού και της εκκλησίας και την ασφάλεια των αδελφών· καθεμία από αυτές τις πτυχές είναι πολύ σημαντική. Όποιος είναι ικανός να προασπίζει τα συμφέροντα του οίκου του Θεού έχει κανονική ανθρώπινη φύση και αρκετή εντιμότητα και είναι πρόθυμος να κάνει πράξη την αλήθεια. Κάποιοι άνθρωποι δεν έχουν ικανότητα διάκρισης και λένε: «Είναι ένας άνθρωπος με κακή ανθρώπινη φύση, αλλά μπορεί να προασπίζει το έργο του οίκου του Θεού». Είναι αυτό δυνατόν; (Όχι, δεν είναι.) Πώς θα μπορούσαν οι κακοί άνθρωποι να προασπίζουν το έργο του οίκου του Θεού; Αυτοί μπορούν να προασπίζουν μόνο τα δικά τους συμφέροντα. Επομένως, αν κάποιος μπορεί πραγματικά να προασπίζει τα συμφέροντα του οίκου του

Θεού, τότε είναι σίγουρο ότι έχει καλό χαρακτήρα και καλή ανθρωπίνη φύση· δεν μπορεί να μην ισχύει αυτό. Αν κάποιος, όταν ενεργεί για τον οίκο του Θεού, βοηθά ανθρώπους εκτός της εκκλησίας εις βάρος του οίκου του Θεού, αν ξεπουλάει τα συμφέροντα του οίκου του Θεού και δεν προκαλεί μόνο μεγάλες οικονομικές και υλικές απώλειες στον οίκο του Θεού, αλλά πλήττει σοβαρά και την υπόληψη του οίκου του Θεού και της εκκλησίας, άραγε είναι καλός άνθρωπος; Τέτοιοι άνθρωποι είναι βέβαιο πως δεν είναι καλοί. Δεν τους νοιάζει πόσο μεγάλες υλικές και οικονομικές απώλειες υφίσταται ο οίκος του Θεού· αυτό που τους ενδιαφέρει περισσότερο είναι να επωφεληθούν οι ίδιοι και να κερδίσουν την εύνοια των άπιστων· όχι μόνο στέλνουν δώρα στους άπιστους, αλλά και κάνουν συνεχώς παραχωρήσεις υπέρ τους όταν γίνονται διαπραγματεύσεις. Δεν τους περνάει καν από το μυαλό να παλέψουν για τα συμφέροντα του οίκου του Θεού. Κι όμως, λένε ψέματα στον οίκο του Θεού, υποστηρίζουν ότι ολοκλήρωσαν το έργο και ότι προασπίστηκαν τα συμφέροντα του οίκου του Θεού, όταν στην πραγματικότητα το έργο της εκκλησίας έχει ήδη υποστεί απώλειες και οι άπιστοι έχουν εκμεταλλευτεί σε μεγάλο βαθμό τον οίκο του Θεού. Αν ένας άνθρωπος μπορεί, από κάθε άποψη, να προασπίζει τα συμφέροντα του οίκου του Θεού όταν χειρίζεται εξωτερικές υποθέσεις, δεν είναι καλός άνθρωπος; (Ναι.) Και επομένως, αν αυτός ο άνθρωπος δεν είναι ικανός να κάνει οποιοδήποτε άλλο έργο στον οίκο του Θεού και είναι μόνο κατάλληλος γι' αυτό το έργο γενικών υποθέσεων, δεν θα πρέπει να προαχθεί από τον οίκο του Θεού; (Ναι.) Πέρα από το γεγονός ότι διαθέτει εργασιακή ικανότητα και μπορεί να φέρει σε πέρας το έργο του σύμφωνα με τις απαιτούμενες αρχές του οίκου του Θεού, μπορεί και να προασπίζει τα συμφέροντα του οίκου του Θεού, οπότε ανταποκρίνεται στα πρότυπα και θα πρέπει να προαχθεί. Από την άλλη πλευρά, όσοι πλήττουν συνεχώς τα συμφέροντα του οίκου του Θεού, όσοι θέτουν διαρκώς σε πιθανό κίνδυνο την ασφάλεια των αδελφών και όσοι προκαλούν μονίμως δυσμενείς επιδράσεις και συνέπειες για την υπόληψη του οίκου του Θεού και της εκκλησίας, δεν πρέπει να προάγονται και να καλλιεργούνται· αν προαχθούν και χρησιμοποιηθούν, θα πρέπει ν' απομακρυνθούν γρήγορα από τα καθήκοντά τους. Είναι και κάποιοι άνθρωποι που μπλέκουν πάντα σε μπελάδες όταν κάνουν τη δουλειά τους· για παράδειγμα, παθαίνουν ατυχήματα όταν οδηγούν, κάνουν μαντάρα τις υποθέσεις που χειρίζονται ή προκαλούν διαμάχες που οδηγούν σε συνεχή παράπονα, ενώ, αν υπάρχουν σφάλματα, δεν ξέρουν πώς να τα διορθώσουν. Αυτοί οι άνθρωποι είναι διανοητικά καθυστερημένοι, γρουσουζήδες και χαραμοφάδες. Αν ένας τέτοιος άνθρωπος γίνει επικεφαλής ομάδας, επιβλέπων, επικεφαλής ή εργάτης, όχι μόνο πρέπει ν' απομακρυνθεί γρήγορα από τα καθήκοντά του, αλλά πρέπει και ν' αποπεμφθεί από την εκκλησία. Ο λόγος είναι ότι ένας τέτοιος άνθρωπος είναι η συνταγή της καταστροφής και φέρνει κακοτυχία. Ένας δυο τέτοιοι άνθρωποι να υπάρχουν στην εκκλησία, δεν μπορεί να υπάρξει ηρεμία στην εκκλησία. Τέτοιοι άνθρωποι φαίνεται να έχουν μέσα τους κακά πνεύματα ή πανούκλα: Όποιος έρχεται σ' επαφή μαζί τους θα έχει κακοτυχία, οπότε τέτοιοι άνθρωποι θα πρέπει να ξεριζώνονται χωρίς καθυστέρηση. Ακόμη και τα χαρακτηριστικά του προσώπου αυτών των ανθρώπων είναι όλα λάθος· έχουν πονηρά

ή διαβολικά χαρακτηριστικά ή είναι αποκρουστικά άσχημοι και οποιοσδήποτε έρχεται σ' επαφή μαζί τους θα έχει κακό προαίσθημα. Αυτοί οι άνθρωποι πρέπει ν' απομακρύνονται από τα καθήκοντά τους και ν' αποπέμπονται· μόνο τότε μπορούν να πάνε καλά τα πράγματα για την εκκλησία. Για την προαγωγή και την καλλιέργεια διαφόρων ανθρώπων στην εκκλησία απαιτείται να τηρούνται αρχές και ν' ασκείται ικανότητα διάκρισης, ώστε να γίνονται όλα σύμφωνα με τις αρχές. Ανάμεσα στα διάφορα είδη ανθρώπων που προάγονται και καλλιεργούνται, είναι εκείνοι που υπηρετούν ως επικεφαλής και εργάτες της εκκλησίας, εκείνοι που είναι υπεύθυνοι για διάφορα επαγγέλματα στην εκκλησία, καθώς και εκείνοι που χειρίζονται γενικές υποθέσεις για την εκκλησία. Τα διάφορα κριτήρια που θα πρέπει να πληρούν αυτά τα είδη ταλαντούχων ανθρώπων έχουν επίσης αναφερθεί ξεκάθαρα στη συναναστροφή. Όταν έχετε ξεκαθαρίσει ποιες είναι οι αρχές για τον τρόπο εκλογής των επικεφαλής και των εργατών και τον τρόπο προαγωγής και καλλιέργειας των ανθρώπων, τότε όλο το εκκλησιαστικό έργο θα μπει στη σωστή πορεία.

Κάποιοι μπορεί να ρωτήσουν: «Γιατί αποκαλούνται ταλαντούχοι οι άνθρωποι που προάγονται και καλλιεργούνται από τον οίκο του Θεού;» Όταν μιλάμε για ταλαντούχους ανθρώπους, αναφερόμαστε στους υποψήφιους για προαγωγή και καλλιέργεια. Είναι διαφορετικές οι απαιτήσεις ανάλογα με τα καθήκοντα που μπορεί να κάνει κάθε άνθρωπος, και επειδή οι αποκαλούμενοι «ταλαντούχοι άνθρωποι» βρίσκονται στη διαδικασία της προαγωγής και της καλλιέργειας, είναι συνεπώς αρκετό να μπορούν να πληρούν τα κριτήρια που μόλις αναφέραμε. Δεν θα ήταν ρεαλιστικό να προσδοκούμε από αυτούς τους ανθρώπους να κατέχουν ήδη την αλήθεια-πραγματικότητα, να είναι ήδη υποτακτικοί και αφοσιωμένοι και να έχουν ήδη φόβο Θεού. Επομένως, οι ταλαντούχοι άνθρωποι στους οποίους αναφερόμαστε είναι απλώς εκείνοι που διαθέτουν κάποιες από τις ιδιότητες και την ακεραιότητα όσων έχουν κανονική ανθρώπινη φύση, καθώς και το επίπεδο για να κατανοήσουν την αλήθεια· ως εκ τούτου, θεωρείται ότι έχουν τα προσόντα. Αυτό δεν σημαίνει ότι έχουν ήδη κατανοήσει την αλήθεια κι έχουν εισέλθει στην αλήθεια-πραγματικότητα ούτε σημαίνει ότι, αφού αποδέχθηκαν την κρίση και την παιδεία του Θεού, έχουν ήδη υποταχθεί απόλυτα σ' Εκείνον, και τα συναφή. Ασφαλώς, ο όρος «ταλαντούχοι άνθρωποι» δεν αναφέρεται σ' εκείνους που έχουν πάει στο πανεπιστήμιο ή έχουν αποκτήσει διδακτορικό ούτε σ' εκείνους που προέρχονται από προνομιούχες οικογένειες ή όσους έχουν υψηλή κοινωνική θέση, ιδιαίτερες ικανότητες ή ξεχωριστά χαρίσματα· δεν αναφέρεται σ' αυτούς τους ανθρώπους. Εφόσον είναι να προαχθούν και να καλλιεργηθούν, κάποιοι από τους ανθρώπους που πρόκειται να επιτελέσουν επαγγελματικό έργο μπορεί στο παρελθόν να μην έχουν κάνει ποτέ αυτό το επάγγελμα ή να μην έχουν σχετικές σπουδές, αλλά αν πληρούν αυτά τα κριτήρια για την προαγωγή και την καλλιέργειά τους, αν είναι πρόθυμοι και έχουν την κλίση να μάθουν ένα συγκεκριμένο επάγγελμα, τότε ο οίκος του Θεού μπορεί να τους προαγάγει και να τους καλλιεργήσει. Τι εννοώ μ' αυτό; Δεν εννοώ ότι ένας άνθρωπος μπορεί να προαχθεί και να καλλιεργηθεί μόνο αν διαπρέπει από τη φύση του σ' ένα συγκεκριμένο επάγγελμα,

αλλά ότι, αν έχει την κλίση να μάθει και πληροί τις προϋποθέσεις ή ακόμη κι αν απλώς είναι στοιχειωδώς εξοικειωμένος με αυτό το επάγγελμα, τότε μπορεί να προαχθεί και να καλλιεργηθεί· αυτή είναι η αρχή. Σ' αυτό το σημείο ολοκληρώνεται η συναναστροφή μας πάνω στα κριτήρια που πρέπει να πληρούν οι κάθε λογής ταλαντούχοι άνθρωποι τους οποίους θέλει να προάγει και να καλλιεργεί ο οίκος του Θεού.

Οι στόχοι του οίκου του Θεού στην προαγωγή και καλλιέργεια των κάθε λογής ταλαντούχων ανθρώπων

Στη συνέχεια, θα συναναστραφούμε πάνω στους λόγους για τους οποίους ο οίκος του Θεού προάγει και καλλιεργεί τους κάθε λογής ταλαντούχους ανθρώπους. Κάποιοι άνθρωποι δεν το κατανοούν αρκετά αυτό και σκέφτονται: «Δεν θ' αρκούσε ο οίκος του Θεού απλώς να προάγει και να χρησιμοποιήσει κατευθείαν τους ταλαντούχους ανθρώπους; Γιατί πρέπει να τους καλλιεργεί και να τους εκπαιδεύει για ένα χρονικό διάστημα;» Το καταλαβαίνετε αυτό ή όχι; Ας μιλήσουμε πρώτα για το είδος των ανθρώπων που γίνονται επικεφαλής και εργάτες. Γιατί ο οίκος του Θεού προάγει και καλλιεργεί εκείνους που έχουν την ικανότητα κατανόησης, κουβαλάνε ένα φορτίο για την εκκλησία και διαθέτουν εργασιακή ικανότητα; Επειδή, παρόλο που έχουν τα προσόντα από πλευράς επιπέδου και πληρούν τα κριτήρια, δεν έχουν ακόμη αληθινή εμπειρία, δεν κατανοούν την αλήθεια ούτε, βέβαια, γνωρίζουν πώς να κάνουν πράξη την αλήθεια και να ενεργούν σύμφωνα με τις αρχές. Πρέπει να εκπαιδευτούν για ένα χρονικό διάστημα και να τους δοθεί καθοδήγηση· όταν θα έχουν κάνει κτήμα τους τις αρχές για να κάνουν το καθήκον τους και θα έχουν αληθινή εμπειρία, τότε μόνο θα μπορούν ν' χρησιμοποιηθούν επίσημα. Αν ήταν σαν τους αδελφούς και τις αδελφές στην εκκλησία, που τρώνε και πίνουν τα λόγια του Θεού, ακούνε κηρύγματα, ζουν την εκκλησιαστική ζωή και εκπαιδεύονται για να κάνουν ένα καθήκον, αν, δηλαδή, προάγονταν και καλλιεργούνταν μόνο αφού είχε αναπτυχθεί η ζωή τους, τότε η πρόοδός τους θα ήταν πολύ αργή. Σ' αυτήν την περίπτωση, πόσα χρόνια θα χρειάζονταν για να γίνουν κατάλληλοι για χρήση από τον Θεό; Δεν θα επηρέαζε αυτό το έργο της εκκλησίας; Επομένως, εφόσον κάποιος έχει την ικανότητα να κατανοήσει την αλήθεια, διαθέτει εργασιακή ικανότητα και έχει αίσθημα φορτίου, πρέπει να προάγεται και να καλλιεργείται, να του ζητείται να εκπαιδευτεί στο πώς θα κάνει το καθήκον ενός επικεφαλής ή ενός εργάτη και να του δίνεται ένα φορτίο. Από τη μία πλευρά, έτσι αξιοποιεί στο έπακρο τα προτερήματά του. Από την άλλη πλευρά, όταν αντιμετωπίζει ειδικές συνθήκες, είναι απαραίτητο να συναναστραφεί κάποιος μαζί του πάνω στην αλήθεια για να ξεπεράσει τις δυσκολίες του. Μερικές φορές, αυτοί οι άνθρωποι πρέπει επίσης να κλαδεύονται και, αν είναι απαραίτητο, να πειθαρχηθούν, ενώ χρειάζεται να περάσουν από πολυάριθμες δοκιμασίες και από εξευγενισμό, καθώς και να υπομείνουν πολλές κακουχίες. Μόνο αν περάσουν από μια τέτοια πρακτική εκπαίδευση μπορούν να σημειώσουν αληθινή πρόοδο και, βήμα βήμα, να κατανοήσουν την αλήθεια, να κάνουν κτήμα τους τις αρχές κι έπειτα να επωμιστούν το έργο των επικεφαλής και των εργατών το συντομότερο δυνατόν. Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες καλλιεργηθούν

και εκπαιδεύουν μ' αυτόν τον τρόπο, τα αποτελέσματα θα είναι καλύτερα και γρηγορότερα, πράγμα επωφελές για το έργο του οίκου του Θεού και ακόμα πιο επωφελές για τη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού, καθώς οι επικεφαλής και οι εργάτες που έχουν πρακτική εμπειρία μπορούν απευθείας να ποτίζουν και να εφοδιάζουν τον εκλεκτό λαό του Θεού. Όταν ο οίκος του Θεού προάγει και καλλιεργεί κάποιον για να γίνει επικεφαλής, του δίνει μεγαλύτερο φορτίο για να τον εκπαιδεύσει, να τον κάνει να βασίζεται στον Θεό και να προσπαθεί για την αλήθεια· μόνο τότε θα μεγαλώσει το ανάστημά του το γρηγορότερο δυνατόν. Όσο μεγαλύτερο είναι το φορτίο που τοποθετείται στους ώμους του τόσο μεγαλύτερη είναι και η πίεση που δέχεται και τόσο περισσότερο αναγκάζεται ν' αναζητήσει την αλήθεια και να βασιστεί στον Θεό. Στο τέλος, θα μπορεί να κάνει σωστά το έργο του και ν' ακολουθεί το θέλημα του Θεού, οπότε θα έχει ξεκινήσει να βαδίζει στην ορθή οδό της σωτηρίας και της τελείωσης· αυτό είναι το αποτέλεσμα που επιτυγχάνεται όταν ο οίκος του Θεού προάγει και καλλιεργεί τους ανθρώπους. Αν δεν έκανε αυτές τις συγκεκριμένες εργασίες, δεν θα ήξερε σε τι υστερεί, δεν θα ήξερε πώς να ενεργεί σύμφωνα με τις αρχές και δεν θα ήξερε τι σημαίνει να έχει την αλήθεια-πραγματικότητα. Έτσι, όταν κάνει συγκεκριμένο έργο, αυτό τον βοηθάει ν' ανακαλύψει τις ελλείψεις του και να δει ότι, πέρα από τα χαρίσματά του, δεν κατέχει την αλήθεια-πραγματικότητα· τον βοηθάει να νιώσει πόσο ενδεής και αξιολύπητος είναι, κάνοντάς τον να συνειδητοποιήσει ότι, αν δεν βασίζεται στον Θεό και δεν αναζητεί την αλήθεια, θα είναι ανίκανος για οποιοδήποτε έργο· τον κάνει ν' αποκτήσει πραγματική αυτογνωσία και να δει ξεκάθαρα ότι, αν δεν επιδιώξει την αλήθεια και δεν αλλάξει διάθεση, θα είναι αδύνατον να είναι κατάλληλος για χρήση από τον Θεό. Όλα αυτά είναι τα αποτελέσματα που πρέπει να επιτευχθούν όταν καλλιεργούνται και εκπαιδεύονται οι επικεφαλής και οι εργάτες. Μόνο κατανοώντας αυτές τις πτυχές μπορούν οι άνθρωποι να επιδιώκουν την αλήθεια πατώντας γερά στη γη, να φέρονται διατηρώντας χαμηλό προφίλ, να είναι σίγουρο ότι δεν θα κομπάζουν πλέον όταν κάνουν το έργο τους, ότι θα δοξάζουν τον Θεό και θα καταθέτουν μαρτυρία γι' Αυτόν διαρκώς όταν κάνουν το καθήκον τους και ότι θα εισέλθουν βήμα βήμα στην αλήθεια-πραγματικότητα. Όταν κάποιος προάγεται και καλλιεργείται για να γίνει επικεφαλής, του δίνεται η δυνατότητα να μάθει πώς να διακρίνει τις καταστάσεις διαφορετικών ανθρώπων, εκπαιδεύεται στην αναζήτηση της αλήθειας για να επιλύει τις δυσκολίες διαφορετικών ανθρώπων, να υποστηρίζει και να εφοδιάζει ανθρώπους διαφορετικών ειδών και να οδηγεί τους ανθρώπους στην αλήθεια-πραγματικότητα. Ταυτόχρονα, πρέπει επίσης να εκπαιδεύει στην επίλυση διαφόρων προβλημάτων και δυσκολιών που εμφανίζονται κατά τη διάρκεια του έργου και να μάθει πώς να ξεχωρίζει και να αντιμετωπίζει τους διαφόρων ειδών αντίχριστους, κακούς ανθρώπους και δύσπιστους και πώς να κάνει το έργο της κάθαρσης της εκκλησίας. Μ' αυτόν τον τρόπο, συγκριτικά με άλλους, μπορεί να βιώσει περισσότερους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα και περισσότερα περιβάλλοντα που διαμορφώνει ο Θεός, να τρώει και να πίνει ολοένα και περισσότερα από τα λόγια του Θεού και να εισέλθει σε ακόμη περισσότερες αλήθεια-πραγματικότητες. Είναι μια ευκαιρία να εκπαιδευτεί,

έτσι δεν είναι; Όσο περισσότερες ευκαιρίες έχουν οι άνθρωποι να εκπαιδευτούν τόσο περισσότερες είναι και οι εμπειρίες τους· διευρύνονται οι ορίζοντές τους και αναπτύσσονται πιο γρήγορα. Ωστόσο, αν οι άνθρωποι δεν κάνουν το ηγετικό έργο, αυτό που θ' αντιμετωπίσουν και στο οποίο θα υποβληθούν θα είναι απλώς μέρος της προσωπικής τους ζωής και των προσωπικών τους εμπειριών, και αυτό που θα αναγνωρίζουν θα είναι μόνο οι δικές τους διεφθαρμένες διαθέσεις και οι δικές τους διαφορετικές καταστάσεις· όλα αυτά θα σχετίζονται μόνο με τον εαυτό τους. Μόλις γίνουν επικεφαλής, αντιμετωπίζουν περισσότερους ανθρώπους, περισσότερα γεγονότα και περισσότερα περιβάλλοντα, πράγμα που τους ενθαρρύνει να προσέρχονται συχνά ενώπιον του Θεού για ν' αναζητήσουν τις αλήθεια-αρχές. Για εκείνους, αυτοί οι άνθρωποι, τα γεγονότα και τα πράγματα συνιστούν ανεπαίσθητα ένα φορτίο και φυσικά δημιουργούν και ιδιαίτερα ευνοϊκές συνθήκες για την είσοδό τους στην αλήθεια-πραγματικότητα, που είναι καλό πράγμα. Κι έτσι, κάποιος που έχει επίπεδο, που κουβαλάει φορτίο και που διαθέτει εργασιακή ικανότητα θα εισέλθει αργά, αν είναι ένας συνηθισμένος πιστός, και πιο γρήγορα, αν είναι επικεφαλής ή εργάτης. Για τους ανθρώπους, είναι καλό να εισέρχονται στην αλήθεια-πραγματικότητα γρήγορα ή αργά; (Γρήγορα.) Επομένως, όταν πρόκειται για ανθρώπους που έχουν επίπεδο, που κουβαλάνε φορτίο και που διαθέτουν εργασιακή ικανότητα, ο οίκος του Θεού κάνει μια εξαίρεση προάγοντάς τους, εκτός αν δεν είναι άνθρωποι που επιδιώκουν την αλήθεια και δεν προσπαθούν για την αλήθεια· σ' αυτήν την περίπτωση, ο οίκος του Θεού δεν τους πιέζει. Εφόσον ένας άνθρωπος έχει το θεμέλιο της πίστης στον Θεό, πληροί τα κριτήρια για να γίνει επικεφαλής ή εργάτης και είναι πρόθυμος να επιδιώκει την αλήθεια και να χρησιμοποιηθεί από τον Θεό, τότε δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο οίκος του Θεού θα τον προαγάγει και θα τον καλλιεργήσει, θα του δώσει την ευκαιρία να εκπαιδευτεί για να γίνει επικεφαλής ή εργάτης και θα του δώσει τη δυνατότητα να μάθει να κάνει το εκκλησιαστικό έργο, να μάθει να διακρίνει τους ανθρώπους και να αντιμετωπίζει όλα τα διαφορετικά προβλήματα στην εκκλησία, καθώς και να μάθει να φέρνει σε πέρας διάφορες δουλειές σύμφωνα με τις εργασιακές ρυθμίσεις. Στη διάρκεια της εκπαίδευσής τους, αν οι άνθρωποι μπορούν ν' αποδεχθούν την αλήθεια και το κλάδεμα, αν μπορούν να υποταχθούν στην ενορχήστρωση και στις διευθετήσεις του Θεού, αν μπορούν ν' αναζητούν την αλήθεια για να λύσουν διάφορα προβλήματα και αν μάθουν ν' αντιμετωπίζουν, να ξεχωρίζουν και να διαχειρίζονται τους κάθε λογής ανθρώπους σύμφωνα με τα λόγια του Θεού, τότε μπορούν να συλλάβουν τις σχετικές αλήθεια-αρχές και να καταφέρουν να κατανοήσουν την αλήθεια και να εισέλθουν στην αλήθεια-πραγματικότητα· αυτά είναι πράγματα που δεν μπορούν να βιώσουν ούτε ν' αποκτήσουν οι συνηθισμένοι πιστοί. Οπότε, από αυτήν την άποψη, είναι καλό ή κακό για τον οίκο του Θεού να προάγει και να καλλιεργεί κάποιον; Είναι προς όφελος αυτών των ανθρώπων ή είναι μια κακουχία που τους επιβάλλεται καταναγκαστικά; Είναι προς όφελός τους. Ασφαλώς, όταν κάποιοι άνθρωποι έχουν μόλις προαχθεί, δεν ξέρουν ποιες εργασίες θα πρέπει να κάνουν ή πώς να τις κάνουν και είναι λίγο σαστισμένοι. Αυτό είναι φυσιολογικό· ποιος γεννήθηκε με την

ικανότητα να κάνει τα πάντα; Αν μπορούσες να κάνεις τα πάντα, σίγουρα θα ήσουν ο πιο αλαζόνας και επηρμένος άνθρωπος στη γη και δεν θα υπέκυπτες σε κανέναν. Σ' αυτήν την περίπτωση, άραγε, θα μπορούσες ν' αποδεχθείς την αλήθεια; Αν μπορούσες να κάνεις τα πάντα, θα συνέχιζες να βασίζεσαι στον Θεό και να προσβλέπεις σ' Αυτόν; Θ' αναζητούσες την αλήθεια για να λύσεις τα προβλήματα της διαφθοράς σου; Σε καμία περίπτωση. Αντιθέτως, θα ήσουν αλαζόνας και επηρμένος και θα βάδιζες στο μονοπάτι των αντίχριστων, θα πάλευες για τη δύναμη και τη θέση και δεν θα υπέκυπτες σε κανέναν, θα παραπλανούσες και θα παγίδευες τους ανθρώπους και θα διατάρασες και θ' αναστάτωνες το εκκλησιαστικό έργο· σ' αυτήν την περίπτωση, θα μπορούσε να σε χρησιμοποιήσει ο οίκος του Θεού; Αν ξέρεις ότι έχεις πολλές ελλείψεις, θα πρέπει να μάθεις να υπακούς και να υποτάσσεσαι και να κάνεις καλά τις διάφορες εργασίες σύμφωνα με τις απαιτήσεις του οίκου του Θεού· αυτό θα σου επιτρέψει να φτάσεις σταδιακά σε σημείο όπου θα μπορείς να κάνεις το καθήκον σου με τρόπο που ανταποκρίνεται στα πρότυπα. Οι περισσότεροι άνθρωποι, όμως, δεν μπορούν να κάνουν κάτι τόσο απλό όπως το να υπακούσουν και να υποταχθούν, οπότε δεν πρέπει να κατηγορούν τον οίκο του Θεού που δεν τους προάγει και δεν τους καλλιεργεί. Εφόσον είσαι ανίκανος να υπακούσεις, εφόσον ακόμη και η υπακοή είναι πέρα από τις δυνάμεις σου, θα τολμούσε ο οίκος του Θεού να σε προαγάγει και να σε καλλιεργήσει; (Όχι.) Και γιατί όχι; Θα ήταν πολύ ριψοκίνδυνο να σε χρησιμοποιήσει· θα έφερνες μεγάλους μπελάδες και σκοτούρες! Είναι πολύ ριψοκίνδυνο επειδή, αν σε χρησιμοποιούσε ποτέ ο οίκος του Θεού, ίσως να έπαιρνες υπό τον έλεγχό σου τους ανθρώπους και να τους οδηγούσες στο μονοπάτι της μοχθηρίας. Αν σε χρησιμοποιούσε, ίσως να διέπραττες παραπτώματα από απεισκευσία και να προκαλούσες απόλυτο χάος στο έργο, οπότε ο οίκος του Θεού θα έπρεπε να σε απαλλάξει από τα καθήκοντά σου και να συμμαζέψει το χάλι που προκάλεσες —τόσο μεγάλους μπελάδες θα έφερνες. Και αν σε χρησιμοποιούσε, δεν θα ήξερες πώς να κάνεις κανένα έργο και δεν θα πετύχαινες κανένα απολύτως αποτέλεσμα στο έργο σου· σε όλο το έργο που θα έκανες, θα έπρεπε να σε παροτρύνει, να σ' επιβλέπει και να σε παρακολουθεί ο Άνωθεν, ο οποίος θα χρειαζόταν να παρεμβαίνει σε όλα τα ζητήματα· γιατί, λοιπόν, να σε χρησιμοποιήσει; Μόνο σκοτούρες θα έφερνες! Τέτοιοι άνθρωποι δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να χρησιμοποιηθούν. Ακόμη κι αν καλλιεργούνταν, θα ήταν μάταιο, θα έφερνε μεγάλους μπελάδες, ενώ θα είχε αντίκτυπο και στην καλλιέργεια άλλων ανθρώπων· επομένως, οι ζημιές δεν θα επισκίαζαν τα κέρδη; (Ναι.)

Επειδή κάποιοι άνθρωποι δεν προάγονται ούτε χρησιμοποιούνται ποτέ από τον οίκο του Θεού, τους μπαίνουν ιδέες στο μυαλό και λένε: «Γιατί δεν μου δίνει ποτέ σημασία ο Άνωθεν; Γιατί δεν με προάγει και δεν με καλλιεργεί ποτέ ο οίκος του Θεού; Δεν είναι δίκαιο!» Ε λοιπόν, πρέπει πρώτα να ζυγίσεις κατά πόσο μπορείς να υπακούσεις και κατά πόσο μπορείς να υποταχθείς στις ρυθμίσεις του οίκου του Θεού. Δεύτερον, πρέπει να ζυγίσεις κατά πόσο πληροίς τα τρία κριτήρια που απαιτεί ο οίκος του Θεού για να προάγει και να καλλιεργεί τους ανθρώπους ώστε να γίνουν επικεφαλής και εργάτες,

δηλαδή να μπορούν να κατανοήσουν την αλήθεια, να κουβαλάνε ένα φορτίο και να διαθέτουν εργασιακή ικανότητα. Αν πληροίς αυτά τα κριτήρια, τότε αργά ή γρήγορα θα σου δοθεί η ευκαιρία να προαχθείς, να καλλιεργηθείς και να χρησιμοποιηθείς. Εφόσον σε προαγάγει ο οίκος του Θεού, απαιτούνται κάποια πράγματα από σένα. Και ποια είναι αυτά τα πράγματα; Απαιτείται να ενεργείς σύμφωνα με τις αρχές και τις απαιτήσεις του οίκου του Θεού· πρέπει να κάνεις ό,τι σου ζητάνε και με τον τρόπο που σου ζητάνε. Έτσι καλλιεργείσαι ώστε να μάθεις πρώτα να ενεργείς σύμφωνα με τις αρχές, να μάθεις ν' αναζητάς την αλήθεια και να υποτάσσεσαι στην αλήθεια και να μάθεις να συνεργάζεσαι αρμονικά. Το διάστημα κατά το οποίο καλλιεργείσαι, μερικές φορές ο οίκος του Θεού σε κλαδεύει ή σε επιπλήττει σοβαρά· άλλες φορές θέλει να ενημερωθεί για την πρόοδο του έργου σου ή σε ρωτά πώς ακριβώς προχωράει το έργο και ελέγχει τη δουλειά σου· και άλλες φορές, πάλι, εξετάζει ποια είναι η άποψή σου για ένα συγκεκριμένο πράγμα. Ο στόχος αυτών των ελέγχων δεν είναι να σου δυσκολέψει τα πράγματα, αλλά να σε κάνει να κατανοήσεις, σ' αυτά τα ζητήματα, ποιες είναι οι προθέσεις του Θεού και ποια στάση και ποιες αρχές θα πρέπει να έχεις. Ο οίκος του Θεού το κάνει αυτό για να σε εκπαιδεύσει και να σε κάνει ν' ασκηθείς. Και ποιος είναι ο στόχος και ο σκοπός της εκπαίδευσης των ανθρώπων; Είναι να μπορέσουν να κατανοήσουν την αλήθεια. Ο στόχος της κατανόησης της αλήθειας είναι να μπορέσουν οι άνθρωποι να υποταχθούν στην αλήθεια και να ενεργούν σύμφωνα με τις αρχές, να παραμένουν στη θέση τους και να εκπληρώνουν με αφοσίωση το καθήκον τους και, όσο κάνουν το καθήκον τους, να εισέλθουν σε διαφορετικές αλήθεια-πραγματικότητες και να πετύχουν αλλαγές στη διάθεσή τους. Έτσι εκπαιδεύει ο οίκος του Θεού τους επικεφαλής και τους εργάτες. Εφόσον οι επικεφαλής και οι εργάτες κατανοούν την αλήθεια, υπάρχει ελπίδα ότι θα μπορέσουν να οδηγήσουν τον εκλεκτό λαό του Θεού να κατανοήσει την αλήθεια. Όσες αλήθειες κατανοούν οι επικεφαλής και οι εργάτες τόσες αλήθειες έχουν την ελπίδα να κατανοήσουν και οι άνθρωποι τους οποίους οδηγούν. Όταν οι επικεφαλής και οι εργάτες συλλάβουν τις αλήθεια-αρχές στο έργο τους, οι άνθρωποι τους οποίους οδηγούν μπορούν επίσης να συλλάβουν τις αρχές και να εισέλθουν στην αλήθεια-πραγματικότητα στο έργο τους. Επομένως, οι επικεφαλής και οι εργάτες που περνάνε από εκπαίδευση πρέπει να έχουν καλύτερο επίπεδο από τους άλλους ανθρώπους. Τους δίνεται η δυνατότητα να κατανοήσουν πρώτοι τις αλήθεια-αρχές και να εισέλθουν πρώτοι στην αλήθεια-πραγματικότητα, κι έπειτα οδηγούν περισσότερους ανθρώπους να εισέλθουν στην αλήθεια-πραγματικότητα και να κατανοήσουν τις αλήθεια-αρχές. Τι πιστεύετε γι' αυτήν την προσέγγιση; (Είναι καλή.) Αυτοί οι άνθρωποι μπορεί να μην είναι πολύ μορφωμένοι ή ιδιαίτερα ευφραδείς, να μην καταλαβαίνουν πολλά πράγματα για την τεχνολογία ή την επικαιρότητα και την πολιτική, ενώ μπορεί να μην είναι καν ιδιαίτερα ειδήμονες σε κάποιο επάγγελμα. Ωστόσο, μπορούν να κατανοήσουν την αλήθεια και, αφού ακούσουν τα λόγια του Θεού, μπορούν να τα κάνουν πράξη και να τα βιώσουν, μπορούν να βρουν τις αλήθεια-αρχές και μπορούν να οδηγήσουν περισσότερους ανθρώπους να εισέλθουν στην πραγματικότητα των λόγων του Θεού και να τηρούν τις

αλήθεια-αρχές. Αυτούς εννοούμε όταν αναφερόμαστε στο είδος των ταλαντούχων ανθρώπων που προάγονται και καλλιεργούνται για να υπηρετήσουν ως επικεφαλής. Μήπως είναι κάτι αφηρημένο αυτό; (Όχι.) Κάποιοι μπορεί να ρωτήσουν: «Μιλάς για ταλαντούχους ανθρώπους. Είναι, λοιπόν, η αφρόκρεμα της κοινωνίας; Μήπως πρέπει να είχαν κάποια επιχείρηση ή να ήταν διευθύνοντες σύμβουλοι ή επιχειρηματίες στον έξω κόσμος; Μήπως είναι κρατικοί αξιωματούχοι με πολιτικό υπόβαθρο ή ταλέντα στον κλάδο των επιχειρήσεων ή στους καλλιτεχνικούς και λογοτεχνικούς κύκλους; Μήπως είναι ιδιαίτερα χαρισματικοί άνθρωποι;» Εκείνοι που αναφέρονται ως ταλαντούχοι άνθρωποι στον οίκο του Θεού διαφέρουν από τους ταλαντούχους ανθρώπους στον έξω κόσμο. Τι σημαίνει ο όρος «ταλαντούχοι άνθρωποι» που αναφέρουμε; Σημαίνει να μπορούν να κατανοήσουν την αλήθεια, να μπορούν να οδηγήσουν τους ανθρώπους στην αλήθεια-πραγματικότητα, να ξέρουν πώς να διακρίνουν τους ανθρώπους διαφόρων ειδών και πώς να δίνουν λύσεις στις διάφορες καταστάσεις και δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι, να έχουν σωστές απόψεις και στάσεις όταν αντιμετωπίζουν ζητήματα και να έχουν τις απόψεις και τις στάσεις που οφείλουν να έχουν όσοι πιστεύουν στον Θεό και Τον ακολουθούν. Ο όρος δεν αναφέρεται στους ανθρώπους που δεν έχουν πνευματική κατανόηση, τους υποκριτές και όσους αραδιάζουν βαρύγδουπες δηλώσεις και ρητορείες, αλλά στους ανθρώπους που κατέχουν την αλήθεια-πραγματικότητα. Αυτό σημαίνει «ταλαντούχοι άνθρωποι». Μήπως αυτό είναι κενό νοήματος; (Όχι.) Δεν είναι πολύ πρακτικά αυτά τα κριτήρια που απαιτεί ο οίκος του Θεού από αυτού του είδους τους ταλαντούχους ανθρώπους που προάγει και καλλιεργεί για να γίνουν επικεφαλής και εργάτες; (Ναι.) Είναι εξαιρετικά πρακτικά! Τέτοιοι υποψήφιοι δεν χρειάζεται να έχουν ακαδημαϊκά προσόντα υψηλού επιπέδου, αλλά θα πρέπει, τουλάχιστον, να έχουν το απαραίτητο επίπεδο για να κατανοήσουν την αλήθεια. Κάποιοι άνθρωποι μπορεί να πουν: «Εφόσον δεν χρειάζεται να έχουν ακαδημαϊκά προσόντα υψηλού επιπέδου, πειράζει αν είναι αγράμματοι;» Δεν θα ήταν δυνατόν να διαβάσουν τα λόγια του Θεού αν δεν έχουν κάποια μόρφωση. Πρέπει να κατανοούν τον γραπτό λόγο, αλλά δεν χρειάζεται να έχουν ακαδημαϊκά προσόντα υψηλού επιπέδου. Όσοι προάγονται στον οίκο του Θεού περιλαμβάνουν αποφοίτους λυκείου, αποφοίτους πανεπιστημίου και κατόχους διδακτορικού, οπότε δεν υπάρχουν περιορισμοί από πλευράς μορφωτικού επιπέδου. Επιπλέον, δεν υπάρχουν περιορισμοί ούτε από πλευράς κοινωνικής θέσης. Αγρότες και διανοούμενοι, επιχειρηματίες και νοικοκυρές —κάθε λογής άνθρωποι είναι ευπρόσδεκτοι. Πέρα από το γεγονός ότι δεν υπάρχουν περιορισμοί από πλευράς μορφωτικού επιπέδου και κοινωνικής θέσης, τα απαιτούμενα κριτήρια είναι αυτά που ανέφερα. Δεν είναι λογικό αυτό; (Ναι.) Είναι εξαιρετικά λογικό! Κατανοείτε πλέον λίγο περισσότερο τι εννοώ όταν αναφέρομαι στους «ταλαντούχους ανθρώπους που προάγει και καλλιεργεί ο οίκος του Θεού;» (Ναι.) Οι άνθρωποι που πληρούν αυτά τα κριτήρια —δηλαδή μπορούν να κατανοήσουν την αλήθεια, κουβαλάνε ένα φορτίο και διαθέτουν εργασιακή ικανότητα— είναι υποψήφιοι για προαγωγή και καλλιέργεια από τον οίκο του Θεού. Αν πληρούν αυτά τα κριτήρια, έχουν τα προσόντα. Όσο για άλλα πράγματα, όπως η μόρφωση,

το οικογενειακό υπόβαθρο, η κοινωνική θέση, η εξωτερική εμφάνιση και ούτω καθεξής, οι απαιτήσεις δεν είναι τόσο υψηλές. Αυτά σε σχέση με την προαγωγή και την καλλιέργεια των ανθρώπων για να γίνουν επικεφαλής και εργάτες.

Μόλις συζητήσαμε τα διάφορα κριτήρια που θα πρέπει να πληρούν οι άνθρωποι οι οποίοι έχουν ταλέντο σε κάποια δεξιότητα ή κάποιο επάγγελμα προκειμένου να προαχθούν και να καλλιεργηθούν: Θα πρέπει ν' αγαπούν τα θετικά πράγματα και να μπορούν ν' αποδεχθούν την αλήθεια, να μην έχουν στρεβλή κατανόηση, να μπορούν να κάνουν το καθήκον τους με αφοσίωση, να υπομείνουν κακουχίες και να πληρώσουν ένα τίμημα χωρίς να παραπονιούνται και, τουλάχιστον, να μην κάνουν κακό· αυτά τα κριτήρια είναι απαραίτητα όταν πρόκειται γι' αυτούς τους ανθρώπους. Ποιος, λοιπόν, είναι ο στόχος της προαγωγής και της καλλιέργειας αυτών των ανθρώπων; Ομοίως, είναι όποτε αυτοί οι άνθρωποι συναντούν προβλήματα ενώ εκτελούν το καθήκον τους και κάνουν συγκεκριμένο έργο, να μπορούν ν' αναζητήσουν την αλήθεια για να λύσουν τα προβλήματα και να ενεργούν σύμφωνα με τις αρχές. Όσο κάνουν πράξη την εισοδό τους, εκπαιδεύονται και ρυθμίζονται εν αγνοία τους και ασκούνται, μεταξύ άλλων, στο πώς να εγκαταλείψουν τις προθέσεις τους, να διορθώσουν τις λανθασμένες και εξωφρενικές απόψεις κοσμικών ανθρώπων που έχουν, ν' απαλλαγούν από κάποιες παιδιάστικες σκέψεις και ν' αποβάλουν τις προκαταλήψεις, τις αντιλήψεις και τις φαντασιοκοπίες σε σχέση με την πίστη στον Θεό. Ασφαλώς, σε κάθε περίπτωση, ο στόχος αυτής της διαδικασίας άσκησης είναι να δώσει τη δυνατότητα στους ανθρώπους να κατανοήσουν βαθμιαία την αλήθεια, να μάθουν να υποτάσσονται και να μάθουν να εισέρχονται σε διάφορες αλήθεια-πραγματικότητες. Καθώς μαθαίνουν, κάνουν σταδιακά κτήμα τους τις αλήθεια-αρχές, καταφέρνουν να γνωρίσουν τι σημαίνει να πιστεύει κανείς στον Θεό, να κάνει πράξη την αλήθεια και να εκτελεί το καθήκον του και, τελικά, κατανοούν βαθμιαία τι πρέπει να κάνουν για να εκτελούν το καθήκον τους με τρόπο που ανταποκρίνεται στα πρότυπα, πώς πρέπει να ενεργούν ως πιστοί και ούτω καθεξής· όλα αυτά είναι πράγματα στα οποία εισέρχονται σταδιακά οι άνθρωποι αφού προαχθούν και καλλιεργηθούν. Η διαδικασία της βαθμιαίας εισόδου των ανθρώπων είναι η διαδικασία της καλλιέργειάς τους και η διαδικασία της καλλιέργειας είναι, στην πραγματικότητα, η διαδικασία με την οποία οι άνθρωποι ασκούνται στην είσοδο στην αλήθεια-πραγματικότητα. Αν, όμως, δεν έχεις προαχθεί και καλλιεργηθεί, αν ενεργείς απλώς σαν ένας συνηθισμένος πιστός που προσέρχεται σε συναθροίσεις, διαβάζει τα λόγια του Θεού, συναναστρέφεται πάνω στην αλήθεια ή μαθαίνει ύμνους —αν, λοιπόν, πιστεύεις στον Θεό μ' αυτόν τον τρόπο, δεν εκπληρώνεις πραγματικά το καθήκον σου ως δημιουργημένο ον, οπότε απέχεις από το να κάνεις το καθήκον σου με τρόπο που ανταποκρίνεται στα πρότυπα. Δεν έχεις καν ξεκαθαρίσει ποιες αρχές θα πρέπει να συλλάβεις όταν κάνεις το καθήκον σου και μπορείς μόνο ν' αναφέρεις κάποια δόγματα και συνθήματα· επομένως, δεν έχεις εισέλθει ακόμα στην αλήθεια-πραγματικότητα και η ζωή-είσοδός σου είναι αργή. Ομοίως, ο στόχος και ο σκοπός της προαγωγής και της καλλιέργειας αυτών των ανθρώπων που ασχολούνται με επαγγελματικές εργασίες είναι

να εισέλθουν πιο γρήγορα στην αλήθεια-πραγματικότητα και ν' αποκτήσουν καλύτερη και ακριβέστερη αντίληψη για τις αλήθεια-αρχές. Όσοι μπορούν ν' αντιληφθούν τις αλήθεια-αρχές και να εισέλθουν στην αλήθεια-πραγματικότητα είναι οι ταλαντούχοι άνθρωποι που προάγονται και καλλιεργούνται από τον οίκο του Θεού. Σε ποιους αναφέρεται ο όρος «ταλαντούχοι άνθρωποι»; Αναφέρεται σ' εκείνους που —με δεδομένο ότι αγαπούν τα θετικά πράγματα και μπορούν να υπομείνουν κακουχίες και να πληρώσουν ένα τίμημα, δεν έχουν στρεβλή κατανόηση και δεν είναι κακοί άνθρωποι— έχουν καταφέρει να κατανοήσουν τις αλήθεια-αρχές και να εισέλθουν στην αλήθεια-πραγματικότητα, μπορούν να υποταχθούν στον Θεό και στις ρυθμίσεις του οίκου του Θεού και έχουν κάπως θεοφοβούμενη καρδιά. Αυτό είναι το δεύτερο είδος ταλαντούχων ανθρώπων στους οποίους αναφέρομαι. Οι απαιτήσεις γι' αυτούς είναι επίσης πρακτικές, αρκετά συγκεκριμένες και όχι αφηρημένες. Απαιτείται, λοιπόν, αυτοί οι ταλαντούχοι άνθρωποι να είναι η αφρόκρεμα της κοινωνίας, να είναι κοινωνικά έμπειροι και να έχουν συγκεκριμένα ακαδημαϊκά προσόντα και συγκεκριμένη κοινωνική θέση; (Όχι.) Ο οίκος του Θεού δεν απαιτεί ποτέ από τους ανθρώπους να έχουν κοινωνική θέση, αναγνώριση, ακαδημαϊκά προσόντα ή υψηλό επίπεδο γνώσης· δεν απαιτούνται ποτέ αυτά τα πράγματα. Όταν ο οίκος του Θεού προάγει και καλλιεργεί ανθρώπους, δεν κοιτάζει την εμφάνισή τους, δηλαδή πόσο άσχημοι ή πόσο ελκυστικοί είναι. Με εξαίρεση το γεγονός ότι δεν προάγει τους ανθρώπους που μοιάζουν με τους απίστευτους ή που έχουν αποκρουστική ή μοχθηρή εμφάνιση, τα άλλα κριτήρια είναι αυτά που μόλις ανέφερα· είναι εξαιρετικά πρακτικά. Όταν οι άπιστοι προάγουν κάποιον, πρώτα κοιτάζουν την εμφάνισή του· οι άνδρες πρέπει να είναι γοητευτικοί, σαν αξιωματούχοι, και οι γυναίκες πρέπει να είναι όμορφες σαν νεράιδες. Επιπλέον, συγκρίνουν τα ακαδημαϊκά προσόντα, την κοινωνική θέση, το οικογενειακό υπόβαθρο και τα τεχνάσματα των ανθρώπων. Αν έχεις ακαδημαϊκά προσόντα υψηλού επιπέδου, αλλά δεν επιστρατεύεις τεχνάσματα, δεν κάνεις· δεν θα προαχθείς ποτέ και κανείς δεν θα σε έχει σε εκτίμηση. Αν έχεις ακαδημαϊκά προσόντα υψηλού επιπέδου και πραγματικό ταλέντο, αλλά δεν είσαι ιδιαίτερα εμφανίσιμος, είσαι κοντός και δεν ξέρεις πώς να κολακεύεις ή να πλησιάζεις τους ανωτέρους σου, τότε δεν θα προαχθείς ούτε θα καλλιεργηθείς ποτέ όσο ζεις και κανείς δεν θα σε ανακαλύψει. Γι' αυτό, οι άπιστοι έχουν το εξής ρητό: «Τα γρήγορα άλογα είναι πολλά, μα λίγοι εκείνοι που μπορούν να τα αναγνωρίσουν». Ισχύει αυτό στον οίκο του Θεού; (Όχι, δεν ισχύει.) Μήπως, τότε, ισχύει η έκφραση «Ο πραγματικός χρυσός είναι γραφτό να λάμψει στο τέλος»; Άραγε στέκει αυτή η έκφραση; (Όχι.) Οι άνθρωποι που είναι κυνικοί και δεν υποκύπτουν σε κανέναν το λένε συχνά αυτό. Θέλουν πάντα να λάμπουν· αυτό είναι μια ανθρώπινη φιλοδοξία. Οι κάθε λογής ταλαντούχοι άνθρωποι που προάγονται και καλλιεργούνται από τον οίκο του Θεού δεν είναι χρυσός· συνηθισμένοι άνθρωποι είναι μόνο. Η προαγωγή και η καλλιέργεια στην οποία αναφερόμαστε δεν είναι παρά τρόπος του λέγειν· στην πραγματικότητα, σημαίνει την εξύψωση από τον Θεό. Μήπως είσαι εσύ, ένα δημιουργημένο ον, χρυσός ενώπιον του Δημιουργού; Δεν είσαι παρά σκόννη, δεν είσαι καν χαλκός ή σίδηρος. Γιατί λέω ότι είσαι

σκόνη και όχι χρυσός; Δεν υπάρχει τίποτε αξιέπαινο στους ανθρώπους. Κάποιοι μπορεί να ρωτήσουν: «Δεν είναι αντιφατικό αυτό που είπες; Μόλις τώρα δεν είπες ότι κάποιος μπορεί να προαχθεί αν πληροί το κριτήριο του ν' αγαπά τα θετικά πράγματα;» Ως άνθρωπος, δεν θα πρέπει ν' αγαπάς τα θετικά πράγματα; Δηλαδή είσαι χρυσός και λάμπεις αν αγαπάς κάποια θετικά πράγματα; Ή μήπως κατέχεις την αλήθεια αν αγαπάς κάποια θετικά πράγματα; Κάποιος λάμπει μόνο όταν κατέχει την αλήθεια. Αν δεν κατέχεις την αλήθεια, πώς μπορεί να πει κανείς ότι λάμπεις; Είναι γεγονός ότι ένα δημιουργημένο ον δεν κατανοεί καμία αλήθεια. Δεν σημαίνει ότι κάποιος κατέχει από τη φύση του την αλήθεια επειδή έχει, ως ένα βαθμό, ανθρώπινη φύση, καθώς και κάποια ικανότητα και κάποιο επίπεδο για να κατανοήσει την αλήθεια. Οι άνθρωποι δεν κατέχουν την αλήθεια και, ακόμα κι αν η ανθρώπινη φύση τους είναι έντιμη ή καλοσυνάτη, αυτά τα πράγματα δεν είναι η αλήθεια, είναι απλώς ιδιότητες που πρέπει να διαθέτει η κανονική ανθρώπινη φύση. Επομένως, μη μιλάτε για λάμψη. Πότε, λοιπόν, μπορεί κάποιος να λάμπει λίγο; Όταν μπορεί να πει τα λόγια του Ιώβ «Ο Ιεχωβά έδωκε και ο Ιεχωβά αφήρεσεν· είη το όνομα Ιεχωβά ευλογημένον» (Ιώβ 1:21), τότε μπορεί να πει κανείς ότι λάμπει λίγο και ζει στο φως. Όταν μπορείς να χρησιμοποιήσεις την αλήθεια-πραγματικότητα που κατέχεις και την αλήθεια που κατανοείς για να εφοδιάζεις, να υποστηρίζεις και να οδηγείς τους άλλους, ώστε μέσα από αυτό να μπορούν να προσέλθουν ενώπιον του Θεού και να εισέλθουν στην αλήθεια-πραγματικότητα, να υποταχθούν στον Θεό και να λατρεύουν τον Θεό, μόνο τότε μπορείς να λάμπεις λίγο.

Οι κάθε λογής ταλαντούχοι άνθρωποι που καλλιεργούνται από τον οίκο του Θεού δεν είναι υπερφυσικά χαρισματικοί, είναι απλώς συνηθισμένοι, διεφθαρμένοι άνθρωποι. Εφόσον μπορούν ν' αποδεχθούν την αλήθεια, να υπακούσουν και να υποταχθούν και εφόσον διαθέτουν ένα ορισμένο επίπεδο, ο οίκος του Θεού θα κάνει μια εξαίρεση για να τους προαγάγει και να τους καλλιεργήσει. Όταν λέω ότι θα κάνει μια εξαίρεση για να προαγάγει και να καλλιεργήσει τους ανθρώπους, αναφέρομαι στην εξύψωση από τον Θεό· εννοώ ότι σου δίνει την ευκαιρία να προσέλθεις ενώπιον του Θεού και ν' αποδεχθείς την ηγεσία του Θεού, ν' αποδεχθείς ότι ο Θεός σε καλλιεργεί και σε εκπαιδεύει, ώστε κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου να μπορέσεις να εισέλθεις το γρηγορότερο δυνατό στην αλήθεια-πραγματικότητα και να μπορέσεις να συλλάβεις με ακρίβεια τις αλήθεια-αρχές, να κάνεις το καθήκον σου με τρόπο που ανταποκρίνεται στα πρότυπα και να ζήσεις με ανθρώπινη ομοιότητα. Αυτό σημαίνει ο όρος «ταλαντούχοι άνθρωποι» στον οίκο του Θεού. Αυτοί οι άνθρωποι δεν είναι ούτε στο ελάχιστο μεγάλοι και τρανοί· απλώς κατανοούν την αλήθεια και κατέχουν την αλήθεια-πραγματικότητα, μπορούν να κάνουν ευσυνείδητα και υπεύθυνα το καθήκον τους, έχουν κάποια ειλικρίνεια, μπορούν να πληρώσουν ένα μικρό τίμημα και δεν ενεργούν απερίσκεπτα με βάση τις δικές τους αντιλήψεις και φαντασιοκοπίες. Άραγε είναι σωστό ο οίκος του Θεού να κάνει μια εξαίρεση για να προαγάγει, να καλλιεργήσει και να εκπαιδεύσει τους ανθρώπους που πληρούν αυτά τα κριτήρια; Είναι επωφελές για τους ανθρώπους; Είναι εξαιρετικά επωφελές για τους ανθρώπους! Ακριβώς όπως και οι άλλοι πιστοί, οι άνθρωποι που

προάγονται και καλλιεργούνται πιστεύουν στον Θεό, διαβάζουν τα λόγια του Θεού, ακούνε κηρύγματα και κάνουν το καθήκον τους, αλλά, σε σύγκριση με τους άλλους πιστούς, θα αναπτυχθούν γρηγορότερα και θ' αποκομίσουν περισσότερα. Θα θέλατε ν' αποκομίσετε περισσότερα ή ν' αποκομίσετε μόνο λίγα; (Ν' αποκομίσουμε περισσότερα.) Οι περισσότεροι άνθρωποι έχουν αυτήν την επιθυμία, κι αυτό σημαίνει ότι αγαπούν τα θετικά πράγματα. Μερικές φορές συναναστρέφομαι με κάποιες ομάδες πάνω στη ζωή-είσοδο και αρκετοί άνθρωποι έρχονται ν' ακούσουν. Αυτό δείχνει ότι οι περισσότεροι άνθρωποι λαχταρούν και επιθυμούν την αλήθεια και ότι είναι πρόθυμοι να κατανοήσουν περισσότερο την αλήθεια και να εισέλθουν στην αλήθεια-πραγματικότητα. Στην αρχή, συναναστρεφόμουν με κάποιους ανθρώπους που ήταν πραγματικά μουδιασμένοι. Μιλούσα πολλή ώρα, αλλά εκείνοι δεν ανταποκρίνονταν· δεν σχηματιζόταν ούτε υποψία χαμόγελου στο πρόσωπό τους. Μετά από ένα δυο χρόνια που ερχόμουν σ' επαφή μαζί τους, οι περισσότεροι απέκτησαν περισσότερη φυσικότητα στις εκφράσεις του προσώπου τους και άρχισαν να ανταποκρίνονται, ενώ με τον καιρό οι αντιδράσεις τους έγιναν κάπως γρηγορότερες. Με άλλα λόγια, επέστρεψαν από τους νεκρούς στους ζωντανούς, το πνεύμα τους αφυπνίστηκε. Πώς έγινε αυτό; Αν οι άνθρωποι δεν κατανοούν την αλήθεια, τότε όσο κι αν αγαπούν τα θετικά πράγματα, όσο έξυπνοι ή εύστροφοι κι αν είναι, εξακολουθούν να είναι νεκροί. Κάποιοι άνθρωποι ξεκινάνε ηλίθιοι και αργόστροφοι, κανείς στον έξω κόσμο δεν έχει καλή γνώμη γι' αυτούς, ενώ δεν είναι πολύ μορφωμένοι ούτε έχουν διευρύνει ιδιαίτερα τους ορίζοντές τους. Όμως αφού αρχίσουν να πιστεύουν στον Θεό, μπορούν να κατανοήσουν πολλές αλήθειες και να δουν ξεκάθαρα πολλά πράγματα, οπότε βιώνουν την ανθρώπινη ομοιότητα κι έτσι γίνονται ζωντανοί. Τι σημαίνει «ζωντανοί»; Δεν έχει να κάνει με το κατά πόσο το φυσικό σου σώμα είναι ζωντανό ή νεκρό ούτε με το κατά πόσο το σώμα σου μπορεί να κινείται ή ν' αναπνέει, αλλά με το κατά πόσο το πνεύμα σου δείχνει συναίσθηση και ευαισθησία απέναντι στα λόγια του Θεού και στην αλήθεια. Οι ζωντανοί άνθρωποι ανταποκρίνονται στην αλήθεια και στα λόγια του Θεού. Αφού ακούσουν τα λόγια του Θεού, έχουν συναίσθηση, ένα μονοπάτι, ένα σχέδιο και έναν σκοπό. Οι νεκροί άνθρωποι δεν έχουν αυτές τις εκδηλώσεις. Επομένως, αν ο οίκος του Θεού προάγει και καλλιεργεί κάποιον, αυτός ο άνθρωπος θ' αποκομίσει σχετικά περισσότερα. Πώς, λοιπόν, μπορούν ν' αποκομίσουν αρκετά οι άνθρωποι που δεν πληρούν αυτά τα κριτήρια και δεν προάγονται ούτε καλλιεργούνται; Πώς μπορούν να εισέλθουν γρήγορα στην αλήθεια-πραγματικότητα; Πρέπει να μάθουν να κάνουν πράξη και να βιώνουν τα λόγια του Θεού, να κατανοήσουν πολλές αλήθειες και να μπορούν να εφαρμόσουν την αλήθεια για να διακρίνουν τους ανθρώπους και να λύνουν προβλήματα· τότε μπορούν να εισέλθουν στην αλήθεια-πραγματικότητα.

Ορισμένοι λένε: «Δεδομένου ότι ο οίκος του Θεού προάγει και καλλιεργεί κάθε λογής ταλαντούχους ανθρώπους και τους επιτρέπει να εισέλθουν στην αλήθεια-πραγματικότητα το γρηγορότερο δυνατό, δεν σημαίνει αυτό ότι οι άνθρωποι που δεν είναι ταλαντούχοι δεν μπορούν να εισέλθουν στην αλήθεια-πραγματικότητα;» Είναι σωστό

να λέγεται αυτό; (Όχι, είναι λάθος.) Μήπως, λοιπόν, τώρα που συναναστραφήκαμε πάνω σ' αυτό το θέμα, κάποιοι άνθρωποι ενθουσιάστηκαν ενώ κάποιοι άλλοι αποθαρρύνθηκαν και απογοητεύτηκαν; Θα πρέπει να το δει κανείς ως εξής: Όσοι έχουν προαχθεί και καλλιεργηθεί δεν θα πρέπει να είναι περήφανοι. Δεν έχεις κανέναν λόγο να κομπάζεις· αυτή είναι η χάρη και η ευλογία του Θεού. Όταν ο Θεός σου δίνει περισσότερα, σου ζητά να δώσεις και περισσότερα από τον εαυτό σου. Αν ο οίκος του Θεού κάνει μια εξαίρεση για να σε προαγάγει και να σε καλλιεργήσει, αυτό σημαίνει ότι πρέπει να πληρώσεις μεγαλύτερο τίμημα. Αν μπορείς να υπομείνεις αυτήν την κακουχία, τότε ασφαλώς θ' αποκομίσεις περισσότερα. Αν πεις: «Δεν είμαι διατεθειμένος να υπομείνω αυτήν την κακουχία», τότε δεν θ' αποκτήσεις την αλήθεια ούτε θα λάβεις την ευλογία του Θεού. Κάποιοι λένε: «Θέλω ν' αποκτήσω αυτά τα πράγματα, αλλά δεν νομίζω ότι μπορώ, επειδή ο οίκος του Θεού δεν πρόκειται να κάνει μια εξαίρεση για να με προαγάγει και να με καλλιεργήσει. Δεν πληρώ τα κριτήρια». Δεν πειράζει αν δεν πληροίς τα κριτήρια. Εφόσον επιδιώκεις την αλήθεια και προσπαθείς σκληρά γι' αυτήν, ο Θεός δεν πρόκειται να σου φερθεί άδικα. Οι άνθρωποι που προάγονται και καλλιεργούνται μπορούν απλώς να εισέλθουν νωρίτερα στην αλήθεια-πραγματικότητα λόγω του επιπέδου τους και λόγω των διαφόρων καταστάσεών τους. Ωστόσο, το γεγονός ότι εισέρχονται νωρίτερα δεν σημαίνει ότι είναι οι μοναδικοί που μπορούν να εισέλθουν στην αλήθεια-πραγματικότητα. Απλώς σημαίνει ότι αποκτούν νωρίτερα λίγα περισσότερα και ότι μπορούν να εισέλθουν λίγο νωρίτερα στην αλήθεια-πραγματικότητα. Όσοι δεν έχουν προαχθεί θα μείνουν λίγο πίσω σε σχέση μ' αυτούς, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι δεν μπορούν να εισέλθουν στην αλήθεια-πραγματικότητα. Το κατά πόσο μπορεί κάποιος να εισέλθει στην αλήθεια-πραγματικότητα εξαρτάται από τις επιδιώξεις του. Οι άνθρωποι που προάγονται και καλλιεργούνται μπορούν να συλλάβουν πιο γρήγορα τις αλήθεια-αρχές και να εισέλθουν πιο γρήγορα στην αλήθεια-πραγματικότητα κατά τη διαδικασία της καλλιέργειας, πράγμα που ωφελεί το έργο του οίκου του Θεού. Επομένως, είναι σωστό να προάγονται και να καλλιεργούνται οι άνθρωποι που διαπιστώνεται ότι έχουν καλό επίπεδο και αγαπούν την αλήθεια. Αν κάποιος μπορεί να βρει αυτούς τους ανθρώπους και να τους προαγάγει και να τους καλλιεργήσει χωρίς να τους ζηλεύει ή να τους υποβιβάζει, αλλά προσφέροντάς τους φροντίδα, τότε λαμβάνει υπόψη τις προθέσεις του Θεού. Αντιθέτως, αν κάποιοι ζηλεύουν και ανησυχούν μήπως αυτοί οι άνθρωποι είναι καλύτεροί τους και τους ξεπεράσουν, οπότε τους αποκλείουν και τους υποβιβάζουν, αυτό είναι ξεκάθαρα μια κακή πράξη και είναι κάτι που κάνουν συχνά οι αντίχριστοι. Μόνο οι κακοί άνθρωποι και οι αντίχριστοι μπορούν να επιτίθενται στους αδελφούς και τις αδελφές και να τους αποκλείουν.

Η κατανόηση και η στάση που πρέπει να έχει κάποιος σε σχέση με την προαγωγή και την καλλιέργεια των ανθρώπων από τον οίκο του Θεού

Πριν λίγο συναναστραφήκαμε πάνω στους στόχους που έχει ο οίκος του Θεού όταν προάγει και καλλιεργεί τους κάθε λογής ταλαντούχους ανθρώπους. Όποιο είδος έργου

κι αν κάνουν εκείνοι που επιλέγονται για προαγωγή και καλλιέργεια —είτε πρόκειται για τεχνικό έργο, για συνηθισμένο έργο είτε για τις γενικές υποθέσεις της εκκλησίας— με λίγα λόγια, όλα γίνονται για να μπορέσουν να κατανοήσουν τις αλήθεια-αρχές και να εισέλθουν στην αλήθεια-πραγματικότητα, ώστε να μπορέσουν το γρηγορότερο δυνατό να κάνουν το καθήκον τους με τρόπο που ανταποκρίνεται στα πρότυπα, προκειμένου να ικανοποιήσουν τις προθέσεις του Θεού· αυτό απαιτεί ο Θεός από τους ανθρώπους και, ασφαλώς, αυτό είναι απαραίτητο για το εκκλησιαστικό έργο. Κατανοείτε τώρα τη σημασία της προαγωγής και της καλλιέργειας των κάθε λογής ταλαντούχων ανθρώπων από τον οίκο του Θεού; Μήπως υπάρχουν ακόμα παρανοήσεις; (Όχι.) Κάποιοι λένε: «Τώρα που αυτός ο άνθρωπος προήχθη σε επικεφαλής και έχει θέση, δεν είναι πλέον ένας συνηθισμένος άνθρωπος». Είναι σωστό ή λάθος να το πει κανείς αυτό; (Είναι λάθος.) Άλλοι μπορεί να πουν: «Όσοι γίνονται επικεφαλής έχουν θέση, αλλά υπάρχει μοναξιά στην κορυφή. Όσο πιο ψηλά ανεβαίνεις τόσο πιο απότομα πέφτεις!» Είναι σωστό ή λάθος να το πει κανείς αυτό; Είναι ξεκάθαρα λάθος. Σε ποιους ανθρώπους αναφέρεται το ρητό «Όσο πιο ψηλά ανεβαίνεις τόσο πιο απότομα πέφτεις»; Αναφέρεται στους ανθρώπους που έχουν φιλοδοξίες και επιθυμίες, αναφέρεται στους αντίχριστους. Όταν γίνονται επικεφαλής εκείνοι που επιδιώκουν την αλήθεια, αυτό δεν είναι άνοδος· ο Θεός κάνει μια εξαίρεση για να τους εξυψώσει και είναι η ευλογία του Θεού που βάζει αυτό το φορτίο στους ώμους τους και τους επιτρέπει να κάνουν το ηγετικό έργο. Το ρητό «Όσο πιο ψηλά ανεβαίνεις τόσο πιο απότομα πέφτεις» είναι ένα συμπέρασμα στο οποίο έχουν καταλήξει οι άπιστοι και περιγράφει τις συνέπειες για τους απίστευτους που επιδιώκουν μια καριέρα στον κρατικό μηχανισμό. Αυτοί οι δύσπιστοι δεν έχουν ικανότητα διάκρισης και εφαρμόζουν αυτό το ρητό στους θετικούς ανθρώπους· αυτό είναι σοβαρό λάθος. Άλλοι μπορεί να πουν: «Γεννήθηκε σε αγροτική περιοχή και πλέον έχει γίνει επικεφαλής της εκκλησίας· ανέβηκε ψηλά ξεκινώντας από πολύ χαμηλά». Είναι σωστό ή λάθος να το πει κανείς αυτό; Αυτά είναι διαβολικά λόγια των απίστων και δεν μπορούν να ισχύουν για τον εκλεκτό λαό του Θεού. Στον οίκο του Θεού, ο Θεός ευλογεί όσους επιδιώκουν την αλήθεια, όσους είναι έντιμοι και καλόκαρδοι και όσους προασπίζουν το έργο του οίκου του Θεού. Μόλις αυτοί οι άνθρωποι κατανοήσουν την αλήθεια και αποκτήσουν κάποιο ανάστημα, αργά ή γρήγορα θα προαχθούν για να καλλιεργηθούν και ν' ασκηθούν, ώστε ν' αντικαταστήσουν εκείνους που είναι ψευδοεπικεφαλής και αντίχριστοι. Στον οίκο του Θεού, οι θετικοί άνθρωποι που έχουν περάσει από πολλές δοκιμασίες και ελέγχους και έχουν προασπίσει με συνέπεια το έργο του οίκου του Θεού είναι αυτοί που έχουν την έγκριση του Θεού και δεν θα ήταν πρόπον να χρησιμοποιούνται τα λόγια του διαβόλου και των απίστων για να περιγραφούν αυτοί οι άνθρωποι. Επομένως, εκείνοι που χρησιμοποιούν πάντα τα λόγια του διαβόλου και των απίστων για να περιγράψουν ζητήματα στον οίκο του Θεού και να εκφράσουν τις δικές τους απόψεις είναι άνθρωποι που δεν κατανοούν την αλήθεια και έχουν εξωφρενικές απόψεις για τα πράγματα. Οι απόψεις τους για τα πράγματα δεν έχουν αλλάξει καθόλου· παραμένουν απόψεις απίστων. Ενώ πιστεύουν στον Θεό για αρκετά χρόνια, δεν έχουν

αποκτήσει καμία αλήθεια και ακόμη δεν μπορούν να δουν τα πράγματα σύμφωνα με τα λόγια του Θεού. Επομένως, αυτοί οι άνθρωποι είναι δύσπιστοι και άπιστοι. Όταν κάποιος προάγεται για να υπηρετήσει ως επικεφαλής ή εργάτης ή καλλιεργείται για να γίνει επιβλέπων κάποιου τεχνικού έργου, αυτό δεν σημαίνει τίποτε περισσότερο από το ότι ο οίκος του Θεού τού εμπιστεύεται ένα φορτίο. Είναι μια ανάθεση, μια ευθύνη και, ασφαλώς, είναι και ένα ειδικό καθήκον, μια ιδιαίτερη ευκαιρία και μια εξαιρετική εξύψωση· τίποτε αξιέπαινο δεν έχουν αυτοί οι άνθρωποι. Όταν κάποιος προάγεται και καλλιεργείται από τον οίκο του Θεού, αυτό δεν σημαίνει ότι έχει κάποιο ιδιαίτερο πόστο ή θέση στον οίκο του Θεού, ώστε να μπορεί ν' απολαμβάνει ιδιαίτερη μεταχείριση και εύνοια. Αντ' αυτού, αφού εξυψωθεί κατ' εξαίρεση από τον οίκο του Θεού, του παρέχονται οι ιδανικές συνθήκες για να εκπαιδευτεί από τον οίκο του Θεού, ν' ασκηθεί στην επιτέλεση κάποιου ουσιαστικού εκκλησιαστικού έργου και, ταυτόχρονα, ο οίκος του Θεού θα έχει υψηλότερα απαιτούμενα πρότυπα γι' αυτόν τον άνθρωπο, πράγμα πολύ επωφελές για τη ζωή-είσοδό του. Όταν ένας άνθρωπος προάγεται και καλλιεργείται στον οίκο του Θεού, αυτό σημαίνει ότι του επιβάλλονται αυστηρές απαιτήσεις και στενή επίβλεψη. Ο οίκος του Θεού θα επιθεωρεί αυστηρά, θα επιβλέπει και θα πιέζει να προχωρήσει το έργο που κάνει αυτός ο άνθρωπος, και θα καταφέρει να κατανοήσει και να δώσει προσοχή στη ζωή-είσοδό του. Από αυτές τις πλευρές, μήπως οι άνθρωποι που προάγονται και καλλιεργούνται από τον οίκο του Θεού έχουν ιδιαίτερη μεταχείριση, ιδιαίτερη θέση ή κάποιο ειδικό πόστο; Σε καμία περίπτωση —και ούτε, βέβαια, έχουν κάποιο ιδιαίτερο κύρος. Οι άνθρωποι που έχουν προαχθεί και καλλιεργηθεί, αν πιστέψουν ότι έχουν κάποιο κεφάλαιο επειδή κάνουν το καθήκον τους κάπως αποτελεσματικά, οπότε παραμείνουν στάσιμοι και πάψουν να επιδιώκουν την αλήθεια, τότε θα βρεθούν σε κίνδυνο όταν συναντήσουν δοκιμασίες και δεινά. Αν το ανάστημά τους είναι πολύ μικρό, πιθανότατα δεν θα μπορέσουν να παραμείνουν ακλόνητοι. Κάποιοι λένε: «Αν κάποιος προάγεται και καλλιεργείται ως επικεφαλής, τότε έχει κύρος. Ακόμη κι αν δεν είναι ένας από τους πρωτότοκους υιούς, τουλάχιστον έχει ελπίδα να γίνει ένας από τους ανθρώπους του Θεού. Εγώ δεν έχω προαχθεί και δεν έχω καλλιεργηθεί ποτέ· μήπως, λοιπόν, δεν έχω ελπίδα να γίνω ένας από τους ανθρώπους του Θεού;» Είναι λάθος να σκέφτονται μ' αυτόν τον τρόπο. Για να γίνεις ένας από τους ανθρώπους του Θεού, πρέπει να έχεις εμπειρία ζωής και να υποτάσσεται στον Θεό. Είτε είσαι επικεφαλής ή εργάτης είτε είσαι ένας συνηθισμένος ακόλουθος, αν κατέχεις τις αλήθεια-πραγματικότητες, είσαι ένας από τους ανθρώπους του Θεού. Ακόμη κι αν είσαι επικεφαλής ή εργάτης, αν δεν κατέχεις τις αλήθεια-πραγματικότητες, παραμένεις απλός δουλευτής. Στην πραγματικότητα, οι άνθρωποι που προάγονται και καλλιεργούνται δεν έχουν τίποτε το ιδιαίτερο. Στο μόνο πράγμα που διαφέρουν από τους άλλους είναι ότι έχουν ένα πιο ευνοϊκό περιβάλλον, πιο ευνοϊκές ευκαιρίες και καλύτερες συνθήκες για να κάνουν συγκεκριμένο έργο που αφορά τις αλήθεια-αρχές. Ακόμη κι αν το μεγαλύτερο τμήμα του έργου που κάνεις σχετίζεται μ' ένα συγκεκριμένο επάγγελμα, αν δεν υπάρχουν αλήθεια-αρχές σύμφωνα με τις οποίες θα ρυθμίζεται και θα ελέγχεται αυτό το έργο, τότε το

καθήκον που κάνεις δεν θα συνάδει με τις αρχές και θα είσαι απλώς δουλευτής· σε καμία περίπτωση δεν πρόκειται να λάβεις την έγκριση του Θεού. Ποιες είναι οι απαιτήσεις του οίκου του Θεού για τους διάφορους ταλαντούχους ανθρώπους που προάγονται και καλλιεργούνται; Για να προαχθούν και να καλλιεργηθούν από τον οίκο του Θεού, θα πρέπει, τουλάχιστον, να είναι άνθρωποι που έχουν συνείδηση και λογική, άνθρωποι που μπορούν ν' αποδεχθούν την αλήθεια, που κάνουν με αφοσίωση το καθήκον τους και που μπορούν να υποταχθούν στις εντολές και στις ρυθμίσεις του Θεού, ενώ θα πρέπει, όταν κλαδεύονται, αν μη τι άλλο να μπορούν να το αποδεχθούν και να υποταχθούν. Όταν οι άνθρωποι καλλιεργούνται και εκπαιδεύονται από τον οίκο του Θεού, το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα δεν είναι ούτε να μπορέσουν να γίνουν αξιωματούχοι, αφεντικά ή αρχηγοί της αγέλης ούτε να μπορούν να συμβουλευθούν τους ανθρώπους για το πώς να σκέφτονται, ούτε, βέβαια, ν' αποκτήσουν καλύτερες επαγγελματικές δεξιότητες, υψηλότερο επίπεδο μόρφωσης, καλύτερη υπόληψη ή να μπορούν να συγκαταλέγονται σε όσους είναι αναγνωρισμένοι στον έξω κόσμο για τις επαγγελματικές τους δεξιότητες ή τα πολιτικά τους κατορθώματα. Όχι· το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα είναι να κατανοήσουν την αλήθεια και να βιώσουν τα λόγια του Θεού, καθώς και να είναι άνθρωποι που έχουν φόβο Θεού και αποφεύγουν το κακό. Όσο εκπαιδεύονται, μπορούν να κατανοήσουν την αλήθεια και να συλλάβουν τις αλήθεια-αρχές, καθώς και να γνωρίσουν καλύτερα τι ακριβώς είναι η πίστη στον Θεό και πώς ν' ακολουθούν τον Θεό· αυτό είναι εξαιρετικά επωφελές για εκείνους που επιδιώκουν την αλήθεια ώστε να οδηγηθούν στην τελείωση. Αυτό είναι το αποτέλεσμα και το πρότυπο που επιθυμεί να πετύχει ο οίκος του Θεού όταν προάγει και καλλιεργεί τους κάθε λογής ταλαντούχους ανθρώπους, ενώ είναι, επίσης, ο σπουδαιότερος καρπός που δρέπουν όσοι προάγονται και χρησιμοποιούνται.

Μερικοί άνθρωποι κάνουν το καθήκον τους σχετικά υπεύθυνα και τους εγκρίνει ο εκλεκτός λαός του Θεού, οπότε καλλιεργούνται από την εκκλησία για να γίνουν επικεφαλής ή εργάτες. Αφού αποκτήσουν θέση, αρχίζουν να αισθάνονται ότι ξεχωρίζουν από τη μάζα και σκέφτονται: «Γιατί ο οίκος του Θεού καταστάλαξε πάνω μου; Δεν είναι επειδή είμαι καλύτερος από όλους εσάς;» Δεν ακούγεται αυτό σαν κάτι που θα έλεγε ένα παιδί; Είναι ανώριμο, γελοίο και αφελές. Στην πραγματικότητα, δεν είσαι ούτε στο ελάχιστο καλύτερος από τους άλλους ανθρώπους. Απλώς ανταποκρίνεσαι στα κριτήρια που απαιτούνται για να καλλιεργηθείς από τον οίκο του Θεού. Το αν μπορείς ή όχι να επωμιστείς αυτήν την ευθύνη, να κάνεις καλά αυτό το καθήκον ή να ολοκληρώσεις αυτό που σου έχουν εμπιστευθεί είναι άλλο θέμα. Όταν κάποιος εκλέγεται ως επικεφαλής από τους αδελφούς και τις αδελφές ή προάγεται από τον οίκο του Θεού για να κάνει ένα συγκεκριμένο έργο ή να εκτελέσει ένα συγκεκριμένο καθήκον, αυτό δεν σημαίνει ότι έχει ξεχωριστή θέση ή πόστο, ή ότι οι αλήθειες που κατανοεί είναι βαθύτερες και πιο πολυάριθμες από εκείνες των άλλων ανθρώπων —πόσο μάλλον ότι αυτό το άτομο είναι σε θέση να υποταχθεί στον Θεό και ότι δεν θα Τον προδώσει. Σίγουρα, δεν σημαίνει ούτε ότι γνωρίζει τον Θεό και είναι κάποιος που έχει φόβο Θεού. Στην πραγματικότητα,

δεν έχει επιτύχει τίποτε από αυτά. Η προαγωγή και η καλλιέργεια είναι απλώς προαγωγή και καλλιέργεια με την απλή έννοια και δεν ισοδυναμούν με τον προκαθορισμό τους από τον Θεό ή με το να τους κρίνει ο Θεός άξιους. Η προαγωγή και η καλλιέργειά του σημαίνουν απλώς ότι έχει προαχθεί και αναμένει την καλλιέργεια. Και το τελικό αποτέλεσμα αυτής της καλλιέργειας εξαρτάται από το αν αυτό το άτομο επιδιώκει την αλήθεια και από το αν είναι ικανό να επιλέξει το μονοπάτι της επιδίωξης της αλήθειας. Έτσι, όταν κάποιος από την εκκλησία προάγεται και καλλιεργείται για να γίνει επικεφαλής, απλώς προάγεται και καλλιεργείται με την πιο απλή έννοια· δεν σημαίνει ότι ήδη ανταποκρίνεται στα πρότυπα και είναι ικανός ως επικεφαλής, ότι είναι ήδη σε θέση να αναλάβει το ηγετικό έργο και μπορεί να κάνει αληθινό έργο —δεν είναι έτσι. Οι περισσότεροι άνθρωποι δεν μπορούν να δουν καθαρά αυτά τα πράγματα και, με βάση τις φαντασιοκοπίες τους, τρέφουν εκτίμηση για εκείνους που έχουν πάρει προαγωγή. Αυτό είναι λάθος. Ανεξάρτητα από το πόσα χρόνια μπορεί να πιστεύουν στον Θεό, κατέχουν στ' αλήθεια την αλήθεια-πραγματικότητα όσοι προάγονται; Όχι απαραίτητα. Είναι σε θέση να υλοποιήσουν τις εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού; Όχι απαραίτητα. Κατέχουν αίσθημα ευθύνης; Είναι αφοσιωμένοι; Είναι σε θέση να υποταχθούν στον Θεό; Όταν αντιμετωπίζουν ένα ζήτημα, είναι σε θέση να αναζητήσουν την αλήθεια; Όλα αυτά είναι άγνωστα. Έχουν οι άνθρωποι αυτοί θεοφοβούμενη καρδιά; Και πόσο μεγάλη είναι η θεοφοβούμενη καρδιά τους; Μπορούν να αποφύγουν να ακολουθήσουν τη δική τους θέληση όταν κάνουν πράγματα; Είναι σε θέση να αναζητήσουν τον Θεό; Κατά τη διάρκεια εκτέλεσης του ηγετικού έργου, είναι ικανοί να προσέρχονται συχνά ενώπιον του Θεού για να αναζητήσουν τις προθέσεις του Θεού; Είναι ικανοί να καθοδηγήσουν τους ανθρώπους στην είσοδο στην αλήθεια-πραγματικότητα; Είναι σίγουρα ανίκανοι για τέτοια πράγματα. Δεν έχουν λάβει εκπαίδευση και δεν έχουν αρκετές εμπειρίες, οπότε είναι ανίκανοι για αυτά τα πράγματα. Γι' αυτόν τον λόγο, αν κάποιος προάγεται ή καλλιεργείται δεν σημαίνει ότι ήδη κατανοεί την αλήθεια ούτε σημαίνει ότι είναι ήδη ικανός να εκτελεί το καθήκον του σύμφωνα με τα πρότυπα. Ποιος είναι, λοιπόν, ο στόχος και ποια η σημασία της προαγωγής και της καλλιέργειας κάποιου; Ένας άνθρωπος προάγεται, ως άτομο, για ν' ασκηθεί και για να ποτιστεί και να εκπαιδευτεί ειδικά, ώστε να μπορέσει να κατανοήσει τις αλήθεια-αρχές, καθώς και τις αρχές, τα μέσα και τις μεθόδους επιτέλεσης διαφορετικών πραγμάτων και επίλυσης διαφόρων προβλημάτων, αλλά και τους τρόπους για να χειρίζεται και ν' αντιμετωπίζει τα διάφορα είδη περιβάλλοντα και τους διαφόρων ειδών ανθρώπους που συναντά, σύμφωνα με τις προθέσεις του Θεού και με τρόπο που προστατεύει τα συμφέροντα του οίκου του Θεού. Κρίνοντας με βάση αυτά τα σημεία, μήπως οι ταλαντούχοι άνθρωποι που προάγονται και καλλιεργούνται από τον οίκο του Θεού είναι αρκετά ικανοί ν' αναλάβουν το έργο τους και να κάνουν καλά το καθήκον τους όσο προάγονται και καλλιεργούνται ή πριν από την προαγωγή και την καλλιέργειά τους; Ασφαλώς και όχι. Επομένως, αυτοί οι άνθρωποι, την περίοδο κατά την οποία καλλιεργούνται, αναπόφευκτα θα βιώσουν κλάδεμα, κρίση και παιδεία, έκθεση ή ακόμα και απαλλαγή από τα καθήκοντά τους·

αυτό είναι φυσιολογικό, αυτό σημαίνει εκπαίδευση και καλλιέργεια. Οι άνθρωποι δεν πρέπει να έχουν υψηλές προσδοκίες ούτε μη ρεαλιστικές απαιτήσεις από εκείνους που προάγονται και καλλιεργούνται· αυτό θα ήταν παράλογο και άδικο για εκείνους. Μπορείτε να επιβλέπετε το έργο τους. Αν διαπιστώσετε προβλήματα ή πράγματα που παραβιάζουν τις αρχές κατά την πορεία του έργου τους, μπορείτε να θέσετε το ζήτημα και ν' αναζητήσετε την αλήθεια για να επιλύσετε αυτά τα ζητήματα. Δεν θα πρέπει να τους κρίνετε, να τους καταδικάζετε, να τους επιτίθεστε ή να τους αποκλείετε, αφού βρίσκονται απλώς στην περίοδο της καλλιέργειας, ενώ δεν θα πρέπει να τους βλέπετε σαν ανθρώπους που έχουν οδηγηθεί στην τελείωση ούτε, βέβαια, σαν ανθρώπους που είναι αψεγάδιαστοι ή σαν ανθρώπους που κατέχουν την αλήθεια-πραγματικότητα. Όπως κι εσείς, απλώς βρίσκονται σε περίοδο εκπαίδευσης. Η διαφορά είναι ότι εκείνοι αναλαμβάνουν περισσότερο έργο και περισσότερες ευθύνες από τους συνηθισμένους ανθρώπους. Έχουν την ευθύνη και την υποχρέωση να κάνουν περισσότερο έργο· πρέπει να πληρώσουν μεγαλύτερο τίμημα, να υπομείνουν περισσότερες κακουχίες, να καταβάλουν περισσότερη πνευματική προσπάθεια, να επιλύσουν περισσότερα προβλήματα, ν' ανεχθούν περισσότερη αποδοκιμασία από τους ανθρώπους και, ασφαλώς, πρέπει να καταβάλουν επίσης περισσότερη προσπάθεια και —σε σύγκριση με τους συνηθισμένους ανθρώπους που κάνουν τα καθήκοντά τους— πρέπει να κοιμούνται λιγότερο, ν' απολαμβάνουν λιγότερα καλά πράγματα και να μην επιδίδονται τόσο πολύ στο κουτσομπολιό. Σε αυτό είναι ιδιαίτεροι αυτοί οι άνθρωποι· πέρα από αυτό, είναι ίδιοι με οποιονδήποτε άλλον. Με τι σκοπό το λέω αυτό; Για να μάθουν όλοι ότι πρέπει να αντιμετωπίζουν σωστά τα διάφορα είδη ταλαντούχων ανθρώπων που προάγονται και καλλιεργούνται στον οίκο του Θεού, ότι δεν πρέπει να είναι σκληροί στις απαιτήσεις τους από αυτούς τους ανθρώπους και, βεβαίως, ότι δεν πρέπει να έχουν μη ρεαλιστική γνώμη για αυτούς. Είναι ανοησία να τους εκτιμά και να τους θαυμάζει κανείς υπερβολικά· είναι απάνθρωπο και μη ρεαλιστικό να θέτει κανείς υπερβολικά σκληρές απαιτήσεις απ' αυτούς. Ποιος είναι, λοιπόν, ο πιο λογικός τρόπος να τους αντιμετωπίζει κανείς; Να τους θεωρεί ως συνηθισμένους ανθρώπους και, όταν χρειάζεται να αναζητήσει κάποιον για ένα πρόβλημα, να συναναστρέφεται μαζί τους, να μαθαίνει ο ένας από τα προτερήματα του άλλου και να αλληλοσυμπληρώνονται. Επιπλέον, είναι ευθύνη του καθενός να επιβλέπει τους επικεφαλής και τους εργάτες για να δει αν κάνουν αληθινό έργο, αν μπορούν να χρησιμοποιήσουν την αλήθεια για να επιλύσουν προβλήματα· αυτά είναι τα πρότυπα και οι αρχές για να μετρά κανείς εάν ένας επικεφαλής ή ένας εργάτης ανταποκρίνεται στα πρότυπα. Αν ένας επικεφαλής ή ένας εργάτης είναι σε θέση να αντιμετωπίσει και να επιλύσει γενικά προβλήματα, τότε είναι ικανός. Εάν όμως δεν μπορεί καν να χειριστεί και να διορθώσει συνηθισμένα προβλήματα, δεν είναι ικανός να είναι επικεφαλής ή εργάτης και πρέπει να απομακρυνθεί γρήγορα από το πόστο του. Πρέπει να επιλεγεί κάποιος άλλος και το έργο του οίκου του Θεού δεν πρέπει να καθυστερεί. Όποιος καθυστερεί το έργο του οίκου του Θεού βλάπτει τον εαυτό του και τους άλλους· δεν κάνει καλό σε κανέναν.

Κάποιοι άνθρωποι προάγονται και καλλιεργούνται από την εκκλησία, κι έτσι έχουν μια καλή ευκαιρία να εκπαιδευτούν. Αυτό είναι καλό. Μπορούμε να πούμε ότι ο Θεός τούς έχει ανυψώσει και τους έχει δώσει χάρη. Πώς, λοιπόν, θα πρέπει να κάνουν το καθήκον τους; Η πρώτη αρχή που θα πρέπει να τηρούν είναι να κατανοούν την αλήθεια —όταν δεν κατανοούν την αλήθεια, πρέπει να αναζητούν την αλήθεια, και αν ακόμα δεν κατανοούν μετά την αναζήτηση από μόνοι τους, μπορούν να βρουν κάποιον που κατανοεί την αλήθεια για να συναναστραφούν και να αναζητήσουν μαζί του, πράγμα που θα οδηγήσει σε ταχύτερη και πιο έγκαιρη επίλυση του προβλήματος. Αν επικεντρωθείς μόνο στο να ξοδεύεις περισσότερο χρόνο για να διαβάξεις τα λόγια του Θεού μόνος σου και στο να ξοδεύεις περισσότερο χρόνο για να στοχάζεσαι αυτά τα λόγια, προκειμένου να επιτύχεις την κατανόηση της αλήθειας και να λύσεις το πρόβλημα, αυτό αργεί πολύ· όπως λέει και το ρητό: «Οι αργές λύσεις δεν αντιμετωπίζουν τις επείγουσες ανάγκες». Αν, όταν πρόκειται για την αλήθεια, θέλεις να κάνεις γρήγορη πρόοδο, τότε πρέπει να μάθεις πώς να συνεργάζεσαι αρμονικά με τους άλλους, να κάνεις περισσότερες ερωτήσεις και να αναζητάς περισσότερο. Μόνο τότε θα αναπτυχθεί γρήγορα η ζωή σου και θα είσαι σε θέση να λύνεις τα προβλήματα άμεσα, χωρίς καμία καθυστέρηση σε κανένα από τα δύο. Επειδή μόλις προήχθης και είσαι ακόμα υπό επιτήρηση, και δεν κατανοείς πραγματικά την αλήθεια ούτε κατέχεις την αλήθεια-πραγματικότητα —επειδή σου λείπει ακόμα αυτό το ανάστημα— μην νομίζεις ότι η προαγωγή σου σημαίνει ότι κατέχεις την αλήθεια-πραγματικότητα· δεν ισχύει. Απλώς επειδή έχεις αίσθηση φορτίου απέναντι στο έργο και διαθέτεις το επίπεδο ενός επικεφαλής, επιλέγεις για προαγωγή και καλλιέργεια. Θα πρέπει να έχεις αυτήν τη λογική. Αν, αφού προαχθείς και γίνεις επικεφαλής ή εργάτης, αρχίσεις να εδραιώνεις τη θέση σου και πιστέψεις ότι είσαι κάποιος που επιδιώκει την αλήθεια και ότι κατέχεις την αλήθεια-πραγματικότητα —και αν, ανεξάρτητα από τα προβλήματα που έχουν οι αδελφοί και οι αδελφές, προσποιείσαι ότι καταλαβαίνεις και ότι είσαι πνευματικός— τότε αυτή είναι ανόητη συμπεριφορά, και είναι η ίδια συμπεριφορά με των υποκριτών Φαρισαίων. Πρέπει να μιλάς και να ενεργείς με ειλικρίνεια. Όταν δεν καταλαβαίνεις, μπορείς να ρωτάς τους άλλους ή να αναζητάς συναναστροφή από τον Άνωθεν —δεν υπάρχει καμία ντροπή σε όλα αυτά. Ακόμα κι αν δεν το ζητήσεις, ο Άνωθεν και πάλι θα γνωρίζει το πραγματικό σου ανάστημα και θα ξέρει ότι απουσιάζει από μέσα σου η αλήθεια-πραγματικότητα. Η αναζήτηση και η συναναστροφή είναι αυτό που πρέπει να κάνεις· αυτή είναι η λογική που θα πρέπει να υπάρχει στην κανονική ανθρώπινη φύση, και η αρχή που θα πρέπει να τηρείται από τους επικεφαλής και τους εργάτες. Δεν είναι κάτι για το οποίο πρέπει να ντρέπεσαι. Αν νομίζεις ότι από τη στιγμή που γίνεσαι επικεφαλής, είναι ντροπιαστικό να μην κατανοείς τις αρχές ή να κάνεις συνεχώς ερωτήσεις σε άλλους ανθρώπους ή στον Άνωθεν, και αν φοβάσαι ότι οι άλλοι θα σε περιφρονήσουν, και κατά συνέπεια στη συνέχεια παίζεις θέατρο, προσποιούμενος ότι καταλαβαίνεις τα πάντα, ότι ξέρεις τα πάντα, ότι έχεις εργασιακή ικανότητα, ότι μπορείς να κάνεις οποιοδήποτε εκκλησιαστικό έργο, και δεν χρειάζεσαι κανέναν να σου το υπενθυμίζει ή να συναναστρέφεται μαζί σου, ή κανέναν

να σου παρέχει ή να σε υποστηρίζει, τότε αυτό είναι επικίνδυνο κι εσύ επιδεικνύεις υπερβολική αλαζονεία και αυταρέσκεια, υπερβολική έλλειψη λογικής. Δεν ξέρεις καν να αξιολογήσεις τον εαυτό σου —αυτό δεν σε καθιστά μπερδεμένο άνθρωπο; Τέτοιοι άνθρωποι δεν πληρούν στην πραγματικότητα τα κριτήρια για να προαχθούν και να καλλιεργηθούν από τον οίκο του Θεού, και αργά ή γρήγορα θα απαλλαγούν από τα καθήκοντά τους και θα αποκλειστούν. Κι έτσι, κάθε επικεφαλής ή εργάτης που μόλις προάχθηκε πρέπει να καταλάβει ξεκάθαρα ότι δεν έχει την αλήθεια-πραγματικότητα, πρέπει να έχει αυτήν την αυτεπίγνωση. Είσαι τώρα επικεφαλής ή εργάτης όχι επειδή σε διόρισε ο Θεός, αλλά επειδή σου έδωσαν προαγωγή σε αυτήν τη θέση άλλοι επικεφαλής και εργάτες ή σε εξέλεξε ο εκλεκτός λαός του Θεού· αυτό δεν σημαίνει ότι έχεις την αλήθεια-πραγματικότητα κι ότι έχεις πραγματικό ανάστημα. Όταν το κατανοήσεις αυτό, θα έχεις λίγη λογική, τη λογική που οφείλουν να διαθέτουν οι επικεφαλής και οι εργάτες. Καταλαβαίνετε τώρα; (Ναι.) Πώς ακριβώς πρέπει να εργάζεστε, λοιπόν; Πώς πρέπει να κάνετε πράξη την αρμονική συνεργασία; Πώς πρέπει ν' αναζητείτε την αλήθεια για να λύσετε προβλήματα όποτε τα συναντάτε; Πρέπει να κατανοήσετε αυτά τα πράγματα. Αν αποκαλυφθούν διεφθαρμένες διαθέσεις, αναζητήστε την αλήθεια και εξαλείψτε τις το συντομότερο δυνατόν. Αν δεν τις εξαλείψετε εγκαίρως και επηρεάσουν το έργο σας, είναι πρόβλημα. Αν δεν είστε εξοικειωμένοι μ' ένα επάγγελμα, θα πρέπει επίσης να το μάθετε χωρίς καθυστέρηση. Επειδή κάποια καθήκοντα έχουν να κάνουν μ' επαγγελματική γνώση, αν κατανοείτε μόνο την αλήθεια χωρίς ν' αντιλαμβάνεστε καμία επαγγελματική γνώση, αυτό και πάλι θα επηρεάσει τα αποτελέσματα του έργου σας. Τουλάχιστον, θα πρέπει ν' αντιλαμβάνεστε και να κατανοείτε κάποιες βασικές επαγγελματικές γνώσεις, έτσι ώστε να μπορείτε να είστε αποτελεσματικοί στην παρακολούθηση του έργου άλλων ανθρώπων και την παροχή κατεύθυνσης γι' αυτό. Αν είστε μόνο ειδήμονες σ' ένα επάγγελμα, αλλά δεν κατανοείτε την αλήθεια, θα υπάρχουν ομοίως ελλείψεις στο έργο σας, οπότε θα πρέπει επίσης να επιδιώκετε την αλήθεια και να συνεργάζεστε με ανθρώπους που κατανοούν την αλήθεια προκειμένου να κάνετε σωστά το καθήκον σας. Απλώς και μόνο επειδή έχεις κάποια κατάρτιση σε επαγγελματικές δεξιότητες ή σ' ένα ορισμένο πεδίο γνώσης δεν σημαίνει ότι μπορείς να ενεργείς σύμφωνα με τις αρχές, οπότε είναι απαραίτητο ν' αναζητείς τη συναναστροφή με ανθρώπους που κατανοούν την αλήθεια· αυτή είναι μια αρχή που θα πρέπει ν' ακολουθείτε. Ό,τι κι αν κάνεις, δεν πρέπει να προσποιείσαι. Βρίσκεσαι σε περίοδο εκπαίδευσης και καλλιέργειας, έχεις διεφθαρμένη διάθεση και δεν κατανοείς καθόλου την αλήθεια. Πες Μου, γνωρίζει ο Θεός για αυτά τα πράγματα; (Ναι.) Δεν θα φαινόσουν ανόητος αν προσποιούσουν; Θέλετε να είστε ανόητοι; (Όχι, δεν θέλουμε.) Αν δεν θέλετε να είστε ανόητοι, τότε τι άνθρωποι πρέπει να είστε; Να είστε άνθρωποι με λογική, άνθρωποι που μπορούν να αναζητήσουν ταπεινά την αλήθεια και μπορούν να αποδεχτούν την αλήθεια. Μην προσποιείστε, μην είστε υποκριτές Φαρισαίοι. Αυτά που γνωρίζεις είναι απλώς κάποιες επαγγελματικές γνώσεις, δεν είναι οι αλήθεια-αρχές. Πρέπει να βρεις έναν τρόπο να αξιοποιείς σωστά τα επαγγελματικά σου προτερήματα και να αξιοποιείς τις γνώσεις και τα μαθήματα που

έχεις πάρει, με βάση την κατανόηση των αλήθεια-αρχών. Δεν είναι μια αρχή αυτό; Δεν είναι ένα μονοπάτι άσκησης; Μόλις μάθεις να το κάνεις αυτό, θα έχεις ένα μονοπάτι να ακολουθήσεις και θα μπορέσεις να εισέλθεις στην αλήθεια-πραγματικότητα. Ό,τι κι αν κάνεις, μην είσαι πεισματάρης και μην προσποιείσαι. Δεν είναι λογικό να ενεργεί κανείς με πείσμα και με προσποίηση. Αντιθέτως, είναι ο πιο ανόητος τρόπος να ενεργεί κανείς. Οι άνθρωποι που ζουν με βάση τις διεφθαρμένες διαθέσεις τους είναι οι πιο ανόητοι. Μόνο όσοι αναζητούν την αλήθεια και χειρίζονται τα ζητήματα σύμφωνα με τις αλήθεια-αρχές είναι οι πιο έξυπνοι.

Μέσα από αυτήν τη συναναστροφή, έχετε πλέον τη σωστή κατανόηση και άποψη σε σχέση με την προαγωγή και την καλλιέργεια των κάθε λογής ταλαντούχων ανθρώπων από τον οίκο του Θεού; (Ναι.) Τώρα που έχετε τη σωστή άποψη πάνω σ' αυτό, μπορείτε να υιοθετήσετε και τη σωστή στάση απέναντι σ' αυτούς τους ανθρώπους; Πρέπει να υιοθετήσετε τη σωστή στάση απέναντι στα προτερήματά τους, καθώς και απέναντι στις ελλείψεις και στα ελαττώματα που έχουν στην ανθρώπινη φύση τους, στο έργο τους, στο επάγγελμά τους και σε διάφορες άλλες πτυχές· θα πρέπει να προσεγγίζετε σωστά όλα αυτά τα πράγματα. Επιπλέον, είτε προάγεστε και καλλιεργείτε για να γίνετε επικεφαλής ή εργάτες είτε είστε ταλαντούχοι άνθρωποι σε διάφορα επαγγέλματα, είστε όλοι σας συνηθισμένοι άνθρωποι, σας έχει διαφθείρει όλους ο Σατανάς και κανείς σας δεν κατανοεί την αλήθεια. Επομένως, κανείς σας δεν πρέπει να προσποιείται ή να κρύβεται· αντιθέτως, πρέπει να μάθετε ν' ανοίγεστε στη συναναστροφή. Αν δεν καταλαβαίνετε κάτι, να παραδέχεστε ότι δεν καταλαβαίνετε. Αν δεν ξέρετε πώς να κάνετε κάτι, να παραδέχεστε ότι δεν ξέρετε πώς να το κάνετε. Όποια προβλήματα ή όποιες δυσκολίες κι αν προκύψουν, όλοι θα πρέπει να συναναστρέφονται και ν' αναζητούν μαζί την αλήθεια για να βρουν μια λύση. Απέναντι στην αλήθεια, κάθε άνθρωπος είναι σαν νήπιο, κάθε άνθρωπος είναι ενδεής και αξιολύπητος και υστερεί σε όλα. Αυτό που πρέπει να κάνουν οι άνθρωποι είναι να υποτάσσονται μπροστά στην αλήθεια, να έχουν ταπεινή καρδιά γεμάτη λαχτάρα και ν' αναζητούν και ν' αποδέχονται την αλήθεια, κι έπειτα να κάνουν πράξη την αλήθεια και να πετύχουν την υποταγή στον Θεό. Μ' αυτόν τον τρόπο, οι άνθρωποι μπορούν να εισέλθουν στην πραγματικότητα της αλήθειας των λόγων του Θεού όσο εκτελούν τα καθήκοντά τους και στην αληθινή τους ζωή. Όλοι είναι ίσοι μπροστά στην αλήθεια. Αυτοί που προάγονται και καλλιεργούνται δεν είναι πολύ καλύτεροι από τους άλλους. Όλοι έχουν βιώσει το έργο του Θεού για τον ίδιο περίπου χρόνο. Όσοι δεν έχουν προαχθεί ή καλλιεργηθεί θα πρέπει επίσης να επιδιώκουν την αλήθεια ενώ κάνουν τα καθήκοντά τους. Κανείς δεν μπορεί να στερήσει από τους άλλους το δικαίωμα της επιδίωξης της αλήθειας. Μερικοί άνθρωποι είναι πιο πρόθυμοι κατά την επιδίωξη της αλήθειας και έχουν κάποιο επίπεδο, οπότε προάγονται και καλλιεργούνται. Αυτό οφείλεται στις ανάγκες του έργου του οίκου του Θεού. Γιατί, λοιπόν, ο οίκος του Θεού έχει τέτοιες αρχές για την προαγωγή και τη χρήση των ανθρώπων; Επειδή υπάρχουν διαφορές στο επίπεδο και τον χαρακτήρα των ανθρώπων και κάθε άνθρωπος επιλέγει διαφορετικό μονοπάτι· αυτό οδηγεί σε διαφορετικά αποτελέσματα ως προς την

πίστη των ανθρώπων στον Θεό. Εκείνοι που επιδιώκουν την αλήθεια σώζονται και γίνονται άνθρωποι της βασιλείας, ενώ εκείνοι που δεν αποδέχονται καθόλου την αλήθεια, που δεν δείχνουν αφοσίωση ενώ κάνουν το καθήκον τους, αποκλείονται. Ο οίκος του Θεού καλλιεργεί και χρησιμοποιεί τους ανθρώπους ανάλογα με το αν επιδιώκουν την αλήθεια και αν δείχνουν αφοσίωση ενώ κάνουν το καθήκον τους. Υπάρχει διάκριση στην ιεραρχία των διαφόρων ανθρώπων στον οίκο του Θεού; Προς το παρόν, δεν υπάρχει ιεραρχία με βάση το πόστο, την αξία, τη θέση ή το κύρος των διαφόρων ανθρώπων. Τουλάχιστον κατά την περίοδο που ο Θεός εργάζεται για να σώσει και να καθοδηγήσει τους ανθρώπους, δεν υπάρχει καμία διαφορά ανάμεσα στον βαθμό, το πόστο, την αξία ή τη θέση των διαφόρων ανθρώπων. Τα μόνα πράγματα που διαφέρουν είναι ο καταμερισμός του έργου και οι ρόλοι των καθηκόντων που εκτελούνται. Φυσικά, κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, ορισμένοι άνθρωποι, κατ' εξαίρεση, προάγονται και καλλιεργούνται για να κάνουν κάποιες ειδικές δουλειές, ενώ ορισμένοι άνθρωποι δεν λαμβάνουν τέτοιες ευκαιρίες για διάφορους λόγους, όπως προβλήματα με το επίπεδό τους ή το οικογενειακό τους περιβάλλον. Αλλά μήπως ο Θεός δεν σώζει εκείνους που δεν έχουν λάβει τέτοιες ευκαιρίες; Αυτό δεν ισχύει. Είναι η αξία και η θέση τους χαμηλότερη από εκείνη των άλλων; Όχι. Όλοι είναι ίσοι ενώπιον της αλήθειας, όλοι έχουν την ευκαιρία να επιδιώξουν και να κερδίσουν την αλήθεια, και ο Θεός αντιμετωπίζει τους πάντες δίκαια και λογικά. Σε ποιο σημείο υπάρχουν αισθητές διαφοροποιήσεις ως προς το πόστο, την αξία και τη θέση των ανθρώπων; Όταν οι άνθρωποι φτάσουν στο τέλος του μονοπατιού τους και ολοκληρωθεί το έργο του Θεού και εξαχθεί τελικά ένα συμπέρασμα για τις στάσεις και τις απόψεις που είχε ο κάθε άνθρωπος όσο επεδίωκε τη σωτηρία και όσο έκανε το καθήκον του, καθώς και για τις διάφορες εκδηλώσεις και στάσεις του απέναντι στον Θεό, δηλαδή όταν υπάρξει μια πλήρης καταγραφή στο κατάστιχο του Θεού, εκείνη τη στιγμή, επειδή οι εκβάσεις και οι προορισμοί των ανθρώπων θα διαφέρουν, θα υπάρξουν και διαφοροποιήσεις ως προς την αξία, το πόστο και τη θέση τους. Μόνο τότε θα μπορούν όλα αυτά τα πράγματα να σχηματίσουν μια αμυδρή εικόνα και να εξακριβωθούν κατά προσέγγιση, ενώ τώρα όλοι είναι ίδιοι. Καταλάβετε; Περιμένετε μ' ανυπομονησία αυτήν τη μέρα; Μήπως την περιμένετε μ' ανυπομονησία και ταυτόχρονα τη φοβάστε; Αυτό που περιμένετε μ' ανυπομονησία είναι ότι εκείνη τη μέρα θα υπάρξει επιτέλους ένα αποτέλεσμα και θα έχετε επιτέλους φθάσει σ' εκείνη τη μέρα παρά τις όποιες δυσκολίες· κι αυτό που φοβάστε είναι ότι δεν θα έχετε βαδίσει σωστά στο μονοπάτι και ότι στην πορεία θα έχετε πέσει και θα έχετε αποτύχει και ότι η τελική έκβαση δεν θα είναι ικανοποιητική, αλλά θα είναι χειρότερη από ό,τι φαντάζεστε και αναμένετε. Πόσο λυπηρό, πόσο οδυνηρό και πόσο απογοητευτικό θα ήταν αυτό! Μη σκέφτεστε τόσο μακριά στο μέλλον· δεν είναι πρακτικό να σκέφτεστε τόσο μακριά στο μέλλον. Κοίταξε πρώτα αυτό που βρίσκεται μπροστά στα μάτια σου, βάδισε σωστά στο μονοπάτι που έχεις κάτω από τα πόδια σου, κάνε καλά το έργο που έχεις αναλάβει και εκπλήρωσε τα καθήκοντα και τις ευθύνες που σου έχει εμπιστευθεί ο Θεός. Αυτό είναι το πιο καίριο και το πιο σημαντικό. Να κατανοήσεις την αλήθεια και τις αρχές

που οφείλεις να κατανοήσεις αυτήν τη στιγμή για να κάνεις το καθήκον σου, και να συναναστρέφεσαι πάνω σ' αυτές μέχρι να σου γίνουν απόλυτα ξεκάθαρες —ώστε να τις έχεις επεξεργαστεί στο μυαλό σου και να γνωρίζεις με σαφήνεια και με ακρίβεια ποιες είναι οι αρχές σε οτιδήποτε κάνεις— και να διασφαλίσεις ότι δεν παραβιάζεις τις αρχές και δεν αποκλίνεις από αυτές ούτε προκαλείς διαταράξεις και αναστατώσεις ή κάνεις οτιδήποτε που βλάπτει τα συμφέροντα του οίκου του Θεού· σε όλα αυτά πρέπει να εισέλθετε αυτήν τη στιγμή. Δεν χρειάζεται να μιλάμε για οτιδήποτε μελλοντικό και ούτε χρειάζεται να ρωτάτε ή να σκέφτεστε γι' αυτό. Είναι ανώφελο να σκέφτεσαι τόσο μελλοντικά· δεν είναι αυτό που πρέπει να σκέφτεσαι. Κάποιοι μπορεί να ρωτήσουν: «Γιατί δεν πρέπει να το σκεφτόμαστε αυτό; Η κατάσταση της καταστροφής έχει γίνει πλέον πολύ μεγάλη· δεν έχει έρθει η στιγμή να σκεφτούμε τέτοια πράγματα;» Έχει έρθει αλήθεια η στιγμή; Μήπως το γεγονός ότι είναι μεγάλη η καταστροφή επηρεάζει την είσοδό σου στην αλήθεια; (Όχι.) Παρόλο που η κατάσταση της καταστροφής έχει γίνει τόσο μεγάλη, οργανώνω ποτέ συναθροίσεις ή κάνω κηρύγματα που αναφέρονται συγκεκριμένα στην καταστροφή; Ποτέ δεν εστιάζω στο ζήτημα της καταστροφής. Πάντα μιλάω μόνο για την αλήθεια, ώστε να μπορέσετε να κατανοήσετε την αλήθεια και τις προθέσεις του Θεού και να μπορέσετε να κατανοήσετε πώς να κάνετε καλά το καθήκον σας και πώς να εισέλθετε στην αλήθεια-πραγματικότητα. Στις μέρες μας, κάποιοι άνθρωποι δεν κατανοούν καν τι είναι η αλήθεια-πραγματικότητα και τι είναι τα δόγματα. Απλώς αραδιάζουν κάθε μέρα τα ίδια λόγια και δόγματα, κουβέντες δίχως νόημα, και νομίζουν ότι έχουν εισέλθει στην αλήθεια-πραγματικότητα. Ανησυχώ γι' αυτούς, αλλά εκείνοι δεν ανησυχούν για τον εαυτό τους. Σκέφτονται και πάλι πράγματα για το μακρινό μέλλον· δεν είναι πρακτικό να σκέφτεται κανείς αυτά τα πράγματα.

Ο στόχος της προαγωγής και της καλλιέργειας των κάθε λογής ταλαντούχων ανθρώπων δεν είναι για να δραστηριοποιηθούν ούτε επειδή προορίζονται να γίνουν κάποιου είδους στυλοβάτες στο μέλλον· ο στόχος είναι να δοθεί σε κάποιους ανθρώπους που συγκριτικά επιδιώκουν περισσότερο την αλήθεια και πληρούν τα κριτήρια για προαγωγή και καλλιέργεια η ευκαιρία να εκπαιδευτούν σε κατάλληλα περιβάλλοντα και υπό πιο ευνοϊκές συνθήκες. Το πιο σημαντικό είναι ότι μπορούν να κατανοήσουν τα λόγια του Θεού, να κατανοήσουν την αλήθεια και να εισέλθουν στην αλήθεια-πραγματικότητα. Αυτό δεν πρέπει να πετύχουν οι άνθρωποι μέσω της πίστης στον Θεό; Αυτό δεν πρέπει να κερδίσουν οι άνθρωποι μέσω της πίστης στον Θεό; Για να εισέλθετε στην αλήθεια-πραγματικότητα, ποιο είναι το κυριότερο που θα πρέπει να επιδιώκετε αυτήν τη στιγμή; Έχετε στο μυαλό σας κάποια σχέδια ή βήματα για να το καταφέρετε; Θα σας πω ένα κόλπο που είναι απλό, εύκολο και γρήγορο. Με απλά λόγια, η είσοδος στην αλήθεια-πραγματικότητα είναι ουσιαστικά άσκηση της αλήθειας. Και για να κάνει κάποιος πράξη την αλήθεια, είναι απαραίτητο πρώτα να αντιμετωπίσει τις διεφθαρμένες διαθέσεις του. Από πού πρέπει να ξεκινήσει κανείς για να εξαλείψει γρηγορότερα τις διεφθαρμένες διαθέσεις του; Για εσάς, ο απλούστερος, γρηγορότερος και πιο ανώδυνος τρόπος είναι να διορθώσετε πρώτα το πρόβλημα της επιπολαιότητας που δείχνετε όταν

κάνετε το καθήκον σας, εξαλείφοντας τις διεφθαρμένες διαθέσεις σας βήμα-βήμα. Πόσο χρόνο μπορεί να χρειαστείτε για να διορθώσετε το πρόβλημα; Έχετε κάποιο σχέδιο; Οι περισσότεροι άνθρωποι δεν έχουν κάποιο σχέδιο, απλώς το κλωθογυρίζουν συνεχώς στο μυαλό τους, χωρίς να γνωρίζουν πότε να το ξεκινήσουν επίσημα. Παρόλο που ξέρουν ότι είναι επιπόλαιοι, απλώς δεν βάζουν μπροστά να διορθώσουν το πρόβλημα και δεν έχουν κάποια συγκεκριμένη λύση. Όταν κάποιος, ενώ κάνει το καθήκον του, είναι τεμπέλης και ανεύθυνος, δεν είναι επιμελής ούτε το αντιμετωπίζει με σοβαρότητα, όλα αυτά είναι εκδηλώσεις επιπολαιότητας. Το πρώτο βήμα είναι να διορθώσει κανείς το πρόβλημα της επιπολαιότητάς του. Το δεύτερο βήμα είναι να διορθώσει το πρόβλημα ότι ενεργεί σύμφωνα με τη δική του βούληση. Προς το παρόν δεν χρειάζεται να σας απασχολούν άλλα πράγματα, όπως το να λείει κάποιος ψέματα περιστασιακά ή ν' αποκαλύπτει δόλιες ή αλαζονικές διαθέσεις. Δεν είναι πιο πρακτικό και πιο αποτελεσματικό να αντιμετωπίσει κανείς πρώτα το γεγονός ότι είναι επιπόλαιος και ότι ενεργεί σύμφωνα με τη δική του βούληση; Δεν εντοπίζονται αυτά τα δύο ζητήματα ευκολότερα; Δεν είναι εύκολο να διορθωθούν; (Ναι.) Άραγε, έχεις επίγνωση πότε είσαι επιπόλαιος; Συνειδητοποιείς πότε σκέφτεσαι να τεμπελιάσεις; Συνειδητοποιείς πότε σκέφτεσαι να ξεγελάσεις κάποιον ή πότε φέρεσαι ύπουλα και υστερόβουλα, επιστρατεύοντας τεχνάσματα; (Ναι.) Αν όντως το συνειδητοποιείς, τότε είναι εύκολο να το διορθώσεις. Ξεκίνα διορθώνοντας τα προβλήματα που μπορείς εύκολα να εντοπίσεις και για τα οποία έχεις επίγνωση μέσα σου. Το να είναι κανείς επιπόλαιος στο καθήκον του είναι ένα πολύ προφανές και κοινό πρόβλημα, αλλά είναι κι ένα επίμονο πρόβλημα που είναι πραγματικά δύσκολο να διορθωθεί. Όταν κάποιος κάνει ένα καθήκον, πρέπει να μάθει να είναι ευσυνείδητος, ενδεδειγμένος, επιμελής και υπεύθυνος και να το κάνει με απόλυτα προσγειωμένο τρόπο, να κάνει δηλαδή ένα βήμα τη φορά. Πρέπει να βάζει όλη του τη δύναμη για να κάνει καλά αυτό το καθήκον, μέχρι να νιώσει ικανοποιημένος με τον τρόπο που το εκτέλεσε. Αν κάποιος δεν κατανοεί την αλήθεια, πρέπει ν' αναζητήσει τις αρχές και να ενεργεί σύμφωνα μ' αυτές και με τις απαιτήσεις του Θεού· πρέπει να καταβάλλει με προθυμία περισσότερη προσπάθεια για να κάνει καλά το καθήκον του και να μην το κάνει ποτέ με επιπολαιότητα. Μόνο αν ασκείται κανείς μ' αυτόν τον τρόπο μπορεί να νιώσει γαλήνη στην καρδιά του, χωρίς να τον κατηγορεί η συνείδησή του. Άραγε είναι εύκολο να εξαλειφθεί η επιπολαιότητα; Εφόσον έχεις συνείδηση και λογική, μπορείς να την εξαλείψεις. Πρώτα πρέπει να προσευχηθείς στον Θεό, λέγοντας: «Θεέ μου, ξεκινώ το καθήκον μου. Αν είμαι επιπόλαιος, Σου ζητώ να με πειθαρχήσεις και να με επιπλήξεις στην καρδιά μου. Επίσης, Σου ζητώ να με οδηγήσεις για να κάνω καλά το καθήκον μου και να μην είμαι επιπόλαιος». Ν' ασκείσαι μ' αυτόν τον τρόπο κάθε μέρα και να δεις σε πόσο χρόνο θα διορθωθεί το πρόβλημα της επιπολαιότητάς σου, θα λιγοστεύουν οι επιπόλαιες καταστάσεις σου, θα μειωθούν οι νοθεύσεις στο καθήκον σου, θα βελτιωθούν τα αληθινά σου αποτελέσματα και θ' αυξηθεί η αποδοτικότητά σου κατά την εκτέλεση του καθήκοντός σου. Να εκτελείς το καθήκον σου χωρίς να είσαι επιπόλαιος —μπορείς να το πετύχεις αυτό αν βασιστείς μόνο στον εαυτό σου; Μπορείς

να ελέγξεις πότε είσαι επιπόλαιος; (Δεν είναι εύκολο.) Είναι δύσκολο, λοιπόν. Αν σας είναι πραγματικά δύσκολο να το ελέγξετε, τότε αντιμετωπίζετε μεγάλο πρόβλημα! Ποια πράγματα, λοιπόν, μπορείτε να κάνετε χωρίς να είστε επιπόλαιοι; Κάποιοι άνθρωποι είναι πολύ ιδιότροποι στο φαγητό· αν ένα γεύμα δεν είναι της αρεσκείας τους, θα είναι άκεφοι όλη την ημέρα. Σε κάποιες γυναίκες αρέσει να ντύνονται στην πένα και να μακιγιάρονται· δεν ξεφεύγει από την προσοχή τους ούτε μία τρίχα. Κάποιοι άνθρωποι είναι καλοί στις επιχειρήσεις· υπολογίζουν προσεκτικά το κάθε σεντ. Αν ενεργείτε με μια τέτοια ευσυνείδητη στάση, μπορείτε ν' αποφύγετε να είστε επιπόλαιοι. Πρώτα να διορθώσετε το πρόβλημα της επιπολαιότητάς σας κι έπειτα να διορθώσετε το πρόβλημα του να ενεργείτε σύμφωνα με τη δική σας βούληση. Το να ενεργεί κανείς σύμφωνα με τη δική του βούληση είναι ένα κοινό πρόβλημα και είναι κι αυτό ένα από τα προβλήματα που οι άνθρωποι μπορούν εύκολα να εντοπίσουν στον εαυτό τους. Με λίγη αυτοκριτική, μπορεί κανείς ν' αναγνωρίσει ότι ενεργεί σύμφωνα με τη δική του βούληση, πράγμα που δεν συνάδει με τις αλήθεια-αρχές. Τα προβλήματα που μπορούν ν' αναγνωρίσουν οι άνθρωποι είναι εύκολο να διορθωθούν. Βάλτε πρώτα στόχο να διορθώσετε αυτά τα δύο ζητήματα, δηλαδή το πρόβλημα της επιπολαιότητάς σας και το γεγονός ότι ενεργείτε σύμφωνα με τη δική σας βούληση. Προσπαθήστε να πετύχετε αποτελέσματα σε ένα-δύο χρόνια ώστε να μην είστε επιπόλαιοι και να μην ενεργείτε σύμφωνα με τη δική σας βούληση ή με τις νοθεύσεις της βούλησής σας σε οτιδήποτε κάνετε. Μόλις διορθωθούν αυτά τα δύο προβλήματα, δεν θα απέχετε πολύ από το να εκτελείτε το καθήκον σας με τρόπο που ανταποκρίνεται στα πρότυπα. Και αν δεν μπορείτε να διορθώσετε ούτε καν αυτά τα προβλήματα, τότε απέχετε ακόμη πολύ από το να υποταχθείτε στον Θεό ή να λαμβάνετε υπόψη τις προθέσεις Του· δεν έχετε αντιμετωπίσει το ζήτημα ούτε καν επιφανειακά.

Μόλις συναναστραφήκαμε πάνω στα κριτήρια και στους στόχους της προαγωγής και της καλλιέργειας κάθε λογής κατάλληλων ταλέντων, καθώς και πάνω στην κατανόηση και την άποψη που πρέπει να έχει κάποιος σε σχέση με την προαγωγή και την καλλιέργεια των διαφόρων ειδών ταλαντούχων ανθρώπων από τον οίκο του Θεού. Άλλη μια πτυχή είναι η στάση και η προσέγγιση που πρέπει να έχει κάποιος απέναντι στους κάθε λογής ταλαντούχους ανθρώπους που προάγονται και καλλιεργούνται. Αυτά είναι κάποια ζητήματα πάνω στα οποία πρέπει να συναναστραφούμε στο έκτο σημείο. Στη συνέχεια, συγκεκριμένα σε ό,τι αφορά το έκτο σημείο, ας εκθέσουμε κι ας αναλύσουμε, λοιπόν, πώς οι ψευδοεπικεφαλής επιτελούν το έργο της προαγωγής και της καλλιέργειας των κάθε λογής ταλαντούχων ανθρώπων. Αυτό είναι το κύριο περιεχόμενο πάνω στο οποίο θα συναναστραφούμε.

Οι στάσεις και οι εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής σε σχέση με την προαγωγή και την καλλιέργεια των κάθε λογής ταλαντούχων ανθρώπων

Οι ψευδοεπικεφαλής δεν κατανοούν την αλήθεια και δεν αναζητούν την αλήθεια. Επομένως, σε ό,τι έχει να κάνει με το σημαντικό έργο της προαγωγής και της καλλιέργειας

στον οίκο του Θεού των κάθε λογής ταλέντων που έχουν τα απαραίτητα προσόντα, κι εκεί τα θαλασώνουν, τα κάνουν εντελώς μαντάρα και πολύ απλά δεν καταφέρνουν ν' ανταποκριθούν στις απαιτήσεις του οίκου του Θεού. Επειδή δεν κατανοούν τα κριτήρια ούτε, βέβαια, τις προθέσεις του Θεού όσον αφορά την προαγωγή και την καλλιέργεια των διαφόρων ειδών ταλέντων που έχουν τα απαραίτητα προσόντα, ενώ δεν κατανοούν ούτε τη σημασία της προαγωγής και της καλλιέργειας των διαφόρων ειδών ταλέντων που έχουν τα απαραίτητα προσόντα, δυσκολεύονται πολύ να κάνουν αυτό το έργο με τρόπο που να ανταποκρίνεται στα πρότυπα και να συμφωνεί με τις αρχές. Οι διαφόρων ειδών «ταλαντούχοι» άνθρωποι τους οποίους καλλιεργούν οι ψευδοεπικεφαλής όσο κάνουν το έργο τους είναι αναμφισβήτητα ένα σύμφυρμα αμφιβόλου ποιότητας. Οι ψευδοεπικεφαλής, αντί να προάγουν και να καλλιεργούν τα ταλέντα που έχουν τα απαραίτητα προσόντα, προάγουν ανθρώπους που δεν θα έπρεπε σε καμία περίπτωση να προαχθούν και να καλλιεργηθούν για να υπηρετήσουν ως επικεφαλής ή εργάτες και επιτρέπουν σ' αυτούς τους ανθρώπους να ζουν εις βάρος της εκκλησίας και να σπαταλούν τις προσφορές του Θεού. Όλοι οι ψευδοεπικεφαλής ενεργούν μ' αυτόν τον τρόπο, με αποτέλεσμα κάποιοι άνθρωποι που επιδιώκουν την αλήθεια και έχουν αίσθημα δικαιοσύνης να ποδοπατούνται και να μην προάγονται ούτε να χρησιμοποιούνται. Αντιθέτως, οι άχρηστοι γίνονται δήθεν ταλαντούχοι άνθρωποι στα μάτια αυτών των ψευδοεπικεφαλής, προάγονται και καλλιεργούνται. Ποιες είναι, λοιπόν, οι εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής όταν κάνουν αυτό το έργο; Ας υποθέσουμε, για παράδειγμα, ότι ο οίκος του Θεού, λόγω των αναγκών του έργου του, πρέπει να βρει κάποιους ανθρώπους για να χειρίζονται εξωτερικές υποθέσεις. Τι είδους ανθρώπους πρέπει, λοιπόν, ν' αναζητήσει; Μόλις παρέθεσα κάποια κριτήρια, δηλαδή το να διαθέτει κάποιος εργασιακή ικανότητα, να μπορεί να κάνει τα καθήκοντά του σύμφωνα με τις απαιτούμενες αρχές του οίκου του Θεού και να μπορεί να προασπίζει τα συμφέροντα του οίκου του Θεού. Άραγε γνωρίζουν οι ψευδοεπικεφαλής αυτές τις αρχές; Προφανώς και όχι· πώς, λοιπόν, βρίσκει ανθρώπους που θα χειρίζονται τις εξωτερικές υποθέσεις; Σκέφτεται μέσα του: «Ποιος μπορεί να χειριστεί τις εξωτερικές υποθέσεις; Είναι μια αδελφή που έχει κοφτερό μυαλό και γρήγορες αντιδράσεις, έχει λέγειν και ξέρει πώς να χειρίζεται τους ανθρώπους. Τα μάτια της σκανάρουν τον χώρο μεθοδικά όταν μιλάει και ο μέσος άνθρωπος δεν μπορεί να την ψυχολογήσει. Θα ήταν κάπως ακατάλληλη ως επικεφαλής της εκκλησίας, αλλά θα ήταν εξαιρετική στον χειρισμό εξωτερικών υποθέσεων, οπότε θα την επιλέξω. Απλώς επειδή είναι λίγο χαμηλό το μορφωτικό της επίπεδο, ανησυχώ μήπως την αντιμετωπίσουν υποτιμητικά οι άπιστοι, οπότε θα βρω μια πτυχιούχο που στο πανεπιστήμιο ήταν πρόεδρος του συλλόγου φοιτητών για να συνεργαστεί μαζί της. Αυτή η γυναίκα είναι αρκετά έξυπνη, αλλά έχει σχετικά λίγη εμπειρία στην κοινωνία και, συγκριτικά, δεν γνωρίζει καλά τα εγκόσμια, οπότε μπορεί να μάθει από τη συνεργάτιδά της. Από αυτές τις δύο γυναίκες, η μία έχει χαμηλό μορφωτικό επίπεδο και η άλλη έχει ανώτερη μόρφωση, η μία έχει εμπειρία στην κοινωνία και η άλλη δεν έχει καθόλου —δεν είναι ταιριαστές για να συνεργαστούν η μία με την άλλη;» Η μία

είναι εύγλωττη και ευφραδής, έχει κοφτερό μυαλό και είναι άσος στις κοινωνικές αλληλεπιδράσεις· όποτε αλληλεπιδρά με απίστους, δεν μπορούν να καταλάβουν ότι είναι πιστή. Η άλλη έχει υψηλή μόρφωση και κοινωνική θέση· όποτε αλληλεπιδρά με απίστους, δεν την αντιμετωπίζουν υποτιμητικά. Πώς σας φαίνονται αυτές οι δύο αρχές σύμφωνα με τις οποίες επιλέγουν οι ψευδοεπικεφαλής ανθρώπους; Οι ψευδοεπικεφαλής πιστεύουν ότι, εφόσον κάποιος έχει το χάρισμα του λόγου, κοφτερό μυαλό και γρήγορα αντανάκλαστικά, μπορεί να χειριστεί τις γενικές υποθέσεις του οίκου του Θεού. Είναι αυτός κατάλληλος τρόπος επιλογής ανθρώπων; (Όχι.) Γιατί δεν είναι κατάλληλος; (Συχνά, τέτοιοι άνθρωποι είναι αρκετά πονηροί· παρόλο που μπορούν να ανταλλάσσουν φιλοσοφίες για τις κοσμικές αλληλεπιδράσεις με τους άλλους και ξέρουν πώς να χειρίζονται τους ανθρώπους, δεν είναι απαραίτητο ότι μπορούν να προασπίζουν τα συμφέροντα του οίκου του Θεού.) Σωστά. Το πιο σημαντικό είναι ότι, όποιες υποθέσεις κι αν χειρίζεται ένας άνθρωπος για τον οίκο του Θεού, θα πρέπει, τουλάχιστον, να έχει ευθύτητα και να μπορεί να προασπίζει τα συμφέροντα του οίκου του Θεού. Άραγε, αν κάποιος έχει ευφράδεια και με τα λόγια και νεκρούς ανασταίνει, σημαίνει αυτό ότι μπορεί να προασπίζει τα συμφέροντα του οίκου του Θεού; Αν κάποιος είναι εύστροφος, εύγλωττος και ευφραδής, σημαίνει αυτό ότι μπορεί και να προασπίζει τα συμφέροντα του οίκου του Θεού; (Όχι.) Ακόμη κι όρκο να πάρει, είναι ανώφελο —και είναι εξίσου ανώφελο να έχεις απαιτήσεις από αυτόν· θα πρέπει να έχει τον κατάλληλο χαρακτήρα. Οι ψευδοεπικεφαλής, όμως, δεν τα ερευνούν αυτά· κοιτάζουν μόνο ποιος έχει εμπειρία στην κοινωνία, ποιος είναι πονηρός, εύστροφος, εύγλωττος και ευφραδής, ποιος ξέρει πώς να ενεργεί ανάλογα με την περίπτωση και ποιος είναι σαν χαμαιλέοντας και άσος στις κοινωνικές αλληλεπιδράσεις. Πιστεύουν ότι τέτοιοι άνθρωποι μπορούν να χειριστούν τις γενικές υποθέσεις του οίκου του Θεού. Δεν είναι λάθος αυτό; Είναι λάθος ως προς τις αρχές και τα πρότυπα επιλογής ανθρώπων. Είναι γεγονός ότι ένας τέτοιος άνθρωπος έχει εξαιρετική ευφράδεια: Με όποιον κι αν έχει να κάνει, όλα όσα λέει είναι ψέματα και δεν μπορεί ν' αλλάξει όσους όρκους κι αν δώσει. Όταν ενεργεί, προασπίζει μόνο τα δικά του συμφέροντα και, ιδίως όταν αντιμετωπίζει κίνδυνο, προστατεύει πρώτα και κύρια τον εαυτό του και ποτέ δεν λαμβάνει υπόψη τα συμφέροντα του οίκου του Θεού. Του αρκεί να έχει καλή σχέση με τους απίστους· όσο για το κατά πόσο βλάπτονται τα συμφέροντα του οίκου του Θεού, δεκάρα δεν δίνει. Ούτε η ασφάλεια των αδελφών είναι κάτι που λαμβάνει υπόψη ούτε νοιάζεται αν ατιμώνεται το όνομα του Θεού· απλώς προσέχει τα δικά του νώτα. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να διακρίνουν έναν τέτοιο άνθρωπο και πιστεύουν ότι είναι ο πλέον κατάλληλος για τον χειρισμό των εξωτερικών υποθέσεων του οίκου του Θεού. Δεν είναι ανόητο αυτό; Ξεπουλάει τα συμφέροντα του οίκου του Θεού, αλλά οι ψευδοεπικεφαλής δεν το ξέρουν καν και του αναθέτουν σημαντικές εργασίες και βασίζονται σ' αυτόν για τα πάντα. Δεν είναι αυτό το αποκορύφωμα της ανοησίας; Μήπως οι άνθρωποι που είναι εύγλωττοι, ευφραδείς και εύστροφοι είναι άνθρωποι με έντιμες προθέσεις; Αν δεν έχεις αλληλεπιδράσει μαζί τους ή δεν τους έχεις παρατηρήσει προσεκτικά, δεν θα ξέρεις. Όταν αλληλεπιδράς μαζί τους

και χειρίζεσαι υποθέσεις μαζί τους, απλώς παρατήρησε κατά πόσο τα λόγια τους συνάδουν με τις πράξεις τους. Μπορείς να το ελέγξεις αυτό μέσα από ένα και μόνο γεγονός. Ας πούμε, για παράδειγμα, ότι μεταφέρεις πράγματα. Όταν το βλέπει αυτό ένας τέτοιος άνθρωπος, δεν θα σε βοηθήσει. Μόνο αφού τελειώσεις τη δουλειά θα έρθει και θα σου πει: «Πώς μπορείς και κάνεις μόνος σου μια τόσο κουραστική δουλειά; Αν μου το είχες ζητήσει, θα σε βοηθούσα, όσο απασχολημένος κι αν ήμουν. Φαίνεσαι εξαντλημένος. Αργότερα, θα μαγειρέψω εγώ για σένα· δεν χρειάζεται να το κάνεις εσύ σήμερα». Αφού το λέει αυτό, εξαφανίζεται. Είσαι πτώμα από την κούραση, αλλά πρέπει και να μαγειρέψεις. Ύστερα, αφού τελειώσεις το μαγείρεμα, έρχεται να φάει, και μάλιστα λέει: «Γιατί δεν με φώναξες όταν ξεκινούσες να μαγειρεύεις; Μου μαγείρεψες παρόλο που ήσουν πτώμα από την κούραση —είναι σωστό αυτό; Τέλος πάντων, αφού το έφτιαξες, θα το φάω. Θα μαγειρέψω εγώ το επόμενο γεύμα, και στο εξής να βάζεις μια φωνή όποτε έχεις κάποια δουλειά να κάνεις». Και μόνο αυτό το γεγονός αρκεί για να τον διακρίνεις. Είναι γαλίφης, εύστροφος και ξέρει τι να πει. Ξέρει πώς να ενεργεί ανάλογα με την περίπτωση και το μόνο που κάνει πάντα είναι να λέει ευχάριστα πράγματα, χωρίς να κάνει ποτέ αληθινό έργο. Είναι αξιόπιστοι τέτοιοι άνθρωποι; Αν τους ζητήσεις να χειριστούν τις γενικές υποθέσεις του οίκου του Θεού, μπορούν να προασπίζουν τα συμφέροντά του; Μπορούν να διατηρήσουν τη φήμη της εκκλησίας και να προστατεύσουν την ασφάλεια των αδελφών; (Όχι.) Μήπως η περιουσία και όλα τα συμφέροντα του οίκου του Θεού είναι η νούμερο ένα προτεραιότητά τους; Ούτε κατά διάνοια. Οι ψευδοεπικεφαλής είναι τυφλοί μπροστά σε τόσο εξόφθαλμα προβλήματα, δεν τα βλέπουν ούτε με τα μάτια ούτε με το μυαλό τους. Αντιθέτως, μπορούν μόνο να λένε λόγια και δόγματα. Ποιον αγαπάει ο Θεός και ποιον δεν αγαπάει ο Θεός, ποιος αγαπάει την αλήθεια και ποιος δεν αγαπάει την αλήθεια, τι είδους άνθρωποι έχουν κάποιο θεμέλιο στην πίστη τους στον Θεό και ποιοι άνθρωποι δεν έχουν κανένα θεμέλιο, ποιοι άνθρωποι είναι αφοσιωμένοι όταν κάνουν το καθήκον τους και ποιοι άνθρωποι δεν είναι αφοσιωμένοι όταν κάνουν το καθήκον τους —μιλάνε γι' αυτά τα πράγματα με λογικό και ορθολογικό τρόπο και φαίνεται να τα κατανοούν πραγματικά, αλλά είναι όλα κούφια λόγια και δόγματα. Όποτε τους ζητείται να διακρίνουν ανθρώπους, είναι τυφλοί στα μάτια και το μυαλό· δεν ξέρουν πώς να διαβάζουν τους ανθρώπους, τελεία και παύλα. Όσο κι αν αλληλεπιδρούν με τέτοιου είδους ανθρώπους, δεν μπορούν να τους διακρίνουν, ενώ μάλιστα τους αναθέτουν και σημαντικές εργασίες.

Ενώ είναι ήδη βδελυρό το γεγονός ότι οι ψευδοεπικεφαλής χρησιμοποιούν τους λάθος ανθρώπους, επιδεινώνουν αυτό το παράπτωμα κάνοντας ακόμα πιο βδελυρά πράγματα. Ας πούμε, για παράδειγμα, ότι ένας ψευδοεπικεφαλής χρησιμοποίησε τον λάθος άνθρωπο, κάποιον που δεν είναι καθόλου κατάλληλος για επιβλέπων και δεν πληροί τα κριτήρια του οίκου του Θεού για να προαχθεί και να καλλιεργηθεί. Ο ψευδοεπικεφαλής, όμως, επιμένει να τον χρησιμοποιήσει και δεν επιθεωρεί ποτέ το έργο αυτού του ανθρώπου, αφού πιστεύει το εξής: «Αν χρησιμοποιείς έναν άνθρωπο, μην τον υποπτεύεσαι· αν τον υποπτεύεσαι, μην τον χρησιμοποιείς. Εφόσον σε επέλεξα και σε

προήγαγα, θα μπορείς να κάνεις καλά αυτό το έργο, οπότε άντε να κάνεις το έργο με τον τρόπο που εσύ θεωρείς κατάλληλο. Εγώ θα σε υποστηρίξω ό,τι κι αν κάνεις και είναι ανώφελο να φέρει κανείς αντίρρηση σ' αυτό!» Χρησιμοποίησε τον λάθος άνθρωπο, αλλά επέμεινε στο λάθος του μέχρι το τέλος· τόσο πολύ πιστεύει στον εαυτό του. Όλοι οι ψευδοεπικεφαλής είναι τυφλοί. Δεν μπορούν να δουν τα προβλήματα, δεν μπορούν να καταλάβουν ποιοι άνθρωποι είναι κακοί ή δύσπιστοι και, όποιος κι αν διαταράσσει και αναστατώνει το εκκλησιαστικό έργο, εκείνοι δεν έχουν καμία επίγνωση, ενώ μάλιστα αναθέτουν σημαντικές εργασίες σε μπερδεμένους ανθρώπους. Οι ψευδοεπικεφαλής έχουν μεγάλη εμπιστοσύνη σε όσους προάγουν, και αναθέτουν αβασάνιστα σ' αυτούς τους ανθρώπους σημαντικό έργο. Ως αποτέλεσμα, αυτοί οι άνθρωποι προκαλούν χάος στο εκκλησιαστικό έργο, επηρεάζοντας σοβαρά τη διάδοση του ευαγγελίου και βλάπτοντας τα συμφέροντα του οίκου του Θεού. Μάλιστα, οι ψευδοεπικεφαλής προσποιούνται ότι δεν ξέρουν τίποτε γι' αυτό. Ο Άνωθεν τους ρωτάει: «Πώς τα πηγαίνει στο έργο του ο άνθρωπος που προήγαγες; Είναι κατάλληλος για την εκτέλεση αυτού του έργου; Προασπίζει το εκκλησιαστικό έργο και τα συμφέροντα του οίκου του Θεού; Σε κρίσιμες στιγμές, θα προστατεύσει τον εαυτό του ή θα προασπίσει το εκκλησιαστικό έργο;» Αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής απαντούν: «Έδωσε όρκο να προασπίζει το εκκλησιαστικό έργο. Άλλωστε, πιστεύει στον Θεό εδώ και 20 χρόνια. Πώς θα μπορούσε να προστατεύσει τον εαυτό του και να ξεπουλήσει τα συμφέροντα του οίκου του Θεού; Πιθανότατα θα προασπίσει τα συμφέροντα του οίκου του Θεού». Ο Άνωθεν απαντά: «Είναι ακριβές αυτό που λες; Έχεις επιθεωρήσει το έργο του;» Αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής απαντούν: «Δεν έχω επιθεωρήσει το έργο του, αλλά του είπα να μην προασπίζει τα δικά του συμφέροντα και ότι πρέπει να προασπίζει το εκκλησιαστικό έργο, κι εκείνος μου υποσχέθηκε ότι θα το κάνει». Τι νόημα είχε η υπόσχεση που σου έδωσε; Δεν μπορεί να τηρήσει ούτε τον όρκο που έδωσε ενώπιον του Θεού. Πιστεύεις ότι είναι σίγουρο χαρτί απλώς και μόνο επειδή σου έδωσε μια υπόσχεση; Είναι σίγουρο ότι μπορεί να κάνει αυτό που υποσχέθηκε; Εφόσον δεν έχεις επιθεωρήσει το έργο του, πώς ξέρεις αν προασπίζει τα συμφέροντα του οίκου του Θεού; Πώς γίνεται να πιστεύεις τόσο πολύ στον εαυτό σου; Δεν είναι καθάρματα αυτού του είδους οι ψευδοεπικεφαλής; Έκαναν ήδη ένα μεγάλο σφάλμα που χρησιμοποίησαν τον λάθος άνθρωπο κι έπειτα χειροτερεύουν το σφάλμα τους όταν δεν ρωτάνε ποτέ για το έργο αυτού του ανθρώπου, δεν το εξετάζουν, δεν το επιθεωρούν, δεν το επιβλέπουν ούτε το παρατηρούν. Το μόνο που κάνουν είναι απλώς να συνεχίζουν ν' ανέχονται το γεγονός ότι αυτός ο άνθρωπος ενεργεί απερίσκεπτα και διαπράττει παραπτώματα. Έτσι εργάζονται οι ψευδοεπικεφαλής. Όποτε υπάρχει έλλειψη ανθρώπων σ' ένα αντικείμενο του έργου, οι ψευδοεπικεφαλής αναθέτουν αβασάνιστα σε κάποιον την ευθύνη γι' αυτό και θεωρούν το θέμα λήξαν· δεν επιθεωρούν ποτέ το έργο ούτε πηγαίνουν επιτόπου για ν' αλληλεπιδράσουν μ' αυτόν τον άνθρωπο, να τον παρατηρήσουν και να προσπαθήσουν να μάθουν περισσότερα γι' αυτόν. Σε κάποια μέρη, το περιβάλλον δεν είναι ευνοϊκό για να συναντήσεις αυτόν τον άνθρωπο και να περάσεις χρόνο μαζί του, αλλά πρέπει να ρωτήσεις για το έργο του και

να διερευνήσεις έμμεσα το τι κάνει και πώς· μπορείς να ρωτήσεις τους αδελφούς και τις αδελφές ή κάποιον κοντινό του άνθρωπο. Δεν είναι εφικτό αυτό; Οι ψευδοεπικεφαλής, όμως, δεν μπαίνουν καν στον κόπο να κάνουν ερωτήσεις· τόσο σίγουροι είναι. Στο έργο τους, απλώς οργανώνουν συναθροίσεις και κηρύττουν δόγματα και, όταν ολοκληρώνονται οι συναθροίσεις και έχει ανατεθεί το έργο, δεν κάνουν τίποτε άλλο· δεν πηγαίνουν να παρακολουθήσουν ή να μάθουν κατά πόσο ο άνθρωπος που επέλεξαν μπορεί να κάνει αληθινό έργο. Στην αρχή, δεν τον πήρες χαμπάρι αυτόν τον άνθρωπο, αλλά με βάση το επίπεδό του, τις επιφανειακές εκδηλώσεις του και τον ενθουσιασμό του, νόμισες ότι ήταν κατάλληλος γι' αυτό το έργο κι έτσι τον χρησιμοποίησες· δεν είναι λάθος αυτό, αφού κανείς δεν γνωρίζει πώς θα αποδειχθεί ότι είναι στην πραγματικότητα ένας άνθρωπος. Όμως, αφού τον προήγαγες, δεν θα έπρεπε να παρακολουθήσεις και να εξετάσεις κατά πόσο κάνει αληθινό έργο, πώς εργάζεται και κατά πόσο έχει υπάρξει επιπόλαιος και αναξιόπιστος ή μήπως λουφάρει; Αυτό ακριβώς είναι το έργο που θα έπρεπε να κάνεις, αλλά δεν το κάνεις καθόλου, δεν αναλαμβάνεις καμία ευθύνη. Είσαι ψευδοεπικεφαλής και θα πρέπει ν' απομακρυνθείς από τα καθήκοντά σου και ν' αποκλειστείς.

Οι ψευδοεπικεφαλής κάνουν ένα σοβαρό λάθος: Αφού προαγάγουν κάποιους ανθρώπους, τους εξηγούν το έργο, έπειτα αραδιάζουν λίγα δόγματα και κάποια ενθαρρυντικά λόγια και σταματάνε εκεί· δεν παρακολουθούν ποτέ ούτε ασχολούνται με συγκεκριμένες εργασίες. Αν λες ότι έχεις χαμηλό επίπεδο και ότι σου λείπει η διορατικότητα αναφορικά με τους ανθρώπους, τότε θα μπορούσες να παρακολουθήσεις και να μάθεις πώς προχωράνε οι συγκεκριμένες εργασίες, και να έχεις, έτσι, τον πλήρη έλεγχο της κατάστασης. Ωστόσο, οι ψευδοεπικεφαλής δεν παρακολουθούν και δεν μαθαίνουν ποτέ πώς προχωράει το έργο. Ας πάρουμε για παράδειγμα το τύπωμα βιβλίων, που είναι ένα συγκεκριμένο αντικείμενο του έργου. Ένας ψευδοεπικεφαλής ανέθεσε σε κάποιον ν' αναλάβει αυτό το έργο, αλλά δεν τον έλεγξε ούτε μία φορά μέσα σ' ένα εξάμηνο. Ως αποτέλεσμα, μετά από έξι μήνες, όλα τα βιβλία που είχαν τυπωθεί αποδείχθηκαν ελαττωματικά· ήταν η απόλυτη καταστροφή! Έτσι είναι οι ψευδοεπικεφαλής· δεν κάνουν καθόλου συγκεκριμένο έργο. Τι πρέπει να κάνεις αν κανονίζεις να τυπωθεί ένα βιβλίο; Πρώτα πρέπει να ορίσεις έναν κατάλληλο επιβλέποντα κι έπειτα να επιβλέπεις και να ελέγχεις πόσο καλά κάνει τη δουλειά και κατά πόσο υπάρχει περίπτωση να τα κάνει θάλασσα. Πρέπει να επιβλέπεις και να παρακολουθείς το έργο και να λύνεις απευθείας τυχόν προβλήματα που μπορεί ν' ανακαλύψεις· μόνο έτσι μπορεί να διασφαλιστεί ότι δεν θα προκύψουν ζητήματα. Οι ψευδοεπικεφαλής, όμως, δεν το κάνουν αυτό. Νομίζουν ότι οι αρμοδιότητές τους είναι απλώς να αραδιάζουν δόγματα στους ανθρώπους και να τους κάνουν να κατανοήσουν τα δόγματα και ότι, αν οι άνθρωποι κατανοούν τα δόγματα, τα προβλήματα μπορούν να λυθούν. Επομένως, δίνουν σημασία μόνο στο να αραδιάζουν δόγματα και να φωνάζουν συνθήματα και δεν ασχολούνται με συγκεκριμένες εργασίες. Οι ψευδοεπικεφαλής πιστεύουν ότι δεν είναι δική τους δουλειά να ασχολούνται με συγκεκριμένες εργασίες, τις οποίες οφείλουν να

αναλάβουν οι υφιστάμενοί τους. Τι κάνουν, λοιπόν, οι ίδιοι; Διοικούν την όλη κατάσταση αφ' υψηλού και γίνονται αναποτελεσματικοί αξιωματούχοι. Όποιο κι αν είναι το έργο, δεν είναι παρόντες ούτε ανακατεύονται μ' αυτό. Αφού αναφέρουν στους ανθρώπους τις αρχές, αν ερωτηθούν για τυχόν λεπτομερή ζητήματα ή συγκεκριμένα μονοπάτια, θα πουν: «Το συγκεκριμένο έργο εξαρτάται από εσάς. Εγώ δεν τα καταλαβαίνω αυτά τα πράγματα». Επομένως, δεν ξέρουν πώς προχωρούν στην εκτέλεση του έργου οι υφιστάμενοί τους. Όσο για το κατά πόσο ο επιβλέπων είναι ικανός και μπορεί να επωμιστεί το έργο ή πώς είναι η ανθρώπινη φύση του, κατά πόσο είναι άνθρωπος που επιδιώκει την αλήθεια, αν είναι υπεύθυνος όταν κάνει το καθήκον του, αν είναι επιπόλαιος ή βγαίνει εκτός ελέγχου και κάνει κακά πράγματα ή κατά πόσο υπάρχουν καθυστερήσεις στο έργο και ούτω καθεξής, οι ψευδοεπικεφαλής δεν γνωρίζουν τίποτε για όλα αυτά· απλώς περιφέρονται σαν γραφειοκράτες αξιωματούχοι από τον άπιστο κόσμο, χωρίς να κάνουν πραγματικό έργο. Οι ψευδοεπικεφαλής, στις εκκλησίες όπου εργάζονται, δεν το γνωρίζουν όταν κάποιοι επιβλέποντες έχουν οδηγήσει το έργο σε τέλμα ούτε όταν κάποιοι επιβλέποντες εγκαθιδρύουν τα δικά τους ανεξάρτητα βασίλεια ή δεν ασχολούνται με τα ανειλημμένα καθήκοντά τους και, αντ' αυτού, περνούν τις μέρες τους τρωγοπίνοντας και ξεφαντώνοντας, ενώ μάλιστα κάνουν και τα στραβά μάτια όταν κάποιοι επιβλέποντες έχουν εξαιρετικά χαμηλό επίπεδο, όταν έχουν στρεβλή κατανόηση και δεν μπορούν καθόλου να κάνουν το έργο. Τέτοιοι ψευδοεπικεφαλής δεν είναι παρά ένα άδαιο κέλυφος, είναι επικεφαλής μόνο κατ' όνομα και δεν κάνουν καθόλου το ουσιαστικό έργο ενός επικεφαλής. Επιφανειακά, αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής φαίνεται ότι έχουν αρκετά καλή συμπεριφορά. Ορίζουν επιβλέποντες για κάθε αντικείμενο του έργου, καλούν κάθε τόσο αυτούς τους ανθρώπους για μια συνάθροιση και τον υπόλοιπο καιρό μένουν σ' ένα μέρος, κάνοντας πνευματικές ασκήσεις και προσευχές, διαβάζοντας τα λόγια του Θεού, ακούγοντας κηρύγματα, μαθαίνοντας ύμνους και γράφοντας τα δικά τους κηρύγματα. Υπάρχουν κάποιοι ψευδοεπικεφαλής που δεν βγαίνουν καν από το δωμάτιό τους όλη την εβδομάδα. Υπάρχουν, επίσης, ψευδοεπικεφαλής που οργανώνουν μόνο συναθροίσεις μέσω διαδικτύου και τίποτε άλλο· δεν πηγαίνουν ποτέ εκεί όπου πραγματοποιείται το έργο για να δουν πώς έχει η κατάσταση. Οι αδελφοί και οι αδελφές δεν τους βλέπουν αυτοπροσώπως για μεγάλα διαστήματα και δεν έχουν ιδέα τι εμπειρίες ζωής ή τι ανάστημα έχουν οι ψευδοεπικεφαλής. Κατά τις συναθροίσεις, οι ψευδοεπικεφαλής χειρίζονται μόνο κάποιες γενικές υποθέσεις, αλλά για το τι κάνει συγκεκριμένα ο κάθε επιβλέπων, κατά πόσο οι άνθρωποι τους οποίους προήγαγαν και καλλιέργησαν είναι κατάλληλοι για το συγκεκριμένο έργο, ποια είναι η στάση αυτών των ανθρώπων όταν κάνουν το καθήκον τους, κατά πόσο είναι προσεκτικοί και επιμελείς ή αρνητικοί και επιπόλαιοι στο έργο τους, αν ακολουθούν το σωστό μονοπάτι ή αν είναι σωστοί άνθρωποι, οι ψευδοεπικεφαλής δεν νοιάζονται, δεν ρωτάνε γι' αυτά τα ζητήματα και ούτε θέλουν να μάθουν. Δεν είναι σοβαρή η φύση αυτού του προβλήματος; (Ναι.)

Ο οίκος του Θεού χρειάζεται ταλαντούχους ανθρώπους που να κατανοούν κάποια επαγγελματικά πεδία και να διαθέτουν ορισμένες δεξιότητες για να τους καλλιεργήσει

ώστε να μάθουν αυτά τα επαγγέλματα και να μπορούν να κάνουν ένα καθήκον στον οίκο του Θεού. Τι είδους ανθρώπους πιστεύετε ότι βρίσκουν οι ψευδοεπικεφαλής; Μαζεύουν όλους τους νέους ανθρώπους που έχουν πάει πανεπιστήμιο και που ακολούθησαν τους γονείς τους στην πίστη στον Θεό, εξετάζουν ποιος είναι ευφραδής και σε ποιον αρέσει να είναι το επίκεντρο της προσοχής και τους λένε: «Ο οίκος του Θεού θέλει να σας καλλιεργήσει· είστε η εφεδρεία και οι νέες δυνάμεις». Έπειτα, αναθέτουν σ' αυτούς τους ανθρώπους να κάνουν ένα καθήκον. Στην πραγματικότητα, αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν εκτελέσει ποτέ κάποιο καθήκον, τους λείπει η εμπειρία σε πολλούς τομείς και δεν κατανοούν καθόλου την αλήθεια. Οι ψευδοεπικεφαλής, όμως, τους ευνοούν και τους συμπαθούν, οπότε αρχίζουν να τους καλλιεργούν. Αναθέτουν σ' αυτούς τους ανθρώπους καθήκοντα ανάλογα με το πεδίο που είναι κατάλληλοι να μάθουν βάσει της εξειδίκευσής τους· αναθέτουν σε κάποιους να κάνουν κειμενικό έργο, σε κάποιους την παραγωγή ταινιών, σε κάποιους τη δημιουργία βίντεο και σε κάποιους τον ρόλο του ηθοποιού. Για τους ψευδοεπικεφαλής είναι αρκετό να έχουν ένα καθήκον αυτοί οι άνθρωποι. Δεν διερευνούν αν αυτοί οι άνθρωποι αγαπούν την αλήθεια ή αν μπορούν ν' αποδεχθούν την αλήθεια ούτε εξετάζουν τι επιδιώκουν αυτοί οι άνθρωποι ή ποιοι είναι οι στόχοι τους. Και τι γίνεται στο τέλος; Κάποιοι από αυτούς τους ανθρώπους αποκλείονται. Αυτό συμβαίνει επειδή είναι άσωτοι και ασυγκράτητοι και επιδιώκουν τις κοσμικές τάσεις. Αφιερώνουν τις μέρες τους στο να ντύνονται, να στολίζονται και να βγαίνουν ραντεβού, ενώ δεν κατανοούν κανέναν κανόνα και δεν έχουν καθόλου τρόπους· είναι εμφανές ότι είναι δύσπιστοι και άπιστοι. Δεν ασχολούνται με το έργο που τους αναλογεί όσο εκτελούν τα καθήκοντά τους και κάνουν τα πάντα μ' επιπολαιότητα, αλλά οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να το δουν καθόλου αυτό. Δεν είναι τυφλά τα μάτια των ψευδοεπικεφαλής; (Ναι.) Τι προκαλεί αυτήν την τύφλωση των ματιών; Δεν οφείλεται στο γεγονός ότι είναι τυφλός και ο νους τους; Η τύφλωση των ματιών και η τύφλωση του νου είναι δύο χαρακτηριστικά των ψευδοεπικεφαλής. Οι ψευδοεπικεφαλής, παρόλο που τα μάτια τους είναι ορθάνοιχτα, δεν μπορούν να κατανοήσουν τίποτε ούτε να διακρίνουν κανέναν· δηλαδή, τα μάτια τους είναι τυφλά. Όσο για τον νου τους, δεν έχουν καθόλου ικανότητα διάκρισης ούτε άποψη για κανέναν και για τίποτα και, ό,τι κι αν δουν, δεν έχουν την ικανότητα να ξεχωρίσουν το σωστό από το λάθος και δεν έχουν καμία στάση, καμία γνώμη και κανέναν ορισμό· πρόκειται για σοβαρή περίπτωση τύφλωσης του νου. Όλοι οι ψευδοεπικεφαλής είναι άνθρωποι που πιστεύουν στον Θεό πολλά χρόνια και ακούνε συχνά κηρύγματα. Γιατί, λοιπόν, δεν μπορούν ν' αναγνωρίσουν αυτούς τους δύσπιστους; Αυτό είναι άλλη μια απόδειξη ότι οι ψευδοεπικεφαλής έχουν πολύ χαμηλό επίπεδο, ότι είναι ανίκανοι να κατανοήσουν την αλήθεια και ότι δεν έχει νόημα όσες αλήθειες κι αν ακούσουν· δεν τις κατανοούν. Τα μάτια και ο νους τους είναι τυφλά και είναι εντελώς ανίκανοι να διακρίνουν τους ανθρώπους. Πώς θα μπορούσαν να είναι κατάλληλοι για επικεφαλής ή εργάτες στην εκκλησία; Οι ψευδοεπικεφαλής πιστεύουν ότι οι καλοί ομιλητές είναι ταλαντούχοι άνθρωποι και ότι όσοι ξέρουν να τραγουδούν και να χορεύουν είναι επίσης ταλαντούχοι άνθρωποι· όταν βλέπουν ανθρώπους που φοράνε γυαλιά ή ανθρώπους που έχουν πάει

πανεπιστήμιο, τους θεωρούν ταλαντούχους, και όταν βλέπουν ανθρώπους που έχουν θέση στην κοινωνία, που είναι πλούσιοι, που ασχολούνται με επιχειρήσεις και εφαρμόζουν δόλιες πρακτικές και ανθρώπους που κάνουν κάποιο σημαντικό έργο στην κοινωνία, πιστεύουν ότι είναι ταλαντούχοι άνθρωποι. Θεωρούν ότι ο οίκος του Θεού πρέπει να καλλιεργήσει αυτούς τους ανθρώπους. Δεν εξετάζουν ούτε τον χαρακτήρα αυτών των ανθρώπων, ούτε το πόσο καλά θεμελιωμένα είναι η πίστη τους στον Θεό, ούτε, βέβαια, τη στάση με την οποία αυτοί οι άνθρωποι αντιμετωπίζουν τον Θεό και την αλήθεια. Εξετάζουν μόνο την κοινωνική θέση και το κοινωνικό υπόβαθρο αυτών των ανθρώπων. Δεν είναι παράλογο οι ψευδοεπικεφαλής να βλέπουν τους ανθρώπους και τα πράγματα μ' αυτόν τον τρόπο; Οι ψευδοεπικεφαλής βλέπουν τους ανθρώπους και τα πράγματα με τον τρόπο των απίστων· υιοθετούν την άποψη που έχουν οι άπιστοι για τα πράγματα. Αυτό και μόνο αποδεικνύει ότι οι ψευδοεπικεφαλής δεν είναι άνθρωποι που αγαπούν και κατανοούν την αλήθεια και ότι τους λείπει οποιαδήποτε ικανότητα διάκρισης. Δεν είναι εξαιρετικά ρηχοί; Είναι ολότελα τυφλοί —πραγματικά!

Είχα γνωρίσει πιο παλιά έναν ψευδοεπικεφαλής που μιλούσε και γελούσε όταν συνομιλούσα μαζί του, αλλά μόλις τον ρωτούσα σχετικά με το έργο, ατένιζε το κενό με απαθές και αποβλακωμένο ύφος και δεν αντιδρούσε σε ό,τι κι αν του έλεγα. Αυτός ο άνθρωπος έχει πολύ χαμηλό επίπεδο για να χρησιμοποιηθεί. Δεν είναι άξιο απορίας το γεγονός ότι δεν καταλάβαινε τίποτε από αυτά που του έλεγα και ότι δεν μπορούσε να τα διεκπεραιώσει. Για ό,τι κι αν του μιλούσα, έλεγε διαρκώς: «Οργάνωσα μια συνάθροιση και έλεγα το έργο πριν από μερικές μέρες». Λέω εγώ: «Δεν έχεις άλλη δουλειά πέρα από το να οργανώνεις συναθροίσεις; Υπάρχει πολύ έργο που πρέπει να γίνει στην εκκλησία. Γιατί δεν βρίσκεις κάτι άλλο να κάνεις;» Κι εκείνος απαντάει: «Μα το έργο ενός επικεφαλής ή ενός εργάτη δεν είναι απλώς να οργανώνει συναθροίσεις; Δεν υπάρχει κάτι άλλο να κάνω πέρα από το να οργανώνω συναθροίσεις· δεν ξέρω να κάνω τίποτ' άλλο!» Αυτό δείχνει ότι προοριζόταν να γίνει ψευδοεπικεφαλής όταν ανέλαβε αυτό το πόστο και ότι δεν μπορεί να κάνει αληθινό έργο, επειδή έχει εξαιρετικά χαμηλό επίπεδο! Το εξαιρετικά χαμηλό επίπεδο προκαλεί τύφλωση των ματιών και τύφλωση του νου. Τι σημαίνει «τύφλωση των ματιών»; Σημαίνει πως, ό,τι κι αν βλέπει ένας άνθρωπος, δεν μπορεί να εντοπίσει συγκεκριμένα προβλήματα, επομένως τα μάτια του δεν εξυπηρετούν κανέναν σκοπό. Τι σημαίνει «τύφλωση του νου»; Σημαίνει πως, ό,τι κι αν συμβαίνει, ένας άνθρωπος δεν έχει επίγνωση του προβλήματος που υπάρχει εκεί, δεν μπορεί να το κατανοήσει και δεν μπορεί να διακρίνει πού έγκειται η ουσία του προβλήματος· αυτό σημαίνει τύφλωση του νου. Αν έχει τυφλωθεί ο νους ενός ανθρώπου, τότε είναι ολοκληρωτικά χαμένος. Έτσι τυφλά είναι τα μάτια και ο νους των ψευδοεπικεφαλής. Θα λέγατε ότι οι ψευδοεπικεφαλής ενοχλούνται όταν ακούνε αυτά τα λόγια; Σκέφτονται: «Μια χαρά μάτια έχω, αλλά Εκείνος λέει ότι τα μάτια μου είναι τυφλά· και έχω καλές προθέσεις στον νου μου, αλλά Εκείνος λέει ότι ο νους μου είναι τυφλός —ο ορισμός του δεν είναι ιδιαίτερα ακριβής, έτσι δεν είναι; Γιατί δεν με αποκαλεί απλώς ψευδοεπικεφαλής; Γιατί να προσθέσει ότι είναι τυφλά τα μάτια και ο νους μου;» Αν δεν το διατύπωνα έτσι,

κρίνοντας από το επίπεδο των ψευδοεπικεφαλής, θα μπορούσαν να συνειδητοποιήσουν ότι έχουν χαμηλό επίπεδο; (Όχι, δεν θα μπορούσαν.) Λέγοντας ότι είναι τυφλά τα μάτια και ο νους αυτών των ψευδοεπικεφαλής, δεν εξηγείται απολύτως το ζήτημα; Για παράδειγμα, ας πούμε ότι ένας αντίχριστος εγκαθιδρύει το δικό του ανεξάρτητο βασίλειο στην εκκλησία. Οι ψευδοεπικεφαλής, όμως, λένε: «Αυτός ο άνθρωπος είναι πολύ ικανός. Υπήρξε καθηγητής πανεπιστημίου, μιλάει με σαφήνεια και μεθοδικότητα, με ευφράδεια και με δομημένο τρόπο. Επιπλέον, δεν παθαίνει τρακ μπροστά σε κοινό, όσο μεγάλο κι αν είναι». Είναι παραπάνω από προφανές ότι ο άνθρωπος στον οποίο αναφέρονται είναι ένας Φαρισαίος που εγκαθιδρύει το δικό του ανεξάρτητο βασίλειο, ωστόσο οι επικεφαλής τον επαινούν και πάλι. Δεν είναι αυτό τύφλωση των ματιών; (Ναι.) Αν κάποιος τραγουδάει παράφωνα κι εσύ δεν το ακούς, μπορεί αυτό να θεωρηθεί τύφλωση των ματιών; (Όχι.) Είναι ένα επαγγελματικό ζήτημα, δεν είναι ζήτημα επιπέδου. Οι ψευδοεπικεφαλής, όμως, ακόμη κι αφού έχουν ακούσει τόσες αλήθειες, δεν μπορούν καν να διακρίνουν τους αντίχριστους γι' αυτό που είναι και δεν μπορούν να καταλάβουν αν ένας άνθρωπος έχει καλή ή κακή ανθρώπινη φύση, κατά πόσο κάποιος είναι υποψήφιος για προαγωγή και καλλιέργεια από τον οίκο του Θεού, αν κάποιος είναι δύσπιστος ή πιστεύει ειλικρινά στον Θεό και αν κάποιος είναι αφοσιωμένος όταν κάνει το καθήκον του· τι έχουν αποκομίσει, λοιπόν, από τα κηρύγματα που άκουγαν όλα αυτά τα χρόνια; Δεν έχουν αποκτήσει καμία αλήθεια, κι αυτό σημαίνει ότι είναι τυφλοί και ανόητοι· τόσο τυφλοί είναι οι ψευδοεπικεφαλής. Πιστεύουν ότι η κύρια εργασία ενός επικεφαλής είναι να μπορεί να βγάζει κηρύγματα και να κηρύττει για δυο ή τρεις ώρες και ότι, εφόσον μπορούν ν' αραδιάζουν λόγια και δόγματα, να φωνάζουν συνθήματα και να ξεσηκώνουν τους ανθρώπους, ανταποκρίνονται στα πρότυπα ως επικεφαλής, είναι ικανοί να επωμιστούν το έργο, κατέχουν την αλήθεια-πραγματικότητα και ο Θεός είναι ικανοποιημένος από αυτούς. Τι είδους συλλογιστική είναι αυτή; Οι ψευδοεπικεφαλής, επειδή δεν κατανοούν την αλήθεια και έχουν πολύ χαμηλό επίπεδο και τυφλά μάτια και νου, δεν διαθέτουν καμία απολύτως ικανότητα να διακρίνουν τα διάφορα είδη ανθρώπων και δεν μπορούν να δουν καθαρά τα διάφορα είδη ανθρώπων. Μπορούν, λοιπόν, να χρησιμοποιήσουν διάφορα είδη ανθρώπων με λογικό τρόπο; (Όχι.) Έχουν μόνο μία στρατηγική: Σε όσους υπήρξαν δάσκαλοι αναθέτουν τα κηρύγματα, σε όσους ασχολούνταν με το διεθνές εμπόριο αναθέτουν τον χειρισμό γενικών υποθέσεων, σε όσους μιλάνε Αγγλικά αναθέτουν τη δουλειά του μεταφραστή και σε όποιον έχει ευφράδεια και είναι χοντρόπετσος αναθέτουν το κήρυγμα του ευαγγελίου· σε όσους είναι ντροπαλοί αναθέτουν τη συγγραφή άρθρων βιωματικής μαρτυρίας στο σπίτι, σε όσους είναι τολμηροί και τους αρέσει η υποκριτική αναθέτουν τον ρόλο του ηθοποιού και σε όσους θέλουν να γίνουν αξιωματούχοι αναθέτουν τον ρόλο του επικεφαλής ή του σκηνοθέτη. Έτσι χρησιμοποιούν τους ανθρώπους οι ψευδοεπικεφαλής· χωρίς καθόλου αρχές.

Στο πεδίο του έργου για το οποίο είναι υπεύθυνοι οι ψευδοεπικεφαλής, συχνά υπάρχουν κάποιοι άνθρωποι που επιδιώκουν πραγματικά την αλήθεια και πληρούν τα κριτήρια για προαγωγή και καλλιέργεια, αλλά παρεμποδίζονται. Κάποιοι από αυτούς

τους ανθρώπους κηρύττουν το ευαγγέλιο και σε κάποιους έχουν ανατεθεί καθήκοντα φιλοξενίας. Είναι γεγονός ότι όλοι τους έχουν επίπεδο, κατανοούν κάποιες αλήθειες και τους αξίζει να καλλιεργηθούν ως επικεφαλής και εργάτες· απλώς δεν τους αρέσει να κομπάζουν ή να είναι το επίκεντρο της προσοχής. Εντούτοις, οι ψευδοεπικεφαλής δεν δίνουν καμία απολύτως σημασία σ' αυτούς τους ανθρώπους. Δεν αλληλεπιδρούν μαζί τους ούτε ρωτάνε γι' αυτούς και δεν καλλιεργούν ποτέ ταλαντούχους ανθρώπους για τον οίκο του Θεού. Εστιάζουν μόνο στο πώς θα παγιδεύσουν όσους τους καλοπιάνουν, για να ικανοποιήσουν τις δικές τους εγωιστικές επιθυμίες. Ως αποτέλεσμα, οι άνθρωποι που επιδιώκουν πραγματικά την αλήθεια δεν καταφέρνουν να προαχθούν και να καλλιεργηθούν, ενώ εκείνοι που τους αρέσει να είναι το επίκεντρο της προσοχής, που είναι ευφραδείς, που ξέρουν πώς να γλείφουν τους άλλους και που έχουν αδυναμία στη φήμη, το κέρδος και τη θέση προάγονται όλοι, και μάλιστα ανατίθενται σημαντικά πόστα σε όσους υπήρξαν αξιωματούχοι, διευθύνοντες σύμβουλοι εταιρειών ή έχουν σπουδάσει διοίκηση επιχειρήσεων έξω στην κοινωνία. Είτε αυτοί οι άνθρωποι είναι αληθινοί πιστοί είτε όχι, και είτε είναι άνθρωποι που επιδιώκουν την αλήθεια είτε όχι, σε κάθε περίπτωση προάγονται και χρησιμοποιούνται στο πεδίο του έργου για το οποίο είναι υπεύθυνοι οι ψευδοεπικεφαλής. Είναι αυτό χρήση των ανθρώπων σύμφωνα με τις αρχές; Όταν οι ψευδοεπικεφαλής προάγουν μόνο τέτοιους ανθρώπους, δεν ενεργούν ακριβώς όπως η άπιστη κοινωνία; Το διάστημα κατά το οποίο εργάζονται οι ψευδοεπικεφαλής, όσοι μπορούν πραγματικά να φέρουν σε πέρας κάτι όταν κάνουν το καθήκον τους, όσοι έχουν αίσθημα δικαιοσύνης και όσοι αγαπούν την αλήθεια και τα θετικά πράγματα δεν προάγονται ούτε καλλιεργούνται, ενώ δύσκολα βρίσκουν την ευκαιρία να εκπαιδευτούν. Αντιθέτως, όσοι είναι ευφραδείς, όσοι θέλουν να κομπάζουν και ξέρουν πώς να γλείφουν τους άλλους, καθώς και όσοι έχουν αδυναμία στη φήμη, το κέρδος και τη θέση, είναι εκείνοι στους οποίους ανατίθενται τα σημαντικά πόστα. Αυτοί οι άνθρωποι φαίνεται να είναι αρκετά έξυπνοι, αλλά στην πραγματικότητα δεν έχουν καμία ικανότητα κατανόησης, έχουν πολύ κακό επίπεδο και κακή ανθρώπινη φύση, δεν κουβαλάνε κανένα αληθινό φορτίο αναφορικά με τα καθήκοντά τους και δεν τους αξίζει καθόλου να καλλιεργηθούν. Ωστόσο, εκείνοι καταλαμβάνουν τα πόστα των επικεφαλής και των εργατών στην εκκλησία. Το αποτέλεσμα είναι ότι μεγάλο μέρος του εκκλησιαστικού έργου δεν μπορεί να ξεκινήσει ομαλά και έγκαιρα ή προχωράει αργά, ενώ παίρνει πολύ χρόνο να υλοποιηθούν οι εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού. Αυτές είναι οι επιπτώσεις και οι συνέπειες που προκαλούνται στο εκκλησιαστικό έργο επειδή οι ψευδοεπικεφαλής χρησιμοποιούν λανθασμένα τους ανθρώπους.

Οι περισσότεροι ψευδοεπικεφαλής έχουν χαμηλό επίπεδο. Αν και φαίνονται εύγλωττοι, δεν έχουν καμία απολύτως ικανότητα να κατανοήσουν την αλήθεια, σε βαθμό τέτοιο ώστε να μην έχουν πνευματική κατανόηση. Έχουν τυφλωθεί τα μάτια και ο νους τους, δεν μπορούν να διακρίνουν κανένα ζήτημα και δεν κατανοούν καθόλου την αλήθεια, πράγμα που από μόνο του είναι ένα μοιραίο πρόβλημα. Έχουν κι ένα άλλο, πιο σοβαρό πρόβλημα: Μόλις κατανοήσουν και κάνουν κτήμα τους λίγα λόγια και δόγματα

και μπορούν να φωνάζουν κάποια συνθήματα, νομίζουν ότι κατέχουν την αλήθεια-πραγματικότητα. Έτσι, όποιο έργο κι αν κάνουν και όποιον κι αν επιλέγουν να χρησιμοποιήσουν, δεν αναζητούν τις αλήθεια-αρχές και δεν συναναστρέφονται με άλλους ούτε, βέβαια, τηρούν τις εργασιακές ρυθμίσεις και τις αρχές του οίκου του Θεού. Έχουν μεγάλη αυτοπεποίθηση· πιστεύουν πάντα ότι οι ιδέες τους είναι σωστές και κάνουν ό,τι θέλουν. Ως αποτέλεσμα, όταν βρεθούν αντιμέτωποι με κάποια δυσκολία ή ιδιαίτερη περίπτωση, τα χάνουν. Επιπλέον, συχνά έχουν την εσφαλμένη πεποίθηση ότι, επειδή εργάζονται για πολλά χρόνια στον οίκο του Θεού και διαθέτουν αρκετή εμπειρία εκεί ως επικεφαλής, ξέρουν πώς να κάνουν το έργο της εκκλησίας να λειτουργήσει και ν' αναπτυχθεί. Δείχνουν να έχουν κατανοήσει αυτά τα πράγματα, αλλά, στην πραγματικότητα, δεν ξέρουν σε καμία περίπτωση πώς να κάνουν οποιοδήποτε έργο. Κάνουν το έργο της εκκλησίας με όποιον τρόπο τους αρέσει, ακολουθώντας τις δικές τους αντιλήψεις και φαντασιοκοπίες, τη δική τους εμπειρία, το δικό τους σύστημα και τους δικούς τους κανονισμούς. Αυτό φέρνει τα πάνω κάτω και προκαλεί χάος στα διάφορα αντικείμενα του εκκλησιαστικού έργου και τα εμποδίζει ν' αποφέρουν αληθινά αποτελέσματα. Αν σε μια ομάδα υπάρχουν ένας δυο άνθρωποι που κατανοούν την αλήθεια και μπορούν να κάνουν λίγο αληθινό έργο, μπορούν και να διατηρήσουν την κανονικότητα στο έργο αυτής της ομάδας. Ωστόσο, αυτό δεν έχει καμία απολύτως σχέση με τον ψευδοεπικεφαλής τους. Ο λόγος για τον οποίο θα μπορούσε να γίνει καλά το έργο είναι ότι υπάρχουν στην ομάδα λίγοι καλοί άνθρωποι που μπορούν να κάνουν λίγο αληθινό έργο και να διατηρήσουν το έργο εντός της πορείας του· αυτό δεν σημαίνει ότι ο ψευδοεπικεφαλής τους έχει κάνει αληθινό έργο. Κανένα μέρος του έργου δεν μπορεί να γίνει αν δεν πάρουν τα ηνία μερικοί καλοί άνθρωποι όπως αυτοί. Οι ψευδοεπικεφαλής είναι εντελώς ανίκανοι να κάνουν τη δουλειά τους και δεν επιτελούν καμία απολύτως λειτουργία. Γιατί οι ψευδοεπικεφαλής προκαλούν χάος στο εκκλησιαστικό έργο; Ο πρώτος λόγος είναι ότι δεν κατανοούν την αλήθεια, δεν μπορούν να συναναστραφούν πάνω στην αλήθεια για να λύσουν προβλήματα και δεν αναζητούν πώς να λύσουν τα προβλήματα, με αποτέλεσμα αυτά να συσσωρεύονται και να οδηγούν το εκκλησιαστικό έργο σε τέλμα. Ο δεύτερος λόγος είναι ότι είναι τυφλοί και δεν μπορούν ν' αναγνωρίσουν τους ταλαντούχους ανθρώπους. Δεν μπορούν να προσαρμόσουν σωστά το προσωπικό των επιβλεπόντων των ομάδων, με αποτέλεσμα σε κάποιο έργο να μην έχει την ευθύνη κάποιος κατάλληλος και το έργο να καταλήγει σε τέλμα. Ο τρίτος λόγος είναι ότι ο τρόπος που ενεργούν οι ψευδοεπικεφαλής μοιάζει πολύ με των αξιωματούχων: Δεν επιβλέπουν ούτε κατευθύνουν το έργο. Κι όταν εμφανίζεται κάποιος αδύναμος κρίκος σε κάποιο σημείο του έργου, δεν συμμετέχουν ενεργά ούτε παρέχουν καθοδήγηση στις συγκεκριμένες πτυχές του έργου. Ας πούμε, για παράδειγμα, ότι σ' ένα συγκεκριμένο αντικείμενο του έργου αρκετοί από τους ανθρώπους που εκτελούν το έργο είναι νέοι πιστοί που δεν έχουν γερές βάσεις, δεν κατανοούν την αλήθεια, δεν είναι ιδιαίτερα εξοικειωμένοι με το πεδίο του έργου και δεν έχουν συλλάβει επαρκώς τις αρχές του έργου. Ένας ψευδοεπικεφαλής, δεδομένου ότι είναι τυφλός, δεν μπορεί να δει αυτά τα προβλήματα.

Πιστεύει ότι όλα είναι καλά εφόσον κάποιος κάνει το έργο· δεν έχει σημασία αν το κάνει καλά ή όχι. Δεν ξέρει ότι, όποτε υπάρχει ένας αδύναμος κρίκος στο εκκλησιαστικό έργο, θα πρέπει να το παρακολουθεί το έργο, κάνοντας επιθεωρήσεις και παρέχοντας κατεύθυνση, ότι θα πρέπει να συμμετέχει προσωπικά στην επίλυση των προβλημάτων και να υποστηρίζει εκείνους που κάνουν τα καθήκοντά τους μέχρι να κατανοήσουν την αλήθεια, να μπορούν να ενεργούν σύμφωνα με τις αρχές και να εισέλθουν στη σωστή πορεία. Μόνο τότε δεν θα χρειάζεται ν' ανησυχεί τόσο πολύ. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν εργάζονται μ' αυτόν τον τρόπο: Όταν βλέπουν ότι κάποιος είναι εκεί για να κάνει το έργο, δεν δίνουν πλέον σημασία. Δεν κάνουν ερωτήσεις, όπως κι αν προχωράει το έργο. Σε όποιο σημείο του έργου υπάρχει ένας αδύναμος κρίκος ή κάποιος επιβλέπων που έχει χαμηλό επίπεδο, δεν παρέχουν προσωπική καθοδήγηση για το έργο και δεν συμμετέχουν οι ίδιοι στο έργο. Και όταν κάποιος επιβλέπων μπορεί να επωμιστεί τη δουλειά, οι ψευδοεπικεφαλής ελέγχουν προσωπικά τα πράγματα και παρέχουν κατεύθυνση ακόμα λιγότερο· απλώς χαλαρώνουν και, ακόμη κι αν κάποιος αναφέρει ένα ζήτημα, δεν ρωτάνε γι' αυτό· πιστεύουν ότι δεν είναι απαραίτητο. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν κάνουν κανένα τμήμα αυτού του συγκεκριμένου έργου. Με λίγα λόγια, είναι εκφυλισμένα όντα που δεν κάνουν ίχνος αληθινού έργου. Πιστεύουν ότι, σε οποιοδήποτε έργο, εφόσον έχει οριστεί κάποιος υπεύθυνος και όλοι είναι παρόντες για ν' αναλάβουν το έργο, το ζήτημα θεωρείται λήξαν. Νομίζουν ότι το μόνο που έχουν να κάνουν είναι να οργανώνουν πού και πού μια συνάθροιση και να κάνουν ερωτήσεις αν προκύψει κάποιο ζήτημα. Οι ψευδοεπικεφαλής, παρόλο που εργάζονται μ' αυτόν τον τρόπο, πιστεύουν ότι κάνουν καλή δουλειά και είναι αρκετά ευχαριστημένοι με τον εαυτό τους. Σκέφτονται το εξής: «Δεν υπάρχουν προβλήματα σε κανένα από τα αντικείμενα του έργου. Έχει οριστεί όλο το προσωπικό και οι επιβλέποντες είναι στη θέση τους. Είμαι τόσο καλός σ' αυτήν τη δουλειά, τόσο ταλαντούχος!» Δεν είναι ξεδιάντροπο αυτό; Έχουν τυφλωθεί τόσο πολύ τα μάτια και ο νους τους που δεν μπορούν να δουν καμία από τις εργασίες που πρέπει να γίνουν και δεν μπορούν να εντοπίσουν κανένα πρόβλημα. Σε κάποια μέρη, το έργο έχει οδηγηθεί σε στασιμότητα, όμως εκείνοι σκέφτονται ικανοποιημένοι: «Όλοι οι αδελφοί και οι αδελφές είναι νεαροί, όλοι είναι νέο αίμα. Είναι ακούραστοι στην εκτέλεση των καθηκόντων τους· δεν υπάρχει αμφιβολία ότι μπορούν να κάνουν καλά το έργο». Στην πραγματικότητα, αυτοί οι νέοι άνθρωποι είναι πρωτάρηδες και δεν κατέχουν καμία επαγγελματική δεξιότητα. Πρέπει να μάθουν στην πορεία. Δίκαια θα μπορούσε να πει κανείς ότι δεν ξέρουν ακόμα πώς να κάνουν κανένα έργο: Κάποιοι μπορεί να κατανοούν λίγα πράγματα, αλλά δεν είναι ειδικοί και δεν αντιλαμβάνονται τις αρχές, ενώ όταν έχουν κάνει κάποια εργασία, πολλές φορές απαιτείται να διορθωθεί ή συχνά ακόμα και να ξαναγίνει από την αρχή. Υπάρχουν και κάποιοι νέοι άνθρωποι που είναι ανεκπαιδευτοι και δεν έχουν βιώσει κλάδεμα. Είναι αποβράσματα, τρυφηλοί και φυγόπονοι· δεν αποδέχονται ούτε ένα μικρό κομματάκι της αλήθειας και, όταν ταλαιπωρούνται λίγο, γκρινιάζουν ασταμάτητα. Οι περισσότεροι από αυτούς είναι επιπόλαια εκφυλισμένα όντα που εποφθαλμιούν τις ανέσεις. Όταν πρόκειται για τέτοιου είδους νέους ανθρώπους,

πρέπει οπωσδήποτε να συναναστρέφεται συχνά μαζί τους πάνω στην αλήθεια και, ακόμη περισσότερο, πρέπει να τους κλαδεύεις. Αυτοί οι νέοι άνθρωποι πρέπει να έχουν κάποιον που θα τους αναλάβει και θα τους παρακολουθεί. Πρέπει να βρίσκεται εκεί ένας επικεφαλής ή ένας εργάτης που θ' αναλάβει προσωπικά την ευθύνη για το έργο τους και θα παρέχει προσωπική επίβλεψη και κατεύθυνση. Μόνο τότε ίσως αποφέρει λίγους καρπούς το έργο τους. Αν ο επικεφαλής ή ο εργάτης φύγει από τον χώρο εργασίας και δεν ασχοληθεί κατόπιν με το έργο ούτε ρωτήσει γι' αυτό, αυτοί οι άνθρωποι θα αποδιοργανωθούν, θα κατακερματιστούν και η εκτέλεση του καθήκοντός τους δεν θ' αποφέρει καθόλου καρπούς. Οι ψευδοεπικεφαλής, όμως, δεν μπορούν να το δουν αυτό. Τους βλέπουν όλους σαν αδελφούς και αδελφές, σαν ανθρώπους που είναι υπάκουοι και υποτακτικοί, οπότε τους έχουν μεγάλη εμπιστοσύνη, τους αναθέτουν δουλειές κι έπειτα δεν ασχολούνται καθόλου μαζί τους· αυτή είναι η μεγαλύτερη απόδειξη ότι τα μάτια και ο νους των ψευδοεπικεφαλής είναι τυφλά. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν κατανοούν καθόλου την αλήθεια, δεν μπορούν να δουν ξεκάθαρα τα ζητήματα και είναι ανίκανοι να εντοπίσουν τυχόν προβλήματα, εντούτοις νομίζουν ότι τα πηγαίνουν μια χαρά. Τι σκέφτονται κάθε μέρα; Σκέφτονται πώς να ενεργούν σαν αξιωματούχοι και ν' απολαμβάνουν τα οφέλη της θέσης. Οι ψευδοεπικεφαλής, ακριβώς όπως οι άμυαλοι άνθρωποι, δεν λαμβάνουν καθόλου υπόψη τις προθέσεις του Θεού. Δεν κάνουν αληθινό έργο, ωστόσο περιμένουν από τον οίκο του Θεού να τους επαινέσει και να τους προαγάγει. Είναι τελείως αναίσχυντοι, πραγματικά!

Οι ψευδοεπικεφαλής είναι εντελώς άχρηστοι στη δουλειά τους και δεν έχουν τίποτε αξιέπαινο. Αδυνατούν ν' αντιληφθούν τις αρχές όσον αφορά την ευρύτερη εικόνα, πόσο μάλλον εκείνες που σχετίζονται με συγκεκριμένες λεπτομέρειες του έργου. Για παράδειγμα, κάποιοι άνθρωποι έχουν ανεπτυγμένες επαγγελματικές ικανότητες αλλά εξαιρετικά ανεπαρκή ανθρώπινη φύση, ενώ άλλοι δεν έχουν προβλήματα ως προς την ανθρώπινη φύση τους, αλλά έχουν χαμηλό επίπεδο και ελλιπείς επαγγελματικές ικανότητες. Οι ψευδοεπικεφαλής γνωρίζουν ακόμα λιγότερα για πιο συγκεκριμένα και λεπτομερή ζητήματα, όπως το πώς πρέπει να χρησιμοποιηθούν και να κατανεμηθούν αυτοί οι άνθρωποι με εύλογο τρόπο. Έτσι, όποτε ρωτάει κάποιος τους ψευδοεπικεφαλής αν έχουν βρει κάποιον με αρκετά καλό επίπεδο που μπορεί να καλλιεργηθεί, εκείνοι λένε ότι δεν έχουν βρει ακόμη κανέναν. Οι ψευδοεπικεφαλής είναι πολύ τυφλοί· πώς θα μπορούσαν να βρουν οποιονδήποτε; Αν τους ρωτήσεις πώς είναι η τάδε αδελφή, θα πουν ότι λαχταρά τις ανέσεις της σάρκας· αν τους ρωτήσεις πώς είναι ο τάδε αδελφός, θα πουν ότι συχνά είναι αρνητικός· αν τους ρωτήσεις πώς είναι κάποιος άλλος, θα σου πουν ότι ο συγκεκριμένος άνθρωπος δεν πιστεύει στον Θεό πολύ καιρό και ότι δεν έχει γερές βάσεις. Στα δικά τους μάτια, κανείς δεν είναι επαρκής. Βλέπουν μόνο τα ελαττώματα, τις ελλείψεις και τις παραβάσεις των άλλων· δεν μπορούν να δουν κατά πόσο ένας άνθρωπος συμμορφώνεται με τις αρχές του οίκου του Θεού για την προαγωγή και την καλλιέργεια ή κατά πόσο είναι καλός υποψήφιος για να προαχθεί και να καλλιεργηθεί. Δεν μπορούν να καταλάβουν ποιος είναι πραγματικά κατάλληλος για

προαγωγή και καλλιέργεια, αλλά προάγουν με μεγάλο ενθουσιασμό και εξαιρετική ταχύτητα όσους δεν ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις και τις αρχές του οίκου του Θεού. Προάγουν όλες τις πλούσιες γυναίκες, τους εύπορους άνδρες και τους γόνους των πλούσιων οικογενειών στην εκκλησία, καθώς και όσους ήταν αξιωματούχοι στον έξω κόσμο, όσους είναι εύγλωττοι και όσους ξέρουν πώς να ξεγελούν και να εξαπατούν τους άλλους· σε κάθε περίπτωση, προάγουν όποιον είναι πολύ γνωστός και διακεκριμένος στον έξω κόσμο και όποιον θέλει να είναι το επίκεντρο της προσοχής. Πιστεύουν ότι αυτοί οι άνθρωποι είναι οι μόνοι ταλαντούχοι και δεν εντοπίζουν ούτε προάγουν έστω κι έναν άνθρωπο που να διαθέτει πραγματική ικανότητα κατανόησης και μπορεί ν' αποδεχθεί την αλήθεια. Πιο εύκολο θα ήταν για έναν ψευδοεπικεφαλής να πάει στο φεγγάρι παρά να βρει έστω και ένα ταλέντο που να έχει πράγματι τα προσόντα τα οποία απαιτεί ο οίκος του Θεού. Για παράδειγμα, ας υποθέσουμε ότι αυτήν τη στιγμή ο οίκος του Θεού χρειάζεται ταλαντούχους ανθρώπους για το κειμενικό έργο. Υπάρχει ένας τέτοιος άνθρωπος σε μια εκκλησία στην οποία είναι υπεύθυνος ένας ψευδοεπικεφαλής, αλλά αυτός ο ψευδοεπικεφαλής δεν προτείνει το όνομα του συγκεκριμένου ανθρώπου. Όταν κάποιος ρωτάει τον ψευδοεπικεφαλής γιατί δεν προήγαγε ούτε καλλιέργησε αυτόν τον άνθρωπο, εκείνος λέει: «Αυτός ο άνθρωπος ήρθε σε παράνομη συνουσία δύο φορές όσο ήταν στο πανεπιστήμιο, αλλά από τότε που παντρεύτηκε δεν το έχει ξανακάνει. Δεν ήξερα αν έπρεπε να προαχθεί ή όχι». Τι είδους δήλωση είναι αυτή; Άραγε μπορείς να εγγυηθείς ότι οι πλούσιοι και ισχυροί άνθρωποι που προάγεις δεν έχουν έρθει ποτέ σε παράνομη συνουσία; Μήπως αυτοί οι άνθρωποι το κάνουν περισσότερο κιόλας; Πώς γίνεται να μην το βλέπεις αυτό; Οι ψευδοεπικεφαλής είναι δήθεν πνευματικοί· προσπαθούν να δείξουν ότι γνωρίζουν κάποιες αρχές και βρίσκουν προφάσεις για να δικαιολογήσουν το γεγονός ότι δεν προήγαγαν εκείνους που έπρεπε να προαχθούν και να καλλιεργηθούν. Στα δικά τους μάτια, όλοι είναι κατώτεροί τους. Και τι γίνεται στο τέλος; Η «ελίτ» και οι «ταλαντούχοι άνθρωποι» τους οποίους προήγαγαν οι ψευδοεπικεφαλής παρέμειναν ακλόνητοι τελικά; Δεν λέμε ότι είναι βέβαιο πως αυτοί οι άνθρωποι δεν είναι καλοί· εκθέτουμε κυρίως το γεγονός ότι η αρχή των ψευδοεπικεφαλής στον τρόπο με τον οποίο μεταχειρίζονται τους ανθρώπους είναι να χρησιμοποιούν ως μέτρο τις ανθρώπινες αντιλήψεις αντί για την αλήθεια, καθώς και ότι αρχή τους για να προάγουν και να καλλιεργούν τους ανθρώπους είναι να βασίζονται στις δικές τους αντιλήψεις, φαντασιοκοπίες και προτιμήσεις —ακριβώς όπως, δηλαδή, είναι η άποψη των απίστων— αντί να χρησιμοποιούν τα απαιτούμενα πρότυπα του οίκου του Θεού ως μέτρο. Γιατί μπορούν να το κάνουν αυτό οι ψευδοεπικεφαλής; Καθώς δεν κατανοούν την αλήθεια και τις προθέσεις του Θεού, είναι ικανοί να προάγουν εκείνους που σε καμία περίπτωση δεν πληρούν τις απαιτήσεις του οίκου του Θεού, να εστιάζουν στην καλλιέργειά τους και να τους επιτρέπουν ν' αναλαμβάνουν σημαντικές δουλειές στον οίκο του Θεού. Αυτό είναι το έργο που κάνουν οι ψευδοεπικεφαλής. Ρίξτε μια ματιά στους ψευδοεπικεφαλής γύρω σας· έτσι δεν εργάζονται και έτσι δεν μεταχειρίζονται τους ανθρώπους;

Οι ψευδοεπικεφαλής αποκαλύπτουν συχνά μια συγκεκριμένη άποψη: Πιστεύουν ότι όσοι έχουν γνώσεις, όσοι έχουν θέση και όσοι έχουν υπάρξει αξιωματούχοι στον έξω κόσμο είναι όλοι άνθρωποι με ταλέντο και ότι αυτοί οι άνθρωποι, αφού αρχίσουν να πιστεύουν στον Θεό, πρέπει να καλλιεργηθούν και να χρησιμοποιηθούν από τον οίκο του Θεού. Εκτιμούν και λατρεύουν πραγματικά αυτούς τους ανθρώπους, μέχρι που τους φέρονται και σαν να είναι συγγενείς τους και μέλη της οικογένειάς τους. Όταν συστήνουν έναν τέτοιο άνθρωπο στους άλλους, συχνά αναφέρουν ότι στον έξω κόσμο ήταν το αφεντικό κάποιας εταιρείας, επικεφαλής κάποιας κυβερνητικής υπηρεσίας, εκδότης εφημερίδας, διευθυντής της υπηρεσίας δημόσιας ασφάλειας ή αναφέρουν πόσο πλούσιοι είναι. Οι ψευδοεπικεφαλής έχουν σε ιδιαίτερη εκτίμηση αυτούς τους ανθρώπους. Τι λέτε, έχουν επίπεδο οι ψευδοεπικεφαλής; Δεν είναι γεγονός ότι είναι δήθεν πνευματικοί και ότι δεν μπορούν να διακρίνουν τίποτα; Οι ψευδοεπικεφαλής πιστεύουν ότι, εφόσον αυτοί οι άνθρωποι ήταν ταλαντούχοι στην κοινωνία, ο οίκος του Θεού πρέπει να τους καλλιεργήσει και να τους δώσει έναν σημαντικό ρόλο όταν έρχονται εδώ. Είναι σωστή αυτή η άποψη; Συνάδει με τις αλήθεια-αρχές; Αν αυτοί οι άνθρωποι δεν αγαπούν καθόλου την αλήθεια και στερούνται συνείδησης και λογικής, μπορεί ο οίκος του Θεού να τους καλλιεργήσει και να τους δώσει έναν σημαντικό ρόλο; Δεν έχουν τα προσόντα για να καλλιεργηθούν. Το γεγονός ότι ήταν ταλαντούχα άτομα ανάμεσα στους απίστευτους δεν σημαίνει ότι είναι ταλαντούχοι άνθρωποι και στον οίκο του Θεού, αλλά αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής τρελαίνονται να είναι αξιωματούχοι και λατρεύουν ιδιαίτερα όσους έχουν υπάρξει αξιωματούχοι. Όποτε βλέπουν ανθρώπους που έχουν υπάρξει αξιωματούχοι ή είχαν θέση στον έξω κόσμο, τους κάνουν τεμενάδες και τους φέρονται με δουλοπρέπεια, όπως οι σκλάβοι μπροστά στον αφέντη τους· θέλουν απεγνωσμένα να τους αποκαλούν μητέρα ή πατέρα, μεγαλύτερη αδελφή ή μεγαλύτερο αδελφό, ενώ θέλουν και να προάγουν αυτούς τους ανθρώπους για να γίνουν επικεφαλής ή εργάτες στην εκκλησία. Πείτε Μου, είναι αυτοί άνθρωποι που επιδιώκουν την αλήθεια; Μήπως το γεγονός ότι έχουν μια μικρή θέση και απολαμβάνουν κάποια αναγνώριση στον έξω κόσμο σημαίνει ότι είναι κατάλληλοι για να υπηρετήσουν ως επικεφαλής ή εργάτες στον οίκο του Θεού; Αν δεν κατανοούν την αλήθεια και ξεχειλίζουν από αλαζονικές και επηρμένες διαθέσεις, τους αξίζει να γίνουν επικεφαλής ή εργάτες στον οίκο του Θεού; Συνάδει με τις αρχές να προάγονται άνθρωποι εστιάζοντας μόνο στη θέση και την αναγνώρισή τους και αγνοώντας τον χαρακτήρα τους; Άραγε ξέρουν οι ψευδοεπικεφαλής τι είδους ανθρώπους συμπαθεί ο Θεός, τι είδους ανθρώπους προάγει και χρησιμοποιεί Εκείνος; Οι εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού επανειλημμένως υπαγορεύουν ότι οι άνθρωποι προάγονται και καλλιεργούνται σύμφωνα με τρία πρότυπα: Πρώτον, πρέπει να διαθέτουν ανθρώπινη φύση, συνείδηση και λογική· δεύτερον, πρέπει ν' αγαπούν την αλήθεια και να μπορούν ν' αποδεχθούν την αλήθεια· και τρίτον, πρέπει να έχουν κάποιο επίπεδο και να διαθέτουν εργασιακή ικανότητα. Μόνο όσοι ανταποκρίνονται σε αυτά τα τρία πρότυπα μπορούν να προαχθούν και να καλλιεργηθούν και έχουν τα προσόντα για να είναι υποψήφιοι και να γίνουν επικεφαλής

ή εργάτες. Δεν αρκεί σε καμία περίπτωση απλώς και μόνο να έχουν επίπεδο και ταλέντο. Ο χαρακτήρας έρχεται πρώτος και, δευτερευόντως, είναι απαραίτητο να μπορούν ν' αποδεχθούν την αλήθεια· αυτά τα δύο είναι τα πιο σημαντικά πρότυπα. Αν προαχθούν κακοί άνθρωποι που δεν αγαπούν καθόλου την αλήθεια, οι συνέπειες θα είναι καταστροφικές, οπότε δεν επιτρέπεται σε καμία απολύτως περίπτωση να προάγονται όσοι δεν έχουν ανθρώπινη φύση. Οι ψευδοεπικεφαλής, όμως, αγνοούν τις απαιτήσεις του οίκου του Θεού. Όταν επιλέγουν και χρησιμοποιούν ανθρώπους, εστιάζουν πάντα στο κατά πόσο ένας άνθρωπος έχει θέση στην κοινωνία, τι υπόβαθρο και τι πόστο έχει, αν έχει υψηλό επίπεδο μόρφωσης και πόσο μεγάλη είναι η υπόληψή του στην κοινωνία· αυτές είναι οι πτυχές στις οποίες εστιάζουν όταν προάγουν και καλλιεργούν ανθρώπους. Συνάδει αυτό, άραγε, με τις αρχές που ορίζει ο οίκος του Θεού; Συνάδει με την αλήθεια που εμπεριέχεται στα λόγια του Θεού; Ποιοι είναι αυτοί οι άνθρωποι που έχουν θέση στην κοινωνία; Θα λέγαμε ότι είναι όλοι τους άνθρωποι που παλεύουν για τη δύναμη και τη θέση με κάθε μέσο και ότι είναι του Σατανά. Αν αποκτήσουν δύναμη στον οίκο του Θεού, άραγε ο οίκος του Θεού θα παραμείνει η εκκλησία του Θεού; Ποιος είναι ο στόχος των ψευδοεπικεφαλής όταν προάγουν ανθρώπους που είναι του Σατανά για να γίνουν επικεφαλής; Συνάδει αυτή η ενέργεια με τις αρχές του οίκου του Θεού για την καλλιέργεια και τη χρήση των ανθρώπων; Δεν αναστατώνει και βλάπτει κατάφωρα το εκκλησιαστικό έργο; Αυτό που προκαλεί τη μεγαλύτερη διατάραξη και αναστάτωση στο εκκλησιαστικό έργο είναι το γεγονός ότι οι ψευδοεπικεφαλής προάγουν και καλλιεργούν ανθρώπους χωρίς ν' ακολουθούν τις αρχές· αυτό είναι και ένας τρόπος αντίστασης στον Θεό.

Οι ψευδοεπικεφαλής έχουν εξαιρετικά χαμηλό επίπεδο και δεν μπορούν να κατανοήσουν την αλήθεια. Όσα κηρύγματα κι αν ακούσουν, όσα λόγια του Θεού κι αν διαβάσουν, συνεχίζουν να μην έχουν ανόθευτη κατανόηση και να μην καταλαβαίνουν την αλήθεια, ενώ όσα χρόνια κι αν κηρύττουν δόγματα, δεν καταλαβαίνουν τι λένε· είναι όλα φλυαρίες και τίποτ' άλλο και είναι αδύνατον να βγάλει κανείς άκρη! Μπορούν να θυμούνται και να κηρύττουν κάποια δόγματα, οπότε νομίζουν ότι κατέχουν την αλήθεια-πραγματικότητα, αλλά τίποτε από όσα κάνουν δεν σχετίζεται με την αλήθεια· πρόκειται για κλασικούς Φαρισαίους. Προς τα έξω, φαίνεται ότι κηρύττουν συχνά στους ανθρώπους και λένε ευχάριστα πράγματα, σαν να κατανοούν την αλήθεια, αλλά αυτό που κάνουν είναι το ακριβώς αντίθετο από την αλήθεια και πηγαίνει κόντρα σ' αυτήν. Επίσης, ισχυρίζονται ότι υπηρετούν τον Θεό και κάνουν το εκκλησιαστικό έργο, ενώ στην πραγματικότητα όλα όσα κάνουν είναι εντελώς εχθρικά απέναντι στον Θεό. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν προάγουν ποτέ ταλαντούχους ανθρώπους που είναι χρήσιμοι στον οίκο του Θεού, ενώ αγνοούν και κάνουν πως δεν βλέπουν τους σχετικά ειλικρινείς ανθρώπους που επιδιώκουν πραγματικά την αλήθεια. Αντιθέτως, προάγουν και καλλιεργούν όσους επιδίδονται σε κολακείες, όσους είναι αναξιόπιστοι και δόλιοι και όσους έχουν φιλοδοξίες και επιθυμίες ν' αναλάβουν έργο στην εκκλησία. Το αποτέλεσμα όλων αυτών είναι ότι, αφού αυτοί οι άνθρωποι έχουν συμμετάσχει στο έργο για ένα χρονικό διάστημα, διάφορα αντικείμενα του εκκλησιαστικού έργου οδηγούνται σε

στασιμότητα και ουσιαστικά μπαίνουν σε κατάσταση παράλυσης, κι έτσι το εκκλησιαστικό έργο καταστρέφεται στα χέρια αυτών των ψευδοεπικεφαλής. Δεν είναι απεχθείς οι ψευδοεπικεφαλής που είναι τέτοιοι άνθρωποι; Δεν θα πρέπει ν' απαλλαχθούν από τα καθήκοντά τους; Πρέπει ν' απαλλαχθούν από τα καθήκοντά τους! Κάθε μέρα καθυστέρησης έχει αντίκτυπο στο εκκλησιαστικό έργο για μια ολόκληρη μέρα. Κάποιοι ψευδοεπικεφαλής, παρόλο που ξέρουν ότι είναι ανίκανοι να κάνουν αληθινό έργο, δεν είναι διατεθειμένοι να παραιτηθούν οικειοθελώς και έχουν διαρκώς εμμονή με τα οφέλη της θέσης, ενώ θα έφταναν ακόμη και στο σημείο να βλάψουν το εκκλησιαστικό έργο. Έχουν αυτοί οι άνθρωποι το παραμικρό ίχνος λογικής; Οι ψευδοεπικεφαλής δεν έχουν ικανότητα κατανόησης ούτε κανένα αληθινό ταλέντο και αληθινή γνώση και δεν είναι άνθρωποι που επιδιώκουν την αλήθεια· επιπλέον, λαχταρούν τα οφέλη της θέσης. Είναι αναίσχυντοι, οπότε σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να προάγονται και να καλλιεργούνται. Αν πιστεύεις ότι το επίπεδό σου είναι πολύ χαμηλό, ότι δεν έχεις την ικανότητα να ξεχωρίσεις το σωστό από το λάθος και ότι δεν έχεις την ικανότητα να κατανοήσεις την αλήθεια, τότε ό,τι κι αν κάνεις, μην υποκύπτεις στις φιλοδοξίες και στις επιθυμίες σου και μη συλλογίζεσαι πώς να προσπαθήσεις να γίνεις αξιωματούχος στην εκκλησία, πώς να γίνεις επικεφαλής της εκκλησίας· δεν είναι τόσο εύκολο να είναι κανείς επικεφαλής. Αν δεν είσαι έντιμος άνθρωπος και δεν αγαπάς καθόλου την αλήθεια, τότε μόλις γίνεις επικεφαλής, θα είσαι είτε αντίχριστος είτε ψευδοεπικεφαλής. Τόσο οι αντίχριστοι όσο και οι ψευδοεπικεφαλής είναι άνθρωποι που δεν έχουν συνείδηση και λογική και είναι ικανοί να κάνουν κακό και ν' αναστατώσουν το εκκλησιαστικό έργο. Ενώ είναι αλήθεια ότι οι αντίχριστοι είναι διάβολοι και σατανάδες, ούτε οι ψευδοεπικεφαλής είναι καλοί άνθρωποι· στην καλύτερη περίπτωση, είναι αναίσχυντοι και ξετσίπωτοι άνθρωποι που δεν έχουν συνείδηση και λογική. Υπάρχει τίποτε ένδοξο στο να είναι κανείς ψευδοεπικεφαλής και ν' απαλλαχθεί από τα καθήκοντά του; Είναι ντροπιαστικό, είναι ένα στίγμα και δεν έχει τίποτε το ένδοξο. Εάν έχεις την αίσθηση του φορτίου προς το έργο της εκκλησίας και επιθυμείς να συμμετέχεις σε αυτό, τούτο είναι καλό. Όμως πρέπει να αναλογιστείς εάν κατανοείς την αλήθεια, εάν είσαι σε θέση να συναναστρέφεται την αλήθεια για να επιλύεις ζητήματα, εάν είσαι σε θέση να υποτάσσεται αληθινά στο έργο του Θεού, αλλά και εάν είσαι σε θέση να εκτελείς σωστά το έργο της εκκλησίας, σύμφωνα με τις εργασιακές ρυθμίσεις. Εάν πληροίς αυτά τα κριτήρια, μπορείς να διεκδικήσεις μια θέση επικεφαλής ή εργάτη. Αυτό που εννοώ λέγοντάς το αυτό είναι ότι οι άνθρωποι πρέπει να έχουν τουλάχιστον αυτεπίγνωση. Εξέτασε καταρχάς εάν είσαι σε θέση να διακρίνεις τους ανθρώπους, εάν μπορείς να κατανοήσεις την αλήθεια και να πράττεις σύμφωνα με τις αρχές. Εάν πληροίς αυτές τις απαιτήσεις, είσαι κατάλληλος για επικεφαλής ή εργάτη. Εάν δεν είσαι ικανός για αυτοαξιολόγηση, μπορείς να ρωτήσεις ανθρώπους γύρω σου που σου είναι οικείοι ή είναι κοντά σου. Εάν όλοι πουν ότι δεν έχεις επαρκές επίπεδο για να γίνεις επικεφαλής κι ότι απλώς ήδη κάνεις καλά την τωρινή σου δουλειά, τότε θα πρέπει να φτάσεις γρήγορα στην αυτογνωσία. Εφόσον έχεις χαμηλό επίπεδο, μην ξοδεύεις όλο σου τον χρόνο θέλοντας να γίνεις επικεφαλής —κάνε

απλώς ό,τι μπορείς, να κάνεις το καθήκον σου σωστά, να είσαι εντελώς προσγειωμένος, ώστε να έχεις το κεφάλι σου ήσυχο. Και αυτό είναι καλό. Εάν πάλι είσαι ικανός να γίνεις επικεφαλής, εάν έχεις πραγματικά τέτοιο επίπεδο και ταλέντο, εάν έχεις εργασιακή ικανότητα και αίσθηση του φορτίου, τότε είσαι ακριβώς το είδος του ταλαντούχου ανθρώπου που λείπει από τον οίκο του Θεού και είναι βέβαιο ότι θα προαχθείς και θα καλλιεργηθείς. Σε όλα, όμως, υπάρχει η ώρα του Θεού. Αυτή η επιθυμία —η επιθυμία να προαχθείς— δεν είναι φιλοδοξία, όμως πρέπει να έχεις το επίπεδο και να πληροίς τα κριτήρια για να γίνεις επικεφαλής. Εάν το επίπεδό σου είναι χαμηλό, όμως παρά ταύτα ξοδεύεις όλο σου τον χρόνο θέλοντας να γίνεις επικεφαλής ή να αναλάβεις κάποιο σημαντικό καθήκον ή να είσαι υπεύθυνος για το συνολικό έργο ή να κάνεις κάτι που θα σου επιτρέψει να ξεχωρίσεις, τότε σου λέω το εξής: αυτό είναι φιλοδοξία. Η φιλοδοξία μπορεί να φέρει την καταστροφή, οπότε και θα πρέπει να είσαι επιφυλακτικός μ' αυτήν. Όλοι οι άνθρωποι έχουν την επιθυμία να προοδεύσουν και είναι πρόθυμοι να αγωνιστούν προς την κατεύθυνση της αλήθειας, κι αυτό δεν αποτελεί πρόβλημα. Μερικοί άνθρωποι έχουν επίπεδο, πληρούν τα κριτήρια για να είναι επικεφαλής και μπορούν να προσπαθήσουν προς την κατεύθυνση της αλήθειας, κι αυτό είναι καλό. Άλλοι δεν έχουν επίπεδο, άρα πρέπει να παραμείνουν προσηλωμένοι στο καθήκον τους, εκτελώντας σωστά το καθήκον που έχουν μπροστά τους και κάνοντάς το σύμφωνα με τις αρχές και τις απαιτήσεις του οίκου του Θεού· γι' αυτούς, τούτο είναι καλύτερο, πιο ασφαλές, πιο ρεαλιστικό.

Όσοι εκλέγονται επικεφαλής και εργάτες ή προάγονται και καλλιεργούνται δεν θα πρέπει να τρέφουν ευσεβείς πόθους και να πιστεύουν το εξής: «Οι αδελφοί και οι αδελφές μ' επέλεξαν ανάμεσα σε τόσους ανθρώπους, ο οίκος του Θεού με προήγαγε, οπότε έχω πράγματι κάποιο ταλέντο και είμαι καλύτερος από τους συνηθισμένους ανθρώπους· ο πραγματικός χρυσός είναι γραφτό να λάμψει στο τέλος». Είναι καλό να σκέφτονται μ' αυτόν τον τρόπο; Δεν πρόκειται για την αποκάλυψη μιας διεφθαρμένης διάθεσης; (Ναι.) Το να προαχθείς και να καλλιεργηθείς είναι καλό πράγμα και καλή ευκαιρία, αλλά το κατά πόσο μπορείς να βαδίσεις σωστά σ' αυτό το μονοπάτι εξαρτάται από το πώς προσεγγίζεις αυτήν την ευκαιρία και από το αν μπορείς να την εκτιμήσεις. Ο Θεός σου έχει δώσει αυτήν την ευκαιρία, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι στ' αλήθεια είσαι καλύτερος από οποιονδήποτε άλλον· μπορεί να έχεις λίγο καλύτερο επίπεδο από τους άλλους ή να διαθέτεις κάποια χαρίσματα, αλλά είναι δύσκολο να πει κανείς πώς είναι η ζωή-είσοδος σου και κατά πόσο κατέχεις την αλήθεια-πραγματικότητα, μια που όλοι έχουν τις ίδιες διεφθαρμένες διαθέσεις και ανήκεις κι εσύ στο διεφθαρμένο ανθρώπινο γένος. Αν μπορείς να το συνειδητοποιήσεις αυτό, θα μπορέσεις να προσεγγίσεις σωστά την προαγωγή και την καλλιέργειά σου από τον οίκο του Θεού. Δεν θα πρέπει να θεωρείς τον εαυτό σου ταλαντούχο άνθρωπο ούτε να σκέφτεσαι ότι κατέχεις την αλήθεια-πραγματικότητα. Απλώς έχεις κάποιο επίπεδο και μπορείς να προσπαθήσεις για την αλήθεια, οπότε σου έχει δοθεί η δυνατότητα να εκπαιδευτείς. Αυτή είναι μια δοκιμαστική περίοδος και δεν είναι ακόμη σίγουρο κατά πόσο είσαι πραγματικά ένας άνθρωπος που

επιδιώκει την αλήθεια και αν σου αξίζει να καλλιεργηθείς. Είναι δύσκολο να πει κανείς κατά πόσο θα μπορέσεις να παραμείνεις ακλόνητος αφού δοκιμαστείς αυτό το διάστημα. Μπορεί να παραμείνεις για να συνεχιστεί η καλλιέργειά σου ή μπορεί ν' αποκλειστείς· όλα εξαρτώνται από το πόση προσπάθεια θα καταβάλεις. Αυτό είναι το νόημα της προαγωγής των ανθρώπων για να γίνουν επικεφαλής και εργάτες και θα πρέπει να το καταλάβεις. Είναι ανώφελο να νομίζεις ότι είσαι ταλαντούχος άνθρωπος. Αν ο οίκος του Θεού δεν σε προαγάγει και δεν σε καλλιεργήσει, δεν είσαι τίποτα. Αν δεν επιδιώκεις την αλήθεια και δεν είσαι πρόθυμος να χρησιμοποιηθείς από τον οίκo του Θεού, δεν μπορείς να πετύχεις τίποτα. Αν μετά πεις: «Ο οίκος του Θεού δεν με χρησιμοποιεί. Θα βγω έξω στην κοινωνία», ε τότε βγες έξω στην κοινωνία και δοκίμασέ το, δες ποιος σε προαγάγει και δες τι μπορείς να καταφέρεις. Μ' αυτό θέλω να σας πω ότι πρέπει να έχετε τη σωστή κατανόηση και προσέγγιση σε σχέση με την προαγωγή και την καλλιέργειά σας από τον οίκo του Θεού. Όσοι έχουν χαμηλό ή μέτριο επίπεδο και δεν ανταποκρίνονται στο απαιτούμενο πρότυπο για προαγωγή και καλλιέργεια στον οίκo του Θεού χρειάζεται μόνο να εκπληρώνουν το καθήκον τους υπάκουα και σταθερά. Εφόσον κάνεις το καθήκον σου με όλη σου την καρδιά και όλο σου τον νου, ο Θεός δεν πρόκειται να σου φερθεί άδικα. Επομένως, μην παλεύετε για ζητήματα προαγωγής και καλλιέργειας, αλλά ούτε να τα απορρίπτετε· απλώς ν' αφήνετε τα πάντα ν' ακολουθήσουν τη φυσική τους πορεία. Από τη μία πλευρά, πρέπει να υπακούτε στις ρυθμίσεις του οίκου του Θεού και, από την άλλη πλευρά, πρέπει να έχετε καρδιά που υποτάσσεται στον Θεό· αυτό είναι το σωστό. Είναι απλό να το κάνετε αυτό; (Ναι.) Αν γίνει επικεφαλής ένας άνθρωπος που έχει χαμηλό επίπεδο, θ' αποκομίσει άραγε κανένα όφελος; Στο τέλος, όταν χαρακτηριστεί ψευδοεπικεφαλής και αποκλειστεί, πώς θα νιώσει γι' αυτό; Θα είναι αυτό που θέλατε; (Όχι.) Θα σου βάλουν την ταμπέλα του «ψευδοεπικεφαλής» και, όπου κι αν πας, οι άνθρωποι θα λένε: «Αυτός ο άνθρωπος ήταν κάποτε ψευδοεπικεφαλής». Είναι καλό ή κακό πράγμα αυτό; Δεν είναι καλό πράγμα και δεν είναι κάτι ένδοξο. Οι άνθρωποι πρέπει να έχουν τη σωστή κατανόηση και στάση έναντι της προαγωγής και της καλλιέργειας. Σε αυτά τα θέματα, πρέπει να αναζητούν την αλήθεια και να μην ακολουθούν τη δική τους θέληση, ούτε να έχουν φιλοδοξίες και επιθυμίες. Εάν νιώθεις ότι έχεις καλό επίπεδο, όμως ο οίκος του Θεού δεν σε έχει προαγάγει ποτέ, ούτε έχει σχέδια να σε καλλιεργήσει, τότε μην απογοητεύεσαι, ούτε ν' αρχίσεις να παραπονιέσαι, επικεντρώσου απλώς στην επιδίωξη της αλήθειας και στον αγώνα προς τα εμπρός. Όταν έχεις κάποιο ανάστημα και είσαι σε θέση να κάνεις πραγματικό έργο, ο εκλεκτός λαός του Θεού θα σε επιλέξει, όπως είναι φυσικό, να γίνεις επικεφαλής. Αν πάλι νιώθεις ότι είσαι χαμηλού επιπέδου και δεν έχεις καμία πιθανότητα να προαχθείς ή να καλλιεργηθείς και είναι αδύνατο να επιτευχθούν οι φιλοδοξίες σου, δεν είναι αυτό κάτι καλό; Αυτό θα σε προστατεύσει! Εφόσον έχεις χαμηλό επίπεδο, αν συναντήσεις μια ομάδα τυφλών μπερδεμένων που σε επιλέγουν για επικεφαλής τους, δεν θα περπατάς σε αναμμένα κάρβουνα; Είσαι ανίκανος να κάνεις οποιοδήποτε έργο και τα μάτια και το μυαλό σου είναι τυφλά. Ό,τι κάνεις είναι μια διατάραξη, με κάθε σου κίνηση πράττεις το κακό. Είναι προτιμότερο να

κάνεις καλά το έργο του τωρινού καθήκοντός σου. Τουλάχιστον δεν θα ντροπιάζεις τον εαυτό σου, κι είναι καλύτερο από το να είσαι ψευδής επικεφαλής και στόχος παρασκηνιακής κριτικής. Ως άνθρωπος, πρέπει να έχεις μέτρο του εαυτού σου, πρέπει να έχεις λίγη αυτογνωσία. Εάν συμβαίνει αυτό, θα είσαι σε θέση να μην ακολουθείς τον λάθος δρόμο και να μην διαπράττεις σοβαρά λάθη.

Θέλετε να είστε ψευδοεπικεφαλής ή συνηθισμένοι πιστοί; (Συνηθισμένοι πιστοί.) Αν οι αδελφοί και οι αδελφές σε εκλέξουν, κάνε μια προσπάθεια· ίσως η δική τους άποψη να είναι πιο ακριβής από την εντύπωση που έχεις εσύ για τον εαυτό σου. Αν οι αδελφοί και οι αδελφές πιστεύουν ότι μπορείς να το κάνεις, θα πρέπει να τα δώσεις όλα. Αν πραγματικά κάνεις ό,τι καλύτερο μπορείς, αλλά και πάλι αποτύχεις στο έργο σου, αν το άγχος σε κατατρώει σε βαθμό που δεν μπορείς να φας και έχεις χάσει τον ύπνο σου και απλώς δεν ξέρεις πώς να το κάνεις σωστά, τότε σταμάτα να είσαι επικεφαλής ή εργάτης· σου είναι πολύ δύσκολο. Αν συνεχίσεις, πιθανότατα θα γίνεις ψευδοεπικεφαλής, οπότε θα πρέπει χωρίς καθυστέρηση να γράψεις μια επιστολή παραίτησης που θα δηλώνει τα εξής: «Επειδή έχω χαμηλό επίπεδο και δεν είμαι ικανός να κάνω αληθινό έργο, αν συνεχίσω να είμαι επικεφαλής, σύντομα θα καταλήξω σίγουρα να γίνω ψευδοεπικεφαλής, οπότε υποβάλλω την παραίτησή μου και εγκαταλείπω αυτοβούλως το συγκεκριμένο πόστο». Αυτή είναι η σοφότερη πορεία δράσης και αυτό είναι το καταλληλότερο πράγμα που μπορείς να κάνεις! Είναι ορθολογικό και είναι καλύτερο από το να παραμείνεις σ' αυτό το πόστο και να γίνεις ψευδοεπικεφαλής. Αν ξέρεις πολύ καλά ότι έχεις χαμηλό επίπεδο και δεν κάνεις για επικεφαλής, αλλά δεν αντέχεις να εγκαταλείψεις τη θέση και λες στον εαυτό σου: «Γιατί δεν μπορώ να το κάνω αυτό; Ποιος μπορεί να μου δώσει λίγη βοήθεια; Τι καλά που θα ήταν να διατηρούσα τη θέση μου ως επικεφαλής και κάποιος άλλος να κατέστρωνε για μένα όλα τα σχέδια και όλες τις στρατηγικές! Αυτήν τη στιγμή δεν υπάρχει κανείς κατάλληλος για να με αντικαταστήσει, οπότε δεν μπορώ παρά να συνεχίσω να είμαι επικεφαλής και να το απολαμβάνω κάθε μέρα που παραμένω σ' αυτήν τη δουλειά· ακόμα κι αν δεν μπορώ να κάνω το έργο, εξακολουθώ να είμαι ο επικεφαλής και είναι καλύτερο να είναι κανείς επικεφαλής παρά να είναι ένας συνηθισμένος αδελφός ή μια συνηθισμένη αδελφή. Αν ο οίκος του Θεού δεν μ' απαλλάξει από τα καθήκοντά μου και αν οι αδελφοί και οι αδελφές δεν με διώξουν από τη θέση μου, δεν πρόκειται να παραιτηθώ». Είναι σωστό αυτό; (Όχι.) Γιατί δεν είναι σωστό; (Είναι παράλογο· αν είμαι ανίκανος να κάνω αληθινό έργο, αλλά δεν παραιτούμαι, αυτό απλώς θα καθυστερήσει το εκκλησιαστικό έργο.) Όταν ενεργείς μ' αυτόν τον τρόπο, καθυστερείς το εκκλησιαστικό έργο· βλάπτεις τους άλλους και βλάπτεις κι εσένα. Ξέρεις τι σημαίνει να είσαι επικεφαλής; Σημαίνει ότι έχεις άμεση σχέση με τη ζωή-είσοδο πολλών ανθρώπων και ότι η ηγεσία σου έχει άμεση σχέση με το πώς βαδίζουν στο μονοπάτι που ανοίγεται μπροστά τους. Αν είσαι σωστός επικεφαλής και τους οδηγήσεις στο σωστό μονοπάτι, θα μπορέσουν να βαδίσουν στο σωστό μονοπάτι. Αν δεν είσαι σωστός επικεφαλής και τους ρίξεις στο χαντάκι και γίνουν Φαρισαίοι σαν εσένα, τότε η αμαρτία σου θα είναι πολύ μεγάλη! Και αφού διαπράξεις αυτήν τη μεγάλη

αμαρτία, μήπως θα λήξει εκεί το ζήτημα; Θα καταγραφεί από τον Θεό! Ξέρεις πολύ καλά ότι έχεις χαμηλό επίπεδο, ότι είσαι ψευδοεπικεφαλής και ότι είσαι ανίκανος να κάνεις αληθινό έργο, ωστόσο δεν παραδέχεσαι τα ελαττώματά σου και δεν παραιτείσαι, αλλά γραπώνεσαι ξεδιάντροπα από τη θέση σου και δεν την παραδίδεις σε κανέναν άλλον. Αυτό είναι αμαρτία και ο Θεός θα την καταγράψει. Και στο μέλλον, άραγε θα είναι καλός ή κακός ο απολογισμός Του για σένα; Θα μπλέξεις άσχημα! Θα σου πω τη γυμνή αλήθεια: Ο Θεός κρατάει λογαριασμό γι' αυτά τα πράγματα για κάθε άνθρωπο, και κάθε στοιχείο καταγράφεται ξεκάθαρα. Αν συνέβαινε κάτι τόσο σοβαρό στο μονοπάτι σου προς τη σωτηρία, τότε ο αντίκτυπος για σένα θα ήταν τεράστιος! Ό,τι κι αν κάνεις, μη βαδίσεις σ' αυτό το μονοπάτι και μη γίνεις τέτοιος άνθρωπος.

Συναναστραφήκαμε εν συντομία πάνω σε κάποιες από τις πρακτικές και τις εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής σε σχέση με την προαγωγή και την καλλιέργεια των διαφόρων ειδών ταλαντούχων ανθρώπων. Με λίγα λόγια, οι άνθρωποι που είναι ψευδοεπικεφαλής δεν κάνουν αληθινό έργο και είναι ανίκανοι να κάνουν αληθινό έργο. Έχουν χαμηλό επίπεδο, τα μάτια και το μυαλό τους έχουν τυφλωθεί, είναι ανίκανοι να εντοπίσουν προβλήματα και δεν μπορούν να διακρίνουν τα διάφορα είδη ανθρώπων, οπότε δεν μπορούν να επωμιστούν το σημαντικό έργο της προαγωγής και της καλλιέργειας των διαφόρων ειδών ταλαντούχων ανθρώπων. Έτσι, δεν έχουν τρόπο να κάνουν καλά το έργο της εκκλησίας και θα προκαλέσουν πολλές δυσκολίες στη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού. Με βάση αυτούς τους παράγοντες, είναι ξεκάθαρο ότι οι ψευδοεπικεφαλής είναι ακατάλληλοι για επικεφαλής της εκκλησίας. Κάποιοι άλλοι ψευδοεπικεφαλής δεν κάνουν κανένα συγκεκριμένο έργο για την εκκλησία και δεν επικοινωνούν με τους επιβλέποντες συγκεκριμένων αντικειμένων του έργου, οπότε δεν ξέρουν ποιοι ταλαντούχοι άνθρωποι είναι ικανοί να κάνουν ποιο έργο ούτε ποιοι είναι κατάλληλοι για ποιο έργο ή κατά πόσο εργάζονται με τρόπο που συνάδει με τις αρχές. Έτσι, δεν μπορούν να προαγάγουν και να καλλιεργήσουν ανθρώπους με ταλέντο. Πώς, λοιπόν, θα μπορούσαν αυτοί οι άνθρωποι να κάνουν καλά το έργο της εκκλησίας; Ο κύριος λόγος για τον οποίο οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να κάνουν αληθινό έργο είναι ότι έχουν χαμηλό επίπεδο· δεν έχουν καμία διορατικότητα για τίποτα και δεν ξέρουν τι είναι αληθινό έργο. Αυτό οδηγεί συχνά το έργο της εκκλησίας σε κατάσταση στασιμότητας ή παράλυσης. Αυτά σχετίζονται άμεσα με την αποτυχία των ψευδοεπικεφαλής να κάνουν αληθινό έργο. Τα τελευταία χρόνια, ο οίκος του Θεού έχει τονίσει ξανά και ξανά ότι οι κακοί άνθρωποι και οι δύσπιστοι πρέπει να εκκαθαρίζονται και οι ψευδοεπικεφαλής και οι ψευδοεργάτες να απαλλάσσονται από τα καθήκοντά τους. Γιατί πρέπει να εκκαθαρίζονται οι διάφοροι κακοί άνθρωποι και οι δύσπιστοι; Επειδή αυτοί οι άνθρωποι, παρόλο που πιστεύουν χρόνια στον Θεό, και πάλι δεν αποδέχονται καθόλου την αλήθεια και έχουν φτάσει στο σημείο που δεν έχουν πια καμία ελπίδα να σωθούν. Και γιατί πρέπει ν' απαλλάσσονται από τα καθήκοντά τους όλοι οι ψευδοεπικεφαλής και οι ψευδοεργάτες; Επειδή δεν κάνουν αληθινό έργο και ποτέ δεν προάγουν ούτε καλλιεργούν όσους επιδιώκουν την αλήθεια· αντ' αυτού, απλώς επιδίδονται σε ανώφελες

προσπάθειες. Αυτό προκαλεί χάος και παράλυση στο έργο της εκκλησίας, αφού τα υφιστάμενα προβλήματα παραμένουν άλυτα, και ταυτόχρονα επιβραδύνει τη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού. Αν απαλλάσσονταν από τα καθήκοντά τους όλοι αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής και οι ψευδοεργάτες, κι αν εκκαθαρίζονταν όλοι αυτοί οι κακοί άνθρωποι και οι δύσπιστοι που αναστατώνουν την εκκλησία, είναι φυσικό ότι το έργο της εκκλησίας θα κυλούσε ομαλά, η ζωή της εκκλησίας θα βελτιωνόταν και ο εκλεκτός λαός του Θεού θα μπορούσε να τρώει και να πίνει κανονικά τα λόγια του Θεού, να κάνει τα καθήκοντά του και να εισέρχεται στη σωστή τροχιά της πίστης στον Θεό. Αυτό θα ήθελε να δει ο Θεός.

27 Φεβρουαρίου 2021

ΟΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΩΝ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ (6)

Σήμερα, θα συνεχίσουμε τη συναναστροφή μας πάνω στις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών και πάνω στις διάφορες εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής. Στην προηγούμενη συνάθροιση, συναναστραφήκαμε πάνω στο έκτο σημείο των ευθυνών των επικεφαλής και των εργατών. Ποιο είναι το κύριο περιεχόμενο αυτού του σημείου; (Το έκτο σημείο είναι «Να προάγουν και να καλλιεργούν κάθε λογής ταλέντο με τα κατάλληλα προσόντα, ώστε όλοι όσοι επιδιώκουν την αλήθεια να έχουν την ευκαιρία να εκπαιδευτούν και να εισέλθουν στην αλήθεια-πραγματικότητα το συντομότερο δυνατό».) Την προηγούμενη φορά, συναναστραφήκαμε κυρίως πάνω στις αρχές του οίκου του Θεού για την προαγωγή και την καλλιέργεια των ανθρώπων και πάνω στον λόγο για τον οποίο ο οίκος του Θεού προάγει και καλλιεργεί τους ανθρώπους. Επίσης, αναλύσαμε τα προβλήματα των ψευδοεπικεφαλής σε ό,τι αφορά την προαγωγή και την καλλιέργεια των διαφόρων ειδών ταλαντούχων ανθρώπων. Ποιες είναι, λοιπόν, οι κύριες εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής στο πλαίσιο αυτών των δύο σημείων; Γιατί λέμε ότι είναι ψευδοεπικεφαλής; Υπάρχουν κυρίως δύο πτυχές. Η μία πτυχή είναι ότι οι ψευδοεπικεφαλής δεν κατανοούν ούτε και αναζητούν τις αρχές της προαγωγής, της καλλιέργειας και της χρήσης των διαφόρων ειδών ανθρώπων. Δεν ξέρουν ποιες πτυχές του επιπέδου είναι σημαντικό να διαθέτουν οι άνθρωποι ή ποια κριτήρια είναι σημαντικό να πληρούν προκειμένου να γίνουν επικεφαλής ή εργάτες, με αποτέλεσμα να χρησιμοποιούν τους ανθρώπους αδιακρίτως με βάση τις δικές τους αντιλήψεις και φαντασιοκοπίες. Άλλο ένα σοβαρό ζήτημα είναι ότι αφού προαγάγουν, καλλιεργήσουν και χρησιμοποιήσουν αυτούς τους ανθρώπους, δεν παρακολουθούν ούτε ελέγχουν το έργο τους· δεν μαθαίνουν πόσο καλά τα πηγαίνουν, κατά πόσο κάνουν αληθινό έργο, αν είναι σε θέση να εκπληρώσουν τις ευθύνες τους, πώς είναι ο χαρακτήρας τους ή κατά πόσο τους ταιριάζουν τα καθήκοντα που κάνουν, και δεν δίνουν σημασία στο κατά πόσο οι άνθρωποι που προάγουν, καλλιεργούν και χρησιμοποιούν ανταποκρίνονται στα πρότυπα και συμμορφώνονται με τις αρχές. Δεν ελέγχουν ποτέ αυτά τα πράγματα. Οι ψευδοεπικεφαλής νομίζουν ότι πρέπει απλώς να προαγάγουν κάποιον, να του αναθέσουν κάποιο έργο κι αυτό είναι όλο· νομίζουν ότι έτσι εκπληρώνουν τις ευθύνες τους. Έτσι κάνουν το έργο τους οι ψευδοεπικεφαλής και αυτήν τη στάση και άποψη έχουν όσο εργάζονται. Μπορούν, λοιπόν, αυτές οι δύο κύριες εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής ν' αποδείξουν ότι δεν εκπληρώνουν ούτε και μπορούν να εκπληρώσουν τις ευθύνες τους σε σχέση με την προαγωγή, την καλλιέργεια και τη χρήση των ανθρώπων; (Ναι.) Οι ψευδοεπικεφαλής δεν ελέγχουν το έργο ούτε παρακολουθούν τα διάφορα είδη ανθρώπων, πόσο μάλλον αντιμετωπίζουν σχολαστικά ό,τι έχει να κάνει με την αλήθεια και τις αρχές, συγκρίνοντας τις εκδηλώσεις και τις καταστάσεις των διαφόρων ειδών ανθρώπων με τις αλήθειες που κατανοούν και τις αρχές που απαιτεί ο οίκος του Θεού· επίσης, δεν μπορούν να διακρίνουν κατά πόσο η ανθρώπινη φύση και τα προτερήματα

των διαφόρων ειδών ανθρώπων συνάδουν με τις απαιτούμενες αρχές του οίκου του Θεού για τη χρήση των ανθρώπων. Γι' αυτούς τους λόγους, είναι ιδιαίτερα μπερδεμένοι και τσαπατσούληδες σε ό,τι έχει να κάνει με την προαγωγή και τη χρήση ανθρώπων και την ανάθεση έργου σ' αυτούς, και απλώς ακολουθούν τις τυπικές διαδικασίες και κάνουν επιφανειακό έργο με βάση τις δικές τους αντιλήψεις και φαντασιοκοπίες. Με αυτό το δεδομένο, αν ζητηθεί από τους ψευδοεπικεφαλής να χρησιμοποιήσουν συνετά και εύστοχα διάφορα είδη ανθρώπων βάσει της ανθρωπίνης φύσης και των προτερημάτων τους, άραγε θα μπορέσουν να το καταφέρουν αυτό; (Όχι, δεν θα μπορέσουν.) Ας αφήσουμε προς το παρόν κατά μέρος το επίπεδο των ψευδοεπικεφαλής. Εξετάζοντας μόνο τη στάση τους απέναντι στο έργο, τους τρόπους και τις μεθόδους τους όταν εργάζονται, το γεγονός ότι δεν κάνουν καθόλου αληθινό έργο, αλλά χειρίζονται μόνο γενικές υποθέσεις και κάνουν λίγο επιφανειακό έργο που τους θέτει στο προσκήνιο, καθώς και το γεγονός ότι δεν εργάζονται καθόλου προκειμένου να παρέχουν την αλήθεια στους ανθρώπους και δεν γνωρίζουν πώς να χρησιμοποιήσουν την αλήθεια για να λύσουν προβλήματα, όλα αυτά αποδεικνύουν επαρκώς ότι οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να κάνουν το αληθινό έργο της εκκλησίας. Και μόνο με βάση το γεγονός ότι οι ψευδοεπικεφαλής δεν κάνουν αληθινό έργο ούτε αλληλεπιδρούν σε βάθος με τους αδελφούς και τις αδελφές για να λύσουν αληθινά προβλήματα, αλλά αντιθέτως το παίζουν ανώτεροι σε όλα και δίνουν εντολές, μπορεί να επιβεβαιωθεί ότι είναι ανίκανοι να εκτελέσουν καλά οποιαδήποτε πτυχή του εκκλησιαστικού έργου προκειμένου να προαγάγουν και να καλλιεργήσουν ανθρώπους για τον οίκο του Θεού.

Σημείο έβδομο: Να κατανέμουν και να χρησιμοποιούν διάφορα είδη ανθρώπων με λογική, βάσει της ανθρωπίνης φύσης και των προτερημάτων τους, έτσι ώστε ο καθένας να αξιοποιείται με τον καλύτερο δυνατό τρόπο (Μέρος πρώτο)

Η χρήση διαφόρων ειδών ανθρώπων με λογική, βάσει της ανθρωπίνης φύσης τους

Τι κατανοείτε σε σχέση με τον τρόπο οργάνωσης και χρήσης των διαφόρων ειδών ανθρώπων; (Ο οίκος του Θεού έχει διαφορετικά απαιτούμενα πρότυπα για τα διάφορα είδη ανθρώπων που προάγονται και καλλιεργούνται, ενώ οι άνθρωποι θα πρέπει να προάγονται και να χρησιμοποιούνται σύμφωνα με τις αρχές και τα πρότυπα του οίκου του Θεού για την προαγωγή των ανθρώπων. Αν κάποιοι άνθρωποι είναι κατάλληλοι για επικεφαλής και εργάτες, τότε πρέπει να καλλιεργηθούν ως επικεφαλής, εργάτες και επιβλέποντες· αν κάποιοι άνθρωποι διαθέτουν επαγγελματικά προτερήματα σ' ένα συγκεκριμένο πεδίο, τότε το καθήκον που κάνουν θα πρέπει να τους ανατεθεί ανάλογα με τα επαγγελματικά προτερήματά τους, ώστε να κατανέμονται και να χρησιμοποιούνται με λογική.) Έχει κανείς κάτι να προσθέσει; (Ένα ακόμη πράγμα είναι η αξιολόγηση των ανθρώπων με βάση την ανθρωπίνη φύση τους. Αν κάποιος έχει σχετικά καλή

ανθρώπινη φύση, αγαπά την αλήθεια και έχει ικανότητα κατανόησης, τότε είναι υποψήφιος για προαγωγή και καλλιέργεια. Αν έχει μέτρια ανθρώπινη φύση, αλλά έχει προτερήματα και μπορεί να κάνει ένα καθήκον στον οίκο του Θεού και να παρέχει υπηρεσία, τότε και σ' αυτόν τον άνθρωπο μπορεί ν' ανατεθεί ένα κατάλληλο καθήκον με βάση τα προτερήματά του, ώστε να χρησιμοποιηθεί με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Αν έχει αρκετά κακή ανθρώπινη φύση και μπορεί να προκαλέσει διαταράξεις και αναστατώσεις, τότε θα ήταν περισσότερο μπελάς παρά όφελος να κάνει ένα καθήκον, οπότε δεν ενδείκνυται να του ανατεθεί κάποιο καθήκον.) Αν οι άνθρωποι διαφοροποιούνται με βάση την ανθρώπινη φύση τους, εφόσον δεν είναι κακοί άνθρωποι, δεν προκαλούν διαταράξεις ή αναστατώσεις και μπορούν να κάνουν ένα καθήκον, συμμορφώνονται τότε με τις αρχές του οίκου του Θεού για τη χρήση των ανθρώπων. Πέρα από τους κακούς ανθρώπους και τα κακά πνεύματα, ένα άλλο είδος ανθρώπων που δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν είναι όσοι έχουν ανεπαρκή νοημοσύνη, δηλαδή όσοι δεν πετυχαίνουν τίποτα, όσοι δεν μπορούν να φέρουν σε πέρας τίποτα, όσοι είναι ανίκανοι να μάθουν ένα επάγγελμα, ανίκανοι να χειριστούν απλές γενικές υποθέσεις ή δεν μπορούν καν να εκτελέσουν κάποια σωματική εργασία· οι άνθρωποι που έχουν ανεπαρκή νοημοσύνη και ανεπαρκή ανθρώπινη φύση δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν. Ποιοι άνθρωποι εμπίπτουν στην κατηγορία όσων έχουν ανεπαρκή νοημοσύνη; Εκείνοι που δεν κατανοούν την ανθρώπινη γλώσσα, που δεν έχουν ξεκάθαρη κατανόηση, που πάντα παρερμηνεύουν τα πράγματα, τα εκλαμβάνουν με λάθος τρόπο και δίνουν άσχετες απαντήσεις στις ερωτήσεις, καθώς κι εκείνοι που συγκαταλέγονται στους μπουμπουνοκέφαλους ή στα άτομα με νοητική αναπηρία· όλοι αυτοί είναι άνθρωποι που έχουν ανεπαρκή νοημοσύνη. Έπειτα, υπάρχουν και οι εξαιρετικά παράλογοι άνθρωποι που κατανοούν κάθε λογής πράγματα διαφορετικά από τους κανονικούς ανθρώπους· και αυτοί έχουν πρόβλημα νοημοσύνης. Ανεπαρκή νοημοσύνη έχει, άραγε, και όποιος είναι ανίκανος να μάθει το οτιδήποτε; (Ναι.) Επομένως, θεωρείται ανεπαρκής νοημοσύνη η ανικανότητα κάποιου να μάθει πώς να γράφει άρθρα; (Όχι.) Δεν συγκαταλέγονται εδώ οι άνθρωποι αυτού του είδους. Η ανικανότητα κάποιου να μάθει, για παράδειγμα, να τραγουδάει και να χορεύει, να αποκτήσει δεξιότητες υπολογιστή ή να μάθει μια ξένη γλώσσα δεν θεωρείται ανεπαρκής νοημοσύνη. Άρα, η ανικανότητα μάθησης ποιων πραγμάτων υποδηλώνει ανεπαρκή νοημοσύνη; Για παράδειγμα, κάποιοι άνθρωποι έχουν μεν λίγες γνώσεις, αλλά είναι ανίκανοι να μάθουν πώς να δομούν τον λόγο τους όταν συνομιλούν με άλλους. Μπορούν, λοιπόν, αυτοί οι άνθρωποι να συναναστραφούν πάνω στην αλήθεια, να προσευχηθούν και να επικοινωνήσουν κανονικά με τους άλλους όταν πιστέψουν στον Θεό; (Όχι, δεν μπορούν.) Όταν έχουν μια ιδέα στο μυαλό τους ή όταν βρίσκονται σε μια κατάσταση και θέλουν ν' ανοιχτούν και να μιλήσουν στους άλλους γι' αυτήν και ν' αναζητήσουν ένα μονοπάτι για να βρουν μια λύση, συλλογίζονται για μέρες ολόκληρες, αλλά και πάλι δεν ξέρουν από πού να ξεκινήσουν ή πώς να εκφραστούν. Με το που αρχίσουν να μιλάνε, σαστίζουν και τα λένε μπερδεμένα· είναι λες και το στόμα τους αρνείται ν' ακολουθήσει το μυαλό τους και οι σκέψεις τους είναι συγκεχυμένες. Για

παράδειγμα, τους λες: «Σήμερα, έχει καλό καιρό και λιακάδα» και εκείνοι απαντούν: «Χθες έβρεχε κι έγινε ένα τροχαίο ατύχημα σ' εκείνον τον δρόμο». Δεν βρίσκονται στο ίδιο μήκος κύματος με τους συνομιλητές τους. Έχουν αυτοί οι άνθρωποι ανεπαρκή νοημοσύνη; (Ναι.) Για παράδειγμα, αν έχουν πονοκέφαλο και τους ρωτήσεις τι τρέχει, εκείνοι θα πουν ότι νιώθουν μια μικρή δυσφορία στην καρδιά. Αυτή η απάντηση είναι άσχετη με την ερώτηση, έτσι δεν είναι; (Ναι.) Αυτό δείχνει μεγάλη έλλειψη νοημοσύνης. Υπάρχουν πολλοί τέτοιοι άνθρωποι. Μπορείτε να δώσετε ένα παράδειγμα; (Κάποιοι άνθρωποι βγαίνουν πάντα εκτός θέματος όταν απαντάνε σε ερωτήσεις· πολύ απλά δεν μπορούν να καταλάβουν τι τους ρωτάνε.) Το να βγαίνει κάποιος εκτός θέματος όταν μιλάει σημαίνει πως έχει ανεπαρκή νοημοσύνη. Έπειτα, υπάρχουν άνθρωποι που, όταν μιλάνε, αδυνατούν να ξεχωρίσουν τους οικείους ανθρώπους από τους ξένους και μερικές φορές ξεπουλιούνται χωρίς καν να το συνειδητοποιούν· είναι και αυτό ανεπαρκής νοημοσύνη. Για παράδειγμα, κάποιοι αδελφοί και κάποιες αδελφές ζουν με μέλη της οικογένειάς τους που δεν πιστεύουν στον Θεό και τους ρωτάνε: «Τι σας λέει ο θεός σας να κάνετε;» Εκείνοι απαντούν: «Ο Θεός στον οποίο πιστεύουμε είναι πολύ καλός. Μας διδάσκει ότι πρέπει να είμαστε ειλικρινείς και ότι δεν επιτρέπεται να λέμε ψέματα σε κανέναν, αλλά πρέπει να μιλάμε σε όλους με ειλικρίνεια». Επιφανειακά, φαίνεται ότι καταθέτουν μαρτυρία για το έργο του Θεού, ότι δοξάζουν τον Θεό και ότι δίνουν στους ακροατές τους καλή εντύπωση για τους πιστούς και τους κάνουν να τους εμπιστευτούν· όμως, ισχύει πράγματι αυτό; Τι θα πουν οι άπιστοι όταν το ακούσουν αυτό; Θα πουν: «Αφού ο θεός σας σας έχει ζητήσει να είστε ειλικρινείς, τότε πείτε μας την αλήθεια: Πόσα χρήματα έχει η εκκλησία σας; Ποιος δίνει τις περισσότερες προσφορές; Ποιος είναι ο επικεφαλής της εκκλησίας σας; Πόσους χώρους συναθροίσεων έχετε;» Δεν θα σε αιφνιδιάζε κάτι τέτοιο; Δεν είναι αργόστροφοι αυτού του είδους οι άνθρωποι; Γιατί μιλάς για ειλικρίνεια σε διαβόλους και άπιστους; Στην πραγματικότητα, δεν είσαι απαραίτητα τόσο ειλικρινής ενώπιον του Θεού. Δεν ξεπουλιέσαι, λοιπόν, όταν παίρνεις την ειλικρίνιά σου τόσο σοβαρά καθώς μιλάς με άπιστους; Δεν σκάβεις τον λάκκο σου και δεν στήνεις παγίδα στον ίδιο σου τον εαυτό; Δεν είσαι μπουμπουνοκέφαλος; Όταν ανοίγεις την καρδιά σου ή μιλάς ειλικρινά σε κάποιον, πρέπει να λαμβάνεις υπόψη σου σε ποιον μιλάς· αν είναι διάβολος ή σατανάς, άραγε μπορείς να του πεις τι συμβαίνει πραγματικά; Όταν, λοιπόν, πρόκειται για τέτοιους ανθρώπους, είναι απαραίτητο να κάνεις πράξη το να είσαι «φρόνιμος ως οι όφεις και απλός ως αι περιστεραί»· αυτό έχει διδάξει ο Θεός στο ανθρώπινο γένος. Οι μπουμπουνοκέφαλοι δεν ξέρουν να το κάνουν αυτό. Ξέρουν μόνο να παραμένουν προσκολλημένοι στους κανονισμούς και να λένε πράγματα όπως: «Εμείς οι πιστοί είμαστε πολύ ειλικρινείς, δεν εξαπατούμε κανέναν. Κοιτάξτε εσάς τους άπιστους· εσείς είστε όλο ψέματα, ενώ εμείς μιλάμε όλοι με ειλικρίνεια». Και αφού μιλήσουν με ειλικρίνεια, οι άλλοι έχουν έναν μοχλό πίεσης που μπορούν να χρησιμοποιήσουν εναντίον τους. Δεν δείχνει αυτό ότι αδυνατούν να ξεχωρίσουν τους οικείους ανθρώπους από τους ξένους; Δεν δείχνει αυτό ότι δεν είναι καλά στα μυαλά τους; Κατανοούν κάποια δόγματα, αλλά δεν ξέρουν πώς να τα εφαρμόσουν. Φωνάζουν

κάποια συνθήματα κι έπειτα πιστεύουν ότι είναι πραγματικά πνευματικοί, νομίζουν ότι κατανοούν την αλήθεια και ότι έχουν την αλήθεια-πραγματικότητα και κάνουν επίδειξη παντού, αλλά στο τέλος, οι σατανάδες και οι διάβολοι το εκμεταλλεύονται αυτό και το χρησιμοποιούν εναντίον τους. Αυτό είναι ανεπαρκής νοημοσύνη.

Μόλις μιλήσαμε για διάφορα είδη ανθρώπων που έχουν ανεπαρκή νοημοσύνη. Ένα είδος είναι εκείνοι που δεν κατανοούν την ανθρώπινη γλώσσα και που αδυνατούν να κατανοήσουν και ν' αντιληφθούν τον πυρήνα και τα κύρια σημεία όσων λένε οι άλλοι· ένα άλλο είδος είναι οι μπουμπουνοκέφαλοι, που είναι ανίκανοι να πετύχουν το οτιδήποτε και που δεν μπορούν να συλλάβουν τις αρχές ή τα κύρια σημεία όπως κι αν το κάνουν· κι ένα άλλο είδος είναι εκείνοι που έχουν εξαιρετικά προκατειλημμένες και παράλογες απόψεις για τα πάντα. Ακόμη ένα είδος είναι εκείνοι που είναι ανίκανοι να μάθουν το οτιδήποτε και που είναι ανίκανοι ακόμη και να μάθουν πώς να μιλάνε ή να συζητούν ή πώς να εκφράζουν τις σκέψεις και τις απόψεις τους με σαφήνεια ώστε να μπορούν να τις καταλάβουν οι άλλοι. Παρόλο που ξέρουν γράμματα σε έναν βαθμό, δεν μπορούν να δομήσουν τον λόγο τους στο μυαλό τους ή να μιλήσουν ξεκάθαρα ούτε μπορούν να εκφράσουν σωστές απόψεις ή να πετύχουν το οτιδήποτε. Όλοι αυτοί οι άνθρωποι έχουν ανεπαρκή νοημοσύνη. Όποιες τέχνες ή δεξιότητες κι αν μάθουν, είναι μονίμως ανίκανοι να συλλάβουν τις αρχές και τους κανόνες. Ακόμη κι αν κάνουν κατά καιρούς καλά μια τέχνη ή μια δεξιότητα, αυτό γίνεται κατά τύχη· δεν ξέρουν πώς κατάφεραν να την κάνουν καλά. Ούτε, όμως, και την επόμενη φορά που δεν καταφέρνουν να την κάνουν καλά ξέρουν γιατί συνέβη αυτό. Είναι ανίκανοι να μάθουν το οτιδήποτε ή να γίνουν ειδήμονες σ' αυτό. Αν τους ζητηθεί να μάθουν μια τέχνη ή μια τεχνική δεξιότητα, όσο χρόνο κι αν δαπανήσουν για να τη μάθουν, θα συλλάβουν μόνο τη θεωρία. Ακούνε κηρύγματα εδώ και τόσα χρόνια, αλλά δεν έχουν κατανοήσει την αλήθεια. Αν τους ζητηθεί να πάρουν αυτά τα λόγια κι αυτές τις συγκεκριμένες δηλώσεις πάνω στις οποίες συναναστρέφεται συχνά ο οίκος του Θεού και να τα μετατρέψουν σε αρχή και μονοπάτι άσκησης, θα είναι ανίκανοι να το κάνουν, ακόμα κι αν προσπαθήσουν μέχρι θανάτου και όπως κι αν τους διδάξει κανείς. Επιβεβαιώνεται έτσι ότι αυτοί οι άνθρωποι έχουν ανεπαρκή νοημοσύνη. Κάποιοι άνθρωποι, όταν κάνουν κάτι στην ηλικία των 50 ή των 60, πετυχαίνουν ακριβώς τα ίδια αποτελέσματα με εκείνα που πέτυχαν όταν ήταν 30 χρονών, και δεν έχουν κάνει καμία απολύτως πρόοδο. Σ' ολόκληρη τη ζωή τους, δεν έχουν καταφέρει να μάθουν ούτε ένα πράγμα. Δεν είναι ότι χασομεράνε· είναι πολύ προσηλωμένοι και κάνουν προσπάθεια, αλλά δεν έχουν καταφέρει να μάθουν τίποτε. Αυτό δείχνει ότι έχουν ανεπαρκή νοημοσύνη. Με βάση αυτά πάνω στα οποία συναναστραφήκαμε, δεν είναι πλέον ευρύτερο το φάσμα των πραγμάτων που θεωρούνται ανεπαρκής νοημοσύνη; Θα θεωρούσατε τους εαυτούς σας ανθρώπους με ανεπαρκή νοημοσύνη; (Ναι.) Λιγάκι, άλλος περισσότερο κι άλλος λιγότερο. Γιατί το λέω αυτό; Οι περισσότεροι άνθρωποι ακούνε κηρύγματα εδώ και πέντε χρόνια, αλλά και πάλι δεν κατανοούν τι είναι η αλήθεια ή ποιες είναι οι προθέσεις του Θεού· και κάποιοι ακούνε κηρύγματα εδώ και 10 ή ακόμη και 20 ή 30 χρόνια και ακόμα δεν κατανοούν τι είναι η

αλήθεια-πραγματικότητα και τι είναι τα λόγια και δόγματα, ενώ το στόμα τους είναι γεμάτο δόγματα, τα οποία ξεστομίζουν άρτια· αυτό είναι πρόβλημα που έχει να κάνει με τη νοημοσύνη τους. Θα αφήσουμε προς το παρόν κατά μέρος την κατανόηση της αλήθειας και θα πούμε απλώς ότι οι άνθρωποι εμφανίζουν τις παρακάτω εκδηλώσεις απέναντι σε κάποια εξωτερικά πράγματα και σε κάποια ζητήματα κοινής λογικής στην ανθρώπινη ζωή: Για όσα χρόνια κι αν κάνουν κάτι, οι συνθήκες στις οποίες βρίσκονται, καθώς η κατάσταση και η αντίληψή τους παραμένουν ίδιες με όταν πρωτοξεκίνησαν να το μαθαίνουν και, όπως κι αν τους καθοδηγήσει ή τους διδάξει κάποιος ή όπως κι αν ασκηθούν, και πάλι δεν κάνουν καμία πρόοδο. Αυτό είναι ανεπαρκής νοημοσύνη.

Η επιλογή και η χρήση των ανθρώπων με βάση το κατά πόσο έχουν ανθρώπινη φύση συνάδει με τις αρχές. Πείτε Μου, λοιπόν, πρέπει να καλλιεργούμε και να χρησιμοποιούμε ανθρώπους που έχουν κακή ανθρώπινη φύση ή ανεπαρκή νοημοσύνη ή ανθρώπους στους οποίους εργάζονται κακά πνεύματα; Αυτό δεν γίνεται σε καμία περίπτωση. Πέρα από τα διάφορα αυτά είδη ανθρώπων που δεν συμμορφώνονται με τις αρχές του οίκου του Θεού για τη χρήση των ανθρώπων, οι περισσότεροι από τους υπόλοιπους ανθρώπους μπορούν να χρησιμοποιηθούν με λογική βάση της ανθρώπινης φύσης τους. Εκείνοι που έχουν μέτρια ανθρώπινη φύση, η οποία δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ούτε κακή ούτε καλή, μπορούν απλώς να είναι συνηθισμένα μέλη μιας ομάδας. Όσον αφορά τους ανθρώπους που έχουν αρκετά καλή ανθρώπινη φύση, που είναι αρκετά ορθολογικοί και έχουν συνείδηση, που αγαπούν τα θετικά πράγματα, είναι ιδιαίτερα έντιμοι, έχουν αίσθημα δικαιοσύνης και μπορούν να προασπίζουν τα συμφέροντα του οίκου του Θεού, μπορεί να δοθεί έμφαση στην καλλιέργεια και τη χρήση τους. Όσο για το κατά πόσο θα καλλιεργηθούν και θα χρησιμοποιηθούν ως επικεφαλής ή ως επικεφαλής ομάδας ή για να κάνουν κάποιο σημαντικό έργο, αυτό εξαρτάται από το επίπεδό τους και τα προτερήματά τους. Έτσι, λοιπόν, σταθμίζεται πώς θα χρησιμοποιηθούν τα διάφορα είδη ανθρώπων βάσει της ανθρώπινης φύσης τους.

Η χρήση διαφόρων ειδών ανθρώπων με λογική, βάσει των προτερημάτων τους

Ας μιλήσουμε περισσότερο για το πώς πρέπει να χρησιμοποιούνται τα διάφορα είδη ανθρώπων βάσει των προτερημάτων τους. Εκτός από επίπεδο, κάποιοι άνθρωποι διαθέτουν και κάποιες επαγγελματικές δεξιότητες στις οποίες διαπρέπουν. Τι σημαίνει η λέξη «προτερήματα»; (Το να έχει κάποιος μια δεξιότητα σ' ένα εξειδικευμένο πεδίο, όπως να μπορεί να συνθέτει μουσική, να παίζει ένα μουσικό όργανο ή να ζωγραφίζει.) Η κατανόηση της μουσικής θεωρίας, η τέχνη, καθώς και ο χορός και η συγγραφή είναι όλα προτερήματα. Η υποκριτική και η σκηνοθεσία είναι προτερήματα που έχουν να κάνουν με την παραγωγή ταινιών, η μετάφραση είναι ένα γλωσσικό προτέρημα και η παραγωγή βίντεο και ειδικών εφέ είναι επίσης προτερήματα σε συγκεκριμένα πεδία. Όταν μιλάμε για προτερήματα, αναφερόμαστε σε επαγγελματικές δεξιότητες που σχετίζονται με το κεντρικό έργο της εκκλησίας. Κάποιοι έχουν ήδη ένα βασικό επίπεδο

κατάρτισης και κάποιοι μελετούν αυτά τα πράγματα αφού έρθουν στον οίκο του Θεού. Αν κάποιος έχει βασική κατάρτιση, αλλά η ανθρώπινη φύση του δεν ανταποκρίνεται στα πρότυπα και συγκαταλέγεται στους ανθρώπους που έχουν ανεπαρκή νοημοσύνη, στους κακούς ανθρώπους ή στα κακά πνεύματα, τότε δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί. Αν κάποιος έχει ανθρώπινη φύση που ανταποκρίνεται στα πρότυπα και διαθέτει ένα προτέρημα που χρειάζεται ο οίκος του Θεού, τότε μπορεί να προαχθεί, να καλλιεργηθεί και να χρησιμοποιηθεί, να τοποθετηθεί σε μια ομάδα που ταιριάζει με τα προτερήματά του ή που σχετίζεται με τις επαγγελματικές δεξιότητες που διαθέτει, και ν' αρχίσει να εργάζεται αμέσως. Κάποιοι άνθρωποι δεν διαθέτουν ακόμα κάποιο επαγγελματικό προτέρημα, αλλά είναι πρόθυμοι να μάθουν και τα πιάνουν πολύ γρήγορα. Αν η ανθρώπινη φύση τους ανταποκρίνεται στα πρότυπα, τότε ο οίκος του Θεού μπορεί να τους καλλιεργήσει και να δημιουργήσει τις συνθήκες για να μάθουν, κι έτσι μπορούν και αυτοί οι άνθρωποι να χρησιμοποιηθούν. Με λίγα λόγια, η ανάθεση καθηκόντων βασίζεται στο επίπεδο και στα προτερήματα των ανθρώπων και, στον βαθμό που είναι δυνατό, στους ανθρώπους με διαφορετικά προτερήματα θα πρέπει ν' ανατίθεται κάποιο έργο εντός του πεδίου εξειδίκευσής τους, ώστε να μπορούν να αξιοποιήσουν αυτά τα προτερήματα. Αν ο οίκος του Θεού δεν χρειάζεται πλέον τα προτερήματά τους, μπορεί να τους ανατεθεί να κάνουν οτιδήποτε είναι ικανοί να φέρουν σε πέρας με βάση το επίπεδό τους και την ανθρώπινη φύση τους· αυτό σημαίνει να χρησιμοποιούνται με λογική οι άνθρωποι. Αν ο οίκος του Θεού εξακολουθεί να χρειάζεται τα προτερήματά τους, θα πρέπει να τους επιτρέπεται να συνεχίσουν να κάνουν το καθήκον τους σ' αυτό το πεδίο και δεν μπορούν να μετατίθενται αυθαίρετα, εκτός εάν υπάρχουν πάρα πολλοί άνθρωποι που εργάζονται σ' αυτό το επάγγελμα· σ' αυτήν την περίπτωση, ο αριθμός των ανθρώπων πρέπει να μειώνεται ανάλογα με τις συνθήκες, αναθέτοντας διαφορετικά καθήκοντα σ' εκείνους που είναι λιγότερο ικανοί στο επάγγελμά τους. Αυτό σημαίνει να χρησιμοποιούνται με λογική οι άνθρωποι.

Υπάρχει ένα συγκεκριμένο είδος ανθρώπων που δεν έχουν ιδιαίτερες δεξιότητες· μπορούν κάπως να γράφουν άρθρα, μπορούν να κρατήσουν έναν ρυθμό όταν τραγουδάνε και μπορούν να μάθουν πώς να κάνουν το οτιδήποτε, αλλά δεν είναι οι καλύτεροι σε τίποτα απ' αυτά. Σε τι είναι οι καλύτεροι; Έχουν λίγο επίπεδο, διαθέτουν σε έναν βαθμό αίσθημα δικαιοσύνης και κόβει λίγο το μάτι τους στο πώς να κρίνουν και να χρησιμοποιούν τους ανθρώπους. Πέρα από αυτό, διαθέτουν κυρίως οργανωτικές ικανότητες. Αν δώσεις σε τέτοιους ανθρώπους μια εργασία ή μια δουλειά, μπορούν να οργανώσουν άλλους ανθρώπους να την κάνουν. Ταυτόχρονα, διαθέτουν εργασιακή ικανότητα, δηλαδή, αν τους δώσεις μια δουλειά, έχουν την ικανότητα να την κάνουν καλά και να την ολοκληρώσουν. Έχουν ένα πλάνο στο μυαλό τους, με συγκεκριμένα βήματα και δομή. Ξέρουν πώς να χρησιμοποιούν τους ανθρώπους, πώς να κατανέμουν τον χρόνο και ποιους να χρησιμοποιήσουν γι' αυτήν την εργασία. Αν εμφανιστεί ένα πρόβλημα, ξέρουν πώς να συζητήσουν τη λύση του με όλους. Ξέρουν πώς να εξισορροπούν και να λύνουν όλα αυτά τα πράγματα. Τέτοιοι άνθρωποι όχι μόνο

διαθέτουν εργασιακή ικανότητα, αλλά μιλάνε και σχετικά καλά. Ο λόγος τους είναι ξεκάθαρος και οργανωμένος και δεν μπερδεύουν τους ανθρώπους. Όταν έχουν αναθέσει κάποιο έργο, όλοι κατανοούν ξεκάθαρα και ξέρουν τι πρέπει να κάνει ο καθένας· κανείς δεν τεμπελιάζει και δεν υπάρχουν αβλεψίες στο έργο. Εξηγούν και τις λεπτομέρειες του έργου με σχετικά σαφή και οργανωμένο τρόπο, ενώ για ιδιαίτερα περίπλοκα ζητήματα προβαίνουν σε αναλύσεις, συναναστρέφονται και απαριθμούν τις λεπτομέρειες, ώστε όλοι να κατανοούν τα ζητήματα, να ξέρουν πώς θα κάνουν το έργο και να γνωρίζουν πώς θα προχωρήσουν. Εκτός αυτού, μπορούν επίσης να συναναστρέφονται πάνω στους προβληματικούς τρόπους δράσης, στις μεθόδους εργασίας που θα έχουν αντίκτυπο στην αποδοτικότητα, στα σημεία στα οποία θα πρέπει να δώσουν προσοχή οι άνθρωποι κατά την πορεία του έργου τους και ούτω καθεξής. Με άλλα λόγια, σκέφτονται περισσότερο από τους άλλους προτού ξεκινήσουν να εργάζονται· σκέφτονται λεπτομερέστερα, πιο ρεαλιστικά και πιο ολοκληρωμένα από τους άλλους. Από τη μία πλευρά, έχουν μυαλό, και από την άλλη, ευφράδεια. Το γεγονός ότι έχουν μυαλό σημαίνει ότι ενεργούν με οργανωμένο τρόπο, με συγκεκριμένα βήματα και σύμφωνα με ένα πλάνο, καθώς και με μεγάλη σαφήνεια. Το γεγονός ότι έχουν ευφράδεια σημαίνει ότι μπορούν να χρησιμοποιήσουν τη γλώσσα για να εκφράσουν, με ξεκάθαρο και κατανοητό τρόπο, τις σκέψεις, τα πλάνα και τους υπολογισμούς που έχουν στο μυαλό τους, καθώς και ότι ξέρουν πώς να μιλάνε απλά και περιεκτικά, ώστε να μην μπερδεύονται όσοι τους ακούνε. Εκφράζονται με γλώσσα που είναι ιδιαίτερα σαφής, ακριβής, ειλικρινής και εύστοχη. Αυτό σημαίνει ότι έχουν ευφράδεια. Τέτοιοι άνθρωποι διαθέτουν ευφράδεια, εργασιακή ικανότητα, οργανωτικές ικανότητες και, επιπλέον, έχουν αίσθημα ευθύνης και διαθέτουν σε έναν βαθμό αίσθημα δικαιοσύνης. Δεν είναι ανθρωπάρεςκοι ούτε ειρηνοποιοί. Όταν βλέπουν κακούς ανθρώπους να προκαλούν διαταράξεις και αναστατώσεις στο εκκλησιαστικό έργο ή μπουμπουνοκέφαλους και λεχρίτες που δεν φροντίζουν να κάνουν τη δουλειά τους και ενεργούν ύπουλα, τότε θυμώνουν, δυσαρεστούνται και μπορούν να λύσουν και να χειριστούν άμεσα αυτά τα προβλήματα, καθώς και να προστατεύσουν το έργο και τα συμφέροντα του οίκου του Θεού. Αίσθημα ευθύνης και αίσθημα δικαιοσύνης· δεν είναι αυτές οι εκδηλώσεις τα κύρια χαρακτηριστικά της ανθρώπινης φύσης ενός τέτοιου ανθρώπου; (Ναι.) Τέτοιοι άνθρωποι μπορεί να μην είναι καλοί στις κοινωνικές σχέσεις ή μπορεί να μην είναι πολύ ικανοί σε οποιαδήποτε συγκεκριμένη επαγγελματική δεξιότητα, αλλά αν διαθέτουν τα χαρακτηριστικά που περιέγραψα μόλις, μπορούν να καλλιεργηθούν ως επικεφαλής και εργάτες. Αυτά τα χαρακτηριστικά είναι και τα προτερήματά τους· το γεγονός, δηλαδή, ότι έχουν ευφράδεια, εργασιακή ικανότητα, οργανωτικές ικανότητες και διαθέτουν σε έναν βαθμό αίσθημα δικαιοσύνης. Το να έχει κάποιος αίσθημα δικαιοσύνης είναι καίριο. Μήπως έχουν αίσθημα δικαιοσύνης οι κακοί άνθρωποι και οι αντίχριστοι; (Όχι.) Οι αντίχριστοι έχουν μοχθηρή φύση· είναι αδύνατον να έχουν αίσθημα δικαιοσύνης. Άλλο ένα καίριο χαρακτηριστικό είναι ότι τέτοιου είδους άνθρωποι έχουν πνευματική κατανόηση και την ικανότητα να κατανοήσουν την αλήθεια· αυτό έχει να κάνει με το

επίπεδό τους. Τα προτερήματα αυτών των ανθρώπων αναφέρονται στα χαρακτηριστικά της ανθρώπινης φύσης και τα ταλέντα που ανέφερα μόλις τώρα, καθώς και στα εξής τρία πρότυπα: το ότι έχουν την ικανότητα να κατανοήσουν την αλήθεια, το ότι κουβαλάνε ένα φορτίο για την εκκλησία και το ότι διαθέτουν εργασιακή ικανότητα. Τέτοιοι άνθρωποι μπορούν να καλλιεργηθούν ως επικεφαλής· δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα μ' αυτό. Ένας επικεφαλής, εκτός από μυαλό και επίπεδο, πρέπει να έχει την ικανότητα να κατανοήσει την αλήθεια, να διαθέτει οργανωτικές ικανότητες και εργασιακή ικανότητα στη δουλειά του, καθώς και ευφράδεια. Κάποιοι άνθρωποι έχουν πολύ καλό επίπεδο, διαθέτουν πνευματική κατανόηση, αλλά όταν έρχεται η στιγμή να συναναστραφούν στις συναθροίσεις, μπερδεύουν εντελώς αυτό που προσπαθούν να πουν, δεν έχουν καμία απολύτως ικανότητα να οργανώνουν τον λόγο τους και αυτά που λένε δεν έχουν καμία απολύτως λογική. Άραγε, μπορούν τέτοιοι άνθρωποι να καλλιεργηθούν ως επικεφαλής; (Όχι.) Κάποιοι άνθρωποι καταφέρνουν μόλις και μετά βίας να μιλήσουν σε πολύ μικρό αριθμό ανθρώπων· μπορούν να συναναστραφούν πάνω σε κάποιες καταστάσεις, σε κάποιες απόψεις και στην κατανόηση της αλήθειας και μπορούν να παρέχουν για τους άλλους, να τους υποστηρίζουν και να τους βοηθούν, αλλά όταν βρίσκονται ανάμεσα σε περισσότερους ανθρώπους, δεν τολμούν να μιλήσουν, φοβούνται και μπορεί ακόμη και να βάλουν τα κλάματα από τη νευρικότητα που νιώθουν. Άραγε, μπορούν να καλλιεργηθούν αυτοί οι άνθρωποι; Οι άνθρωποι που έχουν αρκετά αδύναμη και ντροπαλή ανθρώπινη φύση και που έχουν την τάση να παθαίνουν τρακ μπροστά σε κοινό, αν διαθέτουν την ανθρώπινη φύση, τα προτερήματα και την ικανότητα κατανόησης για να γίνουν επικεφαλής, μπορούν να καλλιεργηθούν ώστε να γίνουν επικεφαλής ομάδας ή επικεφαλής εκκλησίας. Πρώτα, πρέπει απλώς να καλλιεργηθούν και να εκπαιδευτούν. Αφού αποκτήσουν εμπειρία για ένα χρονικό διάστημα, θ' αποκτήσουν και κάποια διορατικότητα, κι έτσι θα γίνουν και λίγο πιο θαρραλέοι και δεν θα φοβούνται πλέον να μιλήσουν ούτε θα παθαίνουν τρακ μπροστά σε κοινό. Με λίγα λόγια, οι άνθρωποι που διαθέτουν τα χαρακτηριστικά της ανθρώπινης φύσης και τα προτερήματα πάνω στα οποία συναναστραφήκαμε μόλις μπορούν να καλλιεργηθούν για να γίνουν επικεφαλής, εφόσον η ανθρώπινη φύση τους ανταποκρίνεται στα πρότυπα. Όπως αναφέραμε την προηγούμενη φορά, για να καλλιεργηθεί κάποιος ως επικεφαλής, δεν είναι απαραίτητο να κατανοεί όλες τις αλήθειες, να μπορεί να υποταχθεί στον Θεό, να έχει θεοφοβούμενη καρδιά και ούτω καθεξής. Δεν είναι απολύτως απαραίτητο να πληροί αυτά τα κριτήρια. Αν κάποιος διαθέτει ένα ορισμένο επίπεδο, έχει πνευματική κατανόηση και μπορεί ν' αποδεχθεί την αλήθεια, τότε μπορεί να προαχθεί και να καλλιεργηθεί. Αυτό δεν σημαίνει να χρησιμοποιούνται με λογική οι άνθρωποι; (Ναι.) Το πιο καίριο κριτήριο είναι το κατά πόσο η ανθρώπινη φύση κάποιου ανταποκρίνεται στα πρότυπα.

Έχοντας ακούσει αυτά που είπα, κάποιοι άνθρωποι πιστεύουν ότι πληρούν ήδη τα κριτήρια για να γίνουν επικεφαλής και ότι θα πρέπει να προαχθούν. Δεν έχουν παρεξηγήσει τα πράγματα; Άραγε, είναι τόσο απλό να είναι κανείς επικεφαλής; Σκέφτονται το εξής: «Είμαι ιδιαίτερα μεθοδικός, διαθέτω οργανωτικές ικανότητες και ευφράδεια, αφού μπορώ να

εξηγήσω με σαφήνεια ακόμα και τα πιο περίπλοκα ζητήματα. Γιατί, λοιπόν, δεν με προάγει ο οίκος του Θεού; Γιατί οι αδελφοί και οι αδελφές δεν μ' επιλέγουν για επικεφαλής; Πώς γίνεται οι ανώτεροι επικεφαλής να μη βλέπουν ότι είμαι ταλαντούχος;» Μην ανησυχείς. Αν πραγματικά πληροίς τα κριτήρια για να γίνεις επικεφαλής ή εργάτης, τότε αργά ή γρήγορα θα προαχθείς και θα σου δοθεί η δυνατότητα να εκπαιδευτείς. Αυτό που έχει τώρα σημασία είναι να εκπαιδευτείς πολύ στην άσκηση της αλήθειας και στον χειρισμό υποθέσεων σύμφωνα με τις αρχές, να βοηθάς ενεργά τους άλλους και να λύνεις αληθινά προβλήματα για τον εκλεκτό λαό του Θεού. Όταν ο εκλεκτός λαός του Θεού δει ότι έχεις καλό επίπεδο και μπορείς να λύνεις αληθινά προβλήματα, θα σε προτείνει και θα σε εκλέξει. Αν δεν πάρεις την πρωτοβουλία να κάνεις λίγο αληθινό έργο και απλώς περιμένεις τη μέρα που ξαφνικά θα εκλεγείς επικεφαλής ή θα προαχθείς κατ' εξαίρεση από τον Άνωθεν, αυτό δεν πρόκειται να συμβεί ποτέ. Πρέπει να κάνεις κάποιο αληθινό έργο, ώστε να μπορέσουν να το δουν όλοι· μόλις δουν όλοι τα προτερήματά σου με τα ίδια τους τα μάτια και πιστέψουν ότι είσαι κάποιος που πρέπει να προαχθεί, να καλλιεργηθεί και να χρησιμοποιηθεί, θα είναι φυσικό να σε προτείνουν και να σε εκλέξουν. Αν αυτήν τη στιγμή πιστεύεις ότι είσαι κατάλληλος για επικεφαλής, αλλά κανείς δεν σε έχει εκλέξει και ο οίκος του Θεού δεν σε έχει προαγάγει, γιατί συμβαίνει αυτό; Ένα πράγμα είναι σίγουρο: Δεν έχεις ακόμη αναγνωριστεί στα μάτια των αδελφών. Ίσως έχει να κάνει με την ανθρώπινη φύση σου, ίσως με την επιδίωξή σου ή ίσως με τα προτερήματά σου ή το επίπεδό σου. Αν οι αδελφοί και οι αδελφές δεν αναγνωρίζουν ή δεν εγκρίνουν μία από αυτές τις πτυχές, δεν πρόκειται να σε εκλέξουν και να σε προτείνουν. Επομένως, πρέπει να συνεχίσεις να εργάζεσαι σκληρά, να επιδιώκεις και να εκπαιδεύεσαι, κι όταν κατανοήσεις πραγματικά την αλήθεια και είσαι σε θέση να χειρίζεσαι τα ζητήματα σύμφωνα με τις αρχές, θα είναι φυσικό να σε προτείνουν και να σε εκλέξουν οι άλλοι· τα πράγματα θ' ακολουθήσουν τη φυσική τους πορεία όταν είναι κατάλληλες οι συνθήκες. Δεν χρειάζεται ν' ανυπομονείς διαρκώς να γίνεις επικεφαλής ή να το σκέφτεσαι όλη την ώρα· αυτό είναι υπερβολική επιθυμία. Πρέπει να έχεις μια συνηθισμένη καρδιά, να είσαι άνθρωπος που επιδιώκει την αλήθεια, να λαμβάνεις υπόψη τις προθέσεις του Θεού και να μάθεις να είσαι υποτακτικός και υπομονετικός. Δεν μπορείς να επιδιώκεις στα τυφλά να γίνεις επικεφαλής· αυτό είναι φιλοδοξία και δεν είναι το σωστό μονοπάτι. Δεν πρέπει να έχεις όλη την ώρα αυτήν τη φιλοδοξία και την επιθυμία. Ακόμη κι αν έχεις πραγματικά επίπεδο, για να μπορέσεις ν' ανταποκριθείς στα καθήκοντα ενός επικεφαλής ή εργάτη, πρέπει να περιμένεις έως ότου εισέλθεις στην αλήθεια-πραγματικότητα. Αν δεν κατανοείς την αλήθεια και δεν ξέρεις πώς να την κάνεις πράξη, τότε ακόμη κι αν επιλεγείς ως επικεφαλής ή εργάτης, δεν θα είσαι σε θέση να κάνεις αληθινό έργο και θα πρέπει ν' απαλλαγείς από τα καθήκοντά σου και ν' αποκλειστείς, κάτι που συμβαίνει συχνά. Αν εσύ θεωρείς πως είσαι κατάλληλος να γίνεις επικεφαλής και πως έχεις το ταλέντο, το επίπεδο και την ανθρώπινη φύση που απαιτεί αυτή η θέση, αλλά ο οίκος του Θεού δεν σε έχει προαγάγει και οι αδελφοί και οι αδελφές δεν σε έχουν εκλέξει, πώς πρέπει να αντιμετωπίσεις το ζήτημα; Εδώ υπάρχει ένα μονοπάτι άσκησης

που μπορείς να ακολουθήσεις. Πρέπει να γνωρίσεις σε βάθος τον εαυτό σου. Δες αν το θέμα είναι ότι έχει κάποιο πρόβλημα η ανθρωπίνη φύση σου ή ότι η αποκάλυψη κάποιας πτυχής της διεφθαρμένης σου διάθεσης προκαλεί αηδία στους ανθρώπους, ή ότι δεν έχεις την αλήθεια-πραγματικότητα και δεν πείθεις τους άλλους ή ότι δεν εκτελείς το καθήκον σου σε αποδεκτό επίπεδο. Πρέπει να αναλογιστείς όλα αυτά τα πράγματα και να δεις ακριβώς πού υστερείς. Αφού στοχαστείς για λίγο και βρεις ποιο είναι το πρόβλημά σου, πρέπει αμέσως να αναζητήσεις την αλήθεια για να το επιλύσεις και να εισέλθεις στην αλήθεια-πραγματικότητα, να αγωνιστείς για να πετύχεις αλλαγή και να αναπτυχθείς, έτσι ώστε οι γύρω σου να το δουν και να πουν: «Τώρα τελευταία τα πάει πολύ καλύτερα από πριν. Εργάζεται σταθερά, παίρνει σοβαρά το επάγγελμά του και είναι ιδιαίτερα επικεντρωμένος στις αλήθεια-αρχές. Δεν ενεργεί πλέον παρορμητικά ή επιπόλαιο και είναι πιο επιμελής και υπεύθυνος στο έργο του. Παλιότερα, του άρεσε τότε τότε να κομπάζει και συνέχεια αυτοπροβαλλόταν, αλλά τώρα είναι πολύ πιο χαμηλών τόνων και όχι τόσο αυταρχικός. Ακόμα κι αν μπορεί να κάνει μερικά πράγματα, δεν καυχιέται γι' αυτά και, αφού ολοκληρώσει κάτι, το αναλογίζεται επανειλημμένα, από φόβο μήπως κάνει κάτι λάθος. Είναι πολύ πιο προσεκτικός από πριν και έχει θεοφοβούμενη καρδιά, ενώ το σημαντικότερο είναι πως μπορεί να συναναστραφεί για την αλήθεια και να επιλύσει μερικά προβλήματα. Πράγματι, έχει αναπτυχθεί». Όσοι απ' τους γύρω σου έχουν αλληλεπιδράσει μαζί σου για λίγο καιρό διαπιστώνουν ότι έχεις αλλάξει και αναπτυχθεί φανερά· τόσο στη ζωή σου, τη συμπεριφορά σου και τον τρόπο με τον οποίο χειρίζεσαι τα ζητήματα όσο και στη στάση που έχεις απέναντι στο έργο σου και τον τρόπο με τον οποίο μεταχειρίζεσαι τις αλήθεια-αρχές, καταβάλλεις περισσότερη προσπάθεια από πριν και είσαι αυστηρός στα λόγια και τις πράξεις σου. Οι αδελφοί και οι αδελφές τα βλέπουν όλα αυτά και τα εκτιμούν. Ίσως τότε να μπορέσεις να κατέβεις ως υποψήφιος στις επόμενες εκλογές και να έχεις ελπίδα να εκλεγείς επικεφαλής. Εάν μπορείς πραγματικά να κάνεις κάποιο σημαντικό καθήκον, τότε θα λάβεις την ευλογία του Θεού. Αν έχεις πράγματι κάποιο βάρος και μια αίσθηση ευθύνης, κι επιθυμείς να επωμιστείς ένα φορτίο, τότε εκπαίδευσε γρήγορα τον εαυτό σου. Εστίασε στο να κάνεις πράξη την αλήθεια και ξεκίνα να ενεργείς με αρχές. Όταν αποκτήσεις εμπειρία ζωής και μπορείς να γράψεις άρθρα μαρτυρίας, τότε θα έχεις αναπτυχθεί πραγματικά. Κι αν μπορείς να καταθέσεις μαρτυρία για τον Θεό, τότε θα μπορέσεις σίγουρα να λάβεις το έργο του Αγίου Πνεύματος. Αν το Άγιο Πνεύμα εργάζεται σ' εσένα, αυτό σημαίνει ότι ο Θεός σε βλέπει ευνοϊκά και, εφόσον σε καθοδηγεί το Άγιο Πνεύμα, σύντομα θα παρουσιαστεί η ευκαιρία σου. Ίσως τώρα να έχεις ένα βάρος, αλλά το ανάστημά σου είναι ανεπαρκές και η εμπειρία σου στη ζωή πολύ επιφανειακή, οπότε ακόμα κι αν γινόσουν επικεφαλής, θα ήταν πιθανό να πέσεις σε σφάλματα. Πρέπει να επιδιώξεις τη ζωή-είσοδο, να απαλλαγείς πρώτα από τις υπερβολικές σου επιθυμίες, να είσαι πρόθυμος να γίνεις ακόλουθος και να καταφέρεις να υποταχθείς αληθινά στον Θεό, χωρίς να παραπονιέσαι για ό,τι ενορχηστρώνει ή ρυθμίζει Εκείνος. Όταν αποκτήσεις αυτό το ανάστημα, θα έρθει η ευκαιρία σου. Είναι καλό που επιθυμείς να επωμιστείς ένα

βαρύ φορτίο και έχεις αυτό το βάρος. Δείχνει ότι έχεις μια ενεργή καρδιά που επιζητά να προοδεύσει και ότι θέλεις να λάβεις υπόψη τις προθέσεις του Θεού και να ακολουθήσεις το θέλημά Του. Αυτό δεν είναι φιλοδοξία, αλλά ένα αληθινό βάρος· είναι η ευθύνη που έχουν όσοι επιδιώκουν την αλήθεια και το αντικείμενο της επιδίωξής τους. Δεν έχεις εγωιστικά κίνητρα και δεν ενεργείς για λογαριασμό σου, αλλά για να καταθέσεις μαρτυρία για τον Θεό και να Τον ικανοποιήσεις· αυτό είναι που ευλογεί περισσότερο ο Θεός και Εκείνος θα κάνει για σένα τις κατάλληλες διευθετήσεις. Προς το παρόν, θα πρέπει να σ' απασχολεί μόνο η επιδίωξη της ζωή-εισόδου· να εκπληρώνεις αρχικά καλά το καθήκον σου κι έπειτα να γράφεις μερικά άρθρα βιωματικής μαρτυρίας για να καταθέσεις μαρτυρία για τον Θεό. Αν οι μαρτυρίες σου είναι αληθινές και πρακτικές, οι άνθρωποι που θα τις διαβάσουν θα σε θαυμάζουν και θα σε συμπαθούν, θα είναι πρόθυμοι να έρθουν σε επαφή μαζί σου και να σε προτείνουν, κι έτσι θα σου δοθεί η ευκαιρία. Επομένως, πρέπει οπωσδήποτε να εφοδιαστείς με την αλήθεια προτού έρθει αυτή η ευκαιρία. Πρώτα ν' αποκτήσεις πρακτική εμπειρία, κι έπειτα θα είναι φυσικό να έχεις αληθινή μαρτυρία· τα αποτελέσματα του καθήκοντός σου θα γίνονται ολοένα και καλύτερα και τότε, ακόμη κι αν το θελήσεις, δεν θα μπορείς να κρυφτείς και οι αδελφοί και οι αδελφές που θα έχεις γύρω σου θα σε προτείνουν. Αυτό θα συμβεί επειδή, όχι μόνο ο οίκος του Θεού, αλλά και ο εκλεκτός λαός του Θεού χρειάζεται ανθρώπους που έχουν την αλήθεια-πραγματικότητα· όλοι θέλουν να έρχονται σ' επαφή με ανθρώπους που έχουν την αλήθεια-πραγματικότητα και όλοι θέλουν να σχετίζονται με φίλους που έχουν την αλήθεια-πραγματικότητα. Αν αποκτήσεις εμπειρία σε τέτοιο βαθμό και όλοι δουν ότι έχεις αληθινή μαρτυρία και αναγνωρίσουν ότι έχεις την αλήθεια-πραγματικότητα, δεν θα μπορέσεις ν' αποφύγεις να γίνεις επικεφαλής ακόμη κι αν το θελήσεις, και οι αδελφοί και οι αδελφές θα επιμείνουν να σε εκλέξουν. Έτσι δεν είναι; Όταν ο άσωτος υιός γυρίζει πίσω και επιστρέφει στον Θεό, ο Θεός είναι ευχαριστημένος, χαρούμενος και νιώθει παρηγοριά μέσα Του. Εφόσον είσαι άνθρωπος που έχει την αλήθεια-πραγματικότητα, είναι δυνατόν να μη χρησιμοποιηθείς από τον Θεό; Κάτι τέτοιο θα ήταν αδύνατον. Η πρόθεση του Θεού είναι να κερδίσει περισσότερους ανθρώπους που μπορούν να δώσουν μαρτυρία για Αυτόν· θέλει να οδηγήσει όλους όσοι Τον αγαπούν στην τελείωση και να ολοκληρώσει μια ομάδα ανθρώπων που θα είναι σε ομοφροσύνη μαζί Του το συντομότερο δυνατό. Επομένως, στον οίκο του Θεού, όλοι όσοι επιδιώκουν την αλήθεια έχουν μεγάλες προοπτικές, και οι προοπτικές όσων αγαπούν αληθινά τον Θεό είναι απεριόριστες. Όλοι θα πρέπει να κατανοήσουν την πρόθεση του Θεού. Είναι όντως κάτι θετικό να έχεις αυτό το βάρος και είναι κάτι που θα πρέπει να διαθέτουν όσοι έχουν συνείδηση και λογική· δεν είναι, όμως, βέβαιο πως θα μπορέσουν όλοι να επωμιστούν ένα βαρύ φορτίο. Τι προκαλεί αυτήν την ασυμφωνία; Όποια κι αν είναι τα προτερήματά σου ή οι ικανότητές σου και όσο υψηλό δείκτη νοημοσύνης κι αν έχεις, αυτό που έχει καθοριστική σημασία είναι η επιδίωξή σου και το μονοπάτι στο οποίο βαδίζεις. Αν η ανθρώπινη φύση σου ανταποκρίνεται στα πρότυπα και έχεις ένα ορισμένο επίπεδο, αλλά δεν είσαι άνθρωπος που επιδιώκει την αλήθεια και

απλώς έχεις καλή ανθρώπινη φύση και κάποιο αίσθημα φορτίου, άραγε μπορείς να κάνεις καλά το έργο της ηγεσίας της εκκλησίας; Εγγυάσαι ότι μπορείς να λύνεις προβλήματα χρησιμοποιώντας την αλήθεια; Αν δεν μπορείς να το εγγυηθείς αυτό, τότε είσαι ακόμα ανίκανος στο έργο σου. Ακόμη κι αν σε εξέλεξαν ή σε όριζαν επικεφαλής, θα ήσουν και πάλι ανίκανος να κάνεις το έργο· σε τι θα εξυπηρετούσε, λοιπόν, αυτό; Παρόλο που θα ικανοποιούσε τη ματαιοδοξία σου, θα έβλαπτε τους αδελφούς και τις αδελφές και θα καθυστέρουσε το εκκλησιαστικό έργο. Αν πληροίς τα κριτήρια για να γίνεις επικεφαλής ή εργάτης, αν είσαι άνθρωπος που επιδιώκει την αλήθεια και έχεις κάποιες βιωματικές μαρτυρίες, τότε σίγουρα θα είσαι σε θέση να κάνεις καλή δουλειά στο έργο της ηγεσίας, επειδή έχεις βιωματικές μαρτυρίες, είσαι άνθρωπος που κατανοεί την αλήθεια και μπορείς να επωμιστείς το βαρύ φορτίο ενός επικεφαλής εκκλησίας. Το γεγονός ότι η ανθρώπινη φύση σου ανταποκρίνεται στα πρότυπα, καθώς και το ότι έχεις κάποια προτερήματα είναι απλώς τα βασικά κριτήρια για να προαχθείς, να καλλιεργηθείς και να χρησιμοποιηθείς από τον οίκο του Θεού. Όμως, το κατά πόσο μπορείς να κάνεις καλή δουλειά στο έργο της ηγεσίας εξαρτάται από το κατά πόσο έχεις αληθινή εμπειρία και την αλήθεια-πραγματικότητα· αυτό είναι το πιο σημαντικό. Κάποιοι άνθρωποι είναι σωστοί άνθρωποι και επιδιώκουν την αλήθεια, αλλά πιστεύουν μόνο εδώ και τρία με πέντε χρόνια και δεν έχουν πρακτική εμπειρία. Άραγε, μπορούν αυτοί οι άνθρωποι να κάνουν καλά το έργο της ηγεσίας της εκκλησίας; Φοβάμαι ότι δεν θα είναι ικανοί στο έργο. Πού υστερούν; Τους λείπει η πρακτική εμπειρία και δεν έχουν καταφέρει ακόμα να κατανοήσουν την αλήθεια. Ακόμη κι αν μπορούν ν' αναφέρουν πολλά λόγια και δόγματα, το να λύνουν προβλήματα χρησιμοποιώντας την αλήθεια εξακολουθεί να είναι πάνω από τις δυνατότητές τους. Επομένως, δεν είναι ακόμα ικανοί για το έργο της ηγεσίας και πρέπει να συνεχίσουν να εκπαιδεύονται, προκειμένου να καταφέρουν να κατανοήσουν την αλήθεια και να εισέλθουν στην αλήθεια-πραγματικότητα. Πάρτε ως παράδειγμα κάποιον του οποίου η ανθρώπινη φύση ανταποκρίνεται στα πρότυπα, ο οποίος είναι αρκετά έντιμος, σπάνια ψεύδεται και εξαπατά τους άλλους, κάνει το καθήκον του χωρίς να προκαλεί διατάραξη ή ενόχληση, αλλά υστερεί στην επιδίωξη της αλήθειας· μπορεί, άραγε, ένας τέτοιος άνθρωπος να καλλιεργηθεί για να γίνει επικεφαλής ή εργάτης; Αυτό θα ήταν πολύ δύσκολο. Άραγε, κάποιος που πληροί τα κριτήρια για να προαχθεί, να καλλιεργηθεί και να χρησιμοποιηθεί, αλλά που δεν επιδιώκει την αλήθεια, αν προαγόταν για να γίνει επικεφαλής ή εργάτης, θα μπορούσε να γίνει άνθρωπος που επιδιώκει την αλήθεια; Θα μπορούσε ν' αρχίσει να επιδιώκει την αλήθεια; Θα μπορούσε να εισέλθει στην αλήθεια-πραγματικότητα αφού εργαστεί ως επικεφαλής ή εργάτης για ένα χρονικό διάστημα; Αυτό θα ήταν αδύνατον. Όποια κριτήρια κι αν πληροί κάποιος, εφόσον δεν είναι άνθρωπος που επιδιώκει την αλήθεια, σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να εκλεγεί ή να προαχθεί ως επικεφαλής ή εργάτης. Αν κάποιος διαθέτει ανθρώπινη φύση και επίπεδο που ανταποκρίνονται στα πρότυπα και επιπλέον μπορεί ν' αποδεχθεί την αλήθεια και να υποστεί κάποιες αλλαγές, τότε μπορεί να προαχθεί, να καλλιεργηθεί και να χρησιμοποιηθεί και, ως αποτέλεσμα, θα του δοθεί κατόπιν η ευκαιρία να εκπαιδευτεί,

να εισέλθει στην αλήθεια-πραγματικότητα και να ξεκινήσει να βαδίζει στο μονοπάτι της σωτηρίας και της τελείωσης. Επομένως, όποιον κι αν προάγει ο οίκος του Θεού για να γίνει επικεφαλής, εργάτης ή επιβλέπων, ο σκοπός δεν είναι να ικανοποιήσει τις προσωπικές σου επιθυμίες και φιλοδοξίες ούτε να εκπληρώσει τις βλέψεις σου, αλλά να σου δώσει τη δυνατότητα να βαδίσεις στο μονοπάτι της σωτηρίας και να οδηγηθείς στην τελείωση.

Όσο για τους ανθρώπους που δεν έχουν επαρκή νοημοσύνη, είναι κι αυτοί πρόθυμοι να κάνουν καλά το καθήκον τους και θέλουν να προασπίζουν τα συμφέροντα του οίκου του Θεού, αλλά τους λείπει η σοφία, δεν ξέρουν πώς να ενεργούν σύμφωνα με τις αρχές και δεν μπορούν να διακρίνουν κανένα ζήτημα. Κάποια στιγμή, συναντούν έναν πειρασμό και πέφτουν σ' αυτόν, με αποτέλεσμα να προδίδουν τα συμφέροντα της εκκλησίας, να προδίδουν τους αδελφούς και τις αδελφές και να προκαλούν ζημιά στο έργο του οίκου του Θεού. Πώς θα πρέπει να διαχειριζόμαστε και ν' αντιμετωπίζουμε τέτοιους ανθρώπους που είναι μπουμπουνοκέφαλοι και που έχουν ανεπαρκή νοημοσύνη; Όσοι είναι μπουμπουνοκέφαλοι που τους λείπει η πνευματική κατανόηση και έχουν ανεπαρκή νοημοσύνη θα πρέπει όλοι ανεξαιρέτως ν' απαλλάσσονται από τα καθήκοντά τους και να τους γίνεται προσαρμογή καθηκόντων· ούτε ένας από αυτούς δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί. Αν χρησιμοποιούνταν τέτοιοι άνθρωποι, θα μπορούσαν ανά πάσα στιγμή να προκαλέσουν προβλήματα στο έργο του οίκου του Θεού· υπάρχουν πολλά τέτοια διδάγματα. Στις μέρες μας, είναι πολλοί οι άνθρωποι που εξωτερικά έχουν κάποια ανθρώπινη ομοιότητα, αλλά δεν μπορούν να συναναστραφούν πάνω σε καμία αλήθεια-πραγματικότητα. Παρότι πιστεύουν στον Θεό εδώ και πολλά χρόνια, παραμένουν σ' αυτήν την κατάσταση. Θα πρέπει να γίνει ξεκάθαρη η ρίζα αυτού του προβλήματος· το πρόβλημα είναι το εξαιρετικά χαμηλό τους επίπεδο και η έλλειψη πνευματικής κατανόησης. Αυτοί οι άνθρωποι δεν πρόκειται ν' αλλάξουν όσα χρόνια κι αν πιστεύουν στον Θεό, ενώ δεν έχουν κάνει σημαντική πρόοδο, παρά τα τόσα κηρύγματα που έχουν ακούσει. Μπορούν μόνο να τεθούν στο περιθώριο, ώστε να παρέχουν από εκεί οποιαδήποτε πενιχρή υπηρεσία είναι σε θέση να παρέχουν. Είναι αυτός ένας καλός τρόπος να τους χειριστεί κανείς; (Είναι καλός.) Κάποιοι άνθρωποι που έχουν ανεπαρκή νοημοσύνη και δεν διαθέτουν κανένα προτέρημα δεν μπορούν να κατανοήσουν καθόλου τα λόγια του Θεού, ακόμη κι αν τα διαβάζουν για πολλά χρόνια, ενώ αδυνατούν να κατανοήσουν τα κηρύγματα, παρόλο που τα ακούνε εδώ και τόσα χρόνια. Άραγε, είναι χρήσιμο να δίνονται και σ' αυτούς τους ανθρώπους βιβλία με τα λόγια του Θεού; (Όχι.) Δεν πρέπει να δίνονται βιβλία με τα λόγια του Θεού στους ανθρώπους που έχουν ανεπαρκή νοημοσύνη, επειδή κάτι τέτοιο είναι μάταιο και αποτελεί σπατάλη, ενώ και τα βιβλία που τους έχουν δοθεί θα πρέπει να επιστρέφονται αμέσως. Αυτό δεν γίνεται για να στερηθούν το δικαίωμα να διαβάζουν τα λόγια του Θεού, αλλά επειδή υστερούν σε νοημοσύνη. Αυτοί οι άνθρωποι, ακόμη κι αν ζουν την εκκλησιαστική ζωή, δεν μπορούν να κατανοήσουν την αλήθεια, πόσο μάλλον να κάνουν ένα καθήκον. Δεν είναι σκουπίδια αυτού του είδους οι άνθρωποι; Θα πρέπει να ξέρετε

πώς να χειρίζεστε τα σκουπίδια. Κάποιοι άνθρωποι φαίνονται εξωτερικά αρκετά άδολοι, αλλά η νοημοσύνη τους είναι τόσο χαμηλή που δεν μπορούν να κάνουν σωστά την παραμικρή σωματική εργασία και τα θαλασώνουν σε ό,τι κι αν κάνουν. Αν τους ζητηθεί να κάνουν μια μικροδουλειά, σίγουρα θα καταστρέψουν κάτι, οπότε τέτοιοι άνθρωποι δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν. Αν τους ζητήσεις να κουβαλήσουν έναν κουβά με νερό, θα ρίξουν κάτω ένα μπουκάλι λάδι. Αν τους ζητήσεις να πλύνουν ένα μπολ, θα σπάσουν ένα πιάτο. Αν τους ζητήσεις να μαγειρέψουν, θα φτιάξουν είτε υπερβολική είτε πολύ λίγη ποσότητα φαγητού ή το φαγητό θα είναι υπερβολικά αλμυρό ή εντελώς άνοστο. Προσπαθούν με όλη τους την καρδιά, αλλά, όσο κι αν πασχίζουν, δεν μπορούν να το κάνουν καλά και δεν καταφέρνουν να εκτελέσουν σωστά ούτε τις χειρωνακτικές εργασίες. Άραγε, μπορούν να χρησιμοποιηθούν τέτοιοι άνθρωποι; (Όχι.) Αν, λοιπόν, δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν, τι πρέπει να τους ζητηθεί να κάνουν; Σημαίνει μήπως αυτό ότι δεν τους επιτρέπεται να πιστεύουν στον Θεό και ότι ο οίκος του Θεού δεν τους θέλει; Όχι. Απλώς δεν πρέπει να τους επιτρέπεται να κάνουν κάποιο καθήκον. Αν δεν κάνουν σωστά όσα εμπíπτουν στο πεδίο της κανονικής ανθρώπινης ζωής —όπως τα καθημερινά πράγματα της κοινής λογικής και τα συνηθισμένα ζητήματα της καθημερινότητας— ή αν είναι ανίκανοι να κάνουν αυτά τα πράγματα, τότε δεν είναι κατάλληλοι να κάνουν κάποιο καθήκον στον οίκο του Θεού.

Κάποιοι άνθρωποι, παρόλο που δεν έχουν καλή ανθρώπινη φύση ή ιδιαίτερα ταλέντα, πόσο μάλλον μπορούν να καλλιεργηθούν για να γίνουν επικεφαλής, είναι παρ' όλα αυτά σε θέση να κάνουν κάποιες σωματικές εργασίες. Να ταΐσουν, για παράδειγμα, τις κότες και τις πάπιες, να ταΐσουν τα γουρούνια και να φροντίσουν τα πρόβατα· αυτές είναι δουλειές που μπορούν να κάνουν καλά. Αν τους δώσεις μια απλή δουλειά και την προσπαθήσουν με όλη τους την καρδιά, μπορούν να την κάνουν καλά, κι έτσι αυτοί οι άνθρωποι μπορούν να κάνουν ένα καθήκον στον οίκο του Θεού. Παρόλο που πρόκειται για μία μόνο δουλειά, και μάλιστα απλή, μπορούν να προσπαθήσουν με όλη τους την καρδιά και να εκπληρώσουν μια ευθύνη, και επιπλέον μπορούν να θέσουν κάποιες απαιτήσεις στον εαυτό τους σύμφωνα με τα λόγια του Θεού και τις αλήθεια-αρχές. Είτε η δουλειά είναι μικρή είτε μεγάλη, είτε το έργο είναι σημαντικό είτε ασήμαντο, σε τελική ανάλυση, μπορούν να κάνουν αυτήν τη μία δουλειά που τους ανατίθεται καλά. Όχι μόνο μπορούν να ταΐζουν καλά τις κότες ώστε να γεννούν αυγά κανονικά, αλλά μπορούν και να τις προστατεύουν ώστε να μην τις αρπάζουν οι λύκοι. Αν ακούσουν έναν λύκο ν' αλυχτάει, θα το πουν αμέσως στον επόπτη τους και θα πασχίσουν ν' αποφύγουν οποιαδήποτε κακοτοπιά μπορεί να τύχει καθώς εκτελούν τη δουλειά και την εργασία που τους εμπιστεύτηκε ο οίκος του Θεού. Αν εργάζονται έτσι, τότε είναι σχετικά προσηλωμένοι και θεωρείται ότι μπορούν να εκπληρώσουν την ευθύνη τους και να κάνουν καλά μια δουλειά. Στα υπόλοιπα —την προσωπική τους ζωή και τον τρόπο με τον οποίο συμπεριφέρονται και αντιμετωπίζουν τα πράγματα— υστερούν κάπως· για παράδειγμα, δεν ξέρουν πώς ν' αλληλεπιδρούν και να συνομιλούν με τους άλλους ούτε πώς να συναναστρέφονται πάνω στην κατάστασή τους με τους άλλους, και

μερικές φορές είναι ευέξαπτοι. Άραγε, θεωρείται πρόβλημα αυτό; Είναι σωστό να μη χρησιμοποιηθούν λόγω αυτών των ζητημάτων; (Όχι.) Κάποιοι άνθρωποι έχουν κακή προσωπική υγιεινή· δεν λούζονται αν δεν περάσουν τουλάχιστον δέκα μέρες και γενικά μυρίζουν άσχημα. Άλλοι κάνουν έντονους θορύβους όταν τρώνε και όταν πίνουν ενώ οι γύρω τους ξεκουράζονται, και είναι θορυβώδεις και σε άλλες στιγμές, όπως, για παράδειγμα, όταν περπατάνε, όταν κλείνουν πόρτες και όταν μιλάνε· είναι αμόρφωτοι και δεν έχουν τρόπους. Πώς πρέπει να αντιμετωπίζονται αυτοί οι άνθρωποι; Θα πρέπει όλοι να δείχνουν κατανόηση, να τους βοηθούν και να τους υποστηρίζουν με αγάπη, να συναναστρέφονται μαζί τους πάνω στο τι είναι η κανονική ανθρώπινη φύση, και να τους αφήνουν ν' αλλάξουν σταδιακά. Εφόσον είστε όλοι μαζί, θα πρέπει να μάθετε να τα πηγαίνετε καλά. Τέτοιοι άνθρωποι μπορούν να χρησιμοποιηθούν εφόσον είναι σε θέση να κάνουν καλά τη δουλειά τους, εφόσον επωμίζονται τη δουλειά και δεν κάνουν τίποτα που να προκαλεί διατάραξη και αναστάτωση. Κάποιοι άνθρωποι είναι έξυπνοι, έχουν καλό επίπεδο και εργάζονται επιμελώς, μπορούν να εκπληρώσουν τις ευθύνες τους και να κάνουν καλά τις εργασίες που τους ανατίθενται, οπότε μπορούν να καλλιεργηθούν και να χρησιμοποιηθούν. Κάποιοι άλλοι άνθρωποι, όμως, έχουν τόσο χαμηλό επίπεδο που δεν μπορούν να κάνουν καλά ούτε μεμονωμένες δουλειές· μόλις και μετά βίας καταφέρνουν να ταΐζουν τις κότες, αλλά αν πρέπει να ταΐσουν και τις πάπιες και τις χήνες, πελαγώνουν και δεν ξέρουν πώς να το κάνουν. Δεν είναι ότι δεν θέλουν να το κάνουν καλά, αλλά το επίπεδό τους είναι πολύ χαμηλό. Το μυαλό τους είναι περιορισμένο, ξέρουν μόνο πώς να κάνουν μία εργασία και, αν τους δοθεί ακόμη μία, κάτι τέτοιο ξεπερνά τις ικανότητές τους. Δεν ξέρουν από προγραμματισμό, οπότε απλώς τα κάνουν θάλασσα. Τέτοιοι άνθρωποι είναι κατάλληλοι να κάνουν μόνο μία δουλειά τη φορά. Αν τους δώσεις πολλές διαφορετικές δουλειές, θα είναι ανίκανοι να τις επωμιστούν. Μη νομίζεις ότι εφόσον μπορούν να κάνουν καλά μία δουλειά, θα μπορούν σίγουρα να κάνουν δύο ή τρεις δουλειές· αυτό δεν ισχύει απαραίτητα, και εξαρτάται από το επίπεδό τους. Άφησέ τους πρώτα να δοκιμάσουν να κάνουν δύο δουλειές. Αν έχουν καλό επίπεδο και μπορούν να τις επωμιστούν, τότε μπορείς να τους τις αναθέσεις. Αν δεν μπορούν να κάνουν καλά δύο δουλειές ταυτόχρονα και τα κάνουν θάλασσα, αυτό σημαίνει ότι οι δουλειές αυτές υπερβαίνουν το επίπεδό τους, οπότε πρέπει να τους απαλλάξεις αμέσως από τη δεύτερη. Ο λόγος είναι ότι, μέσω της παρατήρησης και της δοκιμής, ανακάλυψες ότι είναι κατάλληλοι να κάνουν μόνο μία δουλειά τη φορά αντί για πολλές περίπλοκες εργασίες και ότι δεν έχουν το επίπεδο για κάτι τέτοιο. Κάποιοι άνθρωποι είναι σχετικά έξυπνοι και έχουν σχετικά καλό επίπεδο και αν τους δώσεις να κάνουν πολλές διαφορετικές δουλειές, μπορούν να τις κάνουν καλά. Για παράδειγμα, αν τους ζητήσεις να μαγειρεύουν, να ταΐζουν τις κότες και να διαχειρίζονται τον λαχανόκηπο, είναι σε θέση να ετοιμάζουν τα γεύματα στην ώρα τους σε καθημερινή βάση, ενώ ταυτόχρονα διαχειρίζονται τον λαχανόκηπο όταν έχουν ελεύθερο χρόνο, ποτίζουν και ξεχορταριάζουν εγκαίρως τον κήπο και ταΐζουν τις κότες όταν πρέπει. Κάποιοι άνθρωποι μπορεί να πουν: «Εφόσον έχουν αυτό το επίπεδο, ας αναλάβουν και το εκκλησιαστικό

έργο κι ας γίνουν επικεφαλής εκκλησίας». Θα ήταν σωστό αυτό; Παρόλο που είναι ικανοί να επωμιστούν κάποιες σωματικές εργασίες και κάποιες καθημερινές μικροδουλειές, το να γίνουν επικεφαλής εκκλησίας απαιτεί ξεχωριστή αξιολόγηση· δεν είναι κάτι που μπορεί ν' αξιολογηθεί με βάση την εκτέλεση αυτών των απλών, εξωτερικών εργασιών. Ο λόγος είναι ότι το έργο ενός επικεφαλής εκκλησίας δεν είναι μια σωματική εργασία, αλλά πρέπει ν' αξιολογείται με βάση τις αρχές της ηγεσίας. Ωστόσο, αν αυτοί οι άνθρωποι διαθέτουν το επίπεδο και το ταλέντο για να γίνουν επικεφαλής εκκλησίας και έχουν αρκετά καλή ανθρώπινη φύση, δεν θα ήταν σωστό να τους αναθέσεις να κάνουν εξωτερικές εργασίες· αυτό θα σήμαινε ότι δεν χρησιμοποιείς κατάλληλα τους ανθρώπους. Οι επικεφαλής εκκλησίας μπορούν να κάνουν το πολύ μία επιπλέον εργασία μερικής απασχόλησης που σχετίζεται με την καθημερινότητα και ν' ασχολούνται μ' αυτήν λίγο περισσότερο όταν δεν είναι απασχολημένοι· δεν θα τους εξαντλήσει κάτι τέτοιο. Σε ό,τι έχει να κάνει με ασήμαντα ζητήματα της καθημερινότητας και μ' αυτές τις σωματικές εργασίες, οι άνθρωποι μπορούν να κάνουν όσες τέτοιες εργασίες τούς επιτρέπουν οι ικανότητές τους. Υπάρχει άνθρωπος που μπορεί να τις επωμιστεί όλες; Υπάρχει άνθρωπος που έχει τέτοιο επίπεδο; (Όχι.) Μπορεί κάποιος να έχει επαρκές επίπεδο και επαρκή ικανότητα, αλλά υπάρχει ένα πράγμα που δεν θα έχει αρκετό: ενέργεια. Οι άνθρωποι είναι θνητοί, η ενέργειά τους είναι περιορισμένη και ο αριθμός των εργασιών που μπορούν ν' αναλάβουν είναι επίσης περιορισμένος. Όσοι έχουν πολλή ενέργεια ίσως μπορούν να εργάζονται έως και 12 ώρες την ημέρα, ενώ όσοι έχουν μέτρια ενέργεια μπορούν να εργάζονται κανονικά για οκτώ ώρες και όσοι έχουν λίγη ενέργεια μπορούν να εργάζονται μόνο για τέσσερις ή πέντε ώρες. Επομένως, είτε χρησιμοποιείς κάποιον σε σωματικές εργασίες είτε σε έργο που αφορά την ηγεσία της εκκλησίας ή σε έργο που έχει να κάνει με επαγγελματικές δεξιότητες, πρέπει να λαμβάνεις υπόψη τι του ταιριάζει περισσότερο και, αφού του αναθέσεις την πιο κατάλληλη εργασία, αν δεν μπορεί να την κάνει, να του αναθέσεις κάτι άλλο. Αν δεν του αναθέσεις κάποια εργασία ανάλογα με αυτό που του ταιριάζει περισσότερο, τότε χρησιμοποιείς τους ανθρώπους με λάθος τρόπο. Στους ανθρώπους που δεν μπορούν να προαχθούν, να καλλιεργηθούν και να χρησιμοποιηθούν κατά προτεραιότητα, ακόμη κι αν τους ζητηθεί να κάνουν σωματικές εργασίες, οι εργασίες αυτές θα πρέπει να ανατίθενται με βάση το επίπεδό τους και τις ικανότητές τους. Αν, ενώ κάνουν καλά τη μία δουλειά που τους έχει ανατεθεί, μπορούν ταυτόχρονα να κάνουν κι άλλες δουλειές, τότε μπορεί να τους ζητηθεί να κάνουν μερικές ακόμη σωματικές εργασίες ως μερική απασχόληση, εφόσον αυτό δεν επηρεάζει την κύρια δουλειά τους. Κάποιοι άνθρωποι έχουν σωματική δύναμη και μπορούν να κάνουν τρεις δουλειές τη μία μετά την άλλη· αφού ολοκληρώσουν μία δουλειά, έχουν ακόμη ενέργεια, και τον περισσότερο καιρό δεν είναι απασχολημένοι. Οι ψευδοεπικεφαλής, όμως, είναι τυφλοί και δεν ξέρουν πώς να κατανέμουν το έργο, δεν έχουν συνειδητοποιήσει ότι αυτό αποτελεί πρόβλημα, οπότε απλώς αναθέτουν σε αυτούς τους ανθρώπους να κάνουν μία δουλειά, κι αυτό είναι λάθος.

Μόλις τώρα, αναφέρθηκα στους ανθρώπους που έχουν ανεπαρκή νοημοσύνη, οι οποίοι δεν έχουν ιδιαίτερες δεξιότητες, αλλά είναι ικανοί μόνο να μοχθήσουν σωματικά. Υπάρχουν και άνθρωποι που υποφέρουν από κάποια ασθένεια και είναι ανίκανοι ακόμη και να μοχθήσουν σωματικά, που τους πιάνει πονοκέφαλος, στομαχόπονος ή πόνος στη μέση όποτε κάνουν κάτι που απαιτεί έστω και λίγη σωματική προσπάθεια. Πώς πρέπει να γίνεται η ανάθεση καθηκόντων σε τέτοιους ανθρώπους, αν είναι κατάλληλοι να κάνουν ένα καθήκον; Θα πρέπει να εξετάζονται διάφορες πτυχές, όπως η κατάσταση της υγείας τους, καθώς και η ανθρώπινη φύση και το επίπεδό τους, προκειμένου να εξακριβώνεται ποια καθήκοντα είναι κατάλληλοι να κάνουν στον οίκο του Θεού. Αν η υγεία τους είναι τόσο κακή που δεν μπορούν να κάνουν καμία δουλειά και, αφού εργαστούν για λίγο, χρειάζονται ένα διάλειμμα, καθώς και κάποιον να τους φροντίζει, αν δεν μπορούν να κάνουν μόνοι τους καλά ένα καθήκον και πρέπει να ανατεθεί σε κάποιον να τους προσέχει, τότε δεν αξίζει καθόλου τον κόπο. Τέτοιοι άνθρωποι δεν είναι κατάλληλοι να κάνουν ένα καθήκον, οπότε άς τους να πάνε σπίτι τους για ν' ανακτήσουν τις δυνάμεις τους. Σε κάθε περίπτωση, μη χρησιμοποιείς κάποιον που είναι τόσο άρρωστος που μπορεί να πέσει κάτω μ' ένα φύσημα του ανέμου. Αν η υγεία του δεν είναι και τόσο κακή και απλώς υποφέρει από στομαχόπονο όταν τρώει κάτι που τον πειράζει ή τον πιάνει πονοκέφαλος όταν χρησιμοποιεί πολύ το μυαλό του, οπότε μπορεί μόνο να εργάζεται τρεις ή τέσσερις ώρες λιγότερες από έναν κανονικό άνθρωπο ή να κάνει τη μισή δουλειά από έναν κανονικό άνθρωπο, τότε αυτός ο άνθρωπος μπορεί και πάλι να χρησιμοποιηθεί εφόσον πληροί τα υπόλοιπα κριτήρια. Αν το αναφέρει μόνος του και πει: «Η υγεία μου είναι πολύ κακή για ν' αντέξω τόση ταλαιπωρία. Θέλω να πάω σπίτι μου για ν' ανακτήσω τις δυνάμεις μου. Μόλις αναρρώσω, θα επιστρέψω και θα κάνω το καθήκον μου», τότε να συμφωνήσεις μ' αυτό χωρίς καθυστέρηση και μην προσπαθήσεις να του αλλάξεις σκεπτικό· και να το κάνεις, δεν θα έχει κανένα αποτέλεσμα. Υπάρχει ένα ρητό που λέει: «Όταν κάτι γίνεται με το στανιό, δεν φέρνει ικανοποιητικά αποτελέσματα»· η πίστη, η αποφασιστικότητα και οι επιδιώξεις του κάθε ανθρώπου είναι διαφορετικές. Κάποιοι άνθρωποι μπορεί να πουν: «Μήπως μερικές φορές απλώς νιώθουν λίγο αδιάθετοι και εξαντλημένοι; Κάποιοι μπορεί να νιώθουν αδιάθετοι αν φάνε κάτι που τους πειράζει, αλλά συνέρχονται μετά από μια-δυο μέρες· είναι απαραίτητο να πάνε σπίτι και ν' ανακτήσουν δυνάμεις; Δεν θα τους περάσει ο πονοκέφαλος και η ζαλάδα αν κοιμηθούν καλά το βράδυ; Δεν θα μπορούν τότε να εργαστούν κανονικά; Είναι τόσο μεγάλο θέμα;» Μπορεί να μην είναι μεγάλο θέμα για σένα, αλλά κάποιοι άνθρωποι διαφέρουν από άλλους στο πόσο φροντίζουν τη σάρκα τους και κάποιοι έχουν όντως προβλήματα υγείας. Σε τέτοιες περιπτώσεις, αν ζητήσουν να επιστρέψουν στο σπίτι τους για να ξεκουραστούν και ν' ανακτήσουν δυνάμεις, η εκκλησία θα πρέπει να συμφωνήσει γρήγορα, να μην έχει καμία απαίτηση από αυτούς, να μην τους δημιουργήσει δυσκολίες και ιδίως να μην προσπαθήσει να τους αλλάξει σκεπτικό δίνοντάς τους συμβουλές. Κάποιοι ψευδοεπικεφαλής εργάζονται διαρκώς σε τέτοιους ανθρώπους, λέγοντάς τους: «Δες σε ποιο σημείο έχει φτάσει πλέον το έργο του

Θεού. Οι καταστροφές γίνονται ολοένα και μεγαλύτερες, τα τέσσερα ματωμένα φεγγάρια έχουν εμφανιστεί και πλέον η πανδημία έχει εξαπλωθεί τόσο που είναι αδύνατο να επιβιώσουν οι άπιστοι! Εσύ βρίσκεσαι στον οίκο του Θεού, κάνεις τα καθήκοντά σου και απολαμβάνεις τη χάρη του Θεού. Δεν πρόκειται να εκτεθείς σε κίνδυνο και μπορείς επίσης ν' αποκτήσεις αλήθεια και ζωή· πόσο μεγάλη ευλογία είναι αυτό! Αυτό το ασήμαντο πρόβλημα που έχεις δεν είναι τίποτα. Πρέπει να το ξεπεράσεις και να προσευχηθείς στον Θεό. Ο Θεός σίγουρα θα σε θεραπεύσει. Απλώς να διαβάζεις τα λόγια του Θεού, να μάθεις λίγους ακόμα ύμνους, και το πρόβλημα υγείας σου θα βελτιωθεί από μόνο του αν πάψεις να το σκέφτεσαι. Δεν λένε τα λόγια του Θεού "Αν παραμένεις στην αρρώστια, είσαι άρρωστος"; Αυτήν τη στιγμή, παραμένεις στην αρρώστια. Αν σκέφτεσαι συνέχεια ότι είσαι άρρωστος, τότε η αρρώστια θα επιδεινωθεί. Αν δεν το σκέφτεσαι, τότε το πρόβλημα υγείας σου θα εξαφανιστεί, έτσι δεν είναι; Έτσι, θ' αυξηθεί η πίστη σου και δεν θα θέλεις να πας στο σπίτι σου να ξεκουραστείς. Αν πας στο σπίτι σου να ξεκουραστείς, τότε λαχταράς τις ανέσεις της σάρκας». Μην προσπαθείς να τους αλλάξεις σκεπτικό με συμβουλές· είναι ανόητο να το κάνεις αυτό. Δεν μπορούν ν' αντέξουν καν λίγη προσωρινή δυσφορία και το μόνο που θέλουν είναι να πάνε σπίτι τους να ξεκουραστούν· δεν μπορούν να ξεπεράσουν ούτε μια μικρή δυσκολία, πράγμα που αποδεικνύει ότι δεν κάνουν με ειλικρίνεια το καθήκον τους. Η πάσα αλήθεια είναι ότι τέτοιοι άνθρωποι δεν έχουν καμία πρόθεση να κάνουν μακροπρόθεσμα το καθήκον τους, δεν το κάνουν με καμία ειλικρίνεια, δεν είναι πρόθυμοι να πληρώσουν ένα τίμημα και έχουν βρει επιτέλους μια ευκαιρία και μια πρόφαση για να κάνουν την απόλυτη απόδραση. Μέσα τους, νιώθουν αγαλλίαση που είναι τόσο έξυπνοι και που αυτή η ασθένεια εμφανίστηκε ακριβώς την κατάλληλη στιγμή. Οπότε, ό,τι κι αν κάνεις, μην τους παροτρύνεις να μείνουν. Θα μισήσουν οποιονδήποτε προσπαθήσει να τους παροτρύνει να μείνουν και θα καταριούνται οποιονδήποτε προσπαθήσει να τους αλλάξει σκεπτικό με συμβουλές. Δεν το καταλαβαίνεις αυτό; Ασφαλώς, κάποιοι άνθρωποι είναι πραγματικά άρρωστοι, ταλαιπωρούνται πολύ καιρό από κάποια ασθένεια και φοβούνται ότι αν επιμείνουν περισσότερο, θα κινδυνεύσει η ζωή τους. Δεν θέλουν να προκαλέσουν πρόβλημα στον οίκο του Θεού ούτε να επηρεάσουν τους άλλους στην εκτέλεση των καθηκόντων τους. Πιστεύουν ότι μόλις τους προδώσει η υγεία τους, θα πρέπει να βασίζονται στους αδελφούς και στις αδελφές για να τους φροντίσουν και νιώθουν άσχημα που αναγκάζουν τον οίκο του Θεού να τους φροντίζει, οπότε σοφά παίρνουν την πρωτοβουλία να ζητήσουν να φύγουν. Πώς πρέπει ν' αντιμετωπιστεί αυτή η κατάσταση; Κατά τον ίδιο τρόπο, αφήνοντάς τους χωρίς περαιτέρω καθυστέρηση να πάνε στο σπίτι τους και να ξεκουραστούν. Ο οίκος του Θεού δεν φοβάται τα προβλήματα, απλώς δεν θέλει ν' αναγκάζει τους ανθρώπους να κάνουν κάτι παρά τη θέλησή τους. Επιπλέον, όλοι οι άνθρωποι αντιμετωπίζουν κάποιες προσωπικές και αληθινές δυσκολίες. Όλοι οι ζωντανοί άνθρωποι με σάρκα και οστά αρρωσταίνουν και οι ασθένειες της σάρκας είναι ένα πραγματικά υπαρκτό πρόβλημα· σεβόμαστε τα γεγονότα. Κάποιοι άνθρωποι πραγματικά δεν είναι σε θέση να κάνουν τα καθήκοντά τους επειδή είναι σοβαρά

άρρωστοι. Αν, λοιπόν, χρειάζονται να τους παρέχει ανέσεις ο οίκος του Θεού, να τους παρέχουν γιατρικά ή να τους προτείνουν θεραπείες οι αδελφοί και οι αδελφές, τότε ο οίκος του Θεού θα είναι πρόθυμος να τα παρέχει όλα αυτά. Αν πάλι δεν θέλουν να ταλαιπωρήσουν τον οίκο του Θεού και έχουν τα χρήματα, τα μέσα και τους πόρους για να θεραπεύσουν την ασθένειά τους, κανένα πρόβλημα. Με λίγα λόγια, αν ο λόγος είναι ότι η υγεία τους δεν τους επιτρέπει να συνεχίσουν να κάνουν τα καθήκοντά τους στον οίκο του Θεού ή να συνεχίσουν να καλλιεργούνται από τον οίκο του Θεού, τότε μπορούν δικαιολογημένα να υποβάλουν ένα αίτημα και ο οίκος του Θεού θα συμφωνήσει αμέσως μ' αυτό. Κανείς δεν πρέπει να τους αλλάξει σκεπτικό παρέχοντάς τους συμβουλές ούτε να τους επιβάλει κάτι, αφού αυτό δεν θα ήταν πρόπον ούτε ορθολογικό. Αυτές είναι οι ρυθμίσεις που γίνονται γι' αυτούς τους ανθρώπους.

Πώς πρέπει να αντιμετωπίζονται κάποια ιδιαίτερα είδη ανθρώπων

Ι. Πώς πρέπει να αντιμετωπίζονται οι άνθρωποι που δεν ασχολούνται με το έργο που τους αναλογεί

Κάποιοι άνθρωποι έχουν ικανοποιητική ανθρώπινη φύση, έχουν προτερήματα και λαμπρό μυαλό, μιλάνε κανονικά, είναι συνήθως πολύ αισιόδοξοι και είναι πολύ ενεργοί όταν κάνουν το καθήκον τους, αλλά έχουν ένα ελάττωμα: είναι πολύ συναισθηματικοί. Ενώ ακολουθούν τον Θεό και κάνουν το καθήκον τους στην εκκλησία, τους λείπουν διαρκώς η οικογένεια και οι συγγενείς τους ή σκέφτονται όλη την ώρα τα ωραία φαγητά που έτρωγαν στην πατρίδα τους και τους πονάει που δεν μπορούν να τα φάνε πια, πράγμα που με τη σειρά του επηρεάζει την εκτέλεση των καθηκόντων τους. Υπάρχει κι ένα άλλο είδος ανθρώπων: εκείνοι που τους αρέσει να ζουν μόνοι σ' ένα μέρος και να έχουν τον δικό τους ιδιωτικό χώρο. Όταν βρίσκονται μαζί με τους αδελφούς και τις αδελφές, νιώθουν ότι ο ρυθμός εργασίας είναι πολύ γρήγορος και ότι δεν έχουν ιδιωτικό χώρο διαβίωσης. Νιώθουν συνεχώς ότι βρίσκονται υπό πίεση, και αισθάνονται περιορισμένοι και άβολα που ζουν μαζί με τους αδελφούς και τις αδελφές. Θέλουν πάντα να κάνουν ό,τι τους αρέσει και να ενδίδουν ελεύθερα σε απολαύσεις. Δεν θέλουν να κάνουν το καθήκον τους μαζί με όλους τους άλλους και σκέφτονται συνεχώς να επιστρέψουν στο σπίτι τους. Βρίσκουν πάντα δυσάρεστο το να κάνουν το καθήκον τους στον οίκο του Θεού. Παρόλο που είναι εύκολο να τα πηγαίνουν καλά με τους αδελφούς και τις αδελφές και κανείς δεν τους εκφοβίζει στον οίκο του Θεού, δυσκολεύονται κάπως να τηρήσουν το πρόγραμμα της εργασίας και της ξεκούρασης: όταν όλοι σηκώνονται το πρωί, εκείνοι θέλουν να κοιμηθούν κι άλλο, αλλά ντρέπονται να το κάνουν, και όταν όλοι οι άλλοι είναι ήδη σε φάση που ξεκουράζονται το βράδυ, εκείνοι δεν θέλουν να κοιμηθούν και θέλουν πάντα να κάνουν κάτι που βρίσκουν ενδιαφέρον. Μερικές φορές, θέλουν πολύ να φάνε κάτι συγκεκριμένο, αλλά δεν το έχει η καντίνα και ντρέπονται πολύ να το ζητήσουν. Μερικές φορές, θέλουν να πάνε μια βόλτα, αλλά επειδή δεν το ζητάει κανένας άλλος, δεν τολμούν να ενδώσουν και να το κάνουν. Είναι πάντα προσεκτικοί και

επιφυλακτικοί και φοβούνται μήπως οι άλλοι τους περιγελάσουν, τους περιφρονήσουν ή πουν ότι παιδιάρίζουν. Αν δεν κάνουν καλά το καθήκον τους, κάποιες φορές καταλήγουν να κλαδευτούν. Νιώθουν σαν να κάθονται κάθε μέρα στα καρφιά, σαν να βαδίζουν σε τεντωμένο σκοινί και είναι πολύ δυστυχισμένοι. Σκέφτονται: «Θυμάμαι ότι όταν ήμουν σπίτι μου, ήμουν το μωρό της οικογένειας, ελεύθερος και ασυγκράτητος, σαν αγγελούδι. Πόσο ευτυχισμένος ήμουν! Τώρα, κάνω το καθήκον μου στον οίκο του Θεού. Πώς γίνεται να χάθηκε κάθε ίχνος του παλιού μου εαυτού; Δεν μπορώ πλέον να κάνω ό,τι θέλω όπως παλιά» κι έτσι δεν θέλουν να ζήσουν μια τέτοια ζωή. Όμως, δεν τολμούν να το αναφέρουν αυτό στον επικεφαλής τους και διαρκώς μοιράζονται αυτές τις σκέψεις με τους ανθρώπους γύρω τους, νιώθουν πάντα νοσταλγία για τον τόπο τους και κλαίνε κρυφά στο κρεβάτι τους τη νύχτα. Τι πρέπει να γίνει με τους ανθρώπους αυτού του είδους; Όποιος έχει επίγνωση αυτού του ζητήματος θα πρέπει να το αναφέρει χωρίς καθυστέρηση, ο επικεφαλής θα πρέπει να εξακριβώσει αμέσως κατά πόσο είναι αλήθεια όσα αναφέρονται και, αν είναι αλήθεια, θα πρέπει να επιτραπεί σ' αυτούς τους ανθρώπους να επιστρέψουν στο σπίτι τους. Απολαμβάνουν το φαγητό, το ποτό και τη φιλοξενία του οίκου του Θεού, αλλά και πάλι δεν είναι πρόθυμοι να κάνουν το καθήκον τους και είναι πάντα άκεφοι, νιώθουν θιγμένοι και δυστυχισμένοι, οπότε πρέπει να πάρουν δρόμο το συντομότερο δυνατόν. Δεν είναι ότι αυτοί οι άνθρωποι έχουν μια τέτοια ψυχολογική διάθεση προσωρινά κι έπειτα αναλογίζονται τα πράγματα και τη διορθώνουν· δεν ισχύει αυτό στην περίπτωση τους. Κάποιοι άνθρωποι έχουν την υποκειμενική βούληση να κάνουν σταθερά το καθήκον τους και, παρόλο που τους λείπει το σπίτι τους, ξέρουν τι είδους πρόβλημα είναι αυτό και μπορούν ν' αναζητήσουν την αλήθεια και να το λύσουν. Αυτούς τους ανθρώπους δεν υπάρχει λόγος να τους αφήσεις να φύγουν ούτε ν' ανησυχείς γι' αυτούς. Όμως, εδώ συζητάμε για την περίπτωση ανθρώπων που στην ηλικία των 30 εξακολουθούν να φέρονται σαν παιδιά, δεν μεγαλώνουν ποτέ και παραμένουν πάντα ασταθείς. Κάνουν μόνο ό,τι τους ζητηθεί και, όταν δεν έχουν τίποτε να κάνουν, σκέφτονται πώς θα διασκεδάσουν και πώς θα κουβεντιάσουν για άσχετα θέματα, ενώ δεν θέλουν ποτέ ν' ασχοληθούν με το έργο που τους αναλογεί. Οι άπιστοι λένε ότι κάποιος πρέπει να έχει κατασταλάξει στην ηλικία των 30. Το να έχει κατασταλάξει σημαίνει να κάνει το έργο που του αναλογεί, να μπορεί να αναλάβει μια δουλειά και να συντηρηθεί μόνος του, να ξέρει πώς να βάζει πάνω απ' όλα τη δουλειά που του αναλογεί, να περνάει λιγότερο χρόνο διασκεδάζοντας και να μην καθυστερεί τη δουλειά του. Τι σημαίνει «να φέρεται σαν παιδί»; Σημαίνει να είναι ανίκανος να επωμιστεί οποιοδήποτε έργο του αναλογεί, να θέλει πάντα ν' αφήνει το μυαλό του να ταξιδεύει και να θέλει μονίμως να πηγαίνει βόλτες, να περιφέρεται άσκοπα, να χαζολογάει, να τρώει σνακ, να βλέπει δραματικές σειρές, να κουβεντιάζει για άσχετα πράγματα, να παίζει παιχνίδια και να ψάχνει στο διαδίκτυο να βρει παράξενα συμβάντα και ασυνήθιστες ιστορίες. Σημαίνει να μην έχει ποτέ όρεξη να παρευρεθεί σε συναθροίσεις, να θέλει πάντα να κοιμάται όποτε γίνονται συναθροίσεις, να θέλει να πάει για ύπνο με το που νιώσει υπνηλία και να θέλει να φάει με το που πεινάσει, να είναι ξεροκέφαλος και να μην

ασχολείται με το έργο που του αναλογεί. Δεν μπορεί να πει κανείς ότι αυτοί οι άνθρωποι έχουν κακή ανθρώπινη φύση· πολύ απλά δεν μεγαλώνουν ποτέ και παραμένουν πάντα ανώριμοι. Είναι έτσι στην ηλικία των 30 και παραμένουν έτσι στα 40· δεν μπορούν ν' αλλάξουν. Αν ζητήσουν να φύγουν και δεν θέλουν πλέον να κάνουν το καθήκον τους, πώς θα πρέπει ν' αντιμετωπιστεί αυτό; Ο οίκος του Θεού δεν τους παροτρύνει να μείνουν. Θα πρέπει να τους απαντήσεις αμέσως· να τους αφήσεις χωρίς καθυστέρηση να φύγουν και να επιστρέψουν ανάμεσα στους άπιστους και να τους πεις να μην αναφέρουν σε καμία περίπτωση ότι πιστεύουν στον Θεό. Άραγε, οι άνθρωποι που δεν ασχολούνται με το έργο που τους αναλογεί μπορούν ν' αποκτήσουν την αλήθεια; Αν περιμένεις να ωριμάσουν ως προς την ανθρώπινη φύση τους και να καταφέρουν ν' ασχοληθούν με το έργο που τους αναλογεί κάνοντας ένα καθήκον στον οίκο του Θεού, να είναι ικανοί να επωμιστούν ένα σημαντικό αντικείμενο του έργου κι έπειτα να κατανοήσουν και να κάνουν πράξη την αλήθεια και να βιώσουν την ανθρώπινη ομοιότητα, δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να βασίζεσαι σ' αυτό. Θα βρεις τέτοιους ανθρώπους σε κάθε ομάδα. Οι άπιστοι έχουν ένα παρατσούκλι γι' αυτούς: τους αποκαλούν «μεγάλα παιδιά». Τέτοιοι άνθρωποι μπορούν να φτάσουν στην ηλικία των 60 ετών και να μην έχουν ασχοληθεί ποτέ με το έργο που τους αναλογεί. Μιλάνε και χειρίζονται τα πράγματα με ανάρμοστο τρόπο, πάντα γελάνε, αστειεύονται και χοροπηδάνε εδώ κι εκεί, δεν κάνουν τίποτε με σοβαρότητα και είναι ιδιαίτερα επιρρεπείς στη διασκέδαση. Ο οίκος του Θεού δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει τέτοιους ανθρώπους.

Πιστεύετε ότι αυτά τα «μεγάλα παιδιά» είναι κακοί άνθρωποι; Είναι πονηροί άνθρωποι; (Όχι.) Κάποιοι από αυτούς δεν είναι πονηροί άνθρωποι, είναι αρκετά αγνοί και δεν είναι κακοί. Κάποιοι από αυτούς είναι αρκετά καλόκαρδοι και είναι πρόθυμοι να βοηθήσουν τους άλλους. Όμως, έχουν όλοι τους ένα ελάττωμα: είναι ξεροκέφαλοι, λατρεύουν τη διασκέδαση και δεν ασχολούνται με το έργο που τους αναλογεί. Για παράδειγμα, μια γυναίκα, αφού παντρευτεί, δεν μαθαίνει να κάνει καμία δουλειά του σπιτιού. Μαγειρεύει μόνο όταν είναι χαρούμενη, αλλά δεν μαγειρεύει όταν είναι στενοχωρημένη· πρέπει όλη την ώρα να την καλοπιάνει κάποιος. Αν θέλει κάποιος να της ζητήσει να κάνει κάτι, πρέπει να το διαπραγματευτεί μαζί της και να την επιτηρεί. Της αρέσει πάντα να ντύνεται ωραία για να μπορεί να βγει για ψώνια, ν' αγοράζει ρούχα και καλλυντικά και να κάνει θεραπείες ομορφιάς. Όταν επιστρέφει στο σπίτι, δεν κάνει ούτε μία δουλειά και απλώς θέλει να παίζει χαρτιά και ματζόνγκ. Αν τη ρωτήσεις πόσο κοστίζει ένα κιλό λάχανο, δεν ξέρει· αν τη ρωτήσεις τι θα φάει αύριο, δεν το ξέρει ούτε αυτό· και αν της ζητήσεις να μαγειρέψει κάτι, τα κάνει μαντάρια. Σε τι είναι, λοιπόν, ειδική; Στο να γνωρίζει πράγματα όπως ποιο εστιατόριο σερβίρει το καλύτερο φαγητό, ποιο κατάστημα διαθέτει τα πιο μοντέρνα ρούχα και ποιο μαγαζί πουλάει καλά καλλυντικά σε καλή τιμή· άλλα πράγματα, όμως, όπως το πώς να ζει τη ζωή της ή ποιες δεξιότητες απαιτούνται στην κανονική ανθρώπινη ζωή δεν τα καταλαβαίνει ούτε τα μαθαίνει. Μήπως δεν μαθαίνει αυτά τα πράγματα επειδή έχει ανεπαρκές επίπεδο; Όχι, δεν είναι αυτό. Κρίνοντας από τα πράγματα στα οποία είναι ειδική, έχει επίπεδο, αλλά δεν ασχολείται

με το έργο που της αναλογεί. Εφόσον έχει χρήματα να ξοδέψει, θα πάει έξω να φάει σε εστιατόρια και ν' αγοράσει καλλυντικά και ρούχα. Αν δεν υπάρχουν αρκετές κατσαρόλες και τηγάνια στο σπίτι και της ζητήσεις ν' αγοράσει, εκείνη θα πει: «Ποιος ο λόγος να τ' αγοράσω όλα αυτά όταν πουλάνε έξω πεντανόστιμο φαγητό;» Αν έχει χαλάσει η ηλεκτρική σκούπα στο σπίτι και της ζητήσεις ν' αγοράσει ένα ρούχο λιγότερο για να κρατήσει κάποια χρήματα και ν' αγοράσει καινούρια σκούπα, εκείνη θα πει: «Όταν θα βγάλω χρήματα στο μέλλον, θα προσλάβω απλώς μια οικονόμο να καθαρίζει το σπίτι, οπότε δεν χρειάζεται ν' αγοράσω ηλεκτρική σκούπα». Συνήθως, αν δεν παίζει παιχνίδια ή ματζόνγκ, τότε αγοράζει μοδάτα ρούχα, ενώ δεν καθαρίζει ποτέ το σπίτι. Αυτό δείχνει ότι δεν ασχολείται με το έργο που της αναλογεί, έτσι δεν είναι; Έπειτα, υπάρχουν και κάποιοι άνδρες που, μόλις βγάλουν κάποια χρήματα, αγοράζουν αυτοκίνητο ή τα χάνουν στον τζόγο. Αν έχει χαλάσει κάτι στο σπίτι, δεν το επιδιορθώνουν. Δεν ζουν τη ζωή τους όπως θα έπρεπε. Στο σπίτι τους, δεν λειτουργεί ούτε το ψυγείο ούτε το πλυντήριο, οι αποχετεύσεις είναι φραγμένες και η στέγη στάζει όταν βρέχει, αλλά εκείνοι δεν τα επιδιορθώνουν όλα αυτά για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα. Ποια είναι η γνώμη σας γι' αυτούς τους άνδρες; Δεν ασχολούνται με το έργο που τους αναλογεί. Είτε είναι άνδρες είτε γυναίκες, ο οίκος του Θεού δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει τους ανθρώπους που είναι υπερβολικά ξεροκέφαλοι και που δεν ασχολούνται με το έργο που τους αναλογεί.

Κάποιοι άνθρωποι δεν ασχολούνται με το έργο που τους αναλογεί ως γονείς και δεν καταφέρνουν να φροντίσουν σωστά τα παιδιά τους. Ως αποτέλεσμα, τα παιδιά τους καταλήγουν να ζεματιστούν από βραστό νερό ή να χτυπήσουν και να γδαρθούν· κάποια παιδιά καταλήγουν με σπασμένη μύτη, άλλα καίνε τον πισινό τους στη σόμπα και άλλα καίνε τον λαιμό τους πίνοντας βραστό νερό. Τέτοιοι άνθρωποι δεν είναι προσεκτικοί ό,τι κι αν κάνουν και είναι ανίκανοι να κάνουν κάτι σωστά. Δεν ασχολούνται με το έργο που τους αναλογεί, χαζολογάνε, είναι ξεροκέφαλοι και λατρεύουν τη διασκέδαση, ενώ είναι ανίκανοι να επωμιστούν τις ευθύνες που θα πρέπει ν' αναλαμβάνει ένας άνθρωπος. Ως γονείς, είναι ανίκανοι να εκπληρώσουν τις ευθύνες τους και δεν είναι προσεκτικοί. Μπορούν, λοιπόν, τέτοιοι άνθρωποι να επωμιστούν τις ευθύνες που θα πρέπει ν' αναλαμβάνει ένας κανονικός άνθρωπος όταν κάνει ένα καθήκον στον οίκο του Θεού; Όχι, σε καμία περίπτωση. Οι άνθρωποι που δεν ασχολούνται με το έργο που τους αναλογεί δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν. Αν πουν ότι δεν θέλουν να κάνουν πλέον το καθήκον τους και ζητήσουν να επιστρέψουν στο σπίτι τους, τότε απλώς άφησέ τους να φύγουν αμέσως. Κανείς δεν πρέπει να τους πιέσει ή να τους παροτρύνει να μείνουν, επειδή αυτό είναι ένα πρόβλημα που έχει να κάνει με τη φύση τους· δεν είναι μια περιστασιακή, προσωρινή εκδήλωση. Αυτοί οι άνθρωποι ήταν γεμάτοι αυταπάτες όταν ήρθαν στον οίκο του Θεού για να κάνουν το καθήκον τους· νόμιζαν ότι αν έκαναν ένα καθήκον και ακολουθούσαν τον Θεό θα ήταν σαν να έρχονταν στον Κήπο της Εδέμ, σαν να βρίσκονταν στην καλή γη της Χαναάν. Η ζωή που φαντάζονταν ήταν υπέροχη, γεμάτη εκλεκτά πράγματα για να τρώνε και να πίνουν όλη μέρα, με γεμάτη ελευθερία, χωρίς περιορισμούς και χωρίς καμία απολύτως δουλειά να κάνουν. Ήθελαν να ζήσουν μια

ανέμελη και χαλαρή ζωή, αλλά αποδείχθηκε ότι ήταν εντελώς διαφορετική από ό,τι φαντάστηκαν. Αυτοί οι άνθρωποι έχουν βιώσει αρκετά και πιστεύουν ότι είναι βαρετά και ανιαρά εδώ και θέλουν να φύγουν, οπότε άφησέ τους να φύγουν χωρίς καθυστέρηση· ο οίκος του Θεού δεν παροτρύνει αυτούς τους ανθρώπους να μείνουν. Ο οίκος του Θεού δεν πιέζει τους ανθρώπους και δεν θα πρέπει να το κάνετε ούτε κι εσείς· αυτό σημαίνει να κάνετε πράξη την αλήθεια και να ενεργείτε σύμφωνα με τις αρχές. Οι πράξεις σας πρέπει να συνάδουν με τις αλήθεια-αρχές, πρέπει να είστε άνθρωποι που κατανοούν τις προθέσεις του Θεού, σοφοί άνθρωποι· μην είστε μπερδεμένοι ή ανθρωπάρεςκοι απέναντι σε όλους αδιακρίτως. Αν χειρίζεστε μ' αυτόν τον τρόπο το είδος των ανθρώπων που δεν ασχολούνται με το έργο που τους αναλογεί, μήπως θεωρηθεί ότι δεν τους δείχνετε αγάπη ή ότι δεν τους δίνετε την ευκαιρία να μετανοήσουν; (Όχι.) Ο Θεός είναι δίκαιος με όλους και ο οίκος του Θεού έχει το δικαίωμα να σε προαγάγει, να σε καλλιεργήσει και να σε χρησιμοποιήσει. Αν δεν είσαι πρόθυμος να κάνεις το καθήκον σου και ζητήσεις να εγκαταλείψεις την εκκλησία, αυτό είναι δική σου ελεύθερη επιλογή, οπότε η εκκλησία πρέπει να συμφωνήσει με το αίτημά σου και σε καμία περίπτωση δεν πρόκειται να σ' εξαναγκάσει. Αυτό συνάδει με την ηθική, συνάδει με την ανθρώπινη φύση και, ασφαλώς, συνάδει ιδίως με τις αλήθεια-αρχές. Είναι ένας πολύ ενδεδειγμένος τρόπος δράσης! Αν ο οποιοσδήποτε, αφού κάνει το καθήκον του για ένα χρονικό διάστημα, το βρίσκει κουραστικό και δύσκολο και δεν το κάνει πλέον με χαρά, αλλά θέλει να εγκαταλείψει το καθήκον του και να σταματήσει να πιστεύει στον Θεό, θα σου δώσω σήμερα μια οριστική απάντηση σ' αυτό: ο οίκος του Θεού θα συμφωνήσει και δεν πρόκειται ποτέ να σ' εξαναγκάσει να μείνεις ή να σου δημιουργήσει δυσκολίες. Δεν υπάρχει κάποιο δίλημμα ως προς αυτό και δεν χρειάζεται να νιώθεις αμηχανία ή να αισθάνεσαι ότι έχεις χάσει την υπόληψή σου. Και σε καμία περίπτωση κάτι τέτοιο δεν δημιουργεί θέμα στον οίκο του Θεού· ούτε έχει καμία απαίτηση από σένα ο οίκος του Θεού. Επιπλέον, αν θέλεις να φύγεις, τότε ο οίκος του Θεού δεν πρόκειται να σε καταδικάσει ούτε να σταθεί εμπόδιο στον δρόμο σου, επειδή αυτό είναι το μονοπάτι που έχεις επιλέξει και το μόνο που μπορεί να κάνει ο οίκος του Θεού είναι να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις σου. Δεν ενδείκνυται ένας τέτοιος τρόπος δράσης; (Ναι.)

Μόλις ανέφερα διάφορες περιπτώσεις στις οποίες οι άνθρωποι δεν ασχολούνται με το έργο που τους αναλογεί. Ο οίκος του Θεού δεν πρόκειται να πιέσει αυτούς τους ανθρώπους· αν δεν είναι πρόθυμοι να κάνουν το καθήκον τους ή αν αντιμετωπίζουν κάποιες προσωπικές δυσκολίες και ζητήσουν να μην κάνουν πλέον ένα καθήκον, τότε ο οίκος του Θεού θα συμφωνήσει. Δεν θα τους χρησιμοποιήσει άλλο και δεν θα τους επιτρέψει να κάνουν κάποιο καθήκον. Έτσι αντιμετωπίζονται αυτοί οι άνθρωποι και αυτός είναι ένας απολύτως ενδεδειγμένος τρόπος δράσης.

II. Πώς πρέπει να αντιμετωπίζονται οι Ιούδες

Υπάρχουν κάποιοι άνθρωποι που είναι εξαιρετικά λιπόψυχοι και όποτε ακούνε ότι έχει συλληφθεί ένας αδελφός ή μια αδελφή, φοβούνται πάρα πολύ μήπως συλληφθούν

και οι ίδιοι. Είναι ξεκάθαρο ότι αν συλληφθούν, υπάρχει κίνδυνος να ξεπουλήσουν την εκκλησία. Πώς πρέπει ν' αντιμετωπίζονται αυτοί οι άνθρωποι; Άραγε, είναι κατάλληλοι να κάνουν κάποια σημαντικά καθήκοντα; (Όχι.) Κάποιοι άνθρωποι μπορεί να πουν: «Ποιοι μπορούν να εγγυηθούν ότι δεν θα γίνουν και οι ίδιοι Ιούδες;» Κανείς δεν μπορεί να εγγυηθεί ότι ποτέ δεν θα γίνουν Ιούδες και οι ίδιοι αν βασανιστούν. Γιατί, λοιπόν, ο οίκος του Θεού δεν χρησιμοποιεί δειλούς ανθρώπους που θα μπορούσαν να γίνουν Ιούδες; Επειδή οι άνθρωποι που είναι εμφανώς δειλοί θα μπορούσαν να συλληφθούν και να γίνουν προδότες ανά πάσα στιγμή· αν χρησιμοποιηθούν για να κάνουν ένα σημαντικό καθήκον, είναι εξαιρετικά πιθανό να πάνε στραβά τα πράγματα. Αυτή είναι μια αρχή που πρέπει να γίνεται κατανοητή κατά την επιλογή και τη χρήση ανθρώπων στο επικίνδυνο περιβάλλον της ηπειρωτικής Κίνας. Εδώ πρόκειται για μια ειδική περίπτωση: κάποιοι άνθρωποι υποβλήθηκαν σε άγρια, παρατεταμένα βασανιστήρια που έθεσαν τη ζωή τους σε κίνδυνο και, τελικά, δεν μπόρεσαν πραγματικά να το αντέξουν άλλο, οπότε έγιναν Ιούδες λόγω της αδυναμίας τους και πρόδωσαν κάποια ασήμαντα πράγματα. Κανείς δεν μπορεί να δει καθαρά αυτούς τους ανθρώπους, και τέτοιοι άνθρωποι μπορούν παρ' όλα αυτά να χρησιμοποιηθούν. Υπάρχουν, όμως, και άνθρωποι που έχουν ήδη έτοιμη μια διέξοδο για τον εαυτό τους προτού καν συλληφθούν. Έχουν σκεφτεί πολύ καλά και προσεκτικά πώς θα διασφαλίσουν την άμεση απελευθέρωσή τους αφού συλληφθούν, χωρίς να χρειαστεί να υπομείνουν οποιοδήποτε βασανιστήριο· πρώτον, ν' αποφύγουν τα βασανιστήρια, δεύτερον ν' αποφύγουν την καταδίκη και τρίτον, ν' αποφύγουν να πάνε φυλακή. Έτσι σκέφτονται. Δεν έχουν την αποφασιστικότητα να προτιμήσουν να υποφέρουν ή να φυλακιστούν παρά να γίνουν Ιούδες. Μπορεί να γίνουν προδότες ακόμη και χωρίς να βασανιστούν· θα μπορούσε να πει κανείς, λοιπόν, ότι είναι ήδη Ιούδες προτού καν συλληφθούν και φυλακιστούν; (Ναι.) Αυτοί είναι οι πραγματικοί Ιούδες. Άραγε, τολμάει η εκκλησία να χρησιμοποιήσει τέτοιους ανθρώπους; (Όχι.) Αν μπορούν να εντοπιστούν, δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να καλλιεργηθούν και να χρησιμοποιηθούν. Πώς εκδηλώνονται συνήθως αυτοί οι άνθρωποι; Είναι εξαιρετικά λιπόψυχοι. Μόλις κάτι πάει στραβά, αποφεύγουν τις ευθύνες τους με την πρώτη ευκαιρία, και όποτε αντιμετωπίζουν τον παραμικρό κίνδυνο, εγκαταλείπουν το καθήκον τους και φεύγουν. Κάθε φορά που ακούνε ότι το περιβάλλον έχει γίνει επικίνδυνο, βρίσκουν ένα ασφαλές μέρος να κρυφτούν· κανείς δεν μπορεί να τους βρει και δεν κρατάνε επαφή με κανέναν. Τα καταφέρνουν εξαιρετικά καλά να κρατάνε χαμηλό προφίλ. Δεν νοιάζονται για τις όποιες δυσκολίες βιώνει το εκκλησιαστικό έργο και είναι ικανοί να βάλουν στην άκρη οποιοδήποτε κρίσιμο έργο· θεωρούν τη δική τους ασφάλεια πιο σημαντική από οτιδήποτε άλλο. Επιπλέον, όταν αντιμετωπίζουν έναν κίνδυνο, κάθε φορά που συμβαίνει κάτι, ζητούν από τους άλλους να μπουν μπροστά και να ρισκινδυνεύσουν, ενώ εκείνοι προστατεύουν τον εαυτό τους. Σε όσο μεγάλο κίνδυνο κι αν εκθέτουν τους άλλους, πιστεύουν ότι αξίζει τον κόπο και ότι είναι σωστό να το κάνουν για χάρη της δικής τους ασφάλειας. Επίσης, όταν αντιμετωπίζουν έναν κίνδυνο, δεν σπεύδουν να προσέλθουν ενώπιον του Θεού για να προσευχηθούν ούτε σπεύδουν να

μεριμνήσουν για τη μεταφορά των αδελφών ή των περιουσιακών στοιχείων της εκκλησίας που μπορεί να κινδυνεύουν. Αντιθέτως, πρώτα σκέφτονται καλά πώς να δραπετεύσουν, πώς να κρυφτούν και πώς να ξεφύγουν από τον κίνδυνο οι ίδιοι. Μάλιστα, έχουν καταστρώσει μέχρι και το σχέδιο διαφυγής τους: ποιον θα προδώσουν πρώτα αν συλληφθούν, πώς θ' αποφύγουν τα βασανιστήρια, πώς θ' αποφύγουν να καταδικαστούν σε φυλάκιση και πώς θ' αποφύγουν τα δεινά. Όποτε συναντούν δεινά, κοντεύουν να πεθάνουν από τον φόβο τους και δεν έχουν ίχνος πίστης. Άραγε, δεν είναι επικίνδυνοι οι άνθρωποι αυτού του είδους; Αν τους ζητηθεί ν' αναλάβουν ριψοκίνδυνο έργο, γκρινιάζουν γι' αυτό ακατάπαυστα, τους πιάνει φόβος, σκέφτονται διαρκώς πώς θα το βάλουν στα πόδια και δεν είναι πρόθυμοι να το αναλάβουν. Αυτοί οι άνθρωποι δείχνουν ήδη σημάδια ότι είναι Ιούδες πριν καν συλληφθούν. Μόλις συλληφθούν, είναι εκατό τοις εκατό βέβαιο ότι θα ξεπουλήσουν την εκκλησία. Όταν κάνουν το καθήκον τους στον οίκο του Θεού, είναι πραγματικά ενεργοί σε οτιδήποτε τους τοποθετεί στο προσκήνιο χωρίς να εκτίθενται σε κίνδυνο· όταν, όμως, πρόκειται ν' αναλάβουν κάποιο ρίσκο, κάνουν πίσω, ενώ αν τους ζητήσεις να κάνουν κάτι ριψοκίνδυνο, δεν πρόκειται να το κάνουν· πολύ απλά δεν θ' αναλάβουν την ευθύνη. Μόλις ακούσουν ότι υπάρχει κάπου κίνδυνος, για παράδειγμα ότι ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας πραγματοποιεί συλλήψεις ή ότι κάποιοι πιστοί έχουν συλληφθεί, σταματούν να παρευρίσκονται σε συναθροίσεις, διακόπτουν την επαφή με τους αδελφούς και τις αδελφές και δεν μπορεί να τους βρει κανείς. Επανεμφανίζονται μόλις υποχωρήσουν οι φήμες και όταν όλα είναι καλά. Άραγε, είναι αξιόπιστοι οι άνθρωποι αυτού του είδους; Μπορούν να κάνουν ένα καθήκον στον οίκο του Θεού; (Όχι.) Γιατί δεν μπορούν; Δεν έχουν καν την αποφασιστικότητα ή την επιθυμία να μη γίνουν Ιούδες· είναι απλώς δειλοί, φοβητσιάρηδες και άχρηστοι. Οι άνθρωποι αυτού του είδους έχουν ένα εμφανές χαρακτηριστικό: όποια προτερήματα και όποιες ικανότητες κι αν διαθέτουν, αν τους χρησιμοποιήσει ο οίκος του Θεού, δεν πρόκειται ποτέ ν' αφιερωθούν ολόψυχα στην προάσπιση των συμφερόντων του οίκου του Θεού. Μήπως δεν προασπίζουν τα συμφέροντα του οίκου του Θεού επειδή είναι ανίκανοι να το κάνουν; Όχι, δεν ισχύει αυτό· ακόμη κι αν έχουν αυτήν την ικανότητα, δεν πρόκειται να προασπίσουν τα συμφέροντα του οίκου του Θεού. Είναι κλασικοί Ιούδες. Όποτε πρέπει ν' αλληλεπιδράσουν με άπιστους όσο κάνουν το καθήκον τους, διατηρούν αρμονικές σχέσεις μαζί τους και φροντίζουν ώστε οι άπιστοι να τους έχουν πάντα σε υπόληψη, να τους σέβονται και να τους εκτιμούν. Ποιο είναι, λοιπόν, το τίμημα για να τα καταφέρουν όλα αυτά; Είναι ότι ξεπουλάνε τα συμφέροντα του οίκου του Θεού με αντάλλαγμα την προσωπική τους δόξα και τα δικά τους συμφέροντα. Οι άνθρωποι αυτού του είδους είναι εξαιρετικά δειλοί ακόμη και προτού συλληφθούν, ενώ, αφού συλληφθούν, είναι εκατό τοις εκατό σίγουρο ότι θα γίνουν προδότες. Ο οίκος του Θεού δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να χρησιμοποιήσει τέτοιους ανθρώπους —αυτούς τους Ιούδες— και πρέπει να τους αποκλείει το συντομότερο δυνατόν.

Όσο για το είδος των ανθρώπων που είναι Ιούδες, παρόλο που εξωτερικά δεν φαίνονται κακοί, στην πραγματικότητα είναι άνθρωποι με εξαιρετικά χαμηλή ακεραιότητα

και διαβολικό χαρακτήρα. Όσο κι αν ακούνε κηρύγματα ή διαβάζουν τα λόγια του Θεού, πολύ απλά δεν μπορούν να κατανοήσουν την αλήθεια και ούτε νιώθουν πως το να βλέπουν τα συμφέροντα του οίκου του Θεού είναι το πιο ξεδιάντροπο, μοχθηρό και κακόβουλο πράγμα. Βγαίνουν πρόθυμα μπροστά αν κάτι μπορεί να τους κάνει να φανούν· τα πράγματα, όμως, που είναι ριψοκίνδυνα ή περίπλοκα στη διαχείρισή τους, αφήνουν τους άλλους να τ' αναλάβουν και να τ' αντιμετωπίσουν. Τι σόι άνθρωποι είναι; Δεν είναι άνθρωποι με εξαιρετικά χαμηλή ακεραιότητα; Κάποιοι άνθρωποι αγοράζουν πράγματα για τον οίκο του Θεού και, όταν το κάνουν αυτό, οφείλουν να λαμβάνουν υπόψη τα συμφέροντα του οίκου του Θεού και να είναι δίκαιοι και λογικοί. Ωστόσο, οι άνθρωποι που είναι Ιούδες όχι μόνο αδυνατούν να προασπίσουν τα συμφέροντα του οίκου του Θεού, αλλά, αντιθέτως, βοηθούν τους άπιστους εις βάρος του οίκου του Θεού και ικανοποιούν τις απαιτήσεις των απίστων σε κάθε ευκαιρία, ενώ θα προτιμούσαν να δεχθούν πλήγμα τα συμφέροντα του οίκου του Θεού, αν ήταν να εξασφαλίσουν έτσι την εύνοια των απίστων. Αυτό αποκαλείται να δαγκώνεις το χέρι που σε ταΐζει και δεν είναι ενάρετο! Δεν δείχνει αυτό ότι έχουν ποταπή ανθρώπινη φύση; Δεν είναι και πολύ καλύτερο από την περίπτωση του Ιούδα που πρόδωσε τον Κύριο και τους φίλους του. Ό,τι κι αν τους εμπιστεύεται να κάνουν ο οίκος του Θεού, δεν λαμβάνουν υπόψη τα συμφέροντα του οίκου του Θεού. Όταν τους ζητείται ν' αγοράσουν κάτι, ποτέ δεν κάνουν έρευνα αγοράς και δεν συγκρίνουν τις τιμές, την ποιότητα και την εξυπηρέτηση μετά την πώληση που προσφέρουν διάφοροι προμηθευτές, δεν σταθμίζουν προσεκτικά τις επιλογές και δεν κάνουν την κατάλληλη έρευνα, ώστε να μην πέσουν θύματα εξαπάτησης, να εξοικονομήσουν λίγα χρήματα για τον οίκο του Θεού και να προστατεύσουν τα συμφέροντα του οίκου του Θεού από τυχόν πλήγμα· ποτέ δεν το κάνουν αυτό. Αν ένας αδελφός ή μια αδελφή προτείνει ότι θα ήταν καλύτερο να κάνουν μια έρευνα αγοράς, εκείνοι λένε: «Δεν χρειάζεται να κάνουμε έρευνα αγοράς. Ο προμηθευτής λέει ότι τα δικά του πράγματα είναι τα καλύτερα». Όταν ο αδελφός ή η αδελφή τούς ρωτάει: «Μπορείς, τότε, να διαπραγματευτείς την τιμή μαζί του;», εκείνοι απαντούν: «Γιατί να διαπραγματευτώ την τιμή; Μου έχει πει ήδη ποια είναι η τιμή και αν αρχίσω τα παζάρια μαζί του, αυτό θα είναι σίγουρα ντροπιαστικό και θα φανεί σαν να μην έχουμε χρήματα. Ο οίκος του Θεού είναι εύπορος, έτσι δεν είναι;» Όσο κι αν κοστίζει κάτι και όποια κι αν είναι η ποιότητά του, εφόσον εκείνοι το θεωρούν κατάλληλο, θα ζητήσουν από κάποιον να το αγοράσει αμέσως και θα κατακρίνουν, θα επιπλήξουν ή ακόμη και θα καταδικάσουν όποιον καθυστερεί να κάνει την αγορά. Κανείς δεν τολμάει να τους πει «όχι» κατάμουτρα και κανείς δεν τολμάει να εκφράσει οποιαδήποτε άποψη. Είτε κάνουν μια σημαντική συναλλαγή είτε μια μικρή εξυπηρέτηση για τον οίκο του Θεού, ποιες αρχές ακολουθούν; «Ο οίκος του Θεού πρέπει απλώς να πληρώσει τα χρήματα· δεν με αφορά καθόλου κατά πόσο βλέπουνται τα συμφέροντα του οίκου του Θεού. Έτσι λειτουργώ εγώ· πρέπει να δημιουργώ καλές σχέσεις με τους άπιστους. Ό,τι λένε οι άπιστοι είναι σωστό και εγώ το ακολουθώ. Δεν πρόκειται να χειριστώ τα ζητήματα σύμφωνα με τις απαιτήσεις του οίκου του Θεού. Αν θέλεις να με χρησιμοποιήσεις, τότε κάν' το. Αν δεν θέλεις να με

χρησιμοποιήσεις, μην το κάνεις· από σένα εξαρτάται. Πολύ απλά, έτσι είμαι!» Δεν είναι αυτό διαβολική φύση; Τέτοιοι άνθρωποι είναι άπιστοι και δύσπιστοι. Άραγε, μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να χειρίζονται υποθέσεις για τον οίκο του Θεού; Αυτοί οι άνθρωποι έχουν κάποια μόρφωση, κάποια προτερήματα και κάποιες εξωτερικές ικανότητες, είναι καλοί ομιλητές και μπορούν να χειρίζονται κάποιες υποθέσεις. Όμως, όποιες υποθέσεις κι αν χειρίζονται για τον οίκο του Θεού, αναπόφευκτα το κάνουν με απερισκεψία και ξεροκεφαλιά, με αποτέλεσμα να προκαλούν ζημιά στα συμφέροντα του οίκου του Θεού. Πέρα απ' αυτό, εξαπατούν κατ' επανάληψη τον οίκο του Θεού και συγκαλύπτουν την αληθινή κατάσταση των πραγμάτων, και μόλις τα κάνουν θάλασσα, ο οίκος του Θεού πρέπει ν' αναθέσει σε κάποιον να καθαρίσει όλο το χάλι που προκάλεσαν. Αυτό είναι ένα κλασικό παράδειγμα συνωμοσίας με ανθρώπους εκτός της εκκλησίας για να ξεπουλήσουν τα συμφέροντα του οίκου του Θεού. Σε τι διαφέρει από την περίπτωση του Ιούδα που πρόδωσε τον Κύριο και τους φίλους του; Όταν χρησιμοποιούνται τέτοιοι άνθρωποι για να κάνουν ένα καθήκον, όχι μόνο αδυνατούν να παρέχουν υπηρεσία στον οίκο του Θεού, αλλά αποδεικνύεται και ότι είναι χαραιοφάνες και φέρνουν κακοτυχία. Δεν έχουν τα προσόντα ούτε καν για πάροχοι υπηρεσιών· δεν είναι παρά εκφυλισμένα όντα και τίποτε άλλο! Τέτοιοι άνθρωποι είναι ακριβώς οι υπηρέτες του Σατανά και οι απόγονοι του μεγάλου κόκκινου δράκοντα, και μόλις αποκαλύπτονται, πρέπει ν' αποπέμπονται και ν' αποκλείονται αμέσως. Ως πιστοί στον Θεό και μέλη του οίκου του Θεού, δεν μπορούν καν να εκπληρώσουν την ευθύνη τους να προασπίζουν τα συμφέροντα του οίκου του Θεού· άραγε εξακολουθούν να έχουν συνείδηση και λογική; Είναι ακόμη χειρότεροι κι από μαντρόσκυλα!

Οι άνθρωποι που είναι Ιούδες δεν έχουν τη λέξη «Ιούδας» κολλημένη στο μέτωπό τους, αλλά οι πράξεις και η συμπεριφορά τους έχουν ακριβώς την ίδια φύση με του Ιούδα, κι έτσι αυτοί οι άνθρωποι δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται ποτέ. Τι εννοώ όταν λέω «δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται ποτέ»; Εννοώ ότι δεν πρέπει ποτέ μα ποτέ να τους εμπιστευτεί κάποιος σημαντικά ζητήματα. Αν πρόκειται για ένα ασήμαντο ζήτημα που δεν έχει επιπτώσεις στα συμφέροντα του οίκου του Θεού, δεν υπάρχει πρόβλημα να χρησιμοποιηθούν προσωρινά, αλλά τέτοιοι άνθρωποι δεν συμμορφώνονται σε καμία περίπτωση με τις αρχές του οίκου του Θεού για τη χρήση των ανθρώπων, επειδή είναι γεννημένοι Ιούδες και είναι από τη φύση τους κακοί. Με λίγα λόγια, αυτοί οι άνθρωποι είναι επικίνδυνοι χαρακτήρες και σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται. Όσο περισσότερο χρησιμοποιείς τέτοιους ανθρώπους, τόσο πιο άβολα θα νιώθεις και τόσο περισσότερες επιπτώσεις θα έχει αυτό στο μέλλον. Επομένως, αν βλέπεις ήδη ξεκάθαρα ότι πρόκειται για το είδος των ανθρώπων που είναι Ιούδες, τότε σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να τους χρησιμοποιήσεις· όλα αυτά ισχύουν πραγματικά. Άραγε, είναι σωστό να ενεργείς μ' αυτόν τον τρόπο απέναντί τους; Κάποιοι άνθρωποι μπορεί να πουν: «Αν ενεργείς έτσι απέναντί τους, δεν τους δείχνεις αγάπη. Δεν έχουν προδώσει κανέναν· πώς μπορεί να είναι Ιούδες;» Πρέπει να περιμένεις να προδώσουν κάποιον; Πώς εκδηλώθηκε ο Ιούδας; Υπήρχαν καθόλου σημάδια ότι σκόπευε να προδώσει τον

Κύριο; (Ναι, έκλεψε χρήματα από το πουγκί του Κύριου Ιησού.) Οι άνθρωποι που ξεπουλάνε διαρκώς τα συμφέροντα του οίκου του Θεού έχουν την ίδια φύση με τον Ιούδα που έκλεψε χρήματα από το πουγκί. Τέτοιοι άνθρωποι, όταν συλλαμβάνονται, γίνονται προδότες και αποκαλύπτουν όλα όσα ξέρουν στον Σατανά, χωρίς να κρατήσουν τίποτε κρυφό. Αυτοί οι άνθρωποι έχουν την ουσία του Ιούδα. Η ουσία τους έχει ήδη αποκαλυφθεί και φανερωθεί ξεκάθαρα· αν παρ' όλα αυτά εσύ τους χρησιμοποιήσεις, δεν γυρεύεις μπελάδες; Δεν βλάπτει αυτό εσκεμμένα τον οίκο του Θεού; Κάποιοι άνθρωποι λένε ανοιχτά: «Αν κάποιος με κλαδέψει ή κάνει οτιδήποτε που βλάπτει τα συμφέροντά μου ή καταστρέψει ό,τι καλό έχω στήσει εδώ, θα πάρει ό,τι του αξίζει!» Ιδίως αυτή είναι μια περίπτωση ανθρώπων που έχουν την ουσία του Ιούδα· είναι ολοφάνερο. Το λένε οι ίδιοι στους άλλους ότι είναι Ιούδες, οπότε αυτοί οι άνθρωποι δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να χρησιμοποιηθούν.

III. Πώς πρέπει να αντιμετωπίζονται οι φίλοι της εκκλησίας

Υπάρχει άλλο ένα είδος ανθρώπων που δεν μπορούν να θεωρηθούν ούτε καλοί ούτε κακοί και που είναι πιστοί μόνο κατ' όνομα. Αν τους ζητήσεις κατά καιρούς να κάνουν κάτι, μπορούν να το κάνουν, αλλά δεν θα κάνουν από μόνοι τους το καθήκον τους αν δεν τους το αναθέσεις. Παρευρίσκονται σε συναθροίσεις όποτε δεν είναι απασχολημένοι, αλλά δεν είναι γνωστό κατά πόσο στον προσωπικό τους χρόνο τρώνε και πίνουν τα λόγια του Θεού, μαθαίνουν ύμνους ή προσεύχονται. Ωστόσο, είναι σχετικά φιλικόι απέναντι στον οίκο του Θεού και στην εκκλησία. Τι σημαίνει «σχετικά φιλικόι»; Σημαίνει ότι αν οι αδελφοί και οι αδελφές τούς ζητήσουν να κάνουν κάτι, θα συμφωνήσουν· επειδή μοιράζονται όλοι την ίδια πίστη, μπορούν να βοηθήσουν να γίνουν κάποια πράγματα, στο πλαίσιο των δυνατοτήτων τους. Ωστόσο, αν τους ζητηθεί να καταβάλουν μεγάλη προσπάθεια ή να πληρώσουν κάποιο τίμημα, δεν θα το κάνουν σε καμία περίπτωση. Αν ένας αδελφός ή μια αδελφή αντιμετωπίζει κάποια δυσκολία και τους χρειάζεται για να βάλουν ένα χεράκι, για παράδειγμα βοηθώντας κατά καιρούς στη φροντίδα του σπιτιού, στο μαγείρεμα ή κάνοντας περιστασιακά κάποιες μικροδουλειές —ή αν αυτοί οι άνθρωποι ξέρουν μια ξένη γλώσσα και μπορούν να βοηθήσουν τους αδελφούς και τις αδελφές να διαβάσουν κάποιες επιστολές— μπορούν να το κάνουν και είναι σχετικά φιλικόι. Συνήθως, τα πηγαίνουν αρκετά καλά με τους άλλους και δεν κρατάνε κατάστιχο για τους ανθρώπους, αλλά δεν παρευρίσκονται τακτικά στις συναθροίσεις και δεν ζητάνε να κάνουν κάποιο καθήκον, πόσο μάλλον ν' αναλάβουν οποιοδήποτε σημαντικό ή ακόμη και επικίνδυνο έργο. Αν τους ζητήσεις να κάνουν μια επικίνδυνη εργασία, σίγουρα θα το αρνηθούν, λέγοντας: «Πιστεύω στον θεό επειδή αναζητώ γαλήνη. Πώς θα μπορούσα, λοιπόν, να κάνω επικίνδυνες εργασίες; Δεν θα σήμαινε αυτό ότι πάω γυρεύοντας; Δεν μπορώ σε καμία περίπτωση να το κάνω!» Όμως, αν οι αδελφοί και οι αδελφές ή η εκκλησία τούς ζητήσουν να κάνουν κάτι ασήμαντο, μπορούν να βοηθήσουν και να καταβάλουν μια στοιχειώδη προσπάθεια, ακριβώς όπως ένας φίλος. Αυτή η μορφή προσπάθειας και βοήθειας δεν μπορεί να ονομαστεί εκτέλεση καθήκοντος· δεν μπορεί

να θεωρηθεί ότι αυτοί οι άνθρωποι ενεργούν σύμφωνα με τις αλήθεια-αρχές, πόσο μάλλον ότι κάνουν πράξη την αλήθεια. Απλώς έχουν θετική εντύπωση για τους πιστούς στον Θεό, είναι αρκετά φιλικόι απέναντί τους και μπορούν να βάλουν ένα χεράκι αν κάποιος χρειάζεται βοήθεια. Πώς ονομάζονται αυτοί οι άνθρωποι; Ο οίκος του Θεού τούς αποκαλεί φίλους της εκκλησίας. Πώς θα πρέπει ν' αντιμετωπίζονται οι άνθρωποι που είναι φίλοι της εκκλησίας; Αν έχουν επίπεδο και κάποια προτερήματα και μπορούν να βοηθήσουν την εκκλησία να χειριστεί κάποια εξωτερικά ζητήματα, τότε είναι επίσης πάροχοι υπηρεσιών και είναι φίλοι της εκκλησίας. Επειδή αυτοί οι άνθρωποι δεν θεωρούνται πιστοί στον Θεό, ο οίκος του Θεού δεν τους αναγνωρίζει. Και αν δεν τους αναγνωρίζει ο οίκος του Θεού, άραγε μπορεί να τους αναγνωρίσει ο Θεός ως πιστούς; (Όχι.) Επομένως, ποτέ μα ποτέ μη ζητάτε από αυτούς τους ανθρώπους να ενταχθούν στις τάξεις εκείνων που εκτελούν ένα καθήκον με πλήρη απασχόληση. Ορισμένοι λένε: «Κάποιοι άνθρωποι, όταν αρχίζουν να πιστεύουν, έχουν λίγη πίστη και απλώς θέλουν να είναι φίλοι της εκκλησίας. Δεν κατανοούν πολλά πράγματα για την πίστη στον Θεό· πώς, λοιπόν, θα μπορούσαν να είναι πρόθυμοι να κάνουν ένα καθήκον; Πώς θα μπορούσαν να είναι πρόθυμοι να δαπανήσουν ολόψυχα τον εαυτό τους;» Δεν μιλάμε για ανθρώπους που πιστεύουν στον Θεό εδώ και τρεις με πέντε μήνες ή έναν χρόνο, αλλά για ανθρώπους που πιστεύουν μόνο κατ' όνομα στον Θεό εδώ και περισσότερα από τρία ή ακόμη και πέντε ή δέκα χρόνια. Όσο κι αν αυτοί οι άνθρωποι αναγνωρίζουν με τα λόγια τους ότι ο Θεός είναι ο μόνος αληθινός Θεός και ότι η Εκκλησία του Παντοδύναμου Θεού είναι η αληθινή εκκλησία, αυτό δεν αποδεικνύει ότι είναι αληθινοί πιστοί. Με βάση τις διάφορες εκδηλώσεις τους και το είδος της πίστης τους, τους ονομάζουμε φίλους της εκκλησίας. Μην τους αντιμετωπίζετε σαν αδελφούς ή αδελφές· δεν είναι αδελφοί ή αδελφές. Μην αφήνετε αυτούς τους ανθρώπους να ενταχθούν στην εκκλησία πλήρους απασχόλησης ούτε στις τάξεις εκείνων που εκτελούν ένα καθήκον με πλήρη απασχόληση· ο οίκος του Θεού δεν χρησιμοποιεί τέτοιους ανθρώπους. Κάποιοι μπορεί να πουν: «Μήπως είσαι προκατειλημμένος απέναντι σ' αυτούς τους ανθρώπους; Παρόλο που μπορεί να φαίνονται χλιαροί εξωτερικά, στην πραγματικότητα είναι πολύ ένθερμοι μέσα τους». Θα ήταν αδύνατον οι ειλικρινείς πιστοί να πιστεύουν στον Θεό για πέντε ή δέκα χρόνια και να είναι ακόμη χλιαροί· και μόνο η συμπεριφορά αυτών των ανθρώπων αποκαλύπτει πλήρως ότι είναι δύσπιστοι, άνθρωποι που βρίσκονται έξω από τα λόγια του Θεού και άπιστοι. Αν συνεχίζεις να τους αποκαλείς αδελφούς και αδελφές και να λες ότι είναι άδικη η αντιμετώπισή τους, τότε αφήνεις τις αντιλήψεις σου και τα συναισθήματά σου να μιλήσουν.

Πώς θα πρέπει ν' αντιμετωπίζουμε τους ανθρώπους που είναι φίλοι της εκκλησίας; Είναι καλόκαρδοι και είναι πρόθυμοι να βοηθήσουν αναλαμβάνοντας να χειριστούν λίγα ζητήματα. Αν υπάρχει κάποια ανάγκη που μπορούν να καλύψουν, μπορείτε να τους δώσετε μια ευκαιρία να χειριστούν λίγα ζητήματα. Αν μπορούν να κάνουν κάτι, αφήστε τους να το κάνουν. Όσο για τα πράγματα που δεν μπορούν να κάνουν καλά, και τα οποία μάλιστα μπορεί να θαλασρώσουν, για ν' αποφευχθεί οποιοδήποτε πρόβλημα, σε καμία

περίπτωση μην αφήνετε σ' αυτούς τέτοιες εργασίες· δεν γίνεται να παρασύρεστε από τις καλές τους προθέσεις. Δεν κατανοούν την αλήθεια ούτε τις αρχές. Αν υπάρχουν εξωτερικά ζητήματα τα οποία μπορούν να χειριστούν, αφήστε τους να το κάνουν. Όμως, ποτέ μην τους αφήνετε να χειρίζονται σημαντικά ζητήματα που έχουν αντίκτυπο στο εκκλησιαστικό έργο· σ' αυτήν την περίπτωση, θα πρέπει ν' απορρίπτετε τις καλές τους προθέσεις και τον ενθουσιασμό τους να βοηθήσουν. Όταν συναντάτε τέτοιους ανθρώπους, ν' αλληλεπιδράτε μόνο επιφανειακά μαζί τους και τίποτε παραπάνω· μην τους παίρνετε στα σοβαρά. Γιατί δεν πρέπει να τους παίρνετε στα σοβαρά; Επειδή είναι απλώς φίλοι της εκκλησίας και δεν είναι σε καμία περίπτωση αδελφοί ή αδελφές. Συμμορφώνονται αυτοί οι άνθρωποι με τις αρχές του οίκου του Θεού για τη χρήση των ανθρώπων; (Όχι.) Επομένως, αν δεν παρευρίσκονται σε συναθροίσεις, δεν χρειάζεται να τους καλέσουμε, δεν υπάρχει λόγος να τους καλέσουμε να το κάνουν. Αν δεν τρώνε και δεν πίνουν τα λόγια του Θεού ούτε προσεύχονται, αν δεν αναζητούν τις αλήθεια-αρχές όποτε τους συμβαίνει κάτι κι αν δεν είναι πρόθυμοι να έρθουν σ' επαφή με τους αδελφούς και τις αδελφές, δεν χρειάζεται να τους υποστηρίξουμε ή να τους βοηθήσουμε. Τέσσερις λέξεις: μην τους δίνετε σημασία. Μην παίρνετε στα σοβαρά τους ανθρώπους που είναι φίλοι της εκκλησίας και δύσπιστοι, και μην τους δίνετε σημασία. Δεν χρειάζεται να σας απασχολούν και δεν χρειάζεται να ρωτάτε γι' αυτούς. Γιατί να μη ρωτάτε γι' αυτούς; Ποιος ο λόγος να ρωτάτε για ανθρώπους που δεν έχουν καμία σχέση μ' εμάς; Είναι περιττό, έτσι δεν είναι; Θέλετε να δίνετε σημασία σ' αυτούς τους ανθρώπους; Ίσως σας αρέσει να είστε κουτσομπόληδες και θέλετε ν' ασχολείστε κι αναρωτιέστε: «Πώς τα πάνε αυτήν την περίοδο; Είναι παντρεμένοι ή όχι; Είναι καλά; Τι δουλειά κάνουν τώρα;» Όπως κι αν είναι, δεν σε αφορά. Τι νόημα έχει ν' ασχολείσαι μ' αυτό; Να μην τους δίνεις καμία σημασία και ούτε να τους σχολιάζεις. Σε κάποιους ανθρώπους αρέσει να σχολιάζουν, λέγοντας: «Βλέπεις; Δεν πιστεύουν όπως πρέπει στον Θεό· ζουν καθημερινά μια καταθλιπτική και εξαντλητική ζωή και φαίνονται όλη την ώρα πολύ κουρασμένοι και εξουθενωμένοι» ή «Βλέπεις; Δεν πιστεύουν κανονικά στον Θεό, οπότε δεν έχουν γαλήνη και συνέβη ξανά κάτι κακό στην οικογένειά τους». Όλα αυτά είναι ανοησίες και είναι περιττά. Δεν είναι δική σου δουλειά το πώς ζουν τη ζωή τους και πώς βαδίζουν στο μονοπάτι τους. Μην τους αναφέρεις καν· δεν βρίσκεσαι στο ίδιο μονοπάτι μ' αυτούς. Εσύ δαπανάς ειλικρινά τον εαυτό σου για τον Θεό και κάνεις το καθήκον σου με πλήρη απασχόληση, θέλεις απλώς να επιδιώξεις ν' αποκτήσεις την αλήθεια και να πετύχεις τη σωτηρία και, ό,τι κι αν λέει ο Θεός, θέλεις να κάνεις ό,τι καλύτερο μπορείς για να Τον ικανοποιήσεις· αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν αυτά τα πράγματα στην καρδιά τους. Εσύ, όταν βλέπεις πονηρές τάσεις, σου προκαλούν απέχθεια και αποτροπιασμό και πιστεύεις ότι δεν υπάρχει ευτυχία όσο ζει κανείς σ' αυτόν τον κόσμο, αλλά ότι μπορείς να βρεις την ευτυχία μόνο μέσα από την πίστη στον Θεό, ενώ αυτοί είναι το ακριβώς αντίθετο από εσένα: Αυτό αποδεικνύει ότι δεν βαδίζουν στο ίδιο μονοπάτι μ' εσένα. Η αρχή του οίκου του Θεού για τον χειρισμό τέτοιων ανθρώπων είναι ότι αν είναι πρόθυμοι να βοηθήσουν, ο οίκος του Θεού μπορεί να τους δώσει μια ευκαιρία, εφόσον δεν υπάρχουν

πιθανές επιπτώσεις. Αν ο οίκος του Θεού δεν τους χρειάζεται καθόλου κι ωστόσο εκείνοι είναι πρόθυμοι να βοηθήσουν, τότε καλύτερα ν' αρνηθείτε ευγενικά· μην μπλέκετε σε μπελάδες από μόνοι σας. Οι πιστοί, παρόλο που συναναστρέφονται καθημερινά πάνω στην αλήθεια και αποδέχονται το κλάδεμα, και πάλι μπορεί να ενεργούν επιπόλαια. Μπορούν, λοιπόν, οι φίλοι της εκκλησίας να χειριστούν σωστά κάποια ζητήματα χωρίς καμία αποζημίωση ως αντάλλαγμα; (Όχι.) Πείτε Μου, μήπως αυτό σημαίνει ότι σκεφτόμαστε το χειρότερο για τους ανθρώπους; Μήπως δείχνει ότι αντιμετωπίζουμε τους ανθρώπους πολύ αρνητικά; (Όχι.) Δείχνει ότι μιλάμε τεκμηριωμένα, ότι μιλάμε με βάση την ουσία των ανθρώπων. Να μην είστε ανίδεοι, να μην είστε ηλίθιοι και να μην κάνετε ανόητα πράγματα. Ακόμη και οι πιστοί πρέπει να περάσουν από κλάδεμα, κρίση και παιδεία, σοβαρή πειθαρχία, συμμόρφωση και έκθεση για να μπορέσει σιγά σιγά η εκτέλεση του καθήκοντός τους να συμμορφώνεται με την πρόθεση του Θεού. Ένας φίλος της εκκλησίας ή ένας άπιστος δεν αποδέχεται καμία απολύτως αλήθεια και το μόνο που σκέφτεται είναι τα δικά του συμφέροντα· τι καλό μπορεί να προκύψει, λοιπόν, αν χειριστεί κάποιες υποθέσεις για τον οίκο του Θεού ή για τους αδελφούς και τις αδελφές; Αποκλείεται να προκύψει κάτι καλό. Ενδείκνυται, λοιπόν, πολύ απλά να μη δίνετε καμία σημασία σ' αυτούς τους ανθρώπους, έτσι δεν είναι; (Ναι.) Τι σημαίνει «να μην τους δίνετε καμία σημασία»; Σημαίνει ότι ο οίκος του Θεού δεν τους θεωρεί πιστούς. Μπορούν να πιστεύουν στον Θεό όπως θέλουν, αλλά το έργο και οι υποθέσεις του οίκου του Θεού δεν έχουν καμία απολύτως σχέση μ' αυτούς. Είναι πρόθυμοι να βοηθήσουν, αλλά εμείς πρέπει να σταθμίζουμε τα πράγματα και ν' αξιολογούμε κατά πόσο είναι κατάλληλοι να το κάνουν και, αν δεν είναι κατάλληλοι να το κάνουν, δεν μπορούμε να τους δώσουμε αυτήν την ευκαιρία. Πείτε Μου, συνάδει αυτό με τις αρχές; Έχουμε το δικαίωμα ν' αντιμετωπίζουμε έτσι αυτούς τους ανθρώπους; Ναι, και πολύ μάλιστα!

IV. Πώς πρέπει να αντιμετωπίζονται οι άνθρωποι που έχουν απαλλαγεί από τα καθήκοντά τους

Υπάρχει άλλο ένα είδος ανθρώπων: εκείνοι που έχουν απαλλαγεί από τα καθήκοντά τους. Πώς θα πρέπει να τους αντιμετωπίζουμε; Είτε αυτοί οι άνθρωποι απαλλάχθηκαν από τα καθήκοντά τους επειδή είναι ανίκανοι να κάνουν αληθινό έργο και χαρακτηρίζονται ως ψευδοεπικεφαλής είτε επειδή ακολουθούν το μονοπάτι των αντίχριστων και χαρακτηρίζονται ως αντίχριστοι, είναι απαραίτητο να κατανεμηθούν εύλογα σε άλλο έργο και να γίνουν εύλογες ρυθμίσεις γι' αυτούς. Αν είναι αντίχριστοι που έχουν κάνει πολλά κακά πράγματα, τότε ασφαλώς θα πρέπει ν' αποβληθούν. Αν δεν έχουν κάνει πολλά κακά πράγματα, αλλά έχουν την ουσία ενός αντίχριστου και χαρακτηρίζονται ως αντίχριστοι, τότε, εφόσον είναι ακόμη σε θέση να παρέχουν υπηρεσία με κάποιον ασήμαντο τρόπο χωρίς να προκαλέσουν διατάραξη ή αναστάτωση, δεν χρειάζεται ν' αποβληθούν· μπορούν να συνεχίσουν να παρέχουν υπηρεσία και να τους δοθεί μια ευκαιρία να μετανοήσουν. Στους ψευδοεπικεφαλής που έχουν απαλλαγεί από τα καθήκοντά τους πρέπει ν' ανατίθεται η εκτέλεση άλλης εργασίας ανάλογα με τα προτερήματά τους και τα καθήκοντα που τους

ταιριάζουν, αλλά δεν πρέπει να τους επιτρέπεται πλέον να υπηρετούν ως επικεφαλής εκκλησίας. Στους επικεφαλής και τους εργάτες που απαλλάχθηκαν από τα καθήκοντά τους επειδή έχουν εξαιρετικά χαμηλό επίπεδο και είναι ανίκανοι να κάνουν οποιοδήποτε έργο πρέπει επίσης ν' ανατίθεται η εκτέλεση διαφορετικού έργου, ανάλογα με τα προτερήματά τους και τα καθήκοντα που τους ταιριάζουν, αλλά δεν μπορούν πλέον να προαχθούν ως επικεφαλής ή εργάτες. Γιατί δεν μπορούν; Έχουν ήδη δοκιμαστεί. Αποκαλύφθηκαν και είναι ήδη ξεκάθαρο ότι είναι ακατάλληλοι για επικεφαλής, λόγω του επιπέδου τους και της εργασιακής τους ικανότητας. Αν είναι ακατάλληλοι για επικεφαλής, άραγε είναι ανίκανοι να κάνουν και άλλα καθήκοντα; Όχι απαραίτητα. Είναι ακατάλληλοι για επικεφαλής λόγω του χαμηλού τους επιπέδου, αλλά μπορούν να κάνουν άλλα καθήκοντα. Αυτοί οι άνθρωποι, αφού απαλλαγούν από τα καθήκοντά τους, μπορούν να κάνουν οτιδήποτε είναι κατάλληλοι να κάνουν. Δεν θα πρέπει να τους αφαιρεθεί το δικαίωμα να κάνουν ένα καθήκον· μπορούν να χρησιμοποιηθούν ξανά στο μέλλον, μόλις μεγαλώσει το ανάστημά τους. Κάποιοι απαλλάσσονται από τα καθήκοντά τους επειδή είναι νέοι σε ηλικία και δεν έχουν καμία εμπειρία ζωής ούτε εργασιακή εμπειρία, οπότε είναι ανίκανοι να επωμιστούν το έργο και τελικά απαλλάσσονται από τα καθήκοντά τους. Όταν αυτοί οι άνθρωποι απαλλάσσονται από τα καθήκοντά τους, υπάρχει κάποιο περιθώριο κινήσεων. Αν η ανθρώπινη φύση τους ανταποκρίνεται στα πρότυπα και το επίπεδό τους είναι επαρκές, μπορούν να χρησιμοποιηθούν αφού υποβιβαστούν ή μπορούν να τοποθετηθούν σε άλλο έργο που είναι κατάλληλο γι' αυτούς. Μόλις κατανοήσουν ξεκάθαρα την αλήθεια, εκτεθούν λίγο στο εκκλησιαστικό έργο κι αποκτήσουν σχετική εμπειρία, μπορούν να προαχθούν και να καλλιεργηθούν ξανά με βάση το επίπεδό τους. Αν η ανθρώπινη φύση τους ανταποκρίνεται στα πρότυπα αλλά το επίπεδό τους είναι εξαιρετικά χαμηλό, τότε δεν έχει καμία απολύτως αξία να καλλιεργηθούν και σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να καλλιεργηθούν ή να παραμείνουν.

Ανάμεσα σ' αυτούς που έχουν απαλλαγεί από τα καθήκοντά τους, υπάρχουν δύο είδη ανθρώπων που σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να προαχθούν και να καλλιεργηθούν ξανά. Το ένα είδος είναι οι αντίχριστοι και το άλλο είδος είναι όσοι έχουν πολύ χαμηλό επίπεδο. Υπάρχουν και κάποιοι άνθρωποι που δεν θεωρούνται αντίχριστοι, αλλά έχουν μόνο κακή ανθρώπινη φύση, είναι εγωιστές και δόλιοι, ενώ κάποιοι από αυτούς τους ανθρώπους είναι τεμπέληδες, λαχταρούν τις ανέσεις της σάρκας και δεν είναι σε θέση να υπομείνουν κακουχίες. Αυτοί οι άνθρωποι, ακόμη κι αν έχουν εξαιρετικά καλό επίπεδο, δεν μπορούν να προαχθούν ξανά. Αν έχουν λίγο επίπεδο, τότε αφήστε τους να κάνουν ό,τι μπορούν, εφόσον έχουν γίνει κατάλληλες ρυθμίσεις γι' αυτό· με λίγα λόγια, μην τους προαγάγετε για να γίνουν επικεφαλής ή εργάτες. Οι επικεφαλής και οι εργάτες, πέρα από το να διαθέτουν επίπεδο και εργασιακή ικανότητα, πρέπει να κατανοούν την αλήθεια, να έχουν ένα φορτίο για την εκκλησία, να μπορούν να εργαστούν σκληρά και να υπομείνουν τις κακουχίες, και να είναι επιμελείς κι όχι τεμπέληδες. Εκτός αυτού, πρέπει να είναι σχετικά έντιμοι και ακεραίοι. Σε καμία περίπτωση δεν μπορείτε να επιλέξετε ανθρώπους που είναι δόλιοι. Όσοι είναι πολύ διεστραμμένοι και δόλιοι

μηχανορραφούν πάντα ενάντια στους αδελφούς και στις αδελφές, ενάντια στους ανώτερους στην ιεραρχία και στον οίκο του Θεού. Όλη μέρα κάνουν μόνο πανούργες σκέψεις. Όταν αντιμετωπίζετε τέτοιους ανθρώπους, θα πρέπει πάντοτε να μαντεύετε τι πραγματικά σκέφτονται, θα πρέπει να ρωτάτε συνεχώς τι ακριβώς κάνουν το τελευταίο διάστημα και θα πρέπει να τους παρακολουθείτε διαρκώς. Η χρήση τους θα είναι κάτι πολύ κουραστικό και θα προκαλέσει μεγάλη ανησυχία. Αυτοί οι άνθρωποι, αν προαχθούν για να κάνουν καθήκοντα, ακόμη κι αν κατανοούν λίγο δόγμα, δεν πρόκειται να το κάνουν πράξη, ενώ θα προσδοκούν οφέλη και πλεονεκτήματα για το παραμικρό έργο που κάνουν. Η χρήση αυτών των ανθρώπων προκαλεί μεγάλη ανησυχία και είναι μεγάλος μπελάς, οπότε αυτοί οι άνθρωποι δεν πρέπει να προάγονται. Επομένως, όσον αφορά τους αντίχριστους, τους ανθρώπους που έχουν εξαιρετικά χαμηλό επίπεδο, τους ανθρώπους που έχουν κακή ανθρώπινη φύση, που είναι τεμπέληδες, λαχταρούν τις ανέσεις της σάρκας και δεν μπορούν να υπομείνουν κακουχίες, καθώς και τους ανθρώπους που είναι εξαιρετικά διεστραμμένοι και δόλιοι, αν αυτοί οι άνθρωποι χρησιμοποιηθούν και μετά αποκαλυφθούν και απαλλαγούν από τα καθήκοντά τους, μην τους προαγάγετε για δεύτερη φορά· μην τους χρησιμοποιήσετε ξανά με λανθασμένο τρόπο αφού τους έχετε διακρίνει. Κάποιοι μπορεί να πουν: «Αυτός ο άνθρωπος στο παρελθόν είχε χαρακτηριστεί αντίχριστος. Παρατηρήσαμε ότι εδώ και λίγο καιρό έχει καλές επιδόσεις, μπορεί ν' αλληλεπιδρά κανονικά με τους αδελφούς και τις αδελφές και δεν περιορίζει πλέον τους άλλους. Μπορεί να προαχθεί;» Μη βιάζεστε τόσο· μόλις προαχθεί και αποκτήσει κάποια θέση, θα φανερωθεί ότι έχει τη φύση ενός αντίχριστου. Άλλοι μπορεί να πουν: «Στο παρελθόν, αυτός ο άνθρωπος είχε εξαιρετικά χαμηλό επίπεδο· όταν του ζητήθηκε να επιβλέψει το έργο δύο ανθρώπων, δεν ήξερε πώς να κατανείμει τις εργασίες και αν συνέβαιναν δύο πράγματα ταυτόχρονα, δεν ήξερε πώς να κάνει λογικές ρυθμίσεις. Τώρα που μεγάλωσε λίγο, δεν θα είναι λογικά καλύτερος σ' αυτά τα πράγματα;» Στέκει αυτός ο ισχυρισμός; (Όχι.) Όταν συμβαίνουν δύο πράγματα ταυτόχρονα, αυτός ο άνθρωπος μπερδεύεται και δεν ξέρει πώς να τα διαχειριστεί. Δεν μπορεί να διακρίνει κανέναν και τίποτα. Το επίπεδό του είναι τόσο χαμηλό που δεν έχει εργασιακή ικανότητα ούτε ικανότητα κατανόησης. Ένας τέτοιος άνθρωπος δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να προαχθεί ξανά ως επικεφαλής. Δεν είναι θέμα ηλικίας. Οι άνθρωποι που έχουν χαμηλό επίπεδο θα έχουν το ίδιο χαμηλό επίπεδο ακόμη κι όταν γίνουν ογδόντα χρονών. Δεν ισχύει αυτό που φαντάζονται οι άνθρωποι, ότι δηλαδή όσο μεγαλώνει κάποιος κι αποκτά περισσότερη εμπειρία, μπορεί να κατανοήσει τα πάντα· δεν είναι έτσι τα πράγματα. Απλώς θα έχει κάποια εμπειρία ζωής, αλλά η εμπειρία ζωής δεν ισοδυναμεί με το επίπεδο. Όσα πράγματα κι αν βιώσει κάποιος και όσα διδάγματα κι αν αντλήσει, αυτό δεν σημαίνει ότι θα βελτιωθεί το επίπεδό του.

Αν ένας άνθρωπος είναι πολύ εγωιστής, πολύ δόλιος και πολύ μοχθηρός ως προς την ανθρώπινη φύση του και είναι όλο ραδιουργίες και σκέφτεται μόνο τον εαυτό του, άραγε, μπορεί ν' αλλάξει; Απαλλάχθηκε από τα καθήκοντά του γι' αυτούς τους λόγους. Έχουν περάσει πλέον δέκα χρόνια κι έχει ακούσει πολλά κηρύγματα· άραγε, έπαψε να

είναι εγωιστής, διεστραμμένος και δόλιος ως προς την ανθρώπινη φύση του; Θα σου πω το εξής: Αυτός ο άνθρωπος δεν πρόκειται ν' αλλάξει, θα παραμείνει ίδιος για τα επόμενα 20 χρόνια που θα έρθουν. Επομένως, αν τον συναντήσεις ξανά μετά από 20 χρόνια και τον ρωτήσεις αν είναι ακόμα εγωιστής και δόλιος, θα το παραδεχθεί ακόμη κι ο ίδιος. Γιατί δεν πρόκειται ν' αλλάξουν οι άνθρωποι που έχουν κακή ανθρώπινη φύση; Άραγε, μπορούν ν' αλλάξουν; Αν υποθέσουμε ότι θα μπορούσαν ν' αλλάξουν, ποια προϋπόθεση και ποιες συνθήκες θα έπρεπε να ισχύουν για να συμβεί αυτό; Θα πρέπει να μπορέσουν να αποδεχθούν την αλήθεια. Οι άνθρωποι που έχουν κακή ανθρώπινη φύση δεν αποδέχονται την αλήθεια και μέσα τους απεχθάνονται, αποστρέφονται, χλευάζουν και εχθρεύονται τα θετικά πράγματα· πολύ απλά, δεν μπορούν ν' αλλάξουν. Όσα χρόνια κι αν έχουν περάσει, λοιπόν, μην τους προαγάγετε, επειδή είναι ανίκανοι ν' αλλάξουν. Σε 20 χρόνια, είναι πιθανό να έχουν μάθει να είναι ακόμα πιο επιτήδριοι και να καταφέρνουν ακόμα καλύτερα να λένε ευχάριστα πράγματα και πράγματα που εξαπατούν τους άλλους. Όμως, αν έρθεις σ' επαφή μ' αυτούς τους ανθρώπους και παρατηρήσεις τις πράξεις τους, θ' ανακαλύψεις ένα γεγονός: ότι δεν έχουν αλλάξει καθόλου. Νομίζεις ότι αφού έχουν περάσει τόσα χρόνια κι έχουν ακούσει τόσο πολλά κηρύγματα κι έχουν εκτελέσει καθήκοντα στον οίκο του Θεού για τόσο καιρό, θα πρέπει να έχουν αλλάξει· κάνεις λάθος! Δεν πρόκειται ν' αλλάξουν. Γιατί; Έχουν ακούσει πάρα πολλά κηρύγματα κι έχουν διαβάσει πάρα πολλά από τα λόγια του Θεού, αλλά δεν αποδέχονται ούτε κάνουν πράξη έστω και μία πρόταση, οπότε δεν έχουν αλλάξει στο ελάχιστο· τους είναι αδύνατον ν' αλλάξουν. Αυτοί οι άνθρωποι, μόλις αποκαλυφθούν και απαλλαγούν από τα καθήκοντά τους, δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν ξανά, και αν τους χρησιμοποιήσεις, βλάπτεις τον οίκο του Θεού, τους αδελφούς και τις αδελφές. Αν δεν είσαι σίγουρος, απλώς παρατήρησε πώς ενεργούν και δες ποιανού τα συμφέροντα προασπίζουν όταν έρχονται αντιμέτωποι με πράγματα που φέρνουν σε σύγκρουση τα δικά τους συμφέροντα με τα συμφέροντα του οίκου του Θεού· δεν υπάρχει περίπτωση να θυσιάσουν τα δικά τους συμφέροντα και να κάνουν τα πάντα για να προασπίσουν τα συμφέροντα του οίκου του Θεού. Εξετάζοντάς το από αυτήν την άποψη, δεν είναι αξιόπιστοι και δεν τους αξίζει να προαχθούν και να χρησιμοποιηθούν από τον οίκο του Θεού. Γι' αυτό αυτοί οι άνθρωποι δεν προορίζονται να χρησιμοποιηθούν. Άραγε, μπορούν ν' αλλάξουν οι άνθρωποι που δεν αποδέχονται την αλήθεια; Δεν είναι δυνατόν· αυτό είναι όνειρο θερινής νυκτός!

Όσο για τους ανθρώπους που είναι τεμπέληδες, που λαχταρούν τις ανέσεις της σάρκας και που δεν μπορούν ν' ανεχθούν την παραμικρή κακουχία, αυτοί είναι ακόμη λιγότερο ικανοί ν' αλλάξουν. Όσο υπηρετούν ως επικεφαλής, δεν υπομένουν καμία κακουχία, δεν αντέχουν ούτε καν τις κακουχίες που μπορούν ν' αντέξουν οι συνηθισμένοι αδελφοί και αδελφές. Όταν κάνουν το καθήκον τους, απλώς ακολουθούν τις τυπικές διαδικασίες· πραγματοποιούν συναθροίσεις και κηρύττουν κάποια δόγματα κι έπειτα πηγαίνουν να κοιμηθούν για να φροντίσουν καλά τον εαυτό τους. Αν πάνε για ύπνο έστω και λίγο πιο αργά το βράδυ, τότε το πρωί, την ώρα που θα ξυπνάνε οι αδελφοί και οι

αδελφές, εκείνοι θα κοιμούνται ακόμη βαθιά. Δεν είναι πρόθυμοι να κουρασθούν έστω και λίγο, να είναι έστω και λίγο απασχολημένοι ή να υπομείνουν έστω και λίγες κακουχίες. Δεν πληρώνουν κανένα τίμημα και δεν κάνουν καθόλου αληθινό έργο. Όπου κι αν πάνε, μόλις δουν καλό φαγητό και ποτό, χαίρονται τόσο πολύ που ξεχνάνε οτιδήποτε άλλο και δεν πάνε πουθενά, αλλά απλώς μένουν εκεί τρωγοπίνοντας και διασκεδάζοντας και δεν κάνουν κανένα απολύτως έργο. Δεν ακούνε όταν τους κλαδεύει ο Άνωθεν ούτε αποδέχονται υπενθυμίσεις και έκθεση από τους αδελφούς και τις αδελφές. Επιλέγουν να ζουν όσο το δυνατόν πιο άνετα γίνεται, χωρίς να πληρώνουν κανένα τίμημα και χωρίς να εκπληρώνουν τις ευθύνες τους ή να κάνουν το καθήκον τους, κι έτσι καταντάνε άχρηστοι. Άραγε, είναι ικανοί ν' αλλάξουν αυτοί οι άνθρωποι; Αυτοί οι άνθρωποι είναι πολύ τεμπέληδες, λαχταρούν τις ανέσεις της σάρκας· δεν μπορούν ν' αλλάξουν. Έτσι είναι τώρα κι έτσι θα είναι και στο μέλλον. Κάποιοι άνθρωποι μπορεί να πουν: «Αυτός ο άνθρωπος έχει αλλάξει, εδώ και λίγο καιρό καταβάλλει μεγάλη προσπάθεια στο έργο του». Μη βιάζεσαι τόσο. Αν τον προαγάγεις ως επικεφαλής, θα ξανακυλήσει στις παλιές του συνήθειες· έτσι είναι αυτός. Είναι σαν έναν τζογαδόρο που, όταν του τελειώνουν τα χρήματα, συνεχίζει να τζογάρει ακόμη κι αν πρέπει να δανειστεί χρήματα, να πουλήσει το σπίτι του ή ακόμα και τη γυναίκα του και τα παιδιά του. Αν δεν τζογάρει το τελευταίο διάστημα, ο λόγος μπορεί να είναι ότι το καζίνο έχει κλείσει και δεν έχει πού να πάει για να τζογάρει ή ότι έχουν συλληφθεί όλοι οι συμπαίκτες του και δεν έχει πλέον κανέναν για να τζογάρει μαζί του ή ότι έχει πουλήσει ό,τι μπορούσε να πουλήσει και δεν του έχουν μείνει άλλα χρήματα για να τζογάρει. Μόλις πιάσει χρήματα στα χέρια του, θ' αρχίσει να τζογάρει ξανά και δεν θα μπορεί να σταματήσει· έτσι είναι αυτός ο άνθρωπος. Έτσι κι εκείνοι που είναι τεμπέληδες και λαχταρούν τις ανέσεις της σάρκας είναι εξίσου ανίκανοι ν' αλλάξουν. Μόλις αποκτήσουν κάποια θέση, αμέσως θα επιστρέψουν στην αρχική τους μορφή και θα φανερωθεί ο πραγματικός τους χαρακτήρας. Όταν δεν έχουν καμία θέση, κανείς δεν τους έχει σε μεγάλη εκτίμηση και κανείς δεν τους περιποιείται· επειδή, όμως, η εκκλησία δεν υποστηρίζει τους χασομέρηδες και, αν δεν κάνουν τίποτα, θα πρέπει ν' αποπεμφθούν, δεν έχουν άλλη επιλογή από το να κάνουν απρόθυμα κάποια πράγματα. Ενεργούν διαφορετικά από τους άλλους. Οι άλλοι παίρνουν πρωτοβουλίες, ενώ εκείνοι έχουν παθητική στάση. Παρόλο που εξωτερικά δεν φαίνεται καμία διαφορά, στην ουσία υπάρχει διαφορά. Οι άλλοι, όταν έχουν κάποια θέση, κάνουν ό,τι οφείλουν να κάνουν και μπορούν να εκπληρώσουν τις ευθύνες τους· αυτοί οι άνθρωποι, όταν έχουν κάποια θέση, αρπάζουν την ευκαιρία να ενδώσουν στα οφέλη της θέσης τους και δεν κάνουν καθόλου έργο, κι έτσι ξεσκεπάζεται η φύση-ουσία τους στην οποία κυριαρχεί η τεμπελιά και η λαχτάρα για τις ανέσεις. Επομένως, ανεξαρτήτως συνθηκών, αυτοί οι άνθρωποι δεν πρόκειται ν' αλλάξουν και, μόλις αποκαλυφθούν και απαλλαγούν από τα καθήκοντά τους, δεν θα πρέπει να προαχθούν και να χρησιμοποιηθούν ποτέ ξανά· αυτή είναι η αρχή.

Αυτές είναι οι αρχές για την προαγωγή και τη χρήση των ανθρώπων σε διαφορετικές περιστάσεις. Το ελάχιστο πρότυπο είναι να μπορούν να καταβάλλουν προσπάθεια και

να παρέχουν υπηρεσία στον οίκο του Θεού χωρίς να προκαλούν αναστάτωση· σ' αυτήν την περίπτωση, μπορούν να κάνουν ένα καθήκον στον οίκο του Θεού. Αν δεν πληρούν ούτε αυτό το ελάχιστο πρότυπο, τότε όπως κι αν είναι η ανθρώπινη φύση τους και όποια κι αν είναι τα προτερήματά τους, δεν είναι κατάλληλοι να κάνουν ένα καθήκον και θα πρέπει ν' αποκλείονται από τις τάξεις εκείνων που κάνουν καθήκοντα. Αν ένας άνθρωπος έχει κακόβουλη ανθρώπινη φύση που ισοδυναμεί μ' εκείνη ενός αντίχριστου, τότε μόλις επιβεβαιωθεί ότι είναι αντίχριστος, ο οίκος του Θεού δεν πρόκειται ποτέ να τον χρησιμοποιήσει, να τον προαγάγει ή να τον καλλιεργήσει. Κάποιοι άνθρωποι μπορεί να πουν: «Πειράζει να τον αφήσουμε να παρέχει υπηρεσία;» Εξαρτάται από την περίπτωση. Αν το γεγονός ότι παρέχει υπηρεσία μπορεί να έχει αρνητικό αντίκτυπο και να επιφέρει δυσμενείς συνέπειες στον οίκο του Θεού, τότε ο οίκος του Θεού δεν πρόκειται να του δώσει καν την ευκαιρία να παρέχει υπηρεσία. Αν το γνωρίζει και ο ίδιος ότι είναι κακός άνθρωπος ή αντίχριστος που έχει αποβληθεί, αλλά είναι πρόθυμος να παρέχει υπηρεσία και να ενεργεί σύμφωνα με τις εκάστοτε ρυθμίσεις της εκκλησίας για εκείνον, αν μπορεί να παρέχει υπηρεσία επιδεικνύοντας καλή συμπεριφορά και χωρίς να βλάψει τα συμφέροντα του οίκου του Θεού, τότε σ' αυτήν την περίπτωση μπορεί να παραμείνει. Αν δεν μπορεί να καταφέρει καν να παρέχει σωστά υπηρεσία και η υπηρεσία του κάνει περισσότερη ζημιά απ' ό,τι καλό, τότε δεν θα έχει καν την ευκαιρία να την παρέχει και, ακόμα κι αν παρέχει υπηρεσία, ο οίκος του Θεού δεν πρόκειται ούτε τότε να τον χρησιμοποιήσει, επειδή δεν πληροί καν τις προϋποθέσεις και τα κριτήρια για την παροχή υπηρεσίας. Επομένως, αυτοί οι άνθρωποι δεν πρέπει να επιστρέφουν· αφήστε τους να πάνε όπου θέλουν. Κάποιοι άνθρωποι μπορεί να πουν: «Αν ο οίκος του Θεού δεν με χρησιμοποιήσει, τότε θα κηρύττω μόνος μου το ευαγγέλιο και θα παραδίδω στον οίκο του Θεού όσους ανθρώπους κερδίζω μέσω του κηρύγματος του ευαγγελίου». Θα ήταν σωστό αυτό; (Ναι.) Κάποιοι μπορεί να πουν: «Δεν θα χρησιμοποιούσες αυτόν τον άνθρωπο ούτε για παροχή υπηρεσίας· για ποιον λόγο, λοιπόν, θα πρέπει εκείνος να Σου παραδώσει τους ανθρώπους που κερδίζει μέσω του κηρύγματος του ευαγγελίου; Για ποιον λόγο να κηρύττει το ευαγγέλιο για Σένα;» Ο οίκος του Θεού δεν τον χρησιμοποιεί για διάφορους λόγους. Ένας λόγος είναι ότι δεν συμμορφώνεται με τις αρχές του οίκου του Θεού για τη χρήση των ανθρώπων. Ένας άλλος λόγος είναι ότι ο οίκος του Θεού δεν τολμάει να χρησιμοποιήσει τέτοιους ανθρώπους, επειδή, μόλις χρησιμοποιηθούν, οι μπελάδες δεν θα έχουν τελειωμό. Πώς, λοιπόν, εξηγείται το γεγονός ότι είναι πρόθυμος να κηρύξει το ευαγγέλιο; Όταν κηρύττει το ευαγγέλιο, καταθέτει μαρτυρία για τον Θεό και μπορεί να κερδίσει ανθρώπους χάρη στα λόγια του Θεού και στο έργο του Θεού. Παρόλο που αυτοί οι άνθρωποι έχουν κερδηθεί επειδή ο συγκεκριμένος άνθρωπος τους κήρυξε το ευαγγέλιο, σε καμία περίπτωση δεν είναι δικά του τα εύσημα. Στην καλύτερη περίπτωση, απλώς εκπληρώνει τις ευθύνες του ως άνθρωπος. Είτε είσαι αντίχριστος είτε κακός άνθρωπος, είτε έχεις αποπεμφθεί είτε έχεις αποβληθεί, το να εκπληρώνεις τις ευθύνες σου ως άνθρωπος είναι κάτι που οφείλεις να κάνεις. Γιατί λέω ότι είναι κάτι που οφείλεις να κάνεις; Ο Θεός σ' έχει εφοδιάσει με πολλές αλήθειες, και είναι, επίσης, το

αίμα της καρδιάς του Θεού. Ο οίκος του Θεού σε ποτίζει και σ' εφοδιάζει εδώ και πάρα πολλά χρόνια. Απαιτεί, όμως, ο Θεός κάτι από σένα; Όχι. Όλα τα βιβλία που διανέμει ο οίκος του Θεού διατίθενται δωρεάν, κανείς δεν χρειάζεται να ξοδέψει ούτε δεκάρα. Ομοίως, η αληθινή οδός της αιώνιας ζωής και τα λόγια ζωής που παρέχει ο Θεός στους ανθρώπους είναι δωρεάν, τα κηρύγματα και οι συναναστροφές του οίκου του Θεού είναι όλα δωρεάν για να τ' ακούσουν οι άνθρωποι. Επομένως, είτε είσαι ένας συνηθισμένος άνθρωπος είτε μέλος μιας ιδιαίτερης ομάδας, έχεις λάβει δωρεάν τόσες αλήθειες από τον Θεό που σίγουρα το σωστό είναι να διακηρύξεις τα λόγια του Θεού και το ευαγγέλιο του Θεού στους ανθρώπους και να φέρεις ανθρώπους στην παρουσία του Θεού, έτσι δεν είναι; Ο Θεός χάρισε όλες τις αλήθειες στο ανθρώπινο γένος· ποιος μπορεί ν' ανταποδώσει όλη αυτήν την αγάπη; Η χάρη του Θεού, τα λόγια του Θεού και η ζωή του Θεού είναι ανεκτίμητα και κανένα ανθρώπινο ον δεν μπορεί να τ' ανταποδώσει! Είναι τόσο πολύτιμη η ζωή του ανθρώπου; Μπορεί ν' αξίζει όσο η αλήθεια; Επομένως, κανείς δεν μπορεί ν' ανταποδώσει την αγάπη και τη χάρη του Θεού, ούτε εκείνοι που έχουν αποπεμφθεί, αποβληθεί και αποκλειστεί από την εκκλησία· όλοι αυτοί δεν αποτελούν εξαίρεση. Εφόσον έχεις λίγη συνείδηση, λογική και ανθρώπινη φύση, τότε όπως κι αν σου φερθεί ο οίκος του Θεού, πρέπει να εκπληρώσεις την υποχρέωσή σου να διακηρύττεις τα λόγια του Θεού και να καταθέτεις μαρτυρία για το έργο Του. Αυτή είναι μια ευθύνη που δεν μπορούν ν' αποφύγουν οι άνθρωποι. Επομένως, σε όσους ανθρώπους κι αν κηρύξεις τα λόγια και το ευαγγέλιο του Θεού και όσους ανθρώπους κι αν κερδίσεις, αυτό δεν είναι κάτι για το οποίο σου αξίζει κάποιος έπαινος. Ο Θεός έχει εκφράσει τόσες αλήθειες κι ωστόσο εσύ δεν τις ακούς ούτε τις αποδέχεσαι. Σίγουρα οφείλεις να παρέχεις λίγη υπηρεσία και να κηρύττεις το ευαγγέλιο σε άλλους, έτσι δεν είναι; Δεδομένου ότι έχεις φτάσει σήμερα ως εδώ, δεν θα έπρεπε να μετανοήσεις; Δεν θα έπρεπε να ψάχνεις για ευκαιρίες ν' ανταποδώσεις την αγάπη του Θεού; Σίγουρα θα έπρεπε! Ο οίκος του Θεού έχει διοικητικά διατάγματα και η αποπομπή, η αποβολή και ο αποκλεισμός κάποιων ανθρώπων είναι πράγματα που γίνονται σύμφωνα με τα διοικητικά διατάγματα και σύμφωνα με τις απαιτήσεις του Θεού· είναι σωστό να γίνονται όλα αυτά. Κάποιοι άνθρωποι μπορεί να πουν: «Είναι κάπως ντροπιαστικό να γίνονται δεκτοί στην εκκλησία άνθρωποι που κερδήθηκαν επειδή τους κήρυξαν το ευαγγέλιο εκείνοι που έχουν αποπεμφθεί ή αποβληθεί». Στην πραγματικότητα, αυτό είναι το καθήκον που πρέπει να κάνουν οι άνθρωποι και δεν υπάρχει τίποτε το ντροπιαστικό σ' αυτό. Όλοι οι άνθρωποι είναι δημιουργημένα όντα. Ακόμη κι αν έχεις αποπεμφθεί ή αποβληθεί, αν έχεις καταδικαστεί ως κακός άνθρωπος ή αντίχριστος ή αν πρόκειται ν' αποκλειστείς, δεν εξακολουθείς να είσαι ένα δημιουργημένο ον; Μόλις αποπεμφθείς, άραγε ο Θεός θα πάψει να είναι ο Θεός σου; Μήπως διαγράφονται μονομιάς όλα τα λόγια που σου έχει πει ο Θεός και τα πράγματα που σου έχει δώσει ο Θεός; Μήπως παύουν να υπάρχουν; Εξακολουθούν να υπάρχουν, απλώς δεν τα έχεις εκτιμήσει. Όλοι οι άνθρωποι που έχουν ασπαστεί την πίστη, όποιος κι αν τους οδήγησε σ' αυτήν, είναι δημιουργημένα όντα και πρέπει να παραδοθούν ενώπιον του Δημιουργού. Επομένως,

αν οι άνθρωποι που έχουν αποπεμφθεί ή αποβληθεί είναι πρόθυμοι να κηρύξουν το ευαγγέλιο, δεν πρόκειται να τους περιορίσουμε· όμως, όσο κι αν κηρύττουν, οι αρχές του οίκου του Θεού για τη χρήση των ανθρώπων και τα διοικητικά διατάγματα του οίκου του Θεού είναι αμετάβλητα και αυτό δεν πρόκειται ν' αλλάξει ποτέ των ποτών.

Από τους ανθρώπους διαφόρων ειδών που έχουν απαλλαγεί από τα καθήκοντά τους, οι περισσότεροι είναι απίθανο να μετανοήσουν αληθινά και δεν πρέπει να χρησιμοποιηθούν ξανά. Υπάρχει περιθώριο προαγωγής και χρήσης μόνο για εκείνους που απαλλάχθηκαν από τα καθήκοντά τους ή που προσαρμόστηκαν τα καθήκοντα που τους είχαν ανατεθεί επειδή δεν είχαν εργασιακή εμπειρία και επομένως δεν μπορούσαν προσωρινά να κάνουν το έργο τους. Οι άνθρωποι αυτού του είδους έχουν επαρκές επίπεδο και δεν έχουν σημαντικά προβλήματα με την ανθρώπινη φύση τους, απλώς έχουν κάποιες μικρές ελλείψεις, κάποια χούγια ή κάποιες κακές συνήθειες που κληρονόμησαν από την οικογένειά τους· τίποτα απ' όλα αυτά δεν αποτελεί μεγάλο πρόβλημα. Αν ο οίκος του Θεού τούς χρειάζεται, μπορούν να προαχθούν και να χρησιμοποιηθούν ξανά την κατάλληλη στιγμή· αυτό είναι λογικό, επειδή δεν είναι κακοί άνθρωποι και δεν πρόκειται να γίνουν αντίχριστοι. Το επίπεδό τους είναι επαρκές, απλώς δεν είχαν κάνει έργο για μεγάλο διάστημα και δεν είχαν εμπειρία, οπότε δεν ήταν ικανοί να κάνουν το έργο, κι αυτό δεν είναι σοβαρό πρόβλημα. Αν απαλλάχθηκαν από τα καθήκοντά τους γι' αυτούς τους λόγους, τότε έχουν περιθώριο ν' αναπτυχθούν στο μέλλον και μπορούν ν' αλλάξουν. Εφόσον κάποιος διαθέτει εργασιακή ικανότητα, έχει επίπεδο και η ανθρώπινη φύση του ανταποκρίνεται στα πρότυπα, τότε την περίοδο κατά την οποία βιώνει το έργο του Θεού και κάνει το καθήκον του, αυτός ο άνθρωπος θ' αλλάξει σταδιακά, η ανθρώπινη φύση του θ' αλλάξει, θ' αναπτυχθεί στη ζωή-είσοδό του, θα υπάρξουν κάποιες αντίστοιχες αλλαγές στη διάθεσή του και θα σημειώσει κάποια πρόοδο στην κατανόηση της αλήθειας. Ανάλογα με το περιβάλλον, τα καθήκοντα που κάνει και την προσωπική του αποφασιστικότητα, ο καθένας απ' αυτούς τους ανθρώπους θ' αλλάξει και θ' αναπτυχθεί σε διαφορετικό βαθμό, οπότε μπορεί να ειπωθεί ότι οι άνθρωποι αυτού του είδους μπορούν να προαχθούν και να χρησιμοποιηθούν. Γενικά, αυτές είναι οι αρχές για την εκ νέου προαγωγή και χρήση των ανθρώπων διαφόρων ειδών που έχουν απαλλαγεί στο παρελθόν από τα καθήκοντά τους.

Το έβδομο σημείο των ευθυνών των επικεφαλής και των εργατών είναι «Να κατανέμουν και να χρησιμοποιούν διάφορα είδη ανθρώπων με λογική, βάσει της ανθρώπινης φύσης και των προτερημάτων τους, έτσι ώστε ο καθένας να αξιοποιείται με τον καλύτερο δυνατό τρόπο». Μόλις τώρα στη συναναστροφή μας, εξηγήσαμε ήδη ξεκάθαρα τι σημαίνει να χρησιμοποιούνται οι άνθρωποι με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Εφόσον αξίζει έστω και λίγο να καλλιεργηθεί κάποιος, και υπό τον όρο ότι η ανθρώπινη φύση του ανταποκρίνεται στα πρότυπα, τότε ο οίκος του Θεού θα του δώσει ευκαιρίες. Εφόσον κάποιος επιδιώκει την αλήθεια και αγαπά τα θετικά πράγματα, τότε ο οίκος του Θεού δεν θα τον εγκαταλείψει ούτε θα τον αποκλείσει τόσο αβίαστα. Εφόσον η ανθρώπινη φύση σου και το επίπεδό σου ανταποκρίνονται στα πρότυπα πάνω στα

οποία μόλις συναναστράφηκα, ο οίκος του Θεού οπωσδήποτε θα έχει μια θέση για σένα για να κάνεις ένα καθήκον και οπωσδήποτε θα σε χρησιμοποιήσει με λογική και θα σου δώσει αρκετό περιθώριο για ν' αξιοποιήσεις τις ικανότητές σου. Με λίγα λόγια, αν έχεις προτερήματα και εξειδίκευση σ' ένα συγκεκριμένο επάγγελμα που χρειάζονται για το εκκλησιαστικό έργο, τότε ο οίκος του Θεού οπωσδήποτε θα σου επιτρέψει να κάνεις ένα κατάλληλο καθήκον. Ωστόσο, αν δεν έχεις αποφασιστικότητα ούτε θέληση και δεν επιθυμείς να πασχίσεις για να ανέλθεις, τότε κάνε απλώς ό,τι μπορείς, κάνε κάποιο καθήκον που είναι μέσα στις δυνατότητές σου και τίποτε περισσότερο. Αν έχεις αποφασιστικότητα και λες: «Θέλω να κατανοήσω και ν' αποκτήσω περισσότερες αλήθειες, να βαδίσω στο μονοπάτι της σωτηρίας το συντομότερο δυνατόν και να εισέλθω στην αλήθεια-πραγματικότητα. Είμαι πρόθυμος να λάβω υπόψη το φορτίο του Θεού, είμαι πρόθυμος να κουβαλήσω ένα βαρύ φορτίο στον οίκο του Θεού, να υπομείνω περισσότερες κακουχίες από τους άλλους, να προσπαθήσω περισσότερο και ν' απαρνηθώ περισσότερα από τους άλλους» και αν είσαι κατάλληλος από κάθε άποψη, αλλά και πάλι κανείς δεν σε προτείνει, τότε μπορείς να προτείνεις εσύ ο ίδιος τον εαυτό σου. Δεν είναι λογικό αυτό; Με λίγα λόγια, αυτές είναι όλες οι αρχές του οίκου του Θεού για τη χρήση των κάθε λογής ανθρώπων, ενώ ο στόχος δεν είναι τίποτε άλλο από το να δοθεί η δυνατότητα στους ανθρώπους να εισέλθουν στην αλήθεια-πραγματικότητα. Ποιες είναι οι εκδηλώσεις της εισόδου στην αλήθεια-πραγματικότητα; Είναι να κατανοείς την αλήθεια, να κατανοείς τις αλήθεια-αρχές καθώς εκτελείς τα κάθε λογής αντικείμενα του έργου και να μπορείς να κάνεις πράξη τις αντίστοιχες αλήθειες όταν αλληλεπιδράς με κάθε λογής ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα στην καθημερινή ζωή, αντί να βρίσκεσαι σε σύγχυση και να τα έχεις χαμένα όποτε σου συμβαίνει το οτιδήποτε· αυτός είναι ο στόχος. Εφόσον αυτός είναι ο στόχος που έχει οριστεί, πρέπει να τον επιδιώξετε!

Εδώ ολοκληρώνεται η συναναστροφή μας πάνω στο έβδομο σημείο των ευθυνών των επικεφαλής και των εργατών. Κάποιοι άνθρωποι μπορεί να πουν: «Δεν έχεις ολοκληρώσει ακόμα τη συναναστροφή· δεν εξέθεσες τους ψευδοεπικεφαλής ως προς αυτό το σημείο». Θ' απαντήσω ότι δεν είναι απαραίτητο να τους εκθέσω. Αφενός, οι ψευδοεπικεφαλής έχουν χαμηλό επίπεδο και είναι ανίκανοι να κάνουν αληθινό έργο· αφετέρου, δεν έχουν συνείδηση και λογική, δεν κουβαλάνε κανένα φορτίο, δεν βάζουν καθόλου την ψυχή τους στο έργο που κάνουν και δεν μπορούν να κάνουν καλά ούτε καν κάποια απλά πράγματα. Όποτε αντιμετωπίζουν ένα περίπλοκο πρόβλημα ή ένα πρόβλημα που σχετίζεται με τις αλήθεια-αρχές, δεν μπορούν καθόλου να το διακρίνουν, πόσο μάλλον να δουν καθαρά την ουσία του προβλήματος. Επομένως, δεν είναι απαραίτητο να τους εκθέσω. Ακόμη κι αν κάποιος τους εξέθετε, δεν θα το αποδεχόντουσαν και θα πήγαιναν χαμένα τα λόγια του. Επιπλέον, θα ήταν αηδιαστικό να αναφερθούν όλα όσα έχουν κάνει, και κάτι τέτοιο θα εξόργιζε τους ανθρώπους. Η ανάθεση τέτοιου σημαντικού έργου σ' αυτούς τους ψευδοεπικεφαλής ήταν ένα λάθος που αφορά τη χρήση των ανθρώπων. Ήδη το γεγονός ότι είναι ανίκανοι να κάνουν το

έργο τους τους κάνει να νιώθουν άχρηστοι, οπότε αν εκτεθούν και αναλυθούν, θα υποφέρουν ακόμη περισσότερο. Ας αφήσουμε, λοιπόν, αυτούς τους ψευδοεπικεφαλής να συγκρίνουν τον εαυτό τους και να εξετάσουν μόνοι τους τα προβλήματά τους όσο μπορούν. Αν μπορείς να εντοπίσεις τα προβλήματά σου, δες κατά πόσο μπορείς να βελτιωθείς στο μέλλον· αν δεν μπορείς να τα εντοπίσεις, τότε πρέπει να συνεχίσεις να τα εξετάζεις και μπορείς επίσης να ζητήσεις από τους ανθρώπους γύρω σου να σε βοηθήσουν να τα αναλύσεις και να βγάλεις άκρη. Αν οι άλλοι έχουν συναναστραφεί μαζί σου και έχεις προσπαθήσει με όλη σου την καρδιά, αλλά και πάλι δεν μπορείς να εντοπίσεις τα προβλήματά σου και δεν ξέρεις ακόμα πώς να τ' αναγνωρίσεις ή πώς να τα λύσεις, τότε είσαι πραγματικά ψευδοεπικεφαλής και πρέπει ν' αποκλειστείς.

6 Μαρτίου 2021

ΟΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΩΝ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ (7)

Σημείο έβδομο: Να κατανέμουν και να χρησιμοποιούν διάφορα είδη ανθρώπων με λογική, βάσει της ανθρώπινης φύσης και των προτερημάτων τους, έτσι ώστε ο καθένας να αξιοποιείται με τον καλύτερο δυνατό τρόπο (Μέρος δεύτερο)

Στην τελευταία συναναστροφή, συζητήσαμε για την έβδομη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών: «Να κατανέμουν και να χρησιμοποιούν διάφορα είδη ανθρώπων με λογική, βάσει της ανθρώπινης φύσης και των προτερημάτων τους, έτσι ώστε ο καθένας να αξιοποιείται με τον καλύτερο δυνατό τρόπο». Συναναστραφήκαμε κυρίως πάνω στις τρεις πτυχές αυτής της ευθύνης. Ποιες είναι αυτές οι τρεις πτυχές; (Η μία είναι να χρησιμοποιούν διάφορα είδη ανθρώπων με λογική, βάσει της ανθρώπινης φύσης τους· η άλλη είναι να χρησιμοποιούν διάφορα είδη ανθρώπων με λογική, βάσει των προτερημάτων τους· και η τρίτη είναι πώς ν' αντιμετωπίζονται και να χρησιμοποιούνται κάποια ιδιαίτερα είδη ανθρώπων.) Αυτές είναι κατά βάση οι τρεις πτυχές. Εξετάζοντας αυτές τις τρεις πτυχές, είναι τέτοια η αρχή με την οποία χρησιμοποιεί τους ανθρώπους ο οίκος του Θεού ώστε ν' αξιοποιείται ο καθένας με τον καλύτερο δυνατό τρόπο; (Ναι.) Είναι ακριβής αυτή η αρχή; Είναι δίκαιη για τους ανθρώπους; (Είναι δίκαιη.) Οι μπουμπουνοκέφαλοι, τώρα, που έχουν μειωμένη νοημοσύνη είναι ανίκανοι να κάνουν το οτιδήποτε και δεν μπορούν να κάνουν το παραμικρό καθήκον. Αν τους αναθέσεις μια εργασία, είτε έχει να κάνει με επαγγελματικές, τεχνικές πτυχές είτε είναι μια απλή δουλειά, δεν μπορούν να την ολοκληρώσουν. Αυτοί οι άνθρωποι δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να χρησιμοποιηθούν, ούτε καν για παροχή υπηρεσίας. Αυτό ισχύει από πλευράς νοημοσύνης. Από πλευράς ανθρώπινης φύσης, όσοι δεν έχουν καλή ανθρώπινη φύση και είναι κακοί άνθρωποι, παρόλο που μπορούν να κάνουν κάποιο έργο και κάνουν κάποιο καθήκον, επειδή είναι τόσο κακοί ως προς την ανθρώπινη φύση τους, θα προκαλέσουν αναστατώσεις και διαταράξεις όσο κάνουν το καθήκον τους, πράγμα που θα οδηγήσει σε μεγαλύτερη απώλεια παρά κέρδος, αφού είναι ανίκανοι να κάνουν καλά το οτιδήποτε. Αυτοί οι άνθρωποι δεν είναι κατάλληλοι να κάνουν κάποιο καθήκον και δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να χρησιμοποιηθούν. Αν υπάρχουν άνθρωποι που διαθέτουν κάποια προτερήματα, εφόσον πληρούν όλες τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για το έργο του οίκου του Θεού —με δεδομένο ότι η ανθρώπινη φύση τους ανταποκρίνεται στα πρότυπα— τότε μπορούν να τοποθετηθούν και να χρησιμοποιηθούν λογικά. Την προηγούμενη φορά, συναναστραφήκαμε επίσης πάνω στο πώς πρέπει ν' αντιμετωπίζονται και να χρησιμοποιούνται κάποια ιδιαίτερα είδη ανθρώπων. Το πρώτο είδος είναι οι άνθρωποι που είναι σαν τον Ιούδα, που είναι ιδιαίτερα δειλοί. Κρίνοντας από την ιδιαίτερη δειλία τους, μόλις συλληφθούν από τον μεγάλο κόκκινο δράκοντα, είναι 100% πιθανό να γίνουν Ιούδες· αν τους ανατεθεί

σημαντικό έργο, μόλις συμβεί κάτι, θα προδώσουν τα πάντα. Δεν έχουν επικίνδυνο χαρακτήρα αυτοί οι άνθρωποι; Υπάρχει και ένα είδος ανθρώπων που μοιάζουν με τους δύσπιστους, τους οποίους αποκαλούμε φίλους της εκκλησίας. Αυτοί οι άνθρωποι φαίνεται να πιστεύουν μέσα τους ότι υπάρχει κάποιος Γέρος στον ουρανό, αλλά δεν ξέρουν αν υπάρχει πραγματικά Θεός, πού είναι ο Θεός ή κατά πόσο ο Θεός έχει πράγματι κάνει το νέο Του έργο, και συχνά αμφισβητούν την ύπαρξη του Θεού. Δεν πιστεύουν πραγματικά στον Θεό ούτε Τον ακολουθούν. Επομένως, αυτοί οι άνθρωποι δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν· είναι ακατάλληλοι να κάνουν καθήκον στον οίκο του Θεού. Ακόμη και εκείνοι που πιστεύουν πραγματικά δεν είναι σίγουρο ότι μπορούν να κάνουν το καθήκον τους με τρόπο που ανταποκρίνεται στα πρότυπα, πόσο μάλλον ένας δύσπιστος, ένας φίλος της εκκλησίας! Ένα άλλο είδος ανθρώπων είναι εκείνοι που έχουν απαλλαγή από τα καθήκοντά τους· αυτή η ομάδα ανθρώπων χωρίζεται επίσης σε διάφορες περιπτώσεις.

Το περιεχόμενο της προηγούμενης συναναστροφής πάνω στην έβδομη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών κάλυψε κατά βάση αυτά τα τρία κύρια σημεία: Το ένα είναι να χρησιμοποιούν διάφορα είδη ανθρώπων με λογική, βάσει της ανθρώπινης φύσης τους· το άλλο είναι να χρησιμοποιούν διάφορα είδη ανθρώπων με λογική, βάσει των προτερημάτων τους· και το τρίτο είναι πώς ν' αντιμετωπίζονται και να χρησιμοποιούνται κάποια ιδιαίτερα είδη ανθρώπων. Συναναστραφήκαμε πάνω σ' αυτά τα τρία κύρια σημεία με βάση τις διάφορες πτυχές που αναφέραμε για την έβδομη ευθύνη, και συναναστραφήκαμε με σαφήνεια πάνω σε όλες τις αρχές. Ορισμένοι λένε: «Παρόλο που έχουμε συναναστραφεί με σαφήνεια πάνω στις αρχές, σε ό,τι έχει να κάνει με κάποια συγκεκριμένα ζητήματα και κάποιες ειδικές περιστάσεις, ακόμα δεν ξέρουμε πώς να εφαρμόζουμε αυτές τις αρχές, πώς ν' αντιμετωπίζουμε τους ανθρώπους ή πώς να προάγουμε και να χρησιμοποιούμε το κάθε άτομο· ακόμα χαμένα τα έχουμε τις περισσότερες φορές». Υπάρχει τέτοιο πρόβλημα; (Ναι.) Πώς πρέπει να λυθεί αυτό το πρόβλημα; Το πρώτο στοιχείο που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όταν προάγονται και χρησιμοποιούνται άνθρωποι είναι οι ανάγκες του έργου του οίκου του Θεού. Το δεύτερο στοιχείο είναι κατά πόσο η επίδραση που έχει η χρήση ενός ατόμου στο έργο του οίκου του Θεού είναι περισσότερο ωφέλιμη παρά βλαβερή ή το αντίστροφο. Αν η ανθρώπινη φύση ενός ατόμου έχει ελαττώματα, αλλά η χρήση του είναι περισσότερο ωφέλιμη παρά βλαβερή για το έργο του οίκου του Θεού, τότε αυτό το άτομο μπορεί να χρησιμοποιηθεί προσωρινά μέχρι να βρεθεί κάποιος καλύτερος. Αν η χρήση αυτού του ανθρώπου επιφέρει περισσότερο κακό παρά καλό, περισσότερη ζημιά παρά όφελος, και οδηγεί μονάχα σε μπαλώματα και πασαλείμματα στο έργο της εκκλησίας, τότε αυτός ο άνθρωπος σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί. Αυτή είναι η αρχή της στάθμισης των υπέρ και των κατά που πρέπει να γίνεται πρώτα αντιληπτή σε περιπτώσεις όπου δεν υπάρχουν κατάλληλοι υποψήφιοι και είναι επίσης η αρχή για την προσωρινή χρήση ανθρώπων. Όταν δεν είναι δυνατόν να βρεθεί ένας κατάλληλος υποψήφιος και δεν είναι ξεκάθαρο ποιος μπορεί να είναι σχετικά καλύτερος, όταν δεν

είναι προφανές ποιος είναι εντελώς κατάλληλος για μια εργασία και κανείς δεν φαίνεται να έχει κάτι το ιδιαίτερο, τι πρέπει να γίνει; Η μοναδική επιλογή είναι να βρεθούν δύο άνθρωποι που έχουν ως έναν βαθμό πνευματική κατανόηση, δηλαδή που κατανοούν ανόθευτα την αλήθεια, για να συνεργαστούν ώστε να κάνουν μαζί το έργο. Ενώ κάνουν τα καθήκοντά τους, θα πρέπει να συναναστρέφεται κανείς μαζί τους περισσότερο πάνω στην αλήθεια και θα πρέπει να παρατηρεί και να κατανοεί τις συνθήκες στις οποίες βρίσκονται· έτσι, θα καταστεί δυνατό να καθορίσει ποιος έχει σχετικά καλύτερο επίπεδο, ώστε να είναι ευκολότερο να βρεθεί ο κατάλληλος υποψήφιος. Σε όποιον κι αν ανατίθεται να κάνει ένα καθήκον, αυτό θα πρέπει να βασίζεται στο επίπεδό του, στα προτερήματά του και στον χαρακτήρα του· αυτό είναι απολύτως απαραίτητο. Αν δεν μπορεί να διακρίνει κανείς αυτές τις πτυχές και δεν κατανοεί ποια προτερήματα έχει ένας άνθρωπος, θα πρέπει πρώτα να του αναθέσει ένα απλό καθήκον ή κάποια χειρωνακτική εργασία ή να του ζητήσει να βρει πιθανούς αποδέκτες του ευαγγελίου για να κηρυχθεί σ' αυτούς το ευαγγέλιο. Μετά από μια δοκιμαστική περίοδο, μέσα από την παρακολούθηση και την περαιτέρω παρατήρηση είναι δυνατόν να εκτιμηθεί επακριβώς η περίπτωση του και είναι ευκολότερο να καθοριστεί ποιο είναι το πιο κατάλληλο καθήκον γι' αυτόν. Αν το επίπεδό του είναι πολύ χαμηλό και δεν έχει προτερήματα, αρκεί να του ανατεθεί κάποια σωματική εργασία. Οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να κατανοήσουν από διάφορες πηγές τους επόπτες του σημαντικού έργου, τους υπεύθυνους ευαγγελικού έργου, κάθε επικεφαλής ομάδας, τους σκηνοθέτες των ομάδων παραγωγής ταινιών και ούτω καθεξής, καθώς και να παρατηρούν και να εξετάζουν αυτούς τους ανθρώπους πιο εντατικά, προτού σιγουρευτούν γι' αυτούς. Μόνο με την τέτοιου είδους προσεκτική ανάθεση καθηκόντων μπορούν να διασφαλίσουν ότι οι ρυθμίσεις είναι οι ενδεδειγμένες και ότι οι άνθρωποι θα είναι αποτελεσματικοί στα καθήκοντά τους. Μερικοί λένε: «Ακόμα και οι άπιστοι λένε: “Ούτε να αμφιβάλλεις γι' αυτούς που προσλαμβάνεις ούτε να προσλαμβάνεις αυτούς για τους οποίους αμφιβάλλεις”. Πώς μπορεί ο οίκος του Θεού να είναι τόσο δύσπιστος; Είναι όλοι τους πιστοί· πόσο κακοί μπορεί να είναι; Δεν είναι όλοι τους καλοί άνθρωποι; Γιατί πρέπει ο οίκος του Θεού να τους καταλαβαίνει, να τους επιβλέπει και να τους παρατηρεί;» Ισχύουν αυτά τα λόγια; Είναι προβληματικά; (Ναι.) Το να καταλαβαίνουμε κάποιον και να τον παρατηρούμε σε βάθος, καθώς και να αλληλεπιδρούμε μαζί του από κοντά, συνάδει με τις αρχές; Είναι σε πλήρη συμμόρφωση με τις αρχές. Με ποιες αρχές συνάδει; (Με το τέταρτο σημείο των ευθυνών των επικεφαλής και των εργατών: «Να είναι ενημερωμένοι για τις συνθήκες των επιβλεπόμενων διαφόρων εργασιών και του προσωπικού που είναι αρμόδιο για διάφορες σημαντικές δουλειές, και να προσαρμόσουν τα καθήκοντα που τους έχουν ανατεθεί ή να τους απαλλάξουν από το καθήκον τους άμεσα εφόσον απαιτείται, προκειμένου να αποτρέψουν ή να περιορίσουν τις απώλειες που προκαλούνται από τη χρήση ακατάλληλων ανθρώπων και να εγγυηθούν την αποτελεσματικότητα και την ομαλή πρόοδο του έργου».) Αυτό είναι καλό σημείο αναφοράς, αλλά ποιος είναι ο πραγματικός λόγος για τον οποίο γίνεται αυτό; Το γεγονός ότι οι άνθρωποι έχουν διεφθαρμένες διαθέσεις. Αν και σήμερα πολλοί

άνθρωποι κάνουν ένα καθήκον, υπάρχουν μόνο λίγοι που επιδιώκουν την αλήθεια. Ελάχιστοι άνθρωποι επιδιώκουν την αλήθεια και εισέρχονται στην πραγματικότητα καθώς κάνουν το καθήκον τους· για τους περισσότερους, δεν υπάρχουν ακόμη αρχές στον τρόπο με τον οποίο ενεργούν, δεν είναι ακόμη άνθρωποι που υποτάσσονται πραγματικά στον Θεό· απλώς ισχυρίζονται ότι αγαπούν την αλήθεια, ότι είναι πρόθυμοι να επιδιώξουν την αλήθεια και ότι είναι πρόθυμοι να πασχίσουν για την αλήθεια, ωστόσο είναι ακόμη άγνωστο πόσο θα διαρκέσει η αποφασιστικότητά τους. Οι άνθρωποι που δεν επιδιώκουν την αλήθεια είναι πιθανό να αποκαλύψουν ανά πάσα στιγμή και σε κάθε τόπο τις διεφθαρμένες διαθέσεις τους. Στερούνται κάθε αίσθημα ευθύνης απέναντι στο καθήκον τους, είναι συχνά επιπόλαιοι, ενεργούν όπως θέλουν, και είναι μάλιστα ανίκανοι να αποδεχτούν το κλάδεμα. Μόλις γίνουν αρνητικοί και αδύναμοι, είναι πιθανό να εγκαταλείψουν το έργο τους —αυτό συμβαίνει συχνά, είναι πολύ συνηθισμένο· έτσι συμπεριφέρονται όλοι όσοι δεν επιδιώκουν την αλήθεια. Και έτσι, όταν οι άνθρωποι δεν έχουν ακόμη κερδίσει την αλήθεια, είναι αφερέγγυοι και αναξιόπιστοι. Τι σημαίνει ότι είναι αναξιόπιστοι; Σημαίνει ότι όταν αντιμετωπίζουν δυσκολίες ή αναποδιές, είναι πιθανό να καταρρεύσουν και να γίνουν αρνητικοί και αδύναμοι. Είναι αξιόπιστος κάποιος που είναι συχνά αρνητικός και αδύναμος; Σίγουρα όχι. Αλλά οι άνθρωποι που κατανοούν την αλήθεια είναι διαφορετικοί. Οι άνθρωποι που κατανοούν πραγματικά την αλήθεια είναι βέβαιο ότι έχουν θεοφοβούμενη καρδιά, καρδιά που υποτάσσεται στον Θεό, και μόνο οι άνθρωποι με θεοφοβούμενη καρδιά είναι αξιόπιστοι· οι άνθρωποι χωρίς θεοφοβούμενη καρδιά δεν είναι αξιόπιστοι. Πώς θα πρέπει να προσεγγίζονται οι άνθρωποι χωρίς θεοφοβούμενη καρδιά; Θα πρέπει, φυσικά, να τους παρέχεται στοργική βοήθεια και υποστήριξη. Θα πρέπει να παρακολουθούνται περισσότερο καθώς κάνουν το καθήκον τους και να τους παρέχεται περισσότερη βοήθεια και οδηγίες· μόνο τότε μπορεί να διασφαλιστεί ότι θα εκτελέσουν αποτελεσματικά το καθήκον τους. Και ποιος είναι ο στόχος αυτού; Ο κύριος στόχος είναι να υποστηριχθεί το έργο του οίκου του Θεού. Δευτερεύων στόχος είναι να εντοπίζονται αμέσως τα προβλήματα, να παρέχεται αμέσως φροντίδα σ' αυτούς, να υποστηρίζονται ή να κλαδεύονται, διορθώνοντας τις αποκλίσεις τους και αναπληρώνοντας τις ελλείψεις και τις αδυναμίες τους. Αυτό είναι ωφέλιμο για τους ανθρώπους· δεν υπάρχει τίποτα κακόβουλο σ' αυτό. Η επίβλεψη των ανθρώπων, το να τους παρακολουθεί κανείς, το να προσπαθεί να τους καταλάβει —όλα αυτά γίνονται για να βοηθηθούν να εισέλθουν στον σωστό δρόμο της πίστης στον Θεό, για να μπορέσουν να κάνουν το καθήκον τους όπως ζητά ο Θεός και σύμφωνα με τις αρχές, ώστε να εμποδιστούν απ' το να προκαλέσουν αναστάτωση ή διατάραξη και να εμποδιστούν απ' το να κάνουν μάταιο έργο. Ο σκοπός αυτού έχει να κάνει με το να δείξει κανείς υπευθυνότητα απέναντί τους και απέναντι στο έργο του οίκου του Θεού· δεν υπάρχει ίχνος κακοβουλίας σ' αυτό. Ας υποθέσουμε ότι κάποιος λέει: «Αυτές, λοιπόν, είναι οι αρχές με τις οποίες αντιμετωπίζει τους ανθρώπους ο οίκος του θεού, αυτά είναι τα μέσα που χρησιμοποιεί. Στο εξής, θα πρέπει να είμαι προσεκτικός. Δεν υπάρχει αίσθημα ασφάλειας στον οίκο του θεού. Πάντα κάποιος σε παρακολουθεί· είναι δύσκολο

να κάνεις το καθήκον σου!» Είναι σωστή αυτή η δήλωση; Τι είδους άνθρωποι θα έλεγαν τέτοιο πράγμα; (Οι δύσπιστοι.) Οι δύσπιστοι, οι παράλογοι άνθρωποι και όσοι δεν έχουν πνευματική κατανόηση· αυτοί έχουν την τάση να λένε μπερδεμένες ανοησίες χωρίς να κατανοούν την αλήθεια. Ποιο είναι το πρόβλημα εδώ; Δεν πρόκειται για λόγια που κρίνουν και καταδικάζουν το έργο της εκκλησίας; Επίσης, κρίνουν και καταδικάζουν την αλήθεια και τα θετικά πράγματα. Όσοι είναι ικανοί να λένε τέτοια λόγια είναι σίγουρα μπερδεμένοι άνθρωποι που δεν κατανοούν την αλήθεια, είναι όλοι δύσπιστοι που δεν αγαπούν την αλήθεια.

Ο οίκος του Θεού επιβλέπει, παρατηρεί και προσπαθεί να κατανοήσει όσους κάνουν ένα καθήκον. Μπορείτε εσείς ν' αποδεχθείτε αυτήν την αρχή του οίκου του Θεού; (Ναι.) Είναι υπέροχο αν μπορείς ν' αποδεχθείς την επίβλεψη, την παρατήρηση και την προσπάθεια του οίκου του Θεού να σε καταλάβει. Κάτι τέτοιο σε βοηθάει να εκπληρώνεις το καθήκον σου, να μπορείς να κάνεις το καθήκον σου με τρόπο που ανταποκρίνεται στα πρότυπα και να ικανοποιείς τις προθέσεις του Θεού. Σε ωφελεί και σε βοηθάει, χωρίς να έχει καμία απολύτως αρνητική πλευρά. Μόλις κατανοήσεις αυτήν την αρχή, δεν θα πρέπει να πάψεις να έχεις αισθήματα αντίστασης ή επιφυλακτικότητας απέναντι στην επίβλεψη από τους επικεφαλής, τους εργάτες και τον εκλεκτό λαό του Θεού; Παρόλο που μερικές φορές κάποιος προσπαθεί να σε καταλάβει, σε παρατηρεί και επιβλέπει το έργο σου, αυτό δεν είναι κάτι που απευθύνεται σ' εσένα προσωπικά. Γιατί το λέω αυτό; Επειδή οι εργασίες που είναι πλέον δικές σου, το καθήκον που εκτελείς και κάθε έργο που κάνεις δεν είναι προσωπικές υποθέσεις ή προσωπική δουλειά κάποιου ατόμου· έχουν σχέση με το έργο του οίκου του Θεού και αφορούν ένα μέρος του έργου του Θεού. Επομένως, όταν κάποιος σε επιβλέπει ή σε παρατηρεί λιγάκι, ή επιχειρεί να σε κατανοήσει σε βαθύτερο επίπεδο, προσπαθώντας να κάνει μαζί σου μια ειλικρινή κουβέντα και να ανακαλύψει ποια ήταν η κατάστασή σου όλον αυτόν τον καιρό, και ακόμα και κάποιες φορές η στάση του είναι λιγάκι πιο αυστηρή, και σε κλαδεύει, σε πειθαρχεί και σε αποδοκιμάζει λιγάκι, όλο αυτό γίνεται επειδή επιδεικνύει ευσυνείδητη και υπεύθυνη στάση απέναντι στο έργο του οίκου του Θεού. Δεν θα πρέπει να έχεις καθόλου αρνητικές σκέψεις ούτε θα πρέπει να αντιδράς με αρνητικά συναισθήματα. Τι σημαίνει αν μπορείς να το αποδεχτείς όταν οι άλλοι σε επιβλέπουν, σε παρατηρούν και προσπαθούν να σε καταλάβουν; Ότι στην καρδιά σου αποδέχεσαι την εξονυχιστική εξέταση από τον Θεό. Αν δεν αποδέχεσαι την επίβλεψη, την παρατήρηση και τις προσπάθειες των ανθρώπων να σε καταλάβουν, και αν μάλιστα αντιτίθεςαι σθεναρά σε όλα αυτά, είσαι τότε σε θέση να αποδεχτείς την εξονυχιστική εξέταση από τον Θεό; Η εξονυχιστική εξέταση από τον Θεό είναι πάρα πολύ πιο λεπτομερής, βαθιά και ακριβής από όταν οι άνθρωποι προσπαθούν να σε καταλάβουν· οι απαιτήσεις του Θεού είναι πολύ πιο συγκεκριμένες, αυστηρές και αναλυτικές. Αν δεν μπορείς καν να αποδεχτείς την επίβλεψη από τον εκλεκτό λαό του Θεού, δεν είναι κούφια λόγια οι ισχυρισμοί σου ότι μπορείς να αποδεχτείς την εξονυχιστική εξέταση από τον Θεό; Για να είσαι σε θέση να αποδεχτείς την εξονυχιστική εξέταση και τον έλεγχο του Θεού, του Θεού, πρέπει

πρώτα να αποδεχτείς την επίβλεψη από τον οίκο του Θεού, από τους επικεφαλής και τους εργάτες ή από τους αδελφούς και τις αδελφές. Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Έχω ανθρώπινα δικαιώματα, έχω την ελευθερία μου, έχω τον δικό μου τρόπο εργασίας. Αν βρίσκομαι υπό επίβλεψη και υπό επιθεώρηση σε οτιδήποτε κάνω, δεν είναι σαν να ζω μια ασφυκτική ζωή; Πού είναι τα ανθρώπινα δικαιώματά μου; Πού είναι η ελευθερία μου;» Είναι σωστή αυτή η δήλωση; Μήπως τα ανθρώπινα δικαιώματα και η ελευθερία είναι η αλήθεια; Δεν είναι η αλήθεια. Τα ανθρώπινα δικαιώματα και η ελευθερία είναι απλώς σχετικά πολιτισμένοι και προοδευτικοί τρόποι αντιμετώπισης των ανθρώπων στην ανθρώπινη κοινωνία, αλλά, στον οίκο του Θεού, ο λόγος του Θεού και η αλήθεια είναι πάνω απ' όλα· δεν μπορούν να μπουν στην ίδια μοίρα με τα «ανθρώπινα δικαιώματα» και την «ελευθερία». Επομένως, στον οίκο του Θεού, οτιδήποτε γίνεται δεν βασίζεται στις υψηλές θεωρίες ή γνώσεις του άπιστου κόσμου, αλλά στον λόγο του Θεού και στην αλήθεια. Όταν, λοιπόν, κάποιοι άνθρωποι λένε ότι θέλουν ανθρώπινα δικαιώματα και ελευθερία, άραγε συνάδει αυτό με τις αρχές; (Όχι.) Είναι αρκετά ξεκάθαρο ότι δεν συνάδει με την αρχή της εκτέλεσης του καθήκοντος. Βρίσκεσαι στον οίκο του Θεού και κάνεις το καθήκον ενός δημιουργημένου όντος, δεν εργάζεσαι έξω στην κοινωνία για να κερδίσεις χρήματα. Επομένως, δεν χρειάζεται κανείς να σε υπερασπιστεί για να προστατεύσει τα ανθρώπινα δικαιώματά σου· αυτά τα πράγματα είναι περιττά. Άραγε, οι περισσότεροι άνθρωποι διαθέτουν ικανότητα διάκρισης σε σχέση με τα ανθρώπινα δικαιώματα και την ελευθερία; Αυτά ανήκουν στις ανθρώπινες σκέψεις και οπτικές και δεν μπορούν να μπουν στην ίδια μοίρα με την αλήθεια· τέτοιες ιδέες δεν στέκουν στον οίκο του Θεού. Είναι καλό πράγμα να επιβλέπει το έργο σου ένας επικεφαλής. Γιατί; Επειδή αυτό σημαίνει ότι αναλαμβάνει ευθύνη για το εκκλησιαστικό έργο· αυτό είναι το καθήκον του, η ευθύνη του. Το γεγονός ότι μπορεί να εκπληρώσει αυτήν την ευθύνη αποδεικνύει ότι είναι ικανός επικεφαλής, καλός επικεφαλής. Αν σου παρέχονταν πλήρης ελευθερία και ανθρώπινα δικαιώματα και μπορούσες να κάνεις ό,τι ήθελες, ν' ακολουθείς τις επιθυμίες σου και ν' απολαμβάνεις πλήρη ελευθερία και δημοκρατία και αν, ό,τι κι αν έκανες ή όπως κι αν το έκανες, ο επικεφαλής δεν νοιαζόταν ούτε σε επέβλεπε, δεν σε αμφισβητούσε ποτέ, δεν έλεγχε το έργο σου, δεν μιλούσε ανοιχτά όταν διαπιστώνονταν προβλήματα και απλώς είτε σε καλόπιανε είτε διαπραγματευόταν μαζί σου, άραγε θα ήταν καλός επικεφαλής; Ασφαλώς και όχι. Ένας τέτοιος επικεφαλής σε βλάπτει. Ανέχεται τις κακές σου πράξεις, σου επιτρέπει να πηγαίνεις ενάντια στις αρχές και να κάνεις ό,τι θέλεις· σε σπρώχνει για να πέσεις στη φωτιά. Δεν είναι ένας επικεφαλής που είναι υπεύθυνος και ανταποκρίνεται στα πρότυπα. Από την άλλη πλευρά, αν ένας επικεφαλής μπορεί να σ' επιβλέπει τακτικά, να εντοπίζει τυχόν προβλήματα στο έργο σου και να σου το υπενθυμίζει άμεσα ή να σε επιπλήττει και να σε εκθέτει, να σε διορθώνει και να σε βοηθά εγκαίρως στις λανθασμένες επιδιώξεις σου και στις αποκλίσεις όταν κάνεις το καθήκον σου και αν, υπό τη δική του επίβλεψη, επίπληξη, παροχή και βοήθεια, αλλάξει η λανθασμένη στάση σου απέναντι στο καθήκον σου, μπορέσεις ν' αποβάλεις κάποιες παράλογες απόψεις, μειωθούν σταδιακά οι ιδέες

σου και τα πράγματα που απορρέουν από την παρορμητικότητά σου και μπορέσεις ν' αποδεχθείς ήρεμα τις δηλώσεις και τις απόψεις που είναι σωστές και που συνάδουν με τις αλήθεια-αρχές, τότε δεν είναι αυτό ωφέλιμο για σένα; Τα οφέλη είναι πράγματι τεράστια!

Ο οίκος του Θεού αντιμετωπίζει τους επικεφαλής και τους εργάτες του με επίβλεψη, παρατήρηση και κατανόηση. Ποια είναι η βάση για την αντιμετώπιση των ανθρώπων μ' αυτόν τον τρόπο; Γιατί ν' αντιμετωπίζονται έτσι οι άνθρωποι; Δεν είναι μια μέθοδος και μια προσέγγιση που προκύπτει από τις αρχές της αφοσίωσης, της σοβαρότητας και της υπευθυνότητας απέναντι στο καθήκον; (Ναι.) Αν ένας επικεφαλής ποτέ δεν επιβλέπει, δεν παρατηρεί ούτε καταλαβαίνει σε βάθος τους ανθρώπους που έχει υπό την ευθύνη του όταν κάνουν τα καθήκοντά τους, άραγε μπορεί να θεωρηθεί επικεφαλής που είναι αφοσιωμένος στο καθήκον του; Είναι ξεκάθαρο πως δεν μπορεί. Έχουν ελέγξει ποτέ το έργο σου οι επικεφαλής, οι εργάτες και οι επιβλέποντές σας; Έχουν ρωτήσει για την πρόοδο του έργου σου; Έχουν λύσει προβλήματα που προέκυψαν στο έργο σου; Έχουν διορθώσει εμφανή λάθη ή αποκλίσεις στο έργο σου; Έχουν προσφέρει βοήθεια, παροχή, υποστήριξη ή κλάδεμα σε σχέση με τις διάφορες εκδηλώσεις και αποκαλύψεις της ανθρώπινης φύσης σου και την επιδίωξη της ζωή-εισόδου σου; Αν ένας επικεφαλής όχι μόνο δεν παρέχει ποτέ καθοδήγηση σε όσους κάνουν συνηθισμένα καθήκοντα, αλλά δεν παρέχει ποτέ ούτε συναναστροφή, βοήθεια ή υποστήριξη σε όσους ασχολούνται με σημαντικό έργο —πόσο μάλλον επίβλεψη, παρατήρηση ή βαθιά κατανόηση— τότε χωρίς αυτές τις εκδηλώσεις και τις ενέργειες, άραγε μπορεί αυτός ο επικεφαλής να θεωρηθεί επικεφαλής που κάνει συγκεκριμένο έργο; Άραγε, είναι επικεφαλής που ανταποκρίνεται στα πρότυπα; (Όχι.) Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Ο επικεφαλής μας απλώς πραγματοποιεί συναθροίσεις για εμάς δύο φορές την εβδομάδα, συναναστρέφεται για λίγο πάνω στα λόγια του Θεού και έπειτα διαβάζει κάποια συναναστροφή από τον Άνωθεν και μερικές φορές συναναστρέφεται πάνω στη δική του προσωπική βιωματική κατανόηση. Όμως, δεν έχει προσφέρει ποτέ συμβουλές, παροχές ή βοήθεια για τις διάφορες καταστάσεις μας ούτε και για τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουμε ενώ κάνουμε τα καθήκοντά μας ή στη ζωή-είσοδό μας». Πώς σας φαίνεται αυτός ο επικεφαλής; (Δεν ανταποκρίνεται στα πρότυπα, είναι ψευδοεπικεφαλής.) Αν ένας επικεφαλής δεν νοιάζεται για τη δουλειά του ή για τις διάφορες καταστάσεις των υφισταμένων του ούτε εκπληρώνει τις ευθύνες του, τότε δεν ανταποκρίνεται στα πρότυπα ως επικεφαλής. Δεν επιβλέπει, δεν παρατηρεί ούτε προσπαθεί να κατανοήσει κανέναν. Κάθε φορά, οι συζητήσεις σου μαζί του εξελίσσονται ως εξής: «Πώς τα πηγαίνει τώρα αυτός ο άνθρωπος;» «Αυτό το διάστημα τον παρατηρώ». «Πόσο καιρό τον παρατηρείς; Τον γνωρίζεις;» «Τον παρατηρώ εδώ και ένα με δύο χρόνια. Ακόμα δεν τον γνωρίζω πολύ καλά». «Τι γίνεται μ' εκείνον τον άνθρωπο;» «Δεν έχω ακόμη πολύ ξεκάθαρη εικόνα γι' αυτόν, αλλά μπορεί να υπομένει κακουχίες όταν κάνει το καθήκον του, έχει αποφασιστικότητα και είναι πρόθυμος να δαπανήσει τον εαυτό του για τον Θεό». «Όλα αυτά είναι επιφανειακά. Πώς τα πηγαίνει με την επιδίωξη της αλήθειας;» «Πρέπει να μάθω και γι' αυτό; Θα το ψάξω τότε». Είναι αβέβαιο πόσο ακόμη θα πρέπει να περιμένεις για αποτελέσματα από τη

στιγμή που είπε ότι θα το ψάξει. Ένας τέτοιος ψευδοεπικεφαλής είναι αναξιόπιστος στο έργο του.

Έχουν οι επικεφαλής της εκκλησίας σας και οι επιβλέποντές σας υπεύθυνη στάση απέναντι στο έργο σας; Αντιλαμβάνονται πραγματικά και κατανοούν τις καταστάσεις σας σε σχέση με το έργο; Έχει αντιμετωπιστεί όπως πρέπει αυτή η πτυχή του έργου; (Όχι.) Κανείς τους δεν έχει αντιμετωπίσει όπως πρέπει αυτήν την πτυχή· κανείς δεν έχει φτάσει στο σημείο να είναι αφοσιωμένος στο καθήκον του ή σοβαρός και υπεύθυνος απέναντι στο έργο. Είναι, λοιπόν, εύκολο να επιτευχθεί αυτό; Μήπως είναι δύσκολο; Δεν είναι δύσκολο. Εάν διαθέτεις πραγματικά κάποιο επίπεδο σε ορισμένο βαθμό, έχεις πραγματικά κατανοήσει τις επαγγελματικές δεξιότητες στο πλαίσιο των ευθυνών σου και δεν είσαι άσχετος με το επάγγελμά σου, τότε δεν έχεις παρά να τηρήσεις μία μόνο φράση και θα μπορέσεις να είσαι πιστός στο καθήκον σου. Ποια φράση; «Κάν' το με την καρδιά σου». Αν κάνεις τα πράγματα με την καρδιά σου και αφιερώνεις την καρδιά σου στους ανθρώπους, τότε θα είσαι σε θέση να είσαι πιστός και υπεύθυνος στο καθήκον σου. Είναι εύκολο να κάνεις πράξη αυτήν τη φράση; Πώς την κάνεις πράξη; Δεν σημαίνει να χρησιμοποιήσεις τα αυτιά σου για να ακούσεις ούτε το μυαλό σου για να σκεφτείς —σημαίνει να χρησιμοποιήσεις την καρδιά σου. Αν κάποιος μπορεί πραγματικά να χρησιμοποιήσει την καρδιά του, τότε όταν τα μάτια του βλέπουν κάποιον να κάνει κάτι, να ενεργεί με κάποιον τρόπο ή να έχει κάποιου είδους αντίδραση σε κάτι, ή όταν τα αυτιά του ακούνε τις γνώμες ή τα επιχειρήματα κάποιων ανθρώπων, αν χρησιμοποιήσει την καρδιά του για να σκεφτεί και να μελετήσει αυτά τα πράγματα, θα προκύψουν στο μυαλό του κάποιες ιδέες, απόψεις και στάσεις. Αυτές οι ιδέες, οι απόψεις και οι στάσεις θα του δώσουν βαθιά, συγκεκριμένα και σωστή κατανόηση του ατόμου ή του πράγματος, και ταυτόχρονα θα του δώσουν την αφορμή για κατάλληλες και σωστές κρίσεις και αρχές. Μόνο όταν έχει κανείς αυτές τις εκδηλώσεις κατά τις οποίες χρησιμοποιεί την καρδιά του, αποδεικνύεται ότι είναι αφοσιωμένος στο καθήκον του. Αν, όμως, δεν κάνεις κάτι με την καρδιά σου, αν δεν έχεις την καρδιά γι' αυτό, τότε τα μάτια σου δεν αντιδρούν ό,τι κι αν βλέπεις και τ' αυτιά σου δεν αντιδρούν ό,τι κι αν ακούς. Τα μάτια σου δεν παρατηρούν ποτέ τους ανθρώπους, τα γεγονότα και τα πράγματα· δεν παρατηρούν τις πληροφορίες που συναντάς. Μέσα σου, δεν θα διακρίνεις τις διάφορες φωνές και τα επιχειρήματα που ακούς, δεν θα μπορείς να διακρίνεις τις πληροφορίες που ακούς. Είναι σαν να είσαι τυφλός, παρόλο που τα μάτια σου είναι ορθάνοιχτα. Όταν η καρδιά ενός ανθρώπου είναι τυφλή, τότε είναι τυφλά και τα μάτια του. Τι οδηγεί, λοιπόν, στη διαμόρφωση ιδεών, απόψεων και στάσεων όταν παρατηρεί κάποιος τα πράγματα με τα μάτια του και λαμβάνει πληροφορίες με τα αυτιά του; Όλα εξαρτώνται από το κατά πόσο κάνεις κάτι με την καρδιά σου και από το κατά πόσο αναζητάς την αλήθεια. Αν κάνεις κάτι με την καρδιά σου, όποτε λαμβάνεις πληροφορίες, είτε τις βλέπεις είτε τις ακούς, θα μπορείς να διαμορφώσεις απόψεις και ν' αποκτήσεις βαθιά κατανόηση για έναν άνθρωπο ή ένα πράγμα. Αν, όμως, δεν κάνεις κάτι με την καρδιά σου, όσες πληροφορίες κι αν λάβεις δεν είναι χρήσιμες· αν δεν προσπαθείς με την καρδιά σου να το διακρίνεις ή να το

αντιληφθείς, δεν θα κερδίσεις τίποτε· θα χάσεις κάθε αξία, θα καταντήσεις άχρηστος. Σε τι αναφέρεται ο όρος «άχρηστος»; Αναφέρεται σε κάποιον που δεν κάνει το καθήκον του με την καρδιά του· έχει μάτια και αυτιά, αλλά είναι άχρηστα. Ένας άνθρωπος χωρίς καρδιά δεν θα είναι αφοσιωμένος στο καθήκον του ούτε θα καταφέρει να έχει σοβαρή και υπεύθυνη στάση απέναντι στο έργο του.

Ο στόχος του οίκου του Θεού όταν κάνει πράξη την επίβλεψη στους επικεφαλής και τους εργάτες σε όλα τα επίπεδα, παρατηρώντας τους και κατανοώντας τους βαθιά, είναι να βελτιωθεί το εκκλησιαστικό έργο και να καθοδηγηθεί ο εκλεκτός λαός του Θεού στη σωστή πορεία της πίστης στον Θεό το συντομότερο δυνατό. Επομένως, η επίβλεψη και η παρατήρηση των επικεφαλής και των εργατών είναι απολύτως απαραίτητη και πρέπει να γίνεται πράξη μ' αυτόν τον τρόπο. Μέσω της επίβλεψης από τον εκλεκτό λαό του Θεού, αν διαπιστωθεί ότι οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν ασχολούνται με αληθινό έργο και αντιμετωπιστούν και διορθωθούν άμεσα, θα ωφεληθεί έτσι η πρόοδος του εκκλησιαστικού έργου. Είναι ευθύνη του εκλεκτού λαού του Θεού να επιβλέπει τους επικεφαλής και τους εργάτες και αυτό εναρμονίζεται πλήρως με τις προθέσεις του Θεού. Εφόσον οι επικεφαλής και οι εργάτες έχουν διεφθαρμένες διαθέσεις, αν δεν τους επιβλέπει κανείς, κάτι τέτοιο όχι μόνο θα είναι καταστροφικό γι' αυτούς, αλλά θα έχει και άμεση επίπτωση στο εκκλησιαστικό έργο. Υπό ποιες συνθήκες οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν χρειάζονται πλέον επίβλεψη από τον εκλεκτό λαό του Θεού; Όταν οι επικεφαλής και οι εργάτες κατανοούν απόλυτα την αλήθεια, όταν εισέρχονται στην αλήθεια-πραγματικότητα και ενεργούν σύμφωνα με τις αρχές, όταν οδηγούνται στην τελείωση και χρησιμοποιούνται από τον Θεό. Σ' αυτές τις περιπτώσεις, η επίβλεψη από τον εκλεκτό λαό του Θεού είναι πλέον περιττή και ο οίκος του Θεού δεν δίνει πια έμφαση σ' αυτό το ζήτημα. Ωστόσο, είναι άραγε σίγουρο ότι κάποιος που έχει οδηγηθεί στην τελείωση από τον Θεό δεν κάνει καθόλου λάθη και δεν εμφανίζει αποκλίσεις; Όχι απαραίτητα. Άρα, η εξονυχιστική εξέταση του Θεού εξακολουθεί να είναι απαραίτητη, όπως και η επίβλεψη από εκείνους που κατανοούν την αλήθεια· αυτός ο τρόπος άσκησης εναρμονίζεται πλήρως με τις προθέσεις του Θεού. Επειδή όλοι οι άνθρωποι έχουν διεφθαρμένες διαθέσεις, μόνο η επίβλεψη μπορεί να παρακινήσει τους επικεφαλής και τους εργάτες ν' αναλάβουν ευθύνη για το έργο τους και να είναι αφοσιωμένοι στα καθήκοντά τους. Χωρίς επίβλεψη, οι περισσότεροι επικεφαλής και εργάτες θα ενεργούσαν με ξεροκέφαλη απερισκεψία και θα υιοθετούσαν μια επιπόλαιη στάση· αυτό αποτελεί αντικειμενικό γεγονός. Αν είσαι επικεφαλής ή εργάτης και οι αδελφοί και οι αδελφές γύρω σου συχνά σε επιβλέπουν και σε παρατηρούν, προσπαθώντας να κατανοήσουν κατά πόσο είσαι άνθρωπος που επιδιώκει την αλήθεια, τότε αυτό είναι καλό πράγμα για σένα. Αν διαπιστώσουν ότι έχεις κάποιο πρόβλημα και μπορέσεις να το λύσεις το γρηγορότερο δυνατό, αυτό είναι ωφέλιμο για την επιδίωξη της αλήθειας και τη ζωή-είσοδό σου. Αν διαπιστώσουν ότι κάνεις κακό και επιδεικνύεις πολλές κακές συμπεριφορές κατ' ιδίαν και ότι σίγουρα δεν είσαι άνθρωπος που επιδιώκει την αλήθεια, τότε θα σε εκθέσουν και θα σε διώξουν από τη θέση σου, απομακρύνοντας μια μάστιγα για τον εκλεκτό λαό του

Θεού και ταυτόχρονα δίνοντάς σου τη δυνατότητα ν' αποφύγεις μια πιο σοβαρή τιμωρία: Μια τέτοια επίβλεψη είναι ωφέλιμη για όλους. Επομένως, οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να έχουν τη σωστή αντίδραση απέναντι στην επίβλεψη από τον εκλεκτό λαό του Θεού. Αν είσαι άνθρωπος που έχει φόβο Θεού και αποφεύγει το κακό, θα νιώθεις ότι χρειάζεσαι την επίβλεψη από τον εκλεκτό λαό του Θεού και ότι, ακόμη περισσότερο, χρειάζεσαι τη βοήθειά του. Αν είσαι κακός άνθρωπος και έχεις ένοχη συνείδηση, θα φοβάσαι την επίβλεψη και θα προσπαθείς να την αποφύγεις· αυτό είναι αναπόφευκτο. Επομένως, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι όλοι όσοι αντιστέκονται στην επίβλεψη από τον εκλεκτό λαό του Θεού και νιώθουν αποστροφή απέναντί της έχουν κάτι να κρύψουν και σίγουρα δεν είναι έντιμοι άνθρωποι· κανείς δεν φοβάται περισσότερο την επίβλεψη από ό,τι οι δόλιοι άνθρωποι. Ποια στάση, λοιπόν, θα πρέπει να υιοθετήσουν οι επικεφαλής και οι εργάτες απέναντι στην επίβλεψη από τον εκλεκτό λαό του Θεού; Θα πρέπει να είναι μια στάση αρνητικότητας, επιφυλακτικότητας, αντίστασης και πικρίας ή μήπως μια στάση υπακοής απέναντι στις εντολές και τις ρυθμίσεις του Θεού και μια στάση ταπεινής αποδοχής; (Μια στάση ταπεινής αποδοχής.) Σε τι αναφέρεται η ταπεινή αποδοχή; Σημαίνει ν' αποδέχεται κανείς τα πάντα από τον Θεό, ν' αναζητά την αλήθεια, να υιοθετεί τη σωστή στάση και να μην είναι παρορμητικός. Αν κάποιος διαπιστώσει πραγματικά ότι έχεις ένα πρόβλημα και σου το επισημάνει, βοηθώντας σε να το διακρίνεις και να το κατανοήσεις και συμβάλλοντας στη λύση αυτού του προβλήματος, τότε δείχνει υπευθυνότητα απέναντί σου και δείχνει υπευθυνότητα απέναντι στο έργο του οίκου του Θεού και στη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού· αυτό είναι το σωστό να κάνει και είναι απολύτως φυσικό και δικαιολογημένο. Αν υπάρχουν άνθρωποι που θεωρούν ότι η επίβλεψη της εκκλησίας προέρχεται από τον Σατανά και από κακόβουλες προθέσεις, τότε αυτοί οι άνθρωποι είναι διάβολοι και σατανάδες. Με τέτοια διαβολική φύση που έχουν, σίγουρα δεν θ' αποδέχονταν την εξονυχιστική εξέταση του Θεού. Αν κάποιος αγαπά πραγματικά την αλήθεια, θα κατανοεί σωστά την επίβλεψη από τον εκλεκτό λαό του Θεού, θα μπορεί να θεωρεί ότι γίνεται από αγάπη, ότι προέρχεται από τον Θεό και θα είναι σε θέση να την αποδεχθεί από τον Θεό. Σε καμία περίπτωση δεν θα είναι παρορμητικός ούτε θα ενεργεί παρορμητικά, πόσο μάλλον θα αναπτύξει μέσα του αντίσταση, επιφυλακτικότητα ή καχυποψία. Η πιο σωστή στάση για να προσεγγίσει κανείς την επίβλεψη από τον εκλεκτό λαό του Θεού είναι η εξής: Θα πρέπει ν' αποδέχεσαι από τον Θεό τα λόγια, τις πράξεις, την επίβλεψη, την παρατήρηση, τη διόρθωση ή ακόμη και το κλάδεμα που είναι χρήσιμα για σένα· μην είσαι παρορμητικός. Η παρόρμηση προέρχεται από τον πονηρό, από τον Σατανά, δεν προέρχεται από τον Θεό και δεν είναι η στάση που πρέπει να έχουν οι άνθρωποι απέναντι στην αλήθεια.

Αυτά μόνο θα προσθέσουμε στη συναναστροφή μας σε σχέση με την έβδομη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών. Σημαίνει άρα αυτό ότι συναναστραφήκαμε πλήρως πάνω σ' αυτήν την ευθύνη και ότι δεν υπάρχει άλλο συγκεκριμένο περιεχόμενο που μπορεί να προστεθεί; Όχι. Κάθε ευθύνη περιλαμβάνει ακόμη πολύ περισσότερο συγκεκριμένο και λεπτομερές περιεχόμενο. Συναναστράφηκα πάνω στις κυριότερες

αρχές· τα υπόλοιπα, πώς, δηλαδή, να υλοποιείτε τις συγκεκριμένες λεπτομέρειες και να κάνετε πράξη και να εφαρμόζετε αυτές τις αρχές, εξαρτώνται από τη δική σας ενασχόληση μέσω της εμπειρίας. Αν και πάλι δεν μπορείτε να διακρίνετε αυτές τις αρχές ή δεν γνωρίζετε πώς να τις εφαρμόζετε, τότε αναζητήστε και συναναστραφείτε παρέα. Αν συναναστραφείτε όλοι μαζί και δεν οδηγηθείτε και πάλι σε αποτελέσματα, τότε ρωτήστε τους ανωτέρους σας. Με λίγα λόγια, είτε αντιμετωπίζετε οποιοδήποτε είδος ανθρώπου είτε αποφασίζετε ποιον να προαγάγετε και να χρησιμοποιήσετε, όλα πρέπει να συνάδουν με τις αρχές. Κάποιοι ταλαντούχοι άνθρωποι, σε περιπτώσεις όπου κανείς δεν μπορεί να τους διακρίνει ή να τους καταλάβει πλήρως, μπορούν να προαχθούν και να χρησιμοποιηθούν προσωρινά σύμφωνα με τις ανάγκες του εκκλησιαστικού έργου· μην καθυστερείτε το έργο και μην καθυστερείτε την καλλιέργεια των ανθρώπων· αυτό είναι καίριας σημασίας. Κάποιοι άνθρωποι ρωτούν: «Τι θα γίνει αν τα κάνουν θάλασσα με το έργο αφού χρησιμοποιηθούν; Ποιος θα είναι υπεύθυνος;» Όταν χρησιμοποιείς κάποιον, είναι μήπως σαν να τον βάζεις σ' ένα έρημο νησί όπου κανείς δεν έχει τρόπο να επικοινωνήσει μαζί του; Στην πραγματικότητα, δεν υπάρχουν πολλοί άλλοι γύρω του που ασχολούνται με συγκεκριμένες εργασίες; Υπάρχουν τρόποι να λυθούν όλα αυτά τα ζητήματα: κυρίως, μέσω της επίβλεψης, της παρατήρησης και της κατανόησης και, αν το επιτρέπουν οι συνθήκες, μέσω της στενής επαφής μαζί του. Τι ακριβώς προϋποθέτει η στενή επαφή; Προϋποθέτει τη συνεργασία μαζί του· μέσω της διαδικασίας της συνεργασίας πραγματοποιείται η διαδικασία της κατανόησής του. Δεν θα καταφέρεις σταδιακά να τον καταλάβεις μέσα από αυτήν την επαφή; Αν έχεις την ευκαιρία να έρθεις σ' επαφή μαζί του αλλά δεν το κάνεις και απλώς του τηλεφωνείς για να κάνεις μερικές ερωτήσεις κι έπειτα δεν ασχολείσαι άλλο, είναι αδύνατον να τον καταλάβεις. Για να λύσεις προβλήματα, πρέπει να έρχεσαι σ' επαφή με όσους μπορείς. Επομένως, οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν πρέπει να είναι τεμπέληδες στο έργο τους. Αν, λοιπόν, θέλεις να παρατηρήσεις και να κατανοήσεις κάποιον, πώς πρέπει να το κάνεις; (Πρέπει να έρθεις σ' επαφή μαζί του.) Σωστά; Το κυριότερο είναι να το κάνεις με την καρδιά σου! Οι πληροφορίες που μπορείτε να συγκρατήσετε στο μυαλό σας μπορούν να παρομοιαστούν με μια μαϊμού που μαζεύει καλαμπόκι: το μαζεύει όσο προχωράει, το ρίχνει κάτω όσο συνεχίζει να μαζεύει και, στο τέλος, απομένει μόνο ένα στάχυ καλαμποκιού, με αποτέλεσμα να είναι μάταιη η όλη προσπάθεια. Αφού ακούσετε ένα κήρυγμα, δεν μπορείτε να θυμηθείτε το περιεχόμενο πάνω στο οποίο συναναστραφήκαμε νωρίτερα· ποιος είναι ο λόγος γι' αυτό; (Δεν το κάνουμε με την καρδιά μας.) Συνήθως, δεν εστιάζετε στην άσκηση της αλήθειας, οπότε η καρδιά σας δεν εστιάζει σ' αυτά τα ζητήματα. Σε ό,τι αφορά το πώς να κατανοήσετε την αλήθεια και να εισέλθετε στην πραγματικότητα, πώς ν' αποκτήσετε αυτογνωσία και πώς να χρησιμοποιείτε την αλήθεια για να διακρίνετε την ουσία διαφόρων ανθρώπων, γεγονότων και πραγμάτων, δεν έχετε καμία απολύτως είσοδο· έτσι, αυτά τα ζητήματα δεν έχουν κανένα θεμέλιο μέσα σας. Και σε ό,τι έχει να κάνει με την είσοδο στην αλήθεια-πραγματικότητα, νιώθετε πάντα σαστισμένοι. Αυτήν την περίοδο, εξακολουθείτε να παρευρίσκεστε σε συναθροίσεις κάθε εβδομάδα για να

ακούσετε κηρύγματα. Αν δεν ακούσετε κηρύγματα, δεν ξεθωριάζει άραγε, δεν εξαφανίζεται λίγο λίγο η μικρή πίστη στον Θεό που έχετε μέσα σας; Αυτό είναι ένα επικίνδυνο σημάδι! Μπορείτε να το κάνετε με την καρδιά σας ή όχι; Σας έχω πει όλες τις λεπτομέρειες· αν έχετε πραγματικά καρδιά, θα μπορείς να το κάνεις. Αν δεν έχεις καρδιά, ό,τι και να πω, δεν πρόκειται να καταλάβεις. Και μ' αυτό ολοκληρώνεται η συναναστροφή μας πάνω σ' αυτό το θέμα.

Σημείο όγδοο: Να δίνουν άμεσα αναφορά και να αναζητούν πώς να λύσουν τη σύγχυση και τις δυσκολίες που απαντώνται κατά το έργο (Μέρος πρώτο)

Οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να εντοπίζουν και να λύνουν τις δυσκολίες άμεσα

Σήμερα, θα συναναστραφούμε πάνω στην όγδοη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών: «Να δίνουν άμεσα αναφορά και να αναζητούν πώς να λύσουν τη σύγχυση και τις δυσκολίες που απαντώνται κατά το έργο». Θα εκθέσουμε τις διάφορες εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής σε σχέση μ' αυτήν την ευθύνη. Να δίνουν άμεσα αναφορά και να αναζητούν πώς να λύσουν τη σύγχυση και τις δυσκολίες που απαντώνται κατά το έργο· δεν είναι αυτό μέρος του έργου και των καθηκόντων των επικεφαλής και των εργατών; (Ναι.) Οι επικεφαλής και οι εργάτες αναπόφευκτα θ' αντιμετωπίσουν κάποια ακανθώδη ζητήματα στο έργο τους ή θα συναντήσουν δυσκολίες που υπερβαίνουν το αντικείμενο του εκκλησιαστικού έργου ή κάποιες ειδικές περιπτώσεις που δεν έχουν να κάνουν με τις αλήθεια-αρχές, και δεν θα ξέρουν πώς να διαχειριστούν αυτές τις περιστάσεις. Ή, επειδή έχουν χαμηλό επίπεδο, και επομένως δεν μπορούν να συλλάβουν με ακρίβεια τις αρχές, αναπόφευκτα θα βρεθούν αντιμέτωποι με σύγχυση και δυσκολίες που δεν είναι εύκολο να λύσουν. Αυτή η σύγχυση και αυτές οι δυσκολίες μπορεί να σχετίζονται με ζητήματα χρήσης του προσωπικού, με θέματα που έχουν να κάνουν με το έργο, με προβλήματα που πηγάζουν από το εξωτερικό περιβάλλον, με ζητήματα που αφορούν τη ζωή-είσοδο των ανθρώπων, με διαταράξεις και αναστατώσεις που προκαλούνται από κακούς ανθρώπους, καθώς και με ζητήματα αποπομπής ή αποβολής κάποιων ανθρώπων και ούτω καθεξής. Για όλα αυτά τα ζητήματα, ο οίκος του Θεού έχει συγκεκριμένες απαιτήσεις και κανονισμούς ή υπάρχουν κάποιες προφορικές οδηγίες. Πέρα από αυτούς τους συγκεκριμένους κανονισμούς, αναπόφευκτα υπάρχουν και κάποιες ειδικές περιπτώσεις που δεν αναφέρονται. Κάποιοι επικεφαλής μπορούν να χειριστούν αυτές τις ειδικές περιπτώσεις τηρώντας τις αρχές που απαιτούνται από τον οίκο του Θεού, όπως είναι η προστασία των συμφερόντων του οίκου του Θεού, η εγγύηση της ασφάλειας των αδελφών και η διατήρηση της ομαλής λειτουργίας του εκκλησιαστικού έργου, και μάλιστα, το κάνουν πολύ καλά· κάποιοι άλλοι επικεφαλής, όμως, αδυνατούν να το κάνουν. Τι πρέπει να γίνεται με τα προβλήματα που δεν μπορούν ν' αντιμετωπιστούν; Κάποιοι επικεφαλής και εργάτες εργάζονται με μπερδεμένο τρόπο,

δεν μπορούν να εντοπίσουν προβλήματα και, ακόμη κι αν το κάνουν, δεν μπορούν να τα λύσουν. Απλώς τα κουτσοβολεύουν χωρίς ν' αναζητούν λύσεις από τον Άνωθεν και λένε στους αδελφούς και στις αδελφές το εξής: «Λύστε το μόνοι σας· βασιστείτε στον Θεό και στραφείτε σ' Αυτόν για λύσεις» κι έπειτα θεωρούν ότι όλα έχουν τακτοποιηθεί. Όσα προβλήματα κι αν συσσωρεύονται, δεν μπορούν να τα λύσουν οι ίδιοι, κι ωστόσο δεν τα αναφέρουν στους ανωτέρους ούτε αναζητούν πώς να τα λύσουν, πιθανότατα επειδή φοβούνται ότι ο Άνωθεν θα τους διακρίνει και θα χάσουν την υπόληψή τους. Υπάρχουν και κάποιοι επικεφαλής και εργάτες που δεν αναφέρουν ποτέ προβλήματα στον Άνωθεν και δεν ξέρω το γιατί. Το ν' αναφέρει κάποιος κάτι στους ανωτέρους δεν σημαίνει απαραίτητως να το αναφέρει απευθείας στον Άνωθεν· σίγουρα μπορεί να το αναφέρει πρώτα στους επικεφαλής μιας επαρχίας ή μιας περιφέρειας. Και αν δεν μπορούν εκείνοι να το λύσουν, τότε μπορείς να ζητήσεις από τους επικεφαλής και τους εργάτες να το αναφέρουν απευθείας στον Άνωθεν. Αν ζητήσεις από έναν επικεφαλής ή έναν εργάτη ν' αναφέρει ένα ζήτημα στον Άνωθεν, αποσαφηνίζοντας την κατάσταση, μπορεί άραγε απλώς να αποσιωπήσει και ν' αγνοήσει το ζήτημα; Τέτοιοι άνθρωποι σπανίζουν. Ακόμη κι αν υπάρχουν πράγματι τέτοιοι επικεφαλής, μπορείς ν' αποσαφηνίσεις το ζήτημα με άλλους επικεφαλής και εργάτες και να εκθέσεις εκείνον που αποσιωπά το ζήτημα και δεν το αναφέρει. Αν οι άλλοι επικεφαλής και εργάτες και πάλι δεν αναφέρουν το ζήτημα, υπάρχει μια έσχατη λύση: Μπορείς να γράψεις απευθείας στον ιστότοπο του οίκου του Θεού και να ζητήσεις να προωθηθεί στον Άνωθεν, κι έτσι να εξασφαλίσεις ότι το ζήτημα θ' αναφερθεί στον Άνωθεν. Ο Άνωθεν έχει διαχειριστεί τέτοιες επιστολές πολλές φορές στο παρελθόν και κατόπιν ανέθεσε απευθείας στους επικεφαλής και τους εργάτες να χειριστούν το ζήτημα. Στην πραγματικότητα, υπάρχουν πολλοί διάυλοι αναφοράς ενός ζητήματος στους ανωτέρους· είναι εύκολο να το κάνει κανείς πράξη, απλώς εξαρτάται από το κατά πόσο θέλει πραγματικά να λύσει το πρόβλημα. Ακόμη κι αν δεν εμπιστεύεσαι έναν συγκεκριμένο επικεφαλής ή εργάτη, θα πρέπει να πιστεύεις ότι ο Θεός είναι δίκαιος και ότι ο Άνωθεν λειτουργεί σύμφωνα με τις αλήθεια-αρχές. Αν δεν έχεις πραγματική πίστη στον Θεό και δεν πιστεύεις ότι η αλήθεια βασιλεύει στον οίκο του Θεού, τότε δεν μπορείς να πετύχεις τίποτα. Πολλοί άνθρωποι δεν κατανοούν την αλήθεια· δεν πιστεύουν ότι η αλήθεια βασιλεύει στον οίκο του Θεού και δεν έχουν θεοφοβούμενη καρδιά. Σκέφτονται πάντα ότι όλοι οι αξιωματούχοι του κόσμου καλύπτουν ο ένας τον άλλο και ότι πρέπει να συμβαίνει το ίδιο και στον οίκο του Θεού. Δεν πιστεύουν ότι ο Θεός είναι η αλήθεια και η δικαιοσύνη. Ως εκ τούτου, ένα τέτοιο άτομο μπορεί να λέγεται δύσπιστος. Ωστόσο, μια μειοψηφία ανθρώπων είναι σε θέση να αναφέρει πραγματικά προβλήματα. Εκείνοι μπορούν να αποκαλούνται άνθρωποι που προστατεύουν τα συμφέροντα του οίκου του Θεού· είναι υπεύθυνοι άνθρωποι. Κάποιοι επικεφαλής και εργάτες όχι μόνο δεν καταφέρνουν να λύσουν σοβαρά προβλήματα όταν τα διαπιστώνουν, αλλά δεν τα αναφέρουν ούτε στους ανωτέρους. Αρχίζουν να αντιλαμβάνονται τη σοβαρότητα του θέματος μόνο όταν το διερευνά ο Άνωθεν. Αυτό καθυστερεί τα πράγματα. Επομένως, είτε είσαι ένας συνηθισμένος αδελφός ή

αδελφή, είτε επικεφαλής ή εργάτης, όποτε αντιμετωπίζεις ένα ζήτημα που δεν μπορείς να επιλύσεις και που αφορά τις ευρύτερες αρχές του έργου, θα πρέπει να το αναφέρεις στους ανωτέρους και να αναζητάς έγκαιρα μια λύση. Αν αντιμετωπίζεις σύγχυση ή δυσκολίες, αλλά δεν βρίσκεις λύση, κάποιο μέρος του έργου δεν θα μπορεί να προχωρήσει· θα πρέπει να μείνει στην άκρη και να σταματήσει. Αυτό επηρεάζει την πρόοδο του έργου της εκκλησίας. Επομένως, όταν προκύπτουν τέτοια προβλήματα που μπορούν να επηρεάσουν άμεσα την πρόοδο του έργου, πρέπει να αποκαλύπτονται και να επιλύονται εγκαίρως. Αν ένα πρόβλημα δεν είναι εύκολο να επιλυθεί, πρέπει να βρεις ανθρώπους που κατανοούν την αλήθεια και ανθρώπους με ειδικές γνώσεις στον τομέα, και στη συνέχεια να καθίσεις μαζί τους, να διερευνήσετε και να επιλύσετε το πρόβλημα από κοινού. Τα προβλήματα αυτού του είδους δεν μπορούν να καθυστερήσουν! Κάθε μέρα που καθυστερείς να τα επιλύσεις είναι μια μέρα καθυστέρησης στην πρόοδο του έργου. Δεν πρόκειται για παρεμπόδιση των υποθέσεων ενός μεμονωμένου ατόμου· επηρεάζεται το έργο της εκκλησίας, καθώς και ο τρόπος με τον οποίο κάνει τα καθήκοντά του ο εκλεκτός λαός του Θεού. Επομένως, όταν αντιμετωπίζεις κάποια σύγχυση ή δυσκολία τέτοιου είδους, πρέπει να επιλύεται άμεσα και δεν γίνεται να καθυστερεί. Αν πραγματικά δεν μπορείς να βρεις λύση, τότε ανάφερε το γρήγορα στον Άνωθεν. Εκείνος θα βγει άμεσα μπροστά για να το λύσει ή θα σου υποδείξει το μονοπάτι. Αν ένας επικεφαλής ή εργάτης είναι ανίκανος να χειριστεί προβλήματα αυτού του είδους και κρατάει κρυφό το πρόβλημα αντί να το αναφέρει στον Άνωθεν και να αναζητήσει μια λύση από αυτόν, τότε αυτού του είδους οι επικεφαλής είναι τυφλοί· είναι ανεγκέφαλοι, είναι άχρηστοι. Θα πρέπει να απαλλαγούν από τα καθήκοντά τους και να απομακρυνθούν από τη θέση τους. Αν δεν απομακρυνθούν από τη θέση τους, το έργο της εκκλησίας δεν θα είναι σε θέση να προχωρήσει· στα χέρια τους θα καταστραφεί. Επομένως, αυτό πρέπει να αντιμετωπιστεί αμέσως.

Το έργο παραγωγής ταινιών είναι κι αυτό ένα σημαντικό αντικείμενο του έργου για τον οίκο του Θεού. Συχνά, οι ομάδες παραγωγής ταινιών αντιμετωπίζουν το πρόβλημα ότι όλοι διαφωνούν για το σενάριο. Για παράδειγμα, ο σκηνοθέτης πιστεύει ότι το σενάριο διαφέρει ή αποκλίνει από την αληθινή ζωή και δεν θα φαίνεται ρεαλιστικό όταν γυριστεί η ταινία, κι έτσι θέλει να κάνει αλλαγές. Ωστόσο, ο σεναριογράφος διαφωνεί κάθετα, πιστεύει ότι το σενάριο έχει γραφτεί σύμφωνα με τη λογική και απαιτεί από τον σκηνοθέτη να γυρίσει την ταινία σύμφωνα με το σενάριο. Οι ηθοποιοί έχουν κι αυτοί τις δικές τους ενστάσεις· διαφωνούν και με τον σεναριογράφο και με τον σκηνοθέτη. Ένας ηθοποιός λέει: «Αν ο σκηνοθέτης επιμένει να γυριστεί μ' αυτόν τον τρόπο η ταινία, δεν πρόκειται να παίξω!» Ο σεναριογράφος λέει: «Αν ο σκηνοθέτης αλλάξει το σενάριο, τότε όλοι εσείς θα είστε υπεύθυνοι όταν προκύψουν οποιαδήποτε προβλήματα!» Ο σκηνοθέτης λέει: «Αν με αναγκάσουν να γυρίσω την ταινία όπως υπαγορεύει το σενάριο και προκύψουν λάθη, ο οίκος του Θεού θα θεωρήσει εμένα υπεύθυνο. Αν θέλεις να γυρίσω την ταινία, πρέπει να γίνει με βάση το δικό μου σκεπτικό· διαφορετικά, δεν πρόκειται να τη γυρίσω». Και οι τρεις πλευρές, λοιπόν, βρίσκονται σε αδιέξοδο, έτσι δεν

είναι; Είναι ξεκάθαρο ότι το έργο δεν μπορεί να προχωρήσει. Άραγε, δεν έχει προκύψει σύγχυση σ' αυτήν την περίπτωση; Ποιος, λοιπόν, έχει δίκιο στην πραγματικότητα; Όλοι έχουν τις δικές τους θεωρίες, τα δικά τους επιχειρήματα και κανείς δεν είναι πρόθυμος να συμβιβαστεί. Όταν οι τρεις πλευρές βρίσκονται σε τέτοιο αδιέξοδο, τι πλήττεται; (Το έργο του οίκου του Θεού.) Το έργο του οίκου του Θεού παρεμποδίζεται και πλήττεται. Έχετε νιώσει ποτέ άγχος και ανησυχία όταν αντιμετωπίζετε τέτοιες καταστάσεις; Αν όχι, αυτό αποδεικνύει ότι δεν το κάνετε πραγματικά με την καρδιά σας. Όταν προκύπτει τέτοια σύγχυση και τέτοιο αδιέξοδο, κάποιοι άνθρωποι αγχώνονται τόσο πολύ που δεν μπορούν να φάνε ούτε να κοιμηθούν και σκέφτονται: «Τι πρέπει να γίνει; Αυτοί οι τσακωμοί και η αμετακίνητη στάση δεν οδηγούν πουθενά. Άραγε, δεν επηρεάζει αυτό την πρόοδο των γυρισμάτων; Έχει ήδη προκαλέσει καθυστέρηση αρκετών ημερών και δεν μπορεί ν' αναβληθεί άλλο. Πώς μπορούμε να λύσουμε αυτό το πρόβλημα για να εξασφαλίσουμε ότι το γύρισμα θα γίνει ομαλά και ότι δεν θα καθυστερήσει το έργο; Σε ποιον πρέπει να απευθυνθούμε για να λύσουμε αυτό το πρόβλημα;» Αν έχεις καρδιά, πρέπει ν' αναζητήσεις λύσεις από τους επικεφαλής και, αν οι επικεφαλής δεν μπορούν να λύσουν το πρόβλημα, τότε πρέπει να το αναφέρεις γρήγορα στον Άνωθεν. Αν λαμβάνεις πραγματικά υπόψη τις προθέσεις του Θεού, πρέπει να κάνεις ό,τι μπορείς για να λύσεις το πρόβλημα το γρηγορότερο δυνατό· αυτό είναι το πιο σημαντικό. Και αν δεν ανησυχείς; Μπορεί να συλλογίζεσαι το ζήτημα και να σκέφτεσαι το εξής: «Κάνουν όλοι λάθος. Εγώ θα παραμείνω σταθερός στην άποψή μου· αμφιβάλλω αν μπορούν να μου κάνουν κάτι. Θα φάω κι έπειτα θα κοιμηθώ λιγάκι, αφού ούτως ή άλλως δεν έχω να κάνω κάτι το απόγευμα». Νιώθεις βαριά τα πόδια σου, το κεφάλι σου γυρίζει, η καρδιά σου χάνει το σθένος της και γίνεσαι νωθρός. Υπάρχουν ένα σωρό δυσκολίες, αλλά εσύ είσαι αφηρημένος και νωθρός, οπότε δεν υπάρχει τρόπος να λυθεί το πρόβλημα. Γιατί όχι; Επειδή σου λείπει η ώθηση και η επιθυμία να το λύσεις, οπότε δεν μπορείς να σκεφτείς μια λύση. Σκέφτεσαι μέσα σου: «Δεν συμβαίνει συχνά να προκύπτουν δυσκολίες και να σταματάει το έργο. Θα εκμεταλλευτώ αυτήν την ευκαιρία για να ξεκουραστώ για μια-δυο μέρες και να χαλαρώσω λίγο. Γιατί να είμαι τόσο κουρασμένος όλη την ώρα; Αν κάνω τώρα ένα διάλειμμα, κανείς δεν θα μπορεί να πει τίποτα γι' αυτό. Άλλωστε, δεν λουφάρω ούτε είμαι ανεύθυνος απέναντι στο έργο μου. Θέλω να είμαι υπεύθυνος, αλλά έχει εμφανιστεί αυτή η δυσκολία στον δρόμο μας· ποιος θα τη λύσει; Πώς μπορούμε να κάνουμε τα γυρίσματα αν δεν λυθεί; Αν υπάρχουν δυσκολίες που μας εμποδίζουν να κάνουμε τα γυρίσματα, δεν πρέπει απλώς να κάνουμε ένα διάλειμμα;» Έχοντας μπροστά σου ένα τόσο μεγάλο πρόβλημα, ποιες θα είναι οι συνέπειες αν αυτό δεν λυθεί άμεσα; Αν συνεχίσουν να προκύπτουν προβλήματα και κανένα από αυτά δεν μπορεί να λυθεί, μπορεί να συνεχίσει να προχωράει το έργο; Κάτι τέτοιο θα προκαλέσει τεράστιες καθυστερήσεις. Το έργο μπορεί να προχωρήσει μόνο μπροστά και όχι προς τα πίσω, οπότε εφόσον γνωρίζεις ότι αυτό το πρόβλημα παρουσιάζει δυσκολίες, δεν πρέπει να χρονοτριβείς άλλο· πρέπει να το λύσεις γρήγορα. Μόλις λυθεί αυτό το πρόβλημα, σπεύσε να λύσεις το επόμενο όταν προκύψει και βάλε τα δυνατά σου να μη χάσεις

χρόνο, ώστε το έργο να μπορεί να προχωρήσει ομαλά και να ολοκληρωθεί όπως έχει προγραμματιστεί. Πώς ακούγεται αυτό; (Καλό.) Όσοι έχουν καρδιά αντιμετωπίζουν τη σύγχυση και τις δυσκολίες μ' αυτήν τη στάση. Δεν χάνουν χρόνο, δεν προσπαθούν να δικαιολογηθούν και δεν ενδίδουν στις ανέσεις της σάρκας. Από την άλλη πλευρά, όσοι δεν έχουν καρδιά θα εκμεταλλευτούν τα παραθυράκια· θα βρουν δικαιολογίες και θα ψάξουν για ευκαιρίες να κάνουν ένα διάλειμμα, θα κάνουν τα πάντα με χαλαρό ρυθμό και χωρίς αίσθηση του επείγοντος ή ανησυχία, αφού δεν έχουν την αποφασιστικότητα να υπομείνουν οποιαδήποτε κακουχία ή να πληρώσουν ένα τίμημα. Και τότε, τι γίνεται στο τέλος; Όταν αντιμετωπίζουν κάποια σύγχυση ή δυσκολία, όλοι βρίσκονται σε αδιέξοδο για πολλές μέρες. Δεν αναφέρουν το ζήτημα ούτε οι σκηνοθέτες, ούτε οι ηθοποιοί, ούτε οι σεναριογράφοι. Στο μεταξύ, οι επικεφαλής είναι τυφλοί και δεν μπορούν να το αναγνωρίσουν ως πρόβλημα· ακόμη κι αν το αναγνωρίσουν ως πρόβλημα αλλά δεν μπορούν να το λύσουν οι ίδιοι, δεν το αναφέρουν στους ανωτέρους. Μέχρι να φτάσει από βαθμίδα σε βαθμίδα ν' αναφερθεί στον Άνωθεν, έχουν περάσει δέκα ή δεκαπέντε μέρες. Τι έγινε σ' αυτές τις δέκα με δεκαπέντε μέρες; Έκανε κανείς τα καθήκοντά του; Όχι· σκότωναν όλοι την ώρα τους τρωγοπίνοντας και γλεντοκοπώντας! Δεν είναι γεγονός ότι απλώς παρασιτούν; Όλοι αυτοί οι επιβλέποντες που δεν μπορούν ν' αναζητήσουν άμεσα λύσεις στη σύγχυση και στις δυσκολίες που απαντώνται στο έργο τους απλώς παρασιτούν, περνούν τις μέρες τους άσκοπα. Αυτοί οι άνθρωποι είναι γνωστοί με μια λέξη ως «χασομέρηδες». Γιατί «χασομέρηδες»; Επειδή δεν προσεγγίζουν τα καθήκοντά τους με μια στάση σοβαρότητας, υπευθυνότητας, σχολαστικότητας ή θετικότητας, αλλά είναι επιπόλαιοι, είναι αρνητικοί και λουφάρουν, ελπίζοντας απλώς ότι θα προκύψει κάποια δυσκολία ή κάποιο αδιέξοδο ώστε να έχουν μια δικαιολογία να κατεβάσουν ρολά και να σταματήσουν να εργάζονται.

Οι επικεφαλής και οι εργάτες όχι μόνο θα πρέπει να λύνουν άμεσα τη σύγχυση και τις δυσκολίες που απαντώνται στο έργο, αλλά θα πρέπει και να ελέγχουν άμεσα αν υπάρχουν τέτοια προβλήματα και να τα εντοπίζουν. Γιατί πρέπει να γίνεται αυτό; Ένας είναι ο στόχος: να διαφυλάσσεται το έργο του Θεού και το έργο του οίκου του Θεού, εξασφαλίζοντας ότι κάθε αντικείμενο του έργου προχωράει ομαλά και ολοκληρώνεται επιτυχώς εντός του κανονικού χρονοδιαγράμματος. Για να εξασφαλίζεται ότι το έργο προχωράει ομαλά, ποια προβλήματα πρέπει να λύνονται; Αρχικά, είναι απαραίτητο ν' απομακρύνονται πλήρως οποιαδήποτε εμπόδια ή κωλύματα που αναστατώνουν το εκκλησιαστικό έργο, καθώς και να περιορίζονται οι δύσπιστοι και οι κακοί άνθρωποι, ώστε να μην προκαλούν μπελάδες. Επιπλέον, οι επιβλέποντες κάθε αντικειμένου του έργου και οι αδελφοί και οι αδελφές πρέπει να καθοδηγούνται για να κατανοήσουν την αλήθεια και να βρουν ένα μονοπάτι άσκησης, να μάθουν να συνεργάζονται αρμονικά και να επιβλέπουν ο ένας τον άλλον. Μόνο μ' αυτόν τον τρόπο μπορεί να εξασφαλιστεί η ολοκλήρωση του έργου. Οι επικεφαλής και οι επιβλέποντες, ανεξάρτητα από τις δυσκολίες ή από τη σύγχυση που αντιμετωπίζουν, αν δεν μπορούν να τα λύσουν αυτά, θα πρέπει γρήγορα ν' αναφέρουν τα ζητήματα στον Άνωθεν και ν' αναζητούν λύσεις.

Ανεξάρτητα από το έργο που κάνουν, πρέπει να δίνουν προτεραιότητα στην επίλυση προβλημάτων, αντιμετωπίζοντας τόσο τα τεχνικά προβλήματα όσο και τα ζητήματα αρχής που σχετίζονται με το έργο, καθώς και τις διάφορες δυσκολίες που συναντούν οι άνθρωποι ως προς τη ζωή-είσοδό τους. Αν δεν μπορείς να λύσεις τη σύγχυση και τις δυσκολίες, δεν πρόκειται να μπορέσεις να κάνεις καλά το έργο σου. Επομένως, όταν συναντάς ασυνήθιστες δυσκολίες ή σύγχυση που δεν μπορείς να λύσεις, θα πρέπει να τις αναφέρεις άμεσα στον Άνωθεν. Μη χάνεις χρόνο, καθώς μια καθυστέρηση τριών με πέντε ημερών μπορεί να προκαλέσει απώλειες στο έργο και, αν καθυστερήσει για δεκαπέντε μέρες ή έναν μήνα, οι απώλειες θα είναι πολύ μεγάλες. Επιπλέον, όποιο κι αν είναι το πρόβλημα, πρέπει ν' αντιμετωπίζεται με βάση τις αλήθεια-αρχές. Σε κάθε περίπτωση, ποτέ μη χρησιμοποιείς τις ανθρώπινες φιλοσοφίες για τις κοσμικές αλληλεπιδράσεις για να λύνεις προβλήματα. Μη μετατρέπεις τα σοβαρά προβλήματα σε μικροπροβλήματα κι έπειτα τα μικροπροβλήματα σε μηδενικά προβλήματα, και μην επιπλήτεις απλώς τις δύο πλευρές που εμπλέκονται στο ζήτημα κι έπειτα να λες κάτι γλυκό για να τις κατευνάσεις, καταφεύγοντας πάντα σε διαπραγματεύσεις και καλοπιάσματα, από φόβο μην κλιμακωθούν τα ζητήματα. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να μη λύνονται τα προβλήματα σε ουσιαστικό επίπεδο, κι έτσι να εκκρεμούν. Δεν είναι αυτός ένας τρόπος με τον οποίο απλώς προσπαθείς να εξομαλύνεις τα πράγματα; Αν πιστεύεις ότι έχεις εξαντλήσει όλες τις ανθρώπινες λύσεις για ένα πρόβλημα και πραγματικά δεν μπορεί να λυθεί, ενώ δεν μπορείς με τίποτα να βρεις τις αρχές για τεχνικά ζητήματα που εμπεριέχονται στο έργο, τότε θα πρέπει ν' αναφέρεις γρήγορα αυτά τα ζητήματα στον Άνωθεν και ν' αναζητήσεις λύσεις· μην περιμένεις και μη χρονοτριβείς. Οποιοδήποτε πρόβλημα δεν μπορεί να λυθεί θα πρέπει ν' αναφέρεται άμεσα στον Άνωθεν για ν' αναζητηθεί μια λύση. Πώς σας ακούγεται αυτή η αρχή; (Καλή.)

Φτάνουν συχνά σε αδιέξοδο οι ομάδες παραγωγής ταινιών και συγγραφής σεναρίων για ζητήματα που έχουν να κάνουν με τα γυρίσματα; Ο καθένας έχει τη δική του λογική και δεν μπορούν να καταλήξουν σε συναίνεση, ενώ μονίμως λογομαχούν. Άραγε, μπορούν οι επικεφαλής να λύσουν αυτά τα ζητήματα όταν προκύπτουν; (Μερικές φορές μπορούν.) Σας έχει συμβεί ποτέ ένας επικεφαλής να λύσει κάποια προβλήματα μέσα από τη συναναστροφή και η λύση ν' ακούγεται απολύτως λογική και θεωρητικά βάσιμη, αλλά εσείς και πάλι να μην είστε βέβαιοι αν συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις του οίκου του Θεού ή με τις αλήθεια-αρχές; (Ναι.) Πώς χειριστήκατε αυτές τις καταστάσεις; (Μερικές φορές αναζητούσαμε από τον Άνωθεν.) Αυτή είναι η σωστή προσέγγιση. Σας έχει συμβεί ποτέ ν' αποφασίσετε να μη ρωτήσετε για ένα πρόβλημα επειδή είδατε ότι ο Άνωθεν αδελφός ήταν αρκετά απασχολημένος και να σκεφτείτε ότι δεν πείραζε εφόσον το ζήτημα ήταν θεωρητικά σωστό, κι έπειτα ν' αποφασίσετε να προχωρήσετε πρώτα με τα γυρίσματα ανεξάρτητα απ' το αν συμμορφωνόταν με την αλήθεια ή όχι; (Είχαμε σοβαρά προβλήματα μ' αυτό στο παρελθόν. Είχε ως αποτέλεσμα να πρέπει να ξανακάνουμε πράγματα από την αρχή και προκάλεσε διαταράξεις και αναστατώσεις στο έργο.) Αυτή η κατάσταση είναι σοβαρή! Πολλά από τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν

οι ομάδες παραγωγής ταινιών στην πραγματικότητα είναι τελικά ευθύνη της ομάδας συγγραφής σεναρίων. Για παράδειγμα, αν μια ταινία καταλήξει να είναι μια επίπεδη αφήγηση δυόμιση ωρών, οι σεναριογράφοι είναι κυρίως υπεύθυνοι. Όμως, ποια είναι η ευθύνη των σκηνοθετών; Αν το σενάριο είναι ασυνάρτητο, δεν θα πρέπει οι σκηνοθέτες να μπορούν να το δουν αυτό; Θεωρητικά, θα πρέπει. Ωστόσο, οι σκηνοθέτες μπορεί και πάλι να δαπανήσουν μήνες και σημαντικό ανθρώπινο δυναμικό, υλικούς και οικονομικούς πόρους για να ολοκληρώσουν τα γυρίσματα υπό τέτοιες συνθήκες. Τι είδους πρόβλημα είναι αυτό; Ποια είναι η δική σας ευθύνη ως σκηνοθέτες; Μόλις λάβετε ένα σενάριο, πρέπει να σκεφτείτε το εξής: «Αυτό το σενάριο είναι μακροσκελές και αρκετά πλούσιο σε περιεχόμενο, αλλά δεν έχει έναν πυρήνα, ένα βασικό θέμα· η όλη δομή είναι άψυχη. Αυτό το σενάριο δεν μπορεί να γυριστεί σε ταινία· πρέπει να επιστραφεί στους σεναριογράφους για αναθεώρηση». Είστε ικανοί να το κάνετε αυτό; Έχετε επιστρέψει ποτέ ένα σενάριο; (Όχι.) Ο λόγος είναι ότι δεν μπορείτε να δείτε τα προβλήματα ή ότι φοβάστε να το επιστρέψετε; Ή μήπως φοβάστε ότι κάποιος θα σας κρίνει, λέγοντας: «Σου έδωσαν αυτό το ολοκληρωμένο σενάριο κι εσύ το απέρριψες με μια μόνο λέξη και το έστειλες πίσω. Παραείσαι αλαζόνας, έτσι δεν είναι;» Τι ακριβώς είναι αυτό που φοβάστε; Βλέπετε το πρόβλημα· γιατί, λοιπόν, να μην επιστρέψετε το σενάριο στους συγγραφείς; (Δεν είμαστε εμείς υπεύθυνοι για το έργο παραγωγής ταινιών.) Στις ομάδες παραγωγής ταινιών, πέρα από τους επικεφαλής εκκλησίας, οι σκηνοθέτες πρέπει να ενεργούν ως επιβλέποντες· είναι εκείνοι που παίρνουν τις αποφάσεις και έχουν τον τελευταίο λόγο. Εφόσον εσύ είσαι ο σκηνοθέτης, οφείλεις ν' αναλάβεις την πλήρη ευθύνη γι' αυτό το ζήτημα, κάνοντας ό,τι έλεγχο πρέπει να γίνει σχετικά με το σενάριο από τη στιγμή που θα το λάβεις. Ας πούμε ότι λαμβάνεις ένα σενάριο, το ελέγχεις από την αρχή ως το τέλος και βρίσκεις το περιεχόμενο αρκετά καλό. Έχει έναν πυρήνα και ένα βασικό θέμα, η πλοκή εκτυλίσσεται γύρω από μια κεντρική ιστορία και το συνολικό σενάριο φαίνεται να μην έχει σημαντικά προβλήματα· φαίνεται καλό, αξίζει τον κόπο να γυριστεί σε ταινία, κι έτσι μπορεί να γίνει δεκτό. Ωστόσο, αν το σενάριο είναι μακροσκελές, αν αφηγείται την ιστορία ενός ανθρώπου από την αρχή ως το τέλος χωρίς να εστιάζει κάπου ή να έχει ένα ευδιάκριτο θέμα, με αποτέλεσμα να παραμένει ασαφές τι στοχεύει να εκφράσει το σενάριο, τι αποτέλεσμα στοχεύει να πετύχει στους θεατές ή ποια είναι η κεντρική του ιδέα και ποιο είναι το πνευματικό του νόημα, αν κατά βάση είναι απλώς μια επίπεδη καταγραφή γεγονότων, ένα μπερδεμένο σενάριο, τότε μπορεί να γίνει δεκτό; Τι πρέπει να κάνουν οι σκηνοθέτες σε μια τέτοια περίπτωση; Πρέπει να επιστρέψουν το σενάριο και να κάνουν υποδείξεις στους σεναριογράφους για αναθεώρηση. Οι άνθρωποι της ομάδας συγγραφής σεναρίων μπορεί να προβάλουν αντιρρήσεις και να πουν: «Αυτό δεν είναι δίκαιο! Με ποιο δικαίωμα ελέγχουν αυτοί το σενάριο που γράψαμε; Γιατί ν' αποφασίζουν εκείνοι; Ο οίκος του Θεού θα πρέπει ν' αντιμετωπίζει δίκαια και λογικά τους ανθρώπους!» Τι πρέπει να γίνει, λοιπόν; Αν οι σκηνοθέτες μπορούν να εντοπίσουν προβλήματα στο σενάριο, δεν πρέπει να σπεύσουν να πάρουν μια απόφαση, αλλά πρέπει πρώτα να συναναστραφούν πάνω στο ζήτημα με

τους επικεφαλής της εκκλησίας και με τα μέλη της ομάδας παραγωγής ταινιών. Αν όλοι, με βάση τα προηγούμενα χρόνια εμπειρίας τους από τα γυρίσματα ταινιών και την κατανόηση σεναρίων, θεωρούν ομόφωνα ότι ένα σενάριο δεν ανταποκρίνεται στα πρότυπα και πιστεύουν ότι, αν γυριστεί σε ταινία, όχι μόνο θα καθυστερήσει το έργο της παραγωγής ταινιών αλλά θα σπαταληθούν και όλοι οι εμπλεκόμενοι άνθρωποι, υλικοί και οικονομικοί πόροι, και κανείς δεν μπορεί ν' αναλάβει μια τέτοια ευθύνη, τότε αυτό το σενάριο πρέπει να επιστραφεί. Σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να γυριστεί σε ταινία ένα επίπεδο σενάριο· αυτό αποτελεί αρχή. Αν όλοι έχουν την ίδια άποψη για το σενάριο, τότε οι σεναριογράφοι θα πρέπει να το αποδεχθούν ανεπιφύλακτα και ν' αναθεωρήσουν το σενάριο σύμφωνα με τις υποδείξεις της ομάδας παραγωγής ταινιών. Αν υπάρχουν ακόμη διαφωνίες, τα μέλη και οι επικεφαλής των δύο ομάδων μπορούν να προχωρήσουν σε τεκμηριωμένο διάλογο για να διαπιστώσουν ποιανού τα επιχειρήματα συμμορφώνονται με τις αλήθεια-αρχές. Αν παραμένει το αδιέξοδο και δεν βγαίνει κάποιο συμπέρασμα, τότε πρέπει να εφαρμοστεί η έσχατη λύση, που είναι η όγδοη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών, πάνω στην οποία συναναστρεφόμαστε σήμερα: «Να δίνουν άμεσα αναφορά και να αναζητούν πώς να λύσουν τη σύγχυση και τις δυσκολίες που απαντώνται κατά το έργο». Τα ζητήματα που καταλήγουν σε αδιέξοδο και δεν μπορούν να λυθούν είναι γνωστά ως σύγχυση και δυσκολίες. Η κάθε πλευρά πιστεύει ότι η δική της λογική είναι σωστή και κανείς δεν μπορεί να πάρει μια απόφαση. Με τόσο λόγο κι αντίλογο, μπερδεύεται το ζήτημα και κανείς δεν μπορεί να κατανοήσει ξεκάθαρα όλες τις λεπτομέρειες του ζητήματος και την κατεύθυνση που πρέπει να πάρουν. Σ' αυτό το σημείο, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει ν' αναλάβουν την ευθύνη τους να δώσουν άμεσα αναφορά και ν' αναζητήσουν λύσεις γι' αυτά τα προβλήματα και τη σύγχυση που εμφανίζονται στο έργο, προσπαθώντας να τα λύσουν άμεσα ώστε να μην παρακωλύσουν την πρόοδο του έργου και, ακόμη περισσότερο, να μη συσσωρευτούν περαιτέρω. Να δίνουν άμεσα αναφορά και να αναζητούν πώς να λύσουν αυτά τα ζητήματα· αυτό δεν σημαίνει να κάνουν έργο; Δεν δείχνει αυτό μια σοβαρή και υπεύθυνη στάση απέναντι στο έργο; Δεν σημαίνει αυτό ότι κάνει κάποιος το καθήκον του με όλη του την καρδιά; Δεν δείχνει αυτό αφοσίωση; (Ναι.) Αυτό σημαίνει να έχει κάποιος αφοσίωση απέναντι στο καθήκον του.

Οι επικεφαλής και οι εργάτες που έχουν την ευθύνη του έργου πρέπει να παρατηρούν άμεσα και να λύνουν οποιαδήποτε προβλήματα προκύπτουν στο έργο, αφού μόνο έτσι μπορεί να διασφαλιστεί η ομαλή πρόοδος του έργου. Όλοι οι επικεφαλής και οι εργάτες που δεν μπορούν να λύσουν προβλήματα δεν έχουν την αλήθεια-πραγματικότητα και είναι ψευδοεπικεφαλής και ψευδο-εργάτες. Όποιος διαπιστώνει προβλήματα αλλά αδυνατεί να τα λύσει, και αντιθέτως τα αποφεύγει ή τα συγκαλύπτει, είναι ένας άχρηστος χωρίς καμία αξία που απλώς και μόνο σαμποτάρει το έργο. Τα επίμαχα ζητήματα πρέπει να λύνονται μέσα από τη συναναστροφή και τον τεκμηριωμένο διάλογο. Αν έτσι δεν επιτυγχάνονται τα σωστά αποτελέσματα αλλά αντιθέτως θολώνουν ακόμη περισσότερο τα νερά, τότε ο κύριος επικεφαλής πρέπει ν' αναλάβει προσωπικά

να διαχειριστεί το ζήτημα, προτείνοντας άμεσα λύσεις και μεθόδους ενώ ταυτόχρονα παρατηρεί, κατανοεί και κρίνει άμεσα για να δει ποια θα είναι η έκβαση της κατάστασης. Όταν εξακολουθούν να υπάρχουν διαμάχες για κάποιο πρόβλημα και δεν μπορεί να βγει ετυμηγορία, το ζήτημα πρέπει ν' αναφέρεται γρήγορα στον Άνωθεν για ν' αναζητηθεί μια λύση, αντί να προσπαθεί κανείς απλώς να εξομαλύνει τα πράγματα, να περιμένει ή να χρονοτριβεί, και ιδίως αντί ν' αγνοεί απλώς το ζήτημα. Έτσι κάνουν το έργο οι τωρινοί επικεφαλής και εργάτες σας; Θα πρέπει άμεσα να παρακολουθούν το έργο και να πιέζουν για την πρόοδό του και ταυτόχρονα να εντοπίζουν τις διάφορες διαμάχες που εμφανίζονται στο έργο, χωρίς να παραβλέπουν τα διάφορα μικρότερα ζητήματα. Όταν εντοπίζονται σημαντικά προβλήματα, οι κύριοι επικεφαλής και εργάτες θα πρέπει να είναι παρόντες για να συμμετέχουν στη λύση τους, να κατανοούν επακριβώς όλες τις λεπτομέρειες, τον λόγο για τον οποίο προέκυψε το πρόβλημα και τις οπτικές των εμπλεκομένων, ώστε ν' αντιλαμβάνονται επακριβώς τι πραγματικά συμβαίνει. Ταυτόχρονα, θα πρέπει να συμμετέχουν στη συναναστροφή, στον τεκμηριωμένο διάλογο και ακόμη και στις διαφωνίες πάνω σ' αυτά τα ζητήματα. Αυτό είναι απαραίτητο· η συμμετοχή είναι καίριας σημασίας, καθώς σε βοηθάει να κρίνεις και να λύσεις προβλήματα που προκύπτουν στο έργο. Αν ακούς μόνο χωρίς να συμμετέχεις, αν στέκεσαι πάντα στο πλάι με σταυρωμένα τα χέρια και φέρεσαι σαν μαθητής που παρακολουθεί απλώς ένα μάθημα, ενώ σκέφτεσαι ότι οποιοδήποτε πρόβλημα κι αν προκύπτει στο έργο δεν σε αφορά και δεν έχεις καμία συγκεκριμένη άποψη ή στάση απέναντι στο ζήτημα, τότε είσαι ξεκάθαρα ψευδοεπικεφαλής. Όταν συμμετέχεις, θα ξέρεις λεπτομερώς ποια ακριβώς προβλήματα έχουν προκύψει στο έργο, τι τα προκάλεσε, ποιος είναι υπεύθυνος, πού έγκειται το κύριο ζήτημα και κατά πόσο οφείλεται σε αντιλήψεις και φαντασιοκοπίες των ανθρώπων ή σε τεχνική και επαγγελματική ανεπάρκεια· όλα αυτά πρέπει να ξεκαθαρίζονται προκειμένου ν' αντιμετωπίζονται και να λύνονται δίκαια τα προβλήματα. Όταν συμμετέχεις σ' αυτό το έργο και ανακαλύπτεις ότι τα προβλήματα δεν είναι ανθρωπογενή ούτε έχουν προκληθεί σκοπίμως από κάποιον, κι ωστόσο δυσκολεύεσαι να προσδιορίσεις την ουσία του ζητήματος και δεν ξέρεις πώς να το λύσεις, ενώ οι δύο πλευρές διαφωνούν γι' αυτό εδώ και πολύ καιρό ή έχουν όλοι αφοσιωθεί ολόψυχα κι έχουν καταβάλει κάθε προσπάθεια για ένα πρόβλημα και παρ' όλα αυτά δεν μπορούν να το λύσουν και αδυνατούν να βρουν τις αρχές ή μια κατεύθυνση, με αποτέλεσμα να φτάσει το έργο σε τέλμα, και ταυτόχρονα φοβούνται ότι αν συνεχιστεί αυτό θα προκληθούν περαιτέρω λάθη, διαταράξεις και αρνητικές συνέπειες, τότε τι πρέπει να κάνεις; Αυτό που οφείλουν κυρίως να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες είναι να μη συζητούν με κανέναν τυχόν αντίμετρα ή λύσεις, αλλά ν' αναφέρουν το ζήτημα στον Άνωθεν το συντομότερο δυνατό. Οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να συνοψίζουν και να καταγράφουν τα προβλήματα που προκύπτουν στο έργο και να τα αναφέρουν άμεσα στον Άνωθεν χωρίς να χρονοτριβούν, να περιμένουν ή να αφήνουν τα πράγματα στην τύχη, με τη σκέψη ότι ένας υπνάκος μπορεί να τους φέρει έμπνευση ή ξαφνική διαύγεια· αυτό είναι σπάνιο και δεν είναι πιθανό να συμβεί. Η καλύτερη λύση, λοιπόν,

είναι να αναφέρουν το ζήτημα στον Άνωθεν και ν' αναζητούν μια λύση το γρηγορότερο δυνατό, διασφαλίζοντας ότι το ζήτημα λύνεται άμεσα και το γρηγορότερο δυνατό· αυτό σημαίνει να εκτελούν πραγματικά έργο.

Σύγχυση και δυσκολίες που αντιμετωπίζουν συχνά οι επικεφαλής και οι εργάτες στο έργο τους

I. Σύγχυση

Με βάση το περιεχόμενο που μόλις συζητήσαμε, ας συνοψίσουμε τι ακριβώς εννοούμε με τους όρους «σύγχυση» και «δυσκολίες». Αυτά τα δύο δεν είναι το ίδιο πράγμα. Πρώτα, θα εξηγήσω τον όρο «σύγχυση». Σύγχυση είναι όταν δεν μπορείς να διακρίνεις κάποιο ζήτημα· δεν ξέρεις πώς να κρίνεις ή να διακρίνεις κάτι σύμφωνα με τις αρχές ή με ακρίβεια. Ακόμα κι αν μπορείς να το διακρίνεις κάπως, δεν είσαι σίγουρος αν η άποψή σου είναι σωστή, δεν ξέρεις πώς να χειριστείς ούτε πώς να επιλύσεις το θέμα και δυσκολεύεσαι να καταλήξεις σε ένα συμπέρασμα σχετικά με αυτό. Με λίγα λόγια, δεν είσαι βέβαιος γι' αυτό ούτε σε θέση να πάρεις μια απόφαση. Αν δεν καταλαβαίνεις ούτε το παραμικρό μέρος της αλήθειας και δεν επιλύει κανείς άλλος το πρόβλημα, τότε αυτό γίνεται άλυτο. Δεν αντιμετωπίζεις τότε μια μεγάλη πρόκληση; Οι επικεφαλής και οι εργάτες, όταν αντιμετωπίζουν τέτοια προβλήματα, πρέπει να τα αναφέρουν στον Άνωθεν και να αναζητούν από τον Άνωθεν, ώστε να επιλυθούν τα ζητήματα πιο γρήγορα. Εσείς αντιμετωπίζετε συχνά σύγχυση; (Ναι.) Το να αντιμετωπίζει κανείς συχνά σύγχυση είναι από μόνο του πρόβλημα. Ας πούμε ότι βρίσκεσαι αντιμέτωπος με ένα ζήτημα και δεν ξέρεις ποιος είναι ο κατάλληλος τρόπος να το χειριστείς. Κάποιος προτείνει μια λύση που σου φαίνεται λογική, ενώ κάποιος άλλος προτείνει μια διαφορετική λύση που σου φαίνεται κι αυτή λογική· αν, λοιπόν, εσύ δεν μπορείς να διακρίνεις καθαρά ποια λύση είναι πιο κατάλληλη, αφού οι απόψεις των άλλων διαφέρουν και κανείς δεν αντιλαμβάνεται τη βασική αιτία ή την ουσία του προβλήματος, τότε είναι αναπόφευκτο να γίνουν αβλεψίες στην επίλυση του προβλήματος. Επομένως, για να επιλυθεί ένα πρόβλημα, είναι κρίσιμο και σημαντικό να καθοριστεί η βασική αιτία και η ουσία του. Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν έχουν διάκριση, δεν καταφέρουν να αντιληφθούν την ουσία του προβλήματος και δεν μπορέσουν να καταλήξουν στο σωστό συμπέρασμα, τότε πρέπει να αναφέρουν άμεσα το ζήτημα στον Άνωθεν και να αναζητήσουν μια λύση απ' αυτόν· αυτό είναι απαραίτητο και καθόλου υπερβολικό. Τα ανεπίλυτα προβλήματα μπορούν να οδηγήσουν σε σοβαρές συνέπειες και να επηρεάσουν το έργο της εκκλησίας· αυτό πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητό. Αν σε κυριεύει ανησυχία και φοβάσαι διαρκώς μήπως διακρίνει ο Άνωθεν την πραγματική σου αξία ή προσαρμόσει το καθήκον που σου έχει ανατεθεί ή σε απαλλάξει από το καθήκον σου όταν διακρίνει ότι δεν μπορείς να κάνεις αληθινό έργο, με αποτέλεσμα να μην τολμάς να αναφέρεις το ζήτημα, αυτό μπορεί εύκολα να καθυστερήσει τα πράγματα. Αν αντιμετωπίζεις σύγχυση που δεν μπορείς να ξεπεράσεις μόνος σου, αλλά δεν την

αναφέρεις στον Άνωθεν, τότε, όταν αυτό προκαλέσει σοβαρές συνέπειες και ο Άνωθεν σε θεωρήσει υπεύθυνο, θα έχεις μεγάλους μπελάδες. Φταίει κανένας άλλος εκτός από σένα; Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες, όταν αντιμετωπίζουν τέτοια σύγχυση, δεν είναι υπεύθυνοι και απλώς λένε κάποια δόγματα και εφαρμόζουν κάποιους κανονισμούς για να διεκπεραιώσουν επιτόλαια το ζήτημα, τότε αυτό παραμένει ανεπίλυτο και η κατάσταση μένει ως έχει, οπότε το έργο δεν μπορεί να προχωρήσει. Αυτό ακριβώς συμβαίνει όταν παραμένει ανεπίλυτη η σύγχυση· είναι πολύ εύκολο να προκαλέσει καθυστέρηση.

Όταν προκύπτει κάποια σύγχυση, ορισμένοι επικεφαλής και εργάτες μπορούν να νιώσουν ότι έχει εμφανιστεί ένα πρόβλημα, ενώ άλλοι επικεφαλής και εργάτες δεν είναι σε θέση να εντοπίσουν το ζήτημα· οι συγκεκριμένοι έχουν εξαιρετικά χαμηλό επίπεδο και είναι μουδιασμένοι και αποβλακωμένοι, τους λείπει η ευαισθησία απέναντι σε οποιοδήποτε πρόβλημα. Όσο μεγάλη κι αν είναι η σύγχυση που παρουσιάζεται μπροστά τους, εκείνοι δείχνουν να είναι μουδιασμένοι και αποβλακωμένοι· αγνοούν το ζήτημα και προσπαθούν να παρακάμψουν το πρόβλημα. Πρόκειται για ψευδοεπικεφαλής που δεν επιδίδονται σε αληθινό έργο. Όταν προκύπτουν τέτοιες καταστάσεις, οι επικεφαλής και οι εργάτες που διαθέτουν κάποιο επίπεδο και κάποια εργασιακή ικανότητα μπορούν να το συνειδητοποιήσουν: «Αυτό είναι πρόβλημα. Πρέπει να το καταγράψω. Ο Άνωθεν δεν έχει αναφέρει ποτέ στο παρελθόν ένα τέτοιου είδους ζήτημα και είναι πρώτη φορά που το συναντούμε. Ποιος ακριβώς είναι, λοιπόν, οι αρχές με τις οποίες πρέπει να χειριστούμε μια τέτοια κατάσταση; Πώς πρέπει να λυθεί αυτό το συγκεκριμένο ζήτημα; Απ' ό,τι φαίνεται, έχω κάποιες διαισθητικές σκέψεις, αλλά δεν είναι ξεκάθαρες, κι έχω και κάποια στάση απέναντι σε τέτοια ζητήματα, αλλά δεν αρκεί να έχω απλώς μια στάση· είναι απαραίτητο ν' αναζητήσω την αλήθεια για να λύσω το πρόβλημα. Πρέπει να θίξουμε αυτό το ζήτημα, ώστε να συναναστραφούμε πάνω σ' αυτό και να το συζητήσουμε όλοι μαζί». Αφού συναναστραφούν πάνω σ' αυτό και το συζητήσουν, αν και πάλι δεν ξέρουν πώς να προχωρήσουν, αν δεν υπάρχει ένα ακριβές πλάνο άσκησης για να λυθεί το ζήτημα και η σύγχυση παραμένει, τότε πρέπει ν' αναζητήσουν μια λύση από τον Άνωθεν. Σ' αυτήν τη φάση, είναι ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών να καταγράψουν τα σημεία της σύγχυσης σε σχέση με το πρόβλημα, έτσι ώστε την κατάλληλη στιγμή να μπορούν να εξηγήσουν ξεκάθαρα ποιο ακριβώς είναι το πρόβλημα που προκάλεσε τη σύγχυση και τι ακριβώς αναζητείται. Αυτό οφείλουν να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες.

II. Δυσκολίες

A. Τι είναι οι δυσκολίες

Στη συνέχεια, ας εξετάσουμε τον όρο «δυσκολίες». Αν το δούμε κυριολεκτικά, από πλευράς δυσκολίας, οι δυσκολίες είναι πιο μεγαλύτερες από τη σύγχυση. Σε τι ακριβώς αναφέρονται, λοιπόν, οι δυσκολίες; Ας εξηγήσει κάποιος. (Θεέ μου, από ό,τι καταλαβαίνουμε, οι δυσκολίες είναι τα πραγματικά προβλήματα που απαντώνται, τα οποία κάποιος έχει προσπαθήσει ήδη να λύσει αλλά εξακολουθεί να μην μπορεί· αυτά

θεωρούνται δυσκολίες.) (Για να προσθέσω κάτι, μερικές φορές μπορεί κάποιος να συναντήσει ορισμένα πολύ δύσκολα προβλήματα που δεν έχουν παρουσιαστεί ποτέ στο παρελθόν και σ' αυτήν την περίπτωση να μην έχει κανείς εμπειρία, να είναι όλοι σαστισμένοι και να μην έχουν γνώμες ή ιδέες· αυτά αποτελούν ένα είδος πολύ δύσκολων προβλημάτων.) Τα πολύ δύσκολα προβλήματα αποκαλούνται δυσκολίες, έτσι δεν είναι; Η απλούστερη, πιο άμεση επεξήγηση του όρου «δυσκολίες» είναι ότι πρόκειται για προβλήματα που όντως υφίστανται. Για παράδειγμα, το επίπεδο, οι επαγγελματικές δεξιότητες και οι σωματικές ασθένειες κάποιου, καθώς και τα περιβαλλοντικά και χρονικά ζητήματα και ούτω καθεξής είναι προβλήματα που όντως υφίστανται και αποκαλούνται δυσκολίες. Ωστόσο, η όγδοη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών πάνω στην οποία συναναστρεφόμαστε αυτήν τη στιγμή είναι ότι πρέπει να δίνουν άμεσα αναφορά και να αναζητούν πώς να λύσουν τη σύγχυση και τις δυσκολίες που απαντώνται κατά το έργο. Εδώ, οι δυσκολίες που αναφέρονται δεν είναι εκείνες που εμπίπτουν στον ευρύτερο ορισμό, δηλαδή τα προβλήματα που όντως υφίστανται, αλλά είναι τα ιδιαίτερα ακανθώδη ζητήματα που απαντώνται κατά το έργο και τα οποία δεν μπορούν ν' αντιμετωπιστούν. Τι είδους προβλήματα είναι αυτά; Είναι εξωτερικές υποθέσεις που δεν σχετίζονται ιδιαίτερα με τις αλήθεια-αρχές. Παρόλο που αυτά τα ζητήματα δεν έχουν να κάνουν με τις αλήθεια-αρχές, είναι δυσκολότερα από τα προβλήματα γενικής φύσεως. Από ποια άποψη είναι δυσκολότερα; Για παράδειγμα, έχουν να κάνουν με νομικούς και κυβερνητικούς κανονισμούς ή αφορούν την ασφάλεια κάποιων ανθρώπων εντός της εκκλησίας και ούτω καθεξής. Είναι όλα δυσκολίες που συναντούν οι επικεφαλής και οι εργάτες στο έργο τους. Για παράδειγμα, όταν κάποιος στο εξωτερικό πιστεύει στον Θεό, σε όποια χώρα κι αν ζει, όλο το εκκλησιαστικό έργο και τα περιβάλλοντα διαβίωσης των αδελφών πρέπει να συμμορφώνονται με τους κανονισμούς της τοπικής κυβέρνησης και απαιτείται η κατανόηση των τοπικών νόμων και πολιτικών. Αυτά τα ζητήματα προϋποθέτουν αλληλεπίδραση με τον έξω κόσμο και διαχείριση εξωτερικών ζητημάτων· είναι σχετικά πιο πολύπλοκα σε σύγκριση με τα εσωτερικά ζητήματα του προσωπικού της εκκλησίας. Πού έγκειται η πολυπλοκότητά τους; Δεν είναι τόσο απλό όσο το να λέει κανείς στους ανθρώπους στην εκκλησία να υποτάσσονται στον Θεό, να είναι υπάκουοι, να κάνουν πράξη την αλήθεια, να κάνουν το καθήκον τους με αφοσίωση, να κατανοούν την αλήθεια και να χειρίζονται τα ζητήματα σύμφωνα με τις αρχές· λέγοντας απλώς και μόνο αυτά τα πράγματα, δεν θα λυθούν τα προβλήματα. Αντιθέτως, απαιτείται κατανόηση κάθε πτυχής των νόμων, των πολιτικών και των κανονισμών της χώρας, καθώς και των τοπικών εθίμων και πρακτικών, μεταξύ άλλων. Εμπλέκονται πολλοί παράγοντες σ' αυτές τις εξωτερικές υποθέσεις και είναι σύνηθες να εμφανίζονται απρόσμενα ζητήματα ή ζητήματα που είναι δύσκολο ν' αντιμετωπιστούν χρησιμοποιώντας τις αρχές της εκκλησίας· οι δυσκολίες προκύπτουν όταν εμφανίζονται αυτά τα ζητήματα. Για παράδειγμα, εντός της εκκλησίας, αν κάποιοι άνθρωποι κάνουν τα καθήκοντά τους μ' επιπολαιότητα, αυτά τα ζητήματα μπορούν να λυθούν μέσα από τη συναναστροφή πάνω στην αλήθεια, μέσα από το κλάδεμα ή μέσω της παροχής βοήθειας και

υποστήριξης. Εκτός, όμως, της εκκλησίας μπορείς να χρησιμοποιήσεις αυτές τις αρχές και τις μεθόδους για να χειριστείς ζητήματα; Μπορεί να λύσει τέτοια προβλήματα αυτή η προσέγγιση; (Όχι.) Τι πρέπει να γίνει, λοιπόν; Πρέπει να χρησιμοποιούνται κάποιες σοφές μέθοδοι για τον χειρισμό και την αντιμετώπιση τέτοιων ζητημάτων. Στη διαδικασία διαχείρισης αυτών των εξωτερικών υποθέσεων, ο οίκος του Θεού έχει δώσει κάποιες αρχές, αλλά όσο κι αν εξηγηθούν αυτές οι αρχές, και πάλι προκύπτουν συχνά κάθε λογής δυσκολίες. Επειδή αυτός ο κόσμος, αυτή η κοινωνία και αυτό το ανθρώπινο γένος είναι πολύ σκοτεινά και πολύ περίπλοκα, και λόγω της αναστάτωσης που προκαλούν οι πονηρές δυνάμεις του μεγάλου κόκκινου δράκοντα, κατά τη διαχείριση αυτών των εξωτερικών υποθέσεων θα υπάρχουν κάποιες απρόσμενες και πρόσθετες δυσκολίες. Όταν προκύπτουν αυτές οι δυσκολίες, αν σας δοθεί μόνο μια απλή αρχή που λέει: «Απλώς να υποτάσσεται στις ρυθμίσεις του Θεού· ο Θεός ενορχηστρώνει τα πάντα, απλώς αγνόησε το πρόβλημα», μπορεί να λυθεί το ζήτημα; (Όχι.) Αν το πρόβλημα δεν μπορεί να λυθεί, τότε το περιβάλλον στο οποίο κάνουν τα καθήκοντά τους οι αδελφοί και οι αδελφές και το περιβάλλον διαβίωσής τους αναστατώνεται, παρενοχλείται και πλήττεται. Δεν προκύπτουν έτσι δυσκολίες; Τι πρέπει να γίνει, λοιπόν; Μπορεί ν' αντιμετωπιστεί με παρορμητικότητα; Προφανώς και όχι. Κάποιοι λένε: «Μπορούμε, τότε, να το λύσουμε με νομικά μέσα;» Πολλά πράγματα δεν μπορούν να λυθούν βάσει του νόμου. Για παράδειγμα, στα μέρη όπου ανακατεύεται και παρεμβαίνει ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας, μπορεί άραγε να λύσει ο νόμος τυχόν ζητήματα; Ο νόμος δεν έχει κανένα αποτέλεσμα εκεί. Σε πολλά μέρη, η ανθρώπινη εξουσία συχνά υπερβαίνει τον νόμο, οπότε μην περιμένεις να λύσεις προβλήματα αν βασιστείς στον νόμο. Ούτε η χρήση ανθρώπινων μεθόδων ούτε η παρορμητικότητα είναι κατάλληλοι τρόποι για να λυθούν αυτά τα προβλήματα. Τι θα πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες σε τέτοιες περιπτώσεις; Άραγε, όσοι ξέρουν μόνο πώς να ξεστομίζουν λόγια και δόγματα μπορούν να λύσουν αυτά τα προβλήματα όταν προκύπτουν; Δεν πρόκειται για ιδιαίτερα ακανθώδη ζητήματα; Νομίζεις ότι αν προσλάβεις έναν δικηγόρο και πας στο δικαστήριο για να τα λύσεις, θα έχει αυτό αποτέλεσμα; Κατανοούν αυτοί οι άνθρωποι την αλήθεια; Σ' αυτόν τον κόσμο, η λογική δεν έχει καμία θέση· ακόμη και οι δικαστές σε μια χώρα με νομικίστικο σύστημα δεν ενεργούν πάντα σύμφωνα με τον νόμο, αλλά, αντιθέτως, προσαρμόζουν τις αποφάσεις τους με βάση το ποιος εμπλέκεται και υστερούν σε δικαιοσύνη. Σ' αυτόν τον κόσμο, όπου κι αν πας, οι άνθρωποι βασίζονται στη δύναμη, στην εξουσία, για να στηρίξουν τα λόγια τους. Σε τι πρέπει, λοιπόν, να βασιζόμαστε εμείς που πιστεύουμε στον Θεό; Πρέπει ν' αντιμετωπίζουμε τους ανθρώπους και να χειριζόμαστε τα ζητήματα σύμφωνα με τα λόγια του Θεού, σύμφωνα με την αλήθεια. Μπορούν, όμως, τα πάντα στον κόσμο να μας πηγαίνουν καλά αν βασιζόμαστε στα λόγια του Θεού και στην αλήθεια; Όχι· αυτό απαιτεί σοφία. Επομένως, όταν οι επικεφαλής και οι εργάτες αντιμετωπίζουν τέτοια ζητήματα, αν πιστεύουν ότι ένα ζήτημα είναι εξαιρετικά σημαντικό και φοβούνται ότι μπορεί να μην το χειριστούν όπως πρέπει και να προκαλέσουν έτσι πρόβλημα στον οίκο του Θεού, επιφέροντας ανεπιθύμητες

επιπτώσεις ή συνέπειες, τότε αυτού του είδους τα ζητήματα είναι δυσκολίες γι' αυτούς. Όταν αντιμετωπίζουν δυσκολίες που δεν μπορούν να λύσουν, πρέπει να τις αναφέρουν άμεσα στον Άνωθεν και ν' αναζητούν κατάλληλες μεθόδους για να λύσουν τα ζητήματα· αυτό πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες.

Β. Οι σωστές απόψεις και στάσεις που πρέπει να έχει κανείς όταν αντιμετωπίζει δυσκολίες

Αυτό που πρέπει να σας εξηγήσω σ' αυτό το σημείο δεν απευθύνεται μόνο στους επικεφαλής και τους εργάτες, αλλά και σε όλους όσοι είστε τώρα εδώ· είναι μια πολύ σημαντική αρχή. Όπου κι αν εκτελείτε το εκκλησιαστικό έργο, όπου κι αν κάνετε τα καθήκοντά σας ή κηρύττετε το ευαγγέλιο, πάντα θα υπάρχουν ταραγμένα νερά. Ακόμη και το έργο του ίδιου του Θεού είναι γεμάτο δυσκολίες· το έχετε παρατηρήσει όλοι αυτό; Παρόλο που μπορεί να μην ξέρετε ή να μην κατανοείτε ξεκάθαρα τις λεπτομέρειες, όλοι σας γνωρίζετε τις γενικές συνθήκες. Το έργο της διάδοσης του ευαγγελίου του Θεού δεν είναι ένα ταξίδι με ούριο άνεμο και θα πρέπει όλοι σας να είστε ψυχικά προετοιμασμένοι και να το αναγνωρίζετε αυτό. Αυτό το διαπιστωμένο γεγονός είναι μπροστά στα μάτια μας, επομένως ποια είναι η καταλληλότερη, η πιο εύλογη και η πιο σωστή στάση που πρέπει να υιοθετήσουμε απέναντι σ' αυτά τα ζητήματα; Είναι σωστό να έχετε δειλία και φόβο μέσα σας; (Όχι.) Αφού δεν είναι σωστό να είστε δειλοί και φοβισμένοι, είναι μήπως τότε σωστό η στάση και η άποψή σας να είναι τέτοια που να μη φοβάστε ούτε τον ουρανό ούτε τη γη, να είστε εχθροί με όλο τον κόσμο, ν' αντιστέκεστε σε όλο τον κόσμο μέχρι τέλους και να πηγαίνετε ενάντια στο ρεύμα; (Όχι.) Είναι αυτό ορθολογισμός της κανονικής ανθρώπινης φύσης ή μήπως είναι παρορμητικότητα; Αυτές οι λανθασμένες απόψεις είναι όλες μια αντανάκλαση παρορμητικότητας, δεν είναι αληθινή πίστη. Τότε, τι είδους απόψεις και στάσεις είναι σωστές; Θα σας απαριθμήσω μερικές. Αυτή είναι η πρώτη άποψη που πρέπει να έχουν οι άνθρωποι: Είτε βρίσκονται στο εξωτερικό είτε στην Κίνα, το να δαπανούν ολόψυχα τον εαυτό τους για τον Θεό και να κάνουν τα καθήκοντά τους είναι ο πιο δίκαιος σκοπός μέσα σε όλη την ανθρωπότητα από τους αρχαίους χρόνους έως σήμερα. Κάνουμε το καθήκον μας με ανοιχτό και διαφανή τρόπο, και όχι μυστικά, επειδή αυτό που κάνουμε τώρα είναι ο πιο δίκαιος σκοπός μέσα στην ανθρωπότητα. Σε τι αναφέρεται ο όρος «δίκαιος»; Αναφέρεται στην αλήθεια, στο θέλημα του Θεού, στις ρυθμίσεις και τις αναθέσεις από τον Δημιουργό· υπερβαίνει εντελώς τα ήθη, την ηθική και τους νόμους των ανθρώπων και είναι ένας σκοπός που πραγματοποιείται υπό την ηγεσία και τη φροντίδα του Δημιουργού. Δεν είναι αυτή η πιο σωστή άποψη; Από τη μία πλευρά, αυτή η άποψη είναι ένα αληθινά υπαρκτό γεγονός· από την άλλη πλευρά, είναι και η σωστότερη αναγνώριση του καθήκοντος που κάνει κάποιος. Αυτή είναι η δεύτερη άποψη που πρέπει να έχουν οι άνθρωποι: Ο Θεός είναι κυρίαρχος πάνω σε όλα τα πράγματα και όλα τα γεγονότα. Τα πάντα, ακόμη και οι κυβερνήτες του κόσμου και οποιαδήποτε εξουσία, θρησκεία, οργάνωση και εθνότητα στον κόσμο, βρίσκονται υπό την κυριαρχία και τον έλεγχο του χεριού του Θεού· κανένας

δεν ελέγχει ο ίδιος το πεπρωμένο του. Ούτε εμείς είμαστε εξαίρεση· το πεπρωμένο μας βρίσκεται υπό την κυριαρχία και τον έλεγχο του χεριού του Θεού και κανείς δεν μπορεί ν' αλλάξει την κατεύθυνση προς την οποία πηγαίνουμε και το πού μένουμε, ούτε μπορεί κανείς ν' αλλάξει το μέλλον μας και τον προορισμό μας. Ακριβώς όπως λέει η Βίβλος: «Η καρδιά του βασιλέως είναι εν τη χειρί του Ιεχωβά ως ρεύματα υδάτων· όπου θέλει στρέφει αυτήν» (Παροιμίες 21:1). Πόσο μάλλον το πεπρωμένο των ασήμαντων ανθρώπων όπως εμείς! Η διακυβέρνηση και το σύστημα του κυβερνήτη της χώρας στην οποία κατοικούμε, καθώς και το περιβάλλον διαβίωσης αυτής της χώρας, είτε είναι απειλητικά, εχθρικά είτε φιλικά απέναντί μας, βρίσκονται όλα τους υπό την κυριαρχία του Θεού και εμείς δεν έχουμε κανέναν λόγο ν' ανησυχούμε ή να προβληματιζόμαστε γι' αυτό. Αυτή είναι η άποψη και η επίγνωση που θα πρέπει να έχουν οι άνθρωποι, καθώς και η αλήθεια που θα πρέπει να κατέχουν και να κατανοούν. Ακολουθεί τώρα η τρίτη άποψη που, ασφαλώς, είναι και η πιο σημαντική: Όπου κι αν ζούμε, σε όποια χώρα κι αν ζούμε, και ανεξάρτητα από τις ικανότητές μας ή το επίπεδό μας, είμαστε απλώς ένα μέρος του συνόλου των ασήμαντων δημιουργημένων όντων. Η μοναδική ευθύνη και το μοναδικό καθήκον που πρέπει να εκπληρώνουμε είναι να υποτασσόμαστε στην κυριαρχία, στις ρυθμίσεις και στις εντολές του Δημιουργού· δεν υπάρχει τίποτε άλλο, είναι τόσο απλά τα πράγματα. Παρόλο που αυτήν τη στιγμή ζούμε σε μια ελεύθερη χώρα και σ' ένα ελεύθερο περιβάλλον, αν μια μέρα ο Θεός ξεσηκώσει μια εχθρική δύναμη για να μας διώξει και να μας βλάψει, δεν θα πρέπει να έχουμε κανένα απολύτως παράπονο. Γιατί δεν θα πρέπει να έχουμε κανένα παράπονο; Επειδή έχουμε προετοιμαστεί από καιρό· η υποχρέωσή μας, η ευθύνη μας και το καθήκον μας είναι να υποτασσόμαστε σε όλα όσα κάνει ο Θεός, σε όλα όσα εντολίζει ο Θεός. Είναι αυτή η υποταγή η αλήθεια; Είναι η στάση που πρέπει να έχουν οι άνθρωποι; (Ναι.) Αν μια μέρα ολόκληρη η ανθρωπότητα και όλο το περιβάλλον στραφούν εναντίον μας και έρθουμε αντιμέτωποι με τον θάνατο, θα πρέπει να έχουμε παράπονα; (Όχι.) Κάποιοι λένε: «Δεν μας οδήγησε ο Θεός στο εξωτερικό ώστε να μη χρειάζεται να υποφέρουμε άλλο τη σκληρή δίωξη από τον Σατανά; Δεν έγινε αυτό για να μπορούμε να κάνουμε ελεύθερα τα καθήκοντά μας και ν' αναπνέουμε τον αέρα της ελευθερίας; Γιατί, λοιπόν, ο Θεός σκοπεύει να μας φέρει και πάλι αντιμέτωπους με τον θάνατο;» Αυτά τα λόγια δεν είναι σωστά. Η υποταγή στις εντολές και στις ρυθμίσεις του Θεού είναι μια στάση, η στάση που πρέπει να έχουν οι άνθρωποι απέναντι στον Θεό, απέναντι στην κυριαρχία του Θεού. Είναι η στάση που θα πρέπει να έχει ένα δημιουργημένο όν.

Υπάρχει κι ένα άλλο άκρως σημαντικό σημείο που πρέπει να συνειδητοποιήσουν οι άνθρωποι: Παρόλο που στο εξωτερικό υπάρχει σχετική σταθερότητα και ελευθερία, είναι και πάλι δύσκολο ν' αποφύγει κανείς τη συχνή παρενόχληση από τον μεγάλο κόκκινο δράκοντα. Κάποιοι άνθρωποι, όταν παρενοχλούνται από τον μεγάλο κόκκινο δράκοντα, ανησυχούν: «Ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας έχει πολύ μεγάλη δύναμη. Μπορεί να δωροδοκήσει σημαντικές προσωπικότητες ανά τον κόσμο για να του παρέχουν υπηρεσία, να εργάζονται για λογαριασμό του. Άρα, ακόμη κι αν διαφύγουμε στο εξωτερικό,

εξακολουθούμε να κινδυνεύουμε, βρισκόμαστε σε άμεσο κίνδυνο! Τι μπορούμε να κάνουμε;» Κάθε φορά που ακούγονται τέτοιες ειδήσεις, κάποιοι άνθρωποι ανησυχούν και φοβούνται, θέλουν να συμβιβαστούν, θέλουν να το βάλουν στα πόδια και δεν ξέρουν πού να κρυφτούν. Όποτε συμβαίνει αυτό, κάποιοι σκέφτονται: «Ο κόσμος είναι τόσο αχανής, κι ωστόσο δεν υπάρχει χώρος για μένα εκεί! Υπό την εξουσία του μεγάλου κόκκινου δράκοντα, υφίσταμαι τη δίωξή του· γιατί εξακολουθεί να με ενοχλεί ακόμη και όταν βρίσκομαι έξω από τη σφαίρα της εξουσίας του; Η δύναμη του μεγάλου κόκκινου δράκοντα είναι πολύ μεγάλη· ακόμη κι αν διαφύγω στα πέρατα της γης, πώς γίνεται να μπορεί και πάλι να με βρει;» Οι άνθρωποι δεν μπορούν παρά να νιώθουν τρομοκρατημένοι και αβέβαιοι για το τι να κάνουν. Άραγε, είναι αυτό εκδήλωση πίστης; Ποιο είναι το πρόβλημα εδώ; (Η έλλειψη πίστης στον Θεό.) Είναι απλώς έλλειψη πίστης στον Θεό; Νιώθετε βαθιά μέσα σας ότι μειονεκτείτε σε σχέση με τους άλλους; Νιώθετε ότι πιστεύετε στον Παντοδύναμο Θεό και κάνετε το καθήκον σας στην εκκλησία με λίγη μυστικότητα, σαν να είστε κλέφτες; Νιώθετε κάπως κατώτεροι σε σχέση με τους ανθρώπους του θρησκευτικού κόσμου; «Δες πόση δύναμη έχουν· έχουν επίσημους πάστορες και μεγάλους καθεδρικούς ναούς που είναι αναγνωρισμένοι από το κράτος· μιλάμε για πολυτέλεια! Έχουν χορωδίες και επιχειρήσεις σε διάφορες χώρες. Κοίτα, όμως, κι εμάς που δεχόμαστε μονίμως εκφοβισμό και όπου κι αν πάμε μας βάζουν στο περιθώριο· σε τι διαφέρουμε από αυτούς; Γιατί δεν μπορούμε να εκφραζόμαστε ανοιχτά όπου πηγαίνουμε; Γιατί πρέπει να ζούμε τόσο άθλια; Συγκεκριμένα, υπάρχει στο διαδίκτυο όλη αυτή η αρνητική προπαγάνδα. Γιατί οι άλλες εκκλησίες δεν το υπομένουν αυτό; Γιατί εμείς να πρέπει πάντα να υποφέρουμε τέτοια πράγματα; Οι άλλοι πιστοί στον Θεό διακηρύττουν ανοιχτά την πίστη τους στον χριστιανισμό όπου κι αν πάνε, αλλά εμείς οι πιστοί στον Παντοδύναμο Θεό δεν τολμάμε να μιλήσουμε ανοιχτά, από φόβο μην τυχόν μας καταγγείλουν κάποιοι κακοί άνθρωποι κι έπειτα συλληφθούμε». Πρόσφατα, άκουσα ότι ένας άνθρωπος που ισχυριζόταν ότι είναι κρατικός αξιωματούχος έκανε μερικές ερωτήσεις σε κάποιους αδελφούς και κάποιες αδελφές. Εκείνοι, όταν ήρθαν αντιμέτωποι με τις ερωτήσεις ενός αξιωματούχου, φοβήθηκαν και αποκάλυψαν όλα όσα γνώριζαν, απαντώντας σε ό,τι ρωτήθηκαν. Ποια είναι η φύση αυτού του προβλήματος; Είσαι πιστός στον Θεό· γιατί πρέπει να φοβάσαι τους αξιωματούχους; Αν δεν έχεις κάνει κάτι παράνομο, δεν χρειάζεται να φοβάσαι. Αν έχεις την αλήθεια, γιατί να φοβάσαι τους διαβόλους και τον Σατανά; Θεωρείς ότι η πίστη στον Θεό δεν είναι η σωστή οδός; Νομίζεις ότι έχεις κάνει κάτι παράνομο; Τότε, γιατί φοβάσαι έναν αξιωματούχο; Δεν είναι ανόητοι και ανίδεοι αυτοί οι άνθρωποι; Κάποιοι άνθρωποι κυνηγήθηκαν και διώχθηκαν σε μεγάλο βαθμό στην ηπειρωτική Κίνα· αφότου ήρθαν στο εξωτερικό, νιώθουν μήπως ενοχές που πιστεύουν στον Θεό; Νιώθουν μήπως ατίμωση επειδή τους διώκει ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας; Μήπως ντρέπονται ν' αντικρίσουν τους προγόνους τους και νιώθουν ατιμασμένοι επειδή αναγκάστηκαν να διαφύγουν στο εξωτερικό για να πιστεύουν στον Θεό και να κάνουν το καθήκον τους; Μήπως βλέπουν το σατανικό καθεστώς και τον θρησκευτικό κόσμο που αντιμετωπίζουν ανταγωνιστικά τον Θεό και την εκκλησία και

νιώθουν κατώτεροι, ίσως ακόμα και πιο ατιμασμένοι από ό,τι θα ένιωθαν αν είχαν διαπράξει ένα έγκλημα; Νιώθετε εσείς έτσι; (Όχι.) Μπορεί εξωτερικά να κουνάτε αρνητικά το κεφάλι, να μη θέλετε να έχετε τέτοιες σκέψεις και τέτοια συναισθήματα, αλλά όταν ένας άνθρωπος έρχεται αντιμέτωπος με πραγματικές καταστάσεις, η νοοτροπία του, οι συμπεριφορές του και οι πράξεις που κάνει ασυναίσθητα αναπόφευκτα εκθέτουν τις βαθύτερες, τις πιο κρυφές πτυχές της καρδιάς του. Τι συμβαίνει εδώ; Αν δεν έχεις αυτά τα πράγματα, γιατί φοβάσαι; Άραγε, φοβάται την αστυνομία ένας άνθρωπος που δεν έχει παραβεί τον νόμο; Φοβάται τον δικαστή; Όχι. Μόνο όσοι έχουν παραβεί τον νόμο φοβούνται την αστυνομία περισσότερο από οτιδήποτε και μόνο οι Κινέζοι, που έχουν συνηθίσει την καταπίεση της αστυνομίας, τη φοβούνται περισσότερο από οτιδήποτε, επειδή η αστυνομία του Κομμουνιστικού Κόμματος της Κίνας είναι άνομη και κάνει ό,τι θέλει. Επομένως, όταν οι Κινέζοι φτάνουν για πρώτη φορά στο εξωτερικό, φοβούνται και μόνο που βλέπουν την αστυνομία. Αυτό συμβαίνει επειδή τους φοβίζει η διακυβέρνηση του μεγάλου κόκκινου δράκοντα· είναι κάτι που αποκαλύπτεται στο υποσυνείδητό τους. Στις δυτικές χώρες, το καθεστώς σου είναι νόμιμο, έχεις δικαιώματα διαμονής, δεν έχεις παραβεί κανέναν νόμο ούτε έχεις επιτεθεί στην κυβέρνηση, και δεν έχεις διαπράξει κανένα έγκλημα. Όση αντιπαράθεση κι αν εγείρει η πίστη σου στον θρησκευτικό κόσμο, ένα γεγονός παραμένει βέβαιο: Η πίστη σου προστατεύεται από τον νόμο, είναι νόμιμη και ελεύθερη και είναι νόμιμο ανθρώπινο δικαίωμά σου. Δεν έχεις παραβεί κανέναν απολύτως νόμο, οπότε αν κάποιος ισχυριζόταν ότι είναι αστυνομικός και σε ρωτούσε: «Πιστεύεις στον Παντοδύναμο Θεό; Δείξε μου την ταυτότητά σου! Από πού είσαι; Πόσο χρονών είσαι; Πόσα χρόνια είσαι πιστός; Πού μένεις; Πες μου τη διεύθυνσή σου!» πώς θ' απαντούσες; Στην πρώτη ερώτηση —«Πιστεύεις στον Παντοδύναμο Θεό;»— πώς θ' απαντούσες; (Ναι.) Γιατί να πείτε «ναι»; Βασίζεται αυτό σε κάποιο γεγονός; Ή έχεις την υποχρέωση ως πολίτης ν' απαντήσεις «ναι» αν ερωτηθείς; Ή μήπως σου έχει δώσει ο Θεός την εντολή να πεις «ναι»; Πού βασίζεστε; Όσο για το δεύτερο πράγμα που ζήτησε, «Δείξε μου την ταυτότητά σου!», θα τη δείχνατε; (Όχι.) Και στην τρίτη ερώτηση: «Πού μένεις; Γράψε τη διεύθυνσή σου». Θα τη γράφατε; (Όχι.) Στην τέταρτη σειρά ερωτήσεων: «Πόσα χρόνια πιστεύεις στον Θεό; Ποιος σε έφερε στην πίστη; Γιατί πιστεύεις; Πόσα χρόνια είσαι στο εξωτερικό;» Θ' απαντούσατε σ' αυτές τις ερωτήσεις; (Όχι.) Στην πέμπτη ερώτηση: «Τι καθήκον κάνεις εδώ; Ποιος είναι ο επικεφαλής σου;» Θ' απαντούσατε σ' αυτό; (Όχι.) Γιατί όχι; (Δεν είμαι υποχρεωμένος να του πω.) Ας επιστρέψουμε, λοιπόν, στην πρώτη ερώτηση: Στην ερώτηση αν πιστεύεις στον Παντοδύναμο Θεό, είπατε όλοι σας ομόφωνα ότι θ' απαντούσατε «ναι». Είναι σωστό ν' απαντήσετε έτσι; (Όχι.) Γιατί δεν είναι σωστό; (Επειδή η πίστη είναι μια ατομική ελευθερία. Η αστυνομία δεν έχει καμία εξουσία να παρέμβει. Επομένως, έχω το δικαίωμα να μην απαντήσω.) Γιατί, λοιπόν, δεν θ' απαντούσες; (Επειδή πρέπει πρώτα να ξεκαθαρίσω γιατί με ρωτάει, με ποια ιδιότητα με ρωτάει και κατά πόσο είναι νόμιμο να με ρωτάει. Αν ο σκοπός του και η ταυτότητά του δεν είναι ξεκάθαρα, δεν είμαι υποχρεωμένος ν' απαντήσω στις ερωτήσεις του.) Αυτή η δήλωση είναι σωστή. Αρχικά, όλοι δηλώσατε

ότι θ' απαντούσατε «ναι», αλλά όσο συνέχιζα να ρωτάω, αρχίσατε να νιώθετε ότι κάτι πήγαινε στραβά, καταλάβατε ότι η απάντησή σας ήταν λανθασμένη. Εντοπίσατε πού ήταν το πρόβλημα; Σ' αυτό το ζήτημα, θα πρέπει να έχετε την εξής κατανόηση: Δεν έχουμε παραβεί κανέναν νόμο επειδή πιστεύουμε στον Θεό· δεν είμαστε εγκληματίες, έχουμε ανθρώπινα δικαιώματα και ελευθερία. Δεν μπορεί ο οποιοσδήποτε να μας ανακρίνει ή να μας κάνει ερωτήσεις κατά βούληση. Δεν ισχύει ότι όποιος κι αν μας κάνει ερωτήσεις πρέπει ν' απαντάμε ειλικρινά· δεν είμαστε υποχρεωμένοι να το κάνουμε αυτό. Είναι σωστά αυτά τα λόγια; (Ναι.) Είναι παράνομο ο οποιοσδήποτε, όποιος κι αν είναι, να μας ανακρίνει αυθαίρετα· πρέπει να κατανοούμε τον νόμο και να μάθουμε πώς να τον χρησιμοποιούμε για να προστατευόμαστε. Αυτή είναι η σοφία που πρέπει να έχει ο εκλεκτός λαός του Θεού. Τι πρέπει να κάνεις, λοιπόν, αν βρεθείς σε μια τέτοια περίπτωση στο μέλλον; Αν κάποιος σε ρωτήσει αν πιστεύεις στον Παντοδύναμο Θεό, πώς πρέπει ν' απαντήσεις, πώς πρέπει να το διαχειριστείς; Το πρώτο που θα πεις είναι: «Ποιος είσαι; Με ποιο δικαίωμα μου κάνεις αυτήν την ερώτηση; Σε γνωρίζω;» Αν πει ότι είναι υπάλληλος κάποιας κρατικής υπηρεσίας, τότε πρέπει να του ζητήσεις να σου δείξει τα διαπιστευτήριά του. Αν δεν σου δείξει τα διαπιστευτήριά του, τότε θα πεις: «Δεν έχεις τα προσόντα να μου μιλάς και δεν έχω καμία υποχρέωση να σου απαντήσω. Υπάρχουν ένα σωρό κρατικοί υπάλληλοι· μήπως οφείλω ν' απαντάω σε όλους; Η κυβέρνηση έχει ορίσει ανθρώπους για να χειρίζονται κάποιες εργασίες· είσαι πράγματι αρμόδιος γι' αυτό το ζήτημα; Ακόμη κι αν είσαι, δεν έχω παραβεί τον νόμο. Γιατί, λοιπόν, πρέπει να σου απαντήσω; Γιατί πρέπει να σου πω το οτιδήποτε; Αν πιστεύεις ότι έχω κάνει κάτι λάθος και ότι έχω παραβεί τον νόμο, μπορείς να παρουσιάσεις αποδεικτικά στοιχεία. Αν, όμως, θέλεις ν' απαντήσω σε οποιαδήποτε από τις ερωτήσεις σου, πήγαινε καιμίλα με τον δικηγόρο μου. Δεν είμαι υποχρεωμένος να σου απαντήσω και δεν έχεις το δικαίωμα να ρωτάς!» Πώς είναι αυτός ο τρόπος απάντησης; Δείχνει αξιοπρέπεια; (Ναι.) Τότε, τι έδειξε η δική σας απάντηση; Έδειξε αξιοπρέπεια; (Όχι.) Η δική σας απάντηση δείχνει άγνοια του νόμου. Απλώς απαντάς σε ό,τι ρωτάνε οι άλλοι· και τι συμβαίνει στο τέλος; Γίνεσαι Ιούδας. Μπορεί ν' απαντήσετε απερίσκεπτα και υπάρχει λόγος γι' αυτό: Οι άνθρωποι στη χώρα του μεγάλου κόκκινου δράκοντα έχουν κατηχηθεί και έχουν υποστεί πλύση εγκεφάλου, ώστε να θεωρούν ότι οι πιστοί στον Θεό είναι ανίδεοι, άνθρωποι χαμηλότερης κοινωνικής τάξης και ότι διώκονται από το κράτος, ότι σ' αυτήν τη χώρα θα πρέπει να ζουν χωρίς ανθρώπινα δικαιώματα ή αξιοπρέπεια· επομένως, οι πιστοί υποβιβάζουν τον εαυτό τους σε χαμηλότερη θέση. Όταν έρχονται σε δυτικές χώρες, δεν κατανοούν τι είναι ανθρώπινα δικαιώματα, τι είναι αξιοπρέπεια ή ποιες είναι οι υποχρεώσεις ενός πολίτη και άλλα τέτοια πράγματα. Έτσι, όταν κάποιος σε ρωτάει αν πιστεύεις στον Θεό, σπεύδεις να το παραδεχθείς από φόβο, του λες όλα όσα ξέρεις και δεν δείχνεις καθόλου ανάρτηση. Ποιος τα προκάλεσε όλα αυτά; Τα προκάλεσε η κατήχηση και η διακυβέρνηση του μεγάλου κόκκινου δράκοντα. Βαθιά στο υποσυνείδητο όλων όσοι ζουν στην ηπειρωτική Κίνα, υπάρχει η ιδέα ότι αν πιστεύεις στον Θεό καταλαμβάνεις τη χαμηλότερη θέση σ' αυτήν την κοινωνία, μέσα στο ανθρώπινο γένος·

αποκόβεσαι από την κοινωνία και από το ανθρώπινο γένος. Επομένως, αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν αξιοπρέπεια, ανθρώπινα δικαιώματα και την επίγνωση για να προστατεύσουν τον εαυτό τους· είναι ανόητοι, ανίδεοι και δεν έχουν διορατικότητα, αλλά αφήνουν τους άλλους να τους εκφοβίζουν και να τους χειραγωγούν κατά βούληση. Αυτή είναι η νοοτροπία σας. Δεν παραμένεις ούτε κατά διάνοια ακλόνητος στη μαρτυρία σου για τον Θεό, αλλά αντιθέτως Τον προδίδεις ανά πάσα στιγμή, γίνεσαι Ιούδας ανά πάσα στιγμή. Πώς μπορείς, λοιπόν, να ενεργείς με αξιοπρέπεια; Πώς θα πρέπει ν' αντιμετωπίσεις έναν ξένο που σου κάνει ερωτήσεις; Πρώτα, θα πρέπει να τον ρωτήσεις ποιος είναι, κι έπειτα να του ζητήσεις να σου δείξει τα διαπιστευτήριά του. Αυτή είναι η δέουσα νόμιμη διαδικασία. Στις δυτικές χώρες, οι αστυνομικοί ή άλλοι κρατικοί υπάλληλοι, όταν αλληλεπιδρούν με τους πολίτες ως εκπρόσωποι της κυβέρνησης, πάντοτε δείχνουν πρώτα τα διαπιστευτήριά τους. Αφού επαληθεύσεις την ταυτότητά του με βάση τα διαπιστευτήριά του, θ' αποφασίσεις πώς θ' απαντήσεις στις ερωτήσεις του ή πώς θα διαχειριστείς τα αιτήματά του. Ασφαλώς, σε αυτό το ζήτημα, οπωσδήποτε έχεις περιθώριο επιλογών· σε κάθε περίπτωση έχεις αυτονομία, δεν είσαι μαριονέτα. Παρόλο που είσαι Κινέζος και μέλος της Εκκλησίας του Παντοδύναμου Θεού, ταυτόχρονα είσαι νόμιμο και αναγνωρισμένο μέλος της χώρας στην οποία κατοικείς. Μην ξεχνάς ότι έχεις αυτονομία· δεν είσαι σκλάβος ούτε κρατούμενος οποιασδήποτε χώρας, είσαι κάποιος που μπορεί ν' απολαμβάνει τους νόμους, τα ανθρώπινα δικαιώματα και τα συστήματα αυτής της χώρας.

Με βάση το περιεχόμενο πάνω στο οποίο συναναστράφηκα, πώς πρέπει ν' αντιμετωπίζετε τα ξαφνικά περιβάλλοντα και τα απρόσμενα γεγονότα; Αυτό είναι το τέταρτο σημείο πάνω στο οποίο θα συναναστραφούμε: να μην είστε δειλοί. Κάποιοι άνθρωποι ρωτάνε: «Το να μην είμαστε δειλοί σημαίνει απλώς να ενεργούμε παράτολμα σαν χαζοί;» Όχι, το να μην είμαστε δειλοί σημαίνει να μη φοβόμαστε καμία δύναμη, επειδή δεν είμαστε εγκληματίες, δεν είμαστε σκλάβοι· είμαστε ο αξιοπρεπής εκλεκτός λαός του Θεού, τα αξιοπρεπή δημιουργημένα ανθρώπινα όντα υπό την κυριαρχία του Δημιουργού. Στην προσέγγισή σας σ' αυτό το ζήτημα, πρώτον και κύριον, να μην είστε δειλοί· επιπλέον, να φροντίζετε ενεργητικά να διατηρούνται ως έχουν το καθήκον σας και το περιβάλλον στο οποίο κάνετε το καθήκον σας και, επίσης, ν' αντιμετωπίζετε με ενεργή στάση τα διάφορα περιβάλλοντα και τις δηλώσεις των διαφόρων δυνάμεων που μας στοχοποιούν, τις πράξεις τους και ό,τι άλλο σχετίζεται μ' αυτές. Να τ' αντιμετωπίζετε ενεργητικά και να μην είστε δειλοί· πώς σας φαίνεται αυτή η στάση; (Καλή.) Είναι αξιοπρεπές να ζει κανείς έτσι, σαν άνθρωπος· να μη ζει αναξιοπρεπώς απλώς και μόνο για να τα βγάζει πέρα. Ερχόμαστε στο εξωτερικό για να κάνουμε το καθήκον μας, όχι για να γεμίσουμε τα στομάχια μας ή για να βγάλουμε ίσα-ίσα τα προς το ζην· δεν έχουμε παραβεί κανέναν νόμο, δεν έχουμε προκαλέσει πρόβλημα σε καμία χώρα και σίγουρα δεν είμαστε σκλάβοι καμίας χώρας. Κάνουμε το καθήκον των δημιουργημένων όντων στον οίκο του Θεού· συντηρούμαστε μόνοι μας, δεν εξαρτιόμαστε από άλλους· αυτό είναι απολύτως νόμιμο.

Το καθένα από τα τέσσερα σημεία που συζητήσαμε μόλις είναι καίριας σημασίας. Ποιο ήταν το πρώτο σημείο; (Είτε βρίσκεται κανείς στο εξωτερικό είτε στην Κίνα, το να δαπανά ολόψυχα τον εαυτό του για τον Θεό και να κάνει τα καθήκοντά του είναι ο πιο δίκαιος σκοπός μέσα σε όλη την ανθρωπότητα από τους αρχαίους χρόνους έως σήμερα. Κάνουμε το καθήκον μας με ανοιχτό και διαφανή τρόπο, και όχι μυστικά, επειδή αυτό που κάνουμε τώρα είναι ο πιο δίκαιος σκοπός μέσα στην ανθρωπότητα.) Και το δεύτερο; (Ο Θεός είναι κυρίαρχος πάνω σε όλα τα πράγματα και όλα τα γεγονότα. Τα πάντα, ακόμη και οι κυβερνήτες του κόσμου και οποιαδήποτε εξουσία στον κόσμο, βρίσκονται υπό την κυριαρχία και τον έλεγχο του χεριού του Θεού· κανένας δεν ελέγχει ο ίδιος το πεπρωμένο του. Ούτε εμείς είμαστε εξαίρεση· το πεπρωμένο μας βρίσκεται υπό την κυριαρχία και τον έλεγχο του χεριού του Θεού και κανείς δεν μπορεί ν' αλλάξει την κατεύθυνση προς την οποία πηγαίνουμε και το πού μένουμε. Το πώς είναι η διακυβέρνηση και το σύστημα του κυβερνήτη της χώρας στην οποία κατοικούμε, το πώς είναι το περιβάλλον διαβίωσης αυτής της χώρας και είτε είναι απειλητικά, εχθρικά είτε φιλικά απέναντί μας, βρίσκονται όλα τους υπό την κυριαρχία του Θεού και εμείς δεν έχουμε κανέναν λόγο ν' ανησυχούμε ή να προβληματιζόμαστε γι' αυτό.) Το τρίτο σημείο; (Όπου κι αν είμαστε και ανεξάρτητα από τις ικανότητές μας ή το επίπεδό μας, είμαστε απλώς ένα μέρος του συνόλου των ασημαντων δημιουργημένων όντων. Η μοναδική ευθύνη και το μοναδικό καθήκον που πρέπει να εκπληρώνουμε είναι να υποτασσόμαστε στην κυριαρχία, στις ρυθμίσεις και στις εντολές του Δημιουργού. Παρόλο που αυτήν τη στιγμή ζούμε σε μια ελεύθερη χώρα, αν μια μέρα ο Θεός ξεσηκώσει μια εχθρική δύναμη για να μας διώξει και να μας βλάψει, δεν θα πρέπει να έχουμε κανένα απολύτως παράπονο. Επειδή η υποχρέωσή μας, η ευθύνη μας και το καθήκον μας είναι να υποτασσόμαστε σε όλα όσα κάνει ο Θεός, σε όλα όσα εντολίζει ο Θεός.) Το τέταρτο σημείο είναι να αντιμετωπίζουμε ενεργητικά όλους τους εξωτερικούς ανθρώπους, τα εξωτερικά γεγονότα και πράγματα, χωρίς δειλία. Αυτά τα τέσσερα σημεία είναι οι στάσεις και η κατανόηση που πρέπει να έχουν όλοι όσοι κάνουν το καθήκον τους, καθώς επίσης και οι αλήθειες που πρέπει να κατανοούν όλοι όσοι κάνουν το καθήκον τους. Παρόλο που αυτά τα τέσσερα σημεία δεν σχετίζονται πολύ με την όγδοη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών πάνω στην οποία συναναστραφήκαμε σήμερα, αφού μιλάμε για τις δυσκολίες στο έργο, πρέπει να θίξουμε κι αυτά τα ζητήματα· δεν είναι μάταιο.

Γ. Οι αρχές που πρέπει να κάνουν πράξη οι επικεφαλής και οι εργάτες όταν συναντούν δυσκολίες

Κάποιοι επικεφαλής και εργάτες έρχονται αντιμέτωποι με κάποια εξωτερικά ζητήματα που είναι μάλλον δύσκολο να τα χειριστούν και καταλήγουν πελαγωμένοι, αδυνατώντας να διακρίνουν τη ρίζα του προβλήματος και χωρίς να ξέρουν πώς να το προσεγγίσουν. Πολύ απλά το αγνοούν, με αποτέλεσμα να καθυστερεί το ζήτημα. Τι πρόβλημα είναι αυτό; Οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να κάνουν έργο και το μόνο που κάνουν είναι να προκαλούν καθυστερήσεις. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν έχουν τη

λογική ενός κανονικού ανθρώπου· εφόσον δεν μπορούν να χειριστούν προβλήματα, γιατί δεν τ' αναφέρουν στον Άνωθεν; Αν αναφέρεις ένα πρόβλημα στον Άνωθεν, μπορούμε να το αντιμετωπίσουμε μαζί και στο τέλος το πρόβλημα θα λυθεί. Υπάρχουν κάποια πράγματα που δεν μπορείτε να διακρίνετε· θα σας βοηθήσω Εγώ να τ' αναλύσετε. Εφόσον δεν παραβαίνουμε τον νόμο ή τους κυβερνητικούς κανονισμούς, κανένα πρόβλημα δεν είναι τόσο μεγάλο που δεν μπορεί να ξεπεραστεί. Τα ζητήματα που έχουν να κάνουν με τις αλήθεια-αρχές τα λύνουμε μόνοι μας· για τα ζητήματα που έχουν να κάνουν με τον νόμο, μπορούμε ν' αναζητήσουμε νομικές συμβουλές για βοήθεια και να τα λύσουμε με νομικά μέσα. Όποιες πονηρές δυνάμεις κι αν αναστατώνουν και σαμποτάρουν σκοπίμως το έργο του οίκου του Θεού, να θυμάστε ένα πράγμα: Εφόσον δεν παραβαίνουμε τον νόμο και δεν παραβιάζουμε κυβερνητικούς κανονισμούς, κανένας δεν μπορεί να μας κάνει τίποτα. Ο λόγος είναι ότι οι περισσότερες χώρες στο εξωτερικό είναι δημοκρατικές και διέπονται από τον νόμο· ακόμη κι αν οι πονηρές δυνάμεις ενεργούν ενάντια στον νόμο, φοβούνται κι εκείνες την έκθεση και τις νομικές κυρώσεις. Αυτό είναι γεγονός. Όπως κι αν αναστατώνουν και σαμποτάρουν το έργο του οίκου του Θεού τα σκοτεινά χέρια του μεγάλου κόκκινου δράκοντα, όπως κι αν παρενοχλούν την κανονική ζωή μας ή δωροδοκούν κάποιον για να κάνει κακά πράγματα, εμείς πρέπει να τραβάμε φωτογραφίες και αυθεντικά βίντεο, να κρατάμε με σοβαρότητα ακριβή αρχεία και να καταγράφουμε ξεκάθαρα τη χρονική στιγμή, την τοποθεσία και τους εμπλεκόμενους. Όταν έρθει η κατάλληλη στιγμή, θα λύσουμε το ζήτημα με νομικά μέσα και δεν χρειάζεται να τον φοβόμαστε. Όσο παρανοϊκή κι αν είναι η καταπίεση του μεγάλου κόκκινου δράκοντα, εμείς δεν τον φοβόμαστε, επειδή ο Θεός είναι το στήριγμά μας, και μια μέρα ο Θεός θα στείλει καταστροφές για να τον αφανίσει, ο Θεός θα του το ανταποδώσει ευθέως κι εμείς δεν χρειάζεται να κάνουμε τίποτε. Υπάρχουν φορές που δεν μπορείτε να διακρίνετε κάποια ζητήματα· σ' αυτήν την περίπτωση, θα πρέπει γρήγορα ν' αναφέρετε το ζήτημα στους ανωτέρους και ο Άνωθεν θα σας δείξει ένα μονοπάτι· τότε τα μεγάλα ζητήματα θα γίνουν μικρά και τα μικρά ζητήματα θα λυθούν. Στην πραγματικότητα, είναι πολλά τα ζητήματα που δεν ξέρετε πώς ν' αναλύσετε και δεν μπορείτε να διακρίνετε την ουσία τους, και παρότι θεωρείτε μια κατάσταση σημαντική και σοβαρή, αφού την αναλύσει ο Άνωθεν, συνειδητοποιείτε ότι ουσιαστικά δεν είναι τίποτα· δεν υπάρχει λόγος να φοβάστε ούτε είναι κάτι σημαντικό, απλώς πρέπει να υιοθετήσετε μια μη παρεμβατική προσέγγιση και το ζήτημα θα λυθεί μόνο του μετά από λίγο. Οι αναστατώσεις των πονηρών δυνάμεων δεν μπορούν να προκαλέσουν μεγάλο σάλο· και εκείνες φοβούνται περισσότερο από οτιδήποτε τη δημόσια έκθεση, οπότε δεν τολμούν να υπερβούν τα όρια. Αν μια χούφτα καραγκιόζηδες τολμήσουν να υπερβούν τα όρια, μπορούμε να λύσουμε το ζήτημα μέσω του νόμου, λαμβάνοντας νομικά μέτρα. Αυτό είναι κάτι που πρέπει να διακρίνουν όλοι οι επικεφαλής και οι εργάτες. Σε όποια περίπτωση κι αν βρεθείς, δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να ενεργείς μπερδεμένα ή ανόητα. Αν δεν μπορείς να διακρίνεις ή να χειριστείς μια κατάσταση, πρέπει να το αναφέρεις αμέσως στους ανωτέρους και ν' αφήσεις τον Άνωθεν να σου δώσει

συμβουλές και στρατηγικές. Ο μοναδικός αληθινός φόβος είναι να μην μπορούν οι ψευδοεπικεφαλής να διακρίνουν ή να χειριστούν ζητήματα κι ωστόσο να μην τ' αναφέρουν στον Άνωθεν ή να μην ενημερώνουν σχετικά τον Άνωθεν· να μην το αναφέρουν στους ανωτέρους, παρά μόνο όταν έχει κλιμακωθεί η κατάσταση και έχει καθυστερήσει το έργο, έχοντας πιθανότατα χάσει την καλύτερη ευκαιρία να χειριστούν το πρόβλημα. Είναι όπως κάποιος που έχει καρκίνο αλλά δεν κάνει εξετάσεις ούτε κάνει εγκαίρως θεραπεία· πηγαίνει στο νοσοκομείο για θεραπεία μόνο αφού φτάσει στο τελευταίο στάδιο του καρκίνου, αλλά τότε είναι πολύ αργά και το μόνο που μπορεί να κάνει είναι να περιμένει τον θάνατο. Έτσι, οι ψευδοεπικεφαλής είναι αυτοί που είναι πιθανότερο να καθυστερούν ζητήματα στο έργο τους. Οι ψευδοεπικεφαλής είναι διανοητικά καθυστερημένοι, είναι καθάρματα, δεν είναι υπεύθυνοι ούτε υπερασπίζονται το έργο του οίκου του Θεού. Γιατί λέω ότι οι ψευδοεπικεφαλής είναι αποβράσματα, προάγγελοι καταστροφής, ηλίθιοι που δεν έχουν καθόλου λογική; Αυτός είναι ο λόγος. Οποιοσδήποτε ψευδοεπικεφαλής έχει τόσο χαμηλό επίπεδο ώστε να μην μπορεί καν να χειριστεί εξωτερικά ζητήματα θα πρέπει αμέσως ν' απαλλάσσεται από τα καθήκοντά του και ν' αποκλείεται, να μη χρησιμοποιείται ποτέ ξανά, ώστε να αποφεύγεται οποιαδήποτε περαιτέρω καθυστέρηση στο έργο του οίκου του Θεού. Το έργο των ψευδοεπικεφαλής προκαλεί τα περισσότερα εμπόδια. Συχνά, όταν προκύπτει ένα πρόβλημα, θα μπορούσε να λυθεί μέσα από την έγκαιρη διαβούλευση με όλους· η μόνη ανησυχία είναι ότι ο αρμόδιος ψευδοεπικεφαλής είναι διανοητικά καθυστερημένος, ότι είναι ανίκανος να λύσει ο ίδιος το πρόβλημα κι ωστόσο δεν το συζητά με την ομάδα λήψης αποφάσεων ούτε το αναφέρει στον Άνωθεν, και υιοθετεί μια στάση αμέλειας, συγκαλύπτοντας και αποσιωπώντας το πρόβλημα· αυτό είναι που καθυστερεί περισσότερο τα πράγματα. Αν το ζήτημα καθυστερήσει και αλλάξουν οι συνθήκες, μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα να χαθεί η πρωτοβουλία χειρισμού του προβλήματος, οδηγώντας σε μια παθητική κατάσταση. Τι αποδεικνύει αυτό; Κάποια πράγματα δεν μπορούν να καθυστερούν και πρέπει ν' αντιμετωπίζονται άμεσα, με την πρώτη ευκαιρία. Ωστόσο, οι ψευδοεπικεφαλής δεν το γνωρίζουν αυτό, κι έτσι τα άτομα που έχουν εξαιρετικά χαμηλό επίπεδο δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να ηγούνται. Οι ψευδοεπικεφαλής ξέρουν μόνο να ξεστομίζουν κάποια λόγια και δόγματα και δεν μπορούν να λύσουν πραγματικά προβλήματα· το μόνο που κάνουν είναι είτε να βλάπτουν τους ανθρώπους είτε να προκαλούν καθυστερήσεις. Μόνο αν αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής απαλλαγούν από τα καθήκοντα τους και επιλεγούν ως επικεφαλής και εργάτες άτομα που έχουν ένα φορτίο και αίσθημα ευθύνης, μπορεί να προχωρήσει κανονικά το εκκλησιαστικό έργο. Όποια προβλήματα κι αν αντιμετωπίζεις, εφόσον μπορείς ν' αναζητήσεις την αλήθεια, υπάρχει τρόπος να τα λύσεις. Τα εξωτερικά ζητήματα και οι αναστατώσεις που προκαλεί ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας μπορούν να λυθούν με νομικά μέσα, όταν είναι απαραίτητο· δεν είναι κάτι σπουδαίο. Εφόσον δεν παραβιάζουμε τον νόμο και δεν παραβαίνουμε κυβερνητικούς κανονισμούς, κανένας δεν μπορεί να μας κάνει τίποτα και, με τέτοια σιγουριά, δεν χρειάζεται να φοβόμαστε τις όποιες αναστατώσεις από τον Σατανά ή τους διαβόλους.

Πρέπει τώρα ν' αναλυθεί και να γίνει κατανοητό το ζήτημα των ψευδοεπικεφαλής. Αυτό είναι καίριας σημασίας για να εκτελείται καλά το εκκλησιαστικό έργο! Ας συναναστραφούμε, λοιπόν, πάνω στον λόγο για τον οποίο οι ψευδοεπικεφαλής, όταν έρχονται αντιμέτωποι με ζητήματα που δεν μπορούν να λύσουν μόνοι τους, δεν τ' αναφέρουν και πάλι στον Άνωθεν. Ποια πρέπει να είναι η άποψή μας πάνω σ' αυτό; Μπορείτε όλοι να το αναλύσετε και ν' επωφεληθείτε από αυτήν την ανάλυση. Το γεγονός ότι οι ψευδοεπικεφαλής δεν κάνουν πραγματικό έργο είναι ήδη σοβαρό πρόβλημα, αλλά υπάρχει κι ένα ακόμα πιο σοβαρό ζήτημα: Όταν η εκκλησία αντιμετωπίζει αναστατώσεις από κακούς ανθρώπους και αντίχριστους, οι ψευδοεπικεφαλής όχι μόνο δεν χειρίζονται το ζήτημα, αλλά —ακόμη χειρότερα— δεν το αναφέρουν στον Άνωθεν και αφήνουν τους κακούς ανθρώπους και τους αντίχριστους ν' αναστατώνουν την εκκλησία· απλώς παρακολουθούν από ασφαλή απόσταση, χωρίς να προσβάλλουν κανέναν. Όσο κι αν αναστατώνεται το εκκλησιαστικό έργο, οι ψευδοεπικεφαλής δεν νοιάζονται. Τι πρόβλημα υπάρχει εδώ; Δεν είναι υπερβολικά ανήθικοι αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής; Και μόνο αυτό το γεγονός αρκεί για ν' αποβληθούν αυτού του είδους οι ψευδοεπικεφαλής. Όταν επιτρέπουν σε κακούς ανθρώπους και σε αντίχριστους ν' αναστατώνουν ελεύθερα την εκκλησία, είναι σαν να παραδίδουν την εκκλησία και τον εκλεκτό λαό του Θεού σ' αυτούς τους κακούς ανθρώπους και τους αντίχριστους, ενεργώντας σαν ασπίδα για τους κακούς ανθρώπους και τους αντίχριστους. Αυτό προκαλεί πολύ μεγάλη απώλεια στο εκκλησιαστικό έργο! Και μόνο με βάση αυτό το σημείο, το ζήτημα δεν είναι κατά πόσο θα πρέπει ν' απαλλάσσονται από τα καθήκοντά τους οι ψευδοεπικεφαλής, αλλά κατά πόσο θα πρέπει ν' αποπέμπονται. Ποιο είναι πιο σοβαρό ως προς τη φύση του: το γεγονός ότι οι ψευδοεπικεφαλής δεν κάνουν πραγματικό έργο ή το γεγονός ότι αφήνουν κακούς ανθρώπους και αντίχριστους ν' αναστατώνουν την εκκλησία; Το γεγονός ότι δεν κάνουν πραγματικό έργο μπορεί να επηρεάσει τη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού και την πρόοδο του εκκλησιαστικού έργου· αυτό ήδη προκαλεί καθυστερήσεις σε σημαντικά ζητήματα. Ωστόσο, όταν οι ψευδοεπικεφαλής επιτρέπουν σε κακούς ανθρώπους και αντίχριστους ν' αναστατώνουν αυθαίρετα την εκκλησία, χωρίς ν' αναζητούν μια λύση ή να το αναφέρουν στον Άνωθεν, τότε οι συνέπειες γίνονται αδιανόητες. Στην καλύτερη περίπτωση, οι κακοί άνθρωποι και οι αντίχριστοι οδηγούν την εκκλησιαστική ζωή σε απόλυτο χάος και αταξία και, επιπλέον, το εκκλησιαστικό έργο γίνεται με προχειρότητα και παραλύει. Δεν επηρεάζει αυτό άμεσα το έργο της διάδοσης του ευαγγελίου; Οι συνέπειες είναι όντως σοβαρές! Επομένως, αν οι ψευδοεπικεφαλής κάνουν αυτό το λάθος, θα πρέπει ν' αποβάλλονται. Πολλοί επικεφαλής και εργάτες έχουν πάντα μια αποκλίνουσα σκέψη και αντίληψη για την αναφορά ζητημάτων στον Άνωθεν. Κάποιοι λένε: «Ακόμη κι αν αναφερθούν ζητήματα στον Άνωθεν, μπορεί να μη λυθούν». Αυτό που λένε είναι παράλογο! Τι εννοείς «μπορεί να μη λυθούν»; Απλώς και μόνο επειδή δεν μπορείς να τα λύσεις εσύ, αυτό δεν σημαίνει ότι δεν μπορεί ούτε ο Άνωθεν. Αν ο Άνωθεν σου δώσει ένα μονοπάτι, στην πραγματικότητα το πρόβλημα ουσιαστικά λύνεται· αν ο Άνωθεν δεν σου δώσει ένα μονοπάτι, παραμένεις χωρίς μονοπάτι. Δεν

μπορείς να διακρίνεις ούτε αυτό το ασήμαντο ζήτημα· είσαι πολύ αλαζονικός και αυτάρεσκος! Κάποιοι λένε επίσης: «Όταν συναντούμε δυσκολίες ή ζητήματα, πρέπει πρώτα να συλλογιζόμαστε για μερικές μέρες και να τ' αναφέρουμε μόνο αν πραγματικά δεν μπορούμε να βρούμε μια λύση». Μπορεί ν' ακούγεται ότι όσοι το λένε αυτό έχουν κάποια λογική, αλλά αυτές οι μέρες συλλογισμού δεν είναι πιθανό να προκαλέσουν καθυστερήσεις; Μπορείς να είσαι σίγουρος ότι μερικές μέρες συλλογισμού θα λύσουν το ζήτημα; Μπορείς να εγγυηθείς ότι δεν θα προκληθεί περαιτέρω καθυστέρηση; Άλλοι λένε: «Αν αναφέρουμε αμέσως το ζήτημα, δεν θα σκεφτεί ο Άνωθεν ότι δεν μπορούμε να διακρίνουμε ούτε αυτό το ασήμαντο ζήτημα; Δεν θα μας αποκαλέσει ανόητους και ανίδεους και δεν θα μας κλαδέψει;» Κάνουν λάθος όταν το λένε αυτό. Είτε αναφέρεις το ζήτημα είτε όχι, η ποιότητα του επιπέδου σου είναι ήδη εμφανής· ο Άνωθεν τα γνωρίζει όλα. Μήπως νομίζεις ότι ο Άνωθεν θα σε έχει σε εκτίμηση αν δεν αναφέρεις κάποιο ζήτημα; Αν αναφέρεις το ζήτημα και δεν έχει προκαλέσει καθυστερήσεις σε σημαντικά θέματα, τότε ο οίκος του Θεού δεν θα σε καταστήσει υπόλογο. Ωστόσο, αν δεν το αναφέρεις και οδηγήσει σε καθυστερήσεις, θα θεωρηθείς άμεσα υπεύθυνος, θ' απαλλαγείς αμέσως από τα καθήκοντά σου και δεν θα χρησιμοποιηθείς ξανά. Επίσης, ο εκλεκτός λαός του Θεού θα θεωρήσει ότι είσαι ανίδεος, ανόητος, κουφιοκέφαλος και διανοητικά διαταραγμένος και θα σε μισεί και θα σε απεχθάνεται για πάντα. Όσοι φοβούνται μονίμως μήπως ο Άνωθεν τους κλαδέψει ή τους περιφρονήσει επειδή αναφέρουν προβλήματα έχουν χαμηλό επίπεδο και είναι πολύ ανόητοι· πρέπει ν' απαλλάσσονται από τα καθήκοντά τους και να μη χρησιμοποιούνται ποτέ ξανά. Δεν είναι εντελώς ξεδιάντροπο να έχει κάποιος τόσο χαμηλό επίπεδο κι ωστόσο να θέλει να σώσει την υπόληψή του; Πείτε Μου, δεν είναι απεχθείς οι ψευδοεπικεφαλής που όχι μόνο κάνουν ανεπαρκώς το έργο τους, αλλά προκαλούν και καθυστερήσεις σε σημαντικά ζητήματα; Δεν θα πρέπει ν' απαλλάσσονται από τα καθήκοντά τους; (Ναι.) Ποια θα πρέπει να είναι η άποψή μας για τους επικεφαλής που αντιμετωπίζουν ένα σημαντικό ζήτημα και μπορούν να το αναφέρουν άμεσα χωρίς να προκαλούν καθυστερήσεις ή σοβαρές συνέπειες; Αν μη τι άλλο, θεωρείται ότι έχουν λογική και ότι μπορούν να υπερασπιστούν το εκκλησιαστικό έργο. Θα πρέπει να συνεχίσουν να χρησιμοποιούνται αυτοί οι επικεφαλής; (Ναι.) Μόνο οι πιο διανοητικά καθυστερημένοι επικεφαλής θ' απέφευγαν ν' αναφέρουν ζητήματα από φόβο μήπως κλαδευτούν. Άραγε, μπορούν αυτοί οι επικεφαλής να χρησιμοποιηθούν και πάλι στο μέλλον; Πιστεύω ότι δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν στο εξής, επειδή η χρήση τους προκαλεί πολύ μεγάλη καθυστέρηση. Θα πρέπει πλέον όλοι σας να μπορείτε να διακρίνετε τα προβλήματα αυτών των ειδών, έτσι δεν είναι; Όταν αντιμετωπίζετε προβλήματα που δεν μπορείτε να χειριστείτε, τότε να τ' αναφέρετε γρήγορα και να συναναστρέφεστε με την ομάδα λήψης αποφάσεων για να τα λύσετε. Αν η ομάδα λήψης αποφάσεων δεν μπορεί να τα χειριστεί, τότε να τ' αναφέρετε αμέσως στον Άνωθεν. Μην ανησυχείτε για το ένα ή το άλλο· το πιο καίριο είναι να μπορείτε να λύσετε άμεσα το ζήτημα. Το παράδειγμα που μόλις αναφέρθηκε συμβαίνει σε όλες τις εκκλησίες· τέτοιες δυσκολίες και τέτοια προβλήματα θα

ανακύπτουν. Σε σύγκριση με κάποιες εσωτερικές δυσκολίες της εκκλησίας, αυτά τα εξωτερικά ζητήματα έχουν πιο σοβαρές συνέπειες. Έτσι, η δυσκολία των εξωτερικών ζητημάτων είναι κάπως μεγαλύτερη σε σύγκριση με εκείνη των εσωτερικών ζητημάτων της εκκλησίας. Αν αντιμετωπίζετε εξωτερικά ζητήματα, θα πρέπει να τα λύνετε γρήγορα μέσα από διαβούλευση ή να τ' αναφέρετε στον Άνωθεν· αυτό είναι απολύτως απαραίτητο. Μόνο αυτός ο τρόπος άσκησης μπορεί να εξασφαλίσει την κανονική πρόοδο του εκκλησιαστικού έργου και να εγγυηθεί ότι δεν παρεμποδίζεται η διάδοση του ευαγγελίου της βασιλείας. Εδώ ολοκληρώνεται η συναναστροφή μας πάνω στις αρχές χειρισμού των εξωτερικών ζητημάτων της εκκλησίας.

Σε κάθε εκκλησία, υπάρχουν κάποιοι άνθρωποι που έχουν χαμηλό επίπεδο και αντιμετωπίζουν πάντα δυσκολίες όταν κάνουν τα καθήκοντά τους, ενώ είναι ανίκανοι να βρουν τις αρχές άσκησης όπως κι αν συναναστραφεί κανείς μαζί τους πάνω στην αλήθεια· απλώς εφαρμόζουν στα τυφλά κανονισμούς χωρίς να πετυχαίνουν κανένα πρακτικό αποτέλεσμα. Σε τέτοιες περιπτώσεις, πρέπει να προσαρμόζονται τα καθήκοντα που έχουν ανατεθεί σ' αυτούς τους ανθρώπους. Αυτή η προσαρμογή είναι η ανακατανομή του προσωπικού. Για παράδειγμα, σ' έναν άνθρωπο έχει ανατεθεί μια σημαντική εργασία, αλλά υπάρχουν κάποια προβλήματα στο έργο του τα οποία δεν μπορούν να λυθούν όπως κι αν συναναστραφείς μαζί του. Δεν μπορείς να διακρίνεις την ουσία του προβλήματος ούτε κατά πόσο αυτός ο άνθρωπος μπορεί να συνεχίσει να χρησιμοποιείται, και ούτε η παρατήρηση ή η περαιτέρω συναναστροφή φέρνουν αποτελέσματα. Παρόλο που αυτός ο άνθρωπος δεν προκαλεί πάρα πολλές καθυστερήσεις στο έργο, τα κρίσιμα ζητήματα δεν λύνονται ποτέ, κι αυτό σε κάνει πάντα να νιώθεις κάποια ανησυχία. Τι πρέπει να κάνεις όταν το αντιμετωπίζεις αυτό; Πρόκειται για ένα κρίσιμο ζήτημα. Αν δεν μπορείς να το λύσεις μόνος σου, θα πρέπει να το θέσεις σε μια συνάθροιση επικεφαλής και εργατών για συναναστροφή, ανάλυση και εξέταση. Αν στο τέλος επιτευχθεί συναίνεση, το πρόβλημα θα λυθεί. Αν αυτός ο τρόπος άσκησης δεν λύσει το πρόβλημα, θα μπορούσε να προκαλέσει καθυστερήσεις σε σημαντικά ζητήματα όσο τρενάρεται; Αν θα μπορούσε, τότε πρέπει να το αναφέρεις στον Άνωθεν και ν' αναζητήσεις μια λύση το συντομότερο δυνατό. Με λίγα λόγια, όποια σύγχυση και όποιες δυσκολίες κι αν συναντήσεις στο έργο σου, εφόσον μπορούν να επηρεάσουν τον εκλεκτό λαό του Θεού όταν κάνει τα καθήκοντά του ή να παρακωλύσουν την κανονική πρόοδο του εκκλησιαστικού έργου, τα ζητήματα πρέπει να λύνονται άμεσα. Αν δεν μπορείς να λύσεις ένα ζήτημα μόνος σου, θα πρέπει ν' αναζητήσεις μερικούς ανθρώπους που κατανοούν την αλήθεια, για να το λύσετε μαζί. Αν ακόμη και αυτό δεν έχει αποτέλεσμα, τότε πρέπει να θίξεις το ζήτημα και να το αναφέρεις στον Άνωθεν για ν' αναζητήσεις μια λύση. Αυτή είναι η ευθύνη και η υποχρέωση των επικεφαλής και των εργατών. Οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει ν' αντιμετωπίζουν με σοβαρότητα όποιες δυσκολίες και όποια σύγχυση συναντούν και όχι, όταν διαπιστώνουν ζητήματα ή δυσκολίες, απλώς να κηρύττουν αδιάφορα κάποια λόγια και δόγματα, να φωνάζουν συνθήματα για να δώσουν ώθηση στους αδελφούς και στις αδελφές ή να τους κλαδεύουν κι έπειτα να θεωρούν ότι το θέμα

έχει λήξει. Μερικές φορές, κηρύττοντας λόγια και δόγματα μπορεί να λυθούν κάποια επιφανειακά ζητήματα, αλλά, σε τελική ανάλυση, δεν μπορούν να λυθούν τα βαθύτερα προβλήματα. Τα ζητήματα που αφορούν τη ρίζα, τις διεφθαρμένες διαθέσεις και τις αντιλήψεις και φαντασιοκοπίες των ανθρώπων πρέπει να λύνονται μέσα από τη συναναστροφή πάνω στην αλήθεια με βάση τα λόγια του Θεού. Υπάρχουν και μεμονωμένες δυσκολίες των ανθρώπων, περιβαλλοντικά ζητήματα και προβλήματα που σχετίζονται με την επαγγελματική γνώση που είναι απαραίτητη για την εκτέλεση των καθηκόντων· όλα αυτά τα πρακτικά ζητήματα απαιτούν λύσεις από τους επικεφαλής και τους εργάτες. Από αυτά τα ζητήματα, οποιαδήποτε σύγχυση και οποιεσδήποτε δυσκολίες δεν μπορούν να λύσουν οι επικεφαλής και οι εργάτες μπορούν είτε να τίθενται σε μια συνάθροιση επικεφαλής και εργατών για ανάλυση, εξέταση και επίλυση είτε ν' αναφέρονται απευθείας στον Άνωθεν για ν' αναζητηθεί η αλήθεια και να βρεθεί μια λύση. Αυτό σημαίνει να κάνει κανείς αληθινό έργο και μόνο αν εκπαιδευτεί για να κάνει αληθινό έργο μ' αυτόν τον τρόπο, μπορεί να μεγαλώσει το ανάστημά του και ο ίδιος να κάνει καλά τα καθήκοντά του. Οι επικεφαλής και οι εργάτες, εφόσον έχουν αίσθημα ευθύνης, θα εντοπίζουν προβλήματα ανά πάσα στιγμή και σε οποιοδήποτε μέρος· υπάρχουν προβλήματα που θα πρέπει να λύνουν καθημερινά. Για παράδειγμα, μόλις ανέφερα ένα περιστατικό όπου κάποιος ρωτάει αν πιστεύεις στον Παντοδύναμο Θεό, και σαστίσατε όλοι σας. Αρχικά, δηλώσατε όλοι ότι θ' απαντούσατε «ναι», αλλά αργότερα κάποιος είπε ότι αυτό δεν ήταν η σωστή απάντηση και κάποιοι άλλοι ότι δεν ήξεραν· δόθηκαν κάθε λογής απαντήσεις. Στο τέλος, ήταν προβληματισμένοι και οι επικεφαλής και οι εργάτες, καθώς σκέφτονταν το εξής: «Αν απαντούσαμε ότι δεν πιστεύουμε στον Παντοδύναμο Θεό, θ' απαρνιόμασταν τον Θεό μπροστά σε άλλους και τότε ο Θεός δεν θα μας αναγνώριζε· ποιες, όμως, θα ήταν οι συνέπειες αν απαντούσαμε ότι πιστεύουμε στον Παντοδύναμο Θεό; Και οι δύο επιλογές μοιάζουν λανθασμένες». Οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν ήξεραν πώς να το λύσουν αυτό και δεν μπορούσαν να πάρουν μια απόφαση· επομένως, όταν οι αδελφοί και οι αδελφές βρεθούν ξανά αντιμέτωποι με μια τέτοια περίπτωση, και πάλι δεν θα έχουν τις σωστές απόψεις και στάσεις και το πρόβλημα θα παραμείνει άλυτο, γεγονός που σημαίνει ότι οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν έχουν εκπληρώσει τις ευθύνες τους· δεν έχουν εκτελέσει τις ευθύνες τους. Η αδυναμία εκτέλεσης των ευθυνών είναι ένα πρόβλημα ικανότητας και επιπέδου· όταν, όμως, προκύπτουν τέτοια ζητήματα, τι πρέπει να κάνεις αν ξέρεις ότι δεν έχουν λυθεί; Δεν πρέπει να τα αγνοείς ή να αποσιωπάς το ζήτημα για να το αφήσεις να ξεθυμάνει, επιτρέποντας σε όλους να ενεργούν ελεύθερα και να κάνουν ό,τι νομίζουν. Αντιθέτως, πρέπει να το αναφέρεις στον Άνωθεν, αναζητώντας τις ενέργειες και το μονοπάτι άσκησης που θα πρέπει ν' ακολουθείς σε τέτοιες περιπτώσεις. Στο τέλος, όλοι θα πρέπει να μπορέσουν να κατανοήσουν ποιες είναι οι προθέσεις του Θεού σε τέτοιες περιπτώσεις, ποιες αρχές πρέπει να τηρούν οι άνθρωποι και ποιες στάσεις και θέσεις πρέπει να υιοθετούν. Τότε, όταν έρθουν ξανά αντιμέτωποι με τέτοιες καταστάσεις στο μέλλον, θα κατανοούν τις αλήθεια-αρχές και θα έχουν ένα μονοπάτι άσκησης. Μ' αυτόν

τον τρόπο, οι επικεφαλής και οι εργάτες εκπληρώνουν τις ευθύνες τους. Γιατί, λοιπόν, αρχικά είπατε όλοι σας ότι θ' απαντούσατε «ναι» στην ερώτηση αν πιστεύετε στον Παντοδύναμο Θεό; Ο λόγος είναι ο εξής: Οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν έχουν ποτέ συναναστραφεί μαζί σας πάνω στον τρόπο επίλυσης τέτοιων ζητημάτων. Τα θεωρούν ασήμαντα ζητήματα στα οποία ο καθένας έχει τη δική του κατανόηση, ο καθένας μπορεί να τα κατανοήσει όπως θέλει και ν' ασκηθεί όπως το κρίνει σκόπιμο. Έτσι, όταν σας τέθηκε αυτή η ερώτηση, δόθηκαν κάθε λογής απαντήσεις. Έχετε, λοιπόν, καταλήξει πλέον σ' ένα συμπέρασμα γι' αυτό το ζήτημα; Τι πρέπει να κάνεις αν κάποιος σε ρωτήσει αν πιστεύεις στον Παντοδύναμο Θεό; Πρώτον, να ρωτήσεις ποιος είναι. Δεύτερον, να του ζητήσεις να σου δείξει διαπιστευτήρια. Αν σου ζητήσει άλλες προσωπικές πληροφορίες, να μη δώσεις καμία απάντηση. Ακόμη κι αν σου δείξει διαπιστευτήρια, μην του απαντήσεις, επειδή πρόκειται για το προσωπικό σου απόρρητο. Πόσα χρόνια πιστεύεις στον Θεό, ποιος σου κήρυξε το ευαγγέλιο, πού έχεις εκτελέσει τα καθήκοντά σου, πόσο δυνατή είναι η πίστη σου, πώς επιλέγεις το μελλοντικό σου μονοπάτι, πώς επιδιώκεις και αποκτάς την αλήθεια· όλα αυτά τα ζητήματα είναι ιδιαίτερα πολύτιμα για εμάς, κι έτσι δεν πρέπει να τ' αποκαλύπτουμε έτσι απλά σε οποιονδήποτε ξένο. Δεν έχει κανένα δικαίωμα να σε ρωτάει για τόσο σημαντικές πληροφορίες. Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν μπορούν να λύσουν τέτοια ζητήματα, θα πρέπει να τα αναφέρουν άμεσα στον Άνωθεν για ν' αναζητήσουν λύσεις και να ρωτήσουν ποιοι είναι οι κατάλληλοι τρόποι απάντησης. Ο Άνωθεν δεν θα σε χλευάσει· στη χειρότερη περίπτωση, θα πει ότι είσαι πολύ ανόητος. Όπως και να έχει, το γεγονός ότι θα είσαι σε θέση να λύσεις το πρόβλημα είναι το καλύτερο αποτέλεσμα.

Σε ό,τι αφορά την όγδοη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών —να δίνουν άμεσα αναφορά και να αναζητούν πώς να λύσουν τη σύγχυση και τις δυσκολίες που απαντώνται κατά το έργο— σήμερα συναναστραφήκαμε κυρίως πάνω στο τι συνιστά σύγχυση και δυσκολίες, καθώς και πώς θα πρέπει να χειρίζονται και να λύνουν αυτά τα ζητήματα οι επικεφαλής και οι εργάτες όταν έρχονται αντιμέτωποι μ' αυτά, και πώς να τα προσεγγίζουν. Όσο για το ποιες είναι οι εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής όταν αντιμετωπίζουν αυτά τα ζητήματα, θα καλύψουμε αυτό το σημείο στην επόμενη συναναστροφή.

27 Μαρτίου 2021

ΟΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΩΝ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ (8)

Σημείο όγδοο: Να δίνουν άμεσα αναφορά και να αναζητούν πώς να λύσουν τη σύγχυση και τις δυσκολίες που απαντώνται κατά το έργο (Μέρος δεύτερο)

Την προηγούμενη φορά, συναναστραφήκαμε πάνω στο όγδοο σημείο των ευθυνών των επικεφαλής και των εργατών: «Να δίνουν άμεσα αναφορά και να αναζητούν πώς να λύσουν τη σύγχυση και τις δυσκολίες που απαντώνται κατά το έργο». Παρόλο που το όγδοο σημείο αποτελείται από μία μόνο πρόταση και ουσιαστικά απαιτεί μόνο ένα πολύ απλό πράγμα από τους επικεφαλής και τους εργάτες ως προς τις ευθύνες τους, αφιερώσαμε μία ολόκληρη συνάθροιση στη συναναστροφή αυτού του θέματος. Πάνω σε ποιες πτυχές αυτού του θέματος συναναστραφήκαμε συγκεκριμένα την προηγούμενη φορά; Ποιες είναι οι κύριες ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών τις οποίες θίγει; (Ότι πρέπει να συναθροίζονται και να συναναστρέφονται όταν αντιμετωπίζουν σύγχυση και δυσκολίες, και, αν δεν μπορούν ν' αποκτήσουν διαύγεια πάνω σ' αυτές μέσω της συναναστροφής, ν' αναζητούν άμεσα πώς να τις λύσουν και να τις αναφέρουν στον Άνωθεν.) Οι κύριες ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών που θίγει αυτό το σημείο είναι να συμμετέχουν στο έργο και να εμβαθύνουν σε διάφορα αντικείμενα αληθινού έργου, έτσι ώστε να μπορούν να εντοπίζουν διάφορα προβλήματα που απαντώνται κατά το έργο και να τα λύνουν εγκαίρως. Αν έχουν δοκιμαστεί διάφορες μέθοδοι και τα προβλήματα και πάλι δεν μπορούν να λυθούν εντελώς, αλλά παραμένουν και μετατρέπονται σε σύγχυση και δυσκολίες, τότε οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν πρέπει ν' αφήνουν αυτήν τη σύγχυση και τις δυσκολίες να συσσωρεύονται ούτε να τις παραμερίζουν και να τις αγνοούν, αλλά αντιθέτως πρέπει να σκέφτονται άμεσα έναν τρόπο επίλυσής τους. Ασφαλώς, ο καλύτερος τρόπος επίλυσής τους είναι ν' αναζητήσουν και να συναναστραφούν με τους αδελφούς και τις αδελφές, καθώς και με επικεφαλής και εργάτες σε διαφορετικά επίπεδα, για να καταφέρουν τελικά να λύσουν αυτά τα προβλήματα. Αν τα προβλήματα δεν μπορούν να λυθούν, τότε οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν πρέπει να προσπαθούν να κάνουν τα σημαντικά ζητήματα να φαίνονται μικρά και έπειτα να κάνουν αυτά τα μικρά ζητήματα να φαίνονται ανύπαρκτα ή απλώς να τα παραμερίζουν και να τα αγνοούν, αλλά αντιθέτως πρέπει να τ' αναφέρουν άμεσα στον Άνωθεν και ν' αναζητούν λύσεις από τον Άνωθεν, για να μπορέσουν να λυθούν. Μ' αυτόν τον τρόπο, το έργο θα προχωρά ομαλά, χωρίς δυσκολίες και χωρίς εμπόδια.

Οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει άμεσα να αναφέρουν και να λύνουν τη σύγχυση και τις δυσκολίες που απαντώνται κατά το έργο

I. Ο ορισμός του «άμεσα»

Το όγδοο σημείο των ευθυνών των επικεφαλής και των εργατών αναφέρει την άμεση αναφορά της σύγχυσης και των δυσκολιών που απαντώνται κατά το έργο· αυτό είναι

πολύ σημαντικό. Αν διαπιστωθεί ένα πρόβλημα σήμερα, αλλά η επίλυση αυτού του προβλήματος καθυστερεί για οκτώ ή δέκα μέρες ή ακόμα και για έξι μήνες ή έναν χρόνο, μπορεί τότε να χαρακτηριστεί «άμεση»; (Όχι.) Τι σημαίνει, λοιπόν, «άμεσα»; (Σημαίνει να αντιμετωπίζεται το πρόβλημα την ίδια στιγμή, απευθείας και χωρίς καθυστέρηση.) Δεν είναι λίγο αυστηρό αυτό; Αν χρησιμοποιήσουμε λεξιλόγιο που σχετίζεται με τον χρόνο για να εξηγήσουμε αυτήν τη λέξη, τότε «άμεσα» σημαίνει να λύνεται το πρόβλημα την ίδια στιγμή, απευθείας και τώρα αμέσως· εξετάζοντας, όμως, την κυριολεκτική σημασία αυτών των λέξεων, αυτό δεν είναι εύκολο να το πετύχει ένας άνθρωπος ούτε είναι ρεαλιστικό. Πώς, λοιπόν, πρέπει να ορίσουμε τη λέξη «άμεσα» με ακρίβεια; Αν το πρόβλημα δεν είναι μεγάλο, αλλά και πάλι αποτελεί εμπόδιο για το έργο, και αν μπορεί να λυθεί μέσα σε λίγες ώρες, τότε θα πρέπει να λυθεί μέσα σε λίγες ώρες· μπορεί αυτό να θεωρηθεί άμεσο; (Ναι.) Ας υποθέσουμε ότι το πρόβλημα είναι λίγο περίπλοκο και δύσκολο και μπορεί να λυθεί μέσα σε δύο ή τρεις μέρες, αλλά οι άνθρωποι κάνουν μια προσπάθεια ν' αναζητήσουν την αλήθεια, ψάχνουν περισσότερο για πληροφορίες και πασχίζουν να το λύσουν σε μία μόνο μέρα· αυτό δεν θα ωφελούσε περισσότερο το έργο; Ας πούμε ότι υπάρχει ένα πρόβλημα που δεν μπορεί να το διακρίνει κανείς αυτήν τη στιγμή και απαιτεί διερεύνηση και έρευνα, η οποία παίρνει κάποιο χρόνο. Αυτό το συγκεκριμένο πρόβλημα θα χρειαστεί το πολύ τρεις μέρες για να λυθεί. Αν χρειαστεί περισσότερο από τρεις μέρες, τότε θα υπάρξει η υποψία ότι η επίλυσή του καθυστερεί σκοπίμως και αυτό σημαίνει ότι χάνεται χρόνος. Πρέπει, λοιπόν, μέσα σε τρεις μέρες ν' αναφερθεί το πρόβλημα, να γίνει αναζήτηση και να λυθεί. Αυτό σημαίνει «άμεσα». Αν η επίλυση του προβλήματος απαιτεί επικοινωνία και διερεύνηση από βαθμίδα σε βαθμίδα, καθώς και συλλογή πληροφοριών ανά βαθμίδα και ούτω καθεξής, ακόμη κι αν οι διάφορες διαδικασίες είναι πολύ σύνθετες, και πάλι δεν θα πρέπει να τρενάρεται για έναν μήνα. Ας πούμε ότι, αν οι επικεφαλής και οι εργάτες βιαστούν, εργαστούν γρηγορότερα και επιλέξουν και χρησιμοποιήσουν μερικούς κατάλληλους ανθρώπους, το πρόβλημα μπορεί να λυθεί μέσα σε μία εβδομάδα· τότε, σ' αυτήν την περίπτωση, «άμεσα» σημαίνει να περιοριστεί η επίλυση του προβλήματος σε μία εβδομάδα. Δεν είναι πρόπον να χρειαστεί περισσότερο από μία εβδομάδα για να λυθεί το πρόβλημα· αυτό δεν είναι άμεσο. Αυτό είναι το χρονικό όριο για τον χειρισμό τέτοιων σχετικά σύνθετων ζητημάτων. Σε τι βασίζεται αυτό το χρονοδιάγραμμα; Καθορίζεται με βάση το μέγεθος του ζητήματος και τον βαθμό δυσκολίας του. Ωστόσο, τα περισσότερα πράγματα, όπως τα προβλήματα που σχετίζονται με επαγγελματικές δεξιότητες ή τα ζητήματα αρχών που είναι ασαφή στους ανθρώπους, μπορούν να λυθούν με λίγες φράσεις· σε ποιο χρονικό διάστημα θα πρέπει να περιορίζεται η επίλυση αυτών των προβλημάτων, ώστε να μπορεί να θεωρηθεί «άμεση»; Αν ορίσουμε το «άμεσα» με βάση το μέγεθος του ζητήματος και τον βαθμό δυσκολίας του, τότε τα περισσότερα ζητήματα μπορούν να λυθούν σε λιγότερο από μισή μέρα, ενώ λίγα από αυτά απαιτούν ίσως το πολύ μία εβδομάδα για να λυθούν· αν προκύψει κάποιο νέο πρόβλημα, τότε αυτό είναι άλλο θέμα. Επομένως, αν ορίσουμε το «άμεσα» ως «την ίδια στιγμή», «απευθείας» και «τώρα αμέσως», τότε, κρίνοντας από

την κυριολεκτική σημασία αυτών των λέξεων, μοιάζει να αποτελεί αυστηρή απαίτηση για τους ανθρώπους· όμως, με βάση το χρονικό όριο, τα περισσότερα ζητήματα μπορούν να λυθούν σε μισή μέρα ή το πολύ σε μία μέρα, αν οι άνθρωποι τα αναφέρουν άμεσα και αναζητήσουν τρόπους να τα λύσουν. Μπορεί αυτό να θεωρηθεί δύσκολο από πλευράς χρόνου; (Όχι.) Και εφόσον δεν είναι δύσκολο από πλευράς χρόνου, θα είναι λογικά εύκολο για τους επικεφαλής και τους εργάτες να εκπληρώσουν την απαίτηση να δίνουν άμεσα αναφορά και να αναζητούν πώς να λύσουν τη σύγχυση και τις δυσκολίες που απαντώνται κατά το έργο, και αυτή η σύγχυση και αυτές οι δυσκολίες δεν θα πρέπει να διαιωνίζονται και να παραμένουν άλυτες, πόσο μάλλον ν' αφήνονται να συσσωρεύονται στο έργο μακροπρόθεσμα. Θα πρέπει πλέον να γνωρίζετε όλοι τη χρονική έννοια του «άμεσα»· πρόκειται για το ζήτημα του πώς πρέπει να υπολογίζουν οι επικεφαλής και οι εργάτες το χρονοδιάγραμμα όταν χειρίζονται τη σύγχυση και τις δυσκολίες που απαντώνται κατά το έργο. Με λίγα λόγια, ο πιο ακριβής ορισμός του «άμεσα» είναι να ενεργεί κανείς το γρηγορότερο δυνατό —δηλαδή, αν ένα πρόβλημα μπορεί ν' αναφερθεί, ν' αναζητηθεί και να επιλυθεί μέσα σε μισή μέρα, τότε αυτό πρέπει να γίνει, και αν μπορεί να λυθεί μέσα σε μία μέρα, τότε αυτό πρέπει να γίνει— καθώς και να πασχίζει να μην προκαλεί καθυστερήσεις και να μην αφήνει να επηρεάζεται το έργο. Αυτή είναι η ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών. Όταν απαντώνται και διαπιστώνονται προβλήματα κατά το έργο, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει άμεσα να συναναστρέφονται πάνω σ' αυτά και να τα λύνουν. Αν δεν μπορούν να τα λύσουν, τότε πρέπει να τ' αναφέρουν και ν' αναζητούν από τον Άνωθεν πώς να τα λύσουν το γρηγορότερο δυνατό, αντί να τα παραμερίζουν, να τ' αγνοούν και να μην τα παίρνουν στα σοβαρά. Όταν προκύπτουν προβλήματα, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να τα λύνουν άμεσα, αντί να κωλυσιεργούν, να περιμένουν ή να βασίζονται σε άλλους· οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν πρέπει να εμφανίζουν αυτές τις εκδηλώσεις.

II. Οι συνέπειες της μη άμεσης επίλυσης των προβλημάτων

Η κύρια αρχή για την επίλυση των προβλημάτων είναι ότι πρέπει να γίνεται άμεσα. Γιατί πρέπει να γίνεται άμεσα; Αν προκύψουν πολλά προβλήματα και κατόπιν δεν μπορούν να λυθούν άμεσα, αφενός οι άνθρωποι θα παραμείνουν κολλημένοι σε μια κατάσταση σύγχυσης και δεν θα ξέρουν πώς να ενεργήσουν και, αφετέρου, αν συνεχίσουν να προχωράνε μπροστά ακολουθώντας μια λανθασμένη μέθοδο και αργότερα πρέπει να ξανακάνουν και να διορθώσουν το έργο που έχουν ολοκληρώσει, τότε ποιες θα είναι οι συνέπειες; Θα σπαταληθεί και θα καταναλωθεί μεγάλος αριθμός ανθρώπινου δυναμικού και μεγάλη ποσότητα οικονομικών και υλικών πόρων· αυτό είναι απώλεια. Αν προκύψουν προβλήματα στο έργο και οι επικεφαλής και οι εργάτες είναι τυφλοί και ανίκανοι να εντοπίσουν και να λύσουν άμεσα αυτά τα προβλήματα, πολλοί άνθρωποι θα συνεχίζουν να εργάζονται ακολουθώντας μια λανθασμένη μέθοδο. Όταν εντοπίσουν αυτά τα προβλήματα και θελήσουν να τα λύσουν και να τα διορθώσουν, αυτά τα προβλήματα θα έχουν ήδη προκαλέσει απώλειες στο εκκλησιαστικό έργο. Τότε, δεν

θα έχουν σπαταληθεί όλο αυτό το ανθρώπινο δυναμικό και αυτοί οι οικονομικοί και υλικοί πόροι; Υπάρχει κάποια σχέση ανάμεσα σ' αυτές τις απώλειες που προκαλούνται και στο γεγονός ότι οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν λύνουν άμεσα τα προβλήματα; (Ναι.) Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες μπορούν να παρακολουθούν, να επιβλέπουν και να επιθεωρούν το έργο και να δίνουν σχετικές οδηγίες γι' αυτό, τότε θα είναι σίγουρα σε θέση να διαπιστώσουν και να λύσουν άμεσα τα προβλήματα. Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες είναι επιπόλαιοι και δεν παρακολουθούν, δεν επιβλέπουν και δεν επιθεωρούν το έργο ούτε δίνουν σχετικές οδηγίες, αν είναι πολύ παθητικοί από αυτήν την άποψη και περιμένουν να προκύψουν τόσα προβλήματα που η κατάσταση ξεφεύγει εντελώς από τον έλεγχο προτού σκεφτούν να τα λύσουν, προτού σκεφτούν να τ' αναφέρουν στον Άνωθεν και ν' αναζητήσουν λύσεις από τον Άνωθεν, τότε έχουν, άραγε, εκπληρώσει τις ευθύνες τους αυτοί οι επικεφαλής και οι εργάτες; (Όχι.) Πρόκειται για σοβαρή παραμέληση των ευθυνών τους· αυτοί οι επικεφαλής και οι εργάτες όχι μόνο δεν έχουν λύσει τα προβλήματα, αλλά αντιθέτως έχουν προκαλέσει απώλειες στο ανθρώπινο δυναμικό και τους υλικούς πόρους του οίκου του Θεού και έχουν δημιουργήσει ένα τεράστιο εμπόδιο στο εκκλησιαστικό έργο. Επειδή οι επικεφαλής και οι εργάτες παραμελούν την ευθύνη τους και επειδή είναι αμελείς, μουδιασμένοι και αποβλακωμένοι, ενώ δεν είναι σε θέση να εντοπίσουν και να λύσουν άμεσα πολλά προβλήματα που προκύπτουν κατά το έργο και δεν μπορούν καν να τ' αναφέρουν στον Άνωθεν και ν' αναζητήσουν λύσεις από αυτόν άμεσα, πολλές εργασίες πρέπει να ξαναγίνουν από την αρχή και, αφού ξαναγίνουν, προκύπτουν περισσότερα προβλήματα καθώς είναι ανίκανοι να βρουν τις αρχές. Όσο συνεχίζονται έτσι τα πράγματα, η ημερομηνία ολοκλήρωσης του έργου καθυστερεί πολύ και μια δουλειά που θα έπρεπε να γίνει σ' έναν μήνα χρειάζεται τρεις μήνες για να ολοκληρωθεί, ενώ μια δουλειά που θα έπρεπε να πάρει τρεις μήνες χρειάζεται οκτώ ή εννιά μήνες για να ολοκληρωθεί· αυτό σχετίζεται άμεσα με το γεγονός ότι οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν κάνουν αληθινό έργο. Επειδή οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν αναλαμβάνουν την ευθύνη για το έργο τους —δηλαδή, δεν είναι σε θέση να εντοπίσουν και να διορθώσουν άμεσα τα προβλήματα όταν προκύπτουν— διάφορα αντικείμενα του έργου αποτυγχάνουν διαρκώς να φέρουν αποτελέσματα και παραμένουν σε κατάσταση παράλυσης. Και ποιος είναι άμεσα υπεύθυνος γι' αυτό το πρόβλημα; (Οι επικεφαλής και οι εργάτες.) Επομένως, είναι πολύ σημαντικό οι επικεφαλής και οι εργάτες να κάνουν αληθινό έργο και είναι, επίσης, πολύ σημαντικό να εντοπίζουν τα προβλήματα όσο κάνουν αληθινό έργο. Μερικές φορές, οι επικεφαλής και οι εργάτες εντοπίζουν προβλήματα που δεν ξέρουν πώς να τα λύσουν, αλλά είναι σε θέση να τ' αναφέρουν στον Άνωθεν και ν' αναζητήσουν λύσεις απ' αυτόν άμεσα προκειμένου να τα λύσουν, κι αυτό είναι ακόμη πιο σημαντικό. Πολλοί επικεφαλής και εργάτες σκέφτονται: «Έχουμε τους δικούς μας τρόπους εργασίας. Ο Άνωθεν πρέπει απλώς να μας πει τις αρχές και θα κάνουμε μόνοι μας το υπόλοιπο αληθινό έργο. Αν συναντήσουμε δυσκολίες, εμείς οι από κάτω αρκεί απλώς να συναναστραφούμε και να προσευχηθούμε μαζί». Όσο για τη δυναμικότητα με την οποία λύνονται τα προβλήματα

ή το κατά πόσο οι λύσεις τους είναι σχολαστικές ή αποτελεσματικές, ούτε ένας τους δεν νοιάζεται καθόλου ούτε ρωτά γι' αυτά τα πράγματα. Αυτού του είδους την ανεύθυνη στάση έχουν όταν εργάζονται και, στο τέλος, το αποτέλεσμα είναι όλα τα αντικείμενα του έργου στην εκκλησία να μην μπορούν να προχωρήσουν ομαλά και να εμπεριέχουν σοβαρά προβλήματα που δεν λύνονται. Αυτή είναι η συνέπεια που επιφέρει το γεγονός ότι το επίπεδο των επικεφαλής και των εργατών είναι πολύ χαμηλό ή το γεγονός ότι δεν αναλαμβάνουν την ευθύνη και δεν κάνουν αληθινό έργο.

Μια ανάλυση κάποιων ειδών ψευδοεπικεφαλής με βάση την όγδοη ευθύνη

Ι. Οι ψευδοεπικεφαλής που είναι δήθεν πνευματικοί

Την προηγούμενη φορά, συναναστραφήκαμε πάνω στο τι είναι η σύγχυση και οι δυσκολίες και ορίσαμε κάποια προβλήματα που πρέπει ν' αναφέρονται άμεσα και για τα οποία πρέπει ν' αναζητούνται λύσεις άμεσα. Κατά βάση, υπάρχουν δύο κύρια είδη προβλημάτων. Το ένα είδος είναι τα προβλήματα κατά το έργο για τα οποία οι άνθρωποι δεν είναι σίγουροι ή τα οποία δεν μπορούν να διακρίνουν. Οι άνθρωποι δυσκολεύονται πολύ να συλλάβουν τις αρχές σε σχέση μ' αυτά τα προβλήματα. Παρόλο που μπορεί να κατανοούν τις αρχές ως προς το δόγμα, δεν ξέρουν πώς να τις κάνουν πράξη ή πώς να τις εφαρμόσουν. Αυτά τα προβλήματα σχετίζονται με τη σύγχυση. Το άλλο είδος είναι οι αληθινές δυσκολίες και τα προβλήματα που οι άνθρωποι δεν ξέρουν πώς να λύσουν. Αυτό το είδος είναι κάπως πιο σοβαρό σε σύγκριση με τη σύγχυση, και πρόκειται για προβλήματα τα οποία οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει επίσης ν' αναφέρουν και για τα οποία πρέπει ν' αναζητούν λύσεις. Την προηγούμενη φορά, συναναστραφήκαμε κυρίως πάνω στο ότι είναι ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών ν' αναφέρουν και ν' αναζητούν τρόπους να λύσουν τα προβλήματα που απαντώνται κατά το έργο και συναναστραφήκαμε από μια θετική οπτική πάνω σε ορισμένα πράγματα τα οποία πρέπει να κάνουν και στα οποία πρέπει να δίνουν προσοχή οι επικεφαλής και οι εργάτες. Σήμερα, θα αναλύσουμε ποιες εκδηλώσεις έχουν οι ψευδοεπικεφαλής σε σχέση με το όγδοο σημείο και κατά πόσο κάνουν το έργο που πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και εκπληρώνουν τις ευθύνες που πρέπει να εκπληρώνουν οι επικεφαλής. Οι ψευδοεπικεφαλής σίγουρα δεν είναι ικανοί σε ό,τι αφορά την επίλυση των προβλημάτων που απαντώνται κατά το έργο· αποτυγχάνουν σ' αυτήν την πτυχή του έργου και αποτυγχάνουν να εκπληρώσουν αυτήν την ευθύνη. Υπάρχει ένα είδος ψευδοεπικεφαλής που τρέφουν μια συγκεκριμένη αντίληψη όταν εργάζονται, και σκέφτονται: «Όταν εργάζομαι, δεν ασχολούμαι με τέτοιες τυπικές διαδικασίες ούτε δίνω σημασία σε πράγματα όπως η γνώση, η μάθηση, οι δεξιότητες ή το δόγμα. Απλώς φροντίζω να συναναστρέφομαι με σαφήνεια πάνω στην αλήθεια των λόγων του Θεού κατά τις συναθροίσεις, και αυτό είναι αρκετό. Κάθε εβδομάδα πραγματοποιώ δύο συναθροίσεις για μικρές ομάδες, κάθε δύο εβδομάδες πραγματοποιώ μία συνάθροιση

για τους επικεφαλής και τους εργάτες και κάθε μήνα πραγματοποιώ μία μεγάλη συνάθροιση για όλους τους αδελφούς και τις αδελφές. Αρκεί που οργανώνω καλά όλα αυτά τα είδη συναθροίσεων». Πάνω σε αυτήν τη βάση και σύμφωνα με αυτήν τη μέθοδο κάνουν έργο. Οι επικεφαλής και οι εργάτες αυτού του είδους απλώς εξασκούνται συνεχώς στην πραγματοποίηση κηρυγμάτων και καταβάλλουν μεγάλη προσπάθεια για να εφοδιάζονται με λόγια και δόγματα· προετοιμάζουν περιλήψεις, περιεχόμενο, παραδείγματα και αλήθειες πάνω στα οποία θα συναναστραφούν σε κάθε συνάθροιση και, επίσης, ετοιμάζουν κάποια σχέδια για την επίλυση των καταστάσεων και των προβλημάτων ορισμένων ανθρώπων. Νομίζουν ότι ως επικεφαλής ή εργάτες αν απλώς κηρύττουν καλά, τότε έχουν εκπληρώσει τις ευθύνες τους. Πιστεύουν ότι δεν χρειάζεται ν' απασχολούνται με άλλα πράγματα, όπως με το κατά πόσο κηρύττεται όπως πρέπει το ευαγγέλιο ή πώς κατανέμεται το προσωπικό της εκκλησίας ή κατά πόσο το προσωπικό που εκτελεί τα διάφορα είδη επαγγελματικού έργου είναι ικανό και ανταποκρίνεται στα πρότυπα· πιστεύουν ότι αρκεί ν' αφήνουν απλώς τους επιβλέποντες να χειρίζονται αυτά τα πράγματα. Επομένως, όπου κι αν πάνε αυτοί οι άνθρωποι, εστιάζουν στις συναθροίσεις και στην πραγματοποίηση κηρυγμάτων και, όποιο είδος συνάθροισης κι αν πραγματοποιείται, εκείνοι πάντα κάνουν ένα κήρυγμα. Φαινομενικά, οδηγούν τους ανθρώπους να διαβάζουν τα λόγια του Θεού και να μαθαίνουν να τραγουδάνε ύμνους, ενώ κατά καιρούς μιλούν και για το έργο. Αυτοί οι άνθρωποι γνωρίζουν τα προβλήματα πάνω στα οποία γίνονται συχνά συναναστροφές, όπως ποια λόγια του Θεού πρέπει να συγκρίνουν με τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα διάφορα είδη ανθρώπων, καθώς και γιατί οι άνθρωποι αισθάνονται αδύναμοι, ποιες καταστάσεις έχουν εμφανιστεί μέσα τους, και πάνω σε ποιες αλήθειες των λόγων του Θεού πρέπει να γίνεται συναναστροφή για να επιλύονται αυτά τα πράγματα. Με λίγα λόγια, τα κηρύγματα και οι συναναστροφές τους θίγουν πολλές πτυχές της αλήθειας και της άσκησης· κάποια σχετίζονται με το κλάδεμα, κάποια σχετίζονται με τις δοκιμασίες και τον εξευγενισμό, κάποια σχετίζονται με την προσευχή διαβάζοντας τα λόγια του Θεού, κάποια σχετίζονται με το πώς να βιώνει κανείς την κρίση και την παιδεία και ούτω καθεξής. Μπορούν να συναναστρέφονται λίγο πάνω σε διάφορες πτυχές της αλήθειας. Όταν συναντούν νέους πιστούς, κάνουν κηρύγματα για νέους πιστούς, και όταν συναντούν ανθρώπους που πιστεύουν στον Θεό πολλά χρόνια, μπορούν να κάνουν κάποια κηρύγματα για τη ζωή-είσοδο. Όμως, όσον αφορά το έργο που σχετίζεται με οποιαδήποτε επαγγελματική δεξιότητα, ποτέ δεν ρωτούν γι' αυτό ούτε μελετούν πράγματα σε σχέση μ' αυτό, πόσο μάλλον παρακολουθούν, συμμετέχουν ή εμβαθύνουν σε οποιοδήποτε αντικείμενο του έργου για να λύσουν προβλήματα. Στα δικά τους μάτια, όταν κάνουν κηρύγματα, όταν διαβάζουν τα λόγια του Θεού και όταν μαθαίνουν ύμνους, τότε κάνουν έργο και αυτές είναι οι ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών· πέρα από αυτό, όλο το υπόλοιπο έργο είναι ασήμαντο, είναι δουλειά άλλων ανθρώπων και δεν έχει καμία σχέση με αυτούς και, εφόσον είναι καλοί στο να κάνουν κηρύγματα, μπορούν να κοιμούνται ήσυχoi. Τι σημαίνει «να κοιμούνται ήσυχoi»; Σημαίνει ότι το

να ολοκληρώσουν μια συνάθροιση ισοδυναμεί με την ολοκλήρωση του έργου τους, και όταν έρχεται η ώρα να ξεκουραστούν, ξεκουράζονται. Όποια προβλήματα κι αν προκύπτουν στο εκκλησιαστικό έργο, εκείνοι τα αγνοούν, και όταν οι άνθρωποι τους ψάχνουν για να λύσουν ένα πρόβλημα, είναι πολύ δύσκολο να τους βρουν. Όσο κι αν αυξάνεται ο φόρτος εργασίας, εκείνοι πρέπει οπωσδήποτε να πάρουν τον απογευματινό τους υπνάκο και ενδίδουν στις ανέσεις την ώρα που οι άλλοι άνθρωποι μπορούν να υπομείνουν τις κακουχίες και να πληρώσουν ένα τίμημα. Σκέφτονται: «Ολοκλήρωσα το κήρυγμα, η συνάθροιση τελείωσε και σας είπα όλα όσα όφειλα να σας πω. Τι άλλο θέλετε να πω; Το δικό μου έργο τελείωσε. Τα υπόλοιπα είναι δική σας δουλειά. Σας είπα τα λόγια του Θεού, οπότε ενεργήστε απλώς σύμφωνα με τις αρχές. Όσο για τυχόν προβλήματα που μπορεί να προκύψουν, αυτό είναι δική σας δουλειά, δεν έχει καμία σχέση μ' εμένα. Θα πρέπει να πάτε εσείς οι ίδιοι ενώπιον του Θεού και να προσευχηθείτε, να κάνετε μια συνάθροιση και να συναναστραφείτε για να λύσετε τα προβλήματα. Μην ψάχνετε εμένα». Όταν ολοκληρώνεται μια συνάθροιση, δεν αφήνουν ποτέ κανέναν να κάνει ερωτήσεις, δεν θέλουν ποτέ να λύσουν προβλήματα, πόσο μάλλον καταφέρνουν ποτέ να εντοπίσουν ένα πρόβλημα. Μετά τη συνάθροιση, θεωρούν ότι το έργο τους έχει τελειώσει και κοιμούνται, τρώνε και διασκεδάζουν σε τακτές ώρες. Δεν είναι άραγε ψευδοεπικεφαλής που δεν κάνουν καθόλου αληθινό έργο; (Είναι.)

Υπάρχουν κάποιες περιπτώσεις όπου ένας επικεφαλής ή ένας εργάτης βρίσκεται στο πόστο του για έξι μήνες και, εκτός από τους πιο κοντινούς του ανθρώπους που μπορούν να τον βλέπουν συχνά, οι περισσότεροι αδελφοί και αδελφές δεν μπορούν να τον δουν. Απλώς τον ακούν συχνά να κάνει κηρύγματα μέσω διαδικτύου, αλλά όταν υπάρχει ένα πρόβλημα, ο επικεφαλής ή ο εργάτης δεν το λύνει. Κάποιοι αδελφοί και αδελφές αντιμετωπίζουν δυσκολίες στα καθήκοντά τους τις οποίες δεν ξέρουν πώς να λύσουν και ανησυχούν τόσο πολύ που δεν μπορούν να κάτσουν σε μια μεριά, αλλά όταν πάνε ν' αναζητήσουν τον επικεφαλής τους, δεν μπορούν να τον βρουν. Άραγε, μπορεί ένας τέτοιος επικεφαλής να κάνει καλή δουλειά; Οι αδελφοί και οι αδελφές δεν έχουν ιδέα τι κρατάει τόσο απασχολημένο τον επικεφαλής τους κάθε μέρα, έχουν συσσωρευτεί πάρα πολλά προβλήματα και δυσκολίες και δεν ξέρουν πότε θα έρθει ο επικεφαλής τους για να τα λύσει. Όλοι περιμένουν με ανυπομονησία να έρθει ο επικεφαλής για να βοηθήσει, κι ωστόσο όσο κι αν περιμένουν, ο επικεφαλής δεν εμφανίζεται ποτέ. Αυτοί οι επικεφαλής και οι εργάτες είναι πολύ δυσεύρετοι και είναι καλοί στο να παραμένουν κρυμμένοι! Κάνουν κηρύγματα πολύ καλά και, αφού κάνουν ένα κήρυγμα, φοράνε τα καλά τους και δεν κάνουν καθόλου έργο, αλλά κρύβονται σε μέρη όπου μπορούν να ενδίδουν στις ανέσεις. Και παρ' όλα αυτά, εξακολουθούν να πιστεύουν ότι εργάζονται πολύ καλά και σωστά. Πιστεύουν ότι δεν λουφάρουν, ότι έχουν κάνει τα κηρύγματά τους, έχουν πραγματοποιήσει τις συναθροίσεις τους, έχουν πει όλα όσα οφείλουν να πουν και έχουν εξηγήσει όλα όσα οφείλουν να εξηγήσουν. Δεν θέλουν ποτέ να έχουν ουσιαστικές επαφές με τους αδελφούς και τις αδελφές για να παρακολουθούν το έργο και να συμμετέχουν σ' αυτό, να τους βοηθούν κάνοντας ελέγχους ή να τους βοηθούν να

χειρίζονται και να λύνουν άμεσα τα προβλήματα. Αν συναντήσουν ένα πρόβλημα που δεν μπορούν να λύσουν, δεν ξέρουν να το αναφέρουν στον Άνωθεν ούτε ν' αναζητήσουν μια λύση από τον Άνωθεν. Επίσης, δεν συλλογίζονται: «Άραγε, μπορούν οι αδελφοί και οι αδελφές να τηρήσουν τις αρχές αφού τις άκουσαν στη συναναστροφή; Και όταν συναντήσουν ξανά δυσκολίες και σύγχυση κατά το έργο, άραγε θα μπορούν να υποστηρίξουν την αλήθεια και να χειριστούν τα ζητήματα σύμφωνα με τις αρχές; Επιπλέον, ποιοι παίζουν θετικό ρόλο στο έργο; Και ποιοι άνθρωποι παίζουν αρνητικό ρόλο; Και μήπως υπάρχουν άνθρωποι που προκαλούν διαταράξεις και αναστατώσεις ή άνθρωποι που προκαλούν ζημιές ή παράλογοι άνθρωποι που έχουν πάντα κακές ιδέες; Πώς προχωράει το έργο τελευταία;» Κανείς τους δεν απασχολείται με τέτοια ζητήματα ούτε ρωτάει γι' αυτά. Επιφανειακά φαίνεται ότι αυτού του είδους οι άνθρωποι κάνουν έργο· κάνουν κηρύγματα, πραγματοποιούν συναθροίσεις, ετοιμάζουν προσχέδια και περιλήψεις κηρυγμάτων και συντάσσουν ακόμα και αναφορές για το έργο. Επίσης, κάποιοι επικεφαλής γράφουν τακτικά κηρύγματα πάνω στις εμπειρίες της ζωής τους· μένουν κλεισμένοι στα δωμάτιά τους και γράφουν για τρεις ή πέντε μέρες στη σειρά, και μάλιστα χρειάζονται κάποιον ειδικά για να τους βάζει νερό και να τους φέρνει φαγητό, και κανένας άλλος δεν μπορεί να τους δει. Αν τους πεις ότι δεν κάνουν αληθινό έργο, νιώθουν αδικημένοι: «Πώς δεν κάνω αληθινό έργο; Ζω με τους αδελφούς και τις αδελφές και πραγματοποιώ συνέχεια συναθροίσεις και κάνω κηρύγματα. Κάνω κηρύγματα μέχρι που στεγνώνει το στόμα μου, και μάλιστα μερικές φορές μένω ξύπνιος έως αργά το βράδυ». Εξωτερικά, φαίνεται ότι είναι πραγματικά απασχολημένοι και ότι δεν τεμπελιάζουν· κάνουν πολλά κηρύγματα και καταβάλλουν μεγάλη προσπάθεια για να μιλάνε και να γράφουν, στέλνουν τακτικά μηνύματα και επιστολές και μεταδίδουν τις αρχές που απαιτεί ο Άνωθεν, ενώ επίσης συναναστρέφονται στοργικά και υπομονετικά και επισημαίνουν το περιεχόμενο κατά τις συναθροίσεις. Είναι γεγονός ότι μιλάνε πολύ, αλλά δεν συμμετέχουν ποτέ σε συγκεκριμένο έργο, δεν παρακολουθούν ποτέ το έργο και δεν αντιμετωπίζουν ποτέ τα προβλήματα μαζί με τους αδελφούς και τις αδελφές. Αν τους ρωτήσεις πώς προχωράει το τάδε αντικείμενο του έργου ή πώς είναι τα αποτελέσματα του έργου, δεν ξέρουν και πρέπει πρώτα να πάνε να ρωτήσουν κάποιον άλλον. Αν τους ρωτήσεις κατά πόσο λύθηκαν τα προβλήματα από την προηγούμενη φορά, λένε ότι πραγματοποίησαν μια συνάθροιση και συναναστράφηκαν πάνω στις αρχές. Ας υποθέσουμε ότι τους ρωτάς: «Κατάλαβαν πράγματι οι αδελφοί και οι αδελφές αφού συναναστράφηκες πάνω στις αλήθεια-αρχές; Είναι ακόμα πιθανό να παραστρατήσουν; Ποιος απ' όλους αυτούς έχει κατανοήσει σχετικά καλύτερα τις αρχές, ποιος είναι πιο ικανός στις επαγγελματικές δεξιότητες και ποιος έχει καλύτερο επίπεδο και αξίζει να καλλιεργηθεί;» Δεν ξέρουν τις απαντήσεις σε καμία από αυτές τις ερωτήσεις· δεν γνωρίζουν τίποτα σχετικά με όλα αυτά. Όποτε τους ρωτάς για την κατάσταση του έργου, λένε: «Έχω συναναστραφεί πάνω στις αρχές, μόλις ολοκλήρωσα μια συνάθροιση και μόλις τους κλάδεψα. Εξέφρασαν τη δέσμευσή τους και έχουν την αποφασιστικότητα να κάνουν καλά αυτό το έργο». Σε ό,τι έχει, όμως, να κάνει με τη μετέπειτα πρόοδο του

έργου, δεν έχουν ιδέα τι γίνεται. Άραγε, μπορούν να θεωρηθούν επικεφαλής και εργάτες που ανταποκρίνονται στα πρότυπα; (Όχι.) Ο τρόπος με τον οποίο εργάζονται αυτοί οι επικεφαλής και οι εργάτες είναι απλώς να διαβάζουν τα λόγια του Θεού και να κηρύττουν κάποια λόγια και δόγματα στους ανθρώπους, αλλά δεν δίνουν καμία σημασία στην επίλυση αληθινών προβλημάτων και μάλιστα φοβούνται να τ' αναφέρουν στον Άνωθεν και ν' αναζητήσουν λύσεις από τον Άνωθεν· φοβούνται πολύ μήπως ο Άνωθεν ανακαλύψει σε τι κατάσταση βρίσκονται στην πραγματικότητα. Ποια είναι η φύση αυτών των πράξεων; Τι είδους άνθρωποι είναι από πλευράς ουσίας; Για να ακριβολογούμε, αυτοί οι άνθρωποι είναι κλασικοί Φαρισαίοι. Οι εκδηλώσεις των Φαρισαίων είναι οι εξής: Επιδίδονται σε πράξεις που φαίνονται αξιοπρεπείς προς τα έξω, μιλάνε και συμπεριφέρονται με κομψό τρόπο, βασίζουν όλα τα λόγια τους και τις πράξεις τους στη Βίβλο, και όταν συναντιούνται και μιλάνε με ανθρώπους, απαγγέλλουν λόγια από τη Βίβλο και μπορούν να επαναλάβουν πολλά εδάφια της από μνήμης. Οι ψευδοεπικεφαλής είναι ολόιδιοι με τους Φαρισαίους: εξωτερικά, δεν μπορείς να τους βρεις κανένα ελάττωμα και φαίνονται ιδιαίτερα πνευματικοί. Δεν μπορείς να εντοπίσεις προβλήματα σ' αυτούς από την ομιλία τους, τις πράξεις και τη συμπεριφορά τους προς τα έξω, αλλά και πάλι δεν είναι σε θέση να λύσουν πολλά από τα προβλήματα που υπάρχουν στο εκκλησιαστικό έργο. Τι σημαίνει, λοιπόν, ο όρος «πνευματικοί» σ' αυτήν την περίπτωση; Με την αυστηρή έννοια, πρόκειται για δήθεν πνευματικότητα. Οι δήθεν πνευματικοί άνθρωποι όπως αυτοί είναι καθημερινά πολύ απασχολημένοι, πηγαиноέρχονται ανάμεσα σε μεγάλες και μικρές ομάδες κηρύττοντας όπου πάνε τα λόγια του Θεού. Εξωτερικά, φαίνεται να αγαπάνε τα λόγια του Θεού περισσότερο από οποιονδήποτε άλλο, να καταβάλλουν περισσότερη προσπάθεια με τα λόγια του Θεού από οποιονδήποτε άλλο, να γνωρίζουν περισσότερα για τα λόγια του Θεού από οποιονδήποτε άλλο και να μπορούν να πουν από μνήμης τον αριθμό σελίδας οποιουδήποτε ουσιαστικού χωρίου των λόγων του Θεού. Αν κάποιος συναντήσει ένα πρόβλημα, του αναφέρουν τον αριθμό σελίδας ενός σχετικού χωρίου από τα λόγια του Θεού και του λένε να πάει να το διαβάσει. Εξωτερικά, φαίνονται να χρησιμοποιούν τα λόγια του Θεού ως κριτήριο για τα πάντα, να καταθέτουν μαρτυρία για τα λόγια του Θεού όταν τους συμβαίνει κάτι, ενώ δεν φαίνεται να έχουν κανένα πρόβλημα. Όμως, όταν κοιτάξεις από κοντά το έργο που κάνουν, άραγε μπορούν να εντοπίζουν και να λύνουν προβλήματα ενώ κηρύττουν αυτά τα λόγια και δόγματα; Αν, μέσα από τη συναναστροφή πάνω στην αλήθεια, εντοπίσουν σ' ένα αντικείμενο του έργου ένα πρόβλημα που δεν είχε εντοπιστεί προηγουμένως, και αν λύνουν προβλήματα που δεν μπορούσαν να λύσουν άλλοι, τότε αυτό δείχνει ότι κατανοούν τα λόγια του Θεού και συναναστρέφονται ξεκάθαρα πάνω στην αλήθεια. Οι δήθεν πνευματικοί άνθρωποι είναι το ακριβώς αντίθετο. Αποστηθίζουν τα λόγια του Θεού και τα κηρύττουν παντού, ενώ το μυαλό και η καρδιά τους είναι γεμάτα από τα λόγια του Θεού. Ωστόσο, είτε προκύψει ένα μεγάλο είτε ένα μικρό πρόβλημα στο έργο, δεν μπορούν να το δουν ούτε να το εντοπίσουν. Στο τέλος των συναθροίσεων, αυτό που φοβούνται περισσότερο είναι μήπως κάποιος θίξει

ένα αληθινό ζήτημα και τους ζητήσει να το λύσουν, και γι' αυτό φεύγουν αμέσως μόλις τελειώνουν οι συναθροίσεις, και σκέφτονται: «Αν κάποιος μου κάνει μια ερώτηση και δεν μπορώ να την απαντήσω, αυτό θα είναι πολύ άβολο και ντροπιαστικό!» Αυτό είναι το αληθινό τους ανάστημα και αυτή είναι η πραγματική τους κατάσταση.

Σκεφτείτε ποιοι επικεφαλής και εργάτες γύρω σας είναι καλοί στη συναναστροφή πάνω στην αλήθεια για να λύνουν προβλήματα και είναι σε θέση να γίνονται ένα με τους αδελφούς και τις αδελφές και να βοηθούν μαζί τους το έργο να προχωρήσει όταν κάνουν τα καθήκοντά τους· αυτοί οι επικεφαλής και οι εργάτες μπορούν να εκπληρώσουν τις ευθύνες τους. Σκεφτείτε ποιοι επικεφαλής και εργάτες γύρω σας είναι καλοί στο να εντοπίζουν και να λύνουν προβλήματα και εστιάζουν περισσότερο στο να κάνουν αληθινό έργο και να επιτυγχάνουν τα περισσότερα αποτελέσματα στο έργο τους· αυτοί οι επικεφαλής και οι εργάτες είναι αφοσιωμένοι άνθρωποι που είναι πολύ υπεύθυνοι και ευσυνείδητοι. Αντιθέτως, αν ένας επικεφαλής είναι εξαιρετικός στο να κηρύττει λόγια και δόγματα, αν τα κηρύγματά του είναι λογικά και οργανωμένα, έχουν κεντρικό θέμα, περιεχόμενο και δομή και οι άνθρωποι τα δέχονται μ' ενθουσιασμό, κι ωστόσο αποφεύγει πάντα τους αδελφούς και τις αδελφές, φοβάται μονίμως ότι θα κάνουν ερωτήσεις και φοβάται να λύσει και να χειριστεί προβλήματα μαζί τους, τότε αυτός ο επικεφαλής είναι δήθεν πνευματικός, είναι ψευδοεπικεφαλής. Τι είδους άνθρωποι είναι οι επικεφαλής και οι επιβλέποντες γύρω σας; Συνήθως, πέρα από το ότι παρευρίσκονται σε συναθροίσεις και κάνουν κηρύγματα, παρακολουθούν το έργο και συμμετέχουν σ' αυτό; Είναι σε θέση να εντοπίζουν και να λύνουν προβλήματα τακτικά στο έργο ή μήπως απλώς εξαφανίζονται αφού κάνουν μια εμφάνιση στις συναθροίσεις; Οι δήθεν πνευματικοί ψευδοεπικεφαλής φοβούνται μονίμως μήπως δεν έχουν τίποτα να κηρύξουν και μήπως δεν έχουν τίποτα να πουν όταν συναντούν τους αδελφούς και τις αδελφές, κι έτσι ασκούνται στα δωμάτιά τους στην απομνημόνευση των λόγων του Θεού και στο πώς να κάνουν κηρύγματα. Πιστεύουν ότι το να κάνει κάποιος κηρύγματα είναι κάτι που μαθαίνεται και που επιτυγχάνεται με την αποστήθιση, όπως η απόκτηση γνώσης ή η φοίτηση στο πανεπιστήμιο, και ότι πρέπει να μη σηκώνουν κεφάλι από τη μελέτη. Άραγε, δεν είναι στρεβλή αυτή η κατανόηση που έχουν αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής; (Είναι, ναι.) Αυτοί οι άνθρωποι κηρύττουν δόγματα από το βάθρο τους και απασχολούνται με κάποια άσχετα ζητήματα, κι έπειτα νομίζουν ότι κάνουν ηγετικό έργο. Ποτέ δεν πηγαίνουν στην τοποθεσία του έργου για να διευθύνουν το έργο ή να λύσουν προβλήματα, αλλά αντιθέτως κάθονται συχνά στα δωμάτιά τους, «απομονώνονται για να εστιάσουν στην καλλιέργεια του εαυτού τους» και εφοδιάζονται με τα λόγια του Θεού· είναι αυτό απαραίτητο; Υπό ποιες συνθήκες μπορούν οι επικεφαλής και οι εργάτες να παραμερίσουν προσωρινά το εκκλησιαστικό έργο και τους αδελφούς και τις αδελφές και να πάνε να εφοδιαστούν με την αλήθεια; Όταν δεν υπάρχει μεγάλος φόρτος εργασίας, όταν όλα τα προβλήματα που πρέπει να λυθούν έχουν λυθεί και όλα τα ζητήματα που απαιτούν προσοχή και οι αρχές που πρέπει να εξηγηθούν έχουν εξηγηθεί, όταν οι αδελφοί και οι αδελφές δεν έχουν ερωτήσεις ή δυσκολίες, όταν κανείς δεν προκαλεί διαταράξεις και αναστατώσεις και το

έργο μπορεί να προχωρήσει ομαλά και δεν υπάρχουν πλέον εμπόδια, τότε οι επικεφαλής και οι εργάτες μπορούν να διαβάζουν τα λόγια του Θεού και να εφοδιάζονται με την αλήθεια· μόνο έτσι κάνουν αληθινό έργο. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν εργάζονται μ' αυτόν τον τρόπο· εστιάζουν πάντα στο να είναι οι ίδιοι στο προσκήνιο και απλώς κάνουν κάποιο πολύ εμφανές έργο που μπορούν να δουν οι άλλοι, για να επιδεικνύονται. Αν μπορούν να βρουν κάποιο νέο φως όταν διαβάζουν τα λόγια του Θεού ή όταν ακούνε ένα κήρυγμα, νιώθουν ότι έχουν κερδίσει κάτι, ότι έχουν την αλήθεια-πραγματικότητα και έπειτα σπεύδουν να βρουν μια ευκαιρία να κάνουν ένα κήρυγμα στους άλλους. Κηρύττουν δόγματα με συστηματικό, λογικό και καλά οργανωμένο τρόπο, τα κηρύγματά τους έχουν κεντρικό θέμα και περιεχόμενο και είναι πιο επιδραστικά και βαθυστόχαστα από την ομιλία μιας διασημότητας ή από μια ακαδημαϊκή διάλεξη, πράγμα που τους προκαλεί μεγάλη ικανοποίηση. Κι ωστόσο, συλλογίζονται: «Τι θα κηρύξω την επόμενη φορά, αφού τελειώσω αυτό το κήρυγμα; Δεν έχω τίποτε άλλο». Κι έτσι βιάζονται να φύγουν και «απομονώνονται για να εσιιάσουν στην καλλιέργεια του εαυτού τους» ξανά, ψάχνοντας να βρουν βαθυστόχαστα δόγματα. Ποτέ δεν τους βλέπει κανείς στην τοποθεσία όπου γίνεται το εκκλησιαστικό έργο, και όταν οι άνθρωποι έχουν δυσκολίες και τους περιμένουν για να τις λύσουν, αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής είναι άφαντοι. Δεν είναι διστακτικοί και αμήχανοι οι ψευδοεπικεφαλής; Δεν μπορούν να λύσουν αληθινά προβλήματα, κι ωστόσο θέλουν να κηρύττουν μεγαλόπνοα κηρύγματα για να επιδεικνύονται. Αυτοί οι άνθρωποι δεν νιώθουν καμία απολύτως ντροπή.

Όλοι οι ψευδοεπικεφαλής μπορούν να κηρύττουν λόγια και δόγματα, όλοι είναι δήθεν πνευματικοί, δεν μπορούν να κάνουν αληθινό έργο και δεν κατανοούν την αλήθεια, παρόλο που πιστεύουν πολλά χρόνια στον Θεό· θα μπορούσε να πει κανείς ότι δεν έχουν καθόλου πνευματική κατανόηση. Πιστεύουν ότι το να είναι κανείς επικεφαλής εκκλησίας σημαίνει ότι πρέπει απλώς να κηρύττει κάποια λόγια και δόγματα, να φωνάζει μερικά συνθήματα και να εξηγεί λίγο τα λόγια του Θεού, κι έπειτα οι άνθρωποι θα κατανοήσουν την αλήθεια. Δεν ξέρουν τι σημαίνει να κάνουν έργο, δεν ξέρουν ποιες ακριβώς είναι οι ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών ούτε ξέρουν γιατί ακριβώς ο οίκος του Θεού επιλέγει κάποιον ως επικεφαλής ή ως εργάτη ή ποια ακριβώς προβλήματα αποσκοπεί να λύσει μ' αυτόν τον τρόπο. Έτσι, όσο κι αν ο οίκος του Θεού συναναστρέφεται λέγοντας ότι οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να παρακολουθούν, να επιθεωρούν και να επιβλέπουν το έργο, ότι πρέπει άμεσα να εντοπίζουν και να λύνουν τα προβλήματα στο έργο και ούτω καθεξής, εκείνοι δεν αντιλαμβάνονται τίποτε από όλα αυτά και δεν τα κατανοούν. Δεν είναι σε θέση να πετύχουν ή να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις που έχει ο οίκος του Θεού για τους επικεφαλής και τους εργάτες και δεν μπορούν να κατανοήσουν τα προβλήματα που αφορούν τις επαγγελματικές δεξιότητες και σχετίζονται με την εκτέλεση των καθηκόντων ούτε μπορούν να κατανοήσουν το ζήτημα αρχής για την επιλογή επιβλεπόντων και άλλα αντίστοιχα πράγματα· ακόμη μάλιστα κι αν γνωρίζουν γι' αυτά τα προβλήματα, και πάλι δεν μπορούν να τα χειριστούν. Επομένως, υπό την ηγεσία τέτοιων ψευδοεπικεφαλής, δεν μπορούν να λυθούν κανενός

είδους προβλήματα που προκύπτουν στο εκκλησιαστικό έργο. Τόσο τα προβλήματα σε σχέση με τις επαγγελματικές δεξιότητες που συναντά ο εκλεκτός λαός του Θεού κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του, όσο και οι δυσκολίες στη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού, παραμένουν άλυτα για παρατεταμένο χρονικό διάστημα· αντίστοιχα, όταν κάποιοι επικεφαλής και εργάτες ή επιβλέποντες των διαφόρων αντικειμένων του έργου δεν είναι σε θέση να κάνουν αληθινό έργο, δεν απαλλάσσονται άμεσα από τα καθήκοντά τους ούτε προσαρμόζονται άμεσα τα καθήκοντα που τους έχουν ανατεθεί, και ούτω καθεξής. Κανένα από αυτά τα προβλήματα δεν λύνεται άμεσα και, κατά συνέπεια, μειώνεται συνεχώς η αποδοτικότητα των διαφόρων αντικειμένων του εκκλησιαστικού έργου και τα αποτελέσματα του έργου γίνονται, επίσης, όλο και χειρότερα. Από πλευράς προσωπικού, όσοι είναι κάπως χαρισματικοί και καλοί ομιλητές γίνονται επικεφαλής και εργάτες· από την άλλη, όσοι αγαπούν την αλήθεια, όσοι μπορούν να πείσουν με τα μούτρα στη σκληρή δουλειά και εργάζονται ακούραστα χωρίς να παραπονιούνται, δεν προάγονται ούτε καλλιεργούνται, αλλά αντιμετωπίζονται σαν απλοί δουλευτές, ενώ το τεχνικό προσωπικό διαφόρων κλάδων που έχει κάποια προτερήματα δεν χρησιμοποιείται με τρόπο εύλογο και κατάλληλο. Επίσης, κάποιοι άνθρωποι που κάνουν με ειλικρίνεια το καθήκον τους δεν λαμβάνουν παροχή ζωής, κι έτσι βυθίζονται στην αρνητικότητα και την αδυναμία. Επιπλέον, όσο κακό κι αν κάνουν οι αντίχριστοι και οι κακοί άνθρωποι, είναι λες και οι ψευδοεπικεφαλής δεν το βλέπουν. Αν κάποιος εκθέσει έναν κακό άνθρωπο ή έναν αντίχριστο, οι ψευδοεπικεφαλής θα φτάσουν στο σημείο ακόμη και να του πουν ότι πρέπει να φέρεται στον συγκεκριμένο άνθρωπο με αγάπη και να του δώσει μια ευκαιρία να μετανοήσει. Μ' αυτόν τον τρόπο, επιτρέπουν στους κακούς ανθρώπους και στους αντίχριστους να κάνουν κακό και να προκαλούν αναστατώσεις στην εκκλησία, με αποτέλεσμα να καθυστερεί πολύ η αποπομπή και η αποβολή αυτών των κακών ανθρώπων, των δύσπιστων και των αντίχριστων, και να τους δίνεται η ευκαιρία να συνεχίσουν να κάνουν κακό στην εκκλησία και ν' αναστατώνουν το εκκλησιαστικό έργο. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν είναι ικανοί να χειριστούν και να λύσουν κανένα από αυτά τα προβλήματα· δεν είναι ικανοί να φέρονται δίκαια στους ανθρώπους ούτε να οργανώσουν το έργο με λογική, αλλά αντιθέτως ενεργούν απερίσκεπτα και κάνουν μόνο άχρηστο έργο, με αποτέλεσμα να προκαλούν χάος στο εκκλησιαστικό έργο και να το κάνουν άνω-κάτω. Με όποιον τρόπο κι αν συναναστρέφεται ο οίκος του Θεού πάνω στην αλήθεια και όσο κι αν τονίζει τις αρχές που πρέπει να τηρούνται όταν εκτελείται το έργο της εκκλησίας —δηλαδή, από τους διαφόρων ειδών κακοποιούς και δύσπιστους να περιορίζονται εκείνοι που πρέπει να περιοριστούν και ν' αποπέμπονται εκείνοι που πρέπει ν' αποπεμφθούν, και, αντίστοιχα, να προάγονται και να καλλιεργούνται εκείνοι που πρέπει να προαχθούν και να καλλιεργηθούν, δηλαδή όσοι έχουν καλό επίπεδο και ικανότητα κατανόησης και όσοι μπορούν να επιδιώξουν την αλήθεια— παρόλο που γίνεται συναναστροφή αμέτρητες φορές πάνω σ' αυτά τα πράγματα, οι ψευδοεπικεφαλής δεν τα καταλαβαίνουν ούτε τ' αντιλαμβάνονται και απλώς παραμένουν συνεχώς προσκολλημένοι στις δήθεν πνευματικές απόψεις τους και στις «γεμάτες

αγάπη» προσεγγίσεις τους. Οι ψευδοεπικεφαλής πιστεύουν ότι, μέσα από τη δική τους σοβαρή και υπομονετική διδασκαλία, οι άνθρωποι κάθε είδους εκτελούν τις εργασίες τους με τάξη, χωρίς να επικρατεί χάος, ότι όλοι έχουν πολλή πίστη, είναι πρόθυμοι να κάνουν τα καθήκοντά τους, δεν φοβούνται να πάνε φυλακή και ν' αντιμετωπίσουν κινδύνους και ότι ο καθένας τους έχει την αποφασιστικότητα να υποφέρει και δεν είναι πρόθυμος να γίνει Ιούδας. Πιστεύουν ότι το γεγονός πως υπάρχει καλή ατμόσφαιρα στην εκκλησιαστική ζωή σημαίνει ότι έχουν κάνει καλή δουλειά. Ακόμη κι αν κάποιοι κακοί άνθρωποι προκαλούν αναστατώσεις ή κάποιοι δύσπιστοι διαδίδουν αιρέσεις και πλάνες στην εκκλησία, εκείνοι δεν θεωρούν προβλήματα αυτά τα πράγματα ούτε αισθάνονται την ανάγκη να τα λύσουν. Ειδικά όταν ένας άνθρωπος στον οποίο έχουν εμπιστευτεί έργο ενεργεί απερίσκεπτα με βάση τη δική του βούληση και προκαλεί αναστάτωση στο ευαγγελικό έργο, οι ψευδοεπικεφαλής τότε είναι ακόμα πιο τυφλοί. Λένε: «Έχω εξηγήσει τις εργασιακές αρχές που οφείλω να εξηγήσω και του έχω πει τι να κάνει ξανά και ξανά. Αν τυχόν προκύψουν προβλήματα, αυτό δεν έχει καμία σχέση μ' εμένα». Ωστόσο, δεν ξέρουν αν ο συγκεκριμένος άνθρωπος είναι σωστός άνθρωπος, δεν απασχολούνται μ' αυτό, και δεν ξέρουν κατά πόσο αυτά που ανέφεραν όταν εξήγησαν και είπαν σ' αυτόν τον άνθρωπο τι να κάνει μπορούν πράγματι να πετύχουν θετικά αποτελέσματα ή ποιες συνέπειες θα επιφέρουν. Οι ψευδοεπικεφαλής, κάθε φορά που πραγματοποιούν μια συνάθροιση, αναφέρουν έναν ατέλειωτο χείμαρρο λόγων και δογμάτων, αλλά στο τέλος αποδεικνύεται ότι δεν είναι σε θέση να λύσουν κανένα πρόβλημα. Κι ωστόσο, εξακολουθούν να πιστεύουν ότι κάνουν εξαιρετικό έργο, εξακολουθούν να νιώθουν ικανοποιημένοι με τον εαυτό τους και να νομίζουν ότι είναι καταπληκτικοί. Στην πραγματικότητα, με τα λόγια και τα δόγματα που αναφέρουν μπορούν να παραμυθιάσουν μόνο τους μπερδεμένους ανθρώπους, τους ηλίθιους και τους ανόητους, που είναι ανίδεοι και έχουν χαμηλό επίπεδο. Αυτοί οι άνθρωποι, αφού ακούσουν αυτά τα λόγια, βρίσκονται σε σύγχυση και πιστεύουν ότι αυτά που είπαν οι ψευδοεπικεφαλής είναι πολύ σωστά, ότι τίποτε από όσα είπαν δεν είναι λάθος. Οι ψευδοεπικεφαλής μπορούν να ικανοποιήσουν μόνο αυτούς τους μπερδεμένους ανθρώπους και είναι ουσιαστικά ανίκανοι να λύσουν αληθινά προβλήματα. Ασφαλώς, οι ψευδοεπικεφαλής είναι ακόμη λιγότερο ικανοί ν' αντιμετωπίσουν προβλήματα που σχετίζονται με επαγγελματικές δεξιότητες και γνώσεις· είναι εντελώς ανήμποροι σε ό,τι έχει να κάνει μ' αυτά τα πράγματα. Πάρτε για παράδειγμα το κειμενικό έργο του οίκου του Θεού. Αυτό είναι το έργο που προκαλεί τους περισσότερους πονοκεφάλους στους ψευδοεπικεφαλής. Δεν μπορούν ν' αναγνωρίσουν ποιοι ακριβώς άνθρωποι έχουν πνευματική κατανόηση, καλό επίπεδο και είναι κατάλληλοι να κάνουν κειμενικό έργο, και θεωρούν ότι όποιος φοράει γυαλιά και έχει υψηλό επίπεδο μόρφωσης έχει και καλό επίπεδο και πνευματική κατανόηση, οπότε κανονίζουν να κάνουν αυτοί οι άνθρωποι το συγκεκριμένο έργο, λέγοντάς τους: «Είστε όλοι σας ταλαντούχοι στο κειμενικό έργο. Εγώ δεν κατανοώ αυτό το έργο, οπότε όλο το βάρος πέφτει στους δικούς σας ώμους. Ο οίκος του Θεού δεν απαιτεί τίποτε άλλο από εσάς, παρά μόνο ν' αξιοποιείτε τα προτερήματά

σας, να μην κρατάτε τίποτε για τον εαυτό σας και να συνεισφέρετε όλα όσα έχετε μάθει. Πρέπει να ξέρετε πώς να είστε ευγνώμονες και να ευχαριστείτε τον Θεό που σας εξύψωσε». Αφού οι ψευδοεπικεφαλής πούνε έναν σωρό αναποτελεσματικά και επιφανειακά λόγια, νομίζουν ότι το έργο έχει κανονιστεί και ότι έτσι έχουν κάνει όλα όσα πρέπει να κάνουν. Δεν ξέρουν κατά πόσο οι άνθρωποι στους οποίους ανέθεσαν να κάνουν αυτό το έργο είναι κατάλληλοι ή όχι ούτε ξέρουν ποιες είναι οι ελλείψεις αυτών των ανθρώπων από πλευράς επαγγελματικών γνώσεων ή πώς θα πρέπει να τις αντισταθμίσουν. Δεν ξέρουν πώς να βλέπουν και πώς να διακρίνουν τους ανθρώπους, δεν κατανοούν τα επαγγελματικά προβλήματα ούτε κατανοούν τις γνώσεις που σχετίζονται με τη συγγραφή· είναι εντελώς ανίδεοι σ' αυτά τα πράγματα. Λένε ότι δεν κατανοούν και δεν αντιλαμβάνονται αυτά τα πράγματα, αλλά βαθιά μέσα τους σκέφτονται: «Δεν είστε απλώς λίγο πιο μορφωμένοι και καταρτισμένοι από μένα; Παρόλο που εγώ δεν μπορώ να σας καθοδηγήσω σ' αυτό το έργο, είμαι πιο πνευματικός από εσάς, είμαι καλύτερος στα κηρύγματα από εσάς και κατανοώ καλύτερα τα λόγια του Θεού από ό,τι εσείς. Εγώ είμαι αυτός που σας οδηγεί, είμαι ο ανώτερός σας. Θα πρέπει να είμαι υπεύθυνος για εσάς κι εσείς να κάνετε ό,τι λέω». Οι ψευδοεπικεφαλής θεωρούν ότι είναι ανώτεροι, κι ωστόσο δεν μπορούν να σκεφτούν καμία αξιόλογη πρόταση για οποιοδήποτε έργο σχετίζεται με επαγγελματικές δεξιότητες κι ούτε είναι σε θέση να παρέχουν οποιαδήποτε καθοδήγηση. Στην καλύτερη περίπτωση, μπορούν να οργανώσουν καλά το προσωπικό· δεν μπορούν να κάνουν τίποτε από το έργο που πρέπει να ακολουθήσει. Δεν προσπαθούν ν' αποκτήσουν επαγγελματικές γνώσεις και δεν παρακολουθούν το έργο. Όλοι οι ψευδοεπικεφαλής είναι δήθεν πνευματικοί· το μόνο που κάνουν είναι να κηρύττουν κάποια λόγια και δόγματα και έπειτα νομίζουν ότι κατανοούν την αλήθεια και κάνουν συνεχώς επίδειξη ενώπιον του εκλεκτού λαού του Θεού. Σε κάθε συνάθροιση, κηρύττουν για πολλές ώρες, κι ωστόσο αποδεικνύεται τελικά ότι δεν μπορούν να λύσουν κανένα απολύτως πρόβλημα. Είναι εντελώς ανίδεοι σε ό,τι έχει να κάνει με προβλήματα που σχετίζονται με επαγγελματικές γνώσεις στα καθήκοντα των ανθρώπων· είναι ξεκάθαρα άσχετοι, κι ωστόσο προσποιούνται ότι είναι πνευματικοί και διευθύνουν το έργο των επαγγελματιών. Πώς μπορούν να κάνουν καλά το έργο μ' αυτόν τον τρόπο; Το γεγονός ότι οι ψευδοεπικεφαλής δεν προσπαθούν ν' αποκτήσουν επαγγελματικές γνώσεις και δεν είναι σε θέση να κάνουν αληθινό έργο ήδη αηδιάζει τους ανθρώπους αλλά, σαν να μην έφτανε αυτό, προσποιούνται και ότι είναι πνευματικοί άνθρωποι και επιδεικνύουν τα πνευματικά τους λόγια, πράγμα που δεν έχει καμία απολύτως λογική! Αυτό δεν διαφέρει καθόλου από τους Φαρισαίους. Αυτό που δείχνει ότι οι Φαρισαίοι δεν είχαν καθόλου λογική είναι ότι παρόλο που ο Θεός τούς σιχαινόταν, εκείνοι δεν είχαν καμία επίγνωση και θεωρούσαν ακόμα ότι ήταν αρκετά καλοί και πολύ πνευματικοί. Και στους ψευδοεπικεφαλής λείπει εξίσου η αυτεπίγνωση· είναι ξεκάθαρο ότι δεν μπορούν να κάνουν αληθινό έργο, κι ωστόσο προσποιούνται ότι είναι πνευματικοί και γίνονται υποκριτές Φαρισαίοι. Είναι ακριβώς εκείνοι τους οποίους αποστρέφεται, απορρίπτει και αποκλείει ο Θεός.

Ποιο είναι το κύριο χαρακτηριστικό των ψευδοεπικεφαλής που παριστάνουν τους πνευματικούς ανθρώπους; Το γεγονός ότι είναι καλοί στα κηρύγματα. Αυτά τα «κηρύγματα» δεν είναι πραγματικά κηρύγματα. Δεν είναι κηρύγματα συναναστροφής πάνω στην αλήθεια ούτε είναι κηρύγματα που έχουν την αλήθεια-πραγματικότητα. Αντιθέτως, είναι κηρύγματα λόγων και δογμάτων· είναι δήθεν πνευματικά κηρύγματα, κηρύγματα των Φαρισαίων. Οι ψευδοεπικεφαλής είναι πολύ καλοί στο να δουλεύουν σκληρά πάνω στις λέξεις και τις φράσεις των λόγων του Θεού, δίνουν ιδιαίτερη προσοχή στο να κηρύττουν λόγια και δόγματα, κι ωστόσο δεν αναζητούν ποτέ την αλήθεια στα λόγια του Θεού και δεν στοχάζονται ποτέ πώς θα πρέπει να εισέλθουν στην αλήθεια-πραγματικότητα. Τους ικανοποιεί απλώς και μόνο να μπορούν να κηρύττουν λόγια και δόγματα· μόλις κηρύξουν το δόγμα με σαφήνεια και λογική, νομίζουν ότι αυτό αρκεί και ότι έχουν την αλήθεια-πραγματικότητα, ότι μπορούν να στέκονται μπροστά στους άλλους και να το παίζουν αφεντικά, κάνοντας διάλεξη από το βάθρο τους. Επιφανειακά, αυτά που λένε και κάνουν φαίνονται να έχουν κάποια σχέση με την αλήθεια, δεν μοιάζουν να προκαλούν διαταράξεις και αναστατώσεις ούτε φαίνονται να υποστηρίζουν λανθασμένα ρητά ή να ενθαρρύνουν λανθασμένες πρακτικές. Κι ωστόσο, υπάρχει ένα πρόβλημα: δεν μπορούν να επωμιστούν αληθινό έργο ούτε να εκπληρώσουν στο ελάχιστο την ευθύνη τους, κι αυτό έχει ως αποτέλεσμα να μην μπορούν τελικά να εντοπίσουν κανένα πρόβλημα στο έργο. Εργάζονται σαν να είναι τυφλοί που προσπαθούν ψηλαφιστά να βρουν τον δρόμο τους; Ακολουθούν πάντα τα συναισθήματά τους και τις φαντασιοκοπίες τους για να εφαρμόσουν στα τυφλά κανονισμούς στα διάφορα ζητήματα, είναι εντελώς ανίκανοι να δουν καθαρά την ουσία των προβλημάτων, κι ωστόσο ξεστομίζουν ανοησίες γι' αυτά· δεν μπορούν να λύσουν κανένα αληθινό πρόβλημα. Αν ένας ψευδοεπικεφαλής κατανοούσε πραγματικά την αλήθεια, ασφαλώς θα ήταν σε θέση να εντοπίσει προβλήματα και ν' αναζητήσει την αλήθεια για να τα λύσει. Όμως, είναι ξεκάθαρο ότι οι ψευδοεπικεφαλής δεν κατανοούν την αλήθεια, κι ωστόσο προσποιούνται ότι είναι πνευματικοί, νομίζουν ότι είναι ικανοί να κάνουν το εκκλησιαστικό έργο και τολμούν χωρίς κανέναν δισταγμό ν' απολαμβάνουν τα οφέλη της θέσης τους. Δεν είναι αποκρουστικό αυτό; Νομίζουν ότι έχουν μια αληθινή δεξιότητα· ότι μπορούν να κηρύττουν. Κι ωστόσο, πολύ απλά δεν μπορούν να κάνουν αληθινό έργο. Τα λόγια και τα δόγματα που γνωρίζουν και κηρύττουν οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να τους βοηθήσουν να κάνουν καλά το έργο τους ούτε μπορούν να τους βοηθήσουν να εντοπίσουν προβλήματα στο έργο, πόσο μάλλον να λύσουν όλα τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν. Αφού εργαστούν για κάποιο διάστημα, δεν μπορούν να μιλήσουν για καμία βιωματική μαρτυρία. Ανταποκρίνονται άραγε στα πρότυπα αυτοί οι επικεφαλής ή εργάτες; Είναι αρκετά προφανές ότι δεν ανταποκρίνονται. Και πώς θα πρέπει ν' αντιμετωπίζονται οι ψευδοεπικεφαλής που δεν ανταποκρίνονται στα πρότυπα; Όχι μόνο θα πρέπει ν' απαλλάσσονται από τα καθήκοντά τους και ν' αποκλείονται, αλλά αν δεν μετανοούν, τότε δεν μπορούν να επιλέγονται ξανά για να υπηρετήσουν ως επικεφαλής ή εργάτες όταν πραγματοποιούνται εκλογές. Αν κάποιος εκλέξει έναν

ψευδοεπικεφαλής ή έναν ψευδο-εργάτη που έχει αποκλειστεί, τότε αναστατώνει και βλάπτει συνειδητά το έργο της εκκλησίας και αυτό δείχνει ότι ο συγκεκριμένος ψηφοφόρος είναι λάτρης και ακόλουθος αυτού του ψευδοεπικεφαλής και όχι κάποιος που πιστεύει πραγματικά στον Θεό. Έχετε εκλέξει ποτέ έναν δήθεν πνευματικό ψευδοεπικεφαλής; (Ναι.) Υποθέτω ότι έχετε εκλέξει αρκετούς τέτοιους. Νομίζετε ότι όποιος πιστεύει στον Θεό πολλά χρόνια, όποιος έχει διαβάσει πολλά από τα λόγια του Θεού και έχει ακούσει πολλά κηρύγματα, όποιος έχει άφθονη εμπειρία στα κηρύγματα και στο έργο, όποιος μπορεί να κηρύττει για πολλές ώρες κάθε φορά, είναι σίγουρα ικανός να κάνει έργο. Τότε, αφού τον εκλέξετε ως επικεφαλής, διαπιστώνετε ένα σοβαρό πρόβλημα: Οι αδελφοί και οι αδελφές δεν μπορούν ποτέ να τον δουν και δεν μπορούν ποτέ να τον βρουν όταν υπάρχει ένα πρόβλημα. Κανείς δεν ξέρει πού κρύβεται· κρύβεται κάπου και δεν επιτρέπει σε κανέναν να τον ενοχλήσει. Αυτό είναι πρόβλημα. Παίζει μονίμως κρυφό στις κρίσιμες στιγμές του έργου και οι αδελφοί και οι αδελφές δεν μπορούν ποτέ να τον βρουν όταν τον χρειάζονται για να λύσουν ένα πρόβλημα· δεν παραμελεί έτσι τα καθήκοντα που οφείλει να κάνει; Γιατί κάποιοι άνθρωποι δεν τολμούν ν' αντικρίσουν τους αδελφούς και τις αδελφές μόλις γίνουν επικεφαλής; Γιατί δεν μπορεί να τους βρει κανείς πουθενά; Τι ακριβώς τους κρατά απασχολημένους; Γιατί δεν λύνουν αληθινά προβλήματα; Με ό,τι κι αν απασχολούνται, μπορείτε να είστε σίγουροι για το εξής: Αν δεν κάνουν αληθινό έργο για ένα διάστημα, τότε είναι ψευδοεπικεφαλής και θα πρέπει γρήγορα ν' απαλλαγούν από τα καθήκοντά τους και να εκλεγεί κάποιος άλλος. Θα εκλέγατε έναν τέτοιο ψευδοεπικεφαλής στο μέλλον; (Όχι.) Γιατί όχι; Ποια πιστεύετε ότι είναι η συνέπεια όταν επιλέγετε έναν τυφλό ως οδηγό σας; Αυτός ο άνθρωπος είναι ο ίδιος τυφλός· μπορεί, λοιπόν, να οδηγήσει τους άλλους στο σωστό μονοπάτι; Είναι ακριβώς όπως λένε τα λόγια του Θεού στη Βίβλο: «Τυφλός δε τυφλόν εάν οδηγή, αμφοτέροι εις βόθρον θέλουσι πέσει» (Κατά Ματθαίον 15:14). Ένας τυφλός περπατάει χωρίς κατεύθυνση ή στόχο· πώς μπορεί να οδηγήσει άλλους; Αν κάποιος επιλέξει έναν τυφλό ως οδηγό του, τότε είναι ακόμη πιο τυφλός. Οι άπιστοι έχουν ένα ρητό: «Ζητάς από έναν τυφλό να σου δείξει τον δρόμο». Όταν εκλέγει κανείς έναν ψευδοεπικεφαλής για να υπηρετήσει ως επικεφαλής εκκλησίας είναι σαν να ζητάει από έναν τυφλό να του δείξει τον δρόμο. Δεν είναι παράλογο αυτό; Όλοι όσοι ψηφίζουν έναν ψευδοεπικεφαλής είναι τυφλοί που επιλέγουν τον τυφλό και κανείς τους δεν κατανοεί την αλήθεια.

Όταν κάποιοι άνθρωποι επιλέγουν έναν δήθεν πνευματικό άνθρωπο ως επικεφαλής, νιώθουν πολύ χαρούμενοι και σκέφτονται: «Έχουμε πλέον έναν εξαιρετικό επικεφαλής. Ο επικεφαλής μας είναι πολύ καλός στα κηρύγματα. Κηρύττει με πολύ λογικό και δομημένο τρόπο και τα κηρύγματά του βγάζουν πολύ νόημα». Κάποιοι άνθρωποι που δεν έχουν ικανότητα διάκρισης συγκινούνται μέχρι δακρύων, νιώθουν μεγάλο δέσιμο μ' αυτόν τον επικεφαλής και δεν θέλουν καν να πάνε να κάνουν τα καθήκοντά τους. Κατανοούν τα πράγματα αρκετά ξεκάθαρα όταν ακούνε τη συναναστροφή, αλλά όταν διαπιστώνουν προβλήματα ενώ κάνουν τα καθήκοντά τους, δεν ξέρουν πώς να τα λύσουν, νιώθουν μπερδεμένοι και σκέφτονται: «Φαίνεται να κατανοώ τα πάντα όταν

ακούω τον επικεφαλής να συναναστρέφεται· πώς γίνεται, λοιπόν, να μην μπορώ να λύσω τις δυσκολίες που συναντώ στο έργο μου;» Ποιο είναι το πρόβλημα εδώ; Όλα όσα κηρύττει ένας τέτοιος ψευδοεπικεφαλής είναι λόγια και δόγματα, είναι φράσεις, συνθήματα και ανοησίες χωρίς περιεχόμενο. Αυτά που κηρύττει δεν λύνουν τα αληθινά σου προβλήματα· σε πιάνει κορόιδο. Σε ταΐζει ψευδαισθήσεις, λέγοντας μερικά συνθήματα για να σε κάνει να πιστεύεις λανθασμένα ότι τα προβλήματα έχουν λυθεί, όταν στην πραγματικότητα δεν συναναστρέφεται πάνω στις αλήθεια-αρχές που αφορούν τα προβλήματά σου. Πώς μπορούν να λυθούν τα προβλήματα μέσα από μια τέτοια συναναστροφή; Τα δόγματα που κηρύττει δεν έχουν καμία σχέση με τ' αληθινά προβλήματα· απλώς αποφεύγει την ουσία όλων των προβλημάτων και αναφέρει θεωρίες με ανούσιο τρόπο. Κηρύττει μόνο λόγια και δόγματα και πνευματικές θεωρίες. Δεν έχει ιδέα τι είναι η αλήθεια-πραγματικότητα και, όταν προκύπτουν προβλήματα, σαστίζει. Τα κηρύγματα που κάνει δεν μπορούν να λύσουν αληθινά προβλήματα, είναι απλώς ένα είδος θεωρίας, ένα είδος γνώσης και δόγματος. Αυτός ο ψευδοεπικεφαλής κηρύττει τα λόγια του Θεού και την αλήθεια σαν να είναι λόγια και δόγματα και συνθήματα. Αποφεύγει όλα τα αληθινά προβλήματα και κηρύττει μόνο λόγια που είναι κούφια και δεν είναι πρακτικά. Και τι γίνεται στο τέλος; Για όσο καιρό κι αν κηρύττει, στην καλύτερη περίπτωση τα κηρύγματά του θα έχουν ως αποτέλεσμα να ενθαρρύνουν και να παροτρύνουν τους ανθρώπους, να τους κάνουν λίγο πιο ενθουσιώδεις και να τους δώσουν ένα κύμα ενέργειας, αλλά δεν μπορούν να λύσουν κανένα άλλο ζήτημα. Η αλήθεια δεν είναι αποκομμένη από την πραγματικότητα, αλλά αντιθέτως είναι συνδεδεμένη με την πραγματικότητα και με τα κάθε λογής ζητήματα που υφίστανται πραγματικά. Θα είστε, λοιπόν, πλέον σε θέση να διακρίνετε τους δήθεν πνευματικούς ψευδοεπικεφαλής την επόμενη φορά που θα τους συναντήσετε; Αν όχι, τότε όταν θέλετε να ψηφίσετε κάποιον ως επικεφαλής, πρώτα να του δώσετε να λύσει μερικά ζητήματα. Αν τα λύσει σύμφωνα με τις αρχές και αν πετύχει αρκετά καλά αποτελέσματα και λύσει τα ζητήματα χρησιμοποιώντας την αλήθεια-πραγματικότητα, τότε μπορείτε να τον ψηφίσετε· αν, όμως, το αποφεύγει και δεν αναφέρεται στην ουσία των προβλημάτων και στην αληθινή κατάσταση και το μόνο που μπορεί να κάνει είναι να κηρύττει δόγμα με κενό τρόπο, να φωνάζει συνθήματα και να παραμένει προσκολλημένος στους κανονισμούς, τότε δεν μπορείτε να τον ψηφίσετε. Γιατί δεν μπορείτε να τον ψηφίσετε; (Επειδή δεν είναι σε θέση να λύσει αληθινά προβλήματα.) Και τι είδους άνθρωπος είναι αυτός που δεν μπορεί να λύσει αληθινά προβλήματα; Είναι άνθρωπος που μπορεί μόνο να κηρύττει λόγια και δόγματα· είναι ένας υποκριτής, ένας δήθεν πνευματικός Φαρισαίος. Δεν διαθέτει το απαραίτητο επίπεδο για να κατανοήσει την αλήθεια, δεν έχει την ικανότητα να λύνει ζητήματα, δεν μπορεί να λύσει προβλήματα, κι έτσι, αν τον επιλέξεις ως επικεφαλής, τότε σίγουρα θα γίνει ψευδοεπικεφαλής. Δεν είναι ικανός να κάνει το έργο ενός επικεφαλής ούτε να εκπληρώσει τις ευθύνες ενός επικεφαλής. Δεν θα τον έβλαπτες, λοιπόν, αν τον ψηφίζεις; Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Πώς θα τον βλάπταμε; Έχουμε καλές προθέσεις όταν τον ψηφίζουμε. Έχει κάποιο επίπεδο και, αν τον

εκλέξουμε, δεν θα έχουμε τότε κάποιον που μπορεί ν' αναλάβει την ευθύνη για το έργο;» Ασφαλώς είναι καλό πράγμα να έχεις κάποιον ν' αναλάβει την ευθύνη, αλλά ένας τέτοιος άνθρωπος δεν μπορεί ν' αναλάβει την ευθύνη. Το μόνο που μπορεί να κάνει είναι ν' αναφέρει θεωρίες με ανούσιο τρόπο, δεν λαμβάνει υπόψη την αληθινή κατάσταση και δεν μπορεί να βοηθήσει στην επίλυση προβλημάτων· όταν, λοιπόν, τον ψηφίζεις, δεν του δίνεις τη δυνατότητα να κάνει κακό; Δεν τον αναγκάζεις να βαδίσει στο μονοπάτι ενός ψευδοεπικεφαλής; Επομένως, δεν πρέπει να επιλέγεις τέτοιους ανθρώπους ως επικεφαλής.

Είστε σε θέση να διακρίνετε ποιοι ανάμεσα στους ανθρώπους γύρω σας —με τους οποίους έρχεστε συχνά σ' επαφή και τους οποίους γνωρίζετε αρκετά— μπορούν μόνο ν' αναφέρουν δόγματα με ανούσιο τρόπο και δεν μπορούν να λύσουν αληθινά προβλήματα; Ποιοι κηρύττουν μονίμως μεγαλόπνοες θεωρίες και προτείνουν πρωτοποριακά και μοναδικά σχέδια που δεν έχει ακούσει κανείς ποτέ στο παρελθόν, αλλά βρίσκονται σε σύγχυση και μένουν άναυδοι όταν τους ρωτάει κάποιος πώς να κάνει πράξη και να υλοποιήσει τα συγκεκριμένα σχέδια λειτουργίας και συγκεκριμένες λεπτομέρειες; Αυτά που λένε είναι πολύ ανούσια και καθόλου ρεαλιστικά, δεν σχετίζονται ούτε συνάδουν με την αληθινή κατάσταση, το πραγματικό περιβάλλον, αυτό που μπορούν όντως να πετύχουν οι άνθρωποι, το ανάστημα των ανθρώπων και το επίπεδο των επαγγελματικών τους δεξιοτήτων. Και ακόμη περισσότερο, αυτά που λένε δεν εναρμονίζονται με τις απαιτήσεις του οίκου του Θεού· απλώς λένε ανοησίες, ενδίδουν σε φαντασιώσεις και λένε παρορμητικά ό,τι τους έρχεται στο μυαλό. Πιστεύουν ότι δεν χρειάζεται ν' αναλάβουν την ευθύνη για ό,τι λένε, ακόμη κι όταν κομπάζουν και καυχούνται. Μ' αυτήν τη στάση, εκφράζουν τις απόψεις τους και διατυπώνουν τις ιδέες τους· δεν είναι δήθεν πνευματικοί άνθρωποι; (Ναι.) Κάποιοι άνθρωποι πιστεύουν ότι ούτως ή άλλως κανείς δεν παίρνει στα σοβαρά τους κομπασμούς, την καυχησιά ή τις βαρύγδουπες ιδέες, και ότι καταφέρνουν να δείξουν πόσο ικανοί είναι. Νομίζουν ότι αν κάνουν κάτι λάθος, δεν χρειάζεται ν' αναλάβουν την ευθύνη γι' αυτό και ότι αν κάνουν κάτι σωστά, τότε όλοι θα τους έχουν σε μεγάλη εκτίμηση, κι έτσι λένε ό,τι θέλουν και κάνουν τα πάντα να φαίνονται πολύ εύκολα. Έχουν πολλές ιδέες, αλλά ούτε μία από αυτές δεν συνοδεύεται από ένα συγκεκριμένο σχέδιο άσκησης, ούτε μία δεν μπορεί να υλοποιηθεί σωστά. Δεν παίρνουν στα σοβαρά καμία από τις απόψεις που εκφράζουν, είτε είναι ανόθευτη είτε στρεβλή. Άλλα λένε τη μία μέρα κι άλλα την επόμενη και, παρόλο που οι απόψεις, οι θεωρίες και οι βάσεις που αναφέρουν είναι όλες πολύ μεγαλόπνοες, είναι όλες τους κούφιας και ανέφικτες. Κατά καιρούς, αναφέρουν κάποιο σχέδιο που δεν είναι ανούσιο ή στρεβλό, αλλά όταν τους ρωτάνε πώς συγκεκριμένα θα εφαρμοστεί στην πράξη αυτό το σχέδιο, δεν μπορούν ν' απαντήσουν. Όταν φωνάζουν συνθήματα, λένε μεγαλόπνοα λόγια και εκφράζουν απόψεις, είναι πολύ ενθουσιώδεις και ενεργητικοί. Όμως, σε ό,τι έχει να κάνει με την εκτέλεση συγκεκριμένου έργου και με την υλοποίηση συγκεκριμένων σχεδίων, εξαφανίζονται χωρίς ν' αφήσουν ίχνη, κρύβονται και δεν έχουν πλέον καμία άποψη. Μπορούν άραγε τέτοιοι άνθρωποι να είναι επικεφαλής; (Όχι.) Ποιες, λοιπόν, θα είναι οι

συνέπειες αν τέτοιοι άνθρωποι γίνουν επικεφαλής; Δεν θα βλάψουν και τον εαυτό τους και τους άλλους; Θα προκαλέσουν καθυστερήσεις στο εκκλησιαστικό έργο και, επιπλέον, θα βλάψουν σοβαρά τον εαυτό τους. Τα δόγματα που κηρύττουν είναι απλώς κάποια περιορισμένα πράγματα και, όταν τελειώνουν το κήρυγμα, δεν έχουν τίποτε άλλο να πουν, οπότε θα πρέπει μονίμως να κρύβονται και «να απομονώνονται για να εστιάσουν στην καλλιέργεια του εαυτού τους». Άραγε, αυτό δεν θα δυσκολέψει τα πράγματα για εκείνους; Μόλις γίνουν επικεφαλής, θα αισθάνονται σαν να πιέζουν το κεφάλι τους τρία μεγάλα βουνά, θα νιώθουν κάθε μέρα εξαντλημένοι και πολύ πιεσμένοι· σε τι ωφελεί να υποφέρουν έτσι; Δεν έχουν το επίπεδο για να γίνουν επικεφαλής και, όταν συναντούν προβλήματα, απλώς εφαρμόζουν τυχαία κανονισμούς σύμφωνα με τις δικές τους φαντασιοκοπίες και δεν μπορούν να λύσουν αληθινά προβλήματα· τέτοιοι άνθρωποι δεν μπορούν να γίνουν επικεφαλής. Δεν είναι ικανοί να κάνουν αληθινό έργο, οπότε θα είναι ψευδοεπικεφαλής και θα νομίζουν και πάλι ότι είναι καταπληκτικοί, ακόμη κι όταν προκαλούν καθυστερήσεις στη ζωή-είσοδο των αδελφών. Αν μπορούσατε να εντοπίσετε και να αντιληφθείτε το επίπεδο και τον χαρακτήρα αυτών των δήθεν πνευματικών ανθρώπων, θα τους ψηφίζατε και πάλι για επικεφαλής; Αν εσύ ο ίδιος είσαι τέτοιος άνθρωπος και κάποιος ήθελε να σε ψηφίσει, τι θα έκανες; (Θα είχα κάποια αυτεπίγνωση και θα δήλωνα ότι δεν είμαι κατάλληλος για επικεφαλής.) Και αν, αφού κάνεις αυτήν τη δήλωση, όλοι εξακολουθούν να πιστεύουν ότι είσαι καλός και επιμένουν να σε ψηφίσουν, τι πρέπει να κάνεις; Πρέπει να τους πεις: «Δεν μπορώ να κάνω ηγετικό έργο· δεν μπορώ να επωμιστώ αυτό το έργο. Επιφανειακά, φαίνεται ότι έχω κάποιο επίπεδο και μερικές φορές έχω κάποιες καλές ιδέες και παρέχω λίγο φως, αλλά τις περισσότερες φορές απλώς κηρύττω λόγια και δόγματα. Πραγματικά δεν μπορώ να γίνω επικεφαλής ή εργάτης. Δεν είμαι καλύτερος από εσάς. Σας παρακαλώ να μη με ψηφίσετε σε καμία περίπτωση. Ακόμη κι αν λάβω τις περισσότερες ψήφους, και πάλι δεν μπορώ να γίνω επικεφαλής. Δεν μπορώ να βλάψω κανέναν! Έχω υπηρετήσει στο παρελθόν ως επικεφαλής, και κάθε φορά αποτύγχανα και με απάλλασσαν από τα καθήκοντά μου. Κάθε φορά που με απάλλασσαν από τα καθήκοντά μου, ο λόγος ήταν ότι είχα χαμηλό επίπεδο, δεν είχα εργασιακή ικανότητα και δεν μπορούσα να κάνω αληθινό έργο. Το μόνο που μπορούσα να κάνω ήταν να κηρύττω λόγια και δόγματα και, εκτός αυτού, δεν ήμουν σε θέση να εκτελέσω καλά ή να εκπληρώσω ούτε μία από τις ευθύνες που οφείλουν να εκπληρώνουν οι επικεφαλής. Ήμουν ένας ψευδοεπικεφαλής». Αυτό είναι αυτεπίγνωση, όχι να λέει απλώς με δυο λόγια ότι δεν είναι κατάλληλος για επικεφαλής και τέλος. Κάποιοι άνθρωποι σκέφτονται: «Εκτελώ το καθήκον μου σ' αυτήν την ομάδα εδώ και πολλά χρόνια και σε κάθε περίπτωση θα έπρεπε να θεωρούμαι ανώτερο μέλος του προσωπικού λόγω παλαιότητας. Ακόμη κι αν δεν έχω συνεισφέρει ποτέ με κανέναν τρόπο, έχω εργαστεί σκληρά· πώς γίνεται, λοιπόν, να μην έχει ανακαλύψει κανείς τα προτερήματά μου; Επιπλέον, είμαι πλασμένος για επικεφαλής. Συχνά, μου έρχονται σκέψεις, ιδέες και προτάσεις που είναι ιδιαίτερα πολύτιμες και έχουν πρακτική χρήση. Είτε οι επικεφαλής τις υιοθετούν είτε όχι, σε κάθε περίπτωση, είμαι άνθρωπος με

στάσεις, ιδέες και απόψεις. Γιατί δεν με ψηφίζει κανείς;» Αν σκέφτεσαι έτσι, τότε μπορείς ν' αξιολογήσεις τον εαυτό σου ως εξής: Αυτές οι σκέψεις, οι ιδέες και οι προτάσεις που έχεις είναι απλώς δηλώσεις ή έχουν πράγματι κάποια πρακτική χρήση; Είσαι σε θέση να εντοπίζεις και να λύνεις τις κάθε λογής δυσκολίες που απαντώνται κατά το έργο; Είναι αξιοποιήσιμες οι σκέψεις και οι ιδέες σου; Μπορείς να επωμιστείς το έργο; Αν οι σκέψεις και οι απόψεις σου παραμένουν στο επίπεδο των λόγων και των δογμάτων, αν δεν έχουν καμία απολύτως πρακτική χρήση και, το πιο σημαντικό, αν δεν συμφωνούν καθόλου με τις εργασιακές αρχές του οίκου του Θεού, τότε πώς ακριβώς είναι το επίπεδό σου; Όταν επιλεγείς ως επικεφαλής, θα μπορείς τότε να εκπληρώσεις τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών; Θέλεις να είσαι επικεφαλής από φιλοδοξία ή επειδή έχεις αίσθημα φορτίου; Αν πραγματικά διαθέτεις εργασιακή ικανότητα και την ικανότητα να λύνεις ζητήματα, και όταν βλέπεις κάποιους επικεφαλής και εργάτες να εκτελούν έργο πολύ ανεπαρκώς και να μην είναι σε θέση να λύσουν προβλήματα, αυτό σου προκαλεί ανησυχία και τους κάνεις προτάσεις, αλλά εκείνοι δεν ακούνε και δεν μπορούν να λύσουν προβλήματα, ούτε, όμως, τ' αναφέρουν στον Άνωθεν, με αποτέλεσμα εσύ να ανησυχείς και να αγχώνεσαι για το έργο του οίκου του Θεού και αισθάνεσαι αφόρητη αναστάτωση βλέποντας ψευδοεπικεφαλής να προκαλούν καθυστερήσεις στο εκκλησιαστικό έργο, αυτό δείχνει ότι έχεις αίσθημα φορτίου. Ωστόσο, αν θέλεις να έχεις την έγκριση όλων, να βρεις μεγαλύτερο ακροατήριο και να κάνεις περισσότερους ανθρώπους να σε ακούνε να κηρύττεις και να μιλάς με πομπώδες ύφος, απλώς και μόνο επειδή έχεις κάποιες ιδέες, θέλοντας παράλληλα να ξεχωρίζεις από το πλήθος, τότε αυτό δεν είναι αίσθημα φορτίου· αυτό είναι φιλοδοξία. Το μόνο που μπορούν να κάνουν οι φιλόδοξοι άνθρωποι είναι να κηρύττουν λόγια και δόγματα, ενώ ό,τι ιδέες κι αν έχουν είναι επίσης απλώς κενά λόγια και δόγματα. Όταν τέτοιοι άνθρωποι γίνονται επικεφαλής, είναι σίγουρο ότι θα είναι ψευδοεπικεφαλής και, αν είναι κακοί άνθρωποι, τότε είναι αντίχριστοι. Αν οι ιδέες σου παραμένουν στο επίπεδο των κενών λόγων, τότε μόλις γίνεις επικεφαλής, σίγουρα δεν θα διαφέρεις σε τίποτα από κάθε δήθεν πνευματικό ψευδοεπικεφαλής. Θα πηγαίνεις μονίμως «ν' απομονωθείς για να εστιάσεις στην καλλιέργεια του εαυτού σου», διαφορετικά, θα νιώθεις πως διέρχεσαι κάποιου είδους κρίση και δεν θα έχεις τίποτα να κηρύξεις. Αν είσαι ολόιδιος μ' αυτούς και ενώ κηρύττεις από το βάθρο σου, δεν είσαι σε θέση να εντοπίσεις οποιαδήποτε προβλήματα απαντώνται κατά το έργο και, ασφαλώς, είσαι επίσης ανίκανος να λύσεις οποιαδήποτε προβλήματα, τότε σίγουρα θα γίνεις ψευδοεπικεφαλής. Και τι συμβαίνει στο τέλος στους ψευδοεπικεφαλής; Απομακρύνονται από το πόστο τους επειδή δεν είναι σε θέση να κάνουν αληθινό έργο· είναι σίγουρο ότι θα βαδίσουν σ' αυτό το μονοπάτι.

Υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που μονίμως νιώθουν μέσα τους αγανακτισμένοι και έτοιμοι να κάνουν μια κίνηση και, όποτε έρχεται η στιγμή να επιλεγεί ένας επικεφαλής ή ένας επιβλέπων, θέλουν πάντα να επιλεγούν οι ίδιοι. Κάποιοι άνθρωποι θεωρούν ότι πιστεύουν στον Θεό για περισσότερα χρόνια απ' όλους, ότι έχουν υπομείνει τις περισσότερες κακουχίες, έχουν εκτελέσει το καθήκον τους για το μεγαλύτερο χρονικό

διάστημα και με τη μεγαλύτερη αφοσίωση και είναι οι πλέον κατάλληλοι για επικεφαλής, οπότε θέλουν να τους επιλέξουν οι άλλοι. Τι θα μπορέσεις να κάνεις αν σ' επιλέξουν οι άλλοι; Θα μπορέσεις άραγε ν' αποφύγεις να σου κολλήσουν τον τίτλο του ψευδοεπικεφαλής; Θα είσαι σε θέση να εκπληρώσεις τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών; Όλα αυτά είναι αληθινά προβλήματα, αλλά κανείς δεν λαμβάνει υπόψη τέτοια πράγματα. Ανάμεσα σ' αυτούς τους ανθρώπους, κάποιοι έχουν επαρκές επίπεδο. Μπορούν ν' αναζητήσουν την αλήθεια όταν υπάρχουν προβλήματα στο καθήκον τους και, όταν κατανοήσουν την αλήθεια και είναι σε θέση να χειριστούν τα ζητήματα σύμφωνα με τις αρχές, μπορούν ν' ανταποκρίνονται στα πρότυπα. Εφόσον αυτοί οι άνθρωποι κατανοούν την αλήθεια, αγαπούν την αλήθεια και μπορούν να την επιδιώξουν, και επιπλέον έχουν σχετικά καλή ανθρώπινη φύση, τότε δεν θα έχουν κανένα πρόβλημα να γίνουν επικεφαλής και εργάτες που ανταποκρίνονται στα πρότυπα· κάτι τέτοιο δεν θα τους είναι πολύ δύσκολο. Κάποιοι άνθρωποι παραπονιούνται συνεχώς ότι το έργο που κάνουν είναι δύσκολο, δεν είναι πρόθυμοι να κάνουν μια προσπάθεια ή να πληρώσουν το τίμημα σε ό,τι έχει να κάνει με την αλήθεια και γκρινιάζουν όταν κλαδεύονται. Άραγε, μπορούν τέτοιοι άνθρωποι να γίνουν επικεφαλής και εργάτες που ανταποκρίνονται στα πρότυπα; Πολύ απλά, η πρόθεση και η στάση τους είναι λανθασμένες· δεν είναι άνθρωποι που επιδιώκουν την αλήθεια και, ό,τι κι αν απαιτεί ο Θεός από αυτούς, εκείνοι διατηρούν μια αρνητική στάση. Τέτοιοι άνθρωποι δεν αξίζουν να είναι επικεφαλής ή εργάτες. Δεν έχουν μέσα τους αίσθημα φορτίου και, με όση σαφήνεια ή διαύγεια κι αν διατυπώνονται οι εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού, εκείνοι και πάλι δεν είναι πρόθυμοι να εργαστούν σκληρά για να κάνουν καλά το έργο. Στην πραγματικότητα, δεν είναι δύσκολο να κάνει κάποιος καλά το έργο. Γιατί δεν είναι δύσκολο; Πρώτον, ο οίκος του Θεού έχει συγκεκριμένες εργασιακές ρυθμίσεις για όλο το έργο της εκκλησίας και ο Άνωθεν έχει ορίσει συγκεκριμένες διατάξεις γι' αυτό, οπότε δεν χρειάζεται ούτε να καινοτομήσετε σε οποιοδήποτε αντικείμενο του έργου ούτε να το ολοκληρώσετε αυτόνομα. Ο Άνωθεν σας έχει δώσει ένα πεδίο και μια κατεύθυνση, καθώς και αρχές και ελάχιστα πρότυπα· όταν κάνετε το έργο σας, δεν είναι σαν να κάνετε μια τρύπα στο νερό ούτε σας λείπει η κατεύθυνση. Δεύτερον, για όποιο αντικείμενο του έργου κι αν πρόκειται, όποιος κι αν είναι ο επιβλέπων και είτε το έργο εστιάζει εκτός είτε εντός της χώρας, το πιο σημαντικό είναι ότι ο Άνωθεν αδελφός παρακολουθεί, καθοδηγεί, επιβλέπει, επιθεωρεί και ελέγχει συγκεκριμένα το έργο και κάνει τακτικά ερωτήσεις. Πόσο συγκεκριμένες είναι αυτές οι ενέργειες; Ο Άνωθεν αδελφός εμπλέκεται προσωπικά και παρακολουθεί κάθε σενάριο, κάθε ταινία, κάθε πρόγραμμα, κάθε ύμνο και ούτω καθεξής. Σε ορισμένες περιπτώσεις, κι Εγώ ο ίδιος εμπλέκομαι στο έργο, παρέχοντάς σας μια γενική κατεύθυνση και πλαίσιο. Τρίτον, για οποιαδήποτε πτυχή του έργου που έχει να κάνει με τις αλήθεια-αρχές κι αν πρόκειται, ο Άνωθεν συναναστρέφεται επίσης τακτικά μαζί σας πάνω στις αλήθεια-αρχές και καθοδηγεί το έργο σας· επιπλέον, ο Άνωθεν σας κλαδεύει, πραγματοποιεί ελέγχους για σας και ανά πάσα στιγμή διορθώνει τις στρεβλώσεις σας. Τέταρτον, σε ό,τι αφορά το σημαντικό προσωπικό και το διοικητικό

έργο, ο Άνωθεν σας βοηθάει προσωπικά πραγματοποιώντας ελέγχους και λαμβάνοντας τις αποφάσεις. Είναι γεγονός ότι όποιο έργο κι αν κάνετε, δεν το ολοκληρώνετε αυτόνομα· ο Άνωθεν ρυθμίζει, καθοδηγεί, διευθύνει και ελέγχει τα πάντα. Εσείς τι κάνετε, λοιπόν; Απλώς απολαμβάνετε πράγματα που είναι ήδη έτοιμα· είστε τόσο ευλογημένοι! Δεν χρειάζεται ν' ανησυχείτε για τίποτα· αρκεί απλώς να κουνήσετε λίγο τα χέρια και τα πόδια σας για να κάνετε λίγη δουλειά. Αυτό είναι το έργο που σας αναλογεί. Έχετε πληρώσει ποτέ κάποιο επιπλέον τίμημα; (Όχι.) Ο Άνωθεν έχει κάνει όλο αυτό το κύριο, σημαντικό έργο· επομένως, όλο το έργο που κάνετε εσείς είναι πολύ εύκολο και δεν υπάρχει καμία μεγάλη δυσκολία. Υπό αυτές τις συνθήκες, αν οι άνθρωποι και πάλι δεν κάνουν καλά το έργο τους, τότε αυτό είναι αδικαιολόγητο και αποδεικνύει ότι δεν το κάνουν σε καμία περίπτωση με την καρδιά τους και δεν καταβάλλουν κάθε προσπάθεια για το έργο τους ή για να εκπληρώσουν τις ευθύνες τους. Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Μα ποιος δεν έχει καθόλου ελαττώματα όταν κάνει έργο; Απαγορεύεται να έχουν προβλήματα οι άνθρωποι;» Δεν απαιτείται να πετύχετε την τελειότητα στο έργο σας· απλώς απαιτείται να περνάτε τη βάση και τότε θα θεωρείται ότι έχετε εκπληρώσει τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών. Είναι μήπως αυτό πολύ απαιτητικό; (Όχι.) Είναι εύκολο να περάσει κάποιος τη βάση αν στηρίζεται στην κατεύθυνση και τον έλεγχο του Άνωθεν· απλώς εξαρτάται από το κατά πόσο οι άνθρωποι επιδιώκουν ειλικρινά την αλήθεια. Αν δεν καταβάλλουν καμία προσπάθεια σε ό,τι έχει να κάνει με την αλήθεια και θέλουν μονίμως να είναι επιπόλαιοι, και αν αρκούνται απλώς στο ν' ακολουθούν τις τυπικές διαδικασίες όταν εργάζονται, χωρίς να κάνουν τίποτε κακό, χωρίς να προκαλούν αναστατώσεις ή διαταράξεις και χωρίς καμία ενόχληση στη συνείδησή τους, τότε δεν μπορούν να περάσουν τη βάση. Οι περισσότεροι επικεφαλής και εργάτες έχουν μια τέτοια στάση όταν εργάζονται· κάνουν λίγο έργο, αλλά δεν θέλουν να εξαντληθούν, τους ικανοποιεί να είναι απλώς μέτριοι και όσο για το πώς είναι τα αποτελέσματα του έργου τους, θεωρούν ότι αυτό είναι δουλειά του Θεού και ότι δεν έχει καμία σχέση με τους ίδιους. Άραγε, είναι αποδεκτή αυτή η στάση; Αν έχεις μια τέτοια στάση, τότε το έργο που μπορείς να κάνεις είναι πολύ περιορισμένο και δεν το κάνεις με όλες σου τις δυνάμεις· αυτό υποδηλώνει ότι είτε δεν είσαι ικανός να κάνεις αληθινό έργο είτε δεν κάνεις αληθινό έργο, κι έτσι θα πρέπει να χαρακτηριστείς ψευδοεπικεφαλής. Αυτό είναι απολύτως ενδεδειγμένο και καθόλου άδικο. Κάποιοι άνθρωποι λένε μονίμως: «Οι απαιτήσεις που έχεις από εμάς είναι πολύ υψηλές. Αν δεν κάνουμε αυτό το έργο, τότε είμαστε ψευδοεπικεφαλής, και αν δεν πληρούμε αυτήν την απαίτηση, τότε και πάλι είμαστε ψευδοεπικεφαλής. Τι νομίζεις ότι είμαστε; Δεν είμαστε ρομπότ, δεν είμαστε τέλειοι άνθρωποι. Είμαστε απλώς συνηθισμένοι άνθρωποι, είμαστε απλώς θνητοί. Μας λες να είμαστε συνηθισμένοι άνθρωποι, κανονικοί άνθρωποι· γιατί, λοιπόν, έχεις τόσο υψηλές απαιτήσεις από εμάς τους επικεφαλής;» Στην πραγματικότητα, οι απαιτήσεις που έχω από εσάς δεν είναι υψηλές. Απλώς σου ζητάω να εκπληρώνεις τις ευθύνες που οφείλει να εκπληρώνει ένα ανθρώπινο ον. Αυτό είναι κάτι που οφείλεις και πρέπει να κάνεις, καθώς και κάτι που μπορείς να πετύχεις ως επικεφαλής και εργάτης. Αν, ωστόσο, δεν

εργάζεσαι σκληρά πασχίζοντας για την αλήθεια, αν φοβάσαι μονίμως να υποφέρεις κακουχίες και λαχταράς συνεχώς τις ανέσεις, τότε όποιους λόγους και όποιες δικαιολογίες κι αν έχεις, σίγουρα θα γίνεις ψευδοεπικεφαλής. Είναι σαν τα πράγματα που πρέπει να επιτυγχάνουν οι άνθρωποι με κανονική ανθρώπινη φύση και τα πράγματα που πρέπει να φροντίζουν μόνοι τους οι ενήλικες, όπως τι ώρα θα πρέπει να σηκωθεί το πρωί ένας ενήλικας, πόσα γεύματα θα πρέπει να τρώει και πόσες ώρες θα πρέπει να εργάζεται την ημέρα και πότε θα πρέπει να πλένει τα άπλυτα ρούχα του· πρέπει να φροντίζεις γι' αυτά τα πράγματα μόνος σου και δεν χρειάζεται να ρωτήσεις κανέναν άλλον γι' αυτά. Αν ρωτάς άλλους ανθρώπους για τα πάντα και δεν καταλαβαίνεις τίποτε, τότε δεν σημαίνει αυτό ότι έχεις ανεπαρκή νοημοσύνη και ότι είσαι κουτορνήθι; Δεν σημαίνει αυτό ότι δεν μπορείς να φροντίσεις τον εαυτό σου; Άραγε, μπορούν τέτοιοι άνθρωποι να είναι επικεφαλής; Δεν είναι ψευδοεπικεφαλής; Τέτοιοι άνθρωποι θα πρέπει ν' απαλλάσσονται από τα καθήκοντά τους. Αυτοί οι άνθρωποι θέλουν ακόμη να παραμένουν γαντζωμένοι στη θέση τους και δεν την εγκαταλείπουν, και θέλουν ακόμη να είναι επικεφαλής! Κάποιοι ψευδοεπικεφαλής, αφού απαλλαγούν από τα καθήκοντά τους, αισθάνονται αδικημένοι και κλαίνε χωρίς σταματημό. Κλαίνε μέχρι που πρήζονται τα μάτια τους. Γιατί κλαίνε; Δεν ξέρουν τι σόι πράγμα είναι. Όταν λέω ότι οι απαιτήσεις Μου από τους ανθρώπους δεν είναι υψηλές, αυτό που εννοώ είναι ότι σου ζητείται να κάνεις αυτό που μπορείς να πετύχεις· ο δρόμος είναι ήδη στρωμένος για σένα και το πεδίο έχει οριστεί, οι αποφάσεις έχουν ληφθεί κι εσύ πρέπει απλώς ν' αναλάβεις δράση. Είναι σαν το φαγητό: Τα σιτηρά, τα λαχανικά, τα κάθε είδους καρυκεύματα, οι κατσαρόλες και οι φούρνοι έχουν ετοιμαστεί για σένα και το μόνο που πρέπει να κάνεις είναι να μάθεις πώς να μαγειρεύεις· αυτό οφείλει να κάνει και να πετύχει ένας ενήλικας. Αν δεν μπορείς να το πετύχεις αυτό, τότε είσαι κουτορνήθι και δεν μπορείς να συγκαταλέγεται στο εύρος της νοημοσύνης των κανονικών ενηλίκων. Κάποιοι επικεφαλής δεν είναι ικανοί να κάνουν αυτό το αληθινό έργο, κι έτσι πρέπει ν' απαλλάσσονται από τα καθήκοντά τους. Πώς, λοιπόν, μπορούμε να ορίσουμε και να προσδιορίσουμε κατά πόσο κάποιος είναι ικανός να κάνει το έργο αυτού του είδους; Αν διαθέτεις τη νοημοσύνη και το επίπεδο ενός ενήλικα και διαθέτεις την ευσυνειδησία και το αίσθημα ευθύνης που οφείλει να έχει ένας ενήλικας, τότε θα πρέπει να μπορείς να κάνεις το έργο αυτού του είδους. Αν δεν μπορείς ή αν δεν το κάνεις, τότε είσαι ψευδοεπικεφαλής. Έτσι προσδιορίζεται, και είναι ακριβές να προσδιορίζεται μ' αυτόν τον τρόπο. Δεν καταδικάζεται ούτε κρίνεται ένας άνθρωπος· είναι, λοιπόν, σκληρό; Όλα τα δεδομένα έχουν παρουσιαστεί και δεν είναι καθόλου σκληρό.

II. Οι ψευδοεπικεφαλής που έχουν χαμηλό επίπεδο

Μόλις συναναστραφήκαμε πάνω στις εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής ενός συγκεκριμένου είδους ως προς το να δίνουν άμεσα αναφορά και να αναζητούν πώς να λύσουν τη σύγχυση και τις δυσκολίες που απαντώνται κατά το έργο, καθώς και πάνω στους λόγους για τους οποίους τέτοιοι άνθρωποι δεν είναι σε θέση να εκπληρώσουν τις

ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών. Αυτοί οι άνθρωποι είναι δήθεν πνευματικοί· επειδή δεν μπορούν να εντοπίσουν τη σύγχυση και τις δυσκολίες κατά το έργο, δεν είναι σε θέση να εκπληρώσουν αυτήν την ευθύνη. Αυτό είναι ένα είδος ανθρώπων. Υπάρχει κι ένα άλλο είδος ανθρώπων: Είναι ίδιοι μ' αυτούς τους δήθεν πνευματικούς ανθρώπους· ούτε αυτοί είναι σε θέση να εντοπίσουν τα προβλήματα που υπάρχουν στο έργο, και γι' αυτό δεν μπορούν να τ' αναφέρουν στον Άνωθεν και ν' αναζητήσουν λύσεις από τον Άνωθεν άμεσα. Και αυτοί οι άνθρωποι απασχολούνται κάνοντας έργο, παραμένουν απασχολημένοι όλη μέρα και δεν τεμπελιάζουν. Παραμένουν απασχολημένοι κάνοντας κηρύγματα, κάνοντας επισκέψεις στους αδελφούς και τις αδελφές σε διάφορα μέρη, κάνοντας ρυθμίσεις για το έργο και αγοράζοντας μάλιστα κάθε λογής αντικείμενα για το εκκλησιαστικό έργο. Αν κάποιος αρρωστήσει, τον βοηθούν να βρει γιατρό· αν κάποιος αντιμετωπίζει δυσκολίες στο σπίτι, τον βοηθούν κανονίζοντας να λάβει κάποια οικονομική βοήθεια· αν κάποιος βρίσκεται σε κακή κατάσταση, παίρνουν την πρωτοβουλία να τον στηρίξουν και να τον βοηθήσουν ενεργά να λύσει τα προβλήματά του. Με λίγα λόγια, παραμένουν πάντα απασχολημένοι κάνοντας έργο γενικών υποθέσεων. Αδιαφορούν για το αληθινό έργο της εκκλησίας, το ευαγγελικό έργο και τα προβλήματα της εκκλησιαστικής ζωής. Καθημερινά, εξαντλούν τις δυνάμεις τους τρέχοντας από δω κι από εκεί και απασχολούνται διαρκώς με τον χειρισμό και την επίλυση των υποθέσεων της εκκλησίας και των προσωπικών υποθέσεων των αδελφών. Νομίζουν ότι, ως επικεφαλής, θα πρέπει να εκτελούν αυτές τις εργασίες, αλλά ποτέ δεν συνειδητοποιούν ποιο είναι το ουσιαστικό έργο ενός επικεφαλής και, όσο σκληρά κι αν εργάζονται, και πάλι δεν μπορούν να εντοπίσουν τα αληθινά και κρίσιμα προβλήματα που υπάρχουν στην εκκλησία. Κι έτσι, όταν προκύπτουν αναστατώσεις και εμπόδια στην εκκλησιαστική ζωή και όταν ο εκλεκτός λαός του Θεού αντιμετωπίζει δυσκολίες στη ζωή-είσοδο, αυτοί οι επικεφαλής δεν είναι σε θέση να λύσουν άμεσα αυτά τα προβλήματα. Παρόλο που εργάζονται συνεχώς και στην καθημερινότητά τους δεν τεμπελιάζουν ούτε στιγμή, τι μπορούν να πετύχουν παραμένοντας τόσο απασχολημένοι; Εμφανίζονται πολλά προβλήματα στο εκκλησιαστικό έργο, αλλά εκείνοι δεν μπορούν να τα εντοπίσουν. Εξωτερικά, φαίνονται εργατικοί, ευσυνείδητοι και καθόλου τεμπέληδες, κι ωστόσο τα προβλήματα εμφανίζονται στο έργο το ένα μετά το άλλο, κι εκείνοι ξοδεύουν τον χρόνο τους μπαλώνοντας τρύπες, λύνοντας κάθε λογής «σύνθετα και δύσκολα προβλήματα» και αντιμετωπίζοντας τους κάθε λογής κακούς ανθρώπους και τους ανθρώπους που προκαλούν αναστατώσεις και διαταράξεις, οι οποίοι εμφανίζονται στην εκκλησία. Απασχολούνται με τέτοιου είδους έργο, κι ωστόσο δεν μπορούν να διακρίνουν ούτε τα πιο στοιχειώδη προβλήματα. Δεν είναι σε θέση να διακρίνουν ξεκάθαρα τι είναι καλή ανθρώπινη φύση και τι είναι κακή ανθρώπινη φύση, τι είναι καλό επίπεδο και τι είναι χαμηλό επίπεδο, τι σημαίνει να έχει κανείς αληθινό ταλέντο και γνώσεις και τι σημαίνει να έχει κανείς χαρίσματα. Επίσης, δεν μπορούν να διακρίνουν ποια είδη ανθρώπων καλλιεργεί ο οίκος του Θεού και ποια είδη ανθρώπων αποκλείει, ποιοι άνθρωποι επιδιώκουν την αλήθεια και ποιοι όχι, ποιοι άνθρωποι κάνουν πρόθυμα το

καθήκον τους και ποιοι δεν κάνουν το καθήκον τους, ποιοι άνθρωποι μπορούν να οδηγηθούν στην τελείωση και να ενταχθούν στον λαό του Θεού και ποιοι είναι απλοί δουλευτές και ούτω καθεξής. Θεωρούν ότι εκείνοι που πρέπει κυρίως να καλλιεργηθούν είναι όσοι μπορούν να λένε μεγάλα λόγια και να ξεστομίζουν κενές θεωρίες αλλά δεν μπορούν να κάνουν αληθινό έργο. Μάλιστα, σ' αυτούς τους ανθρώπους αναθέτουν και εμπιστεύονται την εκτέλεση σημαντικού έργου, ενώ καθυστερούν την προαγωγή και την καλλιέργεια όσων έχουν αγνή κατανόηση, επίπεδο και ικανότητα κατανόησης της αλήθειας, απλώς και μόνο επειδή αυτοί οι άνθρωποι δεν πιστεύουν πολύ καιρό στον Θεό ή επειδή έχουν αποκαλύψει αλαζονική διάθεση. Τέτοια προβλήματα προκύπτουν συχνά στην εκκλησία και αυτό έχει αντίκτυπο στην πρόοδο του εκκλησιαστικού έργου. Αυτά είναι τα αληθινά προβλήματα, κι ωστόσο οι επικεφαλής αυτού του είδους δεν μπορούν να τα δουν ούτε να τα εντοπίσουν, και μάλιστα δεν έχουν καμία απολύτως επίγνωση γι' αυτά. Όταν κακοί άνθρωποι προκαλούν αναστατώσεις και διαταράξεις, αυτοί οι επικεφαλής τούς δίνουν μια ευκαιρία να τεθούν υπό παρατήρηση και να κάνουν αυτοκριτική, ενώ όταν άλλοι άνθρωποι, που δεν είναι κακοί, κάνουν περιστασιακά κάποια μικρά λάθη επειδή είναι νέοι και αδαείς και ενεργούν χωρίς αρχές —λάθη που δεν αποτελούν ζητήματα αρχής— οι επικεφαλής αυτού του είδους αντιμετωπίζουν αυτά τα λάθη σαν ασυγχώρητες αμαρτίες και στέλνουν αυτούς τους ανθρώπους σπίτι τους. Οι ψευδοεπικεφαλής αυτού του είδους απασχολούνται με έργο καθημερινά και, εξωτερικά, φαίνονται να καταβάλλουν μεγάλη προσπάθεια και να δαπανούν πολύ από τον χρόνο τους, αλλά, όσο κι αν εργάζονται, κανείς δεν λαμβάνει από αυτό αληθινή παροχή ζωής. Ό,τι προβλήματα και δυσκολίες κι αν έχει ο εκλεκτός λαός του Θεού, οι ψευδοεπικεφαλής αυτού του είδους δεν μπορούν να τα λύσουν μέσα από τη συναναστροφή πάνω στην αλήθεια· το μόνο που μπορούν να κάνουν είναι να παροτρύνουν με αγάπη τον εκλεκτό λαό του Θεού και να κηρύττουν λόγια και δόγματα για να τον ενθαρρύνουν. Επομένως, υπό την ηγεσία τέτοιων ανθρώπων, ο εκλεκτός λαός του Θεού δεν λαμβάνει παροχή ζωής, απλώς πιστεύει στον Θεό και κάνει τα καθήκοντά του από ενθουσιασμό, ενώ δεν πετυχαίνει καθόλου ζωή-είσοδο· για πόσο μπορεί να συνεχίσει έτσι; Ως αποτέλεσμα, κάποιοι άνθρωποι είναι συχνά αρνητικοί και αδύναμοι και λαχταρούν μονίμως να έρθει η μέρα του Θεού, ενώ τα οράματα γίνονται ολοένα και πιο ασαφή γι' αυτούς και, όταν αντιμετωπίζουν ζητήματα, καταλήγουν να έχουν αντιλήψεις και παρανοήσεις σχετικά με τον Θεό, και μάλιστα ορισμένοι φτάνουν ακόμη και σε σημείο ν' αμφιβάλλουν για τον Θεό και να είναι επιφυλακτικοί απέναντί Του. Οι ψευδοεπικεφαλής, όταν έρχονται αντιμέτωποι μ' αυτά τα προβλήματα, είναι εντελώς ανίκανοι να τα λύσουν και το μόνο που κάνουν είναι να τ' αποφεύγουν. Δεν διαβάζουν ποτέ τα λόγια του Θεού ούτε προσεύχονται στον Θεό μαζί με τον εκλεκτό λαό Του για ν' αναζητήσουν την αλήθεια και να λύσουν προβλήματα· ποτέ δεν εκτελούν αυτό το έργο. Καθημερινά, απλώς απασχολούνται με κάποιο έργο γενικών υποθέσεων και ορισμένα εξωτερικά ζητήματα, ζητήματα που δεν έχουν καμία σχέση με τη ζωή-είσοδο ή με την αλήθεια. Νομίζουν ότι εφόσον απασχολούνται κάνοντας διάφορα πράγματα, αυτό

σημαίνει ότι κάνουν το καθήκον τους, ότι εκπληρώνουν τις ευθύνες τους και ότι δεν είναι δυνατόν να είναι ψευδοεπικεφαλής. Στην πραγματικότητα, το γεγονός ότι απασχολούνται μ' αυτές τις γενικές υποθέσεις δεν βοηθάει καθόλου τους αδελφούς και τις αδελφές να σημειώσουν καμία πρόοδο στη ζωή, πόσο μάλλον επιτρέπει στον εκλεκτό λαό του Θεού να εισέλθει στην αλήθεια-πραγματικότητα. Πείτε Μου, δεν υπάρχει πρόβλημα με το επίπεδο των ψευδοεπικεφαλής αυτού του είδους; Δεν μπορούν να διακρίνουν τίποτα και νομίζουν ότι εφόσον είναι απασχολημένοι με το έργο τους, τότε όλα τα προβλήματα θα εξαφανιστούν ως δια μαγείας και θα επιλυθούν έμμεσα. Δεν είναι πάρα πολύ μπερδεμένοι αυτοί οι άνθρωποι; Δεν είναι πάρα πολύ χαμηλό το επίπεδό τους; Δεν μπορούν να διακρίνουν τίποτα, δεν μπορούν να κάνουν αληθινό έργο, κι έτσι είναι όντως ψευδοεπικεφαλής και ψευδο-εργάτες. Είναι απλούστατο να διακρίνει κανείς αυτό το ζήτημα.

Πλέον, υπάρχουν ψευδοεπικεφαλής και ψευδο-εργάτες στις εκκλησίες παντού. Εργάζονται μόνο από ενθουσιασμό και δεν κατανοούν καθόλου την αλήθεια. Δεν ξέρουν ποιο είναι το έργο ενός επικεφαλής ή ενός εργάτη ούτε είναι ικανοί να συναναστρέφονται πάνω στην αλήθεια για να λύνουν ζητήματα· απλώς απασχολούνται όλη μέρα στα τυφλά με κάποιο έργο γενικών υποθέσεων. Για παράδειγμα, ας πούμε ότι η εκκλησία χρειάζεται ν' αγοράσει ένα αντικείμενο. Δεν πρόκειται για κάποια σημαντική εργασία· απλώς θα πρέπει ν' ανατεθεί σε κάποιον που γνωρίζει τον σχετικό τομέα να πάει και να το αγοράσει. Ωστόσο, ένας ψευδοεπικεφαλής φοβόταν μήπως δαπανηθούν πάρα πολλά χρήματα, κι έτσι ανέθεσε σε κάποιον να ψάξει σε διάφορα μέρη για ν' αγοράσει το πιο φθηνό προϊόν. Το αποτέλεσμα ήταν ν' αγοράσει ένα φθηνό προϊόν που χάλασε μέσα σε λίγες μέρες χρήσης και έπρεπε να πάει ν' αγοράσει άλλο. Όχι μόνο δεν εξοικονόμησε χρήματα, αλλά, αντιθέτως, κατέληξε να δαπανήσει περισσότερα. Άραγε, αυτός ο τρόπος χειρισμού του ζητήματος ακολουθεί τις αρχές; Δεν χρειάζεται ν' αγοράσει κανείς ένα επώνυμο προϊόν, αλλά το σωστό είναι ν' αγοράσει τουλάχιστον κάτι που έχει την κατάλληλη ποιότητα και είναι χρηστικό. Οι ψευδοεπικεφαλής ανησυχούν πολύ για το έργο γενικών υποθέσεων, κι αυτό δεν είναι σε καμία περίπτωση λάθος. Ωστόσο, δεν παίρνουν στα σοβαρά το κρίσιμο έργο του οίκου του Θεού, κι αυτό είναι μεγάλο λάθος· σημαίνει ότι δεν εκτελούν ουσιαστικό έργο. Εργασιακά αντικείμενα όπως το ευαγγελικό έργο, το έργο παραγωγής ταινιών, το κειμενικό έργο, το έργο βίντεο βιωματικών μαρτυριών και το έργο των προσαρμογών του προσωπικού επικεφαλής και εργατών, είναι όλα καίρια, κι ωστόσο οι ψευδοεπικεφαλής δεν τα θεωρούν σημαντικά, αλλά τα παραμερίζουν και τα αγνοούν. Έχουν ανεπαρκές επίπεδο και δεν ξέρουν πώς να κάνουν το έργο, αλλά ούτε προσπαθούν και να μάθουν. Αντιθέτως, σκέφτονται: «Εφόσον υπάρχει κάποιος αρμόδιος γι' αυτό το έργο, δεν υπάρχει πρόβλημα. Σίγουρα, δεν είμαι κι εγώ απαραίτητος, έτσι δεν είναι; Εγώ χειρίζομαι τις σημαντικές εργασίες. Αυτά είναι απλώς μικροπράγματα με τα οποία δεν χρειάζεται ν' ασχολούμαι. Αφού του έχω πει τις αρχές, η δουλειά μου έχει τελειώσει». Οι ψευδοεπικεφαλής φαίνονται εξωτερικά να είναι πολύ απασχολημένοι, αλλά αν εξετάσεις τα πράγματα με τα οποία ασχολούνται, ούτε

ένα δεν είναι κρίσιμο αντικείμενο του εκκλησιαστικού έργου, ούτε ένα δεν είναι αντικείμενο έργου που εφοδιάζει τη ζωή των ανθρώπων και ούτε ένα δεν είναι αντικείμενο έργου που έχει να κάνει με τη χρήση της αλήθειας για την επίλυση ζητημάτων. Τα πράγματα με τα οποία ασχολούνται δεν έχουν καμία απολύτως αξία κι αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής απλώς παραμένουν απασχολημένοι στα τυφλά. Δεν ξέρουν τι έργο θα πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες για να συμβαδίζουν με τις προθέσεις του Θεού· απλώς βασίζονται στον ενθουσιασμό τους για ν' απασχολούνται με κάποιες εργασίες που τους αρέσει να κάνουν. Κάνουν λεπτομερείς ερωτήσεις για ασήμαντα ζητήματα που δεν σχετίζονται με το εκκλησιαστικό έργο, όπως τι ρούχα φοράνε οι αδελφοί και οι αδελφές, πώς έχουν τα μαλλιά τους, πώς αλληλεπιδρούν με τους άλλους και πώς μιλάνε και συμπεριφέρονται. Νομίζουν ότι έτσι είναι προσηνείς και προσιτοί, και ότι ένας επικεφαλής οφείλει να λύνει τα ζητήματα στην αληθινή ζωή των ανθρώπων, ότι αυτό είναι κάτι που πρέπει να εμπεριέχει η κανονική ανθρώπινη φύση. Ωστόσο, δεν παίρνουν στα σοβαρά το κρίσιμο έργο, όπως το ευαγγελικό έργο, το έργο παραγωγής ταινιών, το έργο των ύμνων, το κειμενικό έργο, το διοικητικό έργο, το έργο του ποτίσματος των νέων πιστών, το έργο της ίδρυσης εκκλησιών, το έργο της προαγωγής και της καλλιέργειας των ανθρώπων και ούτω καθεξής. Δεν συμμετέχουν καθόλου σ' αυτό το έργο και δεν το παρακολουθούν· είναι λες κι αυτό το έργο δεν έχει καμία σχέση μ' αυτούς. Αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής δεν λύνουν τα πολλά προβλήματα που συσσωρεύονται στην εκκλησία, δεν απαλλάσσουν από τα καθήκοντά τους τους ψευδοεπικεφαλής που πρέπει ν' απαλλαγούν, δεν περιορίζουν ούτε χειρίζονται τους κακούς ανθρώπους που κάνουν κακό και προβαίνουν ανεξέλεγκτα σε κακές πράξεις, και, ενώ υπάρχουν άνθρωποι που είναι επιπόλαιοι, ασυγκράτητοι και απείθαρχοι και που κωλυσιεργούν κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, οι ψευδοεπικεφαλής δεν συναναστρέφονται πάνω στην αλήθεια για να λύσουν αυτό το ζήτημα. Τι πρόβλημα είναι αυτό; Δεν αναζητούν την αλήθεια για να λύσουν αυτά τα πραγματικά προβλήματα· άραγε, είναι άνθρωποι που κάνουν αληθινό έργο; Στην καρδιά τους, θεωρούν τις ασήμαντες και άσχετες εργασίες που εκτελούν καίριες και σημαντικές. Απασχολούνται όλη μέρα μ' αυτά τα ανούσια πράγματα, πιστεύοντας ότι εκπληρώνουν τις ευθύνες τους και ότι είναι αφοσιωμένοι, αλλά δεν κάνουν ούτε ένα ουσιαστικό αντικείμενο του έργου που τους έχει εμπιστευτεί ο Θεός· άραγε, άνθρωποι σαν κι αυτούς δεν είναι ψευδοεπικεφαλής; Είναι το αντίστοιχο των διευθυντών των υποπεριφερειακών γραφείων στην κοινωνία, είναι απλώς οι αδιάκριτοι της γειτονιάς· θεωρούνται, λοιπόν, ακόμη επικεφαλής και εργάτες του οίκου του Θεού; Είναι αληθινοί ψευδοεπικεφαλής και ψευδο-εργάτες. Για ποιον λόγο αυτοί οι άνθρωποι χαρακτηρίζονται ψευδοεπικεφαλής και ψευδο-εργάτες; (Επειδή το επίπεδό τους είναι πολύ χαμηλό, επειδή δεν μπορούν να κάνουν αληθινό έργο και το μόνο που μπορούν να κάνουν είναι να χειρίζονται κάποια ασήμαντα ζητήματα.) Αυτός είναι συγκεκριμένα ο λόγος. Το επίπεδο αυτών των ανθρώπων είναι πολύ χαμηλό· όσα κηρύγματα κι αν ακούσουν, όσες εργασιακές ρυθμίσεις κι αν διαβάσουν, όσα χρόνια κι αν κάνουν το καθήκον τους στον οίκο του Θεού

ή όσα χρόνια κι αν είναι επικεφαλής, ποτέ δεν ξέρουν τι κάνουν, κατά πόσο αυτό που κάνουν είναι σωστό ή λάθος ή κατά πόσο εκπληρώνουν τις ευθύνες που οφείλουν να εκπληρώνουν. Σύμφωνα με τον δικό τους ορισμό, για να έχουν την ταμπέλα και τον τίτλο των επικεφαλής και των εργατών, αρκεί να παραμένουν απασχολημένοι. Όπως ένα γαϊδούρι που γυρίζει μια μυλόπετρα, συνεχίζουν να τραβάνε μέχρι που δεν μπορούν πλέον να κουνηθούν, και θεωρούν ότι αυτό σημαίνει πως εκπληρώνουν τις ευθύνες τους. Προς όποια κατεύθυνση κι αν τραβάνε και είτε τραβάνε με τη σωστή ενέργεια είτε όχι, εκείνοι θεωρούν ότι εκπληρώνουν τις ευθύνες τους. Υπάρχουν πολλά ζητήματα που δεν είναι σε θέση να διακρίνουν και δεν προσπαθούν να τα λύσουν ούτε τ' αναφέρουν στον Άνωθεν για να αναζητήσουν λύσεις από αυτόν. Όσα χρόνια κι αν εργάζονται και όσα χρόνια κι αν βρίσκονται σ' επαφή με ανθρώπους, δεν γνωρίζουν καν αν κάποιος εμφανίζει τις εκδηλώσεις ενός νέου πιστού που έχει ρηχό θεμέλιο στην πίστη του και δεν κατανοεί την αλήθεια ή αν εμφανίζει τις εκδηλώσεις ενός δύσπιστου, κι ούτε γνωρίζουν πώς πρέπει να τον διακρίνουν ή να τον χαρακτηρίσουν. Όταν δύο άνθρωποι βρίσκονται σε αρνητική κατάσταση, εκείνοι δεν ξέρουν ποιος από τους δύο αξίζει να καλλιεργηθεί και ποιος όχι· όταν δύο άνθρωποι κάνουν κάπως επιπόλαιο τα καθήκοντά τους, εκείνοι δεν μπορούν να διακρίνουν ποιος από τους δύο επιδιώκει την αλήθεια και ποιος είναι απλός δουλευτής, ποιος από τους δύο είναι ικανός να εισέλθει στην αλήθεια-πραγματικότητα και ποιος από τους δύο δεν έχει καθόλου αλήθεια-πραγματικότητα. Δεν γνωρίζουν ποιοι άνθρωποι είναι πιθανό ν' ακολουθήσουν το μονοπάτι των αντίχριστων μόλις γίνουν επικεφαλής, ακόμη κι αν έχουν επαφές μαζί τους εδώ και χρόνια. Όσο μάταιο κόπο κι αν κάνουν, όσες άχρηστες εργασίες κι αν εκτελούν και όσα προβλήματα κι αν υπάρχουν γύρω τους, οι ίδιοι δεν έχουν καμία επίγνωση και δεν συνειδητοποιούν αυτά τα ζητήματα. Αυτοί οι άνθρωποι, επειδή έχουν χαμηλό επίπεδο, επειδή είναι μπερδεμένοι στη σκέψη τους και ανίκανοι να εκτελέσουν έργο, δυσκολεύονται πολύ να εκπληρώσουν τις ευθύνες ενός επικεφαλής ή ενός εργατή. Αυτοί οι επικεφαλής και οι εργάτες μπορούν να κάνουν κάποιο απλό έργο γενικών υποθέσεων· πέρα από αυτό, δεν είναι ικανοί να κάνουν τίποτε που σχετίζεται με το ουσιαστικό έργο της εκκλησίας και δεν μπορούν να δουν ούτε να λύσουν οποιαδήποτε αληθινά προβλήματα προκύπτουν κατά το έργο. Άραγε, αξίζει να καλλιεργηθούν τέτοιοι επικεφαλής με τέτοιο επίπεδο; Δεν γνωρίζουν καν τι είναι σύγχυση ή δυσκολίες και υστερούν ακόμη περισσότερο σε ό,τι αφορά τον χειρισμό τους σύμφωνα με τις αρχές. Ακόμη κι αν τα προβλήματα που απαντώνται κατά το εκκλησιαστικό έργο είναι πολύ κοινά, εκείνοι και πάλι δεν μπορούν να τα συνοψίσουν και να τα ταξινομήσουν ούτε ξέρουν πώς να συναναστρέφονται πάνω στην αλήθεια για να τα λύσουν· όλοι ανεξαιρέτως οι ψευδοεπικεφαλής αυτού του είδους είναι ανίκανοι να χειριστούν ή να λύσουν αυτά τα προβλήματα που προκύπτουν συχνά στην εκκλησία. Το μεγαλύτερο πρόβλημά τους δεν είναι ότι είναι απρόθυμοι να πληρώσουν ένα τίμημα ή ότι φοβούνται την πολλή δουλειά και την κούραση, αλλά ότι έχουν χαμηλό επίπεδο, θολό μυαλό και δεν είναι σε θέση να κάνουν το σημαντικό έργο και το αληθινό έργο της εκκλησίας. Αντιθέτως, κάνουν απλώς κάποιο έργο γενικών

υποθέσεων ή τους αρέσει ν' ασχολούνται με κάποια άσχετα πράγματα, κι έπειτα θέλουν να παίζουν τον ρόλο των επικεφαλής και των εργατών· άραγε, δεν είναι μπερδεμένοι άνθρωποι με πολύ μεγάλες φιλοδοξίες και επιθυμίες; Όλοι ανεξαιρέτως οι επικεφαλής που έχουν χαμηλό επίπεδο είναι ανίκανοι να κάνουν το βασικό έργο της εκκλησίας, δηλαδή το έργο που έχει να κάνει με τις αλήθεια-αρχές, καθώς και περίπλοκο επαγγελματικό έργο, όπως το έργο της διάδοσης του ευαγγελίου, το έργο του ποτίσματος των νέων πιστών της εκκλησίας, το έργο παραγωγής ταινιών, το κειμενικό έργο και το έργο του προσωπικού που αφορά τους επικεφαλής και τους εργάτες σε διάφορα επίπεδα. Γιατί είναι ανίκανοι να κάνουν αυτό το έργο; Επειδή έχουν πολύ χαμηλό επίπεδο και δεν μπορούν να συλλάβουν τις αρχές· όλοι ανεξαιρέτως υστερούν σε όλο αυτό το έργο και είναι ανίκανοι να μάθουν πώς να το κάνουν. Για παράδειγμα, ας πούμε ότι κάποιος δίνει πέντε ανθρώπους σ' έναν τέτοιο επικεφαλής και του ζητάει να κατανείμει έργο σ' αυτούς τους πέντε ανθρώπους ανάλογα με τη μόρφωσή τους, το επίπεδό τους, τα προτερήματα και τον χαρακτήρα τους. Άραγε, είναι εύκολη εργασία αυτή; Έχει κάποια σχέση με το επίπεδο των επικεφαλής και των εργατών; (Ναι.) Οι επικεφαλής και οι εργάτες που έχουν μέτριο επίπεδο θα κατανείμουν το έργο με σχετική ακρίβεια, αφού αφιερώσουν λίγο χρόνο στο να παρατηρήσουν αυτούς τους πέντε ανθρώπους, να έρθουν σε επαφή μαζί τους και να τους γνωρίσουν καλύτερα. Οι επικεφαλής και οι εργάτες που έχουν χαμηλό επίπεδο θα σκεφτούν ότι πέντε άνθρωποι είναι πάρα πολλοί· όταν υπάρχουν τόσο πολλοί άνθρωποι, μπερδεύονται και δεν ξέρουν πώς να τους κατανείμουν το έργο, και μάλιστα, αν τους κατανείμουν το έργο, δεν θα ξέρουν βαθιά μέσα τους κατά πόσο το κάνουν όπως πρέπει ή όχι. Αυτό ισχύει σε ό,τι αφορά το προσωπικό. Όταν πρόκειται για τον χειρισμό ζητημάτων, αν, για παράδειγμα, πρέπει να χειριστούν και να λύσουν ταυτόχρονα δύο ή τρία ζητήματα, δεν θα ξέρουν πώς να κρίνουν και να διακρίνουν τη σχέση μεταξύ αυτών των ζητημάτων ούτε θα είναι σε θέση να σταθμίσουν ποιο πρόβλημα οφείλουν να λύσουν πρώτα και ποιο πρόβλημα μπορεί να λυθεί μετά χωρίς να προκληθούν καθυστερήσεις. Με άλλα λόγια, δεν ξέρουν πώς να σταθμίζουν τα υπέρ και τα κατά, δεν ξέρουν πώς να ιεραρχούν τις εργασίες κατά σειρά σπουδαιότητας και επείγουσας ανάγκης και δεν ξέρουν πώς να λύνουν προβλήματα. Ωστόσο, επειδή είναι επικεφαλής και εργάτες, παρόλο που δεν κατανοούν κάτι, πρέπει να προσποιούνται ότι το κατανοούν, παρόλο που δεν αντιλαμβάνονται κάτι, πρέπει να προσποιούνται ότι το αντιλαμβάνονται, και το μόνο που μπορούν να κάνουν είναι να σφίξουν τα δόντια και να κηρύττουν κάποια δόγματα για να τα κουτσοβολεύουν, καθώς και να λένε μερικά λόγια που ακούγονται ευχάριστα και να ξεμπερδεύουν άρον άρον. Έχουν πλήρη επίγνωση για το κατά πόσο αυτά που λένε είναι ακριβή ή όχι, κατά πόσο συνάδουν με τις αρχές ή όχι, κατά πόσο μπορούν να λύσουν ζητήματα ή όχι, αλλά θέλουν απλώς να τα κουτσοβολεύουν. Γνωρίζουν πολύ καλά ότι μ' αυτό που κάνουν δεν πρόκειται να μπορέσουν να λύσουν ζητήματα, αλλά και πάλι δεν αναφέρουν τα προβλήματα στον Άνωθεν, κι έτσι καταλήγουν να προκαλούν καθυστερήσεις στο έργο και ν' απαλλάσσονται από τα καθήκοντά τους. Πείτε Μου, δεν είναι ανόητοι αυτοί οι

άνθρωποι; Κάποιοι επικεφαλής και εργάτες, όταν αναφέρουν προβλήματα, αφηγούνται όλα τα παλιά, ασήμαντα γεγονότα που έχουν συμβεί μέχρι σήμερα και, αφού πουν ένα σωρό πράγματα, πρέπει και πάλι να τους βοηθήσεις ν' αναλύσουν και να κρίνουν ποια προβλήματα υπάρχουν. Δεν κατανοούν καν πώς να θέσουν ένα ζήτημα και μπορούν να μιλάνε για ώρες χωρίς να εξηγούν ξεκάθαρα ποιο είναι το επίκεντρο και ποια η ουσία ενός ζητήματος. Όλα όσα λένε σχετίζονται μόνο με επιφανειακά πράγματα και είναι απλώς ένα κάρο ανοησίες! Δεν δείχνει αυτό ότι έχουν πολύ χαμηλό επίπεδο και ότι δεν είναι καλά στα μυαλά τους; Άραγε, οι άνθρωποι που έχουν επίπεδο είναι πρόθυμοι ν' ακούνε αυτά τα πράγματα; Όποιος τους ακούει θέλει απλώς να μάθει ποιες είναι οι τρέχουσες συνθήκες και οι εκδηλώσεις του ανθρώπου που αναφέρουν, καθώς και ποια κατάσταση τους προκαλεί σύγχυση και δεν μπορούν να λύσουν. Κι ωστόσο, αυτοί οι επικεφαλής και οι εργάτες μιλάνε διαρκώς για το έργο που έκανε αυτός ο άνθρωπος στο παρελθόν και δεν αναφέρουν τις τρέχουσες συνθήκες αυτού του ανθρώπου ούτε ποια σύγχυση και ποια προβλήματα έχουν οι ίδιοι. Λένε ένα σωρό πράγματα και κανείς δεν μπορεί να καταλάβει σε τι ακριβώς αναφέρονται. Ακόμη κι αν θέλουν να κάνουν μια ερώτηση, δεν ξέρουν από πού να ξεκινήσουν, δεν ξέρουν πώς να την εκφράσουν με αποτελεσματικό και κατανοητό τρόπο· δεν έχουν καν την ικανότητα να οργανώνουν τον λόγο τους. Δεν είναι αυτό μια εκδήλωση του εξαιρετικά χαμηλού επιπέδου τους; Κάποιοι ψευδοεπικεφαλής έχουν χαμηλό επίπεδο και, όταν αναφέρουν ένα ζήτημα, λένε ένα σωρό ασυνάρτητα και ακατανόητα πράγματα, κι έπειτα σκέφτονται: «Σου έδωσα επαρκείς πληροφορίες, έτσι δεν είναι; Σου ανέφερα όλα τα προηγούμενα και τα τωρινά στοιχεία γι' αυτό το ζήτημα. Δεν μπορείς, λοιπόν, τώρα να καταλάβεις ποια είναι η ερώτηση που θέλω να κάνω;» Ό,τι κι αν τους ρωτήσεις και όπως κι αν τους καθοδηγήσεις, δεν ξέρουν τι να πουν και ποτέ δεν αναφέρουν το κύριο σημείο του ζητήματος. Δεν είναι ότι τους λείπουν τα λόγια για να εκφραστούν ή ότι έχουν χαμηλή μόρφωση, αλλά ότι το επίπεδό τους είναι χαμηλό και είναι ανεγκέφαλοι, οπότε δεν ξέρουν πώς να εκφράζουν αυτά τα πράγματα, το μυαλό τους είναι μπερδεμένο και δεν μπορούν να εξηγήσουν ξεκάθαρα τι θέλουν να πουν για να μπορέσουν να τους καταλάβουν οι άλλοι. Έχουν κάποιο αίσθημα φορτίου και, όσο περνάει ο καιρός, καταφέρνουν ν' αποκτήσουν κάποια επίγνωση για ορισμένα ζητήματα, αλλά δεν ξέρουν πώς να τα εκφράσουν, δεν μπορούν να κατανοήσουν ποια είναι η ουσία των ζητημάτων, πόσο μάλλον να τα συνοψίσουν. Άραγε, μπορούν να κάνουν έργο οι άνθρωποι που έχουν τόσο χαμηλό επίπεδο; Άραγε, μπορούν να εκπληρώσουν τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών; Όχι, δεν μπορούν. Ακόμη κι αν τους δώσεις χρόνο και ευκαιρίες και τους αφήσεις ν' αναφέρουν και να περιγράφουν τα προβλήματα, δεν μπορούν να το κάνουν· μπορείς, λοιπόν, και πάλι να κάνεις μια συζήτηση με τέτοιους ανθρώπους; Μπορούν και πάλι να χρησιμοποιηθούν; (Όχι.) Γιατί δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν; Δεν μπορούν καν να μιλήσουν ξεκάθαρα και δεν έχουν καν το στοιχειώδες ανθρώπινο ένστικτο ώστε να χρησιμοποιούν τη γλώσσα για να εκφράζουν τις σκέψεις, τις ιδέες και τις στάσεις τους· τι έργο μπορούν να κάνουν, λοιπόν; Παρόλο

που μπορεί να έχουν κάποιο προτέρημα, πραγματικό ενθουσιασμό και λίγο αίσθημα ευθύνης, καθώς και αρκετά έντιμη καρδιά, το επίπεδό τους είναι πολύ χαμηλό, δεν μπορούν να μάθουν τίποτε όσο κι αν τους διδάξεις, και ακόμα κι αν τους διδάξεις πώς να μιλάνε, δεν πρόκειται να το πιάσουν ποτέ, κι έτσι θα εκνευριστείς και θα θυμώσεις. Όταν μιλάνε, τα κάνουν θάλασσα και σου προκαλούν σύγχυση· δεν μπορούν να πουν τίποτε με σαφήνεια και αυτά που λένε είναι απλώς ένα κάρο ανοησίες. Το πιο λυπηρό είναι ότι δεν κατανοούν την ανθρώπινη γλώσσα, κι ωστόσο εξακολουθούν να ενεργούν στα τυφλά, νομίζουν ότι είναι ικανοί και, όταν τους κλαδεύεις, δείχνουν απείθεια. Πώς μπορούν να κάνουν καλά το ηγετικό έργο; Όταν ένας επικεφαλής ή εργάτης έχει τόσο χαμηλό επίπεδο που δεν μπορεί να εκφραστεί γλωσσικά, μπορεί άραγε να είναι ικανός στο έργο; (Όχι.) Και τι σημαίνει να μην είναι ικανός στο έργο του; Σημαίνει ότι είναι ανίκανος να εντοπίσει άμεσα τις δυσκολίες και τα προβλήματα που απαντώνται κατά το έργο και, ασφαλώς, σημαίνει ότι όποια ζητήματα κι αν προκύπτουν στο έργο, εκείνος δεν μπορεί ποτέ να τα λύσει άμεσα ούτε μπορεί να τ' αναφέρει άμεσα στον Άνωθεν και ν' αναζητήσει λύσεις από τον Άνωθεν· του είναι πολύ δύσκολο και είναι ανίκανος να το κάνει. Αυτό το έργο είναι εξαιρετικά δύσκολο για τέτοιους ανθρώπους που έχουν χαμηλό επίπεδο· είναι σαν να προσπαθεί κανείς να βάλει το ψάρι να ζήσει στη στεριά ή να κάνει τον γαίδαρο να πετάξει —απαιτεί τεράστιο κόπο από πλευράς τους.

Κάποιοι λένε: «Νιώθω άσχημα γι' αυτούς τους ανθρώπους. Τρέχουν τόσο πολύ από δω κι από εκεί για να χειριστούν κάθε λογής εργασίες και καταλήγουν να χαρακτηριστούν ψευδοεπικεφαλής λόγω του χαμηλού τους επιπέδου. Μήπως, λοιπόν, αυτό σημαίνει ότι όλα αυτά τα βάσανα που πέρασαν ήταν μάταια; Δεν είναι αυτό άδικη μεταχείριση απέναντι στους ανθρώπους;» Η απαλλαγή των ψευδοεπικεφαλής από τα καθήκοντά τους δείχνει υπευθυνότητα απέναντι στον εκλεκτό λαό του Θεού και στο έργο της εκκλησίας· πώς μπορεί, λοιπόν, να είναι άδικη μεταχείριση; Αν επιμένεις ν' αφήσεις τους ψευδοεπικεφαλής να παραμείνουν στη θέση τους ως επικεφαλής, άραγε δεν βλάπτει αυτό τον εκλεκτό λαό του Θεού; Μήπως εννοείς ότι δεν είναι άδικη μεταχείριση απέναντι στους ανθρώπους το να βλάπτεται ο εκλεκτός λαός του Θεού; Όταν ο οίκος του Θεού απαλλάσσει έναν ψευδοεπικεφαλής από τα καθήκοντά του, δεν τον καταδικάζει ούτε τον στέλνει στην κόλαση, αλλά αντιθέτως του δίνει μια ευκαιρία να σωθεί. Άραγε, μπορεί να σωθεί αν συνεχίσει να είναι ψευδοεπικεφαλής; Ποια θα είναι η τελική του έκβαση; Γιατί δεν εξετάζεις το ζήτημα μ' αυτόν τον τρόπο; Επιπλέον, ποιος είναι ο σκοπός της πίστης στον Θεό; Σίγουρα, δεν προχωράει κανείς μπροστά μόνο από τη θέση του επικεφαλής. Μήπως δεν υπάρχουν άλλα καθήκοντα να κάνει κάποιος, αν δεν είναι επικεφαλής; Μήπως δεν υπάρχει μονοπάτι επιβίωσης για εκείνους που δεν είναι επικεφαλής και που έχουν χαμηλό επίπεδο; (Όχι, αυτό δεν είναι αλήθεια.) Ποιο είναι, λοιπόν, το μονοπάτι άσκησης; Αυτό που αναλύουμε τώρα είναι οι εκδηλώσεις και τα προβλήματα που εμφανίζονται συγκεκριμένα στους ψευδοεπικεφαλής που έχουν χαμηλό επίπεδο· δεν τους καταδικάζουμε ούτε τους καταριόμαστε, απλώς τους αναλύουμε. Ο σκοπός αυτής της ανάλυσης είναι να καταφέρουν αυτοί οι άνθρωποι να γνωρίσουν με ακρίβεια τον

εαυτό τους και να προσανατολιστούν, να γνωρίσουν την αξία τους και να κατανοήσουν επακριβώς τι είναι οι επικεφαλής και οι εργάτες, τι έργο πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες, κι έπειτα να συγκρίνουν αυτά τα πράγματα με τον εαυτό τους για να δουν κατά πόσο είναι κατάλληλοι για επικεφαλής ή εργάτες. Αν το επίπεδό σου είναι πραγματικά πολύ χαμηλό, τόσο χαμηλό που δεν έχεις την ικανότητα να εκφράζεσαι με λόγια, την ικανότητα να εκφράζεις τις σκέψεις και τις απόψεις σου ή την ικανότητα να εντοπίζεις προβλήματα, τότε δεν είσαι κατάλληλος για επικεφαλής ή εργάτης, δεν είσαι ικανός να κάνεις το καθήκον ενός επικεφαλής ή ενός εργάτη ούτε είσαι σε θέση να κάνεις το έργο ενός επικεφαλής ή ενός εργάτη. Και εφόσον έχεις χαμηλό επίπεδο, πρέπει να έχεις μια τέτοια αυτογνωσία. Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Έχω χαμηλό επίπεδο. Και λοιπόν; Έχω καλή ανθρώπινη φύση, οπότε πρέπει να είμαι επικεφαλής». Αυτή είναι η αρχή; Άλλοι λένε: «Έχω καλή ανθρώπινη φύση και, εκτός αυτού, είμαι πρόθυμος να υπομείνω κακουχίες και να πληρώσω ένα τίμημα, μπορώ να κάνω κηρύγματα, έχω ένα θεμέλιο στην πίστη μου και έχω φυλακιστεί λόγω της πίστης μου στον Θεό. Δεν μετράνε αυτά τα πράγματα ως κεφάλαιο για να είμαι επικεφαλής ή εργάτης;» Είναι, άραγε, αλήθεια ότι πρέπει να έχει κανείς κεφάλαιο για να είναι επικεφαλής ή εργάτης; (Όχι.) Αυτό που συζητάμε αυτήν τη στιγμή είναι οι ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών και, στο πλαίσιο αυτού του θέματος, μιλάμε για το ζήτημα του επιπέδου. Αν έχεις χαμηλό επίπεδο και δεν είσαι σε θέση να εκπληρώσεις αυτές τις ευθύνες, τότε θα πρέπει να έχεις την εξής αυτογνωσία: «Δεν έχω αυτό το επίπεδο και δεν μπορώ να είμαι επικεφαλής ή εργάτης. Ό,τι είδους κεφάλαιο κι αν έχω, είναι άχρηστο». Λες ότι έχεις καλή ανθρώπινη φύση, ότι είσαι αξιόπιστος, ότι έχεις την αποφασιστικότητα να υπομείνεις κακουχίες και ότι είσαι πρόθυμος να πληρώσεις ένα τίμημα· σ' έχει μεταχειριστεί άδικα, λοιπόν, ο οίκος του Θεού; Ο οίκος του Θεού χρησιμοποιεί τους ανθρώπους έτσι ώστε ο καθένας να αξιοποιείται με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, προσαρμόζοντας τους ρόλους προκειμένου να ταιριάζουν στον καθένα, και το κάνει αυτό με απόλυτα σωστό τρόπο. Αν έχεις καλή ανθρώπινη φύση αλλά το επίπεδό σου είναι χαμηλό, τότε πρέπει να κάνεις καλά το καθήκον σου με όλη σου την καρδιά και με όλες σου τις δυνάμεις· δεν είναι απαραίτητο να είσαι επικεφαλής ή εργάτης για να σε εγκρίνει ο Θεός. Ακόμη κι αν είσαι πρόθυμος να καταβάλεις επίπονη προσπάθεια, αν δεν μπορείς να το κάνεις όπως οφείλει ένας επικεφαλής και δεν έχεις το επίπεδο που χρειάζεται για να είσαι επικεφαλής, αλλά υστερείς σ' αυτό, τι πρέπει να κάνεις; Μην πιέζεις τον εαυτό σου και μη δυσκολεύεις τη ζωή σου· αν μπορείς να κουβαλήσεις 25 κιλά, τότε κουβάλησε 25 κιλά. Μην προσπαθείς να κάνεις επίδειξη πιέζοντας τον εαυτό σου πέρα από τα όριά σου, λέγοντας: «25 κιλά δεν είναι αρκετά. Θέλω να κουβαλήσω ακόμη περισσότερα. Θέλω να κουβαλήσω 50 κιλά. Είμαι πρόθυμος να το κάνω, ακόμη κι αν πεθάνω από εξάντληση!» Δεν είσαι ικανός για επικεφαλής ή εργάτης, αλλά αν συνεχίσεις να πιέζεις τον εαυτό σου πέρα από τα όριά σου για να κάνεις επίδειξη, ακόμη κι αν δεν εξαντληθείς, θα προκαλέσεις καθυστερήσεις στο εκκλησιαστικό έργο, θα επηρεάσεις την πρόοδο και την αποτελεσματικότητα του έργου και θα καθυστερήσεις την πρόοδο πολλών ανθρώπων

στη ζωή· αυτή δεν είναι μια ευθύνη που μπορείς ν' αναλάβεις. Επειδή έχεις ανεπαρκές επίπεδο, αν έχεις αυτογνωσία, θα πρέπει να προσφερθείς από μόνος σου να παραιτηθείς και να προτείνεις κάποιον άλλον για επικεφαλής ή εργάτη· κάποιον που έχει καλό επίπεδο, που αγαπά την αλήθεια και που είναι πιο υπεύθυνος από σένα. Αυτό θα ήταν το λογικό και μόνο αν το κάνεις, θα είσαι κάποιος που έχει πραγματικά ανθρώπινη φύση και λογική και κάποιος που πραγματικά κατανοεί και κάνει πράξη την αλήθεια. Αν παραιτηθείς από το πόστο σου επειδή είσαι ανίκανος να κάνεις το έργο της ηγεσίας, και κατόπιν επιλέξεις ένα καθήκον που σου ταιριάζει και προσφέρει την αφοσίωσή σου ώστε να σε εγκρίνει ο Θεός, τότε είσαι εξαιρετικά έξυπνος άνθρωπος. Σκέφτεσαι συνεχώς: «Παρόλο που έχω χαμηλό επίπεδο, έχω καλή ανθρώπινη φύση, είμαι πρόθυμος να καταβάλω επίπονη προσπάθεια, να υπομείνω κακουχίες και να πληρώσω ένα τίμημα, έχω αποφασιστικότητα, έχω περισσότερη αντοχή από όλους εσάς σε ό,τι κάνω, ενώ είμαι και ανοιχτόμυαλος και δεν φοβάμαι να κλαδευτώ ή να δοκιμαστώ. Παρόλο που το επίπεδό μου είναι λίγο χαμηλό, μπορώ και πάλι να είμαι επικεφαλής». Το γεγονός ότι έχεις χαμηλό επίπεδο δεν είναι πρόβλημα και αυτή η ανάλυση δεν έχει την πρόθεση να σε καταδικάσει, αλλά απλώς να σε ταξινομήσει κάπου για να μπορέσεις να κατανοήσεις ξεκάθαρα τι ακριβώς μπορείς να κάνεις και τι είδους καθήκον σου ταιριάζει. Το πρόβλημα, όμως, τώρα είναι ότι έχεις χαμηλό επίπεδο και δεν είσαι ικανός για επικεφαλής ή εργάτη. Παρόλο που έχεις εκλεγεί ως επικεφαλής ή εργάτης, δεν είσαι σε θέση να κάνεις καλά αυτό το έργο· μόνο να τα κάνεις θάλασσα μπορείς. Αν έχεις καλή ανθρώπινη φύση, αν έχεις συνείδηση και λογική και είσαι πρόθυμος να καταβάλεις επίπονη προσπάθεια και να πληρώσεις ένα τίμημα, τότε θα υπάρχει μια δουλειά που σου ταιριάζει κι ένα καθήκον που πρέπει να κάνεις και ο οίκος του Θεού θα κάνει λογικές ρυθμίσεις για σένα. Το γεγονός ότι δεν σου επιτρέπεται να είσαι επικεφαλής βασίζεται στους κανονισμούς και στις αρχές του οίκου του Θεού. Ωστόσο, ο οίκος του Θεού σε καμία περίπτωση δεν πρόκειται να σου στερήσει το δικαίωμά σου να κάνεις ένα καθήκον ή το δικαίωμά σου να πιστεύεις στον Θεό και να Τον ακολουθείς επειδή έχεις χαμηλό επίπεδο. Δεν είναι σωστό αυτό; (Είναι, ναι.) Είναι απαραίτητο να συναναστραφούμε λεπτομερέστερα πάνω σ' αυτό το ζήτημα; Κάποιοι άνθρωποι που έχουν χαμηλό επίπεδο το ακούνε αυτό και συλλογίζονται: «Ας μη συναναστραφούμε άλλο πάνω σ' αυτό. Ντρέπομαι πολύ ν' αντικρίσω τους άλλους. Ξέρω ότι έχω χαμηλό επίπεδο και ότι δεν πρόκειται να συνεχίσω να είμαι επικεφαλής ή εργάτης της εκκλησίας. Θα είμαι απλώς υπεύθυνος ομάδας ή επιβλέπων, διαφορετικά θα κάνω μικροδουλειές, όπως το μαγείρεμα ή το καθάρισμα. Δεν με πειράζει. Θα υπομείνω τις δυσκολίες του πόστου μου χωρίς παράπονα, θα υποταχθώ στις ρυθμίσεις του οίκου του Θεού και θα υποταχθώ στις ενορχηστρώσεις του Θεού. Το γεγονός ότι έχω χαμηλό επίπεδο οφείλεται στη χάρη του Θεού και εμπεριέχει τις καλές προθέσεις Του. Όλα όσα κάνει ο Θεός είναι σωστά». Αν μπορείς να δεις τα πράγματα μ' αυτόν τον τρόπο, τότε αυτό είναι καλό και σημαίνει ότι έχεις κάποια αυτογνωσία. Δεν θα συναναστραφώ εκτενώς πάνω σ' αυτό το ζήτημα. Συνοψίζοντας, σε ό,τι έχει να κάνει με τους ανθρώπους που έχουν χαμηλό επίπεδο,

απλώς αναλύουμε το πρόβλημα και εκθέτουμε την αλήθεια των γεγονότων, ώστε περισσότεροι άνθρωποι να έχουν τη σωστή στάση και οπτική απέναντι σ' αυτούς τους ανθρώπους και ώστε να έχουν και οι ίδιοι τη σωστή στάση και οπτική απέναντι στο ζήτημα του χαμηλού τους επιπέδου και να μπορούν κατόπιν να προσανατολιστούν με ακρίβεια, να βρουν μια θέση κι ένα καθήκον που τους ταιριάζει, έτσι ώστε η ακλόνητη επιμονή τους να πληρώσουν ένα τίμημα και η αποφασιστικότητά τους να υπομείνουν τις κακουχίες ν' αξιοποιηθούν και να επιστρατευτούν με λογική. Αυτό δεν έχει αντίκτυπο στο πώς κατανοείς και κάνεις πράξη την αλήθεια ούτε έχει αντίκτυπο στην εικόνα σου μέσα στον οίκο του Θεού.

III. Οι ψευδοεπικεφαλής που είναι τεμπέληδες και ενδίδουν στις ανέσεις

Μόλις συναναστραφήκαμε πάνω σε δύο είδη ψευδοεπικεφαλής. Υπάρχει κι άλλο ένα είδος ψευδοεπικεφαλής, στο οποίο αναφερόμαστε συχνά κατά τη συναναστροφή μας πάνω στο θέμα «των ευθυνών των επικεφαλής και των εργατών». Οι ψευδοεπικεφαλής αυτού του είδους έχουν κάποιο επίπεδο, δεν είναι χαζοί, έχουν τρόπους και μεθόδους στο έργο τους, καθώς και σχέδια για την επίλυση προβλημάτων, και όταν τους ανατίθεται ένα αντικείμενο του έργου, μπορούν να το υλοποιήσουν προσεγγίζοντας λίγο πολύ τ' αναμενόμενα πρότυπα. Είναι σε θέση να εντοπίζουν οποιαδήποτε προβλήματα προκύπτουν στο έργο, και μάλιστα μπορούν να λύνουν κάποια από αυτά· όταν ακούνε τα προβλήματα που αναφέρουν κάποιοι άνθρωποι ή όταν παρατηρούν τη συμπεριφορά, τις εκδηλώσεις, τα λόγια και τις πράξεις κάποιων ανθρώπων, έχουν μια αντίδραση βαθιά μέσα τους, ενώ έχουν και τη δική τους άποψη και στάση. Ασφαλώς, αν αυτοί οι άνθρωποι επιδιώκουν την αλήθεια και έχουν αίσθημα φορτίου, τότε όλα αυτά τα προβλήματα μπορούν να λυθούν. Ωστόσο, εντελώς απροσδόκητα, τα προβλήματα στο έργο που είναι υπό την ευθύνη του είδους των ανθρώπων πάνω στο οποίο συναναστρέφóμαστε σήμερα παραμένουν άλυτα. Γιατί; Επειδή αυτοί οι άνθρωποι δεν κάνουν αληθινό έργο. Αγαπούν την άνεση και μισούν τη σκληρή δουλειά, οι προσπάθειές τους είναι καθαρά επιπόλαιες και επιφανειακές, τους αρέσει να τεμπελιάζουν και ν' απολαμβάνουν τα οφέλη της θέσης, τους αρέσει να διατάζουν τους άλλους και απλώς ανοιγοκλείνουν λίγο το στόμα τους για να κάνουν κάποιες υποδείξεις, κι έπειτα θεωρούν ότι το έργο τους έχει ολοκληρωθεί. Δεν παίρνουν στα σοβαρά κανένα από τα αντικείμενα του αληθινού έργου της εκκλησίας ούτε το κρίσιμο έργο που τους εμπιστεύεται ο Θεός· δεν έχουν αυτό το αίσθημα φορτίου, και ακόμη κι αν ο οίκος του Θεού δίνει κατ' επανάληψη έμφαση σ' αυτά τα πράγματα, εκείνοι και πάλι δεν τα παίρνουν στα σοβαρά. Για παράδειγμα, δεν θέλουν να παρεμβαίνουν ούτε να ρωτάνε για το έργο παραγωγής ταινιών ή για το κειμενικό έργο του οίκου του Θεού ούτε θέλουν να εξετάζουν πώς προχωράνε αυτά τα είδη έργου και τι αποτελέσματα επιτυγχάνουν. Απλώς κάνουν κάποιες έμμεσες ερωτήσεις, και μόλις μάθουν ότι υπάρχουν άνθρωποι που απασχολούνται μ' αυτό το έργο και το κάνουν, οι ίδιοι δεν ασχολούνται άλλο μ' αυτό. Ακόμη κι όταν ξέρουν πολύ καλά πως υπάρχουν προβλήματα στο έργο, και πάλι δεν θέλουν να συναναστραφούν πάνω σ' αυτά και να τα λύσουν ούτε ρωτάνε ή

διερευνούν πώς κάνουν οι άνθρωποι τα καθήκοντά τους. Γιατί δεν ρωτάνε και δεν διερευνούν αυτά τα πράγματα; Πιστεύουν ότι αν τα διερευνήσουν, τότε θα ανακαλύψουν πολλά προβλήματα που περιμένουν εκείνους να τα λύσουν, και κάτι τέτοιο θα τους γεμίσει έγνοιες. Αν πρέπει μονίμως να λύνουν προβλήματα, θα ζουν μια άκρως εξαντλητική ζωή! Αν ανησυχούν υπερβολικά, τότε το φαγητό θα τους φαίνεται πλέον άγευστο, δεν θα μπορούν να κοιμηθούν καλά, θα νιώθουν κουρασμένο το κορμί τους και θα ζουν μες στη μιζέρια. Γι' αυτό, όταν βλέπουν ένα πρόβλημα, αν μπορούν να το αποφύγουν και να το αγνοήσουν, αυτό ακριβώς κάνουν. Ποιο είναι το πρόβλημα με τους ανθρώπους αυτού του είδους; (Είναι πολύ τεμπέληδες.) Πείτε Μου, ποιος έχει σοβαρό πρόβλημα: οι άνθρωποι που είναι τεμπέληδες ή οι άνθρωποι που έχουν χαμηλό επίπεδο; (Οι άνθρωποι που είναι τεμπέληδες.) Γιατί έχουν σοβαρό πρόβλημα οι άνθρωποι που είναι τεμπέληδες; (Οι άνθρωποι που έχουν χαμηλό επίπεδο δεν μπορούν να είναι επικεφαλής ή εργάτες, αλλά μπορούν να είναι κάπως αποτελεσματικοί όταν κάνουν ένα καθήκον που εμπίπτει στις ικανότητές τους. Ωστόσο, οι άνθρωποι που είναι τεμπέληδες δεν μπορούν να κάνουν τίποτα· ακόμη κι αν έχουν επίπεδο, αυτό δεν έχει κανένα αποτέλεσμα.) Οι άνθρωποι που είναι τεμπέληδες δεν μπορούν να κάνουν τίποτα. Για να το συνοψίσουμε με δυο λόγια, είναι άχρηστοι· είναι ανάπηροι δεύτερης κατηγορίας. Όσο καλό κι αν είναι το επίπεδο των ανθρώπων που είναι τεμπέληδες, δεν είναι τίποτε περισσότερο από μια βιτρίνα· παρόλο που έχουν καλό επίπεδο, αυτό είναι άχρηστο. Είναι πολύ τεμπέληδες· ξέρουν τι οφείλουν να κάνουν, αλλά δεν το κάνουν, και ακόμη κι αν γνωρίζουν ότι κάτι αποτελεί πρόβλημα, δεν αναζητούν την αλήθεια για να το λύσουν. Παρόλο που ξέρουν τι κακουχίες πρέπει να υπομείνουν για να είναι αποτελεσματικό το έργο, δεν είναι πρόθυμοι να υπομείνουν αυτές τις κακουχίες που αξίζουν τον κόπο· επομένως, δεν μπορούν ν' αποκτήσουν καμία αλήθεια ούτε μπορούν να κάνουν αληθινό έργο. Δεν θέλουν να υπομείνουν τις κακουχίες που οφείλουν να υπομείνουν οι άνθρωποι· ξέρουν μόνο να ενδίδουν στις ανέσεις, ν' απολαμβάνουν στιγμές χαράς και διασκέδασης και μια ελεύθερη και χαλαρή ζωή. Δεν είναι, άραγε, άχρηστοι; Οι άνθρωποι που δεν μπορούν να υπομείνουν κακουχίες δεν αξίζουν να ζουν. Όσοι επιθυμούν διαρκώς να ζουν σαν παράσιτα είναι άνθρωποι χωρίς συνείδηση ή λογική· είναι κτήνη και δεν είναι κατάλληλοι ούτε για να κάνουν τη δουλειά ενός απλού δουλευτή. Επειδή δεν μπορούν να υπομείνουν κακουχίες, ακόμη κι όταν κάνουν τη δουλειά ενός απλού δουλευτή, δεν μπορούν να την κάνουν καλά, ενώ και να θέλουν ν' αποκτήσουν την αλήθεια, έχουν ακόμη μικρότερη ελπίδα να το καταφέρουν. Ένας άνθρωπος που δεν μπορεί να υποφέρει και δεν αγαπά την αλήθεια είναι άχρηστος· δεν έχει τα προσόντα ούτε για να κάνει τη δουλειά ενός απλού δουλευτή. Είναι ένα κτήνος, δεν έχει ίχνος ανθρωπίνης φύσης. Αυτοί οι άνθρωποι πρέπει ν' αποκλείονται· μόνο αυτό συνάδει με τις προθέσεις του Θεού.

Κάποιοι άνθρωποι είναι υπεύθυνοι για τις γεωργικές εργασίες και είναι ιδιαίτερα επιμελείς· έχουν ένα πλάνο στο μυαλό τους και ξέρουν ποια εργασία να κάνουν την κάθε εποχή. Όταν έρχεται η στιγμή να οργώσουν τα χωράφια, πάνε στο κάθε κομμάτι γης και

ρίχνουν μια ματιά. Συγκρίνουν αυτό που σκόπευαν να φυτέψουν στο κάθε κομμάτι γης με την πραγματική κατάσταση του ίδιου του χωραφιού και βλέπουν κατά πόσο το πλάνο τους είναι κατάλληλο και κατά πόσο εναρμονίζεται με τις πραγματικές συνθήκες. Επιπλέον, βλέπουν πόσο υγρό ή ξηρό είναι το έδαφος τη συγκεκριμένη χρονιά, τι λίπασμα χρειάζεται και τι είναι κατάλληλο να φυτευτεί εκεί. Μόλις ρίξουν μια ματιά και αντιληφθούν αυτά τα πράγματα, ρωτάνε αμέσως αν έχουν καλλιεργηθεί φυτάρια και πόσα απ' αυτά έχουν αναπτυχθεί, κι έπειτα πάνε στο θερμοκήπιο για να ρίξουν μια ματιά εκεί και να δουν κατά πόσο ο άνθρωπος που είναι υπεύθυνος για την ανάπτυξή τους είναι αξιόπιστος ή κατά πόσο θα καταστρέψει τα φυτάρια. Αν ένας άνθρωπος δεν αρκεί για να γίνει αυτή η δουλειά, αναθέτουν σε κάποιον ακόμη να συνεργαστεί μαζί του, και οι δυο τους επιβλέπουν ο ένας τον άλλον. Άραγε, το κάνουν αυτό οι άνθρωποι που είναι τεμπέληδες; Όχι. Αν δεν τους επιβλέπει και δεν τους παροτρύνει κανείς, σε καμία περίπτωση δεν πρόκειται να επισκεφθούν οι ίδιοι την τοποθεσία· αν ο οίκος του Θεού δεν ρωτήσει για την πρόοδο ενός αντικειμένου του έργου, τότε σε καμία περίπτωση δεν πρόκειται να πάρουν την πρωτοβουλία να επιθεωρήσουν την πραγματική κατάσταση αυτού του έργου. Οι άνθρωποι που έχουν χαμηλό επίπεδο, ό,τι κι αν κάνουν, το κάνουν πάντα μόνοι τους, αλλά είναι ανίκανοι να ξεχωρίσουν τι είναι επείγον και σημαντικό και τι όχι, κι απλώς ενεργούν στα τυφλά. Αντιθέτως, οι τεμπέληδες άνθρωποι είναι αρκετά έξυπνοι και ό,τι κι αν κάνουν, απλώς τους αρέσει ν' ανοιγοκλείνουν το στόμα τους και να διατάζουν τους άλλους να κάνουν το έργο· ποτέ δεν κάνουν κάτι μόνοι τους ούτε μπορούν να κάνουν αληθινό έργο. Σκέφτονται: «Αρκεί να κάνω ένα τηλεφώνημα ή να στείλω ένα μήνυμα για να ρωτήσω δυο πράγματα και η δουλειά μου θα έχει γίνει, το ζήτημα θα έχει λυθεί. Έτσι γλιτώνω πολύ κόπο! Δείτε τι επίπεδο έχω ως επικεφαλής. Δυο λόγια να πω και μπορώ να τελειώσω τη δουλειά· δεν εκπληρώνω και τις ευθύνες μου έτσι; Δεν παραμελώ τις ευθύνες μου. Αν ο Άνωθεν με ρωτήσει γι' αυτά τα πράγματα, μπορώ να του απαντήσω με μεγάλη άνεση και να δώσω μια ξεκάθαρη εξήγηση. Ποιο το νόημα να πάω στην τοποθεσία του έργου και να ρίξω μια ματιά; Θα έπρεπε να ταλαιπωρηθώ και να υποφέρω· άσε που το δέρμα μου θα μαύριζε από τον ήλιο. Δεν υπάρχει λόγος να περάσω μια τέτοια τυπική διαδικασία. Αν μπορώ να γλιτώσω λίγη ταλαιπωρία, τότε αυτό θα κάνω. Δεν υπάρχει λόγος να δυσκολεύω τόσο τον εαυτό μου». Δεν είναι αρκετά «έξυπνοι»; Οι άνθρωποι αυτού του είδους, όταν εργάζονται, είναι πολύ καλοί στο να καταφεύγουν σε πονηριές που τους γλιτώνουν κόπο για να πετύχουν τους στόχους τους και έχουν τους δικούς τους τρόπους και τις δικές τους μεθόδους. Δεν κάνουν τίποτα μόνοι τους ούτε συμμετέχουν σε τίποτα. Απλώς κάνουν τηλεφωνήματα για να ρωτήσουν, κάνουν μόνο τα απολύτως τυπικά, και με το που κλείσουν το τηλέφωνο, πηγαίνουν για ύπνο ή για μασάζ και αρχίζουν να ενδίδουν στη σάρκα τους. Οι άνθρωποι αυτού του είδους ξέρουν πραγματικά πώς «να κάνουν έργο», ξέρουν πραγματικά πώς να βρίσκουν ευκαιρίες να τεμπελιάζουν και ξέρουν πραγματικά πώς να κάνουν μόνο τα απολύτως τυπικά και να εξαπατούν τους άλλους! Σε τι ωφελεί το γεγονός ότι έχουν λίγο επίπεδο; Είναι σαν εκείνους τους αξιωματούχους στο κράτος του

Κομμουνιστικού Κόμματος που, μόλις πάνε στη δουλειά, απλώς πίνουν τσάι και διαβάζουν την εφημερίδα, ενώ, πριν καν τελειώσει η δουλειά της ημέρας, εκείνοι αρχίζουν να σκέφτονται τι θα φάνε και πού θα πάνε να διασκεδάσουν· ζουν μια πραγματικά καλή ζωή. Αυτήν την αρχή ακολουθούν στο έργο τους και οι ψευδοεπικεφαλής αυτού του είδους· δεν υπομένουν καμία κακουχία, δεν αντέχουν καμία καταπόνηση, κι ωστόσο ενεργούν και πάλι σαν αξιωματούχοι και απολαμβάνουν τα οφέλη της θέσης, ενώ οι περισσότεροι αδελφοί και αδελφές δεν μπορούν να δουν ότι αυτό είναι πρόβλημα. Έτσι εργάζονται οι ψευδοεπικεφαλής αυτού του είδους· δεν κάνουν καθόλου αληθινό έργο και δεν πηγαίνουν επιτόπου για να παρακολουθήσουν και να επιθεωρήσουν το έργο. Μπορούν, λοιπόν, να εντοπίσουν προβλήματα στο έργο; (Όχι.) Οι ψευτο-πνευματικοί ψευδοεπικεφαλής και οι ψευδοεπικεφαλής που έχουν χαμηλό επίπεδο είναι τυφλοί, παρόλο που τα μάτια τους είναι ορθάνοιχτα, και δεν μπορούν να δουν τα προβλήματα· τι γίνεται, λοιπόν, στην περίπτωση των άχρηστων ανθρώπων αυτού του είδους; Λένε: «Δεν συμμετέχω σε αληθινό έργο ούτε πηγαίνω επιτόπου για να ενταχθώ στο πλήθος των ανθρώπων που εργάζονται εκεί, οπότε αν τυχόν προκύψουν προβλήματα, δεν μπορείς να πεις ότι είμαι τυφλός παρόλο που τα μάτια μου είναι ορθάνοιχτα. Δεν έχω πάει στην τοποθεσία ούτε έχω δει τα προβλήματα, επομένως, και να προκύψουν προβλήματα, τι σχέση θα έχει αυτό μ' εμένα; Θα πρέπει να βρεις τους ανθρώπους που εμπλέκονται». Δεν είναι πραγματικά πονηροί αυτοί οι τύποι; Νομίζουν ότι το μόνο που πρέπει να κάνουν είναι να δίνουν εντολές και να ρυθμίζουν κατάλληλα τους ανθρώπους κι αυτό είναι όλο· έτσι έχουν εκπληρώσει τις ευθύνες τους και μπορούν έπειτα ν' απολαμβάνουν με θρασύτητα τον χρόνο τους χαλαρώνοντας και διασκεδάζοντας. Όποια προβλήματα κι αν υπάρχουν χαμηλότερα στην ιεραρχία, δεν κάνουν καθόλου ερωτήσεις, και σπεύδουν να χειριστούν ένα πρόβλημα μόνο αν πρώτα το αναφέρει κάποιος στον Άνωθεν. Καθημερινά, εστιάζουν μόνο στο πώς θ' απολαμβάνουν τα οφέλη της θέσης, βολτάρουν χαλαρά εδώ κι εκεί, παριστάνουν ότι επιθεωρούν το έργο, αλλά στην πραγματικότητα δεν πάνε ποτέ κάπου όπου υπάρχει όντως πρόβλημα και δεν επιθεωρούν ποτέ το κρίσιμο έργο· δεν είναι ακριβώς όπως οι αξιωματούχοι του Κομμουνιστικού Κόμματος που κάνουν πάντα μόνο επιφανειακές προσπάθειες και εκτελούν μόνο έργο που τους κάνει να δείχνουν καλή εικόνα προς τα έξω; Δίνουν ωραίες υποσχέσεις ότι θα κάνουν το έργο που τους αναθέτουν, αλλά δεν το παρακολουθούν ούτε το επιβλέπουν, και ακόμη κι αν πάνε στην τοποθεσία του έργου, απλώς ακολουθούν τις τυπικές διαδικασίες. Σε καμία περίπτωση δεν πρόκειται να κάνουν οι ίδιοι το έργο ή να λύσουν οι ίδιοι τα ζητήματα. Σκέφτονται: «Δεν υπάρχει λόγος να υποφέρω και να πληρώσω ένα τίμημα για να κάνω αυτά τα πράγματα. Αρκεί που είναι κάποιος εκεί και τα κάνει. Ούτως ή άλλως, δεν κερδίζω χρήματα, οπότε μου αρκεί απλώς να τα κουτσοβολεύω». Μπορούν, άραγε, να κάνουν καλά το έργο τους, όταν έχουν αυτήν την νοοτροπία; Έχουν ένα μικρό σχέδιο στο μυαλό τους, και σκέφτονται: «Όσο φαγητό τρώω, τόσο ακριβώς θα δουλεύω, και θα τα βγάζω ίσα ίσα πέρα κάθε μέρα χωρίς να χολοσκάω». Κι ωστόσο, δεν κάνουν ποτέ συγκεκριμένο έργο και δεν τους βλέπει ποτέ

κάνεις στην τοποθεσία του έργου. Πού βρίσκονται, λοιπόν; Περνάνε καλά σ' ένα όμορφο και ασφαλές μέρος όπου μπορούν να τρώνε, να πίνουν και να κοιμούνται καλά, ζουν σαν βασιλιάδες· κάνουν τακτικά το μπάνιο τους, κάνουν τακτικά το μασάζ τους και αλλάζουν τακτικά τα ρούχα τους, ενώ δεν υποφέρουν καθόλου. Ποτέ δεν στοχάζονται τι αληθινό έργο μπορούν να κάνουν, τι αληθινά προβλήματα μπορούν να λύσουν, ποια ήταν η συμβολή τους στο έργο του οίκου του Θεού και πώς έχουν τα προσόντα ν' απολαμβάνουν όλα αυτά τα όμορφα πράγματα· ποτέ δεν λαμβάνουν υπόψη τίποτε από αυτά. Τι σόι πράγμα είναι αυτοί οι άνθρωποι; Αυτοί οι άθλιοι δεν έχουν καθόλου αυτογνωσία, είναι ξεδιάντροποι και δεν τους αξίζει να είναι επικεφαλής και εργάτες της εκκλησίας.

Όλοι οι ψευδοεπικεφαλής δεν κάνουν ποτέ αληθινό έργο. Φέρονται λες και ο ηγετικός ρόλος που έχουν είναι μια θέση αξιωματούχου, και απολαμβάνουν τα οφέλη της θέσης, ενώ το καθήκον που οφείλουν να εκτελούν και το έργο που οφείλουν να κάνουν ως επικεφαλής το αντιμετωπίζουν ως βάρος, ως μπελά. Μέσα τους, είναι γεμάτοι αντίσταση απέναντι στο έργο της εκκλησίας: Όταν τους ζητείται να επιβλέψουν το έργο και να μάθουν τι ζητήματα υπάρχουν σ' αυτό, τα οποία πρέπει να παρακολουθήσουν και να επιλύσουν, είναι γεμάτοι απροθυμία. Αυτό είναι το έργο που υποτίθεται ότι πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες, είναι η δουλειά τους. Εάν δεν το κάνεις και δεν είσαι διατεθειμένος να το κάνεις, τότε γιατί εξακολουθείς να θέλεις να είσαι επικεφαλής ή εργάτης; Κάνεις το καθήκον σου για να λαμβάνεις υπόψη σου τις προθέσεις του Θεού ή για να είσαι αξιωματούχος και να απολαμβάνεις τα οφέλη της θέσης; Αν έγινες επικεφαλής απλώς και μόνο για να κατέχεις κάποιο αξίωμα, δεν είναι λίγο ξεδιάντροπο αυτό; Αυτού του είδους οι άνθρωποι έχουν τον πιο τιποτένιο χαρακτήρα, δεν έχουν ίχνος αξιοπρέπειας και ντροπής. Εάν θες ν' απολαμβάνεις τις σαρκικές ανέσεις, τότε γύρνα γρήγορα πίσω στον κόσμο, πάλεψε, πάρε με τη βία και άρπαξε ό,τι μπορείς· δεν πρόκειται να ανακατευτεί κανείς. Ο οίκος του Θεού είναι μέρος για να κάνει τα καθήκοντά του ο εκλεκτός λαός του Θεού και να Τον λατρεύει. Είναι μέρος για να επιδιώξουν οι άνθρωποι την αλήθεια και να λάβουν τη σωτηρία. Δεν είναι μέρος για να ενδίδει κανείς στις σαρκικές ανέσεις, πόσο μάλλον μέρος που επιτρέπει στους ανθρώπους να ζουν σαν βασιλιάδες. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν καταλαβαίνουν από ντροπή· είναι ξεδιάντροποι και δεν έχουν ίχνος λογικής. Όποια συγκεκριμένη εργασία και αν τους ανατεθεί, δεν την παίρνουν στα σοβαρά και τη βάζουν στο πίσω μέρος του μυαλού τους· παρόλο που στα λόγια ανταποκρίνονται πολύ καλά, δεν κάνουν τίποτα αληθινό. Δεν είναι ανήθικο αυτό; Δεν είναι μόνο πως δεν κάνουν αληθινό έργο, αλλά θέλουν, μάλιστα, να έχουν μόνο αυτοί την εξουσία, να έχουν στα δικά τους χέρια τον έλεγχο των οικονομικών, του προσωπικού και κάθε άλλου ζητήματος, και να τους δίνουν οι άλλοι αναφορά σε καθημερινή βάση. Στην πραγματικότητα, είναι ιδιαίτερα επιμελείς με αυτά τα πράγματα. Όταν έρχεται η ώρα να συντάξουν για τον Άνωθεν μια αναφορά για το έργο, αποδίδουν στον εαυτό τους τα αποτελέσματα όλου του έργου που έχουν κάνει οι αδελφοί και οι αδελφές, έτσι ώστε ο Άνωθεν να πιστέψει εσφαλμένα πως έχουν κάνει εξαιρετική δουλειά, ενώ, στην πραγματικότητα, τα πάντα τα έχουν κάνει άλλοι. Πόσοι

άνθρωποι έχουν κερδηθεί μέσω του κηρύγματος του ευαγγελίου, ποιοι άνθρωποι έχουν προαχθεί και καλλιεργούνται, ποιοι έχουν απομακρυνθεί από τις θέσεις τους, ποιοι έχουν εκκαθαριστεί και ούτω καθεξής —καμιά από αυτές τις συγκεκριμένες εργασίες δεν την έχουν κάνει οι ίδιοι, κι όμως έχουν το θράσος να συντάσσουν αναφορές γι' αυτές. Δεν είναι ξεδιάντροποι αυτοί οι άνθρωποι; Δεν φέρονται με δόλο; Αυτοί οι άνθρωποι είναι πολύ δόλιοι και πονηροί! Νομίζουν πως είναι έξυπνοι· στην πραγματικότητα, πέφτουν οι ίδιοι θύματα στα έξυπνα κόλπα τους και, στο τέλος, οι ίδιοι οδηγούν τον εαυτό τους στην αποκάλυψη και τον αποκλεισμό. Ανεξάρτητα από το τι έργο κάνουν κάποιοι άνθρωποι ή τι καθήκον εκτελούν, είναι ανίκανοι σε αυτό, δεν μπορούν να το επωμιστούν και είναι ανίκανοι να εκπληρώσουν οποιαδήποτε από τις υποχρεώσεις ή τις ευθύνες που οφείλει να εκπληρώσει ένας άνθρωπος. Δεν είναι σκουπίδια; Είναι ακόμη άξιοι να ονομάζονται άνθρωποι; Με εξαίρεση τους κουτούς, τους νοητικά ανάπηρους και όσους πάσχουν από σωματικές αναπηρίες, υπάρχει κάποιος εν ζωή που δεν οφείλει να κάνει τα καθήκοντά του και να εκπληρώνει τις ευθύνες του; Όμως, αυτού του είδους τα άτομα είναι πάντα ύπουλα, τεμπελιάζουν και δεν επιθυμούν να εκπληρώνουν τις ευθύνες τους. Αυτό υποδηλώνει πως δεν θέλουν να είναι σωστά ανθρώπινα όντα. Ο Θεός τούς έδωσε την ευκαιρία να είναι ανθρώπινα όντα, καθώς και επίπεδο και χαρίσματα, όμως δεν μπορούν να τα χρησιμοποιήσουν για να κάνουν το καθήκον τους. Δεν κάνουν τίποτα, θέλουν, όμως, να ευχαριστιούνται συνεχώς απολαύσεις. Είναι κατάλληλο να ονομάζεται άνθρωπος ένα τέτοιο άτομο; Ανεξάρτητα από το έργο που τους δίνεται —είτε είναι σημαντικό είτε συνηθισμένο, δύσκολο ή απλό— είναι πάντα επιπόλαιοι και ύπουλοι και πάντα τεμπελιάζουν. Όταν προκύπτουν προβλήματα, προσπαθούν να επιρρίψουν την ευθύνη γι' αυτά σε άλλους, ενώ οι ίδιοι δεν αναλαμβάνουν καμία ευθύνη και θέλουν να συνεχίσουν να ζουν την παρασιτική τους ζωή. Δεν είναι άχρηστα σκουπίδια; Στην κοινωνία, ποιος δεν χρειάζεται να είναι αυτάρκης για να βγάζει τα προς το ζην του; Όταν ένα άτομο ενηλικιωθεί, πρέπει να φροντίζει τον εαυτό του. Οι γονείς του έχουν εκπληρώσει την ευθύνη τους. Ακόμη κι αν οι γονείς του ήταν πρόθυμοι να τον υποστηρίξουν, θα ένωθε άβολα. Οφείλει να μπορεί να συνειδητοποιήσει πως οι γονείς του έχουν ολοκληρώσει την αποστολή τους —τον μεγάλωσαν— και είναι ένας αρτιμελής ενήλικας που θα πρέπει να μπορεί να ζει ανεξάρτητα. Αυτή δεν είναι η ελάχιστη λογική που οφείλει να έχει ένας ενήλικας; Εάν κάποιος έχει όντως λογική, δεν θα μπορούσε να συνεχίσει ποτέ να απομυζά τους γονείς του, θα φοβόταν την κοροϊδία των άλλων, την ταπείνωση. Έχει, λοιπόν, λογική ένας άνθρωπος που αγαπά τις ανέσεις και μισεί τη δουλειά; (Όχι.) Θέλει διαρκώς κάτι άνευ ανταλλάγματος· δεν θέλει ποτέ να εκπληρώνει καμία ευθύνη, εύχεται να έπεφταν καλούδια από τον ουρανό κατευθείαν στο στόμα του, θέλει πάντα να του παρέχουν τρία πλήρη γεύματα την ημέρα, κάποιον να τον σερβίρει και να απολαμβάνει καλό φαγητό και ποτό χωρίς να κάνει το παραμικρό έργο. Δεν είναι αυτή η νοοτροπία του παράσιτου; Και οι άνθρωποι που είναι παράσιτα έχουν συνείδηση και λογική; Έχουν ακεραιότητα και αξιοπρέπεια; Σε καμία περίπτωση. Είναι όλοι εντελώς ανεπρόκοποι

χαραμοφάδες, όλοι κτήνη χωρίς συνείδηση ή λογική. Κανένας από αυτούς δεν είναι κατάλληλος να παραμένει στον οίκο του Θεού.

Ας υποθέσουμε ότι η εκκλησία κανονίζει να κάνεις μια δουλειά κι εσύ λες: «Είτε αυτή η δουλειά μου εξασφαλίζει κάποια προσοχή είτε όχι, αφού μου δόθηκε, θα την κάνω καλά και θα επωμιστώ αυτήν την ευθύνη. Αν κανονίσουν να κάνω έργο φιλοξενίας, θα τα δώσω όλα για να το κάνω καλά· θα φροντίσω καλά τους αδελφούς και τις αδελφές, και θα βάλω τα δυνατά μου για να εξασφαλίσω πως όλοι θα είναι ασφαλείς. Αν κανονίσουν να κηρύξω το ευαγγέλιο, θα εφοδιαστώ με την αλήθεια και θα κηρύξω καλά το ευαγγέλιο με αγάπη και θα εκπληρώσω το καθήκον μου. Αν κανονίσουν να μάθω μια ξένη γλώσσα, θα τη μελετήσω με όλη μου την καρδιά, θα δουλέψω σκληρά και θα προσπαθήσω να την κατακτήσω το συντομότερο δυνατό, μέσα σε ένα ή δύο χρόνια, ώστε να μπορώ να μαρτυρήσω για τον Θεό στους ξένους. Αν μου ζητηθεί να γράφω άρθρα μαρτυρίας, θα εκπαιδευτώ ευσυνείδητα για να το καταφέρω, θα βλέπω τα πράγματα σύμφωνα με τις αλήθεια-αρχές και θα μάθω για τη γλώσσα. Παρόλο που μπορεί να μην είμαι σε θέση να γράφω άρθρα με ωραία πεζογραφική γραφή, θα είμαι τουλάχιστον σε θέση να επικοινωνώ με σαφήνεια τη βιωματική μαρτυρία μου, να συναναστρέφομαι με κατανοητό τρόπο σχετικά με την αλήθεια και να δίνω αληθινή μαρτυρία για τον Θεό, έτσι ώστε οι άνθρωποι να διαπαιδαγωγούνται και να ωφελούνται όταν διαβάζουν τα άρθρα μου. Οποιαδήποτε δουλειά μου αναθέσει η εκκλησία, θα την αναλάβω με όλη μου την καρδιά και τη δύναμη. Αν υπάρχει κάτι που δεν καταλαβαίνω ή αν προκύψει κάποιο πρόβλημα, θα προσευχηθώ στον Θεό, θα αναζητήσω την αλήθεια, θα λύσω τα προβλήματα σύμφωνα με τις αλήθεια-αρχές και θα κάνω καλά τη δουλειά. Όποιο κι αν είναι το καθήκον μου, θα βάλω όλα τα μέσα που διαθέτω για να το κάνω καλά και να ικανοποιήσω τον Θεό. Για ό,τι μπορώ να πετύχω, θα κάνω ό,τι μπορώ για να επωμιστώ όλη την ευθύνη που πρέπει να επωμιστώ, και τουλάχιστον, δεν θα πάω ενάντια στη συνείδηση και τη λογική μου, ούτε θα είμαι επιπόλαιος και ύπουλος, ούτε θα λουφάρω και θα ενδίδω στους καρπούς των κόπων των άλλων. Τίποτα από όσα κάνω δεν θα υπολείπεται του προτύπου της συνείδησης». Αυτό είναι το ελάχιστο πρότυπο της διαγωγής, και όποιος κάνει το καθήκον του με τέτοιο τρόπο έχει πιθανόν τα προσόντα να θεωρηθεί άνθρωπος με συνείδηση και λογική. Πρέπει τουλάχιστον να έχεις καθαρή συνείδηση όταν κάνεις το καθήκον σου, και πρέπει τουλάχιστον να αξίζεις τα τρία γεύματά σου την ημέρα και να μη ζεις παρασιτικά. Αυτό ονομάζεται αίσθημα ευθύνης. Είτε το επίπεδό σου είναι υψηλό είτε χαμηλό και είτε καταλαβαίνεις την αλήθεια είτε όχι, πρέπει, σε κάθε περίπτωση, να έχεις αυτήν τη στάση: «Αφού μου ανατέθηκε να κάνω αυτό το έργο, πρέπει να το αντιμετωπίσω σοβαρά, πρέπει να το κάνω μέλημά μου και να βάλω όλη μου την καρδιά και τη δύναμη για να το κάνω καλά. Όσο για το αν μπορώ να το κάνω τέλεια, δεν τολμώ να δώσω εγγύηση, αλλά έχω την εξής στάση: θα κάνω ό,τι μπορώ για να το εκτελέσω καλά, και σίγουρα δεν θα είμαι επιπόλαιος απέναντί του. Αν προκύψει κάποιο πρόβλημα στο έργο, τότε θα πρέπει να αναλάβω την ευθύνη και να διασφαλίσω ότι θα πάρω ένα μάθημα από αυτό και θα κάνω καλά το καθήκον μου».

Αυτή είναι η σωστή στάση. Έχετε εσείς μια τέτοια στάση; Μερικοί λένε: «Δεν χρειάζεται απαραίτητα να κάνω καλή δουλειά στην εργασία που μου ανατίθεται. Θα κάνω απλώς ό,τι μπορώ κι ας βγει ό,τι θέλει. Δεν χρειάζεται να κουράζομαι τόσο πολύ ή να με πιάνει άγχος μήπως κάνω κάτι λάθος, ούτε χρειάζεται να πιέζομαι τόσο. Τι νόημα έχει να κουράζομαι τόσο πολύ; Στο κάτω-κάτω, διαρκώς δουλεύω, δεν κάθομαι». Αυτού του είδους η στάση απέναντι στο καθήκον είναι ανεύθυνη. «Αν έχω όρεξη να δουλέψω, θα κάνω λίγη δουλειά. Θα κάνω απλώς ό,τι μπορώ κι ας βγει ό,τι θέλει. Δεν χρειάζεται να το πάρω και τόσο σοβαρά». Οι άνθρωποι αυτοί δεν έχουν υπεύθυνη στάση απέναντι στο καθήκον τους ούτε έχουν αίσθημα ευθύνης. Τι είδους άτομο είστε εσείς; Εάν είστε το πρώτο είδος ανθρώπου, τότε είστε άτομο με λογική και ανθρώπινη φύση. Εάν είστε το δεύτερο είδος ανθρώπου, τότε δεν διαφέρετε από το είδος των ψευδοεπικεφαλής που μόλις ανέλυσα. Απλώς χαραμίζετε τις μέρες σας άσκοπα: «Θ' αποφύγω την κούραση και τις κακουχίες και απλώς θα διασκεδάζω περισσότερο. Ακόμη κι αν κάποτε απαλλαγώ από τα καθήκοντά μου, δεν θα έχω χάσει τίποτα. Τουλάχιστον θα έχω απολαύσει τα οφέλη της θέσης για λίγες μέρες, δεν θα είναι απώλεια για μένα. Εάν επιλεγώ για επικεφαλής, έτσι θα ενεργήσω». Τι γνώμη έχετε γι' αυτού του είδους τη νοοτροπία που έχει αυτός ο άνθρωπος; Αυτού του είδους οι άνθρωποι είναι δύσπιστοι που δεν επιδιώκουν την αλήθεια ούτε στο ελάχιστο. Εάν έχεις όντως αίσθημα ευθύνης, τότε αυτό δείχνει ότι έχεις συνείδηση και λογική. Ανεξάρτητα από το πόσο μεγάλη ή μικρή είναι η εργασία, ανεξάρτητα από το ποιος σου την αναθέτει, είτε σου την εμπιστεύεται ο οίκος του Θεού είτε στην αναθέτει κάποιος επικεφαλής ή εργάτης της εκκλησίας, η στάση σου θα πρέπει να είναι η εξής: «Εφόσον αυτό το καθήκον έχει ανατεθεί σ' εμένα, πρόκειται για εξύψωση και χάρη από τον Θεό. Θα πρέπει να το κάνω καλά σύμφωνα με τις αλήθεια-αρχές. Παρότι έχω μέτριο επίπεδο, είμαι πρόθυμος ν' αναλάβω αυτήν την ευθύνη και να δώσω ό,τι έχω για ν' ανταποκριθώ καλά. Αν δεν τα πάω καλά, θα πρέπει ν' αναλάβω την ευθύνη γι' αυτό, κι αν τα πάω καλά, δεν μου αναλογούν εύσημα. Αυτό οφείλω να κάνω». Γιατί λέω ότι το πώς αντιμετωπίζει κανείς το καθήκον του είναι θέμα αρχής; Εάν έχεις πραγματικά αίσθημα ευθύνης κι είσαι υπεύθυνο άτομο, τότε είσαι σε θέση να επωμιστείς το έργο της εκκλησίας και να εκπληρώσεις το καθήκον που υποτίθεται ότι πρέπει να εκπληρώσεις. Εάν παίρνεις το καθήκον σου αψήφιστα, τότε η άποψή σου για την πίστη στον Θεό δεν είναι σωστή και η στάση σου απέναντι στον Θεό και το καθήκον σου είναι προβληματική. Η άποψή σου σχετικά με το καθήκον σου είναι να το κάνεις επιπόλαια και απλώς να τα κουτσοβολεύεις, και είτε είναι κάτι που είσαι πρόθυμος να κάνεις είτε όχι, είτε είναι κάτι στο οποίο είσαι καλός είτε όχι, η στάση με την οποία το προσεγγίζεις πάντα είναι απλώς να τα κουτσοβολεύεις, οπότε δεν είσαι κατάλληλος για επικεφαλής ή εργάτης και δεν σου αξίζει να κάνεις εκκλησιαστικό έργο. Επιπλέον, για να το θέσω πολύ ωμά, οι άνθρωποι που είναι σαν εμένα είναι ανεπρόκοποι, δεν προορίζονται να πετύχουν τίποτα και είναι απλώς άχρηστοι. Ποιοι άνθρωποι είναι άχρηστοι; Οι μπερδεμένοι άνθρωποι, οι άνθρωποι που χαραμίζουν τις μέρες τους άσκοπα. Οι άνθρωποι αυτού του είδους δεν είναι υπεύθυνοι σε τίποτα από

ό,τι κάνουν ούτε παίρνουν οτιδήποτε στα σοβαρά· τα κάνουν όλα θάλασσα. Δεν δίνουν βάση στα λόγια σου όπως κι αν συναναστρέφεσαι πάνω στην αλήθεια. Σκέφτονται: «Άμα θέλω, θα τα κουτσοβολεύω μ' αυτόν τον τρόπο. Εσύ λέγε ό,τι θέλεις! Σε κάθε περίπτωση, αυτήν τη στιγμή κάνω το καθήκον μου και έχω να φάω· αυτό μου αρκεί. Τουλάχιστον, δεν θ' αναγκαστώ να γίνω ζητιάνος. Αν μια μέρα δεν έχω να φάω, θα το σκεφτώ. Ο ουρανός δεν αφήνει ποτέ τον άνθρωπο χωρίς διέξοδο. Λες ότι δεν έχω συνείδηση ούτε λογική κι ότι είμαι μπερδεμένος· και τι μ' αυτό; Δεν έχω παραβεί τον νόμο. Στη χειρότερη περίπτωση, απλώς υστερώ λίγο σε χαρακτήρα, αλλά δεν χάνω και κάτι έτσι. Εφόσον έχω να φάω, λοιπόν, όλα καλά». Πώς σας φαίνεται αυτή η οπτική; Σου λέω ότι οι μπερδεμένοι άνθρωποι που χαλαμίζουν τις μέρες τους άσκοπα προορίζονται όλοι ν' αποκλειστούν και δεν υπάρχει τρόπος να σωθούν. Όλοι όσοι πιστεύουν στον Θεό πολλά χρόνια αλλά δεν έχουν αποδεχθεί ποτέ καμία αλήθεια και δεν έχουν βιωματικές μαρτυρίες θ' αποκλειστούν. Κανείς δεν θα επιβιώσει. Τα σκουπίδια και οι ανεπρόκοποι είναι όλοι χαλαμοφάηδες και προορίζονται ν' αποκλειστούν. Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν είναι παρά χαλαμοφάηδες, πρέπει ακόμα περισσότερο ν' απαλλαγούν από τα καθήκοντά τους και ν' αποκλειστούν. Αυτοί οι μπερδεμένοι άνθρωποι θέλουν και πάλι να είναι επικεφαλής και εργάτες· είναι ανάξιοι! Δεν κάνουν καθόλου αληθινό έργο, κι ωστόσο θέλουν να είναι επικεφαλής. Πραγματικά, δεν έχουν ίχνος ντροπής!

Κάποιοι επικεφαλής και εργάτες, αφού απομακρυνθούν από το πόστο τους, λένε: «Είναι υπέροχο να μην είμαι επικεφαλής ή εργάτης. Δεν χρειάζεται ν' ανησυχώ ή να προβληματίζομαι τόσο πολύ. Είναι καταπληκτικό να είμαι ένας συνηθισμένος αδελφός ή μια συνηθισμένη αδελφή. Ποιος ο λόγος να προβληματίζομαι γι' αυτό; Δεν έχω επίπεδο απλώς και μόνο για να εξαντλώ τον εαυτό μου». Κάποιος άλλος τους λέει: «Τι θα κάνεις τώρα που δεν είσαι επικεφαλής ή εργάτης;» Εκείνοι απαντούν: «Δεν έχω πρόβλημα να κάνω το οτιδήποτε, αρκεί να μην είναι πολύ κουραστικό και να μην απαιτεί πολλή προσπάθεια· θα ήταν μια χαρά κάτι που να χρειάζεται να περπατάω και να ρίχνω ματιές εδώ κι εκεί, ή να κάθομαι και είτε να μιλάω είτε να κοιτάζω στον υπολογιστή, και να είναι και κάτι που δεν απαιτεί ούτε πολλές ώρες ούτε σωματική καταπόνηση». Τι σόι λόγια είναι αυτά; Αν διαπιστώσετε ότι ο επικεφαλής ή ο εργάτης που επιλέξατε είναι τέτοιο πράγμα, πώς θα νιώσετε μέσα σας; Δεν θα νιώσετε πολύ μετανιωμένοι για την επιλογή σας; (Ναι.) Θα έχετε, λοιπόν, κάποιες σκέψεις γι' αυτό; Θα πεις: «Αρχικά, είδα ότι είχες λίγο επίπεδο και ήθελα να σε προαγάγω και να σε καλλιεργήσω και να σου δώσω μια ευκαιρία, ώστε να μπορέσεις να κατανοήσεις κάποιες επιπλέον αλήθειες. Ποτέ δεν φαντάστηκα ότι ήσουν ένα τίποτα. Μετανιώνω που τότε σε θεώρησα ανθρώπινο ον. Ποτέ δεν φαντάστηκα ότι τελικά δεν ήσουν ανθρώπινο ον. Είσαι ακόμα κατώτερος κι από γουρούνι ή σκυλί, είσαι σκουπίδι. Δεν σου αξίζει να φοράς αυτό το ανθρώπινο δέρμα, δεν σου αξίζει να είσαι άνθρωπος!» Μήπως ακούγονται άσχημα αυτά τα λόγια; (Όχι.) Δεν ακούγονται άσχημα σ' εσάς· σε τέτοια σκουπίδια, όμως, δεν ακούγονται πολύ άσχημα; (Ναι.) Έχουν καρδιά αυτά τα σκουπίδια; (Όχι.) Μπορούν, λοιπόν, να καταλάβουν αν κάποιος λέει καλά ή κακά πράγματα γι' αυτούς; Οι άνθρωποι που

δεν έχουν καρδιά, όταν αντιμετωπίζουν οποιοδήποτε ζήτημα, δεν αλλάζουν στάση· εξακολουθούν να χαραμίζουν τις μέρες τους άσκοπα. Νομίζουν ότι δεν υπάρχει πρόβλημα εφόσον επωφελούνται, κερδίζουν και νιώθουν άνετα οι ίδιοι. Έτσι, ό,τι κι αν λέει οποιοσδήποτε άλλος, δεν νοιάζονται. Το διάσημο ρητό τους είναι το εξής: «Ό,τι κι αν λες, όπως κι αν με βλέπεις ή με αξιολογείς, όπου κι αν με ταξινομείς και όπως κι αν μ' αντιμετωπίζεις, δεν με νοιάζει!» Δεν είναι σκουπίδια αυτοί οι άνθρωποι; Ό,τι κι αν λες, δεν νιώθουν τίποτα απολύτως και δεν το παίρνουν κατάκαρδα. Γιατί δεν το παίρνουν κατάκαρδα; Είναι απλώς χασομέρηδες και δεν έχουν καρδιά. Οι άνθρωποι που δεν έχουν καρδιά δεν έχουν ούτε αξιοπρέπεια ούτε ακεραιότητα, δεν τους νοιάζει τίποτε από όσα λες και, όσο αυστηρά κι αν τους μιλήσεις, δεν θα νιώσουν πόνο στην καρδιά τους. Μόνο όσοι έχουν αξιοπρέπεια, ακεραιότητα και λογική θα πονέσουν και, μόλις ακούσουν αυτά τα λόγια, θα νιώσουν λες και τρυπάνε την καρδιά τους. Θα πουν: «Φέρθηκα ποταπά, έκανα τους άλλους να με περιφρονούν και έχασα την αξιοπρέπειά μου, οπότε θα πάψω να ενεργώ μ' αυτόν τον τρόπο. Θέλω ν' ανακτήσω την αξιοπρέπειά μου και να μην κάνω τους άλλους να με περιφρονούν. Θα προσπαθήσω ν' αποκαταστήσω την τιμή μου και θα κάνω ό,τι χρειάζεται για να ζήσω με αξιοπρέπεια και να ικανοποιήσω τον Θεό». Νιώθουν κάτι όταν ακούνε λόγια που πληγώνουν την αξιοπρέπειά τους και που τους χτυπάνε εκεί που πονάνε, στο αδύναμο σημείο τους· αυτοί οι άνθρωποι έχουν καρδιά. Οι άνθρωποι που νιώθουν κάτι και έχουν αξιοπρέπεια, όταν ακούνε δηλώσεις που είναι σωστές και βλέπουν θετικά πράγματα και διακρίνουν το σωστό από το λάθος, έχουν την αποφασιστικότητα ν' αλλάξουν επειδή έχουν αξιοπρέπεια και δεν θέλουν να τους περιφρονούν οι άλλοι. Οι χασομέρηδες και οι άχρηστοι άνθρωποι δεν έχουν αξιοπρέπεια, κι έτσι ό,τι κι αν τους πεις, όσο σωστές, ακριβείς ή σύμφωνες με την αλήθεια κι αν είναι οι δηλώσεις σου και όσο κι αν αποτελούν θετικά πράγματα, αυτοί οι άνθρωποι δεν επηρεάζονται καθόλου και δεν συγκινούνται στο ελάχιστο. Ένας άνθρωπος χωρίς αξιοπρέπεια δεν νιώθει τίποτα απολύτως απέναντι σε οποιοδήποτε θετικό πράγμα, οποιαδήποτε ευτυχηγορία ή οποιαδήποτε έκθεση ούτε έχει τη σωστή στάση για το ποιο μονοπάτι ζωής να επιλέξει. Γι' αυτό, ό,τι κι αν του πεις, όσο κι αν τον εκθέσεις ή τον χαρακτηρίσεις, δεν πρόκειται σε καμία περίπτωση να το αποδεχθεί και δεν τον νοιάζει. Έχει, λοιπόν, κανένα νόημα να κηρύττει κανείς την αλήθεια και να κάνει κηρύγματα σε τέτοιους ανθρώπους; Έχει νόημα να τους κλαδέψει; Έχει νόημα να τους κρίνει και να τους παιδεύσει; Όχι! Αυτοί οι άνθρωποι είναι απλώς άχρηστοι. Απλώς τα κουτσοβολεύουν και συγκαταλέγονται στα κτήνη· για ν' ακριβολογούμε, δεν είναι άνθρωποι. Δεν τους αξίζει ν' ακούνε τα λόγια του Θεού. Αν αυτοί οι ανεπρόκοποι, αυτά τα παράσιτα, γίνουν επικεφαλής εκκλησίας, άραγε μπορούν να εντοπίσουν τα προβλήματα που υπάρχουν στην εκκλησία; Μπορούν να λύσουν ζητήματα; Ασφαλώς και όχι. Αν ο εκλεκτός λαός του Θεού θέσει ένα ζήτημα, άραγε μπορούν να το λύσουν; Σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να το λύσουν ούτε αυτό. Είναι ανίκανοι να λύσουν οποιοδήποτε ζήτημα· πώς, λοιπόν, μπορούν να κάνουν ηγετικό έργο; Αυτό θα ήταν αδιανόητο! Οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει τουλάχιστον να μπορούν να λύνουν

τα προβλήματα που εμφανίζονται στο εκκλησιαστικό έργο και τα προβλήματα που υπάρχουν όσον αφορά τη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού. Αν εκπαιδεύουν για ένα διάστημα και καταφέρουν ν' αποκτήσουν κάποια εμπειρία και μπορούν, επιπλέον, να συναναστρέφονται πάνω σε κάποιες αλήθειες και ν' αναφέρουν κάποια βιωματική μαρτυρία, τότε μπορούν σταδιακά να γίνουν ικανοί στο ηγετικό έργο. Αν δεν είναι ικανοί να εντοπίσουν ή να λύσουν οποιαδήποτε προβλήματα, τότε δεν υπάρχει περίπτωση να μπορέσουν να κάνουν ηγετικό έργο· σ' αυτήν την περίπτωση, είναι ψευδοεπικεφαλής και θα πρέπει ν' απαλλαγούν από τα καθήκοντά τους και να εκλεγούν νέοι επικεφαλής.

Όσοι υπηρετούν ως επικεφαλής πρέπει τουλάχιστον να κατανοούν ένα μέρος της αλήθειας και να έχουν κάποιες πρακτικές εμπειρίες. Αν δεν έχουν καθόλου εμπειρίες, τότε σίγουρα δεν κατανοούν καμία αλήθεια. Κάποιοι άνθρωποι που υπηρετούν ως επικεφαλής είναι καλοί στο να κηρύττουν λόγια και δόγματα και μπορούν να λάβουν την έγκριση και τον έπαινο των περισσότερων ανθρώπων. Οι ψευδοεπικεφαλής, παρόλο που επιφανειακά είναι σε θέση ν' απαντούν σε ερωτήσεις, δεν είναι σε θέση να συναναστρέφονται πάνω στις αλήθεια-αρχές. Το μόνο που κηρύττουν είναι κενές θεωρίες που δεν εμπεριέχουν τίποτε το πρακτικό. Όταν οι άνθρωποι ακούν το κήρυγμά τους, θεωρούν ότι συμφωνεί με τα δικά τους γούστα, και όσοι δεν έχουν ικανότητα διάκρισης το επιδοκιμάζουν έντονα. Ωστόσο, στη συνέχεια, εξακολουθούν να μην έχουν μονοπάτι άσκησης και δεν μπορούν να βρουν τις αρχές άσκησης. Μπορεί, λοιπόν, να θεωρηθεί ότι λύθηκαν καθόλου ζητήματα μέσα από αυτό; Δεν δείχνει αυτό ότι ενεργούν επιπόλαιοι; Μπορεί να θεωρηθεί αληθινό έργο η προσπάθεια να λυθούν τα ζητήματα μ' αυτόν τον τρόπο; Οι ψευδοεπικεφαλής δεν κάνουν αληθινό έργο, ξέρουν, όμως, πώς να ενεργούν σαν αξιωματούχοι. Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που κάνουν μόλις γίνουν επικεφαλής; Να εξαγοράσουν την εύνοια των άλλων. Ακολουθούν την προσέγγιση «Οι νέοι αξιωματούχοι θέλουν διακαώς να εντυπωσιάσουν»: Πρώτα κάνουν μερικά πράγματα για να κερδίσουν την εύνοια των άλλων και χειρίζονται ορισμένα πράγματα που βελτιώνουν την καθημερινή ευημερία όλων των ανθρώπων. Αρχικά, προσπαθούν να κάνουν καλή εντύπωση στους άλλους, να δείχνουν σε όλους ότι είναι συντονισμένοι με τις μάζες, ώστε ο καθένας να τους επαινεί και να λέει: «Αυτός ο επικεφαλής μάς φέρεται σαν γονιός!» Μετά παίρνουν επίσημα τα ηνία. Νιώθουν ότι έχουν λαϊκό έρεισμα και ότι έχει διασφαλιστεί η θέση τους· αρχίζουν τότε να απολαμβάνουν τα οφέλη της θέσης, λες και τους αξίζουν δικαιωματικά. Τα μότο τους είναι: «Η ζωή έχει να κάνει μόνο με το φαγητό και τον ρουχισμό», «Η ζωή είναι μικρή, γι' αυτό απόλαυσέ την όσο προλαβαίνεις» και «Πες το σημερινό κρασί σήμερα και ανησύχησε για το αύριο, αύριο». Απολαμβάνουν την κάθε μέρα χωρίς έγνοιες, διασκεδάζουν όσο μπορούν και δεν σκέφτονται καθόλου το μέλλον, πόσο μάλλον εξετάζουν ποιες ευθύνες θα πρέπει να εκπληρώνει ένας επικεφαλής και ποια καθήκοντα θα πρέπει να κάνει. Κηρύττουν μερικά λόγια και δόγματα και κάνουν κάποιες εργασίες για το θεαθήναι, καθαρά τυπικά· δεν κάνουν καθόλου αληθινό έργο. Δεν φέρνουν στο φως πραγματικά προβλήματα της

εκκλησίας για να τα λύσουν πλήρως, οπότε ποιο το νόημα να κάνουν αυτές τις επιφανειακές εργασίες; Δεν είναι μια μορφή εξαπάτησης αυτό; Μπορούν να ανατεθούν σημαντικές εργασίες σ' έναν τέτοιου είδους ψευδοεπικεφαλής; Εναρμονίζεται αυτός με τις αρχές και τις προϋποθέσεις του οίκου του Θεού για την επιλογή επικεφαλής και εργατών; (Όχι.) Αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν συνείδηση και λογική, δεν έχουν το παραμικρό αίσθημα ευθύνης, παρ' όλα αυτά, όμως, εξακολουθούν να θέλουν τη θέση ενός αξιωματούχου στην εκκλησία, να είναι επικεφαλής —γιατί είναι τόσο ξεδιάντροποι; Μερικοί άνθρωποι που έχουν αίσθημα ευθύνης, αν έχουν χαμηλό επίπεδο, δεν μπορούν να είναι επικεφαλής· για να μην αναφέρουμε τους άχρηστους ανθρώπους που δεν έχουν κανένα απολύτως αίσθημα ευθύνης: αυτοί έχουν ακόμη λιγότερα προσόντα για να είναι επικεφαλής. Πόσο τεμπέληδες είναι αυτοί οι άπληστοι και οκνηροί ψευδοεπικεφαλής; Ακόμα κι όταν εντοπίζουν ένα ζήτημα, και γνωρίζουν ότι αποτελεί πρόβλημα, δεν το παίρνουν σοβαρά και δεν του δίνουν καμία σημασία. Είναι εντελώς ανεύθυνοι! Παρόλο που είναι καλοί ομιλητές και φαίνεται να έχουν κάποιο επίπεδο, αδυνατούν να λύσουν διάφορα προβλήματα στο έργο της εκκλησίας, οδηγώντας το έργο σε τέλμα· τα προβλήματα συσσωρεύονται διαρκώς, αλλά αυτοί οι επικεφαλής δεν ασχολούνται μ' αυτά, και επιμένουν να εκτελούν καθαρά τυπικά ορισμένα επιφανειακά καθήκοντα. Και ποιο είναι το τελικό αποτέλεσμα; Δεν αναστατώνουν το εκκλησιαστικό έργο, δεν τα κάνουν μαντάρια; Δεν προκαλούν χάος και κατακερματισμό στην εκκλησία; Αυτό είναι το αναπόφευκτο αποτέλεσμα. Σ' αυτήν την περίπτωση, θα κάνουν άραγε αναφορά στον Άνωθεν οι ψευδοεπικεφαλής; Ασφαλώς και όχι. Αν κάποιος στην εκκλησία θέλει ν' αναφέρει τα προβλήματα των ψευδοεπικεφαλής στον Άνωθεν, θα συναινέσουν άραγε οι ίδιοι σ' αυτό; Είναι απολύτως βέβαιο ότι θα καταστείλουν και θα εμποδίσουν αυτόν τον άνθρωπο, δεν θ' αφήσουν κανέναν ν' αναφέρει ένα πρόβλημα στον Άνωθεν και θα περιορίσουν, θα καταστείλουν και θ' απομονώσουν οποιονδήποτε κάνει κάτι τέτοιο. Πείτε Μου, δεν είναι ποταποί αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής; Όσο κι αν έχουν πλήξει το εκκλησιαστικό έργο, και πάλι δεν επιτρέπουν να το μάθει ο Άνωθεν, πόσο μάλλον να λύσει το πρόβλημα. Το μόνο που τους νοιάζει είναι να ενδίδουν στα οφέλη της θέσης τους και να προστατεύουν τη ματαιοδοξία και την περηφάνια τους· αυτοί οι άνθρωποι είναι εντελώς ποταποί και ξεδιάντροποι! Δεν είναι γεγονός ότι δεν έχουν ίχνος συνείδησης και ανθρωπίνης φύσης; Όταν ο Άνωθεν ρωτά σχετικά με το έργο, εκείνοι λένε αποφασιστικά ότι δεν υπάρχουν προβλήματα, υπεκφεύγουν και παραμυθιάζουν τον Άνωθεν· όταν το κάνουν αυτό, δεν εξαπατούν τον Άνωθεν και δεν κρύβουν πράγματα από τους κατωτέρους τους; Τα προβλήματα στο εκκλησιαστικό έργο συνεχίζουν να συσσωρεύονται διαρκώς και οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να τα λύσουν οι ίδιοι, αλλά ούτε τ' αναφέρουν στον Άνωθεν. Υπό αυτές τις συνθήκες, ενεργούν σαν να μην πηγαίνει τίποτε στραβά· ενδίδουν και πάλι στις ανέσεις, κάθονται και δεν κάνουν απολύτως τίποτα όλη μέρα, χαλαρίζουν τις μέρες τους άσκοπα και δεν ανησυχούν καθόλου. Και όταν εκτίθενται τα προβλήματα και ο Άνωθεν διερευνά το ζήτημα, εκείνοι λένε και πάλι: «Ανέθεσα σε άλλους να κάνουν αυτό το έργο. Εκπλήρωσα

τις ευθύνες μου. Αν το έργο δεν γίνεται καλά, φταίνει οι άλλοι. Τι σχέση έχει αυτό μ' εμένα;» Μ' αυτά τα λίγα λόγια, απαλλάσσουν τελείως τον εαυτό τους από την ευθύνη. Είναι σαν να μην έχουν καμία απολύτως ευθύνη γι' αυτό το ζήτημα. Όχι μόνο δεν κάνουν αυτοκριτική, αλλά θεωρούν και ότι είναι δικαιολογημένοι και νιώθουν ήσυχοι, λέγοντας: «Σε κάθε περίπτωση, δεν χασομέρησα στο καθήκον μου· δεν είμαι χαραμοφάης. Αν ο Άνωθεν δεν μ' απαλλάξει από τα καθήκοντά μου, τότε θα συνεχίσω να υπηρετώ ως επικεφαλής. Αν υποβάλω την παραίτησή μου, δεν θα προδώσω τον Θεό; Δεν θα δείξω έλλειψη αφοσίωσης απέναντι στο καθήκον μου;» Αν τους κλαδέψεις, θα καταφέρουν να βρουν πολλούς λόγους για να σε αντικρούσουν. Δεν πρόκειται να πουν ότι είναι εκείνοι υπεύθυνοι γι' αυτό το ζήτημα, δεν πρόκειται ν' αναφέρουν ποιες είναι οι ευθύνες τους ούτε πρόκειται ν' αναλογιστούν τι φύση έχουν και δεν λύνουν ζητήματα ούτε κάνουν αληθινό έργο. Δεν είναι υπερβολικά απεχθείς αυτοί οι άνθρωποι; Οδηγούν το εκκλησιαστικό έργο σε τέλμα και βλάπτουν τον εκλεκτό λαό του Θεού για τόσο καιρό χωρίς ίχνος μεταμέλειας μέσα τους· άραγε, εξακολουθούν να είναι άνθρωποι; Εξακολουθούν να έχουν την παραμικρή συνείδηση ή λογική; Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Τέτοιοι άνθρωποι δεν πρέπει να εκλέγονται επικεφαλής». Έτσι είναι τα πράγματα στη θεωρία· ωστόσο, στην πραγματικότητα υπάρχουν τέτοιοι άνθρωποι ανάμεσα στους εκλεγμένους επικεφαλής και εργάτες. Αυτό είναι γεγονός. Όλα αυτά συμβαίνουν επειδή ο εκλεκτός λαός του Θεού υστερεί σε ικανότητα διάκρισης και επειδή οι περισσότεροι άνθρωποι συμπαθούν τους ανθρωπάρεςκους και, συνεπώς, εκλέγουν κάποιους ψευδοεπικεφαλής και ψευδοεργάτες. Επομένως, πριν από τις εκλογές της εκκλησίας, θα πρέπει να γίνεται περισσότερη συναναστροφή πάνω στις αρχές της εκλογής των επικεφαλής και των εργατών, όπως και πάνω στις αρχές διάκρισης των ψευδοεπικεφαλής και των ψευδοεργατών· έτσι, θα διασφαλίζεται ότι περισσότεροι άνθρωποι ψηφίζουν σύμφωνα με τις αρχές. Μόνο μ' αυτόν τον τρόπο οι εκλογές της εκκλησίας μπορούν ν' αποφέρουν καλά αποτελέσματα.

Πείτε Μου, μπορούν τέτοιοι ποταποί και ξεδιάντροποι χασομέρηδες να κάνουν καλή δουλειά με το εκκλησιαστικό έργο ως επικεφαλής και εργάτες; Μπορούν άραγε να λύσουν τα προβλήματα που εμφανίζονται στην εκκλησία ή τις δυσκολίες που συναντά ο εκλεκτός λαός του Θεού; (Όχι.) Τι πρέπει να κάνετε, λοιπόν, όταν συναντάτε τέτοιους ψευδοεπικεφαλής; Ας υποθέσουμε ότι κάποιος λέει: «Το επίπεδό μας είναι χαμηλό και υστερούμε σε ικανότητα διάκρισης, οπότε τίποτα δεν μπορούμε να κάνουμε αν συναντήσουμε έναν ψευδοεπικεφαλής». Είναι σωστό αυτό; Σίγουρα, δεν έχουν όλοι οι άνθρωποι στην εκκλησία χαμηλό επίπεδο ούτε τους λείπει η ικανότητα διάκρισης. Θα πρέπει να υπάρχουν τουλάχιστον κάποιοι άνθρωποι που κατανοούν σε έναν βαθμό την αλήθεια. Επομένως, αν κάποιος βρει έναν ψευδοεπικεφαλής που δεν μπορεί να κάνει αληθινό έργο ούτε να λύσει προβλήματα, τότε θα πρέπει να συναναστραφεί μ' εκείνους που κατανοούν την αλήθεια και να τους ζητήσει να χρησιμοποιήσουν την ικανότητα διάκρισής τους και να κρίνουν αναλόγως. Είναι σωστό αυτό; (Ναι.) Γιατί είναι σωστό; Ποιες θα είναι οι συνέπειες αν ένας επικεφαλής εκκλησίας δεν μπορεί να κάνει αληθινό

έργο; Ποιοι θα είναι τα θύματα; Δεν θα είναι ο εκλεκτός λαός του Θεού στην εκκλησία; Αν ένας ψευδοεπικεφαλής ελέγχει την εκκλησία για τρία ή πέντε χρόνια, τότε πόσοι άνθρωποι θα επηρεαστούν όσον αφορά την κατανόηση της αλήθειας και την είσοδό τους στην πραγματικότητα; Πόσοι άνθρωποι θα καθυστερήσουν να φτάσουν στη σωτηρία; Ακόμη και η σκέψη αυτών των συνεπειών είναι αβάσταχτη. Όταν, λοιπόν, διαπιστώνεται ότι ένας ψευδοεπικεφαλής δεν κάνει αληθινό έργο και ότι είναι ανίκανος να επιλύσει οποιοδήποτε ζήτημα, κάτι τέτοιο αποτελεί μεγάλο θέμα για τον καθέναν από τους εκλεκτούς του Θεού και θα πρέπει άμεσα να εκθέσουν και ν' αναφέρουν τον συγκεκριμένο ψευδοεπικεφαλής προκειμένου ν' αποφευχθούν οι καθυστερήσεις στο έργο. Αυτοί που πλήττονται από τους επικεφαλής της εκκλησίας που δεν κάνουν αληθινό έργο είναι οι εκλεκτοί του Θεού. Αν κανένας από τους εκλεκτούς του Θεού δεν τους εκθέσει και δεν τους αναφέρει, αλλά παραμένουν όλοι τελείως απαθείς, τότε δεν υπάρχει καμία ελπίδα γι' αυτήν την εκκλησία. Ας υποθέσουμε ότι βαθιά μέσα σας σκέφτεστε διαρκώς να μην αναλάβετε την ευθύνη, κάνοντας τις εξής σκέψεις: «Όπως και να έχει, εσύ είσαι ο επικεφαλής. Παρόλο που δεν μπορείς να κάνεις αληθινό έργο, δεν αναφέρεις τα προβλήματα στον Άνωθεν· αν αυτό καθυστερήσει το εκκλησιαστικό έργο, ο Άνωθεν θα θεωρήσει εσένα υπεύθυνο. Τι σχέση έχει αυτό μ' εμάς; Σε τι ωφελεί ν' ανησυχήσουμε εμείς γι' αυτό; Δεν είμαστε εμείς υπεύθυνοι. Αυτή η ευθύνη είναι δική σου». Αν τρέφετε μονίμως αυτές τις αντιλήψεις βαθιά μέσα σας, άραγε αυτό δεν θα καθυστερεί τα πράγματα; Δεν θα σας επηρεάζει στην επιδίωξη της αλήθειας, στην είσοδό σας στην πραγματικότητα και στην επίτευξη της σωτηρίας του Θεού; Αν κανείς στην εκκλησία δεν αναλαμβάνει την ευθύνη, τότε είναι δύσκολο να πει κανείς κατά πόσο αυτή η εκκλησία μπορεί να καταθέσει μαρτυρία για τον Θεό και να λάβει τις ευλογίες του Θεού, και είναι ακόμη πιο δύσκολο να πει κανείς πόσοι άνθρωποι θα σωθούν σ' αυτήν την εκκλησία. Αν όλοι σ' αυτήν την εκκλησία σκέφτονται μ' αυτόν τον τρόπο και έχουν αυτήν την άποψη, τότε δεν υπάρχει καμία απολύτως ελπίδα γι' αυτήν την εκκλησία. Οι ομάδες παραγωγής ταινιών δεν έχουν αυτό το πρόβλημα αυτήν τη στιγμή; Κάποιοι από τους επικεφαλής σας δεν χειρίζονται τα ζητήματα ούτε αναφέρουν τα προβλήματα· είναι ψευδοεπικεφαλής. Άραγε, είστε σε θέση να το δείτε αυτό; Αυτοί οι επικεφαλής δεν λύνουν προβλήματα για σας· δεν έχετε διαπιστώσει ότι αυτό αποτελεί πρόβλημα; Στην πραγματικότητα, σας χαροποιεί όλο αυτό; «Ο επικεφαλής μας δεν αναφέρει αυτό το πρόβλημα, κι έτσι αυτό δεν μπορεί να λυθεί, οπότε είναι μια πολύ καλή ευκαιρία να ξεκουραστούμε λίγο. Υπέροχα! Επιπλέον, τελευταία ο Άνωθεν δεν έχει ρωτήσει προσωπικά γι' αυτό το ζήτημα, οπότε ούτε εμείς χρειάζεται ν' αναφέρουμε το πρόβλημα. Γιατί να μην προσπαθήσουμε να βρούμε λίγο ελεύθερο χρόνο για τον εαυτό μας; Είναι απαραίτητο να γυρίσουμε την ταινία τόσο γρήγορα και να την ολοκληρώσουμε εγκαίρως; Μια χαρά είναι η πρόοδος που κάνουμε! Και τι έγινε αν δεν έχουμε ολοκληρώσει τα γυρίσματα; Μήπως θα καταδικαστούμε γι' αυτό;» Αυτή είναι η στάση σας; Μήπως πιστεύετε ότι δεν υπάρχει τόσο αυστηρό χρονοδιάγραμμα για το έργο του οίκου του Θεού, κι έτσι μπορείτε να το τρενάρετε επ' αόριστον; Μήπως θεωρείτε ότι, εφόσον ο

Άνωθεν δεν ρωτά για το συγκεκριμένο ζήτημα και δεν το διερευνά, δεν είναι απαραίτητο ν' ανησυχείτε ή να νιώθετε οποιαδήποτε πίεση και ότι δεν τρέχει και τίποτα αν απλώς λύνετε όποια ζητήματα μπορείτε και παραβλέπετε αυτά που δεν μπορείτε να λύσετε; Αυτή είναι η οπτική σας; (Όχι.) Γιατί, λοιπόν, όταν έχετε προβλήματα, δεν τ' αναφέρετε; Μήπως επειδή αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής σας έχουν θέσει υπό τον έλεγχό τους ή μήπως επειδή σας έχουν ρίξει ένα μαγικό φίλτρο αποχαύνωσης που έχει ως αποτέλεσμα να παραληρείτε και να μην μπορείτε να μιλήσετε; Τι πρόβλημα υπάρχει εδώ; Όταν υπάρχουν προβλήματα, άραγε τα γνωρίζετε; Αν πείτε ότι δεν τα γνωρίζετε, τότε ψεύδεστε· αν τα γνωρίζετε κι ωστόσο δεν τ' αναφέρετε, τότε, πρόκειται για αμέλεια και σοβαρή παραμέληση των ευθυνών σας, ενώ δεν δείχνετε καμία απολύτως αφοσίωση απέναντι στο καθήκον σας. Ακόμη κι αν εργάζεσαι στα εγκόσμια για να βγάλεις χρήματα, πρέπει και πάλι ν' αξίζεις τον πενιχρό μισθό σου. Χώρια που σήμερα τρως το φαγητό του οίκου του Θεού, επιδιώκεις τη σωτηρία ενώ εκτελείς το καθήκον σου και μ' αυτόν τον τρόπο ανοίγεις τον δρόμο και προετοιμάζεις για τον προορισμό σου. Δεν το κάνεις αυτό για τον οίκο του Θεού ούτε για οποιοδήποτε άτομο, πόσο μάλλον για Μένα· το κάνεις για τον εαυτό σου. Για να το θέσω κομψά, οι άνθρωποι κάνουν το καθήκον τους για να κερδίσουν τη σωτηρία· αλλά για ν' ακριβολογώ, το κάνουν για τον εαυτό τους, για ν' αποκτήσουν ευλογίες και να έχουν έναν καλό προορισμό. Πρέπει να κατανοήσεις ξεκάθαρα αυτό το ζήτημα· μην είσαι ανόητος. Δεν κάνεις το καθήκον σου για τους άλλους ή για τους γονείς σου ούτε το κάνεις για να δοξάσεις τους προγόνους σου ή για να τιμήσεις το όνομα της οικογένειάς σου· το κάνεις για τον εαυτό σου. Ο Θεός σε δημιούργησε και από τότε που δημιούργησε τον κόσμο, σε προόριζε να γεννηθείς κατά τις έσχατες ημέρες. Σε έφερε στον οίκο Του, σε άφησε ν' ακούσεις τη φωνή Του, σε άφησε να τρως και να πίνεις τα λόγια Του καθημερινά και να λαμβάνεις παροχή ζωής, και σου έδωσε μια ευκαιρία για να μπορέσεις να κάνεις το καθήκον σου στον οίκο του Θεού. Αυτή είναι η καλύτερη ευκαιρία που έχεις ως δημιουργημένο ον να κερδίσεις τη σωτηρία, και είναι επίσης η μοναδική σου ευκαιρία. Αν, όσο κάνεις το καθήκον σου, καταστρέψεις αυτήν την ευκαιρία, τότε είτε λάβεις τιμωρία είτε κλάψεις και τρίξεις τα δόντια σου όταν τελικά πέσουν πάνω σου οι συμφορές, όλα αυτά θα τα έχεις προκαλέσει μόνος σου και θα το αξίζεις! Το φταίξιμο θα είναι δικό σου. Δεν χρειάζεται οι άλλοι να επωμίζονται τις δικές σου ευθύνες ούτε χρειάζεται να επωμίζεσαι εσύ τις ευθύνες των άλλων. Μόνο εσύ μπορείς ν' αναλάβεις την ευθύνη για το μονοπάτι στο οποίο βαδίζεις και για ό,τι κάνεις σήμερα, και μόνο εσύ μπορείς να υποστείς τις τελικές συνέπειες. Αυτό που μπορώ να κάνω Εγώ είναι να σας βοηθήσω να κατανοήσετε τα πράγματα που οφείλω να πω και που σας λέω, καθώς και ν' ανοίξω τον δρόμο για εσάς, ώστε να μπορέσετε να βαδίσετε στο μονοπάτι της σωτηρίας. Έχω εξηγήσει τα πάντα ξεκάθαρα, οπότε το πώς ακριβώς θα ενεργήσετε εξαρτάται από εσάς. Δεν ασχολούμαι με τις δικές σας υποθέσεις· απλώς εκτελώ το έργο που Μου αναλογεί και δεν κάνω περισσότερο έργο από αυτό. Δεν είναι γεγονός ότι κάνεις το καθήκον σου για χάρη του δικού σου προορισμού; Δεν είναι ηλίθιο να πεις: «Υπάρχουν πολλά προβλήματα, αλλά ο επικεφαλής

μου δεν τ' αναφέρει, οπότε δεν θα τ' αναφέρω ούτε εγώ»; Δεν είναι υστερόβουλο; Ποια είναι η ευθύνη σου όταν βλέπεις ένα πρόβλημα; Η ευθύνη σου είναι να τους φωνάξεις όλους μαζί και να ηρεμήσετε, με σκοπό ν' αναζητήσετε και να συναναστραφείτε πάνω στο πρόβλημα, ώστε να δείτε σε ποιο πεδίο έχει εμφανιστεί και να βρείτε την κύρια αιτία που το προκάλεσε. Αν, μετά από κάποια συζήτηση, βρεθεί η κύρια αιτία, αλλά δεν μπορείτε να λύσετε μόνοι σας το πρόβλημα, πρέπει να το αναφέρετε άμεσα στον Άνωθεν. Ποιος πρέπει να το αναφέρει; Θα πρέπει να βγεις εσύ μπροστά και να πεις: «Θα το αναφέρω εγώ. Αν αυτό δεν έχει αποτέλεσμα, τότε μπορούμε να επιλέξουμε μερικούς εκπροσώπους και να το αναφέρουμε μαζί». Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Δεν έχουμε επικεφαλής;» Εσύ απαντάς: «Αυτός δεν είναι επικεφαλής! Δεν εκπληρώνει καθόλου τις ευθύνες ενός ανθρώπινου όντος. Είναι απλώς ένα κτήνος με ανθρώπινη όψη και θα πρέπει να τον ξαποστείλουμε και να τον απαλλάξουμε από τα καθήκοντά του! Εφόσον δεν αναφέρει το πρόβλημα, θα πρέπει να το αναφέρουμε εμείς· είναι δική μας ευθύνη. Μόνο όταν θα έχουμε εκπληρώσει τις ευθύνες μας, θα μας αντιμετωπίσει ο Θεός σαν ανθρώπινα όντα. Αν γνωρίζουμε ξεκάθαρα ποιες είναι οι ευθύνες μας αλλά δεν τις εκπληρώνουμε, τότε δεν μας αξίζει να είμαστε άνθρωποι και σε καμία περίπτωση ο Θεός δεν θα μας θεωρεί ανθρώπους». Αν ο Θεός δεν σε θεωρεί άνθρωπο, τι υποδηλώνει αυτό ότι σε θεωρεί; Υποδηλώνει ότι σε θεωρεί γουρούνι ή σκυλί. Και τότε, άραγε θα σε σώσει και πάλι ο Θεός; Σε καμία περίπτωση. Αν, λοιπόν, δεν καταλήξεις μ' έναν καλό προορισμό, δεν θα το έχεις προκαλέσει εσύ ο ίδιος στον εαυτό σου αυτό; Και δεν θα έχεις κάνει μάταια το καθήκον σου; Από εσένα εξαρτάται να επιλέξεις το μονοπάτι σου και από εσένα εξαρτάται και να βαδίσεις πάνω σ' αυτό. Όποιο μονοπάτι κι αν επιλέξεις και όποιες κι αν είναι οι τελικές συνέπειες, εσύ θα φέρεις την ευθύνη· κανείς δεν θ' αναλάβει την ευθύνη για το μονοπάτι πάνω στο οποίο βαδίζεις και για τις συνέπειες που θα προκύψουν.

Αν, ως επικεφαλής και εργάτες, αγνοείτε τα προβλήματα που προκύπτουν κατά την εκτέλεση των καθηκόντων σας, ενώ αναζητάτε, μάλιστα, διάφορες προφάσεις και δικαιολογίες για να αποφύγετε την ευθύνη και δεν λύνετε ορισμένα προβλήματα που είστε ικανοί να λύσετε ούτε αναφέρετε στον Άνωθεν τα προβλήματα που δεν είστε ικανοί να λύσετε, λες και δεν έχουν καμία σχέση μ' εσάς, δεν παραμελείτε έτσι την υποχρέωσή σας; Είναι έξυπνο ή ανόητο να αντιμετωπίζετε με τέτοιο τρόπο το έργο της εκκλησίας; (Είναι ανόητο.) Δεν είναι ύπουλοι τέτοιοι επικεφαλής και εργάτες; Δεν τους λείπει κάθε αίσθημα ευθύνης; Όταν συναντούν προβλήματα, τα αγνοούν· δεν είναι απερίσκεπτοι; Δεν είναι πονηροί; Οι πονηροί άνθρωποι είναι οι πιο ανόητοι από όλους. Πρέπει να είσαι ειλικρινής, να έχεις αίσθημα ευθύνης όταν αντιμετωπίζεις προβλήματα και να αναζητάς την αλήθεια για να τα λύσεις με κάθε δυνατό μέσο. Δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να είσαι πονηρός. Αν, όταν προκύπτουν προβλήματα, το μόνο που σε απασχολεί είναι να αποφεύγεις την ευθύνη και να νίπτεις τας χείρας σου, τότε ακόμη και οι άπιστοι θα σε καταδίκάζαν γι' αυτήν τη συμπεριφορά, πόσο μάλλον ο οίκος του Θεού! Αυτή τη συμπεριφορά σίγουρα θα την καταδικάσει και θα την καταραστεί ο Θεός, ενώ ο εκλεκτός

λαός του Θεού την αποστρέφεται και την απορρίπτει. Ο Θεός συμπαθεί τους ειλικρινείς ανθρώπους και απεχθάνεται τους δόλιους και τους ύπουλους. Αν είσαι πονηρός άνθρωπος και ενεργείς ύπουλα, δεν θα σε αποστρέφεται ο Θεός; Θα σε αφήσει ο οίκος του Θεού να τη γλιτώσεις έτσι απλά; Αργά ή γρήγορα, θα λογοδοτήσεις. Ο Θεός συμπαθεί τους ειλικρινείς ανθρώπους και αντιπαθεί τους πονηρούς. Όλοι θα πρέπει να το καταλάβουν αυτό ξεκάθαρα και να σταματήσουν να φέρονται μπερδεμένα και να κάνουν ανόητα πράγματα. Η προσωρινή άγνοια είναι δικαιολογημένη, αλλά αν κάποιος δεν αποδέχεται καθόλου την αλήθεια, τότε είναι πολύ πεισματάρης. Οι ειλικρινείς άνθρωποι μπορούν να αναλάβουν την ευθύνη. Δεν σκέφτονται τα δικά τους κέρδη και τις δικές τους απώλειες· απλώς διαφυλάττουν το έργο και τα συμφέροντα του οίκου του Θεού. Έχουν ευγενική και ειλικρινή καρδιά που μοιάζει με ένα δοχείο με καθαρό νερό που μπορεί κανείς να δει τον πυθμένα του με μια ματιά. Υπάρχει, επίσης, διαφάνεια στις πράξεις τους. Ένας δόλιος άνθρωπος ενεργεί πάντα ύπουλα, μονίμως προσποιείται, καλύπτει και κρύβει πράγματα, ενώ κουκουλώνεται σε απίστευτο βαθμό. Κανείς δεν μπορεί να διακρίνει έναν τέτοιο άνθρωπο. Οι άνθρωποι δεν μπορούν να διακρίνουν τις ενδόμυχες σκέψεις σου, αλλά ο Θεός μπορεί να εξετάσει εξονυχιστικά ό,τι έχεις στα μύχια της καρδιάς σου. Όταν ο Θεός δει ότι δεν είσαι ειλικρινής, ότι είσαι ύπουλο πράγμα, ότι ποτέ δεν αποδέχεσαι την αλήθεια, ότι πάντα συμπεριφέρεσαι δόλια εναντίον Του και δεν Του παραδίδεις ποτέ την καρδιά σου, τότε δεν θα σε συμπαθεί, θα σε αποστρέφεται και θα σε εγκαταλείψει. Τι είδους άνθρωποι είναι όλοι αυτοί που ευημερούν μεταξύ των απίστων και αυτοί που είναι μαλαγάνες και εύστροφοι; Σας είναι ξεκάθαρο αυτό; Ποια είναι η ουσία τους; Θα μπορούσε να πει κανείς ότι είναι όλοι εξαιρετικά ακατάληπτοι, ότι είναι όλοι εξαιρετικά δόλιοι και πονηροί, ότι είναι αληθινοί διάβολοι και σατανάδες. Θα μπορούσε ο Θεός να σώσει τέτοιους ανθρώπους; Τίποτα δεν αποστρέφεται ο Θεός περισσότερο από τους διαβόλους —τους ανθρώπους που είναι δόλιοι και πονηροί— και σε καμία περίπτωση δεν θα σώσει τέτοιους ανθρώπους. Δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να είστε τέτοιου είδους άνθρωποι. Σου λέω πως οι άνθρωποι που αποστρέφεται ο Θεός περισσότερο από όλους είναι αυτοί που παρατηρούν τα πάντα και είναι μονίμως σε εγρήγορση όταν μιλούν, που είναι επιδέξιοι και επιτηδείοι όταν αντιμετωπίζουν θέματα και υποδύονται έναν ρόλο που αρμόζει στην περίπτωση· άνθρωποι σαν κι αυτούς είναι αδύνατον να σωθούν. Όσο ωραία κι αν ακούγονται τα λόγια όλων εκείνων που ανήκουν στην κατηγορία των δόλιων και των πονηρών ανθρώπων, είναι όλα τους απατηλά λόγια και λόγια του διαβόλου. Όσο πιο ωραία ακούγονται τα λόγια τους τόσο περισσότερο είναι οι συγκεκριμένοι άνθρωποι διάβολοι και σατανάδες. Αυτό ακριβώς το είδος ανθρώπων αποστρέφεται περισσότερο ο Θεός. Αυτό είναι απόλυτα σωστό. Τι λέτε: Μπορούν οι δόλιοι άνθρωποι, αυτοί που λένε συχνά ψέματα και οι μαλαγάνες να αποκτήσουν το έργο του Αγίου Πνεύματος; Μπορούν να αποκτήσουν τη διαφώτιση και τη φώτιση του Αγίου Πνεύματος; Με τίποτα. Ποια είναι η στάση του Θεού απέναντι στους ανθρώπους που είναι δόλιοι και πονηροί; Τους αποστρέφεται και τους απορρίπτει, τους κάνει στην άκρη και δεν τους δίνει σημασία, θεωρεί ότι ανήκουν στην ίδια κατηγορία με τα ζώα. Στα

μάτια του Θεού, τέτοιοι άνθρωποι απλώς περιβάλλονται από ανθρώπινο δέρμα, και στην ουσία είναι διάβολοι και σατανάδες, είναι ζωντανοί νεκροί και ο Θεός δεν θα τους σώσει σε καμία περίπτωση. Σε τι κατάσταση βρίσκονται, λοιπόν, τώρα αυτοί οι άνθρωποι; Υπάρχει σκοτάδι στην καρδιά τους, δεν διαθέτουν αληθινή πίστη και, ό,τι κι αν τους συμβεί, ποτέ δεν διαφωτίζονται ούτε φωτίζονται. Όταν έρχονται αντιμέτωποι με συμφορές και δεινά, προσεύχονται στον Θεό, αλλά ο Θεός δεν είναι μαζί τους· δεν έχουν τίποτα στο οποίο μπορούν να στηριχτούν αληθινά στην καρδιά τους. Προκειμένου να αποκτήσουν ευλογίες, προσπαθούν να δώσουν μια καλή παράσταση, αλλά δεν μπορούν να ελέγξουν τον εαυτό τους, διότι δεν έχουν συνείδηση και λογική. Δεν θα μπορούσαν να είναι καλοί άνθρωποι ακόμη και αν το ήθελαν· ακόμη κι αν ήθελαν να σταματήσουν να κάνουν κακά πράγματα, δεν θα μπορούσαν να ελέγξουν τον εαυτό τους, δεν θα λειτουργούσε αυτό. Θα είναι σε θέση να γνωρίσουν τον εαυτό τους αφότου αποβληθούν και αποκλειστούν; Παρόλο που θα γνωρίζουν ότι τους άξιζε αυτό, δεν θα το παραδεχθούν σε κανέναν, και ακόμη κι αν φαίνονται ικανοί να κάνουν λίγο κάποιο καθήκον, θα συνεχίσουν να ενεργούν ύπουλα και να μην παράγουν σαφή αποτελέσματα στο έργο τους. Τι λέτε, λοιπόν; Είναι αυτοί οι άνθρωποι σε θέση να μετανοήσουν πραγματικά; Με τίποτα. Αυτό συμβαίνει επειδή δεν διαθέτουν συνείδηση και λογική και δεν αγαπούν την αλήθεια. Ο Θεός δεν σώζει αυτού του είδους τους πονηρούς και κακούς ανθρώπους. Ποια ελπίδα υπάρχει για τέτοιους ανθρώπους στην πίστη στον Θεό; Η πίστη τους είναι ήδη άνευ σημασίας και είναι βέβαιο πως δεν θα κερδίσουν τίποτα απ' αυτήν. Αν, καθ' όλη τη διάρκεια της πίστης τους στον Θεό, οι άνθρωποι δεν επιδιώκουν την αλήθεια, τότε, όσα χρόνια κι αν πιστεύουν, αυτό είναι ανώφελο· ακόμη κι αν πιστεύουν ως το τέλος, δεν θα κερδίσουν τίποτα. Προκειμένου οι άνθρωποι να κερδίσουν τον Θεό, πρέπει να κερδίσουν την αλήθεια. Μόνο αν κατανοήσουν την αλήθεια, κάνουν πράξη την αλήθεια και εισέλθουν στην αλήθεια-πραγματικότητα θα έχουν κερδίσει την αλήθεια και θα έχουν αποκτήσει τη σωτηρία του Θεού· και μόνο τότε θα κερδίσουν την αναγνώριση και τις ευλογίες του Θεού· και μόνο έτσι θα έχουν κερδίσει τον Θεό. Αν οι άνθρωποι θέλουν ν' αποκτήσουν την αλήθεια, τότε το πρώτο βήμα που πρέπει να κάνουν είναι να μάθουν να εκπληρώνουν τις ευθύνες τους, δηλαδή πρέπει να κάνουν καλά το καθήκον τους· αυτό είναι το κυριότερο πράγμα. Οι άνθρωποι δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να μαθαίνουν από τους ψευδοεπικεφαλής που κηρύττουν μόνο λόγια και δόγματα και δεν κάνουν αληθινό έργο, που δεν αναλαμβάνουν την ευθύνη για ό,τι κι αν κάνουν, που ενεργούν πάντα επιπόλαια και καταλήγουν ν' αποκλειστούν. Δεν είναι ασήμαντο ζήτημα να κάνει κανείς το καθήκον του· οι άνθρωποι αποκαλύπτονται στον μέγιστο βαθμό όταν εκτελούν το καθήκον τους και ο Θεός καθορίζει τις εκβάσεις των ανθρώπων με βάση τη συνεπή απόδοσή τους όταν κάνουν το καθήκον τους. Τι σημαίνει όταν κάποιος δεν κάνει καλά το καθήκον του; Σημαίνει ότι δεν αποδέχεται την αλήθεια ούτε μετανοεί αληθινά, και αποκλείεται από τον Θεό. Όταν οι ψευδοεπικεφαλής και οι ψευδο-εργάτες απαλλάσσονται από τα καθήκοντά τους, τι αντιπροσωπεύει αυτό; Αυτή είναι η στάση του οίκου του Θεού απέναντι σε τέτοιους ανθρώπους και, ασφαλώς,

αντιπροσωπεύει και τη στάση του Θεού απέναντι σε τέτοιους ανθρώπους. Ποια είναι, λοιπόν, η στάση του Θεού απέναντι σε άχρηστους ανθρώπους όπως αυτοί; Τους αποστρέφεται και τους απορρίπτει, τους καταδικάζει και τους αποκλείει. Θέλετε, λοιπόν, ακόμη να ενδίδετε στα οφέλη της θέσης και να είστε ψευδοεπικεφαλής;

Αφού οι άνθρωποι αρχίσουν να πιστεύουν στον Θεό, ποιο είναι το πιο οδυνηρό και το πιο δυσάρεστο πράγμα που μπορεί να τους συμβεί; Δεν υπάρχει τίποτε χειρότερο από το να μάθουν ότι έχουν αποπεμφθεί ή αποβληθεί και ότι έχουν αποκαλυφθεί και αποκλειστεί από τον Θεό· αυτό είναι ό,τι πιο οδυνηρό και λυπηρό, και κανείς δεν θέλει να του συμβεί κάτι τέτοιο αφού αρχίσει να πιστεύει στον Θεό. Πώς, λοιπόν, μπορούν οι άνθρωποι ν' αποφύγουν να τους συμβεί κάτι τέτοιο; Θα πρέπει, τουλάχιστον, να ενεργούν σύμφωνα με τη συνείδησή τους, δηλαδή, θα πρέπει να μάθουν πρώτα πώς να εκπληρώνουν τις ευθύνες τους, σε καμία περίπτωση δεν θα πρέπει να είναι επιπόλαιοι, και θα πρέπει να μην καθυστερούν αυτό που τους έχει εμπιστευτεί ο Θεός. Εφόσον είσαι άνθρωπος, θα πρέπει να σκεφτείς ποιες είναι οι ευθύνες ενός ανθρώπου. Δεν χρειάζεται ν' αναφερθούν οι ευθύνες τις οποίες εκτιμούν περισσότερο οι άπιστοι, όπως το να δείχνεις ευσέβεια στους γονείς σου, να τους φροντίζεις και να εξασφαλίζεις ότι θα αποκτήσει φήμη η οικογένειά σου. Όλα αυτά είναι κούφια και χωρίς κανένα πραγματικό νόημα. Ποια είναι η ελάχιστη υποχρέωση που θα πρέπει να εκπληρώσει ένα άτομο; Το πιο ρεαλιστικό είναι ο τρόπος με τον οποίο εκτελείς καλά το καθήκον σου τώρα. Με το να αρκείσαι στο να κάνεις απλά και μόνο τα διαδικαστικά, δεν εκπληρώνεις την ευθύνη σου· ούτε με το να λες απλώς λόγια και δόγματα εκπληρώνεις την ευθύνη σου. Μόνο αν κάνεις πράξη την αλήθεια και ενεργείς σύμφωνα με τις αρχές, εκπληρώνεις την ευθύνη σου. Μόνο όταν η άσκηση της αλήθειας από σένα είναι αποτελεσματική κι ωφέλιμη για τους ανθρώπους, θα έχεις εκπληρώσει πραγματικά την ευθύνη σου. Ανεξάρτητα από το καθήκον που κάνεις, μόνο όταν επιμένεις να ενεργείς σύμφωνα με τις αλήθεια-αρχές στα πάντα θα έχεις εκπληρώσει πραγματικά την ευθύνη σου. Το να ενεργείς μηχανικά σύμφωνα με τον ανθρώπινο τρόπο δράσης σημαίνει ότι ενεργείς επιπόλαιοι· μόνο αν εμμένεις στις αλήθεια-αρχές, εκτελείς σωστά το καθήκον σου και εκπληρώνεις την ευθύνη σου. Και όταν εκπληρώνεις την ευθύνη σου, αυτό δεν είναι η εκδήλωση αφοσίωσης; Αυτή είναι η εκδήλωση της εκτέλεσης του καθήκοντός σου με αφοσίωση. Μόνο όταν έχεις αυτό το αίσθημα ευθύνης, και αυτήν την αποφασιστικότητα και επιθυμία, καθώς και αυτήν την εκδήλωση αφοσίωσης απέναντι στο καθήκον σου, θα σε κοιτάξει ο Θεός ευνοϊκά και θα σε εγκρίνει. Αν δεν έχεις καν αυτό το αίσθημα ευθύνης, ο Θεός θα σε αντιμετωπίζει ως χασομέρη, ως μπουμπουνοκέφαλο, και θα σε σιχαίνεται. Από την ανθρώπινη οπτική, αυτό σημαίνει ότι δεν θα σε σέβεται, δεν θα σε παίρνει στα σοβαρά και θα σε περιφρονεί. Είναι όπως όταν έχεις επαφές με κάποιον για ένα διάστημα, και μετά τον βλέπεις να μιλάει για ανεφάρμοστα πράγματα που ανήκουν στη σφαίρα της φαντασίας, να φλυαρεί λέγοντας πράγματα που δεν είναι ρεαλιστικά, και παρατηρείς ότι του αρέσει να κομπάζει και να λέει μεγάλα λόγια και ότι δεν είναι αξιόπιστος· θα σου ενέπνεε σεβασμό; Θα τολμούσες να του εμπιστευτείς οποιαδήποτε

εργασία; Ίσως, για τον έναν ή τον άλλο λόγο, να καθυστερούσε την εργασία που θα του εμπιστευόσουν, κι επομένως δεν θα τολμούσες να εμπιστευτείς τίποτε σ' έναν τέτοιο άνθρωπο. Θα τον απεχθανόσουν από τα βάθη της καρδιάς σου και θα μετάνιωνες που είχες την οποιαδήποτε σχέση μαζί του. Θα ένιωθες ευτυχής που δεν του είχες εμπιστευτεί τίποτε και θα σκεφτόσουν ότι, αν το είχες κάνει, θα το μετάνιωνες για το υπόλοιπο της ζωής σου. Ας πούμε ότι αλληλεπιδράς με κάποιον και, μέσα από τη συζήτηση και την επαφή μαζί του, βλέπεις ότι όχι μόνο έχει καλή ανθρώπινη φύση, αλλά έχει και αίσθημα ευθύνης. Όταν του εμπιστεύεσαι μια εργασία, ακόμη κι αν του πεις κάτι εντελώς χαλαρά, το εντυπώνει στο μυαλό του και σκέφτεται τρόπους να χειριστεί την εργασία καλά για να σε ικανοποιήσει, ενώ αν δεν χειριστεί καλά την εργασία που του έχεις αναθέσει, μετά ντρέπεται να σε αντικρίσει· αυτός ο άνθρωπος έχει αίσθημα ευθύνης. Οι άνθρωποι που έχουν αίσθημα ευθύνης, εφόσον τους πει ή τους αναθέσει κάτι κάποιος —είτε είναι επικεφαλής ή εργάτης είτε ο Άνωθεν— θα σκέφτονται πάντα: «Αφού, λοιπόν, μ' έχουν σε τόση εκτίμηση, πρέπει να χειριστώ καλά αυτό το ζήτημα και να μην τους απογοητεύσω». Δεν θα ένιωθες ήρεμος αν εμπιστευόσουν μια εργασία σε τέτοιους ανθρώπους που έχουν συνείδηση και λογική; Οι άνθρωποι στους οποίους μπορείς να εμπιστευτείς μια εργασία είναι σίγουρα αυτοί που βλέπεις ευνοϊκά και αυτοί στους οποίους έχεις εμπιστοσύνη. Συγκεκριμένα, αν έχουν χειριστεί αρκετές εργασίες για σένα και τις έχουν φέρει όλες σε πέρας πολύ ευσυνείδητα και έχουν ικανοποιήσει απόλυτα τις απαιτήσεις σου, τότε θα τους θεωρείς αξιόπιστους. Βαθιά μέσα σου, θα τους θαυμάζεις πραγματικά και θα τους έχεις σε εκτίμηση. Οι άνθρωποι είναι πρόθυμοι να σχετιστούν με τέτοιους ανθρώπους, πόσο μάλλον ο Θεός. Πιστεύετε ότι ο Θεός θα ήταν πρόθυμος να εμπιστευτεί το εκκλησιαστικό έργο και το καθήκον που υποχρεούνται να κάνουν οι άνθρωποι σε κάποιον που δεν είναι αξιόπιστος; (Όχι.) Όταν ο Θεός αναθέτει ένα αντικείμενο του εκκλησιαστικού έργου σε κάποιον, τι προσδοκία έχει από αυτόν; Πρώτον, ο Θεός ελπίζει ότι ο άνθρωπος αυτός είναι επιμελής και υπεύθυνος, ότι θ' αντιμετωπίσει αυτό το αντικείμενο του έργου σαν ένα σπουδαίο ζήτημα και θα το χειριστεί αναλόγως και ότι θα το κάνει καλά. Δεύτερον, ο Θεός ελπίζει ότι αυτός ο άνθρωπος είναι άξιος εμπιστοσύνης, ότι όσος καιρός κι αν περάσει και όσο κι αν αλλάξει το περιβάλλον, δεν πρόκειται να κλονιστεί το αίσθημα ευθύνης του και ότι η ακεραιότητά του θ' αντέξει τις δοκιμασίες. Αν είναι αξιόπιστος άνθρωπος, ο Θεός θα είναι ήσυχος και δεν θα χρειάζεται πλέον να επιβλέπει ή να παρακολουθεί αυτό το ζήτημα. Κι αυτό γιατί, βαθιά μέσα Του, θα τον εμπιστεύεται και θα είναι σίγουρος ότι θα ολοκληρώσει την εργασία που του έχει ανατεθεί χωρίς τίποτε να πάει στραβά. Όταν ο Θεός εμπιστεύεται μια εργασία σε κάποιον, αυτό δεν ελπίζει; (Ναι.) Τότε, μόλις κατανοήσεις την πρόθεση του Θεού, θα πρέπει έπειτα να ξέρεις βαθιά μέσα σου πώς να ενεργείς για να ικανοποιήσεις τις απαιτήσεις του Θεού, να καταφέρεις να σε δει ευνοϊκά ο Θεός και να κερδίσεις την εμπιστοσύνη Του. Αν μπορείς να δεις ξεκάθαρα τις εκδηλώσεις και τη συμπεριφορά σου, καθώς και τη στάση με την οποία προσεγγίζεις το καθήκον σου, αν έχεις αυτεπίγνωση και γνωρίζεις τι είσαι, δεν είναι τότε παράλογο ν' απαιτείς να σε βλέπει

ευνοϊκά ο Θεός, να σου δείξει χάρη ή να έχεις ευνοϊκή μεταχείριση από Αυτόν; (Ναι.) Ακόμη κι εσύ ο ίδιος υποτιμάς τον εαυτό σου, ακόμη κι εσύ περιφρονείς τον εαυτό σου, κι ωστόσο απαιτείς να σε βλέπει ευνοϊκά ο Θεός· αυτό δεν είναι λογικό. Επομένως, αν θέλεις να σε βλέπει ευνοϊκά ο Θεός, θα πρέπει τουλάχιστον να γίνεις αξιόπιστος στα μάτια των άλλων. Αν θέλεις οι άλλοι να σ' εμπιστεύονται, να σε βλέπουν ευνοϊκά, να σε έχουν σε εκτίμηση, τότε θα πρέπει τουλάχιστον να έχεις αξιοπρέπεια, να έχεις αίσθημα ευθύνης, να κρατάς τον λόγο σου και να είσαι αξιόπιστος. Επιπλέον, θα πρέπει να γίνεις επιμελής, υπεύθυνος και αφοσιωμένος απέναντι στον Θεό· τότε θα έχεις ουσιαστικά εκπληρώσει τις απαιτήσεις που έχει ο Θεός από σένα. Τότε θα υπάρχει ελπίδα να κερδίσεις την έγκριση του Θεού, έτσι δεν είναι; (Ναι.) Άραγε, είναι δύσκολο να επιτευχθεί αυτό; (Όχι.) Ακόμη και οι άνθρωποι θέλουν να βρουν κάποιον αξιόπιστο για να χειρίζεται εργασίες και για να σχετίζονται μαζί του· είναι, λοιπόν, υπερβολικό να ζητά ο Θεός από τους ανθρώπους να κάνουν καλά τα καθήκοντά τους και να έχει αυτήν τη μικρή απαίτηση από αυτούς; (Όχι, δεν είναι υπερβολικό.) Δεν είναι καθόλου υπερβολικό. Δεν το κάνει για να δυσκολέψει τους ανθρώπους· στην πραγματικότητα, είναι κάτι πολύ σωστό. Απλώς, όσον αφορά τους ανθρώπους, δεν τους κάνει καρδιά να το κάνουν αυτό, δεν αναλογίζονται τις σκέψεις του Θεού ούτε αντιλαμβάνονται τις προθέσεις του Θεού. Το μόνο που μπορούν να κάνουν είναι να έχουν συνεχώς απαιτήσεις από τον Θεό, λέγοντας: «Πρέπει να μ' ευλογήσεις! Πρέπει να μου δείξεις χάρη! Πρέπει να με καθοδηγήσεις!» Τι κάνεις, λοιπόν, εσύ; Μπορείς να εκπληρώνεις αληθινά το καθήκον σου σύμφωνα με τη συνείδηση και τη λογική σου; Μπορείς να είσαι αληθινά επιμελής, υπεύθυνος και αφοσιωμένος; Αυτή είναι η απολύτως ελάχιστη προϋπόθεση που πρέπει να πληροίς για να σε βλέπει ευνοϊκά ο Θεός. Προς αυτήν την κατεύθυνση δεν πρέπει να εργάζονται σκληρά οι άνθρωποι; Εφόσον πιστεύεις στον Θεό, πρέπει να πασχίζεις για την αλήθεια και για τις απαιτήσεις του Θεού· αυτή είναι η κατεύθυνση προς την οποία πρέπει να εργάζονται σκληρά οι άνθρωποι. Οι άνθρωποι πρέπει να εργάζονται σκληρά προς τη σωστή κατεύθυνση. Μ' αυτόν τον τρόπο, δεν θα είναι πλέον μάταιη η αναζήτησή τους με σκοπό να ικανοποιήσουν τον Θεό.

Άραγε, οι ψευδοεπικεφαλής έχουν βαθιά μέσα τους καμία ιδέα σχετικά με την ικανοποίηση του Θεού μέσα από την πίστη τους σ' Αυτόν; Έχουν οποιαδήποτε στάση; Ασφαλώς και όχι. Η στάση τους είναι απλώς και μόνο να τα κουτσοβολεύουν στον κόσμο, και έτσι αντιμετωπίζουν και τον Θεό, μ' έναν απίστευτα ασεβή και περιφρονητικό τρόπο. Αυτή η στάση είναι εξαιρετικά ατιμωτική και βλάσφημη απέναντι στον Θεό, και ο Θεός την απεχθάνεται. Ο Θεός τούς έδωσε ζωή και όλα όσα διαθέτει ένας άνθρωπος, κι ωστόσο η στάση τους απέναντι σε όλα όσα τους έχει δώσει ο Θεός, απέναντι στις ρυθμίσεις που κάνει ο Θεός για τη ζωή τους, απέναντι στην ανάθεση από τον Θεό και στο έργο Του και απέναντι στα δικά τους καθήκοντα είναι μια στάση απαξίωσης και περιφρόνησης. Τι σημαίνει «περιφρόνηση»; Σημαίνει να θέλει κανείς να τα κουτσοβολεύει καθημερινά και να μην παίρνει τίποτε στα σοβαρά. Ο Θεός απεχθάνεται στο έπακρο αυτήν τη στάση και γι' αυτό δεν πρόκειται σε καμία περίπτωση να σώσει

αυτούς τους ανθρώπους. Τι πρέπει να κατανοήσετε σ' αυτό το σημείο; Ότι δεν πρέπει να είστε τέτοιοι άνθρωποι. Είτε είσαι επικεφαλής είτε όχι και είτε έχεις τη φιλοδοξία και την επιθυμία να γίνεις επικεφαλής είτε όχι, πρέπει πρώτα να μάθεις πώς να φέρεσαι και σε καμία περίπτωση να μην είσαι χασομέρης, αργόσχολος ή τιποτένιος. Όσον αφορά τη διαγωγή σου, θα πρέπει να έχεις έντιμη στάση, καθώς και αξιοπρέπεια και αίσθημα ευθύνης· αυτή είναι η απολύτως ελάχιστη προϋπόθεση. Μόνο πάνω σ' αυτό το θεμέλιο μπορούν οι άνθρωποι να ικανοποιήσουν τις απαιτήσεις του Θεού και να ολοκληρώσουν την ανάθεσή Του. Αν δεν έχεις ούτε αυτό το ελάχιστο θεμέλιο, τότε δεν μένει τίποτε να ειπωθεί.

3 Απριλίου 2021

ΟΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΩΝ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ (9)

Δύο κριτήρια με τα οποία κρίνεται το κατά πόσο οι επικεφαλής και οι εργάτες ανταποκρίνονται στα πρότυπα

Έχουμε πλέον συναναστραφεί πάνω σε οκτώ, συνολικά, από τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών και έχουμε αναλύσει τις διάφορες εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής σε σχέση μ' αυτές τις οκτώ ευθύνες. Αφού τις αναλύσαμε μ' αυτόν τον τρόπο, άραγε μπορείτε πλέον να διακρίνετε ως έναν βαθμό τους ψευδοεπικεφαλής; Αν είσαι επικεφαλής, μπορείς άραγε ν' αποφύγεις να επιδίδεσαι σ' αυτές τις πρακτικές των ψευδοεπικεφαλής; Μπορείς να εκτελείς συνειδητά το έργο και να εκπληρώνεις τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών με βάση τις ευθύνες πάνω στις οποίες συναναστραφήκαμε; Μέσα από τη συναναστροφή πάνω στις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών, θα πρέπει πλέον να γνωρίζετε μέσα σας πώς οφείλουν να εκτελούν το έργο τους οι επικεφαλής και οι εργάτες, ποιες λεπτομέρειες αφορούν την εκτέλεση αυτού του έργου, πώς οφείλουν να υλοποιούν το έργο και πώς οφείλουν ν' ασκούνται ως επικεφαλής και εργάτες που ανταποκρίνονται στα πρότυπα. Αν ένας άνθρωπος έχει επαρκές επίπεδο, αν διαθέτει κάποια εργασιακή ικανότητα κι αν, επιπλέον, κουβαλάει ένα φορτίο, τότε θα είναι λογικά σε θέση να μην εμφανίζει αυτές τις εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής. Ωστόσο, αν ένας άνθρωπος έχει επίπεδο και διαθέτει κάποια εργασιακή ικανότητα, αλλά δεν κουβαλάει ένα φορτίο, είναι άραγε ικανός να γίνει επικεφαλής που ανταποκρίνεται στα πρότυπα και να εκπληρώνει τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών; (Όχι.) Θα του είναι λίγο δύσκολο να το καταφέρει. Ας υποθέσουμε ότι ένας επικεφαλής κουβαλάει ένα φορτίο και δεν έχει άσχημη ανθρώπινη φύση, αλλά απλώς δεν ξέρει πώς να εκτελεί το έργο του. Όπως κι αν συναναστρέφεται κανείς μαζί του, και πάλι δεν ξέρει πώς να υλοποιεί συγκεκριμένο έργο και να συμμετέχει σ' αυτό, ενώ δεν μπορεί να βρει ούτε τις αρχές ούτε την κατεύθυνση. Επίσης, δεν ξέρει πώς να παρέχει καθοδήγηση για συγκεκριμένα επαγγέλματα ή συγκεκριμένο έργο. Όταν προκύπτουν προβλήματα, δεν μπορεί να εντοπίσει την ουσία αυτών των προβλημάτων και δεν ξέρει πώς να τα λύσει. Κατά συνέπεια, είναι πάντα πολύ παθητικός και αργός σε όποιο έργο κι αν κάνει και σε όποιο ζήτημα κι αν χειρίζεται. Άραγε, μπορεί ένας τέτοιος άνθρωπος να εκπληρώσει τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών; (Όχι.) Τι είδους πρόβλημα είναι αυτό; Αυτός ο άνθρωπος είναι πολύ ενθουσιώδης, κουβαλάει ένα φορτίο και θέλει να εκτελέσει το έργο του, αλλά έχει πολύ χαμηλό επίπεδο, δεν διαθέτει εργασιακή ικανότητα και δεν μπορεί να επωμιστεί το έργο ούτε να εκτελέσει συγκεκριμένο έργο, ούτε να λύσει συγκεκριμένα ζητήματα· απλώς ακολουθεί τις τυπικές διαδικασίες όταν συμμετέχει σε οποιοδήποτε έργο, και είναι πολύ αργόστροφος, μουδιασμένος και παθητικός. Ως αποτέλεσμα, προκύπτουν πολλά προβλήματα, κι ωστόσο εκείνος είναι ανίκανος ν' αρχίσει να τα επεξεργάζεται, δεν ξέρει από πού

πηγάζουν, πόσο μάλλον πώς να συναναστραφεί πάνω σ' αυτά και να τα λύσει, και δεν είναι καν ικανός ν' αναφέρει τα προβλήματα στον Άνωθεν και ν' αναζητήσει από αυτόν. Επομένως, δεν είναι ικανός να εκπληρώσει τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών, και ακόμη κι αν επιλεγεί για να γίνει επικεφαλής, δεν είναι καλός επικεφαλής· είναι ψευδοεπικεφαλής.

Τώρα που έχουμε συναναστραφεί πάνω σε οχτώ ευθύνες που έχουν οι επικεφαλής και οι εργάτες, μπορείτε να σκεφτείτε τον βασικό ορισμό ενός ψευδοεπικεφαλής; Πώς θα πρέπει να κρίνει κανείς αν ένας επικεφαλής εκπληρώνει τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών ή αν είναι ψευδοεπικεφαλής; Στο πιο βασικό επίπεδο, πρέπει να εξετάσει αν εκείνος είναι ικανός να κάνει αληθινό έργο, αν έχει ή δεν έχει, δηλαδή, το επίπεδο που απαιτείται. Στη συνέχεια, θα πρέπει να εξετάσει αν εκείνος ο άνθρωπος φέρει το φορτίο που χρειάζεται για να κάνει καλά αυτό το έργο. Αγνοήστε πόσο όμορφα ακούγονται τα λόγια του, πόσο φαίνεται να κατανοεί τα δόγματα και πόσο ταλαντούχος και χαρισματικός είναι όταν χειρίζεται τα εξωτερικά ζητήματα· αυτά τα πράγματα δεν είναι σημαντικά. Το πιο κρίσιμο είναι αν μπορεί να εκτελέσει σωστά τα πιο θεμελιώδη κομμάτια του έργου της εκκλησίας, αν μπορεί να λύσει τα προβλήματα χρησιμοποιώντας την αλήθεια και αν μπορεί να οδηγήσει τους άλλους στην αλήθεια-πραγματικότητα. Αυτό είναι το πιο βασικό και ουσιαστικό έργο. Αν δεν είναι ικανός να κάνει αυτά τα κομμάτια του αληθινού έργου, τότε, όσο καλό κι αν είναι το επίπεδό του, όσο ταλαντούχος κι αν είναι, όσο κι αν μπορεί να υπομείνει τις κακουχίες και όσο μεγάλο τίμημα κι αν μπορεί να πληρώσει, δεν παύει να είναι ένας ψευδοεπικεφαλής. Κάποιοι λένε: «Αγνόησε το γεγονός ότι δεν κάνει τώρα αληθινό έργο. Έχει καλό επίπεδο και είναι ικανός. Αν εκπαιδευτεί για κάποιο διάστημα, σίγουρα θα μπορέσει να κάνει αληθινό έργο. Στο κάτω κάτω, δεν έχει κάνει κάτι κακό, δεν έχει κάνει κακές πράξεις ούτε έχει προκαλέσει διαταράξεις και αναστατώσεις· πώς μπορείς να τον αποκαλείς ψευδοεπικεφαλής;» Πώς μπορούμε να το εξηγήσουμε αυτό; Δεν έχει σημασία πόσο ταλαντούχος είσαι, πόσο υψηλό είναι το επίπεδό σου, πόσο μορφωμένος είσαι, πόσα συνθήματα μπορείς να φωνάξεις, πόσα λόγια και δόγματα έχεις κατακτήσει, πόσο απασχολημένος ή κουρασμένος είσαι στην καθημερινότητά σου, πόσο μακριά έχεις ταξιδέψει, πόσες εκκλησίες επισκέπτεσαι, πόσα ρίσκα παίρνεις και πόση ταλαιπωρία υπομένεις· τίποτε από αυτά δεν έχει σημασία. Αυτό που έχει σημασία είναι αν εκτελείς το έργο σου με βάση τις εργασιακές ρυθμίσεις, αν εφαρμόζεις με ακρίβεια αυτές τις ρυθμίσεις, αν, ενώ είσαι επικεφαλής, συμμετέχεις σε κάθε συγκεκριμένο έργο για το οποίο είσαι υπεύθυνος και πόσα αληθινά προβλήματα έχεις λύσει πραγματικά, πόσοι άνθρωποι έχουν καταφέρει να κατανοήσουν τις αλήθεια-αρχές χάρη στην καθοδήγηση που τους έχεις προσφέρει ως επικεφαλής, αλλά και πόσο έχει προχωρήσει και αναπτυχθεί το έργο της εκκλησίας· το σημαντικό είναι αν έχεις ή δεν έχεις πετύχει αυτά τα αποτελέσματα. Με όποιο συγκεκριμένο έργο κι αν ασχολείσαι, αυτό που έχει σημασία είναι αν παρακολουθείς την πρόοδο του έργου και το διευθύνεις ανελλιπώς, αντί να το παίζεις μεγάλος και τρανός και να δίνεις εντολές. Πέρα από αυτό, σημαντικό είναι και αν έχεις ζωή-είσοδο καθώς

κάνεις το καθήκον σου, αν μπορείς να αντιμετωπίσεις τα ζητήματα σύμφωνα με τις αρχές, αν έχεις μαρτυρία της άσκησης της αλήθειας και αν μπορείς να χειριστείς και να λύσεις τα αληθινά προβλήματα που αντιμετωπίζει ο εκλεκτός λαός του Θεού. Όλα αυτά τα πράγματα και άλλα παρόμοια αποτελούν κριτήρια για να αξιολογήσει κανείς αν ένας επικεφαλής ή ένας εργάτης έχει εκπληρώσει τις ευθύνες του. Θα λέγατε πως είναι πρακτικά αυτά τα κριτήρια; Είναι δίκαια για τους ανθρώπους; (Ναι.) Είναι δίκαια για όλους. Όποιο κι αν είναι το μορφωτικό σου επίπεδο, είτε είσαι μικρός είτε μεγάλος σε ηλικία, όσα χρόνια κι αν πιστεύεις στον Θεό, όσο παλιός κι αν είσαι και όσα από τα λόγια του Θεού κι αν έχεις διαβάσει, τίποτε από αυτά δεν είναι σημαντικό. Αυτό που έχει σημασία είναι πόσο καλά κάνεις το έργο της εκκλησίας αφότου επιλεχθείς ως επικεφαλής, πόσο αποτελεσματικός και αποδοτικός είσαι στο έργο σου, καθώς και αν κάθε κομμάτι του έργου προχωρά με οργανωμένο και αποτελεσματικό τρόπο, χωρίς καθυστερήσεις. Αυτά είναι τα κύρια πράγματα που αξιολογούνται όταν μετρά κανείς αν ένας επικεφαλής ή ένας εργάτης έχει ή δεν έχει εκπληρώσει τις ευθύνες του.

Μέσα από τη συναναστροφή που πραγματοποιήσαμε μόλις, πλέον κατανοείτε και γνωρίζετε κάπως πιο ξεκάθαρα τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών και έχετε μια ακριβή δήλωση σχετικά με τον ορισμό και την ουσία ενός ψευδοεπικεφαλής. Το στοιχειώδες κριτήριο με το οποίο κρίνεται το κατά πόσο κάποιος είναι ψευδοεπικεφαλής είναι το κατά πόσο είναι ικανός να εκτελεί αληθινό έργο, κι έπειτα το κατά πόσο κάνει όντως αληθινό έργο. Αυτά είναι τα δύο κύρια κριτήρια: Το ένα εξετάζει αν είναι ικανός ή όχι και το άλλο εξετάζει αν είναι πρόθυμος ή όχι. Μπορείτε να τα θυμάστε αυτά τα πράγματα; Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Εγώ δεν είμαι επικεφαλής. Γιατί, λοιπόν, πρέπει να τα θυμάμαι αυτά τα πράγματα;» Είναι σωστή αυτή η παρατήρηση; (Όχι.) Γιατί δεν είναι σωστή; Κατανοώντας αυτές τις αλήθειες, οι άνθρωποι μπορούν, αφενός, ν' αποκτήσουν αυτογνωσία και, αφετέρου, να καταφέρουν να διακρίνουν άλλους ανθρώπους· αυτές είναι οι αλήθειες που πρέπει να κατανοούν και να κατέχουν οι άνθρωποι, και υπάρχει θέμα αν δεν τις κατανοήσουν. Κατ' αρχάς, πρέπει ν' αξιολογήσεις κατά πόσο διαθέτεις το επίπεδο και την ικανότητα για να γίνεις επικεφαλής σύμφωνα με τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών. Αν δεν διαθέτεις αυτά τα πράγματα, τότε πάψε να θέλεις να γίνεις επικεφαλής. Αν δεν διαθέτεις το επίπεδο για να γίνεις επικεφαλής αλλά το θέλεις και πάλι, τότε πρόκειται για φιλοδοξία· μόλις γίνεις επικεφαλής, δεν θα είσαι ικανός να εκτελέσεις αληθινό έργο και αναπόφευκτα θα γίνεις ψευδοεπικεφαλής. Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Έχω καλό επίπεδο· ξεχωρίζω ανάμεσα στους άλλους. Συχνά, σκέφτομαι κάποιες καλές ιδέες και κάποιες έξυπνες και καλές προτάσεις. Έχω κλίση σε ό,τι κάνω και όσο να 'ναι έχω πλούτο γνώσεων, διορατικότητας και εμπειριών. Όλα αυτά δεν σημαίνουν ότι μπορώ να γίνω επικεφαλής;» Τότε, θα πρέπει ν' αξιολογήσεις τον εαυτό σου για να δεις επιπλέον αν έχεις αίσθημα ευθύνης και αν κουβαλάς ένα φορτίο. Αν έχεις μόνο απόψεις για τα πράγματα και απλώς επιθυμείς να κάνεις πράγματα, αν έχεις μονίμως μεγάλες φιλοδοξίες αλλά δεν μπορείς να τις κάνεις πραγματικότητα, αν δεν ξέρεις πώς να κάνεις μια προσπάθεια και να πληρώσεις το τίμημα και δεν είσαι πρόθυμος να

πληρώσεις κανένα τίμημα, αν θέλεις διαρκώς το μυαλό και η καρδιά σου να είναι σε χαλαρή κατάσταση, αν σου αρέσει να τεμπελιάζεις και να μην έχεις έγνοιες, και θες να ζεις μια άνετη ζωή, αν δεν σου αρέσει ν' ανησυχείς ή να είσαι απασχολημένος και φοβάσαι την κούραση και τις δυσκολίες, τότε δεν είσαι κατάλληλος για επικεφαλής και θα είσαι ανίκανος να επωμιστείς ή να εκτελέσεις ηγετικό έργο.

Μόλις τώρα, καταλήξαμε στα δύο κριτήρια με τα οποία κρίνεται το κατά πόσο ένας επικεφαλής ανταποκρίνεται στα πρότυπα: Το κατά πόσο είναι ικανός να εκτελεί αληθινό έργο και το κατά πόσο κάνει όντως αληθινό έργο. Αν οι άνθρωποι κατανοήσουν αυτά τα δύο κριτήρια, τότε θα τους είναι απόλυτα ξεκάθαρο το κατά πόσο είναι ικανοί να γίνουν επικεφαλής, καθώς και το κατά πόσο είναι ικανοί να κάνουν καλά το εκκλησιαστικό έργο, να εκπληρώνουν επιμελώς τις ευθύνες τους και ν' ανταποκρίνονται στα πρότυπα αφού γίνουν επικεφαλής. Όσοι υπηρετείτε αυτήν τη στιγμή ως επικεφαλής και εργάτες, άραγε έχετε πλέον κάποια μονοπάτια και κάποιες αρχές για ν' αξιολογήσετε κατά πόσο έχετε κάνει αληθινό έργο και κατά πόσο έχετε εκπληρώσει τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών; Μέσα από τη συναναστροφή πάνω σ' αυτές τις οκτώ ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών, θα πρέπει να είστε σε θέση να υπολογίσετε ποιες εκδηλώσεις εμφανίζουν οι ψευδοεπικεφαλής και να καταλήξετε στο πώς ακριβώς πρέπει να εκτελούν το έργο τους οι επικεφαλής και οι εργάτες, καθώς και να εντοπίσετε σε ποια σημεία υστερείτε, είστε ανεπαρκείς ή δεν είστε αρκετά συγκεκριμένοι στο έργο σας και πώς θα πρέπει να κάνετε στο εξής το έργο· θα πρέπει τουλάχιστον να έχετε καταλήξει σ' αυτές τις διαπιστώσεις. Αν δεν έχετε καταλήξει σε συμπεράσματα ή διαπιστώσεις για το πώς να είστε επικεφαλής ή εργάτες ή πώς να εκπληρώνετε τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών, τότε αυτό σημαίνει ότι το επίπεδό σας δεν επαρκεί γι' αυτήν τη δουλειά. Επιπλέον, αν βρίσκεστε σε πλήρη σύγχυση σχετικά με τον τρόπο διάκρισης των ψευδοεπικεφαλής, τότε αυτό δείχνει ακόμη περισσότερο ότι το επίπεδό σας είναι χαμηλό. Υπάρχει και μια ιδιαίτερη περίπτωση: Είναι κάποιοι που, αν και έχουν ακούσει αυτές τις συναναστροφές, δεν έχουν την αποφασιστικότητα να πασχίσουν για την αλήθεια ή να εκπληρώσουν τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών και απλώς δεν παίρνουν στα σοβαρά ή κατάκαρδα το ζήτημα. Σκέφτονται: «Δεν με νοιάζει ποιος είναι ψευδοεπικεφαλής. Σε κάθε περίπτωση, αν γινόμουν εγώ επικεφαλής, απλώς θα έκανα ό,τι μου έλεγε ο Άνωθεν. Δεν θα χρειαζόταν να καταβάλω τόση προσπάθεια ή να δαπανήσω τόση σκέψη». Όταν ακούνε κηρύγματα, απλώς ακολουθούν τις τυπικές διαδικασίες και σκοτώνουν την ώρα τους, και ξέρουν μέσες-άκρες σε τι αναφέρεται συγκεκριμένα το κήρυγμα, αλλά είναι πολύ τεμπέληδες για να καταλήξουν στις αλήθειες και τις απαιτήσεις του Θεού από τους ανθρώπους στις οποίες αναφέρεται η συναναστροφή, και δεν είναι πρόθυμοι να πάρουν αυτά τα πράγματα κατάκαρδα. Σκέφτονται: «Είναι μεγάλος μπελάς να διακρίνει κανείς αυτά τα ζητήματα. Σε κάθε περίπτωση, εγώ έχω μόνο μία απαίτηση από τον εαυτό μου: να μην κάνω κακό, να μην προκαλώ διαταράξεις και αναστατώσεις και να μην ξεχωρίζω από το πλήθος. Αυτό αρκεί. Είναι τόσο απλό! Είναι υπέροχο να ζει κανείς έτσι. Δεν έχω μεγάλες απαιτήσεις

από τον εαυτό μου». Όσο κι αν ακούνε κηρύγματα, αυτή είναι η μοναδική τους οπτική και κανείς δεν μπορεί να τους αλλάξει· όπως κι αν συναναστραφείς πάνω στην αλήθεια, όποια μέθοδο κι αν χρησιμοποιήσεις για να συναναστραφείς και πάνω σε ό,τι κι αν συναναστραφείς, δεν μπορείς ν' αγγίξεις την καρδιά τους. Δεν τους νοιάζει αν θ' ακούσουν ή δεν θ' ακούσουν αυτά τα λόγια, λίγη διαφορά τους κάνει. Αυτοί οι άνθρωποι τα κουτσοβολεύουν στη ζωή και δεν παίρνουν τίποτα στα σοβαρά. Πόσο μάλλον τη συναναστροφή πάνω στις οκτώ από τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών· ακόμη κι αν συναναστρεφόμασταν πάνω σε όλες, εκείνοι και πάλι δεν θα κατανοούσαν και δεν θα μπορούσαν να καταλήξουν σε καμία από τις αρχές και σε κανένα από τα μονοπάτια. Αυτοί οι άνθρωποι δεν αγαπούν τα θετικά πράγματα, δεν ενδιαφέρονται και δεν μπορούν να επιστρατεύσουν καθόλου από την ενέργειά τους σε ό,τι έχει να κάνει με την αλήθεια ή με τα θετικά πράγματα, αλλά αντιθέτως δείχνουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον για το φαγητό, το ποτό και την αναζήτηση των απολαύσεων. Μέσα από τη συναναστροφή πάνω στις οκτώ από τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών, αφενός, καταλήξαμε σε κάποιες ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών, καθώς και στον τρόπο με τον οποίο πρέπει να εκτελεί κανείς το έργο και να εκπληρώνει τις ευθύνες του ως επικεφαλής ή εργάτης· αφετέρου, καταλήξαμε σε κάποιες συγκεκριμένες εκδηλώσεις που εμφανίζουν οι ψευδοεπικεφαλής. Μόλις τώρα, καταλήξαμε σε δύο βασικές αρχές, σε δύο κριτήρια για τη διάκριση των ψευδοεπικεφαλής: Το ένα είναι το κατά πόσο κάποιος είναι ικανός να εκτελεί αληθινό έργο και το άλλο είναι το κατά πόσο κάνει όντως αληθινό έργο μόλις κατανοήσει τις αλήθεια-αρχές. Η χρήση αυτών των δύο κριτηρίων είναι η απλούστερη και καταλληλότερη μέθοδος έως σήμερα για να υπολογιστεί το κατά πόσο κάποιος είναι ψευδοεπικεφαλής ή όχι.

Σημείο ένατο: Να επικοινωνούν, να εκδίδουν και να υλοποιούν με ακρίβεια τις διάφορες εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού σύμφωνα με τις απαιτήσεις του, παρέχοντας καθοδήγηση, επίβλεψη και παρότρυνση, και να επιθεωρούν και να παρακολουθούν πώς προχωράει η υλοποίησή τους (Μέρος πρώτο)

Ο ορισμός και τα συγκεκριμένα αντικείμενα των εργασιακών ρυθμίσεων

Σήμερα, θα συναναστραφούμε πάνω στην ένατη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών: «Να επικοινωνούν, να εκδίδουν και να υλοποιούν με ακρίβεια τις διάφορες εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού σύμφωνα με τις απαιτήσεις του, παρέχοντας καθοδήγηση, επίβλεψη και παρότρυνση, και να επιθεωρούν και να παρακολουθούν πώς προχωράει η υλοποίησή τους». Εξετάζοντας αυτήν την ευθύνη στο σύνολό της, τι πρέπει να υλοποιούν οι επικεφαλής και οι εργάτες; (Τις διάφορες εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού.) Το κύριο σημείο αυτής της ευθύνης είναι ο τρόπος με τον οποίο πρέπει να υλοποιούνται οι διάφορες εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού· αυτό είναι το πιο

σημαντικό έργο για τους επικεφαλής και τους εργάτες. Ένας επικεφαλής ή ένας εργάτης, ανεξάρτητα από τη βαθμίδα του, πάντα θα έχει ν' αντιμετωπίσει εργασιακές ρυθμίσεις, καθώς και το συγκεκριμένο έργο της υλοποίησης των εργασιακών ρυθμίσεων. Η υλοποίηση των διαφόρων εργασιακών ρυθμίσεων σχετίζεται με το έργο του κάθε επικεφαλής και εργάτη και πρόκειται για ένα πολύ σημαντικό, πολύ συγκεκριμένο και πολύ θεμελιώδες έργο. Με αυτό το δεδομένο, δεν είναι άραγε απαραίτητο να συναναστραφούμε πρώτα συγκεκριμένα πάνω στο τι είναι οι εργασιακές ρυθμίσεις; (Ναι.) Τι είναι, λοιπόν, οι εργασιακές ρυθμίσεις; Ποιο είναι το πεδίο και ποιος είναι ο ορισμός των εργασιακών ρυθμίσεων; Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Το πεδίο των εργασιακών ρυθμίσεων δεν καλύπτει απλώς κάποιες εργασίες και κάποιο περιεχόμενο που αφορούν το εκκλησιαστικό έργο; Και οι εργασιακές ρυθμίσεις δεν ρυθμίζουν και εκδίδουν απλώς αυτές τις εργασίες και αυτό το περιεχόμενο;» Πώς σας φαίνεται αυτή η εξήγηση; Δεν είναι σκέτα λόγια και δόγματα; (Ναι.) Και τι σημαίνει «λόγια και δόγματα»; Σημαίνει ότι, παρόλο που καμία λέξη σ' αυτήν την εξήγηση δεν ακούγεται λάθος, αφού την ακούσεις, και πάλι δεν την κατανοείς· είναι σαν να μη δόθηκε καμία εξήγηση. Ας ορίσουμε πρώτα τις εργασιακές ρυθμίσεις με μια γραπτή περιγραφή, ώστε οι άνθρωποι να έχουν μια βασική ιδέα για να κατανοήσουν και να μάθουν τι ακριβώς είναι οι εργασιακές ρυθμίσεις. Οι εργασιακές ρυθμίσεις είναι τα συγκεκριμένα σχέδια και οι συγκεκριμένες απαιτήσεις που έχει ο οίκος του Θεού για ένα συγκεκριμένο αντικείμενο του έργου· θα πρέπει να τις επικοινωνούν και να τις υλοποιούν οι επικεφαλής και οι εργάτες, ενώ είναι επίσης οι απαιτήσεις, οι εργασίες και οι μέθοδοι που εκδίδονται προς όλα τα μέλη της εκκλησίας για ένα συγκεκριμένο αντικείμενο του έργου. Αυτός είναι ο ορισμός των εργασιακών ρυθμίσεων. Και ποια αντικείμενα καλύπτουν οι εργασιακές ρυθμίσεις; Όλοι γνωρίζουν το ουσιαστικό «αντικείμενα», αλλά δεν θα έπρεπε το πεδίο αυτών των αντικειμένων να καλύπτει κάποιο συγκεκριμένο περιεχόμενο; (Ναι.) Ποιο περιεχόμενο γνωρίζετε; (Υπάρχει το ευαγγελικό έργο και υπάρχει το έργο παραγωγής ταινιών.) Αυτά είναι δύο αντικείμενα. (Υπάρχουν, επίσης, κάποιες απαιτήσεις σε σχέση με την εκκλησιαστική ζωή και τη σύσταση των διοικητικών οργάνων της εκκλησίας.) Ποιο άλλο έργο υπάρχει; (Υπάρχει το έργο της εκκαθάρισης της εκκλησίας, καθώς και κάποιο έργο που σχετίζεται με τα συστήματα διαχείρισης της εκκλησίας.) Το συγκεκριμένο περιεχόμενο των εργασιακών ρυθμίσεων είναι το εξής: Πρώτο αντικείμενο, το διοικητικό έργο της εκκλησίας. Αυτό είναι το μεγαλύτερο αντικείμενο του έργου, και αν το διοικητικό έργο δεν γίνεται σωστά, δεν θα υπάρχει καθόλου εκκλησιαστικό έργο. Δεύτερο αντικείμενο, το έργο που αφορά το προσωπικό. Πρόκειται για ένα μεγάλο αντικείμενο του έργου. Τρίτο αντικείμενο, το ευαγγελικό έργο. Είναι και αυτό ένα μεγάλο αντικείμενο του έργου. Τέταρτο αντικείμενο, τα διάφορα είδη επαγγελματικού έργου. Το πεδίο αυτού του έργου είναι κάπως ευρύ και περιλαμβάνει το έργο παραγωγής ταινιών, το κειμενικό έργο, τη μετάφραση, τη μουσική, την παραγωγή βίντεο, το καλλιτεχνικό έργο και ούτω καθεξής. Πέμπτο αντικείμενο, η εκκλησιαστική ζωή. Έκτο αντικείμενο, το έργο της διαχείρισης των περιουσιακών στοιχείων. Έβδομο αντικείμενο, το έργο της εκκαθάρισης.

Όγδοο αντικείμενο, οι εξωτερικές υποθέσεις. Ένατο αντικείμενο, η πρόνοια της εκκλησίας. Για παράδειγμα, το πώς λύνει η εκκλησία τις δυσκολίες που προκύπτουν στα σπίτια των αδελφών, το τι κάνει γι' αυτούς, καθώς και οι επισκέψεις της στους αδελφούς και τις αδελφές που βρίσκονται στη φυλακή και η φροντίδα που δίνει στις οικογένειές τους και ούτω καθεξής, όλα αυτά εμπίπτουν στην πρόνοια της εκκλησίας. Δέκατο αντικείμενο, τα σχέδια έκτακτης ανάγκης. Μερικές φορές, η εκκλησία εκδίδει κάποια μέτρα έκτακτης ανάγκης. Για παράδειγμα, όταν ξέσπασε η πανδημία, η εκκλησία υιοθέτησε ένα αντίστοιχο σύστημα απομόνωσης. Όλα τα σχέδια τέτοιου είδους εμπίπτουν στο έργο έκτακτης ανάγκης. Κατά βάση, οι εργασιακές ρυθμίσεις αφορούν αυτά τα δέκα αντικείμενα. Οποιοδήποτε άλλο δευτερεύον αντικείμενο ή οποιαδήποτε άλλη ειδική περίπτωση περιλαμβάνεται σ' αυτά τα δέκα· κατά βάση, το εκκλησιαστικό έργο περιλαμβάνει αυτά τα δέκα κύρια αντικείμενα. Ουσιαστικά, αυτά αποτελούν το πεδίο των διαφόρων εργασιακών ρυθμίσεων που εκδίδει ο οίκος του Θεού, έτσι δεν είναι; (Έτσι είναι.) Τώρα που έχουν επιβεβαιωθεί αυτά τα αντικείμενα, θα πρέπει πλέον όλοι σας να κατανοείτε λίγο τις εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού και να γνωρίζετε ότι αυτά είναι τα κύρια αντικείμενα του έργου στον οίκο του Θεού. Αυτό είναι το εύρος των απαιτήσεων που έχει ο οίκος του Θεού ως προς τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών. Αυτό που υπονοείται εδώ είναι ότι, ως επικεφαλής ή εργάτης, το πεδίο του έργου σου και οι ευθύνες που πρέπει να εκπληρώνεις δεν μπορούν να διαχωριστούν από αυτά τα αντικείμενα που περιλαμβάνονται στις εργασιακές ρυθμίσεις· όλα αυτά τα αντικείμενα είναι απαραίτητα. Αν εκτός από αυτά τα αντικείμενα του έργου, ασχολείσαι λίγο με οτιδήποτε μπορείς να κάνεις καλά από τα πράγματα που είσαι πρόθυμος να κάνεις, τότε ο οίκος του Θεού δεν έχει επιπρόσθετες απαιτήσεις για την εκτέλεση του καθήκοντός σου. Επομένως, όσο εκτελείς το έργο σου, θα πρέπει να συλλογίζεσαι πώς να φέρεις σε πέρας αυτά τα αντικείμενα του έργου, τι απαιτείται από τις εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού, ποιο συγκεκριμένο έργο πρέπει να κάνεις, πώς να το υλοποιήσεις, κατά πόσο υλοποιείται σωστά, ποια είναι η τρέχουσα πρόοδος, κατά πόσο έχεις παρακολουθήσει το έργο, κατά πόσο υπάρχει οποιοδήποτε αντικείμενο του έργου που δεν έχει γίνει σωστά ή στο οποίο εμφανίζονται αποκλίσεις και ελαττώματα και κατά πόσο όλοι όσοι συμμετέχουν σ' αυτό το αντικείμενο του έργου κάνουν όντως έργο· θα πρέπει πάντα να συλλογίζεσαι αυτά τα πράγματα. Τώρα που έχετε κατανοήσει τα συγκεκριμένα αντικείμενα του έργου που εμπίπτουν στις εργασιακές ρυθμίσεις, είναι άραγε απαραίτητο να εξηγήσω με απλά λόγια το καθένα από αυτά τα αντικείμενα; Ή μήπως σκέφτεστε το εξής: «Ερχόμαστε σ' επαφή με αυτά τα αντικείμενα του έργου εδώ και πολλά χρόνια και τα κατανοούμε όλα· δεν είναι απαραίτητο να τα εξηγήσουμε ξανά. Ας συναναστραφούμε καλύτερα πάνω σε κάτι σημαντικό. Αυτό το θέμα δεν είναι τόσο σημαντικό, δεν έχει σημασία αν το γνωρίζουμε ή όχι και δεν θέλουμε ν' ακούσουμε γι' αυτό»; Είναι απαραίτητο να εξηγήσουμε περαιτέρω αυτό το θέμα; (Ναι.) Εφόσον είναι απαραίτητο, ας μιλήσουμε γι' αυτό με απλά λόγια. Θα επιλέξω κάποια αντικείμενα με τα οποία δεν είστε και τόσο

εξοικειωμένοι και τα οποία δεν είναι πολύ συγκεκριμένα, αλλά είναι λίγο αφηρημένα, και θα συναναστραφώ πάνω σ' αυτά.

I. Το διοικητικό έργο

Ας ξεκινήσουμε τη συναναστροφή μας μιλώντας για το πρώτο αντικείμενο, το διοικητικό έργο. Το διοικητικό έργο είναι σχετικά αφηρημένο, δεν είναι αρκετά συγκεκριμένο και πολλοί άνθρωποι δεν το κατανοούν. Συγκεκριμένα, όσοι πιστεύουν στον Θεό για μικρό μόνο χρονικό διάστημα δεν γνωρίζουν πραγματικά για τη σύσταση της εκκλησίας και για το διοικητικό της έργο, και δεν ξέρουν τι είναι διοίκηση. Αυτή η διοίκηση δεν είναι το ίδιο με τα διοικητικά διατάγματα που εκδίδει ο Θεός. Αυτό το διοικητικό έργο αφορά κυρίως στις συγκεκριμένες διατάξεις του οίκου του Θεού σχετικά με το έργο της ίδρυσης εκκλησιών. Και ποιο είναι το περιεχόμενο αυτών των συγκεκριμένων διατάξεων; Αναφέρουν πώς διαιρούνται οι εκκλησίες, πόσοι άνθρωποι περιλαμβάνονται σε κάθε εκκλησία, πώς δίδονται ονόματα στις εκκλησίες και ούτω καθεξής. Έχει οριστεί στις εργασιακές ρυθμίσεις ότι οι εκκλησίες διαιρούνται ανάλογα με το φυσικό τους γεωγραφικό περιβάλλον και ότι 30 έως 50 άνθρωποι που ζουν σε σχετικά κοντινή απόσταση μεταξύ τους χαρακτηρίζονται εκκλησία. Για παράδειγμα, ας πούμε ότι η περιοχή Α περιλαμβάνει τρία ή τέσσερα χωριά· αν σ' αυτά τα χωριά υπάρχουν 50 πιστοί, τότε μπορούν να χαρακτηριστούν εκκλησία. Θα ορίσουν τις δικές τους ώρες και τοποθεσίες για την πραγματοποίηση συναθροίσεων, θα έχουν επικεφαλής και διακόνους της εκκλησίας, καθώς και συγκεκριμένο εκκλησιαστικό έργο να κάνουν, και θα τους διαχειρίζεται όλους μαζί αυτή η εκκλησία. Αυτή είναι η διάταξη αναφορικά με τη διαίρεση των εκκλησιών και τον αριθμό των μελών τους. Ταυτόχρονα, αυτή η εκκλησία θα εμπίπτει στην αρμοδιότητα μιας συγκεκριμένης επαρχίας, ανάλογα με την επαρχία στην οποία βρίσκεται, και αυτή η επαρχία θα είναι υπεύθυνη για όλα τα διαφορετικά αντικείμενα του έργου σ' αυτήν την εκκλησία, όπως η εκκλησιαστική ζωή εκεί, το κατά πόσο οι επικεφαλής και οι διάκονοι είναι κατάλληλοι, η διανομή βιβλίων με τα λόγια του Θεού, η υλοποίηση των διαφόρων εργασιακών ρυθμίσεων, η επικοινωνία των απαιτήσεων του Άνωθεν και ούτω καθεξής. Ο οίκος του Θεού έχει συγκεκριμένες εργασιακές ρυθμίσεις για πράγματα όπως ο αριθμός των εκκλησιών που συνιστούν μια επαρχία και ο αριθμός των επαρχιών που συνιστούν μια περιφέρεια, καθώς και για τις περιφέρειες που είναι υπεύθυνες για τις επαρχίες και τις επαρχίες που είναι υπεύθυνες για τις εκκλησίες, που είναι διοικητικές μονάδες. Με απλά λόγια, αυτό ονομάζεται διοικητικό έργο, και εμπίπτει στο πεδίο των αρμοδιοτήτων των επικεφαλής και των εργατών. Ποιες είναι, λοιπόν, οι ευθύνες που πρέπει να εκπληρώνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες; Πρέπει να διαιρούν τις εκκλησίες με βάση το φυσικό γεωγραφικό τους περιβάλλον και την τοποθεσία τους, σύμφωνα με τις εργασιακές ρυθμίσεις. Αν ο αριθμός των ανθρώπων σε μια εκκλησία αυξάνεται με την πάροδο του χρόνου, τότε η εκκλησία θα πρέπει να διαιρεθεί ξανά με βάση τον αριθμό των ανθρώπων και το γεωγραφικό περιβάλλον. Για παράδειγμα, αν μια εκκλησία 50 ανθρώπων φτάσει τους 80 ανθρώπους,

θα πρέπει να διαιρεθεί σε δύο εκκλησίες· αν αυτές οι δύο εκκλησίες από 80 ανθρώπους φτάσουν συνολικά τους 150 ανθρώπους, τότε πρέπει να διαιρεθούν σε τρεις εκκλησίες. Αν μια εκκλησία καταλήξει να έχει 70, 80 ή 100 ανθρώπους και δεν έχει διαιρεθεί ακόμη σε δύο εκκλησίες, τότε δεν δείχνει αυτό ότι οι επικεφαλής και οι εργάτες σ' αυτήν την εκκλησία δεν κατανοούν το διοικητικό έργο του οίκου του Θεού; (Ναι.) Σε τέτοιες στιγμές, οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να διαβάζουν τις εργασιακές ρυθμίσεις που αφορούν σ' αυτό το θέμα· το εγχειρίδιο εργασιακών ρυθμίσεων της εκκλησίας περιλαμβάνει συγκεκριμένες διατάξεις. Αν μια εκκλησία διαιρεθεί σε δύο νέες εκκλησίες, τότε η κάθε εκκλησία πρέπει να εκλέξει τους απαραίτητους επικεφαλής και εργάτες, όπως επικεφαλής εκκλησίας, διακόνους και ούτω καθεξής. Τι θα πρέπει να κάνουν, λοιπόν, οι επικεφαλής και οι εργάτες; Θα πρέπει να γνωρίζουν και να έχουν μια αντίληψη για τον αριθμό των ανθρώπων στην εκκλησία και την κατάσταση της ίδρυσης της εκκλησίας. Αυτό είναι το διοικητικό έργο της εκκλησίας, το οποίο αποτελεί το μεγαλύτερο αντικείμενο του έργου. Θα πρέπει να υπάρχει μια εκκλησία οπουδήποτε βρίσκεται ο εκλεκτός λαός του Θεού και, μόλις ιδρυθεί μια εκκλησία, οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει ν' αναλαμβάνουν την ευθύνη για κάθε πτυχή του έργου αυτής της εκκλησίας, όπως η διανομή βιβλίων με τα λόγια του Θεού, η διαχείριση των μελών της εκκλησίας, η υλοποίηση των εργασιακών ρυθμίσεων, ώστε να γνωρίζουν όλοι ποιο είναι το περιεχόμενο των εργασιακών ρυθμίσεων. Το διοικητικό έργο αφορά κυρίως στην ίδρυση εκκλησιών, καθώς και στη σύσταση των διοικητικών οργάνων και του προσωπικού των εκκλησιών· όλα αυτά είναι συγκεκριμένες εργασίες που εμπίπτουν στο διοικητικό έργο. Συνήθως, ποιοι άνθρωποι συναντούν περισσότερο αυτό το αντικείμενο του έργου; Οι εκκλησίες νέων πιστών, οι ευαγγελικές ομάδες, καθώς και οι επικεφαλής περιφερειών, οι επικεφαλής επαρχιών και οι επικεφαλής εκκλησιών σε περιοχές όπου διαδίδεται το ευαγγέλιο· όλοι αυτοί συναντούν περισσότερο αυτό το έργο. Επιπλέον, το διοικητικό έργο περιλαμβάνει και μια ειδική εργασία, που είναι ο διαχωρισμός των εκκλησιών σε εκκλησίες πλήρους απασχόλησης, εκκλησίες μερικής απασχόλησης, συνηθισμένες εκκλησίες και ομάδες Β, και αυτό είναι άλλη μια εργασία που πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες. Οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να κατανοούν πώς να διαχωρίζουν τις εκκλησίες, και η αρχή του διαχωρισμού των εκκλησιών είναι να χωρίζονται οι άνθρωποι σε διαφορετικές εκκλησίες με βάση τις διαφορές στα καθήκοντα που κάνουν, να διαχωρίζονται οι άνθρωποι που κάνουν ένα καθήκον από τους ανθρώπους που δεν κάνουν κάποιο καθήκον και οι άνθρωποι που κάνουν το καθήκον τους με πλήρη απασχόληση από τους ανθρώπους που το κάνουν με μερική απασχόληση· αυτό είναι άλλη μία ειδική και συγκεκριμένη διοικητική δουλειά.

II. Το έργο που αφορά το προσωπικό

Δεύτερο αντικείμενο, το έργο που αφορά το προσωπικό. Αυτό το αντικείμενο έχει να κάνει με την εκλογή, τον διορισμό και την απαλλαγή των επικεφαλής και των εργατών όλων των βαθμίδων από τα καθήκοντά τους. Οι εργασιακές ρυθμίσεις παρέχουν

συγκεκριμένες διατάξεις για τα εκλογικά συστήματα, για το είδος των ανθρώπων που πρέπει να εκλέγονται ως επικεφαλής και εργάτες, καθώς και για τις μεθόδους και τις συγκεκριμένες απαιτήσεις των εκλογών. Υπάρχουν και κάποιες ιδιαίτερες περιπτώσεις: για παράδειγμα, τι πρέπει να γίνει αν οι αδελφοί και οι αδελφές μόλις έχουν συστηθεί μεταξύ τους και δεν γνωρίζονται πολύ καλά, κι έτσι δεν μπορούν να επιλέξουν κατάλληλους επικεφαλής και εργάτες μέσα από την εκλογική διαδικασία; Σ' αυτήν την περίπτωση, μπορούν να προαχθούν και να οριστούν κάποιοι άνθρωποι, ελέγχοντας ποιοι είναι σχετικά κατάλληλοι για να γίνουν επικεφαλής, και κατόπιν, μαθαίνοντας περισσότερα πράγματα γι' αυτούς, μέσα από τη συναναστροφή και διεξάγοντας απλούς ελέγχους, μπορούν να διοριστούν σ' αυτήν τη θέση. Επιπλέον, όταν ο Άνωθεν ρυθμίζει ένα μεγάλο έργο ή διορίζει κάποιους ανθρώπους ως επιβλέποντες, αυτό είναι μια ειδική εργασιακή ρύθμιση. Υπάρχει κι άλλη μία ιδιαίτερη περίπτωση: όταν κάποιος συντάσσει μια αναφορά προς τον Άνωθεν περιγράφοντας πώς ο τάδε επικεφαλής δεν εκτελεί αληθινό έργο και βαδίζει στο μονοπάτι ενός αντίχριστου, και ο Άνωθεν, αφού επαληθεύσει τα λεγόμενα, εκδίδει μια εργασιακή ρύθμιση για ν' απαλλάξει από τα καθήκοντά του τον επικεφαλής που αναφέρθηκε. Αυτή είναι μια άλλη εργασιακή ρύθμιση που σχετίζεται με το έργο που αφορά το προσωπικό. Με λίγα λόγια, το έργο που αφορά το προσωπικό έχει να κάνει με την εκλογή, τον διορισμό και την απαλλαγή των επικεφαλής και των εργατών όλων των βαθμίδων στην εκκλησία από τα καθήκοντά τους. Αυτό το αντικείμενο του έργου είναι σχετικά απλό, αλλά και ευκολονόητο.

III. Το ευαγγελικό έργο

Τρίτο αντικείμενο, το ευαγγελικό έργο. Το ευαγγελικό έργο είναι το πρώτο μεγάλο αντικείμενο συγκεκριμένου επαγγελματικού έργου στον οίκο του Θεού, μετά το διοικητικό έργο και το έργο που αφορά το προσωπικό. Ο οίκος του Θεού έχει διατυπώσει πολλές διαδοχικές εργασιακές ρυθμίσεις γι' αυτό το αντικείμενο του έργου, καθώς και συγκεκριμένες εργασιακές ρυθμίσεις σε σχέση με τους δυνητικούς αποδέκτες του ευαγγελίου, τη γεωγραφική εμβέλεια του κηρύγματος του ευαγγελίου και τους τρόπους και τα μέσα με τα οποία πρέπει να κηρύττεται το ευαγγέλιο. Ταυτόχρονα, μέσα στις εργασιακές ρυθμίσεις, ο οίκος του Θεού έχει και συγκεκριμένες δηλώσεις σχετικά με τα κάθε λογής βιβλία με τα λόγια του Θεού, τις κάθε λογής ταινίες και βίντεο, καθώς και τα διάφορα βαριετέ που απαιτούνται για το κήρυγμα του ευαγγελίου, και έχει μάλιστα και δηλώσεις σχετικά με τις κάθε λογής κοινές αντιλήψεις και συχνές ερωτήσεις των δυνητικών αποδεκτών του ευαγγελίου. Κάποιες δηλώσεις μπορεί να μην παρουσιάζονται συγκεκριμένα γραπτώς, αλλά πολλές από αυτές παρουσιάζονται προφορικά και λεκτικά στις συναναστροφές. Το ευαγγελικό έργο προχωράει και συνεχίζεται διαρκώς και, καθώς προχωράει αυτό το έργο, ο οίκος του Θεού έχει διατυπώσει συγκεκριμένες εργασιακές ρυθμίσεις και διατάξεις που αφορούν σε ζητήματα τα οποία προκύπτουν και απαντώνται συνεχώς, ενώ έχει εκδώσει και κάποιες συγκεκριμένες απαιτήσεις και εργασίες για τους εργάτες του ευαγγελίου, τους διακόνους του ευαγγελίου και τους επιβλέποντες του

ευαγγελικού έργου. Παρόλο που σ' αυτό το μεταγενέστερο στάδιο ο οίκος του Θεού δεν αναφέρει πολλά για τις ρυθμίσεις σχετικά με το ευαγγελικό έργο, γίνεται πολύ συχνά στην εκκλησία συναναστροφή πάνω σ' αυτήν την πτυχή της αλήθειας. Συγκεκριμένα, αφότου άρχισε να διαδίδεται το ευαγγέλιο στο εξωτερικό, ο οίκος του Θεού διατύπωσε συγκεκριμένες εργασιακές ρυθμίσεις για το μεταφραστικό έργο σε διάφορες γλώσσες. Οι μεταφραστές και οι εργάτες του ευαγγελίου που γνωρίζουν διάφορες ξένες γλώσσες κάνουν ό,τι είναι δυνατόν για να συνεργαστούν σ' αυτό το έργο, ενώ ο οίκος του Θεού έχει επενδύσει πολλούς από αυτούς τους ανθρώπινους πόρους για να συνεργαστούν στο ευαγγελικό έργο, και αυτό συνάδει με τις εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού. Με λίγα λόγια, ο Άνωθεν πάντα καθοδηγεί προσωπικά το έργο της διάδοσης του ευαγγελίου, ρωτάει γι' αυτό, το παρακολουθεί και το επιβλέπει. Ποιες είναι, λοιπόν, οι ευθύνες που πρέπει να εκπληρώνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες σε ό,τι έχει να κάνει μ' αυτό το αντικείμενο του έργου; Το γεγονός ότι υπάρχει ένας επιβλέπων για το ευαγγελικό έργο δεν σημαίνει ότι οι επικεφαλής και οι εργάτες μπορούν να παραμένουν εντελώς αμέτοχοι, να μη δίνουν καμία σημασία στο έργο, να μη ρωτούν γι' αυτό και απλώς να το αγνοούν και να σκέφτονται: «Ας εξελιχθεί όπως να 'ναι το έργο. Ούτως ή άλλως, δεν έχω καμία σχέση μ' αυτό. Εγώ είμαι υπεύθυνος για την εκκλησιαστική ζωή και για τα διάφορα είδη επαγγελματικού έργου. Δεν με αφορά αν υπάρχουν προβλήματα στο ευαγγελικό έργο». Είναι σωστό αυτό; (Όχι.) Αυτό είναι παραμέληση των ευθυνών σου. Από όλο το έργο του οίκου του Θεού, το πιο σημαντικό αντικείμενο στο οποίο πρέπει να εστιάζουν οι επικεφαλής και οι εργάτες είναι το ευαγγελικό έργο. Μπορεί να μην έχεις οριστεί άμεσα υπεύθυνος γι' αυτό το αντικείμενο του έργου, αλλά θα πρέπει να ρωτάς πόσο εξελίσσεται και πώς προχωράει· θα πρέπει να παρακολουθείς αυτά τα πράγματα, να τα γνωρίζεις και να τα έχεις υπό έλεγχο. Ιδίως σε ό,τι έχει να κάνει με ορισμένα σημαντικά μέλη του προσωπικού, όπως οι κήρυκες του ευαγγελίου και οι ποτιστές στις ευαγγελικές ομάδες, καθώς και οι επιβλέποντες του ευαγγελικού έργου, θα πρέπει πάντα να θέτεις έγκαιρα την εκάστοτε κατάσταση υπό έλεγχο και, αν προκύπτουν προβλήματα με το συγκεκριμένο προσωπικό, θα πρέπει να τα λύνεις άμεσα· δεν θα πρέπει να νίπτεις τας χείρας σου αφού ανατεθεί αυτό το έργο. Επιπλέον, θα πρέπει ανά τακτά διαστήματα να επιθεωρείς και να διευθύνεις όλους τους κήρυκες του ευαγγελίου που ασχολούνται με το έργο της διάδοσης του ευαγγελίου, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που βρίσκονται στις εκκλησίες και των κηρύκων πρώτης γραμμής που διαδίδουν το ευαγγέλιο μέσω του διαδικτύου, καθώς και των ποτιστών σε κάθε ομάδα. Εδώ και πολύ καιρό, οι εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού απαιτούν όλοι οι κήρυκες του ευαγγελίου και οι ποτιστές να περνούν από ειδική εκπαίδευση. Τι σημαίνει «ειδική εκπαίδευση»; Σημαίνει πως θα πρέπει να διασφαλίζεται ότι οι κήρυκες του ευαγγελίου και οι ποτιστές κατανοούν ξεκάθαρα τις αλήθειες των οραμάτων και ότι μπορούν να εξηγήσουν με σαφήνεια αυτά τα πράγματα. Αν υπάρχει κάποια πτυχή στις αλήθειες των οραμάτων που δεν τους είναι εντελώς ξεκάθαρη, τότε θα πρέπει να γίνονται τακτικές συναναστροφές πάνω σ' αυτήν, και όσο πιο λεπτομερής είναι η κατανόηση των κηρύκων

του ευαγγελίου και των ποτιστών, τόσο το καλύτερο. Ο οίκος του Θεού έχει εργασιακές ρυθμίσεις γι' αυτό, έτσι δεν είναι; (Έτσι είναι.) Το έργο της διάδοσης του ευαγγελίου είναι ένα συγκεκριμένο και περίπλοκο αντικείμενο του έργου, το οποίο περιλαμβάνει πολλές διακριτές εργασίες. Θα πρέπει να διασφαλίζεται ότι η κάθε εργασία γίνεται σωστά και παρακολουθείται στενά· αυτή είναι η ανάθεση από τον Θεό. Η κάθε εργασία πρέπει να γίνεται σωστά, ενώ πρέπει και να διασφαλίζεται ότι τα αποτελέσματα της κάθε εργασίας βελτιώνονται συνεχώς· μόνο αυτό συνάδει με τις προθέσεις του Θεού. Όλα τα άλλα είδη επαγγελματικού έργου, όπως το έργο παραγωγής ταινιών, το κειμενικό έργο, η μουσική, η τέχνη και η μετάφραση, υπάρχουν για να υποστηρίζουν και να υποβοηθούν το ευαγγελικό έργο, και το ευαγγελικό έργο βρίσκεται στην πρώτη γραμμή όλου του έργου. Επομένως, όσοι κάνουν τα διάφορα καθήκοντα πρέπει να κάνουν καλά το δικό τους έργο και να επιτυγχάνουν τα αποτελέσματα που απαιτεί ο Θεός. Μ' αυτόν τον τρόπο, θα έχουν μερίδιο στο έργο της διάδοσης του ευαγγελίου. Ο λόγος είναι ότι όλα τα άλλα είδη του επαγγελματικού έργου υπάρχουν για να εξυπηρετούν τη διάδοση του ευαγγελίου και όλο αυτό το έργο πρέπει να επικεντρώνεται στο έργο της διάδοσης του ευαγγελίου και να του παρέχει αστείρευτη ροή εφοδίων. Σήμερα, όλο το υλικό, οι ταινίες και τα διάφορα βίντεο που χρειάζονται για το κήρυγμα του ευαγγελίου δημιουργούνται μέσα από την προσπάθεια πολλών εκλεκτών του Θεού που εργάζονται στα παρασκήνια. Όλα όσα κάνουν αυτοί οι άνθρωποι στα παρασκήνια παρέχουν ισχυρή υποστήριξη στο έργο της διάδοσης του ευαγγελίου. Στο παρελθόν, ο οίκος του Θεού δεν είχε διάφορα είδη ταινιών, δεν είχε πολλά τραγούδια ούτε είχε πάρα πολλά βίντεο με βιωματικές μαρτυρίες. Απλώς βασιζόταν στους εργάτες του ευαγγελίου που πραγματοποιούσαν συνεχώς συναναστροφές. Οι εργάτες του ευαγγελίου μιλούσαν μέχρι που στέγνωσε το στόμα τους, αλλά δεν πετύχαιναν απαραίτητα σημαντικά αποτελέσματα· ήταν πολύ δύσκολο να κερδίσουν ακόμα και έναν άνθρωπο. Αφότου η εκκλησία δημιούργησε κάθε λογής βίντεο, το έργο των ευαγγελικών ομάδων ελαφρύνθηκε σχετικά και έγινε πολύ ευκολότερο από πριν, ενώ αυξήθηκε και η αποδοτικότητά του. Κάποιοι άνθρωποι είναι πεισματάρηδες και συντηρητικοί στον τρόπο σκέψης τους. Όταν τους κηρύττεις το ευαγγέλιο, όπως κι αν συναναστραφείς πάνω στην αλήθεια, αυτό δεν έχει αποτέλεσμα· διατηρούν τις αντιλήψεις τους και αρνούνται να την αποδεχθούν. Τι κάνεις, τότε; Τους βάζεις να δουν μία ή δύο ταινίες μαρτυρίας του ευαγγελίου, κι έτσι οι αντιλήψεις τους μεταμορφώνονται και αρχίζουν να βλέπουν με καλό μάτι την αληθινή οδό. Όταν έρθουν ν' αναζητήσουν ξανά, δεν υπάρχουν πλέον σημαντικοί φραγμοί ή εμπόδια μέσα τους και όταν συναναστρέφεται ξανά μαζί τους πάνω στην αλήθεια, μπορούν εύκολα να την αποδεχθούν. Γι' αυτό τα αποτελέσματα είναι πραγματικά εμφανή όταν δείχνεις στους δυνητικούς αποδέκτες του ευαγγελίου τις ταινίες που παράγει ο οίκος του Θεού ή όταν τους διαβάζεις τα λόγια του Θεού ή τους δείχνεις βίντεο με βιωματικές μαρτυρίες· όσα λόγια κι αν τους πεις, αυτό είναι πιο αποτελεσματικό. Όποιος κι αν αναζητεί και διερευνά την αληθινή οδό, πρώτα πρέπει να τον βάλεις να δει κάποιες ταινίες κι έπειτα να διαβάσει περισσότερα λόγια του Θεού, ώστε να του ανοίξεις τον δρόμο. Μετά, πρέπει να

συναναστραφείς μαζί του πάνω στην αλήθεια, για να εξαλείψεις τις αντιλήψεις του. Έτσι, τα πράγματα εξελίσσονται πολύ πιο ομαλά. Στις μέρες μας, όσοι διερευνούν την αληθινή οδό έχουν ήδη δει στο διαδίκτυο πολλές ταινίες και πολλά βίντεο με βιωματικές μαρτυρίες που έχει παραγάγει ο οίκος του Θεού και, κυρίως, έχουν διαβάσει πολλά από τα λόγια του Θεού· προτού έρθουν ν' αναζητήσουν και να διερευνήσουν, βλέπουν ήδη με καλό μάτι την αληθινή οδό και κατά βάση έχουν ήδη αναγνωρίσει ότι είναι η αληθινή οδός. Έχετε διαπιστώσει κάτι μέσα από αυτό; Αυτές οι ταινίες, αυτά τα βίντεο με τις αναγνώσεις των λόγων του Θεού, τα βίντεο με βιωματικές μαρτυρίες, τα βίντεο με ύμνους και ούτω καθεξής που παράγει ο οίκος του Θεού είναι πολύ αποτελεσματικά στην κατάθεση μαρτυρίας για τον Θεό! Δεν χρειάζεται να δαπανά κανείς τόσο σάλιο για να συναναστρέφεται και να συζητά με δυνητικούς αποδέκτες του ευαγγελίου· μόλις βλέπουν αυτά τα βίντεο, είναι σε θέση ν' αποδεχθούν την αληθινή οδό. Έτσι, γλιτώνουν πολύ χρόνο όσοι κηρύττουν το ευαγγέλιο και αυτό δείχνει πόσο ισχυρή είναι η υποστήριξη από την πίσω γραμμή για το κήρυγμα του ευαγγελίου! Υπάρχει αφθονία κάθε λογής πόρων για το κήρυγμα του ευαγγελίου! Πολλοί δυνητικοί αποδέκτες του ευαγγελίου μένουν έκπληκτοι όταν πηγαίνουν στο διαδίκτυο για να διερευνήσουν το έργο του Θεού, αφού υπάρχουν τόσα πράγματα και το περιεχόμενο στον ιστότοπο του οίκου του Θεού είναι άφθονο! Τα λόγια του Θεού είναι άφθονα, υπάρχουν κάθε λογής ταινίες και βίντεο σε αφθονία, ενώ σε αφθονία διατίθενται και όλα όσα χρειάζεσαι αναφορικά με τις βιωματικές μαρτυρίες. Αυτό είναι πραγματικά αποτέλεσμα του έργου και της καθοδήγησης του Αγίου Πνεύματος! Όλα αυτά έχουν πραγματικά δημιουργηθεί από το έργο του Θεού. Όσο κι αν ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας και ο θρησκευτικός κόσμος διαδίδουν αβάσιμες φήμες και αμαυρώνουν αυτό το έργο, όλη η προσπάθειά τους είναι μάταιη. Σε κάθε περίπτωση, όλοι μπορούν να δουν ξεκάθαρα τα αποτελέσματα που επιτυγχάνουν και τους καρπούς που δρέπουν όλα τα αντικείμενα του έργου του οίκου του Θεού, και είναι γεγονότα που επιτυγχάνονται από τα λόγια του Θεού.

Στο έργο της διάδοσης του ευαγγελίου της βασιλείας, όλα τα αντικείμενα του έργου του οίκου του Θεού είναι οργανωμένα με πολύ μεθοδικό τρόπο και προχωράνε με τάξη. Το έργο της διάδοσης του ευαγγελίου είναι ένα κρίσιμο, μακροχρόνιο και κοπιαστικό αντικείμενο του έργου. Επομένως, όσοι αναλαμβάνουν το ευαγγελικό έργο, είτε είναι επιβλέποντες είτε συνηθισμένοι εργάτες του ευαγγελίου, πρέπει να επιβεβαιώσουν μέσα τους τη σημασία αυτού του έργου. Παρόλο που εσείς εργάζεστε στην πρώτη γραμμή του ευαγγελίου και κάνετε τα καθήκοντά σας, πίσω σας, δηλαδή στην πίσω γραμμή, υπάρχουν πολλοί αδελφοί και αδελφές που κάνουν διαφόρων ειδών βοηθητικό έργο, και εκείνοι είναι η δύναμη που στηρίζει το έργο της διάδοσης του ευαγγελίου. Τι εννοώ μ' αυτό; Όλο το έργο του οίκου του Θεού επικεντρώνεται στη διάδοση του ευαγγελίου, και τα καθήκοντα που εκτελούν όλοι οι εκλεκτοί του Θεού εξυπηρετούν τη διάδοση του ευαγγελίου. Κάθε αδελφός και αδελφή που κάνει ένα καθήκον έχει μερίδιο στο ευαγγελικό έργο, και κάθε αντικείμενο του έργου σχετίζεται στενά με το ευαγγελικό έργο. Με λίγα λόγια, κάθε αντικείμενο του έργου, συμπεριλαμβανομένου του ίδιου του

ευαγγελικού έργου, είναι ένα καθήκον που πρέπει να γίνεται καλά ώστε να κατατίθεται μαρτυρία για το έργο του Θεού· κάθε αντικείμενο του έργου σχετίζεται στενά και άρρηκτα με το πιο σημαντικό έργο, που είναι η κατάθεση μαρτυρίας για τον Θεό. Αυτό είναι απόλυτα ακριβές. Επομένως, ο οίκος του Θεού τοποθετεί το έργο της διάδοσης του ευαγγελίου στην κορυφή της λίστας όλων των αντικειμένων του έργου, και είναι το νούμερο ένα από όλα τα διαφορετικά αντικείμενα του έργου του οίκου του Θεού· αυτό είναι απόλυτα σωστό. Είναι ένα κύριο, κοπιαστικό και μακροχρόνιο αντικείμενο του έργου, και όλοι ανεξαιρέτως οι εκλεκτοί του Θεού, όλοι ανεξαιρέτως οι άνθρωποι που ακολουθούν τον Θεό, πρέπει να έχουν αντοχή, υπομονή και αρκετή πίστη για να προετοιμαστούν να κάνουν σωστά αυτό το έργο και να δώσουν αυτήν τη μακρόχρονη μάχη. Είτε αντέχεις για 10, είτε για 20, είτε για 30 χρόνια, πρέπει να είσαι πάντα αφοσιωμένος στον Θεό, ν' αφιερώσεις τη ζωή σου και ολόκληρη τη διάρκεια της στο έργο της διάδοσης του ευαγγελίου και να είσαι αφοσιωμένος στον Θεό ως το τέλος. Αυτή είναι μια σημαντική ευθύνη που έχει χρέος να επωμιστεί κάθε άνθρωπος που ακολουθεί τον Θεό· είναι καθήκον όλων και είναι επίσης η ανάθεση που εμπιστεύεται σε όλους ο Θεός.

Μέσα από αυτή Μου τη συναναστροφή, άραγε νιώθετε όλοι ενθουσιασμό μέσα σας και έχετε αρχίσει να θεωρείτε σημαντικό το ευαγγελικό έργο; Κάποιοι άνθρωποι έχουν πει στο παρελθόν: «Δεν κατανοώ κανένα τεχνικό επάγγελμα, δεν γνωρίζω από υποκριτική και δεν μπορώ να γίνω ηθοποιός, δεν έχω γερές βάσεις σε ό,τι έχει να κάνει με τη χρήση των λέξεων, οπότε δεν ξέρω πώς να γράφω άρθρα, δεν ξέρω από μουσική και ακόμα λιγότερα γνωρίζω για την τέχνη. Επειδή ακριβώς δεν είμαι καλός σε τίποτα, με τοποθέτησαν σε μια ευαγγελική ομάδα. Οι ευαγγελικές ομάδες δεν είναι σαν ένα ξεχασμένο πίσω ράφι στον οίκο του Θεού; Και από τη στιγμή που μ' έστειλαν σε ένα ξεχασμένο πίσω ράφι, έχω άραγε ακόμα ελπίδα να σωθώ;» Έτσι είναι τα πράγματα; Αν όντως έτσι κατανοείς τα πράγματα, τότε έχεις παρεξηγήσει τον Θεό: Το κήρυγμα του ευαγγελίου είναι η επιτακτική ευθύνη όλων ανεξαιρέτως των ανθρώπων. Αν δεν είσαι καλός σε τίποτα και δεν κατανοείς κανένα τεχνικό επάγγελμα και το μόνο που μπορείς να κάνεις είναι να κηρύττεις το ευαγγέλιο, τότε θα σου ανατεθεί να κάνεις το καθήκον σου σε μια ευαγγελική ομάδα. Αυτή είναι η τελευταία σου ευκαιρία και αυτό γίνεται για να διασφαλιστεί ότι δεν χαραμίζεσαι ως υλικό, αλλά μπορείς ν' αξιοποιηθείς όσο το δυνατόν περισσότερο, ώστε να επιτελείς τη λειτουργία σου ως ανθρώπινο όν στον μέγιστο βαθμό. Δεν είσαι καλός σε τίποτα και είσαι αργόστροφος σε ό,τι κάνεις, αλλά μπορείς να κάνεις καλά το καθήκον του κηρύγματος του ευαγγελίου, και ακόμα κι αν σου ζητηθεί να πας να εντοπίσεις δυνητικούς αποδέκτες του ευαγγελίου, μπορείς να το κάνεις με προσγειωμένο τρόπο και να προωθήσεις στους κήρυκες του ευαγγελίου τους δυνητικούς αποδέκτες του ευαγγελίου που θα βρεις. Ταυτόχρονα, μπορείς να μάθεις σταδιακά πώς να κάνεις κήρυγμα για τα λόγια του Θεού, το έργο του Θεού και τις προθέσεις του Θεού, και να φέρνεις ανθρώπους ενώπιον του Θεού. Αυτό δεν είναι το καθήκον σου; Άλλοι άνθρωποι αποφέρουν κάποια αποτελέσματα μέσω της ενασχόλησής τους με το

κειμενικό έργο, το έργο παραγωγής ταινιών και άλλα είδη έργου, αλλά εσύ δεν ξέρεις πώς να κάνεις αυτά τα πράγματα και δεν έχεις ιδιαίτερα ταλέντα ή χαρίσματα, αλλά αφιερώνεις τις δυνάμεις σου στο ευαγγελικό έργο, δίνεις τα πάντα γι' αυτό, εκπληρώνεις το καθήκον σου και επωμίζεσαι την ανάθεση που σου έδωσε ο Θεός· δεν είναι καλές πράξεις αυτές; Είναι κι αυτές καλές πράξεις και ο Θεός θα τις θυμάται. Αυτό εκπληρώνει τα εξής λόγια: Τα καθήκοντα που κάνουν οι άνθρωποι δεν διακρίνονται σε ανώτερα ή κατώτερα· το μόνο που έχει σημασία είναι κατά πόσο είσαι αφοσιωμένος στο καθήκον σου και κατά πόσο το κάνεις με τρόπο που ανταποκρίνεται στα πρότυπα. Ο Θεός φέρεται σε όλους δίκαια και ισότιμα· εφόσον δεν μπορείς να κάνεις τίποτα, σου ζητείται να κηρύξεις το ευαγγέλιο. Αυτό γίνεται για να μπορέσεις να επιτελέσεις τη μοναδική λειτουργία που σου απομένει, δεδομένου ότι δεν είσαι σε θέση ν' αναλάβεις κανένα άλλο καθήκον. Μέσα από αυτό, σου δίνεται μια ευκαιρία και μια αχτίδα ελπίδας· δεν σου στερείται το δικαίωμά σου να κάνεις το καθήκον σου. Ο Θεός έχει και πάλι μια ανάθεση για σένα και δεν είναι προκατειλημμένος απέναντί σου. Επομένως, όσοι τοποθετούνται σε ευαγγελικές ομάδες δεν στέλνονται σ' ένα ξεχασμένο πίσω ράφι ούτε εγκαταλείπονται, αλλά κάνουν το καθήκον τους σ' ένα διαφορετικό μέρος. Μέσα από τη συναναστροφή πάνω στις εργασιακές ρυθμίσεις που αφορούν το ευαγγελικό έργο, βλέπετε πλέον με καλό μάτι για το ευαγγελικό έργο χωρίς πια να το παρερμηνεύετε; (Ναι.) Θα καμαρώνετε, λοιπόν, γι' αυτό; Όποιο καθήκον κι αν κάνουν οι άνθρωποι, οι απαιτήσεις που έχει ο Θεός από αυτούς δεν αλλάζουν: Ο Θεός ζητά την αφοσίωση και την ειλικρίνειά τους. Αν λες: «Διατηρώ χαμηλό προφίλ, δεν καμαρώνω, απλώς κάνω αυτό που μου ζητάει ο Θεός», αλλά δεν έχεις αφοσίωση, δεν έχεις ειλικρίνεια, τότε αυτό δεν αρκεί. Όπως κι αν κατανοείς το ευαγγελικό έργο, σε κάθε περίπτωση, αν καταφέρεις να έχεις αφοσίωση και ειλικρίνεια, τότε θα εκτελείς το καθήκον σου σύμφωνα με τα πρότυπα. Με όσο καλό μάτι κι αν βλέπεις το καθήκον του κηρύγματος του ευαγγελίου και όσο θετική κι αν είναι η στάση σου απέναντί του, αν δεν μπορείς να υπομείνεις κακουχίες και δεν έχεις αντοχή και αφοσίωση, τότε ούτε αυτό αρκεί. Επομένως, δεν έχει σημασία πού έχεις τοποθετηθεί, σε ποια χρονική περίοδο ή τοποθεσία βρίσκεσαι, με ποιους ανθρώπους έρχεσαι σ' επαφή και ποιο καθήκον κάνεις. Ο Θεός θα σε βλέπει πάντα και θα εξετάζει εξονυχιστικά τα βάθη της καρδιάς σου. Μη νομίζεις ότι επειδή είσαι μέλος μιας ευαγγελικής ομάδας ο Θεός δεν σου δίνει σημασία ή δεν μπορεί να σε δει, κι επομένως μπορείς να κάνεις ό,τι θέλεις. Και μη νομίζεις ότι αν τοποθετηθείς σε μια ευαγγελική ομάδα, δεν έχεις πλέον ελπίδα να σωθείς, κι έπειτα προσεγγίζεις αρνητικά το καθήκον σου. Και οι δύο αυτοί τρόποι σκέψης είναι λανθασμένοι. Όπου κι αν τοποθετηθείς και όποιο καθήκον κι αν σου ανατεθεί να κάνεις, είναι αυτό που πρέπει να κάνεις και θα πρέπει να το κάνεις με επιμέλεια και υπευθυνότητα. Οι απαιτήσεις που έχει ο Θεός από σένα δεν αλλάζουν, κι επομένως δεν θα πρέπει ν' αλλάζει ούτε η υποταγή σου στις ρυθμίσεις του Θεού. Η θέση των εργατών του ευαγγελίου είναι η ίδια με τη θέση εκείνων που κάνουν άλλα καθήκοντα· η αξία ενός ανθρώπου δεν μετριέται με βάση το καθήκον που κάνει, αλλά με βάση το κατά πόσο επιδιώκει την αλήθεια και έχει την αλήθεια-πραγματικότητα. Αυτά είχα να

πω στη συναναστροφή Μου σε σχέση με το ευαγγελικό έργο, αυτό το μεγάλο και συγκεκριμένο αντικείμενο του έργου.

IV. Τα διάφορα είδη επαγγελματικού έργου

Τέταρτο αντικείμενο, τα διάφορα είδη επαγγελματικού έργου. Αυτό το αντικείμενο περιλαμβάνει το έργο παραγωγής ταινιών, το κειμενικό έργο, τη μουσική, την τέχνη, τη μετάφραση και ούτω καθεξής. Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Κι εμείς οι σχεδιαστές κοστούμιών συμμετέχουμε στο έργο παραγωγής ταινιών. Άραγε, θεωρείται ο σχεδιασμός κοστούμιών ένα είδος έργου;» Ο σχεδιασμός κοστούμιών περιλαμβάνεται στο έργο παραγωγής ταινιών και μουσικής· είναι ένα είδος υποστηρικτικού έργου που συνεργάζεται μ' αυτά τα είδη έργου. Σε κάθε στάδιο, ο οίκος του Θεού έχει συγκεκριμένες εργασιακές ρυθμίσεις που αφορούν τις συγκεκριμένες απαιτήσεις αυτών των ειδών επαγγελματικού έργου. Η επικοινωνία ορισμένων γίνεται γραπτώς και ορισμένων άλλων προφορικά μέσα από τη συναναστροφή στις συναθροίσεις. Όπως κι αν γίνεται η επικοινωνία τους, οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να επωμίζονται την ευθύνη γι' αυτές, να καταγράφουν τις συγκεκριμένες απαιτήσεις που εκδίδει ο οίκος του Θεού γι' αυτό το αντικείμενο του έργου και να τακτοποιούν αυτές τις σημειώσεις, κι έπειτα να πραγματοποιούν συγκεκριμένη συναναστροφή πάνω σ' αυτές και να προβαίνουν στη συγκεκριμένη υλοποίησή τους. Είναι και αυτό ένα μεγάλο αντικείμενο του έργου και είναι το δεύτερο συγκεκριμένο αντικείμενο μετά το ευαγγελικό έργο. Σε ό,τι αφορά αυτό το συγκεκριμένο αντικείμενο του έργου, ο οίκος του Θεού απαιτεί από όλο το προσωπικό που ασχολείται με διάφορα επαγγέλματα να μελετά συνεχώς για ν' αποκτήσει επαγγελματικές γνώσεις που σχετίζονται με τα καθήκοντά του, καθώς και να ψάχνει για πληροφορίες ώστε να εξακριβώνει ποια πράγματα είναι χρήσιμα για το έργο του οίκου του Θεού. Ταυτόχρονα, ο οίκος του Θεού συναναστρέφεται συνεχώς πάνω στις αλήθεια-αρχές και παρέχει συγκεκριμένα σχέδια για τα διάφορα είδη επαγγελματικού έργου. Μερικές φορές, γίνεται συναναστροφή πάνω σ' αυτά τα είδη έργου από κοινού στους επιβλέποντες και στα μέλη των ομάδων, ενώ άλλες γίνεται συναναστροφή πάνω σ' αυτά αποκλειστικά στους επικεφαλής, στους εργάτες και στους επιβλέποντες που είναι υπεύθυνοι για το εκάστοτε αντικείμενο του έργου. Είτε η επικοινωνία τους και η συναναστροφή πάνω σ' αυτές γίνεται γραπτώς είτε μέσα από συναθροίσεις, σε κάθε περίπτωση, αυτά τα είδη έργου βελτιώνονται και τυποποιούνται συνεχώς, ενώ διατυπώνονται διαρκώς και συγκεκριμένες ρυθμίσεις σύμφωνα με τις ανάγκες του ευαγγελικού έργου. Για παράδειγμα, ας πούμε ότι ο οίκος του Θεού παράγει μια ταινία μ' ένα σχετικά νέο θέμα και το γύρισμά της είναι αρκετά επαγγελματικό. Αφού ανέβει η ταινία στο διαδίκτυο, λαμβάνει αρκετά μεγάλο αριθμό κλικ. Σε μια τέτοια περίπτωση, ο οίκος του Θεού διατυπώνει συγκεκριμένες απαιτήσεις γι' αυτό το είδος έργου, με βάση τα σχόλια που έλαβε, αλλά και τις ανάγκες του ευαγγελικού έργου. Με λίγα λόγια, αυτό το αντικείμενο του έργου επανεξετάζεται και βελτιώνεται συνεχώς, και ταυτόχρονα διευρύνεται διαρκώς.

Όσον αφορά τα διάφορα είδη επαγγελματικού έργου, οι ρυθμίσεις του οίκου του Θεού απαιτούν από τους ανθρώπους να μελετούν περισσότερο και να βρίσκουν δασκάλους και κάθε λογής βοηθήματα και διδακτικό υλικό για να μαθαίνουν. Ας πάρουμε για παράδειγμα το τραγούδι· η εύρεση ενός δασκάλου που θα σου μάθει να τραγουδάς και θα σε καθοδηγήσει στη φωνητική είναι επίσης μια συγκεκριμένη εργασιακή ρύθμιση. Αφού ακούσουν αυτήν τη ρύθμιση, οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να βρουν έναν κατάλληλο δάσκαλο γι' αυτό το έργο, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του Άνωθεν, και να του αναθέσουν να διδάξει τους τραγουδιστές μας, βοηθώντας τους να μελετήσουν τις κατάλληλες γνώσεις φωνητικής και τον σωστό τρόπο να τραγουδούν, και, ασφαλώς, θα πρέπει να βρεθούν κλασικά έργα για να μάθουν από αυτά. Θα πρέπει πάντα να μελετώνται επαγγελματικές γνώσεις σε σχέση με τη μουσική σύνθεση και το χορωδιακό τραγούδι, και οι εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού απαιτούν πάντοτε από τους ανθρώπους να μελετούν συνεχώς τις επαγγελματικές γνώσεις που σχετίζονται με τα καθήκοντά τους, να μαθαίνουν πώς να χρησιμοποιούν κάποιες προηγμένες και πρακτικές μεθόδους και ούτω καθεξής. Αυτές οι εργασιακές ρυθμίσεις και απαιτήσεις δεν εκδίδονται άπαξ και μετά τέλος, αλλά απαιτείται από τους επικεφαλής και τους εργάτες να συναναστρέφονται τακτικά πάνω σ' αυτές τις εργασιακές ρυθμίσεις, να καθοδηγούν όσους ασχολούνται με το επαγγελματικό έργο, βοηθώντας τους έτσι να συνεχίσουν να μελετούν και να πασχίζουν για τη συνεχή και αποτελεσματική ανάπτυξη και εμπάθυνση όλων των ειδών του επαγγελματικού έργου, και να μη μένουν στάσιμοι. Κάποιοι άνθρωποι σκέφτονται: «Οι εργασιακές ρυθμίσεις εκδόθηκαν σ' εμάς σήμερα, οπότε πρέπει απλώς να τις κάνουμε πράξη αυτόν τον μήνα και λήγει εκεί το ζήτημα. Αν ο Άνωθεν δεν πει τίποτα γι' αυτό στο μέλλον, τότε ίσως να μη χρειάζεται να συνεχίσουμε να τις κάνουμε πράξη». Ισχύει πράγματι αυτό; (Όχι.) Οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να σκέφτονται έτσι, αλλά πρέπει να κάνουν κατά καιρούς ερωτήσεις, όπως: «Πώς τα πάτε στη μελέτη αυτού του επαγγέλματος; Αντιμετωπίζετε καθόλου δυσκολίες; Υπάρχει κάτι που αντιτίθεται ή αντιβαίνει στις αρχές; Ποιος είχε την καλύτερη επίδοση στη μελέτη του, ποιος είναι ο πιο επιδέξιος και ποιος εξοικειώθηκε πιο γρήγορα; Αφού μελετήσατε αυτές τις θεωρίες, ποια από τα πράγματα που μάθατε πιστεύετε ότι είναι κατάλληλα να χρησιμοποιηθούν για το έργο του οίκου του Θεού;» Επιπλέον, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να κάνουν ερωτήσεις σε όσα μέλη των ευαγγελικών ομάδων μαθαίνουν ξένες γλώσσες, όπως: «Πόσα χρόνια μαθαίνεις αυτήν την ξένη γλώσσα; Πώς προχωράει τελευταία η μελέτη σου; Πόσες καθημερινές συνομιλίες έχεις μάθει να χειρίζεσαι; Μπορείς να μεταφράσεις γενικούς πνευματικούς όρους; Μπορείς να χρησιμοποιήσεις αυτήν την ξένη γλώσσα για να επικοινωνήσεις τις αλήθειες που σχετίζονται με το κήρυγμα του ευαγγελίου; Αυτήν τη στιγμή, είσαι καλύτερος στον προφορικό ή στον γραπτό λόγο; Μήπως χρειάζεσαι έναν δάσκαλο για να σε βοηθήσει να μάθεις; Υπάρχει κάποιος άλλος που είναι πιο κατάλληλος και πιο επιδέξιος στην εκμάθηση ξένων γλωσσών; Έχει αυξηθεί ο αριθμός των μελών αυτού του προσωπικού; Θεωρεί κανείς ότι η εκμάθηση μιας ξένης γλώσσας είναι πολύ κοπιαστική

και δύσκολη διαδικασία, με αποτέλεσμα να μη θέλει να τη μάθει πια, και να τα παρατάει στα μισά για ν' αναλάβει άλλο καθήκον;» Πρέπει κατά καιρούς να ρωτά κάποιος για αυτά τα συγκεκριμένα ζητήματα που σχετίζονται με το έργο αυτού του είδους και να τα επιβλέπει. Εφόσον ο Άνωθεν έχει διατυπώσει συγκεκριμένες εργασιακές ρυθμίσεις, οι επιβλέποντες θα πρέπει ν' αναλαμβάνουν την ευθύνη γι' αυτές τις συγκεκριμένες εργασίες μέχρι τέλους. Μην περιμένεις παθητικά να κάνει ερωτήσεις ο Άνωθεν· αν ο Άνωθεν δεν κάνει ερωτήσεις για έξι μήνες ή για έναν χρόνο, εσύ και πάλι θα πρέπει να κάνεις σωστά όλο το έργο, στο μέγιστο των δυνατοτήτων σου, και να είσαι έτοιμος ν' αποδεχθείς ανά πάσα στιγμή επιθεώρηση και κατεύθυνση από τον Άνωθεν· αυτή είναι η σωστή νοοτροπία. Ο λόγος είναι ότι έχει γίνει έκδοση και επικοινωνία των εργασιακών ρυθμίσεων και ως επιβλέπων του έργου είσαι υπεύθυνος για την παρακολούθησή του και, επομένως, πρέπει να εκπληρώσεις τις ευθύνες σου. Ωστόσο, αν δεν είσαι σε θέση να εκπληρώσεις τις ευθύνες σου, τότε είσαι ανεπρόκοπος και θα πρέπει ν' απαλλαγείς από τα καθήκοντά σου και ν' αποκλειστείς. Οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει, λοιπόν, να συλλογίζονται και να συναναστρέφονται συχνά πάνω σ' αυτές τις συγκεκριμένες εργασιακές ρυθμίσεις ή συναναστροφές από τον Άνωθεν, και κατόπιν να τις υλοποιούν και να παρακολουθούν το έργο ανάλογα με την περίπτωση. Θα πρέπει να βλέπουν ποια είδη έργου παραμελούνται το τελευταίο διάστημα και δεν έχουν ελεγχθεί εδώ και πολύ καιρό, καθώς και σε ποια έργα δεν είναι εκείνοι προσωπικά πολύ καλοί, δεν έχουν κάνει ερωτήσεις τελευταία και κατά συνέπεια δεν είναι ενήμεροι για την πρόσφατη κατάστασή τους, κι έπειτα να πηγαίνουν να ρίξουν μια ματιά. Επιπλέον, ως προς τα διάφορα είδη επαγγελματικού έργου, ο οίκος του Θεού έχει άλλη μία συγκεκριμένη ρύθμιση: Απαιτεί ν' ανακαλύπτονται, να καλλιεργούνται και να προάγονται διαρκώς άτομα με το σχετικό ταλέντο. Τι πρέπει να κάνουν, λοιπόν, οι επικεφαλής και οι εργάτες όταν λάβουν αυτήν την εργασιακή ρύθμιση; Πρέπει να έχουν τον νου τους για να δουν κατά πόσο υπάρχει κάποιος κατάλληλος γι' αυτό το έργο. Αν κάποιος άνθρωπος είναι κατάλληλος να κάνουν αυτό το έργο αλλά δεν έχουν επαρκή αντίληψη του τεχνικού επαγγέλματος, τότε θα πρέπει γρήγορα να καλλιεργηθούν και να υπάρξει μέριμνα για να μελετήσουν αυτό το επάγγελμα και να εκπαιδευτούν πάνω σ' αυτό. Με λίγα λόγια, και τα διάφορα είδη επαγγελματικού έργου είναι ένα σημαντικό αντικείμενο του έργου. Αυτό το έργο περιλαμβάνει πάρα πολλά αντικείμενα, το πεδίο του είναι επίσης τεράστιο και ο οίκος του Θεού έχει διατυπώσει πολλές συγκεκριμένες εργασιακές ρυθμίσεις γι' αυτό. Γι' αυτό το αντικείμενο του έργου, αυτό που απαιτείται είναι διαρκής μελέτη, επανεξέταση και εμβάθυνση, ενώ θα πρέπει να βρεθούν και οι κατάλληλες αρχές για τη συνεχή τυποποίησή του. Εκτός αυτού, θα πρέπει να καλλιεργούνται συνεχώς τα ταλαντούχα άτομα που είναι κατάλληλα γι' αυτά τα καθήκοντα. Αυτή είναι η εργασιακή ρύθμιση γι' αυτό το μεγάλο αντικείμενο των διαφόρων ειδών επαγγελματικού έργου, και είναι και αυτή ευκολονόητη.

V. Η εκκλησιαστική ζωή

Πέμπτο αντικείμενο, η εκκλησιαστική ζωή. Ο οίκος του Θεού έχει διατυπώσει συγκεκριμένες ρυθμίσεις και διατάξεις σχετικά με το περιεχόμενο που τρώει και πίνει κανείς κατά την εκκλησιαστική ζωή, τη μορφή της εκκλησιαστικής ζωής και τον αριθμό των ανθρώπων που ζουν την εκκλησιαστική ζωή. Επίσης, ο οίκος του Θεού διαθέτει αντίστοιχες εργασιακές ρυθμίσεις σχετικά με τη μορφή των συναθροίσεων και το περιεχόμενο της εκκλησιαστικής ζωής υπό ειδικές συνθήκες και περιπτώσεις. Οι εργασιακές ρυθμίσεις αυτού του είδους εκδίδονται κυρίως σε γραπτή μορφή. Οι εργασιακές ρυθμίσεις για την εκκλησιαστική ζωή των νεοφώτιστων σε διαφορετικές χώρες —για τη μορφή και τη συχνότητα των συναθροίσεών τους και το περιεχόμενο που τρώνε και πίνουν κατά τις συναθροίσεις και ούτω καθεξής— είναι κατά βάση ίδιες με τις εργασιακές ρυθμίσεις για την εκκλησιαστική ζωή των ανθρώπων κινεζικής εθνικής καταγωγής, με εξαίρεση ορισμένες ειδικές περιστάσεις. Σας έκανα μόλις μια επισκόπηση του πεδίου των εργασιακών ρυθμίσεων που σχετίζονται με την εκκλησιαστική ζωή· περιλαμβάνει τόσο το περιεχόμενο των λόγων του Θεού που τρώγονται και πίνονται, όσο και το περιεχόμενο της συναναστροφής πάνω στην αλήθεια κατά τις συναθροίσεις την τελευταία περίοδο, καθώς και τη μορφή της συναναστροφής κατά τις συναθροίσεις. Για παράδειγμα, το γεγονός ότι δεν επιτρέπεται ένα μόνο άτομο να μονοπωλεί τη συναναστροφή στις συναθροίσεις, το ποιος είναι ο μέγιστος επιτρεπόμενος χρόνος συναναστροφής για κάθε άτομο, το ποιος πρέπει να είναι ο τρόπος αντιμετώπισης και χειρισμού των ανθρώπων που μακρηγορούν και δεν εκφράζονται ξεκάθαρα και ούτω καθεξής· στις εργασιακές ρυθμίσεις υπάρχουν συγκεκριμένες δηλώσεις για όλα αυτά τα συγκεκριμένα πράγματα που σχετίζονται με την εκκλησιαστική ζωή και με τις συναθροίσεις. Οι επικεφαλής και οι εργάτες είναι υπεύθυνοι, αφενός, για την έκδοση και την επικοινωνία αυτών των εργασιακών ρυθμίσεων και, αφετέρου, για την ξεκάθαρη συναναστροφή πάνω σ' αυτές με τους αδελφούς και τις αδελφές, ώστε όλα τα μέλη της εκκλησίας να μπορέσουν να τις κατανοήσουν και να τις αποδεχθούν, κι έπειτα το μόνο που χρειάζεται είναι να τις εκτελούν και να τις τηρούν αυστηρά. Συγκεκριμένα, όσοι βγαίνουν συχνά εκτός θέματος, προκαλούν διαταράξεις, αναφέρουν λόγια και δόγματα και φωνάζουν συνθήματα όταν μιλάνε στις συναθροίσεις πρέπει να περιορίζονται, και στις εργασιακές ρυθμίσεις υπάρχουν συγκεκριμένες διατάξεις αναφορικά με τέτοιες ειδικές περιστάσεις. Οι εργασιακές ρυθμίσεις που αφορούν στην εκκλησιαστική ζωή σχετίζονται κυρίως με όλα τα διαφορετικά πράγματα που έχουν να κάνουν με τις συναθροίσεις, δεν είναι περίπλοκες, είναι πολύ απλές και, όποιο καθήκον κι αν κάνει κάποιος, πρέπει απλώς να τηρεί τις αρχές που περιλαμβάνονται σ' αυτές τις εργασιακές ρυθμίσεις. Για παράδειγμα, στις συναθροίσεις, οι ευαγγελικές ομάδες πρέπει απλώς να τηρούν τις αρχές που περιλαμβάνονται στις εργασιακές ρυθμίσεις σχετικά με την εκκλησιαστική ζωή· δεν ισχύει κάτι το ιδιαίτερο γι' αυτές. Οι άλλες ομάδες απλώς εκτελούν διαφορετικό έργο από τους άλλους, αλλά και σ' αυτές ισχύουν ακριβώς τα ίδια

πράγματα σε ό,τι έχει να κάνει με τις συναθροίσεις, τη συναναστροφή πάνω στην αλήθεια, την προσευχή διαβάζοντας τα λόγια του Θεού και τη συναναστροφή πάνω σε προσωπικές εμπειρίες· δεν υπερβαίνουν το συγκεκριμένο πεδίο. Πρέπει απλώς ν' ασκούνται σύμφωνα με τις τρέχουσες διατάξεις του οίκου του Θεού σχετικά με το περιεχόμενο που τρώγεται και πίνεται κατά την εκκλησιαστική ζωή, τη μορφή που λαμβάνει η συναναστροφή και τη μορφή των συναθροίσεων. Αν το επιτρέπουν οι συνθήκες, οι άνθρωποι μπορούν να συναθροίζονται δια ζώσης, διαφορετικά μπορούν να πραγματοποιούν συναθροίσεις μέσω διαδικτύου. Αυτό θα πρέπει να είναι ένα πολύ απλό ζήτημα που προσδιορίζεται με σαφήνεια. Κάποια μέλη της εκκλησίας είναι διάσπαρτα σε διαφορετικές ηπείρους και χώρες, με ορισμένα να βρίσκονται στην Ευρώπη και ορισμένα στη Μέση Ανατολή· σ' αυτήν την περίπτωση, είναι απαραίτητο να γίνονται συναθροίσεις μέσω διαδικτύου. Εναπόκειται στις τοπικές εκκλησίες ν' αποφασίζουν την ώρα πραγματοποίησης των συναθροίσεων και τη συχνότητά τους· ο οίκος του Θεού δεν διατυπώνει συγκεκριμένες διατάξεις σχετικά μ' αυτό το ζήτημα ούτε παρεμβαίνει σ' αυτό. Γιατί δεν παρεμβαίνει σ' αυτό το ζήτημα ο οίκος του Θεού; Κάποιοι άνθρωποι στην εκκλησία δεν εκτελούν τα καθήκοντά τους με πλήρη απασχόληση· έχουν δουλειές και οικογένειες, οι συνθήκες του καθενός από αυτούς διαφέρουν και επιπλέον οι ζώνες ώρας διαφόρων χωρών είναι διαφορετικές, οπότε πρέπει να τους επιτρέπεται ν' αποφασίζουν μόνοι τους πόσες φορές την εβδομάδα θα συναθροίζονται και τι ώρα θα πραγματοποιείται κάθε συνάθροιση. Ο οίκος του Θεού δεν διατυπώνει συγκεκριμένες διατάξεις σε σχέση μ' αυτό, αλλά παρέχει απλώς μια αρχή. Ο οίκος του Θεού έχει ορίσει πόσες φορές την εβδομάδα να συναθροίζονται οι νέοι πιστοί, και είναι διαφορετικές οι φορές που συναθροίζονται κάθε εβδομάδα όσοι κάνουν το καθήκον τους και όσοι δεν κάνουν το καθήκον τους. Μήπως υπάρχει κάποια εργασιακή ρύθμιση που απαιτεί να συναθροίζονται οι νέοι πιστοί επτά φορές την εβδομάδα; (Όχι.) Από τι εξαρτάται, λοιπόν, το πόσες φορές την εβδομάδα θα συναθροίζονται οι νέοι πιστοί; (Εξαρτάται από τον διαθέσιμο χρόνο που έχουν οι νέοι πιστοί.) Είναι απολύτως ενδεδειγμένο να συναθροίζονται το πολύ δύο ή τρεις φορές την εβδομάδα και τουλάχιστον μία φορά την εβδομάδα. Κάποιοι λένε: «Οι άνθρωποι στην περιοχή μας είναι πολύ χαλαροί κατά την περίοδο που σταματούν οι γεωργικές εργασίες, οπότε όλοι θέλουν να συναθροίζονται καθημερινά· θα μας άρεσε ακόμα και να συναθροιζόμαστε δύο φορές την ημέρα. Θέλουμε πάρα πολύ να συναθροιζόμαστε». Η καρδιά των νέων πιστών ξεχειλίζει από ενθουσιασμό και θέλουν διαρκώς να κατανοούν περισσότερες αλήθειες. Αν το επιτρέπουν οι συνθήκες της οικογένειάς τους, τότε είναι καλό να ζητήσουν να παρευρίσκονται σε περισσότερες συναθροίσεις, εφόσον βέβαια αυτό δεν έχει αντίκτυπο στην καθημερινή τους ζωή. Το πόσες φορές συγκεκριμένα θα πρέπει να συναθροίζονται οι άνθρωποι κάθε εβδομάδα θα πρέπει να καθορίζεται ανάλογα με τις συνθήκες της οικογένειας και της εργασίας του εκλεκτού λαού του Θεού σε κάθε περιοχή· ο οίκος του Θεού δεν διατυπώνει συγκεκριμένες διατάξεις σε σχέση μ' αυτό το ζήτημα. Σε όσους από τον εκλεκτό λαό του Θεού το επιτρέπουν οι συνθήκες, μπορούν να συναθροίζονται

περισσότερο και τότε θα κατανοήσουν περισσότερες αλήθειες και θα πετύχουν γρηγορότερα την ανάπτυξη της ζωής τους. Αυτό είναι καλό πράγμα. Ωστόσο, σε όσους δεν το επιτρέπουν οι συνθήκες, δεν ενδείκνυται να συναθροίζονται μ' αυτόν τον τρόπο και αρκεί να παρευρίσκονται σε τουλάχιστον μία ή δύο συναθροίσεις την εβδομάδα. Εναπόκειται στον εκλεκτό λαό του Θεού ν' αποφασίσει πόσες φορές την εβδομάδα θα πραγματοποιούν συναθροίσεις οι εκκλησίες σε διάφορες περιοχές, και κανείς δεν πρέπει να παρεμβαίνει σ' αυτό. Το πιο σημαντικό είναι να πραγματοποιούνται συναθροίσεις για να μπορούν οι άνθρωποι να κατανοήσουν την αλήθεια και όχι για οποιονδήποτε άλλο λόγο. Επομένως, το πόσες φορές πραγματοποιεί συναθροίσεις κάθε εκκλησία αποφασίζεται ανάλογα με τις συγκεκριμένες συνθήκες της. Αν ο εκλεκτός λαός του Θεού μπορεί να παρευρίσκεται σε μία επιπλέον συνάθροιση την εβδομάδα, αυτό θα είναι πιο ωφέλιμο για την ανάπτυξη της ζωής του. Αν υπάρχουν άνθρωποι που δεν επιδιώκουν την αλήθεια και δεν θέλουν να παρευρίσκονται σε περισσότερες συναθροίσεις, τότε δεν θα πρέπει να τους επιβληθεί κάτι τέτοιο. Ιδίως οι μισθωτοί εργάτες που είναι λίγο πιο απασχολημένοι και δεν έχουν χρόνο να παρευρίσκονται σε περισσότερες συναθροίσεις, δεν θα πρέπει να υποχρεούνται να το κάνουν. Ανεξάρτητα απ' το αν οι άνθρωποι είναι σε θέση να παρευρίσκονται σε συναθροίσεις ή το πόσες φορές συναθροίζονται, ο οίκος του Θεού δεν παρεμβαίνει ούτε επιβάλλει περιορισμούς. Αυτό γίνεται επειδή οι περιστάσεις και το περιβάλλον κάθε πιστού διαφέρουν, κι έτσι εκείνοι δεν πρέπει να εξαναγκάζονται σε καμία περίπτωση. Σε σχέση με το περιεχόμενο που τρώγεται και πίνεται κατά την εκκλησιαστική ζωή, ο οίκος του Θεού έχει αντίστοιχες διατάξεις στις εργασιακές ρυθμίσεις του, και οι επικεφαλής όλων των βαθμίδων στην εκκλησία, καθώς και οι αδελφοί και οι αδελφές, πρέπει να τις κατανοούν ξεκάθαρα. Οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να κατανοούν με ακρίβεια ποιες συγκεκριμένες εργασίες και ποια συγκεκριμένα ζητήματα πρέπει να διεκπεραιώνονται σύμφωνα με τις εργασιακές ρυθμίσεις του Άνωθεν και, επίσης, οι αδελφοί και οι αδελφές πρέπει να επιβλέπουν τους επικεφαλής και τους εργάτες για να διαπιστώνουν αν εκτελούν αυτό το έργο. Σε ό,τι έχει να κάνει με το περιεχόμενο που τρώγεται και πίνεται κατά την εκκλησιαστική ζωή και τις εργασιακές ρυθμίσεις που αφορούν τις συναθροίσεις και θα πρέπει να γίνονται κατανοητές και να τηρούνται, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να καταλήγουν σε συμφωνία με τον εκλεκτό λαό του Θεού· δεν επιτρέπονται σε καμία περίπτωση διαφοροποιήσεις. Οι εργασιακές ρυθμίσεις που αφορούν το έργο της εκκλησιαστικής ζωής είναι πολύ απλές, ευκολονόητες και καθόλου αφηρημένες.

VI. Η διαχείριση των περιουσιακών στοιχείων

Έκτο αντικείμενο, η διαχείριση των περιουσιακών στοιχείων. Παρόλο που δεν εκδίδονται τακτικά εργασιακές ρυθμίσεις για το έργο της διαχείρισης των περιουσιακών στοιχείων, όπως γίνεται με το ευαγγελικό έργο ή με τα διάφορα είδη επαγγελματικού έργου, ο οίκος του Θεού έχει, ωστόσο, συγκεκριμένες εργασιακές ρυθμίσεις γι' αυτό. Με τι έχει να κάνει η διαχείριση των περιουσιακών στοιχείων; Έχει να κάνει με το πώς και

πού φυλάσσονται τα περιουσιακά στοιχεία, με το ποιος τα διαχειρίζεται και με το πώς γίνεται η κατανομή, η διαχείριση και η μεταφορά τους όταν προκύπτει κάποιος κίνδυνος ή όταν είναι δυσμενή τα περιβάλλοντα, καθώς και σε άλλες τέτοιες ειδικές περιστάσεις. Πράγματι, οι εργασιακές ρυθμίσεις περιλαμβάνουν διατάξεις που αφορούν σε όλα αυτά τα πράγματα και, όταν πρόκειται γι' αυτό το αντικείμενο του έργου, οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν πρέπει να περιμένουν από τον Άνωθεν να δώσει απευθείας εντολές ή να εκδώσει εργασιακές ρυθμίσεις και μόνο τότε ν' αρχίζουν παθητικά να διαχειρίζονται τα περιουσιακά στοιχεία. Αν δεν υπάρχουν άμεσες εργασιακές ρυθμίσεις που απαιτούν να χειριστείς τα περιουσιακά στοιχεία μ' έναν συγκεκριμένο τρόπο και, σε ειδικές περιστάσεις, κατά τις οποίες δεν ξέρεις πώς να χειριστείς τα περιουσιακά στοιχεία και δεν μπορείς να λάβεις έγκαιρα απαντήσεις από τον Άνωθεν, τότε τι πρέπει να κάνεις; Η ασφάλεια είναι η νούμερο ένα προτεραιότητα και είναι δική σου ευθύνη να διαφυλάττεις τα περιουσιακά στοιχεία του οίκου του Θεού. Σε ό,τι έχει να κάνει με τα βιβλία με τα λόγια του Θεού που τυπώνονται από τον οίκο του Θεού, καθώς και με τα κάθε λογής μηχανήματα, τρόφιμα, χρήματα και άλλα τέτοια περιουσιακά στοιχεία, οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να τα διατηρούν όλα σε ασφαλείς τοποθεσίες σύμφωνα με τις ρυθμίσεις του οίκου του Θεού και να μην τ' αφήνουν να νοτίσουν, να μουχλιάσουν ή να τα φάνε τα έντομα, πόσο μάλλον να τ' αρπάξουν κακοί άνθρωποι ή ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας. Επιπλέον, πέρα από την καλή διαχείριση αυτών των περιουσιακών στοιχείων του οίκου του Θεού, οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει επίσης να τηρούν αυστηρά το απόρρητο· όλοι οι άνθρωποι που δεν έχουν καμία σχέση μ' αυτά τα ζητήματα θα πρέπει να μη γνωρίζουν τίποτε γι' αυτά, ενώ όσοι τα γνωρίζουν θα πρέπει να κρατάνε το στόμα τους κλειστό και να μη μιλάνε αδιακρίτως. Ο οίκος του Θεού έχει συγκεκριμένες εργασιακές ρυθμίσεις σε σχέση μ' αυτό το αντικείμενο του έργου και κάποιες από αυτές δεν είναι πρέπει να εκδίδονται ή να γνωστοποιούνται γραπτώς. Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες βρουν καλύτερους τρόπους και καλύτερες μεθόδους διαχείρισης των περιουσιακών στοιχείων, τότε, ασφαλώς, τηρώντας την αρχή της καλής διαχείρισης και διαφύλαξης των περιουσιακών στοιχείων του οίκου του Θεού για να τα προστατεύουν από τυχόν απώλειες, μπορούν να συζητήσουν το ζήτημα με άλλους επικεφαλής και εργάτες και να πάρουν μια απόφαση αυτόνομα. Πρόκειται για ένα ιδιαίτερο αντικείμενο του έργου και όσοι δεν κρατάνε το στόμα τους κλειστό, όσοι δεν έχουν αίσθημα ευθύνης, όσοι έχουν ακατάλληλα κίνητρα, όσοι έχουν μόλις αρχίσει να πιστεύουν και δεν έχουν θεμέλιο στην πίστη τους και όσοι εποφθαλμιούν συνεχώς τα περιουσιακά στοιχεία του οίκου του Θεού, δεν πρέπει να επιτρέπεται σε καμία περίπτωση να γνωρίζουν γι' αυτό. Αυτά τα πράγματα δεν μπορούν να δηλώνονται ρητά στις εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού, αλλά δεν οφείλουν να τα γνωρίζουν οι επικεφαλής και οι εργάτες και οι αξιόπιστοι φύλακες; (Ναι.) Υπάρχει μια ειδική περίπτωση εδώ. Ας υποθέσουμε ότι ένας νεοεκλεγμένος επικεφαλής πιστεύει στον Θεό εδώ και μόλις τρία χρόνια, έχει καλό επίπεδο, είναι πολύ ενθουσιώδης και φαίνεται εντάξει με την πρώτη ματιά, κι ωστόσο δεν είναι ακόμη γνωστό πώς είναι ο χαρακτήρας του, τι άποψη έχει για τα περιουσιακά

στοιχεία και εάν είναι άπληστος ή όχι. Όλα αυτά είναι άγνωστα και αβέβαια και οι αδελφοί και οι αδελφές που πιστεύουν πολύ καιρό στον Θεό δεν γνωρίζουν καλά αυτόν τον άνθρωπο, δεν τον ξέρουν πέρα για πέρα. Τι πρέπει να γίνει σε μια τέτοια περίπτωση; Όταν έρθει η στιγμή να του παραδοθεί το έργο, του παραδίδεται όλο το άλλο έργο· θα πρέπει άραγε να του παραδοθεί και το έργο που αφορά τα περιουσιακά στοιχεία; (Όχι.) Γιατί όχι; Το κύριο έργο των επικεφαλής και των εργατών δεν είναι μόνο να διαχειρίζονται τα περιουσιακά στοιχεία· τα περιουσιακά στοιχεία συνιστούν μόνο ένα μέρος του έργου τους. Αν υπάρχει πραγματικά κάποιος κατάλληλος να διαχειρίζεται τα περιουσιακά στοιχεία και αυτός ο νεοεκλεγμένος επικεφαλής δεν είναι αξιόπιστος, δεν υπάρχει πρόβλημα να μην του παραδοθεί προς το παρόν αυτό το έργο, καθώς παραμένει άγνωστο κατά πόσο θα πιστεύει στον Θεό για πολύ καιρό ή κατά πόσο μπορεί να παραμείνει ακλόνητος. Υπήρξε στο παρελθόν κάποιος που είχε μόλις εκλεγεί επικεφαλής εκκλησίας και, αφού ανέλαβε το πόστο του, το πρώτο πράγμα που έκανε ήταν να ζητήσει από τον εκλεκτό λαό του Θεού τους αριθμούς τραπεζικών λογαριασμών και τους κωδικούς πρόσβασης των λογαριασμών όπου φυλάσσονταν οι προσφορές. Ρώτησε ποιος είχε αυτούς τους αριθμούς τραπεζικών λογαριασμών και τους κωδικούς πρόσβασης και τους πίεσε να του παραδώσουν αμέσως αυτό το έργο. Σ' αυτήν την περίπτωση, θα έπρεπε άραγε να του παραδοθεί αυτό το έργο; Δεν ανησυχούσε ούτε ενδιαφερόταν για οποιοδήποτε άλλο έργο, αλλά ήταν ιδιαίτερα σοβαρός και ανήσυχος γι' αυτό το ζήτημα· ήταν άραγε αξιόπιστος άνθρωπος; Μη νομίζεις ότι κάποιος είναι αξιόπιστος επειδή είναι επικεφαλής ή εργάτης. Στην πραγματικότητα, μόνο οι θεματοφύλακες που επιλέγονται πραγματικά σύμφωνα με τις αρχές είναι αξιόπιστοι· είναι ικανοί να δώσουν τη ζωή τους για να διαφυλάξουν τα περιουσιακά στοιχεία του οίκου του Θεού. Τέτοιοι άνθρωποι είναι οι πιο αξιόπιστοι. Είναι, λοιπόν, όλοι οι επικεφαλής και οι εργάτες ικανοί να το κάνουν αυτό; Όχι απαραίτητα. Στο παρελθόν, ένας επικεφαλής περιφέρειας συνελήφθη από τον μεγάλο κόκκινο δράκοντα και πρόδωσε όλα τα περιουσιακά στοιχεία της εκκλησίας, με αποτέλεσμα να χαθεί ένα τεράστιο μέρος αυτών. Αν δεν γνώριζε πού βρίσκονταν τα περιουσιακά στοιχεία της εκκλησίας, δεν θα μπορούσε να το αποκαλύψει αυτό, ακόμη κι αν είχε ξυλοκοπηθεί μέχρι θανάτου· και τότε, τα περιουσιακά στοιχεία του οίκου του Θεού δεν θα είχαν υποστεί απώλειες, έτσι δεν είναι; Ακριβώς επειδή γνώριζε πάρα πολλά, τα ξέρασε όλα όταν δεν μπόρεσε ν' αντέξει τα βασανιστήρια και τον τρομερό ξυλοδαρμό, και αυτά τα χρήματα κατέληξαν στα χέρια του μεγάλου κόκκινου δράκοντα. Αν δεν του είχε επιτραπεί να γνωρίζει πού βρίσκονταν αυτά τα περιουσιακά στοιχεία και αν ο υπεύθυνος για τη διαφύλαξη τους ήταν αξιόπιστος, άραγε τα χρήματα του οίκου του Θεού θα είχαν υποστεί απώλειες και θα τα είχε αρπάξει δια της βίας ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας; Όχι. Αυτό είναι ένα σοβαρό μάθημα. Επομένως, το πιο σημαντικό σημείο σε ό,τι έχει να κάνει με τη ρύθμιση αυτού του έργου είναι ότι προτεραιότητα έχει η ασφάλεια, οι απώλειες πρέπει να περιορίζονται στο ελάχιστο και το έργο πρέπει να γίνεται με όποιον τρόπο είναι ασφαλής. Να βρεθεί κάποιος που δείχνει αφοσίωση στη διαχείριση των περιουσιακών

στοιχείων του οίκου του Θεού για να τα διαχειριστεί· αυτή είναι η πιο αξιόπιστη πορεία δράσης. Αυτός ο άνθρωπος δεν μπορεί να κάνει τίποτε άλλο, θα είναι αφοσιωμένος και θα είναι σίγουρα ικανός όσον αφορά τη διαφύλαξη των χρημάτων, οπότε είναι σωστό να χρησιμοποιηθεί για να διαφυλάττει τα περιουσιακά στοιχεία. Επειδή αυτό το αντικείμενο του έργου είναι μια εργασία που περιλαμβάνει μόνο ένα καθήκον, οι ρυθμίσεις γι' αυτό είναι πολύ απλές: Να βρεθούν σωστοί άνθρωποι που θα διαφυλάττουν τα περιουσιακά στοιχεία και να βρεθεί ένα ασφαλές μέρος για τη φύλαξή τους. Επιπλέον, υπάρχουν και συγκεκριμένες διατάξεις στις εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού σχετικά με την κατανομή και τη δαπάνη των περιουσιακών στοιχείων του οίκου του Θεού· τα χρήματα μπορούν να δαπανώνται για απαραίτητα έξοδα, αλλά όχι για περιττά έξοδα. Και κάτι ακόμα: υπάρχει ένα αυστηρό ρυθμιστικό σύστημα για τις δαπάνες σε σχέση με τα περιουσιακά στοιχεία, και ο οίκος του Θεού έχει ορίσει συγκεκριμένες διατάξεις για τις διάφορες διεργασίες και διαδικασίες, απαιτώντας υπογραφές από διάφορα άτομα και ούτω καθεξής. Είναι η διαχείριση, η διαφύλαξη, η δαπάνη και τα λογιστικά· υπάρχουν συγκεκριμένες εργασιακές ρυθμίσεις για όλα αυτά τα πράγματα.

VII. Το έργο της εκκαθάρισης

Έβδομο αντικείμενο, το έργο της εκκαθάρισης. Ο οίκος του Θεού διατυπώνει συνεχώς συγκεκριμένες εργασιακές ρυθμίσεις και γι' αυτό το αντικείμενο του έργου. Οι εργασιακές ρυθμίσεις διατυπώνονται, αφενός, με βάση τις ανάγκες του έργου του οίκου του Θεού και, αφετέρου, με βάση την ταξινόμηση και τον ορισμό των διάφορων ειδών ανθρώπων, καθώς και με βάση την κατάταξη του καθενός σύμφωνα με το είδος του βάσει των εκδηλώσεών του μόλις αποκαλυφθεί. Ο οίκος του Θεού έχει αρχές για τον χειρισμό των κάθε λογής αντίχριστων, κακών ανθρώπων και δύσπιστων· κάποιοι απομακρύνονται από τις τάξεις εκείνων που εκτελούν καθήκοντα, κάποιοι απομακρύνονται από τις εκκλησίες πλήρους απασχόλησης και στέλνονται σε εκκλησίες μερικής απασχόλησης ή σε συνηθισμένες εκκλησίες, κάποιοι απομακρύνονται από τις συνηθισμένες εκκλησίες και στέλνονται σε ομάδες Β, ενώ κάποιοι αποπέμπονται ή αποβάλλονται απευθείας. Ο οίκος του Θεού διατυπώνει κατ' επανάληψη εργασιακές ρυθμίσεις για το έργο της εκκαθάρισης της εκκλησίας και, επίσης, διαθέτει συγκεκριμένες εργασιακές ρυθμίσεις σε σχέση με τα διάφορα είδη ανθρώπων που πληρούν τις προϋποθέσεις για εκκαθάριση. Με βάση τις στάσεις που έχουν οι άνθρωποι όταν κάνουν τα καθήκοντά τους και τις παραβάσεις που έχουν διαπράξει όσο κάνουν τα καθήκοντά τους, καθώς και τη διεφθαρμένη ουσία που αποκαλύπτεται σε ανθρώπους διάφορων ειδών, ο οίκος του Θεού διατυπώνει τελικά συγκεκριμένα σχέδια για τον χειρισμό αυτών των ανθρώπων. Επομένως, ο οίκος του Θεού χειρίζεται τους κάθε λογής κακούς ανθρώπους, δύσπιστους και αντίχριστους σε απόλυτη συμφωνία με τα λόγια του Θεού και τις αλήθεια-αρχές και σε πλήρη εναρμόνιση με τις προθέσεις του Θεού. Σε ό,τι έχει να κάνει μ' αυτές τις εργασιακές ρυθμίσεις, αφενός είναι απαραίτητο να γίνεται συναναστροφή πάνω στις αλήθεια-αρχές για να τις κατανοήσουν οι άνθρωποι και να

μάθουν πώς να διακρίνουν τα διάφορα είδη ανθρώπων, και αφετέρου, είναι απαραίτητο να εκδίδονται αυτές οι εργασιακές ρυθμίσεις στις εκκλησίες για να μπορούν να γίνονται συναναστροφές πάνω σ' αυτές και να υλοποιούνται. Σε κάθε περίπτωση, το έργο της εκκαθάρισης της εκκλησίας πρέπει να υλοποιείται το συντομότερο δυνατόν και δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να διακόπτεται. Πρέπει να συνεχίζεται έως ότου πάψουν πλέον να υπάρχουν κακοί άνθρωποι στην εκκλησία. Δεν ισχύει ότι οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να εκτελούν το έργο της εκκαθάρισης μόνο για ένα χρονικό διάστημα αφού εκδώσει ο Άνωθεν μια εργασιακή ρύθμιση με την εντολή να γίνει εκκαθάριση στην εκκλησία, και ότι αν, λίγο μετά την ολοκλήρωση της εκκαθάρισης, διαπιστωθεί ξανά ότι υπάρχουν κακοί άνθρωποι που προκαλούν αναστατώσεις, αλλά ο Άνωθεν δεν έχει εκδώσει καμία σχετική εργασιακή ρύθμιση, τότε οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν χρειάζεται ν' ασχοληθούν μ' αυτούς τους κακούς ανθρώπους ή να τους απομακρύνουν· αυτό πολύ απλά δεν μπορεί να γίνει. Η εκτέλεση του έργου της εκκαθάρισης της εκκλησίας πρέπει να συνεχίζεται με ομαλό τρόπο· εφόσον υπάρχουν άνθρωποι που πρέπει ν' αποπεμφθούν ή ν' αποβληθούν, τότε το έργο της εκκαθάρισης πρέπει να συνεχίζεται. Μην περιμένεις παθητικά τον Άνωθεν να δώσει εντολές ή τους επικεφαλής ανώτερης βαθμίδας να σου τις επικοινωνήσουν, και μην περιμένεις παθητικά ν' αναφέρουν κάποιον περισσότερο αδελφοί και αδελφές. Μόλις ο εκλεκτός λαός του Θεού εκθέσει και αναφέρει κάποιον, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να ξεκινήσουν να διερευνούν και να χειρίζονται αυτό το περιστατικό. Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες αποκρύψουν την επιστολή αναφοράς και δεν χειριστούν το ζήτημα, θα πρέπει να διερευνηθούν και ν' αντιμετωπιστούν, και αν διαπιστωθεί ότι προασπίζουν έναν κακό άνθρωπο, τότε θα πρέπει ν' αποπεμφθούν από την εκκλησία μαζί με τον κακό αυτόν άνθρωπο. Οποιοσδήποτε επικεφαλής ή εργάτης δεν εκτελεί το έργο της εκκαθάρισης της εκκλησίας είναι ψευδοεπικεφαλής ή ψευδο-εργάτης και θα πρέπει ν' απαλλάσσεται αμέσως από τα καθήκοντά του. Αν μάλιστα προασπίζει και προστατεύει κακούς ανθρώπους, τότε μπορεί να χαρακτηριστεί αντίχριστος και ν' αποπεμφθεί και ν' αποβληθεί από την εκκλησία. Αυτές είναι οι συγκεκριμένες διατάξεις που έχει διατυπώσει ο οίκος του Θεού σε σχέση με το έργο της εκκαθάρισης της εκκλησίας. Το έργο της εκκαθάρισης της εκκλησίας είναι επείγουσα προτεραιότητα και έχει ουσιώδη σημασία. Πείτε Μου, η εκκαθάριση της εκκλησίας δεν γίνεται για να εξαγνιστεί η εκκλησία; Αν η εκκλησία έχει εξαγνιστεί —δηλαδή, αν δεν υπάρχουν κακοί άνθρωποι που προκαλούν αναστατώσεις στο εσωτερικό της και δεν υπάρχουν δύσπιστοι ανάμεσα στα μέλη της— τότε θα είναι μια αληθινή εκκλησία και επίσης θα έχει πετύχει τα καλύτερα αποτελέσματα για την εκκλησιαστική ζωή. Δεν θα ήταν αυτό άλλο ένα μεγάλο βήμα προς την πραγματοποίηση της βασιλείας του Χριστού; Μια αγνή εκκλησία όπως αυτή θα ήταν η πλέον επωφελής για τη διάδοση του ευαγγελίου της βασιλείας, καθώς όλοι θα είχαν την αλήθεια-πραγματικότητα, όλοι θα μπορούσαν να καταθέσουν μαρτυρία για τον Θεό και να ολοκληρωθούν ως λαός του Θεού και δεν θα υπήρχαν πλέον κακοί άνθρωποι που προκαλούν αναστατώσεις. Φυσικά, μια τέτοια εκκλησία θα ήταν η πιο ευλογημένη.

Επομένως, η εκκαθάριση της εκκλησίας είναι ένα σημαντικότερο αντικείμενο του έργου και πραγματοποιείται με μοναδικό σκοπό να γίνει πιο γαλήνιο το περιβάλλον στο οποίο κάνει τα καθήκοντά του ο εκλεκτός λαός του Θεού και ν' απαλλαγεί από τις αναστατώσεις των κακών ανθρώπων. Επιπλέον, ο οίκος του Θεού δεν συντηρεί αργόσχολους και ανεπρόκοπους ούτε συντηρεί παράσιτα που ενδίδουν στις ανέσεις και τρώνε άρτους ώσπου να χορτάσουν. Όλοι όσοι δεν κάνουν καθόλου καθήκοντα και αναστατώνουν και επηρεάζουν άλλους ανθρώπους που κάνουν τα καθήκοντά τους και όλοι όσοι κάνουν ανεύθυνα σχόλια, ανακατεύονται και δεν ασχολούνται με το έργο που τους αναλογεί στην εκκλησία πρέπει επίσης ν' αποπέμπονται. Όλα τα διαφορετικά είδη ανθρώπων έχουν πλέον αποκαλυφθεί πλήρως, το έργο της εκκαθάρισης της εκκλησίας είναι επιτακτικό και πρέπει να γίνεται σχολαστικά και σωστά. Όλοι αυτοί οι κακοί άνθρωποι, οι αντίχριστοι, οι δύσπιστοι, οι ανεπρόκοποι και τα παράσιτα που έχουν αποκαλυφθεί είναι εκείνοι τους οποίους αποστρέφεται και απορρίπτει ο Θεός και δεν έχουν καμία ελπίδα να σωθούν. Αν η εκκλησία δεν είχε αναλάβει το έργο της εκκαθάρισης, τότε αυτό θα είχε επιπτώσεις στο έργο της διάδοσης του ευαγγελίου. Επομένως, το έργο της εκκαθάρισης της εκκλησίας είναι ένα σημαντικό αντικείμενο του έργου που αυτήν τη στιγμή επείγει να γίνει σωστά. Μόνο οι επικεφαλής και οι εργάτες που μπορούν να κάνουν σωστά το έργο της εκκαθάρισης της εκκλησίας αξίζουν να καλλιεργηθούν και μπορούν να συνεχίσουν να είναι επικεφαλής και εργάτες. Όποιος επικεφαλής ή εργάτης παρεμποδίζει το έργο της εκκαθάρισης της εκκλησίας αποτελεί πρόσκομμα και εμπόδιο, και ο εκλεκτός λαός του Θεού πρέπει να τον εκθέσει και να τον αναφέρει. Οι επικεφαλής και οι εργάτες όλων των βαθμίδων πρέπει πρώτα ν' αποπέμψουν και να λύσουν πλήρως από όλα αυτά τα προσκόμματα και τα εμπόδια στο εκκλησιαστικό έργο· αυτό συνάδει με τις προθέσεις του Θεού. Μόνο αυτό συμβάλλει στην ομαλή εξέλιξη των διαφόρων αντικειμένων του εκκλησιαστικού έργου και βοηθά την εκκλησία να πραγματοποιήσει το θέλημα του Θεού ώστε να μπορεί να δοξαστεί απόλυτα ο Θεός.

VIII. Οι εξωτερικές υποθέσεις

Όγδοο αντικείμενο, οι εξωτερικές υποθέσεις. Το έργο των εξωτερικών υποθέσεων δεν είναι μεγάλο αντικείμενο του έργου αλλά ούτε και μικρό, και υπάρχουν αρκετές αρχές στις εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού σχετικά με τις εξωτερικές υποθέσεις. Μία αρχή είναι η ενημέρωση για τους τοπικούς νόμους και συγκεκριμένους τοπικούς κανονισμούς. Δηλαδή, ό,τι κι αν κάνει η εκκλησία σ' ένα συγκεκριμένο μέρος, πρέπει πρώτα να ενημερώνεται για τους τοπικούς νόμους· αυτή είναι μία αρχή. Άλλη μία αρχή είναι ότι όταν συναντάς προβλήματα που σχετίζονται με εξωτερικές υποθέσεις τα οποία δεν κατανοείς ή δεν σου είναι ξεκάθαρα, πρέπει να συμβουλευτείς έναν δικηγόρο και τους αρμόδιους νομικούς και να μην κρίνεις μόνος σου χωρίς να είσαι ενημερωμένος· πρέπει να σχεδιάζεις συγκεκριμένα πώς θα χειριστείς τα ζητήματα σύμφωνα με τις διαφορετικές εθνικές συνθήκες που ισχύουν στην εκάστοτε χώρα. Πώς, λοιπόν, το σχεδιάζεις αυτό; Πρέπει ν' ακολουθείς αυτό που λέει ο δικηγόρος και ν' αφήνεις εκείνον

να παίρνει τις αποφάσεις· μην προβαίνεις σε αυθαίρετες κρίσεις και μην παίρνεις αυθαίρετες αποφάσεις μόνος σου. Οι εθνικές συνθήκες, οι πολιτικές, οι νόμοι και οι κανονισμοί διαφέρουν σε κάθε χώρα, οπότε μην ενεργείς με βάση τη φαντασία σου. Για παράδειγμα, ας πούμε ότι βλέπεις κάποιον να πέφτει θύμα κλοπής σ' έναν δρόμο στην Κίνα. Οι νόμοι στην Κίνα ορίζουν ότι οποιοσδήποτε περαστικός είναι μάρτυρας ενός τέτοιου περιστατικού μπορεί να παρέμβει με γενναιότητα, πιάνοντας τον κλέφτη και παραδίδοντάς τον έπειτα στην αστυνομία. Αν το κάνεις αυτό, θα γίνεις ήρωας της διπλανής πόρτας, δεν θα φέρεις καμία νομική ευθύνη και θα πρέπει να σ' επαινέσουν. Έτσι είναι οι εθνικές συνθήκες και το εθνικό σύστημα στην Κίνα και είναι ένα είδος παραδοσιακής κουλτούρας στην Κίνα· οι Κινέζοι το περιγράφουν με τον εύηχο όρο «παραδοσιακή αρετή». Ωστόσο, στη Δύση, ιδίως σε χώρες όπως οι ΗΠΑ και ο Καναδάς, αν, μόλις δεις κάποιον να κλέβει κάτι, τον πιάσεις αμέσως και περιμένεις την αστυνομία να έρθει να τον συλλάβει, κάτι τέτοιο θεωρείται λάθος, αποτελεί παράβαση του νόμου. Ο λόγος είναι ότι είσαι απλώς ένας συνηθισμένος πολίτης και δεν είσαι όργανο επιβολής του νόμου, κι επομένως δεν έχεις κανένα δικαίωμα να συλλάβεις κάποιον· μόνο η αστυνομία έχει αυτό το δικαίωμα. Αν δεις κάποιον να κλέβει κάτι, μπορείς να το καταγγείλεις στην αστυνομία, αλλά δεν μπορείς να συλλάβεις εσύ ο ίδιος τον κλέφτη. Αν συλλάβεις αυθαίρετα έναν κλέφτη, τότε ενεργείς παράνομα· αυτό ορίζει ο νόμος στη Δύση. Δεν ενδείκνυται να κάνεις πράξη την «παραδοσιακή αρετή» των Κινέζων στη Δύση· η Δύση έχει τους δικούς της νόμους. Αν σε μια χώρα της Δύσης δεις κάποιον να πέφτει στον δρόμο, τι ορίζει ο νόμος; Πρέπει να πας και να τον ρωτήσεις: «Είσαι καλά; Χρειάζεσαι βοήθεια;» Αν εκείνος απαντήσει ότι δεν χρειάζεται βοήθεια, τότε μπορείς να φύγεις. Αν δεις κάποιον να πέφτει αλλά δεν τον ρωτήσεις αν είναι καλά ή δεν πας να δεις πώς είναι και απλώς συνεχίσεις να περπατάς, τότε παραβιάζεις τον νόμο. Αν σου συμβεί κάτι τέτοιο στην Κίνα, μπορεί να πρόκειται για απάτη και δεν θα έχεις καμία συνέπεια αν το αγνοήσεις. Αν ρωτήσεις: «Είσαι καλά; Χρειάζεσαι βοήθεια;» μπορεί να μπλέξεις· ο συγκεκριμένος άνθρωπος μπορεί να σ' εξαπατήσει και τότε ξέχνα την πιθανότητα να ζήσεις ξανά μια καλή ζωή. Τι σας λένε αυτά τα δύο παραδείγματα; Η παιδεία σε διάφορες χώρες και μεταξύ διαφορετικών φυλών είναι εντελώς διαφορετική, και το ίδιο ισχύει και για τα κοινωνικά περιβάλλοντα και συστήματα και, ασφαλώς, τους νόμους και τους κανονισμούς. Σε ό,τι έχει να κάνει με το έργο των εξωτερικών υποθέσεων, οι άνθρωποι που εκτελούν αυτό το έργο θα πρέπει, αφενός, να κατανοούν επακριβώς τους νόμους, τους κανονισμούς και τις διατάξεις σχετικά με το εκκλησιαστικό έργο και, αφετέρου, θα πρέπει επίσης να διασπείρουν κάποιες κοινές πρακτικές γνώσεις για τη ζωή και κάποιες νομικές διατάξεις που πρέπει να γνωρίζουν οι αδελφοί και οι αδελφές. Επομένως, ο οίκος του Θεού διαθέτει εργασιακές ρυθμίσεις σε σχέση μ' αυτό το αντικείμενο του έργου, οι οποίες απαιτούν όσοι το εκτελούν να ανατρέχουν πάντα πρώτα στους σχετικούς νόμους και τους κρατικούς κανονισμούς σε ό,τι κάνουν. Ιδίως όταν αντιμετωπίζουν ζητήματα που είναι δύσκολο να λυθούν, πρέπει να συμβουλευονται έναν δικηγόρο και να μην κρίνουν μόνοι τους στα τυφλά ούτε να διατυπώνουν λύσεις σύμφωνα με το

σκεπτικό και τη λογική των Κινέζων· αυτός είναι ανόητος και ανίδεος τρόπος να ενεργεί κανείς. Μόλις κατανοήσεις αυτά τα πράγματα, θα ξέρεις τη σημασία του έργου των εξωτερικών υποθέσεων, τι αποτελέσματα αποσκοπεί να πετύχει, καθώς και πόσο απαραίτητο είναι για τον οίκο του Θεού να διατυπώνει αυτές τις εργασιακές ρυθμίσεις. Το πεδίο του αντικειμένου αυτού του έργου δεν είναι πολύ μεγάλο, οπότε στις περισσότερες περιπτώσεις αρκεί απλώς το προσωπικό που ασχολείται μ' αυτό το έργο να κατανοεί ξεκάθαρα τις εργασιακές ρυθμίσεις του. Αν υπάρχει κάτι που πρέπει να γνωρίζουν οι αδελφοί και οι αδελφές, τότε το προσωπικό θα πρέπει να τους βοηθήσει να το κατανοήσουν και να το συλλάβουν. Και το έργο των εξωτερικών υποθέσεων είναι πολύ σημαντικό, επειδή δεν γίνεται οι αδελφοί και οι αδελφές να μην κατανοούν τους νόμους και τους κανονισμούς που σχετίζονται με τη διαβίωση και την εργασία τους στο εξωτερικό. Ο οίκος του Θεού διαθέτει συγκεκριμένες εργασιακές ρυθμίσεις σχετικά με το τι απαιτείται στο συγκεκριμένο θέμα, και απλώς είναι απαραίτητο να υλοποιείται αυτό με βάση τις εργασιακές ρυθμίσεις. Αν προκύψουν ειδικές περιστάσεις, ο οίκος του Θεού θα δημιουργήσει κάποιες λύσεις έκτακτης ανάγκης. Αν μια δουλειά σχετίζεται με το έργο των εξωτερικών υποθέσεων, θα πρέπει να συμβουλευτείς το προσωπικό εξωτερικών υποθέσεων και να δεις ποιες συγκεκριμένες ρυθμίσεις έχει ο οίκος του Θεού γι' αυτήν τη δουλειά, και όχι να βασιστείς στα τυφλά στη φαντασία σου και να ενεργήσεις χωρίς να είσαι ενημερωμένος. Αν ενεργήσεις μ' αυτόν τον τρόπο, είναι πολύ πιθανό να προκληθούν προβλήματα και οι συνέπειες θα είναι αδιανόητες. Και το έργο των εξωτερικών υποθέσεων είναι μια εργασία που περιλαμβάνει μόνο ένα καθήκον, δεν είναι περίπλοκο και θα μπορείς λογικά να βρεις τα περισσότερα συγκεκριμένα εργασιακά ζητήματα στις εργασιακές ρυθμίσεις. Όταν οι άνθρωποι πρωτοαρχίζουν να κάνουν έργο εξωτερικών υποθέσεων στο εξωτερικό, μπορεί να φαίνεται κάπως περίπλοκο, αλλά αφού το κάνουν για ένα διάστημα, βρίσκουν μοτίβα και μεθόδους, κι έτσι δεν μοιάζει πλέον τόσο περίπλοκο. Αρχικά, οι Κινέζοι που πήγαν στο εξωτερικό καταγγέλλονταν ότι πέταγαν σκουπίδια παντού, ότι πήγαιναν πολύ αργά τη νύχτα για ύπνο, ξυπνούσαν πολύ νωρίς το πρωί, ενοχλούσαν τους ανθρώπους με τα σκυλιά τους που γάβγιζαν, κρεμούσαν ρούχα στα μπαλκόνια και δεν στάθμευαν σωστά τα αυτοκίνητά τους· δέχθηκαν καταγγελίες για πολλά πράγματα. Στο τέλος, αφού έγιναν πολλές φορές καταγγελίες και κάθε φορά ερχόταν η αστυνομία να τους χτυπήσει την πόρτα και να τους δώσει καθοδήγηση, πέρασε πολύς καιρός για να συνειδητοποιήσουν επιτέλους ότι βρίσκονταν στο εξωτερικό και όχι στην Κίνα. Σιγά σιγά, έγιναν πιο προσεκτικοί, άρχισαν να έχουν κάποια επίγνωση του νόμου και κατάφεραν να κατανοήσουν κάποιους από τους κανόνες σε σχέση με τη διαβίωση, την εργασία, την οδήγηση και ούτω καθεξής. Όταν πήγαν για πρώτη φορά Κινέζοι στο εξωτερικό, κατανοούσαν μόνο κάποιους στοιχειώδεις εθιμοτυπικούς κανόνες διαγωγής και δεν είχαν γνώσεις κοινής λογικής για τα περισσότερα νομικά θέματα· ήταν όπως ακριβώς τα άγρια ζώα, χωρίς να έχουν την παραμικρή επίγνωση του νόμου. Μετά από μερικά χρόνια, απέκτησαν κάποιες γνώσεις και κατανόησαν κάποιους κανόνες, σαν να εξημερώθηκαν, και βελτιώθηκαν λίγο.

ΙΧ. Η πρόνοια της εκκλησίας

Ένατο αντικείμενο, η πρόνοια της εκκλησίας. Στο παρελθόν, ο οίκος του Θεού έχει διατυπώσει εργασιακές ρυθμίσεις για την πρόνοια της εκκλησίας, και αν όσοι κάνουν τα καθήκοντά τους με πλήρη απασχόληση ή οι οικογένειές τους χρειάζονται βοήθεια για να τα βγάλουν πέρα, οι επικεφαλής της εκκλησίας πρέπει να λύσουν αυτό το ζήτημα. Αυτές οι εργασιακές ρυθμίσεις περιλαμβάνουν συγκεκριμένα σχέδια και αρχές υλοποίησης, και ο οίκος του Θεού έχει διατυπώσει συγκεκριμένες δηλώσεις και διατάξεις. Υπάρχουν αδελφοί και αδελφές που λόγω της πίστης τους στον Θεό έχουν καταλήξει στη φυλακή, με αποτέλεσμα η καθημερινή διαβίωση των οικογενειών τους να είναι γεμάτη δυσκολίες, υπάρχουν γονείς που κάνουν τα καθήκοντά τους για μεγάλα διαστήματα μακριά από το σπίτι και δεν έχουν κανέναν να φροντίσει τα παιδιά τους, καθώς και άρρωστοι αδελφοί και αδελφές που κάνουν τα καθήκοντά τους εδώ και πολλά χρόνια· σε όλες αυτές τις περιπτώσεις ανθρώπων η εκκλησία θα πρέπει να παρέχει βοήθεια και να λύνει αυτές και άλλες τέτοιες δυσκολίες. Υπάρχει μια ειδική περίπτωση σε σχέση μ' αυτό το αντικείμενο του έργου, όταν, δηλαδή, κάποιες οικογένειες πληρούν τις προϋποθέσεις για να φιλοξενήσουν αδελφούς και αδελφές στα σπίτια τους, αλλά δεν έχουν πηγή εισοδήματος· σ' αυτήν την περίπτωση, πώς θα πρέπει να καλύπτονται οι δαπάνες τους για τη φιλοξενία των αδελφών; Αυτό εμπίπτει στο έργο της πρόνοιας της εκκλησίας. Μπορεί κανείς να βρει διατάξεις σχετικά μ' αυτό στις εργασιακές ρυθμίσεις ή οι επικεφαλής και οι εργάτες μπορούν να διαθέτουν εύλογα τους πόρους της εκκλησίας ανάλογα με τις τοπικές συνθήκες για να πραγματοποιηθεί το έργο της φιλοξενίας· η εκκλησία διαθέτει συγκεκριμένες διατάξεις για όλα αυτά τα πράγματα. Αν προκύψουν ειδικές περιστάσεις που δεν εμπίπτουν στο πεδίο αυτών των συγκεκριμένων διατάξεων, τότε οι επικεφαλής και οι εργάτες μπορούν να συναναστραφούν και να συζητήσουν το ζήτημα και να προβούν σε συγκεκριμένες, εύλογες ρυθμίσεις σύμφωνα με το μέσο βιοτικό επίπεδο της εν λόγω κοινότητας. Παρόλο που δεν πρόκειται για ένα μεγάλης κλίμακας αντικείμενο του έργου ούτε για μια πολύ σημαντική εργασία, είναι έργο που εμπίπτει στο πεδίο των ευθυνών των επικεφαλής και των εργατών και δεν μπορεί να παραβλεφθεί. Αν κανείς δεν χρειάζεται υποστήριξη για να τα βγάλει πέρα ή οικονομική βοήθεια, τότε οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν είναι απαραίτητο να κάνουν επιπλέον προσπάθειες για να βρουν ανθρώπους που έχουν τέτοια ανάγκη. Αν υπάρχουν τέτοιοι άνθρωποι, τότε οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν θα πρέπει να τους αποφεύγουν, πόσο μάλλον να τους αγνοούν, να παραμένουν απαθείς ή να προσποιούνται ότι δεν τους βλέπουν. Θα πρέπει να ενεργούν σύμφωνα με τις αρχές· αυτή είναι η ευθύνη τους.

Χ. Τα σχέδια έκτακτης ανάγκης

Δέκατο αντικείμενο, τα σχέδια έκτακτης ανάγκης. Τα σχέδια έκτακτης ανάγκης αφορούν σε ειδικά ζητήματα που προκύπτουν σε οποιοδήποτε κομμάτι του έργου του οίκου του Θεού. Είτε εμφανίζονται προβλήματα που πρέπει να επιλυθούν επείγοντως στο ευαγγελικό έργο, στο διοικητικό έργο ή στο επαγγελματικό έργο είτε πρόκειται για

τον χειρισμό ενός περιστατικού όπου εμπλέκονται αντίχριστοι ή ψευδοεπικεφαλής είτε για τη διάκριση ενός ιδιαίτερου περιστατικού παραπλάνησης ανθρώπων, όλα αυτά ανήκουν στην κατηγορία των σχεδίων έκτακτης ανάγκης. Για παράδειγμα, αν κάποιος προκαλεί διαταράξεις και αναστατώσεις ή αν ένας αντίχριστος φέρεται αυθαίρετα και δικτατορικά και προσπαθεί να εγκαθιδρύσει το δικό του βασίλειο και ούτω καθεξής, μόλις ο οίκος του Θεού διαπιστώσει ότι αξίζει τον κόπο να διατυπώσει μια εργασιακή ρύθμιση για τον συγκεκριμένο σχεδιασμό μίας από αυτές τις περιπτώσεις, θα προβεί σε μια αντίστοιχη γραπτή επικοινωνία. Τα σχέδια έκτακτης ανάγκης βασίζονται σε συγκεκριμένες περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης που εμφανίζονται τη δεδομένη στιγμή στην εκκλησία, και ο Άνωθεν διατυπώνει συγκεκριμένες εργασιακές ρυθμίσεις ανάλογα με τη σοβαρότητα της κατάστασης, τις οποίες έπειτα εκδίδει και επικοινωνεί. Το συγκεκριμένο σχέδιο μπορεί να σχετίζεται με οποιοδήποτε αντικείμενο του έργου οφείλουν να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες· εφόσον ρυθμίζεται από τον Άνωθεν και ο Άνωθεν απαιτεί από τους επικεφαλής και τους εργάτες να το υλοποιήσουν, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να το εκδώσουν και να το υλοποιήσουν σύμφωνα με τις εργασιακές ρυθμίσεις του Άνωθεν. Δεν πρέπει ν' αντιμετωπίζουν με επιπολαιότητα αυτές τις εργασιακές ρυθμίσεις. Όταν ο Άνωθεν διατυπώνει τέτοιου είδους εργασιακές ρυθμίσεις, δεν είναι δευτερεύουσες σε σχέση με οποιοδήποτε διοικητικό έργο ή οποιοδήποτε συγκεκριμένο επαγγελματικό έργο. Παρόλο που αυτές οι εργασιακές ρυθμίσεις είναι μόνο προσωρινές, οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει και πάλι να τις εκδώσουν, να τις επικοινωνήσουν, να τις υλοποιήσουν και να τις παρακολουθούν όπως τις επίσημες εργασιακές ρυθμίσεις, και αργότερα να κάνουν έναν απολογισμό και μια αναφορά στον Άνωθεν· αυτή είναι η ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών. Τα σχέδια έκτακτης ανάγκης δεν στοχεύουν σε κανένα συγκεκριμένο αντικείμενο του έργου· με άλλα λόγια, ανά πάσα στιγμή ο Άνωθεν μπορεί ν' αναθέσει μια εργασία, να απαιτήσει κάτι ή να δώσει μια εργασιακή ρύθμιση στους επικεφαλής όλων των βαθμίδων σε όλες τις περιοχές, και οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν θα πρέπει ν' αγνοούν το έργο αυτού του είδους. Εφόσον είναι εργασιακές ρυθμίσεις και εκδίδονται προς τους επικεφαλής όλων των βαθμίδων και όλων των περιοχών, είναι έργο που εμπίπτει στο πεδίο των ευθυνών των επικεφαλής και των εργατών. Οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν θα πρέπει να παραμένουν απαθείς, να ταξινομούν το έργο με βάση το εύρος του ή το κατά πόσο είναι ή δεν είναι έργο που εμπίπτει στη δική τους αρμοδιότητα, ούτε θα πρέπει να κάνουν υποθέσεις ανάλογα με το ύψος και το αίσθημα επείγοντος του Άνωθεν όταν εκφράζει τις εργασιακές ρυθμίσεις, προκειμένου να προσδιορίσουν κατά πόσο πρέπει να τις υλοποιήσουν έγκαιρα. Δεν πρέπει να συμβαίνουν τέτοια πράγματα, αλλά αντιθέτως οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να φέρνουν σε πέρας το έργο όπως θα έκαναν μ' ένα επίσημο κομμάτι του έργου και να το ολοκληρώνουν αντιμετωπίζοντάς το ως μια σημαντική εργασία και ανάθεση· αυτή είναι η ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών. Υπάρχουν σχέδια έκτακτης ανάγκης σε ειδικές περιστάσεις και αυτό το έργο πραγματοποιείται σε ειδικά πλαίσια. Όταν συμβαίνουν κάποια συγκεκριμένα και

ιδιαίτερα πράγματα, ο Άνωθεν χρησιμοποιεί αυτά τα πλαίσια και αυτά τα γεγονότα, προκειμένου οι επικεφαλής και οι εργάτες ή οι αδελφοί και οι αδελφές ν' αξιοποιήσουν αυτήν την ευκαιρία ώστε να καταφέρουν να διακρίνουν τους ανθρώπους και τα πράγματα χρησιμοποιώντας την αλήθεια με πιο πρακτικό τρόπο, να μάθουν πώς να βλέπουν καθαρά τους ανθρώπους και τα πράγματα και να καταφέρουν να κατανοήσουν βαθύτερα την αλήθεια. Ο σκοπός είναι να μπορέσουν οι άνθρωποι να διακρίνουν τους ψευδοεπικεφαλής και τους αντίχριστους. Επιπλέον, αυτό γίνεται για να μπορούν οι αδελφοί και οι αδελφές να έχουν ένα ήσυχο, κατάλληλο και αδιατάρακτο περιβάλλον για την εκκλησιαστική ζωή τους. Από μια άλλη άποψη, γίνεται για να μπορέσουν οι άνθρωποι να πάρουν έγκαιρα διάφορα διδάγματα και να εκπαιδευτούν· αφού εκπαιδευτούν μία φορά μ' αυτόν τον τρόπο, θα κάνουν τεράστια πρόοδο στη ζωή τους. Αυτός είναι ένας τρόπος με τον οποίο ο Άνωθεν εκπαιδεύει τους επικεφαλής και τους εργάτες όλων των βαθμίδων, καθώς και τους αδελφούς και τις αδελφές, ιδίως εκείνους τους αδελφούς και τις αδελφές που επιδιώκουν την αλήθεια. Δεν υπάρχει κάποια κακόβουλη πρόθεση, ο Άνωθεν δεν βασανίζει τους ανθρώπους ούτε κάνει την τρίχα τριχιά. Αν και πρόκειται για σχέδια έκτακτης ανάγκης, τα οποία είναι προσωρινές εργασιακές ρυθμίσεις, είναι και πάλι σημαντικά και πολύτιμα, και ελπίζω οι επικεφαλής και οι εργάτες όλων των βαθμίδων και οι αδελφοί και οι αδελφές να μπορούν να το κατανοήσουν αυτό και να τα προσεγγίζουν σωστά.

Απαριθμήσαμε συνολικά 10 αντικείμενα εργασιακών ρυθμίσεων και ουσιαστικά ολοκλήρωσα πλέον τη συναναστροφή Μου πάνω σ' αυτά τα 10 αντικείμενα. Η συναναστροφή Μου δεν ήταν πολύ λεπτομερής, αλλά αυτά που ανέφερα είναι αρκετά για να μπορέσετε να κατανοήσετε και ν' αντιληφθείτε τι ακριβώς είναι οι εργασιακές ρυθμίσεις και ποιο συγκεκριμένο έργο κάνει ο οίκος του Θεού. Από την άλλη πλευρά, μέσα από αυτά τα συγκεκριμένα αντικείμενα, σας δόθηκε η δυνατότητα να κατανοήσετε τι ακριβώς κάνει ο Θεός στην εκκλησία και ανάμεσα στους εκλεκτούς Του. Το έργο του οίκου του Θεού δεν έχει να κάνει με επιχειρήσεις, με την πολιτική ή με τα ανθρώπινα δικαιώματα ούτε έχει να κάνει με οποιαδήποτε εμπορική δραστηριότητα· τα αντικείμενα του έργου που κάνει ο οίκος του Θεού είναι αυτά που αναφέρονται στις εργασιακές ρυθμίσεις. Κι έτσι, κάποια κυβερνώντα κόμματα και κάποιοι κοινωνικοί θεσμοί που μονίμως παρακολουθούν, ερευνούν και διερευνούν τι γίνεται στην Εκκλησία του Παντοδύναμου Θεού, ίσως μέσα από αυτήν τη διερεύνηση —βλέποντας τα βίντεο και τους ιστότοπους του οίκου του Θεού— να έχουν επιβεβαιώσει ότι η Εκκλησία του Παντοδύναμου Θεού είναι μια αληθινή πίστη και ότι δεν εμπλέκεται στις πολιτικές δραστηριότητες οποιασδήποτε χώρας. Η Εκκλησία του Παντοδύναμου Θεού υφίσταται τη μανιώδη καταπίεση και τις μανιώδεις επιθέσεις του Κομμουνιστικού Κόμματος της Κίνας εδώ και πολλά χρόνια, κι ωστόσο συνεχίζει να κηρύττει το ευαγγέλιο και να καταθέτει μαρτυρία για τον Θεό, ενώ έχει ανεβάσει στο διαδίκτυο τα λόγια του Θεού, την αλήθεια και κάθε λογής βίντεο με μαρτυρίες, προσφέροντας σημαντικά και πολυάριθμα οφέλη στην ανθρώπινη κοινωνία και τεκμηριώνοντας πλήρως ότι ο Θεός εκφράζει

διαρκώς την αλήθεια και σώζει την ανθρωπότητα τις έσχατες ημέρες. Ερευνούν συνεχώς· και ποιο είναι το αποτέλεσμα της έρευνάς τους; Δεν απογοητεύονται οικτρά; Συλλογίζονταν μάλιστα τι μοχλό πίεσης μπορούν να βρουν για να κολλήσουν την ταμπέλα της «αίρεσης» στην εκκλησία μας και να χαρακτηρίσουν την εκκλησία αντικομματική και αντικρατική. Όμως τώρα, βλέπουν ότι δεν μπορούν να το κάνουν αυτό· κρίνοντας από τις εργασιακές ρυθμίσεις που έχει εκδώσει η εκκλησία όλα αυτά τα χρόνια, δεν έχουν τρόπο να της κολλήσουν αυτές τις ταμπέλες και όλη τους η έρευνα ήταν μάταιη. Είναι ακριβώς όπως τότε που οι Εβραίοι μελετούσαν τον Κύριο Ιησού. Οι γραμματείς, οι Φαρισαίοι και οι ανώτεροι κρατικοί αξιωματούχοι μελετούσαν τι έλεγε και τι έκανε ο Κύριος Ιησούς και διαπίστωσαν ότι τίποτε από όσα έκανε δεν ήταν ενάντια στον νόμο ούτε είχε πολιτική χροιά, ότι όλα όσα έκανε και έλεγε ο Κύριος Ιησούς ήταν σωστά, ήταν η αλήθεια και συμφωνούσαν απόλυτα με τις Γραφές, κι έτσι στο τέλος απογοητεύτηκαν. Ο θρησκευτικός κόσμος βλέπει πλέον ότι ο οίκος του Θεού παράγει ολοένα και περισσότερες ταινίες και βίντεο με βιωματικές μαρτυρίες, ενώ ιδίως τα βιβλία και οι αναγνώσεις των λόγων του Θεού αυξάνονται σε αριθμό· τι σκέφτονται, λοιπόν, οι άνθρωποι αυτοί; Αν δεν μπορούν να δουν ότι όλα αυτά τα πράγματα προέρχονται από τον Θεό, τότε πραγματικά είναι απίστευτα ανόητοι! Ό,τι προέρχεται από τον Θεό πρέπει να ευδοκιμήσει· αυτό είναι το αποτέλεσμα του έργου του Αγίου Πνεύματος και κανείς δεν μπορεί να το αποκρύψει. Τα λόγια του Θεού έχουν πλέον διαδοθεί σε όλο τον κόσμο και οι αλήθειες που εκφράζει ο Θεός παρουσιάζονται μπροστά στα μάτια όλης της ανθρωπότητας· η εμφάνιση και το έργο του Θεού ξεχύνονται με ορμή σαν χείμαρρος που κανένα κράτος και καμία δύναμη δεν μπορεί να σταματήσει. Ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας έχει ήδη ντροπιαστεί και ηττηθεί ολοσχερώς! Ο θρησκευτικός κόσμος, με όποιον τρόπο κι αν καταδικάζει το έργο του Θεού, δεν μπορεί να του αντισταθεί και, στο τέλος, το μόνο που θα καταφέρει είναι ν' αποκλειστεί και να πνιγεί από το κύμα που σηκώνει αυτό το έργο.

Ολοκλήρωσα τώρα τη συναναστροφή πάνω στα αντικείμενα των εργασιακών ρυθμίσεων. Δεν συμπεριέλαβε η συναναστροφή Μου όλο το έργο που γίνεται από τον οίκo του Θεού; Αυτό το έργο είναι ό,τι βλέπετε με τα μάτια σας, ό,τι ακούτε με τ' αυτιά σας και ό,τι βιώνετε και αντιλαμβάνεστε προσωπικά· δεν υπάρχει τίποτε απόρρητο σ' αυτό. Ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας έχει στα χέρια του όλες τις εργασιακές ρυθμίσεις που έχει εκδώσει η εκκλησία όλα αυτά τα χρόνια· οι εργασιακές ρυθμίσεις που έχει στην κατοχή του είναι πολυάριθμες και περιεκτικές. Τις μελετά καθημερινά και συνεχίζει να τις μελετά διαρκώς ώσπου τελικά καταλήγει στο εξής συμπέρασμα: «Αν αυτοί οι άνθρωποι διαδίδουν συνεχώς τα λόγια του Θεού και καταθέτουν μαρτυρία για το έργο του Θεού μ' αυτόν τον τρόπο, τότε αυτό θα είναι τρομερό! Όλοι αυτοί οι άνθρωποι πρέπει να εξολοθρευτούν, και δεν πρέπει να τη γλιτώσουν ακόμη κι αν διαφύγουν στο εξωτερικό». Βλέπεις, οι διάβολοι δεν είναι το ίδιο με τους συνηθισμένους διεφθαρμένους ανθρώπους· εναντιώνονται στον Θεό μέχρι τελικής πτώσεως. Αν οι συνηθισμένοι διεφθαρμένοι άνθρωποι δουν τις μαρτυρίες από την εκκλησία, είναι σε θέση να τις κατανοήσουν, τις

θεωρούν λογικές, και δεν προβαίνουν σε καμία δίωξη. Ωστόσο, ο Σατανάς και οι διάβολοι δεν είναι έτσι. Όταν σε βλέπουν ν' ακολουθείς τον Θεό και να καταθέτεις μαρτυρία για τον Θεό, σε μισούν, θέλουν να σε σκοτώσουν και δεν σου επιτρέπουν να ζήσεις. Αν δεν κάνεις αυτό που λένε και δεν τους λατρεύεις, τότε δεν θα πάψουν ποτέ ν' ασχολούνται μαζί σου και δεν πρόκειται να σε αφήσουν να ζήσεις. Θα σε καταδιώκουν μέχρι θανάτου όπου κι αν πας· ακόμη κι αν πας στα πέρατα της γης, και πάλι δεν θα σε αφήσουν να ξεφύγεις. Αυτό κάνει ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας. Αυτή είναι η μοχθηρία του Σατανά, η οποία διαφέρει από εκείνη των συνηθισμένων διεφθαρμένων ανθρώπων. Πρέπει να σου γίνει ξεκάθαρο αυτό το σημείο.

Πώς να επικοινωνούνται και να υλοποιούνται με ακρίβεια οι εργασιακές ρυθμίσεις

Ι. Πώς να επικοινωνούνται οι εργασιακές ρυθμίσεις

Αυτά τα 10 αντικείμενα των εργασιακών ρυθμίσεων αποτελούν το εύρος και το περιεχόμενο όλου του διαφορετικού έργου που εκτελεί ο Θεός στην εκκλησία και ανάμεσα στον εκλεκτό λαό Του. Η κατανόηση του περιεχομένου και του εύρους αυτού του έργου βοηθά τον εκλεκτό λαό του Θεού να επιβλέπει κατά πόσο οι επικεφαλής και οι εργάτες κάνουν σωστά αυτό το έργο. Από την άλλη πλευρά, βοηθά κυρίως τους επικεφαλής και τους εργάτες να κατανοήσουν και να συλλάβουν το πεδίο των ευθυνών τους, το έργο που πρέπει να κάνουν και τις ευθύνες που πρέπει να εκπληρώνουν, δίνοντάς τους παράλληλα έναν ακριβή ορισμό του τίτλου «επικεφαλής και εργάτες». Ποιες είναι οι ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών; Ποια ομοιότητα πρέπει να βιώνουν; Μήπως θα πρέπει να είναι σαν τους κυβερνητικούς αξιωματούχους ενός κράτους; (Όχι.) Ο προσδιορισμός «επικεφαλής και εργάτες» δεν είναι κάποιο επίσημο πόστο ή κάποιος επίσημος τίτλος. Θα πρέπει να κατανοεί κανείς τι είναι οι επικεφαλής και οι εργάτες με βάση τα καθήκοντα που κάνουν, την ανάθεση που τους εμπιστεύεται ο Θεός και τα πρότυπα που απαιτεί από αυτούς. Μ' αυτόν τον τρόπο, θα καταλήξει να έχει μια σχετικά συγκεκριμένη κατανόηση του προσδιορισμού «επικεφαλής και εργάτες» και έναν πιο ξεκάθαρο ορισμό των επικεφαλής και των εργατών. Ποιες είναι οι ελάχιστες ευθύνες που πρέπει να εκπληρώνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες; Θα πρέπει να επικοινωνούν, να εκδίδουν και να υλοποιούν με ακρίβεια κάθε εργασιακή ρύθμιση σύμφωνα με τις απαιτήσεις του οίκου του Θεού, όπως αναφέρεται στο ένατο σημείο. Με όποια πτυχή κι αν σχετίζεται η εργασιακή ρύθμιση, εφόσον προβλέπεται η επικοινωνία της από τους επικεφαλής και τους εργάτες, αυτό που πρέπει να κάνουν εκείνοι είναι να επικοινωνούν την εργασιακή ρύθμιση στις εκκλησίες χωρίς παύση και χωρίς καθυστέρηση, αφού πρώτα την έχουν κατανοήσει οι ίδιοι με απόλυτη ακρίβεια. Όσο για εκείνους στους οποίους επικοινωνούνται οι εργασιακές ρυθμίσεις, αν ο οίκος του Θεού απαιτεί να επικοινωνούνται οι εργασιακές ρυθμίσεις στους επικεφαλής και τους εργάτες όλων των βαθμίδων, συμπεριλαμβανομένων των κηρύκων, των επικεφαλής εκκλησίας

και των διακόνων εκκλησίας, τότε θα πρέπει να επικοινωνούνται σε όλη την ιεραρχία έως τους ανθρώπους αυτής της βαθμίδας και τελειώνει εκεί το ζήτημα· αν οι εργασιακές ρυθμίσεις προβλέπεται να επικοινωνούνται σε κάθε αδελφό και αδελφή, τότε θα πρέπει να επικοινωνούνται σε κάθε αδελφό και αδελφή σε αυστηρή συμμόρφωση με τις απαιτήσεις του οίκου του Θεού. Αν το περιβάλλον δεν είναι ευνοϊκό ώστε οι εργασιακές ρυθμίσεις να επικοινωνούνται σε γραπτή μορφή και κάτι τέτοιο θα προκαλούσε κινδύνους για την ασφάλεια ή ακόμη μεγαλύτερους μπελάδες, τότε το σημαντικό και κύριο περιεχόμενο των εργασιακών ρυθμίσεων θα πρέπει να επικοινωνείται με ακρίβεια σε κάθε άτομο προφορικά. Πώς, λοιπόν, θα πρέπει να γίνεται αυτό ώστε να θεωρείται ότι οι εργασιακές ρυθμίσεις έχουν επικοινωνηθεί; Αν οι εργασιακές ρυθμίσεις επικοινωνούνται γραπτώς, θα πρέπει να επιβεβαιώνεται ότι τις έχουν λάβει όλοι, ότι τις γνωρίζουν όλοι και ότι τις παίρνουν όλοι στα σοβαρά· αν επικοινωνούνται προφορικά, τότε μόλις επικοινωνηθούν, θα πρέπει να ρωτιούνται οι άνθρωποι κατ' επανάληψη αν τις κατανοούν ξεκάθαρα και αν τις θυμούνται, και μάλιστα μπορεί ακόμα και να τους ζητείται να επαναλάβουν τις εργασιακές ρυθμίσεις που άκουσαν· μόνο μ' αυτόν τον τρόπο μπορεί να θεωρηθεί ότι οι εργασιακές ρυθμίσεις έχουν πράγματι επικοινωνηθεί. Αν οι άνθρωποι μπορούν να επαναλάβουν και να δηλώσουν ξεκάθαρα ποιες είναι οι απαιτούμενες αρχές του οίκου του Θεού και ποιο είναι το συγκεκριμένο περιεχόμενο, αυτό αποδεικνύει ότι οι εργασιακές ρυθμίσεις έχουν ήδη επικοινωνηθεί στο μυαλό τους, ότι τις θυμούνται και ότι τις κατανοούν ξεκάθαρα. Μόνο τότε μπορεί να θεωρείται ότι οι εργασιακές ρυθμίσεις έχουν πράγματι επικοινωνηθεί. Αν οι συνθήκες, το περιβάλλον και άλλοι τέτοιοι παράγοντες είναι όλα κατάλληλα για να επικοινωνηθούν γραπτώς οι εργασιακές ρυθμίσεις, τότε θα πρέπει οπωσδήποτε να επικοινωνούνται γραπτώς· αν δεν μπορούν να επικοινωνηθούν γραπτώς επειδή το περιβάλλον δεν το επιτρέπει και πρέπει αντ' αυτού να επικοινωνηθούν προφορικά, τότε πρέπει να επιβεβαιωθεί ότι αυτό που επικοινωνείται προφορικά είναι ολόιδιο με τις εργασιακές ρυθμίσεις, ότι δεν είναι στρεβλό, ότι δεν έχει προστεθεί σ' αυτό κάποια προσωπική κατανόηση και ότι αναφέρεται το πρωτότυπο κείμενο· μόνο μ' αυτόν τον τρόπο μπορεί να θεωρείται ότι οι εργασιακές ρυθμίσεις έχουν πράγματι επικοινωνηθεί με ακρίβεια. Οι εργασιακές ρυθμίσεις πρέπει να επικοινωνούνται εξολοκλήρου με βάση τη συγκεκριμένη διατύπωσή τους· δεν πρέπει να επικοινωνούνται με ανεύθυνο τρόπο ή με στρεβλές ή παράλογες ερμηνείες που βασίζονται στην προσωπική κατανόηση και τις φαντασιοκοπίες των ανθρώπων. Σε ό,τι αφορά την ακριβή επικοινωνία τους, οι άνθρωποι θα πρέπει να κατανοούν το επίπεδο αυστηρότητας στην επικοινωνία των εργασιακών ρυθμίσεων· θα πρέπει, δηλαδή, να επικοινωνούνται με ακρίβεια. Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Πρέπει να τις επικοινωνούμε κατά λέξη;» Όχι, δεν είναι απαραίτητο αυτό. Αυτό κάνουν τα μηχανήματα· αν οι άνθρωποι μπορούν απλώς να τις επικοινωνούν με ακρίβεια, τότε θα τα έχουν καταφέρει αρκετά καλά. Για παράδειγμα, σε σχέση με την εκκλησιαστική ζωή, οι εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού απαιτούν από τον εκλεκτό λαό του Θεού να τρώει και να πίνει τα λόγια του Θεού σχετικά με το πώς να γνωρίσει τον Θεό· άραγε, είναι

εύκολο να επικοινωνηθεί αυτό; (Ναι.) Οι εργασιακές ρυθμίσεις παρέχουν στους ανθρώπους ένα πεδίο και εκείνοι μπορούν να διαβάσουν όλα αυτά τα σχετικά λόγια του Θεού. Ωστόσο, αν κάποιος παρερμηνεύσει τις εργασιακές ρυθμίσεις, προσθέτοντας τη δική του προσωπική κατανόηση και τις δικές του αντιλήψεις και φαντασιοκοπίες και επικοινωνώντας κάποια επιπλέον λόγια, δεν σημαίνει αυτό ότι έχει αποκλίνει από τις εργασιακές ρυθμίσεις; Επικοινωνεί, άραγε, με ακρίβεια τις εργασιακές ρυθμίσεις; (Όχι.) Επικοινωνεί τις εργασιακές ρυθμίσεις με τις δικές του προσθήκες· αυτό είναι καθαρή ανοησία. Θα πρέπει να διαβάζει κανείς αρκετές φορές κάθε εργασιακή ρύθμιση που προέρχεται από τον Άνωθεν και να κατανοεί ξεκάθαρα το σωστό της νόημα, τη σημασία της έκδοσης αυτής της εργασιακής ρύθμισης και τι αποτελέσματα αποσκοπεί να πετύχει, κι έπειτα να βρίσκει τον σωστό τρόπο να κάνει πράξη τα συγκεκριμένα αντικείμενα του έργου που ρυθμίζει ο Άνωθεν, αποφεύγοντας τυχόν λάθη. Μετά τη συναναστροφή πάνω σ' αυτά τα πράγματα και την κατανόησή τους, η επικοινωνία της εργασιακής ρύθμισης θα είναι απολύτως ακριβής. Αυτό που πρέπει να γίνεται πρώτα είναι οι επικεφαλής και οι εργάτες των ποιμαντικών περιοχών να παραδίδουν τις εργασιακές ρυθμίσεις στους επικεφαλής και τους εργάτες όλων των άλλων βαθμίδων, οι οποίοι με τη σειρά τους θα τις στείλουν τελικά στον επιβλέποντα κάθε ομάδας σε κάθε εκκλησία. Έπειτα, κατά τις συναθροίσεις, πρέπει να γίνονται πολλές φορές συναναστροφές πάνω στις εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού, έτσι ώστε όλος ο εκλεκτός λαός του Θεού να τις κατανοεί και να ξέρει πώς να τις κάνει πράξη· μόνο όταν επιτευχθεί αυτό το αποτέλεσμα μπορεί να θεωρηθεί ότι έχουν επικοινωνηθεί. Οι εργασιακές ρυθμίσεις θα πρέπει να επικοινωνούνται σύμφωνα με τη μέθοδο και το πεδίο που απαιτείται από τον οίκο του Θεού. Ασφαλώς, το περιεχόμενο που επικοινωνείται πρέπει να είναι ακριβές και να μην περιέχει σφάλματα. Οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν πρέπει να τις παρερμηνεύουν ασυλλόγιστα και να προσθέτουν τις δικές τους ιδέες· αυτό σημαίνει ότι δεν τις επικοινωνούν με ακρίβεια και αποτυγχάνουν να εκπληρώσουν τις ευθύνες τους ως επικεφαλής ή εργάτες. Έτσι πρέπει να γίνεται κατανοητή η επικοινωνία και η υλοποίηση των εργασιακών ρυθμίσεων με ακρίβεια.

Τι θα πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες αν και πάλι δεν είναι σίγουροι πώς να επικοινωνούν τις εργασιακές ρυθμίσεις με ακρίβεια; Υπάρχει μια πολύ απλή και εύκολη μέθοδος γι' αυτό. Οι επικεφαλής και οι εργάτες, αφού λάβουν εργασιακές ρυθμίσεις, θα πρέπει πρώτα να συναναστραφούν πάνω στις εργασιακές ρυθμίσεις με τους άλλους επικεφαλής και εργάτες, να δουν πόσα συγκεκριμένα αντικείμενα απαιτούνται από τον Άνωθεν γι' αυτές τις εργασιακές ρυθμίσεις και να τα καταγράψουν ένα προς ένα. Έπειτα, με βάση αυτές τις εργασιακές ρυθμίσεις, θα πρέπει να λάβουν υπόψη τις πραγματικές συνθήκες της τοπικής εκκλησίας, για παράδειγμα την κατάσταση του ευαγγελικού έργου, των διαφόρων ειδών επαγγελματικού έργου και της εκκλησιαστικής ζωής, καθώς και το επίπεδο και τις οικογενειακές συνθήκες των κάθε λογής ανθρώπων και ούτω καθεξής, συνδυάζοντας όλα αυτά τα πράγματα για να δουν πώς θα υλοποιηθούν αυτά τα αντικείμενα του έργου. Μέσα από τη συναναστροφή, όλοι

οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει στο τέλος να κατανοήσουν τις εργασιακές ρυθμίσεις με τον ίδιο ακριβώς τρόπο και με ακρίβεια, καθώς και να έχουν τις αντίστοιχες μεθόδους για να τις επικοινωνήσουν· μόνο έτσι θα επικοινωνούνται με ακρίβεια οι εργασιακές ρυθμίσεις. Αν ένας επικεφαλής ή ένας εργάτης λάβει εργασιακές ρυθμίσεις και, χωρίς να γνωρίζει με τι έχουν να κάνουν συγκεκριμένα, συγκεντρώσει στα τυφλά τους αδελφούς και τις αδελφές και τις εκδώσει και τις επικοινωνήσει, άραγε είναι σωστό αυτό; Το αποτέλεσμα θα είναι, έναν ή δύο μήνες αφού επικοινωνηθούν οι εργασιακές ρυθμίσεις, να διαπιστωθεί ότι υπάρχουν αποκλίσεις στον τρόπο με τον οποίο έχουν υλοποιηθεί σε κάθε εκκλησία και, μόνο όταν ο επικεφαλής ή ο εργάτης εξετάσει προσεκτικά τις εργασιακές ρυθμίσεις, να διαπιστώσει ότι έχουν επικοινωνηθεί με αποκλίσεις. Αν αυτός ο επικεφαλής ή ο εργάτης είχε ευθύς εξ αρχής διαβάσει και συναναστραφεί ευσυνείδητα πάνω στις εργασιακές ρυθμίσεις, δεν θα υπήρχε πρόβλημα, αλλά λόγω της στιγμιαίας τεμπελιάς και επιπολαιότητάς του, προκάλεσε ένα σωρό λάθη και αποκλίσεις στο εκκλησιαστικό έργο, πράγματα τα οποία πρέπει στη συνέχεια να διορθώσει. Αυτό προσθέτει ένα ολόκληρο επιπλέον βήμα που είναι περιττό, και πρόκειται για χάσιμο χρόνου. Θα ήταν καλύτερο να είχε συναναστραφεί απευθείας πάνω στις εργασιακές ρυθμίσεις με σαφήνεια και έπειτα να τις είχε επικοινωνήσει και υλοποιήσει μία προς μία. Δεν είναι λάθος να μη γίνεται σωστά το έργο; (Ναι.) Επομένως, υπάρχουν βήματα για να επικοινωνούνται οι εργασιακές ρυθμίσεις με ακρίβεια. Οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει πρώτα ν' αντιλαμβάνονται πραγματικά και να κατανοούν επακριβώς το συγκεκριμένο περιεχόμενο των εργασιακών ρυθμίσεων, και έπειτα θα πρέπει να έχουν στο μυαλό τους συγκεκριμένα σχέδια υλοποίησης, μεθόδους υλοποίησης και άτομα στα οποία απευθύνεται η υλοποίησή τους· μόνο έτσι μπορούν να επικοινωνούνται με ακρίβεια οι εργασιακές ρυθμίσεις. Άραγε, είναι σωστό οι επικεφαλής και οι εργάτες να εκδίδουν και να επικοινωνούν τις εργασιακές ρυθμίσεις στα τυφλά, όταν τις έχουν κατανοήσει μόνο κατά ένα μέρος, όταν τις έχουν κατανοήσει μόνο φαινομενικά και δεν τους είναι σαφείς ούτε ξεκάθαρες ή πολύ απλά δεν κατανοούν τις συγκεκριμένες απαιτήσεις και το περιεχόμενό τους; (Όχι.) Μπορούν τέτοιοι επικεφαλής και εργάτες να εκτελέσουν σωστά το έργο; Προφανώς και όχι. Επομένως, στις περιπτώσεις όπου οι αδελφοί και οι αδελφές δεν ξέρουν ποια είναι τα συγκεκριμένα απαιτούμενα πρότυπα και οι αρχές που περιλαμβάνονται στις εργασιακές ρυθμίσεις ή πώς ακριβώς να τις εφαρμόσουν, οι επικεφαλής και οι εργάτες θα έχουν ήδη κατανοήσει ακριβώς τις εργασιακές ρυθμίσεις και θα έχουν συγκεκριμένα σχέδια και βήματα για την υλοποίησή τους· μόνο έτσι μπορούν οι επικεφαλής και οι εργάτες να ολοκληρώσουν το πρώτο βήμα, δηλαδή να επικοινωνήσουν τις εργασιακές ρυθμίσεις. Μόλις επικοινωνηθούν οι εργασιακές ρυθμίσεις και όλοι οι αδελφοί και οι αδελφές κατανοήσουν επακριβώς το περιεχόμενο των εργασιακών ρυθμίσεων και γνωρίζουν σε κάποιο βαθμό τη σημασία, την αξία και τα πρότυπα του οίκου του Θεού σε σχέση μ' αυτό το έργο που κάνει, τότε οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να συναναστραφούν αμέσως πάνω στον τρόπο κατανομής των ανθρώπων και των συγκεκριμένων αντικειμένων του έργου, καθώς και

πάνω στο συγκεκριμένο σχέδιο για το ποιος θα υλοποιήσει και θα φέρει σε πέρας αυτό το έργο· αυτά είναι τα βήματα για την εκτέλεση του έργου. Τι πιστεύετε για την παρακολούθηση του έργου μ' αυτόν τον τρόπο; Μπορεί να θεωρηθεί στενή παρακολούθηση του έργου; Πρόκειται για άμεση παρακολούθηση του έργου; (Ναι.)

II. Πώς να υλοποιούνται οι εργασιακές ρυθμίσεις

Δεν ισχύει ότι οι επικεφαλής και οι εργάτες, όταν λαμβάνουν μια εργασιακή ρύθμιση, πρέπει απλώς να την επικοινωνούν και να την εκδίδουν και αυτό είναι όλο. Άραγε, μπορεί να θεωρηθεί ότι η εργασιακή ρύθμιση έχει υλοποιηθεί μόλις μάθει ο εκλεκτός λαός του Θεού σε κάθε εκκλησία ότι έχει εκδοθεί; Αυτό δεν είναι ουσιαστικά εκτέλεση ή υλοποίηση μιας εργασιακής ρύθμισης, δεν είναι εκπλήρωση των ευθυνών τους ούτε είναι το πρότυπο που απαιτεί τελικά ο Θεός. Ο στόχος δεν είναι η επικοινωνία και η έκδοση μιας εργασιακής ρύθμισης· ο στόχος είναι η υλοποίησή της. Πώς, λοιπόν, συγκεκριμένα πρέπει να υλοποιούνται οι εργασιακές ρυθμίσεις; Οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να συγκαλούν όλους τους αρμόδιους επιβλέποντες και τους αδελφούς και τις αδελφές και να συναναστρέφονται μαζί τους πάνω στον τρόπο με τον οποίο θα γίνει το έργο, επιλέγοντας ταυτόχρονα έναν κύριο επιβλέποντα και τα μέλη της ομάδας που θα φέρουν σε πέρας το έργο. Το πρώτο πράγμα που πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες όταν υλοποιούν το έργο είναι η συναναστροφή· να συναναστρέφονται πάνω στον τρόπο με τον οποίο θα γίνει το έργο σύμφωνα με τις αρχές και σε συμμόρφωση μ' αυτήν την εργασιακή ρύθμιση του οίκου του Θεού, καθώς και πάνω στον τρόπο με τον οποίο θα γίνει το έργο, ώστε να υλοποιηθεί και να εκτελεστεί αυτή η εργασιακή ρύθμιση του οίκου του Θεού. Κατά τη συναναστροφή, οι αδελφοί και οι αδελφές και οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να προτείνουν διάφορα σχέδια και τελικά να επιλέγουν έναν τρόπο, μια μέθοδο και τα βήματα που είναι πλέον κατάλληλα και που συμμορφώνονται περισσότερο με τις αρχές, αποφασίζοντας ποια θα είναι τα αρχικά και ποια τα μετέπειτα βήματα, έτσι ώστε το έργο να μπορεί να προχωρήσει ομαλά. Μόλις γίνει αυτό κατανοητό στη θεωρία, όταν οι άνθρωποι δεν έχουν πλέον δυσκολίες ή φαντασιοκοπίες, όταν δεν νιώθουν καμία αντίσταση απέναντι σ' αυτό το έργο και μπορούν να κατανοήσουν τη σημασία και τον σκοπό αυτής της εργασιακής ρύθμισης του οίκου του Θεού, και πάλι δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει υλοποιηθεί το έργο. Θα πρέπει επίσης ν' αποφασιστεί ποιος είναι ο πιο κατάλληλος και επιδέξιος σ' αυτό το έργο, ποιος μπορεί να επωμιστεί την ευθύνη αυτού του έργου και ποιος έχει την ικανότητα να ολοκληρώσει αυτό το έργο. Θα πρέπει να επιλεγούν οι άνθρωποι που θ' αναλάβουν αυτό το έργο, θα πρέπει να οριστεί το σχέδιο υλοποίησης και η προθεσμία ολοκλήρωσής του και θα πρέπει να προετοιμαστούν και να δηλωθούν ξεκάθαρα οι πόροι, τα υλικά και ό,τι άλλο αντίστοιχα χρειάζεται για την ολοκλήρωση του έργου· μόνο τότε μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει υλοποιηθεί το έργο. Ασφαλώς, πριν την υλοποίηση, είναι επίσης απαραίτητο να υπάρξει συγκεκριμένη επικοινωνία και να γίνουν συγκεκριμένες συζητήσεις μεμονωμένα με τους ανθρώπους που είναι υπεύθυνοι γι' αυτό το έργο, ρωτώντας τους αν έχουν κάνει στο

παρελθόν αυτό το έργο και ποιες είναι οι απόψεις και οι σκέψεις τους πάνω σ' αυτό. Αν προτείνουν κάποια σχέδια και κάποιες σκέψεις που συνάδουν με τις αρχές, τότε αυτά μπορούν να υιοθετηθούν. Επιπλέον, κατά την υλοποίηση κάθε έργου, πρέπει να δίνεται προσοχή και στον εντοπισμό του πλήθους των προβλημάτων που όντως υπάρχουν· αυτό το βήμα δεν πρέπει να αμελείται. Αφού εντοπιστούν τα προβλήματα, πρέπει να σχεδιάζονται τρόποι για την έγκαιρη επίλυση των προβλημάτων και μόνο αφού λυθούν πλήρως όλα τα υπάρχοντα προβλήματα, θα έχει όντως υλοποιηθεί η εργασιακή ρύθμιση. Επιπλέον, δεν θα πρέπει επίσης ν' αναζητήσεις πώς θα γίνει αυτό το έργο με τρόπο που συνάδει με τις απαιτούμενες αρχές του οίκου του Θεού; Εκτός αυτού, το κατά πόσο ο οίκος του Θεού έχει απαιτήσεις ως προς τον χρόνο υλοποίησης αυτού του έργου, εντός ποιου χρονοδιαγράμματος πρέπει να ολοκληρωθεί, κατά πόσο υπάρχουν συγκεκριμένες διατάξεις σε σχέση με τις επαγγελματικές δεξιότητες και ούτω καθεξής, όλα αυτά είναι θέματα πάνω στα οποία θα πρέπει να συναναστρέφονται οι επικεφαλής και οι εργάτες με τους αρμόδιους επιβλέποντες. Αυτό σημαίνει υλοποίηση. Η υλοποίηση δεν τελειώνει με την προφορική επικοινωνία ή με τη θεωρία, αλλά έχει να κάνει με την πραγματική πρόοδο του σχετικού έργου, καθώς και με ορισμένα συγκεκριμένα προβλήματα και δυσκολίες που πρέπει να επιλυθούν. Όλα αυτά είναι πράγματα που πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους οι επικεφαλής και οι εργάτες όταν υλοποιούν την εργασιακή ρύθμιση με τους επιβλέποντες. Με άλλα λόγια, προτού εκτελεστεί αυτό το συγκεκριμένο έργο, οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να προβούν σ' αυτήν τη συναναστροφή, την ανάλυση και τη συζήτηση με τους επιβλέποντες· αυτό σημαίνει υλοποίηση. Αυτή η υλοποίηση είναι ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών και είναι αυτό που πρέπει να επιτυγχάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες. Όταν ασκούνται μ' αυτόν τον τρόπο, τότε εκτελούν αληθινό έργο. Ας υποθέσουμε ότι ένας επικεφαλής λέει: «Αυτήν τη στιγμή, ούτε εγώ ξέρω πώς να κάνω αυτό το έργο. Σε κάθε περίπτωση, το παρέδωσα σ' εσένα. Επίσης, σου επικοινωνήσα και σου εξέδωσα την εργασιακή ρύθμιση και σου ανέφερα όλα τα σχετικά ζητήματα. Όσο για το κατά πόσο ξέρεις πώς να το κάνεις ή όχι, για το πώς θα το κάνεις, κατά πόσο θα το κάνεις σωστά ή λάθος και πόσο χρόνο θα σου πάρει, όλα αυτά εξαρτώνται από σένα. Αυτά τα πράγματα δεν έχουν καμία σχέση μ' εμένα. Αφού έκανα τη δουλειά μου ως εδώ, έχω εκπληρώσει την ευθύνη μου». Είναι άραγε σωστό να λένε κάτι τέτοιο οι επικεφαλής και οι εργάτες; (Όχι.) Αν ένας επικεφαλής το πει αυτό, τότε τι σόι άνθρωπος είναι; Είναι ψευδοεπικεφαλής. Όποτε ο Άνωθεν έχει απαιτήσεις και είναι απαραίτητο να γίνει έργο σύμφωνα με τις εργασιακές ρυθμίσεις, αυτός ο άνθρωπος το φορτώνει εξολοκλήρου σε κάποιον άλλο, λέγοντας: «Κάν' το εσύ, εγώ δεν ξέρω πώς. Ούτως ή άλλως, εσύ τα καταλαβαίνεις όλα. Εσύ είσαι ειδικός, εγώ είμαι άσχετος με το αντικείμενο». Αυτό είναι ένα «διάσημο ρητό» που λένε συχνά οι ψευδοεπικεφαλής· βρίσκουν μια δικαιολογία για να τη σκαπουλάρουν.

Για να συνοψίσουμε, οι ψευδοεπικεφαλής δεν αντιμετωπίζουν το έργο τους με υπευθυνότητα. Ανεξάρτητα απ' το αν έχουν υψηλό ή χαμηλό επίπεδο ή κατά πόσο είναι ικανοί για το έργο, το κυριότερο είναι ότι δεν είναι επιμελείς, ότι δεν το κάνουν με όλη

τους την καρδιά και είναι πάντα επιπόλαιοι. Αυτές είναι εκδηλώσεις ανευθυνότητας. Ας πούμε ότι ένας επικεφαλής ή εργάτης υστερεί κάπως σε επίπεδο και βάθος εμπειριών, αλλά μπορεί να εργάζεται επιμελώς και να κάνει το έργο του με όλη του την καρδιά. Παρόλο που τ' αποτελέσματα που επιτυγχάνει στο έργο του δεν είναι και τόσο σπουδαία, τουλάχιστον είναι υπεύθυνος άνθρωπος, κάνει το έργο του με όλη του την καρδιά και τα δίνει όλα. Ο μόνος λόγος για τον οποίο δεν κάνει καλά το έργο είναι ότι υστερεί κάπως σε επίπεδο και έχει μικρό ανάστημα. Αν γίνει απόλυτα ικανός στο έργο του αφού εκπαιδευτεί για κάποιο διάστημα, τότε ένας τέτοιος επικεφαλής θα πρέπει να συνεχίσει να καλλιεργείται. Αν ένας επικεφαλής δεν έχει την παραμικρή συνείδηση ή λογική και απλώς γαντζώνεται στο πόστο του και ενδίδει στα οφέλη της θέσης, αλλά δεν κάνει καθόλου αληθινό έργο, τότε είναι πραγματικός ψευδοεπικεφαλής και θα πρέπει ν' απαλλαγεί αμέσως από τα καθήκοντά του και να μην του επιτραπεί ποτέ ξανά να προαχθεί ή να χρησιμοποιηθεί. Ένας αληθινός επικεφαλής, ένας υπεύθυνος επικεφαλής, κάνει τα πάντα για το έργο —αφιερώνει το μυαλό του σ' αυτό, βρίσκει κάθε λογής τρόπους να εκπληρώσει την ανάθεση από τον Θεό και κάνει τη μεγαλύτερη δυνατή προσπάθεια— μ' αυτόν τον τρόπο, εκπληρώνει τις ευθύνες του. Επιπλέον, κατά την υλοποίηση των εργασιακών ρυθμίσεων του οίκου του Θεού, οι υπεύθυνοι επικεφαλής θα παρατηρούν και θα παρακολουθούν την πορεία της υλοποίησης. Όταν προκύπτει κάτι αναπάντεχο, αντί να τη σκαπουλάρουν και να νίπτουν τας χείρας τους για το ζήτημα, θα είναι σε θέση να υιοθετήσουν μέτρα αντιμετώπισης και λύσεις. Η υλοποίηση του έργου μ' αυτόν τον τρόπο ονομάζεται υπευθυνότητα. Όταν εκδίδεται μια εργασιακή ρύθμιση, οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει ν' αντιμετωπίζουν αυτό το αντικείμενο του έργου ως το πιο σημαντικό τη δεδομένη στιγμή και να το αναλαμβάνουν οι ίδιοι· θα πρέπει να το παρακολουθούν προσωπικά, να είναι υπεύθυνοι γι' αυτό από την αρχή ως το τέλος και να πάψουν ν' ασχολούνται με το έργο μόνο εφόσον έχει μπει στη σωστή τροχιά και οι επικεφαλής κάθε ομάδας ξέρουν πώς να το εκτελέσουν. Όμως, οι επικεφαλής και οι εργάτες, αφού πάψουν ν' ασχολούνται με το έργο, και πάλι θα πρέπει να κατανοούν την κατάστασή του και να το επιθεωρούν κατά καιρούς· μόνο έτσι μπορεί να διασφαλιστεί ότι το έργο γίνεται σωστά. Αληθινό έργο κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες όταν δεν εγκαταλείπουν το πόστο τους, όταν επιμένουν από την αρχή ως το τέλος, όταν βάζουν το έργο στη σωστή τροχιά. Το ίδιο διάστημα, οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει επίσης να ενημερώνονται και να μεριμνούν για την πρόοδο άλλων αντικειμένων του έργου. Όποιες δυσκολίες και όποια προβλήματα κι αν προκύπτουν στο έργο, οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να πηγαίνουν γρήγορα στην τοποθεσία του έργου για να παρέχουν κατεύθυνση και λύσεις. Ο κύριος επικεφαλής θα πρέπει να παραμένει προσηλωμένος στο πιο κρίσιμο έργο και, ταυτόχρονα, είναι επίσης απαραίτητο να παρακολουθεί, να κατανοεί, να επιθεωρεί και να επιβλέπει κι άλλο έργο της εκκλησίας και να διασφαλίζει ότι προχωράει όλο κανονικά. Σε ό,τι έχει να κάνει με το πιο κρίσιμο έργο, ο κύριος επικεφαλής πρέπει να εργάζεται αυτοπροσώπως στην τοποθεσία του έργου και ν' αναλαμβάνει το γενικό πρόσταγμα γι' αυτό το έργο και, ιδίως σε ό,τι αφορά

τα κρίσιμα κομμάτια του έργου, δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να φεύγει από την τοποθεσία του έργου. Αν ένα άτομο δεν είναι αρκετό, θα πρέπει ν' ανατίθεται σ' ένα άλλο άτομο να συνεργαστεί μαζί του για να διευθύνουν μαζί το έργο· αυτό σημαίνει να καταβάλλουν κάθε προσπάθεια και να συνενώνουν τις δυνάμεις τους έχοντας έναν κοινό σκοπό: να γίνει σωστά το κρίσιμο έργο. Επειδή ο οίκος του Θεού έχει ένα κρισιμότατο κομμάτι έργου σε κάθε στάδιο και σε κάθε χρονική περίοδο, αν ο κύριος επικεφαλής δεν κάνει σωστά το κρίσιμο έργο, υπάρχει πρόβλημα με το επίπεδό του και πρέπει ν' απαλλάσσεται από τα καθήκοντά του. Ο κύριος επικεφαλής πρέπει να αναλάβει το πιο κρίσιμο έργο, ενώ οι άλλοι επικεφαλής κάνουν το ίδιο για το συνηθισμένο έργο· οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να μάθουν πώς να ιεραρχούν το έργο κατά σειρά σπουδαιότητας και επείγουσας ανάγκης και πώς να σταθμίζουν τα υπέρ και τα κατά. Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες μπορούν να εμπεδώσουν αυτές τις αρχές, τότε είναι επικεφαλής και εργάτες που ανταποκρίνονται στα πρότυπα.

Οι περισσότεροι επικεφαλής και εργάτες στον οίκο του Θεού είναι νέοι άνθρωποι, είναι εξασκούνται στην εκτέλεση έργου, οπότε το πιο σημαντικό γι' αυτούς είναι να μάθουν πώς να εμπεδώσουν τις αρχές. Κάποιοι μπορεί να πουν: «Δεν είναι πολύ υψηλές οι απαιτήσεις που έχει ο οίκος του Θεού από τους επικεφαλής και τους εργάτες;» Καθόλου, στην πραγματικότητα. Πώς είναι υψηλή απαίτηση να ζητά από τους ανθρώπους να εμπεδώσουν τις αρχές; Πώς μπορεί κάποιος να εκτελεί σωστά το εκκλησιαστικό έργο αν δεν μπορεί να εμπεδώσει τις αρχές; Πώς μπορεί κάποιος να είναι επικεφαλής ή εργάτης αν χειρίζεται τα ζητήματα χωρίς αρχές; Η εμπεδωση των αρχών είναι κάτι που απαιτείται από τους επικεφαλής και τους εργάτες, όχι από τους συνηθισμένους ανθρώπους· αν κάποιος δεν μπορεί να εμπεδώσει τις αρχές, τότε δεν θα είναι σε θέση να κάνει σωστά το έργο. Οι άνθρωποι που υπολείπονται πολύ σε επίπεδο υστερούν ως προς τις αρχές, ο οίκος του Θεού δεν πρόκειται να τους καλλιεργήσει και ούτε έχουν τα προσόντα για να γίνουν επικεφαλής. Κάποιοι άνθρωποι νιώθουν διαρκώς ότι είναι δύσκολο να είναι επικεφαλής, και υπάρχουν δύο λόγοι γι' αυτό: Ο ένας είναι ότι δεν κατανοούν καθόλου την αλήθεια και δεν μπορούν να τη χρησιμοποιήσουν για να λύνουν προβλήματα· ο άλλος είναι ότι υστερούν σε επίπεδο, δεν ξέρουν τι σημαίνει να κάνουν έργο, δεν μπορούν να εξηγήσουν ξεκάθαρα τις αρχές και το μονοπάτι άσκησης για το έργο, ενώ δεν μπορούν καν ν' αναφέρουν ξεκάθαρα τα δόγματα. Τέτοιοι άνθρωποι δεν είναι κατάλληλοι για επικεφαλής. Ας πούμε ότι κάποιος έχει πολύ χαμηλό επίπεδο, δεν ξέρει πώς να κάνει έργο και δεν είναι καθόλου αποτελεσματικός όταν κάνει το καθήκον του, δηλαδή χρειάζεται αρκετές μέρες για να κάνει μια δουλειά που θα έπρεπε να γίνει σε μία μέρα και έξι μήνες για να κάνει μια δουλειά που θα έπρεπε να γίνει σ' έναν μήνα· τέτοιοι άνθρωποι είναι άχρηστοι, είναι ανεπρόκοποι. Οι άνθρωποι που έχουν πολύ χαμηλό επίπεδο δεν μπορούν να κάνουν καλά κανένα καθήκον. Είναι και δίκαιο και λογικό από την πλευρά Μου να έχω αυτές τις απαιτήσεις από τους ανθρώπους, και πρόκειται για πράγματα που μπορούν να πετύχουν οι επικεφαλής και οι εργάτες. Κάποιοι άνθρωποι θεωρούν ότι οι απαιτήσεις του οίκου του Θεού είναι πολύ υψηλές· αυτό δείχνει ότι έχουν

πολύ χαμηλό επίπεδο, ότι δεν έχουν τα προσόντα για επικεφαλής και εργάτες και ότι θα πρέπει να λογοδοτήσουν και να παραιτηθούν. Δεν είσαι ικανός ν' αναλάβεις τις ευθύνες ενός επικεφαλής ή ενός εργάτη και δεν είσαι κατάλληλος γι' αυτόν τον ρόλο, οπότε παρόλο που είσαι επικεφαλής, είσαι ψευδοεπικεφαλής. Αν δεν μπορείς να κάνεις σωστά ούτε ένα κομμάτι του έργου, πώς θα μπορούσες ταυτόχρονα να μεριμνάς για άλλο έργο; Άραγε, αξίζουν να είναι επικεφαλής και εργάτες οι άνθρωποι που έχουν πολύ χαμηλό επίπεδο; Αν δεν είναι καν εξίσου καλοί μ' ένα μαντρόσκυλο, τότε δεν τους αξίζει ν' αποκαλούνται άνθρωποι. Όταν ένα σκυλί φυλάει ένα σπίτι, δεν φυλάει μόνο την μπροστινή αυλή, την πίσω αυλή και τον λαχανόκηπο, αλλά φυλάει ακόμα και τις κότες, τις χήνες και τα πρόβατα που έχει το σπίτι. Μόλις εντοπίσει έναν ξένο να πλησιάζει, αρχίζει να γαβγίζει· δεν αφήνει κανέναν να μπει στην αυλή και ξέρει πώς να ειδοποιεί τον ιδιοκτήτη του ότι πλησιάζει ένας ξένος. Ακόμα και το μυαλό ενός σκυλιού δεν είναι απλοϊκό. Αν κάποιος έχει τόσο χαμηλό επίπεδο και δεν μπορεί να συγκριθεί ούτε μ' ένα σκυλί, δεν είναι άχρηστος άνθρωπος; Κάποιοι άνθρωποι αγαπούν τη χαλάρωση και μισούν τη δουλειά, είναι λαίμαργοι και τεμπέληδες και θέλουν να παρασιτούν εις βάρος του οίκου του Θεού χωρίς να κάνουν τίποτα οι ίδιοι· δεν είναι παράσιτα; Όταν ο οίκος του Θεού απαιτεί από τους επικεφαλής και τους εργάτες να χειρίζονται τα ζητήματα σύμφωνα με τις αρχές, μέσα από αυτό τους καλλιεργεί και τους εκπαιδεύει ώστε να μπορούν να κάνουν πράξη την αλήθεια και να εισέλθουν στην πραγματικότητα κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους. Κάποιοι επικεφαλής και εργάτες μπορούν να επιδιώκουν την αλήθεια και να υποτάσσονται στις ρυθμίσεις του οίκου του Θεού· όλοι αυτοί οι άνθρωποι είναι ευλογημένοι από τον Θεό. Όσοι αγαπούν τη χαλάρωση και μισούν τη δουλειά και δεν κάνουν τίποτε αληθινό πρέπει ν' αποκλείονται. Όλοι αυτοί οι άχρηστοι άνθρωποι που λαχταρούν τις ανέσεις, που φοβούνται τις κακουχίες και την κούραση, που παραπονιούνται διαρκώς για τις κακουχίες και τις δυσκολίες και δεν μπορούν ν' αντέξουν κανέναν βαθμό κακουχίας πρέπει ν' αποκλείονται· ούτε ένας από αυτούς δεν μπορεί να παραμείνει! Οι επικεφαλής και οι εργάτες, αν συναντήσουν διάφορες δυσκολίες όταν ξεκινούν το έργο τους, θα πρέπει να ψάξουν για την πηγή του προβλήματος κι έπειτα ν' απομακρύνουν αυτούς τους παράλογους ταραχοποιούς που παρακωλύουν το έργο· αυτά τα προσκόμματα και τα εμπόδια. Όταν όσοι έχουν απομείνει είναι όλοι άνθρωποι που μπορούν ν' αποδεχθούν την αλήθεια, να υπακούν και να υποτάσσονται, θα είναι πολύ ευκολότερο να τους οδηγήσουν. Όταν εργάζονται οι επικεφαλής και οι εργάτες, θα πρέπει πρώτα να συναναστρέφονται ξεκάθαρα πάνω στην αλήθεια, ώστε οι άνθρωποι, αφού τους ακούσουν, να έχουν έναν τρόπο να προχωρήσουν. Δεν θα πρέπει ν' αναφέρουν δόγματα, να φωνάζουν συνθήματα, πόσο μάλλον ν' αναγκάζουν τους ανθρώπους να τους δίνουν βάση, να τους υπακούν και ν' ασκούνται. Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες συναναστρέφονται ξεκάθαρα πάνω στην αλήθεια, τότε οι περισσότεροι άνθρωποι θα είναι πρόθυμοι να την κάνουν πράξη. Το ανησυχητικό είναι όταν οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν εξηγούν τα πράγματα με σαφήνεια και διαύγεια, κι ωστόσο απαιτούν και πάλι από τους αδελφούς και τις αδελφές

ν' ασκούνται, ενώ οι αδελφοί και οι αδελφές δεν ξέρουν πώς να ασκηθούν ούτε μπορούν να βρουν το μονοπάτι άσκησης· αυτό θα έχει επιπτώσεις στα αποτελέσματα του έργου. Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες μπορούν να εξηγήσουν με διαύγεια και να συναναστραφούν ξεκάθαρα πάνω στις αλήθεια-αρχές που εμπλέκονται σε κάθε συγκεκριμένο είδος έργου, τότε οι περισσότεροι άνθρωποι θα έχουν κατανόηση και λογική και θα είναι πρόθυμοι να κάνουν αυτό που τους αναλογεί. Όλοι είναι πρόθυμοι ν' ακούσουν κάποιον όταν αυτά που λέει είναι σωστά, συμβαδίζουν με την αλήθεια και είναι ωφέλιμα για το εκκλησιαστικό έργο και τη ζωή-είσοδο των αδελφών. Ωστόσο, υπάρχει περίπτωση κάποιοι επικεφαλής και εργάτες ν' αναφέρουν μόνο λόγια και δόγματα και, όταν κάποιος τους ρωτάει για το συγκεκριμένο μονοπάτι άσκησης, να μην μπορούν να το εξηγήσουν, αλλά αντιθέτως ν' αναφέρουν κάποια βαρυσήμαντα δόγματα, να φωνάζουν κάποια συνθήματα κι έπειτα να διώχνουν τον συγκεκριμένο άνθρωπο. Αυτός ο άνθρωπος δεν έχει πειστεί και σκέφτεται: «Μου ζητάς να πάω και να το κάνω πράξη αυτό, αλλά δεν το έχεις εξηγήσει ξεκάθαρα· πώς, λοιπόν, μπορώ να το κάνω πράξη; Δεν έχω μονοπάτι ν' ακολουθήσω! Σε ρώτησα επειδή δεν καταλαβαίνω, αλλά αποδεικνύεται ότι ούτε εσύ καταλαβαίνεις και το μόνο που ξέρεις να κάνεις είναι ν' αναφέρεις δόγματα και να φωνάζεις συνθήματα. Δεν είσαι καλύτερος από μένα. Γιατί να σε υπακούσω; Εγώ υπακούω στην αλήθεια, όχι σ' εσένα που αναφέρεις δόγματα και φωνάζεις συνθήματα!» Τέτοια πράγματα συμβαίνουν όντως. Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες μπορούν ν' αποφύγουν ν' αναφέρουν κενά δόγματα, αν μπορούν να μιλάνε αληθινά και να συναναστρέφονται ξεκάθαρα πάνω στις αρχές και στο μονοπάτι άσκησης, τότε οι περισσότεροι άνθρωποι θα μπορούν να υπακούν. Επομένως, στην πραγματικότητα το έργο της εκκλησίας είναι εύκολο να γίνει· αν οι επικεφαλής και οι εργάτες μπορούν να υλοποιούν με σοβαρότητα τις εργασιακές ρυθμίσεις, να παραμένουν στα πόστα τους και να συμμετέχουν σε συγκεκριμένο έργο, τότε θα μπορούν οπωσδήποτε να κάνουν σωστά το έργο. Το ανησυχητικό είναι όταν οι επικεφαλής, οι εργάτες και οι επιβλέποντες είναι ανεύθυνοι και το παίζουν ανώτεροι, όταν το μόνο που ξέρουν να κάνουν είναι ν' αναφέρουν δόγματα και να φωνάζουν συνθήματα και δεν πάνε στην τοποθεσία του συγκεκριμένου έργου για να συμμετάσχουν σ' αυτό· τότε σίγουρα θα υπάρχουν προβλήματα στο έργο. Ο λόγος είναι ότι οι κατώτεροι στην ιεραρχία δεν μπορούν να διακρίνουν τέτοια πράγματα, χρειάζονται κάποιον να τους δείξει τον δρόμο, χρειάζονται έναν στυλοβάτη, χρειάζονται κάποιον να τους οδηγήσει αυτοπροσώπως και να τους πει τι να κάνουν, χρειάζονται κάποιον που θα παρέχει επίβλεψη και θα πραγματοποιεί επιθεωρήσεις, διαφορετικά το έργο δεν πρόκειται να υλοποιηθεί. Αν περιμένεις ότι μπορείς απλώς να φωνάζεις κάποια δόγματα και συνθήματα από μια υψηλότερη θέση, κι έπειτα οι κατώτεροι στην ιεραρχία ν' αναλαμβάνουν δράση και να κάνουν αυτό που λες, τότε ονειρεύεσαι. Οι κατώτεροι στην ιεραρχία είναι σαν μηχανήματα: Αν δεν τους ενεργοποιήσει κανείς, δεν πρόκειται ν' αναλάβουν δράση. Αν όσοι υπηρετούν ως επικεφαλής και εργάτες δεν μπορούν καν να το διακρίνουν αυτό, τότε δεν έχουν καθόλου διορατικότητα! Όταν εργάζονται οι ψευδοεπικεφαλής, δεν μπορούν να διακρίνουν τίποτα. Δεν ξέρουν ποιο

έργο είναι κρίσιμο και ποιο είναι έργο γενικών υποθέσεων ούτε μπορούν να ιεραρχήσουν τις εργασίες κατά σειρά σπουδαιότητας και επείγουσας ανάγκης. Ό,τι κι αν κάνουν, δεν έχουν αρχές, δεν μπορούν να εξηγήσουν ξεκάθαρα το μονοπάτι άσκησης και απλώς αναφέρουν δόγματα και φωνάζουν συνθήματα, λέγοντας μόνο κάποια ανεφάρμοστα πράγματα. Κατά συνέπεια, δεν μπορούν να κάνουν καθόλου έργο και μπορούν μόνο ν' αποκλειστούν. Οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να ξέρουν πώς να ρυθμίζουν και να υλοποιούν το έργο, καθώς και πώς να επιθεωρούν και να διευθύνουν το έργο και να λύνουν προσωπικά τα προβλήματα που προκύπτουν. Μόνο τέτοιοι επικεφαλής και εργάτες μπορούν να κάνουν αληθινό έργο και να πείθουν εντελώς τους ανθρώπους. Αν ένας επικεφαλής δεν μπορεί να διευθύνει το έργο ή να εντοπίζει και να λύνει προβλήματα, αν μπορεί μόνο να επιπλήττει και να κλαδεύει διαρκώς τους άλλους και κατηγορεί τους άλλους όταν τα κάνει θάλασσα ο ίδιος, τότε είναι ανίκανος επικεφαλής. Ένας τέτοιος επικεφαλής είναι άχρηστος, είναι ψευδοεπικεφαλής και πρέπει ν' αποκλειστεί. Αν δεν ξέρεις πώς να κάνεις κάποιο συγκεκριμένο έργο, πρέπει τουλάχιστον να βρεις δύο κατάλληλους ανθρώπους ως βοηθούς σου που θα σε διευκολύνουν να κάνεις σωστά αυτό το συγκεκριμένο έργο, και πρέπει τουλάχιστον πρώτα να χειριστείς και ν' αποπέμψεις τους ανθρώπους που παρακωλύουν το έργο και προκαλούν αναστατώσεις. Δεν δημιουργούνται έτσι ευνοϊκές συνθήκες για να γίνει σωστά αυτό το έργο; Αν, όταν βρίσκεις ανθρώπους που μπορούν να κάνουν κάτι αληθινό, τους προάγεις αμέσως, και αν χειρίζεσαι και αποπέμψεις αμέσως όσους προκαλούν αναστατώσεις και διαταράξεις, τότε θα υπάρχουν πολύ λιγότερες δυσκολίες όταν συνεχίσεις να κάνεις αυτό το έργο. Οι επικεφαλής που υστερούν πολύ σε επίπεδο δεν μπορούν να εργαστούν μ' αυτόν τον τρόπο. Φοβούνται μήπως προσβάλουν τους άλλους και όταν βλέπουν έναν κακό άνθρωπο που προκαλεί διαρκώς αναστατώσεις και διαταράξεις, δεν τον χειρίζονται. Επίσης, δεν μπορούν να καταλάβουν ποιος είναι ικανός να κάνει κάτι αληθινό ούτε και ξέρουν ποιος είναι κατάλληλος να προαχθεί για ν' αναλάβει το έργο. Τέτοιοι επικεφαλής είναι τυφλοί και δεν είναι ικανοί να εκτελούν το έργο τους. Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν κατανοούν την αλήθεια ή τις επαγγελματικές δεξιότητες, δεν πρόκειται να κάνουν σωστά το έργο τους, οπότε οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να εκπαιδεύονται συχνά για να κάνουν αληθινό έργο. Εφόσον έχουν εμπεδώσει τις αρχές, γνωρίζουν πώς να ιεραρχούν τις εργασίες κατά σειρά σπουδαιότητας και επείγουσας ανάγκης και ξέρουν πώς να σταθμίζουν τα υπέρ και τα κατά, τότε μπορούν να κάνουν σωστά το έργο τους και να γίνουν επικεφαλής και εργάτες που ανταποκρίνονται στα πρότυπα.

Τώρα που συναναστράφηκα πάνω στο πώς πρέπει να επικοινωνούνται, να εκδίδονται και να υλοποιούνται με ακρίβεια οι εργασιακές ρυθμίσεις σύμφωνα με τις απαιτήσεις του οίκου του Θεού, άραγε εσείς οι επικεφαλής και οι εργάτες έχετε πλέον κάποια βασική κατανόηση για τον τρόπο προσέγγισης και υλοποίησης των εργασιακών ρυθμίσεων; Και έχετε πλέον κάποια συγκεκριμένη κατανόηση για τις ευθύνες και τις υποχρεώσεις που πρέπει να εκπληρώνετε όταν υλοποιείτε εργασιακές ρυθμίσεις; (Ναι.)

Τώρα που έχεις αυτήν τη συγκεκριμένη κατανόηση, θα πρέπει να εξετάσεις τι πρέπει να κάνεις και σε ποιον βαθμό είσαι ικανός να το κάνεις, κι έπειτα θα πρέπει να μπορείς να κρίνεις κατά πόσο διαθέτεις το επίπεδο για να είσαι επικεφαλής ή εργάτης και κατά πόσο είσαι κατάλληλος για το έργο της ηγεσίας. Όσο για ορισμένους επικεφαλής και εργάτες που έχουν χαμηλό επίπεδο και δεν κάνουν αληθινό έργο —δηλαδή για εκείνους που αποκαλούμε ψευδοεπικεφαλής— τι πρέπει να κάνουν εκείνοι μόλις κατανοήσουν το συγκεκριμένο περιεχόμενο της ένατης ευθύνης των επικεφαλής και των εργατών; Κάποιοι λένε: «Προηγουμένως, δεν κατανοούσα πραγματικά τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών και, αφού έγινα επικεφαλής, απλώς βασιζόμουν στις δικές μου αντιλήψεις και φαντασιοκοπίες για να κάνω κάποιο έργο για τα μάτια του κόσμου και πίστευα ότι, επειδή ήμουν ενθουσιώδης και πρόθυμος να υπομείνω κακουχίες, πιθανότατα ανταποκρινόμουν στα πρότυπα ως επικεφαλής. Έμεινα εμβρόντητος αφού άκουσα τον Θεό να συναναστρέφεται με τέτοιο τρόπο. Αποδεικνύεται ότι είμαι ψευδοεπικεφαλής, έχω πολύ χαμηλό επίπεδο και δεν μπορώ να κάνω αληθινό έργο. Δεν είμαι καν ικανός να υλοποιήσω ούτε μία συγκεκριμένη εργασιακή ρύθμιση του οίκου του Θεού. Πίστευα ότι εφόσον διάβαζα πολλές φορές μια εργασιακή ρύθμιση, εφόσον τη διαβίβαζα σε όλους κι έπειτα παρότρυνα και επέβλεπα τους κατωτέρους μου όσο εργάζονταν πάνω σ' αυτήν, υλοποιούσα έτσι αυτήν την εργασιακή ρύθμιση. Μετά από λίγο καιρό, διαπίστωσα ότι το έργο δεν είχε γίνει σωστά και ότι πολλές συγκεκριμένες εργασίες είχαν παραβλεφθεί, και μόνο τότε συνειδητοποίησα ότι υστερούσα πραγματικά σε επίπεδο και ότι δεν ήμουν φτιαγμένος για να γίνω επικεφαλής». Τι πρέπει, λοιπόν, να κάνει ένας τέτοιος άνθρωπος; Θα ήταν άραγε σωστό να εγκαταλείψει το έργο του; (Όχι.) Τότε, υπάρχει τρόπος να λυθεί αυτό το πρόβλημα; Ή μήπως είναι αδύνατον να λυθεί; (Όχι, δεν είναι αδύνατον να λυθεί. Αυτοί οι άνθρωποι πρέπει να προσπαθήσουν να τα πάνε καλύτερα σύμφωνα με τις απαιτήσεις του Θεού.) Αυτή είναι μια θετική και ενεργητική οπτική· είναι μια πολύ καλή οπτική. Θα πρέπει να προσπαθήσουν να τα πάνε καλύτερα σύμφωνα με τις απαιτήσεις του Θεού, να έχουν πίστη και να βασίζονται στον Θεό και να μη γίνουν αρνητικοί ούτε να εγκαταλείψουν το έργο τους· αυτή είναι μία λύση. Είναι καλή λύση; (Ναι.) Είναι, όμως, η μοναδική λύση; (Όχι, δεν είναι. Αν έχουν πολύ χαμηλό επίπεδο και δεν μπορούν ουσιαστικά να κάνουν καθόλου πραγματικό έργο, τότε μπορούν να λογοδοτήσουν γι' αυτό και να παραιτηθούν από τη θέση τους.) Αυτή είναι η δεύτερη λύση. Αν το έχουν δοκιμάσει στο παρελθόν και πιστεύουν ότι δεν μπορούν να κάνουν ηγετικό έργο —δηλαδή, αν είναι πολύ κοπιαστικό και επίπονο γι' αυτούς, τους προκαλεί πολύ άγχος και δεν μπορούν να κοιμηθούν καλά, αν νιώθουν κάθε μέρα λες και τους πιέζει ένα μεγάλο βουνό και δεν μπορούν να σηκώσουν κεφάλι ή να πάρουν ανάσα, ενώ νιώθουν ακόμα και τα πόδια τους βαριά όταν περπατάνε— και αφού ακούσουν αυτές τις συγκεκριμένες απαιτήσεις νιώθουν ακόμη περισσότερο ότι έχουν πολύ χαμηλό επίπεδο και ότι πολύ απλά δεν μπορούν να κάνουν το έργο, τότε τι πρέπει να κάνουν; Υπάρχει κάτι που μπορούν να κάνουν: να παραιτηθούν αμέσως. Αν δεν μπορούν να κάνουν αληθινό έργο, τότε δεν πρέπει να επηρεάζουν το έργο του οίκου του

Θεού· αυτήν τη λογική θα πρέπει να έχουν. Δεν θα πρέπει να πιέζουν στα τυφλά τον εαυτό τους να ξεπεράσει τα όρια του, να επιχειρούν με επιμονή να κάνουν κάτι που υπερβαίνει τις δυνατότητές τους ή να κάνουν ανόητα πράγματα. Μόνο όσοι δεν κάνουν τέτοια πράγματα έχουν λογική. Οι άνθρωποι με λογική έχουν αυτεπίγνωση· γνωρίζουν ξεκάθαρα ποιο είναι το επίπεδό τους και ξέρουν ποιες είναι οι ελλείψεις τους. Οι άνθρωποι μπορούν να κατανοήσουν επακριβώς για ποια πράγματα είναι ικανοί, για ποια πράγματα δεν είναι ικανοί και τι τους ταιριάζει περισσότερο να κάνουν, μόνο αν γνωρίζουν ξεκάθαρα πόσο μετράνε. Γιατί πρέπει οι άνθρωποι να γνωρίζουν ποιο είναι το επίπεδό τους; Αυτό τους βοηθά να εξακριβώσουν ποιο καθήκον θα πρέπει να κάνουν και τους βοηθά επίσης να το κάνουν καλά. Αν έχεις ήδη εξετάσει τον εαυτό σου και έχεις διαπιστώσει ότι έχεις μόνο αυτό το επίπεδο και ξέρεις ότι δεν μπορείς να κάνεις ηγετικό έργο, τότε δεν χρειάζεται να εξετάσεις ξανά τον εαυτό σου και να το αποδείξεις ξανά. Θα πρέπει να παραιτηθείς αμέσως· μη γαντζώνεσαι από τη θέση σου, αρνούμενος να την εγκαταλείψεις, μην επηρεάζεις και μην καθυστερείς τους άλλους ανθρώπους όσο δεν είσαι σε θέση να εκτελέσεις συγκεκριμένο έργο. Η παραίτηση δεν είναι ένα μονοπάτι για να προχωρήσεις; Αυτά τα δύο μονοπάτια εμφανίζονται μπροστά σου και μπορείς να επιλέξεις ένα· δεν είναι ότι δεν έχεις καμία διέξοδο ούτε υπάρχει ένα μόνο μονοπάτι. Μπορείς να κρίνεις πρακτικά και με ακρίβεια τις πραγματικές σου συνθήκες με βάση το πώς κατανοείς εσύ τον εαυτό σου, καθώς και με βάση το πώς σ' έχουν αξιολογήσει οι αδελφοί και οι αδελφές που είναι γύρω σου και σε γνωρίζουν, κι έπειτα να κάνεις τη σωστή επιλογή. Ο οίκος του Θεού δεν θα σε δυσκολέψει. Πώς σου φαίνεται αυτό; (Καλό.) Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Θέλω να δοκιμάσω ξανά και να προσπαθήσω να τα πάω καλύτερα. Πιστεύω ότι μπορώ να τα καταφέρω. Απλώς αυτά τα χρόνια δεν έδινα και πολλή σημασία στην επιδίωξη της αλήθειας και, αφού έγινα επικεφαλής, και πάλι δεν ήξερα πώς ν' αναζητήσω την αλήθεια και εργαζόμουν με μπερδεμένο τρόπο. Πίστευα ότι ήταν πολύ εύκολο να είναι κανείς επικεφαλής εκκλησίας, ότι το μόνο που χρειαζόταν ήταν να οργανώνει τους ανθρώπους για να παρευρίσκονται σε συναθροίσεις, να παίρνει τα ηνία στη συναναστροφή πάνω στην αλήθεια, να λύνει προβλήματα έγκαιρα όταν προκύπτουν και να υλοποιεί αμέσως οποιεσδήποτε ρυθμίσεις του Άνωθεν, και τίποτε παραπάνω. Ποτέ δεν φαντάστηκα πως, μετά από λίγο καιρό ως επικεφαλής, θα διαπίστωνα ότι υπήρχαν τόσα προβλήματα που δεν μπορούσα να λύσω, ότι όταν ο Άνωθεν ρωτούσε σχετικά με το έργο, δεν θα ήξερα πώς ν' απαντήσω και ότι όταν ο εκλεκτός λαός του Θεού έθετε αληθινά ζητήματα, δεν θα ήμουν σε θέση να δώσω μια απάντηση. Όλα αυτά τα χρόνια που οι αδελφοί και οι αδελφές πιστεύουν στον Θεό, έχουν όλοι διαβάσει τα λόγια του Θεού και άκουγαν τακτικά κηρύγματα. Σίγουρα, όλοι τους κατανοούν κάποιες αλήθειες και έχουν κάποια ικανότητα διάκρισης. Χωρίς την αλήθεια-πραγματικότητα, πραγματικά δεν μπορώ να τους ποτίσω ούτε να τους εφοδιάσω». Πλέον, είναι ξεκάθαρο ότι δεν είναι τόσο απλό να εκτελεί κάποιος σωστά οποιοδήποτε είδος συγκεκριμένου έργου στον οίκο του Θεού. Αφενός, οι άνθρωποι θα πρέπει να έχουν επίπεδο, και αφετέρου, θα πρέπει να κουβαλάνε ένα φορτίο, καθώς και

να κατανοούν την αλήθεια· όλα αυτά τα πράγματα είναι απολύτως απαραίτητα. Δεν γίνεται να μην επιδιώκει κάποιος την αλήθεια ή να υστερεί σε επίπεδο ούτε γίνεται να υστερεί σε ανθρώπινη φύση και να μην κουβαλάει ένα φορτίο. Το συγκεκριμένο έργο απαιτεί συγκεκριμένη προσέγγιση και αυτό δεν είναι τόσο απλό ζήτημα. Ωστόσο, κάποιοι άνθρωποι παραμένουν αμετάπειστοι. Και πάλι θέλουν να δοκιμάσουν ξανά και ζητάνε να τους δοθεί άλλη μια ευκαιρία· άραγε, θα πρέπει να δίνεται άλλη ευκαιρία σε τέτοιους ανθρώπους; Αν έχουν μέτρια εργασιακή ικανότητα και μέτριο επίπεδο, αλλά μπορούν να εκτελέσουν κάποιο συγκεκριμένο έργο, αν δεν είναι επιπόλαιοι και εστιάζουν στην επίλυση προβλημάτων για να πετύχουν αποτελέσματα στο έργο τους, και αν μπορούν να υπακούουν και να υποτάσσονται σε οποιαδήποτε ρύθμιση του Άνωθεν και κατά βάση να υλοποιούν το έργο σύμφωνα με τις εργασιακές ρυθμίσεις και τις απαιτούμενες αρχές του οίκου του Θεού και αν, παρόλο που δεν εκτελούσαν σωστά το έργο τους στο παρελθόν επειδή ήταν νέοι, επειδή δεν κατανοούσαν την αλήθεια και είχαν ρηχό θεμέλιο, είναι παρ' όλα αυτά σωστοί άνθρωποι, τότε θα πρέπει να τους δίνεται άλλη μια ευκαιρία και να συνεχίσουν να εκπαιδεύονται· δεν πρέπει να απαλλάσσονται στα τυφλά από τα καθήκοντά τους. Δεν είναι τόσο εύκολο να είναι κανείς επικεφαλής ή εργάτης ούτε είναι τόσο εύκολο να εκλέξει κανείς έναν επικεφαλής ή έναν εργάτη. Πλέον, οι περισσότεροι επικεφαλής και εργάτες έχουν κατανοήσει κάπως τις ευθύνες τους και τουλάχιστον θα είναι κάπως καλύτεροι στο έργο τους από ό,τι στο παρελθόν· αυτό είναι γεγονός.

Τώρα που ολοκλήρωσα τη συναναστροφή πάνω στις αλήθεια-αρχές σχετικά με την ένατη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών —να επικοινωνούν, να εκδίδουν και να υλοποιούν με ακρίβεια τις διάφορες εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού σύμφωνα με τις απαιτήσεις του, παρέχοντας καθοδήγηση, επίβλεψη και παρότρυνση, και να επιθεωρούν και να παρακολουθούν πώς προχωράει η υλοποίησή τους— η καρδιά σας είναι πλέον ολοφώτεινη και έχετε ένα μονοπάτι άσκησης. Όχι μόνο μπορείτε πλέον να εκπληρώσετε το καθήκον σας και να έχετε ζωή-είσοδο, αλλά θα πρέπει να ξέρετε και ορισμένα πράγματα για τους επικεφαλής ή να μπορείτε να τους διακρίνετε σε κάποιον βαθμό και, τουλάχιστον, έχετε ξεκαθαρίσει και κατανοήσει τις ευθύνες που πρέπει να εκπληρώνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες και το έργο που πρέπει να κάνουν. Με λίγα λόγια, είναι χρήσιμο και ωφέλιμο για όλους ανεξαιρέτως τους εκλεκτούς του Θεού να γνωρίζουν κατά πόσο οι επικεφαλής και οι εργάτες κάνουν αληθινό έργο, και μ' αυτόν τον τρόπο θα κατανοούν πλέον πιο συγκεκριμένα —και όχι επιφανειακά— τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών.

10 Απριλίου 2021

ΟΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΩΝ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ (10)

Σημείο ένατο: Να επικοινωνούν, να εκδίδουν και να υλοποιούν με ακρίβεια τις διάφορες εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού σύμφωνα με τις απαιτήσεις του, παρέχοντας καθοδήγηση, επίβλεψη και παρότρυνση, και να επιθεωρούν και να παρακολουθούν πώς προχωράει η υλοποίησή τους (Μέρος δεύτερο)

Να παρέχουν καθοδήγηση, επίβλεψη και παρότρυνση για την υλοποίηση των εργασιακών ρυθμίσεων και να επιθεωρούν και να παρακολουθούν πώς προχωράει η υλοποίησή τους

Σήμερα, θα συνεχίσουμε τη συναναστροφή μας πάνω στην ένατη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών: «Να επικοινωνούν, να εκδίδουν και να υλοποιούν με ακρίβεια τις διάφορες εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού σύμφωνα με τις απαιτήσεις του, παρέχοντας καθοδήγηση, επίβλεψη και παρότρυνση, και να επιθεωρούν και να παρακολουθούν πώς προχωράει η υλοποίησή τους». Την προηγούμενη φορά, συναναστραφήκαμε κυρίως πάνω στα διάφορα περιεχόμενα και τα συγκεκριμένα αντικείμενα των εργασιακών ρυθμίσεων που πρέπει να κατανοούν οι άνθρωποι, καθώς και πάνω στις βασικότερες ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών, που είναι να επικοινωνούν, να εκδίδουν και να υλοποιούν τις εργασιακές ρυθμίσεις. Σήμερα, θα συναναστραφούμε συγκεκριμένα πάνω στο πώς οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να παρέχουν καθοδήγηση, επίβλεψη και παρότρυνση και πώς θα πρέπει να επιθεωρούν και να παρακολουθούν πώς προχωράει η υλοποίηση των εργασιακών ρυθμίσεων μετά την έκδοσή τους. Αφού οι επικεφαλής και οι εργάτες κατανοήσουν τη σημασία των εργασιακών ρυθμίσεων, το πώς θα πρέπει να τις αντιμετωπίζουν, καθώς και το πώς θα πρέπει να τις υλοποιούν και να τις εκτελούν με ακρίβεια σύμφωνα με τις απαιτήσεις του Άνωθεν και τα βήματα αποτελούν αλήθεια-αρχές που πρέπει να καταφέρουν να κατανοήσουν οι επικεφαλής και οι εργάτες μέσα από τη συναναστροφή, ενώ είναι απαραίτητο να συλλάβουν τις συγκεκριμένες αρχές προκειμένου να εκτελούν σωστά τα διάφορα αντικείμενα του εκκλησιαστικού έργου. Οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να γνωρίζουν ότι η βασική απαίτηση που έχει ο οίκος του Θεού από εκείνους που υπηρετούν μ' αυτόν τον ρόλο είναι κυρίως να εκτελούν το έργο τους έχοντας ως επίκεντρο τις διάφορες εργασιακές ρυθμίσεις. Δεν θα πρέπει ν' ασχολούνται με το δικό τους προσωπικό εγχείρημα ούτε να ενεργούν σύμφωνα με τις δικές τους επιθυμίες, και σίγουρα, όποιο έργο κι αν κάνουν, δεν θα πρέπει να ψάχνουν μόνοι τους στα τυφλά. Ασφαλώς, δεν θα πρέπει και να επινοούν ή να δημιουργούν το οτιδήποτε. Αντιθέτως, θα πρέπει να εργάζονται συγκεκριμένα και λεπτομερώς με βάση τις εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού. Πώς θα πρέπει να γίνεται συγκεκριμένα το έργο; Ποιες είναι οι λεπτομέρειες; Η απάντηση σ' αυτά τα ερωτήματα βρίσκεται στις απαιτήσεις της ένατης

ευθύνης: Εκτός από το να επικοινωνούν, να εκδίδουν και να υλοποιούν τις διάφορες εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει επίσης να παρέχουν καθοδήγηση, επίβλεψη και παρότρυνση και να επιθεωρούν και να παρακολουθούν πώς προχωράει η υλοποίησή τους. Αυτά είναι τα συγκεκριμένα μονοπάτια άσκησης, ώστε οι επικεφαλής και οι εργάτες να υλοποιούν τις εργασιακές ρυθμίσεις. Στη συνέχεια, θα συζητήσουμε γι' αυτά ένα προς ένα.

Μετά την έκδοση των εργασιακών ρυθμίσεων, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει πρώτα να συλλογίζονται και να συναναστρέφονται πάνω στις διάφορες απαιτήσεις και αρχές που διατυπώνονται σ' αυτές. Έπειτα, πρέπει να βρίσκουν τα μονοπάτια και τα σχέδια άσκησης για να υλοποιήσουν συγκεκριμένα το έργο. Κατ' αρχάς, πρέπει να γνωρίζουν τι απαιτούν οι εργασιακές ρυθμίσεις, ποιο συγκεκριμένο έργο πρέπει να γίνει και ποιες είναι οι σχετικές αρχές, καθώς και σε ποιους ανθρώπους και σε ποια πτυχή του έργου αφορούν οι εργασιακές ρυθμίσεις. Αφού λάβουν τις εργασιακές ρυθμίσεις, αυτό είναι το πρώτο πράγμα που πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες. Δεν θα πρέπει απλώς να κάνουν μια πρόχειρη ανάγνωση των εργασιακών ρυθμίσεων κι έπειτα να τις διαβάζουν μεγαλόφωνα σε όλους ή να τις διαβιβάζουν σε όλους και να τους ενημερώνουν για το έργο κι αυτό είναι όλο. Με αυτόν τον τρόπο απλώς επικοινωνούν και εκδίδουν τις εργασιακές ρυθμίσεις· δεν τις υλοποιούν. Η πρώτη συγκεκριμένη εργασία για την υλοποίησή τους είναι οι επικεφαλής και οι εργάτες να ενημερώνονται για το συγκεκριμένο περιεχόμενο των εργασιακών ρυθμίσεων, τις απαιτήσεις και τους στόχους του Θεού σε σχέση με αυτά τα κομμάτια του εκκλησιαστικού έργου, καθώς και τη σημασία της πραγματοποίησης αυτού του έργου, κι έπειτα ν' αναπτύσσουν συγκεκριμένα σχέδια εκτέλεσης και υλοποίησης. Αυτό είναι το πρώτο βήμα. Είναι άραγε εύκολο να επιτευχθεί το πρώτο βήμα; (Ναι.) Εφόσον μπορείς και κατανοείς τον γραπτό λόγο και την ανθρώπινη γλώσσα, λογικά το πρώτο βήμα είναι εύκολο να επιτευχθεί. Ασφαλώς, για να επιτευχθεί το πρώτο βήμα, απαιτείται επίσης από τους επικεφαλής και τους εργάτες να έχουν σοβαρή, ένθερμη, υπεύθυνη και σχολαστική στάση απέναντι στο έργο και να μην είναι μπερδεμένοι, επιπόλαιοι ή ν' ακολουθούν απλώς τις τυπικές διαδικασίες. Είτε η εργασιακή ρύθμιση έχει αναφερθεί στο παρελθόν είτε όχι, είτε είναι εύκολο είτε κάπως δύσκολο να επιτευχθεί και είτε οι άνθρωποι είναι πρόθυμοι να την υλοποιήσουν είτε όχι, σε κάθε περίπτωση, οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν θα πρέπει ν' αντιμετωπίζουν το εκκλησιαστικό έργο με προχειρότητα, αναφέροντας απλώς κάποια δόγματα, φωνάζοντας συνθήματα ή κάνοντας κάποιες επιφανειακές προσπάθειες για να το αντιμετωπίσουν με επιπολαιότητα. Ποια στάση θα πρέπει να έχουν οι άνθρωποι; Κατ' αρχάς, θα πρέπει να έχουν σοβαρή, ένθερμη, υπεύθυνη και σχολαστική στάση. Αν ένας άνθρωπος έχει αυτήν τη στάση, σημαίνει μήπως αυτό ότι μπορεί να υλοποιεί σωστά τα συγκεκριμένα αντικείμενα που περιλαμβάνονται στις εργασιακές ρυθμίσεις; Όχι, αυτή είναι απλώς η στάση που θα πρέπει να έχει κάποιος όταν κάνει οποιοδήποτε έργο· δεν μπορεί ν' αντικαταστήσει την πραγματική υλοποίηση συγκεκριμένων εργασιών. Μόλις οι επικεφαλής και οι εργάτες αποκτήσουν αυτήν τη στάση και κατανοήσουν το

συγκεκριμένο περιεχόμενο και τις συγκεκριμένες απαιτήσεις και αρχές των εργασιακών ρυθμίσεων, το επόμενο βήμα είναι το πώς θα υλοποιήσουν τις συγκεκριμένες εργασίες που περιλαμβάνονται στις εργασιακές ρυθμίσεις. Τι θα πρέπει να γίνεται πρώτα; Θα πρέπει να κάνουν σωστά το προπαρασκευαστικό έργο· αυτό είναι πολύ σημαντικό. Αρχικά, πρέπει να πραγματοποιούν συνάθροιση με τους επικεφαλής και τους εργάτες και με τους επιβλέποντες για να συναναστραφούν πάνω στις συγκεκριμένες αρχές άσκησης γι' αυτές τις εργασίες. Έπειτα, πρέπει να κάνουν συγκεκριμένες διευθετήσεις και σχέδια. Ταυτόχρονα, πρέπει ν' αναζητούν τις προτάσεις ή τις ιδέες του εκλεκτού λαού του Θεού σε σχέση μ' αυτά τα σχέδια. Στη συνέχεια, πρέπει ν' αναζητούν και να συναναστρέφονται όλοι μαζί έως ότου γίνουν κατανοητές και ξεκάθαρες όλες οι απαιτήσεις και οι αρχές που διατυπώνονται στις εργασιακές ρυθμίσεις, και μέχρι να γνωρίζουν όλοι πώς να υλοποιήσουν αυτές τις εργασιακές ρυθμίσεις και πώς ν' ασκηθούν· τότε, θεωρείται ότι το αρχικό βήμα της υλοποίησης των εργασιακών ρυθμίσεων έχει ολοκληρωθεί. Όταν, λοιπόν, γνωρίζουν όλοι πώς να υλοποιήσουν τις εργασιακές ρυθμίσεις, σημαίνει μήπως αυτό ότι έχει ολοκληρωθεί η εργασία της υλοποίησης των εργασιακών ρυθμίσεων; Όχι. Κάποια λεπτομερή ζητήματα και κάποιες ειδικές περιπτώσεις δεν αναφέρονται στις εργασιακές ρυθμίσεις, αλλά είναι προβλήματα που ουσιαστικά πρέπει πράγματι να λυθούν. Οι επικεφαλής και οι εργάτες, ενώ συναναστρέφονται πάνω στις εργασιακές ρυθμίσεις, θα πρέπει να φέρνουν στο φως αυτές τις ειδικές περιπτώσεις, αυτά τα ζητήματα που πρέπει να λυθούν, και ν' αναζητούν την αλήθεια για να τα λύσουν εξ ολοκλήρου, και ταυτόχρονα θα πρέπει ν' αναπτύσσουν συγκεκριμένα σχέδια υλοποίησης γι' αυτά. Μ' αυτόν τον τρόπο, όταν οι επικεφαλής και οι εργάτες όλων των βαθμίδων υλοποιούν τις εργασιακές ρυθμίσεις, θα γνωρίζουν ποιες αρχές ν' ακολουθήσουν και ποια προβλήματα να λύσουν. Αυτή είναι η ελάχιστη κατανόηση και στάση που θα πρέπει να έχουν οι επικεφαλής και οι εργάτες απέναντι στις εργασιακές ρυθμίσεις. Αυτή η εργασία μπορεί να θεωρηθεί η αφετηρία για να μάθουν οι επικεφαλής και οι εργάτες πώς να κάνουν εκκλησιαστικό έργο. Μέσα από την αναζήτηση, τη συναναστροφή, την παροχή καθοδήγησης και την πραγματοποίηση διευθετήσεων, μαθαίνουν ν' αντιμετωπίζουν και να χειρίζονται κάποιες πραγματικές δυσκολίες και ειδικές περιπτώσεις σύμφωνα με τις αλήθεια-αρχές. Μόνο τότε μπορούν στ' αλήθεια να υλοποιούν τις εργασιακές ρυθμίσεις.

I. Παροχή καθοδήγησης

Όταν παρέχεται αρχική καθοδήγηση για μια εργασία, εκτός από την παράθεση συγκεκριμένων σχεδίων υλοποίησης για ειδικές περιπτώσεις, στους επικεφαλής και τους εργάτες που έχουν μέτριο επίπεδο και σχετικά χαμηλή εργασιακή ικανότητα θα πρέπει να παρέχεται πιο συγκεκριμένη και λεπτομερής καθοδήγηση. Αυτοί οι άνθρωποι, παρόλο που μπορεί να κατανοούν τις αρχές και τα συγκεκριμένα σχέδια υλοποίησης για μια εργασία από πλευράς δόγματος, όταν έρχεται η ώρα για την πραγματική υλοποίηση, εξακολουθούν να μη γνωρίζουν πώς να τα κάνουν πράξη. Πώς θα πρέπει

ν' αντιμετωπίζετε τους λίγους επικεφαλής και εργάτες που έχουν χαμηλό επίπεδο και δεν έχουν εργασιακή ικανότητα; Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Αν ένας άνθρωπος με χαμηλό επίπεδο δεν μπορεί να κάνει το έργο, γιατί να μη βρούμε απλώς κάποιον με καλύτερο επίπεδο για να τον αντικαταστήσουμε;» Η δυσκολία έγκειται στο εξής σημείο: Κάποιες εκκλησίες δεν μπορούν να βρουν κανέναν καλύτερο. Σ' αυτές τις εκκλησίες, όλοι πιστεύουν στον Θεό για τα ίδια περίπου χρόνια και έχουν πάνω κάτω το ίδιο ανάστημα· συγκεκριμένα, όλοι έχουν μέτριο επίπεδο και μέτρια εργασιακή ικανότητα. Για να βρεις κάποιον καλύτερο, θα χρειαζόταν να μεταθέσεις ανθρώπους από άλλες εκκλησίες, αλλά αυτό δεν είναι πολύ βολικό στην προκειμένη περίπτωση, και στην πραγματικότητα δεν υπάρχουν κατάλληλοι υποψήφιοι. Μπορείς μόνο να επιλέξεις σχετικά κατάλληλους υποψηφίους από την τοπική εκκλησία. Τι πρέπει να γίνει σε περίπτωση που το έργο τους δεν ανταποκρίνεται στα απαιτούμενα πρότυπα; Πρέπει να τους πεις συγκεκριμένα πώς να κάνουν το έργο και πώς να το υλοποιήσουν. Θα πρέπει να τους πεις ποιος πρέπει να οριστεί και να καταστεί υπεύθυνος γι' αυτήν την εργασία και ποιοι άνθρωποι πρέπει να επιλεγούν για να συνεργαστούν μαζί πάνω σ' αυτήν. Να τους εξηγήσεις όλες αυτές τις λεπτομέρειες και να τους αφήσεις να τη φέρουν σε πέρας. Γιατί πρέπει να γίνει έτσι; Επειδή γενικά τα μέλη της τοπικής εκκλησίας έχουν μόνο πολύ μικρή εμπειρία και καθόλου εργασιακή ικανότητα, με αποτέλεσμα να είναι αδύνατη η επιλογή κατάλληλων επικεφαλής και εργατών. Μόνο μ' αυτόν τον τρόπο μπορούν να υλοποιηθούν οι εργασιακές ρυθμίσεις. Αν δεν εργαστείς μ' αυτόν τον τρόπο και αντιμετωπίσεις αυτούς τους ανθρώπους όπως αντιμετωπίζεις τους άλλους επικεφαλής και εργάτες, αναφέροντάς τους μόνο τις συγκεκριμένες αρχές και τα συγκεκριμένα σχέδια χωρίς να κάνεις καμία διάκριση, τότε οι εργασιακές ρυθμίσεις δεν θα υλοποιηθούν. Αν δεν δώσεις καμία σημασία σ' αυτό, δεν παραμελείς έτσι τις ευθύνες σου; (Ναι.) Αυτό είναι ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών. Κάποιοι επικεφαλής και εργάτες λένε: «Όλοι οι άλλοι γνωρίζουν πώς να υλοποιήσουν τις εργασιακές ρυθμίσεις και πώς ν' ασκηθούν· αυτός γιατί δεν το γνωρίζει; Δεν θ' ασχοληθώ μαζί του αν δεν το γνωρίζει. Δεν είναι δική μου ευθύνη. Σε κάθε περίπτωση, εγώ έχω κάνει αυτό που μου αναλογεί». Στέκει άραγε αυτή η λογική; (Όχι.) Για παράδειγμα, ας πούμε ότι μια μητέρα έχει τρία παιδιά και το ένα από αυτά είναι αδύναμο, αρρωσταίνει συνεχώς και δεν θέλει να φάει. Αν η μητέρα επιτρέψει σ' αυτό το παιδί να μην τρώει, τότε το παιδί μπορεί να μην αντέξει για πολύ. Τι πρέπει να κάνει; Ως μητέρα, πρέπει να παρέχει ιδιαίτερη φροντίδα σ' αυτό το αδύναμο παιδί. Ας υποθέσουμε ότι η μητέρα λέει: «Αντιμετωπίζω ισότιμα τα παιδιά μου κι αυτό αρκεί. Γέννησα αυτό το παιδί και του ετοίμασα φαγητό. Εκπλήρωσα την ευθύνη μου. Δεν με νοιάζει αν θα φάει ή όχι. Αν δεν φάει, άστο να πεινάσει· όταν πεινάσει αρκετά, θα φάει». Ποια είναι η γνώμη σας γι' αυτήν τη μητέρα; (Είναι ανεύθυνη.) Υπάρχουν άραγε τέτοιες μητέρες; Μόνο μια άμυαλη γυναίκα ή μια μητριά θα ήταν έτσι. Μια βιολογική μητέρα που δεν είναι άμυαλη δεν θα φερόταν ποτέ έτσι στο ίδιο της το παιδί, έτσι δεν είναι; (Έτσι είναι.) Αν ένα παιδί είναι αδύναμο, αρρωσταίνει συνεχώς και δεν θέλει να φάει, η μητέρα του πρέπει να το φροντίσει περισσότερο και να κάνει περισσότερη προσπάθεια. Πρέπει

να βρει τρόπους να πείσει το παιδί να φάει, πρέπει να μαγειρεύει ό,τι αρέσει στο παιδί να τρώει, ετοιμάζοντας ειδικά γεύματα γι' αυτό, και όταν το παιδί δεν θέλει να φάει, πρέπει να το καλοπιάνει. Όταν γίνει δεκαοκτώ ή δεκαεννιά χρονών και αποκτήσει ένα υγιές σώμα σαν ένας κανονικός ενήλικος, η μητέρα μπορεί να χαλαρώσει και να αποσυρθεί και δεν χρειάζεται πλέον να παρέχει ιδιαίτερη φροντίδα σ' αυτό το παιδί. Αν μια μητέρα μπορεί να μεταχειριστεί έτσι ένα παιδί που βρίσκεται σε τέτοιες ειδικές συνθήκες και να εκπληρώσει την ευθύνη της, τότε τι γίνεται στην περίπτωση ενός επικεφαλής ή εργάτη; Αν δεν αγαπάς καν τους αδελφούς και τις αδελφές όπως μια μητέρα, τότε πολύ απλά είσαι ανεύθυνος. Πρέπει να εκπληρώνεις τις ευθύνες που οφείλεις να εκπληρώσεις· πρέπει να λαμβάνεις υπόψη τις εκκλησίες στις οποίες έχουν τα ηνία άνθρωποι που είναι σχετικά αδύναμοι και διαθέτουν σχετικά χαμηλή εργασιακή ικανότητα. Οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να δίνουν ιδιαίτερη προσοχή σ' αυτά τα ζητήματα και να παρέχουν ιδιαίτερη καθοδήγηση. Σε τι αναφέρεται η ιδιαίτερη καθοδήγηση; Πέρα από τη συναναστροφή πάνω στην αλήθεια, θα πρέπει επίσης να παρέχεις πιο συγκεκριμένη και λεπτομερή κατεύθυνση και βοήθεια, κάτι που απαιτεί περισσότερη προσπάθεια από πλευράς επικοινωνίας. Αν τους εξηγήσεις το έργο και εξακολουθούν να μην καταλαβαίνουν και να μην ξέρουν πώς να το υλοποιήσουν, ή ακόμη κι αν το καταλαβαίνουν ως προς το δόγμα και φαίνεται να ξέρουν πώς να το υλοποιήσουν, αλλά εσύ και πάλι δεν είσαι σίγουρος και ανησυχείς λίγο για το πώς θα προχωρήσει η πραγματική υλοποίηση, τότε τι πρέπει να κάνεις; Πρέπει να πας εσύ προσωπικά και να εισχωρήσεις βαθιά στην τοπική εκκλησία για να τους καθοδηγήσεις και να υλοποιήσεις την εργασία μαζί τους. Πρέπει να τους πεις τις αρχές, ενώ κάνεις συγκεκριμένες διευθετήσεις που αφορούν τις εργασίες που πρέπει να γίνουν σύμφωνα με τις απαιτήσεις των εργασιακών ρυθμίσεων, όπως τι πρέπει να γίνει πρώτα και τι μετά, καθώς και πώς πρέπει να κατανεμηθούν κατάλληλα οι άνθρωποι· πρέπει να οργανώσεις σωστά όλα αυτά τα πράγματα. Αυτό σημαίνει να τους καθοδηγείς πρακτικά στο έργο τους, κι όχι απλώς να φωνάζεις συνθήματα ή να δίνεις τυχαία εντολές, να τους επιπλήτεις αναφέροντας κάποια δόγματα κι έπειτα να θεωρείς ότι έχεις ολοκληρώσει το έργο σου· αυτό δεν είναι εκδήλωση πραγματοποίησης συγκεκριμένου έργου, ενώ το να φωνάζεις συνθήματα και να διατάζεις τους άλλους δεν είναι οι ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών. Μόνο όταν οι επικεφαλής ή οι επιβλέποντες της τοπικής εκκλησίας μπορούν να επωμιστούν το έργο και το έργο έχει μπει στη σωστή τροχιά και ουσιαστικά δεν υπάρχουν σημαντικά ζητήματα, μπορεί να φύγει ο επικεφαλής ή ο εργάτης. Αυτή είναι η πρώτη συγκεκριμένη εργασία που αναφέρεται στην ένατη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών για την υλοποίηση των εργασιακών ρυθμίσεων· η παροχή καθοδήγησης. Πώς ακριβώς θα πρέπει, λοιπόν, να παρέχεται η καθοδήγηση; Οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει πρώτα να κάνουν πράξη τα εξής: να συλλογίζονται και να συναναστρέφονται πάνω στις εργασιακές ρυθμίσεις, να ενημερώνονται για τις διάφορες συγκεκριμένες απαιτήσεις των εργασιακών ρυθμίσεων και να τις αντιλαμβάνονται, καθώς και να κατανοούν και να συλλαμβάνουν τις αρχές που εμπεριέχονται στις εργασιακές

ρυθμίσεις. Έπειτα, θα πρέπει να συναναστρέφονται μαζί με τους επικεφαλής και τους εργάτες όλων των βαθμίδων πάνω στα συγκεκριμένα σχέδια υλοποίησης των εργασιακών ρυθμίσεων. Επιπλέον, θα πρέπει να παρέχουν συγκεκριμένα σχέδια υλοποίησης για ειδικές περιπτώσεις και, τέλος, θα πρέπει να δίνουν πιο λεπτομερή και συγκεκριμένη βοήθεια και κατεύθυνση στους επικεφαλής και τους εργάτες που είναι σχετικά αδύναμοι και έχουν σχετικά χαμηλό επίπεδο. Τι πρέπει να γίνεται άραγε σε περίπτωση που κάποιοι επικεφαλής και εργάτες είναι εντελώς ανίκανοι να υλοποιήσουν την εργασία; Οι ανώτερης βαθμίδας επικεφαλής και εργάτες πρέπει να εισχωρούν βαθιά μέσα στην εκκλησία και να συμμετέχουν προσωπικά στην εργασία, λύνοντας τα πραγματικά ζητήματα μέσα από τη συναναστροφή πάνω στην αλήθεια, ώστε να τους βοηθήσουν να μάθουν πώς να κάνουν το έργο και πώς να το υλοποιούν σύμφωνα με τις αρχές. Αυτά τα βήματα έχουν διατυπωθεί με ξεκάθαρα λόγια· είναι όμως εύκολο να υλοποιηθούν; Άραγε, υπάρχουν καθόλου δυσκολίες; Κάποιοι μπορεί να πουν: «Το κάνεις ν' ακούγεται απλό, αλλά η υλοποίησή του δεν είναι τόσο εύκολη. Μερικές φορές οι εργασιακές ρυθμίσεις είναι πολύ περίπλοκες και κανείς δεν ξέρει πώς να τις υλοποιήσει!» Κάποιοι επικεφαλής και εργάτες βρίσκουν αρκετά κουραστική ακόμη και την πρώτη εργασία, δηλαδή τη συναναστροφή πάνω στις συγκεκριμένες απαιτήσεις των εργασιακών ρυθμίσεων και την παροχή καθοδήγησης με πρακτικό τρόπο. Λένε: «Δεν έχω κάνει ποτέ αυτές τις συγκεκριμένες εργασίες, οπότε δεν ξέρω πώς να συναναστρέφομαι πάνω σ' αυτές και να παρέχω σχετική καθοδήγηση. Θα πρέπει απλώς ν' ακολουθήσουν την ακριβή διατύπωση των εργασιακών ρυθμίσεων· πάνω σε τι χρειάζεται να συναναστραφούμε; Δεν είναι αυτό απλώς μια τυπική διαδικασία;» Δεν ξέρουν πώς να συναναστρέφονται, ξέρουν μόνο πώς να φωνάζουν συνθήματα: «Πρέπει να υλοποιήσουμε σωστά αυτό το έργο! Αυτή είναι η απαίτηση που έχει ο Θεός από εμάς. Δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να κάνουμε πίσω, αλλά πρέπει να ικανοποιήσουμε οπωσδήποτε τις απαιτήσεις του Θεού και να μη διαψεύσουμε τις προσδοκίες που έχει από μας. Όσο για το πώς θα γίνει κάτι τέτοιο, αυτό πρέπει να το βρείτε μόνοι σας». Ποιο είναι το πρόβλημα με τους ανθρώπους που λένε τέτοια πράγματα; Μπορούν να κάνουν το έργο; Έχουν εργασιακή ικανότητα; Μήπως έχουν χαμηλό επίπεδο; (Ναι.)

Ό,τι κι αν συμβαίνει, είτε πρόκειται για μεγάλο είτε για μικρό ζήτημα, πρέπει να προσεύχεσαι στον Θεό και ν' αναζητάς από Αυτόν, καθώς και να σκέφτεσαι και να εξετάζεις τα πράγματα προσεκτικά και διεξοδικά, προτού κρίνεις. Αν το σκεπτικό ενός ανθρώπου δεν είναι κανονικό, είναι ακόμη πιο ζωτικής σημασίας για εκείνον να προσεύχεται στον Θεό, να ζητά τη βοήθεια του Θεού και ν' αναζητά περισσότερο από εκείνους που κατανοούν την αλήθεια. Επιπλέον, όσον αφορά τα σημαντικά ζητήματα στο εκκλησιαστικό έργο και τα σημαντικά ζητήματα που αντιμετωπίζεις όσο κάνεις τα καθήκοντά σου, πρέπει να συναναστρέφεσαι και να τα συζητάς με το αρμόδιο προσωπικό, ώστε να καταλήγετε σε συναίνεση και στο τέλος ν' αναπτύσσετε ένα συγκεκριμένο και εφικτό σχέδιο άσκησης. Αυτό το σχέδιο πρέπει να είναι μια συναίνεση που επιτυγχάνεται μέσα από προσεκτική μελέτη και διαβούλευση, ενώ πρέπει και να

μπορεί να υποστηριχθεί ενώπιον των επικεφαλής και των εργατών κάθε βαθμίδας. Όσοι μπορούν ν' αναπτύσσουν συγκεκριμένα σχέδια άσκησης που στέκουν θεωρούνται άνθρωποι με κανονικό σκεπτικό. Όταν ένας άνθρωπος αντιμετωπίζει ζητήματα, είτε μεγάλα είτε μικρά, αν δεν έχει τίποτε συγκεκριμένο στη σκέψη του και δεν μπορεί να σκεφτεί συγκεκριμένες αρχές άσκησης, και απλώς χρησιμοποιεί κάποια απλοϊκά θεωρητικά συνθήματα για ν' αντικαταστήσει τις αρχές χειρισμού των προβλημάτων, μπορεί άραγε να κάνει καλά το έργο του; Ένας τέτοιος άνθρωπος έχει άραγε την ικανότητα να σκέφτεται και να εξετάζει διεξοδικά τα πράγματα; (Όχι.) Τι είδους άνθρωπος δεν έχει την ικανότητα να σκέφτεται; (Ένας άνθρωπος με χαμηλό επίπεδο.) Αυτό σημαίνει να είναι κανείς άνθρωπος με χαμηλό επίπεδο. Θα σας δώσω ένα παράδειγμα. Ας υποθέσουμε ότι ζεις στο εξωτερικό και μια μέρα λαμβάνεις ξαφνικά μια κλήτευση από το δικαστήριο. Αυτό είναι αρκετά απρόσμενο και ξαφνικό, έτσι δεν είναι; Πρώτον, δεν έχεις κάνει τίποτε παράνομο. Δεύτερον, δεν έχεις υποβάλει καμία μήνυση ούτε έχεις ακούσει να σε κατηγορεί κάποιος για κάτι. Λαμβάνεις την κλήτευση χωρίς να γνωρίζεις τίποτε για τις συνθήκες γύρω από αυτήν. Τι θα αισθανόταν αρχικά ένας μέσος άνθρωπος αν αντιμετώπιζε ένα τέτοιο περιστατικό; Η εμπλοκή σε νομικά ζητήματα θα του προκαλούσε κάποιον πανικό, κάποια ανησυχία και τρόμο· θα ένιωθε ότι πιάστηκε απροετοίμαστος και θα του κοβόταν κάπως η όρεξη. Κανένας άνθρωπος, είτε είναι σημαντικός είτε ασήμαντος, είτε είναι τολμηρός είτε άτολμος και είτε είναι ενήλικος είτε ανήλικος, δεν θέλει ν' αντιμετωπίσει ένα τέτοιο περιστατικό, επειδή αυτό δεν είναι κάτι καλό. Όταν οι άνθρωποι έρχονται αντιμετώπι μ' ένα τέτοιο περιστατικό, αντιδρούν με δύο διαφορετικούς τρόπους. Το πρώτο είδος ανθρώπου σκέφτεται: «Δεν έχω κάνει τίποτε παράνομο ούτε έχω παραβιάσει κανέναν κυβερνητικό κανονισμό. Τι έχω να φοβηθώ; Αυτή η κοινωνία είναι ευνομούμενη και τα πάντα βασίζονται σε αποδείξεις. Εφόσον δεν έχω κάνει τίποτε κακό, δεν θα έχουν αποδείξεις εναντίον μου, ακόμη κι αν μου ασκήσουν δίωξη. Δεν έχω τίποτε να φοβηθώ. Τι μπορεί να κάνει μια κλήτευση; Ένας ακέραιος άνθρωπος δεν έχει λόγο να φοβάται τις κατηγορίες. Θα προσλάβω έναν δικηγόρο για να με υπερασπιστεί· δεν θα υπάρξουν προβλήματα». Αφού το σκεφτεί καλά, δεν νιώθει καμία πίεση μέσα του ούτε επηρεάζεται καθόλου η καθημερινή του ζωή. Αυτή είναι η αντίδραση του πρώτου είδους ανθρώπου. Ας δούμε τώρα ποια είναι η αντίδραση του δεύτερου είδους ανθρώπου. Αφού λάβει την κλήτευση, σκέφτεται: «Δεν έχω παραβεί κανέναν νόμο ούτε έχω διαπράξει κανένα έγκλημα· περί τίνος μπορεί να πρόκειται, λοιπόν; Μήπως έχει να κάνει με το γεγονός ότι πιστεύω στον Θεό; Η πίστη στον Θεό δεν είναι παράνομη. Μήπως κάποιος με παγίδευσε και με κατήγγειλε σκοπίμως; Αυτό φαίνεται πιο πιθανό. Θα μπορούσε, όμως, να είναι κάτι άλλο; Πρέπει να συμβουλευτώ έναν δικηγόρο και να του ζητήσω να πάει στο δικαστήριο για να μάθει γιατί έλαβα την κλήτευση και ποιος είναι ο ενάγων. Πρέπει να ερευνήσω την υπόθεση σε βάθος προτού αποφασίσω τι αντίμετρο θα χρειαστεί. Αν ο δικηγόρος πει ότι σχετίζεται με την πίστη μου στον Θεό, τότε πρέπει να βρω γρήγορα ανθρώπους για να σχεδιάσουμε ένα αντίμετρο και, επίσης, να βιαστώ να κρύψω οποιαδήποτε βιβλία ή άλλα

πράγματα σχετίζονται με την πίστη μου, ώστε να μην μπορέσει να βρει ο εχθρός μου κάτι για να το χρησιμοποιήσει εναντίον μου». Μετά από αυτές τις αρχικές σκέψεις, παρόλο που δεν έχει καταλήξει σε οριστικά συμπεράσματα ή σε ακριβείς κρίσεις σχετικά με τη λήψη της κλήτευσης, έχει ήδη μια ξεκάθαρη ιδέα για το συγκεκριμένο σχέδιο άσκησης: τι να κάνει για το Σχέδιο Α, τι να κάνει για το Σχέδιο Β και, αν κανένα από αυτά τα δύο δεν είναι εφικτό, τι να κάνει στη συνέχεια. Εξετάζει διεξοδικά και προσεκτικά το κάθε βήμα· πρώτα ηρεμεί το μυαλό του και προσεύχεται γρήγορα μέσα του κι έπειτα, αφού καταλαγιάσει, αρχίζει αμέσως να χειρίζεται αυτό το ζήτημα. Μέσα σε μια μέρα, έχει ξεκαθαρίσει όλα αυτά τα πράγματα και ξέρει πώς να προχωρήσει. Όποια κι αν είναι η τελική έκβαση αυτού του ζητήματος, ας δούμε πρώτα αυτά τα δύο είδη ανθρώπων. Ποιος από τους δύο έχει την ικανότητα να σκέφτεται διεξοδικά τα προβλήματα; Ποιος από τους δύο έχει επίπεδο; (Ο δεύτερος.) Προφανώς, ο δεύτερος άνθρωπος έχει επίπεδο. Όταν κάποιος αντιμετωπίζει ένα περιστατικό, το θάρρος και η αποφασιστικότητα που μπορεί να έχει δεν ισοδυναμούν με το επίπεδο. Πρέπει να μπορεί να σκέφτεται, να διαθέτει ικανότητα διάκρισης και να έχει την ικανότητα να χειρίζεται προβλήματα. Μέσα από τη διαδικασία της σκέψης, πρέπει να είναι σε θέση να προβεί σε συγκεκριμένες κρίσεις και ν' αναπτύξει συγκεκριμένα σχέδια δράσης. Μόνο ένας τέτοιος άνθρωπος έχει επίπεδο. Επιφανειακά, μπορεί να φαίνεται πολύ άτολμος, να ενεργεί με επιφυλακτικότητα και προσοχή ακόμη και σε μικρά ζητήματα και ν' αντιμετωπίζει τα ασήμαντα ζητήματα σαν να είναι σημαντικά. Ωστόσο, η μέθοδος και ο τρόπος που ακολουθεί για να χειρίζεται τα προβλήματα αποδεικνύουν ότι αυτός ο άνθρωπος έχει την ικανότητα να σκέφτεται και την ικανότητα να εξετάζει διεξοδικά και να χειρίζεται τα προβλήματα. Αντιθέτως, ο άνθρωπος του πρώτου είδους είναι πολύ τολμηρός και δεν φοβάται τίποτα. Όταν αντιμετωπίζει ένα περιστατικό, απλώς σκέφτεται: «Δεν έχω κάνει τίποτε κακό. Ό,τι κι αν πάει στραβά, θα υπάρχει πάντα κάποιος πιο ικανός για να το διορθώσει. Τι έχω να φοβηθώ;» Είναι ξέγνοιαστος και ζει μια εύκολη ζωή· μήπως, όμως, είναι λίγο βλακωδώς τολμηρός και άμυαλος; Ο άνθρωπος αυτού του είδους φωνάζει συνθήματα δυνατά και αυτά που λέει δεν είναι λάθος, αλλά τι του λείπει; (Δεν έχει κανονικό σκεπτικό και του λείπει η ικανότητα να σκέφτεται διεξοδικά τα προβλήματα.) Πού εκδηλώνεται το γεγονός ότι του λείπει το κανονικό σκεπτικό; Όταν αντιμετωπίζει ένα περιστατικό, είτε πρόκειται για κάτι που έχει συμβεί ξαφνικά είτε για κάτι που γνώριζε ήδη, δεν μπορεί να το σκεφτεί διεξοδικά ή να προβεί σε μια κρίση, οπότε είναι φυσικό να μην έχει ένα σχέδιο για να χειριστεί το πρόβλημα ούτε την ικανότητα να το λύσει. Αυτό είναι πολύ προφανές. Εξωτερικά, φαίνεται ότι αυτός ο άνθρωπος έχει ευγλωττία, ότι μπορεί ν' αναφέρει δόγματα και να τονώνει το ηθικό· φαίνεται ότι έχει το επίπεδο για να είναι επικεφαλής. Ωστόσο, όταν αντιμετωπίζει προβλήματα, δεν μπορεί ν' αντιληφθεί την ουσία τους ούτε μπορεί να συναναστραφεί πάνω στην αλήθεια για να τα λύσει. Μπορεί μόνο ν' αναφέρει κάποια λόγια και δόγματα και να φωνάζει συνθήματα. Επιφανειακά, φαίνεται οξυδερκής, αλλά όταν αντιμετωπίζει προβλήματα, δεν μπορεί ν' αναλύσει ούτε να κρίνει τις αιτίες των προβλημάτων, ούτε μπορεί να εκτιμήσει τις σοβαρές συνέπειες που θα προκύψουν

αν συνεχίσουν να αναπτύσσονται τα προβλήματα. Δεν μπορεί να βάλει σε σειρά αυτά τα ζητήματα στο μυαλό του, πόσο μάλλον να λύσει τα προβλήματα. Ένας τέτοιος άνθρωπος φαίνεται εύγλωττος, αλλά στην πραγματικότητα έχει χαμηλό επίπεδο και δεν μπορεί να κάνει αληθινό έργο. Ομοίως, αν οι επικεφαλής και οι εργάτες μπορούν μόνο να διαβάζουν και να εξηγούν κατά γράμμα μια εργασιακή ρύθμιση μόλις τη λαμβάνουν και, παρόλο που μπορεί να εκδώσουν την εργασιακή ρύθμιση και να συναναστραφούν στις συναθροίσεις πάνω στα κύρια σημεία της, δεν ξέρουν πώς να κάνουν συγκεκριμένες διευθετήσεις και να παρέχουν συγκεκριμένη καθοδήγηση για τις συγκεκριμένες απαιτήσεις, τις αρχές, τα ζητήματα που απαιτούν προσοχή, τις ειδικές περιπτώσεις και άλλα πράγματα που περιλαμβάνονται στην εργασιακή ρύθμιση, και δεν έχουν κανένα σχέδιο, καμία ιδέα και καμία ικανότητα να λύνουν προβλήματα, τότε έχουν χαμηλό επίπεδο. Όταν οι επικεφαλής και οι εργάτες υλοποιούν εργασιακές ρυθμίσεις, η πρώτη εργασία που πρέπει να εκτελούν, δηλαδή η παροχή καθοδήγησης, δεν είναι ούτε εύκολη ούτε απλή. Η πρώτη εργασία τεστάρει κατά πόσο ένας επικεφαλής ή εργάτης έχει το επίπεδο και την εργασιακή ικανότητα που οφείλει να διαθέτει. Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν έχουν αυτό το επίπεδο κι αυτήν την εργασιακή ικανότητα, δεν θα είναι σε θέση να παρέχουν συγκεκριμένη καθοδήγηση για τις εργασιακές ρυθμίσεις ούτε να τις υλοποιούν.

II. Παροχή επίβλεψης και παρότρυνσης

Στη συνέχεια, ας συναναστραφούμε πάνω στην εργασία της «επίβλεψης». Κρίνοντας από την κυριολεκτική σημασία, επίβλεψη σημαίνει επιθεώρηση: να ελέγχεται ποιες εκκλησίες έχουν υλοποιήσει τις εργασιακές ρυθμίσεις και ποιες όχι, η πρόοδος της υλοποίησης, ποιοι επικεφαλής και εργάτες κάνουν αληθινό έργο και ποιοι όχι, κι αν πόσο ορισμένοι επικεφαλής ή εργάτες απλώς διανέμουν τις εργασιακές ρυθμίσεις χωρίς να συμμετέχουν στις συγκεκριμένες εργασίες. Η επίβλεψη είναι μια συγκεκριμένη εργασία. Πέρα από την επίβλεψη της υλοποίησης των εργασιακών ρυθμίσεων —το κατά πόσο, δηλαδή, έχουν υλοποιηθεί, την ταχύτητα υλοποίησης, την ποιότητα υλοποίησης και τα αποτελέσματα που επιτυγχάνονται— οι ανώτερης βαθμίδας επικεφαλής και εργάτες πρέπει να ελέγχουν εάν οι επικεφαλής και οι εργάτες ακολουθούν αυστηρά τις εργασιακές ρυθμίσεις. Κάποιοι επικεφαλής και εργάτες λένε προς τα έξω ότι είναι πρόθυμοι ν' ακολουθήσουν τις εργασιακές ρυθμίσεις, αλλά αφού έρθουν αντιμέτωποι μ' ένα συγκεκριμένο περιβάλλον, φοβούνται μήπως συλληφθούν και η μόνη τους έγνοια είναι να κρυφτούν, έχοντας προ πολλού καταχωνιάσει τις εργασιακές ρυθμίσεις στο πίσω μέρος του μυαλού τους· τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι αδελφοί και οι αδελφές παραμένουν άλυτα και οι ίδιοι δεν γνωρίζουν τι προσδιορίζουν οι εργασιακές ρυθμίσεις ή ποιες είναι οι αρχές άσκησης. Αυτό δείχνει ότι οι εργασιακές ρυθμίσεις δεν έχουν υλοποιηθεί καθόλου. Άλλοι επικεφαλής και εργάτες αναπτύσσουν απόψεις, αντιλήψεις και αντίσταση απέναντι σε κάποιες από τις απαιτήσεις που περιλαμβάνουν οι εργασιακές ρυθμίσεις. Όταν έρχεται η στιγμή να τις υλοποιήσουν, αποκλίνουν από την

αληθινή σημασία των εργασιακών ρυθμίσεων, ενεργώντας σύμφωνα με τις δικές τους ιδέες, ακολουθώντας απλώς τις τυπικές διαδικασίες και αντιμετωπίζοντας επιφανειακά τα πράγματα απλώς και μόνο για να τελειώνουν ή βαδίζοντας στο δικό τους μονοπάτι και ενεργώντας όπως τους αρέσει. Όλες αυτές οι περιπτώσεις απαιτούν επίβλεψη από ανώτερης βαθμίδας επικεφαλής και εργάτες. Ο σκοπός της επίβλεψης είναι η καλύτερη υλοποίηση των συγκεκριμένων εργασιών που απαιτούνται από τις εργασιακές ρυθμίσεις, χωρίς αποκλίσεις και σύμφωνα με τις αρχές. Οι ανώτερης βαθμίδας επικεφαλής και εργάτες, όσο ασχολούνται με την επίβλεψη, πρέπει να δίνουν μεγάλη έμφαση στο να εντοπίζουν αν κάποιος δεν κάνει αληθινό έργο ή είναι ανεύθυνος και αργός στην υλοποίηση των εργασιακών ρυθμίσεων, στο να εντοπίζουν αν κάποιος δείχνει αντίσταση απέναντι στις εργασιακές ρυθμίσεις και δεν είναι πρόθυμος να τις υλοποιήσει ή τις υλοποιεί επιλεκτικά, ή πολύ απλά δεν ακολουθεί καθόλου τις εργασιακές ρυθμίσεις και αντιθέτως φέρνει εις πέρας το δικό του εγχείρημα, καθώς και στο να εντοπίζουν αν κάποιος αποκρύπτει τις εργασιακές ρυθμίσεις και τις επικοινωνεί μόνο με βάση τις δικές του ιδέες, με αποτέλεσμα ο εκλεκτός λαός του Θεού να μη γνωρίζει την αληθινή σημασία και τις συγκεκριμένες απαιτήσεις των εργασιακών ρυθμίσεων. Μόνο επιβλέποντας και επιθεωρώντας αυτά τα ζητήματα μπορούν οι ανώτερης βαθμίδας επικεφαλής να γνωρίζουν τι πραγματικά συμβαίνει. Αν οι ανώτερης βαθμίδας επικεφαλής δεν προχωρούν σε επίβλεψη και επιθεώρηση, μπορούν άραγε να εντοπιστούν αυτά τα προβλήματα; (Όχι.) Δεν μπορούν. Επομένως, οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν πρέπει μόνο να επικοινωνούν τις εργασιακές ρυθμίσεις και να παρέχουν καθοδήγηση ανά βαθμίδα, αλλά πρέπει και να επιβλέπουν το έργο ανά βαθμίδα κατά την υλοποίηση των εργασιακών ρυθμίσεων. Οι επικεφαλής περιφέρειας πρέπει να επιβλέπουν το έργο των επικεφαλής επαρχίας, οι επικεφαλής επαρχίας πρέπει να επιβλέπουν το έργο των επικεφαλής εκκλησίας και οι επικεφαλής εκκλησίας πρέπει να επιβλέπουν το έργο της κάθε ομάδας. Η επίβλεψη πρέπει να γίνεται ανά βαθμίδα. Ποιος είναι ο σκοπός της επίβλεψης; Να διευκολύνει την ακριβή υλοποίηση του περιεχομένου των εργασιακών ρυθμίσεων σύμφωνα με τις συγκεκριμένες απαιτήσεις τους. Επομένως, η εργασία της επίβλεψης είναι πολύ σημαντική. Όταν οι επικεφαλής και οι εργάτες ασχολούνται με την επίβλεψη, αν το επιτρέπει το περιβάλλον, πρέπει να εισχωρούν βαθιά στις εκκλησίες για ν' αλληλεπιδρούν μ' εκείνους που κάνουν το πραγματικό έργο. Πρέπει να κάνουν ερωτήσεις, να παρατηρούν, να διερευνούν, να μαθαίνουν και ν' αντιλαμβάνονται τις συνθήκες της υλοποίησης του έργου. Ταυτόχρονα, πρέπει να ενημερώνονται για τις δυσκολίες και τις σκέψεις που έχουν οι αδελφοί και οι αδελφές σε σχέση μ' αυτό το έργο και για το κατά πόσο έχουν συλλάβει τις αρχές αυτού του έργου. Όλα αυτά είναι συγκεκριμένες εργασίες που πρέπει να εκτελούν οι επικεφαλής και οι εργάτες. Ιδίως όταν υπάρχουν άνθρωποι με σχετικά χαμηλό επίπεδο και ανεπαρκή ανθρώπινη φύση, που είναι κάπως ανεύθυνοι, δεν δείχνουν αφοσίωση και λουφάρουν λίγο στο έργο τους, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να επιβλέπουν και να κατευθύνουν το έργο αυτών των ανθρώπων ακόμη περισσότερο. Πώς πρέπει να γίνεται η επίβλεψη και να δίνεται η

κατεύθυνση; Ας υποθέσουμε ότι λες: «Βιαστείτε! Ο Άνωθεν περιμένει την αναφορά μας για το έργο. Αυτό το έργο έχει προθεσμία· μην το τρενάρετε!» Θα είχε αποτέλεσμα μια τέτοιου είδους παρότρυνση; Μήπως παρότρυνση σημαίνει απλώς ν' ασκείται λίγη πίεση και τίποτε περισσότερο; Ποιος είναι ο καλύτερος τρόπος να παροτρύνεις κάποιον; Όταν εργάζεστε, συμπεριλαμβάνετε στις εργασίες σας την παρότρυνση; (Ναι. Αν δω ότι κάποιες εργασίες δεν γίνονται στην ώρα τους, θα προσπαθήσω να κατανοήσω γιατί δεν τις κάνουν και να παρακολουθήσω το έργο τους.) Αν δεις κάποιον να μην ξέρει πώς να κάνει το έργο, πρέπει να του παρέχεις συγκεκριμένη καθοδήγηση και βοήθεια και να του δώσεις κατεύθυνση. Αν δεις κάποιον να λουφάρει, πρέπει να τον κλαδέψεις. Αν γνωρίζει πώς να κάνει το έργο αλλά είναι πολύ τεμπέλης για να το κάνει, είναι νωθρός και χρονοτριβεί, ενώ ενδίδει και στις σαρκικές ανέσεις, τότε πρέπει να κλαδευτεί όπως του αρμόζει. Αν το κλάδεμα δεν λύσει το πρόβλημα και η στάση του δεν αλλάξει, τι πρέπει να γίνει; (Να μην του επιτραπεί να κάνει αυτό το έργο.) Πρώτα, πρέπει να τον προειδοποιήσεις: «Αυτό το έργο είναι πολύ σημαντικό. Αν συνεχίσεις να το αντιμετωπίζεις μ' αυτήν τη στάση, θα σου αφαιρεθεί το καθήκον σου και θα δοθεί σε κάποιον άλλο. Αν δεν είσαι εσύ πρόθυμος να το κάνεις, θα είναι κάποιος άλλος. Δεν είσαι αφοσιωμένος στο καθήκον σου· δεν είσαι κατάλληλος γι' αυτό το έργο. Αν δεν μπορείς ν' ανταπεξέλθεις σε αυτήν την εργασία και δεν μπορείς να υπομείνεις σωματικές κακουχίες, ο οίκος του Θεού μπορεί να σε αντικαταστήσει με κάποιον άλλο, ενώ μπορείς επίσης να υποβάλεις παραίτηση. Αν δεν παραιτηθείς και παραμένεις πρόθυμος να το κάνεις, τότε κάν' το καλά και σύμφωνα με τις απαιτήσεις και τις αρχές του οίκου του Θεού. Αν δεν μπορείς να το καταφέρεις αυτό και καθυστερείς επανειλημμένα την πρόοδο, προκαλώντας απώλειες στο έργο, τότε ο οίκος του Θεού θα σε αντιμετωπίσει. Αν δεν μπορείς να εκπληρώσεις αυτό το καθήκον, τότε λυπάμαι, αλλά θα πρέπει να φύγεις!» Αν μετά την προειδοποίηση είναι πρόθυμος να μετανοήσει, μπορεί να παραμείνει. Αν, όμως, μετά από επανειλημμένες προειδοποιήσεις, δεν αλλάζει η στάση του και δεν δείχνει ίχνος μεταμέλειας, τι πρέπει να γίνει; Πρέπει ν' απαλλαγεί αμέσως από τα καθήκοντά του· δεν θα λυθεί έτσι το πρόβλημα; Δεν είναι ότι όταν κάποιοι άνθρωποι έχουν μικροελαττώματα ή ασήμαντα ζητήματα, τους το χτυπάμε όποτε τους βλέπουμε· αντιθέτως, δίνουμε ευκαιρίες στους ανθρώπους. Αν κάποιος είναι πρόθυμος να μετανοήσει, αν αλλάξει και γίνει πολύ καλύτερος από πριν, τότε ας παραμείνει, όσο αυτό είναι δυνατό. Αν του δίνονται κατ' επανάληψη ευκαιρίες, και η συναναστροφή πάνω στην αλήθεια, το κλάδεμα και η προειδοποίηση δεν αποφέρουν καρπούς και κανενός η βοήθεια δεν είναι αποτελεσματική, τότε δεν πρόκειται για ένα συνηθισμένο ζήτημα: Αυτός ο άνθρωπος έχει τόσο ανεπαρκή ανθρώπινη φύση που δεν αποδέχεται καθόλου την αλήθεια. Σ' αυτήν την περίπτωση, δεν είναι κατάλληλος γι' αυτό το καθήκον και πρέπει να απομακρυνθεί. Δεν είναι κατάλληλος να κάνει κάποιο καθήκον. Έτσι πρέπει ν' αντιμετωπίζεται το ζήτημα.

Όταν οι επικεφαλής και οι εργάτες επιβλέπουν το εκκλησιαστικό έργο, δεν αρκεί να έχουν απλώς την ικανότητα να εντοπίζουν διάφορα προβλήματα, αλλά θα πρέπει και να δίνουν ιδιαίτερη προσοχή σε κάποιους επικεφαλής εκκλησίας που τους προκαλούν

ανησυχία ή τους οποίους θεωρούν αναξιόπιστους. Αυτούς τους ανθρώπους πρέπει να τους επιβλέπουν και να τους παρακολουθούν για παρατεταμένο χρονικό διάστημα· δεν μπορείς απλώς να τους ρωτάς περιστασιακά για τις συνθήκες ή να παραμερίζεις το ζήτημα με δυο κουβέντες και να το θεωρείς λήξαν. Μερικές φορές, είναι απαραίτητο να παραμείνεις στην τοποθεσία του έργου τους για να το επιβλέψεις. Ποιος είναι ο σκοπός της παραμονής σου εκεί; Ν' ανακαλύψεις και να λύσεις τυχόν προβλήματα πιο γρήγορα και να γίνει σωστά το έργο. Μερικές φορές, δεν μπορείς ν' ανακαλύψεις προβλήματα αμέσως μόλις φτάσεις στην τοποθεσία του έργου. Αντιθέτως, μέσα από τη λεπτομερή κατανόηση, την επιθεώρηση του έργου και την προσεκτική παρατήρηση, κάποια προβλήματα μπορούν σταδιακά να βγουν στην επιφάνεια και ν' ανακαλυφθούν. Όταν παραμένεις επιτόπου για ν' ασχοληθείς με την επίβλεψη, ο στόχος δεν είναι να παρακολουθείς ή να επιτηρείς τους ανθρώπους. Τι σημαίνει «επίβλεψη»; Η επίβλεψη έχει να κάνει με την επιθεώρηση και την παροχή κατεύθυνσης. Σημαίνει να ρωτάς συγκεκριμένα και λεπτομερώς για το έργο, ν' αντιλαμβάνεσαι και να ενημερώνεσαι για την πρόοδο του έργου και τους αδύναμους κρίκους του έργου, κατανοώντας, μεταξύ άλλων, ποιος κάνει το έργο του με υπευθυνότητα και ποιος όχι ή ποιος είναι ικανός να εκτελέσει το έργο και ποιος όχι. Μερικές φορές, η επίβλεψη απαιτεί διαβούλευση, κατανόηση και διερεύνηση των συνθηκών. Μερικές φορές, απαιτεί να κάνεις ερωτήσεις κατά πρόσωπο ή άμεση επιθεώρηση. Ασφαλώς, τις περισσότερες φορές προϋποθέτει την άμεση συναναστροφή με τους αρμόδιους, ρωτώντας τους για την υλοποίηση του έργου, τις δυσκολίες και τα προβλήματα που εμφανίζονται και ούτω καθεξής. Όσο ασχολείσαι με την επίβλεψη, μπορείς να διαπιστώσεις ποιοι άνθρωποι αφοσιώνονται στο έργο τους μόνο φαινομενικά και ενεργούν καθαρά επιφανειακά, ποιοι άνθρωποι δεν γνωρίζουν πώς να υλοποιήσουν συγκεκριμένες εργασίες, ποιοι άνθρωποι γνωρίζουν πώς να τις υλοποιήσουν αλλά δεν κάνουν αληθινό έργο, και άλλα τέτοια ζητήματα. Αν τα προβλήματα που διαπιστώνονται μπορούν να λυθούν έγκαιρα, τότε τόσο το καλύτερο. Ποιος είναι ο σκοπός της επίβλεψης; Να υλοποιούνται καλύτερα οι εργασιακές ρυθμίσεις, να διαπιστώνεις αν το έργο που έχεις διευθετήσει είναι κατάλληλο, αν υπάρχουν τυχόν παραβλέψεις ή πράγματα που δεν έχεις λάβει υπόψη, αν υπάρχουν πεδία που δεν συνάδουν με τις αρχές, αν υπάρχουν στρεβλές πτυχές ή πεδία στα οποία έχουν γίνει λάθη, και ούτω καθεξής· όλα αυτά τα ζητήματα μπορούν να διαπιστωθούν κατά τη διαδικασία της επίβλεψης. Όμως, αν μείνεις σπίτι και δεν εκτελέσεις αυτό το συγκεκριμένο έργο, μπορείς άραγε να διαπιστώσεις αυτά τα προβλήματα; (Όχι.) Πολλά προβλήματα, προκειμένου να γίνουν γνωστά και αντιληπτά, προϋποθέτουν να κάνεις ερωτήσεις, να τα παρατηρήσεις και να τα κατανοήσεις επιτόπου. Όταν ασχολείσαι με την επίβλεψη, πρέπει να παροτρύνεις εκείνους που είναι ανεύθυνοι και απρόσεκτοι στο έργο τους, που εξαπατούν τους ανωτέρους τους και αποκρύπτουν πράγματα από τους κατωτέρους τους και που είναι επιπόλαιοι και αργοί. Μόλις αναφέραμε κάποια βήματα για το πώς να τους παροτρύνεις: Μπορείς να τους παράσχεις καθοδήγηση, να συναναστραφείς μαζί τους, να τους κλαδέψεις, να τους προειδοποιήσεις και να τους

απαλλάξεις από τα καθήκοντά τους. Είναι άραγε εύκολο να πραγματοποιηθούν αυτά τα βήματα; (Ναι.)

III. Επιθεώρηση και παρακολούθηση

Αφού οι επικεφαλής και οι εργάτες παροτρύνουν την εξέλιξη του έργου, το επόμενο βήμα είναι να επιθεωρήσουν το έργο. Ποιος είναι, συνήθως, ο σκοπός της επιθεώρησης του έργου; Η επιθεώρηση του έργου γίνεται για να προσδιοριστεί η πρόοδος των εργασιών που έχουν διευθετηθεί, να εντοπιστούν τυχόν προβλήματα που πρέπει επείγοντως να λυθούν και τελικά να διασφαλιστεί ότι το έργο γίνεται απολύτως σωστά. Μετά τη διευθέτηση του έργου, είναι απαραίτητο να επιθεωρούνται διάφορες πτυχές: σε ποιο στάδιο έχει φτάσει το μετέπειτα έργο, κατά πόσο έχει ολοκληρωθεί, πόσο αποτελεσματικό είναι, ποια είναι τα αποτελέσματα, κατά πόσο έχουν εντοπιστεί συγκεκριμένα προβλήματα, κατά πόσο υπάρχουν δυσκολίες, κατά πόσο υπάρχουν πεδία που δεν συνάδουν με τις αρχές, και ούτω καθεξής. Η επιθεώρηση του έργου που έχεις διευθετήσει είναι επίσης μια συγκεκριμένη και απαραίτητη εργασία. Συχνά, κάποιοι επικεφαλής και εργάτες κάνουν ένα λάθος: Νομίζουν ότι μόλις διευθετήσουν το έργο, η δουλειά τους έχει τελειώσει. Πιστεύουν το εξής: «Η εργασία μου έχει ολοκληρωθεί, έχω εκπληρώσει την ευθύνη μου. Σε κάθε περίπτωση, σας έχω πει πώς να το κάνετε. Ξέρετε τι να κάνετε και έχετε συμφωνήσει να το κάνετε. Δεν χρειάζεται ν' ανησυχώ πώς θα προχωρήσουν τα πράγματα· απλώς να μου δώσετε αναφορά μόλις τελειώσετε». Αφού σχεδιάσουν και διευθετήσουν το έργο, νομίζουν ότι η εργασία τους έχει ολοκληρωθεί και ότι όλα είναι εντάξει. Δεν παρακολουθούν ούτε επιθεωρούν το έργο. Όσο για το κατά πόσο είναι κατάλληλος ο άνθρωπος που όρισαν υπεύθυνο γι' αυτήν την εργασία, πώς είναι η κατάσταση των περισσότερων ανθρώπων, κατά πόσο υπάρχουν προβλήματα ή δυσκολίες, κατά πόσο είναι σίγουροι ότι κάνουν σωστά το εκκλησιαστικό έργο, κατά πόσο υπάρχουν στρεβλές ή λανθασμένες πτυχές ή κατά πόσο υπάρχουν οποιεσδήποτε παραβιάσεις των εργασιακών ρυθμίσεων του Άνωθεν, δεν ενημερώνονται για όλα αυτά, δεν τα επιθεωρούν ούτε τα παρακολουθούν. Απλώς θεωρούν ότι η δουλειά τους έχει τελειώσει μόλις διευθετήσουν το έργο· αυτό δείχνει ότι δεν κάνουν συγκεκριμένο έργο. Τι πρέπει να επιθεωρείται στο έργο; Τα κύρια πράγματα που πρέπει να ελέγχονται είναι το κατά πόσο το σχέδιο υλοποίησης εναρμονίζεται με τις εργασιακές ρυθμίσεις, κατά πόσο παραβιάζει τις αρχές και τις απαιτήσεις των εργασιακών ρυθμίσεων και κατά πόσο υπάρχουν άνθρωποι που προκαλούν διαταράξεις και αναστατώσεις, άνθρωποι που δημιουργούν μπελάδες στα τυφλά ή άνθρωποι που ξεστομίζουν βαρύγδουπα λόγια κατά τη διάρκεια του έργου. Ασφαλώς, κατά την επιθεώρηση του έργου, ελέγχεις επίσης κατά πόσο υπάρχουν λάθη από την πλευρά σου στην υλοποίηση των εργασιακών ρυθμίσεων. Όταν επιθεωρείς το έργο των άλλων, στην πραγματικότητα επιθεωρείς και το δικό σου έργο.

Συναναστροφή πάνω στο πώς πρέπει να υλοποιούνται οι εργασιακές ρυθμίσεις μέσα από ένα παράδειγμα

Ας δώσουμε ένα συγκεκριμένο παράδειγμα για το πώς πρέπει να υλοποιούνται οι εργασιακές ρυθμίσεις του Άνωθεν. Ας πούμε ότι η εργασιακή ρύθμιση απαιτεί να γραφτούν άρθρα βιωματικής μαρτυρίας. Πρόκειται για μια συγκεκριμένη εργασία που καλύπτει ένα ευρύ φάσμα πτυχών και είναι μια μακροπρόθεσμη, συνεχιζόμενη εργασία και όχι μια προσωρινή εργασιακή ρύθμιση. Αφού, λοιπόν, εκδοθεί αυτή η εργασιακή ρύθμιση, τι πρέπει να κάνουν πρώτα οι επικεφαλής και οι εργάτες; Σύμφωνα με την ένατη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών, η οποία απαιτεί να παρέχουν καθοδήγηση, επίβλεψη και παρότρυνση, και να επιθεωρούν και να παρακολουθούν πώς προχωράει η υλοποίηση των εργασιακών ρυθμίσεων, το πρώτο πράγμα που πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες είναι να συναναστραφούν με τους επικεφαλής ομάδας και τους επιβλέποντες των ομάδων πάνω στο πώς συγκεκριμένα θα πραγματοποιηθεί αυτή η εργασία με κατάλληλο και αποτελεσματικό τρόπο, διασφαλίζοντας ότι όλοι έχουν ένα μονοπάτι και αρχές που μπορούν ν' ακολουθήσουν γι' αυτό το έργο. Μόνο αν συναναστραφούν σ' αυτόν τον βαθμό μπορεί να γίνει σωστά το έργο. Αρχικά, θα πρέπει να βεβαιωθούν ότι όλοι κατανοούν τα πρότυπα που απαιτούνται από τον Άνωθεν για τη συγγραφή άρθρων μαρτυρίας και τι είδους άρθρα μαρτυρίας απαιτούνται. Πρώτα, θα πρέπει να προσδιορίσουν το συγκεκριμένο περιεχόμενο, τις συγκεκριμένες αρχές και το συγκεκριμένο αντικείμενο αυτών των άρθρων και να διασφαλίσουν ότι όλοι οι επικεφαλής και οι εργάτες είναι ενήμεροι γι' αυτά. Επιπλέον, θα πρέπει να παρέχουν συγκεκριμένη συναναστροφή και καθοδήγηση πάνω στην έκταση, στη μορφή, στο θέμα και στο γλωσσικό ύφος των άρθρων· για παράδειγμα, να τους ενημερώσουν ότι τα άρθρα μπορούν να γραφτούν με τη μορφή αφηγήματος, ημερολογίου, προσωπικού χρονικού, πεζού ποιήματος και ούτω καθεξής. Δεν είναι αυτό παροχή καθοδήγησης; (Ναι.) Αφού παράσχουν καθοδήγηση, όλοι θα γνωρίζουν τη συγκεκριμένη έννοια και τον συγκεκριμένο ορισμό των άρθρων μαρτυρίας που πρέπει να γράψουν. Στη συνέχεια, πρέπει να προσδιορίσουν ποιος έχει το επίπεδο και την εμπειρία για να γράψει άρθρα βιωματικής μαρτυρίας και ποιος δεν έχει βαθιά εμπειρία και μπορεί μόνο να εκπαιδευτεί στη συγγραφή μέτριων άρθρων μαρτυρίας. Οι επικεφαλής εκκλησίας πρέπει να έχουν πλήρη επίγνωση αυτών των πραγμάτων. Αφού γραφτούν τα άρθρα, πρέπει να τα διαβάσουν για να ελέγξουν αν είναι αληθή και εποικοδομητικά. Αν ανταποκρίνονται στα πρότυπα, μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως υποδείγματα άρθρων, ώστε να τα διαβάσουν και να τα έχουν ως αναφορά οι αδελφοί και οι αδελφές που δεν έχουν γράψει ακόμη άρθρα ή που δεν ξέρουν πώς να τα γράψουν. Αν κάποιος έχει εμπειρίες και είναι πρόθυμος να γράψει άρθρα μαρτυρίας, πρέπει ν' ακολουθήσει τις αρχές και τις απαιτήσεις, να μοιραστεί τα εσώψυχά του και να μιλήσει με πρακτικά λόγια, ώστε να διαπαιδαγωγήσει τους αναγνώστες. Αν κάποιοι άνθρωποι δεν είναι καλοί στη συγγραφή άρθρων και μπορούν μόνο να γράψουν ένα απλό χρονικό γεγονότων, τι πρέπει να γίνει

μ' αυτούς; Ακόμη κι αν τα άρθρα τους δεν ανταποκρίνονται στα πρότυπα, και πάλι πρέπει να εκπαιδευτούν. Πρέπει να γράψουν άρθρα για την πραγματική κατανόηση και τη βιωματική αντίληψη που αποκόμισαν όταν βίωσαν τα λόγια του Θεού. Αφού γίνει η επιμέλεια και η διόρθωση αυτών των άρθρων, αν το περιεχόμενο πληροί τα πρότυπα των άρθρων μαρτυρίας, τότε αυτά τα άρθρα είναι αποδεκτά. Ανεξάρτητα από το στυλ γραφής του άρθρου και ανεξάρτητα από τη μορφή του —είτε είναι γραμμένο ως αφήγημα είτε ως ημερολόγιο— εφόσον είναι ωφέλιμο και εποικοδομητικό για τους αναγνώστες, μπορεί να γραφτεί. Υπάρχουν και κάποιοι άνθρωποι με χαμηλό μορφωτικό επίπεδο που έχουν κάποιες βιωματικές μαρτυρίες, αλλά δεν ξέρουν πώς να γράφουν άρθρα μαρτυρίας. Τι πρέπει να γίνει σε τέτοιες περιπτώσεις; Μπορούν να αφηγηθούν προφορικά τις εμπειρίες τους και κάποιος με περισσότερη μόρφωση μπορεί να τους βοηθήσει να καταγράψουν τις εμπειρίες τους κι έπειτα να τις εκφράσουν με ακρίβεια με βάση το πραγματικό νόημα, μετατρέποντάς τες μετά την επιμέλεια σ' ένα άρθρο μαρτυρίας που ανταποκρίνεται στα πρότυπα. Αυτά τα άρθρα είναι επίσης αποδεκτά. Για να ξεκινήσεις αυτό το έργο, πρώτα πρέπει να συναναστραφείς πάνω στον ορισμό και τη μορφή ενός άρθρου μαρτυρίας. Έπειτα, πρέπει να ορίσεις συγκεκριμένες απαιτήσεις και να κάνεις διευθετήσεις για ανθρώπους διαφορετικών μορφωτικών επιπέδων, διαφορετικών ηλικιακών ομάδων και ανθρώπους με διαφορετικές εμπειρίες και ανάστημα. Βάλε πρώτα όσους έχουν εμπειρίες να γράψουν κάποια άρθρα. Στο μεταξύ, εντόπισε κάποια άτομα εντός της εκκλησίας που είναι ικανά να καθοδηγήσουν τους αδελφούς και τις αδελφές στη συγγραφή άρθρων και που είναι κατάλληλα για την επιμέλεια και τη διόρθωση των άρθρων, ώστε να φέρουν σε πέρας αυτές τις συγκεκριμένες εργασίες. Αυτό παρέχει μια αρχική διευθέτηση αυτού του έργου. Αφού διευθετήσεις το έργο μ' αυτόν τον τρόπο, σημαίνει μήπως αυτό ότι έχει υλοποιηθεί πλήρως και ότι μπορείς να πάψεις ν' ασχολείσαι; Όχι. Αυτό είναι απλώς παροχή συγκεκριμένης κατεύθυνσης, βοήθειας και σχεδίων υλοποίησης με βάση τις απαιτήσεις της εργασιακής ρύθμισης. Τι θα πρέπει να κάνουν στη συνέχεια οι επικεφαλής και οι εργάτες; Θα πρέπει να επιβλέψεις το έργο. Θα πρέπει να είναι στοχευμένη αυτή η επίβλεψη; Η επίβλεψη δεν είναι τυχαίοι και πρόχειροι έλεγχοι· πρέπει να έχει έναν κύριο στόχο. Πρέπει να έχεις κατανοήσει ξεκάθαρα ποιος χρειάζεται επίβλεψη και ποια στάδια του έργου απαιτούν επίβλεψη. Για παράδειγμα, αν μια συγκεκριμένη αδελφή είναι επικεφαλής εκκλησίας που συνήθως δεν αντιμετωπίζει με σοβαρότητα το έργο της, της αρέσει να κομπάζει, στοχεύει ψηλά αλλά είναι ανίκανη, έχει την τάση να εξαπατά τους ανωτέρους της και ν' αποκρύπτει πράγματα από τους κατωτέρους της, μιλάει με τρόπο που ακούγεται ιδιαίτερα ευχάριστος και τις περισσότερες φορές είναι επιπόλαιη στο έργο της, τότε είναι επιτακτική ανάγκη να επιβλέπεται στο έργο της. Δεν μπορείς να την εμπιστευέσαι απόλυτα. Επομένως, το πρώτο βήμα είναι να επιθεωρήσεις το έργο της και να δεις πώς τα πάει με την υλοποίηση των εργασιακών ρυθμίσεων. Είναι αυτό απλώς αυθαίρετη επίβλεψη των ανθρώπων; (Όχι.) Είναι απαραίτητο για το έργο, επειδή αυτό το έργο είναι πάρα πολύ σημαντικό και όσοι φέρνουν σε πέρας τέτοιου είδους έργο πρέπει να είναι αξιόπιστοι. Αν δεν εκτελούν

συγκεκριμένες εργασίες και δεν είναι αξιόπιστοι, τότε σε περίπτωση που τους εμπιστευτείς στα τυφλά, κάτι τέτοιο θα καθυστερήσει το εκκλησιαστικό έργο και θα έχεις παραμελήσει την ευθύνη σου. Δεν μπορείς ν' αφήσεις να σε παρασύρουν τα ωραία λόγια αυτών των ανθρώπων ή το πόσο σθεναρά δηλώνουν τη δέσμευσή τους· στην πραγματικότητα, απλώς μιλάνε όμορφα αλλά δεν κάνουν τίποτε ουσιαστικό στα παρασκήνια. Σε τέτοιους ακριβώς ανθρώπους στοχεύει η επίβλεψη. Μέσα από την επίβλεψη, παρατήρησε κατά πόσο έχουν μετανοήσει. Αν δεν έχουν μετανοήσει, απάλλαξέ τους αμέσως από τα καθήκοντά τους και σταμάτα να χαραμίζεις τις προσπάθειές σ' αυτούς. Στην πραγματικότητα, θα πρέπει να κάνεις πράξη τα εξής: να παρακολουθείς, να επιβλέπεις και να κατευθύνεις τους περισσότερους επικεφαλής και εργάτες. Όσοι μπορούν να κάνουν αληθινό έργο και έχουν αίσθημα ευθύνης, αν πρόκειται για έργο που ξέρουν πώς να κάνουν, δεν χρειάζονται επίβλεψη. Ωστόσο, αν πρόκειται για νέο ή σημαντικό έργο, εξακολουθεί να είναι απαραίτητη η παρακολούθηση, η επίβλεψη και η παροχή κατεύθυνσης. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι αυτού του είδους η επίβλεψη και η παρακολούθηση του έργου είναι η δουλειά των επικεφαλής και των εργατών. Η παρακολούθηση, η επίβλεψη και η παροχή κατεύθυνσης δεν δείχνουν έλλειψη εμπιστοσύνης, αλλά διασφαλίζουν την ομαλή πρόοδο του έργου. Επειδή οι άνθρωποι έχουν διάφορες ελλείψεις και, εκτός αυτού, διάφορες διεφθαρμένες διαθέσεις, αν δεν ασκείσαι μ' αυτόν τον τρόπο, είναι αδύνατον να διασφαλιστεί ότι γίνεται σωστά το έργο. Όσοι έχουν μόλις προαχθεί για να εργαστούν, χρειάζονται ακόμα περισσότερη παρακολούθηση, επίβλεψη και κατεύθυνση. Αυτή είναι μια συγκεκριμένη εργασία που πρέπει να εκτελούν οι επικεφαλής και οι εργάτες. Αν δεν κάνεις πράξη την παρακολούθηση, την επίβλεψη και την παροχή κατεύθυνσης, πολλές εργασίες δεν μπορούν να γίνουν σωστά και ένα μέρος του έργου μπορεί ακόμη και να γίνει άνω κάτω ή να οδηγηθεί σε τέλμα. Αυτό συμβαίνει πάρα πολύ συχνά. Συγκεκριμένα, για τους επικεφαλής και τους εργάτες που δεν επιδιώκουν την αλήθεια απαιτείται ακόμα περισσότερη επίβλεψη. Ενώ με τους υπόλοιπους το έργο μπορεί να υλοποιηθεί αρκετά σωστά, όσον αφορά τους συγκεκριμένους ανθρώπους, είναι αβέβαιο το κατά πόσο μπορεί να υλοποιηθεί ή το πόσο καλά μπορεί να υλοποιηθεί, και είναι ακόμα πιο δύσκολο να προβλέψει κανείς κατά πόσο θα υλοποιηθεί σύμφωνα με την εργασιακή ρύθμιση. Τέτοιοι άνθρωποι δεν είναι πολύ αξιόπιστοι στο έργο τους. Αν τους εμπιστευτείς χωρίς να επιβλέπεις το έργο τους, ουσιαστικά δείχνεις επιπολαιότητα και ανευθυνότητα απέναντι στο έργο. Πρέπει να παρακολουθείς και να επιβλέπεις τέτοιους ανθρώπους, καθώς και να εμπλέκεσαι στο έργο της εκκλησίας τους. Αν δεν είναι πρόθυμοι να σε αφήσουν να έρθεις ή δεν σε καλωσορίσουν, τι πρέπει να κάνεις; Μπορείς να πεις: «Απλώς θα καταπιώ την περηφάνια μου και θα πάω ούτως ή άλλως». Είναι σωστά αυτά τα λόγια; (Όχι.) Δεν είναι ο προσωπικός τους χώρος, είναι εκκλησία, κι αυτό εμπίπτει στο πεδίο των αρμοδιοτήτων σου. Δεν παρατείνεις την παραμονή σου στο σπίτι τους για να παρασιτείς· πηγαίνεις σε μια εκκλησία για να κάνεις έργο. Το ζήτημα δεν είναι να καταπιείς την περηφάνια σου. Παρόλο που είναι επικεφαλής, δεν τους ανήκει ο εκλεκτός

λαός του Θεού. Πρέπει να παρακολουθείς και να επιβλέπεις το έργο τους επειδή ακριβώς είναι ανεύθυνοι και δεν δείχνουν αφοσίωση στο έργο τους. Τι πρέπει να κάνεις, λοιπόν, μόλις πας εκεί; Αρχικά, πρέπει να τους ρωτήσεις ποιος από την εκκλησία έχει εμπειρίες ζωής και μπορεί να γράψει άρθρα βιωματικής μαρτυρίας, ποιος εστιάζει κάπως περισσότερο στην επιδίωξη της αλήθειας, ποιος εστιάζει κάπως περισσότερο στο να κρατά ημερολόγιο και σημειώσεις πνευματικής άσκησης, ποιος εστιάζει στο να μοιράζεται τις εμπειρίες του κατά τις συναθροίσεις και ποιος έχει τις περισσότερες βιωματικές μαρτυρίες. Άφησέ τους πρώτα να υποδείξουν αυτούς τους ανθρώπους. Αν υποδείξουν αρκετούς αδελφούς και αδελφές, λέγοντας ότι αυτοί εστιάζουν κάπως περισσότερο στην ανάγνωση των λόγων του Θεού, έχουν τη διαφώτιση και τη φώτιση του Αγίου Πνεύματος, κρατάνε συχνά σημειώσεις πνευματικής άσκησης, εστιάζουν στην άσκηση της αλήθειας όταν τους συμβαίνει κάτι και μοιράζονται συχνά βιωματικές μαρτυρίες που είναι πρόθυμοι ν' ακούσουν οι άλλοι, τότε πρέπει να συναντήσεις αυτούς τους αδελφούς και τις αδελφές και να συναναστραφείς μαζί τους. Επιπλέον, σίγουρα υπάρχουν κάποιοι άνθρωποι εντός της εκκλησίας που έχουν χαμηλό μορφωτικό επίπεδο και δεν μπορούν να γράψουν άρθρα, αλλά έχουν πρακτικές εμπειρίες. Αυτοί οι άνθρωποι χρειάζονται καθοδήγηση και εκπαίδευση, και μπορείς να ζητήσεις από εκείνους που ξέρουν πώς να γράφουν άρθρα να τους βοηθήσουν για ένα χρονικό διάστημα. Ταυτόχρονα, πρέπει να επιλέξεις έναν άνθρωπο ως υπεύθυνο για την υλοποίηση του συγκεκριμένου έργου της συγγραφής άρθρων βιωματικής μαρτυρίας από τον εκλεκτό λαό του Θεού. Αυτός ο άνθρωπος θ' αναλάβει τη συλλογή, την επιμέλεια, τον έλεγχο κι έπειτα την υποβολή των ολοκληρωμένων άρθρων. Και τι πρέπει να κάνει ο επικεφαλής της εκκλησίας; Να του αναθέσεις να επιβλέπει και να παρακολουθεί αυτές τις εργασίες. Κάποιοι άνθρωποι μπορεί να πουν: «Εφόσον υπάρχει επικεφαλής εκκλησίας, γιατί χρειάζεται να επιλέξουμε κάποιον ως υπεύθυνο; Δεν είναι περιττό αυτό;» Είναι άραγε περιττό; (Όχι.) Γιατί όχι; Επειδή ακριβώς αυτός ο επικεφαλής εκκλησίας δεν κάνει αληθινό έργο και είναι πάρα πολύ αναξιόπιστος, πρέπει να επιλέξεις κάποιον άλλο που θα είναι συγκεκριμένα υπεύθυνος γι' αυτό το έργο. Αν ο επικεφαλής εκκλησίας ήταν αξιόπιστος, θα μπορούσε να φέρει με σταθερότητα σε πέρας το έργο αφού λάβει την εργασιακή ρύθμιση, κι εσύ δεν θα χρειαζόταν να τον επιβλέπεις μ' αυτόν τον τρόπο. Όταν επιλέγεις κάποιον ως υπεύθυνο, ο στόχος δεν είναι να παραγκωνίσεις τον επικεφαλής εκκλησίας, αλλά να πετύχεις καλύτερα αποτελέσματα στο έργο. Αν δεν επιλέξεις αυτόν τον άνθρωπο, το έργο μπορεί να ναυαγήσει και θα είναι αβέβαιο το πότε θα ολοκληρωθεί ή θ' αποφέρει αποτελέσματα.

Ο σκοπός της συμμετοχής των επικεφαλής και των εργατών στο εκκλησιαστικό έργο είναι να οδηγήσουν τον εκλεκτό λαό του Θεού στην πρακτική βίωση του έργου του Θεού. Όχι μόνο θα πρέπει να κάνουν καλά το καθήκον τους, αλλά θα πρέπει και να βοηθούν και να οδηγούν τον εκλεκτό λαό του Θεού να φέρνει σε πέρας όλο το εκκλησιαστικό έργο σύμφωνα με τα πρότυπα που απαιτούν οι εργασιακές ρυθμίσεις. Μόνο οι επικεφαλής και οι εργάτες που το κάνουν αυτό εναρμονίζονται με τις προθέσεις του Θεού. Αν, όμως,

δεν συμμετέχεις συγκεκριμένα στο έργο και δεν κάνεις πράξη την επίβλεψη των επικεφαλής και των εργατών που δεν κάνουν αληθινό έργο, τότε τ' αποτελέσματα αυτών των εκκλησιαστικών εργασιών μπορεί να είναι ανύπαρκτα, αφού θα τα έχουν καταστρέψει οι ψευδοεπικεφαλής. Αν κατανοείς ξεκάθαρα τις συνθήκες μιας συγκεκριμένης εκκλησίας και ξέρεις βαθιά μέσα σου ότι οι επικεφαλής αυτής της εκκλησίας είναι ανεύθυνοι, αλλά δεν παρακολουθείς και δεν παρέχεις κατεύθυνση εγκαίρως, δεν παραμελείς έτσι την ευθύνη σου; Αν έχεις παρακολουθήσει και συμμετάσχει συγκεκριμένα σ' αυτό το είδος έργου και έχεις ορίσει τόσο τον επιβλέποντα όσο και τους ανθρώπους που θα κάνουν το έργο, μπορείς μήπως τότε να φύγεις αμέσως; (Όχι.) Είναι καλύτερα να παρακολουθήσεις για ένα χρονικό διάστημα. Κατά τη διάρκεια της παρακολούθησης, μπορείς πρώτα απ' όλα να παροτρύνεις και να καθοδηγήσεις τους επικεφαλής εκκλησίας, ώστε να εργάζονται ενεργά σ' αυτήν την εργασία. Επιπλέον, μπορείς να κατανοήσεις επακριβώς τις εργασιακές συνθήκες των ανθρώπων που όρισες και, ταυτόχρονα, μπορείς να κάνεις έγκαιρα διορθώσεις και να βοηθήσεις σε οποιαδήποτε προβλήματα αντιμετωπίζουν ανά πάσα στιγμή. Αν φύγεις πολύ νωρίς κι έπειτα επιστρέψεις για να χειριστείς και να λύσεις τυχόν ζητήματα όταν προκύψουν, αυτό θα καθυστερήσει το έργο. Με λίγα λόγια, γι' αυτό το συγκεκριμένο έργο, πέρα από τη συμμετοχή σου στην τοποθέτηση του προσωπικού και του επιβλέποντος, είναι καλύτερα να παρακολουθήσεις για ένα χρονικό διάστημα, για να δεις τι προβλήματα προκύπτουν κατά το έργο τους. Αφενός, να επιβλέψεις κατά πόσο οι επικεφαλής εκκλησίας εκπληρώνουν την ευθύνη τους· αφετέρου, να δεις πώς εκτελεί το έργο το προσωπικό. Επειδή οι περισσότεροι άνθρωποι δεν έχουν κάνει αυτό το έργο στο παρελθόν και τα προβλήματα που μπορεί να προκύψουν είναι άγνωστα, όσο συμμετέχεις σ' αυτό το έργο, θ' ανακαλύπτεις συνεχώς κάποια άγνωστα ζητήματα. Ασφαλώς, είναι καλύτερα να παρέχεις και λύσεις έγκαιρα. Οι καλύτερες πρακτικές είναι να παραμένεις στην τοποθεσία του έργου, να επιβλέπεις και να παρακολουθείς. Μην ακολουθείς απλώς τις τυπικές διαδικασίες με προχειρότητα και θεωρείς το ζήτημα λήξαν. Αυτό είναι έργο που κάνεις σε μια ειδική περίπτωση, παρέχοντας κάποια βοήθεια και καθοδήγηση. Αφού λύσεις τα προβλήματα, παρακολούθησε το έργο τους για ένα χρονικό διάστημα. Βλέπεις ότι έχουν ήδη γραφτεί κάποια άρθρα και ότι υπάρχουν πολλά είδη άρθρων, τα οποία θίγουν διάφορα ζητήματα και καλύπτουν διαφορετικά θέματα· κάποια σχετίζονται με εμπειρίες διώξεων από το Κομμουνιστικό Κόμμα Κίνας, κάποια αναφέρονται σε εμπειρίες οικογενειακών διώξεων, κάποια στο πώς οι άνθρωποι καταφέρνουν να κατανοήσουν τις διεφθαρμένες διαθέσεις που αποκαλύπτουν ή πώς διορθώνονται οι διάφορες διεφθαρμένες καταστάσεις που εκδηλώνουν οι άνθρωποι όσο κάνουν τα καθήκοντά τους, και ούτω καθεξής. Όλα αυτά τα άρθρα μαρτυρίας πρέπει να ελεγχθούν για να διασφαλιστεί ότι συνάδουν πλήρως με τα γεγονότα και ότι είναι πραγματικά εποικοδομητικά για τους ανθρώπους, προτού μπορέσουν να εγκριθούν και να μετατραπούν σε βίντεο. Όταν το έργο φτάσει σ' αυτό το επίπεδο, θα έχεις ήδη δει τ' αποτελέσματα. Αυτό αποδεικνύει ότι, σε πρώτο στάδιο, το προσωπικό και ο

επιβλέπων που όρισες γι' αυτό το έργο είναι σχετικά κατάλληλοι. Στη συνέχεια, αν μπορούν να ολοκληρώσουν μόνοι τους αυτό το έργο, τότε εσύ μπορείς ν' αποσυρθείς. Δεν είναι αυτό εποικοδομητικό για τους επικεφαλής και τους εργάτες που εργάζονται μ' αυτόν τον τρόπο; Δεν τους ανταμείβει αυτό περισσότερο από το να φλυαρούν απλώς για θεωρίες όλη μέρα και να χάνουν χρόνο; (Ναι.) Το έργο αυτού του είδους παρέχει μεγάλες ανταμοιβές. Αφενός, μαθαίνεις να λύνεις πραγματικά προβλήματα. Αφετέρου, εκπληρώνεις τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών. Επιπλέον, η κατανόησή σου για την αλήθεια δεν σταματά στο επίπεδο των λόγων και των δογμάτων· αντιθέτως, εφαρμόζεις την αλήθεια περισσότερο στην πραγματική ζωή. Μ' αυτόν τον τρόπο, οι άνθρωποι αποκτούν πρακτική εμπειρία και κατανοούν πιο συγκεκριμένα και πιο πρακτικά την αλήθεια.

Αφού οι επικεφαλής και οι εργάτες έχουν καθοδηγήσει σ' αυτόν τον βαθμό ένα πιλοτικό έργο μιας εκκλησίας και έχουν επιτευχθεί τα αρχικά αποτελέσματα, τι έργο πρέπει να κάνουν στη συνέχεια; Έχει μήπως τελειώσει η δουλειά σου μόλις ολοκληρωθεί ένα πιλοτικό έργο; Υπάρχει άραγε κι άλλο έργο να κάνεις; Υπάρχει πάρα πολύ έργο ακόμα! Αφού έχει λάβει καθοδήγηση το έργο αυτής της εκκλησίας, δες το έργο ποιας άλλης εκκλησίας χρειάζεται εστιασμένη καθοδήγηση, κι έπειτα πήγαινε σ' εκείνη την εκκλησία και συνέχισε να παρέχεις καθοδήγηση. Εφόσον έχεις ήδη κάποια εργασιακή εμπειρία και έχεις συλλάβει κάποιες από τις αλήθεια-αρχές, θα είναι πολύ ευκολότερο να παρέχεις ξανά έργο καθοδήγησης. Ασφαλώς, σύμφωνα με τα βήματα του έργου που συζητήσαμε νωρίτερα, θα πρέπει πρώτα να ελέγξεις κατά πόσο το προσωπικό που έχει επιλεγεί ανταποκρίνεται στα πρότυπα, κατά πόσο είναι κατάλληλο γι' αυτό το έργο, κατά πόσο, μεταξύ άλλων πτυχών, το επίπεδό του, η ανθρώπινη φύση του, το μορφωτικό του επίπεδο, ο βαθμός επιδίωξης της αλήθειας, η στάση του απέναντι στο καθήκον του και η κατανόηση της αλήθειας είναι σχετικά ιδανικά, καθώς και κατά πόσο πρόκειται για άτομα που είναι σχετικά κορυφαία. Μέσα από μια περίοδο επίβλεψης και επιθεώρησης του έργου, θα έχεις την ευκαιρία να διαπιστώσεις ότι κάποιοι επικεφαλής και εργάτες ή κάποιοι επιβλέποντες δεν ανταποκρίνονται στα πρότυπα. Για παράδειγμα, κάποιοι άνθρωποι έχουν χαμηλό επίπεδο και δεν μπορούν να κάνουν το έργο. Άλλοι έχουν στρεβλή κατανόηση και λανθασμένες απόψεις ή δεν έχουν κανονικό σκεπτικό και πνευματική κατανόηση. Μπορούν μόνο να διορθώνουν άρθρα με βάση τις ακαδημαϊκές τους γνώσεις, αλλά είναι ανίκανοι να κρίνουν κατά πόσο είναι σωστοί κάποιοι συγκεκριμένοι πνευματικοί όροι και κατά πόσο γίνεται σωστά η παράθεση των λόγων του Θεού· είναι εντελώς ανίκανοι να δουν καθαρά αυτά τα πράγματα, γεγονός που αποδεικνύει ότι δεν ήταν κατάλληλη η επιλογή τους και ότι θα πρέπει ν' αντικατασταθούν άμεσα. Και στο μεταξύ, υπάρχουν και κάποιοι που επιλέγονται ως επιβλέποντες, οι οποίοι, παρόλο που μπορούν να κάνουν κάποιο έργο, πετυχαίνουν καλύτερα αποτελέσματα όταν γράφουν άρθρα οι ίδιοι. Όταν τους ζητείται να υπηρετήσουν ως επιβλέποντες, δεν έχουν καθόλου χρόνο να γράψουν καθώς είναι απασχολημένοι με το έργο τους, και δεν κάνουν πολύ καλά το έργο της επίβλεψης. Δεν τα καταφέρνουν πολύ καλά στην παροχή

καθοδήγησης, την επιθεώρηση του έργου και την αποκατάσταση προβλημάτων, αλλά είναι καλύτεροι στην εκτέλεση μίας συγκεκριμένης εργασίας. Έτσι, η επιλογή ενός τέτοιου ατόμου για τη θέση του επιβλέποντος δεν είναι κατάλληλη και πρέπει να επιλεγεί ένας άλλος υποψήφιος. Επομένως, όταν οι επικεφαλής και οι εργάτες επιθεωρούν και παρακολουθούν μια συγκεκριμένη εργασία, δεν αρκεί απλώς να κάνουν ερωτήσεις και να διερευνούν για να διαπιστώσουν αν ο επιβλέπων κατανοεί τις αρχές. Πρέπει επίσης να παρατηρήσεις πώς ακριβώς είναι η ανθρώπινη φύση αυτού του ανθρώπου και κατά πόσο το επίπεδο του, η ικανότητα κατανόησής του και το ανάστημά του είναι κατάλληλα για να κάνει αυτό το καθήκον. Αν από την επιθεώρηση αποκαλυφθεί ότι κάποια μέλη του προσωπικού δεν ανταποκρίνονται στα πρότυπα, πρέπει να γίνουν προσαρμογές έγκαιρα. Αυτό συνεπάγεται η επιθεώρηση του έργου.

Οι επικεφαλής και οι εργάτες, για να υλοποιήσουν το έργο της συγγραφής άρθρων μαρτυρίας, εκτός από το να επιθεωρούν κατά πόσο ο επιβλέπων αυτού του έργου είναι κατάλληλος, πρέπει επίσης να μάθουν να ελέγχουν τα άρθρα, να παρέχουν κάποια κατεύθυνση για το έργο της συγγραφής άρθρων και να εξετάζουν την ποιότητά του. Τα άρθρα που έχουν γραφτεί με τρόπο συγκεκριμένο και πρακτικό μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως παραδείγματα. Τα άρθρα που έχουν κούφιο και ανεφάρμοστο περιεχόμενο, που δεν έχουν αξία και δεν είναι εποικοδομητικά για τους ανθρώπους, θα πρέπει ν' αποκλείονται άμεσα. Μ' αυτόν τον τρόπο, οι αδελφοί και οι αδελφές θα γνωρίζουν ποια είδη άρθρων είναι πολύτιμα και ποια όχι και, στο μέλλον, δεν θα γράφουν άρθρα χωρίς αξία, και δεν θα σπαταλάνε έτσι ενέργεια και χρόνο. Το έργο σου τότε θα είναι πολύτιμο. Όταν πας να επιθεωρήσεις το έργο, πρέπει να ελέγχεις όλα τα είδη άρθρων βιωματικής μαρτυρίας που έχουν γράψει, για να δεις αν τα άρθρα εμπεριέχουν νοθεύσεις ή ψέματα και κατά πόσο είναι εποικοδομητικά ή όχι. Θα πρέπει πρώτα να κάνεις έναν τέτοιο ποιοτικό έλεγχο. Καθώς κάνεις ποιοτικό έλεγχο, δεν μαθαίνεις ταυτόχρονα; (Ναι.) Όσο μαθαίνεις, θα κάνεις αυτό το έργο ολοένα και καλύτερα. Ας υποθέσουμε ότι δεν επιθεωρείς, ότι δεν παίρνεις τα πράγματα στα σοβαρά, είσαι ανεύθυνος και απλώς ακολουθείς τις τυπικές διαδικασίες, με μοναδικό στόχο να γίνει η δουλειά κι έπειτα ν' αναφέρεις στους ανωτέρους σου ότι ολοκληρώθηκε, και σκέφτεσαι: «Σε κάθε περίπτωση, στην εκκλησία μας υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που μπορούν να γράψουν άρθρα μαρτυρίας. Αφού τα γράψουν, θα τα υποβάλω όλα. Ποιος νοιάζεται αν ανταποκρίνονται στα πρότυπα ή όχι; Αρκεί που οι ανώτερης βαθμίδας επικεφαλής θα ξέρουν ότι έχω κάνει πολύ έργο, ότι υλοποίησα τις εργασιακές ρυθμίσεις και παρέμεινα απασχολημένος!» Είναι υπεύθυνη στάση αυτή; (Όχι.) Αυτό δείχνει ανευθυνότητα. Αν αναλάβεις την ευθύνη, πρέπει πρώτα να κάνεις εσύ ο ίδιος ποιοτικό έλεγχο. Οποιοδήποτε άρθρο περνά από τα δικά σου χέρια για να υποβληθεί πρέπει ν' ανταποκρίνεται στα πρότυπα· όποιος το διαβάζει θα πρέπει να λέει ότι είναι εποικοδομητικό και να είναι πρόθυμος να το διαβάσει. Μόνο έτσι εκπληρώνεται η ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών. Επιθεώρηση του έργου δεν σημαίνει ν' ακολουθείς τις τυπικές διαδικασίες, να φωνάζεις συνθήματα, να κηρύττεις δόγματα ή να επιπλήττεις

αυθαίρετα τους ανθρώπους. Σημαίνει να επιθεωρείς την αποδοτικότητα και τ' αποτελέσματα του έργου, να επιθεωρείς κατά πόσο το έργο που έχεις κάνει ανταποκρίνεται στα πρότυπα, κατά πόσο επιτυγχάνει τα αποτελέσματα της υλοποίησης των εργασιακών ρυθμίσεων, κατά πόσο πληροί τις απαιτήσεις του Θεού, ποια πεδία ανταποκρίνονται στα πρότυπα και ποια όχι· αυτά τα πράγματα πρέπει να επιθεωρείς. Αυτό αφορά την εκτέλεση συγκεκριμένου έργου, και σχετίζεται με το επίπεδο των ανθρώπων, με το κατά πόσο έχουν πνευματική κατανόηση, με το πόση αλήθεια κατανοούν, πόση αλήθεια-πραγματικότητα έχουν, καθώς και με την ικανότητά τους να βλέπουν πράγματα. Αν ξέρεις πώς να επιθεωρείς το έργο και, ενώ το κάνεις αυτό, μπορείς να διαπιστώσεις προβλήματα, να συλλάβεις τον πυρήνα των προβλημάτων, ν' αντιληφθείς την ουσία τους και να τα λύσεις, ενώ πριν υποβάλεις τα άρθρα μαρτυρίας, τα αξιολογείς σύμφωνα με τις αρχές, διασφαλίζοντας ότι όλα τα άρθρα που υποβάλεις ανταποκρίνονται στα πρότυπα και είναι εποικοδομητικά για εκείνους που τα διαβάζουν, τότε είσαι επικεφαλής ή εργάτης που ανταποκρίνεται στα πρότυπα και έχεις κάνει σωστά το έργο σου.

Οι περισσότεροι άνθρωποι μπορούν να κάνουν το έργο της παροχής καθοδήγησης, επίβλεψης και παρότρυνσης. Ωστόσο, όταν απαιτείται επιθεώρηση και ποιοτικός έλεγχος, δοκιμάζεται έτσι το επίπεδο των επικεφαλής και των εργατών και το κατά πόσο έχουν την αλήθεια-πραγματικότητα. Κάποιοι άνθρωποι μπορούν να παρέχουν καθοδήγηση, να επιβλέπουν το έργο και να κλαδεύουν, ν' απαλλάσσουν από τα καθήκοντά του και ν' αντιμετωπίζουν το ακατάλληλο προσωπικό, αλλά δεν ξέρουν πώς ν' αξιολογούν την αποδοτικότητα και τα αποτελέσματα του έργου που έχουν διευθετήσει, δεν ξέρουν κατά πόσο το έργο εναρμονίζεται με τις εργασιακές ρυθμίσεις ούτε πώς να λύσουν το πρόβλημα αν δεν εναρμονίζεται. Οι περισσότεροι επικεφαλής και εργάτες μπορούν, στην καλύτερη περίπτωση, να παρέχουν καθοδήγηση, επίβλεψη και παρότρυνση, αλλά σε ό,τι έχει να κάνει με την επιθεώρηση του έργου, δεν ξέρουν τι να κάνουν, δεν έχουν αρχές και τα έχουν χαμένα. Σκέφτονται: «Οι εργασιακές ρυθμίσεις έχουν υλοποιηθεί· τι πρέπει, λοιπόν, να επιθεωρήσω; Όλοι εργάζονται, κανείς δεν τεμπελιάζει, έχουν αντιμετωπιστεί οι άνθρωποι που προκαλούν διαταράξεις και αναστατώσεις και όσοι έπρεπε ν' απαλλαγούν από τα καθήκοντά τους ή να εκκαθαριστούν αντιμετωπίστηκαν αναλόγως. Τι άλλο υπάρχει να επιθεωρήσω;» Πολύ απλά, είναι ανίδεοι. Η επιθεώρηση του έργου απαιτεί αξιολόγηση. Τι σημαίνει αξιολόγηση; Σημαίνει ότι πρέπει να καταλήξεις σ' ένα συμπέρασμα. Για παράδειγμα, ο επιβλέπων του έργου της συγγραφής άρθρων βιωματικής μαρτυρίας σου φέρνει ένα άρθρο, λέγοντας ότι το στυλ γραφής είναι αρκετά καλό, η γλώσσα ρέει αβίαστα και τόσο το γλωσσικό ύφος όσο και το θέμα του άρθρου είναι καλά. Ωστόσο, πιστεύει ότι φαίνεται να μην έχει πρακτικό περιεχόμενο και να μην είναι εποικοδομητικό για τους ανθρώπους, ότι πρέπει να συμπληρωθεί και να βελτιωθεί, αλλά δεν μπορεί να δει καθαρά ο ίδιος αυτό το ζήτημα, οπότε σου ζητάει να ρίξεις μια ματιά. Τι σημαίνει το γεγονός ότι σου ζητάει να ρίξεις μια ματιά; Σημαίνει ότι θέλει να το αξιολογήσεις εσύ. Το πώς θα ελέγξεις την ποιότητά του και το κατά πόσο θα το κάνεις αυτό σωστά δοκιμάζει το πραγματικό σου ανάστημα. Τι σημαίνει πραγματικό ανάστημα;

Σημαίνει κατά πόσο κατανοείς τις αλήθεια-αρχές. Αν ο επιβλέπων δεν κατανοεί τις αρχές συγγραφής άρθρων μαρτυρίας, δεν μπορεί ν' αξιολογήσει κατά πόσο ένα άρθρο είναι πρακτικό και αυθεντικό ούτε ξέρει πώς να κρίνει, και εσύ είσαι επίσης ανίκανος να κρίνεις ή ν' αποφασίσεις, αυτό αποδεικνύει ένα πράγμα: Έχεις περίπου το ίδιο επίπεδο με το δικό του και είσαι ανίκανος ν' αξιολογείς άρθρα. Έτσι δεν είναι; Κατανοείς περίπου την ίδια αλήθεια με εκείνον και δεν μπορείς να δεις καθαρά τα προβλήματα που δεν μπορεί να δει καθαρά εκείνος· αυτό υποδηλώνει ότι υπάρχει θέμα. Αν μπορείς να δεις καθαρά τα προβλήματα που δεν μπορεί να δει καθαρά εκείνος και, μέσω της επιθεώρησης, μπορείς ν' ανακαλύψεις προβλήματα που δεν μπορεί ν' ανακαλύψει εκείνος, αυτό αποδεικνύει ότι μπορείς ν' αξιολογείς άρθρα. Για παράδειγμα, εκείνος θεωρεί ότι τα περισσότερα άρθρα ανταποκρίνονται στα πρότυπα και δεν εμφανίζουν σημαντικά ζητήματα, αλλά μέσα από τη δική σου επιθεώρηση και αξιολόγηση, βρίσκεις έναν μικρό αριθμό άρθρων που δεν ανταποκρίνονται στα πρότυπα. Εξηγείς τα προβλήματα που υπάρχουν σ' αυτά τα άρθρα μέσα από ανάλυση και συναναστροφή· όλοι συμφωνούν ότι τα επιχειρήματά σου είναι λογικά, ότι εναρμονίζονται με τις αρχές, ότι δεν πρόκειται για λεπτολογία, αλλά πρόκειται όντως για πραγματικά ζητήματα και ότι θα πρέπει να διορθωθούν. Κάποια άρθρα είναι κούφια και δεν έχουν πρακτική βιωματική κατανόηση· σε κάποια άρθρα υπάρχει πρακτική βιωματική κατανόηση, αλλά η έκφραση δεν είναι αρκετά συγκεκριμένη· σε κάποια άρθρα τα λόγια του Θεού δεν παρατίθενται με εύστοχο τρόπο και δεν επιλέγονται πιο κατάλληλα χωρία των λόγων του Θεού, πράγμα που οδηγεί σε χειρότερα αποτελέσματα· κάποια άρθρα περιλαμβάνουν λανθασμένες απόψεις, με στρεβλή κατανόηση και χωρίς συναναστροφή πάνω στην κατανόηση της αλήθειας, με αποτέλεσμα να μην είναι εποικοδομητικά για τους αναγνώστες, οι οποίοι μπορούν εύκολα να αναπτύξουν αρνητικότητα και παρανοήσεις, και πάει λέγοντας. Μπορείς να εντοπίσεις και να δεις καθαρά όλα αυτά τα ζητήματα. Μέσα από τη συναναστροφή σου, τον βοηθάς να συλλάβει τις αρχές, επιτρέποντας σε όσους έχουν εμπειρίες να γράψουν αυθεντικές βιωματικές μαρτυρίες. Επιλέγεις τα άρθρα που είναι εποικοδομητικά και πολύτιμα για τους ανθρώπους ως βιωματικές μαρτυρίες που ανταποκρίνονται στα πρότυπα, ώστε να έχουν εποικοδομητική επίδραση στον εκλεκτό λαό του Θεού όταν τα διαβάζει. Στο μεταξύ, τα άρθρα που δεν έχουν αυθεντική βιωματική κατανόηση ή που περιλαμβάνουν στρεβλή κατανόηση αποκλείονται. Κάνοντάς το αυτό, δεν αξιολογείς; Αν έχεις τέτοια ικανότητα ν' αντιλαμβάνεσαι τα ζητήματα και να κάνεις έργο, δεν είναι επαρκές το επίπεδό σου; Δεν εκπληρώνεις τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών; (Ναι.) Αν εκείνος πιστεύει ότι τα περισσότερα άρθρα είναι αποδεκτά και σου τα φέρει για αξιολόγηση, και πιστεύεις κι εσύ ότι τα περισσότερα είναι καλά, ενώ στην πραγματικότητα κάποια από αυτά έχουν προβλήματα και χρειάζονται περαιτέρω διαλογή, επιμέλεια και διόρθωση των προβλημάτων, αλλά δεν μπορείς να το δεις καθαρά αυτό, τότε όταν τα υποβάλεις στον Άνωθεν και ο Άνωθεν διαπιστώσει ότι κάποια άρθρα δεν ανταποκρίνονται στα πρότυπα και τα αποκλείσει, δεν θα σημαίνει αυτό ότι δεν τα αξιολόγησες σωστά; Αφενός, η επιθεώρηση του έργου δοκιμάζει το επίπεδο των

επικεφαλής και των εργατών και, αφετέρου, τον βαθμό στον οποίο κατανοούν την αλήθεια. Κάποιοι άνθρωποι δεν μπορούν ν' αξιολογήσουν επειδή έχουν χαμηλό επίπεδο κι επομένως το επίπεδό τους δεν τους επιτρέπει να το κάνουν, δεν κατανοούν την αλήθεια σ' αυτό το πεδίο και δεν μπορούν να δουν καθαρά τα προβλήματα. Όταν επιθεωρούν, απλώς ακολουθούν τις τυπικές διαδικασίες, αφού δεν ξέρουν τι να επιθεωρήσουν. Κάποιοι άνθρωποι έχουν επαρκές επίπεδο, αλλά επειδή κατανοούν επιφανειακά την αλήθεια, μπορούν να εντοπίσουν προβλήματα αλλά δεν ξέρουν πώς να τα λύσουν. Αυτοί οι άνθρωποι έχουν ακόμα περιθώριο βελτίωσης. Ωστόσο, αν οι άνθρωποι δεν μπορούν καν να εντοπίσουν τα προβλήματα, τότε δεν υπάρχει περίπτωση να σημειώσουν κάποια πρόοδο.

Η υλοποίηση του έργου της συγγραφής άρθρων βιωματικής μαρτυρίας προϋποθέτει ένα σημαντικό βήμα επιθεώρησης, το οποίο εξαρτάται από το κατά πόσο οι επικεφαλής και οι εργάτες έχουν την αλήθεια-πραγματικότητα. Πέρα από το να επιθεωρείς τους επικεφαλής και τους εργάτες που έχουν σχετικά χαμηλό επίπεδο και που είναι σχετικά αδύναμοι, θα πρέπει και να ρωτάς για τους επικεφαλής και τους εργάτες που έχουν μέτριο επίπεδο και να τους κατανοείς. Αν το περιβάλλον δεν είναι κατάλληλο, μπορείς να στείλεις κάποιον να διερευνήσει και να κατανοήσει τις συνθήκες και να κάνει λεπτομερή καταγραφή. Αν το περιβάλλον το επιτρέπει, είναι καλύτερα να πας εσύ προσωπικά και ν' αλληλεπιδράσεις με τον επιβλέποντα αυτού του έργου· να κάνεις ερωτήσεις, να διερευνήσεις και να κατανοήσεις τις συγκεκριμένες συνθήκες αυτού του έργου και να δεις πόσο καλά υλοποιείται. Με λίγα λόγια, η εργασιακή ρύθμιση για τη συγγραφή άρθρων βιωματικής μαρτυρίας δεν είναι κάτι που μπορεί να ολοκληρωθεί σε έναν ή δύο μήνες μετά την έκδοσή της. Πρόκειται για ένα μακροπρόθεσμο έργο και όχι για μια προσωρινή εργασία. Οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν θα πρέπει απλώς να παράσχουν καθοδήγηση, επίβλεψη, παρότρυνση και επιθεώρηση κατά τον πρώτο μήνα ή τους δύο πρώτους μήνες μετά την έκδοση της εργασιακής ρύθμισης και να θεωρήσουν το ζήτημα λήξαν. Αντιθέτως, πρέπει να παρακολουθούν συνεχώς αυτό το έργο σε μακροπρόθεσμη βάση. Όσον αφορά τους πιο αδύναμους επικεφαλής εκκλησίας, πρέπει να πηγαίνουν και να τους παρέχουν προσωπική καθοδήγηση. Όσον αφορά τους επικεφαλής εκκλησίας που μπορούν να υλοποιήσουν αυτόνομα τις εργασιακές ρυθμίσεις, πρέπει επίσης να κάνουν τακτικές επιθεωρήσεις, για να κατανοούν την πρόοδο του έργου και να λύνουν τυχόν προβλήματα που προκύπτουν. Αυτό είναι ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών. Επομένως, ένα πράγμα είναι σίγουρο για τους επικεφαλής και τους εργάτες που κάνουν έργο: Δεν έχουν ποτέ χρόνο να κάθονται. Κάποιοι επικεφαλής και εργάτες σκέφτονται διαρκώς: «Οι εργασιακές ρυθμίσεις έχουν εκδοθεί και έχω συναναστραφεί πάνω στον τρόπο υλοποίησής τους. Έχω τελειώσει τη δουλειά μου, δεν μένει τίποτε άλλο να κάνω. Θα κάνω, λοιπόν, κάποιες μικροδουλειές που ενδείκνυται να γίνουν, όπως να βοηθήσω στο μαγείρεμα και τη φιλοξενία ή ν' αγοράσω κάποια καθημερινά είδη πρώτης ανάγκης που δεν έχουν οι αδελφοί και οι αδελφές». Μόλις εκδοθούν οι εργασιακές ρυθμίσεις, δεν έχουν τίποτα να κάνουν και πιστεύουν ότι έχουν

τελειώσει τη δουλειά τους και ότι δεν μένει τίποτε άλλο να κάνουν. Αυτό δείχνει ότι δεν ξέρουν πώς να κάνουν το έργο ούτε πώς ν' αναλαμβάνουν την ευθύνη για συγκεκριμένες εργασίες. Στην πραγματικότητα, μόλις εκδοθούν οι διάφορες εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού, εφόσον ο Άνωθεν δεν έχει ζητήσει παύση του έργου, το έργο πρέπει να συνεχιστεί και δεν μπορεί να σταματήσει στα μισά. Ας πάρουμε για παράδειγμα το έργο της συγγραφής άρθρων βιωματικής μαρτυρίας: μήπως έχει ζητήσει ο Άνωθεν παύση αυτού του έργου; Μήπως έχει υπάρξει κάποια ειδοποίηση που λέει να σταματήσει αυτό το έργο; (Όχι.) Πώς, λοιπόν, θα πρέπει να φέρουν σε πέρας αυτό το έργο οι επικεφαλής και οι εργάτες; Δεν θα πρέπει να σε κινητοποιεί μόνο ο εφήμερος ενθουσιασμός. Όταν πρωτοεκδίδεται η εργασιακή ρύθμιση, είσαι πολύ ενθουσιώδης, ενεργητικός και ανυπομονείς να επιτελέσεις αυτό το έργο. Ωστόσο, μετά από ένα χρονικό διάστημα, αν ο Άνωθεν δεν παροτρύνει, δεν εκδώσει νέες οδηγίες ή δεν δώσει περαιτέρω κατευθύνσεις γι' αυτήν την εργασιακή ρύθμιση, είναι πιθανό να σκεφτείς ότι εφόσον ο Άνωθεν δεν έχει ρυθμίσει κάτι καινούργιο, μπορείς ν' αγνοήσεις αυτό το έργο. Αυτό δεν είναι αποδεκτό· αυτό είναι παραμέληση ευθύνης. Για όσο διάστημα κι αν έχει υλοποιηθεί αυτό το έργο και είτε ο Άνωθεν έχει ρωτήσει σχετικά, έχει παροτρύνει ή έχει δώσει έμφαση σ' αυτό το έργο όλο αυτό το διάστημα είτε όχι, εφόσον σου το έχει εμπιστευτεί, θα πρέπει να το επωμιστείς και να το κάνεις συνεχώς, εκτελώντας το σωστά. Τι σημαίνει «συνεχώς»; Σημαίνει ότι εφόσον ο Άνωθεν δεν έχει ζητήσει να σταματήσει το έργο, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να παρέχουν αδιάλειπτη και συνεχή καθοδήγηση, επίβλεψη, παρότρυνση, επιθεώρηση και παρακολούθηση γι' αυτό. Αν δεν αποσυρθείς ή δεν απαλλαγείς από τα καθήκοντά σου, εφόσον παραμένεις στο πόστο σου, αυτό το έργο είναι κάτι που πρέπει να κάνεις σωστά ως επικεφαλής ή εργάτης. Είναι επίσης μια εργασία που πρέπει να υλοποιείς και να παρακολουθείς συνεχώς. Πώς πρέπει να γίνει πράξη αυτό; Κάθε φορά που επισκέπτεσαι μια εκκλησία, πρέπει να ρωτάς τους τοπικούς επικεφαλής και τον επιβλέποντα αυτού του έργου: «Πώς προχωράνε τα άρθρα μαρτυρίας αυτό το διάστημα; Υπάρχουν καλά, σχετικά συγκινητικά άρθρα μαρτυρίας; Υπάρχουν καθόλου άρθρα με ιδιαίτερες εμπειρίες;» Αν απαντήσουν καταφατικά, πρέπει να ελέγξεις αυτά τα άρθρα. Αν όντως περιλαμβάνουν πρακτικές εμπειρίες και είναι πράγματι εποικοδομητικά για τους ανθρώπους, θα πρέπει να υποβληθούν γρήγορα. Κάθε φορά που επισκέπτεσαι μια εκκλησία, θα πρέπει πρώτα να ρωτάς γι' αυτό το ζήτημα. Αυτή είναι μια συγκεκριμένη εργασία που πρέπει να υλοποιείς, μια υποχρέωση που δεν μπορείς ν' αποφύγεις· είναι δική σου ευθύνη. Είτε ο Άνωθεν παροτρύνει ή ρωτά γι' αυτό το ζήτημα είτε όχι, αυτή η εργασία περιλαμβάνεται σ' αυτά που οφείλεις να κάνεις. Αν οι αδελφοί και οι αδελφές είναι απασχολημένοι με τα καθήκοντά τους και δεν έχουν χρόνο να γράψουν άρθρα μαρτυρίας, εσύ πρέπει να τους παροτρύνεις, λέγοντας: «Η συγγραφή καλών άρθρων μαρτυρίας είναι πολύ ωφέλιμη για τη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού, ενώ είναι και ένα σημαντικό καθήκον». Ωστόσο, κάποιοι επικεφαλής λένε: «Οι αδελφοί και οι αδελφές θεωρούν ότι έχουν γράψει όλες τις εμπειρίες τους και δεν έχουν τίποτε άλλο να γράψουν». Είναι σωστή αυτή η δήλωση;

Στην πραγματικότητα, πολλές λεπτομερείς εμπειρίες περνούν απαρατήρητες και παραβλέπονται. Μόνο όταν οι άνθρωποι διαβάζουν τις βιωματικές μαρτυρίες που έχουν γράψει άλλοι, θυμούνται ότι είχαν κι εκείνοι παρόμοιες εμπειρίες. Επομένως, η συγγραφή άρθρων βιωματικής μαρτυρίας απαιτεί προσεκτική σκέψη και στοχασμό. Υπάρχουν πολλές βιωματικές κατανοήσεις για τις οποίες αξίζει να γράψει κανείς. Είναι άραγε βάσιμος λόγος η έλλειψη χρόνου; Αυτό είναι ένα καθήκον που οφείλουν να κάνουν οι άνθρωποι. Όσο απασχολημένοι κι αν είναι, πρέπει να βρίσκουν χρόνο για να γράψουν. Αν δεν ξέρουν πώς να γράφουν άρθρα μαρτυρίας, πρέπει να τα υπαγορεύουν ώστε να κάνει κάποιος άλλος την επιμέλεια, κι έτσι να δημιουργηθεί ένα καλό άρθρο. Μ' αυτόν τον τρόπο, μέσα από τη δική σου παρότρυνση και κατεύθυνση, γράφεται άλλο ένα καλό άρθρο βιωματικής μαρτυρίας. Ξέρεις για πόσους ανθρώπους μπορεί να επικοδομητικό αυτό το άρθρο; Πόσους ανθρώπους μπορεί να βοηθήσει και να ωφελήσει; Αν δεν επιβλέπεις και δεν παρέχεις κατεύθυνση και οι τοπικοί επικεφαλής εκκλησίας δεν έχουν αίσθημα φορτίου, αλλά σκέφτονται ότι οι αδελφοί και οι αδελφές έχουν γράψει όλες τις βιωματικές μαρτυρίες τους και δεν μπορούν να γραφτούν άλλα άρθρα, τότε αυτό το καλό άρθρο βιωματικής μαρτυρίας δεν θα δημιουργηθεί ποτέ. Μερικές φορές, όταν επισκέπτεσαι μια εκκλησία, κάποιοι αδελφοί και κάποιες αδελφές συνομιλούν μαζί σου και λένε: «Έχω υπομείνει κάθε λογής κακουχίες στη ζωή μου. Αφότου άρχισα να πιστεύω στον Θεό, έχω επίσης υποστεί πολλές διώξεις. Σε κάθε μου βήμα, με οδηγούσε ο Θεός. Έχω δει τις υπέροχες πράξεις του Θεού και συνειδητοποίησα ότι Εκείνος ορίζει τα πάντα και ότι όντως ο Θεός έχει κυριαρχία σε όλα τα πράγματα· αυτό είναι απόλυτα αληθές!» Αφού σου πουν την εμπειρία τους, τους ρωτάς αν την έχουν καταγράψει με τη μορφή άρθρου και εκείνοι απαντούν: «Όχι, έχω χαμηλό μορφωτικό επίπεδο και δεν ξέρω να γράφω. Άλλωστε, οι άλλοι λένε ότι αυτή η εμπειρία δεν είναι πολύτιμη». Εσύ τους λες: «Πώς θα ήταν δυνατόν μια τόσο υπέροχη εμπειρία να μην έχει αξία; Μετά από κάθε βήμα της εμπειρίας σου, ένιωθες βαθιά μέσα σου την κυριαρχία του Θεού, την καθοδήγηση του Θεού και τον προκαθορισμό Του. Υπάρχει πολυτιμότερη εμπειρία από αυτήν; Τέτοιες εμπειρίες θα πρέπει να καταγράφονται και να μη χάνονται». Έπειτα, αναθέτεις γρήγορα σε πιο μορφωμένους αδελφούς και αδελφές να τους βοηθήσουν στην επιμέλεια. Μέσα σε τρεις μέρες, γράφεται ένα καλό και εξαιρετικό άρθρο μαρτυρίας κι έπειτα μετατρέπεται σε βίντεο βιωματικής μαρτυρίας. Όλοι όσοι το βλέπουν λένε: «Η εμπειρία του πρωταγωνιστή είναι καταπληκτική! Είναι τόσο επικοδομητική η παρακολούθηση αυτού του βίντεο! Δείχνει πραγματικά ότι ο Θεός είναι κυρίαρχος στα πάντα· έτσι ακριβώς έχουν τα πράγματα! Αυτό έχει πλέον επιβεβαιωθεί σε ακόμα μεγαλύτερο βαθμό και η πίστη μας στον Θεό έχει μεγαλώσει». Άλλοι λένε: «Αυτό το άρθρο βιωματικής μαρτυρίας είναι γραμμένο με πολύ πρακτικό τρόπο και είναι πολύ συγκινητικό. Θα ήταν ακόμα καλύτερο να το γυρίζαμε σε ταινία!» Πολλοί αδελφοί και αδελφές ανυπομονούν να γυριστεί γρήγορα σε ταινία. Έτσι, επειδή οι επικεφαλής και οι εργάτες αντιμετώπισαν το εκκλησιαστικό έργο με υπευθυνότητα και αφοσίωση, μια τυχαία συζήτηση μπόρεσε να οδηγήσει σ' ένα καλό

άρθρο και σε καλό υλικό για ταινία. Είναι η καλύτερη μαρτυρία και το καλύτερο θέμα για την κατάθεση μαρτυρίας για την κυριαρχία και τον προκαθορισμό του Θεού. Τέτοιες ιστορίες μπορούν να ενισχύσουν την πίστη πάρα πολλών ανθρώπων και ταυτόχρονα να είναι εποικοδομητικές για πολλούς! Τι πιστεύετε για τους επικεφαλής και τους εργάτες που εργάζονται μ' αυτόν τον τρόπο; Δεν παραμένουν προσκολλημένοι στις τυπικές διαδικασίες του έργου τους. Όπου κι αν πηγαίνουν, κάνουν ερωτήσεις, διερευνούν και αλληλεπιδρούν με τους αδελφούς και τις αδελφές, γίνονται ένα μ' αυτούς χωρίς να το παίζουν μεγάλοι και τρανοί. Δεν έχουν μόνο αίσθημα φορτίου μέσα τους, αλλά και ισχυρό αίσθημα ευθύνης. Ενεργώντας διαρκώς μ' αυτόν τον τρόπο, είναι φυσικό να πετυχαίνουν αποτελέσματα. Δεν θα το θυμάται αυτό ο Θεός; Αυτές είναι καλές πράξεις, έτσι δεν είναι; Πείτε Μου, μήπως είναι κοπιαστικό να κάνετε αυτό το λίγο έργο; Μήπως απαιτεί να υποφέρετε; Μήπως απαιτεί ν' ανεβείτε βουνοκορφές που κόβουν σαν λεπίδες ή να βουτήξετε σε θάλασσες φωτιάς; Όχι, δεν είναι δύσκολο. Απλώς απαιτεί να το κάνετε με την καρδιά σας. Αν έχεις αυτό το έργο στην καρδιά σου, όπου κι αν πας, κάνεις ερωτήσεις και διερευνάς: «Πώς προχωράει το έργο; Έχουν γραφεί καλά άρθρα μαρτυρίας αυτό το διάστημα; Τους αδελφούς και τις αδελφές που έχουν εμπειρίες αλλά δεν έχουν γράψει ακόμη άρθρα, ξέρετε πώς να τους καθοδηγήσετε ώστε ν' αφηγηθούν τις εμπειρίες τους; Ξέρετε πώς να τους βοηθήσετε να εκφραστούν και πώς να τους καθοδηγήσετε για να γράψουν σχετικά μ' αυτές;» Όπου κι αν πας, πρέπει πάντα να συναναστρέφεσαι πάνω σ' αυτό το ζήτημα, να κάνεις πράγματα σε σχέση μ' αυτό το έργο και να μιλάς γι' αυτό το έργο. Όταν ασκείσαι μ' αυτόν τον τρόπο, δεν αυξάνεται έτσι το έργο των επικεφαλής και των εργατών; Υπάρχει περίπτωση να παραμείνεις αδρανής και να μην έχεις έργο να κάνεις; (Όχι.) Είναι άραγε δυνατόν να κουραστούν ή να πεθάνουν από εξάντληση οι επικεφαλής και οι εργάτες που εργάζονται μ' αυτόν τον τρόπο; (Όχι.) Δεν πρόκειται να κουραστούν ούτε να πεθάνουν από εξάντληση· το έργο θα έχει αποτελέσματα και θα το θυμάται ο Θεός. Αν εργάζεσαι μ' αυτόν τον τρόπο, αυτό θα είναι εποικοδομητικό για πολλούς, και οι αδελφοί και οι αδελφές θα νιώθουν ότι η συγγραφή άρθρων βιωματικής μαρτυρίας είναι κάτι πολύτιμο και ουσιαστικό. Προηγουμένως, νόμιζαν ότι οι εμπειρίες τους δεν είχαν καμία αξία, αλλά μέσα από τη δική σου καθοδήγηση, κατάλαβαν πώς να γράφουν άρθρα βιωματικής μαρτυρίας. Αυτό είναι επίσης ωφέλιμο για τη ζωή-είσοδό τους. Μόνο όταν εργάζεσαι μ' αυτόν τον τρόπο εκπληρώνεις τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών.

Μέσα από τη συναναστροφή πάνω στο πώς θα πρέπει να επιθεωρούν το έργο οι επικεφαλής και οι εργάτες, έχετε μάθει άραγε πώς να επιθεωρείτε το έργο; Επιθεώρηση του έργου δεν σημαίνει να βρίσκεις σφάλματα ή να ψειρίζεις τα πράγματα, αλλά να βλέπεις πώς έχει γίνει το έργο, αν έχει διευθετηθεί, αν υπάρχει κάποιος που το έχει αναλάβει ως υπεύθυνος, πώς προχωράει το έργο, τι είδους πρόοδος υπάρχει, κατά πόσο προχωράει ομαλά, κατά πόσο γίνεται σύμφωνα με τις αρχές, κατά πόσο αποφέρει αποτελέσματα και ούτω καθεξής. Ταυτόχρονα, πρέπει να παρατηρείς, να ελέγχεις και ν' αξιολογείς την αποτελεσματικότητα του έργου και έπειτα, μέσω αυτού, να βρίσκεις

καλύτερους και πιο κατάλληλους τρόπους υλοποίησης του έργου. Εφόσον ο Άνωθεν δεν έχει ζητήσει να σταματήσει μια εργασιακή ρύθμιση, όπως η ρύθμιση της συγγραφής άρθρων βιωματικής μαρτυρίας, αυτό το έργο πρέπει να παρακολουθείται και να υλοποιείται συνεχώς, κάτι που είναι ωφέλιμο για τη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού. Αν κάποιοι άνθρωποι θεωρούν ότι υπάρχουν ήδη αρκετές βιωματικές μαρτυρίες και ότι ο εκλεκτός λαός του Θεού δεν μπορεί να τις διαβάσει όλες, μήπως τότε μπορεί να σταματήσει αυτό το έργο; Δεν μπορεί να σταματήσει. Όσο περισσότερες βιωματικές μαρτυρίες υπάρχουν, τόσο το καλύτερο· όσο περισσότερες υπάρχουν, τόσο πιο άφθονες θα είναι. Αυτό είναι που βοηθά τον εκλεκτό λαό του Θεού να εισέλθει στην αλήθεια-πραγματικότητα περισσότερο απ' οτιδήποτε άλλο. Κάποιοι νέοι πιστοί, αφού διαβάσουν αυτές τις βιωματικές μαρτυρίες, θα ξέρουν πώς να βιώσουν το έργο του Θεού. Μετά από μια περίοδο εμπειρίας και αφού πετύχουν κάποια αποτελέσματα, θα είναι φυσικό να μπορούν να γράψουν άρθρα βιωματικής μαρτυρίας. Κάποιοι άνθρωποι με ρηχές εμπειρίες μπορούν επίσης να διαπλαστούν διαβάζοντας αυτές τις σχετικά βαθύτερες βιωματικές μαρτυρίες, καθώς και να πετύχουν βαθύτερες εμπειρίες και να γράψουν καλύτερα άρθρα μαρτυρίας. Αυτές οι μαρτυρίες ωφελούν τόσο τους θρησκευόμενους ανθρώπους όσο και τον εκλεκτό λαό του Θεού στον οίκο του Θεού. Επομένως, το έργο της συγγραφής άρθρων βιωματικής μαρτυρίας δεν μπορεί να σταματήσει ποτέ. Οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να παρακολουθούν συνεχώς αυτό το έργο και δεν θα πρέπει να το σταματήσουν για κανέναν λόγο και με κανένα πρόσχημα. Είναι ένα σημαντικό αντικείμενο του εκκλησιαστικού έργου. Οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να δίνουν πρώτοι το παράδειγμα στη συγγραφή άρθρων βιωματικής μαρτυρίας. Αυτή η άσκηση αποκαλύπτει με τον καλύτερο τρόπο αν έχουν την αλήθεια-πραγματικότητα ή όχι. Αν δεν μπορούν να γράψουν άρθρα βιωματικής μαρτυρίας, τότε δεν ανταποκρίνονται στα πρότυπα ως επικεφαλής ή εργάτες και δεν μπορούν να κάνουν αληθινό έργο· θα πρέπει ν' απαλλαγούν από τα καθήκοντά τους και ν' αποκλειστούν. Οι επικεφαλής και οι εργάτες, αφού κάνουν σωστά αυτό το έργο, πρέπει να επισκέπτονται συνεχώς διάφορες εκκλησίες για να ρωτούν σχετικά με την πρόοδο του έργου. Μπορούν να κάνουν ερωτήσεις και να ενημερώνονται σχετικά με το έργο: «Αρκετοί αδελφοί και αδελφές στην εκκλησία σας είναι σχετικά σοβαροί στην επιδίωξή τους και έχουν όλοι τους κάποιες εμπειρίες· μπορούν να γράψουν κάποια άρθρα μαρτυρίας;» Θα πρέπει επίσης να ρωτούν όσους έχουν μόλις αποδεχθεί την αληθινή οδό πώς τη διερεύνησαν και πώς κατέληξαν να την αποδεχθούν, καθώς και κατά πόσο μπορούν να καταγράψουν τις εντυπώσεις τους σχετικά μ' αυτό. Οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει συνεχώς, όχι μόνο να ρωτούν και να ενημερώνονται γι' αυτό το έργο, να το παρακολουθούν και να το υλοποιούν, αλλά και να επιθεωρούν πόσο καλά προχωράει η υλοποίηση: «Αυτό το διάστημα, έχετε αναθέσει σε ανθρώπους να κάνουν αυτό το έργο; Πόσα άρθρα βιωματικής μαρτυρίας έχουν γραφτεί; Πόσα ανταποκρίνονται στα πρότυπα; Τι ποσοστό των άρθρων ανταποκρίνονται στα πρότυπα;» Ο επιβλέπων απαντά: «Μετά την τελευταία συναναστροφή, έχουν ήδη γραφτεί κάποια άρθρα βιωματικής

μαρτυρίας στην εκκλησία μας και έχουν υποβληθεί μερικά άρθρα που ανταποκρίνονται στα πρότυπα. Κάνουμε συνεχώς αυτό το έργο». Αυτό είναι καλό· σημαίνει ότι έχεις κάνει σωστά αυτήν την εργασία. Με αυτό το δεδομένο, μήπως το κατά πόσο μια εκκλησία μπορεί να δημιουργήσει αυθεντικά άρθρα βιωματικής μαρτυρίας έχει άμεση σχέση με τον ρόλο των επικεφαλής και των εργατών; Αφενός, θα πρέπει να συναναστρέφεσαι συνεχώς πάνω σ' αυτήν την πτυχή του έργου· αφετέρου, θα πρέπει να δίνεις το παράδειγμα, ρωτώντας συνεχώς για το έργο, συμμετέχοντας σε αυτό και παρακολουθώντας το. Αφού παρακολουθήσεις το έργο για ένα διάστημα κι έπειτα φύγεις από αυτήν την εκκλησία, θα πρέπει να επιστρέψεις αργότερα για να επιθεωρήσεις την υλοποίηση. Αυτό δεν πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες; Αυτή είναι η ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών.

Οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει ν' αντιμετωπίζουν και να υλοποιούν με σοβαρότητα κάθε εργασιακή ρύθμιση που εκδίδει ο οίκος του Θεού. Θα πρέπει να χρησιμοποιείς συχνά τις εργασιακές ρυθμίσεις για να συγκρίνεις και να επιθεωρείς όλο το έργο που έχεις κάνει. Θα πρέπει, επίσης, να εξετάζεις και να στοχάζεσαι ποιες εργασίες δεν έχεις κάνει καλά ή δεν έχεις υλοποιήσει σωστά αυτό το διάστημα. Σε περίπτωση που αμελείται οποιαδήποτε εργασία, η οποία ανατίθεται και απαιτείται από τις εργασιακές ρυθμίσεις, θα πρέπει γρήγορα να επανορθώσεις και να ρωτάς γι' αυτήν. Αν είσαι απασχολημένος με μια συγκεκριμένη εργασία και δεν μπορείς να ξεμπλέξεις, μπορείς να εμπιστευτείς σε άλλους την επιθεώρηση και την παρακολούθηση του έργου που δεν έχει γίνει σωστά. Μη δίνεις μόνο εντολές και νομίζεις ότι η εργασία έχει ολοκληρωθεί μόλις αναθέσεις και οργανώσεις το έργο, κι έπειτα μένεις απλώς αδρανής. Ως επικεφαλής, είσαι υπεύθυνος για όλο το έργο, όχι μόνο για μία εργασία. Αν βλέπεις ότι μια συγκεκριμένη εργασία είναι ιδιαίτερα σημαντική, μπορείς να επιβλέπεις αυτήν την εργασία, αλλά θα πρέπει να βρίσκεις χρόνο και για να επιθεωρείς, να κατευθύνεις και να παρακολουθείς άλλες εργασίες. Αν είσαι ικανοποιημένος κάνοντας σωστά μόνο μία εργασία κι έπειτα θεωρείς ότι το ζήτημα έχει λήξει και αναθέτεις άλλες εργασίες σε άλλους ανθρώπους χωρίς να νοιάζεσαι ή να ρωτάς γι' αυτές, τότε αυτό είναι ανεύθυνη συμπεριφορά και παραμέληση ευθύνης. Αν είσαι επικεφαλής, τότε για όσες εργασίες κι αν είσαι υπεύθυνος, είναι δική σου ευθύνη να θέτεις διαρκώς ερωτήματα και να ζητάς πληροφορίες γι' αυτές, επιθεωρώντας τες παράλληλα και επιλύοντας τα προβλήματα αμέσως μόλις προκύπτουν. Αυτή είναι η δουλειά σου. Κι έτσι, είτε είσαι τοπικός επικεφαλής, είτε επικεφαλής περιφέρειας, είτε εκκλησιαστικός επικεφαλής, είτε επικεφαλής ή επιβλέποντας οποιασδήποτε ομάδας, όταν γνωρίζεις πλέον το εύρος των αρμοδιοτήτων σου, πρέπει να εξετάζεις συχνά εάν κάνεις αληθινό έργο, εάν έχεις εκπληρώσει τις ευθύνες που οφείλει να εκπληρώνει ένας επικεφαλής ή εργάτης, καθώς και ποιες εργασίες, από τις διάφορες που σου έχουν ανατεθεί, δεν έχεις κάνει, ποιες δεν θες να κάνεις, ποιων τα αποτελέσματα είναι ανεπαρκή και ποιων τις αρχές δεν έχεις καταφέρει να αντιληφθείς. Όλα αυτά είναι πράγματα τα οποία θα πρέπει να εξετάζεις συχνά. Την ίδια στιγμή, πρέπει να μάθεις να συναναστρέφεσαι με τους άλλους ανθρώπους και να

τους θέτεις ερωτήματα, και πρέπει να μάθεις πώς να αναγνωρίζεις, στα λόγια του Θεού και στις εργασιακές ρυθμίσεις, ένα σχέδιο, αρχές και ένα μονοπάτι άσκησης. Αναφορικά με οποιαδήποτε εργασιακή ρύθμιση, είτε σχετίζεται με τη διοίκηση, είτε με το προσωπικό, είτε με την εκκλησιαστική ζωή ή ειδάλλως με οποιοδήποτε είδος επαγγελματικού έργου, αν άπτεται των αρμοδιοτήτων των επικεφαλής και των εργατών, τότε πρόκειται για ευθύνη που οφείλουν να εκπληρώσουν οι επικεφαλής και οι εργάτες, και εμπίπτει στο πεδίο των πραγμάτων για τα οποία είναι υπεύθυνοι οι επικεφαλής και οι εργάτες· αυτές οι εργασίες θα πρέπει να φροντίσεις να γίνουν. Φυσικά, θα πρέπει να τίθενται προτεραιότητες βάσει της κατάστασης· κανένα έργο δεν πρέπει να μένει πίσω. Κάποιοι επικεφαλής και εργάτες λένε: «Δεν έχω τρία κεφάλια και έξι χέρια. Υπάρχουν πάρα πολλές εργασίες στην εργασιακή ρύθμιση· σε καμία περίπτωση δεν μπορώ να τα καταφέρω αν οριστώ υπεύθυνος για όλες». Αν υπάρχουν κάποιες εργασίες με τις οποίες δεν μπορείς ν' ασχοληθείς προσωπικά, τότε έχεις κανονίσει να τις κάνει κάποιος άλλος; Αφού το κανόνισες, τις παρακολούθησες και ρώτησες γι' αυτές; Έλεγξες το έργο αυτού του ατόμου; Σίγουρα είχες τον χρόνο να κάνεις ερωτήσεις και να ελέγξεις, έτσι δεν είναι; Ασφαλώς και τον είχες! Κάποιοι επικεφαλής και εργάτες λένε: «Μπορώ να κάνω μόνο μία δουλειά τη φορά. Αν μου ζητήσεις να κάνω τον έλεγχο, μπορώ να ελέγχω μόνο μία εργασία τη φορά· οτιδήποτε παραπάνω από αυτό δεν είναι εφικτό». Αν ισχύει κάτι τέτοιο, τότε είσαι άχρηστος, έχεις εξαιρετικά χαμηλό επίπεδο, δεν έχεις καθόλου εργασιακή ικανότητα, δεν είσαι φτιαγμένος για επικεφαλής ή εργάτης και θα πρέπει να παραιτηθείς. Κάνε απλώς κάποιο έργο που σου ταιριάζει· μην προκαλείς καθυστερήσεις στο εκκλησιαστικό έργο και στην ανάπτυξη της ζωής του εκλεκτού λαού του Θεού επειδή έχεις πολύ χαμηλό επίπεδο για να κάνεις έργο. Αν δεν έχεις μια τέτοια λογική, τότε είσαι εγωιστής και ελεεινός. Αν έχεις συνηθισμένο επίπεδο αλλά είσαι σε θέση να λαμβάνεις υπόψη τις προθέσεις του Θεού, είσαι πρόθυμος να εκπαιδευτείς και δεν νιώθεις σίγουρος ότι μπορείς να κάνεις σωστά το έργο, τότε πρέπει ν' αναζητήσεις μερικούς ανθρώπους που έχουν καλό επίπεδο για να συνεργαστούν μαζί σου στο έργο. Αυτή είναι μια καλή προσέγγιση και δείχνει ότι έχεις λογική. Αν έχεις πολύ χαμηλό επίπεδο και είσαι πραγματικά ανίκανος να επωμιστείς αυτό το έργο, κι ωστόσο θέλεις ακόμα να συνεχίσεις να κατέχεις αυτό το πόστο και ν' απολαμβάνεις τα οφέλη του, τότε είσαι εγωιστής και ελεεινός. Οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να έχουν συνείδηση και λογική· αυτό είναι υψίστης σημασίας. Αν δεν έχουν καν μια τέτοια ανθρώπινη φύση, τότε δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να είναι επικεφαλής ή εργάτες και, ακόμη κι αν κάνουν λίγο έργο, θα είναι ψευδοεπικεφαλής που μόνο κακό θα κάνουν στον εκλεκτό λαό του Θεού και θα διακινδυνεύσουν το έργο της εκκλησίας. Οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις προθέσεις του Θεού· δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να φέρονται δικτατορικά και ν' αναλαμβάνουν οι ίδιοι τα πάντα, απλώς και μόνο για να καταλήξουν να μην κάνουν σωστά κανένα έργο και να καθυστερούν ολόκληρο το εκκλησιαστικό έργο, καθώς και τη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού. Δεν θα ήταν μεγάλη παράβαση αυτό; Επομένως, οι άνθρωποι που έχουν πολύ χαμηλό επίπεδο δεν μπορούν σε καμία

περίπτωση να είναι επικεφαλής και εργάτες. Ακόμα περισσότερο δεν μπορούν να είναι επικεφαλής και εργάτες όσοι δεν έχουν θεοφοβούμενη καρδιά και δεν μπορούν να λαμβάνουν υπόψη τις προθέσεις του Θεού· αυτοί οι άνθρωποι δεν μπορούν να οριστούν υπεύθυνοι για καμία εργασία. Ως επικεφαλής και εργάτες, είναι σημαντικό να έχετε αυτεπίγνωση. Αν δεν μπορείς να κάνεις αληθινό έργο, αλλά θέλεις και πάλι ν' αναλαμβάνεις τα πάντα εσύ ο ίδιος και σου αρέσει ν' απολαμβάνεις τα οφέλη της θέσης, τότε αυτός είναι ο ακριβής ορισμός του ψευδοεπικεφαλής· θα πρέπει, λοιπόν, ν' απαλλαγείς από τα καθήκοντά σου και ν' αποκλειστείς.

Μετά τη συναναστροφή πάνω στις ευθύνες που θα πρέπει να εκπληρώνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες σε σχέση με τις εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού, μήπως έχετε πλέον ένα μονοπάτι για το πώς θα πρέπει ν' αντιμετωπίζουν και να υλοποιούν τις εργασιακές ρυθμίσεις οι επικεφαλής και οι εργάτες; (Ναι.) Υπάρχουν καθόλου δυσκολίες; Από τις διάφορες εργασίες που επισημάνθηκαν στο πλαίσιο των ευθυνών των επικεφαλής και των εργατών πάνω στις οποίες συναναστραφήκαμε, κάποιοι άνθρωποι μπορεί να εστιάζουν μόνο σε μία ή δύο πτυχές, ενώ άλλοι μπορεί να μην είναι καν σε θέση να ολοκληρώσουν μία ή δύο πτυχές. Οι επικεφαλής και οι εργάτες που μπορούν να εστιάσουν σε μία ή δύο πτυχές του έργου, αν έχουν επαρκές επίπεδο και μπορούν επίσης να μάθουν να παρακολουθούν άλλες πτυχές του έργου, τότε κατά βάση ανταποκρίνονται στα πρότυπα. Ωστόσο, αν περιορίζονται μόνο στο να κηρύττουν δόγματα και να πραγματοποιούν συναθροίσεις, αλλά δεν μπορούν να κάνουν συγκεκριμένο έργο και, όταν τους ζητείται να συμμετάσχουν στην επιθεώρηση και την παρακολούθηση συγκεκριμένων εργασιών, ανησυχούν και δεν έχουν σχέδια, βήματα ούτε μονοπάτια ν' ακολουθήσουν, αφού δεν ξέρουν τι να κάνουν, τότε αυτό υποδηλώνει ότι έχουν χαμηλό επίπεδο. Μπορούν άραγε οι άνθρωποι που έχουν χαμηλό επίπεδο να υλοποιήσουν εργασιακές ρυθμίσεις; (Όχι.) Τέτοιοι επικεφαλής και εργάτες δεν ανταποκρίνονται στα πρότυπα. Πώς θα πρέπει ν' αντιμετωπίζετε τέτοιους επικεφαλής και εργάτες; Πείτε τους: «Οι εργασιακές ρυθμίσεις έχουν εκδοθεί και έχουμε κατανοήσει ξεκάθαρα ποιες εργασίες πρέπει να εκτελέσουμε και ποιες αρχές ν' ακολουθήσουμε, αλλά εσύ δεν ξέρεις τι να κάνεις και δεν έχεις μονοπάτι ν' ακολουθήσεις. Κι ωστόσο, έχεις και πάλι το θράσος να συναναστρέφεσαι μαζί μας και να μας κάνεις κηρύγματα. Θα πρέπει να παραιτηθείς αμέσως! Δεν είσαι κατάλληλος για επικεφαλής ή εργάτης, δεν μπορείς να εκπληρώσεις αυτήν την ευθύνη. Παράδωσέ τη γρήγορα σε κάποιον ικανό! Σταμάτα να φωνάζεις συνθήματα εδώ, κανείς δεν θέλει να τ' ακούσει!» Είναι αυτός ένας κατάλληλος τρόπος να το χειριστείτε; (Ναι.) Αν δεν μπορείς να κάνεις το έργο, τι νόημα έχει να φωνάζεις συνθήματα στα τυφλά; Όλοι μπορούν να διαβάσουν τι γράφουν οι εργασιακές ρυθμίσεις, όλοι μπορούν ν' αναφέρουν δόγματα· το θέμα είναι πώς κάνεις το έργο στην πράξη. Αν δεν μπορείς να το κάνεις, τότε δεν είσαι κατάλληλος για επικεφαλής ή εργάτης. Καμία εργασία δεν είναι απλώς «ένα κι ένα κάνουν δύο». Σε κάθε εργασία, απαιτείται από τους επικεφαλής και τους εργάτες ν' αναπτύξουν συγκεκριμένα σχέδια υλοποίησης που εμπίπτουν στις αρχές, ανάλογα με τη συγκεκριμένη περίπτωση.

Ταυτόχρονα, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να γνωρίζουν πώς να επιβλέπουν, να επιθεωρούν και να παρακολουθούν μέχρι να υλοποιηθεί σωστά το έργο, ικανοποιώντας απόλυτα τις απαιτήσεις των εργασιακών ρυθμίσεων, αποφέροντας καρπούς και παράγοντας αποτελέσματα. Μόνο τότε θα έχουν εκπληρώσει τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών· μόνο τότε θα είναι επικεφαλής και εργάτες που ανταποκρίνονται στα πρότυπα.

Η στάση και οι εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής σε σχέση με τις εργασιακές ρυθμίσεις

Συναναστραφήκαμε μόλις πάνω στις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών σε ό,τι έχει να κάνει με τις εργασιακές ρυθμίσεις. Στη συνέχεια, θα συναναστραφούμε πάνω στις εκδηλώσεις που έχουν οι ψευδοεπικεφαλής. Κρίνοντας από τους ψευδοεπικεφαλής που έχετε συναντήσει, ποια είναι η στάση τους απέναντι στις εργασιακές ρυθμίσεις; Πώς ενεργούν και ποιες εκδηλώσεις παρουσιάζουν; Συνήθως, οι ψευδοεπικεφαλής κατανοούν από τη διατύπωση των εργασιακών ρυθμίσεων τι πρέπει να γίνει, ποιες είναι οι συγκεκριμένες απαιτήσεις του Άνωθεν και ποιες είναι οι συγκεκριμένες εργασίες του έργου, αλλά τα κατανοούν μόνο ως προς το δόγμα. Και πάλι δεν κατανοούν ούτε αντιλαμβάνονται σε βάθος τις συγκεκριμένες αρχές, τα συγκεκριμένα πρότυπα και τα συγκεκριμένα μονοπάτια άσκησης για την υλοποίηση των εργασιακών ρυθμίσεων. Επίσης, αφού λάβουν τις εργασιακές ρυθμίσεις, ακολουθούν απλώς τις τυπικές διαδικασίες και συναναστρέφονται πάνω στο πώς θα γίνει το έργο και πώς θα εκδοθούν και θα υλοποιηθούν οι εργασιακές ρυθμίσεις. Ωστόσο, όσο κι αν συναναστρέφονται, κατανοούν τις εργασιακές ρυθμίσεις μόνο κατά λέξη και ως προς το δόγμα. Όσο για το πώς συγκεκριμένα πρέπει να υλοποιηθούν οι εργασιακές ρυθμίσεις και ποια αποτελέσματα μπορούν να επιτευχθούν, καθώς και πόσο αποτελεσματική θα είναι η υλοποίηση αν επιλέξουν ορισμένους ανθρώπους για να κάνουν το έργο ή αν επιλέξουν ένα συγκεκριμένο σχέδιο υλοποίησης, και κατά πόσο μπορούν να ικανοποιηθούν οι στόχοι και τ' αποτελέσματα που απαιτούνται από τις εργασιακές ρυθμίσεις, δεν έχουν ιδέα για τίποτα απ' αυτά ούτε έχουν ξεκαθαρίσει αυτές τις πτυχές. Οι ψευδοεπικεφαλής, όταν υλοποιούν εργασιακές ρυθμίσεις, συνήθως πραγματοποιούν απλώς μια συνάθροιση για να κηρύξουν κάποια λόγια και δόγματα, ν' αναθέσουν το έργο, ν' αναφέρουν μερικές απαιτήσεις του Θεού, κι έπειτα ζητούν από όλους να εκφράσουν την αποφασιστικότητά τους. Θεωρούν ότι έτσι κάνουν τη δουλειά τους. Νομίζουν ότι εφόσον έχουν αναθέσει το έργο, έχουν ορίσει κάποιον υπεύθυνο και έχουν αναφέρει τ' αποτελέσματα που απαιτεί ο οίκος του Θεού, έχουν εκπληρώσει και την ευθύνη τους. Έπειτα, νιώθουν απόλυτα ήσυχoi, σαν να έχει ολοκληρωθεί το έργο. Δεν έχουν ιδέα πότε να επιθεωρήσουν το έργο, τι προβλήματα και δυσκολίες μπορεί να προκύψουν στο έργο και ποια προβλήματα μπορούν ή δεν μπορούν να λύσουν οι κατώτεροι στην ιεραρχία. Επίσης, δεν γνωρίζουν ποιες σημαντικές εργασίες πρέπει να παρακολουθούνται και σε ποιες πρέπει να παρέχεται καθοδήγηση. Για παράδειγμα, σημαντικά βήματα όπως η επίβλεψη, η

παρότρυνση και η επιθεώρηση δεν περνάνε ποτέ από το μυαλό των ψευδοεπικεφαλής. Οι κάπως καλύτεροι ψευδοεπικεφαλής, που έχουν συγκριτικά λίγη συνείδηση και δεν θέλουν να τρώνε τζάμπα, πιστεύουν ότι πρέπει να κάνουν κάποιο έργο. Θα επισκεφθούν την εκκλησία και θα ρωτήσουν τους αδελφούς και τις αδελφές αν έχουν οποιαδήποτε προβλήματα. Κάποιος τους λέει: «Εμείς οι αδελφοί και οι αδελφές έχουμε συχνά διαφωνίες όταν βρισκόμαστε. Όταν διαφέρουν οι απόψεις μας, τσακωνόμαστε χωρίς σταματημό και αποκαλύπτουμε θερμοαιμία». Οι ψευδοεπικεφαλής λένε: «Αυτό λύνεται εύκολα», κι έπειτα πραγματοποιούν μια συνάθροιση όπου συναναστρέφονται ως εξής: «Οι άνθρωποι θα πρέπει να μάθουν να έχουν ανεκτικότητα και υπομονή· οι άνθρωποι θα πρέπει να μάθουν να είναι ταπεινοί, να μην είναι αλαζόνες και να δείχνουν υποταγή. Αυτή είναι η πρόθεση του Θεού. Όποιος αποκαλύπτει διεφθαρμένη διάθεση θα πρέπει να κάνει αυτοκριτική και ν' αποδεχθεί το κλάδεμα, κι όχι να ζει σύμφωνα με τη διεφθαρμένη του διάθεση». Αφού συναναστραφούν πάνω σε όλο αυτό το δόγμα, λένε: «Μπορείτε να χειριστείτε τα υπόλοιπα ζητήματα μόνοι σας. Εγώ δεν είμαι πολύ ειδικός σε τεχνικά θέματα. Σε κάθε περίπτωση, πραγματοποίησα αυτήν τη συνάθροιση για εσάς· εσείς απλώς κάντε το έργο όπως νομίζετε. Το κυριότερο και σημαντικότερο πράγμα είναι να είστε αφοσιωμένοι στα καθήκοντά σας και να μην παραμένετε προσκολλημένοι στις δικές σας ιδέες». Οι άνθρωποι, αφού τ' ακούσουν όλα αυτά, συλλογίζονται και λένε: «Το πρόβλημά μας δεν είναι μόνο η αποκάλυψη διαφθοράς, η θερμοαιμία και οι εγωιστικές επιθυμίες, αλλά και το γεγονός ότι δεν είμαστε σίγουροι για κάποια τεχνικά ζητήματα, δεν τα έχουμε ξεκαθαρίσει και δεν ξέρουμε πώς να ενεργήσουμε σύμφωνα με τις αρχές. Αυτό το πρόβλημα δεν έχει λυθεί!». Οι ψευδοεπικεφαλής απαντούν: «Διαβάστε περισσότερα από τα λόγια του Θεού. Μόλις εξαλειφθούν οι διεφθαρμένες διαθέσεις που αποκαλύπτετε, θα λυθούν κι αυτά τα ζητήματα». Το έργο στο οποίο είναι περισσότερο επιδέξιοι οι ψευδοεπικεφαλής είναι να ξεστομίζουν δόγματα και να φωνάζουν συνθήματα. Δεν προβλέπουν τα συχνά προβλήματα που μπορεί να προκύψουν στο έργο. Όταν κάποιος θέτει ένα ζήτημα, έχουν μόνο μία λύση: να δώσουν μια εξήγηση αναφέροντας κάποια λόγια και δόγματα, να κάνουν κάποια παραίνεση ή να δώσουν κάποια συμβουλή, κι έπειτα θεωρούν ότι το ζήτημα έχει λήξει. Δεν μπορούν να σκεφτούν συγκεκριμένα σχέδια ούτε μπορούν να παρέχουν σωστή καθοδήγηση και βοήθεια. Δεν είναι άραγε απλό και εύκολο το έργο των ψευδοεπικεφαλής; Όπου κι αν πάνε, απλώς κηρύττουν, εστιάζοντας κυρίως στο ν' αναφέρουν δόγματα και να φωνάζουν συνθήματα. Αυτό είναι ένα αρκετά συνηθισμένο φαινόμενο ανάμεσα στους επικεφαλής και τους εργάτες, έτσι δεν είναι; Δεν μπορούν να υλοποιήσουν συγκεκριμένο έργο και δεν ξέρουν πώς να φέρνουν σε πέρας, να υλοποιούν ή να παρακολουθούν τις εργασιακές ρυθμίσεις που εκδίδονται. Δεν ξέρουν ποιες είναι οι εργασιακές τους ευθύνες ούτε ποιες εργασίες πρέπει να εκτελούν. Όταν τους ζητείται να κάνουν συγκεκριμένο έργο, απλώς φωνάζουν συνθήματα. Όταν κάποιος θέτει ένα ζήτημα, το θεωρούν ευκαιρία ν' αρχίσουν το κήρυγμα. Αν τεθεί ένα κρίσιμο ζήτημα που δεν μπορούν να λύσουν, καταφεύγουν στο κλάδεμα και την επίπληξη. Δεν έχουν άλλες λύσεις και δεν μπορούν καθόλου να λύσουν

τα προβλήματα και τις αποκλίσεις που προκύπτουν στο έργο. Αυτό είναι κύριο χαρακτηριστικό των ψευδοεπικεφαλής. Υπάρχουν και ψευδοεπικεφαλής που τους ζητείται να υλοποιήσουν μια εργασιακή ρύθμιση και να επιθεωρήσουν ποιες δυσκολίες προκύπτουν όσο πραγματοποιείται το έργο. Αν μπορούν να λύσουν τις δυσκολίες, πρέπει να το κάνουν άμεσα· αν δεν μπορούν, τότε μπορούν να συγκεντρώσουν κάποιες ερωτήσεις και ν' αναζητήσουν από τους ανωτέρους τους, και θα τις λύσει ο Άνωθεν. Όμως, αυτό που γίνεται είναι ότι όταν πηγαίνουν στην τοποθεσία του έργου για να συμμετάσχουν σ' αυτό, τους καλούν όλους για συναθροίσεις όλη μέρα και απλώς διαπιστώνουν ποιος έχει διενέξεις με ποιον, ποιος τσακώνεται συνεχώς με ποιον, ποιος δεν έχει πολύ καλή ανθρώπινη φύση, ποιος έχει στρεβλή κατανόηση, ποιος είναι αλαζόνας και παραμένει μονίμως προσκολλημένος στις δικές του ιδέες, ποιος είναι λαίμαργος και τεμπέλης, ποιος μοιάζει με τους δύσπιστους και ποιοι είναι κακοί άνθρωποι· δεν μπορούν να εντοπίσουν τα προβλήματα ή τις δυσκολίες που προκύπτουν κατά την υλοποίηση του έργου ούτε μπορούν να δουν αυτά τα ζητήματα. Πιστεύετε ότι τέτοιοι επικεφαλής και εργάτες μπορούν να φέρουν σε πέρας το έργο τους; (Όχι.) Πού έγκειται το πρόβλημα; (Έχουν πολύ χαμηλό επίπεδο, δεν έχουν ικανότητα διάκρισης και δεν μπορούν να εντοπίσουν προβλήματα.) Πόσοι τέτοιοι επικεφαλής υπάρχουν γύρω σας; Μπορούν οι επικεφαλής σας να εντοπίσουν προβλήματα; Αν εκδοθεί μια εργασιακή ρύθμιση και οι επικεφαλής και οι εργάτες απλώς φωνάζουν συνθήματα και κηρύττουν χωρίς να έχουν συγκεκριμένα σχέδια ή βήματα για την υλοποίηση της εργασιακής ρύθμισης, χωρίς να γνωρίζουν πώς να κάνουν το έργο, τότε το έργο δεν μπορεί να υλοποιηθεί. Ουσιαστικά, αχρηστεύεται και ακυρώνεται. Το κλειδί για το πόσο καλά υλοποιείται μια εργασιακή ρύθμιση στην εκκλησία και για την αποτελεσματικότητά της έγκειται στο κατά πόσο οι επικεφαλής και οι εργάτες μπορούν να κάνουν αληθινό έργο. Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες έχουν καλό επίπεδο, εργασιακή ικανότητα και αφοσίωση, τότε η εργασιακή ρύθμιση θα υλοποιηθεί σωστά. Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες έχουν χαμηλό επίπεδο, είναι μπερδεμένοι και δεν έχουν εργασιακή ικανότητα, τότε ανεξάρτητα από το αν η εκκλησία διαθέτει κάποιο ταλαντούχο άτομο στο πεδίο του έργου και όσο πρόθυμοι κι αν είναι οι αδελφοί και οι αδελφές να κάνουν αυτό που τους αναλογεί, η εργασιακή ρύθμιση δεν μπορεί να υλοποιηθεί, πόσο μάλλον να πετύχει αποτελέσματα.

Το έργο των ψευδοεπικεφαλής περιορίζεται σε αυτό που μπορούν να δουν οι άνθρωποι σε επιφανειακό επίπεδο. Ακόμη κι όταν υλοποιούν τις εργασιακές ρυθμίσεις, αυτό δεν είναι παρά μια τυπική διαδικασία, και δεν ακολουθείται από καμία παρακολούθηση ή επιθεώρηση. Στο έργο τους περιορίζονται ακόμη στο ν' ακολουθούν απλώς τις τυπικές διαδικασίες· πρόκειται για έργο χωρίς καμία αληθινή δύναμη πίσω του και χωρίς κανένα αποτέλεσμα. Για παράδειγμα, στο έργο της συγγραφής άρθρων βιωματικής μαρτυρίας, ένας ψευδοεπικεφαλής, αφού λάβει αυτήν την εργασιακή ρύθμιση, καλεί τους ανθρώπους σε συναθροίσεις για να συναναστραφούν και απαντά σε διάφορα ερωτήματα που έχουν σχετικά με την εργασιακή ρύθμιση που δεν κατανοούν. Αφού κηρύξει κάποια δόγματα, και

οι άνθρωποι φαίνεται να κατανοούν, ο ψευδοεπικεφαλής σκέφτεται: «Το έργο έχει ανατεθεί· τι πρέπει να κάνω, λοιπόν; Εφόσον ο οίκος του Θεού απαιτεί να γραφτούν άρθρα βιωματικής μαρτυρίας, πρέπει κι εγώ να γράψω. Αν δεν γράψω, δεν θα πέσω στην εκτίμηση των άλλων ως επικεφαλής;» Συλλογίζεται στο σπίτι τι να γράψει και, μετά από μία μέρα, ακόμα δεν έχει γράψει τίποτα. Σκέφτεται: «Είναι πολύ δύσκολο να γραφτεί ένα άρθρο. Κανονικά, θεωρώ ότι έχω εμπειρίες· γιατί, όμως, εξαφανίζονται όταν αρχίζω να γράφω; Πού πήγαν αυτές οι εμπειρίες; Όχι, έχω εμπειρίες· απλώς κολλάει το μυαλό μου κατά τη διαδικασία του γραψίματος. Βγαίνω συχνά έξω και αλληλεπιδρώ πάρα πολύ με τους ανθρώπους, κι αυτό μου αποσπά την προσοχή και με δυσκολεύει να συγκεντρωθώ. Δεν μπορώ διαρκώς να συναναστρέφομαι και να συζητώ για το έργο με τους άλλους· διαφορετικά, το μυαλό μου θα συνεχίσει να ταξιδεύει και δεν θα μπορέσω να γράψω το άρθρο. Πρέπει να βρω λίγο χρόνο να ηρεμήσω για να σκεφτώ προσεκτικά πώς να το γράψω σωστά. Μόνο έτσι θα μπορέσω να γράψω». Έχει μετατρέψει τη συγγραφή άρθρων σε κύρια εργασία του και αντιμετωπίζει ως πάρεργο το έργο που οφείλει να κάνει ένας επικεφαλής ή εργάτης. Περνά όλη τη μέρα γράφοντας άρθρα στο σπίτι, χωρίς να δίνει καμία σημασία στην υλοποίηση του έργου και χωρίς να μαθαίνει ή ν' αντιλαμβάνεται πόσοι άνθρωποι στις διάφορες εκκλησίες μπορούν να γράψουν άρθρα ή κατά πόσο υπάρχουν κατάλληλοι άνθρωποι για να κατευθύνουν και ν' αξιολογήσουν το έργο· δεν έχει την παραμικρή ιδέα για όλα αυτά. Περνάει ένας μήνας, και όχι μόνο δεν έχει γράψει ο ίδιος ένα άρθρο, αλλά δεν ξέρει και πώς προχωράει αυτό το έργο στην εκκλησία. Ποιο είναι το πρόβλημα εδώ; Μόλις εκδίδεται μια εργασιακή ρύθμιση, κάποιοι επικεφαλής εκκλησίας που έχουν χαμηλό επίπεδο δεν ξέρουν πώς να κάνουν αληθινό έργο. Όπως αυτός ο άνθρωπος, απλώς κηρύττουν κάποια λόγια και δόγματα και φωνάζουν συνθήματα, κι αυτό είναι όλο. Οι επικεφαλής δεν νοιάζονται αν οι αδελφοί και οι αδελφές είναι πρόθυμοι να γράψουν ή όχι· δεν τους παροτρύνουν ούτε τους καθοδηγούν, πόσο μάλλον τους διορθώνουν. Και ο ψευδοεπικεφαλής δεν ασχολείται με τέτοιους επικεφαλής και εργάτες. Κάποιοι αδελφοί και αδελφές γράφουν ένα είδος άρθρου και κάποιοι γράφουν άλλο είδος, αλλά δεν υπάρχει κανείς ν' αξιολογήσει κατά πόσο αυτό που γράφουν είναι πρακτικό και σύμφωνο με τις αρχές. Οι αδελφοί και οι αδελφές δεν κατανοούν τις αρχές και δεν ξέρουν ποιον να ρωτήσουν· απλώς γράφουν επειδή αυτό τους είπαν να κάνουν, υπακούν στις ρυθμίσεις του οίκου του Θεού. Επίσης, υπάρχουν και κάποιοι που έχουν εμπειρίες αλλά τους λείπει η μόρφωση· αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν κανέναν να τους βοηθήσει με την επιμέλεια των άρθρων τους και κανείς δεν διευθετεί αυτό το ζήτημα. Προκύπτουν κάθε λογής προβλήματα, αλλά πού είναι οι επικεφαλής και οι εργάτες; Τι κάνουν; Βρίσκονται σε «απομόνωση» και γράφουν άρθρα! Οι ψευδοεπικεφαλής δεν ξέρουν με τι πρέπει ν' απασχολούνται ούτε ποιες εργασίες πρέπει να εκτελούν. Οι εργασιακές ρυθμίσεις υλοποιούνται στην εκκλησία με διάφορους τρόπους, ακολουθούνται διαφορετικές προσεγγίσεις, και εκείνοι δεν ρωτάνε τίποτα σχετικά μ' αυτό. Όταν οι αδελφοί και οι αδελφές συναντούν διάφορα προβλήματα όσο κάνουν τα καθήκοντά τους και τους αναφέρουν αυτά τα προβλήματα,

εκείνοι δεν τα λύνουν. Ως αποτέλεσμα, συσσωρεύονται πολλά προβλήματα και πολλές δυσκολίες, ενώ συγκεντρώνονται και κάθε λογής άρθρα βιωματικής μαρτυρίας, χωρίς να τα επιμελείται, να τα ελέγχει ή να τ' αξιολογεί κανείς. Παρ' όλα αυτά, οι ψευδοεπικεφαλής δεν παρακολουθούν ούτε επιθεωρούν αυτά τα ζητήματα και οι αδελφοί και οι αδελφές δεν μπορούν να τους βρουν όταν έχουν προβλήματα. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν συνειδητοποιούν ότι αυτό το έργο είναι δική τους ευθύνη και ότι θα πρέπει να το παρακολουθούν. Δεν είναι σκουπίδια; (Ναι.)

Το πώς υλοποιεί το έργο ένας επικεφαλής ή εργάτης, καθώς και η αποδοτικότητα και τα αποτελέσματα του έργου του, δείχνουν κατά πόσο ανταποκρίνεται στα πρότυπα. Επίσης, δοκιμάζονται έτσι η ανθρώπινη φύση του, το επίπεδό του και η εργασιακή του ικανότητα, καθώς και το κατά πόσο έχει αίσθημα φορτίου. Οι ψευδοεπικεφαλής, όταν λαμβάνουν μια εργασιακή ρύθμιση, θεωρούν ότι το θέμα έχει λήξει μόλις συναναστραφούν πάνω σ' αυτήν. Δεν συμμετέχουν, δεν επιβλέπουν, δεν παροτρύνουν και δεν επιθεωρούν την υλοποίησή της ούτε την παρακολουθούν. Δεν κατανοούν ότι αυτές τις εργασίες οφείλουν να κάνουν· δεν κατανοούν ότι αυτές οι εργασίες είναι οι ευθύνες που έχουν ως επικεφαλής και εργάτες. Νομίζουν ότι ένας επικεφαλής ή εργάτης πρέπει μόνο να είναι σε θέση να κάνει κήρυγμα. Δεν είναι μπουμπουνοκέφαλοι; Μπορούν οι μπουμπουνοκέφαλοι ν' ανταποκρίνονται στα πρότυπα ως επικεφαλής και εργάτες; (Όχι.) Παρότι δεν μπορούν ν' ανταποκρίνονται στα πρότυπα ως επικεφαλής και εργάτες, νομίζουν ότι είναι αρκετά καλοί και πιστεύουν ότι μπορούν να κάνουν το έργο. Δεν δείχνει αυτό ότι δεν είναι καλά στα μυαλά τους; Δεν μπορούν ούτε να υλοποιήσουν μια τόσο απλή εργασία όπως η συγγραφή άρθρων βιωματικής μαρτυρίας. Αυτή είναι μία από τις ευκολότερες εργασίες· απλώς κινητοποιείς όσους έχουν καλό επίπεδο και εμπειρία ζωής, ώστε να γράψουν άρθρα μαρτυρίας, κι έπειτα παρακολουθείς το έργο και παρέχεις κατεύθυνση. Κάποιοι επικεφαλής και εργάτες έχουν μέτριο επίπεδο και χαμηλό μορφωτικό επίπεδο και δεν είναι καλοί στο κειμενικό έργο, αλλά μπορούν να ορίσουν ως υπεύθυνους τους κατάλληλους ανθρώπους. Μ' αυτόν τον τρόπο, μπορούν και πάλι να κάνουν κάποιο αληθινό έργο. Αν δεν ξέρουν καν σε τι είδους ανθρώπους ν' αναθέσουν την ευθύνη και την αξιολόγηση, τότε δεν μπορούν να κάνουν το έργο και είναι ψευδοεπικεφαλής. Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Κάποιοι ψευδοεπικεφαλής μπορεί να μην είναι σε θέση να κάνουν κειμενικό έργο επειδή έχουν χαμηλό επίπεδο και χαμηλή μόρφωση, αλλά θα μπορούν λογικά να κάνουν άλλο έργο». Στέκει αυτή η δήλωση; (Όχι.) Γιατί δεν στέκει; (Το έργο της συγγραφής άρθρων βιωματικής μαρτυρίας είναι απλό. Αν δεν μπορούν να εξηγήσουν ξεκάθαρα αυτό το έργο ούτε να το υλοποιήσουν, τότε σίγουρα δεν μπορούν να χειριστούν άλλες εργασίες. Δεν ξέρουν πώς να κάνουν ή να παρακολουθήσουν το έργο.) Αυτό δείχνει ότι έχουν πολύ χαμηλό επίπεδο. Είναι μπουμπουνοκέφαλοι. Νομίζουν ότι ένας επικεφαλής ή εργάτης είναι σαν ένας αξιωματούχος του μεγάλου κόκκινου δράκοντα: Αν μάθει να κολακεύει τους άλλους, να λέει μεγάλα λόγια, να φωνάζει συνθήματα και να εμπλέκεται σε απάτες, εξαπατώντας τους ανωτέρους του και αποκρύπτοντας πράγματα από τους κατωτέρους του, τότε

μπορεί να εδραιωθεί και να λαμβάνει μισθό από το κράτος. Δεν κατανοούν ότι η πιο καίρια πτυχή του ρόλου ενός επικεφαλής ή εργάτη είναι να μάθει να κάνει αληθινό έργο. Φαντάζονται ότι η δουλειά των επικεφαλής και των εργατών είναι πολύ απλή. Ως αποτέλεσμα, δεν κάνουν καθόλου αληθινό έργο και γίνονται ψευδοεπικεφαλής.

Ποιες άλλες συγκεκριμένες εκδηλώσεις έχουν οι ψευδοεπικεφαλής; Μπορούν οι ψευδοεπικεφαλής να δουν καθαρά και να συλλάβουν τις αρχές και τα πρότυπα που απαιτούνται στις εργασιακές ρυθμίσεις; (Όχι.) Γιατί δεν μπορούν; Δεν μπορούν να δουν καθαρά ποιες είναι οι αρχές αυτού του έργου ούτε μπορούν να το ελέγξουν. Όταν προκύπτουν ειδικές περιπτώσεις κατά τη συγκεκριμένη υλοποίηση του έργου, δεν γνωρίζουν πώς να τις λύσουν. Όταν οι αδελφοί και οι αδελφές τούς ρωτούν τι να κάνουν σε μία από αυτές τις περιπτώσεις, εκείνοι βρίσκονται σε σύγχυση: «Αυτό δεν αναφέρεται στην εργασιακή ρύθμιση· από πού κι ως πού να ξέρω πώς να το χειριστώ;» Αν δεν ξέρεις, πώς μπορείς να υλοποιήσεις αυτό το έργο; Δεν ξέρεις καν, αλλά και πάλι ζητάς από τους άλλους να το υλοποιήσουν· είναι ρεαλιστικό αυτό; Είναι λογικό αυτό; Οι ψευδοεπικεφαλής και οι ψευδο-εργάτες, όταν υλοποιούν εργασιακές ρυθμίσεις, αφενός δεν έχουν την παραμικρή ιδέα για τα βήματα και τα σχέδια υλοποίησης των εργασιακών ρυθμίσεων και, αφετέρου, όταν εμφανίζονται προβλήματα, δεν μπορούν να προβούν σε έλεγχο σύμφωνα με τις αρχές που απαιτούνται από τις εργασιακές ρυθμίσεις. Επομένως, όταν προκύπτουν μυριάδες προβλήματα κάθε λογής κατά την υλοποίηση των εργασιακών ρυθμίσεων, εκείνοι είναι εντελώς ανίκανοι να τα λύσουν. Επειδή οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να εντοπίσουν ούτε να προβλέψουν τα προβλήματα στα πρώιμα στάδια και δεν μπορούν να συναναστραφούν εκ των προτέρων, και επειδή όταν προκύπτουν προβλήματα στα μετέπειτα στάδια, δεν μπορούν να τα λύσουν, αλλά απλώς κηρύττουν κούφια δόγματα και εφαρμόζουν αυστηρά κανονισμούς, τα προβλήματα επανεμφανίζονται διαρκώς και επιμένουν, η υλοποίηση ορισμένου έργου καθυστερεί και ένα άλλο μέρος του έργου δεν υλοποιείται σε επαρκή βαθμό. Για παράδειγμα, σε σχέση με την εργασιακή ρύθμιση του οίκου του Θεού για την αποπομπή και την αποβολή κάποιων ανθρώπων, όταν οι ψευδοεπικεφαλής εκτελούν αυτό το έργο, αποπέμπουν μόνο τους προφανείς κακούς ανθρώπους και αντίχριστους και τα προφανή κακά πνεύματα που προκαλούν διαταράξεις και αναστατώσεις, καθώς και τους δύσπιστους τους οποίους όλοι οι αδελφοί και οι αδελφές θεωρούν απωθητικούς και αποκρουστικούς. Ωστόσο, υπάρχουν ακόμη κάποιοι που πρέπει ν' αποπεμφθούν, δηλαδή οι κακοί άνθρωποι και οι αντίχριστοι που είναι κρυφοί, ύπουλοι και πονηροί. Δεν μπορούν να τους διακρίνουν ούτε οι αδελφοί και οι αδελφές ούτε οι ψευδοεπικεφαλής. Στην πραγματικότητα, σύμφωνα με τις εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού, αυτοί οι άνθρωποι έχουν ήδη φτάσει στο επίπεδο της αποπομπής. Ωστόσο, επειδή οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να διακρίνουν αυτούς τους ανθρώπους, εξακολουθούν να τους θεωρούν καλούς και μάλιστα τους προάγουν, τους καλλιεργούν και τους χρησιμοποιούν για σημαντικό έργο, επιτρέποντάς τους να κατέχουν εξουσία και να καταλαμβάνουν σημαντικές θέσεις εργασίας στην εκκλησία. Μπορεί, λοιπόν, να

υλοποιηθεί η εργασιακή ρύθμιση του οίκου του Θεού για την αποπομπή και την αποβολή ανθρώπων; Μπορούν να λυθούν τελείως τα διάφορα προβλήματα; Μπορεί να προχωρήσει κανονικά το έργο της διάδοσης του ευαγγελίου; Είναι ξεκάθαρο ότι δεν μπορούν να υλοποιηθούν πλήρως οι εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού και ότι δεν μπορεί να γίνει σωστά μεγάλο μέρος του σημαντικού έργου. Διάφορα αντικείμενα του εκκλησιαστικού έργου δεν μπορούν να εκτελεστούν σωστά, επειδή οι άνθρωποι τους οποίους χρησιμοποιούν οι ψευδοεπικεφαλής δεν έχουν καθόλου αλήθεια-πραγματικότητα και μπορούν ακόμα και να διαπράττουν πονηρά έργα. Οι ψευδοεπικεφαλής χρησιμοποιούν αυτούς τους κακούς ανθρώπους, επιτρέποντάς τους να κάνουν σημαντικά καθήκοντα και ν' αναλαμβάνουν σημαντικό έργο στην εκκλησία ή ακόμα και να διαχειρίζονται τις προσφορές. Μήπως αυτό θα διαταράξει και θα αναστατώσει το έργο της εκκλησίας; Μήπως θα προκαλέσει απώλειες στις προσφορές του Θεού; (Ναι.) Αυτή είναι μια πολύ σοβαρή συνέπεια. Επειδή οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να διακρίνουν αυτούς τους κακούς ανθρώπους, επειδή είναι ανίκανοι να τους αξιολογήσουν και τους αφήνουν ν' αναλαμβάνουν σημαντικές εργασίες, το έργο γίνεται εντελώς μαντάρα. Αυτοί οι κακοί άνθρωποι, όταν κάνουν τα καθήκοντά τους, ενεργούν πάντα επιπόλαιοι, εξαπατούν τους ανωτέρους τους, αποκρύπτουν πράγματα από τους κατωτέρους τους και δεν κάνουν αληθινό έργο· ενεργούν σκοπίμως με απερίσκεψία, παραπλανούν τους ανθρώπους και διαπράττουν κάθε λογής πονηρά έργα. Ωστόσο, οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να τους διακρίνουν και, μέχρι να παρατηρήσουν τα προβλήματα, έχει ήδη συμβεί κάποια μεγάλη συμφορά. Για παράδειγμα, στην ποιμαντική περιοχή της Χενάν, κάποιοι κακοί άνθρωποι που έγιναν επικεφαλής χρησιμοποίησαν διάφορα ποταπά μέσα για να κλέψουν τις προσφορές του Θεού· έκλεψαν τεράστια ποσά και αυτά τα ποσά δεν ανακτήθηκαν ποτέ. Μήπως έχει αυτό οποιαδήποτε σχέση με το γεγονός ότι οι επικεφαλής και οι εργάτες επέλεξαν και χρησιμοποίησαν τους λάθος ανθρώπους; (Ναι.) Σύμφωνα με τις εργασιακές ρυθμίσεις, αν κάποιος δεν μπορεί να διακρίνει τους ανθρώπους που επιλέγει, μπορεί πρώτα να τους αναθέσει να κάνουν κάποιο απλό έργο κι έπειτα να παρακολουθεί το έργο τους και να τους παρατηρεί για ένα χρονικό διάστημα. Δεν πρέπει σε καμία περίπτωση ν' αναθέτει κανείς σημαντικό έργο στους ανθρώπους που δεν μπορεί να διακρίνει, ιδίως αν αυτό το έργο ενέχει κινδύνους. Μόνο αφού τους παρακολουθήσει κανείς για καιρό και διακρίνει την ουσία τους, θα πρέπει να λαμβάνει αποφάσεις για τον τρόπο αντιμετώπισης και χειρισμού τους. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν εργάζονται σύμφωνα με τις εργασιακές ρυθμίσεις και δεν μπορούν να συλλάβουν τις αρχές· και σαν να μην έφτανε αυτό, δεν μπορούν να διακρίνουν τους ανθρώπους και χρησιμοποιούν τα λάθος άτομα. Αυτό οδηγεί σε απώλειες τόσο στο εκκλησιαστικό έργο όσο και στις προσφορές του Θεού. Αυτήν τη συμφορά φέρνουν οι ψευδοεπικεφαλής. Οι αντίχριστοι χρησιμοποιούν σκοπίμως κακούς ανθρώπους, ενώ οι ψευδοεπικεφαλής είναι μπερδεμένοι, αδυνατούν να διακρίνουν τον οποιονδήποτε και δεν μπορούν να διακρίνουν την ουσία όποιων προβλημάτων εντοπίζουν. Χρησιμοποιούν τους ανθρώπους και τους αναθέτουν εργασίες αποκλειστικά και μόνο με βάση τα αισθήματά τους. Οι

περισσότεροι άνθρωποι στους οποίους αναθέτουν έργο οι ψευδοεπικεφαλής είναι ακατάλληλοι· προκαλούν απώλειες στο εκκλησιαστικό έργο, με συνέπειες ίδιες μ' εκείνες που προκαλούν οι αντίχριστοι όταν χρησιμοποιούν σκοπίμως κακούς ανθρώπους. Οι ψευδοεπικεφαλής, λόγω του χαμηλού τους επιπέδου και της ανικανότητάς τους να κάνουν έργο, προκαλούν επίσης αρκετά σοβαρές συνέπειες, έτσι δεν είναι; (Ναι.) Μη νομίζετε, λοιπόν, ότι μόνο οι αντίχριστοι παραβιάζουν τις εργασιακές ρυθμίσεις· και οι ψευδοεπικεφαλής μπορούν να παραβιάζουν τις εργασιακές ρυθμίσεις. Ακόμη και αν δεν γίνεται σκοπίμως, σε τελική ανάλυση η φύση αυτής της πράξης παραμένει παραβίαση των εργασιακών ρυθμίσεων. Οι ψευδοεπικεφαλής, επειδή δεν κατανοούν τις αλήθεια-αρχές και δεν είναι σε θέση να διακρίνουν τους ανθρώπους ή τα ζητήματα, καταλήγουν να παραβιάζουν τις εργασιακές ρυθμίσεις και να αδυνατούν να εκτελέσουν αληθινό έργο. Αυτό καθυστερεί το εκκλησιαστικό έργο και βλάπτει τον εκλεκτό λαό του Θεού. Η φύση και οι συνέπειες των πράξεών τους είναι ίδιες μ' εκείνες των αντίχριστων που κάνουν το έργο· προκαλούν επίσης απώλειες στο εκκλησιαστικό έργο και βλάπτουν τη ζωή-είσοδο των αδελφών.

Οι ψευδοεπικεφαλής, όταν κάνουν έργο και υλοποιούν τις εργασιακές ρυθμίσεις, απλώς ακολουθούν τις τυπικές διαδικασίες και προκαλούν απόλυτο χάος. Είναι αρκετά αυτάρεσκοι και δεν αναζητούν ποτέ ούτε συναναστρέφονται, θεωρώντας βλακωδώς ότι έχουν καλό επίπεδο· τολμούν ν' αναλαμβάνουν δράση και μπορούν να μιλάνε με ευγλωττία. Επειδή οι αδελφοί και οι αδελφές τούς εκλέγουν ή ο οίκος του Θεού τούς προάγει και τους καλλιεργεί προσωρινά, νομίζουν ότι ανταποκρίνονται στα πρότυπα ως επικεφαλής και ότι μπορούν να εκπληρώσουν τις ευθύνες τους. Δεν αντιλαμβάνονται ότι είναι ένα τίποτα και ότι δεν μπορούν να εκπληρώσουν καμία από τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών. Δεν έχουν συναίσθηση των ανεπαρκειών τους· απλώς τολμάνε ξεδιάντροπα να κάνουν πράγματα. Ως αποτέλεσμα, αφού εκδοθούν διάφορες εργασιακές ρυθμίσεις, δεν μπορούν να υλοποιήσουν καμία από αυτές σύμφωνα με τις απαιτήσεις του Άνωθεν. Κάθε εργασιακή ρύθμιση που χειρίζονται καταλήγει σε απόλυτο χάος και πλήρη αταξία. Υλοποιούν το διοικητικό έργο ανεπαρκώς· δεν γνωρίζουν ακριβώς πόσοι νέοι πιστοί κερδήθηκαν μέσα από το κήρυγμα του ευαγγελίου, πώς ιδρύονται εκκλησίες, πώς επιλέγονται οι επικεφαλής και οι διάκονοι και πώς διάγεται η εκκλησιαστική ζωή. Όσο για το ποιος έχει τα περισσότερα αποτελέσματα ως υπεύθυνος του ευαγγελικού έργου, ποιος καταθέτει την πιο αποτελεσματική μαρτυρία, ποιος είναι ο πλέον κατάλληλος για το πότισμα της εκκλησίας, σε ποιους επικεφαλής ομάδας πρέπει να προσαρμοστούν τα καθήκοντα ή ποιοι πρέπει ν' απαλλαγούν από τα καθήκοντά τους επειδή είναι ανεύθυνοι, ή το πώς πρέπει να λύνονται τα προβλήματα που προκύπτουν σε ορισμένες πτυχές του έργου, οι ψευδοεπικεφαλής δεν έχουν ξεκάθαρη εικόνα για όλες αυτές τις συγκεκριμένες εργασίες και τα κάνουν εντελώς θάλασσα στο έργο τους. Στις διάφορες επαγγελματικές εργασίες εντός της εκκλησίας που απαιτούν τεχνική εξειδίκευση ανώτερου επιπέδου, οι ψευδοεπικεφαλής επίσης τα κάνουν εντελώς θάλασσα. Δεν έχουν την παραμικρή ιδέα πώς συγκεκριμένα να εκτελέσουν αυτές τις εργασίες. Ακόμη κι αν

θέλουν να ρωτήσουν γι' αυτές, δεν ξέρουν πώς να το κάνουν. Θέλουν να ρωτήσουν τον Άνωθεν πώς να προσεγγίσουν αυτές τις εργασίες, αλλά δεν ξέρουν καν πώς να διατυπώσουν τις ερωτήσεις τους, με αποτέλεσμα να μη μπορεί να γίνει το έργο. Ακόμη και η απλή εργασία της διαχείρισης των περιουσιακών στοιχείων που απαιτείται από τις εργασιακές ρυθμίσεις, δηλαδή η ανάθεση της διαφύλαξης και της κατανομής των περιουσιακών στοιχείων στους κατάλληλους ανθρώπους και η καθιέρωση διάφορων συστημάτων, είναι κάτι που δεν μπορούν να χειριστούν οι ψευδοεπικεφαλής. Τα κάνουν εντελώς θάλασσα. Οι ψευδοεπικεφαλής βρίσκονται σε απόλυτη σύγχυση σε κάθε εργασία που χειρίζονται. Όταν κάποιος τους ρωτάει αν έχουν υλοποιήσει τις εργασιακές ρυθμίσεις, εκείνοι νιώθουν περηφάνια και λένε με σιγουριά: «Ναι, τις έχω υλοποιήσει. Όλοι έχουν ένα αντίγραφο των εργασιακών ρυθμίσεων και όλοι γνωρίζουν τι έργο απαιτεί ο οίκος του Θεού». Αν τους ρωτήσεις πώς το έκαναν και τους ζητήσεις να εξηγήσουν τα συγκεκριμένα βήματα του έργου, ποιες εργασίες έγιναν σχετικά ανεπαρκώς, ποιες εργασίες έγιναν πιο ομαλά, κατά πόσο η κάθε εργασία έγινε σωστά, ποιες εργασίες χρειάζονται συνεχή παρακολούθηση και επιθεώρηση και κατά πόσο διαπιστώθηκαν προβλήματα μετά την επιθεώρηση, δεν έχουν ιδέα για όλα αυτά. Κάποιοι ψευδοεπικεφαλής, από τη στιγμή που γίνονται επικεφαλής, δεν ξέρουν καν ποιες εργασίες απαιτείται να κάνουν ή ποιο είναι το πεδίο των αρμοδιοτήτων τους. Αυτό δεν είναι ακόμη πιο προβληματικό; Δεν αποτελεί πρόβλημα που εντοπίζεται σε διαφορετικό βαθμό στους περισσότερους επικεφαλής και εργάτες σήμερα; (Ναι.)

Το κριτήριο με το οποίο αξιολογείται αν οι επικεφαλής και οι εργάτες ανταποκρίνονται στα πρότυπα

Μέσα από τη σημερινή συναναστροφή, άραγε κατανοείτε πλέον πιο ξεκάθαρα ποιες είναι οι ευθύνες που πρέπει να εκπληρώνουν οι επικεφαλής, οι εργάτες και οι επιβλέποντες; Έχετε καλύτερη εικόνα στο μυαλό σας; Κατανοείτε με μεγαλύτερη ακρίβεια ποιος είναι ο ρόλος των επικεφαλής και των εργατών; (Ναι.) Αφενός, οι επικεφαλής και οι εργάτες έχουν κατανοήσει κάπως ποιες εργασίες πρέπει να εκτελούν· αφετέρου, όλοι οι άλλοι έχουν πλέον κάποια μονοπάτια για το πώς να διακρίνουν κατά πόσο ένας επικεφαλής ή ένας εργάτης ανταποκρίνεται στα πρότυπα. Σύμφωνα με τις απαιτήσεις της ένατης ευθύνης των επικεφαλής και των εργατών, ανταποκρίνονται άραγε οι περισσότεροι επικεφαλής και εργάτες στα πρότυπα; (Όχι.) Ποιοι επικεφαλής και εργάτες μπορούν, λοιπόν, να καταφέρουν ν' ανταποκριθούν στα πρότυπα και ποιοι όχι; Όσοι έχουν επίπεδο που ανταποκρίνεται στα πρότυπα, καθώς και ορισμένη πρακτική εμπειρία, κάποιες αρχές στον τρόπο με τον οποίο χειρίζονται τα πράγματα και ένα αίσθημα φορτίου για το εκκλησιαστικό έργο μπορούν, μετά από μια περίοδο εκπαίδευσης, να γίνουν επικεφαλής και εργάτες που ανταποκρίνονται στα πρότυπα. Ωστόσο, όσοι έχουν χαμηλό επίπεδο και δεν διαθέτουν ικανότητα κατανόησης, όσοι δεν μπορούν να συλλάβουν τις αρχές όσο κι αν γίνεται συναναστροφή πάνω στην αλήθεια, δεν μπορούν να γίνουν επικεφαλής και εργάτες που ανταποκρίνονται στα πρότυπα και

μπορούν μόνο ν' αποκλειστούν. Επομένως, αν θέλεις να γίνεις επικεφαλής ή εργάτης που ανταποκρίνεται στα πρότυπα, αν θέλεις να σ' επιλέξουν οι άλλοι ως επικεφαλής ή εργάτη, θα πρέπει πρώτα ν' αξιολογήσεις αν έχεις επαρκές επίπεδο. Πώς μπορείς να το αξιολογήσεις αυτό; Βλέποντας κατά πόσο μπορείς να υλοποιείς εργασιακές ρυθμίσεις. Πάρε μια πρόσφατη εργασιακή ρύθμιση, διάβασέ τη και δοκίμασε τον εαυτό σου για να δεις αν έχεις τα βήματα και τα σχέδια για την υλοποίησή της. Αν έχεις ιδέες και σχέδια και ξέρεις πώς να την υλοποιήσεις, τότε, όταν σ' επιλέξουν οι αδελφοί και οι αδελφές, θα πρέπει ν' αναλάβεις το έργο ως επιβεβλημένο καθήκον σου. Ωστόσο, αν αφού διαβάσεις την εργασιακή ρύθμιση, το μυαλό σου είναι κενό, δεν μπορείς καθόλου να διακρίνεις ποιος είναι ο πλέον κατάλληλος για να κανονίσεις ν' αναλάβει το έργο και ακόμα περισσότερο δεν μπορείς να διακρίνεις συγκεκριμένα πώς να υλοποιήσεις τα διάφορα αντικείμενα του έργου της εκκλησίας ούτε ξέρεις πώς να συναναστραφείς, να επιβλέψεις, να επιθεωρήσεις και να παρακολουθήσεις και δεν έχεις στο μυαλό σου βήματα ή σχέδια υλοποίησης, αλλά, παρ' όλα αυτά, κάποιοι αδελφοί και κάποιες αδελφές πιστεύουν λανθασμένα ότι είσαι πολύ ταλαντούχος και κατάλληλος για επικεφαλής ή εργάτης, ποια θα πρέπει να είναι η στάση σου; Θα πρέπει να πεις: «Σ' ευχαριστώ που με επαινείς, αλλά στην πραγματικότητα δεν έχω πολύ ταλέντο. Δεν έχω αυτό που χρειάζεται· μ' έχεις κρίνει λάθος. Αν μ' επιλέξεις ως επικεφαλής, θα καθυστερήσει έτσι το εκκλησιαστικό έργο. Γνωρίζω το ανάστημά μου· δεν ξέρω καν πώς να υλοποιώ μια απλή εργασιακή ρύθμιση. Δεν έχω την παραμικρή ιδέα από πού να ξεκινήσω ούτε και καμία ένδειξη. Εφόσον δεν κατανοώ την αλήθεια, το εκκλησιαστικό έργο δεν μπορεί να γίνει σωστά. Ακόμη κι αν με διορίζε ο Άνωθεν, δεν θα μπορούσα να το κάνω. Πραγματικά δεν είμαι φτιαγμένος γι' αυτόν τον ρόλο». Ποια είναι η γνώμη σας για μια τέτοια παραδοχή; Αυτή η προσέγγιση δείχνει λογική· οι άνθρωποι που το λένε αυτό έχουν πολλή περισσότερη λογική από τους ψευδοεπικεφαλής. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν θα μπορούσαν ποτέ να πουν κάτι τόσο λογικό. Οι ψευδοεπικεφαλής σκέφτονται: «Εφόσον μ' έχουν επιλέξει, οφείλω να είμαι ο επικεφαλής. Γιατί όχι; Είμαι ταλαντούχος, οπότε το αξίζω. Είναι πρόβλημα που δεν μπορώ να υλοποιήσω εργασιακές ρυθμίσεις; Ποιος ξέρει από γεννησιμιού του πώς να το κάνει; Δεν είναι κάτι που μπορώ να μάθω; Αρκεί που μπορώ να κηρύττω. Έχω πνευματική κατανόηση, γνωρίζω και κατανοώ τα λόγια του Θεού, είμαι καλός στη συναναστροφή και μπορώ να βρίσκω το μονοπάτι άσκησης στα λόγια του Θεού. Έχω την ικανότητα να διορθώνω τις διεφθαρμένες διαθέσεις και τις διάφορες καταστάσεις των ανθρώπων. Η υλοποίηση των εργασιακών ρυθμίσεων του οίκου του Θεού δεν είναι και τόσο μεγάλο θέμα. Δεν πρόκειται απλώς για διοικητικό έργο διαχείρισης; Έχω σπουδάσει στο παρελθόν διοικητική διαχείριση, οπότε αυτό το κομμάτι του έργου του οίκου του Θεού δεν είναι πρόβλημα για μένα!» Δεν κινδυνεύει αυτός ο άνθρωπος; (Ναι.) Πού έγκειται ο κίνδυνος; Μπορείτε να διακρίνετε αυτό το ζήτημα; (Δεν μπορεί να κάνει το έργο και θα διαταράξει και θ' αναστατώσει το έργο του οίκου του Θεού, όχι μόνο βλάπτοντας τον εαυτό του και τους αδελφούς και τις αδελφές, αλλά καθυστερώντας επίσης το έργο του οίκου του Θεού.) Πρόκειται απλώς για πρόκληση

βλάβης; Σ' αυτό οδηγεί τελικά; Αν ήταν μόνο αυτό, θα μπορούσε και πάλι να διορθωθεί η κατάσταση. Το κύριο ζήτημα είναι ότι αν ένας ψευδοεπικεφαλής παραμείνει στον ρόλο του για μεγάλο χρονικό διάστημα, θ' ακολουθήσει το μονοπάτι των αντίχριστων και τελικά θα γίνει αντίχριστος. Πιστεύεις ότι είναι απλό να είναι κάποιος επικεφαλής ή εργάτης; Με τη θέση έρχεται ο πειρασμός και με τον πειρασμό έρχεται ο κίνδυνος. Ποιος είναι αυτός ο κίνδυνος; Είναι η πιθανότητα ν' ακολουθήσει το μονοπάτι των αντίχριστων. Όταν κάποιος ακολουθεί το μονοπάτι των αντίχριστων, η χειρότερη συνέπεια είναι ότι γίνεται αντίχριστος.

Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Κάποιοι ψευδοεπικεφαλής έχουν απλώς κάπως χαμηλό επίπεδο, αλλά η ανθρώπινη φύση τους δεν είναι κακή. Είναι δυνατόν ν' ακολουθήσουν το μονοπάτι των αντίχριστων;» Ποιος λέει ότι αν κάποιος δεν έχει κακή ανθρώπινη φύση, αυτό σημαίνει ότι δεν πρόκειται ν' ακολουθήσει το μονοπάτι των αντίχριστων; Πόσο κακός πρέπει να είναι για να θεωρηθεί αντίχριστος; Μπορείς να το διακρίνεις αυτό; Αν ένας ψευδοεπικεφαλής παραμείνει στον ρόλο του για μεγάλο χρονικό διάστημα, έχει ήδη αρχίσει να βαδίζει στο μονοπάτι των αντίχριστων. Απέχει καθόλου το ν' ακολουθεί κάποιος το μονοπάτι των αντίχριστων από το να γίνει αντίχριστος; (Όχι.) Θυμηθείτε: Ποιο μονοπάτι ακολουθούν αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής; Οι ψευδοεπικεφαλής δεν κάνουν συγκεκριμένο έργο ούτε είναι ικανοί να κάνουν συγκεκριμένο έργο, κι ωστόσο θέλουν και πάλι να κατέχουν υψηλά πόστα για να επιπλήτουν τους άλλους και να κάνουν τους ανθρώπους να τους ακούν και να τους υπακούν. Δεν σημαίνει αυτό ότι ακολουθούν το μονοπάτι των αντίχριστων; Ποιες συνέπειες έχει το γεγονός ότι ακολουθούν το μονοπάτι των αντίχριστων; (Όπως είναι φυσικό, γίνονται αντίχριστοι.) Παρόλο που οι ψευδοεπικεφαλής δεν είναι από τη φύση τους αντίχριστοι ή κακοί άνθρωποι, αν ακολουθήσουν το μονοπάτι των αντίχριστων για μεγάλο χρονικό διάστημα χωρίς επίβλεψη ή χωρίς να τους αναφέρει κάποιος και να τους απαλλάξει από τα καθήκοντά τους, μπορούν μήπως τότε να καταλάβουν την εξουσία και να εγκαθιδρύσουν ανεξάρτητα βασιλεία; (Ναι.) Τότε, δεν έχουν γίνει αντίχριστοι; Βλέπετε, λοιπόν; Δεν είναι επικίνδυνος ο ρόλος ενός ψευδοεπικεφαλής; (Ναι.) Είναι ήδη πολύ επικίνδυνο να είναι κανείς ψευδοεπικεφαλής. Παρόλο που αυτήν τη στιγμή αναλύουμε τους ψευδοεπικεφαλής και δεν θίγουμε το θέμα των αντίχριστων, υπάρχει μια σύνδεση ανάμεσα στην ουσία αυτών των δύο. Στην πραγματικότητα, οι ψευδοεπικεφαλής ακολουθούν το μονοπάτι των αντίχριστων. Ακολουθώντας αυτό το μονοπάτι, θα καταλήξουν φυσικά να γίνουν αντίχριστοι, κάτι που καθορίζεται από τη φύση-ουσία τους. Σ' εκείνο το σημείο, δεν χρειάζεται να εξετάσει κανείς την ανθρώπινη φύση-ουσία τους· και μόνο το μονοπάτι τους καθορίζει αν είναι αντίχριστοι ή όχι. Σκεφτείτε αυτούς τους ψευδοεπικεφαλής που έχουν απαλλαγεί από τα καθήκοντά τους. Αν δεν είχαν απαλλαγεί εγκαίρως, τότε, κρίνοντας την ουσία τους από τον τρόπο συμπεριφοράς τους και από ό,τι αποκάλυψαν κατά τη θητεία τους, θ' ακολουθούσαν τελικά το μονοπάτι των αντίχριστων; Θα γινόντουσαν αντίχριστοι; Στην πραγματικότητα, κάποιοι άνθρωποι έχουν ήδη δείξει τέτοια σημάδια, και ήταν ο οίκος του Θεού που τους απάλλαξε άμεσα από τα καθήκοντά

τους. Αν δεν είχαν απαλλαγεί, θα είχαν αρχίσει να ζουν εις βάρος της εκκλησίας και να παραπλανούν τους ανθρώπους. Θα είχαν αρχίσει να ενεργούν σαν αξιωματούχοι ή άρχοντες σε υψηλές θέσεις, δίνοντας στους άλλους διαταγές και εντολές, αναγκάζοντάς τους να τους υπακούν σαν να ήταν ο Θεός. Θα ισχυρίζονταν ακόμη και ότι έχουν οδηγηθεί στην τελείωση από τον Θεό και ότι είναι άνθρωποι τους οποίους χρησιμοποιεί ο Θεός. Δεν είναι προβληματικό αυτό; Πώς, λοιπόν, πρέπει να βλέπουμε και να χαρακτηρίζουμε τις καταστάσεις και τις εκδηλώσεις τέτοιων ψευδοεπικεφαλής; Μπορούμε αρχικά να τις χαρακτηρίζουμε καταστάσεις και εκδηλώσεις των υποκριτών, των ανθρώπων που ζουν εις βάρος της εκκλησίας, των Φαρισαίων. Και τι γίνεται αν αυτό συνεχίσει να εξελίσσεται περαιτέρω; Παρόλο που οι ψευδοεπικεφαλής μπορεί να μην είναι τόσο φαύλοι ή μοχθηροί όσο οι αντίχριστοι, και παρόλο που επιφανειακά μπορεί να φαίνονται ικανοί να υπομένουν τις κακουχίες και να εργάζονται σκληρά, βοηθώντας τους άλλους σε κάθε ευκαιρία, και ικανοί να δείχνουν υπομονή και ανοχή στους ανθρώπους, ακριβώς όπως οι Φαρισαίοι που ταξίδεψαν σε θάλασσα και στεριά για να κηρύξουν και να εργαστούν, τι σημασία έχει τελικά; Αν δεν μπορούν να υλοποιήσουν ούτε μια απλή εργασία, σε τι διαφέρουν οι πράξεις τους και η συμπεριφορά τους από εκείνες των Φαρισαίων; Άραγε, συνεργάζονται οι πράξεις τους με το έργο του Θεού ή μήπως αντιστέκονται στο έργο του Θεού και το αναστατώνουν; Είναι ξεκάθαρο ότι αντιστέκονται στο έργο του Θεού και παρεμποδίζουν την κανονική πρόοδο των διαφόρων αντικειμένων του εκκλησιαστικού έργου. Αυτό δεν είναι ακριβώς το ίδιο με τη συμπεριφορά των Φαρισαίων και των παστόρων και των πρεσβύτερων του εκκλησιαστικού κόσμου; Οι ψευδοεπικεφαλής είναι ακριβώς σαν αυτούς. Πώς, λοιπόν, θα πρέπει να τους χαρακτηρίζουμε; Τι θα συμβεί αν συνεχίσουν να ενεργούν οι ψευδοεπικεφαλής; Όχι μόνο θ' αποτύχουν να υλοποιήσουν τις εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού, αλλά θ' αρχίσουν και ν' αποδοκιμάζουν, να κατακρίνουν, να κρίνουν, να καταδικάζουν και ν' αντιμετωπίζουν με άλλους τέτοιους τρόπους τις εργασιακές ρυθμίσεις· θα εμφανίσουν όλο το εύρος των συμπεριφορών ενός αντίχριστου. Όχι μόνο αποτυγχάνουν να υλοποιήσουν τις εργασιακές ρυθμίσεις, αλλά βρίσκουν και ένα σωρό δικαιολογίες για ν' αντιστέκονται στην υλοποίησή τους και να την παρεμποδίζουν. Αυτό δεν είναι συνεργασία με το έργο του Θεού, αλλά παρεμπόδιση και αναστάτωση του έργου του οίκου του Θεού. Αυτό δείχνει ότι χρησιμοποιούν τις δικές τους αντιλήψεις και φαντασιοκοπίες και την εξουσία και τη θέση που τους δίνει ο οίκος του Θεού, για να παρεμποδίζουν την υλοποίηση των εργασιακών ρυθμίσεων του οίκου του Θεού. Αυτό δεν είναι η ουσία του προβλήματος; (Ναι.) Οι ψευδοεπικεφαλής δεν κάνουν αληθινό έργο και δεν μπορούν να υλοποιήσουν τις διάφορες εργασίες που αναθέτει ο Άνωθεν, κι ωστόσο διασφαλίζουν και πάλι τη θέση τους για να κηρύττουν στους ανθρώπους, νομίζοντας ότι είναι η κεφαλή, οι αρχηγοί του εκλεκτού λαού του Θεού. Αυτό ήδη τους καθιστά αντίχριστους· πραγματικούς αντίχριστους. Είναι ακριβής αυτός ο χαρακτηρισμός για τέτοιους ανθρώπους; Είναι εξαιρετικά ακριβής, χωρίς κανένα λάθος! Δεν πρόκειται για έναν λογικό συλλογισμό, αλλά για έναν χαρακτηρισμό με βάση την ουσία τους. Όσοι

δεν μπορούν να υλοποιήσουν τις εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού είναι ψευδοεπικεφαλής και όσοι δεν υλοποιούν τις εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού είναι επίσης ψευδοεπικεφαλής. Προτού αποκαλυφθούν ως Φαρισαίοι, μπορούν να χαρακτηριστούν ψευδοεπικεφαλής. Ωστόσο, από τη στιγμή που γίνονται Φαρισαίοι και ζουν εις βάρος της εκκλησίας, από τη στιγμή που βασίζονται στα «προηγούμενα επιτεύγματά» τους και καταλαμβάνουν πόστα χωρίς να υλοποιούν τις εργασιακές ρυθμίσεις ή να κάνουν συγκεκριμένες εργασίες και που αποτελούν προσκόμματα στο έργο του οίκου του Θεού, αυτοί οι άνθρωποι πρέπει να χαρακτηριστούν αντίχριστοι. Πώς προσδιορίζετε αν κάποιος είναι ψευδοεπικεφαλής ή αντίχριστος; Κάποιος χαρακτηρίζεται ψευδοεπικεφαλής ανάλογα με το κατά πόσο μπορεί να υλοποιεί τις εργασιακές ρυθμίσεις και να κάνει αληθινό έργο. Όσοι δεν υλοποιούν τις εργασιακές ρυθμίσεις και δεν κάνουν αληθινό έργο είναι ψευδοεπικεφαλής. Όμως, αν γνωρίζουν ότι δεν μπορούν να κάνουν αληθινό έργο και να υλοποιήσουν τις εργασιακές ρυθμίσεις του Άνωθεν, κι ωστόσο θέλουν και πάλι να διασφαλίσουν τη θέση τους για να κηρύττουν και να φωνάζουν συνθήματα προκειμένου να κερδίσουν τις καρδιές των ανθρώπων, αν αγνοούν τις εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού και περιμένουν από αυτόν —δεδομένου ότι πιστεύουν πολλά χρόνια στον Θεό και έχουν υποφέρει πολλά χρόνια για το έργο της εκκλησίας— να τους κρατήσει για να μπορούν να ζουν εις βάρος της εκκλησίας και να εκμεταλλεύονται τον οίκο του Θεού ως οίκο ευγηρίας, συνεχίζοντας να παραπλανούν τους αδελφούς και τις αδελφές και μάλιστα επιζητώντας δύναμη για να έχουν λόγο και εξουσία λήψης αποφάσεων, τότε αυτοί οι άνθρωποι είναι αντίχριστοι. Έτσι προσδιορίζετε αν κάποιος είναι ψευδοεπικεφαλής ή αντίχριστος. Αυτή, λοιπόν, η αρχή και αυτό το πρότυπο για τον χαρακτηρισμό τους είναι ξεκάθαρα; (Ναι.)

Η ένατη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών αφορά κυρίως στις εργασιακές ρυθμίσεις. Το κατά πόσο ένας επικεφαλής ή εργάτης υλοποιεί τις εργασιακές ρυθμίσεις είναι το κριτήριο με το οποίο αξιολογείται αν ανταποκρίνεται στα πρότυπα. Για ν' αξιολογηθεί αν οι επικεφαλής και οι εργάτες είναι αληθινοί ή ψευδείς, η πιο ακριβής μέθοδος είναι να διαπιστωθεί το κατά πόσο εκτελούν εκκλησιαστικό έργο σύμφωνα με τις εργασιακές ρυθμίσεις. Είναι απολύτως δίκαιο να βασίζεται κανείς στη στάση που έχουν οι ψευδοεπικεφαλής απέναντι στις εργασιακές ρυθμίσεις, προκειμένου να τους διακρίνει, να τους αναλύσει και να προσδιορίσει αν είναι ψευδοεπικεφαλής ή αντίχριστοι. Είναι δίκαιο και εύλογο οποιοσδήποτε επικεφαλής ή εργάτης ν' αξιολογείται με βάση τον τρόπο με τον οποίο υλοποιεί τις εργασιακές ρυθμίσεις, το κατά πόσο μπορεί να υλοποιεί τις εργασιακές ρυθμίσεις και την αποτελεσματικότητα και τη διεξοδικότητα της υλοποίησής του. Σκοπός αυτού δεν είναι να δυσκολέψει επίτηδες τα πράγματα για κανέναν. Μπορείτε άραγε να διακρίνετε ότι κάποιοι ψευδοεπικεφαλής δεν υλοποιούν τις εργασιακές ρυθμίσεις και τελικά γίνονται αντίχριστοι; Στέκει αυτός ο ισχυρισμός; (Ναι.) Γιατί στέκει; (Επειδή οι ψευδοεπικεφαλής δεν υλοποιούν τις εργασιακές ρυθμίσεις και καταλαμβάνουν τα πόστα τους για να εγκαθιδρύσουν τα δικά τους ανεξάρτητα βασίλεια. Αυτό σημαίνει ότι έχουν ήδη αρχίσει να βαδίζουν στο μονοπάτι των αντίχριστων.) Αυτό είναι το φαινόμενο· ποια είναι

η ουσία του προβλήματος; Το γεγονός ότι δεν υλοποιούν τις εργασιακές ρυθμίσεις είναι αντίσταση και εναντίωση στον Θεό. Τι σημαίνει η εναντίωση στον Θεό; Όσοι ακολουθούν το μονοπάτι των αντίχριστων εναντιώνονται στον Θεό, Του αντιτίθενται ευθέως. Αν κάποιος είναι μόνο ψευδοεπικεφαλής, απλώς δεν ξέρει πώς να κάνει το έργο ή να υλοποιήσει τις εργασιακές ρυθμίσεις· δεν αντιστέκεται σκοπίμως στον Θεό. Ωστόσο, η φύση των χαρακτηριστικών των αντίχριστων είναι πολύ πιο σοβαρή από εκείνη των χαρακτηριστικών των ψευδοεπικεφαλής. Κάποιοι ψευδοεπικεφαλής ακολουθούν προ πολλού το μονοπάτι των αντίχριστων. Αυτοί οι άνθρωποι ξεκινούν από το να μην κάνουν αληθινό έργο και να μην υλοποιούν τις εργασιακές ρυθμίσεις. Αφού παραμένουν επικεφαλής για μεγάλο χρονικό διάστημα και είναι σε θέση να κηρύττουν κάποια λόγια και δόγματα, νομίζουν ότι η θέση τους είναι εξασφαλισμένη, ότι έχουν κεφάλαιο και ότι έχουν αποκτήσει κύρος ανάμεσα στους ανθρώπους. Έπειτα, τολμούν ν' αρχίσουν να κάνουν ό,τι θέλουν και εναντιώνονται στον Θεό. Υπερεκτιμούν διαρκώς τον εαυτό τους, πιστεύοντας ότι έχουν αποκτήσει κύρος ανάμεσα στους αδελφούς και στις αδελφές, ότι τα λόγια τους έχουν βαρύτητα και επομένως θα πρέπει να έχουν απόλυτη κυριαρχία στον λόγο και εξουσία λήψης αποφάσεων σε ό,τι κάνουν. Θεωρούν ότι οι άνθρωποι θα πρέπει να τους ακούνε, ότι αν ντροπιαστούν ή κάνουν κάποιο σαρδάμ θα πρέπει οι άλλοι να τους σώσουν την υπόληψή τους και ότι το ίδιο θα πρέπει να κάνει και ο οίκος του Θεού. Ο οίκος του Θεού θα πρέπει να τους συμβουλευεται για οποιαδήποτε ζητήματα προκύπτουν και να τους παρέχει ένα μερίδιο καλών πραγμάτων, ενώ θα πρέπει να λαμβάνουν καλύτερα προνόμια και μεγαλύτερο έπαινο από τους άλλους. Πιστεύουν ότι και ο Θεός θα πρέπει να τους βλέπει από διαφορετική οπτική. Με βάση αυτά τα πλεονεκτήματα και την ανωτερότητα που νομίζουν ότι έχουν έναντι των άλλων, πιστεύουν ότι ο οίκος του Θεού δεν θα πρέπει να τους κλαδεύει ή να εκθέτει τη διεφθαρμένη διάθεσή τους μπροστά σε άλλους με ευκολία, πόσο μάλλον να τους απαλλάσσει από τα καθήκοντά τους χωρίς να λαμβάνει υπόψη τα συναισθήματά τους. Αυτοί οι άνθρωποι κινδυνεύουν. Βασίζονται στα «προηγούμενα επιτεύγματά» τους. Είναι Φαρισαίοι και έχουν ήδη γίνει αντίχριστοι. Αυτό δεν καθορίζεται από τη φύση-ουσία τους; Αν κάποιος επιδιώκει την αλήθεια και έχει την αλήθεια-πραγματικότητα, θα είχε τέτοιες παράλογες απαιτήσεις από τον οίκο του Θεού και τον Θεό; (Όχι.) Υπάρχει ένα είδος ανθρώπου που, αφού κάνει έργο για μεγάλο χρονικό διάστημα, πιστεύει ότι έχει αποκτήσει θέση και ότι διαθέτει κεφάλαιο, κι έτσι αναπτύσσει τέτοιες σκέψεις και αυτό το αίσθημα ανωτερότητας. Τι σόι άνθρωπος είναι αυτός; Είναι κάποιος που έχει την ουσία ενός αντίχριστου. Επειδή δεν επιδιώκει την αλήθεια και ακολουθεί το μονοπάτι των αντίχριστων, είναι αλαζόνας και αυτάρεσκος και έχει κάθε λογής παράλογες απαιτήσεις από τον Θεό και τον οίκο του Θεού. Βασίζεται στα «προηγούμενα επιτεύγματά» του, ζει εις βάρος της εκκλησίας, γαντζώνεται από τη θέση του και τελικά γίνεται αντίχριστος. Είναι κλασικός αντίχριστος. Άραγε, υπάρχουν τέτοιοι άνθρωποι στην εκκλησία; Όποιοι περηφανεύονται ότι είναι πνευματικοί άνθρωποι είναι τέτοιοι άνθρωποι. Είναι ξεκάθαρα άχρηστοι και δεν μπορούν να κάνουν συγκεκριμένο έργο, κι ωστόσο θεωρούν και πάλι

ότι είναι πνευματικοί· πιστεύουν ότι τους βλέπει ευνοϊκά ο Θεός και ότι σκοπεύει να τους οδηγήσει στην τελείωση. Νομίζουν ότι είναι οι αγαπημένοι υιοί του Θεού, οι νικητές. Ποιο μονοπάτι ακολουθούν αυτοί οι άνθρωποι; Είναι άνθρωποι που επιδιώκουν την αλήθεια; Είναι άνθρωποι που υποτάσσονται στην αλήθεια; Είναι άνθρωποι που υποτάσσονται στις ενορχηστρώσεις και τις ρυθμίσεις του Θεού; Σε καμία περίπτωση, ούτε μία στο εκατομμύριο. Είναι άνθρωποι που επιδιώκουν τη θέση, τη φήμη και τις ευλογίες και που βαδίζουν στο μονοπάτι των αντίχριστων. Αυτοί οι άνθρωποι, όταν παραμένουν σ' ένα πόστο για μεγάλο χρονικό διάστημα, υπηρετώντας ως ψευδοεπικεφαλής για πολύ καιρό, αναπόφευκτα θα γίνουν αντίχριστοι. Οι αντίχριστοι αποτελούν εμπόδια στο έργο του οίκου του Θεού. Είναι αδύνατον να κάνουν έργο σύμφωνα με τις εργασιακές ρυθμίσεις και είναι αδύνατον ν' ακολουθούν το θέλημα του Θεού ή να ενεργούν σύμφωνα με τις απαιτήσεις του Θεού· ακόμη περισσότερο, είναι αδύνατον να εγκαταλείψουν τη θέση, τη φήμη και τα συμφέροντά τους για να κάνουν το έργο της εκκλησίας, επειδή είναι αντίχριστοι.

Η συναναστροφή πάνω στην ένατη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών αφορά κυρίως στην υλοποίηση των εργασιακών ρυθμίσεων. Το κατά πόσο ένας επικεφαλής ή εργάτης ανταποκρίνεται στα πρότυπα και εκπληρώνει τις ευθύνες του προσδιορίζεται πρωτίστως από τον τρόπο με τον οποίο υλοποιεί τις εργασιακές ρυθμίσεις και από τα αποτελέσματα αυτής της υλοποίησης. Ασφαλώς, αυτό το πρότυπο χρησιμοποιείται και για την έκθεση των ψευδοεπικεφαλής και των μονοπατιών που ακολουθούν, καθώς και των συνεπειών που επιφέρουν στο εκκλησιαστικό έργο και στη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού. Όλοι αυτοί οι προσδιορισμοί, οι κρίσεις και οι τελικοί χαρακτηρισμοί βασίζονται στην υλοποίηση των εργασιακών ρυθμίσεων από τους ψευδοεπικεφαλής. Η υλοποίηση των εργασιακών ρυθμίσεων είναι μια κύρια εργασία, οπότε είναι πολύ ρεαλιστικό και εξαιρετικά θεμελιώδες να προσδιορίζεται κατά πόσο ένας επικεφαλής ή εργάτης ανταποκρίνεται στα πρότυπα με βάση το πώς υλοποιεί τις εργασιακές ρυθμίσεις. Επιπλέον, είναι απόλυτα λογικό και δίκαιο, χωρίς κανενός είδους νόθευση, να κρίνεται κάθε επικεφαλής και εργάτης σύμφωνα μ' αυτό το πρότυπο.

24 Απριλίου 2021

ΟΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΩΝ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ (11)

Στην προηγούμενη συνάθροιση, συναναστραφήκαμε πάνω στο ένατο σημείο που αφορά τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών: «Να επικοινωνούν, να εκδίδουν και να υλοποιούν με ακρίβεια τις διάφορες εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού σύμφωνα με τις απαιτήσεις του, παρέχοντας καθοδήγηση, επίβλεψη και παρότρυνση, και να επιθεωρούν και να παρακολουθούν πώς προχωράει η υλοποίησή τους». Συναναστραφήκαμε πάνω στις ευθύνες που πρέπει να εκπληρώνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες, καθώς και στο έργο που πρέπει να κάνουν, και επίσης αναλύσαμε μερικές από τις συμπεριφορές των ψευδοεπικεφαλής. Μπορεί να μη συναναστραφήκαμε λεπτομερώς πάνω στο πώς οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να εφαρμόζουν κάθε εργασιακή ρύθμιση· συναναστραφήκαμε, όμως, λεπτομερώς πάνω στις αρχές που ισχύουν για την εφαρμογή αυτών των ρυθμίσεων, καθώς και στο τι πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες. Αποκομίσате, από τη συναναστροφή μας πάνω στο ένατο σημείο, έναν πιο συγκεκριμένο και ακριβή ορισμό του έργου που πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες; Σας είναι ξεκάθαρο, τώρα, τι έργο πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες; Το κυριότερο γι' αυτούς είναι να εφαρμόζουν το έργο σύμφωνα με τις απαιτήσεις του Θεού και με τις εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου Του. Βασικά, αυτό είναι όλο. Είναι πλέον ξεκάθαρο σε όλους μας. Το τι έργο πρέπει να κάνει στον οίκο του Θεού ένας επικεφαλής ή εργάτης και ποιες είναι οι ευθύνες του καλύφθηκε πολύ συγκεκριμένα στη συναναστροφή πάνω στο ένατο σημείο. Στην πραγματικότητα, καλύπτονται όλα εκεί. Οριοθετείται το πεδίο των ευθυνών τους, το έργο που πρέπει να κάνουν, ενώ επίσης δηλώνεται ξεκάθαρα και το πώς πρέπει να το κάνουν. Αν, παρότι έχει πλέον δηλωθεί ξεκάθαρα, κάποιος εξακολουθεί να μην ξέρει πώς να κάνει συγκεκριμένο έργο, το πρόβλημα είναι το χαμηλό του επίπεδο. Ανήκει σε αυτό το είδος ψευδοεπικεφαλής που δεν μπορεί να κάνει έργο. Υπάρχει κι άλλο ένα είδος ψευδοεπικεφαλής, που διευθετεί το έργο μόνο σύμφωνα με τις αντιλήψεις και τις φαντασιοκοπίες του, και χρησιμοποιεί τους ανθρώπους όπως να 'ναι. Το αποτέλεσμα; Όπου λαλούν πολλοί κοκόροι, αργεί να ξημερώσει. Δεν είναι μόνο ότι δεν γίνεται σωστά το έργο· επιπλέον, τα κάνουν όλα θάλασσα και δεν του αφήνουν κανέναν τρόπο να προχωρήσει. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν πρόκειται ποτέ να εφαρμόσουν τις εργασιακές ρυθμίσεις, ούτε φυσικά να κάνουν αληθινό έργο. Κάνουν μόνο το έργο που τους αρέσει και εστιάζουν μόνο στο έργο που αφορά γενικές υποθέσεις· όταν εργάζονται, ξέρουν μόνο να δίνουν εντολές και να φωνάζουν κούφιας ατάκες και δόγματα. Δεν ελέγχουν ποτέ πώς προχωρά το έργο ούτε και τους νοιάζει αν έχει αποτελέσματα. Αυτό είναι ένα είδος ψευδοεπικεφαλής. Εν ολίγοις, είτε κάποιος δεν μπορεί να κάνει αληθινό έργο είτε δεν κάνει αληθινό έργο ως επικεφαλής, ανεξαρτήτως των συνθηκών, αν δεν μπορεί να εκπληρώσει τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών ούτε να κάνει το έργο της ανάθεσης από τον Θεό, και αν δεν καταφέρνει να εφαρμόσει τα διάφορα μέρη του

έργου που έχουν διευθετηθεί από τον οίκο του Θεού, τότε πρόκειται για έναν ψευδοεπικεφαλής.

Τώρα πλέον, μέσα από τη συναναστροφή μας πάνω στις εννέα ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών, και αφού εκθέσαμε τους διάφορους τρόπους με τους οποίους εκδηλώνονται οι ψευδοεπικεφαλής, έχετε αποκτήσει κάποιες βασικές γνώσεις και κατανόηση του πώς πρέπει να εκπληρώνονται οι ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών; (Ναι.) Θεωρείτε, λοιπόν, πως το έργο του οίκου του Θεού μπορεί να γίνει εύκολα; Είναι υψηλές οι απαιτήσεις από τον άνθρωπο; Είναι υπερβολικές; (Δεν είναι υψηλές· μπορούμε να ανταποκριθούμε σε όλες αυτές τις απαιτήσεις.) Υπάρχουν, άραγε, επικεφαλής και εργάτες που λένε: «Υπάρχουν πάρα πολλά επιμέρους αντικείμενα και είδη του έργου που απαιτεί ο οίκος του Θεού να κάνουμε. Όσο πιο ψηλά βρίσκεται ένας επικεφαλής τόσο ευρύτερο είναι το πλαίσιο του έργου του και τόσο περισσότερα επιμέρους αντικείμενα του έργου έχει υπό την ευθύνη του. Αν κάναμε καλά αυτό το έργο και φροντίζαμε να υλοποιείται σύμφωνα με τις απαιτήσεις του Άνωθεν, θα πέφταμε κάτω από την εξάντληση, έτσι δεν είναι;» Σωριάστηκε κανείς από την εξάντληση επειδή έκανε καλά όλο το συγκεκριμένο έργο, επειδή υλοποίησε κάθε επιμέρους αντικείμενο του έργου εκεί που έπρεπε; (Όχι.) Αρρώστησε κανείς από την εξάντληση; Είναι κανείς τόσο απασχολημένος που δεν έχει χρόνο να φάει ή να κοιμηθεί; (Όχι.) Ίσως πουν κάποιοι: «Τι “όχι” λες; Κάποιοι άνθρωποι όντως εξαντλούνται κάνοντας το εκκλησιαστικό έργο, επειδή περνάνε μεγάλο διάστημα χωρίς να μπορούν να φάνε με πρόγραμμα ή να έχουν σταθερές ώρες εργασίας και ξεκούρασης, διατηρώντας μια ισορροπία ανάμεσα στη δουλειά και την ανάπαυση. Στο τέλος, αρρωσταίνουν από την εξάντληση». Έχετε ακούσει να έχει συμβεί κάτι τέτοιο; (Όχι.) Συνέβη ποτέ κάποιος να τρομάξει και να φοβηθεί αφού ακούσει το ένατο σημείο και δει το συγκεκριμένο περιεχόμενο των διάφορων επιμέρους αντικειμένων του έργου στον οίκο του Θεού, καθώς και τα πρότυπα που απαιτείται να τηρούν οι επικεφαλής και οι εργάτες ενώ κάνουν αυτό το συγκεκριμένο έργο; Μήπως σκέφτεται κανείς: «Δεν είναι εύκολο να είσαι επικεφαλής ή εργάτης. Ποιος θα μπορούσε να κάνει σωστά τη δουλειά αν δεν έχει υγιές σώμα, καλό επίπεδο, μεγάλη καρδιά, αλλά και υπεράνθρωπη ενέργεια και δύναμη;» Σκέφτηκε ποτέ κανείς κάτι τέτοιο; Ισχύει κάτι τέτοιο; (Όχι.) Για ποιο λόγο δεν ισχύει; Πρώτον, όταν οι επικεφαλής και οι εργάτες εκτελούν το έργο του οίκου του Θεού, όποια κι αν είναι η θέση τους στην ιεραρχία, είτε η ευθύνη τους αφορά το σύνολο του έργου είτε μόνο ένα επιμέρους αντικείμενο του έργου, πρέπει να κάνουν καλά τουλάχιστον το κύριο έργο τους, μαζί με ένα-δύο επιπλέον αντικείμενα του έργου το πολύ. Ακόμα κι αν τους έχει ανατεθεί συνολικό έργο, αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει να παρακολουθούν ή να κατευθύνουν ολόκληρο το έργο. Πρέπει να επικεντρωθούν στη διεκπεραίωση του πιο κρίσιμου έργου ή να φροντίσουν ταυτόχρονα τους αδύναμους κρίκους σε ορισμένα επιμέρους αντικείμενα του έργου. Κάποιοι άνθρωποι μπορεί να είναι γεμάτοι ενέργεια, να έχουν μεγάλο αίσθημα ευθύνης και καλό επίπεδο, καθώς και να έχουν τη δυνατότητα να αναλάβουν ένα μεγάλο φάσμα πολύπλευρου έργου, όμως το κύριο έργο τους

περιλαμβάνει, βασικά, μόνο ένα ή δύο αντικείμενα του έργου. Όσον αφορά το υπόλοιπο έργο, χρειάζεται μόνο να κάνουν ερωτήσεις και να ενημερώνονται γι' αυτό, να προσπαθούν να το κατανοήσουν και να επιλύουν μόνο τα προβλήματα που θα εντοπίζουν. Αυτή είναι μία πτυχή. Μια άλλη πτυχή είναι ότι, ακόμα κι αν χειρίζονται παράλληλα διάφορα αντικείμενα του έργου, το μόνο που χρειάζεται να κάνουν είναι να βασιστούν στους κύριους επόπτες για την εκτέλεση αυτών των επιμέρους αντικειμένων. Το μόνο που κάνουν είναι να επιτηρούν τα διάφορα επιμέρους αντικείμενα, να τα ελέγχουν και να τα κατευθύνουν· το κύριο έργο που πρέπει να κάνουν οι ίδιοι παραμένει ένα μόνο αντικείμενο του έργου. Και θα μπορούσε κανείς να εξαντληθεί κάνοντας ένα μόνο αντικείμενο του έργου; (Όχι.) Αν ο άνθρωπος έχει επαρκές επίπεδο και ευέλικτο τρόπο σκέψης, θα διευθετήσει το έργο με λογική όσον αφορά την κατανομή του χρόνου και την αποτελεσματικότητα. Δεν θα χάσει τ' αυγά και τα πασχάλια, σε σημείο που να μην ξέρει πώς να προχωρήσει. Παρότι δεν θα φαίνεται και τόσο απασχολημένος, αφού θα εργάζεται σύμφωνα με ένα προκαθορισμένο πρόγραμμα, το έργο θα γίνει με αποδοτικό τρόπο και θα έχει καλά αποτελέσματα. Πρόκειται εδώ για κάποιον που έχει επίπεδο, που ξέρει πώς να κατανέμει λογικά τον χρόνο και το εργατικό δυναμικό. Οι άνθρωποι που δεν έχουν επίπεδο ή έχουν χαμηλό επίπεδο τα κάνουν θάλασσα με όποιο έργο κι αν καταπιαστούν. Είναι καθημερινά πολύ απασχολημένοι, αλλά ούτε κι οι ίδιοι μπορούν να πουν με βεβαιότητα τι τους κρατάει απασχολημένους. Δεν έχουν κανένα πρόγραμμα, καμία αίσθηση του χρόνου, ξυπνούν πολύ νωρίς και πάνε για ύπνο πολύ αργά, δεν μπορούν να φάνε σε τακτά διαστήματα· αν κρίνει, όμως, κανείς από την αποτελεσματικότητα του έργου, δεν κάνουν καθόλου αληθινό έργο. Αυτό δεν είναι ένα παράδειγμα υπερβολικά χαμηλού επιπέδου; (Είναι.) Ένας τέτοιος άνθρωπος φαίνεται να τρέχει πέρα-δώθε καθημερινά χωρίς να ξεκουράζεται, χωρίς, όμως, να μπορεί να φτάσει στην ουσία του έργου, ούτε και να διαχωρίσει όσα επείγουν από όσα μπορούν να περιμένουν, ενώ είναι και αναποτελεσματικός στην επίλυση προβλημάτων. Κάτι τέτοιο καθυστερεί το έργο. Η καρδιά των ανθρώπων αυτών κοντεύει να σπάσει από την ανησυχία και βγάζουν άφθες. Ακόμα και σε αυτές τις περιπτώσεις, όμως, δεν καταρρέουν από την εξάντληση. Οι άνθρωποι με χαμηλό επίπεδο μπορεί να εργάζονται περισσότερο από οκτώ ώρες τη μέρα, κι όμως το έργο τους έχει πολύ μικρότερη αποτελεσματικότητα από το έργο των ανθρώπων με καλό επίπεδο. Πρέπει, επομένως, να είναι πολυάσχολοι, έτσι δεν είναι; Έτσι πάει. Ακόμα κι όταν είναι πολυάσχολοι, και πάλι δεν φέρνουν αποτελέσματα· αν δεν ήταν πολυάσχολοι, το έργο θα παρέλυε. Πρόκειται για ανθρώπους με τόσο χαμηλό επίπεδο που δεν είναι ικανοί να ανταποκριθούν στο έργο ούτε να το αναλάβουν. Επιπλέον, υπάρχουν πολλά αντικείμενα του έργου στον οίκο του Θεού και οι απαιτήσεις είναι κάπως αυστηρές όσον αφορά το προσωπικό και τον χρόνο. Οι πιο πολλοί άνθρωποι, όταν είναι λίγο πιο απασχολημένοι, το κάνουν επειδή πασχίζουν για την τελειότητα και για καλά αποτελέσματα, επειδή το έργο στον οίκο του Θεού είναι διαφορετικό από εκείνο στις επιχειρήσεις και τα εργοστάσια του άπιστου κόσμου: Σε εκείνο το πλαίσιο, απαιτούνται οικονομικά οφέλη, ενώ εμείς δίνουμε έμφαση στα

αποτελέσματα του έργου. Επειδή, όμως, οι περισσότεροι άνθρωποι έχουν χαμηλό επίπεδο, και δεν έχουν αρχές και είναι πολύ αναποτελεσματικοί στο έργο τους, τους παίρνει περισσότερο χρόνο να φέρουν αποτελέσματα. Μήπως οι περισσότεροι από εσάς δεν έχετε πλέον αρνητικές σκέψεις για τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών; Ένα πράγμα είναι βέβαιο: Οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν πρόκειται να καταρρεύσουν από εξάντληση αν εργάζονται σύμφωνα με τις απαιτήσεις του οίκου του Θεού. Πέραν αυτών των εξωτερικών, αντικειμενικών παραγόντων, μπορείτε να είστε βέβαιοι και για κάτι άλλο: Αν κάποιος έχει ένα φορτίο, αλλά έχει κι ένα ορισμένο επίπεδο —και ας μην παραβλέπουμε το γεγονός ότι υπάρχει και το έργο του Αγίου Πνεύματος— τότε, σε κάποια προβλήματα που δεν μπορεί ούτε να φανταστεί ούτε να προβλέψει, καθώς και σε κάποια ζητήματα που δεν έχει αντιμετωπίσει ξανά και δεν έχει εμπειρία σ' αυτά, το Άγιο Πνεύμα θα του δίνει συνεχώς υπενθυμίσεις, διαφωτίζοντας και βοηθώντας τον κάθε στιγμή. Το έργο της εκκλησίας δεν βασίζεται πλήρως για την εκτέλεσή του στη δύναμη, την ενέργεια και το φορτίο που έχουν οι άνθρωποι· ένα μέρος του πρέπει να βασίζεται στο έργο και την ηγεσία του Αγίου Πνεύματος, κι αυτό το έχουν βιώσει οι περισσότεροι άνθρωποι. Με όποιον τρόπο, λοιπόν, κι αν το δει κανείς, ένας επικεφαλής ή εργάτης πρέπει να καταφέρει να εκπληρώσει τις ευθύνες του. Αυτό δεν είναι μια επιπλέον απαίτηση από εκείνους. Όταν οι άπιστοι εργάζονται στα εγκόσμια, ενεργούν με βάση το προσωπικό τους επίπεδο. Είναι διαφορετικό να κάνει κάποιος ένα καθήκον στον οίκο του Θεού: Δεν το κάνει απλώς και μόνο με βάση το επίπεδό του· προκειμένου να πετύχει αποτελέσματα, πρέπει να βασιστεί και στην κατανόηση που έχει για τις αλήθεια-αρχές. Μερικές φορές, οι άνθρωποι πρέπει να βοηθήσουν ο ένας τον άλλον και να συνεργαστούν αρμονικά προκειμένου να κάνουν σωστά το καθήκον τους. Ίσως ρωτήσουν κάποιοι: «Όταν εργαζόμαστε στον οίκο του Θεού, απαιτείται “να αποδεχόμαστε κάθε εργασία και να πασχίζουμε να κάνουμε το καλύτερο που μπορούμε μέχρι τη μέρα που θα πεθάνουμε”; “Οι μεταξοσκώληκες της άνοιξης υφαίνουν μέχρι να πεθάνουν”. Αυτό χρειάζεται να πετύχουμε; Ο οίκος του Θεού θα έχει τελειώσει μαζί μας μόνο όταν θα κοντεύουμε να πέσουμε κάτω από την εξάντληση;» Αυτό απαιτεί ο Θεός από τον άνθρωπο; (Όχι.) Η συναναστροφή μας πάνω στις απαιτήσεις για τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών έχει ως μοναδικό σκοπό να προσφέρει στους ανθρώπους διαύγεια και κατανόηση ως προς το πώς πρέπει να συνεργαστούν με το έργο του Θεού σύμφωνα με τις αλήθεια-αρχές και τις εργασιακές μεθόδους που απαιτεί Εκείνος, έτσι ώστε το έργο Του να προχωρήσει ομαλά και αποτελεσματικά κι έτσι ώστε τα λόγια και το έργο Του να μπορέσουν να πετύχουν καλύτερα αποτελέσματα στον εκλεκτό λαό του Θεού. Η μία πτυχή της αφορά την ανάπτυξη και τη διάδοση του έργου· η άλλη αφορά το πώς τα λόγια και το έργο του Θεού θα πετύχουν τα αποτελέσματα που οφείλουν να πετύχουν σε όσους Τον ακολουθούν. Αυτές είναι οι ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών, καθώς και όσα πρέπει να πετύχουν στο έργο τους.

Σημείο δέκατο: Να φυλάνε σωστά και να κατανέμουν με σύνεση τα διάφορα υλικά αγαθά του οίκου του Θεού (βιβλία, διάφορα είδη εξοπλισμού, σιτηρά και ούτω καθεξής) και να πραγματοποιούν τακτικές επιθεωρήσεις, συντήρηση και επισκευές, ώστε να ελαχιστοποιούνται οι ζημιές και οι σπατάλες· επιπλέον, να μην αφήνουν τους κακούς ανθρώπους να τα καταχραστούν

Σήμερα, θα προχωρήσουμε στη συναναστροφή πάνω στο δέκατο σημείο των ευθυνών των επικεφαλής και των εργάτων: «Να φυλάνε σωστά και να κατανέμουν με σύνεση τα διάφορα υλικά αγαθά του οίκου του Θεού (βιβλία, διάφορα είδη εξοπλισμού, σιτηρά και ούτω καθεξής) και να πραγματοποιούν τακτικές επιθεωρήσεις, συντήρηση και επισκευές, ώστε να ελαχιστοποιούνται οι ζημιές και οι σπατάλες· επιπλέον, να μην αφήνουν τους κακούς ανθρώπους να τα καταχραστούν». Το ένατο σημείο αποτελεί μια απαίτηση από τους επικεφαλής και τους εργάτες που καλύπτει σχεδόν τα πάντα. Το δέκατο σημείο είναι άλλη μία μεγάλη ενότητα του έργου, που αποτελεί άλλη μία συγκεκριμένη απαίτηση σχετικά με τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργάτων. Αυτό το μέρος του έργου περιλαμβάνει αγαθά που ανήκουν στον οίκο του Θεού, κάποια από τα οποία αγοράζονται προκειμένου να καλυφθούν οι βιοτικές ανάγκες όσων κάνουν το καθήκον τους με πλήρη απασχόληση, ενώ κάποια άλλα είναι εξοπλισμός, υλικά και ούτω καθεξής που αγοράζονται για το έργο της διάδοσης του ευαγγελίου. Υπάρχουν επίσης κάποια βιβλία με τα λόγια του Θεού και άλλα τέτοια πράγματα που αφορούν τη ζωή-είσοδο των αδελφών και πρέπει να φυλάσσονται στον οίκο του Θεού. Πρόκειται για αγαθά που σχετίζονται με την πίστη των ανθρώπων στον Θεό. Είναι, συνολικά, τρεις κατηγορίες: αγαθά απαραίτητα για τη ζωή, αγαθά απαραίτητα για το έργο και αγαθά απαραίτητα για την πίστη στον Θεό. Αυτά τα αγαθά, είτε τα αγοράζει ο οίκος του Θεού είτε τα προσφέρουν οι αδελφοί κι οι αδελφές, μόλις περιέλθουν στην κατοχή του οίκου του Θεού, γίνονται μέρος του ζητήματος της διαχείρισης και της κατανομής των υλικών αγαθών από τους επικεφαλής και τους εργάτες. Παρότι αυτό το έργο δεν φαίνεται και τόσο σημαντικό εξωτερικά σε σύγκριση με την εκκλησιαστική ζωή, το διοικητικό έργο ή το επαγγελματικό έργο, ούτε κάτι που χρειάζεται να μπει στην ημερήσια διάταξη, παραμένει σημαντικό έργο που πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες. Τα διάφορα αγαθά του οίκου του Θεού σχετίζονται με το έργο, τη ζωή, τις σπουδές και ό,τι άλλο παρόμοιο αφορά το προσωπικό που εκτελεί καθήκοντα, κι έτσι η φύλαξη και η συνετή κατανομή τους είναι πολύ σημαντικά πράγματα και δεν πρέπει να παραβλέπονται.

Σωστή φύλαξη

Για τους επικεφαλής και τους εργάτες, αυτό που έχει ακόμα πιο κεντρικό ρόλο από τη σωστή εκτέλεση του διοικητικού έργου της εκκλησίας και τη φροντίδα της ζωής της εκκλησίας είναι η σωστή εκτέλεση του έργου της διάδοσης του ευαγγελίου, καθώς και του ποικίλου έργου που σχετίζεται με αυτό. Επιπλέον, και τα διάφορα υλικά αγαθά του

οίκου του Θεού πρέπει να υπόκεινται σε κατάλληλη διαχείριση. Αυτά τα πράγματα πρέπει να φυλάσσονται σωστά· μην τα αφήνετε να πιάνουν μούχλα ή μαμούνια, και μην αφήνετε τους άλλους να τα παίρνουν στην κατοχή τους λες και είναι προσωπική τους ιδιοκτησία. Στον οίκο του Θεού, ισχύουν επίσης ειδικές απαιτήσεις και βήματα για το πώς να κάνουν σωστά αυτό το έργο οι επικεφαλής και οι εργάτες. Αρχικά, πρέπει να ελέγχουν αν το προσωπικό που διαχειρίζεται αυτά τα αγαθά αποτελείται από κατάλληλους και υπεύθυνους ανθρώπους, αν αυτοί γνωρίζουν πώς να τα διαχειρίζονται και αν μπορούν να εκπληρώσουν επιμελώς την ευθύνη τους· αν, δηλαδή, αυτά τα πράγματα θα παραμείνουν ασφαλή στα χέρια τους. Όσον αφορά, λόγου χάρη, τη φύλαξη του σιταριού, μήπως έχει υγρασία στο μέρος όπου φυλάσσεται κατά την περίοδο των βροχών, δηλαδή όταν ο καιρός είναι υγρός και βρέχει πολύ; Το ελέγχουν αυτό εγκαίρως οι άνθρωποι που το διαχειρίζονται; Αν το σιτάρι πάρει υγρασία, το βγάζουν να το στεγνώσουν; Τα διαχειρίζονται όλα αυτά με τη σχολαστικότητα που θα έδειχναν αν ήταν δικά τους; Έχουν μια τέτοια ανθρώπινη φύση; Έχουν μια τέτοια αφοσίωση; Οι επικεφαλής και οι εργάτες, λοιπόν, πρέπει αρχικά να ελέγχουν όσους διαχειρίζονται αυτά τα πράγματα, για να δουν τι ανθρώπινη φύση έχουν, και αν είναι ευσυνείδητοι και ενάρετοι. Αν κάποιος φαίνεται να έχει καλή ανθρώπινη φύση και καλή καρδιά, και οι περισσότεροι άνθρωποι δίνουν θετικές αναφορές γι' αυτόν, κι όμως ακόμα δεν γνωρίζεις αν είναι κατάλληλος για τη διαχείριση των αγαθών στον οίκο του Θεού, τότε τι πρέπει να γίνει; Πρέπει να συνεχίσεις την παρακολούθηση, τον έλεγχο και την επίβλεψη. Πρέπει να κάνεις σχετικές ερωτήσεις μετά από λίγο καιρό, για να δεις αν ο φύλακας εκπληρώνει σωστά την ευθύνη του. Στην περίπτωση του σιταριού, λόγου χάρη, το μεγαλύτερο πρόβλημα είναι η υγρασία. Ο φύλακας πρέπει να ελέγχει αν η σιταποθήκη έχει υγρασία και αν είναι πιθανό να πιάσει έντομα το σιτάρι, και πρέπει να βρει κάποιον που γνωρίζει από αυτά, να τον συμβουλευτεί και να κατανοήσει με ποιες πρακτικές θα διασφαλιστεί ότι το σιτάρι δεν θα πάρει υγρασία και δεν θα μουχλιάσει, ούτε θα πιάσει έντομα. Μόλις αποθηκεύσει το σιτάρι, πρέπει να ελέγχει τακτικά τη σιταποθήκη ή να ανοίγει τα παράθυρα για εξαερισμό. Έτσι θα εκπλήρωνε πραγματικά την ευθύνη του. Αν ο φύλακας παίρνει πρωτοβουλία και τα κάνει όλα αυτά χωρίς να χρειάζεται παρότρυνση ή υπενθύμιση, τότε είναι αξιόπιστος, κι αυτό δίνει μια αίσθηση σιγουριάς. Τι γίνεται, όμως, με όσους φυλάσσουν τα διάφορα είδη εξοπλισμού; Είναι άραγε κατάλληλοι για τη δουλειά; Δεν το γνωρίζεις ακόμα· πρέπει να τους ελέγξεις κι αυτούς. Πώς φυλάσσεται ο περισσότερος εξοπλισμός —οι ηλεκτρονικές συσκευές, τα έπιπλα, οι εγκαταστάσεις και ούτω καθεξής— όταν δεν χρησιμοποιείται συχνά; Τον φροντίζει και τον συντηρεί ο φύλακας; Ελέγχει τακτικά τις ηλεκτρονικές συσκευές, ενεργοποιώντας τις και θέτοντάς τις σε λειτουργία; Μπορείς να ρωτήσεις τους άλλους και να μάθεις ότι ο συγκεκριμένος φύλακας τα κάνει όλα αυτά τακτικά. Αυτά τα αντικείμενα μπορεί να μη χρησιμοποιούνται, αλλά δεν έχουν πάνω τους σκόνη, πράγμα που σημαίνει ότι κάποιος έρχεται και τα φροντίζει συχνά· θα δεις, λοιπόν, πως ο φύλακας είναι εντάξει και εκπληρώνει την ευθύνη του. Τότε μπορείς να μείνεις ήσυχος. Υπάρχουν και τα βιβλία με τα λόγια του

Θεού. Το καθένα από αυτά είναι δυσεύρετο και, επιπλέον, τα βιβλία με τα λόγια του Θεού είναι πιο σημαντικά από οτιδήποτε άλλο για έναν πιστό· πιο σημαντικά από το σιτάρι, τις ηλεκτρονικές συσκευές ή ό,τι παρόμοιο. Ένας λόγος παραπάνω, λοιπόν, να βρεις γι' αυτά έναν κατάλληλο άνθρωπο για τη διαχείρισή τους και ένα κατάλληλο μέρος για την αποθήκευσή τους. Απαιτείται επίσης σωστός εξαερισμός, επίβλεψη και επιθεώρηση· δεν γίνεται ο υπεύθυνος να αφήσει τα βιβλία να πάρουν υγρασία, να βραχούν ή να τα φάνε τα ποντίκια. Πρέπει να τα προσέξει κανείς όλα αυτά. Είναι, λοιπόν, κατάλληλοι για τη δουλειά όσοι διαχειρίζονται αυτά τα αγαθά; Και αυτό πρέπει να το ελέγχει συχνά. Αν οι επιστάτες είναι τεμπέληδες, αμελείς και απερίσκεπτοι, κάποια αγαθά θα καταστραφούν· αν όχι από την υγρασία και τη μούχλα, τότε από τα έντομα. Όλα αυτά είναι απώλειες που προκαλούνται από τη χαλαρότητα που δείχνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες στην παρακολούθηση και την επιθεώρηση. Αν οι επιστάτες φροντίζουν σωστά αυτά τα αγαθά, τότε αυτή η ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών έχει εκπληρωθεί. Αυτά τα αγαθά μπορεί να είναι μεγάλα ή μικρά, να χρησιμοποιούνται συχνά ή όχι· εφόσον, όμως, ανήκουν σε μια κατηγορία αγαθών που με τη σειρά της ανήκει στον οίκο του Θεού, πρέπει να ορίζεται κάποιος για τη διαχείρισή τους. Ένα αγαθό πρέπει να παραμένει ασφαλές, ό,τι είδους κι αν είναι, οπουδήποτε κι αν είναι αποθηκευμένο, και θα πρέπει να διασφαλίζεται ότι δεν θα του συμβεί τίποτα κακό. Αυτό σημαίνει να είναι κανείς αφοσιωμένος και υπεύθυνος. Αν ένας άνθρωπος που διαχειρίζεται κάτι κριθεί ακατάλληλος, τι πρέπει να γίνει; Πρέπει αμέσως να τροποποιηθεί η ανάθεση του καθήκοντός του και να βρεθεί ο αντικαταστάτης του. Κάποιοι άνθρωποι, λόγου χάρη, είναι αδρανείς κι αργόσχολοι, τους αρέσει το φαγητό και όχι η δουλειά, και δεν αναλαμβάνουν ευθύνες. Αντιμετωπίζουν τα αντικείμενα της εκκλησίας με χαλαρότητα, λες και αποτελούν δημόσια περιουσία, και θεωρούν πως δεν υπάρχει κανένα θέμα, αρκεί να μη χαθούν. Όσο για το αν έχουν πιάσει μούχλα ή μαμούνια ή κάποια από αυτά έχουν φθορές, ούτε τους νοιάζει ούτε ρωτάνε. Όποτε τους ρωτήσεις, λένε πως τα έχουν ελέγξει και όλα είναι εντάξει. Στην πραγματικότητα, έχει περάσει πολύς καιρός από τότε που τα έλεγξαν. Και, μια μέρα, κάποιος ανακαλύπτει ξαφνικά πως το σιτάρι έχει μουχλιάσει, τα καλώδια σε κάποιον εξοπλισμό τα έχουν φάει τα ποντίκια, ενώ υπάρχουν ακόμα και βιβλία με τα λόγια του Θεού τα οποία έχουν πάρει τόσο πολλή υγρασία που τα γράμματά τους είναι θολά και δυσανάγνωστα. Τώρα που ανακαλύφθηκαν όλα αυτά, δεν είναι πια πολύ αργά; (Ναι, η ζημιά έχει γίνει.) Αυτό είναι το αποτέλεσμα της κακής διαχείρισης. Δεν είναι, λοιπόν, ακατάλληλος ο άνθρωπος που κάνει τη διαχείριση; Δεν έχει κακή ανθρώπινη φύση, δεν είναι ανήθικος; (Έτσι είναι.) Οι άπιστοι θα αποκαλούσαν έναν τέτοιο άνθρωπο ανήθικο· εμείς τι λέμε; Ότι έχει κακή ανθρώπινη φύση, ότι δεν είναι αφοσιωμένος. Δεν μπορεί να εκπληρώσει ούτε καν αυτήν τη μικρή ευθύνη· δεν είναι ικανός ούτε καν για κάτι που θα μπορούσε να κάνει ακόμα κι ένας άνθρωπος που απλώς νοιάζεται λίγο, που έχει μόνο λίγη συνείδηση και ανθρώπινη φύση. Είναι, λοιπόν, ακόμα πιστός; Ακόμα και οι άπιστοι έχουν την εξής άποψη: «Να κάνεις το καλύτερο που μπορείς για να χειρίζεσαι με αφοσίωση ό,τι σου έχουν

εμπιστευτεί οι άλλοι»· αυτός ο άνθρωπος δεν πληροί ούτε καν τα ελάχιστα ηθικά πρότυπα των απίστων, επομένως είναι εμφανώς ακατάλληλος να υπηρετήσει ως μέλος του προσωπικού διαχείρισης των αγαθών. Όποιος είναι ακατάλληλος πρέπει να αντιμετωπίζεται άμεσα και να βρίσκεται ο κατάλληλος αντικαταστάτης. Αν δεν εμπιστεύεσαι το προσωπικό διαχείρισης αγαθών που έχεις και, ταυτόχρονα, δεν έχεις τον χρόνο να ελέγξεις τα πράγματα μόνος σου ή δεν μπορείς να παρακολουθήσεις τα πράγματα και να τα ελέγξεις λόγω των συγκυριών, τι πρέπει να γίνει σε αυτήν την περίπτωση; Μπορείς να ζητήσεις από τον διαχειριστή να υπογράψει εγγυήσεις, όπου θα δηλώνει ότι, αν προκύψει ζημιά στα αντικείμενα που διαχειρίζεται, θα την πληρώσει εκείνος ή ότι θα αποδεχθεί πρόθυμα κάθε είδους ποινή που επιβάλλει ο οίκος του Θεού. Το ζήτημα πρέπει να επιλυθεί σύμφωνα με το διοικητικό σύστημα. Αν ένας επικεφαλής ή εργάτης μπορεί να κάνει τη δουλειά του σε τέτοιο επίπεδο, τότε θα έχει εκπληρώσει την ευθύνη του.

Οποιοδήποτε υλικό αγαθό, μεγάλο ή μικρό, ακριβό ή φθηνό, είτε σου είναι χρήσιμο είτε όχι, αν σου ανατεθεί να το διαχειριστείς, τότε γίνεται ευθύνη σου. Αυτό το έργο ανήκει στο πεδίο ευθύνης των επικεφαλής και των εργατών, επομένως πρέπει να βρεις έναν κατάλληλο άνθρωπο και ένα κατάλληλο μέρος για τη σωστή του φύλαξη. Μην αφήνετε να καταστραφούν τα αγαθά του οίκου του Θεού. Όσον αφορά τη φύλαξη των βιβλίων με τα λόγια του Θεού, λόγου χάρη, μόλις ένας επικεφαλής ή εργάτης βρει το κατάλληλο προσωπικό γι' αυτά, πρέπει και πάλι να ρωτάει σχετικά κάθε τόσο: «Τελευταία έχουν διανεμηθεί πολλά βιβλία, όμως μη γίνεσαι απρόσεκτος, παρότι έχουν μείνει λιγότερα. Όταν αναλαμβάνεις τη φύλαξη των βιβλίων, το κυριότερο είναι να μην τα αφήνεις να πάρουν υγρασία, να καταστραφούν από τον ήλιο, να πατικωθούν ή να τσαλακωθούν». Πρέπει να ρωτάει γι' αυτό το θέμα και να το ερευνά κάθε τόσο. Αν έχουν έρθει καινούργια βιβλία, πρέπει να ρωτήσει αν φυλάσσονται καλά, αν χωράνε όλα στην αρχική θέση και, σε περίπτωση που δεν χωράνε, αν έχει βρεθεί άλλη θέση γι' αυτά, πώς είναι αυτή η θέση, αν είναι ασφαλής και στεγνή, αν τα βιβλία έχουν αποθηκευτεί σωστά και, αν υπάρχει υποψία για ποντίκια, μήπως χρειάζεται να πάρουν γάτα. Όλα αυτά είναι πράγματα που πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες, είναι η ευθύνη που πρέπει να εκπληρώσουν. Αυτό το έργο μπορεί να φαίνεται κάπως ασήμαντο, όμως κι αυτή είναι μία από τις εργασίες που πρέπει να κάνουν συστηματικά οι επικεφαλής και οι εργάτες. Μην το υποτιμάς· χρειάζεται σοβαρή αντιμετώπιση. Αυτά τα αντικείμενα μπορεί να είναι κοινό κτήμα και να μην ανήκουν σε κανέναν ατομικά, αλλά πρέπει να φυλάσσονται σωστά· είτε πρόκειται να σου φανούν χρήσιμα στο μέλλον είτε όχι, είτε είναι δικά σου για να τα χρησιμοποιήσεις είτε όχι, η φύλαξή τους είναι δική σου ευθύνη, ένα ζήτημα που είναι δική σου δουλειά και δεν πρέπει να ψάξεις κανέναν λόγο ή δικαιολογία για να το αποφύγεις χωρίς να του δώσεις σημασία. Εφόσον κάτι είναι δική σου ευθύνη, τότε είναι κάτι που πρέπει να διαχειριστείς, ένα έργο που πρέπει να κάνεις. Για όλα όσα αφορά, πρέπει να ερευνάς και να προσπαθείς να κατανοήσεις τα πράγματα ή να συμμετέχεις ο ίδιος σ' αυτό. Αν έχεις χρόνο να πας επιτόπου και να δεις μόνος σου τι

γίνεται, κάτι τέτοιο είναι, φυσικά, καλύτερο. Αν, όμως, δεν το επιτρέπουν οι περιστάσεις και οι συνθήκες ή είσαι πολύ απασχολημένος με το έργο, πρέπει και πάλι να κάνεις εγκαίρως τη σχετική έρευνα και ερωτήσεις, στην προσπάθειά σου να μην αφήσεις τα αγαθά του οίκου του Θεού να υποστούν φθορά ή να πάνε χαμένα με οποιονδήποτε τρόπο. Αν το κάνεις αυτό, σημαίνει πως έχεις εκπληρώσει την ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών.

Συνετή κατανομή

Ως προς τα υλικά αγαθά του οίκου του Θεού, υπάρχει ακόμα ένα σημαντικό επιμέρους έργο εκτός από τη φύλαξή τους: η συνετή κατανομή τους. Όλα αυτά τα αγαθά είναι για να τα χρησιμοποιούν οι άνθρωποι, όλα τους είναι χρήσιμα, επομένως ο κύριος σκοπός της φύλαξής τους είναι να χρησιμοποιούνται με σύνεση. Για να χρησιμοποιηθούν με σύνεση, πρέπει πρώτα οι επικεφαλής και οι εργάτες να κάνουν συνετή κατανομή. Τι είναι η συνετή κατανομή; Όσον αφορά το ποιος θα λάβει αυτά τα αγαθά για να τα χρησιμοποιήσει, ο οίκος του Θεού έχει αρχές και κανόνες. Ο κύριος σκοπός αυτών των αγαθών, είτε τα προσφέρουν οι αδελφοί κι οι αδελφές είτε τα αγοράζει ο οίκος του Θεού, δεν είναι η συγκέντρωσή τους για ενίσχυση ή ως ελεημοσύνη για το έργο της πρόνοιας· αντίθετα, προορίζονται για χρήση από όλους τους αδελφούς και τις αδελφές που κάνουν τα καθήκοντά τους με πλήρες ωράριο. Το πώς πρέπει, λοιπόν, να κατανέμονται, καθώς και οι αρχές που διέπουν την κατανομή τους είναι άλλη μία ευθύνη που πρέπει να εκπληρώσουν οι επικεφαλής και οι εργάτες κατά τη διαχείριση των διάφορων υλικών αγαθών του οίκου του Θεού. Αναφέραμε εδώ τη συνετή κατανομή· σε αυτήν την περίπτωση, η «σύνεση» είναι η αρχή που απαιτείται από τον οίκο του Θεού.

Ι. Συνετή κατανομή των βιβλίων με τα λόγια του Θεού

Θα αρχίσουμε από τα βιβλία με τα λόγια του Θεού. Κάθε φορά που εκδίδεται ένα καινούργιο βιβλίο, στον οίκο του Θεού ισχύουν απαιτήσεις και κανόνες ως προς τις αρχές που διέπουν το σε ποιους πρέπει να δοθεί το βιβλίο αυτό. Στην εκκλησία, υπάρχουν άνθρωποι που διαβάζουν τα λόγια του Θεού και άνθρωποι που δεν τα διαβάζουν, άνθρωποι που αγαπούν την αλήθεια και άνθρωποι που δεν την αγαπούν, καθώς και άνθρωποι που κάνουν καθήκοντα και άνθρωποι που δεν τα κάνουν· πρέπει να γίνεται ένας διαχωρισμός μεταξύ αυτών των τύπων ανθρώπων. Υπάρχουν και μερικά ειδικά βιβλία στην κατηγορία των διδακτικών βιβλίων: βιβλία γραμματικής, λεξικά και άλλα τέτοια βιβλία-εργαλεία. Όλα αυτά πρέπει να κατανέμονται αυστηρά σύμφωνα με τις αρχές. Πρέπει να δίνονται σε όσους τα χρειάζονται και όχι σε όσους δεν τα χρειάζονται. Κι έπειτα, μερικά βιβλία-εργαλεία εκδίδονται σε σχετικά λίγα αντίτυπα· αν δοθούν σε κάποιο άτομο, τότε τι απαιτείται από το άτομο αυτό; Μπορείς να τα διαβάσεις, αλλά μην τα καταστρέψεις· μην τα παρατάς εδώ κι εκεί και μη σκίζεις τις σελίδες αδιακρίτως. Επιπλέον, τα βιβλία πρέπει να επιστρέψουν στην αρχική τους θέση μόλις ολοκληρώσεις την ανάγνωση. Όσον αφορά τα βιβλία για την πίστη στον Θεό, οι επικεφαλής και οι

εργάτες πρέπει να τα κατανέμουν αυστηρά σύμφωνα με τις εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού· επιπλέον, πρέπει να φροντίζουν έτσι ώστε και ο εκλεκτός λαός του Θεού να κατανοεί τις αρχές και να ενεργεί σύμφωνα με αυτές.

II. Συνετή κατανομή των διάφορων ειδών εξοπλισμού

Ακολουθεί τώρα ο τρόπος κατανομής των διάφορων ειδών εξοπλισμού. Αυτή η εργασία έχει σχετικά κρίσιμη σημασία. Η κατανομή των διάφορων ειδών εξοπλισμού γίνεται με κάπως μεγαλύτερη αυστηρότητα. Τέτοια είδη εξοπλισμού είναι οι ηλεκτρονικές συσκευές, καθώς και τα εργαλεία που απαιτούνται για τα διάφορα επαγγέλματα. Όταν τα κατανέμουν αυτά οι επικεφαλής και οι εργάτες, πρέπει και πάλι να ισχύουν αρχές. Οι άνθρωποι στους οποίους δίνονται πρέπει να είναι ικανοί να χειριστούν άνετα αυτόν τον εξοπλισμό και να τον χρησιμοποιήσουν σωστά και με σύνεση. Αν κάποιος είναι αρχάριος ή απλώς δεν ξέρει να χρησιμοποιεί κάτι, τότε δεν πρέπει να δίνεται σ' αυτόν. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα για καλής ποιότητας ακριβές ηλεκτρονικές συσκευές, όπως είναι οι ακριβές κάμερες και οι πιο ακριβοί υπολογιστές, καθώς και ο εξοπλισμός ηχογράφησης, οι φωτογραφικές μηχανές ή ο εξοπλισμός που χρειάζεται για την επεξεργασία βίντεο· ειδικά ο συγκεκριμένος εξοπλισμός δεν πρέπει να δοθεί σε ένα τέτοιο άτομο, ώστε να μην υποστεί ζημιά. Πρέπει οι επικεφαλής και οι εργάτες να διασφαλίσουν ότι όσοι χρησιμοποιούν τέτοιου είδους εξοπλισμό είναι ικανοί, πρώτον, να εκτιμήσουν την αξία αυτών των μηχανημάτων και, δεύτερον, να τα χρησιμοποιήσουν και να τα συντηρήσουν σωστά. Κάποιο μηχάνημα, λόγω χάρη, μπορεί να χρειάζεται, με βάση τις οδηγίες του, να κλείσει για δέκα λεπτά μετά από δύο ώρες χρήσης, για να κρυώσει. Αν δεν κρυώσει, θα υποστεί ζημιά και θα μειωθεί ο κύκλος ζωής του. Οι άνθρωποι που εκτιμούν την αξία ενός μηχανήματος θα το χρησιμοποιήσουν αυστηρά σύμφωνα με τις προφυλάξεις συντήρησης, τις οποίες θα τηρήσουν από μόνοι τους, χωρίς να τους το πεις εσύ, και θα το κάνουν με ακόμα μεγαλύτερη αυστηρότητα και ακρίβεια αν τους επιστήσεις την προσοχή. Τέτοιοι άνθρωποι είναι κατάλληλοι για τον χειρισμό μηχανημάτων· αξίζουν να χρησιμοποιήσουν ακριβά αντικείμενα, επειδή γνωρίζουν την αξία των μηχανημάτων και παίρνουν σοβαρά τις προφυλάξεις για τη συντήρηση και την επισκευή τους. Τέτοιοι άνθρωποι, που μπορούν να φυλάξουν τα μηχανήματα ως κόρη οφθαλμού και να τα χρησιμοποιήσουν όπως πρέπει, είναι οι πλέον κατάλληλοι για να τους γίνει η κατανομή και η διανομή μηχανημάτων υψηλής ποιότητας. Οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να εκτελούν σωστούς ελέγχους όσον αφορά όλα αυτά τα πράγματα. Αν ένας ακριβός υπολογιστής δίνεται προς χρήση σε οποιονδήποτε κάνει αίτηση και δηλώνει πως τον χρειάζεται, εφαρμόζεται σωστά η αρχή; (Όχι.) Πού είναι το σφάλμα; Για τους επικεφαλής και τους εργάτες, η διανομή και κατανομή τέτοιων αντικειμένων πρέπει να βασίζεται, εν μέρει, στην επαγγελματική ικανότητα του ανθρώπου στον οποίο έχει ανατεθεί το έργο· από την άλλη, πρέπει να βασίζεται και στον βαθμό στον οποίο αυτός ο άνθρωπος περιποιείται τα μηχανήματα, καθώς και στο αν έχει ανθρώπινη φύση και αν εκτιμά την αξία των μηχανημάτων κατά τη χρήση τους. Αν αυτός ο άνθρωπος δεν ενδιαφέρεται και

πολύ για τα μηχανήματα, δεν γνωρίζει τις δεξιότητες του επαγγέλματος και θέλει απλώς να παίξει με το μηχανήμα από περιέργεια, τότε θα πρέπει να του απαγορευτεί και να μην του επιτραπεί η χρήση. Δεν είναι ο κατάλληλος για τη χρήση και τη φροντίδα μηχανημάτων υψηλής ποιότητας. Σε όσους κάνουν συνηθισμένα καθήκοντα αρκεί να δώσεις συνηθισμένα μηχανήματα. Όσοι γνωρίζουν ένα επάγγελμα, όσοι έχουν καλή ανθρώπινη φύση και γνωρίζουν πώς να χρησιμοποιούν, να συντηρούν και να εκτιμούν τα μηχανήματα επιτρέπεται να χρησιμοποιούν υψηλότερης ποιότητας αντικείμενα, επειδή είναι γνώστες ενός επαγγέλματος και ικανοί να χρησιμοποιήσουν μηχανήματα υψηλής ποιότητας. Αν δώσεις κάτι τόσο ποιοτικό σε κάποιον που είναι μπερδεμένος ή άξεστος, θα καταστρέψει το μηχανήμα μέσα σε λίγες μέρες. Οι άλλοι δεν θα μπορούν να το χρησιμοποιήσουν και δεν θα φτιάχνεται εύκολα. Κάτι τέτοιο όχι μόνο εμποδίζει το έργο της εκκλησίας, αλλά αφήνει κι ένα υλικό αγαθό του οίκου του Θεού να πάει χαμένο. Τι δείχνει, έμμεσα, αυτό; Ότι τέτοιοι άνθρωποι δεν είναι κατάλληλοι να χρησιμοποιούν μηχανήματα καλής ποιότητας. Τα καλής ποιότητας μηχανήματα πρέπει να δίνονται για να τα χρησιμοποιούν άτομα με ανθρώπινη φύση, που ξέρουν τι τους γίνεται με ένα επάγγελμα. Για όσους δεν είναι ειδικοί σε ένα επάγγελμα και η ανθρώπινη φύση τους δεν είναι αρκετά καλή, αρκεί να χρησιμοποιούν συνηθισμένα αντικείμενα. Είναι συνετή μια τέτοια κατανομή των αντικειμένων; (Είναι.)

Κάθε άνθρωπος χειρίζεται με διαφορετικό τρόπο τα κάθε είδους υλικά αγαθά. Κάποιοι αγοράζουν έναν ακριβό υπολογιστή και, μετά από δύο χρόνια χρήσης, τον έχουν ακόμα σαν καινούργιο· η οθόνη δεν έχει ποτέ δαχτυλιές και το πληκτρολόγιο είναι πάντα πεντακάθαρο, χωρίς ίχνος σκόνης. Η επιφάνεια εργασίας είναι κι αυτή ωραία και τακτοποιημένη, ενώ όλα όσα είναι αποθηκευμένα στον υπολογιστή είναι πολύ οργανωμένα και ξεκάθαρα. Αν τους πει κάποιος ότι είναι κακό η οθόνη να χρησιμοποιείται για πολλή ώρα, θα ρωτήσουν αμέσως ποιος είναι ο καλύτερος τρόπος να την προστατέψουν· ό,τι είναι καλύτερο, αυτό και θα κάνουν. Αν τους πει κάποιος ότι ο υπολογιστής πρέπει να παραμείνει σε αδράνεια μετά από παρατεταμένη χρήση, ότι θα λειτουργεί χειρότερα αν υπερθερμανθεί, πράγμα που θα επηρεάσει τη μακροζωία του μηχανήματος, τότε εκείνοι, όταν συνειδητοποιήσουν πως χρησιμοποιούν τον υπολογιστή τους περισσότερο από δύο ώρες συνεχόμενα, θα σταματήσουν αμέσως για να τον αφήσουν να κρυώσει. Αν αργεί να κρυώσει επειδή κάνει πολλή ζέστη, θα στήσουν έναν ανεμιστήρα να τον φυσάει. Μεταχειρίζονται το μηχανήμα με ιδιαίτερη επιμέλεια και φροντίδα, σαν να ήταν παιδί τους. Είναι ιδιαίτερα επιμελείς και προσεκτικοί όταν το βάζουν στην τσάντα μεταφοράς και, όταν είναι να το ακουμπήσουν πάνω σ' ένα τραπέζι, καθαρίζουν οπωσδήποτε πρώτα την επιφάνεια του τραπεζιού και τοποθετούν το μηχανήμα σωστά. Δεν πρόκειται για ένα δυνατό τους σημείο; (Ναι.) Τέτοιου είδους άνθρωποι δεν αγαπούν μόνο τα δικά τους μηχανήματα· όταν βλέπουν τους άλλους να καταστρέφουν τα μηχανήματα και να τους προκαλούν ζημιές, δεν είναι εύκολο να το αντέξουν. Τέτοιου είδους άνθρωποι είναι κατάλληλοι να χρησιμοποιήσουν μηχανήματα καλής ποιότητας. Κάποιοι άνθρωποι που έχουν χρήματα αγοράζουν κι αυτοί ακριβούς

υπολογιστές, που δεν τους περιποιούνται καθόλου μόλις τους φέρουν στο σπίτι. Όση σκόνη κι αν κάτσει πάνω τους, δεν τους καθαρίζουν και τους αφήνουν να γίνουν πολύ βρόμικοι. Άλλοι χρησιμοποιούν ένα μηχανήμα δύο χρόνια και το έχουν ακόμα σαν καινούργιο· αυτοί χρησιμοποιούν ένα μηχανήμα δύο μήνες και μοιάζει σαν να χρησιμοποιείται εδώ και δέκα χρόνια. Αν τους πεις ότι τα μηχανήματα χρειάζονται συντήρηση, λένε: «Τι νόημα έχει να το συντηρήσω; Τα μηχανήματα παρέχουν υπηρεσία στους ανθρώπους, βρίσκονται στην υπηρεσία τους. Αν χαλάσει, πάρε καινούργιο!» Αυτό έχει ως αποτέλεσμα το μηχανήμα να χαλάσει σε λιγότερο από έξι μήνες λόγω κακής χρήσης. Τι νομίζετε για αυτού του είδους τους ανθρώπους; Είναι κατάλληλοι να χρησιμοποιούν μηχανήματα υψηλής ποιότητας; (Όχι.) Όσο καλός και να είναι ο υπολογιστής που θα πάρουν, ούτε που σκέφτονται να τον περιποιηθούν· αντίθετα, τον πετάνε όπου να 'ναι και δεν προσέχουν πού τον τοποθετούν. Κάποιοι από τους υπολογιστές τους είναι γεμάτοι γρατσουνιές, κάποιοι πήραν νερό και κάποιοι έπεσαν κάτω κι έσπασαν. Τους χρησιμοποιούν πολύ άτσαλα. Κάτι λείπει από την ανθρώπινη φύση αυτών των ανθρώπων. Θα κατανέματε πρόθυμα καλά μηχανήματα σε έναν τέτοιο άνθρωπο για να τα χρησιμοποιήσει; (Όχι.) Κάποιοι άνθρωποι που φοράνε γυαλιά έχουν πάντα τους φακούς σκουπισμένους και πεντακάθαρους, ενώ άλλοι αφήνουν την επιφάνειά τους πολύ βρόμικη, με σκόνη, δαχτυλιές και άλλα παρόμοια. Μα πώς μπορούν καν να τα χρησιμοποιούν σ' αυτήν την κατάσταση; Όσοι φροντίζουν τα γυαλιά τους προσέχουν ιδιαίτερα όταν τα ακουμπούν κάπου· δεν υπάρχει καμία περίπτωση να αφήσουν τους φακούς να ακουμπήσουν στο τραπέζι ή σε οποιοδήποτε αντικείμενο, ούτε να γρατσουνιστούν ή να υποστούν κάποια φθορά. Τα γυαλιά είναι πολύ σημαντικά, ειδικά για τους ανθρώπους με μυωπία· πώς θα τα χρησιμοποιήσεις αν γρατσουνίσεις τους φακούς; Κάποιοι άνθρωποι μεταχειρίζονται άτσαλα τα γυαλιά τους, και οι φακοί τους θαμπώνουν λίγο μόλις καιρό αφότου αρχίσουν να τα φοράνε. Δεν βλέπουν τίποτα καθαρά όταν τα φοράνε· καλύτερα θα έβλεπαν αν δεν τα φορούσαν καθόλου. Κι όμως, θεωρούν ότι δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα να συνεχίσουν να τα φοράνε όπως είναι, λες και δεν κάνει καμία διαφορά. Με μπερδεύει αυτό: Ο σκοπός του να φοράει κανείς γυαλιά δεν είναι να βλέπει πιο καθαρά; Εκείνοι πόσο καθαρά βλέπουν, με τους φακούς γεμάτους γρατσουνιές; Δεν είναι άξεστοι αυτοί οι άνθρωποι; Εντελώς άξεστοι είναι! Κάτι λείπει από την ανθρώπινη φύση των υπερβολικά άξεστων ανθρώπων· δεν ξέρουν πώς να φροντίζουν τα αντικείμενα, και φυσικά δεν σκέφτονται καν να τα περιποιηθούν.

Όσον αφορά τον σημαντικό εξοπλισμό και τα σημαντικά εργαλεία του οίκου του Θεού, ποια είναι η ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών; Όταν κατανέμουν τέτοιου είδους εξοπλισμό, πρέπει να τον δίνουν στους κατάλληλους ανθρώπους. Όσοι χρησιμοποιούν τόσο σημαντικό και υψηλής ποιότητας εξοπλισμό πρέπει οπωσδήποτε να είναι άνθρωποι που ξέρουν να περιποιούνται τα αντικείμενα. Θα τον περιποιηθούν, θα τον φροντίσουν και θα τον συντηρήσουν· όσο βρίσκεται στην κατοχή τους, μπορείς να είσαι βέβαιος ότι δεν πρόκειται ποτέ να τον καταστρέψουν ή να του προκαλέσουν ζημιά, ούτε επίτηδες ούτε λόγω παραγόντων που οφείλονται σ' εκείνους, παρά μόνο

λόγω κάποιας στιγμιαίας απροσεξίας ή επειδή τους λείπει κάποια βασική πληροφορία που γνωρίζουν οι πάντες. Τέτοιου είδους άνθρωποι επιτρέπεται να χρησιμοποιήσουν αυτόν τον εξοπλισμό· επιτρέπεται να τους δοθεί, κατά την κατανομή, καλός εξοπλισμός υψηλής ποιότητας. Οι άνθρωποι που από τη φύση τους χρησιμοποιούν τα αντικείμενα με άτσαλο τρόπο απλώς ας πάρουν κι ας χρησιμοποιήσουν συνηθισμένα πράγματα. Οι φύλακες τέτοιου εξοπλισμού και εργαλείων έχουν επίσης την ευθύνη να τηρούν αρχείο για τη χρήση τους: ποιος πήρε τι και για πόσο το χρησιμοποίησε ή ποιο αγαθό χρησιμοποιείται αποκλειστικά από κάποιον, ποιος πρέπει να πληρώσει αποζημίωση ανάλογη της αξίας του, σε περίπτωση που πάθει κάποια ζημιά. Και οι δύο πλευρές πρέπει να βάζουν την υπογραφή τους σχετικά μ' αυτά, ώστε το πράγμα να είναι δίκαιο και συνετό για όλους. Τα μηχανήματα και ο εξοπλισμός πρέπει να φροντίζονται σωστά, είτε χρησιμοποιούνται βραχυπρόθεσμα είτε μακροπρόθεσμα· ο χρήστης πρέπει να μάθει να τα χρησιμοποιεί σωστά και, σε περίπτωση δυσλειτουργίας, πρέπει να επισκευάζονται αμέσως. Όσο πιο σχολαστικά γίνεται αυτό το έργο, τόσο το καλύτερο. Αν προκύψει μια κατάσταση κατά την οποία το καθεστώς του Σατανά συλλαμβάνει κόσμο, η πιο βασική ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών σε αυτήν την περίπτωση είναι να κατανείμουν τον σημαντικό εξοπλισμό και τα εργαλεία σε φερέγγυους και αξιόπιστους ανθρώπους. Μόλις τα στείλουν, πρέπει να δώσουν κάποιες συμβουλές στον παραλήπτη, λέγοντας: «Αυτά είναι αντικείμενα από τον οίκο του Θεού, για να τα χρησιμοποιείς όταν κάνεις το καθήκον σου. Δεν είναι παιχνίδι. Πρέπει να τα χρησιμοποιήσεις με σύνεση και να τα φροντίσεις σωστά. Μην τα χαλάσεις. Αυτός ο εξοπλισμός και τα εργαλεία χρειάζονται για την εκτέλεση των καθηκόντων, επομένως, αν πάθουν κάτι, πρέπει να καταβληθεί αποζημίωση ανάλογη της αξίας τους. Αν το έργο καθυστερήσει εξαιτίας του χαλασμένου εξοπλισμού, η φύση του ζητήματος είναι πιο σοβαρή, δηλαδή περιλαμβάνει κάποια αναστάτωση και καταστροφή. Πρέπει, λοιπόν, να γνωρίζεις πώς να χρησιμοποιείς σωστά τον κάθε είδους εξοπλισμό και τα εργαλεία καθώς κάνεις το καθήκον σου· σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να χαλάσεις την ιδιοκτησία του οίκου του Θεού. Φρόντισε να θυμάσαι αυτές τις αρχές: συνετή χρήση, καθώς και τακτική επιθεώρηση, επισκευή και συντήρηση· αν κάτι δυσλειτουργεί, ανάφερέ το άμεσα και κάνε αίτηση για επισκευή». Για να κάνουν σωστά αυτό το έργο, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει, από τη μία, να γνωρίζουν τις αρχές κατανομής και χρήσης· από την άλλη, πρέπει να ενημερώνουν τους χρήστες πώς πρέπει να εκτελούν τις εργασίες συντήρησης και, σε περίπτωση δυσλειτουργίας, πώς να εκτελούν επισκευές και ούτω καθεξής. Αυτές είναι βασικές γνώσεις που πρέπει να κατανοούν και να διαθέτουν οι άνθρωποι όσον αφορά τη φροντίδα και τη χρήση κάθε είδους εξοπλισμού και εργαλείων.

Οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να κατανέμουν με σύνεση τα διάφορα είδη εξοπλισμού του οίκου του Θεού. Αν, λόγου χάρη, ένας του έργου χρειαστεί έναν υπολογιστή με σχετικά πολλές λειτουργίες, θα πρέπει να του κατανείμεις έναν. Αν πει πως δεν φτάνει ένας, πρέπει να τον ρωτήσεις γιατί, και να ρωτήσεις κι άλλους ανθρώπους για

να δεις αν αυτό που λένε ισχύει πραγματικά. Μην του δώσεις απλώς όσους υπολογιστές σου ζητήσει σύμφωνα με την αίτησή του, ας πούμε δύο αν σου πει πως δεν φτάνει ένας, και τρεις αν σου πει πως δεν φτάνουν δύο. Σε αυτήν την περίπτωση, δεν θα κατένειμες τους υπολογιστές σαν να ήταν παιχνίδια; Δεν θα ήταν απερίσκεψία κάτι τέτοιο; Πρέπει πρώτα να διερευνήσεις την κατάσταση και να πάρεις μια απόφαση με βάση τις αρχές που ισχύουν στον οίκο του Θεού. Δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να εγκρίνεις αυθαίρετα την κάθε αίτηση, αφού μπορεί κάποιος να υποβάλλουν αδιακρίτως αιτήσεις με την πρόφαση ότι κάνουν κάποιο καθήκον. Επιπλέον, κάποιος άνθρωπος που κάνει σημαντικό έργο μπορεί να χρειάζονται υπολογιστές υψηλότερης ποιότητας, κι όμως οι προσωπικοί τους υπολογιστές να έχουν χαμηλότερης ποιότητας διαμόρφωση. Οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να το διερευνούν κι αυτό εγκαίρως και να κατανέμουν τον εξοπλισμό με σύνεση. Η απόφαση για την παροχή υπολογιστών πρέπει να λαμβάνεται με βάση τη φύση του έργου που κάνει ένα άτομο και τις απαιτήσεις ποιότητας του υπολογιστή. Ένας συνηθισμένος επικεφαλής ή εργάτης που δεν ασχολείται με την τεχνολογία των υπολογιστών ούτε με το έργο της παραγωγής βίντεο και χρησιμοποιεί τους υπολογιστές μόνο, ας πούμε, για να συνδέεται στο διαδίκτυο, να αναζητά πηγές και να κάνει κλήσεις, δεν έχει και μεγάλες απαιτήσεις ως προς τις προδιαγραφές του υπολογιστή του, οπότε θα είναι εντάξει και με έναν συνηθισμένο υπολογιστή. Κάποιοι άνθρωποι μεγαλύτερης ηλικίας ξέρουν να κάνουν μόνο απλές διαδικασίες, όπως να πληκτρολογούν, να συνδέονται στο διαδίκτυο και να κάνουν κλήσεις· κι όμως, μόλις γίνουν επικεφαλής ή εργάτες, τους παρέχονται πολύ ακριβοί υπολογιστές. Είναι συνετό αυτό; Δεν αναζητούν ειδικά προνόμια; Δεν απολαμβάνουν τα οφέλη της θέσης; (Έτσι είναι.) Για ποια χρήση προορίζεται αυτός ο ακριβός και υψηλής ποιότητας εξοπλισμός; Προορίζεται να δοθεί για να χρησιμοποιηθεί από το σχετικό προσωπικό έργου και το επαγγελματικό προσωπικό. Δεν χρειάζεται να ταιριάζει με τη θέση κάποιου. Κάποιοι επικεφαλής και εργάτες πιστεύουν εσφαλμένα πως πρέπει να έχουν πιο προνομιακή μεταχείριση όσον αφορά το δικαίωμα χρήσης των διάφορων αντικειμένων του οίκου του Θεού. Υπάρχει τέτοιος κανόνας στον οίκο του Θεού; Όχι. Αλλά μόλις γίνει κάποιος επικεφαλής και εργάτης, του δίνουν γρήγορα υπολογιστή, κινητό τηλέφωνο και ακουστικά υψηλής ποιότητας, του παρέχουν κάθε είδους εξοπλισμό υψηλής ποιότητας. Ποια συνέπεια έχει αυτό; Γίνεται πραγματικά για να επιτευχθούν καλά αποτελέσματα στο έργο; Αυτοί οι άνθρωποι δεν λαχταρούν απλώς τις σαρκικές απολαύσεις; Για να έχουμε καλό ρώτημα, σε τι σου χρησιμεύει εσένα ένας υπολογιστής υψηλής ποιότητας; Εσύ απλώς διοργανώνεις διαδικτυακές συναθροίσεις και κηρύσσεις λόγια και δόγματα, έτσι δεν είναι; Ξέρεις εσύ να ανεβάζεις βίντεο ή μήπως να παράγεις βίντεο; Ξέρεις να προστατεύεις την ασφάλεια του δικτύου ή να φτιάχνεις ιστοσελίδες; Έχεις ιδέα από αυτά τα επαγγέλματα; Αν όχι, τότε σε τι σου χρησιμεύει ένας υπολογιστής υψηλής ποιότητας; Δεν είναι αηδιαστικό να το κάνεις αυτό; (Είναι.) Αν έχεις δικά σου χρήματα, κανείς δεν νοιάζεται πόσους υπολογιστές θα αγοράσεις μ' αυτά, και κανείς δεν πρόκειται να σε εμποδίσει, όσο υψηλής ποιότητας κι αν είναι. Τώρα όμως μιλάμε για το πώς πρέπει να

κατανέμονται με σύνεση τα υλικά αγαθά του οίκου του Θεού. Τι σημαίνει «με σύνεση»; Όταν οι επικεφαλής και οι εργάτες χρησιμοποιούν αυτόν τον εξοπλισμό υψηλής ποιότητας του οίκου του Θεού, δείχνει «σύνεση» κάτι τέτοιο; (Όχι.) Δεν γνωρίζουν ούτε το επάγγελμα ούτε πώς να κάνουν το οτιδήποτε. Επειδή έχουν υπολογιστή υψηλής ποιότητας, αυτό σημαίνει ότι έχουν υψηλή ποιότητα και οι ίδιοι; Ποιος ο λόγος να επιδεικνύονται; Στον οίκο του Θεού δεν ισχύει κανένας κανόνας που να δίνει προνομιακά δικαιώματα χρήσης και κατανομής των υλικών αγαθών του στους επικεφαλής και τους εργάτες· δεν έχουν αυτήν την προνομιακή μεταχείριση, και αυτή δεν είναι μια συνετή αρχή για την κατανομή των αγαθών του οίκου του Θεού· δεν είναι καθόλου συνετή. Μπορεί κανείς να αγοράσει μόνος του αυτά τα αντικείμενα αν είναι σε θέση να το κάνει· αν δεν είναι, και χρειάζεται να του τα κατανείμει ο οίκος του Θεού, τότε αρκεί να χρησιμοποιήσει τα συνηθισμένα. Αυτό είναι το δίκαιο και το συνετό. Αυτοί που γνωρίζουν σ' αλήθεια πώς να χρησιμοποιούν αυτόν τον εξοπλισμό υψηλής ποιότητας είναι τα μέλη του επαγγελματικού προσωπικού που ασχολούνται με αυτό το έργο, επομένως σ' αυτούς πρέπει να κατανείμει τον εξοπλισμό ο οίκος του Θεού. Αυτές είναι ορισμένες αρχές που πρέπει να κατανοήσουν και να συλλάβουν οι επικεφαλής και οι εργάτες όσον αφορά την κατανομή των υλικών αγαθών του οίκου του Θεού. Για ελέγξτε ξανά, με βάση αυτές τις αρχές, και δείτε αν αυτά τα αντικείμενα έχουν κατανεμηθεί κάπου χωρίς σύνεση. Αν έχει γίνει κάτι τέτοιο, βιαστείτε να διορθώσετε την κατάσταση. Κάποιοι άνθρωποι, αφού γίνουν επικεφαλής ή εργάτες, βλέπουν πως κανένας μέσα στον οίκο του Θεού δεν τους καλοπιάνει, κανένας δεν τους παρέχει αγαθά υψηλής ποιότητας, πως φοράνε ακόμα τα παλιά τους ρούχα, χρησιμοποιούν ακόμα τον εντελώς συνηθισμένο και μικρό υπολογιστή τους και πως ο οίκος του Θεού δεν τους έχει δώσει έναν καλό υπολογιστή. Πηγαίνουν, λοιπόν, στην ομάδα που ασχολείται με τα οικονομικά και κάνουν αίτηση για αγορά υπολογιστή. Είναι συνετό αυτό; (Όχι.) Λένε: «Αν δεν μου τον δώσεις, δεν θα κάνω το καθήκον μου· θα βρω την ευκαιρία και θα αναγκάσω τον οίκο του Θεού να μου αγοράσει έναν υπολογιστή καλύτερης ποιότητας, ένα πιο καινούργιο μοντέλο, πιο γρήγορο!» Είναι πολύ τολμηροί· δεν υπάρχει τίποτα που δεν θα τολμούσαν να κάνουν. Αυτοί οι άνθρωποι, αφού γίνουν επικεφαλής, αντιμετωπίζουν τον οίκο του Θεού σαν να ήταν σπίτι τους. Σκέφτονται: «Τα χρήματα του οίκου του Θεού είναι και δικά μου· θα τα ξοδέψω όπως μου αρέσει!» Οι αντίχριστοι είναι ικανοί να κάνουν κάτι τέτοιο.

III. Συνετή κατανομή των διάφορων καθημερινών προμηθειών και των τροφίμων

Έχουμε πλέον ολοκληρώσει τη συζήτηση για τη συνετή κατανομή των διάφορων υλικών αγαθών και του εξοπλισμού. Στη συνέχεια, θα μιλήσουμε για είδη καθημερινής διαβίωσης, όπως για παράδειγμα το σιτάρι, τα λαχανικά και τα αποξηραμένα τρόφιμα, καθώς και για απαραίτητα υλικά μαγειρικής, διάφορες συμπληρωματικές τροφές και ούτω καθεξής. Γι' αυτά τα είδη δεν χρειάζεται μόνο συνετή φύλαξη, αλλά και συνετή κατανομή. Πώς, λοιπόν, κατανέμονται με σύνεση τα διάφορα αυτά είδη; Στον οίκο του

Θεού ισχύουν κάποια πρότυπα όσον αφορά τα τρόφιμα που βρίσκονται εκεί, και όσοι διαχειρίζονται τα αντίστοιχα είδη πρέπει να τα κατανέμουν με σύνεση και τηρώντας αυστηρά αυτά τα πρότυπα. Δεν πρέπει να δίνουν πιο πολύ καλό φαγητό σε όσους βρίσκονται πιο κοντά τους. Λόγου χάρη, αν αγοραστεί νόστιμο ρύζι καλής ποιότητας ή αν μόνο σποραδικά αγοράζονται φρούτα ή κρέας, κι εσύ δώσεις περισσότερο σε όσους τα πηγαίνουν καλά μαζί τους ή δώσεις όλα τα εκλεκτά σ' εκείνους και στείλεις στους άλλους όλα τα χάλια, θεωρείται αυτό συνετή κατανομή; (Όχι.) Πώς μπορεί να μετρήσει κανείς εδώ τη «σύνεση»; Ποιος τρόπος κατανομής των ειδών θα μπορούσε να θεωρηθεί συνετός; Η ίση κατανομή, σύμφωνα με τις αρχές και τα απαιτούμενα πρότυπα που έχει θεσπίσει για τα τρόφιμα ο οίκος του Θεού, η διανομή μόνο της ποσότητας που χρειάζεται. Αν νιώθεις κάποιον πιο κοντά σου, μπορείς να του δώσεις τη μερίδα σου. Μην είσαι γενναιόδωρος με πράγματα που δεν σου ανήκουν και μη χρησιμοποιείς τα υλικά αγαθά του οίκου του Θεού για να δείξεις γενναιοδωρία στους άλλους· αν θες να είσαι γενναιόδωρος, να το κάνεις με πράγματα που σου ανήκουν. Η γενναιοδωρία δεν είναι αρχή στον οίκο του Θεού· η αρχή που ισχύει στον οίκο του Θεού είναι η συνετή κατανομή. Η διανομή των απαραίτητων για την καθημερινή ζωή, καθώς και των διάφορων τροφίμων, πρέπει να γίνεται σύμφωνα με τα πρότυπα που έχει ορίσει ο οίκος του Θεού και όχι αδιακρίτως. Φυσικά, οι επικεφαλής και οι εργάτες μπορούν να επιτηρούν και να βλέπουν αν οι υπεύθυνοι για τη διανομή όλων αυτών έχουν καλές προθέσεις, αν κάνουν συνετή διανομή, αν η διανομή γίνεται σύμφωνα με τις αρχές του οίκου του Θεού, πώς αναφέρουν ότι γίνεται οι περισσότεροι άνθρωποι, αν έχουν παράπονα και αν όλοι φροντίζουν. Τι πρέπει να γίνει αν κάποια στιγμή κάτι είναι λιγοστό; Είναι σωστό να το κρατήσουν οι επικεφαλής και οι εργάτες για να το φάνε οι ίδιοι; Ίσως πουν κάποιοι: «Οι επικεφαλής και οι εργάτες έχουν την υψηλότερη θέση και κύρος, και συνήθως αυτοί μας μιλάνε περισσότερο, με αποτέλεσμα να στεγνώνει το στόμα τους. Αν υπάρχει λίγο καλό φαγητό, ας το αφήσουμε γι' αυτούς». Είναι σωστό να γίνεται έτσι η κατανομή των αγαθών; (Όχι· τα πράγματα πρέπει να τα αφήνει κανείς για όσους τα έχουν στ' αλήθεια ανάγκη.) Αν κάποια σχετικά ακριβά προϊόντα υγείας είναι σε έλλειψη, πώς πρέπει να γίνει η κατανομή τους; Πρέπει να δοθούν σε όσους έχουν δαπανήσει τον εαυτό τους για τον Θεό εδώ και πολλά χρόνια και έχουν συνεισφέρει. Αυτοί οι άνθρωποι, λόγω ηλικίας, δεν είναι καλά στην υγεία τους, κι όμως κάνουν ακόμα το καθήκον τους ευσυνείδητα, ενώ έχουν ωφελήσει σημαντικά τους αδελφούς και τις αδελφές. Αυτοί οι άνθρωποι χρειάζεται να συντηρήσουν και να φροντίσουν λίγο τον οργανισμό τους, και είναι απολύτως δίκαιο να τους δοθεί η δυνατότητα να φάνε και να χρησιμοποιήσουν αυτά τα προϊόντα υγείας. Κανένας δεν πρέπει να τσακώνεται για τις προμήθειες όταν είναι λιγοστές. Έτσι πρέπει να κατανέμουν αυτά τα πράγματα οι επικεφαλής και οι εργάτες. Είναι συνετό αυτό; (Ναι.) Οι περισσότεροι άνθρωποι θα είχαν, άραγε, αντίρρηση για μια τέτοια κατανομή; Υπάρχει κανείς που θα πει: «Μπορεί να μην είμαι τόσο ηλικιωμένος, όμως έχω πάρα πολλή δουλειά· εργάζομαι περισσότερο από οκτώ ώρες κάθε μέρα. Το έργο που κάνω ίσως να μην είναι και τόσο αποτελεσματικό, και ίσως να μην το κάνω

εδώ και πολλά χρόνια, αλλά ούτε και η δική μου υγεία είναι και τόσο καλή μερικές φορές. Εμένα γιατί δεν με προσέχει κανείς; Όταν υπάρχει κάτι καλό, δεν είναι ποτέ η σειρά μου να το πάρω· όταν, όμως, πρέπει να γίνει μια δουλειά, πάντα εμένα ψάχνουν»; Αξίζει να λάβει μια μερίδα κάποιος που τα λέει αυτά; Αφού είχε τα κότσια να το ζητήσει, ας του αφήσουμε λίγο· είναι συνετό αυτό; Θα συμφωνούσατε σε κάτι τέτοιο; (Όχι.) Εγώ θα συμφωνούσα. Γιατί να μας ενοχλούν τόσο αυτά τα πράγματα; Οι άνθρωποι δεν ζουν τη ζωή τους για να διασκεδάζουν· δεν ζουν για να τρώνε, να πίνουν και να γλεντάνε. Γιατί να τσακώνεται κανείς γι' αυτά τα πράγματα; Αν κάποιος θέλει στ' αλήθεια να τσακωθεί γι' αυτά και οι περιστάσεις το επιτρέπουν κάπως, τότε ας τα απολαύσει λιγάκι. Θα έχουν τύχει ειδικής μεταχείρισης, αλλά εσύ δεν θα έχεις βγει χαμένος· δεν υπάρχει λόγος να ενοχλείσαι τόσο. Ας υποθέσουμε, λοιπόν, πως θα έλεγε κάποιος: «Γιατί δεν μου δίνεις λίγο; Ούτε κι εγώ σφύζω από υγεία· αν είχα πράγματι την ευκαιρία να φάω κάτι εκλεκτό, τότε θα βελτιωνόταν η υγεία μου και θα μπορούσα να κάνω περισσότερο έργο, να κάνω μεγαλύτερο κόπο για τον οίκο του Θεού, και το έργο μου θα ήταν αποτελεσματικότερο». Αφού ζήτησε κάτι τέτοιο, μην αρνηθείς και τον φέρεις σε δύσκολη θέση· δώσ' του λίγο. Λογικά, οι άλλοι δεν θα ενοχληθούν και τόσο μ' αυτό· δείξε λίγο περισσότερη γενναιοδωρία. Χωρίς αυτά τα πράγματα, η ζωή σου δεν θα συνεχίσει να είναι όπως ήταν και πριν; Όσα δίνει ο Θεός στους ανθρώπους δεν είναι λιγοστά, αλλά άφθονα και πλουσιοπάροχα· δεν χρειάζεται να τσακωνόμαστε για πράγματα. Αν υπάρχει κάτι ιδιαίτερο και κανένας δεν νιώθει πως το έχει ανάγκη ή πως χρειάζεται να το απολαύσει, τότε πρέπει να δοθεί σε όποιον θεωρηθεί από την πλειοψηφία ο πιο κατάλληλος για να το πάρει και να το φάει. Δίνουμε έμφαση στην ανθρώπινη φύση και στη συνετή κατανομή των πραγμάτων. Όσοι αποκτούν αυτά τα πράγματα θα πρέπει να τα αποδέχονται από τον Θεό και να Τον ευχαριστούν για τη χάρη Του. Οι άλλοι δεν πρέπει να τσακώνονται για να τα αποκτήσουν. Αν κάνεις κάτι τέτοιο, τότε είσαι παράλογος, προκαλείς επίτηδες προβλήματα και παρεκτρέπεις. Αυτή είναι η σωστή αντιμετώπιση για τέτοιες ειδικές περιστάσεις. Υπάρχουν αρχές τόσο για τις ειδικές περιστάσεις όσο και για τις συνηθισμένες· δεν πρέπει να αντιμετωπίζονται χωρίς διάκριση, ούτε φυσικά με βάση τις απαιτήσεις των ανθρώπινων σχέσεων. Όταν αυτά τα πράγματα κατανέμονται με σύνεση, τότε οι επικεφαλής και οι εργάτες έχουν εκπληρώσει την ευθύνη τους.

Όταν οι επικεφαλής και οι εργάτες κατανέμουν τις καθημερινές προμήθειες και τα τρόφιμα, θα πρέπει να το κάνουν με βάση τις πραγματικές περιστάσεις, τον πραγματικό αριθμό ανθρώπων και τις πραγματικές ποσότητες που χρειάζονται, ώστε η κατανομή να γίνεται όντως με σύνεση, με σκοπό να μην υπάρχει ούτε σπατάλη ούτε ζημία. Αυτή είναι μια ευθύνη που πρέπει να εκπληρώσουν οι επικεφαλής και οι εργάτες. Μερικές φορές, όταν δεν κατανοούν τις συγκεκριμένες περιστάσεις, μπορεί να κατανείμουν κάποια πράγματα σύμφωνα με μια βασική αρχή, κι έπειτα να μάθουν, μέσα από τα σχόλια όλων και από την παρακολούθηση που θα ακολουθήσει, ότι η κατανομή δεν ήταν συνετή, ότι ήταν λίγο προσκολλημένη στους κανονισμούς. Σε αυτήν την περίπτωση, πρέπει να βελτιωθούν την επόμενη φορά, ώστε να μην προκύπτει ξανά και ξανά το ίδιο πρόβλημα

και να μειωθεί η σπατάλη και η ζημία. Έτσι εκπληρώνουν την ευθύνη τους. Φυσικά, προκειμένου να αποφύγουν τις ζημιές και τη σπατάλη, πρέπει μεταξύ άλλων να κάνουν και περισσότερες διαβουλεύσεις όταν κατανέμουν πράγματα· πρέπει, επίσης, να τηρούν αυστηρά τις αρχές. Αυτό είναι απαραίτητο. Μη δίνετε αυτά τα πράγματα αδιακρίτως αντί να τα δώσετε σε όσους τα χρειάζονται πραγματικά, σε όσους κάνουν με ειλικρίνεια το καθήκον τους, σε όσους έχουν την αλήθεια-πραγματικότητα· μην τα δίνετε ειδικά στους κόλακες που δεν έχουν πνευματική κατανόηση. Αν το κάνετε αυτό, ενεργείτε σύμφωνα με τις αρχές; (Όχι.) Κάτι τέτοιο δεν είναι αδικαιολόγητη απερίσκεψιά; Όταν κάποιος δεν ενεργεί σύμφωνα με τις αρχές, τότε δεν εκπληρώνει τις ευθύνες του. Τι σημαίνει να εκπληρώνει κανείς τις ευθύνες του; Δεν σημαίνει να ενεργεί μηχανικά και να τηρεί τους κανονισμούς, ούτε να τις εκπληρώνει κάνοντας μια σειρά από προκαθορισμένα βήματα· αντίθετα, σημαίνει να ενεργεί κανείς τηρώντας με αληθινή αυστηρότητα τις αρχές που απαιτεί ο οίκος του Θεού, ενώ ταυτόχρονα εξασφαλίζει ότι δεν θα υπάρξει κανένα περιστατικό σπατάλης ή ζημίας σε κανένα από τα πράγματα του οίκου του Θεού. Αυτό σημαίνει να εκπληρώνεις πραγματικά την ευθύνη σου. Για παράδειγμα, αν μοίραζες αυγά σε πέντε άτομα, θα έπρεπε να δίνεις στο καθένα τους ένα αυγό τη μέρα, και να τα δίνεις κάθε δέκα μέρες, άρα θα τους έστελνες πενήντα ακριβώς. Θα έπρεπε να τα στέλνεις έτσι αφενός επειδή ο αριθμός είναι μικρός και μπορείς εύκολα να το φροντίσεις· αφετέρου, είναι ακριβώς η κατάλληλη ποσότητα που πρέπει να φάνε. Το να ασκείται κανείς έτσι, σύμφωνα με τα πρότυπα και τις προδιαγραφές που απαιτεί ο οίκος του Θεού, είναι πολύ σωστό· σημαίνει ότι ενεργεί σύμφωνα με τις αρχές. Αν ένας επικεφαλής ή εργάτης δεν ήθελε να κοπιάσει και τους έδινε όλα μαζί τα αυγά εκατό ημερών, δηλαδή πεντακόσια αυγά, θα ήταν σωστό αυτό; Πείτε Μου, είναι ευκολότερο να μεταφέρει και να φροντίσει κανείς πενήντα ή πεντακόσια αυγά; (Πενήντα.) Ευκολότερα μεταφέρει και φροντίζει κανείς μικρότερο αριθμό. Κάποιοι στέλνουν όντως ποσότητα για εκατό μέρες, κι έτσι κάποια σπάνε κατά τη μεταφορά, ενώ άλλα σπάνε στο κουβάλημα προς τον προορισμό. Σπάσιμο το σπάσιμο, στο τέλος παρουσιάζεται ζημία στις μερίδες. Σε αυτό πρέπει να προστεθεί και το ότι οι άνθρωποι, όταν βλέπουν να δίνονται πολλά αυγά, τα σπαταλούν χωρίς να το σκεφτούν και πολύ, κι έτσι δεν έχουν αυγά να φάνε μέχρι να έρθει η μέρα της επόμενης αποστολής. Όταν, λοιπόν, σπάνε αυτά τα αυγά και προκαλείται ζημία, αυτό δεν οφείλεται στην παραμέληση που δείχνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες; (Ναι.) Αν ζητήσουν περισσότερα, μπορείτε να τους τα δώσετε; Σύμφωνα με τις αρχές, δεν μπορείτε να τους δώσετε περισσότερα πριν από την καθορισμένη ημερομηνία, αλλά νιώθουν θιγμένοι όταν δεν έχουν αυγά να φάνε. Τι πρέπει να γίνει σε αυτήν την περίπτωση; Αυτό απαιτεί συνετή κατανομή. Οι επικεφαλής και οι εργάτες, όταν κατανέμουν αυτά τα πράγματα, πρέπει οπωσδήποτε να τηρούν την αρχή της συνετής κατανομής και το πρότυπο που απαιτεί ο οίκος του Θεού, δίνοντάς τα στην ώρα τους και σε τακτά διαστήματα. Πέραν αυτού, πρέπει να αντιλαμβάνονται εγκαίρως αν σημειώθηκαν περιστατικά σπατάλης, αν έγιναν εκ νέου αιτήσεις ή ζητήθηκαν πράγματα που είναι λιγοστά εξαιτίας της σπατάλης, και αν σημειώθηκαν περιστατικά

σπατάλης με πράγματα που δόθηκαν σε κάποιους και δεν τους άρεσαν. Δίνονται, λόγου χάρη, και κρέας και λαχανικά, και οι περισσότεροι προτιμούν το κρέας, επομένως το καταναλώνουν σε τρεις ή πέντε μέρες, και μένουν τα λαχανικά. Τα λαχανικά δεν διατηρούνται για πολύ· κάποια σύντομα χαλάνε και σαπίζουν, κι έτσι τελειώνουν προτού δοθεί η επόμενη παρτίδα. Ενδέχεται τότε κάποιος να κάνει ξανά αίτηση και να ζητήσει περισσότερα. Πρέπει να δοθούν περισσότερα σε μια τέτοια περίπτωση; Είναι συνετό να του δοθούν περισσότερα; (Όχι.) Άλλοι τρώνε ύπουλα το κρέας και τα αυγά, τρώνε και όλα τα λαχανικά που τους αρέσουν, αλλά βρίσκουν κάθε είδους αιτίες και δικαιολογίες για να μην φάνε αυτά που δεν τους αρέσουν. Όταν τα λαχανικά κιτρινίζουν και χαλάνε, εκείνοι λένε πως δεν τρώγονται πια και καταλήγουν να ταΐζουν μ' αυτά τα γουρούνια και τα κοτόπουλα ή και απλώς να τα πετάνε, και μετά ζητάνε κι άλλα. Όταν δουν οι επικεφαλής και οι εργάτες ένα τέτοιο περιστατικό, πώς πρέπει να το διαχειριστούν; Αν πουν: «Θα σας δώσω περισσότερα την επόμενη φορά, αφού δεν φτάνουν· θα σας δώσω περισσότερες προμήθειες, αφού τρώτε πολύ», το διαχειρίζονται σωστά; Δεν ενεργούν τυφλά; (Ναι.) Από πού προκύπτει ότι ενεργούν τυφλά; (Δεν κατανοούν τι συμβαίνει πραγματικά: Ο κύριος λόγος για τον οποίο δεν έφτασαν τα τρόφιμα που έδωσαν είναι ότι σπαταλήθηκαν.) Βγάζουν βιαστικά συμπεράσματα χωρίς να κατανοούν τι συμβαίνει πραγματικά. Στα περισσότερα μέρη υπάρχουν αρκετά τρόφιμα, που δίνονται σύμφωνα με τις προδιαγραφές του οίκου του Θεού. Γιατί μόνο γι' αυτό το μέρος δεν φτάνουν ποτέ; Το ζήτημα δεν απαιτεί ειδική έρευνα; Πρέπει να πάνε στο μέρος αυτό και να ρωτήσουν με προσοχή και λεπτομέρεια σχετικά με την κατάσταση, για να δουν τι συμβαίνει. Στο τέλος, μέσα από την έρευνα και την κατανόηση, ανακαλύπτουν ότι μαγειρεύει εκεί ένας κακός και ανήθικος άνθρωπος, που τάισε τα κοτόπουλα με τα τρόφιμα που προορίζονταν για τους ανθρώπους, σπαταλώνοντας εσκεμμένα τα τρόφιμα του οίκου του Θεού. Είναι πολύ εκλεκτικός ως προς τη διατροφή του και του αρέσει να τρώει μόνο πολύ νόστιμα φαγητά. Δεν τρώει λαχανικά αν δεν υπάρχει κρέας και, όταν υπάρχει κρέας, δεν τρώει καν τόφου. Όταν παίρνει αυγά, τα τρώει σε κάθε γεύμα. Διαλέγει αποκλειστικά νόστιμα τρόφιμα και δεν τρώει κανένα από τα συνηθισμένα λαχανικά, ούτε τον νοιάζει αν χαλάσουν. Από την κατανόηση προέκυψε ότι ο άνθρωπος που μαγειρεύει είναι κακός· πρέπει να λάβει αυξημένες προμήθειες την επόμενη φορά που θα δοθούν; (Όχι.) Δεν θα του δοθούν περισσότερα, λοιπόν, κι αυτό είναι όλο; Πώς πρέπει να χειριστεί κανείς το πρόβλημα, αφού το ανακαλύψει; Πρέπει να αντικαταστήσει αμέσως αυτόν τον άνθρωπο· να βάλει στη θέση του κάποιον που έχει μια κάποια ανθρώπινη φύση και να αναθέσει σε αυτόν το καθήκον. Πρέπει να ανακαλύψει και να λύσει το πρόβλημα γρήγορα, και να αποκλείσει κακούς και σάπιους ανθρώπους σαν κι αυτόν. Ίσως ρωτήσουν κάποιοι: «Αφού δεν θα μαγειρεύει πια, θα ήταν εντάξει να του αναθέσουμε να ταΐζει τα κοτόπουλα;» (Όχι.) Τα κοτόπουλα θα σταματήσουν να κάνουν αυγά και τα γουρούνια θα αδυνατίσουν αν τα ταΐζει αυτός ο άνθρωπος. Δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να του ανατεθεί να ταΐζει κανένα ζώο. Άνθρωποι σαν κι αυτόν πρέπει να εκδιώκονται· δεν είναι κατάλληλοι για κανένα καθήκον στον οίκο του Θεού. Αν

εντοπιστούν κι άλλα προβλήματα κατά την κατανομή των υλικών αγαθών του οίκου του Θεού, θα πρέπει κι αυτά να λυθούν γρήγορα. Με ποιο σκοπό γίνεται η επίλυση αυτών των προβλημάτων; Με σκοπό να μειωθεί η σπατάλη και η αλλοίωση που υφίστανται τα υλικά αγαθά του οίκου του Θεού. Ίσως ρωτήσουν κάποιοι: «Για να λύσει κανείς αυτά τα προβλήματα, πρέπει να κάνει έρευνα στην κουζίνα. Δεν έχεις πει Εσύ πως οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν επιτρέπεται να μπαίνουν στην κουζίνα; Τώρα γιατί επιτρέπεται;» Πρόκειται για δύο ξεχωριστά ζητήματα. Δεν είπα πως δεν επιτρέπεται να πάνε· η ανάλυση αφορούσε τους επικεφαλής και τους εργάτες που δεν γνωρίζουν πώς πρέπει να εργάζονται, κι έτσι περιφέρονται χασομερώντας και τριγουρίζουν εδώ κι εκεί, ενδίδοντας στα οφέλη της θέσης, και πηγαίνουν συνεχώς στην κουζίνα για να βρουν κάτι νόστιμο να φάνε. Στο τωρινό περιστατικό, πηγαίνουν στην κουζίνα για να λύσουν προβλήματα, όχι για να βρουν κάτι νόστιμο να φάνε. Να πηγαίνεις όταν πρέπει και να μην πηγαίνεις όταν δεν πρέπει. Οι επικεφαλής και οι εργάτες έχουν πολύ έργο να κάνουν και αυτή είναι μία από τις εργασίες τους, τα ιδιαίτερα προβλήματα της οποίας μπορεί να τα μάθει κανείς μόνο αν φτάσει στα βάθη της κουζίνας και καταφέρει να κατανοήσει τις λεπτομέρειες. Αν ένας μάγειρας αποδειχθεί ακατάλληλος, πρέπει να απαλλαγεί αμέσως από τα καθήκοντά του και να μπει στη θέση του κάποιος που είναι κατάλληλος. Έτσι, εξασφαλίζεται ότι όσα δίνει ο οίκος του Θεού δεν θα σπαταληθούν και δεν θα αλλοιωθούν. Όπως και να το θέσω, η απαίτηση από τους επικεφαλής και τους εργάτες είναι να εκπληρώνουν τις ευθύνες τους· αν είναι δική σου ευθύνη να νοιαστείς γι' αυτό και να το κάνεις, τότε πρέπει οπωσδήποτε να νοιαστείς γι' αυτό και να το κάνεις. Πρέπει τα μάτια σου να παρατηρούν και τα αυτιά σου να ακούνε προσεκτικά τι έχει να πει ο κάθε είδους άνθρωπος και, φυσικά, πρέπει να μάθεις μέσα σου να έχεις γνώμη, σκέψεις και διάκριση για κάθε είδους ζήτημα· άλλο ένα σημαντικό κομμάτι είναι να παίρνεις στα σοβαρά τις αρχές που απαιτεί να τηρούνται ο οίκος του Θεού, χωρίς να τις εγκαταλείψεις ούτε στιγμή. Ό,τι έργο κι αν κάνεις, πρέπει πρώτα να κατανοήσεις ποιες είναι οι αρχές και οι κανόνες που απαιτεί ο οίκος του Θεού· πριν αρχίσεις να ασχολείσαι με το έργο, πρέπει να κάνεις ξανά και ξανά στον εαυτό σου μερικές ερωτήσεις, όπως: Γνωρίζω ξεκάθαρα τις αρχές που απαιτεί ο οίκος του Θεού; Πώς πρέπει να γίνει αυτό, αν είναι να γίνει σύμφωνα με τις αρχές του οίκου του Θεού; Πώς πρέπει να γίνει σύμφωνα με τις αρχές αν ισχύουν ειδικές περιστάσεις; Ποια είναι η σωστή διαχείριση σε συνηθισμένες περιστάσεις; Πρέπει οπωσδήποτε να κάνεις στον εαυτό σου πιο πολλές από αυτές και άλλες παρόμοιες ερωτήσεις πριν αρχίσεις να ασχολείσαι με το έργο, καθώς και να προσεύχεσαι περισσότερο ενώπιον του Θεού. Το ένα μέρος είναι η αυτοεξέταση· το άλλο είναι η αποδοχή της εξονυχιστικής εξέτασης από τον Θεό. Οι επικεφαλής και οι εργάτες μπορούν να το εφαρμόσουν αυτό ώστε να κάνουν λιγότερα λάθη και να παρεκκλίνουν λιγότερο στο έργο τους, να μειώσουν τη σπατάλη των υλικών αγαθών του οίκου του Θεού και να μειώσουν τις ζημιές που υφίσταται ο οίκος Του. Το σημαντικότερο είναι ότι έτσι τηρούνται οι ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών και εκπληρώνονται αυτές οι ευθύνες. Αυτό πρέπει πραγματικά να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες. Αυτό

απαιτείται από τους επικεφαλής και τους εργάτες. Η φύλαξη και η κατανομή των διάφορων υλικών αγαθών του οίκου του Θεού δεν είναι και καμιά περίπλοκη εργασία. Αφενός, χρειάζεται οι επικεφαλής και οι εργάτες να είναι οι ίδιοι εξοικειωμένοι με τις αρχές· αφετέρου, πρέπει οι επικεφαλής και οι εργάτες να συναναστρέφονται περισσότερο πάνω σε αυτές τις αρχές με τους υπεύθυνους διαχείρισης των διάφορων υλικών αγαθών, να παρακολουθούν περισσότερο τα πράγματα, να προσπαθούν να κατανοούν καλύτερα τι γίνεται και να ερευνούν περισσότερο την κατάσταση της διαχείρισης, ενώ ταυτόχρονα συναναστρέφονται περισσότερο με όσους επιβλέπουν την κατανομή των διάφορων υλικών αγαθών του οίκου του Θεού, ώστε να τους δώσουν μια πιο αναλυτική αντίληψη αυτών των αρχών. Φυσικά, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει, επίσης, να ζητούν συνεχώς πληροφορίες και να ρωτούν πώς κατανέμουν και διανέμουν τα αγαθά αυτοί οι άνθρωποι, καθώς και αν συντρέχουν ειδικές περιστάσεις· αν, λόγου χάρη, αυτοί που επιβλέπουν κατανέμουν τα αγαθά σύμφωνα με τις αρχές που απαιτεί ο οίκος του Θεού σε κάθε διαφορετική εποχή, σε κάθε διαφορετική στιγμή και σε περιπτώσεις που υπάρχουν διαφορετικές απαιτήσεις για τους κάθε είδους ανθρώπους. Αυτό γίνεται με σκοπό τα διάφορα αγαθά του οίκου του Θεού να μπορέσουν να εκτελέσουν αποτελεσματικά τη λειτουργία τους και να χρησιμοποιηθούν με σύνεση στον μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, καθώς και να γίνει η φύλαξή τους με τη μεγαλύτερη δυνατή φροντίδα, με την καλύτερη δυνατή συντήρηση. Αυτή είναι η ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών.

Η σωστή διαχείριση των υλικών αγαθών του οίκου του Θεού είναι ευθύνη ολόκληρου του εκλεκτού λαού του Θεού

Αφού κατανοήσατε τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών, μήπως κατανοήσατε και τις αρχές που πρέπει να συλλάβει κάθε αδελφός και αδελφή ως προς το πώς να αντιμετωπίζουν τα διάφορα υλικά αγαθά του οίκου του Θεού; Μπορεί να μην είστε επικεφαλής και εργάτες, αλλά πρέπει παρόλα αυτά να εκπληρώνετε την ευθύνη της επίβλεψης. Αυτό είναι το δικαίωμα του εκλεκτού λαού του Θεού. Επίσης, όσον αφορά τα διάφορα υλικά αγαθά του οίκου του Θεού, όπως τα βιβλία και τα κάθε είδους εργαλεία, τα καθημερινά τρόφιμα, ποτά και άλλα αγαθά και ούτω καθεξής, όλοι θα πρέπει να τα αντιμετωπίζουν με αγάπη και φροντίδα. Όλοι θα πρέπει επίσης να διεξάγουν τακτικούς ελέγχους, επισκευές και συντήρηση στα διάφορα αντικείμενα που χρησιμοποιούν, καθώς και να τα χρησιμοποιούν με σύνεση· μην αφήνεις να πάθουν ζημιά και να πάνε χαμένα όσο βρίσκονται στην κατοχή σου, και μην τα ξεφορτώνεις αδιακρίτως. Λένε κάποιοι: «Ούτως ή άλλως, αυτό το αντικείμενο δεν είναι δικό μου. Δεν το αγόρασα με τα χρήματά μου. Μου το έδωσε ο οίκος του Θεού· είναι δημόσια περιουσία. Δεν χρειάζεται να ενδιαφερθώ για το πότε θα γίνει η συντήρηση κι η επισκευή του, ούτε για το πού θα φυλαχθεί. Δεν μπορώ να το παίρνω μαζί μου, λες και το έχω οικειοποιηθεί». Είναι συνετή σκέψη αυτή; Δεν είναι πολύ εγωιστική, δεν της λείπει η ανθρώπινη φύση; (Ναι.) Ποιες αρχές, λοιπόν, πρέπει να ακολουθεί κανείς όταν χρησιμοποιεί τα υλικά αγαθά του οίκου του Θεού; Αν σου διέθεσαν κάτι για να το χρησιμοποιήσεις, τότε εσύ θα αναλάβεις την

επισκευή και τη φροντίδα του όσο το χρησιμοποιείς. Εσύ έχεις την πλήρη ευθύνη· χωρίς να σε παροτρύνει ούτε να σε επιβλέπει κανείς, πρέπει να αντιμετωπίζεις, να περιποιείσαι και να προστατεύεις αυτό το αγαθό σαν να ήταν προσωπική σου ιδιοκτησία. Αυτό σημαίνει να έχει κανείς ανθρώπινη φύση. Σε όποια κατάσταση κι αν βρισκόταν το αντικείμενο όταν σου το έδωσαν, εσύ, όταν δεν θα σου επιτρέπεται πλέον να το χρησιμοποιείς ή όταν δεν θα το χρειαζόσαι πια, πρέπει να το επιστρέψεις στον άνθρωπο που έχει αναλάβει τη φύλαξή του εντελώς άθικτο και στην αρχική του κατάσταση. Αυτό θα πει να έχει κανείς λογική· είναι κάτι που πρέπει να διαθέτει η ανθρώπινη φύση. Λες πως πιστεύεις στον Θεό, πως έχεις συνείδηση και λογική, πως αγαπάς την αλήθεια, την επιδιώκεις και υποτάσσεςαι σ' αυτήν, αν όμως δεν έχεις καν την ελάχιστη ανθρώπινη φύση που πρέπει να έχεις στο πώς αντιμετωπίζεις ένα υλικό αγαθό, τότε πώς μπορείς καν να λες πως αγαπάς την αλήθεια ή πως την κάνεις πράξη; Δεν είναι κάπως υπερβολικά κούφιο αυτό; Αν δεν μπορείς καν να εκπληρώσεις την ευθύνη που πρέπει να εκπληρώσεις στο πώς αντιμετωπίζεις ένα υλικό αγαθό, αυτό σημαίνει ότι η ανθρώπινη φύση σου δεν αξίζει τίποτα· κατά το κοινώς λεγόμενο, σου «λείπει η ανθρώπινη φύση». Επιπλέον, όπως και να χρησιμοποιείς τα δικά σου πράγματα, είτε τα μεταχειρίζεσαι άτσαλα είτε σχολαστικά, είναι δικαίωμά σου. Δεν πρόκειται να ανακατευτεί κανείς. Όμως ο οίκος του Θεού έχει αρχές για το πώς χρησιμοποιούνται τα πράγματά του. Όλες αυτές οι αρχές στηρίζονται στη συνείδηση και τη λογική και, παρότι μπορεί να μη φτάνουν στο ύψος της αλήθειας, αν μη τι άλλο συμμορφώνονται με τα πρότυπα για την ανθρώπινη φύση. Αν δεν μπορείς καν να συμμορφωθείς με αυτό το πρότυπο για την ανθρώπινη φύση, αν δεν μπορείς καν να αντιμετωπίσεις και να χρησιμοποιήσεις σωστά τα εργαλεία και τις προμήθειες που σου δίνει ο οίκος του Θεού, τότε θα υπάρξει πρόβλημα στο αν μπορείς ή δεν μπορείς να κατανοήσεις την αλήθεια και να εισέλθεις στην αλήθεια-πραγματικότητα· δημιουργούνται ερωτηματικά σχετικά με αυτό. Όσον αφορά, λοιπόν, το πώς αντιμετωπίζεις αυτά τα πράγματα, ισχύει ότι έχεις το δικαίωμα να τα χρησιμοποιείς και, φυσικά, ότι έχεις και την ευθύνη να τα επισκευάζεις, να τα συντηρείς και να τα φροντίζεις. Πρέπει να τα παίρνεις σοβαρά όλα αυτά. Αν πεις, όπως λένε οι άπιστοι: «Ούτως ή άλλως, δεν είναι δικό μου. Δεν το αγόρασα με τα χρήματά μου. Αν κάτι που χρησιμοποιείται από κοινού σπάσει, έσπασε· απλώς πάρε καινούργιο ή, στη χειρότερη περίπτωση, φτιάξ' το. Εγώ, όπως και να 'χει, δεν έχασα και τίποτα». Αν σκέφτεσαι έτσι, υπάρχει πρόβλημα· βρίσκεσαι σε κίνδυνο. Δεν έχεις ούτε τίμιο χαρακτήρα ούτε καλές προθέσεις. Κάποιος που χρησιμοποιεί τα δικά του πράγματα με μέτρο, αλλά αντιμετωπίζει τα πράγματα του οίκου του Θεού ως ασήμαντα και αμελεί να τα περιποιηθεί, δεν είναι άνθρωπος χωρίς καλές προθέσεις; Συμπαθεί ο Θεός όσους δεν έχουν καλές προθέσεις; (Όχι.) Πες Μου, εξετάζει εξονυχιστικά ο Θεός όσους δεν έχουν καλές προθέσεις; (Τους εξετάζει.) Ο Θεός εξετάζει εξονυχιστικά και όσους έχουν καλές προθέσεις και όσους δεν έχουν. Όταν αποδέχεσαι την εξονυχιστική εξέταση από τον Θεό, τι πρέπει να συμβεί αν ανακαλύψεις ότι σκέφτεσαι έτσι; Πρέπει να το αγνοήσεις; Να το αφήσεις ανεξέλεγκτο; Να μη νοιαστείς; «Το τι σκέφτομαι είναι δική μου δουλειά.

Ποιος είσαι εσύ που θα μπεις στη μέση; Αν με αφήσεις να χρησιμοποιήσω κάτι, τότε έχω δικαίωμα να το χρησιμοποιήσω και, σε κάθε περίπτωση, όλα εντάξει θα είναι, αρκεί να μη σπάσω το μηχάνημα. Γιατί έχεις τόσο πολλές και τόσο μεγάλες απαιτήσεις;» Είναι σωστό αυτό το σκεπτικό; (Όχι.) Του «λείπει η ανθρώπινη φύση». Αν κάνεις τέτοιες σκέψεις, πρέπει να αποδεχθείς την εξονυχιστική εξέταση από τον Θεό και να πεις: «Θεέ μου, έχω διεφθαρμένη διάθεση και κακή ανθρώπινη φύση. Παλιά, νόμιζα πως ήμουν ευγενής και τίμιος, πως είχα αξιοπρέπεια· δεν μου είχε περάσει από το μυαλό πως αυτό το μικρό αντικείμενο θα με αποκάλυπτε: Έχω εγωιστικές επιθυμίες, δεν έχω καλές προθέσεις, έχω τους δικούς μου μικροπρεπείς σκοπούς. Είμαι διατεθειμένος να αποδεχθώ την εξονυχιστική εξέταση και την πειθαρχία Σου, και είμαι διατεθειμένος να μεταμορφωθώ». Πρέπει να προσευχηθείς και να μετανοήσεις ενώπιον του Θεού και να Τον αφήσεις να σε εξετάσει εξονυχιστικά. Αφού αποδεχθείς την εξονυχιστική εξέταση που θα σου κάνει, πώς πρέπει να μεταμορφωθείς; Θα πεις: «Ήταν ανήθικο το σκεπτικό που είχα κάποτε· ήταν το σκεπτικό των απίστων, των δύσπιστων. Δεν γίνεται να σκέφτομαι πια έτσι. Δεν πρέπει να πάρω αυτόν τον δρόμο. Πιστεύω στον Θεό· πρέπει να γίνω άνθρωπος με ανθρώπινη φύση και αξιοπρέπεια, να κάνω πράγματα που αγαπάει ο Θεός. Πρέπει να αλλάξω τον τρόπο με τον οποίο θα χρησιμοποιώ τα εργαλεία και τα μηχανήματα στο μέλλον. Πρέπει να τα αφήνω να αναπαύονται όταν είναι απαραίτητο, να τους κάνω επισκευές και να τα συντηρώ όποτε χρειάζεται. Πρέπει να τα καθαρίζω συχνά και να ελέγχω τακτικά τα διάφορα εξαρτήματά τους για να βεβαιωθώ ότι χρησιμοποιούνται κανονικά. Όταν δεν θα τα χρειάζομαι πια, θα τα καθαρίζω αμέσως και θα τα επιστρέφω εκεί όπου φυλάσσονται, για να μην μπορεί να τα πειράξει όποιος δεν έχει σχέση με αυτά». Κι έτσι, όταν χρησιμοποιήσεις ξανά μηχανήματα στο μέλλον, θα δείξεις ιδιαίτερη επιμέλεια και προσοχή. Οι απόψεις σου θα αλλάζουν διαρκώς και η συμπεριφορά σου θα βελτιώνεται· οι εγωιστικές και ποταπές σκέψεις και πράξεις που έκανες πριν θα μετατραπούν σε αίσθημα ευθύνης, σε μια τάση να ενδιαφέρεσαι για τα πράγματα και να αναλαμβάνεις τις ευθύνες σου. Η αλλαγή στο σκεπτικό σου είναι η αρχή της πραγματικής σου μεταμόρφωσης. Θα γίνει αλλαγή στη συμπεριφορά σου όταν υλοποιήσεις τις σκέψεις και το σκεπτικό σου στην άσκησή σου. Όταν φτάσει σε αυτό το επίπεδο, τότε θα δει ο Θεός ότι στ' αλήθεια μεταμορφώνεσαι και μετανοείς· αυτές οι μεταστροφές και οι αλλαγές που θα κάνεις θα γίνουν στ' αλήθεια αποδεκτές από τον Θεό. Αυτό σημαίνει να κάνεις πράξη την αλήθεια. Τι είναι το πιο θεμελιώδες που πρέπει να έχει κανείς όταν κάνει πράξη την αλήθεια; Η συνείδηση και η λογική που οφείλουν να έχουν οι άνθρωποι. Έχει συνείδηση και λογική ένας εγωιστής και ποταπός άνθρωπος; (Όχι.) Μπορεί να γνωρίζεις, στο πλαίσιο του δόγματος, ότι δεν μπορείς να αφήνεις εδώ κι εκεί τα αγαθά του οίκου του Θεού, ούτε να τα καταστρέφεις και να τα σπαταλάς, ούτε να τα μεταχειρίζεσαι ανεύθυνα· ποια είναι, όμως, η στάση σου μέσα στην καρδιά και τις σκέψεις σου; «Σε τι ωφελεί να νοιάζεται κανείς για όλα αυτά; Αυτό το αντικείμενο δεν είναι καν δικό μου». Ένα τέτοιο σκεπτικό θα οδηγή τη συμπεριφορά σου, και τότε σε τι θα σου χρησιμεύσει το δόγμα που γνωρίζεις; Σε τίποτα· θα είναι σκέτο δόγμα χωρίς

καμία χρησιμότητα. Μόνο όταν αντιστραφεί το σκεπτικό και οι απόψεις σου, όταν στ' αλήθεια μεταμορφωθείς και μετανοήσεις ενώπιον του Θεού, μόνο τότε θα αρχίσουν να αλλάζουν η συμπεριφορά και οι πρακτικές σου ενέργειες. Τότε θα αρχίσει το βίωμά σου να αποκτά ανθρώπινη φύση· τότε θα αρχίσεις να εισέρχεσαι στην αλήθεια-πραγματικότητα. Ένα τέτοιο μικρό ζήτημα αποκαλύπτει την ανθρώπινη φύση ενός ανθρώπου, καθώς και το αν αυτός ο άνθρωπος αγαπάει πραγματικά την αλήθεια.

Η διαχείριση των διάφορων υλικών αγαθών του οίκου του Θεού είναι μια ευθύνη που πρέπει να εκπληρώνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες, ενώ όλοι όσοι ανήκουν στον εκλεκτό λαό του Θεού πρέπει από κοινού να προσφέρουν επίβλεψη, βοήθεια και τη μέγιστη δυνατή συνεργασία. Αυτό είναι ευθύνη όλων. Ο εκλεκτός λαός του Θεού πρέπει να αποτελεί παράδειγμα. Όσοι ανήκουν σε αυτόν πρέπει να αρχίζουν από τον εαυτό τους· μόνο αν κάνουν οι ίδιοι καλή δουλειά έχουν τα προσόντα να επιβλέπουν τους άλλους, καθώς και να αξιολογούν αν όσα κάνουν οι άλλοι είναι σωστά και συμβαδίζουν με τις αρχές. Αυτό το ζήτημα αφορά τους πάντες, αυτό το μικρό πράγμα αποκαλύπτει την ανθρώπινη φύση των ανθρώπων, καθώς και τη στάση τους απέναντι στην αλήθεια. Οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να κάνουν αυτό το έργο σωστά και με μεγάλο σθένος, σύμφωνα με τις αρχές που ισχύουν στον οίκο του Θεού, ενώ όλοι οι συνηθισμένοι αδελφοί και αδελφές πρέπει με τη σειρά τους να αντιμετωπίζουν αυτό το ζήτημα με αυστηρότητα και προσοχή. Πρέπει να εξετάζεις συχνά τον εαυτό σου, να εξετάζεις αν υπάρχουν προβλήματα στην ανθρώπινη φύση σου και στο σκεπτικό σου, καθώς και τι είδους στάση κρατάς. Όταν βρίσκεις κάποιο πρόβλημα στη στάση και στο σκεπτικό σου, πρέπει γρήγορα να προσεύχεσαι και να μεταμορφώνεσαι· και όταν διαχειρίζεσαι ή χρησιμοποιείς τα αντικείμενα του οίκου του Θεού, πρέπει να πασχίζεις ώστε αφενός να μη σε επιπλήττει η συνείδησή σου και να μην απογοητεύεις τον Θεό, αφετέρου να σε θαυμάζουν οι άλλοι και να εξασφαλίζεις την έγκρισή τους για όσα κάνεις και την επιβεβαίωσή τους ότι έχεις ανθρώπινη φύση, που τη βλέπουν όλοι. Το κυριότερο είναι οι άνθρωποι να τηρούν τις αρχές σε αυτήν τη διαδικασία. Αυτή είναι η υποχρέωση που πρέπει να εκπληρώνουν, και κάτι που πρέπει να επιτυγχάνει όποιος ανήκει στον οίκο του Θεού. Δεν αποτελεί ευθύνη μόνο των επικεφαλής και των εργατών.

Σου είναι τώρα λίγο-πολύ ξεκάθαρο το δέκατο σημείο από τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών; Οι άνθρωποι, αφού κατανοήσουν τις αρχές, πρέπει να δείχνουν μεγαλύτερη προσοχή και σχολαστικότητα όταν κάνουν αυτό το έργο, και να έχουν περισσότερη έγνοια γι' αυτό χωρίς να τεμπελιάζουν· τότε θα έχουν ουσιαστικά τη δυνατότητα να μειώσουν τις ζημιές και τη σπατάλη στα υλικά αγαθά του οίκου του Θεού, καθώς και να τα προστατεύσουν από το να έρθουν στην κατοχή κακών ανθρώπων. Λογικά, αυτό είναι εφικτό. Γιατί το λέω αυτό, ότι επιτυγχάνεται εύκολα; Πρόκειται για ζητήματα που μπορούν να συσχετιστούν με την καθημερινή ζωή όλων στο σπίτι. Είναι εύκολο να είσαι προσεκτικός με τη διαχείριση των αντικειμένων του σπιτιού σου· επομένως, αν κρατάς ασφαλή τα αντικείμενα του οίκου του Θεού σαν να ήταν δικά σου, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του οίκου Του, αν τα κατανείμεις με σύνεση και αν καταφέρεις

να μειώσεις τις ζημιές και τη σπατάλη, καθώς και να τα προστατεύσεις από το να έρθουν στην κατοχή κακών ανθρώπων, θα εκπληρώνεις έτσι την ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών. Από τη φύση του, αυτό το έργο φαίνεται να είναι μια εργασία γενικών καθηκόντων. Γιατί το αποκαλούμε εργασία γενικών καθηκόντων; Επειδή έχει να κάνει με τη διαχείριση υλικών αγαθών. Αν τα διαχειρίζεσαι και τα κατανέμεις σωστά, θα εκπληρώνεις την ευθύνη σου. Επίσης, η αρχή που ισχύει γι' αυτό το έργο είναι πολύ απλή· είναι μία και μοναδική, και δεν περιέχει περίπλοκες αλήθειες. Εφόσον κανείς φέρει ένα φορτίο και έχει τις σωστές προθέσεις, μπορεί να κάνει αυτό το έργο σωστά, χωρίς να χρειάζεται να κατανοεί και πάρα πολλή αλήθεια, και χωρίς να χρειάζεται να του κάνει κάποιος και πάρα πολλή συναναστροφή πάνω στην αλήθεια. Γι' αυτόν τον λόγο, το συγκεκριμένο έργο αποτελείται από μία και μόνο εργασία, που είναι εργασία γενικών καθηκόντων. Είναι έργο που μπορούν να κάνουν εύκολα οι επικεφαλής και οι εργάτες. Μπορείς να το κάνεις, αρκεί να είσαι λίγο πιο εργατικός, να κάνεις περισσότερες ερωτήσεις, να ζητάς περισσότερες πληροφορίες, να νοιάζεσαι περισσότερο και να έχεις τις σωστές προθέσεις. Δεν είναι καθόλου περίπλοκο. Ολοκληρώσαμε τη συναναστροφή μας πάνω στο δέκατο σημείο από τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών. Τόσο απλό είναι.

Η στάση και οι εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής ως προς τα υλικά αγαθά του οίκου του Θεού

Τώρα που κατανοήσατε αυτήν την ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών, θα συνεχίσουμε πάνω στο ίδιο θέμα, αναλύοντας τις εκδηλώσεις που παρουσιάζουν οι ψευδοεπικεφαλής όταν εκτελούν αυτό το έργο, καθώς και τις πράξεις τους που σημαίνουν ότι μπορούν να χαρακτηριστούν ως ψευδοεπικεφαλής. Πρώτον, όταν κάνουν αυτό το έργο οι ψευδοεπικεφαλής, δεν είναι σε θέση να φυλάξουν σωστά τα διάφορα αγαθά. Η φύλαξη είναι το πρώτο σημαντικό μέρος του έργου όσον αφορά τα κάθε είδους υλικά αγαθά. Οτιδήποτε κάνουν οι ψευδοεπικεφαλής, το κάνουν χάλια· εκτός του ότι βουλιάζουν σε ένα τέλμα όσον αφορά την αλήθεια και τις διάφορες αρχές που έχουν να κάνουν μ' αυτήν, το ίδιο χάλια κάνουν και τη φύλαξη των διάφορων υλικών αγαθών του οίκου του Θεού. Δεν ξέρουν τι είδους ανθρώπους να ψάξουν για τη διαχείρισή τους ούτε πώς πρέπει να γίνει η φύλαξή τους. Δεν έχουν ακριβείς σκοπούς ούτε συγκεκριμένα σχέδια, και φυσικά δεν έχουν αναλυτικά βήματα για να κάνουν αυτό το έργο. Αν βρεθεί κανείς που είναι διατεθειμένος να κάνει τον κόπο, μπορεί αυτά τα αγαθά να κρατηθούν ασφαλή· αν δεν βρεθεί, τότε ο ψευδοεπικεφαλής τα αφήνει να παραπέσουν χωρίς να το πολυσκεφτεί. Δεν βρίσκει έναν κατάλληλο άνθρωπο για τη φύλαξή τους, ούτε ένα κατάλληλο μέρος για την αποθήκευσή τους, και φυσικά δεν συναναστρέφεται πάνω στις συγκεκριμένες αρχές φύλαξής τους. Ταυτόχρονα, δεν κάνει καμία διευθέτηση για τη μελλοντική τοποθέτηση, επισκευή και συντήρηση αυτών των υλικών αγαθών. Μερικοί ψευδοεπικεφαλής αγνοούν πλήρως ακόμα και το τι αγαθά υπάρχουν στον οίκο του Θεού· ούτε τους νοιάζει ούτε ρωτούν σχετικά με αυτό. Ας πούμε, λόγου χάρη, ότι ο οίκος του Θεού τύπωσε καινούργια βιβλία με τα λόγια του Θεού. Ένας ψευδοεπικεφαλής δεν

γνωρίζει πόσα βιβλία έμειναν μετά τη διανομή, σε ποιον ανατέθηκε η αποθήκευσή τους, με ποιο τρόπο γίνεται η αποθήκευση και αν γίνεται στο σωστό μέρος, ούτε πρόκειται να ρωτήσει ή να ζητήσει πληροφορίες για όλα αυτά. Γιατί δεν πρόκειται να ζητήσει πληροφορίες; Επειδή θεωρεί ότι η φύλαξη των υλικών αγαθών του οίκου του Θεού είναι ζήτημα μικρής σημασίας, και ότι εκείνος είναι επικεφαλής, κάποιος που κάνει σημαντικά πράγματα, κάποιος που κάνει αποκλειστικά κήρυγμα. Δεν δίνει καμία σημασία σε όλα αυτά τα «ζήτηματα μικρής σημασίας», παρά τα αναθέτει σε ανθρώπους που δεν κατανοούν τίποτα, και δεν νοιάζεται αν θα γίνουν σωστά ή λανθασμένα. Γι' αυτό και δεν παίρνει καθόλου στα σοβαρά το έργο της φύλαξης των υλικών αγαθών του οίκου του Θεού. Αυτή είναι η μία αιτία. Η άλλη είναι ότι κάποιοι από τους ψευδοεπικεφαλής είναι μπερδεμένοι· το μυαλό τους είναι κουβάρι. Δεν έχουν κανονικό σκεπτικό ούτε αντίληψη για τη φύλαξη των αντικειμένων, και δεν ξέρουν καμία διαδικασία ή μονοπάτι για τον τρόπο φύλαξης των αγαθών του οίκου του Θεού. Έτσι, λοιπόν, δεν γνωρίζουν πόσα από αυτά τα αντικείμενα χαλάνε, ούτε και αν σημειώνονται περιστατικά σπατάλης. Όταν κάποια αντικείμενα τα παίρνουν κακοί άνθρωποι, ο ψευδοεπικεφαλής θα πει: «Ας είναι· όπως και να 'χει, τα πάντα είναι στα χέρια του Θεού». Μερικά σημαντικά αγαθά χρησιμοποιούνται από κάποια άτομα χωρίς την έγκριση κανενός· αφού τα παίρνουν αυτοί οι άνθρωποι, οι άλλοι δεν μπορούν να τα χρησιμοποιήσουν στο έργο τους, και κανείς δεν τολμάει να τα ζητήσει. Ο ψευδοεπικεφαλής θα πει: «Δεν έγινε και τίποτα. Αγόρασε καινούργιο. Το άλλο το πήρε αυτός, άσ' τον, λοιπόν, να το χρησιμοποιήσει πρώτος. Ένα αντικείμενο είναι μόνο· το ποιος το χρησιμοποιεί δεν κάνει καμία διαφορά. Αν δεν το χρησιμοποιεί με σύνεση, αυτό αφορά εκείνον και τον Θεό. Δεν χρειάζεται να παρέμβουμε εμείς». Κοίταξε πώς «χειρίζεται» το ζήτημα, κηρύττοντας ένα μεγαλοπρεπές δόγμα, μετατρέποντας τα σημαντικά θέματα σε ασήμαντα, και τα ασήμαντα σε μηδαμινά. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν εκπληρώνουν καμία από τις ευθύνες τους όσον αφορά τη φύλαξη των διάφορων αγαθών του οίκου του Θεού. Ούτε τους νοιάζει ούτε ρωτάνε, ούτε και λύνουν ή διαχειρίζονται κανένα πρόβλημα. Ακόμα κι αν διερευνήσει το έργο τους ο Άνωθεν, εκείνοι απλώς μιλάνε με υπεκφυγές για να τον ξεγελάσουν, κι αυτό είναι όλο.

Κάποιοι αδελφοί και αδελφές αγοράζουν εξοπλισμό, ρούχα και φάρμακα για να τα χρησιμοποιήσει ο οίκος του Θεού· όταν τα δει όλα αυτά ο ψευδοεπικεφαλής, τα ξεδιαλέγει και παίρνει για τον εαυτό του τα καλά ρούχα, παπούτσια και τσάντες, αφήνοντας στους άλλους μονάχα τα απομεινάρια που δεν χρειάζεται ο ίδιος. Όταν το βλέπουν αυτό οι βλάκες των οποίων ηγείται, λένε: «Ο επικεφαλής μας διάλεξε αυτά που θέλει· σειρά μας τώρα. Όταν τελειώσουμε, θα πετάξουμε ό,τι άχρηστο μένει στους αδελφούς και τις αδελφές που έχουν κατώτερη θέση από εμάς». Σε όποιου τα χέρια καταλήξουν αυτά τα αντικείμενα, σ' αυτόν και ανήκουν, ενώ όσα απομείνουν και δεν αρέσουν σε κανέναν παραπέφτουν και κανένας δεν φροντίζει για τη φύλαξή τους. Έτσι, τα διάφορα υλικά αγαθά του οίκου του Θεού φυλάσσονται, θεωρητικά, σε κάποια μέρη, στην πραγματικότητα, όμως, δεν φυλάσσονται καθόλου· αυτά τα μέρη είναι σκουπιδοτόποι που δεν τους διαχειρίζεται κανείς. Απλώς πετάνε πράγματα σε ένα σημείο και τα αφήνουν στοιβαγμένα.

Εκεί έχει ρούχα, παπούτσια και κάλτσες, φάρμακα και ηλεκτρονικά είδη, καθώς και καθημερινά αγαθά και σκεύη κουζίνας· ένας ανάκατος σωρός με κάθε είδους σαβούρα, ακόμα και τρόφιμα για ανθρώπους και σκυλοτροφές, που δεν ξεχωρίζουν το ένα από το άλλο. Αν ρωτήσεις ποιος τα διαχειρίζεται όλα αυτά και αν ταξινομούνται, αν υπάρχουν οδηγίες γι' αυτά τα αντικείμενα και πώς πρέπει να φυλάσσονται ή, αν δεν χρειάζονται για το έργο του οίκου του Θεού, μήπως τα χρειάζονται οι αδελφοί και οι αδελφές, κανένας δεν ξέρει να σου απαντήσει. Είναι απολύτως φυσιολογικό να μην ξέρουν οι αδελφοί κι οι αδελφές, όμως ούτε και οι επικεφαλής και οι εργάτες έχουν τις απαντήσεις για καμία από αυτές τις ερωτήσεις· αποφεύγουν να αναλάβουν οποιαδήποτε ευθύνη για όλα αυτά, και λένε «Δεν ξέρω» ή «Κάποιος το φροντίζει αυτό το θέμα», κι έτσι σε ξεφορτώνονται και εξαπατούν τον οίκο του Θεού. Με αυτόν τον τρόπο, τα προβλήματα αυτά μένουν άλυτα. Δεν είναι δύσκολο για τους επικεφαλής και τους εργάτες να βρουν τους κατάλληλους ανθρώπους που θα διαχειριστούν τα διάφορα υλικά αγαθά του οίκου του Θεού, έτσι δεν είναι; Οι ψευδοεπικεφαλής δεν κάνουν καν το απλό έργο που συνίσταται στο να βρουν κάποιον αφοσιωμένο άνθρωπο για να κάνει σωστά τη φύλαξη αυτών των πραγμάτων, να τηρεί σωστά τα αρχεία και να τα έχει ταξινομημένα όπως πρέπει. Και τότε τι κάνουν; Όταν τύχει οι αδελφοί κι οι αδελφές να προσφέρουν ρούχα ή απαραίτητα καθημερινά είδη στον οίκο του Θεού, οι ψευδοεπικεφαλής τα βλέπουν και πέφτουν πάνω τους σαν αγέλη από πεινασμένους λύκους που καταβροχθίζουν μαζί το κρέας. Δοκιμάζουν τα ρούχα για να δουν ποια τους πηγαίνουν, ξανά και ξανά, ξεδιαλέγοντας ασταμάτητα πράγματα για τον εαυτό τους. Όταν ο οίκος του Θεού αγοράζει κάθε είδους σημαντικά και ακριβά μηχανήματα και εξοπλισμό, εκείνοι τρέχουν να ξεδιαλέξουν πρώτοι τα καλύτερα για τον εαυτό τους. Γιατί ξεδιαλέγουν τα καλύτερα; Θεωρούν πως, ως επικεφαλής ή εργάτες, έχουν προνομιακά δικαιώματα χρήσης στα αγαθά του οίκου του Θεού. Ό,τι κι αν δώσει ο οίκος του Θεού, εκείνοι πάντα ξεδιαλέγουν πρώτοι τα καλύτερα. Έτσι μεταχειρίζονται τα αγαθά του οίκου του Θεού. Κάνουν έργο με αυτόν τον τρόπο; Δεν πρόκειται για εκδήλωση των ψευδοεπικεφαλής; Όσον αφορά τα είδη με ημερομηνία λήξης, λόγου χάρη, τα τρόφιμα και τα φάρμακα, οι ψευδοεπικεφαλής απλώς δεν νοιάζονται. Δεν βρίσκουν το κατάλληλο προσωπικό για τη διαχείρισή τους, ούτε λένε στο προσωπικό: «Κάποια από αυτά τα είδη έχουν ημερομηνία λήξης, οπότε πρέπει να τα καταγράψεις αμέσως. Πρέπει να βιαστείς να τα κατανείμεις στους αδελφούς και τις αδελφές πριν από την ημερομηνία λήξης τους, ώστε να χρησιμοποιηθούν με σύνεση· μην περιμένεις να λήξουν, μην αφήσεις να πάνε χαμένα». Οι ψευδοεπικεφαλής δεν κάνουν ποτέ κάτι τέτοιο. Όταν λήξει κάτι, απλώς το πετάνε. Όταν οι επικεφαλής και οι εργάτες εκτελούν έργο στον οίκο του Θεού, τότε πρέπει, με τη στενή έννοια, να είναι οι επιστάτες του οίκου του Θεού. Το πρώτο πράγμα που πρέπει να κάνουν είναι να φροντίσουν με σύνεση για τη σωστή φύλαξη των αγαθών του οίκου του Θεού, να τα παρακολουθούν με ακλόνητη προσοχή και να διεξάγουν τους κατάλληλους ελέγχους στη συγκεκριμένη πτυχή. Κάτι τέτοιο αποτελεί επίσης θεμελιώδες μέρος του έργου στον οίκο του Θεού, κι όμως οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να εκτελέσουν ούτε καν ένα τέτοιο θεμελιώδες έργο.

Μήπως είναι μπερδεμένοι, ανόητοι και με χαμηλό επίπεδο ή μήπως έχουν κακές προθέσεις; Αν είναι ανόητοι και μπερδεμένοι, τότε πώς ξέρουν και διαλέγουν τα καλύτερα για τον εαυτό τους; Γιατί δεν αποχωρίζονται τα δικά τους πράγματα ούτε και τα δίνουν χωρίς πολλή σκέψη στους άλλους; Γιατί δεν αφήνουν τα δικά τους πράγματα να αλλοιωθούν και να χαλάσουν; Και γιατί έχουν τέτοια στάση απέναντι στα πράγματα του οίκου του Θεού; Είναι ξεκάθαρο ότι δεν έχουν ηθική ούτε και καλές προθέσεις. Οι επικεφαλής και οι εργάτες, μόλις αποκτήσουν θέση και έρθουν σε επαφή με το έργο του οίκου του Θεού σε ευρύτερο πλαίσιο, αποκτούν και προνομιακή πρόσβαση στα διάφορα υλικά αγαθά και στη δημόσια περιουσία του οίκου του Θεού, κι έτσι έχουν την καλύτερη πληροφόρηση σε σχέση με όλα αυτά. Κι όμως, τα αγνοούν, δεν φροντίζουν για τη σωστή τους φύλαξη και αφήνουν τον οποιονδήποτε να τα χρησιμοποιεί και να τα παίρνει, αφήνουν τη φροντίδα τους σε οποιονδήποτε δηλώνει προθυμία και, αν κάποιος δεν είναι διατεθειμένος να τα φροντίσει και δείχνει ανευθυνότητα, δεν νοιάζονται· ακόμα κι αν μάθουν πως κάποιος έχει πρόβλημα, δεν το λύνουν. Αυτοί οι άνθρωποι είναι ψευδοεπικεφαλής. Σε αυτό το σημείο, έχουμε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι οι ψευδοεπικεφαλής, εκτός του ότι έχουν χαμηλό επίπεδο και δεν κουβαλούν φορτίο, έχουν επιπλέον κακές προθέσεις και κακό χαρακτήρα. Εφόσον, λοιπόν, οι επικεφαλής έχουν χαμηλό επίπεδο και τους λείπει η ικανότητα κατανόησης, είναι κατανοητό το γιατί δεν κάνουν σωστά το έργο που αφορά την αλήθεια και τη ζωή-είσοδο. Και εφόσον έχουν χαμηλό επίπεδο και δεν έχουν εργασιακή ικανότητα, το ότι δεν κάνουν σωστά το έργο που αφορά τη διαχείριση είναι κι αυτό κάτι ανεκτό. Ωστόσο, το γεγονός ότι δεν είναι σε θέση να εκτελέσουν ούτε καν το έργο που αφορά τη διαχείριση των διάφορων αγαθών του οίκου του Θεού, που αποτελεί την ελάχιστη και απλούστερη δυνατή μορφή έργου, αυτό αποδεικνύει κάτι ακόμα πιο ξεκάθαρο: Το πρόβλημα μερικών ψευδοεπικεφαλής δεν είναι τόσο απλό όσο το χαμηλό τους επίπεδο ή το ότι δεν κουβαλάνε κάποιο φορτίο· ακόμα χειρότερα, έχουν ιδιαίτερα ποταπό χαρακτήρα και κακή ανθρώπινη φύση. Μέσα από τη συναναστροφή μας πάνω στη δέκατη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών, αποκαλύφθηκε άλλη μία εκδήλωση των ψευδοεπικεφαλής: Δεν είναι απλώς ότι έχουν χαμηλό επίπεδο, ότι δεν κουβαλάνε κανένα φορτίο και ότι ενδίδουν στις σαρκικές ανέσεις· έχουν επίσης κακό χαρακτήρα και κακές προθέσεις. Ό,τι δεν είναι δικό τους δεν τους αφορά καθόλου, ούτε καν φροντίζουν για τη φύλαξή του. Χρίστηκες επιστάτης του οίκου του Θεού, κι όμως δαγκώνεις το χέρι που σε ταΐζει και δεν προστατεύεις τα συμφέροντα του οίκου του Θεού, παρότι από αυτόν ζεις· αφήνεις να παραπέσουν χωρίς πολλή σκέψη τα αγαθά του οίκου του Θεού, σαν να ανήκαν σε ξένους, και δεν φροντίζεις για τη φύλαξή τους, ενώ τα θεωρείς κάτι το ασήμαντο. Δεν είναι ότι δεν καταφέρνεις να εκπληρώσεις τις ευθύνες σου· υπάρχει πρόβλημα με την ανθρώπινη φύση σου, υπάρχει μεγάλη έλλειψη ηθικής! Το ότι οι ψευδοεπικεφαλής κάνουν κακή ή και καθόλου φύλαξη των αντικειμένων που πρέπει να φυλάξουν υποδεικνύει πως δεν έχουν ανθρώπινη φύση ούτε καλές προθέσεις. Δεν μπορούν καν να φυλάξουν σωστά τα αγαθά του οίκου του Θεού· αν χρειαζόταν, λοιπόν, να τα κατανείμουν, θα μπορούσαν να το κάνουν με σύνεση; Ακόμα πιο ανεπαρκείς

αποδεικνύονται στο να ενεργούν σύμφωνα με τις αρχές. Βλέπουν τα αντικείμενα του οίκου του Θεού να πετιούνται, να υφίστανται ζημιές και να σπαταλιούνται απερίσκεπτα, χωρίς να υπάρχει ένας καλός άνθρωπος να τα διαχειριστεί, και ξέρουν πολύ καλά μέσα τους πως αυτό δεν είναι σωστό· κι όμως, δεν ασχολούνται με το θέμα. Αυτό σημαίνει να μην έχει κανείς καλές προθέσεις. Μπορούν αυτά τα καθάρματα, που δεν έχουν καλές προθέσεις, να κατανείμουν με σύνεση τα διάφορα υλικά αγαθά του οίκου του Θεού; Έχουν ακόμα μικρότερη ικανότητα για κάτι τέτοιο· αν τους βάλεις να τα κατανείμουν όλα αυτά, θα κάνουν ακόμα πιο ανήθικες πράξεις.

Σε μια αγροτική εκκλησία που έχει σκυλιά, ο άνθρωπος που είναι υπεύθυνος για την εκτροφή τους νοιάζεται πάρα πολύ για τα νεογέννητα κουταβάκια. Επειδή, λοιπόν, φοβόταν πως τα κουταβάκια δεν θα λάμβαναν τα θρεπτικά συστατικά που χρειάζονταν, έκανε αίτηση για βιολογικά αυγά για να ταΐσει τα σκυλιά. Ο ψευδοεπικεφαλής που ήταν εκεί ενέκρινε αμέσως το αίτημα· δεν σκέφτηκε πόσο δυσεύρετα είναι τα βιολογικά αυγά. Δεν αρκούν ούτε για να φάνε οι άνθρωποι, πώς είναι, λοιπόν, δυνατό να τα δώσουν στα σκυλιά; Δεν είναι παράλογος αυτός ο τρόπος διαχείρισης του ζητήματος; Ποια είναι η φύση της συγκεκριμένης συμπεριφοράς εκείνου του ψευδοεπικεφαλής; Πώς μπορεί να χαρακτηριστεί; Δεν είναι παράλογη η συγκεκριμένη πρακτική εκείνου του ψευδοεπικεφαλής; Όλα όσα λέει συνέχεια ο ψευδοεπικεφαλής κάθε φορά που ανοίγει το στόμα του είναι δόγματα που ταιριάζουν στα γούστα του κόσμου· στην πραγματικότητα, όμως, δεν κατανοεί το παραμικρό από τις αλήθεια-αρχές, κι έτσι, όποτε συμβαίνει κάτι, το προσεγγίζει και το χειρίζεται σύμφωνα με τις ανθρώπινες φαντασιοκοπίες, προτιμήσεις και υποκειμενικές επιθυμίες· στο τέλος, καταλήγει να κάνει κάτι εντελώς αηδιαστικό, όπως το να ταΐσει τα σκυλιά με βιολογικά αυγά. Μπορεί να θεωρηθεί συνετή αυτού του είδους η κατανομή των αγαθών του οίκου του Θεού από εκείνον τον ψευδοεπικεφαλής; (Όχι.) Γιατί δεν μπορεί εκείνος να πετύχει μια συνετή κατανομή; Επιφανειακά, φαίνεται ότι εκείνος ο ψευδοεπικεφαλής παρενέβαινε, νοιαζόταν και παρακολουθούσε ακόμα κι αυτό το πολύ μικρής σημασίας ζήτημα, καθώς και ότι είχε κάθε λόγο και αιτία να υποστηρίξει αυτήν την αίτηση· ενεργούσε, όμως, σε αρμονία με τις αρχές; Ενεργούσε σύμφωνα με τις αρχές που απαιτεί ο οίκος του Θεού; Όχι. Αν εξετάσει, λοιπόν, κανείς τη φύση αυτής της ενέργειάς του, πρόκειται για καλή πράξη ή για κακή πράξη; Πρόκειται για εκπλήρωση της ευθύνης του ή για αμέλεια; Είναι αμέλεια· είναι απερίσκεπτη εκτέλεση κακών πράξεων και χωρίς αρχές! Μέσα από αυτό το ζήτημα, ποια βλέπετε ότι είναι η ουσία της ανθρώπινης φύσης αυτού του ψευδοεπικεφαλής; Δεν πρόκειται για στρεβλή αντίληψη και τυφλή εφαρμογή των κανονισμών; Όσα λέει με κάθε του ανάσα είναι σωστά δόγματα και δεν ακούγεται να περιέχουν ούτε μία λάθος φράση· στην πραγματικότητα, όμως, είναι στρεβλά. Άνθρωποι σαν κι αυτόν έχουν ψευδή πνευματικότητα και στρεβλή αντίληψη· είναι σκουπίδια που δεν έχουν πνευματική κατανόηση. Αναφέραμε μόλις τώρα ότι η ανθρώπινη φύση των ψευδοεπικεφαλής είναι ότι έχουν ευτελή χαρακτήρα και κακές προθέσεις. Δεν έχουν αρχές όταν έρχεται η ώρα να κατανείμουν τα αγαθά του οίκου του Θεού, κι έτσι τα κατανέμουν στα τυφλά, πράγμα που αποκαλύπτει ότι οι ψευδοεπικεφαλής

αντιλαμβάνονται τα πράγματα στρεβλά και εφαρμόζουν τυφλά τους κανονισμούς, καθώς και ότι οι ενέργειές τους δεν έχουν αρχές· απλώς ενεργούν τυφλά και αυθαίρετα. Εξωτερικά, οι ψευδοεπικεφαλής φαίνονται πάρα πολύ αγαθοί και καλοσυνάτοι, ενώ, στην πραγματικότητα, πρόκειται για ψευδή αγαθοσύνη και ψευδή καλοσύνη. Όταν, λόγου χάρη, ένα θηλυκό σκυλί έκανε κουταβάκια, ο άνθρωπος που φρόντιζε τα σκυλιά είπε πως έπρεπε να τους δώσουν μια καινούργια κουβέρτα που προοριζόταν για ανθρώπους. Είπε κάποιος τότε: «Θα ήταν κρίμα να δώσουμε καινούργια κουβέρτα στα σκυλιά· καλύτερα να τη δώσουμε στους αδελφούς και τις αδελφές αντί να τη δώσουμε σ' αυτά, και να δώσουμε στα ζώα την παλιά κουβέρτα που θα αντικαταστήσουμε». Ποια είναι η γνώμη σας γι' αυτήν την πρόταση; Είναι πολύ συνετό να κατανέμει κανείς τα καινούργια πράγματα στους ανθρώπους και τα παλιά στα ζώα. Αυτή είναι η αρχή· αυτό είναι συνετή κατανομή. Πώς χειρίζονται οι ψευδοεπικεφαλής τέτοια θέματα όταν τους τυχαίνουν; Όταν το άκουσε αυτό, ο ψευδοεπικεφαλής που ήταν εκεί αναλογίστηκε: «Τα ζώα δεν χρησιμοποιούν ποτέ κάτι καινούργιο. Χρησιμοποιούν συνεχώς παλιά και βρόμικα πράγματα. Πάντα εμείς οι άνθρωποι χρησιμοποιούμε τα καινούργια. Σύμφωνα με τα λόγια του Θεού, μερικές φορές εμείς δεν είμαστε καν τόσο καλοί όσο τα γουρούνια ή τα σκυλιά. Μην τσακώνεστε, λοιπόν, με τα γουρούνια και τα σκυλιά για τα αντικείμενα. Αυτό δείχνει έλλειψη ανθρωπίνης φύσης». Έτσι, λοιπόν, κατέληξε να δώσει την καινούργια κουβέρτα σ' εκείνα τα ζώα. Μπορεί οι άνθρωποι εκεί να μην έχασαν και τίποτα που χρησιμοποίησαν μια παλιά κουβέρτα, αλλά ο τρόπος με τον οποίο έγινε ο χειρισμός του θέματος απεικονίζει πολύ γλαφυρά το πρόβλημα. Τι ρόλο έπαιξε στο ζήτημα ο ψευδοεπικεφαλής; Θα λέγατε πως οι κανονικοί άνθρωποι θα είχαν μπορέσει να κάνουν κάτι τέτοιο; (Όχι.) Τι είδους άνθρωποι, λοιπόν, θα άφηναν τα πράγματα να φτάσουν σε τέτοιο σημείο κατά τον χειρισμό του ζητήματος; (Παράλογοι τύποι ανθρώπων που δεν έχουν ούτε τη λογική ούτε το σκεπτικό των κανονικών ανθρώπων.) Όλες αυτές οι απαντήσεις είναι σωστές· αυτοί οι άνθρωποι είναι πιο λίγοι κι απ' το τίποτα. Όταν τύχει κάτι τέτοιο σε κανονικούς ανθρώπους, ξέρουν πώς να το χειριστούν με σύνεση, όμως οι ψευδοεπικεφαλής, με την ψευδή τους πνευματικότητα και τη στρεβλή τους αντίληψη, δεν ξέρουν πώς να το χειριστούν. Ο τρόπος με τον οποίο το χειρίζονται φαίνεται κι αυτός να έχει μια βάση, φαίνεται επίσης να συμφωνεί με τις αρχές του οίκου του Θεού, καθώς και να υποστηρίζεται από άφθονες συνετές αιτιολογήσεις· κι όμως, μόλις το ακούνε οι άνθρωποι, το βρίσκουν τόσο γελοίο που δεν ξέρουν αν πρέπει να γελάσουν ή να κλάψουν. Πώς γίνεται οι ψευδοεπικεφαλής να μη μπορούν να ακολουθήσουν ούτε καν μια τόσο απλή και προφανή λογική; Πώς καταλήγουν να χειρίζονται το θέμα με τόσο στρεβλό τρόπο; Είναι αηδιαστικό. Αν τους βάλεις να κάνουν τους επιστάτες, θα βάλουν τα σκυλιά να πιάνουν ποντίκια, τις γάτες να φυλάνε το σπίτι, και τα γουρούνια να κοιμούνται στα κρεβάτια· τα πάντα θα μπερδευτούν. Έχουν οι ψευδοεπικεφαλής την ικανότητα να κατανείμουν συνετά τα διάφορα υλικά αγαθά του οίκου του Θεού; (Όχι.) Αυτοί είναι μια κατηγορία από μόνοι τους, μπερδεμένοι άνθρωποι και παράλογοι τύποι. Εκτός από εκείνους τους ψευδοεπικεφαλής με την ιδιαίτερα στρεβλή αντίληψη και τις

κακές προθέσεις, και η πλειοψηφία των ψευδοεπικεφαλής αντίστοιχα τα κάνει θάλασσα και προκαλεί χάος σε αυτού του είδους το έργο, παρότι έχουν κάποιο επίπεδο και η αντίληψή τους δεν είναι στρεβλή. Δεν μπορούν καν να εκπληρώσουν τις πλέον ελάχιστες ευθύνες που οφείλουν να εκπληρώσουν. Όταν, λοιπόν, τους ρωτάς γι' αυτό το έργο, δίνουν πάντα την ίδια απάντηση: «Το έχει αναλάβει ο τάδε. Ο τάδε ξέρει. Αν έχεις ερωτήσεις, πρέπει να ρωτήσω τον τάδε». Και δεν πρόκειται να ακούσεις τίποτα άλλο. Αυτήν την εκδήλωση εμφανίζουν οι ψευδοεπικεφαλής όταν κάνουν αυτό το έργο.

Όσον αφορά το έργο της κατανομής των διάφορων υλικών αγαθών του οίκου του Θεού, οι ψευδοεπικεφαλής όχι μόνο είναι ανάκανοι να το κάνουν σύμφωνα με τις αρχές που απαιτεί ο οίκος του Θεού, αλλά μάλιστα αφήνουν να εμπλακούν σε αυτό πολλά από τα προσωπικά τους συναισθήματα, προτιμήσεις, επιθυμίες, αλλά και το πώς οι ίδιοι κατανοούν τα πράγματα. Προκαλούν χάος και σύγχυση στο έργο αυτό, ενώ οι αρχές απουσιάζουν εντελώς. Όταν, λοιπόν, ένας ψευδοεπικεφαλής διαχειρίζεται τα διάφορα αγαθά του οίκου του Θεού, συμβαίνει συχνά, σε περιστάσεις στις οποίες δεν γνωρίζει κανένας τι συμβαίνει, κάποια αντικείμενα να υφίστανται ζημιές, να πηγαίνουν χαμένα χωρίς λόγο ή να έχουν χαθεί και να μη βγαίνουν τα νούμερα. Άλλα αγαθά τα παίρνουν κάποια άτομα για προσωπική τους χρήση, χωρίς να το καταγράψουν ή να το αναφέρουν. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να διαχειριστούν σωστά ούτε καν ένα τόσο απλό έργο γενικών καθηκόντων. Τα κάνουν θάλασσα σε αυτό το έργο, κι όμως συνεχίζουν να νιώθουν άνετα και να θεωρούν ότι έχουν κάνει πολύ έργο. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν εκτελούν ποτέ την τακτική επιθεώρηση, συντήρηση και φροντίδα των διάφορων υλικών αγαθών του οίκου του Θεού· μέσα τους, δεν νοιάζονται καθόλου γι' αυτά τα αγαθά. Τους ρωτάς, ας πούμε: «Έχει αναλάβει κανείς τη συντήρηση και τη φροντίδα αυτού του εξοπλισμού; Έχουν παρατηρηθεί περιστατικά σπατάλης όσον αφορά την προμήθεια των ανταλλακτικών κατά την επισκευή του; Μήπως κάποιος ξόδεψε υπερβολικά ή τον έκλεψαν στα χρήματα; Κλήθηκε κανείς να λογοδοτήσει μετά από αυτά τα περιστατικά; Επιβλήθηκε σε κανέναν πρόστιμο ή δόθηκε κάποια προειδοποίηση;» Οι ψευδοεπικεφαλής ούτε γνωρίζουν ούτε ενδιαφέρονται για τίποτα από αυτά. Τώρα, αν ξοδεύτηκαν παράνομα κάποια χρήματα κατά την αγορά αντικειμένων για τον οίκο του Θεού, αν ορίστηκε κάποιος διαχειριστής γι' αυτά τα αντικείμενα μετά την αγορά τους, αν όσα αγοράστηκαν είναι κατάλληλα και μπορούν να χρησιμοποιηθούν αποτελεσματικά και, σε διαφορετική περίπτωση, αν επιστράφηκαν ή ανταλλάχθηκαν εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, τίποτα από αυτά δεν γνωρίζουν. Τέτοιοι βλάκες είναι· δεν γνωρίζουν τίποτα. Το μόνο που σκέφτονται οι ψευδοεπικεφαλής είναι πώς θα κηρύξουν δόγματα στις συναθροίσεις για να τους εκτιμήσει ο κόσμος· δεν έχουν καμία εργασιακή ικανότητα όσον αφορά το συγκεκριμένο ζήτημα της διαχείρισης των αγαθών, ούτε και τηρούν καμία στάση απέναντι σε αυτό το ζήτημα. Δεν γνωρίζουν ότι πρόκειται για έργο που οφείλουν να κάνουν, ούτε και γνωρίζουν πώς να το κάνουν. Η άποψη που έχουν για τα αγαθά του οίκου του Θεού οι ψευδοεπικεφαλής είναι ότι ανήκουν σε όλους, άρα όποιος θέλει να χρησιμοποιήσει κάτι μπορεί να το κάνει και όποιος χρειάζεται κάτι μπορεί να το πάρει ή

να αιτηθεί γι' αυτό στους ανωτέρους· θεωρούν ότι αυτό είναι δικαίωμα όλων και ότι τα αγαθά του οίκου του Θεού δεν πρέπει να βρίσκονται υπό τη διαχείριση ή τον έλεγχο κανενός ατόμου. Έτσι, λοιπόν, σε περίπτωση που κάποιος σπάσει ή χάσει ένα μηχάνημα, δεν νοιάζονται και, αν κάποιος αιτηθεί να αγοραστεί κάτι, και πάλι δεν τους νοιάζει αν είναι ακριβό ή φθηνό. Η αλήθεια είναι ότι στον οίκο του Θεού υπάρχουν κανόνες γι' αυτά τα πράγματα. Εφόσον οι επικεφαλής και οι εργάτες εκπληρώνουν τις ευθύνες τους και εκτελούν τους κατάλληλους ελέγχους σύμφωνα με τις αρχές του οίκου του Θεού, μπορούν να αποφευχθούν όλες αυτές οι απώλειες και η σπατάλη. Κι όμως, οι ψευδοεπικεφαλής δεν κάνουν ούτε καν αυτό το απλούστατο έργο ώστε να αποφευχθούν οι απώλειες. Απλώς τρώνε το φαγητό του οίκου του Θεού δωρεάν, έτσι δεν είναι; Δεν είναι τσαμπατζήδες; Δεν είναι αυτή μια συγκεκριμένη εκδήλωση του «ψεύδους» των ψευδοεπικεφαλής; Πώς θα χειριζόσασταν έναν τέτοιο επικεφαλής αν τον συναντούσατε; (Με απαλλαγή από τα καθήκοντά του.) Απλώς απαλλαγή από τα καθήκοντά του και τέλος; Δεν χρειάζεται να του διδάξετε ένα-δύο πράγματα; «Αυτό το μηχάνημα τοποθετήθηκε εκεί και πήρε υγρασία, και κανένας δεν το έλεγξε για μέρες. Δεν είναι σαφές αν παίρνει ακόμα ρεύμα ή αν έχουν φάει τα καλώδια τα ποντίκια. Εσένα γιατί δεν σε νοιάζουν αυτά τα πράγματα; Ο υπολογιστής που χρησιμοποιώ έχει χαλάσει και χρειάζεται επισκευή. Αν δεν επισκευαστεί, θα καθυστερήσει το έργο. Κι όμως, σου έχω κάνει τόσες αιτήσεις· γιατί δεν έδωσες σημασία; Με τι απασχολείσαι τυφλά όλη μέρα και τρέχεις σαν κοτόπουλο που του έκοψαν το κεφάλι; Την ώρα που υπολογίζουν σ' εσένα να κάνεις έργο ως επικεφαλής, εσύ καθυστερείς όλο το έργο και όλα τα μηχανήματα και τα υλικά αγαθά καταστρέφονται από το χέρι σου. Δεν φροντίζεις ούτε διαχειρίζεσαι τα διάφορα αγαθά του οίκου του Θεού. Δεν είσαι κατάλληλος για επικεφαλής· παραιτήσου και γρήγορα!» Είναι εντάξει να του κάνεις διάλεξη με αυτόν τον τρόπο; (Ναι.) Τι πρέπει να διαθέτει κάποιος που τολμά να κάνει διάλεξη στους επικεφαλής και τους εργάτες; Πρώτον, πρέπει να είναι γενναίος και να έχει αίσθημα δικαίου. Ίσως πουν κάποιοι: «Δεν θα τολμούσα να κάνω διάλεξη στους επικεφαλής και τους εργάτες. Εκείνοι έχουν αξίωμα κι εγώ είμαι απλός στρατιώτης, είμαι τόσο κατώτερός τους στην ιεραρχία. Εκείνοι διαθέτουν την αλήθεια και μπορούν να κάνουν κηρύγματα. Εγώ δεν είμαι καλός σε τίποτα, δεν είμαι καθόλου σε θέση να τους κάνω διάλεξη». Αυτή δεν είναι η λογική ενός καθάρματος; (Ναι.) Τι διάλεξη θα κάνατε, λοιπόν, σε έναν τέτοιο επικεφαλής; «Αν μπορείς να κάνεις αυτό το έργο, προσπάθησε όσο περισσότερο μπορείς για να το κάνεις, και κάν' το σύμφωνα με τις αρχές του οίκου του Θεού. Οτιδήποτε κι αν κανονίσεις να κάνουμε, εμείς θα υπακούσουμε. Αν, όμως, δεν προσπαθήσεις όσο περισσότερο μπορείς για να κάνεις αυτό το έργο, αν δεν το κάνεις σύμφωνα με τις αρχές του οίκου του Θεού, τότε δεν θα μας καταφέρεις ποτέ να σε ακούσουμε! Επιπλέον, αν δεν κάνεις καθόλου αληθινό έργο, έχουμε το δικαίωμα να σε απομακρύνουμε από τη θέση σου και να σε αποπέμψουμε! Αν θέλεις να βλάψεις κάποιον, βλάψε τον εαυτό σου· μην προσπαθείς να βλάψεις όλους εμάς». Θα τολμούσατε να του κάνετε μια τέτοια διάλεξη; (Ναι.) Έτσι λέτε τώρα· θα το κάνατε σι' αλήθεια, όμως, όταν θα ερχόταν η ώρα; Γενικά, όσον αφορά σημαντικά ζητήματα και

πράγματα που άπτονται των αλήθεια-αρχών, δεν τολμάτε να μιλήσετε άνετα, από φόβο μήπως, λόγω κάποιας έλλειψης γνώσεων και σαφήνειας στον λόγο, φανεί πως απλώς κρίνετε τους επικεφαλής και τους εργάτες και προκαλείτε αναστάτωση. Θα έπρεπε, όμως, να μπορείτε να έχετε γνώσεις πάνω στο ζήτημα της διαχείρισης υλικών αγαθών· πρέπει να αποκτήσετε διάκριση σε αυτό το ζήτημα και να συλλάβετε τις αρχές που το διέπουν.

Στην ομάδα παραγωγής ταινιών, υπήρχε κάποτε ένας άνδρας που ήταν υπεύθυνος για τα ρούχα. Ενεργούσε απείθαρχα και πάντα έκανε υπεξαίρεση των αγαθών του οίκου του Θεού με ύπουλο τρόπο. Όταν έφυγε από την ομάδα παραγωγής ταινιών, πήρε μαζί του μερικά πράγματα και, αργότερα, κατά τον έλεγχο των λογαριασμών φάνηκε ότι πολλά από τα χρήματα που είχε λάβει δεν αντιστοιχούσαν στα νούμερα. Επιπλέον, είχε χρήματα ενώ δεν εργαζόταν, και επίσης είχε αγοράσει πολλά ακριβά αγαθά. Όσο ήταν στην ομάδα παραγωγής ταινιών, πολλοί άνθρωποι τον κολάκευαν και όλοι ήθελαν να τα έχουν καλά μαζί του, έτσι ώστε, όταν χρειάζονταν ρούχα, απλώς να του τα ζητούν κι εκείνος όλο και κάτι να τους δίνει. Αν κάποιος δεν τα είχε καλά μαζί του, δεν του έδινε καν τα ρούχα που προβλεπόταν να πάρει. Τι πρόβλημα είναι αυτό; Είναι πρόβλημα με το προσωπικό διαχείρισης. Το ένα μέρος του προβλήματος ήταν ότι έκανε ο ίδιος υπεξαίρεση αυτών των πράγματων· το άλλο μέρος ήταν ότι δεν κατένειμε τα αγαθά του οίκου του Θεού σύμφωνα με τις αρχές, αλλά αντίθετα βασιζόταν στα συναισθήματα, τη βούληση και τις σχέσεις του. Σύμφωνα με τις αρχές, αυτός ο άνθρωπος θα έπρεπε να είχε απομακρυνθεί. Ήταν προφανές αυτό το πρόβλημα. Ο ψευδοεπικεφαλής όχι μόνο δεν το έκανε αυτό, αλλά επιπλέον τον θεωρούσε καλό άνθρωπο και κανόνισε να πάει και σε άλλο μέρος να κάνει το καθήκον του. Δεν έκανε έτσι ακόμα χειρότερο το σφάλμα; Ποια είναι η άποψή σας για το πώς έγινε αυτό το έργο; Συμφωνούσε με τις αρχές; Αυτός ο επικεφαλής εκπλήρωσε όντως τις ευθύνες που οφείλουν να εκπληρώσουν οι επικεφαλής και οι εργάτες; (Όχι.) Αν βάλουμε στην άκρη, για την ώρα, τα οφέλη που θα μπορούσε να αποκομίσει ο επικεφαλής αν χειριζόταν έτσι αυτόν τον άνθρωπο, και κρίνουμε μόνο από το πώς χειρίστηκε το ζήτημα, τότε ποια ήταν η φύση του πράγματος; Ήταν ότι υπέθαλψε έναν κακό άνθρωπο με γνώμονα τα συναισθήματα, αντί να τον χειριστεί σύμφωνα με τις αρχές του οίκου του Θεού. Για να το συνδέσουμε, λοιπόν, αυτό με το δέκατο σημείο των ευθυνών των επικεφαλής και των εργατών, τι σφάλμα κάνει αυτού του είδους ο επικεφαλής και εργάτης στο πώς αντιμετωπίζει τα διάφορα υλικά αγαθά του οίκου του Θεού; Εκπλήρωσε αυτός ο επικεφαλής τις ευθύνες του; Βασιζόταν ο τρόπος με τον οποίο χειρίστηκε το ζήτημα στην προστασία των αγαθών του οίκου του Θεού; Σε καμία περίπτωση. Δεν πήρε τα αγαθά του οίκου του Θεού στα σοβαρά· έφτασε ακόμα και στο σημείο να κάνει τα στραβά μάτια καθώς επέτρεπε σε αυτόν τον κακό άνθρωπο να καταστρέφει ή να παίρνει τα αγαθά κατά βούληση. Έτσι θα το χειριζόταν αν οι άλλοι χαλούσαν ή έπαιρναν στην κατοχή τους τα δικά του πράγματα; Όχι· σε αυτήν την περίπτωση, θα σκεφτόταν να εκδικηθεί και να λάβει αποζημίωση. Γιατί, λοιπόν, δεν χειρίστηκε τα αγαθά του οίκου του Θεού με τον ίδιο τρόπο; Έφτασε μέχρι και να πει: «Ας πάρει μερικά αγαθά, αν θέλει· δεν παίρνει και πολλά. Μπορεί να υπεξαιρέσει μια μικρή

ποσότητα, αν θέλει· και ποιος δεν έχει έστω και μια μικρή επιθυμία να κάνει κάτι τέτοιο; Τι σημασία έχει το μικρό ποσό που υπεξαιρεί; Και οι άλλοι δεν παίρνουν λιγότερα». Τι είδους στάση είναι αυτή; Αυτήν τη στάση πρέπει να έχουν οι επικεφαλής και οι εργάτες απέναντι στα αγαθά του οίκου του Θεού; (Όχι.) Δεν δαγκώνουν το χέρι που τους ταιΐζει; Και, στο τέλος, ποια λογική πρότεινε ο συγκεκριμένος; «Ας τα υπεξαιρέσει αυτά τα αντικείμενα· δεν είναι ανάγκη να λογαριαστούμε μαζί του γι' αυτά. Και πόσα είναι αυτά τα μικροποσά και τα μικροαγαθά; Οι αντίχριστοι υπεξαιρούν πολύ περισσότερα από αυτά. Το ότι υπεξαίρεσε αυτά τα αγαθά αφορά τον ίδιο και τον Θεό· δική του δουλειά είναι το πώς θα λογοδοτήσει για τις πράξεις του ενώπιον του Θεού, όταν έρθει η ώρα. Εμάς δεν μας αφορά καθόλου». Ποιες σκέψεις και συναισθήματα σας δημιουργούνται όταν ακούτε έναν επικεφαλής να λέει κάτι τέτοιο; Όποιος έχει το παραμικρό αίσθημα δικαίου και λίγη έστω επίγνωση της συνείδησης, θα έκλαιγε από μέσα του αν άκουγε αυτά τα λόγια, θα ένιωθε πληγωμένος και απογοητευμένος, ακόμα κι αν ήταν απλώς ένας συνηθισμένος ακόλουθος, πόσο μάλλον αν ήταν επικεφαλής ή εργάτης! Αυτός ο τύπος ψευδοεπικεφαλής απολαμβάνει σε πολύ μεγάλο βαθμό τη χάρη και την προστασία του Θεού, καθώς και πάρα πολλές από τις αλήθειες Του, όμως κρατάει ακόμα μια τέτοια ψυχρή στάση απέναντι στα αγαθά του οίκου Του. Έχει ανθρώπινη φύση ένα τέτοιο άτομο; Είναι κατάλληλο για να είναι επικεφαλής ή εργάτης; (Όχι.) Μόλις απαλλαγεί από τα καθήκοντά του, έχει τα προσόντα να γίνει επικεφαλής ή εργάτης στο μέλλον; (Όχι· έχει κακή ανθρώπινη φύση.) Πώς εκδηλώνεται η κακή ανθρώπινη φύση του; (Με το ότι δεν υπερασπίζεται τα συμφέροντα του οίκου του Θεού.) Ποια συγκεκριμένη ενέργεια δείχνει ότι δεν υπερασπίζεται τα συμφέροντα του οίκου του Θεού; Ποια είναι η ουσία αυτής της συγκεκριμένης εκδήλωσης; Άνθρωποι σαν κι αυτόν δεν έχουν καλές προθέσεις και έχουν ποταπό χαρακτήρα· μιλάνε όμορφα, αλλά δεν κάνουν τίποτα αληθινό. Τέτοιοι άνθρωποι δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να γίνονται επικεφαλής και εργάτες. Όσοι δεν έχουν καλές προθέσεις δεν αγαπούν την αλήθεια, αλλά κοιτάζουν μόνο το δικό τους κέρδος· όσοι δεν έχουν καλές προθέσεις δεν σκέφτονται καθόλου τον εκλεκτό λαό του Θεού και σε καμία περίπτωση δεν υποστηρίζουν το έργο της εκκλησίας ούτε τα συμφέροντα του οίκου του Θεού.

Το πρώτο θεμελιώδες πράγμα που πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες είναι να προσέχουν καλά τα διάφορα υλικά αγαθά του οίκου του Θεού, να εκτελούν τους κατάλληλους ελέγχους και να είναι φύλακες του οίκου του Θεού· να μην αφήνουν κακούς ανθρώπους να χαλάνε, να σπαταλούν ή να παίρνουν στην κατοχή τους κανένα αγαθό. Αυτό είναι το ελάχιστο που πρέπει να κάνουν. Μόλις επιλεγείς για να γίνεις επικεφαλής ή εργάτης, ο οίκος του Θεού σε βλέπει ως επιστάτη του: Ανήκεις στην τάξη των διαχειριστών και έχεις επωμιστεί βαρύτερη εργασία από τους άλλους. Έχεις μεγάλη ευθύνη στην πλάτη σου. Γι' αυτό και κάθε σου στάση, κάθε σου ενέργεια, κάθε σου σχέδιο για τον χειρισμό των προβλημάτων και κάθε σου μέθοδος για την επίλυσή τους έχουν όλα τους να κάνουν με τα συμφέροντα του οίκου του Θεού. Αν ούτε που λαμβάνεις υπόψη τα συμφέροντα του οίκου του Θεού ούτε και τα παίρνεις σοβαρά, τότε δεν είσαι

κατάλληλος για επιστάτης στον οίκο Του. Τι είδους άνθρωπος είναι αυτός; Γιατί δεν είναι κατάλληλος για επιστάτης στον οίκο του Θεού; Ανάμεσα στους ψευδοεπικεφαλής, υπάρχουν κάποιοι που δεν έχουν απλώς χαμηλό επίπεδο, αλλά το βασικό τους πρόβλημα είναι ότι δεν σηκώνουν κανένα φορτίο· παρότι δεν ξέρουν πώς να εργαστούν, δεν αναζητούν την αλήθεια, ενώ δεν είναι σε θέση να εκπληρώσουν ούτε καν τις ελάχιστες ευθύνες που οφείλει να εκπληρώσει ένας επιστάτης. Δεν έχουν ούτε συνείδηση ούτε λογική. Αυτό συμβαίνει επειδή δεν έχουν καλές προθέσεις, έχουν ποταπό χαρακτήρα, και είναι εγωιστές και ευτελείς· δεν στηρίζουν καθόλου το έργο της εκκλησίας, ενώ συχνά βλάπτουν και ξεπουλάνε τα συμφέροντα της εκκλησίας, κερδίζουν την εύνοια του κόσμου και φροντίζουν να διατηρήσουν τις σχέσεις τους με τους άλλους, σε βάρος των συμφερόντων της εκκλησίας. Επιτρέπουν στους κακούς ανθρώπους να χαλάνε, να σπαταλούν, να χάνουν ή ακόμα και να παίρνουν στην κατοχή τους τα υλικά αγαθά του οίκου του Θεού, και δεν νοιάζονται καθόλου γι' αυτό, ούτε και έχουν το παραμικρό αίσθημα χρέους ή ενοχής γι' αυτό. Όταν, λοιπόν, έρχεται η ώρα για την εκλογή επικεφαλής και εργάτες, αν το δει κανείς από την οπτική της ανθρώπινης φύσης, ποιο είναι το βασικότερο χαρακτηριστικό που πρέπει να έχουν; Πρέπει να έχουν συνείδηση και αίσθημα δικαίου, αλλά και τα σωστά κίνητρα. Πρώτα πρέπει να περάσει τον πήχη η ανθρώπινη φύση τους. Όση εργασιακή ικανότητα και οποιοδήποτε επίπεδο κι αν διαθέτουν, τέτοιοι άνθρωποι, αν υπηρετήσουν σε ρόλο επόπτη, θα ανταποκρίνονται στα πρότυπα ως επιστάτες. Αν μη τι άλλο, θα μπορούν να υπερασπιστούν τα συμφέροντα του οίκου του Θεού, καθώς και το κοινό συμφέρον των αδελφών. Δεν υπάρχει καμία περίπτωση να ξεπουλήσουν τα συμφέροντα των αδελφών ούτε και τα συμφέροντα του οίκου του Θεού. Αν κάποτε τα συμφέροντα του οίκου του Θεού, αλλά και οι αδελφοί κι οι αδελφές, κινδυνέψουν να πάθουν κακό ή να δεχθούν πλήγμα, εκείνοι θα έχουν προνοήσει και θα είναι οι πρώτοι που θα μπουν μπροστά για την προστασία τους, ακόμα κι αν κάτι τέτοιο επηρεάζει τη δική τους ασφάλεια ή απαιτεί να πληρώσουν κάποιο τίμημα ή να υποφέρουν. Όλα αυτά μπορούν να τα κάνουν όσοι έχουν συνείδηση και λογική. Μερικοί ψευδοεπικεφαλής και ψευδοεργάτες, όταν έρχονται αντιμέτωποι με επικίνδυνες περιστάσεις, τρέχουν να βρουν ασφαλές μέρος να κρυφτούν· για τα σημαντικά αγαθά του οίκου του Θεού, όμως, δηλαδή τα βιβλία με τα λόγια του Θεού, κινητά τηλέφωνα, υπολογιστές και ούτω καθεξής, ούτε νοιάζονται ούτε ρωτάνε. Αν οι ψευδοεπικεφαλής ανησυχούσαν για το πώς η σύλληψή τους θα επηρέαζε συνολικά το έργο της εκκλησίας, θα μπορούσαν να στείλουν άλλους να χειριστούν αυτά τα ζητήματα· όμως εκείνοι κρύβονται μόνο για τη δική τους ασφάλεια. Είναι κατατρομαγμένοι και, προκειμένου να διαφυλάξουν την ασφάλειά τους, δεν κάνουν όλα όσα μπορούν. Έτσι, συμβαίνει πολλές φορές η αμέλεια, η αδράνεια και η ανευθυνότητα των ψευδοεπικεφαλής να έχουν ως αποτέλεσμα διάφορα αγαθά του οίκου του Θεού και προσφορές προς τον Θεό να τα πλιατσικολογεί και να τα παίρνει ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας όταν προκύπτουν επικίνδυνες καταστάσεις, πράγμα που οδηγεί σε σοβαρές απώλειες. Με το που θα προκύψουν τέτοιες καταστάσεις στην εκκλησία, η πρώτη σκέψη των επικεφαλής και

των εργατών πρέπει να είναι να βάλουν τον εξοπλισμό και τα υλικά αγαθά του οίκου του Θεού σε κατάλληλο μέρος, να τα δώσουν στους κατάλληλους ανθρώπους για να τα διαχειριστούν· δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να αφήσουν να τα πάρει ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας. Οι ψευδοεπικεφαλής, όμως, δεν σκέφτονται ποτέ έτσι· δεν βάζουν ποτέ μπροστά τα συμφέροντα του οίκου του Θεού, αλλά αντίθετα βάζουν πρώτη τη δική τους ασφάλεια. Επειδή οι ψευδοεπικεφαλής δεν καταφέρνουν να κάνουν αληθινό έργο, διάφορα σημαντικά αγαθά του οίκου του Θεού συχνά χάνονται ή χαλάνε. Αυτό δεν είναι σοβαρή παραμέληση ευθύνης από πλευράς των ψευδοεπικεφαλής; (Είναι.)

Όσον αφορά το δέκατο σημείο των ευθυνών των επικεφαλής και των εργατών, ποια είναι η κύρια εκδήλωση των ψευδοεπικεφαλής την οποία εκθέτουμε; Η στάση των ψευδοεπικεφαλής απέναντι στα υλικά αγαθά του οίκου του Θεού είναι μια στάση αδιαφορίας και περιφρόνησης· δεν τηρούν τις αρχές, αλλά τα κατανέμουν αυθαίρετα, με βάση τις φαντασιοκοπίες και τις προτιμήσεις τους. Όσο έχουν εκείνοι τη διαχείριση, τα αγαθά του οίκου του Θεού υφίστανται συχνά, σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό, ζημιές και σπατάλη, με αποτέλεσμα να υπάρχουν απώλειες στο έργο του οίκου του Θεού. Αυτή είναι η κύρια εκδήλωση των ψευδοεπικεφαλής. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να διαχειριστούν καν αυτό το απλούστατο και μεμονωμένο έργο γενικών καθηκόντων· ούτε καν αυτό δεν μπορούν να κάνουν, ούτε και να το κάνουν καλά. Και τότε τι μπορούν να κάνουν; Όταν, λοιπόν, βλέπετε ανθρώπους σαν κι αυτούς να κάνουν τους επικεφαλής, έχετε το ελεύθερο να επιθεωρήσετε και να επιβλέψετε το έργο τους. Αν τα κάνουν θάλασσα σε αυτό το μεμονωμένο έργο γενικών καθηκόντων, αν δεν κάνουν ούτε καν ό,τι μπορούν και δεν βρίσκουν άλλους κατάλληλους ανθρώπους για να το κάνουν όταν οι ίδιοι δεν έχουν χρόνο, τότε τέτοιοι επικεφαλής πρέπει να απαλλάσσονται από τα καθήκοντά τους και να απομακρύνονται από τη θέση τους αμέσως. Ο οίκος του Θεού δεν πρόκειται ποτέ να τους χρησιμοποιήσει. Τους αρμόζει κάτι τέτοιο; (Ναι.) Γιατί; Ένας άνθρωπος που δεν έχει καλές προθέσεις, που η αντίληψή του είναι στρεβλή και που ενεργεί μόνο σύμφωνα με τα συναισθήματά του και τις εγωιστικές, ευτελείς φιλοδοξίες και επιθυμίες του δεν είναι αξιόπιστος. Τι έργο μπορεί να κάνει καλά ένας αναξιόπιστος άνθρωπος; Τι καθήκον μπορεί να κάνει καλά; Είναι σε θέση να κάνει κάποιο καθήκον με αφοσίωση; (Όχι.)

Μέσα από τη σημερινή συναναστροφή πάνω στο δέκατο σημείο των ευθυνών των επικεφαλής και των εργατών, δεν έχω παραθέσει ξεκάθαρα ακόμα μία από τις αρχές και τα πρότυπα που απαιτούνται από τους επικεφαλής και τους εργάτες; Αυτό που θίγεται εδώ δεν είναι ζήτημα επιπέδου ούτε και ζήτημα εργασιακής ικανότητας, αλλά ζήτημα ανθρωπίνης φύσης. Παρατηρήστε ανθρώπους που υπηρετούν ως επικεφαλής και εργάτες ή όσους καλλιεργεί η εκκλησία και δείτε αν υπάρχουν, ανάμεσά τους, κάποιοι που έχουν κακή ανθρωπίνη φύση και δεν έχουν καλές προθέσεις, που η ανθρωπίνη φύση τους είναι ίδια με εκείνη των ψευδοεπικεφαλής που αναλύονται στο δέκατο σημείο. Αν βρείτε όντως τέτοιους επικεφαλής και εργάτες, πρέπει να τους απαλλάξετε από τα καθήκοντά τους και να θυμηθείτε να μην εκλέξετε ποτέ τέτοιους ανθρώπους ως επικεφαλής, καθώς και να μην καλλιεργήσετε ποτέ τέτοιους ανθρώπους προκειμένου να

γίνουν επικεφαλής και εργάτες. Αν κάποιοι δεν καταλάβουν την ποιότητα της ανθρώπινης φύσης αυτών των ανθρώπων και τους εκλέξουν, να τους αναφέρετε αμέσως. Μην τους δώσετε την ευκαιρία να γίνουν επικεφαλής και εργάτες. Αυτοί δεν γίνονται επικεφαλής και εργάτες για να κάνουν αληθινό έργο, αλλά για να καταστρέψουν το έργο της εκκλησίας. Αν γίνουν αυτοί επικεφαλής, τα διάφορα υλικά αγαθά του οίκου του Θεού τα περιμένει, μετά από κάτι τέτοιο, μόνο η καταστροφή. Είστε διατεθειμένοι να δείτε μια τέτοια συνέπεια; (Όχι.) Τότε, λοιπόν, πώς πρέπει να αντιμετωπίσετε τέτοιους ανθρώπους; Αν υπηρετούν αυτήν τη στιγμή ως επικεφαλής, να τους αναφέρετε και να τους απομακρύνετε από τη θέση τους. Αν όχι, αν δηλαδή δεν έχουν εκλεγεί ακόμα, τότε πείτε σε όλους: «Αυτός ο άνθρωπος δεν κάνει. Κάντε ό,τι θέλετε, αλλά μην τον εκλέξετε· κάτι τέτοιο θα ήταν επιβλαβές για την εκκλησία». Κι αν οι άνθρωποι ξεγελάστηκαν και εξαπατήθηκαν ώστε να τους εκλέξουν, πρέπει να ενημερώσεις αμέσως τους πάντες: «Κάναμε ένα λάθος σήμερα. Εκλέξαμε για επικεφαλής μας κάποιον με κακή ανθρώπινη φύση, που έχει κακές προθέσεις. Τώρα που το κάναμε αυτό, τα συμφέροντα του οίκου του Θεού πρόκειται να υποστούν απώλειες και ζημιά. Πρέπει να τον απομακρύνουμε αμέσως από τη θέση του, προκειμένου να προστατέψουμε τα συμφέροντα και τα διάφορα αγαθά του οίκου του Θεού από το να πάθουν ζημιά. Δεν πρέπει να αφήσουμε τη μηχανορραφία του να πετύχει». Αρμόζει να γίνει κάτι τέτοιο; (Ναι.)

Όσοι επιλέγονται για να γίνουν επικεφαλής και εργάτες απαιτείται να έχουν επίπεδο και εργασιακή ικανότητα· τώρα υπάρχουν και απαιτήσεις για την ποιότητα της ανθρώπινης φύσης τους. Εσείς τι λέτε, ισχύει ότι οι περισσότεροι άνθρωποι δεν πληρούν τα κριτήρια για να γίνουν επικεφαλής και εργάτες; Ποιο από αυτά τα τρία κριτήρια έχει την πιο κρίσιμη σημασία; (Η ανθρώπινη φύση.) Τη δεύτερη πιο κρίσιμη; (Η εργασιακή ικανότητα.) Και μετά; (Το αν έχει ή δεν έχει επίπεδο.) Αυτή η σειρά είναι πολύ ακριβής. Όταν θα εκλέγετε επικεφαλής στο μέλλον, να τους μετράτε σύμφωνα με αυτήν τη σειρά. Λένε κάποιοι: «Υπάρχει πρόβλημα σε αυτήν τη σειρά. Ας υποθέσουμε ότι η ανθρώπινη φύση έρχεται πρώτη και ότι υπάρχουν άνθρωποι με καλή ανθρώπινη φύση, αλλά αρκετά χαμηλό επίπεδο που, αν εκλεγούν επικεφαλής, δεν θα έχουν δυνατότητα να κάνουν καθόλου αληθινό έργο· τότε είναι και πάλι εντάξει να κοιτάξουμε μόνο την ανθρώπινη φύση τους;» Η ανθρώπινη φύση των ανθρώπων έχει ύψιστη σημασία και είναι το πρώτο πράγμα που πρέπει να κοιτάζετε, αλλά όχι το μόνο που πρέπει να λαμβάνετε υπόψη όταν εκλέγετε επικεφαλής και εργάτες. Αν η ανθρώπινη φύση κάποιου είναι σύμφωνη με τα πρότυπα, το επόμενο που θα κοιτάξετε είναι η εργασιακή του ικανότητα. Αν δεν έχει εργασιακή ικανότητα και δεν μπορεί να κάνει αληθινό έργο, μπορείτε να του ζητήσετε να αναλάβει κάποιο έργο που δεν είναι υπερβολικά απαιτητικό για τις ικανότητές του. Αν έχει καλή ανθρώπινη φύση και είναι σε θέση να επωμιστεί το έργο και να προσπαθήσει όσο περισσότερο μπορεί για να το κάνει καλά, αν πρόκειται για αξιόπιστο άνθρωπο και δεν υπάρχει λόγος ο οίκος του Θεού να έχει κανέναν ενδοιασμό για το αν θα τον χρησιμοποιήσει, αν μπορεί να διαπλάσει, να βοηθήσει και να ωφελήσει τους περισσότερους αδελφούς και αδελφές, τότε πληροί τα πρότυπα. Αν το επίπεδό του είναι

χαμηλό και δεν έχει εργασιακή ικανότητα ή είναι απλώς μέτριος ως προς την εργασιακή ικανότητά του, βάλτε τον να εκτελέσει κάποιο απλό έργο ή να κάνει μια μεμονωμένη δουλειά. Αν έχει καλό επίπεδο και μεγάλη εργασιακή ικανότητα, μπορεί να εκτελέσει σημαντικό έργο ή να κάνει αρκετές διαφορετικές δουλειές. Ούτε καν τέτοιες απλές ρυθμίσεις δεν μπορείτε να καταφέρετε να κάνετε; Αν έχει κακή ανθρώπινη φύση και κακές προθέσεις, τότε, όσο μεγάλη κι αν είναι η εργασιακή ικανότητά του, θα μπορέσει να κάνει σωστά το έργο; (Όχι.) Αν διαχειριζόταν μια εταιρεία ή λίγο προσωπικό, μπορεί να μην υπήρχε πρόβλημα· τι προβλήματα, όμως, θα ανέκυπταν αν του ζητούσαν να διαχειριστεί τα διάφορα υλικά αγαθά του οίκου του Θεού; Πρώτα απ' όλα, σε καμία περίπτωση δεν θα διαχειριζόταν αυτά τα αγαθά ούτε θα χειριζόταν τα πράγματα σύμφωνα με τις αρχές που απαιτούνται από τον οίκο του Θεού. Έχει κακές προθέσεις, δεν αγαπά την αλήθεια και το μόνο που υπάρχει στην καρδιά του είναι μηχανορραφίες, υπάρχουν μόνο μοχθηρές ιδέες και σκέψεις, κι έτσι κάθε φορά που ενεργεί, το κάνει σύμφωνα με τις δικές του προτιμήσεις και βασίζεται στα δικά του συμφέροντα, όχι στις αλήθεια-αρχές ή στην αμεροληψία. Σκέφτεται μόνο τι έχει να χάσει ή να κερδίσει και δεν αναλογίζεται καθόλου τις αρχές που απαιτούνται από τον οίκο του Θεού. Έτσι, λοιπόν, προορίζεται να αποτύχει στο έργο των επικεφαλής και των εργατών. Από τι καθορίζεται αυτό; Από την ποιότητα της ανθρώπινης φύσης του· δεν καθορίζεται από την εργασιακή του ικανότητα. Κι έτσι, όταν εκτιμάτε αν κάποιος είναι ευγενής ή ποταπός, και αν πληροί τα πρότυπα του οίκου του Θεού για την επιλογή επικεφαλής και εργατών, να εξετάζετε πρώτα την ανθρώπινη φύση του: Αν η ανθρώπινη φύση του είναι αξιόπιστη και ανταποκρίνεται στα πρότυπα, να αναλογίζεστε έπειτα αν έχει εργασιακή ικανότητα και αν έχει κάποιο φορτίο· ύστερα να αναλογίζεστε τις υπόλοιπες πτυχές.

Αυτό είναι το δέκατο σημείο των ευθυνών των επικεφαλής και των εργατών. Αυτά πάνω-κάτω αναλύονται στο δέκατο σημείο των διάφορων εκδηλώσεων των ψευδοεπικεφαλής. Μπορεί κανείς να δει, στη στάση και τις εκδηλώσεις με τις οποίες διαχειρίζονται οι ψευδοεπικεφαλής τα υλικά αγαθά του οίκου του Θεού, ότι οι περισσότεροι από αυτούς δεν έχουν συνείδηση και λογική, ότι έχουν υπερβολικά κακή ανθρώπινη φύση και δεν αναλαμβάνουν καμία ευθύνη· θα έλεγε κανείς ότι έχουν κακές προθέσεις. Δεν έχουμε πλέον μία ακόμα απόδειξη που μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε για να προσδιορίσουμε κάποιον ως ψευδοεπικεφαλής; Κάποιοι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να κάνουν έργο λόγω του χαμηλού επιπέδου τους, αλλά και επειδή είναι τυφλοί και δεν έχουν καθόλου διορατικότητα. Κάποιοι δεν κάνουν πραγματικό έργο επειδή δεν έχουν καλές προθέσεις και κοιτάζουν αποκλειστικά το δικό τους όφελος· δεν υπερασπίζονται τα συμφέροντα του οίκου του Θεού και δεν τους ενδιαφέρει αν θα ζήσει ή θα πεθάνει ο εκλεκτός λαός του Θεού. Κάθε είδους ψευδοεπικεφαλής πρέπει να απαλλαγεί από τα καθήκοντά του και να αποκλειστεί το συντομότερο δυνατό, ώστε να μην καθυστερήσει το έργο του οίκου του Θεού και να μην πληγεί ο εκλεκτός λαός Του.

1 Μαΐου 2021

ΟΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΩΝ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ (12)

Στην προηγούμενη συνάθροισή μας, συναναστραφήκαμε πάνω στο δέκατο σημείο των ευθυνών των επικεφαλής και των εργατών: «Να φυλάνε σωστά και να κατανέμουν με σύνεση τα διάφορα υλικά αγαθά του οίκου του Θεού (βιβλία, διάφορα είδη εξοπλισμού, σιτηρά και ούτω καθεξής) και να πραγματοποιούν τακτικές επιθεωρήσεις, συντήρηση και επισκευές, ώστε να ελαχιστοποιούνται οι ζημιές και οι σπατάλες· επιπλέον, να μην αφήνουν τους κακούς ανθρώπους να τα καταχραστούν». Η συναναστροφή πάνω στο δέκατο σημείο είχε να κάνει με το έργο που πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες και με τις ευθύνες που πρέπει να εκπληρώνουν σε σχέση με τα διάφορα υλικά αγαθά του οίκου του Θεού και, ταυτόχρονα, εξέθεσε, μέσα από σύγκριση, τις διάφορες εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής. Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες εκπληρώνουν τις ευθύνες που οφείλουν και που μπορούν σε κάθε αντικείμενο του έργου του οίκου του Θεού, τότε είναι επικεφαλής και εργάτες που ανταποκρίνονται στα πρότυπα· αν δεν εκπληρώνουν τις ευθύνες τους και δεν κάνουν καθόλου αληθινό έργο, τότε είναι αρκετά ξεκάθαρο ότι είναι ψευδοεπικεφαλής. Σε ό,τι αφορά το δέκατο σημείο, οι ψευδοεπικεφαλής ασφαλώς δεν κάνουν και πολύ καλή δουλειά στο έργο της φύλαξης και της συνετής κατανομής των διαφόρων υλικών αγαθών του οίκου του Θεού· αυτά τα αγαθά δεν φυλάσσονται καλά ή μπορεί ακόμη και να μη φυλάσσονται καθόλου, και οι ψευδοεπικεφαλής τα κάνουν θάλασσα στην κατανομή τους. Μπορεί ακόμη και να μην παίρνουν καθόλου στα σοβαρά αυτό το έργο. Παρόλο που είναι έργο γενικών υποθέσεων, αποτελεί και πάλι μια ευθύνη που πρέπει να εκπληρώνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες και ένα έργο που οφείλουν να κάνουν. Είτε κάνουν οι ίδιοι αυτό το έργο είτε το αναθέτουν σε κάποιους κατάλληλους ανθρώπους και, ταυτόχρονα, ασχολούνται με την επίβλεψη, τις επιθεωρήσεις, την παρακολούθηση και ούτω καθεξής, σε κάθε περίπτωση, αυτό το έργο είναι αναπόσπαστο από τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών· έχουν άμεση σχέση μεταξύ τους. Επομένως, σε ό,τι αφορά αυτό το έργο, αν οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν φυλάνε σωστά και δεν κατανέμουν με σύνεση τα διάφορα υλικά αγαθά του οίκου του Θεού, τότε δεν εκπληρώνουν τις ευθύνες τους και δεν κάνουν καλά το έργο τους. Αυτή είναι μια εκδήλωση των ψευδοεπικεφαλής. Στην προηγούμενη συνάθροισή μας, προχωρήσαμε σε μια απλή έκθεση και ανάλυση των εκδηλώσεων που εμφανίζουν οι ψευδοεπικεφαλής όταν χειρίζονται αυτό το αντικείμενο του έργου γενικών υποθέσεων και δώσαμε κάποια παραδείγματα. Αν κάποιος είναι ψευδοεπικεφαλής, τότε σε καμία περίπτωση δεν έχει εκπληρώσει τις ευθύνες του σ' αυτό το έργο, και το έργο που κάνει δεν ανταποκρίνεται στα πρότυπα. Αυτό συμβαίνει επειδή οι ψευδοεπικεφαλής δεν προσπαθούν ποτέ να κάνουν πραγματικό έργο· μόλις το αναθέσουν, έχουν ξεμπερδέψει μ' αυτό και ποτέ δεν παρακολουθούν το έργο ούτε συμμετέχουν σ' αυτό. Άλλος ένας κύριος λόγος είναι ότι οι ψευδοεπικεφαλής δεν κατανοούν τις αρχές σε οποιοδήποτε έργο που κάνουν. Ακόμη κι αν δεν τεμπελιάζουν

στο έργο τους, αυτό που κάνουν δεν συνάδει με τις αρχές και τους κανόνες που απαιτεί ο οίκος του Θεού ή είναι ακόμη και εντελώς ασύμβατο με τις αρχές. Τι σημαίνει ότι είναι εντελώς ασύμβατο με τις αρχές; Υποδηλώνει ότι ενεργούν απερίσκεπτα, ότι ενεργούν ξέφρενα με βάση τις φαντασιοκοπίες τους, τη θέλησή τους, τα συναισθήματά τους και ούτω καθεξής. Σε κάθε περίπτωση, λοιπόν, υπάρχουν δύο κύριες εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής σε ό,τι έχει να κάνει μ' αυτό το σημείο των ευθυνών των επικεφαλής και των εργατών: Η πρώτη είναι ότι δεν κάνουν πραγματικό έργο και η δεύτερη είναι ότι δεν μπορούν να συλλάβουν τις αρχές, οπότε δεν μπορούν να κάνουν πραγματικό έργο. Αυτές είναι οι κύριες εκδηλώσεις. Στην προηγούμενη συνάθροισή μας, συναναστραφήκαμε και εκθέσαμε πώς εκδηλώνεται η ανθρώπινη φύση των ψευδοεπικεφαλής όταν χειρίζονται τέτοιο έργο γενικών υποθέσεων. Ακόμη και σ' αυτό το απλό, μονοδιάστατο κομμάτι του έργου, οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να εκπληρώσουν τις ευθύνες τους. Έχουν την ικανότητα να κάνουν αυτό το έργο, αλλά δεν το κάνουν. Αυτό έχει να κάνει με τον χαρακτήρα και την ανθρώπινη φύση των ανθρώπων αυτού του είδους. Τι πρόβλημα έχει η ανθρώπινη φύση τους; Δεν έχουν καλές προθέσεις και ο χαρακτήρας τους είναι ποταπός. Ουσιαστικά, ολοκληρώσαμε τη συναναστροφή μας πάνω στις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών, τις γενικές αρχές και τις διάφορες εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής σε σχέση με το δέκατο σημείο. Σήμερα, θα συναναστραφούμε πάνω στο ενδέκατο σημείο των ευθυνών των επικεφαλής και των εργατών.

Σημείο ενδέκατο: Να επιλέγουν αξιόπιστα άτομα των οποίων η ανθρώπινη φύση ανταποκρίνεται στα πρότυπα, ειδικά για το έργο της συστηματικής καταγραφής, καταμέτρησης και φύλαξης των προσφορών· να επανεξετάζουν και να ελέγχουν τακτικά τα όσα έρχονται και φεύγουν, έτσι ώστε να εντοπίζονται άμεσα τα περιστατικά διασπάθισης ή σπατάλης, καθώς και οι παράλογες δαπάνες — να βάζουν τέλος σε τέτοιου είδους πράγματα και να απαιτούν εύλογη αποζημίωση· επιπλέον, να αποτρέπουν, με κάθε μέσο, το να καταλήξουν οι προσφορές στα χέρια κακών ανθρώπων και να περιέλθουν στην κατοχή τους

Τι είναι οι προσφορές

Το περιεχόμενο του ενδέκατου σημείου των ευθυνών των επικεφαλής και των εργατών είναι το εξής: «Να επιλέγουν αξιόπιστα άτομα των οποίων η ανθρώπινη φύση ανταποκρίνεται στα πρότυπα, ειδικά για το έργο της συστηματικής καταγραφής, καταμέτρησης και φύλαξης των προσφορών· να επανεξετάζουν και να ελέγχουν τακτικά τα όσα έρχονται και φεύγουν, έτσι ώστε να εντοπίζονται άμεσα τα περιστατικά διασπάθισης ή σπατάλης, καθώς και οι παράλογες δαπάνες — να βάζουν τέλος σε τέτοιου είδους πράγματα και να απαιτούν εύλογη αποζημίωση· επιπλέον, να αποτρέπουν, με κάθε μέσο, το να καταλήξουν οι προσφορές στα χέρια κακών ανθρώπων και να περιέλθουν στην κατοχή τους». Ποιες είναι οι ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών

σ' αυτό το έργο; Ποιο είναι το κύριο έργο που πρέπει να κάνουν; (Να φυλάνε σωστά τις προσφορές.) Το δέκατο σημείο είχε να κάνει με τη φύλαξη και τη συνετή κατανομή των διαφόρων υλικών αγαθών του οίκου του Θεού· αυτό το σημείο έχει να κάνει με τη σωστή φύλαξη των προσφορών. Τα διάφορα υλικά αγαθά και οι προσφορές του οίκου του Θεού είναι κάπως παρόμοια· είναι, όμως, ίδια; (Όχι.) Σε τι διαφέρουν; (Οι προσφορές αναφέρονται κυρίως σε χρήματα.) Τα χρήματα είναι μία πτυχή. Σε τι διαφέρει η φύση των διαφόρων υλικών αγαθών του οίκου του Θεού και των προσφορών; Μήπως είναι προσφορές τα βιβλία των λόγων του Θεού; Μήπως είναι προσφορές τα διάφορα μηχανήματα που χρησιμοποιούνται για το έργο; Μήπως είναι προσφορές τα διάφορα καθημερινά είδη πρώτης ανάγκης που αγοράζει ο οίκος του Θεού; (Όχι.) Τι είναι όλα αυτά, λοιπόν; Στον οίκο του Θεού, όλα τα βιβλία των λόγων του Θεού και όλες οι διαφόρων ειδών συσκευές που απαιτούνται για το έργο του οίκου του Θεού και αγοράζονται με χρήματα που προσφέρει ο εκλεκτός λαός του Θεού, συμπεριλαμβανομένων διαφόρων αντικειμένων όπως κάμερες, συσκευές ηχογράφησης, ηλεκτρονικοί υπολογιστές και κινητά τηλέφωνα, είναι τα υλικά αγαθά του οίκου του Θεού. Πέρα από αυτά, τα τραπέζια, οι καρέκλες, οι πάγκοι, το φαγητό και άλλα τέτοια καθημερινά είδη πρώτης ανάγκης είναι επίσης υλικά αγαθά του οίκου του Θεού. Κάποια από αυτά τα αγαθά τα αγοράζουν οι αδελφοί και οι αδελφές και άλλα τα αγοράζει ο οίκος του Θεού χρησιμοποιώντας τις προσφορές. Όλα αυτά χαρακτηρίζονται ως τα υλικά αγαθά του οίκου του Θεού. Συναναστραφήκαμε πάνω σ' αυτό το θέμα στην προηγούμενη συνάθροισή μας. Τώρα θα εξετάσουμε κάτι σημαντικό πάνω στο οποίο θα συναναστραφούμε στο πλαίσιο του ενδέκατου σημείου: τις προσφορές. Τι ακριβώς είναι οι προσφορές; Πώς ορίζεται το εύρος τους; Προτού συναναστραφούμε πάνω στις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών, είναι απαραίτητο να ξεκαθαρίσουμε τι είναι οι προσφορές. Παρόλο που οι περισσότεροι άνθρωποι πίστευαν στο παρελθόν στον Ιησού και έχουν αποδεχθεί αυτό το στάδιο του έργου εδώ και αρκετά χρόνια, εξακολουθούν να έχουν μια συγκεχυμένη εικόνα για την έννοια των προσφορών. Δεν έχουν ξεκαθαρίσει τι πραγματικά είναι οι προσφορές. Κάποιοι θα πουν ότι οι προσφορές είναι χρήματα και υλικά αγαθά που προσφέρονται στον Θεό, ενώ άλλοι θα πουν ότι οι προσφορές αναφέρονται κυρίως σε χρήματα. Ποια από αυτές τις δύο δηλώσεις είναι ακριβής; (Εφόσον κάτι προσφέρεται στον Θεό, είτε πρόκειται για χρήματα είτε για οποιοδήποτε αγαθό, μεγάλο ή μικρό, είναι προσφορά.) Αυτή είναι μια σχετικά ακριβής σύνοψη. Τώρα που ξεκαθαρίσαμε το εύρος και τα όρια των προσφορών, ας ορίσουμε τι ακριβώς είναι οι προσφορές, ώστε να είναι ξεκάθαρη αυτή η έννοια για όλους.

Για το θέμα των προσφορών, η Βίβλος καταγράφει πως ο Θεός ζήτησε αρχικά από τον άνθρωπο να προσφέρει τη δεκάτη στον Θεό· αυτό αποτελεί μια προσφορά. Είτε το προσφερόμενο ποσό ήταν μεγάλο είτε μικρό και ανεξάρτητα από το τι προσφερόταν—είτε ήταν χρήματα είτε υλικά αγαθά—εφόσον έπρεπε να προσφερθεί το ένα δέκατο του εισοδήματος ενός ανθρώπου, αποτελούσε οπωσδήποτε μια προσφορά. Αυτό ζητούσε ο Θεός από τον άνθρωπο, αυτό έπρεπε να προσφέρουν στον Θεό όσοι

πίστευαν σ' Αυτόν. Αυτή η δεκάτη αποτελεί μια πτυχή των προσφορών. Κάποιοι άνθρωποι ρωτούν: «Αυτό το ένα δέκατο αναφέρεται μόνο σε χρήματα;» Όχι απαραίτητα. Για παράδειγμα, αν ένας άνθρωπος θερίσει δέκα στρέμματα με σιτηρά, τότε, όση κι αν είναι η ποσότητα των σιτηρών, οφείλει να προσφέρει τελικά στον Θεό τα σιτηρά που αναλογούν σε ένα στρέμμα· αυτό το ένα δέκατο θα πρέπει να προσφέρουν οι άνθρωποι. Συνεπώς, η έννοια «ένα δέκατο» δεν αναφέρεται μόνο σε χρήματα· δεν σημαίνει μόνο πως όταν ένας άνθρωπος βγάζει χίλια γουάν, πρέπει να δίνει τα εκατό στον Θεό. Αντίθετα, αναφέρεται σε όλα τα αποκτήματα των ανθρώπων, πράγμα που καλύπτει πολύ περισσότερα, συμπεριλαμβανομένων των υλικών αγαθών και των χρημάτων. Γι' αυτό μιλάει η Βίβλος. Ασφαλώς, στις μέρες μας ο οίκος του Θεού δεν ακολουθεί τόσο αυστηρά τη Βίβλο απαιτώντας από τους ανθρώπους να δίνουν το ένα δέκατο όλων των αποκτημάτων τους. Σ' αυτό το σημείο, απλώς συναναστρέφομαι πάνω στην έννοια και τον ορισμό της «δεκάτης» και τη διαδίδω, ώστε οι άνθρωποι να γνωρίζουν ότι η δεκάτη είναι μία πτυχή των προσφορών. Δεν ζητώ από τους ανθρώπους να προσφέρουν το ένα δέκατο· το πόσα προσφέρουν οι άνθρωποι εξαρτάται από την προσωπική τους κατανόηση και προθυμία, και ο οίκος του Θεού δεν έχει πρόσθετες απαιτήσεις σ' αυτό το ζήτημα.

Μια άλλη πτυχή των προσφορών είναι τα πράγματα που προσφέρουν οι άνθρωποι στον Θεό. Σε γενικές γραμμές, αυτό περιλαμβάνει φυσικά και τη δεκάτη· πιο συγκεκριμένα, πέρα από τη δεκάτη, οτιδήποτε προσφέρουν οι άνθρωποι στον Θεό εμπίπτει στην κατηγορία των προσφορών. Ένα ευρύ φάσμα καλύπτουν τα πράγματα που προσφέρονται στον Θεό, όπως, για παράδειγμα, το φαγητό, οι συσκευές, τα καθημερινά είδη πρώτης ανάγκης, τα συμπληρώματα υγείας, καθώς επίσης και οι αγελάδες, τα πρόβατα, και ούτω καθεξής, που προσφέρονταν στον βωμό κατά τον καιρό της Παλαιάς Διαθήκης. Όλα αυτά αποτελούν προσφορές. Το αν κάτι αποτελεί προσφορά εξαρτάται από την πρόθεση του προσφέροντος· αν ο προσφέρων λέει ότι αυτό το πράγμα προσφέρεται στον Θεό, τότε, είτε δίνεται απευθείας στον Θεό είτε δίνεται στον οίκο του Θεού προς φύλαξη, εμπίπτει στην κατηγορία των προσφορών και δεν μπορούν να το αγγίζουν αυθαίρετα οι άνθρωποι. Για παράδειγμα: Όταν κάποιος αγοράζει έναν ακριβό ηλεκτρονικό υπολογιστή και τον προσφέρει στον Θεό, αποτελεί πλέον προσφορά· όταν κάποιος αγοράζει στον Θεό ένα αυτοκίνητο, αποτελεί πλέον προσφορά· όταν κάποιος αγοράζει δύο συσκευασίες συμπληρώματα υγείας και τις προσφέρει στον Θεό, αυτές οι συσκευασίες αποτελούν πλέον προσφορές. Δεν υπάρχει συγκεκριμένος, σαφής ορισμός του ποια είναι τα υλικά αγαθά που προσφέρονται στον Θεό. Με λίγα λόγια, το εύρος των προσφορών είναι πολύ μεγάλο· πρόκειται για τα αγαθά που προσφέρουν στον Θεό όσοι Τον ακολουθούν. Κάποιοι μπορεί να πουν: «Ο Θεός είναι πλέον ενσάρκωμένος στη γη και τα αγαθά που προσφέρονται σ' Αυτόν Του ανήκουν· τι θα συνέβαινε, όμως, αν δεν βρισκόταν στη γη; Όταν ο Θεός βρίσκεται στους ουρανούς, μήπως τότε παύουν να είναι προσφορές τα αγαθά που Του προσφέρονται;» Είναι σωστό αυτό; (Όχι.) Αυτό δεν εξαρτάται από το κατά πόσον ο Θεός βρίσκεται σε περίοδο ενσάρκωσης. Σε κάθε

περίπτωση, εφόσον κάτι προσφέρεται στον Θεό, αποτελεί προσφορά. Άλλοι μπορεί να πουν: «Προσφέρονται τόσο πολλά αγαθά στον Θεό. Άραγε, Του είναι χρήσιμα; Μπορεί να τα χρησιμοποιήσει όλα;» (Αυτό δεν αφορά καθόλου τους ανθρώπους.) Το έθεσες σωστά και δηκτικά. Αυτά τα αγαθά προσφέρονται από τους ανθρώπους στον Θεό. Το πώς τα χρησιμοποιεί Εκείνος, το κατά πόσο θα τα χρησιμοποιήσει όλα και το πώς τα κατανέμει και τα χειρίζεται είναι ζητήματα που δεν αφορούν καθόλου τους ανθρώπους. Δεν υπάρχει λόγος ν' αγωνιάς ή ν' ανησυχείς γι' αυτό. Με λίγα λόγια, εφόσον κάποιος προσφέρει κάτι στον Θεό, αυτό εμπίπτει στο εύρος των προσφορών. Ανήκει στον Θεό και δεν αφορά κανέναν άνθρωπο. Κάποιοι μπορεί να πουν: «Έτσι όπως το θέτεις, ακούγεται λες και ο Θεός διεκδικεί με τη βία την ιδιοκτησία αυτού του αγαθού». Αυτό συμβαίνει; (Όχι.) Αυτό το αγαθό ανήκει στον Θεό, οπότε αποκαλείται προσφορά. Οι άνθρωποι δεν μπορούν να το αγγίξουν ούτε να το κατανείμουν κατά βούληση. Κάποιοι μπορεί να ρωτήσουν: «Δεν είναι σπατάλη αυτό;» Ακόμη κι αν είναι, δεν είναι δική σου δουλειά. Άλλοι μπορεί να πουν: «Όταν ο Θεός βρίσκεται στους ουρανούς και δεν είναι ενσαρκωμένος, δεν μπορεί ν' απολαύσει ούτε να χρησιμοποιήσει τα αγαθά που Του προσφέρουν οι άνθρωποι. Τι πρέπει να γίνει τότε;» Αυτό διευθετείται εύκολα: Ο οίκος του Θεού και η εκκλησία είναι εδώ για να χειρίζονται αυτά τα αγαθά σύμφωνα με τις αρχές· δεν υπάρχει λόγος ν' αγωνιάς ή ν' ανησυχείς εσύ γι' αυτό. Με λίγα λόγια, όποιος κι αν είναι ο χειρισμός ενός αγαθού, εφόσον αυτό εμπίπτει στην κατηγορία των προσφορών, εφόσον χαρακτηρίζεται ως προσφορά, δεν έχει καμία σχέση με τους ανθρώπους. Και επειδή αυτό το αγαθό ανήκει στον Θεό, οι άνθρωποι δεν μπορούν να το κάνουν ό,τι θέλουν· σε μια τέτοια περίπτωση, υπάρχουν συνέπειες. Στην εποχή της Παλαιάς Διαθήκης, το φθινόπωρο που ήταν η περίοδος της συγκομιδής, οι άνθρωποι πρόσφεραν κάθε λογής πράγματα σε βωμούς. Κάποιοι πρόσφεραν σιτηρά, φρούτα και διάφορους άλλους καρπούς, ενώ άλλοι πρόσφεραν αγελάδες και πρόβατα. Μήπως τ' απολάμβανε ο Θεός; Μήπως τρώει αυτά τα πράγματα; (Όχι.) Πώς το ξέρεις ότι δεν τα τρώει; Το είδες; Αυτό είναι δική σου αντίληψη. Λες ότι ο Θεός δεν τα τρώει· ε, λοιπόν, πώς θα ένιωθες αν έτρωγε μια μπουκιά; Μήπως αυτό θα ήταν ασύμβατο με τις αντιλήψεις και τις φαντασιοκοπίες σου; Μήπως δεν υπάρχουν κάποιοι άνθρωποι που πιστεύουν ότι, εφόσον ο Θεός δεν τρώει αυτά τα πράγματα ή δεν απολαμβάνει αυτά τα αγαθά, δεν χρειάζεται να Του προσφέρονται; Πώς μπορείτε να είστε τόσο σίγουροι; Λέτε «ο Θεός δεν τα τρώει» επειδή νομίζετε ότι είναι ένα πνευματικό σώμα και δεν μπορεί να φάει ή μήπως επειδή νομίζετε ότι ο Θεός έχει την ταυτότητά Του ως Θεός, δεν έχει σάρκα και δεν είναι θνητός, και δεν θα πρέπει ν' απολαμβάνει αυτά τα αγαθά; Άραγε, είναι ντροπή ν' απολαμβάνει ο Θεός τις προσφορές που Του κάνουν οι άνθρωποι; (Όχι.) Τότε, είναι ασύμβατο με τις αντιλήψεις των ανθρώπων ή μήπως είναι ασύμβατο με την ταυτότητα του Θεού; Ποιο από τα δύο ισχύει; (Οι άνθρωποι δεν πρέπει να το συζητάνε αυτό.) Σωστά· δεν είναι κάτι που θα έπρεπε ν' απασχολεί τους ανθρώπους. Δεν χρειάζεται ν' αποφασίσεις εσύ ούτε ότι ο Θεός πρέπει ν' απολαμβάνει τις προσφορές ούτε ότι δεν πρέπει να τις απολαμβάνει. Κάνε αυτό που πρέπει, εκπλήρωσε το καθήκον

σου και τις ευθύνες σου και εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις σου· αυτό αρκεί. Τότε θα έχεις ολοκληρώσει τη δουλειά σου. Όσο για το πώς θα χειρίζεται ο Θεός αυτά τα πράγματα, αυτό είναι δική Του δουλειά. Το κατά πόσο ο Θεός θα τα μοιραστεί με τους ανθρώπους ή θα τ' αφήσει να χαλάσουν ή το κατά πόσο θ' απολαύσει ένα μικρό μέρος τους ή θα τους ρίξει μια ματιά δεν επιδέχεται κριτική και είναι θεμιτό. Ο Θεός έχει την ελευθερία να χειρίζεται όπως θέλει αυτά τα ζητήματα. Δεν είναι κάτι που θα πρέπει ν' απασχολεί τους ανθρώπους ούτε είναι κάτι που θα πρέπει να κρίνουν. Οι άνθρωποι δεν θα πρέπει να έχουν αυθαίρετες φαντασιοκοπίες γι' αυτά τα ζητήματα, πόσο μάλλον να τα κρίνουν αυθαίρετα ή ν' αποφαίνονται αυθαίρετα πάνω σ' αυτά. Καταλαβαίνετε τώρα; Πώς πρέπει να χειρίζεται ο Θεός τις προσφορές που Του κάνουν οι άνθρωποι; (Θα τις χειρίζεται όπως θέλει.) Σωστά. Οι άνθρωποι που το κατανοούν αυτό μ' αυτόν τον τρόπο έχουν κανονική λογική. Ο Θεός θα χειρίζεται αυτά τα πράγματα όπως θέλει. Μπορεί να ρίξει μια ματιά σ' αυτά ή πολύ απλά να μην τα δει ή να μη δώσει καμία σημασία σε αυτά. Εσάς θα πρέπει να σας απασχολεί μόνο να κάνετε προσφορές όταν έρχεται εκείνη η στιγμή και να κάνετε προσφορές όποτε το επιθυμείτε, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του Θεού και εκπληρώνοντας την ευθύνη των ανθρώπων. Μη σε απασχολεί πώς χειρίζεται και αντιμετωπίζει ο Θεός τέτοια ζητήματα. Με λίγα λόγια, αρκεί αυτό που κάνεις να εμπίπτει στο πεδίο των απαιτήσεων του Θεού, να εναρμονίζεται με το πρότυπο της συνειδήσης και να συνάδει με το καθήκον, την υποχρέωση και την ευθύνη του ανθρώπινου γένους. Όσο για το πώς χειρίζεται και αντιμετωπίζει ο Θεός αυτά τα αγαθά, αυτό είναι δική Του υπόθεση και οι άνθρωποι δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να το κρίνουν ή να αποφαίνονται πάνω σ' αυτό. Κάνετε ένα μεγάλο λάθος σε μόλις λίγα δευτερόλεπτα. Σας ρώτησα αν ο Θεός απολαμβάνει ή τρώει αυτά τα αγαθά κι εσείς είπατε ότι δεν τα τρώει ούτε τ' απολαμβάνει. Ποιο ήταν το λάθος σας; (Κρίναμε τον Θεό.) Το λάθος σας ήταν ότι σπεύσατε να οριοθετήσετε το ζήτημα και κρίνατε βιαστικά, κι αυτό αποδεικνύει ότι οι άνθρωποι εξακολουθούν να έχουν μέσα τους απαιτήσεις από τον Θεό. Για εκείνους, είναι λάθος ο Θεός ν' απολαμβάνει αυτά τα αγαθά, αλλά είναι λάθος και να μην τ' απολαμβάνει. Αν τ' απολαμβάνει, θα πουν: «Είσαι ένα πνευματικό σώμα, δεν έχεις σάρκα, δεν είσαι θνητός. Γιατί ν' απολαμβάνεις αυτά τα αγαθά; Είναι τόσο αδιανόητο!» Κι αν ο Θεός δεν δίνει καμία σημασία σ' αυτά τα αγαθά, τότε οι άνθρωποι θα πουν: «Δουλέψαμε τόσο πολύ, κάναμε τόσο κόπο για να Σου προσφέρουμε την καρδιά μας, κι Εσύ δεν ρίχνεις ούτε μια ματιά στα αγαθά που προσφέραμε. Άραγε, μας εκτιμάς καθόλου;» Και σ' αυτήν την περίπτωση, οι άνθρωποι έχουν κάτι να πουν. Αυτό δεν έχει καμία λογική. Με λίγα λόγια, ποια είναι η στάση που θα πρέπει να έχουν οι άνθρωποι απέναντι σ' αυτό το ζήτημα; (Οι άνθρωποι πρέπει να προσφέρουν αυτό που οφείλουν στον Θεό, και όσο για το πώς θα χειρίζεται ο Θεός αυτά τα πράγματα, οι άνθρωποι δεν πρέπει να έχουν καθόλου αντιλήψεις ή φαντασιοκοπίες ούτε πρέπει να το κρίνουν.) Ναι, αυτή είναι η λογική που πρέπει να έχουν οι άνθρωποι. Αυτό έχει να κάνει με τα αγαθά που προσφέρονται στον Θεό, τα οποία είναι και μια πτυχή των προσφορών. Τα υλικά αγαθά που προσφέρονται στον Θεό περιλαμβάνουν ένα ευρύ φάσμα πραγμάτων. Αυτό

συμβαίνει επειδή οι άνθρωποι ζουν σ' έναν υλικό κόσμο και, εκτός από τα χρήματα, το χρυσάφι, το ασήμι και τα κοσμήματα, υπάρχουν πολλά άλλα πράγματα τα οποία θεωρούν αρκετά καλά και πολύτιμα· και κάποιοι άνθρωποι, όταν σκέφτονται τον Θεό ή σκέφτονται την αγάπη του Θεού, είναι πρόθυμοι να προσφέρουν στον Θεό ό,τι θεωρούν ακριβό και πολύτιμο. Όταν αυτά τα αγαθά προσφέρονται στον Θεό, εμπίπτουν στο εύρος των προσφορών· αποτελούν πλέον προσφορές. Και από τη στιγμή που αποτελούν προσφορές, έγκειται πλέον στον Θεό να τα χειριστεί· οι άνθρωποι δεν μπορούν να τ' αγγίξουν, δεν εμπίπτουν στον έλεγχο των ανθρώπων και δεν ανήκουν στους ανθρώπους. Μόλις προσφέρεις κάτι στον Θεό, ανήκει στον Θεό· δεν είναι δική σου δουλειά να το χειριστείς και δεν μπορείς πλέον να παρέμβεις σ' αυτό το ζήτημα. Όπως κι αν χειρίζεται ή αντιμετωπίζει ο Θεός αυτό το πράγμα, δεν έχει καμία σχέση με τους ανθρώπους. Τα υλικά αγαθά που προσφέρονται στον Θεό είναι επίσης μια πτυχή των προσφορών. Κάποιοι άνθρωποι ρωτάνε: «Μόνο τα χρήματα και το χρυσάφι, το ασήμι και τα κοσμήματα που έχουν αξία μπορούν να είναι προσφορές; Ας πούμε ότι κάποιος πρόσφερε στον Θεό ένα ζευγάρι παπούτσια, ένα ζευγάρι κάλτσες ή ένα ζευγάρι πάτους παπουτσιών· αυτά θεωρούνται προσφορές;» Με βάση τον ορισμό των προσφορών, όσο μεγάλο ή μικρό και όσο ακριβό ή φθινό κι αν είναι κάτι —ακόμη κι αν είναι ένα στυλό ή ένα κομμάτι χαρτί— εφόσον προσφέρθηκε στον Θεό, αποτελεί προσφορά.

Υπάρχει ακόμα μια πτυχή των προσφορών: τα υλικά αγαθά που προσφέρονται στον οίκο του Θεού και στην εκκλησία. Και αυτά τα αγαθά εμπίπτουν στην κατηγορία των προσφορών. Τι περιλαμβάνουν τέτοιου είδους υλικά αγαθά; Ας πούμε, για παράδειγμα, πως κάποιος αγόραζε ένα αυτοκίνητο και, αφού το οδηγούσε για κάποιο χρονικό διάστημα, ένιωθε πως είχε παλιώσει λιγάκι, κι έτσι στη συνέχεια αγόραζε ένα καινούριο και πρόσφερε το παλιό στον οίκο του Θεού, προκειμένου ο οίκος του Θεού να το χρησιμοποιήσει στο έργο του. Αυτό το αυτοκίνητο ανήκει τότε στον οίκο του Θεού. Τα πράγματα που ανήκουν στον οίκο του Θεού θα πρέπει να χαρακτηρίζονται ως προσφορές· αυτό είναι το σωστό. Φυσικά, οι συσκευές και ο εξοπλισμός δεν είναι τα μόνα πράγματα που προσφέρονται στην εκκλησία και στον οίκο του Θεού· υπάρχουν και κάποια άλλα πράγματα και αυτό το φάσμα είναι αρκετά ευρύ. Ορισμένοι λένε: «Το ένα δέκατο που προσφέρουν οι άνθρωποι από όλα τα αποκτήματά τους είναι μια προσφορά, όπως είναι και τα χρήματα και τα υλικά αγαθά που προσφέρονται στον Θεό· δεν έχουμε καμία ένσταση στο να χαρακτηρίζονται ως προσφορές, δεν υπάρχει κανένα περιθώριο αμφισβήτησης. Γιατί, όμως, εμπίπτουν και τα υλικά αγαθά που προσφέρονται στην εκκλησία και στον οίκο του Θεού στην κατηγορία των προσφορών; Αυτό δεν βγάζει και πολύ νόημα». Πείτε Μου, βγάζει νόημα να χαρακτηρίζονται ως προσφορές; (Ναι.) Και γιατί το λέτε αυτό; (Η εκκλησία υπάρχει μόνο και μόνο επειδή υπάρχει ο Θεός, κι έτσι οτιδήποτε προσφέρεται στην εκκλησία αποτελεί επίσης προσφορά.) Πολύ σωστά. Η εκκλησία και ο οίκος του Θεού ανήκουν στον Θεό και υπάρχουν μόνο και μόνο επειδή υπάρχει ο Θεός· οι αδελφοί και οι αδελφές έχουν έναν τόπο συνάθροισης και διαβίωσης

μόνο και μόνο επειδή υπάρχει η εκκλησία, και οι αδελφοί και οι αδελφές έχουν έναν τόπο επίλυσης όλων των προβλημάτων τους και ένα αληθινό σπίτι μόνο και μόνο επειδή υπάρχει ο οίκος του Θεού. Όλα αυτά υπάρχουν μόνο πάνω στα θεμέλια της ύπαρξης του Θεού. Οι άνθρωποι δεν προσφέρουν πράγματα στην εκκλησία και στον οίκο του Θεού απλώς και μόνο επειδή οι άνθρωποι στην εκκλησία πιστεύουν στον Θεό και είναι μέλη του οίκου του Θεού· δεν είναι αυτός ο σωστός λόγος. Οι άνθρωποι προσφέρουν πράγματα στην εκκλησία και στον οίκο του Θεού για χάρη του Θεού. Ποιο είναι το βαθύτερο νόημα αυτού; Ποιος θα πρόσφερε έτσι απλά πράγματα στην εκκλησία αν όχι για χάρη του Θεού; Χωρίς τον Θεό, η εκκλησία δεν θα υπήρχε. Όταν οι άνθρωποι έχουν πράγματα που δεν χρειάζονται ή που τους περισσεύουν, θα μπορούσαν να τα πετάξουν ή να μην τα χρησιμοποιήσουν· κάποια αγαθά θα μπορούσαν και να πουληθούν. Όλες αυτές οι μέθοδοι θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για την αντιμετώπιση αυτών των πραγμάτων, σωστά; Γιατί, λοιπόν, δεν τα αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι με αυτούς τους τρόπους και τα προσφέρουν, αντίθετα, στην εκκλησία; Δεν το κάνουν για χάρη του Θεού; (Ναι.) Οι άνθρωποι προσφέρουν αυτά τα πράγματα στην εκκλησία ακριβώς επειδή υπάρχει ο Θεός. Επομένως, οτιδήποτε προσφέρεται στην εκκλησία ή στον οίκο του Θεού θα πρέπει να χαρακτηρίζεται ως προσφορά. Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Προσφέρω αυτό το πράγμα που μου ανήκει στην εκκλησία». Το να το προσφέρει κανείς στην εκκλησία ισοδυναμεί με το να το προσφέρει στον Θεό, και η εκκλησία και ο οίκος του Θεού έχουν πλήρη εξουσία για τον χειρισμό τέτοιων πραγμάτων. Όταν προσφέρεις κάτι στην εκκλησία, αυτό χάνει οποιαδήποτε σύνδεση μαζί σου. Ο οίκος του Θεού και η εκκλησία θα καταναείμουν, θα χρησιμοποιήσουν και θα χειριστούν με σύνεση αυτά τα υλικά αγαθά σύμφωνα με τις αρχές που ορίζει ο οίκος του Θεού. Από πού πηγάζουν, λοιπόν, αυτές οι αρχές; Από τον Θεό. Βασικά, η αρχή για τη χρήση αυτών των πραγμάτων είναι ότι θα πρέπει να χρησιμοποιούνται για το σχέδιο διαχείρισης του Θεού και για τη διάδοση του ευαγγελικού έργου του Θεού. Δεν προορίζονται για την αποκλειστική χρήση οποιουδήποτε ατόμου ούτε, βέβαια, οποιασδήποτε ομάδας ανθρώπων, αλλά προορίζονται να χρησιμοποιηθούν για το έργο της διάδοσης του ευαγγελίου και για τις διάφορες εργασίες του οίκου του Θεού. Επομένως, κανείς δεν έχει το προνόμιο να χρησιμοποιεί αυτά τα πράγματα· η μόνη αρχή και βάση για τη χρήση και την κατανομή τους είναι να γίνονται σύμφωνα με τις αρχές που απαιτεί ο οίκος του Θεού. Αυτό είναι λογικό και ορθό.

Αυτά είναι τα τρία μέρη του ορισμού των προσφορών· το κάθε μέρος ορίζει μία πτυχή των προσφορών και μία πτυχή του εύρους τους. Έχετε πλέον ξεκαθαρίσει όλοι σας τι είναι οι προσφορές, έτσι δεν είναι; (Ναι.) Προηγουμένως, υπήρχαν κάποιοι που έλεγαν: «Αυτό το πράγμα δεν είναι χρήματα και ο άνθρωπος που το πρόσφερε δεν είπε ότι ήταν για τον Θεό. Είπε απλώς ότι το προσφέρει. Δεν μπορεί, λοιπόν, να προορίζεται για χρήση από τον οίκο του Θεού, πόσο μάλλον να δοθεί στον Θεό». Κι έτσι, δεν το κατέγραφαν και το χρησιμοποιούσαν κρυφά όπως ήθελαν. Είναι λογικό αυτό; (Όχι.) Αυτό που έλεγαν ήταν από μόνο του παράλογο· έλεγαν, επίσης, το εξής: «Οι προσφορές στην εκκλησία και στον οίκο του Θεού είναι κοινή ιδιοκτησία, μπορεί να τις χρησιμοποιήσει ο

οποιοσδήποτε», κάτι που είναι ξεκάθαρα παράλογο. Ακριβώς επειδή οι περισσότεροι άνθρωποι έχουν μια συγκεχυμένη εικόνα και δεν έχουν ξεκαθαρίσει στο μυαλό τους τον ορισμό και την έννοια των προσφορών, κάποιοι ευτελείς κακούργοι και κάποιοι άνθρωποι που έχουν άπληστη καρδιά και ανάρμοστες επιθυμίες εκμεταλλεύονται την κατάσταση και σκέφτονται ν' αρπάξουν αυτά τα αγαθά. Τώρα που έχετε ξεκαθαρίσει τον ακριβή ορισμό και την ακριβή έννοια των προσφορών, θα έχετε ικανότητα διάκρισης όταν συναντάτε στο μέλλον τέτοια περιστατικά και τέτοιους ανθρώπους.

Οι ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών σε σχέση με τη φύλαξη των προσφορών

I. Να φυλάνε σωστά τις προσφορές

Στη συνέχεια, θα εξετάσουμε ποιες ακριβώς είναι οι ευθύνες που πρέπει να εκπληρώνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες σε ό,τι έχει να κάνει με τη φύλαξη των προσφορών. Οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει κατ' αρχάς να κατανοούν τι είναι οι προσφορές. Όταν οι άνθρωποι προσφέρουν το ένα δέκατο από ό,τι αποκτούν, αυτό είναι προσφορά· όταν δηλώνουν ξεκάθαρα ότι προσφέρουν χρήματα ή αγαθά στον Θεό, αυτά είναι προσφορές· όταν δηλώνουν ξεκάθαρα ότι προσφέρουν ένα αγαθό στην εκκλησία και στον οίκο του Θεού, αυτό είναι προσφορά. Οι επικεφαλής και οι εργάτες, αφού κατανοήσουν τον ορισμό και την έννοια των προσφορών, πρέπει ν' αντιλαμβάνονται πλήρως ποιες προσφορές κάνουν οι άνθρωποι, να τις διαχειρίζονται και να πραγματοποιούν τον κατάλληλο έλεγχο από αυτήν την άποψη. Πρώτα, πρέπει να βρουν αξιόπιστους ανθρώπους των οποίων η ανθρώπινη φύση ανταποκρίνεται στα πρότυπα, ώστε να ενεργούν ως θεματοφύλακες για τη συστηματική καταγραφή των προσφορών και τη φύλαξή τους. Αυτή είναι η πρώτη εργασία στο έργο που πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες. Αυτοί οι θεματοφύλακες των προσφορών μπορεί να έχουν μέτριο επίπεδο και να μην είναι ικανοί να γίνουν επικεφαλής ή εργάτες, αλλά θα είναι αξιόπιστοι, δεν πρόκειται να υπεξαιρέσουν τίποτα όσο βρίσκεται στην κατοχή τους και οι προσφορές δεν πρόκειται να χαθούν ούτε ν' ανακατευτούν και θα φυλάσσονται κατάλληλα. Υπάρχουν κανόνες σχετικά μ' αυτό στις εργασιακές ρυθμίσεις. Η ελάχιστη προϋπόθεση είναι να βρεθεί ένας αξιόπιστος άνθρωπος του οποίου η ανθρώπινη φύση ανταποκρίνεται στα πρότυπα. Οι άνθρωποι που έχουν ανεπαρκή ανθρώπινη φύση, όταν βλέπουν κάτι ωραίο, το εποφθαλμιούν και ψάχνουν διαρκώς ευκαιρίες να το πάρουν για τον εαυτό τους. Ό,τι κι αν συμβαίνει, προσπαθούν πάντα να εκμεταλλευτούν την κατάσταση. Τέτοιοι άνθρωποι δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν. Ένας άνθρωπος του οποίου η ανθρώπινη φύση ανταποκρίνεται στα πρότυπα πρέπει τουλάχιστον να είναι τίμιος, να είναι κάποιος που εμπιστεύονται οι άλλοι. Αν του ανατεθεί να φυλάει τις προσφορές ή να διαχειρίζεται τα περιουσιακά στοιχεία της εκκλησίας, θα το κάνει καλά, με σχολαστικότητα, επιμέλεια και μεγάλη φροντίδα. Έχει θεοφοβούμενη καρδιά και δεν πρόκειται να καταχραστεί αυτά τα αγαθά, να τα δανείσει σε κάποιον και ούτω καθεξής.

Με λίγα λόγια, όταν του εμπιστευτείς τις προσφορές, μπορείς να είσαι ήσυχος ότι δεν πρόκειται να λείπει ούτε σεντ και ότι δεν πρόκειται να χαθεί ούτε ένα αγαθό. Πρέπει να βρεθεί ένας τέτοιος άνθρωπος. Επιπλέον, ο οίκος του Θεού έχει έναν κανόνα: δεν πρέπει να βρεθεί ένας μόνο τέτοιος άνθρωπος· είναι καλύτερο να βρεθούν δύο ή τρεις, ώστε κάποιοι από αυτούς ν' ασχολούνται με την καταγραφή και άλλοι με τη φύλαξη. Μόλις βρεθούν αυτοί οι άνθρωποι, θα πρέπει να κατηγοριοποιηθούν οι προσφορές και να γίνει συστηματική καταγραφή του ποιος φυλάει ποια κατηγορία αγαθών και πόσα αγαθά φυλάει. Μόλις βρεθούν οι κατάλληλοι άνθρωποι και τα αγαθά αρχίσουν να φυλάσσονται και καταγραφούν σε κατηγορίες, μήπως έχει τελειώσει το ζήτημα; (Όχι.) Τι πρέπει, λοιπόν, να γίνει στη συνέχεια; Θα πρέπει οι λογαριασμοί των εισροών και των εκροών να ελέγχονται κάθε τρεις με πέντε μήνες, για να διαπιστώνεται αν είναι σωστοί· δηλαδή, αν ο υπεύθυνος τήρησης των αρχείων έχει κάνει ακριβείς καταχωρίσεις, αν παραλείφθηκε κάτι κατά την καταγραφή, αν η συνολική ποσότητα συμφωνεί με τους λογαριασμούς των εισροών και των εκροών και ούτω καθεξής. Αυτό το λογιστικό έργο πρέπει να γίνεται σχολαστικά. Οι επικεφαλής και οι εργάτες που δεν έχουν εντρυφήσει σε τέτοιο έργο πρέπει να το αναθέτουν σε κάποιον που είναι σχετικά έμπειρος σ' αυτό και, κατόπιν, να κάνουν τακτικές επιθεωρήσεις και ν' ακούν τι έχει να αναφέρει αυτός ο άνθρωπος. Με λίγα λόγια, είτε κατανοούν οι ίδιοι το έργο της λογιστικής και του συνολικού σχεδιασμού είτε όχι, δεν μπορούν ν' αφήσουν χωρίς επίβλεψη το έργο της φύλαξης των προσφορών ούτε μπορούν να το αγνοήσουν και απλώς να μη ρωτούν πώς πηγαίνει στη συνέχεια. Αντιθέτως, πρέπει να κάνουν τακτικές επιθεωρήσεις, να ρωτάνε πώς είναι οι λογαριασμοί που έχουν ελεγχθεί και κατά πόσο συμφωνούν, κι έπειτα να ελέγχουν δειγματοληπτικά κάποια αρχεία δαπανών για να διαπιστώνουν πώς κυμάνθηκαν οι πρόσφατες δαπάνες, κατά πόσο έχει υπάρξει οποιαδήποτε σπατάλη, πώς γίνεται η τήρηση των βιβλίων και κατά πόσο οι εισροές συμφωνούν με τις εκροές. Οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να κατανοούν πολύ καλά όλες αυτές τις περιστάσεις. Αυτή είναι μία εργασία που έχει να κάνει με τη φύλαξη των προσφορών. Θα λέγατε ότι αυτή η εργασία είναι εύκολη; Μήπως έχει έναν βαθμό δυσκολίας; Κάποιοι επικεφαλής και εργάτες λένε: «Δεν μου αρέσουν οι αριθμοί· με πιάνει πονοκέφαλος όταν βλέπω αριθμούς». Τότε, λοιπόν, βρες έναν κατάλληλο άνθρωπο να σε βοηθήσει με τις επιθεωρήσεις και την επίβλεψη· ζήτησέ του να σε βοηθήσει να ελέγχει αυτά τα πράγματα. Μπορεί να μη σου αρέσει αυτό το έργο ή να μην είσαι καλός σ' αυτό, αλλά αν ξέρεις πώς ν' αξιοποιείς τους ανθρώπους και τους αξιοποιήσεις σωστά, θα μπορείς και πάλι να κάνεις καλά αυτό το έργο. Μπορείς να το αναθέσεις στους κατάλληλους ανθρώπους κι εσύ απλώς ν' ακούς τα όσα έχουν να αναφέρουν. Είναι και αυτό αποτελεσματικό. Να τηρείς την εξής αρχή: Μαζί με τον άνθρωπο που έχεις ορίσει αρμόδιο γι' αυτό το έργο, να πραγματοποιείς τακτικά έλεγχο και καταμέτρηση όλων των περιουσιακών στοιχείων που φυλάσσονται κι έπειτα να κάνεις μερικές ερωτήσεις για τις σημαντικές δαπάνες· μπορείς να το καταφέρεις αυτό; (Ναι.) Γιατί πρέπει οι επικεφαλής και οι εργάτες να κάνουν αυτό το έργο; Επειδή έτσι προστατεύονται οι προσφορές· είναι δική σου ευθύνη.

Οι άνθρωποι προσφέρουν αγαθά στον Θεό για να τ' απολαύσει Εκείνος· τα χρησιμοποιεί, όμως, ο Θεός; Άραγε, χρειάζεται ο Θεός αυτά τα χρήματα κι αυτά τα αγαθά; Άραγε, αυτές οι προσφορές στον Θεό δεν προορίζονται να χρησιμοποιηθούν για τη διάδοση του ευαγγελικού έργου; Δεν προορίζονται για όλες τις δαπάνες του έργου του οίκου του Θεού; Εφόσον οι προσφορές σχετίζονται με το έργο του οίκου του Θεού, τόσο η διαχείριση όσο και η δαπάνη τους είναι ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών. Όποιος κι αν προσφέρει αυτά τα χρήματα ή από όπου κι αν προέρχονται αυτά τα αγαθά, εφόσον ανήκουν στον οίκο του Θεού, πρέπει να τα διαχειρίζεσαι σωστά και πρέπει να παρακολουθείς αυτό το έργο, να το επιθεωρείς και να νοιάζεσαι γι' αυτό. Αν οι προσφορές που γίνονται στον Θεό δεν μπορούν να δαπανηθούν κατάλληλα για τη διάδοση του ευαγγελικού έργου του Θεού, αλλά, αντιθέτως, καταλήγουν να τις διασπαθίζουν ή να τις σπαταλούν ασυλλόγιστα ή ακόμα και να τις αρπάζουν ή τις παίρνουν στην κατοχή τους κακοί άνθρωποι, είναι σωστό αυτό; Άραγε, δεν είναι παραμέληση ευθύνης από την πλευρά των επικεφαλής και των εργατών; (Ναι.) Είναι παραμέληση ευθύνης από την πλευρά τους. Επομένως, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να κάνουν αυτό το έργο. Εμπίπτει στις αρμοδιότητές τους. Η καλή διαχείριση των προσφορών, επιτρέποντας τη σωστή αξιοποίησή τους για τη διάδοση του ευαγγελικού έργου και οποιουδήποτε έργου σχετίζεται με τη διαχείριση του Θεού, αποτελεί ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών και δεν πρέπει να παραβλέπεται. Οι αδελφοί και οι αδελφές καταφέρνουν με πολύ κόπο να μαζέψουν λίγα χρήματα για να τα προσφέρουν στον Θεό. Ας υποθέσουμε ότι, επειδή οι επικεφαλής και οι εργάτες είναι αμελείς και ασυνεπείς στα καθήκοντά τους, αυτά τα χρήματα πέφτουν στα χέρια κακών ανθρώπων και εκείνοι τα διασπαθίζουν και τα σπαταλούν απερίσκεπτα ή φτάνουν στο σημείο ακόμη και να τα αρπάξουν. Κατά συνέπεια, οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν έχουν αρκετά χρήματα για έξοδα μετακίνησης ή διαβίωσης και δεν υπάρχουν αρκετά χρήματα ακόμα κι όταν έρχεται η στιγμή να τυπωθούν βιβλία με τα λόγια του Θεού ή ν' αγοραστούν απαραίτητες συσκευές και εργαλεία. Δεν καθυστερεί αυτό το έργο; Όταν τα χρήματα που προσφέρουν οι αδελφοί και οι αδελφές καταλήγουν στην κατοχή κακών ανθρώπων, αντί ν' αξιοποιηθούν κατάλληλα, και πρέπει να δαπανηθούν χρήματα για το έργο του οίκου του Θεού αλλά δεν υπάρχουν αρκετά, τότε δεν έχει παρεμποδιστεί το έργο; Δεν έχουν αποτύχει οι επικεφαλής και οι εργάτες να εκπληρώσουν την ευθύνη τους; (Ναι.) Επειδή οι επικεφαλής και οι εργάτες έχουν αποτύχει να εκπληρώσουν την ευθύνη τους και δεν έχουν διαχειριστεί σωστά τις προσφορές και επειδή δεν ήταν καλοί οικονόμοι ούτε εκπλήρωσαν με όλη τους την καρδιά την ευθύνη τους σε σχέση μ' αυτό το έργο, υπήρξαν απώλειες στις προσφορές και μέρος του εκκλησιαστικού έργου παρέλυσε τελείως ή έμεινε στάσιμο για ένα διάστημα. Άραγε, οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν φέρουν μεγάλη ευθύνη γι' αυτό; Αυτό είναι ανομία. Μπορεί να μην έχεις αρπάξει, διασπαθίσει ή σπαταλήσει αυτές τις προσφορές και μπορεί να μην τις έχεις βάλει στην τσέπη σου, αλλά αυτό που συνέβη ήταν αποτέλεσμα της δικής σου αμέλειας και της παραμέλησης της ευθύνης σου. Δεν θα πρέπει ν' αναλάβεις την ευθύνη γι' αυτό; (Ναι.) Είναι πολύ μεγάλη η ευθύνη που πρέπει ν' αναλάβεις!

II. Να ελέγχουν τους λογαριασμούς

Οι επικεφαλής και οι εργάτες, στο πλαίσιο του έργου τους, πέρα από τη σωστή υλοποίηση των διαφόρων εργασιακών ρυθμίσεων και την ικανότητα να συναναστρέφονται πάνω στην αλήθεια για να λύνουν προβλήματα, πρέπει και να φυλάνε σωστά τις προσφορές. Πρέπει να βρίσκουν τους κατάλληλους ανθρώπους, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του οίκου του Θεού, που θ' αναλαμβάνουν τη συστηματική διαχείριση των προσφορών και, κατά καιρούς, πρέπει να ελέγχουν τους λογαριασμούς. Κάποιοι ρωτούν: «Πώς μπορώ να τους ελέγχω όταν δεν το επιτρέπουν οι συνθήκες;» Είναι λόγος να μην ελέγχονται οι λογαριασμοί επειδή «δεν το επιτρέπουν οι συνθήκες»; Μπορείς να τους ελέγχεις ακόμα κι όταν δεν το επιτρέπουν οι συνθήκες· αν δεν μπορείς να πας εσύ ο ίδιος, πρέπει να στείλεις έναν αξιόπιστο, κατάλληλο άνθρωπο να κάνει την επίβλεψη και να διαπιστώσει κατά πόσο ο θεματοφύλακας φυλάει τις προσφορές με κατάλληλο τρόπο, κατά πόσο υπάρχουν αποκλίσεις στους λογαριασμούς, κατά πόσο ο θεματοφύλακας είναι αξιόπιστος, πώς ήταν πρόσφατα η κατάστασή του και κατά πόσο ήταν αρνητικός, κατά πόσο φοβήθηκε όταν αντιμετώπισε συγκεκριμένες περιστάσεις και κατά πόσο είναι πιθανή η προδοσία. Ας υποθέσουμε ότι ακούς πως η οικογένειά του έχει οικονομική στενότητα· υπάρχει περίπτωση να καταχραστεί τις προσφορές; Μέσα από τη συναναστροφή και εξετάζοντας την κατάσταση, μπορεί να διαπιστώσεις ότι ο θεματοφύλακας είναι αρκετά αξιόπιστος, ότι ξέρει πως οι προσφορές δεν πρέπει ν' αγγίζονται και ότι, όση οικονομική στενότητα κι αν έχει η οικογένειά του, δεν έχει βάλει χέρι στις προσφορές και, μέσα από μια μακρά περίοδο παρατήρησης, μπορεί ν' αποδειχθεί ότι ο θεματοφύλακας είναι απόλυτα αξιόπιστος. Επιπλέον, πρέπει να ελεγχθεί κατά πόσο το περιβάλλον γύρω από το οίκημα στο οποίο φυλάσσονται οι προσφορές είναι επικίνδυνο, κατά πόσο έχουν συλληφθεί εκεί αδελφοί και αδελφές από τον μεγάλο κόκκινο δράκοντα, κατά πόσο ο θεματοφύλακας των προσφορών έχει αντιμετωπίσει οποιονδήποτε κίνδυνο, κατά πόσο οι προσφορές αποθηκεύονται σε κατάλληλο μέρος και κατά πόσο πρέπει να μεταφερθούν. Το περιβάλλον και οι συνθήκες των κατοικιών των θεματοφυλάκων πρέπει να επιθεωρούνται τακτικά, ώστε να μπορούν να υιοθετούνται ανά πάσα στιγμή οι κατάλληλες αντιδράσεις και να καταρτίζονται τα κατάλληλα σχέδια. Όσο το κάνεις αυτό, πρέπει επίσης να διερευνάς κατά καιρούς ποιες ομάδες έχουν αποκτήσει πρόσφατα καινούριες συσκευές και πώς αποκτήθηκαν αυτές οι συσκευές. Αν αγοράστηκαν, πρέπει να ρωτήσεις κατά πόσο, προτού αγοραστούν, έλεγξε και ενέκρινε κάποιος με την υπογραφή του τις σχετικές αιτήσεις, κατά πόσο αγοράστηκαν σε υψηλή τιμή ή σε λογική τιμή της αγοράς, κατά πόσο δαπανήθηκαν περιττά χρήματα και ούτω καθεξής. Ας πούμε ότι από τον έλεγχο και τη διασταύρωση των λογαριασμών δεν εντοπίζονται προβλήματα στα βιβλία, αλλά διαπιστώνεται ότι κάποιοι αγοραστές διασπαθίζουν τακτικά τις προσφορές σε υπερβολικό βαθμό. Όσο ακριβό κι αν είναι κάτι, θα το αγοράσουν· επιπλέον, όταν ξέρουν πολύ καλά ότι ένα προϊόν πρόκειται να διατεθεί με έκπτωση, ότι θα πέσει η τιμή του, δεν περιμένουν, αλλά

αντιθέτως το αγοράζουν αμέσως, ενώ αγοράζουν τα καλά πράγματα, τα πολυτελή πράγματα, τα πιο πρόσφατα μοντέλα. Αυτοί οι αγοραστές δαπανούν χρήματα χωρίς αρχές και κάνοντας υπερβολές, ενώ ξοδεύουν τις προσφορές για ν' αγοράσουν πράγματα για τον οίκο του Θεού σαν να ενεργούσαν για τον εχθρό τους. Ποτέ δεν αγοράζουν πρακτικά πράγματα σύμφωνα με τις αρχές· βρίσκουν απλώς ένα οποιοδήποτε κατάστημα και αγοράζουν αμέσως κάτι, ανεξάρτητα από το κόστος και την ποιότητά του. Τα προϊόντα που αγοράζουν χαλάνε μετά από λίγες μέρες χρήσης και εκείνοι δεν τα επιδιορθώνουν, αλλά αγοράζουν καινούρια. Σε περίπτωση που κατά τον έλεγχο των λογαριασμών και την επανεξέταση των χρηματοοικονομικών δαπανών διαπιστωθεί ότι κάποιοι άνθρωποι έχουν διασπαθίσει και σπαταλήσει σε μεγάλο βαθμό τις προσφορές, πώς πρέπει να αντιμετωπιστεί το ζήτημα; Θα πρέπει να τους δοθεί πειθαρχική προειδοποίηση ή μήπως θα πρέπει να υποχρεωθούν να καταβάλουν αποζημίωση; Ασφαλώς, και τα δύο είναι απαραίτητα. Αν διαπιστωθεί ότι δεν έχουν καλές προθέσεις, ότι πολύ απλά είναι άπιστοι, δύσπιστοι, ότι είναι διάβολοι, τότε το ζήτημα δεν μπορεί να λυθεί απλώς με μια πειθαρχική προειδοποίηση ή με το κλάδεμα. Όση συναναστροφή κι αν γίνει πάνω στην αλήθεια, δεν πρόκειται να την αποδεχθούν· όσο κι αν κλαδευτούν, δεν πρόκειται να το πάρουν στα σοβαρά. Αν τους ζητηθεί να καταβάλουν αποζημίωση, θα το κάνουν, αλλά θα συνεχίσουν να ενεργούν με τον ίδιο τρόπο στο μέλλον και δεν πρόκειται ν' αλλάξουν. Σε καμία περίπτωση δεν πρόκειται να ενεργήσουν σύμφωνα με τις απαιτήσεις του οίκου του Θεού· αντιθέτως, θα ενεργούν με αυθαίρετο και απερίσκεπτο τρόπο, χωρίς αρχές. Πώς πρέπει ν' αντιμετωπίζονται αυτοί οι άνθρωποι; Άραγε, μπορούν να χρησιμοποιηθούν από εκεί και πέρα; Δεν θα πρέπει να χρησιμοποιηθούν· διαφορετικά, οι επικεφαλής και οι εργάτες θα είναι μεγάλοι μπουφοί, πολύ απλά θα είναι εντελώς ανόητοι! Όταν ανακαλύπτονται τέτοιοι δύσπιστοι, θα πρέπει αμέσως ν' απαλλάσσονται από τα καθήκοντά τους, ν' αποκλείονται και ν' απομακρύνονται από την εκκλησία. Δεν έχουν τα προσόντα ούτε καν για να παρέχουν υπηρεσία· είναι ακατάλληλοι για κάτι τέτοιο!

Όταν οι επικεφαλής και οι εργάτες ελέγχουν τους λογαριασμούς και τις δαπάνες, μπορεί να μην εντοπίσουν μόνο περιπτώσεις διασπάθισης και σπατάλης ή κάποιες παράλογες δαπάνες· μπορεί να διαπιστώσουν και ότι κάποιοι από τους ανθρώπους που κάνουν αυτό το έργο έχουν ποταπτό χαρακτήρα, ότι είναι ευτελείς και εγωιστές και ότι έχουν προκαλέσει απώλειες στο εκκλησιαστικό έργο. Αν διαπιστώσεις κάτι τέτοιο, πώς πρέπει να το διευθετήσεις; Είναι εύκολο να το διευθετήσεις: Πρέπει να το χειριστείς και να το λύσεις επιτόπου· ν' απομακρύνεις αυτούς τους ανθρώπους από τα καθήκοντά τους κι έπειτα να επιλέξεις κατάλληλους ανθρώπους για να κάνουν το έργο. Κατάλληλοι άνθρωποι είναι εκείνοι των οποίων η ανθρώπινη φύση ανταποκρίνεται στα πρότυπα, εκείνοι που έχουν συνείδηση και λογική και που είναι σε θέση να χειρίζονται τα πράγματα σύμφωνα με τις αρχές του οίκου του Θεού. Όταν ψωνίζουν για τον οίκο του Θεού, θ' αγοράζουν πράγματα που είναι οικονομικά και, ταυτόχρονα, σχετικά πρακτικά και ανθεκτικά, πράγματα που είναι απαραίτητα ν' αγορασθούν. Δεν επιδιώκουν ντε και καλά ν' αγοράζουν φθηνά πράγματα, αλλά ούτε αισθάνονται την ανάγκη ν' αγοράζουν τα πιο

ακριβά· από ένα σύνολο παρόμοιων προϊόντων θα επιλέξουν εκείνα που έχουν σχετικά καλές κριτικές και καλό όνομα στην αγορά, καθώς και κατάλληλη τιμή, και, ασφαλώς, αν η εγγύησή τους καλύπτει μεγαλύτερο χρονικό διάστημα, ακόμα καλύτερα. Τέτοιου είδους ανθρώπους πρέπει να βρίσκεις για να ψωνίζουν για τον οίκο του Θεού. Πρέπει να έχουν καλές προθέσεις και, όταν ενεργούν, πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τον οίκο του Θεού και να σκέφτονται τα πάντα διεξοδικά· επίσης, πρέπει να χειρίζονται τα πράγματα σύμφωνα με τις απαιτήσεις του οίκου του Θεού, να ενεργούν και να φέρονται με καλό τρόπο, χωρίς υπεκφυγές, αλλά με διαφάνεια. Μόλις βρεις τέτοιους ανθρώπους, ζήτησέ τους να χειριστούν μερικά πράγματα για τον οίκο του Θεού και παρατήρησέ τους. Αν φαίνονται σχετικά κατάλληλοι, μπορούν να χρησιμοποιηθούν. Όμως, δεν τελειώνει το ζήτημα μόλις τους αναθέσεις αυτήν την εργασία· στη συνέχεια, θα πρέπει να συναντιέσαι μαζί τους, να συναναστρέφεσαι μαζί τους και να επιθεωρείς το έργο τους. Κάποιοι ρωτούν: «Αυτό γίνεται επειδή δεν μπορούμε να τους εμπιστευτούμε;» Δεν είναι μόνο θέμα έλλειψης εμπιστοσύνης· μερικές φορές, πρέπει να γίνονται επιθεωρήσεις, ακόμη κι αν μπορείς να τους εμπιστευτείς. Και τι πρέπει να επιθεωρείς; Πρέπει να διαπιστώνεις αν έχουν υπάρξει αποκλίσεις στην άσκησή τους σε περιπτώσεις όπου δεν έχουν κατανοήσει τις αρχές ή αν είχαν στρεβλή κατανόηση. Είναι απαραίτητο να τους βοηθήσεις πραγματοποιώντας τον έλεγχο. Για παράδειγμα, ας υποθέσουμε ότι λένε πως υπάρχει στην αγορά ένα πολύ δημοφιλές προϊόν, αλλά δεν ξέρουν κατά πόσο είναι χρήσιμο για τον οίκο του Θεού και ανησυχούν ότι αν δεν το αγοράσουν τώρα, μπορεί να μην πωλείται πλέον στο μέλλον. Σε ρωτάνε πώς να χειριστούν αυτό το ζήτημα. Αν δεν γνωρίζεις, τότε πρέπει να τους ζητήσεις να ρωτήσουν κάποιον που ασχολείται μ' αυτό το επαγγελματικό έργο. Έπειτα, αυτός ο επαγγελματίας λέει ότι το συγκεκριμένο προϊόν είναι μεν καινοτόμο, αλλά δεν θα είναι συχνά χρήσιμο και ότι δεν υπάρχει λόγος να δαπανηθούν χρήματα γι' αυτό. Με βάση τη γνώμη του επαγγελματία, αποφασίζεται ότι δεν χρειάζεται ν' αγοραστεί αυτό το προϊόν, ότι θα ήταν σπατάλη ν' αγοραστεί και ότι δεν θα ήταν απώλεια να μην αγοραστεί. Οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να κάνουν το έργο τους σε τέτοια έκταση. Όσο σημαντικό ή ασήμαντο κι αν είναι κάτι, αν μπορούν να το δουν, να το σκεφτούν ή να μάθουν γι' αυτό, τότε πρέπει σε κάθε περίπτωση να παρακολουθούν την εξέλιξή του και να το επιθεωρούν, και μάλιστα με τον προβλεπόμενο τρόπο σύμφωνα με τις απαιτήσεις του οίκου του Θεού. Αυτό σημαίνει να εκπληρώνει κάποιος την ευθύνη του.

Κάποιοι άνθρωποι συχνά αιτούνται την προμήθεια κάποιων αγαθών, ζητώντας από τον οίκο του Θεού ν' αγοράσει αυτά τα προϊόντα και, μετά από προσεκτική εξέταση και ελέγχους, συνήθως διαπιστώνεται ότι μόνο το ένα από τα πέντε αιτούμενα αγαθά πρέπει ν' αγοραστεί και ότι δεν χρειάζεται ν' αγορασθούν τα άλλα τέσσερα. Τι πρέπει να γίνεται σε τέτοιες περιπτώσεις; Θα πρέπει να ελέγχονται και να εξετάζονται αυστηρά τα αιτούμενα αγαθά, και όχι ν' αγοράζονται βιαστικά. Δεν πρέπει ν' αγοράζονται απλώς και μόνο επειδή αυτοί οι άνθρωποι λένε ότι απαιτούνται για το έργο· δεν πρέπει να επιτρέπεται σ' αυτούς τους ανθρώπους να αιτούνται αυθαίρετα πράγματα κατά βούληση

με το πρόσχημα ότι χρειάζονται για το έργο τους. Όποιο πρόσχημα κι αν χρησιμοποιούν οι άνθρωποι και όσο επείγον κι αν είναι το αίτημά τους, οι επικεφαλής και οι εργάτες ή εκείνοι που είναι αρμόδιοι για τη διαχείριση των προσφορών πρέπει σε κάθε περίπτωση να είναι ακλόνητοι. Πρέπει να επιθεωρούν και να ελέγχουν ευσυνείδητα αυτά τα πράγματα· δεν μπορεί να υπάρξει το παραμικρό λάθος. Οι επικεφαλής πρέπει να ερευνούν το ζήτημα και να δίνουν το πράσινο φως για τα πράγματα που πρέπει οπωσδήποτε ν' αγορασθούν και, αν η αγορά τους είναι προαιρετική, πρέπει να τ' απορρίπτουν, όχι να τα εγκρίνουν. Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες κάνουν αυτό το έργο σχολαστικά, ορθά και σε βάθος, θα μειωθούν οι περιπτώσεις διασπάθισης και σπατάλης των προσφορών και ακόμη περισσότερο θα μειωθούν, φυσικά, οι παράλογες δαπάνες. Αυτό το έργο δεν περιορίζεται απλώς στον προσεκτικό έλεγχο των εισροών και των εκροών που έχουν καταγραφεί στα βιβλία, δηλαδή στον έλεγχο των αριθμών. Αυτό είναι δευτερεύον. Το πιο σημαντικό είναι ότι πρέπει να έχεις καλές προθέσεις και ν' αντιμετωπίζεις κάθε δαπάνη και κάθε καταχώριση σαν να ήταν μια καταχώριση στον προσωπικό τραπεζικό λογαριασμό σου. Τότε θα τις εξετάζεις λεπτομερώς και θα μπορείς να τις θυμάσαι και να τις κατανοείς· κι αν υπάρξει κάποιο ολίσθημα ή κάποιο πρόβλημα, θα μπορείς να το καταλάβεις. Αν βλέπεις αυτά τα στοιχεία σαν να είναι οι λογαριασμοί τρίτων ή σαν να είναι δημόσιοι λογαριασμοί, είναι σίγουρο πως ούτε θα βλέπεις τα πράγματα καθαρά ούτε θα σκέφτεσαι καθαρά και δεν θα είσαι σε θέση να εντοπίσεις κανένα πρόβλημα. Κάποιοι άνθρωποι αποταμιεύουν λίγα χρήματα στην τράπεζα και, κάθε μήνα, διαβάζουν την κίνηση του λογαριασμού τους, ρίχνουν μια ματιά στον τόκο κι έπειτα ελέγχουν τους λογαριασμούς· ελέγχουν πόσα χρήματα ξοδεύουν κάθε μήνα, καθώς και πόσες αναλήψεις και καταθέσεις κάνουν. Καταγράφουν κάθε καταχώριση στο μυαλό τους, γνωρίζουν κάθε αριθμό σαν να είναι το τηλέφωνό τους και τα έχουν ξεκαθαρίσει όλα στο μυαλό τους. Αν προκύψει κάπου ένα πρόβλημα, μπορούν να το εντοπίσουν με μια ματιά και δεν παραβλέπουν ούτε το παραμικρό λάθος. Οι άνθρωποι μπορούν να είναι εξαιρετικά προσεκτικοί με τα δικά τους χρήματα· δείχνουν, όμως, το ίδιο ενδιαφέρον και για τις προσφορές του Θεού; Κατά την άποψή Μου, το 99% των ανθρώπων δεν το δείχνουν, οπότε όταν οι προσφορές του Θεού παραδίδονται σε ανθρώπους για φύλαξη, συχνά υπάρχουν περιπτώσεις διασπάθισης και σπατάλης και γίνονται παράλογες δαπάνες διαφόρων ειδών· ωστόσο, κανείς δεν θεωρεί ότι αυτό αποτελεί πρόβλημα, ενώ ούτε οι άνθρωποι που είναι υπεύθυνοι γι' αυτό το έργο δεν νιώθουν κάποιο βάρος στη συνείδησή τους. Το να χάσουν εκατό γουάν δεν τους λείει τίποτα· ακόμη κι αν χάσουν χίλια ή δέκα χιλιάδες γουάν, δεν νιώθουν ότι φταίνε και ότι έχουν κάποιο χρέος ούτε κατηγορούν τον εαυτό τους. Γιατί είναι τόσο μπερδεμένοι οι άνθρωποι σε ό,τι έχει να κάνει μ' αυτό το ζήτημα; Άραγε, δεν υποδηλώνει αυτό ότι οι περισσότεροι άνθρωποι δεν έχουν καλές προθέσεις; Πώς γίνεται να ξέρεις με απόλυτη ακρίβεια πόσα χρήματα έχεις αποταμιεύσει στην τράπεζα; Όταν τα χρήματα του οίκου του Θεού κατατίθενται προσωρινά στον λογαριασμό σου για να τα φυλάξεις, δεν παίρνεις το ζήτημα στα σοβαρά ούτε νοιάζεσαι. Τι είδους νοοτροπία είναι αυτή; Δεν δείχνεις καν αφοσίωση σε

ό,τι έχει να κάνει με τη φύλαξη των προσφορών του Θεού· εξακολουθείς, λοιπόν, να είσαι πιστός στον Θεό; Η στάση των ανθρώπων απέναντι στις προσφορές αποδεικνύει τη στάση τους απέναντι στον Θεό· η στάση τους απέναντι στις προσφορές είναι πολύ ενδεικτική. Οι άνθρωποι αδιαφορούν για τις προσφορές· δεν τους απασχολούν οι προσφορές. Δεν λυπούνται όταν χάνονται προσφορές· δεν αναλαμβάνουν την ευθύνη και δεν νοιάζονται. Άραγε, δεν έχουν την ίδια στάση απέναντι στον Θεό; (Ναι.) Μήπως λέει κανείς: «Οι προσφορές στον Θεό ανήκουν στον Θεό. Εφόσον δεν τις εποφθαλμιώ ούτε τις αρπάζω, δεν υπάρχει πρόβλημα. Όποιος τις αρπάξει θα τιμωρηθεί· αυτό είναι δική του δουλειά και θα του αξίζει. Δεν έχει καμία σχέση μ' εμένα. Δεν είναι υποχρέωσή μου ν' ασχοληθώ μ' αυτό»; Είναι σωστή αυτή η δήλωση; Ασφαλώς και δεν είναι. Τότε, πού είναι το λάθος; (Αυτός που τη λέει δεν έχει καλές προθέσεις· δεν υπερασπίζεται το έργο του οίκου του Θεού και δεν προστατεύει τις προσφορές.) Τι ανθρώπινη φύση έχει ένας τέτοιος άνθρωπος; (Εγωιστική και ευτελή. Νοιάζεται πάρα πολύ για τα δικά του πράγματα και τα προστατεύει πολύ καλά, αλλά δεν νοιάζεται ούτε ρωτάει για τις προσφορές του Θεού. Η ποιότητα της ανθρώπινης φύσης ενός τέτοιου ανθρώπου είναι πολύ χαμηλή.) Κατά κύριο λόγο, είναι εγωιστική και ευτελής. Άραγε, τέτοιοι άνθρωποι δεν είναι αδίστακτοι; Είναι εγωιστές και ευτελείς, είναι αδίστακτοι και δεν έχουν ανθρώπινα συναισθήματα. Είναι δυνατόν τέτοιοι άνθρωποι ν' αγαπούν τον Θεό; Μπορούν να υποταχθούν σ' Αυτόν; Είναι δυνατόν να έχουν θεοφοβούμενη καρδιά; (Όχι.) Τότε, για ποιον λόγο ακολουθούν τον Θεό αυτοί οι άνθρωποι; (Για ν' αποκτήσουν ευλογίες.) Δεν δείχνει αυτό ότι δεν νιώθουν καθόλου ντροπή; Το πώς αντιμετωπίζει κάποιος τις προσφορές του Θεού αποκαλύπτει στο έπακρο ποια είναι η φύση του. Στην πραγματικότητα, οι άνθρωποι δεν είναι ικανοί να κάνουν τίποτε για τον Θεό. Ακόμη κι αν είναι ικανοί να κάνουν ένα μικρό καθήκον, αυτό είναι πολύ περιορισμένο. Αν δεν μπορείς καν να διαχειρίζεσαι σωστά ή να φυλάς καλά τις προσφορές που ανήκουν στον Θεό, αν έχεις μια τέτοια άποψη και στάση, τότε δεν υστερείς απόλυτα σε ανθρώπινη φύση; Δεν είναι ψέμα να λες ότι αγαπάς τον Θεό; Δεν είναι δόλιο; Είναι τόσο δόλιο! Ένας τέτοιος άνθρωπος δεν έχει καθόλου ανθρώπινη φύση· άραγε, θα έσωζε ο Θεός ένα τέτοιο απόβρασμα;

III. Να παρακολουθούν, να διερευνούν και να επιθεωρούν τις κάθε λογής δαπάνες, πραγματοποιώντας αυστηρούς ελέγχους

Οι επικεφαλής και οι εργάτες, για να είναι καλοί επιστάτες του οίκου του Θεού, το πρώτο έργο που πρέπει να κάνουν καλά είναι να διαχειρίζονται σωστά τις προσφορές. Πέρα από τη σωστή φύλαξη των προσφορών, πρέπει να πραγματοποιούν αυστηρούς ελέγχους σε ό,τι αφορά τις δαπάνες των προσφορών. Τι σημαίνει να πραγματοποιούν αυστηρούς ελέγχους; Πρωτίστως, σημαίνει ν' αποκλείουν εντελώς τις παράλογες δαπάνες και να προσπαθούν να διασφαλίσουν ότι η κάθε δαπάνη θα είναι λογική και αποτελεσματική, αντί να γίνεται διασπάθιση και σπατάλη των προσφορών. Σε περίπτωση που διαπιστωθούν περιπτώσεις σπατάλης ή διασπάθισης, οι επικεφαλής και οι εργάτες

όχι μόνο πρέπει να τις σταματήσουν άμεσα, αλλά πρέπει και να ζητήσουν από τους υπαίτιους να λογοδοτήσουν, καθώς και να βρουν κατάλληλους ανθρώπους για να κάνουν το έργο. Οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να γνωρίζουν στο πλαίσιο της διαχείρισής τους πού ακριβώς πηγαίνει η κάθε δαπάνη και για ποιον σκοπό προορίζεται· θα πρέπει να εξετάζουν αυστηρά αυτά τα πράγματα. Για παράδειγμα, αν σ' ένα δωμάτιο δεν υπάρχει ανεμιστήρας, θα πρέπει να δώσουν τις παραμέτρους για το ποιος θ' αγοράσει τον ανεμιστήρα, πόσα χρήματα πρέπει να δαπανηθούν γι' αυτήν την αγορά και ποιες λειτουργίες θα ήταν πιο κατάλληλο να διαθέτει ο ανεμιστήρας. Κάποιοι επικεφαλής και εργάτες λένε: «Είμαστε απασχολημένοι· δεν έχουμε τον χρόνο να βρισκόμαστε κι εμείς εκεί όταν θα γίνει η αγορά». Δεν σου ζητάει κανείς να πας και να τον αγοράσεις εσύ ο ίδιος. Θα πρέπει να βρεις έναν καλό άνθρωπο, έναν άνθρωπο με επίπεδο, ώστε να χειριστεί αυτήν την εργασία. Μη ζητήσεις από κάποιον μπουμπουνοκέφαλο ή κακό άνθρωπο που δεν έχει καλές προθέσεις να πάει να τον αγοράσει. Οι άνθρωποι που έχουν κανονική ανθρώπινη φύση γνωρίζουν ότι πρέπει ν' αγοράζουν πράγματα με τις κατάλληλες λειτουργίες, στην κατάλληλη τιμή· οι υπερβολικά πολλές λειτουργίες είναι άχρηστες και κοστίζουν πολύ περισσότερο. Αντιθέτως, όσοι επιζητούν τις απολαύσεις και δεν έχουν καλές προθέσεις αγοράζουν πράγματα που δεν είναι πρακτικά, που διαθέτουν έναν αχταρμά από διαφορετικές λειτουργίες και κοστίζουν περισσότερα χρήματα. Οι αγοραστές πρέπει να έχουν λογική· πρέπει να κατανοούν τις αρχές. Τα αντικείμενα που αγοράζονται πρέπει να είναι πρακτικά, να μην κοστίζουν πολλά χρήματα και να τα θεωρούν όλοι κατάλληλα. Αν ζητήσεις από έναν ανεύθυνο άνθρωπο, που του αρέσει να ξοδεύει και να σπαταλά χρήματα αδιακρίτως, να κάνει αυτήν την αγορά, απλώς θα πληρώσει ένα μεγάλο ποσό για ένα κορυφαίας ποιότητας κλιματιστικό που κοστίζει τα δεκαπλάσια από έναν ανεμιστήρα. Πιστεύει ότι, παρόλο που κοστίζει λίγα περισσότερα χρήματα, οι άνθρωποι πρέπει να είναι η πρώτη μας προτεραιότητα· αυτό το κλιματιστικό, όχι μόνο φιλτράρει τον αέρα, αλλά μπορεί και να προσαρμόζει την υγρασία και τη θερμοκρασία, ενώ έχει διάφορους χρονοδιακόπτες και διάφορες ρυθμίσεις. Δεν είναι σπατάλη αυτό; Είναι σπατάλη και διασπάθιση. Αυτός ο άνθρωπος θέλει να κάνει το κέφι του και ξοδεύει χρήματα για την πλάκα του, για να κάνει επίδειξη, όχι για ν' αγοράσει κάτι πρακτικό. Τέτοιοι άνθρωποι δεν έχουν καλές προθέσεις. Όταν ψωνίζουν για τον εαυτό τους, βρίσκουν τρόπους να εξοικονομήσουν χρήματα, ψάχνουν για προϊόντα με έκπτωση και προσπαθούν να παζαρέψουν την τιμή. Αν μπορούν, εξοικονομούν χρήματα, με τη λογική «όσο φθηνότερο τόσο το καλύτερο». Κι ωστόσο, όταν ψωνίζουν για τον οίκο του Θεού, όσα χρήματα κι αν ξοδέψουν, δεν τους νοιάζει. Δεν μπαίνουν καν στον κόπο να κοιτάξουν κάτι φθηνό· θέλουν απλώς ν' αγοράζουν ακριβά, πολυτελή πράγματα κορυφαίας τεχνολογίας. Αυτό σημαίνει ότι δεν έχουν καλές προθέσεις. Μπορούν άραγε να χρησιμοποιηθούν οι άνθρωποι που δεν έχουν καλές προθέσεις; (Όχι.) Οι άνθρωποι που δεν έχουν καλές προθέσεις κάνουν μόνο παράλογα κι άχρηστα πράγματα όταν χειρίζονται εργασίες για τον οίκο του Θεού. Δεν ξοδεύουν χρήματα για τα σωστά

πράγματα· απλώς σπαταλούν και διασπαθίζουν τις προσφορές, και όλες ανεξαιρέτως οι δαπάνες τους είναι παράλογες.

Κάποιοι άλλοι άνθρωποι έχουν τη νοοτροπία της φτώχειας και πιστεύουν ότι πρέπει ν' αγοράζουν τα πιο φθηνά πράγματα όταν ψωνίζουν για τον οίκο του Θεού, με τη λογική «όσο φθηνότερα τόσο το καλύτερο». Νομίζουν ότι έτσι εξοικονομούν χρήματα για τον οίκο του Θεού, οπότε αγοράζουν αποκλειστικά και μόνο απαρχαιωμένα και φτηνιάρικα πράγματα. Ως αποτέλεσμα, αγοράζουν τα φθηνότερα μηχανήματα που είναι κακής ποιότητας. Αυτά τα μηχανήματα χαλάνε αμέσως μόλις χρησιμοποιηθούν, δεν μπορούν να επιδιορθωθούν και είναι άχρηστα. Έπειτα, είναι απαραίτητο ν' αγοραστούν καινούρια επαρκούς ποιότητας που να μπορούν να χρησιμοποιηθούν κανονικά, οπότε δαπανάται επιπλέον ποσό. Δεν είναι ανόητο αυτό; Τέτοιοι άνθρωποι πρέπει ν' αποκαλούνται τσιγκούνηδες και έχουν τη νοοτροπία της φτώχειας. Θέλουν πάντα να εξοικονομούν χρήματα για τον οίκο του Θεού· και πού καταλήγει τελικά η τσιγκουνιά τους και η αυστηρή οικονομία που κάνουν; Σε σπατάλη, σε διασπάθιση χρημάτων. Μάλιστα, δικαιολογούνται κιόλας: «Δεν το έκανα επίτηδες. Είχα καλές προθέσεις. Απλώς προσπαθούσα να εξοικονομήσω χρήματα για τον οίκο του Θεού· δεν ήθελα να ξοδέψω χρήματα αδιακρίτως». Ωφελεί σε κάτι το γεγονός ότι δεν ήθελαν να το κάνουν; Στην πραγματικότητα, ξοδεύουν χρήματα αδιακρίτως, προκαλούν σπατάλη, κι έτσι χαραμίζονται χρήματα και ανθρώπινο δυναμικό. Ούτε τέτοιοι άνθρωποι μπορούν να χρησιμοποιηθούν· είναι μπουμπουνοκέφαλοι και δεν τους κόβει αρκετά. Με λίγα λόγια, οι άνθρωποι που δεν έχουν καλές προθέσεις και οι μπουμπουνοκέφαλοι δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται για να ψωνίζουν για τον οίκο του Θεού. Θα πρέπει να χρησιμοποιούνται οι άνθρωποι που τους κόβει, που έχουν κάποια εμπειρία στα ψώνια και κάποιο επίπεδο και που δεν βλέπουν τίποτα με στρεβλό τρόπο. Ό,τι κι αν αγοράζεται, πρέπει να είναι πρακτικό, να έχει λογική τιμή και, ακόμη κι αν χαλάσει, πρέπει να επιδιορθώνεται εύκολα και να μην είναι δυσεύρετα τα ανταλλακτικά του. Αυτό είναι το λογικό. Κάποιοι άνθρωποι αγοράζουν κάτι και βλέπουν ότι έχει έναν μήνα περιθώριο επιστροφής· σπεύδουν, λοιπόν, να το δοκιμάσουν, κι έτσι έχουν βγάλει το συμπέρασμά τους μέσα σ' έναν μήνα. Αν το προϊόν είναι ελαφρώς ελαττωματικό και δεν λειτουργεί καλά, το επιστρέφουν αμέσως και διαλέγουν κάτι άλλο, μειώνοντας τις απώλειες. Αυτοί οι άνθρωποι έχουν σχετικά καλή ανθρώπινη φύση. Οι άνθρωποι που δεν έχουν ανθρώπινη φύση αγοράζουν κάτι κι έπειτα το παραπετάνε. Δεν το δοκιμάζουν στην πράξη για να δουν αν έχει κάποιο πρόβλημα ή αν είναι ανθεκτικό ούτε κοιτάζουν τι περίοδο εγγύησης ή επιστροφής έχει· δεν τους νοιάζει τίποτε από όλα αυτά. Όταν μια μέρα αποκτούν ξαφνικά ενδιαφέρον γι' αυτό το προϊόν, το παίρνουν και το δοκιμάζουν, απλώς και μόνο για να διαπιστώσουν ότι είναι χαλασμένο. Ελέγχουν την απόδειξη και βλέπουν ότι το χρονικό περιθώριο επιστροφής έχει παρέλθει και ότι το προϊόν δεν μπορεί πλέον να επιστραφεί. Τότε, λένε: «Ας αγοράσουμε άλλο, λοιπόν». Δεν είναι σπατάλη αυτό; Με τη φράση «Ας αγοράσουμε άλλο», ο οίκος του Θεού πρέπει να σκάσει κι άλλα λεφτά. Με την πρώτη ματιά, φαίνεται ότι το αίτημα ν' αγοραστεί άλλο γίνεται για χάρη του εκκλησιαστικού έργου και ότι

αποτελεί λογική δαπάνη, ενώ, στην πραγματικότητα, η αιτία που κρύβεται πίσω απ' όλα αυτά είναι το γεγονός ότι εκείνοι ήταν αμελείς στα καθήκοντά τους, εφόσον δεν έλεγξαν το αντικείμενο αμέσως μόλις το αγόρασαν. Ένα ποσό από τις προσφορές σπαταλιέται και πληρώνονται κι άλλα χρήματα, ενώ και πάλι δεν υπάρχει κανείς ικανός να φυλάει το νέο προϊόν, οπότε κι αυτό χρησιμοποιείται μόνο για ένα μικρό χρονικό διάστημα κι έπειτα χαλάει. Προκαλεί έκπληξη το γεγονός ότι δεν υπάρχει κανείς να επιβλέπει αυτά τα πράγματα, κανείς να χειρίζεται τα προβλήματα που προκύπτουν· τι κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες; Έχουν παραμελήσει εντελώς τις ευθύνες τους σε σχέση μ' αυτό το έργο· δεν έχουν εκτελέσει τον ρόλο της επίβλεψης, της επιθεώρησης και του ελέγχου, κι έτσι οι προσφορές καταλήγουν σε τέτοια διασπάθιση και σπατάλη. Αν οι αγοραστές έχουν υπευθυνότητα, με το που δουν ότι ένα προϊόν που αγόρασαν δεν είναι πρακτικό, θα το επιστρέψουν αμέσως. Αυτό μειώνει τις απώλειες και τις σπατάλες. Αν είναι ανεύθυνοι άνθρωποι και δεν έχουν καλές προθέσεις, θ' αγοράσουν πράγματα κακής ποιότητας, σπαταλώντας έτσι τις προσφορές. Σε ποιον ακριβώς πρέπει να αποδοθεί, λοιπόν, αυτή η απώλεια χρημάτων; Δεν φέρουν την ευθύνη γι' αυτήν και ο αγοραστής, αλλά και οι επικεφαλής και οι εργάτες; Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες είχαν χειριστεί αυτό το ζήτημα ευσυνείδητα, με τρόπο συγκεκριμένο και σχολαστικό, δεν θα είχαν εντοπιστεί αυτά τα προβλήματα; Δεν θα είχαν αποκατασταθεί αυτά τα ελαττώματα; (Ναι.) Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες πηγαίνουν συχνά στις εκκλησίες σε διάφορες τοποθεσίες για να επιθεωρήσουν πώς δαπανώνται οι προσφορές, θα είναι σε θέση να εντοπίζουν προβλήματα και να εξαλείψουν αυτήν τη διασπάθιση και τη σπατάλη. Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες είναι τεμπέληδες κι ανεύθυνοι, αυτά τα περιστατικά παράλογων δαπανών και διασπάθισης και σπατάλης θα εμφανίζονται κατ' επανάληψη· θα συνεχίσουν να πολλαπλασιάζονται. Τι προκαλεί αυτόν τον πολλαπλασιασμό; Άραγε, δεν έχει κάποια σχέση με το γεγονός ότι οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν κάνουν αληθινό έργο, αλλά αντιθέτως θεωρούν τον εαυτό τους ανώτερο από τους άλλους κι ενεργούν σαν αναποτελεσματικοί αξιωματούχοι; (Ναι.) Τέτοιοι επικεφαλής και εργάτες δεν έχουν συνείδηση, λογική και ανθρωπίνη φύση. Επειδή όλα τα χρήματα που ξοδεύει η εκκλησία ανήκουν στον οίκο του Θεού και είναι όλα προσφορές του Θεού, και επειδή πιστεύουν ότι το όλο ζήτημα δεν έχει καμία σχέση μ' αυτούς, ούτε νοιάζονται ούτε ρωτάνε γι' αυτό, και το αγνοούν. Οι περισσότεροι άνθρωποι πιστεύουν ότι τα χρήματα του οίκου του Θεού πρέπει να ξοδεύονται, ότι δεν πειράζει να ξοδεύονται με οποιονδήποτε τρόπο, ότι εφόσον δεν τα τσεπώνουν ή δεν τα υπεξαιρούν εκείνοι, δεν έχει σημασία αν σπαταλούνται, κι ότι έτσι οι άνθρωποι απλώς αποκτούν εμπειρία και διευρύνουν τους ορίζοντές τους. Οι επικεφαλής και οι εργάτες κάνουν απλώς τα στραβά μάτια: «Οποιοσδήποτε μπορεί να ξοδέψει αυτά τα χρήματα όπως θέλει και ν' αγοράσει ό,τι θέλει. Δεν έχει σημασία πόσα χρήματα σπαταλούνται. Όποιος σπαταλά τα χρήματα είναι υπεύθυνος γι' αυτό και θα αντιμετωπίσει ανταπόδοση και τιμωρία στο μέλλον· αυτό δεν έχει καμία σχέση μ' εμένα. Σε τελική ανάλυση, δεν είμαι εγώ αυτός που τα ξοδεύει ούτε και ξοδεύονται τα δικά μου χρήματα». Άραγε, αυτή η άποψη και η στάση δεν

είναι ίδια μ' εκείνη που έχουν οι άπιστοι για τη δαπάνη των δημοσίων πόρων; Είναι ακριβώς σαν να ξόδευαν τα χρήματα του εχθρού τους. Όταν οι άπιστοι εργάζονται σ' ένα εργοστάσιο, αν υπάρχει χαλαρότητα στη διαχείριση, οι εργαζόμενοι όλο και κάποιο κοινόχρηστο αντικείμενο θα κλέψουν και θα το πάρουν σπίτι τους ή θα το καταστρέψουν χωρίς να τους πολυνοιάζει, ενώ, αν χαλάσει κάτι, θα ζητήσουν από το εργοστάσιο ν' αγοράσει καινούριο. Όταν ψωνίζουν για το εργοστάσιο, θ' αγοράζουν αποκλειστικά και μόνο καλά και ακριβά πράγματα. Σε κάθε περίπτωση, τα χρήματα θα ξοδεύονται αυθαίρετα, χωρίς να υπάρχει κάποιο ανώτατο όριο στο ποσό που μπορεί να δαπανηθεί. Αν οι πιστοί στον Θεό έχουν επίσης τέτοια νοοτροπία απέναντι στις προσφορές, μπορούν να σωθούν; Θα εργαστεί ο Θεός σε τέτοιους ανθρώπους; (Όχι.) Αν οι άνθρωποι έχουν τέτοια στάση απέναντι στις προσφορές του Θεού, τότε θα πρέπει να ξέρεις τι στάση έχει ο Θεός απέναντι σ' αυτούς τους ανθρώπους, χωρίς να σου το πω Εγώ.

Ο πιο άμεσος τρόπος με τον οποίο εκδηλώνεται η στάση ενός ανθρώπου απέναντι στον Θεό είναι με τη στάση του απέναντι στις προσφορές. Όποια είναι η στάση σου απέναντι στις προσφορές, αυτή είναι και η στάση σου απέναντι στον Θεό. Αν αντιμετωπίζεις τις προσφορές όπως αντιμετωπίζεις τις καταχωρίσεις στον προσωπικό τραπεζικό λογαριασμό σου, δηλαδή με σχολαστικότητα, με προσοχή, με σύνεση, με αυστηρότητα, με υπευθυνότητα και με επιμέλεια, τότε και η στάση σου απέναντι στον Θεό θα είναι λίγο πολύ η ίδια. Αν αντιμετωπίζεις τις προσφορές με την ίδια στάση που αντιμετωπίζεις τη δημόσια περιουσία ή τα λαχανικά στη λαϊκή —όπου αγοράζεις ανέμελα κάποια από τα λαχανικά που χρειάζεσαι, ενώ τα λαχανικά που δεν σου αρέσουν δεν τα κοιτάζεις καν, τα αγνοείς όπου κι αν είναι στοίβαγμένα, δεν σ' ενδιαφέρει αν κάποιος θα τα πάρει και θα τα καταναλώσει, και προσποιείσαι πως δεν είδες ότι έπεσαν στο έδαφος και ότι κάποιος τα πάτησε, αφού θεωρείς ότι όλα αυτά δεν έχουν καμία σχέση μ' εσένα—τότε προμηνύονται μπελάδες για σένα. Αν αυτή είναι η στάση που έχεις απέναντι στις προσφορές, είσαι άνθρωπος με υπευθυνότητα; Μπορεί ένας άνθρωπος σαν εσένα να κάνει σωστά ένα καθήκον; Είναι εμφανές τι είδους ανθρώπινη φύση έχεις. Με λίγα λόγια, στο έργο της διαχείρισης των προσφορών, η κύρια ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών, πέρα από την καλή φύλαξή τους, είναι να παρακολουθούν το μετέπειτα έργο· το πιο σημαντικό είναι να ελέγχουν τακτικά τους λογαριασμούς, καθώς και να παρακολουθούν, να διερευνούν και να επιθεωρούν τις κάθε λογής δαπάνες και να πραγματοποιούν αυστηρούς ελέγχους. Πρέπει οπωσδήποτε να εξαλείφουν τις παράλογες δαπάνες, προτού καταλήξουν σε διασπάθιση και σπατάλη· κι αν οι παράλογες δαπάνες έχουν ήδη οδηγήσει σ' αυτά τα πράγματα, πρέπει να ζητούν από τους υπευθύνους να λογοδοτήσουν, να τους προειδοποιούν και να τους υποχρεώνουν να καταβάλουν αποζημίωση. Αν δεν μπορείς να κάνεις σωστά ούτε αυτό το έργο, παραιτήσου γρήγορα· μην παραμένεις στο πόστο του επικεφαλής ή του εργάτη, αφού δεν μπορείς να κάνεις το αντίστοιχο έργο. Αν δεν μπορείς καν ν' αναλάβεις αυτό το έργο και δεν μπορείς να το κάνεις σωστά, τότε τι έργο μπορείς να κάνεις; Πείτε Μου με τη σειρά: Πόσες είναι συνολικά οι εργασίες που πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες σε σχέση με τις προσφορές; (Η πρώτη είναι

να τις φυλάνε. Η δεύτερη είναι να ελέγχουν τους λογαριασμούς. Η τρίτη είναι να παρακολουθούν, να διερευνούν και να επιθεωρούν τις κάθε λογής δαπάνες και να πραγματοποιούν αυστηρούς ελέγχους· οι παράλογες δαπάνες πρέπει να εξαλείφονται και, όποιος κι αν προκαλεί διασπάθιση ή σπατάλη, πρέπει να καλείται να λογοδοτήσει και να υποχρεώνεται να καταβάλει αποζημίωση.) Άραγε, είναι εύκολο να εργάζονται σύμφωνα μ' αυτά τα βήματα; (Ναι.) Είναι ένας σαφώς καθορισμένος τρόπος εργασίας. Αν δεν μπορείς να κάνεις ούτε αυτό το απλό έργο, τότε τι μπορείς να κάνεις ως επικεφαλής ή εργάτης, ως οικονόμος του οίκου του Θεού; Υπάρχουν περιπτώσεις όπου γίνεται σπατάλη και διασπάθιση των προσφορών σε κάθε ευκαιρία· αν, ως επικεφαλής ή εργάτης, δεν έχεις καμία επίγνωση και δεν νιώθεις καθόλου άσχημα γι' αυτό, τότε έχεις, άραγε, καθόλου τον Θεό στην καρδιά σου; Υπάρχει μια θέση στην καρδιά σου για Εκείνον; Αυτό είναι αμφισβητήσιμο. Λες ότι έχεις καρδιά που αγαπά πολύ τον Θεό και ότι έχεις πραγματικά θεοφοβούμενη καρδιά, κι ωστόσο όταν γίνεται τέτοια διασπάθιση και σπατάλη των προσφορών Του, για κάποιον λόγο δεν έχεις καμία επίγνωση και δεν νιώθεις καθόλου άσχημα γι' αυτό· άραγε, δεν θέτει αυτό υπό αμφισβήτηση την αγάπη σου και τον φόβο σου για τον Θεό; (Ναι.) Ακόμη και η πίστη σου είναι αμφισβητήσιμη, πόσο μάλλον η αγάπη σου και ο φόβος σου για τον Θεό. Η αγάπη σου και ο φόβος σου για τον Θεό δεν στέκουν· δεν ευσταθούν! Η σωστή φύλαξη των προσφορών είναι μια υποχρέωση που πρέπει να εκπληρώνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες και, ταυτόχρονα, είναι μια αναπόφευκτη ευθύνη. Αν οι προσφορές δεν φυλάσσονται σωστά, αυτό αποτελεί παραμέληση ευθύνης από την πλευρά τους· μπορούμε να πούμε ότι όλοι όσοι δεν φυλάνε καλά τις προσφορές είναι ψευδοεπικεφαλής και ψευδοεργάτες.

IV. Να ενημερώνονται άμεσα για τον προορισμό των προσφορών, καθώς και για τις διάφορες περιστάσεις των θεματοφυλάκων τους

Πέρα από το να επιθεωρούν πώς δαπανώνται οι προσφορές και να εξαλείφουν τις παράλογες δαπάνες, οι επικεφαλής και οι εργάτες έχουν κι άλλη μία εργασία υψίστης σημασίας: Πρέπει να ενημερώνονται άμεσα για τις τοποθεσίες όπου βρίσκονται οι προσφορές, καθώς και για τις διάφορες περιστάσεις των θεματοφυλάκων τους. Ο σκοπός είναι να μη δίνεται η ευκαιρία σε κακούς ανθρώπους, σε ανθρώπους που έχουν σκοτεινά σχέδια και σε ανθρώπους που έχουν άπληστη καρδιά να εκμεταλλευτούν τυχόν αβλεψίες για ν' αρπάξουν τις προσφορές. Κάποιοι άνθρωποι βλέπουν ότι ο οίκος του Θεού έχει πολλά υπάρχοντα και ότι κάποια από αυτά δεν τα φυλάει ούτε τα καταγράφει κανείς, κι έτσι σκέφτονται διαρκώς πότε θα τα κάνουν δική τους ιδιωτική περιουσία και θα τα πάρουν για δική τους χρήση. Τέτοιοι άνθρωποι υπάρχουν παντού. Κάποιοι άνθρωποι δίνουν την εντύπωση ότι δεν εκμεταλλεύονται τους άλλους και ότι δεν έχουν μεγάλη επιθυμία για υλικά αγαθά ή χρήματα, αλλά αυτό συμβαίνει επειδή δεν το επιτρέπουν οι περιστάσεις και οι συνθήκες· αν τους έδινε πραγματικά κάποιος τις προσφορές για φύλαξη, μπορεί κάλλιστα να τις άρπαζαν. Κάποιοι ρωτάνε: «Μα ήταν τόσο καλοί άνθρωποι στο παρελθόν: Δεν ήταν άπληστοι και είχαν καλό χαρακτήρα· γιατί,

λοιπόν, αποκαλύφθηκαν όταν τους δόθηκαν απλώς για φύλαξη κάποιες προσφορές;» Αυτό συμβαίνει επειδή δεν έχεις περάσει πολύ χρόνο μ' αυτούς τους ανθρώπους, επειδή δεν έχεις καταφέρει να τους κατανοήσεις σε βάθος και δεν έχεις διακρίνει τη φύση-ουσία τους. Αν είχες συνειδητοποιήσει νωρίς τι είδους άνθρωποι είναι, τότε δεν θα είχαν πάρει στην κατοχή τους τις προσφορές κακοί άνθρωποι· θα είχε αποφευχθεί αυτό το ατυχές γεγονός. Επομένως, για να αποτρέπουν το να καταλήγουν οι προσφορές στα χέρια κακών ανθρώπων, οι επικεφαλής και οι εργάτες έχουν άλλη μία, πιο σημαντική εργασία: να ενημερώνονται άμεσα και να παραμένουν ενήμεροι για τις τοποθεσίες όπου βρίσκονται οι προσφορές και για τις διάφορες περιστάσεις των θεματοφυλάκων τους. Ας πούμε ότι κάποιος έχει στην κατοχή του μερικές εκατοντάδες ή μερικές χιλιάδες γουάν για να τα διαχειριστεί. Αν έχει λίγη συνείδηση, δεν θα τα υπεξαιρέσει· αν, όμως, επρόκειτο για δεκάδες ή εκατοντάδες χιλιάδες, οι περισσότεροι άνθρωποι δεν θα ήταν αξιόπιστοι, αυτό θα ήταν επικίνδυνο κι έπειτα η καρδιά τους μπορεί ν' αλλάζε. Πώς μπορεί ν' αλλάξει η καρδιά τους; Μερικές εκατοντάδες ή χιλιάδες δεν είναι πιθανό να κλονίσουν την καρδιά ενός ανθρώπου, αλλά κάποιες δεκάδες ή εκατοντάδες χιλιάδες μπορούν εύκολα να κλονίσουν την καρδιά του. «Ούτε σε δέκα ζωές δεν θα μπορούσα να βγάλω τόσα χρήματα, και τώρα βρίσκονται στα χέρια μου· πόσο θα βελτιωνόταν η οικονομική μου κατάσταση αν ήταν δικά μου!» Το συλλογίζεται περισσότερο: «Δεν νιώθω ενοχές που κάνω αυτές τις σκέψεις· υπάρχει, λοιπόν, όντως θεός ή όχι; Πού είναι ο θεός; Κανείς δεν ξέρει ότι κάνω αυτές τις σκέψεις, έτσι δεν είναι; Κανείς δεν το ξέρει και δεν νιώθω ενοχές ούτε αισθάνομαι άσχημα· μήπως αυτό σημαίνει ότι δεν υπάρχει θεός; Τότε, αν πάρω αυτά τα χρήματα για τον εαυτό μου, μήπως δεν θ' αντιμετωπίσω κάποια τιμωρία ή ανταπόδοση; Μήπως δεν θα υπάρξουν συνέπειες;» Δεν αρχίζει να αλλάζει η καρδιά αυτού του ανθρώπου; Δεν κινδυνεύουν οι προσφορές που βρίσκονται στα χέρια του; (Ναι.) Επιπλέον, κάποιοι άνθρωποι που διαχειρίζονται τις προσφορές είναι αρκετά καλοί, έχουν ένα θεμέλιο στην πίστη τους στον Θεό και είναι αφοσιωμένοι όταν ενεργούν, ενώ, ακόμη κι αν τους ζητήσεις να φυλάνε μερικές δεκάδες ή εκατοντάδες χιλιάδες γουάν, θα μπορέσουν να το κάνουν σωστά και είναι σίγουρο ότι δεν πρόκειται να υπεξαιρέσουν τα χρήματα. Υπάρχουν, όμως, κάποιοι άπιστοι στην οικογένειά τους, κι όταν αυτοί οι άπιστοι βλέπουν χρήματα, τα μάτια τους πετάνε σπίθες, όπως τα μάτια ενός λύκου όταν κατασκοπεύει το θήραμά του. Θα έχωναν στην τσέπη τους ακόμη και χίλια γουάν αν τα έβλεπαν, πόσο μάλλον κάποιες δεκάδες ή εκατοντάδες χιλιάδες. Δεν τους ενδιαφέρει ποιανού είναι· θεωρούν ότι ανήκουν σε όποιον καταφέρει να τα τσεπώσει, σε όποιον τ' αρπάξει πρώτος. Αν υπάρχουν τέτοιοι κακοί λύκοι γύρω από έναν άνθρωπο που φυλάει τις προσφορές, άραγε δεν υπάρχει ανά πάσα ώρα και στιγμή ο κίνδυνος να τις πάρουν στην κατοχή τους; Θα μπορούσε να συμβεί κάτι τέτοιο; (Ναι.) Άραγε, όταν οι προσφορές διατρέχουν τέτοιο κίνδυνο, δεν είναι επικίνδυνο αν οι επικεφαλής και οι εργάτες είναι απρόσεκτοι, δεν έχουν αίσθημα ευθύνης, δεν το παρατηρήσουν καν ούτε και πάνε να ερευνήσουν και να εξετάσουν το ζήτημα; Θα μπορούσε κάτι να πάει στραβά ανά πάσα ώρα και στιγμή. Υπάρχει κι άλλη μια

περίπτωση: Κάποιοι θεματοφύλακες φυλάνε χρήματα και διάφορα αγαθά στα σπίτια τους και ταυτόχρονα φιλοξενούν εκεί αδελφούς και αδελφές και επικεφαλής και εργάτες. Αυτό μπορεί να είναι σχετικά ασφαλές προσωρινά· είναι, όμως, πρέπει να φυλάσσονται εκεί οι προσφορές μακροπρόθεσμα; (Όχι.) Ακόμη κι αν ο άνθρωπος που τις φυλάει είναι κατάλληλος, το περιβάλλον και οι συνθήκες δεν είναι σε καμία περίπτωση. Θα πρέπει είτε να απομακρυνθούν οι άνθρωποι τους οποίους φιλοξενούν είτε να μεταφερθούν κάπου αλλού οι προσφορές. Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν διερευνούν αυτό το έργο ούτε εκπληρώνουν την ευθύνη που έχουν απέναντί του, κάτι μπορεί να πάει στραβά ανά πάσα ώρα και στιγμή· οι προσφορές μπορεί να υποστούν απώλειες και να πέσουν στα χέρια κακών δαιμόνων ανά πάσα ώρα και στιγμή. Υπάρχει κι άλλη μια περίπτωση: Κάποιες εκκλησίες βρίσκονται σε εχθρικά περιβάλλοντα στα οποία συχνά συλλαμβάνονται άνθρωποι και, λόγω αυτού, υπάρχει μεγάλη πιθανότητα να προδώσει κανείς τις τοποθεσίες των σπιτιών όπου φυλάσσονται οι προσφορές και ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας να κάνει έφοδο σ' αυτά και να τα ψάξει· οι κακοί δαίμονες μπορεί να λεηλατήσουν τις προσφορές ανά πάσα στιγμή. Είναι κατάλληλες αυτές οι τοποθεσίες για τη φύλαξη των προσφορών; (Όχι.) Αν, λοιπόν, έχουν ήδη τοποθετηθεί εκεί οι προσφορές, τι πρέπει να γίνει; Πρέπει να μεταφερθούν αμέσως σε άλλη τοποθεσία. Κάποιοι επικεφαλής και εργάτες δεν εκπληρώνουν την ευθύνη τους και δεν κάνουν αληθινό έργο. Δεν είναι σε θέση να προβλέψουν ή να σκεφτούν αυτά τα πράγματα, δεν έχουν καμία επίγνωση, και μόνο όταν κάτι πάει στραβά και αρπάζουν κακοί δαίμονες τις προσφορές, σκέφτονται: «Έπρεπε να τις είχαμε μεταφέρει τότε σε άλλη τοποθεσία» κι απλώς το μετανιώνουν λίγο. Αν, όμως, τίποτε δεν πάει στραβά, μπορεί να περάσουν άλλα δέκα χρόνια κι εκείνοι ακόμη να μη μεταφέρουν τις προσφορές αλλού. Δεν μπορούν να δουν τι σοβαρές συνέπειες ενδέχεται να προκύψουν λόγω αυτού του ζητήματος και δεν είναι σε θέση να βάλουν τα πράγματα σε μια σειρά προτεραιότητας ανάλογα με το πόσο σημαντικά και επείγοντα είναι. Οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να κατανοούν ξεκάθαρα τέτοια περιστατικά όταν προκύπτουν: «Μία από τις τοποθεσίες στις οποίες φυλάσσονται οι προσφορές δεν είναι κατάλληλη. Το περιβάλλον είναι πολύ επικίνδυνο και αρκετοί αδελφοί και αδελφές στη γύρω περιοχή έχουν συλληφθεί, καταδιώκονται ή βρίσκονται υπό παρακολούθηση. Πρέπει να σκεφτούμε έναν τρόπο να πάρουμε από εκεί τις προσφορές. Θα ήταν καλύτερη κίνηση να τις μεταφέρουμε σ' ένα σχετικά ασφαλές μέρος, αντί να τις αφήσουμε εκεί και να περιμένουμε να τις αρπάξουν». Όταν έχει μόλις προκύψει ένα περιστατικό κι εκείνοι προβλέπουν ότι οι προσφορές βρίσκονται σε κίνδυνο, θα πρέπει να τις μεταφέρουν άμεσα, ώστε να μην επιτρέψουν να τις πάρει στην κατοχή του και να τις καταβροχθίσει ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας, ο κακός διάβολος. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος να διασφαλιστεί η ασφάλεια των προσφορών και να αποφύγουμε να πέσουμε σε τυχόν παγίδες ή να συμβούν ολισθήματα. Αυτό είναι το έργο που πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες. Μόλις εμφανιστεί το παραμικρό σημάδι κινδύνου, μόλις συλληφθεί κάποιος, μόλις συμβεί κάποιο περιστατικό, η πρώτη σκέψη των επικεφαλής και των εργατών θα πρέπει να είναι κατά πόσο είναι ασφαλείς οι

προσφορές, κατά πόσο μπορεί να πέσουν στα χέρια κακών ανθρώπων, να περιέλθουν στην κατοχή τους ή να τις αρπάξουν κακοί δαίμονες και κατά πόσο οι προσφορές έχουν υποστεί οποιεσδήποτε απώλειες. Θα πρέπει να λαμβάνουν άμεσα μέτρα για να προστατεύουν τις προσφορές. Αυτή είναι η ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών. Κάποιοι επικεφαλής και εργάτες μπορεί να πουν: «Για να τα κάνουμε αυτά τα πράγματα, απαιτείται να παίρνουμε ρίσκα. Μήπως μπορούμε να μην τα κάνουμε; Δεν ισχύει ότι οι άνθρωποι είναι η πρώτη μας προτεραιότητα, γεγονός που σημαίνει ότι δεν χρειάζεται να σκεφτόμαστε πρώτα τις προσφορές, αλλά τους ανθρώπους;» Πώς σας φαίνεται η ερώτησή τους; Έχουν ανθρώπινη φύση αυτοί οι άνθρωποι; (Όχι.) Η σωστή φύλαξη των προσφορών, η σωστή διαχείρισή τους και η σωστή επίβλεψή τους είναι ευθύνες που πρέπει να εκπληρώνει ένας καλός οικονόμος. Για να το θέσω με τρόπο που αναδεικνύει τη σοβαρότητα του ζητήματος, ακόμη κι αν πρέπει να θυσιάσεις τη ζωή σου, αξίζει τον κόπο και είναι αυτό που οφείλεις να κάνεις. Είναι ευθύνη σου. Οι άνθρωποι φωνάζουν μονίμως: «Αξίζει να πεθάνει κανείς για τον Θεό». Είναι όντως πρόθυμοι οι άνθρωποι να πεθάνουν για τον Θεό; Δεν σου ζητάει τώρα κανείς να πεθάνεις για τον Θεό· το μόνο που σου ζητείται είναι να πάρεις ένα μικρό ρίσκο για να φυλάς με ασφάλεια τις προσφορές. Είσαι πρόθυμος να το κάνεις αυτό; Θα πρέπει να πεις με χαρά: «Ναι, είμαι!» Γιατί; Επειδή αυτή είναι η ανάθεση που δίνει ο Θεός στους ανθρώπους και η απαίτηση που έχει ο Θεός από τους ανθρώπους, είναι η αναπόφευκτη ευθύνη σου και δεν θα πρέπει να προσπαθείς να την αποφύγεις. Αφού ισχυρίζεσαι ότι θα πέθαινες για τον Θεό, τότε γιατί δεν μπορείς να πληρώσεις ένα μικρό τίμημα και να πάρεις ένα μικρό ρίσκο για να φυλάς τις προσφορές; Αυτό δεν οφείλεις να κάνεις; Αν δεν κάνεις τίποτε αληθινό, αλλά φωνάζεις μονίμως ότι θα πέθαινες για τον Θεό, τότε δεν είναι κενά αυτά τα λόγια; Οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να κατανοούν ξεκάθαρα το έργο της φύλαξης των προσφορών και θα πρέπει να επωμίζονται αυτήν την ευθύνη. Δεν θα πρέπει να προσπαθούν να ξεφύγουν από την ευθύνη τους, να την αποφύγουν ή να ξεγλιστρήσουν από αυτήν. Εφόσον είσαι επικεφαλής ή εργάτης, αυτό το έργο είναι ένα καθήκον που πέφτει στους ώμους σου. Είναι σημαντικό έργο· είσαι πρόθυμος να το κάνεις, ακόμη κι αν πάρεις κάποιο ρίσκο, ακόμη κι αν κινδυνεύσει η ζωή σου; Θα πρέπει να το κάνεις; (Ναι.) Θα πρέπει να είσαι πρόθυμος να το κάνεις· δεν πρέπει ν' απαρνηθείς αυτήν την ευθύνη. Αυτή είναι η απαίτηση του Θεού από τον άνθρωπο και η ανάθεση που Του δίνει. Ο Θεός σου έχει πει ποια είναι η ελάχιστη απαίτηση και ανάθεσή Του· αν εσύ δεν είσαι καν πρόθυμος να την εκπληρώσεις, τότε τι μπορείς να κάνεις;

Οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να κάνουν το έργο της φύλαξης και της δαπάνης των προσφορών όσο το δυνατόν πιο σχολαστικά και συγκεκριμένα. Δεν θα πρέπει να το κάνουν με προχειρότητα, πόσο μάλλον να το αντιμετωπίζουν σαν να είναι η δουλειά κάποιου άλλου και ν' απαρνιούνται την ευθύνη. Οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να πραγματοποιούν προσωπικά το έλεγχο, να εμπλέκονται και να διερευνούν αυτά τα πράγματα, και μάλιστα να τα χειρίζονται προσωπικά, ώστε να μην επιτρέπουν στους κακούς ανθρώπους και στους ανθρώπους που έχουν κακή ανθρώπινη φύση να

εκμεταλλεύονται τυχόν αβλεψίες και να προκαλούν καταστροφή. Όσο πιο σχολαστικά κάνεις αυτό το έργο τόσο θα μειώνονται και οι ευκαιρίες που έχουν οι κακοί και οι πονηροί άνθρωποι να εκμεταλλευτούν τυχόν αβλεψίες· όσο πιο λεπτομερής είναι η διερεύνησή σου και όσο πιο αυστηρή είναι η διαχείρισή σου τόσο λιγότερα θα είναι και τα περιστατικά παράλογων δαπανών, διασπάθισης και σπατάλης. Κάποιοι λένε: «Αυτό αποσκοπεί στην εξοικονόμηση χρημάτων για τον οίκο του Θεού; Μήπως δεν έχει αρκετά χρήματα ο οίκος του Θεού; Αν είναι έτσι, θα προσφέρω μερικά χρήματα ακόμη». Αυτό συμβαίνει; (Όχι.) Αυτή είναι η ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών, είναι η απαίτηση που έχει ο Θεός από τον άνθρωπο και είναι μια αρχή που πρέπει να τηρούν οι επικεφαλής και οι εργάτες όταν κάνουν αυτό το έργο. Ως πιστός στον Θεό, ως κάποιος που έχει αναλάβει τον ρόλο ενός οικονόμου στον οίκο του Θεού, πρέπει να αντιμετωπίζεις τις προσφορές με υπευθυνότητα και να πραγματοποιείς αυστηρούς ελέγχους· διαφορετικά, δεν έχεις τα προσόντα για να κάνεις αυτό το έργο. Αν ήσουν ένας συνηθισμένος πιστός που δεν είχε αίσθημα ευθύνης και δεν επιδίωκε την αλήθεια, δεν θα σου ζητούνταν να κάνεις αυτά τα πράγματα. Είσαι επικεφαλής ή εργάτης· αν δεν έχεις αυτό το αίσθημα ευθύνης, τότε είσαι ακατάλληλος γι' αυτόν τον ρόλο και, ακόμη κι αν υπηρετείς ως επικεφαλής ή εργάτης, είσαι ένας ανεύθυνος ψευδοεπικεφαλής ή ψευδοεργάτης και αργά ή γρήγορα θ' αποκλειστείς. Όλοι όσοι δεν έχουν κανένα αίσθημα ευθύνης είναι άνθρωποι που δεν υπερασπίζονται καθόλου το έργο του οίκου του Θεού· κανείς τους δεν έχει την παραμικρή συνείδηση και λογική. Πώς θα ήταν δυνατόν τέτοιοι άνθρωποι να κάνουν καθήκοντα; Είναι όλοι απερίσκεπτα σκουπίδια· θα πρέπει να φύγουν αμέσως από τον οίκο του Θεού και να επιστρέψουν στον έξω κόσμο όπου ανήκουν!

Αν δεν συναναστρεφόμασταν μ' αυτόν τον τρόπο πάνω σε πράγματα που είναι κοινώς γνωστά σχετικά με τις προσφορές, καθώς και στις αλήθειες που έχουν να κάνουν με τη φύλαξη των προσφορών και στις αρχές που θα πρέπει να κάνουν πράξη οι άνθρωποι, δεν θα σας ήταν ασαφή αυτά τα πράγματα; (Ναι.) Όταν οι άνθρωποι δεν έχουν ξεκαθαρίσει τις ακριβείς αρχές, μπορούν να εκπληρώσουν ένα μέρος της ευθύνης τους; Εκπλήρωναν την ευθύνη τους; Οι περισσότεροι άνθρωποι ακολουθούν την εξής απόλυτα κενή θεωρία και αρχή: «Σε κάθε περίπτωση, δεν εποφθαλμιώ τις προσφορές του Θεού, δεν τις έχω υπεξαιρέσει ούτε τις έχω καταχραστεί, τις φυλάω καλά και δεν αφήνω τους άλλους να τις δαπανούν αυθαίρετα· αυτό αρκεί», έτσι δεν είναι; Είναι αυτό άσκηση της αλήθειας; Είναι αυτό εκπλήρωση της ευθύνης που έχει κάποιος; (Όχι.) Αν η γνώση των περισσότερων ανθρώπων περιορίζεται σ' αυτό το πρότυπο, τότε πραγματικά αξίζει τον κόπο η συναναστροφή πάνω σ' αυτό το θέμα. Μέσα από αυτήν τη συναναστροφή, αντιλαμβάνεστε και κατανοείτε πλέον λίγο περισσότερο πώς πρέπει να φυλάσσονται οι προσφορές και ποια στάση και γνώση θα πρέπει να έχετε όταν τις φυλάτε; (Ναι.) Σ' αυτό το σημείο, θα ολοκληρώσουμε τη συναναστροφή μας πάνω στις αλήθειες που έχουν να κάνουν με τις προσφορές και πάνω στις αρχές που σχετίζονται με τον τρόπο αντιμετώπισης και διαχείρισης των προσφορών.

Οι στάσεις και οι εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής σε σχέση με τις προσφορές

I. Αντιμετωπίζουν τις προσφορές σαν κοινή ιδιοκτησία

Στη συνέχεια, θα προβούμε σε μια απλή έκθεση και ανάλυση των ψευδοεπικεφαλής σε σχέση με το ενδέκατο σημείο των ευθυνών των επικεφαλής και των εργατών. Θα εξετάσουμε ποιες εκδηλώσεις έχουν οι ψευδοεπικεφαλής στη στάση τους απέναντι στις προσφορές και κατά τη φύλαξη και τη διαχείριση των προσφορών. Η πρώτη εκδήλωση είναι ότι οι ψευδοεπικεφαλής δεν γνωρίζουν με ακρίβεια τι είναι οι προσφορές. Πιστεύουν το εξής: «Οι προσφορές πραγματοποιούνται θεωρητικά στον θεό, αλλά στην πραγματικότητα πραγματοποιούνται στην εκκλησία. Δεν ξέρουμε πού βρίσκεται ο θεός και, ούτως ή άλλως, δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει τόσα πράγματα. Αυτές οι προσφορές γίνονται στον θεό μόνο κατ' όνομα· στην πραγματικότητα, γίνονται στην εκκλησία και στον οίκο του θεού και δεν προσφέρονται ρητά σε κανέναν συγκεκριμένο άνθρωπο. Η εκκλησία και ο οίκος του θεού είναι συνώνυμα όλων των ανθρώπων τους κι αυτό υποδηλώνει ότι οι προσφορές ανήκουν σε όλους κι ότι αποτελούν κοινή ιδιοκτησία όλων. Άρα, οι προσφορές είναι κοινή ιδιοκτησία που ανήκει σε όλους τους αδελφούς και τις αδελφές». Είναι ακριβής αυτή η κατανόηση; Είναι αρκετά ξεκάθαρο πως δεν είναι. Δεν υπάρχει πρόβλημα με την ανθρώπινη φύση των ανθρώπων που έχουν τέτοια κατανόηση; Δεν είναι άνθρωποι που εποφθαλμιούν τις προσφορές; Οι άνθρωποι που έχουν άπληστη καρδιά και την επιθυμία ν' αρπάξουν τις προσφορές χρησιμοποιούν αυτήν τη μέθοδο κι αυτήν την άποψη σε ό,τι έχει να κάνει με τις προσφορές. Είναι ξεκάθαρο ότι εποφθαλμιούν τις προσφορές κι ότι θα ήθελαν να τις οικειοποιηθούν για τη δική τους ευχαρίστηση. Τι είδους πλάσματα είναι; Δεν ανήκουν στο ίδιο σινάφι με τον Ιούδα; Οι επικεφαλής ή οι εργάτες αυτού του είδους θεωρούν, λοιπόν, ότι οι προσφορές του Θεού αποτελούν κοινή ιδιοκτησία της εκκλησίας. Διατηρούν αυτήν τη στάση μέσα τους· δεν φυλάνε με σοβαρότητα τις προσφορές ούτε τις διαχειρίζονται με λογική και υπευθυνότητα· αντιθέτως, χρησιμοποιούν τις προσφορές κατά βούληση, με θράσος και εντελώς ασυγκράτητα, χωρίς αρχές. Επιτρέπουν στον οποιονδήποτε να τις χρησιμοποιήσει και όποιος έχει σπουδαιότερο «επίσημο πόστο», όποιος έχει υψηλότερη θέση, όποιος διαθέτει κύρος ανάμεσα στους αδελφούς και στις αδελφές έχει και την προτεραιότητα στην κατοχή και τη χρήση των προσφορών. Είναι το ίδιο που γίνεται στις εταιρείες και τα εργοστάσια στην κοινωνία, όπου τα εταιρικά αυτοκίνητα και τα καλής ποιότητας, πολυτελή αντικείμενα προορίζονται για χρήση από τα στελέχη, τους διευθυντές του εργοστασίου και τους προέδρους. Πιστεύουν ότι έτσι θα πρέπει να γίνεται και με τις προσφορές του Θεού, ότι όποιος είναι επικεφαλής ή εργάτης απολαμβάνει κατά προτεραιότητα τα πολυτελή αντικείμενα του οίκου του Θεού, τις προσφορές που γίνονται στον Θεό. Έτσι, όλοι όσοι χρησιμοποιούν ως πρόσχημα το γεγονός ότι είναι επικεφαλής και εργάτες για ν' αγοράζουν ακριβούς ηλεκτρονικούς υπολογιστές και κινητά τηλέφωνα, καθώς και όλοι οι επικεφαλής και οι εργάτες που παίρνουν τις προσφορές για τον εαυτό

τους, πιστεύουν ότι οι προσφορές αποτελούν κοινή ιδιοκτησία και ότι θα πρέπει να τις χρησιμοποιούν και να τις διασπαθίζουν όπως τους αρέσει. Κάποιοι αδελφοί και αδελφές, όταν προσφέρουν χρυσά και ασημένια κοσμήματα, τσάντες, ρούχα και παπούτσια, δεν διευκρινίζουν ότι τα προσφέρουν στον Θεό, κι έτσι κάποιοι ψευδοεπικεφαλής πιστεύουν το εξής: «Εφόσον δεν διευκρίνισαν ότι αυτά τα αγαθά προσφέρονται στον Θεό, θα πρέπει να προορίζονται για χρήση από την εκκλησία. Ό,τι δίνεται στην εκκλησία αποτελεί κοινή ιδιοκτησία, και οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει ν' απολαμβάνουν κατά προτεραιότητα την κοινή ιδιοκτησία». Κι έτσι, παίρνουν αυτά τα πράγματα για τον εαυτό τους, και το θεωρούν κάτι αυτονόητο. Αφού ξεδιαλέξουν εκείνοι τα αγαθά, όποιος θέλει μπορεί να χρησιμοποιήσει και να πάρει όσα απομένουν· τα μοιράζονται όλοι. Αυτοί οι επικεφαλής και οι εργάτες το αποκαλούν αυτό «διαμοιρασμό του πλούτου»· οι άνθρωποι που τους ακολουθούν μπορούν να τρώνε και να πίνουν καλά και να καλοπερνάνε πραγματικά. Όλοι είναι χαρούμενοι και λένε: «Δόξα τω Θεώ! Θα μπορούσαμε ν' απολαμβάνουμε αυτά τα πράγματα αν δεν πιστεύαμε σ' αυτόν; Αυτά τα πράγματα είναι προσφορές κι εμείς δεν είμαστε άξιοι να τ' απολαμβάνουμε!» Λένε ότι δεν είναι άξιοι, κι ωστόσο γραπώνουν αυτά τα αγαθά και δεν τ' αφήνουν. Τέτοιοι επικεφαλής και εργάτες όχι μόνο αρπάζουν τις προσφορές, τις μοιράζουν και τις απολαμβάνουν εκείνοι προσωπικά χωρίς να πάρουν την έγκριση κανενός, αλλά, όσο το κάνουν αυτό, δεν δίνουν και καμία απολύτως σημασία στη διαχείριση, τη δαπάνη και τη χρήση των προσφορών ούτε επιλέγουν κατάλληλους ανθρώπους για τη διαχείριση και την καταγραφή τους, κι ακόμη λιγότερο ελέγχουν τους λογαριασμούς ή επανεξετάζουν με αυστηρότητα την κατάσταση των δαπανών. Η αδιαφορία των ψευδοεπικεφαλής για τη διαχείριση των προσφορών οδηγεί σε χάος και κάποιες προσφορές χάνονται και διασπαθίζονται. Αυτό που ξεχωρίζει περισσότερο στο έργο των ψευδοεπικεφαλής είναι ότι οι πάντες ενεργούν κατά βούληση. Γίνεται αυτό που λέει ο επιβλέπων οποιασδήποτε ομάδας, κι όταν οποιαδήποτε ομάδα χρειάζεται ν' αγοράσει κάτι, μπορεί ν' αποφασίσει μόνος του για την αγορά, χωρίς να χρειάζεται να υποβάλει κάποιο αίτημα για να λάβει έγκριση. Εφόσον κάτι είναι αναγκαίο για το έργο, μπορεί να το αγοράσει, χωρίς να τον ανησυχεί πόσο κοστίζει, κατά πόσο μπορεί να το χρησιμοποιήσει ή κατά πόσο είναι απαραίτητο ή όχι· σε κάθε περίπτωση, ξοδεύει τις προσφορές κι όχι τα χρήματα κάποιου ανθρώπου. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν το επιβλέπουν αυτό ούτε πραγματοποιούν ελέγχους, πόσο μάλλον συναναστρέφονται πάνω στις αρχές. Όταν αγοράζεται κάτι, οι ψευδοεπικεφαλής δεν δίνουν καμία απολύτως σημασία στο κατά πόσο υπάρχει κάποιος να το φυλάει, κατά πόσο κάτι μπορεί να πάει στραβά μ' αυτό ή κατά πόσο αξίζει τα χρήματα που ξοδεύτηκαν. Γιατί δεν δίνουν σημασία σε τέτοια πράγματα; Επειδή τα χρήματα δεν είναι δικά τους· πιστεύουν ότι μπορεί να τα ξοδέψει ο οποιοσδήποτε, αφού, όπως και να 'χει, δεν είναι δικά τους τα χρήματα που ξοδεύονται. Επικρατεί χάος σε κάθε πτυχή της διαχείρισης των προσφορών. Πόσο χαοτικά είναι τα πράγματα; Είναι όπως στα μεγάλα κρατικά εργοστάσια των σοσιαλιστικών χωρών, όπου όλοι παίρνουν ίσο μερίδιο όση δουλειά κι αν κάνουν. Όλοι παίρνουν πράγματα στο σπίτι τους, τρώνε το

φαγητό του εργοστασίου, βγάζουν λεφτά από το εργοστάσιο και υπεξαιρούν αντικείμενα που ανήκουν στο εργοστάσιο. Επικρατεί απόλυτο χάος. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν θέτουν κανέναν κανόνα για τις δαπάνες που γίνονται για την αγορά συσκευών ή εξοπλισμού. Ο οίκος του Θεού θέτει κανόνες, αλλά εκείνοι δεν επανεξετάζουν, ελέγχουν, παρακολουθούν ή επιθεωρούν αυστηρά τις δαπάνες. Δεν κάνουν κανένα μέρος αυτού του έργου. Το έργο των ψευδοεπικεφαλής είναι απόλυτα χαοτικό, δεν υπάρχει τάξη σε τίποτε και εμφανίζονται σφάλματα παντού. Σε κάθε ευκαιρία, επιτρέπεται σε κακούς ανθρώπους και ανθρώπους με κακές προθέσεις να επωφελοούνται από τυχόν αβλεψίες και να εκμεταλλεύονται καταστάσεις. Αυτοί οι άνθρωποι διασπαθίζουν και σπαταλούν ασύστολα τις προσφορές του Θεού, κι ωστόσο δεν τιμωρούνται ούτε έχουν οποιεσδήποτε κυρώσεις· δεν τους δίνεται καν προειδοποίηση. Τι είδους επικεφαλής και εργάτες είναι αυτοί; Δεν δαγκώνουν το χέρι που τους ταΐζει; Μήπως είναι οικονόμοι του οίκου του Θεού; Είναι κλέφτες και προδότες του οίκου του Θεού!

Πώς θα πρέπει να βλέπει κανείς αυτούς τους επικεφαλής και τους εργάτες που δεν αναλαμβάνουν την ευθύνη σε ό,τι έχει να κάνει με τη φύλαξη των προσφορών; Έχουν ποταπό χαρακτήρα και τους λείπει η συνείδηση και η λογική, έτσι δεν είναι; Αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής θεωρούν ότι τα αγαθά που προσφέρουν οι αδελφοί και οι αδελφές στον Θεό και στην εκκλησία αποτελούν ιδιοκτησία του οίκου του Θεού και λένε ότι θα πρέπει να τα διαχειρίζονται ομαδικά οι αδελφοί και οι αδελφές. Κι έτσι, όταν έχουν αποκαλυφθεί προβλήματα κι ο Άνωθεν ζητά από τους ανθρώπους να λογοδοτήσουν, εκείνοι κάνουν ό,τι μπορούν για να υπερασπιστούν τον εαυτό τους και δεν αναγνωρίζουν πόσο σοβαρό είναι το γεγονός ότι έκλεψαν και άρπαξαν τις προσφορές του Θεού από τη στιγμή που έγιναν επικεφαλής και απέκτησαν θέση. Δεν πρόκειται για ανθρώπους με τιποτένιο χαρακτήρα; Πολύ απλά, είναι ξεδιάντροποι! Δεν ξέρουν γιατί οι αδελφοί και οι αδελφές προσφέρουν χρήματα και αγαθά ούτε σε ποιον τα προσφέρουν. Αν δεν υπήρχε ο Θεός, ποιος θα πρόσφερε έτσι αβίαστα κάτι που του αρέσει; Είναι τόσο απλός αυτός ο συλλογισμός, κι ωστόσο αυτοί οι δήθεν «επικεφαλής» δεν τον ξέρουν ούτε τον κατανοούν. Αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής έχουν μια αγαπημένη φράση: «οι προσφορές του οίκου του Θεού». Δεν χρειάζεται διόρθωση αυτή η έκφραση; Ποια θα έπρεπε να είναι η σωστή έκφραση; «Προσφορές» ή «προσφορές του Θεού». Αν πρόκειται να προσθέσεις ένα προσδιοριστικό, θα πρέπει να προσθέσεις «του Θεού»· οι προσφορές ανήκουν αποκλειστικά και μόνο στον Θεό. Αν δεν προσθέσεις κάποιο προσδιοριστικό, τότε είναι απλώς και μόνο «προσφορές»· οι άνθρωποι θα πρέπει και πάλι να ξέρουν ότι ο ιδιοκτήτης αυτών των προσφορών είναι ο Δημιουργός, ο Θεός, όχι ο άνθρωπος. Ο άνθρωπος δεν είναι άξιος να κατέχει προσφορές, κι ακόμη και οι ιερείς δεν μπορούν να πουν ότι οι προσφορές είναι δικές τους· μπορεί ν' απολαμβάνουν τις προσφορές με την άδεια του Θεού, αλλά δεν τους ανήκουν. Το προσδιοριστικό για τις «προσφορές» δεν πρόκειται ποτέ να είναι κανένας άνθρωπος· μπορεί να είναι μόνο ο Θεός και κανείς άλλος. Είναι, λοιπόν, αρκετά εμφανές ότι η έκφραση «οι προσφορές του οίκου του Θεού» που λένε συχνά οι ψευδοεπικεφαλής είναι λανθασμένη και θα πρέπει να διορθωθεί. Δεν

θα έπρεπε να υπάρχει η έκφραση «οι προσφορές του οίκου του Θεού» ούτε «οι προσφορές της εκκλησίας». Μάλιστα, κάποιοι άνθρωποι λένε ακόμα και «οι προσφορές μας» και «οι προσφορές του δικού μας οίκου του Θεού». Όλες αυτές οι εκφράσεις είναι λανθασμένες. Οι προσφορές γίνονται στον Θεό από το δημιουργημένο ανθρώπινο γένος, από εκείνους που ακολουθούν τον Θεό. Μόνο ο Θεός έχει το αποκλειστικό δικαίωμα να είναι ο ιδιοκτήτης, ο χρήστης και ο επωφελούμενος των προσφορών. Οι προσφορές δεν αποτελούν κοινή ιδιοκτησία· δεν ανήκουν στον άνθρωπο, πόσο μάλλον στην εκκλησία και στον οίκο του Θεού. Αντιθέτως, ανήκουν στον Θεό. Ο Θεός επιτρέπει στην εκκλησία και στον οίκο του Θεού να τις χρησιμοποιούν· αυτή είναι η ανάθεσή Του. Επομένως, όλες οι εκφράσεις του τύπου «οι προσφορές του οίκου του Θεού», «οι προσφορές της εκκλησίας» και «οι προσφορές μας» είναι ανακριβείς και, ακόμη περισσότερο, είναι οι εκφράσεις ανθρώπων με απώτερα κίνητρα, έχουν ως στόχο να παραπλανήσουν και να ναρκώσουν τους ανθρώπους και, ακόμη περισσότερο, να τους οδηγήσουν σε λανθασμένη κατεύθυνση. Αυτοί οι άνθρωποι κατατάσσουν τις προσφορές στην κοινή ιδιοκτησία που ανήκει στην εκκλησία ή στον οίκο του Θεού ή σε όλους τους αδελφούς και τις αδελφές. Όλα αυτά αποτελούν πρόβλημα, είναι λάθος και πρέπει να διορθωθούν. Αυτή είναι μια εκδήλωση ενός είδους ψευδοεπικεφαλής. Αυτοί οι άνθρωποι θεωρούν ότι οι προσφορές είναι κοινή ιδιοκτησία και τις χρησιμοποιούν όπως τους αρέσει· ή πιστεύουν ότι ως επικεφαλής έχουν το δικαίωμα να κατανέμουν αυτά τα αγαθά, κι έτσι τα κατανέμουν στους ανθρώπους που συμπαθούν ή σε όλους ισομερώς. Τι είδους σενάριο προσπαθούν να δημιουργήσουν; Το σενάριο στο οποίο όλοι είναι ίσοι, στο οποίο όλοι μπορούν ν' απολαμβάνουν τη χάρη του Θεού και όλοι μοιράζονται τα πάντα. Θέλουν να εξαγοράσουν την εύνοια των ανθρώπων δείχνοντας γενναιοδωρία με τους πόρους του οίκου του Θεού. Δεν είναι αηδιαστικό αυτό; Η συμπεριφορά τους είναι ελεεινή και ξεδιάντροπη! Πώς πρέπει να χαρακτηρίζονται αυτοί οι άνθρωποι; Τέτοιοι ψευδοεπικεφαλής εποφθαλμιούν τις προσφορές και, προκειμένου να εμποδίσουν τους άλλους να τους επιβλέψουν, να τους εκθέσουν και να τους διακρίνουν, κατανέμουν στους αδελφούς και στις αδελφές τα εναπομείναντα αγαθά που δεν χρησιμοποιούν οι ίδιοι, εξαγοράζοντας την εύνοιά τους, επιτυγχάνοντας ένα σενάριο όπου όλοι είναι ίσοι και δίνοντας σε όλους τη δυνατότητα να επωφεληθούν από τη συσχέτιση μαζί τους, ώστε κανείς να μην τους εκθέσει. Αν συναντούσατε έναν τέτοιο επικεφαλής, που θα μπορούσε να σας επιτρέψει ν' αντλείτε κάποια οφέλη και με τον οποίο θα μπορούσατε ν' απολαμβάνετε κάποια «κοινή περιουσία» —αν είχατε αυτό το δικαίωμα και αποκτούσατε ένα τέτοιο πλεονέκτημα— θα ήσασταν ευχαριστημένοι μ' αυτό; Θα ήσασταν σε θέση να το αρνηθείτε; (Ναι.) Αν είστε άπληστοι, αν δεν έχετε θεοφοβούμενη καρδιά και δεν φοβάστε τον Θεό, δεν θα είστε σε θέση να το αρνηθείτε. Όποιος έχει λίγη ακεραιότητα, λίγη λογική και λίγη θεοφοβούμενη καρδιά θα το αρνηθεί, και μάλιστα θα ξεσηκωθεί για να αποδοκιμάσει αυτόν τον επικεφαλής, να τον κλαδέψει και να τον σταματήσει, λέγοντας: «Το πρώτο πράγμα που πρέπει να κάνεις ως επικεφαλής είναι να διαχειρίζεσαι σωστά τις προσφορές, να μην τις υπεξαιρείς, πόσο

μάλλον ν' αποφασίζεις χωρίς εξουσιοδότηση να τις κατανείμεις σε όλους με βάση τη δική σου βούληση. Δεν έχεις αυτό το δικαίωμα· δεν είναι αυτή η ανάθεσή σου από τον Θεό. Οι προσφορές προορίζονται για χρήση από τον Θεό και υπάρχουν αρχές για την αξιοποίησή τους από την εκκλησία· κανείς δεν έχει τον τελευταίο λόγο σε σχέση μ' αυτές. Μπορεί να είσαι επικεφαλής, αλλά δεν έχεις αυτό το προνόμιο. Δεν σου το έδωσε ο Θεός. Δεν έχεις το δικαίωμα να χρησιμοποιείς τα πράγματα του Θεού· ο Θεός δεν σου ανέθεσε αυτό το έργο. Βγάλε, λοιπόν, γρήγορα από πάνω σου τα χρυσά και τα ασημένια κοσμήματα που πρόσφεραν οι αδελφοί και οι αδελφές στον Θεό και βγάλε από πάνω σου τα ρούχα που πρόσφεραν σε Αυτόν. Σπεύσε να καταβάλεις αποζημίωση για ό,τι έφαγες ενώ δεν έπρεπε να το κάνεις. Αν παραμένεις άνθρωπος κι έχεις κάποια ντροπή, κάν' το αμέσως. Επιπλέον, πρέπει ν' ανακτήσεις αμέσως τις προσφορές από όποιον κι αν τις έστειλες για να κερδίσεις την εύνοιά του ή από όποιον κι αν άφησες να τις αρπάξει και να τις απολαύσει. Αν δεν το κάνεις, θα ενημερώσουμε όλους τους αδελφούς και τις αδελφές και θα σε αντιμετωπίσουμε σαν Ιούδα!» Θα τολμούσατε να το κάνετε αυτό; (Ναι.) Όλοι έχουν αυτήν την ευθύνη σε ό,τι έχει να κάνει με τις προσφορές, και θα πρέπει να τις αντιμετωπίζουν μ' αυτήν τη συνείδηση και με μια τέτοια στάση. Ασφαλώς, έχουν και την υποχρέωση να επιβλέπουν πώς αντιμετωπίζουν οι άλλοι τις προσφορές, κατά πόσο τις φυλάνε σωστά και κατά πόσο τις διαχειρίζονται σύμφωνα με τις αρχές. Μη νομίζετε ότι αυτό το ζήτημα δεν έχει καμία σχέση μ' εσάς κι έπειτα δεν αναλαμβάνετε καμία ευθύνη, λέγοντας: «Σε κάθε περίπτωση, δεν είμαι επικεφαλής ή εργάτης, δεν είναι δική μου ευθύνη. Ακόμη κι αν το ανακαλύψω, δεν χρειάζεται ν' ασχοληθώ μ' αυτό ούτε να πω κάτι γι' αυτό· είναι ένα ζήτημα που αφορά τους επικεφαλής και τους εργάτες. Όποιος ξοδεύει χρήματα αυθαίρετα και υπεξαιρεί τις προσφορές είναι Ιούδας και ο Θεός θα τον τιμωρήσει όταν έρθει η ώρα. Όποιος προκαλεί μια συνέπεια είναι υπεύθυνος γι' αυτήν. Δεν χρειάζεται ν' ασχοληθώ εγώ μ' αυτό. Σε τι θα ωφελησει να πεταχτώ και να μιλήσω εγώ γι' αυτό;» Ποια είναι η γνώμη σας για έναν τέτοιον άνθρωπο; (Δεν έχει συνείδηση.) Αν ανακαλύψεις ότι, σε κάποιες περιοχές που δεν ελέγχουν οι επικεφαλής και οι εργάτες, υπάρχουν άνθρωποι που διασπαθίζουν και αρπάζουν τις προσφορές, θα πρέπει εσύ προσωπικά να δώσεις στους εμπλεκόμενους μια προειδοποίηση και ταυτόχρονα να αναφέρεις άμεσα το ζήτημα στους επικεφαλής και στους εργάτες. Θα πρέπει να πεις: «Ο υπεύθυνος της ομάδας μας και ο επικεφαλής μας συχνά παίρνουν προσφορές για τον εαυτό τους. Επίσης, ξοδεύουν αυθαίρετα τις προσφορές, δεν συζητούν με τους άλλους και απλώς αποφασίζουν μόνοι τους ν' αγοράσουν το κάθε πράγμα. Οι περισσότερες δαπάνες τους δεν συνάδουν με τις αρχές. Μπορεί να το χειριστεί αυτό ο οίκος του Θεού;» Είναι ευθύνη του εκλεκτού λαού του Θεού ν' αναφέρει τα προβλήματα που διαπιστώνει και να ενημερώνει σχετικά μ' αυτά. Η προηγούμενη συναναστροφή μας είχε να κάνει με την εκδήλωση ενός είδους ψευδοεπικεφαλής· η στάση τους απέναντι στις προσφορές είναι να τις αντιμετωπίζει σαν κοινή ιδιοκτησία.

II. Δεν νοιάζονται ούτε ρωτάνε για τις δαπάνες των προσφορών

Άλλη μια εκδήλωση των ψευδοεπικεφαλής σε σχέση με τη φύλαξη των προσφορών είναι ότι δεν ξέρουν πώς να διαχειρίζονται τις προσφορές. Ξέρουν μόνο ότι κανείς δεν πρέπει ν' αγγίζει τις προσφορές, ότι δεν πρέπει να τις ιδιοποιείται αυθαίρετα ή να τις υπεξαιρεί, ότι είναι ιερές, είναι κάτι ξεχωριστό και άγιο, κι ότι κανείς δεν μπορεί να κάνει ανάρμοστες σκέψεις γι' αυτές. Όμως, σε ό,τι έχει να κάνει με το πώς ακριβώς να διαχειρίζονται σωστά τις προσφορές, πώς να είναι καλοί οικονόμοι κατά τη φύλαξή τους, δεν έχουν κανένα μονοπάτι, καθόλου αρχές και κανένα συγκεκριμένο σχέδιο ή βήμα γι' αυτό το έργο. Επομένως, σε ζητήματα όπως η καταγραφή, η καταμέτρηση και η φύλαξη των προσφορών, καθώς και ο έλεγχος των λογαριασμών των εισροών και των εκροών και ο έλεγχος των δαπανών, αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής είναι αρκετά παθητικοί. Όταν κάποιος υποβάλλει κάτι για έγκριση, το εγκρίνουν με την υπογραφή τους. Όταν κάποιος υποβάλλει αίτημα επιστροφής χρημάτων, του επιστρέφουν τα χρήματα. Όταν κάποιος υποβάλλει αίτημα λήψης χρημάτων για κάποιον σκοπό, του δίνουν τα χρήματα. Δεν γνωρίζουν πού φυλάσσονται τα διάφορα μηχανήματα και ο εξοπλισμός. Επίσης, δεν γνωρίζουν κατά πόσο ο θεματοφύλακάς τους είναι κατάλληλος ούτε πώς να διαπιστώσουν αν είναι· δεν μπορούν να δουν την καρδιά των ανθρώπων και δεν μπορούν να δουν την ουσία των ανθρώπων. Έτσι, παρόλο που υπάρχουν καταχωρίσεις για όλες τις εξερχόμενες προσφορές που εμπίπτουν στη διαχείριση αυτών των ανθρώπων, αν εξετάσει κανείς τις λεπτομέρειες των δαπανών σ' αυτούς τους λογαριασμούς, πολλές από τις δαπάνες είναι παράλογες και περιττές· πολλές από αυτές είναι υπερβολικές και συνιστούν σπατάλη. Οι προσφορές χάνονται με την υπογραφή αυτών των επικεφαλής και των εργατών. Φαινομενικά, δίνουν την εντύπωση ότι κάνουν συγκεκριμένο έργο, αλλά στην πραγματικότητα δεν υπάρχουν καθόλου αρχές σ' αυτό που κάνουν. Δεν πραγματοποιούν ελέγχους· απλώς ακολουθούν τις τυπικές διαδικασίες, τηρώντας κανόνες και κανονισμούς, και τίποτε περισσότερο. Αυτό δεν πληροί καθόλου τα πρότυπα για τη διαχείριση των προσφορών, πόσο μάλλον τις σχετικές αρχές. Έτσι, την περίοδο κατά την οποία εργάζονται οι ψευδοεπικεφαλής, γίνονται πάρα πολλές παράλογες δαπάνες. Αν υπάρχει κάποιος εκεί να επιβλέπει και να διαχειρίζεται τα πράγματα, πώς προκύπτουν αυτές οι παράλογες δαπάνες; Προκύπτουν επειδή αυτοί οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν αναλαμβάνουν την ευθύνη στο έργο τους. Απλώς ακολουθούν τις τυπικές διαδικασίες, αντιμετωπίζουν τα πράγματα με επιπολαιότητα και δεν ενεργούν σύμφωνα με τις αρχές. Δεν προσβάλλουν τους άλλους, ενεργούν σαν ανθρωπάρεςκοι και δεν πραγματοποιούν τον δέοντα έλεγχο. Μπορεί να μην υπάρχει ούτε ένας αληθινά υπεύθυνος άνθρωπος ανάμεσα σ' αυτούς που διαχειρίζονται τις προσφορές, ούτε ένας που να μπορεί αληθινά να πραγματοποιήσει τον έλεγχο. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν δίνουν βάση στο κατά πόσο οι άνθρωποι που φυλάνε τις προσφορές είναι κατάλληλοι ή στο κατά πόσο υπάρχουν επικίνδυνες συνθήκες στις εκκλησίες αυτών των ανθρώπων. Γι' αυτούς, εφόσον είναι οι ίδιοι ασφαλείς, δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα.

Όταν εμφανίζεται κίνδυνος, η πρώτη τους σκέψη είναι πού μπορούν να τρέξουν για να σωθούν και κατά πόσο θα γίνει επιδρομή στα δικά τους χρήματα, ενώ ούτε εξετάζουν ούτε ρωτάνε σχετικά με τις τοποθεσίες στις οποίες βρίσκονται οι προσφορές ή κατά πόσο διατρέχουν κίνδυνο. Λίγους μήνες ή ακόμη κι ένα εξάμηνο μετά το περιστατικό, μπορεί να ρωτήσουν για λόγους συνείδησης και, όταν μάθουν ότι κάποιες προσφορές κατέληξαν στην κατοχή του μεγάλου κόκκινου δράκοντα, ότι κάποιες διασπαθίστηκαν από κακούς ανθρώπους κι ότι είναι άγνωστο πού βρίσκονται κάποιες άλλες, θα νιώσουν άσχημα για λίγο· θα προσευχηθούν λίγο, θα παραδεχθούν το λάθος τους και θα λήξει εκεί το ζήτημα. Τι είδους πλάσματα είναι αυτοί οι άνθρωποι; Δεν υπάρχει πρόβλημα όταν εργάζονται μ' αυτόν τον τρόπο; Πώς θ' αντιμετωπίσει ο Θεός κάποιον που έχει μια τέτοια στάση απέναντι στις προσφορές; Θα τον αντιμετωπίσει σαν αληθινό πιστό; (Όχι.) Τότε, σαν τι θα τον αντιμετωπίσει; (Σαν άπιστο.) Όταν ο Θεός θεωρεί κάποιον άπιστο, το νιώθει αυτό ο συγκεκριμένος άνθρωπος; Μουδιάζει και αποβλακώνεται το πνεύμα του και, όταν ενεργεί, δεν έχει τη διαφώτιση ή την καθοδήγηση του Θεού, δεν έχει καθόλου φως. Δεν έχει τον Θεό να τον προστατεύει όταν του συμβαίνει κάτι, είναι συχνά αρνητικός κι αδύναμος και ζει στο σκοτάδι. Παρόλο που ακούει συχνά κηρύγματα και μπορεί να υποφέρει και να πληρώσει ένα τίμημα στο έργο του, πολύ απλά δεν κάνει καμία πρόοδο και φαίνεται αξιολύπητος. Αυτά είναι τα «αποτελέσματά» του. Άραγε, δεν είναι αυτό πιο σκληρό από την τιμωρία; Πείτε Μου, αν αυτό είναι το αποτέλεσμα της πίστης κάποιου στον Θεό, είναι κάτι που προκαλεί χαρά και πανηγυρισμούς ή θρήνο και οδυρμό; Κατά την άποψή Μου, δεν είναι καλό σημάδι.

Οι ψευδοεπικεφαλής δεν παίρνουν ποτέ στα σοβαρά το έργο της διαχείρισης των προσφορών. Παρόλο που λένε: «Οι άνθρωποι δεν πρέπει ν' αγγίζουν τις προσφορές του Θεού· οι προσφορές του Θεού δεν πρέπει να υπεξαιρούνται από κανέναν και δεν πρέπει να πέφτουν στα χέρια κακών ανθρώπων» και παρόλο που φωνάζουν αρκετά καλά αυτά τα συνθήματα και τα λόγια τους ακούγονται πολύ ηθικά και αξιοπρεπή, δεν ενεργούν σαν άνθρωποι. Παρόλο που δεν υπεξαιρούν τις προσφορές, δεν κάνουν ανάρμοστες σκέψεις γι' αυτές ούτε έχουν την πρόθεση να τις αρπάξουν και παρόλο που κάποιοι από αυτούς ποτέ δεν χρησιμοποιούν καν τα χρήματα του οίκου του Θεού ούτε αγγίζουν τις προσφορές του Θεού για οποιαδήποτε έξοδα που μπορεί να έχουν, αλλά αντιθέτως ξοδεύουν τα δικά τους χρήματα, ως επικεφαλής και εργάτες δεν κάνουν καθόλου αληθινό έργο σε ό,τι έχει να κάνει με τη διαχείριση των προσφορών. Δεν κάνουν ούτε πολύ απλά πράγματα, όπως το να ρωτήσουν για την κατάσταση της δαπάνης των προσφορών ή να ελέγξουν τις δαπάνες των προσφορών. Αυτοί είναι ξεκάθαρα ψευδοεπικεφαλής. Η στάση τους απέναντι στις προσφορές είναι η εξής: «Δεν τις ξοδεύω και δεν τις υπεξαιρώ και επίσης δεν μ' απασχολεί πώς τις ξοδεύουν ή κατά πόσο τις υπεξαιρούν οι άλλοι». Λέω το εξής σ' αυτούς τους ψευδοεπικεφαλής: «Αυτή η χλιαρή στάση που έχεις είναι πολύ προβληματική». Είναι χρέος του κάθε ανθρώπου να μην τις ξοδεύει και να μην τις υπεξαιρεί. Όμως, ως επικεφαλής ή εργάτης, αυτό που οφείλεις να κάνεις ακόμη περισσότερο είναι να διαχειρίζεσαι σωστά τις προσφορές, κι ωστόσο έχεις

αποτύχει σ' αυτό. Αυτό λέγεται παραμέληση ευθύνης. Αυτή είναι μια εκδήλωση ενός ψευδοεπικεφαλής. Μπορεί να μην έχεις ξοδέψει ούτε δεκάρα ή να μην έχεις υπεξαιρέσει ούτε μία προσφορά, αλλά επειδή δεν κάνεις πραγματικό έργο και δεν κάνεις συγκεκριμένο έργο διαχείρισης σε σχέση με τις προσφορές, είναι δικαιολογημένο και εύλογο να χαρακτηρίζεσαι ψευδοεπικεφαλής. Κάποιοι επικεφαλής ποτέ δεν παίρνουν ούτε χρησιμοποιούν καμία προσφορά· ακόμη κι αν τις χρησιμοποιούν όλοι οι άλλοι επικεφαλής και εργάτες, εκείνοι δεν το κάνουν, κι όταν ο οίκος του Θεού κανονίζει να τους δώσει κάτι, εκείνοι το αρνούνται. Φαίνεται ότι είναι αρκετά καθαροί κι ότι δεν είναι άπληστοι, αλλά όταν τους ανατίθεται να διαχειρίζονται τις προσφορές, δεν κάνουν καθόλου συγκεκριμένο έργο. Όποιος κι αν ξοδεύει τις προσφορές, το εγκρίνουν με την υπογραφή τους· δεν ρωτάνε καν να μάθουν λεπτομέρειες και δεν λένε ούτε λέξη παραπάνω. Παρόλο που αυτοί οι άνθρωποι δεν υπεξαιρούν ούτε μια δεκάρα από τις προσφορές, στο πλαίσιο της δικής τους διαχείρισης, κακοί άνθρωποι παίρνουν στην κατοχή τους τις προσφορές και, επειδή είναι ανεύθυνοι και παραμελούν την ευθύνη τους, οποιοσδήποτε μπορεί να διασπαθίσει και να σπαταλήσει τις προσφορές. Άραγε, αυτή η διασπάθιση και η σπατάλη δεν σχετίζεται με τη δική τους κακοδιαχείριση; Δεν προκαλείται από τη δική τους παραμέληση ευθύνης; (Ναι.) Δεν έχουν μερίδιο στις κακές πράξεις αυτών των ανθρώπων; Δεν φέρουν ευθύνη γι' αυτές; Η ευθύνη είναι τεράστια και δεν μπορούν να την αποφύγουν! Απλώς κολλάνε στην ίδια φράση: «Σε κάθε περίπτωση, δεν υπεξαιρώ τις προσφορές του Θεού και δεν επιθυμώ ούτε σκοπεύω να κάνω κάτι τέτοιο. Όποιος κι αν ξοδεύει τις προσφορές του Θεού, εγώ δεν τις ξοδεύω· όποιος κι αν τις παίρνει και τις χρησιμοποιεί, εγώ δεν το κάνω· όποιος κι αν τις απολαμβάνει, εγώ δεν το κάνω. Αυτή είναι η δική μου στάση απέναντι στις προσφορές· εσύ μπορείς να κάνεις ό,τι θέλεις!» Υπάρχουν τέτοιοι άνθρωποι; (Ναι.) Οι αντίχριστοι ξοδεύουν τις προσφορές σε ακριβά ρούχα, πολυτελή αγαθά, ακόμη κι αυτοκίνητα. Πείτε Μου, μπορεί ένας τέτοιος ψευδοεπικεφαλής ν' αντιληφθεί αυτό το πρόβλημα; Δεν υπεξαιρεί ο ίδιος τις προσφορές, έχει αυτήν τη στάση· δεν πιστεύει, λοιπόν, ότι είναι κακό να υπεξαιρούνται; (Το πιστεύει.) Επομένως, όταν οι αντίχριστοι κάνουν τόσο μεγάλο κακό, γιατί εκείνος το αγνοεί και δεν το σταματά; Γιατί δεν το παίρνει στα σοβαρά; (Δεν θέλει να προσβάλει κανέναν.) Δεν είναι αυτό κακή πράξη; (Ναι.) Αυτό δείχνει ότι δεν εκπληρώνει την ευθύνη που οφείλει να εκπληρώνει ένας οικονόμος. Αν, κατά τη δική σου διαχείριση, οι προσφορές καταλήγουν στην κατοχή κακών ανθρώπων, αν διασπαθίζονται, σπαταλιούνται και ξοδεύονται παράλογα, αν εξανεμίζονται έτσι, κι ωστόσο εσύ δεν κάνεις καθόλου έργο ούτε λες έστω και μια λέξη, δεν συνιστά αυτό παραμέληση ευθύνης; Δεν είναι η εκδήλωση ενός ψευδοεπικεφαλής; Αν δεν λες αυτό που πρέπει, δεν κάνεις το έργο που πρέπει, δεν εκπληρώνεις την ευθύνη που πρέπει και, παρόλο που κατανοείς κάθε δόγμα, απλώς δεν κάνεις πραγματικό έργο, τότε είσαι σίγουρα ψευδοεπικεφαλής. Πιστεύεις το εξής: «Σε κάθε περίπτωση, εγώ δεν υπεξαιρώ τις προσφορές· αν το κάνουν άλλοι, είναι δική τους δουλειά». Δεν είσαι, λοιπόν, ψευδοεπικεφαλής; Το γεγονός ότι δεν υπεξαιρείς τις προσφορές είναι δική σου δουλειά·

έχεις, όμως, φυλάξει σωστά τις προσφορές; Έχεις εκπληρώσει την ευθύνη σου σε σχέση με τις προσφορές; Αν όχι, τότε είσαι ψευδοεπικεφαλής. Μην προσπαθείς να δικαιολογηθείς λέγοντας: «Σε κάθε περίπτωση, εγώ δεν υπεξαιρώ τις προσφορές, οπότε δεν είμαι ψευδοεπικεφαλής!» Το γεγονός ότι ένας επικεφαλής ή εργάτης δεν υπεξαιρεί τις προσφορές δεν αποτελεί κριτήριο για ν' αξιολογηθεί κατά πόσο ανταποκρίνεται στα πρότυπα· το αληθινό κριτήριο για το κατά πόσο ανταποκρίνεται στα πρότυπα είναι αν εκπληρώνει την ευθύνη του, αν κάνει αυτό που οφείλει ένας άνθρωπος και αν εκπληρώνει την υποχρέωση που οφείλει ένας άνθρωπος στα πράγματα που του εμπιστεύτηκε ο Θεός· αυτό είναι το πιο σημαντικό. Ποια είναι, λοιπόν, η υποχρέωση και η ευθύνη σου στη διαχείριση των προσφορών; Την έχεις εκπληρώσει όλη; Είναι αρκετά ξεκάθαρο πως δεν την έχεις εκπληρώσει. Απλώς ακολουθείς τις τυπικές διαδικασίες· φοβάσαι μην προσβάλεις τους άλλους, αλλά δεν φοβάσαι μην προκαλέσεις την οργή του Θεού. Παραβλέπεις τις προσφορές επειδή φοβάσαι μην προσβάλεις τους άλλους, μην καταστρέψεις την καλή εικόνα που έχουν για σένα· αν έχεις αυτήν την εκδήλωση, τότε είσαι σίγουρα ψευδοεπικεφαλής. Δεν σου κολλάει κανείς μια ταμπέλα. Τα γεγονότα μιλάνε από μόνα τους και όλοι μπορούν να τα δουν: Δεν μπορείς καν να εκπληρώσεις την υποχρέωση και την ευθύνη σου· είσαι τόσο εγωιστής! Τα δικά σου πράγματα, την προσωπική σου ιδιοκτησία, τα διαχειρίζεσαι αρκετά καλά, με ευσυνειδησία και προσοχή. Δεν αφήνεις αυτά τα πράγματα εκτεθειμένα στα στοιχεία της φύσης· δεν αφήνεις κανέναν να τα πάρει και δεν αφήνεις κανέναν να σ' εκμεταλλευτεί. Όμως, με τις προσφορές δεν έχεις κανένα αίσθημα ευθύνης· δεν δείχνεις ούτε το ένα δέκατο της υπευθυνότητας που δείχνεις σε ό,τι έχει να κάνει με τη διαχείριση των δικών σου πραγμάτων. Είναι δυνατόν να θεωρείσαι καλός οικονόμος; Είναι δυνατόν να θεωρείσαι επικεφαλής ή εργάτης; Είναι προφανές ότι είσαι ψευδοεπικεφαλής. Αυτή είναι μια εκδήλωση ενός είδους ψευδοεπικεφαλής.

III. Περιορίζουν τις λογικές δαπάνες

Υπάρχει κι άλλο ένα είδος ψευδοεπικεφαλής που είναι επίσης αρκετά αποκρουστικό. Αυτοί οι άνθρωποι, αφού γίνουν επικεφαλής, βλέπουν ότι ο άνθρωπος που φυλούσε τις προσφορές ξόδευε χρήματα χωρίς μέτρο κι έκανε μεγάλες σπατάλες, οπότε τον απομακρύνουν από τα καθήκοντά του. Έπειτα, θέλουν να βρουν έναν άνθρωπο που είναι σε θέση να σχεδιάζει σχολαστικά και να κάνει προσεκτικό προϋπολογισμό, κάποιον που πραγματικά μετράει μέχρι και την τελευταία δεκάρα και που ξέρει πώς να κουμαντάρει ένα σπίτι κάνοντας οικονομία. Πιστεύουν ότι ένας τέτοιος άνθρωπος θα ήταν καλός οικονόμος, αλλά τελικά δεν θεωρούν κανέναν κατάλληλο, κι έτσι καταλήγουν να φυλάνε οι ίδιοι τις προσφορές. Όταν οι αδελφοί και οι αδελφές λένε ότι πρέπει να τυπωθούν κάποια αντίτυπα των βιβλίων με τα λόγια του Θεού για να κηρυχθεί το ευαγγέλιο, αυτοί οι επικεφαλής δεν το επιτρέπουν, θεωρώντας ότι κοστίζει πολλά χρήματα το τύπωμα των βιβλίων. Δεν τους ενδιαφέρει αν χρειάζεται επείγοντως για το έργο· για εκείνους, αρκεί να εξοικονομούν χρήματα. Πολύ απλά, δεν ξέρουν ποια χρήση

των προσφορών του Θεού θα εναρμονιζόταν περισσότερο με τις προθέσεις Του· το μόνο που ξέρουν να κάνουν είναι να προστατεύουν τις προσφορές του Θεού και να μην αφήνουν κανέναν να τις αγγίζει. Δεν κάνουν τις απαραίτητες δαπάνες· πραγματοποιούν όντως πολύ «καλά» τον έλεγχο! Πώς μπορεί να προχωρήσει έτσι το έργο; Άραγε, ενεργούν με αρχές αυτοί οι επικεφαλής; (Όχι.) Δεν αφήνουν να γίνει το έργο που πρέπει να γίνει ούτε αφήνουν να τυπωθούν τα βιβλία που πρέπει να τυπωθούν ούτε επιτρέπουν να δαπανηθούν τα χρήματα που πρέπει να δαπανηθούν· δεν επιτρέπουν καμία λογική δαπάνη. Είναι διαχείριση αυτό; (Όχι.) Τι είναι; Είναι έλλειψη κατανόησης των αρχών. Οι άνθρωποι που δεν κατανοούν τις αρχές δεν ξέρουν πώς να διαχειρίζονται τις προσφορές όταν εργάζονται. Πιστεύουν ότι πρέπει να φυλάνε τα χρήματα και να μην τ' αφήσουν να μειωθούν ούτε κατά ένα σεντ, καθώς και ότι, όποια κι αν είναι η δαπάνη, τα χρήματα δεν πρέπει ν' αγγίζονται. Συνάδει αυτό με τις προθέσεις του Θεού; (Όχι.) Δεν είναι διαχείριση να ρυθμίζει κανείς τα πράγματα και να πραγματοποιεί έλεγχο χωρίς αρχές. Οι αλόγιστες δαπάνες, η σπατάλη και η διασπάθιση δεν είναι διαχείριση, αλλά ούτε είναι διαχείριση να μην επιτρέπεται να ξοδευτεί ούτε μια δεκάρα και να περιορίζονται οι λογικές δαπάνες λόγω του ελέγχου. Κανένα από τα δύο δεν συνάδει με τις αρχές. Επειδή κάποιοι άνθρωποι δεν κατανοούν τις αρχές για τη χρήση, την κατανομή και τη διαχείριση των προσφορών, προκύπτουν κάθε λογής παρωδίες και κάθε λογής χαοτικές συνθήκες. Αυτοί οι επικεφαλής δίνουν την εντύπωση ότι είναι αρκετά υπεύθυνοι και αφοσιωμένοι· πώς είναι, όμως, το έργο που κάνουν; (Δεν έχει αρχές.) Κι επειδή δεν έχει αρχές, το ευαγγελικό έργο στην περιοχή τους παρακωλύεται και περιορίζεται, ενώ κάποιο επαγγελματικό έργο περιορίζεται, επίσης, λόγω του υπερβολικά αυστηρού ελέγχου που επιβάλλουν στην αξιοποίηση των προσφορών. Επιφανειακά, φαίνονται πολύ ευσυνείδητοι και υπεύθυνοι στη φύλαξη των προσφορών. Στην πραγματικότητα, όμως, επειδή δεν έχουν πνευματική κατανόηση κι απλώς ενεργούν με βάση τις αντιλήψεις και τις φαντασιοκοπίες τους, και μάλιστα πραγματοποιούν έλεγχο για τον οίκο του Θεού με το πρόσχημα ότι είναι φειδωλοί για χάρη της εκκλησίας, επηρεάζουν σοβαρά την πρόοδο των διαφόρων αντικειμένων του εκκλησιαστικού έργου, χωρίς να το γνωρίζουν καν. Μπορούν τέτοιοι άνθρωποι να χαρακτηριστούν ψευδοεπικεφαλής; (Ναι.) Πληρούν τις προϋποθέσεις για να χαρακτηριστούν ψευδοεπικεφαλής. Σε κάποιον βαθμό, έχουν ήδη προκαλέσει αναστάτωση και διατάραξη στο ευαγγελικό έργο και στο έργο της εκκλησίας. Αυτή η αναστάτωση και διατάραξη προκαλείται επειδή δεν κατανοούν τις αρχές, καθώς κι επειδή εργάζονται απερίσκεπτα με βάση τις δικές τους προτιμήσεις και αντιλήψεις και δεν αναζητούν τις αλήθεια-αρχές ούτε συζητούν ή συνεργάζονται με άλλους. Ναι μεν οι προσφορές δεν πρόκειται να σπαταληθούν ή να διασπαθιστούν όταν τις προσέχουν εκείνοι, αλλά δεν μπορούν να τις χρησιμοποιήσουν λογικά σύμφωνα με τις αρχές και δεν επιτρέπουν τη χρήση τους απλώς και μόνο για να τις προστατεύσουν, με αποτέλεσμα να καθυστερεί το έργο της διάδοσης του ευαγγελίου και να επηρεάζεται η κανονική πορεία του έργου του οίκου του Θεού. Με βάση, λοιπόν, αυτήν την εκδήλωση, δεν είναι καθόλου υπερβολή να χαρακτηριστούν ψευδοεπικεφαλής. Γιατί και αυτοί οι

άνθρωποι χαρακτηρίζονται ψευδοεπικεφαλής; Δεν ξέρουν πώς να κάνουν το έργο, κατανοούν στρεβλά πώς ν' αντιμετωπίζουν τις προσφορές, ενώ είναι στρεβλοί και οι τρόποι με τους οποίους τις αντιμετωπίζουν. Μπορούν, λοιπόν, να κάνουν σωστά κάποιο άλλο έργο; Ασφαλώς όχι. Δεν υπάρχει πρόβλημα με την κατανόηση αυτών των ανθρώπων; (Υπάρχει.) Η κατανόησή τους είναι στρεβλή, παραμένουν προσκολλημένοι στους κανονισμούς, προσποιοούνται και είναι δήθεν πνευματικοί. Δεν λαμβάνουν υπόψη το έργο του οίκου του Θεού και δεν ενεργούν σύμφωνα με τις αρχές· δεν μπορούν να βρουν τις αρχές για να ενεργούν, κι απλώς βασίζονται στη δική τους μηδαμινή εξυπνάδα και στη δική τους βούληση κι εμμένουν στους κανονισμούς. Γι' αυτόν τον λόγο, το έργο τους καταλήγει σε αναστάτωση και διατάραξη. Εργάζονται με ηλίθιο κι αδέξιο τρόπο· είναι αηδιαστικό. Τέτοιοι άνθρωποι είναι εμφανώς ψευδοεπικεφαλής. Μήπως λέει κανείς: «Φυλάω τόσο καλά τις προσφορές, κάνω τόσο επιμελώς αυτό το έργο, κι ωστόσο χαρακτηρίζομαι και πάλι ψευδοεπικεφαλής. Τότε, θα πάψω να τις διαχειρίζομαι! Όποιος θέλει να τις ξοδέψει, μπορεί να το κάνει. Όποιος θέλει να τις χρησιμοποιήσει, μπορεί να το κάνει. Όποιος θέλει να τις πάρει, μπορεί να το κάνει!»; Μήπως υπάρχει κανείς που κάνει αυτήν τη σκέψη; Τότε, ποιος είναι ο σκοπός μας όταν εκθέτουμε τις διαφορετικές καταστάσεις και εκδηλώσεις των διαφόρων ειδών ψευδοεπικεφαλής; (Να κάνουμε τους ανθρώπους να συλλάβουν τις αρχές και ν' αποφύγουν να βαδίσουν στο μονοπάτι των ψευδοεπικεφαλής.) Σωστά. Είναι να κάνουμε τους ανθρώπους να συλλάβουν τις αρχές, να είναι σε θέση να κάνουν σωστά το έργο τους και να εκπληρώνουν την ευθύνη τους σύμφωνα με τις αρχές, να μην ακολουθούν φαντασιοκοπίες και αντιλήψεις, να μην έχουν ανθρώπινη βούληση και παρορμητικότητα, να μην αφήνουν μια θεωρία που έχουν φανταστεί ν' αντικαταστήσει τις αλήθεια-αρχές, να μην προσποιοούνται ότι είναι πνευματικοί και να μη χρησιμοποιούν ό,τι πιστεύουν πως είναι πνευματικότητα ως απομίμηση ή υποκατάστατο των αρχών. Τέτοιοι άνθρωποι υπάρχουν ανάμεσα στους επικεφαλής και τους εργάτες, κι αξίζει τον κόπο να τους θεωρούμε μια προειδοποίηση.

IV. Αρπάζουν και απολαμβάνουν τις προσφορές

Υπάρχει άλλο ένα είδος ψευδοεπικεφαλής, και το έργο που κάνουν αυτοί οι άνθρωποι σε ό,τι αφορά τη διαχείριση των προσφορών είναι σε ακόμη χειρότερα χάλια. Πιστεύουν ότι, ως επικεφαλής ή εργάτες, δεν μπορούν πάντα να έχουν καρφωμένα τα μάτια τους στις προσφορές ούτε να είναι τόσο επιμελείς σε ό,τι έχει να κάνει με τις προσφορές. Νομίζουν ότι πρέπει απλώς να κάνουν σωστά το διοικητικό έργο της εκκλησίας και να επιτελούν σωστά το έργο της εκκλησιαστικής ζωής και της ζωή-εισόδου του εκλεκτού λαού του Θεού και, πέρα από αυτό, να διασφαλίζουν ότι γίνονται σωστά τα διάφορα είδη επαγγελματικού έργου. Πιστεύουν ότι οι προσφορές είναι χρήματα και αγαθά που παρέχει ο Θεός στην εκκλησία, κι ότι αυτά τα χρήματα κι αυτά τα αγαθά υπάρχουν για να καλύπτονται οι ανάγκες των επικεφαλής και των εργατών στη ζωή και στο έργο τους. Αυτό που υποδηλώνεται εδώ είναι ότι οι προσφορές ετοιμάζονται για τους επικεφαλής και τους εργάτες κι ότι μόλις κάποιος επιλεγεί ως επικεφαλής ή εργάτης,

ο Θεός τού επιτρέπει ν' απολαμβάνει αυτές τις προσφορές, καθώς και ότι οι επικεφαλής και οι εργάτες μπορούν να τις κατανέμουν, να τις απολαμβάνουν και να τις ξοδεύουν κατά προτεραιότητα, κι έτσι, μόλις κάποιος γίνει επικεφαλής ή εργάτης, γίνεται ο κύριος των προσφορών, ο διαχειριστής και ο ιδιοκτήτης των προσφορών. Όταν έρχονται τέτοιου είδους άνθρωποι σ' επαφή με προσφορές στο έργο τους, δεν τις καταγράφουν, δεν τις καταμετρούν και δεν τις φυλάνε ούτε ελέγχουν τους λογαριασμούς των εισερχόμενων και των εξερχόμενων προσφορών, πόσο μάλλον επιθεωρούν πώς δαπανώνται και κατανέμονται. Αντιθέτως, αποκτούν μια αντίληψη των υφιστάμενων προσφορών και εξετάζουν κατά πόσον υπάρχουν κάποιες προσφορές τις οποίες μπορούν ν' απολαύσουν οι επικεφαλής και οι εργάτες. Τέτοια στάση έχουν αυτοί οι επικεφαλής και οι εργάτες απέναντι στις προσφορές. Κατά την άποψή τους, οι προσφορές δεν χρειάζεται να καταγράφονται, να καταμετρώνται, να φυλάσσονται ή να επιθεωρούνται ως προς τις εισροές ή τις εκροές ή ως προς το πώς δαπανώνται. Αυτά τα πράγματα δεν έχουν καμία σχέση μ' αυτούς· εκείνοι πρέπει απλώς να κατανέμουν τις προσφορές στους επικεφαλής και τους εργάτες, δίνοντάς τους προτεραιότητα σε ό,τι έχει να κάνει με την απόλαυση των προσφορών. Κατά την άποψή τους, αυτό που λένε οι επικεφαλής και οι εργάτες είναι η αρχή· εκείνοι αποφασίζουν πώς θα δαπανώνται και θα κατανέμονται οι προσφορές. Πιστεύουν ότι όταν κάποιος επιλέγεται ως επικεφαλής ή εργάτης, αυτό σημαίνει ότι έχει ήδη οδηγηθεί στην τελείωση κι ότι, όπως ένας ιερέας, έχει το προνόμιο ν' απολαμβάνει τις προσφορές, καθώς και τον τελευταίο λόγο, το δικαίωμα χρήσης και το δικαίωμα κατανομής των προσφορών. Σε κάποιες εκκλησίες, προτού το αρμόδιο προσωπικό μπορέσει να καταγράψει, να καταμετρήσει και ν' αποθηκεύσει τα αγαθά που προσφέρουν οι αδελφοί και οι αδελφές, οι επικεφαλής και οι εργάτες τα έχουν ήδη κοιτάξει, κοσκινίσει και φιλτράρει· κρατάνε ό,τι μπορούν να χρησιμοποιήσουν, τρώνε ό,τι μπορούν να φάνε, φοράνε ό,τι μπορούν να φορέσουν, κι έπειτα κατανέμουν ό,τι δεν χρειάζονται οι ίδιοι απευθείας σε όποιον το χρειάζεται, κάνοντας έτσι κουμάντο στη θέση του Θεού. Αυτή είναι η αρχή τους. Τι συμβαίνει εδώ; Άραγε, πιστεύουν πραγματικά ότι είναι ιερείς; Δεν δείχνουν παντελή έλλειψη λογικής; (Ναι.) Υπάρχουν και άλλοι επικεφαλής και εργάτες που βλέπουν ότι μια οικογένεια χρειάζεται δύο καρέκλες, ότι μια άλλη οικογένεια δεν έχει σόμπα κι ότι κάποιος έχει πρόβλημα υγείας και πρέπει να πάρει συμπληρώματα υγείας, κι έπειτα χρησιμοποιούν τα χρήματα του οίκου του Θεού για ν' αγοράσουν όλα αυτά τα πράγματα. Η κατανομή, η κατανάλωση, η δαπάνη και το δικαίωμα χρήσης όλων των προσφορών ανήκουν σ' αυτούς τους επικεφαλής και τους εργάτες· είναι λογικό αυτό; Υπάρχει πρόβλημα στη γνωστική τους λειτουργία που τους οδηγεί σ' αυτήν την προσέγγιση, έτσι δεν είναι; Με ποιο δικαίωμα κάνουν κουμάντο; Έχουν οι επικεφαλής και οι εργάτες το δικαίωμα να κουμαντάρουν τις προσφορές; (Όχι.) Τους έχει ανατεθεί να διαχειρίζονται τις προσφορές, όχι να τις κουμαντάρουν και να τις χρησιμοποιούν. Δεν έχουν το προνόμιο να τις απολαμβάνουν. Άραγε, οι επικεφαλής και οι εργάτες ισοδυναμούν με ιερείς; Με ανθρώπους που έχουν οδηγηθεί στην τελείωση; Μήπως είναι οι ιδιοκτήτες των

προσφορών; (Όχι.) Τότε γιατί αποφασίζουν να χρησιμοποιήσουν τις προσφορές για ν' αγοράσουν πράγματα για την τάδε ή τη δείνα οικογένεια χωρίς εξουσιοδότηση; Γιατί έχουν αυτό το δικαίωμα; Ποιος τους έδωσε αυτό το δικαίωμα; Μήπως οι εργασιακές ρυθμίσεις ορίζουν: «Το πρώτο πράγμα που πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες αφού αναλάβουν το πόστο τους είναι ν' αποκτήσουν τον συνολικό έλεγχο των οικονομικών του οίκου του Θεού»; (Όχι.) Γιατί, λοιπόν, το πιστεύουν αυτό ορισμένοι επικεφαλής και εργάτες; Ποιο είναι το πρόβλημα εδώ; Τι συμβαίνει όταν ένας αδελφός ή μια αδελφή προσφέρει ένα ακριβό ένδυμα και, την επόμενη μέρα, το φοράει ένας επικεφαλής ή εργάτης; Γιατί οι προσφορές που κάνουν οι αδελφοί και οι αδελφές καταλήγουν στα χέρια ενός συγκεκριμένου ατόμου; Και σ' αυτήν την περίπτωση, το «συγκεκριμένο άτομο» δεν είναι άλλος από τον επικεφαλής ή τον εργάτη. Όχι μόνο αποτυγχάνει να διαχειριστεί σωστά τις προσφορές, αλλά είναι και ο πρώτος που τις αρπάζει και τις απολαμβάνει προσωπικά. Ποιο είναι το πρόβλημα εδώ; Αν εξετάσουμε αυτόν τον επικεφαλής ή τον εργάτη υπό το πρίσμα ότι δεν κάνει πραγματικό έργο σε ό,τι αφορά τη διαχείριση των προσφορών, τότε μπορεί να χαρακτηριστεί ψευδοεπικεφαλής· αν, όμως, τον εξετάσουμε ως προς το γεγονός ότι αρπάζει και απολαμβάνει προσωπικά τις προσφορές, τότε μπορεί να χαρακτηριστεί εκατό τοις εκατό αντίχριστος. Ποιος ακριβώς είναι, λοιπόν, ο σωστός τρόπος να χαρακτηρίσουμε τον συγκεκριμένο άνθρωπο; (Ως αντίχριστο.) Είναι και ψευδοεπικεφαλής και αντίχριστος. Οι ψευδοεπικεφαλής, όταν διαχειρίζονται τις προσφορές, ρίχνουν μια ματιά σε όλες τις προσφορές και αναθέτουν σε άλλους τη διαχείρισή τους. Όμως, προτού το κάνουν αυτό, αρπάζουν ένα τμήμα για τον εαυτό τους κι αποφασίζουν χωρίς εξουσιοδότηση να κατανείμουν ένα άλλο τμήμα. Όσο για τα πράγματα που απομένουν —δηλαδή αυτά που δεν θέλουν οι ίδιοι ή που δεν αναγνωρίζουν τι είναι αλλά δεν θέλουν να τα δώσουν— τα βάζουν προς το παρόν στην άκρη. Ό,τι έχει να κάνει με τις τοποθεσίες στις οποίες βρίσκονται αυτές οι προσφορές, με το κατά πόσο υπάρχει κάποιος κατάλληλος για τη φύλαξή τους, κατά πόσο πρέπει να επιθεωρούνται τακτικά, κατά πόσο τις κλέβει ή τις αρπάζει κανείς δεν απασχολεί καθόλου τους ψευδοεπικεφαλής. Η αρχή τους είναι η εξής: «Έχω ήδη πάρει στα χέρια μου όσα πρέπει ν' απολαύσω και όσα χρειάζομαι. Όποιος θέλει να πάρει τα εναπομείναντα πράγματα που δεν χρειάζομαι μπορεί να τα πάρει· όποιος θέλει να τα διαχειριστεί μπορεί να τα διαχειριστεί. Ανήκουν σε όποιον τα βουτήξει πρώτος· τα εκμεταλλεύεται όποιος καταφέρει να τα πάρει στα χέρια του». Τι σόι αρχή και λογική είναι αυτή; Πολύ απλά, αυτοί οι άνθρωποι είναι διάβολοι και κτήνη!

Μια φορά, ένας ψευδοεπικεφαλής είπε ότι υπήρχαν πάρα πολλά πράγματα στην αποθήκη, κι Εγώ ρώτησα αν τα είχε καταγράψει. Εκείνος είπε: «Δεν ξέρω καν τι είναι κάποια από αυτά τα πράγματα, οπότε δεν μπορώ να τα καταγράψω». Εγώ είπα: «Μη λες ανοησίες. Πώς γίνεται να μην μπορείς να τα καταγράψεις; Θα έπρεπε να έχουν καταγραφεί από τη στιγμή που μεταφέρθηκαν για πρώτη φορά εδώ!» «Πάει πολύς καιρός από τότε, δεν μπορεί να ξέρει κανείς». Τι σόι λόγια είναι αυτά; Αναλαμβάνει αυτός ο άνθρωπος την ευθύνη; (Όχι.) Είπα: «Υπάρχουν κάποια ρούχα. Δες ποιοι από τους

αδελφούς και τις αδελφές τα χρειάζονται και δώσ' τους τα». «Κάποια από αυτά δεν είναι πια στη μόδα. Κανείς δεν τα θέλει». Είπα: «Δώσε στους αδελφούς και στις αδελφές ό,τι χρειάζονται και χειρίσου κατάλληλα ό,τι δεν χρειάζονται». Δεν ακολούθησε τις οδηγίες μου. Ήταν ευσυνείδητος και επιμελής; Όταν του ζητείται να κάνει ένα κομμάτι του έργου, παραπονιέται συνεχώς, λέει αρνητικά πράγματα και επισημαίνει τις δυσκολίες. Αυτό που δεν λέει είναι ότι θα χειριστεί σωστά αυτά τα πράγματα, σύμφωνα με τις αρχές. Δεν έχει καμία πρόθεση να υποταχθεί. Ό,τι κι αν του ζητήσει κάποιος, εκείνος αναφέρει μονίμως τις δυσκολίες, λες κι αν αφήσει άναυδο τον συνομιλητή του συνεχίζοντας σ' αυτό το μοτίβο θα νικήσει και θα έχει το πάνω χέρι, κι έτσι θα ξεμπερδέψει με το έργο του. Τι σόι πλάσμα είναι αυτός ο άνθρωπος; Δεν έγινες επικεφαλής ή εργάτης για να μπορείς να προκαλείς προβλήματα ούτε για να μπορείς να επισημαίνεις δυσκολίες και ζητήματα· έγινες επικεφαλής ή εργάτης για να μπορείς να λύνεις προβλήματα και να χειρίζεσαι δυσκολίες. Αν είσαι πραγματικά ικανός στο έργο σου, τότε, αφού επισημάνεις τα ζητήματα και τις δυσκολίες, στη συνέχεια θα μιλήσεις για το πώς θα τα χειριστείς και θα τα λύσεις σύμφωνα με τις αρχές. Οι ψευδοεπικεφαλής μπορούν μόνο να φωνάζουν συνθήματα, να κηρύττουν δόγματα, να λένε μεγάλα λόγια και ν' αναφέρουν αντικειμενικές δικαιολογίες και προφάσεις· δεν έχουν καθόλου αληθινή εργασιακή ικανότητα και, σε ό,τι έχει να κάνει με τη διαχείριση των προσφορών, είναι εξίσου ανίκανοι να ενεργήσουν σύμφωνα με τις αρχές ή να εκπληρώσουν την ευθύνη τους. Είναι τόσο ανόητοι και ανίκανοι, κι ωστόσο θεωρούν και πάλι ότι τώρα που είναι επικεφαλής ή εργάτες έχουν προνόμια και θέση, έχουν εξέχουσα ταυτότητα και είναι οι ιδιοκτήτες και οι χρήστες των προσφορών. Οι ψευδοεπικεφαλής αυτού του είδους ξέρουν μόνο πώς ν' απολαμβάνουν το προνόμιο να ξοδεύουν τις προσφορές· δεν μπορούν να δουν ούτε να εντοπίσουν τυχόν περιστατικά παράλογης και αδιάκριτης δαπάνης των προσφορών, ενώ μπορεί, ακόμη κι αν τα δουν, να μην κάνουν τίποτε για να τα αντιμετωπίσουν. Γιατί; Επειδή ξέρουν μόνο πώς ν' απολαμβάνουν το αίσθημα ανωτερότητας που συνοδεύει τη θέση του επικεφαλής ή του εργάτη· δεν κατανοούν καθόλου τις απαιτήσεις που έχει ο Θεός από τους επικεφαλής και τους εργάτες ή τις αρχές σύμφωνα με τις οποίες πρέπει να γίνεται το έργο στον οίκο του Θεού. Πολύ απλά, είναι άχρηστοι, είναι σκουπίδια και ανόητοι. Δεν είναι αηδιαστικό που τέτοιοι μπερδεμένοι άνθρωποι επιθυμούν και πάλι ν' απολαμβάνουν τα οφέλη της θέσης; Τι έχετε καταλάβει τώρα που εκθέσαμε τους ψευδοεπικεφαλής αυτού του είδους; Τέτοιοι άνθρωποι, μόλις γίνουν επικεφαλής ή εργάτες, θέλουν να καταστρώσουν σχέδια για τις προσφορές και βάζουν στο μάτι τις προσφορές. Με μια ματιά, μπορεί κανείς να καταλάβει ότι λαχταρούσαν πολύ καιρό να κάνουν σπατάλες και να διασπαθίσουν τις προσφορές. Τώρα, επιτέλους, έχουν την ευκαιρία· μπορούν έτσι να ξοδεύουν χρήματα αυθαίρετα και να χρησιμοποιούν τις προσφορές του Θεού όπως θέλουν, απολαμβάνοντας πράγματα για τα οποία δεν εργάστηκαν. Μ' αυτόν τον τρόπο, φανερώνεται εντελώς το άπληστο πραγματικό τους πρόσωπο. Βλέπετε τέτοιους ανθρώπους ανάμεσα στους πρώην και νυν επικεφαλής και εργάτες; Παρερμηνεύουν μονίμως τις ευθύνες και τον ορισμό των επικεφαλής και των εργατών και, μόλις γίνονται επικεφαλής ή εργάτες, νομίζουν ότι είναι

οι αφέντες του οίκου του Θεού, τοποθετούν τον εαυτό τους στις τάξεις των ιερέων και θεωρούν ότι είναι διακεκριμένοι. Δεν είναι λίγο ανόητο αυτό; Μήπως ισχύει ότι μόλις κάποιος γίνεται επικεφαλής ή εργάτης παύει να είναι ένας διεφθαρμένος άνθρωπος; Μήπως ισχύει ότι μετατρέπεται αμέσως σ' έναν καθαγιασμένο άνθρωπο; Αυτοί οι άνθρωποι, μόλις γίνουν επικεφαλής, δεν ξέρουν πλέον ποιοι είναι και νομίζουν ότι οφείλουν ν' απολαμβάνουν τις προσφορές· δεν είναι ανόητοι; Είναι σίγουρα ανόητοι, δεν έχουν τη λογική της κανονικής ανθρώπινης φύσης. Ακόμη κι αφού συναναστραφήκαμε μ' αυτόν τον τρόπο, εκείνοι και πάλι δεν ξέρουν ποια είναι τα καθήκοντα και οι ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών. Ασφαλώς και υπάρχουν τέτοιοι επικεφαλής και εργάτες, και οι εκδηλώσεις αυτών των ανθρώπων είναι αρκετά ξεκάθαρες και εμφανείς.

Αυτές είναι, κατά βάση, οι εκδηλώσεις των διαφόρων ειδών ψευδοεπικεφαλής σε σχέση με τη φύλαξη των προσφορών. Όσοι εμφανίζουν πιο σοβαρά προβλήματα δεν εμπίπτουν στην κατηγορία των ψευδοεπικεφαλής· είναι αντίχριστοι. Πρέπει, λοιπόν, ν' αντιληφθείτε καλά αυτό το εύρος. Αν κάποιος είναι ψευδοεπικεφαλής, τότε αυτό είναι· δεν μπορεί να χαρακτηριστεί αντίχριστος. Οι αντίχριστοι είναι πολύ πιο κακοί από τους ψευδοεπικεφαλής σε ό,τι έχει να κάνει με την ανθρώπινη φύση, τις πράξεις, τις εκδηλώσεις και την ουσία. Οι περισσότεροι ψευδοεπικεφαλής έχουν χαμηλό επίπεδο, είναι ανόητοι, δεν έχουν εργασιακή ικανότητα, έχουν στρεβλή κατανόηση και τους λείπει η πνευματική κατανόηση, έχουν ποταπό χαρακτήρα, είναι εγωιστές και ελεεινοί και δεν έχουν καλές προθέσεις. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα ούτε να μπορούν ούτε και να κάνουν αληθινό έργο σε σχέση με τη φύλαξη των προσφορών, ενώ επηρεάζει και τη λογική διαχείριση και την κατάλληλη φύλαξη των προσφορών. Μάλιστα, ένα τμήμα των προσφορών καταλήγει στα χέρια κακών ανθρώπων, επειδή οι ψευδοεπικεφαλής παραμελούν τις ευθύνες τους, δεν κάνουν αληθινό έργο και δεν ενεργούν σύμφωνα με τις αρχές και με τις απαιτήσεις του οίκου του Θεού· και αυτό το πρόβλημα εμφανίζεται αρκετά συχνά. Οι διάφορες εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής σε ό,τι έχει να κάνει με τη φύλαξη των προσφορών είναι κατά βάση οι εξής: Έχουν ποταπό χαρακτήρα, είναι εγωιστές και ελεεινοί, έχουν στρεβλή κατανόηση, δεν έχουν εργασιακή ικανότητα, έχουν χαμηλό επίπεδο, δεν αναζητούν καθόλου τις αλήθεια-αρχές και είναι χαζοί και ανόητοι. Κάποιοι μπορεί να πουν: «Συμφωνούμε με όλες τις άλλες εκδηλώσεις που εξέθεσες· αν, όμως, είναι χαζοί και ανόητοι, πώς μπόρεσαν να γίνουν επικεφαλής;» Αναγνωρίζετε ότι κάποιοι επικεφαλής και εργάτες είναι χαζοί και ανόητοι; Υπάρχουν τέτοιοι άνθρωποι; Κάποιοι μπορεί να πουν: «Μας υποτιμάς. Είμαστε όλοι μοντέρνοι άνθρωποι, απόφοιτοι κολεγίου ή λυκείου· έχουμε εξαιρετικές ικανότητες διάκρισης σε ό,τι έχει να κάνει μ' αυτήν την κοινωνία και το ανθρώπινο γένος. Πώς θα μπορούσαμε να επιλέξουμε ως επικεφαλής μας κάποιον ανόητο; Αυτό δεν θα ήταν δυνατόν να συμβεί!» Γιατί είναι αδύνατον; Οι περισσότεροι από εσάς είστε ανόητοι και όχι αρκετά ευφυείς, οπότε θα μπορούσατε πολύ εύκολα να επιλέξετε κάποιον ανόητο ως επικεφαλής. Γιατί λέω ότι οι περισσότεροι από εσάς είστε ανόητοι; Επειδή οι περισσότεροι από εσάς, όσα κι αν έχετε βιώσει, δεν μπορείτε να δείτε την ουσία των πραγμάτων και δεν μπορείτε να συλλάβετε

τις αρχές. Μπορείτε να εμμένετε απλώς στην τήρηση των κανονισμών για πολλά χρόνια, υιοθετώντας κατ' επανάληψη την ίδια προσέγγιση χωρίς καμία αλλαγή, παραμένοντας ανίκανοι να συλλάβετε τις αρχές, όσο κι αν γίνεται συναναστροφή πάνω στην αλήθεια. Ποιο είναι το πρόβλημα εδώ; Έχετε πολύ χαμηλό επίπεδο. Δεν μπορείτε να δείτε την ουσία ή τη ρίζα των προβλημάτων και είστε ανίκανοι να βρείτε τα μοτίβα της εξέλιξης των πραγμάτων, πόσο μάλλον ν' ακολουθείτε τις αρχές που θα έπρεπε να έχετε όταν ενεργείτε· αυτό σημαίνει ότι είστε ανόητοι. Πόσο χρόνο χρειάζεστε όλοι σας για να συλλάβετε τις αρχές για πράγματα που σχετίζονται με τα καθήκοντά σας; Κάποιοι άνθρωποι κάνουν κειμενικό έργο εδώ και αρκετά χρόνια, κι ωστόσο ακόμη και σήμερα τα άρθρα και τα σενάρια που γράφουν είναι μόνο κενά λόγια· ακόμη δεν μπορούν να συλλάβουν τις αρχές και δεν ξέρουν τι είναι πραγματικότητα ή πώς να πουν κάτι αληθινό. Αυτό σημαίνει ότι έχουν πολύ χαμηλό επίπεδο και πολύ χαμηλή ευφυΐα. Με την ευφυΐα που έχετε, δεν θα σας ήταν πολύ εύκολο να επιλέξετε ως επικεφαλής κάποιον ανόητο; Κι όχι μόνο θα τον επιλέγατε, αλλά θα τον υποστηρίζατε και με όλη σας την καρδιά. Όταν θα επρόκειτο να απομακρυνθεί από τα καθήκοντά του, δεν θα ήθελες να συμβεί αυτό. Δύο χρόνια μετά, όταν θα είχες πλέον δει το αληθινό του πρόσωπο και θα είχες αποκτήσει κατανόηση, θα ήσουν σε θέση να διακρίνεις ότι είναι ψευδοεπικεφαλής· νωρίτερα, όμως, ό,τι κι αν σου έλεγε κανείς, δεν θ' άφηνες ν' απομακρυνθεί από τα καθήκοντά του. Δεν είσαι ακόμη πιο ανόητος από εκείνον; Γιατί λέω ότι κάποιοι επικεφαλής και εργάτες δεν είναι αρκετά ευφυείς; Επειδή ξέρουν μόνο πώς να κάνουν το πιο απλό έργο. Αν πρόκειται για ένα λίγο πιο περίπλοκο έργο, δεν ξέρουν πώς να το κάνουν· όταν συναντούν μια μικρή δυσκολία, δεν ξέρουν πώς να τη χειριστούν· κι όταν τους δίνεται ένα επιπρόσθετο κομμάτι του έργου, δεν ξέρουν τι να κάνουν. Δεν είναι αυτό πρόβλημα ευφυΐας; Μήπως δεν επιλέγετε εσείς τέτοιους επικεφαλής; Και υποκλίνεστε μπροστά τους με θαυμασμό: «Πιστεύουν στον Θεό χωρίς ν' αναζητούν ερωτικό σύντροφο και δαπανούν τον εαυτό τους για τον Θεό για περισσότερα από είκοσι χρόνια. Έχουν όντως την αποφασιστικότητα να υποφέρουν και είναι πραγματικά σοβαροί απέναντι στο έργο τους». «Όμως, κατανοούν, άραγε, τις αρχές στο έργο τους;» «Αν δεν τις κατανοούν εκείνοι, τότε ποιος τις κατανοεί;» Και κατά την επιθεώρηση, αποδεικνύεται ότι το έργο τους είναι ένα απόλυτο χάλι· δεν είναι ικανοί να υλοποιήσουν κανένα μέρος του έργου. Τους έχουν ειπωθεί οι αρχές για το έργο τους, αλλά ποτέ δεν ξέρουν πώς να το κάνουν. Απλώς θέτουν διαρκώς ερωτήσεις και δεν ξέρουν τι να κάνουν αν δεν τους το πει κάποιος ευθέως. Είτε τους πει κανείς τις αρχές είτε δεν τους πει τίποτα, είναι το ίδιο και το αυτό· ακόμη κι αν τους απαριθμήσει κανείς τις αρχές μία προς μία, και πάλι δεν θα ξέρουν πώς να υλοποιήσουν το έργο. Υπάρχουν τέτοιοι επικεφαλής; Όπως κι αν τους εξηγήσει κανείς τις αρχές, εκείνοι δεν τις κατανοούν και δεν είναι σε θέση να υλοποιήσουν το έργο. Ακόμη κι αν συναναστραφείς μαζί τους ή τους πεις τα ίδια λόγια ή το ίδιο πράγμα πολλές φορές, εκείνοι και πάλι δεν πρόκειται να καταλάβουν, και το πρόβλημα θα παραμείνει μετά εντελώς άλυτο· και πάλι θα ρωτάνε τι να κάνουν, κι αν παραληφθεί έστω και μία λέξη, δεν θα υπάρξει κανένα αποτέλεσμα. Δεν είναι ανόητοι;

Εσείς δεν επιλέγετε αυτούς τους ανόητους επικεφαλής; (Ναι.) Δεν μπορείτε να το αρνηθείτε αυτό, έτσι δεν είναι; Σίγουρα υπάρχουν τέτοιοι επικεφαλής.

Οι διάφορες εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής πάνω στις οποίες συναναστραφήκαμε σήμερα σχετίζονται κυρίως με το έργο της διαχείρισης των προσφορών. Μέσα από την έκθεση των διαφόρων εκδηλώσεων των ψευδοεπικεφαλής, οι άνθρωποι θα πρέπει να μάθουν ότι η διαχείριση των προσφορών είναι ένα σημαντικό κομμάτι έργου για τους επικεφαλής και τους εργάτες και ότι δεν θα πρέπει να το παραβλέπουν. Παρόλο που αυτό το κομμάτι έργου γενικών υποθέσεων διαφέρει από άλλα έργα, σχετίζεται με τις κανονικές λειτουργίες των άλλων έργων του οίκου του Θεού. Η διαχείριση των προσφορών είναι, λοιπόν, ένα πολύ σημαντικό, καίριο κομμάτι του έργου. Γιατί είναι σημαντικό; Τα αγαθά που φυλάσσονται μέσα από το έργο της διαχείρισης των προσφορών ανήκουν στον Θεό· για να το θέσω κάπως απρεπώς, αυτά τα αγαθά είναι προσωπική ιδιοκτησία του Θεού, οπότε οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει ακόμη περισσότερο να κάνουν αυτό το έργο με όλη τους την καρδιά, με ευσυνειδησία και επιμέλεια. Αν εξετάσουμε αυτό το έργο ως προς τη φύση του, δεν νομίζω ότι είναι υπερβολή να το κατατάξουμε στο διοικητικό έργο. Το κατατάσσουμε στο διοικητικό έργο, επειδή η πραγματοποίηση αυτού του έργου σχετίζεται με τις στάσεις των ανθρώπων απέναντι στον Θεό και απέναντι στα περιουσιακά στοιχεία Του. Επομένως, είναι απαραίτητο οι άνθρωποι να έχουν τη σωστή στάση και να συλλαμβάνουν τις σωστές αρχές όταν κάνουν αυτό το έργο. Το κατατάσσουμε στο διοικητικό έργο, για να κάνουμε τους επικεφαλής και τους εργάτες να καταλάβουν ότι είναι πολύ σημαντικό να εκτελούν αυτό το αντικείμενο του έργου κι ότι αυτό το έργο είναι μια πολύ βαρυσήμαντη ανάθεση κι ένα πολύ βαρύ φορτίο. Θέλουμε να τους κάνουμε να κατανοήσουν ότι δεν πρέπει να το προσεγγίζουν σαν να είναι ένα συνηθισμένο έργο γενικών υποθέσεων· ότι θα πρέπει να κατανοούν επακριβώς και βαθύτερα τη σημασία αυτού του έργου, κι έπειτα να το κάνουν με όλη τους την καρδιά, με ευσυνειδησία και επιμέλεια. Οι άνθρωποι μπορούν να είναι αμελείς απέναντι στους άλλους ανθρώπους· ακόμη κι αν προκύψουν λάθη, αυτό δεν είναι μεγάλο πρόβλημα. Όμως, τους παροτρύνω να μην είναι μπερδεμένοι, να μην είναι επιπόλαιοι και να μην είναι μόνο λόγια και καθόλου πράξεις στον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζουν τον Θεό. Η σωστή υλοποίηση του έργου της διαχείρισης των προσφορών είναι μια σημαντική ανάθεση από τον Θεό στους επικεφαλής και τους εργάτες.

8 Μαΐου 2021

ΟΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΩΝ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ (13)

Η συναναστροφή στην προηγούμενη συνάθροισή μας αφορούσε την ενδέκατη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών. Συναναστραφήκαμε πάνω στην ευθύνη που οφείλουν να εκπληρώνουν και το έργο που πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες αναφορικά με τη φύλαξη των προσφορών. Ποιο έργο πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες αναφορικά με τη φύλαξη των προσφορών; (Η πρώτη εργασία είναι να φροντίζουν για τη φύλαξή τους. Η δεύτερη είναι να ελέγχουν τους λογαριασμούς. Η τρίτη είναι να παρακολουθούν, να διερευνούν και να επιθεωρούν αν οι διάφορες δαπάνες συνάδουν με τις αρχές. Πρέπει να πραγματοποιούνται αυστηροί και εξονυχιστικοί έλεγχοι και να περιορίζονται αυστηρά οι παράλογες δαπάνες. Το καλύτερο είναι να προλαμβάνεται η σπατάλη και η αλόγιστη χρήση. Σε αντίθετη περίπτωση, όσοι είναι υπεύθυνοι πρέπει να λογοδοτήσουν. Όχι μόνο πρέπει να γίνουν προειδοποιήσεις, αλλά να απαιτηθεί και αποζημίωση.) Αυτά είναι, βασικά. Το κυριότερο είναι να φροντίζουν για τη φύλαξή τους, έπειτα να ελέγχουν τους λογαριασμούς και, στη συνέχεια, να παρακολουθούν και να επιθεωρούν τις δαπάνες, καθώς και να χρησιμοποιούν και να ξοδεύουν σωστά τις προσφορές. Αφού ολοκληρώσαμε τη συναναστροφή μας πάνω στην ενδέκατη ευθύνη, οι άνθρωποι έχουν πλέον ακριβή κατανόηση και γνώση για τις προσφορές, ενώ γνωρίζουν επίσης τι έργο πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες για τη φύλαξη των προσφορών, καθώς και πώς κάνουν αυτό το έργο οι ψευδοεπικεφαλής και ποιες είναι οι συγκεκριμένες συμπεριφορές τους όσο το κάνουν. Είτε η συναναστροφή μας αφορά τις υποχρεώσεις των επικεφαλής και των εργατών είτε αφορά τις διάφορες συμπεριφορές των ψευδοεπικεφαλής, είτε πρόκειται για συναναστροφή πάνω στα θετικά είτε για την έκθεση των αρνητικών, αποσκοπεί κυρίως στο να δώσει στους ανθρώπους να καταλάβουν πώς να κάνουν σωστά το έργο της φύλαξης των προσφορών και πώς να αποφύγουν τις παράλογες πρακτικές στον τρόπο με τον οποίο οι προσφορές φυλάσσονται, ξοδεύονται και διανέμονται. Όλοι όσοι ανήκουν στον εκλεκτό λαό του Θεού, είτε είναι επικεφαλής ή εργάτες είτε δεν είναι, πρέπει να εκπληρώνουν την ευθύνη τους ως προς τη φύλαξη των προσφορών. Ποια ευθύνη είναι αυτή, λοιπόν; Είναι να επιβλέπουν και να αναφέρουν αμέσως τυχόν προβλήματα που θα διαπιστώσουν· να εκτελούν, δηλαδή, τις λειτουργίες της επίβλεψης και της αναφοράς. Μη θεωρείτε πως «η φύλαξη των προσφορών αποτελεί ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών και δεν έχει καμία σχέση μ' εμάς τους συνηθισμένους πιστούς». Αυτή η άποψη είναι λανθασμένη. Εφόσον οι άνθρωποι έχουν κατανοήσει αυτές τις αλήθειες, πρέπει να εκπληρώσουν την ευθύνη τους. Όσον αφορά ζητήματα που δεν είναι σε θέση να εντοπίσουν οι επικεφαλής και οι εργάτες ή τυφλά σημεία και μέρη που δεν εντοπίζονται εύκολα, αν κάποιος διαπιστώσει τυχόν προβλήματα παραλογισμού ή παραβίασης αρχών αναφορικά με τη φύλαξη, τη διανομή και τη χρήση των προσφορών, πρέπει να τα αναφέρει αμέσως στους επικεφαλής και τους εργάτες, προκειμένου να εξασφαλιστεί

η φύλαξη, χρήση και διανομή των προσφορών με λογικό τρόπο. Αυτό είναι ευθύνη όλων όσοι ανήκουν στον εκλεκτό λαό του Θεού.

Σημείο δωδέκατο: Να αναγνωρίζουν άμεσα και με ακρίβεια τους διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο του Θεού και την κανονική τάξη της εκκλησίας· να τα σταματούν και να τα περιορίζουν και να αντιστρέφουν την κατάσταση· επιπλέον, να συναναστρέφονται σχετικά με την αλήθεια, ώστε ο εκλεκτός λαός του Θεού να αναπτύξει ικανότητα διάκρισης μέσα από τέτοια πράγματα και να μάθει από αυτά (Μέρος πρώτο)

Τώρα που ολοκληρώθηκε η συναναστροφή πάνω στην ενδέκατη ευθύνη, προχωράμε στη συναναστροφή πάνω στη δωδέκατη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών: «Να αναγνωρίζουν άμεσα και με ακρίβεια τους διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο του Θεού και την κανονική τάξη της εκκλησίας· να τα σταματούν και να τα περιορίζουν και να αντιστρέφουν την κατάσταση· επιπλέον, να συναναστρέφονται σχετικά με την αλήθεια, ώστε ο εκλεκτός λαός του Θεού να αναπτύξει ικανότητα διάκρισης μέσα από τέτοια πράγματα και να μάθει από αυτά». Ποιο είναι το κύριο περιεχόμενο αυτής της ευθύνης; Αφορά κυρίως την απαίτηση από τους επικεφαλής και τους εργάτες να αντιμετωπίσουν τους διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα στην εκκλησία, καθώς και τα διάφορα προβλήματα, που διαταράσσουν, αναστατώνουν και βλάπτουν την κανονική τάξη της εκκλησίας. Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που πρέπει να κατανοήσουν οι επικεφαλής και οι εργάτες για να αντιμετωπίσουν και να λύσουν αποτελεσματικά αυτά τα προβλήματα, να εκπληρώσουν τις ευθύνες τους και να εκτελέσουν σωστά αυτό το έργο; Η συγκεκριμένη ευθύνη είναι να «αναγνωρίζουν άμεσα και με ακρίβεια τους διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο του Θεού και την κανονική τάξη της εκκλησίας»· αυτό είναι το αντικείμενο του συγκεκριμένου έργου. Όταν υπάρχει στόχος και αντικείμενο, γίνεται σαφές ποια προβλήματα χρειάζεται να λυθούν, καθώς και ποιο έργο και ποιες ευθύνες αναμένεται να αναλάβουν οι επικεφαλής και οι εργάτες. Στο πλαίσιο της δωδέκατης υποχρέωσης, ποια είναι η κύρια απαίτηση από τους επικεφαλής και τους εργάτες; Είναι να σταματούν και να περιορίζουν τους διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα που προκαλούν διατάραξη και αναστάτωση, καθώς και να αντιστρέφουν την κατάσταση, ενώ ταυτόχρονα να συναναστρέφονται σχετικά με την αλήθεια, ώστε ο εκλεκτός λαός του Θεού να αναπτύξει ικανότητα διάκρισης μέσα από τέτοια πράγματα και να μάθει από αυτά. Ποιες προϋποθέσεις πρέπει να πληρούνται για να γίνει αυτό; Αν βλέπεις διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν, αναστατώνουν και βλάπτουν την κανονική τάξη της εκκλησίας, αλλά δεν τα θεωρείς πρόβλημα όλα αυτά, τότε υπάρχει θέμα. Κάτι τέτοιο υποδεικνύει ότι δεν μπορείς να διακρίνεις την ουσία του προβλήματος, δηλαδή δεν κατανοείς πόσο μπορούν η διατάραξη και η αναστάτωση της εκκλησιαστικής ζωής να βλάψουν το έργο της

εκκλησίας ούτε τις συνέπειες και τον αντίκτυπο που μπορούν να έχουν στη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού. Τέτοιοι επικεφαλής και εργάτες μπορούν, παρ' όλα αυτά, να κάνουν σωστά το έργο της εκκλησίας; Μπορούν να λύσουν προβλήματα και να αντιστρέψουν την κατάσταση; (Όχι.) Ποιο είναι, τότε, το βασικό σημείο γι' αυτήν τη συναναστροφή; Είναι το ότι οι επικεφαλής και οι εργάτες μπορούν να διακρίνουν την ουσία των διάφορων ζητημάτων και να λύσουν αποτελεσματικά τα διάφορα πραγματικά προβλήματα μόνο αν πρώτα κατανοήσουν τις αλήθεια-αρχές. Οι επικεφαλής και οι εργάτες, προκειμένου να κάνουν σωστά το εκκλησιαστικό έργο, πρέπει πρώτα να μάθουν τι προβλήματα προκύπτουν συνήθως στο έργο αυτό. Στη συνέχεια, πρέπει να κατανοήσουν, να διακρίνουν και να κρίνουν επακριβώς τη φύση των προβλημάτων που προκύπτουν, το αν επηρεάζουν το εκκλησιαστικό έργο και την κανονική τάξη της εκκλησιαστικής ζωής και το αν η φύση τους είναι τέτοια ώστε να διαταράσσουν και να αναστατώνουν το εκκλησιαστικό έργο. Πρόκειται για ένα πολύ σημαντικό ζήτημα που πρέπει πρώτα να κατανοήσουν οι επικεφαλής και οι εργάτες. Μόνο αφού το κατανοήσουν αυτό είναι δυνατό να λύσουν αποτελεσματικά αυτά τα προβλήματα και να μπορέσουν να «τα σταματήσουν και να τα περιορίσουν, και να αντιστρέψουν την κατάσταση», όπως αναφέρεται στη δωδέκατη ευθύνη. Εν ολίγοις, προτού λύσεις ένα πρόβλημα, χρειάζεται πρώτα να κατανοήσεις πού έγκειται το πρόβλημα, ποιες καταστάσεις και περιστάσεις αφορά, ποια είναι η φύση του προβλήματος, πόσο σοβαρό είναι, πώς να το αναλύσεις και να το διακρίνεις και πώς να ασκηθείς με ακρίβεια. Αυτό χρειάζεται να κατανοήσουν πρώτα οι επικεφαλής και οι εργάτες. Εφόσον οι επικεφαλής και οι εργάτες χρειάζεται να κατανοήσουν αυτά τα πράγματα, ας συναναστραφούμε συγκεκριμένα πάνω σε διάφορες πτυχές τους, έτσι ώστε τόσο οι επικεφαλής και οι εργάτες όσο και ο εκλεκτός λαός του Θεού να μπορέσουν να κατανοήσουν πώς να αντιμετωπίσουν αυτά τα προβλήματα όταν προκύψουν, πώς να τα συσχετίσουν με τα λόγια του Θεού και πώς να χρησιμοποιήσουν τις αλήθεια-αρχές για να τα λύσουν. Έτσι, όταν οι επικεφαλής και οι εργάτες συναντήσουν δυσκολίες που δεν μπορούν να επιλύσουν, τότε όσοι ανήκουν στον εκλεκτό λαό του Θεού μπορούν να τις αντιμετωπίσουν όλοι μαζί και να αναζητήσουν την αλήθεια για να βρουν λύσεις και, όταν συναντήσουν ζητήματα διατάραξης και αναστάτωσης στο εκκλησιαστικό έργο, μπορούν όλοι να ορθώσουν ανάστημα για να τα σταματήσουν και να τα περιορίσουν. Ταυτόχρονα, όσον αφορά τα αρνητικά άτομα και ζητήματα, μπορούν να τα αναλύσουν, να τα διακρίνουν και να τα χαρακτηρίσουν δημόσια, έτσι ώστε αυτά τα προβλήματα να σταματήσουν, να περιοριστούν και να εξαλειφθούν από τη ρίζα τους. Ας αρχίσουμε, λοιπόν, τη συναναστροφή από τα πιο συγκεκριμένα ζητήματα.

Οι διάφοροι άνθρωποι, γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν την εκκλησιαστική ζωή

Για να εντοπίσουν οι επικεφαλής και οι εργάτες τα ζητήματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο του Θεού και την κανονική τάξη της εκκλησίας, από ποιους τομείς

πρέπει να αρχίσουν; Πρέπει να αρχίσουν εξετάζοντας την εκκλησιαστική ζωή για να εντοπίσουν αυτά τα ζητήματα. Γνωρίζετε όλοι σας λίγα πράγματα σχετικά με το τι προβλήματα προκύπτουν συνήθως στην εκκλησιαστική ζωή και η φύση τους είναι τέτοια που να προκαλεί διατάραξη και αναστάτωση; Όσοι άνθρωποι κι αν υπάρχουν σε μια εκκλησία, θα υπάρχουν σίγουρα και αρκετοί που μπορεί να διαταράξουν και να αναστατώσουν το εκκλησιαστικό έργο. Για ποιες πράξεις διατάραξης και αναστάτωσης έχετε ακούσει; (Να βγαίνουν πάντα εκτός θέματος όταν συναναστρέφονται πάνω στην αλήθεια στις συναθροίσεις, χωρίς να εστιάζουν στα βασικά θέματα.) (Επίσης, να έχουν τη συνήθεια να αραδιάζουν λόγια και δόγματα.) Βγαίνουν εκτός θέματος όταν συναναστρέφονται πάνω στην αλήθεια. Για παράδειγμα, όταν οι άλλοι συναναστρέφονται πάνω στο πώς να δείχνει κανείς αφοσίωση ενώ κάνει το καθήκον του, εκείνοι μιλάνε για το πώς να φροντίζουν σωστά τις ανάγκες του ή της συζύγου και των παιδιών τους. Όταν οι άλλοι συναναστρέφονται σχετικά με το ότι η αφοσίωση στο καθήκον έχει ως σκοπό να ικανοποιήσει κανείς τον Θεό και να υποταχθεί σ' Αυτόν, εκείνοι λένε πως η αφοσίωση στο καθήκον έχει ως σκοπό να κερδίσει κανείς ευλογίες για την οικογένεια και τα αγαπημένα του πρόσωπα. Έτσι δεν βγαίνουν εκτός θέματος; (Ναι.) Αν δεν τους διακόψεις, θα συνεχίσουν επ' αόριστον. Αν τους περιορίσεις, θα θυμώσουν και θα γίνουν έξαλλοι από τη ντροπή τους, πηγαίνοντας έτσι την κακή τους συμπεριφορά ένα βήμα παρακάτω. Αυτό το θέμα, λοιπόν, είναι από τη φύση του στο επίπεδο της διατάραξης και αναστάτωσης, πράγμα πολύ σοβαρό. Παρότι το να βγαίνει κανείς εκτός θέματος όταν συναναστρέφεται πάνω στην αλήθεια είναι συχνό πρόβλημα, αντικειμενικά μιλώντας, μπορεί να διαταράξει και να αναστατώσει τη ζωή της εκκλησίας. Αυτό είναι το πρώτο θέμα. Όσον αφορά το δεύτερο, ότι «αραδιάζουν λόγια και δόγματα», το αν αυτό θεωρείται διατάραξη και αναστάτωση εξαρτάται από τη σοβαρότητα του εκάστοτε περιστατικού. Κάποιοι άνθρωποι αραδιάζουν λόγια και δόγματα επειδή δεν κατέχουν την αλήθεια-πραγματικότητα· μόλις ανοίξουν το στόμα τους, βγαίνουν μόνο λόγια και δόγματα, μόνο θεωρίες χωρίς ουσία. Η πρόθεσή τους, όμως, δεν είναι να παραπλανήσουν τους άλλους και να κερδίσουν την εκτίμησή τους. Με περιορισμούς και αποτροπές, θα αποκτήσουν αυτεπίγνωση και, στη συνέχεια, θα λένε λιγότερα λόγια και δόγματα κι έτσι δεν θα εμποδίζουν πλέον τη ζωή-είσοδο των αδελφών. Αυτό δεν μετράει ως διατάραξη και αναστάτωση. Όσοι, όμως, αραδιάζουν επίτηδες λόγια και δόγματα με σκοπό να παραπλανήσουν τους άλλους το κάνουν ακόμα και όταν γνωρίζουν πολύ καλά πως όσα λένε δεν είναι παρά λόγια και δόγματα. Το κάνουν αυτό με σκοπό να κερδίσουν την εκτίμηση των άλλων· θέλουν να πάρουν τους ανθρώπους με το μέρος τους και να τους παραπλανήσουν, καθώς και να αποκτήσουν θέση με το ζόρι. Η φύση αυτής της πράξης είναι πολύ σοβαρή. Διαφέρει ως προς τη φύση της από το να μπορεί κανείς να αραδιάζει μόνο λόγια και δόγματα επειδή δεν κατανοεί την αλήθεια. Μια τέτοια συμπεριφορά αποτελεί διατάραξη και αναστάτωση. Οι διάφοροι άνθρωποι, γεγονότα και πράγματα που προκαλούν διαταράξεις και αναστατώσεις στην εκκλησιαστική ζωή εξαπλώνονται παντού. Δεν αφορούν μόνο ζητήματα όπως το να αραδιάζει κανείς

λόγια και δόγματα ή να βγαίνει εκτός θέματος. Ποια άλλα θέματα υπάρχουν; (Το να δημιουργούν κλίκες, να σπέρνουν τη διχόνοια και να χαλάνε τη θετικότητα των άλλων.) (Επίσης ξεσπούν την αρνητικότητά τους, προκαλούν μπελάδες και ενοχλούν συνεχώς τους ανθρώπους.) (Κάποιοι άνθρωποι, όταν έχουν αντιλήψεις για τις εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού, διαδίδουν αυτές τις αντιλήψεις και ξεσπούν την αρνητικότητά τους, με αποτέλεσμα να δημιουργούνται και σε άλλους αντιλήψεις για τις εργασιακές ρυθμίσεις.) Όλα αυτά θεωρούνται όντως διαταράξεις και αναστατώσεις. Το ότι δημιουργούν κλίκες είναι ένα από αυτά, ένα άλλο είναι το ότι σπέρνουν τη διχόνοια, μαζί με το ότι βασανίζουν τους ανθρώπους και τους επιτίθενται, διαδίδουν αντιλήψεις, ξεσπούν την αρνητικότητά τους, διαδίδουν αβάσιμες φήμες και ανταγωνίζονται τους άλλους για τη θέση —όλα αυτά είναι διαταράξεις και αναστατώσεις. Αυτά τα προβλήματα είναι πολύ πιο σοβαρά ως προς τη φύση τους από το να βγαίνει κανείς εκτός θέματος όταν συναναστρέφεται πάνω στην αλήθεια. Υπάρχει και ένα θέμα που αφορά τις εκλογές. Τι είδους προβλήματα προκύπτουν κατά τη διάρκεια των εκλογών και αφορούν την πρόκληση διαταράξεων και αναστατώσεων; Η χειραγώγηση των ψήφων, για παράδειγμα· το να τάζει κανείς οφέλη για να εξασφαλίσει ψήφους για τον εαυτό του. Αυτός είναι ένας τρόπος υπονόμευσης των εκλογών. Και οι συγκαλυμμένες ενέργειες —το να εργάζεσαι παρασκηνιακά πάνω στο μυαλό των ανθρώπων προκειμένου να τους πάρεις με το μέρος σου, να τους παραπλανήσεις και να τους πείσεις να σε ψηφίσουν. Όλα αυτά τα θέματα προκύπτουν κατά τη διάρκεια των εκλογών. Είναι διαταράξεις και αναστατώσεις αυτά; (Ναι.) Ο όρος με τον οποίο αναφέρονται συνολικά αυτά τα προβλήματα είναι «παραβίαση των εκλογικών αρχών». Ένα άλλο θέμα είναι το ότι φλυαρούν για ζητήματα του σπιτιού, χτίζουν προσωπικές διασυνδέσεις και χειρίζονται προσωπικές υποθέσεις. Κάποιος μπορεί να έρχεται στις συναθροίσεις για όλα αυτά· όχι για να κατανοήσει την αλήθεια ούτε για να συναναστραφεί πάνω στα λόγια του Θεού, αλλά για να χειριστεί προσωπικές υποθέσεις. Είναι σοβαρό ένα τέτοιο πρόβλημα; (Ναι.) Μετράει επίσης ως πρόκληση διατάραξης και αναστάτωσης.

Ας συνοψίσουμε τώρα τα διάφορα θέματα διατάραξης και αναστάτωσης που προκαλούν κάποιοι στην εκκλησιαστική ζωή: Πρώτον, βγαίνουν συχνά εκτός θέματος όταν συναναστρέφονται πάνω στην αλήθεια· δεύτερον, αραδιάζουν λόγια και δόγματα για να παραπλανήσουν τους ανθρώπους και να κερδίσουν την εκτίμησή τους· τρίτον, φλυαρούν για ζητήματα του σπιτιού, χτίζουν προσωπικές διασυνδέσεις και χειρίζονται προσωπικές υποθέσεις· τέταρτον, δημιουργούν κλίκες· πέμπτον, ανταγωνίζονται τους άλλους για τη θέση· έκτον, σπέρνουν τη διχόνοια· έβδομον, επιτίθενται στους ανθρώπους και τους βασανίζουν· όγδοον, διαδίδουν αντιλήψεις· ένατον, ξεσπούν την αρνητικότητά τους· δέκατον, διαδίδουν αβάσιμες φήμες· και, ενδέκατον, παραβιάζουν τις εκλογικές αρχές. Έντεκα το σύνολο. Αυτές οι έντεκα εκδηλώσεις είναι τα θέματα διατάραξης και αναστάτωσης που προκύπτουν συχνά μέσα στην εκκλησιαστική ζωή. Όταν ζει κανείς την εκκλησιαστική ζωή, αν προκύψουν αυτά τα θέματα, είναι απαραίτητο οι επικεφαλής και οι εργάτες να ορθώσουν ανάστημα και να τα σταματήσουν, να τα περιορίσουν και να

μην τα αφήσουν να εξελιχθούν ανεξέλεγκτα. Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν είναι σε θέση να τα περιορίσουν, τότε πρέπει να ενωθούν και να τα περιορίσουν όλοι οι αδελφοί κι οι αδελφές μαζί. Αν ο άνθρωπος που εμπλέκεται στο θέμα δεν έχει κακή ανθρώπινη φύση και δεν προκαλεί επίτηδες διαταράξεις και αναστατώσεις, αλλά απλώς δεν κατανοεί την αλήθεια, τότε μπορεί να δεχθεί βοήθεια και υποστήριξη μέσα από τη συναναστροφή πάνω στην αλήθεια. Αν ο άνθρωπος που προκαλεί τις διαταράξεις και τις αναστατώσεις είναι κακός και το θέμα είναι ήσσονος σημασίας, τότε οι διαταράξεις και αναστατώσεις του πρέπει να σταματήσουν και να περιοριστούν μέσω συναναστροφής και έκθεσης. Αν είναι διατεθειμένος να μετανοήσει και πλέον να μη μιλάει ούτε να ενεργεί με τρόπους που προκαλούν διαταράξεις και αναστατώσεις, αν είναι διατεθειμένος να γίνει το λιγότερο σημαντικό μέλος της εκκλησίας, αν μπορεί να ακούσει και να υπακούσει με ευσυνειδησία και να κάνει ό,τι διευθετήσει η εκκλησία, καθώς και να αποδεχθεί τους περιορισμούς που επιβάλλουν οι αδελφοί κι οι αδελφές, τότε μπορεί να μείνει προσωρινά στην εκκλησία. Αν, όμως, δεν τα δεχτεί όλα αυτά, αλλά αντίθετα εναντιωθεί και γίνει εχθρικός απέναντι στην πλειοψηφία, τότε πρέπει να γίνει πραγματικότητα το δεύτερο βήμα: να αποπεμφθεί. Είναι σωστή αυτή η προσέγγιση; (Ναι.)

I. Βγαίνουν συχνά εκτός θέματος όταν συναναστρέφονται πάνω στην αλήθεια

Τώρα θα συναναστραφούμε σχετικά με τους διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα που εμφανίζονται στη ζωή της εκκλησίας και από τη φύση τους συνιστούν διαταράξεις και αναστατώσεις. Το πρώτο από αυτά είναι ότι κάποιοι βγαίνουν συχνά εκτός θέματος όταν συναναστρέφονται πάνω στην αλήθεια. Πώς ορίζεται ότι βγαίνει κανείς εκτός θέματος όταν συναναστρέφεται πάνω στην αλήθεια; Πώς μπορούμε να αντιληφθούμε ξεκάθαρα ότι κάποια λόγια συναναστροφής έχουν βγει εκτός θέματος; Εσείς βγαίνετε συχνά εκτός θέματος όταν συναναστρέφεστε πάνω στην αλήθεια; (Ναι.) Σε τι σημείο πρέπει να φτάσει αυτό το πρόβλημα ώστε να θεωρηθεί ότι η φύση του προκαλεί διαταράξεις και αναστατώσεις; Αν, κάθε φορά που κάποιος έβγαινε εκτός θέματος όταν συναναστρεφόταν πάνω στην αλήθεια, το περιστατικό χαρακτηριζόταν ως διατάραξη και αναστάτωση, τότε στο μέλλον δεν θα φοβούνταν οι άνθρωποι να μιλήσουν ή να συναναστραφούν στην εκκλησιαστική ζωή; Κι αν οι άνθρωποι φοβούνται να συναναστραφούν, σημαίνει ότι δεν έχουν αντιληφθεί σωστά το θέμα, έτσι δεν είναι; (Ναι.) Όταν, λοιπόν, προσδιοριστεί με ακρίβεια πότε συνιστά διατάραξη και αναστάτωση το να βγαίνει κανείς εκτός θέματος όταν συναναστρέφεται πάνω στην αλήθεια, οι περισσότεροι άνθρωποι θα ελευθερωθούν από τους περιορισμούς τους. Δεδομένου ότι βγαίνετε εκτός θέματος ακόμα και στις κανονικές συζητήσεις, κάτι τέτοιο είναι ακόμα πιο σύνηθες κατά τη συναναστροφή πάνω στην αλήθεια. Γι' αυτό είναι απαραίτητο να συναναστραφούμε σχετικά με αυτό με μεγάλη σαφήνεια, ώστε να μην περιορίζεστε. Αυτός ο φόβος μήπως βγείτε εκτός θέματος και προκαλέσετε διατάραξη και αναστάτωση δεν πρέπει να σας αποθαρρύνει από το να μιλήσετε, ούτε να σας κάνει να μην τολμάτε να συναναστραφείτε

ακόμα κι αν έχετε γνώσεις, ούτε, όταν πράγματι θέλετε να συναναστραφείτε, να σας αναγκάζει πρώτα να σκέφτεστε: «Αυτό που θέλω να πω είναι σχετικό με το θέμα; Μήπως είναι εκτός θέματος; Πρέπει να κάνω ένα προσχέδιο κι έναν οδηγό για τις σκέψεις μου προτού μιλήσω κι έπειτα να ακολουθήσω πιστά αυτόν τον οδηγό ώστε να μη βγω εκτός θέματος, ό,τι κι αν γίνει. Γιατί αν βγω εκτός θέματος, αυτό δεν θα ωφελήσει κανέναν και θα σπαταλήσει τον πολύτιμο χρόνο της συνάθροισης, επηρεάζοντας την κατανόηση της αλήθειας από τους αδελφούς και τις αδελφές. Κι αν συμβεί σε σοβαρό βαθμό, θα μπορούσε ακόμα και να διαταράξει και να αναστατώσει την εκκλησιαστική ζωή». Πώς θα πρέπει, λοιπόν, να κοιτάξουμε το ζήτημα του να βγαίνει κανείς εκτός θέματος; Πρώτα, πρέπει να σκεφτούμε αν το να βγαίνει κανείς εκτός θέματος είναι κάτι ωφέλιμο για τους αδελφούς και τις αδελφές κι έπειτα πρέπει να δούμε ξεκάθαρα τι συνέπειες έχει για την εκκλησιαστική ζωή το να βγαίνει κανείς εκτός θέματος. Με αυτόν τον τρόπο, μπορούμε να δούμε ξεκάθαρα ότι το να βγαίνει κανείς εκτός θέματος δεν είναι θέμα ήσσονος σημασίας· σε σοβαρές περιπτώσεις, μπορεί να αποτελέσει ακόμα και διατάραξη και αναστάτωση για την εκκλησιαστική ζωή και το έργο της εκκλησίας. Ας πούμε ότι, σε κάποιο θέμα, αναζητάτε ένα χωρίο από τα λόγια του Θεού για να συναναστραφείτε πάνω στις γνώσεις και την κατανόησή σας· ή ας υποθέσουμε ότι, σε κάποιο θέμα, συναναστρέφεστε πάνω στις γνώσεις που έχετε αποκτήσει, τις αλήθειες που έχετε κατανοήσει και τις προθέσεις του Θεού που έχετε κατανοήσει από κάτι που βιώσατε· ή ας πούμε ότι η συναναστροφή σας πάνω σε ένα ορισμένο θέμα είναι λίγο μακροσκελής και δεν εκφράζεστε με ιδιαίτερη σαφήνεια σχετικά μ' αυτό, αλλά επαναλαμβάνετε αρκετές φορές —σε αυτές τις καταστάσεις, βγαίνετε εκτός θέματος; Σε τίποτα από αυτά δεν θεωρείται ότι κάποιος βγαίνει εκτός θέματος. Τι σημαίνει, λοιπόν, να βγαίνει κανείς εκτός θέματος; Βγαίνεις εκτός θέματος όταν αυτά που λες είναι σχεδόν ή εντελώς άσχετα με το θέμα της συναναστροφής, όταν είναι απλώς φλυαρίες για εξωτερικά ζητήματα και δεν είναι καθόλου εποικοδομητικά για τους ανθρώπους. Τότε βγαίνεις εντελώς εκτός θέματος. Τώρα, ας συζητήσουμε τι σημαίνει να προκαλείς διατάραξη και αναστάτωση. Στην περίπτωση που κάποιος βγαίνει εκτός θέματος όταν συναναστρέφεται πάνω στην αλήθεια, τι είδους λόγια και συμπεριφορές συνιστούν διαταράξεις και αναστατώσεις; Ποια είναι η ουσία του προβλήματος εδώ; Πώς το να βγαίνει κανείς εκτός θέματος συνιστά από τη φύση του διατάραξη και αναστάτωση; Δεν αξίζει να συναναστραφούμε πάνω σ' αυτό; Αφού συναναστραφούμε πάνω σ' αυτό, θα κατανοήσετε τι σημαίνει να βγαίνει κανείς εκτός θέματος; (Ναι.) Δώστε, λοιπόν, τις απαντήσεις σας σε αυτήν την ερώτηση. (Όταν η συναναστροφή κάποιου αφορά θέματα που δεν έχουν καμία σχέση με την αλήθεια —λόγου χάρη, ανούσια κουβεντούλα και ομιλία για τις υποθέσεις του σπιτιού, καθώς και συζήτηση για τις κοινωνικές τάσεις, πράγματα που αναστατώνουν τις καρδιές των ανθρώπων και δεν τους αφήνουν να σιωπήσουν ενώπιον του Θεού και να αναλογιστούν τα λόγια Του· μια τέτοια συναναστροφή έχει βγει εκτός θέματος.) Πόσα κύρια σημεία θίγει αυτό; (Ένα σημείο είναι ότι τα θέματα είναι άσχετα με την αλήθεια.) Αυτό το σημείο, το ότι είναι άσχετα με την αλήθεια, είναι πολύ σημαντικό. Ένα σημείο

είναι η ανούσια κουβεντούλα και η φλυαρία για τα ζητήματα του σπιτιού. Ένα άλλο είναι να μιλάει κανείς για την παραδοσιακή κουλτούρα, το ηθικό σκεπτικό του ανθρώπου, καθώς και για πράγματα που οι άνθρωποι θεωρούν ευγενή, σαν να ήταν η αλήθεια. Αυτό είναι πρόβλημα στρεβλής κατανόησης· όλα αυτά είναι άσχετα με την αλήθεια. Λένε, λόγου χάρη, τα λόγια του Θεού: «Οι νέοι άνθρωποι δεν πρέπει να μην έχουν ιδανικά». Κάποιος συναναστρέφεται ως εξής: «Από τα αρχαία χρόνια, οι ήρωες εμφανίζονται σε νεαρή ηλικία» ή «Η φιλοδοξία δεν περιορίζεται από την ηλικία». Ή, όταν μιλάς για το πώς να έχει κανείς φόβο Θεού, εκείνοι συναναστρέφονται ως εξής: «Υπάρχει ένας θεός ένα μέτρο πάνω από εσένα»· «Όταν ο άνθρωπος ενεργεί, ο Ουρανός παρακολουθεί»· «Αν έχεις ήσυχη τη συνείδησή σου, δεν έχεις λόγο να φοβάσαι ότι θα σου χτυπήσουν την πόρτα τα φαντάσματα»· ή «Η καρδιά πρέπει να κλίνει προς την καλοσύνη». Έτσι δεν βγαίνουν εκτός θέματος; Δεν είναι άσχετα με την αλήθεια αυτά τα λόγια; Τι είναι αυτά τα λόγια; (Σατανικές φιλοσοφίες.) Είναι σατανικές φιλοσοφίες, αλλά και η παραδοσιακή κουλτούρα μιας ορισμένης εθνικότητας. Η πρώτη εκδήλωση του να βγαίνει κανείς εκτός θέματος είναι όταν το θέμα της συζήτησης είναι άσχετο με την αλήθεια· είναι όταν κάποιος λέει φιλοσοφίες και θεωρίες που θεωρούνται από τους απίστευτους σωστές και μεγαλόπνοες και τις συνδέει με το ζόρι με την αλήθεια. Έτσι βγαίνει κανείς εκτός θέματος. Το θέμα είναι άσχετο με την αλήθεια· αυτή η εκδήλωση γίνεται μάλλον εύκολα κατανοητή. Η δεύτερη εκδήλωση είναι όταν τα θέματα που συζητιούνται αναστατώνουν τον νου των ανθρώπων. Όταν στη συνάθροιση δεν γίνεται συναναστροφή για την αλήθεια, αλλά γίνεται συναναστροφή για τη γνώση, την ακαδημαϊκή μελέτη, τη φιλοσοφία και τη νομική ή για τα κοινωνικά φαινόμενα και τις διάφορες σύνθετες διαπροσωπικές σχέσεις, αυτό αναστατώνει τον νου των ανθρώπων. Είναι όταν κάποιος συναναστρέφεται πάνω σε θέματα τα οποία ουσιαστικά δεν αφορούν την αλήθεια και δεν έχουν να κάνουν καθόλου μ' αυτήν, σαν να ήταν αυτά η αλήθεια. Κάτι τέτοιο προκαλεί σύγχυση στον νου των άλλων και, καθώς ακούνε, η σκέψη τους πηγαίνει από τη συναναστροφή για την αλήθεια σε εξωτερικά ζητήματα. Πώς συμπεριφέρονται τότε αυτοί οι άνθρωποι; Αρχίζουν να εστιάζουν στη γνώση και την ακαδημαϊκή μελέτη. Το να αναστατώνει κανείς τον νου των ανθρώπων είναι από τη φύση του κάτι το σοβαρό. Η τρίτη εκδήλωση είναι όταν τα θέματα που συζητιούνται κάνουν τους ανθρώπους να παρεξηγούν τον Θεό, με αποτέλεσμα να μην υπάρχει διαύγεια ως προς τα οράματα. Κάποιοι άνθρωποι δεν είναι ξεκάθαροι μέσα τους αναφορικά με την αλήθεια, κι όμως θέλουν να προσποιούνται ότι έχουν διαύγεια και κατανόηση. Έτσι, όταν συναναστρέφονται πάνω στην αλήθεια, ανακατεύουν με τα λεγόμενά τους μερικά βαθιά δόγματα, μπερδεύουν θρησκευτικά δόγματα που έχουν ακούσει και κατανοήσει και μιλούν αβάσιμα και χωρίς φειδώ. Οι άνθρωποι, αφού τους ακούσουν, χάνουν τη διαύγεια που έχουν για τα οράματα· δεν έχουν ιδέα για ποια αλήθεια ήθελε να μιλήσει εκείνο το άτομο. Όσο περισσότερο ακούνε τόσο πιο πολύ μπερδεύονται και τόσο περισσότερο μειώνεται η πίστη τους στον Θεό, ενώ μπορεί να αναπτύξουν ακόμα και παρανοήσεις σχετικά με τον Θεό. Δεν είναι μόνο ότι οι άνθρωποι βγαίνουν από αυτήν τη συζήτηση χωρίς κατανόηση της αλήθειας, αλλά και με τον νου

τους μπερδεμένο. Το αποτέλεσμα της είναι αρνητικό. Αυτό προκύπτει από το να βγαίνει κανείς εκτός θέματος.

Το να βγαίνει κανείς εκτός θέματος όταν συναναστρέφεται πάνω στην αλήθεια εκδηλώνεται με διάφορους τρόπους και ο καθένας από αυτούς από τη φύση του αναστατώνει τη ζωή-είσοδο των ανθρώπων. Όταν οι άνθρωποι έχουν ακούσει μια τέτοια συναναστροφή, δεν είναι απλώς ότι δεν έχουν ξεκάθαρη κατανόηση της αλήθειας και μονοπάτι άσκησης, αλλά, επιπλέον, ο νους τους μπερδεύεται, η αλήθεια τούς φαίνεται ακόμα πιο ασαφής και αναπτύσσουν παρερμηνείες και παράλογες κατανοήσεις. Αυτός είναι ο αντίκτυπος και οι δυσμενείς επιπτώσεις που έχει στους ανθρώπους το να βγαίνει κανείς εκτός θέματος όταν συναναστρέφεται πάνω στην αλήθεια. Καθεμία από αυτές τις τρεις εκδηλώσεις είναι πολύ σοβαρή ως προς τη φύση της. Για παράδειγμα, η πρώτη είναι ότι «το θέμα της συζήτησης είναι άσχετο με την αλήθεια». Όταν κανείς λέει πράγματα που φαίνονται σωστά αλλά δεν είναι, και φέρνει μέσα στην εκκλησία για κήρυγμα και ανάλυση σατανικά πράγματα όπως οι γνώσεις, η φιλοσοφία, οι θεωρίες και η παραδοσιακή κουλτούρα του ανθρώπου, καθώς και τα διάσημα ρητά διάσημων προσωπικοτήτων, χρησιμοποιώντας την ευκαιρία της συναναστροφής σχετικά με την αλήθεια για να παραπλανήσει τους ανθρώπους, τους προκαλεί αναστάτωση. Η φύση αυτής της πράξης είναι πολύ σοβαρή. Αν άκουγε μια τέτοια συναναστροφή ένας άνθρωπος με διάκριση, θα έλεγε: «Αυτό που λες δεν είναι σωστό· δεν είναι η αλήθεια. Αυτό για το οποίο μιλάς είναι ηθική συμπεριφορά και ρητά που θεωρούνται καλά από τους απίστευτους. Αυτά είναι τα αξιώματα των απίστων για το πώς να φέρονται και να αντιμετωπίζουν τον κόσμο· όλα αυτά είναι θεμελιωδώς άσχετα με την αλήθεια». Κάποιοι άνθρωποι, όμως, δεν έχουν διάκριση και, όταν ακούνε αυτές τις πλάνες, φτάνουν μέχρι και να τις ενστερνιστούν και να τις τηρούν σαν να ήταν η αλήθεια. Αν τότε οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν το σταματήσουν αυτό και δεν το περιορίσουν, αν δεν συναναστραφούν πάνω σ' αυτό και δεν το αναλύσουν έτσι ώστε οι άνθρωποι να αποκτήσουν διάκριση, τότε υπάρχει περίπτωση κάποιοι από τον εκλεκτό λαό του Θεού να παραπλανηθούν. Ποιες είναι οι συνέπειες αν παραπλανηθεί κανείς; Θα πιστέψει ότι τα πράγματα που κηρύττουν οι διάσημοι άνθρωποι του άπιστου κόσμου, τα οποία θεωρούνται από τους ανθρώπους σωστά, καλά και βαθυστόχαστα, όπως ας πούμε οι λαϊκές παροιμίες, αλλά και τα αποφθέγματα και οι θεωρίες διάσημων ανθρώπων περί διαγωγής, όλα αυτά είναι σωστά και είναι η αλήθεια, όπως ακριβώς είναι τα λόγια του Θεού. Τότε δεν θα έχει παραπλανηθεί; Επιφανειακά, δείχνουν να συναναστρέφονται πάνω στην αλήθεια, στην πραγματικότητα, όμως, πρόκειται για ένα μείγμα που περιέχει ανθρώπινες ιδέες και παραπλανητικές φιλοσοφίες του Σατανά και που, προφανώς, αναστατώνει τους ανθρώπους. Αν κάποιος παραπλανά τους ανθρώπους, πλασάροντας τη φιλοσοφία του Σατανά και την ανθρώπινη γνώση ως την αλήθεια, τότε οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να εκθέσουν και να αναλύσουν το ζήτημα, έτσι ώστε οι αδελφοί κι οι αδελφές να αποκτήσουν μεγαλύτερη διάκριση και να κατανοήσουν τι πραγματικά είναι η αλήθεια. Αυτό είναι το έργο που πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και εργάτες. Η δεύτερη

εκδήλωση είναι ότι «αναστατώνουν τον νου των ανθρώπων». Κάποιοι άνθρωποι εκμεταλλεύονται κάθε ευκαιρία να συναναστραφούν πάνω στην αλήθεια με σκοπό να μιλήσουν για πράγματα που φαίνονται σωστά αλλά δεν είναι και να εκθειάσουν τις γνώσεις, την ακαδημαϊκή μελέτη, τα χαρίσματα και τα ταλέντα των ανθρώπων. Μιλάνε, επίσης, για τους ηθικούς κανόνες, την παραδοσιακή κουλτούρα και ούτω καθεξής. Πλασάρουν αυτά τα πράγματα, που προέρχονται από τον Σατανά, ως θετικά πράγματα, ως την αλήθεια, με αποτέλεσμα οι άνθρωποι να πιστεύουν εσφαλμένα ότι όλα αυτά πρέπει να υποστηρίζονται, να διαδίδονται και να εξαίρονται στην εκκλησία, να τηρούνται απ' όλους· στον νου των ανθρώπων επικρατεί σύγχυση καθώς αυξάνονται οι πλάνες και οι αιρέσεις, που μοιάζουν σωστές αλλά δεν είναι, και οι άνθρωποι νιώθουν σαν χαμένοι, χωρίς να γνωρίζουν ποια είναι πραγματικά η αλήθεια, ούτε πώς να ασκηθούν σωστά όταν έρχονται αντιμέτωποι με θέματα, ούτε και ποιο είναι το σωστό μονοπάτι. Τότε, η καρδιά τους βυθίζεται στο σκοτάδι. Αυτές είναι οι συνέπειες όταν διαδίδει κανείς αιρέσεις και πλάνες για να παραπλανήσει τους άλλους. Όσο για την τρίτη εκδήλωση, δεν θα συναναστραφούμε λεπτομερώς σχετικά. Με δυο λόγια, οι εκτός θέματος συζητήσεις αφορούν, μεταξύ άλλων, τις γνώσεις, τις ανθρώπινες αντιλήψεις και την ηθικά ορθή συμπεριφορά. Τίποτα, όμως, απ' όλα αυτά δεν σχετίζεται με την αλήθεια· όλα τους πηγαίνουν κόντρα σε αυτή. Συνεπώς, όταν προκύπτουν αυτά τα θέματα, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να τα σταματάνε και να τα περιορίζουν. Αν οι άνθρωποι, αφού ακούσουν τη συναναστροφή κάποιου, όχι μόνο δεν έχουν μέσα τους διαύγεια όσον αφορά την αλήθεια, αλλά επιπλέον είναι και αναστατωμένοι και ο νους τους, που πριν ήταν διαυγής, τώρα είναι μπερδεμένος, ενώ δεν γνωρίζουν πώς να ασκηθούν σωστά, τότε η συναναστροφή ενός τέτοιου ανθρώπου πρέπει να σταματήσει και να περιοριστεί. Για παράδειγμα, κάποιοι άνθρωποι λένε τα εξής στη συναναστροφή τους για τις αλήθειες που αφορούν την κανονική ανθρώπινη φύση: «Αυτό που αρέσει πιο πολύ στον Θεό στην κανονική ανθρώπινη φύση είναι η ικανότητα να αντέχει κανείς τις κακουχίες, να μη λαχταρά τις απολαύσεις και τις ανέσεις της σάρκας, να απαρνείται το νόστιμο φαγητό, να μην απολαμβάνει αυτό που θα έπρεπε να απολαμβάνει ούτε αυτό που έχει ετοιμάσει ο Θεός, να μπορεί να επαναστατεί ενάντια σ' αυτές τις σαρκικές επιθυμίες, να συγκρατεί όλες τις επιθυμίες της σάρκας, να καθυποτάσσει το σώμα του και να μην αφήνει τη σάρκα να κάνει ό,τι θέλει. Όταν, λοιπόν, θέλεις να κοιμηθείς τη νύχτα, πρέπει να επαναστατήσεις ενάντια στη σάρκα. Αν δεν μπορείς, πρέπει να βρεις τρόπους να τη συγκρατήσεις. Όσο μεγαλύτερη είναι η αποφασιστικότητά σου να επαναστατήσεις ενάντια στη σάρκα και όσο περισσότερο επαναστατείς ενάντια στη σάρκα τόσο περισσότερες εκδηλώσεις ότι κάνεις πράξη την αλήθεια και τόσο περισσότερη αφοσίωση στον Θεό αποδεικνύεται ότι έχεις. Νομίζω πως η πιο εμφανής εκδήλωση της κανονικής ανθρώπινης φύσης, αλλά και αυτή που πρέπει να υποστηρίζεται περισσότερο από κάθε άλλη, είναι η καθυπόταξη του σώματος, η επανάσταση ενάντια στις επιθυμίες της σάρκας, η απουσία λαχτάρας για τις σαρκικές ανέσεις και η φειδώ στις υλικές απολαύσεις. Όσο μεγαλύτερη φειδώ έχεις τόσο πιο μεγάλες ευλογίες θα συγκεντρώσεις

στη βασιλεία των ουρανών». Δεν ακούγονται πολύ θετικά αυτά τα λόγια; Εμπεριέχουν κάποιο λάθος; Αν μετρούσε κανείς αυτά τα λόγια με βάση τη λογική, τα αξιώματα και τις αντιλήψεις των ανθρώπων, θα γίνονταν αποδεκτά σε κάθε θρησκευτική ή κοινωνική ομάδα· όλοι θα τα ενέκριναν δημοσίως και θα έλεγαν σ' αυτούς τους ανθρώπους πως όσα λένε είναι σωστά, πως η πίστη τους είναι ορθή και αγνή. Δεν υπάρχουν και στην εκκλησία μερικοί άνθρωποι που θα το πίστευαν αυτό; Όλα αυτά τα λόγια, αν τα μετρήσει κανείς με βάση τις ανθρώπινες αντιλήψεις, είναι σωστά· τι το σωστό έχουν; Μπορεί να πουν κάποιοι: «Στον Θεό αρέσουν τέτοιοι άνθρωποι. Κι Εκείνος έτσι λιτά ζει». Δεν είναι ανθρώπινη αντίληψη αυτό; Οι άνθρωποι τρέφουν μια τέτοιου είδους αντίληψη, οπότε, αν κάποιος έκανε πράγματι μια τέτοια συναναστροφή, δεν θα συμμορφωνόταν απλώς με τις αντιλήψεις της πλειοψηφίας; (Ναι.) Όταν οι άλλοι ενστερνιστούν μια τέτοιου είδους αντίληψη, δεν συμφωνούν με την άποψη αυτού του ανθρώπου; Όταν έχεις συμφωνήσει με την άποψη αυτού του ανθρώπου και την έχεις αποδεχθεί, δεν συμφωνείς και με τις πράξεις του; Δεν θα προσπαθήσεις να τον μιμηθείς; Κι όταν θα μπορέσεις να το κάνεις αυτό, δεν θα είναι πια δεδομένο το μονοπάτι που θα ακολουθήσεις, το μονοπάτι της άσκησής σου; Τι σημαίνει να είναι δεδομένο; Σημαίνει πως είσαι αποφασισμένος να ενεργήσεις και να ασκηθείς με τέτοιο τρόπο. Καθώς πιστεύεις μέσα σου πως ο Θεός αγαπάει τέτοιους ανθρώπους και Του αρέσει όταν ενεργείς μ' αυτόν τον τρόπο, πως μόνο μ' αυτές τις ενέργειες μπορείς να γίνεις αποδεκτός από τον Θεό, να εισέλθεις στη βασιλεία των ουρανών, να ευλογηθείς στον ουρανό και να αποκτήσεις έναν καλό προορισμό, αποφασίζεις, λοιπόν, να ενεργήσεις μ' αυτόν τον τρόπο. Όταν παίρνεις αυτήν την απόφαση, ο νους σου δεν έχει ήδη αναστατωθεί και παραπλανηθεί από τέτοιου είδους σκέψεις και απόψεις; Είναι γεγονός· αυτές είναι οι συνέπειες. Ο νους σου είναι αναστατωμένος κι εσύ ούτε καν το συνειδητοποιείς. Υπάρχει εδώ κι ένα άλλο θέμα: Μόλις ο νους σου παραλύσει και αναστατωθεί από τέτοιες σκέψεις και απόψεις, δεν χάνεις και τη διαύγειά σου σχετικά με τις προθέσεις και τις απαιτήσεις του Θεού; Δεν αναπτύσσεις παρανοήσεις για τον Θεό και δεν απομακρύνεσαι από Αυτόν; Δεν δείχνει αυτό ότι δεν έχεις διαύγεια ως προς τα οράματα; Σκέψου το προσεκτικά: Όταν σε έχει παραπλανήσει κάποια σκέψη ή άποψη την οποία οι άνθρωποι θεωρούν σωστή αλλά είναι λανθασμένη, δεν αναστατώνεται τότε ο νους σου; Μπορούν τα οράματα μέσα σου να είναι ξεκάθαρα τότε; (Όχι.) Η γνώση σου για τον Θεό, λοιπόν, είναι ακριβής ή είναι παρανόηση; Είναι ξεκάθαρα παρανόηση. Όσα, λοιπόν, κατανοείς και όσα θεωρείς σωστά είναι πράγματι η αλήθεια; Όχι, δεν είναι· είναι αντίθετα με τα λόγια του Θεού, με την αλήθεια, πηγαίνουν κόντρα σε όλα αυτά. Επομένως, το να βγαίνει κανείς έτσι εκτός θέματος όταν συναναστρέφεται πάνω στην αλήθεια όντως αναστατώνει τον νου των ανθρώπων. Δεδομένου ότι το να βγαίνει κανείς έτσι εκτός θέματος αναστατώνει τόσο πολύ τον νου των ανθρώπων, θα μπορούσαμε να πούμε ότι συνιστά διατάραξη του έργου του Θεού; Κατευθύνει τους ανθρώπους προς αντιλήψεις και προς τη φιλοσοφία και λογική του Σατανά· άρα, λοιπόν, δεν τους απομακρύνει από την παρουσία του Θεού; Όταν οι άνθρωποι παρανοούν τον Θεό, όταν δεν κατανοούν τις προθέσεις Του και

δεν μπορούν να ασκηθούν σύμφωνα με τις προθέσεις και τις απαιτήσεις Του, αλλά αντ' αυτού ασκούνται σύμφωνα με τη λογική του Σατανά και τις ανθρώπινες αντιλήψεις, είναι πιο κοντά τότε στον Θεό ή πιο μακριά Του; (Είναι πιο μακριά Του.) Είναι πιο μακριά Του. Δεν θα έπρεπε, λοιπόν, να περιοριστεί η συναναστροφή για τέτοιου είδους θέματα κατά τις συναθροίσεις; (Ναι.) Το να βγαίνει κανείς εκτός θέματος μ' αυτόν τον τρόπο είναι, από τη φύση του, μια αναστάτωση για τους ανθρώπους, οπότε πρέπει όντως να περιοριστεί. Αν δεν σταματήσει και δεν περιοριστεί αναγκαστικά, αρκετοί μπερδεμένοι άνθρωποι που έχουν χαμηλό επίπεδο και είναι απαθείς —ιδιαίτερα όσοι δεν έχουν πνευματική κατανόηση— θα μιμηθούν και θα ακολουθήσουν τον άνθρωπο που βγαίνει εκτός θέματος. Τότε είναι που θα πρέπει οι επικεφαλής και οι εργάτες να βγουν αμέσως μπροστά και να το σταματήσουν. Δεν πρέπει ν' αφήσουν αυτόν τον άνθρωπο να συνεχίσει να βγαίνει εκτός θέματος· δεν πρέπει ν' αφήσουν το θέμα της συναναστροφής να παραπλανήσει κι άλλους ανθρώπους και να αναστατώσει τον νου κι άλλων ανθρώπων. Αυτή είναι μια ευθύνη που πρέπει να εκπληρώνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες, μια λειτουργία που πρέπει να εξυπηρετούν.

Κάπου εδώ ολοκληρώνεται η συναναστροφή μας σχετικά με το ότι βγαίνουν εκτός θέματος όταν συναναστρέφονται πάνω στην αλήθεια. Στη συνέχεια, θα συνοψίσουμε το πόσο εκτός θέματος πρέπει να βγει κανείς στη συναναστροφή του για την αλήθεια και πάνω σε ποια θέματα πρέπει να συναναστραφεί προκειμένου να θεωρηθεί ότι η φύση αυτής της πράξης προκαλεί διατάραξη και αναστάτωση. Σε ορισμένες περιπτώσεις, είναι προφανές ότι κάποιος έχει βγει εκτός θέματος: Είναι εύκολο να διακρίνει κανείς κάποιον που είναι εντελώς εκτός θέματος και αρχίζει να κάνει ανούσια κουβεντούλα ή να συζητάει τις υποθέσεις του σπιτιού. Για παράδειγμα, όταν όλοι συναναστρέφονται πάνω στο πώς να κάνουν το καθήκον τους, κάποιος μπορεί να συναναστραφεί σχετικά με το «ένδοξο» παρελθόν του, να μιλήσει για τα καλά πράγματα που έχει κάνει ή για το πώς έχει βοηθήσει τους αδελφούς και τις αδελφές και ούτω καθεξής. Κανένας δεν θέλει να ακούσει κάτι τέτοιο και όσο περισσότερο ακούει τόσο μεγαλύτερη γίνεται η αποστροφή του, μέχρι που φτάνει να αγνοεί τον συγκεκριμένο άνθρωπο. Τότε, ο άνθρωπος νιώθει ότι έχει γίνει ρεζίλι. Εφόσον η πλειοψηφία είναι σε θέση να διακρίνει αυτόν τον άνθρωπο, εκείνος δεν θα μπορεί να συνεχίσει. Δεν χρειάζεται και μεγάλη κατανόηση της αλήθειας ώστε να είναι κανείς σε θέση να διακρίνει όποιον βγαίνει εκτός θέματος με αυτόν τον τρόπο. Η ανούσια κουβεντούλα, η φλυαρία για ζητήματα του σπιτιού, ο αυτοέπαινος, η αυτοπροβολή και το να εκμεταλλεύεται κανείς το θέμα της συναναστροφής για να μιλήσει για το δικό του «ένδοξο» παρελθόν —το να βγαίνει κανείς εκτός θέματος με αυτόν τον τρόπο είναι κάτι το ευδιάκριτο. Στην ουσία, δεν συνιστά και μεγάλη αναστάτωση, επειδή οι περισσότεροι άνθρωποι νιώθουν απέχθεια για τέτοια πράγματα και δεν είναι διατεθειμένοι να τα ακούσουν, καταλαβαίνουν ότι κάποιος κάνει επίδειξη και δεν συναναστρέφεται σχετικά με την αλήθεια, καταλαβαίνουν ότι έχει βγει εκτός θέματος. Η ομάδα μπορεί να προσπαθήσει να μην τον ντροπιάσει αμέσως μόλις αρχίσει να μιλάει, όσο, όμως, μακρηγορεί, οι άλλοι αρχίζουν να νιώθουν απέχθεια, δεν είναι διατεθειμένοι να ακούσουν

άλλο και νιώθουν πως τελικά θα ήταν καλύτερα να διάβαζαν μόνοι τους τα λόγια του Θεού. Αν συνέχιζε, θα σηκώνονταν να φύγουν. Όταν εκείνος βλέπει πως τα πράγματα δεν πάνε καλά και πως γίνεται ρεζίλι, σταματάει να μιλάει. Σε ποια περίπτωση το να βγαίνει κανείς εκτός θέματος έχει ήδη επηρεάσει αρνητικά τους ανθρώπους, αλλά εκείνοι ακόμα δεν μπορούν να το διακρίνουν ως κάτι αρνητικό, αλλά αντίθετα θεωρούν ότι το εκτός θέματος περιεχόμενο είναι η αλήθεια και το ακούνε με προσοχή; Το να βγαίνει κανείς εκτός θέματος με αυτόν τον τρόπο μπορεί να αναστατώσει τους ανθρώπους και πρέπει κανείς να μπορεί να διακρίνει τέτοια περιστατικά. Δώστε ένα παράδειγμα μιας περίπτωσης όπου κάποιος βγαίνει εκτός θέματος με αυτόν τον τρόπο. (Όταν κάποιος δεν κάνει αυτοκριτική αφότου κλαδευτεί, αλλά εστιάζει ενώ μιλάει στο αν το θέμα είναι σωστό ή λάθος, προκαλεί σύγχυση στον νου όλων. Κάτι τέτοιο δεν στερεί απλώς απ' τους ανθρώπους τη δυνατότητα να αναπτύξουν διάκριση, αλλά, επιπλέον, οι άνθρωποι νιώθουν πως όσα λέει αυτός συνάδουν με την αλήθεια και είναι σωστά. Κι έτσι όλοι παίρνουν το μέρος του.) Με το πρόσχημα ότι συναναστρέφεται πάνω στο πώς να αποδεχθεί κανείς το κλάδεμα, υπερασπίζεται τον εαυτό του και δικαιώνεται, κάνοντας τους άλλους να πιστέψουν πως κλαδεύτηκε άδικα, τους παίρνει με το μέρος του και τους κάνει να τον συμπονέσουν, αλλά και, επιπλέον, να θαυμάσουν την ικανότητά του να υποτάσσεται και να αποδέχεται το κλάδεμα υπό αυτές τις συνθήκες. Κάτι τέτοιο παραπλανά τους ανθρώπους· πρόκειται για ένα συνειδητό και εσκεμμένο περιστατικό όπου κάποιος βγαίνει εκτός θέματος το οποίο όχι μόνο στερεί από τους ακροατές την ικανότητα να υποταχθούν όταν αντιμετωπίζουν κλάδεμα, να αποδεχθούν το κλάδεμα, να κάνουν αυτοκριτική και να αποκτήσουν αυτογνωσία, αλλά αντ' αυτού γεννά μέσα τους επιφυλακτικότητα και αντίσταση απέναντι στο κλάδεμα. Μια τέτοια συναναστροφή όχι μόνο δεν βοηθά τους ανθρώπους να κατανοήσουν τη σημασία του κλαδέματος, το πώς οι άνθρωποι πρέπει να υιοθετούν τη σωστή στάση όταν κλαδεύονται, το πώς να το αποδέχονται και το πώς να ασκούνται, αλλά και οδηγεί τους ανθρώπους να επιλέξουν έναν άλλον τρόπο αντιμετώπισης του κλαδέματος, με τον οποίο δεν κάνουν πράξη την αλήθεια και δεν ενεργούν σύμφωνα με τις αλήθεια-αρχές, αλλά γίνονται πιο πονηροί. Μια τέτοια συναναστροφή υπηρετεί την παραπλάνηση των ανθρώπων. Το να βγαίνει κανείς εκτός θέματος όταν συναναστρέφεται πάνω στην αλήθεια είναι ένα από τα θέματα που προκύπτουν στην εκκλησιαστική ζωή. Αν αυτό το θέμα φτάσει στο επίπεδο της διατάραξης και της αναστάτωσης, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να βγουν μπροστά για να το σταματήσουν και να το περιορίσουν, να συναναστραφούν πάνω του και να το αναλύσουν, έτσι ώστε η πλειοψηφία να αναπτύξει μεγαλύτερη διάκριση, να μάθει από αυτήν την εμπειρία και να αντλήσει ένα δίδαγμα.

II. Λένε λόγια και δόγματα για να παραπλανήσουν τους ανθρώπους και να κερδίσουν την εκτίμησή τους

Η δεύτερη εκδήλωση των ανθρώπων, γεγονότων και πραγμάτων που προκαλούν διαταράξεις και αναστατώσεις στην εκκλησιαστική ζωή είναι όταν οι άνθρωποι

αραδιάζουν λόγια και δόγματα για να παραπλανήσουν τους ανθρώπους και να κερδίσουν την εκτίμησή τους. Συνήθως, οι περισσότεροι άνθρωποι μπορεί να αραδιάσουν κάποια λόγια και δόγματα. Οι περισσότεροι το έχουν κάνει αυτό. Το συνηθισμένο γεγονός να αραδιάζει κάποιος λόγια και δόγματα πρέπει να το βλέπουμε ως αποτέλεσμα του μικρού του αναστήματος και του ότι δεν κατανοεί την αλήθεια. Εφόσον δεν αφιερώνει σ' αυτό πάρα πολύ χρόνο, δεν το κάνει επίτηδες, δεν μονοπωλεί τη συζήτηση, δεν απαιτεί την ανοχή όλων ώστε να μιλάει κατά βούληση, δεν ζητά να τον ακούνε όλοι και δεν παραπλανά τους άλλους ούτε προσπαθεί να κερδίσει την εκτίμησή τους, τότε αυτό δεν είναι ούτε διατάραξη ούτε αναστάτωση. Επειδή οι περισσότεροι άνθρωποι δεν κατέχουν την αλήθεια-πραγματικότητα, το να αραδιάζει κανείς λόγια και δόγματα είναι κάτι πολύ συνηθισμένο. Δικαιολογείται σε κάποιον να μιλάει λιγάκι ανάρμοστα· μπορεί κανείς να το συγχωρέσει και να μην το πάρει και πολύ στα σοβαρά. Υπάρχει, ωστόσο, μία εξαίρεση: Όταν κάποιος εσκεμμένα αραδιάζει λόγια και δόγματα. Τι είναι αυτό που κάνει εσκεμμένα; Εσκεμμένο δεν είναι το ότι αραδιάζει λόγια και δόγματα, αφού δεν κατέχει ούτε την αλήθεια-πραγματικότητα. Οι ενέργειές του, όπως το ότι αραδιάζει λόγια και δόγματα, φωνάζει συνθήματα και μιλάει για θεωρίες, είναι ίδιες με όλων των άλλων. Υπάρχει, ωστόσο, μία διαφορά: Όταν αραδιάζει λόγια και δόγματα, θέλει πάντα να τον εκτιμούν οι άλλοι, καθώς και να συγκρίνεται με τους επικεφαλής και τους εργάτες και με όσους επιδιώκουν την αλήθεια. Το ακόμα πιο παράλογο είναι πως, οτιδήποτε κι αν πει, με οποιονδήποτε τρόπο κι αν το πει, σκοπός του είναι να πάρει τους άλλους με το μέρος του, να παραπλανήσει τις καρδιές τους, και όλα αυτά προκειμένου να τον εκτιμήσουν. Με ποιον σκοπό επιζητεί την εκτίμηση; Επιθυμεί να έχει θέση και γόητρο στις καρδιές των ανθρώπων, να γίνει εξέχον άτομο ή επικεφαλής ανάμεσα στους πολλούς, να γίνει κάτι το σπάνιο ή ασυνήθιστο, να γίνει μια ιδιαίτερη προσωπικότητα, κάποιος που τα λόγια του έχουν εξουσία. Αυτή η κατάσταση διαφέρει από τη συνηθισμένη περίπτωση των ανθρώπων που αραδιάζουν λόγια και δόγματα και αποτελεί διατάραξη και αναστάτωση. Τι κάνει αυτούς τους ανθρώπους να διαφέρουν από όσους αραδιάζουν λόγια και δόγματα με τον πιο συνηθισμένο τρόπο; Η συνεχής επιθυμία τους να μιλάνε· μιλάνε όποτε τους δοθεί η ευκαιρία. Εφόσον υπάρχει συνάθροιση ή έχει μαζευτεί μια ομάδα ανθρώπων, εφόσον, δηλαδή, έχουν κοινό, θα μιλήσουν, και τους διακατέχει μια ιδιαίτερα έντονη επιθυμία να το κάνουν. Όταν μιλάνε, σκοπός τους δεν είναι να μοιραστούν τις ενδόμυχες σκέψεις τους, όσα κέρδισαν, τις εμπειρίες τους, όσα κατανοούν ή τις γνώσεις τους με τους αδελφούς και τις αδελφές, ώστε να προαγάγουν την κατανόηση της αλήθειας ή ένα μονοπάτι για να γίνει η αλήθεια πράξη. Αντ' αυτών, σκοπός τους είναι να αδράξουν την ευκαιρία για να αραδιάσουν δόγματα ώστε να προβάλουν τον εαυτό τους, να δώσουν στους άλλους να καταλάβουν πόσο διαβασμένοι είναι, να δείξουν ότι έχουν μυαλό, γνώσεις και μόρφωση κι ότι είναι πάνω από τον μέσο άνθρωπο. Θέλουν να θεωρούνται ικανοί άνθρωποι, όχι απλώς συνηθισμένοι. Το θέλουν αυτό έτσι ώστε, για οποιοδήποτε ζήτημα, όλοι να απευθύνονται σ' εκείνους και να τους συμβουλεύονται. Για οποιοδήποτε θέμα στην εκκλησία ή για οποιαδήποτε δυσκολία

αντιμετωπίζουν οι αδελφοί και οι αδελφές, θέλουν να είναι εκείνοι οι πρώτοι άνθρωποι που θα σκεφτούν οι άλλοι· το θέλουν αυτό ώστε οι άλλοι να μην μπορούν να κάνουν τίποτα χωρίς αυτούς, ώστε να μην τολμούν να χειριστούν κανένα ζήτημα χωρίς αυτούς και όλοι να περιμένουν τις εντολές τους. Αυτό το αποτέλεσμα επιθυμούν. Σκοπός τους όταν αραδιάζουν λόγια και δόγματα είναι να παγιδεύσουν και να ελέγξουν τους ανθρώπους. Για εκείνους, το ότι αραδιάζουν λόγια και δόγματα είναι απλώς μια μέθοδος, μια προσέγγιση· αραδιάζουν λόγια και δόγματα όχι επειδή δεν κατανοούν την αλήθεια, αλλά το κάνουν με σκοπό να καταφέρουν τους άλλους να τους θαυμάζουν με την καρδιά τους, να τους εκτιμούν, ακόμα και να τους φοβούνται, κι εκείνοι να τους περιορίζουν και να τους ελέγχουν. Το να αραδιάζει, λοιπόν, κανείς λόγια και δόγματα με αυτόν τον τρόπο αποτελεί διατάραξη και αναστάτωση. Στην εκκλησιαστική ζωή, τέτοιοι άνθρωποι πρέπει να περιορίζονται και αυτήν τη συμπεριφορά, το να αραδιάζει κανείς λόγια και δόγματα, πρέπει επίσης να τη σταματάνε κι όχι να την αφήνουν να συνεχίζει ανεξέλεγκτα. Ίσως πουν κάποιοι: «Άνθρωποι σαν κι αυτούς πρέπει να περιοριστούν· μετά, όμως, θα πρέπει και πάλι να τους δοθεί μια ευκαιρία να μιλήσουν;» Για να είναι τα πράγματα δίκαια, μπορεί να τους δοθεί η ευκαιρία να μιλήσουν· μόλις, όμως, ξαναγυρίσουν στα ίδια και αρχίσουν να επιδεικνύονται, ενώ η φιλοδοξία τους είναι και πάλι έτοιμη να κυριαρχήσει, θα πρέπει αμέσως να τους διακόψουν, ώστε να αποκτήσουν διαύγεια και ηρεμία. Τι πρέπει να γίνει αν επιδεικνύονται συχνά με αυτόν τον τρόπο, αν η φιλοδοξία τους συνεχίζει να αποκαλύπτεται συχνά και είναι δύσκολο να περιοριστούν οι επιθυμίες τους; Πρέπει να περιοριστούν εντελώς και να μην τους επιτρέπεται να μιλήσουν. Αν κανένας δεν θέλει να τους ακούσει όταν μιλάνε και όλοι νιώθουν απέχθεια όταν βλέπουν και ακούνε τον τόνο και τη συμπεριφορά τους, το βλέμμα και τις χειρονομίες τους, τότε το πρόβλημα είναι σοβαρό. Φτάνουν όλοι στο σημείο να νιώθουν αποστροφή. Τέτοιοι άνθρωποι, που παίζουν στην εκκλησία τον ρόλο του αντιθετικού στοιχείου, δεν πρέπει να κατέβουν τότε από τη σκηνή; Ο χαρακτήρας που παίζουν είναι ώρα να φύγει. Δεν σημαίνει αυτό ότι έχουν ολοκληρώσει την παροχή των υπηρεσιών τους; Τι πρέπει να γίνει όταν ολοκληρώσουν και τις τελευταίες υπηρεσίες τους; Πρέπει να απομακρυνθούν. Μόλις αρχίσουν να μιλάνε, λένε τα ίδια με πριν, πράγμα που δεν λύνεται με τον περιορισμό. Έχουν κουραστεί όλοι να τα ακούνε αυτά. Εμφανίζεται καθαρά το απαίσιο πρόσωπό τους, το πρόσωπο του Σατανά, το πρόσωπο ενός κακού διαβόλου. Τι είδους άνθρωποι είναι αυτοί; Είναι αντίχριστοι. Αν αποπεμφθούν πολύ νωρίς, οι περισσότεροι θα τρέφουν αντιλήψεις και δεν θα πειστούν μέσα τους και θα πουν: «Ο οίκος του Θεού δεν έχει αγάπη, αφού αποπέμπει κάποιον χωρίς καν να τον βάλει σε μια περίοδο επιτήρησης, χωρίς να του δίνει καμία ευκαιρία να μετανοήσει. Απλώς είπε λίγα λόγια σαν εκείνα που λένε οι εκτός εκκλησίας, αποκάλυψε λίγη διεφθαρμένη διάθεση και φέρθηκε λίγο αλαζονικά, αλλά δεν είχε κακές προθέσεις. Είναι άδικο να του φέρεται κανείς έτσι». Ωστόσο, όταν η πλειοψηφία μπορεί να διακρίνει και να καταλάβει την ουσία των κακών ανθρώπων, τότε είναι σωστό να επιτραπεί σε κακούς ανθρώπους σαν κι αυτούς να συνεχίσουν τα απερίσκεπτα παραπτώματά τους, τις διαταράξεις και τις αναστατώσεις

τους στην εκκλησία; (Όχι.) Είναι άδικο για όλους τους αδελφούς και τις αδελφές. Σε τέτοιες περιπτώσεις, το θέμα λύνεται με την αποπομπή τους. Αφού παράσχουν και τις τελευταίες τους υπηρεσίες και η πλειοψηφία τούς έχει διακρίνει, οι περισσότεροι άνθρωποι δεν πρόκειται να έχουν αντίρρηση αν τους αποπέμψεις τότε· ούτε θα παραπονεθούν ούτε θα παρανοήσουν τον Θεό. Αν κάποιος συνεχίζει να τους υπερασπίζονται, μπορείς να πεις τα εξής: «Αυτός ο άνθρωπος διέπραξε πολλά κακά στην εκκλησία. Χαρακτηρίστηκε αντίχριστος και αποπέμφθηκε. Κι όμως, εσύ ακόμα του δείχνεις μεγάλη συμπόνια· σκέφτεσαι ακόμα την καλοσύνη που σου έδειξε και σπεύδεις να τον υπερασπιστείς. Γίνεσαι υπερβολικά συναισθηματικός και δεν έχεις καθόλου αρχές. Τι συνέπειες έχει αυτό; Εκείνος σου έδωσε λίγη βοήθεια κι εσύ δεν μπορείς να το ξεχάσεις· ό,τι κι αν σου πει, υπακούς ευσυνείδητα σ' αυτό και θέλεις πάντα να του το ξεπληρώσεις. Έχει αποπεμφθεί πλέον. Μήπως θέλεις να πας μαζί του; Αν θέλεις να αποπεμφθείς κι εσύ, ας γίνει έτσι». Είναι σωστή μια τέτοια διαχείριση της κατάστασης; Σε αυτό το σημείο, ναι. Αν ένας τέτοιος άνθρωπος αραδιάζει συνεχώς λόγια και δόγματα για να παραπλανήσει τους άλλους, προκαλώντας τους τόσο αφόρητη αναστάτωση που δεν θέλουν πια να έρχονται στις συναθροίσεις, η αιτία δεν είναι ότι οι επικεφαλής και οι εργάτες είναι απαθείς και ανόητοι, δεν έχουν διάκριση και δεν είναι σε θέση να αντιμετωπίσουν εγκαίρως αυτόν τον άνθρωπο; Δεν έχουν την ικανότητα να κάνουν το έργο τους, δεν καταφέρνουν να εκπληρώσουν τις ευθύνες τους.

Τώρα πια, οι περισσότεροι άνθρωποι έχουν, σε κάποιον βαθμό, διάκριση ως προς εκείνους τους αντίχριστους που αραδιάζουν λόγια και δόγματα. Αν δεν κρατάνε χαμηλό προφίλ, μόλις ξεθαρρέψουν και φερθούν με αρκετά συγκεκριμένο τρόπο σε διάφορες καταστάσεις και οι διάφορες εκδηλώσεις τους γίνουν αρκετές ώστε οι άνθρωποι να τους αναγνωρίσουν ως αντίχριστους, τότε δεν χωράνε ούτε άλλες καθυστερήσεις ούτε άλλοι δισταγμοί. Πρέπει γρήγορα να περιοριστούν και να απομονωθούν. Αν οι υπηρεσίες τους δεν έχουν πλέον αξία, τότε θα πρέπει να αποπεμφθούν αμέσως. Είναι εύκολο να διακρίνει κανείς τέτοιους υποκριτές αντίχριστους που αραδιάζουν λόγια και δόγματα, επειδή άνθρωποι σαν κι αυτούς είναι ολοφάνερα αντίχριστοι. Είναι που αυτός ο τύπος αντίχριστου θέλει διαρκώς να παραπλανά τους ανθρώπους, βρίσκοντας ευκαιρία να αραδιάσει λόγια και δόγματα για να πετύχει τον σκοπό του, δηλαδή να αποκτήσει δύναμη. Αυτός είναι ένας από τους τρόπους εκδήλωσης των αντίχριστων και διακρίνεται εύκολα. Αυτό το θέμα έχει ήδη συζητηθεί επαρκώς, επομένως δεν θα αναλυθεί άλλο εδώ. Με δυο λόγια, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να παρακολουθούν στενά τέτοιους ανθρώπους, να κατανοούν και να συλλαμβάνουν γρήγορα και σωστά τις κινήσεις, τις σκέψεις και τις απόψεις τους, καθώς και τα σχέδια και τις ενέργειές τους, αλλά και τα λανθασμένα σχόλια που διαδίδουν, και σύντομα να τους τακτοποιούν αναλόγως. Αυτή είναι μια ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών. Αν μη τι άλλο, λοιπόν, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να κάνουν αυτήν την εργασία με πνευματική εγρήγορση και διανοητική επιμέλεια, όχι με απάθεια και υποτονικότητα. Αν ένας αντίχριστος παραπλανήσει πολλούς ανθρώπους με λόγια και δόγματα κατά τη διάρκεια

των συναθροίσεων και οι επικεφαλής της εκκλησίας συνεχίζουν να μην τον αναγνωρίζουν ως αντίχριστο και δεν μπορούν να τον εκθέσουν και να τον αντιμετωπίσουν άμεσα, θα έχουν αποτύχει να εκπληρώσουν τις ευθύνες τους. Αν πολλοί άνθρωποι έχουν ήδη παραπλανηθεί από τους αντίχριστους και βρίσκουν τις συναθροίσεις ανούσιες όταν δεν τους ακούνε να αραδιάζουν εκεί λόγια και δόγματα, κι έτσι δεν είναι πρόθυμοι να παραστούν στις συναθροίσεις ή ακόμα και να φάνε και να πιουν τα λόγια του Θεού και να ακούσουν κηρύγματα, επειδή προτιμούν να ακούσουν το κήρυγμα των αντίχριστων, αν οι επικεφαλής της εκκλησίας συνειδητοποιήσουν τη σοβαρότητα της κατάστασης και αρχίσουν να λαμβάνουν μέτρα και αντιστρέψουν την κατάσταση μόνο αφότου οι άνθρωποι έχουν παραπλανηθεί και ελέγχονται σε τέτοιο βαθμό από τους αντίχριστους, κάτι τέτοιο θα προκαλούσε σημαντική καθυστέρηση! Η απάθεια και η ανοησία τέτοιων ψευδοεπικεφαλής θα ζημίωνε τη ζωή-είσοδο πολλών από όσους ανήκουν στον εκλεκτό λαό του Θεού. Όταν οι αντίχριστοι αναλύονται, διακρίνονται και αποπέμπονται, κάποιοι άνθρωποι μπορεί να παραπλανηθούν και να τους ακολουθήσουν. Μερικοί ίσως φτάσουν ακόμα και στο σημείο να πουν: «Αν τους αποπέμψεις, θα σταματήσουμε πλέον να πιστεύουμε στον Θεό. Αν τους αναγκάσεις να φύγουν, θα φύγουμε όλοι!» Σε αυτό το σημείο, γίνεται εντελώς σαφές ότι οι επικεφαλής της εκκλησίας δεν κάνουν καθόλου πραγματικό έργο, που σημαίνει ότι έχουν αποτύχει οικτρά να εκπληρώσουν τις ευθύνες τους.

Στην εκκλησιαστική ζωή, το πρώτο πράγμα που πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες είναι να αντιληφθούν την κατάσταση των διάφορων ατόμων. Πρέπει να παρατηρούν και να κατανοούν προσεκτικά, μέσω της αλληλεπίδρασης, ποιο μονοπάτι έχει πάρει κάθε μεμονωμένο μέλος της εκκλησίας, καθώς και τη διάθεση-ουσία του, αλλά και να ανακαλύπτουν και να αναγνωρίζουν γρήγορα και σωστά ποιος βαδίζει σε μονοπάτι αντίχριστου και ποιος έχει ουσία αντίχριστου. Έπειτα, πρέπει να εστιάζουν σ' αυτά τα άτομα, να τα παρακολουθούν στενά, καθώς και να κατανοούν και να αντιλαμβάνονται γρήγορα τις απόψεις και τις δηλώσεις που διαδίδουν, αλλά και τις ενέργειες που ετοιμάζονται να εκτελέσουν τη δεδομένη στιγμή. Όταν θελήσουν να παραπλανήσουν τους ανθρώπους, να τους παγιδεύσουν και να τους ελέγξουν, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει γρήγορα να βγουν μπροστά για να τους σταματήσουν και όχι να περιμένουν παθητικά. Αν, προτού εκθέσεις τους αντίχριστους, περιμένεις να τους αποκαλύψει ο Θεός ή να παραπλανηθούν οι αδελφοί και οι αδελφές ή να αποκτήσουν οι αδελφοί και οι αδελφές κατανόηση και διάκριση για τους αντίχριστους, τότε έχουν ήδη προκύψει καθυστερήσεις. Γι' αυτό και οι επικεφαλής και οι εργάτες, όταν λαμβάνουν τα μέτρα τους ενάντια στους αντίχριστους, πρέπει να παίρνουν πρωτοβουλία ώστε να κάνουν οι ίδιοι την πρώτη κίνηση και να είναι ήδη προετοιμασμένοι. Ως πρώτο βήμα, πρέπει κανείς να προωθεί και να καλλιεργεί όσους είναι σχετικά ακέραιοι και μπορούν να επιδιώξουν την αλήθεια· πρέπει, δηλαδή, να ποτίζει και να προμηθεύει σωστά όσους αναλαμβάνουν ηγετικό ρόλο σε διάφορα επιμέρους αντικείμενα του έργου και να τους καλλιεργεί προκειμένου να γίνουν στυλοβάτες της εκκλησίας. Μόνο έτσι

γίνεται να προχωρήσουν απρόσκοπτα και ανεμπόδιστα τα διάφορα επιμέρους αντικείμενα του εκκλησιαστικού έργου και να συνεχίσει η διάδοση του ευαγγελικού έργου. Όποιο κι αν είναι το αντικείμενο του έργου, είναι πολύ δύσκολο να εκτελεστεί αν δεν έχει έναν καλό επικεφαλής. Η κύρια εκδήλωση της απείθειας των αντίχριστων στον Θεό είναι ότι παραπλανούν όσους ανήκουν στον εκλεκτό λαό Του ώστε να ακολουθήσουν τους ίδιους, με σκοπό να διαταράξουν και να αναστατώσουν κάθε επιμέρους αντικείμενο του έργου στον οίκο του Θεού. Σε μια εκκλησία, το πρώτο πράγμα που θέλουν να κάνουν οι αντίχριστοι είναι να βλάψουν όσους έχουν αίσθημα δικαίου και όσους παίρνουν ηγετικό ρόλο σε διάφορα επιμέρους αντικείμενα του έργου. Όσους μπορούν να παραπλανήσουν και να ελέγξουν, τους παίρνουν με το μέρος τους· όσους δεν μπορούν να παραπλανήσουν και να ελέγξουν, τους στήνουν πλεκτάνες, τους παγιδεύουν και τους καταστρέφουν και στο τέλος τους αποπέμπουν. Έτσι ανοίγει ο δρόμος για να ελέγξουν την εκκλησία οι αντίχριστοι. Καταστρέφουν πρώτα εκείνα τα λίγα, ζωτικής σημασίας άτομα που μπορούν να επιδιώξουν την αλήθεια· οι υπόλοιποι είναι, στην πλειοψηφία τους, εκείνοι που πηγαίνουν όπου φυσάει ο άνεμος. Μετά από αυτό, τους είναι πολύ πιο εύκολο να αντιμετωπίσουν στοχευμένα τους επικεφαλής και τους εργάτες. Χωρίς τη συνεργασία και τη βοήθεια όσων επιδιώκουν την αλήθεια, οι επικεφαλής και οι εργάτες αγωνίζονται, ουσιαστικά, μόνοι και αβοήθητοι. Εσύ βαδίζεις στο φως, ενώ οι αντίχριστοι παραμονεύουν στο σκοτάδι, έτοιμοι να σου επιτεθούν ύπουλα, να σου στήσουν πλεκτάνες, να σε παγιδεύσουν και να σε συκοφαντήσουν ανά πάσα στιγμή, να σε ρίξουν κάτω ώστε να μην μπορέσεις να ξανασηκωθείς. Τότε είναι που οι αντίχριστοι βρίσκουν ανθρώπους για να σε χτυπήσουν ενώ είσαι αδύναμος, αφήνοντάς σε εντελώς αποκαρδιωμένο και απελπισμένο. Συνεπώς, είναι πολύ δύσκολο να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά το πρόβλημα των αντίχριστων αν δεν ενωθούν εναντίον τους όσοι επιδιώκουν την αλήθεια. Στην εκκλησιαστική ζωή, το πρώτο πράγμα που πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες είναι να διατηρήσουν την κανονική τάξη της εκκλησίας. Όσο είναι παρόντες αυτοί οι κακοί άνθρωποι που βαδίζουν στο μονοπάτι των αντίχριστων, η εκκλησιαστική ζωή δεν θα έχει κανένα καλό αποτέλεσμα, δεν θα μπει εύκολα στον σωστό δρόμο και οι περισσότεροι άνθρωποι θα είναι συχνά αναστατωμένοι και επηρεασμένοι. Επομένως, η πρώτη και σημαντικότερη εργασία που πρέπει να αναλάβουν οι επικεφαλής και οι εργάτες όσον αφορά την εκκλησιαστική ζωή είναι να ανακαλύψουν, να κατανοήσουν, να αντιληφθούν και να εντοπίσουν τους κακούς ανθρώπους, τους αντίχριστους και όσους βαδίζουν στο μονοπάτι των αντίχριστων. Μόνο αν περιοριστούν ή αποπεμφθούν αυτοί οι άνθρωποι μπορεί να διατηρηθεί η κανονική τάξη της εκκλησιαστικής ζωής. Αν δεν περιοριστούν και τους επιτραπεί να ενεργούν με ηθελημένη απερισκεψία και να προκαλούν αναστάτωση, τότε τα διάφορα επιμέρους αντικείμενα του έργου της εκκλησίας θα πέσουν σε αδράνεια. Αφού οι περισσότεροι άνθρωποι δεν έχουν διάκριση απέναντί τους και δεν μπορούν να αντιληφθούν την ουσία τους, ενώ φτάνουν ακόμα και στο σημείο να αναστατωθούν και να παραπλανηθούν από τις διάφορες παράλογες σκέψεις και απόψεις τους, είναι

δύσκολο για τον εκλεκτό λαό του Θεού να μπει στον σωστό δρόμο και να εισέλθει στην αλήθεια-πραγματικότητα της εκκλησιαστικής ζωής. Αν, κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, η εκκλησιαστική ζωή είναι πολύ κανονική, τότε ο εκλεκτός λαός του Θεού κερδίζει και προοδεύει καθώς τρώει και πίνει τα λόγια του Θεού και συναναστρέφεται πάνω στην αλήθεια και, επιτέλους, αποκτά κάποια ζωή-είσοδο και λίγη αλήθεια-πραγματικότητα. Όταν, όμως, παραπλανάται και αναστατώνεται από τους αντίχριστους που αραδιάζουν λόγια και δόγματα, τότε όχι μόνο χάνει αυτήν τη λίγη αγνή αντίληψη και γνήσια κατανόηση που μόλις απέκτησε, αλλά επιπλέον ενστερνίζεται πολλές παραπειστικές αιρέσεις και πλάνες· γρήγορα μπερδεύεται και πάλι, σαν τους κωπηλάτες που το ρεύμα τους τραβά και πάλι προς τα πίσω μόλις σταματήσουν να κάνουν κουπί, κι αυτό είναι μεγάλο πρόβλημα. Δεν είναι εύκολο να επιτύχουν οι άνθρωποι την ανάπτυξη στη ζωή· μπορεί να χρειαστούν χρόνια για να σημειώσουν λίγη πρόοδο, δηλαδή προχωρούν εξαιρετικά αργά. Οι άνθρωποι δυσκολεύονται να αποκτήσουν αυτό το λίγο ανάστημα που έχουν· δεν τους είναι εύκολο να το κερδίσουν. Μέσα από την παραπλάνηση και την αναστάτωση που προκαλούν οι αντίχριστοι, αυτή η λίγη αγνή αντίληψη των ανθρώπων χάνεται. Ακόμα πιο σοβαρό είναι το ότι, μετά την αναστάτωση που προκαλούν ο Σατανάς και οι αντίχριστοι, οι άνθρωποι γεμίζουν με πολλές από τις φιλοσοφίες, τις μηχανορραφίες και τα τεχνάσματα του Σατανά, αλλά και με το δηλητήριο που φυτεύει μέσα τους ο Σατανάς. Αυτά τα πράγματα όχι μόνο δεν αφήνουν τους ανθρώπους να γνωρίσουν τον Θεό και να υποταχθούν σ' Εκείνον, αλλά, απεναντίας, κάνουν τους ανθρώπους και να αναπτύξουν αντιλήψεις και παρανοήσεις για τον Θεό και να απομακρυνθούν από Εκείνον, επιδεινώνουν ακόμα περισσότερο τις διεφθαρμένες διαθέσεις τους και τους ωθούν ακόμα περισσότερο να προδώσουν τον Θεό. Κάτι τέτοιο έχει πολύ σοβαρές συνέπειες. Πείτε Μου, όταν υπάρχουν τόσο σοβαρές συνέπειες, είναι απαραίτητο να σταματήσουν και να περιοριστούν όσοι παραπλανούν τους ανθρώπους με λόγια και δόγματα; Δεν είναι αυτή μια σημαντική εργασία που πρέπει να αναλάβουν οι επικεφαλής της εκκλησίας; (Ναι.) Επομένως, ο περιορισμός των κακών και των δύσπιστων ανθρώπων είναι σημαντική εργασία για την εκκλησία. Λένε κάποιοι: «Δεν έχω διάκριση. Δεν ξέρω πώς να το κάνω». Στην πραγματικότητα, εφόσον έχεις τη θέληση, εφόσον παρατηρείς προσεκτικά και εξετάζεις διαρκώς τις προθέσεις και τα κίνητρα των ανθρώπων, λίγο λίγο θα αναπτύξεις διάκριση. Αυτοί οι δύσπιστοι και κακοί άνθρωποι, μόλις κάνουν την εμφάνισή τους, έχουν τις δικές τους προθέσεις και τα δικά τους κίνητρα, που όλα έχουν σκοπό να κάνουν τους ανθρώπους να τους εκτιμούν, να τους λατρεύουν σαν είδωλα και να ακούνε όσα έχουν να πουν εκείνοι. Αν μπορείς να αντιληφθείς τις προθέσεις και τα κίνητρά τους, έχεις ήδη κάποια διάκριση. Αν δεν είσαι σίγουρος, μπορείς να συναναστραφείς πάνω σε αυτό το ζήτημα με κάποιους ανθρώπους που έχουν σχετική κατανόηση της αλήθειας. Κατά τη διάρκεια της συναναστροφής, μπορείς αφενός να αποφανθείς για το θέμα μέσα από την αλήθεια που κατανοούν όλοι και από τα διάφορα τεκμηριωμένα αποδεικτικά στοιχεία που αντιλαμβάνονται. Αφετέρου, μπορείς, μέσα από τη διαφώτιση και την καθοδήγηση του

Θεού κι από το φως που δίνει ο Θεός κατά τη διάρκεια της συναναστροφής, να πάρεις επιβεβαίωση γι' αυτό το ζήτημα, να βεβαιωθείς, δηλαδή, αν ο εν λόγω άνθρωπος είναι όντως αντίχριστος και αν είναι όντως κάποιος που πρέπει να περιοριστεί. Μέσα από τη συναναστροφή, αν όλοι πάρουν επιβεβαίωση και συμφωνήσουν ομόφωνα, λέγοντας πως αυτός ο άνθρωπος είναι όντως αντίχριστος και πρέπει να περιοριστεί, αφού οι αδελφοί κι οι αδελφές φτάσουν σε μια γενική παραδοχή και καταλήξουν όλοι σε μια κοινή οπτική, τότε το επόμενο βήμα για τους επικεφαλής και τους εργάτες είναι να αντιμετωπίσουν και να αποπέμψουν γρήγορα αυτόν τον άνθρωπο σύμφωνα με τις αλήθεια-αρχές. Αυτή είναι η αρχή. Μόλις κατανοήσουν οι άνθρωποι αυτήν την αρχή, οφείλουν να κάνουν πραγματικό έργο, δηλαδή να εκπληρώσουν την ευθύνη τους και να δείξουν αφοσίωση. Δεν κατανοείς τις αρχές ούτε για να κάνεις κήρυγμα ούτε για να γεμίσεις το κεφάλι σου με αυτές, αλλά για να τις εφαρμόζεις στο πραγματικό έργο του καθήκοντός σου. Στο πραγματικό έργο, η κατανόηση των αρχών σου επιτρέπει να ανταποκριθείς καλύτερα και πιο σχολαστικά στις υποχρεώσεις και τις ευθύνες σου. Συνεπώς, αυτό είναι επίσης μέρος του έργου των επικεφαλής και των εργατών. Οι επικεφαλής και οι εργάτες, προκειμένου να διατηρήσουν την κανονική τάξη της εκκλησιαστικής ζωής και να δώσουν τη δυνατότητα στους αδελφούς και τις αδελφές να ζήσουν την εκκλησιαστική ζωή κανονικά και να εισέλθουν σε όλες τις αλήθειες που απαιτεί ο Θεός, θα πρέπει να είναι οι πρώτοι που θα βγαίνουν μπροστά για να σταματήσουν και να περιορίσουν τους αντίχριστους που αραδιάζουν λόγια και δόγματα, όταν αυτοί εμφανιστούν. Ο περιορισμός των αντίχριστων που αραδιάζουν λόγια και δόγματα δεν γίνεται μόνο και μόνο επειδή είπαν μερικά λανθασμένα πράγματα. Αν η παρακολούθηση για μεγάλο διάστημα ή οι πληροφορίες που δίνουν οι περισσότεροι, καθώς και οι συγκεκριμένες εκδηλώσεις τους, αρκούν για να αποφανθεί κανείς ότι είναι πράγματι από τη στόφα των αντίχριστων, τότε οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να βγουν μπροστά για να τους σταματήσουν και να τους περιορίσουν και να μην τους αφήσουν να συνεχίσουν ανεξέλεγκτοι. Αν τους ανεχτεί κάποιος, θα είναι σαν να αφήνει διαβόλους, σατανάδες, ακάθαρτα πνεύματα και κακά πνεύματα να βγαίνουν εκτός ελέγχου μέσα στην εκκλησία, πράγμα που σημαίνει ότι αυτοί οι επικεφαλής και οι εργάτες παραμελούν τις ευθύνες τους και, στην ουσία, εργάζονται για τον Σατανά. Εδώ ολοκληρώνεται η συναναστροφή πάνω στον δεύτερο τύπο θέματος που αφορά τις διαταράξεις και αναστατώσεις στην εκκλησιαστική ζωή.

III. Φλυαρούν για ζητήματα του σπιτιού, χτίζουν προσωπικές διασυνδέσεις και χειρίζονται προσωπικές υποθέσεις

Στη συνέχεια, ας συναναστραφούμε πάνω στο τρίτο θέμα: το να φλυαρεί κανείς για ζητήματα του σπιτιού, να χτίζει προσωπικές διασυνδέσεις και να χειρίζεται προσωπικές υποθέσεις. Τα προβλήματα που εμπεριέχει το τρίτο θέμα και που θα συζητήσουμε στη συναναστροφή μας είναι προφανές ότι δεν πρέπει να προκύπτουν στην εκκλησιαστική ζωή. Όταν οι άνθρωποι ζουν την εκκλησιαστική ζωή, έρχονται να φάνε και να πίνουν τα

λόγια του Θεού, να μοιραστούν τα λόγια του Θεού, να συναναστραφούν πάνω στην αλήθεια και να συναναστραφούν σχετικά με τις προσωπικές τους βιωματικές μαρτυρίες, ενώ ταυτόχρονα αναζητούν τις προθέσεις του Θεού και μια κάποια κατανόηση της αλήθειας. Προβλήματα, λοιπόν, όπως το να φλυαρεί κανείς για ζητήματα του σπιτιού, να χτίζει προσωπικές διασυνδέσεις και να χειρίζεται προσωπικές υποθέσεις μέσα στην εκκλησιαστική ζωή πρέπει, άραγε, να σταματούν και να περιορίζονται; (Ναι.) Λένε κάποιοι: «Κακό είναι να χαιρετιόμαστε; Αν δύο άνθρωποι έχουν σχετικά στενή σχέση και γνωρίζονται ήδη, και τύχει να συναντηθούν κατά τη διάρκεια της εκκλησιαστικής ζωής και να τα πουν για λίγο, θεωρείται ότι φλυαρούν για ζητήματα του σπιτιού; Πρέπει να περιοριστεί κι αυτό;» Σε τέτοιου είδους προβλήματα αναφέρεται το τρίτο θέμα; (Όχι.) Σαφώς και όχι. Αν έπρεπε να περιοριστούν ακόμα και οι απλοί και ευγενικοί χαιρετισμοί, τότε οι άνθρωποι θα φοβούνταν να μιλήσουν όταν θα συναντιούνταν στο μέλλον. Μπορεί το τρίτο θέμα, δηλαδή το να φλυαρεί κανείς για ζητήματα του σπιτιού, να χτίζει προσωπικές διασυνδέσεις και να χειρίζεται προσωπικές υποθέσεις, να περιλαμβάνει μόνο αυτές τις τρεις περιπτώσεις, όμως τα προβλήματα που αντιπροσωπεύουν αυτές οι περιπτώσεις δεν είναι οι απλοί και αβροί χαιρετισμοί ή οι αντίστοιχες κουβέντες· είναι οι κακές πράξεις που μπορούν να διαταράξουν, να αναστατώσουν και να βλάψουν την εκκλησιαστική ζωή. Αφού αποτελούν διαταράξεις και αναστατώσεις, αξίζουν τη συναναστροφή. Τι πρέπει να αφορά η συναναστροφή; Ποια προβλήματα ακριβώς, ποια λόγια που λένε οι άνθρωποι, ποια πράγματα που κάνουν, ποιες ομιλίες, ποιες συμπεριφορές και ποια διαγωγή τους μπορεί να φτάσει σε επίπεδο διατάραξης και αναστάτωσης του έργου της εκκλησίας. Ας συζητήσουμε μερικά συγκεκριμένα παραδείγματα για να δούμε αν αυτά τα προβλήματα είναι σοβαρά, αν αποτελούν διαταράξεις και αναστατώσεις και αν πρέπει να σταματήσουν και να περιοριστούν.

Στην εκκλησιαστική ζωή, κάποιοι άνθρωποι μιλάνε συχνά για ασήμαντα οικογενειακά ζητήματα και για τις αντιλήψεις και τις ιδέες τους σαν να ήταν το κύριο θέμα της συζήτησης. Λέει κάποια: «Η κοινωνία είναι μαύρη κι άραχνη αυτήν τη στιγμή· είναι πάρα πολύ κουραστική η αλληλεπίδραση με τους απίστους και η ζωή ανάμεσά τους. Οι άπιστοι είναι ικανοί για όλα· είναι στ' αλήθεια ανυπόφορο!» Λένε τότε κάποιοι αδελφοί και αδελφές: «Εμείς πιστεύουμε στον Θεό· όποια κατάσταση κι αν αντιμετωπίσουμε, πρέπει να μπορέσουμε να έχουμε διάκριση και να αναζητήσουμε την αλήθεια και τα μονοπάτια της άσκησης. Αν ζεις έτσι, δεν θα νιώθεις εξάντληση». Εκείνη, όμως, συνεχίζει: «Τα λόγια του Θεού είναι η αλήθεια, αλλά δεν είναι και πανάκεια. Ανησυχούσα μήπως ο σύζυγός μου είχε κάποια εξωσυζυγική σχέση —και πράγματι έτσι ήταν, όπως αποδείχθηκε· βρήκε κάποια πιο νέα και πιο όμορφη από εμένα. Πώς να ζήσω τώρα τη ζωή μου;» Ενώ φλυαρεί μ' αυτόν τον τρόπο, αρχίζει να κλαίει αξιολύπητα. Με τα λόγια της ξυπνάει τους καημούς κάποιων από τους άλλους. Όσοι περνούν τα ίδια, νιώθουν αμέσως μια σύνδεση μαζί της και πιάνουν επιτόπου την κουβέντα. Σε μια συνάντηση δύο ωρών, συζητάει διεξοδικά πώς τσακωνόταν με τον σύζυγό της αφότου αυτός απέκτησε εξωσυζυγική σχέση, πώς εκείνη έψαξε να βρει τρόπους να μεταβιβάσει τα

κοινά τους περιουσιακά στοιχεία, πώς συμβουλευτήκε δικηγόρο για να μη χάσει τίποτα μετά το διαζύγιο και ούτω καθεξής. Τέτοιου είδους θέματα πρέπει να συζητούνται στην εκκλησιαστική ζωή; (Όχι.) Αν τα οικογενειακά σου ζητήματα δεν έχουν διευθετηθεί και δεν έχεις το μυαλό σου στις συναθροίσεις, τότε καλύτερα να μην έρθεις. Ο τόπος συνάθροισης της εκκλησίας δεν είναι μέρος για να εκτονώνεις τα προσωπικά σου παράπονα ούτε για να φλυαρείς για ζητήματα του σπιτιού. Αν αντιμετωπίζεις δυσκολίες στο σπίτι σου και δεν θέλεις να σε μπλέκουν, να σε κρατούν δεμένο και να σε περιορίζουν αυτά τα θέματα, αν θέλεις να αναζητήσεις την αλήθεια για να κατανοήσεις την πρόθεση του Θεού και να τα εγκαταλείψεις όλα αυτά, τότε μπορείς να συναναστραφείς για λίγο σχετικά με τα προβλήματά σου κατά τη διάρκεια της συνάθροισης, ώστε να μπορέσουν οι αδελφοί κι οι αδελφές να συναναστραφούν πάνω στην αλήθεια για να σε βοηθήσουν. Αυτό ίσως σε βοηθήσει να κατανοήσεις την πρόθεση του Θεού και να δυναμώσεις, να αποδεσμευτείς από αυτά τα θέματα, να βγεις από την αρνητικότητα και την αδυναμία και να επιλέξεις το μονοπάτι που είναι το πιο σωστό και ταιριαστό για εσένα. Πάνω σε αυτό πρέπει να συναναστραφείς. Αν, ωστόσο, φέρεις αυτά τα ενοχλητικά και ασήμαντα πράγματα από το σπίτι σου στην εκκλησιαστική ζωή για να ξαλαφρώσεις και να κάνεις κήρυγμα, και από αμηχανία οι περισσότεροι άνθρωποι δεν σε σταματήσουν ούτε σε διακόψουν, αλλά μαζέψουν όλη τους την υπομονή και πιεστούν για να σε ακούσουν να μιλάς για όλα αυτά τα ενοχλητικά και ασήμαντα πράγματα, είναι σωστό κάτι τέτοιο; Δείχνει αγάπη; Δείχνει ανεκτικότητα και υπομονή; Αυτή σου η συμπεριφορά έχει ήδη προκαλέσει αναστάτωση στην εκκλησιαστική ζωή. Ποιος υποφέρει από αυτό; Ο εκλεκτός λαός του Θεού. Ειδικά στο περιβάλλον της κινεζικής ενδοχώρας, όπου δεν είναι εύκολο να γίνονται συναθροίσεις, όπου οι πιστοί πρέπει να κρύβονται παντού και χρειάζεται ακόμα και να προγραμματίζουν τα πάντα εκ των προτέρων, αν κάποιος ξαλαφρώσει λέγοντας όλα αυτά τα ενοχλητικά οικογενειακά ζητήματα στο μέρος της συνάθροισης για να τα ακούσουν και να τα σχολιάσουν όλοι, είναι σωστό κάτι τέτοιο; Οι περισσότεροι έρχονται στις συναθροίσεις για να κατανοήσουν την αλήθεια και τις προθέσεις του Θεού, όχι για να ακούσουν όλα αυτά τα ενοχλητικά και ασήμαντα πράγματα ή να ακούσουν εσένα να φλυαρείς για ζητήματα του σπιτιού. Λένε κάποιοι: «Δεν έχω στενή σχέση με κανέναν άλλον άνθρωπο, άρα πού είναι το πρόβλημα αν μιλήσω γι' αυτά με τους αδελφούς και τις αδελφές;» Μπορείς να μιλήσεις γι' αυτά, όμως έχει σημασία η χρονική στιγμή. Εκτός του χρόνου των συναθροίσεων και εφόσον οι άλλοι είναι διατεθειμένοι να ακούσουν, μπορείς να μιλήσεις γι' αυτά· έχεις το ελεύθερο να το κάνεις και ο οίκος του Θεού δεν θα σε περιορίσει. Ωστόσο, τώρα δεν έχεις επιλέξει τον σωστό τόπο και χρόνο για να μιλήσεις για τέτοια ζητήματα. Το κάνεις μέσα στην εκκλησιαστική ζωή, στον χρόνο της συνάθροισης, και η ατέλειωτη φλυαρία σου για τα οικογενειακά ζητήματα ταραξεί διαρκώς τους αδελφούς και τις αδελφές, άρα πρέπει να περιοριστεί. Δεν είναι κανόνας αυτό; Είναι όντως κανόνας. Είναι απαράδεκτο να μην κατανοεί κανείς τους κανόνες, αφού μπορεί να οδηγήσει σε ενέργειες χωρίς λογική και στην αναστάτωση των άλλων. Συμπεριφορές, ομιλία και διαγωγή που προκαλούν

αναστάτωση πρέπει να περιορίζονται· αυτή είναι η ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών, καθώς και η ευθύνη που έχουν όλοι οι αδελφοί κι οι αδελφές. Κάποιοι άνθρωποι συνήθως δεν έχουν και πολλά πάνω στα οποία θέλουν να συναναστραφούν στις συναθροίσεις, αλλά κάθε φορά που ξεφυτρώνουν θέματα στην οικογενειακή τους ζωή, λένε αυτά τα ενοχλητικά και ασήμαντα πράγματα στους άλλους για να τα βγάλουν από μέσα τους. Είναι υποχρεωμένοι οι άλλοι να ακούσουν; Είναι υποχρεωμένοι να κρίνουν τι είναι σωστό και τι λάθος για σένα; Δεν έχουν καμία τέτοια υποχρέωση. Αυτές είναι οι προσωπικές σου υποθέσεις και οφείλεις να τις χειριστείς μόνος σου· δεν πρέπει να μιλάς για τις προσωπικές υποθέσεις σου στον χρόνο των συναθροίσεων. Αυτό είναι ενάντια στους κανόνες και παράλογο και μια τέτοια συμπεριφορά πρέπει να περιορίζεται.

Κάποιοι έχουν παιδιά στο πανεπιστήμιο και αρχίζουν να ανησυχούν για τις προοπτικές τους, να αναζητούν διασυνδέσεις για λογαριασμό τους, ενώ σκέφτονται διαρκώς: «Δεν έχουμε κανέναν δημόσιο υπάλληλο στην οικογένεια· τι δουλειά θα βρει ο γιος μου όταν τελειώσει το πανεπιστήμιο; Τι θα γίνει με το μέλλον του; Θα μπορεί να με στηρίξει όταν γεράσω; Πρέπει να βρω τρόπο να του εξασφαλίσω μια καλή δουλειά όταν πάρει το πτυχίο του». Λένε όταν πηγαίνουν στις συναθροίσεις: «Ο γιος μου είναι πολύ υπάκουος. Όχι μόνο υποστηρίζει την πίστη μου στον Θεό, αλλά επιπλέον θέλει και να πιστέψει όταν τελειώσει το πανεπιστήμιο. Το θέμα είναι, ωστόσο, ότι, ακόμα κι αν πιστεύουμε στον Θεό, πρέπει σε κάθε περίπτωση να βγάζουμε και τα προς το ζην, έτσι δεν είναι; Δεν ξέρω τι είδους δουλειά θα μπορέσει να βρει όταν πάρει πτυχίο. Ποιες δουλειές πληρώνουν καλά αυτόν τον καιρό; Αδελφή Τάδε, άκουσα πως ο σύζυγός σου είναι διευθυντής. Μήπως μπορεί να βοηθήσει κάπως; Ο γιος μου είναι μορφωμένος και εξοικειωμένος με τα εγκόσμια, έχει υψηλότερο επίπεδο από εμένα και τα πάει καλά με τους υπολογιστές· μπορεί, μελλοντικά, να κάνει καθήκοντα στον οίκο του Θεού. Τώρα, όμως, πρέπει να λυθεί πρώτα το ζήτημα της εύρεσης εργασίας· τα πράγματα θα είναι δύσκολα γι' αυτόν αν δεν βρει δουλειά». Κάθε φορά που έρχονται στη συνάθροιση, αναφέρουν αυτά τα ζητήματα και η συζήτηση δεν τελειώνει ποτέ. Κοιτάζουν να δουν ποιοι μπορεί να τους συμπονούν και μετά προσπαθούν να χτίσουν διασυνδέσεις με αυτούς τους ανθρώπους. Στη διάρκεια των συναθροίσεων, προσπαθούν να τους πλησιάσουν, να ικανοποιήσουν τις προτιμήσεις τους, τους δίνουν ακόμα και δώρα, κάποιες φορές τους φέρνουν νόστιμα φαγητά ή τους αγοράζουν μικροαντικείμενα. Δεν χτίζουν έτσι προσωπικές διασυνδέσεις και προετοιμάζουν το έδαφος; Γιατί να προετοιμάσει κανείς το έδαφος; Για να χειριστεί τις προσωπικές του υποθέσεις χρησιμοποιώντας τους άλλους και να πετύχει τους στόχους του. Στη διάρκεια των συναθροίσεων, δεν είναι διατεθειμένοι να ακούσουν τους αδελφούς και τις αδελφές όταν μοιράζονται τις βιωματικές μαρτυρίες τους, αγνοούν όποιο έργο διευθετήσει γι' αυτούς ο οίκος του Θεού και δεν είναι διατεθειμένοι να ακούσουν τους αδελφούς και τις αδελφές που προσπαθούν να τους βοηθήσουν και να τους συμβουλέψουν σχετικά με την κατάστασή τους. Ιδιαίτερο ενθουσιασμό δείχνουν μόνο για το ενδεχόμενο να βρει δουλειά ο γιος τους και μιλάνε ασταμάτητα γι' αυτό. Μιλάνε όχι μόνο σε όποιον βρουν,

αλλά και στη διάρκεια των συναθροίσεων. Με δυο λόγια, προσέχουν ιδιαίτερα αυτό το ζήτημα και καταβάλλουν μεγάλη προσπάθεια γι' αυτό. Σε κάθε συνάθροιση, τρώνε οπωσδήποτε χρόνο από τους αδελφούς και τις αδελφές για να μιλήσουν γι' αυτό το ζήτημα. Ακόμα κι όταν συναναστρέφονται σχετικά με τις εμπειρίες τους, δεν ξεχνάνε να το αναφέρουν και μιλάνε μέχρι όλοι να νιώσουν ανυπομονησία και αηδία, ενώ οι περισσότεροι ντρέπονται να τους σταματήσουν. Σε αυτό το σημείο, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να εκπληρώσουν την ευθύνη τους και να τους περιορίσουν, λέγοντας: «Όλοι γνωρίζουν την κατάστασή σου. Αν κάποιος αδελφός ή αδελφή είναι διατεθειμένος ή διατεθειμένη να βοηθήσει, αυτό αφορά την προσωπική σας σχέση. Αν οι άλλοι δεν είναι διατεθειμένοι να βοηθήσουν, δεν πρέπει να τους πιέζεις. Οι αδελφοί κι οι αδελφές δεν έχουν ούτε την ευθύνη ούτε την υποχρέωση να βοηθήσουν τον γιο σου να βρει δουλειά· είναι δικό σου προσωπικό ζήτημα και δεν πρέπει να τρως τον πολύτιμο χρόνο στον οποίο οι αδελφοί κι οι αδελφές τρώνε και πίνουν τα λόγια του Θεού και συναναστρέφονται πάνω στην αλήθεια. Μην εμποδίζεις τους άλλους να φάνε και να πιουν τα λόγια του Θεού κάνοντας συναναστροφή για τις προσωπικές υποθέσεις σου. Μετά τη συνάθροιση, μπορείς να μιλήσεις σε όποιον θέλεις, να ζητήσεις βοήθεια από όποιον θέλεις, όμως μη χρησιμοποιείς τον χρόνο της συνάθροισης για να μιλήσεις γι' αυτό. Το να εκμεταλλεύεσαι τον χρόνο της συνάθροισης για να χειριστείς προσωπικές υποθέσεις στερείται λογικής και είναι ντροπή· είναι εκδήλωση αναστάτωσης της εκκλησιαστικής ζωής. Το ζήτημα πρέπει να λήξει εδώ». Αυτό οφείλουν να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες.

Στη διάρκεια των συναθροίσεων, κάποιες ηλικιωμένες κυρίες κρίνουν πως οι νεαρές αδελφές στις οικογένειες των οικοδεσποτών είναι όμορφες, τίμιες, έχουν γνήσια πίστη στον Θεό και επιδιώκουν την αλήθεια, κι έτσι αναπτύσσουν μια συμπάθεια γι' αυτές τις νεαρές αδελφές και τις θέλουν για νύφες τους. Όχι μόνο το αναφέρουν αυτό συνεχώς στη διάρκεια των συναθροίσεων, αλλά επιπλέον δίνουν μικροδωράκια στις νεαρές αδελφές και τις φροντίζουν ιδιαίτερα κάθε φορά που έρχονται στις συναθροίσεις. Ακόμα κι αν οι νεαρές αδελφές διαφωνούν, εκείνες τις ενοχλούν επίμονα με τη μουρμούρα τους και δεν τις αφήνουν ήσυχες. Τι είδους άνθρωποι είναι; Δεν έχουν κακό χαρακτήρα; Δεδομένου ότι είναι όλες αδελφές με την ίδια πίστη, οι περισσότερες μπορούν να λύσουν αυτά τα θέματα μόνο αν συναναστραφούν πάνω στις προθέσεις και τα λόγια του Θεού. Κάποιοι άνθρωποι, ωστόσο, δεν έχουν συνείδηση, λογική και αυτεπίγνωση, ενώ έχουν τεράστιες προσωπικές επιθυμίες και θέλουν τελείως ανάσχυντα να εκπληρώσουν όλες τις εγωιστικές τους επιθυμίες. Έτσι, κάποιοι γίνονται θύματα και δεν νιώθουν άνετα στη διάρκεια των συναθροίσεων. Αυτό δεν είναι πρόκληση αναστάτωσης στους άλλους; Τι πρέπει να γίνεται σε τέτοιες περιπτώσεις; Οι επικεφαλής της εκκλησίας πρέπει να βγαίνουν μπροστά για να περιορίσουν και να αποκλείσουν τέτοιου είδους ζητήματα από την εκκλησιαστική ζωή και από τον κύκλο των αδελφών. Επιπλέον, κάποιοι άνθρωποι φέρνουν στις συναθροίσεις κάθε είδους κακοκεφιά: ο γιος τους δεν τους φέρεται όπως αρμόζει στους γονείς, η νύφη τους πηγαίνει συνέχεια πράγματα στο σπίτι των γονιών

της, η πεθερά δεν τα πάει καλά με τη νύφη... Μιλάνε γι' αυτά τα ενοχλητικά και ασήμαντα πράγματα σε κάθε συνάθροιση, προλογίζοντας τα παράπονά τους ως εξής: «Όλα όσα λέει ο Θεός είναι αλήθεια· η ανθρωπότητα είναι πλέον πάρα πολύ διεφθαρμένη! Μην πας μακριά, δες τον γιο μου και τη νύφη μου, που δεν έχουν ούτε συνείδηση ούτε λογική· αυτό εννοεί ο Θεός όταν λέει ότι κάποιος δεν έχει ανθρωπίνη φύση και είναι χειρότερος κι από ζώο. Ακόμα και τα αρνιά ξέρουν πως πρέπει να γονατίζουν όταν θηλάζουν, ο γιος μου, όμως, ξέχασε τη μάνα του μόλις παντρεύτηκε!» Κάθε φορά που πάνε σε συναθροίσεις, εκφράζουν τα ίδια παράπονα. Υπάρχουν και κάποιοι που, όταν πηγαίνουν σε συναθροίσεις, μιλάνε για ζητήματα των εταιρειών τους: ποιος έχει μεγάλη παραγωγικότητα στη δουλειά και παίρνει περισσότερα μπόνους, ποιος θα πάρει προαγωγή τον επόμενο μήνα, ενώ οι ίδιοι δεν έχουν καμία ελπίδα, ποιος ντύνεται καλύτερα και αγοράζει τα πιο πολλά επώνυμα προϊόντα, ποια έχει βρει πλούσιο σύζυγο... Όσοι πιστεύουν στον Θεό πιο πολύ καιρό και έχουν κάποιες βάσεις δεν θέλουν να ακούνε τέτοια πράγματα που τους απωθούν. Μερικοί νέοι πιστοί, όμως, που δεν έχουν αποκτήσει ακόμα γερές βάσεις ούτε έχουν αναπτύξει ενδιαφέρον για τα λόγια του Θεού, βρίσκουν αυτά τα θέματα συναρπαστικά, θεωρούν πως έχουν βρει ένα μέρος για να κουβεντιάζουν και να χτίζουν προσωπικές διασυνδέσεις. Στη διάρκεια των συναθροίσεων, συζητάνε μεταξύ τους και, σιγά σιγά, συμπαθούν ο ένας τον άλλον και συνδέονται, αναπτύσσοντας μια ιδιωτική σχέση. Το μέρος της συνάθροισης έχει γίνει χώρος συναλλαγών, ένα μέρος για να κάνουν οι άνθρωποι ανούσια κουβεντούλα, να χτίζουν προσωπικές διασυνδέσεις, να διεξάγουν επαγγελματικές συναλλαγές και να αναπτύσσουν εμπορική δραστηριότητα. Αυτά είναι τα θέματα που πρέπει γρήγορα να εντοπίζουν και να σταματάνε οι επικεφαλής και οι εργάτες.

Κάποιοι άνθρωποι έρχονται στις συναθροίσεις με σκοπό να βρουν μια καλή δουλειά για τους ίδιους, κάποιες για να βοηθήσουν τον σύζυγό τους να πάρει προαγωγή, κάποιοι για να βρουν μια καλή δουλειά για τα παιδιά τους και κάποιοι για να κάνουν αγορές με έκπτωση. Άλλοι έρχονται για να βρουν έναν καλό διευθυντή κλινικής για τους άρρωστους συγγενείς τους χωρίς να χρειαστεί να κάνουν και πολλά δώρα. Με δυο λόγια, αυτοί οι δύσπιστοι που δεν επιδιώκουν την αλήθεια και έχουν απώτερα κίνητρα θεωρούν πως ο χρόνος των συναθροίσεων της εκκλησίας είναι η καλύτερη στιγμή για να χτίσουν προσωπικές διασυνδέσεις και να χειριστούν προσωπικές υποθέσεις. Συχνά, με το πρόσχημα ότι συναναστρέφονται πάνω στα λόγια του Θεού ή ότι γνωρίζουν αυτόν τον μοχθηρό κόσμο και την ουσία αυτής της διεφθαρμένης ανθρωπότητας, αναφέρουν τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν και τα ζητήματα που θέλουν να συζητήσουν, και τελικά εκθέτουν λίγο λίγο τα κρυφά εγωιστικά τους κίνητρα και τις προσωπικές υποθέσεις που στοχεύουν να φέρουν σε πέρας. Φανερώνουν μόνοι τους τις προθέσεις τους και δίνουν στους άλλους την ψευδή εντύπωση πως αντιμετωπίζουν δυσκολίες, υπονοώντας πως όλοι πρέπει να τους δείξουν αγάπη και να τους βοηθήσουν άνευ όρων και χωρίς να περιμένουν κανένα αντάλλαγμα. Ανεμίζουν το λάβαρο της πίστης στον Θεό για να εκμεταλλευτούν διάφορα παραθυράκια, ψάχνοντας στα μέρη των συναντήσεων για

άτομα που θέλουν να κάνουν φίλους τους και για όσους μπορούν να φέρουν σε πέρας τις υποθέσεις τους. Μερικοί, στην προσπάθειά τους να αγοράσουν ένα αυτοκίνητο σε φιλική τιμή, βολιδοσκοπούν ανάμεσα στους αδελφούς και τις αδελφές για να βρουν οποιονδήποτε δουλεύει σε αντιπροσωπεία αυτοκινήτων ή έχει διασυνδέσεις με τον ιδιοκτήτη κάποιας αντιπροσωπείας αυτοκινήτων. Μόλις εντοπίσουν τον στόχο τους, κάνουν την κίνησή τους, κερδίζουν την εύνοιά του και χτίζουν διασυνδέσεις. Αν εκείνου του ανθρώπου του αρέσει να διαβάσει τα λόγια του Θεού, τον επισκέπτονται συχνά στο σπίτι του για να διαβάσουν μαζί τα λόγια του Θεού και στις συναθροίσεις κάθονται δίπλα του και ανταλλάσσουν στοιχεία επικοινωνίας μαζί του. Έπειτα περνάνε στην επίθεση, αποφασισμένοι να μην τα παρατήσουν αν δεν πετύχουν τον σκοπό τους. Όλα αυτά είναι θέματα που προκύπτουν συχνά εντός της εκκλησίας και μεταξύ των ανθρώπων. Αν αυτά τα θέματα προκύψουν στα μέρη των συναθροίσεων και στη διάρκεια των συναθροίσεων, θα προκαλέσουν πραγματικά διαταράξεις και αναστατώσεις στην εκκλησιαστική ζωή και θα την επηρεάσουν. Αν η εκκλησιαστική ζωή λείπει από μια εκκλησία για μεγάλο χρονικό διάστημα, τότε αυτή η εκκλησία γίνεται κοινωνική ομάδα, χώρος διεξαγωγής συναλλαγών, μέρος για να χτίζει κανείς προσωπικές διασυνδέσεις, να ζητάει παράνομες χάρες και να χειρίζεται προσωπικές υποθέσεις. Η φύση αυτού του μέρους αλλάζει —και τι συνέπειες έχει αυτό; Αν μη τι άλλο, οδηγεί στην απώλεια της εκκλησιαστικής ζωής, δηλαδή την απώλεια του πολύτιμου χρόνου που θα χρησίμευε για να προσευχηθεί κανείς διαβάζοντας τα λόγια του Θεού με τους αδελφούς και τις αδελφές και να κατανοήσει την αλήθεια. Επιπλέον, το πιο σημαντικό είναι ότι, εξαιτίας αυτού, χάνεται η πολύτιμη ευκαιρία που έχει το Άγιο Πνεύμα να εργαστεί, να διαφωτίσει τους ανθρώπους ώστε να κατανοήσουν την αλήθεια. Όλα αυτά βλάπτουν τη ζωή-είσοδο των ανθρώπων. Επομένως, για το καλό και για τη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού, αλλά και από ευθύνη για τη ζωή όλων, τέτοια άτομα είναι απαραίτητο να σταματούν και να περιορίζονται· αυτό είναι το έργο που πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες. Φυσικά, αν οι συνηθισμένοι αδελφοί και αδελφές μπορούν να διακρίνουν αυτούς τους ανθρώπους και τις πράξεις τους, πρέπει κι αυτοί να ορθώσουν ανάστημα, να τους αρνηθούν και να τους πουν «όχι». Ειδικά όταν ζει κανείς την εκκλησιαστική ζωή, που είναι η πιο σημαντική στιγμή για τους ανθρώπους, αν κάποιος καταχράται τον χρόνο των συναθροίσεων για να μιλήσει γι' αυτά τα ζητήματα και να τα χειριστεί, τότε οι αδελφοί κι οι αδελφές έχουν το δικαίωμα να τον αγνοήσουν και, ακόμα περισσότερο, το δικαίωμα να σταματήσουν και να αρνηθούν κάτι τέτοιο. Είναι σωστό να το κάνουν αυτό; (Ναι.) Κάποιοι άνθρωποι νομίζουν πως, αν το κάνει αυτό ο οίκος του Θεού, δείχνει ότι του λείπει η ανθρώπινη ζεστασιά. Η ανθρώπινη ζεστασιά είναι κανονική ανθρώπινη φύση; Η ανθρώπινη ζεστασιά συνάδει με την αλήθεια; Αν έχεις ανθρώπινη ζεστασιά και καταχράσαι τον χρόνο της συνάθροισης για τις προσωπικές υποθέσεις σου, φτάνοντας μέχρι και να αναγκάζεις τους περισσότερους να σε συνοδεύουν και να σε υποστηρίζουν, επιτυγχάνοντας τον σκοπό σου να χειριστείς τις προσωπικές υποθέσεις σου και αναστατώνοντας την κανονική τάξη, που είναι ο εκλεκτός λαός του Θεού να διαβάσει τα

λόγια του Θεού και να συναναστρέφεται πάνω στην αλήθεια και εξαιτίας σου χάνει αυτόν τον πολύτιμο χρόνο, δεν τον αδικείς έτσι; Συνάδει αυτό με το να έχει κανείς ανθρώπινη ζεστασιά; Πρόκειται για την πλέον απάνθρωπη και ανήθικη προσέγγιση και οι άνθρωποι πρέπει να ορθώσουν ανάστημα και να την καταδικάσουν. Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες είναι αναποτελεσματικοί, άβουλοι και άχρηστοι, αν δεν έχουν την ικανότητα να σταματήσουν και να περιορίσουν άμεσα τέτοιες συμπεριφορές και δεν κάνουν πραγματικό έργο, τότε οι αδελφοί κι οι αδελφές που έχουν αίσθημα δικαίου πρέπει να ενωθούν και να εμποδίσουν τη διασπορά μιας τέτοιας συμπεριφοράς και ατμόσφαιρας στην εκκλησία. Αν δεν θέλεις να χάσεις τον πολύτιμο χρόνο που έχεις για να διαβάσεις τα λόγια του Θεού και να συναναστραφείς πάνω στην αλήθεια, αν δεν θέλεις η ζωή-είσοδός σου να αναστατωθεί και να ζημιωθεί, καθώς και να καταστραφεί η ευκαιρία σου να σωθείς, τότε πρέπει να ορθώσεις ανάστημα για να αρνηθείς, να σταματήσεις και να περιορίσεις αυτά τα περιστατικά. Κάτι τέτοιο είναι σωστό και συνάδει με τις προθέσεις του Θεού. Κάποιοι από εσάς ντρέπονται να το κάνουν· εσύ μπορεί να ντρέπεσαι, οι μοχθηροί, όμως, όχι. Έχουν το θράσος να καταχρώνται τον πολύτιμο χρόνο σου στη συνάθροιση, τον χρόνο που έχει το Άγιο Πνεύμα για να εργαστεί και ο Θεός για να σε διαφωτίσει. Αν το βρίσκεις ντροπιαστικό να τους αρνηθείς, τότε σου αξίζει η ζημιά που θα πάθει η ζωή σου! Αν είσαι διατεθειμένος να δείξεις αγάπη σε σατανάδες, διαβόλους και δύσπιστους, να τους προσφέρεις βοήθεια, να θυσιαστείς για τους άλλους και να περιφρονήσεις τις αρχές, τότε ποιον μπορείς να κατηγορήσεις για τη ζημιά που θα πάθει η ζωή σου; Γι' αυτό και όλα τα περιστατικά όπου κάποιοι χτίζουν προσωπικές διασυνδέσεις και χειρίζονται προσωπικές υποθέσεις πρέπει να εξαλειφθούν εντελώς από την εκκλησιαστική ζωή. Αν κάποιος επιμένει να κάνει τα ίδια και συνεχίζει να φλυαρεί για τα ζητήματα του σπιτιού, να κάνει ανούσια κουβεντούλα, να χειρίζεται προσωπικές υποθέσεις ή να ψάχνει δουλειές και συντρόφους για άλλους ανθρώπους στη διάρκεια των συναθροίσεων, βρίσκοντας έτσι διάφορες δικαιολογίες για να περάσει αυτόν τον χρόνο, πώς πρέπει να χειριστεί κανείς έναν τέτοιο άνθρωπο; Πρώτα, πρέπει να τον σταματήσει· αν και πάλι δεν ακούσει, τότε πρέπει να απομονωθεί και να περιοριστεί. Αν συνεχίσει να προκαλεί αναστάτωση στο παρασκήνιο, να κερδίζει την εύνοια όποιου μπορεί και να παρενοχλεί την κανονική ζωή των απανταχού αδελφών, τότε πρέπει να αποπεμφθεί και να μην θεωρείται πια αδελφός ή αδελφή. Δεν δικαιούται να ζει την εκκλησιαστική ζωή και δεν του αξίζει να συμμετέχει σε συναθροίσεις. Τέτοιοι άνθρωποι πρέπει να περιορίζονται και να απορρίπτονται. Αυτό το έργο, φυσικά, είναι και μια σημαντική εργασία που πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες σε κάθε επίπεδο. Όταν προκύπτουν τέτοια ζητήματα και καταστάσεις, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει πρώτοι απ' όλους να βγαίνουν μπροστά και να τους σταματάνε. Πώς πρέπει να τους σταματάς; Πρέπει να τους λες: «Το ξέρεις ότι αυτή σου η συμπεριφορά έχει προκαλέσει ήδη διαταράξεις και αναστατώσεις στην εκκλησιαστική ζωή; Αυτό είναι κάτι που προκαλεί αποτροπιασμό και απέχθεια σε όλους τους αδελφούς και τις αδελφές, ενώ το καταδικάζει κι ο Θεός. Πρέπει να σταματήσεις να συμπεριφέρεσαι έτσι. Αν δεν πεισθείς και επιμένεις

να κάνεις το δικό σου, τότε η εκκλησιαστική ζωή σου θα τερματιστεί, θα σου αφαιρεθούν τα βιβλία με τα λόγια του Θεού και η εκκλησία δεν θα σε αναγνωρίζει πια!» Φυσικά, υπάρχουν μερικοί άνθρωποι που, επειδή έχουν μικρό ανάστημα και δεν κατανοούν την αλήθεια, μπορεί να κουβεντιάζουν καμιά φορά για ζητήματα του σπιτιού, να δημιουργήσουν μια σύνδεση με κάποιον ή να χειριστούν κάποιο ζήτημα μικρής σημασίας, και η κατάσταση να μην είναι και τόσο σοβαρή. Είναι εντάξει αυτό; (Ναι.) Αν οι περιστάσεις δεν προκαλούν καμία αναστάτωση σε κανέναν, τότε είναι αποδεκτό οι αδελφοί κι οι αδελφές να βοηθούν και να δείχνουν λίγη αγάπη ο ένας στον άλλον. Ποιο είναι, όμως, το θέμα της συναναστροφής μας; Είναι οι περιπτώσεις όπου αυτές οι συμπεριφορές και οι πράξεις έχουν προκαλέσει ήδη διαταράξεις και αναστατώσεις στην κανονική εκκλησιαστική ζωή, οπότε οι εμπλεκόμενοι πρέπει να σταματάνε και να περιορίζονται. Δεν πρέπει να τους επιτρέπουμε να συνεχίσουν να διαταράσσουν και να αναστατώνουν τη ζωή της εκκλησίας. Η λήψη αυτών των μέτρων είναι ευεργετική για τη ζωή-είσοδο των αδελφών. Κάποιοι άνθρωποι παρουσιάζουν παρόμοιες συμπεριφορές, αλλά η κατάσταση δεν είναι σοβαρή και δεν συνιστά διατάραξη και αναστάτωση· πρόκειται απλώς για κανονικές αλληλεπιδράσεις μεταξύ των αδελφών, που βοηθάνε ο ένας τον άλλο και ζητάνε πληροφορίες με κανονικό τρόπο ή ρωτάνε σχετικά με κοινές γνώσεις που δεν κατανοούν. Εφόσον δεν αποτελεί κατάχρηση του χρόνου των συναθροίσεων και εφόσον και οι δύο συμμετέχοντες συγκατατίθενται και συμμετέχουν πρόθυμα, χωρίς να γίνονται φόρτωμα ο ένας στον άλλον, και εφόσον η αλληλεπίδραση είναι μέσα στο πλαίσιο της κανονικής ανθρώπινης φύσης, τότε επιτρέπεται και η εκκλησία δεν πρόκειται να την περιορίσει. Υπάρχει, ωστόσο, ένα θέμα: Αν η ασύνετη ομιλία και οι ασύνετες πράξεις κάποιου στην εκκλησιαστική ζωή παρενοχλήσουν ή αναστατώσουν τους αδελφούς και τις αδελφές, κάνοντας κάποιους να νιώσουν αποτροπιασμό και να εκφράσουν τις ενστάσεις τους, τότε οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να παρέμβουν και να λύσουν το θέμα. Ή αν οι άλλοι έχουν ήδη αναφέρει κάποιον και έχουν δηλώσει ότι αυτός ο άνθρωπος δεν συναναστρέφεται πάνω στα λόγια του Θεού την ώρα της συνάθροισης, αλλά φλυαρεί για τα ζητήματα του σπιτιού και χτίζει προσωπικές διασυνδέσεις, αντιμετωπίζει το μέρος της συνάθροισης ως χώρο για να χτίζει προσωπικές διασυνδέσεις και να χειρίζεται προσωπικές υποθέσεις, ζητάει χάρες από τους άλλους και εκμεταλλεύεται όποιον μπορεί· αν έχουν δηλώσει ότι αυτός ο άνθρωπος έχει κακό χαρακτήρα, είναι εγωιστής, ποταπός και ελεεινός και δεν επιδιώκει την αλήθεια, αλλά αναζητά παντού προνόμια και ψάχνει διάφορες ευκαιρίες για προσωπικό όφελος, τότε ένας τέτοιος άνθρωπος πρέπει να απομονωθεί.

Κάποια άτομα εκμεταλλεύονται ορισμένους από τους αδελφούς και τις αδελφές που έχουν πλούτο και επιρροή για να φέρουν σε πέρας τις υποθέσεις τους και, αν τα αιτήματά τους δεν ικανοποιηθούν, συχνά τους κρίνουν πίσω από την πλάτη τους, με τον ισχυρισμό ότι αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν αγάπη και δεν είναι αληθινοί πιστοί, φτάνοντας ακόμα και στο σημείο να θέλουν να τους αναφέρουν. Έχετε συναντήσει τέτοια άτομα; Δεν πρέπει να γίνει κάτι με αυτά τα άτομα; Τι πρέπει να γίνει όταν έρχεται κανείς

αντιμέτωπος με τέτοιες καταστάσεις; Οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να παρέμβουν για να λύσουν το θέμα και να ενεργήσουν σύμφωνα με τις αρχές για να είναι σίγουρο ότι δεν θα αναστατωθούν οι αδελφοί κι οι αδελφές. Είναι λάθος να αρνηθεί κανείς να κάνει την οποιαδήποτε εκδούλευση γι' αυτούς τους ανθρώπους; Η άρνηση να τους βοηθήσει κανείς σημαίνει, άραγε, πως δεν κάνει πράξη την αλήθεια και δεν έχει αγάπη για τον Θεό; (Όχι.) Ο καθένας έχει το ελεύθερο να βοηθήσει κάποιον ή όχι· έχει το δικαίωμα να επιλέξει. Ο οίκος του Θεού δεν ορίζει ότι οι αδελφοί κι οι αδελφές πρέπει να βοηθούν ο ένας τον άλλον να λύσουν τα οικογενειακά τους προβλήματα μέσα στην εκκλησιαστική ζωή. Η εκκλησιαστική ζωή δεν είναι μέρος για την επίλυση οικογενειακών προβλημάτων, αλλά ένα μέρος συνάθροισης για να φάει και να πει κανείς τα λόγια του Θεού και να αναπτυχθεί στη ζωή. Κάποιοι άνθρωποι χρησιμοποιούν την εκκλησιαστική ζωή για να λύσουν τα προβλήματά τους· τι συνέπειες μπορεί να έχει αυτό; Δεν έχει αντίκτυπο στο πώς ο εκλεκτός λαός του Θεού τρώει και πίνει τα λόγια του Θεού και εφοδιάζεται με την αλήθεια; Τα προβλήματα που έχει κάποιος στην προσωπική του ζωή μπορούν να λυθούν κατ' ιδίαν με τους αδελφούς και τις αδελφές· δεν χρειάζεται να τα φέρνει προς επίλυση στην εκκλησιαστική ζωή. Όλοι πρέπει να ξέρουν τι συνέπειες προκύπτουν όταν ο χειρισμός των προσωπικών υποθέσεων εμποδίζει τον εκλεκτό λαό του Θεού να ζήσει την εκκλησιαστική ζωή. Μόλις οι επικεφαλής και οι εργάτες ανακαλύψουν τέτοια ζητήματα, πρέπει να παρέμβουν για να τα επιλύσουν. Πρέπει να προστατεύσουν όσα μέλη της εκκλησίας μπορούν να κάνουν κανονικά τα καθήκοντά τους, να προστατεύσουν όσους επιδιώκουν πράγματι την αλήθεια, να περιορίσουν τους κακούς ανθρώπους και να μην τους αφήσουν να πετύχουν τους σκοπούς τους. Αυτή είναι η ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών. Πρέπει να γίνουν σαφείς διαχωρισμοί ως προς το πώς αντιμετωπίζονται τα κανονικά περιστατικά που ανήκουν στο τρίτο θέμα, το ποιες εκδηλώσεις είναι σοβαρές όσον αφορά τη φύση ή τις περιστάσεις τους, καθώς και το ποιοι τύποι και εκδηλώσεις αποτελούν διαταράξεις και αναστατώσεις. Μόλις διευκρινιστεί σαφώς η σοβαρότητα των περιστάσεων, πρέπει να ακολουθήσει ο χειρισμός τους ανάλογα με τη φύση τους. Αυτό είναι κάτι που πρέπει να κατανοήσουν οι επικεφαλής και οι εργάτες, αλλά και κάτι που πρέπει να αντιληφθούν όλοι.

IV. Δημιουργούν κλίκες

Η τέταρτη εκδήλωση διατάραξης και αναστάτωσης της εκκλησιαστικής ζωής είναι το να δημιουργεί κανείς κλίκες, πράγμα πολύ σοβαρό ως προς τη φύση του. Ποιες συμπεριφορές συνιστούν δημιουργία κλίκας; Αν δύο άνθρωποι που πιστεύουν στον Θεό είναι πιστοί για παρόμοιο χρονικό διάστημα, έχουν παρόμοια ηλικία, οικογενειακή κατάσταση, ενδιαφέροντα, προσωπικότητα και ούτω καθεξής, αν τα πηγαίνουν καλά μεταξύ τους, αν κάθονται συχνά μαζί στη διάρκεια των συναθροίσεων και είναι στενοί φίλοι, μπορεί να θεωρηθεί ότι δημιουργούν κλίκες; (Όχι.) Αυτό είναι συνηθισμένο φαινόμενο στην κανονική διαπροσωπική αλληλεπίδραση, που δεν συνιστά αναστάτωση για τους άλλους· επομένως, δεν θεωρείται ότι δημιουργούν κλίκες. Τι σημαίνει, λοιπόν,

ότι δημιουργούν κλίκες, με την έννοια που αναφέρεται εδώ; Για παράδειγμα, ανάμεσα στους πέντε αδελφούς και αδελφές που συναθροίζονται, οι τρεις είναι εργάτες στην πόλη και οι δύο είναι αγρότες στην επαρχία. Οι τρεις εργάτες από την πόλη κάνουν συχνά παρέα, συζητούν πόσο καλύτερη είναι η ζωή στην πόλη και πόσο χειρότερη η ζωή στην επαρχία, όπου οι άνθρωποι δεν είναι μορφωμένοι και δεν έχουν ανοιχτούς ορίζοντες ούτε τρόπους. Περιφρονούν τους επαρχιώτες και μιλάνε πάντα απαξιωτικά στους δύο συγκεκριμένους ανθρώπους της επαρχίας, που με τη σειρά τους θίγονται και θέλουν να τους εναντιωθούν, λέγοντας ότι οι άνθρωποι της πόλης είναι μικροπρεπείς και υπολογίζουν την κάθε λεπτομέρεια, ενώ οι άνθρωποι της επαρχίας είναι γενναιόδωροι. Στη διάρκεια των συναθροίσεων, δεν συμφωνούν ποτέ, πράγμα που συχνά οδηγεί σε περιττές διαφωνίες και αντιπαράθεσεις. Έχουν αρμονική σχέση μεταξύ τους αυτοί οι πέντε; Είναι ενωμένοι στον λόγο του Θεού; Είναι συμβατοί μεταξύ τους; (Όχι.) Όταν οι άνθρωποι της πόλης λένε συνέχεια «εμείς, οι άνθρωποι της πόλης» και οι άνθρωποι της επαρχίας λένε συνέχεια «εμείς, οι άνθρωποι της επαρχίας», τι κάνουν τότε; (Δημιουργούν κλίκες.) Αυτό είναι το τέταρτο θέμα πάνω στο οποίο πρόκειται να συναναστραφούμε: το ότι δημιουργούν κλίκες. Η συμπεριφορά κλίκας σημαίνει να συγκροτεί κανείς ομάδες και φατρίες. Αν συγκροτεί κανείς συμμορίες, φατρίες και άλλες υποομάδες με βάση την περιοχή, τις οικονομικές συνθήκες και την κοινωνική τάξη, καθώς και με βάση τις διαφορετικές απόψεις, τότε θεωρείται ότι δημιουργεί κλίκες. Όποιος κι αν είναι επικεφαλής σε αυτές τις κλίκες, το να συγκροτεί κανείς εντός της εκκλησίας διάφορες συμμορίες και φατρίες, και μάλιστα ασύμβατες μεταξύ τους, θεωρείται δημιουργία κλίκας. Σε κάποια μέρη, μια ολόκληρη διευρυμένη οικογένεια πιστεύει στον Θεό, ενώ σε έναν τόπο συνάθροισης, εκτός από δύο άτομα με διαφορετικό επώνυμο, όλοι οι υπόλοιποι ανήκουν στην ίδια οικογένεια. Τότε αυτή η οικογένεια φτιάχνει μια φατρία ή συμμορία και αφήνει απέξω τα δύο άτομα που έχουν διαφορετικό επώνυμο. Όποιο μέλος της οικογένειας κι αν αντιμετωπίσει κάποιο θέμα ή κλαδευτεί, αν ένα άτομο εκφράσει παράπονο, οι υπόλοιποι σπεύδουν να εκφράσουν το ίδιο αίσθημα. Αν κάποιος ενεργήσει ενάντια στις αρχές, οι άλλοι τον καλύπτουν, συγκαλύπτουν τις ενέργειές του και απαγορεύουν σε όλους να τον εκθέσουν· δεν είναι αποδεκτή η παραμικρή αναφορά στο θέμα και, φυσικά, δεν είναι αποδεκτό το κλάδεμα. Ποιο είναι το πρόβλημα εδώ; Μπορείτε να το διακρίνετε; Όταν συναθροίζονται τα μέλη αυτής της οικογένειας, είναι σαν να μιλάνε όλοι μαζί με μια φωνή· κοιτάζουν προς τα πού φυσάει ο άνεμος και ακολουθούν τους υπόλοιπους σε ό,τι λένε. Αν ο αρχηγός τους υιοθετήσει μια συγκεκριμένη στάση, όλοι τον μιμούνται και οι άλλοι δεν τολμούν ούτε να τους προκαλέσουν ούτε να εκφράσουν αντίρρηση. Δεν αποτελεί διατάραξη και αναστάτωση της κανονικής τάξης της εκκλησίας η εμφάνιση αυτού του φαινομένου στην εκκλησιαστική ζωή; Τα μέλη αυτής της συμμορίας υπαγορεύουν ποια χωρία από τα λόγια του Θεού θα φάει και θα πει ο κόσμος στη διάρκεια των συναθροίσεων και όλοι πρέπει να τους ακούσουν· ακόμα κι οι επικεφαλής της εκκλησίας πρέπει να τους σεβαστούν και δεν μπορούν να φέρουν αντίρρηση. Εκείνοι δηλώνουν ποιοι πρέπει να

εκλεγούν επικεφαλής και εργάτες, ενώ οι επικεφαλής της εκκλησίας πρέπει να θεωρήσουν τη γνώμη τους την πιο σημαντική και να μην την πάρουν απήφιστα. Ταυτόχρονα, στρατολογούν συνεχώς «ταλέντα», τραβώντας στην ομάδα τους όσους τους ακούνε, όσους μπορούν να εμπιστευτούν και όσους τους είναι χρήσιμοι, για να τους χρησιμοποιήσουν για τους σκοπούς της ομάδας, αυξάνοντας συνεχώς την επιρροή τους. Αυτή η κλίκα έχει σκοπό να ελέγξει την εκκλησιαστική ζωή· ο αρχηγός της θέλει να ελέγξει την εκκλησία. Η ομάδα αυτή έχει σημαντική δύναμη· τα μέλη της ενεργούν ενωμένα εντός της εκκλησίας. Ό,τι κι αν συμβαίνει στην εκκλησία, θέλουν να συμμετέχουν. Οι άλλοι πρέπει να διαβάζουν τις εκφράσεις τους προτού μιλήσουν ή προτού διευθετήσουν οτιδήποτε, και αυτό συμβαίνει σε τέτοιο βαθμό που ακόμα και το περιεχόμενο που θα φάει και θα πει ο κόσμος σε κάθε συνάθροιση πρέπει να συμμορφώνεται με τις δικές τους διευθετήσεις και επιθυμίες. Ακόμα κι αν οι επικεφαλής της εκκλησίας θέλουν να κάνουν κάτι, πρέπει πρώτα να ζητήσουν τη γνώμη τους και να ακούσουν τις ιδέες τους. Εκείνοι ελέγχουν τους περισσότερους αδελφούς και αδελφές, ενώ πολλά ζητήματα του έργου της εκκλησίας βρίσκονται κι αυτά υπό τον έλεγχό τους. Οι άνθρωποι αυτοί που δημιουργούν κλίκες διαταράσσουν και αναστατώνουν σοβαρά την εκκλησιαστική ζωή και το έργο της εκκλησίας. Είναι σοβαρό αυτό το θέμα; Πρέπει να περιοριστούν αυτές οι ενέργειες; Πρέπει να αντιμετωπιστούν; Όσοι είναι αρχηγοί σε αυτές τις κλίκες πρέπει να περιοριστούν και να αποπεμφθούν ή να αποβληθούν, ενώ εκείνοι οι μπερδεμένοι άνθρωποι που τους ακολουθούν τυφλά πρέπει πρώτα να λάβουν συναναστροφή και βοήθεια. Αν δεν μετανοήσουν και δεν αναστρέψουν την πορεία τους, τότε πρέπει να περιοριστούν. Να μην τους δείξετε καμία αβρότητα!

Τι συνιστά δημιουργία κλίκας; Είναι εύκολο να το καταλάβει κανείς; Αν ένας άνθρωπος θίξει ένα θέμα και αρκετοί άλλοι συμφωνήσουν με τη γνώμη του, αυτό θεωρείται δημιουργία κλίκας; (Όχι.) Αν κάποιοι αδελφοί και αδελφές, που έχουν σχετικά μεγαλύτερο φορτίο και αίσθημα δικαίου, ζητήσουν από τους άλλους να ολοκληρώσουν μαζί τους μια σημαντική εργασία ή αν, προκειμένου να γίνει αποτελεσματική μια συνάθροιση και να είναι εφικτή η κατανόηση της αλήθειας και των προθέσεων του Θεού πάνω σε κάποιο σημαντικό θέμα, τους καθοδηγήσουν όλους στη συναναστροφή και όλοι ακολουθήσουν τον δικό τους ειρμό σκέψης ενώ θα συναναστρέφονται και θα προσεύχονται διαβάζοντας τα λόγια του Θεού, κάτι τέτοιο θεωρείται δημιουργία κλίκας; (Όχι.) Στην εκκλησία, ποιοι άνθρωποι έχουν την τάση να δημιουργούν κλίκες; Τι είδους συμπεριφορά συνιστά δημιουργία κλίκας; (Όταν αρκετοί άνθρωποι καλύπτουν και ανέχονται ο ένας τον άλλον ή ενδίδουν στον φθόνο και τις διαμάχες, που όλα αυτά διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο της εκκλησίας, αυτό είναι δημιουργία κλίκας.) Αυτή είναι μία πτυχή. Ποιο είναι το βασικό σημείο εδώ; Η αμοιβαία συγκάλυψη και ανοχή οδηγεί σε διαταράξεις και αναστατώσεις· το να γνωρίζει κανείς ότι μια πράξη είναι εσφαλμένη και δεν συμφωνεί με τις αλήθεια-αρχές κι όμως να την αποκρύπτει εσκεμμένα, το να προβάλλει σοφιστικά επιχειρήματα και να μη λέει την αλήθεια, το να προτιμά να βλάψει το έργο της εκκλησίας και τα συμφέροντα του οίκου του Θεού μόνο

και μόνο για να προστατέψει το κύρος και τη θέση κάποιου, και το να καλύπτει όσους κάνουν κακό και προκαλούν διαταράξεις και αναστατώσεις, θυσιάζοντας και προδίδοντας τα συμφέροντα του οίκου του Θεού —αυτό είναι δημιουργία κλίκας. Μια άλλη εκδοχή είναι να ωθεί κανείς και να παρασύρει τους ανθρώπους να εναντιωθούν συλλογικά στις διευθετήσεις του οίκου του Θεού. Κάτι τέτοιο είναι σοβαρό ως προς τη φύση του και είναι, επίσης, μια μορφή διατάραξης και αναστάτωσης του έργου του Θεού και της κανονικής τάξης της εκκλησίας. Με ποιον κύριο σκοπό δημιουργεί κανείς κλίκες; Με σκοπό να ελέγξει την εκκλησία και τον εκλεκτό λαό του Θεού.

Υπάρχει και ένα είδος δημιουργίας κλίκας που συνίσταται στο να χρησιμοποιεί γαλιφιές για να πάρει διάφορους τύπους ανθρώπων με το μέρος του. Επιφανειακά, φαίνεται πως όλα τα μέλη συμμοριών όπως αυτές μπορούν να μιλάνε ελεύθερα και να εκφράζουν τη γνώμη τους. Αν, ωστόσο, δείτε τα τελικά αποτελέσματα, θα καταλάβετε ότι, στην πραγματικότητα, ακολουθούν αυτό που λέει ένας άνθρωπος: αυτός ο άνθρωπος είναι ο ανεμοδείκτης τους. Πώς, λοιπόν, παίρνει αυτός ο άνθρωπος τους άλλους με το μέρος του; Κοιτάζει ποιον μπορεί να προσελκύσει, ποιος θα έρθει εύκολα, και του κάνει μικρές χάρες, του προσφέρει λίγη στοργική βοήθεια. Μετά, ψαρεύει πληροφορίες σχετικά μ' αυτόν και προσπαθεί να καταλάβει τι του αρέσει, πώς του αρέσει να μιλάει, ποια είναι η προσωπικότητά του και τα χόμπι του. Ταυτόχρονα, συμφωνεί συχνά μαζί του στη συζήτηση για να κερδίσει την καρδιά του και, στο τέλος, τον «συγκινεί» λίγο λίγο, σιγά σιγά, κάνοντάς τον να εισέλθει στην κλίκα του και να μπει στις τάξεις της χωρίς να το καταλάβει. Γενικά μιλώντας, το να χρησιμοποιεί κανείς γαλιφιές προκειμένου να πάρει τους άλλους με το μέρος του είναι μια πολύ ήπια μέθοδος, γεμάτη «ανθρώπινη ζεστασιά» και πολύ αποτελεσματική. Λόγου χάρη, αν κάποιος δείχνει τακτικά αγάπη σε έναν άλλον άνθρωπο, συμφωνεί μαζί του στη συζήτηση και του δείχνει, επίσης, κατανόηση και ανοχή, ο άλλος άνθρωπος θα σχηματίσει ασυνείδητα ευνοϊκή εντύπωση γι' αυτόν, θα τον πλησιάσει και μετά θα ενσωματωθεί στις δυνάμεις του. Σε ποιες καταστάσεις δραστηριοποιούνται αυτές οι συμμορίες και φατρίες; Μόλις κάποιος από τους φανατικούς ακολούθους τους εκτεθεί ή νιώσει αδικημένος ή αν κάτι ή κάποιος εκτός της φατρίας θίξει ή βλάψει τα συμφέροντα, τη θέση ή την υπόληψή του, τότε αυτού του είδους ο άνθρωπος θα βγει μπροστά για να μιλήσει υπέρ του, να παλέψει για τα συμφέροντα και τα δικαιώματά του —αυτό σημαίνει να δημιουργεί κανείς μια κλίκα. Τα δύο προφανή είδη δημιουργίας κλίκας είναι το να καλύπτει κανείς τους ανθρώπους και να τους ανέχεται, καθώς και το να εναντιώνονται κάποιοι συλλογικά. Ωστόσο, η δημιουργία κλίκας με γαλιφιές δεν μοιάζει να είναι τόσο δυναμική όσο τα δύο είδη που μόλις αναφέρθηκαν, και τα μέλη που ανήκουν σε τέτοιες κλίκες περνούν συνήθως απαρατήρητα εντός της εκκλησίας. Όταν, όμως, έρχεται η ώρα να αποφασίσουν οι άνθρωποι και να πάρουν μια ξεκάθαρη θέση, φατρίες σαν κι αυτές κάνουν ξεκάθαρα την εμφάνισή τους. Για παράδειγμα, αν ο αρχηγός μιας φατρίας πει πως ένας συγκεκριμένος επικεφαλής της εκκλησίας έχει επίπεδο, τότε οι ακόλουθοί του θα δώσουν αμέσως ένα σωρό παραδείγματα για το πώς αυτός ο επικεφαλής εμφανίζει το επίπεδό του. Αν ο

αρχηγός της φατρίας πει πως ο επικεφαλής της εκκλησίας δεν έχει εργασιακή ικανότητα και έχει χαμηλό επίπεδο και κακή ανθρώπινη φύση, τότε τα άλλα μέλη θα ακολουθήσουν το παράδειγμά του, θα μιλήσουν για το πόσο ανίκανος είναι αυτός ο επικεφαλής της εκκλησίας, για το ότι δεν είναι σε θέση να συναναστραφεί πάνω στην αλήθεια, για το ότι αραδιάζει λόγια και δόγματα, και θα πουν ότι όλοι πρέπει να επιλέξουν έναν σωστό άνθρωπο για να τον αντικαταστήσει. Αυτός είναι ένας τύπος αόρατης κλίκας. Παρόλο που φατρίες και συμμορίες σαν κι αυτές δεν βγαίνουν δημόσια να αρπάξουν την εξουσία και να ελέγξουν τους ανθρώπους στην εκκλησία, υπάρχει στο εσωτερικό τους μια αόρατη δύναμη που ελέγχει την εκκλησιαστική ζωή και την τάξη της εκκλησίας. Αυτή είναι μια πιο τρομακτική και κρυφή μορφή δημιουργίας κλίκας. Εκτός από τις δύο ευδιάκριτες περιπτώσεις δημιουργίας κλίκας που αναφέρθηκαν πριν και αποτελούν προβλήματα που πρέπει να λύσουν οι επικεφαλής της εκκλησίας, αυτό το κρυφό είδος δημιουργίας κλίκας είναι ένα πρόβλημα που οι επικεφαλής της εκκλησίας πρέπει να το λύσουν και να το αντιμετωπίσουν ακόμα περισσότερο. Πώς πρέπει να το κάνουν αυτό; Πρέπει να απευθυνθούν κατευθείαν στον αρχηγό μιας τέτοιας συμμορίας, μέσα από τη συναναστροφή. Γιατί να εστιάσουν πρώτα στη συναναστροφή με τον αρχηγό; Επιφανειακά, φαίνεται πως τα μέλη μιας τέτοιας κλίκας δεν τα ελέγχει κανείς· στην πραγματικότητα, όμως, όλα γνωρίζουν μέσα τους σε ποιον υπακούν, και επιθυμούν να υπακούν σε αυτόν τον άνθρωπο. Επομένως, ο χειρισμός και η αντιμετώπιση πρέπει να εστιαστούν σε αυτόν τον οποίο εξιδανικεύουν και ο οποίος τους ελέγχει, και η συναναστροφή πάνω στην αλήθεια να γίνει μαζί του, ώστε να κατανοήσει τη φύση των ενεργειών του. Ο αρχηγός μπορεί να μην έχει εναντιωθεί ανοιχτά στον οίκο του Θεού ούτε να έχει διαμαρτυρηθεί δημοσίως κατά των επικεφαλής, όμως ελέγχει το δικαίωμα αυτών των ανθρώπων να μιλάνε, τις σκέψεις τους, τις απόψεις τους και το μονοπάτι που ακολουθούν. Είναι ένας κρυφός αντίχριστος. Τέτοια άτομα πρέπει να εντοπίζονται κι έπειτα να διακρίνονται και να αναλύονται. Αν δεν μετανοήσουν, πρέπει να περιοριστούν και να απομονωθούν. Στη συνέχεια, πρέπει να διεξαχθεί έρευνα για καθένα από τα μέλη, ώστε να διαπιστωθεί ποια από αυτά ανήκουν στην ίδια κατηγορία. Πρέπει πρώτα να διαχωριστούν αυτά τα άτομα και έπειτα να γίνει συναναστροφή με τους μπερδεμένους ανθρώπους που είναι συνεσταλμένοι και δειλοί και έχουν παραπλανηθεί. Αν μπορούν να μετανοήσουν και να σταματήσουν να ακολουθούν τον αντίχριστο, θα τους επιτραπεί να παραμείνουν στην εκκλησία· αν όχι, πρέπει να απομονωθούν. Είναι σωστή αυτή η προσέγγιση; (Ναι.) Παρατηρείται αυτό το φαινόμενο εντός της εκκλησίας; Πρέπει να βρεθεί λύση για ένα τέτοιο θέμα; (Πρέπει να βρεθεί λύση.) Γιατί πρέπει να βρεθεί λύση; Από τότε που ο οίκος του Θεού άρχισε να διαδίδει το ευαγγέλιο, οι δυνάμεις των αντίχριστων είναι πανταχού παρούσες μέσα στην εκκλησιαστική ζωή και πολλοί από όσους ανήκουν στον εκλεκτό λαό του Θεού βρίσκονται, σε διαφορετικό βαθμό ο καθένας, υπό την επιρροή, τον περιορισμό και τον έλεγχο αυτών των δυνάμεων. Κάθε φορά που αυτοί οι άνθρωποι μιλάνε ή ενεργούν, δεν βρίσκονται σε κατάσταση ελευθερίας και απελευθέρωσης, αλλά αντίθετα κατευθύνονται, επηρεάζονται, ελέγχονται και φυλακίζονται

από τις σκέψεις και τις απόψεις μερικών ατόμων. Αυτοί οι άνθρωποι νιώθουν ότι εξαναγκάζονται να μιλήσουν και να ενεργήσουν με ορισμένο τρόπο· αν δεν το κάνουν, ανησυχούν και φοβούνται μήπως υποστούν τις επακόλουθες συνέπειες. Άρα, λοιπόν, δεν έχει επηρεαστεί και δεν έχει αναστατωθεί η εκκλησιαστική ζωή; Είναι αυτή εκδήλωση της κανονικής εκκλησιαστικής ζωής; (Όχι.) Ένα τέτοιο είδος εκκλησιαστικής ζωής δεν ανήκει στην κανονική τάξη, αλλά ελέγχεται από κακούς ανθρώπους. Όσο οι κακοί άνθρωποι έχουν δύναμη μέσα στην εκκλησία, δεν θα βασιλεύει εκεί ούτε ο λόγος του Θεού ούτε η αλήθεια. Οι επικεφαλής, οι εργάτες και οι αδελφοί κι οι αδελφές που κατανοούν την αλήθεια θα υφίστανται καταπίεση. Μια εκκλησία σαν κι αυτήν ελέγχεται από τις δυνάμεις των αντίχριστων. Πρόκειται, επίσης, για ένα θέμα και ένα φαινόμενο που αφορά τη διατάραξη και την αναστάτωση του έργου του Θεού και της κανονικής τάξης της εκκλησίας και το οποίο πρέπει να αντιμετωπίσουν και να επιλύσουν οι επικεφαλής και οι εργάτες. Κάποιοι άνθρωποι από τη συμμορία ενός αντίχριστου φοβούνται μήπως χάσουν την εμπιστοσύνη της συμμορίας τους, μήπως χάσουν τους υποστηρικτές τους, μήπως χάσουν φίλους, μήπως δεν έχουν υποστήριξη σε καιρούς ανάγκης και ούτω καθεξής. Έτσι, προσπαθούν με όλες τους τις δυνάμεις να παραμείνουν στη συμμορία. Δεν είναι σοβαρή αυτή η κατάσταση; Δεν πρέπει να βρεθεί μια λύση; (Ναι.) Όταν προκύπτει μια τέτοια κατάσταση εντός της εκκλησίας, την διαισθάνονται οι περισσότεροι άνθρωποι; Τη διακρίνουν οι περισσότεροι άνθρωποι; Μερικοί άνθρωποι ελέγχονται από κάποιον και δεν το συνειδητοποιούν, πρέπει συνεχώς να ακολουθούν τις σκέψεις και τις απόψεις αυτού του ανθρώπου, τις δηλώσεις, τις ενέργειες και τις διδαχές του, και φοβούνται να πουν «όχι», φοβούνται να εναντιωθούν σ' αυτόν τον άνθρωπο, ενώ είναι αναγκασμένοι μέχρι και να φέρονται υποκριτικά, χαμογελώντας και γνέφοντας καταφατικά όταν μιλάει αυτός ο άνθρωπος, από φόβο μήπως τον προσβάλουν. Είναι υπαρκτές αυτές οι καταστάσεις; Ποιο είναι το πρόβλημα που πρέπει να λυθεί εδώ; Οι επικεφαλής της εκκλησίας πρέπει να αντιμετωπίσουν και να χειριστούν αυτόν τον αντίχριστο αρχηγό που έχει την ικανότητα να παραπλανά και να ελέγχει τους άλλους. Πρώτον, πρέπει να συναναστραφούν πάνω στην αλήθεια ώστε να δώσουν τη δυνατότητα στην πλειοψηφία των ανθρώπων να διακρίνει αυτόν τον αντίχριστο, κι έπειτα να περιορίσουν τον συγκεκριμένο αντίχριστο. Αν ο αντίχριστος δεν μετανοήσει, πρέπει να αποπεμφθεί γρήγορα ώστε να μην μπορεί πια να αναστατώσει την κανονική τάξη της εκκλησίας.

Με δυο λόγια, στην κανονική εκκλησιαστική ζωή, οι αδελφοί κι οι αδελφές πρέπει να μπορούν να συναναστρέφονται ελεύθερα και χωρίς περιορισμούς πάνω στα λόγια του Θεού, καθώς και πάνω σε όσα οι ίδιοι γνωρίζουν, όσα κατανοούν, όσα βιώνουν και όσα τους δυσκολεύουν. Φυσικά, πρέπει να έχουν και το δικαίωμα να κάνουν υποδείξεις σχετικά με τυχόν πράξεις των επικεφαλής και των εργατών που παραβιάζουν τις αρχές, να τις κρίνουν και να τις εκθέτουν, ενώ πρέπει να έχουν και το δικαίωμα να προσφέρουν βοήθεια και συμβουλές. Όλα αυτά πρέπει να γίνονται ελεύθερα και όλες αυτές οι πτυχές πρέπει να είναι κανονικές, να μην ελέγχονται από κανέναν άνθρωπο, αφού κάτι τέτοιο

θα περιόριζε τον εκλεκτό λαό του Θεού και δεν θα ήταν η κανονική εκκλησιαστική ζωή. Ο οίκος του Θεού έχει απαιτήσεις, κανόνες και αρχές για το πώς να μιλάνε, να ενεργούν και να φέρονται οι αδελφοί κι οι αδελφές, καθώς και πώς να συνάπτουν κανονικές διαπροσωπικές σχέσεις μέσα στην εκκλησιαστική ζωή, και ούτω καθεξής, και αυτά τα πράγματα δεν καθορίζονται από κανέναν άνθρωπο. Όταν κάνουν κάτι οι αδελφοί κι οι αδελφές, δεν χρειάζεται να κοιτάζουν την έκφραση κανενός, δεν χρειάζεται να ακολουθούν τις εντολές κανενός ούτε και να περιορίζονται από κανέναν. Κανένας δεν πρέπει να έχει ρόλο ανεμοδείκτη ή τιμονιέρη· το μόνο πράγμα που μπορεί να δείξει την κατεύθυνση είναι ο λόγος του Θεού, η αλήθεια. Επομένως, αυτό που πρέπει να τηρεί ο εκλεκτός λαός του Θεού είναι ο λόγος του Θεού, η αλήθεια και οι αρχές της συναναστροφής πάνω στην αλήθεια που γίνεται στις συνανθροίσεις. Αν συνεχώς περιορίζεσαι από κάποιον, αν συνεχώς κάνεις ό,τι κάνει εκείνος και δεν τολμάς πια να συνεχίσεις αυτό που λες όταν σε στραβοκοιτάει ή συνοφρυώνεται, αν περιορίζεσαι διαρκώς από αυτόν τον άνθρωπο ενώ συναναστρέφεσαι πάνω στα λόγια του Θεού και πάνω σε όσα κατανοείς ο ίδιος βιωματικά, αν νιώθεις συνεχώς περιορισμένος, αν δεν είσαι σε θέση να ενεργείς σύμφωνα με τις αλήθεια-αρχές και αν τα λόγια, το βλέμμα, οι εκφράσεις, ο τόνος της φωνής και οι σιωπηρές απειλές στην ομιλία αυτού του ανθρώπου σε κρατούν συνεχώς δέσμιο, τότε ελέγχεσαι μέσα σε μια κλίκα της οποίας ηγείται αυτός ο άνθρωπος. Υπάρχει πρόβλημα· αυτό δεν είναι εκκλησιαστική ζωή, αλλά η ζωή μιας φατρίας που την κυβερνά ένας αντίχριστος. Όταν πρόκειται για ένα τέτοιο θέμα, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να παρεμβαίνουν για να το λύσουν, ενώ οι αδελφοί κι οι αδελφές έχουν κι αυτοί την υποχρέωση και το δικαίωμα να υπερασπιστούν την κανονική τάξη της εκκλησίας. Όσοι διαταράσσουν και αναστατώνουν την εκκλησιαστική ζωή, ειδικά όσοι δημιουργούν κλίκες και θέλουν να ελέγξουν την εκκλησία, πρέπει να σταματήσουν, να εκτεθούν και να αναλυθούν, έτσι ώστε όλοι να μπορέσουν να αποκτήσουν διάκριση και να δουν καθαρά την ουσία του προβλήματος, που είναι ότι αυτοί οι άνθρωποι επιχειρούν να εγκαθιδρύσουν ένα ανεξάρτητο βασίλειο. Η εκκλησία δεν επιτρέπει να δημιουργούνται κλίκες ούτε να διαιρείται η εκκλησία για κανέναν λόγο. Για παράδειγμα, η διαίρεση σε συμμορίες με βάση την κοινωνική ταυτότητα και θέση, τις γειτονιές, τις περιοχές ή το θρήσκευμα, ή και η διαίρεση σε συμμορίες με βάση το μορφωτικό επίπεδο, τον πλούτο, τη φυλή και το χρώμα του δέρματος και ούτω καθεξής, όλα αυτά αντιβαίνουν στις αλήθεια-αρχές και δεν πρέπει να συμβαίνουν μέσα στην εκκλησία. Όποια πρόφαση κι αν χρησιμοποιείται για τη διαίρεση των ανθρώπων σε αυτές τις ιεραρχίες, τις κατατάξεις, τις φατρίες και τις κλίκες, κάτι τέτοιο διαταράσσει και αναστατώνει το έργο της εκκλησίας, καθώς και την κανονική τάξη της εκκλησιαστικής ζωής, και είναι ένα θέμα που πρέπει να λύσουν γρήγορα οι επικεφαλής και οι εργάτες. Με δυο λόγια, για όποιους λόγους κι αν χωρίζονται οι άνθρωποι σε κλίκες, φατρίες ή συμμορίες, αν έχουν συγκεντρώσει μια ορισμένη δύναμη και αποτελούν αναστάτωση για το έργο της εκκλησίας και την τάξη της εκκλησιαστικής ζωής, πρέπει να σταματήσουν και να περιοριστούν. Αν τα μέλη μιας τέτοιας κλίκας δεν μεταπείθονται, αυτοί οι

κακοποιοί μπορούν να απομονωθούν και να αποπεμφθούν. Ο χειρισμός αυτών των θεμάτων είναι κι αυτός μέρος του έργου και των ευθυνών που πρέπει να εκτελούν οι επικεφαλής και οι εργάτες. Τι είναι, λοιπόν, αυτό που χρειάζεται να κατανοήσει κανείς εδώ; Είναι ότι, όταν κάποιοι άνθρωποι έχουν συγκροτήσει δυνάμεις στην εκκλησία και έχουν τη δυνατότητα να πάνε κόντρα και να εναντιωθούν στους επικεφαλής της εκκλησίας, στο έργο της εκκλησίας και στα λόγια του Θεού, ενώ έχουν τη δυνατότητα να αναστατώσουν και να βλάψουν την κανονική τάξη της εκκλησιαστικής ζωής, τότε τέτοιες συμπεριφορές, εκδηλώσεις και καταστάσεις πρέπει γρήγορα να περιορίζονται και να αντιμετωπίζονται. Όσον αφορά τη δημιουργία κλίκας, δεν γίνεται καμία διάκριση ανάλογα με τον αριθμό των ατόμων που συμμετέχουν. Αν δύο άνθρωποι τα πηγαίνουν καλά και δεν προκαλούν αναστάτωση στην εκκλησία, δεν χρειάζεται καμία παρέμβαση. Μόλις, όμως, αρχίσουν να προκαλούν αναστάτωση και συγκροτήσουν μια δύναμη με σκοπό να ελέγξουν την εκκλησία, αυτά τα άτομα πρέπει να σταματήσουν και να περιοριστούν. Αν δεν μετανοήσουν, πρέπει να αποπεμφθούν ή να αποβληθούν άμεσα. Αυτή είναι η αρχή.

22 Μαΐου 2021

ΟΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΩΝ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ (14)

Εδώ και πόσον καιρό συναναστρεφόμαστε σχετικά με τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών; (Τεσσερισήμισι μήνες.) Μετά από τη συναναστροφή για τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα, κατανοείτε πλέον κάπως σαφέστερα το συγκεκριμένο έργο που πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες; (Ναι, έχουμε κάπως σαφέστερη κατανόηση σχετικά.) Θα πρέπει να το κατανοείτε σαφέστερα από πριν. Η συναναστροφή Μου είναι τόσο συγκεκριμένη και σαφής που, αν κάποιος συνεχίζει να μην κατανοεί, αυτό σημαίνει ότι έχει διανοητικό πρόβλημα, σωστά; (Ναι.) Κοιτάζοντας το ζήτημα τώρα, νομίζετε πως είναι εύκολο να είναι κανείς καλός επικεφαλής ή εργάτης; (Δεν είναι εύκολο.) Ποιες ιδιότητες είναι απαραίτητες; (Είναι απαραίτητο να διαθέτει κανείς το επίπεδο και την ανθρώπινη φύση που απαιτούνται για τους επικεφαλής και τους εργάτες, καθώς και αίσθημα ευθύνης, αλλά και να κατέχει και την αλήθεια-πραγματικότητα.) Αν μη τι άλλο, πρέπει κανείς να έχει συνείδηση, λογική και αφοσίωση και, μετά από αυτά, επίπεδο και εργασιακή ικανότητα. Όταν ένας άνθρωπος έχει όλες αυτές τις ιδιότητες, τότε μπορεί να γίνει καλός επικεφαλής ή εργάτης και να εκπληρώσει τις ευθύνες του.

Σημείο δωδέκατο: Να αναγνωρίζουν άμεσα και με ακρίβεια τους διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο του Θεού και την κανονική τάξη της εκκλησίας· να τα σταματούν και να τα περιορίζουν και να αντιστρέφουν την κατάσταση· επιπλέον, να συναναστρέφονται σχετικά με την αλήθεια, ώστε ο εκλεκτός λαός του Θεού να αναπτύξει ικανότητα διάκρισης μέσα από τέτοια πράγματα και να μάθει από αυτά (Μέρος δεύτερο)

Στην προηγούμενη συνάθροιση, συναναστραφήκαμε πάνω στο δωδέκατο σημείο που αφορά τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών: «Να αναγνωρίζουν άμεσα και με ακρίβεια τους διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο του Θεού και την κανονική τάξη της εκκλησίας· να τα σταματούν και να τα περιορίζουν και να αντιστρέφουν την κατάσταση· επιπλέον, να συναναστρέφονται σχετικά με την αλήθεια, ώστε ο εκλεκτός λαός του Θεού να αναπτύξει ικανότητα διάκρισης μέσα από τέτοια πράγματα και να μάθει από αυτά». Στα πλαίσια αυτού του σημείου, πρώτον και κύριον συναναστραφήκαμε σχετικά με το ποιοι άνθρωποι, γεγονότα και πράγματα διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο του Θεού και την κανονική τάξη της εκκλησίας. Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες επιθυμούν να σταματήσουν και να περιορίσουν τους διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα που προκαλούν διατάραξη και αναστάτωση εντός της εκκλησίας και θέλουν να εκτελέσουν σωστά αυτό το έργο, τότε πρέπει πρώτα να μάθουν και να εντοπίσουν ποιοι άνθρωποι, γεγονότα και πράγματα διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο του Θεού και την κανονική τάξη της εκκλησίας. Κατόπιν αυτού, πρέπει να τα αντιστοιχίσουν όλα αυτά με τους ανθρώπους,

τα γεγονότα και τα πράγματα στο πραγματικό έργο της εκκλησίας και στην πραγματική εκκλησιαστική ζωή κι έπειτα να εκτελέσουν τις διάφορες εργασίες, όπως το σταμάτημα και ο περιορισμός τους. Αυτή είναι μια απαίτηση για τους επικεφαλής και τους εργάτες. Στην προηγούμενη συνάθροισή μας, συναναστραφήκαμε πάνω σε κάποιους από τους διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο της εκκλησίας και την εκκλησιαστική ζωή, αρχίζοντας από όσους και όσα σχετίζονται με την εκκλησιαστική ζωή. Κατηγοριοποιήσαμε, επίσης, τους ανθρώπους, τα γεγονότα και τα πράγματα στην εκκλησιαστική ζωή που η φύση τους είναι να προκαλούν διατάραξη και αναστάτωση σε αυτά. Πόσα θέματα υπήρχαν συνολικά; (Έντεκα. Πρώτον, βγαίνουν συχνά εκτός θέματος όταν συναναστρέφονται πάνω στην αλήθεια· δεύτερον, αραδιάζουν λόγια και δόγματα για να παραπλανήσουν τους ανθρώπους και να κερδίσουν την εκτίμησή τους· τρίτον, φλυαρούν για ζητήματα του σπιτιού, χτίζουν προσωπικές διασυνδέσεις και χειρίζονται προσωπικές υποθέσεις· τέταρτον, φτιάχνουν κλίκες· πέμπτον, ανταγωνίζονται τους άλλους για τη θέση· έκτον, σπέρνουν τη διχόνοια· έβδομον, επιτίθενται στους ανθρώπους και τους βασανίζουν· όγδοον, διαδίδουν αντιλήψεις· ένατον, εκτονώνουν την αρνητικότητά τους· δέκατον, διαδίδουν αβάσιμες φήμες· και, ενδέκατον, παραβιάζουν τις εκλογικές αρχές.) Το έκτο θέμα είναι ότι σπέρνουν τη διχόνοια, πράγμα που η φύση του είναι να προκαλεί διατάραξη και αναστάτωση, όμως, σε σύγκριση με τις άλλες κακές πράξεις, είναι πρόβλημα ήσσονος σημασίας. Αν αλλάξει και γίνει «εμπλέκονται σε ανάρμοστες σχέσεις», η φύση του πράγματος είναι πιο σοβαρή απ' το να σπέρνουν τη διχόνοια. Το έβδομο θέμα είναι ότι επιτίθενται στους ανθρώπους και τους βασανίζουν. Αν αλλάξει και γίνει «εμπλέκονται σε αμοιβαίες επιθέσεις και λογομαχίες» —αυτό δεν είναι πιο σοβαρό ως προς τη φύση του, πιο συγκεκριμένο και ταιριαστό; (Ναι.) Οι αμοιβαίες επιθέσεις και οι λογομαχίες είναι ένα είδος προβλήματος που εμφανίζεται συχνά στην εκκλησιαστική ζωή και σχετίζεται με τη διατάραξη και την αναστάτωση. Μια τέτοια τροποποίηση αυτών των δύο θεμάτων τα κάνει πιο ταιριαστά και τα φέρνει πιο κοντά στα προβλήματα που προκύπτουν στην εκκλησιαστική ζωή. Το ενδέκατο θέμα είναι ότι παραβιάζουν τις εκλογικές αρχές. Αυτό αλλάξετε το σε «χειραγωγούν και διαταράσσουν τις εκλογές». Αυτή η αλλαγή αφορά μόνο τη διατύπωση· η φύση του παραμένει η ίδια, απλώς αυξάνεται ο βαθμός σοβαρότητας —τώρα σχετίζεται περισσότερο με τη φύση που έχει το να προκαλεί κανείς διατάραξη και αναστάτωση.

Οι διάφοροι άνθρωποι, γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν την εκκλησιαστική ζωή

V. Ανταγωνίζονται τους άλλους για τη θέση

Την προηγούμενη φορά, η συναναστροφή μας έφτασε μέχρι και το τέταρτο θέμα, το ότι φτιάχνουν κλίκες. Αυτήν τη φορά, θα προχωρήσουμε στη συναναστροφή πάνω στο πέμπτο θέμα, τον ανταγωνισμό για τη θέση. Το ζήτημα του ανταγωνισμού για τη θέση είναι ένα πρόβλημα που προκύπτει συχνά στην εκκλησιαστική ζωή και ένα όχι σπάνιο

φαινόμενο. Ποιες καταστάσεις, συμπεριφορές και εκδηλώσεις ανήκουν στην πρακτική του ανταγωνισμού για τη θέση; Ποιες εκδηλώσεις του ανταγωνισμού για τη θέση ανήκουν στο πρόβλημα της διατάραξης και αναστάτωσης του έργου του Θεού, αλλά και της κανονικής τάξης της εκκλησίας; Πάνω σε όποιο θέμα ή όποια κατηγορία κι αν συναναστρεφόμαστε, θα πρέπει να αφορά τα όσα είπαμε στο δωδέκατο σημείο σχετικά με «τους διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο του Θεού και την κανονική τάξη της εκκλησίας». Πρέπει να φτάνει στο επίπεδο της διατάραξης και της αναστάτωσης και πρέπει να αφορά αυτήν τη φύση· μόνο τότε χρήζει συναναστροφής και ανάλυσης. Ποιες εκδηλώσεις του ανταγωνισμού για τη θέση συνδέονται με αυτήν τη φύση της διατάραξης και της αναστάτωσης του έργου του οίκου του Θεού; Η πιο συχνή είναι το ότι οι άνθρωποι ανταγωνίζονται τους επικεφαλής της εκκλησίας για τη θέση, πράγμα το οποίο εκδηλώνεται κυρίως με το ότι χρησιμοποιούν ορισμένες αδυναμίες και σφάλματα των επικεφαλής ως πάτημα προκειμένου να τους δυσφημίσουν και να τους καταδικάσουν, και με το ότι εκθέτουν επίτηδες τις αποκαλύψεις της διαφθοράς τους, καθώς και τις ατέλειες και τα ελαττώματα της ανθρώπινης φύσης και του επιπέδου τους, ειδικά όσον αφορά τις παρεκκλίσεις και τα λάθη που έχουν κάνει στο έργο τους ή ενώ χειρίζονταν κάποιους ανθρώπους. Αυτή είναι η πιο κοινή και εξόφθαλμη εκδήλωση του ανταγωνισμού με τους επικεφαλής της εκκλησίας για τη θέση. Επιπλέον, αυτοί οι άνθρωποι δεν νοιάζονται για το πόσο καλά κάνουν το έργο τους οι επικεφαλής της εκκλησίας, για το αν ενεργούν ή όχι σύμφωνα με τις αρχές, για το αν υπάρχουν ή όχι θέματα με την ανθρώπινη φύση τους, ενώ απλώς αντιδρούν απέναντι σ' αυτούς τους επικεφαλής. Γιατί αντιδρούν; Επειδή θέλουν κι αυτοί να γίνουν επικεφαλής της εκκλησίας· αυτή είναι η φιλοδοξία και η επιθυμία τους, οπότε αντιδρούν. Όπως κι αν εργαστούν ή χειριστούν τα προβλήματα οι επικεφαλής της εκκλησίας, αυτοί οι άνθρωποι χρησιμοποιούν διαρκώς ως πάτημα τις αδυναμίες και τα σφάλματα των επικεφαλής, τους κρίνουν και τους καταδικάζουν, ενώ φτάνουν ακόμα και στο σημείο να μεγαλοποιούν τα πράγματα, να διαστρεβλώνουν τα γεγονότα και να υπερβάλλουν στον μέγιστο δυνατό βαθμό. Δεν χρησιμοποιούν τα πρότυπα που απαιτεί ο οίκος του Θεού από τους επικεφαλής και τους εργάτες προκειμένου να μετρήσουν αν αυτοί οι επικεφαλής ενεργούν σύμφωνα με τις αρχές, αν είναι σωστοί άνθρωποι, αν είναι άνθρωποι που επιδιώκουν την αλήθεια και αν έχουν συνείδηση και λογική. Δεν αξιολογούν τους επικεφαλής σύμφωνα με αυτές τις αρχές. Αντ' αυτού, με βάση τις δικές τους προθέσεις και τους δικούς τους σκοπούς, διαρκώς ψειρίζουν τα πράγματα και εφευρίσκουν παράπονα, βρίσκουν κάτι να προσάψουν στους επικεφαλής ή τους εργάτες, διαδίδουν φήμες πίσω από την πλάτη τους ότι κάνουν πράγματα που δεν συμβαδίζουν με την αλήθεια ή εκθέτουν τα ελαττώματά τους. Για παράδειγμα, μπορεί να πουν: «Ο επικεφαλής Τάδε έκανε ένα λάθος και κλαδεύτηκε από τον Άνωθεν, και δεν το γνώριζε κανένας από εσάς. Είδατε τι καλά που προσποιείται;» Δεν λαμβάνουν υπόψη ούτε τους νοιάζει αν ο οίκος του Θεού σκοπεύει να καλλιεργήσει τον συγκεκριμένο επικεφαλής ή εργάτη ή αν αυτός ο άνθρωπος πληροί τα πρότυπα ως επικεφαλής ή

εργάτης· απλώς συνεχίζουν να τον κρίνουν, να διαστρεβλώνουν τα γεγονότα και να κινούνται με μικροπρέπεια εναντίον του πίσω από την πλάτη του. Και με ποιον σκοπό τα κάνουν όλα αυτά; Με σκοπό να ανταγωνιστούν τους άλλους για τη θέση, έτσι δεν είναι; Όλα όσα λένε και κάνουν έχουν έναν στόχο. Δεν λαμβάνουν υπόψη τους το έργο της εκκλησίας, ενώ αξιολογούν τους επικεφαλής και τους εργάτες όχι με βάση τα λόγια του Θεού ή την αλήθεια, ούτε, φυσικά, με βάση τις εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού ή τις αρχές που απαιτεί ο Θεός από τον άνθρωπο, αλλά με βάση τις δικές τους προθέσεις και τους δικούς τους στόχους. Εναντιώνονται σε όλα όσα λένε οι επικεφαλής ή οι εργάτες κι έπειτα προσφέρουν τις δικές τους «γνώσεις». Σε όποιον βαθμό κι αν συμβαδίζουν με την αλήθεια όσα λένε οι επικεφαλής και οι εργάτες, εκείνοι δεν τα αποδέχονται ούτε στο ελάχιστο. Απορρίπτουν με περιφρόνηση ό,τι κι αν πουν οι επικεφαλής και οι εργάτες και παρουσιάζουν τις διαφορετικές απόψεις που έχουν οι ίδιοι. Ιδιαίτερα όταν ένας επικεφαλής ή ένας εργάτης ανοίγεται και ξεγυμνώνεται, μιλώντας για την αυτογνωσία του, εκείνοι ευχαριστιούνται ακόμα περισσότερο και θεωρούν ότι βρήκαν την ευκαιρία που περίμεναν. Ποια ευκαιρία; Την ευκαιρία να δυσφημίσουν αυτόν τον επικεφαλής ή εργάτη, να πουν σε όλους πως αυτός ο επικεφαλής ή εργάτης έχει χαμηλό επίπεδο, πως μπορεί να φανεί αδύναμος, πως κι εκείνος είναι διεφθαρμένος άνθρωπος, πως κι εκείνος σφάλλει συχνά σε όσα κάνει και πως δεν είναι καλύτερος από οποιονδήποτε άλλον. Αυτή είναι η ευκαιρία τους να βρουν κάτι να προσάψουν σ' εκείνον τον επικεφαλής ή εργάτη, η ευκαιρία τους να παρακινήσουν τους πάντες να καταδικάσουν, να ανατρέψουν και να αποκαθελώσουν αυτόν τον επικεφαλής ή εργάτη. Και το κίνητρο για όλες αυτές τις συμπεριφορές και τις ενέργειες δεν είναι άλλο από τον ανταγωνισμό για τη θέση. Αν τηρηθούν οι αρχές των εκλογών και οι αρχές που διέπουν την καλλιέργεια και την αξιοποίηση των ανθρώπων στον οίκο του Θεού, τότε, υπό κανονικές περιστάσεις, τέτοιοι άνθρωποι δεν πρόκειται ποτέ να εκλεγούν επικεφαλής ή εργάτες. Αυτό είναι κάτι που έχουν διακρίνει και έχουν κατανοήσει ξεκάθαρα, κι έτσι καταφεύγουν σε οποιαδήποτε μέσα για να επιτεθούν και να καταδικάσουν τους επικεφαλής και τους εργάτες. Όποιος κι αν γίνει επικεφαλής ή εργάτης, απλώς αντιδρούν απέναντί του, ενώ διαρκώς ψειρίζουν τα πάντα και κάνουν ανεύθυνα, επικριτικά σχόλια σχετικά μ' αυτόν. Ακόμα κι αν δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα στις ενέργειες και στα λόγια αυτών των επικεφαλής και των εργατών, εκείνοι καταφέρνουν πάντα να τους βρουν ψεγάδια —στην πραγματικότητα, τα προβλήματα που εντοπίζουν δεν είναι προβλήματα αρχής, αλλά καθαρά επουσιώδη θέματα. Γιατί, λοιπόν, εμμένουν σ' αυτά τα επουσιώδη θέματα; Γιατί είναι σε θέση να κρίνουν και να καταδικάζουν τόσο ανοιχτά τους επικεφαλής και τους εργάτες για τέτοια πράγματα; Έχουν μόνο έναν στόχο, κι αυτός είναι να ανταγωνίζονται τους άλλους για τη δύναμη και τη θέση. Όπως κι αν συναναστραφεί ο οίκος του Θεού πάνω στις διάφορες εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής και των αντίχριστων, εκείνοι δεν συνδέουν ποτέ αυτές τις εκδηλώσεις με τον εαυτό τους, αλλά αντίθετα τις συνδέουν αποκλειστικά με τους επικεφαλής και τους εργάτες κάθε επιπέδου. Μόλις βρουν κάποια αντιστοιχία, σκέφτονται: «Τώρα έχω αποδείξεις· επιτέλους, βρήκα

κάτι να χρησιμοποιήσω ως πάτημα εναντίον τους και μου δόθηκε μια καλή ευκαιρία». Έπειτα αποχαλινώνονται ακόμα πιο πολύ ως προς το να εκθέτουν, να κρίνουν, να αξιολογούν επικριτικά και να καταδικάζουν όλα όσα κάνουν αυτοί οι επικεφαλής και οι εργάτες. Κάποια από τα θέματα που θίγουν ίσως μοιάζουν, εκ πρώτης όψεως, λίγο προβληματικά, αν, όμως, τα μετρήσει κανείς με βάση τις αρχές, δεν είναι σημαντικά. Γιατί, λοιπόν, τα αναφέρουν; Ο μοναδικός λόγος είναι το να εκθέσουν τους επικεφαλής και τους εργάτες, με σκοπό να τους καταδικάσουν και να τους κατατροπώσουν. Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες ηττηθούν και πέσουν στην αρνητικότητα, εκλιπαρήσουν για έλεος και σκύψουν το κεφάλι σ' αυτούς, αν οι αδελφοί κι οι αδελφές δουν ότι αυτοί οι επικεφαλής είναι διαρκώς αρνητικοί και αδύναμοι και ότι συχνά οι ενέργειές τους είναι εσφαλμένες, κι έτσι σταματήσουν να τους εκλέγουν επικεφαλής, αν οι αδελφοί κι οι αδελφές σταματήσουν να ακούνε τόσο προσεκτικά όταν αυτοί οι επικεφαλής συναναστρέφονται πάνω στην αλήθεια και αν οι άνθρωποι σταματήσουν να συνεργάζονται τόσο ενεργά και τόσο ευσυνείδητα όταν αυτοί οι επικεφαλής εφαρμόζουν κάποιο έργο, τότε όσοι ανταγωνίζονται τους άλλους για τη θέση θα χαρούν και θα έχουν μια ευκαιρία να εκμεταλλευτούν. Αυτό είναι το σενάριο που επιθυμούν διακαώς να δουν και αυτό που ελπίζουν περισσότερο να συμβεί. Με ποιον σκοπό τα κάνουν όλα αυτά; Ο σκοπός δεν είναι να βοηθήσουν τους ανθρώπους να κατανοήσουν την αλήθεια και να διακρίνουν τους ψευδοεπικεφαλής και τους αντίχριστους ούτε να οδηγήσουν τους ανθρώπους ενώπιον του Θεού. Αντίθετα, στοχεύουν στο να νικήσουν και να αποκαθλώσουν τους επικεφαλής και τους εργάτες, ώστε όλοι να θεωρήσουν ότι οι ίδιοι είναι οι πιο κατάλληλοι υποψήφιοι για να υπηρετήσουν ως επικεφαλής. Σ' αυτό το σημείο, ο σκοπός τους θα έχει επιτευχθεί και θα πρέπει απλώς να περιμένουν μέχρι οι αδελφοί κι οι αδελφές να τους προτείνουν για επικεφαλής. Υπάρχουν τέτοιοι άνθρωποι στην εκκλησία; Πώς είναι η διάθεσή τους; Αυτά τα άτομα έχουν φαύλη διάθεση, δεν αγαπούν καθόλου την αλήθεια ούτε και την κάνουν πράξη· μόνη τους επιθυμία είναι να αποκτήσουν δύναμη. Και τι γίνεται με όσους κατανοούν ένα μέρος της αλήθειας και έχουν κάποια διάκριση —εκείνοι θα ήταν διατεθειμένοι να αφήσουν τέτοια άτομα να αποκτήσουν δύναμη; Θα ήταν διατεθειμένοι να βρεθούν υπό τη δύναμή τους; (Όχι.) Γιατί όχι; Αν οι περισσότεροι άνθρωποι μπορούσαν να δουν καθαρά τη φύση-ουσία τέτοιων ατόμων, θα τους εξέλεγαν και πάλι επικεφαλής; (Όχι.) Δεν θα τους εξέλεγαν, παρά μόνο αν όλοι τους έχουν μόλις γνωριστεί και δεν είναι εξοικειωμένοι ο ένας με τον άλλον. Μόλις εξοικειωθούν, όμως, και δουν καθαρά ποια άτομα έχουν χαμηλό επίπεδο και είναι μπερδεμένα, ποια είναι κακοί άνθρωποι με φαύλη και δόλια διάθεση, ποια ανυπομονούν να ανταγωνιστούν τους άλλους για τη θέση και να βαδίσουν στο μονοπάτι των αντίχριστων, ποια μπορούν να επιδιώξουν την αλήθεια και να κάνουν τα καθήκοντά τους με αφοσίωση και ούτω καθεξής, μόλις συλλάβουν τη φύση-ουσία και τις διάφορες κατηγορίες ανθρώπων, τότε η εκλογή των επικεφαλής θα είναι σχετικά σωστή και θα συνάδει με τις αρχές.

Οι περισσότεροι άνθρωποι, άραγε, θα προτιμούσαν να εκλέξουν επικεφαλής κάποιον που συνεχώς ανταγωνίζεται τους άλλους για τη θέση ή θα επέλεγαν κάποιον

του οποίου το επίπεδο και η εργασιακή ικανότητα είναι κάπως μέτρια, αλλά είναι επιμελής και σταθερός; Όταν δεν είναι ξεκάθαρο ποιος είναι ο χαρακτήρας αυτών των δύο ατόμων, ποια είναι η φύση-ουσία τους ή σε ποιο μονοπάτι βαδίζουν, τότε ποιον θα προτιμούσαν να εκλέξουν επικεφαλής οι περισσότεροι άνθρωποι; (Τον δεύτερο, εκείνον που είναι σταθερός.) Οι περισσότεροι άνθρωποι θα επέλεγαν τον δεύτερο. Οι εκδηλώσεις όσων συνεχώς ανταγωνίζονται τους άλλους για τη θέση είναι απόδειξη της ανθρώπινης φύσης και ουσίας τους. Δεν μπορούν οι περισσότεροι άνθρωποι να δουν σε βάθος αυτές τις εκδηλώσεις και να τις διακρίνουν; Θα πουν κάποιοι άνθρωποι: «Αυτός ο άνθρωπος δημιουργεί διαρκώς προβλήματα στην επικεφαλής της εκκλησίας· η φιλοδοξία του είναι να αποκτήσει τη θέση ενός επικεφαλής της εκκλησίας, θέλει να την αντικαταστήσει στη θέση του επικεφαλής. Από τη στιγμή που εκείνη εξελέγη επικεφαλής της εκκλησίας, αυτός την έχει συνεχώς στο στόχαστρο και τη θεωρεί δυσάρεστη. Συνεχώς της αντιμιλάει και βρίσκει ψεγάδια σε οτιδήποτε κι αν κάνει, χρησιμοποιεί ως πάτημα οποιαδήποτε αδυναμία ή σφάλμα και, επιπλέον, την κρίνει και εκθέτει τα ελαττώματά της πίσω από την πλάτη της. Ειδικά κατά τη διάρκεια των συναθροίσεων ή στη συναναστροφή σχετικά με το έργο, αν για μια στιγμή εκείνη δεν εκφραστεί ξεκάθαρα, αυτός τη διακόπτει, δείχνοντας μεγάλη ανυπομονησία. Της δείχνει ακόμα και περιφρόνηση, την κοροϊδεύει, την ειρωνεύεται και την περιγελά· της κάνει τη ζωή δύσκολη με κάθε ευκαιρία και την παγιδεύει σε ντροπιαστικές καταστάσεις». Αν αυτές οι συμπεριφορές εκτεθούν σε όλους, τότε δεν θα μπορέσουν οι περισσότεροι άνθρωποι να διακρίνουν αυτό το άτομο; (Ναι.) Συμβάλλει, λοιπόν, κάτι τέτοιο στο να αρπάξει αυτός τη θέση του επικεφαλής; Σε καμία περίπτωση. Είναι έξυπνοι όσοι άνθρωποι ανταγωνίζονται τους άλλους για τη θέση ή ανόητοι; Είναι ξεκάθαρα βλάκες, ηλίθιοι. Να κι άλλο ένα σοβαρό θέμα: Αυτά τα άτομα είναι διάβολοι και η φύση τους δεν αλλάζει! Η επιθυμία τους για δύναμη και θέση είναι ανεξέλεγκτη, φτάνουν ακόμα και στο σημείο να χάσουν το μυαλό τους, και κάτι τέτοιο δεν περιλαμβάνεται στην κανονική ανθρώπινη φύση. Αυτή η επιθυμία ξεπερνάει τα όρια του ορθολογισμού και της συνείδησης της κανονικής ανθρώπινης φύσης και φτάνει στο επίπεδο της ασυνειδησίας. Αυτοί οι άνθρωποι ενεργούν μ' αυτόν τον τρόπο ανεξαρτήτως χρόνου, τόπου ή πλαισίου, χωρίς να λογαριάζουν ούτε τις συνέπειες ούτε τον αντίκτυπο των ενεργειών τους. Αυτές είναι οι πιο χαρακτηριστικές εκδηλώσεις και προσεγγίσεις όσων ανταγωνίζονται τους άλλους για τη θέση. Όποτε υπάρχει συνάθροιση ή συναναστροφή σχετικά με το έργο, μόλις μαζευτούν όλοι, τότε αυτά τα άτομα προκαλούν αναστάτωση σαν ενοχλητικές μύγες, χαλώντας την εκκλησιαστική ζωή και την κανονική τάξη της συναναστροφής πάνω στην αλήθεια. Η φύση τέτοιων συμπεριφορών και προσεγγίσεων είναι να προκαλούν διατάραξη και αναστάτωση σε αυτές. Τέτοια άτομα δεν πρέπει να περιορίζονται; Σε σοβαρές περιπτώσεις, δεν πρέπει να αποπέμπονται ή να αποβάλλονται; (Ναι.) Μερικές φορές, αν κανείς επαφίεται αποκλειστικά στη δύναμη των επικεφαλής της εκκλησίας για τον περιορισμό των κακών ανθρώπων, η προσπάθεια μπορεί να είναι κάπως ισχνή και μεμονωμένη· αν οι αδελφοί κι οι αδελφές, έχοντας δει ξεκάθαρα πόσο σοβαρή είναι η

διατάραξη κι η αναστάτωση που προκαλούν οι κακοί άνθρωποι και έχοντας διακρίνει σε βάθος την ουσία τους, ενώσουν τις δυνάμεις τους με τους επικεφαλής της εκκλησίας για να σταματήσουν και να περιορίσουν κακά άτομα σαν κι αυτά, κάτι τέτοιο δεν θα είναι πιο αποτελεσματικό; (Ναι.) Αν πει κάποιος: «Ο περιορισμός των κακών ανθρώπων είναι ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών και δεν έχει καμία σχέση μ' εμάς τους συνηθισμένους πιστούς. Δεν θα ασχοληθούμε μ' αυτό! Οι κακοί άνθρωποι ανταγωνίζονται για τη θέση τους επικεφαλής της εκκλησίας· ανταγωνίζονται για τη θέση εκείνους που την έχουν ήδη. Εμείς δεν έχουμε θέση· δεν προσπαθούν να πάρουν κάτι από εμάς. Σε κάθε περίπτωση, εμάς δεν μας επηρεάζει αυτό. Ας ανταγωνίζονται όσο θέλουν. Αν οι επικεφαλής της εκκλησίας έχουν τη δυνατότητα να τους περιορίσουν, ας το κάνουν· αν δεν την έχουν, ας τους αφήσουν ήσυχους. Τι σχέση έχουν όλα αυτά μ' εμάς;» Είναι σωστή αυτή η άποψη; (Όχι.) Γιατί δεν είναι σωστή; (Δεν στηρίζουν την κανονική τάξη της εκκλησίας.) Για να το θέσουμε με πιο σωστούς όρους, τι σημαίνει «κανονική τάξη της εκκλησίας»; Δεν σημαίνει την κανονική εκκλησιαστική ζωή; (Ναι.) Σημαίνει, δηλαδή, να είναι η εκκλησιαστική ζωή κανονική και εύτακτη —να μπορούν οι άνθρωποι να τρώνε και να πίνουν τα λόγια του Θεού με τάξη, δηλαδή να μπορούν να προσεύχονται διαβάζοντας και να συναναστρέφονται σχετικά με τον λόγο του Θεού, καθώς και να μοιράζονται προσωπικές εμπειρίες στο πλαίσιο μιας εκκλησιαστικής ζωής όπου το Άγιο Πνεύμα εργάζεται, ο Θεός είναι παρών και ο Θεός καθοδηγεί, ενώ ταυτόχρονα λαμβάνουν διαφώτιση και καθοδήγηση από το Άγιο Πνεύμα και κερδίζουν το φως. Αυτά πρέπει να απολαμβάνει ο εκλεκτός λαός του Θεού στην εκκλησιαστική ζωή. Αν κάποιοι άνθρωποι καταστρέφουν αυτήν την κανονική τάξη, τότε πρέπει να σταματούν και να περιορίζονται σύμφωνα με τις αρχές, δεν πρέπει να γίνονται ανεκτοί. Αυτό δεν είναι ευθύνη και υποχρέωση μόνο των επικεφαλής και των εργατών, αλλά και ευθύνη και υποχρέωση όλων αυτών που κατανοούν την αλήθεια και έχουν διάκριση. Το καλύτερο θα ήταν, φυσικά, οι επικεφαλής της εκκλησίας να ηγούνταν σε αυτό το έργο, κάνοντας συναναστροφή με τους αδελφούς και τις αδελφές πάνω στη φύση που έχουν οι ενέργειες αυτών των ατόμων, τι τύπος ανθρώπου είναι αυτά τα άτομα με βάση τις εκδηλώσεις τους και πώς οι αδελφοί κι οι αδελφές πρέπει να διακρίνουν και να βλέπουν σε βάθος τέτοια άτομα. Αν αυτοί οι κακοί άνθρωποι δεν περιοριστούν κι έτσι αναστατώσουν, παραπλανήσουν και παρασύρουν όλους τους αδελφούς και τις αδελφές, με αποτέλεσμα να απομονωθούν οι επικεφαλής της εκκλησίας αντί γι' αυτούς τους κακούς ανθρώπους, τότε αυτή η εκκλησία θα παραλύσει και, αναπόφευκτα, θα βυθιστεί στο χάος. Μπορεί να συνεχιστεί η κανονική εκκλησιαστική ζωή υπό αυτές τις περιστάσεις; Αν δεν γίνεται να συνεχιστεί, τότε θα παραμείνουν παραγωγικές οι συναθροίσεις της εκκλησίας; Θα συνεχίσει ο εκλεκτός λαός του Θεού να αποκομίζει κάτι από τέτοιου είδους συναθροίσεις; Αν ο εκλεκτός λαός του Θεού δεν αποκομίζει τίποτα από τέτοιου είδους συναθροίσεις, τότε τις ευλογεί ή τις απεχθάνεται ο Θεός; Φυσικά και τις απεχθάνεται ο Θεός. Συναθροίσεις χωρίς το έργο του Αγίου Πνεύματος και χωρίς την ευλογία του Θεού δεν μπορούν πλέον να θεωρούνται εκκλησιαστική ζωή, αλλά συναντήσεις μιας ομάδας με

κοινωνικό χαρακτήρα. Αρέσει σε κανέναν η εκκλησιαστική ζωή όταν βρίσκεται σε αταξία; Είναι για κανέναν εποικοδομητική ή ωφέλιμη; (Όχι.) Αν, σε αυτό το διάστημα, δεν έχεις αποκομίσει τίποτα από καμία συνάθροιση όσον αφορά τη ζωή-είσοδό σου, τότε αυτός ο χρόνος δεν είχε καμία αξία ούτε νόημα για σένα· τον σπατάλησες αυτόν τον χρόνο. Δεν σημαίνει αυτό ότι η ζωή-είσοδός σου έχει ζημιωθεί; (Ναι.) Αν, στη διάρκεια μιας συνάθροισης, υπάρχουν κακοί άνθρωποι που ανταγωνίζονται τους άλλους για τη θέση, διαφωνούν και λογομαχούν με έναν επικεφαλής της εκκλησίας, με αποτέλεσμα οι άλλοι άνθρωποι να νιώθουν τελικά νευρικότητα και η όλη συνάθροιση να αποκτά άσχημη ατμόσφαιρα και να γεμίζει με τη μοχθηρή ενέργεια του Σατανά, και αν, πέρα από τη συζήτηση για θέματα όπως το ποιος έχει δίκιο και ποιος άδικο, κανένας δεν προσέρχεται ενώπιον του Θεού για να προσευχηθεί και να αναζητήσει την αλήθεια και κανένας δεν ενεργεί σύμφωνα με τις αρχές, τότε, μετά από μια τέτοια συνάθροιση, θα έχει αυξηθεί ή θα έχει μειωθεί η πίστη σου στον Θεό; Θα έχεις κατανοήσει και θα έχεις αποκομίσει περισσότερα όσον αφορά την αλήθεια ή θα έχουν ταραξει τον νου σου οι διαφωνίες και δεν θα έχεις αποκομίσει απολύτως τίποτα; Καμιά φορά, μπορεί να σκεφτείς: «Δεν καταλαβαίνω γιατί πιστεύουν οι άνθρωποι στον Θεό. Τι νόημα έχει να πιστεύει κανείς στον Θεό; Πώς γίνεται να συμπεριφέρονται έτσι αυτοί οι άνθρωποι; Είναι πιστοί στον Θεό αυτοί τώρα, δηλαδή;» Εξαιτίας μίας και μόνο αναστάτωσης από σατανάδες, από κακούς διαβόλους, οι άνθρωποι νιώθουν στην καρδιά τους ταραχή και μπέρδεμα· νιώθουν πως η πίστη στον Θεό δεν έχει νόημα, δεν γνωρίζουν την αξία της πίστης στον Θεό και ο νους τους σκορπίζεται. Αν μπορέσουν όλοι να επαγρυπνούν και να είναι ιδιαίτερα ευαίσθητοι και εύστροφοι όσον αφορά τέτοια θέματα, αντί να είναι απαθείς και αργόστροφοι, τότε, όταν οι κακοί άνθρωποι θα λένε ή θα κάνουν συχνά πράγματα στην εκκλησιαστική ζωή προκειμένου να ανταγωνιστούν τους άλλους για τη θέση, οι περισσότεροι άνθρωποι θα συνειδητοποιούν γρήγορα ότι υπάρχει ένα πρόβλημα που πρέπει να λυθεί. Θα μπορούν να διακρίνουν άμεσα ποιος χειραγωγεί αυτές τις καταστάσεις και ποια είναι η διάθεση-ουσία του, θα συνειδητοποιούν γρήγορα τη σοβαρότητα του θέματος και θα είναι σε θέση να σταματήσουν και να περιορίσουν τους κακούς σε μικρό χρονικό διάστημα, να τους απομακρύνουν από την εκκλησία και να τους εμποδίσουν ώστε να μην αναστατώνουν και να μην περιορίζουν πια τους ανθρώπους μέσα στην εκκλησία. Δεν θα ήταν εξαιρετικά ωφέλιμο και εποικοδομητικό κάτι τέτοιο για τους περισσότερους ανθρώπους; (Ναι.)

Αν βρεθείτε αντιμέτωποι με καταστάσεις όπου κακοί άνθρωποι ανταγωνίζονται τους άλλους για τη θέση, πώς θα τους χειριστείτε; Ποια είναι η γνώμη της πλειοψηφίας; (Θα σταματήσουμε αυτήν τη συμπεριφορά.) Απλώς θα τη σταματήσετε; Και πώς θα τη σταματήσετε; Θα τους απαγορεύσετε να μιλάνε ή θα πείτε: «Δεν μας αρέσουν αυτά που λες, οπότε να μιλάς λιγότερο στις επόμενες συναντήσεις»; Θα λειτουργήσει κάτι τέτοιο; Θα σε ακούσουν; (Όχι.) Τι πρέπει να κάνεις, λοιπόν; Πρέπει να εκθέσεις και να αναλύσεις διεξοδικά τις προθέσεις, τα κίνητρα και τη φύση-ουσία τους σύμφωνα με τον λόγο του Θεού, έτσι ώστε οι αδελφοί κι οι αδελφές να μπορέσουν να διακρίνουν και να είναι σε

εγρήγορση όσον αφορά τέτοιους ανθρώπους και τη φύση των ενεργειών τους, κι όχι να είσαι ανθρωπάρεσκος και να περιμένεις μόνο από τους επικεφαλής και τους εργάτες της εκκλησίας να εκθέσουν τους κακούς ανθρώπους προκειμένου να πάρεις θέση και να πεις: «Πρέπει να τους απαγορευτεί στο εξής η συμμετοχή στις συναθροίσεις». Είναι καλό να είναι κανείς ανθρωπάρεσκος; (Όχι, δεν είναι.) Όταν η πλειοψηφία των ανθρώπων έρχεται αντιμέτωπη με τέτοιες καταστάσεις, δεν προτιμά να ελιχθεί και να αποφύγει με κάθε τρόπο αυτά τα ζητήματα, παρά να συγκρουστεί μ' αυτούς τους κακούς ανθρώπους, ώστε να μην χρειαστεί να τους προσβάλει και στο μέλλον η αλληλεπίδραση μαζί τους να είναι αμήχανη; Δεν τηρούν οι περισσότεροι άνθρωποι την αρχή της ανθρωπαρέσκειας για τις κοσμικές αλληλεπιδράσεις; (Ναι.) Τότε υπάρχει πρόβλημα. Έστω ότι το ογδόντα τοις εκατό των ανθρώπων σε μια εκκλησία είναι ανθρωπάρεσκοι και, όταν δουν τέτοια κακά άτομα να ανταγωνίζονται τους άλλους για τη θέση, την ιεραρχία και το αξίωμα του επικεφαλής στην εκκλησιαστική ζωή, κανείς τους δεν ορθώνει ανάστημα για να τα σταματήσει ή να τα περιορίσει, με τους περισσότερους να έχουν την εξής άποψη: «Όσο λιγότεροι μπελάδες τόσο το καλύτερο. Δεν με παίρνει να τους προκαλέσω, μήπως, λοιπόν, απλώς να τους αποφύγω; Απλώς δεν θα έχω καμία επαφή μαζί τους κι αυτό είναι όλο. Ας ανταγωνίζονται· όταν έρθει η ώρα, θα τους τιμωρήσει ο Θεός. Εγώ τι σχέση έχω με όλα αυτά;» Υπό αυτές τις συνθήκες, μπορεί η εκκλησιαστική ζωή να παραμείνει παραγωγική; Οι περισσότεροι άνθρωποι είναι τεμπέληδες και εξαρτημένοι από τους άλλους· μόλις εκλεγούν οι επικεφαλής της εκκλησίας, θεωρούν πως η δουλειά τους τελείωσε και περιμένουν να κάνουν τα πάντα οι επικεφαλής της εκκλησίας. Ρώτησέ τους αν στην εκκλησία τους έχει γίνει διανομή βιβλίων με τα λόγια του Θεού, αν έχει υπάρξει κάποια διατάραξη και αναστάτωση της εκκλησιαστικής ζωής ή αν κάποιος αραδιάζει διαρκώς λόγια και δόγματα ή ανταγωνίζεται τους επικεφαλής για τη θέση, και θα σου πουν: «Όλα αυτά τα γνωρίζουν οι επικεφαλής της εκκλησίας. Εγώ δεν τα γνωρίζω και δεν χρειάζεται να με απασχολούν. Θα φροντίσουν γι' αυτά οι επικεφαλής όταν έρθει η ώρα». Τίποτα δεν τους νοιάζει και για τίποτα δεν ρωτούν να μάθουν, για τίποτα δεν πληροφορούνται και δεν γνωρίζουν ούτε νοιάζονται για κανέναν από τους ανθρώπους, τα γεγονότα ή τα πράγματα που αφορούν την εκκλησιαστική ζωή —και όλα αυτά πρέπει να τα γνωρίζουν. Για όσα λένε και κάνουν αυτοί οι κακοί άνθρωποι που εμφανίζονται στην εκκλησία όταν ανταγωνίζονται τους άλλους για τη θέση, καθώς και για την αναστάτωση που προκαλούν και τον αντίκτυπο που έχουν στην εκκλησιαστική ζωή, εκείνοι δείχνουν παγερή αδιαφορία και δεν ερευνούν ούτε και ρωτούν σχετικά με όλα αυτά. Αφού πια τελειώσουν όλα, ρώτησέ τους αν έχουν αποκτήσει καθόλου διάκριση, αν μπορούν να διακρίνουν τους κακούς ανθρώπους και ποιες είναι οι εκδηλώσεις των κακών ανθρώπων, και το μόνο που μπορούν να σου πουν είναι: «Ρώτα τους επικεφαλής της εκκλησίας· αυτοί ξέρουν τα πάντα». Δεν είναι σκλάβος ένας τέτοιος άνθρωπος; Είναι σκλάβος, είναι δειλός και άχρηστος, ενώ βιώνει μια ελεεινή ύπαρξη. Σε καταστάσεις όπου οι κακοί άνθρωποι ανταγωνίζονται τους άλλους για τη θέση, απαιτείται διάκριση, χειρισμός και επίλυση. Αυτό δεν είναι αποκλειστική ευθύνη των επικεφαλής της

εκκλησίας· ολόκληρος ο εκλεκτός λαός του Θεού μοιράζεται αυτήν την ευθύνη. Οι περισσότεροι επικεφαλής κατανοούν λίγες παραπάνω αλήθειες από τον μέσο άνθρωπο, είναι σε εγρήγορση ως προς αυτά τα θέματα και μπορούν να δουν τους σκοπούς και την ουσία των ενεργειών αυτών των ανθρώπων. Ταυτόχρονα, οι περισσότεροι άνθρωποι πρέπει επίσης, με πρακτικό τρόπο, να πάρουν μαθήματα και να καλλιεργήσουν τη διάκριση, καθώς και να συμπορευθούν με τα μέλη της εκκλησίας που έχουν αίσθημα δικαίου και κατανοούν και επιδιώκουν την αλήθεια, προκειμένου να αναλάβουν κατάλληλη δράση απέναντι στους κακούς ανθρώπους που αναστατώνουν και διαταράσσουν την εκκλησιαστική ζωή. Πρέπει να τους απομονώσουν ή να τους αποπέμψουν και όχι να στέκονται άπραγοι, ακούγοντας απλώς λίγη απ' τη συναναστροφή, διευρύνοντας λίγο τους ορίζοντές τους, έχοντας μέσα τους κάποια επίγνωση του ζητήματος όταν αντιμετωπίζουν αυτά τα θέματα και θεωρώντας μετά ότι το έργο τους έχει τελειώσει εκεί. Αυτό συμβαίνει επειδή η εκκλησιαστική ζωή δεν είναι κάτι που αφορά μόνο τους επικεφαλής της εκκλησίας· επιπλέον, η βίωση μιας καλής εκκλησιαστικής ζωής και η διατήρηση της κανονικής τάξης της εκκλησιαστικής ζωής δεν είναι ευθύνη μόνο των επικεφαλής της εκκλησίας· απαιτεί συλλογική προσπάθεια από όλους όσοι επεμβαίνουν για να τη διατηρήσουν.

Οι άνθρωποι που ανταγωνίζονται τους άλλους για τη θέση —ο τύπος που αναφέρεται στο πέμπτο θέμα— εμφανίζονται συχνά στην εκκλησιαστική ζωή. Η πιο προφανής εκδήλωσή τους είναι ότι ανταγωνίζονται για τη θέση τους επικεφαλής της εκκλησίας και ακολουθεί το ότι ανταγωνίζονται για τη θέση όσους έχουν καλό επίπεδο και αντιλαμβάνονται την αλήθεια με σχετική αγνότητα, όσους έχουν πνευματική κατανόηση και όσους από τους αδελφούς και τις αδελφές κατανοούν τις αλήθεια-αρχές, κι έτσι προκαλούν συχνά αυτά τα άτομα. Αυτοί οι άνθρωποι, με τη συναναστροφή τους, φέρνουν αγνή κατανόηση και φως στην εκκλησιαστική ζωή, ενώ μοιράζονται προσωπικές εμπειρίες οι οποίες είναι πολύτιμες και εκφράζουν πρακτική κατανόηση· κάτι τέτοιο βοηθάει σημαντικά και διαπλάθει τους αδελφούς και τις αδελφές. Αφού ακούσουν τη συναναστροφή αυτών των ανθρώπων, οι αδελφοί κι οι αδελφές έχουν ένα μονοπάτι και γνωρίζουν πώς να ασκηθούν και πώς να βιώσουν τον λόγο του Θεού, καθώς και πώς να λύσουν τα προβλήματά τους. Νιώθουν μεγάλη ευγνωμοσύνη για την καθοδήγηση του Θεού και, ταυτόχρονα, θαυμάζουν και εκτιμούν όσους έχουν αγνή κατανόηση της αλήθειας και πρακτικές εμπειρίες. Έτσι, έχουν την τάση να εκτιμούν πολύ αυτά τα άτομα και να έρχονται πιο κοντά τους. Η εμφάνιση αυτών των θετικών πραγμάτων που ευχαριστούν τον Θεό στην εκκλησιαστική ζωή είναι το τελευταίο πράγμα που θέλουν να βλέπουν όσοι ανταγωνίζονται τους άλλους για τη θέση. Όποτε δουν κάποιον να συναναστρέφεται πάνω σε πρακτικές εμπειρίες, νιώθουν ανησυχία και ζήλια, ενώ έρχονται σε ιδιαίτερα δύσκολη θέση. Από αυτήν τη δύσκολη θέση, συμπεριφέρονται με ανυπακοή, απαξίωση και δυσαρέσκεια, ενώ συχνά σχεδιάζουν μέσα τους πώς θα γελοιοποιήσουν αυτούς που έχουν πρακτικές εμπειρίες και κατανοούν την αλήθεια, καθώς και πώς θα δείξουν τα ψεγάδια και τα ελαττώματα αυτών των ανθρώπων στους

αδελφούς και στις αδελφές, ώστε να μην τους έχουν πια σε εκτίμηση και να μην πηγαίνουν κοντά τους. Γι' αυτό και όσοι ανταγωνίζονται τους άλλους για τη θέση είναι βέβαιο ότι θα πουν κάποια πράγματα και θα κάνουν κάποιες ενέργειες. Επιτίθενται και αποκλείουν αυτούς που μοιράζονται βιωματικές μαρτυρίες και αυτούς που η συχνή τους συναναστροφή πάνω στην αλήθεια εφοδιάζει και βοηθάει τη ζωή-είσοδο των αδελφών. Συχνά αρπάζουν την ευκαιρία και βρίσκουν πατήματα εναντίον των θετικών χαρακτήρων, εκθέτοντας τα ελαττώματά τους, με στόχο να απομακρύνουν τον εκλεκτό λαό του Θεού από όλους όσοι συναναστρέφονται συχνά πάνω στην αλήθεια και μοιράζονται βιωματικές μαρτυρίες. Με δυο λόγια, όσοι ανταγωνίζονται τους άλλους για τη θέση είναι αρνητικοί χαρακτήρες που εισχωρούν στην εκκλησία και δρουν ως υπηρέτες του Σατανά.

Μια αδελφή, η οποία είχε διαπράξει σφάλματα στις ερωτικές σχέσεις της προτού πιστέψει στον Θεό, μετανόησε αφότου έγινε πιστή και δεν έκανε ποτέ ξανά τέτοια λάθη. Είχε μετανοήσει πικρά για τις παραβάσεις που είχε κάνει στο παρελθόν, κι έτσι ανοίχτηκε και συναναστράφηκε με τους αδελφούς και τις αδελφές. Με ποιον σκοπό και ποια αρχή γίνεται το άνοιγμα και η συναναστροφή; Γίνεται για να προωθήσει την αμοιβαία κατανόηση και να εξαλείψει τους εσωτερικούς φραγμούς ανάμεσα στους αδελφούς και τις αδελφές. Οι περισσότεροι αδελφοί και αδελφές, αφότου κατανοήσουν την αλήθεια, μπορούν να ανοιχτούν και να συναναστραφούν πάνω στις δικές τους αποκαλύψεις διαφθοράς και τις παραβάσεις που έκαναν στο παρελθόν, ενώ επιπλέον εκφράζουν ευγνωμοσύνη και εξυμνούν τη σωτηρία του Θεού. Είναι σωστό ένα τέτοιο άνοιγμα και μια τέτοια συναναστροφή; (Ναι.) Οι περισσότεροι αδελφοί και αδελφές, αφότου κατανοήσουν την αλήθεια, είναι σε θέση να ανοιχτούν και να συναναστραφούν μ' αυτόν τον τρόπο· συνιστά πρόβλημα αυτό; (Όχι.) Είναι κάτι πολύ κανονικό να έχει διαπράξει κανείς σφάλματα όσον αφορά τις ερωτικές του σχέσεις ή σε άλλους τομείς προτού τελικά πιστέψει στον Θεό. Κάποιοι άνθρωποι μπορούν να μιλάνε γι' αυτά τα σφάλματα, ενώ κάποιοι κρύβονται και καμουφλάρονται και, όσο κι αν οι άλλοι ασκούνται στο να ανοίγονται και να ξεγυμνώνονται, εκείνοι δεν λένε τίποτα. Πιστεύουν πως αυτά τα σφάλματα είναι ντροπιαστικά μυστικά που πρέπει να μείνουν κρυμμένα για πάντα και δεν μπορούν να τα αποκαλύψουν σε κανέναν, από φόβο μην χάσουν το καλό τους όνομα, το κύρος και την υπόληψή τους. Κάποιοι άνθρωποι, ωστόσο, αντιλαμβάνονται διαφορετικά τα πράγματα· θεωρούν ότι, εφόσον πίστεψαν τελικά στον Θεό και αποδέχθηκαν τη σωτηρία του Θεού, οφείλουν τώρα να ανοιχτούν και να συναναστραφούν πάνω στις κακές πράξεις που έκαναν στο παρελθόν και στα λάθος μονοπάτια που πήραν και να τα αναδείξουν προς ανάλυση, και ότι αυτά είναι απλώς πράγματα που τα πέρασαν ως άνθρωποι διεφθαρμένοι από τον Σατανά. Είναι πλέον σε θέση να ανοιχτούν, να ξεγυμνωθούν και να συναναστραφούν. Είτε αυτό γίνεται για να κάνουν έναν απολογισμό του παρελθόντος είτε για να βάλουν ένα τέλος σ' αυτό, το γεγονός ότι αυτοί οι άνθρωποι έχουν αυτήν τη δυνατότητα αποδεικνύει ποια είναι η στάση τους ως προς την άσκηση της αλήθειας: Είναι διατεθειμένοι να κάνουν πράξη την αλήθεια και

έχουν την αποφασιστικότητα για να την κάνουν πράξη. Το πώς ακριβώς θα ασκηθεί ο καθένας εξαρτάται από την κατανόηση και την αποφασιστικότητά του. Ωστόσο, το να ανοίγεται και να ξεγυμνώνεται κανείς δεν είναι σε καμία περίπτωση λάθος ούτε, φυσικά, αμαρτία. Δεν πρέπει να χρησιμοποιείται ως πάτημα εναντίον κάποιου ούτε, φυσικά, να χρησιμοποιείται από άλλους ως αποδεικτικό στοιχείο για να του επιτεθούν. Η πλειοψηφία των ανθρώπων μπορεί να αντιμετωπίσει σωστά αυτό το ζήτημα, δηλαδή η κατανόησή τους γι' αυτό είναι αγνή και σύμφωνη με τις αλήθεια-αρχές. Τα κακά άτομα, ωστόσο, έχουν λανθασμένες προθέσεις· επιμένουν να χρησιμοποιούν τις αδυναμίες και τα σφάλματα των ανθρώπων ως πάτημα για να τους γελοιοποιήσουν, να παίξουν μαζί τους και να τους κρίνουν. Τέτοιες κακές πράξεις είναι εντελώς προφανείς. Όσοι είναι σε θέση να ξεγυμνωθούν, να ανοιχτούν και να συναναστραφούν πάνω στη διαφθορά τους και στα λανθασμένα μονοπάτια που πήραν έχουν καρδιά που πεινά και διψά για δικαιοσύνη ως προς το πώς προσεγγίζουν την αλήθεια και τα λόγια του Θεού. Συνεπώς, καθώς διαβάζουν τα λόγια του Θεού, αποκτούν, χωρίς να το συνειδητοποιούν, κάποια πρακτική κατανόηση και γνώση. Αυτή η πρακτική κατανόηση και γνώση τούς βοηθά να βρουν το μονοπάτι της άσκησης παρά τις δυσκολίες και τις πάμπολλες καταστάσεις που προκύπτουν στη ζωή τους, και αυτό τους οδηγεί σε μια αυθεντική βιωματική κατανόηση της αλήθειας. Η συναναστροφή πάνω σ' αυτήν την αυθεντική βιωματική κατανόηση είναι εποικοδομητική και χρήσιμη για τους άλλους· οι αδελφοί κι οι αδελφές θα εκτιμούν, θα θαυμάζουν και θα σέβονται αυτά τα άτομα, και θα λένε: «Οι πρακτικές εμπειρίες σου είναι στ' αλήθεια υπέροχες. Αφότου τις άκουσα, τις συμμερίζομαι βαθιά. Βλέπω ότι ο τρόπος της άσκησής σου είναι σωστός και ευλογημένος απ' τον Θεό. Είμαι κι εγώ διατεθειμένος να εγκαταλείψω τις αντιλήψεις και τις προκαταλήψεις μου και να πετάξω από πάνω μου τα βάρη· θέλω να κάνω πράξη την αλήθεια με απλό τρόπο και να λάβω τη διαφώτιση και την καθοδήγηση του Θεού όπως έκανες εσύ. Αυτό το μονοπάτι είναι το σωστό». Δεν είναι πολύ κανονικές αυτές οι εκδηλώσεις; Δεν είναι πολύ σωστό να προκύψει μια τέτοια σχέση ανάμεσα στους αδελφούς και τις αδελφές; Αυτός ο τύπος διαπροσωπικής σχέσης διαφέρει πολύ από εκείνον που παρατηρείται ανάμεσα σε όσους δεν πιστεύουν στον Θεό· αυτόν τον τύπο αναγνωρίζει και επιθυμεί να βλέπει ο Θεός. Μόνο όταν υπάρχει μια τέτοια κανονική σχέση ανάμεσα στους αδελφούς και τις αδελφές μπορεί να είναι κανονική και η εκκλησιαστική ζωή. Πάντα θα υπάρχουν, όμως, μερικοί κακοί άνθρωποι ή άνθρωποι με κακές προθέσεις που σηκώνονται για να επιτεθούν, να δυσφημίσουν και να αποκλείσουν όσους έχουν πρακτικές εμπειρίες, όσους διψούν και πεινούν για την αλήθεια και όσους θαυμάζουν και εκτιμούν τους ανθρώπους με εμπειρία. Γιατί επιτίθενται σ' αυτά τα άτομα; Ο μόνος σκοπός τους είναι να ανταγωνιστούν τους άλλους για μια ορισμένη θέση μέσα στην εκκλησία. Επειδή ούτε αγαπούν την αλήθεια ούτε την επιδιώκουν, υποκρίνονται ότι επιδιώκουν την αλήθεια κατασκευάζοντας ψευδείς εμπειρίες ώστε να παραπλανήσουν τους πάντες και να κερδίσουν την υψηλή εκτίμησή τους. Χρησιμοποιούν έτσι τις μεθόδους του Σατανά για την παραπλάνηση και τον έλεγχο των ανθρώπων, προκειμένου να πετύχουν τη θέση

και τη δύναμη που επιθυμούν. Τέτοια περιστατικά συμβαίνουν συχνά στις απανταχού εκκλησίες και τα βλέπουν όλοι. Αν διαπιστώσετε ότι κάποιοι αδελφοί και αδελφές έχουν ένα μέρος της αλήθεια-πραγματικότητας, ότι μπορούν να συναναστραφούν πάνω σε αυθεντική βιωματική κατανόηση των λόγων του Θεού κατά τη διάρκεια των συναθροίσεων και ότι έχουν κερδίσει τον έπαινο πολλών ανθρώπων, αλλά για κάποιον λόγο δέχονται επιθέσεις και αντίποινα και κάποιοι άλλοι τους κάνουν να υποφέρουν, τότε πρέπει να είστε σε εγρήγορση και να διακρίνετε τι είδους άνθρωποι υιοθετούν αυτήν τη συμπεριφορά. Γιατί δέχονται συχνά επιθέσεις και αποκλείονται όσοι επιδιώκουν την αλήθεια; Τι συμβαίνει πραγματικά εδώ; Κάτι τέτοιο υποδεικνύει ότι οπωσδήποτε υπάρχει πρόβλημα.

Στην εκκλησιαστική ζωή, πρέπει να δίνεται μεγάλη προσοχή σε όσους βρίσκουν συχνά ψεγάδια στους επικεφαλής και τους εργάτες. Επιπλέον, κάποιοι άνθρωποι συχνά κοροϊδεύουν, δυσφημίζουν ή επιτίθενται σε όσους επιδιώκουν σχετικά την αλήθεια και λαχταρούν τα λόγια του Θεού. Και αυτοί οι αρνητικοί χαρακτήρες πρέπει να παρακολουθούνται και να παρατηρούνται στενά ώστε να διαπιστωθεί ποιος θα είναι οι επόμενες ενέργειές τους. Αν κάποιος μπορεί να εκθέσει τα ελαττώματα των επικεφαλής της εκκλησίας ή να επιτεθεί σε άτομα που κατέχουν την αλήθεια-πραγματικότητα χωρίς κανέναν βάσιμο λόγο κατά τη συμμετοχή στην εκκλησιαστική ζωή, τότε υπάρχει σίγουρα κάποιο θέμα και κάποια αιτία πίσω από όλα αυτά· σε καμία περίπτωση δεν γίνονται χωρίς λόγο. Οι αδελφοί κι οι αδελφές πρέπει να δώσουν μεγάλη προσοχή σε τέτοια άτομα, γιατί δεν πρόκειται για ασήμαντο ζήτημα. Κάποιες φορές, μπορεί κανείς να έχει μόλις ακούσει μια μαρτυρία πρακτικής εμπειρίας και να είναι μέσα του γεμάτος χαρά ή να έχει μόλις κερδίσει λίγο φως και κατανόηση και, παρόλα αυτά, να τον ρίξουν σε σύγχυση μερικά παραπλανητικά λόγια κακών ανθρώπων κι έτσι να χάσει όλα αυτά που μόλις κέρδισε. Μόλις άρχισε να χτίζει λίγη πίστη, τον αναστατώνουν οι κακοί άνθρωποι και επιστρέφει στην αρχική του κατάσταση· μόλις άρχισε να γεννιέται μέσα του λίγη δίψα για την αλήθεια και τον λόγο του Θεού, μαζί με λίγη αποφασιστικότητα για να κάνει πράξη την αλήθεια, τον αναστατώνουν οι κακοί άνθρωποι, αποκαρδιώνεται και χάνει τον ενθουσιασμό του, και τότε θέλει να φύγει γρήγορα από αυτόν τον τόπο των συγκρούσεων. Είναι σοβαρές αυτές οι συνέπειες; Είναι πολύ σοβαρές. Αν, λοιπόν, υπάρχει στην εκκλησία κάποιος ο οποίος αρχίζει συνεχώς καυγάδες για κάτι που δεν συμμορφώνεται με τις επιθυμίες του, λογομαχεί για το ποιος έχει δίκιο, συζητά τι είναι σωστό και τι είναι λάθος κι αμφισβητεί ακόμα και ποιος είναι ανώτερος ή κατώτερος, ένα τέτοιο άτομο πρέπει να εγείρει υποψίες. Δείτε τι ρόλο παίζει στην εκκλησία, τι συνέπειες προκαλεί και, μέσα από αυτό, μπορείτε να διακρίνετε ποια είναι η φύση-ουσία του.

Στην εκκλησιαστική ζωή, υπάρχει άλλη μία εκδήλωση του ανταγωνισμού για τη θέση που συνεπάγεται τη διατάραξη και την αναστάτωση της εκκλησιαστικής ζωής και του έργου της εκκλησίας. Λόγου χάρη, όταν μερικές φορές οι αδελφοί κι οι αδελφές συναναστρέφονται μαζί πάνω σε ένα πρόβλημα, η συναναστροφή του καθενός έχει κάποιο φως· όσο περισσότερο συναναστρέφονται τόσο πιο ξεκάθαρες και διαυγείς

γίνονται οι αλήθεια-αρχές, ενώ το μονοπάτι της άσκησης γίνεται γρήγορα κατανοητό. Ωστόσο, μπορεί κάποιος να προτείνει ξαφνικά μια «πανέξυπνη ιδέα», να κάνει μια δική του πρόταση, διακόπτοντας τη ροή της συναναστροφής, πηγαίνοντας αλλού τη συζήτηση και αφήνοντας το κυρίως θέμα σε εκκρεμότητα. Εκ πρώτης όψεως, δεν φαίνεται να προκαλεί αναστάτωση ή, ακόμα λιγότερο, να εμποδίζει τους άλλους να συναναστραφούν πάνω στην αλήθεια, όμως δεν επέλεξε τη σωστή στιγμή να θίξει το συγκεκριμένο θέμα. Όταν έρχεται ένα νέο θέμα προς συναναστροφή και συζήτηση σε μια κρίσιμη στιγμή και ενώ γίνεται συναναστροφή πάνω στην αλήθεια για την επίλυση ενός προβλήματος, τότε το προηγούμενο θέμα διακόπτεται προτού επιλυθεί πλήρως. Δεν εγκαταλείπεται έτσι η εργασία στα μισά; Δεν καθυστερεί έτσι η επίλυση του προβλήματος; Όχι μόνο δεν έχει διορθωθεί το πρόβλημα, αλλά επιπλέον έχει καθυστερήσει η κατανόηση της αλήθειας από τους ανθρώπους. Μπορούν να κάνουν κάτι τέτοιο οι άνθρωποι που έχουν λογική; Θα ήταν υπερβολικό να πει κανείς ότι τέτοια πράγματα διαταράσσουν και αναστατώνουν την εκκλησιαστική ζωή; Νομίζω ότι δεν είναι καθόλου υπερβολικό. Αν κάποιος αναστατώσει μια συνάθροιση μ' αυτόν τον τρόπο ενώ οι άνθρωποι συναναστρέφονται πάνω στην αλήθεια για την επίλυση ενός προβλήματος, δεν είναι αυτό μια ηθελημένη διατάραξη και αναστάτωση της εκκλησιαστικής ζωής; Αν κάποιος πετάγεται διαρκώς χωρίς να τον ρωτήσει κανείς σε κρίσιμες στιγμές, ενώ γίνεται συναναστροφή πάνω στην αλήθεια για την επίλυση ενός προβλήματος, αν προσπαθεί συνεχώς να συντομεύσει τα πράγματα, τότε το πρόβλημα δεν είναι η έλλειψη λογικής· πρόκειται για ηθελημένη αναστάτωση της συνάθροισης ενώ γίνεται συναναστροφή πάνω στην αλήθεια για την επίλυση ενός προβλήματος, πρόκειται για την κακή πράξη της διατάραξης και αναστάτωσης της εκκλησιαστικής ζωής, καθαρά και ξάστερα· αυτό το κάνουν μόνο οι αντίχριστοι κι οι κακοί άνθρωποι, αυτό το κάνουν μόνο οι άνθρωποι που μισούν την αλήθεια. Όποιο κι αν είναι το πλαίσιο ή οι περιστάσεις, άνθρωποι σαν κι αυτούς πρέπει οπωσδήποτε να πουν την «πανέξυπνη ιδέα» τους, θέλουν διαρκώς τα βλέμματα πάνω τους και να είναι το επίκεντρο της προσοχής. Όσο κρίσιμο και σημαντικό κι αν είναι το θέμα πάνω στο οποίο συναναστρέφονται οι άλλοι, πρέπει οπωσδήποτε να πεταχτούν χωρίς να τους ρωτήσει κανείς για να αποσπάσουν την προσοχή των ανθρώπων και να αραδιάσουν βαρύγδουπες ιδέες, θέλοντας να φανούν μοναδικοί. Τι κόλπα είναι αυτά; Δεν είναι ανταγωνισμός για τη θέση; Θέλουν να ελέγχουν την κατάσταση. Δεν θέλουν να έχουν οι άνθρωποι μεγαλύτερη κατανόηση και μεγαλύτερη διαύγεια ως προς την αλήθεια· αυτό που τους νοιάζει πιο πολύ είναι να τα καταφέρουν ώστε όλοι να προσέχουν, να ακούνε και να υπακούν τους ίδιους, και όλοι να κάνουν ό,τι λένε αυτοί. Αυτός είναι ξεκάθαρος ανταγωνισμός για τη θέση. Κάποιοι άνθρωποι, όποιο έργο κι αν κάνουν, όταν τους ζητάς να συναναστραφούν σχετικά με συγκεκριμένες ιδέες και σχέδια εφαρμογής, καθώς και με τα συγκεκριμένα βήματα για την εκτέλεσή τους αναλυτικά, δεν βρίσκουν τίποτα να πουν. Εντούτοις, τους αρέσει πολύ να αραδιάζουν βαρύγδουπες ιδέες, να φαίνονται αντισυμβατικοί και να κάνουν εντυπωσιακές καινοτομίες. Όποια κι αν είναι η τρέχουσα κατάσταση, μόλις τους έρθει μια καινοτόμα ιδέα, την

παρουσιάζουν σαν να τους ήρθε η επιφοίτηση, την προτείνουν βιαστικά ώστε οι άλλοι να την αποδεχθούν και να συμφωνήσουν, χωρίς προσεκτική εξέταση. Όταν, όμως, τους ζητηθεί τελικά να συζητήσουν για συγκεκριμένα μονοπάτια άσκησης, τότε τους κόβεται η μιλιάρη. Δεν έχουν ικανότητες, θέλουν, όμως, να επιδεικνύονται, στόχος τους είναι πάντα να φαίνονται. Δεν είναι διατεθειμένοι να έρχονται δεύτεροι· δεν θέλουν να είναι απλοί ακόλουθοι. Φοβούνται συνεχώς μήπως τους περιφρονήσουν οι άλλοι και θέλουν πάντα να δηλώνουν την παρουσία τους. Έτσι, διαρκώς αραδιάζουν βαρύγδουπες ιδέες για να φανούν. Μα γιατί το κάνουν συνέχεια αυτό; Όταν τους κατεβαίνει μια ιδέα στο κεφάλι, τη θεωρούν καλή και άξια εφαρμογής στα τυφλά, χωρίς σκέψη και προτού η ιδέα ωριμάσει. Όταν παρουσιάζουν βιαστικά αυτήν την ιδέα, οι άλλοι άνθρωποι δεν την κατανοούν και, όπως είναι φυσικό, θέτουν κάποια ερωτήματα. Εκείνοι, χωρίς να μπορούν να απαντήσουν, συνεχίζουν να επιμένουν πως η γνώμη τους είναι σωστή και πως όλοι πρέπει να την αποδεχθούν. Τι είδους διάθεση είναι αυτή; Τι συνέπειες θα έχει η αβάσιμη επιμονή που δείχνουν στις απόψεις τους; Ωφελεί ή αναστατώνει το έργο της εκκλησίας; Ωφελεί ή βλάπτει τον εκλεκτό λαό του Θεού; Μπορούν και τα λένε όλα αυτά χωρίς κανένα αίσθημα ευθύνης —ποιος είναι ο σκοπός τους; Απλώς και μόνο να δηλώσουν την παρουσία τους. Φοβούνται μήπως δεν μάθουν οι άλλοι για τις «πανέξυπνες ιδέες» τους, για το επίπεδό τους, για την ευφυΐα και τις ικανότητές τους· παλεύουν γι' αυτήν την αναγνώριση, για να κάνουν την πλειοψηφία των ανθρώπων να τους έχουν σε εκτίμηση. Τι συμβαίνει στο τέλος; Κάνουν βιαστικές προτάσεις κι οι άλλοι νομίζουν αρχικά πως έχουν στ' αλήθεια κάποιες ικανότητες, κάτι το γνήσιο. Καθώς περνάει ο καιρός, ωστόσο, γίνεται προφανές ότι είναι απλώς χοντροκέφαλοι, χωρίς πραγματικές γνώσεις ή δεξιότητες, εντούτοις θέλουν να έχουν πάντα τον τελευταίο λόγο. Αυτό είναι ανταγωνισμός για τη θέση. Παρόλο που δεν έχουν πραγματικές ικανότητες, θέλουν και πάλι να κάνουν κουμάντο· αραδιάζουν διαρκώς βαρύγδουπες ιδέες, χωρίς να παρουσιάζουν κανένα συγκεκριμένο πλάνο, χωρίς να έχουν συγκεκριμένο μονοπάτι άσκησης. Ποιες θα μπορούσαν να είναι οι συνέπειες αν κάποιοι εμπιστεύονταν πραγματικά εργασίες σε τέτοιους ανθρώπους; Σίγουρα θα προκαλούνταν καθυστερήσεις. Γιατί προσπαθούν συνέχεια να ανταγωνιστούν τους άλλους για τη θέση, ν' αποκτήσουν δύναμη, ενώ δεν μπορούν να πετύχουν τίποτα; Πρόκειται απλώς για χοντροκέφαλους που δεν τους κόβει και πολύ· για να το θέσουμε πιο κομψά, τους λείπει εντελώς η λογική. Ανάμεσα στους απίστευτους, υπάρχει υπερβολικά μεγάλος αριθμός τέτοιων ανθρώπων, όλο λόγια κι από πράξεις τίποτα. Οι περισσότεροι άνθρωποι μπορούν να διακρίνουν λίγο τα άτομα αυτού του είδους. Αν κάποιος διαρκώς αραδιάζει βαρύγδουπες ιδέες και θέλει να φαίνεται καινοτόμος, πρέπει κανείς να προσέχει να μην πιαστεί κορόιδο από αυτόν τον άνθρωπο. Αν υπάρχει στ' αλήθεια κάποιος με εύστοχες ιδέες που να μπορεί να παρουσιάσει και ένα συγκεκριμένο πλάνο, το οτιδήποτε είναι αποδεκτό μόνο αν είναι και εφικτό· αν απλώς αραδιάζει βαρύγδουπες ιδέες χωρίς να παρουσιάζει συγκεκριμένα πλάνα, τότε πρέπει κανείς να τον αντιμετωπίζει με προσοχή. Πρέπει να γίνεται συναναστροφή ώστε να προσδιοριστεί αν υπάρχει ή δεν υπάρχει βιώσιμο μονοπάτι για τις ιδέες του. Αν η

πλειοψηφία θεωρεί πως η ιδέα του είναι εφικτή και υπάρχει μονοπάτι άσκησης γι' αυτήν, τότε πρέπει να τεθεί υπό δοκιμή για ένα διάστημα, ώστε να διαπιστωθεί τι αποτελέσματα έχει, προτού παρθεί μια απόφαση.

Πάνω σε όποια πτυχή της αλήθειας κι αν συναναστρέφεται η εκκλησία, όποιο πρόβλημα κι αν λύνει, κάνουν την εμφάνισή τους κάθε είδους άνθρωποι. Μετά από ένα μεγάλο διάστημα αλληλεπίδρασης, μπορεί κανείς να δει ποιος πραγματικά αγαπάει και μπορεί να αποδεχθεί την αλήθεια και ποιοι είναι εκείνοι που διαταράσσουν και αναστατώνουν, χωρίς να ασχολούνται με πραγματικές εργασίες. Νομίζετε πως εκείνοι που τους αρέσει να αραδιάζουν βαρύγδουπες ιδέες και να παρουσιάζουν καινοτόμες ιδέες μπορούν να αποδεχθούν την αλήθεια και να μπουν στον σωστό δρόμο της πίστης στον Θεό; Δεν νομίζω πως τους είναι εύκολο κάτι τέτοιο. Τι ρόλο παίζουν αυτοί οι άνθρωποι στην εκκλησιαστική ζωή; Ποιες είναι οι συνέπειες όταν αραδιάζουν συχνά βαρύγδουπες ιδέες και δεν ασχολούνται με πραγματικές εργασίες; Όπως μπορούν να δουν οι περισσότεροι άνθρωποι, κάτι τέτοιο διαταράσσει και αναστατώνει την εκκλησιαστική ζωή και, αν συνεχιστεί, θα καθυστερήσει την επιδίωξη της αλήθειας και την είσοδο στην πραγματικότητα του εκλεκτού λαού του Θεού. Εκείνοι που τους αρέσει να αραδιάζουν βαρύγδουπες ιδέες δεν είναι απαραίτητα κακοί άνθρωποι, όμως οι συνέπειες των ενεργειών τους είναι πολύ επιβλαβείς για τη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού, ενώ ταυτόχρονα οι ενέργειές τους καθυστερούν και επηρεάζουν το έργο της εκκλησίας. Πώς, λοιπόν, πρέπει να λυθεί αυτό το πρόβλημα; Ποιος είναι ο κατάλληλος χειρισμός των ανθρώπων που τους αρέσει να αραδιάζουν βαρύγδουπες ιδέες και να παρουσιάζουν καινοτόμες ιδέες; Η πρώτη μέθοδος είναι η εξής: Αν τους αρέσει να αραδιάζουν βαρύγδουπες ιδέες και έχουν συνεχώς γνώμη, να τους αφήνετε να μιλήσουν πρώτοι κι έπειτα να εφαρμόζετε διάκριση. Ο καθένας, όποιος κι αν είναι, είναι ελεύθερος να μιλάει και να εκφράζει τη γνώμη του· κανένας δεν πρέπει να το περιορίζει αυτό. Οποιοσδήποτε έχει στ' αλήθεια ιδέες και συνετές γνώσεις πρέπει να έχει την ευκαιρία να πάρει τον λόγο και να τις εκφράσει ξεκάθαρα, ώστε να τις δουν όλοι κι έπειτα να συναναστραφούν και να συζητήσουν για να διαπιστώσουν αν είναι σωστές, αν συμμορφώνονται με τις αλήθεια-αρχές και αν κάποιο μέρος τους μπορεί να υιοθετηθεί. Αν αξίζει να μάθει κανείς κάτι από αυτές και μπορεί να αποκομίσει κάποιο όφελος, έχει καλώς· αν, κατόπιν συναναστροφής και συζήτησης, αποφασιστεί πως όσα λέει αυτός ο άνθρωπος δεν έχουν αξία και δεν ενδείκνυται να γίνουν, τότε το πράγμα πρέπει να εγκαταλειφθεί. Με έναν τέτοιο τρόπο άσκησης, όλοι θα αποκτήσουν περισσότερη διάκριση· κάθε φορά που προκύπτει κάτι, όλοι θα γνωρίζουν πώς να αναλογιστούν το ζήτημα και θα κατανοούν καλύτερα τους διάφορους ανθρώπους. Ένας τέτοιος τρόπος άσκησης είναι ευεργετικός για τον εκλεκτό λαό του Θεού και δεν πρόκειται να φέρει αναστάτωση στο έργο της εκκλησίας· αυτός ο τρόπος άσκησης είναι σωστός. Η δεύτερη μέθοδος είναι η εξής: Όταν τα λεγόμενα δεν έχουν καμία αξία και δεν πρόκειται να υπάρξει κανένα όφελος από αυτά, ακόμα κι αν γίνει σχετική συναναστροφή και συζήτηση, τότε τέτοιες προτάσεις πρέπει να απορρίπτονται ευθέως και δεν χρειάζεται

ούτε συναναστροφή ούτε συζήτηση. Αν κάποιος συνεχίζει να προτείνει τέτοια ασήμαντα θέματα και «πανέξυπνες ιδέες», με αποτέλεσμα ο εκλεκτός λαός του Θεού να έχει αγανακτήσει και να μην είναι πλέον διατεθειμένος να τον ακούει, δεν πρέπει ένας τέτοιος άνθρωπος να περιοριστεί; Το καλύτερο θα ήταν να τον συμβουλέψουν να δείχνει περισσότερη λογική και να μη λέει πράγματα που δεν πρέπει να λέγονται, έτσι ώστε να μην επηρεάζει τους άλλους. Αν αυτός ο άνθρωπος δεν έχει λογική και συνεχίσει με επιμονή τα ίδια, προκαλώντας αναστάτωση στην εκκλησιαστική ζωή και μεγάλη ενόχληση σε όλους, ακόμα και στο σημείο να τους θυμώσει, τότε πρόκειται για κακό άνθρωπο που αναστατώνει την εκκλησιαστική ζωή. Πρέπει να αντιμετωπιστεί σύμφωνα με τις αρχές του οίκου του Θεού για την εκκαθάριση της εκκλησίας —να αποπεμφθεί από την εκκλησία· αυτό είναι το σωστό. Πείτε Μου, τι είδους άνθρωποι είναι οι περισσότεροι από αυτούς που τους αρέσει να αραδιάζουν βαρύγδουπες ιδέες; Είναι, άραγε, ο τύπος ανθρώπου που επιδιώκει την αλήθεια; Δαπανούν ειλικρινά τον εαυτό τους για τον Θεό; Φυσικά και όχι. Τότε με ποιον σκοπό και με ποια πρόθεση προκαλούν τέτοια αναστάτωση στην εκκλησιαστική ζωή; Εδώ απαιτείται διάκριση. Αν όλοι κατανοούν ήδη αρκετά τους ανθρώπους αυτού του είδους, αν γνωρίζουν ότι τους λείπει η ευφυΐα, το επίπεδο και η λογική —δηλαδή ότι είναι απλώς χοντροκέφαλοι— τότε ο πιο κατάλληλος τρόπος να τους χειριστεί κανείς όταν εκφράζουν τις «πανέξυπνες ιδέες» τους είναι να τους σταματήσει και να τους περιορίσει, αναγκάζοντάς τους να σιωπήσουν. Αν επιμένουν να μιλάνε και να προκαλούν αναστάτωση στην εκκλησιαστική ζωή, τότε πρέπει να αποπεμφθούν από την εκκλησία προς αποφυγή περαιτέρω προβλημάτων. Λένε κάποιοι: «Αυτό δεν καταστρέφει κάθε ευκαιρία να σωθούν;» Είναι λάθος να πει κανείς κάτι τέτοιο. Θα μπορούσε να σώσει ο Θεός τέτοιους ανθρώπους; Μπορούν να αποδεχθούν την αλήθεια άνθρωποι με τέτοια διάθεση; Μπορούν να σωθούν χωρίς να αποδεχθούν καθόλου την αλήθεια; Δεν δείχνει εξαιρετική ανοησία και άγνοια το να μην μπορεί κανείς να διακρίνει τέτοια ζητήματα; Όπως και να 'χει, όσοι προκαλούν συχνά αναστάτωση στην εκκλησιαστική ζωή είναι κακοί άνθρωποι και ο Θεός δεν τους σώζει. Αν κανείς διατηρεί μέσα στην εκκλησία κάποιον που δεν τον σώζει ο Θεός, δεν βλάπτει επίτηδες τον εκλεκτό λαό του Θεού; Είναι στ' αλήθεια στοργικός κάποιος που δείχνει συμπόνια σε τέτοιους κακούς ανθρώπους; Δεν νομίζω· είναι ψευδής η αγάπη τους. Η αλήθεια είναι πως σκοπεύουν να βλάψουν τον εκλεκτό λαό του Θεού. Γι' αυτό και οι εκλεκτοί του Θεού πρέπει να δείχνουν εγρήγορση απέναντι σε οποιονδήποτε υπερασπίζεται κακούς ανθρώπους, ώστε να μην παραπλανηθούν από τα λόγια του, που είναι του διαβόλου. Κάποιοι που τους αρέσει να αραδιάζουν βαρύγδουπες ιδέες, παρότι δεν φαίνονται κακοί άνθρωποι και δεν διαπράττουν εμφανώς κακές πράξεις, μπορεί να προκαλέσουν αναστάτωση στην εκκλησιαστική ζωή αραδιάζοντας συνεχώς βαρύγδουπες ιδέες· αν μη τι άλλο, αυτοί οι άνθρωποι είναι μπερδεμένοι. Τι νομίζετε, μπορούν να σωθούν οι μπερδεμένοι άνθρωποι; Φυσικά και όχι. Οι μπερδεμένοι άνθρωποι, αν αναστατώνουν συνεχώς την εκκλησιαστική ζωή, πρέπει κι αυτοί να αποπέμπονται από την εκκλησία. Οι μπερδεμένοι άνθρωποι δεν αποδέχονται την αλήθεια, είναι αδιόρθωτα

αμετανόητοι και έχουν το ίδιο τέλος με τους κακούς ανθρώπους. Είτε είναι κακοί είτε είναι μπερδεμένοι, αν διαταράσσουν και αναστατώνουν συχνά την εκκλησιαστική ζωή, αν δεν παίρνουν από συμβουλές και αν τους πιάνει λογοδιάρροια και δεν μπορούν να σταματήσουν, κάτι τέτοιο δεν είναι σημάδι ότι δεν έχουν κανονική λογική; Ποιες θα είναι οι συνέπειες αν τέτοιοι μπερδεμένοι άνθρωποι συνεχίσουν μακροπρόθεσμα να αναστατώνουν την εκκλησία μ' αυτόν τον τρόπο; Επιπλέον, γίνεται να μετανοήσουν στ' αλήθεια; Σώζει ο Θεός τέτοιους μπερδεμένους ανθρώπους που δεν έχουν κανονική λογική; Όταν γίνουν πλήρως κατανοητά αυτά τα ερωτήματα, τότε θα γίνει σαφές πώς πρέπει να χειρίζεται κανείς καταλλήλως τέτοια άτομα. Οι μπερδεμένοι άνθρωποι δεν αγαπούν σε καμία περίπτωση την αλήθεια, που είναι άπιαστη γι' αυτούς. Οι μπερδεμένοι άνθρωποι δεν κατανοούν την ανθρώπινη γλώσσα· θα έλεγε κανείς ότι οι μπερδεμένοι άνθρωποι δεν έχουν κανονική ανθρώπινη φύση και είναι μισότρελοι —στην πραγματικότητα, είναι απλώς άχρηστοι. Μπορούν οι μπερδεμένοι άνθρωποι να παράσχουν σωστά υπηρεσίες; Μπορούμε να πούμε με βεβαιότητα ότι δεν μπορούν καν να παράσχουν υπηρεσίες σύμφωνα με τα πρότυπα, επειδή η λογική τους είναι σαθρή· πρόκειται για ανθρώπους που έχουν χάσει τον μπούσουλα. Αν κάποιος θέλει να δείξει αγάπη στους μπερδεμένους ανθρώπους, αφήστε τον να υποστηρίξει τους μπερδεμένους ανθρώπους. Η στάση του οίκου του Θεού απέναντι στους μπερδεμένους ανθρώπους είναι ότι πρέπει να αποπέμπονται. Όποιος δεν αποδέχεται καθόλου την αλήθεια, όποιος δεν κάνει έντιμα το καθήκον του, αλλά το κάνει πάντα επιπόλαιο, πρέπει να περιορίζεται, αν προκαλεί συχνά αναστάτωση στην εκκλησιαστική ζωή. Αν μερικοί τέτοιοι άνθρωποι νιώσουν τύψεις και είναι διατεθειμένοι να μετανοήσουν, πρέπει να τους δοθεί αυτή η ευκαιρία. Εκείνοι που δεν μπορεί κανείς να διακρίνει την ουσία τους πρέπει να παραμείνουν προσωρινά στην εκκλησία, ώστε ο εκλεκτός λαός του Θεού να έχει τη δυνατότητα να τους επιβλέπει, να τους παρατηρεί και να αποκτήσει μεγαλύτερη διάκριση. Αν υπάρχουν κάποιοι που συνεχώς προκαλούν διαταράξεις και αναστάτωση και, παρότι κλαδεύονται, παραμένουν αδιόρθωτα αμετανόητοι και συνεχίζουν να ανταγωνίζονται τους άλλους για τη φήμη και τα κέρδη, να επιτίθενται στους θετικούς χαρακτήρες και να τους αποκλείουν —να επιτίθενται ειδικά σε όσους επιδιώκουν την αλήθεια και μπορούν να μοιράζονται βιωματικές μαρτυρίες, καθώς και σε όσους δαπανούν τον εαυτό τους για τον Θεό και κάνουν τα καθήκοντά τους ειλικρινά— τότε αυτά τα άτομα είναι κακοί άνθρωποι και αντίχριστοι, είναι δύσπιστοι. Άνθρωποι σαν κι αυτούς δεν αρκεί να σταματήσουν και να περιοριστούν· πρέπει να αποπεμφθούν γρήγορα από την εκκλησία προς αποφυγή περαιτέρω προβλημάτων. Αυτός ο τρόπος άσκησης συμφωνεί πλήρως με τις προθέσεις του Θεού.

Αυτές είναι λίγο πολύ οι διάφορες εκδηλώσεις του ανταγωνισμού για τη θέση, από τις λιγότερο έως τις περισσότερες σοβαρές. Οι λιγότερο σοβαρές εκδηλώσεις αφορούν κυρίως το να χλευάζει κανείς τους επικεφαλής και τους εργάτες με σκληρά λόγια, να ψευδίζει τα πράγματα και να επιτίθεται στη δυναμικότητα των επικεφαλής και των εργατών, με σκοπό να τους καταστρέψει και να πλήξει την αξιοπιστία τους. Οι πιο

σοβαρές εκδηλώσεις είναι το να εναντιώνεται κανείς ευθέως και ανοιχτά στους επικεφαλής και τους εργάτες, να βρίσκει πράγματα και να τα χρησιμοποιεί εναντίον τους, καθώς και να τους κρίνει, να τους καταδικάζει, να τους επιτίθεται και να τους αποκλείει, κι έπειτα να τους απομονώνει και να τους αναγκάζει να παραδεχθούν πως έκαναν λάθος και να παραιτηθούν, προκειμένου να αρπάξει εκείνος τη θέση τους. Αυτά είναι τα πιο σοβαρά περιστατικά διατάραξης και αναστάτωσης της εκκλησιαστικής ζωής. Όσοι διαμαρτύρονται έντονα και ανοιχτά εναντίον των επικεφαλής ή των εργατών και τους ανταγωνίζονται για τη θέση είναι εκείνοι που αναστατώνουν το έργο της εκκλησίας και αντιστέκονται στον Θεό, είναι κακοί άνθρωποι και αντίχριστοι και πρέπει όχι μόνο να σταματούν και να περιορίζονται, αλλά και, αν η κατάσταση είναι σοβαρή και είναι απαραίτητο να αποπεμφθούν ή να αποβληθούν, πρέπει να αντιμετωπιστούν σύμφωνα με τις αρχές. Υπάρχει κι άλλη μία εκδήλωση του ανταγωνισμού για τη θέση: το να επιτίθεται κανείς στους ανθρώπους που επιδιώκουν περισσότερο την αλήθεια μέσα στην εκκλησία και να τους αποκλείει. Επειδή οι άνθρωποι που επιδιώκουν την αλήθεια έχουν αγνή κατανόηση, καθώς και εμπειρία και αληθινή γνώση των λόγων του Θεού, ενώ συχνά συναναστρέφονται πάνω στην αλήθεια για να λύσουν τα προβλήματα των αδελφών κι έτσι διαπαιδαγωγούν τον εκλεκτό λαό του Θεού και σταδιακά αποκτούν γόητρο μέσα στην εκκλησία, οι κακοί άνθρωποι κι οι αντίχριστοι τους φθονούν και αντιδρούν απέναντί τους, τους αποκλείουν και τους επιτίθενται. Κάθε συμπεριφορά που περιλαμβάνει επίθεση εναντίον των ανθρώπων που επιδιώκουν την αλήθεια και αποκλεισμό τους αποτελεί άμεση διατάραξη και αναστάτωση της εκκλησιαστικής ζωής. Κάποιοι άνθρωποι μπορεί να μην στοχεύουν απευθείας τους επικεφαλής της εκκλησίας, αλλά τρέφουν ιδιαίτερη εχθρότητα και περιφρόνηση απέναντι σε όσους μέσα στην εκκλησία κατανοούν την αλήθεια και έχουν πρακτικές εμπειρίες. Επιπλέον, αποκλείουν και καταπιέζουν ανθρώπους σαν κι αυτούς, συχνά τους χλευάζουν και τους περιγελούν, τους στήνουν ακόμα και παγίδες και μηχανορραφούν εναντίον τους και ούτω καθεξής. Αν και τέτοιου είδους προβλήματα είναι λιγότερο σοβαρά ως προς τη φύση και τις περιστάσεις από τον ανταγωνισμό για τη θέση με τους επικεφαλής της εκκλησίας, όμως κι αυτά αποτελούν διατάραξη και αναστάτωση της εκκλησιαστικής ζωής και πρέπει να σταματούν και να περιορίζονται. Αν επηρεάζεται η πλειοψηφία των αδελφών μέσα στην εκκλησία και συχνά βυθίζεται στην αρνητικότητα και την αδυναμία —αν τα προβλήματα έχουν τέτοιου είδους συνέπειες, τότε αποτελούν διατάραξη και αναστάτωση. Αυτού του είδους ο κακός άνθρωπος, που προκαλεί διατάραξη και αναστάτωση, δεν πρέπει απλώς να περιορίζεται· πρέπει να τον στέλνουν σε κάποια ομάδα Β για απομόνωση και περισυλλογή ή αλλιώς να αποπέμπεται. Όσοι επιδίδονται σε ενέργειες που η φύση τους προκαλεί διατάραξη και αναστάτωση είναι άνθρωποι που διαπράττουν τακτικά το κακό. Πρέπει να γίνει μια διαφοροποίηση μεταξύ των κακών ανθρώπων που διαπράττουν συχνά το κακό και εκείνων που διαπράττουν το κακό περιστασιακά, όσον αφορά τον τρόπο αντιμετώπισής τους. Όσοι διαπράττουν ποικίλες κακές πράξεις είναι αντίχριστοι· όσοι διαπράττουν το κακό περιστασιακά έχουν υποδεέστερη ανθρώπινη φύση. Αν

δύο άνθρωποι λογομαχούν ή έρχονται σε αντιπαράθεση περιστασιακά επειδή οι προσωπικότητές τους δεν είναι συμβατές ή επειδή έχουν διαφορετικές απόψεις όταν κάνουν κάτι ή επειδή μιλάνε με διαφορετικό τρόπο, αλλά η εκκλησιαστική ζωή δεν επηρεάζεται, τότε η φύση του πράγματος δεν προκαλεί διατάραξη και αναστάτωση· αυτό είναι διαφορετικό από το να διαταράσσουν και να αναστατώνουν οι κακοί άνθρωποι την εκκλησιαστική ζωή. Όλα τα πράγματα που η φύση τους είναι να προκαλούν διατάραξη και αναστάτωση στην εκκλησιαστική ζωή, αυτά για τα οποία μιλάμε αυτό το διάστημα, είναι εκδηλώσεις του κακού που κάνουν οι κακοί άνθρωποι. Όταν οι κακοί άνθρωποι διαπράττουν το κακό, το κάνουν ξανά και ξανά. Περισσότερο απ' όλα οι κακοί άνθρωποι μισούν όσους επιδιώκουν την αλήθεια. Όταν δουν ότι κάποιος που επιδιώκει την αλήθεια είναι σε θέση να μοιραστεί τη βιωματική μαρτυρία του κι έτσι κερδίζει τον ιδιαίτερο θαυμασμό των άλλων, εκείνοι νιώθουν φθόνο, μίσος και τα μάτια τους βγάζουν φλόγες απ' την οργή. Αυτοί οι κακοί άνθρωποι χλευάζουν, δυσφημίζουν, καταπιέζουν, αποκλείουν, κρίνουν ή ακόμα και καταδιώκουν όποιον κάνει την αυτοκριτική του και έχει αυτογνωσία, όποιον μοιράζεται τις πρακτικές του εμπειρίες και όποιον καταθέτει μαρτυρία για τον Θεό. Το συνηθίζουν να ενεργούν μ' αυτόν τον τρόπο. Δεν αφήνουν κανέναν να είναι καλύτερός τους, δεν το αντέχουν να βλέπουν ανθρώπους που είναι καλύτεροι απ' τους ίδιους. Όταν δουν κάποιον που είναι καλύτερός τους, νιώθουν φθόνο, θυμό, εξαγριώνονται και σκέφτονται να τον βλάψουν και να τον βασανίσουν. Τέτοιοι άνθρωποι έχουν προκαλέσει ήδη σοβαρή διατάραξη και αναστάτωση στην εκκλησιαστική ζωή και στην τάξη της εκκλησίας, και οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να ενώσουν τα χέρια με τους αδελφούς και τις αδελφές για να εκθέσουν, να σταματήσουν και να περιορίσουν τέτοια άτομα. Αν δεν είναι δυνατό να περιοριστούν και αν δεν μετανοήσουν ούτε αλλάξουν πορεία αφότου κάποιος συναναστραφεί μαζί τους πάνω στην αλήθεια, τότε είναι κακοί άνθρωποι, και οι κακοί άνθρωποι πρέπει να μετρηθούν και να αντιμετωπιστούν σύμφωνα με τις αρχές του οίκου του Θεού για την εκκαθάριση της εκκλησίας. Αν, μέσα από τη συναναστροφή, οι επικεφαλής και οι εργάτες αποφανθούν ομόφωνα ότι πρόκειται για κάποιον κακό άνθρωπο που αναστατώνει την εκκλησία, τότε ο χειρισμός του ζητήματος πρέπει να γίνει σύμφωνα με τις αλήθεια-αρχές: Ο άνθρωπος αυτός πρέπει να αποπεμφθεί από την εκκλησία. Δεν πρέπει να υπάρξει περαιτέρω ανοχή για την αναστάτωση της εκκλησιαστικής ζωής από τέτοιους κακούς ανθρώπους. Αν είναι σαφές στους επικεφαλής και τους εργάτες ότι πρόκειται για κάποιον κακό άνθρωπο που προκαλεί αναστάτωση, αλλά συνεχίζουν να υποκρίνονται άγνοια και να ανέχονται τις κακές πράξεις και την πρόκληση αναστάτωσης από τον κακό άνθρωπο, τότε αποτυγχάνουν στις ευθύνες που έχουν απέναντι στους αδελφούς και τις αδελφές, ενώ δείχνουν έλλειψη αφοσίωσης στον Θεό και στην ανάθεση από τον Θεό.

Κάποιοι άνθρωποι μπορεί να δείχνουν εντάξει όταν παρατηρεί κανείς την εμφάνισή τους, στην πραγματικότητα, όμως, έχουν τον δείκτη νοημοσύνης ενός χοντροκέφαλου. Μιλάνε και ενεργούν χωρίς να κατανοούν τι είναι σωστό, δεν έχουν τον ορθολογισμό της κανονικής ανθρώπινης φύσης. Σε τέτοιους ανθρώπους αρέσει επίσης να ανταγωνίζονται

τους άλλους για τη θέση και την υπόληψη, να πασχίζουν να έχουν τον τελευταίο λόγο και να κοντράρονται για να αποκτήσουν την εκτίμηση των άλλων. Στην εκκλησιαστική ζωή, προτείνουν συχνά κάποιες φαινομενικά βάσιμες, αλλά στην πραγματικότητα παράλογες απόψεις και επιχειρηματολογίες, προκειμένου να τραβήξουν την προσοχή και να χαίρουν εκτίμησης από την πλειοψηφία των άλλων, αναστατώνοντας τις σκέψεις των ανθρώπων, αναστατώνοντας τη σωστή κατανόηση και γνώση τους για τα λόγια του Θεού, αναστατώνοντας τη θετική κατανόησή τους για τα πάντα. Όταν οι άλλοι συναναστρέφονται πάνω στα λόγια του Θεού και στην αγνή κατανόηση που έχουν, εκείνοι πετάγονται συχνά σαν τους γελωτοποιούς για να δηλώσουν την παρουσία τους και να μονοπωλήσουν την προσοχή όλων, καθώς θέλουν συνεχώς να δείχνουν στους αδελφούς και στις αδελφές ότι ξέρουν μερικά κόλπα, ότι είναι μορφωμένοι, πολυμαθείς και σπουδαγμένοι και ούτω καθεξής. Μπορεί να μην έχουν ακόμα ξεκάθαρους σκοπούς ως προς το ποιος επικεφαλής θα γίνει στόχος τους ή για ποιου επικεφαλής τη θέση θα ανταγωνιστούν, αλλά οι επιθυμίες και οι φιλοδοξίες τους είναι τόσο μεγάλες που τα λόγια κι οι ενέργειές τους έχουν αναστατώσει την εκκλησιαστική ζωή, οπότε πρέπει κι αυτοί να περιοριστούν, ανάλογα με τη σοβαρότητα και τη φύση της κατάστασης. Το καλύτερο θα ήταν να συναναστραφεί πρώτα κανείς μαζί τους πάνω στην αλήθεια για να τους καθοδηγήσει σωστά και να τους δώσει μια κατεύθυνση για τη συμπεριφορά τους, δίνοντάς τους έτσι τη δυνατότητα να μεταστραφούν και να κατανοήσουν πώς να ζουν την εκκλησιαστική ζωή κανονικά, πώς να αλληλεπιδρούν με τους άλλους, πώς να παραμένουν στη θέση που τους αρμόζει και πώς να είναι ορθολογιστές. Αν είναι θέμα του νεαρού της ηλικίας τους, της έλλειψης γνώσεων και της αλαζονείας της νεότητας και αν, μετά από επαναλαμβανόμενες συναναστροφές, έχουν μετανοήσει, συνειδητοποιώντας ότι οι προηγούμενες ενέργειές τους ήταν λανθασμένες, επαίσχυντες και προκάλεσαν αποτροπιασμό και προβλήματα σε όλους, κι αν έχουν ζητήσει συγγνώμη και έχουν εκφράσει τη μεταμέλειά τους γι' αυτό, τότε δεν υπάρχει λόγος να τους κρατήσει κανείς κακία —μόνο να τους βοηθήσει με αγάπη. Αν, ωστόσο, οι λανθασμένες ενέργειές τους που αναστάτωσαν τους πάντες δεν οφείλονταν στην αλαζονεία της νεότητας ούτε σε έλλειψη κατανόησης της αλήθειας, αλλά μέσα τους είχαν απώτερα κίνητρα και συνεχίζουν να έχουν την ίδια συμπεριφορά παρά τις επαναλαμβανόμενες αποτροπές· επιπλέον, αν έχουν κλαδευτεί και οι αδελφοί κι οι αδελφές έχουν συναναστραφεί μαζί τους πάνω στη σοβαρότητα του θέματος —δηλαδή τους έχει προσφερθεί συναναστροφή και βοήθεια τόσο από θετικές όσο και από αρνητικές πτυχές— κι όμως εκείνοι ακόμα δεν μπορούν να αναγνωρίσουν την ίδια τους τη φύση-ουσία, δεν μπορούν να δουν την αναστάτωση που προκαλούν αυτές οι ενέργειες στους άλλους ούτε τις σοβαρές τους συνέπειες, και συνεχίζουν να δημιουργούν αναστάτωση και διατάραξη, επαναλαμβάνοντας αυτές τις ενέργειες όποτε τους δίνεται η ευκαιρία, τότε, σ' αυτήν την περίπτωση, δικαιολογούνται και αυστηρότερα μέτρα. Αν τους δοθούν άφθονες ευκαιρίες μεταμέλειας κι εκείνοι δεν κάνουν καμία αυτοκριτική ούτε προσπαθούν καθόλου να αποκτήσουν αυτογνωσία, κι αν δεν καταλαβαίνουν όσο κι αν συναναστραφεί κανείς μαζί τους πάνω

στην αλήθεια ούτε και μαθαίνουν πώς να ενεργούν ορθολογικά και σύμφωνα με τις αρχές, αλλά, αντίθετα, παραμένουν προσκολλημένοι με πείσμα στις δικές τους μεθόδους, τότε υπάρχει πρόβλημα μ' αυτούς τους ανθρώπους. Αν μη τι άλλο, από την άποψη του ορθολογισμού, τους λείπει η λογική ενός κανονικού ανθρώπου. Αυτό αν το δει κανείς επιφανειακά. Κοιτάζοντας το θέμα ως προς την ουσία, αν δεν μπορούν να αναγνωρίσουν τη σοβαρότητα του θέματος όσο κι αν συναναστραφεί κανείς μαζί τους, ούτε μπορούν να βρουν τη θέση που τους αρμόζει, ούτε και να δεχθούν τη συναναστροφή και τη βοήθεια ή να προσπαθήσουν να ασκηθούν σύμφωνα με το μονοπάτι που υπέδειξαν με συναναστροφή οι αδελφοί κι οι αδελφές —αν δεν μπορούν να τα πετύχουν όλα αυτά, τότε το πρόβλημά τους δεν είναι απλώς η έλλειψη λογικής, αλλά πρόβλημα στην ανθρώπινη φύση τους. Παρότι φαίνεται να προκαλούν διατάραξη και αναστάτωση χωρίς να το θέλουν, δεν υπάρχει περίπτωση αυτές οι πράξεις να μη γίνονται με σκοπό, αντιθέτως γίνονται σκόπιμα και έχουν κίνητρα. Βάζοντας στην άκρη τα πιθανά κίνητρα και τον σκοπό αυτών των ατόμων, αν όσα λένε και κάνουν διαταράσσουν και αναστατώνουν σοβαρά τη ζωή-είσοδο των αδελφών και την εκκλησιαστική ζωή, με αποτέλεσμα πολλοί άνθρωποι να μην αποκομίζουν τίποτα ενώ ζουν την εκκλησιαστική ζωή, σε βαθμό που, όταν είναι παρόντα αυτά τα άτομα, οι άλλοι να μην είναι διατεθειμένοι καν να συναθροίζονται ή, να χαλιούνται και να γυρίζουν να φύγουν κάθε φορά που μιλάνε τα εν λόγω άτομα, τότε η φύση του προβλήματος είναι σοβαρή. Πώς πρέπει να διαχειρίζεται κανείς τέτοιους ανθρώπους; Αν συνεχίζουν επίμονα να κάνουν αυτά τα πράγματα, παρότι τους έχει προσφερθεί συναναστροφή και βοήθεια σε πολλές περιπτώσεις και παρότι τους έχουν δοθεί ευκαιρίες να μετανοήσουν, τότε το πρόβλημα βρίσκεται στη φύση-ουσία τους. Δεν είναι άνθρωποι που έχουν γνήσια πίστη στον Θεό και μπορούν να αποδεχθούν την αλήθεια, αλλά έχουν κάποια άλλη ατζέντα. Αν κοιτάξει κανείς τη φύση-ουσία τους, η διατάραξη κι η αναστάτωση που προκαλούν στην εκκλησιαστική ζωή δεν γίνεται σε καμία περίπτωση ακούσια· αυτοί οι άνθρωποι έχουν και σκοπό και κίνητρα. Αν δοθούν περαιτέρω ευκαιρίες σε ανθρώπους σαν κι αυτούς, θα είναι δίκαιο κάτι τέτοιο για τον εκλεκτό λαό του Θεού, που ζει την εκκλησιαστική ζωή κανονικά; (Όχι.) Το πρόβλημα με άτομα σαν κι αυτά έχει ήδη αποκαλυφθεί σ' αυτόν τον βαθμό· αν τους δοθούν κι άλλες ευκαιρίες εν αναμονή της μεταμέλειάς τους, με αποτέλεσμα να διαπράξουν τελικά ακόμα περισσότερο κακό, οδηγώντας περισσότερους ανθρώπους στην αρνητικότητα, στην αδυναμία και στο αδιέξοδο, ποιος θα διορθώσει τη ζημιά; Γι' αυτό, αν έχει προσφερθεί στα άτομα αυτά συναναστροφή και στοργική βοήθεια ή έχουν ληφθεί μέτρα ώστε να σταματήσουν και να περιοριστούν, κι όμως εκείνα συνεχίζουν να μην αλλάζουν μεθόδους και εμμένουν στην αρχική τους συμπεριφορά, τότε επιβάλλεται ο χειρισμός τους σύμφωνα με τις αρχές: Σε ήπια περιστατικά, πρέπει να απομονωθούν· σε σοβαρά περιστατικά, πρέπει να αποπεμφθούν από την εκκλησία. Πώς σας ακούγεται αυτή η αρχή; Μήπως προβλέπει την ανελέητη καταστροφή ενός ανθρώπου, χωρίς να του δοθεί η ευκαιρία να μετανοήσει; Ή μήπως την αυθαίρετη λήψη μιας απόφασης χωρίς εφαρμογή καμίας διάκρισης και χωρίς σαφή κατανόηση της

αληθινής φύση-ουσίας αυτού του ανθρώπου; (Όχι.) Αν αυτοί οι άνθρωποι, παρότι τους προσφέρθηκε συναναστροφή και βοήθεια και τους δόθηκαν ευκαιρίες να μετανοήσουν, δεν έχουν αλλάξει καθόλου τις μεθόδους ούτε τη διάθεσή τους ούτε έχουν μετανοήσει και παραμένουν όπως ήταν —με τη μόνη διαφορά ότι όσα έκαναν πριν ανοιχτά και φανερά τα κάνουν τώρα κρυφά και λαθραία, ενώ η διατάραξη και η αναστάτωση παραμένουν ίδιες— τότε η εκκλησία δεν μπορεί να τους κρατήσει άλλο. Τέτοιοι άνθρωποι δεν είναι μέλη του οίκου του Θεού· δεν είναι αμνοί του Θεού. Παρίστανται στον οίκο του Θεού μόνο και μόνο για να προκαλέσουν διατάραξη και αναστάτωση και είναι υπηρέτες του Σατανά, όχι αδελφοί και αδελφές. Αν τους αντιμετωπίζεις διαρκώς ως αδελφούς ή αδελφές, παρέχοντάς τους συνεχώς στήριξη και βοήθεια, και συναναστρέφεσαι μαζί τους πάνω στην αλήθεια, με αποτέλεσμα μεγάλο μέρος της προσπάθειας να πηγαίνει χαμένο χωρίς να αποδίδει καρπούς, δεν είναι ανόητο αυτό; Είναι κάτι παραπάνω από ανόητο· είναι βλακώδες, εντελώς βλακώδες!

Αν κρίνει κανείς από τη φύση των προβλημάτων, οι διάφορες εκδηλώσεις και οι τύποι των ανθρώπων, των γεγονότων και των πραγμάτων που αφορούν τον ανταγωνισμό με τους άλλους για τη θέση μπορούν να χωριστούν σ' αυτούς τους τρεις βασικούς τύπους. Ο ανταγωνισμός με τους άλλους για τη θέση είναι ένα συνηθισμένο θέμα στην εκκλησιαστική ζωή που εμφανίζεται σε διαφορετικές ομάδες ανθρώπων και σε διάφορες πτυχές της εκκλησιαστικής ζωής. Όσο για εκείνους που ανταγωνίζονται τους άλλους για τη θέση, αν το περιστατικό είναι ήπιο, πρέπει να τους προσφερθεί άφθονη συναναστροφή πάνω στην αλήθεια, ώστε να έχουν στήριξη και βοήθεια για να κατανοήσουν την αλήθεια, και να τους δοθεί η ευκαιρία να μετανοήσουν. Αν το περιστατικό είναι σοβαρό, πρέπει να τεθούν υπό στενή παρακολούθηση και, μόλις ανακαλυφθεί ότι μιλάνε ή ενεργούν με ένα συγκεκριμένο κίνητρο ή για να πετύχουν έναν συγκεκριμένο σκοπό, πρέπει αμέσως να σταματήσουν και να περιοριστούν. Αν το περιστατικό είναι ακόμα πιο σοβαρό, τότε πρέπει να αντιμετωπιστούν και ο χειρισμός τους να γίνει σύμφωνα με τις αρχές της εκκλησίας για την αποπομπή και την αποβολή των ανθρώπων. Αυτήν την ευθύνη πρέπει να εκπληρώνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες όταν εμφανίζονται στην εκκλησιαστική ζωή αυτοί οι άνθρωποι, τα γεγονότα και τα πράγματα που εμπλέκονται στον ανταγωνισμό με τους άλλους για τη θέση. Απαιτείται, φυσικά, να επέμβουν και όλοι οι αδελφοί κι οι αδελφές και να συνεργαστούν σ' αυτό το έργο με τους επικεφαλής και τους εργάτες, να περιορίσουν από κοινού τις διάφορες συμπεριφορές και ενέργειες των κακών ανθρώπων που προκαλούν διατάραξη και αναστάτωση, να εξασφαλίσουν ότι οι κακοί άνθρωποι δεν θα προκαλέσουν άλλη διατάραξη και αναστάτωση στην εκκλησιαστική ζωή, να πασχίσουν να εξασφαλίσουν ότι κάθε περίπτωση της εκκλησιαστικής ζωής δια φωτίζεται από το Άγιο Πνεύμα, γεμίζει με ειρήνη, με χαρά και με την παρουσία του Θεού και έχει την ευλογία και την καθοδήγηση του Θεού, καθώς και για να εξασφαλίσουν ότι κάθε συνάθροιση είναι ευχάριστη και ωφέλιμη. Αυτό είναι το καλύτερο είδος εκκλησιαστικής ζωής, αυτό που επιθυμεί να βλέπει ο Θεός. Η ανάληψη αυτού του έργου είναι σχετικά περίπλοκη για τους επικεφαλής και τους εργάτες, επειδή αφορά τις

διαπροσωπικές σχέσεις, καθώς και το κύρος και τα συμφέροντα των ανθρώπων, ενώ αφορά επίσης και το επίπεδο κατανόησης της αλήθειας από τους ανθρώπους, πράγμα που καθιστά το έργο πιο απαιτητικό. Όταν, ωστόσο, προκύπτουν προβλήματα, να μην τα αποφεύγετε, να μην υποβαθμίζετε τα σημαντικά θέματα, αφήνοντάς τα άλυτα στο τέλος, και να μην τα αντιμετωπίζετε με φιλοσοφίες για τις κοσμικές αλληλεπιδράσεις, κάνοντας τα στραβά μάτια. Ακόμα περισσότερο, να μην είστε ανθρωπάρεςκοι, αλλά να αντιμετωπίζετε σύμφωνα με τις αλήθεια-αρχές τους διάφορους τύπους ανθρώπων που ανταγωνίζονται τους άλλους για τη θέση. Είναι ξεκάθαρη αυτή η συναναστροφή; (Ναι.) Εδώ ολοκληρώνεται, τότε, η συναναστροφή μας πάνω στο πέμπτο θέμα.

VI. Εμπλέκονται σε ανάρμοστες σχέσεις

Το έκτο θέμα που διαταράσσει και αναστατώνει το έργο του Θεού και την κανονική τάξη της εκκλησίας είναι το να εμπλέκεται κανείς σε ανάρμοστες σχέσεις. Όσο οι άνθρωποι έρχονται σε επαφή μεταξύ τους και μπορούν να συναθροίζονται, θα υπάρχει η ζωή της κοινότητας και θα αναδύονται από αυτήν διάφορες σχέσεις. Ποιες, λοιπόν, από αυτές τις σχέσεις είναι αρμόζουσες και ποιες ανάρμοστες; Ας μιλήσουμε πρώτα για το τι συνιστά κατάλληλη σχέση και ας συναναστραφούμε μετά πάνω στις ανάρμοστες σχέσεις. Όταν οι αδελφοί κι οι αδελφές συναντιούνται και χαιρετιούνται, μπορεί να πουν, για παράδειγμα: «Πώς είσαι αυτό το διάστημα; Είσαι καλά στην υγεία σου; Το παιδί θα πάει λύκειο του χρόνου; Πώς πάει η επιχείρησή του συζύγου σου;» Ένας τέτοιος αμοιβαίος χαιρετισμός νοείται ως κατάλληλη σχέση; (Ναι.) Γιατί το λέτε αυτό; Επειδή, όταν βρίσκονται δύο άνθρωποι που δεν έχουν συναντηθεί για μεγάλο χρονικό διάστημα, το να πουν μερικά λόγια ως χαιρετισμό είναι ο πιο βασικός κανόνας συμπεριφοράς, καθώς και η πιο θεμελιώδης ένδειξη ενδιαφέροντος και καλωσορίσματος. Όλα αυτά είναι λόγια, ενέργειες και σχετικά θέματα που αναφέρουν οι άνθρωποι στο πλαίσιο της κανονικής ανθρώπινης φύσης. Κρίνοντας από τη μέχρι τώρα συζήτησή τους, φαίνεται ότι η σχέση τους είναι απολύτως κατάλληλη. Ο διάλογός τους βασίζεται τόσο στους κανόνες συμπεριφοράς όσο και στην κανονική ανθρώπινη φύση και, από αυτά τα δύο, μπορεί να προσδιοριστεί ότι η σχέση μεταξύ των δύο συνομιλητών είναι αρμόζουσα και αντιπροσωπευτική μιας κανονικής διαπροσωπικής σχέσης. Αν δύο άνθρωποι γνωρίζονται πολύ καλά, αλλά, όταν συναντιούνται, κατσουφιάζουν και οι δύο και δεν μιλάνε μεταξύ τους, ενώ τα μάτια τους πετάνε φωτιές από εχθρότητα όταν κοιτάζονται, είναι κανονική αυτή η σχέση; (Όχι, δεν είναι.) Γιατί δεν είναι κανονική; Πώς ακριβώς πρέπει να την χαρακτηρίσει κανείς; Όταν δύο άνθρωποι συναντιούνται, αλλά κανένας από τους δύο δεν χαιρετά τον άλλον και δεν λέει καν «γεια», ούτε φυσικά αρχίζει μια κανονική συζήτηση και διάλογο, τότε είναι προφανές ότι οι εκδηλώσεις τους δεν αντανακλούν αυτό που θεωρείται αναμενόμενο για την κανονική ανθρώπινη φύση. Η σχέση τους δεν είναι μια κανονική διαπροσωπική σχέση· αν και είναι κάπως στρεβλή, δεν συνιστά ακόμα ανάρμοστη σχέση —απέχει ακόμα από κάτι τέτοιο. Γενικά, αν η σχέση μεταξύ των ανθρώπων συνάπτεται με βάση την κανονική ανθρώπινη φύση, στο

πλαίσιο της οποίας τα άτομα μπορούν να αλληλεπιδρούν και να σχετίζονται κανονικά και σύμφωνα με τις αρχές, καθώς και να βοηθούν, να στηρίζουν και να εφοδιάζουν το ένα το άλλο, όλα αυτά υποδεικνύουν μια κατάλληλη σχέση μεταξύ των ανθρώπων. Αυτό σημαίνει ότι ο χειρισμός των ζητημάτων γίνεται με επαγγελματισμό, χωρίς να υπάρχουν συναλλαγές, χωρίς διαπλεκόμενα συμφέροντα και, ακόμα περισσότερο, χωρίς μίσος, ενώ οι ενέργειες δεν υπαγορεύονται από τις σαρκικές επιθυμίες. Όλα αυτά εντάσσονται στο πλαίσιο των κατάλληλων σχέσεων. Δεν είναι πολύ ευρύ αυτό το φάσμα; Οι κανονικές διαπροσωπικές σχέσεις περιλαμβάνουν διάλογο και επικοινωνία μέσα στο πεδίο της κανονικής ανθρώπινης φύσης, αλληλεπίδραση και σύναψη σχέσεων με τους άλλους, καθώς και συνεργασία με βάση τη συνείδηση και τη λογική της κανονικής ανθρώπινης φύσης. Σε ένα ανώτερο επίπεδο, περιλαμβάνουν την αλληλεπίδραση και τη σύναψη σχέσεων σύμφωνα με τις αλήθεια-αρχές. Αυτός είναι ένας γενικός ορισμός των κατάλληλων διαπροσωπικών σχέσεων μεταξύ των ανθρώπων. Το να χαιρετάει ο ένας τον άλλον μόλις συναντηθούν είναι η πιο κανονική μορφή αλληλεπίδρασης. Όταν μπορεί κανείς να χαιρετήσει και να συζητήσει κανονικά χωρίς να κοκορεύεται, όταν δεν θεωρεί δεδομένη τη συμπάθεια εκεί που δεν υπάρχει, όταν δεν φέρεται σαν να ήταν ανώτερος, όταν μιλάει χωρίς να καταπιέζει τους άλλους ή να εξυψώνει τον εαυτό του, όταν μιλάει και επικοινωνεί κανονικά —έτσι πρέπει να μιλάνε και να επικοινωνούν όσοι έχουν κανονική ανθρώπινη φύση κι αυτός είναι ο βασικός τρόπος αλληλεπίδρασης στις κανονικές διαπροσωπικές σχέσεις. Ο εκλεκτός λαός του Θεού πρέπει, αν μη τι άλλο, να έχει συνείδηση και λογική, καθώς και να αλληλεπιδρά, να σχετίζεται και να συνεργάζεται με τους άλλους σύμφωνα με τις αρχές και τα πρότυπα που απαιτεί ο Θεός από τους ανθρώπους. Αυτή είναι η καλύτερη προσέγγιση. Αυτό αρκεί για να ικανοποιήσει τον Θεό. Ποιες είναι, λοιπόν, οι αλήθεια-αρχές που απαιτεί ο Θεός; Οι άνθρωποι να δείχνουν στους άλλους κατανόηση όταν εκείνοι είναι αδύναμοι και αρνητικοί, να λαμβάνουν υπόψη τον πόνο και τις δυσκολίες τους κι έπειτα να ρωτούν σχετικά μ' αυτά, να προσφέρουν βοήθεια και υποστήριξη, καθώς και να τους διαβάζουν τα λόγια του Θεού για να τους βοηθήσουν να λύσουν τα προβλήματά τους, δίνοντάς τους έτσι τη δυνατότητα να κατανοήσουν τις προθέσεις του Θεού και να πάψουν να είναι αδύναμοι, και φέρνοντάς τους ενώπιον του Θεού. Δεν συμβαδίζει αυτός ο τρόπος άσκησης με τις αρχές; Το να ασκείται κανείς μ' αυτόν τον τρόπο συμβαδίζει με τις αλήθεια-αρχές. Φυσικά, αυτού του είδους οι σχέσεις συμβαδίζουν ακόμα περισσότερο με τις αλήθεια-αρχές. Όταν οι άνθρωποι προκαλούν επίτηδες διατάραξη και αναστάτωση ή κάνουν επίτηδες το καθήκον τους επιπόλαια, αν εσύ τα δεις όλα αυτά και μπορέσεις να τους τα επισημάνεις, να τους επιπλήξεις και να τους βοηθήσεις σύμφωνα με τις αρχές, τότε κάτι τέτοιο συμβαδίζει με τις αλήθεια-αρχές. Αν κάνεις πως δεν βλέπεις ή αν ανεχθείς τη συμπεριφορά τους και τους καλύψεις, φτάνοντας μέχρι το σημείο να τους επαινέσεις και να τους επιδοκιμάσεις με καλά λόγια, όλοι αυτοί οι τρόποι αλληλεπίδρασης με τους ανθρώπους, αντιμετώπισης των θεμάτων και χειρισμού των προβλημάτων πηγαίνουν ξεκάθαρα κόντρα στις αλήθεια-αρχές και δεν βασίζονται καθόλου στα λόγια του Θεού.

Αυτοί, λοιπόν, οι τρόποι αλληλεπίδρασης με τους ανθρώπους και αντιμετώπισης των θεμάτων είναι ξεκάθαρα ανάρμοστοι, πράγμα πολύ δύσκολο να το ανακαλύψει κανείς αν δεν τους αναλύσει και δεν τους διακρίνει σύμφωνα με τα λόγια του Θεού. Οι άνθρωποι που δεν κατανοούν την αλήθεια δεν είναι πιθανό να αναγνωρίσουν αυτά τα θέματα και, ακόμα κι αν παραδεχθούν πως είναι προβλήματα, δεν τους είναι εύκολο να τα λύσουν. Λέμε συχνά ότι ολόκληρη η διεφθαρμένη ανθρωπότητα ζει σύμφωνα με τη διάθεση του Σατανά, και οι συγκεκριμένες εκδηλώσεις το αποδεικνύουν αυτό. Το βλέπετε ξεκάθαρα τώρα;

Η σημερινή μας συναναστροφή επικεντρώνεται κυρίως στο να εκθέσει τις εκδηλώσεις τεσσάρων τύπων ανάρμοστων σχέσεων που προκαλούν διατάραξη και αναστάτωση στην εκκλησιαστική ζωή. Ποιοι είναι εκείνοι που εμπλέκονται σε ανάρμοστες σχέσεις εντός της εκκλησίας; Τι ακριβώς συνιστά ανάρμοστη σχέση; Ποια θέματα αφορά το να εμπλέκεται κανείς σε ανάρμοστες σχέσεις; Επειδή το κυρίως θέμα της συναναστροφής μας αφορά διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο του Θεού και την κανονική τάξη της εκκλησίας, αυτή η συζήτηση σχετικά με τις ανάρμοστες σχέσεις περιορίζεται σε ό,τι προκαλεί διατάραξη και αναστάτωση στην εκκλησιαστική ζωή. Δεν βάζουμε αδιάκριτα στο ίδιο τσουβάλι όλους τους τύπους ανάρμοστων σχέσεων, ενώ δεν μας αφορούν και τα ζητήματα εκτός της εκκλησιαστικής ζωής. Πρέπει να αντιληφθείτε αυτό το ζήτημα αγνά και απαρέγκλιτα. Όσον αφορά, λοιπόν, το να εμπλέκεται κανείς σε ανάρμοστες σχέσεις, ποια θέματα και ποιες σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων θεωρούνται ανάρμοστα; Ποιες ανάρμοστες σχέσεις προκαλούν διατάραξη και αναστάτωση στην εκκλησιαστική ζωή και στην πλειοψηφία των ανθρώπων; Αξίζει να γίνει συναναστροφή πάνω σ' αυτά τα θέματα; (Ναι.) Πρόκειται για ζητήματα που πρέπει να τεθούν ξεκάθαρα στη συναναστροφή μας.

A. Ανάρμοστες σχέσεις μεταξύ των δύο φύλων

Στην εκκλησιαστική ζωή, ποιος είναι ο πιο κοινός, κατανοητός και άμεσα χαρακτηρίσιμος τύπος ανάρμοστης σχέσης; (Οι σχέσεις μεταξύ των δύο φύλων.) Αυτή είναι η πρώτη πτυχή που έρχεται στο μυαλό των ανθρώπων όταν σκέφτονται τις ανάρμοστες σχέσεις. Κάποιοι άνθρωποι, όποτε βρίσκονται σε μια ομάδα, φλερτάρουν διαρκώς με το αντίθετο φύλο· χρησιμοποιούν χειρονομίες και εκφράσεις όλο υπονοούμενα, μιλάνε με υπερβολικά εκφραστικό τρόπο και τους αρέσει να επιδεικνύονται. Για να το θέσουμε με έναν ανάρμοστο όρο, μοστράρουν τη σεξουαλικότητά τους. Τους αρέσει να φαίνονται, μεταξύ άλλων, πνευματώδεις, με χιούμορ, ρομαντικοί, ιπποτικοί, ηρωικοί, χαρισματικοί και σπουδαγμένοι μπροστά στο αντίθετο φύλο· ιδιαίτερα απολαμβάνουν το να επιδεικνύονται. Γιατί επιδεικνύονται; Δεν το κάνουν για να ανταγωνιστούν τους άλλους για τη θέση, αλλά για να προσελκύσουν το αντίθετο φύλο. Όσο περισσότερο τους δίνουν προσοχή τα μέλη του αντίθετου φύλου και τους ρίχνουν ματιές γεμάτες θαυμασμό, σεβασμό και λατρεία τόσο περισσότερο εκείνοι ενθουσιάζονται και δραστηριοποιούνται. Καθώς περνούν περισσότερο χρόνο συμμετέχοντας στην εκκλησιαστική ζωή και

έρχονται σε επαφή με περισσότερο κόσμο, βάζουν στόχο μερικά άτομα, φλερτάρουν και ανταλλάσσουν βλέμματα με κάποια άτομα του αντίθετου φύλου, μιλώντας συχνά με προκλητικό τρόπο, ακόμα και με μια υποψία σεξουαλικής παρενόχλησης. Είναι κατάλληλο αυτό το είδος σχέσης μεταξύ των ανθρώπων; (Όχι.) Αυτό σημαίνει ότι εμπλέκονται σε ανάρμοστες σχέσεις. Άτομα σαν κι αυτά χρησιμοποιούν ακόμα και τον χρόνο των συναθροίσεων για να επιδειχθούν, μιλώντας έτσι ώστε να φανούν ιδιαίτερα πνευματώδη και γοητευτικά μπροστά στον άνθρωπο που τους αρέσει ή τους ενδιαφέρει, κάνοντας χειρονομίες και ρίχνοντας βλέμματα όλο υπονοούμενα, παίρνοντας μια έκφραση θριάμβου και ενθουσιασμού, φτάνοντας ακόμα και στο σημείο να κορδώνονται —κι όλα αυτά με ποιον σκοπό; Για να ξελογιάσουν τα άτομα του αντίθετου φύλου και να τα παρασύρουν σε μια ανάρμοστη σχέση. Παρά τον αποτροπιασμό που προκαλεί κάτι τέτοιο σε πολλούς αδελφούς και αδελφές, και παρά τις πολυάριθμες προειδοποιήσεις από τους γύρω τους, αυτοί οι άνθρωποι συνεχίζουν απτόητοι και εμμένουν στο απερίσκεπτο ξελόγιασμά τους. Αν σε μια τέτοια ανάρμοστη σχέση εμπλέκονται μόνο δύο άνθρωποι που φλερτάρουν μεταξύ τους έξω από την εκκλησιαστική ζωή και δεν επηρεάζουν την εκκλησιαστική ζωή και το έργο της εκκλησίας, τότε το ζήτημα μπορεί να μπει στην άκρη για την ώρα. Αν, ωστόσο, αυτοί που εμπλέκονται σε ανάρμοστες σχέσεις συνηθίζουν να εκδηλώνουν τέτοιες συμπεριφορές εντός της εκκλησιαστικής ζωής και να προκαλούν αναστάτωση στους άλλους, τότε πρέπει να προειδοποιούνται και να περιορίζονται. Αν παραμένουν αδιόρθωτοι παρά τις επανειλημμένες επιπλήξεις και έχουν ήδη αναστατώσει σοβαρά την εκκλησιαστική ζωή, τότε πρέπει να αποπεμφθούν από την εκκλησία, αφού ψηφίσει σχετικά ο εκλεκτός λαός του Θεού. Είναι σωστή αυτή η προσέγγιση; (Ναι.) Αν πρόκειται απλώς για νεαρά άτομα που έχουν κανονικό δεσμό, τότε κι αυτά πρέπει να είναι διακριτικά κατά τη διάρκεια των συναθροίσεων, ώστε να μην επηρεάζουν τους άλλους. Η εκκλησία είναι ένας τόπος για να λατρεύει κανείς τον Θεό, να προσεύχεται διαβάζοντας τα λόγια του Θεού και να ζει την εκκλησιαστική ζωή· δεν πρέπει κανείς να φέρνει τα προσωπικά του συναισθήματα στην εκκλησιαστική ζωή και να αναστατώνει τους άλλους. Αν μια σχέση προκαλεί αναστάτωση στους άλλους, επηρεάζει την ψυχολογική διάθεση των άλλων στις συναθροίσεις, έχει αντίκτυπο στην ανάγνωση, την κατανόηση και τη γνώση των λόγων του Θεού από τους άλλους, καθώς και αποσπά την προσοχή περισσότερων ανθρώπων και τους αναστατώνει, τότε θεωρείται ανάρμοστη σχέση. Ακόμα και ένας θεμιτός δεσμός, αν προκαλεί αναστάτωση στους άλλους, θεωρείται ανάρμοστη σχέση, πόσο μάλλον το ξελόγιασμα ατόμων του αντίθετου φύλου εκτός του πλαισίου ενός δεσμού. Επομένως, αν κάποιος εμπλέκεται σε ανάρμοστες σχέσεις εντός της εκκλησιαστικής ζωής, δεν θα πρέπει να υπάρχει σιωπηρή αποδοχή και ανοχή αυτού του γεγονότος, αλλά το συγκεκριμένο άτομο πρέπει να προειδοποιείται, να περιορίζεται, ακόμα και να αποπέμπεται σύμφωνα με τις αρχές. Αυτό είναι έργο που πρέπει να επιτελούν οι επικεφαλής και οι εργάτες. Αν ανακαλυφθεί ότι κάποιος εμπλέκεται σε ανάρμοστες σχέσεις και έχει προκαλέσει αναστάτωση στους περισσότερους ανθρώπους μέσα στην εκκλησία, ενώ η παρουσία του αποσπά την

προσοχή των άλλων και τους παρασέρνει σε σκέψεις λαγνείας, με αποτέλεσμα ακόμα και να διαλύονται οικογένειες και κάποιοι νέοι πιστοί να χάνουν το ενδιαφέρον τους για τις συναθροίσεις, για την ανάγνωση των λόγων του Θεού ή ακόμα και για την ίδια την πίστη και, αντί γι' αυτά, να παραδίδονται περισσότερο στον έρωτα του προσώπου που λατρεύουν, θέλοντας να κλεφτούν και να ζήσουν για πάντα μαζί του, εγκαταλείποντας την πίστη τους —αν η σοβαρότητα της κατάστασης έχει κλιμακωθεί σε τέτοιο βαθμό, εντούτοις οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν την παίρνουν στα σοβαρά, αλλά νομίζουν πως πρόκειται απλώς για έκφραση της ανθρώπινης λαγνείας, πως δεν είναι και τίποτα σημαντικό, αλλά κάτι που κάνουν όλοι οι συνηθισμένοι άνθρωποι, και δεν αναγνωρίζουν τη σοβαρότητα της κατάστασης ούτε, φυσικά, συνειδητοποιούν πόσο μακριά μπορεί να φτάσει το πρόβλημα, απεναντίας το αγνοούν, έχοντας μια ιδιαίτερα απαθή και υποτονική ανταπόκριση σε τέτοια ζητήματα, έτσι που στο τέλος προκαλούν δυσμενείς συνέπειες στην πλειοψηφία των ανθρώπων μέσα στην εκκλησία— τότε η φύση αυτών των περιστατικών συνιστά σοβαρή διατάραξη και αναστάτωση. Γιατί λέω ότι συνιστά σοβαρή διατάραξη και αναστάτωση; Επειδή αυτά τα περιστατικά αναστατώνουν και βλάπτουν την κανονική τάξη της εκκλησιαστικής ζωής. Επομένως, μόλις εμφανίζονται στην εκκλησία τέτοια άτομα, πρέπει να περιορίζονται, όσο μικρός ή μεγάλος κι αν είναι ο αριθμός τους, ώστε να διασφαλιστεί ότι θα αντιμετωπίζεται κάθε περιστατικό και, αν η κατάσταση είναι σοβαρή, πρέπει να απομονώνονται. Αν η απομόνωση δεν φέρει αποτέλεσμα και συνεχίσουν να ξελογιάζουν άτομα του αντίθετου φύλου, να αναστατώνουν την εκκλησιαστική ζωή και να βλάπτουν την κανονική τάξη της εκκλησίας, τότε πρέπει να αποπεμφθούν από την εκκλησία σύμφωνα με τις αρχές. Είναι σωστή αυτή η προσέγγιση; (Ναι.) Τέτοια ζητήματα έχουν εξαιρετικά επιβλαβή αντίκτυπο στην εκκλησιαστική ζωή και στο έργο της εκκλησίας· μοιάζουν με επιδημία και πρέπει να εξαλείφονται.

Όλοι όσοι έχουν την τάση να ξελογιάζουν άτομα του αντίθετου φύλου το κάνουν αυτό όπου κι αν πάνε, υιοθετώντας ακούραστα τέτοιες συμπεριφορές. Στόχος τους για ξελόγιασμα και παρενόχληση γίνονται συνήθως νεαρά και όμορφα άτομα, μερικές φορές όμως και μεσήλικες —αναζητούν ενεργά ευκαιρίες να ξελογιάσουν οποιονδήποτε τους φαίνεται ελκυστικός. Όταν το βάλουν σκοπό να ξελογιάσουν τους άλλους, κάποιοι άνθρωποι δεν μπορούν να αντισταθούν στο δέλεαρ και παρασύρονται, πράγμα που οδηγεί εύκολα σε ανάρμοστες σχέσεις. Επειδή οι άνθρωποι έχουν υπερβολικά μικρό ανάστημα, ενώ δεν έχουν αυθεντική πίστη στον Θεό ούτε κατανόηση της αλήθειας, πώς είναι δυνατόν να υπερνικήσουν αυτούς τους πειρασμούς και να αντισταθούν σε τέτοιο δέλεαρ; Οι άνθρωποι έχουν υπερβολικά μικρό ανάστημα· είναι ιδιαίτερα αδύναμοι και ανίσχυροι όταν έρχονται αντιμέτωποι μ' αυτούς τους πειρασμούς και τα ξελογιάσματα. Τους είναι δύσκολο να παραμείνουν ανεπηρέαστοι. Υπήρχε ένας επικεφαλής που προσπαθούσε να ξελογιάσει κάθε όμορφη γυναίκα που έβλεπε· κάποιες φορές, δεν του έφτανε να ξελογιάσει μόνο μία —μπορεί να ξελόγιαζε τρεις ή τέσσερις γυναίκες, αιχμαλωτίζοντάς τις όλες με τη γοητεία του σε βαθμό που έχαναν την όρεξή τους, τον ύπνο τους, ακόμα και την επιθυμία να κάνουν τα καθήκοντά τους. Τέτοια ήταν η

«γοητεία» αυτού του άντρα. Αν είχε απλώς αλληλεπιδράσει κανονικά με τις γυναίκες, χωρίς να προσπαθεί να τις ξελογιάσει, δεν θα είχε αποκτήσει τόσο εκτεταμένη επιρροή. Μόνο όταν ηθελήμένα έδινε παράσταση και τις ξελόγιαζε άρχισαν να πέφτουν στην παγίδα του όλο και περισσότερες, κι έτσι αυξήθηκε ο αριθμός εκείνων που ξελογιάστηκαν και έμπλεξαν σε ανάρμοστες σχέσεις μαζί του. Οι γυναίκες έγιναν ανίσχυρες να αντισταθούν και ενέδωσαν σ' αυτούς τους πειρασμούς. Αυτή ήταν η «γοητεία» της λαγνείας· όσα έκανε δημιούργησαν πειρασμούς, ξελογιάσματα και αναστάτωση και απ' τις δύο πλευρές. Ένας άντρας που ξελογιάζει ταυτόχρονα πολλές γυναίκες —είναι δυνατόν να μην ταραζεται η καρδιά του; Σε ποια γυναίκα να πρωτοπάει, ποια να ικανοποιήσει πρώτη —δεν θα εξαντληθεί ψυχικά; (Ναι.) Αν ήταν κάτι τόσο εξαντλητικό, γιατί συνέχισε να συμπεριφέρεται έτσι; Πρόκειται για μοχθηρία· τέτοιου είδους πλάσμα ήταν, αυτή ήταν η φύση του. Αφού τα θύματα υποκύψουν στο ξελόγιασμα και υποκύψουν στον πειρασμό, μετά τους είναι εύκολο να ξεφύγουν; Αφού πέσουν στον πειρασμό, θα είναι δύσκολο να ξεφύγουν. Ό,τι κι αν κάνουν —είτε τρώνε, είτε κοιμούνται, είτε περπατούν, είτε εκτελούν καθήκοντα— το μυαλό τους είναι γεμάτο με σκέψεις γι' αυτόν τον άνθρωπο, η καρδιά τους βασανίζεται γι' αυτόν. Είναι απίστευτα σοβαρή μια τέτοια αναστάτωση! Αυτό που γίνεται στη συνέχεια είναι ότι σκέφτονται διαρκώς πώς να ευχαριστήσουν αυτόν τον άνθρωπο, πώς να του ριχτούν, πώς να τον κερδίσουν, πώς να τον έχουν μόνο για τον εαυτό τους, πώς να ανταγωνιστούν και να κοντραριστούν με τις αντιζήλους τους. Αυτές δεν είναι οι συνέπειες της αναστάτωσης; Είναι εύκολο να ξεφύγει κανείς από μια τέτοια κατάσταση; (Δεν είναι εύκολο.) Οι συνέπειες σοβαρεύουν. Μια τέτοια στιγμή, μπορεί η καρδιά κάποιου να παραμείνει ήρεμη ενώπιον του Θεού; Μπορεί ακόμα να αφομοιώσει τα λόγια του Θεού όταν τα διαβάσει; Μπορεί ακόμα να έχει φως; Στις συναθροίσεις, θα έχει ακόμα όρεξη να αναλογιστεί και να συναναστραφεί πάνω στα λόγια του Θεού και ν' ακούσει τους άλλους να μοιράζονται τα λόγια του Θεού; Όχι· η καρδιά του θα είναι γεμάτη από λαγνεία, από το αντικείμενο της λατρείας του, και δεν θα περιέχει οποιοδήποτε σοβαρό ζήτημα —ακόμα κι ο Θεός θα έχει φύγει απ' την καρδιά του. Αυτό που γίνεται στη συνέχεια είναι ότι αναλογίζεται πώς θα βιώσει την αγάπη, πώς θα γίνει ρομαντικός και ούτω καθεξής, κι η επιθυμία του να πιστέψει στον Θεό εξανεμίζεται εντελώς. Είναι καλές αυτές οι συνέπειες; Αυτό θέλουν να δουν οι άνθρωποι; (Όχι.) Όταν κανείς ξελογιάζεται και ενδίδει στον πειρασμό, γίνεται να αποτραπούν οι συνέπειες; Μπορούν να ελέγξουν οι άνθρωποι αυτές τις συνέπειες; Μπορούν να πάρουν μόνοι τους μια τέτοια απόφαση; Μπορούν να φτάσουν στο επίπεδο όπου θα είναι ικανοί να σταματήσουν όταν το θελήσουν μέσα τους; Κανένας δεν μπορεί να πετύχει κάτι τέτοιο. Αυτές είναι οι συνέπειες της αναστάτωσης που προκαλούν στους ανθρώπους τέτοιες ανάρμοστες σχέσεις. Όταν κανείς δεν έχει τον Θεό στην καρδιά του και δεν επιθυμεί πια να διαβάσει τα λόγια του Θεού, ποιες είναι οι συνέπειες; Υπάρχει ακόμα ελπίδα σωτηρίας; Η ελπίδα σωτηρίας εκμηδενίζεται. Όλα έχουν χαθεί· τα πενιχρά δόγματα που κάποτε κατανοούσε κανείς, η θέληση και η αποφασιστικότητά του να δαπανήσει τον εαυτό του για τον Θεό, καθώς κι η επιθυμία του να αποκτήσει τη σωτηρία του Θεού, όλα εξανεμίζονται —αυτές είναι οι συνέπειες. Οι

άνθρωποι απομακρύνονται απ' τον Θεό και Τον απορρίπτουν μέσα τους, και τους απορρίπτει κι ο Θεός με τη σειρά Του. Αυτές οι συνέπειες δεν είναι ούτε κάτι που θέλει να δει οποιοσδήποτε πιστεύει στον Θεό και Τον ακολουθεί ούτε ένα γεγονός που μπορεί να αποδεχθεί οποιοσδήποτε ακόλουθος του Θεού. Μόλις, ωστόσο, οι άνθρωποι ενδώσουν σε τέτοιους πειρασμούς και παρασυρθούν στη δίνη των ανάρμοστων σχέσεων, δυσκολεύονται να απαγκιστρωθούν από αυτές κι ακόμα περισσότερο να ασκήσουν αυτοέλεγχο. Γι' αυτό και τέτοιες ανάρμοστες σχέσεις πρέπει να περιορίζονται. Σε σοβαρές περιπτώσεις, όσοι διαρκώς αναστατώνουν και παρενοχλούν τα άτομα του αντίθετου φύλου πρέπει να απομακρύνονται από την εκκλησία γρήγορα και άμεσα, έτσι ώστε να μην αναστατώνουν την εκκλησιαστική ζωή και, ακόμα περισσότερο, ώστε να μην υποκύψουν περισσότεροι άνθρωποι στον πειρασμό. Είναι λογική αυτή η προσέγγιση; (Ναι.)

Στο δωδέκατο σημείο των υποχρεώσεων των επικεφαλής και των εργατών, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να καταβάλουν τη μέγιστη προσπάθεια σε κάθε εργασία ώστε να εξασφαλίσουν ότι ο εκλεκτός λαός του Θεού μπορεί να ζήσει μια κανονική εκκλησιαστική ζωή και να προφυλάξουν τους αδελφούς και τις αδελφές από τυχόν παρεμβάσεις ή αναστάτωση στην εκκλησιαστική ζωή. Αυτό σημαίνει να προστατεύσουν όλους τους αδελφούς και τις αδελφές που μπορούν να ζήσουν μια κανονική εκκλησιαστική ζωή. Τι ακριβώς πρέπει να προστατευθεί; Οι αδελφοί κι οι αδελφές πρέπει να προστατευθούν έτσι ώστε να μπορούν να προσέλθουν με ησυχία ενώπιον του Θεού κατά τη διάρκεια των συναθροίσεων, να προσευχηθούν διαβάζοντας και να μοιραστούν με ηρεμία τα λόγια του Θεού· ταυτόχρονα, οι αδελφοί κι οι αδελφές πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να προσευχηθούν στον Θεό με σύμπνοια καρδιάς και νου, να αναζητήσουν τις προθέσεις του Θεού, να αναζητήσουν διαφώτιση και φώτιση από τον Θεό, να κερδίσουν την παρουσία του Θεού και να λάβουν τις ευλογίες και την καθοδήγηση του Θεού. Αυτό είναι το σπουδαιότερο και σημαντικότερο όφελος για όλους τους αδελφούς και τις αδελφές και είναι ζωτικής σημασίας για όλους· αφορά το αν μπορούν να σωθούν και να αποκτήσουν έναν καλό προορισμό. Είναι, επομένως, απαραίτητο να επιβάλλεται αυστηρός περιορισμός, απομόνωση ή και αποπομπή όσων εμπλέκονται σε ανάρμοστες σχέσεις εντός της εκκλησίας· αυστηρή επιτήρηση απαιτείται ιδιαίτερα για όσους εμπλέκονται σε σχέσεις μεταξύ των δύο φύλων. Τι σημαίνει επιτήρηση; Αν πρόκειται για περιστατικό ήσσονος σημασίας, πρέπει να εκτίθενται και να κλαδεύονται, να σταματούν και να περιορίζονται άμεσα, καθώς και να μην τους επιτρέπεται να επηρεάζουν τους άλλους. Αν πρόκειται για σοβαρό περιστατικό, είναι απαραίτητο να ενεργεί κανείς με αποφασιστικότητα και χωρίς δισταγμό· πρέπει να αποπέμπονται από την εκκλησία όσο το δυνατόν συντομότερα, ώστε να μην αναστατώσουν κι άλλους ανθρώπους. Αν θέλουν να προκαλέσουν αναστάτωση, ας το κάνουν στον έξω κόσμο, ας αναστατώσουν εκεί όποιον θέλουν· αρκεί να πούμε ότι δεν πρέπει να αναστατώσουν κανέναν από τους αδελφούς και τις αδελφές στην εκκλησιαστική ζωή που επιδιώκουν την αλήθεια. Αυτή είναι η κύρια αρχή και ο κύριος στόχος για το έργο των επικεφαλής και των εργατών όσον αφορά αυτήν τη δωδέκατη ευθύνη.

B. Ομοφυλοφιλικές σχέσεις

Όσον αφορά το θέμα των ανάρμοστων σχέσεων, πριν λίγο συναναστραφήκαμε πάνω στην εμπλοκή σε ανάρμοστες σχέσεις μεταξύ των δύο φύλων. Το θέμα αφορά το να κάνει κανείς φιγούρα σε άτομα του αντίθετου φύλου και να τα προκαλεί, να τα ξελογιάζει και να τα αποπλανεί, να τα προσεγγίζει ενεργά και να προσπαθεί να έρθει κοντά τους, καθώς και να επιδιώκει συχνά, εκούσια ή ακούσια, να κάθεται κοντά τους στις συναθροίσεις· επιπλέον, όταν δεν θέλει να αποπλανήσει μόνο ένα άτομο, αλλά, αν αποτύχει η πρώτη απόπειρα, να προχωρά και σε άλλο, με αποτέλεσμα να παρενοχλεί πολλά άτομα του αντίθετου φύλου μέσα στην εκκλησία, τότε το θέμα έχει σοβαρέψει. Τα παραπάνω καλύπτουν τις ανάρμοστες σχέσεις μεταξύ των δύο φύλων. Εκτός από τις σχέσεις με το αντίθετο φύλο, υπάρχουν και κάποιες ανάρμοστες σχέσεις μεταξύ ατόμων του ίδιου φύλου. Αν δύο άτομα του ίδιου φύλου γνωρίζονται καιρό και έχουν ιδιαίτερα φιλική και στενή σχέση, είναι αρμόζον να αλληλεπιδρούν συχνά μεταξύ τους. Όταν, όμως, κάτι τέτοιο κλιμακώνεται και γίνεται σαρκική σχέση λαγνείας, τέτοιες σχέσεις πρέπει κι αυτές να χαρακτηρίζονται ως ανάρμοστες. Αν η σωματική επαφή μεταξύ δύο ατόμων του ίδιου φύλου είναι συχνή και φτάνει μέχρι το σημείο να χρησιμοποιούν συνήθως προκλητικές εκφράσεις μεταξύ τους και να εμφανίζονται συχνά αγκαλιά ή να παρουσιάζουν ακόμα πιο προφανείς συμπεριφορές και εκδηλώσεις, τότε, με την πάροδο του χρόνου, γίνεται ολοφάνερο σε όλους: «Αυτά τα δύο άτομα δεν βοηθούν απλώς το ένα το άλλο ούτε έχουν απλώς συμβατές προσωπικότητες· η αλληλεπίδρασή τους δεν είναι στο πλαίσιο της κανονικής ανθρώπινης φύσης. Πρόκειται για ομοφυλοφιλία!» Οι περισσότεροι άνθρωποι κατανοούν πλέον την ομοφυλοφιλία ως ανάρμοστη σχέση, που η φύση της είναι ακόμα πιο σοβαρή και ανάρμοστη από τη φύση της σχέσης μεταξύ των δύο φύλων. Αν υπάρχουν τέτοιες σχέσεις εντός της εκκλησίας, θα μπορούσαν να εξαπλωθούν σαν επιδημία, οδηγώντας μερικούς ανθρώπους σ' αυτό το είδος πειρασμού και ξελογιάσματος. Κάποιοι άνθρωποι λένε πως είχαν ομοφυλοφιλικές επαφές στο παρελθόν, αλλά χωρίς τη θέλησή τους. Χωρίς να εξετάζει κανείς αν είναι στ' αλήθεια ομοφυλόφιλοι ή ποιος είναι ο σεξουαλικός προσανατολισμός τους, αν μπορούν να ξελογιαστούν και να πέσουν σε τέτοιο πειρασμό —αφήνοντας κατά μέρος, για την ώρα, το αν το έκαναν εκούσια ή παθητικά— τότε, πρώτον και κύριον, κάτι τέτοιο τους προκάλεσε αναστάτωση. Κρίνοντας από τον ισχυρισμό τους ότι δεν το έκαναν με τη θέλησή τους, υπήρξαν θύματα. Επομένως, αν οι ομοφυλόφιλοι ξελογιάζουν και αποπλανούν άλλα άτομα του ίδιου φύλου, εκείνοι που αποπλανούνται, παρότι δεν είναι απαραίτητα ομοφυλόφιλοι οι ίδιοι, μπορεί να γίνουν ομοφυλόφιλοι αφού τους αποπλανήσει ένας τέτοιος άνθρωπος. Δεν είναι επικίνδυνη αυτή η κατάσταση; Γιατί να πει κανείς ότι αυτοί οι άνθρωποι είναι ομοφυλόφιλοι; Η αποπλάνηση πολλών ατόμων από κάποιον ετεροφυλόφιλο εμπίπτει στην κατηγορία της αποχαλίνωσης, που αποτελεί ανάρμοστη σχέση. Όταν, λοιπόν, δύο άτομα του ίδιου φύλου που έχουν στενή σχέση και τα πάνε καλά κρατιούνται χέρι χέρι και αγκαλιάζονται, πράγμα απολύτως κανονικό, πώς

κάτι τέτοιο μπορεί να κλιμακωθεί ώστε αυτά τα άτομα να χαρακτηριστούν ομοφυλόφιλα; Το θέμα είναι η σεξουαλική σχέση μεταξύ τους —άπαξ και προκύψει σχέση σε αυτό το επίπεδο, τότε γίνεται ομοφυλοφιλική. Όταν αγκαλιάζονται από τους ώμους, όταν κολλάνε το ένα στον λαιμό του άλλου ή κρατιούνται από τη μέση, κάτι τέτοιο δεν είναι κανονική σωματική επαφή μεταξύ ατόμων του ίδιου φύλου· αντίθετα, είναι σωματική επαφή με κίνητρο τη λαγνεία, έχει διαφορετική φύση και επομένως εντάσσεται στην κατηγορία των ανάρμοστων σχέσεων. Για τους περισσότερους ανθρώπους στην εκκλησία, είναι εποικοδομητικό το να βλέπουν ομοφυλόφιλα άτομα; (Όχι, δεν είναι εποικοδομητικό.) Οι περισσότεροι άνθρωποι νιώθουν αναστάτωση όταν βλέπουν κάτι τέτοιο; Αν δεν γνώριζες γι' αυτήν την κατάσταση και ένα τέτοιο άτομο περνούσε το χέρι του στον λαιμό ή στη μέση σου ή έφτανε ακόμα και στο σημείο να σε φιλήσει στο πρόσωπο, θα ένιωθες αναστάτωση; (Ναι.) Μετά από αυτήν την αναστάτωση, μέσα σου θα ένιωθες άνετα ή άβολα; (Θα ένιωθα αηδία.) Θα είχες τότε, λοιπόν, την αίσθηση ότι αμαρτήσες; Αν δεν κατανοείς ακριβώς ποια είναι η φύση αυτού του είδους του θέματος και αν, όταν σε αγγίξει ή έχει σωματική επαφή μαζί σου ένα άτομο του ίδιου φύλου, δεν το σκέφτεσαι και πολύ μετά, τότε δεν υπάρχει ιδιαίτερο πρόβλημα. Αν, ωστόσο, το σκεφτείς, συνεχίσεις να το σκέφτεσαι και μετά δεν μπορείς να ξεχάσεις αυτό το άτομο και νιώθεις όπως όταν κάποιος λαχταράει ένα άτομο του αντίθετου φύλου, ανεξάρτητα από το αν στην υποκειμενική σου συνείδηση αντιστέκεσαι ή όχι, τότε η εμφάνιση τέτοιων σκέψεων μέσα σου υποδεικνύει ότι έχεις ήδη αναστατωθεί, έτσι δεν είναι; Επομένως, η φύση των ομοφυλοφιλικών σχέσεων, των ανάρμοστων σχέσεων αυτού του είδους, είναι πολύ πιο σοβαρή. Κάποιοι άνθρωποι δεν μπορούν να δουν τη διαφορά ανάμεσα στην αποχαλίνωση μεταξύ ετεροφυλόφιλων ατόμων και την ομοφυλοφιλία και αντιμετωπίζουν αυτά τα δύο θέματα σαν να ήταν το ίδιο. Στην πραγματικότητα, το πρόβλημα της ομοφυλοφιλίας είναι μακράν πιο σοβαρό από το θέμα της αποχαλίνωσης μεταξύ ετεροφυλόφιλων ατόμων.

Αν εμφανιστούν εντός της εκκλησίας άτομα που εμπλέκονται σε ομοφυλοφιλικές σχέσεις και δεν περιοριστούν, τότε αποτελούν απειλή και προκαλούν αναστάτωση σε όλους. Τι είδους αναστάτωση; Εξωτερικά, οι περισσότεροι άνθρωποι δεν μπορούν να εντοπίσουν κάποιο πρόβλημα με την ανθρώπινη φύση τους όταν αλληλεπιδρούν μαζί τους, όμως η παρατεταμένη αλληλεπίδραση μπερδεύει τις σκέψεις τους και σκοτεινιάζει την καρδιά τους. Χάνουν τον ενθουσιασμό τους για την πίστη στον Θεό και, χωρίς να αντιμετωπίζουν κάποιο ιδιαίτερο πρόβλημα, δεν είναι πλέον διατεθειμένοι να πιστέψουν στον Θεό, χάνουν το ενδιαφέρον τους για την ανάγνωση των λόγων του Θεού, απομακρύνονται όλο και περισσότερο απ' τον Θεό μέσα τους, ενώ κάνουν ακόμα και κακές σκέψεις να εγκαταλείψουν την πίστη τους. Γι' αυτό και τέτοιες ανάρμοστες ομοφυλοφιλικές σχέσεις εντός της εκκλησίας δεν πρέπει απλώς να σταματούν και να περιορίζονται· πρέπει επίσης να απομακρύνονται άμεσα από την εκκλησία και όσοι εμπλέκονται σ' αυτές. Κι αυτό είναι απόλυτο. Μόλις ανακαλυφθούν τέτοια άτομα, όποια κι αν είναι τα καθήκοντα ή η θέση τους, πρέπει να απομακρυνθούν γρήγορα από την εκκλησία, χωρίς καμία ανοχή! Αυτός είναι ο κανονισμός της εκκλησίας. Γιατί έχει

θεσπιστεί αυτός ο κανονισμός; Έχει στέρεες βάσεις. Ο Θεός δημιούργησε τους ανθρώπους ως αρσενικό και θηλυκό· αφού δημιούργησε τον Αδάμ, έκανε σύντροφό του την Εύα, όχι έναν άλλον Αδάμ. Τα μέτρα που λαμβάνονται εναντίον όσων εμπλέκονται σε ομοφυλοφιλικές σχέσεις βασίζονται στα λόγια του Θεού και είναι απολύτως σωστά. Ίσως πουν κάποιοι: «Γιατί να μη δοθεί σ' αυτούς τους ανθρώπους μια ευκαιρία να μετανοήσουν; Είναι νέοι· δεν πρέπει να έχουν το περιθώριο να διαπράξουν μερικές γελοίες πράξεις;» Όχι! Άλλες γελοίες πράξεις ίσως τύχουν άλλης αντιμετώπισης, ανάλογα με τις περιστάσεις και τη φύση τους, αλλά η συγκεκριμένη γελοία πράξη δεν είναι σε καμία περίπτωση η οποιαδήποτε γελοία πράξη· δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να γίνει ανεκτή, ενώ όποιος διαπράξει κάτι τέτοιο εντός της εκκλησίας πρέπει να απομακρυνθεί γρήγορα! Αν μια ολόκληρη εκκλησία αποτελούνταν από ομοφυλόφιλους, τότε θα απομακρύνονταν όλοι τους. Έστω και μία τέτοια εκκλησία είναι ανεπιθύμητη! Αυτή είναι η αρχή. Λένε μερικοί: «Υπάρχουν κάποιοι που έχουν ομοφυλοφιλική σχέση με έναν μόνο άνθρωπο, αλλά δεν έχουν αποπλανήσει άλλους ούτε έχουν αρχίσει να αναστατώνουν κανέναν άλλον. Τέτοια άτομα πρέπει να αντιμετωπιστούν και να αποπεμφθούν;» Αν είναι πράγματι ομοφυλόφιλοι, αν τους αφήσει κανείς να παραμείνουν στην εκκλησία είναι σαν να βάζει ωρολογιακή βόμβα μέσα στον εκλεκτό λαό του Θεού —αργά ή γρήγορα, θα εκραγεί. Ακόμα κι αν δεν είχαν αναστατώσει, αποπλανήσει ή παρενοχλήσει κανένα άτομο του ίδιου φύλου, αυτό δεν σημαίνει πως δεν θα έκαναν κάτι τέτοιο στο μέλλον. Μπορεί να μην έχουν βρει ακόμα κάποιον που να τον θέλουν, κάποιον που να τους αρέσει ή να μην έχει έρθει η κατάλληλη στιγμή, ενώ ακόμα μπορεί να μην υπάρχει αρκετή οικειότητα και κατανόηση ανάμεσα στους ανθρώπους. Τέτοια άτομα, όμως, θα κάνουν την κίνησή τους μόλις έρθει η κατάλληλη στιγμή. Συνεπώς, τέτοια άτομα δεν πρέπει ποτέ να αντιμετωπίζονται με ανοχή ούτε να τους επιτρέπεται να παραμείνουν στην εκκλησία, καθότι είναι αφύσικα και μη ανθρώπινα. Η εκκλησία δεν θέλει τέτοιους ανθρώπους. Δεν είναι ούτε λάθος ούτε υπερβολικό να χειρίζεται κανείς μ' αυτόν τον τρόπο όσους εμπλέκονται σε τέτοιες ανάρμοστες σχέσεις. Κάποιοι, ωστόσο, λένε: «Μερικοί ομοφυλόφιλοι φαίνονται πολύ καλοί άνθρωποι· δεν έχουν κάνει τίποτα κακό, τηρούν τους νόμους και τους κανονισμούς, δείχνουν σεβασμό στους ηλικιωμένους και αγάπη στους νέους, κάνουν πάντα καλά πράγματα, κάποιοι έχουν ακόμα και χαρίσματα και δεξιότητες, ενώ κάποιοι είναι ιδιαίτερα πονόψυχοι και εξυπηρετικοί στην εκκλησία. Πρέπει να τους επιτρέψουμε να μείνουν στην εκκλησία». Είναι σωστή αυτή η σκέψη; (Όχι.) Ανεξάρτητα απ' το αν οι σκέψεις σου είναι σωστές ή λανθασμένες, πρέπει να είσαι σε θέση να διακρίνεις τη φύση των ομοφυλόφιλων. Η αρχή άσκησης της εκκλησίας για τα άτομα που εμπλέκονται σε ομοφυλοφιλικές σχέσεις είναι να τα αποπέμψει. Αυτό είναι ένα διοικητικό διάταγμα που δεν επιτρέπεται να το παραβιάσει κανείς· όλοι πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με αυτήν την αρχή.

Οι εκδηλώσεις των δύο τύπων ανάρμοστων σχέσεων πάνω στους οποίους μόλις συναναστραφήκαμε είναι αυτές που οι άνθρωποι μπορούν πιο εύκολα να διακρίνουν, να δουν σε βάθος και να χαρακτηρίσουν. Όσον αφορά εκείνους που εμπλέκονται σε

τέτοιες ανάρμοστες σχέσεις, πρώτα απ' όλα, οι επικεφαλής και εργάτες πρέπει να εκπληρώνουν τις ευθύνες τους, λαμβάνοντας μέτρα για την αντιμετώπισή τους, όπως να τους σταματάνε, να τους περιορίζουν, να τους απομονώνουν και να τους αποπέμπουν. Δεύτερον, οι αδελφοί κι οι αδελφές πρέπει κι αυτοί να διακρίνουν όσους εμπλέκονται σε αυτούς τους δύο τύπους ανάρμοστων σχέσεων και να μένουν μακριά τους, ώστε να μην ξελογιαστούν και υποκύψουν στον πειρασμό, πράγμα που θα μπορούσε να επηρεάσει την πίστη τους στον Θεό και την επιδίωξη της αλήθειας ώστε να σωθούν. Όταν πέσει κανείς στην παγίδα του πειρασμού, δύσκολα απαγκιστρώνεται. Οι περισσότεροι μπορούν, λογικά, να διακρίνουν αυτούς τους δύο τύπους ανθρώπων. Μην ενεργείς όπως συμπεριφέρονται οι άνθρωποι στην κοινωνία, που προσποιούνται ότι δεν βλέπουν ποιος φλερτάρει με ποιον, δεν έχουν σωστή άποψη ή στάση απέναντι σε όσους είναι αχαλίνωτοι, ενώ μπορούν και να αλληλεπιδρούν κανονικά με τέτοια άτομα, εφόσον δεν θίγονται τα συμφέροντά τους, και να μιλάνε σαν να μην τρέχει τίποτα και όλα είναι εντάξει. Άνθρωποι σαν κι αυτούς έχουν, άραγε, αρχές όσον αφορά το πώς αντιμετωπίζουν τους άλλους; Καθόλου. Όλοι οι άπιστοι ζουν σύμφωνα με φιλοσοφίες για τις κοσμικές αλληλεπιδράσεις και αγωνίζονται να μην προσβάλουν κανέναν προκειμένου να προφυλαχθούν οι ίδιοι, αλλά ο οίκος του Θεού είναι εντελώς διαφορετικός από την κοινωνία των απίστων. Στον οίκο του Θεού, τη δύναμη την έχει η αλήθεια. Ο Θεός απαιτεί από τους ανθρώπους να αντιμετωπίζουν τους άλλους με βάση τις αλήθεια-αρχές. Όλα τα μέλη του εκλεκτού λαού του Θεού αποδέχονται την αλήθεια, την κάνουν εφόδιό τους και τη χρησιμοποιούν για να διακρίνουν και να αντιμετωπίζουν τους άλλους, όχι μόνο για να διατηρήσουν την εκκλησιαστική ζωή και να προστατεύσουν τους αδελφούς και τις αδελφές, αλλά, το σημαντικότερο, για να προστατεύσουν τον εαυτό τους από το βάσανο του πειρασμού και να μην ενδώσουν σ' αυτόν. Όσο πιο σύντομα μπορέσεις να διακρίνεις τέτοια άτομα και να απομακρυνθείς απ' αυτά τόσο περισσότερο θα μπορέσεις να απομακρυνθείς και από τον πειρασμό και να προστατευτείς. Έτσι πρέπει να αντιμετωπίζεις τα άτομα που εμπλέκονται σε ανάρμοστες σχέσεις· αυτό συνάδει με τις αλήθεια-αρχές και συμβαδίζει με τις προθέσεις του Θεού.

Γ. Ανάρμοστες σχέσεις για ιδιοτελή συμφέροντα

Άλλος ένας τύπος ανάρμοστης σχέσης είναι η σχέση για προσωπικό όφελος. Οι άνθρωποι κάνουν πράγματα όπως το να κολακεύουν, να εξυψώνουν, να επαινούν και να καλοπιάνουν τους άλλους για χάρη του συμφέροντος. Το να φέρνει κανείς μια τέτοια διεστραμμένη διαγωγή και μοχθηρή ατμόσφαιρα μέσα στην εκκλησία έχει σοβαρό αντίκτυπο στους άλλους ενώ διαβάζουν ήσυχα τα λόγια του Θεού ή ακούνε το μοίρασμα των εμπειριών. Όταν αναπτυχθεί μια σχέση για προσωπικό όφελος, τα εμπλεκόμενα άτομα συχνά λένε ή κάνουν πράγματα που πηγαίνουν ενάντια στις επιθυμίες τους, προκειμένου να επωφεληθούν. Για παράδειγμα, αν κάποιος διαπιστώσει ότι ένας άλλος άνθρωπος θα μπορούσε να ωφεληθεί με κάποιον τρόπο την επιχείρησή του ή τα συμφέροντά του, για να κερδίσει την εύνοια αυτού του ανθρώπου, μπορεί να τον επιλέξει

ως επικεφαλής, να τον προτείνει για ένα συγκεκριμένο καθήκον ή να συμφωνεί με οτιδήποτε λέει, δηλώνοντας ότι αυτό είναι το σωστό, ανεξάρτητα από το αν συνάδει με την αλήθεια. Προκειμένου να κερδίσει την εύνοια αυτού του ανθρώπου, κάνει πολλά πράγματα που δεν συνάδουν με τις αρχές και πηγαίνουν ενάντια στην αλήθεια, πράγμα που αναστατώνει τη διάκριση του εκλεκτού λαού του Θεού ως προς τους ανθρώπους, τα γεγονότα και τα πράγματα και την είσοδό του στην αλήθεια. Περιγράφει ως σωστό ό,τι είναι λάθος και στρεβλό, περιγράφει τις ανθρώπινες αντιλήψεις και φαντασιοκοπίες ως κάτι που συμβαδίζει με τις προθέσεις του Θεού και ούτω καθεξής, αναστατώνοντας έτσι τις σκέψεις των ανθρώπων, καθώς και τη σωστή κατεύθυνση και τον σωστό στόχο της επιδίωξής τους. Όλες αυτές οι συμπεριφορές πηγάζουν από το γεγονός ότι διατηρεί μια σχέση για προσωπικό όφελος. Προκειμένου να προστατεύσει και να διατηρήσει τα συμφέροντά του, μπορεί να μιλήσει ενάντια στη συνείδησή του και να ενεργήσει ενάντια στις αρχές. Όσα λέει και κάνει προκαλούν αναστάτωση και καταστροφή στην εκκλησιαστική ζωή και, τελικά, έχουν ως αποτέλεσμα περισσότεροι άνθρωποι να μην είναι σε θέση να συναναστραφούν πάνω στα λόγια του Θεού, να προσευχηθούν διαβάζοντας τα λόγια του Θεού ή να μοιραστούν προσωπικές εμπειρίες με τρόπο κανονικό και πειθαρχημένο, οπότε ζημιώνεται η ζωή-είσοδός τους. Όταν οι άνθρωποι συναναστρέφονται πάνω στη βιωματική κατανόησή τους, συχνά συναντούν παρεμβολές από τις σχέσεις των άλλων για προσωπικό όφελος· κάποιες παρεμβολές είναι λεκτικές, κάποιες αφορούν τη συμπεριφορά, ενώ άλλες αφορούν τους στόχους και τις κατευθύνσεις. Όταν οι άνθρωποι συναναστρέφονται πάνω στην αλήθεια και προσεύχονται διαβάζοντας τα λόγια του Θεού, οι άλλοι συχνά τους διακόπτουν, τους βγάζουν εκτός θέματος και τους επηρεάζουν στον έναν ή τον άλλον βαθμό. Γι' αυτό, όσοι εμπλέκονται σε ανάρμοστες σχέσεις για προσωπικό όφελος, καθώς και οι σχετικές συμπεριφορές, πρέπει να περιορίζονται. Οι επικεφαλής της εκκλησίας που έρχονται αντιμέτωποι με αυτά τα θέματα δεν πρέπει να κάνουν τα στραβά μάτια και σίγουρα δεν πρέπει να δείχνουν ανοχή σε τέτοιες κακές πράξεις, επιτρέποντας να προκύπτουν τέτοια ζητήματα μέσα στην εκκλησιαστική ζωή. Αντίθετα, πρέπει να δείχνουν επαγρύπνηση και διορατικότητα και να τα σταματούν και να τα περιορίζουν γρήγορα.

Το να εμπλέκεται κανείς σε ανάρμοστες σχέσεις για προσωπικό όφελος είναι κάτι που συμβαίνει συχνά στην εκκλησία. Για παράδειγμα, αν κάποιος σχεδιάζει να κατέβει στις εκλογές για να γίνει ο επόμενος επικεφαλής της εκκλησίας, μπορεί να προσελκύσει μια ομάδα ανθρώπων και να τους αποκαλύψει τις ιδέες του. Αυτοί οι άνθρωποι δεν είναι ανόητοι· αφήνουν να εννοηθεί το εξής: «Αν σε εκλέξουμε, τι έχουμε να κερδίσουμε εμείς;» Δημιουργείται, έτσι, μεταξύ τους μια σχέση με βάση το προσωπικό όφελος. Για να διατηρήσουν το προσωπικό τους όφελος, υιοθετούν συχνά κοινή στάση σε κάποια θέματα κατά τη διάρκεια των συναθροίσεων. Χωρίς οι άλλοι να είναι ενήμεροι ή να γνωρίζουν το παρασκήνιο, αυτοί οι άνθρωποι λένε συνέχεια πόσο καλός είναι κάποιος, ότι όσα κάνει κάποιος άλλος τα επιτρέπει και τα ευλογεί ο Θεός, ποιος έδωσε προσφορές και πόσα προσέφερε και ποιος συνεισέφερε πόσα στον οίκο του Θεού, ενώ συχνά

ευλογούν ο ένας τα γένια του άλλου και ανταλλάσσουν επαίνους. Στη ζωή της εκκλησίας, συνήθως τα κάνουν όλα αυτά για να εξυπηρετήσουν τη συμφωνία που έκαναν νωρίτερα και να υποστηρίξουν τα αμοιβαία συμφέροντά τους. Για παράδειγμα, μπορεί να πει κάποιος: «Αν με εκλέξεις επικεφαλής, τότε, μόλις πάρω τη θέση, θα σε κάνω επικεφαλής ομάδας». Δεν κοιτάζουν όλοι τους το προσωπικό κέρδος; Για να υλοποιήσουν τα συμφέροντά τους, δεν πρέπει να πουν ή να κάνουν συγκεκριμένα πράγματα; Έτσι, εμφανίζουν διάφορες εκδηλώσεις κατά τη διάρκεια των συναθροίσεων, όλες με σκοπό να υποστηρίξουν τη συμφωνία που έκαναν νωρίτερα και τα αντίστοιχα συμφέροντα. Προτού πετύχουν τον στόχο τους, οι περισσότερες πράξεις τους έχουν ως κίνητρο τα συμφέροντα. Δεν είναι, λοιπόν, εντελώς ανάρμοστες οι προθέσεις και οι σκοποί που βρίσκονται πίσω από όσα λένε και κάνουν; Δεν είναι ανάρμοστη η σχέση που έχει δημιουργηθεί μεταξύ τους; Δεν πρέπει να περιορίζονται τέτοιες ανάρμοστες σχέσεις μέσα στην εκκλησία; Λένε κάποιοι: «Πώς να την περιορίσουμε αν δεν έχει ανακαλυφθεί;» Τέτοια ζητήματα, εκτός κι αν δεν συμβούν καθόλου, μπορούν να ανακαλυφθούν και να εκτεθούν μόλις οι εμπλεκόμενοι αναλάβουν δράση. Αν οι άνθρωποι συναναστραφούν σωστά πάνω στην αλήθεια, στην προσωπική τους κατανόηση και στις προσωπικές τους εμπειρίες, χωρίς να εμπλέκουν τίποτα που να μη σχετίζεται με την αλήθεια, όλοι μπορούν να το αντιληφθούν αυτό. Αν υπάρχουν νοθείες, κι αυτό μπορούν να το διακρίνουν οι άνθρωποι. Επομένως, οι διάφορες συναλλακτικές σχέσεις που προκύπτουν στην εκκλησία για τη διατήρηση αμοιβαίων συμφερόντων πρέπει κι αυτές να περιορίζονται· αν μη τι άλλο, οι εμπλεκόμενοι πρέπει να προειδοποιούνται και να γίνεται συναναστροφή μαζί τους, ώστε να μπορέσουν να αναγνωρίσουν τα προβλήματά τους και να κατανοήσουν τις σοβαρές συνέπειες που έχει η συμμετοχή σε τέτοιες δραστηριότητες, δίνοντας ταυτόχρονα τη δυνατότητα στους αδελφούς και τις αδελφές να διακρίνουν τη φύση αυτών των ζητημάτων. Ποιος είναι ο αντίκτυπος μιας τέτοιας δραστηριότητας στους περισσότερους ανθρώπους; Δίνει στους ανθρώπους την εντύπωση πως δεν υπάρχει μεγάλη διαφορά ανάμεσα στην εκκλησία και την κοινωνία, αφού και στα δύο μέρη όλοι εκμεταλλεύονται ο ένας τον άλλον και οι άνθρωποι εμπλέκονται σε συναλλαγές για προσωπικό όφελος. Αυτή η συμπεριφορά δεν είναι μια μέτρια αναστάτωση, αλλά αποτελεί σοβαρή αναστάτωση για τη ζωή της εκκλησίας. Πείτε Μου: Κάποιος που προσελκύει συνεχώς ανθρώπους για να κερδίσει τις ψήφους τους στις εκλογές, χρησιμοποιώντας ασυνήθιστα μέσα για να χειραγωγήσει τις εκλογές και να κερδίσει τη θέση του επικεφαλής, είναι καλός άνθρωπος; Είναι σαφές ότι οι επικεφαλής που εκλέγονται μ' αυτόν τον τρόπο δεν είναι καλοί άνθρωποι. Μπορούν να περιμένουν κανένα καλό οι αδελφοί κι οι αδελφές που έχουν πέσει στα χέρια τους; Αν κάποιος γίνει επικεφαλής με ασυνήθιστα μέσα, αντί να εκλεγεί με βάση τις αρχές, τότε ένας τέτοιος επικεφαλής δεν είναι σε καμία περίπτωση καλός άνθρωπος. Αν κανείς τον αφήσει να ηγηθεί, θα είναι σαν να παραδίδει ευθέως τους αδελφούς και τις αδελφές σε έναν κακό άνθρωπο, σε έναν αντίχριστο, με τους περισσότερους ανθρώπους να παραδίδονται, στην ουσία, στα χέρια του Σατανά· σ' ένα τέτοιο σενάριο, είναι προφανές ποιοι θα είναι

οι καρποί της εκκλησιαστικής ζωής τους. Αυτός είναι ένας τύπος ανάρμοστης σχέσης που συνδέεται με συμφέροντα. Είτε πρόκειται για ομάδες είτε για άτομα, όταν στις διαπροσωπικές σχέσεις εμπλέκονται συμφέροντα, οι άνθρωποι έχουν την τάση να ενεργούν περισσότερο με βάση το προσωπικό όφελος και όχι σύμφωνα με τις αρχές, ώστε να υποστηρίξουν τα συμφέροντα του οίκου του Θεού. Τέτοιες σχέσεις δεν έχουν τα θεμέλιά τους στη συνείδηση και τη λογική της κανονικής ανθρώπινης φύσης, αλλά πηγαίνουν ενάντια στη συνείδηση, ενάντια στη λογική και, ακόμα περισσότερο, ενάντια στις αλήθεια-αρχές. Όσα λένε, κάνουν και εμφανίζουν οι άνθρωποι, καθώς και οι προθέσεις, οι σκοποί, τα κίνητρα, η προέλευσή τους και ούτω καθεξής, υποκινούνται όλα από το συμφέρον· έτσι, αυτές οι σχέσεις μπορούν να χαρακτηριστούν ανάρμοστες. Επειδή η σύναψη τέτοιων σχέσεων αναστατώνει τον εκλεκτό λαό του Θεού κατά τη βίωση της εκκλησιαστικής ζωής και δυσκολεύει τους περισσότερους ανθρώπους όσον αφορά το να διαβάσουν τα λόγια του Θεού και να συναναστραφούν πάνω στην αλήθεια με ησυχία ενώπιον του Θεού, τέτοιες ανάρμοστες σχέσεις πρέπει να περιορίζονται μέσα στην εκκλησία. Σε περιστατικά που είναι σοβαρά και συνιστούν συμπεριφορά κακών ανθρώπων, πρέπει να δίνονται προειδοποιήσεις και, αν οι εμπλεκόμενοι δεν μετανοήσουν με κανέναν τρόπο, πρέπει να αποπέμπονται από την εκκλησία.

Δ. Μίσος μεταξύ των ανθρώπων

Οι ανάρμοστες διαπροσωπικές σχέσεις έχουν διάφορες εκδηλώσεις. Άλλη μία από αυτές είναι το προσωπικό μίσος. Μπορεί, λόγου χάρη, να προκύψουν ενδοοικογενειακές προστριβές ή διαφωνίες ανάμεσα σε πεθερά και νύφη, ανάμεσα σε συννυφάδες ή ανάμεσα σε αδελφούς· μπορεί, επίσης, να προκύψουν ανάμεσα σε γείτονες. Μερικές φορές, κάτι τέτοιο εξελίσσεται ακόμα και σε μίσος —και τότε, σαν εχθροί, αυτοί οι άνθρωποι δεν μπορούν να συνεργαστούν, σε βαθμό που να μην μπορούν ούτε να αντικρίσουν ο ένας τον άλλον, ενώ καυγαδίζουν και τσακώνονται σε ό,τι κι αν κάνουν. Όταν βρίσκονται στις συναθροίσεις, οι καρδιές τους είναι κι αυτές γεμάτες μίσος, ενώ δεν μπορούν να ησυχάσουν ενώπιον του Θεού για να απολαύσουν τον λόγο του Θεού, να κάνουν αυτοκριτική και να αποκτήσουν αυτογνωσία, και σε καμία περίπτωση δεν είναι ικανοί να αφήσουν κατά μέρος τις προκαταλήψεις και το μίσος τους για να συμμετάσχουν κανονικά στη συνάθροιση. Αντίθετα, κάθε φορά που συναντιούνται, εμπλέκονται σε καυγάδες και συγκρούσεις, εκθέτουν ο ένας τα ελαττώματα του άλλου, επιτίθενται ο ένας στον άλλον, μέχρι που βρίζονται κιόλας, επηρεάζοντας πολύ αρνητικά τον εκλεκτό λαό του Θεού. Άνθρωποι σαν κι αυτούς είναι δύσπιστοι, είναι άπιστοι. Όσοι πιστεύουν ειλικρινά στον Θεό και αγαπούν την αλήθεια, ό,τι κι αν συμβεί, με οποιονδήποτε κι αν έχουν διαφωνία ή για οποιονδήποτε κι αν τρέφουν προκαταλήψεις, είναι ικανοί να αναζητήσουν την αλήθεια, να κάνουν αυτοκριτική και να αποκτήσουν αυτογνωσία, καθώς και να λύσουν τα προβλήματα σύμφωνα με τις αλήθεια-αρχές. Αν έχουν κάνει κάποιο λάθος και έχουν χρέος σε κάποιον, παίρνουν την πρωτοβουλία να ζητήσουν συγγνώμη και να παραδεχθούν το λάθος τους· δεν πρόκειται σε καμία περίπτωση να

καταφύγουν σε καυγάδες ή να προκαλέσουν φασαρίες στις συναθροίσεις. Δεν αρμόζει καθόλου στην ευπρέπεια των αγίων να εμπλέκονται σε διαφωνίες και να προκαλούν αναταραχές στην εκκλησία· μια τέτοια συμπεριφορά ντροπιάζει σοβαρά τον Θεό. Σε μεγάλο βαθμό, οι άνθρωποι που ενεργούν μ' αυτόν τον τρόπο δεν έχουν ούτε ανθρώπινη φύση, ούτε συνείδηση, ούτε λογική· δεν είναι σε καμία περίπτωση γνήσιοι πιστοί του Θεού. Αυτό το θέμα εμφανίζεται σχετικά συχνότερα στους νέους πιστούς. Επειδή οι νέοι πιστοί δεν κατανοούν την αλήθεια και οι διεφθαρμένες διαθέσεις τους δεν έχουν εξαγνιστεί, τους είναι εύκολο να εμπλακούν σε διαφωνίες για πολλά πράγματα, ακόμα και ν' αφήσουν τη θερμοαιμία τους να ξεσπάσει και να μπλέξουν σε τσακωμούς. Αν δεν επιλυθούν αυτές οι διεφθαρμένες διαθέσεις, οι άνθρωποι θα τρέφουν μίσος στην καρδιά τους και, ακόμα κι αν βιώνουν την εκκλησιαστική ζωή, θα συνεχίσουν να εμπλέκονται σε ατέλειωτες διαφωνίες μ' αυτήν τη θερμοαιμία και το μίσος. Κάτι τέτοιο επηρεάζει την εκκλησιαστική ζωή και έχει αντίκτυπο στον εκλεκτό λαό του Θεού που τρώει και πίνει τον λόγο του Θεού, δοξολογεί τον Θεό και μοιράζεται τη βιωματική κατανόηση που έχει για τα λόγια του Θεού. Επηρεάζει, επίσης, άμεσα τη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού. Μερικοί νέοι πιστοί εύκολα αρχίζουν να τσακώνονται εξαιτίας διαφορών για ασήμαντα θέματα. Για παράδειγμα, προτού αρχίσει μια συναθροίση, οι μεν μπορεί να θέλουν να τραγουδήσουν έναν ύμνο κι οι δε έναν άλλον —ακόμα κι ένα τόσο ασήμαντο ζήτημα μπορεί εύκολα να προκαλέσει διαφωνίες. Με τον ίδιο τρόπο, κάποιες φορές, οι διαφορετικές απόψεις για ένα ζήτημα μπορεί γρήγορα να εξελιχθούν σε λογομαχία, ενώ ακόμα και μια προσβολή απέναντι σε κάποιον λόγω έλλειψης σεβασμού στον λόγο μπορεί να πυροδοτήσει καυγά. Αυτού του είδους τα περιστατικά εμφανίζονται συχνά σε νέους πιστούς. Όταν προκύπτουν διαφωνίες κατά τη διάρκεια των συναθροίσεων, είναι φυσικό να αναστατώνουν την εκκλησιαστική ζωή. Κάτι τέτοιο δεν αναστατώνει και τον εκλεκτό λαό του Θεού; Όσοι είναι επιρρεπείς στους καυγάδες και τις λογομαχίες περί σωστού και λάθους είναι εκείνοι που αναστατώνουν πιο εύκολα την εκκλησιαστική ζωή. Το μόνο που τους νοιάζει είναι να ικανοποιήσουν τη ματαιοδοξία και να περιφρουρήσουν το κύρος τους, χωρίς να λαμβάνουν υπόψη τα συμφέροντα του εκλεκτού λαού του Θεού. Εφόσον ενεργούν μ' αυτόν τον τρόπο, δεν προκαλούν αναστάτωση στην εκκλησιαστική ζωή; (Ναι.) Η εκκλησία είναι ένα μέρος όπου συναθροίζονται οι αδελφοί κι οι αδελφές για να φάνε, να πιουν και να απολαύσουν τα λόγια του Θεού· είναι ένα μέρος για να υποταχθεί και να λατρέψει κανείς τον Θεό. Σε καμία περίπτωση δεν είναι μέρος για να εξωτερικεύσει κανείς τα προσωπικά του παράπονα, ενώ σίγουρα δεν είναι μέρος για λογομαχίες και καυγάδες περί σωστού και λάθους. Όταν τέτοιοι άνθρωποι προκαλούν αναστάτωση μ' αυτόν τον τρόπο, τι συνέπειες έχει αυτό; Έχει ως άμεσο αποτέλεσμα να χαθεί η ευχαρίστηση από τις συναθροίσεις· εξαιτίας του ο εκλεκτός λαός του Θεού δεν είναι ικανός να αποκτήσει διάπλαση ζωής, ενώ στερεί από τους περισσότερους ανθρώπους ακόμα και τη δυνατότητα να βρουν γαλήνη, κάνοντάς τους να υποφέρουν απερίγραπτα. Με την πάροδο του χρόνου, κάποιοι γίνονται αρνητικοί κι αδύναμοι, ακόμα και απρόθυμοι να παραστούν στις συναθροίσεις. Αυτή η κατάσταση

είναι συχνή στις περισσότερες εκκλησίες και είναι κάτι που έχουν βιώσει όλα τα μέλη του εκλεκτού λαού του Θεού. Πώς πρέπει, λοιπόν, να λυθεί το θέμα των συχνών καυγάδων και τσακωμών στις συναθροίσεις; Πρέπει να επιλεγούν αρκετά χωρία από τα λόγια του Θεού που είναι σχετικά με το θέμα και να διαβαστούν μαζί πολλές φορές στις συναθροίσεις· στη συνέχεια, πρέπει όλοι να συναναστραφούν πάνω στην αλήθεια και να μοιραστούν την κατανόησή τους. Αυτή η προσέγγιση μπορεί να έχει κάποια αποτελέσματα. Όχι μόνο θα αναγνωρίσουν τις παραβάσεις τους και θα νιώσουν μεταμέλεια όσοι είναι επιρρεπείς στους καυγάδες, αλλά ακόμα και οι παρατηρητές μπορούν να αναλογιστούν αν έχουν αποκαλύψει τις διεφθαρμένες διαθέσεις τους σε παρόμοιες καταστάσεις και αν είναι ικανοί να καυγαδίσουν με τους άλλους —μ' αυτόν τον τρόπο, και οι παρατηρητές μπορούν τελικά να αποκτήσουν αυτογνωσία. Είτε κάποιος εμπλέκεται σε διαφωνίες είτε όχι, αφού διαβάσει κάμποσες φορές αρκετά αποσπάσματα των λόγων του Θεού, μπορεί να αναγνωρίσει τις δικές του διεφθαρμένες διαθέσεις και να δει ότι το να ζει κανείς σύμφωνα με διεφθαρμένες διαθέσεις σημαίνει πράγματι ότι δεν έχει ούτε συνείδηση, ούτε λογική, ούτε και την απειροελάχιστη ανθρώπινη φύση. Αυτός ο τρόπος βίωσης της εκκλησιαστικής ζωής δεν έχει κι άσχημη επίδραση, έτσι; Μπορεί να υπάρχουν διαφωνίες στην αρχή μιας συνάθροισης, αν όμως όλοι μπορέσουν να διαβάσουν τα λόγια του Θεού, να σιωπήσουν ενώπιον του Θεού για να κάνουν αυτοκριτική, να λύσουν προβλήματα με την αλήθεια και να μετανοήσουν πραγματικά —αν μπορέσουν να επιτευχθούν αυτά τα αποτελέσματα— τότε αυτό είναι κανονική εκκλησιαστική ζωή. Συνεπώς, ό,τι συμβαίνει κατά τη διάρκεια των συναθροίσεων δεν είναι απαραίτητα κακό· εφόσον όλοι φτάσουν σε σύμπνοια στην καρδιά και το μυαλό τους για να αναζητήσουν την αλήθεια και διαβάσουν μαζί μερικές φορές αρκετά σχετικά αποσπάσματα των λόγων του Θεού, τότε, ακόμα κι αν τα προβλήματα δεν είναι δυνατό να λυθούν εντελώς, οι άνθρωποι θα μπορέσουν να τα δουν σε κάποιο βάθος και να αποκτήσουν λίγη διάκριση —όλοι θα ωφεληθούν από αυτό. Θα λέγατε ότι είναι δυσεύρετη μια τέτοια εκκλησιαστική ζωή; Είναι αυτό που λέμε «ουδέν κακόν αμιγές καλού». Παρόλα αυτά, δεν πρέπει λόγω αυτού οι άνθρωποι να υπερασπίζονται την ιδέα ότι οι διαφωνίες και οι λογομαχίες είναι επιθυμητές στην εκκλησιαστική ζωή· κάτι τέτοιο δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να το υποστηρίξει κανείς. Οι διαφωνίες και οι λογομαχίες μπορούν εύκολα να οδηγήσουν σε ξεσπάσματα θερμοαιμίας και συγκρούσεις, πράγμα που είναι κακό για όλους και προκαλεί στενοχώρια σε προσωπικό επίπεδο για όσους εμπλέκονται. Συνεπώς, η καλύτερη προσέγγιση είναι να αναζητά κανείς την αλήθεια για να λύσει τα θέματα, ενώ η κατανόηση της αλήθειας μπορεί να εμποδίσει αποτελεσματικά παρόμοια περιστατικά στο μέλλον. Τα συνετά άτομα πρέπει να υιοθετούν μια υπομονετική και ανεκτική στάση όταν προκύπτουν προστριβές και συγκρούσεις. Αφού κι αυτά έχουν διεφθαρμένες διαθέσεις και μπορούν εύκολα να βλάψουν τους άλλους, πρέπει, όταν αποκαλύπτουν τις διεφθαρμένες διαθέσεις τους, να προσεύχονται αμέσως στον Θεό και να αναζητούν την αλήθεια για να λύσουν τα θέματα. Έτσι, μέχρι να έρθει η ώρα της συνάθροισης, έχουν υποχωρήσει και η προσωπική πικρία και το μίσος, με

αποτέλεσμα να υπάρχει στην καρδιά τους ένα αίσθημα απελευθέρωσης και να τους είναι ευκολότερο να τα πάνε καλά με τους αδελφούς και τις αδελφές με φιλική διάθεση, προωθώντας έτσι μια αρμονική συνεργασία. Κάθε φορά που θα δει κάποιος έναν αδελφό ή μια αδελφή να αποκαλύπτει διεφθαρμένη διάθεση, πρέπει να προσφέρει βοήθεια με αγάπη και όχι να κρίνει, να καταδικάζει ή να απορρίπτει. Ίσως τα προβλήματα να μη λυθούν μετά από μία ή δύο απόπειρες βοήθειας, αλλά απαιτούνται και πάλι υπομονή και ανοχή. Εφόσον δεν αναστατώνουν την εκκλησιαστική ζωή ούτε διαπράττουν ηθελημένα κακά, πρέπει να αντιμετωπίζονται με υπομονή και ανοχή μέχρι τέλους —μία μέρα θα συνέλθουν. Αν κάποιος που έχει κακή ανθρώπινη φύση αρνείται την οποιαδήποτε βοήθεια και δεν αποδέχεται την αλήθεια με όποιον τρόπο κι αν του γίνει σχετική συναναστροφή, τότε δεν πιστεύει ειλικρινά στον Θεό και είναι απαραίτητο να κρατά κανείς απόσταση από τέτοια άτομα. Αν αναστατώνει επανειλημμένα την εκκλησιαστική ζωή, τότε πρέπει να τον αντιμετωπίσει και να τον χειριστεί κανείς σύμφωνα με τις αρχές. Αν δεν είναι κακός άνθρωπος, αλλά απλώς αποκαλύπτει συχνά τη διεφθαρμένη διάθεσή του και μισεί τον εαυτό του, αλλά νιώθει ανίσχυρος να πράξει αλλιώς τη δεδομένη στιγμή, τότε σε ένα τέτοιο άτομο πρέπει να δοθεί βοήθεια με αγάπη· βοήθεια για να κατανοήσει την αλήθεια, καθώς και να διακρίνει και να αναγνωρίσει τις αποκαλύψεις της διαφθοράς του —Έτσι, οι αποκαλύψεις της διαφθοράς του σταδιακά θα μειωθούν. Αν οι αδελφοί κι οι αδελφές επηρεάζονται μόνο περιστασιακά από αυτόν τον άνθρωπο, τότε μπορεί να συγχωρεθεί. Εφόσον δεν υπάρχουν μεγάλα προβλήματα στην ανθρώπινη φύση του και δεν είναι δόλιος ούτε κακός άνθρωπος, τότε πρέπει να του δοθεί υποστήριξη και βοήθεια μέσω της συναναστροφής πάνω στην αλήθεια. Αν μπορεί να αποδεχθεί την αλήθεια, τότε θα πρέπει να αντιμετωπιστεί με αγάπη. Αν, ωστόσο, αρνηθεί να μετανοήσει και έχει αρνητικό αντίκτυπο στην εκκλησιαστική ζωή για μεγάλο χρονικό διάστημα, οι επικεφαλής της εκκλησίας πρέπει να τον προειδοποιήσουν και να τον περιορίσουν. Αν αρνείται επίμονα να αποδεχθεί την αλήθεια, τότε πρόκειται για κακό άνθρωπο. Οι κακοί άνθρωποι δεν τα πάνε καλά με κανέναν, είναι δαίμονες και κακή επιρροή για όλους. Αν παραμείνουν στην εκκλησία, θα προκαλούν όλο διαταράξεις και αναστατώσεις. Γι' αυτό, όσοι αρνούνται να αλλάξουν παρά τις επανειλημμένες επιπλήξεις πρέπει να αντιμετωπίζονται ως κακοί άνθρωποι και να αποπέμπονται από την εκκλησία. Όποιος αναστατώνει συχνά την εκκλησιαστική ζωή και τη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού είναι δύσπιστος και κακός άνθρωπος και πρέπει να αποπεμφθεί από την εκκλησία. Όποιος κι αν είναι αυτός ο άνθρωπος και όπως κι αν έχει συμπεριφερθεί στο παρελθόν, εάν αναστατώνει συχνά το έργο της εκκλησίας και την εκκλησιαστική ζωή, αν αρνείται να κλαδευτεί και πάντα υπερασπίζεται τον εαυτό του με εσφαλμένη λογική, πρέπει να απομακρυνθεί από την εκκλησία. Αποκλειστικός σκοπός αυτής της προσέγγισης είναι να διατηρηθεί η ομαλή πρόοδος του έργου της εκκλησίας και να προστατευτούν τα συμφέροντα του εκλεκτού λαού του Θεού· αυτό ευθυγραμμίζεται πλήρως με τις αλήθεια-αρχές και τις προθέσεις του Θεού. Η ζωή-είσοδος του εκλεκτού λαού του Θεού και το έργο της εκκλησίας δεν πρέπει να επηρεάζονται από τις διαμάχες

και τις παράλογες φασαρίες που προκαλούνται από λίγους κακούς ανθρώπους —δεν αξίζει και επίσης είναι άδικο για τον εκλεκτό λαό του Θεού.

Εάν οι κακοί άνθρωποι προκαλούν συχνά αναστάτωση στην εκκλησία, οδηγώντας σε αναποτελεσματική εκκλησιαστική ζωή, η καλύτερη λύση είναι να κατηγοριοποιηθούν οι άνθρωποι και να διαχωριστούν οι συναθροίσεις σε διάφορες ομάδες: όσοι αγαπούν την αλήθεια και επιτελούν με ειλικρίνεια τα καθήκοντά τους συναθροίζονται μαζί· όσοι θέλουν να επιδιώξουν την αλήθεια αλλά δεν επιτελούν τα καθήκοντά τους συναθροίζονται μαζί· και όσοι λατρεύουν να προκαλούν διατάραξη και φασαρίες, κουτσομπολεύουν και καταδικάζουν τους άλλους συναθροίζονται μεταξύ τους. Με αυτόν τον τρόπο, η εκκλησία μπορεί να χωριστεί σε τρεις βασικές ομάδες ανθρώπων —κατά κάποιον τρόπο, είναι σαν να ταξινομούνται όλοι σύμφωνα με το είδος τους— διασφαλίζοντας έτσι ότι αυτές οι ομάδες δεν παρεμβαίνουν η μία στην άλλη κατά τη διάρκεια των συναθροίσεων. Οι άνθρωποι που έχουν κακή ανθρώπινη φύση, όσο απερίσκεπτα κι αν διαπράττουν αδικήματα, δεν επηρεάζουν τους άλλους παρά μόνο βλάπτουν τον εαυτό τους. Ορισμένοι άνθρωποι έχουν κακόβουλη διάθεση. Αν κάποιος πει κάτι που τους πληγώνει ή τους προσβάλλει, τον μισούν και σκαρφίζονται τρόπους για να του επιτεθούν και να προβούν σε αντίποινα εναντίον του. Όσο κι αν συναναστρέφονται την αλήθεια μαζί τους ή όσο κι αν κλαδεύονται, δεν το αποδέχονται. Προτιμούν να πεθάνουν παρά να μετανοήσουν και συνεχίζουν να αναστατώνουν την εκκλησιαστική ζωή. Αυτό αποδεικνύει ότι είναι κακοί άνθρωποι. Δεν μπορούμε να συνεχίσουμε να ανεχόμαστε τέτοιους κακούς ανθρώπους. Πρέπει να απομακρύνονται από την εκκλησία σύμφωνα με τις αλήθεια-αρχές. Μόνο έτσι θα λυθεί οριστικά το πρόβλημα. Ό,τι λάθη κι αν έχουν κάνει ή ό,τι κακό κι αν έχουν πράξει, αυτοί οι άνθρωποι που έχουν κακόβουλη διάθεση δεν επιτρέπουν σε κανέναν να τους εκθέσει ή να τους κλαδέψει. Αν κάποιος τους εκθέσει και τους προσβάλλει, θα εξοργιστούν, θα προβούν σε αντίποινα και δεν θα αφήσουν το θέμα να κλείσει. Δεν έχουν καμία υπομονή ούτε ανοχή προς τους άλλους και δεν δείχνουν καμία επιείκεια. Σε ποια αρχή στηρίζεται η συμπεριφορά τους; «Θα προτιμούσα να προδώσω παρά να προδοθώ». Με άλλα λόγια, δεν ανέχονται να τους προσβάλλει κανείς. Αυτή δεν είναι η λογική των κακών ανθρώπων; Αυτή ακριβώς είναι η λογική των κακών ανθρώπων. Κανείς δεν επιτρέπεται να τους προσβάλλει. Θεωρούν απαράδεκτο να τους ερεθίσει κάποιος, έστω και στον ελάχιστο βαθμό, και μισούν οποιονδήποτε το κάνει. Θα συνεχίσουν να κυνηγούν αυτόν τον άνθρωπο και δεν πρόκειται να αφήσουν το θέμα να κλείσει —έτσι είναι οι κακοί άνθρωποι. Πρέπει να απομονώσετε ή να απομακρύνετε τους κακούς ανθρώπους μόλις διαπιστώσετε ότι έχουν την ουσία κακών ανθρώπων, προτού προλάβουν να προκαλέσουν μεγαλύτερο κακό. Αυτό θα ελαχιστοποιήσει τη ζημιά που προκαλούν· είναι η σοφή επιλογή. Εάν οι επικεφαλής και οι εργάτες περιμένουν μέχρι ένας κακός άνθρωπος να προκαλέσει κάποιου είδους καταστροφή και μετά να τον αντιμετώπισουν, αυτό συνιστά παθητικότητα. Κάτι τέτοιο θα αποδείκνυε ότι οι επικεφαλής και οι εργάτες είναι πολύ ανόητοι και δεν έχουν αρχές στις πράξεις τους. Ορισμένοι επικεφαλής και

εργάτες είναι πράγματι τόσο ανόητοι και αδαείς. Συνεχίζουν να περιμένουν μέχρι να έχουν αδιάσειστα στοιχεία για να αντιμετωπίσουν τους κακούς ανθρώπους, θεωρώντας ότι αυτός είναι ο μόνος τρόπος για να έχουν ήσυχη τη συνείδησή τους. Όμως, στην πραγματικότητα, δεν χρειάζεστε αδιάσειστα στοιχεία για να βεβαιωθείτε ότι κάποιος είναι κακός. Μπορείτε να το διαπιστώσετε από τα καθημερινά του λόγια και πράξεις. Μόλις βεβαιωθείτε ότι είναι κακός, μπορείτε να ξεκινήσετε περιορίζοντας ή απομονώνοντάς τον. Αυτό θα διασφαλίσει ότι δεν θα πληγούν το έργο της εκκλησίας και η ζωή-είσοδος του εκλεκτού λαού του Θεού. Κάποιοι επικεφαλής και εργάτες δεν μπορούν να διακρίνουν ποιοι άνθρωποι είναι κακοί ούτε να αντιμετωπίσουν τους κακούς ανθρώπους εγκαίρως, με αποτέλεσμα να επηρεάζονται το έργο της εκκλησίας και η ζωή της εκκλησίας, και να παρεμποδίζεται η ζωή-είσοδος του εκλεκτού λαού του Θεού. Αυτό είναι μεγάλη ανοησία. Έτσι εργάζονται οι ψευδοεπικεφαλής. Πρώτα πρώτα, τους λείπει η ικανότητα διάκρισης, και επίσης, είναι ανθρωπάρεςκοι και φοβούνται να προσβάλουν τους άλλους. Όταν αυτοί οι άνθρωποι υπηρετούν ως επικεφαλής, πρώτον, δεν μπορούν να κάνουν αληθινό έργο και δεύτερον, βλάπτουν τον εκλεκτό λαό του Θεού. Δεν μπορούν ούτε να λύσουν εγκαίρως το πρόβλημα της αναστάτωσης που προκαλούν οι κακοί άνθρωποι ούτε να προστατεύσουν τους αδελφούς και τις αδελφές· τέτοιοι άνθρωποι δεν είναι κατάλληλοι να είναι επικεφαλής και εργάτες. Πείτε Μου, αν κάποιος χαρακτηριστεί ως κακός άνθρωπος, υπάρχει ακόμα ανάγκη να γίνει σ' αυτόν συναναστροφή πάνω στην αλήθεια για να βοηθηθεί; (Όχι.) Δεν υπάρχει λόγος να του δοθεί καμία ευκαιρία. Μερικοί άνθρωποι έχουν υπερβολική «αγάπη», και δίνουν συνεχώς ευκαιρίες στους κακούς να μετανοήσουν· μπορεί, όμως, αυτό να φέρει αποτέλεσμα; Συμφωνεί αυτό με τις αρχές των λόγων του Θεού; Έχετε δει ποτέ κάποιον κακό άνθρωπο να μετανοεί πραγματικά; Κανείς δεν έχει δει ποτέ κάτι τέτοιο. Το να ελπίζεις ότι οι κακοί άνθρωποι θα μετανοήσουν είναι σαν να λυπάσαι τα δηλητηριώδη φίδια· είναι σαν να λυπάσαι τα άγρια θηρία. Ο λόγος είναι ότι, με βάση την ουσία των κακών ανθρώπων, μπορεί να διαπιστωθεί ότι οι κακοί άνθρωποι ποτέ δεν θα αγαπήσουν τα θετικά πράγματα, ποτέ δεν θα δεχτούν την αλήθεια και ποτέ δεν θα μετανοήσουν. Δεν υπάρχει η λέξη «μεάνοια» στο λεξικό τους. Όσο κι αν συναναστραφείς μαζί τους σχετικά με την αλήθεια, δεν θα βάλουν στην άκρη τα κίνητρα και τα συμφέροντά τους, και θα βρουν διάφορες δικαιολογίες και προσχήματα για να αιτιολογήσουν αυτά που κάνουν, και κανείς δεν μπορεί να τους πείσει. Αν υποστούν κάποια απώλεια, αυτό τους είναι αβάσταχτο, και θα συνεχίσουν ασταμάτητα να ταλαιπωρούν τους άλλους γι' αυτό. Πώς μπορούν τέτοιοι άνθρωποι, που δεν θέλουν να υποστούν καμία απώλεια, να μετανοήσουν πραγματικά; Οι εξαιρετικά εγωιστές είναι εκείνοι που βάζουν πάνω απ' όλα τα προσωπικά τους συμφέροντα· είναι κακοί άνθρωποι και δεν θα μετανοήσουν ποτέ. Αν έχεις ήδη διακρίνει πλήρως ότι ένας τέτοιος άνθρωπος είναι κακός και του δίνεις ακόμα ευκαιρία να μετανοήσει, δεν είναι ανοησία αυτό; Είναι το ίδιο με το να ζεστάνεις ένα παγωμένο φίδι στην αγκαλιά σου, μόνο για να σε δαγκώσει αργότερα. Μόνο ένας ανόητος θα έκανε μια τέτοια ανοησία. Στην εκκλησία, είναι φυσιολογικό φαινόμενο να μισούν οι εκλεκτοί του Θεού τους

κακούς ανθρώπους, επειδή οι κακοί άνθρωποι δεν έχουν ανθρώπινη φύση και πάντα κάνουν ανήθικα πράγματα. Το να μισεί κανείς τους κακούς ανθρώπους είναι η σωστή νοοτροπία. Είναι μέρος απ' αυτά που πρέπει να διαθέτουν οι άνθρωποι στην κανονική τους ανθρώπινη φύση.

Πείτε Μου, τι είδους άνθρωπος είναι αυτός που δεν νιώθει καθόλου αγάπη για τους αδελφούς και τις αδελφές; Γιατί δεν έχει την παραμικρή κανονική διαπροσωπική σχέση με τους αδελφούς και τις αδελφές; Ένας άνθρωπος σαν κι αυτόν, με όποιον κι αν αλληλεπιδράσει, συνδέει αυτήν την αλληλεπίδραση με συμφέρον και συναλλαγή· αν δεν υπάρχει συμφέρον ή συναλλαγή, δεν ασχολείται με τους άλλους. Δεν είναι κακός ένας τέτοιος άνθρωπος; Κάποιοι άνθρωποι δεν επιδιώκουν την αλήθεια και ζουν μόνο με βάση τα συναισθήματα· πλησιάζουν όποιον τους φέρεται καλά και θεωρούν καλό όποιον τους βοηθάει. Ούτε αυτού του είδους οι άνθρωποι έχουν κανονικές διαπροσωπικές σχέσεις. Ζουν αποκλειστικά με βάση τα συναισθήματα, επομένως μπορούν να φερθούν δίκαια και αμερόληπτα στους αδελφούς και τις αδελφές; Κάτι τέτοιο είναι τελείως ανέφικτο. Συνεπώς, όποιος δεν έχει κανονική διαπροσωπική σχέση με τους αδελφούς και τις αδελφές ή με όσους πιστεύουν ειλικρινά στον Θεό είναι άτομο που δεν έχει συνείδηση και λογική, δεν έχει κανονική ανθρώπινη φύση και οπωσδήποτε δεν αγαπάει την αλήθεια. Αυτά τα άτομα δεν διαφέρουν από τον ποταπό συρφετό των απίστων· αλληλεπιδρούν με όποιον τους είναι ωφέλιμος και αγνοούν όποιον δεν είναι. Επιπλέον, όταν δουν κάποιον να επιδιώκει την αλήθεια ή κάποιον που μπορεί να μοιραστεί βιωματικές μαρτυρίες —κάποιον που όλοι τον θαυμάζουν και τον συμπαθούν— τότε νιώθουν φθόνο και μίσος και δοκιμάζουν τα πάντα προκειμένου να συγκεντρώσουν πολεμοφόδια για να κρίνουν και να καταδικάσουν αυτούς τους ανθρώπους που επιδιώκουν την αλήθεια. Αυτό δεν κάνουν οι κακοί άνθρωποι; Τέτοιοι άνθρωποι δεν έχουν συνείδηση και λογική —είναι χειρότεροι κι από κτήνη. Δεν μπορούν να φερθούν σωστά στους ανθρώπους, δεν μπορούν να τα πάνε καλά με τους άλλους με κανονικό τρόπο, δεν μπορούν να χτίσουν κανονικές διαπροσωπικές σχέσεις με τα μέλη του εκλεκτού λαού του Θεού, ενώ φτάνουν και να μισούν όσους επιδιώκουν την αλήθεια. Τέτοιοι άνθρωποι πρέπει να νιώθουν μεγάλη απομόνωση και μοναξιά μέσα τους, ενώ παραπονιούνται συνεχώς για τους Ουρανούς και τους άλλους ανθρώπους. Άραγε, τι χαρά και τι νόημα έχουν στη ζωή τους; Αυτοί οι άνθρωποι έχουν φαύλη διάθεση και, με όποιον κι αν αλληλεπιδράσουν, μπορούν να νιώσουν μίσος για ασήμαντα ζητήματα, να τον καταδικάσουν και να προβούν σε αντίποινα εναντίον του, φέρνοντάς του συμφορές. Τέτοια κακά άτομα είναι ολωσδιόλου διάβολοι και φέρνουν συμφορές στην εκκλησία κάθε μέρα που παραμένουν εκεί. Αν μείνουν για πολύ καιρό, οι συμφορές δεν θα έχουν τέλος. Μόνο αν αποπεμφθούν από την εκκλησία μπορούν να αποφευχθούν οι συμφορές. Επιπλέον, υπάρχουν κι αυτοί που φαίνονται πολιτισμένοι εξωτερικά, αλλά έχουν μια ιδιαίτερη αδυναμία στα οφέλη. Έτσι, και με την πίστη τους στον Θεό, τα οφέλη επιδιώκουν. Αν έχει περάσει καιρός χωρίς να λάβουν κάποιο αδικαιολόγητο όφελος, το πρόσωπό τους συννεφιάζει και σκοτεινιάζει, σαν να τους χρωστάει κάποιος ένα μεγάλο

χρηματικό ποσό. Όποιος δει την πίκρα και την απελπισία στο πρόσωπό τους επηρεάζεται αμέσως συναισθηματικά. Τι επίδραση πιστεύετε ότι θα είχε ένα τέτοιο πρόσωπο αν εμφανιζόταν στην εκκλησιαστική ζωή; Τα περισσότερα μέλη του εκλεκτού λαού του Θεού θα ένιωθαν σίγουρα άβολα όταν θα το έβλεπαν, και θα αναστατώνονταν και θα επηρεάζονταν σε διάφορους βαθμούς ενώ θα διάβαζαν τα λόγια του Θεού και θα συναναστρέφονταν πάνω στην αλήθεια. Ειδικά για όσους δεν έχουν ριζώσει γερά στην αληθινή οδό, το να βλέπουν συχνά αυτό το συνεχώς θλιμμένο πρόσωπο στην εκκλησιαστική ζωή θα τους επηρέαζε πάρα πολύ εύκολα! Στην εκκλησία θα έπρεπε να υπάρχουν περισσότεροι άνθρωποι με πρόσχαρη προσωπικότητα, που μιλάνε απλά και ανοιχτά, καθώς και περισσότεροι άνθρωποι που η καρδιά τους είναι γεμάτη γαλήνη και χαρά και το πνεύμα τους ελεύθερο και απελευθερωμένο. Κάτι τέτοιο θα έκανε ευχάριστη την εκκλησιαστική ζωή. Εκείνοι οι ξινοί άνθρωποι που είναι συνεχώς θλιμμένοι πρέπει να προσεύχονται στον Θεό στο σπίτι τους και να προσαρμόζουν τη νοοτροπία τους προτού έρθουν στις συναθροίσεις. Μ' αυτόν τον τρόπο, θα είναι ευδιάθετοι και θα κερδίζουν κάτι από τη συνάθροιση. Επιπλέον, κάτι τέτοιο θα ωφελεί και τους άλλους· αν μη τι άλλο, δεν θα αναστατώνονται. Προκειμένου να διασφαλίσουν ότι ο εκλεκτός λαός του Θεού μπορεί να ζήσει μια κανονική εκκλησιαστική ζωή, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να μάθουν να συναναστρέφονται πάνω στην αλήθεια για να λύνουν τα προβλήματα. Αν έρθει κάποιος σε μια συνάθροιση με θλιμμένο πρόσωπο, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να βγουν μπροστά και να ρωτήσουν: «Χρειάζεσαι βοήθεια;» Αυτό σημαίνει να παίρνει κανείς την πρωτοβουλία για να βοηθήσει τους άλλους με αγάπη. Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες δουν κάποιον να έχει πρόβλημα και το αγνοήσουν, αποφεύγοντας και μένοντας μακριά από αυτόν τον «ξινό» άνθρωπο, χωρίς να συναναστραφούν μαζί του πάνω στην αλήθεια για να του φτιάξουν τη μέρα, τότε δεν κάνουν πραγματικό έργο. Για να κάνουν αποτελεσματικά το έργο της εκκλησίας, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει πρώτα απ' όλα να μάθουν να είναι άτομα εμπιστοσύνης για τον εκλεκτό λαό του Θεού, αυτό που οι άπιστοι θα αποκαλούσαν «δημόσιο υπάλληλο που δείχνει ενδιαφέρον». Κάποιοι άνθρωποι δεν είναι διατεθειμένοι να παίξουν αυτόν τον ρόλο και προτιμούν πάντα να είναι απλοί παρατηρητές —πώς μπορούν, άραγε, να οδηγήσουν τον εκλεκτό λαό του Θεού να βιώσει μια καλή εκκλησιαστική ζωή μ' αυτόν τον τρόπο; Στην πραγματικότητα, το αν κάποιος έχει προβλήματα μέσα του φαίνεται, ως έναν βαθμό, από την έκφραση του προσώπου του. Αν κάποιος έχει διαρκώς θλιμμένο πρόσωπο, αυτό σημαίνει σίγουρα ότι η καρδιά του είναι σκοτεινή, χωρίς ούτε μία ακτίνα φωτός. Αν όλη μέρα λογομαχεί περί σωστού και λάθους, θα μπορούσε και τότε να χαμογελά; Τα πρόσωπα αυτών των ανθρώπων τα σκεπάζουν συνεχώς μαύρα σύννεφα, ήλιος πουθενά, κι αυτό επηρεάζει και την εκτέλεση του καθήκοντός τους. Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες καθυστερήσουν να αντιμετωπίσουν και να λύσουν αυτό το θέμα, με αποτέλεσμα οι αδελφοί και οι αδελφές να βιώνουν διαρκή αναστάτωση και ανείπωτη δυστυχία, αυτό αποδεικνύει ότι οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν είναι ικανοί να εκτελέσουν πραγματικό έργο, δεν είναι ικανοί να λύσουν προβλήματα με την αλήθεια και

είναι εντελώς άχρηστοι. Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες κατανοούν την αλήθεια και μπορούν να εντοπίζουν τα προβλήματα των αδελφών, παρέχοντας εγκαίρως υποστήριξη και βοήθεια, ενώ είναι σε θέση όχι μόνο να βοηθούν στην επίλυση των προβλημάτων των ανθρώπων, αλλά και να βοηθούν τους ανθρώπους να κατανοήσουν τις αλήθεια-αρχές και να εκπληρώσουν τα καθήκοντά τους, τότε ο τρόπος με τον οποίο εκτελούν το καθήκον τους και χειρίζονται τα ζητήματα θα είναι αποδοτικός και το έργο της εκκλησίας δεν θα επηρεάζεται. Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν μπορούν να εντοπίσουν και να λύσουν γρήγορα τα προβλήματα, κάτι τέτοιο επηρεάζει το έργο της εκκλησίας. Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν μπορούν να εντοπίσουν και να χειριστούν τα προβλήματα, προκαλώντας έτσι ζημιά στο έργο της εκκλησίας και εμποδίζοντας τη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού, τότε δεν είναι υπόχρεοι απέναντι στον Θεό και τον εκλεκτό λαό Του; Δεν τους λείπουν οι αρχές για τον χειρισμό των ζητημάτων; Το να χειρίζεται κανείς τα προβλήματα γρήγορα και χωρίς δισταγμό αφότου διακρίνει την ουσία τους —αυτό λέγεται εκπλήρωση των ευθυνών και αφοσίωση· αυτό σημαίνει να κάνει κανείς το καθήκον του με τρόπο που να συμμορφώνεται με τα πρότυπα.

Το θέμα της σημερινής συναναστροφής είναι το έκτο σημείο —το να εμπλέκεται κανείς σε ανάρμοστες σχέσεις. Αυτού του είδους τα προβλήματα που προκύπτουν στην εκκλησιαστική ζωή είναι, βασικά, τα εξής: ανάρμοστες σχέσεις μεταξύ των δύο φύλων, σχέσεις μεταξύ ατόμων του ίδιου φύλου, σχέσεις για προσωπικό όφελος και μίσος μεταξύ των ανθρώπων. Είτε πρόκειται για σχέσεις που βασίζονται στη σαρκική λαγνεία, είτε στα σαρκικά συμφέροντα, είτε στις συναισθηματικές εμπλοκές της σάρκας, όλες τους εντάσσονται στην κατηγορία των ανάρμοστων σχέσεων, επειδή ξεπερνούν τα όρια της συνείδησης και της λογικής της κανονικής ανθρώπινης φύσης. Η ύπαρξη αυτών των ανάρμοστων σχέσεων μπορεί να ταραξεί τους ανθρώπους σε έναν ορισμένο βαθμό. Το ακόμα πιο σοβαρό είναι ότι αυτές οι σχέσεις μπορούν να αναστατώσουν τη ζωή-είσοδο των ανθρώπων, την εκ μέρους τους επιδίωξη της αλήθειας και την επιδίωξή τους να γνωρίσουν τον Θεό. Αυτά τα διάφορα είδη ανάρμοστων σχέσεων δεν προέρχονται από τη συνείδηση και από τη λογική και πηγαίνουν ενάντια στην κανονική ανθρώπινη φύση. Είναι δύσκολο οι άνθρωποι να αποδεχθούν και να κάνουν πράξη την αλήθεια όταν ζουν μέσα σ' αυτές τις μη κανονικές σχέσεις, ενώ αυτό τους αναστατώνει και όσον αφορά τη βίωση της εκκλησιαστικής ζωής και την επιδίωξη της ανάπτυξης στη ζωή, καθώς και την τάξη της εκκλησιαστικής ζωής. Κάτι τέτοιο είναι επιβλαβές για τη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού, ενώ μπορεί να βλάψει και το έργο της εκκλησίας. Εξαιτίας όλων αυτών, είναι επιτακτική ανάγκη οι επικεφαλής και οι εργάτες να εντοπίζουν και να χειρίζονται γρήγορα αυτά τα θέματα.

Όσον αφορά τις ανάρμοστες σχέσεις, έχουμε ήδη απαριθμήσει και κατηγοριοποιήσει διάφορες καταστάσεις. Μπορείτε να δώσετε μερικά παραδείγματα για την άσκηση διάκρισης; Με ποιον σκοπό μαθαίνει κανείς πώς να έχει διάκριση; Αυτό γίνεται ώστε να έχετε τη δυνατότητα να διακρίνετε και να προσδιορίζετε την ουσία των ανθρώπων, των γεγονότων και των πραγμάτων, προκειμένου να σχηματίσετε σωστές κρίσεις και, στη

συνέχεια, να τα αντιμετωπίσετε σύμφωνα με τις αρχές. Αυτό είναι το απώτατο αποτέλεσμα. Μήπως είπε κανείς: «Όλη μέρα μιλάς γι' αυτά τα ζητήματα που αφορούν το σωστό και το λάθος, γι' αυτά τα καθημερινά ζητήματα —δεν είμαστε πλέον διατεθειμένοι να τ' ακούμε· δεν θέλουμε πλέον ούτε καν να ερχόμαστε στις συναθροίσεις. Δεν θα έπρεπε να συναναστρέφεται πάνω στην αλήθεια; Γιατί μιλάς συνέχεια γι' αυτές τις καταστάσεις;» Έχετε παρατηρήσει τέτοιους ανθρώπους; Τι είδους άνθρωποι είναι; (Άνθρωποι που δεν έχουν πνευματική κατανόηση.) Συναναστρεφόμαστε μ' αυτόν τον τρόπο, εντούτοις εκείνοι ακόμα δεν μπορούν να κατανοήσουν την αλήθεια —δεν διαθέτουν την ευφυΐα ενός κανονικού ανθρώπου· τέτοιοι άνθρωποι είναι εντελώς άχρηστοι. Πρέπει κάποιος που δεν διαθέτει ευφυΐα ανθρώπου να εξαναγκάζεται ούτως ή άλλως να ακούει τα κηρύγματα; Ίσως να έκανε την εξής δήλωση: «Οι συναθροίσεις έχουν πάντα ως θέμα τη συναναστροφή πάνω στην αλήθεια, γίνεται συνεχώς συζήτηση για πράγματα όπως το να κάνει κανείς πράξη την αλήθεια —κουράστηκα να τ' ακούω αυτά. Δεν είμαι πλέον διατεθειμένος να έρχομαι στις συναθροίσεις». Αν έχει στ' αλήθεια μια τέτοια άποψη, τότε πρόκειται για κάποιον που αποστρέφεται την αλήθεια. Όταν πρόκειται για τέτοιους ανθρώπους, ο οίκος του Θεού δεν επιμένει να παρίστανται· να τους διώξετε γρήγορα. Αν οι ίδιοι δεν είναι διατεθειμένοι να έρχονται στις συναθροίσεις και δεν είναι δεκτικοί σε όσα συζητιούνται εκεί, εμείς δεν επιμένουμε —δεν έχουμε την πρόθεση να τους ανησυχήσουμε. Άνθρωποι σαν κι αυτούς, ακόμα κι αν πιστεύουν στον Θεό μια ζωή ολόκληρη, δεν πρόκειται να κατανοήσουν την αλήθεια ούτε να εισέλθουν στην πραγματικότητα· χαμένος κόπος. Αν τους αρέσει να ακούνε για θεολογικές γνώσεις, ας πάνε να μελετήσουν θεολογικές γνώσεις· μια μέρα, όταν δεν θα μπορούν να αποκτήσουν την αλήθεια ως ζωή, θα το μετανιώσουν.

29 Μαΐου 2021

ΟΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΩΝ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ (15)

Σημείο δωδέκατο: Να αναγνωρίζουν άμεσα και με ακρίβεια τους διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο του Θεού και την κανονική τάξη της εκκλησίας· να τα σταματούν και να τα περιορίζουν και να αντιστρέφουν την κατάσταση· επιπλέον, να συναναστρέφονται σχετικά με την αλήθεια, ώστε ο εκλεκτός λαός του Θεού να αναπτύξει ικανότητα διάκρισης μέσα από τέτοια πράγματα και να μάθει από αυτά (Μέρος τρίτο)

Οι διάφοροι άνθρωποι, γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν την εκκλησιαστική ζωή

Στην προηγούμενη συνάθροιση, συναναστραφήκαμε πάνω στη δωδέκατη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών: «Να αναγνωρίζουν άμεσα και με ακρίβεια τους διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο του Θεού και την κανονική τάξη της εκκλησίας· να τα σταματούν και να τα περιορίζουν και να αντιστρέφουν την κατάσταση· επιπλέον, να συναναστρέφονται σχετικά με την αλήθεια, ώστε ο εκλεκτός λαός του Θεού να αναπτύξει ικανότητα διάκρισης μέσα από τέτοια πράγματα και να μάθει από αυτά». Όσον αφορά αυτήν την ευθύνη, συναναστραφήκαμε κυρίως πάνω σε διάφορα προβλήματα που σχετίζονται με την εκκλησιαστική ζωή, τα οποία χωρίσαμε σε έντεκα θέματα. Για διαβάστε τα. (Πρώτον, βγαίνουν συχνά εκτός θέματος όταν συναναστρέφονται πάνω στην αλήθεια· δεύτερον, αραδιάζουν λόγια και δόγματα για να παραπλανήσουν τους ανθρώπους και να κερδίσουν την εκτίμησή τους· τρίτον, φλυαρούν για ζητήματα του σπιτιού, χτίζουν προσωπικές διασυνδέσεις και χειρίζονται προσωπικές υποθέσεις· τέταρτον, φτιάχνουν κλίκες· πέμπτον, ανταγωνίζονται τους άλλους για τη θέση· έκτον, εμπλέκονται σε ανάρμοστες σχέσεις· έβδομον, εμπλέκονται σε αμοιβαίες επιθέσεις και λογομαχίες· όγδοον, διαδίδουν αντιλήψεις· ένατον, εξωτερικεύουν αρνητικότητα· δέκατον, διαδίδουν αβάσιμες φήμες· και, ενδέκατον, χειραγωγούν και διαταράσσουν τις εκλογές.) Την προηγούμενη φορά, συναναστραφήκαμε πάνω στο πέμπτο θέμα, δηλαδή τον ανταγωνισμό με τους άλλους για τη θέση, και στο έκτο θέμα, δηλαδή τη σύναψη ακατάλληλων σχέσεων. Αυτοί οι δύο τύποι προβλημάτων, όπως και τα τέσσερα προηγούμενα θέματα, προκαλούν κι αυτοί αναστάτωση και διατάραξη στην εκκλησιαστική ζωή και στην κανονική τάξη της εκκλησίας. Κρίνοντας από τη φύση αυτών των δύο τύπων προβλημάτων, τη ζημιά που προκαλούν στην εκκλησιαστική ζωή και τον αντίκτυπο που έχουν στη ζωή-είσοδο των ανθρώπων, μπορούν και οι δύο να αποτελέσουν ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο του Θεού και την κανονική τάξη της εκκλησίας.

VII. Εμπλέκονται σε αμοιβαίες επιθέσεις και λογομαχίες

Σήμερα, θα συναναστραφούμε πάνω στο έβδομο θέμα: την εμπλοκή σε αμοιβαίες επιθέσεις και λογομαχίες. Τέτοια προβλήματα είναι συχνά στην εκκλησιαστική ζωή και τα βλέπουν όλοι. Όταν συναθροίζονται οι άνθρωποι για να φάνε και να πιουν τον λόγο του Θεού, να συναναστραφούν πάνω στις προσωπικές εμπειρίες τους ή να συζητήσουν μερικά πραγματικά προβλήματα, τότε οι αντικρουόμενες απόψεις και οι διαφωνίες για το τι είναι σωστό και τι λάθος οδηγούν συχνά σε έντονες συζητήσεις και αντιπαραθέσεις μεταξύ των ανθρώπων. Αν οι άνθρωποι διαφωνούν και έχουν διαφορετικές οπτικές, χωρίς, όμως, αυτό να αναστατώνει την εκκλησιαστική ζωή, τότε θεωρείται ότι εμπλέκονται σε αμοιβαίες επιθέσεις και λογομαχίες; Όχι· κάτι τέτοιο θεωρείται κανονική συναναστροφή. Συνεπώς, πολλά προβλήματα μπορεί να φαίνονται εκ πρώτης όψεως σχετικά με το έβδομο θέμα, στην πραγματικότητα, όμως, σ' αυτό το θέμα ανήκουν μόνο όσα είναι πιο σοβαρά ως προς τις περιστάσεις και τη φύση τους, οπότε συνιστούν διατάραξη και αναστάτωση. Ας συναναστραφούμε τώρα πάνω στο ποιας φύσης πρέπει να είναι τα προβλήματα ώστε να θεωρείται ότι συμπεριλαμβάνονται σ' αυτό το θέμα.

Πρώτον, κρίνοντας από τις εκδηλώσεις της εμπλοκής σε αμοιβαίες επιθέσεις, το θέμα σίγουρα δεν αφορά την κανονική συναναστροφή πάνω στην αλήθεια, ούτε την αναζήτηση της αλήθειας, ούτε το να έχουν κάποιοι διαφορετική κατανόηση ή φως με βάση τη συναναστροφή πάνω στην αλήθεια, ούτε την αναζήτηση, τη συναναστροφή και τη συζήτηση για τις αλήθεια-αρχές, καθώς και την αναζήτηση ενός μονοπατιού άσκησης αναφορικά με μια συγκεκριμένη αλήθεια· αντ' αυτών, αφορά τους τσακωμούς και τους καβγάδες για το τι είναι σωστό και τι λάθος. Έτσι εκδηλώνεται, επί της ουσίας. Προκύπτει κάποιες φορές αυτού του είδους το θέμα στην εκκλησιαστική ζωή; (Ναι.) Με βάση τις εξωτερικές εντυπώσεις και μόνο, είναι προφανές ότι μια ενέργεια όπως η εμπλοκή σε αμοιβαίες επιθέσεις δεν αφορά σε καμία περίπτωση την αναζήτηση της αλήθειας, ούτε τη συναναστροφή πάνω στην αλήθεια υπό την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος, ούτε την αρμονική συνεργασία, αλλά έχει τις ρίζες της στη θερμοαιμία, ενώ οι εκφράσεις που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο της περιέχουν κρίση και καταδίκη, ακόμα και αναθεματισμούς· μια τέτοια εκδήλωση είναι στ' αλήθεια αποκάλυψη της διεφθαρμένης διάθεσης του Σατανά. Όταν οι άνθρωποι επιτίθενται ο ένας στον άλλον, οι εκφράσεις τους, είτε είναι δηκτικές είτε προσεκτικές, εμπεριέχουν θερμοαιμία, κακεντρέχεια και μίσος, ενώ τους λείπει η αγάπη, η ανοχή και η μακροθυμία και, φυσικά, τους λείπει ακόμα περισσότερο η αρμονική συνεργασία. Οι άνθρωποι χρησιμοποιούν διάφορες μεθόδους για να επιτεθούν ο ένας στον άλλον. Για παράδειγμα, όταν δύο άνθρωποι συζητούν ένα ζήτημα, λέει ο Α στον Β: «Κάποιοι έχουν κακή ανθρώπινη φύση και αλαζονική διάθεση· επιδεικνύονται όποτε κάνουν το ελάχιστο και δεν ακούνε κανέναν. Είναι ακριβώς όπως λένε τα λόγια του Θεού για εκείνους που είναι τόσο βάρβαροι και χωρίς ανθρώπινη φύση όσο τα θηρία». Μόλις το ακούσει αυτό, ο Β σκέφτεται: «Τώρα αυτό που είπες απευθυνόταν σε μένα, έτσι; Επικαλέστηκες ακόμα και τα λόγια του Θεού για να με

εκθέσεις! Αφού, λοιπόν, μίλησες για μένα, ούτε εγώ θα μασήσω τα λόγια μου. Υπήρξες σκληρόκαρδος μαζί μου, οπότε θα σου κάνω κακό!» Κι έτσι, λοιπόν, λέει ο Β: «Κάποιοι άνθρωποι μπορεί να φαίνονται πολύ ευσεβείς εξωτερικά αλλά, στην πραγματικότητα, είναι κατά βάθος ακόμα πιο καταχθόνιοι απ' οποιονδήποτε άλλον. Μέχρι που συνάπτουν και ακατάλληλες σχέσεις με το αντίθετο φύλο, όπως ακριβώς οι πόρνες και οι εταίρες που αναφέρονται στα λόγια του Θεού. Ο Θεός αηδιάζει απίστευτα με ανθρώπους σαν κι αυτούς, τους αποστρέφεται. Τι νόημα έχει να φαίνεται κανείς ευσεβής; Είναι σκέτη υποκρισία. Πιο πολύ απ' όλους ο Θεός απεχθάνεται τους υποκριτές· όλοι οι υποκριτές είναι Φαρισαίοι!» Όταν τα ακούσει αυτά ο Α, σκέφτεται: «Αυτό είναι αντεπίθεση εναντίον μου! Εντάξει, υπήρξες σκληρόκαρδος μαζί μου· μη με κατηγορήσεις, λοιπόν, που δεν θα μασήσω τα λόγια μου!» Πες ο ένας, πες ο άλλος, έχουν αρχίσει οι δυο τους τον καβγά. Είναι αυτό συναναστροφή πάνω στα λόγια του Θεού; (Όχι.) Τι κάνουν; (Επιτίθενται ο ένας στον άλλον και τσακώνονται.) Μέχρι που βρίσκουν και κάποιο πάτημα, μια «βάση» για τις επιθέσεις τους, λέγοντας ότι βασίζονται στα λόγια του Θεού —εμπλέκονται έτσι σε αμοιβαίες επιθέσεις και, ταυτόχρονα, σε λογομαχίες. Παρατηρείται κάποιες φορές στην εκκλησιαστική ζωή αυτή η μορφή συναναστροφής; Πρόκειται για κανονική συναναστροφή; Είναι συναναστροφή στα πλαίσια της κανονικής ανθρώπινης φύσης; (Όχι.) Προκαλεί, λοιπόν, διατάραξη και αναστάτωση στην εκκλησιαστική ζωή αυτή η μορφή συναναστροφής; Τι είδους διατάραξη και αναστάτωση προκαλεί; (Αναστατώνεται η κανονική εκκλησιαστική ζωή, οι άνθρωποι καβγαδίζουν για το τι είναι σωστό και τι λάθος, με αποτέλεσμα να μην μπορούν να αναλογιστούν τα λόγια του Θεού και να συναναστραφούν πάνω σε αυτά με ηρεμία.) Όταν οι άνθρωποι εμπλέκονται σε τέτοιους καβγάδες και λογομαχίες για το τι είναι σωστό και τι λάθος και εξαπολύουν προσωπικές επιθέσεις στη διάρκεια της εκκλησιαστικής ζωής, το Άγιο Πνεύμα συνεχίζει να εκτελεί το έργο Του; Το Άγιο Πνεύμα δεν εκτελεί το έργο Του· αυτού του είδους η συναναστροφή ρίχνει τις καρδιές των ανθρώπων σε σύγχυση. Η Βίβλος λέει κάποια λόγια —τα θυμάστε; [«Πάλιν σας λέγω ότι εάν δύο από σας συμφωνήσωσιν επί της γης περί παντός πράγματος, περί του οποίου ήθελον κάμει αίτησιν, θέλει γείνει εις αυτούς παρά του Πατρός μου του εν ουρανοίς. Διότι όπου είναι δύο ή τρεις συνηγμένοι εις το όνομά μου, εκεί είμαι εγώ εν τω μέσω αυτών» (Κατά Ματθαίον 18:19-20).] Τι σημαίνουν αυτά τα λόγια; Όταν οι άνθρωποι συναθροίζονται ενώπιον του Θεού, χρειάζεται να είναι σε σύμπνοια και ομοφροσύνη μεταξύ τους και ενωμένοι ενώπιον του Θεού· ο Θεός θα τους δώσει ευλογίες και το Άγιο Πνεύμα θα εκτελέσει το έργο Του μόνο αν είναι σε σύμπνοια και ομοφροσύνη μεταξύ τους. Οι άνθρωποι που μόλις τώρα ανέφερα ότι λογομαχούσαν, όμως, ήταν σε σύμπνοια και ομοφροσύνη μεταξύ τους; (Όχι.) Σε τι εμπλέκονταν; Σε αμοιβαίες επιθέσεις, σε τσακωμούς, ακόμα και σε κρίση και καταδίκη. Μπορεί επιφανειακά να μην χρησιμοποιούσαν άσχημες λέξεις και ευθείες επικρίσεις, αλλά το κίνητρο πίσω απ' τα λόγια τους δεν ήταν η συναναστροφή πάνω στην αλήθεια ούτε η αναζήτηση της αλήθειας, ενώ δεν μιλούσαν με τη συνείδηση και τη λογική της κανονικής ανθρώπινης φύσης. Κάθε λέξη που έλεγαν έδειχνε ανευθυνότητα και εμπεριείχε

επιθετικότητα και κακεντρέχεια· καμία λέξη δεν συμμορφωνόταν με τα γεγονότα ούτε και είχε καμία βάση. Καμία λέξη δεν έδειχνε κρίση ενός ζητήματος σύμφωνα με τα λόγια και τις απαιτήσεις του Θεού, αλλά όλες τους εξαπέλυαν προσωπικές επιθέσεις, κρίσεις και καταδίκες με βάση τις προτιμήσεις και τη βούληση αυτών που τις έλεγαν εναντίον ενός ανθρώπου που μισούσαν και περιφρονούσαν. Τίποτα από αυτά δεν αποτελεί εκδήλωση σύμπνοιας και ομοφροσύνης· αντίθετα, πρόκειται για λόγια και εκδηλώσεις που προέρχονται από θερμοαιμία κι από τη διεφθαρμένη διάθεση του Σατανά και δεν είναι ευχάριστα για τον Θεό· επομένως, δεν υπάρχει εδώ κανένα έργο του Αγίου Πνεύματος. Κάτι τέτοιο είναι εκδήλωση εμπλοκής σε αμοιβαίες επιθέσεις.

Στην εκκλησιαστική ζωή, προκύπτουν συχνά διαφωνίες και συγκρούσεις μεταξύ των ανθρώπων για μικρής σημασίας ζητήματα ή για αντικρουόμενες απόψεις και συμφέροντα. Διαφωνίες προκύπτουν συχνά και όταν υπάρχει ασυμβατότητα στις προσωπικότητες, τις φιλοδοξίες και τις προτιμήσεις. Διαφωνίες και έριδες προκύπτουν ανάμεσα στους ανθρώπους και για λόγους όπως, μεταξύ άλλων, οι διαφορές στην κοινωνική θέση και το μορφωτικό επίπεδο, οι διαφορές στην ανθρώπινη φύση και τη φύση τους γενικότερα ή ακόμα και οι διαφορές στον τρόπο ομιλίας και χειρισμού των ζητημάτων. Αν οι άνθρωποι δεν προσπαθήσουν να λύσουν αυτά τα θέματα με τον λόγο του Θεού, αν δεν υπάρχει αμοιβαία κατανόηση, ανοχή, υποστήριξη και βοήθεια και αν, αντ' αυτών, οι άνθρωποι τρέφουν προκαταλήψεις και μίσος μέσα στην καρδιά τους και φέρονται ο ένας στον άλλον με θερμοαιμία στο πλαίσιο διεφθαρμένων διαθέσεων, τότε κάτι τέτοιο είναι πιθανό να οδηγήσει σε αμοιβαίες επιθέσεις και κρίσεις. Κάποιοι άνθρωποι έχουν κάποια συνείδηση και λογική και, όταν προκύψουν διαφωνίες, μπορούν να δείξουν υπομονή, να ενεργήσουν με λογική και να βοηθήσουν το άλλο άτομο με αγάπη. Άλλοι, ωστόσο, δεν το καταφέρνουν αυτό, δεν έχουν ούτε τη στοιχειώδη ανοχή, υπομονή, ανθρώπινη φύση και λογική. Συχνά δημιουργούνται μέσα τους διάφορες προκαταλήψεις, υποψίες και παρανοήσεις εναντίον των άλλων για ασήμαντα ζητήματα ή για μία μόνο λέξη ή έκφραση του προσώπου, πράγμα που γεννά μέσα τους και διάφορες σκέψεις, αμφιβολίες, κρίσεις και καταδίκες για τους άλλους. Αυτά τα φαινόμενα προκύπτουν συχνά εντός της εκκλησίας και πολλές φορές επηρεάζουν τις κανονικές σχέσεις μεταξύ των ατόμων, τις αρμονικές αλληλεπιδράσεις των αδελφών, ακόμα και τη συναναστροφή τους πάνω στα λόγια του Θεού. Είναι σύνηθες να ανακύπτουν διαφωνίες όταν οι άνθρωποι αλληλεπιδρούν μεταξύ τους, αλλά, αν προκύπτουν συχνά τέτοια θέματα στην εκκλησιαστική ζωή, μπορεί να επηρεάσουν, να αναστατώσουν, ακόμα και να καταστρέψουν την κανονική εκκλησιαστική ζωή. Για παράδειγμα, αν κάποιος αρχίσει καβγά σε μια συνάθροιση, τότε η συνάθροιση θα αναστατωθεί, η εκκλησιαστική ζωή δεν θα αποδώσει καρπούς και όσοι είναι παρόντες στη συνάθροιση δεν θα αποκομίσουν τίποτα, ουσιαστικά θα συναθροίζονται μάταια και θα χάνουν την ώρα τους. Επομένως, αυτά τα θέματα θα έχουν ήδη επηρεάσει την κανονική τάξη της εκκλησιαστικής ζωής.

A. Διάφορα είδη εκδηλώσεων της εμπλοκής σε αμοιβαίες επιθέσεις και λογομαχίες

1. Ξεμπροστιάζουν ο ένας τον άλλο

Σε κάποιους ανθρώπους αρέσει να φλυαρούν διαρκώς στις συναθροίσεις για ζητήματα του σπιτιού και για επουσιώδη θέματα, μιλάνε για ασήμαντες υποθέσεις του νοικοκυριού και πιάνουν ψιλή κουβέντα με τους αδελφούς και τις αδελφές όποτε τους συναντούν, οπότε οι αδελφοί κι οι αδελφές νιώθουν αβοήθητοι. Ίσως μερικοί σηκωθούν να τους διακόψουν, αλλά τι συμβαίνει τότε; Αν τους διακόπτουν συνέχεια, εκείνοι στεναχωριούνται και, όταν εκείνοι στεναχωριούνται, δημιουργούνται μπελάδες. Κάνουν τις εξής σκέψεις: «Όλο με διακόπτεις και δεν μ' αφήνεις να μιλήσω. Καλά, λοιπόν. Θα σε διακόπτω κι εγώ όταν μιλάς! Όταν συναναστρέφεσαι πάνω στα λόγια του Θεού, εγώ θα παρεμβάλλω ένα άλλο απόσπασμα απ' τα λόγια του Θεού. Όταν συναναστρέφεσαι σχετικά με την αυτογνωσία σου, εγώ θα συναναστρέφομαι σχετικά με τα λόγια του Θεού που κρίνουν τους ανθρώπους. Όταν συναναστρέφεσαι σχετικά με την κατανόηση της αλαζονικής διάθεσής σου, εγώ θα συναναστρέφομαι πάνω στα λόγια του Θεού για το πώς καθορίζεται η έκβαση και ο προορισμός των ανθρώπων. Ό,τι κι αν λες, εγώ θα λέω κάτι διαφορετικό!» Και δεν είναι μόνο αυτό· αν αρχίσουν κι άλλοι να διακόπτουν αυτόν τον άνθρωπο, τότε σηκώνεται να τους επιτεθεί. Ταυτόχρονα, επειδή τρέφει μες στην καρδιά του πικρία και μίσος, στις συναθροίσεις συχνά ξεμπροστιάζει εκείνον που τον διέκοψε, μιλώντας για το πώς αυτός ο άνθρωπος, πριν αρχίσει να πιστεύει στον Θεό, ήταν επιχειρηματίας και εξαπατούσε τους άλλους, πόσο αδίστακτος ήταν στις συναλλαγές του με τους άλλους και ούτω καθεξής —αυτά συζητάει κάθε φορά που μιλάει ο συγκεκριμένος άνθρωπος. Στην αρχή, ο άλλος μπορεί να δείξει υπομονή, με τον καιρό, όμως, αρχίζει να σκέφτεται: «Εγώ πάντα σε βοηθάω, πάντα δείχνω ανοχή και υπομονή απέναντί σου, εσύ, όμως, δεν μου δείχνεις καμία ανοχή. Αν μου φέρεσαι μ' αυτόν τον τρόπο, μη με κατηγορήσεις μετά που δεν θα μασήσω τα λόγια μου! Είμαστε συγχωριανοί εδώ και πολύ καιρό και γνωριζόμαστε καλά. Μου επιτέθηκες, άρα θα σου επιτεθώ κι εγώ· εξέθεσες τα ελαττώματά μου, αλλά έχεις κι εσύ μπόλικά από δαύτα». Έτσι, λοιπόν, λέει: «Στα νιάτα σου, εσύ έφτασες ακόμα και στο σημείο να κλέψεις· αυτές οι μικροκλοπές που έκανες είναι ακόμα πιο αισχρές! Τουλάχιστον εγώ είχα επιχείρηση, ό,τι έκανα το έκανα για να βγάλω το ψωμί μου. Και ποιος δεν κάνει λάθη σ' αυτόν τον κόσμο; Με τη δική σου συμπεριφορά τι γίνεται; Εσύ έχεις τη συμπεριφορά ενός κλέφτη, ενός ληστή!» Μ' αυτόν τον τρόπο δεν εμπλέκονται σε αμοιβαίες επιθέσεις; Ποια είναι η μέθοδος αυτών των επιθέσεων; Ξεμπροστιάζουν ο ένας τον άλλο, έτσι δεν είναι; (Ναι.) Φτάνουν ακόμα και στο σημείο να σκεφτούν μέσα τους: «Όλη την ώρα με ξεμπροστιάζεις, αποκαλύπτοντας σε όλους τα ελαττώματά και το ανέντιμο παρελθόν μου, ώστε να μη με εκτιμούν πλέον οι άλλοι —εντάξει, λοιπόν, τότε ούτε εγώ θα μασήσω τα λόγια μου. Ξέρω πολύ καλά πόσους συντρόφους είχες, με πόσα άτομα του αντίθετου φύλου είχες σχέσεις· έχω όλες αυτές τις πληροφορίες έτοιμες στο οπλοστάσιό μου. Αν

με ξεμπροστιάσεις ξανά και με ζορίσεις υπερβολικά, θα αποκαλύψω όλα σου τα παραπτώματα!» Συμβαίνει συχνά άνθρωποι που γνωρίζονται καλά μεταξύ τους και ξέρουν καλά ο ένας τον άλλον να ξεμπροστιάζουν ο ένας τον άλλο. Ίσως λόγω κάποιας διαφωνίας ή επειδή υπάρχουν μεταξύ τους συγκρούσεις ή μνησικακίες, δύο άνθρωποι ξεθάβουν παλιά κι ασήμαντα ζητήματα για να τα χρησιμοποιήσουν ως όπλα στις επιθέσεις τους ο ένας προς τον άλλον κατά τη διάρκεια των συναθροίσεων. Αυτοί οι δύο άνθρωποι ξεμπροστιάζουν, επιτίθενται και καταδικάζουν ο ένας τον άλλον, αναλώνοντας τον χρόνο που έχουν όλοι για να φάνε και να πιουν τα λόγια του Θεού και επηρεάζοντας την κανονική εκκλησιαστική ζωή. Μπορούν να αποφέρουν καρπούς τέτοιες συναθροίσεις; Συνεχίζουν οι άνθρωποι γύρω τους να έχουν όρεξη για συναθροίσεις; Κάποιοι αδελφοί και αδελφές αρχίζουν να σκέφτονται: «Αυτοί οι δύο είναι μεγάλος μπελάς —τι νόημα έχει να αναφέρει κανείς τέτοια παλιά ζητήματα! Και οι δύο πιστεύουν στον Θεό τώρα, πρέπει να τα αφήσουν πίσω τους αυτά. Και ποιος δεν έχει θέματα; Δεν έχουν έρθει πλέον και οι δύο ενώπιον του Θεού; Όλα αυτά τα θέματα μπορούν να λυθούν με τον λόγο του Θεού. Με το ξεμπρόστιασμα δεν κάνει κανείς πράξη την αλήθεια ούτε μαθαίνει από τα δυνατά σημεία ενός ανθρώπου για να επανορθώσει τις αδυναμίες ενός άλλου· πρόκειται για αμοιβαίες επιθέσεις, για σατανική συμπεριφορά». Οι αμοιβαίες επιθέσεις τους αναστατώνουν και καταστρέφουν την κανονική εκκλησιαστική ζωή. Δεν μπορεί να τους σταματήσει κανείς και δεν ακούνε όποιος κι αν συναναστραφεί μαζί τους πάνω στην αλήθεια. Κάποιοι άνθρωποι τους συμβουλεύουν: «Σταματήστε να ξεμπροστιάζετε ο ένας τον άλλο. Στην πραγματικότητα, όλα αυτά δεν έχουν και τόσο μεγάλη σημασία· δεν πρόκειται απλώς για μια σύντομη λεκτική διαφωνία; Δεν υπάρχει βαθύ μίσος ανάμεσα στους δυο σας. Αν μπορούσατε και οι δύο να ανοιχτείτε, να ξεγυμνωθείτε, να εγκαταλείψετε τις προκαταλήψεις, την πικρία και το μίσος σας για να προσευχηθείτε και να αναζητήσετε την αλήθεια ενώπιον του Θεού, όλα αυτά τα θέματα θα μπορούσαν να λυθούν». Αυτοί οι δύο, όμως, παραμένουν σε αδιέξοδο. Λέει ο ένας: «Αν μπορούσε να μου ζητήσει συγγνώμη πρώτος, αν ανοιγόταν και ξεγυμνωνόταν πρώτος, τότε θα έκανα κι εγώ το ίδιο. Αν, όμως, όπως πριν, δεν κάνει πίσω, τότε ούτε κι εγώ θα μασήσω τα λόγια μου εναντίον του! Μου ζητάς να κάνω πράξη την αλήθεια —εκείνος γιατί δεν την κάνει πράξη; Μου ζητάς να εγκαταλείψω αυτά τα πράγματα —γιατί δεν το κάνει εκείνος πρώτος;» Δεν είναι παραλογισμός αυτό; (Ναι.) Αρχίζουν να ενεργούν παράλογα. Δεν επηρεάζονται από τις συμβουλές κανενός ούτε ακούνε τη συναναστροφή πάνω στην αλήθεια. Με το που θα δουν ο ένας τον άλλον, τσακώνονται, ξεμπροστιάζουν και επιτίθενται ο ένας στον άλλον. Μόνο που δεν πιάνονται στα χέρια· κατά τα άλλα, ό,τι κάνει ο ένας στον άλλον είναι γεμάτο μίσος και κάθε λέξη που λένε περιέχει υπόνοιες επίθεσης και αναθεματισμού. Αν υπάρχουν στην εκκλησιαστική ζωή δύο τέτοιοι άνθρωποι που επιτίθενται και εμπλέκονται σε λογομαχίες μόλις δουν ο ένας τον άλλον, μπορεί αυτή η εκκλησιαστική ζωή να αποφέρει καρπούς; Μπορούν οι άνθρωποι να αποκομίσουν απ' αυτήν τίποτα θετικό; (Όχι.) Όταν προκύπτουν τέτοιες καταστάσεις, οι περισσότεροι άνθρωποι ανησυχούν και λένε: «Κάθε φορά που συναθροίζομαστε, αυτοί

οι δύο διαρκώς μαλώνουν και δεν ακούνε τις συμβουλές κανενός. Τι να κάνουμε;» Εφόσον είναι παρόντες, οι συναθροίσεις παύουν να είναι ήρεμες, ενώ όλοι αναστατώνονται από την παρουσία τους. Σε τέτοιες περιπτώσεις, οι επικεφαλής της εκκλησίας πρέπει να μπουν στη μέση για να επιλύσουν το θέμα· δεν πρέπει να επιτρέψουν σε άτομα σαν κι αυτά να συνεχίσουν να αναστατώνουν την εκκλησιαστική ζωή. Αν, μετά από συνεχείς συμβουλές, συναναστροφή και θετική καθοδήγηση, δεν επιτευχθούν αποτελέσματα και οι δύο εμπλεκόμενοι παραμένουν προσκολλημένοι στις προκαταλήψεις τους και αρνούνται να συγχωρέσουν ο ένας τον άλλον, συνεχίζοντας να επιτίθενται ο ένας στον άλλον και να αναστατώνουν την εκκλησιαστική ζωή, τότε είναι απαραίτητος ο χειρισμός του ζητήματος σύμφωνα με τις αρχές. Πρέπει να τους πει κάποιος: «Οι δυο σας βρίσκεστε εδώ και πολύ καιρό σ' αυτήν την κατάσταση, που έχει προκαλέσει σοβαρή αναστάτωση στην εκκλησιαστική ζωή και σ' όλους τους αδελφούς και τις αδελφές. Οι περισσότεροι άνθρωποι είναι θυμωμένοι μ' αυτή σας τη συμπεριφορά, αλλά φοβούνται να πουν οτιδήποτε γι' αυτό. Δεδομένης της στάσης και των εκδηλώσεων που έχετε αυτήν τη στιγμή, η εκκλησία πρέπει, σύμφωνα με τις αρχές, να αναστείλει τη συμμετοχή σας στην εκκλησιαστική ζωή και να σας επιβάλει απομόνωση για να κάνετε αυτοκριτική. Όταν θα είστε σε θέση να συνυπάρξετε αρμονικά, να κάνετε μια κανονική συναναστροφή και να έχετε κανονικές διαπροσωπικές σχέσεις, τότε μπορείτε να επιστρέψετε στην εκκλησιαστική ζωή». Ανεξάρτητα απ' το αν θα συμφωνήσουν ή όχι, η εκκλησία πρέπει να πάρει αυτήν την απόφαση· αυτός είναι ο χειρισμός του ζητήματος με βάση τις αρχές. Με τέτοιον τρόπο πρέπει να γίνεται ο χειρισμός αυτών των ζητημάτων. Από τη μία, κάτι τέτοιο είναι ωφέλιμο για τα δύο άτομα· μπορεί να τα παρακινήσει να κάνουν αυτοκριτική και να αποκτήσουν αυτογνωσία. Από την άλλη, κυρίως προστατεύει περισσότερους αδελφούς και αδελφές από την αναστάτωση που προκαλούν οι κακοί άνθρωποι. Λένε κάποιοι: «Δεν έκαναν κανένα κακό· επιπλέον, δεν είναι κακοί άνθρωποι, όσον αφορά την ουσία τους. Έχουν απλώς μικροελαττώματα στην ανθρώπινη φύση τους, είναι απλώς ισχυρογνώμονες και επιρρεπείς στο να παραλογίζονται, να ζηλεύουν και να τσακώνονται. Γιατί να απομονωθούν απλώς και μόνο γι' αυτό;» Όπως κι αν είναι η ανθρώπινη φύση τους, εφόσον αναστατώνουν την εκκλησιαστική ζωή, οι επικεφαλής της εκκλησίας πρέπει να επέμβουν για να επιληφθούν του θέματος και να το επιλύσουν. Αν πρόκειται για δύο κακά άτομα, τότε, μόλις αρχίσει να διακρίνεται κάτι τέτοιο, η αντίδραση δεν πρέπει να είναι απλώς η απομόνωση· πρέπει να ληφθεί αμέσως η απόφαση να αποπεμφθούν απευθείας. Αν περιορίζουν τις ενέργειές τους σε επιθέσεις του ενός προς τον άλλον και λογομαχίες για το τι είναι σωστό και τι λάθος, χωρίς να βλάπτουν τους άλλους ούτε να διαπράττουν άλλες κακές πράξεις που θα ζημίωναν τα συμφέροντα του οίκου του Θεού, κι αν δεν είναι κακοί, τότε δεν χρειάζεται να αποπεμφθούν. Αντ' αυτού, πρέπει να ανασταλεί η εκκλησιαστική ζωή τους και να απομονωθούν για να κάνουν αυτοκριτική. Αυτή η προσέγγιση είναι η πλέον κατάλληλη. Ο σκοπός ενός τέτοιου χειρισμού του ζητήματος είναι να διασφαλιστεί η κανονική τάξη της εκκλησιαστικής ζωής και να είναι σίγουρο ότι το εκκλησιαστικό έργο θα προχωρήσει κανονικά.

2. Εκθέτουν και επιτίθενται ο ένας στον άλλο

Κάποιοι άνθρωποι δεν έχουν ικανότητα κατανόησης όταν τρώνε και πίνουν τον λόγο του Θεού ούτε γνωρίζουν πώς να συναναστραφούν πάνω στη βιωματική κατανόησή τους για τον λόγο του Θεού. Γνωρίζουν μόνο πώς να συνδέουν με τους άλλους τα λόγια του Θεού που εκθέτουν τους ανθρώπους. Κι έτσι, κάθε φορά που συναναστρέφονται σχετικά με την αλήθεια που εμπεριέχεται στα λόγια του Θεού, έχουν πάντα προσωπικά κίνητρα· θέλουν πάντα να αδράξουν την ευκαιρία για να εκθέσουν και να πλήξουν τους άλλους, πράγμα που προκαλεί αναταραχή στην εκκλησία. Αν όσοι εκτίθενται μπορέσουν να αντιμετωπίσουν σωστά αυτές τις καταστάσεις, να τις κατανοήσουν ως κάτι που προέρχεται απ' τον Θεό και να μάθουν να δείχνουν υποταγή και υπομονή, δεν πρόκειται να υπάρξουν διενέξεις. Αναπόφευκτα, ωστόσο, θα υπάρξει κάποιος που θα αντιδράσει όταν ακούσει τους άλλους να συναναστρέφονται πάνω στα θέματά του και να τα εκθέτουν. Σκέφτεται μέσα του: «Για ποιον λόγο, αφού διαβάσεις τα λόγια του Θεού, δεν μοιράζεσαι όσα κατανοείς βιωματικά απ' αυτά ούτε μιλάς για την αυτογνωσία σου, αλλά προτιμάς μόνο να μου επιτίθεσαι και να με βάζεις στο στόχαστρο; Με βρίσκεις δυσάρεστο; Από τα λόγια του Θεού έχει φανεί ήδη ξεκάθαρα ότι έχω διεφθαρμένη διάθεση —είναι στ' αλήθεια ανάγκη να το πεις; Μπορεί εγώ να έχω διεφθαρμένη διάθεση, αλλά δεν έχεις κι εσύ; Διαρκώς με βάζεις στο στόχαστρο, με αποκαλείς δόλιο, αλλά κι εσύ δεν πας πίσω στην πανουργία!» Γεμάτος πικρία και απείθεια, μπορεί να δείξει υπομονή μια δυο φορές, αλλά, αφού περάσει καιρός και συσσωρευτούν τα παράπονά του, εκρήγνυται. Κι η έκρηξή του είναι καταστροφική. Λέει: «Κάποιοι άνθρωποι, όταν ενεργούν και μιλάνε, προσποιούνται επιφανειακά πως είναι πολύ ειλικρινείς και ανοιχτοί, αλλά στην πραγματικότητα έχουν μέσα τους κάθε είδους μηχανορραφία, ενώ συνωμοτούν συνεχώς ενάντια στους άλλους. Κανένας δεν μπορεί να συλλάβει τις σκέψεις και τις προθέσεις τους όταν τους μιλάει· είναι δόλιοι άνθρωποι. Όταν συναντάμε τέτοια άτομα, δεν μπορούμε ούτε να τους μιλήσουμε ούτε να αλληλεπιδράσουμε μαζί τους· είναι πολύ τρομακτικά. Αν δεν προσέξεις, θα πέσεις στην παγίδα τους, θα σε εξαπατήσουν και θα σε χρησιμοποιήσουν. Άνθρωποι σαν κι αυτούς είναι οι πιο κακοί, αυτοί που προκαλούν στον Θεό τη μεγαλύτερη απέχθεια κι αηδία. Πρέπει να ριχτούν στο πηγάδι της αβύσσου, στη λίμνη της φωτιάς και του θειαφιού!» Ο άλλος άνθρωπος, αφού το ακούσει αυτό, σκέφτεται: «Έχεις διεφθαρμένες διαθέσεις, αλλά δεν αφήνεις τους άλλους να σε εκθέσουν; Πόσο αλαζόνας και αυτάρεσκος είσαι —θα βρω άλλο ένα απόσπασμα από τα λόγια του Θεού για να σε εκθέσω και να δούμε τότε τι έχεις να πεις!» Τότε ο άλλος θυμώνει ακόμα περισσότερο που εκτέθηκε, και σκέφτεται: «Ωστε δεν πρόκειται να πάψεις να ασχολείσαι, έτσι; Δεν σκοπεύεις, λοιπόν, να δώσεις τόπο στην οργή; Απλώς με αντιπαθείς και θεωρείς ότι έχω διεφθαρμένη διάθεση, έτσι δεν είναι; Εντάξει, λοιπόν, τότε θα σε εκθέσω κι εγώ!» Κι έτσι λέει: «Κάποιοι άνθρωποι είναι απλώς αντίχριστοι· τους αρέσει η θέση και να τους επαινούν οι άλλοι, τους αρέσει να κάνουν κήρυγμα στους άλλους, να χρησιμοποιούν τα λόγια του Θεού για να εκθέσουν και να καταδικάσουν τους άλλους, να κάνουν τους άλλους να πιστεύουν πως οι ίδιοι δεν έχουν διεφθαρμένη

διάθεση. Έχουν καβαλήσει το καλάμι και θεωρούν πως έχουν καθαγιαστεί, δεν είναι, όμως, απλώς ακάθαρτα πνεύματα; Δεν είναι απλώς σατανάδες και κακά πνεύματα; Τι είναι οι αντίχριστοι; Σατανάδες είναι οι αντίχριστοι!» Πόσους γύρους πάλεψαν; Βγήκε κανείς νικητής; (Όχι.) Είπαν τίποτα που μπορεί να φανεί εποικοδομητικό στους άλλους; (Όχι.) Τι είναι, τότε, αυτά τα λόγια; (Κρίσεις, καταδίκες.) Είναι κρίσεις. Μιλάνε απερίσκεπτα, χωρίς να τους νοιάζει η πραγματική κατάσταση ή τα γεγονότα, κρίνουν και καταδικάζουν τους άλλους αυθαίρετα, φτάνουν ακόμα και στο σημείο να τους αναθεματίσουν. Βασίζονται στα γεγονότα για να αποκαλέσουν τον άλλο αντίχριστο; Ποιες κακές πράξεις και εκδηλώσεις ενός αντίχριστου εμφάνισε, άραγε, αυτός ο άνθρωπος; Έφτασε η διεφθαρμένη διάθεσή του στο επίπεδο της ουσίας ενός αντίχριστου; Όταν ο εκλεκτός λαός του Θεού τούς ακούσει να εκθέτουν τον άλλον άνθρωπο, θα θεωρήσει ότι όλο αυτό είναι αντικειμενικό και αληθές; Εμπεριέχουν τα λόγια που λένε αυτοί οι δύο άνθρωποι καμία καλοσύνη ή καλές προθέσεις; (Όχι.) Μήπως ο σκοπός τους είναι να βοηθήσουν ο ένας τον άλλον να αποκτήσει αυτογνωσία, να μπορέσει να απαλλαχθεί από τη διεφθαρμένη διάθεσή του και να εισέλθει στην αλήθεια-πραγματικότητα το συντομότερο δυνατό; (Όχι.) Και τότε γιατί τα κάνουν όλα αυτά; Για να εκτονώσουν την προσωπική τους εμπάθεια, για να πλήξουν και να εκδικηθούν τον άλλο, οπότε τον κατηγορούν αυθαίρετα για κάτι που δεν αντιστοιχεί καθόλου στα γεγονότα. Δεν αξιολογούν και δεν χαρακτηρίζουν ο ένας τον άλλον με ακρίβεια, με βάση τα λόγια του Θεού και με βάση τις αποκαλύψεις και την ουσία του άλλου ανθρώπου, αλλά χρησιμοποιούν τα λόγια του Θεού για να πλήξουν ο ένας τον άλλον, να εκδικηθούν και να εκτονώσουν την προσωπική τους εμπάθεια· σε καμία περίπτωση δεν συναναστρέφονται πάνω στην αλήθεια. Αυτό είναι σοβαρό θέμα. Αρπάζονται συνεχώς από πράγματα που αφορούν τον άλλον άνθρωπο για να του επιτεθούν και να τον καταδικάσουν για την αλαζονική διάθεσή του· αυτή η στάση είναι καταχθόνια και κακόβουλη και οπωσδήποτε δεν πρόκειται για καλοπροαίρετη έκθεση. Επομένως, οδηγεί μόνο σε αμοιβαία εχθρότητα και μίσος. Αν η έκθεση πραγματοποιηθεί με μια στάση βοήθειας προς τους άλλους από αγάπη, οι άνθρωποι το διαισθάνονται αυτό και μπορούν να το αντιμετωπίσουν σωστά. Αν, όμως, κάποιος αρπάζεται απ' την αλαζονική διάθεση ενός ανθρώπου για να τον καταδικάσει και να του επιτεθεί, το κάνει καθαρά για να πλήξει και να βασανίσει αυτόν τον άνθρωπο. Όλοι έχουν αλαζονική διάθεση, γιατί, λοιπόν, να βάζει συνεχώς κανείς στο στόχαστρο έναν συγκεκριμένο άνθρωπο; Γιατί να επικεντρώνεται σ' αυτόν και να μην τον αφήνει ήσυχο; Όταν κανείς εκθέτει συνεχώς την αλαζονική διάθεση αυτού του συγκεκριμένου ανθρώπου, σκοπός του είναι, άραγε, στ' αλήθεια να τον βοηθήσει να απαλλαγεί απ' αυτήν τη διάθεση; (Όχι.) Και τότε ποιος είναι ο λόγος; Είναι ότι βρίσκει τον άλλο δυσάρεστο, οπότε ψάχνει ευκαιρίες να τον πλήξει και να πατσίσει, θέλει συνεχώς να τον βασανίζει. Επομένως, όταν λέει πως ο άλλος είναι αντίχριστος, σατανάς, διάβολος, ένας άνθρωπος δόλιος και καταχθόνιος, έχει βάση κάτι τέτοιο; Μπορεί να σχετίζεται λίγο με τα γεγονότα, αλλά ο σκοπός του όταν λέει αυτά τα πράγματα δεν είναι να βοηθήσει τον άλλο ούτε να συναναστραφεί πάνω στην αλήθεια, αλλά να εκτονώσει

την προσωπική του εμπάθεια και να εκδικηθεί. Έχει βασανιστεί και θέλει να το ανταποδώσει. Πώς το ανταποδίδει; Εκθέτει τον άλλο, τον καταδικάζει, τον αποκαλεί διάβολο, σατανά, κακό πνεύμα, αντίχριστο —του κολλάει οποιαδήποτε ταμπέλα είναι πιο εξωφρενική και οποιαδήποτε κατηγορία είναι πιο σοβαρή. Κάτι τέτοιο δεν είναι αυθαίρετη κρίση και καταδίκη; Η πρόθεση, ο σκοπός και το κίνητρο και των δύο πλευρών όταν λένε αυτά τα πράγματα δεν είναι να βοηθήσουν τον άλλο να αποκτήσει αυτογνωσία και να απαλλαγεί από τις διεφθαρμένες διαθέσεις του ούτε, φυσικά, να τον βοηθήσουν να εισέλθει στην πραγματικότητα του λόγου του Θεού ή να κατανοήσει τις αλήθεια-αρχές. Αντ' αυτού, προσπαθούν να επιτεθούν στον άλλον άνθρωπο και να τον πλήξουν, να τον εκθέσουν ώστε να πετύχουν τον στόχο τους, που είναι να εκτονώσουν την προσωπική τους εμπάθεια και να πάρουν εκδίκηση. Έτσι εμπλέκονται σε αμοιβαίες επιθέσεις και λογομαχίες. Αν και το να επιτίθεται κανείς έτσι στους άλλους, συνδέοντας τα λόγια του Θεού με τον άλλο για να πει πως έχει διεφθαρμένη διάθεση και είναι διάβολος και σατανάς, μπορεί επιφανειακά να μοιάζει πολύ πνευματικό, καθώς και ότι έχει μεγαλύτερη βάση από το να ξεμπροστιάζει ο ένας τον άλλο, η φύση αυτών των δύο μεθόδων είναι η ίδια. Ούτε η μία ούτε η άλλη μέθοδος δεν βασίζεται στη συναναστροφή πάνω στον λόγο του Θεού και την αλήθεια που εμπεριέχεται στην κανονική ανθρώπινη φύση, αλλά βασίζεται στο να κρίνει, να καταδικάζει και να αναθεματίζει κανείς τον άλλο ανεύθυνα και αυθαίρετα, με βάση προσωπικές προτιμήσεις, καθώς και να εξαπολύει προσωπικές επιθέσεις. Τέτοιας φύσεως διάλογοι προκαλούν, επίσης, διατάραξη και αναστάτωση στην εκκλησιαστική ζωή, ενώ παρακωλύουν και καταστρέφουν τη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού.

Τι πρέπει να κάνετε όταν συναντάτε δύο ανθρώπους που εμπλέκονται σε αμοιβαίες επιθέσεις, εκθέτοντας ο ένας τις διεφθαρμένες διαθέσεις του άλλου; Είναι απαραίτητο να χτυπήσετε το χέρι στο τραπέζι και να τους κάνετε κήρυγμα; Είναι απαραίτητο να τους ρίξετε έναν κουβά κρύο νερό για να ηρεμήσουν και να συνειδητοποιήσουν ότι κάνουν λάθος και να ζητήσουν συγγνώμη ο ένας στον άλλον; Μπορεί να λυθεί το πρόβλημα μ' αυτές τις μεθόδους; (Όχι.) Αυτά τα δύο άτομα τσακώνονται διαρκώς, σε όλες τις συναθροίσεις και, μόλις τελειώσει κάθε συνάθροιση, ετοιμάζονται για τον επόμενο τσακωμό. Στο σπίτι τους, ψάχνουν λόγια του Θεού και πατήματα για να χρησιμοποιήσουν στις επιθέσεις τους, κάνουν ακόμα και γραπτά προσχέδια και υπολογίζουν πώς θα επιτεθούν στον άλλο, σε ποιες πτυχές του θα επιτεθούν, πώς θα τον κρίνουν και θα τον καταδικάσουν, τι τόνο θα χρησιμοποιήσουν και ποια λόγια του Θεού θα επιστρατεύσουν για να εξαπολύσουν την πιο πειστική επίθεση και καταδίκη. Ψάχνουν, επίσης, διάφορους πνευματικούς όρους και χρησιμοποιούν διαφορετικές μεθόδους έκφρασης για να καταδικάσουν και να πλήξουν τον άλλο, ώστε να μην έχει τη δυνατότητα να αντιστρέψει την κατάσταση, και πασχίζουν να τον βγάλουν νοκ άουτ στον επόμενο αγώνα, έτσι ώστε να του είναι αδύνατο να σταθεί ξανά όρθιος. Όλες αυτές οι συμπεριφορές ανήκουν στην κατηγορία της εμπλοκής σε αμοιβαίες επιθέσεις και λογομαχίες. Λύνονται εύκολα τέτοια θέματα; Αν αυτά τα άτομα, αφού λάβουν συμβουλές, βοήθεια και συναναστροφή πάνω στην αλήθεια από τους περισσότερους ανθρώπους, συνεχίζουν να μην μετανοούν και

να μην αναστρέφουν την πορεία τους —αν, δηλαδή, τσακώνονται και βρίζονται μόλις συναντηθούν, δεν ακούνε τις συμβουλές κανενός και, όταν ο οποιοσδήποτε συναναστρέφεται πάνω στην αλήθεια ή τους κλαδεύει, δεν το δέχονται— τι πρέπει να γίνει τότε; Αυτό το διαχειρίζεται κανείς εύκολα: Πρέπει να απομακρυνθούν. Δεν θα λυνόταν έτσι το πρόβλημα; Εύκολο δεν είναι; Είναι απαραίτητο να συνεχίσει η συναναστροφή μαζί τους; Είναι πια απαραίτητο να τους παρέχεται στοργική βοήθεια; Πείτε Μου, είναι σωστό να δείχνει κανείς στοργή, ανοχή και υπομονή σε ανθρώπους σαν κι αυτούς; (Δεν είναι σωστό.) Γιατί δεν είναι σωστό; (Επειδή δεν αποδέχονται την αλήθεια —δεν ωφελεί η συναναστροφή μαζί τους.) Σωστά, δεν αποδέχονται την αλήθεια. Συμμετέχουν στις συναθροίσεις μόνο για να εμπλέκονται σε λογομαχίες. Δεν πιστεύουν στον Θεό για να επιδιώξουν την αλήθεια κι απλώς τους αρέσει να εμπλέκονται σε λογομαχίες. Είναι αυτό αποκάλυψη και εκδήλωση της κανονικής ανθρώπινης φύσης; Έχουν τον ορθολογισμό που πρέπει να διέπει την κανονική ανθρώπινη φύση; (Όχι.) Τους λείπει ο ορθολογισμός της κανονικής ανθρώπινης φύσης. Κατά τη διάρκεια των συναθροίσεων, άνθρωποι σαν κι αυτούς δεν διαβάζουν τα λόγια του Θεού συγκεντρωμένα και σωστά, προκειμένου να κατανοήσουν και να αποκτήσουν την αλήθεια από τα λόγια του Θεού κι έτσι να απαλλαγούν από τις διεφθαρμένες διαθέσεις τους κι απ' τα προβλήματά τους. Αντ' αυτού, θέλουν συνέχεια να λύνουν τα προβλήματα των άλλων. Επικεντρώνουν διαρκώς την προσοχή τους στους άλλους, ψάχνοντας να τους βρουν ψεγάδια· αποσκοπούν πάντα στο να εντοπίσουν τα προβλήματα των άλλων στα λόγια του Θεού. Με την ευκαιρία της ανάγνωσης και της συναναστροφής πάνω στα λόγια του Θεού, εκθέτουν και επιτίθενται στους άλλους, ενώ χρησιμοποιούν τα λόγια του Θεού για να κρίνουν, να μειώσουν και να καταδικάσουν τους άλλους. Κι όμως, τον εαυτό τους τον διαχωρίζουν από τα λόγια του Θεού. Τι είδους άνθρωποι είναι; Είναι αυτοί άνθρωποι που αποδέχονται την αλήθεια; (Όχι.) Σε ένα πράγμα είναι ιδιαίτερα καλοί και ενθουσιάζονται μ' αυτό: Αφού διαβάσουν τα λόγια του Θεού, εντοπίζουν τακτικά στους άλλους τα προβλήματα, τις καταστάσεις και τις εκδηλώσεις κάθε λογής που εκθέτουν τα λόγια Του. Όσο περισσότερο εντοπίζουν αυτά τα προβλήματα τόσο περισσότερο νιώθουν πως επωμίζονται μια σημαντική ευθύνη και πιστεύουν πως μπορούν να κάνουν πολλά, θεωρώντας ότι πρέπει να εκθέσουν αυτά τα θέματα. Δεν τη χαρίζουν ούτε σε έναν άνθρωπο που έχει αυτά τα θέματα. Τι είδους άνθρωποι είναι; Έχουν λογική οι άνθρωποι σαν κι αυτούς; Έχουν την ικανότητα να κατανοήσουν την αλήθεια; (Όχι.) Στην εκκλησία, αν αυτού του είδους οι άνθρωποι δεν μιλάνε ανοιχτά ούτε προκαλούν αναστάτωση, τότε δεν είναι ανάγκη να τους χειριστεί κανείς. Αν, ωστόσο, ενεργούν μονίμως μ' αυτόν τον τρόπο, αν διαρκώς επιτίθενται, κρίνουν και καταδικάζουν τους άλλους, τότε η εκκλησία πρέπει να λάβει τα αντίστοιχα μέτρα για τον χειρισμό τους και να τους απομακρύνει. Όσο γι' αυτούς που έχουν εκτεθεί από κάποιους κι έπειτα τους επιτίθενται, τους κρίνουν και τους καταδικάζουν, χρησιμοποιώντας τις ίδιες μεθόδους και τα ίδια μέσα, αν οι περιστάσεις είναι σοβαρές και έχουν διαταράξει και αναστατώσει την εκκλησιαστική ζωή, τότε πρέπει κι αυτοί να απομακρυνθούν και να απομονωθούν από τον εκλεκτό λαό του Θεού —δεν πρέπει να τους δείξει κανείς καμία επιείκεια.

Για ποιες άλλες εκδηλώσεις της εμπλοκής σε αμοιβαίες επιθέσεις και λογομαχίες θεωρείται ότι η φύση τους διαταράσσει και αναστατώνει την εκκλησιαστική ζωή; Όταν οι άνθρωποι ξεμπροστιάζουν ο ένας τον άλλο και εκθέτουν τις διεφθαρμένες διαθέσεις του για να εκτονώσουν την προσωπική τους εμπάθεια και να τον εκδικηθούν, αυτές είναι προφανείς εκδηλώσεις διατάραξης και αναστάτωσης της εκκλησιαστικής ζωής. Εκτός απ' αυτές τις δύο εκδηλώσεις, υπάρχει και το να προσποιείται κανείς ότι ανοίγεται, ξεγυμνώνεται και αναλύεται προκειμένου να εκθέσει και να αναλύσει επίτηδες τους άλλους —και αυτού του είδους η επίθεση είναι εκδήλωση διατάραξης και αναστάτωσης της εκκλησιαστικής ζωής. Είναι, λοιπόν, επίθεση κάτι που λέει ένας άνθρωπος, εφόσον αυτό δεν αφορά τα δικά του θέματα, αλλά τα θέματα των άλλων, ανεξάρτητα από το αν λέγεται με δηκτικό τρόπο ή λέγεται έμμεσα, φευγαλέα και διακριτικά; (Όχι.) Οπότε ποιες καταστάσεις συνιστούν επίθεση; Εξαρτάται από την πρόθεση και τον σκοπό που κρύβεται πίσω απ' τα λεγόμενα. Αν κάτι λέγεται με σκοπό να πλήξει και να εκδικηθεί τους ανθρώπους ή για να εκτονώσει προσωπική εμπάθεια, τότε είναι επίθεση. Αυτή είναι μία κατάσταση. Επιπλέον, όταν κάποιος υπερβάλλει αναφορικά με τις επιφανειακές πτυχές ενός προβλήματος, με σκοπό να κρίνει και να καταδικάσει τους ανθρώπους, κόντρα στα γεγονότα και σε ό,τι είναι αληθινό, βγάζοντας αυθαίρετα συμπεράσματα χωρίς να εξετάζει καθόλου την ουσία του θέματος —και μ' αυτά εκτονώνει κανείς την προσωπική του εμπάθεια και παίρνει εκδίκηση, κρίνει και καταδικάζει, και μια τέτοια κατάσταση συνιστά κι αυτή επίθεση. Τι άλλο; (Μήπως είναι και το να κατασκευάζει αβάσιμες φήμες για τους άλλους;) Βεβαίως και μετράει ως επίθεση το να κατασκευάζει κανείς αβάσιμες φήμες, και μάλιστα ακόμα περισσότερο. Πόσες καταστάσεις συνιστούν επίθεση; (Τρεις.) Αναφέρετε περιληπτικά αυτές τις καταστάσεις. (Η πρώτη είναι το να πλήττει κανείς τους άλλους με συγκεκριμένο σκοπό. Η δεύτερη είναι το να κρίνει και να καταδικάζει κανείς τους άλλους με τρόπο που πάει κόντρα στα γεγονότα και σε ό,τι είναι αληθινό, δηλαδή το να χαρακτηρίζει τους άλλους με αυθαιρεσία κι ανευθυνότητα. Η τρίτη είναι το να κατασκευάζει κανείς αβάσιμες φήμες για τους ανθρώπους.) Η φύση καθεμιάς από αυτές τις τρεις καταστάσεις τις καθιστά προσωπικές επιθέσεις. Πώς διακρίνουμε τις καταστάσεις που θεωρούνται προσωπικές επιθέσεις από εκείνες που δεν θεωρούνται; Όσον αφορά τον επιτιθέμενο, ποιες ενέργειες ή λόγια συνιστούν επίθεση; Ας υποθέσουμε ότι τα λόγια ενός ανθρώπου έχουν κάπως παραπειστική φύση και μπορούν να αποπροσανατολίσουν τους άλλους, ενώ έχουν και χαρακτήρα φημολογίας. Αυτός ο άνθρωπος δημιουργεί κάτι από το τίποτα και κατασκευάζει φήμες και ψέματα για να παραπλανήσει και να αποπροσανατολίσει τους άλλους. Έχει ως πρόθεση και σκοπό να κάνει περισσότερους ανθρώπους να αναγνωρίσουν και να πιστέψουν πως όσα λέει είναι σωστά, καθώς και να συμφωνήσουν πως όσα λέει συμβαδίζουν με την αλήθεια. Ταυτόχρονα, θέλει και να εκδικηθεί κάποιον άλλον, να τον κάνει αρνητικό και να τον αποδυναμώσει. Σκέφτεται: «Έχεις ελεεινότατο χαρακτήρα! Πρέπει να εκθέσω την πραγματική σου κατάσταση και να πατάξω αυτή σου την αλαζονεία —για να δούμε τότε τι θα έχεις να μοστράρεις και να επιδείξεις! Πώς είναι δυνατό να ξεχωρίσω εγώ δίπλα

σου; Το μίσος μου δεν πρόκειται να κατευναστεί αν δεν σε κάνω να υποκύψεις στην αρνητικότητα κι αν δεν σε αποκαθλώσω. Θα δείξω σε όλους ότι κι εσύ μπορείς να γίνεις αρνητικός και έχεις κι εσύ αδυναμίες!» Αν αυτός είναι ο σκοπός του, τότε τα λόγια του συνιστούν επίθεση. Ας υποθέσουμε, όμως, ότι η πρόθεσή του είναι απλώς να διευκρινίσει τα γεγονότα και το τι είναι αληθινό σχετικά με ένα ζήτημα: αφού αποκτήσει μια ακριβή εικόνα και ανακαλύψει την ουσία του θέματος μέσα από μια περίοδο εμπειρίας, νιώθει πως αυτό πρέπει να τεθεί σε συναναστροφή, έτσι ώστε να μπορέσει η πλειοψηφία να το καταλάβει και να μάθει τι είδους κατανόηση επί του ζητήματος θεωρείται αγνή, με άλλα λόγια, ο σκοπός του είναι να διορθώσει περισσότερους ανθρώπους που έχουν στρεβλή ή μονόπλευρη άποψη γι' αυτό το ζήτημα. Θα ήταν επίθεση κάτι τέτοιο; (Όχι.) Δεν αναγκάζει κάποιον να αποδεχθεί την προσωπική του άποψη ούτε, φυσικά, έχει καμία πρόθεση προσωπικής εκδίκησης, αλλά μόνη του επιθυμία είναι να διευκρινίσει την αλήθεια των γεγονότων. Βοηθά με αγάπη τον άλλο να κατανοήσει και, μέσω αυτής της κατανόησης, να μπορέσει να μην παραστρατήσει. Είτε ο άλλος άνθρωπος το αποδεχθεί αυτό είτε όχι, ο ίδιος είναι σε θέση να εκπληρώσει την ευθύνη του. Επομένως, αυτή η συμπεριφορά, αυτή η προσέγγιση, δεν είναι επίθεση. Μέσα από τη γλώσσα που χρησιμοποιεί κάποιος, τα λόγια που επιλέγει, καθώς και από τον τρόπο, τον τόνο και τη στάση που υιοθετεί όταν μιλάει σε αυτές τις δύο διαφορετικές εκδηλώσεις, μπορεί κανείς να διακρίνει την πρόθεση και τον σκοπό αυτού του ανθρώπου. Αν κάποιος σκοπεύει να επιτεθεί στον άλλον, σίγουρα θα χρησιμοποιεί δηκτική γλώσσα, ενώ η πρόθεση και ο σκοπός του θα φαίνονται ξεκάθαρα από τον τόνο και τον επιτονισμό του, τα λόγια που επιλέγει και τη στάση που υιοθετεί όταν μιλάει. Αν δεν αναγκάζει τον άλλο να αποδεχθεί τα λεγόμενά του και αν είναι βέβαιο ότι δεν του επιτίθεται, τότε σίγουρα η ομιλία του θα συνάδει με τις εκδηλώσεις της συνείδησης και της λογικής της κανονικής ανθρώπινης φύσης. Επιπλέον, είναι βέβαιο ότι η στάση του, ο τόνος του και τα λόγια που επιλέγει όταν μιλάει θα είναι ορθολογικά και θα εντάσσονται στο πλαίσιο της κανονικής ανθρώπινης φύσης.

Μετά από τη συναναστροφή πάνω στις αρχές διάκρισης του τι συνιστά και τι δεν συνιστά προσωπική επίθεση, είστε σε θέση να το διακρίνετε τώρα; Αν ακόμα δεν μπορείτε να το διακρίνετε, τότε δεν θα έχετε τη δυνατότητα να φτάσετε στην ουσία του θέματος. Όσο ευχάριστα κι αν ηχεί η συναναστροφή κάποιου, αν αυτός ο άνθρωπος δεν ασκείται σύμφωνα με τις αρχές, αν δεν έχει σκοπό να βοηθήσει τους άλλους να κατανοήσουν την αλήθεια και να κάνουν σωστά τα καθήκοντά τους, αλλά, αντ' αυτού, βρίσκει πράγματα που θα χρησιμοποιήσει εναντίον τους για να τους ενοχλεί ασταμάτητα, κάνοντας ό,τι περνάει απ' το χέρι του για να τους κρίνει και να τους καταδικάσει, και φαίνεται επιφανειακά σαν να διακρίνει τους ανθρώπους, ενώ στην πραγματικότητα η πρόθεση κι ο σκοπός του είναι να καταδικάζει και να επιτίθεται στους άλλους, τότε αυτή η κατάσταση εμπεριέχει μια προσωπική επίθεση. Τα ασήμαντα πράγματα που συμβαίνουν μεταξύ των ανθρώπων είναι πολύ απλά και προφανή· αν γινόταν συναναστροφή πάνω σ' αυτά τα ζητήματα, θα έπαιρνε λιγότερο από μία συνάθροιση. Είναι απαραίτητο,

λοιπόν, να αναλώνεται ο χρόνος των αδελφών σε εκτενή συζήτηση για όλα αυτά, σε κάθε συνάθροιση; Δεν είναι απαραίτητο. Αν οι άνθρωποι δεν αφήνουν τους άλλους σε χλωρό κλαρί, αυτό αποτελεί επίθεση εναντίον τους και πρόκληση αναστάτωσης. Για ποιον λόγο προσκολλώνται οι άνθρωποι σε ένα ζήτημα και μιλάνε γι' αυτό ασταμάτητα; Αυτό συμβαίνει επειδή κανένας δεν είναι διατεθειμένος να εγκαταλείψει τις προθέσεις και τους σκοπούς του, κανένας δεν προσπαθεί να αποκτήσει αυτογνωσία και κανένας δεν αποδέχεται την αλήθεια ούτε και τα γεγονότα και ό,τι είναι αληθινό, οπότε ο καθένας δεν αφήνει τους άλλους σε χλωρό κλαρί. Ποια είναι η φύση του να μην αφήνει κανείς τους άλλους σε χλωρό κλαρί; Πρόκειται για επίθεση. Σημαίνει ότι βρίσκει πράγματα που θα χρησιμοποιήσει εναντίον των άλλων, βρίσκει ψεγάδια στις λέξεις που επιλέγουν και χρησιμοποιεί τα ελαττώματά τους εναντίον τους, εμμένοντας διαρκώς σε ένα και μόνο πράγμα και επιχειρηματολογώντας μέχρι που αναποκοκκινίζει από την προσπάθεια. Αν οι άνθρωποι συναναστρέφονται μέσα σ' ένα πλαίσιο κανονικής ανθρώπινης φύσης, υποστηρίζοντας και βοηθώντας ο ένας τον άλλον —εκπληρώνοντας, δηλαδή, την ευθύνη τους— τότε η μεταξύ τους σχέση θα βελτιώνεται όλο και περισσότερο. Αν, όμως, εμπλέκονται σε αμοιβαίες επιθέσεις και λογομαχίες, αν μπερδεύονται μεταξύ τους για να ξεκαθαρίσουν τις αιτιολογήσεις τους, αν θέλουν να έχουν πάντοτε το πάνω χέρι, αν δεν θέλουν να παραδεχθούν την ήττα τους και να συμβιβαστούν, αν δεν εγκαταλείπουν τα προσωπικά τους παράπονα, τότε η σχέση μεταξύ των δύο θα καταλήξει να γίνεται όλο και πιο τεταμένη και να χειροτερεύει όλο και περισσότερο· δεν θα είναι μια κανονική διαπροσωπική σχέση, ενώ μπορεί να φτάσουν ακόμα και στο σημείο να κοκκινίζουν τα μάτια τους όποτε συναντιούνται. Για σκεφτείτε το, όταν καβγαδίζουν τα σκυλιά, τα μάτια του πιο άγριου απ' αυτά κοκκινίζουν. Τι συμβαίνει και κοκκινίζουν τα μάτια του; Δεν είναι από το μίσος που ξεχειλίζει; Το ίδιο δεν συμβαίνει και με τους ανθρώπους που επιτίθενται ο ένας στον άλλον; Αν οι άνθρωποι, όταν συναναστρέφονται πάνω στην αλήθεια, δεν επιτίθενται ο ένας στον άλλον, αλλά, αντ' αυτού, μπορούν να αντισταθμίζουν ο ένας τα ελαττώματα του άλλου, αντλώντας δύναμη απ' τα δυνατά τους σημεία, καθώς και να υποστηρίζουν ο ένας τον άλλον, θα υπήρχε πιθανότητα να είναι κακή η μεταξύ τους σχέση; Είναι σίγουρο ότι η σχέση τους θα γινόταν όλο και πιο κανονική. Όταν δύο άνθρωποι μιλάνε, συζητούν, συναναστρέφονται ή ακόμα και διαφωνούν μέσα στο πλαίσιο της συνείδησης και της λογικής της κανονικής ανθρώπινης φύσης, τότε η σχέση τους θα είναι κανονική και δεν πρόκειται να θυμώνουν ούτε να καβγαδίζουν όταν συναντιούνται. Αν οι άνθρωποι νιώθουν μίσος κι ένα κύμα ανεξήγητης οργής χωρίς καν να έρχονται πρόσωπο με πρόσωπο, μόνο και μόνο με την αναφορά του άλλου ατόμου, τότε αυτή η εκδήλωση δεν δείχνει ότι έχουν τη λογική και τη συνείδηση της κανονικής ανθρώπινης φύσης. Οι άνθρωποι επιτίθενται ο ένας στον άλλον επειδή έχουν διεφθαρμένες διαθέσεις· το περιβάλλον τους δεν έχει καμία απολύτως σχέση. Όλα αυτά συμβαίνουν επειδή οι άνθρωποι δεν αγαπούν την αλήθεια, δεν μπορούν να αποδεχθούν την αλήθεια και δεν κάνουν πράξη την αλήθεια ούτε χειρίζονται τα ζητήματα με βάση τις αρχές όταν προκύπτουν διενέξεις, κι έτσι παρατηρούνται συχνά στην εκκλησιαστική ζωή

περιστατικά στα οποία οι άνθρωποι ξεμπροστιάζουν ο ένας τον άλλο, τον κρίνουν ή εμπλέκονται ακόμη και σε αμοιβαίες επιθέσεις και καταδίκες. Επειδή οι άνθρωποι έχουν διεφθαρμένες διαθέσεις, επειδή βρίσκονται συχνά σε κατάσταση έλλειψης λογικής, επειδή ζουν με βάση τις διεφθαρμένες διαθέσεις τους και επειδή, ακόμα κι αν κατανοήσουν κάποια αλήθεια, τους είναι δύσκολο να την κάνουν πράξη, προκύπτουν εύκολα μεταξύ τους διενέξεις και διάφορα είδη επιθέσεων. Αν αυτές οι επιθέσεις προκύπτουν περιστασιακά, έχουν μόνο προσωρινή επίδραση στην εκκλησιαστική ζωή· όσοι, όμως, έχουν συνεχώς τάση για αμοιβαίες επιθέσεις προκαλούν σοβαρή διατάραξη και αναστάτωση στην εκκλησιαστική ζωή, ενώ επίσης επηρεάζουν σοβαρά και παρακωλύουν τη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού.

3. Λογομαχίες

Στην εκκλησία υπάρχει ακόμα ένα είδος ανθρώπου, ένα είδος ανθρώπου που του αρέσει ιδιαίτερα να δικαιολογείται. Λόγου χάρη, αν έχει κάνει ή αν έχει πει κάτι λάθος, φοβάται μήπως οι άλλοι σχηματίσουν κακή γνώμη γι' αυτόν και μήπως κάτι τέτοιο επηρεάσει την εικόνα του στα μάτια της πλειοψηφίας, οπότε δικαιολογείται και εξηγεί το ζήτημα κατά τη διάρκεια των συναθροίσεων. Το εξηγεί με σκοπό να μη σχηματίσουν οι άνθρωποι κακή γνώμη για το άτομό του, κι έτσι καταβάλλει μεγάλη προσπάθεια γι' αυτό και το σκέφτεται πολύ· αναλογίζεται όλη μέρα: «Πώς μπορώ να διευκρινίσω αυτό το ζήτημα; Πώς μπορώ να το εξηγήσω με σαφήνεια σ' αυτόν τον άνθρωπο; Πώς μπορώ να ανασκευάσω την κακή γνώμη που έχουν σχηματίσει για μένα; Η σημερινή συνάθροιση είναι μια καλή ευκαιρία να μιλήσω γι' αυτό το ζήτημα». Λέει στη συνάθροιση: «Σκοπός μου με αυτό που έκανα τις προάλλες δεν ήταν να βλάψω ούτε να εκθέσω κανέναν· είχα καλή πρόθεση, να βοηθήσω τους ανθρώπους. Εντούτοις, κάποιοι άνθρωποι διαρκώς με παρεξηγούν, θέλουν διαρκώς να με βάζουν στο στόχαστρο και θεωρούν πάντα πως είμαι άπληστος και φιλόδοξος, καθώς και ότι έχω κακή ανθρώπινη φύση. Στην πραγματικότητα, όμως, δεν είμαι καθόλου έτσι, σωστά; Ούτε έκανα ούτε είπα τέτοια πράγματα. Όταν μίλησα για κάποιον ενώ δεν ήταν παρών, δεν ήταν για να του δημιουργήσω επίτηδες πρόβλημα. Όταν οι άνθρωποι έχουν κάνει κακά πράγματα, πώς γίνεται να μην επιτρέπουν στους άλλους να μιλούν γι' αυτά;» Λέει πολλά, τόσο για να δικαιολογηθεί όσο και για να υπερασπιστεί τον εαυτό του, ενώ επίσης εκθέτει και αρκετά από τα προβλήματα του άλλου ανθρώπου. Όλα αυτά τα κάνει για να διαχωρίσει τη θέση του από το ζήτημα, να κάνει τους πάντες να πιστέψουν ότι αυτό που αποκάλυψε δεν ήταν διεφθαρμένη διάθεση, καθώς και ότι δεν έχει κακή ανθρώπινη φύση, ούτε αντιπάθεια προς την αλήθεια, ούτε φυσικά κακόβουλες προθέσεις. Θέλει, λοιπόν, οι άλλοι να πιστέψουν πως είναι καλόβουλος, πως οι καλές του προθέσεις συχνά παρεξηγούνται και πως συχνά καταδικάζεται εξαιτίας των παρανοήσεων των άλλων. Τόσο ρητά όσο και έμμεσα, τα λόγια του κάνουν τους ακροατές να θεωρήσουν πως είναι αθώος και πως όσοι τον νόμιζαν άδικο και κακό είναι εκείνοι οι κακοί που δεν αγαπούν την αλήθεια. Αφού ακούσει κάτι τέτοιο, ο άλλος άνθρωπος κατανοεί το εξής: «Τα λόγια

σου δεν θέλουν να πουν ότι δεν έχεις διεφθαρμένη διάθεση; Ο σκοπός τους δεν είναι απλώς να φανείς καλός; Αυτό δεν σημαίνει απλώς ότι δεν έχεις αυτογνωσία, ότι δεν αποδέχεσαι την αλήθεια, ότι δεν αποδέχεσαι τα γεγονότα; Εντάξει, μην τα αποδέχεσαι όλα αυτά· εμένα, όμως, γιατί με βάζεις στο στόχαστρο; Εγώ δεν είχα την πρόθεση να σε βάλω στο στόχαστρο ούτε ήθελα να σε πλήξω. Μπορείς να νομίζεις ό,τι θέλεις· εγώ τι σχέση έχω μ' αυτό;» Ο άλλος, τότε, δεν μπορεί να μασήσει τα λόγια του και λέει: «Κάποιοι άνθρωποι, όταν έρχονται αντιμέτωποι με ένα θέμα μικρής σημασίας και υποβάλλονται σε λίγη άδικη μεταχείριση ή πόνο, δεν είναι διατεθειμένοι να το αποδεχθούν και θέλουν να δικαιολογηθούν και να εξηγηθούν· προσπαθούν συνεχώς να διαχωρίσουν τη θέση τους από το θέμα, θέλουν πάντα να δίνουν καλή εντύπωση στους άλλους και να καλλωπίζουν την εικόνα τους. Δεν είναι τέτοιου είδους άνθρωποι, γιατί, λοιπόν, προσπαθούν να δίνουν καλή εντύπωση στους άλλους, να δίνουν την εντύπωση ότι είναι τέλειοι; Εξάλλου, εγώ συναναστρέφομαι πάνω στην αλήθεια, δεν βάζω κανέναν στο στόχαστρο ούτε σκοπεύω να πλήξω ή να εκδικηθώ κανέναν. Ο καθένας ας νομίζει ό,τι θέλει!» Αυτοί οι δύο άνθρωποι συναναστρέφονται πάνω στην αλήθεια; (Όχι.) Τι κάνουν, λοιπόν; Λέει ο ένας: «Τα έκανα όλα αυτά για το έργο της εκκλησίας. Δεν με νοιάζει τι νομίζεις εσύ». Λέει ο άλλος: «Όταν ο άνθρωπος ενεργεί, ο Ουρανός βλέπει. Ο Θεός γνωρίζει τις σκέψεις των ανθρώπων. Μη νομίζεις πως, μόνο και μόνο επειδή έχεις λίγη καλή θέληση, ικανότητα και ευφράδεια και δεν κάνεις κακά πράγματα, ο Θεός δεν θα σε εξετάσει εξονυχιστικά· μη νομίζεις πως, αν κρύψεις βαθιά τις σκέψεις σου, ο Θεός δεν μπορεί να τις δει. Εδώ μπορούν να τις δουν όλοι οι αδελφοί κι οι αδελφές —πόσο μάλλον ο Θεός! Δεν το ξέρεις ότι ο Θεός εξετάζει εξονυχιστικά τα βάθη της καρδιάς των ανθρώπων;» Για ποιο πράγμα λογομαχούν αυτοί οι δύο; Ο ένας καταβάλλει μεγάλη προσπάθεια για να δικαιολογηθεί και να απαλλαχθεί, επειδή δεν θέλει να έχουν οι άλλοι κακή εντύπωση γι' αυτόν, ενώ ο άλλος επιμένει να μη δίνει τόπο στην οργή, δεν επιτρέπει στον πρώτο να δώσει καλή εντύπωση στους άλλους και, ταυτόχρονα, βάζει στόχο να τον εκθέσει και να τον καταδικάσει, χρησιμοποιώντας επιπλήξεις. Εκ πρώτης όψεως, αυτοί οι δύο δεν βρίσκονται ούτε εκθέτουν ευθέως ο ένας τον άλλον, όμως μιλάνε με συγκεκριμένο σκοπό: Ο ένας προσπαθεί να αποφύγει να παρεξηγηθεί από τον άλλον και απαιτεί από αυτόν να καθαρίσει το όνομά του, ενώ ο άλλος αρνείται να κάνει κάτι τέτοιο και, αντ' αυτού, επιμένει να βάζει στον πρώτο ταμπέλες και να τον καταδικάζει, απαιτώντας από εκείνον να το αποδεχτεί. Είναι αυτή η συζήτηση μια κανονική συναναστροφή πάνω στην αλήθεια; (Όχι.) Είναι μια συζήτηση με βάση τη συνείδηση και τη λογική; (Όχι.) Οπότε ποια είναι η φύση μιας τέτοιας συζήτησης; Είναι μια τέτοια συζήτηση εμπλοκή σε αμοιβαίες επιθέσεις; (Ναι.) Μήπως αυτός που δικαιολογείται συναναστρέφεται πάνω στο πώς μπορεί να αποδεχθεί όσα στέλνει ο Θεός, να αποκτήσει αυτογνωσία και να βρει τις αρχές σύμφωνα με τις οποίες πρέπει κανείς να ασκηθεί; Όχι, δικαιολογείται στους άλλους. Θέλει να διευκρινίσει στους άλλους ποιες είναι οι σκέψεις, οι απόψεις, οι προθέσεις και ο σκοπός του, να εξηγηθεί στον άλλο, κι εκείνος να καθαρίσει το όνομά του. Επιπλέον, θέλει να αρνηθεί την έκθεση και την καταδίκη από

τον άλλο και, ακόμα κι αν τα λεγόμενα του τελευταίου συμβαδίζουν με τα γεγονότα και με την αλήθεια, εφόσον ο ίδιος δεν τα παραδέχεται ή δεν είναι διατεθειμένος να τα αποδεχθεί, τότε θεωρεί πως τα λεγόμενα του άλλου είναι λανθασμένα και θέλει να τα διορθώσει. Ταυτόχρονα, ο άλλος δεν επιθυμεί να του καθαρίσει το όνομά του, αλλά τον εκθέτει και τον αναγκάζει να αποδεχθεί την καταδίκη του. Ο ένας δεν είναι διατεθειμένος να αποδεχθεί και ο άλλος προσπαθεί επίμονα να τον αναγκάσει να αποδεχθεί, πράγμα που οδηγεί σε επιθέσεις μεταξύ τους. Αυτό το είδος διαλόγου έχει τη φύση της εμπλοκής σε αμοιβαίες επιθέσεις. Τι φύση έχει, λοιπόν, αυτού του είδους η επίθεση; Χαρακτηρίζεται αυτή η συζήτηση από αμοιβαία άρνηση, αμοιβαία παράπονα και αμοιβαία καταδίκη; (Ναι.) Αυτή η μορφή διαλόγου προκύπτει και στην εκκλησιαστική ζωή; (Ναι.) Όλες οι συζητήσεις αυτού του είδους είναι λογομαχίες.

Γιατί αποκαλούνται λογομαχίες αυτού του είδους οι διάλογοι; (Επειδή οι συμμετέχοντες διαπληκτίζονται για το τι είναι σωστό και τι λάθος, επειδή κανένας δεν προσπαθεί να αποκτήσει αυτογνωσία και κανένας δεν κερδίζει τίποτα· απλώς εμμένουν διαρκώς στο ζήτημα, ενώ οι διάλογοι δεν έχουν κανένα νόημα.) Απλώς μιλούν πολύ και ξοδεύουν το σάλιο τους λογομαχώντας για το ποιος είναι σωστός και ποιος λάθος, ποιος ανώτερος και ποιος κατώτερος. Λογομαχούν ασταμάτητα, χωρίς να βγαίνει ποτέ κανείς νικητής, και οι διαπληκτισμοί τους δεν έχουν τελειωμό. Και τι αποκομίζουν, τελικά, απ' αυτό; Μήπως την κατανόηση της αλήθειας, την κατανόηση των προθέσεων του Θεού; Μήπως την ικανότητα να μετανοήσουν και να αποδεχθούν την εξονυχιστική εξέταση του Θεού; Μήπως την ικανότητα να αποδεχθούν τα πράγματα από τον Θεό και να αποκτήσουν περισσότερη αυτογνωσία; Τίποτα απ' αυτά δεν αποκομίζουν. Αυτοί οι ανούσιοι διαπληκτισμοί και διάλογοι περί σωστού και λάθους είναι λογομαχίες. Για να το πούμε απλά, οι λογομαχίες είναι εντελώς ανούσιες συζητήσεις, όπου όλα όσα λέγονται είναι ανοησίες, ούτε μία λέξη δεν είναι εποικοδομητική ή ωφέλιμη για τους άλλους, αλλά, αντίθετα, τα λόγια που λέγονται είναι όλα τους οδυνηρά και προέρχονται από τη βούληση, τη θερμοαιμία, τον νου και, φυσικά, σε ακόμα μεγαλύτερο βαθμό, τις διεφθαρμένες διαθέσεις των ανθρώπων. Κάθε λέξη λέγεται χάριν των συμφερόντων του καθενός, της εικόνας και της υπόληψής του και όχι για να γίνει εποικοδομητική ή βοηθητική για τους άλλους ούτε για να κατανοήσει ο ίδιος κάποια πτυχή της αλήθειας ή τις προθέσεις του Θεού και ούτε, φυσικά, για να συζητηθεί ποιες διεφθαρμένες διαθέσεις του εκτίθενται στα λόγια του Θεού, αν οι διεφθαρμένες διαθέσεις του αντιστοιχούν στα λόγια του Θεού ή αν η κατανόησή του είναι σωστή. Όσο ευχάριστες, ειλικρινείς ή ευσεβείς κι αν ακούγονται αυτές οι ανούσιες δικαιολογίες για τον εαυτό κι οι εξηγήσεις, είναι όλες τους λογομαχίες και αμοιβαίες επιθέσεις και κρίσεις που δεν ωφελούν ούτε τους άλλους ούτε το ίδιο το άτομο. Όχι μόνο βλάπτουν τους άλλους και επηρεάζουν τις κανονικές διαπροσωπικές σχέσεις του ίδιου του ατόμου, αλλά εμποδίζουν και την εξέλιξη της ζωής του. Εν ολίγοις, ανεξάρτητα από τις δικαιολογίες, τις προθέσεις, τις στάσεις και τους τόνους που χρησιμοποιούνται ή τα μέσα και τις τεχνικές που επιστρατεύονται, εφόσον υπάρχει αυθαίρετη κρίση και καταδίκη των άλλων, τότε αυτά τα λόγια, οι μέθοδοι και ούτω

καθεξής ανήκουν όλα στην κατηγορία της επίθεσης στους άλλους, είναι όλα λογομαχίες. Είναι ευρύ αυτό το πεδίο; (Είναι πολύ ευρύ.) Όταν, λοιπόν, έρχεστε αντιμέτωποι με τις επιθέσεις, τις κρίσεις και τις καταδίκες των ανθρώπων, μπορείτε να αποφύγετε συμπεριφορές επίθεσης και καταδίκης των άλλων; Πώς πρέπει να ασκείστε όταν έρχεστε αντιμέτωποι με αυτού του είδους τις καταστάσεις; (Πρέπει να προσερχόμαστε και να σιωπούμε ενώπιον του Θεού μέσω της προσευχής· τότε δεν θα υπάρχει πια μίσος στην καρδιά μας.) Εφόσον ένας άνθρωπος έχει κατανόηση και λογική, εφόσον μπορεί να σιωπήσει ενώπιον του Θεού και να προσευχηθεί σ' Αυτόν και να αποδεχθεί την αλήθεια, μπορεί να ελέγξει τις προθέσεις και τις επιθυμίες του και τότε μπορεί να φτάσει σ' ένα σημείο όπου ούτε κρίνει τους άλλους ούτε τους επιτίθεται. Εφόσον η πρόθεση και ο σκοπός κάποιου δεν είναι να εκτονώσει την προσωπική του εμπάθεια ή να πάρει εκδίκηση ούτε, φυσικά, να επιτεθεί στον άλλον άνθρωπο, αλλά βλέπει ακούσια τον άλλον άνθρωπο επειδή δεν κατανοεί την αλήθεια ή την κατανοεί πολύ επιφανειακά, καθώς κι επειδή είναι κάπως ανόητος και αδαής ή ισχυρογνώμων, τότε μέσα απ' τη βοήθεια, την υποστήριξη και τη συναναστροφή των άλλων, αφού κατανοήσει την αλήθεια, θα αρχίσει να μιλάει πιο σωστά και θα αξιολογεί και θα βλέπει τους άλλους με μεγαλύτερη ακρίβεια. Επιπλέον, θα μπορέσει να αντιμετωπίσει τις διεφθαρμένες διαθέσεις που αποκαλύπτουν οι άλλοι και τις εσφαλμένες ενέργειές τους με σωστό τρόπο, οπότε θα μειώσει λίγο λίγο τις επιθέσεις και τις κρίσεις του εναντίον των άλλων. Αν, ωστόσο, κάποιος ζει συνεχώς μέσα στις διεφθαρμένες διαθέσεις του, αναζητώντας ευκαιρίες να πάρει εκδίκηση απ' όποιον βρίσκει δυσάρεστο ή απ' όποιον τον έχει προσβάλει ή τον έχει βλάψει στο παρελθόν, αν έχει διαρκώς τέτοιες προθέσεις και δεν αναζητά την αλήθεια ούτε προσεύχεται ούτε βασίζεται καθόλου στον Θεό, τότε είναι ικανός να επιτεθεί στους άλλους οποτεδήποτε και οπουδήποτε —και κάτι τέτοιο δεν λύνεται εύκολα. Το να επιτίθεται κανείς στους άλλους ακούσια είναι κάτι που λύνεται εύκολα, πράγμα που δεν ισχύει για τις σκόπιμες και εκούσιες επιθέσεις. Αν κάποιος επιτίθεται και κρίνει καμιά φορά τους άλλους χωρίς να το θέλει, τότε, μέσω της συναναστροφής που θα κάνουν οι άλλοι πάνω στην αλήθεια για να τον υποστηρίξουν και να τον βοηθήσουν, θα μπορέσει να αναστρέψει την πορεία του μόλις κατανοήσει την αλήθεια. Αν, ωστόσο, κάποιος προσπαθεί συνεχώς να πάρει εκδίκηση και να εκτονώσει την προσωπική του εμπάθεια, αν θέλει συνεχώς να βασανίζει ή να μειώνει τους άλλους και τους επιτίθεται με τέτοιες προθέσεις, πράγμα που όλοι νιώθουν και βλέπουν, τότε μια τέτοια συμπεριφορά γίνεται διατάραξη και αναστάτωση της εκκλησιαστικής ζωής· συνιστά απόλυτα ηθελημένη διατάραξη και αναστάτωση. Επομένως, το να έχει κανείς τη διάθεση της επίθεσης εναντίον των άλλων είναι κάτι που δύσκολα αλλάζει.

Καταλαβαίνετε τώρα πώς πρέπει να επιλύεται το θέμα του να επιτίθεται κανείς στους άλλους και να τους καταδικάζει; Μόνο ένας τρόπος υπάρχει: Πρέπει κανείς να προσεύχεται και να βασίζεται στον Θεό, και τότε το μίσος του σιγά σιγά θα εξαφανιστεί. Υπάρχουν δύο κυρίως τύποι ανθρώπων που είναι ικανοί να επιτεθούν στους άλλους. Στον έναν τύπο ανήκουν όσοι μιλάνε χωρίς να σκεφτούν, όσοι δεν μασάνε τα λόγια τους

και, όταν κάποιος τους φαίνεται δυσάρεστος, μπορεί να πουν κάτι που θα τον πληγώσει. Τις περισσότερες φορές, ωστόσο, δεν επιτίθενται στους άλλους εκούσια ή ηθελημένα· απλώς δεν μπορούν να συγκρατηθούν, γιατί έτσι είναι η διάθεσή τους, οπότε, χωρίς να το αντιλαμβάνονται, επιτίθενται στους άλλους. Αν κλαδευτούν, το αποδέχονται, άρα δεν είναι κακοί άνθρωποι και δεν μπαίνουν στο στόχαστρο προς απομάκρυνση. Οι κακοί άνθρωποι, όμως, δεν αποδέχονται το κλάδεμα και προκαλούν συχνά διατάραξη και αναστάτωση στην εκκλησιαστική ζωή, πολύ συχνά επιτίθενται, κρίνουν, πλήττουν και εκδικούνται τους άλλους, ενώ δεν αποδέχονται την αλήθεια ούτε στο ελάχιστο. Είναι κακοί άνθρωποι και αυτοί που πρέπει να αντιμετωπίσει και να απομακρύνει η εκκλησία. Γιατί χρειάζεται να αντιμετωπιστούν και να απομακρυνθούν; Κρίνοντας από τη φύση-ουσία τους, η συμπεριφορά που έχουν να επιτίθενται στους άλλους δεν είναι ακούσια, αλλά ηθελημένη. Αυτό συμβαίνει επειδή οι άνθρωποι αυτοί έχουν κακόβουλη ανθρώπινη φύση — κανείς δεν επιτρέπεται να τους προσβάλει ούτε να τους ασκήσει κριτική, ενώ, αν κάποιος πει κάτι που ίσως κατά λάθος τους πληγώσει λίγο, θα ψάξουν να βρουν ευκαιρία για εκδίκηση— επομένως, τέτοιοι άνθρωποι είναι ικανοί να επιτεθούν στους άλλους. Αυτός είναι ένας τύπος ανθρώπου που χρειάζεται να αντιμετωπίσει και να απομακρύνει η εκκλησία. Οποιοσδήποτε εμπλέκεται σε αμοιβαίες επιθέσεις και λογομαχίες —σε όποια απ' τις δύο πλευρές κι αν είναι, είτε επιτίθεται ενεργητικά είτε παθητικά— εφόσον συμμετέχει σ' αυτού του είδους τις επιθέσεις, τότε είναι κακός άνθρωπος με καταχθόνιες προθέσεις και θα βασανίσει τους άλλους μόλις νιώσει την παραμικρή δυσaréσκεια. Τέτοιοι άνθρωποι προκαλούν σοβαρή διατάραξη και αναστάτωση στην εκκλησιαστική ζωή. Είναι ένας τύπος κακού ανθρώπου μέσα στην εκκλησία. Τα λιγότερο σοβαρά περιστατικά μπορούν να αντιμετωπιστούν με απομόνωση του συγκεκριμένου ατόμου προκειμένου να κάνει αυτοκριτική· σε πιο σοβαρές περιπτώσεις, το συγκεκριμένο άτομο πρέπει να αποπεμφθεί ή να αποβληθεί. Αυτή είναι η αρχή που πρέπει να κατανοήσουν οι επικεφαλής και εργάτες όσον αφορά τον χειρισμό αυτού του ζητήματος.

Μέσα από αυτήν τη συναναστροφή, κατανοείτε τώρα τι σημαίνει να επιτίθεται κανείς στους άλλους; Μπορείτε να το διακρίνετε; Αφού ορίσω τι είναι επίθεση, σκέφτονται κάποιοι: «Αν ο ορισμός της επίθεσης προς τους άλλους είναι τόσο ευρύς, ποιος θα τολμήσει να μιλήσει στο μέλλον; Κανείς από εμάς τους ανθρώπους δεν κατανοεί την αλήθεια, άρα, και μόνο που θα ανοίξουμε το στόμα μας, θα επιτεθούμε στους άλλους, κι αυτό είναι τρομερό! Στο μέλλον, πρέπει απλώς να τρώμε το φαγητό μας και να πίνουμε το νερό μας και να σιωπούμε, να σφραγίζουμε τα χείλη μας και να μη μιλάμε απρόσεκτα από τη στιγμή που θα ξυπνήσουμε το πρωί, προκειμένου να μην επιτεθούμε στους άλλους. Θα ήταν τέλειο αυτό και η ζωή μας θα ήταν πολύ πιο ήσυχη». Είναι σωστό αυτό το σκεπτικό; Το να σφραγίσει κανείς τα χείλη του δεν είναι λύση· η ουσία του θέματος των επιθέσεων προς τους άλλους είναι ένα πρόβλημα που βρίσκεται στην καρδιά, προκαλείται από τις διεφθαρμένες διαθέσεις και δεν είναι πρόβλημα που αφορά τα χείλη. Όσα λένε τα χείλη των ανθρώπων διέπονται από τις διεφθαρμένες διαθέσεις και τις σκέψεις τους. Αν κάποιος απαλλαγεί από τις διεφθαρμένες διαθέσεις του και κατανοήσει

πραγματικά μερικές αλήθειες, κι αν ο λόγος του γίνει κι αυτός κάπως μετρημένος και σύμφωνος με τις αρχές, τότε το θέμα των επιθέσεων που κάνει στους άλλους θα επιλυθεί εν μέρει. Φυσικά, στην εκκλησιαστική ζωή, για να αποκτήσουν οι άνθρωποι κανονικές διαπροσωπικές σχέσεις και να μην εμπλέκονται σε αμοιβαίες επιθέσεις και λογομαχίες, είναι απαραίτητο να προσέρχονται συχνά για να προσευχηθούν ενώπιον του Θεού, να ζητούν την καθοδήγηση του Θεού και να σιωπούν ενώπιόν Του με ευσεβή καρδιά που πεινάει και διψάει για δικαιοσύνη. Έτσι, όταν κάποιος πει κατά λάθος κάτι και σε πληγώσει, η καρδιά σου μπορεί να σιωπήσει ενώπιον του Θεού, δεν θα νιώσεις μνησικακία και δεν θα θελήσεις να λογομαχήσεις μαζί του ούτε, φυσικά, να υπερασπιστείς και να δικαιολογήσεις τον εαυτό σου. Αντ' αυτών, θα το αποδεχθείς από τον Θεό, θα ευχαριστήσεις τον Θεό που σου έδωσε μια καλή ευκαιρία να αποκτήσεις αυτογνωσία, και θα Τον ευχαριστήσεις που σου έδωσε τη δυνατότητα να αντιληφθείς ότι έχεις ακόμα το τάδε θέμα μέσα από τα λόγια των άλλων. Είναι μια καλή ευκαιρία να αποκτήσεις αυτογνωσία, είναι η χάρη του Θεού και πρέπει να το αποδεχθείς από τον Θεό. Δεν πρέπει να έχεις πικρία εναντίον του ανθρώπου που σε πλήγωσε ούτε να νιώσεις απέχθεια και μίσος εναντίον του ανθρώπου που, χωρίς να το καταλάβει, ανέφερε τα κουσούρια ή εξέθεσε τα ελαττώματά σου· δεν πρέπει εκούσια ή ακούσια να τον αποφεύγεις ούτε να χρησιμοποιείς κάθε είδους μέσο για να τον εκδικηθείς. Καμία από αυτές τις προσεγγίσεις δεν ευχαριστεί τον Θεό. Να προσέρχεσαι συχνά για να προσευχηθείς ενώπιον του Θεού και, αφού ηρεμήσει η καρδιά σου, θα μπορείς να έχεις σωστή αντιμετώπιση όταν οι άλλοι σε βλάπτουν χωρίς να το θέλουν, θα μπορείς να τους δείξεις ανοχή και υπομονή. Τι θα πρέπει να κάνεις αν κάποιος σε βλάψει επίτηδες; Πώς θα προσεγγίζεις το ζήτημα —θα λογομαχούσες μαζί του παρορμητικά ή θα σιωπούσες ενώπιον του Θεού και θα αναζητούσες την αλήθεια; Δεν χρειάζεται να το πω, φυσικά· όλοι σας ξέρετε ποιος τρόπος εισόδου είναι η σωστή επιλογή.

Είναι πολύ δύσκολο να αποφύγει κανείς τις αμοιβαίες επιθέσεις και τις λογομαχίες στην εκκλησιαστική ζωή βασιζόμενος μόνο στη δύναμη, στον αυτοέλεγχο και στην υπομονή του ανθρώπου. Όσο καλή κι αν είναι η ανθρώπινη φύση σου, όσο ευγενικός και καλοσυνάτος ή μεγαλόψυχος κι αν είσαι, είναι αναπόφευκτο να συναντήσεις ανθρώπους ή πράγματα που θα πληγώσουν την αξιοπρέπειά σου, την ακεραιότητά σου και ούτω καθεξής. Πρέπει να έχεις μια αρχή στο μυαλό σου για το πώς να χειρίζεσαι και να αντιμετωπίζεις τέτοιου είδους θέματα. Αν προσεγγίζεις αυτά τα θέματα με θερμοαιμία, το πράγμα είναι πολύ εύκολο: Αυτοί βρίζουν εσένα κι εσύ αυτούς, αυτοί επιτίθενται σ' εσένα κι εσύ σ' αυτούς, οφθαλμόν αντί οφθαλμού και οδόντα αντί οδόντος, ανταποδίδεις τα ίσα, χρησιμοποιώντας τις ίδιες μεθόδους, και διαφυλάττεις την αξιοπρέπεια, την ακεραιότητα και την υπόληψή σου. Κάτι τέτοιο επιτυγχάνεται πολύ εύκολα. Πρέπει, ωστόσο, να ζυγίσεις μες στην καρδιά σου αν αυτή η μέθοδος είναι η ενδεδειγμένη, αν είναι ωφέλιμη τόσο για εσένα όσο και για τους άλλους κι αν ευχαριστεί τον Θεό. Συχνά, όταν οι άνθρωποι δεν έχουν καταλάβει την ουσία αυτού του θέματος, οι πρώτες σκέψεις τους είναι: «Αφού αυτός δεν μου δείχνει έλεος, εγώ γιατί να του δείξω; Αφού αυτός δεν

μου δείχνει αγάπη, εγώ γιατί να του φερθώ με αγάπη; Αφού δεν μου δείχνει υπομονή και δεν με βοηθάει, εγώ γιατί να είμαι υπομονετικός μαζί του ή να τον βοηθήσω; Είναι σκληρόκαρδος μαζί μου, οπότε θα του κάνω κακό. Εγώ γιατί να μην ακολουθήσω το οφθαλμόν αντί οφθαλμού και οδόντα αντί οδόντος;» Αυτές είναι οι πρώτες σκέψεις που περνούν απ' το μυαλό των ανθρώπων. Όταν, όμως, ενεργείς πράγματι μ' αυτόν τον τρόπο, μέσα σου νιώθεις γαλήνη ή ανησυχία και πόνο; Όταν πράγματι το επιλέγεις αυτό, τι κερδίζεις; Τι αποκομίζεις; Πολλοί άνθρωποι είδαν από την εμπειρία τους ότι, όταν πράγματι ενεργούν μ' αυτόν τον τρόπο, νιώθουν μέσα τους ανησυχία. Φυσικά, για τους περισσότερους ανθρώπους δεν πρόκειται για τύψεις συνείδησης και ακόμα λιγότερο πρόκειται για ανησυχία που προκαλείται από αίσθημα χρέους προς τον Θεό· οι άνθρωποι δεν έχουν τέτοιου είδους ανάστημα. Τι προκαλεί μέσα τους αυτήν την ανησυχία; Πηγάζει από το μίσος τους, από την αμφισβήτηση της αξιοπρέπειας και της ακεραιότητάς τους όταν τους προσβάλλουν, καθώς και απ' τον πόνο που νιώθουν κι από τα ξεσπάσματα οργής, μίσους, αψηφισιάς και αγανάκτησης που γεννιούνται μέσα στην καρδιά τους όταν κάποιος τους προκαλεί λεκτικά· όλα αυτά τους προκαλούν ανησυχία. Ποιες είναι οι συνέπειες αυτής της ανησυχίας; Αμέσως μόλις τη νιώσεις, θ' αρχίσεις να αναλογίζεσαι τι είδους γλώσσα θα χρησιμοποιήσεις για να χειριστείς αυτόν τον άνθρωπο, με ποια νόμιμα και εύλογα μέσα θα τον μειώσεις, για να του δείξεις πως έχεις αξιοπρέπεια και ακεραιότητα και δεν εκφοβίζεσαι εύκολα. Όταν νιώθεις ανησυχία, όταν παράγεις μίσος, μ' αυτά που σκέφτεσαι δεν δείχνεις στον άνθρωπο αυτόν θετικά πράγματα, όπως υπομονή, ανοχή και σωστή συμπεριφορά, αλλά, αντίθετα, δείχνεις όλα τα αρνητικά πράγματα, όπως ζήλια, απέχθεια, αποστροφή, έχθρα, μίσος και καταδίκη, σε τέτοιον βαθμό που τον καταριέσαι αμέτρητες φορές μέσα σου και, ανά πάσα στιγμή —ακόμα κι όταν τρως ή κοιμάσαι— σκέφτεσαι πώς θα τον εκδικηθείς και φαντάζεσαι πώς θα τον αντιμετωπίσεις και θα χειριστείς καταστάσεις στις οποίες θα σου επιτεθεί ή θα σε καταδικάσει —και ούτω καθεξής. Περνάς όλη σου τη μέρα με σκέψεις για το πώς θα μειώσεις τον άλλον, πώς θα εκτονώσεις την πικρία και το μίσος σου και το πώς θα κάνεις τον άλλον να υποχωρήσει μπροστά σου και να σε φοβηθεί, οπότε να μην τολμήσει να σε προκαλέσει ξανά. Σκέφτεσαι, επίσης, συχνά πώς να δώσεις στον άλλον ένα μάθημα, να του δείξεις πόσο ισχυρός είσαι. Όταν γεννιούνται τέτοιες σκέψεις και όταν δημιουργούνται στο μυαλό σου φανταστικά σενάρια ξανά και ξανά, η αναστάτωση και οι συνέπειες που σου προκαλούν είναι ανυπολόγιστες. Μόλις βρεθείς στην κατάσταση να εμπλέκεσαι σε λογομαχίες και αμοιβαίες επιθέσεις, ποιες είναι οι συνέπειες; Είναι εύκολο να σιωπήσεις τότε ενώπιον του Θεού; Δεν καθυστερεί αυτό τη ζωή-είσοδό σου; (Ναι.) Αυτός είναι ο αντίκτυπος για όποιον επιλέξει τον λανθασμένο τρόπο χειρισμού των ζητημάτων. Αν επιλέξεις το σωστό μονοπάτι, τότε μπορείς να επιλέξεις να δείξεις ανοχή όταν κάποιος μιλάει με τρόπο που πλήττει την εικόνα ή την περηφάνια σου ή προσβάλλει την ακεραιότητα και την αξιοπρέπειά σου. Δεν θα τσακωθείς μαζί του, χρησιμοποιώντας οποιεσδήποτε εκφράσεις, ούτε θα δικαιολογήσεις ηθελημένα τον εαυτό σου, δεν θα διαψεύσεις τον άλλο ούτε θα του επιτεθείς, πυροδοτώντας μέσα σου το μίσος. Ποια είναι

η ουσία και η σημασία της ανεκτικότητας; Λες: «Κάποια απ' τα πράγματα που είπε δεν συμβαδίζουν με τα γεγονότα, αλλά έτσι είναι όλοι προτού κατανοήσουν την αλήθεια και φτάσουν στη σωτηρία· ήμουν κι εγώ έτσι κάποτε. Τώρα που κατανοώ την αλήθεια, δεν βαδίζω στο μονοπάτι των απίστων, που τσακώνονται για το τι είναι σωστό και τι λάθος και ακολουθούν τη φιλοσοφία της σύγκρουσης· επιλέγω την ανοχή και φέρομαι στους άλλους με αγάπη. Κάποια απ' τα πράγματα που είπε δεν συμβαδίζουν με τα γεγονότα, αλλά δεν τους δίνω σημασία. Αποδέχομαι όσα μπορώ να αναγνωρίσω και να κατανοήσω. Τα αποδέχομαι από τον Θεό και τα φέρνω ενώπιον του Θεού ενώ προσεύχομαι, ζητώντας Του να δημιουργήσει περιστάσεις που αποκαλύπτουν τις διεφθαρμένες διαθέσεις μου, μου δίνουν τη δυνατότητα να γνωρίσω την ουσία αυτών των διεφθαρμένων διαθέσεων και την ευκαιρία να αρχίσω να αντιμετωπίζω αυτά τα θέματα, να τα κατανικήσω σιγά σιγά και να εισέλθω στην αλήθεια-πραγματικότητα. Όσο γι' αυτούς που με πληγώνουν με τα λόγια τους, για το αν όσα λένε είναι σωστά ή όχι και για το ποιες είναι οι προθέσεις τους, από τη μία κάνω πράξη τη διάκριση, από την άλλη τους ανέχομαι». Αν πρόκειται για άνθρωπο που αποδέχεται την αλήθεια, μπορείς να καθίσεις και να συναναστραφείς ήρεμα μαζί του. Αν δεν πρόκειται για άνθρωπο που αποδέχεται την αλήθεια, αν πρόκειται για κακό άνθρωπο, τότε μην του δίνεις σημασία. Όταν πια θα έχει κάνει αρκετά, όλοι οι αδελφοί κι οι αδελφές θα τον διακρίνουν πέρα ως πέρα, και το ίδιο κι εσύ, ενώ οι επικεφαλής και οι εργάτες θα είναι έτοιμοι να τον αποπέμψουν και να τον χειριστούν —τότε θα έχει έρθει η ώρα να τον αντιμετωπίσει ο Θεός και, φυσικά, θα χαρείς ιδιαίτερα κι εσύ. Ωστόσο, το μονοπάτι που πρέπει να διαλέξεις δεν είναι σε καμία περίπτωση να εμπλέκεσαι σε λογομαχίες με κακούς ανθρώπους, να επιχειρηματολογείς μαζί τους και να προσπαθείς να δικαιολογηθείς. Αντ' αυτών, είναι να ασκείσαι σύμφωνα με τις αλήθεια-αρχές κάθε φορά που συμβαίνει κάτι. Είτε αντιμετωπίζεις ανθρώπους που σε έχουν πληγώσει είτε όσους δεν έχουν κάνει κάτι τέτοιο και σου είναι ωφέλιμοι, οι αρχές άσκησης πρέπει να είναι οι ίδιες. Όταν επιλέξεις αυτό το μονοπάτι, θα υπάρχει μίσος στην καρδιά σου; Ίσως να υπάρχει λίγη δυσφορία. Και ποιος δεν θα ένιωθε δυσφορία αν πληγωνόταν η αξιοπρέπειά του; Αν κάποιος ισχυριζόταν ότι δεν ένιωθε δυσφορία, κάτι τέτοιο θα ήταν ψέμα, θα ήταν δόλιο, εσύ, όμως, μπορείς ν' αντέξεις και να υπομείνεις αυτήν την ταλαιπωρία προκειμένου να κάνεις πράξη την αλήθεια. Όταν επιλέξεις αυτό το μονοπάτι, θα έχεις καθαρή συνείδηση όταν προσέλθεις ξανά ενώπιον του Θεού. Γιατί θα είναι καθαρή η συνείδησή σου; Επειδή θα γνωρίζεις ξεκάθαρα ότι τα λόγια σου δεν πηγάζουν από θερμοαιμία, ότι δεν τσακώνεσαι με τους άλλους μέχρι να γίνεις κόκκινος σαν το παντζάρι για να ικανοποιήσεις τις εγωιστικές επιθυμίες σου, καθώς και ότι, έχοντας ως βάση την κατανόηση της αλήθειας, προτιμάς να ακολουθείς την οδό του Θεού και να βαδίζεις στο δικό σου μονοπάτι. Θα γνωρίζεις με απόλυτη σαφήνεια στην καρδιά σου ότι το μονοπάτι που επέλεξες το κατευθύνει ο Θεός, το απαιτεί ο Θεός, οπότε θα νιώθεις μέσα σου ιδιαίτερη γαλήνη. Όταν βρεις τέτοια γαλήνη, θα σε αναστατώνουν το μίσος κι οι προσωπικές μνησικακίες ανάμεσα σ' εσένα και τους άλλους; (Όχι.) Όταν δώσεις στ' αλήθεια τόπο στην οργή και επιλέξεις πρόθυμα το θετικό μονοπάτι, η καρδιά

σου θα ησυχάσει και θα γαληνέψει. Δεν θα σε αναστατώνουν πια η πικρία, το μίσος και η εκδικητική νοοτροπία και οι μηχανορραφίες που δημιουργεί το μίσος, μεταξύ των υπόλοιπων πραγμάτων που οφείλονται στη θερμοαιμία. Το μονοπάτι που επέλεξες θα σου φέρει γαλήνη και μια ήσυχη καρδιά, ενώ όσα οφείλονται στη θερμοαιμία δεν θα μπορούν πλέον να σε αναστατώσουν. Όταν δεν θα μπορούν πλέον να σε αναστατώσουν, θα συνεχίζεις να σκέφτεσαι τρόπους να επιτεθείς σε όσους σε πλήγωσαν με τα λόγια τους ή να εμπλακείς σε λογομαχίες μαζί τους; Όχι, δεν θα το κάνεις αυτό. Φυσικά, η θερμοαιμία, η παρορμητικότητα και η πικρία σου θα επανέρχονται καμιά φορά εξαιτίας του μικρού σου αναστήματος ή εξαιτίας κάποιου ειδικού περιβάλλοντος. Ωστόσο, η αποφασιστικότητά σου και η θέληση να κάνεις πράξη την αλήθεια δεν θ' αφήνουν αυτά τα πράγματα να ταραξουν την καρδιά σου. Αυτά τα πράγματα, δηλαδή, δεν θα μπορούν να σε αναστατώνουν. Μπορεί ακόμα να έχεις ξεσπάσματα θερμοαιμίας, για παράδειγμα να σκέφτεσαι: «Αυτός μου κάνει συνεχώς τη ζωή δύσκολη. Πρέπει μια μέρα να τον βάλω κάτω και να του μιλήσω, να τον ρωτήσω γιατί με βάζει διαρκώς στο στόχαστρο και μου κάνει τη ζωή δύσκολη. Πρέπει να τον ρωτήσω γιατί με περιφρονεί και με προσβάλλει συνέχεια». Μπορεί καμιά φορά να κάνεις τέτοιες σκέψεις. Αφού το σκεφτείς κι άλλο, όμως, θα συνειδητοποιήσεις ότι αυτές οι σκέψεις είναι λανθασμένες και ότι μια τέτοια ενέργεια θα δυσαρεστούσε τον Θεό. Όταν γεννιούνται τέτοιες σκέψεις, θα επιστρέφεις γρήγορα ενώπιον του Θεού για να αντιστρέψεις αυτήν την κατάσταση, έτσι ώστε να μην κυριαρχήσουν πάνω σου αυτές οι λανθασμένες σκέψεις. Ως αποτέλεσμα, θα αρχίσουν να γεννιούνται μέσα σου κάποια θετικά πράγματα, όπως η αυτογνωσία, καθώς και κάποια διαφώτιση και φώτιση που σου δίνει ο Θεός, τα οποία θα σου δώσουν τη δυνατότητα να διακρίνεις τους ανθρώπους και να δεις σε βάθος τα ζητήματα. Έτσι, χωρίς να το συνειδητοποιήσεις, αυτά τα θετικά πράγματα θα σε κάνουν να κατανοήσεις την αλήθεια-πραγματικότητα και να εισέλθεις σε αυτή σε μεγαλύτερο βαθμό. Σ' αυτό το σημείο, η αντίστασή σου, δηλαδή τα «αντισώματα» που διώχνουν το μίσος, τις εγωιστικές επιθυμίες και τη θερμοαιμία, θα γίνονται όλο και πιο ισχυρά, ενώ το ανάστημά σου θα γίνεται όλο και μεγαλύτερο. Αυτά τα πράγματα, που οφείλονται στη θερμοαιμία, δεν θα μπορούν πλέον να σε ελέγξουν. Παρότι μπορεί καμιά φορά να έχεις κάποιες εσφαλμένες σκέψεις, ιδέες και παρορμήσεις, αυτά τα πράγματα θα εξαφανίζονται γρήγορα· θα τα εξαλείφει και θα τα ξεριζώνει η αντίσταση και το ανάστημά σου. Εκείνη τη στιγμή, θα κυριαρχήσουν μέσα σου τα θετικά πράγματα, η πραγματικότητα της αλήθειας και τα λόγια του Θεού. Όταν κυριαρχήσουν αυτά τα θετικά πράγματα, δεν θα επηρεάζεσαι πλέον από ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα έξω από εσένα. Το ανάστημά σου θα μεγαλώσει, η κατάστασή σου θα γίνεται όλο και πιο κανονική, ενώ δεν θα ζεις πλέον σύμφωνα με διεφθαρμένες διαθέσεις ούτε θα εξελίσσεσαι στα πλαίσια ενός φαύλου κύκλου, οπότε το ανάστημά σου θα μεγαλώνει συνεχώς.

Όταν βρίσκεσαι στην εκκλησία ή μέσα σε μια ομάδα ανθρώπων, είναι ωφέλιμο να μπορείς να επιλέξεις την ανοχή και την υπομονή, καθώς και το σωστό μονοπάτι άσκησης, όταν αντιμετωπίζεις προσωπικές επιθέσεις που θίγουν την αξιοπρέπεια και

την ακεραιότητά σου. Μπορεί να μη βλέπεις αυτό το όφελος, αλλά, όταν βιώσεις ένα τέτοιο συμβάν, θα ανακαλύψεις ασυναίσθητα ότι οι απαιτήσεις του Θεού από τους ανθρώπους και το μονοπάτι που τους παρέχει είναι μια φωτεινή λεωφόρος, καθώς και μια αληθινή και ζωντανή οδός, ότι δίνουν στους ανθρώπους τη δυνατότητα να αποκτήσουν την αλήθεια και ωφελούν τους ανθρώπους και ότι είναι το πιο ουσιαστικό μονοπάτι. Όταν βρίσκεσαι μέσα σε μια ομάδα ανθρώπων, ειδικά όταν βρίσκεσαι στην εκκλησιαστική ζωή, μπορείς να αντισταθείς σε κάθε είδους πειρασμό και δέλεαρ. Όταν κάποιος σου επιτίθεται και σε πληγώνει κακόβουλα ή προσπαθεί σκόπιμα να σε εκδικηθεί και να εκτονώσει το μίσος του πάνω σου, είναι ζωτικής σημασίας να μπορέσεις να προσεγγίσεις αυτό το ζήτημα και να ασκηθείς σύμφωνα με τις αλήθεια-αρχές. Ο Θεός μισεί τις διεφθαρμένες διαθέσεις των ανθρώπων και γι' αυτό τους λέει να μην προσεγγίζουν τα πράγματα με τα οποία έρχονται αντιμέτωποι με θερμοαιμία, αλλά να σιωπούν ενώπιον του Θεού και να αναζητούν την αλήθεια και τις προθέσεις του Θεού, κι έπειτα να κατανοούν ποιες είναι στ' αλήθεια οι απαιτήσεις του Θεού από τους ανθρώπους. Η ανθρώπινη υπομονή είναι περιορισμένη, αλλά μόλις ένας άνθρωπος κατανοήσει την αλήθεια, η υπομονή του θα έχει αρχές και μπορεί να μετατραπεί σε κινητήρια δύναμη και σε βοήθεια για να κάνει αυτός ο άνθρωπος πράξη την αλήθεια. Αν, ωστόσο, ένας άνθρωπος δεν αγαπάει την αλήθεια, αν του αρέσει να λογομαχεί για το τι είναι σωστό και τι λάθος και να επιτίθεται στους άλλους, κι αν έχει την τάση να ζει μέσα στη θερμοαιμία του, τότε, όταν δέχεται επίθεση, θα είναι επιρρεπής στις λογομαχίες και τις αμοιβαίες επιθέσεις. Κάτι τέτοιο βλάπτει όλους τους εμπλεκόμενους, ενώ δεν είναι καθόλου εποικοδομητικό ούτε βοηθητικό για κανέναν. Όταν κάποιος εμπλέκεται σε αμοιβαίες επιθέσεις και λογομαχίες, μετά είναι εξαντλημένος, υπερβολικά κουρασμένος, ενώ και οι δύο πλευρές έχουν τραυματιστεί· ο άνθρωπος αυτός δεν έχει τη δυνατότητα να αποκτήσει απολύτως καμία αλήθεια και, στο τέλος, δεν κερδίζει τίποτα. Το μόνο που μένει είναι μίσος και η πρόθεση να εκδικηθεί όταν του δοθεί η ευκαιρία. Αυτή είναι η αρνητική έκβαση στην οποία οδηγούν τελικά τους ανθρώπους οι αμοιβαίες επιθέσεις και οι λογομαχίες.

Όσον αφορά το θέμα των αμοιβαίων επιθέσεων και των λογομαχιών πάνω στο οποίο μόλις συναναστραφήκαμε, κατανοείτε τώρα τις αρχές της διάκρισης; Μπορείτε να ξεχωρίσετε ποιες καταστάσεις συνιστούν αμοιβαίες επιθέσεις και λογομαχίες; Αμοιβαίες επιθέσεις και λογομαχίες εκδηλώνονται και παρατηρούνται συχνά μέσα σε ομάδες ανθρώπων. Οι αμοιβαίες επιθέσεις αφορούν κυρίως το να βάζει κανείς σκόπιμα στο στόχαστρο τα θέματα ενός ανθρώπου προκειμένου να του επιτεθεί προσωπικά, να τον κρίνει, να τον καταδικάσει, ακόμα και να τον αναθεματίσει, με σκοπό να πάρει εκδίκηση, να αντεπιτεθεί, να εκτονώσει την προσωπική του εμπάθεια και ούτω καθεξής. Σε κάθε περίπτωση, οι αμοιβαίες επιθέσεις και οι λογομαχίες δεν αφορούν τη συναναστροφή πάνω στην αλήθεια ούτε το να κάνει κάποιος πράξη την αλήθεια, ενώ σε καμία περίπτωση δεν είναι εκδήλωση αρμονικής συνεργασίας. Αντίθετα, είναι εκδήλωση αντεκδίκησης και πληγμάτων εναντίον κάποιων ανθρώπων εξαιτίας της θερμοαιμίας και

εξαιτίας της διεφθαρμένης διάθεσης του Σατανά. Ο σκοπός των αμοιβαίων επιθέσεων και των λογομαχιών δεν είναι σε καμία απολύτως περίπτωση να συναναστραφεί κανείς ξεκάθαρα πάνω στην αλήθεια ούτε, φυσικά, να επιχειρηματολογήσει έτσι ώστε να καταλάβει την αλήθεια, αλλά να ικανοποιήσει τις διεφθαρμένες διαθέσεις του, τις φιλοδοξίες του, τις εγωιστικές επιθυμίες του και τις σαρκικές προτιμήσεις του. Προφανώς, οι αμοιβαίες επιθέσεις δεν αφορούν τη συναναστροφή πάνω στην αλήθεια, ενώ σε καμία περίπτωση δεν αφορούν τη βοήθεια και την αντιμετώπιση των ανθρώπων με αγάπη, αλλά είναι μία από τις στρατηγικές και τις μεθόδους που επιστρατεύει ο Σατανάς για να βασανίζει τους ανθρώπους, να παίζει μαζί τους και να τους κοροϊδεύει. Οι άνθρωποι ζουν μέσα στις διεφθαρμένες διαθέσεις τους και δεν κατανοούν την αλήθεια. Αν δεν επιλέξουν να κάνουν πράξη την αλήθεια, είναι πολύ εύκολο να πιαστούν σε τέτοιες παγίδες και πειρασμούς, αλλά και σε μάχες με αμοιβαίες επιθέσεις και λογομαχίες. Τσακώνονται μέχρι να γίνουν κόκκινοι σαν το παντζάρι και δεν εννοούν να σταματήσουν —και όλα αυτά για μία μόνο λέξη, μια φράση ή ένα βλέμμα. Παλεύουν χρόνια να ξεπεράσουν ο ένας τον άλλον, μέχρι που όλοι βγαίνουν χαμένοι, με αφορμή ένα μόνο πράγμα. Μόλις συναντηθούν, αρχίζουν να τσακώνονται χωρίς σταματημό, ενώ κάποιοι φτάνουν ακόμα και στο σημείο να επιτίθενται, να αναθεματίζουν και να καταδικάζουν ο ένας τον άλλον σε ομαδικές συνομιλίες μέσω υπολογιστή. Πόσο σοβαρό έχει γίνει αυτό το μίσος! Δεν τους έφτασε όσο έβρισαν ο ένας τον άλλον στη διάρκεια των συναθροίσεων, δεν κατεύνασαν ακόμα το μίσος τους, δεν πέτυχαν τους σκοπούς τους και, αφού πάνε σπίτι, όσο περισσότερο το σκέφτονται τόσο περισσότερο θυμώνουν, κι εκεί συνεχίζουν να αναθεματίζουν ο ένας τον άλλον. Τι είδους πνεύμα είναι αυτό; Αξίζει να το προωθεί κανείς, να το υπερασπίζεται; (Όχι.) Τι είδους «απτόητο πνεύμα» είναι αυτό; Είναι ένα πνεύμα που δεν φοβάται τίποτα, ένα πνεύμα ανομίας, μια συνέπεια της διαφθοράς του ανθρώπου απ' τον Σατανά. Φυσικά, τέτοιες συμπεριφορές και ενέργειες επιφέρουν σημαντική αναστάτωση και απώλειες στη ζωή-είσοδο αυτών των ατόμων, ενώ, επίσης, προκαλούν αναστάτωση και διατάραξη στην εκκλησιαστική ζωή. Γι' αυτό και οι επικεφαλής και οι εργάτες, όταν έρχονται αντιμέτωποι με αυτές τις καταστάσεις, αν δουν ότι δύο άνθρωποι επιτίθενται ο ένας στον άλλον, εμπλέκονται σε λογομαχίες και ορκίζονται να παλέψουν μέχρι τέλους, τότε πρέπει γρήγορα να τους απομακρύνουν, δεν πρέπει να τους ανεχθούν και σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να τους κάνουν το χατίρι. Πρέπει να προστατεύσουν τους άλλους αδελφούς και τις αδελφές και να διατηρήσουν την κανονική εκκλησιαστική ζωή, διασφαλίζοντας ότι κάθε συνάθροιση επιτυγχάνει αποτελέσματα, και να μην επιτρέψουν σε τέτοια άτομα να καταναλώνουν τον χρόνο που έχουν οι αδελφοί κι οι αδελφές για να διαβάσουν τα λόγια του Θεού και να συναναστραφούν πάνω στην αλήθεια, αναστατώνοντας την κανονική εκκλησιαστική ζωή. Αν κατά τη διάρκεια των συναθροίσεων διαπιστωθεί ότι επιτίθενται ο ένας στον άλλον και εμπλέκονται σε λογομαχίες, αυτό πρέπει να σταματήσει και να λυθεί άμεσα. Αν δεν είναι εφικτός ο περιορισμός, τότε αυτοί οι άνθρωποι πρέπει να εκτεθούν και να αναλυθούν αμέσως μέσα σε μια συνάθροιση και πρέπει να απομακρυνθούν. Η εκκλησία

είναι ένα μέρος για να τρώει και να πίνει κανείς τα λόγια του Θεού, για να λατρεύει τον Θεό· δεν είναι μέρος για να επιτίθενται οι άνθρωποι ο ένας στον άλλον ή να εμπλέκονται σε λογομαχίες για να εκτονώσουν προσωπικές εμπάθειες. Οποιοσδήποτε αναστατώνει συχνά τη ζωή της εκκλησίας, επηρεάζοντας τη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού, πρέπει να απομακρύνεται. Η εκκλησία δεν καλοδέχεται τέτοιους ανθρώπους, δεν επιτρέπει την αναστάτωση από διαβόλους ούτε την παρουσία κακών ανθρώπων. Αν απομακρύνετε αυτούς τους ανθρώπους, το πρόβλημα θα λυθεί.

Στην εκκλησία, αν διαπιστωθεί ότι κάποιοι άνθρωποι εμπλέκονται σε αμοιβαίες επιθέσεις και λογομαχίες, τότε, όποιες κι αν είναι οι δικαιολογίες ή οι αιτιολογήσεις τους, όπου κι αν επικεντρώνουν τη συζήτησή τους —είτε πρόκειται για κάτι για το οποίο νοιάζονται όλοι είτε όχι— εφόσον προκαλείται διατάραξη και αναστάτωση στην εκκλησιαστική ζωή, το συγκεκριμένο θέμα πρέπει να επιλυθεί άμεσα και χωρίς δισταγμούς. Αν δεν είναι δυνατό να περιοριστούν ή να σταματήσουν οι εμπλεκόμενοι, τότε πρέπει να απομακρυνθούν. Αυτό είναι το έργο που πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες όταν έρχονται αντιμέτωποι με τέτοιες καταστάσεις. Η κύρια αρχή δεν είναι να υποθάλπεις την κακή συμπεριφορά αυτών των ανθρώπων, δείχνοντάς τους ανοχή, ούτε να τους κάνεις το χατίρι, ούτε να ενεργείς σαν «ακέραιος αξιωματούχος», κρίνοντας το δίκαιο και το άδικο γι' αυτούς τους ανθρώπους, βλέποντας ποιος είναι σωστός και ποιος λάθος, ποιος έχει και ποιος δεν έχει το δίκιο με το μέρος του, κάνοντας σαφή διαχωρισμό μεταξύ όσων έχουν δίκιο και όσων έχουν άδικο κι έπειτα επιβάλλοντας ίση τιμωρία και στις δύο πλευρές ή τιμωρώντας εκείνον που κρίνεις ένοχο και επιβραβεύοντας τον άλλον —δεν λύνεται το πρόβλημα μ' αυτόν τον τρόπο. Όταν χειρίζεσαι αυτό το ζήτημα, δεν πρέπει να το μετρήσεις σύμφωνα με τον νόμο ούτε, φυσικά, να το μετρήσεις και να το κρίνεις με βάση ηθικά πρότυπα· πρέπει να το μετρήσεις και να το χειριστείς ανάλογα με τις αρχές του έργου της εκκλησίας. Όσον αφορά και τους δύο ανθρώπους που εμπλέκονται στις αμοιβαίες επιθέσεις, εφόσον προκαλούν διατάραξη και αναστάτωση στην εκκλησιαστική ζωή, τότε οι επικεφαλής και οι εργάτες της εκκλησίας πρέπει να το θεωρήσουν επιτακτικό καθήκον τους να τους σταματήσουν και να τους περιορίσουν, να τους απομονώσουν ή να τους αποπέμψουν, κι όχι να ακούσουν προσεκτικά και τις δύο πλευρές να αφηγούνται τι συνέβη και να μιλάνε η κάθε μία για τις αιτίες και τις δικαιολογίες της, καθώς και για την πρόθεση, τον σκοπό και τη βαθύτερη αιτία πίσω από την επίθεση που έκαναν στον άλλον και από την εμπλοκή τους στη λογομαχία —δεν πρέπει ν' ακούσουν ολόκληρη την ιστορία, αλλά να λύσουν το πρόβλημα, να εξαλείψουν αυτήν τη διατάραξη και αναστάτωση στην εκκλησιαστική ζωή, καθώς και να χειριστούν εκείνους που την προκάλεσαν. Ας υποθέσουμε πως οι επικεφαλής και οι εργάτες εξομαλύνουν επιφανειακά τα πράγματα και εφαρμόζουν την προσέγγιση της «μέσης οδού», υιοθετώντας μια πολιτική συμφιλίωσης απέναντι και στους δύο ανθρώπους που έχουν εμπλακεί στις αμοιβαίες επιθέσεις, επιτρέποντάς τους να διαταράσσουν και να αναστατώνουν ασυλλόγιστα την εκκλησιαστική ζωή, χωρίς να παρεμβαίνουν ούτε να χειρίζονται το ζήτημα —συνεχίζουν να κάνουν το χατίρι σ' αυτούς τους ανθρώπους.

Κάθε φορά, απλώς τους παροτρύνουν και τους συμβουλεύουν, ενώ δεν είναι ικανοί να λύσουν οριστικά το πρόβλημα. Επικεφαλής και εργάτες σαν κι αυτούς δείχνουν αμέλεια στις ευθύνες τους. Αν προκύψει στην εκκλησία το πρόβλημα οι άνθρωποι να εμπλέκονται σε αμοιβαίες επιθέσεις και λογομαχίες, προκαλώντας σοβαρή αναστάτωση και ζημιά στην εκκλησιαστική ζωή και προκαλώντας έτσι πικρία και απέχθεια στην πλειοψηφία των ανθρώπων, τότε οι επικεφαλής και εργάτες πρέπει να ενεργήσουν γρήγορα, να απομονώσουν ή να αποπέμψουν και τις δύο πλευρές σύμφωνα με τις εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού και τις αρχές για την κάθαρση της εκκλησίας. Δεν πρέπει να ενεργούν σαν «ακέραιοι αξιωματούχοι» που κρίνουν την υπόθεση για τους εμπλεκόμενους και κάνουν κρίσεις όσον αφορά αυτές τις προσωπικές διενέξεις, δεν πρέπει να ακούνε προσεκτικά αυτούς τους ανθρώπους να ξεστομίζουν εξαιρετικά δυσάρεστες και μακροσκελείς ανοησίες προκειμένου να δουν ποιος έχει δίκιο και ποιος άδικο, ποιος είναι σωστός και ποιος είναι λάθος και, αφότου κρίνουν αυτά τα πράγματα, να ενθαρρύνουν περισσότερους ανθρώπους να συζητήσουν και να συναναστραφούν πάνω σ' αυτά τα πράγματα, με αποτέλεσμα περισσότεροι άνθρωποι να τρέφουν μέσα στην καρδιά τους απέχθεια και αποστροφή. Έτσι, θα σπαταληθεί χρόνος που θα έπρεπε να χρησιμοποιούν οι άνθρωποι για να φάνε και να πίνουν τα λόγια του Θεού, καθώς και να συναναστραφούν πάνω σε αυτά. Κάτι τέτοιο είναι ακόμα μεγαλύτερη αθέτηση ευθύνης εκ μέρους των επικεφαλής και των εργατών, ενώ αυτή η αρχή άσκησης είναι εσφαλμένη. Αν οι άνθρωποι που περιορίστηκαν μετανοήσουν κάποια στιγμή και δεν σπαταλούν πλέον τον χρόνο των συναθροίσεων με τις αμοιβαίες επιθέσεις και τις λογομαχίες τους, τότε η απομόνωση που τους έχει επιβληθεί μπορεί να αρθεί. Αν έχουν αποπεμφθεί ως κακοί άνθρωποι και ισχυριστεί κάποιος ότι έχουν αλλάξει προς το καλύτερο, είναι απαραίτητο να διαπιστωθεί αν εμφανίζουν πραγματικές εκδηλώσεις μετάνοιας, καθώς και να ζητηθεί η γνώμη της πλειοψηφίας πάνω στο ζήτημα. Ακόμα κι αν γίνουν αποδεκτοί και επιστρέψουν, πρέπει να παρακολουθούνται στενά, ενώ ο χρόνος ομιλίας τους πρέπει να είναι αυστηρά περιορισμένος και αργότερα πρέπει να αντιμετωπιστούν ανάλογα με τις εκδηλώσεις τους. Αυτές είναι αρχές που οι επικεφαλής και οι εργάτες της εκκλησίας πρέπει να κατανοήσουν και να προσέξουν. Φυσικά, ο χειρισμός αυτού του ζητήματος δεν γίνεται να βασιστεί σε υποκειμενικές υποθέσεις· πρέπει οι αμοιβαίες επιθέσεις και των δύο πλευρών να έχουν φύση που προκαλεί διατάραξη και αναστάτωση. Οι άνθρωποι δεν πρέπει να στερούνται το δικαίωμα να μιλάνε ούτε να απομονώνονται μόνο και μόνο επειδή ένας από αυτούς κάποια στιγμή είπε κάτι που πλήγωσε τον άλλον κι έπειτα εκείνος ο άνθρωπος ανταπάντησε με ένα δικό του σχόλιο. Ο χειρισμός των ανθρώπων μ' αυτόν τον τρόπο στ' αλήθεια δεν συνάδει με τις αρχές! Οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να αντιλαμβάνονται σωστά τις αρχές, φροντίζοντας η πλειοψηφία να συμφωνεί ότι οι ενέργειές τους συνάδουν με τις αρχές, αντί να βγαίνουν εκτός ελέγχου και να κάνουν κακές πράξεις ή να διογκώνουν τη σοβαρότητα του θέματος στον μεγαλύτερο δυνατό βαθμό. Όσον αφορά αυτήν την πτυχή του έργου, από τη μία η πλειοψηφία πρέπει να μάθει να διακρίνει τι συνιστά επίθεση,

από την άλλη οι επικεφαλής και οι εργάτες της εκκλησίας πρέπει κι αυτοί να γνωρίζουν τις αρχές τις οποίες οφείλουν να αντιληφθούν, καθώς και τις ευθύνες που οφείλουν να εκπληρώσουν ενώ επιτελούν αυτό το έργο.

4. Καταδικάζουν αυθαίρετα τους ανθρώπους

Υπάρχει άλλη μία εκδήλωση των αμοιβαίων επιθέσεων. Κάποιοι άνθρωποι γνωρίζουν ορισμένους πνευματικούς όρους και πάντα χρησιμοποιούν μερικούς όταν μιλούν, όπως «διάβολος», «σατανάς», «δεν κάνει πράξη την αλήθεια», «δεν αγαπά την αλήθεια», «Φαρισαίος» και ούτω καθεξής —χρησιμοποιούν αυτούς τους όρους για να κρίνουν αυθαίρετα ορισμένους ανθρώπους. Κάτι τέτοιο δεν έχει μια κάποια φύση επίθεσης; Ήταν κάποιος παλιά που ήθελε να βρίζει όποιον δεν ενεργούσε σύμφωνα με τις επιθυμίες του όταν αλληλεπιδρούσε με τους αδελφούς και τις αδελφές. Σκεφτόταν, όμως, μέσα του: «Τώρα που πιστεύω στον θεό, μου φαίνεται απρεπές να βρίζω τους άλλους. Με κάνει να δείχνω σαν να μην έχω ευπρέπεια αγίου. Δεν γίνεται να βρίζω και να αναθεματίζω, αν, όμως, δεν βρίσω, θα νιώθω ανήσυχος, δεν θα μπορώ να κατευνάσω το μίσος μου —θα θέλω διαρκώς να βρίσω τους άλλους. Με ποιον τρόπο να τους βρίσω, λοιπόν;» Κι έτσι εφηύρε έναν νέο όρο. Όποιος τον πρόσβαλλε, τον πλήγωνε με τις ενέργειές του ή δεν τον άκουγε, εκείνος τον έβριζε ως εξής: «Πονηρέ διάβوله!» «Είσαι ένας πονηρός διάβολος!» «Ο τάδε είναι ένας πονηρός διάβολος!» Πρόσθεσε τη λέξη «πονηρός» πριν από τη λέξη «διάβολος» —στ' αλήθεια, δεν είχα ξανακούσει ποτέ κανέναν να χρησιμοποιεί αυτήν τη φράση. Δεν είναι πολύ πρωτότυπη; Έβριζε απροβλημάτιστα τους αδελφούς και τις αδελφές, αποκαλώντας τους «πονηρούς διαβόλους» —ποιος θα ένιωθε άνετα ακούγοντας κάτι τέτοιο; Για παράδειγμα, αν ζητούσε από έναν αδελφό ή μια αδελφή να του βάλει ένα ποτήρι νερό και ο άνθρωπος αυτός ήταν πολύ απασχολημένος και του έλεγε να το κάνει μόνος του, τότε εκείνος τον έβριζε λέγοντας: «Πονηρέ διάβوله!» Αν επέστρεφε από μια συνάθροιση και έβλεπε ότι το γεύμα του δεν ήταν έτοιμο ακόμα, θύμωνε: «Πονηροί διάβολοι —τι τεμπέληδες που είστε όλοι σας! Βγαίνω να κάνω το καθήκον μου και δεν βρίσκω ούτε το γεύμα μου έτοιμο όταν επιστρέφω!» Οποιονδήποτε αλληλεπιδρούσε μαζί του θα μπορούσε να τον βρίσει, αποκαλώντας τον «πονηρό διάβολο». Τι είδους άνθρωπος είναι αυτός; (Κακός άνθρωπος.) Γιατί είναι κακός; Στα μάτια του, όποιος τον προσβάλλει ή δεν συμμορφώνεται με τις επιθυμίες του είναι πονηρός διάβολος —ο ίδιος δεν είναι, αλλά είναι όλοι οι υπόλοιποι. Έχουν καμία βάση τα λεγόμενά του; Καμία· απλώς επέλεξε αυθαίρετα μια λέξη για να βρίζει τους ανθρώπους ώστε να μπορεί να κατευνάξει το μίσος του και να εκτονώνει τα συναισθήματά του. Πιστεύει πως, αν βρίσει άσχημα κάποιον, οι άλλοι θα πουν πως δεν μοιάζει με άνθρωπο που πιστεύει στον Θεό, αλλά νομίζει πως, αν αποκαλέσει κάποιον διάβολο, αυτό δεν είναι βρισιά και οι άλλοι θα το θεωρήσουν λογικό. Έτσι, ικανοποιεί τις επιθυμίες του, χωρίς να αφήνει περιθώριο στους άλλους να τον κατακρίνουν. Αυτός ο τύπος είναι αρκετά πονηρός και πολύ κακός, χρησιμοποιεί τις πιο κακόβουλες εκφράσεις, μια γλώσσα που δεν αφήνει στους ανθρώπους κανένα μέσο αντίστασης, προκειμένου να

τους εκδικηθεί και να τους καταδικάσει, εντούτοις εκείνοι δεν μπορούν να τον κατηγορήσουν ότι βρίζει ή ότι μιλάει παράλογα. Οι περισσότεροι, όταν θα έρχονταν αντιμέτωποι μ' έναν τέτοιο άνθρωπο, θα τον απέφευγαν ή θα τον πλησίαζαν; (Θα τον απέφευγαν.) Γιατί; Δεν τους παίρνει να τον προκαλέσουν, οπότε μπορούν μόνο να τον αποφύγουν· αυτό θα έκανε ένας έξυπνος άνθρωπος.

Το φαινόμενο να καταδικάζεται, να χαρακτηρίζεται και να βασανίζεται κάποιος με αυθαίρετο τρόπο προκύπτει συχνά σε κάθε εκκλησία. Για παράδειγμα, κάποιοι άνθρωποι είναι προκατειλημμένοι απέναντι σε έναν συγκεκριμένο επικεφαλής ή εργάτη και, προκειμένου να εκδικηθούν, τον σχολιάζουν πίσω από την πλάτη του, τον εκθέτουν και τον αναλύουν υπό το πρόσχημα της συναναστροφής πάνω στην αλήθεια. Η πρόθεση και οι σκοποί πίσω από τέτοιες ενέργειες είναι λάθος. Αν κανείς συναναστρέφεται πράγματι πάνω στην αλήθεια προκειμένου να δώσει μαρτυρία για τον Θεό και να ωφελήσει τους άλλους, πρέπει να συναναστραφεί πάνω στις δικές του αληθινές εμπειρίες και να προσφέρει ωφέλεια στους άλλους αναλύοντας τον εαυτό του και αποκτώντας αυτογνωσία. Ένας τέτοιος τρόπος άσκησης αποδίδει καλύτερα αποτελέσματα και ο εκλεκτός λαός του Θεού θα τον εγκρίνει. Αν η συναναστροφή κάποιου εκθέτει, επιτίθεται και μειώνει έναν άλλον άνθρωπο σε μια προσπάθεια να τον πλήξει ή να τον εκδικηθεί, τότε η πρόθεση της συναναστροφής είναι λάθος, είναι αδικαιολόγητη, προκαλεί απέχθεια στον Θεό και δεν είναι εποικοδομητική για τους αδελφούς και τις αδελφές. Αν κάποιος έχει πρόθεση να καταδικάζει τους άλλους ή να τους βασανίζει, τότε είναι κακός άνθρωπος και κάνει κακό. Όλοι όσοι ανήκουν στον εκλεκτό λαό του Θεού πρέπει να έχουν διάκριση όσον αφορά τους κακούς ανθρώπους. Αν κάποιος πλήττει, εκθέτει ή μειώνει εκούσια τους άλλους, τότε πρέπει να του δοθεί βοήθεια με αγάπη, να γίνει συναναστροφή μαζί του και να αναλυθεί ή να κλαυευτεί. Αν δεν είναι σε θέση να αποδεχθεί την αλήθεια και αρνείται πεισματικά να βελτιώσει τη συμπεριφορά του, τότε πρόκειται για εντελώς διαφορετικό ζήτημα. Οι κακοί άνθρωποι που συχνά καταδικάζουν, χαρακτηρίζουν και βασανίζουν αυθαίρετα τους άλλους πρέπει να εκτίθενται ολοκληρωτικά, έτσι ώστε όλοι να μάθουν να τους διακρίνουν, κι έπειτα πρέπει να περιορίζονται ή να αποβάλλονται από την εκκλησία. Κάτι τέτοιο είναι ουσιώδες, καθώς άνθρωποι σαν κι αυτούς αναστατώνουν την εκκλησιαστική ζωή και το εκκλησιαστικό έργο, ενώ είναι πιθανό να παραπλανήσουν τους ανθρώπους και να φέρουν το χάος στην εκκλησία. Ειδικότερα, κάποιοι κακοί άνθρωποι συχνά επιτίθενται στους άλλους και τους καταδικάζουν μόνο και μόνο για να επιτύχουν τον σκοπό τους, δηλαδή να κάνουν επίδειξη και να κερδίσουν την εκτίμηση των άλλων. Αυτοί οι κακοί άνθρωποι εκμεταλλεύονται τακτικά την ευκαιρία της συναναστροφής πάνω στην αλήθεια στις συναθροίσεις για να εκθέσουν, να αναλύσουν και να καταπιέσουν έμμεσα τους άλλους. Φτάνουν ακόμα και στο σημείο να δικαιολογήσουν αυτήν την πράξη, λέγοντας πως το κάνουν για να βοηθήσουν τον κόσμο και να λύσουν τα προβλήματα που υπάρχουν στην εκκλησία, ενώ χρησιμοποιούν αυτές τις προφάσεις ως κάλυψη για να επιτύχουν τους σκοπούς τους. Είναι το είδος των ανθρώπων που επιτίθενται και βασανίζουν τους άλλους και όλοι τους είναι ξεκάθαρα

κακοί άνθρωποι. Όλοι όσοι επιτίθενται και καταδικάζουν τους ανθρώπους που επιδιώκουν την αλήθεια είναι εξαιρετικά φαύλοι, ενώ μόνο όσοι εκθέτουν και αναλύουν τους κακούς ανθρώπους για να διαφυλάξουν το έργο του οίκου του Θεού έχουν αίσθημα δικαίου και τους εγκρίνει ο Θεός. Συχνά, οι κακοί άνθρωποι κάνουν τις κακές πράξεις τους με πολύ πονηρό τρόπο· όλοι τους χρησιμοποιούν επιδέξια τα δόγματα για να βρίσκουν δικαιολογίες για τον εαυτό τους και να επιτυγχάνουν τον σκοπό τους, που είναι να παραπλανούν τους άλλους. Αν ο εκλεκτός λαός του Θεού δεν διακρίνει και δεν είναι σε θέση να περιορίσει αυτούς τους κακούς ανθρώπους, η εκκλησιαστική ζωή και το έργο της εκκλησίας θα γίνει εντελώς άνω κάτω, μπορεί να επικρατήσει ακόμα και πανδαιμόνιο. Όταν οι κακοί άνθρωποι συναναστρέφονται σχετικά με τα προβλήματα και τα αναλύουν, έχουν πάντα μια πρόθεση κι έναν σκοπό, που είναι πάντα στοχευμένα σε κάποιον. Δεν αναλύουν τον εαυτό τους, δεν αποκτούν αυτογνωσία ούτε και ανοίγονται και ξεγυμνώνονται για να επιλύσουν τα δικά τους προβλήματα, αλλά αρπάζουν την ευκαιρία για να εκθέσουν και να αναλύσουν τους άλλους και να τους επιτεθούν. Συχνά εκμεταλλεύονται τη συναναστροφή πάνω στην αυτογνωσία τους για να αναλύσουν και να καταδικάσουν τους άλλους, ενώ, μέσω της συναναστροφής πάνω στα λόγια του Θεού και την αλήθεια, εκθέτουν, μειώνουν και διασύρουν τους ανθρώπους. Νιώθουν ιδιαίτερη απέχθεια και μίσος για όσους επιδιώκουν την αλήθεια, όσους κουβαλούν φορτίο για το έργο της εκκλησίας και όσους κάνουν συχνά τα καθήκοντά τους. Οι κακοί άνθρωποι θα χρησιμοποιήσουν κάθε είδους αιτιολογήσεις και δικαιολογίες για να πλήξουν τον ενθουσιασμό αυτών των ανθρώπων και να τους εμποδίσουν να εκτελέσουν το εκκλησιαστικό έργο. Κατά ένα μέρος, αυτό που νιώθουν απέναντί τους είναι ζήλια και μίσος· κατά ένα άλλο, είναι φόβος ότι αυτοί οι άνθρωποι, έτσι όπως βγαίνουν μπροστά για να κάνουν έργο, αποτελούν απειλή για τη φήμη, το κέρδος και τη θέση των ίδιων. Έτσι, λοιπόν, ανυπομονούν να δοκιμάσουν με κάθε πιθανό τρόπο να τους προειδοποιήσουν, να τους καταπιέσουν και να τους περιορίσουν, φτάνοντας ακόμα και στο σημείο να μαζέψουν στοιχεία με τα οποία θα τους παγιδεύσουν, ενώ διαστρεβλώνουν τα γεγονότα προκειμένου να τους καταδικάσουν. Κάτι τέτοιο αποκαλύπτει περίτρανα ότι αυτοί οι άνθρωποι έχουν μια διάθεση που μισεί την αλήθεια και τα θετικά πράγματα. Τρέφουν ιδιαίτερο μίσος για όσους επιδιώκουν την αλήθεια και αγαπούν τα θετικά πράγματα, καθώς και για όσους είναι μάλλον άδολοι, αξιοπρεπείς και ευυπόληπτοι. Μπορεί να μην το λένε, αλλά τέτοια είναι η νοοτροπία τους. Γιατί, λοιπόν, βάζουν στο στόχαστρο συγκεκριμένα όσους επιδιώκουν την αλήθεια, καθώς και τους αξιοπρεπείς και ευυπόληπτους ανθρώπους, για να τους εκθέσουν, να τους μειώσουν, να τους καταπιέσουν και να τους αποκλείσουν; Πρόκειται ξεκάθαρα για μια προσπάθεια εκ μέρους τους να ανατρέψουν και να βγάλουν νοκ άουτ τους καλούς ανθρώπους και όσους επιδιώκουν την αλήθεια, να τους πατήσουν κάτω, προκειμένου να μπορέσουν να ελέγξουν οι ίδιοι την εκκλησία. Κάποιοι άνθρωποι δεν πιστεύουν πως ισχύει αυτό. Ένα ερώτημα τους θέτω μόνο: Γιατί αυτοί οι κακοί άνθρωποι, όταν συναναστρέφονται πάνω στην αλήθεια, δεν εκθέτουν ούτε αναλύουν τον εαυτό τους, αλλά αντίθετα βάζουν στο στόχαστρο και εκθέτουν διαρκώς τους άλλους; Υπάρχει

στ' αλήθεια περίπτωση να μην αποκαλύπτουν διαφθορά ή να μην έχουν διεφθαρμένες διαθέσεις; Φυσικά και όχι. Τότε, λοιπόν, γιατί επιμένουν να βάζουν στο στόχαστρο τους άλλους προς έκθεση και ανάλυση; Τι ακριβώς προσπαθούν να πετύχουν; Αυτό το ερώτημα απαιτεί βαθιά σκέψη. Σωστό είναι να εκθέτει κανείς τις κακές πράξεις των κακών ανθρώπων που αναστατώνουν την εκκλησία. Αντίθετα, όμως, αυτοί οι άνθρωποι εκθέτουν και βασανίζουν καλούς ανθρώπους, με την πρόφαση ότι συναναστρέφονται πάνω στην αλήθεια. Τι πρόθεση και σκοπό έχουν; Είναι οργισμένοι επειδή βλέπουν πως ο Θεός σώζει τους καλούς ανθρώπους; Πράγματι, έτσι είναι. Ο Θεός δεν σώζει τους κακούς ανθρώπους, οπότε οι κακοί άνθρωποι μισούν τον Θεό και τους καλούς ανθρώπους —πολύ φυσικό είναι αυτό. Οι κακοί άνθρωποι ούτε αποδέχονται ούτε επιδιώκουν την αλήθεια· οι ίδιοι δεν γίνεται να σωθούν, ωστόσο βασανίζουν όσους καλούς ανθρώπους επιδιώκουν την αλήθεια και μπορούν να σωθούν. Ποιο είναι το πρόβλημα εδώ; Αν αυτοί οι άνθρωποι είχαν αυτογνωσία και γνώριζαν την αλήθεια, θα μπορούσαν να ανοιχτούν και να συναναστραφούν, ωστόσο διαρκώς βάζουν στο στόχαστρο και προκαλούν τους άλλους —έχουν συνεχώς την τάση να επιτίθενται στους άλλους— και στήνουν συνεχώς παγίδες σε όσους επιδιώκουν την αλήθεια, που τους φαντάζονται εχθρούς τους. Αυτό είναι το σήμα κατατεθέν των κακών ανθρώπων. Όσοι είναι ικανοί για τέτοιο κακό είναι οι γνήσιοι διάβολοι και σατανάδες, οι κατ' εξοχήν αντίχριστοι που θα πρέπει να περιοριστούν, ενώ, αν κάνουν πολύ κακό, πρέπει να αντιμετωπιστούν άμεσα: να αποβληθούν από την εκκλησία. Όλοι όσοι πλήττουν τους καλούς ανθρώπους και τους αποκλείουν είναι σάπιοι. Γιατί τους αποκαλώ σάπιους; Επειδή είναι πιθανό να προκαλέσουν περιττές διαμάχες και συγκρούσεις στην εκκλησία, κάνοντας όλο και πιο σοβαρή την κατάσταση που επικρατεί εκεί. Βάζουν τον έναν στο στόχαστρο σήμερα και τον άλλον αύριο και στοχοποιούν συνεχώς τους άλλους, εκείνους που αγαπούν και επιδιώκουν την αλήθεια. Κάτι τέτοιο μπορεί να αναστατώσει την εκκλησιαστική ζωή και να έχει συνέπειες στο πώς ο εκλεκτός λαός του Θεού τρώει και πίνει κανονικά τα λόγια του Θεού, καθώς και στο πώς συναναστρέφεται κανονικά σχετικά με την αλήθεια. Αυτοί οι κακοί άνθρωποι εκμεταλλεύονται συχνά το γεγονός ότι βιώνουν την εκκλησιαστική ζωή προκειμένου να επιτεθούν σε άλλους στο όνομα της συναναστροφής πάνω στην αλήθεια. Ό,τι λένε δείχνει εχθρικότητα· κάνουν προκλητικά σχόλια για να επιτεθούν σε όσους επιδιώκουν την αλήθεια και σε όσους δαπανούν τον εαυτό τους για τον Θεό και να τους καταδικάσουν. Τι συνέπειες θα έχει αυτό; Θα διαταράξει και θα αναστατώσει την εκκλησιαστική ζωή, ενώ θα προκαλέσει ανησυχία στις καρδιές των ανθρώπων, που δεν θα μπορούν να σιωπήσουν ενώπιον του Θεού. Ειδικότερα, τα αδίστακτα πράγματα που λένε αυτοί οι κακοί άνθρωποι για να καταδικάσουν, να πλήξουν και να πληγώσουν τους άλλους μπορούν να προκαλέσουν αντίσταση. Κάτι τέτοιο δεν ευνοεί την επίλυση των προβλημάτων· τουναντίον, υποδαυλίζει τον φόβο και το άγχος μέσα στην εκκλησία και δυσχεραίνει τις σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων, οδηγώντας στην ανάπτυξη εντάσεων μεταξύ τους και ωθώντας τους σε διαμάχες. Η συμπεριφορά αυτών των ανθρώπων όχι μόνο έχει αντίκτυπο στην

εκκλησιαστική ζωή, αλλά επιπλέον πυροδοτεί συγκρούσεις στην εκκλησία. Μπορεί να έχει αντίκτυπο ακόμα και στο έργο της εκκλησίας συνολικά, καθώς και στη διάδοση του ευαγγελίου. Συνεπώς, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να προειδοποιήσουν έναν τέτοιο άνθρωπο, καθώς και να τον περιορίσουν και να τον χειριστούν. Από τη μία, οι αδελφοί κι οι αδελφές πρέπει να επιβάλουν αυστηρούς περιορισμούς σ' αυτούς τους κακούς ανθρώπους που επιτίθενται συχνά στους άλλους και τους καταδικάζουν. Από την άλλη, οι επικεφαλής της εκκλησίας πρέπει να εκθέσουν και να σταματήσουν άμεσα όσους πλήττουν και καταδικάζουν αυθαίρετα τους άλλους, ενώ, αν παραμείνουν αδιόρθωτοι, πρέπει να τους αποπέμψουν απ' την εκκλησία. Δεν πρέπει να αφήνει κανείς τους κακούς ανθρώπους να αναστατώνουν την εκκλησιαστική ζωή στις συναθροίσεις· ταυτόχρονα, δεν θα πρέπει να επιτρέπεται στους μπερδεμένους ανθρώπους να μιλάνε με τρόπο που επηρεάζει την εκκλησιαστική ζωή. Αν βρεθεί ένας κακός άνθρωπος που κάνει κακό, πρέπει να εκτεθεί. Δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να του επιτραπεί να ενεργεί εσκεμμένα και να κάνει κακό κατά βούληση. Κάτι τέτοιο είναι απαραίτητο για τη διατήρηση της κανονικής εκκλησιαστικής ζωής και για να διασφαλιστεί ότι ο εκλεκτός λαός του Θεού μπορεί να συναθροίζεται, να τρώει και να πίνει τα λόγια του Θεού, καθώς και να συναναστρέφεται πάνω στην αλήθεια κανονικά, έχοντας τη δυνατότητα να εκπληρώνει κανονικά τα καθήκοντά του. Μόνο τότε μπορεί να γίνει το θέλημα του Θεού στην εκκλησία και μόνο έτσι μπορεί ο εκλεκτός λαός Του να κατανοήσει την αλήθεια, να εισέλθει στην πραγματικότητα και να κερδίσει τις ευλογίες του Θεού. Έχετε ανακαλύψει τέτοιου είδους κακούς ανθρώπους στην εκκλησία; Τρέφουν διαρκώς ζήλια και μίσος για τους καλούς ανθρώπους και τους βάζουν συνεχώς στο στόχαστρο. Σήμερα απεχθάνονται τον έναν, αύριο τον άλλον· είναι ικανοί να κατακρίνουν τον οποιονδήποτε και να του βρουν ένα πλήθος ψεγάδια· επιπλέον, όσα λένε ακούγονται πολύ βάσιμα και λογικά κι έτσι στο τέλος προκαλούν γενικευμένη οργή και γίνονται μάλιστα για την ομάδα. Αναστατώνουν την εκκλησία σε βαθμό που οι καρδιές των ανθρώπων γίνονται ανάστατες, πολλοί άνθρωποι γίνονται αρνητικοί και αδύναμοι, από τις συναθροίσεις δεν αποκομίζει κανείς τίποτα ωφέλιμο ή εποικοδομητικό, ενώ κάποιοι χάνουν ακόμα και την επιθυμία να παρίστανται στις συναθροίσεις. Κακοί άνθρωποι σαν κι αυτούς δεν είναι σάπιοι; Αν δεν έχουν φτάσει στο επίπεδο όπου θα πρέπει να αποπεμφθούν, τότε πρέπει να απομονωθούν ή να περιοριστούν. Για παράδειγμα, κατά τη διάρκεια των συναθροίσεων, πρέπει να τους δοθεί μια θέση παράμερα, ώστε να μην μπορούν να επηρεάσουν τους άλλους. Αν συνεχίσουν να ψάχνουν επίμονα ευκαιρίες για να πουν ανοιχτά τη γνώμη τους και να επιτεθούν στους ανθρώπους, πρέπει να περιοριστούν —να τους απαγορευτεί να λένε άχρηστα πράγματα. Αν δεν γίνεται να περιοριστούν και βρίσκονται στα πρόθυρα της έκρηξης ή της αντίστασης, πρέπει να αποπεμφθούν άμεσα. Όταν, δηλαδή, δεν είναι πλέον διατεθειμένοι να περιοριστούν και λένε: «Με ποια αιτιολογία περιορίζεις αυτά που λέω; Γιατί όλοι οι άλλοι παίρνουν τον λόγο για πέντε λεπτά κι εγώ μόνο για ένα;» —όταν κάνουν συνεχώς τέτοιες ερωτήσεις, αυτό σημαίνει ότι πρόκειται να αντισταθούν. Όταν είναι έτοιμοι να αντισταθούν, δεν γίνονται προκλητικοί; Δεν προσπαθούν να δημιουργήσουν

προβλήματα, να προκαλέσουν αναταραχή; Δεν πρόκειται σύντομα να αναστατώσουν την εκκλησιαστική ζωή; Πρόκειται σύντομα να αποκαλύψουν ποιοι πραγματικά είναι· έχει έρθει η ώρα να αντιμετωπιστούν; Πρέπει γρήγορα να απομακρυνθούν. Είναι λογικό κάτι τέτοιο; Είναι, ναι. Στ' αλήθεια, δεν είναι εύκολο να διασφαλιστεί ότι η πλειοψηφία μπορεί να βιώσει μια κανονική εκκλησιαστική ζωή την ώρα που κάθε είδους κακοί άνθρωποι, κακά πνεύματα, ακάθαρτα πνεύματα και «εξαιρετικά ταλέντα» προσπαθούν να τα χαλάσουν όλα. Έχουμε το περιθώριο να μην τους περιορίσουμε; Κάποια «εξαιρετικά ταλέντα» αρχίζουν να μειώνουν τους άλλους και να τους επιτίθενται με το που θα ανοίξουν το στόμα τους —αν φοράς γυαλιά ή αν δεν έχεις και πολλά μαλλιά, σου επιτίθενται· αν μοιράζεσαι τη βιωματική μαρτυρία σου στις συναθροίσεις ή αν κάνεις τα καθήκοντά σου με δυναμισμό και υπευθυνότητα, σου επιτίθενται και σε κρίνουν· αν έχεις πίστη στον Θεό μέσα στις δοκιμασίες, αν είσαι αδύναμος ή αν κατανικάς τις οικογενειακές δυσκολίες με την πίστη σου, χωρίς να παραπονιέσαι για τον Θεό, σου επιτίθενται. Τι σημαίνει «επίθεση» σ' αυτό το πλαίσιο; Σημαίνει πως, ό,τι κι αν κάνουν οι άλλοι, αυτοί οι άνθρωποι δεν είναι ποτέ ευχαριστημένοι· νιώθουν διαρκώς δυσαρέσκεια, όλο ψάχνουν για ανύπαρκτα ψεγάδια, προσπαθούν συνεχώς να κατηγορήσουν άλλους ανθρώπους για πράγματα και τίποτα απ' όσα κάνουν οι άλλοι δεν τους φαίνεται ποτέ σωστό. Ακόμα κι αν συναναστραφείς πάνω στην αλήθεια και αντιμετωπίσεις τα θέματα σύμφωνα με τις εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού, εκείνοι θα το ψειρίσουν και θα ασκήσουν κριτική, θα βρουν ψεγάδι σε όλα όσα κάνεις. Προκαλούν επίτηδες φασαρίες και όλοι είναι υποψήφια θύματα των επιθέσεων τους. Κάθε φορά που εμφανίζεται στην εκκλησία ένας τέτοιος άνθρωπος, πρέπει να τον χειρίζεστε· αν εμφανιστούν δύο, τότε πρέπει να τους χειριστείτε και τους δύο —κι αυτό επειδή η ζημιά που προκαλούν στην εκκλησιαστική ζωή είναι σημαντική, προκαλούν διατάραξη και αναστάτωση στο έργο της εκκλησίας, πράγμα που έχει πολύ σοβαρές συνέπειες.

B. Τα χαρακτηριστικά της ανθρώπινης φύσης όσων επιτίθενται συχνά στους άλλους

Σήμερα, συναναστραφήκαμε πάνω σε αρκετές πτυχές που σχετίζονται με το θέμα των αμοιβαίων επιθέσεων και των λογομαχιών. Καταλάβετε τη φύση των εκδηλώσεων που εμφανίζουν τα διάφορα είδη ανθρώπων που εντάσσονται σε καθεμιά από αυτές τις πτυχές; Ας ξεκινήσουμε από όσους έχουν την τάση να επιτίθενται στους άλλους· έχουν αυτοί οι άνθρωποι τη λογική της κανονικής ανθρώπινης φύσης; (Όχι.) Πώς εκδηλώνεται αυτή η έλλειψη λογικής; Ποιες στάσεις και ποιες αρχές έχουν αυτοί απέναντι στους ανθρώπους, τα γεγονότα και τα πράγματα; Ποιες μεθόδους και στάσεις επιλέγουν για να αντιμετωπίσουν διάφορους ανθρώπους και διάφορα γεγονότα και πράγματα; Για παράδειγμα, το ότι τους αρέσει πολύ να τσακώνονται για το τι είναι σωστό και τι λάθος —δεν είναι αυτή μία από τις στάσεις που υιοθετούν απέναντι στους ανθρώπους, τα γεγονότα και τα πράγματα; (Ναι.) Το ότι τους αρέσει πολύ να τσακώνονται για το τι είναι σωστό και τι λάθος σημαίνει ότι προσπαθούν να ξεκαθαρίσουν τι είναι σωστό και τι

λάθος σε όλα ανεξαιρέτως τα ζητήματα, χωρίς να σταματούν μέχρι να ξεκαθαρίσει το θέμα και να γίνει κατανοητό ποιος είχε δίκιο και ποιος άδικο, ενώ εμμένουν πεισματικά σε πράγματα άνευ ουσίας. Τι νόημα έχει να συμπεριφέρεται κανείς έτσι; Είναι τελικά σωστό να διαφωνεί κανείς για το τι είναι σωστό και τι λάθος; (Όχι.) Πού είναι το λάθος; Έχει κάποια σχέση αυτό με την άσκηση της αλήθειας; (Δεν έχει καμία σχέση.) Γιατί λες ότι δεν έχει καμία σχέση; Όταν διαφωνεί κανείς για το τι είναι σωστό και τι λάθος δεν τηρεί τις αλήθεια-αρχές και δεν συζητά ούτε συναναστρέφεται σχετικά με τις αλήθεια-αρχές· αντίθετα, οι άνθρωποι μιλούν συνεχώς για το ποιος έχει δίκιο και ποιος άδικο, ποιος είναι σωστός και ποιος κάνει λάθος, ποιος έχει το δίκιο με το μέρος του και ποιος όχι, ποιος έχει καλή λογική και ποιος όχι, ποια πλευρά εκφράζει υψηλότερα δόγματα· αυτά είναι που εξετάζουν. Όταν ο Θεός υποβάλλει τους ανθρώπους σε δοκιμασίες, εκείνοι προσπαθούν συνεχώς να διαφωνήσουν μαζί Του και παρουσιάζουν συνεχώς τον έναν ή τον άλλο λόγο. Συζητά ο Θεός τέτοια πράγματα μαζί σου; Ρωτάει ο Θεός ποιο είναι το πλαίσιο; Ρωτάει ο Θεός ποιοι είναι οι λόγοι και οι αιτίες σου; Δεν το κάνει. Ο Θεός ρωτάει αν έχεις στάση υποταγής ή αντίστασης όταν σε υποβάλλει σε δοκιμασίες. Ο Θεός ρωτάει αν καταλαβαίνεις ή όχι την αλήθεια, αν είσαι ή δεν είσαι υποτακτικός. Αυτό είναι το μόνο που ρωτάει ο Θεός, τίποτε άλλο. Ο Θεός δεν σε ρωτάει τι ευθύνεται για την έλλειψη υποταγής σου, δεν εξετάζει αν έχεις καλό λόγο —δεν λαμβάνει καθόλου υπόψη τέτοια πράγματα. Ο Θεός εξετάζει μόνο αν είσαι ή δεν είσαι υποτακτικός. Ανεξάρτητα από το περιβάλλον διαβίωσής σου και από το πλαίσιο, ο Θεός εξετάζει εξονυχιστικά μόνο αν υπάρχει υποταγή στην καρδιά σου, αν έχεις στάση υποταγής· ο Θεός δεν συζητάει μαζί σου για το σωστό και το λάθος· ο Θεός δεν ενδιαφέρεται για το ποιοι είναι οι λόγοι σου. Ο Θεός ενδιαφέρεται μόνο για το αν είσαι πραγματικά υποτακτικός· αυτό είναι το μόνο που σε ρωτάει ο Θεός. Δεν αποτελεί αυτό μια αλήθεια-αρχή; Έχουν στην καρδιά τους τις αλήθεια-αρχές οι άνθρωποι που τους αρέσει πολύ να τσακώνονται για το τι είναι σωστό και τι λάθος και που τους αρέσει πολύ να εμπλέκονται σε λογομαχίες; (Όχι.) Γιατί όχι; Έχουν δώσει ποτέ σημασία στις αλήθεια-αρχές; Τις έχουν επιδιώξει ποτέ; Τις έχουν αναζητήσει ποτέ; Δεν έχουν δώσει ποτέ καμία προσοχή σ' αυτές ούτε τις έχουν επιδιώξει και αναζητήσει· απουσιάζουν εντελώς από την καρδιά τους. Ως αποτέλεσμα, μπορούν να ζουν μόνο μέσα σε ανθρώπινες αντιλήψεις, το μόνο που υπάρχει στην καρδιά τους είναι το σωστό και το λάθος, το ορθό και το λανθασμένο, προφάσεις, λόγοι, σοφιστείες και επιχειρήματα, και αμέσως μετά επιτίθενται, κρίνουν και καταδικάζουν ο ένας τον άλλον. Η διάθεση τέτοιων ανθρώπων είναι ότι τους αρέσει να διαφωνούν για το σωστό και το λάθος, να κρίνουν και να καταδικάζουν τους άλλους. Αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν καμία αγάπη ή αποδοχή για την αλήθεια, είναι ικανοί να προσπαθήσουν να διαφωνήσουν με τον Θεό, ακόμη και να κρίνουν τον Θεό και να Τον αψηφήσουν. Τελικά, θα καταλήξουν να τιμωρηθούν.

Αναζητούν, άραγε, την αλήθεια, όσοι τους αρέσει να λογομαχούν για το τι είναι σωστό και τι λάθος; Αναζητούν τις προθέσεις του Θεού, τις απαιτήσεις του Θεού ή τις αλήθεια-αρχές που πρέπει να γίνονται πράξη σε αυτές τις καταστάσεις μέσω των

ανθρώπων, των γεγονότων και των πραγμάτων που συναντούν μέσα σ' αυτές; Όχι. Όταν έρχονται αντιμέτωποι με καταστάσεις, τείνουν να μελετούν το «πώς ήταν αυτό το γεγονός» ή το «πώς είναι αυτός ο άνθρωπος». Τι είναι αυτή η συμπεριφορά; Δεν είναι αυτό που οι άνθρωποι συχνά αποκαλούν «ασταμάτητη εμμονή με τους ανθρώπους και τα πράγματα»; Επιχειρηματολογούν σχετικά με τις δικαιολογίες των ανθρώπων και την πορεία των γεγονότων, επιμένουν να διευκρινίζουν αυτά τα πράγματα, δεν αναφέρουν, όμως, σε ποιο μέρος της διαδικασίας αυτών των περίπλοκων καταστάσεων αναζήτησαν την αλήθεια, κατανόησαν την αλήθεια ή διαφωτίστηκαν. Δεν έχουν αυτές τις εμπειρίες και τις μεθόδους άσκησης. Απλώς λένε και ξαναλένε: «Προφανώς εμένα στοχοποίησες με εκείνο το ζήτημα, εμένα πρόσβαλες. Νομίζεις πως είμαι τόσο χαζός που δεν το κατάλαβα; Γιατί να με προσβάλεις; Εγώ δεν σε πρόσβαλα· εσύ γιατί να με στοχοποιήσεις; Αφού με στοχοποιείς, δεν θα μασήσω τα λόγια μου! Έκανα πολλή υπομονή μαζί σου, αλλά η υπομονή μου έχει και τα όριά της. Μη νομίζεις ότι είναι εύκολο να με κάνεις ό,τι θέλεις· δεν σε φοβάμαι!» Προσκολλώνται σ' αυτά τα θέματα, παρουσιάζουν ασταμάτητα τις αιτιολογήσεις τους, εμμένουν στο σωστό και το λάθος, την ορθότητα και το σφάλμα του ζητήματος, όμως οι υποτιθέμενες αιτιολογήσεις τους δεν συμβαδίζουν καθόλου με την αλήθεια, ενώ ούτε μία λέξη τους δεν συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις του Θεού. Εμμένουν στους ανθρώπους, τα γεγονότα και τα πράγματα σε βαθμό που οι άλλοι τελικά τους βαριούνται και κανένας δεν είναι διατεθειμένος να τους ακούσει, όμως οι ίδιοι δεν κουράζονται ποτέ να μιλούν γι' αυτά τα πράγματα, μιλούν γι' αυτά όπου σταθούν κι όπου βρεθούν, σαν να είναι δαιμονισμένοι. Αυτό λέγεται ασταμάτητη εμμονή με τους ανθρώπους και τα πράγματα, και κάθετη άρνηση για την αναζήτηση της αλήθειας. Το δεύτερο χαρακτηριστικό των ανθρώπων που εμπλέκονται σε αμοιβαίες επιθέσεις και λογομαχίες είναι η ιδιαίτερη αδυναμία τους για την ασταμάτητη εμμονή με τους ανθρώπους και τα πράγματα. Αγαπούν την αλήθεια όσοι έχουν ασταμάτητη εμμονή με τους ανθρώπους και τα πράγματα; (Όχι.) Δεν αγαπούν την αλήθεια, είναι προφανές αυτό. Μήπως, τότε, αυτά τα άτομα κατανοούν την αλήθεια; Γνωρίζουν τι πραγματικά είναι η αλήθεια για την οποία μιλάει ο Θεός; Κρίνοντας από την εξωτερική τους συμπεριφορά, δηλαδή την ασταμάτητη εμμονή τους με τους ανθρώπους και τα πράγματα, γνωρίζουν τι πραγματικά είναι η αλήθεια; Είναι σαφές ότι δεν το γνωρίζουν. Ποια ιδέα τιμούν ευλαβικά; Την ιδέα πως δίκιο έχει αυτός που λέει τα πιο καλά αιτιολογημένα λόγια, πως έχει το δίκιο με το μέρος του όποιος κάνει πράξεις έντιμες που μπορούν να τις δουν όλοι, πως έχει το δίκιο με το μέρος του όποιος ενεργεί σύμφωνα με την ηθική, τη δεοντολογία και την παραδοσιακή κουλτούρα, κερδίζοντας την έγκριση της πλειοψηφίας. Κατά την άποψή τους, αυτό το «δίκιο» αντιπροσωπεύει την αλήθεια, οπότε μπορούν να έχουν ασταμάτητη εμμονή με τους ανθρώπους και τα πράγματα εντελώς απροκάλυπτα και δεν σταματούν ποτέ να εμμένουν σε αυτά τα ζητήματα. Πιστεύουν ότι η αιτιολόγηση ισούται με το να κατέχει κανείς την αλήθεια —δεν είναι πολύ προβληματικό αυτό; Λένε κάποιοι: «Ούτε διατάραξα ούτε αναστάτωσα το έργο της εκκλησίας, δεν εκμεταλλεύομαι τους άλλους, δεν μου αρέσει να κλέβω τους άλλους και

δεν είμαι νταής· δεν είμαι κακός άνθρωπος». Το υπονοούμενο εδώ είναι ότι είσαι ένας άνθρωπος που κάνει πράξη την αλήθεια, ότι κατέχεις την αλήθεια; Μεγάλο ποσοστό όσων έχουν ασταμάτητη εμμονή με τους ανθρώπους και τα πράγματα πιστεύουν πως οι ίδιοι είναι ακέραιοι άνθρωποι και, συνεπώς, δεν χρειάζεται να ανησυχούν για τις φήμες, ενώ θεωρούν πως είναι έντιμοι και αξιοσέβαστοι άνθρωποι που δεν θα κολάκευαν ποτέ τους άλλους. Γι' αυτό, όταν έρχονται αντιμέτωποι με καταστάσεις, έχουν την τάση να διαφωνούν και να λογομαχούν, ενώ επιμένουν να αποδείξουν με αυτά τα μέσα ότι η αιτιολόγησή τους είναι σωστή. Πιστεύουν πως, αν η αιτιολόγησή τους είναι ακλόνητη και μπορέσουν να την παρουσιάσουν ανοιχτά, κι αν η πλειοψηφία συμφωνήσει μαζί της, τότε οι ίδιοι κατέχουν την αλήθεια. Και ποια είναι η δική τους «αλήθεια»; Με βάση ποιο πρότυπο μετριέται; Νομίζετε πως άνθρωποι σαν κι αυτούς μπορούν να κατανοήσουν την αλήθεια; (Όχι.) Συνεπώς, έχουν διαρκώς ασταμάτητη εμμονή με τους ανθρώπους και τα πράγματα και εμμένουν ξεροκέφαλα σε όλα αυτά. Αυτοί οι άνθρωποι δεν κατανοούν την αλήθεια, κι έτσι λένε πάντα: «Εγώ δεν σε πρόσβαλα. Εσύ γιατί με στοχοποιείς διαρκώς; Έχεις άδικο που με στοχοποιείς!» Πιστεύουν το εξής: «Αφού εγώ δεν σε πρόσβαλα, δεν πρέπει να μου φέρεσαι έτσι. Εφόσον μου φέρεσαι έτσι, θα σε εκδικηθώ, θα προβώ σε αντίποινα —και τα αντίποινά μου είναι νόμιμη αυτοάμυνα, είναι κάτι θεμιτό. Αυτή είναι η αλήθεια-αρχή. Γι' αυτό και όσα κάνεις εσύ δεν συνάδουν με τις αλήθεια-αρχές, αλλά όσα κάνω εγώ συνάδουν. Θα εμμείνω, λοιπόν, σ' αυτό το ζήτημα, θα φέρνω συνέχεια την κουβέντα σ' αυτό το θέμα και θα αναφέρω διαρκώς εσένα!» Πιστεύουν πως η ασταμάτητη εμμονή με τους ανθρώπους και τα πράγματα συνάδει με τις αλήθεια-αρχές —αλλά δεν είναι ένα τεράστιο λάθος αυτό; Είναι πράγματι τεράστιο λάθος κι αυτοί έχουν αποπροσανατολιστεί. Η ασταμάτητη εμμονή με τους ανθρώπους και τα πράγματα είναι εντελώς διαφορετικό ζήτημα από το να κάνει κανείς πράξη την αλήθεια. Αυτό είναι το δεύτερο πρόβλημα της ανθρώπινης φύσης αυτών των ατόμων: Έχουν ασταμάτητη εμμονή με τους ανθρώπους και τα πράγματα. Με τι σχετίζονται τα προβλήματα της ανθρώπινης φύσης; Δεν σχετίζονται με τη φύση κάποιου; Αυτοί οι άνθρωποι πιστεύουν πολλά χρόνια στον Θεό, αλλά δεν κατανοούν την αλήθεια, ενώ νομίζουν πως οι όροι που γνωρίζουν —όπως το να είναι κανείς ξεκάθαρος και έντιμος, χρηστός και ειλικρινής, ευθύς και πρόθυμος να μιλήσει, ντόμπρος και ακέραιος και ούτω καθεξής— είναι θεμελιώδη στοιχεία διαγωγής, ενώ θεωρούν πως αυτά τα πράγματα είναι οι αλήθεια-αρχές. Αυτή η άποψη είναι βαθιά λανθασμένη.

Οι άνθρωποι που εμπλέκονται σε αμοιβαίες επιθέσεις και έχουν την τάση να συμμετέχουν σε λογομαχίες δεν έχουν κανονική ανθρώπινη φύση. Η πρώτη πτυχή αυτού του θέματος είναι το να αρέσει πολύ σε κάποιον να λογομαχεί για το τι είναι σωστό και τι λάθος· η δεύτερη είναι η ασταμάτητη εμμονή με τους ανθρώπους και τα πράγματα. Ποια είναι η τρίτη πτυχή; Η πλήρης άρνησή τους να αποδεχθούν την αλήθεια, έτσι δεν είναι; Δεν μπορούν να αποδεχθούν ούτε μία σωστή δήλωση. Σκέφτονται: «Ακόμα κι αν είναι σωστά όσα λες, πρέπει και πάλι να με βοηθήσεις να σώσω την εικόνα μου, πρέπει να μιλάς με τακτ και να μην με πληγώνεις. Αν τα λόγια σου είναι δηκτικά και θα

μπορούσαν να βλάψουν την εικόνα μου, τότε πρέπει να μου τα πεις κατ' ιδίαν. Δεν πρέπει να με βλάψεις μπροστά σε πολλούς ανθρώπους, χωρίς να σε νοιάζει η υπερηφάνεια μου και χωρίς να μου προσφέρεις τρόπο διαφυγής από αυτήν τη δύσκολη και ντροπιαστική θέση. Επιπλέον, όσα λες είναι λάθος, άρα πρέπει να προβώ σε αντίποινα!» Σε πιο σοβαρά περιστατικά, τέτοιου είδους άνθρωποι αντιστέκονται: «Όσο σωστά κι αν είναι τα λόγια σου, δεν πρόκειται να τα αποδεχθώ! Δεν υπάρχει πρόβλημα να μιλήσεις για οποιονδήποτε άλλον, αλλά δεν είναι εντάξει να βάζεις εμένα στο στόχαστρο, ακόμα κι αν έχεις δίκιο!» Ακόμα κι όταν διαβάζουν τα λόγια του Θεού, αν διαισθανθούν πως τα λόγια του Θεού τούς βάζουν στο στόχαστρο ή τους εκθέτουν, τότε νιώθουν αποστροφή γι' αυτά τα λόγια και δεν είναι διατεθειμένοι να τα ακούσουν —απλώς δεν μπορούν να λογομαχήσουν με τον Θεό, αφού έχουν μπροστά τους μόνο τα λόγια Του. Αν κάποιος τους επισημάνει τα θέματα ή την κατάστασή τους κατά πρόσωπο ή τα αναφέρει άθελά του και χωρίς να θέλει να τους στοχοποιήσει, εκείνοι είναι ικανοί να προβούν σε αντίποινα και να ξεκινήσουν λογομαχίες. Δεν σημαίνει αυτό ότι τέτοια άτομα αρνούνται κατηγορηματικά να αποδεχθούν την αλήθεια; (Ναι.) Αυτή είναι η ανθρώπινη φύση-ουσία τους: η πλήρης άρνηση της αποδοχής της αλήθειας. Έτσι, ό,τι περιεχόμενο κι αν έχουν οι λογομαχίες τους ή όπου κι αν συμβαίνουν, η ανθρώπινη φύση τέτοιων ανθρώπων είναι ξεκάθαρη. Δεν κατανοούν την αλήθεια, ενώ, ακόμα κι αν κατανοήσουν όσα λέγονται κατά τη διάρκεια των κηρυγμάτων, δεν αποδέχονται την αλήθεια· συνεχίζουν να εμπλέκονται σε αμοιβαίες επιθέσεις και συμμετέχουν συνεχώς σε λογομαχίες ή έχουν την τάση να επιτίθενται συχνά στους άλλους. Κρίνοντας από αυτές τους τις εκδηλώσεις, τι είδους άνθρωποι είναι; Κατ' αρχάς, είναι άνθρωποι που αγαπούν την αλήθεια; Είναι άτομα που μπορούν να κάνουν πράξη την αλήθεια όταν την κατανοήσουν; (Όχι.) Όταν εντοπίζουν προβλήματα, μπορούν να αναζητήσουν την αλήθεια για να τα επιλύσουν; (Όχι.) Όταν έχουν μέσα τους αντιλήψεις, καθώς και προκαταλήψεις ή προσωπικές γνώμες σχετικά με τους άλλους, μπορούν να πάρουν πρωτοβουλία και να τις βάλουν στην άκρη για να αναζητήσουν την αλήθεια; (Όχι.) Δεν μπορούν να κάνουν τίποτα απ' όλα αυτά. Είναι εμφανές ότι όλοι όσοι είναι επιρρεπείς στις επιθέσεις προς τους άλλους και στην εμπλοκή σε λογομαχίες δεν είναι καλά άτομα, αν δει κανείς όλα αυτά που δεν είναι σε θέση να κάνουν. Κρίνοντας από τις διάφορες εκδηλώσεις τους, δεν αγαπούν την αλήθεια και δεν είναι διατεθειμένα να την αναζητήσουν. Σε ζητήματα που αφορούν την αλήθεια, όποιες μεροληπτικές ή εσφαλμένες απόψεις κι αν αναπτύξουν, παραμένουν αυτάρεσκα και δεν αναζητούν καθόλου την αλήθεια, ενώ, ακόμα κι όταν τους γίνεται σαφής συναναστροφή πάνω στην αλήθεια, αρνούνται να την αποδεχθούν και, φυσικά, δεν είναι διατεθειμένα να την κάνουν πράξη. Την ίδια στιγμή, αυτά τα άτομα εμφανίζουν μια ακόμα πιο απεχθή εκδήλωση: Αφού αποκτήσουν μια κάποια κατανόηση για μερικά λόγια και δόγματα, χρησιμοποιούν αυτά τα μεγαλόστομα δόγματα που κατανοούν για να επιτεθούν, να κρίνουν και να καταδικάσουν αυθαίρετα τους άλλους, ακόμα και για να περιορίσουν και να ελέγξουν τους άλλους. Αν δεν κατορθώσουν να σε καθυποτάξουν με τις κρίσεις και τις καταδίκες τους, θα σκεφτούν

κάθε πιθανό τρόπο για να σε περιορίσουν με κούφίες θεωρίες. Αν και πάλι δεν υποκύψεις, θα καταφύγουν σε ακόμα πιο ποταπές και τρομερές μεθόδους για να σου επιτεθούν, μέχρι να υποκύψεις σ' αυτούς, να γίνεις αδύναμος και αρνητικός ή ν' αρχίσεις να τους θαυμάζεις και να γίνεις υποχείριό τους —τότε θα νιώσουν ικανοποίηση. Επομένως, με βάση τις συμπεριφορές, τις εκδηλώσεις και τη στάση αυτών των ατόμων απέναντι στην αλήθεια, τι είδους άνθρωποι είναι; Αρνούνται κατηγορηματικά να αποδεχθούν την αλήθεια —αυτή είναι η στάση τους απέναντι στην αλήθεια. Και τι γίνεται με την ανθρώπινη φύση τους; Η πλειοψηφία αυτών των ατόμων είναι κακοί άνθρωποι· με μια συντηρητική εκτίμηση, είναι κακοί σε ποσοστό τουλάχιστον 90%. Στους κακούς ανθρώπους αρέσει να διευκρινίζουν σε κάθε ζήτημα τι είναι σωστό και τι λάθος, αλλιώς δεν ησυχάζουν, και έχουν συνεχώς μια τέτοια τάση. Επιπλέον, όταν οι κακοί άνθρωποι έρχονται αντιμέτωποι με καταστάσεις, εμμένουν στους ανθρώπους και τα πράγματα και έχουν ασταμάτητη εμμονή με αυτά, παρουσιάζουν διαρκώς τις αιτιολογήσεις τους, προσπαθώντας συνεχώς να κάνουν τους πάντες να συμφωνήσουν μαζί τους και να τους υποστηρίξουν, ενώ λένε πως εκείνοι έχουν δίκιο και δεν επιτρέπουν σε κανέναν να πει τίποτα κακό γι' αυτούς. Επίσης, όταν οι κακοί άνθρωποι έρχονται αντιμέτωποι με καταστάσεις, ψάχνουν συνεχώς ευκαιρίες να αιχμαλωτίσουν και να ελέγξουν τους ανθρώπους. Ποια μέθοδο χρησιμοποιούν για να ελέγξουν τους ανθρώπους; Καταδικάζουν τους πάντες, κάνουν κάθε άλλον άνθρωπο να πιστέψει πως είναι ανεπαρκής, πως έχει προβλήματα και ψεγάδια και πως είναι κατώτερος από αυτούς τους κακούς ανθρώπους. Μετά απ' αυτό, οι κακοί άνθρωποι νιώθουν ευχαρίστηση και ευτυχία. Όταν πια βγάλουν όλους τους άλλους νοκ άουτ και μείνουν όρθιοι μόνο εκείνοι, δεν τους έχουν πάρει όλους υπό τον έλεγχό τους; Ο σκοπός που επιτυγχάνουν ελέγχοντας τους ανθρώπους είναι να καταδικάσουν τους πάντες και να τους μειώσουν, κάνοντας τους πάντες να πιστέψουν πως είναι ανίκανοι, να γίνουν αρνητικοί και αδύναμοι, να χάσουν την πίστη τους στα λόγια του Θεού και στην αλήθεια, να χάσουν την πίστη τους στον ίδιο τον Θεό και να μην έχουν μονοπάτι ν' ακολουθήσουν. Μετά απ' όλα αυτά, οι κακοί άνθρωποι νιώθουν ευτυχία και ικανοποίηση. Αν εξετάσει κανείς αυτές τις πτυχές, δεν είναι σαφές ότι οι κακοί άνθρωποι αποτελούν την πλειοψηφία των ατόμων αυτού του είδους; Κοιτάξτε ποιοι τύποι ανθρώπων έχουν συνεχώς την τάση να επιτίθενται στους άλλους όταν βρίσκονται σε μια ομάδα, είτε κατά πρόσωπο είτε πίσω από την πλάτη τους, χρησιμοποιώντας διάφορες μεθόδους για να επιτεθούν στους άλλους —άνθρωποι σαν κι αυτούς είναι κακοί. Αυτά τα άτομα δεν αποδέχονται καθόλου την αλήθεια ούτε συναναστρέφονται πάνω στην αλήθεια, ενώ συχνά εκμεταλλεύονται μια κατάσταση για να καυχηθούν πως είναι καλοί άνθρωποι, πως ό,τι κάνουν είναι δικαιολογημένο και βάσιμο και πως συμπεριφέρονται με έντιμο και ακέραιο τρόπο —καυχιούνται συνεχώς πως είναι σωστοί και έντιμοι άνθρωποι, άτομα ντόμπρα και δίκαια. Αυτοί οι άνθρωποι δεν μαρτυρούν ποτέ ούτε για την αλήθεια ούτε για τα λόγια του Θεού· τους αρέσει μόνο να έχουν ασταμάτητη εμμονή με τους ανθρώπους και τα πράγματα, καθώς και να παρουσιάζουν τις δικές τους αιτιολογήσεις. Πρόθεση και σκοπός τους είναι να κάνουν τους ανθρώπους να πιστέψουν

πως οι ίδιοι είναι καλοί άνθρωποι και πως κατανοούν τα πάντα. Όσον αφορά όσους συχνά εμπλέκονται σε αμοιβαίες επιθέσεις και λογομαχίες στην εκκλησία, είτε πρόκειται γι' αυτούς που ξεκινούν τις επιθέσεις είτε γι' αυτούς που τις δέχονται, αν η εκκλησιαστική ζωή διαταράσσεται και αναστατώνεται, τότε οι περισσότεροι άνθρωποι πρέπει να βγουν μπροστά για να τους προειδοποιήσουν και να τους περιορίσουν. Δεν πρέπει να δοθεί σ' αυτούς τους ανθρώπους χρόνος για να βγαίνουν εκτός ελέγχου και να κάνουν κακά πράγματα ούτε να τους επιτραπεί να επηρεάζουν τους άλλους, εκτονώνοντας την προσωπική τους εμπάθεια και παίρνοντας εκδίκηση για τις προσωπικές μνησικακίες και τον παροδικό θυμό τους. Φυσικά, οι επικεφαλής της εκκλησίας πρέπει κι αυτοί να εκπληρώνουν ευσυνείδητα τις ευθύνες τους, περιορίζοντας αποτελεσματικά αυτούς τους ανθρώπους ώστε να μη διαταράσσουν και να μην αναστατώνουν την εκκλησιαστική ζωή και προστατεύοντας την πλειοψηφία των ανθρώπων από την αναστάτωση. Όταν οι άνθρωποι εμπλέκονται σε αμοιβαίες επιθέσεις και λογομαχίες, οι επικεφαλής της εκκλησίας πρέπει να μπορούν να τους σταματήσουν και να τους περιορίσουν εγκαίρως. Αν η προσπάθεια να τους σταματήσουν και να τους περιορίσουν δεν λύσει το πρόβλημα, αν εκείνοι συνεχίσουν να επιτίθενται ο ένας στον άλλον και να μπλέκουν σε λογομαχίες, αναστατώνοντας τους άλλους, κι αν συνεχίσουν να προκαλούν ζημιά στην εκκλησιαστική ζωή, τότε άτομα σαν κι αυτά πρέπει να αποπεμφθούν ή να αποβληθούν. Αυτή είναι η ευθύνη των επικεφαλής της εκκλησίας.

Έχουμε συναναστραφεί πολύ σχετικά με τις συμπεριφορές και τις εκδηλώσεις όσων εμπλέκονται σε αμοιβαίες επιθέσεις και λογομαχίες. Επίσης, μόλις συναναστραφήκαμε πάνω στην ανθρώπινη φύση τους και την αναλύσαμε εν συντομία, πράγμα που θα σας δώσει τη δυνατότητα να αποκτήσετε μεγαλύτερη διάκριση γι' αυτούς, ενώ θα δώσει στους περισσότερους από εσάς τη δυνατότητα να καταλάβετε τι συμβαίνει και να τους διακρίνετε εγκαίρως όταν μιλούν και ενεργούν. Όσο καλύτερα κατανοήσετε και γνωρίσετε την ουσία αυτών των ανθρώπων τόσο πιο γρήγορα θα μπορείτε να τους διακρίνετε και, κατά συνέπεια, θα σας αναστατώνουν όλο και λιγότερο. Οι περισσότεροι από εσάς λογικά έχετε κατανοήσει ξεκάθαρα πώς βλάπτουν την εκκλησιαστική ζωή και τον εκλεκτό λαό του Θεού όσοι εμπλέκονται σε αμοιβαίες επιθέσεις και λογομαχίες. Άνθρωποι σαν κι αυτούς δεν υπάρχει περίπτωση να κάνουν αυτοκριτική ούτε να σταματήσουν να τσακώνονται. Αν δεν αντιμετωπιστούν και δεν αποπεμφθούν άμεσα, θα προκαλούν συνεχώς διατάραξη και αναστάτωση στην εκκλησιαστική ζωή. Συνεπώς, ο χειρισμός και η αποπομπή τέτοιων ανθρώπων είναι ένα πολύ σημαντικό μέρος του έργου των επικεφαλής της εκκλησίας και δεν πρέπει να παραβλέπεται.

5 Ιουνίου 2021

ΟΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΩΝ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ (16)

Σημείο δωδέκατο: Να αναγνωρίζουν άμεσα και με ακρίβεια τους διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο του Θεού και την κανονική τάξη της εκκλησίας· να τα σταματούν και να τα περιορίζουν και να αντιστρέφουν την κατάσταση· επιπλέον, να συναναστρέφονται σχετικά με την αλήθεια, ώστε ο εκλεκτός λαός του Θεού να αναπτύξει ικανότητα διάκρισης μέσα από τέτοια πράγματα και να μάθει από αυτά (Μέρος τέταρτο)

Οι διάφοροι άνθρωποι, γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν την εκκλησιαστική ζωή

VIII. Διαδίδουν αντιλήψεις

A. Οι εκδηλώσεις της διάδοσης αντιλήψεων

Σήμερα, θα συνεχίσουμε τη συναναστροφή πάνω στη δωδέκατη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών: «Να αναγνωρίζουν άμεσα και με ακρίβεια τους διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο του Θεού και την κανονική τάξη της εκκλησίας· να τα σταματούν και να τα περιορίζουν και να αντιστρέφουν την κατάσταση· επιπλέον, να συναναστρέφονται σχετικά με την αλήθεια, ώστε ο εκλεκτός λαός του Θεού να αναπτύξει ικανότητα διάκρισης μέσα από τέτοια πράγματα και να μάθει από αυτά». Όσο για τα διάφορα θέματα διατάραξης και αναστάτωσης που προκύπτουν στην εκκλησιαστικής ζωή, μετρήσαμε έντεκα από αυτά. Την προηγούμενη φορά, συναναστραφήκαμε πάνω στο έβδομο θέμα: ότι οι άνθρωποι εμπλέκονται σε αμοιβαίες επιθέσεις και λογομαχίες. Σήμερα, θα συναναστραφούμε πάνω στο όγδοο θέμα: ότι διαδίδουν αντιλήψεις. Η διάδοση αντιλήψεων είναι κι αυτή συχνό φαινόμενο στην εκκλησιαστική ζωή. Κάποιοι άνθρωποι, που δεν αποδέχονται καθόλου την αλήθεια, πιστεύουν στον Θεό με βάση τις αντιλήψεις και τις φαντασιοκοπίες τους, ενώ διαδίδουν συχνά αντιλήψεις για να αναστατώσουν την εκκλησιαστική ζωή. Η εκκλησία πρέπει να περιορίσει αυτήν τη συμπεριφορά και να λύσει αυτό το πρόβλημα μέσω της συναναστροφής πάνω στην αλήθεια κατά την εκκλησιαστική ζωή. Εξετάζοντας το θέμα από κυριολεκτική άποψη, ο καθένας μπορεί να δει ότι η διάδοση αντιλήψεων δεν αποτελεί ορθή συμπεριφορά, ότι δεν είναι θετικό πράγμα, αλλά αρνητικό. Επομένως, πρέπει να σταματήσει και να περιοριστεί μέσα στην εκκλησιαστική ζωή. Ό,τι είδους άνθρωποι κι αν διαδίδουν αντιλήψεις, ανεξάρτητα από τα κίνητρά τους, είτε διαδίδουν αντιλήψεις ηθελημένα είτε χωρίς να το συνειδητοποιούν, εφόσον όντως διαδίδουν αντιλήψεις, κάτι τέτοιο διαταράσσει και αναστατώνει την εκκλησιαστική ζωή και έχει επιβλαβή αντίκτυπο. Γι' αυτό και το συγκεκριμένο ζήτημα πρέπει εκατό τοις εκατό να περιοριστεί. Από οποιαδήποτε οπτική, δεν υπάρχει καμία πιθανότητα η διάδοση αντιλήψεων να παίξει έναν θετικό ρόλο στην επιδίωξη των ανθρώπων για την αλήθεια,

στην επιδίωξή τους για να γνωρίσουν τον Θεό ή στην είσοδό τους στην αλήθεια-πραγματικότητα· το μόνο αποτέλεσμα που μπορεί να έχει είναι να αναστατώσει και να βλάψει όλα αυτά. Όταν, λοιπόν, κάποιος διαδίδει αντιλήψεις στην εκκλησιαστική ζωή, τότε όλοι —οι επικεφαλής της εκκλησίας, μα το ίδιο κι οι αδελφοί κι οι αδελφές— πρέπει να διακρίνουν αυτό το ζήτημα και να βγουν άμεσα μπροστά για να σταματήσουν και να περιορίσουν αυτόν τον άνθρωπο και όχι να τον ανέχονται τυφλά ενώ διαδίδει αντιλήψεις προκειμένου να παραπλανήσει και να αναστατώσει τους άλλους. Ας συναναστραφούμε πρώτα σχετικά με το τι είδους λόγια συνιστούν διάδοση αντιλήψεων. Οι άνθρωποι, έχοντας αυτήν τη διάκριση, μπορούν να προσδιορίσουν με ακρίβεια τι είναι η διάδοση αντιλήψεων, καθώς και να τη σταματήσουν και να την περιορίσουν με ακρίβεια, αντί να την αγνοούν και να την αντιμετωπίζουν με αδιαφορία.

1. Διαδίδουν αντιλήψεις σχετικά με τον Θεό

Οι αντιλήψεις που διαδίδονται είναι στοχευμένες. Κατ' αρχάς, είναι ανάγκη να δούμε ποιον στοχεύουν και ποιες είναι οι αντιλήψεις που διαδίδονται. Αν τα κατανοήσετε αυτά, θα μπορείτε να μάθετε πιο εύκολα ποιες δηλώσεις που κάνουν οι άνθρωποι και ποιες απόψεις που διαδίδουν αποτελούν αντιλήψεις. Αν οι άνθρωποι γνωρίζουν ποια λόγια είναι αντιλήψεις των άλλων και ποιες ενέργειες συνιστούν διάδοση αντιλήψεων, θα έχουν τη δυνατότητα να περιορίσουν τη διάδοση αντιλήψεων με μεγαλύτερη ακρίβεια και στις περιπτώσεις που όντως είναι σχετικές. Πρώτον και κύριον, η πιο σοβαρή διάδοση αντιλήψεων αφορά τις ιδέες και τις παρανοήσεις των ανθρώπων σχετικά με τον Θεό. Αυτή είναι μια κατηγορία μείζονος σημασίας. Η διάδοση αβάσιμων απόψεων και δηλώσεων για την ταυτότητα του Θεού, την ουσία του Θεού, τη διάθεση του Θεού, τα λόγια του Θεού, το έργο του Θεού και την ύπαρξη του Θεού αποτελεί διάδοση αντιλήψεων. Αυτή η δήλωση είναι γενική· τι είδους δηλώσεις, συγκεκριμένα, συνιστούν διάδοση αντιλήψεων; Το να διαδίδει κανείς παρανοήσεις σχετικά με τον Θεό, κρίσεις και καταδίκες για τον Θεό, ακόμα και βλασφημίες ενάντια στον Θεό, είναι διάδοση αντιλήψεων. Με απλά λόγια, το να διαδίδει κανείς όσα κατανοεί σχετικά με τον Θεό, αλλά δεν συνάδουν με την πραγματικότητα, καθώς και δηλώσεις και παρερμηνείες που δεν συνάδουν με την ταυτότητα και την ουσία του Θεού, αποτελεί διάδοση αντιλήψεων. Για παράδειγμα, στην εκκλησιαστική ζωή κάποιοι άνθρωποι μιλούν συχνά για την ταυτότητα του Θεού και την ουσία του Θεού. Δεν κατανοούν πραγματικά την ταυτότητα και την ουσία του Θεού. Συχνά αμφισβητούν και παρανοούν τον Θεό μες στην καρδιά τους, ενώ δεν είναι σε θέση να υποταχθούν στο περιβάλλον διαβίωσης και στο περιβάλλον εκτέλεσης των καθηκόντων τους που, μεταξύ άλλων, διευθετεί γι' αυτούς ο Θεός. Τότε, διαδίδουν τις παρανοήσεις που έχουν για τον Θεό, καθώς και τις ιδέες που έχουν ως προς το ότι δεν κατανοούν τον Θεό. Εν ολίγοις, αυτές οι ιδέες δεν αφορούν την αποδοχή της κυριαρχίας και των διευθετήσεων του Θεού ούτε την υποταγή σ' αυτές από την οπτική ενός δημιουργημένου ανθρώπου· αντ' αυτού, είναι γεμάτες προσωπικές προκαταλήψεις, παρανοήσεις, ακόμα και κρίσεις και καταδίκες. Οι άλλοι, αφού τα ακούσουν αυτά,

αναπτύσσουν παρανοήσεις για τον Θεό και επιφυλακτικότητα απέναντί Του, χάνοντας έτσι την αληθινή πίστη τους στον Θεό, ενώ φυσικά δεν δείχνουν γνήσια υποταγή.

Κάποιοι άνθρωποι νομίζουν πως η πίστη στον Θεό πρέπει να φέρνει γαλήνη και χαρά και πως, αν έρθουν αντιμέτωποι με καταστάσεις, το μόνο που χρειάζεται να κάνουν είναι να προσευχηθούν στον Θεό κι ο Θεός θα τους εισακούσει, θα τους δώσει χάρη και ευλογίες και θα φροντίσει να τους πάνε όλα ήρεμα και απρόσκοπτα. Ο σκοπός τους ενώ πιστεύουν στον Θεό είναι να αναζητήσουν τη χάρη, να κερδίσουν ευλογίες και να απολαύσουν τη γαλήνη και την ευτυχία. Αυτές οι απόψεις είναι ο λόγος για τον οποίο απαρνούνται τις οικογένειές τους ή παραιτούνται απ' τις δουλειές τους προκειμένου να δαπανήσουν τον εαυτό τους για τον Θεό και μπορούν να αντέξουν τις κακουχίες και να πληρώσουν ένα τίμημα. Πιστεύουν πως, εφόσον απαρνούνται κάποια πράγματα, δαπανούν τον εαυτό τους για τον Θεό, αντέχουν τις κακουχίες, εργάζονται επιμελώς και επιδεικνύουν εξαιρετική συμπεριφορά, θα κερδίσουν τις ευλογίες και την εύνοια του Θεού και πως, όποιες δυσκολίες κι αν αντιμετωπίσουν, εφόσον προσεύχονται στον Θεό, Εκείνος θα τους απαλλάξει από αυτές και θα τους ανοίξει ένα μονοπάτι σε κάθε περίπτωση. Αυτήν την άποψη έχει η πλειοψηφία των ανθρώπων που πιστεύουν στον Θεό. Οι άνθρωποι θεωρούν πως αυτή η άποψη είναι θεμιτή και σωστή. Η ικανότητα πολλών ανθρώπων να διατηρούν την πίστη τους στον Θεό για χρόνια χωρίς να την εγκαταλείπουν σχετίζεται άμεσα με αυτήν την άποψη. Σκέφτονται: «Έχω δαπανήσει πάρα πολλά για τον Θεό, η συμπεριφορά μου έχει υπάρξει πολύ καλή, ενώ δεν έχω κάνει καμία κακή πράξη· ο Θεός σίγουρα θα με ευλογήσει. Επειδή έχω υποφέρει πολύ και έχω πληρώσει μεγάλο τίμημα για κάθε εργασία, κάνοντας τα πάντα σύμφωνα με τα λόγια και τις απαιτήσεις του Θεού και χωρίς κανένα λάθος, ο Θεός λογικά θα με ευλογήσει· θα φροντίσει να κυλήσουν όλα απρόσκοπτα για μένα, να έχω συχνά γαλήνη και χαρά μες στην καρδιά μου και να απολαμβάνω την παρουσία του Θεού». Δεν είναι αυτό ανθρώπινη αντίληψη και φαντασιοκοπία; Από ανθρώπινη οπτική, οι άνθρωποι απολαμβάνουν τη χάρη του Θεού και λαμβάνουν οφέλη, οπότε είναι λογικό να πρέπει να υποφέρουν λίγο γι' αυτό, ενώ αξίζει να υποφέρει κανείς έτσι ως αντάλλαγμα για τις ευλογίες του Θεού. Αυτή η νοοτροπία υπαγορεύει τις συμφωνίες με τον Θεό. Ωστόσο, από τη σκοπιά της αλήθειας και από τη σκοπιά του Θεού, κάτι τέτοιο έρχεται σε θεμελιώδη αντίθεση με τις αρχές του έργου του Θεού, καθώς και με τα πρότυπα που απαιτεί ο Θεός απ' τους ανθρώπους. Δεν είναι τίποτα άλλο παρά ευσεβής πόθος, μια καθαρά ανθρώπινη αντίληψη και φαντασιοκοπία σχετικά με την πίστη στον Θεό. Είτε αυτό αφορά τη σύναψη συμφωνιών με τον Θεό ή την απαίτηση κάποιων πραγμάτων από Εκείνον, είτε περιλαμβάνει ανθρώπινες αντιλήψεις και φαντασιοκοπίες, όπως και να 'χει δεν συνάδει πουθενά με τις απαιτήσεις του Θεού ούτε πληροί τις αρχές και τα πρότυπα που έχει θέσει ο Θεός για να ευλογεί τους ανθρώπους. Ειδικότερα, αυτό το σκεπτικό και η άποψη της συναλλαγής προσβάλλει τη διάθεση του Θεού, όμως οι άνθρωποι δεν το συνειδητοποιούν. Όταν τα όσα κάνει ο Θεός δεν συμβαδίζουν με τις αντιλήψεις των ανθρώπων, τότε πολύ γρήγορα γεννιούνται στην καρδιά τους παράπονα

και παρανοήσεις για Εκείνον. Αισθάνονται ακόμα και ότι έχουν αδικηθεί, κι έπειτα αρχίζουν να διαφωνούν με τον Θεό· μπορεί να φτάσουν ακόμα και στο σημείο να Τον κρίνουν και να Τον καταδικάσουν. Όποιες αντιλήψεις και παρανοήσεις κι αν αναπτύξουν οι άνθρωποι, απ' την οπτική του Θεού Εκείνος ούτε ενεργεί ούτε αντιμετωπίζει ποτέ κανέναν σύμφωνα με τις ανθρώπινες αντιλήψεις ή επιθυμίες. Ο Θεός κάνει πάντα αυτό που επιθυμεί, με τον δικό Του τρόπο και με βάση τη δική Του διάθεση-ουσία. Ο Θεός έχει αρχές για το πώς θα αντιμετωπίσει τον καθέναν· τίποτα απ' όσα κάνει σε κάθε άνθρωπο δεν βασίζεται σε ανθρώπινες αντιλήψεις, φαντασιοκοπίες ή προτιμήσεις —αυτή είναι η πτυχή του έργου του Θεού που έρχεται σε μεγαλύτερη αντίθεση με τις ανθρώπινες αντιλήψεις. Όταν ο Θεός διαμορφώνει για τους ανθρώπους ένα περιβάλλον που εναντιώνεται πλήρως στις αντιλήψεις και τις φαντασιοκοπίες τους, μες στην καρδιά τους γεννιούνται αντιλήψεις, κρίσεις και καταδίκες εναντίον του Θεού, ενώ μπορεί να φτάσουν ακόμα και στο σημείο να Τον απαρνηθούν. Μπορεί ο Θεός να ικανοποιήσει τις ανάγκες τους; Σε καμία περίπτωση. Ο Θεός δεν πρόκειται ποτέ να αλλάξει ούτε τον τρόπο με τον οποίο εργάζεται ούτε τις επιθυμίες Του ανάλογα με τις ανθρώπινες αντιλήψεις. Ποιος πρέπει, τότε, να αλλάξει; Οι άνθρωποι. Οι άνθρωποι πρέπει να εγκαταλείψουν τις αντιλήψεις τους, να αποδεχθούν τα περιβάλλοντα που διαμορφώνει ο Θεός, να υποταχθούν σ' αυτά και να τα βιώσουν, καθώς και να αναζητήσουν την αλήθεια για να απαλλαγούν απ' τις αντιλήψεις τους και όχι να μετράνε τι κάνει ο Θεός με βάση τις αντιλήψεις τους για να δουν αν είναι σωστό. Όταν οι άνθρωποι μένουν επίμονα προσκολλημένοι στις αντιλήψεις τους, αναπτύσσουν αντίσταση απέναντι στον Θεό· αυτό είναι κάτι που προκύπτει φυσικά. Πού είναι ριζωμένη αυτή η αντίσταση; Είναι ριζωμένη στο γεγονός ότι όσα έχουν συνήθως οι άνθρωποι μες στην καρδιά τους είναι αναμφίβολα οι αντιλήψεις κι οι φαντασιοκοπίες τους, όχι η αλήθεια. Γι' αυτό και οι άνθρωποι, όταν έρχονται αντιμέτωποι με το ότι το έργο του Θεού δεν συμβαδίζει με τις ανθρώπινες αντιλήψεις, μπορεί να αψηφήσουν και να κρίνουν τον Θεό. Αυτό αποδεικνύει μια θεμελιώδη έλλειψη των ανθρώπων: Δεν έχουν καρδιά που υποτάσσεται στον Θεό, η διεφθαρμένη διάθεσή τους απέχει πολύ από την κάθαρση και ουσιαστικά ζουν σύμφωνα με τη διεφθαρμένη διάθεσή τους. Ακόμα έχουν τεράστια απόσταση να διανύσουν προκειμένου να κερδίσουν τη σωτηρία.

Όταν στην καρδιά των ανθρώπων γεννιούνται αντιλήψεις σχετικά με τον Θεό και αντίσταση απέναντί Του, όσοι έχουν κάποια συνείδηση αποδέχονται απρόθυμα αυτά που κάνει ο Θεός και προσπαθούν να ενσωματωθούν στο περιβάλλον που έχει διαμορφώσει ο Θεός και να αποδεχθούν την κυριαρχία Του επί των ανθρώπων. Όσον αφορά το πόσες αντιλήψεις μπορούν να εγκαταλείψουν οι άνθρωποι και σε ποιον βαθμό, αυτό εξαρτάται εν μέρει από το επίπεδό τους και εν μέρει από το αν αποδέχονται την αλήθεια και αν αγαπούν την αλήθεια ως άνθρωποι. Κάποιοι αντιμετωπίζουν ενεργητικά τα περιβάλλοντα που διαμορφώνει ο Θεός με το να διαβάζουν τα λόγια Του, να αναζητούν και να συναναστρέφονται και να συλλογίζονται. Αποκτούν σιγά σιγά κάποια κατανόηση της κυριαρχίας που έχει ο Θεός στα πάντα, αυξάνοντας έτσι την

υποταγή και την πίστη τους. Κάποιοι άνθρωποι, ωστόσο, δεν αναζητούν την αλήθεια, με όποιο περιβάλλον κι αν έρθουν αντιμέτωποι. Αντί γι' αυτό, όλα τα περιβάλλοντα που ενορχηστρώνει ο Θεός τα αξιολογούν με βάση τις αντιλήψεις τους, τις φαντασιοκοπίες τους και το αν τους ωφελούν ή όχι. Οι σκέψεις τους γυρίζουν συνεχώς γύρω από τα συμφέροντά τους· τους νοιάζει πάντα πόσο μεγάλο όφελος θα αποκομίσουν, πόσο μπορούν να εξυπηρετηθούν τα συμφέροντά τους όσον αφορά τα υλικά αγαθά, τα χρήματα και τις σαρκικές απολαύσεις, και πάντα με βάση αυτούς τους παράγοντες παίρνουν αποφάσεις και αντιμετωπίζουν όλα όσα διευθετεί ο Θεός. Στο τέλος, αφού στύψουν το μυαλό τους, επιλέγουν να μην υποταχθούν στο περιβάλλον που έχει διαμορφώσει ο Θεός, αλλά να αποδράσουν και να το αποφύγουν. Λόγω της αντίστασης, της απόρριψης και της αποφυγής που δείχνουν, παίρνουν απόσταση από τα λόγια του Θεού, χάνουν εμπειρίες ζωής και ζημιώνονται, με αποτέλεσμα η καρδιά τους να πονά και να βασανίζεται. Όσο περισσότερα εναντιώνονται σε τέτοια περιβάλλοντα τόσο περισσότερα και μεγαλύτερα βάσανα υποφέρουν. Όταν προκύψει μια τέτοια κατάσταση, η λίγη πίστη τους στον Θεό γίνεται χίλια κομμάτια. Εκείνη τη στιγμή, έρχονται μεμιάς στην επιφάνεια όλες οι αντιλήψεις που εξουσιάζουν την καρδιά τους: «Δαπανώ τον εαυτό μου για τον θεό εδώ και τόσον καιρό —δεν περίμενα να μου φερθεί έτσι ο θεός. Είναι άδικος ο θεός και δεν αγαπάει τους ανθρώπους! Ο θεός είπε πως όσοι δαπανούν ειλικρινά τον εαυτό τους για εκείνον θα λάβουν σίγουρα μεγάλες ευλογίες. Εγώ δαπάνησα ειλικρινά τον εαυτό μου για τον θεό, απαρνήθηκα την οικογένεια και την καριέρα μου, υπέμεινα κακουχίες και εργάστηκα σκληρά —γιατί δεν μου έδωσε ο θεός μεγάλες ευλογίες; Πού είναι οι ευλογίες του θεού; Γιατί δεν τις νιώθω ούτε τις βλέπω; Γιατί φέρεται άδικα στους ανθρώπους ο θεός; Γιατί δεν κρατάει ο θεός τον λόγο του; Αφού οι άνθρωποι λένε πως ο θεός είναι αξιόπιστος, εγώ γιατί δεν το νιώθω αυτό; Και εκτός από όλα τ' άλλα, σε αυτό το συγκεκριμένο περιβάλλον δεν έχω νιώσει καθόλου ότι ο θεός είναι αξιόπιστος!» Επειδή οι άνθρωποι έχουν αντιλήψεις, είναι εύκολο να ξεγελαστούν και να παραπλανηθούν από αυτές. Ακόμα κι όταν ο Θεός διαμορφώνει περιβάλλοντα για την αλλαγή διάθεσης των ανθρώπων και την εξέλιξη της ζωής τους, εκείνοι δυσκολεύονται να το αποδεχθούν αυτό και παρεξηγούν τον Θεό. Θεωρούν πως δεν είναι αυτή η ευλογία του Θεού και πως ο Θεός δεν τους συμπαθεί. Πιστεύουν πως έχουν δαπανήσει ειλικρινά τον εαυτό τους για τον Θεό, αλλά ο Θεός δεν έχει εκπληρώσει τις υποσχέσεις Του. Έτσι, αυτοί οι άνθρωποι, οι οποίοι δεν επιδιώκουν την αλήθεια, αποκαλύπτονται πολύ εύκολα, με μία μόλις δοκιμασία σε κάποιο μικρό περιβάλλον. Όταν αποκαλύπτονται, λένε επιτέλους αυτό που ήθελαν διακαώς να πουν: «Ο θεός δεν είναι δίκαιος. Ο θεός δεν είναι αξιόπιστος ως θεός. Τα λόγια του θεού σπάνια εκπληρώνονται. Ο θεός είπε: “Ό,τι λέει ο Θεός το εννοεί, και ό,τι λέει θα πραγματοποιηθεί, και ό,τι πραγματοποιεί θα διαρκέσει αιώνια”. Πού είναι η εκπλήρωση αυτών των λόγων; Γιατί δεν την βλέπω ούτε τη νιώθω; Για δες την Τάδε: Από τότε που πίστεψε στον θεό, ούτε απαρνήθηκε ούτε δαπάνησε τον εαυτό της για τον θεό όσο εγώ, ούτε κι έχει προσφέρει όσα έχω προσφέρει εγώ. Τα παιδιά της, όμως, μπήκαν σε πανεπιστήμια περιωπής, ο

σύζυγός της πήρε προαγωγή, η επιχείρησή τους πηγαίνει πολύ καλά, ενώ ακόμα και οι σοδειές τους είναι καλύτερες από των άλλων. Κι εγώ, τι κέρδισα; Δεν πρόκειται να πιστέψω ποτέ ξανά στον θεό!» Τα λόγια αυτά είναι οι πραγματικές σκέψεις αυτών των ανθρώπων, τα συνθήματά τους. Είναι γεμάτοι από αυτές τις αντιλήψεις, γεμάτοι από αυτές τις παράλογες σκέψεις και απόψεις, γεμάτοι από συλλογισμούς για οφέλη και συναλλαγές. Έτσι κατανοούν και αντιλαμβάνονται το έργο του Θεού και τις φιλόπρονες προθέσεις Του, έτσι τα αντιμετωπίζουν όλα αυτά. Κατά συνέπεια, στα περιβάλλοντα που επιμελώς διαμορφώνει ο Θεός ξανά και ξανά, εκείνοι διαρκώς μετρούν και παρεξηγούν τον Θεό με τις αντιλήψεις τους, αποτυγχάνοντας και σκοντάφτοντας συνεχώς. Επιπλέον, προσπαθούν συνέχεια να επαληθεύσουν την ορθότητα των αντιλήψεών τους. Όταν θεωρήσουν πως αυτές οι αντιλήψεις έχουν επιβεβαιωθεί και αποτελούν επαρκή στοιχεία ώστε οι ίδιοι να αξιολογήσουν, να κρίνουν και να καταδικάσουν αυθαίρετα τον Θεό, τότε αρχίζουν να διαδίδουν αντιλήψεις, επειδή η καρδιά τους είναι γεμάτη αντιλήψεις σχετικά με τον Θεό. Με τι είναι ανάμεικτες αυτές οι αντιλήψεις; Με διαμαρτυρίες, δυσαρέσκεια και παράπονα. Όταν είναι γεμάτοι από όλα αυτά, αναζητούν ευκαιρίες να τα εκτονώσουν. Ελπίζουν να βρουν ένα κοινό διατεθειμένο ν' ακούσει τις «αδικίες» που αντιμετώπισαν· θέλουν να τα εκτονώσουν όλα αυτά μπροστά στους συγκεκριμένους ανθρώπους και να τους διηγηθούν την υποτιθέμενη «άδικη μεταχείριση» που τάχα υπέστησαν. Έτσι εμφανίζονται στην εκκλησιαστική ζωή οι αντιλήψεις που διαδίδουν αυτοί οι άνθρωποι, έτσι προκύπτουν τέτοιες αντιλήψεις. Η καρδιά αυτών των ανθρώπων είναι γεμάτη παράπονα, απείθεια και δυσαρέσκεια, καθώς και παρανοήσεις και διαμαρτυρίες σχετικά με τον Θεό, αλλά ακόμα και κρίσεις και καταδίκες εναντίον του Θεού, πράγμα που, εντέλει, έχει ως αποτέλεσμα η καρδιά τους να γεμίζει βλασφημία. Φοβούνται μήπως δεν κερδίσουν ευλογίες, οπότε δεν είναι διατεθειμένοι να φύγουν, κι έτσι διαδίδουν στους άλλους τις παρανοήσεις τους σχετικά με τον Θεό και τη δυσαρέσκειά τους απέναντί Του, ενώ ακόμα περισσότερο διαδίδουν τις κρίσεις, τις καταδίκες και τις βλασφημίες τους εναντίον του Θεού. Τι βλασφημούν; Βλασφημούν τον Θεό, λέγοντας πως είναι άδικος μαζί τους και δεν τους ανταμείβει κατάλληλα και αντίστοιχα με όσα έχουν κάνει. Κρίνουν τον Θεό που δεν τους δίνει χάρη και μεγάλες ευλογίες μετά από τις προσφορές και τις θυσίες που έκαναν εκείνοι. Δεν έχουν λάβει απ' τον Θεό ικανοποίηση γι' αυτές τις σαρκικές ανάγκες —υλικά αγαθά, χρήματα και ούτω καθεξής— όπως έλπιζαν, κι έτσι η καρδιά τους έχει γεμίσει διαμαρτυρίες και παράπονα. Ο σκοπός τους ενώ διαδίδουν αντιλήψεις είναι, από τη μία, να εκτονωθούν και να πάρουν εκδίκηση, αποκτώντας έτσι μια αίσθηση ψυχικής ισορροπίας και, από την άλλη, να παρακινήσουν περισσότερους ανθρώπους να αναπτύξουν παρανοήσεις και αντιλήψεις σχετικά με τον Θεό, ωθώντας τους έτσι να είναι επιφυλακτικοί απέναντι στον Θεό, όπως κάνουν κι οι ίδιοι. Αν πουν περισσότεροι άνθρωποι: «Δεν πρόκειται να πιστέψουμε ποτέ ξανά στον θεό», εκείνοι θα νιώσουν μέσα τους ικανοποίηση. Αυτός είναι ο σκοπός και η πραγματική αιτία πίσω από τις αντιλήψεις που διαδίδουν.

Ποιο είναι το σύνθημα όσων διαδίδουν αντιλήψεις; Ποιο ρητό επαναλαμβάνουν συχνά; Αφού βιώσουν ορισμένα πράγματα και δεν αποκομίσουν τα οφέλη που επιθυμούσαν, λένε ασταμάτητα στον εαυτό τους: «Δεν πρόκειται να πιστέψω ποτέ ξανά στον Θεό». Ακόμα και αφότου το πουν αυτό, δεν νιώθουν ότι ανακουφίστηκαν από το μίσος τους ούτε ότι πέτυχαν τον στόχο τους. Όταν πηγαίνουν στις συναθροίσεις, όποιο κι αν είναι το αντικείμενο της συναναστροφής των άλλων, δεν μπορούν να το χωνέψουν. Πρέπει οπωσδήποτε να πουν ξανά αυτήν τη φράση, να την επαναλάβουν αρκετές φορές, ακόμα και πάνω από δέκα. «Δεν πρόκειται να πιστέψω ποτέ ξανά στον Θεό» —δεν είναι γεμάτη νόημα αυτή η φράση; Κρύβεται πίσω της μια ιστορία. Τι είναι αυτό το «πιστεύω» τους; Πίστευαν κι από πριν στον Θεό; Αυτό που πίστευαν προηγουμένως ήταν γνήσια πίστη; Περιλάμβανε την υποταγή που πρέπει να δείχνει ένα δημιουργήμα; (Όχι.) Καθόλου. Είναι γεμάτοι αντιλήψεις και φαντασιοκοπίες σχετικά με τον Θεό. Το σημαντικότερο είναι πως είναι γεμάτοι απαιτήσεις κι αιτήματα από τον Θεό, χωρίς να δείχνουν καμία απολύτως υποταγή. Τι σημαίνει αυτό το «πιστεύω» τους; «Πιστεύω πως ο Θεός είναι ο κυρίαρχος των ουρανών και της γης και των πάντων. Πιστεύω πως ο Θεός μπορεί να με προστατέψει από τον εκφοβισμό των άλλων. Πιστεύω πως ο Θεός μπορεί να μου επιτρέψει να απολαύσω τις σαρκικές ανέσεις, να ζήσω μια καλή ζωή μέσα στην ευημερία, αλλά και να φροντίσει να είναι όλα γαλήνια κι ευχάριστα για μένα. Πιστεύω πως ο Θεός μπορεί να μου επιτρέψει να εισέλθω στη βασιλεία των ουρανών και να λάβω μεγάλες ευλογίες, να λάβω εκατονταπλάσια σ' αυτήν τη ζωή και αιώνια ζωή στον κόσμο που θα έρθει!» Τι πιστεύω είναι αυτά; Δεν υπάρχει ούτε ίχνος υποταγής σ' αυτά τα πιστεύω, ενώ κανένα τους δεν συμβαδίζει με τις απαιτήσεις του Θεού για τους ανθρώπους. Αυτά τα πιστεύω πηγάζουν ξεκάθαρα απ' την οπτική του προσωπικού κέρδους. Ο Θεός εκφράζει την αλήθεια και κάνει έργο στους ανθρώπους. Είπε ποτέ ο Θεός ότι θα δώσει στους ανθρώπους τη δυνατότητα να ζήσουν μια ευτυχισμένη ζωή, να ζήσουν καλύτερα απ' τους άλλους ή να έχουν ευημερία και επιτυχία, με απεριόριστες προοπτικές; (Ποτέ.) Γιατί, λοιπόν, θεωρούν τόσο πολύτιμα τα δικά τους πιστεύω; Φτάνουν ακόμα και στο σημείο να πουν πως δεν πρόκειται ποτέ ξανά να πιστέψουν στον Θεό. Έχουν καμία αξία τα πιστεύω τους; Τα αποδέχεται ο Θεός; Δεν έχουν ούτε ίχνος της αλήθεια-πραγματικότητας, ούτε ίχνος υποταγής στον Θεό, θέλουν μόνο να κερδίσουν ευλογίες, οφέλη και πλεονεκτήματα απ' τον Θεό, και το αποκαλούν αυτό πίστη στον Θεό. Δεν είναι αυτό βλασφημία απέναντι στον Θεό; Τέτοιου είδους άνθρωποι είναι γεμάτοι αντιλήψεις και διακατέχονται από την πρόθεση να κερδίσουν ευλογίες. Δεν βιώνουν καθόλου το έργο του Θεού και δεν κάνουν πράξη τα λόγια του Θεού. Ο στόχος και το κίνητρο κάθε πράξης τους δεν είναι άλλο από το όφελος της σάρκας τους. Νιώθουν καλά με τον εαυτό τους και θεωρούν ιδιαίτερα πολύτιμη την υποτιθέμενη πίστη τους στον Θεό. Αν η πίστη σου στον Θεό είναι τόσο πολύτιμη και ευγενής, τότε γιατί, όταν ο Θεός διαμορφώνει κάποιο μικρό περιβάλλον για εσένα, δεν μπορείς να κατανοήσεις από αυτό την αλήθεια ή να μείνεις ακλόνητος στη μαρτυρία σου; Τι συμβαίνει εδώ; Όταν ο Θεός δοκιμάζει την πίστη σου, εσύ τι ανταποδίδεις στον Θεό; Υπάρχει πιθανότητα αυτό που θέλει ο Θεός

να είναι οι παρανοήσεις, οι διαμαρτυρίες και η αντίσταση που του ανταποδίδεις; Συνάδουν όλα αυτά με την αλήθεια; Είναι σαφές ότι δεν συνάδουν. Συνεπώς, το γεγονός ότι αυτοί οι άνθρωποι μπορούν να διαδίδουν ανοιχτά αντιλήψεις στην εκκλησία αποδεικνύει ένα πράγμα: Δεν γνωρίζουν τον Θεό και, ακόμα περισσότερο, δεν πιστεύουν πως ο Θεός είναι κυρίαρχος των πάντων· ο θεός στον οποίο πιστεύουν απλώς δεν υπάρχει. Όταν αυτοί οι άνθρωποι διαδίδουν ανοιχτά αντιλήψεις για να παραπλανήσουν και να παρασύρουν περισσότερους ανθρώπους, που μαζί τους θα αψηφήσουν, θα καταδικάσουν και θα βλασφημήσουν τον Θεό, τότε, χωρίς να το αντιλαμβάνονται, δηλώνουν δημοσίως ότι δεν είναι πια ούτε ακόλουθοι του Θεού, ούτε πιστοί, ούτε δημιουργήματα υπό το κράτος του Δημιουργού. Οι αντιλήψεις που διαδίδουν δεν είναι απλές ιδέες ή δηλώσεις, αλλά έχουν ήδη χτίσει μέσα τους ένα αδιαπέραστο τείχος ενάντια στον Θεό και είναι πεπεισμένοι πως είναι σωστό να χρησιμοποιούν ανθρώπινες αντιλήψεις και φαντασιοκοπίες για να αντιμετωπίσουν τον Θεό, να διαχειριστούν τη σχέση τους με τον Θεό και να αντιμετωπίσουν τα λόγια του Θεού και το έργο του Θεού και πως έτσι πρέπει να ασκούνται. Όταν άνθρωποι σαν κι αυτούς διαδίδουν ανοιχτά αντιλήψεις μέσα στην εκκλησιαστική ζωή, πρέπει να περιορίζονται; Ή μήπως, λαμβάνοντας υπόψη το μικρό τους ανάστημα και τα ρηχά τους θεμέλια, πρέπει να τους δίνεται το ελεύθερο να εκφράζουν τις απόψεις τους, καθώς και αρκετός χρόνος και χώρος για να μετανοήσουν; Ποιος είναι ο σωστός τρόπος ενέργειας; (Το σωστό είναι να σταματήσουν και να περιοριστούν.) Γιατί είναι σωστό να σταματήσουν και να περιοριστούν; Λένε κάποιοι: «Αν τους περιορίσεις και δεν τους αφήσεις να μιλήσουν ελεύθερα, κι έτσι σταματήσουν να πιστεύουν και σταματήσουν να πηγαίνουν στις συναθροίσεις, δεν θα τους έβλαπτε αυτό; Θα ήταν πολύ κρίμα κάτι τέτοιο! Δεν θα προτιμούσε ο Θεός να σώσει όλους τους ανθρώπους, αντί να αφήσει έναν άνθρωπο να υποστεί αιώνια απώλεια; Ακόμα και ένα απολωλός πρόβατο να υπάρχει, πρέπει να βρεθεί —μετά από όλη αυτήν την προσπάθεια για να βρεθεί το απολωλός πρόβατο, θα μπορούσε να το αφήσει να χαθεί ξανά;» Είναι σωστά αυτά τα λόγια; (Όχι.) Γιατί δεν είναι σωστά; (Επειδή άνθρωποι σαν κι αυτούς δεν έχουν γνήσια πίστη στον Θεό· πιστεύουν στον Θεό μόνο και μόνο επειδή ελπίζουν να κερδίσουν ευλογίες· η πίστη τους εμπεριέχει ακάθαρτα στοιχεία.) Και ποιος δεν έχει κάποια ακάθαρτα στοιχεία μέσα στην πίστη του στον Θεό; Εσύ δεν έχεις; Είναι αυτή εύλογη αιτία; Σκέψου τι δηλώνουν αυτοί οι άνθρωποι: «Δεν πρόκειται να πιστέψω ποτέ ξανά στον θεό». Τι είδους λόγια είναι αυτά; Υπάρχει καμία διαφορά ανάμεσα σ' αυτό και στη βλασφημία των απίστων, των διαβόλων και του Σατανά; (Όχι.) Τι υπονοεί αυτή η δήλωση; «Δεν έχω πλέον πίστη στον θεό. Στο παρελθόν, πίστευα στον θεό και τον ακολουθούσα με όλη μου την καρδιά, όμως ο θεός δεν με ευλόγησε. Αντ' αυτού, διαμόρφωσε τέτοια περιβάλλοντα για να μου κάνει τη ζωή δύσκολη και να με κάνει να σκοντάψω. Όσα λέει ο θεός δεν αντιστοιχούν καθόλου σε όσα κάνει, οπότε δεν τολμώ πια να πιστέψω στον θεό! Πόσο ανόητος υπήρξα! Απαρνήθηκα, δαπάνησα τον εαυτό μου και υπέφερα πάρα πολλές κακουχίες για τον θεό, αλλά δεν είδα καμία προστασία απ' τον θεό όταν με συνέλαβε και με καταδίωξε ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας.

Επιπλέον, η οικογενειακή μας επιχείρηση δεν πήγε τόσο καλά όσο κάποιων άλλων, δεν έβγαλα όσα χρήματα έβγαλαν άλλοι, ενώ οι γονείς μου παρέμειναν άρρωστοι. Τίποτα δεν κέρδισα από τόσα χρόνια πίστης στον Θεό. Δεν είπε ο Θεός πως θα έδινε στους ανθρώπους μεγάλες ευλογίες; Εγώ τι ευλογίες έλαβα από τον Θεό; Τα λόγια του Θεού δεν πραγματοποιήθηκαν καθόλου, έτσι κι εγώ δεν πρόκειται να πιστέψω ποτέ ξανά στον Θεό!» Η δήλωση «δεν πρόκειται να πιστέψω ποτέ ξανά στον Θεό!» έχει πολύ περιεχόμενο. Είναι γεμάτη διαμαρτυρίες, δυσaréσκεια και παρανοήσεις απέναντι στον Θεό. Εν ολίγοις, αφού υπέφεραν κακουχίες και δαπάνησαν τον εαυτό τους με μια νοοτροπία ευσεβούς πόθου, ο Θεός δεν τους έδωσε ευλογίες σύμφωνα με τις απαιτήσεις τους ούτε τους αποζημίωσε ή τους αντάμειψε σύμφωνα με τις αντιλήψεις και τις φαντασιοκοπίες τους, οπότε δυσareστήθηκαν και γέμισαν πικρία απέναντι στον Θεό· δεδομένων αυτών των συνθηκών, λοιπόν, είπαν τη συγκεκριμένη φράση. Αυτή η φράση δεν προέκυψε από το πουθενά· όταν πια την είπαν, είχαν ήδη εμφανίσει πολλές συμπεριφορές και εκδηλώσεις και είχαν αποκαλυφθεί. Πού είναι το πρόβλημα στη σχέση τέτοιων ανθρώπων με τον Θεό; Ποιο είναι το μεγαλύτερο θέμα στη σχέση τους με τον Θεό; Είναι ότι δεν είδαν ποτέ και καθόλου τον εαυτό τους ως δημιουργήματα και δεν είδαν ποτέ τον Θεό ως Δημιουργό τον οποίο έπρεπε να λατρεύουν έστω και στο ελάχιστο. Απ' όταν άρχισαν να πιστεύουν στον Θεό, Τον αντιμετώπιζαν σαν λεφτόδεντρο, σαν κρυμμένο θησαυρό· Τον έβλεπαν σαν Μποντισάτβα που θα τους γλίτωνε από τα βάσανα και την καταστροφή, ενώ έβλεπαν τον εαυτό τους ως ακόλουθο αυτού του Μποντισάτβα, αυτού του ειδώλου. Νόμιζαν πως η πίστη στον Θεό έμοιαζε με την πίστη στον Βούδα, όπου, για να αποκτήσουν όσα ήθελαν, αρκούσε απλώς να είναι χορτοφάγοι, να απαγγέλλουν τις γραφές, καθώς και να καίνε συχνά λιβάνι και να κάνουν γονυκλισίες. Έτσι, όλες οι ιστορίες που εκτυλίχθηκαν αφότου άρχισαν να πιστεύουν στον Θεό ανήκαν στο πεδίο των αντιλήψεων και των φαντασιοκοπιών τους. Εκείνοι δεν εμφάνισαν καμία απ' τις εκδηλώσεις του δημιουργήματος που αποδέχεται την αλήθεια απ' τον Δημιουργό ούτε εκδήλωσαν καθόλου την υποταγή που πρέπει να δείχνει το δημιουργήματα στον Δημιουργό· το μόνο που υπήρχε ήταν συνεχείς απαιτήσεις, συνεχείς υπολογισμοί και ασταμάτητα αιτήματα. Εν τέλει, όλα αυτά είχαν ως αποτέλεσμα να καταστραφεί η σχέση τους με τον Θεό. Αυτού του είδους η σχέση είναι συναλλακτική και δεν μπορεί ποτέ να μείνει ακλόνητη· η αποκάλυψη ανθρώπων σαν κι αυτούς είναι θέμα χρόνου. Ακόμα κι αν συμμετέχουν στην εκκλησιαστική ζωή, ακόμα κι αν δεν διαδίδουν αντιλήψεις, ενώ περιστασιακά συναναστρέφονται σχετικά με το πώς τους καθοδήγησε ο Θεός, πώς τους ευλόγησε ο Θεός, τι απόλαυσαν και ούτω καθεξής, και πάλι τα λεγόμενά τους αφορούν σε μεγάλο βαθμό τη χάρη, την απόλαυση και τα σαρκικά οφέλη που έλαβαν απ' τον Θεό. Αυτές οι συζητήσεις είναι εντελώς άσχετες με την αλήθεια και με την υποταγή στον Θεό, ενώ δεν εμπεριέχουν απολύτως καμία αλήθεια-πραγματικότητα. Όταν το ευνοούν οι περιστάσεις, αυτοί οι άνθρωποι δείχνουν πίστη στον Θεό και αγάπη απέναντί Του, καθώς και μακροθυμία και υπομονή απέναντι στους άλλους —και όλα αυτά με έναν στόχο: να αποκτήσουν όλες τις ευλογίες του Θεού. Όταν ο Θεός τούς αφαιρεί τη χάρη,

τα οφέλη και τα υλικά πλεονεκτήματα που απολάμβαναν, τότε αποκαλύπτονται οι αντιλήψεις τους. Αυτοί οι άνθρωποι, ωθούμενοι απ' το συμφέρον τους και βάζοντας ως προτεραιότητα το προσωπικό κέρδος, γίνονται έξαλλοι όταν δεν λαμβάνουν αυτά που επιθυμούν· αρχίζουν να διαδίδουν αντιλήψεις για να εκτονώσουν τη δυσαρέσκειά τους απέναντι στον Θεό, ενώ επίσης προσπαθούν να προσελκύσουν περισσότερους ανθρώπους ώστε εκείνοι να τους συμπονέσουν και να αποδεχθούν τις αντιλήψεις τους σχετικά με τον Θεό. Άνθρωποι σαν κι αυτούς πρέπει να σταματούν και να περιορίζονται; (Ναι.) Τα θέματα, οι σκέψεις και οι απόψεις πάνω στις οποίες συναναστρέφονται δεν αντανakλούν μια αγνή κατανόηση της αλήθειας ούτε και βοηθούν τους ανθρώπους να υποταχθούν στον Θεό και να αποκτήσουν γνήσια πίστη σ' Εκείνον. Αντ' αυτού, απομακρύνουν τους ανθρώπους απ' τον Θεό, προκαλούν παρανοήσεις, επιφυλακτικότητα, ακόμα και απόρριψη του Θεού, ενώ κάνουν όσους ακούνε τις αντιλήψεις που διαδίδουν αυτοί οι άνθρωποι να προειδοποιούν σιωπηρά τον εαυτό τους, όπως ακριβώς κάνουν κι εκείνοι: «Δεν πρόκειται να πιστέψω ποτέ ξανά στον Θεό». Αυτήν την αναστάτωση προκαλούν στους άλλους οι αντιλήψεις που διαδίδουν τέτοιοι άνθρωποι.

2. Διαδίδουν αντιλήψεις σχετικά με τα λόγια και το έργο του Θεού

Όσοι διαδίδουν αντιλήψεις χρησιμοποιούν τις δικές τους αντιλήψεις ως μέτρο για τα λόγια του Θεού, ως μέτρο για το έργο του Θεού, αλλά και ως μέτρο για την ουσία του Θεού και τη διάθεση του Θεού. Πιστεύουν στον Θεό μέσα στα όρια των αντιλήψεών τους, βλέπουν τον Θεό μέσα στα όρια των αντιλήψεών τους, ενώ παρατηρούν και εξετάζουν εξονυχιστικά κάθε λέξη που λέει ο Θεός, κάθε μεμονωμένο έργο που κάνει ο Θεός, αλλά και κάθε περιβάλλον που διαμορφώνει ο Θεός, μέσα στα όρια των αντιλήψεών τους. Όταν οι πράξεις του Θεού συμβαδίζουν με τις αντιλήψεις τους, τότε δοξάζουν μεγαλόφωνα τον Θεό, λέγοντας πως ο Θεός είναι δίκαιος, ο Θεός είναι πιστός και ο Θεός είναι άγιος. Όταν οι πράξεις του Θεού δεν συμβαδίζουν με τις αντιλήψεις τους και τα συμφέροντά τους ζημιώνονται σοβαρά, ενώ οι ίδιοι υποφέρουν πολύ, τότε βγαίνουν και αποκηρύσσουν τα λόγια που λέει ο Θεός και το έργο που κάνει· φτάνουν ακόμα και στο σημείο να διαδίδουν αντιλήψεις για να παρακινήσουν περισσότερους ανθρώπους να παρεξηγήσουν τον Θεό και να είναι επιφυλακτικοί απέναντί Του, λέγοντας: «Να μην πιστεύετε τόσο εύκολα τα λόγια του θεού ούτε να κάνετε τόσο εύκολα πράξη τα λόγια του θεού· διαφορετικά, αν σας εκμεταλλευτούν και ζημιωθείτε, κανένας δεν θα αναλάβει την ευθύνη» και ούτω καθεξής. Λόγου χάρη, λέει ο Θεός: «Όσους από εσάς δαπανάτε ειλικρινά για Εμένα, είναι βέβαιο ότι θα σας ευλογήσω σε μεγάλο βαθμό» —δεν είναι η αλήθεια αυτά τα λόγια; Αυτά τα λόγια είναι εκατό τοις εκατό η αλήθεια. Δεν περιέχουν καθόλου παρορμητικότητα ούτε εξαπάτηση. Δεν είναι ψέματα ή βαρύγδουπες ιδέες ούτε, φυσικά, κάποιου είδους πνευματική θεωρία —είναι η αλήθεια. Ποια είναι η ουσία αυτών των λόγων, που λένε την αλήθεια; Είναι ότι πρέπει να είσαι ειλικρινής όταν δαπανάς τον εαυτό σου για τον Θεό. Τι σημαίνει «ειλικρινής»; Σημαίνει πρόθυμος και χωρίς ακάθαρτα

στοιχεία· χωρίς να έχεις ως κίνητρο το χρήμα ή τη φήμη ούτε, βέβαια, τις προθέσεις, τις επιθυμίες και τους στόχους σου. Δαπανάς τον εαυτό σου όχι επειδή είσαι αναγκασμένος ή επειδή σε παρακινούν, σε καλοπιάνουν ή σε παρασέρνουν, αλλά επειδή βγαίνει από μέσα σου, με προθυμία· γεννιέται απ' τη συνείδηση και τη λογική. Αυτό σημαίνει να είναι κανείς ειλικρινής. Όσον αφορά την προθυμία να δαπανήσεις τον εαυτό σου για τον Θεό, αυτό σημαίνει να είσαι ειλικρινής. Πώς, λοιπόν, εκδηλώνεται πρακτικά η ειλικρίνεια όταν δαπανάς τον εαυτό σου για τον Θεό; Δεν επιστρατεύεις ψεύδη και εξαπάτηση, δεν καταφεύγεις σε κόλπα για να αποφύγεις το έργο και δεν κάνεις τα πράγματα επιπόλαιο· αφιερώνεις όλη σου την καρδιά και το μυαλό, κάνεις όλα όσα μπορείς και ούτω καθεξής —είναι πολλές οι λεπτομέρειες για να αναφερθούν εδώ! Εν ολίγοις, η ειλικρίνεια συμπεριλαμβάνει τις αλήθεια-αρχές. Υπάρχει ένα πρότυπο και μια αρχή πίσω απ' τις απαιτήσεις του Θεού για τον άνθρωπο. Λένε κάποιοι: «Αν προσφέρω την ειλικρίνειά μου και όλες τις πενιχρές μου οικονομίες για να πιστέψω στον θεό, θα κερδίσω περισσότερα; Αν μπορώ να κερδίσω περισσότερα, τότε αξίζει να προσφέρω τα πάντα!» Μετά την προσφορά τους, βλέπουν ότι ο Θεός δεν τους έχει ευλογήσει, το συλλογίζονται και σκέφτονται: «Ίσως δεν πρόσφερα αρκετά, οπότε ας προσφέρω περισσότερα. Θα βγω να κηρύξω το ευαγγέλιο». Όταν αντιμετωπίσουν δυσκολίες ενώ κηρύσσουν το ευαγγέλιο, προσεύχονται. Μερικές φορές, όταν παραλείπουν γεύματα και δεν κοιμούνται καλά, και πάλι συνεχίζουν την προσευχή. Σκέφτονται: «Ο θεός είπε πως όσοι δαπανούν ειλικρινά τον εαυτό τους για Εκείνον θα λάβουν σίγουρα μεγάλες ευλογίες. Ίσως δεν έχω ακόμα αρκετή ειλικρίνεια, οπότε ας προσευχηθώ κι άλλο». Μέσα απ' την προσευχή, κερδίζουν πίστη και δεν τους πειράζει να υποφέρουν λίγες κακουχίες. Αρχίζουν πράγματι να βλέπουν αποτελέσματα κηρύσσοντας το ευαγγέλιο και σκέφτονται: «Τώρα έχω κάποια ειλικρίνεια. Θα τρέξω σπίτι να δω αν έχει βελτιωθεί η ζωή της οικογένειάς μου, αν βελτιώθηκε η υγεία του άρρωστου παιδιού μου και αν η οικογενειακή επιχείρηση λειτουργεί απρόσκοπτα —αν, δηλαδή, υπάρχουν ευλογίες απ' τον θεό». Αυτός ο άνθρωπος δαπανά ειλικρινά τον εαυτό του για τον Θεό; (Όχι.) Για τι πρόκειται; (Για συναλλαγή.) Αυτοί οι άνθρωποι κάνουν συμφωνία με τον Θεό. Χρησιμοποιούν τις δικές τους μεθόδους και όσα θεωρούν εκείνοι πως είναι «ειλικρίνεια» με βάση τις αντιλήψεις τους για να κάνουν ό,τι θέλουν και για να αποκτήσουν ό,τι επιθυμούν από όλα αυτά. Χρησιμοποιούν συνεχώς την «ειλικρίνεια» —όπως την κατανοούν εκείνοι— για να επαληθεύσουν αυτά τα λόγια που λέει ο Θεός, ερευνώντας συνεχώς τι σκοπεύει να κάνει ο Θεός, τι έχει κάνει και τι δεν έχει κάνει και κάνοντας συνέχεια εικασίες για το αν θα τους ευλογήσει ο Θεός ή όχι και για το αν σκοπεύει να τους δώσει μεγάλες ευλογίες. Υπολογίζουν συνεχώς τι έχουν προσφέρει και πόσα πρέπει να κερδίσουν, αν ο Θεός τους τα έχει δώσει αυτά και αν τα λόγια του Θεού έχουν εκπληρωθεί. Ψάχνουν συνεχώς γεγονότα με τα οποία μπορούν να θέσουν τη δήλωση του Θεού υπό δοκιμή. Ενώ δαπανούν τον εαυτό τους για τον Θεό, θέλουν διαρκώς να επιβεβαιώνουν το κατά πόσον τα λόγια του Θεού είναι αληθινά. Σκοπός τους είναι να διαπιστώσουν αν το να δαπανούν τον εαυτό τους για τον Θεό μπορεί να τους εξασφαλίσει τις ευλογίες του Θεού.

Δοκιμάζουν συνέχεια τον Θεό και θέλουν διαρκώς να δουν τις ευλογίες του Θεού στους ίδιους ώστε να επιβεβαιώσουν τα λόγια Του. Όταν διαπιστώνουν πως τα λόγια του Θεού δεν εκπληρώνονται τόσο εύκολα όσο φαντάζονταν και δυσκολεύονται να επιβεβαιώσουν την εγκυρότητα των λόγων του Θεού, οι αντιλήψεις τους σχετικά με τον Θεό χειροτερεύουν. Ταυτόχρονα, αρχίζουν να πιστεύουν ακράδαντα πως δεν είναι απαραίτητα αλήθεια κάθε λέξη που λέει ο Θεός. Κρύβοντας κάτι τέτοιο στην καρδιά τους, αρχίζουν να αμφισβητούν τον Θεό και να αμφιβάλλουν γι' Αυτόν, ενώ συχνά αναπτύσσουν αντιλήψεις σχετικά με Αυτόν. Κάθε τόσο, αυτοί οι άνθρωποι, που οι καρδιές τους είναι γεμάτες αντιλήψεις, αποκαλύπτουν κάποιες απ' τις αντιλήψεις τους σχετικά με τον Θεό ενώ ζουν την εκκλησιαστική ζωή και αλληλεπιδρούν με τους αδελφούς και τις αδελφές. Αναπτύσσουν αντιλήψεις σχετικά με τα λόγια του Θεού και επίσης χρησιμοποιούν τις αντιλήψεις τους ως μέτρο για το έργο του Θεού. Όταν συμβαίνει συχνά το έργο του Θεού να μη συμβαδίζει με τις αντιλήψεις τους και να είναι εντελώς αντίθετο με τις προσδοκίες τους, τότε διαδίδουν τις αντιλήψεις τους για να εξωτερικεύσουν τη δυσaréσκεια που έχουν απέναντι στον Θεό. Λόγου χάρη, ο Θεός λέει πως το έργο Του πλησιάζει στο τέλος του και πως οι άνθρωποι πρέπει να απαρνηθούν τα πάντα για να ακολουθήσουν τον Θεό και να δαπανήσουν τον εαυτό τους για Εκείνον, να συνεργαστούν στο έργο του Θεού και να μην επιδιώκουν πλέον κοσμικές προοπτικές, ένα ήρεμο σπιτικό και άλλα παρόμοια. Αφού πει ο Θεός αυτά τα λόγια, ο Θεός συνεχίζει και κάνει πολύ έργο. Περνούν τρία, πέντε, επτά ή οκτώ χρόνια και κάποιοι άνθρωποι βλέπουν ότι το έργο του Θεού προχωρά ακόμα σταθερά, χωρίς τίποτα να προμηνύει πως το έργο Του τελειώνει ή πως οι μεγάλες καταστροφές είναι προ των πυλών και όλοι οι πιστοί έχουν βρει καταφύγιο. Όσοι χρησιμοποιούν τις αντιλήψεις τους ως μέτρο για το έργο του Θεού ανυπομονούν να τελειώσει το έργο του Θεού το γρηγορότερο, προκειμένου να μοιραστούν οι πιστοί τις θαυμαστές ευλογίες του Θεού. Ο Θεός, όμως, δεν ενεργεί έτσι· δεν κάνει πραγματικότητα αυτό το ζήτημα σύμφωνα με τις ανθρώπινες αντιλήψεις και φαντασιοκοπίες. Όσοι ανυπομονούν γίνονται ανήσυχοι, αρχίζουν να έχουν αμφιβολίες και λένε: «Το έργο του Θεού πλησιάζει προς το τέλος του, έτσι δεν είναι; Δεν υποτίθεται ότι θα τελειώσει σύντομα; Δεν είπε ο Θεός πως οι μεγάλες καταστροφές είναι προ των πυλών; Γιατί κάνει ακόμα τόσο έργο ο οίκος του Θεού; Πότε ακριβώς θα τελειώσει το έργο του Θεού; Πότε θα σημάνει η λήξη;» Αυτοί οι άνθρωποι δεν ενδιαφέρονται ούτε στο ελάχιστο για την αλήθεια και για τις απαιτήσεις του Θεού. Δεν τους ενδιαφέρει καθόλου να κάνουν πράξη την αλήθεια, να υποταχθούν στον Θεό ή να ξεφύγουν από την επιρροή του Σατανά και να σωθούν. Τους ενδιαφέρουν αποκλειστικά —και συγκεκριμένα— ερωτήματα όπως τότε θα τελειώσει το έργο του Θεού, αν η έκβασή τους θα είναι η ζωή ή ο θάνατος, τότε μπορούν να εισέλθουν στη βασιλεία για να απολαύσουν τις ευλογίες και πώς θα είναι τα όμορφα τοπία της βασιλείας. Αυτές είναι οι μεγαλύτερες έγνοιες τους. Γι' αυτό, αφού αντέξουν για ένα διάστημα και διαπιστώσουν ότι οι ουρανοί και η γη παραμένουν ίδια και απαράλλαχτα, καθώς και ότι οι χώρες του κόσμου συνεχίζουν κανονικά, λένε: «Πότε θα γίνουν πραγματικότητα αυτά τα λόγια του Θεού; Περιμένω κάμποσα χρόνια —γιατί

δεν έχουν γίνει ακόμα πραγματικότητα; Μπορούν στ' αλήθεια να γίνουν πραγματικότητα τα λόγια του θεού; Κρατάει ο θεός τον λόγο του ή όχι;» Κι έτσι αυτοί οι άνθρωποι χάνουν την υπομονή τους, γίνονται ανήσυχοι κι αρχίζουν να ψάχνουν ευκαιρίες για να επιστρέψουν στα εγκόσμια και να ζήσουν τη ζωή τους.

Το έργο του Θεού και οι αλήθειες που εκφράζει ο Θεός ξεπερνούν πάντα τις ανθρώπινες φαντασιοκοπίες, ενώ είναι πάντα πέρα απ' τις ανθρώπινες αντιλήψεις. Όσο κι αν προσπαθούν οι άνθρωποι, δεν μπορούν να τα συλλάβουν ούτε να τα μετρήσουν. Δεν γνωρίζουν ποιες ακριβώς είναι οι μέθοδοι του έργου του Θεού ούτε ποιους στόχους σκοπεύει να πετύχει, οπότε τελικά κάποιοι αρχίζουν να αμφιβάλλουν: «Υπάρχει πράγματι θεός; Πού ακριβώς βρίσκεται ο θεός; Ο θεός εκφράζει διαρκώς αλήθειες, μήπως, όμως, οι αλήθειες που εκφράζει είναι πάρα πολλές; Δεν είπε ο θεός πως θα μας έφερνε στη βασιλεία του; Πότε μπορούμε να εισέλθουμε στη βασιλεία των ουρανών; Πώς και δεν έχουν γίνει πραγματικότητα ούτε έχουν εκπληρωθεί ακόμα αυτά τα πράγματα; Πόσα χρόνια ακριβώς θα πάρει ακόμα; Λένε διαρκώς πως έφτασε η ημέρα του θεού, αλλά αυτό το “έφτασε” το ακούμε εδώ και χρόνια —γιατί είναι τόσο μακρινό που μοιάζει απρόσιτο;» Όχι μόνο σκέφτονται μ' αυτόν τον τρόπο, αλλά επιπλέον διαδίδουν παντού αυτές τις αμφιβολίες. Τι πρόβλημα υποδηλώνει αυτό; Γιατί, ενώ έχουν ακούσει τόσα κηρύγματα, συνεχίζουν να μην κατανοούν καθόλου την αλήθεια; Γιατί χρησιμοποιούν συνεχώς ανθρώπινες αντιλήψεις και φαντασιοκοπίες για να οριοθετήσουν το έργο του Θεού; Γιατί δεν μπορούν να εξετάσουν αυτά τα πράγματα σύμφωνα με τα λόγια του Θεού; Μπορούν να επιβεβαιώσουν την ύπαρξη του Θεού και να ορίσουν ένα μονοπάτι προς τη σωτηρία μέσα απ' τα λόγια του Θεού; Κατανοούν πως όλα αυτά τα λόγια που λέει ο Θεός και όλα όσα κάνει γίνονται προκειμένου να σωθούν οι άνθρωποι; Κατανοούν, άραγε, πως οι άνθρωποι θα μπορέσουν να κερδίσουν όλες τις ευλογίες που έχει υποσχεθεί ο Θεός στην ανθρωπότητα μόνο αν κερδίσουν την αλήθεια και καταφέρουν να σωθούν; Από όσα λένε και απ' τις αντιλήψεις που διαδίδουν, είναι προφανές ότι τους λείπει θεμελιώδης κατανόηση σχετικά με το τι ακριβώς κάνει ο Θεός ή σε τι ακριβώς αποσκοπεί ο Θεός ενώ κάνει όλο αυτό το έργο και λέει όλα αυτά τα λόγια. Είναι απλώς δύσπιστοι! Τι έχουν κερδίσει μετά από τόσα χρόνια που ακούνε κηρύγματα και χαζεύουν στον οίκο του Θεού; Δεν έχουν βεβαιωθεί καν για την ύπαρξη του Θεού, δεν έχουν οριστική απάντηση σ' αυτό το ερώτημα. Τι ρόλο παίζουν στην εκκλησία; Αφού δούλεψαν για λίγο χωρίς να κερδίσουν ευλογίες, διαδίδουν αδίστακτα αντιλήψεις για να παραπλανήσουν και να αναστατώσουν τους άλλους. Όσα απροβλημάτιστα λένε είναι κρίσεις ενάντια στον Θεό και το έργο Του. Λένε κάποιοι από αυτούς: «Παλιά, νόμιζα πως το έργο του θεού θα τελείωνε σε τρία με πέντε χρόνια· δεν περίμενα ότι δεν θα είχε τελειώσει ακόμα και τώρα που έχουν περάσει δέκα χρόνια. Πότε θα ολοκληρωθεί αυτό το έργο; Γράφονται συνεχώς άρθρα μαρτυρίας· γυρίζονται συνέχεια βίντεο με ύμνους και ταινίες· γίνεται συνεχώς κήρυγμα του ευαγγελίου —πότε θα τελειώσει όλο αυτό;» Φτάνουν ακόμα και στο σημείο να ρωτούν τους άλλους: «Δεν έχετε την ίδια άποψη; Καλά, όποια κι αν είναι η δική σας άποψη, η δική μου είναι αυτή. Εγώ είμαι ειλικρινής

άνθρωπος· λέω αυτό που σκέφτομαι, όχι σαν μερικούς που δεν λένε αυτό που σκέφτονται και όλο καταπιέζονται». Τι «ειλικρινείς» που είναι —τολμούν να πουν το οτιδήποτε! Ακόμα χειρότερα, λένε: «Αν δεν τελειώσει σύντομα το έργο του θεού, θα πάω να βρω μια δουλειά, να βγάλω λεφτά και να ζήσω τη ζωή μου. Όλα αυτά τα χρόνια που πιστεύω στον θεό έχω χάσει τόσο καλό φαγητό, τόσα διασκεδαστικά μέρη, τόσες υλικές απολαύσεις! Αν δεν πίστευα στον θεό, θα ζούσα σε έπαυλη, θα είχα δικό μου αυτοκίνητο, μπορεί και να είχα κάνει αρκετές φορές τον γύρο του κόσμου τα τελευταία χρόνια. Όσο το σκέφτομαι, μια χαρά ήταν η ζωή χωρίς την πίστη στον θεό· ήμουν πολύ χαρούμενος. Μπορεί να ένιωθα ένα κενό, αλλά μπορούσα να βιώσω τις σαρκικές απολαύσεις, να φάω και να πιω καλά και να κάνω ό,τι θέλω, χωρίς κανέναν περιορισμό. Όσα χρόνια πιστεύω στον θεό έχω υποφέρει πάρα πολύ και έχω υπάρξει υπερβολικά αυστηρός με τον εαυτό μου! Μπορεί να απέκτησα λίγη αλήθεια και να νιώθω λίγο πιο ασφαλής μέσα μου, αλλά αυτές οι αλήθειες δεν μπορούν να αντικαταστήσουν εκείνες τις σαρκικές απολαύσεις! Εξάλλου, το έργο του θεού δεν τελιώνει ποτέ κι ο θεός δεν εμφανίζεται ποτέ στους ανθρώπους, οπότε δεν νιώθω ποτέ απόλυτα ασφαλής. Λένε πως η κατανόηση και η απόκτηση της αλήθειας φέρνει γαλήνη και χαρά, αλλά σε τι ωφελεί να έχω γαλήνη και χαρά; Συνεχίζουν να μου λείπουν οι σαρκικές απολαύσεις!» Αυτές οι σκέψεις έχουν περάσει αμέτρητες φορές απ' το μυαλό τους και τις έχουν επαναλάβει πολλές φορές στον εαυτό τους. Όταν θεωρήσουν πως οι αντιλήψεις τους είναι αρκετά αιτιολογημένες ώστε να μείνουν ακλόνητοι και νιώσουν πως έχει έρθει η ώρα κι έχουν επαρκή προσόντα για να ψειρίσουν το έργο του Θεού, τους είναι αδύνατο να μην διαδώσουν τις παρατηρήσεις και τις αντιλήψεις που αναφέρθηκαν παραπάνω. Διαδίδουν τη δυσaréσκειά τους απέναντι στον Θεό, καθώς και τις αντιλήψεις και τις παρανοήσεις τους σχετικά με το έργο του Θεού, προσπαθώντας να παραπλανήσουν περισσότερους ανθρώπους και να τους κάνουν να παρεξηγήσουν τον Θεό και το έργο Του. Φυσικά, υπάρχουν κι εκείνοι που έχουν απώτερους σκοπούς και θέλουν να εμποδίσουν περισσότερους ανθρώπους να δαπανήσουν τον εαυτό τους για τον Θεό, να τους κάνουν να εγκαταλείψουν τα τωρινά τους καθήκοντα και να απορρίψουν τον Θεό· γι' αυτούς, η διάλυση της εκκλησίας θα ήταν ό,τι καλύτερο. Ποιος είναι ο στόχος τους; «Αν δεν μπορώ εγώ να κερδίσω ευλογίες, τότε ας μην ελπίζει να τις κερδίσει κανένας από εσάς. Θα σας τα χαλάσω όλα κι έτσι κανένας σας δεν θα έχει ελπίδα να κερδίσει την αλήθεια ή τις ευλογίες που υποσχέθηκε ο θεός!» Βλέποντας ότι δεν έχουν καμία ελπίδα να κερδίσουν ευλογίες, χάνουν την υπομονή τους και δεν μπορούν να περιμένουν άλλο. Δεν κερδίζουν οι ίδιοι τις ευλογίες και δεν θέλουν να τις κερδίσουν ούτε οι άλλοι. Γι' αυτό, όταν διαδίδουν αντιλήψεις, από τη μία εξωτερικεύουν τη δυσaréσκειά τους, διαμαρτυρόμενοι ότι το έργο του Θεού δεν συμβαδίζει σε τίποτα με τις ανθρώπινες αντιλήψεις και φαντασιοκοπίες και ότι η μέθοδος με την οποία εργάζεται ο Θεός δεν λαμβάνει υπόψη τα αισθήματα των ανθρώπων. Ταυτόχρονα, θέλουν να παραπλανήσουν περισσότερους ανθρώπους και να τους παρασύρουν ώστε να παρεξηγήσουν τον Θεό και να διαμαρτυρηθούν γι' Αυτόν, να αναπτύξουν αντιλήψεις σχετικά με τον Θεό και να χάσουν την πίστη τους. Επιθυμία

τους είναι να εγκαταλείψουν περισσότεροι άνθρωποι τον Θεό εξαιτίας των παρανοήσεων και των αντιλήψεων που έχουν γι' Αυτόν, όπως ακριβώς έχουν κάνει κι οι ίδιοι.

Β. Πώς πρέπει να αντιμετωπίζονται οι άνθρωποι που διαδίδουν αντιλήψεις

Ποιες συνέπειες προκύπτουν όταν κάποιος μέσα στην εκκλησία διαδίδει αντιλήψεις και τη δυσaréσκειά του απέναντι στον Θεό; Επηρεάζει άμεσα αυτό τα αποτελέσματα της εκκλησιαστικής ζωής; Αναστατώνει την κανονική εκκλησιαστική ζωή και το εκκλησιαστικό έργο; (Ναι.) Κάτι τέτοιο έχει αντίκτυπο στην πίστη των ανθρώπων στον Θεό και επηρεάζει την ικανότητά τους να κάνουν κανονικά τα καθήκοντά τους. Γι' αυτό και πρέπει να περιορίζονται όσοι διαδίδουν αντιλήψεις. Ακόμα κι αν αναφέρουν τέτοια πράγματα μόνο περιστασιακά, πρέπει να περιορίζονται και να διακρίνονται· να διαπιστώνεται τι είδους ανθρώπινη φύση έχουν, καθώς και αν το ότι διαδίδουν αντιλήψεις οφείλεται σε κάποια προσωρινή αρνητικότητα και αδυναμία ή οφείλεται σε κάποιο θέμα με τη φύση-ουσία τους —μήπως, δηλαδή, το έχουν σύστημα να μην επιδιώκουν την αλήθεια και να διαδίδουν εσκεμμένα αντιλήψεις για να παραπλανήσουν περισσότερους ανθρώπους, καθώς και για να αναστατώσουν και να ζημιώσουν την εκκλησιαστική ζωή. Αν πρόκειται απλώς για περιστασιακή αρνητικότητα και αδυναμία, αρκεί κανείς να τους στηρίξει και να τους βοηθήσει μέσα από τη συναναστροφή πάνω στην αλήθεια. Αν δεν παίρνουν από συμβουλές και συνεχίζουν να διαδίδουν αντιλήψεις και να αναστατώνουν την εκκλησιαστική ζωή —κάνοντας ακόμα και τους άλλους αρνητικούς κι αδύναμους, επηρεάζοντας την ικανότητά τους να κάνουν κανονικά τα καθήκοντά τους— τότε αυτό σημαίνει ότι είναι υπηρέτες του Σατανά και πρέπει να αποπεμφθούν σύμφωνα με τις αρχές. Γιατί να μην τους δοθεί άλλη μία ευκαιρία; Τι λέτε, είναι δύσπιστοι τέτοιοι άνθρωποι; (Ναι.) Όπως κι αν είναι η ανθρώπινη φύση τους, άνθρωποι σαν κι αυτούς είναι δύσπιστοι. Οι δύσπιστοι είναι σαν την ήρα μες στο σιτάρι —πρέπει να ξεριζωθούν. Αν εμφανίζουν μόνο κάποιες εκδηλώσεις των δύσπιστων και δεν έχουν προκαλέσει αναστάτωση στην εκκλησιαστική ζωή, ενώ μπορούν ακόμα να υπηρετήσουν ως φίλοι της εκκλησίας και να παράσχουν υπηρεσίες, τότε μπορεί κανείς να τους αφήσει στην ησυχία τους. Όσοι, όμως, μονίμως διαδίδουν αντιλήψεις εκφράζουν διαρκώς τις απόψεις και τα σχόλια των δύσπιστων. Δεν τα λένε έτσι τυχαία· σκοπός τους είναι να παρακινήσουν, να παραπλανήσουν και να παρασύρουν περισσότερους ανθρώπους ώστε να απομακρυνθούν απ' τον Θεό. Η πρόθεσή τους περιγράφεται ως εξής: «Αν δεν μπορώ να κερδίσω ευλογίες, θα σταματήσω να πιστεύω. Μην ελπίζετε πως κανένας από εσάς θα κερδίσει ευλογίες —ούτε και να πιστεύετε! Αν εσείς συνεχίσετε να πιστεύετε, τι θα συμβεί αν δείξετε επιμονή και μια μέρα, τελικά, κερδίσετε ευλογίες —δεν θα βρεθώ εγώ σε δύσκολη θέση τότε; Πώς θα μπορέσω να βρω ισορροπία μέσα μου; Δεν μπορεί να συμβεί αυτό. Για να μην το μετανιώσω στο μέλλον, θα σας αναστατώσω και θα ταράξω την πίστη σας, θα σας κάνω να απομακρυνθείτε από τον Θεό, να προδώσετε τον Θεό και να εγκαταλείψετε την εκκλησία μαζί μου —αυτό θα ήταν ό,τι καλύτερο». Αυτός είναι ο σκοπός τους. Δύσπιστοι σαν κι αυτούς δεν πρέπει να

αποπέμπονται; (Ναι.) Πρέπει να αποπέμπονται. Αν κάποιοι δύσπιστοι σταματήσουν να πιστεύουν, η εκκλησία απλώς θα τους πάρει πίσω τα βιβλία με τα λόγια του Θεού και θα τους ξεγράψει. Υπάρχουν κι άλλοι δύσπιστοι, που έχουν κάποια θετικά αισθήματα για την πίστη στον Θεό και για τους πιστούς. Αυτοί δεν παίζουν θετικό ρόλο στην εκκλησία· απλώς βοηθούν περιστασιακά ως φίλοι της εκκλησίας. Άνθρωποι σαν κι αυτούς μπορεί να μην επιδιώκουν την αλήθεια ούτε να συναναστρέφονται πάνω στην αλήθεια, όμως δεν διαδίδουν αντιλήψεις ούτε αναστατώνουν την εκκλησιαστική ζωή. Εφόσον μπορούν να παράσχουν κάποια υπηρεσία, πρέπει να τους επιτρέπεται να παραμείνουν στην εκκλησία, δεν χρειάζεται να αποπεμφθούν. Στους δύσπιστους, όμως, που μονίμως διαδίδουν αντιλήψεις δεν πρέπει να δείχνει κανείς κανένα έλεος. Διαδίδουν τις αντιλήψεις τους και τη δυσαρέσκειά τους για τον Θεό, αναστατώνουν την εκκλησιαστική ζωή και προκαλούν διατάραξη και αναστάτωση στο εκκλησιαστικό έργο. Αυτοί οι δύσπιστοι είναι υπηρέτες του Σατανά. Έχουν αντιλήψεις· ωστόσο, όχι μόνο δεν αναζητούν την αλήθεια ώστε να απαλλαγούν απ' αυτές, αλλά φτάνουν ακόμα και στο σημείο να διαδίδουν τις αντιλήψεις τους για να παραπλανήσουν τον εκλεκτό λαό του Θεού. Προδίδουν τον Θεό και θέλουν να τραβήξουν κι άλλους στην καταστροφή μαζί τους. Τέτοιου είδους προθέσεις έχουν όταν αναστατώνουν το εκκλησιαστικό έργο. Μπορεί να τους συγχωρέσει ο Θεός; Όχι, δεν πρέπει να γλιτώσουν. Το ζήτημα δεν είναι ότι πρέπει να περιοριστούν ή να απομονωθούν· πρέπει να απομακρυνθούν και να ξεγραφτούν διά παντός, χωρίς καμία απολύτως επιείκεια!

Στην εκκλησία, κάποιοι άνθρωποι δεν επιδιώκουν ποτέ την αλήθεια και δεν κατανοούν ποτέ πώς εργάζεται ο Θεός για τη σωτηρία των ανθρώπων. Αφού βιώσουν ορισμένα πράγματα, γεννιούνται μέσα τους παρανοήσεις, αντίσταση και παράπονα απέναντι στον Θεό· κάποια από τα λεγόμενα και τις πράξεις τους εξυπηρετούν τη διάδοση αντιλήψεων. Οι αντιλήψεις που διαδίδουν δεν είναι απλές αποκλίσεις από την κατανόηση των λόγων και του έργου του Θεού ή παρανοήσεις σχετικά με τον Θεό. Κάποιες είναι πιο σοβαρές και αρνούνται ευθέως ότι τα λόγια του Θεού είναι η αλήθεια —κρίνουν και καταδικάζουν τον Θεό πέρα για πέρα. Άλλες, πάλι, αντιλήψεις που διαδίδουν φτάνουν ακόμα και στο σημείο να επιτεθούν ανοιχτά στον Θεό και να Τον βλασφημήσουν. Δεν αναλύουν ούτε προσπαθούν να γνωρίσουν τη διαφθορά και την επαναστατικότητα που έχουν οι ίδιοι, έχοντας καρδιά που υποτάσσεται και υιοθετώντας την οπτική ενός δημιουργήματος ή ενός ακόλουθου του Θεού, ούτε αποδέχονται την αλήθεια, ούτε και συναναστρέφονται πάνω στο πώς κατανοούν το έργο του Θεού και στο πώς αντιλαμβάνονται τις προθέσεις Του. Οι αντιλήψεις που εκφράζουν είναι διαμετρικά αντίθετες από μια τέτοια θετική κατανόηση. Όταν οι άλλοι ακούνε τις αντιλήψεις τους, δεν κερδίζουν κατανόηση για τον Θεό, δεν αναπτύσσουν γνήσια πίστη ούτε, φυσικά, μεγαλώνει η πίστη τους στον Θεό. Αντ' αυτού, η πίστη τους στον Θεό γίνεται συγκεχυμένη, φθίνει ή φτάνει ακόμα και στο σημείο να χαθεί εντελώς. Ταυτόχρονα, θολώνει για κείνους το όραμα του έργου του Θεού. Όσο περισσότερο ακούνε οι άλλοι τις αντιλήψεις που διαδίδουν τόσο περισσότερο μπερδεύεται η καρδιά

τους, ακόμα και σε βαθμό που να μην ξέρουν με σιγουριά γιατί πρέπει να πιστεύουν στον Θεό και να αρχίζουν να αμφιβάλλουν αν υπάρχει Θεός. Το αν τα λόγια του Θεού είναι η αλήθεια, το αν τα λόγια και το έργο του Θεού μπορούν να εξαγνίσουν και να σώσουν τους ανθρώπους, καθώς και άλλα τέτοια ζητήματα —όλα αυτά τούς φαίνονται πλέον ασαφή και αμφίβολα. Όταν οι άλλοι ακούνε τις αντιλήψεις και τις παρανοήσεις που διαδίδουν τέτοια άτομα, αρχίζουν να αμφιβάλλουν για τον Θεό και γίνονται επιφυλακτικοί απέναντί Του· αρχίζουν να οριοθετούν τον Θεό μες στην καρδιά τους, αναπτύσσουν παρανοήσεις και παράπονα εναντίον του Θεού, ενώ φτάνουν ακόμα και στο σημείο να απομακρυνθούν εσωτερικά απ' τον Θεό. Αυτό είναι κάτι πολύ προβληματικό. Μόλις γεννηθούν μέσα τους αυτές οι αρνητικές σκέψεις, οι απόψεις, τα πλάνα και τα σχέδια, γίνεται σαφές ότι οι πληροφορίες και τα σχόλια που έχουν αποδεχθεί δεν συμβαδίζουν με τις ανάγκες της κανονικής ανθρώπινης φύσης, ενώ συμβαδίζουν ακόμα λιγότερο με την αλήθεια —είναι εκατό τοις εκατό βέβαιο ότι προέρχονται από τον Σατανά. Όποιες κι αν είναι οι προθέσεις ή τα κίνητρα όσων διαδίδουν αντιλήψεις, είτε διαδίδουν πλάνες και αβάσιμες φήμες επίτηδες είτε το κάνουν κατά λάθος, εφόσον έχουν βλαβερό αντίκτυπο στην εκκλησία, πρέπει να περιοριστούν. Φυσικά, αν ανακαλυφθούν και διακριθούν τέτοιοι άνθρωποι εκτός της εκκλησιαστικής ζωής, τότε πρέπει κι αυτοί να σταματήσουν και να περιοριστούν άμεσα. Αν κάποιος που κατανοεί την αλήθεια μπορεί να χρησιμοποιήσει τα λόγια του Θεού ή την κατανόηση που έχει ο ίδιος για να διαψεύσει και να εκθέσει όσους διαδίδουν τέτοια πράγματα, βοηθώντας έτσι τους αδελφούς και τις αδελφές να τους διακρίνουν, τότε ακόμα καλύτερα. Αυτό είναι μια μάχη ενάντια στον Σατανά. Αν δεν έχεις το ανάστημα, τότε πρέπει να μάθεις να τους διακρίνεις και να μένεις μακριά τους. Αν έχεις το ανάστημα, τότε πρέπει να τους εκθέσεις. Τολμάτε να το κάνετε αυτό; Ξέρετε πώς να το κάνετε; Αυτό αποκαλύπτει περισσότερο από οτιδήποτε άλλο αν κάποιος κατέχει την αλήθεια-πραγματικότητα. Μερικοί νέοι πιστοί, όταν ακούν τις αντιλήψεις και τις παρανοήσεις που διαδίδουν τέτοιοι άνθρωποι για τον Θεό, σοκάρονται και λένε: «Πώς γίνεται να μιλάει έτσι κάποιος που πιστεύει στον Θεό;» Αν ακούσουν αυτές τις αντιλήψεις και τις πλάνες άνθρωποι που δεν έχουν θεμέλια, άραγε θα γίνουν αρνητικοί και αδύναμοι; Θα αποδεχθούν αυτές τις πλάνες; Θα παραπλανηθούν και θα εγκαταλείψουν την εκκλησία; Όλα αυτά είναι πιθανά. Όταν κάποιος που διαδίδει αντιλήψεις λέει «Δεν πρόκειται να πιστέψω ποτέ ξανά στον θεό», σε ό,τι είδους κατάσταση κι αν βρίσκεται όταν το λέει αυτό, κάτι τέτοιο υποδηλώνει ότι έχει χάσει εντελώς την πίστη του στον Θεό και είναι δύσπιστος. Με όποιον σκοπό κι αν διαδίδει αυτά τα λόγια, είναι καθόλου εποικοδομητικά για σένα όταν τα ακούς; (Όχι.) Όταν είσαι αδύναμος και ακούς αυτά τα λόγια, μπορεί να νιώσεις έτσι: «Αυτός ο άνθρωπος συμμαρτίζει τον πόνο μου· όταν μιλάει για τις αντιλήψεις του, είναι σαν να δίνει φωνή στις δικές μου μύχιες σκέψεις». Αν, ωστόσο, ακούσει αυτά τα λόγια κάποιος που έχει πίστη, θα σκεφτεί: «Αυτό είναι εξοργιστικά επαναστατικό! Πώς γίνεται να λέει κανείς τέτοια λόγια; Δεν είναι βλασφημία απέναντι στον Θεό; Δεν θα τολμούσα να πω τέτοια πράγματα, αφού κάτι τέτοιο προσβάλλει τη

διάθεση του Θεού!» Το γεγονός ότι αυτός ο άνθρωπος μπορεί να διαδίδει αυτές τις αντιλήψεις υποδεικνύει ότι οι συγκεκριμένες ιδέες γεννήθηκαν πολύ καιρό πριν και έχουν ήδη ριζώσει στην καρδιά του. Αν ιδέες σαν κι αυτές έχουν αρχίσει μόλις να σχηματίζονται, αν βρίσκονται ακόμα σε εμβρυϊκό στάδιο και δεν έχουν εξελιχθεί πλήρως σε αντιλήψεις, και εφόσον κάποιος δεν τις εκφράζει με λόγια και δεν έχει παραπλανήσει ούτε έχει αναστατώσει τους άλλους, αυτό δείχνει ότι έχει λίγη λογική· μπορεί να κρατήσει τη γλώσσα του κι έτσι να αποφύγει τις συνέπειες, δηλαδή την αποπομπή. Αν, όμως, εκφράζεται ανοιχτά και αναστατώνει την εκκλησιαστική ζωή, τότε δεν υπάρχει άλλο περιθώριο για αβρότητες· πρέπει να εκτεθεί και να αποπεμφθεί. Οι άνθρωποι που δεν αγαπούν την αλήθεια και δεν έχουν την ικανότητα να κατανοήσουν την αλήθεια έχουν την τάση να διαμορφώνουν συχνά αντιλήψεις. Όσοι, όμως, διαβάζουν συχνά τα λόγια του Θεού και έχουν ικανότητα κατανόησης, θα αναζητήσουν την αλήθεια για να απαλλαγούν από όποιες αντιλήψεις τυχόν γεννηθούν μέσα τους. Το έργο του Θεού αποκαλύπτει και αποκλείει όσους διαδίδουν συχνά αντιλήψεις· πρόκειται για ανθρώπους που δεν αγαπούν καθόλου την αλήθεια ούτε μπορούν να αποδεχθούν την αλήθεια, όλοι τους αποστρέφονται την αλήθεια και μισούν την αλήθεια. Δεν υπάρχει αμφιβολία γι' αυτό.

Το πρόβλημα της διάδοσης αντιλήψεων υπάρχει σίγουρα στην εκκλησιαστική ζωή σε διάφορες χώρες και περιοχές, αφού οι άνθρωποι που δεν αγαπούν την αλήθεια είναι πανταχού παρόντες. Όσοι δεν επιδιώκουν την αλήθεια, όσοι αποστρέφονται την αλήθεια, όσοι αναζητούν τις σαρκικές ηδονές, καθώς και οι δύσπιστοι, οι κακοί άνθρωποι και άλλοι, επειδή δεν επιδιώκουν την αλήθεια, έχουν πάντα μέσα τους αντιλήψεις για τα λόγια του Θεού και για τον ενσαρκωμένο Θεό. Η καρδιά τους είναι γεμάτη αντιλήψεις, γεμάτη φαντασιοκοπίες για τον Θεό κι απαιτήσεις από Εκείνον, ενώ οι ίδιοι δεν μπορούν να συλλάβουν και να κατανοήσουν καθαρά κάθε λέξη που λέει ο Θεός· κατανοούν τα λόγια Του μόνο με βάση τις αντιλήψεις τους, τις προτιμήσεις τους, ακόμα και τα προσωπικά τους κέρδη και ζημίες. Η καρδιά τους είναι γεμάτη διάφορες αντιλήψεις, φαντασιοκοπίες και παράλογες απαιτήσεις απέναντι στον Θεό, μαζί με διάφορες παρανοήσεις και κρίσεις σχετικά με τον Θεό, και ούτω καθεξής. Επομένως, είναι φυσικό αυτοί οι άνθρωποι να διαδίδουν αντιλήψεις —δεν είναι κάτι καινούργιο αυτό. Εφόσον υπάρχουν τέτοιοι άνθρωποι, η διάδοση αντιλήψεων είναι κάτι που θα συμβαίνει κάθε τόσο, ενώ μπορεί να προκύψει ανά πάσα στιγμή. Όταν κάτι που λέει ή κάνει ο Θεός δεν συμβαδίζει με τις αντιλήψεις και τις επιθυμίες τους, αλλά και όταν πλήττει τα συμφέροντά τους, γίνονται έξαλλοι κι αρχίζουν να εκφράζονται ανοιχτά υπέρ των συμφερόντων τους, ενώ τα βάζουν με τον Θεό και το έργο Του. Αυτοί οι άνθρωποι πηγαίνουν πάντα κόντρα στην αλήθεια και τον Θεό, αναλύοντας και εξετάζοντας εξονυχιστικά τα λόγια του Θεού, τη διάθεση του Θεού και το έργο του Θεού. Συνεχώς εξετάζουν εξονυχιστικά και διερευνούν την ορθότητα των λόγων και του έργου του Θεού, ενώ επιπλέον θέλουν να επιβεβαιώσουν το κατά πόσον η ενσάρκωση του Θεού συμβαδίζει με την ταυτότητα και τη θέση του Θεού. Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας επιβεβαίωσης, δυσκολεύονται πολύ να λάβουν ακριβείς απαντήσεις· στα μάτια τους, είναι πολύ δύσκολο ακόμα και να

εκπληρωθούν και να γίνουν πραγματικότητα τα λόγια του Θεού. Επομένως, έχουν πολλά να πουν όταν διαδίδουν αντιλήψεις. Διαδίδουν τις αντιλήψεις τους ανεξαρτήτως ώρας, μέρους ή πλαισίου. Όποτε νιώθουν την όποια δυσαρέσκεια απέναντι στον Θεό, μετρούν τα πράγματα με βάση τις αντιλήψεις τους. Αν τα λόγια και το έργο του Θεού δεν συμβαδίζουν με τις αντιλήψεις τους, σπεύδουν να εκφράσουν αυτές τις αντιλήψεις. Αυτού του είδους την έκφραση τη χαρακτηρίζουμε ως διάδοση. Γιατί λέγεται «διάδοση»; Επειδή αυτά που εκφράζουν δεν έχουν θετική επίδραση ούτε στον εκλεκτό λαό του Θεού, ούτε στην εκκλησιαστική ζωή, ούτε στο έργο του οίκου του Θεού. Αντίθετα, το μόνο που κάνουν είναι να προκαλούν αναστάτωση, διατάραξη και ζημιά. Επομένως, είναι σωστό να χρησιμοποιεί κανείς τον όρο «διάδοση» για να αναφερθεί στη διατύπωση τέτοιων σχολίων.

Αφού αποκτήσετε μια στοιχειώδη διάκριση σχετικά με το θέμα της διάδοσης αντιλήψεων, πρέπει να αναλύσετε και να διακρίνετε τις διάφορες εσφαλμένες αντιλήψεις και σχόλια των ανθρώπων με βάση την αλήθεια και, στη συνέχεια, να τα χειριστείτε και να τα επιλύσετε σύμφωνα με τους κανονισμούς του οίκου του Θεού. Η επίλυση τέτοιων θεμάτων είναι, φυσικά, αναπόφευκτη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών. Ταυτόχρονα, όλοι όσοι ανήκουν στον εκλεκτό λαό του Θεού, αφού ακούσουν τη συγκεκριμένη συναναστροφή, έχουν κι αυτοί ευθύνη και υποχρέωση να εκθέσουν και να αναλύσουν τους ανθρώπους που διαδίδουν αντιλήψεις, μαζί με τα λόγια τους και τις συμπεριφορές τους. Αν δεν έχεις το θάρρος να τους σταματήσεις ή να τους περιορίσεις, μπορείς να συναναστραφείς και να συζητήσεις μαζί τους με βάση τα λόγια του Θεού και την αλήθεια που κατανοείς. Πού αποσκοπεί μια τέτοια συζήτηση; Στο να δώσει τη δυνατότητα σε όσους έχουν μικρό ανάστημα και δεν έχουν κατανόηση της αλήθειας να συνειδητοποιήσουν, αφού ακούσουν τη συζήτηση, ποιανού τα λόγια συμβαδίζουν με την αλήθεια, αντί να νιώθουν σύγχυση και να παραπλανιούνται από τις αντιλήψεις και τις πλάνες που διαδίδουν μερικοί άνθρωποι. Κάτι τέτοιο είναι ωφέλιμο για τον εκλεκτό λαό του Θεού και για την εκκλησιαστική ζωή. Όταν διαπιστώνεται ότι κάποιος λέει λόγια που δεν συμβαδίζουν με την αλήθεια —είτε πρόκειται για ανθρώπινες αντιλήψεις είτε για πλάνες— πρέπει να γίνεται συζήτηση. Τέτοιες συζητήσεις είναι εποικοδομητικές για τους ανθρώπους. Αν μη τι άλλο, όσοι παρακολουθούν, αφού ακούσουν αυτές τις συζητήσεις, μπορούν να δουν ξεκάθαρα ότι τα λόγια εκείνων που διαδίδουν αντιλήψεις είναι πράγματι αντιλήψεις, ενώ μπορούν να κατανοήσουν ποιες πτυχές αυτών των αντιλήψεων δεν συμβαδίζουν με την αλήθεια, ποια είναι η ουσία των αντιλήψεων, γιατί δεν συμβαδίζουν με την αλήθεια, γιατί χαρακτηρίζονται ως αντιλήψεις, γιατί οι άνθρωποι που τις διαδίδουν πρέπει να περιοριστούν και ούτω καθεξής —είναι σε θέση να γνωρίζουν με ακρίβεια αυτά τα ζητήματα, αντί να παραμένουν μπερδεμένοι και οι άλλοι να τους παραπλανούν και να παίζουν μαζί τους. Οι αντιλήψεις που διαδίδουν οι άνθρωποι μπορούν να προκαλέσουν μια κάποια διατάραξη και ζημιά στη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού και στην εκκλησιαστική ζωή· στην πραγματικότητα, όμως, το να βιώνει κανείς αυτά τα πράγματα δεν κάνει κακό. Αν μη τι άλλο, του επιτρέπει να αποκτήσει μεγαλύτερη

διάκριση, να δει το πραγματικό πρόσωπο όσων διαδίδουν αντιλήψεις, να δει τι διαθέσεις αποκαλύπτουν όταν διαδίδουν αντιλήψεις, καθώς και να δει τη διαφορά ανάμεσα στις αντιλήψεις που διαδίδουν και στην αλήθεια. Από τη μία, οι άνθρωποι θα είναι σε θέση να διακρίνουν αυτά τα σχόλια και να αποκτήσουν ανοσία απέναντί τους. Από την άλλη, θα μπορούν να διακρίνουν κάπως τέτοιους ανθρώπους και θα γνωρίζουν τι είδους λόγια λένε οι δύσπιστοι, αυτοί που δεν κατέχουν την αλήθεια στο παραμικρό και τρέφουν συχνά αντιλήψεις για τον Θεό, ενώ θα γνωρίζουν ότι η πίστη αυτών των ατόμων δεν είναι γνήσια —αν μη τι άλλο, οι άνθρωποι μπορούν να κερδίσουν αυτήν τη διάκριση. Φυσικά, αν δεν έχεις έρθει ακόμα αντιμέτωπος με αυτά τα θέματα, μην προσευχηθείς απερίσκεπτα, λέγοντας: «Σε παρακαλώ, Θεέ μου, διευθέτησε ένα περιβάλλον για μένα ώστε να μπορέσω να διαπιστώσω τι σημαίνει η φράση “οι αντιλήψεις που διαδίδουν οι άνθρωποι”». Το να γίνεις μάρτυρας της διάδοσης αντιλήψεων δεν είναι παιχνίδι και μπορεί να σε οδηγήσει εύκολα στην παραπλάνηση. Και όταν όντως συμβούν αυτά τα πράγματα, πρέπει να τα χειριστείς σωστά. Μην τα αφήσεις να περάσουν και μην τα αποφύγεις· αντιμετώπισέ τα σωστά και προσέγγισε με μια στάση σοβαρότητας και αυστηρότητας κάθε περιβάλλον που έχει διαμορφώσει ο Θεός για σένα. Αυτήν τη στάση πρέπει να έχει ένας άνθρωπος που επιδιώκει την αλήθεια προκειμένου να την αποκτήσει. Όταν έρθεις αντιμέτωπος με κάποιον που διαδίδει αντιλήψεις, πρέπει να μάθεις να προσεύχεσαι στον Θεό ως εξής: «Σε παρακαλώ, Θεέ μου, μείνε μαζί μου, διαφώτισέ με και καθοδήγησέ με, έτσι ώστε να μπορώ να διακρίνω αυτά τα λόγια και αυτόν τον τύπο ανθρώπου, δώσε μου και τη δυνατότητα να αναγνωρίσω αν εγώ έχω μέσα μου κάποιες απ’ τις αντιλήψεις αυτών των ανθρώπων». Έπειτα, αφού προσευχηθείς, πήγαινε να βιώσεις αυτό το ζήτημα. Φυσικά, τότε θα έχει έρθει και η στιγμή να δοκιμαστείς όσον αφορά το πόση αλήθεια κατανοείς πραγματικά και το πόσο μεγάλο είναι το ανάστημά σου. Όταν κάποιος διαδίδει αντιλήψεις, αν εσύ τον ακούσεις και δεν έχεις καμία εσωτερική αντίδραση ή σκέψη, παρά είσαι ακριβώς σαν ραδιόφωνο —δηλαδή αποδέχεσαι οποιεσδήποτε αντιλήψεις εκφράζει και διαδίδει, χωρίς καμία αντίσταση, χωρίς την ικανότητα να τον απορρίψεις και, φυσικά, χωρίς την ικανότητα να τον διακρίνεις— κάτι τέτοιο δεν είναι πολύ προβληματικό; Μερικοί άνθρωποι, όταν ακούσουν κάποιον να εκφράζει αντιλήψεις, νιώθουν μέσα τους πως όσα λέγονται είναι λάθος και θέλουν να συναναστραφούν και να συζητήσουν με αυτόν τον άνθρωπο, αλλά δεν ξέρουν πώς να εκφραστούν σωστά ή πώς να εκθέσουν και να αναλύσουν αυτόν τον άνθρωπο. Φοβούνται, επίσης, πως, αν δεν καταφέρουν να απαντήσουν με αποτελεσματικά επιχειρήματα, θα κοκκινίσουν μέχρι τα αυτιά και τότε, όταν θα έχουν ηττηθεί κατά κράτος, θα γίνουν ρεζίλι και θα κολλήσουν σε μια άβολη κατάσταση. Νιώθουν, ωστόσο, και ότι δεν είναι διατεθειμένοι να εγκαταλείψουν χωρίς συζήτηση και σκέφτονται: «Έχω ακούσει πολλά κηρύγματα και κατανοώ αρκετά, γιατί, λοιπόν, δεν βρίσκω τα λόγια να τον διαψεύσω; Δεν έχω αντιλήψεις για τον Θεό, και έχω αληθινή πίστη στον Θεό· γιατί, λοιπόν, δεν μπορώ να εξηγήσω ξεκάθαρα τα πράγματα τώρα που ήρθε η ώρα να διαψεύσω τις πλάνες του;» Βλέπουν τον άνθρωπο που διαδίδει αντιλήψεις να μιλάει όλο

και περισσότερο, ενώ τα λόγια του γίνονται όλο και πιο εξοργιστικά και απεχθή, αλλά δεν μπορούν με τίποτα να τον διαψεύσουν και να τον αναλύσουν, δεν είναι σε θέση να ορθώσουν το ανάστημά τους και να τον εκθέσουν ούτε, φυσικά, να τον σταματήσουν, πράγμα που τους κάνει να αισθάνονται μέσα τους απίστευτο άγχος και ανησυχία. Μόνο τότε συνειδητοποιούν ότι έχουν υπερβολικά μικρό ανάστημα και διαπιστώνουν ότι η κατανόησή τους για την αλήθεια δεν έχει συγκροτηθεί ακόμα σε μια ολοκληρωμένη και ορθή άποψη, ότι είναι μόνο μερικές αποσπασματικές φράσεις, σκόρπια κομματάκια από φως και ιδέες, ενώ δεν πρόκειται καθόλου για αυθεντική γνώση της αλήθειας. Γνωρίζουν πολύ καλά ότι αυτός ο άνθρωπος διαδίδει αντιλήψεις και παραπλανά τον κόσμο, καθώς και ότι είναι δύσπιστος, και θέλουν να τον εκθέσουν και να διαψεύσουν τις απόψεις του, μόνο που δεν διαθέτουν εκείνη την κατάλληλη και ισχυρή γλώσσα που θα τους επέτρεπε να το κάνουν αυτό. Το μόνο που καταφέρνουν να πουν είναι: «Όλα όσα κάνει ο Θεός είναι καλά· πρέπει να το αποδεχθείς αυτό. Ο Θεός είναι άγιος και τέλειος· δεν έχει καμία σχέση με όσα περιγράφεις. Ο Θεός κυριαρχεί στα πάντα και οι άνθρωποι είναι δημιουργήματα. Πρέπει να υποτάσσονται στον Θεό. Οι άνθρωποι δεν βγαίνουν χαμένοι όταν υποτάσσονται στον Θεό». Μπορούν να εκφράσουν μόνο αυτές τις ρηχές θεωρίες, που καθόλου δεν αφορούν τα ζωτικής σημασίας σημεία. Αφού βιώσουν αυτό το ιδιαίτερο συμβάν, συνειδητοποιούν ότι έχουν υπερβολικά μικρό ανάστημα και σκέφτονται: «Γιατί είμαι τόσο ανίκανος; Κατά κανόνα μπορώ να μιλάω για βαρύγδουπα δόγματα ασταμάτητα και με μεγάλη ευγλωττία· στις συναθροίσεις μπορώ να μιλάω μία ώρα χωρίς κανένα πρόβλημα, ενώ μπορώ να γράψω απροβλημάτιστα τρεις έως πέντε σελίδες σημειώσεις για το κήρυγμα, αφού νιώθω μεγάλη αυτοπεποίθηση σ' αυτόν τον τομέα. Όταν, όμως, έρθω αντιμέτωπος με κάποιον που διαδίδει έτσι αντιλήψεις, που κρίνει και βλασφημεί έτσι τον Θεό, γιατί δεν έχω καμία εγρήγορση, καμία αντίδραση; Γιατί δεν μπορώ να τον εκθέσω και να τον αντικρούσω με πυγμή;» Τι ανακαλύπτουν απ' όλα αυτά; Μήπως συνειδητοποιούν ότι δεν κατανοούν την αλήθεια; Είναι καλή ή κακή αυτή η συνειδητοποίηση; (Είναι καλή.) Επιτέλους ανακαλύπτουν το πραγματικό τους ανάστημα. Αν δεν είχαν συναντήσει κάποιον που διαδίδει αντιλήψεις, μπορεί να νόμιζαν ακόμα πως έχουν ανάστημα, κατανοούν την αλήθεια, έχουν διάκριση, μπορούν να δουν σε βάθος τα πάντα, μπορούν να κηρύξουν διάφορα πνευματικά δόγματα και να συναναστραφούν λίγο πάνω σε κάθε αλήθεια με μεγάλη εξοικείωση. Όταν, όμως, έρθουν αντιμέτωποι με κάποιον που διαδίδει αντιλήψεις, παρότι γνωρίζουν ότι αυτό είναι λάθος, βρίσκονται αβοήθητοι, ανίκανοι να πράξουν οτιδήποτε, και καταλήγουν ηττημένοι. Προκαλεί αμηχανία κάτι τέτοιο; Είναι ένα ένδοξο ζήτημα; (Όχι.) Ποια, λοιπόν, πρέπει να είναι η λύση; Αν δεν διαθέτεις τα σωστά λόγια για να διαφωνήσεις μαζί του, αλλά παράλληλα θέλεις να αποφύγεις την αμηχανία και να μείνεις ακλόνητος στη μαρτυρία σου, ώστε να ντροπιάσεις και να κατατροπώσεις ολοκληρωτικά τον Σατανά, τι πρέπει να κάνεις; Θα σας πω μια αποτελεσματική μέθοδο: Αν δεις ότι αυτός διαδίδει αντιλήψεις ασταμάτητα και οι περισσότεροι άνθρωποι δεν έχουν διάκριση και επηρεάζονται από αυτόν, ενώ εσύ δεν μπορείς να τον αποστομώσεις με επιχειρήματα, τότε έχει έρθει η

ώρα να περάσεις στην επίθεση, να χτυπήσεις τη γροθιά στο τραπέζι και να πεις: «Σκάσε! Τι είν' αυτά που λες; Δεν μπορώ να σε αποστομώσω με επιχειρήματα, αλλά ξέρω ότι είσαι δύσπιστος! Κοίτα τι λες· υπάρχει έστω και μία λέξη που να συμβαδίζει με την αλήθεια; Τόσα χρόνια απολαμβάνεις τη χάρη του Θεού —είπες ποτέ έστω και μία κουβέντα για να δοξάσεις τον Θεό ή να καταθέσεις μαρτυρία γι' Αυτόν; Έχεις παράπονα εναντίον του Θεού· αν σου βαστάει, πήγαινε απευθείας στον τρίτο ουρανό και πες τα στον ίδιο τον Θεό. Σταμάτα να προκαλείς αναστάτωση εδώ. Σε διατάζω επίσημα, αυτήν τη στιγμή, να του δίνεις!» Θα τολμούσατε να πείτε κάτι τέτοιο; Μήπως είναι παρορμητικότητα; (Όχι, δεν είναι.) Είναι μια δήλωση που γίνεται ευθέως στον Σατανά. Είναι απλό να το κάνετε. Να του πείτε: «Δίνε του, δύσπιστε! Όλη αυτή η χάρη του Θεού που απόλαυσες πήγε χαμένη, ασυνείδητο κάθαρμα· δεν σου αξίζει να είσαι άνθρωπος!» Δύο λέξεις μόνο: «Δίνε του!» Πώς σας ακούγεται αυτό; Έχει δύναμη, αλλά δεν πρέπει να χρησιμοποιείται με απερισκεψία. Δεν πρέπει να το λέτε σε αδελφούς και αδελφές που είναι νεοφερμένοι στην πίστη και δεν κατανοούν ακόμα την αλήθεια, αλλά στους δύσπιστους και τους υπηρέτες του Σατανά μπορείτε να δίνετε χωρίς έλεος διαταγές σαν κι αυτές: «Εδώ είναι ο οίκος του Θεού, ο οίκος των αληθινών αδελφών, ο οίκος όσων ακολουθούν τον Θεό. Δεν είναι οίκος διαβόλων και σατανάδων. Δεν χρειαζόμαστε διαβόλους και σατανάδες εδώ. Εσύ είσαι διάβολος και σατανάς, οπότε δίνε του!» Είναι σωστό αυτό; (Ναι.) Δεν είναι και η καλύτερη μέθοδος· σας τη διδάσκω μόνο και μόνο επειδή έχετε μικρό ανάστημα, επειδή το ανάστημά σας δεν αρκεί για μια μάχη με τον Σατανά. Στην πραγματικότητα, αυτή η μέθοδος δεν είναι ιδανική. Η ιδανική μέθοδος είναι —αν κατανοείτε πολλές αλήθειες και έχετε γνήσια πίστη στον Θεό και γνήσια γνώση γι' Αυτόν— να μπορέσετε να τους διαψεύσετε —και μάλιστα να τους διαψεύσετε τόσο απόλυτα ώστε να καταντροπιαστούν και στο τέλος να πουν σε όλους: «Δεν μπορώ να διατηρήσω την πίστη μου· ντρέπομαι πάρα πολύ να αντικρίσω τον καθένα σας. Είμαι διάβολος και σατανάς· θα φύγω μόνος μου απ' την εκκλησία». Αφού δεν έχετε τώρα αυτήν την ικανότητα, πρέπει όσους διαδίδουν αντιλήψεις να τους αντιμετωπίσετε σύμφωνα με τη μέθοδο που σας δίδαξα.

Τώρα, λοιπόν, γνωρίζετε πώς να χειριστείτε όσους διαδίδουν συχνά αντιλήψεις στην εκκλησία; Τώρα πια μπορείτε να διακρίνετε όσους διαδίδουν αντιλήψεις για να παραπλανήσουν τον κόσμο; (Ναι.) Ποιοι είναι οι κύριοι τύποι ομιλίας που διαδίδουν αντιλήψεις; Ο ένας βάζει στο στόχαστρο τα λόγια του Θεού, ο άλλος βάζει στο στόχαστρο το έργο του Θεού κι ένας τρίτος βάζει στο στόχαστρο τη διάθεση και την ουσία του Θεού. Αυτοί οι τύποι ομιλίας κυμαίνονται από ήπιας σοβαρότητας —δηλαδή φαντασιοκοπίες και παρανοήσεις σχετικά με τον Θεό— μέχρι μεγάλης σοβαρότητας, δηλαδή κρίσεις, καταδίκες και βλασφημίες εναντίον του Θεού. Εκτός από αυτά, υπάρχουν επίσης τα σχόλια των ανθρώπων που δείχνουν αρνητικότητα και αντίσταση —εκφράζουν, φερ' ειπείν, τα παράπονα, την ανυπακοή και τη δυσαρέσκειά τους απέναντι στον Θεό. Συνοψίζοντας, τα λόγια που διαδίδουν αντιλήψεις έχουν όλα τους μια φύση ανυπακοής, κρίσης, καταδίκης και βλασφημίας απέναντι στον Θεό, ενώ έχουν ως συνέπεια το να

κάνουν τους ανθρώπους καχύποπτους και επιφυλακτικούς απέναντι στον Θεό, να τους κάνουν να παρεξηγούν τον Θεό και να απομακρύνονται από Εκείνον ή ακόμα και να Τον απορρίπτουν. Εύκολα τα διακρίνει κανείς όλα αυτά.

Γ. Οι αρχές και τα μονοπάτια της εξάλειψης των αντιλήψεων

Υπάρχουν ακόμα μερικά πράγματα που αφορούν τη διάδοση αντιλήψεων και για τα οποία πρέπει να γίνει συναναστροφή. Λένε κάποιοι: «Πρέπει να ασκηθούμε στην έκθεση και την ανάλυση κατά τη διάρκεια της εκκλησιαστικής ζωής όσον αφορά τη διάδοση αντιλήψεων και να την περιορίσουμε. Ωστόσο, όπως προχωράει η πίστη μας στον Θεό, υπάρχει πιθανότητα να σχηματίσουμε διάφορες αντιλήψεις· αυτό είναι κάτι που δεν μπορούμε να ελέγξουμε. Όσον αφορά τις αντιλήψεις, λοιπόν, τι είδους μονοπάτι άσκησης πρέπει να ακολουθήσουμε έτσι ώστε να ασκηθούμε σωστά και να μην προκαλέσουμε αναστάτωση και διατάραξη κατά τη διάρκεια της εκκλησιαστικής ζωής, να μην επηρεάσουμε αρνητικά τους άλλους και να μη ζημιώσουμε τη ζωή των άλλων; Ποιος είναι ο σωστός τρόπος δράσης;» Δεν είναι γεγονός ότι οι άνθρωποι έχουν αντιλήψεις; Δεν είναι αναπόφευκτο; (Ναι.) Λένε κάποιοι: «Αντιλήψεις σχηματίζουν μόνο όσοι δεν επιδιώκουν την αλήθεια». Είναι σωστή αυτή η δήλωση; Είναι μόνο εν μέρει σωστή. Όσοι επιδιώκουν την αλήθεια μπορεί κι αυτοί, ενίοτε, να σχηματίζουν αντιλήψεις για τον Θεό όταν αντιμετωπίζουν ειδικές καταστάσεις, επειδή, προτού κατανοήσουν οι άνθρωποι την αλήθεια και τις προθέσεις του Θεού και προτού αποκτήσουν γνώσεις για τον Θεό, σχηματίζουν κάποιες αντιλήψεις για τα λόγια και το έργο του Θεού. Αυτές οι αντιλήψεις είναι παράλογες ανθρώπινες ιδέες που δεν συμβαδίζουν με την αλήθεια. Κάποιες αντιλήψεις μπορεί να συμβαδίζουν με την ηθική, τη φιλοσοφία, την παραδοσιακή κουλτούρα, τις ηθικοπλαστικές θεωρίες και ούτω καθεξής, ενώ, εκ πρώτης όψεως, αυτές οι ιδέες μπορεί να φαίνονται σωστές. Δεν συμβαδίζουν, όμως, με την αλήθεια και μάλιστα έρχονται σε σύγκρουση μαζί της. Αυτό είναι γεγονός. Πώς πρέπει να αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι αυτές τις αντιλήψεις; Οι άνθρωποι, προτού επιδιώξουν την αλήθεια, κουβαλούν ήδη μέσα τους πολλές αντιλήψεις· αυτές οι αντιλήψεις είναι έμφυτες. Ενώ βρίσκονται στη διαδικασία επιδίωξης της αλήθειας, γεννιούνται μέσα τους πολλές νέες αντιλήψεις, λόγω των εναλλαγών στο περιβάλλον και των διάφορων πλαισίων· αυτές οι αντιλήψεις είναι επίκτητες. Οι άνθρωποι οφείλουν να αντιμετωπίσουν και τους δύο αυτούς τύπους αντιλήψεων στο ταξίδι της πίστης τους στον Θεό. Υπάρχει, λοιπόν, κάποια λύση για την εξάλειψη των αντιλήψεων; Υπάρχει κάποιο μονοπάτι άσκησης; Λένε κάποιοι: «Εύκολα το χειρίζεται κανείς. Μπορούμε να επαναστατήσουμε ενάντια στις έμφυτες αντιλήψεις μας· δεν χρειάζεται να τις λάβουμε υπόψη. Είμαστε σίγουροι πως, κατά τη διαδικασία επιδίωξης της αλήθειας, αυτές οι αντιλήψεις θα εξαλείφονται και θα απαλλασσόμαστε από αυτές καθώς θα κατανοούμε την αλήθεια. Όσο για τις επίκτητες αντιλήψεις, βασιζόμαστε στον Θεό για να τις εξαλείψει, ενώ ούτε κι αυτές μας περιορίζουν. Μέχρι τώρα, επομένως, δεν έχουμε σχηματίσει μέσα μας αντιλήψεις που θα μπορούσαν να οδηγήσουν, φερ' ειπείν, σε αντίσταση, καταδίκη ή βλασφημία εναντίον του Θεού».

Πώς είναι αυτό ως μέθοδος άσκησης, ως τρόπος αντιμετώπισης και χειρισμού των αντιλήψεων; Μπορεί να εξαλείψει τις αντιλήψεις; Έχει μειονεκτήματα; Πρόκειται για δυναμική και θετική στάση απέναντι στις αντιλήψεις; (Όχι.) Έχει αυτή η στάση την οποιαδήποτε θετική επίδραση στους ανθρώπους; Αν εφαρμόζεις την εξής παθητική μέθοδο: Αγνοείς αυτές τις αντιλήψεις, τις καταχωνιάζεις στο πιο κρυφό μέρος της καρδιάς σου, τις σπρώχνεις βαθιά και, όποτε βγαίνουν στην επιφάνεια, προσεύχεσαι και κατόπιν θεωρείς ότι τις έχεις εξαλείψει, ενώ τις αντιμετωπίζεις με τον ίδιο τρόπο κάθε φορά που επανεμφανίζονται, χωρίς μετά να τις σκέφτεσαι, κάνοντας πως δεν είναι πρόβλημα και θεωρώντας το εξής: «Όπως και να 'χει, ο Θεός στον οποίο πιστεύω είναι ακόμα ο Θεός μου, είμαι ακόμα δημιουργήμα του Θεού και ο Θεός είναι ακόμα ο Δημιουργός μου· αυτό δεν έχει αλλάξει» —είναι αυτός ο πιο αποτελεσματικός τρόπος εξάλειψης των αντιλήψεων; Επιτυγχάνεται έτσι ένα θετικό αποτέλεσμα; Εξαλείφει και εκριζώνει οριστικά τις αντιλήψεις αυτός ο τρόπος άσκησης; Προφανώς και όχι. Όσο μεγάλες ή μικρές κι αν είναι αυτές οι αντιλήψεις, όσο πολλές ή λίγες κι αν είναι, εφόσον υπάρχουν στην καρδιά των ανθρώπων, θα έχουν κάποιον αρνητικό αντίκτυπο στη ζωή-είσοδό τους και στη σχέση τους με τον Θεό, προκαλώντας αναστάτωση. Ειδικά όταν οι άνθρωποι είναι αδύναμοι, όταν έρχονται αντιμέτωποι με κάποιο περιβάλλον που δεν μπορούν να κατανικήσουν, όταν δεν κατανοούν τις προθέσεις του Θεού, όταν δεν έχουν μονοπάτι άσκησης και δεν γνωρίζουν πώς να ικανοποιήσουν τον Θεό, καθώς και όταν νιώθουν πως δεν έχουν ελπίδα σωτηρίας, αυτές οι αντιλήψεις αναδύονται γρήγορα από μέσα τους, κυριαρχούν στις σκέψεις τους, καταλαμβάνουν την καρδιά τους, ενώ μπορεί να παίξουν ρόλο ακόμα και στην απόφασή τους να μείνουν ή να φύγουν και να επηρεάσουν το μονοπάτι που θα διαλέξουν. Είναι πιθανό να υπάρχει μια αντίληψη που δεν σε απασχόλησε ποτέ, που ποτέ δεν σε επηρέασε ούτε σε κατέβαλε —πίστευες πάντα πως ήσουν κύριός της και μπορούσες να την ελέγξεις— αφού, όμως, βιώσεις κάποια αποτυχία, έναν αποκλεισμό, αν απαλλαχθείς από τα καθήκοντά σου, αν ο Θεός σε πειθαρχήσει και σε συμμορφώσει με αυστηρότητα ή ίσως ακόμα όταν νιώσεις πως έχεις πέσει στο πηγάδι της αβύσσου, εκείνη τη στιγμή αυτή η αντίληψη παύει να είναι ένα απλό αξεσουάρ για εσένα. Ακόμα κι αν την αγνοήσεις, μπορεί να αναστατώσει και να παραπλανήσει τις σκέψεις σου ή ακόμα και να κυριαρχήσει στις σκέψεις και τις απόψεις σου, στη στάση σου απέναντι στον Θεό, καθώς και στην πίστη σου στον Θεό. Αν δεν έχεις κάποια κατάλληλη μέθοδο ή αρχή άσκησης για να αντιμετωπίσεις αυτές τις αντιλήψεις ή δεν τις κατανοείς ξεκάθαρα, τότε αυτές οι αντιλήψεις θα επηρεάζουν κάθε τόσο τη ζωή-είσοδό σου ή τις τωρινές επιλογές σου. Μπορεί να επηρεάσουν ακόμα και τη σχέση σου με τον Θεό, καθώς και τη στάση σου απέναντι στον Θεό. Όταν, λοιπόν, οι άνθρωποι βρίσκονται μπροστά σε διάφορες αντιλήψεις, σε όποιο πλαίσιο κι αν προκύψουν αυτές, τι είδους στάση και μέθοδο πρέπει να υιοθετήσουν για να τις αντιμετωπίσουν και να τις χειριστούν ώστε να μην υποστούν ζημιές και να επιτύχουν ένα θετικό αποτέλεσμα; Γι' αυτό το ερώτημα απαιτείται σαφής συναναστροφή.

Οι άνθρωποι που ζουν μέσα στη σάρκα έχουν ελεύθερη βούληση και ελεύθερη σκέψη. Όποια κι αν είναι η μόρφωσή τους, το επίπεδό τους ή το φύλο τους, εφόσον έχουν σκέψεις, θα διαμορφώσουν και αντιλήψεις. Αν η διεφθαρμένη διάθεσή σου κυριαρχείται από κάποια αντίληψη, θα αψηφήσεις τον Θεό λόγω αυτής της αντίληψης. Γι' αυτό και πρέπει να λυθεί το πρόβλημα των αντιλήψεων που έχουν οι άνθρωποι. Αντιλήψεις δεν διαμορφώνουν μόνο όσοι διαδίδουν αντιλήψεις· αυτοί διαδίδουν τις αντιλήψεις τους, εναντιώνονται απερίσκεπτα στον Θεό και διαδίδουν διάφορες απόψεις και κρίσεις γι' Αυτόν. Ισχύει, όμως, ότι όσοι δεν διαδίδουν αντιλήψεις δεν τις έχουν κιόλας; Όλοι έχουν αντιλήψεις· αυτό είναι γεγονός. Η διαφορά είναι ότι η φύση-ουσία αυτών που διαδίδουν εσκεμμένα αντιλήψεις χαρακτηρίζεται από έμφυτη αποστροφή για την αλήθεια. Επειδή δεν αποδέχονται την αλήθεια και φτάνουν ακόμα και στο σημείο να πιστεύουν πως οι αντιλήψεις τους είναι σωστές και συμβαδίζουν απόλυτα με την αλήθεια, αν οι αντιλήψεις τους έρθουν σε σύγκρουση με την αλήθεια, εκείνοι επιλέγουν, αντί για την αλήθεια, να αποδεχθούν τις αντιλήψεις τους. Σ' αυτό το σημείο αποτυγχάνουν και γι' αυτό περιορίζονται και καταδικάζονται. Γιατί, λοιπόν, δεν καταδικάζονται και οι συνηθισμένοι, οι κανονικοί άνθρωποι όταν γεννιούνται μέσα τους αντιλήψεις; Αυτό συμβαίνει επειδή οι περισσότεροι από αυτούς μιλούν και ενεργούν με ορθολογισμό και γνωρίζουν μέσα τους ότι οι ανθρώπινες αντιλήψεις δεν συμβαδίζουν με την αλήθεια, αλλά είναι εσφαλμένες· παρότι δεν μπορούν να εξαλείψουν αμέσως τις αντιλήψεις τους, είναι διατεθειμένοι να τις εγκαταλείψουν. Όταν επιλέγουν να αποδεχθούν την αλήθεια, η αλήθεια τότε αντικαθιστά και εξαλείφει τις εσωτερικές αντιλήψεις τους· εγκαταλείπουν τις αντιλήψεις τους, οι οποίες παύουν πια να τους επηρεάζουν, να τους περιορίζουν και να τους ελέγχουν. Αυτοί οι άνθρωποι, λοιπόν, παρότι έχουν αντιλήψεις, δεν τις διαδίδουν. Μπορούν ακόμα να κάνουν κανονικά τα καθήκοντά τους, να ακολουθούν κανονικά τον Θεό, να αποδέχονται τα λόγια του Θεού και το έργο του Θεού, να υποτάσσονται στην κυριαρχία και τις διευθετήσεις του Θεού, καθώς και να υποτάσσονται στη σωτηρία του Θεού. Αναγνωρίζουν πάντα ότι οι ίδιοι είναι δημιουργήματα και ότι ο Θεός είναι ο Δημιουργός. Όποιες αντιλήψεις κι αν τρέφουν στην καρδιά τους, μπορούν και διατηρούν μια κανονική σχέση με τον Θεό, διατηρούν τη σχέση δημιουργήματος και Δημιουργού, καταφέρνουν να μην παρατήσουν τα καθήκοντά τους, καταφέρνουν να μην απαρνηθούν το όνομα του Θεού, ενώ και η πίστη τους στον Θεό παραμένει απaráλλαχτη. Όλα αυτά ισχύουν· αν, ωστόσο, οι αντιλήψεις τελικά δεν εξαλειφθούν, μπορούν και πάλι να οδηγήσουν τους ανθρώπους στην καταστροφή και τον όλεθρο. Γι' αυτό πρέπει να συναναστραφούμε κι άλλο πάνω στο ποιος είναι ο καλύτερος τρόπος αντιμετώπισης και εξάλειψης των αντιλήψεων.

Τι νομίζετε ότι είναι ευκολότερο να εξαλειφθεί: οι έμφυτες αντιλήψεις που έχουν μέσα τους οι άνθρωποι από πριν ακόμα αρχίσουν να πιστεύουν στον Θεό ή οι αντιλήψεις που σχηματίζουν σε ειδικά περιβάλλοντα και πλαίσια αφού αρχίσουν να πιστεύουν στον Θεό; (Οι έμφυτες αντιλήψεις εξαλείφονται ευκολότερα.) Οι φαντασιοκοπίες και οι αντιλήψεις που έχουν οι άνθρωποι για τον Θεό όταν πρωταρχίζουν να πιστεύουν σ' Αυτόν

εξαλείφονται ευκολότερα, σε αντίθεση με τις αντιλήψεις που σχηματίζουν ενώ βιώνουν το έργο του Θεού αφότου πιστέψουν σ' Αυτόν, που δεν εξαλείφονται τόσο εύκολα: —Αυτή είναι μια θεωρητική δήλωση που, όμως, τελικά δεν συνάδει με τα γεγονότα. Τι σημαίνει ότι είναι «θεωρητική»; Σημαίνει πως τέτοιου είδους συμπεράσματα βγάζουν οι άνθρωποι με βάση τη φιλοσοφία και τη λογική. Όταν οι άνθρωποι πρωτοαρχίσουν να πιστεύουν στον Θεό και κατανοήσουν την αλήθεια για τα οράματα, εγκαταλείπουν κάποιες απ' τις αντιλήψεις τους και τις εξαλείφουν. Στην πραγματικότητα, αυτή η εξάλειψη επιτυγχάνεται μόνο σε επίπεδο δόγματος· μπορεί να φαίνεται ότι αυτές οι αντιλήψεις έχουν εξαλειφθεί, όμως πολλές από τις αντιλήψεις που σχηματίζουν οι άνθρωποι ενώ ακολουθούν τον Θεό σχετίζονται με τις έμφυτες αντιλήψεις τους. Θεωρητικά, μεταξύ των δύο αυτών τύπων αντιλήψεων, οι έμφυτες αντιλήψεις εξαλείφονται ευκολότερα, στην πραγματικότητα, όμως, εφόσον οι άνθρωποι μπορέσουν να αποδεχθούν την αλήθεια και να αγαπήσουν τα θετικά πράγματα, εφόσον φτάσουν να κατανοήσουν την αλήθεια, τότε είναι εύκολο να εξαλείψουν και τους δύο τύπους αντιλήψεων. Για παράδειγμα, υποστηρίζουν κάποιοι πως οι έμφυτες αντιλήψεις εξαλείφονται ευκολότερα· υπάρχει, όμως, η πιθανότητα να συναντήσετε ανθρώπους με στρεβλή κατανόηση οι οποίοι είναι πολύ ξεροκέφαλοι, έχουν εμμονή με ασήμαντες λεπτομέρειες και ερευνούν τη Βίβλο, τα κλασικά πνευματικά έργα και τις ερμηνείες των αναλυτών της Βίβλου. Αυτοί οι άνθρωποι σάς επαναλαμβάνουν συνεχώς τα όσα βρίσκουν και, με όποιον τρόπο κι αν συναναστραφείτε μαζί τους πάνω στην αλήθεια, δεν την αποδέχονται. Δεν μπορούν να αποδεχθούν τα αγνά κηρύγματα, την αλήθεια και τα σωστά λόγια· αυτά τα πράγματα δεν περνάνε μέσα τους όταν τα ακούνε. Αφενός, έχουν πρόβλημα ικανότητας κατανόησης· αφετέρου, δεν αγαπούν τα θετικά πράγματα και την αλήθεια, αλλά τους αρέσει πολύ να είναι ξεροκέφαλοι και να εμμένουν σε ασήμαντες λεπτομέρειες, να παίζουν με τις λέξεις, ενώ τους αρέσουν και οι θεωρίες και η θεολογία. Μπορούν τέτοιοι άνθρωποι να εγκαταλείψουν τις αντιλήψεις τους; (Όχι.) Άνθρωποι σαν κι αυτούς, κρίνοντας από τα γεγονότα, τη διάθεση και τις προτιμήσεις τους, δεν μπορούν να αποδεχθούν την αλήθεια. Στην πραγματικότητα, οι αρχικές αντιλήψεις των ανθρώπων είναι πολύ ρηχές και επιφανειακές, οπότε εξαλείφονται πολύ εύκολα. Αν ένας άνθρωπος έχει κανονικό τρόπο σκέψης και κανονική ικανότητα κατανόησης, όταν συναναστρέφεται μαζί του πάνω στην αλήθεια σχετικά με τα οράματα, εφόσον την κατανοήσει, μπορεί εύκολα να εγκαταλείψει τις αντιλήψεις του. Υπάρχει, όμως, ένας τύπος ανθρώπου που δεν έχει κανονικό τρόπο σκέψης, δεν μπορεί να συλλάβει την αλήθεια και δεν αποδέχεται την αλήθεια. Μπορούν τέτοιοι άνθρωποι να εγκαταλείψουν τις αντιλήψεις τους; (Όχι.) Επομένως, δύσκολα εξαλείφονται οι αντιλήψεις τέτοιων ανθρώπων. Αν ένας άνθρωπος έχει κανονική λογική και είναι σε θέση να αποδεχθεί την αλήθεια, τότε όποιες αντιλήψεις κι αν διαμορφώσει για τον Θεό αφότου ξεκινήσει να πιστεύει στον Θεό και σε όποιο περιβάλλον ή πλαίσιο κι αν προκύψουν αυτές οι αντιλήψεις, εκείνος δεν λογομαχεί με τον Θεό. Λέει: «Εγώ είμαι άνθρωπος, έχω διεφθαρμένες διαθέσεις, μπορεί να κάνω λάθος στον τρόπο σκέψης μου και στις ενέργειές μου. Ο Θεός είναι η αλήθεια, ο Θεός δεν σφάλλει ποτέ. Όσο λογικές κι

αν είναι οι σκέψεις μου, παραμένουν ανθρώπινες σκέψεις, προέρχονται από ένα ανθρώπινο ον και δεν είναι η αλήθεια. Αν αυτές οι σκέψεις έρχονται σε αντίφαση με τα λόγια του Θεού ή την αλήθεια, τότε αυτές οι σκέψεις, όσο λογικές κι αν φαίνονται, δεν παύουν να είναι λανθασμένες». Μπορεί τη δεδομένη στιγμή να μη γνωρίζει πού ακριβώς βρίσκεται το λάθος αυτών των αντιλήψεων, άρα πώς ασκείται; Κάνει πράξη την υποταγή, δεν πεισμώνει, δεν εμμένει σε ορισμένες λεπτομέρειες και εγκαταλείπει το θέμα, έχοντας την πεποίθηση ότι μια μέρα ο Θεός θα το αποκαλύψει. Τον ρωτάει κάποιος: «Κι αν δεν το αποκαλύψει ο Θεός;» Κι αυτός απαντάει: «Τότε θα υποταχθώ για πάντα. Ο Θεός δεν σφάλει ποτέ και όσα κάνει ο Θεός δεν είναι ποτέ λανθασμένα. Αν όσα κάνει ο Θεός δεν συμβαδίζουν με τις ανθρώπινες αντιλήψεις, αυτό δεν σημαίνει πως κάνει λάθος ο Θεός, αλλά ότι τα ανθρώπινα όντα δεν μπορούν να τα συλλάβουν ή να τα κατανοήσουν. Επομένως, το καλύτερο που έχουν να κάνουν οι άνθρωποι είναι να μην εξετάζουν εξονυχιστικά, να μην εμμένουν στις αντιλήψεις τους, να μη χρησιμοποιούν τις αντιλήψεις τους για να βρουν ψεγάδι στον Θεό, ούτε να χρησιμοποιούν τις αντιλήψεις τους ως αιτία κι αφορμή για να μην υποταχθούν στον Θεό και να Τον αψηφήσουν». Έτσι αντιμετωπίζει τις αντιλήψεις του. Κάνει πράξη την αλήθεια όποιος ασκείται έτσι; Πράγματι, έτσι κάνει κάποιος πράξη την αλήθεια. Όταν σχηματίζει αντιλήψεις, δεν συγκρίνει τον Θεό με αυτές ούτε τις χρησιμοποιεί για να εξετάσει εξονυχιστικά τον Θεό, για να επιβεβαιώσει αν ο Θεός είναι αληθινός ή αν υπάρχει. Αντ' αυτού, εγκαταλείπει τις αντιλήψεις του και αγωνίζεται να αποδεχθεί την αλήθεια και να γνωρίσει τον Θεό. Ωστόσο, παρότι προσπαθεί όσο πιο σκληρά μπορεί να γνωρίσει τον Θεό, και πάλι δεν μπορεί να Τον γνωρίσει. Και τότε τι κάνει; Συνεχίζει να υποτάσσεται. Λέει: «Ο Θεός δεν σφάλει ποτέ. Ο Θεός είναι πάντα Θεός. Ο Θεός είναι Εκείνος που εκφράζει την αλήθεια. Ο Θεός είναι η πηγή της αλήθειας». Όταν αντιμετωπίζει αυτές τις αντιλήψεις, βάζει πρώτα τον Θεό στη θέση του Θεού και τον εαυτό του στη θέση του δημιουργήματος. Επομένως, ακόμα κι αν δεν έχει παραμερίσει ή δεν έχει εξαλείψει τις αντιλήψεις του, η στάση υποταγής που δείχνει απέναντι στον Θεό δεν αλλάζει. Αυτή η στάση τον προστατεύει και εξασφαλίζει ότι ο Θεός θα συνεχίσει να τον αναγνωρίζει ως δημιούργημα ενώπιόν Του. Είναι εύκολο, λοιπόν, να εξαλειφθούν οι αντιλήψεις ενός τέτοιου ανθρώπου; (Ναι.) Πώς επιτυγχάνεται κάτι τέτοιο; Ας υποθεθεί ότι κάποιος, μόλις έρθει αντιμέτωπος με μια κατάσταση, λέει τα εξής: «Αν πει κανείς πως όλα όσα κάνει ο Θεός είναι η αλήθεια και είναι σωστά, πως ο Θεός είναι παντοδύναμος και δεν γίνεται να σφάλει —δεν είναι λάθος αυτό; Μπορεί να λέγεται ότι ο Θεός δεν γίνεται να σφάλει, όμως πρόκειται απλώς για μια θεωρητική δήλωση. Στην πραγματικότητα, ο Θεός κάνει κάποια πράγματα που δείχνουν ότι δεν νοιάζεται και δεν συμβαδίζουν με τα ανθρώπινα αισθήματα. Νομίζω πως αυτό το ζήτημα δεν είναι απόλυτα σωστό. Αν κάτι δεν είναι απόλυτα σωστό, τότε δεν χρειάζεται να υποταχθώ ούτε να το αποδεχθώ, σωστά; Παρότι δεν αρνούμαι το όνομα του Θεού ούτε την ταυτότητά του, οι αντιλήψεις που έχω διαμορφώσει πλέον μου έδωσαν περισσότερες γνώσεις και καλύτερη κατανόηση για τον Θεό —ακόμα και ο Θεός δεν τα κάνει όλα σωστά, ενώ υπάρχουν φορές που σφάλει. Από δω και στο εξής, λοιπόν, όταν οι άνθρωποι λένε

πως ο θεός είναι δίκαιος, τέλειος και άγιος, εγώ δεν θα το πιστεύω. Στο τέλος κάθε τέτοιας δήλωσης θα βάζω ένα μικρό ερωτηματικό. Μπορεί ο θεός να είναι ο δημιουργός κι εγώ να αποδέχομαι την κυριαρχία του, αλλά στο μέλλον πρέπει να επιλέγω τι αποδέχομαι και τι όχι, δεν είναι δυνατόν να υποτάσσομαι τυφλά και χωρίς διαύγεια. Κι αν υποταχθώ ενώ δεν πρέπει; Δεν θα υποστώ κάποια απώλεια; Δεν γίνεται να είμαι αυτός που υποτάσσεται βλακωδώς». Αν αντιμετωπίζει τις αντιλήψεις και τον Θεό μ' αυτήν τη στάση, θα του είναι εύκολο να εγκαταλείψει τις αντιλήψεις του; Κάνει πράξη την αλήθεια όποιος ασκείται έτσι; (Όχι.) Δεν έχει γίνει προβληματική η σχέση του με τον Θεό; Δεν εξετάζει εξονυχιστικά τον Θεό σε μόνιμη βάση; Γι' αυτόν, ο Θεός έχει γίνει αντικείμενο εξονυχιστικής εξέτασης, αντί να είναι ο Κυρίαρχος που κυβερνά τη μοίρα του. Παρότι αναγνωρίζει ότι ο ίδιος είναι δημιούργημα υπό το κράτος του Δημιουργού, μ' αυτά που κάνει ούτε εκτελεί τα καθήκοντα ούτε εκπληρώνει τις υποχρεώσεις ενός δημιουργήματος. Δεν αντιμετωπίζει τον Δημιουργό από την αρχική θέση που έχει ως δημιούργημα, αλλά στέκεται αντιμέτωπος με τον Δημιουργό, εξετάζει εξονυχιστικά τον Δημιουργό και αναλύει τις ενέργειες και τη συμπεριφορά του Δημιουργού, επιλέγοντας σε τι θα υποταχθεί και τι θα αποδεχθεί κατά τη διακριτική του ευχέρεια. Είναι αυτή η στάση κι αυτός ο τρόπος άσκησης οι εκδηλώσεις που οφείλει να έχει όποιος αποδέχεται την αλήθεια; Γίνεται να εξαλειφθούν οι αντιλήψεις του; (Όχι, δεν γίνεται.) Δεν πρόκειται ποτέ να εξαλειφθούν. Αυτό συμβαίνει επειδή η σχέση του με τον Θεό έχει διαστρεβλωθεί· δεν είναι μια κανονική σχέση, δεν είναι η σχέση δημιουργήματος και Δημιουργού. Αντιμετωπίζει τον Θεό ως αντικείμενο εξονυχιστικής εξέτασης, στην οποία Τον υποβάλλει συνεχώς. Αποδέχεται όσα θεωρεί καλά και σωστά, αλλά εσωτερικά αντιστέκεται στον Θεό και Τον αντιμάχεται για όσα δεν συμβαδίζουν με τις ανθρώπινες αντιλήψεις και φαντασιοκοπίες ή με τις ανθρώπινες προτιμήσεις, και αποξενώνεται από τον Θεό. Αποδέχεται την αλήθεια ένας τέτοιος άνθρωπος; Εκ πρώτης όψεως, απουσία συμβάντων και αντιλήψεων σχετικά με τον Θεό, μπορεί να υποταχθεί στα λόγια που λέει ο Θεός. Μόλις, όμως, σχηματίσει αντιλήψεις, η υποταγή του εξανεμίζεται· δεν υπάρχει ίχνος της και δεν εκδηλώνεται. Τι συμβαίνει εδώ; Είναι σαφές ότι δεν πρόκειται για κάποιον που κάνει πράξη την αλήθεια. Δεν αποδέχεται τον Θεό ως πηγή της αλήθειας ούτε ως την ίδια την αλήθεια. Όσοι δεν αποδέχονται την αλήθεια δυσκολεύονται να εγκαταλείψουν ή να εξαλείψουν τις αντιλήψεις τους, όποτε κι αν προκύψουν.

Κρίνοντας απ' το περιεχόμενο της παραπάνω συναναστροφής, ποιος τύπος αντιλήψεων νομίζετε πως εξαλείφεται ευκολότερα; Αυτό εξαρτάται από την κατάσταση. Όταν κανείς μπορεί να αποδεχθεί την αλήθεια, έχει λογική και είναι σωστός άνθρωπος, είναι εύκολο να εξαλείψει τις αντιλήψεις του, όποτε κι αν προκύψουν. Όταν κανείς δεν μπορεί να αποδεχθεί την αλήθεια, είναι δύσκολο να εξαλείψει τις αντιλήψεις του, όποτε κι αν προκύψουν. Υπάρχουν άνθρωποι που πιστεύουν είκοσι και τριάντα χρόνια στον Θεό και, ακόμα και τώρα, τίποτα απ' όσα λένε δεν συμβαδίζει με την αλήθεια· όλα είναι σκέτα λόγια και δόγματα και ανθρώπινες αντιλήψεις. Δεν κατανοούν καμία απολύτως αλήθεια —μπορούν, άραγε, να εγκαταλείψουν τις αντιλήψεις τους όταν προκύψουν;

Είναι δύσκολο να το προβλέψει κανείς. Αν δεν αποδεχθούν την αλήθεια, δεν θα μπορέσουν να εγκαταλείψουν τις αντιλήψεις τους. Οι άνθρωποι αναπόφευκτα αποκτούν αντιλήψεις. Στο μυαλό του καθενός μπορεί να γεννηθούν διάφορες αντιλήψεις ανά πάσα στιγμή, είτε έμφυτες είτε επίκτητες. Αντιλήψεις υπάρχουν στις καρδιές όλων, όσα χρόνια κι αν πιστεύουν στον Θεό. Τι πρέπει να γίνει, λοιπόν; Μήπως πρόκειται για πρόβλημα που δεν έχει λύση; Υπάρχει λύση· χρειάζεται να θυμάται κανείς μερικές αρχές. Αυτές οι αρχές είναι ζωτικής σημασίας. Όταν έρχεσαι αντιμέτωπος με τέτοιες καταστάσεις, να ασκείσαι σύμφωνα με αυτές τις αρχές. Αφού ασκηθείς για ένα διάστημα, θα δεις αποτελέσματα και θα εισέλθεις στην αλήθεια-πραγματικότητα. Όποτε προκύπτουν αντιλήψεις —για όποια αντίληψη κι αν πρόκειται— πρώτα να αναλογίζεσαι και να αναλύεις μέσα σου αν είναι σωστός αυτός ο τρόπος σκέψης. Αν νιώθεις ξεκάθαρα ότι αυτός ο τρόπος σκέψης είναι λανθασμένος και στρεβλός, καθώς και ότι βλασφημεί τον Θεό, τότε να προσεύχεσαι αμέσως, ζητώντας απ' τον Θεό να σε δια φωτίσει και να σε καθοδηγήσει ώστε να αναγνωρίσεις την ουσία αυτού του προβλήματος, και μετά να συζητάς ό,τι κατανόησες σε μια συνάθροιση. Καθώς αυξάνονται τα βιώματα και η κατανόησή σου, να επικεντρώνεσαι στην εξάλειψη των αντιλήψεών σου. Αν αυτός ο τρόπος άσκησης δεν φέρνει εμφανή αποτελέσματα, πρέπει να συναναστραφείς πάνω σ' αυτήν την πτυχή της αλήθειας με κάποιον που κατανοεί την αλήθεια, προσπαθώντας να πάρεις βοήθεια απ' τους άλλους και λύσεις απ' τα λόγια του Θεού. Μέσα απ' τα λόγια του Θεού κι από τα βιώματά σου θα επιβεβαιώσεις σιγά σιγά ότι τα λόγια του Θεού είναι σωστά, ενώ θα πετύχεις σπουδαία αποτελέσματα όσον αφορά το θέμα της εξάλειψης των αντιλήψεών σου. Αν αποδεχθείς και βιώσεις τέτοια λόγια και έργο απ' τον Θεό, θα κατανοήσεις τελικά τις προθέσεις του Θεού και θα γνωρίσεις κάπως τη διάθεση του Θεού, κι έτσι θα έχεις τη δυνατότητα να εγκαταλείψεις και να εξαλείψεις τις αντιλήψεις σου. Δεν θα παρεξηγείς πια τον Θεό ούτε θα είσαι επιφυλακτικός απέναντί Του και δεν θα προβάλλεις παράλογες απαιτήσεις. Αυτά αφορούν τις αντιλήψεις που εξαλείφονται εύκολα. Υπάρχει, όμως, κι ένας άλλος τύπος αντιλήψεων, τις οποίες οι άνθρωποι δυσκολεύονται να κατανοήσουν και να εξαλείψουν. Για τις αντιλήψεις που δύσκολα εξαλείφονται, υπάρχει μία αρχή που πρέπει να τηρήσεις: Μην τις εκφράζεις και μην τις διαδίδεις, επειδή η έκφραση τέτοιων αντιλήψεων βλάπτει τους άλλους· είναι ένα γεγονός που δείχνει αντίσταση απέναντι στον Θεό. Αν κατανοείς τη φύση και τις συνέπειες της διάδοσης αντιλήψεων, καλύτερα να τα μετρήσεις ξεκάθαρα όλα αυτά μόνος σου και να αποφύγεις τις απερίσκεπτες κουβέντες. Αν πεις: «Αισθάνομαι απαίσια που δεν μπορώ να εκφραστώ ελεύθερα μέσα στην εκκλησία —πάω να σκάσω», πρέπει και πάλι να λάβεις υπόψη αν η διάδοση τέτοιων αντιλήψεων είναι πραγματικά ωφέλιμη για τον εκλεκτό λαό του Θεού. Αν δεν είναι ωφέλιμη και μπορεί να κάνει τους άλλους να αποκτήσουν αντιλήψεις σχετικά με τον Θεό ή ακόμα και να αψηφήσουν και να κρίνουν τον Θεό, τότε δεν βλάπτεις τον εκλεκτό λαό του Θεού; Βλάπτεις τους άλλους· δεν έχει καμία διαφορά απ' το να μεταδίδεις μια επιδημία. Αν έχεις πράγματι λογική, θα προτιμήσεις να υποφέρεις μόνος σου τον πόνο, παρά να διαδώσεις αντιλήψεις και να

βλάψεις τους άλλους. Ωστόσο, αν σου φαίνεται πολύ οδυνηρό να μετράς τις κουβέντες σου, πρέπει να προσευχηθείς στον Θεό. Αν λυθεί το πρόβλημα, δεν είναι καλό αυτό; Αν κρίνεις και παρεξηγείς τον Θεό με τις αντιλήψεις σου ακόμα κι όταν προσεύχεσαι σ' Αυτόν, τότε το μόνο που κάνεις είναι να δημιουργείς προβλήματα στον εαυτό σου. Πρέπει να προσευχηθείς στον Θεό ως εξής: «Θεέ μου, κάνω κάποιες σκέψεις που θέλω να τις εγκαταλείψω, αλλά δεν μπορώ. Πειθαρχήσέ με, Σε παρακαλώ, αποκάλυψέ με μέσα από διάφορα περιβάλλοντα και δώσε μου τη δυνατότητα να παραδεχτώ ότι οι αντιλήψεις μου είναι λανθασμένες. Όπως κι αν με πειθαρχήσεις, είμαι διατεθειμένος να το αποδεχθώ». Αυτή είναι η σωστή νοοτροπία. Αφού προσευχηθείς στον Θεό μ' αυτήν τη νοοτροπία, δεν θα μειωθεί αυτή η πνιγερή αίσθηση; Αν συνεχίσεις να προσεύχεσαι και να αναζητάς, λαμβάνοντας διαφώτιση και φώτιση απ' τον Θεό, αν κατανοήσεις τις προθέσεις του Θεού και φωτιστεί η καρδιά σου, τότε δεν θα νιώθεις πια να πνίγεσαι. Δεν θα έχει λυθεί τότε το πρόβλημα; Οι αντιλήψεις σου, η αντίστασή σου και η επανάστασή σου εναντίον του Θεού ως επί το πλείστον θα εξαφανιστούν· αν μη τι άλλο, δεν θα νιώθεις την ανάγκη να τις εκφράσεις. Αν ούτε αυτό δεν φέρει αποτέλεσμα και το πρόβλημα δεν λυθεί πλήρως, τότε βρες κάποιον με εμπειρία για να σε βοηθήσει να εξαλείψεις τις αντιλήψεις σου. Ζήτησέ του να βρει μερικά αποσπάσματα απ' τα λόγια του Θεού σχετικά με την εξάλειψη των αντιλήψεων που έχεις και διάβασέ τα δεκάδες, εκατοντάδες φορές· ίσως έτσι να εξαλείψεις πλήρως τις αντιλήψεις σου. Ίσως πουν κάποιοι: «Αν εκφράσω αντιλήψεις κατά τη διάρκεια μιας συνάντησής με τους αδελφούς και τις αδελφές, κάτι τέτοιο θα είναι διάδοση αντιλήψεων, άρα δεν μπορώ να το κάνω. Αισθάνομαι απαίσια, όμως, να τις κρατάω μέσα μου. Μπορώ να τις συζητήσω με την οικογένειά μου;» Αν τα μέλη της οικογένειάς σου είναι κι αυτά πιστοί αδελφοί και αδελφές, αν σ' ακούσουν να εκφράζεις αυτές τις αντιλήψεις, θα αναστατωθούν κι αυτοί. Είναι σωστό αυτό; (Όχι.) Αν αυτά που θα πεις είναι πιθανό να έχουν καταστροφικό αντίκτυπο στους άλλους, να τους βλάψουν και να τους παραπλανήσουν, τότε σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να τα πεις. Αντ' αυτού, προσευχήσου στον Θεό να επιλύσει το θέμα. Εφόσον προσευχηθείς, εφόσον φας και πεις τα λόγια του Θεού με ευσεβή καρδιά, με καρδιά που πεινάει και διψάει για δικαιοσύνη, οι αντιλήψεις σου μπορούν να εξαλειφθούν. Τα λόγια του Θεού περιέχουν όλη την αλήθεια· μπορούν να λύσουν κάθε πρόβλημα. Εξαρτάται μόνο απ' το αν μπορείς να αποδεχθείς την αλήθεια, αν είσαι διατεθειμένος να κάνεις πράξη τα λόγια του Θεού και αν μπορείς να εγκαταλείψεις τις αντιλήψεις σου. Αν πιστεύεις ότι τα λόγια του Θεού περιέχουν όλη την αλήθεια, κάθε φορά που προκύπτουν προβλήματα, πρέπει να προσεύχεσαι στον Θεό και να αναζητάς την αλήθεια για να τα λύσεις. Αν, αφού προσευχηθείς για ένα διάστημα, συνεχίσεις να μη νιώθεις τη διαφώτιση του Θεού και δεν έχεις λάβει ξεκάθαρα λόγια απ' τον Θεό για το τι να κάνεις, ωστόσο —χωρίς να το έχεις συνειδητοποιήσει— οι αντιλήψεις σου δεν σε επηρεάζουν πλέον εσωτερικά, δεν αναστατώνουν τη ζωή σου, υποχωρούν σιγά σιγά, δεν επηρεάζουν την κανονική σχέση σου με τον Θεό και, φυσικά, δεν επηρεάζουν την εκτέλεση του καθήκοντός σου, τότε ουσιαστικά η συγκεκριμένη αντίληψη έχει εξαλειφθεί, έτσι δεν είναι; (Ναι.) Αυτό είναι το μονοπάτι της άσκησης.

Το πρώτο που πρέπει να θυμούνται όσοι δεν κατανοούν την αλήθεια είναι ότι, όταν έχουν αντιλήψεις, πρέπει να αναζητούν την αλήθεια για να τις εξαλείψουν. Δεν πρέπει ποτέ να τις διαδίδουν ούτε να μιλούν απρόσεκτα, λέγοντας: «Έχω ελευθερία του λόγου. Στο κάτω κάτω, δικό μου είναι το στόμα· μπορώ να λέω ό,τι θέλω, σε όποιον θέλω και σε όποιο πλαίσιο θέλω». Είναι λάθος να μιλάει έτσι κανείς. Μερικά καλά ή σωστά λόγια δεν είναι κατ' ανάγκη ωφέλιμα για τους άλλους αν ειπωθούν, όμως τα λόγια που είναι αντιλήψεις ή πειρασμοί του Σατανά μπορεί να έχουν ανυπολόγιστες συνέπειες αν ειπωθούν. Με βάση αυτές τις συνέπειες, αν έχεις μια αντίληψη και επιμένεις να την εκφράσεις, νιώθοντας πως κάτι τέτοιο σου προσφέρει ευεξία και χαρά, οι ενέργειές σου θα πρέπει να χαρακτηριστούν ως κακές πράξεις, ενώ ο Θεός θα τις καταγράψει στα αρνητικά σου. Γιατί να καταγραφούν στα αρνητικά σου; Σου έχουν πει πολλές θετικές μεθόδους, μονοπάτια και αρχές άσκησης, αλλά δεν τα διάλεξες· αντίθετα, διάλεξες ένα μονοπάτι που βλάπτει τους ανθρώπους —το έκανες επίτηδες, έτσι δεν είναι; Είναι υπερβολικό, λοιπόν, να αποκαλέσει κανείς τις ενέργειές σου κακές πράξεις; (Όχι.) Μπορείς οπωσδήποτε να επιλέξεις να επιλύσεις αυτό το θέμα μόνος σου, μέσω της εμπειρίας, της προσευχής στον Θεό και της αναζήτησης, αντί να βγάλεις προς τα έξω τις αντιλήψεις σου, αναστατώνοντας και παραπλανώντας τους άλλους. Αυτόν τον τρόπο πρέπει να διαλέγει ένας άνθρωπος με συνείδηση και λογική. Γιατί, λοιπόν, δεν διαλέγεις αυτόν τον τρόπο; Γιατί να διαλέξεις έναν τρόπο που βλάπτει τους άλλους και τους κάνει κακό; Κάτι τέτοιο δεν θα έκανε ο Σατανάς; Οι κακοί άνθρωποι κάνουν πράγματα που βλάπτουν τους άλλους και τον εαυτό τους. Δεν μισεί ο Θεός το να κάνεις κι εσύ τέτοια πράγματα; (Ναι.) Ακόμα κι αν δεν καταδικάσει τις αντιλήψεις σου ο Θεός, πρέπει να αναζητήσεις μόνος σου την αλήθεια για να εξαλείψεις τις αντιλήψεις σου, ενώ πρέπει να έχεις κι ένα μονοπάτι για να κάνεις πράξη την αλήθεια. Αν ο τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίζεις τις αντιλήψεις είναι να τις διαδίδεις και εσκεμμένα να παραπλανάς και να βλάπτεις τους άλλους, αναστατώνοντας την εκκλησιαστική ζωή, καθώς και τη ζωή-είσοδο και τις κανονικές καταστάσεις των αδελφών, τότε οι ενέργειές σου είναι κακές πράξεις. Όταν έρχεται κανείς αντιμέτωπος με μια τέτοια κατάσταση, ποια πρέπει να είναι η επιλογή του; Ένας άνθρωπος που έχει ανθρώπινη φύση και επιδιώκει την αλήθεια δεν πρόκειται να επιλέξει έναν τρόπο που παραπλανά και βλάπτει τους άλλους· θα επιλέξει να κάνει πράξη και να τηρήσει δυναμικές και θετικές αρχές, θα προσέλθει ενώπιον του Θεού για να προσευχηθεί και να αναζητήσει την αλήθεια, ενώ θα ζητήσει απ' τον Θεό να συμβάλει στην επίλυση του θέματος. Λένε κάποιοι: «Όταν ζητώ απ' τον Θεό να με βοηθήσει, νιώθω πάντα πως η βοήθειά Του είναι απροσδιόριστη και αόρατη. Αντί γι' αυτήν, μήπως μπορώ να επιλέξω να ζητήσω βοήθεια απ' τους ανθρώπους;» Ναι, μπορείς να επιλέξεις κάποιον που κατανοεί καλύτερα την αλήθεια κι έχει μεγαλύτερο ανάστημα από εσένα, κάποιον που πιστεύεις ότι μπορεί να λύσει το πρόβλημά σου χωρίς να αναστατωθεί ή να επηρεαστεί απ' τις αντιλήψεις σου και να γίνει αδύναμος, κάποιον που έχει βιώσει παρόμοια θέματα και μπορεί να σου πει πώς να τα επιλύσεις —αυτό το μονοπάτι είναι επίσης σωστό. Αν επιλέξεις κάποιον που συνήθως είναι πολύ μπερδεμένος και δεν

μπορεί να διακρίνει τίποτα, ενώ, αμέσως μόλις ακούσει το ζήτημα, κάνει φασαρία, θέλει να μεταδώσει τις αντιλήψεις παντού και να προκαλέσει αναστάτωση, αλλά και θέλει να πάψει να πιστεύει, τότε θα έχεις αναστατώσει άθελά σου την εκκλησιαστική ζωή με τις ενέργειές σου. Δεν θα χαρακτηριστούν, λοιπόν, οι ενέργειές σου ως κακές πράξεις; (Ναι.) Επομένως, όσον αφορά το πώς οφείλεις να χειρίζεσαι τις αντιλήψεις, πρέπει να είσαι προσεκτικός και επιφυλακτικός, δεν πρέπει να ενεργείς μπερδεμένα και παρορμητικά, ενώ σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να αντιμετωπίζεις τις αντιλήψεις σαν να ήταν η αλήθεια —όσο σωστές κι αν είναι οι ανθρώπινες σκέψεις, δεν είναι η αλήθεια. Έτσι θα νιώθεις πολύ πιο ήρεμος, ενώ οι αντιλήψεις σου δεν θα μπορούν να προκαλέσουν μπελάδες. Δεν χρειάζεται να φοβάσαι που έχεις αντιλήψεις· εφόσον αναζητάς την αλήθεια, στο τέλος θα τις εξαλείψεις. Λένε κάποιοι: «Μα οι αντιλήψεις δεν εξαλείφονται εύκολα». Όντως, κάποιες αντιλήψεις δύσκολα εξαλείφονται —τι πρέπει να γίνει, λοιπόν; Είναι απλό. Υπάρχουν άνθρωποι που δεν απαλλάσσονται ποτέ από κάποιες αντιλήψεις στις σκέψεις και στο μυαλό τους. Αυτό είναι ήδη γεγονός, ωστόσο, όσο δύσκολο κι αν είναι να εξαλειφθεί μια αντίληψη, δεν παύει να μην είναι η αλήθεια. Εφόσον κατανοείς αυτό το σημείο, εύκολα θα χειριστείς το πρόβλημα. Πρέπει να σας πω ένα γεγονός: Ο Θεός δεν απαιτεί όλοι να κατανοούν πλήρως και να αντιλαμβάνονται ξεκάθαρα όλα όσα κάνει· δεν απαιτεί όλοι να γνωρίζουν την αλήθεια μέσα σ' αυτά ή το γιατί ενεργεί με έναν ορισμένο τρόπο. Δεν είναι αυτή η επιθυμία του Θεού· δεν είναι αυτά τα πρότυπα που απαιτεί απ' τους ανθρώπους. Αν έχεις αρκετά καλό επίπεδο, τότε όποιον βαθμό κατανόησης κι αν πετύχεις είναι καλός —απλώς κάνε ό,τι καλύτερο μπορείς. Τώρα ίσως να μην μπορείς να κατανοήσεις, όμως καθώς μεγαλώνεις, καθώς αποκτάς συνεχώς όλο και πιο βαθιά βιώματα και συγκεντρώνεις περισσότερη εμπειρία, η κατανόησή σου για την αλήθεια θα γίνει κι αυτή σιγά σιγά βαθύτερη, ενώ οι αντιλήψεις σου θα μειωθούν. Οι περισσότεροι άνθρωποι, βέβαια, δεν έχουν τη δυνατότητα να κατανοήσουν κάποια ειδικά ζητήματα και δεν τα κατανοούν ποτέ. Τους αναγκάζει ο Θεός να κατανοήσουν αυτά τα ζητήματα; Όχι, ο Θεός δεν τους ενσταλάζει με το ζόρι την κατανόηση. Για παράδειγμα, υπάρχουν πολλά μυστήρια μέσα σε όλα όσα έχει δημιουργήσει ο Θεός που οι άνθρωποι θέλουν να τα μάθουν, αλλά δεν μπορούν. Ο Θεός, όμως, στα λόγια και στο έργο Του εστιάζει μόνο στην έκφραση της αλήθειας για να εξαγνίσει και να σώσει τους ανθρώπους. Σπάνια αναφέρει άλλα ζητήματα, ενώ, ακόμα κι όταν το κάνει περιστασιακά, είναι μόνο εν συντομία· ο Θεός δεν εξηγεί ποτέ αυτά τα ζητήματα στους ανθρώπους επί μακρόν. Γιατί όχι; Επειδή δεν χρειάζεται οι άνθρωποι να κατανοούν αυτά τα πράγματα. Στο έργο που κάνει ο Θεός στους ανθρώπους, από τη μία αποκαλύπτει τη διάθεσή Του· από την άλλη, ο Θεός έχει τις σκέψεις Του, τα σχέδιά Του, τις πηγές και τους σκοπούς Του για όσα κάνει, τους τρόπους και τις μεθόδους που χρησιμοποιεί για να εργαστεί σε διαφορετικούς ανθρώπους, τους τρόπους και τις μεθόδους για το πώς κυριαρχεί στα πάντα και ούτω καθεξής. Δεν είπε ποτέ ο Θεός ότι οι άνθρωποι πρέπει να κατανοήσουν και να εισέλθουν σε όλες τις αλήθειες προκειμένου να θεωρηθεί ότι σώθηκαν. Κι αυτό επειδή ο Θεός είναι απολύτως παντοδύναμος! Οι τρόποι με τους

οποίους ενεργεί, μιλά, εργάζεται και κυριαρχεί στα πάντα αποκαλύπτουν με φυσικό τρόπο, μεταξύ άλλων, τη διάθεση, την ουσία και την ταυτότητά Του. Παρότι ο Θεός αποκαλύπτει με φυσικό τρόπο όσα έχει και είναι, δεν απαιτεί να τα κατανοούν ούτε να τα συλλαμβάνουν οι άνθρωποι όλα αυτά. Αυτό οφείλεται στο ότι ο Θεός θα είναι πάντα ο Θεός και είναι παντοδύναμος, ενώ η δημιουργημένη ανθρωπότητα είναι απειροελάχιστη και δεν έχει απολύτως καμία δύναμη· άνθρωπος και Θεός είναι τόσο διαφορετικοί, υπάρχει χάσμα ανάμεσά τους! Επομένως, είναι κάτι πολύ κανονικό να αναπτύσσουν οι άνθρωποι αντιλήψεις και φαντασιοκοπίες για τον Θεό. Ο Θεός δεν το παίρνει κατάκαρδα αυτό, εσύ, όμως, το παίρνεις πάντα πολύ σοβαρά, πεισμώνεις και σου γίνεται εμμονή. Δεν θα λειτουργήσει μια τέτοια προσέγγιση. Αν είσαι άνθρωπος που επιδιώκει την αλήθεια και έχει υψηλό επίπεδο, τότε, εφόσον κατανοείς την αλήθεια κι έχεις πραγματικά γνώση για τον Θεό, αυτές οι αντιλήψεις και οι φαντασιοκοπίες θα εξαλειφθούν με φυσικό τρόπο. Αν δεν επιδιώκεις την αλήθεια και, όποιος κι αν συναναστραφεί πάνω στην αλήθεια μαζί σου, εσύ δεν την αποδέχεσαι και μένεις συνεχώς προσκολλημένος στις αντιλήψεις σου, τι συνέπεια θα έχει αυτό; Η συνέπεια θα είναι ότι, ακόμα κι αν φτάσεις στο τέλος της ζωής σου ή στο σημείο όπου το έργο του Θεού θα ολοκληρωθεί εντελώς, εσύ δεν θα έχεις κερδίσει την αλήθεια, παρά θα έχεις οδηγηθεί στον θάνατο απ' τις αντιλήψεις και τις φαντασιοκοπίες σου. Ακόμα κι αν δεις να εμφανίζεται το πνευματικό σώμα του Θεού, και πάλι δεν θα έχεις τη δυνατότητα να εξαλείψεις τις αντιλήψεις και τις φαντασιοκοπίες σου για τον Θεό. Θα σου έλεγε ο Θεός όλα τα γεγονότα και τι είναι αλήθεια μόνο και μόνο επειδή εσύ δεν μπορείς να εξαλείψεις αυτές τις αντιλήψεις; Από τη μία, είναι περιττό να το κάνει· από την άλλη, είναι γεγονός ότι ο ανθρώπινος εγκέφαλος κι ο ανθρώπινος νους δεν έχουν την τεράστια χωρητικότητα που απαιτείται ώστε να δεχθούν αυτά τα πράγματα. Το έργο που κάνει ο Θεός είναι πέρα από τις ανθρώπινες φαντασιοκοπίες και πέραν των πάντων. Σε σύγκριση με τα πάντα, οι άνθρωποι μοιάζουν με κόκκο άμμου στην παραλία. Αυτή η περιγραφή δεν είναι μακριά απ' τα γεγονότα και μπορεί να θεωρηθεί σωστή. Ακόμα κι αν ήθελε ο Θεός να σου πει τα πάντα, εσύ έχεις τη χωρητικότητα να τα βάλεις όλα στο μυαλό σου; Λένε κάποιοι: «Γιατί να μην μπορώ να τα χωρέσω όλα στο μυαλό μου; Αν ο Θεός έλεγε περισσότερα, θα μπορούσα να κατανοήσω περισσότερα και να κερδίσω περισσότερα. Αν γινόταν αυτό, θα ήταν ευνοϊκό για εμένα!» Αυτό είναι ουτοπία· υπερεκτιμάς τις ικανότητές σου. Δεν είναι όντως έτσι τα πράγματα. Στα μάτια του Θεού, όλα όσα σου λέει είναι πολύ απλά και προφανή· είναι όσα μπορούν να κατανοήσουν οι άνθρωποι. Στην πραγματικότητα, υπάρχουν πολλά για τα οποία δεν έχει μιλήσει ο Θεός, επειδή οι άνθρωποι δεν μπορούν να τα κατανοήσουν. Συνεπώς, είναι κάτι πολύ κανονικό να μην μπορέσεις τελικά να εξαλείψεις ορισμένες αντιλήψεις σου. Αυτά που χρειάζεται ο Θεός να κατανοήσεις και που θέλει να σου τα πει ή που μπορείς να αντέξεις και να κατανοήσεις, αυτά θα καταλάβεις. Όσο γι' αυτά που δεν μπορείς να αντέξεις ή να κατανοήσεις, που τα μάτια σου στην κυριολεξία δεν μπορούν να διακρίνουν, ακόμα κι αν σου τα πει ο Θεός, κάτι τέτοιο θα ήταν άχρηστο και χαμένος κόπος. Συνεπώς, ο Θεός δεν σου τα λέει αυτά τα

πράγματα. Όσον αφορά αντιλήψεις σαν κι αυτές, ακόμα κι αν έρθει η ώρα να πεθάνεις ή να τελειώσει το έργο του Θεού και πάλι δεν έχεις καταλάβει, τι επηρεάζει όλο αυτό; Επηρεάζει την υποταγή σου στον Θεό; Επηρεάζει τον ρόλο του δημιουργήματος που υιοθετείς; Επηρεάζει τη γνώση που αποκτάς για την ταυτότητα και την ουσία του Θεού; Αν δεν επηρεάζεσαι σε κανέναν απ' αυτούς τους τομείς, τότε θα έχεις σωθεί. Χρειάζεται, λοιπόν, ακόμα να εξαλείψεις αυτήν την αντίληψη; Όχι, δεν χρειάζεται. Πρόκειται για το τελευταίο είδος αντίληψης, αυτό που δεν μπορεί να εξαλειφθεί ούτε τη στιγμή του θανάτου. Λένε κάποιοι: «Θεέ μου, ακόμα δεν κατανοώ αυτό το έργο που έχεις κάνει, αυτά τα λόγια που έχεις πει και αυτό το περιβάλλον που έχεις διαμορφώσει. Μπορείς να μου τα πεις πριν πεθάνω, ώστε να πεθάνω εν ειρήνη;» Ο Θεός αγνοεί τέτοια αιτήματα. Μπορείς να φύγεις εν ειρήνη· θα τα κατανοήσεις όλα στο πνευματικό βασίλειο.

Ο Θεός έχει το δικό του πρότυπο για να σώζει τους ανθρώπους· αυτό δεν βασίζεται στο πόσο αποτελεσματικά έχεις εξαλείψει τις αντιλήψεις σου ούτε στο πόσες από αυτές έχεις εγκαταλείψει. Βασίζεται, όμως, στο πόσο φόβο Θεού έχεις και πόσο υποτακτικός είσαι απέναντί Του, στο αν έχεις ή δεν έχεις γνήσιο φόβο και υποταγή προς Εκείνον. Το καθετί που κάνει ο Θεός έχει νόημα και, είτε σου είναι εύκολο να το αποδεχθείς είτε σου είναι δύσκολο να το αποδεχθείς και πιθανόν να γεννήσει μέσα σου αντιλήψεις, σε κάθε περίπτωση, κάτι τέτοιο δεν αλλάζει την ταυτότητα του Θεού· Αυτός θα είναι πάντα ο Δημιουργός κι εσύ θα είσαι πάντα ένα δημιούργημα. Αν έχεις τη δυνατότητα να μην περιορίζεσαι από καμία αντίληψη και συνεχίζεις να διατηρείς με τον Θεό τη σχέση δημιουργήματος και Δημιουργού, τότε είσαι ένα αληθινό δημιούργημα του Θεού. Αν έχεις τη δυνατότητα να μην επηρεάζεσαι και να μην αναστατώνεσαι από καμία αντίληψη· αν είσαι ικανός να υποτάσσεσαι αληθινά στον Θεό από τα βάθη της καρδιάς σου· και αν, ανεξάρτητα από το κατά πόσον η κατανόησή σου για την αλήθεια είναι βαθιά ή ρηχή, μπορείς να παραμερίσεις τις αντιλήψεις και να μην περιορίζεσαι απ' αυτές, πιστεύοντας μόνο ότι ο Θεός είναι η αλήθεια, η οδός κι η ζωή, ότι ο Θεός θα είναι για πάντα Θεός και ότι όσα κάνει ο Θεός δεν είναι ποτέ λανθασμένα, τότε μπορείς να σωθείς. Στην πραγματικότητα, το ανάστημα όλων είναι περιορισμένο. Πόσα πράγματα να χωρέσουν στο μυαλό των ανθρώπων; Μπορούν να συλλάβουν τι είναι ο Θεός; Αυτό είναι ευσεβής πόθος! Μην ξεχνάς: Ενώπιον του Θεού, οι άνθρωποι θα είναι πάντοτε νήπια. Αν νομίζεις πως είσαι έξυπνος, αν προσπαθείς διαρκώς να το παίζεις έξυπνος, αν προσπαθείς να βρεις άκρη στα πάντα και σκέφτεσαι: «Αν δεν μπορώ να τα κατανοήσω, τότε δεν μπορώ και να αναγνωρίσω ότι είσαι ο θεός μου, δεν μπορώ να αποδεχθώ ότι είσαι ο θεός μου, δεν μπορώ να αναγνωρίσω ότι είσαι ο δημιουργός. Αν δεν επιλύσεις το θέμα των αντιλήψεών μου, ονειρεύεσαι αν νομίζεις ότι θα σε αναγνωρίσω ως θεό, ότι θα αποδεχθώ την κυριαρχία σου και ότι θα υποταχθώ σ' εσένα» —αν σκέφτεσαι έτσι, τότε υπάρχει πρόβλημα. Γιατί; Ο Θεός δεν λογομαχεί μαζί σου για τέτοια πράγματα. Για Εκείνον, θα ισχύουν πάντα τα εξής όσον αφορά τον άνθρωπο: Αν δεν αποδεχθείς ότι ο Θεός είναι ο Θεός σου, δεν θα αποδεχθεί ούτε Εκείνος ότι είσαι ένα απ' τα δημιουργήματά Του. Όταν ο Θεός δεν αποδέχεται ότι είσαι ένα απ' τα δημιουργήματά Του, τότε προκύπτει στη σχέση

σου με τον Θεό μια αλλαγή λόγω της στάσης σου απέναντί Του. Αν δεν είσαι σε θέση να υποταχθείς στον Θεό ούτε να αποδεχθείς την ταυτότητα και την ουσία του Θεού, καθώς και όλα όσα κάνει ο Θεός, θα υπάρξει αλλαγή στη δική σου ταυτότητα. Συνεχίζεις να είσαι δημιουργήμα; Ο Θεός δεν σε αναγνωρίζει ως τέτοιο· δεν έχει νόημα να επιχειρηματολογήσεις. Και αν δεν είσαι δημιουργήμα και ο Θεός δεν σε θέλει, συνεχίζεις να έχεις ελπίδα σωτηρίας; (Όχι.) Γιατί δεν σε βλέπει ο Θεός ως δημιουργήμα; Επειδή δεν είσαι σε θέση να εκπληρώσεις τις ευθύνες και τα καθήκοντα που οφείλει να εκπληρώνει ένα δημιουργήμα και δεν αντιμετωπίζεις τον Δημιουργό από τη θέση ενός δημιουργήματος. Πώς θα σου φερθεί, λοιπόν, κι ο Θεός; Πώς θα σε δει; Ο Θεός δεν θα σε δει ως δημιουργήμα που ανταποκρίνεται στα πρότυπα, αλλά ως εκφυλισμένο, ως διάβολο και σατανά. Εσύ δεν περνιόσουν για έξυπνος; Πώς έγινε και μεταμορφώθηκες σε διάβολο και σατανά; Αυτό δεν είναι εξυπνάδα, είναι βλακεία. Τι βοηθούν τους ανθρώπους να κατανοήσουν αυτά τα λόγια; Ότι οι άνθρωποι πρέπει να συμμορφώνονται ενώπιον του Θεού. Ακόμα κι αν θεωρείς ότι υπάρχει λόγος για τις αντιλήψεις σου, μη νομίζεις πως κατέχεις την αλήθεια και πως έχεις το κεφάλαιο για να ωρύεσαι εναντίον του Θεού και να Τον οριοθετείς. Μην το κάνεις αυτό σε καμία περίπτωση. Μόλις χάσεις την ταυτότητα που έχεις ως δημιουργήμα, θα καταστραφείς —δεν είναι αστείο. Ακριβώς γι' αυτό είναι εντελώς διαφορετικές οι εκβάσεις: επειδή, όταν οι άνθρωποι έχουν αντιλήψεις, υιοθετούν διαφορετικές προσεγγίσεις και διαφορετικές λύσεις.

Εσείς έχετε αρχές για τον τρόπο άσκησής σας όσον αφορά τις αντιλήψεις; Σας προστατεύουν αυτές οι αρχές ώστε να έχετε σωστή διαγωγή ως δημιουργήματα; Είναι καλό αυτό το μονοπάτι; (Ναι.) Τότε, περιγράψτε το συνοπτικά. (Αν πρόκειται για μια αντίληψη που εξαλείφεται σχετικά εύκολα, πρέπει να προσευχηθούμε και να αναζητήσουμε, να βρούμε στα λόγια του Θεού την αλήθεια που αναλύει αυτόν τον τύπο αντίληψης, ενώ μπορούμε, επίσης, να συναναστραφούμε με αδελφούς και αδελφές που κατανοούν την αλήθεια· έτσι, θα έχουμε τη δυνατότητα να διακρίνουμε τις παράλογες πτυχές της αντίληψης και, μ' αυτόν τον τρόπο, να την εξαλείψουμε. Υπάρχουν και αντιλήψεις που δεν εξαλείφονται εύκολα, όμως δεν πρέπει να μένουμε προσκολλημένοι σ' αυτές. Πρέπει να έχουμε μια στάση αποδοχής της αλήθειας και υποταγής στον Θεό, γνωρίζοντας ότι είμαστε δημιουργήματα και ότι όσα κάνει ο Θεός είναι οπωσδήποτε σωστά κι απλώς εμείς δεν το έχουμε συνειδητοποιήσει. Είτε κατανοούμε είτε όχι, δεν γίνεται να διαδίδουμε αντιλήψεις. Πρέπει να μάθουμε να προσευχόμαστε συχνά στον Θεό και να αναζητάμε και, σιγά σιγά, και αυτές οι αντιλήψεις μπορούν να εξαλειφθούν. Η τρίτη περίπτωση είναι κάποιες αντιλήψεις να μην εξαλειφθούν μέχρι τέλους. Σε τέτοιες περιπτώσεις, εφόσον αυτές οι αντιλήψεις δεν μας περιορίζουν κι εμείς δεν τις διαδίδουμε, όλα καλά. Ακόμα κι αν στο τέλος αυτές οι αντιλήψεις δεν εξαλειφθούν, εφόσον δεν μένουμε προσκολλημένοι σ' αυτές και δεν διαπράττουμε το κακό εξαιτίας τους, ο Θεός δεν πρόκειται να μας καταδικάσει και κάτι τέτοιο δεν θα επηρεάσει τη σωτηρία μας.) Πόσες αρχές υπάρχουν συνολικά; (Τρεις.) Υπάρχουν τρεις αρχές συνολικά. Τις έχετε σημειώσει όλες, έτσι; Μόλις κατανοήσετε την αλήθεια και συλλάβετε τις αρχές, οι αντιλήψεις σας θα εξαλειφθούν με

φυσικό τρόπο. Δεν πρέπει να αφήνετε τις αντιλήψεις να σας εμποδίζουν ή να σας βάζουν τρικλοποδιά· εξαλείψτε κατά το δυνατόν όσες αντιλήψεις εξαλείφονται και όσο για εκείνες που δεν μπορείτε προσωρινά να εξαλείψετε, τουλάχιστον μην τις αφήνετε να σας επηρεάζουν. Δεν πρέπει να εμποδίζουν την εκτέλεση του καθήκοντός σου ούτε και να επηρεάζουν τη σχέση σου με τον Θεό. Η κόκκινη γραμμή σου είναι τουλάχιστον να μη διαδίδεις αντιλήψεις, να μην διαπράττεις το κακό, να μην προκαλείς διατάραξη και αναστάτωση, καθώς και να μην ενεργείς ως υπηρέτης του Σατανά ή ως όργανο του Σατανά. Αν, όσο μεγάλη προσπάθεια κι αν καταβάλεις, ορισμένες αντιλήψεις μπορούν να εξαλειφθούν μόνο επιφανειακά και όχι τελείως, τότε απλώς αγνόησέ τις. Μην αφήσεις τις αντιλήψεις να επηρεάζουν την επιδίωξή σου για την αλήθεια και τη ζωή-είσοδό σου. Κάνε κτήμα σου αυτές τις αρχές και, υπό κανονικές συνθήκες, θα είσαι προστατευμένος. Αν είσαι κάποιος που αποδέχεται την αλήθεια, αγαπά τα θετικά πράγματα, δεν είναι κακός άνθρωπος, δεν είναι διατεθειμένος να προκαλέσει διατάραξη και αναστάτωση και δεν προκαλεί επίτηδες διατάραξη και αναστάτωση, τότε συνήθως, όταν έρχεσαι αντιμέτωπος με το θέμα των αντιλήψεων που προκύπτουν, γενικά θα είσαι προστατευμένος. Η πιο στοιχειώδης αρχή άσκησης είναι η εξής: Αν προκύψει μια αντίληψη την οποία δυσκολεύεσαι να εξαλείψεις, μη βιαστείς να αναλάβεις δράση με βάση τη συγκεκριμένη αντίληψη. Περίμενε πρώτα και αναζήτησε την αλήθεια για να την εξαλείψεις, με την πεποίθηση ότι όσα κάνει ο Θεός δεν μπορεί να είναι λανθασμένα. Να τη θυμάσαι αυτήν την αρχή. Επιπλέον, μην παραμερίζεις το καθήκον σου και μην αφήνεις την αντίληψη να επηρεάσει την εκτέλεση του καθήκοντός σου. Αν έχεις αντιλήψεις και σκεφτείς: «Ε, απλώς θα κάνω αυτό το καθήκον όπως όπως· δεν έχω κέφι, οπότε δεν θα σου κάνω καλή δουλειά!», δεν είναι σωστό αυτό. Μόλις η στάση σου γίνει αρνητική και επιπόλαιη, υπάρχει πρόβλημα· σημαίνει πως σ' ενοχλούν οι αντιλήψεις μέσα σου. Όταν σ' ενοχλούν οι αντιλήψεις μέσα σου και επηρεάζουν την εκτέλεση του καθήκοντός σου, αυτό σημαίνει ότι, στην πραγματικότητα, η σχέση σου με τον Θεό πλέον έχει ήδη υποστεί αλλαγή. Κάποιες αντιλήψεις μπορούν να επηρεάσουν την εκτέλεση του καθήκοντός σου, πράγμα που αποτελεί σοβαρό πρόβλημα, και πρέπει να τις εξαλείψεις άμεσα. Άλλες αντιλήψεις δεν επηρεάζουν την εκτέλεση του καθήκοντός σου ή τη σχέση σου με τον Θεό, οπότε δεν είναι και σπουδαίο θέμα. Αν οι αντιλήψεις που σχηματίζεις μπορούν να επηρεάσουν την εκτέλεση του καθήκοντός σου, με αποτέλεσμα να αμφισβητείς τον Θεό, να μην κάνεις επιμελώς το καθήκον σου —φτάνοντας ακόμα και στο σημείο να αισθάνεσαι ότι δεν θα υπάρξουν συνέπειες που δεν εκτελείς το καθήκον σου— να μη νιώθεις καθόλου τρόπο και να μην έχεις θεοφοβούμενη καρδιά, αυτό είναι επικίνδυνο. Σημαίνει ότι θα υποκύψεις στον πειρασμό, ότι θα σε πιάσει κορόιδο και αιχμάλωτο ο Σατανάς. Η στάση σου απέναντι στις αντιλήψεις σου και οι επιλογές που κάνεις είναι ζωτικής σημασίας· ανεξάρτητα απ' το κατά πόσον οι συγκεκριμένες αντιλήψεις μπορούν να εξαλειφθούν και σε ποιο βαθμό, η κανονική σχέση ανάμεσα σ' εσένα και τον Θεό δεν πρέπει να αλλάξει. Πρώτον και κύριον, πρέπει να είσαι σε θέση να υποταχθείς σε όλα τα περιβάλλοντα που ενορχηστρώνει ο Θεός και να δηλώσεις πως όλα όσα κάνει ο Θεός είναι σωστά κι έχουν

νόημα, ενώ αυτή η γνώση κι αυτή η πτυχή της αλήθειας δεν πρέπει ποτέ να αλλάξουν για εσένα. Δεύτερον, δεν πρέπει να παραμερίσεις το καθήκον που σου έχει εμπιστευτεί ο Θεός, δεν πρέπει να αφαιρέσεις από πάνω σου αυτό το φορτίο. Αν, εσωτερικά ή εξωτερικά, δεν έχεις αντίσταση, εναντίωση ή επαναστατικότητα απέναντι στον Θεό, ο Θεός θα δει μόνο την υποταγή σου και το ότι περιμένεις. Μπορεί και πάλι να έχεις αντιλήψεις, αλλά ο Θεός δεν βλέπει την επαναστατικότητά σου. Αφού δεν υπάρχει μέσα σου επαναστατικότητα και αντίσταση, ο Θεός συνεχίζει να σε θεωρεί ένα απ' τα δημιουργήματά Του. Απεναντίας, αν η καρδιά σου είναι γεμάτη διαμαρτυρίες και ανυπακοή, αν ψάχνεις ευκαιρία για αντεκδίκηση και δεν θες να κάνεις το καθήκον σου, ενώ αντίθετα εύχεσαι να αφαιρέσεις από πάνω σου αυτό το φορτίο —φτάνοντας ακόμα και στο σημείο να υπάρχουν μες στην καρδιά σου κάθε είδους παράπονα για τον Θεό, ενώ κατά τη διάρκεια της εκτέλεσης του καθήκοντός σου αποκαλύπτονται εκδηλώσεις απείθειας και πικρίας— τότε, εκείνη τη στιγμή, η σχέση σου με τον Θεό έχει ήδη αλλάξει δραματικά. Έχεις ήδη μετατοπιστεί απ' τη θέση του δημιουργήματος· δεν είσαι πλέον δημιουργήμα, αλλά έχεις γίνει όργανο των διαβόλων και του Σατανά, επομένως ο Θεός δεν πρόκειται να σου δείξει καμία καλοσύνη. Όταν φτάνει κανείς σ' αυτό το σημείο, πλησιάζει σε επικίνδυνα εδάφη. Ακόμα κι αν δεν κάνει τίποτα ο Θεός, αυτός ο άνθρωπος δεν θα είναι σε θέση να μείνει ακλόνητος μέσα στην εκκλησία. Έτσι, λοιπόν, σε όλα όσα κάνουν οι άνθρωποι —ιδιαίτερα όσον αφορά θέματα όπως η εξάλειψη των αντιλήψεων— πρέπει να φροντίζουν να αποφεύγουν να κάνουν πράγματα που προκαλούν την οργή του Θεού, που τα καταδικάζει ο Θεός ή που πληγώνουν ή βλάπτουν τους άλλους. Αυτή είναι η αρχή.

Το πρόβλημα του να έχουν οι άνθρωποι αντιλήψεις για τον Θεό δεν είναι ασήμαντο ζήτημα! Είναι ζωτικής σημασίας οι άνθρωποι να διατηρούν μια κανονική σχέση με τον Θεό, αλλά αυτό που επηρεάζει περισσότερο αυτή τη σχέση είναι οι αντιλήψεις των ανθρώπων. Μόνο όταν εξαλειφθούν οι αντιλήψεις των ανθρώπων για τον Θεό μπορεί να διατηρηθεί μια κανονική σχέση με τον Θεό. Αυτήν τη στιγμή, πολλοί άνθρωποι έχουν σοβαρό πρόβλημα. Όσα χρόνια κι αν πιστεύουν στον Θεό, παρότι ίσως είναι σε θέση να αντέξουν τα βάσανα και να πληρώσουν το τίμημα εκτελώντας τα καθήκοντά τους, συνολικά δεν μπορούν να εξαλείψουν εντελώς τις αντιλήψεις τους. Αυτό επηρεάζει σοβαρά τη σχέση τους με τον Θεό, ενώ έχει άμεσο αντίκτυπο στην αγάπη τους για τον Θεό και στην υποταγή τους σ' Αυτόν. Γι' αυτό, όποιες αντιλήψεις κι αν σχηματίζουν οι άνθρωποι για τον Θεό, το ζήτημα είναι σοβαρό και δεν πρέπει να παραβλέπεται. Οι αντιλήψεις μοιάζουν με τοίχο: Διακόπτουν τη σχέση των ανθρώπων με τον Θεό, ώστε να μην τους αφορά το έργο της σωτηρίας που κάνει ο Θεός. Συνεπώς, το ότι οι άνθρωποι έχουν αντιλήψεις για τον Θεό αποτελεί πολύ σοβαρό θέμα που δεν γίνεται να αγνοηθεί! Αν οι άνθρωποι έχουν αντιλήψεις και δεν μπορούν να αναζητήσουν γρήγορα την αλήθεια και να τις εξαλείψουν, αυτό μπορεί εύκολα να οδηγήσει σε αρνητικότητα, σε αντίσταση εναντίον του Θεού, ακόμα και σε εχθρότητα απέναντί Του. Μπορούν ακόμα να αποδεχθούν την αλήθεια τότε; Η ζωή-είσοδός τους θα βαλτώσει. Το μονοπάτι της

βίωσης του έργου του Θεού δεν είναι ούτε ομαλό ούτε στρωτό. Οι άνθρωποι, επειδή έχουν διεφθαρμένες διαθέσεις, μπορεί να κάνουν πολλές παρακάμψεις και ίσως καταλήξουν να σχηματίζουν αντιλήψεις σε κάθε κατάσταση. Αν δεν εξαλείψουν αυτές τις αντιλήψεις μέσω της αναζήτησης της αλήθειας, μπορεί να επαναστατήσουν ενάντια στον Θεό και να Τον αψηφήσουν, βαδίζοντας στο μονοπάτι της εχθρότητας απέναντί Του. Μόλις οι άνθρωποι πάρουν το μονοπάτι των αντίχριστων, νομίζετε πως έχει απομείνει γι' αυτούς πιθανότητα σωτηρίας; Σ' αυτό το σημείο, δεν είναι εύκολος ο χειρισμός και δεν θα έχει απομείνει καμία πιθανότητα. Γι' αυτό, προτού σε απαρνηθεί ο Θεός ως δημιουργημά Του, πρέπει εσύ να μάθεις πώς να είσαι δημιουργήμα του Θεού. Να μην επιχειρείς να εξετάσεις εξονυχιστικά τον Δημιουργό ούτε να προσπαθείς να ανακαλύψεις πώς θα αποδείξεις και θα επιβεβαιώσεις ότι ο Θεός στον οποίο πιστεύεις είναι ο Δημιουργός. Δεν έχεις ούτε την ευθύνη ούτε την υποχρέωση να το κάνεις αυτό. Αυτό που πρέπει να σκέφτεσαι και να συλλογίζεσαι κάθε μέρα μες στην καρδιά σου είναι πώς θα εκπληρώσεις τα καθήκοντά σου και θα γίνεις ένα δημιουργήμα που ανταποκρίνεται στα πρότυπα, όχι πώς θα αποδείξεις αν ο Θεός είναι ο Δημιουργός, αν είναι πράγματι ο Θεός, ούτε να εξετάζεις εξονυχιστικά τι έχει κάνει ο Θεός και αν οι ενέργειές Του είναι ή δεν είναι σωστές. Δεν είναι αυτά τα όσα πρέπει να εξετάζεις εξονυχιστικά.

19 Ιουνίου 2021

ΟΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΩΝ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ (17)

Σημείο δωδέκατο: Να αναγνωρίζουν άμεσα και με ακρίβεια τους διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο του Θεού και την κανονική τάξη της εκκλησίας· να τα σταματούν και να τα περιορίζουν και να αντιστρέφουν την κατάσταση· επιπλέον, να συναναστρέφονται σχετικά με την αλήθεια, ώστε ο εκλεκτός λαός του Θεού να αναπτύξει ικανότητα διάκρισης μέσα από τέτοια πράγματα και να μάθει από αυτά (Μέρος πέμπτο)

Οι διάφοροι άνθρωποι, γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν την εκκλησιαστική ζωή

ΙΧ. Εξωτερίκευση αρνητικότητας

Σήμερα θα συνεχίσουμε τη συναναστροφή μας πάνω στη δωδέκατη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών: «Να αναγνωρίζουν άμεσα και με ακρίβεια τους διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο του Θεού και την κανονική τάξη της εκκλησίας· να τα σταματούν και να τα περιορίζουν και να αντιστρέφουν την κατάσταση· επιπλέον, να συναναστρέφονται σχετικά με την αλήθεια, ώστε ο εκλεκτός λαός του Θεού να αναπτύξει ικανότητα διάκρισης μέσα από τέτοια πράγματα και να μάθει από αυτά». Σε ό,τι αφορά τις διάφορες περιπτώσεις διατάραξης και αναστάτωσης που προκύπτουν στην εκκλησιαστική ζωή, την προηγούμενη φορά συναναστραφήκαμε πάνω στο όγδοο θέμα —τη διασπορά αντιλήψεων— και σήμερα θα συναναστραφούμε πάνω στο ένατο, την εξωτερίκευση αρνητικότητας. Η εξωτερίκευση αρνητικότητας είναι κάτι που ακούμε συχνά στην καθημερινή ζωή. Παρομοίως, θα πρέπει να περιορίζονται και να σταματούν οι πράξεις ή οι δηλώσεις εξωτερίκευσης αρνητικότητας όταν αυτές εμφανίζονται κατά την εκκλησιαστική ζωή, αφού η εξωτερίκευση αρνητικότητας δεν είναι εποικοδομητική για κανέναν, αλλά, αντίθετα, επηρεάζει, αναστατώνει και ζημιώνει τους ανθρώπους. Επομένως, η εξωτερίκευση αρνητικότητας είναι κάτι το αρνητικό και έχει παρόμοια φύση με άλλες συμπεριφορές, πράξεις και δηλώσεις που αναστατώνουν την εκκλησιαστική ζωή· μπορεί κι αυτή να αναστατώσει τους ανθρώπους και να έχει δυσμενείς επιπτώσεις. Κανείς δεν μπορεί να διαπλάσει τους άλλους ή να τους ωφελήσει εξωτερικεύοντας την αρνητικότητά του· κάτι τέτοιο μόνο βλάπτει, ενώ μπορεί και να επηρεάσει τους ανθρώπους στο να εκτελούν κανονικά τα καθήκοντά τους. Άρα, λοιπόν, όταν κάποιος εξωτερικεύει την αρνητικότητά του στην εκκλησία, πρέπει, κατά τον ίδιο τρόπο, να σταματά και να περιορίζεται, όχι να γίνεται ανεκτή ή να ενθαρρύνεται.

Α. Τι είναι η εξωτερίκευση αρνητικότητας

Ας δούμε πρώτα πώς θα πρέπει να γίνεται κατανοητή και να διακρίνεται η εξωτερίκευση αρνητικότητας. Πώς θα πρέπει να διακρίνουμε την εξωτερίκευση αρνητικότητας; Ποια από

τα σχόλια και ποιες από τις εκδηλώσεις των ανθρώπων συνιστούν εξωτερίκευση αρνητικότητας; Πάνω απ' όλα, η αρνητικότητα που εξωτερικεύουν οι άνθρωποι δεν είναι θετική, είναι κάτι αρνητικό που έρχεται σε αντίθεση με την αλήθεια και κάτι που παράγεται από τη διεφθαρμένη τους διάθεση. Το να έχει κανείς διεφθαρμένη διάθεση οδηγεί σε δυσκολίες στην άσκηση της αλήθειας και στην υποταγή στον Θεό —και εξαιτίας αυτών των δυσκολιών, αποκαλύπτονται στους ανθρώπους αρνητικές σκέψεις και άλλα αρνητικά πράγματα. Αυτά τα πράγματα παράγονται στο πλαίσιο της προσπάθειάς τους να κάνουν πράξη την αλήθεια· πρόκειται για σκέψεις και απόψεις που επηρεάζουν και εμποδίζουν τους ανθρώπους όταν προσπαθούν να κάνουν πράξη την αλήθεια, και είναι εντελώς αρνητικά πράγματα. Όσο κι αν είναι σύμφωνες με τις αντιλήψεις του ανθρώπου και όσο λογικές κι αν ακούγονται αυτές οι αρνητικές σκέψεις και απόψεις, δεν προέρχονται από την κατανόηση των λόγων του Θεού, πολύ λιγότερο δε αποτελούν βιωματική γνώση των λόγων του Θεού. Αντιθέτως, παράγονται από τον ανθρώπινο νου και δεν συμφωνούν καθόλου με την αλήθεια. Άρα, λοιπόν, είναι όψεις της αρνητικότητας, αρνητικά πράγματα. Η πρόθεση των ανθρώπων που εξωτερικεύουν την αρνητικότητά τους είναι να βρουν πολλούς αντικειμενικούς λόγους για την αποτυχία τους να κάνουν πράξη την αλήθεια, ώστε να κερδίσουν τη συμπόνια και την κατανόηση των άλλων. Σε διάφορους βαθμούς, αυτές οι αρνητικές δηλώσεις επηρεάζουν και υπονομεύουν την πρωτοβουλία των ανθρώπων να κάνουν πράξη την αλήθεια και μπορεί ακόμη και να εμποδίσουν πολλούς ανθρώπους να κάνουν πράξη την αλήθεια. Εξαιτίας αυτών των συνεπειών και των αρνητικών επιπτώσεων, αυτά τα πράγματα αξίζει ακόμη περισσότερο να χαρακτηρίζονται ως αρνητικά πράγματα που εναντιώνονται στον Θεό και είναι εντελώς εχθρικά προς την αλήθεια. Μερικοί άνθρωποι δεν μπορούν να διακρίνουν την ουσία της αρνητικότητας και νομίζουν ότι η συχνή αρνητικότητα είναι φυσιολογική και ότι δεν έχει μεγάλη επίδραση στην επιδίωξη της αλήθειας από μέρους των ανθρώπων. Αυτός ο ειρμός σκέψης είναι λανθασμένος· στην πραγματικότητα, έχει πολύ μεγάλη επίδραση και, αν η αρνητικότητα κάποιου γίνει υπερβολικά δυσβάσταχτη για τον ίδιο, μπορεί εύκολα να οδηγήσει σε προδοσία. Αυτή η τρομερή συνέπεια δεν προκαλείται από τίποτε άλλο παρά από την αρνητικότητα. Πώς θα πρέπει, λοιπόν, να διακρίνεται και να γίνεται κατανοητή η εξωτερίκευση αρνητικότητας; Με απλά λόγια, το να εξωτερικεύει κανείς αρνητικότητα σημαίνει να παραπλανά τους ανθρώπους και να τους εμποδίζει να κάνουν πράξη την αλήθεια· είναι η χρήση ήπιων τακτικών, φαινομενικά φυσιολογικών μεθόδων, για να παραπλανήσει τους ανθρώπους και να τους βάλει τρικλοποδιά. Είναι αυτό επιβλαβές γι' αυτούς; Στην πραγματικότητα, τους βλάπτει εξαιρετικά. Και έτσι, το να εξωτερικεύει κανείς την αρνητικότητά του είναι κάτι το αρνητικό, ο Θεός το καταδικάζει· αυτή είναι η απλούστερη ερμηνεία του να εξωτερικεύει κανείς αρνητικότητα. Ποιο είναι, λοιπόν, το αρνητικό συστατικό τού να εξωτερικεύει κανείς αρνητικότητα; Ποια πράγματα είναι αρνητικά και ενδέχεται να έχουν αρνητικό αντίκτυπο στους ανθρώπους και να αναστατώνουν και να βλάπτουν την εκκλησιαστική ζωή; Τι περιλαμβάνει η

αρνητικότητα; Εάν οι άνθρωποι έχουν αγνή κατανόηση των λόγων του Θεού, θα περιέχουν κάποια αρνητικότητα τα λόγια με τα οποία συναναστρέφονται; Εάν οι άνθρωποι έχουν στάση αληθινής υποταγής στις περιστάσεις που τους έχει διαμορφώσει ο Θεός, τότε η γνώση τους για τις εν λόγω περιστάσεις θα περιέχει κάποια αρνητικότητα; Όταν μοιράζονται με τους πάντες τη βιωματική τους γνώση, θα περιέχει καθόλου αρνητικότητα; Σίγουρα όχι. Αναφορικά με οτιδήποτε συμβαίνει στην εκκλησία ή γύρω τους, αν οι άνθρωποι είναι σε θέση να το αποδεχτούν από τον Θεό, να το προσεγγίσουν σωστά και να μπορούν να διατηρούν μια στάση αναζήτησης και υποταγής, τότε θα περιέχουν καθόλου αρνητικότητα οι γνώσεις τους, η κατανόησή τους και η εμπειρία τους σχετικά με όσα συμβαίνουν; (Όχι.) Σε καμία περίπτωση. Αν το δούμε, λοιπόν, από αυτές τις απόψεις, τι είναι ακριβώς η αρνητικότητα; Πώς μπορεί να γίνει κατανοητή; Η αρνητικότητα περιλαμβάνει την ανυπακοή, τη δυσαρέσκεια, τα παράπονα και την πικρία των ανθρώπων —τέτοιας φύσης πράγματα, έτσι δεν είναι; Οι πιο σοβαρές περιπτώσεις αρνητικότητας περιλαμβάνουν, επίσης, αντίσταση, απείθεια, ακόμα και έντονη διαμαρτυρία. Το να εκφράζει κανείς σχόλια που περιέχουν αυτά τα στοιχεία μπορεί να χαρακτηριστεί ως εξωτερίκευση αρνητικότητας. Αν κρίνουμε, λοιπόν, από αυτές τις εκδηλώσεις, όταν ένας άνθρωπος εξωτερικεύει την αρνητικότητά του, υπάρχει καθόλου υποταγή στον Θεό μέσα στην καρδιά του; Σίγουρα όχι. Υπάρχει καθόλου προθυμία να επαναστατήσει ενάντια στη σάρκα και να απαλλαγεί από την αρνητικότητά του; Όχι. Υπάρχει μόνο αντίσταση, επαναστατικότητα και εναντίωση. Αν η καρδιά των ανθρώπων είναι γεμάτη με αυτά τα πράγματα —αν η καρδιά τους έχει κυριευθεί από αυτά τα αρνητικά πράγματα— τότε αυτό θα οδηγήσει σε αντίσταση, επαναστατικότητα και απείθεια απέναντι στον Θεό. Αν έτσι έχει η κατάσταση, θα μπορούν ακόμα να κάνουν πράξη την αλήθεια και να υποταχθούν στον Θεό; Όχι, δεν θα μπορούν. Θα απομακρυνθούν απλώς από τον Θεό, θα γίνουν πιο αρνητικοί και μπορεί, μάλιστα, να αμφισβητήσουν, να αρνηθούν και να προδώσουν τον Θεό. Μόνο αυτό θα γίνει. Δεν είναι επικίνδυνο αυτό; Όποιος είναι συχνά αρνητικός είναι ικανός να εξωτερικεύσει την αρνητικότητά του και η εξωτερίκευση αρνητικότητας πάει να πει πως εναντιώνεται στον Θεό και Τον αρνείται· άρα, λοιπόν, οι άνθρωποι που εξωτερικεύουν συχνά την αρνητικότητά τους είναι πιθανόν να προδώσουν τον Θεό και να Τον εγκαταλείψουν οποτεδήποτε και οπουδήποτε.

Αν κρίνουμε από το νόημα της λέξης «αρνητικότητα», όταν ένας άνθρωπος γίνεται αρνητικός, η ψυχολογική του διάθεση πέφτει κατακόρυφα και περιέρχεται σε άσχημη ψυχική κατάσταση. Η ψυχολογική του διάθεση είναι γεμάτη αρνητικά στοιχεία, δεν τηρεί μια στάση όπου να σημειώνει ενεργά πρόοδο και να αγωνίζεται να προχωρήσει προς τα εμπρός, ενώ δεν συνεργάζεται ούτε αναζητά με θετικό και ενεργό τρόπο· ακόμη περισσότερο, δεν επιδεικνύει καμία πρόθυμη υποταγή και, αντίθετα, εκδηλώνει μια ψυχολογική διάθεση έντονης αποκαρδίωσης. Τι αντιπροσωπεύει μια ψυχολογική διάθεση αποκαρδίωσης; Αντιπροσωπεύει τις θετικές πτυχές της ανθρώπινης φύσης; Αντιπροσωπεύει το ότι έχει συνείδηση και λογική; Αντιπροσωπεύει το ότι ζει με

αξιοπρέπεια, ότι ζει με την αξιοπρέπεια της ανθρώπινης φύσης; (Όχι.) Αν δεν αντιπροσωπεύει αυτά τα θετικά πράγματα, τότε τι αντιπροσωπεύει; Μήπως αντιπροσωπεύει έλλειψη αληθινής πίστης στον Θεό, καθώς και έλλειψη αποφασιστικότητας και βούλησης να επιδιώξει την αλήθεια και να σημειώσει ενεργά πρόοδο; Μήπως αντιπροσωπεύει έντονη δυσaréσκεια με την τρέχουσα κατάσταση και τις δυσκολίες του, δυσκολία να τις κατανοήσει, καθώς και απροθυμία να αποδεχτεί τα γεγονότα του παρόντος; Μήπως αντιπροσωπεύει μια κατάσταση κατά την οποία η καρδιά του είναι γεμάτη ανυπακοή, επιθυμία να δείχνει απείθεια, καθώς και επιθυμία να ξεφύγει από την παρούσα κατάσταση και να την αλλάξει; (Ναι.) Αυτές τις καταστάσεις εκδηλώνουν οι άνθρωποι όταν αντιμετωπίζουν την παρούσα κατάσταση με αρνητικότητα. Με λίγα λόγια, ό,τι κι αν γίνει, όταν οι άνθρωποι είναι αρνητικοί, η δυσaréσκειά τους με την παρούσα κατάσταση και με αυτά που έχει κανονίσει ο Θεός δεν ισοδυναμεί με το να έχουν απλώς παρανοήσεις, να μην καταλαβαίνουν, να μην κατανοούν ή να μην μπορούν να βιώσουν πράγματα· δεν ισοδυναμεί με κάτι τόσο απλό. Το να μην κατανοεί κάποιος κάτι μπορεί να είναι ζήτημα επιπέδου ή χρόνου, πράγμα που αποτελεί κανονική εκδήλωση της ανθρώπινης φύσης. Το να μην μπορεί κανείς να βιώνει πράγματα μπορεί κι αυτό να οφείλεται σε αντικειμενικούς λόγους· αυτοί, όμως, δεν θεωρούνται αρνητικά πράγματα. Κάποιοι άνθρωποι επίσης δεν μπορούν να βιώσουν πράγματα, όμως όταν έρχονται αντιμέτωποι με πράγματα που δεν καταλαβαίνουν και δεν διακρίνουν ή με πράγματα που δεν μπορούν να κατανοήσουν ή να βιώσουν, προσεύχονται στον Θεό και αναζητούν τις επιθυμίες Του, περιμένουν τη διαφώτιση και τη φώτιση του Θεού και αναζητούν ενεργά από τους άλλους και συναναστρέφονται μαζί τους. Κάποιοι άνθρωποι, ωστόσο, είναι διαφορετικοί· δεν έχουν αυτά τα μονοπάτια άσκησης ούτε έχουν τέτοια στάση. Αντί να περιμένουν, να αναζητήσουν ή να βρουν κάποιον για να συναναστραφούν μαζί του, αναπτύσσουν παρανοήσεις μέσα στην καρδιά τους και νιώθουν πως τα γεγονότα και οι περιστάσεις που αντιμετωπίζουν δεν συνάδουν με τις επιθυμίες, τις προτιμήσεις ή τις φαντασιοκοπίες τους, πράγμα που οδηγεί σε ανυπακοή, δυσaréσκεια, αντίσταση, παράπονα, απείθεια, έντονη διαμαρτυρία και άλλα παρόμοια αρνητικά πράγματα. Αφού γεννηθούν μέσα τους αυτά τα αρνητικά πράγματα, δεν τους δίνουν μεγάλη σημασία ούτε προσέρχονται ενώπιον του Θεού για να προσευχηθούν και να κάνουν αυτοκριτική ώστε να γνωρίσουν την κατάσταση και τη διαφθορά τους. Δεν διαβάζουν τα λόγια του Θεού για να αναζητήσουν τις επιθυμίες Του, δεν χρησιμοποιούν τα λόγια του Θεού για να λύσουν προβλήματα ούτε, βέβαια, αναζητούν από τους άλλους και συναναστρέφονται μαζί τους. Αντίθετα, επιμένουν πως αυτό που πιστεύουν είναι σωστό και ακριβές, τρέφουν ανυπακοή και δυσaréσκεια στην καρδιά τους και παραμένουν παγιδευμένοι σε αρνητικά συναισθήματα. Όταν παγιδεύονται σε αυτά τα συναισθήματα, μπορεί να είναι σε θέση να τα καταπνίξουν ή να τα αντέξουν για μια δυο μέρες, αλλά, αν περάσει μεγαλύτερο διάστημα, γεννιούνται διάφορα πράγματα στο μυαλό τους, που περιλαμβάνουν τις ανθρώπινες αντιλήψεις και φαντασιοκοπίες, την ηθική και τις ηθικές αξίες του ανθρώπου, την κουλτούρα, τις παραδόσεις και τις γνώσεις

του ανθρώπου και ούτω καθεξής. Χρησιμοποιούν αυτά τα πράγματα για να μετρήσουν, να υπολογίσουν και να καταλάβουν τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν, πλήρως παγιδευμένοι στον ιστό του Σατανά, πυροδοτώντας, έτσι, διάφορες καταστάσεις δυσαρέσκειας και ανυπακοής. Από αυτές τις διεφθαρμένες καταστάσεις προκύπτουν στη συνέχεια διάφορες λανθασμένες ιδέες και απόψεις, ενώ μέσα στην καρδιά τους αυτά τα αρνητικά πράγματα δεν μπορούν πια να τεθούν υπό έλεγχο. Έπειτα, ψάχνουν ευκαιρίες για να ξεσπάσουν και να εξωτερικεύσουν αυτά τα πράγματα. Όταν η καρδιά τους είναι γεμάτη αρνητικότητα, μήπως λένε: «Μέσα μου είμαι γεμάτος αρνητικά πράγματα. Δεν πρέπει να μιλάω απερίσκεπτα, έτσι ώστε να μη βλάψω τους άλλους. Αν έχω όρεξη να μιλήσω και δεν μπορώ να κρατηθώ, θα τα πω στον τοίχο ή θα μιλήσω σε κάτι που δεν καταλαβαίνει την ανθρώπινη γλώσσα»; Έχουν αρκετή καλοσύνη ώστε να κάνουν κάτι τέτοιο; (Όχι.) Και τι κάνουν, λοιπόν; Ψάχνουν ευκαιρίες να βρουν ακροατές που θα γίνουν αποδέκτες των αρνητικών απόψεων, σχολίων και συναισθημάτων τους και τις εκμεταλλεύονται για να ξεσπάσουν τα διάφορα αρνητικά συναισθήματα που έχουν μέσα στην καρδιά τους, όπως η δυσαρέσκεια, η ανυπακοή και η πικρία. Πιστεύουν πως η καλύτερη ώρα για να εξωτερικεύσουν και μια καλή ευκαιρία για να ξεσπάσουν την αρνητικότητα, τη δυσαρέσκεια και την ανυπακοή τους είναι κατά τη διάρκεια της εκκλησιαστικής ζωής, αφού τους ακούνε πολλοί άνθρωποι και τα λόγια τους μπορούν να επηρεάσουν τους άλλους έτσι ώστε να γίνουν αρνητικοί και να έχουν δυσμενείς επιπτώσεις στο έργο της εκκλησίας. Φυσικά, όσοι εξωτερικεύουν την αρνητικότητά τους δεν μπορούν να συγκρατηθούν ούτε και στα παρασκήνια· ξεσπάνε πάντα τα αρνητικά τους λόγια. Όταν δεν υπάρχουν πολλοί άνθρωποι για να τους ακούσουν να εξωτερικεύουν την αρνητικότητά τους, το βρίσκουν βαρετό· όταν, όμως, συναθροίζονται όλοι μαζί, δραστηριοποιούνται περισσότερο. Αν κρίνουμε από τα συναισθήματα, τις καταστάσεις και τις άλλες πτυχές των ανθρώπων που εξωτερικεύουν την αρνητικότητά τους, ο στόχος τους δεν είναι να βοηθήσουν τους άλλους να κατανοήσουν την αλήθεια, να διακρίνουν τι είναι αληθινό, να ξεδιαλύνουν τις παρανοήσεις ή τις αμφιβολίες που έχουν για τον Θεό, να αποκτήσουν αυτογνωσία και να γνωρίσουν τη διεφθαρμένη ουσία τους ή να επιλύσουν τα ζητήματα της επαναστατικότητας και της διαφθοράς τους έτσι ώστε, αντί να επαναστατούν ενάντια στον Θεό και να Του εναντιώνονται, να υποτάσσονται σ' Αυτόν. Ο στόχος τους είναι ουσιαστικά διττός: Από τη μία, εξωτερικεύουν την αρνητικότητά τους για να ξεσπάσουν τα συναισθήματά τους· από την άλλη, στόχος τους είναι να προσελκύσουν περισσότερους ανθρώπους στη δική τους αρνητικότητα και στην παγίδα της αντίστασης στον Θεό και της έντονης διαμαρτυρίας ενάντια στον Θεό. Επομένως, θα πρέπει οπωσδήποτε να σταματά η πρακτική της εξωτερίκευσης αρνητικότητας κατά την εκκλησιαστική ζωή.

Β. Οι διάφορες καταστάσεις και εκδηλώσεις των ανθρώπων που εξωτερικεύουν την αρνητικότητά τους

1. Εξωτερικεύουν αρνητικότητα ενώ νιώθουν δυσανεσκημένοι επειδή απαλλάχθηκαν από τα καθήκοντά τους

Αυτά είναι, κατά κύριο λόγο, τα συναισθήματα και οι εκδηλώσεις της αρνητικότητας. Αφού συναναστράφηκα πάνω σε αυτά, οι άνθρωποι θα πρέπει να αντιπαραβάλουν τον εαυτό τους ως προς αυτά και να δουν ποιες από τις συμπεριφορές, τα σχόλια και τις μεθόδους τους στην πραγματική ζωή αποτελούν εξωτερίκευση αρνητικότητας, καθώς και ποιες καταστάσεις τούς κάνουν να βυθίζονται στην αρνητικότητα, οδηγώντας τους έτσι να εξωτερικεύουν την αρνητικότητά τους. Πείτε Μου, υπό τυπικές συνθήκες, ποιες καταστάσεις κάνουν τους ανθρώπους να γίνονται αρνητικοί; Ποιες είναι οι κοινές μορφές της αρνητικότητας; (Όταν κάποιος απαλλάσσεται από τα καθήκοντά του ή όταν κλαδεύεται, μπορεί να αρχίσει να νιώθει κάποια αρνητικότητα μέσα του.) Το ένα σενάριο είναι να απαλλαχθεί από τα καθήκοντά του και το άλλο να κλαδευτεί. Γιατί γίνεται κανείς αρνητικός όταν απαλλάσσεται από τα καθήκοντά του; (Κάποιοι άνθρωποι, αφού απαλλαχθούν από τα καθήκοντά τους, δεν έχουν αυτογνωσία και νομίζουν ότι η θέση τους ήταν αυτή που οδήγησε στην κατρακύλα τους. Στη συνέχεια, λένε: «Όσο πιο ψηλά ανεβαίνεις τόσο πιο απότομα πέφτεις», εκφράζοντας κάποιες αρνητικές απόψεις. Δεν έχουν αγνή κατανόηση του γεγονότος ότι απαλλάχθηκαν από τα καθήκοντά τους: μέσα τους είναι ανυπάκουοι.) Μέσα τους, υπάρχει ανυπακοή και δυσανεσκεια, τα οποία είναι αρνητικά συναισθήματα. Παραπονιούνται; (Ναι. Θεωρούν πως, αν και έχουν υπομείνει κακουχίες και έχουν πληρώσει ένα τίμημα και, αν και πάντα εργάζονταν σκληρά χωρίς να παίρνουν τίποτα καλό σε αντάλλαγμα, παρόλα αυτά απαλλάχθηκαν από τα καθήκοντά τους. Λένε, λοιπόν: «Είναι δύσκολο να είναι κανείς επικεφαλής: όποιος γίνεται επικεφαλής είναι άτυχος. Στο τέλος, όλοι απαλλάσσονται από τα καθήκοντά τους».) Όταν διαδίδουν αυτά τα σχόλια, εξωτερικεύουν την αρνητικότητά τους. Αν είναι απλώς ανυπάκουοι και δυσανεσκημένοι, χωρίς όμως να το διαδίδουν, τότε αυτό δεν συνιστά ακόμα εξωτερίκευση αρνητικότητας. Αν από την ανυπακοή και τη δυσανεσκεια προκύψει σταδιακά μια ψυχολογική διάθεση παραπόνων και δεν αναγνωρίζουν το γεγονός πως έχουν χαμηλό επίπεδο και δεν μπορούσαν να κάνουν τη δουλειά, ενώ στη συνέχεια αρχίσουν να επιχειρηματολογούν υπέρ της στρεβλής λογικής τους και, καθώς επιχειρηματολογούν, παραθέτουν κάθε λογής δηλώσεις, απόψεις, δικαιολογίες, λόγους, εξηγήσεις, αιτιολογίες και ούτω καθεξής, τότε αυτού του είδους τα σχόλια που εκφράζουν ισοδυναμούν με εξωτερίκευση αρνητικότητας. Κάποιοι ψευδοεπικεφαλής, οι οποίοι απαλλάσσονται από τα καθήκοντά τους επειδή δεν κάνουν αληθινό έργο, τρέφουν ανυπακοή και δυσανεσκεια μέσα τους και δεν έχουν καθόλου υποταγή: πάντα σκέφτονται: «Ας δούμε ποιος μπορεί να πάρει τη θέση μου ως επικεφαλής. Οι άλλοι δεν είναι καλύτεροι από εμένα. Αν δεν μπορώ να κάνω εγώ το έργο, τότε δεν μπορούν ούτε εκείνοι!» Τι είναι αυτό που τους κάνει ανυπάκουους; Αναρωτιούνται γιατί τους

απάλλαξαν από τα καθήκοντά τους ενώ, κατά τη γνώμη τους, το επίπεδό τους δεν είναι χαμηλό και έχουν κάνει άφθονο έργο. Αυτές τις σκέψεις κάνουν μέσα τους οι ψευδοεπικεφαλής. Δεν κάνουν αυτοκριτική ώστε να αποκτήσουν αυτογνωσία και να δουν αν έκαναν ή δεν έκαναν αληθινό έργο, πόσα πραγματικά προβλήματα έλυσαν ή αν είναι ή δεν είναι γεγονός πως παρέλυσαν το έργο της εκκλησίας. Σπανίως συλλογίζονται αυτά τα πράγματα. Δεν θεωρούν πως το πρόβλημα είναι ότι δεν κατέχουν την αλήθεια-πραγματικότητα και δεν μπορούν να διακρίνουν τα πράγματα, αλλά πιστεύουν πως, εφόσον έχουν κάνει πολύ έργο, δεν θα έπρεπε να χαρακτηρίζονται ψευδοεπικεφαλής. Αυτός είναι ο κύριος λόγος της ανυπακοής και της δυσαρέσκειάς τους. Πάντα σκέφτονται: «Για ποιον κάνω τα καθήκοντά μου τόσα χρόνια και για ποιον σηκώνομαι καθημερινά νωρίς το πρωί και ξαγρυπνώ τα βράδια; Αφού άρχισα να πιστεύω στον Θεό, άφησα πίσω την οικογένειά μου, παράτησα την καριέρα μου και κινδύνεψα ακόμα και να συλληφθώ και να φυλακιστώ για να κάνω τα καθήκοντά μου. Έχω υπομείνει πάρα πολλές κακουχίες! Και τώρα λένε ότι δεν έχω κάνει πρακτικό έργο και με απαλλάσσουν έτσι απλά από τα καθήκοντά μου —είναι μεγάλη αδικία! Ακόμη κι αν δεν πέτυχα κάτι, έχω υπομείνει κακουχίες· κι αν όχι κακουχίες, τότε κούραση! Αν θεωρούν ότι ακόμη κι εγώ —που έχω τέτοιο επίπεδο και τέτοια ικανότητα να πληρώνω ένα τίμημα στο έργο μου— δεν ανταποκρίνομαι στα πρότυπα και απαλλάσσομαι από τα καθήκοντά μου, τότε πιστεύω πως δεν θα υπάρχει και κανένας επικεφαλής που να ανταποκρίνεται στα πρότυπα!» Όταν λένε αυτά τα λόγια, εξωτερικεύουν την αρνητικότητά τους; Εκφράζει έστω και μία από τις προτάσεις τους υποταγή; Υπάρχει έστω και ίχνος θέλησης να αναζητήσουν την αλήθεια; Υπάρχει αυτοκριτική του τύπου: «Λένε πως το έργο μου δεν ανταποκρίνεται στα πρότυπα· πού υστερώ ακριβώς, λοιπόν; Ποιο πρακτικό έργο δεν έχω κάνει; Ποιες εκδηλώσεις ψευδοεπικεφαλής παρουσιάζω;» Έχουν κάνει τέτοια αυτοκριτική; (Όχι.) Ποια είναι, λοιπόν, η φύση αυτών των λόγων που λένε; Παραπονιούνται; Δικαιολογούνται; Ποιος είναι ο σκοπός τους όταν δικαιολογούνται; Δεν το κάνουν για να κερδίσουν τη συμπόνια και την κατανόηση των άλλων; Δεν θέλουν να τους υπερασπιστούν περισσότεροι άνθρωποι και να θρηνήσουν για την αδικία που έχουν υποστεί; (Ναι.) Τότε, εναντίον ποιου διαμαρτύρονται τόσο έντονα; Με τον Θεό δεν διαφωνούν; Εναντίον του Θεού δεν διαμαρτύρονται τόσο έντονα; (Ναι.) Τα λόγια τους αποτελούν παράπονα για τον Θεό και εναντίωση στον Θεό. Η καρδιά τους είναι γεμάτη παράπονα, αντίσταση και επαναστατικότητα. Και δεν είναι μόνο αυτό, αλλά, εξωτερικεύοντας την αρνητικότητά τους, στόχος τους είναι να κάνουν περισσότερους ανθρώπους να τους καταλάβουν, να συμπάσχουν μαζί τους και να αναπτύξουν αρνητικότητα όπως οι ίδιοι, καθώς και να κάνουν περισσότερους ανθρώπους να τρέφουν παράπονα, αντίσταση και απείθεια εναντίον του Θεού ή να διαμαρτύρονται έντονα εναντίον Του, όπως οι ίδιοι. Δεν εξωτερικεύουν την αρνητικότητά τους για να πετύχουν αυτόν τον στόχο; Στόχος τους είναι να κάνουν απλώς περισσότερους ανθρώπους να μάθουν τη δήθεν αλήθεια και να κάνουν τους άλλους να πιστέψουν ότι αδικούνται, ότι έκαναν το σωστό, ότι δεν θα έπρεπε να είχαν απαλλαχθεί από τα καθήκοντά τους και ότι

ήταν λάθος που απαλλάχθηκαν απ' αυτά· θέλουν να τους υπερασπιστούν περισσότεροι άνθρωποι. Μέσα από αυτό, ελπίζουν να αποκαταστήσουν το κύρος, τη θέση και την υπόληψή τους. Όλοι οι ψευδοεπικεφαλής και οι αντίχριστοι, αφού απαλλαχθούν από τα καθήκοντά τους, εξωτερικεύουν την αρνητικότητά τους κατ' αυτόν τον τρόπο για να κερδίσουν τη συμπόνια των άλλων. Κανείς τους δεν μπορεί να κάνει αυτοκριτική και να αποκτήσει αυτογνωσία, να παραδεχτεί τα λάθη του ή να δείξει αληθινή μεταμέλεια και μετάνοια. Το γεγονός αυτό αποδεικνύει πως οι ψευδοεπικεφαλής και οι αντίχριστοι είναι όλοι τους άνθρωποι που δεν αγαπούν την αλήθεια και δεν την αποδέχονται καθόλου. Αφού, λοιπόν, αποκαλυφθούν και αποκλειστούν, δεν μπορούν να αποκτήσουν αυτογνωσία μέσω της αλήθειας και των λόγων του Θεού. Κανείς δεν τους έχει δει να δείχνουν μεταμέλεια ή να έχουν αληθινή αυτογνωσία και κανείς δεν τους έχει δει να εκδηλώνουν αληθινή μετάνοια. Φαίνεται να μην αποκτούν ποτέ αυτογνωσία ούτε να παραδέχονται ποτέ τα λάθη τους. Αν κρίνουμε από αυτό το γεγονός, το να απαλλάσσονται οι ψευδοεπικεφαλής και οι αντίχριστοι από τα καθήκοντά τους είναι απόλυτα ενδεδειγμένο και καθόλου άδικο. Με βάση το γεγονός ότι δεν κάνουν καμία απολύτως αυτοκριτική, δεν έχουν καθόλου αυτογνωσία και δεν νιώθουν ίχνος μεταμέλειας, είναι φανερό πως η αντίχριστη διάθεσή τους είναι σοβαρή και δεν αγαπούν καθόλου την αλήθεια.

Κάποιοι ψευδοεπικεφαλής, αφού απαλλαχθούν από τα καθήκοντά τους, δεν αναγνωρίζουν καθόλου τα λάθη τους, δεν αναζητούν την αλήθεια, δεν κάνουν αυτοκριτική ούτε αποκτούν αυτογνωσία. Δεν έχουν την παραμικρή υποταγή, ούτε στην καρδιά ούτε στη στάση τους. Αντίθετα, παρανοούν τον Θεό και διαμαρτύρονται πως ο Θεός τούς φέρεται άδικα, στύβοντας το μυαλό τους για να βρουν διάφορες δικαιολογίες και λόγους για να δικαιολογήσουν και να υπερασπιστούν τον εαυτό τους. Κάποιοι λένε, μάλιστα: «Ποτέ στο παρελθόν δεν ήθελα να γίνω επικεφαλής, γιατί ήξερα πως είναι δύσκολη δουλειά. Αν τα πας καλά, δεν ανταμείβεσαι· αν δεν τα πας καλά, σε απαλλάσσουν από τα καθήκοντά σου και γίνεσαι διαβόητος, σε απορρίπτουν οι αδελφοί και οι αδελφές και το κύρος σου εκμηδενίζεται. Πώς να έχει κανείς τα μούτρα να κυκλοφορήσει μετά απ' αυτό; Τώρα που απαλλάχθηκα από τα καθήκοντά μου, είμαι ακόμα πιο πεπεισμένος πως δεν είναι εύκολο να είσαι επικεφαλής ή εργάτης· είναι κοπιαστική δουλειά που δεν αναγνωρίζεται!» Τι σημαίνει η δήλωση «το να είσαι επικεφαλής ή εργάτης είναι κοπιαστική δουλειά που δεν αναγνωρίζεται»; Εκφράζουν σ' αυτήν κάποια πρόθεση να αναζητήσουν την αλήθεια; Δεν ισχύει πως έχουν αρχίσει να μισούν το γεγονός ότι ο οίκος του Θεού κανόνισε να είναι επικεφαλής ή εργάτες και πως τώρα χρησιμοποιούν μια τέτοια δήλωση για να παραπλανήσουν τους άλλους; (Ναι.) Τι συνέπειες μπορεί να έχει αυτή η δήλωση; Αυτά τα λόγια θα επηρεάσουν και θα αναστατώσουν τον νου, τον τρόπο σκέψης και την αντίληψη και κατανόηση που έχουν οι περισσότεροι άνθρωποι γι' αυτό το ζήτημα. Αυτήν τη συνέπεια έχει στους ανθρώπους η εξωτερίκευση αρνητικότητας. Αν, για παράδειγμα, δεν είσαι επικεφαλής και το ακούσεις αυτό, θα ξαφνιαστείς και θα σκεφτείς: «Αλήθεια είναι! Δεν πρέπει να με επιλέξουν ως επικεφαλής. Αν με επιλέξουν, θα πρέπει να βρω γρήγορα κάθε λογής λόγους και δικαιολογίες για να αρνηθώ. Θα πω

ότι δεν έχω το επίπεδο και δεν μπορώ να κάνω το έργο». Κάποιοι επικεφαλής επηρεάζονται κι αυτοί από την εν λόγω δήλωση και σκέφτονται: «Πολύ τρομακτικό! Μήπως θα έχω κι εγώ την ίδια έκβαση μ' αυτούς στο μέλλον; Αν τα πράγματα πρόκειται να εξελιχθούν έτσι, τότε αρνούμαι κατηγορηματικά να είμαι επικεφαλής». Αναστατώνουν τους ανθρώπους αυτά τα αρνητικά συναισθήματα και αυτή η αρνητική δήλωση; Είναι ξεκάθαρο πως προκαλούν αναστάτωση. Όταν ακούσει κανείς αυτά τα λόγια, όποιος κι αν είναι αυτός και είτε έχει καλό είτε κακό επίπεδο, θα αφομοιώσει πρώτα άθελά του αυτά τα λόγια, θα καταλάβουν δεσπύζουσα θέση στον νου του και θα τον επηρεάσουν, είτε λίγο είτε πολύ. Τι συνέπειες θα έχει το γεγονός ότι επηρεάστηκε; Οι περισσότεροι άνθρωποι δεν θα μπορούν να αντιμετωπίσουν σωστά το γεγονός ότι ήταν επικεφαλής και απαλλάχθηκαν από τα καθήκοντά τους και δεν θα υιοθετήσουν υποτακτική στάση. Αντ' αυτού, μέσα τους θα παρανοούν συνεχώς τον Θεό και θα είναι πάντα επιφυλακτικοί απέναντί Του, θα αναπτύξουν αρνητικά συναισθήματα γι' αυτό το θέμα, ενώ θα φοβούνται και θα είναι ιδιαίτερα ευαίσθητοι όταν αναφέρεται το θέμα. Όταν οι άνθρωποι εκδηλώνουν αυτές τις συμπεριφορές, δεν έχουν πέσει στον πειρασμό και την παραπλάνηση του Σατανά; Είναι ξεκάθαρο πως τους έχουν παραπλανήσει και αναστατώσει οι άνθρωποι που εξωτερικεύουν την αρνητικότητά τους. Επειδή τα πράγματα που εξωτερικεύουν οι άνθρωποι που εξωτερικεύουν αρνητικότητα πηγάζουν από τις διεφθαρμένες διαθέσεις των ανθρώπων και από τον Σατανά, ενώ δεν αποτελούν κατανόηση της αλήθειας ούτε βιωματικές γνώσεις που αποκτούν μέσω της υποταγής στα περιβάλλοντα που διαμορφώνει ο Θεός, όσοι τα ακούνε αναστατώνονται, είτε λίγο είτε πολύ. Η αρνητικότητα που εξωτερικεύουν οι άνθρωποι έχει κάποιες δυσμενείς, ενοχλητικές επιπτώσεις σε όλους. Κάποιοι άνθρωποι που αναζητούν ενεργά την αλήθεια δεν θα πάθουν τόσο μεγάλο κακό. Άλλοι άνθρωποι, που δεν προβάλλουν καμία αντίσταση, δεν μπορούν παρά να ενοχλούνται και να βλάπτονται βαθιά, ακόμη κι αν γνωρίζουν πως τα λόγια δεν είναι σωστά. Ό,τι κι αν λέει ο Θεός, όσο κι αν συναναστρέφεται πάνω σ' αυτό το ζήτημα ή όποιες απαιτήσεις κι αν έχει, εκείνοι αγνοούν όλα αυτά τα πράγματα και, αντίθετα, έχουν στον νου τους τα λόγια εκείνων που εξωτερικεύουν την αρνητικότητά τους, προειδοποιώντας συνεχώς τον εαυτό τους να είναι πάντα σε επαγρύπνηση, λες και αυτές οι αρνητικές δηλώσεις είναι η προστατευτική ομπρέλα και ασπίδα τους. Ό,τι κι αν λέει ο Θεός, δεν μπορούν να εγκαταλείψουν την επιφυλακτικότητα και τις παρανοήσεις τους. Αυτοί οι άνθρωποι, οι οποίοι δεν έχουν εισέλθει καθόλου στην αλήθεια ή στα λόγια του Θεού και οι οποίοι δεν κατανοούν την αλήθεια-πραγματικότητα, δεν διακρίνουν καθόλου αυτές τις αρνητικές δηλώσεις ούτε έχουν καθόλου αντίσταση σ' αυτές. Στο τέλος, καταλήγουν να περιορίζονται και να δεσμεύονται απ' αυτές τις αρνητικές δηλώσεις και δεν μπορούν να αποδεχτούν πια τα λόγια του Θεού. Δεν τους έχει βλάψει αυτό; Σε τι βαθμό τούς έχει βλάψει; Δεν μπορούν να αφομοιώσουν ούτε να κατανοήσουν τα λόγια του Θεού και, αντίθετα, εκλαμβάνουν ως θετικά πράγματα τα αρνητικά λόγια και τα λόγια δυσαρέσκειας, ανυπακοής και διαμαρτυρίας που εκφράζουν οι άνθρωποι, τα θεωρούν ως τα προσωπικά τους συνθήματα που πρέπει να έχουν μες στην καρδιά τους και τα

χρησιμοποιούν για να καθοδηγούν τη ζωή τους, να εναντιώνονται στον Θεό και να αψηφούν τα λόγια Του. Δεν έχουν πιαστεί στον ιστό του Σατανά; (Ναι.) Αυτοί οι άνθρωποι πιάνονται άθελά τους στον ιστό του Σατανά και αιχμαλωτίζονται από τον Σατανά. Οι αρνητικές δηλώσεις που εκφράζουν αυτοί οι άνθρωποι για ένα τόσο απλό ζήτημα όπως το να απομακρύνεται κανείς από ένα πόστο έχουν, παρόλα αυτά, τεράστια επίδραση στους άλλους. Υπάρχει ένα βασικό αίτιο πίσω απ' αυτό: Όσοι αποδέχονται αυτές τις αρνητικές δηλώσεις ήδη έτρεφαν από πριν ένα σωρό αντιλήψεις και φαντασιοκοπίες, ακόμη και κάποιες παρανοήσεις και κάποια επιφυλακτικότητα, για τη θέση του επικεφαλής. Αν και αυτές οι παρανοήσεις και αυτή η επιφυλακτικότητα δεν είχαν σχηματιστεί πλήρως μες στο μυαλό τους, αφού ακούσουν αυτές τις αρνητικές δηλώσεις, πείθονται περισσότερο πως η επιφυλακτικότητα και οι παρανοήσεις τους είναι σωστές· θεωρούν πως είναι ακόμη πιο δικαιολογημένο να πιστεύουν ότι η θέση του επικεφαλής συνεπάγεται μεγάλη κακοτυχία και λίγα καλά πράγματα και ότι σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να γίνουν επικεφαλής ή εργάτες, ώστε να αποφύγουν να απαλλαχθούν από τα καθήκοντά τους και να απορριφθούν επειδή έκαναν λάθη. Δεν τους έχουν παραπλανήσει και επηρεάσει πέρα για πέρα εκείνοι που εξωτερικεύουν την αρνητικότητά τους; Απλώς και μόνο οι αρνητικές δηλώσεις που εκφράζει ένας άνθρωπος ο οποίος έχει απαλλαχθεί από τα καθήκοντά του, καθώς και τα αισθήματα ανυπακοής και δυσαρέσκειας που νιώθει, αρκούν για να επηρεάσουν και να βλάψουν τόσο πολύ τους ανθρώπους. Τι πιστεύετε, είναι σοβαρό ζήτημα το ότι τα αρνητικά συναισθήματα που εξωτερικεύουν οι άνθρωποι αποπνέουν θάνατο; (Ναι, είναι σοβαρό.) Τι το καθιστά τόσο σοβαρό; Το γεγονός πως επιβεβαιώνει απόλυτα τη βαθιά ριζωμένη επιφυλακτικότητα και τις παρανοήσεις που έχουν οι άνθρωποι για τον Θεό, ενώ επίσης αντικατοπτρίζει τις καταστάσεις παρανόησης και αμφισβήτησης των ανθρώπων για τον Θεό, καθώς και την εσωτερική στάση που έχουν απέναντί Του. Επομένως, οι δηλώσεις που διαδίδουν όσοι εξωτερικεύουν την αρνητικότητά τους χτυπούν απευθείας στα ζωτικά σημεία των ανθρώπων και οι άνθρωποι τις αποδέχονται απόλυτα, με αποτέλεσμα να πιάνονται τελείως στον ιστό του Σατανά και να μην μπορούν να απελευθερωθούν. Είναι καλό αυτό ή κακό; (Κακό.) Τι συνέπειες έχει; (Κάνει τους ανθρώπους να προδώσουν τον Θεό.) (Κάνει τους ανθρώπους να είναι επιφυλακτικοί απέναντι στον Θεό και να Τον παρανοούν, να απομακρύνονται από τον Θεό μέσα στην καρδιά τους, να προσεγγίζουν με αρνητικό τρόπο τα καθήκοντά τους και να φοβούνται να αποδεχτούν σημαντικές αναθέσεις. Είναι ευχαριστημένοι με το να κάνουν κοινά καθήκοντα, με αποτέλεσμα να χάνουν πολλές ευκαιρίες να οδηγηθούν στην τελείωση.) Μπορούν να σωθούν τέτοιοι άνθρωποι; (Όχι.)

Ο Παύλος εξέφρασε πολλές απόψεις και έγραψε πολλές επιστολές πριν από δύο χιλιάδες χρόνια. Στις επιστολές αυτές, έγραψε πολλές πλάνες. Επειδή οι άνθρωποι δεν έχουν ικανότητα διάκρισης, όσοι διαβάζουν τη Βίβλο τα τελευταία δύο χιλιάδες χρόνια έχουν αποδεχτεί, κατά κύριο λόγο, τις σκέψεις και τις απόψεις του Παύλου, ενώ έχουν παραμερίσει τα λόγια του Κυρίου Ιησού και δεν έχουν αποδεχτεί τις αλήθειες από τον

Θεό. Μπορούν όσοι αποδέχονται τις σκέψεις και τις απόψεις του Παύλου να προσέλθουν ενώπιον του Θεού; Μπορούν να αποδεχτούν τα λόγια Του; (Όχι.) Αν δεν μπορούν να αποδεχτούν τα λόγια του Θεού, μπορούν να αντιμετωπίσουν τον Θεό ως Θεό; (Όχι.) Όταν καταφτάνει ο Θεός και στέκεται μπροστά τους, μπορούν να αναγνωρίσουν τον Θεό; Μπορούν να Τον αποδεχτούν ως Θεό και Κύριό τους; (Όχι.) Γιατί δεν μπορούν; Οι παράλογες σκέψεις και απόψεις του Παύλου έχουν κατακλύσει την καρδιά των ανθρώπων, σχηματίζοντας κάθε λογής θεωρίες και ρητά. Όταν οι άνθρωποι χρησιμοποιούν αυτά τα πράγματα για να μετρήσουν τον Θεό, το έργο Του, τα λόγια Του, τη διάθεσή Του και τη στάση Του απέναντι στους ανθρώπους, δεν είναι πια κανονικοί και απλοί διεφθαρμένοι άνθρωποι, αλλά εναντιώνονται στον Θεό, Τον εξετάζουν εξονυχιστικά, Τον αναλύουν και γίνονται εχθρικοί απέναντί Του. Μπορεί να σώσει ο Θεός τέτοιους ανθρώπους; (Όχι.) Αν δεν τους σώσει ο Θεός, θα έχουν και πάλι την ευκαιρία να φτάσουν στη σωτηρία; Ο προκαθορισμός και η επιλογή του Θεού έχουν δώσει μια ευκαιρία στους ανθρώπους, αλλά, αν μετά τον προκαθορισμό και την επιλογή του Θεού, οι άνθρωποι επιλέξουν το μονοπάτι που ακολουθεί τον Παύλο, εξακολουθεί να υπάρχει αυτή η ευκαιρία για σωτηρία; Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Με προκαθόρισε και με επέλεξε ο Θεός, άρα βρίσκομαι ήδη στην ασφαλή ζώνη. Σίγουρα θα σωθώ». Ευσταθούν αυτά τα λόγια; Τι σημαίνει να σε προκαθορίσει και να σε επιλέξει ο Θεός; Σημαίνει ότι έχεις γίνει υποψήφιος για να φτάσεις στη σωτηρία· το αν, όμως, θα σωθείς εξαρτάται από το πόσο καλή είναι η επιδίωξή σου και από το αν έχεις επιλέξει το σωστό μονοπάτι. Μήπως στο τέλος θα επιλεγούν και θα σωθούν όλοι οι υποψήφιοι; Όχι. Παρομοίως, αν οι άνθρωποι αποδέχονται τα αισθήματα όπως η ανυπακοή, η δυσαρέσκεια και τα παράπονα ή τα σχόλια, τις σκέψεις και τις απόψεις που εκφράζουν όσοι εξωτερικεύουν την αρνητικότητά τους, και την καρδιά τους γεμίσουν και κυριεύσουν αυτά τα αρνητικά πράγματα, αυτό δεν υποδηλώνει ότι συμφωνούν μόνο λιγάκι· σημαίνει ότι τα αποδέχονται απόλυτα και θέλουν να ζουν σύμφωνα με αυτά τα πράγματα. Όταν οι άνθρωποι ζουν σύμφωνα με αυτά τα αρνητικά πράγματα, τι απογίνεται η σχέση τους με τον Θεό; Μετατρέπεται σε μια ανταγωνιστική σχέση. Δεν είναι η σχέση μεταξύ του Δημιουργού και των δημιουργημάτων ούτε η σχέση μεταξύ του Θεού και της διεφθαρμένης ανθρωπότητας και σε καμία περίπτωση δεν είναι η σχέση μεταξύ του Θεού και εκείνων που λαμβάνουν τη σωτηρία. Αντίθετα, μετατρέπεται στη σχέση μεταξύ του Θεού και του Σατανά, μεταξύ του Θεού και των εχθρών Του. Άρα, λοιπόν, το αν οι άνθρωποι μπορούν να λάβουν τη σωτηρία γίνεται αμφίβολο, γίνεται κάτι άγνωστο. Οι αρνητικές δηλώσεις που κάνουν όσοι έχουν απαλλαχθεί από τα καθήκοντά τους είναι γεμάτες με παράπονα, παρανοήσεις, αιτιολογίες και άμυνα· λένε ακόμη και πράγματα που παραπλανούν και προσελκύουν τους άλλους. Μόλις οι άνθρωποι ακούσουν αυτές τις δηλώσεις, μέσα τους γεννιούνται παρανοήσεις για τον Θεό και γίνονται επιφυλακτικοί απέναντί Του, ενώ απομακρύνονται, μάλιστα, απ' Αυτόν και Τον απορρίπτουν μέσα τους. Επομένως, όταν τέτοιοι άνθρωποι εξωτερικεύουν την αρνητικότητά τους, θα πρέπει γρήγορα να περιορίζονται και να σταματούν. Η αδυναμία τους να αποδεχτούν τις καταστάσεις που βιώνουν από τον Θεό,

να αναζητήσουν την αλήθεια και να υποταχθούν στον Θεό είναι δικό τους θέμα και δεν θα πρέπει να τους επιτρέπεται να επηρεάζουν τους άλλους. Αν δεν μπορούν να το αποδεχτούν, αφήστε τους να το χωνέψουν και να το επιλύσουν σταδιακά. Αν, όμως, εξωτερικεύουν την αρνητικότητά τους και επηρεάζουν και αναστατώνουν την κανονική είσοδο των άλλων, τότε πρέπει να σταματούν και να περιορίζονται εγκαίρως. Αν δεν γίνεται να περιοριστούν και συνεχίσουν να εξωτερικεύουν την αρνητικότητά τους για να παραπλανήσουν τους άλλους και να τους πάρουν με το μέρος τους, τότε θα πρέπει να αποπεμφθούν γρήγορα. Δεν θα πρέπει να τους επιτρέπεται να συνεχίσουν να αναστατώνουν την εκκλησιαστική ζωή.

2. Εξωτερικεύουν αρνητικότητα ενώ αρνούνται να αποδεχτούν το κλάδεμα

Υπάρχει άλλη μια κατάσταση στην οποία οι άνθρωποι είναι πιθανό να εξωτερικεύσουν αρνητικότητα: Όταν αντιμετωπίζουν κλάδεμα και δεν μπορούν να αποδεχτούν κάποια λόγια του κλαδέματος, θα τρέφουν μέσα τους ανυπακοή, δυσαρέσκεια και παράπονα, ενώ μερικές φορές θα νιώθουν ακόμα και αδικημένοι. Πιστεύουν πως αυτό που συμβαίνει δεν είναι δίκαιο: «Γιατί δεν μου επιτρέπεται να δώσω εξηγήσεις ή να ξεκαθαρίσω τα πράγματα; Γιατί κλαδεύομαι συνεχώς;» Τι είδους αρνητικότητα εξωτερικεύουν συνήθως αυτοί οι άνθρωποι; Επιπλέον, ψάχνουν λόγους για να δικαιολογηθούν και να υπερασπιστούν τον εαυτό τους. Αντί να αναλύσουν τα λάθη τους, να επανορθώσουν γι' αυτά ή να τα διορθώσουν, υπερασπίζονται τον εαυτό τους με επιχειρήματα και μιλάνε για τον λόγο που δεν έκαναν κάτι καλά, τις αιτίες που το προκάλεσαν, τους αντικειμενικούς παράγοντες και τις συνθήκες που υπήρχαν και για το γεγονός πως δεν το έκαναν επίτηδες· τέτοια πράγματα λένε. Χρησιμοποιούν αυτές τις προφάσεις για να δικαιολογηθούν και να υπερασπιστούν τον εαυτό τους ώστε να πετύχουν τον στόχο τους, να αρνηθούν, δηλαδή, το κλάδεμα. Αυτοί οι άνθρωποι δεν αναγνωρίζουν ότι το κλάδεμα είναι σωστό και αναλύουν το περιστατικό του κλαδέματος με πολλούς άλλους ανθρώπους, σε μια προσπάθεια να εξηγήσουν ξεκάθαρα το ζήτημα μπροστά σε όλους. Φτάνουν μέχρι και στο σημείο να διαδίδουν ιδέες όπως: «Αυτού του είδους το κλάδεμα θα αποθαρρύνει τους ανθρώπους από το να κάνουν τα καθήκοντά τους. Κανείς δεν θα είναι πια διατεθειμένος να κάνει τα καθήκοντά του. Οι άνθρωποι δεν θα ξέρουν πώς να προχωρήσουν και δεν θα έχουν κάποιο μονοπάτι άσκησης». Υπάρχουν, μάλιστα, και κάποιοι άνθρωποι οι οποίοι, αν και επιφανειακά συναναστρέφονται πάνω στο πώς αποδέχονται το κλάδεμα, στην πραγματικότητα χρησιμοποιούν τη συναναστροφή για να δικαιολογηθούν και να υπερασπιστούν τον εαυτό τους, κάνοντας περισσότερους ανθρώπους να πιστέψουν πως ο οίκος του Θεού δεν υπολογίζει καθόλου τα αισθήματα των ανθρώπων στον τρόπο με τον οποίο τους αντιμετωπίζει και πως ακόμη κι ένα μικρό λαθάκι μπορεί να οδηγήσει σε κλάδεμα. Όσοι έχουν την τάση να εξωτερικεύουν αρνητικότητα δεν κάνουν ποτέ αυτοκριτική. Ακόμη κι όταν αντιμετωπίζουν κλάδεμα, δεν αναλογίζονται τη φύση των λαθών τους ή τι τα προκάλεσε. Αντί να αναλύσουν αυτά τα προβλήματα, συνεχώς επιχειρηματολογούν, δικαιολογούνται και υπερασπίζονται τον

εαυτό τους. Κάποιοι άνθρωποι λένε, μάλιστα: «Προτού κλαδευτώ, θεωρούσα πως υπήρχε ένα μονοπάτι να ακολουθήσω. Μετά το κλάδεμά μου, όμως, μπερδεύτηκα. Δεν ξέρω πια πώς να ασκούμαι ούτε πώς να πιστεύω στον Θεό και δεν βλέπω τον δρόμο προς τα εμπρός». Λένε, επίσης, στους άλλους: «Πρέπει να είστε πολύ προσεκτικοί για να μην κλαδευτείτε· το κλάδεμα είναι πολύ επώδυνο, σαν να σε γδέρνουν. Μην ακολουθήσετε το παλιό μονοπάτι μου. Κοιτάξτε τι απέγινε μετά το κλάδεμά μου. Έχω κολλήσει, δεν μπορώ να πάω ούτε μπροστά ούτε πίσω και ό,τι κι αν κάνω είναι λάθος!» Είναι σωστά αυτά τα λόγια; Υπάρχει κάποιο πρόβλημα μ' αυτά; (Ναι. Δικαιολογούνται, επιχειρηματολογούν και λένε πως δεν έκαναν κάποιο λάθος.) Ποιο μήνυμα μεταδίδεται όταν δικαιολογούνται και επιχειρηματολογούν; (Λένε πως ο οίκος του Θεού κάνει λάθος που κλαδεύει τους ανθρώπους.) Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Προτού κλαδευτώ, θεωρούσα πως είχα ένα μονοπάτι να ακολουθήσω. Αφού κλαδεύτηκα, όμως, δεν ξέρω τι να κάνω». Γιατί δεν ξέρουν τι να κάνουν μετά το κλάδεμά τους; Πού οφείλεται αυτό; (Όταν κλαδεύονται, δεν αποδέχονται την αλήθεια ούτε προσπαθούν να αποκτήσουν αυτογνωσία. Τρέφουν κάποιες αντιλήψεις και δεν αναζητούν την αλήθεια για να τις διορθώσουν. Έτσι μένουν χωρίς μονοπάτι. Αντί να βρουν την αιτία μέσα τους, ισχυρίζονται το αντίθετο, ότι το κλάδεμα τους έκανε, δηλαδή, να χάσουν τον δρόμο τους.) Δεν είναι σαν να γυρίζουν στον άλλον την κατηγορία; Είναι σαν να λένε: «Ενήργησα σύμφωνα με τις αρχές, αλλά το γεγονός ότι με κλαδεύεις δείχνει ξεκάθαρα πως δεν με αφήνεις να χειριστώ την κατάσταση σύμφωνα με τις αρχές. Πώς θα πρέπει, λοιπόν, να ασκούμαι στο μέλλον;» Αυτό εννοούν οι άνθρωποι που λένε τέτοιες κουβέντες. Αποδέχονται το κλάδεμά τους; Αποδέχονται το γεγονός πως έκαναν λάθη; (Όχι.) Αυτό που εννοούν πραγματικά με αυτήν τη δήλωση είναι ότι ξέρουν πώς να ενεργούν ασύδοτα, αλλά όταν κλαδεύονται και τους ζητείται να ενεργούν σύμφωνα με τις αρχές, δεν ξέρουν τι να κάνουν και μπερδεύονται, έτσι δεν είναι; (Ναι.) Πώς ενεργούσαν, λοιπόν, παλιά; Όταν οι άνθρωποι κλαδεύονται, δεν φταίει το ότι δεν ενεργούσαν σύμφωνα με τις αρχές; (Ναι.) Ενεργούν ασύδοτα, δεν αναζητούν την αλήθεια και δεν ενεργούν σύμφωνα με τις αρχές ή τους κανόνες του οίκου του Θεού, με αποτέλεσμα να κλαδεύονται. Σκοπός του κλαδέματος είναι να μπορέσουν οι άνθρωποι να αναζητήσουν την αλήθεια, να ενεργούν σύμφωνα με τις αρχές και να μη διαπράξουν ξανά παραπτώματα από απερισκεψία. Ωστόσο, όταν εκείνοι οι άνθρωποι κλαδεύονται, λένε πως δεν ξέρουν πια πώς να ενεργούν ή πώς να ασκούνται· περιέχουν κάποιο στοιχείο αυτογνωσίας αυτά τα λόγια; (Όχι.) Δεν έχουν καμία πρόθεση να αποκτήσουν αυτογνωσία ή να αναζητήσουν την αλήθεια. Αντ' αυτού, υπαινίσσονται το εξής: «Παλιά, έκανα πολύ καλά τα καθήκοντά μου, αλλά από τότε που με κλάδεψες, αποδιοργάνωσες τις σκέψεις μου και μπερδεψες την προσέγγισή μου ως προς τα καθήκοντά μου. Τώρα ο τρόπος σκέψης μου δεν είναι κανονικός και δεν είμαι τόσο αποφασιστικός, γενναίος ή θαρραλέος όσο ήμουν παλιά —και όλα αυτά οφείλονται στο γεγονός ότι κλαδεύτηκα. Από τότε που κλαδεύτηκα, η καρδιά μου πληγώθηκε βαθύτατα. Πρέπει, λοιπόν, να πω στους άλλους να είναι πολύ προσεκτικοί όταν κάνουν τα καθήκοντά τους. Δεν πρέπει να αποκαλύπτουν τα ελαττώματά τους ούτε

να κάνουν λάθη· αν κάνουν λάθη, θα κλαδευτούν και τότε θα γίνουν άτολμοι και θα χάσουν την ορμή που είχαν κάποτε. Το γενναίο πνεύμα τους θα αμβλυνθεί σημαντικά, το νεανικό τους θάρρος και η επιθυμία τους να τα δώσουν όλα θα εξανεμιστούν κι εκείνοι πια θα είναι ανίσχυροι και δειλοί, θα φοβούνται ακόμα και τη σκιά τους και θα νιώθουν πως δεν κάνουν τίποτα σωστά. Δεν θα νιώθουν πια την παρουσία του Θεού στην καρδιά τους και θα αισθάνονται όλο και πιο μακριά απ' Αυτόν. Ακόμη και οι προσευχές και οι εκκλήσεις στον Θεό θα φαίνεται να μένουν αναπάντητες. Θα νιώθουν πως δεν έχουν την ίδια ζωτικότητα και ζωντάνια και πως δεν είναι το ίδιο αξιαγάπητοι, ενώ θα αρχίσουν ακόμη και να περιφρονούν τον εαυτό τους». Είναι αυτά τα εγκάρδια λόγια πάνω στα οποία συναναστρέφεται κάποιος με εμπειρία; Είναι αληθινά; Είναι εποικοδομητικά ή ωφέλιμα για τους ανθρώπους; Δεν είναι μόνο διαστρέβλωση των γεγονότων; (Ναι, αυτά τα λόγια είναι πολύ παράλογα.) Λένε: «Μην ακολουθήσετε τα βήματά μου και μην πάρετε κι εσείς το παλιό μου μονοπάτι! Τώρα με βλέπετε ως κάποιον με αρκετά καλή συμπεριφορά· στην πραγματικότητα, όμως, απλώς φοβήθηκα μετά από εκείνο το κλάδεμα και δεν είμαι τόσο ελεύθερος και απελευθερωμένος όσο ήμουν παλιά». Τι επίδραση έχουν αυτά τα λόγια σε όσους τα ακούνε; (Κάνουν τους ανθρώπους πιο επιφυλακτικούς απέναντι στον Θεό, με αποτέλεσμα να ενεργούν συγκρατημένα από φόβο μην κλαδευτούν.) Έχουν μια τέτοια αρνητική επίδραση. Μόλις το ακούσουν αυτό οι άλλοι, θα σκεφτούν: «Έτσι είναι! Μια μικρή απροσεξία αρκεί για να κλαδευτείς και δεν μπορείς να κάνεις τίποτα για να το αποτρέψεις! Γιατί να είναι τόσο δύσκολο να κάνει κανείς τα καθήκοντά του στον οίκο του Θεού; Όλο γίνεται λόγος για τις αλήθεια-αρχές· είναι πολύ απαιτητικό! Δεν αρκεί να ζει κανείς μια απλή και σταθερή ζωή; Αυτό δεν είναι ούτε μεγάλη απαίτηση ούτε υπερβολική επιθυμία· γιατί είναι, όμως, τόσο δύσκολο να επιτευχθεί; Ελπίζω πραγματικά να μην κλαδευτώ. Είμαι πολύ δειλός άνθρωπος· συνήθως, όταν οι άλλοι με αγριοκοιτάζουν και μιλάνε δυνατά, με πιάνει ταχυπαλμία. Αν όντως αντιμετωπίσω κλάδεμα και τα λόγια είναι τόσο αυστηρά και αναλύουν έτσι τα γεγονότα, πώς θα μπορούσα να το αντέξω; Δεν θα μου προκαλούσε εφιάλτες; Όλοι λένε πως το κλάδεμα είναι καλό, αλλά εγώ δεν βλέπω να ισχύει κάτι τέτοιο. Δεν το φοβήθηκε εκείνος ο άνθρωπος; Αν κλαδεύομαι, κι εγώ θα φοβόμουν». Αυτήν την επίδραση δεν έχουν τα λόγια όσων εξωτερικεύουν αρνητικότητα; Είναι θετική αυτή η επίδραση ή αρνητική; (Αρνητική.) Αυτές οι αρνητικές δηλώσεις μπορούν να κάνουν τεράστιο κακό σε όσους είναι διατεθειμένοι να επιδιώξουν την αλήθεια! Πείτε Μου, λοιπόν, είναι όσοι εξωτερικεύουν συχνά αρνητικότητα και διαδίδουν τον θάνατο υπηρέτες του Σατανά; Είναι άνθρωποι που αναστατώνουν το έργο της εκκλησίας; (Ναι.)

Κάποιοι άνθρωποι ενεργούν σύμφωνα με τις δικές τους ιδέες και πηγαίνουν ενάντια στις αρχές. Αφού κλαδευτούν, νιώθουν πως το γεγονός ότι εργάζονται τόσο σκληρά και πληρώνουν ένα τίμημα δεν απέτρεψε το κλάδεμά τους, κι έτσι η καρδιά τους κατακλύζεται από ανυπακοή και δεν αποδέχονται την έκθεση ή την ανάλυση. Πιστεύουν πως ο Θεός δεν είναι δίκαιος και πως ο οίκος του Θεού είναι άδικος μαζί τους, αφού ένας τόσο χρήσιμος και ταλαντούχος άνθρωπος όπως οι ίδιοι, ο οποίος υπομένει τόσα

βάσανα και πληρώνει τόσο μεγάλο τίμημα, όχι μόνο δεν εγκωμιάζεται στον οίκο του Θεού, αλλά και κλαδεύεται. Η ανυπακοή τους γεννά παράπονα και θα εξωτερικεύσουν την αρνητικότητά τους κάπως έτσι: «Όπως το βλέπω εγώ, δεν υπάρχει τίποτα πιο δύσκολο από την πίστη στον θεό· είναι πολύ δύσκολο να λάβει κανείς λίγες ευλογίες και να απολαύσει λίγη χάρη. Αν και έχω πληρώσει τόσο μεγάλο τίμημα, κλαδεύτηκα επειδή δεν έκανα καλά ένα πραγματάκι. Αν δεν μπορεί να αντεπεξέλθει κάποιος σαν εμένα, τότε πώς θα μπορούσε να αντεπεξέλθει οποιοσδήποτε άλλος; Δεν είναι δίκαιος ο θεός; Εγώ γιατί δεν μπορώ να αναγνωρίσω τη δικαιοσύνη του; Πώς γίνεται να μη συνάδει καθόλου η δικαιοσύνη του θεού με τις αντιλήψεις των ανθρώπων;» Δεν αναλύουν τις πράξεις τους που αντιβαίνουν στις αρχές ούτε τις διεφθαρμένες διαθέσεις που έχουν αποκαλύψει. Όχι μόνο δεν έχουν ίχνος μεταμέλειας ή υποταγής, αλλά, επιπλέον, κρίνουν και αντιστέκονται ανοιχτά. Οι περισσότεροι άνθρωποι, μόλις τους ακούσουν να κάνουν μια τέτοια δήλωση, αρχίζουν να συμπάσχουν κάπως μαζί τους και παρασύρονται απ' αυτούς: «Είναι αλήθεια, έτσι δεν είναι; Κλαδεύτηκαν έτσι παρόλο που πιστεύουν είκοσι χρόνια στον Θεό. Αν δεν είναι βέβαιο πως θα σωθεί κάποιος που πιστεύει είκοσι χρόνια, τότε οι άνθρωποι σαν εμάς έχουν ακόμη λιγότερες ελπίδες». Δεν έχουν δηλητηριαστεί; Από τη στιγμή που εξωτερικεύεται η αρνητικότητα, σπέρνεται το δηλητήριο, σαν σπόρος που φυτεύεται στην καρδιά των ανθρώπων και ριζώνει, βλασταίνει, ανθίζει και καρποφορεί στο μυαλό τους. Προτού το καταλάβουν οι άνθρωποι, έχουν δηλητηριαστεί και γεννιούνται μέσα τους αντίσταση και παράπονα εναντίον του Θεού. Όταν κλαδευτούν εκείνοι οι άνθρωποι, γίνονται ανυπάκουοι απέναντι στον Θεό και νιώθουν δυσαρέσκεια για τον τρόπο με τον οποίο τους χειρίστηκε ο οίκος του Θεού. Αντί να υιοθετήσουν μια στάση μετάνοιας και εξομολόγησης, επιχειρηματολογούν, δικαιολογούνται και υπερασπίζονται τον εαυτό τους. Διατυμπανίζουν παντού τις πολλές κακουχίες που υπέμειναν, το έργο που έκαναν, τα καθήκοντα που έκαναν τα τόσα χρόνια της πίστης τους και ότι, αντί να λάβουν τώρα ανταμοιβές, κλαδεύονται. Όχι μόνο δεν αναγνωρίζουν μέσα από το κλάδεμά τους τη διαφθορά τους και τα λάθη που έκαναν, αλλά και διαδίδουν την ιδέα πως ο τρόπος με τον οποίο τους φέρθηκε ο οίκος του Θεού είναι άδικος και καθόλου λογικός, πως δεν θα έπρεπε να τους φερθεί έτσι και πως, στην αντίθετη περίπτωση, ο Θεός δεν είναι δίκαιος. Ο λόγος που εξωτερικεύουν αυτήν την αρνητικότητα είναι πως δεν μπορούν να αποδεχτούν το κλάδεμα και το γεγονός πως έκαναν λάθη ούτε, βέβαια, αποδέχονται ή αναγνωρίζουν το γεγονός πως έβλαψαν τη ζωή-είσοδο των αδελφών και το έργο της εκκλησίας. Πιστεύουν πως ενήργησαν σωστά και πως ο οίκος του Θεού έσφαλλε που τους κλάδεψε. Εξωτερικεύοντας αρνητικότητα, πρόθεσή τους είναι να πουν στους άλλους πως ο οίκος του Θεού φέρεται άδικα στους ανθρώπους: Από τη στιγμή που κάνει κανείς ένα λάθος, ο οίκος του Θεού θα το χρησιμοποιήσει σαν όπλο εναντίον του, θα εκμεταλλευτεί αυτό το θέμα και θα τον κλαδέψει ανελέητα, μέχρι να συμμορφωθεί και να νομίζει πως δεν έχει συνεισφέρει τίποτα, να μην υπάρχει πια κανείς που να τον ειδωλοποιεί, να μην εκτιμά πια τον εαυτό του και να μην τολμά να ζητά πια ανταμοιβές από τον Θεό· τότε μόνο θα έχει πετύχει τον σκοπό του ο οίκος του Θεού. Στόχος τους

όταν εξωτερικεύουν αυτήν την αρνητικότητα είναι να κάνουν περισσότερους ανθρώπους να τους υπερασπιστούν, να κάνουν περισσότερους ανθρώπους να καταλάβουν «την αλήθεια του ζητήματος» και να δουν πόσα βάσανα έχουν υπομείνει τα τόσα χρόνια της πίστης τους στον Θεό, πόσο σημαντικές συνεισφορές έχουν κάνει, πόσα προσόντα έχουν και πόσο έμπειροι πιστοί είναι. Θέλουν έτσι να κάνουν τους άλλους να ταχθούν με το μέρος τους και μαζί να εναντιωθούν στους κανόνες του οίκου του Θεού και στο κλάδεμα που τους όρισε ο οίκος του Θεού. Θέλουν να πάρουν ανθρώπους με το μέρος τους· αυτή δεν είναι η φύση των ενεργειών τους; (Ναι.) Στόχος τους όταν εξωτερικεύουν έτσι αρνητικότητα είναι να πάρουν ανθρώπους με το μέρος τους και να τους παραπλανήσουν, ενώ αναστατώνουν το έργο της εκκλησίας για να εξωτερικεύσουν την πικρία τους. Όποια επίπτωση κι αν έχει τελικά στους άλλους η εξωτερίκευση της αρνητικότητάς τους, το αποτέλεσμα και η συνέπεια είναι πως οι άνθρωποι παραπλανιούνται, αναστατώνονται και βλάπτονται. Δεν είναι κάτι το εποικοδομητικό· είναι μια αρνητική επίπτωση.

Αυτά είναι, κατά βάση, τα είδη αρνητικότητας που εξωτερικεύουν οι άνθρωποι όταν κλαδεύονται. Δεν μπορούν να αποδεχτούν το κλάδεμά τους, μέσα τους νιώθουν δυσαρέσκεια και ανυπακοή και δεν μπορούν να το αποδεχτούν από τον Θεό. Η πρώτη αντίδρασή τους δεν είναι να αναζητήσουν την αλήθεια σχετικά με το κλάδεμα ούτε να κάνουν αυτοκριτική, να αποκτήσουν αυτογνωσία και να αναλύσουν τον εαυτό τους για να δουν ποιο ακριβώς ήταν το λάθος τους, αν οι ενέργειές τους εναρμονίζονταν με τις αρχές, γιατί τους κλάδεψε ο οίκος του Θεού και αν ο λόγος που υπέστησαν τέτοια μεταχείριση ήταν κάποια προσωπική μνησικακία ή κάτι δίκαιο και λογικό. Η πρώτη αντίδρασή τους δεν είναι να αναζητήσουν αυτά τα πράγματα, αλλά να βασιστούν στα προσόντα τους, στις κακουχίες που υπέμειναν και στα όσα δαπάνησαν για να εναντιωθούν στο κλάδεμα. Με αυτήν την πράξη τους, είναι βέβαιο πως όλα όσα γεννιούνται μέσα στην καρδιά τους θα είναι αρνητικά, ενώ δεν θα υπάρχει τίποτα θετικό. Επομένως, όταν συναναστρέφονται πάνω στα αισθήματα και την κατανόηση που έχουν αφού κλαδευτούν, είναι σίγουρο πως εξωτερικεύουν αρνητικότητα και διαδίδουν αντιλήψεις. Η εξωτερίκευση αρνητικότητας και η διάδοση αντιλήψεων πρέπει να σταματά και να περιορίζεται άμεσα, όχι να αντιμετωπίζεται με επιείκεια και να παραβλέπεται. Αυτά τα αρνητικά πράγματα θα εμποδίσουν, θα αναστατώσουν και θα βλάψουν τη ζωή-είσοδο κάθε ανθρώπου, ενώ δεν μπορούν να παίξουν κάποιο θετικό ρόλο ούτε, βέβαια, να εμπνεύσουν τους ανθρώπους να είναι αφοσιωμένοι στον Θεό ή να εκτελούν πιστά τα καθήκοντά τους. Επομένως, όταν τέτοιοι άνθρωποι εξωτερικεύουν αρνητικότητα, αναστατώνουν την εκκλησιαστική ζωή και θα πρέπει να περιορίζονται.

3. Εξωτερικεύουν αρνητικότητα όταν βλάπτονται η υπόληψη, η θέση και τα συμφέροντά τους

Πέρα από την αρνητικότητα που εξωτερικεύουν οι άνθρωποι όταν απαλλάσσονται από τα καθήκοντά τους ή όταν κλαδεύονται, σε ποιες άλλες καταστάσεις εξωτερικεύουν αρνητικότητα; (Όταν βλάπτονται τα συμφέροντά τους και θεωρούν πως έχουν ζημιωθεί.)

(Κάποιοι άνθρωποι κάνουν τα καθήκοντά τους εδώ και πολλά χρόνια, αλλά όταν αρρωσταίνουν ή πλήττουν καταστροφές την οικογένειά τους, λένε: «Τι έχω κερδίσει τόσα χρόνια που πιστεύω στον Θεό;») Η συνηθισμένη «ατάκα» των αρνητικών ανθρώπων είναι «Τι έχω κερδίσει;» Ποιες άλλες καταστάσεις υπάρχουν; (Κάποιοι άνθρωποι όχι μόνο δεν πετυχαίνουν αποτελέσματα στα καθήκοντά τους, αλλά κάνουν και συχνά λάθη, οπότε λένε: «Γιατί ο Θεός διαφωτίζει τους άλλους, αλλά όχι εμένα; Γιατί ο Θεός έδωσε σ' εκείνους τόσο καλό επίπεδο, ενώ το δικό μου είναι τόσο χαμηλό;» Αντί να αναλογιστούν τα θέματα που έχουν, μεταθέτουν την ευθύνη στον Θεό, λένε πως ο Θεός δεν τους έχει διαφωτίσει ούτε τους έχει καθοδηγήσει και παραπονιούνται συνεχώς γι' Αυτόν.) Ισχυρίζονται πως ο Θεός είναι άδικος, ρωτάνε γιατί διαφωτίζει και δίνει χάρη στους άλλους, αλλά όχι στους ίδιους, και γκρινιάζουν για τον λόγο που δεν πετυχαίνουν αποτελέσματα στα καθήκοντά τους· είναι όλο παράπονα. Δώσατε καλά παραδείγματα. Έχετε να προσθέσετε άλλα; (Κάποιοι άνθρωποι κατακλύζονται από πικρία όταν προσαρμόζονται τα καθήκοντα που τους ανατίθενται, αναρωτιούνται γιατί έγινε αυτό και υποψιάζονται πως οι επικεφαλής και οι εργάτες τούς στοχοποιούν και τους κάνουν τη ζωή δύσκολη.) Θεωρούν πως ο οίκος του Θεού τούς περιφρονεί; (Ναι.) Κάποιοι άνθρωποι που δεν κάνουν πραγματικό έργο απαλλάσσονται από τα καθήκοντά τους και αποκλείονται και θεωρούν πως έχει πληγεί η υπόληψη και η θέση τους. Προκειμένου να ξεσπάσουν τη δυσαρέσκειά τους, πάντα γκρινιάζουν ιδιαιτέρως: «Πιστεύω λίγο καιρό στον θεό, δεν έχω πολύ καλή ικανότητα κατανόησης και το επίπεδό μου είναι χαμηλό. Δεν μπορώ να συγκριθώ με τους άλλους. Αφού λένε πως δεν είμαι ικανός, μάλλον έτσι θα είναι!» Εκ πρώτης όψεως, αναγνωρίζουν τα ελαττώματά τους· στην πραγματικότητα, όμως, προσπαθούν να ανακτήσουν τα οφέλη που έχασαν, γκρινιάζουν ακατάπαυστα και λένε πράγματα για να κερδίσουν τη συμπόνια των άλλων και να τους κάνουν να πιστέψουν πως ο οίκος του Θεού είναι άδικος. Από τη στιγμή που πληγούν τα συμφέροντά τους, χάνουν την προθυμία τους και πάντα ελπίζουν να ξανακερδίσουν όσα έχασαν και να αποζημιωθούν. Σε διαφορετική περίπτωση, χάνουν την πίστη τους στον Θεό, δεν ξέρουν πια πώς να πιστεύουν σ' Αυτόν και λένε κουβέντες όπως: «Παλιά θεωρούσα πως η πίστη στον θεό ήταν κάτι σπουδαίο και πως το να έχει κάποιος τον ρόλο του επικεφαλής ή του εργάτη στην εκκλησία θα του έφερνε οπωσδήποτε μεγάλες ευλογίες. Δεν περίμενα ποτέ μου πως θα απαλλαχθώ από τα καθήκοντά μου και θα αποκλειστώ ούτε πως θα με απορρίψουν οι άλλοι. Αν είναι δυνατόν να γίνεται κάτι τέτοιο στον οίκο του θεού! Δεν είναι όλοι όσοι πιστεύουν στον θεό απαραίτητως καλοί άνθρωποι και δεν αντιπροσωπεύουν τον θεό ή τη δικαιοσύνη όλα όσα κάνει ο οίκος του θεού». Ποια είναι η φύση τέτοιων δηλώσεων; Τα λόγια τους, τόσο άμεσα όσο και έμμεσα, εκφράζουν μια επίθεση. Εκφράζουν κρίση και αντίσταση. Εκ πρώτης όψεως, στόχος τους φαίνεται να είναι ένας συγκεκριμένος επικεφαλής ή η εκκλησία· στην πραγματικότητα, όμως, αυτά τα λόγια που έχουν μέσα τους απευθύνονται προς τον Θεό, προς τα λόγια Του και προς τα διοικητικά διατάγματα και τους κανόνες του οίκου Του. Εξωτερικεύουν απλώς την πικρία τους. Γιατί εξωτερικεύουν την πικρία τους; Θεωρούν πως έχουν

ζημιωθεί· μες στην καρδιά τους, νιώθουν αδικημένοι και δυσαρεστημένοι, ενώ θέλουν να ζητήσουν πράγματα και να λάβουν αποζημίωση. Αν και η αρνητικότητα που εξωτερικεύουν τέτοιοι άνθρωποι δεν αποτελεί σημαντική απειλή για τους περισσότερους, αυτά τα άθλια λόγια είναι σαν ενοχλητικές μύγες ή κοριούς που αναστατώνουν κάπως τον νου των ανθρώπων. Οι περισσότεροι άνθρωποι νιώθουν απέχθεια και αποστροφή όταν ακούσουν αυτά τα λόγια, αλλά, όπως είναι αναπόφευκτο, θα υπάρχουν και άνθρωποι που ανήκουν στο σινάφι τους, που έχουν τις ίδιες διαθέσεις, την ίδια ουσία και τα ίδια πάθη μ' αυτούς, που είναι ίσοι κι όμοιοι μ' αυτούς τους σάπιους ανθρώπους και που παρασύρονται και αναστατώνονται από αυτούς. Είναι αναπόφευκτο. Επιπλέον, αυτά τα αρνητικά σχόλια μπορεί να αναστατώσουν μερικούς ανθρώπους που έχουν μικρό ανάστημα και έλλειψη διάκρισης, καθώς και να επηρεάσουν την πίστη τους στον Θεό. Αυτοί οι άνθρωποι ήδη δεν γνωρίζουν ποιος είναι ακριβώς ο σκοπός της πίστης στον Θεό και δεν καταλαβαίνουν ξεκάθαρα τις αλήθειες των οραμάτων, ενώ έχουν και μικρή ικανότητα κατανόησης της αλήθειας. Όταν ακούσουν αυτές τις αρνητικές δηλώσεις, είναι πολύ πιθανό άθελά τους να τις αφομοιώσουν κι έτσι να επηρεαστούν απ' αυτές. Τα λόγια αυτά είναι δηλητήριο. Μπορούν εύκολα να φυτευτούν στην καρδιά των ανθρώπων. Από τη στιγμή που αποδεχτεί κανείς αυτά τα αρνητικά σχόλια, τότε, όταν ο οίκος του Θεού τού ζητήσει να κάνει ένα καθήκον, θα αντιδράσει με αδιαφορία. Όταν ο οίκος του Θεού ζητάει τη συνεργασία του σε κάποια εργασία, η στάση του είναι χλιαρή. Θα την αναλάβει μόνο αν του κάνει κέφι, αλλιώς δεν θα την αναλάβει και πάντα θα προβάλλει κάθε είδους λόγους και δικαιολογίες. Προτού ακούσει αυτά τα αρνητικά σχόλια, ήταν κάπως ειλικρινής στην πίστη του στον Θεό και είχε μια κάπως θετική και ενεργή στάση όταν έκανε τα καθήκοντά του. Αφού ακούσει, όμως, αυτά τα αρνητικά σχόλια, γίνεται αδιάφορος, ενώ είναι και ψυχρός απέναντι στους αδελφούς και τις αδελφές του. Είναι επιφυλακτικός απέναντί τους. Όταν η εκκλησία τού κανονίζει να κάνει ένα καθήκον, το αποφεύγει συνεχώς και το απορρίπτει επανειλημμένα, δείχνοντας μεγάλη παθητικότητα. Παλιά, πήγαινε στην ώρα του στις συναθροίσεις· αφού άκουσε, όμως αυτά τα λόγια, πηγαίνει σποραδικά —έρχεται, δηλαδή, όταν είναι καλοδιάθετος, αλλιώς δεν έρχεται. Αν συμβεί κάτι δυσάρεστο στο σπίτι του, ανησυχεί ότι μπορεί να συμβεί κάποια καταστροφή, οπότε πηγαίνει σε πιο πολλές συναθροίσεις και διαβάζει περισσότερα λόγια του Θεού. Αν νιώσει ενθουσιασμό, χαρά και συγκίνηση αφού διαβάσει τα λόγια του Θεού, θα προσφέρει ακόμα και κάποια χρήματα. Μόλις, όμως, ηρεμήσει η κατάσταση στο σπίτι του, σταματάει και πάλι να πηγαίνει στις συναθροίσεις. Όταν οι αδελφοί και οι αδελφές επιχειρούν να συναναστραφούν μαζί του με την ελπίδα να τον στηρίξουν, εκείνος βρίσκει δικαιολογίες για να αρνηθεί· και όταν οι αδελφοί και οι αδελφές πηγαίνουν απ' το σπίτι του, εκείνος δεν τους ανοίγει, ακόμη κι όταν είναι εμφανές πως είναι μέσα. Τι συμβαίνει εδώ; Τον έχουν επηρεάσει αυτά τα αρνητικά σχόλια· έχει δηλητηριαστεί και πιστεύει πως οι πιστοί στον Θεό είναι αναξιόπιστοι. Στην αρχή, εμπιστευόταν πολύ αυτούς τους ανθρώπους και, όταν διάβαζε τα λόγια του Θεού, σκεφτόταν: «Αυτά είναι τα λόγια του Θεού, αυτοί οι άνθρωποι είναι οι αδελφοί και οι

αδελφές μου, αυτός είναι ο οίκος του Θεού· τι υπέροχο!» Όταν άκουσε, όμως, τα αρνητικά σχόλια που διέδωσαν ορισμένοι άνθρωποι, άλλαξε. Δεν επηρεάστηκε; Δεν ζημιώθηκε η ζωή-είσοδός του; (Ναι.) Ποιος τον επηρέασε; Οι άνθρωποι που εξωτερικεύουν αρνητικότητα, εκείνοι που έκαναν αυτά τα σχόλια. Αν κάποιος δεν έχει θέσει ακόμα γερά θεμέλια στην αληθινή οδό ή δεν έχει φάει και δεν έχει πιει τόσα λόγια του Θεού ώστε να κατανοεί την αλήθεια, μπορεί εύκολα να επηρεαστεί από αρνητικά πράγματα. Πιο συγκεκριμένα, όσοι δεν έχουν την ικανότητα να κατανοήσουν την αλήθεια κι απλώς παρακολουθούν τις τάσεις, παρατηρούν την κατάσταση και κοιτάζουν τα επιφανειακά φαινόμενα, παρασύρονται ακόμα πιο εύκολα από αρνητικά λόγια. Ιδίως όταν ακούσουν ανθρώπους να λένε πλάνες όπως: «Ο οίκος του Θεού δεν είναι απαραίτητως δίκαιος ούτε είναι θετικά όλα όσα κάνει», γίνονται ακόμη πιο επιφυλακτικοί. Μια δήλωση που εναρμονίζεται με την αλήθεια δεν γίνεται πάντα πρόθυμα αποδεκτή, αλλά μια αρνητική δήλωση, μια παράλογη δήλωση, μια δήλωση που πάει κόντρα στην αλήθεια, μπορεί πανεύκολα να ριζώσει στην καρδιά των ανθρώπων και δεν είναι εύκολο να ξεριζωθεί. Είναι πολύ δύσκολο να αποδεχτούν οι άνθρωποι την αλήθεια και πολύ εύκολο να αποδεχτούν πλάνες!

Κάποιοι άνθρωποι με κακή ανθρώπινη φύση δίνουν μεγάλη σημασία στο κύρος και τη φήμη τους, στις σαρκικές τους απολαύσεις, καθώς και στην προσωπική περιουσία και τα συμφέροντά τους. Όταν ζημιώνεται η υπόληψη, η θέση και τα άμεσα συμφέροντά τους, δεν το αποδέχονται από τον Θεό ούτε αποδέχονται το περιβάλλον που έχει διαμορφώσει γι' αυτούς ο Θεός, ενώ δεν μπορούν να εγκαταλείψουν αυτά τα πράγματα και να παραβλέψουν το προσωπικό κέρδος και τη ζημία τους. Αντ' αυτού, εκμεταλλεύονται διάφορες ευκαιρίες για να εξωτερικεύσουν τη δυσαρέσκεια και την ανυπακοή τους, καθώς και να εξωτερικεύσουν τα αρνητικά συναισθήματά τους, πράγμα που έχει ως αποτέλεσμα κάποιοι άνθρωποι να υποφέρουν πολύ. Επομένως, όταν τέτοιοι άνθρωποι εξωτερικεύουν αρνητικότητα, οι επικεφαλής των εκκλησιών πρέπει πρώτα να αντιλαμβάνονται γρήγορα την κατάσταση και να σταματούν και να περιορίζουν εγκαίρως αυτούς τους ανθρώπους. Φυσικά, οι επικεφαλής των εκκλησιών θα πρέπει, επίσης, να εκθέτουν ενεργά αυτούς τους ανθρώπους και να συναναστρέφονται με τους αδελφούς και τις αδελφές πάνω στο πώς θα τους διακρίνουν, τον λόγο που λένε αυτά τα αρνητικά και παράλογα πράγματα, καθώς και πώς να αντιμετωπίζει και να διακρίνει κανείς αυτά τα λόγια ώστε να μην τον παραπλανήσουν και να μην του κάνουν μεγάλο κακό. Είναι απαραίτητο να μπορεί κανείς να διακρίνει και να αναλύει τέτοιους ανθρώπους κι έτσι να τους αποφεύγει, να τους απορρίπτει και να μην τους αφήνει πια να τον παραπλανούν. Αυτό το έργο θα πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής των εκκλησιών. Φυσικά, αν οι συνηθισμένοι αδελφοί και αδελφές διαπιστώσουν πως υπάρχουν τέτοιοι άνθρωποι και διακρίνουν την ανθρώπινη φύση-ουσία τους, θα πρέπει κι αυτοί να κρατήσουν τις αποστάσεις τους. Αν δεν έχεις την ικανότητα που χρειάζεται για να αντισταθείς ή το ανάστημα για να τους στηρίξεις, να τους βοηθήσεις και να τους αλλάξεις και θεωρείς πως δεν μπορείς να αντέξεις τα αρνητικά σχόλιά τους και τα λόγια τους που εκφράζουν δυσαρέσκεια και ανυπακοή, τότε

η καλύτερη προσέγγιση είναι να μείνεις μακριά. Αν θεωρείς πως είσαι πολύ δυνατός, έχεις κάποιο ανάστημα και μπορείς να ασκείς διάκριση και να μην επηρεάζεσαι από τα λόγια οποιουδήποτε ανθρώπου, πως, όσο σοβαρή κι αν είναι η αρνητικότητα που εξωτερικεύουν, δεν πρόκειται να αλλάξει την πίστη σου στον Θεό, πως μπορείς να διακρίνεις τέτοιους ανθρώπους και πως μπορείς, επίσης, να τους εκθέσεις και να τους σταματήσεις όταν εξωτερικεύουν αρνητικότητα, τότε δεν χρειάζεται να αποφεύγεις τέτοιους ανθρώπους ούτε να φυλάγεις απ' αυτούς. Αν, όμως, θεωρείς πως δεν έχεις αυτό το ανάστημα, τότε ο τρόπος και η αρχή για να αντιμετωπίσεις τέτοιους ανθρώπους είναι να μείνεις μακριά τους. Είναι εύκολο να επιτευχθεί αυτό; (Ναι.) Κάποιοι άνθρωποι ρωτάνε: «Μπορώ να τους ανεχτώ, να τους υπομείνω και να τους συγχωρήσω;» Κι αυτό είναι αποδεκτό, δεν είναι λάθος, αλλά δεν είναι ο πιο κρίσιμος ή ο καλύτερος τρόπος άσκησης. Έστω πως τους υπομένεις, τους ανέχεσαι και τους κακομαθαίνεις και, στο τέλος, σε παραπλανούν και σε παίρνουν με το μέρος τους. Και έστω πως, όπως κι αν σε εφοδιάζει και σε στηρίζει ο οίκος του Θεού, εσύ δεν το νιώθεις· ή πως, όταν διαβάζεις τα λόγια του Θεού, σε παρασύρουν συχνά οι σκέψεις και τα σχόλιά τους και, μόλις σκεφτείς κάτι που είπαν, επηρεάζεται ο νους σου και δεν μπορείς να συνεχίσεις την ανάγνωση. Και όταν οι αδελφοί και οι αδελφές συναναστρέφονται πάνω στην κατανόηση που έχουν για την αλήθεια —ιδίως όταν συναναστρέφονται πάνω στο πώς να διακρίνει κανείς τα σχόλια τέτοιων ανθρώπων— εσύ και πάλι παρασύρεσαι και επηρεάζεσαι από τα λόγια τους, με αποτέλεσμα να αποδιοργανώνονται οι σκέψεις σου. Σε αυτήν την περίπτωση, θα πρέπει να μένεις μακριά από τέτοιους ανθρώπους. Η ανοχή και η ψυχική αντοχή σου δεν θα έχουν αποτέλεσμα και δεν αποτελούν τον καλύτερο τρόπο για να αμυνθείς ενάντια σε τέτοιους ανθρώπους. Έστω πως η ανοχή και η ψυχική αντοχή σου δεν είναι κάποια προσπονητή εξωτερική συμπεριφορά, αλλά πως έχεις όντως το ανάστημα που χρειάζεται για να αντιμετωπίσεις τέτοιους ανθρώπους. Ό,τι κι αν λένε, εσύ μπορείς να τους διακρίνεις μέσα σου, ακόμη κι αν δεν εκφράζεις την άποψή σου· μπορείς να ασκείς μακροθυμία απέναντί τους και να τους αγνοείς, αλλά οποιαδήποτε αρνητικά λόγια τους και οποιαδήποτε λόγια τους που εκφράζουν παρανόηση και παράπονα για τον Θεό δεν θα επηρεάσουν στο παραμικρό την πίστη σου στον Θεό ούτε και θα επηρεάσουν την αφοσίωσή σου καθώς κάνεις τα καθήκοντά σου και την υποταγή σου στον Θεό. Σε αυτήν την περίπτωση, μπορείς να τους ανεχτείς και να τους υπομείνεις. Ποια είναι η αρχή της άσκησης ανοχής και ψυχικής αντοχής; Το να μη βλάπτεις. Αγνόησέ τους κι άφησέ τους να λένε ό,τι θέλουν· στο κάτω κάτω, τέτοιοι άνθρωποι είναι απλώς παράλογοι ταραχοποιοί και ξεδιάντροπα πεισματάρηδες. Όσο κι αν συναναστρέφεσαι μαζί τους πάνω στην αλήθεια, δεν θα το αποδεχθούν· προέρχονται από τους διαβόλους και τον Σατανά και είναι ανώφελο να συναναστρέφεσαι μαζί τους. Επομένως, προτού τους αποπέμψει και τους αντιμετωπίσει ο οίκος του Θεού, αν έχεις το ανάστημα να τους ανεχτείς και να τους υπομείνεις χωρίς να πάθεις κακό, αυτό είναι το καλύτερο. Συνήθως υιοθετείτε αυτήν την αρχή της ανοχής και της ψυχικής αντοχής; Ανέχεστε κάθε λογής ανθρώπους, αλλά μερικές φορές δεν είστε προσεκτικοί και σας

παραπλανούν λιγάκι· στη συνέχεια, το αντιλαμβάνεστε, νιώθετε υπόχρεοι στον Θεό, προσεύχεστε για λίγες μέρες, μεταστρέφεστε και πλησιάζετε τον Θεό. Τον περισσότερο καιρό, μπορείτε να δείτε ξεκάθαρα πως τέτοιοι άνθρωποι είναι άχρηστοι και προέρχονται από τους διαβόλους. Αν και μπορείς να αλληλεπιδράς κανονικά μαζί τους, μέσα σου κρατάς αποστάσεις και νιώθεις απώθηση γι' αυτούς. Ό,τι κι αν λένε ή όποια αρνητικά σχόλια και απόψεις κι αν εκφράζουν, εσύ κάνεις πως δεν τα ακούς, τα αγνοείς και σκέφτεσαι: «Λέγε ό,τι θέλεις —μπορώ να σε διακρίνω. Πολύ απλά δεν έχω επαφές με ανθρώπους σαν του λόγου σου». Αυτήν την αρχή ακολουθείτε συνήθως όταν αντιμετωπίζετε τέτοια ζητήματα; Δεν είναι κακό να το καταφέρετε αυτό· δεν είναι εύκολο και απαιτεί να κατανοεί κανείς κάποιες αλήθειες και να έχει ένα συγκεκριμένο ανάστημα. Αν το ανάστημά σου δεν βρίσκεται καν σε αυτό το επίπεδο, τότε δεν θα μπορέσεις να μείνεις σταθερός και δεν θα κάνεις καλά το καθήκον σου.

4. Εξωτερικεύουν αρνητικότητα όταν ακυρώνεται η επιθυμία τους να αποκτήσουν ευλογίες

Η εξωτερίκευση αρνητικότητας έχει άλλη μια εκδήλωση. Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Τι έχω κερδίσει τόσα χρόνια που πιστεύω στον Θεό;» Όταν τέτοιοι άνθρωποι εξωτερικεύουν αρνητικότητα, το βασικότερο που λένε είναι «Τι έχω κερδίσει;», εννοώντας ότι δεν έχουν κερδίσει τίποτα. Πιστεύουν ότι είναι εξαιρετικά δύσκολο να αποκομίσουν οφέλη ή ευλογίες από τον οίκο του Θεού ή από τον Θεό κατά την πίστη τους σ' Αυτόν και ότι οι άνθρωποι πρέπει να προσφέρουν τεράστια αγάπη, να έχουν απίστευτη αντοχή και να μη λαχταρούν γρήγορα αποτελέσματα. Όσο για τα λόγια του Θεού που εκθέτουν, κλαδεύουν και εξευγενίζουν τους ανθρώπους και καθαίνουν τη διαφθορά τους, πιστεύουν πως πρόκειται μόνο για επιφανειακή και πομπώδη ρητορική που δεν είναι απόλυτα αξιόπιστη· νομίζουν πως, αν ασκούνται σύμφωνα με τα λόγια του Θεού, πραγματικά θα υποστούν μεγάλη απώλεια. Θεωρούν πως το να αποκομίσουν οφέλη και πλεονεκτήματα και να πραγματοποιήσουν τις βλέψεις και τις επιθυμίες τους είναι πάντα το σημαντικότερο πράγμα, ενώ το αν κάνουν ή δεν κάνουν πράξη την αλήθεια δεν είναι καθόλου σημαντικό· πιστεύουν πως, εφόσον δεν κάνουν κακό, αυτό αρκεί και δεν θα τους αποκλείσει η εκκλησία. Πώς νιώθουν οι περισσότεροι άνθρωποι μόλις ακούσουν αυτά τα αρνητικά λόγια; Μέσα τους, εγκρίνουν αυτά τα λόγια και συμφωνούν μαζί τους ή νιώθουν κάποια περιφρόνηση γι' αυτά και θεωρούν πως αυτοί οι άνθρωποι είναι εγωιστές, ποταποί, μοχθηροί και αχρείοι και μπορούν να τους διακρίνουν, να τους εκθέσουν και να τους περιορίσουν, κι έτσι να τους εμποδίσουν να συνεχίσουν να διαδίδουν την αρνητικότητα και τον θάνατο; Άραγε, οι περισσότεροι άνθρωποι νιώθουν απέχθεια για τέτοια αρνητικά λόγια και τα καταδικάζουν ή μπορεί να παραπλανηθούν απ' αυτά και να γίνουν αρνητικοί; Κάποιοι άνθρωποι, αφού ακούσουν αυτά τα λόγια και διαπιστώσουν πως έχουν μείνει με άδεια χέρια, σκέφτονται: «Αλήθεια είναι! Ούτε εγώ έχω κερδίσει κάτι. Στον οίκο του Θεού, μου προσφέρουν απλώς τρία γεύματα τη μέρα, είμαι συνέχεια απασχολημένος και πραγματικά δεν έχω κερδίσει τίποτε άλλο». Κάνετε

τέτοιες σκέψεις; Νιώθετε κι εσείς το ίδιο; Όσοι κατανοούν την αλήθεια θα πουν: «Τι εννοείς πως δεν έχεις κερδίσει τίποτα; Έχουμε κερδίσει πάρα πολλά από τον Θεό! Καταφέραμε να κατανοήσουμε τόσες αλήθειες!» Κάποιοι άνθρωποι, όμως, μπορεί να διαφωνήσουν μαζί τους και να πουν: «Δεν φαίνεται πολύ ρεαλιστικό να λέτε πως έχουμε κερδίσει “πάρα πολλά”». Λάβαμε απλώς λίγη χάρη, είχαμε κάποιες ευκαιρίες να κάνουμε τα καθήκοντά μας, καταλάβαμε κάποια δόγματα σχετικά με το πώς να φερόμαστε, συναντήσαμε και γνωρίσαμε πολλούς αδελφούς και αδελφές από διάφορα μέρη και διευρύνουμε πολύ τους ορίζοντές μας. Κερδίσαμε, δηλαδή, λίγα μόνο». Σε ποια απ’ αυτές τις κατηγορίες εμπίπτετε; Υπάρχουν άνθρωποι σε όλες αυτές τις κατηγορίες, σωστά; (Ναι.) Θα το συζητήσουμε αυτό από δύο οπτικές. Κατ’ αρχάς, ας μιλήσουμε για το τι συμβαίνει με εκείνους που πάντα πιστεύουν στον Θεό για να αποκτήσουν χάρη: Ο λόγος που πιστεύουν στον Θεό είναι για να επιδιώξουν να αποκτήσουν την αλήθεια προκειμένου να καταφέρουν να φτάσουν στη σωτηρία; (Όχι, πιστεύουν για να αποκτήσουν ευλογίες.) Τους έχει δώσει ο Θεός, λοιπόν, λίγη χάρη, προστασία, καλοσύνη, διαφώτιση και φώτιση; (Ο Θεός τούς έχει δώσει αυτά τα πράγματα σε μεγάλο βαθμό.) Μπορούμε να πούμε πως κάθε άνθρωπος που πιστεύει στον Θεό έχει λάβει την προστασία του Θεού. Είναι απτή η προστασία του Θεού; Υπάρχουν αντίστοιχα παραδείγματα στην πραγματική ζωή; Τι είδους προστασία έχουν λάβει οι άνθρωποι; (Κάτι σχετικά εμφανές είναι πως, αφού αρχίσαμε να πιστεύουμε στον Θεό, δεν επηρεαζόμαστε πια από τις μοχθηρές τάσεις του κόσμου. Δεν βυθιζόμαστε στην παρακμή ούτε επιδιώκουμε μοχθηρά πράγματα όπως το να πηγαίνουμε σε νυχτερινά κέντρα, να καπνίζουμε, να πίνουμε και ούτω καθεξής. Αν μη τι άλλο, δεν μπλέκουμε με τέτοια πράγματα και πιστεύω πως είμαστε αρκετά προστατευμένοι απ’ αυτήν την άποψη.) Πρόκειται για μια ιδιαίτερα απτή πτυχή, την οποία μπορούν να δουν και να βιώσουν προσωπικά οι άνθρωποι. Το να μην επηρεάζεται και να μην παραπλανιέται κανείς από τις μοχθηρές τάσεις του κόσμου, το να ζει σαν άνθρωπος και να ζει εντός της κανονικής ανθρώπινης φύσης με την ομοιότητα ενός ανθρώπινου όντος αποτελεί ένα πρακτικό παράδειγμα και απόδειξη της προστασίας του Θεού. Υπάρχουν άλλα παραδείγματα; (Το να μην αναστατώνεται κανείς από τα κακά πνεύματα και να μπορεί να ζει υπό την προστασία του Θεού.) Κι αυτό είναι ένα πρακτικό παράδειγμα. Το έχουν βιώσει αυτό οι περισσότεροι άνθρωποι; Μπορείτε να συλλάβετε το νόημα που εμπεριέχει αυτό; Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Ούτε οι άπιστοι αναστατώνονται από τα κακά πνεύματα. Πόσοι άπιστοι αναστατώνονται από κακά πνεύματα;» Είναι σωστή αυτή η δήλωση; Θεωρείτε πως συνάδει αυτή η δήλωση με τα γεγονότα; (Πολλοί συμμαθητές μου έχουν αναστατωθεί από κακά πνεύματα. Κάποιοι βιώνουν υπνική παράλυση και άλλοι ακούνε φωνές. Δεν πιστεύουν στον Θεό και δεν ξέρουν τι συμβαίνει. Ψάχνουν να βρουν κάποια θεραπεία παντού, αλλά δεν μπορούν να το ξεπεράσουν και ζουν μες στον φόβο και τον τρόμο· είναι πολύ οδυνηρό. Εγώ, ωστόσο, επειδή πίστευα από παιδί στον Θεό, δεν αναστατώθηκα ούτε υπέφερα ποτέ έτσι. Τον περισσότερο καιρό, νιώθω την καρδιά μου σχετικά σταθερή και γαλήνια.) Οι αληθινοί πιστοί στον Θεό δεν έχουν αυτήν την έγνοια. Δεν ανησυχούμε μήπως

εμφανίσουμε διαταραχή μετατροπής ή μήπως μας αναστατώσουν και μας κυριεύσουν κακά πνεύματα· δεν φοβόμαστε, επειδή έχουμε τον Θεό. Επιπλέον, στην αληθινή ζωή, οι άπιστοι μιλάνε συνεχώς για διάβασμα προσώπων, φενγκ σουί και μαντεία, ενώ στις δυτικές χώρες υπάρχει ακόμα και η αστρολογία. Κάποιοι άνθρωποι λατρεύουν διάσημα βουδιστικά αγάλματα, κακά πνεύματα και είδωλα, ενώ άλλοι όχι· είτε το κάνουν, όμως, είτε όχι, όλοι επηρεάζονται και περιορίζονται σε κάποιον βαθμό από αυτά τα πράγματα. Για παράδειγμα, πριν φύγουν από το σπίτι, πρέπει να εκτελέσουν κάποια μαντεία για να δούνε ποια κατεύθυνση είναι ευνοϊκή και ποια δυσοίωνη. Όταν ανοίγουν ένα κατάστημα, προσδιορίζουν σε ποια θέση θα αποφέρει λεφτά η ταμειακή μηχανή και σε ποια δεν θα αποφέρει, ποια πράγματα θα τοποθετήσουν στο κατάστημα, ποια είδωλα θα λατρεύουν για να προσελκύσουν πλούτη, καθώς και πού να τοποθετήσουν ορισμένα πράγματα για να αποφύγουν να διαταράξουν το φενγκ σουί. Όταν κάνουν μετακόμιση, πρέπει να προσδιορίσουν ποια είναι ευνοϊκή στιγμή για να κάνουν τη μετακόμιση, έτσι ώστε να διασφαλίσουν τη μελλοντική ευημερία της οικογένειας και να αποφύγουν τις κακοτοπιές, καθώς και να προσδιορίσουν ποιες στιγμές είναι δυσοίωνες. Ακόμη και οι μαθητές επηρεάζονται απ' αυτές τις πεποιθήσεις όταν δίνουν εισαγωγικές εξετάσεις. Την ημέρα των εξετάσεων, αποφεύγουν να χρησιμοποιούν λέξεις που υποδηλώνουν αποτυχία και πρέπει, αντίθετα, να λένε λέξεις όπως «αριστεύω» και «πετυχαίνω». Κάθε πτυχή της ζωής —από τα παιδιά που πηγαίνουν στο σχολείο, μέχρι τους γονείς που ζουν την καθημερινή τους ζωή, βγάζουν χρήματα, μετακομίζουν, ψάχνουν δουλειά, παντρεύουν τα παιδιά τους και ούτω καθεξής— επηρεάζεται, μεταξύ άλλων ιδεών, από το λεγόμενο φενγκ σουί και την τύχη. Όταν οι άνθρωποι επηρεάζονται, λοιπόν, από αυτά τα πράγματα, τι είναι αυτό που τους περιορίζει; Τους περιορίζουν κακά πνεύματα· όλα αυτά τα πράγματα ελέγχονται από κακά πνεύματα. Τότε γιατί λατρεύουν οι άνθρωποι αυτά τα κακά πνεύματα; Γιατί επηρεάζονται απ' αυτά τα πράγματα; Όταν μιλάμε για ένα τόσο απλό ζήτημα όπως η μετακόμιση, γιατί πρέπει πάντα οι άνθρωποι να συλλογίζονται ποια στιγμή είναι ευνοϊκή για να μετακομίσουν και ποια δεν είναι, τι είναι ευνοϊκό να μεταφέρουν πρώτα και τι είναι ευνοϊκό να μη μεταφέρουν; Γιατί πρέπει πάντα να λαμβάνουν υπόψη αυτά τα πράγματα; Πρέπει να τα λαμβάνουν υπόψη επειδή, αν δεν το κάνουν, τα κακά πνεύματα θα αναλάβουν δράση και θα τους υποβάλουν σε μαρτύρια και βάσανα. Τι βλέπετε από αυτά τα ζητήματα; Όλη η ανθρωπότητα ζει υπό τον έλεγχο των κακών. Ποιοι είναι οι κακοί; Οι μεγαλύτεροι από τους κακούς είναι ο Σατανάς και οι διάβολοι, ενώ οι λιγότερο κακοί είναι τα κακά πνεύματα σε διάφορα μέρη, εκείνα που ελέγχουν τις διαφορετικές φυλές των ανθρώπων. Κάθε πτυχή της ανθρώπινης ζωής περιορίζεται και ελέγχεται από αυτά τα κακά πνεύματα. Ακόμη και όταν χτίζουν ένα σπίτι, την ώρα που τοποθετείται η κύρια δοκός, οι άνθρωποι κρεμάνε κόκκινα πανιά και ρίχνουν κροτίδες για καλή τύχη, ενώ όλοι οι οικοδόμοι φοράνε κόκκινα ρούχα για να φέρουν οικονομική ευημερία και να αποφευχθούν τα ατυχήματα. Υπάρχουν κάποιες συγκεκριμένες απαιτήσεις και ρητά για όλα αυτά τα πράγματα, καθώς και ταμπού, και οι άνθρωποι πρέπει να αποφεύγουν τα ταμπού και να ακολουθούν αυτά τα ρητά. Για

παράδειγμα, κάποιοι αντιμετωπίζουν συχνά κακουχίες και τα πράγματα δεν κυλούν ομαλά γι' αυτούς· χάνουν τη δουλειά τους, τους αφήνει η γυναίκα τους και το σπίτι τους μένει άδειο. Δεν μπορούν ούτε να ξεπληρώσουν το στεγαστικό τους δάνειο και τίποτα δεν φαίνεται να πηγαίνει καλά. Δεν έχουν κάνει τίποτα κακό, οπότε γιατί τους συμβαίνουν αυτά τα πράγματα; Εφόσον δεν έχουν άλλη επιλογή, καταφεύγουν στη λατρεία ψεύτικων θεών και κακών πνευμάτων ή αναζητούν επειγόντως κάποιον να ελέγξει το φενγκ σουί τους και να αλλάξει την τύχη τους· αφού τα κάνουν αυτά, τα πράγματα αρχίζουν σταδιακά να πηγαίνουν καλά. Παλιά, δεν πίστευαν σ' αυτά τα πράγματα· τώρα, όμως, όταν προκύπτουν προβλήματα, λατρεύουν ειλικρινά ψεύτικους θεούς και κακά πνεύματα και, προτού κάνουν οτιδήποτε, πρέπει να καταφύγουν σε κάποιου είδους μαντεία. Δεν είναι εξουθενωτική μια τέτοια ζωή; (Ναι.) Είναι εξαιρετικά κουραστική! Αν και το θέλουν, δεν μπορούν να ζήσουν ελεύθερα και άνετα ούτε να ξεφύγουν από τους περιορισμούς αυτών των ρητών και των κανόνων. Αν παραβιάσουν αυτούς τους κανόνες, τα κακά πνεύματα αναλαμβάνουν δράση και τους αναστατώνουν· αυτά τα κακά πνεύματα τους καθυποτάσσουν με το ζόρι και πρέπει να τα λατρεύουν καθημερινά για να κυλάει ομαλά η ζωή τους. Ωστόσο, όσοι πιστεύουν στον Θεό δεν περιορίζονται από αυτές τις φεουδαρχικές δεισιδαιμονίες ούτε από το έργο των κακών πνευμάτων. Μπορούν να μετακομίσουν ή να φύγουν όποτε θέλουν, χωρίς να χρειάζεται να αποφύγουν κάποιο ταμπού. Στην ηπειρωτική Κίνα, το Κομμουνιστικό Κόμμα καταπιέζει και διώκει διαρκώς τις θρησκευτικές πεποιθήσεις. Αν ένας πιστός δεν μπορεί πια να ζήσει σε έναν τόπο, πρέπει να μετακινηθεί γρήγορα· χρειάζεται να διαλέξει κάποια ευνοϊκή μέρα ή ώρα για να το κάνει ή να λατρέψει κάτι; Όχι. Προσεύχεται στον Θεό και ο Θεός τον προστατεύει. Τα πάντα βρίσκονται στα χέρια του Θεού· δεν περιορίζεται από τέτοια πράγματα. Όποτε θέλει να φάει κάτι ή να φύγει από το σπίτι, μήπως χρειάζεται να συμβουλευτεί τον καζαμία ή να δει αν αυτό παραβιάζει κάποιο ταμπού; Όχι, προσεύχεται στον Θεό και τα πάντα βρίσκονται στα χέρια του Θεού. Όταν οι άνθρωποι ζουν υπό το κράτος και την κυριαρχία του Θεού και έχουν την προστασία και την καθοδήγηση του Θεού, τα κακά πνεύματα και τα ακάθαρτα πνεύματα —τόσο τα μεγάλα όσο και τα μικρά— δεν μπαίνουν στον δρόμο τους· δεν τολμούν να κάνουν κάτι ενάντια σε όσους πιστεύουν στον Θεό. Δεν προστατεύονται αυτοί οι άνθρωποι; Δεν ζούνε μια ελεύθερη και εύκολη ζωή; (Ναι.) Είναι μεγάλη αυτή η χάρη; (Ναι.) Είτε έχεις ήδη αποκτήσει την αλήθεια είτε όχι, εφόσον είσαι άνθρωπος που πιστεύει ειλικρινά στον Θεό, τότε είσαι άνθρωπος που έχει προκαθορίσει και επιλέξει ο Θεός και, όταν προσέρχεσαι ενώπιόν Του, σε προστατεύει κατ' αυτόν τον τρόπο και σου επιτρέπει να απολαύσεις τέτοια χάρη. Είναι τεράστια αυτή η χάρη! Η προσωπική σου ασφάλεια είναι εγγυημένη και όλες οι μετακινήσεις σου προστατεύονται και είναι ασφαλείς· ο Θεός αναλαμβάνει την ευθύνη γι' αυτά τα πράγματα και αυτά βρίσκονται υπό την προστασία Του, οπότε δεν χρειάζεται να ανησυχείς. Τον περισσότερο καιρό, οι άνθρωποι δεν προσεύχονται καν ούτε σκέφτονται συνειδητά μέσα τους: «Θα προσευχηθώ στον Θεό και θα Του ζητήσω να με προστατεύσει. Ελπίζω όλα να πάνε καλά και να μη συμβεί τίποτα κακό». Δεν χρειάζεται καν να

προσευχηθείς. Εφόσον έχεις στην καρδιά σου την εξής απλή πεποίθηση: «Πιστεύω στον Θεό· τα πάντα βρίσκονται στα χέρια του Θεού», ο Θεός θα αναλάβει δράση. Οι άνθρωποι απολαμβάνουν τεράστια χάρη από τον Θεό· λίγα είναι αυτά που κερδίζουν; (Είναι πολλά.) Ο Θεός είναι ο ένας και μοναδικός Κυρίαρχος στον κόσμο. Η ζωή σου και όλα όσα σου ανήκουν βρίσκονται στα χέρια του Θεού, στα χέρια αυτού του Κυρίαρχου, νιώθεις την καρδιά σου γαλήνια, σταθερή και ήρεμη και δεν χρειάζεται να ανησυχείς για τίποτα. Όσες γνώσεις κι αν έχεις για τον Θεό ή όσες αλήθειες κι αν κατανοείς, μπορείς να είσαι απόλυτα βέβαιος γι' αυτό μες στην καρδιά σου. Τα πάντα βρίσκονται στα χέρια του Θεού. Αν οι πιστοί στον Θεό έχουν τον Θεό μες στην καρδιά τους και κατανοούν την αλήθεια, τα κακά πνεύματα δεν τολμούν να τους αναστατώσουν, να τους βλάψουν ή να τους πλησιάσουν. Κατά συνέπεια, οι πιστοί δεν είναι ανάγκη να ασχολούνται με αυτές τις αχρείαστες διαδικασίες. Πρόκειται για τεράστια χάρη· πώς μπορείς να λες ακόμα ότι δεν έχεις κερδίσει τίποτα από την πίστη σου στον Θεό; Υστερείς σε συνείδηση, έτσι δεν είναι; Χωρίς να εξετάσουμε τίποτε άλλο, το να ισχυρίζεται κανείς ότι δεν έχει κερδίσει τίποτα αρκεί από μόνο του για να αποδείξει ότι δεν έχει ίχνος συνείδησης και αποδεικνύει ότι η συνείδησή του είναι πέρα για πέρα κακή· δεν χρειάζεται να ειπωθεί τίποτα περισσότερο για τα υπόλοιπα.

Ο Θεός χαρίζει ελεύθερα στους ανθρώπους την αλήθεια και ζωή και τους παρέχει τα λόγια Του χωρίς να ζητάει τίποτα σε αντάλλαγμα. Αν και οι άνθρωποι μπορεί να νιώθουν ότι το ανάστημά τους παραμένει ανώριμο, ότι δεν έχουν κατανοήσει μεγάλο μέρος της αλήθειας και ότι δεν μπορούν να εκφράσουν καθαρά τα λίγα που καταλαβαίνουν, αυτά και μόνο τα πράγματα που τους έχει δώσει ο Θεός, αυτή η στοργή και η αγάπη, συνιστούν τεράστια χάρη! Ο Θεός έχει δώσει στους ανθρώπους τα πιο πολύτιμα πράγματα· οι άνθρωποι έχουν λάβει από τον Θεό τα πράγματα που έχουν τη μεγαλύτερη αξία στον κόσμο. Είτε το έχεις νιώσει είτε όχι, ο Θεός τα έχει ήδη δώσει στον άνθρωπο. Γιατί παραπονιούνται ακόμα οι άνθρωποι; Είναι άξιοι να λάβουν αυτά τα πράγματα; Όσοι επιλέγονται από τον Θεό είναι οι πιο ευτυχισμένοι άνθρωποι στον κόσμο. Σε διάλεξε και σε επέλεξε ο Θεός· είσαι ένας από τους πιο ευτυχισμένους και τυχερούς ανθρώπους στον κόσμο. Πώς μπορείς να λες ότι δεν έχεις κερδίσει τίποτα; Έχεις γίνει ένας από τους πιο ευτυχισμένους και τυχερούς ανθρώπους επειδή σε επέλεξε και σε διάλεξε ο Θεός· επομένως, τα κακά πνεύματα και τα ακάθαρτα πνεύματα δεν τολμούν να σε πλησιάσουν. Κάποιοι άνθρωποι ρωτούν: «Αυτό σημαίνει ότι έχω αποκτήσει αξιοσέβαστη θέση και ταυτότητα;» Μπορεί να ειπωθεί κάτι τέτοιο; Όχι, επειδή όλα αυτά οφείλονται στην αγάπη και τις πράξεις του Θεού. Οι άνθρωποι έχουν κερδίσει πάρα πολλά! Σ' αυτήν τη ζωή και μόνο, οι άνθρωποι έχουν κερδίσει πάρα πολλά· δικαιούνται έστω και στο ελάχιστο οι άνθρωποι να τα λάβουν όλα αυτά; Κάποιοι που πιστεύουν στον Θεό δεν επιδιώκουν καθόλου την αλήθεια και εξακολουθούν να λένε: «Τι έχω κερδίσει τόσα χρόνια που πιστεύω στον Θεό;» Δεν μπορείς να το υπολογίσεις μόνος σου; Μέσα σου ξέρεις αν κατανοείς την αλήθεια, πόσες λιγότερες κακές πράξεις έχεις διαπράξει και, ακόμη περισσότερο, μέσα σου ξέρεις πόση χάρη έχεις απολαύσει. Αν ήσουν βέβαιος μέσα σου

γι' αυτά τα πράγματα, δεν θα έλεγες κουβέντες που δείχνουν τόσο μεγάλη έλλειψη συνείδησης. Κάποιοι λένε, επίσης: «Ο οίκος του Θεού μου παρέχει το φαγητό μου, τα ρούχα μου και μου δίνει και καταφύγιο». Δεν πρόκειται για κάτι πολύ ασήμαντο σε σύγκριση με τη χάρη και την προστασία του Θεού; Δεν είναι καν άξιο αναφοράς, έτσι δεν είναι; Ωστόσο, όσοι έχουν συνείδηση νιώθουν πως, αν και δεν είναι άξιο αναφοράς, δεν παύει να είναι μέρος της χάρης του Θεού. Η χάρη του Θεού είναι απροσμέτρητη· ο Θεός έχει δώσει πάρα πολλά στους ανθρώπους! Όσο για τα υλικά πράγματα, ο Θεός, από την πλευρά Του, δεν τα μετράει καν.

Μια πτυχή των πράξεων του Θεού είναι να προστατεύει τους ανθρώπους και μια άλλη είναι να τους καθοδηγεί στο μονοπάτι της σωτηρίας για να μπορέσουν να σωθούν. Οι άνθρωποι έχουν απολαύσει αυτήν την πρόθεση του Θεού και την αγάπη Του γι' αυτούς και ο Θεός τούς έχει δώσει άφθονη χάρη! Επιπλέον, υπάρχει κάτι που είναι το πιο σημαντικό απ' όλα: η αλήθεια που έχει δώσει ο Θεός στους ανθρώπους, τα λόγια, δηλαδή, που κανείς στην ανθρώπινη ιστορία και σε οποιαδήποτε εποχή δεν έχει ακούσει ή λάβει ποτέ. Όσες φορές κι αν δημιούργησε ο Θεός την ανθρωπότητα, δεν έχει κάνει ποτέ αυτό το έργο ούτε έχει εκφράσει ποτέ αυτά τα λόγια. Ο Θεός σάς έχει πει όλα τα μυστήρια που σχετίζονται με την ανθρωπότητα και αυτά που μπορούν να αντέξουν, να αντιληφθούν και να καταλάβουν οι άνθρωποι. Μπορούν να μετρηθούν αυτά τα μυστήρια, αυτές οι αλήθειες, με οποιονδήποτε ποσοτικό τρόπο; Δεν μπορούν να μετρηθούν· οι άνθρωποι δεν γίνεται να τα απολαύσουν μέχρι να εξαντληθούν ούτε κατά τη διάρκεια πολλών ζωών. Γιατί το λέω αυτό; Επειδή αυτά τα λόγια από τον Θεό είναι το θεμέλιο της ύπαρξης των ανθρώπων και μπορούν να υπάρχουν για όλη την αιωνιότητα. Αν είσαι όντως αρκετά τυχερός ώστε να επιβιώσεις και να ζήσεις αιώνια, τότε αυτά τα λόγια και αυτές οι αλήθειες από τον Θεό μπορούν να σε εφοδιάζουν αιωνίως. Ποιο είναι το νόημα της αιωνιότητας; Είναι κάτι που δεν περιορίζεται από τον χρόνο, είναι απεριόριστο. Αν την ερμηνεύσουμε κυριολεκτικά, σημαίνει πως δεν έχει τέλος —η ζωή συνεχίζεται αιωνίως, όπως συμβαίνει με τον ίδιο τον Θεό. Αυτά τα λόγια κι αυτές οι αλήθειες από τον Θεό μπορούν να υπάρχουν μέχρι εκείνη την ώρα. Η φράση «εκείνη την ώρα» είναι μια έννοια και ένας ορισμός του χρόνου που εκφράζεται στην ανθρώπινη γλώσσα, αλλά στην πραγματικότητα σημαίνει «επ' αόριστον». Πείτε Μου, έχουν μεγάλη αξία αυτά τα λόγια από τον Θεό ή όχι; Έχουν εξαιρετικά μεγάλη αξία! Αν δεν τα επιδιώκεις, εσύ χάνεις· φέρεσαι ανόητα. Αν, όμως, τα επιδιώκεις, η αξία που έχουν αυτά τα λόγια για σένα υπερβαίνει κατά πολύ τη διάρκεια αυτής μόνο της ζωής· εκτείνεται στην αιωνιότητα. Θα είναι πάντα αποτελεσματικά και χρήσιμα για σένα, θα έχουν για πάντα αξία και νόημα, και θα σε εφοδιάζουν αιωνίως. Αν κατανοείς αυτά τα λόγια, αν τα αφομοιώσεις και ζεις σύμφωνα με αυτά, θα μπορέσεις να ζήσεις αιώνια. Για να το θέσω πιο απλά, θα ζήσεις για πάντα, χωρίς να γευτείς τον θάνατο. Δεν είναι αυτό κάτι που ονειρεύονται οι άνθρωποι; Θα έχουν περάσει αμέτρητες εποχές, θα έχουν πεθάνει αμέτρητοι άνθρωποι, αλλά εσύ θα είσαι ακόμα ζωντανός. Πώς θα είσαι ακόμα ζωντανός; Μέσα από τα λόγια του Θεού, μέσα από την αλήθεια, θα είσαι ικανός να συνεχίσεις να ζεις έτσι. Τι θα κάνεις

μ' αυτήν τη ζωή που συνεχίζεται; Έχεις την ανάθεση από τον Θεό και την ηγεσία του Θεού, ενώ έχεις και μια αποστολή. Ποια είναι η αποστολή σου; Βιώνοντας τα λόγια Του, ο Θεός θέλει να Του αποδίδεις δόξα και να είσαι η μαρτυρία Του. Αυτή είναι η αξία των λόγων του Θεού. Η αξία και η σημασία της αλήθειας και των λόγων τα οποία ακούνε οι άνθρωποι, με τα οποία έρχονται σε επαφή και τα οποία βιώνουν σ' αυτήν την εποχή θα υπάρχουν για όλη την αιωνιότητα. Γιατί θα υπάρχουν για όλη την αιωνιότητα; Αυτά τα λόγια του Θεού δεν είναι θεολογία, θεωρία, σύνθημα ή κάποιο είδος γνώσης, αλλά τα λόγια της ζωής. Εφόσον αφομοιώσεις αυτά τα λόγια, εφόσον ζεις και επιβιώνεις σύμφωνα με αυτά, ο Θεός θα σου επιτρέψει να συνεχίσεις να ζεις και δεν θα σε αφήσει να πεθάνεις. Με άλλα λόγια, δεν θα σε καταστρέψει ούτε θα σου αφαιρέσει τη ζωή· θα σε αφήσει να συνεχίσεις να ζεις. Δεν είναι τεράστια αυτή η ευλογία; (Ναι, είναι τεράστια.) Μέσα από αυτά τα λόγια, ο Θεός θέλει να πάρεις μια πρώτη γεύση αυτής της ευλογίας σε τούτη τη ζωή και να την αποκτήσεις στον επερχόμενο κόσμο. Αυτή είναι η υπόσχεση του Θεού. Αν λάβουμε υπόψη την τεράστια υπόσχεση που έχει δώσει ο Θεός στην ανθρωπότητα, έχουν λάβει πολλά οι άνθρωποι; (Ναι.) Ο Θεός έχει δώσει μια τόσο μεγάλη υπόσχεση στην ανθρωπότητα και την έχει γνωστοποιήσει σε όλους. Σου έχει πει γι' αυτήν, δίνοντάς σου τη δυνατότητα να έρθεις και να την πάρεις ελεύθερα. Δεν χρειάζεται να θυσιάσεις τη ζωή σου ή να παραδώσεις όλα τα υπάρχοντά σου· το μόνο που χρειάζεται είναι να ακούς τα λόγια του Θεού και να ενεργείς σύμφωνα με τις απαιτήσεις και τις επιθυμίες Του· τότε μπορείς να λάβεις αυτήν την υπόσχεση από τον Θεό. Δεν έχει δώσει πολλά ο Θεός στην ανθρωπότητα; Αυτήν τη στιγμή, βρίσκεσαι στο μονοπάτι προς την απόκτηση αυτής της υπόσχεσης: Αν και δεν την έχεις λάβει πλήρως ακόμα, είναι λίγα αυτά που έχεις λάβει; Εξετάζοντας την υπόσχεση που έχει δώσει ο Θεός στην ανθρωπότητα, οι άνθρωποι έχουν λάβει πολλά. Έχουν κερδίσει ένα σημαντικό πλεονέκτημα· δεν έχουν βγει ζημιωμένοι ούτε έχουν υποστεί καμία απώλεια. Έχουν επενδύσει απλώς λίγο χρόνο και μπορεί να μόχθησαν λίγο σαρκικά. Μπορεί να έχουν θυσιάσει λίγη από την προσωπική τους οικιακή ευδαιμονία, τις προσωπικές σαρκικές τους προτιμήσεις και επιθυμίες, να έχουν εγκαταλείψει κάποιες από τις βλέψεις, τα συμφέροντα και τις επιθυμίες τους και ούτω καθεξής. Ωστόσο, σε σύγκριση με το να κατανοήσεις την αλήθεια, να φτάσεις στη σωτηρία και να λάβεις την υπόσχεση του Θεού, όλες εκείνες οι προσωπικές προοπτικές, οι στόχοι και οι βλέψεις δεν είναι καν πράγματα άξια αναφοράς, επειδή μπορούν να σε οδηγήσουν μόνο στην κόλαση και ο Θεός δεν θα σου δώσει την υπόσχεσή Του γι' αυτά τα πράγματα. Από την άλλη, όταν οι άνθρωποι επενδύουν περιορισμένο χρόνο, ένα τίμημα που είναι διατεθειμένοι και ικανοί να πληρώσουν, καταφέρνουν τελικά να κατανοήσουν την αλήθεια, και συλλαμβάνουν κάποια μυστήρια, κάποιες αρχές σχετικά με τη διαγωγή, ορισμένες ουσίες και βασικές αιτίες όλων των γεγονότων και των πραγμάτων και ούτω καθεξής, τα οποία δεν έχει κατανοήσει η ανθρωπότητα από τον καιρό της δημιουργίας του Θεού. Ακόμη πιο σημαντικό είναι πως αποκτούν κάποιες γνώσεις για τον Θεό και μπορούν να έχουν φόβο Θεού. Εφόσον τα έχουν αποκτήσει όλα αυτά, δεν αξίζει να πληρώσουν ένα τέτοιο τίμημα;

Ποια παράπονα έχουν οι άνθρωποι; Γιατί λένε ότι δεν κερδίζουν τίποτα από την πίστη τους στον Θεό; Δεν έχει γίνει τελείως σάπια η συνείδησή τους; Έχεις κερδίσει πάρα πολλά, αλλά εξακολουθείς να μην είσαι ευχαριστημένος. Τι άλλο θέλεις πια; Θα ήσουν ικανοποιημένος αν γινόσουν πρόεδρος ή δισεκατομμυριούχος; Αν σου τα έδινε αυτά τα πράγματα ο Θεός, τότε δεν σε είχε επιλέξει. Ο Θεός δεν θέλει να κερδίσει έτσι ανθρώπους.

Οι άνθρωποι λένε πάντα πως δεν έχουν κερδίσει τίποτα από την πίστη τους στον Θεό, πράγμα που δείχνει ότι δεν έχουν συνείδηση, δεν έχουν την παραμικρή ικανότητα να κατανοήσουν την αλήθεια, δεν επιδιώκουν την αλήθεια και έχουν εξαιρετικά ποταπό χαρακτήρα. Τέτοιοι άνθρωποι δεν κατανοούν καθαρά, μεταξύ άλλων, αυτά που κάνει ο Θεός, αυτά που απαιτεί ο Θεός από τους ανθρώπους και αυτά που έχει δώσει ο Θεός στους ανθρώπους. Στο τέλος, όταν συμβαίνουν πράγματα που τους δυσαρεστούν έστω και λίγο, ο μπόλικος θυμός που έχουν συσσωρεύσει μέσα τους ξεσπά στη στιγμή: «Τι έχω κερδίσει από την πίστη μου στον Θεό; Η σάρκα μου έχει υποφέρει πάρα πολύ. Έχω κάνει όποια καθήκοντα μου έχει αναθέσει η εκκλησία. Όσο δύσκολα και όσο κουραστικά κι αν ήταν, δεν παραπονέθηκα ποτέ· όσο μεγάλες κι αν ήταν οι δυσκολίες, δεν είπα ποτέ λέξη. Δεν απαίτησα ποτέ μου τίποτα από τον οίκο του Θεού. Τι κέρδισα με τη μεγάλη μου αγάπη και τη μεγάλη μου αφοσίωση; Αν μέχρι κι εγώ δεν κέρδισα τίποτα, τότε οι άλλοι έχουν ακόμη λιγότερες ελπίδες να κερδίσουν κάτι!» Υπαινίσσονται το εξής: «Δεν έχετε προσφέρει όσα έχω προσφέρει εγώ ούτε έχετε πληρώσει το τίμημα που πλήρωσα εγώ· αν μέχρι κι εγώ δεν κέρδισα τίποτα, τι μπορείτε να κερδίσετε εσείς; Πρέπει να είστε όλοι σας προσεκτικοί· μην είστε ανόητοι!» Τέτοιοι άνθρωποι δεν έχουν συνείδηση, έτσι δεν είναι; Ένας άνθρωπος χωρίς συνείδηση λέει πάντα ανόητες και ξεροκέφαλες κουβέντες. Δεν μπορεί να κατανοήσει ούτε μία από τις πολλές αλήθειες που εκφράζει ο Θεός και από τα πολλά αγνά και θετικά πράγματα και τις δηλώσεις· αντίθετα, εμμένει πεισματικά στις δικές του απόψεις: «Υπομένω κακουχίες και πληρώνω ένα τίμημα για τον Θεό· ο Θεός, λοιπόν, πρέπει να με ευλογήσει και να μου επιτρέψει να κερδίσω περισσότερα από τους άλλους. Διαφορετικά, θα ξεσπάσω, θα εκραγώ, θα αναθεματίζω δεξιά κι αριστερά. Ο Θεός πρέπει να μου δώσει οτιδήποτε θέλω και, αν δεν το πάρω, τότε ο Θεός δεν είναι δίκαιος και θα λέω ότι δεν έχω κερδίσει τίποτα· αυτή είναι η γυμνή αλήθεια!» Δεν έχει ανθρώπινη φύση, σωστά; Είναι βέβαιο πως τα λόγια κάποιου που δεν έχει ανθρώπινη φύση δεν μπορεί να ευσταθούν ούτε, βέβαια, να συμφωνούν με την αλήθεια· το να συμφωνούν με την αλήθεια είναι μάλλον υπερβολική απαίτηση. Τα λόγια που λέει κανείς πρέπει να είναι θεμιτά αιτήματα, θεμιτές δηλώσεις, όχι στρεβλά επιχειρήματα· όποιος κι αν τα ακούει και όποιος κι αν τα αξιολογεί, πρέπει να ευσταθούν. Ωστόσο, τα λόγια και οι ενέργειες των ανθρώπων με κακή ανθρώπινη φύση δεν μπορεί να ευσταθούν. Όταν έχουν εκρήξεις θυμού και εξωτερικεύουν τα παράπονά τους, κάποιοι άνθρωποι σκέφτονται: «Γιατί λένε πως δεν έχουν κερδίσει τίποτα; Μήπως ο οίκος του Θεού τούς αδίκησε με κάποιον τρόπο; Μήπως κάποιες ενέργειες του οίκου του Θεού δεν συνάδουν με τις αρχές και δεν μπορούν να γνωστοποιηθούν; Αυτός ο

άνθρωπος φαίνεται συνήθως αρκετά ικανός να υπομείνει κακουχίες και να πληρώσει ένα τίμημα, αλλά σήμερα ξέσπασε έντονα και είπε ότι δεν έχει κερδίσει τίποτα· φαίνεται πως όντως δεν έχει κερδίσει τίποτα. Έτσι δεν εξωθείται να θυμώσει ένας άνθρωπος με καλή συμπεριφορά; Καλύτερα τότε να προσέχω· όταν κάνω τα καθήκοντά μου, δεν θα πρέπει να υπομένω τις κακουχίες που υπέμενα ούτε να πληρώνω το τίμημα που πλήρωνα παλιά!» Έτσι επηρεάζονται κάποιοι μπερδεμένοι άνθρωποι που δεν έχουν ικανότητα διάκρισης.

Αν οι άνθρωποι που εξωτερικεύουν συχνά αρνητικότητα έχουν όντως απόψεις ή ιδέες να εκφράσουν, αφήστε τους πρώτα να μιλήσουν και να εκθέσουν τις απόψεις τους. Μόλις το κάνουν, όλοι θα καταλάβουν: «Θεωρούν πως όσα κέρδισαν δεν αντισταθμίζουν το τίμημα που πλήρωσαν. Θεωρούν πως δεν έχουν αποκομίσει κανένα όφελος και πως έχουν υποστεί απώλειες, οπότε έχουν χάσει την προθυμία τους. Παραπονιούνται για τον Θεό, ελπίζουν να κάνουν παζάρια με τον Θεό και απαιτούν χάρη και οφέλη!» Μπορεί ο μέσος άνθρωπος να διακρίνει έναν τέτοιο άνθρωπο μόλις τον ακούσει να μιλάει; Μόλις μπορέσουν να τον διακρίνουν όλοι, πες του: «Είπες αυτά που ήθελες να πεις; Αν δεν έχεις να προσθέσεις κάτι άλλο, τότε βούλωσέ το, αλλιώς θα γελοιοποιηθείς. Αν εκτεθεί η μοχθηρή σου φύση μπροστά σε όλους και δεν χαλιναγωγηθεί αμέσως, θα προκαλέσει δημόσια κατακραυγή. Όταν σε εκθέσουν και σε απορρίψουν όλοι, θα είναι πολύ αργά για να το μετανιώσεις». Προειδοποίησέ τον κατ' αυτόν τον τρόπο και έτσι θα τον έχεις περιορίσει. Διαφορετικά, θα μπορούσες επίσης να πεις: «Αν θεωρείς ότι έχεις βγει ζημιωμένος, δεν χρειάζεται να πιστεύεις στον Θεό. Θεωρείς πως δεν έχεις κερδίσει τίποτα, οπότε τι ακριβώς θέλεις να κερδίσεις; Αν θέλεις να κάνεις περιουσία και να γίνεις πλούσιος ή να αποκτήσεις κάποιο υψηλό αξίωμα, τότε λυπάμαι, αλλά αυτά τα πράγματα δεν τα αποκτά κανείς απλώς επειδή τα θέλει· είναι ζητήματα που ορίζει ο Θεός. Η εμφάνιση του Θεού και το έργο Του για τη σωτηρία του ανθρώπου δεν αφορούν το να δώσει στους ανθρώπους αυτά τα πράγματα. Πήγαινε όπου μπορείς να τα βρεις· ο οίκος του Θεού δεν είναι ο έξω κόσμος, δεν μπορεί να ικανοποιήσει διαβόλους και σατανάδες. Καλύτερα να μην απαιτείς τέτοια πράγματα από τον οίκο του Θεού ή από τους αδελφούς και τις αδελφές· αν τολμήσεις να ζητήσεις τέτοια πράγματα από τον Θεό, θα προσβάλεις τη διάθεσή Του και θα προκαλέσεις τον θυμό Του. Κι αυτό επειδή ο Θεός έχει δώσει άφθονη χάρη στους ανθρώπους και έχει χαρίσει ακόμη περισσότερες αλήθειες στους ανθρώπους, ώστε να γίνουν η ζωή τους. Το γεγονός πως δεν θεωρείς το να κερδίζεις την αλήθεια ως κάτι πολύτιμο σημαίνει πως είσαι ανόητος και αδαής». Όλοι τον μέμφονται και τον κλαδεύουν κατ' αυτόν τον τρόπο. Τι γνώμη έχεις γι' αυτόν τον τρόπο άσκησης; Διαφορετικά, μπορείς να πεις: «Ο οίκος του Θεού δεν σου χρωστάει τίποτα. Δαπάνησες πράγματα για τον Θεό και εκτέλεσες τα καθήκοντά σου οικειοθελώς. Ξέρεις πόση χάρη έχεις απολαύσει από τον Θεό από τότε που άρχισες να πιστεύεις σ' Αυτόν και να κάνεις καθήκοντα; Αν έχεις έστω και ίχνος συνείδησης, δεν θα πρέπει να λες στον Θεό ότι δεν έχεις κερδίσει τίποτα· θα πρέπει να προσέλθεις ενώπιόν Του και να αναγνωρίσεις τα προβλήματά σου. Αν πιστεύεις πραγματικά ότι ο Θεός είναι η αλήθεια,

ότι όλα όσα κάνει ο Θεός είναι η αλήθεια και ότι τα λόγια Του είναι η αλήθεια, τότε δεν θα πρέπει να το λες αυτό· δεν θα πρέπει να παραπονιέσαι. Η στάση που έχεις τώρα δεν είναι αυτή που θα πρέπει να έχει ένας άνθρωπος που πιστεύει στον Θεό ούτε η στάση που θα πρέπει να έχει κάποιος που αναζητά την αλήθεια. Προσπαθείς να εξεγερθείς, να αναμοχλεύσεις τα παλιά σου προβλήματα με τον Θεό! Προσπαθείς να απομακρυνθείς από τον Θεό, να τακτοποιήσεις τον τελευταίο λογαριασμό! Ο Θεός, όμως, δεν σου χρωστάει τίποτα και το ίδιο ισχύει και για τον οίκο Του. Αν πρόκειται να τακτοποιήσεις τους λογαριασμούς σου με τον οίκο του Θεού, τότε βιάσου και φύγε από τον οίκο Του. Μην ενοχλείς τον οίκο του Θεού, αλλιώς θα προκαλέσεις την οργή Του και θα σε πατάξει. Αυτή η συνέπεια δεν θα ήταν και πολύ καλή. Αν έχεις στάλα συνείδησης ή λογικής, θα πρέπει να ηρεμήσεις για να προσευχηθείς και να αναζητήσεις, ώστε να δεις μήπως κάτι δεν πάει καλά με την οπτική της επιδίωξής σου κατά την πίστη σου στον Θεό και αν το μονοπάτι που ακολουθείς είναι αυτό στο οποίο απαιτεί να βαδίζεις ο Θεός. Έχεις πάρα πολλές παράλογες απαιτήσεις από τον Θεό και πολύ μεγάλη πικρία, πράγμα που υποδηλώνει πως κάτι δεν πήγε καλά με την επιδίωξή σου. Δεν συσώρευσες τόσο βαθιά πικρία σε μια δυο μέρες, αλλά σε βάθος χρόνου. Ίσως, από την άλλη, να προσερχόσουν ενώπιον του Θεού με λανθασμένη άποψη κατά νου από τότε που άρχισες να πιστεύεις σ' Αυτόν και, ό,τι και αν λέει Εκείνος, εσύ είσαι απαθής, με αποτέλεσμα να μη νιώθεις καθόλου μεταμελημένος ή υπόχρεος. Ίσως αυτό να οδήγησε στη σημερινή κατάσταση. Καλά θα κάνεις να εξομολογηθείς και να μετανοήσεις γρήγορα· υπάρχει ακόμα χρόνος για να μετανοήσεις. Αν δεν το κάνεις, αν συνεχίσεις να κάνεις κακό και να εξωτερικεύεις αρνητικότητα, τότε θα γίνεις ένας διάβολος, ένας αντίχριστος. Όταν σε αποπέμψει ο οίκος του Θεού, δεν θα έχεις πια καμία ευκαιρία να σωθείς· ό,τι καταδικάζει ο οίκος του Θεού το καταδικάζει και ο Θεός. Σε προειδοποιούμε κατ' αυτόν τον τρόπο, λαμβάνοντας υπόψη την ικανότητά σου να υπομένεις κακουχίες και να πληρώνεις ένα τίμημα τόσα χρόνια που πιστεύεις στον Θεό. Σου δίνουμε μια ευκαιρία. Αν επιμένεις στο δικό σου, αν αρνηθείς να ακούσεις τις συμβουλές και ο οίκος του Θεού αποφασίσει να σε αποπέμψει, τότε θα πάψεις να είσαι αδελφός ή αδελφή. Δεν θα έχεις καμία ελπίδα να σωθείς. Όταν έρθει εκείνη η ώρα, πραγματικά δεν θα έχεις κερδίσει τίποτα. Και τότε θα χτυπάς το κεφάλι σου. Το σημαντικότερο για σένα τώρα είναι να αλλάξεις τις σκέψεις σου, τις απόψεις σου και την κατεύθυνση της επιδίωξής σου. Μην ψάχνεις πια διαρκώς να κερδίσεις κάτι. Άκου τα λόγια του Θεού· δες πόσα από αυτά που εκθέτει ο Θεός για τις διεφθαρμένες διαθέσεις των ανθρώπων μπορείς να αναλογιστείς και να γνωρίσεις μέσα σου. Έχεις λύσει τα προβλήματα που μπορείς να αναγνωρίσεις μέσα σου και να δεις καθαρά; Έχεις αναγνωρίσει την επαναστατικότητά σου ενάντια στον Θεό; Την έχεις διορθώσει; Το μεγαλύτερο πρόβλημα που αντιμετωπίζεις τώρα είναι πως πάντα θέλεις να τακτοποιήσεις τους λογαριασμούς σου με τον Θεό· τι πρόβλημα είναι αυτό; Δεν είναι πρόβλημα που πρέπει να επιλυθεί; Πάντα πιστεύεις στον Θεό έχοντας έναν σκοπό, έχοντας μια συναλλαγή κατά νου· πάντα ανυπομονείς να λάβεις ευλογίες, με την ελπίδα να ανταλλάξεις την προσπάθεια, τη δαπάνη και τα βάσανα της σάρκας με τις ευλογίες

της βασιλείας των ουρανών· αυτή δεν είναι η λογική ενός ληστή; Γιατί δεν εξετάζεις σε τι είδους ανθρώπους δίνει ευλογίες ο Θεός, τι απαιτήσεις έχει ο Θεός από τους ανθρώπους, τι έχει πει ο Θεός στους ανθρώπους και τι πρέπει να πετύχουν οι άνθρωποι για να λάβουν τις υποσχέσεις του Θεού; Αν πιστεύεις αληθινά στον Θεό και θέλεις αληθινά να σωθείς, τότε μην προσπαθείς διαρκώς να κερδίσεις κάτι από τον Θεό. Πρέπει να δεις πόσα από τα λόγια του Θεού έχεις κάνει πράξη, καθώς και αν είσαι άνθρωπος που ακολουθεί τα λόγια του Θεού. Όταν ακολουθεί κανείς τα λόγια του Θεού πάει να πει πως ασκείται και ζει σύμφωνα με τις απαιτήσεις του Θεού και τις αλήθεια-αρχές, όχι πως υποφέρει απλώς λιγάκι σωματικά και πληρώνει ένα μικρό τίμημα. Η διεφθαρμένη διάθεσή σου δεν έχει διορθωθεί και υπάρχουν προθέσεις πίσω από κάθε τίμημα που πληρώνεις και κάθε κακουχία που υπομένεις. Ο Θεός δεν το εγκρίνει αυτό· ένα τέτοιο τίμημα δεν το θέλει. Αν επιμένεις να τακτοποιήσεις τους λογαριασμούς σου με τον Θεό, αν επιμένεις να επιχειρηματολογείς με τον Θεό και να Τον ανταγωνίζεσαι, τότε προσβάλλεις τη διάθεσή Του και θα επιτρέψει να γίνει το δικό σου: να πας στην κόλαση για να τιμωρηθείς. Αυτή είναι η τιμωρία για το κακό που έκανες. Έχεις απολαύσει πολλές ευλογίες και πολλή χάρη από τον Θεό, ενώ σου έχει προσφέρει και κάποια ειδική υλική μεταχείριση. Έχεις ήδη λάβει αυτά που έπρεπε· τι άλλο θέλεις από τον Θεό;» Αν συναναστρεφόσουν με αυτά τα λόγια, η ψυχολογική διάθεση των παραπόνων ενός ανθρώπου με λίγη συνείδηση και λογική δεν θα υποχωρούσε λιγάκι όταν τα άκουγε; Αποτελούν αυτά τα λόγια αγνή κατανόηση που συνάδει με την αλήθεια; (Ναι.) Αν ένας άνθρωπος έχει ανθρώπινη φύση και λογική, μπορεί να τα καταλάβει και να τα αποδεχτεί. Μόνο όσοι δεν έχουν ανθρώπινη φύση, συνείδηση και λογική θα σκέφτονταν πως αυτά τα λόγια προσπαθούν να τους εξαπατήσουν, πως είναι πομπώδης ρητορική, πως δεν αξίζει να πιστεύει κανείς σε αυτά και πως δεν αποφέρουν τόσο απτά οφέλη όσο η εμφανής χάρη ή οι υλικές ευλογίες. Προτού δουν, λοιπόν, αυτά τα απτά οφέλη, ό,τι κι αν πεις είναι ανώφελο· δεν θα το αποδεχτούν. Μπορεί να μη σου πουν ανοιχτά πως είναι αντίθετοι σ' αυτό, αλλά, πίσω από την πλάτη σου, θα συνεχίσουν να αντιστέκονται μέσα τους, να εξωτερικεύουν κατά διαστήματα αρνητικότητα, να τονίζουν τις συνεισφορές τους, να απαριθμούν τις κακουχίες που έχουν υπομείνει, καθώς και το πώς τους φέρεται ο οίκος του Θεού και πώς υπομένουν τον οίκο του Θεού· πάντα έχουν μέσα τους αυτά τα πράγματα. Ό,τι κι αν τους συμβεί, εφόσον δεν παίρνουν αυτό που θέλουν, ξεχύνεται από μέσα τους η αγριότητα τους, γίνονται πυρ και μανία, εκθέτουν την επαίσχυντη συμπεριφορά τους και εξωτερικεύουν αρνητικότητα. Θα πρέπει να συνεχίσεις την προσπάθειά σου να μεταπείσεις έναν τέτοιο άνθρωπο; Τι θα πρέπει να γίνει αν, μετά από μια απλή προτροπή, εξακολουθεί να παρουσιάζει τον ίδιο χαρακτήρα, επιστρέψουν τα παλιά του προβλήματα και φουντώσει πάλι η διαβολιά του; Έχει έρθει η ώρα να επιβληθούν περιορισμοί. Μην του δώσεις την ευκαιρία να μετανοήσει. Είναι ξύλο που έχει σαπίσει· είναι ένας ανόητος και ξεροκέφαλος αχρείος. Με ποια έννοια είναι ένας «ανόητος και ξεροκέφαλος αχρείος»; Με την έννοια πως δεν αποδέχεται ούτε την αγνή οδό ούτε τα θετικά πράγματα. Αντίθετα, ενστερνίζεται στρεβλά επιχειρήματα, αιρέσεις

και πλάνες και προσκολλάται στις απόψεις που έχει για να αποκτήσει απτά οφέλη, να εκμεταλλευτεί καταστάσεις και να μην υποστεί απώλειες. Όσο κι αν συναναστρέφεται ο οίκος του Θεού πάνω στην αλήθεια, εκείνος πάντα λέει: «Όλα αυτά είναι λόγια που ακούγονται ωραία. Ποιος δεν μπορεί να πει λίγες ωραίες κουβέντες; Αν έβγαινες ζημιωμένος, δεν θα τα έλεγες αυτά». Εμμένει πεισματικά σε τέτοιες απόψεις και, όταν συμβαίνει κάτι δυσάρεστο ή όταν ζημιώνεται, θεωρεί πως δεν έχει κερδίσει τίποτα από την πίστη του στον Θεό και θα εξωτερικεύσει και πάλι αρνητικότητα. Θα πρέπει και πάλι να του δοθεί μια ευκαιρία; Τέλος οι ευκαιρίες. Αν δεν κάνει καλά τα καθήκοντά του και, αντ' αυτού, αναστατώνει τους άλλους, σταματήστε και περιορίστε τον αμέσως. Μην του επιτρέπτε να μιλάει ελεύθερα. Αν συνεχίσει να διαδίδει αρνητικότητα και να αναστατώνει τους άλλους, μην είστε άλλο πια ευγενικοί μαζί του. Απομακρύνετε τον άμεσα. Δεν είναι άστοργο αυτό, σωστά; (Όχι.) Αν και η αλήθεια τού έχει δοθεί σαν μασημένη τροφή κατά τη συναναστροφή, δεν μπορεί να την αφομοιώσει, με όποιον τρόπο κι αν έγινε η συναναστροφή· τι υποδηλώνει αυτό; Εκ πρώτης όψεως, αυτός ο άνθρωπος φαίνεται να είναι δύσπιστος· στην ουσία, όμως, είναι διάβολος. Έχει έρθει στον οίκο του Θεού για να ζητήσει χάρη και ευλογίες από τον Θεό, καθώς και να αποκομίσει οφέλη, και δεν θα ησυχάσει μέχρι να τα αποκτήσει. Αν, αφού πιστεύει για λίγο καιρό στον Θεό, δεν έχει αποκομίσει οφέλη, θα ξεσπάσουν οι σατανικές διαθέσεις του· θα αφήσει να ξεχυθεί από μέσα του η δυσaréσκειά του για τον Θεό, θα κάνει κακό και θα προκαλέσει αναστάτωση. Πρόκειται για έναν διάβολο. Τα λίγα βάσανα και η λιγοστή δαπάνη που έχει αναλάβει δεν είναι ουσιαστικά η άσκηση των λόγων του Θεού. Αποσκοπούν απλώς στο να κλείσει μια συμφωνία και να αποκομίσει οφέλη και ευλογίες για τον εαυτό του. Όταν συμβαίνουν πράγματα σε όσους θέλουν μονίμως να κερδίσουν κάτι από την πίστη τους στον Θεό και είναι αρνητικοί και αδύναμοι, πάντα λένε: «Δεν έχω κερδίσει τίποτα από την πίστη μου στον Θεό». Στη συνέχεια, τα παρατάνε και αρχίζουν να ενεργούν απερίσκεπτα, προσπαθούν να αντεκδικηθούν και συχνά εξωτερικεύουν αρνητικότητα για να εκδηλώσουν τα συναισθήματα δυσaréσκειας που νιώθουν. Έχουμε ήδη συναναστραφεί πάνω στο πώς πρέπει να αντιμετωπίζει κανείς τέτοιους ανθρώπους: Θα πρέπει να τους χειρίζεται σύμφωνα με τις αρχές. Αν μπορούν να αποδεχτούν την αλήθεια και να εγγυηθούν πως δεν θα προκαλέσουν άλλη αναστάτωση στο μέλλον, μπορεί να τους δοθεί άλλη μια ευκαιρία να παραμείνουν στην εκκλησία. Αν κοιτάνε πάντα να αναστατώσουν και να βλάψουν το έργο και τη ζωή της εκκλησίας, τότε εκκαθαρίστε τους. Έτσι θα προστατευτεί το έργο της εκκλησίας και θα διασφαλιστεί πως οι εκλεκτοί του Θεού μπορούν να ζουν την εκκλησιαστική ζωή χωρίς αναστάτωση. Με βάση αυτήν την αρχή, λαμβάνεται η συγκεκριμένη απόφαση και υιοθετείται η συγκεκριμένη προσέγγιση. Αυτό είναι το πρόβλημα.

Στην εκκλησιαστική ζωή, ποιος άλλος έχει την τάση να εξωτερικεύει αρνητικότητα; Κάποιοι άνθρωποι κάνουν το καθήκον τους χωρίς να φέρνουν αποτελέσματα και πάντα κάνουν λάθη· δεν κάνουν αυτοκριτική, αλλά πάντα θεωρούν πως ο Θεός δεν είναι δίκαιος και αμερόληπτος, πως φέρεται πάντα φιλεύσπλαχνα στους άλλους, αλλά όχι

στους ίδιους, πως τους περιφρονεί και δεν τους διαφωτίζει ποτέ και πως γι' αυτό δεν φέρνουν ποτέ αποτελέσματα κατά την εκτέλεση του καθήκοντός τους και δεν μπορούν ποτέ να πετύχουν τον στόχο τους, δηλαδή να ξεχωρίσουν και να χαίρουν εκτίμησης. Μέσα στην καρδιά τους, αρχίζουν να τρέφουν παράπονα για τον Θεό και, καθώς το κάνουν, αρχίζουν να φθονούν, να απεχθάνονται και να μισούν εκείνους που κάνουν τα καθήκοντά τους με αφοσίωση. Τι είδους ανθρώπινη φύση έχουν τέτοιοι άνθρωποι; Δεν είναι στενόμυαλοι; Και, πέρα απ' αυτό, δεν καταλαβαίνουν πώς να επιδιώκουν την αλήθεια κατά την πίστη τους στον Θεό, έτσι δεν είναι; Δεν καταλαβαίνουν τι είναι η πίστη στον Θεό. Νομίζουν πως το να πιστεύει κανείς στον Θεό και να κάνει ένα καθήκον είναι σαν να δίνει εισαγωγικές εξετάσεις για το πανεπιστήμιο ως μαθητής και πως πάντα χρειάζεται να συγκρίνει βαθμολογίες και κατατάξεις. Δίνουν, λοιπόν, μεγάλη σημασία σ' αυτά τα πράγματα. Αυτή δεν είναι η κατάστασή τους; Κατ' αρχάς, από την οπτική της κατανόησης της αλήθειας, έχουν τέτοιοι άνθρωποι πνευματική κατανόηση; Όχι, δεν έχουν, ούτε καταλαβαίνουν τι σημαίνει να πιστεύει κανείς στον Θεό και να επιδιώκει την αλήθεια. Από τη μία, δίνουν μεγάλη σημασία στη σειρά κατάταξης που έχουν σε σχέση με τους άλλους· από την άλλη, πάντα χρησιμοποιούν μια μέθοδο βαθμολόγησης για να εκτιμήσουν πόσο καλά κάνουν τα καθήκοντά τους οι άλλοι και πόσο καλά τα κάνουν οι ίδιοι, σαν να αξιολογούν μαθητές στο σχολείο, μετρώντας μ' αυτήν τη μέθοδο την πίστη των ανθρώπων στον Θεό και την εκτέλεση των καθηκόντων τους. Δεν υπάρχει πρόβλημα μ' αυτό; Επιπλέον, δεν είναι λανθασμένος ο κοπιαστικός τρόπος με τον οποίο κάνουν τα καθήκοντά τους; Δεν κάνουν τα καθήκοντά τους κοπιάζοντας σαν να μελετάνε και να δίνουν εξετάσεις; (Ναι.) Γιατί το λέμε αυτό; Καταλαβαίνουν τέτοιοι άνθρωποι πώς να αναζητήσουν τις αρχές όταν πιστεύουν στον Θεό και κάνουν τα καθήκοντά τους; Μπορούν να αναζητήσουν τις αρχές; Από μια άποψη, δεν ξέρουν πώς να αναζητήσουν τις αρχές. Δεν καταλαβαίνουν ούτε και νοιάζονται για ζητήματα όπως το πώς θα πρέπει να διαβάζουν οι άνθρωποι τα λόγια του Θεού, πώς να συναναστρέφονται πάνω στην αλήθεια και πώς να κάνουν σωστά τα καθήκοντά τους. Το μόνο που ξέρουν είναι πως πρέπει να βρουν κάποιες αρχές και να ενεργούν σύμφωνα μ' αυτές· δεν κατανοούν, όμως, τι προβλέπουν οι αρχές, τι απαιτεί ο Θεός ή πώς ενεργούν οι άλλοι σύμφωνα με τις αρχές. Πολύ απλά δεν το πιάνουν. Και από μια άλλη άποψη, μπορούν, άραγε, να αξιολογήσουν την εκτέλεση ενός καθήκοντος με βάση τα πρότυπα του Θεού για τη μέτρηση του κατά πόσον οι άνθρωποι εκτελούν το καθήκον τους σύμφωνα με τα πρότυπα, καθώς και με βάση τις αρχές που απαιτεί ο Θεός από τους ανθρώπους όταν κάνουν το καθήκον τους; Μπορούν να καταλάβουν αυτά τα ζητήματα από τα λόγια του Θεού και τη συναναστροφή των αδελφών; Κατ' αρχάς, δεν καταλαβαίνουν τα λόγια του Θεού ούτε καταλαβαίνουν τα ζητήματα που αφορούν το να κάνει κανείς ένα καθήκον. Αφού αρχίσουν να πιστεύουν στον Θεό και να κάνουν καθήκοντα, συλλογίζονται: «Όταν πήγαινα σχολείο, ανακάλυψα έναν κανόνα: Εφόσον είσαι διατεθειμένος να εργαστείς σκληρά και να μελετήσεις περισσότερο, μπορείς να πάρεις καλούς βαθμούς. Το ίδιο, λοιπόν, θα κάνω και στην πίστη μου στον θεό. Θα διαβάζω περισσότερο τα λόγια του

θεού και θα προσεύχομαι πιο πολύ. Την ώρα που οι άλλοι κουβεντιάζουν ή τρώνε, εγώ θα μαθαίνω ύμνους και θα αποστηθίζω τα λόγια του θεού. Αν καταβάλλω τέτοια προσπάθεια, τότε, λαμβάνοντας υπόψη τη σκληρή δουλειά, την επιμέλεια και την εργατικότητά μου, ο θεός σίγουρα θα με ευλογήσει και η εκτέλεση του καθήκοντός μου θα αποδώσει οπωσδήποτε καρπούς. Είναι βέβαιο πως θα βαθμολογηθώ καλά σε σχέση με τους άλλους, θα εκτιμηθεί η αξία μου και θα πάρω προαγωγή». Κάνουν, λοιπόν, αυτά τα πράγματα, όμως και πάλι δεν μπορούν να πραγματοποιήσουν τις επιθυμίες τους: «Γιατί παραμένω λιγότερο αποτελεσματικός από τους άλλους όταν κάνω το καθήκον μου; Πώς θα πάρω ποτέ προαγωγή και πώς θα χρησιμοποιηθώ ποτέ για σημαντικές εργασίες; Αυτό πάει να πει πως δεν υπάρχει ελπίδα, έτσι δεν είναι; Ανέκαθεν ήμουν ανταγωνιστικός και δεν είμαι διατεθειμένος να υστερώ σε σχέση με τους άλλους. Έτσι ήμουν στο σχολείο, έτσι παραμένω και τώρα στην πίστη μου στον θεό. Είμαι αποφασισμένος να τα πάω καλύτερα από όποιον με ξεπεράσει. Δεν θα ησυχάσω μέχρι να το κάνω!» Πιστεύουν πως με τη σωστή μέθοδο και προσέγγιση —αν, δηλαδή, απλώς εφαρμόσουν τη μέθοδο της εντατικής μελέτης για να διαβάσουν περισσότερα λόγια του Θεού και να μαθαίνουν περισσότερους ύμνους, δεν πιάνουν ανούσιες κουβεντούλες, δεν επικεντρώνονται στο να στολίζονται, κοιμούνται και διασκεδάζουν λιγότερο, καθυποτάσσουν το σώμα τους και δεν ενδίδουν σε σαρκικές ανέσεις— θα μπορέσουν να λάβουν τις ευλογίες του Θεού και σίγουρα θα φέρουν αποτελέσματα κάνοντας το καθήκον τους. Ωστόσο, τα πράγματα πάντα εξελίσσονται διαφορετικά απ' ό,τι περίμεναν: «Γιατί εξακολουθώ να κάνω πάντα λάθη όταν κάνω το καθήκον μου και γιατί εξακολουθώ να μην μπορώ να το κάνω εξίσου καλά με τους άλλους; Οι άλλοι ενεργούν γρήγορα και τα καταφέρνουν καλά και ο επικεφαλής πάντα τους επαινεί και τους εκτιμάει. Έχω υπομείνει πολλά βάσανα και κακουχίες. Γιατί εξακολουθώ να μην φέρνω αποτελέσματα;» Καθώς το συλλογίζονται αυτό, ανακαλύπτουν τελικά κάτι σημαντικό: «Απ' ό,τι φαίνεται, ο θεός είναι άδικος. Αν και πιστεύω στον θεό τόσο καιρό, μόλις τώρα το κατάλαβα! Ο Θεός δίνει τη χάρη Του σε όποιον θέλει να τη δώσει. Γιατί, λοιπόν, δεν θέλει να τη δώσει σ' εμένα; Μήπως είναι επειδή είμαι ανόητος, δεν σκαμπάζω από κολακείες και ωραία λόγια και δεν είμαι εύστροφος; Ή μήπως είναι επειδή η εμφάνισή μου είναι πολύ συνηθισμένη και δεν είμαι πολύ μορφωμένος; Ο θεός με αποκαλύπτει μ' αυτόν τον τρόπο, έτσι δεν είναι; Έχω διαβάσει πάρα πολλά λόγια του θεού· γιατί δεν είναι φιλεύσπλαχνος μαζί μου ο θεός και, αντίθετα, με αποκαλύπτει;» Καθώς το σκέφτονται, γίνονται αρνητικοί: «Δεν θέλω πια να κάνω το καθήκον μου. Ο θεός δεν με ευλόγησε καθώς έκανα το καθήκον μου και, αν και διάβασα περισσότερα από τα λόγια του, δεν με διαφώτισε. Τα λόγια του θεού λένε ότι ο θεός δίνει τη χάρη Του σε όποιον θέλει να τη δώσει και δείχνει έλεος σε όποιον θέλει. Εμένα ο θεός δεν μου δείχνει έλεος ούτε είναι φιλεύσπλαχνος μαζί μου. Γιατί να βασανίζομαι έτσι;» Όσο περισσότερο σκέφτονται τόσο πιο αρνητικοί γίνονται και τόσο λιγότερο θεωρούν πως έχουν έναν τρόπο να προχωρήσουν. Νιώθουν τα παράπονά τους να τους πνίγουν και δεν θέλουν να κάνουν πια το καθήκον τους, ενώ, όταν το κάνουν, το διεκπεραιώνουν τυπικά. Όσο

κι αν συναναστρέφονται οι άλλοι μαζί τους πάνω στις αρχές, αυτοί δεν καταλαβαίνουν. Δεν υπάρχει καμία αντίδραση μέσα τους. Όταν βρίσκονται σε μια τέτοια κατάσταση, έχουν καθόλου ζωή-είσοδο; Κάνουν το καθήκον τους με κάποια αφοσίωση; Όχι πια, ενώ έχουν χάσει και τη λίγη προσπάθεια και επιμέλεια που έδειχναν κάποτε. Τι έχει απομείνει, λοιπόν, μες στην καρδιά τους; «Θα κάνω απλώς σχέδια στην πορεία και θα αποδέχομαι τα πράγματα όπως έρχονται. Ο θεός μπορεί από μέρα σε μέρα να με αποκαλύψει και να με αποκλείσει, δηλαδή να με εγκαταλείψει. Όταν έρθει η μέρα που δεν θα μου επιτρέπεται να κάνω το καθήκον μου, δεν θα το κάνω. Το ξέρω ότι δεν είμαι αρκετά καλός. Μπορεί ο θεός να μη με έχει αποκλείσει ακόμα, αλλά ξέρω ότι δεν με συμπαθεί. Είναι θέμα χρόνου να αποκλειστώ». Γεννιούνται αυτές οι σκέψεις και οι απόψεις μες στην καρδιά τους και, όταν αλληλεπιδρούν με τους άλλους, πού και πού τους ξεφεύγουν σχόλια όπως: «Εσείς συνεχίστε να πιστεύετε ειλικρινά. Είναι βέβαιο πως ο θεός θα ευλογήσει την πίστη σας και την εκτέλεση των καθηκόντων σας. Εγώ δεν έχω ελπίδα. Έχω φτάσει στο τέλος της πορείας μου. Όσο επιμελής και εργατικός κι αν είμαι, είναι ανώφελο. Αν ο θεός δεν συμπαθεί κάποιον, τότε, όσο κι αν προσπαθήσει εκείνος, είναι ανώφελο. Κάνω το καθήκον μου καταβάλλοντας όση προσπάθεια μπορώ· αν οι προσπάθειές μου πάνε στράφι, δεν μπορώ να κάνω τίποτα γι' αυτό. Μπορεί να αναγκάσει ο θεός τους ανθρώπους να κάνουν πράγματα που ξεπερνούν τις δυνατότητές τους; Ο θεός δεν μπορεί να κάνει ένα ψάρι να ζήσει στη στεριά!» Τι ακριβώς λένε εδώ; Υπαινίσσονται το εξής: «Έτσι είμαι, τελεία και παύλα. Όπως κι αν μου φερθεί ο θεός, αυτή θα είναι η στάση μου». Πείτε Μου, γιατί θα εξακολουθούσε να θέλει ένας άνθρωπος μ' αυτήν τη στάση κι αυτόν τον σκοπό να λάβει τις ευλογίες του Θεού; Μπορούν να επηρεάσουν τους άλλους αυτή η κατάσταση και αυτή η στάση που έχει αναπτύξει; Μπορούν εύκολα να έχουν αρνητική και δυσμενή επίδραση και να οδηγήσουν τους άλλους στην αρνητικότητα και την αδυναμία. Δεν παραπλανούν έτσι τους άλλους; Δεν τους βλάπτουν; Οι άνθρωποι που είναι τόσο αρνητικοί είναι διάβολοι, έτσι δεν είναι; Οι διάβολοι δεν αγαπούν ποτέ την αλήθεια.

Κάποιοι άνθρωποι δεν εξωτερικεύουν την αρνητικότητά τους σε μακροσκελείς ομιλίες· ξεστομίζουν μόνο λίγες φράσεις: «Είστε όλοι καλύτεροι από εμένα. Είστε όλοι εξαιρετικά ευλογημένοι. Εγώ δεν έχω ελπίδα. Όσο σκληρά κι αν προσπαθώ, είναι ανώφελο. Δεν έχω ελπίδα να λάβω τις ευλογίες του Θεού». Παρόλο που τα λόγια είναι απλά και δεν φαίνεται να παρουσιάζουν κάποιο πρόβλημα, καθώς είναι σαν να εξετάζουν τον εαυτό τους, να τον αναλύουν και να αποδέχονται γεγονότα όπως το χαμηλό επίπεδο και τα ελαττώματά τους, στην πραγματικότητα εξωτερικεύουν ένα είδος αόρατης αρνητικότητας. Αυτά τα λόγια εκφράζουν σαρκασμό, χλευασμό και αντίσταση· ακόμη περισσότερο, φυσικά, εκφράζουν δυσαρέσκεια προς τον Θεό και μια αρνητική και πεσμένη ψυχολογική διάθεση. Μπορεί αυτά τα αρνητικά λόγια να είναι λιγοστά, αλλά αυτή η ψυχολογική διάθεση μπορεί, σαν μεταδοτική ασθένεια, να επηρεάσει τους άλλους. Παρόλο που δεν λένε ξεκάθαρα: «Δεν θέλω να κάνω πια τα καθήκοντά μου, δεν έχω ελπίδα να σωθώ και κινδυνεύετε κι όλοι εσείς», στέλνουν ένα μήνυμα που κάνει

τους ανθρώπους να νομίζουν πως αν αυτός ο άνθρωπος, παρά τις προσπάθειές του, δεν έχει ελπίδα να σωθεί, τότε όσοι δεν προσπαθούν είναι ακόμη λιγότερο πιθανό να έχουν κάποια ελπίδα. Στέλνοντας αυτό το μήνυμα, λένε στους πάντες: «Η ελπίδα είναι σημαντική. Αν ο Θεός δεν σου δίνει ελπίδα, αν ο Θεός δεν σε ευλογεί, τότε, όσο κι αν προσπαθείς, είναι μάταιο». Αφού λάβουν αυτό το μήνυμα, η πίστη που έχουν βαθιά μέσα τους οι περισσότεροι άνθρωποι δεν μπορεί παρά να ατονήσει, ενώ η αφοσίωση και η ειλικρίνεια που οφείλουν να επιδεικνύουν όταν κάνουν τα καθήκοντά τους ελαττώνονται κατά πολύ. Αν και δεν εξωτερικεύουν αυτήν την αρνητικότητα με την καθαρή πρόθεση να παραπλανήσουν τους άλλους ή να τους πάρουν με το μέρος τους, αυτή η αρνητική ψυχολογική διάθεση επηρεάζει γρήγορα τους άλλους και τους κάνει να νιώθουν πως υπάρχει κρίση, πως οι προσπάθειές τους πάνε εύκολα χαμένες· κάνει τους ανθρώπους να ζουν μέσα στα αισθήματά τους, να χρησιμοποιούν αισθήματα για να κάνουν υποθέσεις για τον Θεό και να αναλύουν και να εξετάζουν εξονυχιστικά τη στάση και την ειλικρίνεια του Θεού απέναντι στους ανθρώπους με βάση το πώς φαίνονται επιφανειακά τα πράγματα. Όταν αυτή η αρνητική ψυχολογική διάθεση μεταδίδεται στους άλλους, δεν μπορούν παρά να απομακρυνθούν από τον Θεό και να παρανοήσουν και να αμφισβητήσουν αυτά που έχει πει, κι έτσι να πάψουν να πιστεύουν στα λόγια Του. Ταυτόχρονα, παύουν να είναι ειλικρινείς ως προς τα καθήκοντά τους· δεν είναι διατεθειμένοι να πληρώσουν κάποιο τίμημα ούτε είναι διατεθειμένοι να δείχνουν αφοσίωση. Τέτοια επίδραση έχουν αυτά τα αρνητικά σχόλια στους ανθρώπους. Και ποια είναι η συνέπεια αυτής της επίδρασης; Αυτά τα λόγια δεν είναι εποικοδομητικά για τους ανθρώπους και, όταν τα ακούσουν, σε καμία περίπτωση δεν φτάνουν στην αυτογνωσία, δεν διαπιστώνουν τα ελαττώματά τους ούτε καταφέρνουν να κάνουν πράξη την αλήθεια και να κάνουν τα καθήκοντά τους σύμφωνα με τις αρχές· δεν πετυχαίνουν κανένα από αυτά τα θετικά αποτελέσματα. Αντίθετα, αυτή η επίδραση κάνει τους ανθρώπους να γίνονται πιο αρνητικοί, να σκέφτονται να εγκαταλείψουν την επιδίωξη της αλήθειας και να μην έχουν πια αποφασιστικότητα στα καθήκοντά τους. Γιατί έχουν χάσει την πίστη τους; (Θεωρούν πως δεν έχουν ελπίδα να σωθούν.) Σωστά· έχεις αποδεχτεί αυτό το μήνυμα και νιώθεις ότι δεν έχεις ελπίδα να σωθείς, με αποτέλεσμα να μην είσαι διατεθειμένος να καταβάλλεις προσπάθεια για να κάνεις τα καθήκοντά σου. Αυτή η συμπεριφορά δείχνει πως δεν επιδιώκεις ειλικρινά την αλήθεια, αλλά πάντα κρίνεις με βάση αισθήματα, ψυχολογικές διαθέσεις και εικασίες αν ο Θεός είναι ευχαριστημένος μαζί σου, αν έχεις ελπίδα να σωθείς και αν ο Θεός εγκρίνει την εκτέλεση των καθηκόντων σου. Όταν οι άνθρωποι κάνουν εικασίες για να κρίνουν αυτά τα πράγματα, δεν έχουν ιδιαίτερο κίνητρο για να κάνουν πράξη την αλήθεια. Γιατί συμβαίνει αυτό; Μπορούν οι άνθρωποι να κρίνουν με ακρίβεια τον Θεό όταν κάνουν εικασίες για να Τον κρίνουν; Μπορούν οι άνθρωποι να κάνουν με ακρίβεια εικασίες για κάθε σκέψη και ιδέα που έχει ο Θεός; (Όχι.) Το μυαλό των ανθρώπων είναι γεμάτο δολιότητα, συναλλαγές, φιλοσοφίες για τις κοσμικές αλληλεπιδράσεις, τη λογική του Σατανά και ούτω καθεξής. Τι συνέπειες έχει το να κάνουν οι άνθρωποι εικασίες για τον Θεό με βάση αυτά τα πράγματα;

Αμφισβητούν τον Θεό, απομακρύνονται από τον Θεό ή ακόμα και χάνουν τελείως την πίστη τους στον Θεό. Όταν ένας άνθρωπος χάσει τελείως την πίστη του στον Θεό, μέσα του θα αρχίσει να έχει μεγάλες αμφιβολίες για το αν υπάρχει ο Θεός. Εκείνη τη στιγμή, ο καιρός του ως πιστός στον Θεό θα φτάσει στο τέλος του κι εκείνος θα έχει καταστραφεί ολοκληρωτικά. Πέρα απ' αυτό, είναι σωστό να κάνουν οι άνθρωποι εικασίες για τον Θεό; Αυτήν τη στάση θα πρέπει να έχει ένα δημιουργημένο ον απέναντι στον Δημιουργό; Προφανώς και όχι. Οι άνθρωποι δεν θα πρέπει να κάνουν εικασίες για τον Θεό ούτε θα πρέπει να κάνουν υποθέσεις για τον τρόπο σκέψης του Θεού και τις σκέψεις Του για τους ανθρώπους. Αυτό από μόνο του είναι λάθος· οι άνθρωποι έχουν λανθασμένη οπτική και θέση.

Οι άνθρωποι δεν θα πρέπει να αντιμετωπίζουν τον Θεό με εικασίες, υποθέσεις, αμφιβολία ή καχυποψία ούτε θα πρέπει να Τον κρίνουν με βάση τις ανθρώπινες σκέψεις και απόψεις, τις φιλοσοφίες για τις κοσμικές αλληλεπιδράσεις ή τις ακαδημαϊκές γνώσεις. Πώς θα πρέπει, λοιπόν, να αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι τον Θεό; Κατ' αρχάς, θα πρέπει να πιστεύουν ότι ο Θεός είναι η αλήθεια. Οι απαιτήσεις που έχει ο Θεός από τους ανθρώπους, οι προθέσεις Του απέναντί τους, η αγάπη και το μίσος Του γι' αυτούς, οι διευθετήσεις, οι σκέψεις και οι ιδέες Του για διάφορα είδη ανθρώπων και ούτω καθεξής δεν χρειάζονται τις εικασίες σου· αυτά τα ζητήματα έχουν ξεκάθαρες εξηγήσεις και ξεκάθαρο νόημα στα λόγια του Θεού. Εσύ χρειάζεται μόνο να πιστεύεις, να αναζητάς και, στη συνέχεια, να ασκείσαι σύμφωνα με τα λόγια του Θεού· τόσο απλό είναι το θέμα. Ο Θεός δεν σου ζητά να κρίνεις βάσει αισθημάτων το τι σκοπεύει να κάνει μ' εσένα και το πώς σε βλέπει. Νομίζεις, λοιπόν, πως δεν έχεις ελπίδα να σωθείς· είναι αίσθημα αυτό ή γεγονός; Αναφέρεται κάτι τέτοιο στα λόγια του Θεού; (Όχι.) Τι λένε, τότε, τα λόγια του Θεού; Ο Θεός λέει στους ανθρώπους, όποτε αντιμετωπίζουν κάποιο πρόβλημα ή αποκαλύπτουν διεφθαρμένες διαθέσεις, πώς να αναζητούν την αλήθεια για να βρискουν λύσεις και να εντοπίζουν το μονοπάτι για να κάνουν πράξη την αλήθεια. Αυτό επιβεβαιώνει ένα πράγμα: Είναι αλήθεια πως ο Θεός θέλει να σώσει τους ανθρώπους και να αλλάξει τις διεφθαρμένες διαθέσεις τους· ο Θεός δεν σε εξαπατά και αυτά τα λόγια δεν είναι κούφια. Νομίζεις πως δεν έχεις ελπίδα να σωθείς, αλλά αυτό δεν είναι παρά μια προσωρινή ψυχολογική διάθεση, ένα αίσθημα που γεννάται σε ένα συγκεκριμένο περιβάλλον. Τα αισθήματά σου δεν αντιπροσωπεύουν τις επιθυμίες, τις προθέσεις και, ακόμα λιγότερο, τις σκέψεις του Θεού, ενώ ούτε την αλήθεια αντιπροσωπεύουν. Επομένως, αν ζεις σύμφωνα με αυτό το αίσθημα, αν κάνεις εικασίες για τον Θεό με βάση αυτό το αίσθημα και χρησιμοποιείς αυτό το αίσθημα για να αντικαταστήσεις τις επιθυμίες του Θεού, τότε κάνεις πολύ μεγάλο λάθος και έχεις πέσει στην παγίδα του Σατανά. Τι θα πρέπει να κάνει κανείς σ' αυτήν την κατάσταση; Μη βασίζεσαι σε αισθήματα. Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Εφόσον δεν πρέπει να βασιζόμαστε σε αισθήματα, σε τι πρέπει να βασιζόμαστε;» Είναι ανώφελο να βασίζεσαι σε οτιδήποτε δικό σου· τα ανθρώπινα αισθήματα δεν αντιπροσωπεύουν την αλήθεια. Ποιος ξέρει πώς γεννήθηκε μέσα σου το συγκεκριμένο αίσθημα και από πού προήλθε πραγματικά· αν το προκάλεσε η

παραπλάνηση του Σατανά, τότε αποτελεί πρόβλημα. Σε κάθε περίπτωση, όπως κι αν προέκυψε το αίσθημα, δεν αντιπροσωπεύει την αλήθεια. Όσο πιο έντονα αισθήματα και διαίσθηση έχει κάποιος τόσο περισσότερο πρέπει να αναζητά την αλήθεια, να προσέρχεται ενώπιον του Θεού και να κάνει αυτοκριτική. Τα ανθρώπινα αισθήματα είναι τελείως διαφορετικά από τα γεγονότα και την αλήθεια. Μπορούν τα αισθήματα να σου παράσχουν την αλήθεια; Μπορούν να σου δώσουν ένα μονοπάτι άσκησης; Δεν μπορούν. Μόνο τα λόγια του Θεού, μόνο η αλήθεια, μπορούν να σου δώσουν ένα μονοπάτι άσκησης, να σε οδηγήσουν σε μια μεταστροφή και να σου προσφέρουν μια διέξοδο. Επομένως, αυτό που θα πρέπει να κάνεις πράξη δεν είναι το να αναζητάς τα δικά σου αισθήματα, αφού αυτά δεν είναι σημαντικά. Αυτό που πρέπει να κάνεις είναι να προσέλθεις ενώπιον του Θεού για να αναζητήσεις την αλήθεια και να κατανοήσεις τις προθέσεις του Θεού μέσα από τα λόγια Του. Όσο περισσότερο στηρίζεσαι σε αισθήματα τόσο περισσότερο δεν έχεις κάποιον τρόπο να προχωρήσεις, τόσο πιο βαθιά βυθίζεσαι στην αρνητικότητα και τόσο περισσότερο πιστεύεις ότι ο Θεός είναι άδικος και ότι δεν σε έχει ευλογήσει. Αντίθετα, αν παραμερίσεις αυτά τα αισθήματα για να αναζητήσεις τις αλήθεια-αρχές, να δεις ποιες ενέργειές σου καθώς έκανες το καθήκον σου παραβίασαν τις αλήθεια-αρχές και ποιες ενέργειες έγιναν σύμφωνα με τη δική σου θέληση και δεν έχουν την παραμικρή σχέση με τις αλήθεια-αρχές, τότε, καθώς θα αναζητάς, θα ανακαλύψεις πως η θέλησή σου είναι πολύ ισχυρή και πως έχεις πάρα πολλές φαντασιοκοπίες. Αν δείξεις αυτήν τη λίγη σοβαρότητα, θα ξεσκεπάσεις πολλά προβλήματα: «Είμαι πολύ επαναστατικός, πολύ ισχυρογνώμων, πολύ αλαζόνας! Το θέμα δεν είναι πως δεν έχω ελπίδα να σωθώ· τα αισθήματά μου δεν είναι ακριβή. Το θέμα είναι πως δεν πήρα σοβαρά τα λόγια του Θεού και δεν ασκήθηκα σύμφωνα με τις αλήθεια-αρχές. Πάντα παραπονιέμαι ότι ο Θεός δεν με ευλογεί, δεν με καθοδηγεί και ότι είναι μεροληπτικός· στην πραγματικότητα, όμως, δεν αναγνώριζα ότι είμαι επιπόλαιος, ισχυρογνώμων και απερίσκεπτος κατά την εκτέλεση του καθήκοντός μου, και γι' αυτό φταίω εγώ. Πλέον έχω συνειδητοποιήσει πως ο Θεός δεν είναι μεροληπτικός. Όταν οι άνθρωποι δεν αναζητούν την αλήθεια και δεν προσέρχονται ενώπιον του Θεού, ο Θεός ήδη είναι καλός μαζί τους, αφού δεν ανακαλεί το δικαίωμά τους να εκτελούν ένα καθήκον· ο Θεός ήδη δείχνει μεγάλη επιείκεια απ' αυτήν την άποψη. Παρόλα αυτά, ένιωθα ακόμα γεμάτος παράπονα και μάλιστα αναμετριόμουν με τον Θεό και λογομαχούσα μαζί Του. Παλιά, νόμιζα ότι ήμουν αρκετά καλός· τώρα, όμως, βλέπω πως αυτό δεν ισχύει καθόλου. Οτιδήποτε έκανα δεν βασιζόταν στις αρχές, ενώ το γεγονός πως δεν με πειθάρχησε ο Θεός ήταν η χάρη Του· αναγνώρισε το μικρό ανάστημά μου!» Μέσα από μια τέτοια αναζήτηση, θα καταλάβετε κάποιες αλήθειες και θα μπορείτε με δική σας πρωτοβουλία να ασκείστε ενεργά σύμφωνα με τις αλήθεια-αρχές. Σιγά σιγά, θα νιώσετε πως έχετε κάποιες αρχές όσον αφορά τη διαγωγή σας και το πώς κάνετε το καθήκον σας. Εκείνη τη στιγμή, δεν θα αισθάνεστε πολύ πιο ήσυχη τη συνειδήσή σας; «Παλιά, θεωρούσα πως δεν είχα ελπίδα να σωθώ· τώρα, όμως, γιατί όσο πάει και εξασθενεί αυτό το αίσθημα και αυτή η αντίληψη; Πώς άλλαξε αυτή η κατάσταση; Παλιά, θεωρούσα πως

δεν είχα ελπίδα· ήμουν απλώς αρνητικός, αντιστεκόμουν στον Θεό και Τον πολεμούσα, έτσι δεν είναι; Ήμουν υπερβολικά επαναστατικός!» Αφού υποταχτείς, χωρίς να το αντιληφθείς, θα αρχίσεις να κατανοείς κάποιες αρχές καθώς κάνεις το καθήκον σου και δεν θα συγκρίνεσαι πια με τους άλλους· θα επικεντρώνεσαι μόνο στο πώς να μην είσαι επιπόλαιος και πώς να κάνεις τα καθήκοντά σου σύμφωνα με τις αρχές. Ασυναίσθητα, δεν θα θεωρείς πια ότι δεν μπορείς να σωθείς ούτε θα βρίσκεσαι πια παγιδευμένος σ' αυτήν την αρνητική κατάσταση· θα κάνεις τα καθήκοντά σου σύμφωνα με τις αρχές και θα νιώθεις πως η σχέση σου με τον Θεό έχει γίνει κανονική. Όταν το νιώσεις αυτό, θα σκεφτείς: «Ο Θεός δεν με εγκατέλειψε· νιώθω την παρουσία Του, όπως και νιώθω την καθοδήγηση και τις ευλογίες Του όταν Τον αναζητώ καθώς κάνω τα καθήκοντά μου. Πλέον πιστεύω πως ο Θεός ευλογεί τόσο τους άλλους όσο και εμένα και πως ο Θεός δεν είναι μεροληπτικός· απ' ό,τι φαίνεται, έχω ακόμα ελπίδα να σωθώ. Αποδεικνύεται τελικά πως το μονοπάτι στο οποίο βάδιζα παλιά ήταν λανθασμένο· πάντα ενεργούσα μηχανικά, διέπραττα παραπτώματα από απερισκεψία καθώς έκανα το καθήκον μου και μάλιστα νόμιζα πως ήμουν μια χαρά· ήμουν στον κόσμο μου και θαύμαζα τον εαυτό μου. Τώρα βλέπω πως αυτό ήταν μεγάλο λάθος! Δεν είναι καθόλου περίεργο που δεν έλαβα τη διαφώτιση του Θεού, αφού ζούσα εξ ολοκλήρου σε μια κατάσταση έντονης διαμαρτυρίας και αντίστασης απέναντι στον Θεό. Πώς να λάβω τη διαφώτιση του Θεού αν δεν ενεργώ σύμφωνα με τις αρχές;» Όπως βλέπεις, δύο τελείως διαφορετικοί τρόποι άσκησης και δύο τελείως διαφορετικοί τρόποι αντιμετώπισης των ιδεών κάποιου οδηγούν τελικά σε διαφορετικά αποτελέσματα.

Στην πίστη τους στον Θεό, οι άνθρωποι δεν μπορούν να ζουν σύμφωνα με τα αισθήματά τους. Τα αισθήματα των ανθρώπων δεν είναι παρά φευγαλέες ψυχολογικές διαθέσεις· έχουν καμία σχέση με την έκβασή τους ή με τα γεγονότα; (Όχι.) Όταν οι άνθρωποι απομακρύνονται πολύ από τον Θεό, όταν ζουν σε μια ψυχική κατάσταση στην οποία παρανοούν τον Θεό ή Του αντιστέκονται, Τον πολεμούν και ωρύνονται εναντίον Του, τότε δεν βρίσκονται πια καθόλου υπό τη φροντίδα και την προστασία του Θεού και δεν έχουν πια τον Θεό μες στην καρδιά τους. Όταν οι άνθρωποι ζουν σε μια τέτοια κατάσταση, δεν μπορούν παρά να ζουν σύμφωνα με τα αισθήματά τους. Μια ασήμαντη σκέψη μπορεί να τους αναστατώσει τόσο πολύ ώστε να τους κοπεί η όρεξη ή να χάσουν τον ύπνο τους, ένα απερίσκεπτο σχόλιο κάποιου μπορεί να τους βυθίσει στις εικασίες και τη σύγχυση, ενώ ένας και μόνο εφιάλτης αρκεί για να γίνουν αρνητικοί και να παρανοήσουν τον Θεό. Μόλις σχηματιστεί αυτός ο φαύλος κύκλος, οι άνθρωποι αποφαίνονται πως τα πάντα έχουν τελειώσει γι' αυτούς, πως έχουν χάσει κάθε ελπίδα να σωθούν και πως ο Θεός τούς έχει απαρνηθεί και δεν θα τους σώσει. Όσο περισσότερο σκέφτονται έτσι και όσο περισσότερο έχουν τέτοια αισθήματα τόσο πιο βαθιά βυθίζονται στην αρνητικότητα. Ο πραγματικός λόγος που έχουν οι άνθρωποι αυτά τα αισθήματα είναι ότι δεν αναζητούν την αλήθεια και δεν ασκούνται σύμφωνα με τις αλήθεια-αρχές. Όταν συμβαίνει κάτι στους ανθρώπους, δεν αναζητούν την αλήθεια ούτε την κάνουν πράξη, ενώ κάνουν πάντα το δικό τους και ζουν μέσα στην ασήμαντη

εξυπνάδα τους. Κάθε μέρα συγκρίνουν τον εαυτό τους με τους άλλους και τους ανταγωνίζονται, ζηλεύουν και μισούν όποιον νομίζουν ότι είναι καλύτερός τους και αποδοκιμάζουν και χλευάζουν όποιον νομίζουν ότι είναι κατώτερός τους, κι έτσι ζουν μέσα στη διάθεση του Σατανά, δεν ενεργούν σύμφωνα με τις αλήθεια-αρχές και δεν δέχονται τις συμβουλές κανενός. Αυτό τους κάνει τελικά να σχηματίσουν κάθε λογής αυταπάτες, εικασίες και κρίσεις, με αποτέλεσμα να είναι συνέχεια αγχωμένοι. Δεν τους αξίζει αυτό; Ένας τόσο πικρός καρπός μόνο δικό τους προϊόν μπορεί να είναι —και πραγματικά τους αξίζει κάτι τέτοιο. Τι τα προκαλεί όλα αυτά; Το γεγονός πως οι άνθρωποι δεν αναζητούν την αλήθεια, είναι πολύ αλαζόνες και αυτάρεσκοι, πάντα ενεργούν σύμφωνα με τις δικές τους ιδέες, πάντα κάνουν επίδειξη και συγκρίνονται με τους άλλους, πάντα προσπαθούν να ξεχωρίσουν, πάντα έχουν παράλογες απαιτήσεις από τον Θεό και ούτω καθεξής· όλα αυτά τα πράγματα κάνουν τους ανθρώπους να απομακρύνονται σταδιακά από τον Θεό, να Του αντιστέκονται και να παραβιάζουν ξανά και ξανά την αλήθεια. Στο τέλος, βυθίζονται στο σκοτάδι και την αρνητικότητα. Σε τέτοιους καιρούς, οι άνθρωποι δεν κατανοούν αληθινά την επαναστατικότητα και την εναντίωσή τους ούτε είναι, βέβαια, πιθανό να προσεγγίζουν αυτά τα πράγματα με τη σωστή στάση. Αντίθετα, παραπονιούνται για τον Θεό, Τον παρανοούν και κάνουν υποθέσεις γι' Αυτόν. Όταν συμβαίνει αυτό, οι άνθρωποι αντιλαμβάνονται τελικά πως είναι πολύ βαθιά διεφθαρμένοι και πως αποτελούν μεγάλο πρόβλημα, οπότε αποφαινόμενοι πως είναι από αυτούς που εναντιώνονται στον Θεό και δεν μπορούν παρά να βυθιστούν στην αρνητικότητα, ανήμποροι να απαλλαγούν απ' αυτήν. Πιστεύουν το εξής: «Ο Θεός με αποστρέφεται και με απορρίπτει, ο Θεός δεν με θέλει. Είμαι πολύ επαναστατικός και μου αξίζει· ο Θεός σίγουρα δεν θα με σώσει τώρα». Πιστεύουν πως όλα αυτά είναι γεγονότα. Αποφαινόμενοι πως οι εικασίες που κάνουν μέσα τους είναι γεγονότα. Όποιος κι αν συναναστραφεί μαζί τους πάνω στην αλήθεια, είναι ανώφελο και δεν το αποδέχονται. Σκέφτονται: «Ο Θεός δεν θα με ευλογήσει ούτε θα με σώσει· τι νόημα έχει, λοιπόν, να πιστεύω στον Θεό;» Όταν το μονοπάτι της πίστης των ανθρώπων στον Θεό φτάσει σ' αυτό το σημείο, είναι ακόμα ικανοί να πιστεύουν; Όχι. Γιατί δεν μπορούν πια να συνεχίσουν; Εδώ υπάρχει ένα γεγονός. Όταν η αρνητικότητα των ανθρώπων φτάσει στο σημείο όπου η καρδιά τους γεμίσει με αντίσταση και παράπονα και θέλουν να διακόψουν τη σχέση τους με τον Θεό μια για πάντα, τότε το θέμα δεν είναι τόσο απλό όσο το να μην έχουν φόβο Θεού, να μην υποτάσσονται στον Θεό, να μην αγαπάνε την αλήθεια και να μην αποδέχονται την αλήθεια. Τι είναι, λοιπόν; Μέσα στην καρδιά τους, επιλέγουν ενεργά να εγκαταλείψουν την πίστη τους στον Θεό. Το βρίσκουν ντροπιαστικό να περιμένουν παθητικά να αποκλειστούν και θεωρούν πως είναι πιο αξιοπρεπές να επιλέξουν να τα παρατήσουν· έτσι, λοιπόν, χάνουν με δική τους πρωτοβουλία την ευκαιρία, βάζοντας μόνοι τους ένα τέλος. Καταδικάζουν την πίστη στον Θεό ως κάτι κακό, καταδικάζουν την αλήθεια ως κάτι που δεν μπορεί να αλλάξει τους ανθρώπους και καταδικάζουν τον Θεό ως άδικο και παραπονιούνται που δεν τους έσωσε: «Αν και είμαι τόσο επιμελής, αν και βιώνω πολύ περισσότερες κακουχίες από τους άλλους, αν και πληρώνω πολύ

μεγαλύτερο τίμημα από όλους τους άλλους και κάνω το καθήκον μου με ειλικρίνεια, ο Θεός δεν με έχει ευλογήσει ακόμα. Πλέον βλέπω ξεκάθαρα πως ο Θεός δεν με συμπαθεί, πως ο Θεός δεν φέρεται σε όλους το ίδιο». Έχουν το θράσος να μετατρέπουν τις αμφιβολίες τους για τον Θεό σε καταδίκη και βλασφημία του Θεού. Όταν πάρει μορφή αυτό το γεγονός, μπορούν να συνεχίσουν στο μονοπάτι της πίστης στον Θεό; Το γεγονός πως επαναστατούν εναντίον του Θεού, Του εναντιώνονται, δεν αποδέχονται την αλήθεια και δεν κάνουν καμία αυτοκριτική οδηγεί στην καταστροφή τους. Δεν είναι παράλογο να εγκαταλείπει κανείς τον Θεό με δική του πρωτοβουλία και μετά να παραπονιέται ότι ο Θεός δεν τον ευλογεί και δεν του δείχνει χάρη; Όλοι επιλέγουν το μονοπάτι τους και βαδίζουν σ' αυτό οι ίδιοι· κανένας δεν μπορεί να το κάνει γι' αυτούς. Εσύ είσαι αυτός που επέλεξε ένα αδιέξοδο και εσύ είσαι αυτός που εγκατέλειψε τον Θεό και Τον απέρριψε. Από την αρχή μέχρι το τέλος, ο Θεός δεν είπε ποτέ πως δεν σε θέλει, πως σε έχει εγκαταλείψει ή πως αρνείται να σε σώσει· εσύ οριοθέτησες τον Θεό με βάση τις εικασίες σου. Αν πίστευες αληθινά στον Θεό, αν εξακολουθούσες να πιστεύεις στον Θεό ακόμη κι αν δεν σε ήθελε και αν, ακόμη κι αν ο Θεός σε απεχθανόταν, εσύ εξακολουθούσες να πιστεύεις στον Θεό, να διαβάζεις τα λόγια Του, να αποδέχεσαι την αλήθεια και να κάνεις κανονικά τα καθήκοντά σου, τότε ποιος θα μπορούσε να σε περιορίσει ή να σε σταματήσει; Τα πάντα έχουν να κάνουν με τις επιλογές σου και τις επιδιώξεις σου, έτσι δεν είναι; Αν και εσύ ο ίδιος δεν έχεις πίστη, γυρνάς και παραπονιέσαι για τον Θεό· έτσι παραλογίζεσαι. Δεν διατηρείς τη σχέση σου με τον Θεό και επιμένεις να την καταστρέψεις· από τη στιγμή που δημιουργηθεί ρήξη, μπορεί να αποκατασταθεί; Αν σπάσει το γυαλί, δύσκολα ξανακολλάει και, ακόμη κι αν ξανακολλήσει, η ραγισματιά θα παραμείνει. Τώρα που η σχέση έχει καταστραφεί, δεν μπορεί ποτέ να επανέλθει στην αρχική της κατάσταση. Επομένως, όποιου είδους περιβάλλον κι αν συναντήσουν οι άνθρωποι καθώς πιστεύουν στον Θεό, θα πρέπει να μάθουν να υποτάσσονται και θα πρέπει να αναζητούν την αλήθεια· τότε μόνο μπορούν να παραμείνουν σταθεροί. Αν θέλεις να ακολουθήσεις τον Θεό μέχρι το τέλος του δρόμου, είναι πολύ σημαντικό να επιδιώκεις την αλήθεια· είτε όταν κάνεις τα καθήκοντά σου είτε όταν κάνεις οτιδήποτε άλλο, είναι αναγκαίο να καταλάβεις τις αλήθεια-αρχές, να τις κάνεις πράξη και να τις εφαρμόσεις, επειδή μέσα από τη διαδικασία της κατανόησης της αλήθειας και της άσκησης σύμφωνα με τις αλήθεια-αρχές καταφέρνεις να γνωρίσεις τον Θεό, να καταλάβεις τον Θεό, να κατανοήσεις τον Θεό και να αντιληφθείς τις προθέσεις του Θεού, κι αυτό σου επιτρέπει να έρθεις σε αρμονία μαζί Του και να κατανοήσεις και να αποδεχθείς την ουσία Του. Αν δεν κάνεις πράξη τις αλήθεια-αρχές και απλώς ενεργείς ή κάνεις τα καθήκοντά σου σύμφωνα με τη δική σου θέληση, δεν θα έρθεις ποτέ σε επαφή με την αλήθεια. Τι σημαίνει να μην έρχεσαι ποτέ σε επαφή με την αλήθεια; Σημαίνει πως δεν θα έρθεις ποτέ σε επαφή με τη στάση που έχει ο Θεός απέναντι στα πάντα, με τις απαιτήσεις Του ή τις σκέψεις Του, ενώ είναι ακόμη λιγότερο πιθανό να έρθεις σε επαφή με τη διάθεση και την ουσία του Θεού όπως αποκαλύπτονται στο έργο Του. Αν δεν καταφέρεις να έρθεις σε επαφή με αυτά τα γεγονότα του έργου του Θεού, η κατανόηση

που έχεις για τον Θεό πάντα θα περιορίζεται στις ανθρώπινες φαντασιοκοπίες και αντιλήψεις. Θα παραμείνει στη σφαίρα των φαντασιοκοπιών και των αντιλήψεων και δεν θα εναρμονιστεί ποτέ με την ουσία και την αληθινή διάθεση του Θεού. Έτσι, δεν θα μπορέσεις να αποκτήσεις γνήσια κατανόηση για τον Θεό.

Καθώς κάνουν οι άνθρωποι τα καθήκοντά τους, συχνά βιώνουν αρνητικές και επαναστατικές καταστάσεις. Αν μπορούν να αναζητήσουν την αλήθεια και να χρησιμοποιήσουν τις αλήθεια-αρχές για να αντιμετωπίσουν και να επιλύσουν αυτά τα ζητήματα, τα αρνητικά συναισθήματά τους δεν θα μετατραπούν σε παράπονα, αντίσταση, απείθεια, έντονη διαμαρτυρία ή ακόμη και βλασφημία. Ωστόσο, αν οι άνθρωποι βασίζονται μόνο στην ασήμαντη εξυπνάδα τους, την αυτοσυγκράτηση, προσπάθεια και επιμέλεια του ανθρώπου, την πειθάρχηση του σώματός τους και άλλες τέτοιες μεθόδους για να αντιμετωπίσουν αυτά τα πράγματα, τότε, αργά ή γρήγορα, αυτές οι ανθρώπινες φαντασιοκοπίες, κρίσεις και εικασίες θα μετατραπούν σε παράπονα, απείθεια, αντίσταση, έντονη διαμαρτυρία ή ακόμα και βλασφημία εναντίον του Θεού. Όταν οι άνθρωποι παγιδεύονται σε τέτοια αρνητικά συναισθήματα, είναι πιθανό να γεννηθεί μέσα τους ανυπακοή, δυσαρέσκεια και παράπονα εναντίον του Θεού, καθώς και άλλα παρόμοια αισθήματα ή σκέψεις. Όταν αυτές οι σκέψεις συσσωρεύονται με τον καιρό μέσα στους ανθρώπους και εκείνοι εξακολουθούν να μην αναζητούν την αλήθεια ούτε να χρησιμοποιούν την αλήθεια για να τις διορθώσουν, η ανυπακοή, η δυσαρέσκεια και τα παράπονά τους θα μετατραπούν σε απείθεια· θα εκδηλώνουν επαναστατική συμπεριφορά, όπως —μεταξύ άλλων αρνητικών συμπεριφορών— το να κάνουν τα καθήκοντά τους με επιπολαιότητα ή να αναστατώνουν και να υπονομεύουν επίτηδες το έργο της εκκλησίας, ώστε να εκφράσουν την ανυπακοή και τη δυσαρέσκειά τους κι έτσι να πετύχουν τον στόχο τους, να αψηφήσουν, δηλαδή, τον Θεό. Κάποιοι άνθρωποι καταστρέφουν και αναστατώνουν την εκτέλεση του καθήκοντος των άλλων. Το νόημα πίσω από τις πράξεις τους είναι το εξής: «Αν δεν μπορώ εγώ να κάνω το καθήκον μου ή αν ο θεός δεν με ευλογεί στο καθήκον μου, τότε θα φροντίσω κανείς σας να μην μπορεί να κάνει καλά τα καθήκοντά του!» και, στη συνέχεια, θα αρχίσουν να προκαλούν αναστάτωση. Κάποιοι το κάνουν αυτό με λόγια, ενώ άλλοι χρησιμοποιούν κάποιες ενέργειες. Τι πράγματα μπορεί να κάνουν όσοι αναστατώνουν τους άλλους με τις ενέργειές τους; Μπορεί, για παράδειγμα, να διαγράψουν επίτηδες αρχεία από τον υπολογιστή κάποιου άλλου για να επηρεάσουν τα αποτελέσματα του καθήκοντός του ή μπορεί να αναστατώνουν σκόπιμα τις διαδικτυακές συναθροίσεις. Πρόκειται για διαβόλους και σατανάδες που αναστατώνουν τους ανθρώπους. Οι άνθρωποι δεν καταλαβαίνουν: «Πώς γίνεται ένας άνθρωπος τέτοιας ηλικίας να κάνει τόσο απαίσια πράγματα; Στο κάτω κάτω, δεν είναι έφηβος· πώς γίνεται να κάνει ακόμα τέτοιες φάρσες;» Στην πραγματικότητα, αυτά τα πράγματα μπορούν να τα κάνουν και όσοι έχουν περάσει τα τριάντα, τα σαράντα, τα πενήντα ή τα εξήντα. Οι διάφορες αυτές συμπεριφορές είναι αδιανόητες· δεν είναι ενέργειες ενός ανθρώπου με συνείδηση και λογική, αλλά ενέργειες διαβόλων και σατανάδων. Αν ένας τέτοιος άνθρωπος δει ότι οι άλλοι δεν επηρεάζονται και δεν

πετυχαίνει τους στόχους του, θα εξωτερικεύσει αρνητικότητα και θα προκαλέσει αναστάτωση όταν είναι με πολύ κόσμο ή κατά τη διάρκεια των συναθροίσεων. Όταν αρχίσει να εκδηλώνει τη δυσαρέσκειά του μέσα από ενέργειες, είναι ήδη δύσκολο να ελεγχθεί η κατάσταση· είναι πολύ δύσκολο να χαλιναγωγηθεί αυτός ο άνθρωπος, ενώ, αν η κατάσταση συνεχίσει να εξελίσσεται, μπορεί μόνο να κλιμακωθεί και να γίνεται όλο και πιο σοβαρή ως προς τη φύση της. Όχι μόνο προκαλεί αναστάτωση με τις ενέργειές του, αλλά και επιστρατεύει διάφορα μέσα και μεθόδους, χρησιμοποιώντας επιθετική και επικριτική γλώσσα για να αναστατώσει τους άλλους καθώς κάνουν το καθήκον τους. Ανεξάρτητα από το αν πετύχει τους στόχους του, στη συνέχεια αντιστέκεται μέσα του στον Θεό· δεν διαβάζει τα λόγια του Θεού ούτε μαθαίνει ύμνους, ενώ αρνείται να διαβάσει οποιαδήποτε βιβλία που σχετίζονται με τα λόγια του Θεού ή την αλήθεια. Τι κάνει στο σπίτι του; Διαβάζει μυθιστορήματα, βλέπει τηλεοπτικές σειρές, μαθαίνει μαγειρικές τεχνικές, μελετά είδη μακιγιάζ και κομμώσεων... Κατά τη διάρκεια των συναθροίσεων, δεν συναναστρέφεται πάνω στην κατανόηση που έχει για τα λόγια του Θεού ούτε συναναστρέφεται πάνω στο πώς διορθώνονται οι διεφθαρμένες διαθέσεις και οι αποκαλύψεις διαφθοράς. Όταν συναναστρέφονται οι άλλοι, παρεμβαίνει εσκεμμένα στη συζήτηση, διακόπτει όποιον μιλάει, αλλάζει επίτηδες το θέμα και ούτω καθεξής, λέγοντας πάντα πράγματα που υπονομεύουν και αναστατώνουν. Γιατί ενεργεί έτσι; Επειδή πιστεύει πως δεν έχει ελπίδα να σωθεί, πράγμα που τον κάνει να παραιτηθεί και να αρχίσει να ενεργεί απερίσκεπτα· ψάχνει να βρει κάποιους συντρόφους προτού αποπεμφθεί ή αποβληθεί από την εκκλησία· αν δεν μπορεί να ευλογηθεί ο ίδιος, τότε θα φροντίσει να μην μπορέσουν ούτε οι άλλοι. Γιατί σκέφτεται έτσι; Θεωρεί πως ο Θεός στον οποίο έχει πίστη δεν είναι σαν τον θεό που είχε αρχικά φανταστεί· Αυτός δεν αγαπάει τους ανθρώπους όσο φανταζόταν ούτε είναι τόσο δίκαιος, ενώ σίγουρα δεν είναι τόσο ειλικρινά στοργικός με τους ανθρώπους όσο φανταζόταν. Ο Θεός αγαπάει τους άλλους, αλλά όχι τον ίδιο· ο Θεός σώζει τους άλλους, αλλά όχι τον ίδιο. Τώρα που βλέπει ότι δεν υπάρχει ελπίδα για τον εαυτό του και θεωρεί πως δεν μπορεί να σωθεί, τα παρατάει και αρχίζει να ενεργεί απερίσκεπτα. Δεν είναι, όμως, μόνο αυτό· θέλει να δουν και οι άλλοι πως, εφόσον δεν έχει ελπίδα ο ίδιος, τότε δεν έχουν ούτε οι άλλοι, ενώ νιώθει ικανοποιημένος μόνο όταν έχει κάνει τους πάντες να εγκαταλείψουν την πίστη τους στον Θεό και να παραιτηθούν από την πεποίθησή τους. Όταν το κάνει αυτό, στόχος του είναι ο εξής: «Αν δεν μπορώ να λάβω εγώ τις ευλογίες της βασιλείας των ουρανών, τότε μη διανοηθείτε καν πως θα τις λάβετε εσείς!» Τι είδους αχρείος είναι ένας τέτοιος άνθρωπος; Δεν είναι διάβολος; Είναι ένας διάβολος που οδεύει προς την κόλαση, ο οποίος απαγορεύει και στους άλλους να πιστεύουν στον Θεό και να εισέλθουν στη βασιλεία των ουρανών· βαδίζει απευθείας προς ένα αδιέξοδο! Οποιοσδήποτε έχει λίγη συνείδηση και λίγο φόβο Θεού στην καρδιά του δεν θα πρέπει να ενεργεί έτσι· αν διαπράξει στ' αλήθεια κάποιο μεγάλο κακό και αποκαλυφθεί, με αποτέλεσμα να θεωρεί πως δεν έχει πια ελπίδα, και πάλι θα έχει ως στόχο να βοηθήσει τους άλλους να πετύχουν, να τους αφήσει να πιστεύουν ειλικρινά στον Θεό και να μην ακολουθήσουν το παράδειγμά του. Μπορεί

να πει: «Είμαι πολύ αδύναμος, οι σαρκικές μου επιθυμίες είναι έντονες και αγαπώ πολύ τον κόσμο. Εγώ φταίω γι' αυτό και μου αξίζει! Εσείς συνεχίστε να είστε ειλικρινείς πιστοί· μην επηρεάζεστε από εμένα. Κατά τη διάρκεια των συναθροίσεων, θα κρατάω τσίλιες και, αν μπει στο χωριό η αστυνομία του μεγάλου κόκκινου δράκοντα, θα σας ειδοποιήσω». Αυτό είναι το ελάχιστο που θα πρέπει να κάνει οποιοσδήποτε έχει έστω και ίχνος ανθρώπινης φύσης, ενώ δεν πρέπει να αναστατώνει τους άλλους καθώς επιδιώκουν την αλήθεια. Όσοι, όμως, δεν έχουν ανθρώπινη φύση, όταν τα πράγματα δεν πηγαίνουν όπως τα θέλουν ή όταν βλέπουν τους αδελφούς και τις αδελφές να τους περιφρονούν και να κρατούν αποστάσεις απ' αυτούς, νιώθουν πως ο Θεός τούς έχει αποκαλύψει και τους έχει αποκλείσει και πως δεν έχουν ελπίδα να σωθούν. Όταν τρέφουν τέτοιες ιδέες και σκέψεις, τα παρατάνε και αρχίζουν να ενεργούν απερίσκεπτα, εξωτερικεύοντας αρνητικότητα και αναστατώνοντας την εκκλησιαστική ζωή χωρίς ενδοιασμούς. Τι είδους άνθρωποι κάνουν κάτι τέτοιο; Δεν είναι διάβολοι; (Ναι.) Θα πρέπει να είναι κανείς ευγενικός με ανθρώπους που είναι διάβολοι; (Όχι.) Πώς θα πρέπει, λοιπόν, να το χειριστεί κανείς αυτό; Λες: «Ναι μεν έρχεσαι στις συναθροίσεις, αλλά ούτε διαβάζεις τα λόγια του Θεού ούτε αποδέχεσαι την αλήθεια. Για ποιον λόγο βρίσκεσαι, λοιπόν, εδώ; Για να δημιουργήσεις αναστάτωση, σωστά; Νομίζεις πως δεν έχεις ελπίδα να σωθείς· στην πραγματικότητα, ούτε εμείς θεωρούμε πως έχουμε ιδιαίτερη ελπίδα, αλλά πασχίζουμε. Πιστεύουμε ότι ο Θεός δεν είναι μεροληπτικός, ότι είναι αξιόπιστος, ότι στην καρδιά Του θέλει ειλικρινά να σώσει τους ανθρώπους και ότι η καρδιά Του δεν αλλάζει. Εφόσον υπάρχει έστω και μια αμυδρή ελπίδα, δεν θα τα παρατήσουμε. Δεν θα είμαστε αρνητικοί ούτε θα παρανοούμε διαρκώς τον Θεό όπως εσύ. Γελιέσαι αν νομίζεις πως μπορείς να μας αναστατώσεις ή να μας εμποδίσεις! Αν επιμένεις πεισματικά, αν συνεχίσεις να πιστεύεις κατ' αυτόν τον τρόπο και συνεχίσεις να θέλεις να μας αναστατώσεις από κακία, τότε μη μας κατηγορείς που είμαστε αγενείς απέναντί σου. Από σήμερα, αποπέμπεσαι· δεν υπάρχει θέση για σένα στην εκκλησία πια. Και τώρα, δίνε του!» Δεν αντιμετωπίζεται έτσι το πρόβλημα; Είναι απλό, λίγες μόνο κουβέντες και απομακρύνεται. Είναι πανεύκολο! Γιατί να το χειριστείς έτσι; Επειδή η φύση-ουσία τέτοιων ανθρώπων δεν μπορεί να αλλάξει· δεν πρόκειται να αποδεχτούν την αλήθεια. Θεωρούν πως δεν έχουν ελπίδα να σωθούν· ούτε ο Θεός ούτε οι αδελφοί και οι αδελφές έχουν πει κάτι τέτοιο, εντούτοις αυτός κάνει κακό και δημιουργεί αναστάτωση κατ' αυτόν τον τρόπο. Τι θα κάνει αν μια μέρα πράγματι αποβληθεί επειδή διέπραξε κάτι κακό και αναστάτωσε το έργο της εκκλησίας ή αν ο Θεός τον πειθαρχήσει επειδή δεν επιδιώκει την αλήθεια; Θα μπορούσε να γίνει εχθρός του Θεού και να θελήσει να πάρει εκδίκηση; Πολύ πιθανό! Είναι καλό που αποκαλύπτονται τέτοιοι άνθρωποι προτού κάνουν κάποιο παράπτωμα ή διαπράξουν κάποιο μεγάλο κακό. Είναι έργο του Θεού, ο Θεός τούς αποκάλυψε. Είναι απόλυτα σωστό, λοιπόν, να απομακρυνθούν· δεν έχουν υποστεί ακόμα απώλειες άλλοι άνθρωποι. Ένας τέτοιος χειρισμός είναι έγκαιρος και κατάλληλος· όλοι αποκτούν διάκριση και οι κακοί άνθρωποι αντιμετωπίζονται. Ο ρόλος τους ως αντιθετικών στοιχείων έχει εκπληρωθεί επαρκώς.

Βασικά, αυτές είναι οι διάφορες καταστάσεις και εκδηλώσεις των ανθρώπων που εξωτερικεύουν αρνητικότητα. Όταν δεν εκπληρώνεται η επιθυμία τους να επιδιώξουν τη θέση, τη φήμη και το κέρδος, όταν ο Θεός κάνει πράγματα που αντιβαίνουν στις αντιλήψεις και τις φαντασιοκοπίες τους, κάνει πράγματα που αφορούν τα συμφέροντά τους, τότε παγιδεύονται σε αισθήματα ανυπακοής και δυσαρέσκειας. Και όταν έχουν αυτά τα αισθήματα, το μυαλό τους αρχίζει να παράγει δικαιολογίες, προφάσεις, αιτιολογίες, άμυνες και άλλες σκέψεις παραπόνων. Εκείνη την ώρα, δεν δοξάζουν τον Θεό, δεν υποτάσσονται σ' Αυτόν ούτε, βέβαια, αναζητούν την αλήθεια για να αποκτήσουν αυτογνωσία· αντίθετα, πολεμούν ενάντια στον Θεό χρησιμοποιώντας τις αντιλήψεις, τις φαντασιοκοπίες, τις σκέψεις και τις απόψεις τους ή την παρορμητικότητά τους. Και πώς πολεμούν εναντίον του Θεού; Διαδίδουν τα αισθήματα ανυπακοής και δυσαρέσκειας που νιώθουν, χρησιμοποιώντας τον τρόπο αυτόν για να κάνουν σαφείς τις σκέψεις και τις απόψεις τους στον Θεό, προσπαθώντας να Τον κάνουν να ενεργήσει σύμφωνα με τη θέληση και τις απαιτήσεις τους ώστε να ικανοποιήσει τις επιθυμίες τους. Μόνο τότε κατευνάζονται τα αισθήματά τους. Συγκεκριμένα, ο Θεός εκφράζει πολλές αλήθειες για να κρίνει και να παιδεύσει τους ανθρώπους, για να εξαγνίσει τις διεφθαρμένες διαθέσεις τους, να τους σώσει από την επιρροή του Σατανά, και ποιος ξέρει πόσων ανθρώπων τα όνειρα να ευλογηθούν έχουν διακόψει αυτές οι αλήθειες, διαλύοντας την ψευδαίσθηση ότι θ' αρπαχθούν στη βασιλεία των ουρανών με την οποία βαυκαλίζονταν μέρα και νύχτα. Θέλουν να κάνουν ό,τι μπορούν για να αλλάξουν τα πράγματα, όμως είναι ανίσχυροι, το μόνο που μπορούν είναι να βυθίζονται στην καταστροφή με αρνητικότητα και μνησικακία. Δείχνουν ανυπακοή απέναντι σε όλα αυτά που έχει ρυθμίσει ο Θεός, επειδή αυτό που πράττει ο Θεός έρχεται σε σύγκρουση με τις αντιλήψεις, τα συμφέροντα και τον τρόπο σκέψης τους. Ειδικότερα, όταν η εκκλησία κάνει το έργο της εκκαθάρισης και αποκλείει πολλούς ανθρώπους, αυτοί θεωρούν ότι ο Θεός δεν τους σώζει, ότι τους αποστρέφεται και τους έχει απορρίψει, ότι τους φέρεται άδικα, κι έτσι θα ενώσουν τις δυνάμεις τους για να αψηφήσουν τον Θεό· θα αρνηθούν ότι ο Θεός είναι η αλήθεια, θα αρνηθούν την ταυτότητα και την ουσία Του, όπως και θα αρνηθούν τη δίκαιη διάθεσή Του. Φυσικά, θα αρνηθούν και το γεγονός της κυριαρχίας του Θεού επί των πάντων. Και με ποιο μέσο τα αρνούνται όλ' αυτά; Με την απείθεια και την αντίσταση. Το απώτερο νόημα είναι: «Αυτό που κάνει ο Θεός έρχεται σε αντίθεση με τις αντιλήψεις μου, επομένως δεν υποτάσσομαι, δεν πιστεύω ότι είσαι η αλήθεια. Θα διαμαρτύρομαι εναντίον σου και θα διαδίδω αυτά τα πράγματα στην εκκλησία και στους ανθρώπους! Θα λέω ό,τι θέλω και δεν με νοιάζει ποιες είναι οι συνέπειες. Έχω ελευθερία του λόγου· δεν μπορείς να μου κλείσεις το στόμα, θα λέω ό,τι θέλω. Τι μπορείς να κάνεις εσύ;» Όταν οι άνθρωποι αυτοί επιμένουν να εκφράζουν τις λανθασμένες σκέψεις και απόψεις τους, μιλούν για την κατανόησή τους; Συναναστρέφονται πάνω στην αλήθεια; Σίγουρα όχι. Διαδίδουν αρνητικότητα, εκφράζουν αιρέσεις και πλάνες. Δεν προσπαθούν να γνωρίσουν τη διαφθορά τους ούτε την εκθέτουν· δεν εκθέτουν τα πράγματα που έχουν κάνει τα οποία έρχονται σε αντίθεση με την αλήθεια ούτε εκθέτουν τα λάθη που έχουν

διαπράξει. Αντίθετα, κάνουν ό,τι μπορούν για να αιτιολογήσουν και να υπερασπιστούν τα λάθη τους ώστε ν' αποδείξουν ότι έχουν δίκιο, και ταυτόχρονα βγάζουν ένα παράλογο συμπέρασμα και εκφράζουν αρνητικές και διαστρεβλωμένες απόψεις, καθώς και στρεβλά επιχειρήματα και αιρέσεις. Η επίδραση που έχει αυτό στον εκλεκτό λαό του Θεού στην εκκλησία είναι πως τους παραπλανά και τους αναστατώνει. Μπορεί μάλιστα και να βυθίσει μερικούς ανθρώπους σε μια κατάσταση αρνητικότητας και σύγχυσης. Όλες αυτές είναι οι αρνητικές επιπτώσεις και η αναστάτωση που προκαλούν οι άνθρωποι που εξωτερικεύουν αρνητικότητα. Επομένως, τα άτομα που εξωτερικεύουν αρνητικότητα θα πρέπει να περιορίζονται, όπως θα πρέπει να περιορίζονται και τα λόγια και η συμπεριφορά τους· δεν θα πρέπει να γίνονται ανεκτά ή να επιτρέπονται. Η εκκλησία θα πρέπει να έχει κατάλληλες μεθόδους και αρχές για να αντιμετωπίζει αυτούς τους ανθρώπους. Από τη μία, οι αδελφοί και οι αδελφές θα πρέπει να διακρίνουν αυτούς τους ανθρώπους και τα αρνητικά σχόλιά τους. Από την άλλη, όταν ο εκλεκτός λαός του Θεού έχει διάκριση, η εκκλησία θα πρέπει να αποπέμπει ή να αποβάλλει γρήγορα αυτά τα άτομα σύμφωνα με τις αλήθεια-αρχές, έτσι ώστε να μην επηρεαστούν και να μην αναστατωθούν περισσότεροι άνθρωποι. Εδώ ολοκληρώνεται η συναναστροφή μας πάνω στις διάφορες πλευρές της εξωτερίκευσης αρνητικότητας.

Γ. Οι αρχές και τα μονοπάτια για να διορθωθεί η αρνητικότητα

Οι άνθρωποι έχουν σατανική φύση· εφόσον ζουν σύμφωνα με μια σατανική διάθεση, είναι δύσκολο να αποφύγουν τις αρνητικές καταστάσεις. Ιδίως όταν κάποιος δεν καταλαβαίνει την αλήθεια, η αρνητικότητα γίνεται συχνό φαινόμενο. Όλοι βιώνουν στιγμές αρνητικότητας· κάποιοι πιο συχνά, άλλοι όχι τόσο συχνά, κάποιοι για μεγαλύτερες περιόδους και άλλοι για μικρότερες. Όπως διαφέρει το ανάστημα των ανθρώπων, έτσι διαφέρουν και οι καταστάσεις της αρνητικότητάς τους. Όσοι έχουν μεγαλύτερο ανάστημα γίνονται κάπως αρνητικοί μόνο όταν αντιμετωπίζουν δοκιμασίες, ενώ όσοι έχουν μικρότερο ανάστημα και δεν καταλαβαίνουν ακόμα την αλήθεια δεν μπορούν να το διακρίνουν όταν οι άλλοι διαδίδουν αντιλήψεις ή λένε παράλογες κουβέντες· μπορεί να αναστατωθούν, να επηρεαστούν και να γίνουν αρνητικοί. Οποιοδήποτε πρόβλημα προκύψει, ακόμη και ασήμαντα ζητήματα που είναι ανάξια αναφοράς, μπορεί να τους κάνει αρνητικούς. Πώς θα πρέπει να διορθωθεί αυτό το πρόβλημα της συχνής αρνητικότητας; Αν κάποιος δεν ξέρει πώς να αναζητά την αλήθεια, δεν ξέρει πώς να τρώει και να πίνει τα λόγια του Θεού ή πώς να προσεύχεται στον Θεό, τότε αυτό δημιουργεί μεγάλο πρόβλημα· μπορεί να βασίζεται μόνο στη στήριξη και τη βοήθεια των αδελφών. Αν δεν μπορεί να βοηθήσει κανείς ή αν ο ίδιος δεν δέχεται βοήθεια, μπορεί να παραμείνει τόσο αρνητικός που να μην μπορεί να επανέλθει, ενώ μπορεί να σταματήσει ακόμα και να πιστεύει. Κοιτάξτε, είναι πολύ επικίνδυνο να έχει κανείς συνέχεια αντιλήψεις και να γίνεται εύκολα αρνητικός. Όσο κι αν συναναστρέφεται κανείς με τέτοιους ανθρώπους πάνω στην αλήθεια, δεν την αποδέχονται και πάντα επιμένουν πως οι αντιλήψεις και οι φαντασιοκοπίες τους είναι σωστές· είναι εξαιρετικά προβληματικοί

άνθρωποι. Όσο αρνητικός κι αν είσαι, θα πρέπει να καταλάβεις μέσα σου ότι το να έχεις αντιλήψεις δεν πάει να πει πως εναρμονίζονται με την αλήθεια· πάει να πει πως υπάρχει πρόβλημα με την κατανόησή σου. Αν έχεις λίγη λογική, δεν θα πρέπει να διαδίδεις αυτές τις αντιλήψεις· αυτό είναι το ελάχιστο που θα πρέπει να τηρούν οι άνθρωποι. Αν έχεις έστω και ίχνος θεοφοβούμενης καρδιάς και μπορείς να παραδεχτείς πως είσαι ακόλουθος του Θεού, θα πρέπει να αναζητήσεις την αλήθεια για να διορθώσεις τις αντιλήψεις σου, να υποταχθείς στην αλήθεια και να αποφεύγεις να προκαλείς διατάραξη και αναστάτωση. Αν δεν μπορείς να το κάνεις αυτό και επιμένεις να διαδίδεις αντιλήψεις, τότε έχεις χάσει τη λογική σου· είσαι πνευματικά διαταραγμένος, σε έχουν κυριεύσει δαίμονες και δεν έχεις τον έλεγχο του εαυτού σου. Όταν σε εξουσιάζουν δαίμονες, εκφράζεις ανοιχτά και διαδίδεις αυτές τις αντιλήψεις ό,τι κι αν γίνει· δεν μπορεί να αποφευχθεί, είναι το έργο κακών πνευμάτων. Αν έχεις λίγη συνείδηση και λογική, θα πρέπει να είσαι σε θέση να μη διαδίδεις αντιλήψεις και να μην αναστατώνεις τους αδελφούς και τις αδελφές. Ακόμη κι αν γίνεις αρνητικός, δεν θα πρέπει να κάνεις πράγματα που βλάπτουν τους αδελφούς και τις αδελφές· θα πρέπει απλώς να κάνεις καλά το καθήκον σου, να κάνεις σωστά αυτά που οφείλεις και να διασφαλίζεις πως δεν έχεις τίποτα να καταλογίσεις στον εαυτό σου· αυτό είναι το ελάχιστο πρότυπο διαγωγής. Ακόμη κι αν είσαι μερικές φορές αρνητικός, αλλά δεν έχεις κάνει κάτι που ξεπερνάει τα όρια, ο Θεός δεν θα ασχοληθεί με την αρνητικότητά σου. Εφόσον έχεις συνείδηση και λογική, εφόσον μπορείς να προσεύχεσαι και να στηρίζεις στον Θεό και να αναζητάς την αλήθεια, θα καταφέρεις τελικά να κατανοήσεις την αλήθεια και να μεταστραφείς. Τι θα πρέπει να κάνεις αν αντιμετωπίσεις σημαντικά γεγονότα, όπως το να απαλλαχθείς από τα καθήκοντά σου και να αποκλειστείς επειδή δεν έκανες αληθινό έργο ως επικεφαλής, και νιώσεις πως δεν υπάρχει ελπίδα να σωθείς και γίνεις αρνητικός —τόσο αρνητικός, μάλιστα, που δεν μπορείς να επανέλθεις και νιώθεις σαν να σε καταδίκασαν και να σε καταράστηκαν, και γεννηθούν μέσα σου παρανοήσεις και παράπονα εναντίον του Θεού; Είναι πολύ εύκολο να το χειριστείς αυτό: Βρες κάποιους ανθρώπους που καταλαβαίνουν την αλήθεια για να συναναστραφείς και να αναζητήσεις μαζί τους και μίλησέ τους από καρδιάς. Ακόμη πιο σημαντικό είναι να προσέλθεις ενώπιον του Θεού για να προσευχηθείς ειλικρινά για την αρνητικότητα και την αδυναμία σου, όπως και για κάποια πράγματα που δεν καταλαβαίνεις και δεν μπορείς να ξεπεράσεις· κάνε συναναστροφή με τον Θεό πάνω σ' αυτά ένα προς ένα και μην αποκρύψεις τίποτα. Αν υπάρχουν ακατανόμαστα πράγματα που δεν μπορείς να εκφράσεις στους άλλους, τότε είναι ακόμη πιο επιτακτικό να προσέλθεις ενώπιον του Θεού για να προσευχηθείς. Κάποιοι άνθρωποι ρωτούν: «Αν μιλήσει κανείς γι' αυτά τα πράγματα στον Θεό, δεν θα καταδικαστεί;» Δεν έχεις ήδη κάνει πολλά πράγματα που εναντιώνονται στον Θεό και καταδικάζονται απ' Αυτόν; Γιατί να αγχώνεσαι γι' αυτό το ένα επιπλέον πράγμα; Μήπως νομίζεις πως, αν δεν μιλήσεις γι' αυτό, ο Θεός δεν θα το μάθει; Ο Θεός γνωρίζει την κάθε σου σκέψη. Θα πρέπει να συναναστρέφεσαι ανοιχτά με τον Θεό, να του μιλάς από καρδιάς και να Του παρουσιάζεις με ειλικρίνεια τα προβλήματα και τις καταστάσεις σου.

Μπορείς να μιλάς στον Θεό για την αδυναμία σου, την επαναστατικότητα σου, ακόμη και για τα παράπονά σου· δεν πειράζει ακόμη κι αν θέλεις να ξεσπάσεις —ο Θεός δεν θα το καταδικάσει. Γιατί δεν το καταδικάζει αυτό ο Θεός; Ο Θεός γνωρίζει το ανάστημά του ανθρώπου· ακόμη κι αν δεν μιλάς μαζί Του, και πάλι γνωρίζει το ανάστημά σου. Από μία άποψη, μιλώντας με τον Θεό έχεις την ευκαιρία να ξεσκεπάσεις τον εαυτό σου και να είσαι ανοιχτός μαζί Του. Από μια άλλη, δείχνει επίσης τη στάση υποταγής που έχεις απέναντι στον Θεό· αν μη τι άλλο, αφήνεις τον Θεό να δει πως η καρδιά σου δεν είναι κλειστή γι' Αυτόν, πως είσαι απλώς αδύναμος και δεν έχεις το ανάστημά που χρειάζεται για να ξεπεράσεις αυτό το ζήτημα —αυτό είναι όλο. Δεν είναι πρόθεσή σου να δείξεις απείθεια· η στάση σου δείχνει πως θέλεις να υποταχθείς και το μόνο θέμα είναι πως το ανάστημά σου είναι πολύ μικρό και δεν μπορείς να αντέξεις αυτό το ζήτημα. Όταν ανοίγεις πλήρως την καρδιά σου στον Θεό και μπορείς να μοιραστείς μαζί Του τις βαθύτερες σκέψεις σου, αν και αυτά που λες μπορεί να περιέχουν αδυναμία, παράπονα και, ιδίως, πολλά αρνητικά πράγματα, υπάρχει κάτι σωστό σ' αυτό: Αναγνωρίζεις πως η διάθεσή σου είναι διεφθαρμένη, αναγνωρίζεις πως είσαι δημιουργημένο ον, δεν αρνείσαι την ταυτότητα που έχει ο Θεός ως Δημιουργός ούτε και αρνείσαι πως η σχέση που έχεις με τον Θεό είναι αυτή μεταξύ ενός δημιουργημένου όντος και του Δημιουργού. Εμπιστεύεσαι στον Θεό τα πράγματα που σου είναι δυσκολότερο να ξεπεράσεις, τα πράγματα που σε κάνουν πιο αδύναμο, και λες στον Θεό όλα τα ενδόμυχα αισθήματά σου· αυτό δείχνει τη στάση που έχεις. Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Προσευχήθηκα μια φορά στον Θεό, αλλά αυτό δεν διόρθωσε την αρνητικότητά μου. Ακόμα δεν μπορώ να την αποβάλω». Δεν πειράζει, πρέπει απλώς να αναζητήσεις ειλικρινά την αλήθεια. Ανεξάρτητα από το πόσα καταλαβαίνεις, ο Θεός θα σε ενδυναμώνει σταδιακά και δεν θα είσαι πια τόσο αδύναμος όσο ήσουν στην αρχή. Όσο αδύναμος κι αρνητικός κι αν είσαι ή όσα παράπονα και αρνητικά συναισθήματα κι αν έχεις, μίλα με τον Θεό· μη φέρεσαι στον Θεό σαν να 'ναι ξένος. Απ' όποιον κι αν κρύβεις πράγματα, μην κρύβεις τίποτα από τον Θεό, επειδή ο Θεός είναι το μόνο στήριγμά σου, καθώς επίσης και η μόνη σωτηρία σου. Αυτά τα προβλήματα μπορούν να λυθούν μόνο αν προσέλθεις ενώπιον του Θεού· είναι ανώφελο να στηρίζεσαι στους ανθρώπους. Επομένως, όταν οι άνθρωποι αντιμετωπίζουν αρνητικότητα και αδυναμία, όσοι προσέρχονται ενώπιον του Θεού και στηρίζονται σ' Αυτόν είναι οι πιο έξυπνοι. Μόνο οι ανόητοι και οι πεισματάρηδες, όταν αντιμετωπίζουν σημαντικά και κρίσιμα γεγονότα και χρειάζεται να μιλήσουν από καρδιάς στον Θεό, απομακρύνονται από τον Θεό, αποφεύγουν ακόμη περισσότερο τον Θεό και σκαρώνουν συνωμοσίες στο μυαλό τους. Και τι αποτέλεσμα έχουν όλες αυτές οι συνωμοσίες; Η αρνητικότητα και τα παράπονά τους μετατρέπονται σε απείθεια και η απείθεια μετατρέπεται σε αντίσταση και έντονη διαμαρτυρία εναντίον του Θεού· αυτοί οι άνθρωποι γίνονται τελείως ασύμφωνοι με τον Θεό και η σχέση τους μαζί Του καταστρέφεται τελείως. Ωστόσο, όταν αντιμετωπίζεις τέτοια αρνητικότητα και αδυναμία, αν μπορείς και πάλι να επιλέξεις να προσέλθεις ενώπιον του Θεού για να αναζητήσεις την αλήθεια, επιλέξεις να υποταχθείς στις ενορχηστρώσεις και τις διευθετήσεις του Θεού

και υιοθετήσεις μια αληθινά υποτακτική στάση, τότε ο Θεός, βλέποντας πως συνεχίζεις να θέλεις να υποταχθείς ειλικρινά σ' Αυτόν, ακόμα κι όταν είσαι αρνητικός και αδύναμος, θα ξέρει πώς να σε καθοδηγήσει και θα σε βγάλει από την αρνητικότητα και την αδυναμία σου. Αφού αποκτήσεις αυτές τις εμπειρίες, θα γεννηθεί μέσα σου αληθινή πίστη στον Θεό. Θα νιώθεις πως, όποιες δυσκολίες κι αν αντιμετωπίζεις, εφόσον αναζητάς τον Θεό και Τον περιμένεις, Εκείνος θα σου κανονίσει μια διέξοδο χωρίς να το ξέρεις κι έτσι θα σου δώσει τη δυνατότητα να δεις πως οι καταστάσεις έχουν αλλάξει χωρίς καν να το αντιληφθείς, θα σε κάνει να μην είσαι πια αδύναμος, αλλά δυνατός, και θα αυξήσει την πίστη σου σ' Αυτόν. Όταν αναλογιστείς αυτά τα γεγονότα, θα νιώσεις πόσο παιδιάστικη ήταν εκείνη την ώρα η αδυναμία σου. Στην πραγματικότητα, ακριβώς τόσο παιδιάστικα λειτουργούν οι άνθρωποι και, χωρίς τη στήριξη του Θεού, ποτέ δεν θα ωρίμαζαν για να ξεπεράσουν την παιδιάστικη συμπεριφορά και την άγνοιά τους. Για να αναπτυχθεί και να ωριμάσει κανείς σταδιακά στη ζωή του και να αποκτήσει ολοκληρωτικά το ανάστημα ενός ενήλικα, πρέπει οπωσδήποτε να αποδεχτεί σταδιακά την κυριαρχία του Θεού και να υποταχθεί σ' αυτήν καθώς βιώνει όλα αυτά τα πράγματα, να αντιμετωπίζει με θετικό και ενεργό τρόπο αυτά τα γεγονότα, να αναζητά τις αρχές, να αναζητά τις προθέσεις του Θεού, να μην αποφεύγει πια τον Θεό ούτε να απομακρύνεται απ' Αυτόν, να μην είναι επαναστατικός εναντίον του Θεού, αλλά να γίνεται όλο και πιο υποτακτικός και όλο και λιγότερο επαναστατικός, καθώς και να πλησιάζει όλο και περισσότερο τον Θεό και να μπορεί όλο και περισσότερο να υποταχτεί στον Θεό· απαραίτητη προϋπόθεση είναι να έχει τέτοια βιώματα.

Πώς θα πρέπει να αντιμετωπίζει και να διορθώνει κανείς τις αρνητικές καταστάσεις; Η αρνητικότητα δεν είναι κάτι που πρέπει κανείς να φοβάται· το βασικό είναι να έχει λογική. Δεν είναι εύκολο να ενεργεί κανείς ανόητα όταν είναι διαρκώς αρνητικός; Όταν κάποιος είναι αρνητικός, μπορεί μόνο είτε να παραπονιέται είτε να παρατήρει τον εαυτό του, καθώς και να μιλάει και να ενεργεί χωρίς λογική· δεν επηρεάζει αυτό την εκτέλεση του καθήκοντός του; Αν κάποιος μπορεί να υποκύψει στην απόγνωση και να λουφάει μες στην αρνητικότητα, δεν προδίδει τον Θεό; Η σοβαρή μορφή αρνητικότητας είναι σαν να πάσχει κανείς από κάποια ψυχική ασθένεια και μοιάζει κάπως με το να είναι δαιμονισμένος· πάει να πει πως δεν έχει λογική. Το να μην αναζητά κάποιος την αλήθεια για να δώσει λύσεις είναι πράγματι επικίνδυνο. Αν, όταν οι άνθρωποι είναι αρνητικοί, δεν έχουν ίχνος θεοφοβούμενης καρδιάς, θα χάσουν εύκολα τη λογική τους· θα διαδίδουν παντού την αρνητικότητα, τη δυσaréσκεια και τις αντιλήψεις τους. Μ' αυτόν τον τρόπο εναντιώνονται σκόπιμα στον Θεό και μπορούν πολύ εύκολα να διαταράξουν και να αναστατώσουν το έργο της εκκλησίας —μια συνέπεια πολύ φριχτή για να τη συλλογιστεί κανείς— και ο Θεός μπορεί κάλλιστα να τους αποστραφεί και να τους απορρίψει. Ωστόσο, αν ένας άνθρωπος μπορεί μες στην αρνητικότητά του να αναζητήσει την αλήθεια, έχει θεοφοβούμενη καρδιά, δεν μιλά αρνητικά, δεν διαδίδει την αρνητικότητα και τις αντιλήψεις του και διατηρεί την πίστη του στον Θεό και υιοθετεί υποτακτική στάση απέναντί Του, ένας τέτοιος άνθρωπος μπορεί εύκολα να αποβάλει την αρνητικότητά του.

Όλοι βιώνουν στιγμές αρνητικότητας· απλώς διαφέρουν σε ένταση, διάρκεια και αιτιολογία. Κάποιοι άνθρωποι δεν είναι γενικά αρνητικοί, αλλά γίνονται όταν αντιμετωπίζουν το ενδεχόμενο να αποτύχουν ή να μην τα καταφέρουν καλά σε κάτι· άλλοι μπορεί να γίνουν αρνητικοί για ασήμαντα ζητήματα, ακόμη και για μια κουβέντα που λέει κάποιος και πληγώνει την περηφάνια τους. Άλλοι, πάλι, γίνονται αρνητικοί για ελαφρώς δυσμενείς συνθήκες. Καταλαβαίνουν τέτοιοι άνθρωποι πώς να ζουν τη ζωή; Έχουν διορατικότητα; Είναι τόσο ανοιχτόμυαλοι και μεγαλόψυχοι όσο ένας κανονικός άνθρωπος; Όχι. Όποιες κι αν είναι οι συνθήκες, εφόσον κάποιος ζει μέσα στις διεφθαρμένες διαθέσεις του, θα βυθίζεται συχνά σε αρνητικές καταστάσεις. Φυσικά, αν ένας άνθρωπος καταλαβαίνει την αλήθεια και μπορεί να διακρίνει τα πράγματα, οι αρνητικές καταστάσεις του θα γίνονται ολοένα και πιο σπάνιες και, όσο αυξάνεται το ανάστημά του, η αρνητικότητά του σταδιακά θα υποχωρεί, μέχρι που τελικά θα χαθεί τελείως. Όσοι δεν αγαπούν την αλήθεια και δεν αποδέχονται καθόλου την αλήθεια θα έχουν ολοένα και περισσότερα αρνητικά συναισθήματα, αρνητικές καταστάσεις και αρνητικές σκέψεις και στάσεις, τα οποία θα γίνονται όλο και πιο σοβαρά καθώς συσσωρεύονται και, μόλις αυτά τα πράγματα τους καταβάλουν, δεν θα μπορούν να επανέλθουν, πράγμα πολύ επικίνδυνο. Επομένως, είναι ζωτικής σημασίας να διορθώνεται γρήγορα η αρνητικότητα. Για να διορθωθεί η αρνητικότητα, πρέπει κανείς να αναζητά ενεργά την αλήθεια· το να διαβάζει και να συλλογίζεται τα λόγια του Θεού τηρώντας μια στάση ηρεμίας ενώπιόν Του θα τον κάνει να αποκτήσει διαφώτιση και φώτιση, δίνοντάς του τη δυνατότητα να καταλάβει την αλήθεια και να διακρίνει την ουσία της αρνητικότητας, διορθώνοντας έτσι το πρόβλημα της αρνητικότητας. Αν εξακολουθείς να προσκολλάσαι στις αντιλήψεις και τους λόγους σου, τότε είσαι εξαιρετικά ανόητος και θα πεθάνεις από την ανοησία και την άγνοιά σου. Όπως και να 'χει, πρέπει κανείς να διορθώνει την αρνητικότητα ενεργά, όχι παθητικά. Κάποιοι άνθρωποι σκέφτονται πως, όταν προκύπτει αρνητικότητα, θα πρέπει απλώς να την αγνοούν· όταν ξανανιώσουν ευτυχισμένοι, η αρνητικότητά τους θα έχει μετατραπεί με φυσικό τρόπο σε χαρά. Αυτό είναι φαντασμός· η αρνητικότητα δεν πρόκειται να εξαφανιστεί αυτομάτως χωρίς να αναζητήσει ή να αποδεχτεί κανείς την αλήθεια. Ακόμη κι αν την ξεχάσεις και δεν νιώθεις τίποτα μέσα σου, αυτό δεν σημαίνει πως έχει διορθωθεί η βασική αιτία της αρνητικότητάς σου. Μόλις παρουσιαστούν οι σωστές συνθήκες, θα φουντώσει και πάλι· αυτό αποτελεί συχνό φαινόμενο. Αν ένας άνθρωπος είναι έξυπνος και έχει λογική, θα πρέπει να αναζητήσει την αλήθεια αμέσως μόλις νιώσει αρνητικότητα και να χρησιμοποιήσει τη μέθοδο της αποδοχής της αλήθειας για να τη διορθώσει, επιλύοντας έτσι το πρόβλημα της αρνητικότητας στον πυρήνα του. Όλοι όσοι είναι συχνά αρνητικοί είναι έτσι επειδή δεν μπορούν να αποδεχτούν την αλήθεια. Αν δεν αποδέχεσαι την αλήθεια, η αρνητικότητα θα προσκολληθεί πάνω σου σαν διάβολος και θα γίνει η αιτία να είσαι μονίμως αρνητικός και να γεννηθούν μέσα σου αισθήματα ανυπακοής, δυσαρέσκειας και παραπόνων εναντίον του Θεού, ώσπου τελικά θα διαπιστώσεις πως αντιστέκεσαι στον Θεό, Τον πολεμάς και ωρύεσαι εναντίον Του· τότε θα έχεις φτάσει στο τέλος και το άσχημο πρόσωπό σου θα φανερωθεί. Οι άνθρωποι

αρχίζουν να σε εκθέτουν, να σε αναλύουν και να σε χαρακτηρίζουν και, τότε μόνο, όταν βρίσκεσαι αντιμέτωπος με τη σκληρή πραγματικότητα, αρχίζουν να κυλούν δάκρυα· τότε είναι που καταρρέεις και αρχίζεις να οδύρεσαι απελπισμένος. Περίμενε, λοιπόν, να λάβεις την τιμωρία του Θεού! Η αρνητικότητα όχι μόνο αποδυναμώνει τους ανθρώπους, αλλά και τους κάνει να παραπονιούνται για τον Θεό, να Τον κρίνουν, να Τον αρνούνται, ακόμη και να Τον πολεμούν ευθέως και να ωρύονται εναντίον Του. Επομένως, αν καθυστερήσει να διορθωθεί η αρνητικότητα κάποιου, μόλις εκείνος αποκαλύψει βλάσφημα λόγια και προσβάλει τη διάθεση του Θεού, οι συνέπειες είναι πολύ σοβαρές. Αν βυθίζεσαι στην αρνητικότητα και τρέφεις παράπονα εξαιτίας ενός μεμονωμένου γεγονότος, μιας φράσης, μιας σκέψης ή μιας άποψης, αυτό δείχνει ότι έχεις στρεβλή κατανόηση του ζητήματος και ότι έχεις αντιλήψεις και φαντασιοκοπίες γι' αυτό· είναι βέβαιο πως οι απόψεις σου γι' αυτό το ζήτημα δεν εναρμονίζονται με την αλήθεια. Σε αυτό το σημείο, πρέπει να αναζητήσεις την αλήθεια και να το αντιμετωπίσεις σωστά, πασχίζοντας να διορθώσεις γρήγορα, το συντομότερο δυνατόν, αυτές τις εσφαλμένες αντιλήψεις και ιδέες και να μην αφήσεις αυτές τις αντιλήψεις να σε δεσμεύσουν, να σε παραπλανήσουν και να σε οδηγήσουν σε μια κατάσταση ανυπακοής, δυσαρέσκειας και παραπόνων απέναντι στον Θεό. Είναι ζωτικής σημασίας να διορθώνεται γρήγορα η αρνητικότητα, ενώ επίσης πολύ σημαντικό είναι να διορθώνεται τελείως. Φυσικά, ο καλύτερος τρόπος για να διορθωθεί η αρνητικότητα είναι να αναζητάς την αλήθεια, να διαβάζεις περισσότερο τα λόγια του Θεού και να προσέρχεσαι ενώπιον του Θεού για να αναζητήσεις τη διαφώτισή Του. Μερικές φορές, ίσως προσωρινά να μην μπορείς να αναθεωρήσεις τις σκέψεις και τις απόψεις σου, αλλά θα πρέπει, τουλάχιστον, να γνωρίζεις ότι κάνεις λάθος και ότι αυτές οι σκέψεις σου είναι στρεβλές. Έτσι, το ελάχιστο αποτέλεσμα θα είναι πως αυτές οι εσφαλμένες σκέψεις και απόψεις δεν θα επηρεάζουν την αφοσίωσή σου καθώς κάνεις το καθήκον σου, δεν θα επηρεάζουν τη σχέση σου με τον Θεό ούτε και θα σε επηρεάζουν στο να προσέρχεσαι ενώπιον του Θεού για να ανοίξεις την καρδιά σου και να προσευχηθείς· αυτό είναι το ελάχιστο αποτέλεσμα που πρέπει να επιτευχθεί. Όταν είσαι βυθισμένος στην αρνητικότητα, όταν είσαι ανυπάκουος και δυσареστημένος και τρέφεις παράπονα για τον Θεό, αλλά δεν θέλεις να αναζητήσεις την αλήθεια για να τα εξαλείψεις και νομίζεις πως η σχέση σου με τον Θεό είναι κανονική, ενώ στην πραγματικότητα η καρδιά σου έχει απομακρυνθεί από τον Θεό και δεν θέλεις πια να διαβάζεις τα λόγια Του ή να προσεύχεσαι, τότε δεν έχει γίνει σοβαρό το πρόβλημα; Λες: «Όσο αρνητικός κι αν είμαι, η εκτέλεση του καθήκοντός μου δεν έχει εμποδιστεί και δεν έχω εγκαταλείψει το έργο μου. Είμαι αφοσιωμένος!» Είναι βάσιμα αυτά τα λόγια; Αν είσαι συχνά αρνητικός, δεν είναι ζήτημα διεφθαρμένης διάθεσης· υπάρχουν πιο σοβαρά θέματα: Έχεις αντιλήψεις για τον Θεό, Τον παρανοείς και έχεις σηκώσει τείχη ανάμεσα σ' εσένα και τον Θεό. Είναι πολύ επικίνδυνο να μην αναζητήσεις την αλήθεια για να το διορθώσεις αυτό. Αν κάποιος είναι συχνά αρνητικός, πώς μπορεί να διασφαλίσει πως θα κάνει το καθήκον του με αφοσίωση μέχρι τέλους και χωρίς επιπολαιότητα; Μπορεί η αρνητικότητα απλώς να φύγει ή να εξαφανιστεί από μόνη της

αν δεν διορθωθεί; Αν κάποιος δεν αναζητήσει την αλήθεια για να βρει έγκαιρα μια λύση, η αρνητικότητα θα συνεχίσει να αναπτύσσεται και απλώς θα χειροτερέψει. Οι συνέπειές της θα γίνονται μόνο πιο επιζήμιες. Σε καμία περίπτωση δεν θα αναπτυχθεί προς μια θετική κατεύθυνση, αλλά μόνο προς μια δυσμενή. Επομένως, όταν προκύπτει αρνητικότητα, πρέπει να αναζητήσεις γρήγορα την αλήθεια για να τη διορθώσεις· μόνο αυτό διασφαλίζει ότι θα μπορείς να κάνεις καλά τα καθήκοντά σου. Είναι ζωτικής σημασίας να διορθώνεται η αρνητικότητα —και χωρίς χρονοτριβή!

26 Ιουνίου 2021

ΟΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΩΝ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ (18)

Σημείο δωδέκατο: Να αναγνωρίζουν άμεσα και με ακρίβεια τους διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο του Θεού και την κανονική τάξη της εκκλησίας· να τα σταματούν και να τα περιορίζουν και να αντιστρέφουν την κατάσταση· επιπλέον, να συναναστρέφονται σχετικά με την αλήθεια, ώστε ο εκλεκτός λαός του Θεού να αναπτύξει ικανότητα διάκρισης μέσα από τέτοια πράγματα και να μάθει από αυτά (Μέρος έκτο)

Οι διάφοροι άνθρωποι, γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν την εκκλησιαστική ζωή

Χ. Διαδίδουν αβάσιμες φήμες

Στην προηγούμενη συνάθροιση, συναναστραφήκαμε πάνω στη δωδέκατη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών: «Να αναγνωρίζουν άμεσα και με ακρίβεια τους διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο του Θεού και την κανονική τάξη της εκκλησίας· να τα σταματούν και να τα περιορίζουν και να αντιστρέφουν την κατάσταση· επιπλέον, να συναναστρέφονται σχετικά με την αλήθεια, ώστε ο εκλεκτός λαός του Θεού να αναπτύξει ικανότητα διάκρισης μέσα από τέτοια πράγματα και να μάθει από αυτά». Όσον αφορά τους ανθρώπους, τα γεγονότα και τα πράγματα κάθε λογής που εμφανίζονται κατά την εκκλησιαστική ζωή και διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο του Θεού και την κανονική τάξη της εκκλησίας, τα χωρίσαμε σε έντεκα θέματα. Διαβάστε τα πάλι. (Πρώτον, βγαίνουν συχνά εκτός θέματος όταν συναναστρέφονται πάνω στην αλήθεια· δεύτερον, λένε λόγια και δόγματα για να παραπλανήσουν τους ανθρώπους και να κερδίσουν την εκτίμησή τους· τρίτον, φλυαρούν για ζητήματα του σπιτιού, χτίζουν προσωπικές διασυνδέσεις και χειρίζονται προσωπικές υποθέσεις· τέταρτον, φτιάχνουν κλίκες· πέμπτον, ανταγωνίζονται τους άλλους για τη θέση· έκτον, εμπλέκονται σε ανάρμοστες σχέσεις· έβδομον, εμπλέκονται σε αμοιβαίες επιθέσεις και λογομαχίες· όγδοον, διαδίδουν αντιλήψεις· ένατον, εξωτερικεύουν αρνητικότητα· δέκατον, διαδίδουν αβάσιμες φήμες και, ενδέκατον, χειραγωγούν και διαταράσσουν τις εκλογές.) Την προηγούμενη φορά, συναναστραφήκαμε πάνω στο ένατο θέμα. Σήμερα, θα συναναστραφούμε πάνω στο δέκατο: το ότι διαδίδουν αβάσιμες φήμες.

Α. Οι εκδηλώσεις της διάδοσης αβάσιμων φημών

Στην εκκλησία έχουν σημειωθεί περιστατικά όπου κάποιοι διαδίδουν αβάσιμες φήμες. Ορισμένοι άνθρωποι δεν αγαπούν την αλήθεια και δεν επικεντρώνονται στην άσκηση της αλήθειας καθώς εκτελούν το καθήκον τους. Είτε πρόκειται για ζητήματα που σχετίζονται με τις αλήθεια-αρχές είτε στις προσωπικές τους επιδιώξεις, δεν

επικεντρώνονται στην αναζήτηση της αλήθειας· αυτά τα βασικά σημεία δεν έχουν θέση στην καρδιά τους. Κατά την πίστη τους στον Θεό, το μόνο που τους αρέσει είναι να ρωτάνε και να μαθαίνουν κουτσομπολιά και προσωπικές πληροφορίες, καθώς και να συγκεντρώνουν παράξενες και ασυνήθιστες ιστορίες. Φυσικά, αυτό που τους ενθουσιάζει περισσότερο είναι να χώνουν τη μύτη τους στα ζητήματα που σχετίζονται με τον Θεό και το έργο Του, καθώς και σε ζητήματα που αφορούν τον οίκο του Θεού και τους επικεφαλής και τους εργάτες της εκκλησίας. Ταυτόχρονα, τους αρέσει να διαδίδουν αβάσιμα κουτσομπολιά, να διασπείρουν πράγματα που έχουν ακούσει ή έχουν φανταστεί και που δεν είναι σε καμία περίπτωση αλήθεια. Σε τέτοιους ανθρώπους δεν αρέσει να διαβάζουν τα λόγια του Θεού, προσεύχονται σπάνια και, κατά τη διάρκεια των συναθροίσεων, σπάνια συναναστρέφονται πάνω στην αλήθεια και σπάνια μιλάνε για την κατάστασή τους, τις προσωπικές επιδιώξεις και την είσοδό τους, για την κατανόηση που έχουν για το έργο του Θεού και ούτω καθεξής. Φυσικά, δεν τους ενδιαφέρουν όσοι συναναστρέφονται πάνω στην αλήθεια ή όσοι συναναστρέφονται πάνω στη βιωματική τους μαρτυρία ούτε και τους ενδιαφέρουν αυτά τα ζητήματα. Ωστόσο, μόλις ακούσουν κάποιον να μιλάει για το σημείο στο οποίο έχει φτάσει το έργο του Θεού ή δουν στα λόγια του Θεού κάποιο περιεχόμενο που αφορά καταστροφές, τους προορισμούς των ανθρώπων, τον Θεό να αλλάζει τη μορφή Του και ούτω καθεξής, το βλέμμα τους ξαφνικά ζωηρεύει και η προσοχή τους εστιάζει απόλυτα. Τα λόγια αυτά τους κεντρίζουν αμέσως το ενδιαφέρον μόλις τα διαβάσουν ή τα ακούσουν. Αν κρίνουμε από τις εκδηλώσεις αυτών των ανθρώπων, είναι ξεκάθαρο πως δεν πιστεύουν στον Θεό για να επιδιώξουν την αλήθεια ούτε για να κάνουν το καθήκον τους και να ακολουθήσουν τον Θεό, ενώ σε καμία περίπτωση δεν το κάνουν για να υποταχθούν στον Θεό και να Τον λατρεύουν. Έρχονται στον οίκο του Θεού χωρίς να αφιερώνουν την παραμικρή σκέψη στο να κάνουν τα καθήκοντά τους. Το μόνο που θέλουν είναι να μάθουν και να συγκεντρώσουν κάποια κουτσομπολιά ή να διαδώσουν κάποιες φήμες. Απολαμβάνουν αυτές τις δραστηριότητες και δεν τους ενδιαφέρουν καθόλου οι βιωματικές μαρτυρίες, οι ύμνοι ή οι ταινίες του οίκου του Θεού. Το μόνο που τους αρέσει είναι να συγκεντρώνουν από το διαδίκτυο τις δηλώσεις και τις αξιολογήσεις που κάνουν οι αντίχριστες δυνάμεις του θρησκευτικού κόσμου για τον οίκο του Θεού, το έργο της εκκλησίας και τον ενσαρκωμένο Θεό. Ακόμη κι αν παρακολουθούν περιστασιακά βίντεο του οίκου του Θεού, δεν το κάνουν επειδή νιώθουν μια εσωτερική λαχτάρα να αναζητήσουν την αλήθεια για να λύσουν τα προβλήματά τους. Και τι κοιτάνε, λοιπόν; Κοιτάνε τα σχόλια κάτω από τα βίντεο και είναι επιλεκτικοί σε αυτά που διαβάζουν. Προσπερνούν τα σχόλια των αδελφών της εκκλησίας, ενώ τους ενδιαφέρουν ιδιαίτερα τα σχόλια του θρησκευτικού κόσμου και των απίστων. Μάλιστα, κοιτάνε συγκεκριμένα τα σχόλια και τις δηλώσεις του μεγάλου κόκκινου δράκοντα, προσπαθώντας μέσα από αυτά να ανακαλύψουν κάποια πράγματα. Όταν βλέπουν αυτήν την αρνητική προπαγάνδα, τις δηλώσεις και τις κατασκευασμένες φήμες, δεν αναζητούν την αλήθεια ούτε και διακρίνουν αυτά τα πράγματα· αντ' αυτού, μπορεί ακόμη και να αποδεχτούν κάποια από αυτά τα αρνητικά σχόλια και τις δηλώσεις

και να τα εκλάβουν ως γεγονότα. Όσα θετικά σχόλια κι αν υπάρχουν, δεν είναι διατεθειμένοι να τα διαβάσουν ούτε πιστεύουν πως είναι αλήθεια· το μόνο που τους κεντρίζει το ενδιαφέρον και τους ανοίγει την όρεξη είναι αυτά τα αρνητικά σχόλια ή οι φήμες. Κάθε φορά που βλέπουν αυτά τα αρνητικά σχόλια, νιώθουν μεγάλη ευχαρίστηση και παρηγοριά μέσα τους. Τους ενδιαφέρουν ιδιαίτερα οι πέρα για πέρα αναληθείς φήμες και κρίσεις, καθώς, μάλιστα, και οι επιθέσεις και οι συκοφαντίες εναντίον του Θεού που κυκλοφορούν στον κόσμο, στον θρησκευτικό κόσμο ή στο διαδίκτυο, και πάντα τις μελετούν και τις συγκεντρώνουν επιμελώς. Από την άλλη, δεν τους ενδιαφέρουν καθόλου τα λόγια, τα κηρύγματα και οι συναναστροφές του Θεού, οι βιωματικές μαρτυρίες των αδελφών και άλλα παρόμοια πράγματα. Επομένως, όταν οι άλλοι διαβάζουν τα λόγια του Θεού, συναναστρέφονται πάνω στην αλήθεια και μοιράζονται βιωματικές μαρτυρίες κατά τη διάρκεια των συναθροίσεων, αυτοί νιώθουν αποστροφή και θεωρούν αυτά τα πράγματα ενοχλητικά και αχρείαστα. Μέσα στην καρδιά τους αποστρέφονται πολύ τη συναναστροφή πάνω στην αλήθεια και τις συζητήσεις περί αυτογνωσίας. Τι θέλουν να ακούνε, λοιπόν; Το μόνο που θέλουν να ακούνε είναι παράξενα και αλλόκοτα πράγματα, είτε αυτά είναι τα μυστήρια του πνευματικού βασιλείου είτε οι φήμες και τα κουτσομπολιά που διαδίδει ο θρησκευτικός κόσμος· μόνο αυτά τα πράγματα είναι διατεθειμένοι να ακούνε. Αυτά τα αρνητικά πράγματα έχουν κατακλύσει και κυριεύσει την καρδιά τους και κανείς δεν μπορεί να τους τα πάρει ή να τους τα στερήσει. Γιατί συμβαίνει αυτό; Επειδή τους ενδιαφέρουν και τους αρέσουν πάρα πολύ! Επομένως, όταν βρίσκονται με τους αδελφούς και τις αδελφές και ιδίως κατά τη διάρκεια των συναθροίσεων, τους αρέσει να μιλάνε για κάποια αβάσιμα κουτσομπολιά, ενώ διαδίδουν ακόμα και κάποια αρνητικά σχόλια που βρίσκουν στο διαδίκτυο για τον οίκο του Θεού και την εκκλησία. Αυτοί οι άνθρωποι ενδιαφέρονται πάρα πολύ γι' αυτές τις φήμες. Παρόλο που γνωρίζουν ξεκάθαρα ότι η διάδοση αυτών των πραγμάτων δεν ωφελεί τους άλλους, δεν μπορούν να ελέγξουν τον εαυτό τους και επιμένουν να τα διαδίδουν. Ακόμη κι αν χρειάζεται να ψάξουν ευκαιρίες για να διαδώσουν αυτές τις φήμες και την αρνητική προπαγάνδα ή χρειάζεται να αφιερώσουν χρόνο για να συγκεντρώσουν τέτοια πράγματα ή να βάλουν το μυαλό τους να δουλέψει για να κατασκευάσουν τέτοια πράγματα, δεν παύουν να το κάνουν με αστείρευτο ενθουσιασμό. Αν σε μια εκκλησία υπάρχουν άνθρωποι που διαδίδουν φήμες και πλάνες και οι επικεφαλής της έχουν χαμηλό επίπεδο και δεν μπορούν να κάνουν πραγματικό έργο ή να διακρίνουν τους ανθρώπους, τότε η εκκλησιαστική ζωή θα αναστατωθεί και θα επηρεαστεί, ενώ κάποιοι άνθρωποι, μάλιστα, θα παραπλανηθούν και θα αρχίσουν να ελέγχονται από αυτά τα άτομα. Γιατί πολλοί άνθρωποι μπορούν συχνά να αναστατώνονται και να παραπλανιούνται από άλλους; Ένας λόγος είναι ότι δεν κατανοούν την αλήθεια και δεν έχουν διάκριση σχετικά με τις φήμες που συκοφαντούν τον οίκο του Θεού. Ένας άλλος είναι ότι κάποιοι αδελφοί και αδελφές που πιστεύουν μόνο λίγο καιρό και έχουν ανώριμο ανάστημα δεν κατανοούν την αλήθεια των οραμάτων και έχουν συγκεχυμένη αντίληψη για την ενσάρκωση του Θεού, το έργο της κρίσης του Θεού τις έσχατες ημέρες και την πρόθεση του Θεού να

σώσει τους ανθρώπους —δεν μπορούν να δουν καθαρά αυτά τα πράγματα και δεν είναι βέβαιοι αν αυτό το στάδιο του έργου είναι η εμφάνιση και το έργο του Θεού. Κατά συνέπεια, δεν έχουν αληθινή πίστη και δεν ξέρουν καν για πόσο καιρό θα μπορούν να ακολουθούν τον Θεό. Όπως είναι φυσικό, τους παραπλανούν, τους παρασύρουν και τους ελέγχουν πολύ εύκολα όσοι διαδίδουν φήμες.

Β. Η ουσία του να διαδίδει κανείς αβάσιμες φήμες είναι ότι ενεργεί ως υπηρέτης του Σατανά

Οι άνθρωποι που διαδίδουν αβάσιμες φήμες όχι μόνο δεν πιστεύουν στην αλήθεια και στα λόγια του Θεού, αλλά και δεν μπορούν να διακρίνουν το σωστό από το λάθος. Έχουν πάντα αμφιβολίες για τα θετικά πράγματα, ενώ τους πείθουν εύκολα οι φήμες και τα λόγια του διαβόλου. Αυτοί οι άνθρωποι ισχυρίζονται πως πιστεύουν στον Θεό και πως ακολουθούν τον Θεό, αλλά συνεχίζουν να διαδίδουν φήμες που συκοφαντούν τον Θεό και την εκκλησία, διαδίδουν τις διάφορες φήμες που έχουν συγκεντρώσει στους αδελφούς και τις αδελφές, ενώ, μάλιστα, τις διαδίδουν και τις γνωστοποιούν παντού ασυλλόγιστα και επανειλημμένα. Αυτό δείχνει ξεκάθαρα πως αυτοί οι άνθρωποι δεν αγαπούν την αλήθεια και πιστεύουν μόνο τα λόγια του διαβόλου που λένε οι άπιστοι. Για να ακριβολογήσουμε, δεν είναι σε καμία περίπτωση οι εκλεκτοί του Θεού ούτε είναι μέλη του οίκου του Θεού. Τι είναι, λοιπόν; Για την ακρίβεια, αυτοί οι άνθρωποι είναι δύσπιστοι, είναι υπηρέτες του Σατανά. Κάποιοι άνθρωποι ρωτάνε: «Είναι οι υπηρέτες του Σατανά κατάσκοποι που έστειλε το ΚΚΚ; Είναι πράκτορες που διεισδύουν στον οίκο του Θεού;» Όχι απαραίτητα. Εύκολα διακρίνει κανείς εκείνους τους πράκτορες και τους κατασκόπους, αλλά οι άνθρωποι που διαδίδουν φήμες φαίνεται επιφανειακά να είναι αληθινοί πιστοί. Ωστόσο, δεν επιδιώκουν την αλήθεια, συχνά ενεργούν ως φερέφωνα του Σατανά και, στη θέση του Σατανά, διαδίδουν λόγια που συκοφαντούν τον Θεό και Του επιτίθενται, ενώ διαδίδουν και τις φήμες που κατασκευάζει ο Σατανάς για την εκκλησία και τον οίκο του Θεού. Αν κρίνουμε με βάση αυτό το σημείο, τότε, όποιος κι αν τους έστειλε, αυτοί οι άνθρωποι είναι υπηρέτες του Σατανά, έτσι δεν είναι; (Ναι.) Είτε αυτοί οι άνθρωποι συγκέντρωσαν ενεργά αυτές τις φήμες είτε τις άκουσαν παθητικά, αντί να σκεφτούν να αναζητήσουν την αλήθεια και να τις διακρίνουν, τις πιστεύουν ως γεγονότα. Μπορεί ακόμα και να τις διαδώσουν και να τις διασπείρουν στους ανθρώπους ανενδοίαστα και ασυγκράτητα, και όχι μόνο σε ένα μέρος ή σε μια συγκεκριμένη περίπτωση. Σκοπός τους όταν διαδίδουν αυτές τις φήμες είναι να τις μάθουν περισσότεροι άνθρωποι, να κάνουν τους αδύναμους ακόμα πιο αδύναμους και να κάνουν όσους είναι δυνατοί και έχουν πίστη στον Θεό να αμφισβητήσουν, εξαιτίας των φημών, τόσο τον Θεό όσο και το έργο Του· είναι να κάνουν τους πάντες να μην ενδιαφέρονται για την αλήθεια, τα λόγια του Θεού, το έργο του Θεού και τη σωτηρία τους και, αντ' αυτών, να ενδιαφέρονται, όπως και οι ίδιοι, για διάφορες φήμες και αρνητική προπαγάνδα, έτσι ώστε, όποτε συναθροίζονται οι άνθρωποι, να μιλούν γι' αυτά τα αρνητικά πράγματα. Θα έκαναν τέτοια πράγματα οι κανονικοί άνθρωποι και όσοι έχουν ανθρώπινη φύση και

λογική; Οι περισσότεροι άνθρωποι, όταν ακούνε φήμες ή διάφορα είδη αρνητικής προπαγάνδας, χάρη στην πίστη τους στον Θεό και τη λιγοστή θεοφοβούμενη καρδιά που έχουν, θα προσέλθουν ενώπιον του Θεού για να προσευχηθούν και να αναζητήσουν την αλήθεια, ακόμη κι αν δεν ξέρουν κατά πόσον οι φήμες είναι αληθινές ή ψευδείς. Ακόμη κι αν οι φήμες τούς επηρεάσουν, νιώσουν λιγάκι αδύναμοι και έχουν κάποιες αμφιβολίες, αυτό δεν θα τους επηρεάσει στο να εκτελούν το καθήκον τους ή να ακολουθούν τον Θεό. Θα προειδοποιήσουν, μάλιστα, τον εαυτό τους να προσέχουν τα λόγια τους και να μην κάνουν πράγματα που αντιστέκονται στον Θεό ή προκαλούν την οργή Του. Οι περισσότεροι αδελφοί και αδελφές μπορούν να καταφέρουν να υιοθετήσουν μια τέτοια προσέγγιση. Εφόσον οι άνθρωποι έχουν έστω και λίγη ανθρώπινη φύση, γνήσια πίστη και θεοφοβούμενη καρδιά, μπορούν να καταφέρουν κάτι τέτοιο. Εφόσον οι άνθρωποι πιστεύουν στην ύπαρξη του Θεού, θα πρέπει να πιστεύουν πως όλα όσα κάνει ο Θεός είναι σωστά. Εφόσον κάτι γίνεται από τον Θεό, οι άνθρωποι δεν θα πρέπει να το αξιολογούν καθόλου. Θα πρέπει να είναι βέβαιοι πως: «Ό,τι κι αν λένε οι φήμες που κυκλοφορούν εκτός εκκλησίας, δεν μπορώ να τις πιστέψω και σίγουρα δεν μπορώ να τις διαδώσω. Ακόμη κι αν νιώθω μέσα μου λιγάκι αδύναμος και κλονισμένος, δεν πρέπει να αρνηθώ την ύπαρξη του Θεού!» Αν κάποιος πιστεύει στην ύπαρξη του Θεού, θα πρέπει να πιστεύει και πως ό,τι κάνει ο Θεός είναι σωστό· αν πιστεύει στην ύπαρξη του Θεού, θα πρέπει να φοβάται και να τρέμει τον Θεό στην καρδιά του· αυτό είναι απολύτως σωστό. Χάρη στη θεοφοβούμενη καρδιά του, όποιες φήμες κι αν ακούσει, θα προσέχει τα λόγια του, δεν θα διαδώσει τις φήμες, δεν θα τον εξαπατήσουν τα τεχνάσματα του Σατανά ούτε θα πέσει θύμα των μηχανορραφιών του. Οι περισσότεροι άνθρωποι μπορούν εύκολα να το καταφέρουν αυτό, έτσι δεν είναι; (Ναι.) Διαθέτεις κανονικό τρόπο σκέψης και κανονική λογική· επομένως, όταν ακούς φήμες, το αν στη συνέχεια θα τις διαδώσεις ή όχι το καθορίζεις μόνο εσύ. Σε ελέγχει κάποιος άλλος; (Όχι.) Αφού, λοιπόν, ακούσουν οι άνθρωποι αυτές τις φήμες, δεν θα πρέπει να γνωρίζουν ξεκάθαρα πώς θα πρέπει να τις χειριστούν, καθώς και πώς θα πρέπει να τις αντιμετωπίσουν και πώς να ασκούνται με τρόπο που συμφωνεί με τις αρχές και διακρίνεται από ανθρώπινη φύση και λογική; Όλοι θα πρέπει να έχουν αυτήν τη λιγοστή κρίση και να καταλαβαίνουν αυτήν τη μέθοδο και το μονοπάτι άσκησης χωρίς να χρειάζεται να τους τα μάθουν οι άλλοι. Ακόμη κι ένα παιδί ξέρει πως δεν πρέπει να διαδίδει κουτσομπολιά, πως κάτι τέτοιο δείχνει έλλειψη σεβασμού, είναι ανήθικο και σπέρνει τη διχόνοια, καθώς και πως δεν θα πρέπει να φέρονται έτσι οι άνθρωποι· έτσι θα πρέπει να σκέφτονται και να συμπεριφέρονται όσοι έχουν κανονική λογική. Ωστόσο, υπάρχει ένα είδος ανθρώπου που δεν διαθέτει αυτήν τη λογική και, σε ακόμη μεγαλύτερο βαθμό, δεν διαθέτει τέτοια ανθρώπινη φύση. Αυτό τον κάνει να θέλει, με το που ακούσει φήμες και αρνητική προπαγάνδα, να τα διαδώσει στους γύρω του το συντομότερο δυνατό, ώστε όλοι να αναλύσουν, να κρίνουν και να εμπλουτίσουν μαζί αυτά τα πράγματα και, στη συνέχεια, να διαδώσουν αυτές τις φήμες σε ένα ευρύτερο κοινό. Σκέφτεται: «Δεν είναι υπέροχο; Δεν είναι συναρπαστικό; Αν η εκκλησιαστική ζωή ήταν γεμάτη με αυτό το περιεχόμενο,

θα ήταν πολύ πλούσια! Οι άνθρωποι θα αποκτούσαν πάρα πολλές γνώσεις!» Τι είδους σκέψεις και απόψεις είναι αυτές; Δεν είναι οι σκέψεις και οι απόψεις ενός κακού ανθρώπου; Τι είδους λογική είναι αυτή; Δεν πρόκειται για άνθρωπο που επιζητά απεγνωσμένα το χάος; Δεν αντέχει να βλέπει τους άλλους να τα πηγαίνουν καλά, έτσι δεν είναι; Μέσα του, χλευάζει, μάλιστα, τους αδελφούς και τις αδελφές: «Ανόητοι! Εκτός εκκλησίας, κυκλοφορούν παντού φήμες· παντού υπάρχουν αρνητικές αξιολογήσεις, επιθέσεις και συκοφαντίες εναντίον του οίκου του θεού και ιδίως εναντίον του χριστού και του έργου του θεού. Οι εκκλησίες του θρησκευτικού κόσμου έχουν αναρτημένο κάθε λογής αρνητικό προπαγανδιστικό υλικό. Με το που ακούσουν οι άνθρωποι εκεί τις λέξεις “Αστραπή της Ανατολής”, αρχίζουν να εκτοξεύουν καταδίκες και να παίρνουν αποστάσεις. Όλοι σάς επικρίνουν και σας καταδικάζουν, κι όμως εσείς οι ανόητοι είστε ακόμα εδώ και εξακολουθείτε να πιστεύετε στον θεό και να επιδιώκετε την αλήθεια!» Όταν βλέπουν αυτούς τους ανθρώπους να ακολουθούν τον Θεό με τόσο ακλόνητη πίστη, αισθάνονται άβολα και νιώθουν μεγάλη απέχθεια. Πιο συγκεκριμένα, όταν βλέπουν πως η συναναστροφή κάποιου πάνω στην αλήθεια δείχνει αληθινή κατανόηση και αλλαγή διάθεσης και πως όλοι τον θαυμάζουν, εκείνοι τον μισούν. Αν δουν κάποιον να τηρεί τις αρχές, να πετυχαίνει αποτελέσματα και να δείχνει αφοσίωση καθώς εκτελεί το καθήκον του στον οίκο του Θεού, θυμώνουν και λένε: «Γιατί δεν ακούς τις φήμες ή την προπαγάνδα που κυκλοφορεί εκτός εκκλησίας; Γιατί είσαι τόσο ανόητος και ειλικρινής; Κοίτα πόσο δαιμόνιος είμαι εγώ: Το παίζω σε διπλό ταμπλό. Συμμετέχω στην εκκλησιαστική ζωή του οίκου του θεού, δεν λέω πως δεν πιστεύω στον θεό και, αν δεν μου επιτρεπόταν να κάνω κάποιο καθήκον, δεν θα συμφωνούσα· από την άλλη, όμως, μαθαίνω και τα νέα εκτός εκκλησίας. Συνεχίζω να δίνω σημασία στην αρνητική προπαγάνδα και τα σχόλια που προέρχονται από τον θρησκευτικό κόσμο, τον κόσμο των απίστων και το διαδίκτυο». Η άποψή τους είναι πάντοτε ανάρμοστη. Όταν βλέπουν τους αδελφούς και τις αδελφές να επιδιώκουν την αλήθεια και να κάνουν τα καθήκοντά τους, νιώθουν δυσαρέσκεια μέσα τους. Θέλουν πάντα να παραπλανήσουν και να παρασύρουν έναν δύο απ’ αυτούς τους ανθρώπους, ενώ θέλουν, μάλιστα, συνεχώς να αναστατώνουν και να επηρεάζουν κάποιους απ’ αυτούς. Διαδίδοντας φήμες, θέλουν επίσης συνεχώς να «αφυπνίσουν» κάποιους ανθρώπους, ώστε να πιστέψουν στις φήμες και να παραπλανηθούν. Πείτε Μου, τι είδους άνθρωποι είναι αυτοί; Είναι σωστό να θεωρούνται τέτοιοι άνθρωποι μέλη του οίκου του Θεού και αδελφοί και αδελφές; (Όχι.) Ποιος είναι ο πιο ενδεδειγμένος τρόπος να τους θεωρεί κανείς; Το πιο ενδεδειγμένο είναι να τους θεωρεί δύσπιστους, υπηρέτες του Σατανά. Αυτό δεν είναι ούτε αβάσιμη καταδίκη ούτε άδικο γι’ αυτούς· είναι γεγονός.

Τι το απεχθές έχουν οι άνθρωποι που διαδίδουν αβάσιμες φήμες; Από όποια πηγή κι αν ακούσουν αρνητική προπαγάνδα, ακόμη κι όταν γνωρίζουν ξεκάθαρα πως πρόκειται για φήμες και λόγια του διαβόλου χωρίς πραγματικό έρεισμα, και πάλι τα διαδίδουν στους άλλους με αστείρευτο ενθουσιασμό. Ποια είναι η φύση αυτής της πράξης; Ένας άνθρωπος με θεοφοβούμενη καρδιά θα νιώσει απέχθεια μόλις ακούσει

φήμες. Ιδίως όταν πρόκειται για λόγια που επιτίθενται στον Θεό και Τον προσβάλλουν, δεν πρόκειται να τα ξεστομίσει για να μη βρομίσει το στόμα του, πράγμα που αποδεικνύει πως έχει θεοφοβούμενη καρδιά. Λέει: «Το ότι οι άλλοι κρίνουν και συκοφαντούν τον Θεό και επιτίθενται στην εκκλησία και τη διασύρουν είναι δική τους υπόθεση. Δεν πρέπει να μετέχω στις αμαρτίες τους. Το ότι συκοφαντούν τον Θεό αποτελεί ήδη εξωφρενικό στασιασμό και ειδεχθή αμαρτία· δεν είναι δυνατόν να ξεστομίσω εγώ αυτά τα λόγια. Δεν πρέπει να λέω τα ίδια πράγματα μ' αυτούς. Σε καμία περίπτωση δεν θα κάνω κάτι τέτοιο!» Ωστόσο, οι υπηρέτες του Σατανά μπορούν να επαναλάβουν αυτολεξεί την αρνητική προπαγάνδα και τις φήμες που ακούνε, πράγμα που κάνουν επανειλημμένα και χωρίς ενδοιασμούς, διαδίδοντας, μάλιστα, αυτά τα πράγματα παντού. Έχουν αυτοί οι άνθρωποι έστω και ίχνος θεοφοβούμενης καρδιάς; Έχουν φόβο Θεού; Όχι. Εκ πρώτης όψεως, κι αυτοί πιστεύουν στην ύπαρξη του Θεού· το να πιστεύει, όμως, κανείς δεν είναι το ίδιο με το να αναγνωρίζει πως ο Θεός είναι ο Δημιουργός που έχει κυριαρχία στα πάντα. Και ο Σατανάς πιστεύει πως υπάρχει ένας Θεός στον κόσμο, στο σύμπαν και ανάμεσα σε όλα τα πράγματα, αλλά πώς αντιμετωπίζει τον Θεό όταν του μιλάει Εκείνος; Πώς συνδιαλέγεται με τον Θεό; Έχει θεοφοβούμενη καρδιά; Αντιμετωπίζει τον Θεό ως Θεό; Όχι. Ποια μέθοδο χρησιμοποιεί για να συνδιαλεχθεί με τον Θεό; Τον δοκιμάζει, Τον εξαπατά και Τον κοροϊδεύει, σαν να κάνει πλάκα. Όταν ο Θεός ρώτησε: «Πόθεν έρχεσαι;» πώς απάντησε ο Σατανάς; [«Περιελθών την γην και εμπεριπατήσας εν αυτή πάρειμι» (Ιώβ 1:7).] Είναι ανθρώπινα αυτά τα λόγια; (Όχι.) Τι σημαίνουν, λοιπόν, αυτά τα λόγια; Γιατί μίλησε έτσι ο Σατανάς; Τι είδους στάση οδηγεί σε τέτοια λόγια; Μια στάση χλεύης, σωστά; (Ναι.) Τι σημαίνει «χλεύη»; Είναι η κοροϊδία, σωστά; «Δεν θα σου πω από πού ήρθα. Τι μπορείς να κάνεις γι' αυτό;» Αυτός που σου μιλάει σου λέει κάποια λόγια που σκοπός τους δεν είναι να σου δώσουν να καταλάβεις τι συμβαίνει πραγματικά —όχι, αρνείται να σου το πει αυτό και απλώς σε κοροϊδεύει. Αυτό πάει να πει «χλεύη». Δείχνει καθόλου αυτή η στάση ότι αντιμετωπίζει τον Θεό ως Θεό; Περιέχει καθόλου σεβασμό προς τον Θεό ή φόβο Θεού; Ούτε στο ελάχιστο· αυτό είναι το πρόσωπο του Σατανά. Όσοι διαδίδουν φήμες μπορούν να τις διασπείρουν απροβλημάτιστα στους αδελφούς και τις αδελφές. Ξέρουν πολύ καλά ότι αυτές οι φήμες δεν έχουν βάση, εντούτοις κάνουν τα αδύνατα δυνατά για να τις διαδώσουν και ψάχνουν κάθε λογής ευκαιρίες και περιστάσεις για να το κάνουν. Πρόκειται για τη συμπεριφορά και την προσέγγιση του Σατανά, έτσι δεν είναι; Έτσι ενεργεί ο Σατανάς. Αναγνωρίζει την ύπαρξη του Θεού και ξέρει πως ο Θεός κυριαρχεί στα πάντα, αλλά δεν έχει τον παραμικρό φόβο Θεού. Αυτό είναι το πρόσωπο του Σατανά, είναι η φύση-ουσία του Σατανά. Κάποιοι αδελφοί ή αδελφές μπορεί να πουν: «Αν και αυτός ο άνθρωπος δεν επιδιώκει την αλήθεια, πιστεύει ειλικρινά στον Θεό. Όταν άκουσε πως η εκκλησία θα τον απομονώσει ή θα τον αποπέμψει, έβαλε τα κλάματα από το άγχος, κόντεψε να σκάσει από ανησυχία· μέχρι και άφθες έβγαλε! Δεν είναι διατεθειμένος να φύγει από τον οίκο του Θεού· πιστεύει στην ύπαρξη του Θεού. Ό,τι κι αν κάνει, λοιπόν, θα πρέπει να τον αντιμετωπίσουμε ως αδελφό και να του προσφέρουμε την αγάπη και την ανοχή μας· ακόμη κι όταν διαδίδει

φήμες, εμείς και πάλι θα πρέπει να του φερόμαστε με αγάπη για να τον βοηθήσουμε και να τον στηρίξουμε». Είναι σωστά αυτά τα λόγια; Είναι η αλήθεια; (Όχι.) Ο Θεός έχει πει πάρα πολλά λόγια, αλλά αυτοί οι άνθρωποι εξακολουθούν να μην τα πιστεύουν. Παρόλα αυτά, όσες φήμες κι αν ξεστομίζουν οι διάβολοι και οι σατανάδες, αυτοί οι άνθρωποι τις πιστεύουν όλες, ενώ τις διαδίδουν, κιόλας, ανενδοίαστα για να επιτεθούν στον Θεό και να Τον συκοφαντήσουν. Με βάση αυτό και μόνο το σημείο, δεν τους αξίζει να λέγονται αδελφοί ή αδελφές. Σωστά; (Ναι.) Επειδή μπορούν να διαδίδουν φήμες, να συκοφαντούν τον Θεό, να επιτίθενται στον Θεό και να συκοφαντούν τον οίκο του Θεού και την εκκλησία ανενδοίαστα, έχουμε βάσιμους λόγους να τους θεωρούμε υπηρέτες του Σατανά και σατανάδες. Είναι εχθροί του Θεού και εχθροί όλων των εκλεκτών του Θεού. Πώς, θα πρέπει, λοιπόν να αντιμετωπίζουμε τους εχθρούς μας; (Να τους απορρίπτουμε.) Σωστά, θα πρέπει να τους απορρίπτουμε.

Κάποιοι άνθρωποι δεν αγαπούν την αλήθεια. Μόλις ακούσουν κάποιες φήμες, παρόλο που δεν τις διαδίδουν ανοιχτά στην εκκλησία, τις διαδίδουν παρασκηνιακά στα κοντινά τους άτομα. Μόλις ακούσουν αυτές τις φήμες κάποιοι άνθρωποι που δεν έχουν διάκριση, γίνονται αρνητικοί και αδύναμοι· κάποιοι σταματούν να πηγαίνουν σε συναθροίσεις και άλλοι αποσύρονται από την εκκλησία. Σε κάθε περίπτωση, ο άνθρωπος που διέδωσε τις φήμες εξακολουθεί να μην παραδέχεται πως αυτό το προκάλεσαν οι φήμες που διέδωσε. Παρά τις επαναλαμβανόμενες νουθεσίες και συναναστροφές, συνεχίζει να κάνει το ίδιο όταν αντιμετωπίζει τέτοια ζητήματα, ενώ η μόνη περίπτωση στην οποία δεν διαδίδει φήμες ανοιχτά και ξεδιάντροπα είναι κατά τη διάρκεια των συναθροίσεων ή δημοσίως, καθώς φοβάται μην εκτεθεί, μην τον απορρίψουν οι αδελφοί και οι αδελφές και μην αποπεμφθεί από την εκκλησία, επιλέγοντας, αντ' αυτού, να στέλνει μηνύματα σε άλλους ή να έρχεται σε επαφή μαζί τους για να διαδίδει στα κρυφά κάποιες φήμες. Δεν είναι, λοιπόν, κακοί τέτοιοι άνθρωποι; Στην πραγματικότητα, είναι ακόμα πιο ύπουλοι. Όσο κρυφά κι αν ενεργούν, τα κίνητρά τους και η φύση των ενεργειών τους είναι ίδια με των υπηρετών του Σατανά. Σκοπός τους όταν διαδίδουν φήμες είναι να αναστατώσουν τους ανθρώπους καθώς εκτελούν το καθήκον τους, να τους κάνουν αρνητικούς και αδύναμους, καθώς και να τους κάνουν να αρνηθούν τον Θεό, να απομακρυνθούν από τον Θεό και να εγκαταλείψουν τα καθήκοντά τους. Έχει πει ποτέ κανείς: «Σκοπός μου όταν διαδίδω φήμες δεν είναι να αναστατώσω τους ανθρώπους καθώς εκτελούν το καθήκον τους ούτε να υπονομεύσω την πρωτοβουλία τους, αλλά να τους βοηθήσω να αναπτύξουν διάκριση και να αποκτήσουν μεγαλύτερη ανοσία, ώστε, όταν ακούνε φήμες, να έχουν ανοσία σ' αυτές, να μην τις πιστεύουν, να μπορούν να επιδιώξουν όπως πρέπει την αλήθεια και να κάνουν τα καθήκοντά τους με ηρεμία»; Έχει διαδώσει ποτέ κανείς φήμες με αυτήν την πρόθεση; (Όχι.) Ευσταθεί αυτός ο ισχυρισμός; Στην πραγματικότητα, δεν ευσταθεί. Εφόσον μπορούν να διαδίδουν φήμες, ιδίως εκείνες που επιτίθενται στον Θεό, Τον συκοφαντούν και Τον βλασφημούν, να τις λένε απροβλημάτιστα κάθε φορά που ανοίγουν το στόμα τους και να τις διαδίδουν παντού ανενδοίαστα, τότε, όσες φήμες κι αν διαδίδουν, είτε τις διαδίδουν φανερά είτε

παρασκηνιακά και όποια επίδραση κι αν έχουν αυτές στους ανθρώπους, σκοπός τους όταν διαδίδουν φήμες δεν είναι, με λίγα λόγια, να βοηθήσουν τους άλλους να κατανοήσουν την αλήθεια και να αναπτύξουν διάκριση, αλλά να τους αναστατώσουν και να τους παραπλανήσουν, καθώς και να τους κάνουν να αμφιβάλλουν για τον Θεό και να απομακρυνθούν απ' Αυτόν· αναστατώνουν και διαλύουν το έργο της εκκλησίας. Απ' αυτήν την οπτική, όποιος κι αν είναι ο λόγος που διαδίδονται οι φήμες και σε όποιο πλαίσιο κι αν διαδίδονται, δεν υπάρχει αμφιβολία πως οι άνθρωποι που διαδίδουν φήμες έχουν την ουσία των υπηρετών του Σατανά. Όποιος λέει φήμες που συκοφαντούν τον Θεό, Του επιτίθενται και Τον βλασφημούν αντιστέκεται στον Θεό και είναι εχθρός Του. Σωστά; (Ναι.) Αν και δεν ξεκίνησες εσύ τις φήμες, το γεγονός πως μπορείς να τις διαδώσεις αποδεικνύει ότι πιστεύεις πως είναι αληθινές ή πως μέσα σου είσαι πολύ πρόθυμος να τις πιστέψεις. «Μακάρι να ήταν αληθινές οι φήμες. Τότε δεν θα χρειαζόταν να πιστεύω στον θεό, ο θεός δεν θα ήταν θεός και το γεγονός της ενσάρκωσής του δεν θα υπήρχε. Δεν θα ήταν παρά ένας άνθρωπος, και θα μπορούσα να βγάλω από το μυαλό μου φήμες γι' αυτόν, να τον δυσφημώ, να του επιτίθεμαι και να τον συκοφαντώ ελεύθερα». Αυτός δεν είναι ο στόχος; Αν πιστεύεις στον Θεό, αλλά πάντα θέλεις να μιλάς και να ενεργείς αυθαίρετα, τότε δεν θέλεις να Του εναντιωθείς; (Ναι.) Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Έτσι επαναστατεί κανείς ενάντια στον Θεό; Έτσι δείχνει πως δεν έχει πίστη στον Θεό;» Η φύση αυτής της πράξης είναι πολύ πιο σοβαρή· αποτελεί αντίσταση και εναντίωση στον Θεό. Μόνο οι εχθροί του Θεού αντιστέκονται και εναντιώνονται έτσι στον Θεό. Οι διεφθαρμένοι άνθρωποι, επειδή έχουν τη διεφθαρμένη διάθεση του Σατανά, καθώς και έλλειψη κατανόησης της αλήθειας και γνώσης του Θεού, μπορούν να επαναστατήσουν ενάντια στον Θεό. Ο Σατανάς, ωστόσο, δεν επαναστατεί απλώς ενάντια στον Θεό, αλλά Τον προδίδει, Του αντιστέκεται και Του εναντιώνεται. Αυτό τον καθιστά εχθρό του Θεού. Η σχέση ανάμεσα στους εχθρούς του Θεού και τον Θεό είναι μια σχέση εναντίωσης. Τι θα πει «εναντίωση»; Θα πει ασυμφωνία. Ανεξάρτητα από την κατάσταση ή το περιβάλλον, η εναντίωση του Σατανά στον Θεό δεν αλλάζει ανάλογα με τον χρόνο ή τον τόπο. Η ουσία του Σατανά είναι να εναντιώνεται στον Θεό κι αυτό δεν αλλάζει· ο Σατανάς είναι εχθρός του Θεού —τελεία και παύλα. Η αντίσταση του Σατανά στον Θεό και η ασυμφωνία του μαζί Του δεν διήρκεσαν μια δυο μέρες ούτε λίγα μόνο χρόνια ή λίγες δεκαετίες· ο Σατανάς άρχισε να αντιστέκεται στον Θεό από τη στιγμή που Τον πρόδωσε. Πότε θα φτάσει, λοιπόν, στο τέλος της αυτή η εναντίωση; Θα συγκινηθεί και θα αναμορφωθεί ποτέ ο Σατανάς από τον Θεό; Θα ελαττωθεί με τον χρόνο η εναντίωσή του στον Θεό; Όχι. Θα συνεχίσει να εναντιώνεται στον Θεό. Πότε θα πάψει να υπάρχει αυτή η εναντίωση; Όταν θα έχει τελειώσει το έργο του Θεού και ο Σατανάς θα έχει ολοκληρώσει την παροχή της υπηρεσίας του, δεν θα είναι πια χρήσιμος και ο Θεός θα τον καταστρέψει· τότε θα τελειώσει αυτή η εναντίωση. Και τι θα γίνει με τους υπηρέτες του Σατανά; Όσο βρίσκονται στην εκκλησία, θα συνεχίσουν να εναντιώνονται στην εκκλησία, στον οίκο του Θεού και στον Θεό. Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Πιστεύουν στον Θεό και μερικές φορές κάνουν προσφορές, δίνουν τον οβολό τους και φιλοξενούν

ακόμα και τους αδελφούς και τις αδελφές. Πώς εναντιώνονται στον Θεό; Δεν Του εναντιώνονται· μάλιστα, κάνουν και κάποιες καλές πράξεις». Είναι σωστά αυτά τα λόγια; Μπορεί η φιλοξενία των αδελφών και η προσφορά ενός μικρού χρηματικού ποσού σε φτωχούς αδελφούς και αδελφές να αντισταθμίσει την εναντίωσή τους στον Θεό; Μπορεί να αποδείξει πως είναι σε σύμπνοια με τον Θεό; (Όχι.) Πώς προκύπτει, λοιπόν, αυτή η εναντίωση; (Την καθορίζει η φύση-ουσία τους.) Σωστά, είναι στη φύση-ουσία τους να αντιστέκονται στον Θεό και να Του πηγαίνουν κόντρα. Τέτοιους ανθρώπους πρέπει να τους διακρίνετε με βάση τα λόγια του Θεού: Δείτε σε ποιον αρέσει να συγκεντρώνει από διάφορες πηγές αρνητική προπαγάνδα ή φήμες που επιτίθενται και συκοφαντούν τον οίκο του Θεού και την εκκλησία και ποιος ενδιαφέρεται γι' αυτά τα αρνητικά πράγματα και είναι διατεθειμένος να πιστέψει αυτές τις φήμες και τα λόγια του διαβόλου. Αυτό θα σας δώσει τη δυνατότητα να δείτε το αληθινό πρόσωπο αυτών των δύσπιστων. Αυτοί οι άνθρωποι κατά κανόνα δεν διαβάζουν τα λόγια του Θεού, είναι αδιάφοροι όταν ακούνε τους αδελφούς και τις αδελφές να συναναστρέφονται πάνω στην αλήθεια και κάνουν τα καθήκοντά τους με χλιαρότητα. Πάντα θεωρούν πως η πίστη στον Θεό δεν παρουσιάζει κάποιο ενδιαφέρον. Σε τι επικεντρώνονται όταν παρακολουθούν βίντεο και εκπομπές του οίκου του Θεού; Όταν βλέπουν θετικά σχόλια που γράφουν οι θρησκευόμενοι, νιώθουν άβολα και τα προσπερνούν. Όταν βλέπουν, όμως, θρησκευόμενους και απίστευτους να τάσσονται με το μέρος του μεγάλου κόκκινου δράκοντα, να προσβάλλουν την εκκλησία, να προσβάλλουν τον οίκο του Θεού και να προσβάλλουν τους αδελφούς και τις αδελφές με τα λόγια του διαβόλου που λένε, νιώθουν μεγάλη χαρά και ενθουσιασμό. Όποτε ακούνε αυτήν την αρνητική προπαγάνδα κι αυτές τις φήμες, ενθουσιάζονται λες και τους έχουν κάνει ένεση αδρεναλίνης, το περπάτημά τους ζωηρεύει, ενώ μέχρι που ξυπνάνε από τον ύπνο τους μες στην καλή χαρά. Δεν είναι μοχθηρό αυτό; Παρατηρήστε τους γύρω σας και δείτε ποιος είναι τέτοιος άνθρωπος· δείτε αν η διάθεσή του είναι να μισεί την αλήθεια και τον Θεό. Αν πράγματι βρείτε έναν τέτοιο άνθρωπο, θα πρέπει να είστε πολύ επιφυλακτικοί απέναντί του και να τον διακρίνετε· παρατηρήστε τα λόγια, τις ενέργειες και τη συμπεριφορά του. Μόλις επιβεβαιώσετε πως είναι κακός άνθρωπος, ένας υπηρέτης του Σατανά, θα πρέπει να τον απορρίψετε και να μην τον αντιμετωπίζετε ως αδελφό ή αδελφή. Τέτοιοι άνθρωποι θα πρέπει να αποπέμπονται το συντομότερο δυνατόν από την εκκλησία. Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Γιατί θα πρέπει να αποπέμπουμε αυτούς τους ανθρώπους; Στον οίκο του Θεού, ένας επιπλέον άνθρωπος ισοδυναμεί με μία επιπλέον πηγή δύναμης που μπορεί να κάνει έργο· ένας επιπλέον άνθρωπος προσδίδει, επίσης, λίγη περισσότερη ζωντάνια. Πιστεύουν πολλά χρόνια στον Θεό και, παρόλο που δεν αγαπούν ούτε κάνουν πράξη την αλήθεια, πιστεύουν στην ύπαρξη του Θεού από παιδιά, πιστεύουν στον Γέροντα στον Ουρανό. Πιστεύουν, επίσης, πως υπάρχει ένας θεός ένα μέτρο πιο ψηλά απ' αυτούς και, ακόμη περισσότερο, πιστεύουν στην ανταπόδοση του καλού και του κακού. Σε γενικές γραμμές, δεν τολμούν να διαπράξουν κατάφωρα κακές πράξεις και βοηθούν πρόθυμα τους άλλους. Έχουν απλώς αυτό το μικρό χόμπι: Τους αρέσει να διαδίδουν φήμες και κουτσομπολιά. Πιο

συγκεκριμένα, διαδίδουν φήμες του μεγάλου κόκκινου δράκοντα που σπιλώνουν τον Θεό, επαναλαμβάνοντας αυτά τα πράγματα χωρίς να τα πολυσκεφτούν, ίσως επειδή είναι αδαείς και δεν ξέρουν». Εκ πρώτης όψεως, δεν φαίνεται να είναι κακοί άνθρωποι και δεν έχουν διαταράξει ή αναστατώσει το έργο της εκκλησίας, αλλά είναι πολύ δραστήριοι στο να διαδίδουν φήμες και θέλουν πάντα να είναι οι πρώτοι που θα τις διαδώσουν. Δεν θα πρέπει οι άνθρωποι να έχουν τον νου τους με τέτοια άτομα; Δεν είναι υπηρέτες του Σατανά; Είναι ολοφάνερη η φύση τέτοιων ανθρώπων! Δεν ενδιαφέρονται ποτέ για τα λόγια του Θεού ή την αλήθεια και δεν αναζητούν ποτέ τις αλήθεια-αρχές όταν κάνουν το καθήκον τους. Δεν δείχνουν σοβαρότητα σε τίποτα απ' όσα κάνουν, δεν το κάνουν με την καρδιά τους και δεν είναι διατεθειμένοι να υπομείνουν κακουχίες. Ενεργούν μόνο επιπόλαιοι και μηχανικά και κάνουν μονίμως πλάκα. Δεν προσβάλλουν κανέναν με τα λόγια και τις ενέργειές τους, μπορούν να τα πηγαίνουν καλά με όλους και φαίνονται φιλικοί με τους άλλους· το μόνο θέμα είναι πως τους αρέσει να συγκεντρώνουν και να διαδίδουν φήμες. Μπορούμε, από αυτές τις ενέργειες, να χαρακτηρίσουμε αυτούς τους ανθρώπους ως υπηρέτες του Σατανά; (Ναι.) Γιατί μπορούμε; Μήπως μεγαλοποιούμε τα πράγματα; (Όχι.) Δεν τους ενδιαφέρει καθόλου να επιδιώξουν την αλήθεια. Μόλις ακούσουν κάποιο κήρυγμα, τους πιάνει υπνηλία· μόλις γίνεται συναναστροφή πάνω στα λόγια του Θεού, νιώθουν απέχθεια και νευρικήτητα, όλο σηκώνονται να πιούν νερό ή να πάνε στην τουαλέτα και νιώθουν μονίμως άβολα μέσα τους· το να ακούνε κάποια συναναστροφή τους φαίνεται εξαιρετικά δύσκολο, σαν να τους κάνουν βασανιστήρια. Ωστόσο, οι φήμες του Σατανά ή τα λόγια του διαβόλου που λένε οι άπιστοι τους κεντρίζουν αμέσως το ενδιαφέρον, δραστηριοποιούνται και αρχίζουν να διαδίδουν με μεγάλη όρεξη αυτές τις φήμες και τα λόγια του διαβόλου. Είναι τέτοιοι άνθρωποι αδελφοί και αδελφές; Όχι. Αποστρέφονται την αλήθεια και περιφρονούν την αλήθεια ως το μεδούλι. Σε ό,τι αφορά τα ζητήματα που σχετίζονται με τον Θεό και το έργο Του, είτε πρόκειται για την ταυτότητα και την ουσία του Θεού, τη θέση του Θεού, την αξιοπρέπεια του Θεού ή τη σάρκα στην οποία έχει ενσαρκωθεί ο Θεός, αυτοί τα καταφρονούν όλα αυτά μέσα τους. Δεν έχουν ίχνος θεοφοβούμενης καρδιάς, γι' αυτό και πάντα τρέφουν αντιλήψεις για τον Θεό και το έργο Του. Μπορούν να επαναλάβουν με ευκολία τις κάθε λογής φήμες και τα λόγια του διαβόλου που λέει ο Σατανάς, κι έτσι να πετύχουν τον στόχο τους, ο οποίος είναι να τα διαδώσουν, χωρίς να νιώσουν καθόλου τύψεις. Τι είδους αχρείοι είναι αυτοί οι άνθρωποι; Είναι πιστοί στον Θεό; (Όχι.) Αυτές είναι οι ενέργειες όσων αναγνωρίζουν τον Θεό και ισχυρίζονται πως ακολουθούν τον Θεό στα λόγια, που πιστεύουν ότι υπάρχει ένας Γέροντας στον Ουρανό, πιστεύουν ότι υπάρχει ένας θεός ένα μέτρο πιο ψηλά από αυτούς και πιστεύουν στην ανταπόδοση του καλού και του κακού. Αυτήν τη στάση έχουν απέναντι στον Θεό. Αν κάποιος πρόσβαλλε τους γονείς τους ή κατασκεύαζε φήμες για τους γονείς τους πίσω από την πλάτη τους, δεν υπάρχει αμφιβολία πως θα τον αντιμάχονταν μέχρι θανάτου. Ωστόσο, όταν κάποιος προσβάλλει τον Θεό, Του επιτίθεται ή Τον συκοφαντεί, όχι μόνο δεν ταραζόνται, αλλά επαναλαμβάνουν και τα λόγια του σαν να ήταν ανέκδοτο και τα διαδίδουν, μάλιστα, παντού. Είναι σωστό να το

κάνει αυτό ένας ακόλουθος του Θεού; (Όχι.) Είναι, λοιπόν, σωστό να αντιμετωπίζουν πολλοί άνθρωποι αυτούς τους δύσπιστους ως αδελφούς και αδελφές; (Όχι.) Επομένως, όταν υπάρχει η υποψία πως αυτοί οι άνθρωποι είναι υπηρέτες του Σατανά, οι άλλοι θα πρέπει να είναι σε εγρήγορση. Οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να ενημερώνουν άμεσα τους αδελφούς και τις αδελφές να είναι επιφυλακτικοί με αυτούς τους ανθρώπους, ώστε να μπορέσουν να τους διακρίνουν όλοι. Μόλις επιβεβαιωθεί πως είναι υπηρέτες του Σατανά και διάβολοι, θα πρέπει όλοι να τους απορρίψουν και να τους απομακρύνουν συλλογικά από την εκκλησία. Συνάδει αυτό με τις αρχές; (Ναι.) Τότε αυτό θα πρέπει να γίνει.

Γ. Πώς να αντιμετωπίζει κανείς τις αβάσιμες φήμες της κυβέρνησης του ΚΚΚ και του θρησκευτικού κόσμου που συκοφαντούν τον Θεό και Του επιτίθενται

Η κινεζική κομμουνιστική κυβέρνηση και ο θρησκευτικός κόσμος έχουν κατασκευάσει πολλές αβάσιμες φήμες για τον οίκο του Θεού και ισχυρίζονται ψευδώς ότι οι αδελφοί και οι αδελφές εξαναγκάζουν τους ανθρώπους να αποδεχτούν το ευαγγέλιο και ούτω καθεξής. Τι νιώθετε όταν ακούτε αυτές τις φήμες; (Θυμό, αγανάκτηση.) Οι φήμες σάς αφορούν και νιώθετε αγανάκτηση. Πόσο αγανακτισμένοι νιώθετε; Θέλετε να βρείτε τους ανθρώπους που κατασκευάζουν τις φήμες και να μαλώσετε μαζί τους ή ακόμη και να τους δώσετε ένα μάθημα; (Ναι.) Εκ πρώτης όψεως, αυτές οι φήμες στρέφονται κατά της εκκλησίας· στην πραγματικότητα, όμως, αφορούν κάθε μέλος της εκκλησίας, τη φήμη και την ακεραιότητά του. Όταν τις ακούτε, νιώθετε αγανάκτηση και λέτε: «Εμείς δεν κάναμε τέτοιο πράγμα! Κηρύττουμε το ευαγγέλιο σύμφωνα με τις αλήθεια-αρχές. Δεν πιέζουμε ποτέ κανέναν που δεν θέλει να πιστέψει στον Θεό. Η πίστη είναι εθελούσια. Δεν εξαναγκάζουμε ποτέ κανέναν να κάνει κάτι, ενώ σε καμία περίπτωση δεν κάνουμε κακό στους άλλους και δεν προβαίνουμε σε αντίποινα εναντίον τους. Απεναντίας, όσοι από εμάς κηρύττουν το ευαγγέλιο έχουν πέσει θύματα άγριων ξυλοδαρμών από θρησκευόμενους, οι οποίοι τους έχουν καταγγείλει στην αστυνομία και τους έχουν παραδώσει στον μεγάλο κόκκινο δράκοντα για να τους βασανίσει· έχουν φυλακιστεί πάρα πολλοί από εμάς, ενώ αρκετοί, μάλιστα, κρατούνται σε ιδιωτικές φυλακές που έχουν οργανωθεί από θρησκευόμενους. Εμείς είμαστε αυτοί που αδικούνται!» Όταν ακούτε αυτές τις φήμες, νιώθετε αγανάκτηση και πάντα θέλετε να μαλώσετε μαζί τους. Αντιδράτε έτσι επειδή οι φήμες επιτίθενται ευθέως στην εκκλησία και τον εκλεκτό λαό του Θεού και τους διασύρουν. Πώς νιώθετε όταν ακούτε φήμες που διασύρουν και κρίνουν τον Θεό; Αυτές οι φήμες δεν θίγουν τα προσωπικά σας συμφέροντα ούτε την ακεραιότητα και την αξιοπρέπειά σας· είναι φήμες που αφορούν τον Θεό. Για παράδειγμα, όταν πίστευες παλιά στον Ιησού, κάποιοι άνθρωποι έλεγαν ότι ο Ιησούς γεννήθηκε από μια παρθένο και δεν είχε πατέρα. Πώς ένιωθες όταν το άκουγες αυτό; Ήθελες να μαλώσεις με αυτούς που το έλεγαν; «Στον Θεό πιστεύουμε!» Μετά το ξανασκεφτόσουν: «Η Μαρία ήταν παρθένος και ο Ιησούς γεννήθηκε από μια παρθένο, ενώ η σύλληψή Του έγινε μέσω του Αγίου Πνεύματος. Αν και είναι γεγονός, οι άπιστοι μιλάνε χυδαία γι' αυτό και δεν μου αρέσει να τ' ακούω!» Το

πολύ πολύ να αισθανόσουν κάπως έτσι· μέσα σου, όμως, εξακολουθούσες να θεωρείς πως η σύλληψη μέσω του Αγίου Πνεύματος ερχόταν σε έντονη αντίθεση με τις ανθρώπινες αντιλήψεις. Δεν μπορούσες να πιστέψεις σ' αυτό το ζήτημα, επειδή πιστεύεις στην επιστήμη· δεν πιστεύεις μέσα από την καρδιά σου στην παντοδυναμία του Θεού ούτε πιστεύεις πως όλα όσα λέει και κάνει ο Θεός είναι η αλήθεια, οπότε δεν θα πας να διαψεύσεις τα λόγια του διαβόλου που λένε οι δύσπιστοι. Επειδή ούτε κατέχεις ούτε και κατανοείς την αλήθεια, το πολύ πολύ να βρίσκεις τις φήμες που συζητάνε οι άνθρωποι δυσάρεστες και να σκέφτεσαι πως οι άνθρωποι δεν θα πρέπει να μιλάνε έτσι, μια που αυτές οι φήμες αφορούν την υπόληψή σου. Σκέφτεσαι: «Οι άπιστοι είναι εξαιρετικά αηδιαστικοί και ελεεινοί! Έχουν το θράσος να λένε κάθε λογής αισχρές κουβέντες· είναι στ' αλήθεια δύσπιστοι! Είναι στ' αλήθεια διάβολοι!» Αυτό είναι όλο κι όλο και είναι το καλύτερο που μπορείς να καταφέρεις. Γιατί σε σκανδαλίζει αυτό και θεωρείς τους απίστους ελεεινούς και αηδιαστικούς μόλις τους ακούσεις να λένε τέτοιες φήμες; Επειδή αφορούν την υπόληψή σου· αυτές οι φήμες προκαλούν την καρδιά σου, σε κάνουν να νιώθεις ντροπιασμένος, οπότε εξάπτουν τον θυμό σου και σηκώνεσαι πάνω για να πεις κάποια θετικά λόγια ώστε να τις διαψεύσεις. Το ότι τις διαψεύδεις σημαίνει πως τάσσεσαι εξολοκλήρου με το μέρος του Θεού; Το κάνεις για να υπερασπιστείς τη μαρτυρία του Θεού; Όχι, το κάνεις μόνο και μόνο για να υπερασπιστείς το κύρος και την αξιοπρέπειά σου. Γιατί το λέω αυτό; Επειδή δεν έχεις διακρίνει την ουσία του προβλήματος· ακόμη περισσότερο, δεν καταλαβαίνεις τις προθέσεις του Θεού ούτε τις απαιτήσεις που έχει ο Θεός από σένα. Αυτό που καταλαβαίνεις και νιώθεις δεν εναρμονίζεται με τις προθέσεις του Θεού· δεν είναι παρά ανθρώπινη παρορμητικότητα και ανθρώπινη καλή συμπεριφορά. Η ανθρώπινη καλή συμπεριφορά δεν αντιπροσωπεύει τη μαρτυρία που καταθέτεις για τον Θεό. Δεν έχεις μείνει σταθερός στη μαρτυρία σου· το μόνο που κάνεις είναι να υπερασπίζεσαι το κύρος και την αξιοπρέπειά σου, διαψεύδεις τις φήμες για να ελαφρύνεις λίγο τη συνείδησή σου, αλλά δεν τάσσεσαι με το μέρος του Θεού για να Τον υπερασπιστείς ούτε χρησιμοποιείς την αλήθεια ή τα γεγονότα για να διαψεύσεις τις φήμες και να δώσεις μαρτυρία για τον Θεό. Δεν υπερασπίζεσαι τον Θεό, ενώ τα λόγια σου σε καμία περίπτωση δεν εναρμονίζονται με την αλήθεια· εναρμονίζονται μόνο με τα σαρκικά συμφέροντά σου και αποσκοπούν μόνο στο να μετριαστεί η ταραχή που νιώθεις μέσα σου και να μη θεωρείς πως η πίστη στον Κύριο Ιησού είναι κάτι το ντροπιαστικό. Αυτό είναι όλο. Επομένως, όταν ακούτε κάποιον να επιτίθεται στον Θεό και να Τον καταδικάζει, να διαβάλλει και να κρίνει την εκκλησία του Θεού ή και να σας καταδικάζει, νιώθετε μεγάλη αγανάκτηση και θέλετε να μαλώσετε και να έρθετε σε αντιπαράθεση μαζί του, να αποκαταστήσετε την υπόληψή σας και να ξεκαθαρίσετε αυτά τα ζητήματα. Σημαίνει, όμως, αυτό πως μέινετε σταθεροί στη μαρτυρία σας; Δεν ανταποκρίνεται σε κάτι τέτοιο· χωρίς κατανόηση της αλήθειας, δεν υπάρχει μαρτυρία!

Όταν ακούτε φήμες που διαδίδονται στον έξω κόσμο και που συκοφαντούν τον Θεό και Του επιτίθενται, είτε επιτίθενται στον Θεό στον ουρανό είτε στον ενσαρκωμένο Θεό στη γη, πώς νιώθετε; Σας αφήνουν αδιάφορους ή σας πονάνε λιγάκι; Δεν μπορείτε να

το αντέξετε και δεν συμφιλιώνεστε μ' αυτό ή είστε αβοήθητοι; Κάποιοι άνθρωποι, μόλις ακούσουν αυτές τις φήμες, σκέφτονται: «Ο Θεός είναι αθώος· ο Θεός δεν έκανε αυτά τα πράγματα. Γιατί Του επιτίθεται έτσι τόσο ο κόσμος γενικότερα όσο και ο θρησκευτικός κόσμος; Γιατί Τον συκοφαντούν; Πρέπει με επιμέλεια να δαπανούμε τον εαυτό μας και να κάνουμε τα καθήκοντά μας, καθώς και να υπερασπιζόμαστε το όνομα του Θεού. Όταν πραγματοποιηθεί το μέγα έργο του Θεού, η αλήθεια σχετικά με τα πάντα θα έρθει στο φως και όλοι οι λαοί του κόσμου θα δουν πως ο ενσαρκωμένος Θεός στον οποίο πιστεύουμε είναι ο ένας αληθινός Θεός, ο Θεός στον ουρανό, και πως αυτό δεν είναι καθόλου λάθος!» Άλλοι σκέφτονται: «Ο Θεός έχει εκφράσει πάρα πολλές αλήθειες, και αυτοί οι άπιστοι κακοί άνθρωποι και διάβολοι ξέρουν πολύ καλά πως τα λόγια του Θεού είναι η αλήθεια, εντούτοις συνεχίζουν να συκοφαντούν τον Θεό και να Του επιτίθενται. Πόσο καιρό πρέπει να υποφέρει ο Θεός;» Άλλοι, πάλι, λένε: «Οι άνθρωποι μπορούν να λένε ό,τι θέλουν· δεν τους δίνουμε σημασία. Ο Θεός δεν έχει διαψεύσει ποτέ τις φήμες που Τον συκοφαντούν· δεν απαντάει σ' αυτές. Τι μπορούμε να κάνουμε, λοιπόν, εμείς, τα μικροσκοπικά ανθρώπινα όντα; Η ανθρωπότητα ανέκαθεν παρανοούσε τον Θεό, προέβαινε σε επιθέσεις εναντίον Του, Τον βλασφημούσε και Τον απέρριπτε κατ' αυτόν τον τρόπο, έτσι δεν είναι; Ο Θεός δεν έχει κανένα απολύτως παράπονο και συνεχίζει να σώζει τους ανθρώπους. Ας αποκαλύψει ο χρόνος τα πάντα· ο Θεός θα καταθέσει τη δική Του μαρτυρία!» Ποια είναι η άποψή σας; Μόλις ανέφερα το να είναι κανείς ανυποχώρητος, αγανακτισμένος, μη συμφιλιωμένος μ' αυτό και αβοήθητος· ποιο από αυτά νιώθετε εσείς; Ποιο αίσθημα είναι το πιο σωστό; Πώς θα πρέπει να αντιμετωπίζονται αυτά τα ζητήματα σύμφωνα με τις αλήθεια-αρχές; Πώς νιώθετε όταν ακούτε αυτές τις φήμες; (Αγανακτισμένοι.) Νιώθετε αγανακτισμένοι και, στη συνέχεια, θέλετε να γράψετε μια καταδίκη για να εκφράσετε τη διαφωνία σας ενάντια σ' αυτούς τους ανθρώπους που κατασκεύασαν τις φήμες, αυτούς τους θρησκευόμενους απατεώνες και τους κακούς ανθρώπους της θρησκείας. Κάνετε τέτοιες σκέψεις; Δεν σας φαίνεται αρκετό να σφίξετε απλώς τις γροθιές σας οργισμένοι, σωστά; Νιώθετε την παρόρμηση να κάνετε κάτι γι' αυτό; Ή πρόκειται μόνο για κενή αγανάκτηση; (Νιώθουμε, επίσης, μίσος και απόρριψη.) Η αγανάκτηση, το μίσος και η απόρριψη είναι συναισθήματα που γεννιούνται από νοητικές δραστηριότητες, χωρίς συγκεκριμένες λέξεις, συμπεριφορές ή ενέργειες· δεν είναι παρά συναισθήματα και, φυσικά, αντιπροσωπεύουν και ορισμένες στάσεις. (Πέρα από το γεγονός πως νιώθουμε αγανάκτηση, μερικές φορές γράφουμε άρθρα ή γυρίζουμε εκπομπές για να ξεκαθαρίσουμε τα γεγονότα και να εκθέσουμε το ότι οι ενέργειές τους έχουν ουσία μίσους για την αλήθεια και τον Θεό, ώστε οι άνθρωποι να δουν τα αληθινά γεγονότα.) Θα το αποδεχτούν αυτοί οι άνθρωποι μόλις δουν τα αληθινά γεγονότα; Ακόμη κι αν αποδεχτούν πως αυτά που λέτε είναι σωστά και κάνουν ένα ορθό σχόλιο και πουν: «Η πίστη σας είναι σωστή. Συνεχίστε να πιστεύετε, σας στηρίζουμε!», ακόμη κι αν οι θρησκευόμενοι απατεώνες νιώσουν ντροπή και πουν: «Συγγνώμη, κάναμε λάθος. Αυτά που είπαμε δεν είχαν βάση. Από εδώ και στο εξής, ας πιστεύετε εσείς με τον δικό σας τρόπο και εμείς με τον δικό μας», θα σας έκανε κάτι τέτοιο να νιώσετε άνετα; Αυτός είναι

ο μόνος σας στόχος; (Θέλουμε, επίσης, να καταθέσουμε μαρτυρία για τον Θεό, ώστε όσοι διερευνούν την αληθινή οδό και διψούν για την αλήθεια να μπορούν να διακρίνουν καθαρά το σωστό από το λάθος και να αποδεχτούν την αληθινή οδό.) Αυτό είναι ένα μονοπάτι· είναι ένας θετικός τρόπος άσκησης. Είναι ωφέλιμο να νιώθει απλώς κανείς θυμό και μίσος; Τι προκαλεί τον θυμό και το μίσος που νιώθετε; Γιατί να νιώθετε θυμό και μίσος; (Ο Θεός ενσαρκώθηκε για να σώσει τους ανθρώπους —έκανε, δηλαδή, ό,τι πιο δίκαιο— αλλά αυτοί διαδίδουν φήμες για να κρίνουν και να διασύρουν τον Θεό. Νιώθουμε μεγάλη αγανάκτηση και θεωρούμε πως πραγματικά παρουσιάζουν το λάθος ως σωστό και λένε ανοησίες.) Μήπως νομίζετε ότι η ανθρωπότητα και ο κόσμος απορρίπτουν τον Θεό και έχουν αυτήν τη στάση απέναντί Του μόνο κατά την περίοδο της συγκεκριμένης ενσάρκωσης του Θεού; Η στάση που είχε ανέκαθεν η ανθρωπότητα και ο κόσμος απέναντι στον Θεό είναι η ίδια από την αρχή μέχρι το τέλος και ήταν πάντα μια στάση καταδίκης, συκοφαντίας, επίθεσης και βλασφημίας. Από τότε που ξεκίνησε ο Θεός το έργο Του μέχρι και σήμερα, η στάση της ανθρωπότητας απέναντι σε οτιδήποτε έχει κάνει ο Θεός και απέναντι στον ενσαρκωμένο Θεό δεν έχει αλλάξει. Η ανθρωπότητα δεν άρχισε να επιτίθεται στον Θεό, να Τον βλασφημεί και να κατασκευάζει διάφορες φήμες για τον ενσαρκωμένο Θεό μόνο μετά την πρώτη ενσάρκωση του Θεού· όλα αυτά συμβαίνουν από τότε που ξεκίνησε ο Θεός το έργο Του και από τότε που η ανθρωπότητα πρωτοήρθε σε επαφή με τον Θεό και το έργο Του και συνεχίζονται μέχρι και σήμερα. Πέρα απ' αυτό, όσοι ακολουθούν τον Θεό έπρεπε ανέκαθεν να υπομένουν διασυρμό, επιθέσεις, κρίσεις, βλασφημία, διάφορες φήμες και άλλα πολλά εις βάρος του Θεού και της εκκλησίας από τα καθεστώτα του Σατανά και τις αντίχριστες θρησκευτικές δυνάμεις. Μήπως οι ακόλουθοι του Θεού πρέπει να τα υπομένουν αυτά τα πράγματα; Κάποιοι λένε: «Ο λόγος που μας αηδιάζουν τόσο πολύ αυτές οι φήμες είναι επειδή διαστρεβλώνουν τελείως τα γεγονότα και παρουσιάζουν το λάθος ως σωστό. Εξαγριωνόμαστε μόλις τις ακούμε και, βαθιά μέσα μας, μισούμε όσους κατασκευάζουν και διαδίδουν φήμες. Είτε αυτές οι φήμες προέρχονται από τον θρησκευτικό κόσμο είτε από τη διαβολική κυβέρνηση του ΚΚΚ, εμείς μία στάση έχουμε: μίσος και θυμό· στη συνέχεια, θέλουμε να τις διαψεύσουμε και να ξεκαθαρίσουμε τα πάντα». Κάποιοι λένε, μάλιστα: «Θέλουμε να έρθουμε σε αντιπαράθεση μ' αυτούς τους διαβόλους και τους αντίχριστους, ώστε να ντροπιάσουμε τον Σατανά και να τον κάνουμε να εξευτελιστεί!» Αυτήν την άποψη έχουν οι περισσότεροι άνθρωποι; Είναι σωστή αυτή η άποψη; Αν την εξετάσει κανείς από την οπτική της κανονικής ανθρώπινης φύσης, είναι λογική. Οι άνθρωποι θα πρέπει να διαθέτουν κάποια εντιμότητα και το κανονικό φάσμα των συναισθημάτων· θα πρέπει να είναι ξεκάθαροι ως προς αυτά που αγαπούν και μισούν: να αγαπούν ό,τι θα πρέπει να αγαπάει κανείς και να μισούν ό,τι θα πρέπει να μισεί. Οι άνθρωποι με κανονική ανθρώπινη φύση θα πρέπει να έχουν αυτές τις ιδιότητες. Ωστόσο, αρκεί να υιοθετεί κανείς την οπτική της κανονικής ανθρώπινης φύσης για να συνάδει με τις αλήθεια-αρχές; Για να είμαι πιο σαφής, συνάδει αυτή η προσέγγιση με τις προθέσεις του Θεού; Ή, μάλλον, ευχαριστεί τον Θεό μια τέτοια στάση και προσέγγιση; Όταν το πω αυτό, ίσως

κάτι να αντιληφθούν οι περισσότεροι άνθρωποι και να σκεφτούν: «Είπες πως έτσι βλέπει απλώς κανείς τα πράγματα από την οπτική της κανονικής ανθρώπινης φύσης. Αν κρίνουμε από αυτό που υπαινίσσονται τα λόγια Σου, είναι φανερό πως πρόκειται για μια προσέγγιση παρορμητικότητας και πως δεν συνάδει ούτε με τις αλήθεια-αρχές ούτε με τις προθέσεις του Θεού». Τι σημαίνει πως δεν συνάδει με τις προθέσεις του Θεού; Σημαίνει πως ο Θεός δεν θέλει να ενεργούν έτσι οι άνθρωποι· δεν είναι αυτές οι επιθυμίες και τα απαιτούμενα πρότυπα που έχει ο Θεός για τους ανθρώπους. Αν ενεργείς έτσι, τότε, παρόλο που ο Θεός δεν το καταδικάζει, από τη δική Του οπτική δεν σημαίνει πως ακολουθείς το θέλημά Του και Εκείνος δεν το αναγνωρίζει. Όταν κάνεις αυτά τα πράγματα, εκ πρώτης όψεως φαίνεται πως ενεργείς λογικά, πως νιώθεις ταυτόχρονα μίσος και αγάπη, πως θέλεις να ξεκαθαρίσεις αυτά τα γεγονότα για τον Θεό, ώστε να ξέρει ολόκληρος ο κόσμος πως ο Θεός είναι ο Θεός, πως ο Θεός είναι ο Θεός ολόκληρης της ανθρωπότητας και πως όλοι θα πρέπει να Τον λατρεύουν και να αποδεχτούν τη σωτηρία Του. Εκ πρώτης όψεως, φαίνεται πως αυτό που κάνεις είναι άψογο, λογικό και σύμφωνο με τον νόμο, την ανθρώπινη φύση, την ηθική και, ακόμη περισσότερο, σύμφωνο με τις προτιμήσεις όλων των ανθρώπων. Ρώτησες, όμως, τον Θεό γι' αυτό; Αναζήτησες τον Θεό; Βρήκες στα λόγια Του τις αρχές δράσης που απαιτεί ο Θεός από τους ανθρώπους; Ποιες είναι ακριβώς οι προθέσεις του Θεού; Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Τα λόγια του Θεού είναι πάρα πολλά· δεν είναι εύκολο να βρει κανείς τις συγκεκριμένες απαιτήσεις που έχει ο Θεός από τους ανθρώπους σε κάθε ζήτημα». Εφόσον δεν έχεις βρει τα ρητά λόγια του Θεού, μπορείς να ψάξεις για ενδείξεις στη στάση που έχει ο Θεός απέναντι σε τέτοιου είδους φήμες. Δεν θα μπορείς να προσδιορίσεις τότε ποια στάση θα πρέπει να έχουν οι άνθρωποι απέναντι σ' αυτό το ζήτημα και ποιες αρχές θα πρέπει να κάνουν πράξη με βάση τη στάση που έχει ο Θεός απέναντι σ' αυτό το ζήτημα; (Ναι.) Ας δούμε, λοιπόν, ποια στάση έχει ακριβώς ο Θεός απέναντι σ' αυτό το ζήτημα.

Από τότε που πρωτοήρθε σε επαφή η ανθρωπότητα με το έργο του Θεού, οι άνθρωποι παραπονιούνται για τον Θεό και είναι δυσαρεστημένοι μαζί Του, ενώ στα κρυφά λένε και πολλά αποκρουστικά λόγια που εκφράζουν, μεταξύ άλλων, καχυποψία, αμφιβολία και απόρριψη απέναντι στον Θεό. Υπάρχουν, επίσης, και οι διάφορες φήμες του κυβερνώντος κόμματος και του θρησκευτικού κόσμου, οι οποίες δεν εναρμονίζονται σε καμία περίπτωση με τα γεγονότα ούτε συνάδουν με την αλήθεια. Τι είναι αυτά τα λόγια για τον Θεό; Είτε πρόκειται για υποψίες, παρανοήσεις ή παράπονα, είναι γεμάτα επιθέσεις, συκοφαντίες και βλασφημίες ενάντια στον Θεό και δεν αντανakλούν ούτε στο ελάχιστο μια θεοφοβούμενη καρδιά· έτσι ήταν τα πράγματα ευθύς εξαρχής. Πάντα υπάρχουν κάποιοι άνθρωποι στην εκκλησία που δεν αγαπούν την αλήθεια. Πρόκειται για δύσπιστους, οι οποίοι αμφισβητούν τα λόγια του Θεού και την αλήθεια και εκδηλώνουν μια τέτοια στάση απέναντι στον Θεό. Η στάση που έχουν απέναντι στον Θεό οι άπιστοι και τα αθεϊστικά κυβερνώντα κόμματα —εκείνοι οι άνθρωποι που αποστρέφονται την αλήθεια— δεν χρειάζεται σε καμία περίπτωση επεξήγηση: Επιτίθενται και κρίνουν ανενδοίαστα και λένε ό,τι θέλουν. Πιο συγκεκριμένα, αυτοί οι

Φαρισαίοι στον θρησκευτικό κόσμο εκμεταλλεύονται ακόμη περισσότερο την ευκαιρία να κρίνουν και να καταδικάσουν ασύδοτα. Όλα αυτά τα σχόλια δεν είναι θετικά, ενώ σε καμία περίπτωση δεν είναι αντικειμενικά και ακριβή. Ποια είναι, λοιπόν, η ουσία αυτών των σχολίων; Για τον Θεό, αυτά τα λόγια δεν είναι απλώς δηλώσεις ή απόψεις, αλλά διασυρμός, επιθέσεις, συκοφαντίες και βλασφημίες εναντίον Του. Γιατί λέω «για τον Θεό»; Επειδή ο Θεός τα μετρά όλα αυτά με τη μέγιστη ακρίβεια, ενώ εμείς δεν μπορούμε παρά να προσθέσουμε ένα πρόθεμα. Καθ' όλη τη διάρκεια της ιστορίας, αυτήν τη στάση είχε η ανθρωπότητα απέναντι στον Θεό· οι άνθρωποι έχουν πει πάρα πολλά λόγια που επιτίθενται στον Θεό και Τον προσβάλλουν, ενώ ούτε μια λέξη τους δεν ήταν καλοπροαίρετη. Ακόμη και σήμερα, το ίδιο ακούνε τα αυτιά σας και το ίδιο βλέπουν τα μάτια σας. Από την αρχή, η στάση ολόκληρης της ανθρωπότητας απέναντι στον Θεό δεν έχει αλλάξει. Πώς αντιμετωπίζει ο Θεός αυτά τα ζητήματα; Μήπως έχει ο Θεός τις συνθήκες ή την ικανότητα να συγκαλέσει ένα παγκόσμιο θρησκευτικό συνέδριο για να υπερασπιστεί τον εαυτό Του, να ξεκαθαρίσει τα πραγματικά γεγονότα του έργου Του και να δικαιολογηθεί στην ανθρωπότητα; Έχει κάνει κάτι τέτοιο ο Θεός; Όχι, ο Θεός παραμένει σιωπηλός, δεν ξεκαθαρίζει ολόκληρη την κατάσταση ούτε υπερασπίζεται ή δικαιολογεί ποτέ τον εαυτό Του. Ωστόσο, ο Θεός έχει επιβάλει κάποια τιμωρία και έχει αφήσει κάποια γεγονότα να συμβούν σε όσους Του επιτίθενται με ιδιαίτερα ελεεινό τρόπο. Ποια είναι η στάση του Θεού απέναντι στις επιθέσεις, τις συκοφαντίες και τις βλασφημίες του ευρύτερου κοινού; Πώς το χειρίζεται αυτό ο Θεός; Το αγνοεί· κάνει ό,τι πρέπει να γίνει με τον τρόπο που πρέπει να γίνει, επιλέγει όσους οφείλει να επιλέξει και καθοδηγεί όσους οφείλει να καθοδηγήσει. Ολόκληρος ο κόσμος βρίσκεται σε τάξη στα χέρια του Θεού· οι ανθρωπίνες επιθέσεις, συκοφαντίες ή βλασφημίες δεν έχουν κάνει ποτέ τον Θεό να διαταράξει ή να αλλάξει τα σχέδιά Του. Με όση μανία κι αν καταπιέζουν και συλλαμβάνουν οι κακές δυνάμεις του Σατανά τον εκλεκτό λαό του Θεού, αυτό δεν έχει κάνει ποτέ τον Θεό να αλλάξει τα σχέδιά Του ή τη γνώμη Του. Οι σκέψεις και οι ιδέες Του παραμένουν τελείως αμετάβλητες· ο Θεός συνεχίζει απλώς να επιτελεί όπως πάντα το έργο που έχει σκοπό να κάνει και να διαχειρίζεται την ανθρωπότητά Του. Για τον Θεό, αυτές οι επιθέσεις, οι συκοφαντίες και οι βλασφημίες δεν αποτέλεσαν ποτέ κώλυμα· ο Θεός δεν δίνει σημασία σ' αυτά τα πράγματα. Γιατί δεν δικαιολογεί και δεν υπερασπίζεται ο Θεός τον εαυτό Του; Για τον Θεό, αυτά τα πράγματα είναι απολύτως φυσιολογικά. Η ανθρωπότητα είναι η ανθρωπότητα και ο Σατανάς είναι ο Σατανάς. Είναι πολύ φυσιολογικό να κάνουν οι άνθρωποι τέτοια πράγματα, αφού δεν κατανοούν την αλήθεια ούτε τα αληθινά γεγονότα. Επηρεάζει αυτό τα στάδια του έργου του Θεού; Όχι. Ο Θεός διαθέτει τεράστια δύναμη· έχει κυριαρχία στα πάντα. Όλα τα πράγματα —τα πάντα— λειτουργούν μεθοδικά μέσα στα λόγια του Θεού, στις σκέψεις του Θεού και υπό την κυριαρχία Του. Ό,τι κι αν λέει και ό,τι κι αν κάνει η ανθρωπότητα, δεν μπορεί να επηρεάσει το έργο του Θεού με κανέναν τρόπο· αυτό έχει την ικανότητα να κάνει ένας Θεός με θεϊκή ουσία. Ο Θεός ενεργεί όταν έρχεται η ώρα, εκπληρώνει τα σχέδιά Του χωρίς την παραμικρή απόκλιση και κανείς δεν μπορεί να αλλάξει τίποτα απ' αυτά. Τα

σχόλια των ανθρώπων και κάθε επίθεση ή συκοφαντία των ανθρώπων εις βάρος του Θεού, είτε πρόκειται για σκόπιμες απόπειρες παρεμπόδισης και καταστροφής του έργου του Θεού είτε για ακούσια αναστάτωση και διάλυση του έργου Του, δεν έχουν καταφέρει ποτέ τον επιδιωκόμενο στόχο τους. Γιατί; Αυτή είναι η εξουσία του Θεού· αυτό επιβεβαιώνει πως η εξουσία του Θεού είναι μοναδική και δεν μπορεί ούτε να την αντικαταστήσει ούτε να την ξεπεράσει καμία δύναμη. Αυτό είναι γεγονός. Ο Θεός έχει αυτήν την εξουσία και δύναμη, ο Θεός έχει την αληθινή ταυτότητά Του και καμία δύναμη δεν μπορεί να αλλάξει τίποτα· γιατί να ασχολείται, λοιπόν, ο Θεός με τις ασημαντες επιθέσεις και συκοφαντίες των ανθρώπων; Για τον Θεό, όσες σημαντικές προσωπικότητες ή όσο ισχυρές δυνάμεις της ανθρωπότητας κι αν προσπαθήσουν να Του φέρουν κωλύματα, να Τον συκοφαντήσουν, να Του επιτεθούν ή να Τον βλασφημήσουν, αυτό δεν μπορεί να αναστατώσει ούτε στο ελάχιστο το έργο Του. Αντίθετα, αυτές οι ενέργειες δεν κάνουν κάτι άλλο παρά να αναδεικνύουν τη δίκαιη διάθεση και την παντοδυναμία του Θεού. Η αναστάτωση που προκαλούν οι κακές δυνάμεις του Σατανά είναι ένα μικρό μόνον επεισόδιο στην πορεία της ανθρώπινης ιστορίας. Αυτά που μπορούν να κυριαρχούν σε όλη την ανθρωπότητα, να επηρεάζουν όλη την ανθρωπότητα και να αλλάζουν όλη την ανθρωπότητα είναι το έργο του Θεού, το σχέδιο του Θεού και η μεγάλη δύναμη και εξουσία του Θεού. Αυτό είναι γεγονός. Από την άλλη, χρειάζεται να ασχοληθεί ο Θεός με τον διασυρμό, τις επιθέσεις, τις συκοφαντίες και τις βλασφημίες των ανθρώπων εναντίον Του; Όχι. Επειδή ο Θεός έχει εξουσία, η δήλωσή Του: «Εννοώ αυτό που λέω, αυτό που λέω θα γίνει και αυτό που κάνω θα διαρκέσει για πάντα» για τον Θεό θα γίνεται πάντα πραγματικότητα· γίνεται πραγματικότητα και εκπληρώνεται κάθε μέρα. Αυτή είναι η εξουσία του Θεού. Κάποιοι άνθρωποι ρωτούν: «Είναι αυτή η εμπιστοσύνη και η πίστη του Θεού;» Κάνεις λάθος! Οι άνθρωποι έχουν εμπιστοσύνη και οι άνθρωποι χρειάζονται πίστη, ο Θεός, όμως, όχι. Γιατί; Επειδή ο Θεός έχει εξουσία και δύναμη και, όσο κι αν Τον συκοφαντεί ή Τον καταδικάζει η ανθρωπότητα, όση αναστάτωση ή σαμποτάζ κι αν προκαλούν οι εχθρικές δυνάμεις του Σατανά, δεν θα αλλάξει τίποτα. Επομένως, ο Θεός δεν χρειάζεται να εξαλείψει τις εχθρικές δυνάμεις που υπάρχουν στη διεφθαρμένη ανθρωπότητα και οι οποίες Του επιτίθενται, Τον συκοφαντούν και Τον βλασφημούν προτού εκτελέσει το έργο Του. Υπό ποιες συνθήκες εργάζεται ο Θεός; Υπό ποιες συνθήκες καταφέρνει να νικήσει; Υπό ποιες συνθήκες πραγματοποιεί το έργο Του; Μέσα στην какоφωνία των επιθέσεων, των συκοφαντιών και των βλασφημιών όλης της ανθρωπότητας και όλων των εχθρικών δυνάμεων· πραγματοποιεί το έργο Του σε ένα τέτοιο περιβάλλον και υπόβαθρο. Δεν αποτελεί αυτό μια εκδήλωση της μεγάλης δύναμης του Θεού; Δεν είναι η εξουσία του Θεού; (Ναι.) Ποιος μπορεί να αρνηθεί αυτό το γεγονός; Τολμάς να μην αναγνωρίζεις πως είναι γεγονός;

Καθ' όλη τη διάρκεια της ιστορίας, η ανθρωπότητα συκοφαντεί και βλασφημεί αδιάκοπα τον Θεό, ενώ, τις έσχατες ημέρες, οι δυνάμεις που υπάρχουν σε όλη την ανθρωπότητα και που αντιστέκονται στον Θεό έχουν γίνει ακόμη πιο ισχυρές και περισσότεροι άνθρωποι συκοφαντούν και καταδικάζουν τον Θεό. Η ανθρωπότητα

αξιοποιεί διάφορες μεθόδους —μέσω εφημερίδων, της τηλεόρασης, του διαδικτύου και άλλων μέσων μαζικής ενημέρωσης— για να συκοφαντήσει τον Θεό και να Του επιτεθεί. Έχουμε αναλύσει, όμως, ποτέ αυτές τις φήμες σε κάποια συνάθροισή μας; (Όχι.) Γιατί όχι; Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Μήπως επειδή οι αθώοι παραμένουν αθώοι και οι φήμες σβήνουν όταν φτάσουν στ' αυτιά των σοφών;» Αυτός είναι ο λόγος; (Αυτές οι φήμες δεν μπορούν να επηρεάσουν ουσιαστικά το έργο του Θεού. Όση αναστάτωση κι αν προκαλεί ο Σατανάς, δεν μπορεί να σαμποτάρει ή να παρεμποδίσει την πρόοδο του έργου και του σχεδίου του Θεού.) Τέτοιο ακριβώς πράγμα είναι ο Σατανάς· εφόσον ενεργεί ο Θεός, εφόσον εργάζεται ο Θεός, ο Σατανάς έρχεται για να προκαλέσει αναστάτωση. Αυτόν ακριβώς τον ρόλο παίζει. Είναι αποδεκτό να τον σταματήσεις να παίζει αυτόν τον ρόλο; Πρέπει να του δώσετε το περιθώριο, τη σκηνή και την ευκαιρία που χρειάζεται για να παίζει τον ρόλο του. Όταν παίζει για αρκετό καιρό τον ρόλο του, κουραστεί από την αναταραχή του και έχει κάνει αρκετό κακό, οι μέρες του θα φτάσουν στο τέλος τους. Δεν χρειάζεται να σπαταλήσεις πολύτιμο χρόνο για να αναλύσεις και να εξετάσεις τις διάφορες φήμες και τις κακές του πράξεις για να αντικρούσεις αυτές τις φήμες· κάτι τέτοιο είναι ανώφελο και άχρηστο. Σε τι χρησιμεύει να αναλύονται αυτά τα πράγματα; Μπορεί να αντιπροσωπεύσει το να κατανοούν οι άνθρωποι την αλήθεια; Υπάρχουν πάρα πολλές αλήθειες που θα πρέπει να καταλάβουν οι άνθρωποι· δεν μπορούν ούτε να ακούσουν όλες αυτές τις αλήθειες, πόσο μάλλον να αντικρούσουν αυτές τις φήμες. Έχουν οι άνθρωποι τον ελεύθερο χρόνο να κάνουν κάτι τέτοιο; Για να είμαι ειλικρινής, δεν με ενδιαφέρουν καθόλου αυτά τα ζητήματα ούτε είμαι διατεθειμένος να τα αναφέρω ή να δώσω σημασία σ' αυτά. Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Ισχύει πως τα τελευταία χρόνια δεν τολμάς να πας πουθενά; Ισχύει πως, επειδή κυκλοφορούν τόσες φήμες, είσαι πάντα αγχωμένος και φοβισμένος όπου και αν πας;» Τους λέω πως δεν νιώθω τίποτα απολύτως. Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Δεν θέλεις να υπερασπιστείς τον εαυτό Σου ενάντια σ' αυτά τα πράγματα που δεν έχεις κάνει;» Τι να υπερασπιστώ; Δεν προλαβαίνω να ασχοληθώ ούτε με τις κανονικές Μου δουλειές! Συζητώ με ανθρώπους, με δημιουργημένα όντα, όχι με διαβόλους. Κάποιοι άνθρωποι ρωτούν: «Δεν θυμώνεις όταν ακούς αυτές τις φήμες;» Τους λέω πως δεν νιώθω τίποτα γι' αυτές, πως δεν Με κάνουν να νιώθω τίποτα· δεν ασχολούμαι με αυτά τα ζητήματα. Κάποιοι άνθρωποι ρωτούν: «Δεν νιώθεις αδικημένος;» Τους λέω πως δεν νιώθω αδικημένος· για τι πράγμα να νιώσω αδικημένος; Κάνω ό,τι μπορώ και ό,τι πρέπει να κάνω, το κάνω καλά και ανταποκρίνομαι στις ευθύνες Μου· αυτό είναι ό,τι καλύτερο και έχει νόημα. Δεν θα Μου αποσπάσουν την προσοχή αυτά τα ανούσια και άχρηστα πράγματα ούτε θα αφιερώσω χρόνο σ' αυτά. Δεν έχω τον χρόνο να ασχοληθώ μ' αυτά τα ζητήματα. Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Θα ασχοληθείς μαζί τους όταν έχεις ελεύθερο χρόνο;» Όχι, δεν θα ασχοληθώ ούτε όταν έχω ελεύθερο χρόνο. Θα προτιμούσα να μιλήσω με τον σκύλο Μου παρά να συζητήσω με διαβόλους. Αν γνωρίζεις ξεκάθαρα πως πρόκειται για έναν διάβολο που ξεστομίζει λόγια του διαβόλου, γιατί να ασχοληθείς μαζί του; Δεν πρέπει να ασχοληθείς καθόλου· το σωστό είναι να αφήσεις τον διάβολο να ντροπιαστεί απόλυτα. Με λίγα λόγια, η στάση που έχει ο Θεός

απέναντι σ' αυτές τις φήμες είναι η εξής: Με κάθε Του πράξη και με κάθε κουβέντα που λέει, ο Θεός δεν δικαιολογείται και δεν αποδεικνύει την αξία Του στην ανθρωπότητα και σίγουρα δεν δικαιολογείται στον Σατανά, τον εχθρό Του, λέγοντας πως είναι αγνός, αθώος και άμεμπτος. Όλα όσα κάνει ο Θεός είναι για τη διαχείρισή Του, για να σώσει τους ανθρώπους που σκοπεύει να σώσει. Ακολουθεί το σχέδιο της διαχείρισής Του βήμα προς βήμα· δεν το κάνει για να δείξει κάτι σε κάποιον ούτε για να επιβεβαιώσει την ταυτότητά Του. Για να μιλήσω στη γλώσσα των ανθρώπων, όλα όσα κάνει ο Θεός γίνονται ενστικτωδώς και δεν υπάρχει ίχνος ανειλικρίνειας ή παθητικότητας. Το γεγονός πως ο Θεός επιτελεί όλες αυτές τις εργασίες ενστικτωδώς επιβεβαιώνει την ταυτότητα και την ουσία Του. Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να αλλάξει το σχέδιο του Θεού ούτε να ξεπεράσει την εξουσία και τη δύναμη του Θεού· αυτό είναι γεγονός. Επομένως, ο Θεός αγνοεί τις φήμες και τα λόγια του διαβόλου που Του επιτίθενται και Τον συκοφαντούν από κάθε πλευρά της ανθρωπότητας. Πείτε Μου, δεν θα ήταν πανεύκολο για τον Θεό να διατυπώσει ένα κεφάλαιο με λόγια ή να γράψει μια καταδίκη για να διαμαρτυρηθεί ενάντια στις επιθέσεις και την αντίσταση των αθεϊστικών κυβερνώντων κομμάτων του κόσμου και του θρησκευτικού κόσμου εις βάρος Του; Ο Θεός, όμως, δεν θα ενεργήσει έτσι απέναντι στον Σατανά. Ο Θεός λειτουργεί σύμφωνα με αρχές· ο Θεός θα καταστρέψει τις κακές δυνάμεις του Σατανά στον δικό Του χρόνο. Είναι πανεύκολο για τον Θεό να κάνει κάτι. Ο Θεός θα μπορούσε να επιτελέσει κάποιες θαυμαστές πράξεις στους ουρανούς, οπότε οι ουρανοί θα άνοιγαν ξαφνικά στα δύο και μια φωνή θα έλεγε: «Είμαι ο ένας αληθινός Θεός Τον οποίο συκοφαντείτε και βλασφημείτε και στον οποίο επιτίθεστε. Είμαι ο Παντοδύναμος Τον οποίο τώρα συκοφαντείτε και βλασφημείτε!» Με το που άκουγαν αυτά τα λόγια οι άνθρωποι, θα σάστιζαν και θα έμεναν εμβρόντητοι στη στιγμή, και δεν θα μπορούσαν παρά να πέσουν με το πρόσωπο καταγής, κλαίγοντας και τρίζοντας τα δόντια τους. Αυτή η μία πρόταση θα έλυνε τα πάντα, θα αποδείκνυε τα πάντα· θα τολμούσε τότε κανείς να προσβάλει τον Θεό; Δεν θα φοβόντουσαν τόσο πολύ αυτοί οι διάβολοι του θρησκευτικού κόσμου που θα εξαφανίζονταν χωρίς ίχνος; Ο Σατανάς κατασκευάζει φήμες για τον Θεό, Τον συκοφαντεί και Του επιτίθεται, προκαλώντας θυμό και μίσος σε όσους πιστεύουν στον Θεό, κάνοντάς τους να μην μπορούν να φάνε ή να κοιμηθούν, να θέλουν να γράψουν άρθρα και να γυρίσουν εκπομπές για να τον διαψεύσουν, ενώ ο Θεός ενεργεί με απλό τρόπο: Με λίγες μόνο προτάσεις Του, ολόκληρη η ανθρωπότητα θα παραδινόταν απόλυτα και δεν θα τολμούσε πια να Του επιτεθεί ή να Τον βλασφημήσει. Πώς έγινε υπάκουος ο Παύλος; (Του εμφανίστηκε ο Θεός στον δρόμο για τη Δαμασκό.) Του εμφανίστηκε ο Θεός. Στην πραγματικότητα, το μόνο που είδε ο Παύλος ήταν ένα φως που τον τρόμαξε τόσο πολύ ώστε έπεσε με το πρόσωπο καταγής και δεν τόλμησε να υποβάλει ξανά σε διωγμό τον Ιησού. Τόσο εύκολη είναι η αντιμετώπιση του Σατανά· στην πραγματικότητα, είναι πανεύκολο για τον Θεό. Ο Θεός θα μπορούσε να το κανονίσει με μία και μόνο λέξη. Αυτό θα ήταν πολύ πιο εύκολο από το να σας μιλάει επί δεκαετίες και να καταβάλλει όλη αυτήν την προσπάθεια για εσάς, αλλά ο Θεός δεν ενεργεί έτσι. Γιατί; Πρέπει να σας πω ένα

μυστικό: Ο Θεός σώζει ανθρώπους, τους ανθρώπους, δηλαδή, που έχει επιλέξει. Οι υπόλοιποι, εκείνοι, δηλαδή, που δεν έχει επιλέξει ο Θεός, δεν θεωρούνται άνθρωποι· είναι θηρία και διάβολοι που είναι ανάξιοι να ακούσουν τη φωνή του Θεού, να δουν το πρόσωπό Του, πόσο μάλλον να γνωρίζουν οποιαδήποτε πληροφορία για τον Θεό. Επομένως, ο Θεός δεν ενεργεί κατ' αυτόν τον τρόπο. Η ταυτότητα του Θεού είναι αξιότιμη· δεν μπορεί να Τον δει όποιος θέλει απλώς να Τον δει ούτε και θα εμφανιστεί σε κάποιον απλώς και μόνο επειδή πάντα κοιτάζει προσηλωμένα, ένθερμα και ολόκαρδα προς ένα συγκεκριμένο μέρος στον ουρανό. Νομίζεις πως μπορεί να δει τον Θεό όποιος θέλει απλώς να Τον δει; Ο Θεός έχει αξιοπρέπεια· ο Θεός εμφανίζεται σε όσους έχουν φόβο Θεού και αποφεύγουν το κακό, εμφανίζεται σε άγιους τόπους και κρύβεται από τους ακάθαρτους τόπους. Δεν χρειάζεται να συζητήσουμε για το αν ολόκληρη η ανθρωπότητα είναι ακάθαρτη ή άγια. Δεν της αξίζει αυτής της ανθρωπότητας να δει τον Θεό· εφόσον δεν αναγνωρίζει την ύπαρξη του Θεού, γιατί να της εμφανιστεί ο Θεός; Δεν είναι άξια! Ο Θεός είναι ικανός να κάνει πράγματα, αλλά δεν τα κάνει· αυτό επιβεβαιώνει την ταπεινότητα και την απόκρυψη του Θεού, καθώς και την εντιμότητα της ταυτότητάς Του. Πείτε Μου, αν μπορούσε να τα κάνει αυτά τα πράγματα ο Σατανάς, πόσες φορές τη μέρα θα τα έκανε και σε τι βαθμό θα έκανε επίδειξη; Όταν οι άνθρωποι, οι οποίοι έχουν διαφθαρεί από τον Σατανά, αποκτούν κάποιο ασήμαντο αξίωμα και διαθέτουν λίγη δύναμη, ποιος ξέρει σε τι βαθμό θα κάνουν επίδειξη αυτής της δύναμης· για να μην αναφερθούμε στον Σατανά, ο οποίος θα καταχραστεί και θα μοστράρει με ασύλληπτους τρόπους την παραμικρή δύναμη που κατέχει. Ο Θεός δεν ενεργεί κατ' αυτόν τον τρόπο· μη μετράτε τον Θεό χρησιμοποιώντας τη λογική του Σατανά, καθώς αυτό θα ήταν τεράστιο λάθος. Όσο για το τι μπορεί να κάνει ο Θεός, είναι στο χέρι Του αν επιθυμεί να το κάνει· αν το επιθυμεί ο Θεός, τότε μπορεί να γίνει μέσα σε μια στιγμή, ενώ αν δεν το επιθυμεί, κανείς δεν μπορεί να Τον εξαναγκάσει να το κάνει. Αυτήν ακριβώς τη στάση έχει ο Θεός απέναντι στις φήμες: Τις αγνοεί. Ο Θεός εξακολουθεί να κάνει αυτό που οφείλει και αυτό που έχει σκοπό να κάνει· κανένας άνθρωπος και καμία δύναμη δεν μπορεί να χαλάσει ή να αλλάξει το σχέδιό Του. Αυτές οι φήμες που επιτίθενται στον Θεό, Τον συκοφαντούν και Τον διασύρουν δεν αλλάζουν τίποτα. Οι φήμες, στο κάτω κάτω, είναι μόνο φήμες και δεν μπορούν να γίνουν ποτέ γεγονότα. Ακόμη κι αν εναρμονίζονται με την ανθρώπινη φιλοσοφία, επιστήμη, ηθική, θεωρία και ούτω καθεξής, ακόμη κι αν ολόκληρη η ανθρωπότητα ξεσηκωθεί για να επιτεθεί στον Θεό, η ανθρωπότητα δεν θα έχει την αλήθεια με το μέρος της ούτε θα γίνει κάτοχος της αλήθειας. Ο Θεός είναι για πάντα ο Θεός· η ταυτότητα και η θέση Του δεν αλλάζουν ποτέ. Επομένως, όση αναστάτωση κι αν προκαλεί ο Σατανάς, το έργο του Θεού συνεχίζει να προχωρά με εύτακτο τρόπο, επειδή είναι το έργο του Θεού. Αν ήταν έργο ανθρώπων, τότε το καθεστώς του Σατανά που προκαλεί τέτοια αναστάτωση και οι διάφορες κοινωνικές δυνάμεις που εξαπολύουν τέτοιες επιθέσεις και συκοφαντίες θα το είχαν ήδη καταστρέψει και θα είχε ήδη πάψει να υφίσταται. Η εκκλησία ευημερεί όλο και περισσότερο μόνο όταν μιλά και εργάζεται ο Θεός, μόνο όταν εργάζεται το Άγιο Πνεύμα.

Δεν είναι γεγονός αυτό; Το έχετε δει αυτό το γεγονός; (Ναι.) Τι έχετε δει; (Το ευαγγέλιο της βασιλείας έχει ήδη διαδοθεί σε δεκάδες χώρες, ενώ οι φήμες που κατασκευάζει και διαδίδει ο Σατανάς δεν έχουν εμποδίσει καθόλου όσους αγαπούν την αλήθεια να στραφούν στον Θεό.) Αυτό είναι πράξη του Θεού· τόσο το έργο του Θεού όσο και τα λόγια του Θεού μπορούν να πετύχουν αυτό το αποτέλεσμα —κι αυτό ο Σατανάς δεν το περίμενε. Τα λόγια του Θεού έχουν τεράστια δύναμη· η διάδοση του ευαγγελίου βρίσκεται σε καλό δρόμο και όλα προχωρούν εύτακτα και απαρέγκλιτα σύμφωνα με το σχέδιο του Θεού. Το έργο και τα λόγια του Θεού διαδίδονται στον εκλεκτό λαό του Θεού, όπως είχε οριστεί προ πολλού. Ο αριθμός των ανθρώπων που κερδίζονται από το κήρυγμα του ευαγγελίου και ο αριθμός των ανθρώπων που διερευνούν την αληθινή οδό αυξάνεται κάθε μήνα. Δεν δείχνει αυτό πόσο έχει διαδοθεί το ευαγγελικό έργο; Χωρίς το έργο του Θεού, όσοι άνθρωποι κι αν πλήρωναν κάποιο τίμημα και όσο μεγάλο κι αν ήταν αυτό, δεν θα μπορούσαν να πετύχουν αυτό το αποτέλεσμα. Αυτή είναι η ισχύς του Θεού, το αποτέλεσμα που επιτυγχάνεται μέσω της δύναμης των λόγων του Θεού.

Ας συνεχίσουμε τη συζήτησή μας για το πώς αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι τις διάφορες φήμες. Οι άνθρωποι δεν μπορούν να υιοθετήσουν την ίδια στάση με τον Θεό απέναντι στις διάφορες φήμες. Δεν καταλαβαίνουν τις προθέσεις του Θεού και, μόλις ακούσουν φήμες, πάντα νιώθουν το εξής: «Αν δεν κάνω κάτι, δεν θα έχω καθαρή τη συνείδησή μου. Αν υπερισχύσουν οι άνθρωποι που κατασκευάζουν φήμες, δεν θα νιώθω ήρεμος, αλλά δυσαρεστημένος και αγανακτισμένος, έχοντας την αίσθηση πως υπάρχει μια ανισορροπία, οπότε πρέπει να τις διαψεύσω. Πρέπει να φτιάξω ένα βίντεο ή να γράψω ένα άρθρο για να ξεκαθαρίσω τις φήμες». Αξίζει να αναλογιστεί κανείς αν το να ενεργεί με μια τέτοια νοοτροπία συνάδει με τις προθέσεις του Θεού, αν συμφωνεί με τις αλήθεια-αρχές. Αν ο σκοπός και το κίνητρό σας όταν κάνετε το έργο της εκκλησίας και τα καθήκοντά σας είναι απλώς και μόνο να ξεκαθαρίσετε τις φήμες και να εξηγήσετε με σαφήνεια πως πιστεύετε στον αληθινό Θεό, πως βρίσκεστε στο σωστό μονοπάτι στη ζωή, πως όλα όσα έχετε κάνει για να κηρύξετε το ευαγγέλιο και να καταθέσετε μαρτυρία στον Θεό ήταν δίκαια και πως ο μόνος λόγος που σας κατηγορήσε ο κόσμος για τόσα αβάσιμα εγκλήματα είναι επειδή δεν γνωρίζει και δεν κατανοεί την αλήθεια σχετικά με όλα αυτά τα γεγονότα —και έτσι ελπίζετε πως, όταν ξεκαθαρίσουν τα πάντα, ο κόσμος θα αναγνωρίσει ότι είστε αθώοι, κάθε παράγοντας του κόσμου θα αναγνωρίσει παγκοσμίως ότι «πιστεύετε στον αληθινό Θεό, βρίσκεστε στο σωστό μονοπάτι στη ζωή και όλα όσα σας έχει ζητήσει ο Θεός να κάνετε είναι σωστά και αποτελούν έναν δίκαιο σκοπό»— τότε τι θα γίνει; Θα νιώθετε ήσυχοι και δικαιωμένοι στην πίστη σας; Θα έχετε αρχίσει να βαδίζετε στον σωστό δρόμο της πίστης στον Θεό; Θα έχετε μπει στο μονοπάτι της σωτηρίας, χωρίς εξωτερικές παρεμβάσεις; Θα έχετε αποκτήσει θεοφοβούμενη καρδιά; Θα μπορέσετε τότε να υποταχθείτε στον Θεό; Να λάβετε την έγκριση του Θεού; (Όχι.) Είναι δυνατόν οι άνθρωποι να μη σε παρανοούν καθόλου, μόνο να σε εγκωμιάζουν και να σε σέβονται, κι έτσι να μπορείς να πιστεύεις στον Θεό με καθαρή συνείδηση; Σε καμία περίπτωση! Φυσικά, οι άνθρωποι δεν μπορούν να υιοθετήσουν την

ίδια στάση που έχει ο Θεός απέναντι στις φήμες, αλλά θα πρέπει να έχει κανείς τη σωστή άποψη, μια ακριβή στάση και θέση και να λέει: «Αυτές οι φήμες είναι πράγματι μισητές και αηδιαστικές. Από τις φήμες αυτές είναι φανερό πως η διεφθαρμένη ανθρωπότητα είναι πράγματι ο εχθρός του Θεού· αυτό είναι απολύτως σωστό! Δεν πρέπει να κρίνω το κατά πόσον το έργο του Θεού είναι αληθινό ή ψευδές με βάση τις φήμες του Σατανά. Μέσα από την ανάγνωση των λόγων του Θεού και από εμπειρίες καθώς κάνω το καθήκον μου, επιβεβαιώνω πως όλα τα λόγια του Θεού είναι η αλήθεια και πως όλα όσα κάνει ο Θεός δίνουν τη δυνατότητα στους ανθρώπους να σωθούν. Εφόσον έχω προσέλθει σήμερα ενώπιον του Θεού για να αποδεχτώ τη σωτηρία Του, οφείλω να κάνω το καθήκον μου και να ανταποκριθώ στις υποχρεώσεις και τις ευθύνες μου για να διακηρύξω τα λόγια του Θεού, να διακηρύξω το όνομά Του και να καταθέσω μαρτυρία στο έργο και τις προθέσεις του Θεού, ώστε όσοι επιλέξει ο Θεός να μπορέσουν να επιστρέψουν στον οίκο Του, να ακούσουν τη φωνή Του και να λάβουν από τον Θεό την προμήθεια των λόγων και της ζωής το γρηγορότερο και συντομότερο δυνατόν. Αυτή είναι η υποχρέωση και η ευθύνη μου. Συνεργάζομαι στο έργο του Θεού, όχι όμως για να δικαιολογήσω πως το μονοπάτι που ακολουθώ είναι το σωστό ή πως ο σκοπός για τον οποίο αγωνίζομαι είναι δίκαιος· δεν το κάνω γι' αυτά τα πράγματα. Δεν κάνω το καθήκον μου ως αντίποινα για τις επιθέσεις και τις συκοφαντίες του Σατανά εις βάρος του Θεού, αλλά ανταποκρίνομαι στις υποχρεώσεις και τις ευθύνες μου και, φυσικά, στην αφοσίωσή μου, για να ανταποδώσω την αγάπη του Θεού, να αποδεχτώ την ανάθεση από τον Θεό και να συνεργαστώ στο έργο Του». Είναι η σωστή οπτική αυτή; Είναι η οπτική που θα πρέπει να υιοθετούν οι άνθρωποι; (Ναι.) Από αυτήν τη σκοπιά, όταν δημιουργείτε διάφορες εκπομπές, είτε τραγουδάτε ύμνους, χορεύετε, γυρίζετε ταινίες ή ανεβάζετε θεατρικά έργα σχετικά με βιωματικές μαρτυρίες, δεν θα πρέπει να αλλάξει κάπως η στάση των ανθρώπων, η οπτική τους γωνία και κάποιες συγκεκριμένες δηλώσεις που κάνουν; (Ναι.) Ωστόσο, οι περισσότεροι άνθρωποι έχουν εκτελέσει όλες αυτές τις εργασίες με παρορμητικότητα και μίσος, μπλεγμένοι στα ανθρώπινα συναισθήματα. Επομένως, έχουν εκθέσει πάρα πολλά σχετικά με τις ενέργειες και τις συμπεριφορές των απίστων, του κυβερνώντος κόμματος και του θρησκευτικού κόσμου, ενώ τα λόγια τους ήταν πολύ σκληρά, με αποτέλεσμα αυτές οι εκπομπές να έχουν κάπως αρνητικό αντίκτυπο στους θεατές. Ο λόγος είναι απλός: Οι άνθρωποι αναλαμβάνουν όλες αυτές τις δραστηριότητες με ένα συγκεκριμένο συναίσθημα και όχι ακριβώς από τη σωστή οπτική γωνία. Και οι άνθρωποι εξακολουθούν να θεωρούν πως αυτό είναι πολύ δίκαιο και λένε: «Μας επιτίθενται, μας διασύρουν και κατασκευάζουν φήμες για εμάς· τι το κακό έχει να τους εκθέτουμε; Είναι νόμιμη αυτοάμυνα! Δεν είναι παράνομο να αμύνεται κανείς με θεμιτό τρόπο και δεν βγάζουμε πράγματα από το μυαλό μας· όλοι μας αναλύουμε τα πράγματα με βάση τα γεγονότα. Κατασκευάζουν φήμες για εμάς από το τίποτα· είναι λάθος να τους εκθέτουμε και να τους αναλύουμε; Δεν μπορούμε να προβούμε σε αντίποινα;» Σε τι ωφελούν τα αντίποινα; Οι διάβολοι είναι γεμάτοι ψέματα και δεν κάνουν ποτέ ούτε μία αληθινή δήλωση· έχει κάποια αξία να αναλύετε συνεχώς τα ψέματά τους,

ώστε να αναγνωρίσουν πως λένε ψέματα και ώστε, αφού το παραδεχτούν, να μην πουν ποτέ ξανά ψέματα; Μπορούν να καταφέρουν κάτι τέτοιο; (Όχι.) Δεν δείχνει ανοησία και άγνοια αυτή η προσέγγιση; Από καιρό λέω πως βασική δουλειά μας είναι να καταθέσουμε μαρτυρία στο έργο του Θεού, στα αποτελέσματα που επιτυγχάνονται μέσω του έργου Του, στα λόγια Του και στα αποτελέσματα που έχουν τα λόγια Του στους ανθρώπους, καθώς και πως, σε ό,τι αφορά την καταπίεση και τους διωγμούς από το κυβερνών κόμμα και την αντίσταση και την καταδίκη από τον θρησκευτικό κόσμο, αρκεί να αναφέρουμε εν συντομία το σχετικό υπόβαθρο. Όσες φορές κι αν τ' ακούσουν αυτό οι άνθρωποι, όμως, δεν μπορούν να το καταλάβουν. Πάντα αντιμετωπίζουν αυτά τα ζητήματα παρορμητικά και θέλουν να επιχειρηματολογήσουν. Και ποιο είναι το αποτέλεσμα; Δεν αποφέρει κανένα αποτέλεσμα, αφού οι κακές δυνάμεις του Σατανά δεν καταλαβαίνουν από επιχειρήματα. Αυτή δεν είναι η ανοησία και η άγνοια των ανθρώπων;

Κάποιοι άνθρωποι κηρύττουν το ευαγγέλιο, μαθαίνουν κάποιο τεχνικό επάγγελμα ή κάνουν ένα συγκεκριμένο καθήκον με μόνο τους κίνητρο να ξεκαθαρίσουν τις φήμες και να εξηγήσουν την αλήθεια στους ανθρώπους, κηρύττοντας πόλεμο στον σκοτεινό κόσμο και στους κακούς ανθρώπους που αντιστέκονται στον Θεό. Είναι δίκαιη αυτή η πράξη; Είτε αυτό που κάνεις είναι σωστό είτε λάθος, πρέπει να καταλάβεις το εξής: Μπορεί να σώσει ο Θεός τους μοχθηρούς ανθρώπους που είναι εχθρικοί απέναντί Του; Έχει κάποια αξία να το κάνεις αυτό; Αν δεν καταλαβαίνεις τι είδους ανθρώπους σώζει ο Θεός και πάντα εκφράζεις κάποιες απόψεις που φαίνονται σωστές, αλλά στην πραγματικότητα είναι λανθασμένες, τότε δεν παρεμποδίζεις τη σωτηρία σου; Κάποιοι άνθρωποι κάνουν το καθήκον τους μόνο και μόνο για να πολεμήσουν τις κακές δυνάμεις που αντιστέκονται στον Θεό και για να εναντιωθούν στις κοσμικές τάσεις. «Λένε πως παραμελούμε τις οικογένειές μας και πως η ζωή μας δεν είναι φυσιολογική, οπότε θέλω να αποδείξω την αξία μου κάνοντας καλά τα καθήκοντά μου. Στο μέλλον, όταν πάω στον ουρανό και εισέλθω στη βασιλεία και εκείνοι κριθούν, θα δουν πως έχω δίκιο!» Τι νόημα έχει να αποδεικνύεις έτσι την αξία σου; Ακόμη κι αν την αποδείξεις, σε τι μπορεί να ωφελήσει; Τι αντιπροσωπεύει; Τι αξία έχει κάτι τέτοιο; Αν μπορούσε να σου δώσει πραγματικά τη δυνατότητα να εισέλθεις στη βασιλεία και να κερδίσεις την έγκριση του Θεού, τότε θα άξιζε τον κόπο και το μονοπάτι σου θα ήταν σωστό. Δυστυχώς, όμως, αυτό το μονοπάτι δεν είναι εφικτό. Δεν είναι το μονοπάτι που έχει προκαθορίσει ο Θεός για τους ανθρώπους και ο Θεός δεν ζητά από τους ανθρώπους να ενεργούν έτσι. Οι άνθρωποι είναι πάντα ανόητοι και σκέφτονται πως, επειδή έχουν την αλήθεια με το μέρος τους και την κατέχουν, πρέπει να αγωνίζονται για δίκαιους σκοπούς, να κηρύξουν πόλεμο σ' αυτόν τον κακό κόσμο και σε όλους εκείνους που κατασκευάζουν φήμες: «Πιστεύουμε στον Θεό, Τον ακολουθούμε και κάνουμε το καθήκον μας· θα σας δείξουμε ποιος βρίσκεται στο σωστό μονοπάτι!» Δεν πρόκειται για παρορμητικότητα; Ωφελεί σε τίποτα να μαλώνεις γι' αυτά τα πράγματα; Δεν έχει καμία απολύτως αξία. Αν έχεις πραγματικά τον χρόνο και την ενέργεια, θα ήταν προτιμότερο να μάθεις καλύτερα ένα επάγγελμα και να μελετήσεις κάποιες επιπλέον γνώσεις και κοινές πληροφορίες που σχετίζονται με ένα

επάγγελμα. Αυτό ωφελεί και στηρίζει την εκτέλεση του καθήκοντός σου. Γιατί τα βάζεις συνεχώς με τις κακές δυνάμεις του κόσμου; Γιατί τα βάζεις συνεχώς με τις φήμες; Μήπως δαπανάς προσπάθεια εκεί που δεν χρειάζεται; Όπως κι αν σου επιτίθενται οι άλλοι, δεν υπάρχει λόγος να τους δίνεις σημασία. Έχουν διαβολική φύση, είναι θηρία —έτσι ακριβώς είναι. Ο Θεός δεν τους σώζει, δεν τους αλλάζει και δεν τους μιλάει. Εφόσον ο Θεός τούς αγνοεί, χρειάζεται να τους δίνεις εσύ σημασία; Δεν δείχνει μια κάποια ανοησία και έλλειψη σοφίας το να επιμένουν οι άνθρωποι να κάνουν πεισματικά τα πράγματα που δεν κάνει ο Θεός; Αν μη τι άλλο, είσαι ένας άνθρωπος ο οποίος δεν έχει καρδιά που υποτάσσεται στον Θεό και δεν αγαπάς ό,τι αγαπάει ο Θεός ούτε μισείς ό,τι μισεί ο Θεός. Δεν βλέπεις ποια στάση έχει ο Θεός απέναντι σ' αυτά τα πράγματα: Ο Θεός τα αγνοεί και εσύ ούτε που καταλαβαίνεις για ποιον λόγο. Σε καθένα από τα τρία στάδια του έργου του Θεού, ο Θεός έχει πει πολλά λόγια. Υπάρχουν πολλοί διάλογοι ανάμεσα στον Θεό και την ανθρωπότητα και, από τους διαλόγους αυτούς, βλέπει κανείς τις προθέσεις, τη διάθεση και την ουσία του Θεού. Ωστόσο, ο Θεός δεν μιλάει ποτέ για το πώς συνομιλεί με τον Σατανά σε κάποια συγκεκριμένα ζητήματα και πώς εκθέτει έτσι τον Σατανά, δίνοντας στην ανθρωπότητα τη δυνατότητα να δει καθαρά το αληθινό πρόσωπο του Σατανά, καθώς και να δει καθαρά πώς αντιμετωπίζει ο Σατανάς τον Θεό. Υπάρχουν πάρα πολλά τέτοια ζητήματα, αλλά ο Θεός δεν τα αναφέρει. Γιατί δεν τα αναφέρει; Επειδή δεν σε ωφελεί το να μιλάει γι' αυτά τα πράγματα. Αυτό που σε ωφελεί περισσότερο είναι τα λόγια της ζωής του Θεού· αυτά τα λόγια που μπορούν να σου δώσουν τη δυνατότητα να προσέλθεις ενώπιον του Θεού και να γίνεις ένας άνθρωπος που υποτάσσεται στον Θεό, που έχει φόβο Θεού και αποστρέφεται το κακό, είναι τα πιο ωφέλιμα για εσένα. Ο Θεός σου λέει πώς να ζεις και πώς να μιλάς, καθώς και πώς να διακρίνεις τους ανθρώπους και τα ζητήματα, να μάθεις πώς να κάνεις πράξη την αλήθεια και να είσαι σοφός σε διάφορα περιβάλλοντα και καταστάσεις· όλα αυτά τα πράγματα είναι ωφέλιμα για σένα. Ο Θεός λέει και κάνει ό,τι είναι ωφέλιμο για σένα. Δεν λέει ούτε μία λέξη που δεν σε ωφελεί. Δεν θα ήταν πανεύκολο για τον Θεό να πει αυτά τα λόγια; Γιατί, λοιπόν, δεν τα λέει; Επειδή η διεφθαρμένη ανθρωπότητα δεν χρειάζεται αυτά τα λόγια. Αυτές οι φήμες ισοδυναμούν με τα λόγια των διαβόλων και του Σατανά και ο Θεός τις αγνοεί· άρα, λοιπόν, ούτε κι εσύ θα πρέπει να τα βάζεις μαζί τους. Κατανοητό; (Ναι.) Από τη στιγμή που καταλαβαίνεις, ξέρεις πώς να ασκηθείς, σωστά; Μη διοχετεύεις τις προσπάθειές σου στο να αναλύεις φήμες, να διαψεύδεις φήμες, να ψάχνεις από πού προήλθαν οι φήμες και ούτω καθεξής. Αν θέλεις πραγματικά μέσα στην καρδιά σου να καταθέσεις μαρτυρία για τον Θεό και θέλεις να μείνεις σταθερός στη μαρτυρία σου και να κερδίσεις την έγκριση του Θεού, υπάρχουν πάρα πολλά λόγια που μπορείς να πεις και πάρα πολλά πράγματα που μπορείς να κάνεις. Πρέπει να συλλογίζεσαι και να βιώνεις τα λόγια και τις αλήθειες που προμηθεύει ο Θεός στους ανθρώπους, ώστε να γίνουν οι αρχές και τα μονοπάτια της άσκησής σου και, εν τέλει, να γίνουν η ζωή σου. Είναι απαραίτητο να δαπανήσεις χρόνο και ενέργεια για να το εφαρμόσεις αυτό. Αν είσαι ανόητος και χαζός, αν ασχολείσαι συνέχεια με τις φήμες, θέλεις συνέχεια να

αποκαταστήσεις το όνομά σου και να ξεκαθαρίσεις στον κόσμο το ποιος είσαι, τότε αυτό προμηνύει μπελάδες· δεν θα κερδίσεις την αλήθεια και αυτές οι κοσμικές φήμες θα σε παγιδέψουν τελείως και θα σε εξαντλήσουν. Στο τέλος, δεν θα μπορείς να εξηγήσεις καθαρά τα πράγματα. Γιατί δεν θα μπορείς να τα εξηγήσεις καθαρά; Γιατί αντιμετωπίζεις τον διάβολο, ο οποίος λέει κατάφωρα ψέματα. Τι λέει τώρα ο διάβολος; Ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας λέει: «Η Κίνα είναι ο υπερασπιστής της παγκόσμιας τάξης, ο υπερασπιστής της παγκόσμιας ειρήνης, και παίζει καίριο ρόλο στη διατήρηση της παγκόσμιας ειρήνης και τάξης». Ποια από τα λόγια που λέει αποτελούν γεγονότα; Είναι αυτά τα λόγια γεγονότα; Όταν ακούς αυτά τα λόγια, δεν νιώθεις θυμωμένος; Μόλις το ακούσεις αυτό, σκέφτεσαι πως, και μόνο που ξεστομίζει τέτοια πράγματα ο Σατανάς, είναι τελείως ξεδιάντροπος. Γιατί να λογομαχήσεις μαζί του; Δεν φέρεσαι ανόητα; Τέτοιο ακριβώς πράγμα είναι ο Σατανάς· ο Θεός τον χρησιμοποιεί απλώς για να παρέχει υπηρεσίες και σε καμία περίπτωση δεν έχει σκοπό να τον σώσει ή να τον αλλάξει. Δεν είναι ανόητο να λογομαχείς μαζί του; Μην κάνεις τέτοιες χαζομάρες. Οι σοφοί άνθρωποι δεν δίνουν σημασία σ' αυτές τις φήμες ούτε περιορίζονται απ' αυτές. Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Αναστατώνομαι μόλις ακούσω τις φήμες!» Τότε θα πρέπει να προσευχηθείς μέσα σου, να χρησιμοποιήσεις την αλήθεια για να διακρίνεις τα πράγματα και, στη συνέχεια, να αναθεματίσεις αυτούς τους διαβόλους και τον Σατανά· έτσι, αυτές οι φήμες θα πάψουν να έχουν επίδραση στην καρδιά σου. Υπάρχει κι άλλος τρόπος: Πρέπει να διακρίνεις την ουσία. Λες: «Ακόμη κι αν οι ενέργειες του Θεού δεν συνάδουν με τις αντιλήψεις μου και η διεφθαρμένη ανθρωπότητα τις καταδικάζει και τις απορρίπτει, εγώ βλέπω πως ο Θεός είναι η αλήθεια και πως οι διάβολοι και ο Σατανάς δεν έχουν καμία αλήθεια. Είμαι αποφασισμένος να πιστεύω στον Θεό! Μόνο ο Θεός μπορεί να με σώσει. Έχει την ουσία του Θεού, είναι ο Θεός και η ουσία Του δεν αλλάζει ποτέ. Όσο κι αν αντιστέκονται οι διάβολοι και ο Σατανάς στον Θεό, δεν έχουν την αλήθεια και δεν πιστεύω τα λόγια των διαβόλων και του Σατανά!» Έχεις αυτήν την πίστη; (Ναι.) Αν έχεις αυτήν την πίστη, δεν θα πρέπει να σε αναστατώνει κανένας άνθρωπος, κανένα γεγονός ή πράγμα ούτε, βέβαια, να σε παραπλανά ο Σατανάς ή να σου επιτίθεται. Τι θα πρέπει να κάνεις, λοιπόν; Αγνόησε τον· αν επικεντρωθείς μόνο στο να επιδιώκεις την αλήθεια και να μένεις σταθερός στη μαρτυρία σου, ο Σατανάς θα ντροπιαστεί.

Μόλις συναναστραφήκαμε πάνω σε κάποια ζητήματα που σχετίζονται με το να διαδίδει κανείς φήμες στην εκκλησία. Οι περισσότεροι άνθρωποι έχουν ακούσει κάποιες φήμες της κινεζικής κομμουνιστικής κυβέρνησης και του θρησκευτικού κόσμου· μόλις συναναστραφήκαμε και πάνω στο πώς να αντιμετωπίζει και να χειρίζεται κανείς αυτές τις φήμες. Μόλις καταλάβουν οι άνθρωποι τις αλήθεια-αρχές, δεν θα τους παραπλανούν ούτε θα τους αναστατώνουν πια οι φήμες. Όταν εμφανιστεί στην εκκλησία κάποιος που διαδίδει φήμες, ό,τι είδους φήμες κι αν είναι αυτές και με όποιον τρόπο ή τόνο κι αν τις διαδίδει, πώς θα πρέπει να προσεγγίσουμε το ζήτημα; Να το αφήσουμε να συμβεί χωρίς να παρέμβουμε ή να εκθέσουμε, να αναλύσουμε και να αντιμετωπίσουμε αυτόν τον άνθρωπο; Ποια μέθοδος συνάδει με τις αρχές; Κάποιοι λένε: «Δεν υπάρχει ελευθερία

του λόγου; Γιατί να μην τον αφήσουμε να μιλήσει; Ας τον αφήσουμε απλώς να τα πει. Μόλις ακούσουν τις φήμες και καταφέρουν όλοι να τις διακρίνουν γι' αυτό που πραγματικά είναι, θα πάψουν να πιστεύουν αυτά τα λόγια του διαβόλου και οι φήμες, όπως είναι φυσικό, θα καταρρεύσουν». Άλλοι λένε: «Είναι απαράδεκτο να διαδίδει φήμες και να συκοφαντεί τον Θεό. Δεν γίνεται να τον αφήσουμε να κάνει πράγματα που συκοφαντούν τον Θεό. Θα πρέπει να του δώσουμε ένα μάθημα για να αφυπνιστεί. Ενώ ο Θεός έχει υπομείνει τόσα βάσανα για να μιλήσει και να εργαστεί ώστε να μας σώσει, αυτός πάει και διαδίδει φήμες. Δεν έχει συνείδηση! Μόνο αν τον αναθεματίσουμε θα κατευναστεί το μίσος μας· αν δεν τον αντιμετωπίσουμε, θα απογοητεύσουμε τον Θεό». Ποιος τρόπος είναι καλός; Καμία απ' αυτές τις μεθόδους δεν είναι καλή. Όπως αναφέραμε νωρίτερα στη συναναστροφή, όσοι διαδίδουν φήμες σίγουρα δεν είναι καλοί και θα πρέπει κανείς να διακρίνει τέτοιους ανθρώπους. Αν διαδίδουν φήμες μόνο περιστασιακά, τότε θα πρέπει να τους δοθεί μια προειδοποίηση. Αν διαδίδουν φήμες συνεχώς, τότε πρέπει να εκτεθούν, να αναλυθούν και, στη συνέχεια, να αποπεμφθούν από την εκκλησία, ώστε να μην μπορούν πια να παραπλανούν ή να βλάπτουν ανθρώπους. Είναι εύκολο να αντιμετωπιστεί αυτό το ζήτημα; Θα το χειριζόσασταν έτσι ή θα περιμένατε να δώσουν την εντολή οι επικεφαλής της εκκλησίας; Μόλις διαπιστωθεί πως κάποιος διαδίδει συνεχώς φήμες και πως, κάθε φορά που έρχεται στις συναθροίσεις, μιλάει γι' αυτά τα πράγματα, δεν διαβάζει ποτέ τα λόγια του Θεού, δεν προσεύχεται ποτέ, δεν μαθαίνει ύμνους και, ακόμη περισσότερο, δεν μοιράζεται καμία βιωματική κατανόηση σχετικά με τα λόγια του Θεού και, όποτε συναναστρέφεται κανείς πάνω στα λόγια του Θεού και μοιράζεται τη βιωματική του μαρτυρία, εκείνος νιώθει αποτροπιασμό και αποστροφή, αλλά δεν νιώθει καμία τέτοια αποστροφή για τις φήμες των απίστων και ενθουσιάζεται πολύ μ' αυτές —μόλις διαπιστωθούν, δηλαδή, όλα αυτά τα πράγματα, γιατί να είστε έστω και λίγο ευγενικοί με έναν τέτοιο άνθρωπο; Είναι ξεκάθαρο πως πρόκειται για έναν υπηρέτη του Σατανά που έχει διεισδύσει στην εκκλησία για να αναστατώσει τους εκλεκτούς του Θεού ενώ ακολουθούν τον Θεό. Επικροτεί την αναστάτωση που προκαλεί; (Όχι.) Αν δεν την επικροτείς, τότε σήκω και πες: «Ο τάδε έρχεται στην εκκλησία και διαδίδει συνέχεια φήμες, δεν διαβάζει τα λόγια του Θεού και δεν μοιράζεται καμία βιωματική κατανόηση σχετικά με τα λόγια του Θεού. Είναι δύσπιστος και θα πρέπει να αποπεμφθεί από την εκκλησία. Έχει κανείς αντίρρηση;» Αν όλοι πουν πως δεν έχουν αντίρρηση και υψώσουν ομόφωνα το χέρι, τότε αυτός ο άνθρωπος θα πρέπει να απομακρυνθεί. Δεν είναι ικανοποιητική αυτή η αντιμετώπιση ενός ανθρώπου που διαδίδει φήμες; (Ναι.) Έτσι θα πρέπει να αντιμετωπίζονται τέτοιοι άνθρωποι.

Δ. Διάκριση των διαφόρων ειδών αβάσιμων φημών που παρερμηνεύουν τα λόγια του Θεού και κρίνουν το έργο του Θεού

Από πού προέρχονται αυτά τα είδη φημών για τα οποία μόλις μιλήσαμε; Προέρχονται από τον μεγάλο κόκκινο δράκοντα, τον θρησκευτικό κόσμο και τους απίστευτους. Πέρα από

τις φήμες από τον έξω κόσμο, υπάρχουν και κάποια ρητά και κουτσομπολιά για το εσωτερικό της εκκλησίας. Υπάρχουν ακόμα και τελείως ψευδείς ισχυρισμοί για τον Θεό, το έργο του Θεού, την ημέρα του Θεού και για κάποια από τα λόγια του Θεού, καθώς και κάποια μυστήρια που αφορούν τον Θεό και το έργο Του, τα οποία δημιουργούν οι άνθρωποι με βάση τις φαντασιοκοπίες και τις αντιλήψεις τους ή με βάση τη συνεχή διαβίβαση λανθασμένων πληροφοριών και αβάσιμων εικασιών. Και επειδή οι άνθρωποι διανθίζουν αυτά τα ρητά, τα κουτσομπολιά και τους ισχυρισμούς, σχηματίζονται αυτές οι φήμες. Από τη στιγμή που σχηματιστούν οι φήμες, κάποιοι άνθρωποι που έχουν αδυναμία στις φήμες δεν βλέπουν την ώρα να τις διαδώσουν, τις αντιμετωπίζουν ως αληθινές, τις διαδίδουν παντού και τις περιγράφουν πολύ γλαφυρά και με μεγάλη λεπτομέρεια, με αποτέλεσμα κάποιοι άνθρωποι που δεν γνωρίζουν πώς έχει πραγματικά η κατάσταση, που δεν κατανοούν την αλήθεια και που είναι ανόητοι και αδαείς, να παραπλανιούνται στ' αλήθεια απ' αυτές τις φήμες. Μόλις παραπλανηθούν, επηρεάζονται και αναστατώνονται; (Ναι.) Κι αυτά είναι κοινά προβλήματα που ανακύπτουν στην εκκλησία. Παρόλο που αυτές οι φήμες ωχριούν σε σύγκριση με εκείνες που αποτελούν συκοφαντίες και επιθέσεις ενάντια στον Θεό και τον οίκο Του, αφού ούτε συκοφαντούν ούτε βλασφημούν τον Θεό, και παρόλο που δεν αναστατώνουν ούτε βλάπτουν το έργο του Θεού, επηρεάζουν, εντούτοις, τη ζωή-είσοδο κάποιων ανθρώπων και θα πρέπει να σταματούν. Για παράδειγμα, όταν ορισμένοι άνθρωποι ακούνε κάποια παραπειστικά σχόλια, τα πιστεύουν μέσα τους και τα διαδίδουν γρήγορα στα κοντινά άτομα που υπάρχουν γύρω τους. Καθώς κυκλοφορούν οι φήμες, οι λεπτομέρειες όλο και πληθαίνουν και συγκεκριμενοποιούνται, ώσπου, τελικά, οι φήμες αρχίζουν να μοιάζουν με αληθινά γεγονότα. Αναφέρονται στοιχεία όπως ο χρόνος, ο τόπος και οι χαρακτήρες· τέτοιες φήμες πληρούν τις προϋποθέσεις ώστε να μπορούν να διαδοθούν δημοσίως, έτσι δεν είναι; Ποιες πληροφορίες διαδίδονται; Ο διαδοσίας λέει: «Πρέπει να σας πω κάτι σημαντικό σήμερα. Θα νιώθω άβολα μέσα μου αν δεν σας το πω· δεν θα μπορώ καν να επικεντρωθώ στην ανάγνωση των λόγων του Θεού. Έχω κατενθουσιαστεί μ' αυτό το ζήτημα. Πλέον, εμείς που πιστεύουμε στον Θεό έχουμε επιτέλους ελπίδα!» Όταν όλοι ακούνε πως υπάρχει ελπίδα, αρχίζουν να δείχνουν ενδιαφέρον και να ενθουσιάζονται· το θέμα είναι πολύ συναρπαστικό. Εκείνος λέει: «Το έργο του Θεού πρόκειται να τελειώσει σύντομα. Έχουν ήδη εμφανιστεί διάφορα σημάδια που προφήτευσε παλιά ο Θεός σχετικά με το τέλος του έργου Του. Για παράδειγμα, η θέση της σελήνης και του ήλιου, η κατάσταση στην Ανατολή και τη Δύση, ο αριθμός των εκλεκτών του Θεού σε κάθε χώρα, ο αριθμός των ανθρώπων που μπορούν να κάνουν τα καθήκοντά τους και ούτω καθεξής —αυτά τα σημάδια της ολοκλήρωσης του έργου του Θεού βρίσκονται τώρα ενώπιόν μας. Πρέπει να προετοιμαστούμε γρήγορα!» Κάποιος ρωτά: «Τι πρέπει να προετοιμάσουμε;» Ο διαδοσίας λέει: «Θα πρέπει να προετοιμάσουμε καλές πράξεις και φαγητό, καθώς και να δώσουμε γρήγορα όλες τις οικονομίες μας ως προσφορές στον Θεό· τότε θα μπορούμε να εξασφαλίσουμε έναν καλό προορισμό». Λέει, επίσης: «Τον τάδε χρόνο και μήνα, την τάδε ημερομηνία και την τάδε ώρα, πρέπει να

συγκεντρωθούμε σε μια συγκεκριμένη τοποθεσία όπου θα μας περιμένει ο Θεός για να μας πάρει μακριά. Ο Θεός είπε: “Αν δεν απαρνηθείς τα πάντα, δεν είσαι άξιος να γίνεις μαθητής Μου ούτε είσαι άξιος να γίνεις ακόλουθός Μου”. Τώρα έχει καταφτάσει επιτέλους η ημέρα του Θεού και τα λόγια του Θεού έχουν εκπληρωθεί. Πρέπει να εγκαταλείψουμε όλα τα εγκόσμια, όχι μόνο τις προοπτικές και την καριέρα μας, αλλά και την οικογένεια, τους συγγενείς και τις σαρκικές μας σχέσεις. Πρέπει να απαρνηθούμε όλες τις εγκόσμιες προσκολλήσεις· πρόκειται να συναντήσουμε τον Θεό!» Οι περισσότεροι άνθρωποι ρωτούν: «Είν’ αλήθεια;» Εκείνος λέει: «Ναι· εγώ πούλησα το σπίτι και το αυτοκίνητό μου και σήκωσα από την τράπεζα όλες τις οικονομίες μου. Αν δεν με πιστεύεις, ρίξε μια ματιά στα λόγια του Θεού. Σε ένα κεφάλαιο, αν αποκωδικοποιήσεις μια συγκεκριμένη πρόταση, αποκαλύπτεται μια διεύθυνση· και, σε ένα άλλο, αν αποκωδικοποιήσεις ένα συγκεκριμένο χωρίο, αποκαλύπτεται το έτος και ο μήνας...» Στο άκουσμα όλων αυτών, μένει κανείς ασυγκίνητος; Μπορεί κανείς να διακρίνει αυτά τα λόγια; Δεν πρόκειται για πράγματα που προβληματίζουν πολύ τους ανθρώπους; Δεν πρόκειται για πράγματα που από καιρό περιμένουν με ανυπομονησία οι άνθρωποι; Κάποιοι άνθρωποι, αφού το ακούσουν αυτό, ανατρέξουν στα λόγια του Θεού και θεωρήσουν πως όντως ταιριάζει, αρχίζουν να σκέφτονται κάποιο εναλλακτικό σχέδιο. Παρόλο που κάποιοι άνθρωποι διατηρούν τις επιφυλάξεις τους, εξακολουθούν να ελπίζουν πως είναι αλήθεια και σκέφτονται: «Αν και η συγκεκριμένη χρονιά και ημέρα είναι κάπως μακριά, τουλάχιστον έχουμε την ακριβή ημερομηνία και ώρα, οπότε έχουμε ελπίδα». Αν και δεν το πιστεύουν πραγματικά, και πάλι δίνουν σ’ αυτό μια κάποια σημασία. Τι υποδηλώνει αυτή η σημασία; Δείχνει πως αυτά τα πράγματα επηρεάζουν και ταραάζουν εύκολα τους ανθρώπους. Μόλις αρχίσει να διαδίδεται ευρέως μια τέτοια φήμη στην εκκλησία, το 80 με 90 τοις εκατό των ανθρώπων θα κατενθουσιαστεί, θα κατακλυστεί από ένα κύμα συναισθημάτων και θα σκεφτεί: «Έρχεται επιτέλους η ημέρα στην οποία προσβλέπαμε! Ο Θεός άκουσε τις προσευχές μας! Ο Θεός μάς αγαπάει και δεν μας έχει εγκαταλείψει!» Ποιες θα ήταν οι συνέπειες της διάδοσης τέτοιων θεμάτων κατά τη διάρκεια των συναθροίσεων; Θα επηρέαζε τα συναισθήματα των πάντων; Οι άνθρωποι δεν θα μπορούσαν να τα απορρίψουν, ακόμη κι αν το ήθελαν· κάθε πρόταση της φήμης θα τους χτυπούσε στην καρδιά τους, με αποτέλεσμα να τους είναι αδύνατον να μην την πιστέψουν. Το πιθανότερο είναι οι άνθρωποι να πιστέψουν αυτά τα λόγια· ακόμη κι αν δεν είναι εκατό τοις εκατό σίγουροι, και πάλι εύχονται να είναι αλήθεια και λένε μέσα τους: «Σκέφτομαι πόσες κακουχίες έχουμε υπομείνει καθώς ακολουθούμε τον Θεό: την απόρριψη του κόσμου, την καταδίωξη της κυβέρνησης και τους διωγμούς του θρησκευτικού κόσμου —μετά βίας μπορούμε να πάρουμε ανάσα και ζούμε διαρκώς μες στον φόβο. Πότε θα τελειώσουν αυτές οι μέρες; Τώρα, η ημέρα του Θεού έχει έρθει επιτέλους!» Αυτές οι σκέψεις κάνουν την καρδιά σου να κατακλύζεται από συναισθήματα: «Έχουμε δαπανήσει πάρα πολύ τον εαυτό μας για τον Θεό και έχουμε ακλόνητη πίστη καθώς Τον ακολουθούμε· αυτά που ακούμε πρέπει να είναι αλήθεια. Δεν πρέπει πια να περιπλανιόμαστε και να υποφέρουμε σ’ αυτόν τον κόσμο· μας αξίζει!» Από τη στιγμή

που κάνεις αυτήν τη σκέψη και είσαι τόσο πεπεισμένος και παθιασμένος γι' αυτήν τη φήμη, εξακολουθείς να θέλεις να διαβάζεις τα λόγια του Θεού; Σε αυτό το σημείο, δεν φαίνεται περιττό να διαβάζεις οποιοδήποτε χωρίο των λόγων του Θεού; Νιώθεις το εξής: «Γιατί μου φαίνεται πλέον τόσο αχρείαστο να μοιράζομαι τη βιωματική κατανόηση που έχω πάνω στα λόγια του Θεού; Δεν υπάρχει πια λόγος να προσεύχομαι στον Θεό, έτσι δεν είναι; Η ημέρα του Θεού έχει έρθει και σύντομα θα συναντήσουμε τον Θεό πρόσωπο με πρόσωπο, οπότε, αν προσευχόμασταν τώρα στον Θεό, δεν θα σήμαινε πως δεν Τον σεβόμαστε; Όταν ζούσαμε στη σάρκα, μακριά από τον Θεό, χρειαζόταν να διαβάζουμε τα λόγια του Θεού για να κατευνάσουμε τη λαχτάρα μας. Τώρα, πρόκειται να υπερβούμε αυτόν τον κόσμο και σύντομα θα συναντήσουμε αυτοπροσώπως τον Θεό, οπότε δεν υπάρχει λόγος να διαβάζουμε τα λόγια Του. Τίποτε απ' όσα κάνουμε τώρα δεν είναι τόσο ουσιαστικό όσο το να συναντήσουμε τον Θεό εκείνο το συγκεκριμένο έτος, τον συγκεκριμένο μήνα και τη συγκεκριμένη ημέρα και ώρα. Πόσο υπέροχο θα είναι! Σε σύγκριση με το να συναντήσουμε τον Θεό εκείνη την ημέρα σε εκείνο το μέρος, η ανάγνωση των λόγων του Θεού φαντάζει πολύ ασήμαντη». Δεν μπορείς να επικεντρωθείς πια στην ανάγνωση των λόγων του Θεού. Η καρδιά σου δεν μπορεί να ησυχάσει, λαχταρά να έρθει αμέσως εκείνη η ημέρα! Δεν είναι δύσκολο να εκφράσεις αυτήν την ψυχολογική διάθεση; Τέτοιες φήμες έχουν μεγάλη απήχηση στο ευρύ κοινό και μπορούν να διαδοθούν πολύ εύκολα μέσα στην εκκλησία. Ένας άνθρωπος τις διαδίδει σε δύο άλλους, εκείνοι οι δύο τις μεταφέρουν σε δέκα και οι φήμες διαδίδονται όλο και περισσότερο, όλο και ευρύτερα, από μία εκκλησία σε δύο και από δύο σε πέντε. Ποιες συνέπειες έχει αυτό; Αυτές οι φήμες κάνουν τους ανθρώπους να αμφισβητούν τον Θεό, να απομακρύνονται από τον Θεό, να ξεχνούν την αληθινή αγάπη με την οποία σώζει ο Θεός την ανθρωπότητα, να ξεχνούν το καθήκον που οφείλουν να κάνουν, καθώς και την οδό που οφείλουν να ακολουθούν. Αντί γι' αυτά, επιδιώκουν έμμοινα να δουν την ημέρα του Θεού να καταφτάνει και να δουν αν θα μπορέσουν να λάβουν ευλογίες. Μόνο όταν όντως έρθει εκείνη η ημέρα και δεν συμβεί τίποτα συνειδητοποιούν οι άνθρωποι πως το να πιστεύουν σε φήμες έχει βλάψει τη ζωή τους. Μπορείς να επιστρέψεις τότε στο πώς ήσουν παλιά, να έχεις καλή συμπεριφορά, να είσαι πιστός στο καθήκον σου, να επιδιώκεις την αλήθεια πατώντας γερά στη γη, να αναζητάς τις αλήθεια-αρχές στα πάντα και να συμπεριφέρεσαι και να κάνεις το καθήκον σου σύμφωνα με τα λόγια του Θεού; Θα είναι πια αργά· ο χρόνος δεν γυρίζει πίσω. Ποιος φταίει γι' αυτό; Εσύ φταις, αφού δεν ήσουν ποτέ άνθρωπος που επιδιώκει την αλήθεια. Πετούσες στα σύννεφα, με αποτέλεσμα να εξαπατηθείς από φήμες.

Μία και μόνο φήμη μπορεί να οδηγήσει όσους πιστεύουν στον Θεό, χωρίς όμως να κατανοούν την αλήθεια, σε μια απύθμενη άβυσσο και να τους καταστρέψει. Τι εννοούμε όταν λέμε «απύθμενη άβυσσο»; Στην αρχή, πίστευες κανονικά στον Θεό και είχες την ελπίδα να σωθείς, όμως μία και μόνο φήμη σε έκανε να ξεστρατίσεις. Χωρίς να το αντιληφθείς, παραπλανήθηκες από τον Σατανά, πίστεψες τα λόγια του διαβόλου που λέει ο Σατανάς και τον ακολούθησες. Πορεύεσαι και επιδιώκεις σύμφωνα με το μονοπάτι

που έχει χαράξει για σένα ο Σατανάς και, όσο πιο πολύ προχωράς, τόσο πιο πολύ σκοτεινιάζει η καρδιά σου και τόσο περισσότερο ξεμακραίνεις από τον Θεό. Όταν έχεις εγκαταλείψει και απορρίψει τελείως τον Θεό, δεν είναι μόνο πως έχεις αμφιβολίες για τον Θεό μέσα στην καρδιά σου· το σημαντικότερο είναι πως γεννιούνται μέσα σου παράπονα και άρνηση για τον Θεό. Όταν φτάσεις σε αυτό το σημείο, δεν πρόκειται για το τέλος της διαδρομής σου; Δεν πρόκειται για την απύθμενη άβυσσο; Θέλεις να δεις κάτι τέτοιο; Όταν φτάσεις σ' αυτό το σημείο, μπορείς ακόμα να σωθείς; Όχι, και είναι πολύ δύσκολο να γυρίσεις πίσω. Γιατί; Επειδή ο Θεός έχει σταματήσει να εργάζεται, το Άγιο Πνεύμα έχει σταματήσει να εργάζεται και σε έχει τυλίξει το σκοτάδι. Έχει υψωθεί ένα ψηλό τείχος ανάμεσα σ' εσένα και τον Θεό. Τι είναι αυτό το τείχος; Είναι οι αντιλήψεις, οι φαντασιοκοπίες και οι φήμες που έχει ενσταλάξει μέσα σου ο Σατανάς, καθώς και προσωπικές επιθυμίες. Οι γνώσεις σου σχετικά με τα θετικά πράγματα, όπως η ταυτότητα, η ουσία και η θέση του Θεού και ούτω καθεξής, γίνονται ξαφνικά ασαφείς ή ακόμα και εξαφανίζονται σταδιακά. Αυτό είναι πολύ τρομακτικό. Δεν πέφτεις έτσι στην απύθμενη άβυσσο; (Ναι.) Όταν περιέλθεις σ' αυτήν την κατάσταση, μπορείς ακόμα να υπομένεις κακουχίες και να πληρώνεις κάποιο τίμημα για να κάνεις το καθήκον σου; Μπορείς ακόμα να βαδίζεις στο μονοπάτι της επιδίωξης της αλήθειας για να φτάσεις στη σωτηρία; Σου λέω πως είναι πολύ δύσκολο να γυρίσεις πίσω. Αυτό σημαίνει να ξεστρατίζεις! Αν για μια στιγμή δεν προσέχεις και παραπλανηθείς, μία και μόνο φήμη μπορεί να έχει αδιανόητα αποτελέσματα. Επομένως, όταν εμφανίζονται στην εκκλησία τέτοιες φήμες για το έργο του Θεού, θα πρέπει να τις σταματάτε και να τις περιορίζετε αμέσως. Οι άνθρωποι δεν πρέπει να βγάζουν πράγματα από το μυαλό τους ούτε να πλάθουν κάθε λογής ψέματα που αρέσουν στους άλλους για να τους παραπλανήσουν και να τους παρασύρουν μακριά από το σωστό μονοπάτι. Ακόμη κι αν αυτά τα θέματα αρέσουν στους ανθρώπους, σε τι ωφελεί να επικεντρώνεται κανείς μέσα του σ' αυτά και να τα διαδίδει; Πώς μπορεί να ωφεληθεί από κάτι τέτοιο; Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Εκείνος μπορεί να λέει ό,τι θέλει, δικό του είναι το στόμα. Αφήστε τον, λοιπόν, να πει αυτά που θέλει». Αυτό εξαρτάται από το τι λέει. Αν είναι κάτι εποικοδομητικό για τους άλλους, τότε μπορεί να το λέει και να το διαδίδει με κάθε τρόπο. Αυτές οι φήμες, όμως, δεν είναι ούτε στο ελάχιστο εποικοδομητικές για τους ανθρώπους· απλώς τους παραπλανούν και αποσπούν την προσοχή τους, αναστατώνουν την επιδίωξή τους, τους κάνουν να παρεκκλίνουν από το σωστό μονοπάτι και επηρεάζουν τη σχέση τους με τον Θεό, την κανονική εκτέλεση του καθήκοντός τους και την κανονική τάξη του έργου της εκκλησίας. Μόλις οι άνθρωποι αποδεχτούν αυτές τις φήμες, είναι σαν να παγιδεύονται σε έναν λαβύρινθο από τον οποίο δεν μπορούν να ξεφύγουν. Αν κάποιος πει, λοιπόν, αυτές τις φήμες μόνο σ' εσένα, θα πρέπει να τις απορρίψεις. Αν τις πει μπροστά σε άλλους, θα πρέπει όχι μόνο να τις απορρίψεις, αλλά και να τις εκθέσεις και να τις αναλύσεις· μην επιτρέψεις να παραπλανηθούν κι άλλοι. Εκείνοι, ιδίως, που είναι πιστοί μόνο ένα με δύο χρόνια ή δύο με τρία χρόνια, δεν μπορούν να διακρίνουν ακόμα τα ζητήματα που αφορούν τον προορισμό, το να συναντά κανείς τον Θεό και την αρπαγή,

δεν έχουν αναπτύξει ακόμα ενδιαφέρον για την αλήθεια ούτε έχουν κάποιο μονοπάτι για να επιδιώξουν την αλήθεια και να επιδιώξουν την αλλαγή της διάθεσης στην πίστη τους. Σε τέτοιες καταστάσεις, τους παραπλανούν και τους επηρεάζουν πολύ εύκολα αυτές οι φήμες και, από τη στιγμή που παραπλανηθούν, οι συνέπειες είναι αδιανόητες. Είναι σαν να πίνεις δηλητήριο· ακόμη κι αν υπάρχει αντίδοτο, δεν έχει ήδη γίνει η ζημιά στο σώμα σου; Ακόμη κι αν επιζήσεις, μπορείς να αγνοήσεις τον πόνο και τη ζημιά που έχει γίνει στο σώμα σου; Επομένως, όταν βρίσκεσαι αντιμέτωπος με αυτές τις φήμες, πρέπει να τις διακρίνεις και να τις απορρίπτεις και να μην τις αντιμετωπίζεις ούτε σαν ιστορίες ούτε σαν αληθινά γεγονότα. Κάποιοι άνθρωποι ενδιαφέρονται ιδιαίτερα γι' αυτές τις φήμες, τις διασπείρουν και τις διαδίδουν παντού και τις μοιράζονται με τους άλλους σαν να είναι η αλήθεια. Ποια είναι η φύση αυτής της πράξης; Δεν ενεργούν σαν υπηρέτες του Σατανά; Τέτοιοι άνθρωποι θα πρέπει να κλαδεύονται και να προειδοποιούνται. Αν δεν μετανοήσουν, θα πρέπει να αποπεμφθούν. Αν κάποια στιγμή έρθουν στα συγκαλά τους και πουν: «Ήταν λάθος μου που διέδιδα φήμες· ενεργούσα σαν υπηρέτης του Σατανά και δεν πρόκειται να διαδώσω ποτέ ξανά φήμες», τότε μπορούν να τεθούν υπό παρατήρηση: Αν μετανοήσουν και δείξουν καλή συμπεριφορά, μπορούν να γίνουν και πάλι αποδεκτοί στην εκκλησία υπό όρους. Αν κάνουν και πάλι τα ίδια, θα πρέπει να εκκαθαριστούν.

Οι φήμες για το έργο του Θεού δεν περιορίζονται μόνο σ' αυτές. Οι άνθρωποι χρησιμοποιούν τις φαντασιοκοπίες και τις αντιλήψεις τους, καθώς και τον νου τους, για να αναλύσουν και να εξετάσουν εξονυχιστικά τα πράγματα· εξετάζουν εξονυχιστικά τα λόγια του Θεού και διάφορες προφητείες, καθώς και διάφορες καταστροφές, σημάδια και συμβάντα στην κοινωνία και τον κόσμο, ενώ στηρίζονται ακόμη και στα όνειρά τους για να σχολιάζουν ασύστολα το έργο του Θεού· κατασκευάζουν πολλές φήμες. Πολλοί άνθρωποι δεν διαβάζουν τακτικά τα λόγια του Θεού, δεν καταβάλλουν τακτικά προσπάθεια για την αλήθεια ούτε καταβάλλουν, βέβαια, τακτικά προσπάθεια για να αναζητήσουν τις αρχές καθώς κάνουν τα καθήκοντά τους. Αντίθετα, συλλογίζονται ερωτήματα όπως: «Πώς ξεκίνησε η εμφάνιση και το έργο του Θεού; Ποιος τα ξεκίνησε όλα; Ποιον ρόλο έπαιξαν οι άνθρωποι; Ποια γεγονότα συνέβησαν;» Εξετάζουν εξονυχιστικά αυτά τα εξωτερικά φαινόμενα, καθώς και τη διοικητική δομή και το προσωπικό της εκκλησίας, και ούτως καθεξής. Μετά από όλη αυτήν την εξονυχιστική εξέταση, συνοψίζουν τα πάντα και καταλήγουν σε κάποιους δήθεν κανόνες ή φαινόμενα, τα οποία και διαδίδουν στην εκκλησία σαν να ήταν η αλήθεια. Όταν τα διαδίδουν, τα περιγράφουν γλαφυρά και με μεγάλη λεπτομέρεια, και όσοι δεν έχουν διάκριση μπορεί ακόμη και να σκεφτούν πως συζητούν για το έργο του Θεού. Ωστόσο, όσοι έχουν διάκριση σκέφτονται: «Δεν ξεστομίζεις ανοησίες; Δεν κυκλοφορείς αιρέσεις και πλάνες; Δεν κρίνεις το έργο του Θεού; Δεν μοιράζεσαι έτσι κατανόηση και εμπειρίες· αυτά τα πράγματα είναι άσχετα με την αλήθεια. Κατασκευάζεις φήμες και πρέπει να σταματήσεις αμέσως· διαφορετικά, κάποιοι άνθρωποι θα παραπλανηθούν!» Αυτές οι πλάνες και οι αιρέσεις, οι οποίες μπορούν να χαρακτηριστούν ως φήμες, δεν εναρμονίζονται με την αλήθεια και

αναστατώνουν τους ανθρώπους που προσπαθούν να κατανοήσουν την αλήθεια. Όταν αρχίσουν να διαδίδονται φήμες στην εκκλησία, θα πρέπει να τις σταματάτε γρήγορα.

Υπάρχουν και κάποιες φήμες που είναι λόγια του διαβόλου τα οποία κρίνουν το έργο του Θεού. Για παράδειγμα, σε ό,τι αφορά το ποιους αγαπάει ο Θεός, ποιους σώζει και ποιους οδηγεί στην τελείωση, κάποιοι άνθρωποι, χρησιμοποιώντας την κουτοπονηριά τους, παρατηρούν και καταλήγουν σε ένα συμπέρασμα, λέγοντας: «Όσοι είναι ικανοί στον κόσμο, όσοι έχουν υπηρετήσει ως αξιωματούχοι και όσοι έχουν υπάρξει επικεφαλής τμημάτων ή διευθύνοντες σύμβουλοι σε επιχειρήσεις, γίνονται κατευθείαν επικεφαλής όταν έρχονται στον οίκο του θεού ή αναλαμβάνουν απευθείας τις γενικές υποθέσεις και τα οικονομικά του. Αυτούς τους ανθρώπους οδηγεί στην τελείωση ο θεός». Δεν κατασκευάζουν έτσι φήμες; Πράγματι, κατασκευάζουν φήμες. Τι πάει να πει «φήμη»; Πάει να πει πως μιλάει κανείς ανεύθυνα, κρίνει τυφλά και βγάζει αβάσιμα συμπεράσματα, με τρόπο που δεν συνάδει με τα γεγονότα· όλα αυτά τα λόγια είναι φήμες. Άλλοι λένε: «Ο τάδε έκανε μια προσφορά δεκάδων χιλιάδων γουάν. Έχει μεγάλη πίστη και μπορεί να εισέλθει στη βασιλεία». Αυτό κάνει όσους δεν έχουν χρήματα να γίνονται αρνητικοί, να στενοχωριούνται και να λένε: «Αν και έχω κάνει κι εγώ αρκετές προσφορές, όλες οι δικές μου μαζί δεν φτάνουν όσα προσέφερε εκείνος με τη μία. Αυτό σημαίνει πως δεν μπορώ να σωθώ και να οδηγηθώ στην τελείωση; Ο Θεός δεν θέλει κάποιον σαν κι εμένα;» Κάποιοι άλλοι που κατασκευάζουν φήμες λένε στη συνέχεια: «Οι πλούσιοι δεν μπορούν να μπουν στη βασιλεία· ο θεός θέλει τους φτωχούς». Αυτό χαροποιεί εκείνους τους φτωχούς ανθρώπους: «Αν και δεν έχω προσφέρει πολλά χρήματα, εγώ μπορώ και πάλι να εισέλθω στη βασιλεία, ενώ οι πλούσιοι θα μείνουν απέξω». Ό,τι κι αν λένε όσοι κατασκευάζουν φήμες, επηρεάζουν τους φτωχούς με τον έναν ή τον άλλο τρόπο· δεν μπορούν να διακρίνουν το γεγονός πως όλα είναι μόνο φήμες και λόγια του διαβόλου. Γιατί συμβαίνει αυτό; Επειδή δεν καταλαβαίνουν την αλήθεια και δεν έχουν διάκριση, με αποτέλεσμα να παραπλανιούνται συνεχώς. Τόσο εκείνοι που κατασκευάζουν φήμες όσο και εκείνοι που τις διαδίδουν είναι όλοι διάβολοι. Όσα κι αν λένε, δεν ξέρεις ποια λόγια είναι αληθινά και ποια ψευδή, από πού ακριβώς προέρχονται αυτά τα λόγια, ποια είναι ακριβώς τα κίνητρά τους όταν τα διαδίδουν και ποιους στόχους ελπίζουν να πετύχουν. Αν κάποιος δεν μπορεί να διακρίνει αυτά τα πράγματα καθαρά και αποδεχτεί και διαδώσει τυφλά τις φήμες, αυτό δεν τον καθιστά ανόητο; Ένας ανόητος δεν λέγεται και αχρείος; Αν και αυτή η λέξη είναι άκομψη, τη βρίσκω αρκετά ταιριαστή. Γιατί είναι ταιριαστή; Επειδή τέτοιοι άνθρωποι μιλούν ανεύθυνα. Διαδίδουν φήμες απροβλημάτιστα, βγάζουν συμπεράσματα απερίσκεπτα και κατασκευάζουν φήμες με βάση ορισμένα φαινόμενα και, στη συνέχεια, διαδίδουν απροβλημάτιστα αυτές τις φήμες και τις περιγράφουν με πειστικό τρόπο, σαν να ήταν αληθινά γεγονότα· αυτό έχει ως αποτέλεσμα να επηρεάζονται και να αναστατώνονται κάποιοι άνθρωποι. Δεν διαβάζουν τα λόγια του Θεού ούτε καταλαβαίνουν την αλήθεια· περνούν τις μέρες τους διαδίδοντας φήμες και λέγοντας ανοησίες μέσα στην εκκλησία. Τη μία μέρα, βλέπουν κάποιον να κάνει πολλές προσφορές και λένε πως αυτός ο

άνθρωπος μπορεί να σωθεί. Την επομένη, βλέπουν κάποιον που είχε φυλακιστεί και δεν έγινε Ιούδας και λένε: «Αυτός ο άνθρωπος είναι σε σύμπνοια με τον θεό. Μπορεί να εισέλθει στη βασιλεία και να έχει έναν καλό προορισμό. Στο μέλλον, θα κυβερνά είκοσι πόλεις στον οίκο του θεού· εμείς, οι απλοί στρατιώτες, δεν μπορούμε να συγκριθούμε μαζί του». Δεν πρόκειται για λόγια του διαβόλου; Δεν πρόκειται για φήμες; (Ναι.) Όποια κίνητρα και όποιους στόχους κι αν έχουν οι άνθρωποι που λένε αυτά τα λόγια, τέτοια λόγια θα επηρεάσουν και θα αναστατώσουν κάποιους ανθρώπους, έτσι δεν είναι; Κάποιοι άνθρωποι έχουν λίγη πίστη και, μόλις ακούσουν αυτές τις φήμες και τα λόγια του διαβόλου, αρχίζουν να συλλογίζονται: «Μπορώ να σωθώ; Ευαρεστείται ο Θεός μαζί μου;» Αυτά τα πράγματα σκέφτονται όλη μέρα μέσα τους, αμφιταλαντεύονται και ανησυχούν γι' αυτά. Οι αβάσιμες ανοησίες των ανθρώπων που κατασκευάζουν φήμες τούς κάνουν να νιώθουν πως δεν έχουν ελπίδα να σωθούν, κι έτσι προσέρχονται ενώπιον του Θεού και προσεύχονται: «Δεν με αγαπάς, Θεέ μου; Έχω απαρνηθεί πάρα πολλά για Σένα. Πότε θα καταφέρω να Σε ικανοποιήσω;» Έχουν ένα σωρό παράπονα. Δεν συνέβη κάτι, οπότε από πού προκύπτουν αυτά τα παράπονα; Τα έχουν προκαλέσει αυτές οι φήμες· αυτοί οι άνθρωποι έχουν δηλητηριαστεί και έχουν οδηγηθεί σε πτώση. Δεν νιώθουν καθόλου μεταμέλεια ή ενοχές για τις όποιες διεφθαρμένες διαθέσεις αποκαλύπτουν ή για τις όποιες παραβάσεις έχουν διαπράξει, δεν κλαίνει ποτέ γι' αυτά τα πράγματα, δεν χύνουν ούτε ένα δάκρυ· όταν ακούνε, όμως, όσους κατασκευάζουν φήμες να λένε πως άνθρωποι όπως οι ίδιοι δεν έχουν ελπίδα να σωθούν, πέφτουν αμέσως στη μαύρη απελπισία. Δεν έχουν επηρεαστεί; Έχουν επηρεαστεί και αναστατωθεί. Αυτοί οι άνθρωποι έχουν ανώριμο ανάστημα, δεν καταλαβαίνουν την αλήθεια και είναι πολύ ανόητοι. Όσοι κατασκευάζουν φήμες θεωρούν πως εύκολα μπορούν να κάνουν παιχνιδάκι τους τέτοιους ανθρώπους, κι έτσι κατασκευάζουν φήμες για να τους εξαπατήσουν. Τη μία μέρα λένε πως έχεις ελπίδα να σωθείς, οπότε χαίρεσαι· την επομένη λένε πως δεν έχεις ελπίδα να σωθείς, οπότε κλαις και απελπίζεσαι. Γιατί τους ακούς; Γιατί περιορίζεσαι συνεχώς απ' αυτούς; Αυτοί έχουν τον τελευταίο λόγο; Στην καλύτερη περίπτωση, είναι απλώς γελοίοι. Ακόμη και η δική τους μοίρα βρίσκεται στα χέρια του Θεού, οπότε με ποιο δικαίωμα αξιολογούν τους άλλους; Με ποιο δικαίωμα λένε ποιος μπορεί και ποιος δεν μπορεί να σωθεί ή τι είδους άνθρωποι μπορούν ή δεν μπορούν να οδηγηθούν στην τελείωση; Καταλαβαίνουν την αλήθεια; Ποια από τα λόγια τους εναρμονίζονται με τις προθέσεις και τα λόγια του Θεού; Ούτε μία λέξη τους δεν εναρμονίζεται με τα λόγια του Θεού, οπότε γιατί τους πιστεύεις; Γιατί σε αναστατώνουν; Δεν οφείλεται σε ανοησία αυτό; (Ναι.) Όπως και να 'χει, είτε οφείλεται σε ανοησία και άγνοια είτε στο ότι το ανάστημά σου είναι πολύ μικρό και δεν καταλαβαίνεις την αλήθεια, όσοι διαδίδουν φήμες μέσα στην εκκλησία είναι οι πιο απεχθείς άνθρωποι. Θα πρέπει να τους διακρίνετε, να τους εκθέτετε και, στη συνέχεια, να τους περιορίζετε ή να τους αποπέμπετε.

Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Κοίτα τον τάδε με τα αρμονικά χαρακτηριστικά του· επιλέχθηκε να γίνει επικεφαλής εκκλησίας. Η τάδε, από την άλλη, τα πάει πολύ καλά

στην κοινωνία και όλοι όσοι τη βλέπουν τη συμπαθούν. Τώρα που έχει αρχίσει να πιστεύει στον θεό, τη συμπαθούν και οι αδελφοί και οι αδελφές, ενώ τη συμπαθεί και ο θεός». Υπάρχει έστω και μία σωστή δήλωση σ' αυτά τα λόγια; (Όχι.) Γιατί; (Δεν συνάδουν με την αλήθεια.) Σωστά· τα λόγια αυτά δεν συνάδουν με την αλήθεια, είναι όλα τους λόγια του διαβόλου. Κάποιοι λένε: «Ο τάδε προέρχεται από εύπορη οικογένεια, έχει καλές συνθήκες διαβίωσης και είναι μορφωμένος. Στον οίκο του θεού, λοιπόν, χειρίζεται τα οικονομικά και τις γενικές υποθέσεις. Είναι χρήσιμος και μπορεί να αναλάβει αυτό το καθήκον. Αυτό το έχει ορίσει ο θεός». Προσθέτοντας τη φράση «το έχει ορίσει ο θεός», συνάδει αυτή η δήλωση με την αλήθεια; Δεν πρόκειται για λόγια του διαβόλου; Αυτά τα λόγια του διαβόλου ονομάζονται συλλογικά «φήμες». Οποιοσδήποτε ανεύθυνες δηλώσεις που δεν συνάδουν με τα γεγονότα και που έρχονται σε αντίθεση με τα γεγονότα που έχει ορίσει ο Θεός είναι απερίσκεπτα λόγια και αυθαίρετα συμπεράσματα· κάθε δήλωση τέτοιου είδους αποτελεί φήμη. Γιατί να τις χαρακτηρίσουμε ως φήμες; Αυτές οι δηλώσεις, από τη στιγμή που κυκλοφορήσουν, θα αναστατώσουν και θα βλάψουν την κανονική νοοτροπία και τους στόχους της επιδίωξης κάποιων ανθρώπων, γι' αυτό και χαρακτηρίζονται ως φήμες. Σύμφωνα με τα λόγια του Θεού, ο Θεός λέει μόνο πως ο τόπος γέννησης των ανθρώπων, το οικογενειακό τους υπόβαθρο, η εμφάνισή τους, το μορφωτικό τους επίπεδο και ούτω καθεξής είναι πράγματα που ορίζονται από τον ίδιο· δεν έχει πει ποτέ στους ανθρώπους πως η εμφάνιση, το κοινωνικό υπόβαθρο ή οι εγγενείς συνθήκες οποιασδήποτε κατηγορίας ανθρώπων αποτελούν προϋποθέσεις για να λάβει κανείς ευλογίες. Το μόνο πρότυπο που απαιτεί ο Θεός από τους ανθρώπους είναι να μπορούν να επιδιώξουν την αλήθεια και να καταφέρουν να υποταχθούν στον Θεό. Αυτό είναι το πιο σημαντικό. Αν κάτι δεν δηλώνεται ρητά στα λόγια του Θεού και δεν είναι παρά προϊόν της υποκειμενικής φαντασίας ή των εικασιών των ανθρώπων, τότε κι αυτές οι δηλώσεις θεωρούνται φήμες. Οι άνθρωποι θέλουν πάντα να κρίνουν το κατά πόσον μπορεί να ευλογηθεί κανείς μέσω των παρατηρήσεων και της κατανόησής τους και, επιπλέον, με βάση τις αντιλήψεις και τις φαντασιοκοπίες τους. Στη συνέχεια, κυκλοφορούν αυτές τις πλάνες για να επηρεάσουν τους άλλους καθώς επιδιώκουν την αλήθεια, αποφασίζουν αυθαίρετα ποιος μπορεί και ποιος δεν μπορεί να σωθεί, καθώς και ποιοι ανήκουν στον λαό του Θεού και ποιοι είναι απλοί δουλεύτες. Όλα αυτά είναι φήμες. Τις φήμες μπορούμε να τις αποκαλούμε και λόγια του διαβόλου. Οποίου είδους φήμες ή λόγια του διαβόλου κι αν κάνουν την εμφάνισή τους, οι επικεφαλής των εκκλησιών θα πρέπει να βγαίνουν γρήγορα μπροστά για να τα σταματούν και να τα περιορίζουν· φυσικά, αν κάποιος από τους αδελφούς και τις αδελφές έχει διάκριση, θα πρέπει κι αυτός να βγει μπροστά για να αναλύσει και να διακρίνει από πού προέρχονται οι φήμες και ποια είναι η φύση τους. Όταν αυτοί οι αδελφοί και οι αδελφές κατανοήσουν τα συγκεκριμένα πράγματα, μπορούν να ορθώσουν το ανάστημά τους για να διαψεύσουν και να αμφισβητήσουν αυτές τις φήμες, να περιορίσουν αυτούς που τις διαδίδουν και να διαμαρτυρηθούν έντονα και συλλογικά απέναντί τους. Πώς θα πρέπει να το κάνουν αυτό; Καταγγέλλοντας ανοιχτά αυτούς τους ανθρώπους μπροστά σε

όλους: «Όλα αυτά που λες είναι φήμες και λόγια του διαβόλου, δεν συνάδουν με τα λόγια του Θεού ούτε συνάδουν με τις ανάγκες μας. Αν, παρά τις νουθεσίες, συνεχίσεις να διαδίδεις φήμες, θα σε αποπέμψουμε και δεν θα σου αφήσουμε καμία ευκαιρία να κατασκευάζεις φήμες και να προκαλείς αναστάτωση στην εκκλησία!» Πώς είναι αυτός ο τρόπος άσκησης; (Καλός.) Αυτό συνάδει με τις αλήθεια-αρχές. Αν συναναστρέφεσαι πάνω στην προσωπική βιωματική κατανόησή σου και λες πράγματα που είναι εποικοδομητικά για τους άλλους, τότε μπορείς να τα λες με όποιον τρόπο θέλεις. Μπορείς να χρησιμοποιείς όποιες λέξεις θέλεις και είτε επίσημη είτε καθημερινή γλώσσα· όλα επιτρέπονται. Το μόνο που δεν μπορείς να κάνεις είναι να διαδίδεις φήμες.

Ε. Η ζημιά που προκαλούν οι αβάσιμες φήμες

Οι φήμες που διαδίδονται στην εκκλησία δεν αφορούν μόνο το να αρνείται κανείς τον Θεό ή να κρίνει το έργο Του· υπάρχουν κι άλλα είδη φημών. Πρέπει κανείς να διακρίνει και να αναλύει αυτές τις φήμες, καθώς επίσης και να τις σταματάει και να τις περιορίζει. Με λίγα λόγια, είναι βέβαιο πως οι φήμες δεν είναι καλό πράγμα· δεν ωφελούν καθόλου τους ανθρώπους. Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Θέλω να ακούσω τις φήμες για να δω τι ακριβώς λένε, ώστε να αποκτήσω διάκριση και σοφία απ' αυτές». Αν έχεις στ' αλήθεια κάποια ικανότητα διάκρισης και δεν φοβάσαι μήπως σε αναστατώσουν οι φήμες, τότε μπορείς να τις ακούσεις· ποιες θα είναι, όμως, οι συνέπειες; Αν πέσεις σε σύγχυση και αρχίσεις να αμφισβητείς τον Θεό και το έργο Του, αυτό είναι επικίνδυνο και σημαίνει πως έχεις παραπλανηθεί. Αν δεν μπορείς να διακρίνεις τα πράγματα και, αντ' αυτού, παραπλανηθείς, δεν δημιουργείται πρόβλημα; Έχεις αυτό το ανάστημα; Νομίζεις ότι έχεις πίστη, αλλά καταλαβαίνεις την αλήθεια; Αν δεν καταλαβαίνεις την αλήθεια, τότε η πίστη σου δεν είναι γνήσια, οπότε και πάλι θα παραπλανηθείς. Αν καταλαβαίνεις ένα μέρος της αλήθειας, έχεις κάποιες αληθινές γνώσεις για τον Θεό και μπορείς να διακρίνεις αυτές τις φήμες και να αντισταθείς σ' αυτές, τότε μπορείς να αποκτήσεις σοφία ακούγοντάς τις. Αν απλώς νομίζεις ότι έχεις πίστη, αλλά, στην πραγματικότητα, η πίστη αυτή δεν έχει γίνει ακόμα γνήσιο ανάστημα και εσύ δεν καταλαβαίνεις ακόμα την αλήθεια, τότε σου λέω πως θα δυσκολευτείς πάρα πολύ να αποκτήσεις πραγματικά διάκριση και σοφία από τις φήμες. Από πού προέρχονται οι φήμες; Προέρχονται από τον Σατανά. Ο Σατανάς εκμεταλλεύεται κάθε παραθυράκι και αρπάζει κάθε ευκαιρία για να φειρίσει τις φράσεις που χρησιμοποιούνται στα λόγια του Θεού και να βρει σ' αυτά κάτι που να μπορεί να χρησιμοποιήσει ως μοχλό πίεσης, απομονώνοντας τα λόγια του Θεού από τα συμφραζόμενα. Είναι κάτι που μπορεί να φαίνεται ότι έχει μια βάση, στην πραγματικότητα, όμως, είναι απομονωμένο από τα συμφραζόμενα, ώστε να παραπλανήσει τους ανθρώπους. Μόλις ακούσουν αυτές τις φήμες, όσοι δεν καταλαβαίνουν την αλήθεια σκέφτονται από μέσα τους: «Αυτό που λέει βασίζεται στα λόγια του Θεού. Πρέπει να είναι σωστό. Δεν μπορεί να είναι φήμη, σωστά;» Ως αποτέλεσμα, παραπλανιούνται. Κάποιες φήμες είναι προφανείς και εύκολα τις διακρίνει κανείς. Άλλες φήμες, ωστόσο, είναι δύσκολο να τις διακρίνει κανείς· αν και, εκ πρώτης όψεως, φαίνεται να συνάδουν με τα

γεγονότα, δεν έχουν τέτοια ουσία. Μη νομίζετε πως αυτές οι φήμες είναι σωστές απλώς και μόνο επειδή συνάδουν επιφανειακά με το κυριολεκτικό νόημα των λόγων του Θεού. Στην πραγματικότητα, πολλές από αυτές τις δηλώσεις είναι κενές θεωρίες, είναι παγίδες και δεν διαπαιδαγωγούν ούτε ωφελούν καθόλου τους ανθρώπους. Όλες αυτές οι δηλώσεις θα πρέπει να απορρίπτονται. Επειδή ο κάθε άνθρωπος καταλαβαίνει τα λόγια του Θεού σε διαφορετικό βαθμό και επειδή τα πλαίσια στα οποία μιλάει ο Θεός είναι κι αυτά διαφορετικά, αυτό που είναι πιθανότερο να οδηγήσει σε λάθη είναι το να εφαρμόζει και να ερμηνεύει κανείς τυφλά τα λόγια του Θεού. Ο Σατανάς παραπλανά συχνά τους ανθρώπους με το να απομονώνει τα λόγια του Θεού από τα συμφραζόμενα και να τα παρερμηνεύει. Κάθε καταδίκη του έργου του Θεού που στηρίζεται στη Βίβλο ή στα λόγια του Θεού αποτελεί τέχνασμα του Σατανά και είναι το μέσο με το οποίο παραπλανά τους ανθρώπους· όλες οι δηλώσεις αυτού του είδους είναι παγίδες και θα πρέπει να απορρίπτονται. Εκ πρώτης όψεως, οι φήμες είναι μόνο ένα δυο σχόλια ή λίγα σχόλια· δεν είναι κάτι που επαρκεί ώστε να το φοβάται κανείς ούτε και υπάρχει λόγος να τις φοβάται κανείς. Αυτό που πρέπει να φοβάται κανείς είναι οι φήμες που συνάγουν συμπεράσματα με βάση τη Βίβλο ή την αλήθεια, χωρίς να λαμβάνουν υπόψη τα συμφραζόμενα. Αυτό είναι πιο ικανό να παραπλανήσει τους ανθρώπους και είναι αυτό που αναστατώνει περισσότερο τον νου των ανθρώπων. Θα κάνει τους ανθρώπους που δεν έχουν διάκριση να αρχίσουν να παραπαιούν. Μόνο όσοι καταλαβαίνουν την αλήθεια μπορούν να διακρίνουν τέτοια παραπλανητικά λόγια του διαβόλου. Ορισμένοι άνθρωποι, για παράδειγμα, βρίσκουν κάποια λόγια του Θεού και βασίζονται σ' αυτά για να πουν πως ο Θεός αγαπάει το τάδε είδος ανθρώπων και όχι το δείνα, πως ο Θεός σώζει το τάδε είδος ανθρώπων και όχι το δείνα, πως ο Θεός αποκλείει το τάδε είδος ανθρώπων, ενώ το δείνα είδος δεν σημαίνει τίποτα γι' Αυτόν, και ούτω καθεξής. Δεν είναι συμπεράσματα αυτές οι δηλώσεις; Στην πραγματικότητα, αυτά τα συμπεράσματα δεν συνάδουν με τα λόγια του Θεού. Στην πραγματικότητα, αυτά που βρίσκουν και στα οποία βασίζονται έχουν απομονωθεί από τα συμφραζόμενα· ανήκουν σε διαφορετικά πλαίσια και είναι διαφορετικές δηλώσεις. Πρόκειται για απόλυτη παρερμηνεία. Δεν διακρίνουν την ουσία και εφαρμόζουν αυθαίρετα τους κανονισμούς. Όσοι, όμως, δεν έχουν διάκριση δηλητηριάζονται και παραπλανιούνται αφού ακούσουν αυτές τις πλάνες, γίνονται αρνητικοί μέσα τους και σκέφτονται πως, εφόσον αυτά που ειπώθηκαν βασίζονται στα λόγια του Θεού, τότε πρέπει να είναι ακριβή. Δεν διαβάζουν στη συνέχεια τα λόγια του Θεού με προσοχή για να βρουν τα ψεγάδια που υπάρχουν σ' αυτές τις πλάνες και, αντ' αυτού, πιστεύουν απόλυτα πως είναι αληθινές. Δεν παραπλανιούνται; Αν δεν τους συναναστραφεί κάποιος που καταλαβαίνει την αλήθεια, τότε τα πράγματα είναι πολύ επικίνδυνα. Αν μη τι άλλο, αυτοί οι άνθρωποι θα μπορούσαν να βυθιστούν στην αρνητικότητα για έξι μήνες με έναν χρόνο· όχι μόνο καθυστερεί η ζωή-είσοδός τους, αλλά και, αν αποσυρθούν και πάψουν να πιστεύουν, θα καταστραφούν εντελώς και θα χάσουν ολοκληρωτικά τη σωτηρία του Θεού. Επομένως, οι άνθρωποι που έχουν μικρό ανάστημα και δεν καταλαβαίνουν την αλήθεια διατρέχουν μεγάλο κίνδυνο να παραπλανηθούν από

τον Σατανά! Μόνο όσοι καταλαβαίνουν την αλήθεια είναι ασφαλείς και σταθεροί. Αν μια μέρα πράγματι συναντήσεις κάποιον να διαδίδει φήμες για να παραπλανήσει τους άλλους, ο πιο αποτελεσματικός τρόπος είναι να βρεις γρήγορα κάποιον που καταλαβαίνει την αλήθεια και να συναναστραφείς μαζί του· τότε μόνο μπορείς να γλιτώσεις απ' αυτήν την κατάσταση. Αν αναζητήσεις βοήθεια από ανθρώπους που δεν έχουν πνευματική κατανόηση και που εφαρμόζουν τυφλά τους κανονισμούς, τότε όχι μόνο δεν θαλυθεί το πρόβλημα, αλλά και θα παραπλανηθείς ακόμη περισσότερο. Δεν παραπλανιέται, λοιπόν, κανείς μόνο στα πλαίσια της θρησκείας· ακόμη κι αν πιστεύεις στον Θεό και ζεις την εκκλησιαστική ζωή, αν δεν επιδιώκεις την αλήθεια, τότε είναι και πάλι εύκολο να παραπλανηθείς. Ακόμη κι αν πιστεύεις τρία με πέντε χρόνια ή επτά με οχτώ χρόνια, αν δεν έχεις κερδίσει την αλήθεια, τότε εξακολουθείς να διατρέχεις τον κίνδυνο να παραπλανηθείς. Πιο συγκεκριμένα, όσοι έχουν συχνά αντιλήψεις και είναι συχνά αρνητικοί είναι πιο πιθανό να παραπλανηθούν και μπορούν να προδώσουν τον Θεό ανά πάσα στιγμή. Διότι ο Σατανάς περιφέρεται στη γη σαν λιοντάρι που βρυχάται, ψάχνοντας ανθρώπους να καταβροχθίσει· αυτό είναι γεγονός. Ποιος είναι αυτός ο Σατανάς; Είναι όλοι όσοι αποστρέφονται και μισούν την αλήθεια, στους οποίους περιλαμβάνονται οι αντίχριστοι, οι ψευδοεπικεφαλής, οι παράλογοι άνθρωποι και όσοι παραπλανούν τους άλλους· όλοι αυτοί είναι σατανάδες. Αυτοί οι άνθρωποι περιφέρονται παντού και, όπου κι αν πάνε, παραπλανούν και αναστατώνουν τους εκλεκτούς του Θεού· όλοι τους είναι, επομένως, διάβολοι που αντιστέκονται στον Θεό. Οι εκλεκτοί του Θεού θα πρέπει να βρίσκονται σε μεγάλη επαγρύπνηση για να φροντίσουν πως δεν θα παραπλανηθούν και πως μπορούν να μείνουν σταθεροί.

Είναι αδιαμφισβήτητο πως στην εκκλησία κάποιοι νέοι πιστοί ή όσοι έχουν εξαιρετικά χαμηλό επίπεδο και δεν έχουν την ικανότητα να κατανοήσουν τα λόγια του Θεού συχνά παραπλανιούνται, επηρεάζονται και αναστατώνονται από διάφορες φήμες. Όσοι κατασκευάζουν φήμες μπορούν εύκολα να καταστρέψουν μια ομάδα ανθρώπων με ένα επιπόλαιο συμπέρασμα. Τα λόγια και οι δηλώσεις που ξεστομίζουν απερίσκεπτα μπορούν να κάνουν κάποιους ανθρώπους αρνητικούς, αδύναμους και απρόθυμους να κάνουν το καθήκον τους. Όταν τους καλεί ο οίκος του Θεού, αυτοί οι άνθρωποι κυριεύονται από φόβο και βρίσκουν διάφορους λόγους και δικαιολογίες για να υπεκφύγουν και να αρνηθούν. Ο ρόλος που παίζουν στην εκκλησία οι άνθρωποι που κατασκευάζουν φήμες είναι ξεκάθαρος. Ποιος είναι αυτός; Δεν χωρά αμφιβολία πως ενεργούν ως υπηρέτες του Σατανά. Κάποιοι άνθρωποι λένε, για παράδειγμα: «Πρέπει να έχεις ένα εναλλακτικό σχέδιο όταν κάνεις το καθήκον σου. Ο οίκος του Θεού σε καλεί να κάνεις ένα καθήκον και, αν δεν το κάνεις καλά, θα μπορούσε να σταματήσει να σε χρησιμοποιεί ανά πάσα στιγμή. Όταν έρθει εκείνη η ώρα, αν γυρίσεις στο σπίτι σου, θα δυσκολευτείς να τα βγάλεις πέρα. Κανείς δεν θα σε στηρίξει τότε!» Ακούγεται «εγκάρδιο» αυτό; Συνάδει με τα ανθρώπινα συναισθήματα και ακούγεται πολύ στοργικό και συμπνευμένο, αλλά διακρίνεις να έλαβαν καθόλου υπόψη την καρδιά του Θεού σ' αυτά τα λόγια τους; Προσφέρουν καμία στήριξη, παροχή, βοήθεια ή ενθάρρυνση στους

ανθρώπους; (Όχι.) Όταν λένε στους άλλους να ετοιμάσουν κάποιο εναλλακτικό σχέδιο, δεν τους κρατάνε πίσω; Τι εννοούν μ' αυτό; «Πρέπει να είσαι επιφυλακτικός· ο θεός μπορεί να στραφεί εναντίον σου!» Αυτό είναι το δηλητήριο που ενσταλάζουν στους ανθρώπους. Μόλις το ακούσουν οι άλλοι αυτό, σκέφτονται: «Σωστά —πώς στάθηκα τόσο ανόητος; Παραλίγο να πουλήσω το σπίτι μου· αν δεν έκανα καλά το καθήκον μου και με απάλλασσαν απ' αυτό, δεν θα είχα καν σπίτι για να επιστρέψω. Ευτυχώς που μου το θύμισαν, διαφορετικά θα είχα κάνει βλακεία». Πολύ «ευγενική» υπενθύμιση, αλλά είναι γεμάτη δηλητήριο που εισχωρεί βαθιά! Έχετε ακούσει τέτοιες φήμες; Δίνουν την εντύπωση πως είναι πολύ καλοί με τους άλλους, πως τους νοιάζονται πολύ και πως τρέφουν τεράστια «αγάπη». Αυτοί οι άνθρωποι δεν είναι ούτε συγγενείς ούτε φίλοι των ατόμων στα οποία μιλάνε και δεν υπάρχει καμία συγγένεια εξ αίματος μεταξύ τους· ο μόνος λόγος που τρέφουν αυτοί οι άνθρωποι τόσο μεγάλη «αγάπη» για εκείνους με τους οποίους μιλάνε είναι επειδή όλοι τους πιστεύουν στον Θεό. Οι άνθρωποι σκέφτονται: «Πρόκειται στ' αλήθεια για την προστασία του Θεού! Καλύτερα, λοιπόν, να ξανασκεφτώ πρώτα την όλη κατάσταση. Τι θα κάνω αν με διώξουν επειδή είμαι πάντα επιπόλαιος όταν πάω να κάνω το καθήκον μου; Όταν κάνω, λοιπόν, το καθήκον μου, πρέπει να είμαι προσεκτικός· πρέπει να κάνω περισσότερο έργο που μου προσδίδει μια καλή εικόνα, να αποφεύγω να κάνω λάθη, ενώ, αν όντως κάνω κάποια λάθη, δεν πρέπει να αφήνω τους άλλους να τα καταλάβουν. Έτσι, δεν θα με διώξουν, σωστά; Ακόμη κι αν με διώξουν, δεν πειράζει· έχω ένα εναλλακτικό σχέδιο, έχω τις οικονομίες μου και το σπίτι μου. Το θέμα είναι απλώς ότι ο Θεός δεν νοιάζεται για τα αισθήματα των ανθρώπων και δεν βασίζεται σε σαρκικά αισθήματα, έτσι δεν είναι; Όπως και να 'χει, τι έχω να φοβηθώ; Οι άνθρωποι βασίζονται στα αισθήματά τους, ο κόσμος των ανθρώπων είναι γεμάτος αγάπη!» Αυτή η «εγκάρδια» δήλωση δημιουργεί «φιλίες» ανάμεσα στους ανθρώπους, αλλά σε ποια θέση τοποθετεί τον Θεό; Τον βάζει σε τρίτη ή τέταρτη προτεραιότητα, Τον καθιστά έναν ξένο, λες και ο Θεός δεν είναι αξιόπιστος και μόνο οι άνθρωποι είναι άξιοι εμπιστοσύνης, μόνο οι άνθρωποι νοιάζονται για τους άλλους. Αυτή η μία δήλωση παράγει ένα σημαντικό αποτέλεσμα, έρχεται «πάνω στην ώρα»! Σας αρέσει να ακούτε τέτοια λόγια; Αν και γνωρίζετε πως στα λόγια τους κρύβεται κακία, συνεχίζετε να ελπίζετε πως κάποιος μπορεί να σας δώσει ένα στοιχείο, να σας βοηθήσει, να σας δώσει μια προειδοποίηση από κάποιον που τα έχει περάσει, αφού εσείς δεν ξέρετε τι σας επιφυλάσσει το μέλλον, καθώς και να σας πει μια εγκάρδια κουβέντα. Αυτή η δήλωση είναι πολύ «κρίσιμη», πολύ «σημαντική»! Δεν χάφτετε τελείως τα λόγια τους; Τα «απερίσκεπτα» λόγια αυτού του ανθρώπου που κατασκευάζει φήμες έχουν αγοράσει τους ανθρώπους και έχουν ξεπουλήσει τον Θεό. Τι γνώμη έχετε γι' αυτήν την ενέργεια; Είναι σωστή; (Όχι.) Τι είδους άνθρωπος θα λέγατε πως είναι αυτός; Στα μάτια του κόσμου, είναι καλός και ευγενικός· στα μάτια, όμως, όσων καταλαβαίνουν την αλήθεια, είναι μπερδεμένος. Αν κρίνουμε από τις ενέργειες και τη συμπεριφορά του, ενεργεί τελείως ως υπηρέτης του Σατανά και είναι γνήσιος διάβολος! Είναι ακριβές να πούμε κάτι τέτοιο; (Ναι.) Είναι απόλυτα ακριβές! Δεν πέφτουμε καθόλου έξω. Παρασύρει τους

πάντες να γίνουν επιφυλακτικοί απέναντι στον Θεό και να Του εναντιωθούν, ενώ δεν λέει ούτε μία λέξη που να είναι εποικοδομητική για τους άλλους. Γιατί δεν το κάνει; Επειδή η καρδιά του είναι γεμάτη εχθρότητα και μίσος για τον Θεό, έχει τη φύση-ουσία του Σατανά και αντιστέκεται και αντιτάσσεται εκ φύσεως στον Θεό. Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Εφόσον αντιτάσσεται εκ φύσεως στον Θεό, γιατί εξακολουθεί να Τον ακολουθεί;» Για να κερδίσει ευλογίες! Θέλει να λάβει ευλογίες από τον οίκο του Θεού, αλλά θέλει να πετύχει αυτό το αποτέλεσμα με δόλια μέσα, χωρίς να πληρώσει κανένα τίμημα ούτε να επιδιώξει την αλήθεια. Θέλει, επίσης, να υπονομεύσει τον Θεό, να αναστατώσει τους εκλεκτούς Του και να τους κάνει να απομακρυνθούν από τον Θεό και να Τον προδώσουν. Ένας τέτοιος άνθρωπος είναι αδιαμφισβήτητα γνήσιος διάβολος. Κάποιοι ανόητοι άνθρωποι, όμως, δεν καταφέρνουν ποτέ να διακρίνουν και να αναγνωρίσουν το διαβολικό πρόσωπο τέτοιων ανθρώπων. Μπορούν να αποδεχτούν όλα τα λόγια του διαβόλου που λένε αυτοί οι άνθρωποι και που συνάδουν με τις ανθρώπινες αντιλήψεις και τις ανάγκες των σαρκικών αισθημάτων. Παραπλανημένοι από αυτούς τους ανθρώπους, θα μπορούσαν να προδώσουν και να απορρίψουν τον Θεό ανά πάσα στιγμή· ακόμη κι αν δεν θέλουν να Τον απορρίψουν, είναι κάτι που δεν μπορούν να ελέγξουν. Ο Σατανάς, οι διάβολοι και οι υπηρέτες του Σατανά είναι τρομερά ύπουλοι και δόλιοι! Οι ίδιοι αντιστέκονται στον Θεό και Του αντιτάσσονται, απεχθάνονται την αλήθεια και δεν την αποδέχονται, ενώ θέλουν, μάλιστα, να εμποδίσουν κι άλλους ανθρώπους να ακολουθήσουν τον Θεό και να επιδιώξουν την αλήθεια. Στον οίκο του Θεού, αυτοί οι άνθρωποι παίζουν τον ρόλο του φερέφωνου του Σατανά, μιλούν και ενεργούν για τον Σατανά. Λειτουργούν ως αντιθετικά στοιχεία, τα οποία χρησιμοποιούνται ειδικά για να αναπτύξουν οι άνθρωποι τη διάκρισή τους. Πολλές από τις κουβέντες που λένε, λοιπόν, μπορεί να μη φαίνονται και πολύ προβληματικές εκ πρώτης όψεως. Μάλιστα, παραθέτουν συχνά τα λόγια του Θεού, βρίσκουν κάποιες αποδείξεις και κάποια ρητά στα λόγια Του τα οποία μετά διανθίζουν, δίνοντας την εντύπωση πως αυτά που λένε συνάδουν πολύ με τα λόγια του Θεού. Ένα πράγμα, όμως, είναι βέβαιο: Τα λόγια τους είναι αντίθετα με την αλήθεια. Όταν ακούς αυτά που λένε, μπορεί να φαίνονται σωστά, αλλά αν τα αντιπαραβάλλεις προσεκτικά με τα λόγια του Θεού, μπορείς να διακρίνεις πως δεν συνάδουν ουσιαστικά με την αλήθεια. Όλα αυτά τα παραπειστικά λόγια που λένε προέρχονται από τον Σατανά. Δοκιμάζουν τον Θεό, προσπαθούν να βρουν κάποιον μοχλό πίεσης στα λόγια Του και παρερμηνεύουν τα λόγια Του για να καταδικάσουν τον Θεό και να παραπλανήσουν τους εκλεκτούς Του, κάνοντάς τους να προβαίνουν σε εικασίες για τον Θεό, να Τον παρανοούν, να Τον προδίδουν, να Τον απορρίπτουν και ούτω καθεξής. Επομένως, πέρα από τους αντίχριστους και τους κακούς ανθρώπους, όσοι κατασκευάζουν φήμες για να παραπλανήσουν τους άλλους αποτελούν κι αυτοί μια κατηγορία ανθρώπων στην εκκλησία οι οποίοι θα πρέπει να διακρίνονται, να αντιμετωπίζονται με επιφυλακτικότητα και να αποπέμπονται.

ΣΤ. Διάκριση των ανθρώπων που διαδίδουν αβάσιμες φήμες και οι αρχές για τον χειρισμό των ανθρώπων αυτών

Πώς θα πρέπει να διακρίνουμε τους ανθρώπους που κατασκευάζουν φήμες για να παραπλανήσουν τους άλλους μέσα στην εκκλησία; Κατ' αρχάς, όσοι κατασκευάζουν φήμες δεν επιδιώκουν σε καμία περίπτωση την αλήθεια, αλλά την αποστρέφονται. Επιπλέον, συχνά κατασκευάζουν κάθε είδους λόγια του διαβόλου και παράλογες δηλώσεις, τα οποία και χρησιμοποιούν για να παραπλανήσουν και να παρασύρουν κάποιους αδελφούς και αδελφές που έχουν μικρό ανάστημα, ρηχά θεμέλια και δεν καταλαβαίνουν την αλήθεια. Το αποτέλεσμα που πετυχαίνουν είναι πως αναστατώνουν και βλάπτουν την κανονική τάξη της εκκλησιαστικής ζωής, αναστατώνουν την κανονική επιδίωξη των ανθρώπων και τους κάνουν να παρεκκλίνουν από το σωστό μονοπάτι, τους κάνουν αρνητικούς και αδύναμους, ενώ τους κάνουν ακόμη και να εγκαταλείψουν τα καθήκοντά τους και να πάψουν να πιστεύουν στον Θεό· κάτι τέτοιο τούς δίνει ακόμη μεγαλύτερη χαρά. Επομένως, το να αποκαλούμε όσους κατασκευάζουν φήμες υπηρέτες του Σατανά είναι μια απόλυτα ακριβής περιγραφή· αυτό είναι το αληθινό πρόσωπο και η ουσία τέτοιων ανθρώπων και είναι πράγματα που εύκολα διακρίνονται. Κάποιοι άνθρωποι έχουν μια κάποια λογική· παρόλο που δεν αγαπούν οι ίδιοι την αλήθεια, δεν εκφράζουν απόψεις ούτε παρεμβαίνουν στον τρόπο με τον οποίο επιδιώκουν οι άλλοι την αλήθεια. Αυτούς τους ανθρώπους μπορείτε να τους αγνοείτε. Κάποιοι άλλοι, όμως, ζηλεύουν και μισούν όσους επιδιώκουν την αλήθεια· πάντα τους κρίνουν και τους επιτίθενται, έχοντας μέσα τους συγκεκριμένες προθέσεις, ενώ βρίσκουν ακόμη και κάποιον μοχλό πίεσης για να τους καταδικάσουν. Θα πρέπει να είστε επιφυλακτικοί απέναντι σε τέτοιους ανθρώπους. Αν και αυτά που λένε αυτοί οι άνθρωποι μπορεί να ακούγονται πολύ σωστά, λογικά και σύμφωνα με το κυριολεκτικό νόημα των λόγων του Θεού, αν κάποιος τα διακρίνει προσεκτικά, τα περισσότερα είναι ψέματα και φήμες, σκέτες ανοησίες. Θα πρέπει κανείς να διακρίνει αυτές τις παραπειστικές φήμες και τα ψέματα. Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Πιστεύω στον Θεό λίγο μόνο καιρό, έχω διαβάσει ελάχιστα λόγια Του και δεν καταλαβαίνω την αλήθεια. Πώς μπορώ να διακρίνω τις φήμες και τα ψέματα;» Ο μόνος τρόπος είναι, από σήμερα και στο εξής, να επικεντρώνεσαι περισσότερο στο να διαβάζεις τα λόγια του Θεού και να αναζητάς περισσότερο την αλήθεια στα λόγια Του, αφήνοντας τα λόγια Του να ριζώσουν στην καρδιά σου. Αν σε καθοδηγούν τα λόγια του Θεού και βλέπεις τα ζητήματα σύμφωνα με την αλήθεια, θα έχεις διάκριση. Οι φήμες που διαδίδουν αυτοί οι άνθρωποι δεν θα σε επηρεάζουν καθόλου και δεν θα αναστατώνουν την κανονική επιδίωξή σου. Όποιες φήμες κι αν συζητούν ή όποιες ανοησίες κι αν λένε, δεν θα ταραξουν μόλις τις ακούσεις, δεν θα γίνεσαι αρνητικός και αδύναμος ούτε, βέβαια, θα έχεις τυχόν παρανοήσεις για τον Θεό· θα επικεντρώνεσαι μόνο στο να επιδιώκεις προς τη σωστή κατεύθυνση. Αυτό σημαίνει πως μπορείς να αντισταθείς· αυτοί οι υπηρέτες του Σατανά δεν θα έχουν πια καμία επίδραση στην εκκλησία. Δεν υπάρχει πιο σύντομος δρόμος για να μάθεις πώς να διακρίνεις τις φήμες· ο μόνος

τρόπος είναι να ακούς πιο συχνά κηρύγματα, να διαβάζεις περισσότερο τα λόγια του Θεού και να συναναστρέφεσαι περισσότερο πάνω στην αλήθεια. Όταν καταφέρεις να κατανοήσεις την αλήθεια, θα έχεις, όπως είναι φυσικό, και διάκριση. Ποιος είναι ο σκοπός της ανάγνωσης των λόγων του Θεού και της συναναστροφής πάνω στην αλήθεια; Είναι να κατανοήσεις την αλήθεια και να διακρίνεις αυτές τις φήμες και τις πλάνες μέσω της ανάγνωσης των λόγων του Θεού. Αν δεις πως αυτές οι φήμες αντιβαίνουν στα λόγια του Θεού, πηγαίνουν κόντρα σε αυτά και είναι τελείως αντίθετα με την αλήθεια, οι φήμες αυτές θα καταρρεύσουν από μόνες τους. Φυσικά, κάποιοι άνθρωποι λένε: «Δεν έχω κάνει την προσπάθεια να διαβάσω τα λόγια του Θεού και δεν καταλαβαίνω ποια είναι ακριβώς η αλήθεια στα λόγια Του. Θυμάμαι μονάχα ένα πράγμα: Σε ό,τι αφορά τη συμπεριφορά μου, πρέπει να ακολουθώ το πλήθος. Ό,τι απορρίπτει η πλειονότητα των ανθρώπων, το απορρίπτω κι εγώ· ό,τι αποδέχεται η πλειονότητα των ανθρώπων, το αποδέχομαι κι εγώ. Ακολουθώ απλώς το πλήθος». Είναι σωστό αυτό; (Όχι.) Μερικές φορές και το πλήθος κάνει λάθος και, όταν ακολουθείς το πλήθος, αυτό σημαίνει πως κάνεις λάθη μαζί του. Πρέπει να μάθεις να ακολουθείς όσους καταλαβαίνουν την αλήθεια· μόνο αυτή η οδός είναι σωστή.

Στην εκκλησία διαδίδονται συχνά αβάσιμες φήμες. Αν και το θέμα αυτό δεν αποτελεί μεγάλο πρόβλημα, η αναστάτωση και η ζημιά που προκαλεί στον εκλεκτό λαό του Θεού δεν είναι αμελητέες. Στην καλύτερη περίπτωση, μπορεί να κάνει τους ανθρώπους αρνητικούς και αδύναμους· στη χειρότερη, μπορεί να κάνει τους ανθρώπους να απομακρυνθούν από τον Θεό ή ακόμη και να Τον προδώσουν. Επομένως, η διάδοση φημών δεν είναι κάτι που μπορεί να αγνοηθεί. Από τη στιγμή που συμβεί κάτι τέτοιο στην εκκλησία, θα πρέπει να το σταματήσετε και να το περιορίσετε άμεσα. Αν οι επικεφαλής της εκκλησίας είναι απαθείς και αργόστροφοι, δεν μπορούν να κάνουν αληθινό έργο και δεν μπορούν να διαπιστώσουν αυτό το θέμα, αλλά το διαπιστώσουν κάποιοι άνθρωποι με καλό επίπεδο που επιδιώκουν και καταλαβαίνουν την αλήθεια, τότε αυτοί θα πρέπει να βγουν μπροστά για να διευθετήσουν το θέμα. Αφού αναζητήσουν και συναναστραφούν με πολλούς ανθρώπους ώστε να φτάσουν σε μια συμφωνία και να λάβουν επιβεβαίωση, και αφού διαπιστωθεί πως διαδίδονται φήμες, οι άνθρωποι θα πρέπει να αναζητήσουν την αλήθεια για να επιλύσουν το θέμα. Αν δεν είναι ξεκάθαρο πως ένα συγκεκριμένο σχόλιο αποτελεί πλάνη, μην το χαρακτηρίσετε στα τυφλά. Τα σχόλια που είναι προφανή και αδιαμφισβήτητα, που μπορεί κανείς να διακρίνει εύκολα ως φήμες και πλάνες, θα πρέπει να εκτίθενται και να αναλύονται άμεσα, ώστε να μπορέσουν να τα διακρίνουν όλοι. Αν, αφού ακούσετε κάποιον να λέει μια δυο προτάσεις, δεν μπορείτε να διακρίνετε κατά πόσον αυτά που λέει αποτελούν φήμη ή πλάνη, τότε θα πρέπει να χειριστείτε το ζήτημα με προσοχή και να μη βγάλετε συμπεράσματα στα τυφλά. Περιμένετε να πει όσα έχει να πει για να τον διακρίνετε καθαρά. Μόλις επιβεβαιωθεί πως τα λόγια του είναι φήμες ή πλάνες, θα πρέπει να σταματήσετε και να περιορίσετε άμεσα αυτόν τον άνθρωπο. Αν οι επαναλαμβανόμενες νουθεσίες και οι περιορισμοί δεν καταφέρουν να τον περιορίσουν και συνεχίσει να

διαδίδει επίμονα φήμες, θα πρέπει να αποπεμφθεί από την εκκλησία. Είναι ξεκάθαρη η αρχή και το μονοπάτι για το τι θα πρέπει να κάνετε και πώς να ασκηθείτε όταν εντοπίσετε κάποιον που διαδίδει φήμες μέσα στην εκκλησία; (Ναι.)

Το περιεχόμενο των φημών δεν περιλαμβάνει μόνο τα σημαντικά θέματα που ανέφερα· υπάρχουν και κάποιες φήμες που είναι μόνο ψιλοπραγματάκια, όπως σχόλια για το κλάδεμα ή για το ποιους χρησιμοποιεί ο οίκος του Θεού και ποιους αποκλείει, καθώς και άλλες αναληθείς δηλώσεις. Προτού εκκαθαριστεί τελείως η εκκλησία, υπάρχουν ψευδοεπικεφαλής, αντίχριστοι, διάφοροι κακοί άνθρωποι, μπερδεμένοι άνθρωποι και χοντροκέφαλοι που δεν έχουν πνευματική κατανόηση· υπάρχουν κάθε λογής άνθρωποι στην εκκλησία. Οι ψεύτες και όσοι κατασκευάζουν φήμες είναι σύνηθες φαινόμενο, ενώ κυκλοφορούν κάθε λογής φήμες και λόγια του διαβόλου μεταξύ των ανθρώπων. Από τη μία, σε ό,τι αφορά αυτές τις φήμες, οι άνθρωποι θα πρέπει να έχουν κανονική λογική για να τις κρίνουν· από την άλλη, σε ό,τι αφορά τις πιο σοβαρές φήμες που έχουν να κάνουν με το έργο του Θεού, το σχέδιο διαχείρισης του Θεού, τον ίδιο τον Θεό, αλλά και τα διοικητικά διατάγματα του οίκου του Θεού και άλλα ζητήματα, οι άνθρωποι θα πρέπει να κατέχουν την αλήθεια για να τα διακρίνουν. Αναφορικά με τα εξωτερικά ζητήματα, οι άνθρωποι θα πρέπει να έχουν τη λογική της κανονικής ανθρώπινης φύσης για να τα κρίνουν. Όσον αφορά τα ζητήματα που σχετίζονται με το έργο του Θεού και την αλήθεια, οι άνθρωποι θα πρέπει να κατέχουν την αλήθεια-πραγματικότητα και να έχουν ανάστημα για να τα διακρίνουν. Με λίγα λόγια, ανεξάρτητα από το είδος των φημών, οι άνθρωποι θα πρέπει να τις διακρίνουν και να τις απορρίπτουν, όχι να τις αποδέχονται. Φυσικά, κάποιοι άνθρωποι δεν επιδιώκουν την αλήθεια και ζουν απλώς σύμφωνα με αυτές τις φήμες. Τη μία μέρα, κάποιος διαδίδει ένα ρητό που κατευθύνει το ρεύμα προς μια κατεύθυνση, και αυτοί οι άνθρωποι το ακολουθούν. Την επομένη, ένα άλλο ρητό κατευθύνει το ρεύμα προς την άλλη κατεύθυνση, και τότε ακολουθούν αυτό. Για παράδειγμα, ένας επικεφαλής ή εργάτης λέει πως όσοι μπορούν να γράψουν βιωματικά άρθρα μπορούν να οδηγηθούν και στην τελείωση, οπότε εκείνοι εξασκούνται στη συγγραφή άρθρων, μελετούν τη συγγραφή και ανατρέχουν σε πηγές. Την επομένη, ένας άλλος επικεφαλής ή εργάτης λέει πως όσοι κάνουν το καθήκον τους μπορούν και να σωθούν, οπότε αυτοί καταπιάνονται με το να κάνουν το καθήκον τους. Όσο απασχολημένοι κι αν είναι, όμως, δεν αγχώνονται ούτε ενδιαφέρονται ποτέ για το πιο σημαντικό ζήτημα: την επιδίωξη της αλήθειας και τη ζωή-είσοδο. Οι διάφορες μοχθηρές τάσεις που διαμορφώνονται ανάμεσα στις διαφορετικές ομάδες στην εκκλησία πάντα παρασύρουν κάποιους ανθρώπους. Οι διάφορες φήμες που κυκλοφορούν ανάμεσα στα μέλη της εκκλησίας πάντα παραπλανούν και επηρεάζουν κάποιους ανθρώπους. Ωστόσο, υπάρχουν και κάποιοι άνθρωποι που παραμένουν αδιάφοροι και δεν δίνουν σημασία στις φήμες που ακούνε. Δεν δίνουν προσοχή στο όποιο έργο κάνει ο οίκος του Θεού· δεν τους ενδιαφέρει να πιστεύουν στον Θεό και δεν είναι αληθινοί πιστοί. Αυτοί οι άνθρωποι είναι πιστοί μόνο κατ' όνομα. Μια άλλη ομάδα ανθρώπων είναι κάπως καλύτεροι: Αυτοί μπορούν να αναζητήσουν την αλήθεια και να την αποδεχτούν, με

αποτέλεσμα να μην επηρεάζονται από αυτά τα αρνητικά πράγματα και τους αρνητικούς ανθρώπους. Μόνο όσοι έχουν μικρό ανάστημα, όσοι δεν έχουν θεμέλια και όσοι δεν επιδιώκουν καθόλου την αλήθεια επηρεάζονται πάντα από διάφορα ρητά και σχόλια. Επειδή αυτοί οι άνθρωποι πάντα ακολουθούν τους άλλους, υπάρχουν πάντα κάποιοι που κατασκευάζουν διάφορες φήμες για να ταράξουν τα νερά. Θεωρούν πως μόνο κάτι τέτοιο προσδίδει ζωντάνια στην πίστη στον Θεό, την κάνει συναρπαστική και όχι ανιαρή, και είναι ο μόνος τρόπος για να νιώσουν σημαντικοί. Αυτά τα πράγματα συμβαίνουν συχνά μεταξύ των νέων πιστών. Αν σε μια εκκλησία διαδίδονται συχνά φήμες και οι άνθρωποι παραπλανιούνται, αυτό σημαίνει πως οι άνθρωποι που καταλαβαίνουν την αλήθεια σ' αυτήν την εκκλησία είναι σίγουρα λιγостоί. Στην εκκλησία, οι άνθρωποι που αναφέρθηκαν παραπάνω ακολουθούν τις όποιες φήμες κατασκευάζουν όσοι έχουν απώτερα κίνητρα και παρακινούνται από αυτούς, πράγμα που αποτελεί μεγάλο πρόβλημα. Αυτό οφείλεται εν μέρει στο χαμηλό επίπεδό τους, ενώ αποτελεί και γνήσια εκδήλωση μη κατανόησης της αλήθειας. Τα περισσότερα απ' αυτά που λέει όποιος δεν κατανοεί την αλήθεια δεν είναι πρακτικά και περιέχουν ακάθαρτα στοιχεία· για να ακριβολογήσουμε, όλα τους ισοδυναμούν με ψέματα. Αν κάτι εμπεριέχει κίνητρα και σκοπούς, τότε δεν είναι μόνο ψέμα, αλλά, ακόμη περισσότερο, είναι μια δολοπλοκία του Σατανά και μια συνωμοσία κακών ανθρώπων. Επομένως, τα περισσότερα απ' αυτά που λένε οι άνθρωποι που δεν κατέχουν την αλήθεια είναι λόγια του διαβόλου και δεν πρέπει να τα πιστεύετε.

Σ' αυτό το σημείο ολοκληρώνεται η συναναστροφή πάνω στο θέμα της διάδοσης αβάσιμων φημών. Το ζήτημα της διάδοσης φημών είναι αυτό που αποκαλύπτει καλύτερα τους ανθρώπους, ενώ δίνει τη δυνατότητα να φανούν ξεκάθαρα οι συμπεριφορές διαφορετικών ανθρώπων. Θα πρέπει πλέον να κατανοείτε τη στάση που θα πρέπει να έχετε απέναντι στις φήμες και σε όσους τις διαδίδουν, καθώς και τις μεθόδους που θα πρέπει να χρησιμοποιείτε για να τις χειριστείτε, έτσι δεν είναι; (Ναι.) Μόλις τα κατανοήσετε αυτά, όταν αντιμετωπίσετε ξανά τέτοια ζητήματα, θα πρέπει να τα αντιπαραβάλλετε με τη συναναστροφή μας και να χρησιμοποιήσετε τις πιο σωστές μεθόδους για να αντιμετωπίσετε αυτά τα θέματα. Αυτό συνάδει με τις αρχές.

17 Ιουλίου 2021

ΟΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΩΝ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ (19)

Σημείο δωδέκατο: Να αναγνωρίζουν άμεσα και με ακρίβεια τους διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο του Θεού και την κανονική τάξη της εκκλησίας· να τα σταματούν και να τα περιορίζουν και να αντιστρέφουν την κατάσταση· επιπλέον, να συναναστρέφονται σχετικά με την αλήθεια, ώστε ο εκλεκτός λαός του Θεού να αναπτύξει ικανότητα διάκρισης μέσα από τέτοια πράγματα και να μάθει από αυτά (Μέρος έβδομο)

Οι διάφοροι άνθρωποι, γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν την εκκλησιαστική ζωή

Οι αρχές χειρισμού όσων συνάπτουν ανάρμοστες σχέσεις

Σε ό,τι αφορά τους διάφορους ανθρώπους και τα διάφορα γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο του Θεού και την κανονική τάξη της εκκλησίας, τα έχουμε χωρίσει συνολικά σε έντεκα θέματα. Προηγουμένως, συναναστραφήκαμε πάνω στο έκτο θέμα: τη σύναψη ανάρμοστων σχέσεων. Σε τι αναφέρεται κυρίως αυτό το θέμα; Στο να ξελογιάζει κανείς απερίσκεπτα τους άλλους και να συνάπτει σχέσεις που βασίζονται σε λάγνες επιθυμίες. Πάνω σε τι συναναστραφήκαμε αναφορικά με αυτήν την πτυχή; Όταν εμφανίζονται τέτοιοι άνθρωποι στην εκκλησία, πώς θα πρέπει να αντιμετωπίζονται; Ποιες λύσεις υπάρχουν; Να κάνουμε τα στραβά μάτια και να αφήσουμε την κατάσταση να βγει εκτός ελέγχου ή να επιλύσουμε το πρόβλημα σύμφωνα με τις αλήθεια-αρχές; Να το αποφύγουμε ή να επηρεάσουμε στοργικά όσους εμπλέκονται; Να συναναστραφούμε μαζί τους πάνω στην αλήθεια ή να τους προειδοποιήσουμε και να τους αποπέμψουμε; Ποιος είναι ο πιο κατάλληλος τρόπος να το χειριστούμε; (Να προειδοποιήσουμε και να περιορίσουμε όσους εμπλέκονται. Και, αν δεν μπορούν να περιοριστούν, να τους αποπέμψουμε.) Πώς θα πρέπει να περιοριστούν; Είναι εύκολο να γίνει αυτό; Σε γενικές γραμμές, όταν προκύπτουν τέτοια ζητήματα, δεν είναι εύκολο να περιοριστούν οι εμπλεκόμενοι. Κάποιοι άνθρωποι, ενώ παρατηρούν μια τέτοια κατάσταση και νιώθουν πως δεν είναι πρέπουσα, ντρέπονται να πούνε κάτι. Κάποιοι άνθρωποι μπορεί να υπαινιχθούν κάτι γι' αυτό έμμεσα, αλλά δεν είναι απαραίτητο πως οι εμπλεκόμενοι θα δώσουν βάση. Τι είδους ανθρώπινη φύση έχουν όλοι οι άνθρωποι που μπορούν να ξελογιάσουν απερίσκεπτα τους άλλους; Είναι αξιοπρεπείς και έντιμοι άνθρωποι; Είναι άνθρωποι που έχουν την ευπρέπεια αγίων; Είναι άνθρωποι με αξιοπρέπεια και αίσθημα αισχύνης; (Όχι.) Μπορεί να λυθεί το πρόβλημα αν κάποιος τούς κάνει απλώς προφορικές υπενθυμίσεις ή συναναστραφεί κανονικά μαζί τους πάνω στην αλήθεια; Όχι, δεν μπορεί. Όταν προκύπτει ένα τέτοιο ζήτημα, αυτό σημαίνει πως, στην πραγματικότητα, υπέβασκε μέσα τους πολύ καιρό. Σε αυτό το σημείο, είναι εύκολο να τεθεί υπό έλεγχο; Μπορεί να λυθεί το πρόβλημα αν τους βοηθήσει και προσπαθήσει

κάνεις να τους επηρεάσει με αγάπη; (Όχι.) Ποια είναι, λοιπόν, η καλύτερη λύση; Είναι να αποπεμφθούν αυτοί οι άνθρωποι, να απομονωθούν απ' όσους πιστεύουν στον Θεό και κάνουν τα καθήκοντά τους με ειλικρίνεια και να μην τους επιτραπεί να συνεχίσουν να αναστατώνουν και να βλάπτουν τους άλλους.

Σήμερα, σε μερικές εκκλησίες, παρατηρούνται συνεχώς περιστατικά αντρών και γυναικών που ξελογιάζουν ο ένας τον άλλον. Όποτε έχουν αυτοί οι άνθρωποι την ευκαιρία, ξελογιάζουν ο ένας τον άλλον, συμπεριφέρονται τελείως ελεύθερα και δεν έχουν αίσθημα αισχύνης. Άκουσα για έναν άντρα που ξελόγιασε πολλές γυναίκες· δεν είχε σοβαρές προθέσεις, απλώς ξελόγιαζε απερίσκεπτα και φλέρταρε επίμονα κάθε γυναίκα που γνώριζε. Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Αλληλεπιδρά κανονικά· είναι απλώς ο τρόπος με τον οποίο αλληλεπιδρά». Οι περισσότεροι άνθρωποι θεωρούν αυτόν τον τρόπο αλληλεπίδρασης μη εποικοδομητικό, απεχθή και αηδιαστικό. Δεν είναι πρόβλημα αυτό; Μπορεί να αποδείξει αυτό πως τέτοιες σχέσεις είναι ανάρμοστες; Αν ο δεσμός που έχουν συνάψει μεταξύ τους δύο άνθρωποι δεν επηρεάζει μόνο τους ίδιους στο να εκτελούν τα καθήκοντά τους, αλλά επηρεάζει και τους άλλους, τότε θα πρέπει να περιοριστούν. Δεν θα τους επιτρέπεται να έχουν δεσμό στα πλαίσια της εκκλησιαστικής ζωής, ιδίως σε κάποια εκκλησία πλήρους απασχόλησης, αφού κάτι τέτοιο επηρεάζει τους άλλους στην εκτέλεση του καθήκοντός τους και βλάπτει το έργο της εκκλησίας. Όταν καταφέρουν να προσηλωθούν στα καθήκοντά τους, μπορούν να επιστρέψουν στην εκκλησία πλήρους απασχόλησης για να κάνουν τα καθήκοντά τους. Κάποιοι άνθρωποι δεν συνάπτουν σοβαρές σχέσεις και, αντ' αυτού, ξελογιάζουν τους άλλους απερίσκεπτα και τους φλερτάρουν επίμονα, παίζοντας με λάγνες επιθυμίες, αναστατώνοντας την εκκλησιαστική ζωή, επηρεάζοντας την ψυχολογική διάθεση των ανθρώπων και αναστατώνοντας τους άλλους. Αυτή η κατάσταση αναστατώνει το έργο της εκκλησίας και θα πρέπει να διορθωθεί και να αντιμετωπιστεί σύμφωνα με τις αρχές· αυτοί οι άνθρωποι θα πρέπει να απομονωθούν και να αποπεμφθούν εγκαίρως. Είναι εύκολη η αντιμετώπιση αυτού του προβλήματος; Σε κανέναν δεν θα πρέπει να επιτρέπεται να αναστατώνει και να διαταράσσει την εκκλησιαστική ζωή και το έργο της εκκλησίας, ενώ τέτοια ζητήματα θα πρέπει να αντιμετωπίζονται σύμφωνα με τις αρχές. Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Σε καταστάσεις όπου, αν αντιμετωπιστούν αυτοί οι άνθρωποι, δεν θα υπάρχει κανένας να αναλάβει τα καθήκοντά τους, δεν γίνεται να αντιμετωπιστούν· θα πρέπει απλώς να τους επιτραπεί να συνεχίσουν και να ξελογιάζουν τους άλλους όπως θέλουν. Όπως κι αν ξελογιάζουν τους άλλους, θα πρέπει να γίνεται επιτρεπτό». Έχει τέτοιο κανόνα ο οίκος του Θεού; Υπήρχε κάποια τέτοια αρχή στη συναναστροφή της προηγούμενης συνάθροισης πάνω στον τρόπο αντιμετώπισης τέτοιων ανθρώπων; (Όχι.) Όταν έρχονται αντιμετώπι με τέτοιες καταστάσεις, οι επικεφαλής και οι επόπτες της εκκλησίας νιώθουν σύγχυση και δεν ξέρουν πώς να τις χειριστούν, επιτρέποντας σ' αυτούς τους ανθρώπους να ξελογιάζουν απερίσκεπτα τους άλλους στην εκκλησία, με αποτέλεσμα οι περισσότεροι άνθρωποι να νιώθουν άβολα, να μη διαπαιδαγωγούνται και, παρόλο που νιώθουν απέχθεια μέσα τους, να μην τολμούν να πουν κάτι και να

πρέπει απλώς να το υπομείνουν. Οι επικεφαλής και οι επόπτες πιστεύουν πως το έργο της εκκλησίας και ο οίκος του Θεού δεν μπορούν να κάνουν χωρίς αυτούς τους ανθρώπους και πως, αν διώξουν αυτούς τους ανθρώπους που ξελογιάζουν απερίσκεπτα τους άλλους, θα υπάρχουν λιγότερα χέρια για να κάνουν το έργο. Είναι σωστή αυτή η λογική; (Όχι.) Γιατί είναι εσφαλμένη; (Αυτοί οι άνθρωποι δεν μπορούν να κάνουν το έργο ούτε και θέλουν να το κάνουν.) Το θέσατε ολόσωστα. Τι είδους άνθρωποι πιστεύετε πως είναι ικανοί να ξελογιάσουν απερίσκεπτα τους άλλους; Δεν έχουν καμία απολύτως αυτοσυγκράτηση· είναι δύσπιστοι, άπιστοι. Δεν είναι μόνο πως δεν αγαπούν την αλήθεια, αποστρέφονται την αλήθεια, έχουν λίγη πίστη, είναι νέοι σε ηλικία και έχουν ρηχά θεμέλια· δεν είναι μόνο αυτό. Είναι όλοι οι άπιστοι που δεν πιστεύουν στον Θεό ικανοί να ξελογιάσουν απερίσκεπτα τους άλλους; Είναι όλοι τους ικανοί να επιδοθούν σε ακόλαστες δραστηριότητες; Μόνο ένα ποσοστό τους· κάποιοι λίγοι απ' αυτούς εξακολουθούν να εκτιμούν την ακεραιότητα και την αξιοπρέπεια, να νοιάζονται για την υπόληψή τους και να έχουν κάποια βάση αναφοράς για τη διαγωγή τους. Αυτοί οι δήθεν πιστοί στον Θεό δεν είναι καλύτεροι από τους απίστευτους· είναι, λοιπόν, υπερβολικό να τους αποκαλούμε άπιστους και δύσπιστους; (Όχι.) Αν και αυτοί οι άνθρωποι μπορούν να εκτελέσουν κάποια απλή δουλειά στον οίκο του Θεού, σε ό,τι αφορά τη φύση τους, είναι δύσπιστοι και άπιστοι. Δεν έχουν αρχές σε οτιδήποτε κάνουν, δεν έχουν κάποια βάση αναφοράς για τη διαγωγή τους ούτε έχουν αξιοπρέπεια και αίσθημα αισχύνης. Οι άπιστοι ασπάζονται, μάλιστα, την ιδέα πως «Οι άνθρωποι χρειάζονται την υπερηφάνεια τους όπως ένα δέντρο χρειάζεται τον φλοιό του»· κι όμως, αυτοί οι άνθρωποι δεν θέλουν καν να διατηρήσουν την υπερηφάνεια τους, οπότε γίνεται να θέλουν την αλήθεια; Μπορούν να δαπανούν ειλικρινά για τον Θεό; Μπορούν να ενεργούν σύμφωνα με τις αρχές στο καθήκον τους; Σε καμία περίπτωση! Είναι απλοί δουλευτές. Οι άνθρωποι που κάνουν απλή δουλειά δεν κατέχουν καμία απολύτως αλήθεια· η απλή δουλειά που κάνουν προκαλεί διατάραξη και αναστάτωση, ενώ δεν ανταποκρίνεται στο πρότυπο της εκτέλεσης ενός καθήκοντος. Αν και, εξωτερικά, φαίνεται να κάνουν το καθήκον τους, όπως κι αν συναναστραφείς μαζί τους πάνω στις αρχές, αυτοί πολύ απλά δεν ακούνε. Κάνουν ό,τι θέλουν και δεν ενεργούν σύμφωνα με τις αρχές. Όταν αυτοί οι άνθρωποι ακούνε κηρύγματα, η συμπεριφορά και οι εκφράσεις τους φανερώνουν πως έχουν την ουσία των δύσπιστων. Ενώ οι άλλοι κάθονται σωστά στην καρέκλα τους και ακούνε με ενδιαφέρον και προσοχή, πώς συμπεριφέρονται αυτοί οι άνθρωποι όταν ακούνε κηρύγματα; Κάποιοι στηρίζονται στο τραπέζι, όλη την ώρα τεντώνονται και χασμουριούνται, δεν κάθονται σωστά και δεν μοιάζουν καθόλου με ανθρώπους. Τι είδους άτομα δεν μοιάζουν καθόλου με ανθρώπους; Δεν είναι ούτε κατά διάνοια άνθρωποι κι απλώς έχουν ανθρώπινα γνωρίσματα. Πώς νιώθετε όταν βλέπετε μια ομάδα τέτοιων «ερπετών» να έρχονται να ακούσουν κηρύγματα; Δεν σας κάνουν να νιώθετε άβολα; (Ναι.) Αυτή η ομάδα έχει αηδιαστική όψη και, όταν τους βλέπω, δεν έχω όρεξη να μιλήσω. Εγώ μιλάω σε ανθρώπους, όχι σε «ερπετά». Μπορούν οι καταστάσεις των ατόμων που ακούνε έτσι τα κηρύγματα να βελτιωθούν καθώς κάνουν το καθήκον τους; Μπορούν να αναπτύξουν μεγαλύτερη πίστη στον Θεό και να κατανοήσουν πιο

καθαρά την αλήθεια όσο περισσότερο κάνουν το καθήκον τους; Σε καμία περίπτωση! Όπως κι αν κάνουν το καθήκον τους, το ανάστημα και η πίστη τους δεν αυξάνονται. Κάνουν τα πάντα ασυλλόγιστα και χωρίς αυτοσυγκράτηση, ζουν μέσα σε σαρκικούς πόθους και διεφθαρμένες διαθέσεις, χωρίς καμία επίγνωση και πειθαρχία και χωρίς να κατακρίνουν καθόλου τον εαυτό τους· δεν είναι άνθρωποι! Σε ό,τι αφορά τέτοια άτομα, χωρίς καν να λάβουμε υπόψη τις υπόλοιπες κακές τους πράξεις ή τις ενέργειές τους που έχουν παραβιάσει τις αρχές και έχουν βλάψει τα συμφέροντα του οίκου του Θεού, και μόνο το ότι συνάπτουν ανάρμοστες σχέσεις αρκεί για να αποπεμφθούν. Το ζήτημα είναι πολύ απλό, εντούτοις οι επικεφαλής και οι επόπτες των εκκλησιών ξύνουν απλώς το κεφάλι τους και δεν ξέρουν πώς να το χειριστούν. Ο χειρισμός αυτού του ζητήματος είναι πολύ εύκολος και έχει ήδη γίνει συναναστροφή πάνω σ' αυτό. Ο χειρισμός θα πρέπει να γίνει σύμφωνα με τις αρχές και να αποπεμφθούν όσοι πρέπει να αποπεμφθούν. Μην το υπεραναλύετε· το έργο του οίκου του Θεού θα προχωρήσει μια χαρά χωρίς αυτούς. Πείτε Μου, τι θα πρέπει να κάνει κανείς αν βρει κάπου ακαθαρσίες ή περιπτώματα σκύλου; Θα πρέπει να τα καθαρίσει αμέσως· αν δεν τα καθαρίσει εγκαίρως, θα μαζευτούν αμέσως μύγες και κουνούπια, και οι άνθρωποι δεν μπορούν να βρουν ηρεμία σε ένα τέτοιο μέρος. Τι εννοώ με όλα αυτά; (Για να λυθεί το πρόβλημα της σύναψης ανάρμοστων σχέσεων στην εκκλησία, το πρώτο βήμα είναι να απομακρυνθούν αυτοί οι ελεεινοί δύσπιστοι.) Ναι, αυτό ακριβώς εννοώ. Αν στην εκκλησία υπάρχουν άτομα που ανήκουν στην κατηγορία των «βρομερών περιπτωμάτων σκύλου», τότε σίγουρα θα προσελκύσουν και κάποιες «βρομερές μύγες». Όπως είναι φυσικό, απομακρύνοντας τα βρομερά περιπτώματα σκύλου, θα εξαφανιστούν κι αυτές οι μύγες. Δεν είναι μια λύση αυτή; Είναι λογική αυτή η λύση; (Ναι.) Όταν αντιμετωπίζουν τέτοια ζητήματα, κάποιοι επικεφαλής της εκκλησίας έχουν πάντα ανησυχίες και λένε: «Αν απομακρύνουμε όσους ξελογιάζουν απερίσκεπτα τους άλλους, δεν θα υπάρχουν λιγότεροι άνθρωποι να κάνουν το έργο;» Αποτελεί αυτό πρόβλημα; (Όχι.) Γιατί όχι; Πώς θα πρέπει να εξαλειφθεί αυτή η ανησυχία; Ακόμη κι αν έβγαζε νόημα αυτή η ανησυχία τους —δηλαδή το ότι σκέφτονται πως, αν οι απαιτήσεις που υπάρχουν από τους ανθρώπους ήταν πολύ αυστηρές και απομακρύνονταν όσοι μπορούσαν να κάνουν το έργο, τότε δεν θα υπήρχε κανείς να κάνει αυτό το κομμάτι του έργου— δεν θα ήταν εύκολο να βρεθούν κάποιοι άλλοι ικανοί άνθρωποι να τους αντικαταστήσουν; (Ναι.) Και, ακόμη κι αν δεν βρίσκονταν αμέσως αντικαταστάτες, το έργο θα μπορούσε να γίνει αργότερα, όταν θα βρίσκονταν τα κατάλληλα άτομα, χωρίς να επηρεαστεί το έργο του οίκου του Θεού. Ο οίκος του Θεού δεν στηρίζει αυτά τα άτομα που δεν κάνουν σωστό έργο. Αν μπορέσουν να μετανοήσουν και να φροντίσουν τις εργασίες που οφείλουν, τότε μπορούν να συνεχίσουν να κάνουν το έργο· αν, όμως, δεν μετανοήσουν, τότε θα πρέπει να απαλλαχθούν από το καθήκον τους. Δεν είναι δικαιολογημένο και λογικό αυτό; Ο οίκος του Θεού θα προτιμούσε να στηρίξει απλούς δουλευτές, παρά να στηρίξει δύσπιστους και απίστους. Είναι σωστή αυτή η αρχή; (Ναι.) Γιατί είναι σωστή; Ακόμη κι αν ένας απλός δουλευτής δεν επιδιώκει την αλήθεια, είναι και πάλι διατεθειμένος να κάνει απλή δουλειά, ενώ μπορεί να

καταβάλλει προσπάθεια δείχνοντας καλή συμπεριφορά και υπακοή στον οίκο του Θεού. Ακόμη κι αν απλώς μοχθεί, είναι αφοσιωμένος και, αν μη τι άλλο, δεν είναι κακός άνθρωπος. Τέτοιους ανθρώπους τούς κρατάει ο οίκος του Θεού. Αν ένας άνθρωπος είναι κακός και ελεεινός, πάντα επιδίδεται σε διεστραμμένους και ειδεχθείς τρόπους άσκησης, δεν μπορεί καν να παρέχει απλή δουλειά και δεν ανταποκρίνεται στο πρότυπο του να είναι ένας απλός δουλευτής, τότε είναι άπιστος και ο οίκος του Θεού δεν κρατάει τέτοιους ανθρώπους. Επομένως, ο λόγος που δεν τους κρατάει ο οίκος του Θεού δεν είναι επειδή είναι απλοί δουλευτές, αλλά επειδή η δουλειά τους δεν ανταποκρίνεται καν στα πρότυπα και επειδή ακόμα και η δουλειά τους έχει συναλλακτικό χαρακτήρα. Ο λόγος είναι ότι πάντα θέλουν να πράττουν το κακό και να προκαλούν αναστάτωση, πάντα προσπαθούν να επιδοθούν σε διεστραμμένους και ειδεχθείς τρόπους άσκησης στην εκκλησία, διαταράσσοντας την τάξη του έργου της εκκλησίας και επηρεάζοντας τους περισσότερους ανθρώπους καθώς εκτελούν το καθήκον τους. Διαφθείρουν την ατμόσφαιρα στην εκκλησία και ατιμάζουν το όνομα του Θεού· τίποτα δεν αρμόζει περισσότερο από το να απομακρυνθούν. Όπου υπάρχουν άτομα που ανήκουν στην κατηγορία των «βρομερών περιττωμάτων σκύλου», θα πρέπει να απομακρύνονται αμέσως. Κατανοητό; (Ναι.)

XI. Χειραγωγούν και διαταράσσουν τις εκλογές

Σήμερα, θα συνεχίσουμε τη συναναστροφή πάνω στη δωδέκατη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών: «Να αναγνωρίζουν άμεσα και με ακρίβεια τους διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο του Θεού και την κανονική τάξη της εκκλησίας· να τα σταματούν και να τα περιορίζουν, και να αντιστρέφουν την κατάσταση· επιπλέον, να συναναστρέφονται σχετικά με την αλήθεια, ώστε ο εκλεκτός λαός του Θεού να αναπτύξει ικανότητα διάκρισης μέσα από τέτοια πράγματα και να μάθει από αυτά». Ποιο είναι το ενδέκατο θέμα της δωδέκατης αυτής ευθύνης; (Το ότι χειραγωγούν και διαταράσσουν τις εκλογές.) Έχουμε συναναστραφεί λιγάκι στο παρελθόν πάνω στο θέμα της χειραγώγησης και της διατάραξης των εκλογών, όταν συναναστρεφόμασταν για τις διάφορες εκδηλώσεις των αντίχριστων και τις εκθέταμε, έτσι δεν είναι; (Ναι.) Οι εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού περιλαμβάνουν κανόνες για τις εκκλησιαστικές εκλογές. Οι εκλογές μπορούν να διενεργούνται μία φορά τον χρόνο, ενώ μπορεί να διενεργηθούν και υπό ορισμένες ειδικές συνθήκες. Όλες οι εκκλησίες θα πρέπει να επιλέγουν επικεφαλής και εργάτες όλων των επιπέδων σύμφωνα με τις αρχές που ορίζει ο οίκος του Θεού. Οι εκλογικοί κανόνες περιλαμβάνουν τις εκλογικές αρχές, τα κριτήρια για την επιλογή των ατόμων, τις μεθόδους και τις προσεγγίσεις των εκλογών, καθώς και διάφορα ζητήματα που χρειάζονται προσοχή και τα οποία οι αδελφοί και οι αδελφές θα πρέπει να έχουν υπόψη κατά τη διάρκεια των εκλογών. Φυσικά, πριν από τις εκάστοτε εκλογές, οι επικεφαλής και οι εργάτες όλων των επιπέδων θα πρέπει να συναναστρέφονται πάνω σε κάθε πτυχή των εκλογικών αρχών για να διασφαλίσουν πως οι εκλεκτοί του Θεού μπορούν να τις κατανοήσουν

ξεκάθαρα. Με αυτόν τον τρόπο, τα εκλογικά αποτελέσματα θα είναι καλύτερα. Δεν θα συναναστραφούμε σήμερα πάνω στις λεπτομέρειες των εκλογών· το κύριο θέμα της σημερινής συναναστροφής είναι κάποιες εκδηλώσεις της χειραγώγησης και της διατάραξης των εκλογών.

A. Οι εκδηλώσεις της χειραγώγησης και της διατάραξης των εκλογών

Οι εκκλησιαστικές εκλογές πρέπει να ακολουθούν αυστηρά τις εκλογικές αρχές που ορίζει ο οίκος του Θεού, ώστε να επιλέγονται οι πιο κατάλληλοι υποψήφιοι ως επικεφαλής και εργάτες. Αν οι εκλογικές αρχές παραβιάζονται και χρησιμοποιούνται άλλες εκλογικές μέθοδοι, αυτό είναι έργο ψευδοεπικεφαλής και αντίχριστων. Ο οίκος του Θεού πρέπει να απαγορέψει τέτοιες παραβάσεις, καθώς και να διερευνήσει και να αντιμετωπίσει τα βασικά άτομα που χειραγώγησαν τις εκλογές. Κατά τη διάρκεια των εκκλησιαστικών εκλογών, θα αποκαλυφθούν διάφοροι άνθρωποι και θα εκτεθούν οι διάφορες νοοτροπίες των ανθρώπων. Κάποιοι άνθρωποι κάνουν πολλούς ύπουλους ελιγμούς παρασκηνακά ώστε να εκλεγούν οι ίδιοι επικεφαλής ή να φροντίσουν να εκλεγούν άτομα από τα οποία έχουν να ωφεληθούν. Για παράδειγμα, κάποιοι άνθρωποι φοβούνται πως όσοι επιδιώκουν την αλήθεια θα εκλεγούν επικεφαλής και θα απειλήσουν τη θέση τους, κι έτσι κάνουν κάθε προσπάθεια για να τους κρίνουν πίσω από την πλάτη τους για τις αδυναμίες που έχουν δείξει και τα λάθη που έχουν κάνει, καταδικάζοντάς τους, μεταξύ άλλων, ως αλαζόνες και αυτάρεσκους ανθρώπους που έχουν τη διάθεση αντίχριστων, προσπαθώντας να τους κάνουν να χάσουν τις εκλογές. Άλλοι, πάλι, προκειμένου να εκλεγούν επικεφαλής, αγοράζουν όμορφα πράγματα για να δωροδοκήσουν τους άλλους κατά τη διάρκεια της εκλογικής περιόδου ή δίνουν όμορφες υποσχέσεις, ενώ χρησιμοποιούν και διάφορα μέσα για να υποκινήσουν και να παρακινήσουν τους άλλους σχετικά με το ποιον να ψηφίσουν και ποιον να καταψηφίσουν. Όποια μέσα και όποιες μεθόδους κι αν χρησιμοποιούν, όλα αποσκοπούν στο να χειραγωγήσουν τις εκλογές και να επηρεάσουν τα εκλογικά αποτελέσματα. Παρόλο που η εκκλησία συναναστρέφεται επανειλημμένα πάνω στις εκλογικές αρχές, όπως το να επιλέγονται όσοι έχουν καλή ανθρώπινη φύση, όσοι επιδιώκουν την αλήθεια και όσοι μπορούν να καθοδηγούν τους αδελφούς και τις αδελφές ώστε να κάνουν κανονικά τα καθήκοντά τους, να διαβάζουν κανονικά τα λόγια του Θεού, να εισέρχονται στην αλήθεια-πραγματικότητα, καθώς και άλλες τέτοιες αρχές, αυτοί οι άνθρωποι πολύ απλά δεν ακούνε και θέλουν να κάνουν ύπουλους ελιγμούς. Τι σημαίνει να κάνει κανείς ύπουλους ελιγμούς; Σημαίνει ότι πάντα θέλει να κάνει απάτεωνιές. Δεν αξιολογεί ποτέ ανοιχτά ποιος είναι καλός και ποιος δεν είναι, ενώ πάντα θέλει να κάνει ύπουλους ελιγμούς και να εμπλέκεται παρασκηνακά σε πανούργα σχέδια και σκευωρίες. Μάλιστα, μηχανορραφεί παρασκηνακά για το ποιον να εκλέξουν και ποιον να μην εκλέξουν, σε μια προσπάθεια να έρθουν όλοι σε συμφωνία. Δεν κάνει ύπουλους ελιγμούς; Δεν κάνει απάτεωνιές; (Ναι.) Διαφυλάσσει έτσι τις εκλογές με ευθύ και έντιμο τρόπο που συμφωνεί με τις αλήθεια-αρχές; Όχι, δεν το κάνει. Χρησιμοποιεί ανθρώπινες μηχανορραφίες και μεθόδους σε μια θρασύτατη προσπάθεια

να χειραγωγήσει τις εκλογές. Τι θέλει να πετύχει χειραγωγώντας τις εκλογές; Θέλει να ελέγξει τα εκλογικά αποτελέσματα και να εκλεγεί ο ίδιος ή, αν δεν μπορέσει να εκλεγεί, τότε να αποφασίσει εκείνος ποιος θα εκλεγεί, οπότε κάνει παρασκηνιακά ύπουλους ελιγμούς. Δεν νοιάζεται για το έργο της εκκλησίας και τη ζωή-είσοδο των αδελφών. Δεν σκέφτεται ούτε τα συμφέροντα του οίκου του Θεού ούτε των αδελφών· νοιάζεται μόνο για τα προσωπικά του συμφέροντα. Όταν διενεργούνται εκλογές, πρώτη προτεραιότητά του είναι οι δικές του προθέσεις και επιθυμίες. Γιατί θέλει, λοιπόν, να χειραγωγήσει τις εκλογές; Αν κάποιος ήθελε στ' αλήθεια να φέρει τους αδελφούς και τις αδελφές ενώπιον του Θεού και στην αλήθεια-πραγματικότητα, θα ενεργούσε έτσι; Θα είχε τέτοιες φιλοδοξίες; Θα επιδείκνυε τέτοια συμπεριφορά; Όχι, δεν θα το έκανε. Έτσι ενεργούν μόνο όσοι έχουν απώτερα κίνητρα, φιλοδοξίες και επιθυμίες και θέλουν να χειραγωγήσουν τις εκλογές της εκκλησίας. Μέσα στην εκκλησία, παίρνουν με το μέρος τους κάποιους ανθρώπους με τους οποίους τα πηγαίνουν αρκετά καλά, έχουν κοινές απόψεις, ίδια κίνητρα και στόχους, αλλά και παγιδεύουν κάποιους ανθρώπους που είναι συνήθως αδύναμοι, δεν επιδιώκουν ιδιαίτερα την αλήθεια, είναι μπερδεμένοι, αδαείς και επηρεάζονται και χειραγωγούνται εύκολα, συγκροτώντας μια δύναμη για να αναστατώσουν το εκλογικό έργο της εκκλησίας. Σκοπός τους όταν εναντιώνονται στην εκκλησία είναι να εκλεγούν οι ίδιοι, να καταφέρουν να έχουν οι ίδιοι τον τελευταίο λόγο σε ό,τι αφορά τα εκλογικά αποτελέσματα. Θέλουν να εκλέξουν τους ανθρώπους που έχουν προκαθορίσει οι ίδιοι, από τους οποίους έχουν να ωφεληθούν. Αν εκλεγούν αυτοί οι άνθρωποι, η μηχανορραφία τους θα έχει πετύχει. Θα ήταν σωστά ή λανθασμένα τα αποτελέσματα τέτοιων εκλογών; (Λανθασμένα.) Θα ήταν σίγουρα λανθασμένα. Όσοι εκλέγονταν μέσω εκλογών που είχαν «στήσει» κακοί άνθρωποι θα ωφελούσαν σίγουρα αυτούς τους κακούς ανθρώπους. Γιατί θα ωφελούσαν αυτούς τους κακούς ανθρώπους; Επειδή οι κακοί άνθρωποι θα μπορούσαν τότε να ενεργούν με ισχυρογνωμοσύνη, να συμπεριφέρονται απερίσκεπτα και να δρουν ανεξέλεγκτα στην εκκλησία, χωρίς να τολμά κανείς να τους εκθέσει ή να τους περιορίσει. Δεν θα αποπτόντονταν, αλλά θα παραγκωνίζαν και θα καταπίεζαν όσους επιδιώκουν την αλήθεια και η εκκλησία θα γινόταν το τσιφλίκι των κακών ανθρώπων. Δεν χωρά αμφιβολία πως το τελικό αποτέλεσμα εκλογών που έχουν χειραγωγήσει κακοί άνθρωποι είναι σίγουρα λανθασμένο· είναι βέβαιο πως είναι αντίθετο με την κοινή γνώμη και πως παραβιάζει τις αρχές. Οι επικεφαλής της εκκλησίας και οι αδελφοί και οι αδελφές θα πρέπει να έχουν τον νου τους και να είναι σε επαγρύπνηση για κάθε συμπεριφορά και ενέργεια αυτών των ανθρώπων κατά τη διάρκεια των εκλογών. Δεν πρέπει να είναι μπερδεμένοι σχετικά μ' αυτό. Μόλις διαπιστωθούν σημάδια χειραγωγησης και διατάραξης κάποιων εκλογών, θα πρέπει να ληφθούν γρήγορα μέτρα για να περιοριστούν οι εμπλεκόμενοι, ενώ, αν αυτοί οι άνθρωποι δεν μπορούν να περιοριστούν, θα πρέπει να απομονωθούν. Αυτοί οι άνθρωποι έχουν μεγάλο θράσος, δεν έχουν αυτοσυγκράτηση και είναι δύσκολο να ελεγχθούν. Προκειμένου να διαταράξουν τις εκλογές και να χειραγωγήσουν τα αποτελέσματα, θα κάνουν σίγουρα ύπουλους ελιγμούς παρασκηνιακά, ενώ θα λένε και θα κάνουν πολλά πράγματα. Τι θα πρέπει να γίνει

γι' αυτό; Είναι εύκολος ο χειρισμός αυτού του ζητήματος. Αν οι επικεφαλής της εκκλησίας διαπιστώσουν το πρόβλημα, θα πρέπει να το εκθέσουν, να το γνωστοποιήσουν και να βάλουν τους αδελφούς και τις αδελφές να συναναστραφούν πάνω στη σοβαρότητα και τις συνέπειες αυτού του ζητήματος, καθώς και πάνω στην ακριβή φύση που έχουν τέτοιες ενέργειες. Τέλος, θα πρέπει να λάβουν ορισμένα μέτρα. Ποια μέτρα θα πρέπει να ληφθούν; Όποιος κάνει πάντα ύπουλους ελιγμούς παρασκηνιακά και προσπαθεί να χειραγωγήσει και να διαταράξει τις εκλογές θα πρέπει να αντιμετωπιστεί με συνοπτικές διαδικασίες και να του απαγορευτεί να συμμετέχει σε εκλογές. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει πως η ψήφος του δεν μετράει. Οι ψήφοι των ανθρώπων που εμπλέκονται στη χειραγωγή και τη διατάραξη των εκλογών —όσοι κι αν είναι αυτοί— θα πρέπει να ακυρωθούν και δεν θα πρέπει να επιτραπεί σ' αυτούς να συμμετάσχουν στις εκλογές. Όποιοι κι αν είναι αυτοί που παραπλανήθηκαν και αναστατώθηκαν, εφόσον ακολούθησαν τα χνάρια εκείνων που χειραγωγούν τις εκλογές και συνωμότησαν με κακούς ανθρώπους για να βλάψουν σκόπιμα τις εκλογές, οι εκλεκτοί του Θεού θα πρέπει να ορθώσουν το ανάστημά τους για να τους εκθέσουν και να ανακαλέσουν το δικαίωμά τους να λαμβάνουν μέρος σε εκλογές. Είναι καλή αυτή η προσέγγιση; (Ναι.) Αυτό γίνεται αποκλειστικά και μόνο για να διαφυλαχθεί το έργο της εκκλησίας. Δεν αρνείσαι να αποδεχτείς περιορισμούς; Δεν αρνείσαι να αποδεχτείς τις εκλογικές αρχές του οίκου του Θεού; Δεν θέλεις να έχεις τον τελευταίο λόγο; Αν έχεις εσύ τον τελευταίο λόγο, τότε τον τελευταίο λόγο τον έχει ο Σατανάς. Ο οίκος του Θεού και η εκκλησία είναι μέρη όπου βασιλεύει η αλήθεια· δεν μπορεί να επιτρέπεται στον Σατανά να κάνει κουμάντο. Εφόσον θέλεις να κάνεις ύπουλους ελιγμούς και να χειραγωγήσεις και να διαταράξεις σκόπιμα αυτές τις εκλογές, τότε το θέμα είναι απλό: Η ψήφος σου ακυρώνεται. Δεν έχει σημασία ποιον ψηφίζεις· καμία από τις απόψεις σου δεν είναι έγκυρη και, ακόμη κι αν επιμένεις να θέσεις υποψηφιότητα στις εκλογές, δεν θα έχει αποτέλεσμα. Ο οίκος του Θεού έχει διοικητικά διατάγματα και κανονισμούς, και το δικαίωμά σου να συμμετάσχεις σ' αυτές τις εκλογές σου έχει αφαιρεθεί και έχει ακυρωθεί. Αν προκαλέσεις αναστάτωση και στις επόμενες εκλογές, τότε το δικαίωμά σου να συμμετέχεις σε εκλογές θα ανακληθεί οριστικά και σε καμία περίπτωση δεν θα σου επιτραπεί να συμμετέχεις πια σ' αυτές. Έτσι θα πρέπει να χειρίζεται κανείς όσους κάνουν πάντα ύπουλους ελιγμούς για να χειραγωγήσουν και να διαταράξουν τις εκλογές.

Όποτε διενεργούνται εκλογές στην εκκλησία, υπάρχουν πάντα κάποιοι κακοί άνθρωποι που αρχίζουν να νιώθουν νευρικοί: Κάποιοι κάνουν ύπουλους ελιγμούς παρασκηνιακά σε μια προσπάθεια να χειραγωγήσουν και να διαταράξουν τις εκλογές, κάποιοι ανυπομονούν να ανταγωνιστούν ανοιχτά τους άλλους για τη θέση του επικεφαλής και μαλώνουν μέχρι να αναψοκοκκινίσουν, ενώ φτάνουν, μάλιστα, στα πρόθυρα να κάνουν κάτι παρορμητικό, καταφεύγουν στη βία και έρχονται στα χέρια, με αποτέλεσμα οι αδελφοί και οι αδελφές να μην ξέρουν σίγουρα ποιον πρέπει να ακούσουν ή να εκλέξουν. Κατά τη διάρκεια των εκλογών, δεν συναναστρέφονται πάνω στην αλήθεια ούτε συζητούν πώς θα επιτελούσαν το έργο της εκκλησίας, ποια μονοπάτια θα

ακολουθούσαν στο έργο ή ποιες εργασιακές ιδέες και σχέδια θα πρότειναν αν εκλέγονταν επικεφαλής. Αντ' αυτού, φροντίζουν να εκθέσουν τα ελαττώματα των άλλων υποψηφίων και να τους επιτεθούν, ενώ παίρνουν με το μέρος τους μια ομάδα ανθρώπων για να εναντιωθούν σε μια άλλη, δημιουργώντας μια κατάσταση που διχάζει την εκκλησία. Σε τι μετατρέπονται αυτές οι εκλογές; Σε κάτι που διχάζει την εκκλησία. Προτού καν ανακοινωθούν τα αποτελέσματα των εκλογών, η εκκλησία έχει ήδη διχαστεί. Είναι αυτό το φαινόμενο κάτι που θα πρέπει να εμφανίζεται κατά τη διάρκεια των εκκλησιαστικών εκλογών; Είναι φυσιολογικό φαινόμενο; Όχι, δεν είναι. Αν θέλεις να γίνεις επικεφαλής και πιστεύεις πως έχεις κάποιες ικανότητες, αίσθημα φορτίου και τα προσόντα που απαιτεί αυτό το έργο, τότε μπορείς να πάρεις μέρος στις εκλογές σύμφωνα με τις αρχές του οίκου του Θεού. Φυσικά, μπορείς επίσης να δηλώσεις τα προτερήματα και τις αρετές σου, καθώς και να συναναστραφείς πάνω στην κατανόηση και τις εμπειρίες σου, ώστε να πειστούν οι αδελφοί και οι αδελφές και να σε εμπιστευτούν να αναλάβεις το έργο του επικεφαλής της εκκλησίας. Ωστόσο, δεν θα πρέπει να πετύχεις τον στόχο σου να εκλεγείς προβαίνοντας σε επιθέσεις εναντίον των άλλων, αφού κάτι τέτοιο μπορεί εύκολα να παραπλανήσει τους ανθρώπους και να επιφέρει αρνητικές συνέπειες. Μπορεί εύκολα να παραπλανήσεις τους αδελφούς και τις αδελφές που έχουν μικρό ανάστημα και έλλειψη διάκρισης, με αποτέλεσμα να μην ξέρουν ποιον να διαλέξουν, ενώ και η εκκλησία μπορεί να βυθιστεί στο χάος και να αρχίσει να μαστίζεται από διχόνοια. Δεν θα έδινε κάτι τέτοιο στον Σατανά την ευκαιρία να εκμεταλλευτεί την κατάσταση; Με λίγα λόγια, όταν παίρνει κανείς μέρος σε εκλογές χωρίς να ακολουθεί τις αρχές, έχει πάντα φιλοδοξίες και επιθυμίες και χρησιμοποιεί ποταπά μέσα για να πετύχει τον στόχο του, δηλαδή να εκλεγεί, τότε η φύση όλων αυτών είναι η χειραγώγηση και η διατάραξη των εκλογών και αποτελούν ανάρμοστη συμπεριφορά κατά τις εκλογές. Φυσικά, κάποιοι άνθρωποι συμπεριφέρονται σωστά και θα πρέπει να διακρίνονται απ' αυτό. Για παράδειγμα, αν ένας υποψήφιος συναναστρέφεται πάνω στο πώς να γίνονται καλά διάφορα κομμάτια του εκκλησιαστικού έργου, όπως το ευαγγελικό έργο, το κειμενικό έργο και το έργο που αφορά γενικές υποθέσεις, ή πάνω στο πώς να βελτιωθεί η εκκλησιαστική ζωή, να ξεπεραστούν οι δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι εκλεκτοί του Θεού κατά τη ζωή-είσοδό τους και ούτω καθεξής, τότε όλες αυτές οι ενέργειές του είναι σωστές. Το να εκφράζει κανείς σωστά τις απόψεις και την κατανόησή του, καθώς και να μοιράζεται τον τρόπο σκέψης του και τα σχέδια που έχει αναφορικά με το εκκλησιαστικό έργο και ούτω καθεξής, είναι όλα μέρος της κανονικής ομιλίας και συμπεριφοράς και συνάδουν με τις εκλογικές αρχές που έχει ορίσει η εκκλησία. Πέρα απ' αυτά, οποιεσδήποτε ανάρμοστες συμπεριφορές που εκδηλώνονται κατά τη διάρκεια των εκλογικών περιόδων και που είναι ιδιαίτερα προφανείς θα πρέπει να τραβούν την προσοχή των ανθρώπων. Οι άνθρωποι θα πρέπει να είναι σε επαγρύπνηση απέναντί τους και να τις διακρίνουν· μην είστε απρόσεκτοι.

Κάποιοι άνθρωποι αναφέρουν συχνά ότι είναι απασχολημένοι με το έργο, ότι έχουν πολλά οικογενειακά ζητήματα ή ότι το περιβάλλον είναι ακατάλληλο ως δικαιολογίες για

το γεγονός πως δεν κάνουν το καθήκον τους και δεν συμμετέχουν στην εκκλησιαστική ζωή. Ωστόσο, όταν έρχεται η ώρα να εκλεγούν οι επικεφαλής της εκκλησίας, αυτές οι δυσκολίες παύουν ξαφνικά να υφίστανται και εκείνοι φοράνε τα καλά τους για την περίπτωση και έρχονται να πάρουν μέρος στις εκλογές. Δεν έχουν εμφανιστεί εδώ και πολύ καιρό, αλλά μόλις ακούσουν τα σπουδαία νέα των εκλογών της εκκλησίας, τρέχουν αμέσως με μεγάλη ανυπομονησία. Για ποιον λόγο έρχονται; Έρχονται για τις εκλογές, για το πόστο του επικεφαλής της εκκλησίας, γι' αυτό το «επίσημο πόστο». Τέτοιοι άνθρωποι είναι ιδιαίτερα δαιμόνιοι στις ενέργειές τους. Επειδή φοβούνται πως οι άλλοι θα υποψιαστούν ότι θέλουν να γίνουν επικεφαλής της εκκλησίας, αποφεύγουν να αναφέρουν τις εκλογές και επικεντρώνονται μόνο στο να συναναστρέφονται πάνω στην κατανόηση και τις εμπειρίες τους, ώστε να κερδίσουν τον θαυμασμό των άλλων. Επιπλέον, τρώνε και πίνουν μπροστά στους άλλους τα λόγια του Θεού, καθοδηγούν τους πάντες ώστε να συναναστρέφονται πάνω στα λόγια του Θεού και μοιράζονται τη δική τους βιωματική μαρτυρία. Στην πραγματικότητα, συνήθως συμμετέχουν σπάνια στην εκκλησιαστική ζωή και σπανίως συναναστρέφονται πάνω στην αλήθεια, ενώ δεν μπορούν να μιλήσουν για καμία βιωματική κατανόηση. Ωστόσο, καθώς πλησιάζουν οι εκλογές, αλλάζουν τελείως. Συμμετέχουν ενεργά στην εκκλησιαστική ζωή και έχουν μεγάλη λαχτάρα να προσευχηθούν, να τραγουδήσουν ύμνους και να συναναστραφούν, δίνοντας την εντύπωση πως έχουν μεγάλο κίνητρο και είναι πολύ ενεργοί, ξεχωρίζοντας έντονα από τους άλλους. Μετά τις συναθροίσεις, ψάχνουν ευκαιρίες να συζητήσουν για οικογενειακά ζητήματα με τους αδελφούς και τις αδελφές και να χτίσουν διασυνδέσεις. Όταν βλέπουν κάποιον επικεφαλής εκκλησίας, λένε: «Δεν φαίνεσαι πολύ καλά τώρα τελευταία. Έχω χουρμάδες στο σπίτι, θα σου φέρω». Όταν βλέπουν μια συγκεκριμένη αδελφή, της λένε: «Άκουσα ότι η οικογένειά σου έχει οικονομικές δυσκολίες. Χρειάζεσαι βοήθεια; Μπορώ να σου δώσω κάποια ρούχα». Είναι πολύ ενεργοί σε κάθε συνάθροιση και πολύ διαφορετικοί από παλιά. Στο παρελθόν, εμφανίζονταν περιστασιακά μόνο για να δώσουν το παρών και, όποιος κι αν τους καλούσε σε μια συνάθροιση, χρησιμοποιούσαν τη δικαιολογία πως ήταν απασχολημένοι για να αρνηθούν. Κατά τη διάρκεια, όμως, της εκλογικής περιόδου, εμφανίζονται και συμμετέχουν ξαφνικά σε κάθε συνάθροιση, χωρίς να χάνουν καμία. Σε κάθε συνάθροιση, οι αδελφοί και οι αδελφές συναναστρέφονται πάνω σε ζητήματα και αρχές που αφορούν τις εκλογές και, φυσικά, μπλέκονται κι αυτοί. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, καταβάλλουν κάθε προσπάθεια για να χτίσουν καλές σχέσεις με τους αδελφούς και τις αδελφές, πασχίζοντας να πάρουν κάποιους απ' αυτούς με το μέρος τους. Κάνουν, μάλιστα, πολλές προσφορές μπροστά στους αδελφούς και τις αδελφές, πράγμα που εκπλήσσει τους περισσότερους, αφού σκέφτονται: «Αυτός ο άνθρωπος πιστεύει στον Θεό εδώ και τόσο καιρό, αλλά δεν τον έχουμε δει ποτέ να κάνει προσφορές. Γιατί είναι τόσο γενναιόδωρος τώρα; Όντως βελτιώθηκε και μεταστράφηκε;» Κάποιοι ανόητοι και αδαείς άνθρωποι που δεν μπορούν να αξιολογήσουν τα ζητήματα σκέφτονται πως πράγματι βελτιώθηκε, πως τον είχαν παρεξηγήσει στο παρελθόν και, χωρίς να το καταλάβουν, σχηματίζουν ευνοϊκή εντύπωση γι' αυτόν μέσα τους και

σκέφτονται: «Η οικογένεια αυτού του ανθρώπου είναι εύπορη. Έχει διασυνδέσεις και πρόσβαση στα μέσα που χρειάζονται για να επιτευχθούν πράγματα. Αν γίνει επικεφαλής της εκκλησίας, μπορεί να πετύχει πολλά πράγματα για την εκκλησία. Δεν θα βοηθούσε έτσι την εκκλησία μας στο κήρυγμα του ευαγγελίου και στη φιλοξενία κάποιων αδελφών που καταδιώκονται και αντιμετωπίζουν δυσκολίες; Αν μπορέσει να παραμείνει τόσο ενεργός, αυτό θα είναι υπέροχο. Δεν είμαι, όμως, σίγουρος αν μπορεί να συνεχίσει έτσι ή αν θα ήταν διατεθειμένος να γίνει ο επικεφαλής της εκκλησίας μας». Δεν έχουν παραπλανηθεί και ξεγελαστεί κάποιοι άνθρωποι; Όλες οι ενέργειες αυτού του ανθρώπου έχουν αρχίσει να πιάνουν τόπο, έτσι δεν είναι; Τα κομμάτια μπαίνουν στη θέση τους και τα αποτελέσματα θα έρθουν σύντομα. Αυτό δεν θέλει; (Ναι.) Επιπλέον, δίνει δυο ρούχα στον έναν, ένα καλάθι λαχανικά στον άλλο και κάποια συμπληρώματα διατροφής σε έναν τρίτο, φροντίζοντας έτσι να πάρουν όλοι από κάτι. Αυτό κάνει τους άλλους να σκεφτούν το εξής: «Αν γινόταν αυτός ο άνθρωπος επικεφαλής της εκκλησίας, δεν θα ήταν σπουδαίος ποιμένας; Δεν είναι άνθρωπος στον οποίο θέλουν να βασίζονται οι περισσότεροι;» Δεν έχει έρθει η κατάλληλη ώρα; Δεν θα επιλέξουν εύκολα έναν τέτοιο άνθρωπο οι αδελφοί και οι αδελφές; Είναι μορφωμένος, εύγλωττος και έχει μια κάποια θέση στην κοινωνία. Αν αντιμετωπίσει συλλήψεις η εκκλησία, μπορεί να προφυλάξει τους αδελφούς και τις αδελφές. Αν αντιμετωπίζει δυσκολίες η οικογένεια κάποιου αδελφού ή κάποιας αδελφής, μπορεί να τείνει μια χείρα βοήθειας, καθώς και να βοηθήσει με το εκκλησιαστικό έργο όταν χρειάζονται περισσότερα χέρια. Ωστόσο, υπάρχει κάτι για το οποίο οι περισσότεροι άνθρωποι δεν είναι βέβαιοι: «Παλιά, δεν επιδίωκε την αλήθεια, ενώ, για ένα μεγάλο διάστημα, ερχόταν σπανίως σε συναθροίσεις. Τώρα, όμως, που έχει έρθει η ώρα των εκλογών, τον έχει πιάσει φούρια και πηγαίνει σε μερικές συναθροίσεις. Αν εκλεγεί επικεφαλής, θα καταλαβαίνει την αλήθεια; Αν δεν καταλαβαίνει την αλήθεια και μπορεί μόνο να προστατεύσει αυτούς τους ανθρώπους ή να τους προσφέρει κάποια οφέλη, μπορεί να βοηθήσει τους άλλους να καταλάβουν την αλήθεια; Μπορεί να φέρει τους ανθρώπους ενώπιον του Θεού; Αυτό είναι αμφίβολο». Κάποιοι έχουν τις αμφιβολίες τους, ενώ άλλους τούς έχει ήδη επηρεάσει και εξαγοράσει αυτός ο άνθρωπος με τα οφέλη που προσφέρει. Δεν πρόκειται για πολύ επικίνδυνη κατάσταση; Μία και μόνο ψήφος θα μπορούσε να κάνει τη διαφορά και να καθορίσει την εκλογή του. Όποια κι αν είναι τα τελικά εκλογικά αποτελέσματα, είναι σωστές οι ενέργειες και οι συμπεριφορές ενός τέτοιου ανθρώπου; (Όχι.) Τις πιο κατάλληλες στιγμές, δίνει τον οβολό του, κάνει προσφορές και βοηθάει τους αδελφούς και τις αδελφές να ξεπεράσουν κάποιες αληθινές δυσκολίες. Όταν μετακομίζουν κάποιοι αδελφοί και αδελφές, τους παρέχει ένα μέσο μεταφοράς, ενώ όταν οι οικογένειες κάποιων αδελφών έχουν οικονομικές δυσκολίες, τους δανείζει κάποια χρήματα. Όταν κάποιοι δεν έχουν τηλέφωνο, τους αγοράζει μια συσκευή, ενώ όταν κάποιοι δεν έχουν υπολογιστή, τους δίνει τον δικό του... Αυτά τα κάνει τις πιο κατάλληλες στιγμές, στις πιο κρίσιμες καμπές. Τι είδους συμπεριφορά είναι αυτή; Όταν τα κάνει όλα αυτά με την πρόθεση να διεκδικήσει τη θέση του επικεφαλής και έχοντας ακατανόμαστα μυστικά και σκοπούς, χειραγωγεί και διαταράσσει τις εκλογές,

έτσι δεν είναι; (Ναι.) Δεν έρχεται ούτε νωρίτερα ούτε αργότερα, αλλά εμφανίζεται ακριβώς την ώρα των εκλογών για τη θέση του επικεφαλής. Δεν κρύβει μέσα του ακατανόμαστα μυστικά; Είναι φως φανάρι· πρέπει να κρύβει ακατανόμαστα μυστικά. Δεν είναι πως τον βαραίνει ξαφνικά η συνειδήσή του και θέλει να κάνει καλό· στόχος του είναι να βάλει υποψηφιότητα για επικεφαλής της εκκλησίας, να γίνει υπεύθυνος της εκκλησίας, να χειραγωγήσει την εκκλησία και τους εκλεκτούς του Θεού. Θέλει να χειραγωγήσει αυτούς τους ανθρώπους ώστε να κάνει στ' αλήθεια πράγματα γι' αυτούς; (Όχι.) Τι θέλει να κάνει, λοιπόν; Θέλει να ελέγχει τον εκλεκτό λαό του Θεού, να ελέγχει την εκκλησία και να δημιουργήσει ένα πόστο στην εκκλησία από το οποίο θα μπορεί να ενεργεί ως αξιωματούχος και να κάνει κουμάντο. Δεν μετρούν αυτές οι ασυνήθιστες μέθοδοι και τρόποι άσκησης ως χειραγωγήση και διατάραξη των εκλογών; (Ναι.)

Κατά τη διάρκεια των εκκλησιαστικών εκλογών, κάποιοι άνθρωποι που φοβούνται ότι δεν θα πάρουν αρκετές ψήφους ψηφίζουν τον εαυτό τους. Δεν ακούγεται γελοίο και παράξενο κάτι τέτοιο; Τι φύση δείχνει το να ψηφίζει κανείς τον εαυτό του; Είναι εκδήλωση έλλειψης αυτοπεποίθησης, ξεδιαντροπιάς ή υπερβολικής φιλοδοξίας; Είναι όλα αυτά. Φοβούνται πως δεν θα εκλεγούν, κι έτσι δεν έχουν άλλη επιλογή από το να ψηφίσουν τον εαυτό τους· αυτό είναι έλλειψη αυτοπεποίθησης. Αν και δεν έχουν τα απαραίτητα προσόντα, και πάλι θέλουν να γίνουν επικεφαλής· επειδή φοβούνται ότι δεν θα τους ψηφίσουν οι άλλοι, ψηφίζουν τον εαυτό τους. Δεν δείχνει ξεδιαντροπιά κάτι τέτοιο; Επιπλέον, η υπερβολική φιλοδοξία τους θολώνει την κρίση τους, σε σημείο που η περηφάνια τους πάει περίπατο και χάνουν την ακεραιότητα και την αξιοπρέπειά τους: «Δεν το δέχομαι να μη με ψηφίσεις· πρέπει να γίνω επικεφαλής της εκκλησίας. Αν δεν καταφέρω να γίνω επικεφαλής, θα πάψω να πιστεύω στον θεό!» Επιμένουν να γίνουν επικεφαλής, να ενεργούν σαν αξιωματούχοι, ενώ είναι ήσυχτοι και ευχαριστημένοι στη ζωή μόνο όταν έχουν θέση· έχουν τεράστιες φιλοδοξίες και επιθυμίες! Λατρεύουν υπερβολικά τη θέση και ο μόνος λόγος που πιστεύουν στον Θεό είναι για να γίνουν επικεφαλής. Τι το τόσο σπουδαίο έχει το πόστο του επικεφαλής; Αν δεν εκτιμούσες τα οφέλη της θέσης και δεν απολάμβανες όλη την προνομιακή μεταχείριση που τη συνοδεύει, θα λαχταρούσες ακόμα αυτό το πόστο; Θα ψήφιζες και πάλι τον εαυτό σου; Θα συνέχιζες να έχεις τόσο μεγάλες φιλοδοξίες και επιθυμίες; Θα συνέχιζες να λατρεύεις τόσο πολύ τη θέση; Όχι, δεν θα το έκανες. Τέτοιοι άνθρωποι θέλουν πάντα να νοθεύσουν τις εκλογές και να καταβάλουν προσπάθεια γι' αυτές, καταφεύγοντας σε κάθε είδους ύπουλη πράξη. Παρόλο που και οι ίδιοι θεωρούν πως το να ενεργεί έτσι κανείς είναι επαίσχυντο, πως δεν δείχνει ευθύτητα και εντιμότητα, αλλά είναι κάπως εξευτελιστικό, μετά από λίγη σκέψη καταλήγουν στο εξής: «Τι να κάνουμε· το σημαντικό είναι να εκλεγώ επικεφαλής!» Αυτό είναι ξεδιαντροπιά. Θέλουν να μιμηθούν ακόμα και τις μεθόδους της διαλογικής αντιπαράθεσης που χρησιμοποιούνται στις εκλογές δημοκρατικών χωρών, όπου οι υποψήφιοι εκθέτουν ο ένας τα ελαττώματα του άλλου, κρίνουν ο ένας τον άλλο, επιτίθενται ο ένας στον άλλον και εμπλέκονται σε λεκτικές αντιπαράθεσεις, εφαρμόζοντας αυτές τις τακτικές στις εκκλησιαστικές εκλογές· δεν

πρόκειται για τραγικό λάθος; Δεν είναι ο λάθος χώρος για τέτοιες τακτικές; Αν έρχεσαι στην εκκλησία για να επιδοθείς σ' αυτές τις διεστραμμένες και ειδεχθείς ενέργειες και προσπαθείς να χειραγωγήσεις και να διαταράξεις τις εκλογές, τότε σου λέω πως διάλεξες λάθος μέρος για να το κάνεις! Εδώ είναι ο οίκος του Θεού, όχι η κοινωνία· όλοι όσοι χειραγωγούν και διαταράσσουν τις εκλογές θα καταδικαστούν, χωρίς καμία εξαίρεση. Στην εκκλησία, όποιοι κι αν είναι οι λόγοι, οι δικαιολογίες ή οι μέθοδοι που χρησιμοποιεί κανείς στην απόπειρά του να χειραγωγήσει και να διαταράξει τις εκλογές, είναι όλοι τους αβάσιμοι και κάτι τέτοιο συνιστά κακή πράξη· είναι για πάντα μια κακή πράξη! Όλοι όσοι επιχειρούν να χειραγωγήσουν και να διαταράξουν τις εκλογές καταδικάζονται. Τέτοιοι άνθρωποι δεν αναγνωρίζονται ως μέλη του οίκου του Θεού ούτε ως αδελφοί και αδελφές και, αντ' αυτού, χαρακτηρίζονται ως υπηρέτες του Σατανά. Τι είδους πράγματα κάνουν οι υπηρέτες του Σατανά; Ειδικεύονται στο να κάνουν κάθε λογής πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο του Θεού και την κανονική τάξη της εκκλησίας. Όσοι χειραγωγούν και διαταράσσουν τις εκλογές παίζουν αυτούς τους αρνητικούς ρόλους και κάνουν τα πράγματα που κάνουν οι υπηρέτες του Σατανά. Όποιο έργο κι αν αναλαμβάνει η εκκλησία, αυτοί οι άνθρωποι ξεσηκώνονται για να το διαταράξουν και να το καταστρέψουν, αψηφώντας τις εργασιακές ρυθμίσεις και τους κανονισμούς του οίκου του Θεού, αψηφώντας τα διοικητικά διατάγματα του Θεού και, ακόμη περισσότερο, αψηφώντας τον Θεό. Επιχειρούν να κάνουν ό,τι θέλουν στον οίκο του Θεού, χειραγωγώντας διάφορες υποθέσεις της εκκλησίας και, ακόμη περισσότερο, χειραγωγώντας τα μέλη της εκκλησίας, φτάνοντας ακόμη και στο σημείο να χειραγωγήσουν και να διαταράξουν τις εκκλησιαστικές εκλογές. Με ποια μέσα επιχειρούν να χειραγωγήσουν το προσωπικό της εκκλησίας; Ψάχνουν ευκαιρίες να χειραγωγήσουν και να διαταράξουν τις εκκλησιαστικές εκλογές. Από τη στιγμή που αυτοί οι υπηρέτες του Σατανά χειραγωγήσουν και διαταράξουν κάποιες εκλογές, οι εκλογές αυτές έχουν αποτύχει. Αν γίνει αυτό που θέλουν αυτοί οι υπηρέτες του Σατανά και γίνουν επικεφαλής της εκκλησίας, είναι σωστό ή λάθος το αποτέλεσμα των εκλογών; Λάθος, φυσικά. Αφού γίνει συναναστροφή πάνω στην αλήθεια και αντληθούν κάποια μαθήματα, θα πρέπει να διενεργηθούν επαναληπτικές εκλογές.

Β. Οι αρχές χειρισμού των κακών ανθρώπων που χειραγωγούν τις εκλογές της εκκλησίας

Όταν συμβαίνει ένα περιστατικό όπου κακοί άνθρωποι χειραγωγούν τις εκλογές, είναι απαραίτητο να διενεργηθούν επαναληπτικές εκλογές. Πώς θα πρέπει να γίνει πράξη αυτό; (Τα εκλογικά αποτελέσματα θα πρέπει να ακυρωθούν και να διεξαχθούν νέες εκλογές.) Ένας τρόπος είναι αυτός. Θα πρέπει να γνωστοποιηθούν και να δημοσιοποιηθούν οι εμπιστευτικές πληροφορίες που αφορούν τον τρόπο με τον οποίο χειραγωγήσαν τις εκλογές οι κακοί άνθρωποι, ώστε όλοι να μάθουν πώς διεξήχθη η εκλογική διαδικασία και πώς βγήκαν τα αποτελέσματα. Μόλις γνωστοποιηθούν αυτές οι εμπιστευτικές πληροφορίες, τα εκλογικά αποτελέσματα θα πρέπει να ακυρωθούν και να

διεξαχθούν επαναληπτικές εκλογές. Η πλειονότητα των εκλεκτών του Θεού δεν πρέπει να εγκρίνουν τέτοιες εκλογές· όποιος κι αν εκλέχθηκε, τα αποτελέσματα δεν μπορούν να γίνουν αποδεκτά. Υπό κανονικές συνθήκες, με συναναστροφή πάνω στην αλήθεια και έκθεση της πραγματικής κατάστασης των πραγμάτων, τα εκλογικά αποτελέσματα μπορούν να απορριφθούν και να διεξαχθούν επαναληπτικές εκλογές. Κάποιες φορές, όμως, σε ορισμένες ειδικές συνθήκες, ακόμη κι αν ένα μικρό ποσοστό ανθρώπων διαπιστώσουν πως τα εκλογικά αποτελέσματα χειραγωγήθηκαν από υπηρέτες του Σατανά και πως ο άνθρωπος που εκλέχθηκε δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να κάνει το έργο και δεν είναι παρά μια μαριονέτα, επειδή η πλειονότητα των ανθρώπων στην εκκλησία παραπλανιούνται από τους κακούς ανθρώπους και συνεχίζουν να τάσσονται με το μέρος των υπηρετών του Σατανά, ενώ μόνο ένα μικρό ποσοστό ανθρώπων έχουν κάποια διάκριση και γνωρίζουν τις εμπιστευτικές πληροφορίες, αλλά κανείς δεν τους πιστεύει ούτε τους δίνει σημασία όταν μιλάνε, απομονώνονται και είναι ανίσχυροι, ενώ δεν έχουν ουσιαστικά τη δύναμη να αντιστρέψουν την κατάσταση. Σε τέτοιες περιστάσεις, μπορεί να θέλετε να ξεσκεπάσετε πώς έχουν στ' αλήθεια τα πράγματα σχετικά με τη χειραγωγή των εκλογών, αλλά δεν είναι εύκολο να καταλάβετε ξεκάθαρα την κατάσταση. Σε αυτήν την περίπτωση, πέρα από το να το αναφέρετε στους ανώτερους επικεφαλής και εργάτες, τι άλλο μπορείτε να κάνετε; Αν συνεχίσετε να ζείτε την εκκλησιαστική ζωή, θα είστε παραγκωνισμένοι. Δεν φαίνεται σωστό να πηγαίνετε σε συναθροίσεις κάποιας άλλης εκκλησίας, αφού οι άνθρωποι σ' αυτές δεν μπορούν να φιλοξενήσουν έτσι τυχαία κάποιον ξένο. Αυτό σας βάζει πραγματικά σε δίλημμα! Βλέπεις πως ο εκλεγμένος επικεφαλής της εκκλησίας έχει κακή ανθρώπινη φύση, είναι ένας διάβολος και πως δεν θα έπρεπε να είχε εκλεγεί, οπότε θυμώνεις και μόνο που τον βλέπεις. Νιώθεις άβολα όταν πηγαίνεις σε συναθροίσεις, αλλά δεν γίνεται και να μην πηγαίνεις. Αν δεν πηγαίνεις και διακόψεις τη σχέση σου με την εκκλησία, θα χάσεις την εκκλησιαστική ζωή, κι αυτό δεν μπορείς να το κάνεις. Υπάρχει, λοιπόν, κάποια καλή λύση σ' αυτό το πρόβλημα; Το θέμα απαιτεί σοφία. Αν βιαστείς να τον εκθέσεις, ποια θα είναι η συνέπεια; Αυτοί οι άνθρωποι μπορεί να συνασπιστούν για να σε καταπιέσουν και να σε διώξουν ή, αν τα πράγματα δεν εξελιχθούν καθόλου καλά, μπορεί ακόμη και να σε αποπέμψουν, οπότε θα έχεις πέσει θύμα αδικίας. Αυτή είναι η πιο πιθανή συνέπεια. Ποια είναι, λοιπόν, η καλύτερη λύση; (Να ενώσουμε τις δυνάμεις μας με κάποιους αδελφούς και αδελφές που έχουν διάκριση και να συγκεντρώσουμε όλες τις αποδείξεις των κακών πράξεων αυτών των ανθρώπων που δείχνουν πως χειραγωγήσαν κρυφά τις εκλογές. Να τις αναφέρουμε στους ανώτερους επικεφαλής και εργάτες, καθώς και να συναναστραφούμε γρήγορα πάνω στην αλήθεια με τους αδελφούς και τις αδελφές που παραπλανήθηκαν ώστε να ξανάρθουν με το μέρος μας.) Θεωρείται καλή αυτή η λύση; Είναι αποδεκτό να γίνονται βιαστικά τέτοια πράγματα; Ποιες συνέπειες έχει το να ενεργεί κανείς βιαστικά; (Είναι εύκολο να ειδοποιήσει άθελά του τον εχθρό.) Όταν αντιμετωπίζετε τέτοια ζητήματα, φοβάστε; Είστε νευρικοί; Θα πρέπει να φοβάστε ή να είστε νευρικοί; (Όχι.) Θεωρητικά, δεν θα πρέπει να φοβάστε· αυτό σας λέει ο ορθολογισμός σας. Πώς

έχει, όμως, στην πραγματικότητα η κατάσταση για τους ανθρώπους; Το βασικότερο είναι το κατά πόσον καταλαβαίνουν οι άνθρωποι την αλήθεια. Αν οι άνθρωποι δεν καταλαβαίνουν την αλήθεια και έχουν μόνο την αποφασιστικότητά τους, τότε μέσα τους θα νιώθουν και πάλι φόβο. Όταν φοβάσαι, ανεξάρτητα από το τι κάνεις ή πώς το κάνεις, είναι εύκολο να πετύχεις αποτελέσματα; (Όχι.) Όταν φοβάσαι, σε τι είδους κατάσταση βρίσκεσαι; Φοβάσαι τη δύναμη που έχουν αυτοί οι άνθρωποι, φοβάσαι πως θα μάθουν ότι τους διέκρινες και ότι είσαι επιφυλακτικός απέναντί τους, ενώ φοβάσαι και ότι θα σε καταπιέσουν και θα σε παραγκωνίσουν όταν διαπιστώσουν πως δεν είσαι με το μέρος τους και, τελικά, θα σε αποπέμψουν από την εκκλησία. Θα έχεις μέσα σου αυτές τις ανησυχίες. Όταν έχεις τέτοιες ανησυχίες, μπορείς να έχεις σοφία, θάρρος και τα μέσα για να αλληλεπιδράσεις μ' αυτούς τους ανθρώπους, να διορθώσεις τα προβλήματα που δημιούργησαν ή να ξεσκεπάσεις τις κακές τους πράξεις, ώστε να αποκτήσουν διάκριση οι αδελφοί και οι αδελφές και να μην παραπλανηθούν; Ποιος είναι ο πιο κατάλληλος τρόπος να ενεργήσεις; Όταν φοβάσαι, δεν είσαι σε αδύναμη κατάσταση; Κατ' αρχάς, είσαι αδύναμος και παθητικός. Από τη μία, δεν έχεις ισχυρή πίστη στον Θεό και, από την άλλη, σκέφτεσαι: «Ωστε αυτοί οι κακοί άνθρωποι τα κατάφεραν —πώς γίνεται να είμαι ο μόνος που διακρίνει τώρα αυτό το ζήτημα; Έχουν καθόλου διάκριση οι υπόλοιποι; Αν πω στους άλλους πώς έχει πραγματικά η κατάσταση, θα με πιστέψουν; Αν δεν με πιστέψουν, θα με εκθέσουν; Αν συνασπιστούν όλοι για να με αντιμετωπίσουν και εγώ είμαι μόνος και ανίσχυρος, μήπως θα βρουν αυτοί οι κακοί άνθρωποι κάθε λογής δικαιολογίες για να με αποπέμψουν;» Δεν θα έχεις τέτοιες ανησυχίες; Όταν έχεις αυτές τις ανησυχίες, πώς μπορείς να αντιμετωπίσεις αυτούς τους ανθρώπους; Πώς μπορείς να αλληλεπιδράσεις μαζί τους με τον πιο ενδεδειγμένο και σοφό τρόπο; Εκείνη την ώρα, δεν έχεις ούτε κατεύθυνση ούτε μονοπάτι να ακολουθήσεις, έτσι δεν είναι; Για να είμαι πιο ακριβής, όταν βρίσκεσαι στην πιο φοβισμένη και αδύναμη στιγμή σου, πολύ απλά δεν μπορείς να τα βάλεις μαζί τους ούτε να αλληλεπιδράσεις μαζί τους και να χειριστείς τα προβλήματα που δημιούργησαν. Εκείνη την ώρα, λοιπόν, ποια είναι η καλύτερη προσέγγιση για σένα; Μήπως είναι να πάρεις την πρωτοβουλία και να επιτεθείς πρώτος, να τους ξεμπροστιάσεις και να εκθέσεις τις κακές τους πράξεις για να προστατεύσεις τον εαυτό σου; Είναι κατάλληλη αυτή η μέθοδος; (Όχι.) Γιατί δεν είναι κατάλληλη; Επειδή δεν σκέφτηκες διεξοδικά το πώς θα ενεργήσεις, δεν μπορείς να διακρίνεις την ουσία τους, δεν ξέρεις πώς να τους εκθέσεις ούτε ξέρεις, βέβαια, αν εκείνοι που παραπλανήθηκαν μπορούν να αποδεχτούν την αλήθεια και να αναστρέψουν την πορεία τους. Δεν ξέρεις κανένα από τα διάφορα αυτά πράγματα και δεν είσαι σίγουρος ποια είναι η πιο ωφέλιμη και αποτελεσματική λύση για σένα. Αν και δεν έχεις φτάσει ακόμα σε ένα ορισμένο επίπεδο αρνητικότητας, βρίσκεσαι, αν μη τι άλλο, σε κατάσταση αδυναμίας και τρόμου, ενώ μέσα σου έχεις πολλές ανησυχίες. Είτε αυτές οι ανησυχίες είναι βάσιμες είτε προκαλούνται από την αδυναμία και τον τρόμο σου, όλα αυτά είναι, με λίγα λόγια, γεγονότα. Όταν προκύπτουν αυτά τα γεγονότα, η καλύτερη λύση είναι να μάθεις να περιμένεις και να μην κάνεις τίποτα. Τι σημαίνει να μην κάνεις τίποτα; Σημαίνει να μη

βιαστείς να εκθέσεις την αληθινή κατάσταση των εκλογών στους ανθρώπους που ξεγελάστηκαν και να μη σπεύσεις να εναντιωθείς στους νεοεκλεγμένους επικεφαλής της εκκλησίας ή στην ομάδα των ανθρώπων που χειραγώγησαν και διατάραξαν τις εκλογές. Μην τους εκθέσεις· αυτήν τη στιγμή, πρέπει να μάθεις να περιμένεις. Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Η αναμονή είναι πολύ παθητικό πράγμα —πόσον καιρό πρέπει να περιμένω;» Δεν χρειάζεται να περιμένεις πολύ καιρό. Καθώς περιμένεις, να προσέρχεσαι ενώπιον του Θεού για να προσευχηθείς, να διαβάζεις τα λόγια Του και να αναζητάς την αλήθεια. Σε τέτοιες περιστάσεις, όταν βρίσκεσαι στην πιο φοβισμένη και αδύναμη στιγμή σου, οι προσευχές σου είναι απόλυτα αληθινές και ειλικρινείς. Έχεις ανάγκη την καθοδήγηση και την προστασία του Θεού· έχεις ανάγκη να στηριχθείς στον Θεό. Καθώς προσεύχεσαι, ο τρόμος σου σιγά σιγά θα ελαττωθεί και τελικά θα εξαφανιστεί. Όταν απαλλαχθείς από τον τρόπο σου, θα είσαι και λιγότερο αδύναμος, έτσι δεν είναι; (Ναι.) Εκτός αυτού, θα έχεις και λιγότερες ανησυχίες. Αυτός ο τρόμος, οι αδυναμίες και οι ανησυχίες σου δεν θα εξαφανιστούν έτσι ξαφνικά, αλλά, κατά τη διαδικασία αυτής της αλλαγής, θα καταφέρεις να καταλάβεις σταδιακά ορισμένα πράγματα. Ποια πράγματα θα καταλάβεις; Αφενός, θα μάθεις πώς να αντιμετωπίζεις αυτούς τους ανθρώπους, ποιον να εκθέτεις πρώτα και πώς να μιλάς και να ενεργείς με τρόπο που ωφελεί το έργο του οίκου του Θεού. Αφετέρου, θα γνωρίσεις τη φύση της συμπεριφοράς αυτών των ανθρώπων. Πώς καταφέρνεις να καταλάβεις αυτά τα πράγματα; Τα καταλαβαίνεις σταδιακά, αναζητώντας την αλήθεια κατά τη διάρκεια της διαδικασίας της αναμονής. Όταν το δεις αυτό καθαρά, θα συλλογιστείς, όπως είναι φυσικό, πώς οφείλεις να επιστρατεύσεις τη σοφία σου, με ποιον είναι σωστό να μιλήσεις και πώς να μιλήσεις με τρόπο που θα τον συγκινήσει, που θα τον ενημερώσει για τα γεγονότα σχετικά με τη χειραγώγηση των εκλογών από κακούς ανθρώπους και που θα του δώσει τη δυνατότητα να αναστρέψει την πορεία του, να διακρίνει το αληθινό πρόσωπο όσων χειραγώγησαν και διατάραξαν τις εκλογές, καθώς και να διακρίνει τι είδους άνθρωποι είναι στην πραγματικότητα αυτοί οι λεγόμενοι εκλεγμένοι επικεφαλής. Θα διαθέτεις αυτήν τη σοφία και οι ενέργειές σου θα είναι κι αυτές μεθοδικές. Πώς προκύπτουν, λοιπόν, αυτά τα οφέλη; Σου τα δίνει ο Θεός κατά τη διαδικασία της αναμονής σου. Κάποια απ' αυτά προκύπτουν χάρη στο έργο και τη διαφώτιση του Αγίου Πνεύματος, ενώ άλλα σε αφήνει να τα δεις και να τα καταλάβεις ο Θεός στα λόγια Του. Τα λόγια του Θεού λένε να μη δίνει κανείς μάχες απροετοίμαστος. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει πως, είτε πολεμάς ενάντια στον Σατανά είτε εκθέτεις τις κακές πράξεις των υπηρετών του Σατανά, όπως κι αν μάχεσαι τον Σατανά, θα πρέπει να είσαι δυνατός, να καταλαβαίνεις τις αλήθεια-αρχές και να μπορείς να διακρίνεις την ουσία και τις κακές πράξεις του Σατανά και των κακών ανθρώπων και, στη συνέχεια, να τους εκθέτεις. Μόνο μ' αυτόν τον τρόπο θα πετύχεις καλά αποτελέσματα στο τέλος. Μόλις καταλάβεις αυτά τα πράγματα, δεν θα κατευναστούν ο τρόμος, οι αδυναμίες και οι ανησυχίες σου και δεν θα γίνουν λιγότερο εμφανείς; Δεν θα φοβάσαι πια τόσο πολύ. Αυτά τα πράγματα που νιώθεις θα αλλάξουν σταδιακά· θα διαπιστώσεις πως δεν είσαι τόσο αδύναμος όσο ήσουν όταν πρωτοεμφανίστηκε η κατάσταση. Αντίθετα, θα

αισθάνεσαι κάπως πιο δυνατός και σίγουρος για τον εαυτό σου απ' ό,τι πριν, ενώ θα ξέρεις και τι να κάνεις. Σε αυτό το σημείο, προσευχήσου ξανά στον Θεό, ζήτα Του να ετοιμάσει την κατάλληλη ευκαιρία και μετά κάνε τις ενέργειές σου. Ανάφερε την κατάσταση στους ανώτερους επικεφαλής και εργάτες και κάνε συναναστροφή με όσους έχουν καλή ανθρώπινη φύση και πιστεύουν ειλικρινά στον Θεό, αλλά ξεγελάστηκαν και παραπλανήθηκαν επειδή δεν καταλάβαιναν την αλήθεια, και φανέρωσέ τους τις εμπιστευτικές πληροφορίες για τη χειραγωγή των εκλογών από τους κακούς ανθρώπους. Μόλις πάρεις με το μέρος σου έναν δύο απ' αυτούς τους ανθρώπους, ο τρόμος σου ουσιαστικά θα εξαφανιστεί. Θα συνειδητοποιήσεις πως όλα αυτά δεν γίνονται αν στηρίζεσαι στη δύναμη του ανθρώπου ούτε, βέβαια, αν στηρίζεσαι στην παρορμητικότητα· δεν μπορείς να στηριχθείς σε μια στιγμιαία παρόρμηση ή στον θυμό ούτε σε κάποιο παροδικό δήθεν αίσθημα δικαιοσύνης, όπως λέγεται· όλα αυτά είναι άχρηστα. Ο Θεός θα ετοιμάσει για σένα την κατάλληλη ώρα και θα σε δια φωτίσει σχετικά με το τι να πεις και, με βάση τα όσα καταλαβαίνεις, θα σε καθοδηγήσει βήμα προς βήμα, δίνοντάς σου ένα μονοπάτι να ακολουθήσεις. Από την αρχή που ήσουν αδύναμος και φοβισμένος μέχρι να αναζητήσεις και να κατανοήσεις τις αρχές και το μονοπάτι, κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, μπορείς ακόμα να αλληλεπιδράς κανονικά με αυτούς τους κακούς ανθρώπους. Κατά τη διάρκεια των κανονικών αλληλεπιδράσεων, το μυαλό των ανθρώπων δεν είναι άδειο· κάνουν τις δικές τους σκέψεις. Καθώς αναζητάς και προσεύχεσαι, παρατηρείς αυτούς τους ανθρώπους. Τι παρατηρείς; Εξετάζεις σε τι είδους μονοπάτι βαδίζουν και ποια είναι στ' αλήθεια η ουσία τους. Αν αυτά που λένε είναι σωστά και συνάδουν με τις αρχές του έργου της εκκλησίας, μπορείς να τους ακούς· αν αυτά που λένε διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο της εκκλησίας, μπορείς να βρεις μια δικαιολογία για να μην τους ακούσεις ή να κερδίσεις χρόνο, χρησιμοποιώντας έναν σοφό τρόπο για να αλληλεπιδράσεις «φιλικά» μαζί τους χωρίς να καταλάβουν πως τρέχει κάτι. Καθώς αλληλεπιδράς «φιλικά» μαζί τους, συγκεντρώνεις αποδείξεις των κακών τους πράξεων, διακρίνοντάς τους με βάση τις διάφορες ενέργειες και πλάνες τους που παραβιάζουν τις αλήθεια-αρχές και επιβεβαιώνοντας περαιτέρω πως αυτοί οι άνθρωποι είναι υπηρέτες του Σατανά. Αυτός ο τρόπος άσκησης σου δίνει τη δυνατότητα να μην περιορίζεσαι απ' αυτούς, εκπληρώνοντας ταυτόχρονα την ευθύνη και το καθήκον σου· αυτό κάνει ένας σοφός άνθρωπος. Μόνο όσοι έχουν ανθρώπινη φύση, σοφία και αγάπη για την αλήθεια μπορούν να βαδίσουν στο σωστό μονοπάτι. Όταν οι άνθρωποι δεν έχουν σοφία, όταν ενεργούν απερίσκεπτα και άξεστα και πάντα βασίζονται στην παρορμητικότητα και την παρόρμηση, ανεξάρτητα από το τι κάνουν ή από τις συνθήκες που αντιμετωπίζουν, συχνά οι ενέργειές τους οδηγούν σε κακά αποτελέσματα. Τέτοιοι άνθρωποι όχι μόνο διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο της εκκλησίας, αλλά και φέρνουν πολλούς αχρείαστους μπελάδες και στενοχώριες στον εαυτό τους. Οι σοφοί άνθρωποι, από την άλλη, είναι διαφορετικοί. Σε οτιδήποτε κάνουν, περιμένουν, παρατηρούν και αναζητούν, αναμένοντας την κατάλληλη ώρα και τις διευθετήσεις και την ενορχήστρωση του Θεού. Κατά την περίοδο της αναμονής, είναι σε θέση να

αναζητούν τις προθέσεις του Θεού, να τρώνε και να πίνουν τα λόγια του Θεού με κάποιον σκοπό, να αντιλαμβάνονται με μεγαλύτερη ακρίβεια τις αρχές της αλήθειας και να ενεργούν σύμφωνα με τις προθέσεις του Θεού. Χρησιμοποιούν τα λόγια του Θεού και την αλήθεια για να αγωνιστούν τον καλό αγώνα και να δώσουν μαρτυρία για τον Θεό, αντί να μάχονται τους ανθρώπους ή να εμπλέκονται σε λεκτικές αντιπαραθέσεις από παρορμητικότητα.

Σε ό,τι αφορά τη χειραγωγήση και τη διατάραξη των εκλογών από κακούς ανθρώπους, το σημαντικότερο δεν είναι αν μπορείς να διακρίνεις αυτούς τους ανθρώπους ή πώς σχεδιάζεις να τους εκθέσεις, αλλά να αναφέρεις εγκαίρως την κατάσταση στους ανωτέρους. Θα πρέπει να αλληλεπιδράσεις μαζί τους σοφά, να περιμένεις τη χρονική στιγμή του Θεού και να αναζητήσεις τις προθέσεις του Θεού και τις αλήθεια-αρχές, χωρίς να καθυστερήσεις το καθήκον σου. Ποιο θα είναι το τελικό αποτέλεσμα αν κάνεις κάτι τέτοιο; Θα εκπληρώσεις την ευθύνη και το καθήκον σου. Αναφέροντας την κατάσταση στους ανωτέρους και αναζητώντας μια λύση, δεν λύνεται απλώς το πρόβλημα, αλλά αποκτάς και ενόραση, αυξάνεται η διάκριση και η σοφία σου, μεγαλώνει το ανάστημά σου και ενισχύεται η πίστη σου στον Θεό. Οι άνθρωποι κερδίζουν πάρα πολλά βιώνοντας μια αντιπαραθέση με τον Σατανά και είναι κάτι που τους ωφελεί εξαιρετικά. Από την άλλη, έστω πως ενεργείς από παρορμητικότητα και παρόρμηση, μπλέκεσαι σε έντονο καβγά μ' αυτούς τους ανθρώπους, μαλώνεις μαζί τους κατά πρόσωπο και λες: «Χειραγωγείτε και διαταράσσετε τις εκλογές. Αν και έχετε μεγάλη δύναμη, δεν θα υποκύψω σ' εσάς και δεν σας φοβάμαι!» Αυτή η προσέγγιση έχει ως αποτέλεσμα να σε πετάξουν έξω από την εκκλησία και να κλάις και να υποφέρεις στο σπίτι σου για μήνες· και πάλι, όμως, δεν κατανοείς τις προθέσεις του Θεού: «Πώς κατάντησα έτσι; Δεν με θέλεις, Θεέ μου; Δεν νοιάζεσαι για μένα;» Για μήνες ολόκληρους, χάνεις τα νέα κηρύγματα και τους νέους ύμνους, δεν γνωρίζεις ποιο έργο αναλαμβάνει η εκκλησία, δεν μπορείς να κάνεις τα καθήκοντά σου, απομονώνεσαι τελείως και βυθίζεσαι στο απόλυτο σκοτάδι. Κάθε μέρα, το μόνο που κάνεις είναι να κλάις και ν' ανησυχείς. Δεν μαθαίνεις ούτε να προσεύχεσαι στον Θεό, ούτε να τρως και να πίνεις τα σχετικά λόγια Του σ' αυτό το περιβάλλον, ούτε, βέβαια, να αναζητάς τις αλήθεια-αρχές σε περίπλοκες καταστάσεις· δεν γίνεσαι καθόλου σοφότερος. Τελικά, αφού κλάις μερικούς μήνες, μια μέρα σε φέρνει κάποιος πίσω στην εκκλησία και σου ζητά να μοιραστείς τα βιώματά σου από αυτήν την περίοδο· το μόνο που κάνεις, όμως, εσύ είναι να παραπονιέσαι με δάκρυα στα μάτια: «Αδικήθηκα τρομερά! Δεν αναστάτωσα την εκκλησία. Δεν είμαι κακός άνθρωπος· με παγίδεψαν κακοί άνθρωποι». Όταν σε ρωτάνε: «Ποια μαθήματα πήρες αυτό το διάστημα; Αποκόμισες τίποτα;», εσύ απαντάς: «Τι να αποκομίσω; Με απομόνωσαν, μου πήραν τα βιβλία των λόγων του Θεού και τα υμνολόγια και δεν μπορούσα να ακούσω κανένα κήρυγμα. Το μόνο που μπορούσα να κάνω ήταν να μιλάω για την πίστη και να τραγουδάω πού και πού κάποιους ύμνους που θυμόμουν. Δεν αποκόμισα τίποτα. Ευτυχώς, ο Θεός ετοίμασε την ώρα για να με φέρει πίσω· διαφορετικά, σχεδίαζα να βγω στην κοινωνία και να κάνω κάποια δουλειά για να βγάλω χρήματα, αφού ούτως ή άλλως

δεν υπήρχε ελπίδα για σωτηρία. Ο Θεός δεν με ήθελε πια και δεν μπορούσα να συνεχίσω να πιστεύω. Η καρδιά μου είχε σκοτεινιάσει τελείως». Στο τέλος, προσθέτεις: «Ο Θεός δεν θα εγκαταλείψει ποτέ τα πρόβατά Του», βγάζοντας έτσι αυτό το συμπέρασμα. Δεν είναι κάπως αξιολύπητο να βιώνεις ένα τόσο σημαντικό και ξεχωριστό γεγονός και να αποκομίζεις τόσο λίγα; Είναι σωστό κάτι τέτοιο; Αντιμέτωπος με μια τόσο σημαντική κατάσταση, δεν πήρες κανένα μάθημα και δεν αυξήθηκε ούτε η σοφία ούτε και η πίστη σου· αν και μέσα σου εξακολουθείς να πιστεύεις στον Θεό, σε βασάνισαν σατανάδες, διάβολοι και αντίχριστοι, σε σημείο που σταμάτησες σχεδόν να πιστεύεις. Μπορείς ακόμα να δώσεις μαρτυρία για τον Θεό; Δεν είσαι ένας άχρηστος και δειλός άνθρωπος; Σε τι ωφελεί να κάθεσαι σπíti και να κλαις; Ακόμη κι αν χαλάσεις τα μάτια σου απ' το κλάμα, θα βοηθήσει σε κάτι; Μπορεί να λύσει το πρόβλημα με τους αντίχριστους; Οι κακοί άνθρωποι τα έχουν καταφέρει και, στο τέλος, το μόνο που σου μένει είναι το ρητό: «Ο Θεός δεν θα εγκαταλείψει ποτέ τα πρόβατά Του», χωρίς να έχεις αποκομίσει τίποτε άλλο. Δεν είσαι σοφός, δεν έχεις κάποιο σχέδιο δράσης και δεν ξέρεις πώς να αναζητήσεις τον Θεό σύμφωνα με το μονοπάτι που έχει δώσει ο ίδιος, να προσέλθεις ενώπιον του Θεού για να χρησιμοποιήσεις τα λόγια Του και την αλήθεια για να πολεμήσεις ενάντια στον Σατανά. Τα λίγα δόγματα που ξεστομίζεις συνήθως δεν σε ωφελούν πουθενά· σε ό,τι αφορά την αντιμετώπιση τέτοιων ζητημάτων, πέρα από το να κλαις, το μόνο που κάνεις είναι να νιώθεις αδικημένος και να παραπονιέσαι, πράγμα που δείχνει ότι είσαι άχρηστος και δειλός. Οι άχρηστοι και δειλοί άνθρωποι έχουν συχνά διάφορες εκδηλώσεις, οι οποίες αποτελούν και τα βασικά χαρακτηριστικά τους. Πρώτον, κλαίνε. Δεύτερον, νιώθουν αδικημένοι. Τρίτον, παραπονιούνται μέσα τους. Μέσα στην καρδιά τους, λένε επίσης: «Πού είσαι, Θεέ μου; Γιατί δεν νοιάζεσαι για μένα; Ο Σατανάς με έβλαψε τρομερά, δεν μπορώ να συνεχίσω να ζω. Σε παρακαλώ, σώσε με γρήγορα!» Ο Θεός λέει: «Είσαι άχρηστος και δειλός, ένα σκουπίδι τυλιγμένο με δέρμα ανθρώπου. Αν πιστεύεις στον Θεό, τι φοβάσαι; Τι έχεις να φοβηθείς από τον Σατανά;» Όποιες συνωμοσίες και δολοπλοκίες κι αν επιστρατεύει ο Σατανάς όταν ενεργεί, εμείς δεν φοβόμαστε. Έχουμε τον Θεό, έχουμε την αλήθεια. Ο Θεός θα μας δώσει σοφία. Ο Θεός είναι ο κυρίαρχος των πάντων· τα πάντα βρίσκονται υπό την ενορχήστρωση του Θεού. Τι φοβάσαι; Το κλάμα δείχνει μόνο πως είσαι δειλός και ανίκανος· είσαι ένα σκουπίδι, χαράμιζεις τον αέρα που αναπνέεις! Το κλάμα σημαίνει πως συμβιβάζεσαι με τον Σατανά και εκλιπαρείς τον Σατανά για έλεος. Συμπαθεί ο Θεός τέτοιους άχρηστους και δειλούς ανθρώπους; (Όχι.) Ο Θεός σε βλέπει σαν έναν άχρηστο και δειλό άνθρωπο, έναν βλάκα, ένα σκουπίδι που δεν έχει καμία μαρτυρία και ούτε στάλα σοφίας. Τι απέγινε η αλήθεια που κατανοούσες; Δεν έχεις ακούσει αρκετά για τις εκδηλώσεις των αντίχριστων και του Σατανά τις οποίες εκθέτει ο Θεός; Δεν τα καταλαβαίνεις αυτά τα πράγματα; Δεν τα διακρίνεις; Δεν ξέρεις πως πρόκειται για σατανάδες; Αν ξέρεις πως είναι σατανάδες, τότε τι φοβάσαι; Γιατί δεν έχεις φόβο Θεού; Γιατί δεν τρέμεις τον Θεό; Δεν φοβάσαι πως θα προκαλέσεις την οργή του Θεού αν φοβάσαι τον Σατανά; Δεν είναι μοχθηρή αυτή η πράξη; Όταν προκύπτουν τέτοιες καταστάσεις, φοβάσαι και δεν έχεις

κάποια λύση, ούτε στάλα σοφίας και κανένα αντίμετρο. Τι έχεις αποκομίσει τόσα χρόνια που ακούς κηρύγματα; Πήγαν όλα στράφι; Μπορούν τέτοιοι άχρηστοι και δειλοί άνθρωποι να μείνουν σταθεροί στη μαρτυρία τους; (Όχι.) Σε καταστάσεις όπου σατανάδες και κακοί άνθρωποι χειραγωγούν και διαταράσσουν τις εκλογές, είτε είσαι μόνος και ανίσχυρος είτε υπάρχουν πράγματι κάποιοι αδελφοί και αδελφές που είναι σε σύμπνοια μαζί σου, μη βιαστείς να κάνεις κάτι. Πρώτον, μάθε να περιμένεις. Δεύτερον, μάθε να αναζητάς. Κατά τη διάρκεια της περιόδου αναμονής και αναζήτησης, μην εγκαταλείψεις το καθήκον σου. Τι σημαίνει να περιμένεις; Σημαίνει να περιμένεις να προετοιμάσει ο Θεός την κατάλληλη ώρα και ευκαιρία. Και τι θα πρέπει να αναζητήσεις; Να αναζητήσεις τις αρχές και το μονοπάτι που θα πρέπει να κάνεις πράξη καθώς πιστεύεις στον Θεό και Τον ακολουθείς· να αναζητήσεις πώς να ενεργείς ώστε να εναρμονίζεσαι με τις προθέσεις του Θεού και πώς να ενεργείς ώστε να πολεμήσεις ενάντια στον Σατανά και τις δυνάμεις των αντίχριστων, κι έτσι να νικήσεις τελικά τις δυνάμεις του Σατανά και να γίνεις νικητής. Αν είσαι μόνος, πρέπει να προσεύχεσαι πιο πολύ στον Θεό, να περιμένεις και να αναζητάς. Αν υπάρχουν άλλοι δυο τρεις άνθρωποι που είναι σε σύμπνοια μαζί σου, μπορείτε να συναναστρέφεστε, να προσεύχεστε, να περιμένετε και να αναζητάτε μαζί. Όταν ο Θεός προετοιμάσει την κατάλληλη στιγμή, ζήτα Του δύναμη και σοφία, ώστε κάθε σου πράξη και λέξη να είναι σωστή. Αν το κάνεις αυτό, αφενός εκπληρώνεις το καθήκον που έχεις ως δημιουργήμα και, αφετέρου, μπορείς να εκθέσεις τον Σατανά σθεναρά και αποτελεσματικά, κι έτσι να ξεσκεπάσεις και να ματαιώσεις τις συνωμοσίες των υπηρετών του Σατανά και των αντίχριστων. Είναι ενδεδωμένο κάτι τέτοιο; Σας έχουν γνωστοποιηθεί αυτές οι μέθοδοι, οι τρόποι, τα μονοπάτια και οι αρχές, οπότε το πώς θα εφαρμόσετε αυτά τα πράγματα εξαρτάται από εσάς. Είναι αρκετά ξεκάθαρο αυτό το μονοπάτι; (Ναι.) Επομένως, όταν αντιμετωπίζετε τέτοια ζητήματα, να ασκείστε σύμφωνα με αυτήν την αρχή. Είναι εύκολο να επιτευχθεί κάτι τέτοιο.

Κάθε φορά που γίνονται εκκλησιαστικές εκλογές, τόσο οι επικεφαλής και οι εργάτες όσο και οι εκλεκτοί του Θεού έχουν την ευθύνη και την υποχρέωση να διαφυλάσσουν το εκλογικό έργο. Οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να αναλάβουν το έργο της συναναστροφής πάνω στην αλήθεια και τις εκλογικές αρχές· οι εκλεκτοί του Θεού θα πρέπει να θίγουν τυχόν θέματα που έχουν και, στη συνέχεια, θα πρέπει να γίνεται συναναστροφή πάνω στην αλήθεια για να επιλυθούν αυτά τα θέματα. Μόνο έτσι μπορεί να διασφαλιστεί πως θα κυλήσουν ομαλά οι εκλογές. Από τη μία, οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να συμμορφώνονται αυστηρά με τις εκλογικές αρχές του οίκου του Θεού και να επιτελούν κάθε φορά το έργο των εκλογών στον οίκο του Θεού με βάση αυτές τις αρχές. Από την άλλη, πρέπει να είναι και επιφυλακτικοί απέναντι στους κακούς ανθρώπους και τους αντίχριστους που χειραγωγούν και διαταράσσουν τις εκλογές. Αυτά τα άτομα είναι υπηρέτες του Σατανά, αποτελούν τη συνοδεία του Σατανά. Οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να είναι αυστηρά επιφυλακτικοί απέναντί τους και προσεκτικοί μαζί τους, παραμένοντας σε επαγρύπνηση απέναντι στις απόπειρές τους να χειραγωγήσουν παρασκηνιακά τα πράγματα κατά τη διάρκεια των εκλογών και να κάνουν ύπουλες,

μουλωχτές ενέργειες για να «στήσουν» στα κρυφά τη διαδικασία. Έστω πως τελικά αποδεικνύεται ότι οι εκλογές πράγματι χειραγωγήθηκαν από κακούς ανθρώπους, με αποτέλεσμα να αποκλειστεί το άτομο που έπρεπε δικαιωματικά να εκλεγεί και να παραπλανηθούν οι περισσότεροι άνθρωποι ώστε να εκλεγεί επικεφαλής κάποιος που δεν είναι σωστός άνθρωπος, που δεν είναι κατάλληλος για τη θέση. Αν προκύψει μια τέτοια κατάσταση, υπάρχει και τότε λύση: Θα πρέπει να εκτεθεί η αληθινή κατάσταση σχετικά με τον εκλεγέντα. Αν συμφωνήσει η πλειοψηφία, μπορούν να διεξαχθούν επαναληπτικές εκλογές. Οι εκλογές που έχουν χειραγωγηθεί από τον Σατανά και κακούς ανθρώπους δεν είναι το αποτέλεσμα εκλογών που διεξάγονται κανονικά από την εκκλησία σύμφωνα με τις αλήθεια-αρχές. Αυτό δεν είναι θετικό πράγμα και, αργά ή γρήγορα, θα φανερωθεί, θα εκτεθεί και θα ακυρωθεί. Εφόσον το πιστεύεις αυτό, πώς θα πρέπει να ενεργήσεις αν αντιμετωπίσεις τέτοιες καταστάσεις; Θα πρέπει να είσαι έτοιμος να πολεμήσεις ενάντια στον Σατανά ανά πάσα ώρα και στιγμή και όχι να μείνεις άπραγος. Αν είσαι φοβητσιάρης, μπερδεμένος ή άχρηστος και δειλός, μπορεί να συμβιβαστείς και να συνωμοτήσεις μαζί τους ή να σου ρίξουν τόσο πολύ το ηθικό που να γίνεις αρνητικός και να μην μπορείς να επανακάμψεις. Κάποιοι άνθρωποι μένουν απλώς άπραγοι και λένε: «Ούτως ή άλλως, δεν μπορώ να γίνω επικεφαλής εκκλησίας. Όποιος κι αν υπηρετήσει, το ίδιο είναι. Όποιος έχει την ικανότητα ας πάει να υπηρετήσει! Αν θέλει ένας αντίχριστος να υπηρετήσει, αυτό δεν με αφορά καθόλου, και εφόσον δεν με αποπέμψει, δεν υπάρχει πρόβλημα». Όσοι τα λένε αυτά δεν είναι καλοί άνθρωποι. Δεν μπορούν να φανταστούν ποιες θα ήταν οι συνέπειες αν υπηρετούσε ένας αντίχριστος ως επικεφαλής ούτε τι αντίκτυπο θα είχε αυτό στην πίστη τους στον Θεό και στη σωτηρία τους. Μόνο οι άνθρωποι που κατανοούν την αλήθεια μπορούν να το αντιληφθούν αυτό ως έχει. Αυτοί θα πουν: «Αν ένας αντίχριστος γίνει επικεφαλής της εκκλησίας, οι εκλεκτοί του Θεού θα είναι αυτοί που θα υποφέρουν. Πιο συγκεκριμένα, όλοι όσοι επιδιώκουν την αλήθεια, έχουν αίσθημα δικαιοσύνης και κάνουν πρόθυμα το καθήκον τους θα καταπιεστούν και θα παραγκωνιστούν. Θα ευνοηθούν μόνο εκείνοι οι μπερδεμένοι άνθρωποι και οι ανθρωπάρεςκοι, και θα έχουν αιχμαλωτιστεί και θα βρίσκονται υπό τον έλεγχο της δύναμης του αντίχριστου». Μα αυτοί που δεν επιδιώκουν την αλήθεια δεν τα σκέφτονται ποτέ αυτά τα πράγματα. Σκέφτονται: «Πιστεύει κανείς στον Θεό για να σωθεί. Ο καθένας βαδίζει στο δικό του μονοπάτι. Ακόμα κι αν γίνει επικεφαλής ένας αντίχριστος, αυτό δεν θα έχει αντίκτυπο σ' εμένα. Όσο δεν κάνω κακά πράγματα, δεν μπορεί να με καταπιέσει ή να με παραγκωνίσει ούτε να με αποπέμψει από την εκκλησία». Είναι αυτή η σωστή οπτική; (Όχι.) Αν κανένας από τους εκλεκτούς του Θεού δεν ανησυχεί για τις εκκλησιαστικές εκλογές, μόλις επιτραπεί σε έναν αντίχριστο να αναλάβει την εξουσία, ποιες θα είναι οι συνέπειες; Θα είναι όντως τόσο απλό όσο φαντάζονται οι άνθρωποι; Τι είδους αλλαγές θα υποστεί η εκκλησιαστική ζωή; Αυτό σχετίζεται άμεσα με τη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού. Τι θα συμβεί αν ένας αντίχριστος έχει την εξουσία σε μια εκκλησία; Ούτε η αλήθεια ούτε και τα λόγια του Θεού θα έχουν πια την εξουσία σ' αυτήν την εκκλησία· αντίθετα, την εξουσία θα την

έχουν οι δύσπιστοι και ο Σατανάς. Παρόλο που τα λόγια του Θεού μπορεί ακόμη να διαβάζονται στις συναθροίσεις, ο αντίχριστος ελέγχει το δικαίωμα της ομιλίας. Μπορεί ο αντίχριστος να συναναστραφεί με σαφήνεια σχετικά με την αλήθεια; Μπορεί ο αντίχριστος να επιτρέψει στον εκλεκτό λαό του Θεού να συναναστραφεί πάνω στην αλήθεια ελεύθερα και χωρίς περιορισμούς; Είναι αδύνατον. Μόλις πάρει δύναμη στα χέρια του ένας αντίχριστος, θα υπάρχει όλο και περισσότερη διατάραξη και αναστάτωση, τα αποτελέσματα της εκκλησιαστικής ζωής θα χειροτερεύουν όλο και πιο πολύ και οι εκλεκτοί του Θεού δεν θα αποκομίζουν τόσο πολλά όταν συναθροίζονται, πράγμα που θα δημιουργήσει δυσκολίες στη ζωή-είσοδο των εκλεκτών του Θεού. Επιπλέον, τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι εκλεκτοί του Θεού θα πολλαπλασιαστούν και δεν θα μπορούν να επιλυθούν, ενώ θα ταραχτούν και κάποιοι άνθρωποι που μπορούν να κάνουν πράξη την αλήθεια· η ατμόσφαιρα της εκκλησιαστικής ζωής θα αλλάξει τελείως, σαν να μαζεύτηκαν μαύρα σύννεφα και έκρυσαν τον ήλιο. Θα υπάρχει ακόμα απόλαυση στην εκκλησιαστική ζωή τότε; Είναι βέβαιο πως θα τεθεί σε κίνδυνο, και όχι σε μικρό βαθμό. Στην εκκλησία, όσοι επιδιώκουν την αλήθεια αποτελούν μειονότητα. Αν η μειονότητα αυτή καταπιέζεται και παραγκωνίζεται, μπορούμε να πούμε πως δεν θα υπάρχει πια εκκλησιαστική ζωή. Αν οι άνθρωποι δεν μπορούν να διακρίνουν πως αυτή θα είναι η συνέπεια, δεν θα δώσουν σημασία στις εκλογές ούτε θα δείξουν ενδιαφέρον γι' αυτές. Αν η πλειονότητα των ανθρώπων δεν βλέπουν σοβαρά τις εκλογές, δεν τηρούν τις αρχές, αντιμετωπίζουν τις εκλογές πολύ αρνητικά και ακολουθούν το παράδειγμα των ψευδοεπικεφαλής και των αντίχριστων, τότε, μόλις γίνουν επικεφαλής της εκκλησίας κάποιοι κακοί άνθρωποι ή όσοι δεν αγαπούν την αλήθεια, θα ζημιωθεί η ζωή-είσοδος της πλειονότητας των εκλεκτών του Θεού. Επομένως, τα αποτελέσματα των εκκλησιαστικών εκλογών επηρεάζουν άμεσα τους εκλεκτούς του Θεού στην ανάπτυξη της ζωής τους, καθώς και το μέλλον της εκκλησίας. Οι εκλεκτοί του Θεού θα πρέπει να το αντιληφθούν αυτό καθαρά και να μην υιοθετήσουν σε καμία περίπτωση αρνητική στάση. Κάποιοι μπερδεμένοι άνθρωποι δεν μπορούν να διακρίνουν αυτό το ζήτημα· στηρίζονται διαρκώς στις δικές τους φαντασιοκοπίες και σκέφτονται: «Όλοι στην εκκλησία είναι ειλικρινείς πιστοί, οπότε μπορεί να εκλεγεί ο οποιοσδήποτε· εφόσον είναι αδελφός ή αδελφή, μπορεί να γίνει επικεφαλής». Βλέπουν τις εκκλησιαστικές εκλογές πολύ απλοϊκά, πράγμα που οδηγεί σε πολλές αρνητικές και εσφαλμένες ιδέες και απόψεις. Αν πράγματι εκλεγούν ψευδοεπικεφαλής και αντίχριστοι ως επικεφαλής και εργάτες, αυτό θα ζημιώσει το έργο της εκκλησίας και, αναπόφευκτα, θα βλάψει τη ζωή-είσοδο των εκλεκτών του Θεού. Εκείνη την ώρα, οι άνθρωποι θα συνειδητοποιήσουν πόσο σημαντικό είναι να διενεργούνται οι εκλογές σύμφωνα με τις αρχές.

Σε κάθε εκκλησία υπάρχουν κάποιοι ανθρωπάρεςκοι. Αυτοί οι ανθρωπάρεςκοι δεν διακρίνουν πως οι κακοί άνθρωποι χειραγωγούν και διαταράσσουν τις εκλογές. Ακόμη κι αν έχουν λίγη διάκριση, την αγνοούν. Απέναντι σε κάθε ζήτημα που προκύπτει κατά τις εκλογές της εκκλησίας έχουν την εξής στάση: «Άσε τα πράγματα να κυλήσουν αν δεν σε επηρεάζουν προσωπικά». Πιστεύουν πως δεν έχει σημασία ποιος θα γίνει

επικεφαλής, πως αυτό δεν έχει καμία σχέση μαζί τους. Εφόσον μπορούν να συνεχίσουν ευτυχισμένοι την καθημερινή καθημερινότητά τους, είναι μια χαρά. Τι γνώμη έχετε για τέτοιους ανθρώπους; Είναι άνθρωποι που αγαπούν την αλήθεια; (Όχι.) Τι είδους άνθρωποι είναι; Είναι ανθρωπάρεσκοι, ενώ μπορεί, μάλιστα, να τους αποκαλέσει κανείς και δύσπιστους. Αυτοί οι άνθρωποι δεν επιδιώκουν την αλήθεια· το μόνο που επιζητούν είναι να ζήσουν μια εύκολη ζωή και λαχταρούν τις σαρκικές ανέσεις. Είναι πολύ εγωιστές και επιτήδριοι. Υπάρχουν πολλοί τέτοιοι άνθρωποι στην κοινωνία; Όποιο πολιτικό κόμμα κι αν βρίσκεται στην εξουσία και όποιος κι αν βρίσκεται στην αρχηγία, εκείνοι είναι πολύ συμπαθείς, μπορούν να χειρίζονται με μεγάλη επιτυχία τις κοινωνικές τους σχέσεις, ενώ ζουν μια άνετη ζωή. Όποιο πολιτικό κίνημα κι αν εμφανιστεί, δεν παρασύρονται απ' αυτό. Τι είδους άνθρωποι είναι; Είναι οι πιο δόλιοι και επιτήδριοι άνθρωποι, γνωστοί ως «φίδια κολοβά» και «πονηρές αλεπούδες». Ζουν σύμφωνα με τις φιλοσοφίες του Σατανά και δεν έχουν καθόλου αρχές. Όποιον βρίσκεται στην εξουσία, τον εξυπηρετούν, τον κολακεύουν και του πλέκουν το εγκώμιο. Δεν κάνουν τίποτε άλλο παρά να υπερασπίζονται τους ανωτέρους τους, ενώ δεν τους προσβάλλουν ποτέ. Όσο κακό κι αν κάνουν οι ανώτεροί τους, εκείνοι ούτε εναντιώνονται σ' αυτό ούτε το υποστηρίζουν, αλλά κρατούν τις σκέψεις τους κρυμμένες βαθιά μέσα τους. Είναι πολύ συμπαθείς, ανεξάρτητα από το ποιος βρίσκεται στην εξουσία. Ο Σατανάς και οι διάβολοι βασιλιάδες συμπαθούν τέτοιους ανθρώπους. Γιατί συμπαθούν τέτοιους ανθρώπους οι διάβολοι βασιλιάδες; Επειδή εκείνοι δεν βλάπτουν τις υποθέσεις των διαβόλων βασιλιάδων και δεν αποτελούν απειλή γι' αυτούς. Ένας τέτοιος άνθρωπος δεν έχει αρχές, δεν ακολουθεί κάποιο βασικό πρότυπο στη διαγωγή του, και δεν έχει ακεραιότητα και αξιοπρέπεια· ακολουθεί απλώς τις τάσεις της κοινωνίας, υποκλίνεται μπροστά στους διαβόλους βασιλιάδες και προσαρμόζεται στα γούστα τους. Δεν υπάρχουν και στην εκκλησία τέτοιοι άνθρωποι; Μπορούν τέτοιοι άνθρωποι να γίνουν νικητές; Είναι καλοί στρατιώτες του Χριστού; Είναι μάρτυρες του Θεού; Όταν ξεπροβάλλουν και αναστατώνουν το έργο της εκκλησίας κακοί άνθρωποι και αντίχριστοι, άραγε μπορούν αυτοί οι άνθρωποι να ορθώσουν το ανάστημά τους, να τους κηρύξουν πόλεμο, να τους εκθέσουν, να τους διακρίνουν, να τους αποκηρύξουν, να βάλουν τέλος στις κακές τους πράξεις και να καταθέσουν μαρτυρία για τον Θεό; Σε καμία περίπτωση. Είναι φίδια κολοβά και ο Θεός δεν θα τους οδηγήσει στην τελείωση ούτε θα τους σώσει. Δεν καταθέτουν ποτέ μαρτυρία για τον Θεό ούτε υπερασπίζονται τα συμφέροντα του οίκου Του. Κατά την άποψη του Θεού, δεν είναι άνθρωποι που Τον ακολουθούν ούτε που υποτάσσονται σ' Αυτόν, αλλά άνθρωποι που προκαλούν μπελάδες στα τυφλά, είναι μέλη της συμμορίας του Σατανά και αυτούς θα αποκλείσει όταν ολοκληρώσει το έργο Του. Ο Θεός δεν εκτιμά τέτοιους αχρείους. Δεν κατέχουν ούτε την αλήθεια ούτε τη ζωή· είναι θηρία και διάβολοι, δεν είναι άξιοι της σωτηρίας του Θεού ούτε τους αξίζει να απολαμβάνουν την αγάπη Του. Ο Θεός, λοιπόν, απορρίπτει και αποκλείει με ευκολία αυτούς τους ανθρώπους, και η εκκλησία θα πρέπει να τους αποπέμψει γρήγορα ως δύσπιστους. Η καρδιά τους δεν ανήκει αληθινά στον Θεό· θα τους προσφέρει, επομένως, ο Θεός αληθινή υποστήριξη; Θα τους δια φωτίσει

και θα τους βοηθήσει; Δεν θα κάνει κάτι τέτοιο. Όταν δημιουργούνται παρεμβάσεις και αναστάτωση κατά τις εκλογές της εκκλησίας, και τα εκλογικά αποτελέσματα ελέγχονται και επηρεάζονται από κακούς ανθρώπους, αυτοί οι άνθρωποι δεν θα ταχθούν σε καμία περίπτωση στο πλευρό του Θεού για να προστατέψουν τα συμφέροντα του οίκου Του. Δεν θα τηρήσουν σε καμία περίπτωση τις αλήθεια-αρχές για να αγωνιστούν ενάντια σε κακούς ανθρώπους και αντίχριστους, και για να αγωνιστούν μέχρι τέλους ενάντια στις δυνάμεις του Σατανά. Δεν πρόκειται να το κάνουν αυτό με τίποτα· δεν έχουν το θάρρος. Επομένως, όσοι μπορούν να δώσουν μαρτυρία για τον Θεό θα πρέπει να διακρίνουν αυτούς τους ανθρώπους και να μη συναναστρέφονται μαζί τους πάνω στις αλήθειες που κατανοούν ή πάνω στη διάκριση που έχουν για τον Σατανά. Ακόμη κι αν συναναστραφείς μαζί τους πάνω σ' αυτά τα πράγματα, θα είναι ανώφελο· δεν θα ταχθούν στο πλευρό της αλήθειας. Κατά την εκλογή συνεργατών και συναδέλφων, δεν θα πρέπει να συμπεριλαμβάνετε και να επιλέγετε τέτοιους ανθρώπους. Γιατί δεν θα πρέπει να τους επιλέγετε; Επειδή είναι φίδια κολοβά· δεν θα ταχθούν στο πλευρό του Θεού ούτε στο πλευρό της αλήθειας και δεν θα ενώσουν με όλη τους την καρδιά και το μυαλό τις δυνάμεις τους μαζί σου για να αγωνιστείτε ενάντια στον Σατανά. Αν τους εκμυστηρευτείς τα λόγια που έχεις στην καρδιά σου, τότε είσαι ανόητος και θα γίνεις περίγελος του Σατανά. Μη συναναστρέφεις με αυτούς τους ανθρώπους πάνω στην αλήθεια, μην τους παροτρύνεις και μην εναποθέτεις καμία ελπίδα σ' αυτούς, καθώς ο Θεός δεν σώζει αυτούς τους ανθρώπους σε καμία περίπτωση. Δεν είναι άνθρωποι που βρίσκονται σε σύμπτωση με τον Θεό· είναι θεατές που παρακολουθούν τη μάχη να μαίνεται από μακριά· είναι φίδια κολοβά. Τέτοιοι άνθρωποι δεισδύουν στον οίκο του Θεού μόνο και μόνο για να δουν το θέαμα και να προκαλέσουν μπελάδες στα τυφλά. Δεν έχουν αίσθημα δικαιοσύνης και ευθύνης· δεν νιώθουν καν συμπόνια για τους καλούς ανθρώπους τους οποίους βλέπουν οι κακοί. Ταιριάζει πολύ να αποκαλούνται διάβολοι και σατανάδες. Αν κάποιος που έχει αίσθημα δικαιοσύνης εκθέσει κακούς ανθρώπους, εκείνοι δεν θα τον ενθαρρύνουν ούτε θα τον υποστηρίξουν. Μην εμπιστεύεστε ποτέ, λοιπόν, αυτούς τους ανθρώπους· είναι φίδια κολοβά, χαμαιλέοντες και πονηρές αλεπούδες. Δεν είναι ειλικρινείς πιστοί στον Θεό, αλλά υπηρέτες του Σατανά. Αυτοί οι άνθρωποι δεν μπορούν να σωθούν ποτέ και ο Θεός δεν τους θέλει· αυτή είναι η ξεκάθαρη επιθυμία του Θεού. Τέτοιοι άνθρωποι υπάρχουν πιθανότατα στις περισσότερες εκκλησίες. Ρίξε μια ματιά στην εκκλησία σου για να δεις ποιοι είναι. Όταν συμβαίνει κάτι, μη συναναστρέφεις ποτέ μαζί τους πάνω στην αλήθεια και μην τους αφήσεις να μάθουν τι σου συμβαίνει πραγματικά. Να είσαι επιφυλακτικός απέναντι σε τέτοιους ανθρώπους και να μην έχεις αλληλεπιδράσεις μαζί τους. Ψάξε να βρεις αυτούς που πιστεύουν αληθινά στον Θεό και έχουν αίσθημα δικαιοσύνης· όταν βλέπουν πως βλάπτονται τα συμφέροντα του οίκου του Θεού και αναστατώνεται ή χειραγωγείται το έργο της εκκλησίας και η τάξη της εκκλησίας, αγχώνονται και θυμώνουν· μισούν βαθιά αυτούς τους κακούς ανθρώπους που αναστατώνουν την εκκλησία· θέλουν να ορθώσουν το ανάστημά τους και να εκθέσουν τους κακούς ανθρώπους, ενώ έχουν μεγάλη λαχτάρα να βρουν ανθρώπους

που καταλαβαίνουν την αλήθεια, να συνασπιστούν μαζί τους και να πολεμήσουν ενάντια στους κακούς δαίμονες. Κάνε συναναστροφή με τέτοιους ανθρώπους και ένωσε τις δυνάμεις σου μαζί τους για να πολεμήσετε ενάντια στον Σατανά. Αυτοί οι άνθρωποι είναι οι νικητές, οι καλοί στρατιώτες του Χριστού· μόνο αυτοί μετέχουν στη βασιλεία του Χριστού. Οι ανθρωπάρεςκοι, οι πονηρές αλεπούδες, οι χαμαιλέοντες και οι απαθείς και αργόστροφοι άνθρωποι έχουν αποκαλυφθεί όλοι τους· είναι αντικείμενα προς αποκλεισμό. Δεν είναι αδελφοί και αδελφές ούτε άνθρωποι του οίκου του Θεού, αλλά δύσπιστοι και καιροσκόποι, ανάξιοι εμπιστοσύνης. Ο τρόπος αντιμετώπισης αυτών των ανθρώπων είναι ο εξής: Αν μπορούν να κάνουν το κακό, απομακρύνετέ τους· αν δεν είναι κακοί άνθρωποι και δεν ακολουθούν κακούς ανθρώπους για να αναστατώσουν την εκκλησία, μπορούν να παραμείνουν προσωρινά στην εκκλησία, καθώς περιμένετε να μετανοήσουν. Από τη μία, παρατηρήστε και κατανοήστε τις διαθέσεις, την ανθρώπινη φύση και τις απόψεις και στάσεις που έχουν αυτοί οι άνθρωποι απέναντι σε διάφορα ζητήματα και ασκήστε διάκριση για να καταλάβετε την ουσία αυτών των ανθρώπων. Ταυτόχρονα, όταν χειραγωγούν και διαταράσσουν τις εκλογές κάποιοι κακοί άνθρωποι, να έχετε τον νου σας για όσους ανθρωπάρεςκους τάσσονται με το μέρος των κακών ανθρώπων και ενεργούν ως λακέδες και συνεργοί τους. Με λίγα λόγια, για κάθε ανάρμοστη συμπεριφορά κακών ανθρώπων που χειραγωγούν και διαταράσσουν τις εκλογές, είναι απαραίτητο να ασκείτε διάκριση σύμφωνα με τα λόγια του Θεού· όταν δείτε καθαρά την ουσία τους, θα ξέρετε πώς να τους χειριστείτε κατάλληλα σύμφωνα με τις αρχές.

Μόλις συναναστραφήκαμε πάνω σε κάποια φαινόμενα χειραγώγησης και διατάραξης των εκλογών, καθώς και πάνω στις ενέργειες κάποιων ανθρώπων. Αν και δεν καλύψαμε κάθε πτυχή, συναναστραφήκαμε ουσιαστικά πάνω στις αρχές επίλυσης αυτών των θεμάτων. Μόλις ανακαλύψετε ανθρώπους να χειραγωγούν και να διαταράσσουν τις εκλογές μέσα στην εκκλησία, θα πρέπει να ορθώσετε το ανάστημά σας και να τους περιορίσετε. Μην είστε υπάκουοι και μην ενεργείτε σαν ανθρωπάρεςκοι. Αν κάποιος προσπαθεί διαρκώς να χειραγωγήσει και να διαταράξει τις εκλογές, τότε, μόλις εμφανιστεί αυτή η τάση, οι αδελφοί και οι αδελφές θα πρέπει να ορθώσουν από κοινού το ανάστημά τους για να τον σταματήσουν και να τον εκθέσουν. Αν το κάνει επειδή είναι σε σύγχυση και δεν ξέρει πως κάτι τέτοιο θεωρείται χειραγώγηση και διατάραξη των εκλογών, τότε μπορείτε να του το εξηγήσετε: «Με τις ενέργειές σου χειραγωγείς και διαταράσσεις τις εκλογές. Μην παίζεις τον ρόλο του υπηρέτη του Σατανά. Πρόκειται για εκλογές επικεφαλής της εκκλησίας, δεν εκλέγουμε δημάρχους ή δημοτικούς σύμβουλους. Ο οίκος του Θεού έχει τους δικούς του κανονισμούς, καθώς και αρχές για την επιτέλεση αυτού του έργου. Οι προθέσεις των ανθρώπων δεν θα πρέπει να μπλέκονται σ' αυτό· θα πρέπει να ακολουθούμε αυστηρά τις αλήθεια-αρχές γι' αυτό το έργο. Αν έχεις χαμηλό επίπεδο και δεν μπορείς να καταλάβεις τις αλήθεια-αρχές ή είσαι μπερδεμένος, μεγάλος σε ηλικία και δεν έχεις την ευφυΐα που απαιτείται για να πάρεις μέρος στις εκλογές, τότε μπορείς να απέχεις και να περιμένεις απλώς τα αποτελέσματα·

δεν θα πρέπει, όμως, σε καμία περίπτωση να χειραγωγήσεις και να διαταράξεις τις εκλογές ούτε να παρέμβεις και να προκαλέσεις αναστάτωση· όλα αυτά είναι κακές πράξεις και ο Θεός τις απεχθάνεται. Τέτοιες κακές πράξεις καταδικάζονται για πάντα· μη γίνεις ποτέ τέτοιος άνθρωπος και μην ακολουθήσεις ποτέ αυτό το μονοπάτι. Αν είσαι πράγματι άνθρωπος, μην επιδίδεις σε χειραγωγήση και διατάραξη των εκλογών, επειδή, μόλις γίνει γεγονός, θα χαρακτηριστείς υπηρέτης του Σατανά και θα αποπεμφθείς από την εκκλησία». Αν ανακαλυφθούν άνθρωποι που χειραγωγούν και διαταράσσουν τις εκλογές, τότε, για όσους από αυτούς έχουν χαμηλό επίπεδο και δεν καταλαβαίνουν τι ακριβώς έγινε, μπορείτε να συναναστραφείτε μαζί τους με αγάπη, να τους στηρίξετε, να μεριμνήσετε για εκείνους και να τους βοηθήσετε. Τι γίνεται, όμως, με εκείνους που, αν και γνωρίζουν πολύ καλά τις αλήθεια-αρχές, χειραγωγούν και διαταράσσουν εν γνώσει τους τις εκλογές, ενώ αγνοούν, μάλιστα, τις νουθεσίες που τους γίνονται κατά της πράξης αυτής; Υπάρχει λύση και γι' αυτούς: Δεν τους επιτρέπεται πια να παίρνουν μέρος σε εκλογές· αφαιρέστε τους τα εκλογικά τους δικαιώματα. Με λίγα λόγια, θα πρέπει να διακρίνετε, να σταματάτε και να περιορίζετε τελείως και χωρίς εξαιρέσεις κάθε ενέργεια χειραγωγησης και διατάραξης των εκλογών, ώστε να αντιστρέψετε την κατάσταση. Δεν πρέπει να επιτρέπονται τέτοιες συμπεριφορές και ενέργειες στην εκκλησία, ώστε να μη βγαίνουν λάθος εκλογικά αποτελέσματα και να μην αναστατωθεί και ζημιωθεί το έργο της εκκλησίας.

Μια σύνοψη των διάφορων ανθρώπων, γεγονότων και πραγμάτων που προκαλούν διατάραξη και αναστάτωση

Η δωδέκατη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών αφορά τους διάφορους ανθρώπους και τα διάφορα γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο του Θεού και την κανονική τάξη της εκκλησίας. Έχουμε χωρίσει αυτά τα πράγματα σε έντεκα θέματα προς συναναστροφή. Τα προβλήματα ή τα περιστατικά διατάραξης και αναστάτωσης που αναφέρονται σε κάθε θέμα αφορούν την εκτέλεση του καθήκοντος των ανθρώπων και την αληθινή πίστη τους στον Θεό. Γιατί τα χωρίσαμε τόσο σχολαστικά; Γιατί φέρνω το κάθε θέμα προς συναναστροφή και ανάλυση; Αν κρίνουμε από τον τίτλο του κάθε θέματος, η ανθρώπινη φύση των ανθρώπων που κάνουν αυτά τα πράγματα δεν είναι καλή. Αν εξαιρέσουμε το πρώτο θέμα —το να βγαίνει κανείς συχνά εκτός θέματος όταν συναναστρέφεται πάνω στην αλήθεια— το οποίο δεν θεωρείται σοβαρό, η φύση όλων των υπολοίπων είναι αρκετά σοβαρή. Η φύση όλων αυτών των εκδηλώσεων είναι η πρόκληση διατάραξης και αναστάτωσης, ενώ όλες συνιστούν διατάραξη και αναστάτωση του έργου της εκκλησίας· αυτός είναι και ο λόγος που τις φέρνουμε μία προς μία για συναναστροφή και ανάλυση. Όταν προκύπτουν αυτά τα θέματα στην εκκλησιαστική ζωή ή κατά τη διαδικασία της εκτέλεσης του καθήκοντος, οι άνθρωποι θα πρέπει να είναι σε μεγάλη εγρήγορση, καθώς και να τα διακρίνουν και να τα βλέπουν σε βάθος. Όταν οι άνθρωποι βλέπουν να συμβαίνουν γεγονότα που προκαλούν διατάραξη και αναστάτωση, θα πρέπει να ορθώνουν το ανάστημά τους για

να τα σταματήσουν και να τα περιορίσουν. Αναφορικά με το πρώτο θέμα, «το να βγαίνει κανείς συχνά εκτός θέματος όταν συναναστρέφεται πάνω στην αλήθεια», μερικές φορές οι άνθρωποι το κάνουν αυτό χωρίς πρόθεση, ενώ η φύση του και οι σχετικές συνθήκες δεν είναι τόσο σοβαρές· αν, όμως, βγαίνουν τακτικά εκτός θέματος και λένε ασυναρτησίες, εκνευρίζοντας όσους τους ακούνε, κι έτσι δεν επιτυγχάνονται καλά αποτελέσματα στην εκκλησιαστική ζωή, τότε αυτό έχει ως συνέπεια να διαταράσσεται και να αναστατώνεται το έργο της εκκλησίας. Τα εναπομείναντα θέματα δεν χρειάζεται καν να αναφερθούν· οποιοδήποτε από αυτά αρκεί να προκαλέσει διατάραξη και αναστάτωση στο έργο της εκκλησίας και στην τάξη της εκκλησιαστικής ζωής. Επομένως, είναι απαραίτητο να συναναστρεφόμεστε εκτενώς σχετικά με καθένα απ' αυτά τα θέματα, να τα εξετάζουμε και να τα αναλύουμε. Όταν συμβαίνουν κακόβουλα περιστατικά, αν έχεις διάκριση και γνώση των κακών πράξεων που αναστατώνουν την εκκλησία, θα πρέπει να ορθώσεις το ανάστημά σου για να τα σταματήσεις και να τα περιορίσεις. Υπό μια ευρύτερη έννοια, έτσι κάνεις το καθήκον σου ως δημιουργήμα· υπό μια στενότερη έννοια, αν μη τι άλλο, εκπληρώνεις το καθήκον και την ευθύνη που έχεις ως μέλος της εκκλησίας. Αυτό δεν οφείλεις να είσαι σε θέση να κάνεις; (Ναι.) Αν δεν μπορείς να το κάνεις αυτό, ποιες θα είναι οι συνέπειες; Πώς θα πρέπει να σε χαρακτηρίσουμε αν δεν μπορείς να το κάνεις; Αν μη τι άλλο, σημαίνει πως είσαι μπερδεμένος άνθρωπος· επιπλέον, είσαι ένας άχρηστος και δειλός άνθρωπος που φοβάται τον Σατανά. Εκτός αυτού, όταν εμφανίζονται σατανάδες και διάβολοι για να αναστατώσουν το έργο του Θεού και την κανονική τάξη της εκκλησίας, εσύ παραμένεις αδιάφορος και ανίσχυρος, δεν κάνεις τίποτα και δεν έχεις την πίστη και το θάρρος να ορθώσεις το ανάστημά σου για να πολεμήσεις ενάντια στον Σατανά και να μείνεις σταθερός στη μαρτυρία σου για τον Θεό. Σε αυτήν την περίπτωση, είσαι ένας άχρηστος άνθρωπος που δεν αξίζει να είναι ακόλουθος του Θεού.

Η δωδέκατη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών περιλαμβάνει διάφορα είδη περιστατικών στην εκκλησία που διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο του Θεού. Κάθε περιστατικό αφορά τις στάσεις που έχουν οι επικεφαλής, οι εργάτες και οι συνηθισμένοι αδελφοί και αδελφές απέναντι στον Θεό. Αφορά, επίσης, τη στάση κάθε ανθρώπου απέναντι στο καθήκον και τις ευθύνες του, καθώς και την τοποθέτηση και την άποψή του γι' αυτά τα αρνητικά γεγονότα και πράγματα που αναστατώνουν το έργο του οίκου του Θεού. Φυσικά, αφορά και το κατά πόσον έχει ένας άνθρωπος που πιστεύει στον Θεό και ακούει κηρύγματα εδώ και πολλά χρόνια το ανάστημα και την πίστη που απαιτούνται για να πολεμήσει ενάντια στον Σατανά και να καταθέσει μαρτυρία για τον Θεό όταν ανακύπτουν αυτά τα αρνητικά γεγονότα και πράγματα. Αφορά αυτό κάποια βασικά θέματα; Αφορά την τοποθέτηση ενός ανθρώπου και το μονοπάτι στο οποίο βαδίζει, καθώς και τη στάση του απέναντι στον Θεό, την αλήθεια και το καθήκον του. Επομένως, αφού ακούσετε αυτά τα λόγια, θα πρέπει να καταλάβετε πως αυτές είναι οι απαιτήσεις που έχει ο Θεός από τους ανθρώπους. Μην τα αντιμετωπίσετε ως δόγματα, κανόνες ή κανονισμούς που πρέπει να εκτελεστούν ή να εφαρμοστούν, αλλά

συλλογιστείτε τα περισσότερο για να κατανοήσετε την αλήθεια και έπειτα κάντε τα πράξη και εισέλθετε σε αυτά, ώστε να ανταποκριθείτε στις απαιτήσεις του Θεού. Όταν διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο της εκκλησίας κακοί άνθρωποι, μη μένεις άπραγος, μη χρησιμοποιείς διάφορες δικαιολογίες για να αποφύγεις τις ευθύνες σου, λέγοντας πως πιστεύεις στον Θεό λίγο μόνο καιρό, έχεις μικρό ανάστημα, είσαι ακόμα νέος σε ηλικία και ούτω καθεξής. Όταν εξετάζει ο Θεός το έργο, όταν διαμορφώνει περιβάλλοντα για να δει τη στάση σου, δεν κοιτάζει την ηλικία σου, πόσα χρόνια πιστεύεις σ' Αυτόν ή ποιο τίμημα είχες πληρώσει κάποτε και ποια είναι τα επιτεύγματά σου· ο Θεός κοιτάζει τη στάση που έχεις εκείνη τη στιγμή. Αν συνήθως δεν συλλογίζεσαι αυτά τα ζητήματα ούτε αναζητάς γι' αυτά και περνάς το κάθε ζήτημα σε μια μπερδεμένη κατάσταση χωρίς να σου μένει τίποτα, χωρίς να αναζητάς την αλήθεια, χωρίς να μαθαίνεις το μάθημά σου ή να παίρνεις στα σοβαρά τα διάφορα περιβάλλοντα που έχει διαμορφώσει ο Θεός, αν το βάζεις στα πόδια όταν βλέπεις κακούς ανθρώπους να προκαλούν αναστάτωση και διατάραξη και δεν το αναφέρεις ποτέ στον οίκο του Θεού ούτε δείχνεις τη στάση σου, τότε, παρόλο που δεν συμμετείχες στο κακό που έγινε, η συμπεριφορά σου σε αυτό το ζήτημα έχει ήδη αποκαλύψει την τοποθέτηση και την άποψή σου: Είσαι ένας απλός θεατής, υπερασπίζεσαι τον Σατανά. Ο Θεός εξετάζει εξονυχιστικά τα πάντα και δεν μπορείς να Τον εξαπατήσεις. Επομένως, όταν προκύπτουν αυτά τα αρνητικά ζητήματα, όταν ανακαλύπτεις διάφορους ανθρώπους και διάφορα γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο της εκκλησίας και την κανονική τάξη της εκκλησιαστικής ζωής, αυτό αποκαλύπτει ξεκάθαρα τη στάση που έχεις απέναντι στον Θεό. Μπορεί να πιστεύεις στον Θεό λίγο μόνο καιρό, να είσαι αρκετά νεαρός σε ηλικία και να έχεις μικρό ανάστημα, αλλά αν όταν συμβαίνουν αυτά τα πράγματα ενεργείς σύμφωνα με τις αρχές και προσπαθείς να σταματήσεις, να περιορίσεις ή ακόμη και να εκθέσεις τους κακούς ανθρώπους, παίρνοντας ρίσκα και αγνοώντας την προσωπική σου ασφάλεια για να ορθώσεις το ανάστημά σου και να προστατέψεις τα συμφέροντα του οίκου του Θεού —αν έχεις, δηλαδή, μια τέτοια καρδιά— τότε η στάση σου απέναντι στον Θεό και η αποφασιστικότητά σου να καταθέσεις μαρτυρία για τον Θεό και να πολεμήσεις ενάντια στον Σατανά θα γίνουν μια μαρτυρία που θα δουν τόσο οι άνθρωποι όσο και ο Θεός. Ο Θεός θα δει τις κακές πράξεις των ανθρώπων, θα δει ότι πάνε να Τον ξεγελάσουν και να Του κρυφτούν, ότι αποφεύγουν τις ευθύνες τους και ότι υποκύπτουν στον Σατανά και συμβιβάζονται μαζί του όταν κάνει κακό, και αυτές οι κακές πράξεις μια μέρα θα διευθετηθούν και θα λάβουν την ετυμηγορία τους. Παρομοίως όμως, αν, όταν ο Σατανάς προκαλεί διατάραξη και αναστάτωση, μπορεί κάποιος να ορθώσει το ανάστημά του για να μιλήσει υπέρ του οίκου του Θεού και των αδελφών, και πολεμά ενάντια στον Σατανά για να προστατέψει τα συμφέροντα του οίκου του Θεού, αναζητώντας την αλήθεια με την αποφασιστικότητα να καταθέσει μαρτυρία για τον Θεό —ακόμη κι αν μερικές φορές νιώθει ότι είναι ανίσχυρος και μόνος, ότι υστερεί σε σοφία και ότι έχει μόνο επιφανειακή κατανόηση της αλήθειας, και παρότι θέλει να συναναστραφεί πάνω στην αλήθεια, δεν μπορεί να εκφραστεί καθαρά, με αποτέλεσμα κάποιοι να τον χλευάζουν και

να τον περιφρονούν— ο Θεός, από την πλευρά Του, βλέπει την αληθινή καρδιά του και εκλαμβάνει αυτές τις ενέργειες και συμπεριφορές ως καλές πράξεις. Οι κακές πράξεις θα λάβουν μια μέρα την ετυμηγορία τους και θα βγει συμπέρασμα γι' αυτές ενώπιον του Θεού και το ίδιο ισχύει και για τις καλές πράξεις· όμως, το τελικό συμπέρασμα που θα βγει για καθένα απ' αυτά τα δύο είδη συμπεριφοράς θα είναι τελείως διαφορετικό. Οι κακές πράξεις θα λάβουν την πρέπει τιμωρία, ενώ οι καλές πράξεις θα ανταποδοθούν με καλή μεταχείριση. Ο Θεός το έχει καθορίσει αυτό προ πολλού για κάθε άνθρωπο κι απλώς περιμένει οι διάφορες εκδηλώσεις των ανθρώπων κατά τη διάρκεια της περιόδου του έργου Του να γίνουν καθιερωμένα γεγονότα προτού ανταμείψει το καλό και τιμωρήσει το κακό.

Η δωδέκατη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών περιλαμβάνει έντεκα θέματα που αφορούν τους ανθρώπους, τα γεγονότα και τα πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο της εκκλησίας. Είναι σημαντικά αυτά τα έντεκα θέματα; Αποκαλύπτουν ξεκάθαρα τους ανθρώπους; Όταν συναναστρέφεστε πάνω στο κάθε θέμα, θα πρέπει να καταβάλλετε μεγαλύτερη προσπάθεια σ' αυτό ώστε να καταλάβετε ξεκάθαρα την αλήθεια. Αυτό περιλαμβάνει τον τρόπο με τον οποίο υποστηρίζουν οι άνθρωποι τη δικαιοσύνη και τα θετικά πράγματα, καθώς και τον τρόπο με τον οποίο υποστηρίζουν τη μαρτυρία του Θεού· περιλαμβάνει, επίσης, τον τρόπο με τον οποίο ορθώνουν οι άνθρωποι το ανάστημά τους για να πολεμήσουν τον Σατανά, να εκθέσουν και να ξεσκεπάσουν το πρόσωπο του Σατανά και να σταματήσουν και να περιορίσουν τις κακές πράξεις του Σατανά· περιλαμβάνει αυτές τις δύο πτυχές. Όταν ο Σατανάς διαταράσσει και αναστατώνει το έργο της εκκλησίας, εσύ παίζεις κάποιον ρόλο; Ποιον ρόλο παίζεις; Έχεις κάνει αυτό που απαιτεί από σένα ο Θεός; Έχεις εκπληρώσει τις υποχρεώσεις και τις ευθύνες που θα πρέπει να εκπληρώνει ένας ακόλουθος του Θεού; Όταν προκύπτουν αυτά τα θέματα, συμβιβάζεσαι, εξομαλύνεις την κατάσταση και ακολουθείς τη μέση οδό ως ανθρωπάρεσκος ή ορθώνεις το ανάστημά σου για να σταματήσεις και να περιορίσεις τις κακές πράξεις του Σατανά και εργάζεσαι σε σύμπνοια με περισσότερους αληθινούς αδελφούς και αδελφές για να προστατεύσεις τα συμφέροντα του οίκου του Θεού; Τι προστατεύεις; Προστατεύεις τα συμφέροντα των κακών ανθρώπων, τα συμφέροντα του Σατανά, ή προστατεύεις τα συμφέροντα του οίκου του Θεού; Αν συμβεί κάτι που διαταράσσει ή αναστατώνει το έργο της εκκλησίας κι εσύ δεν κάνεις τίποτα, ενεργείς απλώς σαν ανθρωπάρεσκος και προστατεύεις τον εαυτό σου, διασφαλίζοντας πως μπορείς να χειριστείς με επιτυχία τις διαπροσωπικές σου σχέσεις και να μην πάθεις κάποιο κακό, χωρίς να νιώθεις ποτέ ανησυχία ή άγχος για το γεγονός πως αναστατώνεται το έργο της εκκλησίας, χωρίς να νιώθεις ποτέ μίσος ή θυμό για τις κακές πράξεις των κακών ανθρώπων, χωρίς να φέρεις κανένα φορτίο για τα συμφέροντα του οίκου του Θεού και όλων των αδελφών, χωρίς να έχεις κανένα αίσθημα χρέους απέναντι στον Θεό και χωρίς να νιώθεις αυτομομφή, τότε διατρέχεις κίνδυνο. Αν, κατά την άποψη του Θεού, είσαι πέρα για πέρα ένας ανθρωπάρεσκος που παρατηρεί παθητικά οτιδήποτε συμβαίνει με τα χέρια σταυρωμένα, το αποφεύγει και δεν εκπληρώνει καμία

απολύτως από τις ευθύνες ή τις υποχρεώσεις του, τότε διατρέχεις στ' αλήθεια κίνδυνο και είναι πιθανό να σε αποκλείσει ο Θεός. Αν στη σκέψη του Θεού δεν υπάρχει καν η πρόθεση να σε αφήσει να κάνεις απλή δουλειά και σε έχει βαρεθεί, τότε, στο σημείο αυτό, είναι γραφτό σου να αποκλειστείς —κι αυτό είναι εξαιρετικά επικίνδυνο! Όταν ο Θεός πει πως δεν θέλει να βλέπει πια ανθρώπους σαν κι εσένα και πως δεν εκτιμά το οποιοδήποτε καθήκον ή την οποιαδήποτε απλή δουλειά μπορούν να κάνουν στον οίκο του Θεού άνθρωποι σαν κι εσένα, τότε μπορεί μια μέρα, κάποια στιγμή στο όχι και τόσο μακρινό μέλλον, να αποκλειστείς από την εκκλησία, κι αυτό θα αλλάξει τη μοίρα σου. Αυτό οφείλεται στο γεγονός πως η σχέση σου με τον Θεό δεν είναι πια κανονική ή πως απομακρύνθηκες από τον Θεό και Τον πρόδωσες, πράγμα που οδήγησε σ' αυτό το αποτέλεσμα. Μπορείς να δεις αυτό το γεγονός; Όταν συνειδητοποιήσεις αυτό το γεγονός, ανεξάρτητα από το αν μπορείς να το αποδεχτείς, όλες οι όμορφες ελπίδες που έχεις μέσα στην καρδιά σου θα εξανεμιστούν στη στιγμή.

Όταν οι άνθρωποι πρωταρχίζουν να πιστεύουν στον Θεό, έχουν όλοι τους ένθερμη καρδιά. Αν και δεν μπορούν να δουν τον μελλοντικό προορισμό και τις προοπτικές τους, νιώθουν πάντα πως μπορούν να στηρίζονται κάπως στον Θεό. Πάντα προσβλέπουν σε όμορφα και θετικά πράγματα. Από πού προέρχεται αυτή η δύναμη; Οι άνθρωποι δεν ξέρουν, δεν μπορούν να καταλάβουν: «Όλοι οι άνθρωποι είναι ίδιοι, όλοι αναπνέουν τον ίδιο αέρα και ζεσταίνονται από τον ίδιο ήλιο. Γιατί, λοιπόν, οι άπιστοι δεν έχουν αυτά τα πράγματα στην καρδιά τους, ενώ εμείς τα έχουμε;» Δεν πρόκειται για ένα μυστήριο; Αυτή η δύναμη προέρχεται από τον Θεό. Είναι κάτι εξαιρετικά πολύτιμο, όχι κάτι που έχουν οι άνθρωποι εκ γενετής. Αν το είχαν όλοι εκ γενετής, τότε θα ήταν ίδιοι· μέσα στην ανθρωπότητα, δεν θα υπήρχε καμία διάκριση ανάμεσα σε ανώτερους και κατώτερους ή ευγενείς και ποταπούς ούτε θα υπήρχε καμία διαφορά ανάμεσα σε όσους πιστεύουν και όσους δεν πιστεύουν στον Θεό. Εσύ μπορείς να έχεις αυτό που δεν έχουν εκείνοι· μπορείς να έχεις το πιο πολύτιμο πράγμα που υπάρχει στην ανθρωπότητα. Γιατί ονομάζεται το πιο πολύτιμο πράγμα; Χάρη σε αυτήν ακριβώς την ελπίδα και προσδοκία, μπορείς να επικεντρωθείς στο να κάνεις τα καθήκοντά σου στον οίκο του Θεού. Αυτή είναι η πιο θεμελιώδης προϋπόθεση ώστε να μπορέσει ένας άνθρωπος να φτάσει στη σωτηρία. Χάρη σ' αυτήν την προσδοκία έχεις μια ευκαιρία, καθώς και λίγη αποφασιστικότητα να δαπανήσεις για τον Θεό, να κάνεις το καθήκον σου ως δημιουργήμα και να είσαι καλός άνθρωπος, ένας άνθρωπος που σώζεται. Τα οφέλη που αποφέρει αυτό είναι πραγματικά τεράστια. Από πού προέρχεται, λοιπόν, αυτό; Προέρχεται από τον Θεό, το δίνει ο Θεός. Ωστόσο, όταν ο Θεός δεν θέλει πια κάποιον, αυτό το πράγμα τού αφαιρείται. Δεν λαχταρά ούτε προσδοκά πια όμορφα πράγματα· δεν εναποθέτει πια τις ελπίδες του σ' αυτά τα πράγματα. Η καρδιά του σκοτεινιάζει και αρχίζει να βουλιάζει. Χάνει τον ενθουσιασμό του να επιδιώκει οτιδήποτε όμορφο ή θετικό, καθώς και τις υποσχέσεις του Θεού. Έχει γίνει ίδιος ακριβώς μ' έναν άπιστο. Από τη στιγμή που χαθεί αυτό το πράγμα, μπορεί εκείνος να παραμείνει στον οίκο του Θεού και να συνεχίσει να πιστεύει στον Θεό και να Τον ακολουθεί; Δεν έχει φτάσει στο τέλος του το μονοπάτι

της πίστης του στον Θεό; Όταν πάψεις να πληροίς την προϋπόθεση να έχεις την αποφασιστικότητα για να επιδιώκεις πράγματα, μετατρέπεις σε ζωντανό νεκρό. Τι σημαίνει να είσαι «ζωντανός νεκρός»; Σημαίνει πως δεν μπορείς πια να καταλάβεις τα λόγια του Θεού. Όταν πληροίς αυτήν την προϋπόθεση, μπορείς να καταλάβεις τα λόγια του Θεού, έχεις ελπίδα και η πίστη σου μπορεί να αναπτερωθεί, ενώ αυτή η προϋπόθεση μπορεί να σου παρέχει το κίνητρο ώστε να επιδιώκεις την αλήθεια. Ωστόσο, όταν πάψεις να πληροίς αυτήν τη θεμελιώδη προϋπόθεση, το κίνητρο αυτό εξαφανίζεται. Δεν νιώθεις καθόλου ενθουσιασμό ούτε σε ενδιαφέρει καθόλου να ακούσεις τα λόγια του Θεού. Οι υποσχέσεις και οι προσδοκίες δεν σε ενδιαφέρουν πια ούτε σου παρέχουν πια κίνητρο. Για σένα, τα λόγια του Θεού έχουν γίνει θεωρίες υψηλού επιπέδου. Δεν αγωνίζεσαι γι' αυτά και ο Θεός δεν σε δια φωτίζει άλλο πια. Δεν μπορείς να αποκτήσεις καμία αλήθεια από τα λόγια του Θεού. Δεν έχει φτάσει στο τέλος του για σένα αυτό το μονοπάτι της πίστης στον Θεό; Όταν φτάσει σε αυτό το σημείο, ο Θεός ήδη σε αποστρέφεται και σε έχει απορρίψει· μπορείς ακόμα να κάνεις τον Θεό να αλλάξει γνώμη; Δεν θα είναι εύκολο. Όταν ο Θεός έχει αποφανθεί πως δεν θέλει πια έναν συγκεκριμένο άνθρωπο, έτσι νιώθει εκείνος μέσα του. Όταν το στερηθείς αυτό, η στάση σου απέναντι σε διάφορα ζητήματα, όπως το να πιστεύεις στον Θεό, να κάνεις τα καθήκοντά σου και να σωθείς, θα είναι τελείως διαφορετική από πριν. Όταν αναλογιστείς την άλλοτε παθιασμένη επιδίωξή σου, θα τη θεωρήσεις ανεξήγητη, ακατανόητη και απίστευτη. Όταν τη θεωρήσεις απίστευτη, συγκρίνοντας το πώς είσαι τώρα με τον παλιό εαυτό σου, θα έχει σημειωθεί μια ποιοτική αλλαγή στην εσωτερική σου κατάσταση· θα είσαι τελείως διαφορετικός άνθρωπος, δεν θα είσαι ο ίδιος άνθρωπος που ήσουν παλιά. Γιατί θα συμβεί αυτό; Δεν θα οφείλεται στο ότι άλλαξε το περιβάλλον· δεν θα οφείλεται στο ότι μεγάλωσες και έγινες πιο δολοπλόκος ούτε στο ότι απέκτησες περισσότερες εμπειρίες και γνώσεις για τη ζωή που άλλαξαν τις σκέψεις και τις απόψεις σου. Όχι· θα οφείλεται στο ότι άλλαξε γνώμη ο Θεός, στο ότι άλλαξαν οι σκέψεις Του, καθώς και η στάση Του απέναντί σου και οι προσδοκίες που έχει από εσένα. Άθελά σου, λοιπόν, έγινες διαφορετικός άνθρωπος. Εξετάζοντάς το τώρα, αν ένας άνθρωπος χάσει όσα του δίνει ο Θεός —τα οποία, όμως, θεωρεί ως κάτι εξαιρετικά μικρό και ασήμαντο— σε εκείνο το σημείο θα παγιδευτεί σε ένα μαρτύριο και δεν θα νιώθει καμία απολύτως ευτυχία. Μη φτάσεις ποτέ, λοιπόν, σ' αυτό το σημείο. Αν φτάσεις, μπορεί να νιώθεις σαν να έφυγε ένα βάρος από πάνω σου, να νιώθεις απελευθερωμένος και χαλαρός που δεν χρειάζεται να πιστεύεις πια στον Θεό ή να κάνεις πλέον τα καθήκοντά σου και, σαν πουλί που έχει βγει από το κλουβί του, να νιώθεις πως μπορείς να ζήσεις μια ελεύθερη και έκλυτη ζωή σαν τους απίστευτους. Αυτό, όμως, δεν είναι παρά προσωρινή παρηγοριά, χαρά και τρυφηλότητα. Καθώς προχωράς, κοίτα τον δρόμο μπροστά σου: Θα είσαι ακόμα το ίδιο ευτυχισμένος; Όχι, δεν θα είσαι. Σε περιμένουν δύσκολοι καιροί! Όταν ζεις υπό το κράτος του Δημιουργού, ανεξάρτητα από το πώς ενορχηστρώνει ο Δημιουργός τα πράγματα για σένα, τι σου κάνει και πώς το κάνει, πόσες δοκιμασίες και πόσα δεινά φέρνει, πόσα βάσανα υπομένεις ή ακόμη κι αν προκύψει έλλειψη κατανόησης, παρανοήσεις και άλλα πράγματα, θα νιώθεις, αν μη τι

άλλο, πως βρίσκεσαι στα χέρια του Θεού, πως ο Θεός είναι το στήριγμά σου και πως η καρδιά σου είναι γαλήνια. Όταν, όμως, δεν σε θέλει πια ο Θεός, όταν δεν μπορείς να αντιληφθείς πια πώς σε αντιμετωπίζει ο Θεός και χάσεις αυτό το στήριγμα, είναι σαν να καταρρέει ο κόσμος γύρω σου. Είναι όπως τότε που ήσουν παιδί και η μόνη σου σκέψη ήταν εξής: «Η μαμά είναι η πιο αξιαγάπητη, η μαμά με νοιάζεται και μ' αγαπά πιο πολύ απ' όλους, η μαμά δεν γίνεται να πεθάνει». Δεν μπορούσες να τ' αντέξεις όταν άκουσες ότι η μητέρα σου αρρώστησε. Νόμιζες πως, αν όντως πέθαινε η μητέρα σου, θα κατέρρεε ο κόσμος και δεν θα μπορούσες να συνεχίσεις να ζεις. Η ίδια συλλογιστική ισχύει και για την πίστη στον Θεό. Η μεγαλύτερη γαλήνη και χαρά στην πίστη ενός ανθρώπου στον Θεό προέρχεται από το γεγονός πως στηρίζεται στον Θεό και πιστεύει ότι το πεπρωμένο του βρίσκεται στα χέρια του Δημιουργού. Η αίσθηση της σταθερότητας ενός ανθρώπου προέρχεται από το γεγονός πως έχει αυτήν τη γνήσια εμπιστοσύνη και στήριξη. Όταν νιώσεις πως έχεις χάσει αυτήν την εμπιστοσύνη και στήριξη και αισθάνεσαι την καρδιά σου κενή σαν φρεσκοσκαμμένη τρύπα, δεν έχει καταρρεύσει ο κόσμος σου; Έχεις τη δύναμη να συνεχίσεις να ζεις όταν χάσεις το στήριγμά σου; Τέτοιοι άνθρωποι είναι σαν ζωντανοί νεκροί και απλώς τρώνε με λαιμαργία, περιμένοντας το τέλος τους.

Τώρα, κάποιοι άνθρωποι εκδηλώνουν διαρκώς κακή συμπεριφορά, κάνουν συνεχώς κακές πράξεις και διαταράσσουν, αναστατώνουν και βλάπτουν το έργο της εκκλησίας καθώς κάνουν τα καθήκοντά τους, φτάνοντας ακόμη και στο σημείο να ζημιώνουν κατά πολύ τα συμφέροντα του οίκου του Θεού. Δεν έχουν δείξει ποτέ ειλικρίνεια ή αφοσίωση απέναντι στον Θεό ούτε, βέβαια, καμία υποταγή. Επομένως, ο Θεός δεν τους έχει αναγνωρίσει ποτέ. Είναι κακοί άνθρωποι που έχουν διεισδύσει στον οίκο του Θεού με την πρόθεση να λάβουν ευλογίες. Ο Θεός τούς επιτρέπει να εισέλθουν ώστε να μπορέσει ο εκλεκτός λαός Του να πάρει μαθήματα και να αποκτήσει μεγαλύτερη διάκριση. Αν και ανήκουν σε εκείνους που έλαβαν το κάλεσμα, δεν έχουν επιλεχτεί, εξαιτίας της συμπεριφοράς που εκδηλώνουν συνεχώς. Πώς είναι η κατάστασή τους; Μπορείτε να ρωτήσετε: κανείς τους δεν τα πάει καλά στη ζωή του. Η ποιότητα ζωής όσων στηρίζονται στον Θεό και λαμβάνουν την παροχή Του οποτεδήποτε και οπουδήποτε διαφέρει ριζικά από όσων δεν λαμβάνουν την παροχή και τη βοήθεια του Θεού και πέφτουν πάντα στο πηγάδι της αβύσσου όταν αντιμετωπίζουν καταστάσεις. Όσοι δεν λαμβάνουν την παροχή του Θεού δεν νιώθουν γαλήνη και χαρά και όλη μέρα βιώνουν φόβο, άγχος, νευρικότητα και ανησυχία. Πώς κυλούν οι μέρες τους; Είναι εύκολο να περνά κανείς τις μέρες του στο πηγάδι της αβύσσου; Όχι, δεν είναι εύκολο. Αφήνοντας κατά μέρος το πηγάδι της αβύσσου, ακόμη κι αν περάσεις λίγες συνεχόμενες ημέρες βυθισμένος στην αρνητικότητα, θα υποφέρεις τρομερά. Επομένως, να εκτιμάς το τώρα και μη χάσεις αυτήν τη σπουδαία ευκαιρία. Είναι τιμή να κάνεις το καθήκον σου στο έξι χιλιάδων ετών έργο διαχείρισης του Θεού. Είναι τιμή για κάθε άνθρωπο. Δεν είναι θέμα ντροπής: το βασικό είναι το πώς αντιμετωπίζεις και ανταποδίδεις αυτήν την τιμή που έλαβες από τον Θεό. Ο Θεός σε έχει εξυψώσει: μην παραβλέψεις να εκτιμήσεις την καλοσύνη Του. Θα πρέπει να ξέρεις πώς πρέπει να ανταποδώσεις τη χάρη του Θεού.

Πώς θα πρέπει να την ανταποδώσεις; Ο Θεός δεν θέλει τα χρήματά σου ή τη ζωή σου και δεν επιθυμεί κανέναν θησαυρό που κληρονόμησες και που περνά από γενιά σε γενιά στην οικογένειά σου. Τι θέλει ο Θεός; Ο Θεός θέλει την ειλικρίνεια και την αφοσίωσή σου. Πώς εκδηλώνεται αυτή η ειλικρίνεια και η αφοσίωση; Εκδηλώνεται ως εξής: Ανεξάρτητα από αυτά που λέει ο Θεός, πρέπει να κάνεις το καλύτερο που μπορείς για να παρουσιάσεις μια ειλικρινή καρδιά και να ενεργείς σύμφωνα με τα λόγια του Θεού. Τι είναι τα λόγια του Θεού; Είναι η αλήθεια. Μόλις αναγνωρίσεις και αποδεχτείς την αλήθεια, πώς θα πρέπει να την εφαρμόσεις; Θα πρέπει να ασκείσαι σύμφωνα με τις αλήθεια-αρχές. Να κάνεις αυτό ακριβώς που λέει ο Θεός. Μην κάνεις πράξη την αλήθεια μόνο στα λόγια και, στη συνέχεια, ενεργείς σύμφωνα με τη δική σου θέληση όταν αντιμετωπίζεις καταστάσεις, προβάλλοντας αργότερα δικαιολογίες και λέγοντας συγκαλυμμένα και παραπλανητικά λόγια· αυτό είναι έλλειψη ειλικρίνειας και αφοσίωσης και ο Θεός δεν θέλει να δει κάτι τέτοιο. Το πιο πολύτιμο πράγμα σ' έναν άνθρωπο είναι η ειλικρίνεια. Πώς θα πρέπει να συμπεριφέρεται ένας άνθρωπος που διαθέτει ειλικρίνεια; Θα πρέπει να κάνεις αυτό ακριβώς που απαιτεί ο Θεός, ακολουθώντας σταθερά τα λόγια Του. Ακόμη κι αν το παρακάνεις και ενεργείς σαν να ακολουθούσες κανονισμούς —με αποτέλεσμα οι άλλοι, όταν το βλέπουν αυτό, να σε θεωρούν κάπως ανόητο— εσένα και πάλι δεν σε νοιάζει και συνεχίζεις να ενεργείς σύμφωνα με τα λόγια του Θεού. Αυτήν την ειλικρίνεια θέλει ο Θεός από τους ανθρώπους. Αν είσαι πάντα ραδιούργος και ύπουλος, ενώ όλο προσπαθείς να αποφύγεις να σε θεωρήσουν οι άλλοι ανόητο και να ζημιωθούν έστω και στο ελάχιστο τα συμφέροντά σου, τότε δεν είσαι σε θέση να κάνεις πράξη την αλήθεια, επειδή δεν είσαι ειλικρινής. Οι άνθρωποι που δεν διαθέτουν ειλικρίνεια και συνεχίζουν να προσπαθούν να κάνουν δόλια κόλπα είναι υπερβολικά πανούργοι και ο Θεός δεν τους συμπαθεί. Όταν κάνουν πράξη τα λόγια του Θεού, διαλέγουν και παίρνουν, κάνουν πράξη μόνο όσα τους ωφελούν και αποφεύγουν όσα δεν τους ωφελούν. Συνήθως μιλάνε με ευχάριστο τόνο και δεν ξεστομίζουν τίποτε άλλο παρά πομπώδεις ιδέες, αλλά όταν προκύπτουν προβλήματα, κρύβονται, γίνονται καπνός και επανεμφανίζονται μόνο αφού έχουν επιλύσει άλλοι τα προβλήματα. Τι είδους αχρείοι είναι αυτοί οι άνθρωποι; Όταν κάτι είναι επωφελές γι' αυτούς, παίρνουν την πρωτοβουλία και βγαίνουν μπροστά, ενώ είναι πιο ενεργοί από οποιονδήποτε άλλο. Ωστόσο, όταν διακυβεύονται τα προσωπικά τους συμφέροντα, κάνουν πίσω και γίνονται αρνητικοί. Χάνουν όλα τα ευχάριστα λόγια τους, την τοποθέτηση και τις απόψεις τους. Ο Θεός δεν συμπαθεί τέτοιου είδους ανθρώπους. Θα προτιμούσε να έχει κάποιον που φαίνεται ανόητος στα μάτια των άλλων, παρά κάποιον που είναι πονηρός σαν κι αυτούς.

XII. Συζητούν για πολιτικά ζητήματα

Έχουμε ολοκληρώσει τη συναναστροφή πάνω στα έντεκα θέματα που περιλαμβάνει η δωδέκατη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών. Ας προσθέσουμε άλλο ένα επιπλέον στα έντεκα αυτά θέματα. Παρόλο που δεν είναι κάτι που παρατηρείται συχνά κατά την εκκλησιαστική ζωή, πρέπει να το αναφέρουμε σ' αυτό το σημείο και να γίνει το

δωδέκατο θέμα: το ότι κάποιοι συζητούν για πολιτικά ζητήματα. Είναι πρόπον να συζητά κανείς για πολιτικά θέματα στα πλαίσια της εκκλησιαστικής ζωής; (Όχι.) Η εκκλησιαστική ζωή είναι για να διαβάσει κανείς τα λόγια του Θεού, να λατρεύει τον Θεό και να μοιράζεται την κατανόηση που έχει για τον Θεό και τη βιωματική του γνώση για τα λόγια του Θεού. Το διάστημα αυτό, ωστόσο, κάποιοι άνθρωποι μιλάνε εκτενώς για πολιτικά ζητήματα, όπως τις πολιτικές καταστάσεις, τις πολιτικές προσωπικότητες, το πολιτικό τοπίο και τις πολιτικές τοποθετήσεις και απόψεις. Είναι πρόπον αυτό; Όταν συζητιούνται θέματα σχετικά με την κυριαρχία που έχει ο Θεός στα πάντα και στην ανθρωπότητα, κάποιοι άνθρωποι εφαρμόζουν μηχανικά την ιδέα πως οι πολιτικές προσωπικότητες βρίσκονται κι αυτές στα χέρια του Θεού και λένε πως ορισμένες πολιτικές προσωπικότητες πιστεύουν επίσης στον Θεό και Τον ακολουθούν, ενώ γράφουν ακόμα και πνευματικές σημειώσεις και άλλα τέτοια. Δεν μπερδεύουν έτσι τους άλλους; Υπάρχουν ακόμα και κάποιοι που λένε: «Εμείς οι χριστιανοί θα πρέπει να υποστηρίξουμε τον τάδε πολιτικό επειδή, όχι μόνο είναι πιστός, αλλά και προστατεύει τα συμφέροντα των πιστών. Οι απόψεις του ταυτίζονται με τις δικές μας και θα πρέπει να τον υποστηρίξουμε και να τον εκλέξουμε». Μάλιστα, προωθούν εντατικά αυτήν την πολιτική προσωπικότητα κατά την εκκλησιαστική ζωή. Είναι πρόπον αυτό; Συμμετέχουν οι χριστιανοί στην πολιτική; (Όχι.) Τι μπορείς να κάνεις για να μη συμμετέχεις; Κατ' αρχάς, όποιο κόμμα κι αν υποστηρίζεις και όποιες πολιτικές απόψεις κι αν έχεις, μη θέτεις τέτοια πράγματα προς συζήτηση στα πλαίσια της εκκλησιαστικής ζωής. Φυσικά, ακόμη πιο σημαντικό είναι να μην προκύπτουν κατά την εκκλησιαστική ζωή ούτε διαλογικές αντιπαραθέσεις ανάμεσα σε ανθρώπους που έχουν διαφορετικές πολιτικές απόψεις. Αν, για παράδειγμα, εσύ και κάποιος άλλος έχετε διαφορετικές απόψεις και υποστηρίζετε διαφορετικές πολιτικές προσωπικότητες, μπορεί να θέλετε να συζητήσετε σχετικά όταν βρεθείτε· αυτό επιτρέπεται, αλλά δεν μπορείτε σε καμία περίπτωση να το κάνετε στις συναθροίσεις. Οι δυο σας μπορείτε να ανταλλάσσετε προσωπικά μηνύματα, να βρίσκεστε, να μιλάτε ή ακόμη και να μαλώνετε μέχρι να αναψοκοκκινίσετε και κανείς δεν θα παρέμβει· αυτό είναι δικαίωμα κάθε πολίτη ενός δημοκρατικού συστήματος. Κατά τη διάρκεια, όμως, της εκκλησιαστικής ζωής, δεν είσαι μόνο πολίτης μιας χώρας· το σημαντικότερο είναι πως είσαι μέλος της Εκκλησίας του Παντοδύναμου Θεού. Σε αυτό το πλαίσιο, αυτή είναι η ταυτότητά σου. Μη φέρνεις στην εκκλησία πολιτικά θέματα ή θέματα που αφορούν πολιτικές προσωπικότητες. Αυτά που συζητάς αντιπροσωπεύουν μόνο την προσωπική σου τοποθέτηση και τις απόψεις σου, όχι αυτές της εκκλησίας. Η εκκλησία δεν ενδιαφέρεται για τα πολιτικά ούτε για κανένα σύστημα, καμία προσωπικότητα, κανέναν ηγέτη ή καμία ομάδα της πολιτικής, αφού αυτά τα ζητήματα δεν αφορούν την αλήθεια και είναι άσχετα με την πίστη στον Θεό. Στην εκκλησιαστική ζωή, δεν θα πρέπει να αναφέρεται κανένα θέμα που αφορά τα πολιτικά. Κάποιοι λένε: «Είναι αποδεκτό, λοιπόν, να βρισκόμαστε όλοι μαζί και να τα συζητάμε εκτός εκκλησιαστικής ζωής;» Καλύτερα όχι. Αν θέλεις να πάρεις μέρος σε κάποια συζήτηση μεταξύ απίστων με διαφορετικές πολιτικές απόψεις, αυτό εξαρτάται από σένα· έχεις το ελεύθερο και ο οίκος του Θεού δεν

θα παρέμβει. Όταν, όμως, συναντιούνται τα μέλη της εκκλησίας ή όταν είναι η επίσημη ώρα για συναθροίσεις, μην αναφέρεις αυτές τις πολιτικές απόψεις ή τα επιχειρήματα ως κύρια θέματα και μη διατείνεσαι ψευδώς πως οι πολιτικές σου απόψεις έχουν την οποιαδήποτε σχέση με τα λόγια του Θεού, την αλήθεια ή την κυριαρχία του Θεού. Οι πολιτικές σου απόψεις δεν έχουν καμία απολύτως σχέση με την αλήθεια, δεν υπάρχει η παραμικρή σύνδεση μεταξύ τους, οπότε μην προσποιείσαι πως ισχύει το αντίθετο!

Κάποιοι άνθρωποι θέλουν να μιλάνε για πολιτικά ζητήματα, αλλά δεν έχουν με ποιον να τα συζητήσουν στο σπίτι τους, κι έτσι δεν μπορούν να πραγματοποιηθούν ποτέ τέτοιες συζητήσεις. Μια που όλοι οι αδελφοί και οι αδελφές είναι ενήλικες, πιστεύουν πως έχουν βρει μια διέξοδο για να κάνουν πολιτικές συζητήσεις και να εξωτερικεύουν τις πολιτικές τους απόψεις. Ενθουσιάζονται που βρήκαν αυτήν την καλή ευκαιρία και θέλουν να μιλήσουν για πολιτικές απόψεις, την επικαιρότητα και τη διεθνή κατάσταση. Όταν συζητάνε γι' αυτά τα θέματα, ξεκινάνε με τη φράση: «Όλα αυτά υπόκεινται στην κυριαρχία του Θεού. Τα πολιτικά ζητήματα της ανθρωπότητας και αυτοί οι πολιτικοί υπόκεινται επίσης στην κυριαρχία του Θεού. Ορίζονται από τον Θεό». Μετά από αυτήν την εισαγωγή, αρχίζουν να συζητούν εκτενώς για τα πολιτικά ζητήματα και την επικαιρότητα, ενώ κλείνουν με την εξής φράση: «Η πολιτική δεν μπορεί να ξεφύγει από την κυριαρχία του Θεού· εμπεριέχει τις καλές προθέσεις του Θεού». Αν οι άνθρωποι δεν μπορούν να διακρίνουν αυτά τα ζητήματα, δεν θα πρέπει να μιλούν απερίσκεπτα γι' αυτά. Όταν συναναστρέφεται πάνω στην αλήθεια, πρέπει να συναναστρέφεται πάνω στην αλήθεια· μη συζητάς για πολιτικά ζητήματα ούτε για πολιτικές προσωπικότητες. Όταν συζητάς για τα πολιτικά, δεν συναναστρέφεται πάνω στην αλήθεια, αλλά παραπλανάς τους άλλους. Αν θέλεις να μιλήσεις για πολιτικά ζητήματα, βρες μια ομάδα ανθρώπων που τα αγαπούν και πήγαινε να τους μιλήσεις· θα μπορέσεις να μιλήσεις γι' αυτά όσο τραβάει η καρδιά σου. Τι στόχο έχεις όταν μιλάς διαρκώς γι' αυτά τα θέματα στην εκκλησία; Προσπαθείς εσκεμμένα να κάνεις τους άλλους να σε θαυμάζουν και να σε επιλέξουν ως επικεφαλής; Έχεις, λοιπόν, απώτερα κίνητρα! Όσοι λατρεύουν να μιλάνε για τα πολιτικά δεν είναι άνθρωποι που φροντίζουν για τις κανονικές τους εργασίες και σε καμία περίπτωση δεν επιδιώκουν την αλήθεια. Μη συζητάς ποτέ για πολιτικά θέματα στις συναθροίσεις της εκκλησίας. Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Αν δεν μπορούμε να μιλάμε για τις δημοκρατικές εκλογές, τα πολιτικά συστήματα και τις πολιτικές των ελεύθερων χωρών, μήπως μπορούμε να μιλάμε για τα πολιτικά ζητήματα και τα σκάνδαλα των ανώτερων αξιωματούχων στη χώρα του μεγάλου κόκκινου δράκοντα, όπως πόσο χρυσό πήρε κάποιος διεφθαρμένος αξιωματούχος και πόσες ερωμένες έχει; Μπορούμε να συζητάμε για τέτοια πράγματα;» Δεν σε αηδιάζουν αυτά τα θέματα; Γιατί σε νοιάζουν τόσο πολύ αυτά τα αηδιαστικά πράγματα; Γιατί το βρίσκω αηδιαστικό να νοιάζεται και να διαβάζει κανείς για τέτοια ζητήματα; Κάποιοι άνθρωποι δείχνουν μεγάλο ενδιαφέρον γι' αυτά τα πράγματα και δεν τα βρίσκουν καθόλου αηδιαστικά. Είναι διατεθειμένοι να διαβάζουν γι' αυτά στο διαδίκτυο, πράγμα που κάνουν όποτε έχουν τον χρόνο. Μέσα τους νιώθουν άνετα, ασφαλείς και γεμάτοι όταν διαβάζουν

γι' αυτά τα πράγματα. Πώς γίνεται να μη νιώθουν τόσο γεμάτοι όταν διαβάζουν τον λόγο του Θεού; Δεν είναι κάπως ελεεινό αυτό; Δεν παραμελούν τις κανονικές τους εργασίες; Σε τόσο σπουδαίους καιρούς, ακόμη και το να κάνεις μια βόλτα στην αυλή, να πάρεις λίγο καθαρό αέρα και να θαυμάσεις τη θέα είναι πράγματα που μπορούν να σου ανεβάσουν τη διάθεση. Κάποιοι, όμως, αρνούνται να κάνουν αυτά τα πράγματα· όποτε βρίσκουν λίγο ελεύθερο χρόνο, καρφώνονται στον υπολογιστή, ψάχνουν τα νέα και συγκεντρώνουν τα κουτσομπολιά: Ποιος διεφθαρμένος αξιωματούχος ανακαλύφθηκε πως είχε ερωμένες και πόσες ήταν αυτές, πόσα περιουσιακά στοιχεία κατασχέθηκαν από το σπίτι ποιου διεφθαρμένου αξιωματούχου, ποιο υψηλόβαθμο στέλεχος του μεγάλου κόκκινου δράκοντα έβγαλε από τη μέση ποιον ή ποιος δολοφόνησε ποιον. Αυτά είναι τα πράγματα που τους απασχολούν συνήθως. Νιώθουν γεμάτοι γνώσεις μόλις συλλέξουν αυτές τις πληροφορίες, τις οποίες και αραδιάζουν μετά στους πάντες στις συναθροίσεις. Δεν διαχέουν έτσι δηλητήριο; Είναι πολύ φυσιολογικό γι' αυτούς τους κακούς διαβόλους να διαπράττουν παραπτώματα, έτσι δεν είναι; Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Είναι πράγματι φυσιολογικό γι' αυτούς να διαπράττουν παραπτώματα, αλλά ούτε που φαντάζεσαι πόσο φριχτά είναι κάποια από τα πράγματα που κάνουν». Σε τι ωφελεί να τα φαντάζεται κανείς; Μήπως σου δόθηκε μυαλό για να μπορείς να φανταστείς τα μοχθηρά πράγματα που κάνουν; Δεν παραμελείς έτσι τις κανονικές σου εργασίες; Νομίζεις πως το να γνωρίζεις κάποια αδιανόητη μοχθηρία σε καθιστά ανώτερο; Τι μπορείς να κερδίσεις από αυτό; Δεν θα νιώσεις απλώς ακόμη μεγαλύτερη αηδία; Αυτοί οι άνθρωποι που παραμελούν τις κανονικές τους εργασίες νοιάζονται πάντα γι' αυτά τα αισχρά, ελεεινά ζητήματα της πολιτικής σκηνής. Δεν είναι αφελείς; Ποιος ο λόγος να ανησυχείς διαρκώς για τα δικά τους ζητήματα, αντί να ζεις τη ζωή σου; Δεν είναι ανόητο; Δεν δείχνει ότι δεν έχεις τίποτα καλύτερο να κάνεις; Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Οι πιστοί υφίστανται διωγμούς από τον μεγάλο κόκκινο δράκοντα. Πρέπει να μισούν τον μεγάλο κόκκινο δράκοντα. Οι πιστοί ασφαλώς και θα ενδιαφέρονται για τα σκάνδαλα, τη διαφθορά, την κακοποίηση και την αποχαλίνωση των ανώτερων αξιωματούχων του μεγάλου κόκκινου δράκοντα, καθώς και για τα ύποπτα πράγματα που σκαρώνουν. Δεν θα 'πρεπε οι πιστοί να ζητωκραυγάζουν όταν έρχονται στο φως αυτά τα σκάνδαλα;» Ο λόγος που πιστεύεις στον Θεό και Τον ακολουθείς είναι για να κερδίσεις αυτά τα πράγματα; Το να συζητάς για πολιτικά ζητήματα στην εκκλησία, ιδίως για τα σκάνδαλα που έρχονται στο φως για τους ανώτερους αξιωματούχους του μεγάλου κόκκινου δράκοντα, είναι ό,τι πιο αηδιαστικό. Δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να συζητάς για τέτοια πράγματα! Και μη μιλάς ούτε σ' Εμένα γι' αυτά· Μου προκαλούν αηδία! Σου το λέω, μη μιλάς γι' αυτά και μη διαβάζεις καν γι' αυτά· διαφορετικά, αργά ή γρήγορα, θα έρθει η μέρα που θα μετανιώσεις που διάβασες αυτά τα πράγματα. Όταν το μετανιώσεις, θα δεις πώς είναι· αυτά τα πράγματα μπορούν να γίνουν άκρως αηδιαστικά. Το να ακούς και να διαβάζεις πολλά γι' αυτά τα πράγματα δεν αποφέρει κανένα όφελος. Γιατί λέω πως δεν αποφέρει κανένα όφελος; Επειδή, αν το μυαλό σου κατακλύζεται από αυτά τα αηδιαστικά ζητήματα, δεν θα έχεις πια την επιθυμία να ακούς

τα λόγια του Θεού. Αν και αυτά τα θέματα αφορούν την πολιτική, εκείνα τα ζητήματα είναι ακόμη πιο αηδιαστικά. Αν θέλεις να μιλάς γι' αυτά τα πράγματα, πηγαίνει και μίλα όσο τραβάει η καρδιά σου σε τίποτα απίστους και πες τους ό,τι θέλεις· ό,τι κι αν γίνει, όμως, μη μιλάς γι' αυτά κατά την εκκλησιαστική ζωή ούτε όταν βρίσκεσαι με τους αδελφούς και τις αδελφές. Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Το να μιλάμε για τις άθλιες και μοχθηρές πράξεις των ανώτερων αξιωματούχων του μεγάλου κόκκινου δράκοντα βοηθάει τους αδελφούς και τις αδελφές να αποκτήσουν μεγαλύτερη διάκριση και τους δίνει τη δυνατότητα να ξεθυμάνουν». Σε τι ωφελεί να ξεθυμαίνεις; Όταν ξεθυμαίνεις, καταθέτεις μαρτυρία; Είναι κάτι τέτοιο υποχρέωση ή καθήκον σου; Είναι ανώφελο να μιλάς γι' αυτά τα πράγματα, δεν έχει καμία απολύτως αξία. Όσο κι αν εκθέσεις τις μοχθηρές πράξεις του μεγάλου κόκκινου δράκοντα, ο Θεός δεν θα το θυμάται. Αντίθετα, ο Θεός αποδέχεται να μιλάς για το πώς, στη χώρα του μεγάλου κόκκινου δράκοντα, βίωσες τη δίωξή του και απελευθερώθηκες από τον εκφοβισμό και τις απειλές του και τα κατανίκησες, και για το πώς στηρίχθηκες στον Θεό και έμεινες σταθερός στη μαρτυρία σου σε ένα τέτοιο περιβάλλον. Το να μιλάς, όμως, για πολιτικά ζητήματα δεν έχει καμία σχέση με τη ζωή-είσοδο και ο Θεός δεν το αποδέχεται. Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Εκθέτω τη διαφθορά των αξιωματούχων του μεγάλου κόκκινου δράκοντα, το γεγονός ότι ξοδεύουν δεκάδες χιλιάδες γουάν για ένα και μόνο γεύμα ή το πόσα ξοδεύουν σε πολυτελή ξενοδοχεία· είναι αποδεκτό αυτό;» Τι σχέση μπορεί να έχει τίποτε από αυτά μ' εσένα; Έτσι είναι απλώς αυτός ο κόσμος και αυτή η κοινωνία, σωστά; Ποιον υπερασπίζεσαι; Έτσι ούτε καταθέτεις μαρτυρία για τον Θεό, ούτε εκθέτεις την ουσία του μεγάλου κόκκινου δράκοντα, ούτε εκδηλώνεις την επανάστασή σου ενάντια στον μεγάλο κόκκινο δράκοντα. Μην μπερδεύεις τους άλλους και μην είσαι υποκριτής· τίποτε απ' αυτά δεν είναι άσκηση της αλήθειας. Το πώς χρηματίζονται οι διεφθαρμένοι αξιωματούχοι και οι πολιτικοί δεν μας απασχολεί ούτε και είναι κάτι που πρέπει να εκθέσουμε. Μην ασχολείστε με αυτά τα ζητήματα. Αυτά τα πράγματα υφίστανται στο καθεστώς του Σατανά καθ' όλη τη διάρκεια της ιστορίας και οι πράξεις τους δεν έχουν καμία απολύτως σχέση με το να βιώνουμε το έργο του Θεού ή να καταθέτουμε μαρτυρία για τον Θεό. Ό,τι κι αν γίνει, λοιπόν, μην μπερδεύεις αυτά τα θέματα με το θέμα του «να επαναστατεί κανείς ενάντια στον μεγάλο κόκκινο δράκοντα και να τον εκθέτει για να καταθέσει μαρτυρία για τον Θεό» και μη φέρνεις προς συζήτηση αυτά τα παράξενα, αηδιαστικά και μοχθηρά ζητήματα στην εκκλησιαστική ζωή ή όταν βρίσκεσαι με τους αδελφούς και τις αδελφές. Αν θέλεις στ' αλήθεια να συζητήσεις για πολιτικά ζητήματα, κάν' το με απίστους. Όπως κι αν το συζητάς κατ' ιδίαν με όσους έχουν τέτοια χόμπι και ενδιαφέροντα είναι αποδεκτό. Είναι το προσωπικό σου χόμπι και ενδιαφέρον· έχεις το ελεύθερο, είναι δικαίωμά σου και κανείς δεν παρεμβαίνει. Μη συζητάς, όμως, για τέτοια ζητήματα κατά τη διάρκεια των συναθροίσεων και μπροστά στους αδελφούς και τις αδελφές. Ακόμη κι αν κάποιος είναι διατεθειμένος να ακούσει, μη μιλάς γι' αυτά, αφού επηρεάζει τόσο την εκκλησιαστική ζωή όσο και την κατανόηση της αλήθειας από τον εκλεκτό λαό του Θεού.

Είτε αυτά τα θέματα αφορούν την πολιτική είτε τα σκάνδαλα της προσωπικής ζωής των πολιτικών, μην τα φέρνεις προς συζήτηση κατά την εκκλησιαστική ζωή. Τι θα πρέπει να κάνουν οι αδελφοί και οι αδελφές αν κάποιος δεν ενδιαφέρεται για το περιεχόμενο των συναθροίσεων στην εκκλησιαστική ζωή, αν πάντα θέλει να συζητά γι' αυτά τα ζητήματα και μιλάει γι' αυτά σε κάθε συνάθροιση; Θα πρέπει να περιορίσουν τέτοιους ανθρώπους και να πουν: «Τώρα είναι ώρα για συνάθροιση, μη μιλάς γι' αυτά τα άχρηστα πράγματα. Αν θέλεις να μιλάς γι' αυτά, πήγαινε σπίτι σου και κάν' το εκεί!» Κι αν δεν μπορούν να περιοριστούν και συνεχίσουν να μιλούν γι' αυτά; Διώξτε τους και πείτε τους να γυρίσουν όταν σταματήσουν. Υπάρχει άλλος ένας τρόπος και είναι ακόμη πιο αποτελεσματικός: Με το που ανοίγουν το στόμα τους για να μιλήσουν για πολιτικά ζητήματα, οι αδελφοί και οι αδελφές σηκώνονται, πηγαίνουν σε κάποιο άλλο δωμάτιο και τους αφήνουν να μιλάνε μόνοι τους. Με λίγα λόγια, είναι βέβαιο πως υπάρχουν άνθρωποι που λατρεύουν να μιλάνε για τα πολιτικά ζητήματα. Τέτοιοι άνθρωποι παραμελούν τις κανονικές τους εργασίες, δεν επιδιώκουν την αλήθεια, δεν συλλογίζονται πώς να κάνουν καλά τα καθήκοντά τους, δεν συλλογίζονται ποιες δυσκολίες υπάρχουν στο έργο της εκκλησίας ή ποιες δυσκολίες αντιμετωπίζουν οι αδελφοί και οι αδελφές ούτε και συλλογίζονται ποια από τα δικά τους αληθινά προβλήματα χρήζουν επίλυσης· δεν συλλογίζονται αυτά τα ζητήματα, ως όφειλαν. Αντίθετα, συλλογίζονται μόνο αυτά τα ελεεινά και διεστραμμένα ζητήματα και δείχνουν μεγάλο ενθουσιασμό γι' αυτά. Ιδίως τώρα, οι πληροφορίες είναι ευρέως διαδεδομένες και προσβάσιμες από κάθε λογής διαύλους, πράγμα που δίνει τη δυνατότητα σε αυτούς τους ανθρώπους να ικανοποιήσουν τα χόμπι και τα ενδιαφέροντά τους. Δεν παρεμβαίνουμε στα χόμπι και τα ενδιαφέροντά τους, αλλά ο οίκος του Θεού έχει έναν κανονισμό που λέει ότι οι συζητήσεις για πολιτικά θέματα στις συναθροίσεις κατατάσσονται στο πρόβλημα της διατάραξης και της αναστάτωσης του έργου της εκκλησίας. Επομένως, αυτά τα θέματα απαγορεύονται αυστηρά κατά τη διάρκεια της εκκλησιαστικής ζωής και όταν συναντιούνται οι αδελφοί και οι αδελφές. Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Αυτά τα θέματα απαγορεύονται, αλλά τι γίνεται με τις διάφορες πολιτικές μας απόψεις, όπως το κόμμα που μας αρέσει ή δεν μας αρέσει, το ποιον ψηφίζουμε ή δεν ψηφίζουμε; Παρεμβαίνει η εκκλησία σε αυτά τα πράγματα;» Ας το ξεκαθαρίσουμε: Μπορείς να ψηφίσεις όποιον θέλεις και να συμπαθείς όποιον θέλεις· η εκκλησία δεν παρεμβαίνει σε αυτά τα ζητήματα και έχεις αυτήν την ελευθερία. Δεν δείχνει ήδη αρκετή επιείκεια το γεγονός πως δεν παρεμβαίνει; Απολαμβάνεις πλήρως τις υποχρεώσεις και τα ανθρώπινα δικαιώματα που έχεις ως πολίτης· δεν είναι αρκετός αυτός ο σεβασμός; Είναι ήδη μια χαρά· παρόλα αυτά, εσύ θέλεις και πάλι να μιλάς ελεύθερα και όσο τραβά η καρδιά σου στην εκκλησία; Αυτό πάει ενάντια στους κανόνες. Αν αντιμετωπίσετε τέτοιους ανθρώπους, βρείτε έναν τρόπο να τους περιορίσετε. Κατ' αρχάς, συναναστραφείτε μαζί τους ξεκάθαρα και πείτε: «Μήπως είσαι νέος στην πίστη; Μήπως είναι η πρώτη φορά που έρχεσαι σε κάποια συνάθροιση και δεν γνωρίζεις τους κανόνες του οίκου του Θεού; Σε αυτήν την περίπτωση, πρέπει να σου πω κάποια πράγματα: Αυτό το μέρος είναι μέρος για συναθροίσεις και αυτή η ώρα είναι ώρα για

συναθροίσεις. Όποιες πολιτικές απόψεις ή ιδέες κι αν έχεις, δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να τις διαδίδεις στην εκκλησία ούτε και να τις συζητάς στις συναθροίσεις. Δεν θέλουμε να τις ακούσουμε ούτε και είμαστε υποχρεωμένοι να σε ακούμε να μιλάς γι' αυτά τα πράγματα. Λάθος μέρος διάλεξες. Μετά τη συνάθροιση, όταν φύγεις από εδώ, μπορείς να πεις ό,τι θέλεις· κανείς δεν θα παρέμβει. Έχεις αυτήν την ελευθερία». Αν καταλάβουν αυτά που τους είπες, αν τα θυμούνται και δεν μιλήσουν γι' αυτά τα πράγματα την επόμενη φορά, τότε κανένα πρόβλημα και έχουν δείξει πως έχουν κάποια λογική. Αν, όμως, συνεχίσουν να μιλάνε έτσι μετά τη συναναστροφή και συνέχεια μοιράζονται τις πολιτικές τους απόψεις σε κάθε συνάθροιση, θα πρέπει να περιοριστούν ώστε να μη μιλάνε; (Ναι.) Είτε εμπλέκεται κανείς στην πολιτική είτε δεν εμπλέκεται, εφόσον μιλάει για πολιτικά θέματα, αυτό θα πρέπει να κατηγοριοποιηθεί —μαζί με το να φτιάχνει κανείς κλίκες, να ανταγωνίζεται τους άλλους για τη θέση, να εξωτερικεύει αρνητικότητα και άλλες τέτοιες συμπεριφορές— στους διάφορους ανθρώπους και τα διάφορα γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο του οίκου του Θεού. Με τέτοιους ανθρώπους δεν πρέπει να είστε ευγενικοί· πρέπει να τους σταματάτε και να τους περιορίζετε. Φυσικά, οι άνθρωποι που μιλάνε για πολιτικά ζητήματα δεν είναι απαραίτητα κακοί ή καλοί· μπορεί απλώς να τους αρέσουν αυτά τα ζητήματα και θέματα. Μπορούμε να είμαστε, όμως, βέβαιοι πως αυτοί οι άνθρωποι δεν επιδιώκουν πραγματικά την αλήθεια. Με λίγα λόγια, έχει ήδη γίνει ξεκάθαρη συναναστροφή πάνω στην αρχή αντιμετώπισης αυτών των ανθρώπων: Να τους λέτε τους κανονισμούς του οίκου του Θεού. Αν, αφού τους εξηγήσετε ξεκάθαρα, συνεχίσουν να μιλάνε για πολιτικά θέματα και δεν δίνουν προσοχή στις προειδοποιήσεις, τότε απομονώστε τους. Μπορούν να συνεχίσουν να ζουν την εκκλησιαστική ζωή μόνο αφού μετανοήσουν. Αν δεν μετανοήσουν ποτέ, μην τους αφήνετε να έρχονται σε συναθροίσεις. Τόσο απλή θα πρέπει να είναι η αντιμετώπιση αυτού του ζητήματος. Μην περιπλέκετε ένα απλό ζήτημα· αυτό δεν ωφελεί κανέναν.

24 Ιουλίου 2021

ΟΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΩΝ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ (20)

Σημείο δωδέκατο: Να αναγνωρίζουν άμεσα και με ακρίβεια τους διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο του Θεού και την κανονική τάξη της εκκλησίας· να τα σταματούν και να τα περιορίζουν και να αντιστρέφουν την κατάσταση· επιπλέον, να συναναστρέφονται σχετικά με την αλήθεια, ώστε ο εκλεκτός λαός του Θεού να αναπτύξει ικανότητα διάκρισης μέσα από τέτοια πράγματα και να μάθει από αυτά (Μέρος όγδοο)

Στην προηγούμενη συνάθροιση, τελειώσαμε τη συναναστροφή πάνω στη δωδέκατη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών. Έχετε αντιπαραβάλει τον εαυτό σας με το περιεχόμενο αυτής της συναναστροφής; Έχετε συλλογιστεί αυτήν τη συναναστροφή; Όσοι αγαπούν την αλήθεια και όσοι έχουν αίσθημα δικαίου και κάποια ανθρώπινη φύση, αφότου άκουσαν τη συναναστροφή Μου, μπορούν να κάνουν πράξη μερικές αλήθειες όταν τις κατανοήσουν. Πρώτον, μπορούν να βρουν αντιστοιχίες ανάμεσα στις αλήθειες που κατανοούν και την κατάστασή τους, να εξετάσουν τον εαυτό τους με γνώμονα την αλήθεια, να αναγνωρίσουν τα προβλήματά τους κι έπειτα να χρησιμοποιήσουν μερικά ζητήματα και περιβάλλοντα στην αληθινή ζωή και στην εκτέλεση των καθηκόντων για να λύσουν αυτά τα προβλήματα. Σιγά σιγά, όσον αφορά τις αλήθειες που κατανοούν, συλλαμβάνουν τις αρχές που πρέπει να κάνουν πράξη και να τηρούν οι άνθρωποι. Από τη μία, αποκτούν βαθύτερη κατανόηση και γνώση του εαυτού τους, ενώ, από την άλλη, κατανοούν πιο πρακτικά και σωστά τι πραγματικά λέει και περιέχει η αλήθεια. Εκείνοι, ωστόσο, που δεν αγαπούν την αλήθεια αλλά τη σιχαίνονται δεν έχουν καμία επίγνωση και δεν παρουσιάζουν καμία αλλαγή, όση αλήθεια και ν' ακούσουν. Η κατάστασή τους, η στάση τους όταν κάνουν το καθήκον τους, οι στόχοι που επιδιώκουν, ο τρόπος ζωής τους και οι αρχές που διέπουν τη διαγωγή τους δεν αλλάζουν καθόλου. Συνεχίζουν να ενεργούν όπως θέλουν και να ζουν όπως τους αρέσει· αυτές οι αλήθειες δεν έχουν πάνω τους καμία επίδραση ούτε και μπορούν να τους ωθήσουν στην αυτοκριτική και την αυτογνωσία σε βαθμό που να μισήσουν τον εαυτό τους. Αν δεν μπορούν να φτάσουν σε σημείο να μισήσουν τον εαυτό τους, τότε σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να μετανοήσουν αληθινά. Χωρίς αληθινή μετάνοια, δεν υπάρχει αληθινή είσοδος· χωρίς αληθινή είσοδο, δεν υπάρχει σε καμία περίπτωση αλλαγή διάθεσης. Γι' αυτό και πολλοί άνθρωποι που πιστεύουν στον Θεό εδώ και πολλά χρόνια, παρότι κι αυτοί συναθροίζονται, κάνουν καθήκοντα, ακούν κηρύγματα εδώ και πολλά χρόνια, ενώ συχνά αλληλεπιδρούν με τους αδελφούς και τις αδελφές, καμία κατανόηση δεν έχουν για τον εαυτό τους, καμία αλλαγή δεν δείχνουν και καθόλου δεν αυξάνεται η πίστη τους στον Θεό. Ακολουθούν τον Θεό με τις αρχικές τους αντιλήψεις και φαντασιοκοπίες, καθώς και με την πρόθεση και την επιθυμία να κερδίσουν ευλογίες. Όσα χρόνια κι αν πιστεύουν

στον Θεό, οι απόψεις τους για την πίστη στον Θεό, οι απόψεις τους για τα πράγματα, οι μέθοδοί τους για την επιδίωξη και οι στόχοι που επιδιώκουν, καθώς και οι στάσεις που έχουν όταν κάνουν τα καθήκοντά τους, δεν έχουν αλλάξει καθόλου. Οι τωρινές τους αποκαλύψεις και οι εκδηλώσεις που βιώνουν απορρέουν απ' το ότι δεν επιδιώκουν την αλήθεια. Έχουμε συναναστραφεί πάνω σε δώδεκα από τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών, εντούτοις η συμπεριφορά μερικών επικεφαλής και εργατών δεν έχει αλλάξει καθόλου. Οι στάσεις που έχουν όταν κάνουν τα καθήκοντά τους και απέναντι στις απαιτήσεις του Θεού δεν έχουν αλλάξει καθόλου. Το περιεχόμενο της συναναστροφής είχε ως σκοπό να υπενθυμίσει, να επιβλέψει και να δώσει ώθηση σε όσους επιδιώκουν σχετικά την αλήθεια, καθώς και σε όσους έχουν κάποια ανθρώπινη φύση και η συνείδησή τους περιλαμβάνει μια κάποια επίγνωση. Δεν είχε, ωστόσο, καμία επίδραση πάνω σε κάποιους που είναι πιο αδιάλλακτοι, ύπουλοι και δεν αποδέχονται καθόλου την αλήθεια. Γιατί συνέβη αυτό; Επειδή αυτοί οι άνθρωποι έχουν απέναντι στην αλήθεια μια στάση αντίστασης και απέχθειας. Όσες φορές κι αν γίνει συναναστροφή μαζί τους για την αλήθεια, η στάση τους παραμένει ίδια: «Σε κάθε περίπτωση, εγώ κάνω το καθήκον μου και ακολουθώ τον Θεό· δαπανώ αυθεντικά τον εαυτό μου για τον Θεό. Όπως κι αν συμπεριφέρομαι, εφόσον επιμείνω ως το τέλος, μπορώ να κερδίσω ευλογίες!» Έχει καμία λογική αυτού του είδους το σκεπτικό; Αυτοί οι άνθρωποι είναι εντελώς αδιόρθωτοι και ξεδιάντροποι, έτσι δεν είναι; Δεν είναι αγύριστα κεφάλια; Δεν αρνούνται να μετανοήσουν ό,τι κι αν συμβεί; (Ναι.)

Η δωδέκατη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών είναι η εξής: «Να αναγνωρίζουν άμεσα και με ακρίβεια τους διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο του Θεού και την κανονική τάξη της εκκλησίας· να τα σταματούν και να τα περιορίζουν και να αντιστρέφουν την κατάσταση· επιπλέον, να συναναστρέφονται σχετικά με την αλήθεια, ώστε ο εκλεκτός λαός του Θεού να αναπτύξει ικανότητα διάκρισης μέσα από τέτοια πράγματα και να μάθει από αυτά». Στο παρελθόν, διαιρέσαμε τη συναναστροφή μας πάνω σ' αυτήν την ευθύνη σε δώδεκα θέματα. Το περιεχόμενο αυτών των δώδεκα θεμάτων αφορά κυρίως το πώς πρέπει να αντιμετωπίζουν και να χειρίζονται οι επικεφαλής και οι εργάτες αυτά τα προβλήματα όταν εμφανίζονται στην εκκλησία διάφοροι τύποι ανθρώπων, γεγονότων και πραγμάτων που προκαλούν διατάραξη και αναστάτωση, έτσι ώστε οι επικεφαλής και οι εργάτες να καταφέρουν να διαφυλάξουν το έργο του οίκου του Θεού και την κανονική τάξη της εκκλησίας, εκπληρώνοντας μ' αυτόν τον τρόπο τον ρόλο που πρέπει να παίζουν και τις ευθύνες στις οποίες πρέπει να ανταποκρίνονται. Έχουμε συναναστραφεί αναλυτικά και πάνω σε συγκεκριμένες εκδηλώσεις για καθένα από τα θέματα που απαρτίζουν αυτήν την ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών, ενώ έχουμε αναφέρει και συγκεκριμένα παραδείγματα. Ως προς τις αρχές, το περιεχόμενο της μέχρι τώρα συναναστροφής είναι πολύ πρακτικό. Τα παραδείγματα που έχουν δοθεί μπορεί να μην καλύπτουν όλες τις περιπτώσεις, αλλά έχει γίνει σαφής συναναστροφή πάνω στα ουσιώδη θέματα των διάφορων ανθρώπων, γεγονότων και πραγμάτων. Ιδιαίτερα εσείς ως επικεφαλής και

εργάτες πρέπει να κατανοήσετε αυτήν την πτυχή της αλήθειας προκειμένου να λύσετε τα διάφορα προβλήματα που προκύπτουν στην εκκλησία. Πρώτον, χρειάζεται να βρείτε από το περιεχόμενο της συναναστροφής τα λόγια που αναλύουν την ουσία των προβλημάτων και να τα συσχετίσετε με τα προβλήματα. Όταν κατανοεί κανείς την ουσία των προβλημάτων, είναι ευκολότερο να βρει τις αντίστοιχες λύσεις και να επιλύσει τα προβλήματα σύμφωνα με τις αλήθεια-αρχές. Έχει ζωτική σημασία να κατανοεί κανείς την ουσία ενός προβλήματος πριν το λύσει. Μόλις κατανοήσεις την ουσία του προβλήματος, θα πρέπει να κατανοήσεις και να συλλάβεις και τις αρχές για τη διαχείριση αυτού του προβλήματος. Και οι δύο πτυχές είναι απολύτως απαραίτητες: Η μία είναι η ουσία του προβλήματος, ενώ η άλλη είναι οι αρχές για την επίλυση τέτοιων προβλημάτων. Αυτά τα πράγματα πρέπει να είναι ξεκάθαρα στους επικεφαλής και τους εργάτες. Μόνο αν συλλάβεις αυτές τις δύο αρχές μπορείς να λύσεις σωστά όλα τα προβλήματα και να διαχειριστείς κατάλληλα τους ανθρώπους, τα γεγονότα και τα πράγματα που εμπλέκονται στα διάφορα θέματα, αντί να εφαρμόζεις κανονισμούς και να μεγαλοποιείς αυτά τα θέματα. Αυτήν τη στιγμή, κάποιοι επικεφαλής και εργάτες, όταν διαχειρίζονται ορισμένα θέματα, κατά ένα μέρος απλώς ακολουθούν τους κανονισμούς, ενώ κατά ένα άλλο δεν καταφέρνουν να συλλάβουν την ουσία των θεμάτων, κι έτσι αδικούν εύκολα τους ανθρώπους και παρεκκλίνουν. Απαιτείται εδώ σαφής κατανόηση των λεπτομερειών, των συγκεκριμένων στοιχείων και του πλαισίου των θεμάτων. Επιπλέον, είναι σημαντικό να κοιτάξει κανείς τη σταθερή συμπεριφορά ενός ανθρώπου προκειμένου να τον εντάξει σε κάποια κατηγορία. Μόνο όταν κατανοήσει κανείς πλήρως αυτές τις πτυχές μπορεί και να διαχειριστεί τα θέματα σύμφωνα με τις αρχές. Κάποιοι επικεφαλής και εργάτες, όταν κάνουν το έργο τους, εφαρμόζουν στα προβλήματα μόνο κανονισμούς και τα μεγαλοποιούν, ενώ δεν μπορούν να διακρίνουν την πραγματική ουσία των ανθρώπων που εμπλέκονται, το αν είναι καλοί ή κακοί άνθρωποι, αν η συμπεριφορά τους είναι συνεχώς έτσι ή πρόκειται για μια περιστασιακή μόνο παράβαση. Δεν μπορούν να διακρίνουν αυτές τις πτυχές, οπότε είναι πολύ πιθανό να κάνουν λάθη. Σε τέτοιες περιπτώσεις, αν γίνεται να ψηφίσει η εκκλησία, μπορεί να αποφευχθούν αποτελεσματικά κάποια σφάλματα. Η παρουσία αυτών των παρεκκλίσεων και των σφαλμάτων στο έργο των επικεφαλής και των εργατών μπορεί να αποκαλύψει εντελώς ξεκάθαρα αν έχουν διάκριση κι αν διαχειρίζονται τα ζητήματα σύμφωνα με τις αρχές. Αποκαλύπτει, επίσης, αν οι επικεφαλής και οι εργάτες κατέχουν την αλήθεια-πραγματικότητα. Αν ένας επικεφαλής ή ένας εργάτης που πιστεύει πολλά χρόνια στον Θεό δεν μπορεί να διαχειριστεί αυτά τα αληθινά προβλήματα, αυτό αρκεί για να αποδείξει ότι ο εν λόγω επικεφαλής ή εργάτης δεν επιδιώκει την αλήθεια.

Αφού κατανοήσαμε τις ευθύνες που πρέπει να φέρουν εις πέρας οι επικεφαλής και οι εργάτες, τις αρχές που πρέπει να ακολουθούν και το αντικείμενο του έργου τους, πρέπει να επιστρέψουμε στο θέμα αυτού εδώ του σταδίου της συναναστροφής: την έκθεση των ψευδοεπικεφαλής. Αυτό είναι το κυρίως θέμα. Όσον αφορά τη δωδέκατη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών, το θέμα πάνω στο οποίο θα συναναστραφούμε σήμερα είναι οι τομείς στους οποίους οι ψευδοεπικεφαλής ασκούν πλημμελώς τις ευθύνες τους,

καθώς και οι εκδηλώσεις που δείχνουν ότι δεν κάνουν αληθινό έργο. Πρώτον, ας διαβάσουμε το περιεχόμενο της δωδέκατης ευθύνης. (Δώδεκα: Να αναγνωρίζουν άμεσα και με ακρίβεια τους διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο του Θεού και την κανονική τάξη της εκκλησίας· να τα σταματούν και να τα περιορίζουν και να αντιστρέφουν την κατάσταση· επιπλέον, να συναναστρέφονται σχετικά με την αλήθεια, ώστε ο εκλεκτός λαός του Θεού να αναπτύξει ικανότητα διάκρισης μέσα από τέτοια πράγματα και να μάθει από αυτά.) Στη δωδέκατη ευθύνη αναφέρονται σαφώς τρεις πτυχές έργου που πρέπει να κατανοούν οι επικεφαλής και οι εργάτες. Πώς σχετίζεται αυτό με την έκθεση των ψευδοεπικεφαλής; (Πρώτον, πρέπει να κατανοήσουμε τις διάφορες ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών στο έργο αυτό. Στη συνέχεια, συγκρίνουμε και διαπιστώνουμε αν οι ψευδοεπικεφαλής έχουν εκπληρώσει αυτές τις ευθύνες, καθώς και ποιες είναι οι εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής· αν τους μετρήσουμε με βάση αυτό το πρότυπο, θα βγάλουμε σχετικά ακριβή αποτελέσματα.) Πολύ σωστά. Για να διακρίνετε εάν κάποιος είναι ψευδοεπικεφαλής ή όχι, δεν χρησιμοποιείτε τα μάτια σας για να κοιτάξετε το πρόσωπό του και να δείτε εάν τα χαρακτηριστικά του προσώπου του είναι καλά ή κακά, ούτε κοιτάξετε πόσο πολύ φαίνεται εξωτερικά να έχει υποφέρει ή πόσο έχει τρέξει. Αντίθετα, πρέπει να εξετάσετε εάν εκπληρώνει τις ευθύνες του ως επικεφαλής ή εργάτης και αν μπορεί να χρησιμοποιήσει την αλήθεια για να επιλύσει αληθινά προβλήματα. Αυτό είναι το μόνο ακριβές πρότυπο για να τον αξιολογήσετε. Αυτή είναι η αρχή της ανάλυσης, της διάκρισης και του προσδιορισμού του εάν κάποιος είναι ψευδοεπικεφαλής ή όχι. Μόνο με αυτόν τον τρόπο μπορεί να είναι ορθή η αξιολόγηση, να συνάδει με τις αρχές, να συμφωνεί με την αλήθεια και να είναι δίκαιη για όλους. Ο χαρακτηρισμός κάποιου ως ψευδοεπικεφαλής ή ψευδοεργάτη πρέπει να βασίζεται σε επαρκή στοιχεία. Δεν πρέπει να βασίζεται σε κάνα-δυο περιστατικά ή παραβάσεις, και πολύ λιγότερο, μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως βάση γι' αυτό η προσωρινή αποκάλυψη διαφθοράς. Τα μόνα ακριβή πρότυπα βάσει των οποίων μπορείτε να χαρακτηρίσετε κάποιον είναι αν μπορεί να κάνει αληθινό έργο και να χρησιμοποιήσει την αλήθεια για να επιλύσει προβλήματα, καθώς και αν είναι σωστό άτομο, αν είναι κάποιος που αγαπά την αλήθεια και μπορεί να υποταχθεί στον Θεό κι αν κατέχει το έργο και τη διαφώτιση του Αγίου Πνεύματος. Μόνο με βάση αυτούς τους παράγοντες μπορεί κάποιος να χαρακτηριστεί ορθά ψευδοεπικεφαλής ή ψευδοεργάτης. Οι παράγοντες αυτοί είναι τα πρότυπα κι οι αρχές για την αξιολόγηση και τον προσδιορισμό τού αν κάποιος είναι ψευδοεπικεφαλής ή ψευδοεργάτης.

Οι τρεις εργασίες που οφείλουν να εκτελούν οι επικεφαλής και οι εργάτες στο πλαίσιο της δωδέκατης ευθύνης

I. Να αναγνωρίζουν άμεσα και με ακρίβεια τους διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα που προκαλούν διατάραξη και αναστάτωση

Η δωδέκατη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών περιλαμβάνει τρεις εργασίες ή, αλλιώς, τρία βήματα. Αν ακολουθήσει κανείς αυτά τα τρία βήματα για να ολοκληρώσει

αυτό το έργο, τότε τηρούνται οι αρχές αυτού του έργου και εκπληρώνονται οι ευθύνες αυτού του έργου. Ποιες είναι αυτές οι τρεις εργασίες; (Πρώτον, να αναγνωρίζουν άμεσα και με ακρίβεια τους διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο του Θεού και την κανονική τάξη της εκκλησίας. Δεύτερον, να τα σταματούν και να τα περιορίζουν, και να αντιστρέφουν την κατάσταση. Τρίτον, να συναναστρέφονται σχετικά με την αλήθεια, ώστε ο εκλεκτός λαός του Θεού να αναπτύξει ικανότητα διάκρισης μέσα από τέτοια πράγματα και να μάθει από αυτά.) Αυτές οι τρεις εργασίες είναι οι απαιτήσεις για τους επικεφαλής και τους εργάτες στο πλαίσιο της δωδέκατης ευθύνης. Για αρχή, η πρώτη απαίτηση για τους επικεφαλής και τους εργάτες είναι να αναγνωρίζουν άμεσα και με ακρίβεια τους διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο του Θεού και την εκκλησιαστική ζωή. Να αναγνωρίζουν άμεσα και με ακρίβεια, όχι να ανταποκρίνονται υποτονικά και αδιάφορα ούτε να κάνουν χαρακτηρισμούς τυφλά και απερίσκεπτα —οι ασύνετοι χαρακτηρισμοί δεν είναι αποδεκτοί. Κάποιοι επικεφαλής και εργάτες, καθώς έχουν χαμηλό επίπεδο και είναι μπερδεμένοι, κλαδεύουν τους ανθρώπους και τους κάνουν κήρυγμα απερίσκεπτα και για ασήμαντα ζητήματα, προχωρώντας σε αυθαίρετους χαρακτηρισμούς και τυφλούς ορισμούς των πραγμάτων, χωρίς να τηρούν τις αρχές. Το να εργάζεται κανείς μ' αυτόν τον τρόπο παραβιάζει τις αλήθεια-αρχές. Συνεπώς, οι επικεφαλής και οι εργάτες στον οίκο του Θεού πρέπει να είναι τουλάχιστον σε θέση να διακρίνουν τους διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα. Μόνο με τη διάκριση μπορούν να αναγνωρίσουν άμεσα και με ακρίβεια τα διάφορα προβλήματα που προκύπτουν στην εκκλησία. Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που απαιτείται για να μπορέσει να διακρίνει κανείς τους διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα; Πρώτον, είναι απαραίτητο να κατανοήσει τις απαιτήσεις του Θεού για τους διαφορετικούς τύπους ανθρώπων, καθώς και το πώς ορίζει ο Θεός τους διάφορους ανθρώπους και τις διαφορετικές καταστάσεις που αναπτύσσουν. Επιπλέον, είναι σημαντικό να αναλύσει πώς προκύπτουν οι διάφορες αρνητικές καταστάσεις και ποια είναι τα βαθύτερα αίτιά τους. Ακόμα, πρέπει να κατανοήσει κανείς τον αντίκτυπο που έχουν οι διάφοροι άνθρωποι, γεγονότα και πράγματα στο έργο του Θεού και την κανονική τάξη της εκκλησίας. Ποια είναι η βάση για να πληρούνται αυτές οι προϋποθέσεις; Ποιο έργο πρέπει να αναλάβουν πρώτα απ' όλα οι επικεφαλής και οι εργάτες; Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες έχουν διαρκώς μια υπεροπτική αδιαφορία και ενεργούν σαν γραφειοκράτες, χωρίς να αλληλεπιδρούν με τους αδελφούς και τις αδελφές, χωρίς να αντιλαμβάνονται τις διάφορες καταστάσεις των αδελφών, χωρίς να έχουν στενή επαφή με διαφορετικούς τύπους ανθρώπων, χωρίς να τους παρατηρούν αναλυτικά και χωρίς να τους κατανοούν σε βάθος, είναι αποδεκτό αυτό; Δεν είναι σε καμία περίπτωση αποδεκτό. Κάποιοι επικεφαλής και εργάτες κρύβονται συχνά στο δωμάτιό τους, χρησιμοποιώντας την πνευματική άσκηση και τη συγγραφή άρθρων βιωματικής μαρτυρίας ως πρόφαση για να αγνοούν και να μην αντιλαμβάνονται το εκκλησιαστικό έργο. Εκ πρώτης όψεως, φαίνεται σαν να εργάζονται πάνω σε εκκλησιαστικά ζητήματα όσο κρύβονται στο

δωμάτιό τους, στην πραγματικότητα, όμως, έχουν ήδη απομονωθεί απ' το εκκλησιαστικό έργο και απ' τον εκλεκτό λαό του Θεού. Μπορεί αυτός ο τρόπος εργασίας να λύσει τα προβλήματα που υπάρχουν στα διάφορα επιμέρους αντικείμενα του εκκλησιαστικού έργου; Μπορεί να βοηθήσει τον εκλεκτό λαό του Θεού να κάνει σωστά τα καθήκοντά του; Βιώνουν αυτοί οι άνθρωποι το έργο του Θεού όταν κρύβονται στο δωμάτιό τους για να γράψουν άρθρα μαρτυρίας; Συνεπώς, αυτή η προσέγγιση είναι ανάρμοστη. Σύμφωνα με τη δωδέκατη ευθύνη, η πρώτη εργασία των επικεφαλής και των εργατών είναι να αναγνωρίζουν άμεσα τους διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν το εκκλησιαστικό έργο με βάση τα λόγια του Θεού και τις αλήθεια-αρχές. Ρωτούν κάποιοι: «Βάζουμε τους επικεφαλής και τους εργάτες να συμμετέχουν τόσο ενεργά στην εκκλησιαστική ζωή μόνο και μόνο για να μπορούν να αναγνωρίζουν άμεσα και με ακρίβεια τους ανθρώπους, τα γεγονότα και τα πράγματα που προκαλούν διατάραξη και αναστάτωση;» Είναι σωστή αυτή η κατανόηση; (Όχι.) Αυτή η κατανόηση είναι στρεβλή. Οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να έχουν τη σωστή στάση και προσέγγιση απέναντι στο έργο τους, ενώ παράλληλα πρέπει και να ασχολούνται ενδελεχώς με τον απλό κόσμο. Μόνο έτσι μπορούν να αναγνωρίσουν και να λύσουν άμεσα και με ακρίβεια τα προβλήματα. Αν δεν ασχοληθούν επιμελώς με τον απλό κόσμο και δεν ζήσουν μαζί με τον εκλεκτό λαό του Θεού, θα είναι πολύ δύσκολο να εντοπίσουν όλα τα προβλήματα στο εκκλησιαστικό έργο. Αν μπορούν να λύσουν μερικά προβλήματα μόνο αφότου οι άνθρωποι υποβάλουν αναφορές και ζητήσουν λύσεις, η επίδραση αυτού του έργου θα είναι πολύ περιορισμένη. Ο πιο εσφαλμένος τρόπος εργασίας για τους επικεφαλής και τους εργάτες είναι να μένουν κρυμμένοι και να εργάζονται κλεισμένων των θυρών, σαν τους αρχαίους μελετητές που αφοσιώνονταν ολοκληρωτικά στη μελέτη των βιβλίων των σοφών και δεν έδιναν καμία σημασία στα ζητήματα του έξω κόσμου. Είναι απαράδεκτο οι επικεφαλής και οι εργάτες να έχουν αυτήν τη στάση κι αυτόν τον τρόπο ζωής. Μένεις μόνος στο δωμάτιό σου, ακούγοντας κηρύγματα, διαβάζοντας τα λόγια του Θεού, κρατώντας σημειώσεις πνευματικής άσκησης και γράφοντας κηρύγματα, αλλά μήπως το ότι απέκτησες μερικά δόγματα και λόγια σημαίνει πως κατανοείς την αλήθεια; Μήπως σημαίνει πως κατανοείς τις πραγματικές περιστάσεις και τις αληθινές καταστάσεις των ανθρώπων τους οποίους εκθέτει η αλήθεια; (Όχι.) Άρα, παρότι μια ζωή πνευματικής άσκησης έχει ουσιώδη σημασία στο έργο των επικεφαλής και των εργατών, το πιο σημαντικό είναι να έχουν σωστές μεθόδους εργασίας και σωστό τρόπο ζωής.

II. Να σταματούν και να περιορίζουν άμεσα τους κακούς ανθρώπους

Η δεύτερη απαίτηση για τους επικεφαλής και τους εργάτες που περιγράφεται στη δωδέκατη ευθύνη είναι ότι, όταν αναγνωρίζουν τους διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν το εκκλησιαστικό έργο, πρέπει να είναι σε θέση να κρίνουν άμεσα και με ακρίβεια. Χρειάζεται να διακρίνουν ξεκάθαρα τη φύση των διάφορων ανθρώπων και γεγονότων και να κατανοούν τι αντίκτυπο έχουν

στην εκκλησιαστική ζωή, αν απειλούν, αναστατώνουν ή σαμποτάρουν τις καταστάσεις, τη ζωή-είσοδο και την εκτέλεση των καθηκόντων του εκλεκτού λαού του Θεού, καθώς και αν επηρεάζουν τα αποτελέσματα που έχει η εκτέλεση των καθηκόντων των ανθρώπων —οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να κρίνουν και να αξιολογούν άμεσα και με ακρίβεια αυτά τα ζητήματα. Αυτή είναι η ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών. Αν δεν έχουν την ευφυΐα γι' αυτό ούτε και το κατάλληλο επίπεδο, δεν θα είναι σε θέση να κάνουν το εκκλησιαστικό έργο. Επιπλέον, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να έχουν σαφή αντίδραση και διάκριση απέναντι στους διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα. Για παράδειγμα, όταν προκύπτουν διαφωνίες στην εκκλησία και προκαλείται διατάραξη και αναστάτωση, εσύ δεν μπορείς να εντοπίσεις το πρόβλημα και νομίζεις πως είναι ασήμαντο, με αποτέλεσμα να επηρεάζονται πολλοί άνθρωποι και να μην κάνουν σωστά τα καθήκοντά τους. Δεν είναι, άραγε, απαθής και τυφλός ένας τέτοιος επικεφαλής ή εργάτης; (Ναι.) Αυτό είναι ένα πρόβλημα που υπάρχει με τους επικεφαλής και τους εργάτες. Τι πρέπει να κάνεις όταν ανακαλύψεις ότι κάποιος διαταράσσει και αναστατώνει το εκκλησιαστικό έργο; Πρώτον, πρέπει να εξακριβώσεις πόσο σοβαρό είναι το θέμα και να αξιολογήσεις και να κρίνεις την ουσία ανθρώπων σαν κι αυτούς, καθώς και τον αντίκτυπο και τις συνέπειες που έχουν τέτοια πράγματα στο εκκλησιαστικό έργο και την εκκλησιαστική ζωή. Πού πρέπει να βασίζεται μια τέτοια κρίση; Πρέπει να βασίζεται στα λόγια του Θεού και στην αλήθεια. Λένε κάποιοι: «Πώς τη βασίζεις στα λόγια του Θεού; Κενολογία μου φαίνεται αυτό». Στην πραγματικότητα, δεν είναι κενολογία. Γιατί το λέω αυτό; Όταν έρχεσαι αντιμέτωπος με τέτοια πράγματα ή τα βλέπεις ή σου λένε γι' αυτά, πρέπει απλώς να τα συγκρίνεις με τα θέματα που εκτίθενται απ' τα λόγια του Θεού. Κοίταξε πώς εκθέτουν και αναλύουν τα λόγια του Θεού τέτοιους ανθρώπους και ζητήματα και πώς χαρακτηρίζει Εκείνος αυτά τα θέματα, ας πούμε το πώς εκθέτει τους ψευδοεπικεφαλής και τους αντίχριστους ή το πώς εκθέτει τις διεφθαρμένες διαθέσεις των διάφορων ανθρώπων και ούτω καθεξής. Στη συνέχεια, σύγκρινε κι ανάλυσε τα συγκεκριμένα ζητήματα σύμφωνα μ' αυτά τα λόγια και, μέσα από συναναστροφή με τους αδελφούς και τις αδελφές κι από τις δικές σου παρατηρήσεις, μπορείς τελικά να αξιολογήσεις και να χαρακτηρίσεις με ακρίβεια τους ανθρώπους, τα γεγονότα και τα πράγματα που βλέπεις, καθώς και να διαμορφώσεις τις αντίστοιχες λύσεις. Πώς πρέπει να αντιμετωπιστούν όσοι είναι αποφασισμένοι να είναι κι αυτοί άνθρωποι που προκαλούν διατάραξη και αναστάτωση; Πρέπει όχι μόνο να εκτεθούν και να αναλυθούν ώστε να μπορέσει ο κόσμος να τους διακρίνει, αλλά επιπλέον να σταματήσουν και να περιοριστούν, ενώ όσοι παραμένουν αδιόρθωτοι παρά τις επανειλημμένες επιπλήξεις πρέπει να αποπεμφθούν. Με ποιες μεθόδους και συγκεκριμένες προσεγγίσεις τους σταματάει και τους περιορίζει κανείς; (Με κλάδεμα και προειδοποιήσεις.) Είναι καλή μέθοδος το κλάδεμα; (Ναι.) Η έκθεση των ενεργειών τους, η επισήμανση των πιο εξωφρενικών προβλημάτων τους, η ανάλυση της ουσίας τους και οι προειδοποιήσεις —δεν είναι εφαρμόσιμες όλες αυτές οι μέθοδοι; Φυσικά, το πιο σημαντικό είναι να τους διαβάσει κανείς τα λόγια του Θεού και να τα χρησιμοποιεί ως βάση για να τους πείσει και

να τους αναλύσει. Αν δεν αποδεχθούν την αλήθεια και αρνηθούν πεισματικά να παραδεχθούν τα λάθη τους, τότε απαιτούνται πιο αυστηρά μέτρα. Πρώτα, να τους απευθυνθεί μια προειδοποίηση κι έπειτα να περιοριστούν σύμφωνα με τα διοικητικά διατάγματα της εκκλησίας, ώστε να μην έχουν τη δυνατότητα να διαπράττουν παραπτώματα από απεισκευσία και να αναστατώνουν τους αδελφούς και τις αδελφές. Πρέπει, επίσης, να κλαδευτούν και, στη συνέχεια, να τεθούν υπό επίβλεψη. Αυτές οι μέθοδοι είναι όλες απαραίτητες προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι το εκκλησιαστικό έργο γίνεται σωστά και να σωθούν οι άνθρωποι, καθώς θα καθοδηγηθούν προς το σωστό μονοπάτι. Είναι βέβαιο ότι με τη χρήση αυτών των μεθόδων θα επιτευχθούν καλά αποτελέσματα. Πρώτα απ' όλα, πρέπει να χρησιμοποιηθεί η αλήθεια που κατανοούν οι άνθρωποι για να πειστούν και να εκτεθούν, να αναλυθεί η διάθεση κι η ουσία τους, να εκτεθεί η φύση των ενεργειών τους και οι σοβαρές συνέπειες που αυτές προκαλούν —αυτό είναι το ελάχιστο που μπορούν να κάνουν οι άνθρωποι. Το επόμενο βήμα είναι να αναλυθούν και να διακριθούν με βάση τα λόγια του Θεού και να χαρακτηριστούν αναλόγως. Αν λάβουν υπόψη τους τις συμβουλές, τις αποδεχθούν και μετανοήσουν, αυτό θα ήταν, φυσικά, το καλύτερο. Αν, ωστόσο, δεν τα αποδεχθούν όλα αυτά και συνεχίσουν να αναστατώνουν το εκκλησιαστικό έργο, τι πρέπει να γίνει τότε; Σ' αυτήν την περίπτωση, δεν χρειάζονται ευγένειες. Ο οίκος του Θεού έχει διοικητικά διατάγματα και, σ' αυτό το σημείο, ο άνθρωπος αυτός πρέπει να σταματήσει και να περιοριστεί σύμφωνα με τα διοικητικά διατάγματα του οίκου του Θεού. Αν πρόκειται για νεοφερμένο πιστό που έχει μικρό ανάστημα και δεν κατανοεί την αλήθεια, μπορεί κανείς να τον βοηθήσει με αγάπη· μπορείς να συναναστραφείς πάνω στην αλήθεια ώστε να τον βοηθήσεις να αποκτήσει αυτογνωσία. Όσοι μπορούν να αποδεχθούν την αλήθεια και να μετανοήσουν, δεν χρειάζεται να σταματήσουν, να περιοριστούν ή να κλαδευτούν. Αν δεν αποδεχθούν την αλήθεια, το ζήτημα δεν είναι ότι έχουν ρηχά θεμέλια ή μικρό ανάστημα και δεν κατανοούν την αλήθεια· το πρόβλημα βρίσκεται στην ανθρώπινη φύση τους. Για να σταματήσουν και να περιοριστούν άνθρωποι σαν κι αυτούς, πρέπει να εφαρμοστεί διοικητική διαχείριση και να επιβληθεί διοικητική τιμωρία. Το τελικό αποτέλεσμα είναι η υποστήριξη του εκκλησιαστικού έργου και της κανονικής τάξης της εκκλησιαστικής ζωής, ώστε να μπορέσει η εκκλησία να προχωρήσει με πειθαρχημένο τρόπο. Αυτό σημαίνει να αντιστρέφει κανείς την κατάσταση κι αυτό είναι το αποτέλεσμα που πρέπει να επιτυγχάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες στο έργο τους. Μόνο επιτυγχάνοντας αυτό το αποτέλεσμα εκπληρώνουν την ευθύνη τους. Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες αγνοούν τυχόν προβλήματα που ανακύπτουν, αν ανταποκρίνονται επιπόλαια μόνο, με λίγα λόγια και δόγματα, ή επιπλήττουν και κλαδεύουν με απλό τρόπο και με λίγα μόνο λόγια όσους διαταράσσουν και αναστατώνουν το εκκλησιαστικό έργο, μπορεί να λυθεί έτσι το πρόβλημα; Κάτι τέτοιο όχι μόνο δεν καταφέρνει να λύσει το πρόβλημα, αλλά επιπλέον προκαλεί μεγαλύτερο χάος στην εκκλησία —οι περισσότεροι άνθρωποι χάνουν κάθε επιθυμία να κάνουν τα καθήκοντά τους και αναστατώνονται ο καθένας σε διαφορετικό βαθμό, πράγμα που έχει αντίκτυπο στην εκτέλεση του καθήκοντός τους. Επικεφαλής και

εργάτες σαν κι αυτούς έχουν εκπληρώσει, άραγε, την ευθύνη τους; (Όχι.) Αυτό δείχνει πως οι συγκεκριμένοι επικεφαλής και εργάτες δεν είναι ικανοί στο έργο τους.

III. Να εκθέτουν τις κακές πράξεις των κακών ανθρώπων, ώστε ο εκλεκτός λαός του Θεού να αναπτύξει ικανότητα διάκρισης και να πάρει μαθήματα

Η τρίτη απαίτηση της δωδέκατης ευθύνης των επικεφαλής και των εργατών είναι ότι, όταν οι επικεφαλής και οι εργάτες αντιμετωπίζουν τη διατάραξη και την αναστάτωση που προκαλούν οι κακοί άνθρωποι, τότε πρέπει να τρώνε και να πίνουν τον λόγο του Θεού μαζί με τον εκλεκτό λαό του Θεού για να κάνουν αυτοκριτική, να αποκτήσουν αυτογνωσία και να αντιστρέψουν πραγματικά την κατάσταση. Πρέπει να είναι σε θέση να καθοδηγήσουν τον εκλεκτό λαό του Θεού ώστε να εισέλθει στην αλήθεια-πραγματικότητα, να αποβάλει τις διεφθαρμένες διαθέσεις του και να καταφέρει να ακολουθήσει τον Θεό, να υποταχθεί στον Θεό και να καταθέσει μαρτυρία για τον Θεό. Μόνο αυτού του είδους το έργο συμβαδίζει με τις προθέσεις του Θεού. Πρώτα απ' όλα, οι επικεφαλής και οι εργάτες που εργάζονται μ' αυτόν τον τρόπο είναι σε θέση να λύνουν προβλήματα και να εφοδιάζονται με την αλήθεια ενώ εργάζονται. Επιπλέον, μέσα από τη συναναστροφή πάνω στην αλήθεια με σκοπό την επίλυση των προβλημάτων, βοηθούν τους αδελφούς και τις αδελφές να κατανοήσουν την αλήθεια, να μάθουν πώς να κάνουν αυτοκριτική και να αποκτούν αυτογνωσία, να αποβάλουν τις διεφθαρμένες διαθέσεις τους, να κάνουν καλά τα καθήκοντά τους, να μάθουν πώς να διακρίνουν και να αντιμετωπίζουν τους ανθρώπους, να καταφέρουν να ακολουθήσουν τον Θεό και να υποταχθούν στον Θεό, να μην περιορίζονται απ' τους άλλους, καθώς και να είναι σε θέση να μένουν ακλόνητοι στη μαρτυρία τους. Έτσι εκπληρώνουν τα καθήκοντά τους οι επικεφαλής και οι εργάτες· αυτή είναι η αρχή που πρέπει να κάνουν πράξη οι επικεφαλής και οι εργάτες για να λύνουν προβλήματα ενώ εκτελούν το έργο της εκκλησίας. Πρώτον και κύριον, όποια προβλήματα κι αν προκύψουν στην εκκλησία, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να αναζητήσουν την αλήθεια, να συλλάβουν τις προθέσεις του Θεού και να αναζητήσουν μαζί καθοδήγηση απ' τον Θεό. Έπειτα, πρέπει να ψάξουν σχετικά λόγια του Θεού για να λύσουν τα διάφορα προβλήματα που υπάρχουν. Κατά τη διαδικασία επίλυσης των προβλημάτων, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να συναναστρέφονται περισσότερο πάνω στα σχετικά λόγια του Θεού με τους αδελφούς και τις αδελφές και να κατανοούν την ουσία των προβλημάτων με βάση τα λόγια του Θεού. Πρέπει, επίσης, να ενθαρρύνουν τα μέλη του εκλεκτού λαού του Θεού να συναναστραφούν πάνω στη δική τους κατανόηση για να διακρίνουν αυτά τα θέματα. Όταν οι άνθρωποι μπορέσουν στην πλειοψηφία τους να έχουν την ίδια κατανόηση και να φτάσουν σε συμφωνία, η επίλυση των προβλημάτων γίνεται ευκολότερη. Όταν λύνετε προβλήματα, να μη διηγείστε διαρκώς και επανειλημμένα τα γεγονότα, ούτε να ερευνάτε μικρολεπτομέρειες, ούτε και να κατηγορείτε τους εμπλεκόμενους στα προβλήματα. Αρχικά, να μην εστιάζετε σε θέματα μικρής σημασίας· αντ' αυτού, να συναναστρέφεστε ξεκάθαρα πάνω στην αλήθεια, καθώς έτσι θα αποκαλυφθεί η φύση των προβλημάτων. Μόνο αυτή η προσέγγιση βοηθά τον εκλεκτό

λαό του Θεού να διακρίνει τα θέματα με βάση τα λόγια του Θεού, να αποκτήσει διάκριση απ' τους ανθρώπους, τα γεγονότα και τα πράγματα που προκύπτουν και να αντλήσει πρακτικά διδάγματα απ' όλα αυτά. Του επιτρέπει, επίσης, να συγκρίνει με την αληθινή ζωή τα λόγια και τα δόγματα που συνήθως κατανοεί, δίνοντάς του τη δυνατότητα να κατανοήσει πραγματικά την αλήθεια. Αυτό δεν πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες; Η καθοδήγηση του εκλεκτού λαού του Θεού ώστε να εισέλθει στην αλήθεια-πραγματικότητα αφορά κυρίως τη χρήση της αλήθειας προκειμένου ο εκλεκτός λαός του Θεού να εξαλείψει τις αντιλήψεις, τις φαντασιοκοπίες και τις διεφθαρμένες διαθέσεις του. Αυτή η προσέγγιση φέρνει τα καλύτερα αποτελέσματα. Όσο περισσότερο είναι σε θέση οι επικεφαλής και οι εργάτες να χρησιμοποιούν την αλήθεια για να λύνουν τα προβλήματα τόσο ευκολότερα μπορεί να κατανοήσει την αλήθεια ο εκλεκτός λαός του Θεού. Μ' αυτόν τον τρόπο, θα μάθει πώς να ασκείται και να εφαρμόζει τον λόγο του Θεού στην αληθινή ζωή. Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες καθοδηγούν συχνά τον εκλεκτό λαό του Θεού ώστε να επιλύουν πραγματικά προβλήματα, θα μπορέσουν να εισαγάγουν τον εκλεκτό λαό του Θεού στην αλήθεια-πραγματικότητα, καθώς και να ενσωματώσουν τον λόγο του Θεού στη δική τους καθημερινή ζωή. Λένε κάποιοι: «Δεν είναι πολύ μεγάλη αυτή η απαίτηση για τους επικεφαλής και τους εργάτες; Πώς γίνεται να έχουμε τόσο πολλή κατανόηση;» Ίσως να μην την απέκτησες στο παρελθόν, αλλά δεν μπορείς να μάθεις και να ασκηθείς ώστε να πετύχεις αυτό το αποτέλεσμα; Μ' αυτόν τον τρόπο εκπαιδεύει το έργο του Θεού τους επικεφαλής και τους εργάτες, αλλά και τον εκλεκτό λαό του Θεού, ώστε να εισέλθουν στην αλήθεια-πραγματικότητα. Αν δεν ξέρεις πώς, μπορείς να μάθεις και να ασκηθείς. Όποια προβλήματα κι αν προκύψουν, πρέπει να μάθεις να κάνεις αυτοκριτική και να αποκτάς αυτογνωσία με βάση τα λόγια του Θεού· αυτή είναι η διαδικασία της άσκησης. Αφού ασκηθείς μερικές φορές και πετύχεις αποτελέσματα, θα αποκτήσεις ένα μονοπάτι και θα γνωρίζεις πώς να κάνεις πράξη την αλήθεια. Όταν εργάζεται ο Θεός, μ' αυτόν τον τρόπο καθοδηγεί τους ανθρώπους ώστε να μάθουν να εισέρχονται στην αλήθεια-πραγματικότητα. Οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να επικοινωνούν συχνά με τους αδελφούς και τις αδελφές, να έρχονται μαζί αντιμέτωποι με τα προβλήματα, να λύνουν μαζί τα προβλήματα και να κάνουν σωστά το εκκλησιαστικό έργο. Πώς πρέπει να καθοδηγούν τον εκλεκτό λαό του Θεού οι επικεφαλής της εκκλησίας; Ο βασικός τρόπος είναι να καθοδηγούν τον εκλεκτό λαό του Θεού ώστε να αναγνωρίζει και να λύνει προβλήματα στην αληθινή ζωή, αλλά και να κάνει πράξη και να βιώνει τον λόγο του Θεού στην αληθινή ζωή, έτσι ώστε ο εκλεκτός λαός του Θεού να είναι σε θέση όχι μόνο να κάνει πράξη την αλήθεια, αλλά και να διακρίνει τα αρνητικά πράγματα και τους αρνητικούς ανθρώπους: τους ψευδοεπικεφαλής, τους ψευδοεργάτες, τους κακούς ανθρώπους, τους δύσπιστους και τους αντίχριστους. Το να διακρίνει κανείς τους διάφορους ανθρώπους γίνεται με σκοπό την επίλυση των προβλημάτων. Μόνο αν εξαλειφθεί ολοκληρωτικά η αναστάτωση που προκαλούν οι κακοί άνθρωποι και οι αντίχριστοι μπορεί να προχωρήσει απρόσκοπτα το εκκλησιαστικό έργο· έτσι θα γίνει και το θέλημα του Θεού στην εκκλησία. Ταυτόχρονα, η αντιμετώπιση

των κακών ανθρώπων χρησιμεύει και ως προειδοποίηση ότι πρέπει κανείς να αποφεύγει τα λάθη και να μην κάνει κακό, ώστε να καταφέρει να έχει φόβο Θεού και να αποφεύγει το κακό. Μ' αυτόν τον τρόπο, όχι μόνο εκπληρώνεις το καθήκον σου και κερδίζεις τη ζωή-είσοδο, αλλά επιπλέον κατανοείς την αλήθεια και εισέρχεσαι στην αλήθεια-πραγματικότητα. Μ' ένα σμπάρο δυο τρυγόνια, δηλαδή, έτσι δεν είναι; Όταν κατανοείς την αλήθεια και μπορείς να λύνεις προβλήματα, αυτό αποδεικνύει ότι έχεις το επίπεδο για να γίνεις επικεφαλής ή εργάτης κι ότι πληροίς τις προϋποθέσεις για να καλλιεργηθείς στον οίκο του Θεού· συνεπώς, πρέπει να λειτουργήσεις ως επικεφαλής και να καθοδηγήσεις τους αδελφούς και τις αδελφές ώστε να μάθουν να διακρίνουν τους διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα στην αληθινή ζωή, να καταφέρουν να κατανοήσουν την αλήθεια, να μάθουν πώς να αντιμετωπίζουν κάθε είδους άνθρωπο που διαταράσσει και αναστατώνει το εκκλησιαστικό έργο, να μάθουν πώς να κάνουν πράξη την αλήθεια, να αντιμετωπίζουν τους διάφορους ανθρώπους σύμφωνα με τις αρχές και να συναναστρέφονται πάνω στην αλήθεια για να λύνουν τα προβλήματα. Αυτή είναι η ευθύνη σου. Αν ασκείσαι έτσι, εισέρχεσαι στην πραγματικότητα των λόγων του Θεού. Θα αντλεις διδάγματα, θα αποκτάς διάκριση και θα κατανοείς τις προθέσεις του Θεού σε κάθε ζήτημα που θα σου τυχαίνει στην αληθινή ζωή, καθώς θα έχεις αρχές άσκησης για να χειρίζεσαι τα ζητήματα, να αντιμετωπίζεις τους ανθρώπους και να κάνεις τα καθήκοντά σου. Έτσι, θα είσαι σε θέση να κάνεις πράξη την αλήθεια. Η απαίτηση του Θεού από τους ανθρώπους είναι να πετυχαίνουν τέτοια αποτελέσματα. Συνεπώς, όποια ζητήματα κι αν προκύψουν, εσύ πρέπει πάντα να αντλεις το δίδαγμά σου και να αναπτύσσεις διάκριση· δεν πρέπει να σου ξεφύγουν όλα αυτά ούτε έχεις περιθώριο να χάσεις την οποιαδήποτε ευκαιρία να αντλήσεις το δίδαγμά σου και να αναπτύξεις διάκριση. Εφόσον έχει συμβεί κάτι, δεν πρέπει να το προσεγγίζουμε με αρνητική στάση διαμαρτυρίας, αλλά θα πρέπει να το αντιμετωπίζουμε με θετική στάση. Πώς γίνεται αυτό; Αναζητώντας την αλήθεια για την επίλυση του προβλήματος. Όλοι οι άνθρωποι έχουν διεφθαρμένες διαθέσεις, ενώ η ανθρώπινη φύση τους μπορεί να είναι είτε καλή είτε κακή· συνεπώς, είναι δυνατόν να μην προκύψουν προβλήματα όταν συναθροίζονται οι άνθρωποι; Ποια θα πρέπει να είναι η στάση σου, δεδομένου ότι ο Θεός έχει διαμορφώσει αυτό το περιβάλλον για σένα και σου έχει δείξει αυτούς τους ανθρώπους, τα γεγονότα και τα πράγματα που εμφανίζονται γύρω σου; Να ευχαριστείς τον Θεό που έθεσε μπροστά σου τα διάφορα αυτά προβλήματα. Σου δίνει την ευκαιρία να ασκηθείς, να αντλήσεις διδάγματα και να εισέλθεις στην αλήθεια-πραγματικότητα. Ως επικεφαλής ή εργάτης, θα πρέπει, επίσης, να ευχαριστείς τον Θεό που σου έδωσε μια τέτοια ευκαιρία. Με όποια προβλήματα κι αν έρθεις αντιμέτωπος, πρέπει να καθοδηγήσεις τους αδελφούς και τις αδελφές ώστε να μάθουν να διακρίνουν, να αντλούν διδάγματα και να αποκτούν γνώσεις μαζί μ' εσένα. Επιπλέον, πρέπει να τους καθοδηγήσεις ώστε μαζί σου να στοχάζονται και να κατανοούν τις αντιλήψεις και τις φαντασιοκοπίες που έχουν οι άνθρωποι αναφορικά με το πρόβλημα, ποιες στρεβλές απόψεις υπάρχουν, τι διδάγματα έχει προσφέρει η αντιμετώπιση αυτού του ζητήματος, ποιες εσφαλμένες αντιλήψεις και

απόψεις έχουν εξαλειφθεί και ποιες αλήθειες έχουν γίνει τελικά κατανοητές. Έτσι πρέπει να βιώνει κανείς το έργο του Θεού, χωρίς να χάνει ούτε ένα ζήτημα. Αν έχεις βιώσει το έργο του Θεού αρκετά χρόνια και έχεις λύσει πολλά προβλήματα, θα δεις ότι τα λόγια του Θεού είναι όλα τους αλήθεια και μπορούν αναμφισβήτητα να προσφέρουν στους ανθρώπους την κάθαρση και τη σωτηρία απ' την επιρροή του Σατανά. Όταν οι άνθρωποι κατανοήσουν και κερδίσουν την αλήθεια, θα διαπιστώσουν ότι τα λόγια του Θεού έχουν εκπληρωθεί και πραγματοποιηθεί απόλυτα. Όταν ο εκλεκτός λαός του Θεού θα είναι σε θέση να κάνει πράξη και να βιώσει τα λόγια του Θεού, τότε θα μπορέσει να ενσωματώσει τα λόγια του Θεού στην αληθινή ζωή του, να χρησιμοποιεί σωστά τον λόγο του Θεού για να βλέπει τους ανθρώπους και τα ζητήματα, καθώς και να μετρά τους ανθρώπους και όλα όσα κάνουν με γνώμονα τον λόγο του Θεού, αντί να βασίζεται σε όσα βλέπει ή στα αισθήματά του και ούτε, βέβαια, σε αντιλήψεις και φαντασιοκοπίες. Μόλις αντλήσει αυτά τα διδάγματα, θα του είναι ευκολότερο να ζει σύμφωνα με τα λόγια του Θεού, ενώ μπορεί να ζει συχνά ενώπιον του Θεού. Μ' αυτόν τον τρόπο, οι επικεφαλής και οι εργάτες ανταποκρίνονται πλήρως στα πρότυπα στο έργο τους και εκπληρώνουν τις ευθύνες τους. Μόνο όταν οι επικεφαλής και οι εργάτες επιτελούν το έργο τους σχολαστικά μπορεί να τα κερδίσει όλα αυτά ο εκλεκτός λαός του Θεού. Αν, σε πολλές απ' τις καταστάσεις που συναντάς, δεν γνωρίζεις πώς να καθοδηγήσεις τους αδελφούς και τις αδελφές ώστε να αντλήσουν διδάγματα και δεν μπορείς να διακρίνεις τους διάφορους ανθρώπους, τα γεγονότα και τα πράγματα, τότε είσαι ένας τυφλός, απαθής και ανόητος μπερδεμένος. Όταν έρθεις αντιμέτωπος με τέτοιες καταστάσεις, όχι μόνο θα πελαγώσεις και δεν θα ξέρεις πώς να τις αντιμετωπίσεις, αφού είσαι ανίκανος γι' αυτό το έργο, αλλά επιπλέον θα επηρεαστεί και η εμπειρία που αποκομίζουν οι αδελφοί κι οι αδελφές απ' αυτούς τους ανθρώπους, τα γεγονότα και τα πράγματα. Αν χειρίζεσαι τα πράγματα με ακατάλληλο τρόπο, δεν κάνεις καθόλου έργο, δεν λες ούτε ένα πράγμα για να συναναστραφείς πάνω στην αλήθεια όπως οφείλεις και δεν μπορείς να πεις στους άλλους τίποτα ωφέλιμο ή εποικοδομητικό, τότε πολλοί άνθρωποι, όταν έρθουν αντιμέτωποι μ' αυτούς τους ανθρώπους, τα γεγονότα και τα πράγματα που προκαλούν διατάραξη και αναστάτωση, όχι μόνο δεν θα καταφέρουν να αποδεχθούν αυτά τα ζητήματα από τον Θεό, να τα αντιμετωπίσουν θετικά και δυναμικά και να αντλήσουν διδάγματα απ' αυτά, αλλά επιπλέον θα γίνουν σοβαρότερες οι αντιλήψεις κι οι επιφυλάξεις τους απέναντι στον Θεό, όπως και η δυσπιστία κι η καχυποψία τους απέναντί Του. Αυτές δεν είναι οι συνέπειες όταν οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν κατέχουν την αλήθεια-πραγματικότητα και δεν είναι σε θέση να χρησιμοποιήσουν την αλήθεια για να λύσουν προβλήματα; Δεν είναι σημάδι ότι οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν μπορούν να κάνουν πραγματικό έργο; Δεν έχεις κάνει σωστά το εκκλησιαστικό έργο, δεν έχεις ολοκληρώσει την ανάθεση που σου έχει εμπιστευθεί ο Θεός, δεν έχεις εκπληρώσει τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών και δεν έχεις καθοδηγήσει τους αδελφούς και τις αδελφές ώστε να ξεφύγουν απ' τη δύναμη του Σατανά. Ζουν ακόμα μέσα στις διεφθαρμένες διαθέσεις και τους πειρασμούς του Σατανά. Δεν καθυστερείς τη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού; Βλάπτεις

βαθιά τους ανθρώπους! Ως επικεφαλής ή εργάτης, πρέπει να αποδεχθείς την ανάθεση από τον Θεό, να οδηγήσεις τους αδελφούς και τις αδελφές ενώπιον του Θεού, ν' αφήσεις τον εκλεκτό λαό του Θεού να φάει και να πιει τα λόγια του Θεού για να κατανοήσει την αλήθεια και να κάνει τα καθήκοντά του με αρχές, κι έτσι να αυξήσει την πίστη του στον Θεό. Όχι μόνο δεν κατάφερες να ασκηθείς μ' αυτόν τον τρόπο, αλλά και δεν περιόρισες ούτε εξάλειψες την αναστάτωση που προκαλούν οι κακοί άνθρωποι, βλάπτοντας έτσι τη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού. Μετά από τόσα χρόνια πίστης στον Θεό, όχι μόνο δεν έχει κάνει πρόοδο και δεν έχει κατανοήσει την αλήθεια ούτε έχει αποκτήσει γνώσεις για τον Θεό, αλλά επιπλέον έχει αναπτύξει κιόλας πολλές αντιλήψεις και παρανοήσεις σχετικά με τον Θεό, χωρίς να έχει την παραμικρή αληθινή υποταγή. Όλα όσα έχεις κάνει, λοιπόν, στην πραγματικότητα διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο του Θεού, έτσι δεν είναι; Όχι μόνο δεν οδήγησες τον εκλεκτό λαό του Θεού στην αλήθεια-πραγματικότητα ούτε τον προστάτεψες, αλλά αντ' αυτού τον άφησες να αναστατωθεί από κακούς ανθρώπους, καθώς και να παραπλανηθεί και να ελεγχθεί από αντίχριστους. Δεν έχεις κάνει πράγματα που πλήγωσαν τους δικούς σου ανθρώπους και ικανοποίησαν τους εχθρούς σου; Δεν γίνεσαι έτσι συνεργός του κακού; Έχεις εργαστεί τόσον καιρό· ωστόσο, όχι μόνο δεν κατάφερες να πετύχεις θετικά αποτελέσματα, αλλά και απομάκρυνες όλο και περισσότερο τους αδελφούς και τις αδελφές από τον Θεό. Επιπλέον, εξαιτίας σου ο εκλεκτός λαός του Θεού πιστεύει στον Θεό εδώ και χρόνια χωρίς να κατανοεί την αλήθεια ή να γνωρίζει πώς να διακρίνει τη διατάραξη και την αναστάτωση που προκαλούν οι κακοί άνθρωποι, πράγμα που επηρεάζει σημαντικά τη ζωή-είσοδό του. Ποιο είναι το θέμα εδώ; Δεν γίνεται πολύ κακό μ' αυτόν τον τρόπο; Ό,τι έργο κι αν κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες, αν δεν μπορούν να ενεργήσουν σύμφωνα με τις απαιτήσεις του Θεού, καθώς και να χειριστούν τα ζητήματα και να λύσουν τα προβλήματα σύμφωνα με τις αλήθεια-αρχές, τότε ο αντίκτυπος των ενεργειών τους δεν θα περιοριστεί στον εαυτό τους και στους λίγους· θα φτάσει στο έργο της εκκλησίας, στη ζωή-είσοδο όλων όσοι ανήκουν στον εκλεκτό λαό του Θεού μέσα στην εκκλησία, στα αποτελέσματα των καθηκόντων που κάνει ο εκλεκτός λαός του Θεού, στα αποτελέσματα της διάδοσης του ευαγγελίου της βασιλείας, ακόμα και στο αν ο εκλεκτός λαός του Θεού μπορεί να σωθεί και να οδηγηθεί στη βασιλεία του Θεού —όλοι αυτοί οι τομείς είναι πιθανόν να επηρεαστούν. Κάποιοι άνθρωποι πιστεύουν στον Θεό, αλλά ακολουθούν ψευδοεπικεφαλής και αντίχριστους κι αυτό τους οδηγεί στην καταστροφή. Το ίδιο ακριβώς συμβαίνει με τους ανθρώπους στους θρησκευτικούς κύκλους που παραπλανούνται και ελέγχονται από πάστορες και πρεσβύτερους, με αποτέλεσμα να μην καταφέρνουν να καλωσορίσουν τον Θεό κατά την επιστροφή Του και, αντ' αυτού, καταστρέφονται. Όλα αυτά είναι αλήθεια και υπάρχουν αποδείξεις. Συνεπώς, το να μπορεί κανείς να διακρίνει τους ψευδοεπικεφαλής και τους αντίχριστους είναι εξαιρετικά ωφέλιμο για τη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού!

Η δωδέκατη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών απαιτεί να εκτελούν τρεις εργασίες απολύτως κρίσιμης σημασίας: Πρώτον, πρέπει να αναγνωρίζουν τους διάφορους

ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα που προκαλούν διατάραξη και αναστάτωση στο εκκλησιαστικό έργο. Δεύτερον, αφού τα διακρίνουν και τα χαρακτηρίσουν, πρέπει να σταματούν και να περιορίζουν άμεσα τους κακούς ανθρώπους· αυτό είναι το δεύτερο βήμα. Τρίτον, ενώ σταματούν και περιορίζουν τους κακούς ανθρώπους και αντιστρέφουν την κατάσταση, πρέπει να συναναστρέφονται συχνά πάνω στα λόγια του Θεού με τους αδελφούς και τις αδελφές για να εκθέσουν τις κακές πράξεις των κακών ανθρώπων, καθώς και να παρακολουθούν στενά τις αντιδράσεις και την κατανόηση των αδελφών ως προς αυτό το ζήτημα, διορθώνοντας άμεσα τυχόν λανθασμένες αντιλήψεις που μπορεί να έχουν. Φυσικά, αν έχουν γνώσεις μερικοί αδελφοί και αδελφές που επιδιώκουν την αλήθεια, πρέπει να ενθαρρύνονται να συναναστραφούν περισσότερο. Επιπλέον, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να βοηθούν και όσους είναι αδύναμοι ή έχουν μικρό ανάστημα και να τους ενθαρρύνουν να μιλούν περισσότερο. Το προσδοκώμενο αποτέλεσμα είναι να βοηθήσουν τους αδελφούς και τις αδελφές να αποκτήσουν διάκριση και να αντλήσουν διδάγματα απ' τα γεγονότα που συμβαίνουν, μαθαίνοντας να διακρίνουν ανθρώπους και ζητήματα. Ο σκοπός του να διακρίνουν τους ανθρώπους και τα ζητήματα είναι να μπορούν να κατανοούν με ακρίβεια τους διάφορους τύπους ανθρώπων και, σύμφωνα με τις αλήθεια-αρχές, να τους αντιμετωπίζουν με τις σωστές μεθόδους, ενώ ταυτόχρονα αντλούν κι οι ίδιοι διδάγματα. Τι διδάγματα πρέπει να αντλήσουν; Πρέπει να παρατηρήσουν ποια είναι η στάση του Θεού απέναντι σ' αυτούς τους ανθρώπους όταν Εκείνος αναλύει και εκθέτει τις καταστάσεις τους· αν γνωρίζει κανείς τη στάση του Θεού απέναντι σ' αυτούς τους ανθρώπους, του είναι πιο σαφές τι είδους άνθρωπος πρέπει να είναι και τι είδους μονοπάτι να πάρει, έτσι δεν είναι; (Ναι.) Με δυο λόγια, το τελικό αποτέλεσμα που πρέπει να επιτευχθεί είναι ο εκλεκτός λαός του Θεού να κατανοήσει την αλήθεια και να εισέλθει στην πραγματικότητα σε περιβάλλοντα της αληθινής ζωής, να είναι σε θέση να κάνει κανονικά τα καθήκοντά του και να υποτάσσεται στις ενορχηστρώσεις και τις διευθετήσεις του Θεού. Έτσι, οι επικεφαλής και οι εργάτες θα εκτελούν το εκκλησιαστικό έργο με τρόπο που θα συμβαδίζει με τις προθέσεις του Θεού. Κρίνοντας απ' τα τρία βήματα εκτέλεσης του συγκεκριμένου έργου, είναι δύσκολο οι επικεφαλής και οι εργάτες να κάνουν καλά αυτήν τη δουλειά; (Όχι.) Αν βασίζεσαι στην καλοσύνη και το επίπεδο των ανθρώπων, ίσως να είναι κάπως κοπιαστικό να κάνεις καλά αυτήν τη δουλειά, επειδή δεν πρόκειται να επιτύχεις το αποτέλεσμα που απαιτεί ο Θεός ούτε να εκπληρώσεις τις αληθινές ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών. Μπορείς να κάνεις καλά αυτήν τη δουλειά αν βασίζεσαι σε διεφθαρμένες ανθρώπινες διαθέσεις; (Όχι.) Για την ακρίβεια, το να βασίζεσαι σε διεφθαρμένες διαθέσεις για να κάνεις αυτήν τη δουλειά σημαίνει να ενεργείς σύμφωνα με τις ιδέες σου. Τι αποτέλεσμα θα έχει αυτό; (Θα προκαλέσει χάος στην εκκλησία.) Ορίστε μία συνέπεια: Όσο περισσότερο εργάζεσαι τόσο μεγαλύτερο χάος επικρατεί. Τι είναι χάος; Ποιες είναι οι συγκεκριμένες καταστάσεις του χάους; Χάος είναι όταν, στη διάρκεια των συναθροίσεων, οι άνθρωποι δεν μπορούν να φάνε και να πίνουν τα λόγια του Θεού ή να συναναστραφούν πάνω στην αλήθεια κανονικά. Υπάρχουν διαρκώς

κακοί άνθρωποι και δύσπιστοι που προκαλούν αναστάτωση ή προκύπτουν συνεχώς διαφωνίες, ενώ ο καθένας εμμένει στις δικές του απόψεις και σχηματίζονται φατρίες και κλίκες· οι αδελφοί κι οι αδελφές δεν έχουν διάκριση και είναι σαστισμένοι, ενώ όσοι έχουν πνευματική κατανόηση και αγαπούν την αλήθεια νιώθουν κι αυτοί αναστατωμένοι και η ζωή τους δεν εξελίσσεται. Σε μια τέτοια εκκλησία, τη δύναμη την έχουν απόλυτα οι κακοί άνθρωποι κι οι δύσπιστοι, ενώ το Άγιο Πνεύμα δεν εργάζεται. Ό,τι κι αν συμβεί σε μια τέτοια εκκλησία, οι άνθρωποι μιλούν όλοι μαζί, εκφράζουν απόψεις κάθε είδους και, επί της ουσίας, καμία από αυτές δεν είναι σωστή. Πολύ γρήγορα, η εκκλησία διαιρείται σε κάμποσες φατρίες, δεν υπάρχει ομόνοια μεταξύ των ανθρώπων, ενώ δεν υπάρχει και κανένα σημάδι του έργου ή της καθοδήγησης του Αγίου Πνεύματος. Οι άνθρωποι είναι επιφυλακτικοί ο ένας απέναντι στον άλλον και κοιτάζονται μεταξύ τους με καχυποψία· δύο ή τρεις ομάδες ανταγωνίζονται για τη δύναμη και το κέρδος· ο καθένας αναζητά τους υποστηρικτές του, ενώ επιτίθεται στους διαφωνούντες και τους αποκλείει· και μπορεί να διαπραχθούν κάθε είδους κακές πράξεις. Αυτό είναι το σκηνικό του χάους. Πώς προκαλείται αυτή η κατάσταση; Δεν είναι επειδή οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν είναι σε θέση να κάνουν το έργο τους; (Ναι.) Όταν οι επικεφαλής και οι εργάτες εργάζονται σύμφωνα με τις δικές τους ιδέες, αυτές είναι οι συνέπειες. Τι σημαίνει να εργάζεται κανείς σύμφωνα με τις δικές του ιδέες; Σημαίνει να μην κατανοεί την αλήθεια, να μην έχει αρχές και να ενεργεί στα τυφλά, με βάση διεφθαρμένες διαθέσεις, καθώς και με ανθρώπινες αντιλήψεις και φαντασιοκοπίες, πράγμα που έχει ως αποτέλεσμα μια ακόμα πιο χαοτική κατάσταση στην εκκλησία. Μπορεί να πουν κάποιοι: «Πώς γίνεται να υπάρχουν κακοί άνθρωποι που προκαλούν αναστάτωση στην εκκλησία; Δεν ξέρω ποιος έχει δίκιο και ποιος άδικο ούτε ποιανού το μέρος να πάρω». Άλλοι ίσως πουν: «Η εκκλησία είναι χωρισμένη σε διάφορες φατρίες. Πώς να βιώσουμε την εκκλησιαστική ζωή; Κάθε συνάθροιση αποβαίνει άκαρπη κι είναι χαμένος χρόνος. Αν συνεχίσουμε να πιστεύουμε έτσι, δεν θα υπάρξει κανένα αποτέλεσμα». Όταν μια εκκλησία γίνεται τόσο χαοτική που ο εκλεκτός λαός του Θεού δεν είναι σε θέση να βιώσει την εκκλησιαστική ζωή, τότε αυτήν την εκκλησία ο Θεός την αποστρέφεται και την απορρίπτει πέρα για πέρα. Αυτό δείχνει ξεκάθαρα ότι, εφόσον έχουν δύναμη οι κακοί άνθρωποι και οι δύσπιστοι, θα καταστρέψουν την εκκλησία. Η εκκλησία δεν μπορεί να λειτουργήσει χωρίς καλούς ανθρώπους και όσους κάνουν πράξη την αλήθεια ως επικεφαλής και εργάτες· χωρίς αυτούς, είναι αδύνατον να μείνουν τα πράγματα υπό έλεγχο! Αν δεν περιοριστούν οι κακοί άνθρωποι και οι δύσπιστοι, δεν θα υπάρχει εκκλησιαστική ζωή, ενώ η κανονική τάξη της εκκλησίας θα αποδιοργανωθεί τελείως, θα γίνει άνω κάτω. Αυτό είναι το αποτέλεσμα όταν δεν κάνουν καλά τη δουλειά τους οι επικεφαλής και οι εργάτες. Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν μπορούν να αποδεχθούν την αλήθεια, να νοιαστούν για τις προθέσεις του Θεού ή να βασιστούν στον Θεό, τότε δεν θα είναι ικανοί να κάνουν σωστά το εκκλησιαστικό έργο. Δεν θα είναι σε θέση να λύνουν τυχόν προβλήματα που ανακύπτουν στην εκκλησία ούτε να επιλύουν τυχόν δυσκολίες που αντιμετωπίζει ο εκλεκτός λαός του Θεού. Αν έχουν δύναμη τέτοιοι επικεφαλής και εργάτες, μπορούν να

φέρουν καλά αποτελέσματα; Μόνο χάος μπορούν να φέρουν στην εκκλησία· αυτού του είδους η κατάσταση προκύπτει στο τέλος. Έπειτα, αυτή η εκκλησία ερημώνει, γίνεται ένα μέρος όπου έχει δύναμη ο Σατανάς· αποσαθρώνεται και μετατρέπεται σε κάτι άλλο. Ο Θεός δεν αναγνωρίζει αυτήν την εκκλησία, ενώ το Άγιο Πνεύμα δεν πρόκειται να εργαστεί μέσα σ' αυτή. Μια τέτοια εκκλησία είναι εκκλησία μόνο κατ' όνομα και πρέπει να κλείσει.

Ανάλυση των εκδηλώσεων των ψευδοεπικεφαλής ως προς τη δωδέκατη ευθύνη

Ι. Οι ψευδοεπικεφαλής έχουν χαμηλό επίπεδο και δεν είναι σε θέση να αναγνωρίσουν τα προβλήματα της διατάραξης και της αναστάτωσης

Αυτές τις εργασίες πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες, όπως περιγράφονται στη δωδέκατη ευθύνη· δεν θα συναναστραφούμε τώρα πάνω σε άλλα συγκεκριμένα παραδείγματα. Το θέμα της σημερινής συναναστροφής είναι να εκτεθούν οι συγκεκριμένες εκδηλώσεις που εμφανίζουν οι ψευδοεπικεφαλής ενώ εκτελούν αυτές τις εργασίες, καθώς και να εντοπιστούν οι συμπεριφορές που αντανakλούν την ουσία των ψευδοεπικεφαλής και μπορούν να χρησιμοποιηθούν ώστε να χαρακτηριστεί κανείς ως τέτοιος. Αυτό είναι το κυρίως θέμα της σημερινής συναναστροφής. Πρώτον, η απαίτηση σε αυτό το έργο είναι οι επικεφαλής και οι εργάτες να αναγνωρίζουν άμεσα τους διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα που προκαλούν διατάραξη και αναστάτωση στο έργο του Θεού και στην κανονική τάξη της εκκλησίας. Η άμεση αναγνώριση είναι απαιτούμενο πρότυπο για τους επικεφαλής και τους εργάτες. Όποτε προκύπτει κάτι, μόλις εμφανιστεί η παραμικρή υποψία ότι κάτι δεν πάει καλά, όπως τα σημάδια ότι οι κακοί άνθρωποι αρχίζουν τη χειραγώγηση ή οι ενδείξεις ότι κάποιος προκαλεί προβλήματα, τότε οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να το διαισθανθούν και να επαγρυπνούν. Αν είναι απαθείς και αργόστροφοι, θα υπάρξει πρόβλημα. Ειδικά σε καταστάσεις όπου υπάρχουν κακοί άνθρωποι που προκαλούν αναστάτωση, τότε, μόλις αρχίσει να ανακύπτει το θέμα και δεν είναι σαφές τι ακριβώς σκοπεύουν να κάνουν αυτοί οι άνθρωποι ή πώς θα εξελιχθεί η κατάσταση —όταν, δηλαδή, οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν μπορούν να διακρίνουν ακόμα το ζήτημα— δεν πρέπει να ενεργήσουν στα τυφλά ούτε να θορυβήσουν πρόωρα αυτούς τους ανθρώπους, ώστε να μην κρίνουν εσφαλμένα. Ωστόσο, αυτό δεν σημαίνει να μην προσέχουν και να μην αντιλαμβάνονται τι συμβαίνει, αλλά σημαίνει ότι πρέπει να περιμένουν και να παρατηρούν ώστε να διαπιστώσουν πώς εξελίσσονται τα πράγματα και ποιες είναι οι προθέσεις, οι στόχοι και τα κίνητρα αυτών των ανθρώπων. Αυτό είναι το έργο που χρειάζεται να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες. Όταν η κατάσταση εξελιχθεί μέχρι ενός σημείου και αυτοί οι άνθρωποι αρχίσουν να εκτονώνουν την αρνητικότητά τους και να διαδίδουν πλάνες, προκαλώντας αναστάτωση στον εκλεκτό λαό του Θεού, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να ενεργήσουν άμεσα. Πρέπει να ορθώσουν το ανάστημά τους χωρίς δισταγμό

για να εκθέσουν, να αναλύσουν και να περιορίσουν τις κακές πράξεις αυτών των ατόμων, βοηθώντας τους άλλους να αντλήσουν διδάγματα και να διακρίνουν πέρα ως πέρα τους κακούς ανθρώπους. Με αυτήν τη διαδικασία αναγνωρίζει κανείς άμεσα και με ακρίβεια τους διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα που προκαλούν διατάραξη και αναστάτωση —αυτό σημαίνει να κάνουν το συγκεκριμένο έργο οι επικεφαλής και οι εργάτες. Κύριος στόχος αυτού του έργου είναι να αναγνωριστούν οι διάφοροι άνθρωποι, τα γεγονότα και τα πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν το εκκλησιαστικό έργο και κατόπιν να διευθετηθούν άμεσα. Αυτό μπορούν να πετύχουν οι επικεφαλής και οι εργάτες. Ποιες είναι, λοιπόν, οι εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής σ' αυτό το έργο; Πώς μπορούμε να αναλύσουμε και να διακρίνουμε τους ψευδοεπικεφαλής; Είναι ξεκάθαρο ότι οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να αναγνωρίσουν άμεσα και με ακρίβεια την αναστάτωση που προκαλούν οι κακοί άνθρωποι στο εκκλησιαστικό έργο. Αυτό είναι το πιο εμφανές πρόβλημα στο πώς εκτελούν το εκκλησιαστικό έργο οι ψευδοεπικεφαλής: Δεν έχουν καθόλου διάκριση όσον αφορά την αναστάτωση που προκαλούν οι κακοί άνθρωποι στο εκκλησιαστικό έργο. Γιατί λέμε ότι οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να αναγνωρίσουν τα προβλήματα και να διακρίνουν την ουσία των προβλημάτων; Οι ενέργειες κάποιων ανθρώπων διαταράσσουν και αναστατώνουν ξεκάθαρα το εκκλησιαστικό έργο, αλλά οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να διακρίνουν και να αντιληφθούν το πρόβλημα· είναι τυφλοί. Κάποιοι άνθρωποι εξωτερικεύουν αρνητικότητα, παραπλανούν και αναστατώνουν τους άλλους στην εκκλησία. Άλλοι φτιάχνουν κλίκες και εμπλέκονται μυστικά σε σκοτεινές δοσοληψίες, ενώ συχνά κρίνουν ορισμένα άτομα πίσω από την πλάτη τους. Άλλοι, πάλι, ξελογιάζουν ο ένας τον άλλον και φλερτάρουν μεταξύ τους απερίσκεπτα. Οι ψευδοεπικεφαλής κάνουν πως δεν τα βλέπουν όλα αυτά· δεν έχουν καμία επίγνωση πόσο σοβαρά είναι αυτά τα θέματα, πόσοι άνθρωποι θα επηρεαστούν στην επιδίωξή τους για την αλήθεια και στην εκτέλεση του καθήκοντός τους αν αυτά τα θέματα παραμείνουν άλυτα, καθώς και τι συνέπειες θα έχουν όλα αυτά, οπότε τα αγνοούν. Όταν κάποιοι άνθρωποι εντοπίζουν ορισμένα θέματα και τα αναφέρουν σε κάποιον ψευδοεπικεφαλής, εκείνος μπορεί να πει: «Όλοι τους αδελφοί και αδελφές είναι —και ποιος δεν αποκαλύπτει κάποια διαφθορά; Και ποιος δεν έχει συναισθήματα και επιθυμίες; Μην κρίνεις και μην καταδικάζεις απήφιστα τους άλλους!» Όσο παράλογο, μοχθηρό ή αντίθετο προς την αλήθεια κι αν είναι κάτι μέσα στην εκκλησία, οι ψευδοεπικεφαλής απλώς δεν το βλέπουν. Κάποιοι άνθρωποι, στη διάρκεια των συναθροίσεων, μιλούν συνεχώς αρνητικά, με φράσεις όπως η εξής: «Λένε και ξαναλένε πως η ημέρα του Θεού πλησιάζει —πότε θα έρθει στ' αλήθεια;» Κάποιοι αδελφοί και αδελφές, χωρίς να το καταλάβουν, επηρεάζονται από αυτό, αλλά ποια είναι η αντίδραση του ψευδοεπικεφαλής; Το θεωρεί κανονική αδυναμία και δεν βλέπει ότι πρόκειται για εξωτερίκευση αρνητικότητας, παραπλάνηση και αναστάτωση των άλλων. Κάποιοι αδελφοί και αδελφές επηρεάζονται ξεκάθαρα στην εκτέλεση των καθηκόντων τους. Δεν θέλουν πια να κηρύξουν το ευαγγέλιο και δεν έρχονται πια στις συναθροίσεις δείχνοντας θετικότητα και πρωτοβουλία. Κάθε φορά που γίνεται

συνάθροιση, χρειάζονται ειδική πρόσκληση για να έρθουν —ο ψευδοεπικεφαλής, όμως, δεν το θεωρεί πρόβλημα αυτό. Δεν παίρνει είδηση τι αλλαγές συμβαίνουν σε όλους στην εκκλησία όταν προκύπτει αυτό το πρόβλημα. Οργανώνει, απλώς, μηχανικά τις συναθροίσεις με συμβατικό τρόπο, αγνοώντας τι συμβαίνει στα παρασκήνια, τις αλλαγές στην κατάσταση των ανθρώπων, τι προβλήματα έχουν οι άνθρωποι, ποιος τα προκάλεσε, ποιοι είναι οι βασικοί υπαίτιοι, από ποιον προήλθαν τα προβλήματα και ποια θέματα χρειάζονται επίλυση —τίποτα απ' όλα αυτά δεν αντιλαμβάνεται. Μήπως δεν αντιλαμβάνεται αυτά τα πράγματα επειδή αντιμετωπίζει προβλήματα όρασης; (Όχι.) Κι αφού δεν αντιμετωπίζει προβλήματα όρασης, τότε γιατί, όταν εμφανίζονται στην εκκλησία τόσο σοβαρές διαταράξεις, αναστατώσεις και εξόφθαλμες πλάνες, εκείνος ούτε το βλέπει ούτε το αναγνωρίζει; Είναι ξεκάθαρο πως ένας τέτοιος επικεφαλής είναι τυφλός και δεν έχει πνευματική κατανόηση. Λένε κάποιοι: «Παρότι δεν μπορεί να αναγνωρίσει αυτά τα προβλήματα, μπορεί να διαβάσει στους ανθρώπους τα λόγια του Θεού κατά τη διάρκεια των συναθροίσεων. Ανεξάρτητα απ' το αν κατανοούν οι άνθρωποι την ανάγνωση ή απ' το αν έχει κανένα αποτέλεσμα, εκείνος διαβάζει επίμονα τα λόγια του Θεού. Γι' αυτόν τον λόγο και μόνο, μπορεί να θεωρηθεί καλός επικεφαλής». Επικεντρώνεται μόνο στην ανάγνωση των λόγων του Θεού —αν αυτό δεν φέρνει κανένα αποτέλεσμα, δεν πρόκειται για κάτι που γίνεται εντελώς μηχανικά; Αν δεν μπορεί να λύσει προβλήματα, τότε τι όφελος αποκομίζουν οι άνθρωποι απ' τις συναθροίσεις; Είναι, λοιπόν, ψευδοεπικεφαλής αυτός ο επικεφαλής; (Ναι.) Μία εκδήλωση που εμφανίζει ο ψευδοεπικεφαλής κατά την εκτέλεση αυτού του έργου είναι η τυφλότητα. Είναι τυφλός· όσο εξόφθαλμο κι αν είναι το πρόβλημα που βρίσκεται κάτω από τη μύτη του ή συμβαίνει γύρω του, εκείνος ούτε το βλέπει ούτε το αναγνωρίζει. Εξωτερικά, μπορεί να φαίνεται ότι αγαπά τα λόγια του Θεού περισσότερο απ' τον μέσο άνθρωπο, όμως δεν κατανοεί τι αφορούν τα λόγια του Θεού, σε ποιους ανθρώπους ή σε ποιες καταστάσεις αναφέρονται —δεν μπορεί να συσχετίσει τα λόγια του Θεού με την αληθινή ζωή. Ποια είναι, λοιπόν, η κατανόηση πάνω στην οποία συναναστρέφεται; Εναρμονίζεται αυτός ο άνθρωπος με την αλήθεια; Μπορεί να λύσει αληθινά προβλήματα; (Όχι.) Όταν κάνει κήρυγμα, αραδιάζει κενές ρητορείες, σαν να είχε σπουδαία κατανόηση της αλήθειας, όμως δεν μπορεί να αναγνωρίσει την εξόφθαλμη αναστάτωση που προκαλούν οι κακοί άνθρωποι στην εκκλησία και, αντ' αυτού, κάνει σαν να μη συμβαίνει τίποτα. Δείχνει κάτι τέτοιο ότι κατανοεί την αλήθεια και έχει διάκριση; Έχει γνήσια κατανόηση των λόγων του Θεού; (Όχι.) Αν μπορεί να διαβάσει κανονικά τα λόγια του Θεού, γιατί δεν μπορεί να τα χρησιμοποιήσει για να δει και να λύσει τα προβλήματα; Γιατί ποτέ δεν διαβάζει τα λόγια του Θεού με ανοιχτό μυαλό; Γιατί δεν διαβάζει τα λόγια του Θεού με ενθουσιασμό στην καρδιά; Ποια είναι η ρίζα αυτού του προβλήματος; Γιατί είναι τυφλός; Ποια είναι η αιτία της τυφλότητάς του; (Η αιτία είναι ότι δεν έχει την ικανότητα να κατανοήσει τον λόγο του Θεού και έχει εξαιρετικά χαμηλό επίπεδο.) Σωστά. Δεν είναι τα μάτια του που είναι τυφλά, αλλά η καρδιά του. Τι σημαίνει να έχει κανείς τυφλή καρδιά; Σημαίνει ότι έχει εξαιρετικά χαμηλό επίπεδο και δεν έχει την ικανότητα να κατανοήσει τα λόγια του Θεού. Όσα από

τα λόγια του Θεού κι αν διαβάσει, τα κατανοεί μόνο επιφανειακά. Δεν μπορεί να τα συσχετίσει με τους διάφορους ανθρώπους, γεγονότα, πράγματα και καταστάσεις που εμφανίζονται στην εκκλησία ούτε και μπορεί να αντιμετωπίσει, να χειριστεί και να λύσει τα διάφορα προβλήματα σύμφωνα με τις αλήθεια-αρχές. Αυτή είναι η βαθύτερη αιτία της τυφλότητάς του: Έχει χαμηλό επίπεδο και δεν είναι ικανός γι' αυτό το έργο. Συνεπώς, με όση επιμέλεια κι αν μελετήσει, όσο καλά κι αν εκπαιδευτεί, όσο σκληρά κι αν εργαστεί για να αντισταθμίσει την έλλειψη ικανότητάς του, μπορεί να εκπληρώσει τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών; Όχι, δεν μπορεί. Τέτοιοι άνθρωποι είναι εντελώς αξιολύπητοι. Σε όποιον βαθμό κι αν εφοδιαστούν με λόγια και δόγματα, δεν μπορούν να εκπληρώσουν τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών ούτε να επιτελέσουν αυτό το έργο.

Συναναστραφήκαμε πριν λίγο πάνω σε μια εκδήλωση αυτών των ψευδοεπικεφαλής, δηλαδή στο ότι δεν μπορούν να δουν πως οι ενέργειες των κακών ανθρώπων και των αντίχριστων προκαλούν αναστάτωση στην εκκλησία ούτε μπορούν να διακρίνουν την ουσία των κακών ανθρώπων και των αντίχριστων. Όταν έρχονται αντιμέτωποι με ζητήματα τα οποία αφορούν κακούς ανθρώπους που προκαλούν διατάραξη και αναστάτωση, καμιά φορά παίρνουν είδηση κανένα στοιχείο ή, χάρη στην εμπειρία, στα αισθήματα ή στη διαίσθησή τους, νιώθουν απλώς ότι κάτι δεν πάει καλά, ότι η έκφραση αυτού του ανθρώπου, το βλέμμα του και τα λόγια του έχουν κάτι που δεν είναι κανονικό. Ίσως διαισθάνονται κάτι, αλλά υπάρχουν πολλά που δεν μπορούν να διακρίνουν και δεν καταφέρνουν να αναγνωρίσουν τα περισσότερα προβλήματα. Ποιος είναι ο λόγος που δεν διακρίνουν την ουσία των προβλημάτων; Εδώ υπεισέρχεται κι άλλο ένα θέμα. Είναι πολύ επιμελείς, μένουν όλη μέρα στο δωμάτιό τους και γράφουν κηρύγματα, κρατούν σημειώσεις για τις πνευματικές τους ασκήσεις, καταγράφουν το πώς κατανοούν και βιώνουν τα λόγια του Θεού, μαθαίνουν ύμνους, θέτουν στόχους για το πόσες φορές θα προσευχηθούν, για το πόσα λόγια του Θεού θα διαβάσουν και για το πόσα κηρύγματα θα ακούσουν κάθε μέρα, καθώς και για το πόσον χρόνο θα αφιερώσουν για να γράψουν ένα άρθρο βιωματικής μαρτυρίας —γιατί, λοιπόν, αφού τελειώσουν όλες αυτές τις εργασίες, συνεχίζουν να μη διακρίνουν τα πράγματα που συμβαίνουν; Επειδή δεν κατανοούν την αλήθεια. Μπορούν μόνο να αραδιάζουν λόγια και δόγματα, ενώ δεν μπορούν να λύσουν πραγματικά προβλήματα. Κάποιοι άνθρωποι λένε διαρκώς λόγια και δόγματα για να παραπλανήσουν τους άλλους, και οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να το διακρίνουν αυτό. Μπορεί καμιά φορά να διαισθάνονται πως κάτι δεν πάει καλά, πως ίσως υπάρχει πρόβλημα, επειδή, όμως, αυτοί οι άνθρωποι δεν φαίνονται κακοί, απλώς μπερδεύονται και προσπερνούν το θέμα. Δεν είναι σε θέση να αναζητήσουν τις αλήθεια-αρχές για να διακρίνουν τέτοια προβλήματα, ενώ, ακόμα κι αν έχουν διαβάσει τα λόγια του Θεού που εκθέτουν τις καταστάσεις και την ουσία τέτοιων ανθρώπων, δεν γνωρίζουν πώς να τα συνδέσουν μ' αυτές τις περιστάσεις. Το μυαλό τους είναι θολό και δεν μπορούν να διακρίνουν αυτά τα πράγματα. Όταν θέλουν να αναζητήσουν, δεν ξέρουν πώς να το διατυπώσουν. Μιλούν πολλή ώρα χωρίς να εξηγούν την ουσία του

προβλήματος και χωρίς να περιγράφουν ξεκάθαρα πώς είναι συνολικά οι εκδηλώσεις που έχουν τέτοιοι άνθρωποι, πώς είναι η ανθρωπίνη φύση τους, η επιδίωξή τους, η εκτέλεση των καθηκόντων τους και η αποφασιστικότητά τους να δαπανήσουν τον εαυτό τους για τον Θεό, ούτε ποια είναι η στάση τους απέναντι στην αλήθεια, ούτε αν πρόκειται γι' ανθρώπους που αποδέχονται την αλήθεια. Αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να διακρίνουν ούτε να εξηγήσουν ξεκάθαρα αυτά τα ζητήματα. Ακόμα κι αν διαισθάνονται πως υπάρχει πρόβλημα, φλυαρούν και λένε ένα κάρο πράγματα, χωρίς να διευκρινίζουν τι εννοούν. Οι ακροατές τους πρέπει να είναι σε θέση να διακρίνουν, να εντοπίσουν τα κύρια σημεία και να αναλύσουν τα λόγια τους προκειμένου να μάθουν ποια ερωτήματα θέτουν, ποια είναι η συνολική κατάσταση του ανθρώπου που περιγράφουν και, στο τέλος, να χαρακτηρίσουν την ουσία αυτού του ανθρώπου —αν είναι καλός ή κακός, αν είναι κάποιος που επιδιώκει την αλήθεια ή ένας απλός δουλευτής. Όταν ζητήσεις από έναν ψευδοεπικεφαλής να σου περιγράψει ένα θέμα ή να θέσει ένα ερώτημα, δεν μπορεί ποτέ να περιγράψει ξεκάθαρα τη ρίζα και τη βαθύτερη αιτία του προβλήματος ούτε την ουσία του. Με δυο λόγια, οι ψευδοεπικεφαλής δεν κρατούν καμία συγκεκριμένη στάση απέναντι σε προβλήματα που δεν μπορούν να διακρίνουν, ενώ στα ζητήματα όπου παίρνουν είδηση μερικά στοιχεία, και πάλι δεν μπορούν να διακρίνουν την ουσία των αντίστοιχων προβλημάτων. Ακόμα κι όταν κάποιοι άνθρωποι εξωτερικεύουν αρνητικότητα και διαδίδουν αντιλήψεις, επηρεάζοντας αρνητικά την εκκλησιαστική ζωή, εκείνοι δεν μπορούν να το διακρίνουν. Δεν μπορούν να διακρίνουν ούτε να χαρακτηρίσουν την ουσία ενός προβλήματος από το πώς φαίνεται επιφανειακά ή στο αρχικό του στάδιο. Φυσικά, δεν είναι απλό ζήτημα να διακρίνει κανείς την ουσία ενός προβλήματος. Το πιο σημαντικό πράγμα στο εκκλησιαστικό έργο είναι να διακρίνει κανείς την ουσία των διάφορων ανθρώπων με βάση τα λόγια του Θεού. Όσοι κατανοούν την αλήθεια μπορούν να το πετύχουν αυτό, πράγμα που δεν ισχύει, όμως, για τους ψευδοεπικεφαλής και τους ψευδοεργάτες. Όταν βλέπουν τους αντίχριστους να αναστατώνουν το εκκλησιαστικό έργο, δεν μπορούν να διακρίνουν την ουσία του προβλήματος, ενώ φτάνουν ακόμα και στο σημείο να υπερασπίζονται τους αντίχριστους, λέγοντας: «Αποκαλύπτουν απλώς κάποιες διεφθαρμένες διαθέσεις και δείχνουν μια κάποια αλαζονεία, ισχυρογνωμοσύνη και αυθαιρεσία. Μπορούν ακόμα να αντέξουν κακουχίες ενώ κάνουν τα καθήκοντά τους. Δεν πρέπει, λοιπόν, να τους κρίνουμε και να τους καταδικάζουμε· δεν πρέπει να το κάνουμε μεγάλο θέμα». Άλλοι ρωτούν: «Αν μπορούν να αντέξουν κακουχίες ενώ κάνουν τα καθήκοντά τους, είναι άνθρωποι που επιδιώκουν την αλήθεια; Έχουν παρακινήσει, παραπλανήσει ή παρασύρει άλλους παρασκηνιακά; Έχουν εξυψώσει τον εαυτό τους και έχουν καταθέσει μαρτυρία γι' αυτόν;» Οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να δουν καθαρά αυτά τα ζητήματα. Υπάρχουν ακόμα και κάποιοι άνθρωποι που, με την πρόφαση της μαρτυρίας για τον Θεό, σκόπιμα δυσφημίζουν και βλασφημούν τον Θεό, ενώ διαδίδουν ηθελημένα αβάσιμες φήμες την ώρα που αναλύουν και συζητούν τις δικές τους γνώσεις και αντιλήψεις για Εκείνον. Ακούγοντάς τους να το κάνουν αυτό, οι ψευδοεπικεφαλής μπορεί να νιώσουν πως τα λεγόμενά τους ηχούν κάπως παράξενα,

αλλά δεν μπορούν να διακρίνουν τη σοβαρότητα του θέματος ούτε, φυσικά, να δουν τον αρνητικό αντίκτυπο και τις σοβαρές συνέπειες που έχουν αυτά τα λόγια. Γι' αυτό και διάφορα περιστατικά διατάραξης και αναστάτωσης που συμβαίνουν κάτω απ' τη μύτη των ψευδοεπικεφαλής είτε τους περνούν εντελώς απαρατήρητα είτε, αν τα πάρουν είδηση, δεν ξέρουν πώς να τα χαρακτηρίσουν ή πώς να συνδέσουν τα λόγια του Θεού μ' αυτές τις καταστάσεις. Αυτά τα τόσο σαφή ζητήματα γίνονται γι' αυτούς ένα μπερδεμένο κουβάρι. Οι ψευδοεπικεφαλής είναι χαζοί. Στην εκκλησία, δεν μπορούν να διακρίνουν ποιοι άνθρωποι επιδιώκουν την αλήθεια και ποιοι άνθρωποι είναι αληθινοί πιστοί που μπορούν να αποδεχθούν την αλήθεια. Δεν μπορούν να διακρίνουν ποιοι άνθρωποι δεν επιδιώκουν την αλήθεια, αλλά συνεχίζουν να είναι ικανοί για απλές δουλειές και, ως επί το πλείστον, είναι διατεθειμένοι να πληρώσουν κάποιο τίμημα και να ενεργήσουν σύμφωνα με τις αρχές, ενώ είναι σχετικά υπάκουοι και υποτακτικοί, παρότι περιστασιακά λένε κάποια αρνητικά λόγια. Επίσης, δεν μπορούν να διακρίνουν ποιοι άνθρωποι παίζουν αποκλειστικά αρνητικό ρόλο, εξωτερικεύουν αρνητικότητα και κρίνουν τους άλλους, ενώ έχουν συνέχεια αντιλήψεις για όλες τις εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού και για τους κανόνες και τις απαιτήσεις που αφορούν όλα τα επιμέρους αντικείμενα του έργου στον οίκο του Θεού, τηρώντας στάση αντίστασης αντί για στάση αποδοχής, δείχνοντας ιδιαίτερη ασέβεια απέναντι σ' αυτά τα πράγματα και φτάνοντας ακόμα και στο σημείο να τα κρίνουν. Με δυο λόγια, οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να διακρίνουν κανέναν τύπο ανθρώπου. Ακόμα χειρότερα, μέσα στην εκκλησία υπάρχουν κάποιοι που διαδίδουν συχνά αντιλήψεις, εξωτερικεύουν αρνητικότητα και δεν διαβάζουν καν τα λόγια του Θεού στη διάρκεια των συναθροίσεων. Φτιάχνουν συνεχώς κλίκες και εμπλέκονται σε ζήλιες και διαμάχες. Κάποιοι άνθρωποι θέλουν πάντα να είναι επικεφαλής, θέλουν πάντα να ζουν εις βάρος της εκκλησίας και θέλουν πάντα να αρπάζουν την περιουσία του οίκου του Θεού. Υπάρχουν, επίσης, άνθρωποι που φαίνεται εξωτερικά να έχουν κάπως καλή συμπεριφορά, αλλά δεν παίζουν καθόλου θετικό ρόλο στα καθήκοντά τους. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να διακρίνουν αυτούς τους αρνητικούς χαρακτήρες και δεν μπορούν να τους κατηγοριοποιήσουν. Δεν μπορούν με τίποτα να διακρίνουν σε ποιο μονοπάτι βαδίζουν αυτοί οι άνθρωποι, ποια είναι η ουσία τους και αν είναι άνθρωποι που αποδέχονται την αλήθεια. Αυτό δεν είναι πρόβλημα που αφορά το επίπεδο των ψευδοεπικεφαλής; Αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής έχουν εξαιρετικά χαμηλό επίπεδο. Ό,τι κάνουν το κάνουν εντελώς χάλια και όποιο έργο αναλαμβάνουν καταλήγει σε πλήρη αποδιοργάνωση.

Κάποιοι άνθρωποι ξοδεύουν τις προσφορές χωρίς αρχές όταν κάνουν αγορές για τον οίκο του Θεού, αγοράζοντας πράγματα αυθαίρετα και χωρίς να πάρουν άδεια. Όταν το δουν αυτό οι ψευδοεπικεφαλής, μπορεί ακόμα και να πουν: «Μπορεί να ξόδεψαν λίγα παραπάνω χρήματα, αλλά είχαν καλές προθέσεις. Όταν αγοράζουμε πράγματα για τον οίκο του Θεού, πρέπει να αγοράζουμε το καλύτερο· αυτά δεν είναι πεταμένα λεφτά. Έτσι δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται οι προσφορές;» Υπάρχουν αρχές στα λόγια τους; (Όχι.) Αρα, τι είδους λόγια είναι αυτά; Δεν είναι μπερδεμένα; Τα λόγια που δεν έχουν αρχές

είναι μπερδεμένα λόγια, όπως μπερδεμένα είναι και τα αβάσιμα λόγια. Κάποιοι άνθρωποι λένε συχνά λόγια και δόγματα στη διάρκεια της εκκλησιαστικής ζωής· έχουν ιδιαίτερη ευφράδεια και μιλούν με δομημένο τρόπο που ακούγεται εξαιρετικά οργανωμένος, ενώ διαθέτουν άριστες ικανότητες αγόρευσης. Τι λένε οι ψευδοεπικεφαλής γι' ανθρώπους σαν κι αυτούς; «Η εκκλησιαστική μας ζωή βασίζεται πλήρως στον Τάδε. Έχει τη μεγαλύτερη ευφράδεια απ' όλους, καθώς και τη μεγαλύτερη κατανόηση για τα λόγια του Θεού. Χωρίς αυτόν, η εκκλησιαστική μας ζωή θα ήταν απίστευτα στεγνή και αδιάφορη». Πού να ήξεραν ότι αυτοί οι άνθρωποι λένε μόνο λόγια και δόγματα. Όσο και να τους ακούει κανείς, δεν πρόκειται να αποκομίσει τίποτα εποικοδομητικό, δεν πρόκειται να κατανοήσει την αλήθεια ούτε και να μάθει πώς να συνδέει την αλήθεια με τον εαυτό του για να κατανοήσει την κατάστασή του και να λύσει τα προβλήματά του. Με τις κολακείες και την παρακίνηση των ψευδοεπικεφαλής, βρίσκουν χώρο να δράσουν οι άνθρωποι που λένε λόγια και δόγματα, οι άνθρωποι που αγαπούν να βρίσκονται στο προσκήνιο, ακόμα κι οι άνθρωποι που βγαίνουν συχνά εκτός θέματος στις ομιλίες τους, πολυλογώντας σε κάθε συνάθροιση για κάθε είδους εξωφρενικά και ανόητα θέματα. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν είναι σε θέση να τους διακρίνουν, τους θεωρούν ακόμα και ταλαντούχους, ενώ τους κολακεύουν λέγοντας: «Μιλάτε τόσο όμορφα· γιατί δεν γράφετε άρθρα βιωματικής μαρτυρίας; Τι κρίμα!» Στην εκκλησία, κάτι τέτοιους φοιτητές πανεπιστημίου, καθηγητές και διανοούμενους οι ψευδοεπικεφαλής τούς θεωρούν θησαυρούς. Λένε: «Αυτοί οι διανοούμενοι και οι καθηγητές είναι άτομα με ταλέντο. Έχουν τεράστια εμπειρία και αναγνώριση στην κοινωνία. Αν γίνουν επικεφαλής και εργάτες στην εκκλησία, μπορεί να γίνει περισσότερο έργο, ενώ ο εκλεκτός λαός του Θεού μπορεί να επωφεληθεί περισσότερο και να αποκομίσει περισσότερα. Στο μέλλον, το εκκλησιαστικό έργο θα βασίζεται αποκλειστικά σ' αυτούς. Μ' αυτούς τους διανοούμενους στο τιμόνι, είναι σίγουρο ότι η πίστη μας στον Θεό θα φέρει ευλογίες». Συνεπώς, στις εκκλησίες όπου υπάρχουν ψευδοεπικεφαλής, όσοι έχουν θέση στην κοινωνία, όσοι έχουν γνώσεις, όσοι έχουν ευφράδεια, όσοι κενολογούν για λόγια και δόγματα, όσοι έχουν κάποιο γόητρο και ούτω καθεξής —όλοι εκείνοι που δεν κατέχουν καθόλου την αλήθεια-πραγματικότητα— έχουν θέσεις ισχύος στην εκκλησία και αντιμετωπίζονται απ' τους ψευδοεπικεφαλής ως οι κύριες δυνάμεις ή ακόμα και οι λεγόμενοι στυλοβάτες της εκκλησίας. Όταν συμβεί κάτι στην εκκλησία, λένε οι ψευδοεπικεφαλής: «Πήγαινε ρώτα τον Τάδε· ήταν διευθύνων σύμβουλος σε μια εταιρεία» ή «Πήγαινε ρώτα την Τάδε· ήταν καθηγήτρια στο πανεπιστήμιο Δείνα» ή «Πήγαινε ρώτα τον Τάδε· ήταν μεγαλοδικηγόρος σε δικηγορικό γραφείο». Οι ψευδοεπικεφαλής αντιμετωπίζουν αυτούς τους ανθρώπους ως στυλοβάτες και κύριες δυνάμεις της εκκλησίας. Μπορεί να είναι καλή η εκκλησιαστική ζωή υπό αυτές τις περιστάσεις; (Όχι.) Ποιο είναι, λοιπόν, το αποτέλεσμα; Αυτές οι λεγόμενες κύριες δυνάμεις και στυλοβάτες, είτε μυστικά είτε ακόμα και ανοιχτά, ανταγωνίζονται τους άλλους για τη θέση και φτιάχνουν κλίκες, ενώ διαδίδουν συχνά αντιλήψεις και διασπείρουν αβάσιμες φήμες. Τους αδελφούς και τις αδελφές στην εκκλησία που είναι αληθινοί πιστοί, που αγαπούν την αλήθεια, που μπορούν να αποδεχθούν την αλήθεια και έχουν αγνή

κατανόηση της αλήθειας, αυτοί οι άνθρωποι συχνά τους αποκλείουν και τους καταπιέζουν. Αυτές οι λεγόμενες εξέχουσες μορφές της κοινωνίας, είτε όταν κάνουν τα καθήκοντά τους είτε όταν αναλαμβάνουν οποιοδήποτε έργο, δεν δείχνουν καμία αφοσίωση και ποτέ δεν ενεργούν σύμφωνα με τις αλήθεια-αρχές —ακολουθούν απόλυτα τις μεθόδους της κοινωνίας των απίστων. Συνεπώς, σε μια τέτοια εκκλησία, όσοι πραγματικά επιδιώκουν την αλήθεια, όσοι έχουν αγνή κατανόηση και όσοι έχουν κάποια ανθρώπινη φύση και αίσθημα δικαίου δεν έχουν χώρο να μιλήσουν, δεν έχουν δικαίωμα να μιλήσουν και, βέβαια, δεν έχουν ούτε δικαίωμα να πάρουν αποφάσεις. Ό,τι κι αν συμβεί στην εκκλησία, αυτή η ομάδα των λεγόμενων βασικών μελών παίρνει πάντα τις τελικές αποφάσεις. Οι ψευδοεπικεφαλής εξιδανικεύουν αυτούς τους ανθρώπους και πιστεύουν τυφλά σ' αυτούς, κι έτσι καταλήγουν να βασίζονται σ' αυτούς για να βρουν λύση όποτε συμβεί κάτι. Αν αυτοί οι άνθρωποι επιδίωκαν την αλήθεια και ενεργούσαν σύμφωνα με τις αλήθεια-αρχές, κάτι τέτοιο θα ήταν καλό. Οι περισσότεροι απ' αυτούς, όμως, δεν επιδιώκουν την αλήθεια. Έχουν κάποιες γνώσεις και μόρφωση, έχουν κοινωνική θέση κι από πάνω έχουν δόλια και ύπουλη ανθρώπινη φύση, ενώ είναι εύγλωττοι και επιδέξιοι στην παραπλάνηση των άλλων. Αυτή ακριβώς είναι η φύση-ουσία των αντίχριστων. Τι αποτέλεσμα έχει το ότι οι ψευδοεπικεφαλής βασίζονται σ' αυτούς τους ανθρώπους; Κάνουν άνω κάτω το εκκλησιαστικό έργο και την τάξη της εκκλησιαστικής ζωής, ενώ καταστρέφουν τη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού, οπότε η εκκλησία χάνει εντελώς τη μαρτυρία της. Κάποιοι ψευδοεπικεφαλής ελπίζουν να αποκτήσουν στην εκκλησία κάποιον σπουδαίο που θα κατανοεί τα πολιτικά και τις τρέχουσες εξελίξεις και σκέφτονται: «Αν υπήρχε ένας τέτοιος άνθρωπος να κάνει την εκκλησία μεγαλύτερη, να ενισχύσει την επιρροή της και να βελτιώσει την υπόληψή της, τότε το έργο της διάδοσης του ευαγγελίου θα είχε ελπίδα. Πράγματι, τότε θα είχαμε κάτι να γιορτάσουμε!» Σε εκκλησίες που τις ελέγχουν ψευδοεπικεφαλής, στη διάρκεια της εκκλησιαστικής ζωής κάποιοι άνθρωποι μιλούν εκτενώς για πολιτική, για τις τρέχουσες εξελίξεις, για τη διεθνή κατάσταση και για τις εσωτερικές υποθέσεις· συζητούν για την ιδιωτική ζωή των υψηλόβαθμων πολιτικών προσώπων, ενώ αναλύουν ακόμα και τις συνωμοσίες και τις απροκάλυπτες σκευωρίες αυτών των πολιτικών προσώπων με σαφή και λογικό τρόπο. Οι ψευδοεπικεφαλής, με τα σάλια τους να τρέχουν απ' τη ζήλια, λένε: «Επιτέλους, η εκκλησία μας διαθέτει κάποιον σπουδαίο, που θα μας βγάλει ασπροπρόσωπους! Παλιά, ένιωθα συνέχεια αποκαρδιωμένος, απογοητευμένος και δεν μπορούσα να έχω ψηλά το κεφάλι, επειδή η εκκλησία μας δεν είχε έναν τέτοιο σπουδαίο άνθρωπο. Τώρα, όμως, έχουμε έναν τέτοιο άνθρωπο στην εκκλησία μας. Πρέπει, λοιπόν, να τον αφήσουμε να κάνει ό,τι θέλει και να λέει ό,τι θέλει, να του δώσουμε ελευθερία κινήσεων. Δεν κάνει πράξη την ελευθερία και τα ανθρώπινα δικαιώματα ο οίκος του Θεού; Δεν δίνει έμφαση στα ανθρώπινα δικαιώματα η Εποχή της Βασιλείας;» Οι ψευδοεπικεφαλής αντιμετωπίζουν ως σπάνιο θησαυρό όσους αρέσκονται να μιλούν για πολιτική και να σχολιάζουν τους διάσημους, όσους συχνά φλυαρούν ασταμάτητα για μεγάλοπνοες, κούφιες ιδέες ανάμεσα στους άλλους, και θέλουν να τους καλλιεργήσουν ώστε να τους

κάνουν στυλοβάτες και στηρίγματα της εκκλησίας. Έτσι, τους ενθαρρύνουν και τους επαινούν τακτικά, επειδή φοβούνται μη γίνουν αρνητικοί κι αυτό έχει αντίκτυπο στο εκκλησιαστικό έργο. Με δυο λόγια, αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής είναι απαθείς και τυφλοί. Δεν μπορούν να αναγνωρίσουν άμεσα τους διάφορους ανθρώπους που διαταράσσουν και αναστατώνουν το εκκλησιαστικό έργο. Ακόμα κι αν τους αναγνωρίσουν, δεν μπορούν να διακρίνουν την ουσία των κακών ανθρώπων. Δεν μπορούν ούτε καν να διακρίνουν τους εξόφθαλμα κακούς ανθρώπους που ανήκουν στην κατηγορία των αντίχριστων, όπως εκείνοι που φτιάχνουν κλίκες και εγκαθιδρύουν ανεξάρτητα βασίλεια. Πώς αξιολογούν οι ψευδοεπικεφαλής τους αντίχριστους όταν τους βλέπουν να φτιάχνουν κλίκες, να επιδεικνύονται και να κάνουν ό,τι θέλουν με την τεράστια δύναμη που διαθέτουν; «Αυτός ο άνθρωπος είναι εξαιρετικός, είναι στ' αλήθεια ξεχωριστός! Δεν είχα παρατηρήσει το ταλέντο του στο παρελθόν· είναι πολύ καλύτερός μου, ντρέπομαι να συγκριθώ μαζί του. Για δες τις ικανότητές του —το ένα πιάνει, το άλλο αφήνει, μιλάει κομψά και τηρεί τις υποσχέσεις του. Εγώ, απ' την άλλη, είμαι άχρηστος· σαν ντροπαλό κοριτσάκι». Θαυμάζουν απεριόριστα τους αντίχριστους, υποκλίνονται μπροστά τους και γίνονται πρόθυμα ακόλουθοί τους. Ένα χαρακτηριστικό αυτής της εκδήλωσης των ψευδοεπικεφαλής είναι η τυφλότητα κι άλλο ένα η απάθεια. Συνολικά, η ουσία αυτού του προβλήματος των ψευδοεπικεφαλής είναι το χαμηλό επίπεδο.

Οι άνθρωποι έχουν τα μάτια για να βλέπουν. Όταν κανείς δει κάτι, το μυαλό του αντιδρά και προβαίνει σε κρίσεις, ενώ, μόλις σχηματίσει μια κρίση, αναπτύσσει μια άποψη και αποκτά ένα μονοπάτι άσκησης. Αυτό αποδεικνύει ότι δεν είναι τυφλός —ό,τι κι αν δει, έχει μια κανονική αντίδραση και γνωρίζει πώς να το αντιμετωπίσει και να το χειριστεί. Έτσι είναι ένας άνθρωπος με κανονικό τρόπο σκέψης. Οι άνθρωποι έχουν μια διαδικασία αντίδρασης σε όσα βλέπουν· τα αναλογίζονται και τα σκέφτονται προσεκτικά, σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό. Καθώς ξετυλίγονται οι σκέψεις τους, σχηματίζεται σιγά σιγά στο μυαλό τους μια εικόνα του πράγματος, και αναπτύσσουν τις απόψεις, τις στάσεις και τις προσεγγίσεις τους. Ποια είναι, λοιπόν, η προϋπόθεση για να δημιουργηθούν όλα αυτά; Πρέπει τα μάτια ενός ανθρώπου να μπορούν να βλέπουν κι έπειτα να μεταφέρουν τις πληροφορίες που μάζεψαν στον εγκέφαλο και στον νου του προς βαθύτερη σκέψη. Αν ένας άνθρωπος μπορεί να βλέπει με τα μάτια, τότε δεν είναι τυφλός και μπορεί, στη συνέχεια, να σκεφτεί και να αναλογιστεί, ν' αποκτήσει επίγνωση, στάσεις και απόψεις και, τέλος, να βγάλει τα σωστά συμπεράσματα. Φυσικά, για να φτάσει κανείς σ' αυτά τα συμπεράσματα απαιτείται χρόνος. Τι σημαίνει να έχει κανείς επίγνωση, απόψεις και στάσεις προτού να φτάσει σ' αυτά τα συμπεράσματα; Σημαίνει πως το μυαλό του είναι ενεργό, δεν είναι απαθές, πράγμα που αποδεικνύει ότι αυτός ο άνθρωπος είναι ζωντανός και όχι νεκρός. Οι ψευδοεπικεφαλής έχουν χαμηλό επίπεδο. Με ποια έννοια είναι χαμηλό; Οι ψευδοεπικεφαλής δεν έχουν κανένα απ' αυτά τα δύο γνωρίσματα. Τα μάτια τους είναι ανοιχτά, αλλά δεν μπορούν να δουν τα πράγματα που συμβαίνουν ή εκτυλίσσονται, και άρα είναι τυφλοί. Επιπλέον, όταν βλέπουν κάτι, το μυαλό τους δεν αντιδρά, δεν σχηματίζουν απόψεις ούτε σκέψεις και δεν έχουν τα μέσα

και τον σωστό τρόπο για να κρίνουν κι έτσι να βγάλουν συμπεράσματα. Αυτό είναι απάθεια πνεύματος. Οι άνθρωποι με απαθές πνεύμα δεν μπορούν να διακρίνουν τίποτα, δεν αξιολογούν σωστά ούτε κρίνουν ορθά, ενώ, τέλος, δεν μπορούν να βγάλουν σωστά συμπεράσματα και δεν γνωρίζουν πώς να προσεγγίσουν, να χειριστούν ή να επιλύσουν τα τρέχοντα ζητήματα. Είναι, λοιπόν, απαθείς και αργόστροφοι. Όταν ένας άνθρωπος έχει πνεύμα απαθές και αργόστροφο σε βαθμό που να μην αντιδρά καθόλου όταν συμβαίνει κάτι, αυτό σημαίνει ότι είναι νεκρός —έτσι περιγράφεται επακριβώς το ζήτημα. Ας αφήσουμε κατά μέρος για την ώρα το αν οι ψευδοεπικεφαλής είναι όντως νεκροί, κι ας πούμε απλώς ότι έχουν χαμηλό επίπεδο. Πόσο χαμηλό είναι, ακριβώς; Όσο σημαντικό κι αν είναι το γεγονός που θα συμβεί, δεν μπορούν να το δουν, ενώ, ακόμα κι αν το δουν, δεν μπορούν να το διακρίνουν. Για παράδειγμα, όσον καιρό κι αν εργάζονται οι ψευδοεπικεφαλής, δεν μπορούν να βγάλουν συμπεράσματα πάνω στο ποια είναι η ουσία ενός ζητήματος, στο πώς να το κατηγοριοποιήσουν, στο πώς να το χαρακτηρίσουν ή στο πού βασίζεται ο χαρακτηρισμός· δεν γνωρίζουν πώς να αξιολογούν αυτά τα πράγματα και δεν έχουν πρότυπα και αρχές για την αξιολόγησή τους. Είναι μπερδεμένοι άνθρωποι που δεν έχουν πνευματική κατανόηση. Αυτή είναι η πρωταρχική εκδήλωση των ψευδοεπικεφαλής στην πρώτη εργασία. Είναι τυφλοί, ανόητοι, χαζοί και απαθείς, αλλά και πάλι θέλουν να γίνουν επικεφαλής. Δεν καθυστερούν έτσι τα πράγματα; Δεν δημιουργούνται μεγάλα προβλήματα; Αν κάποιος δεν έχει υπηρετήσει ποτέ ξανά ως επικεφαλής και μόλις τώρα έρχεται αντιμέτωπος με κάτι για πρώτη φορά, κι αν πρόκειται για ζήτημα που δεν το αναφέρουν τα λόγια του Θεού και οι άνθρωποι δεν το έχουν καν ακούσει —αν, δηλαδή, δεν έχει καμία εμπειρία ή γνώση γι' αυτό το ζήτημα— υπό αυτές τις περιστάσεις θα του πάρει χρόνο να αποκτήσει την κατάλληλη διορατικότητα και τις σωστές στάσεις και απόψεις. Γιατί, όμως, λέμε πως οι ψευδοεπικεφαλής είναι απαθείς και τυφλοί; Επειδή Εγώ έχω πει τόσα λόγια, όμως όσο κι αν εκθέτω και αναλύω τα πράγματα, όσα παραδείγματα κι αν δίνω, οι ψευδοεπικεφαλής, αφού ακούσουν τα λόγια Μου, απλώς γνωρίζουν τα ίδια τα ζητήματα, αλλά δεν κατανοούν από αυτά τις αλήθεια-αρχές. Επιπλέον, όσο περισσότερο μιλάω τόσο περισσότερο μπερδεύονται. Λένε: «Είναι πολλά τα ζητήματα, τα λόγια και οι ιστορίες —ποιος μπορεί να τα θυμάται όλα αυτά και να τα συνδέσει με την αληθινή ζωή; Μη λες τόσο πολλά, έχω πρόβλημα να τα αφομοιώσω και να τα κατανοήσω. Πες μου απλώς πώς να χειριστώ αυτόν τον άνθρωπο: Να τον αποβάλω ή να τον κρατήσω;» Δεν είναι απάθεια αυτό; Είναι ακραία απάθεια! Στην πραγματικότητα, το να πει κανείς ότι κάποιος είναι απαθής τού αφήνει ένα περιθώριο, αφού ο συγκεκριμένος άνθρωπος μπορεί να είναι νεαρός, ίσως αμόρφωτος, ή μπορεί να είναι πολύ μεγάλος σε ηλικία και λίγο μπερδεμένος —μια τέτοια διατύπωση δεν πληγώνει τον εγωισμό του. Στην πραγματικότητα, όμως, πρόκειται για χαμηλό επίπεδο και έλλειψη ικανότητας να κατανοήσει την αλήθεια. Αυτή η εξήγηση το καθιστά σαφές.

Αν προκύψει στην εκκλησία σοβαρή διατάραξη και αναστάτωση και οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να διακρίνουν την ουσία αυτών των προβλημάτων, είναι ικανοί για το έργο της ηγεσίας; Θα είναι προστατευμένοι υπό την ηγεσία τους οι αδελφοί κι οι αδελφές; Είναι

δυνατόν να προστατευτούν και να διατηρηθούν το εκκλησιαστικό έργο, το περιβάλλον όπου κάνουν τα καθήκοντά τους οι αδελφοί κι οι αδελφές, καθώς και η κανονική τάξη της εκκλησιαστικής ζωής; Αυτά είναι τα πιο στοιχειώδη πράγματα που πρέπει να πετύχουν οι επικεφαλής και οι εργάτες. Μπορούν να τα πετύχουν αυτά οι ψευδοεπικεφαλής; Όχι, δεν μπορούν. Δεν μπορούν καν να αναγνωρίσουν και να διακρίνουν τους ανθρώπους, τα γεγονότα και τα πράγματα που προκαλούν διατάραξη και αναστάτωση, οπότε πώς θα μπορούσαν να προχωρήσουν στα επόμενα βήματα του έργου τους; Δεν μπορούν καν να διακρίνουν τα πιο βασικά, όπως το τι είναι καλός άνθρωπος, τι είναι κακός άνθρωπος, τι είναι δόλιος άνθρωπος ή τι είναι υποκριτής —πώς γίνεται να χειριστούν το εκκλησιαστικό έργο; Είναι ανίκανοι για κάτι τέτοιο. Δεν είναι ότι επιλέγουν επίτηδες να μην κάνουν αληθινό έργο ή ότι είναι τεμπέληδες και ενδίδουν στα οφέλη της θέσης· είναι απλώς ότι έχουν χαμηλό επίπεδο και δεν είναι ικανοί να κάνουν το έργο τους. Αυτή είναι η ουσία του προβλήματος. Οι άνθρωποι με πολύ χαμηλό επίπεδο μπορούν μόνο να αραδιάζουν λόγια και δόγματα και να τηρούν τους κανονισμούς· στη διάρκεια των συναθροίσεων, μπορούν μόνο να καλοπιάνουν και να ενθαρρύνουν τους άλλους, λέγοντας φράσεις όπως: «Πίστεψε σωστά στον Θεό! Πώς είναι δυνατόν να ενδίδεις στις σαρκικές ανέσεις σε τέτοιους καιρούς; Πώς είναι δυνατόν να λαχταράς ακόμα χρήματα και κοσμικά πράγματα; Θα έχει ραγίσει η καρδιά του Θεού!» Μπορούν μόνο να κάνουν τέτοιου τύπου κηρύγματα. Όταν γίνονται διάφορες κακές πράξεις, όπως η διατάραξη, η αναστάτωση και η εξωτερίκευση αρνητικότητας, δεν μπορούν ούτε να τις δουν ούτε να τις αναγνωρίσουν. Οι αδελφοί κι οι αδελφές θέλουν να ζήσουν μια κανονική εκκλησιαστική ζωή και δεν μπορούν· θέλουν να έχουν ένα κατάλληλο περιβάλλον για να κάνουν τα καθήκοντά τους και δεν μπορούν. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να λύσουν αυτά τα προβλήματα, άρα σε τι χρησιμεύουν; Οι αδελφοί κι οι αδελφές θέλουν να ζήσουν την εκκλησιαστική ζωή, να κατανοήσουν την αλήθεια και να εξαλείψουν τις δυσκολίες και τις αρνητικές καταστάσεις τους. Ανυπομονούν και ελπίζουν ότι οι επικεφαλής και οι εργάτες θα μπορέσουν να συναναστραφούν ξεκάθαρα και διεξοδικά πάνω στην αλήθεια για να επιλύσουν αυτά τα αληθινά θέματα. Αν σε μια εκκλησία έχουν δύναμη οι ψευδοεπικεφαλής, γίνεται να επιλυθούν αυτά τα αληθινά θέματα; Οι ψευδοεπικεφαλής δεν κατανοούν την καρδιά του εκλεκτού λαού του Θεού ούτε μπορούν να δουν τις δυσκολίες του. Αντ' αυτού, συνεχίζουν να λένε λόγια και δόγματα και να φλυαρούν ασταμάτητα για μεγαλόπνοες, κούφιες ιδέες, πράγμα που προκαλεί μεγάλη απογοήτευση στον εκλεκτό λαό του Θεού. Ποιος θα ήθελε ακόμα να πηγαίνει τακτικά στις συναθροίσεις; Γίνεται οι ψευδοεπικεφαλής να λάβουν υπόψη τις προθέσεις του Θεού και, σύμφωνα με τα λόγια και τις απαιτήσεις Του, να απομακρύνουν απ' την εκκλησία αυτούς τους κακούς ανθρώπους, τους δύσπιστους, τους καιροσκόπους και τους αχαλίνωτους ανθρώπους που είναι μοχθηροί και αγαπούν τα κοσμικά πράγματα, εμποδίζοντας την παρέμβασή τους και την αναστάτωση που προκαλούν στον εκλεκτό λαό του Θεού, και δίνοντας στον εκλεκτό λαό του Θεού τη δυνατότητα να ζήσει μια κανονική εκκλησιαστική ζωή; Μπορούν να το πετύχουν αυτό οι ψευδοεπικεφαλής; Δεν

μπορούν. Όταν διατυπώνει κάποιος ένα τέτοιο αίτημα, τι λένε οι ψευδοεπικεφαλής; «Τι γκρινιάρης που είσαι! Νομίζεις πως μόνο εσύ αγαπάς τον Θεό και θέλεις να είσαι αφοσιωμένος όταν κάνεις το καθήκον σου; Και ποιος δεν το θέλει αυτό; Κι εκείνοι πιστεύουν στον Θεό και είναι εκλεκτοί του Θεού. Παρότι έχουν κάποια προβλήματα, πρέπει να τους φερθούμε σωστά. Μη βρίσκεις συνεχώς ψεγάδια στους άλλους. Εκμεταλλεύσου την ευκαιρία για να κάνεις περισσότερη αυτοκριτική και να αποκτήσεις μεγαλύτερη αυτογνωσία· πρέπει να μάθεις να είσαι ανεκτικός και υπομονετικός». Οι ψευδοεπικεφαλής είναι μπερδεμένοι και τυφλοί, ενώ δεν έχουν αρχές στο πώς αντιμετωπίζουν τους διάφορους τύπους ανθρώπων. Δεν μπορούν να διακρίνουν όσους πρέπει να περιοριστούν ή να αποπεμφθούν, αλλά επιτρέπουν σ' αυτούς τους ανθρώπους να κάνουν ό,τι θέλουν και να φέρονται σαν τύραννοι στην εκκλησία, ενώ τους δίνουν άφθονο χώρο δράσης, πράγμα που φέρνει τα πάνω κάτω στην εκκλησία, σε σημείο που ο βαθμός ποικιλομορφίας σε ορισμένες εκκλησίες μπορεί να περιγραφεί με μία φράση: Έχουν κάθε καρδιάς καρύδι. Άνθρωποι κακοί, δύσπιστοι και αχαλίνωτοι, τοπικοί τύραννοι, ακόμα και κάποιοι που θα ξεπουλούσαν την εκκλησία και τους αδελφούς και τις αδελφές με την πρώτη υποψία κινδύνου —κάθε καρδιάς καρύδι βρίσκεται σ' αυτές τις εκκλησίες. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να διακρίνουν αυτούς τους ανθρώπους και ούτε τους χειρίζονται ούτε τους αντιμετωπίζουν. Συνεπώς, υπό την ηγεσία τέτοιων τυφλών και απαθών ψευδοεπικεφαλής, ο εκλεκτός λαός του Θεού δεν μπορεί να προστατευτεί, ενώ το εκκλησιαστικό έργο και η κανονική τάξη της εκκλησίας δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να διατηρηθούν. Σε τέτοια ετερόκλητη εκκλησιαστική ζωή, πώς να μπορέσουν να κατανοήσουν και να κερδίσουν την αλήθεια όσοι αγαπούν την αλήθεια και είναι διατεθειμένοι να την αποδεχθούν; Δεν θα νιώσουν πόνο στην καρδιά αυτοί οι άνθρωποι; Αν κάποιος επικεφαλής εκκλησίας δεν μπορεί να διατηρήσει καταπώς πρέπει το εκκλησιαστικό έργο, την κανονική τάξη της εκκλησιαστικής ζωής και τα περιβάλλοντα όπου κάνουν τα καθήκοντά τους οι αδελφοί κι οι αδελφές, αν δεν μπορεί να εγγυηθεί την ασφάλεια όλων αυτών, τότε αυτός ο επικεφαλής είναι αναμφίβολα ψευδοεπικεφαλής. Γιατί του δίνεται ο τίτλος του ψευδοεπικεφαλής; Επειδή είναι τυφλός και απαθής, πράγμα που έχει ως αποτέλεσμα ξανά και ξανά οι κακοί άνθρωποι να διαταράσσουν και να αναστατώνουν το εκκλησιαστικό έργο· επιπλέον, ακόμα κι όταν ήδη υπάρχουν οι συνέπειες όλων αυτών, εκείνος και πάλι δεν μπορεί να χειριστεί και να επιλύσει τα θέματα άμεσα και με ακρίβεια ούτε μπορεί να διατηρήσει καταπώς πρέπει το εκκλησιαστικό έργο και την εκκλησιαστική ζωή των αδελφών. Για να το θέσουμε ευγενικά, τέτοιοι επικεφαλής δεν είναι ικανοί στο έργο τους· για να το θέσουμε με ακρίβεια, αποτυγχάνουν πλήρως στις ευθύνες τους. Παρότι υπηρετούν ως επικεφαλής, εκείνοι προστατεύουν τα συμφέροντα των κακών ανθρώπων και τα συμφέροντα των υπηρετών του Σατανά, ενώ αδιαφορούν για το εκκλησιαστικό έργο και τη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού. Υπερασπίζονται αυτούς τους κακούς ανθρώπους και τους αφήνουν να διαταράσσουν και να αναστατώνουν την εκκλησιαστική ζωή σε βάρος των αδελφών, τους οποίους βλάπτουν.

Κρίνοντας απ' το επίπεδο και τις εκδηλώσεις τους, έχουν απλώς χαμηλό επίπεδο και είναι ανίκανοι στο έργο τους, κι έτσι δεν μπορούν να χαρακτηριστούν αντίχριστοι· ωστόσο, οι συνέπειες των ενεργειών τους στο εκκλησιαστικό έργο είναι σοβαρές. Η φύση των ενεργειών τους είναι ίδια με των αντίχριστων που εγκαθιδρύουν ανεξάρτητα βασιλεία και καταπιέζουν τους αδελφούς και τις αδελφές. Και οι δύο προφυλάσσουν και ανέχονται τους κακούς ανθρώπους, ενώ αφήνουν τους υπηρέτες του Σατανά να ενεργούν όπως τους αρέσει στην εκκλησία. Απλώς οι ψευδοεπικεφαλής δεν κάνουν κακό ούτε αναστατώνουν το εκκλησιαστικό έργο ανοιχτά και απροκάλυπτα όπως κάνουν οι αντίχριστοι. Δεν προσελκύουν επίτηδες τους ανθρώπους ούτε τους κάνουν να τους υπακούσουν, αλλά το τελικό αποτέλεσμα είναι το ίδιο με αυτό που έχει η εγκαθίδρυση ανεξάρτητων βασιλείων απ' τους αντίχριστους. Και στις δύο περιπτώσεις, το αποτέλεσμα είναι οι αδελφοί κι οι αδελφές που αγαπούν την αλήθεια και κάνουν με ειλικρίνεια τα καθήκοντά τους να βλάπτονται και να καταστρέφονται, χωρίς διέξοδο για να ζήσουν. Σε ένα τέτοιο περιβάλλον και σε μια τέτοια εκκλησιαστική ζωή, οι αδελφοί κι οι αδελφές που κάνουν με ειλικρίνεια τα καθήκοντά τους δυσκολεύονται πολύ να προοδεύσουν στη ζωή τους, αλλά και να κάνουν τα καθήκοντά τους κανονικά. Φυσικά, το έργο της διάδοσης του ευαγγελίου και τα διάφορα επιμέρους αντικείμενα του εκκλησιαστικού έργου βρίσκουν κι αυτά σοβαρά εμπόδια και δεν μπορούν να εξελιχθούν κανονικά. Αυτή είναι η πρώτη εκδήλωση των ψευδοεπικεφαλής που αναλύουμε στο πλαίσιο της δωδέκατης ευθύνης: Δεν παίρνουν είδηση και δεν μπορούν να διακρίνουν τους ανθρώπους, τα γεγονότα και τα πράγματα που παρουσιάζονται γύρω τους. Αυτή η εκδήλωση αρκεί για να χαρακτηριστούν τέτοιοι άνθρωποι ως ψευδοεπικεφαλής.

II. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν χειρίζονται σύμφωνα με τις αρχές τους ανθρώπους που διαταράσσουν και αναστατώνουν το εκκλησιαστικό έργο

Όσον αφορά τη δεύτερη εργασία που περιγράφεται στη δωδέκατη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών, θα εκθέσουμε και θα αναλύσουμε τις εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής. Η δεύτερη εργασία είναι ότι οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να χρησιμοποιούν τις αλήθεια-αρχές για να επιλύσουν άμεσα τα θέματα μόλις τα αναγνωρίσουν. Ωστόσο, και σ' αυτήν την εργασία είναι ανίκανοι οι ψευδοεπικεφαλής. Γι' αυτό, η δεύτερη εκδήλωση των ψευδοεπικεφαλής που θα αναλύσουμε είναι ότι δεν γνωρίζουν τις αρχές για τη διαχείριση των διάφορων ανθρώπων, γεγονότων και πραγμάτων που διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο του Θεού και την κανονική τάξη της εκκλησιαστικής ζωής. Όταν οι ψευδοεπικεφαλής συμμετέχουν στην εκκλησιαστική ζωή, τότε τρώνε και πίνουν τα λόγια του Θεού και προσεύχονται διαβάζοντας τα λόγια του Θεού, εντούτοις δεν κατανοούν ποτέ τι σημαίνουν τα λόγια του Θεού, δεν συλλαμβάνουν ποτέ τις αρχές όλων όσα λέει ο Θεός και δεν γνωρίζουν τις αρχές και τα πρότυπα που απαιτεί ο Θεός για διάφορα ζητήματα. Αυτό έρχεται να επιβεβαιώσει ότι οι ψευδοεπικεφαλής δεν έχουν την ικανότητα να κατανοήσουν την αλήθεια, ενώ έχουν υπερβολικά χαμηλό επίπεδο. Λένε κάποιοι: «Πώς μπορείς να λες ότι το επίπεδό τους

είναι χαμηλό; Μαγειρεύουν πολύ καλά, ντύνονται κομψά και μιλούν ευχάριστα στην αλληλεπίδρασή τους με τους άλλους· σε όλους αρέσει να τους ακούν». Μπορεί η εμφάνιση ενός ανθρώπου να αντιπροσωπεύει την ουσία του; Το ότι μπορεί να κάνει καλά κάποια πράγματα εξωτερικά σημαίνει ότι έχει καλό επίπεδο; Προκειμένου να αξιολογηθεί, να μετρηθεί και να χαρακτηριστεί το οτιδήποτε, πρέπει πάντα να υπάρχει ένα ακριβές πρότυπο. Για να μετρηθεί το επίπεδο ενός ανθρώπου, το πρότυπο είναι το αν η κατανόησή του για τα λόγια του Θεού είναι αγνή. Όταν λέει κανείς πως αυτοί οι άνθρωποι έχουν χαμηλό επίπεδο, αναφέρεται κυρίως στο ότι δεν έχουν την ικανότητα να κατανοήσουν την αλήθεια. Μετράμε το επίπεδο ενός ανθρώπου με βάση την ικανότητά του να κατανοήσει τα λόγια του Θεού. Δεν είναι πολύ αντικειμενικό και δίκαιο αυτό; (Ναι.) Ως δημιουργήμα, αν δεν μπορείς να κατανοήσεις τα λόγια του Δημιουργού, τι επίπεδο έχεις; Δουλεύει καθόλου το μυαλό σου; Ένα τέτοιο άτομο δεν έχει ανθρώπινο επίπεδο· το επίπεδό του είναι τόσο χαμηλό που δεν μπορεί καν να κατανοήσει τα λόγια του Θεού —μπορεί ένα τέτοιο άτομο να κερδίσει την αλήθεια ως πιστός στον Θεό;

Τώρα θα συναναστραφούμε πάνω στη δεύτερη εκδήλωση των ψευδοεπικεφαλής και θα την αναλύσουμε. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν γνωρίζουν πώς να αντιμετωπίζουν όσους διαταράσσουν και αναστατώνουν το εκκλησιαστικό έργο, ενώ δεν μπορούν να διακρίνουν τους διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα. Αυτό αρκεί για να δείξει πως οι ψευδοεπικεφαλής έχουν χαμηλό επίπεδο, δεν έχουν την ικανότητα να κατανοήσουν την αλήθεια και δεν διαθέτουν το επίπεδο που απαιτείται για να κατανοήσουν τα λόγια του Θεού. Κάποιος, για παράδειγμα, αντιδρά διαρκώς απέναντι σε όποιον είναι επικεφαλής. Οι ψευδοεπικεφαλής μπορούν κι αυτοί να παρατηρήσουν πως αυτός ο άνθρωπος έχει προβλήματα και να διαισθανθούν ότι μοιάζει κακός άνθρωπος και αντίχριστος. Μπορούν να εντοπίσουν κάποια στοιχεία για τα πράγματα —κάτι είναι κι αυτό. Αν, όμως, τους ρωτήσεις: «Τι σε κάνει να λες ότι μοιάζει με αντίχριστο και κακό άνθρωπο; Υπάρχουν συγκεκριμένες εκδηλώσεις που το αποδεικνύουν; Μπορείς να αποφανθείς ότι είναι αντίχριστος και κακός άνθρωπος επειδή απλώς αντιδρά διαρκώς απέναντι σε όποιον είναι επικεφαλής; Από μόνο του αυτό δεν αρκεί για να τον χαρακτηρίσεις έτσι· είναι απλώς θέμα διάθεσης, πρόβλημα αλαζονείας και αυταρέσκειας. Έχει φύση αντίχριστου; Είναι άτομο που αποστρέφεται την αλήθεια και μισεί την αλήθεια; Έχει αναστατώσει το εκκλησιαστικό έργο; Έχει καταδικάσει όλους τους επικεφαλής και τους εργάτες ως ψευδοεπικεφαλής και αντίχριστους; Έχει κάνει κάτι απ' όλα αυτά;» εκείνοι απαντούν: «Έτσι φαίνεται». Αν ρωτήσεις μετά: «Πώς πρέπει, τότε, να τον χαρακτηρίσουμε και να τον αντιμετωπίσουμε;» λένε πως δεν ξέρουν. Αν ρωτήσεις: «Όσον αφορά αυτόν τον τύπο ανθρώπου, πρέπει να τον προειδοποιήσουμε και να τον εκθέσουμε, ώστε να βοηθήσουμε τους αδελφούς και τις αδελφές να αποκτήσουν διάκριση;» και πάλι δεν ξέρουν. Στην προκειμένη περίπτωση, αυτά τα άτομα είναι ανίκανα και ανίκανα να διακρίνουν το οτιδήποτε. Μπορούν να παρατηρήσουν κάποια στοιχεία, αλλά δεν γνωρίζουν πώς να χαρακτηρίσουν ή να χειριστούν έναν τέτοιο άνθρωπο σύμφωνα με τις αρχές. Μπορούν να λύσουν αληθινά προβλήματα; Μπορούν να

βοηθήσουν τον εκλεκτό λαό του Θεού να αντλήσει διδάγματα; Άτομα σαν κι αυτά, εφόσον είναι κακοί άνθρωποι και αντίχριστοι, αργά ή γρήγορα θα αποβληθούν. Αν, ωστόσο, τα αποπέμψεις ή τα απομονώσεις προτού διαπράξουν όντως κακές πράξεις, εκείνα θα αντιδράσουν, ενώ οι αδελφοί κι οι αδελφές δεν θα έχουν τη δυνατότητα να κατανοήσουν γιατί το έκανες. Γι' αυτό, είναι απαραίτητο να τα αφήσεις να δράσουν για ένα διάστημα. Όταν οι κακές τους ενέργειες αρχίσουν να γίνονται όλο και πιο προφανείς, όταν αρχίσουν να διαδίδουν παραλογισμούς και αβάσιμες φήμες, να παραπλανούν και να προσπαθούν να πάρουν με το μέρος τους τους αδελφούς και τις αδελφές, να ανταγωνίζονται τους άλλους για τη δύναμη και την επιρροή, να εγκαθιδρύουν ένα ανεξάρτητο βασίλειο και να προσπαθούν να διαλύσουν το εκκλησιαστικό έργο, τότε οι περισσότεροι άνθρωποι θα μπορέσουν να αναγνωρίσουν ξεκάθαρα τη φύση-ουσία τους και φυσικά θα μπορέσουν να ορθώσουν το ανάστημά τους και να τους εκθέσουν, να τους διακρίνουν και να τους απορρίψουν. Τότε, μπορείς να τους αποπέμψεις και να τους αντιμετωπίσεις σύμφωνα με τις αλήθεια-αρχές. Μόνο αν εργαστείς έτσι θα βοηθήσεις τους αδελφούς και τις αδελφές να αναπτύξουν διάκριση. Μπορούν να χειριστούν και να λύσουν τα προβλήματα μ' αυτόν τον τρόπο οι ψευδοεπικεφαλής; Οι ψευδοεπικεφαλής δεν έχουν αυτό το επίπεδο ούτε αυτήν τη σοφία. Βλέπεις κανέναν ψευδοεπικεφαλής να μπορεί να αντιμετωπίσει άμεσα τους κακούς ανθρώπους και τους αντίχριστους; Ούτε έναν. Γι' αυτό, οι ψευδοεπικεφαλής δεν υπάρχει καμία περίπτωση να προστατεύσουν τους αδελφούς και τις αδελφές απ' την αναστάτωση των κακών ανθρώπων και την παραπλάνηση των αντίχριστων. Οι περισσότεροι ψευδοεπικεφαλής όχι μόνο δεν καταφέρνουν να αποκτήσουν αυτογνωσία αφού απαλλαγούν απ' τα καθήκοντά τους, αλλά και διαμαρτύρονται πολύ, παραπονιούνται πως ο οίκος του Θεού τούς φέρεται άδικα, λένε πως «τους πέταξαν σαν στυμμένη λεμονόκουπα» και ισχυρίζονται πως κατέβαλαν προσπάθεια, αλλά κανείς δεν την αναγνώρισε και αδικήθηκαν. Αν τους εκθέσεις ως ψευδοεπικεφαλής, συνεχίζουν να αντιδρούν, ενώ σκέφτονται: «Υπηρέτησα αρκετά χρόνια ως επικεφαλής· ακόμα κι αν δεν πέτυχα τίποτα, τουλάχιστον άντεξα τις κακουχίες. Γιατί με απάλλαξαν απ' τα καθήκοντά μου; Με πέταξαν σαν στυμμένη λεμονόκουπα!» Με όποιον τρόπο κι αν τους εκθέσεις, εκείνοι συνεχίζουν να αντιδρούν. Φτάνουν ακόμα και στο σημείο να πουν: «Όταν ανακάλυπτα έναν αντίχριστο, με έπιανε τέτοια ανησυχία που συχνά έβγαζα άφθες στο στόμα κι έχανα τον ύπνο μου. Θα γινόταν να κουβαλάω τέτοιο φορτίο αν ήμουν ψευδοεπικεφαλής;» Δεν έκαναν σε κανέναν βαθμό το απαραίτητο έργο, δεν ήταν καθόλου ικανοί γι' αυτό, δεν ήξεραν καν τι να κάνουν, κι όμως καταφέρνουν και πάλι να αυτοθαυμάζονται. Δεν είναι πρόβλημα αυτό; Τι αηδιαστικό που είναι!

Όσον αφορά τα διάφορα προβλήματα που προκύπτουν στην εκκλησία, οι ψευδοεπικεφαλής σαφώς και γνωρίζουν ότι η φύση τους είναι να προκαλούν διατάραξη και αναστάτωση στο εκκλησιαστικό έργο, κι όμως τα αγνοούν. Όταν βλέπουν εξόφθαλμα προβλήματα, απλώς ενεργούν μηχανικά και δεν τολμούν να εκθέσουν κρίσιμα, ουσιώδη ζητήματα. Κάνουν μόνο μερικούς υπαινιγμούς και κάποιες προτροπές, κηρύσσοντας τα

δόγματα χωρίς να αντιμετωπίζουν ουσιαστικά τα θέματα, κι αυτό είναι όλο. Όταν έρχονται αντιμέτωποι με κακούς ανθρώπους και αντίχριστους, δεν ξέρουν τι να κάνουν και υιοθετούν μια στάση αδιαφορίας, σαν να μην τους αφορά καθόλου το θέμα. Δεν γνωρίζουν ποιος είναι ο πιο κατάλληλος τρόπος αντιμετώπισης αυτών των θεμάτων, δεν γνωρίζουν τι να πουν για να λύσουν τα προβλήματα, δεν γνωρίζουν πώς να προστατεύσουν τους αδελφούς και τις αδελφές και δεν κουβαλούν κανένα φορτίο. Το μόνο που έχουν είναι λίγη καλή θέληση: «Το ξέρω ότι είσαι κακός άνθρωπος. Δεν πρόκειται να σ' αφήσω να αναστατώσεις και να βλάψεις τους αδελφούς και τις αδελφές. Όσο βρίσκομαι σ' αυτό το πόστο, πρέπει να προστατεύσω τους αδελφούς και τις αδελφές και να εκπληρώσω την ευθύνη μου μέχρι τέλους». Σε τι ωφελεί αυτό; Έχεις λύσει το πρόβλημα; Όσο εσύ είσαι απασχολημένος με την ανησυχία σου, μήπως οι αντίχριστοι θα κάτσουν με σταυρωμένα χέρια; Θα σταματήσουν να αναστατώνουν το εκκλησιαστικό έργο; Όταν δουν πως είσαι ένας άχρηστος και δειλός επικεφαλής, ένα χαμένο κορμί χωρίς καμία σοφία και χωρίς απολύτως καμία εργασιακή ικανότητα, δεν πρόκειται να σε πάρουν καθόλου στα σοβαρά. Οι περισσότεροι αντίχριστοι και κακοί άνθρωποι είναι ιδιαίτερα πονηροί και ύπουλοι. Παραπλανούν και αναστατώνουν τους αδελφούς και τις αδελφές, κι εσύ δεν μπορείς να κάνεις τίποτα για να τους σταματήσεις ή να τους εμποδίσεις, ούτε και ξέρεις από ποιον να ζητήσεις βοήθεια για να επιλύσεις τα θέματα· είσαι απλώς ανήσυχος και ταραγμένος, ενώ προσεύχεσαι κλαίγοντας. Η εικόνα σου είναι τελείως αξιοθρήνητη· φαίνεται να σε νοιάζουν πολύ οι προθέσεις του Θεού και να έχεις μεγάλο ενδιαφέρον για τους αδελφούς και τις αδελφές. Δεν μπορείς να αντιμετωπίσεις ούτε τόσο εξόφθαλμα κακούς ανθρώπους όπως οι αντίχριστοι. Είσαι ανίκανος να αναλύσεις τις ενέργειες και τις συμπεριφορές των αντίχριστων σύμφωνα με την αλήθεια ούτε και μπορείς να εκθέσεις δημόσια τις προθέσεις, τα κίνητρα και τις συμπεριφορές των αντίχριστων για να βοηθήσεις τους αδελφούς και τις αδελφές να αναπτύξουν διάκριση. Τίποτα απ' όλα αυτά δεν μπορείς να κάνεις. Κάποιοι ψευδοεπικεφαλής φτάνουν ακόμα και στο σημείο να πουν: «Κανείς δεν πρέπει να εκθέτει τους αντίχριστους. Αν οι αδελφοί κι οι αδελφές γνωρίζουν ότι κάποιος είναι αντίχριστος και τον αποφεύγουν, τότε ο αντίχριστος θα προσπαθήσει να εκδικηθεί». Δεν είναι άχρηστος και δειλός αυτός ο άνθρωπος; Μπορούν τέτοιοι άνθρωποι να χειριστούν το εκκλησιαστικό έργο; Μπορούν να προστατεύσουν τους αδελφούς και τις αδελφές ώστε να μπορέσουν να βιώσουν μια κανονική εκκλησιαστική ζωή; Τι είδους μέθοδος είναι αυτή για την επίλυση των προβλημάτων; Όταν δεν συμβαίνει τίποτα, μπορεί να κηρύσσει δόγματα ασταμάτητα, αλλά όταν συμβεί κάτι, είναι συγχυσμένος και μπερδεμένος, μόνο να κλαίει μπορεί. Δεν είναι άχρηστος και δειλός; Όταν βλέπει τους αδελφούς και τις αδελφές να παραπλανιούνται απ' τους αντίχριστους και να αναστατώνονται από κακούς ανθρώπους, δεν ξέρει τι να κάνει, δεν έχει τρόπο να ανταποκριθεί. Δεν ξέρει καν πώς να κάνει το πιο βασικό, δηλαδή να ενώσει τις δυνάμεις του με τους αδελφούς και τις αδελφές στην εκκλησία που, σε κάποιον βαθμό, έχουν αίσθημα δικαίου, έχουν ανθρώπινη φύση και μπορούν να αποδεχθούν την αλήθεια, ώστε να συναναστραφούν όλοι μαζί, να

χρησιμοποιήσουν τα λόγια του Θεού για να λύσουν αυτά τα προβλήματα, αλλά και να εκθέσουν και να διακρίνουν τους αντίχριστους. Δεν είναι χαμένη υπόθεση ένας τέτοιος άνθρωπος; (Ναι.) Κάποιοι ψευδοεπικεφαλής είναι υπερβολικά επιφυλακτικοί, δειλοί και άχρηστοι. Σε ποιον βαθμό φτάνει η δειλία και η αχρηστία τους; Όταν έρχονται κακοί άνθρωποι να διαταράξουν και να αναστατώσουν το εκκλησιαστικό έργο, μιλώντας με ιδιαίτερη σκληρότητα και θράσος, εκείνοι τρέμουν απ' τον φόβο τους και σκέφτονται: «Δεν τολμώ να τον αντιμετωπίσω. Είναι επικίνδυνος· είναι ένας κακός άνθρωπος μες στον κόσμο. Αν τον εκθέσω για να προστατεύσω τους αδελφούς και τις αδελφές, είναι σίγουρο ότι θα βρει κάτι εναντίον μου και θα μ' εκδικηθεί. Πώς θα συνεχίσω τότε να είμαι επικεφαλής; Ξέρει πού μένω. Μήπως κάνει κακό στην οικογένειά μου; Μήπως με αναφέρει για την πίστη μου στον Θεό;» Τέτοιοι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να αναλάβουν εκκλησιαστικό έργο. Ο υπερβολικός τρόμος που έχουν τους κρατά σε ένα τέλμα αδράνειας· δεν υπάρχει περίπτωση, φυσικά, να κατανοήσουν τις αρχές για τον χειρισμό τέτοιων θεμάτων και τέτοιων ανθρώπων. Οποιοσδήποτε χαρακτηρίζεται ως άτομο που διαταράσσει και αναστατώνει το εκκλησιαστικό έργο δεν είναι απλώς κάποιος που κάνει ένα λάθος κάθε τόσο, αλλά η ανθρώπινη φύση του έχει τόση κακία που διαπράττει συνεχώς παραπτώματα από απερισκεψία, καθώς και πολυάριθμες κακές πράξεις. Τέτοια άτομα αναμφίβολα έχουν ουσία κακών ανθρώπων. Για τον χειρισμό των κακών ανθρώπων απαιτούνται και συνετές μέθοδοι. Πρέπει να λαμβάνεις υπόψη το ιστορικό και το περιβάλλον, καθώς και τις ενέργειες στις οποίες μπορεί να προβούν οι κακοί άνθρωποι αφού αντιμετωπιστούν, και το αν αυτό μπορεί να φέρει προβλήματα στην εκκλησία. Μόνο αν λάβεις προσεκτικά υπόψη αυτές τις πτυχές μπορείς να χειριστείς κατάλληλα το ζήτημα, με τρόπο που συμβαδίζει με τις αλήθεια-αρχές και εμπεριέχει σοφία. Όσοι κατανοούν την αλήθεια αντιλαμβάνονται τις αρχές χωρίς να το συνειδητοποιούν ενώ χειρίζονται τέτοια θέματα. Καθώς κάνουν αυτό το έργο, κατανοούν σιγά σιγά πώς να χειρίζονται τους διάφορους ανθρώπους, αναπτύσσουν τρόπους και μεθόδους και έχουν σοφία μες στην καρδιά τους. Οι ψευδοεπικεφαλής, όμως, δεν έχουν σε κανέναν βαθμό αυτούς τους τρόπους, τις μεθόδους και τη σοφία. Αυτό οφείλεται στο ότι δεν νοιάζονται για τις προθέσεις του Θεού· δεν νοιάζονται αν θα επηρεαστεί το έργο του οίκου του Θεού ή αν θα κινδυνεύσουν οι επικεφαλής και οι εργάτες. Εφόσον δεν λαμβάνουν υπόψη αυτά τα πράγματα, χειρίζονται τα ζητήματα χωρίς αρχές και, ακόμα περισσότερο, χωρίς σοφία. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να χειριστούν αυτά τα προβλήματα και δεν παίρνουν μαθήματα από αυτά, αποδεικνύοντας έτσι ότι δεν είναι διατεθειμένοι να μάθουν, ότι είναι ανίκανοι, ότι αμελούν να κάνουν τις κατάλληλες εργασίες και ότι δεν μπορούν να κάνουν καθόλου έργο. Όταν δουν κακούς ανθρώπους και αντίχριστους να κάνουν κακό και να προκαλούν αναστάτωση, ούτε εκθέτουν αυτούς τους ανθρώπους ούτε επιλύουν τα θέματα. Νοιάζονται μόνο για το πώς θα προστατεύσουν τα συμφέροντά τους, χωρίς κανένα ενδιαφέρον για το εκκλησιαστικό έργο ή για τη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού. Κάποιοι ψευδοεπικεφαλής εκφοβίζουν τους αδύναμους, ενώ ταυτόχρονα φοβούνται όσους έχουν μεγαλύτερη

δύναμη απ' τους ίδιους· εκφοβίζουν ανελέητα και επιδεικνύουν τη δύναμή τους σε όσους είναι σχετικά πράοι, αλλά όταν έρθουν αντιμέτωποι με κακούς ανθρώπους και αντίχριστους, είναι όλο χαμόγελα και κολακείες. Γίνεται να αρέσουν στον Θεό τέτοιοι ψευδοεπικεφαλής και ψευδοεργάτες που δεν έχουν αρχές; Σε καμία περίπτωση. Μπορεί να καλλιεργήσει ο οίκος του Θεού ανθρώπους που εκφοβίζουν τους αδύναμους και φοβούνται τους δυνατούς, χωρίς κανένα αίσθημα δικαίου, ώστε να γίνουν επικεφαλής και εργάτες; Σε καμία περίπτωση! Όλοι αυτοί οι άνθρωποι είναι δύσπιστοι και άπιστοι που δεν έχουν ούτε συνείδηση ούτε λογική και δεν αποδέχονται καθόλου την αλήθεια —αυτούς δεν τους θέλει ο οίκος του Θεού.

Όταν προκύπτουν προβλήματα στο έργο ενός ψευδοεπικεφαλής, εκείνος ανταποκρίνεται πάντα με το να αποποιείται τις ευθύνες. Η φράση που χρησιμοποιεί πιο συχνά είναι: «Έχω συναναστραφεί με αυτόν τον άνθρωπο». Αυτό που υπονοεί εδώ είναι: «Εγώ είπα όλα όσα χρειαζόταν να πω, επομένως, όταν συμβεί κάτι κακό, θα είναι δική του ευθύνη. Εγώ δεν έχω καμία σχέση». Γι' αυτό και τη φράση: «Έχω συναναστραφεί με αυτόν τον άνθρωπο» την έχουν κάνει παντιέρα οι ψευδοεπικεφαλής. Αν ένας ψευδοεπικεφαλής δει έναν αντίχριστο να κάνει του κεφαλιού του, να ενεργεί ασυλλόγιστα και να προκαλεί αναστάτωση στην εκκλησία, ακόμα μία μέθοδος που χρησιμοποιεί είναι αυτή της συναναστροφής και της βοήθειας. Αφότου πει μερικά λόγια προτροπής και προειδοποίησης, θεωρεί δεδομένο πως ο αντίχριστος θα υπακούσει και θα υποταχθεί και θα σταματήσει να παραπλανά τους ανθρώπους και να αναστατώνει την εκκλησιαστική ζωή. Δεν είναι ανόητο να θεωρεί δεδομένο κάτι τέτοιο; Έτσι εργάζεται ένας ψευδοεπικεφαλής, χρησιμοποιώντας μια τόσο ανόητη προσέγγιση για να περιορίσει την αναστάτωση που προκαλούν οι αντίχριστοι —και είναι στ' αλήθεια εντελώς ανόητη! Ένας ψευδοεπικεφαλής δεν κάνει τίποτα άλλο από το να ασχολείται τυφλά με χρονοβόρο έργο. Ασχολείται μόνο με γενικές υποθέσεις, ενώ είναι ανίκανος να εκτελέσει ουσιαστικό έργο. Δεν ποτίζει όσους είναι ικανοί να αποδεχθούν την αλήθεια, δεν περιορίζει όσους προκαλούν διατάραξη και αναστάτωση και δεν αποπέμπει όσους διαπράττουν παραπτώματα από απεισκευσία και αρνούνται να αλλάξουν, παρά τις επανειλημμένες επιπλήξεις. Δεν δίνει σημασία ειδικά στο πώς οι αντίχριστοι κάνουν κακό και προκαλούν αναστάτωση. Ούτε τους εκθέτει ούτε τους διακρίνει, ούτε και τους αποπέμπει ή τους αποβάλλει, κι έτσι επιτρέπει στους αντίχριστους να κάνουν κακό και να αναστατώνουν το εκκλησιαστικό έργο. Δεν δίνει δεκάρα, ενώ θεωρεί πως οι κακές πράξεις των αντίχριστων δεν έχουν καμία σχέση με τον ίδιο. Στο έργο τους, οι ψευδοεπικεφαλής μπορούν μόνο να ενεργούν μηχανικά· κάνουν λίγο έργο που αφορά τις γενικές υποθέσεις κι έπειτα θεωρούν πως έχουν κάνει πραγματικό έργο και πως ανταποκρίνονται στα πρότυπα ως επικεφαλής και εργάτες. Όποιος κι αν διαταράξει και αναστατώσει το εκκλησιαστικό έργο, του αραδιάζουν μερικά δόγματα, κάνουν μερικές παροτρύνσεις και υπενθυμίσεις, και νομίζουν πως λύθηκε το πρόβλημα. Φροντίζουν να είναι πολυάσχολοι όλη μέρα, ασχολούμενοι με μικρά και μεγάλα ζητήματα, και θεωρούν πως κάνουν καλά τη δουλειά τους. Φτάνουν ακόμα και στο σημείο να καυχούνται, λέγοντας: «Για κοίτα την εκκλησία

μας. Όλοι είναι στο σωστό πόστο: Όσοι μπορούν να κηρύξουν το ευαγγέλιο κηρύσσουν το ευαγγέλιο, όσοι μπορούν να φτιάχνουν βίντεο φτιάχνουν βίντεο, όσοι μπορούν να τραγουδήσουν ηχογραφούν ύμνους —η εκκλησιαστική ζωή μας ανθεί!» Ωστόσο, δεν βλέπουν καθόλου τα πολλά προβλήματα που κρύβονται στην εκκλησία. Δεν τολμούν να χειριστούν αυτούς τους κακούς ανθρώπους και τους δύσπιστους που συνεχώς διαταράσσουν και αναστατώνουν την εκκλησιαστική ζωή, οπότε τους αγνοούν. Κάνουν πως δεν βλέπουν τους αντίχριστους που ενεργούν με τον δικό τους τρόπο, που ο καθένας τους προσπαθεί να προσελκύσει ανθρώπους και να φτιάξει τη δική του μικρή ομάδα. Είναι ανίκανοι να απαντήσουν στα πολλά ερωτήματα τα οποία θέτουν οι νέοι πιστοί, που πεινούν και διψούν για δικαιοσύνη. Αντί να βρουν τρόπους να λύσουν αυτά τα πραγματικά προβλήματα, οι ψευδοεπικεφαλής προσπαθούν συνεχώς να τα αποφύγουν, ενώ συνεχίζουν να ισχυρίζονται πως «η εκκλησιαστική ζωή ανθεί». Δεν είναι αυτό υποκρισία και απάτη; Οι ψευδοεπικεφαλής αφήνουν αυτούς τους δύσπιστους, τους κακούς ανθρώπους και τους αντίχριστους στην εκκλησία χωρίς να τους αποπέμπουν ούτε να τους αντιμετωπίζουν, επιτρέποντάς τους να διαπράττουν παραπτώματα από απερισκεψία και να κάνουν άνω κάτω την εκκλησιαστική ζωή, ενώ ταυτόχρονα υποκρίνονται πως δεν τα βλέπουν όλα αυτά. Τέτοιοι ψευδοεπικεφαλής είναι εντελώς τυφλοί! Ενεργούν σαν ομπρέλα προστασίας για τους δύσπιστους, τους κακούς ανθρώπους και τους αντίχριστους, ενώ αντλούν από αυτό ακόμα και μια αίσθηση υπερηφάνειας, θεωρώντας ότι, με το να μην αποπέμπουν αυτούς τους έκφυλους, δείχνουν αγάπη και προστασία στον εκλεκτό λαό του Θεού. Μα έτσι δεν διαταράσσουν και δεν αναστατώνουν το εκκλησιαστικό έργο; Δεν αντιστέκονται και δεν εναντιώνονται εσκεμμένα στον Θεό; Οι ψευδοεπικεφαλής, όμως, δεν έχουν καμία επίγνωση για όλα αυτά. Αν τους ρωτήσεις αν έχουν λυθεί αυτά τα πραγματικά προβλήματα, λένε: «Τους έχω κλαδέψει αυτούς· έχω συναναστραφεί με αυτούς τους ανθρώπους», υπονοώντας ότι τα προβλήματα έχουν λυθεί και δεν έχουν πλέον καμία σχέση μαζί τους. Δεν αποποιούνται έτσι τις ευθύνες; Όποτε διαπράξει κανείς κάποια παράβαση, ο ψευδοεπικεφαλής, εφόσον κλαδέψει επιπόλαια τον δράστη και του κάνει μερικές υπενθυμίσεις και παροτρύνσεις, θεωρεί πως το έργο του τελείωσε και είναι σαν να έχει λύσει το πρόβλημα. Δεν είναι απάτη αυτό; Είναι πασιφανές ότι οι ψευδοεπικεφαλής αμελούν να αποπέμψουν άμεσα τους δύσπιστους, τους κακούς ανθρώπους και τους αντίχριστους, κι έπειτα πετούν αληθοφανείς δικαιολογίες, λέγοντας: «Συναναστράφηκα μαζί τους πάνω στον λόγο του Θεού, όλοι αναγνώρισαν τις πράξεις τους και ένιωσαν μεταμέλεια, και όλοι τους έκλαψαν κι είπαν πως οπωσδήποτε θα μετανοήσουν και δεν θα προσπαθήσουν ξανά να εγκαθιδρύσουν το δικό τους ανεξάρτητο βασίλειο». Δεν εξαπατούν απλώς τον εαυτό τους αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής, σαν παιδιά που παριστάνουν τους μεγάλους; Αυτοί οι δύσπιστοι, οι κακοί άνθρωποι και οι αντίχριστοι είναι όλοι τους άνθρωποι που αποστρέφονται την αλήθεια. Κανένας τους δεν αποδέχεται καθόλου την αλήθεια, και δεν στοχεύει σ' αυτούς η σωτηρία του Θεού· αντίθετα, μπαίνουν στο στόχαστρο της απέχθειας και του μίσους του Θεού. Οι ψευδοεπικεφαλής, όμως, αντιμετωπίζουν αυτούς

τους δύσπιστους, τους κακούς ανθρώπους και τους αντίχριστους σαν να ήταν αδελφοί και αδελφές και τους βοηθούν με στοργή. Ποια είναι η φύση του προβλήματος εδώ; Η ανοησία και η άγνοια τους εμποδίζουν να δουν καθαρά αυτούς τους ανθρώπους ή προσπαθούν να τους ευχαριστήσουν από φόβο μήπως τους προσβάλουν; Όποιος κι αν είναι ο λόγος, αυτό που έχει μεγαλύτερη σημασία είναι ότι οι ψευδείς επικεφαλής δεν κάνουν πραγματικό έργο, ενώ δεν αποδέχονται την αλήθεια ούτε παραδέχονται τα λάθη τους όταν κλαδεύονται. Και μόνο αυτό αρκεί για να δείξει ότι οι ψευδοεπικεφαλής δεν διαθέτουν καθόλου την αλήθεια-πραγματικότητα. Δεν εργάζονται σύμφωνα με τις εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού, ειδικά δε όσον αφορά το έργο της κάθαρσης της εκκλησίας, ενεργούν επιπόλαια. Κάνουν μόνο τα διαδικαστικά, απομακρύνοντας κάποιους καταφανώς κακούς ανθρώπους. Όταν, μάλιστα, εκτίθενται και κλαδεύονται, βρίσκουν διάφορες δικαιολογίες και αιτιολογήσεις για ν' αποφύγουν την ευθύνη και να υπερασπιστούν τον εαυτό τους. Επομένως, ένας ψευδοεπικεφαλής που δεν κάνει πραγματικό έργο αποτελεί πρόσκομμα το οποίο παρεμποδίζει την εκτέλεση του θελήματος του Θεού. Οι ψευδοεπικεφαλής χειρίζονται μόνο λίγο επιφανειακό έργο που έχει να κάνει με γενικές υποθέσεις και δεν έχει καμία αξία. Ποτέ δεν επιλύουν τα διάφορα προβλήματα που προκύπτουν στην εκκλησία· απλώς τα αποφεύγουν. Έτσι όχι μόνο καθυστερεί η ομαλή πρόοδος του έργου της εκκλησίας, αλλά και επηρεάζεται η ζωή-είσοδος του εκλεκτού λαού του Θεού. Αναμφίβολα, οι ψευδοεπικεφαλής διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο της εκκλησίας και λειτουργούν ως ομπρέλες προστασίας για τους δύσπιστους, τους κακούς ανθρώπους και τους αντίχριστους. Την κρίσιμη στιγμή του πνευματικού πολέμου, στέκονται στο πλευρό των κακών ανθρώπων και των αντίχριστων για ν' αντισταθούν στον Θεό και να Τον εξαπατήσουν. Δεν είναι αυτό εκδήλωση προδοσίας του Θεού; Κρίνοντας από τις απόψεις και τις συμπεριφορές των ψευδοεπικεφαλής, είναι σαφές ότι απλά δεν είναι άνθρωποι που επιδιώκουν την αλήθεια, δεν κατανοούν καθόλου την αλήθεια και είναι εντελώς ανίκανοι να επιτελέσουν το έργο της ηγεσίας.

Οι ψευδοεπικεφαλής δεν αντιμετωπίζουν τους ανθρώπους με βάση τα λόγια του Θεού, αλλά σύμφωνα με τις δικές τους προτιμήσεις. Ενεργούν χωρίς καθόλου αρχές και κάνουν ό,τι θέλουν. Οι ψευδοεπικεφαλής, όταν δουν αντίχριστους να αναστατώνουν την εκκλησία, δεν τους μισούν. Θεωρούν πως, αν διαβάσουν στους αντίχριστους μερικά λόγια του Θεού, θα περιορίσουν τη διατάραξη και την αναστάτωση που προκαλούν. Τι είδους άνθρωποι είναι οι αντίχριστοι; Είναι διάβολοι και σατανάδες! Όσα χρόνια κι αν πιστεύουν στον Θεό, οι αντίχριστοι δεν αποδέχονται καθόλου την αλήθεια και είναι ικανοί να διαταράξουν και να αναστατώσουν το εκκλησιαστικό έργο, καθώς και να αναστατώσουν τη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού. Είναι αληθινοί διάβολοι και σατανάδες. Οι ψευδοεπικεφαλής ελπίζουν ότι, διαβάζοντας μερικά χωρία των λόγων του Θεού στους αντίχριστους, θα τους κάνουν να μεταμεληθούν και ν' αλλάξουν γνώμη. Δεν είναι εντελώς ανόητο κάτι τέτοιο; Άνθρωποι όπως οι αντίχριστοι δεν αποδέχονται καθόλου την αλήθεια. Όσες κακές πράξεις κι αν διαπράξουν, δεν πρόκειται να κάνουν

αυτοκριτική ούτε να αποκτήσουν αυτογνωσία, και όσα λάθη κι αν κάνουν, δεν πρόκειται να παραδεχθούν τα σφάλματά τους. Είναι άθλιοι άνθρωποι με πεπρωμένο τους την κόλαση, κι όμως εσύ θεωρείς πως μπορείς να τους αλλάξεις διαβάζοντας λίγα χωρία των λόγων του Θεού και λέγοντας μερικά λόγια παρότρυνσης —δεν είναι ευσεβής πόθος αυτό; Αν η διεφθαρμένη ανθρωπότητα μπορούσε να αποδεχθεί τόσο εύκολα την αλήθεια, ο Θεός δεν θα χρειαζόταν να επιτελέσει το έργο της κρίσης και της παιδείας. Γιατί ο Θεός στο έργο Του λέει τόσα λόγια και εκφράζει τόσες αλήθειες; Επειδή δεν είναι εύκολο να σώσει κανείς τους ανθρώπους, επειδή οι δυσκολίες των ανθρώπων είναι πάρα πολλές και ο στασιασμός τους πολύ μεγάλος! Μπορούν να σωθούν μόνο όσοι μπορούν να αποδεχθούν την αλήθεια. Όσοι αποστρέφονται και μισούν την αλήθεια δεν γίνεται να σωθούν. Ωστόσο, οι ψευδοεπικεφαλής πιστεύουν πως, αν πουν στους δύσπιστους, στους κακούς ανθρώπους και στους αντίχριστους μερικά σκληρά λόγια, αυτά τα άτομα θα νιώσουν μεταμέλεια και θα αποκτήσουν αυτογνωσία, και ότι αν έπειτα τους πουν μερικά παραινετικά και παρηγορητικά λόγια, θα μετανοήσουν και θα έχουν πια το μυαλό τους στα καθήκοντά τους, θα αποκτήσουν αφοσίωση και θα αλλάξει η διάθεσή τους, κι οι αντίχριστοι θα γίνουν πειθήνια πρόβατα. Είναι ανόητη αυτή η ιδέα ή όχι; Είναι μια εξαιρετικά ανόητη ιδέα! Μοιάζει με τις ασυναρτησίες ενός τρελού —πώς θα μπορούσαν να είναι τόσο απλά τα πράγματα; Ο Θεός επιτελεί το έργο της κρίσης εδώ και πάνω από τριάντα χρόνια —και πόση αυτογνωσία και μεταμόρφωση έχουν επιτύχει οι άνθρωποι; Μόνο μια μειοψηφία ανθρώπων έχουν επιτύχει μερικά αποτελέσματα. Όσοι δεν αγαπούν την αλήθεια, όσα κηρύγματα κι αν ακούσουν, το πολύ πολύ να κατανοήσουν μερικά δόγματα. Η ζωή-διάθεσή τους δεν έχει αλλάξει καθόλου, ενώ σπάνια έχουν να επιδείξουν ακόμα και καλές συμπεριφορές ή καλές πράξεις. Τι είδους άνθρωποι είναι αυτοί; Είναι άνθρωποι που έφαγαν εκ των άρτων και εχορτάσθησαν —δεν αποδέχονται καθόλου την αλήθεια. Εστιάζουν μόνο στο να απολαύσουν τη χάρη του Θεού και επιδιώκουν μόνο ευλογίες· δεν είναι παρά μεταμφιεσμένα θηρία! Οι άνθρωποι έχουν διαφθαρεί βαθιά από τον Σατανά· είναι γεμάτοι διεφθαρμένες διαθέσεις, και τα οστά και το αίμα τους ξεχειλίζουν απ' τα δηλητήρια του Σατανά. Αν δεν μπορούν να αποδεχθούν την αλήθεια ή την κρίση και την παιδεία του Θεού, πώς γίνεται να υποταχθούν αληθινά στον Θεό; Πώς γίνεται να κάνουν τα καθήκοντά τους με αφοσίωση; Πώς γίνεται να έχουν φόβο Θεού και να αποφεύγουν το κακό; Μπορεί η σωτηρία να είναι τόσο απλή όσο τη φαντάζονται οι άνθρωποι; Ο Σατανάς διαφθείρει τους ανθρώπους εδώ και χιλιάδες χρόνια, σε σημείο να έχουν γίνει διάβολοι. Τώρα έχει έρθει ο Θεός να τους σώσει και, όσα λόγια κι αν λέει, είναι απίστευτα δύσκολη εργασία να μετατραπούν οι άνθρωποι που έχουν γίνει διάβολοι σε αληθινά ανθρώπινα όντα. Πρέπει όχι μόνο να εκφράσει ο Θεός πολλές αλήθειες, αλλά κι οι άνθρωποι να κάνουν τα αδύνατα δυνατά για να συνεργαστούν, επιδιώκοντας, αποδεχόμενοι και κάνοντας πράξη την αλήθεια —μόνο τότε μπορούν να απελευθερωθούν απ' την επιρροή του Σατανά και να αποκτήσουν τη σωτηρία του Θεού. Είπε κάποτε ο Θεός: «Πολλοί μεν οι κλητοί, λίγοι δε οι εκλεκτοί». Παρότι πολλοί άνθρωποι πιστεύουν στον Θεό, μόνο όσοι βιώσουν πραγματικά την

κρίση και την παιδείωση του Θεού και υποταχθούν πλήρως στο έργο Του μπορούν να καθαρθούν και να οδηγηθούν στην τελείωση. Εκείνοι οι δύσπιστοι, οι κακοί άνθρωποι και οι αντίχριστοι που δεν αποδέχονται την παραμικρή αλήθεια, εκείνοι αποστρέφονται την αλήθεια μέσα τους· δεν πρόκειται ποτέ να αποκτήσουν τη σωτηρία του Θεού, ενώ μπορούν μόνο να αποκαλυφθούν και να αποκλειστούν μέσω του έργου του Θεού. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν έχουν καμία κατανόηση για το έργο του Θεού. Έχουν στο μυαλό τους το έργο της σωτηρίας των ανθρώπων απ' τον Θεό με πολύ απλοϊκούς όρους και νομίζουν πως, διαβάζοντας κάποια λόγια του Θεού στους κακούς ανθρώπους και τους αντίχριστους και λέγοντάς τους κάποια σκληρά λόγια κλαδέματος, εκείνοι θα μετανοήσουν, θα αλλάξουν και θα είναι πλέον αφοσιωμένοι στην εκτέλεση των καθηκόντων τους. Ποιο είναι το πρόβλημα εδώ; Εκτός του ότι δεν επιδιώκουν την αλήθεια και δεν κατανοούν την αλήθεια, μια άλλη αιτία είναι ότι οι ψευδοεπικεφαλής έχουν εξαιρετικά χαμηλό επίπεδο· συνεπώς, δεν έχουν καθόλου κατανόηση όσον αφορά το έργο του Θεού και το πώς σώζει ο Θεός τους ανθρώπους. Για να διαπιστώσεις ποια είναι η ουσία ενός ανθρώπου, αν κατέχει την αλήθεια-πραγματικότητα και πώς πρέπει να αντιμετωπιστεί, είναι απαραίτητο να λάβεις υπόψη το επίπεδο και τη στάση του απέναντι στην αλήθεια —πρέπει να παρατηρήσεις πώς είναι η κατανόησή του για την αλήθεια και αν μπορεί να αποδεχθεί την αλήθεια. Με ποια βάση, λοιπόν, μετριέται το αν ένας άνθρωπος μπορεί να κατανοήσει την αλήθεια; Εξαρτάται κυρίως απ' την ποιότητα του επιπέδου του και απ' το αν έχει αγνή κατανόηση για τα λόγια του Θεού. Κάποιοι άνθρωποι φτάνουν πενήντα ή εξήντα χρονών και ακόμα δεν μπορούν να διακρίνουν την ουσία και την πραγματική κατάσταση της διαφθοράς της ανθρωπότητας. Φαντάζονται ακόμα πως η ανθρώπινη κοινωνία είναι όμορφη και θέλουν να ζουν με τους άλλους μέσα σε γαλήνη και αρμονία. Δεν είναι εξαιρετικά ανόητο και αφελές αυτό; Αν η πίστη στον Θεό μπορούσε να κάνει τους πάντες καλούς ανθρώπους, θα χρειαζόταν το έργο της κρίσης και της παιδείωσης του Θεού για να σωθούν οι άνθρωποι; Οι ψευδοεπικεφαλής δεν χαρακτηρίζουν τους διάφορους ανθρώπους με βάση τα λόγια του Θεού, αλλά μόνο με βάση την εξωτερική τους συμπεριφορά και τις προσωπικές εντυπώσεις. Το έργο που κάνουν είναι κι αυτό πολύ επιφανειακό, σαν παιδιά που παριστάνουν τους μεγάλους. Νομίζουν πως μπορούν ενίοτε να βρουν τα κατάλληλα λόγια του Θεού για να τα εφαρμόσουν σε μια ορισμένη κατάσταση και ότι, διαβάζοντας απλώς στους ανθρώπους κάποια λόγια του Θεού, θα τους αλλάξουν: «Κοίτα: Υπό την ηγεσία μου και με τις παροτρύνσεις μου, με τη στοργική μου βοήθεια, τα λόγια του Θεού είχαν αποτέλεσμα στους ανθρώπους. Δεν θέλουν πια να είναι αντίχριστοι, ενώ είναι διατεθειμένοι να αλλάξουν απόψεις σχετικά με την πίστη στον Θεό. Δεν θα ανταγωνίζονται πια τους άλλους ανθρώπους για τη δύναμη και το κέρδος ούτε θα εγκαθιδρύουν ανεξάρτητα βασίλεια· δεν θα διαταράσσουν ούτε θα αναστατώνουν πια το εκκλησιαστικό έργο, ενώ δεν θα παραπλανούν ούτε θα παρασύρουν πια τους αδελφούς και τις αδελφές!» Μπορείς να τους περιορίσεις; Δεν μπορείς ποτέ να περιορίσεις όσους είναι στ' αλήθεια κακοί άνθρωποι που προκαλούν διατάραξη και αναστάτωση. Επειδή έχουν ουσία κακών ανθρώπων, κάνουν κακές

πράξεις οποιαδήποτε ώρα της ημέρας ή της νύχτας· όποτε βρουν ευκαιρία, κάνουν κακό. Είναι εντάξει να μην τους αποπέμψεις από την εκκλησία; Άραγε θα σταματήσουν με τη θέλησή τους να κάνουν κακές πράξεις; Δεν είναι άνθρωποι· είναι διάβολοι και σατανάδες! Εδώ και πόσα χρόνια αντιστέκονται στον Θεό οι διάβολοι κι οι σατανάδες; Αντιστέκονται στον Θεό μέχρι και σήμερα. Οι αντίχριστοι και οι κάθε είδους κακοί άνθρωποι που διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο του Θεού και την κανονική τάξη της εκκλησίας είναι αληθινοί διάβολοι και σατανάδες· αυτοί είναι οι εχθροί στην αληθινή ζωή. Μπορούν να αλλάξουν την ουσία τους χάρη στα λίγα λόγια που θα πεις ή χάρη στη στοργική σου καρδιά; Τι ανόητος που είσαι! Νομίζεις πως μπορείς να σώσεις τους ανθρώπους απ' την αμαρτία απλώς και μόνο επειδή κατανοείς μερικά δόγματα; Μπορείς να τους σώσεις; Έχουν πεπρωμένο τους την κόλαση, κι εσύ νομίζεις πως θα τους αλλάξουν μερικά όμορφα λόγια. Εύκολο είναι; Αν ήταν εύκολο να σωθούν οι άνθρωποι, ο Θεός δεν θα χρειαζόταν να πει τόσο πολλά λόγια ούτε να επιτελέσει το έργο της κρίσης και της παιδείας. Θα χρειαζόταν να δαπανήσει τόσο χρόνο και τόσο από το αίμα της καρδιάς Του για να σώσει τους ανθρώπους;

Στην εκκλησία, λοιπόν, διάφοροι άνθρωποι έχουν ήδη αποκαλυφθεί και καταταχθεί σύμφωνα με το είδος τους. Ο καθένας πρέπει να είναι ταξινομημένος ανάλογα με τον τύπο του, και στον οίκο του Θεού υπάρχουν αρχές και διοικητικά διατάγματα που ορίζουν πώς να αντιμετωπίζει και να χειρίζεται κανείς τους διάφορους τύπους ανθρώπων. Ο Θεός έχει υπομονή και ανοχή, έλεος και στοργική καλοσύνη, καθώς και δίκαιη διάθεση —μην ξεχνάς, όμως, πως ο Θεός έχει και οργή και μεγαλοπρέπεια. Λένε κάποιοι: «Ο Θεός θέλει να σωθούν όλοι οι άνθρωποι και δεν θέλει να υποστεί κανείς απώλεια». Αλήθεια είναι αυτό, όμως ο Θεός θέλει να σωθούν «όλοι οι άνθρωποι», όχι όλα τα πράγματα ή όλοι οι διάβολοι. Όταν οι άνθρωποι υφίστανται απώλεια, ο Θεός νιώθει καημό και θλίψη. Όταν υφίστανται απώλεια οι διάβολοι, αυτό είναι το δίκαιο τέλος τους και η τιμωρία που τους αξίζει· γι' αυτούς δεν θλίβεται ο Θεός. Αυτή είναι η διάθεση του Θεού και η αρχή Του για την αντιμετώπιση των ανθρώπων. Οι άνθρωποι θέλουν διαρκώς να πηγαίνουν κόντρα στον Θεό και θεωρούν πως αυτοί οι δύσπιστοι, οι κακοί άνθρωποι κι οι αντίχριστοι είναι κι αυτοί άνθρωποι. Πιστεύουν πως όσοι διαταράσσουν και αναστατώνουν συνεχώς το εκκλησιαστικό έργο είναι κι αυτοί άνθρωποι, πως όσοι ανταγωνίζονται τους άλλους για τη θέση και εγκαθιδρύουν ανεξάρτητα βασίλεια είναι κι αυτοί άνθρωποι, πως όσοι είναι παραδομένοι στην αποχαλίνωση είναι κι αυτοί άνθρωποι. Συμπεριλαμβάνουν στον εκλεκτό λαό του Θεού όλα αυτά τα άτομα που ανήκουν στη συνομοταξία των διαβόλων. Δεν είναι παράλογο αυτό; Δεν αντιβαίνει στις επιθυμίες του Θεού; Επειδή οι απόψεις τους πηγαίνουν τελείως κόντρα στα λόγια του Θεού και την αλήθεια, οι γνώμες τους πάνω στις διάφορες αρνητικές προσωπικότητες, στους διαβόλους και στους σατανάδες είναι εντελώς αντίθετες με τα λόγια του Θεού και διαφέρουν ριζικά από αυτά. Ο Θεός δεν αντιμετώπισε ποτέ ως ανθρώπους τους διαβόλους που ακολουθούν τον Σατανά. Πώς χαρακτηρίζει αυτούς τους ανθρώπους ο Θεός; Είναι υπηρέτες του διαβόλου Σατανά· είναι θηρία. Οι ψευδοεπικεφαλής, εξαιτίας

των καλών προθέσεων και της υπερδεμένης αγάπης που έχουν, καθώς και επειδή έτσι τους εξαναγκάζουν οι ευσεβείς πόθοι τους, αντιμετωπίζουν αυτούς τους δύσπιστους, τους διαβόλους και τους υπηρέτες του Σατανά σαν αδελφούς και αδελφές. Έτσι, τους δείχνουν μεγάλη αγάπη και καλοσύνη, βοηθώντας και υποστηρίζοντάς τους συνεχώς. Το γεγονός ότι οι ψευδοεπικεφαλής δίνουν την υποστήριξη, τη βοήθεια και την ηγεσία τους και σε αυτούς τους ανθρώπους έχει ως αποτέλεσμα οι πραγματικοί αδελφοί και αδελφές, αυτοί τους οποίους θέλει να σώσει ο Θεός, να ταραζονται βαθιά· η εκκλησιαστική ζωή δεν μπορεί ποτέ να μπει στον σωστό δρόμο, ενώ οι αδελφοί κι οι αδελφές δεν μπορούν ποτέ να φάνε και να πιουν κανονικά τα λόγια του Θεού και να συναναστραφούν πάνω στην αλήθεια χωρίς να αναστατωθούν από τους κακούς ανθρώπους. Αυτό δεν είναι το «επίτευγμα» των ψευδοεπικεφαλής; Είναι πολύ σημαντικό το «επίτευγμά» τους: Όχι μόνο δεν καταφέρνουν να προστατεύσουν τους αδελφούς και τις αδελφές, αλλά επιπλέον προσφέρουν αδικαιολόγητο σεβασμό και προστασία σ' αυτούς τους κακούς ανθρώπους και τους αντίχριστους. Δεν διαταράσσουν έτσι το εκκλησιαστικό έργο; Αυτό που κάνουν οι ψευδοεπικεφαλής έχει φύση διατάραξης, κι όμως εκείνοι θεωρούν πως διατηρούν το εκκλησιαστικό έργο, καθώς και πως βοηθούν και υποστηρίζουν τον εκλεκτό λαό του Θεού. Πώς βλέπει ο Θεός αυτές τις ενέργειες των ψευδοεπικεφαλής; Ο Θεός τις απεχθάνεται, τις απεχθάνεται ιδιαίτερα! Οι ψευδοεπικεφαλής δεν κάνουν πραγματικό έργο, αλλά εστιάζουν στη διαφύλαξη των κακών ανθρώπων, ενεργώντας σαν υπηρέτες του Σατανά. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα όσοι ανήκουν στον εκλεκτό λαό του Θεού —όσοι, δηλαδή, αγαπούν την αλήθεια— να μην είναι σε θέση να λάβουν τη στήριξη και την τροφή της εκκλησίας, παρότι βιώνουν την εκκλησιαστική ζωή, και να μην μπορούν να έχουν εγγυημένη ασφάλεια, ενώ θέλουν να κάνουν τα καθήκοντά τους. Οι ψευδοεπικεφαλής έχουν πλήρη άγνοια γι' αυτά τα ζητήματα και σκέφτονται: «Αντιμετωπίζω τους πάντες ισότιμα, γιατί, λοιπόν, διαμαρτύρεστε; Τι πρέπει να κάνω, επιτέλους, για να σας ικανοποιήσω; Αυτό γίνεται όταν αντιμετωπίζεις δίκαια τους ανθρώπους. Είστε απλώς ιδιότροποι και δεν ευχαριστιέστε με τίποτα! Σε κάθε περίπτωση, εγώ λογοδοτώ στον Θεό· ό,τι κάνω, το κάνω ενώπιον του Θεού!» Αν μπορούν και ξεστομίζουν τέτοιες ρητορείες, δεν έχουν ανοσία στη λογική; Δεν έχει φτάσει η ανοησία τους στα άκρα; Πράγματι, έχουν ανοσία στη λογική και η ανοησία τους έχει φτάσει στα άκρα. Ο οίκος του Θεού μιλάει καθημερινά για το πώς σώζει ο Θεός την ανθρωπότητα, όμως οι ψευδοεπικεφαλής δεν κατανοούν ποτέ τα λόγια του Θεού. Νομίζουν πως, όποιος κι αν είναι κανείς, όποια κι αν είναι η ουσία του, όσο κακός κι αν ήταν οι πράξεις του και όσο κακόβουλη κι αν είναι η ανθρώπινη φύση του, υπό την καθοδήγηση των λόγων του Θεού και με τη βοήθεια της στοργικής υποστήριξης των ανθρώπων, στο τέλος θα μετανοήσει και θα αλλάξει πορεία. Δεν είναι εντελώς λανθασμένη αυτή η άποψη; (Ναι.) Οι ψευδοεπικεφαλής, πέρα από το ότι έχουν βαθιά παράλογη κατανόηση για τα λόγια του Θεού, επιπλέον υποκρίνονται πως κατανοούν τις προθέσεις του Θεού και, ενώ σκέφτονται μονόπλευρα και λειτουργούν με γνώμονα τις εγωιστικές επιθυμίες τους, δείχνουν καλοσύνη και αγάπη στους κακούς ανθρώπους και

τους αντίχριστους. Και ποιο είναι το αποτέλεσμα; Καταλήγουν να παρέχουν προστασία στους κακούς ανθρώπους και στους αντίχριστους, να γίνονται συνεργοί τους, να τους δίνουν ευκαιρίες και χώρο ώστε να διαταράσσουν και να αναστατώνουν το εκκλησιαστικό έργο και την εκκλησιαστική ζωή. Στο μεταξύ, οι ψευδοεπικεφαλής αγνοούν τους αδελφούς και τις αδελφές που χρειάζονται στ' αλήθεια προστασία και ποτέ δεν τους ρωτούν: «Εσείς πώς νιώθετε που έχετε αυτούς τους κακούς ανθρώπους και τους αντίχριστους μέσα στην εκκλησία, μαζί με αυτούς που εξωτερικεύουν αρνητικότητα και διαδίδουν αντιλήψεις; Συμφωνείτε με το γεγονός ότι τους κρατάμε μέσα στην εκκλησία; Είστε διατεθειμένοι να κάνετε τα καθήκοντά σας και να βιώνετε την εκκλησιαστική ζωή μαζί τους;» Δεν ρωτούν ποτέ πώς νιώθουν οι αδελφοί κι οι αδελφές για τίποτα απ' αυτά. Εσείς τι νομίζετε —δεν είναι πολύ αηδιαστικοί αυτοί οι επικεφαλής και οι εργάτες; Ενεργούν υπό το πρόσχημα του ότι είναι επικεφαλής και εργάτες —τέτοιους τίτλους φέρουν— αλλά στην πραγματικότητα κάνουν το έργο της διαφύλαξης του Σατανά και των υπηρετών του Σατανά. Είναι στ' αλήθεια λυπηρό! Αν πείτε ότι επικεφαλής και εργάτες σαν κι αυτούς έχουν χαμηλό επίπεδο και δεν κάνουν πραγματικό έργο, μπορεί και να μην πειστούν. Θα νιώσουν αδικημένοι, θα σκεφτούν πως κάθε μέρα είναι πολύ απασχολημένοι και δεν κάθονται, οπότε πώς γίνεται να μην κάνουν πραγματικό έργο; Τι είναι, όμως, αυτοί οι επικεφαλής και οι εργάτες με βάση τις εκδηλώσεις τους —ότι θεωρούν σημαντικές και τις δύο ομάδες ανθρώπων, ότι νομίζουν πως και οι δύο πρέπει να αντιμετωπίζονται ισότιμα, ότι χρησιμοποιούν τη δίκαιη μεταχείριση ως δικαιολογία για να επιτρέψουν στους κακούς ανθρώπους και σε όσους προκαλούν διατάραξη και αναστάτωση να καταδυναστεύουν την εκκλησία, καθώς και ότι αφήνουν τις διάφορες κακές πράξεις να συνεχίζονται στην εκκλησία; Με βάση τις εκδηλώσεις τους, τον τρόπο και τις αρχές εργασίας τους, καθώς και τα κίνητρά τους για να κάνουν έργο, δεν χωράει αμφιβολία ότι πρόκειται για ψευδοεπικεφαλής και για μπερδεμένους βλάκες. Είναι ακριβής αυτή η διατύπωση; (Ναι.)

Στην κοινωνία, ανεξάρτητα από την ομάδα ή την τάξη των ανθρώπων, δεν γίνεται διάκριση ανάμεσα σε κακούς ανθρώπους και καλούς ανθρώπους ούτε, φυσικά, συζητιέται το πώς διαφθείρει τους ανθρώπους ο Σατανάς ή ποια είναι η ουσία της διεφθαρμένης ανθρωπότητας· δεν γίνεται καν διαφοροποίηση ανάμεσα στο καλό και το κακό. Στον οίκο του Θεού, όμως, τα πάντα βασίζονται στα λόγια του Θεού· η αλήθεια δεν αλλάζει ποτέ, ενώ τα λόγια του Θεού πραγματοποιούν τα πάντα. Στην εκκλησία, άνθρωποι κάθε είδους αποκαλύπτονται απ' τα λόγια του Θεού και κατατάσσονται με φυσικό τρόπο, καθένας σύμφωνα με το είδος στο οποίο ανήκει. Οι άνθρωποι κάθε είδους πρέπει να αξιοποιούνται με τον καλύτερο τρόπο, με βάση την ανθρώπινη φύση, τις επιδιώξεις και την ουσία τους. Κάτι τέτοιο είναι ιεραρχική ταξινόμηση των ανθρώπων; Δεν είναι ιεραρχική ταξινόμηση των ανθρώπων, αλλά κατηγοριοποίησή τους. Κάθε άνθρωπος πρέπει να κατατάσσεται σύμφωνα με το είδος του —πρέπει να τοποθετείται εκεί που ανήκει. Η ανάμειξη δεν είναι αποδεκτή· η ανάμειξη είναι προσωρινή και γίνεται για ορισμένο διάστημα. Για παράδειγμα, όταν η ήρα είναι ανακατεμένη με το σιτάρι, τότε,

αν το ξερίζωμα της ήρας επηρεάζει το σιτάρι και μπορεί να το σκοτώσει, τότε δεν έχει έρθει ακόμα η ώρα να ξεριζωθεί η ήρα. Το ότι δεν ξεριζώνεται, όμως, δεν σημαίνει ότι δεν έχει κατηγοριοποιηθεί —πότε πρέπει, λοιπόν, να ξεριζωθεί; Την κατάλληλη στιγμή· ο Θεός θα προετοιμάσει τη στιγμή. Τώρα είναι η στιγμή να καταταχθεί καθένας σύμφωνα με το είδος του· οι άνθρωποι κάθε είδους πρέπει να κατηγοριοποιηθούν. Αυτό είναι απαραίτητο. Γιατί πρέπει να γίνει αυτό το έργο; Από θεωρητική σκοπιά, υπάρχει η βάση των λόγων του Θεού· απ' τη σκοπιά της πραγματικής κατάστασης, είναι απαραίτητο να γίνει —έχει πρακτική αξία και είναι ουσιώδες να γίνει. Όταν το ξερίζωμα της ήρας δεν επηρεάζει το σιτάρι, τότε η ήρα πρέπει να ξεριζωθεί και να διαχωριστεί από το σιτάρι. Αν οι δύσπιστοι και οι κακοί άνθρωποι —η ήρα, δηλαδή— αντιμετωπίζονται σαν αδελφοί και αδελφές, αυτό είναι υπερβολικά άδικο για όλους τους αδελφούς και τις αδελφές που ειλικρινά δαπανούν τον εαυτό τους για τον Θεό. Πρώτον, αυτοί οι άνθρωποι θα αναστατώνονται, θα επηρεάζονται και θα βλάπτονται συχνά από τους κακούς ανθρώπους που διαταράσσουν και αναστατώνουν το εκκλησιαστικό έργο. Δεύτερον, κάποιοι άνθρωποι με μικρό ανάστημα δεν κατανοούν την αλήθεια και θα περιοριστούν, θα γίνουν αρνητικοί και αδύναμοι, μπορεί ακόμα και να σκοντάψουν όταν έρθουν σε επαφή με κακούς ανθρώπους που προκαλούν διατάραξη και αναστάτωση. Επιπλέον, κάθε λέξη και πράξη όσων προκαλούν διατάραξη και αναστάτωση φέρνει χάος, ανακατωσούρα και αποδιοργανωμένες καταστάσεις. Η πιο ρεαλιστική κατάσταση είναι πως, όταν κάνουν κάποιο καθήκον ή ένα τμήμα του έργου, διαπράττουν παραπτώματα από απερισκεψία και δεν ακολουθούν τις αρχές, πράγμα που οδηγεί σε τεράστια σπατάλη ανθρώπινου δυναμικού, υλικών πόρων και οικονομικών πόρων χωρίς να επιτυγχάνεται κανένα αποτέλεσμα. Και στο τέλος, τι συμβαίνει; Όταν απαλλάσσονται από τα καθήκοντά τους, όλοι πρέπει να πληρώσουν για τις κακές πράξεις τους. Το έργο πρέπει να γίνει ξανά, ενώ το ανθρώπινο δυναμικό, οι υλικοί πόροι, ο χρόνος και η εξαιρετικά πολύτιμη ενέργεια που όλοι δαπάνησαν προτού απαλλαγούν απ' τα καθήκοντά τους αυτά τα άτομα, όλα αυτά πηγαίνουν στράφι λόγω των απερίσκεπτων παραπτωμάτων τους και δεν γίνεται να αναπληρωθούν. Ο αρνητικός αντίκτυπος που είχαν σ' αυτό το έργο είναι υπερβολικά μεγάλος! Κανένας δεν μπορεί να επωμιστεί αυτήν την ευθύνη. Ακόμα κι αν το έργο γίνει σωστά αργότερα, τις προηγούμενες ζημιές δεν μπορεί να τις επανορθώσει κανείς. Κάποιοι λένε να υποχρεωθούν αυτοί οι άνθρωποι να πληρώσουν χρήματα· κι αυτό πρέπει να γίνει, αλλά μπορούν τα χρήματα να αγοράσουν χρόνο; Μπορούν τα χρήματα να αγοράσουν τον χρόνο και την ενέργεια των αδελφών ή το ειλικρινές τίμημα που πλήρωσαν; Όχι, δεν μπορούν —είναι ανεκτίμητα αυτά τα πράγματα! Όσοι άνθρωποι κι αν προκαλέσουν διατάραξη και αναστάτωση στην εκκλησία, οι συνέπειες είναι ανυπολόγιστες. Θα επηρεαστεί η ζωή-είσοδος πολλών αδελφών. Η απώλεια είναι σημαντική και δεν μπορεί να αποκατασταθεί. Μπορεί να αποκατασταθεί η ζημιά που υφίσταται η ζωή των αδελφών; Ποιος θα πληρώσει γι' αυτήν τη ζημιά; Επομένως, αυτοί οι κακοί άνθρωποι πρέπει να απομακρυνθούν. Δεν ανήκουν στο ίδιο είδος με τους αδελφούς και τις αδελφές που επιδιώκουν την αλήθεια. Ανήκουν

στη συμμορία των διαβόλων και του Σατανά, κι έρχονται στον οίκο του Θεού για να σπείρουν την αναστάτωση και την καταστροφή. Αν αυτοί οι κακοί άνθρωποι δεν αποπεμφθούν από την εκκλησία, το εκκλησιαστικό έργο και η τάξη της εκκλησιαστικής ζωής δεν θα είναι ποτέ εγγυημένα. Από όσους ανθρώπους κι αν αποτελείται μια ορισμένη ομάδα, εφόσον υπάρχει μεταξύ τους ένας άνθρωπος που προκαλεί διατάραξη και αναστάτωση —κάποιος που διαπράττει απερίσκεπτα παραπτώματα, δεν χειρίζεται ποτέ τα ζητήματα σύμφωνα με τις αρχές, δεν αποδέχεται ποτέ τα θετικά πράγματα και την αλήθεια, δεν ακούει κανέναν, ενεργεί με ισχυρογνωμοσύνη και αυθαιρεσία είτε έχει είτε δεν έχει θέση ή δύναμη και είναι ουσιαστικά ένας ζωντανός σατανάς— ένας τέτοιος άνθρωπος, εφόσον παραμένει στην εκκλησία, αργά ή γρήγορα θα φέρει μεγάλη αναστάτωση και καταστροφή στο εκκλησιαστικό έργο. Όταν έρθει η μέρα να αποπεμφθεί και να αντιμετωπιστεί, πόσοι άνθρωποι, άραγε, θα χρειαστούν για να συμμαζέψουν τις δυσμενείς συνέπειες και τις αποδιοργανωμένες καταστάσεις που προκάλεσε; Επομένως, η αποπομπή ή η αποβολή αυτών των κακών ανθρώπων και των αντίχριστων είναι μια σημαντική εργασία την οποία πρέπει να αναλαμβάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες και να μην την αντιμετωπίζουν απρόσεχτα. Ωστόσο, οι ψευδοεπικεφαλής δείχνουν καλοσύνη και αγάπη σε όσους πρέπει να αποπεμφθούν ή να αποβληθούν, κάνουν πως δεν βλέπουν τις κακές πράξεις τους, τους ανέχονται και τους υπολογίζουν για αδελφούς και αδελφές, ενώ φτάνουν ακόμα και στο σημείο να θεωρούν όσους τους είναι χρήσιμοι ταλαντούχους ανθρώπους, να τους καλλιεργούν και να τους χρησιμοποιούν. Ό,τι κακό και να κάνουν, οι ψευδοεπικεφαλής βρίσκουν δικαιολογίες για να τους απαλλάξουν, ενώ τους δίνουν ακόμα και στοργική βοήθεια και υποστήριξη. Ως έναν βαθμό, αυτό δεν είναι ηθελημένη διατάραξη; (Ναι.) Οι ψευδοεπικεφαλής ενεργούν σύμφωνα με τις δικές τους ιδέες, τη δική τους καλοσύνη και τον δικό τους ενθουσιασμό, προκαλώντας στο τέλος μεγάλα προβλήματα στην εκκλησία και τον εκλεκτό λαό του Θεού! Όταν έχουν δύναμη αυτοί οι κακοί άνθρωποι, οι καταστροφές και οι συνέπειες που προκαλούν στην εκκλησία είναι ανυπολόγιστες.

Υπάρχει αυτήν τη στιγμή ένας κανονισμός στον οίκο του Θεού πως, όποιος κι αν διαπράξει παραπτώματα, εφόσον ζημιώσουν στον οίκο του Θεού, πρέπει να επανορθώσει γι' αυτά. Αν η ζημιά είναι πολύ μεγάλη και οι συνέπειες σοβαρές, μπορεί να λυθεί το πρόβλημα μόνο με μια χρηματική αποζημίωση; Κάποιες ζημιές δεν επανορθώνονται με κανένα ποσό χρηματικής αποζημίωσης· είναι ανεπανόρθωτες και μη αναστρέψιμες. Αυτήν τη στιγμή, κάθε μέρα είναι εξαιρετικά πολύτιμη και ζωτικής σημασίας. Μόλις περάσει μια μέρα, μπορεί να ξανακερδίσει κανείς αυτόν τον χρόνο; Ο χρόνος δεν γυρίζει πίσω. Γιατί λέμε πως, αν χάσει κανείς ορισμένα πράγματα, το μετανιώνει όλη του τη ζωή; Ακριβώς επειδή ο χρόνος δεν γυρίζει πίσω. Τι εννοώ μ' αυτά τα λόγια; Καλύτερα να προλαμβάνει και να αποτρέπει κανείς τα προβλήματα, παρά να ξοδεύει χρήματα για να τα επανορθώσει εκ των υστέρων· αυτός είναι ο καλύτερος τρόπος επίλυσης των προβλημάτων. Η μέθοδος «κλείσε το κλουβί αφού πετάξει το πουλί» είναι το τελευταίο καταφύγιο. Το καλύτερο είναι να γίνεται προληπτικό και αποτρεπτικό έργο. Αυτό

σημαίνει ότι, προτού εκδηλωθεί διατάραξη και αναστάτωση, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να έχουν ξεκάθαρη διάκριση και διεξοδική κατανόηση για τους διάφορους τύπους ανθρώπων στην εκκλησία, αλλά και να παρατηρούν προσεκτικά και να αντιλαμβάνονται άμεσα τις καταστάσεις, τις διαθέσεις και τις επιδιώξεις των διάφορων ειδών ανθρώπων, καθώς και τις στάσεις και τις απόψεις τους ενώ κάνουν το καθήκον τους, για να διασφαλίσουν ότι όλοι οι αδελφοί κι οι αδελφές έχουν μια κανονική ζωή και ένα κανονικό περιβάλλον στην εκκλησία για να κάνουν τα καθήκοντά τους. Έτσι, το εκκλησιαστικό έργο μπορεί να προχωρήσει με τάξη. Αυτές είναι οι ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών. Φυσικά, οι ψευδοεπικεφαλής δεν είναι ικανοί γι' αυτό το έργο· είναι μπερδεμένοι βλάκες και άχρηστοι άνθρωποι. Τώρα έχουν μια έξυπνη ιδέα: «Οποιοσδήποτε δεν ακολουθεί τις αρχές και τα κάνει μαντάρα με το έργο θα πληρώνει πρόστιμο! Αν ένας αντίχριστος κάνει κάτι λάθος, θα πληρώνει πρόστιμο!» Νομίζουν πως το να επιβάλλουν πρόστιμα είναι η καλύτερη λύση και η καλύτερη αρχή άσκησης. Αν λύνονταν όλα τα προβλήματα με την επιβολή προστίμων, σε τι θα χρησίμευε η επιδίωξη της αλήθειας; Γιατί ο ψευδοεπικεφαλής αποκαλείται έτσι, με πρώτο συνθετικό το «ψευδο-»; Επειδή δεν κατανοεί την αλήθεια και θεωρεί ότι, τηρώντας τους κανονισμούς, κάνει πράξη την αλήθεια, ενώ βλέπει τα λόγια και τα δόγματα που κατανοεί ως την αλήθεια, και όταν συμβαίνει κάτι, δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να βρει τις σωστές αρχές και τη σωστή κατεύθυνση ούτε να λύσει τα προβλήματα από τη ρίζα τους. Δεν κατανοεί τα λόγια του Θεού και δεν μπορεί να εννοεί καθόλου τι σημαίνει Θεός, αλλά συνεχίζει να θέλει να εργάζεται και να είναι επικεφαλής ή εργάτης —τι ανοησία! Από αυτήν την άποψη, ποια είναι η κύρια εκδήλωση ενός ψευδοεπικεφαλής; Δεν μπορεί να διακρίνει την ουσία των διάφορων ειδών ανθρώπων που διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο της εκκλησίας, δεν μπορεί να τους κατηγοριοποιήσει, ενώ σίγουρα δεν μπορεί να τους αντιμετωπίσει και να τους χειριστεί σύμφωνα με τις αρχές. Στο μυαλό ενός ψευδοεπικεφαλής, όλα αυτά είναι ένα μπερδεμένο κουβάρι. Κάνει εικασίες σχετικά με τα λόγια του Θεού και το τι εννοεί Εκείνος, με βάση τον ενθουσιασμό του, τις αντιλήψεις του και τις φαντασιοκοπίες του. Ταυτόχρονα, επιβάλλει την καλοσύνη, τον ενθουσιασμό και τις προσωπικές φαντασιοκοπίες και αντιλήψεις του στον Θεό, θεωρώντας πως όλα αυτά συμβαδίζουν με την αλήθεια, συμβαδίζουν με τις προθέσεις του Θεού και μπορούν να αντιπροσωπεύουν αυτά που επιθυμεί ο Θεός. Έτσι, βασίζεται σ' αυτά τα πράγματα για να εργαστεί και να ηγηθεί του εκλεκτού λαού του Θεού. Αυτή είναι η κύρια εκδήλωση ενός ψευδοεπικεφαλής. Εδώ θα ολοκληρώσουμε τη συναναστροφή μας πάνω στη δεύτερη εκδήλωση των ψευδοεπικεφαλής.

III. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν εκθέτουν ούτε σταματούν τους κακούς ανθρώπους

Στη συνέχεια, θα συναναστραφούμε πάνω στην τρίτη εκδήλωση των ψευδοεπικεφαλής, δηλαδή ότι αγνοούν τους ανθρώπους που διαταράσσουν και αναστατώνουν το εκκλησιαστικό έργο και δεν ζητούν πληροφορίες σχετικά μ' αυτούς. Ακόμα κι όταν

ανακαλύψουν ότι οι κακοί άνθρωποι κι οι αντίχριστοι αναστατώνουν το έργο της εκκλησίας, δεν δίνουν καμία προσοχή στο θέμα. Η φύση αυτής της εκδήλωσης είναι πιο σοβαρή απ' τη φύση των δύο πρώτων. Γιατί θεωρείται πιο σοβαρή; Οι δύο πρώτες εκδηλώσεις αφορούν το επίπεδο των ψευδοεπικεφαλής, αλλά αυτή η εκδήλωση αφορά την ανθρώπινη φύση των ψευδοεπικεφαλής. Κάποιοι ψευδοεπικεφαλής έχουν τόσο χαμηλό επίπεδο που δεν μπορούν να διακρίνουν τη φύση που έχει η διατάραξη και η αναστάτωση του έργου της εκκλησίας. Κάποιοι ψευδοεπικεφαλής, παρότι μπορούν να ανακαλύψουν τα προβλήματα διατάραξης και αναστάτωσης του εκκλησιαστικού έργου, δυστυχώς δεν κατανοούν την αλήθεια και δεν μπορούν να χειριστούν και να λύσουν αυτά τα προβλήματα. Ενεργούν συνεχώς σύμφωνα με τις ιδέες και τον ενθουσιασμό τους, κάνουν ό,τι τους αρέσει και σκέφτονται μέσα τους: «Όσο συνεχίζω να κάνω το εκκλησιαστικό έργο, όλα καλά· όσο για όποιον προκαλεί διατάραξη και αναστάτωση, είναι δικό του ζήτημα και δεν έχει καμία σχέση μ' εμένα». Υπάρχουν, επίσης, κάποιοι ψευδοεπικεφαλής που έχουν κάποιο επίπεδο και μπορούν να κάνουν λίγο έργο, ενώ γνωρίζουν κάπως και τις αρχές για τον χειρισμό κάθε είδους ανθρώπου. Ωστόσο, φοβούνται μήπως προσβάλουν τους ανθρώπους, κι έτσι, όταν ανακαλύψουν κακούς ανθρώπους και αντίχριστους να προκαλούν διατάραξη και αναστάτωση, δεν τολμούν να τους εκθέσουν, να τους σταματήσουν ή να τους περιορίσουν. Ζουν με βάση σατανικές φιλοσοφίες και κάνουν πως δεν βλέπουν τα ζητήματα που νιώθουν ότι δεν έχουν καμία σχέση με τους ίδιους. Δεν νοιάζονται καθόλου για το πώς είναι τα αποτελέσματα του εκκλησιαστικού έργου ούτε για το πόσο μεγάλος είναι ο αντίκτυπος στη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού· νομίζουν πως αυτά τα πράγματα δεν έχουν καμία σχέση με τους ίδιους. Έτσι, στη διάρκεια της θητείας ενός τέτοιου ψευδοεπικεφαλής, δεν διατηρείται η κανονική τάξη της εκκλησιαστικής ζωής και δεν προστατεύονται τα καθήκοντα και η ζωή-είσοδος του εκλεκτού λαού του Θεού. Ποια είναι η φύση αυτού του προβλήματος; Δεν ισχύει εδώ ότι αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να κάνουν έργο επειδή έχουν χαμηλό επίπεδο· η αιτία είναι ότι η ανθρώπινη φύση τους είναι ελλιπής, δεν έχουν συνείδηση και λογική και δεν κάνουν αληθινό έργο. Τι το ψευδές υπάρχει στους ψευδοεπικεφαλής; Δεν έχουν τη συνείδηση και τη λογική της ανθρώπινης φύσης· γι' αυτό και, όσο εργάζονται ως επικεφαλής, το πρόβλημα των κακών ανθρώπων και των αντίχριστων που διαταράσσουν και αναστατώνουν το εκκλησιαστικό έργο δεν επιλύεται καθόλου. Κάποιοι αδελφοί και αδελφές παθαίνουν μεγάλο κακό, ενώ το εκκλησιαστικό έργο υφίσταται κι αυτό τεράστιες απώλειες. Όταν ένας τέτοιος ψευδοεπικεφαλής παρατηρήσει κάποιο πρόβλημα, όταν δει έναν κακό άνθρωπο ή έναν αντίχριστο να προκαλεί διατάραξη ή αναστάτωση, γνωρίζει ποια είναι η ευθύνη του, τι πρέπει να κάνει και πώς πρέπει να το κάνει, κι όμως δεν κάνει τίποτα απολύτως, φτάνει ακόμα και στο σημείο να κάνει τον ανήξερο, το αγνοεί εντελώς και δεν αναφέρει το ζήτημα στους ανωτέρους του. Προσποιείται πως δεν γνωρίζει τίποτα και δεν βλέπει τίποτα, κι έτσι επιτρέπει στους κακούς ανθρώπους και στους αντίχριστους να διαταράσσουν και να αναστατώνουν το εκκλησιαστικό έργο. Δεν υπάρχει πρόβλημα στην ανθρώπινη

φύση του; Δεν ανήκει στο ίδιο στρατόπεδο με τους κακούς ανθρώπους και τους αντίχριστους; Ποια αρχή υιοθετεί ως επικεφαλής; «Δεν προκαλώ διαταραχές ή αναστατώσεις, αλλά δεν θα κάνω και τίποτα που προσβάλλει, τίποτα που θίγει την αξιοπρέπεια των άλλων. Χαρακτηρίστε με ψευδοεπικεφαλής, όμως και πάλι δεν θα κάνω τίποτα που να προσβάλλει. Πρέπει να έχω μια διέξοδο». Τι είδους λογική είναι αυτή; Είναι η λογική του Σατανά. Και τι είδους διάθεση είναι αυτή; Δεν είναι πολύ πονηρή και δόλια; Ένα τέτοιο άτομο δεν είναι στο ελάχιστο ειλικρινές ως προς το πώς αντιμετωπίζει την ανάθεση από τον Θεό· είναι διαρκώς πονηρό και ύπουλο στην εκτέλεση του καθήκοντός του, με πάρα πολλούς ελεεινούς υπολογισμούς, καθώς σε όλα τα πράγματα σκέφτεται τον εαυτό του. Δεν ενδιαφέρεται καθόλου για το έργο της εκκλησίας, δεν έχει καθόλου συνείδηση ή λογική. Επί της ουσίας, δεν του αξίζει να υπηρετεί ως επικεφαλής εκκλησίας. Άνθρωποι σαν κι αυτούς δεν νιώθουν το παραμικρό βάρος για το εκκλησιαστικό έργο ούτε για τη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού. Νοιάζονται μόνο για τα συμφέροντα και την ευχαρίστησή τους· εστιάζουν αποκλειστικά στο να ενδίδουν στα οφέλη της θέσης, χωρίς καμία έγνοια για την κατάσταση στην οποία βρίσκεται ο εκλεκτός λαός του Θεού. Δεν πρόκειται για τους πλέον εγωιστές και ποταπούς ανθρώπους; Ακόμα κι όταν ανακαλύψουν κακούς ανθρώπους και αντίχριστους να αναστατώνουν το εκκλησιαστικό έργο, δεν δίνουν καμία σημασία, λες κι αυτά τα ζητήματα δεν έχουν καμία σχέση με τους ίδιους. Είναι σαν τον βοσκό που βλέπει τον λύκο να τρώει τα πρόβατα, αλλά δεν κάνει τίποτα και τον νοιάζει μόνο να σώσει τη δική του ζωή. Ένας τέτοιος άνθρωπος δεν κάνει για βοσκός. Ό,τι κάνει ο ψευδοεπικεφαλής αυτού του τύπου το κάνει για να προστατεύσει στον μέγιστο βαθμό τη δική του υπόληψη, θέση και δύναμη, αλλά και τα διάφορα οφέλη που απολαμβάνει τη δεδομένη στιγμή. Δεν έχει μέσα του κανένα βάρος για την ανάθεση από τον Θεό, για το εκκλησιαστικό έργο ή για τη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού, δηλαδή για τα καθήκοντα και τις ευθύνες του· δεν τα νοιάζεται ποτέ. Σκέφτεται: «Γιατί να κάνεις αυτές τις εργασίες ένας επικεφαλής; Γιατί, αν δεν κάνω αυτές τις εργασίες, το αποτέλεσμα θα είναι να κλαδευτώ, να καταδικαστώ και να απορριφθώ απ' τους αδελφούς και τις αδελφές;» Δεν το κατανοεί και του είναι παντελώς αδιάφορο. Μέσα Μου, ανεξάρτητα από το πόσο καλή συμπεριφορά μοιάζει να έχει ένας τέτοιος άνθρωπος, πόσο πιστά τηρεί τους κανόνες, πόσο μετράει τα λόγια του, πόσο σκληρά δουλεύει ή πόση ικανότητα επιδεικνύει, το γεγονός ότι ενεργεί χωρίς αρχές και δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη για το έργο της εκκλησίας Με υποχρεώνει να τον δω υπό άλλο πρίσμα. Τελικά, όρισα αυτό το είδος ανθρώπου ως εξής: Μπορεί να μην κάνει μεγάλα λάθη, όμως είναι πολύ πονηρός και δόλιος. Δεν αναλαμβάνει καμία απολύτως ευθύνη ούτε υπερασπίζεται καθόλου το έργο της εκκλησίας —δεν έχει ανθρώπινη φύση. Νιώθω ότι είναι σαν ένα είδος ζώου —με την πονηριά του, είναι λίγο σαν την αλεπού. Οι άνθρωποι λένε τις αλεπούδες πονηρές, στην πραγματικότητα, όμως, αυτοί οι άνθρωποι είναι ακόμα πιο πονηροί κι απ' τις αλεπούδες. Εκ πρώτης όψεως, δεν φαίνεται να έχουν κάνει κανένα κακό, στην πραγματικότητα, όμως, όλα όσα λένε και κάνουν γίνονται για τη φήμη, το κέρδος και τη θέση τους. Όλα όσα κάνουν τα κάνουν με σκοπό να απολαύσουν

τα οφέλη της θέσης τους, ενώ δεν λαμβάνουν καθόλου υπόψη τις προθέσεις του Θεού. Δεν λύνουν ούτε στο παραμικρό τα προβλήματα που προκύπτουν στο εκκλησιαστικό έργο ούτε αντιμετωπίζουν τα πραγματικά θέματα που αφορούν τη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού. Αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής δεν κάνουν καθόλου έργο για να οδηγήσουν τον εκλεκτό λαό του Θεού στην αλήθεια-πραγματικότητα. Ποιος ακριβώς είναι ο σκοπός όλων των πράξεών τους; Δεν είναι απλώς να γίνουν αρεστοί στους ανθρώπους και να κάνουν τους άλλους να τους εκτιμήσουν; Προσπαθούν να καλλιεργήσουν σε όλους μια καλή γνώμη για τους ίδιους χωρίς να προσβάλλουν κανέναν, κι έτσι απολαμβάνουν την υπόληψή τους και τα οφέλη της θέσης τους. Το πιο μισητό τους γνώρισμα είναι ότι καμία απ' τις ενέργειές τους δεν έχει το οποιοδήποτε όφελος για τη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού· αντίθετα, παραπλανούν τους ανθρώπους, κάνοντας τους άλλους να τους θαυμάζουν και να τους εξιδανικεύουν. Δεν είναι αυτοί οι άνθρωποι ακόμα πιο ύπουλοι και δόλιοι κι απ' τις αλεπούδες; Είναι γνήσιες, κλασικές περιπτώσεις ψευδοεπικεφαλής. Έχουν τη θέση και τον τίτλο του επικεφαλής, αλλά δεν κάνουν καθόλου πραγματικό έργο, φροντίζουν μόνο κάποιες επιφανειακές γενικές υποθέσεις για τα μάτια του κόσμου ή κάνουν απρόθυμα λίγο έργο μετά από ειδική ανάθεση του Άνωθεν. Αν δεν υπάρχει ειδική ανάθεση από τον Άνωθεν, δεν κάνουν καθόλου ουσιώδες εκκλησιαστικό έργο. Όσον αφορά ζητήματα σχετικά με τη διατήρηση του εκκλησιαστικού έργου και της τάξης της εκκλησιαστικής ζωής, φοβούνται μήπως προσβάλουν κάποιον και δεν τολμούν να τηρήσουν τις αρχές. Δεν λύνουν κανένα απ' τα προβλήματα που συσσωρεύονται στο εκκλησιαστικό έργο, ενώ, ακόμα κι όταν βλέπουν την περιουσία του οίκου του Θεού να κατασπαταλιέται από αντίχριστους και κακούς ανθρώπους, δεν κάνουν τίποτα για να το σταματήσουν ή να το περιορίσουν. Μέσα τους, γνωρίζουν ξεκάθαρα ότι αυτοί οι άνθρωποι κάνουν κακό και βλάπτουν τα συμφέροντα του οίκου του Θεού, αλλά κάνουν τους χαζούς και δεν λένε κουβέντα. Να ποιοι είναι οι ύπουλοι και δόλιοι άνθρωποι. Δεν είναι πιο πονηροί κι απ' τις αλεπούδες αυτοί οι άνθρωποι; Εξωτερικά, είναι προσηνείς με όλους και δεν κάνουν κακό σε κανέναν, όμως καθυστερούν το μείζον ζήτημα της ζωή-είσοδου του εκλεκτού λαού του Θεού, το εκκλησιαστικό έργο και το έργο της διάδοσης του ευαγγελίου. Αξίζουν τέτοιοι άνθρωποι να είναι επικεφαλής και εργάτες; Δεν είναι υπηρέτες του Σατανά; Αυτοί δεν διαταράσσουν και δεν αναστατώνουν το εκκλησιαστικό έργο; Μπορεί, εκ πρώτης όψεως, να μην έχουν διαπράξει κανένα εξόφθαλμο κακό, όμως οι συνέπειες του τρόπου με τον οποίον εργάζονται είναι ακόμα πιο σοβαρές κι από το να διέπρατταν το κακό. Δεν αφήνουν να επιτελεστεί το θέλημα του Θεού, αντιστέκονται στον Θεό και διαταράσσουν και αναστατώνουν το εκκλησιαστικό έργο. Κάνουν κακό στον εκλεκτό λαό του Θεού, ενώ μπορεί ακόμα και να καταστρέψουν τις ελπίδες σωτηρίας του εκλεκτού λαού του Θεού. Πείτε Μου, δεν διαπράττουν έτσι το κακό; Αυτό ακριβώς κάνει ο κάθε ανθρωπάρεσκος που δεν τηρεί καθόλου τις αρχές. Οι άνθρωποι που δεν κατανοούν την αλήθεια δεν μπορούν να αντιληφθούν πλήρως τις τρομερές συνέπειες που έχει αυτός ο τρόπος εργασίας των ψευδοεπικεφαλής ούτε μπορούν να συλλάβουν τις προθέσεις, τα κίνητρα

και τους σκοπούς τους. Ούτε που θα διανοηθείς ποτέ τι στ' αλήθεια θέλουν μέσα τους να κάνουν —άνθρωποι σαν κι αυτούς είναι υπερβολικά ύπουλοι! Μεταφορικά μιλώντας, είναι πονηρές αλεπούδες· στην κυριολεξία, όμως, είναι ζωντανοί διάβολοι, ζωντανοί διάβολοι ανάμεσα στους ανθρώπους!

Όσον αφορά το πώς πρέπει να χαρακτηρίζονται αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής, με βάση τη διάθεση-ουσία τους δεν γίνεται να τοποθετηθούν αυθαίρετα στις κατηγορίες των κακών ανθρώπων, των αντίχριστων, των υποκριτών και ούτω καθεξής. Ωστόσο, κρίνοντας απ' τα όσα εκδηλώνουν, όπως οι εκδηλώσεις της ανθρωπίνης φύσης τους και η στάση τους απέναντι στο εκκλησιαστικό έργο, καθώς και το γεγονός ότι δεν αντιμετωπίζουν τα προβλήματα που ανακαλύπτουν, πρόκειται για το πιο εξασθενημένο είδος ψευδοεπικεφαλής. Κρίνοντας απ' τις διάφορες εκδηλώσεις τους, παρότι δεν φτιάχνουν ενεργά κλίκες ούτε εγκαθιδρύουν τα δικά τους ανεξάρτητα βασίλεια, ενώ σπάνια μαρτυρούν για τον εαυτό τους και, παρότι τα πηγαίνουν καλά με τους αδελφούς και τις αδελφές, αντέχουν τις κακουχίες, πληρώνουν κάποιο τίμημα, δεν κλέβουν προσφορές, αλλά και αυτοπεριορίζονται αυστηρά ώστε να μην αναζητούν ειδικά προνόμια, παρόλα αυτά, όταν έρχονται αντιμέτωποι με τους διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν το εκκλησιαστικό έργο ή με τους διάφορους ανθρώπους που κατασπαταλούν τις προσφορές και καταστρέφουν την περιουσία του οίκου του Θεού, ούτε τους σταματούν ούτε τους χειρίζονται, δεν λένε τίποτα ούτε κάνουν καθόλου έργο. Είναι τρομακτικοί τέτοιοι άνθρωποι! Είναι ο πιο ποταπός τύπος ψευδοεπικεφαλής· είναι αδιόρθωτοι! Γιατί λέω ότι είναι αδιόρθωτοι; Το θέμα δεν είναι ότι έχουν χαμηλό επίπεδο ή ότι δεν μπορούν να κατανοήσουν τα λόγια του Θεού —έχουν μια κάποια ικανότητα κατανόησης και εργασιακή ικανότητα, αλλά όταν ανακαλύψουν κάποιον που διαταράσσει και αναστατώνει το εκκλησιαστικό έργο, ούτε χειρίζονται το ζήτημα ούτε το επιλύουν. Κάνουν απρόθυμα λίγο από αυτό το έργο μόνο όταν έρχονται αντιμέτωποι με την αυστηρή επιτήρηση και τις τακτικές ερωτήσεις των επικεφαλής που είναι ανώτεροί τους ή όταν έχουν κλαδευτεί. Είτε κάνουν αυτό το έργο είτε δεν το κάνουν και όπως κι αν το κάνουν, ύψιστη προτεραιότητά τους παραμένει η αυτοπροστασία τους. Δεν εκπληρώνουν σε κανέναν βαθμό τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών. Εκτός του ότι προστατεύουν τον εαυτό τους και διαφυλάσσουν τα συμφέροντά τους, δεν κάνουν ουσιώδες έργο, ενώ επιτελούν μόνο λίγο επιφανειακό έργο όταν δεν μπορούν να κάνουν αλλιώς. Δεν τους νοιάζει τίποτα άλλο εκτός από την αυτοπροστασία τους. Δεν είναι πιο ύπουλοι και πανούργοι κι απ' τις αλεπούδες; Λένε κάποιοι: «Η αλεπού από ένστικτο τρώει μικρά ζώα, άρα κι οι ψευδοεπικεφαλής από ένστικτο δεν προστατεύουν τον εαυτό τους;» Ένστικτο είναι αυτό; Η φύση τους είναι! Αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής προστατεύουν τη θέση, την υπόληψη και την εικόνα τους, συντηρούν τις σχέσεις τους με τους άλλους και αποφεύγουν να προσβάλουν τον οποιονδήποτε —και το κόστος είναι ότι βλάπτουν τα συμφέροντα του οίκου του Θεού και καταστρέφουν το εκκλησιαστικό έργο. Δεν χειρίζονται προσωπικά ούτε καν τη μετακίνηση ή την απαλλαγή του προσωπικού απ' τα καθήκοντά του, ενώ αναθέτουν σε

άλλους να τα κάνουν αυτά για λογαριασμό τους. Σκέφτονται: «Αν αυτός ο άνθρωπος ζητήσει εκδίκηση, δεν θα κυνηγήσει εμένα. Πρέπει να προστατεύσω τον εαυτό μου σε κάθε κατάσταση που αντιμετωπίζω». Πόσο υπερβολικά ύπουλοι είναι αυτοί οι άνθρωποι! Ως επικεφαλής, δεν μπορείς ούτε καν αυτήν την ευθύνη να αναλάβεις, σου αξίζει, λοιπόν, να είσαι επικεφαλής; Δεν είσαι παρά ένας άχρηστος δειλός! Αν δεν έχεις το παραμικρό θάρρος, πιστεύεις ακόμα στον Θεό; Είναι ακόλουθοι του Θεού οι άνθρωποι που καταφεύγουν σε τεχνάσματα για να αποποιηθούν τις ευθύνες τους όταν κάνουν τα καθήκοντά τους; Ο Θεός δεν θέλει τέτοιους ανθρώπους. Αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής είναι ύπουλοι και πανούργοι σαν αλεπούδες. Όταν δουν κάποιον να προκαλεί διατάραξη ή αναστάτωση, ούτε χειρίζονται το θέμα ούτε το επιλύουν —απλώς δεν κάνουν πραγματικό έργο. Όσο κι αν εκτεθούν και κλαδευτούν, δεν ενεργούν. Αφού δεν εκπληρώνεις τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών, γιατί καταλαμβάνεις το πόστο; Για να έχεις διακοσμητικό ρόλο; Για να μπορείς να ενδίδεις στα οφέλη της θέσης; Δεν είσαι άξιος γι' αυτό! Δεν κάνεις πραγματικό έργο, κι όμως θέλεις οι αδελφοί κι οι αδελφές να σε σέβονται και να σε εξιδανικεύουν —αυτή δεν είναι η νοοτροπία ενός διαβόλου; Είναι εντελώς ξεδιάντροπη! Κάποιοι άνθρωποι λένε ότι δεν θέλουν καθόλου να είναι επικεφαλής. Γιατί, λοιπόν, συντηρείς την υπόληψη και τη θέση σου; Με ποιον σκοπό παραπλανάς τους άλλους; Αν δεν θέλεις να είσαι επικεφαλής, μπορείς να πάρεις την πρωτοβουλία και να παραιτηθείς. Γιατί δεν παραιτείσαι; Γιατί καταλαμβάνεις αυτό το πόστο και δεν αποσύρεσαι; Αν δεν θέλεις να παραιτηθείς, τότε πρέπει να κάνεις πραγματικό έργο ευσυνειδητά. Δεν υπάρχει άλλη επιλογή —είναι ευθύνη σου. Αν δεν μπορείς να κάνεις πραγματικό έργο, το καλύτερο θα ήταν να αναλάβεις τις ευθύνες σου και να παραιτηθείς· μην καθυστερείς το εκκλησιαστικό έργο και μην κάνεις κακό στον εκλεκτό λαό του Θεού. Αν δεν έχεις ούτε αυτήν την ελάχιστη συνείδηση και λογική, έχεις ακόμα ανθρώπινη φύση; Δεν σου αξίζει να λέγεσαι άνθρωπος! Ανεξάρτητα απ' το αν μπορούν να είναι επικεφαλής ή εργάτες, οι άνθρωποι που πιστεύουν στον Θεό αξίζουν να λέγονται άνθρωποι μόνο αν έχουν τουλάχιστον λίγη συνείδηση και λογική.

Για να γίνει κανείς επικεφαλής ή εργάτης, χρειάζεται να έχει ένα ορισμένο επίπεδο. Το επίπεδο ενός ανθρώπου καθορίζει την εργασιακή του ικανότητα και τον βαθμό στον οποίο αντιλαμβάνεται τις αλήθεια-αρχές. Αν το επίπεδό σου είναι κάπως χαμηλό και δεν έχεις αρκετά βαθιά κατανόηση της αλήθειας, αλλά είσαι σε θέση να ασκηθείς στον βαθμό που κατανοείς και μπορείς να κάνεις πράξη τα όσα κατανοείς, ενώ στην καρδιά σου είσαι αγνός και ειλικρινής, δεν μηχανορραφείς για τίποτα προς όφελός σου ούτε επιδιώκεις φήμη, κέρδος και θέση και μπορείς να αποδεχθείς την εξονυχιστική εξέταση από τον Θεό, τότε είσαι σωστός άνθρωπος. Ωστόσο, οι ψευδοεπικεφαλής δεν έχουν αυτές τις ιδιότητες. Δεν τους απασχολούν τα διάφορα προβλήματα διατάραξης και αναστάτωσης που προκύπτουν στην εκκλησία· ακόμα κι αν παρατηρήσουν αυτά τα προβλήματα, δεν τους δίνουν καμία σημασία. Στην ερώτηση αν έχουν επίγνωση της κατάστασης, απαντούν: «Νομίζω πως ξέρω λίγα πράγματα γι' αυτό, αλλά όχι τα πάντα». Είναι κάτι που συνέβη κάτω από τη μύτη σου —γιατί λες πως δεν το ξέρεις; Δεν προσπαθείς να

εξαπατήσεις τους άλλους; Αφού το ξέρεις, έχεις σκεφτεί πώς να το χειριστείς; Έχεις κάνει καθόλου έργο; Έχεις προσπαθήσει να βρεις καμία λύση; Απαντούν: «Αυτός ο άνθρωπος έχει υψηλότερο επίπεδο από εμένα, έχει ευφράδεια και ευγλωττία· δεν τολμώ να επέμβω στις υποθέσεις του. Τι θα γίνει αν πιάσω ένα θέμα που στην πραγματικότητα δεν αποτελεί πρόβλημα και τον προσβάλω; Αυτό θα δυσκόλευε το μετέπειτα έργο μου!» Αφού δεν τολμάς, είσαι ένας άχρηστος δειλός, αμελείς τις ευθύνες σου και δεν σου αξίζει να είσαι επικεφαλής! Όταν έρχεσαι αντιμέτωπος με μια τέτοια κατάσταση, ξέρεις πώς να τη χειριστείς; Λένε: «Παρότι ξέρω πώς να τη χειριστώ, δεν τολμώ. Γι' αυτό δεν έχουμε τον Άνωθεν; Υπάρχει και η ομάδα λήψης αποφάσεων. Γιατί να πέσει σ' εμένα ο κλήρος αυτής της εργασίας;» Αφού είδες αυτήν την κατάσταση και την ξέρεις, πρέπει να τη χειριστείς. Αν έχεις υπερβολικά μικρό ανάστημα και δεν μπορείς να αντιμετωπίσεις αυτό το θέμα, μίλησες γι' αυτό το πρόβλημα στους ανωτέρους σου; Το ανέφερες; Έκανες όσα περιλαμβάνονται στις ευθύνες σου και το έργο που σου αναλογεί; Εκπλήρωσες έστω και μία από τις ευθύνες σου; Καμία! Μέσα τους, το γνωρίζουν πολύ καλά: «Το γνώριζα το θέμα, αλλά δεν έκανα τίποτα. Νιώθω ένοχος! Έπρεπε να είχα αναφέρει το ζήτημα, αλλά δεν το έκανα. Ούτε οι άλλοι το έκαναν, όμως —εγώ τι δουλειά έχω;» Οι άλλοι είναι κι αυτοί επικεφαλής; Το αν οι άλλοι το έκαναν ή όχι είναι δική τους δουλειά —εσύ γιατί δεν το έκανες; Αν δεν το κάνουν οι άλλοι, σημαίνει ότι δεν πρέπει να το κάνεις κι εσύ; Αυτή είναι η αλήθεια; Ακόμα κι αν το είχαν κάνει οι άλλοι, η πράξη τους θα αντικαθιστούσε τη δική σου; Το τι κάνεις εσύ είναι δική σου δουλειά. Εκπλήρωσες τις ευθύνες και τις υποχρεώσεις σου; Αν δεν το έκανες, τότε αμελείς τις ευθύνες σου, δεν κάνεις για επικεφαλής και πρέπει να αναλάβεις τις ευθύνες σου και να παραιτηθείς. Δεν εκτιμάς τον τρόπο με τον οποίο ανυψώθηκες, είσαι ανάξιος της εμπιστοσύνης των αδελφών, είσαι ανάξιος της εμπιστοσύνης του οίκου του Θεού και είσαι ακόμα πιο ανάξιος της εξύψωσης από τον Θεό. Είσαι ένα άκαρδο κάθαρμα. Το πρόβλημα του τρίτου τύπου ψευδοεπικεφαλής βρίσκεται στον χαρακτήρα του. Αυτός ο τύπος ανθρώπου, όπως κι αν είναι οι προσωπικές του επιδιώξεις και η ζωή-είσοδός του, κρίνοντας απλώς από το γεγονός ότι, στη διάρκεια της θητείας του, δεν κάνει καθόλου πραγματικό έργο, δεν αντισταθμίζει καμία απώλεια της εκκλησίας και σίγουρα δεν είναι σε θέση να σταματήσει ή να χειριστεί άμεσα τις κακές πράξεις των κακών ανθρώπων, το πρόβλημά του δεν είναι μόνο ότι έχει χαμηλό επίπεδο και δεν κάνει πραγματικό έργο, αλλά, το σημαντικότερο όλων, ότι δεν έχει ανθρώπινη φύση. Η συνείδηση του είναι τελείως διεφθαρμένη, ενώ δεν έχει απολύτως καμία λογική. Όπως λέγεται συχνά, έχει χρεοκοπήσει ηθικά· είναι ακραία εγωιστής και ποταπός, ενώ δεν είναι αξιόπιστος. Από τους τρεις τύπους ανθρώπων που αναλύσαμε, αυτός έχει τη χειρότερη ανθρώπινη φύση. Οι δύο πρώτοι τύποι ανθρώπων έχουν χαμηλό επίπεδο, δεν μπορούν να κάνουν έργο και δεν ανταποκρίνονται στις αρχές και τα πρότυπα του οίκου του Θεού για την καλλιέργεια και την προαγωγή των ανθρώπων, οπότε δεν γίνεται να καλλιεργηθούν και να αξιοποιηθούν. Έχουν εξαιρετικά χαμηλό επίπεδο, είναι τυφλοί και απαθείς, πρακτικά νεκροί —δεν αξίζει να εκτεθούν και να αναλυθούν. Ο τρίτος τύπος ανθρώπου είναι ο πιο ελεεινός. Είναι

εξαιρετικά ποταπός όσον αφορά την ανθρώπινη φύση του, και τον χαρακτηρίζουμε ως ύπουλο και πανούργο. Αυτοί οι άνθρωποι είναι πιο ύπουλοι ακόμα κι απ' τις αλεπούδες. Δεν κάνουν πραγματικό έργο, εντούτοις βρίσκουν έναν σωρό δικαιολογίες και νιώθουν εντελώς άνετα. Με όποιον τρόπο κι αν αναστατώνουν το εκκλησιαστικό έργο οι κακοί άνθρωποι κι οι αντίχριστοι, εκείνοι ούτε αγχώνονται ούτε ανησυχούν γι' αυτό και συνεχίζουν να θέλουν να διατηρήσουν τη θέση τους ως επικεφαλής. Γιατί είναι τόσο εθισμένοι στη δύναμη; Αυτοί οι επικεφαλής λένε: «Ο άνθρωπος αγωνίζεται να ανέβει προς τα πάνω· το νερό κυλάει προς τα κάτω. Όλοι αγαπούν τη δύναμη!» Δεν θέλουν να κάνουν καθόλου πραγματικό έργο, θέλουν, όμως, να παραμείνουν γαντζωμένοι στο πόστο τους και να απολαμβάνουν τα οφέλη της θέσης τους. Μα τι είδους καθάρματα είναι αυτά; Ανήκουν ξεκάθαρα στο σινάφι του Σατανά, δεν είναι σε καμία περίπτωση κάτι καλό.

Σήμερα, συναναστραφήκαμε πάνω σε τρία σημεία της δωδέκατης ευθύνης των επικεφαλής και των εργατών. Οι ψευδοεπικεφαλής που αναλύσαμε στο πλαίσιο της δωδέκατης ευθύνης είναι βασικά ίδιοι με τους ψευδοεπικεφαλής που έχουμε εκθέσει στο παρελθόν. Παρότι αναλύσαμε τρία σημεία, αυτά καλύπτουν κυρίως δύο προβλήματα: Το ένα είναι ότι έχουν χαμηλό επίπεδο και δεν μπορούν να κάνουν πραγματικό έργο· το άλλο είναι ότι έχουν ελεεινή, ποταπή, ύπουλη και πανούργα ανθρώπινη φύση και δεν κάνουν πραγματικό έργο. Αυτά είναι τα θεμελιώδη, ουσιαστικά προβλήματα των ψευδοεπικεφαλής. Εφόσον κάποιος έχει ένα από αυτά τα δύο προβλήματα, είναι ψευδοεπικεφαλής. Δεν χωράει καμία αμφιβολία ως προς αυτό.

4 Σεπτεμβρίου 2021

ΟΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΩΝ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ (21)

Πώς να ξεχωρίσει κανείς τους αντίχριστους από τους ανθρώπους που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων

Διαχωρισμός τους με βάση τη στάση τους απέναντι στην αλήθεια

Σήμερα, θα συνεχίσουμε τη συναναστροφή πάνω στις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών. Προτού αρχίσουμε επίσημα τη συναναστροφή, ας ξαναδούμε ένα από τα θέματα που αφορούν τους αντίχριστους και έχουμε συναναστραφεί πάνω του στο παρελθόν: πώς να ξεχωρίσει κανείς τους ανθρώπους που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων από εκείνους που έχουν την ουσία των αντίχριστων, καθώς και ποιες είναι οι διαφορές ανάμεσα σ' αυτούς τους δύο τύπους ανθρώπων. Θα συναναστραφούμε πρώτα πάνω στο πώς να διακρίνει κανείς τους αντίχριστους· δεν είναι και πολύ δύσκολο αυτό. Πρώτα απ' όλα, πρέπει να δεις ξεκάθαρα ποιες είναι οι εξόφθαλμες χαρακτηριστικές εκδηλώσεις που εμφανίζουν όσοι είναι αντίχριστοι, ώστε να μπορείς να αναγνωρίσεις έναν γνήσιο αντίχριστο σε μικρό χρονικό διάστημα, προσδιορίζοντας ότι σίγουρα δεν πρόκειται για κάποιον που απλώς έχει τη διάθεση των αντίχριστων ούτε για κάποιον που βαδίζει στο μονοπάτι των αντίχριστων. Με αυτόν τον τρόπο, θα έχεις διάκριση όσον αφορά τους αντίχριστους και πλέον δεν θα παραπλανιέσαι, δεν θα παγιδεύεσαι και δεν θα ελέγγεσαι απ' αυτούς. Τώρα, το πιο κρίσιμο σημείο είναι να μπορείς να ξεχωρίσεις τις εξόφθαλμες διαφορές ανάμεσα στους ανθρώπους που έχουν τη φύση-ουσία των αντίχριστων και εκείνους που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων. Για να διακρίνεις αυτούς τους δύο τύπους ανθρώπων, πρέπει πρώτα να κατανοήσεις τα κύρια χαρακτηριστικά τους. Κάποιοι άνθρωποι κατανοούν μόνο τα στοιχεία διαφθοράς που αποκαλύπτουν οι αντίχριστοι στην καθημερινή ζωή, όπως την τάση τους να επιβάλλουν τη θέση τους και να νουθετούν τους άλλους, χωρίς όμως να μπορούν να διακρίνουν τη φύση-ουσία των αντίχριστων. Είναι εντάξει αυτό; (Όχι.) Υπάρχουν κι εκείνοι που λένε πως οι πιο εμφανείς εκδηλώσεις των αντίχριστων είναι η αλαζονεία και η έπαρσή τους, και χαρακτηρίζουν αντίχριστους όλους τους αλαζονικούς και επηρμένους ανθρώπους. Είναι σωστό αυτό; (Όχι.) Γιατί δεν είναι σωστό; Επειδή η αλαζονεία και η έπαρση δεν είναι οι πιο εμφανείς εκδηλώσεις των αντίχριστων· είναι διεφθαρμένες διαθέσεις που τις μοιράζονται όλοι οι διεφθαρμένοι άνθρωποι. Όλοι έχουν αλαζονική και επηρμένη διάθεση, επομένως είναι σοβαρό λάθος να χαρακτηρίζει κανείς αντίχριστους όλους τους αλαζονικούς και επηρμένους ανθρώπους. Ποιες εκδηλώσεις, λοιπόν, είναι οι ουσιώδεις εκδηλώσεις των αντίχριστων, αυτές που μπορούν να κάνουν σαφείς με μια ματιά τις ουσιώδεις διαφορές ανάμεσα στους αντίχριστους και στους ανθρώπους που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων, καθώς και να δώσουν σε κάποιον τη δυνατότητα να διακρίνει αφενός ότι η ουσία αυτών των δύο τύπων ανθρώπων διαφέρει, αφετέρου ότι αυτοί οι άνθρωποι πρέπει να αντιμετωπίζονται διαφορετικά; Σε ορισμένες πτυχές, όπως είναι οι πράξεις, οι

συμπεριφορές και οι διαθέσεις, αυτοί οι δύο τύποι ανθρώπων έχουν, άραγε, ομοιότητες και σημεία στα οποία μοιάζουν; (Ναι.) Αν δεν παρατηρήσεις προσεκτικά, δεν ξεχωρίσεις με σοβαρότητα, δεν κατανοήσεις και δεν διακρίνεις με ακρίβεια τη διάθεση και την ουσία αυτών των δύο τύπων ανθρώπων μέσα σου, είναι πολύ εύκολο να τους αντιμετωπίσεις σαν να ανήκαν στον ίδιο τύπο. Μπορεί ακόμα και να περάσεις έναν αντίχριστο για άνθρωπο που έχει τη διάθεση των αντίχριστων και το αντίστροφο· μπορεί, δηλαδή, να προβείς εύκολα σε τέτοιου είδους εσφαλμένες κρίσεις. Ποια είναι, λοιπόν, τα κύρια χαρακτηριστικά και οι κύριες διαφορές ανάμεσα σ' αυτούς τους δύο τύπους ανθρώπων, οι οποίες δίνουν σε κάποιον τη δυνατότητα να ξεχωρίσει με αδιάσειστες αποδείξεις ποιος είναι αντίχριστος και ποιος είναι άνθρωπος με τη διάθεση των αντίχριστων; Λογικά, έχετε μια εξοικείωση μ' αυτό το θέμα, οπότε, ας ακούσουμε τις σκέψεις σας. (Μία πτυχή που χρησιμοποιείται για να ξεχωρίσει κανείς τους αντίχριστους από τους ανθρώπους που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων είναι η στάση τους απέναντι στην αλήθεια· μία άλλη είναι η ανθρώπινη φύση τους. Όσον αφορά τη στάση τους απέναντι στην αλήθεια, οι αντίχριστοι μισούν την αλήθεια και δεν την αποδέχονται καθόλου. Όσες κακές πράξεις κι αν διαπράξουν, προκαλώντας διατάραξη και αναστάτωση, όσο κι αν συναναστραφείς μαζί τους και όσο κι αν τους κλαδέψεις, δεν το αναγνωρίζουν και παραμένουν σταθερά αμετανόητοι. Οι άνθρωποι που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων μπορεί κι αυτοί να κάνουν σφάλματα όταν δεν κατανοούν την αλήθεια και δεν αντιλαμβάνονται τις αρχές· όταν, όμως, κλαδεύονται, τότε μπορούν να αποδεχθούν την αλήθεια, να κάνουν αυτοκριτική και να αποκτήσουν αυτογνωσία, ενώ είναι σε θέση να νιώσουν μεταμέλεια και να μετανοήσουν. Η ουσία των αντίχριστων, απ' την οπτική της στάσης τους απέναντι στην αλήθεια, είναι ότι μισούν την αλήθεια, ενώ οι άνθρωποι που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων μπορούν να αποδεχθούν την αλήθεια. Οι αντίχριστοι, απ' την οπτική της ανθρώπινης φύσης τους, είναι κακοί άνθρωποι χωρίς συνείδηση ούτε αίσθημα ντροπής, ενώ οι άνθρωποι που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων έχουν συνείδηση και αίσθημα ντροπής.) Αναφέρατε δύο χαρακτηριστικά· έχει γίνει συναναστροφή στο παρελθόν σχετικά μ' αυτό το περιεχόμενο; Θεωρούνται εξόφθαλμα χαρακτηριστικά αυτά; (Ναι.) Οι αντίχριστοι έχουν εντελώς διαφορετική στάση απέναντι στην αλήθεια σε σύγκριση με τους ανθρώπους που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων. Αυτό το σημείο είναι πολύ σημαντικό, και είναι μια εκδήλωση με εξόφθαλμα χαρακτηριστικά. Οι αντίχριστοι αποστρέφονται την αλήθεια και δεν την αποδέχονται καθόλου. Προτιμούν να πεθάνουν παρά να παραδεχθούν ότι τα λόγια του Θεού είναι η αλήθεια. Όσο κι αν συναναστραφείς πάνω στην αλήθεια, εκείνοι εσωτερικά αντιστέκονται σ' αυτήν και την αποστρέφονται. Από μέσα τους, μπορεί ακόμα και να σε καταραστούν, να σε κοροϊδέσουν, να σε καταφρονήσουν και να σε αντιμετωπίσουν με περιφρόνηση. Οι αντίχριστοι είναι εχθρικοί απέναντι στην αλήθεια· αυτό είναι ένα εξόφθαλμο χαρακτηριστικό. Και ποια είναι τα χαρακτηριστικά των ανθρώπων που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων; Για να το θέσουμε με ακρίβεια και αντικειμενικότητα, οι άνθρωποι που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων, αλλά και κάποια συνείδηση και λογική, μπορούν να αλλάξουν τις αντιλήψεις

τους και να αποδεχθούν την αλήθεια μέσω της συναναστροφής που κάνουν οι άλλοι μαζί τους πάνω στην αλήθεια. Μπορούν, επίσης, να υποταχθούν αν κλαδευτούν. Αυτό σημαίνει ότι οι περισσότεροι από τους ανθρώπους που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων, εφόσον πιστεύουν ειλικρινά στον Θεό, μπορούν να αποδεχθούν την αλήθεια, ο καθένας σε διαφορετικό βαθμό. Συνοπτικά, οι άνθρωποι που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων μπορούν να αποδεχθούν την αλήθεια και να υποταχθούν με διάφορα μέσα, όπως είναι το να διαβάζουν μόνοι τους τα λόγια του Θεού, το να αποδέχονται την πειθαρχία και τη διαφώτιση από τον Θεό ή το να αποδέχονται το κλάδεμα, τη βοήθεια και την υποστήριξη από τους αδελφούς και τις αδελφές. Αυτό είναι ένα εξόφθαλμο χαρακτηριστικό. Οι αντίχριστοι, όμως, είναι διαφορετικοί. Όποιος κι αν συναναστραφεί πάνω στην αλήθεια, εκείνοι ούτε ακούνε ούτε υποτάσσονται. Έχουν μία στάση και μόνο: Προτιμούν να πεθάνουν παρά να αποδεχθούν την αλήθεια. Με όποιον τρόπο κι αν τους κλαδέψεις, ανώφελο είναι. Ακόμα κι αν συναναστραφείς πάνω στην αλήθεια όσο το δυνατόν πιο ξεκάθαρα, εκείνοι δεν την αποδέχονται· φτάνουν ακόμα και στο σημείο να της αντιστέκονται και να την αποστρέφονται εσωτερικά. Μπορεί να υποταχθεί στον Θεό κάποιος που έχει τέτοια διάθεση και μισεί την αλήθεια; Σε καμία περίπτωση. Συνεπώς, οι αντίχριστοι είναι εχθροί του Θεού και είναι άνθρωποι που δεν έχουν πια ελπίδα λύτρωσης.

Διαχωρισμός τους με βάση την ανθρώπινη φύση τους

Μόλις τώρα, αναφέρατε και ένα άλλο χαρακτηριστικό για να ξεχωρίζει κανείς τους αντίχριστους απ' τους ανθρώπους που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων, το οποίο αφορά την οπτική της ανθρώπινης φύσης. Ποιος θα ήθελε να συναναστραφεί λίγο ακόμα πάνω σ' αυτό το χαρακτηριστικό; (Οι αντίχριστοι έχουν ιδιαίτερα κακόβουλη ανθρώπινη φύση· μπορούν να καταπιέσουν και να βασανίσουν τους ανθρώπους, ενώ, όσο κακό κι αν κάνουν, δεν γνωρίζουν από μετάνοια.) Σωστά, το κύριο χαρακτηριστικό των αντίχριστων είναι η κακόβουλη ανθρώπινη φύση τους, η αδιαντροπιά τους και το ότι δεν έχουν συνείδηση ούτε λογική. Όσες κακές πράξεις κι αν διαπράξουν στην εκκλησία, όση ζημιά κι αν προκαλέσουν στο εκκλησιαστικό έργο, δεν θεωρούν πως είναι ντροπή ούτε και βλέπουν τον εαυτό τους ως αμαρτωλό. Είτε τους εκθέσει ο οίκος του Θεού είτε τους κλαδέψουν οι αδελφοί κι οι αδελφές, εκείνοι παραμένουν απτόητοι και δεν αισθάνονται ούτε μομφή ούτε ταραχή. Αυτή είναι η εκδήλωση των αντίχριστων όσον αφορά την ανθρώπινη φύση. Τα κύρια χαρακτηριστικά τους είναι έλλειψη συνείδησης και λογικής, έλλειψη ντροπής, καθώς και μια εξαιρετικά φαύλη διάθεση. Αν ο οποιοσδήποτε θίξει τα συμφέροντά τους, τον κρίνουν και τον βασανίζουν, ενώ έχουν μια ιδιαίτερα έντονη επιθυμία για εκδίκηση και δεν χαρίζονται σε κανέναν, ούτε καν στους συγγενείς τους. Τόσο φαύλοι είναι οι αντίχριστοι. Από την άλλη, οι άνθρωποι που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων, όση διαφθορά κι αν αποκαλύψουν, δεν είναι απαραίτητα κακοί άνθρωποι. Όποια ελαττώματα ή ελλείψεις κι αν έχει η ανθρώπινη φύση τους, όποια λάθη κι αν κάνουν, απ' όποια άποψη κι αν αποτύχουν και σκοντάψουν, μπορούν να κάνουν

αυτοκριτική και να πάρουν μαθήματα μετά. Όταν έρχονται αντιμέτωποι με το κλάδεμα, είναι σε θέση να παραδεχθούν τα λάθη τους και να νιώσουν μεταμέλεια· και, όταν οι αδελφοί κι οι αδελφές τούς κάνουν κριτική ή τους εκθέσουν, εκείνοι —παρότι ίσως προσπαθήσουν να υπερασπιστούν κάπως τον εαυτό τους και δεν είναι διατεθειμένοι να το αναγνωρίσουν τη δεδομένη στιγμή— έχουν ήδη, στην πραγματικότητα, αναγνωρίσει μέσα τους το λάθος τους κι έχουν υποταχθεί. Αυτό αποδεικνύει πως μπορούν ακόμα να αποδεχθούν την αλήθεια και μπορούν να αναμορφωθούν. Όταν κάνουν λάθη ή έρχονται αντιμέτωποι με προβλήματα, η συνείδηση και η λογική τους παραμένουν λειτουργικές· έχουν επίγνωση και δεν είναι απαθείς και αναισθητοι, ούτε αδιάλλακτοι και σε άρνηση να παραδεχθούν τα πράγματα. Επιπλέον, παρότι αυτού του τύπου οι άνθρωποι έχουν τη διάθεση των αντίχριστων, έχουν μια σχετική ενσυναίσθηση και κάπως περισσότερη καλοσύνη. Όταν έρχονται αντιμέτωποι με διάφορα ζητήματα, τα χαρακτηριστικά που εμφανίζουν όσον αφορά την ανθρώπινη φύση μπορούν να περιγραφούν —για να το θέσουμε όσο το δυνατόν πιο εύστοχα και κατανοητά— ως σχετικά λογικά. Αν υποστούν κάποιο σοβαρό κλάδεμα, το πολύ-πολύ να νιώσουν μέσα τους κάποιο αποτροπιασμό, όμως, κοιτάζοντάς το απ' τη σκοπιά της εκδήλωσης της ανθρώπινης φύσης τους, φαίνεται ότι ξέρουν ακόμα από ντροπή, ότι η συνείδησή τους μπορεί να τους κατηγορήσει και ότι η λογική τους μπορεί να έχει μια ορισμένη περιοριστική επίδραση. Αν προκαλέσουν απώλειες στα συμφέροντα του οίκου του Θεού ή βλάψουν κάποιον αδελφό ή αδελφή, πάντα νιώθουν μέσα τους ανησυχία και θεωρούν πως έχουν απογοητεύσει τον Θεό. Αυτές τις εκδηλώσεις αποκαλύπτουν σε διάφορους βαθμούς οι άνθρωποι που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων. Αυτοί οι άνθρωποι, ακόμα κι αν μετά το συμβάν δεν κάνουν αμέσως διορθωτικές κινήσεις ή δεν επιλέξουν σωστά ούτε ασκηθούν σωστά, έχουν ακόμα μέσα τους μια αίσθηση επίγνωσης. Η συνείδησή τους τους κατηγορεί· γνωρίζουν ότι έχουν κάνει λάθος κι ότι δεν πρέπει να ενεργήσουν ξανά έτσι, ενώ επίσης θεωρούν πως δεν είναι καλοί άνθρωποι· όλοι τους μπορεί αμυδρά να έχουν αυτά τα συναισθήματα. Επιπλέον, με τον καιρό, η κατάστασή τους θα αντιστραφεί και θα μετανοήσουν πραγματικά. Θα νιώσουν βαθιά μεταμέλεια, ενώ θα μετανιώσουν που δεν έκαναν εξ αρχής τις σωστές επιλογές και δεν ασκήθηκαν σωστά. Αυτές ακριβώς οι εκδηλώσεις είναι οι πιο συχνές και συνηθισμένες εκδηλώσεις των διεφθαρμένων ανθρώπων. Εκείνοι, όμως, που είναι αντίχριστοι αποτελούν ειδική κατηγορία· δεν είναι άνθρωποι, αλλά διάβολοι. Όσος χρόνος κι αν περάσει αφού διαπράξουν κάποιο κακό ή κάποια αμαρτία, δεν έχουν καμία μεταμέλεια· παραμένουν ξεροκέφαλοι κι επίμονοι μέχρι τέλους. Οι άνθρωποι που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων μπορούν να υποταχθούν όταν έρθουν αντιμέτωποι με το συνηθισμένο κλάδεμα. Όταν αντιμετωπίσουν σοβαρό κλάδεμα, μπορεί να υπερασπιστούν με επιχειρήματα τον εαυτό τους, να αρνηθούν ότι έκαναν κάτι και να αρνηθούν να το αποδεχθούν εκείνη τη στιγμή· αργότερα, όμως, είναι σε θέση να κάνουν αυτοκριτική και να αποκτήσουν αυτογνωσία, να δείξουν μεταμέλεια και να μετανοήσουν. Ακόμα κι αν κάποιος τους κοροϊδέψει και τους κρίνει λέγοντας ότι δεν έχουν ανθρώπινη φύση, μπορεί να νιώσουν πόνο στην καρδιά τους, αλλά δεν θα

αντεπιτεθούν ούτε θα αντιμετωπίσουν αυτόν τον άνθρωπο σαν εχθρό. Μπορούν να κατανοήσουν και τον άλλον άνθρωπο, κάνοντας την εξής σκέψη: «Δεν μπορώ να κατηγορήσω κανέναν άλλον γι' αυτό το λάθος, παρά μόνο τον εαυτό μου· όπως κι αν μου φερθούν οι άλλοι, μου αξίζει και δεν είναι υπερβολικό». Αυτές οι εκδηλώσεις αποκαλύπτονται σε διάφορους βαθμούς σε κάθε άνθρωπο. Με δυο λόγια, αυτές οι αποκαλύψεις είναι οι κανονικές και φυσικές εκδηλώσεις των ανθρώπων που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων, των ανθρώπων που έχουν διεφθαρμένες διαθέσεις, κι εκεί είναι που διαφέρουν ξεκάθαρα από τους αντίχριστους. Μέσα απ' τις διαφορετικές εκδηλώσεις αυτών των δύο καταστάσεων, γίνεται αμέσως σαφές ποια ακριβώς άτομα είναι κακοί άνθρωποι κι αντίχριστοι, και ποια είναι άνθρωποι που απλώς έχουν τη διάθεση των αντίχριστων χωρίς, όμως, να είναι κακοί άνθρωποι.

Διαχωρισμός τους με βάση το αν μετανοούν αληθινά ή όχι

Μόλις αναφέραμε δύο πτυχές των διαφορών που υπάρχουν ανάμεσα στους αντίχριστους και στους ανθρώπους που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων: Η πρώτη πτυχή είναι η στάση τους απέναντι στην αλήθεια· η στάση των ανθρώπων απέναντι στην αλήθεια είναι η στάση τους απέναντι στον Θεό. Σε αυτήν την πτυχή, υπάρχει σαφής διαχωρισμός ανάμεσα σ' αυτούς τους δύο τύπους ανθρώπων. Δεύτερον, όσον αφορά την ανθρώπινη φύση, αυτοί οι δύο τύποι ανθρώπων έχουν κι εκεί μια σαφή και ουσιώδη διαφορά. Αυτά τα δύο χαρακτηριστικά είναι πολύ εξόφθαλμα· πρόκειται για εντελώς διαφορετικούς τύπους ανθρώπων. Πέρα από αυτές τις δύο διαφορές, μια άλλη πτυχή είναι το αν υπάρχει οποιαδήποτε εκδήλωση μετάνοιας αφού διαπράξουν το κακό. Στην περίπτωση όσων είναι αντίχριστοι, όποιες κακές πράξεις κι αν διαπράξουν —είτε βασανίσουν ανθρώπους, είτε εγκαθιδρύσουν ανεξάρτητα βασίλεια, είτε ανταγωνιστούν τον Θεό για τη θέση, είτε κλέβουν προσφορές είτε οτιδήποτε άλλο— ακόμα κι αν εκτεθούν άμεσα, δεν παραδέχονται αυτές τις πράξεις. Αν δεν τις παραδέχονται, γίνεται να μετανοήσουν; Προτιμούν να πεθάνουν παρά να μετανοήσουν. Δεν αποδέχονται ως γεγονότα τις κακές τους πράξεις. Ακόμα κι αν συνειδητοποιήσουν ότι η έκθεση είναι απολύτως ακριβής, αντιστέκονται κι εναντιώνονται σ' αυτήν. Δεν υπάρχει καμία περίπτωση να στοχαστούν μήπως βρίσκονται στο λάθος μονοπάτι ούτε να πουν: «Με χαρακτηρίζουν αντίχριστο. Πολύ επικίνδυνο αυτό, πρέπει να μετανοήσω». Δεν έχουν σε καμία περίπτωση τέτοιου είδους σκέψεις στο μυαλό τους. Η ανθρώπινη φύση τους δεν έχει αυτές τις ιδιότητες. Συνεπώς, οι αντίχριστοι έχουν ένα εξόφθαλμο χαρακτηριστικό: Όσα χρόνια τώρα κι αν πιστεύουν στον Θεό, δεν αποδέχονται καθόλου την αλήθεια και δεν δείχνουν αληθινή αλλαγή. Όταν πρωτοαρχίζουν να πιστεύουν στον Θεό, τους αρέσει να ξεχωρίζουν μες στο πλήθος, να ανταγωνίζονται τους άλλους για τη δύναμη και το κέρδος, να βασανίζουν τους ανθρώπους και να φτιάχνουν κλίκες, διαιρώντας την εκκλησία. Σκοπός της προσπάθειάς τους να πάρουν την εξουσία είναι να ζήσουν σε βάρος της εκκλησίας και να εγκαθιδρύσουν ένα ανεξάρτητο βασίλειο. Αφού πιστέψουν για τρία με πέντε χρόνια, όταν τους ξαναδείξ, εμφανίζουν ακόμα τις ίδιες αυτές

εκδηλώσεις και χαρακτηριστικά, χωρίς καμία αλλαγή. Μένουν ίδιοι ακόμα και μετά από οκτώ ή δέκα χρόνια. Λένε κάποιοι: «Ίσως αλλάξουν μετά από 20 χρόνια πίστης!» Μπορούν να αλλάξουν; (Όχι.) Δεν πρόκειται ν' αλλάξουν. Εμφανίζουν τις ίδιες αυτές εκδηλώσεις είτε αλληλεπιδρούν με μερικά άτομα είτε με την πλειοψηφία, είτε κάνουν συνηθισμένα καθήκοντα είτε ενεργούν ως επικεφαλής ή εργάτες. Ποτέ τους δεν μετανοούν ούτε αλλάζουν πορεία, αλλά εμμένουν στο ίδιο μονοπάτι μέχρι τέλους. Δεν υπάρχει καμία περίπτωση να μετανοήσουν. Έτσι είναι οι αντίχριστοι. Όσο για τους ανθρώπους που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων, ακόμα κι αν δεν είναι κακοί άνθρωποι, έχουν κι αυτοί διεφθαρμένες διαθέσεις. Αποκαλύπτουν αλαζονεία, δολιότητα, εγωισμό, ευτέλεια και άλλους τύπους διαφθοράς. Δείχνουν επίσης κακή ανθρώπινη φύση. Κι αυτοί, όταν πρωτοαρχίζουν να πιστεύουν στον Θεό, θέλουν να ανταγωνιστούν τους άλλους για τη φήμη και το κέρδος, να ξεχωρίζουν για ν' αποκτήσουν τον θαυμασμό των άλλων, κι έχουν φιλοδοξίες και επιθυμίες να γίνουν επικεφαλής και να πάρουν την εξουσία. Αυτές οι εκδηλώσεις υπάρχουν σε διάφορους βαθμούς στους διεφθαρμένους ανθρώπους, ενώ δεν διαφέρουν και πολύ απ' αυτές των αντίχριστων. Ωστόσο, κατά τη διάρκεια της πίστης τους στον Θεό, φτάνουν σε σημείο να κατανοήσουν μερικές αλήθειες μέσα απ' τη βίωση της κρίσης και της έκθεσης των λόγων του Θεού, κι έτσι αποκαλύπτουν αυτές τις διεφθαρμένες διαθέσεις όλο και λιγότερο. Γιατί αποκαλύπτονται όλο και λιγότερο αυτές οι διεφθαρμένες διαθέσεις; Επειδή αυτοί οι άνθρωποι, αφού κατανοήσουν την αλήθεια, συνειδητοποιούν ότι αυτές οι συμπεριφορές και οι εκδηλώσεις αποτελούν αποκαλύψεις διεφθαρμένων διαθέσεων. Μόνο σε αυτό το σημείο αποκτούν επίγνωση στη συνείδησή τους, κι έτσι βλέπουν ότι είναι βαθιά διεφθαρμένοι κι ότι όντως δεν μοιάζουν με άνθρωπο. Τότε, προθυμοποιούνται να επιδιώξουν την αλήθεια και σκέφτονται πώς να απαλλαγούν απ' αυτές τις διεφθαρμένες διαθέσεις, αλλά και πώς μπορούν να απελευθερωθούν απ' τα δεσμά τους και να γίνουν άνθρωποι που επιδιώκουν και κάνουν πράξη την αλήθεια. Τι είναι αυτή η εκδήλωση; Δεν είναι σταδιακή μετάνοια; (Ναι.) Ενόσω βιώνουν το έργο του Θεού, ανακαλύπτουν τα προβλήματά τους, αναγνωρίζουν τις διεφθαρμένες διαθέσεις τους και κατανοούν τις διάφορες καταστάσεις τους. Φτάνουν επίσης σε σημείο να γνωρίσουν την ανθρώπινη φύση-ουσία τους, ενώ στη συνείδησή τους αποκτούν όλο και μεγαλύτερη επίγνωση· νιώθουν όλο και περισσότερο ότι είναι βαθιά διεφθαρμένοι και ακατάλληλοι για χρήση απ' τον Θεό, καθώς και ότι έχουν προκαλέσει το μίσος του Θεού, και απεχθάνονται μέσα τους τον εαυτό τους. Χωρίς να το καταλάβουν, βαθιά μες στην καρδιά τους μετανοούν σιγά σιγά και, μ' αυτήν την μετάνοια, συμβαίνουν κάποιες ανεπαίσθητες αλλαγές, ανεπαίσθητες αλλαγές που είναι ορατές στη συμπεριφορά τους. Για παράδειγμα, στην αρχή, όταν κάποιος εξέθετε τα προβλήματά τους, εκείνοι ένιωθαν αποτροπιασμό, γίνονταν έξω φρενών απ' την ντροπή τους, ενώ προσπαθούσαν να εξηγηθούν και να δικαιολογηθούν, καταβάλλοντας κάθε προσπάθεια για να βρουν διάφορες δικαιολογίες και λόγους για να υπερασπιστούν τον εαυτό τους. Μέσα απ' τις συνεχείς εμπειρίες, ωστόσο, συνειδητοποιούν τελικά ότι αυτή η συμπεριφορά είναι λανθασμένη, κι αρχίζουν να διορθώνουν αυτήν την κατάσταση

και τη συμπεριφορά, εργάζονται σκληρά για να αποδεχθούν τις σωστές απόψεις και πασχίζουν να συνεργαστούν αρμονικά με τους άλλους. Όταν τους τυχαίνουν κάποια ζητήματα, μαθαίνουν να αναζητούν από τους άλλους και να συναναστρέφονται μαζί τους, ενώ μαθαίνουν να επικοινωνούν από καρδιάς και να τα πηγαίνουν καλά με τους άλλους σε φιλικό κλίμα. Είναι εκδηλώσεις μετάνοιας αυτές; (Ναι.) Αφού πιστέψουν στον Θεό, αποκτούν σιγά σιγά αληθινή κατανόηση για κάποιες απ' τις διαθέσεις, τις συμπεριφορές και τις εκδηλώσεις των αντίχριστων τις οποίες αποκαλύπτουν οι ίδιοι. Έπειτα, απαλλάσσονται σιγά σιγά απ' τις διεφθαρμένες διαθέσεις τους κι είναι σε θέση να εγκαταλείψουν τον προηγούμενο, λανθασμένο τρόπο ζωής τους, παραιτούνται απ' την επιδίωξη της φήμης και της θέσης, ενώ είναι σε θέση να ενεργήσουν, να φερθούν και να κάνουν το καθήκον τους σύμφωνα με τις αλήθεια-αρχές. Πώς επιτυγχάνεται μια τέτοια αλλαγή; Επιτυγχάνεται μέσα από την αποδοχή της αλήθειας κι από τη συνεχή μεταστροφή και μετάνοια; (Ναι.) Όλα αυτά επιτυγχάνονται μέσα από τη διαδικασία της συνεχούς μετάνοιας. Στη συνέχεια, βελτιώνεται σίγουρα η κατάστασή τους, το ανάστημά τους μεγαλώνει κι αυτό καθώς βαθαίνουν οι εμπειρίες τους, ενώ, όταν τους τυχαίνει κάτι, είναι σε θέση να κάνουν αυτοκριτική. Είτε έρχονται αντιμέτωποι με αναποδιές και αποτυχίες είτε κλαδεύονται, φέρνουν αυτά τα ζητήματα ενώπιον του Θεού και προσεύχονται σ' Εκείνον, και μπορούν επίσης να συσχετίσουν, να αναλύσουν και να κατανοήσουν τη διεφθαρμένη κατάστασή τους ενώ διαβάζουν τα λόγια του Θεού. Παρότι μπορεί και πάλι να αποκαλύψουν διαφθορά και να αναπτύξουν εσφαλμένες σκέψεις όταν τους τύχει κάτι, είναι σε θέση να κάνουν αυτοκριτική και να επαναστατήσουν ενάντια στον εαυτό τους. Εφόσον αποκτήσουν επίγνωση γι' αυτά τα θέματα, μπορούν να αναζητούν συνεχώς την αλήθεια για να τα επιλύσουν και να κάνουν πράξη τη μετάνοια. Παρότι αυτή η πρόοδος είναι πολύ αργή και τα αποτελέσματα είναι απειροελάχιστα, αυτοί οι άνθρωποι αλλάζουν συνεχώς στα μύχια της καρδιάς τους. Οι άνθρωποι αυτού του τύπου διατηρούν διαρκώς μια στάση πρωτοβουλίας και θετικότητας με ισχυρά εσωτερικά κίνητρα, καθώς και μια κατάσταση κατά την οποία μεταστρέφονται και μετανοούν. Μπορεί μερικές φορές να ανταγωνίζονται τους άλλους για τη φήμη και τη θέση και να αποκαλύπτουν κάποιες εκδηλώσεις και πράξεις των αντίχριστων σε διάφορους βαθμούς, όμως, αφού βιώσουν ορισμένα κλαδέματα, κρίσεις και παιδεύσεις ή την πειθαρχία του Θεού, αυτές οι διεφθαρμένες διαθέσεις αποτινάσσονται και μεταμορφώνονται σε διάφορους βαθμούς. Η κύρια αιτία για την επίτευξη αυτών των αποτελεσμάτων είναι ότι αυτού του τύπου ο άνθρωπος μπορεί, στα βάθη της καρδιάς του, να στοχαστεί και να κατανοήσει τις διεφθαρμένες διαθέσεις του και τα λανθασμένα μονοπάτια που έχει πάρει, και μπορεί να μεταστραφεί. Μπορεί οι αλλαγές, η ανάπτυξη και τα κέρδη από τη μεταστροφή του να είναι πολύ μικρά και η πρόοδος πολύ αργή, σε βαθμό που και ο ίδιος ίσως να μην την αντιλαμβάνεται καν, όμως, μετά από τρία με πέντε χρόνια τέτοιων εμπειριών, νιώθει κάποιες αλλαγές στον εαυτό του, ενώ οι άνθρωποι γύρω του τις βλέπουν κι αυτοί. Σε κάθε περίπτωση, υπάρχει διαφορά ανάμεσα στους ανθρώπους εκείνους που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων, και σ' εκείνους που είναι αντίχριστοι.

Ποιο είναι το κύριο χαρακτηριστικό σ' αυτήν την πτυχή; (Οι άνθρωποι που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων μπορούν να μετανοήσουν.) Όταν κάνουν κάτι κακό, όταν διαπράττουν κάποια παράβαση ή έρχονται αντιμέτωποι με το κλάδεμα, την κρίση και την παιδείυση, τη συμμόρφωση ή την πειθαρχία, τότε μπορούν να μετανοήσουν. Ακόμα κι όταν συνειδητοποιούν ότι έχουν κάνει κάτι κακό ή κάποιο λάθος, μπορούν να κάνουν αυτοκριτική και να δείξουν μια στάση μεταστροφής και μετάνοιας μες στην καρδιά τους. Αυτή είναι μια ειδοποιός διαφορά, η οποία φέρνει τους ανθρώπους που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων σε πλήρη αντιδιαστολή με τους ίδιους τους αντίχριστους.

Μια σύνοψη των διαφορών που υπάρχουν μεταξύ των αντίχριστων και των ανθρώπων που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων

Όσοι είναι αντίχριστοι είναι ζωντανοί σατανάδες. Θα έλεγε κανείς πως ζουν ως σατανάδες· είναι διάβολοι και σατανάδες που είναι ορατοί στους ανθρώπους. Ας συνοψίσουμε, λοιπόν, τις ουσιώδεις διαφορές που υπάρχουν μεταξύ των αντίχριστων και των ανθρώπων που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων. Μία πτυχή είναι η στάση τους απέναντι στην αλήθεια. Οι αντίχριστοι δεν αποδέχονται σε καμία περίπτωση την αλήθεια. Παρότι μπορούν να παραδεχθούν λεκτικά ότι τα λόγια του Θεού είναι η αλήθεια, ότι είναι θετικά πράγματα και λόγια ωφέλιμα για τους ανθρώπους, καθώς και το κριτήριο για όλα τα θετικά πράγματα, αλλά και ότι οι άνθρωποι πρέπει να τα αποδέχονται, να υποτάσσονται σ' αυτά και να τα κάνουν πράξη —παρότι, λοιπόν, μπορούν να τα πουν όλα αυτά— δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να κάνουν τα λόγια του Θεού πράξη. Γιατί δεν τα κάνουν πράξη; Επειδή μέσα τους δεν αποδέχονται την αλήθεια. Λένε με το στόμα πως τα λόγια του Θεού είναι η αλήθεια, αλλά το κίνητρό τους είναι εντελώς διαφορετικό: Το λένε αυτό για να καλύψουν το γεγονός ότι δεν αποδέχονται την αλήθεια, και για να παραπλανήσουν τον κόσμο. Το ότι οι αντίχριστοι μπορούν να λένε λόγια και δόγματα δεν σημαίνει και ότι παραδέχονται μέσα τους πως τα λόγια του Θεού είναι η αλήθεια. Δεν μπορούν να κάνουν πράξη την αλήθεια επειδή μέσα τους δεν αποδέχονται ουσιαστικά την αλήθεια των λόγων του Θεού· δεν είναι διατεθειμένοι να αποδεχθούν την αλήθεια ούτε να κάνουν πράξη την αλήθεια για να εισέλθουν στην αλήθεια-πραγματικότητα. Από την άλλη, οι άνθρωποι που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων δεν είναι απαραίτητα και αντίχριστοι. Κάποιοι από αυτούς μπορούν, ο καθένας σε διαφορετικό βαθμό, να αποδεχθούν την αλήθεια και να υποταχθούν σ' αυτήν, καθώς και στα θετικά πράγματα και στα σωστά λόγια· αυτή είναι μία διαφορά. Οι άνθρωποι που έχουν την ουσία των αντίχριστων είναι εχθρικοί απέναντι στην αλήθεια και της γυρίζουν την πλάτη, αλλά κάποιοι άνθρωποι που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων μπορούν να αποδεχθούν και να κάνουν πράξη την αλήθεια. Μέσω της ανάγνωσης των λόγων του Θεού και της βίωσης του έργου του Θεού για αρκετά χρόνια, μπορεί να αλλάξει κάπως η στάση τους απέναντι στην αλήθεια. Νιώθουν βαθιά μέσα τους πως, παρότι δεν είναι σε θέση να την κάνουν πράξη, η αλήθεια είναι καλή και σωστή. Απλώς δεν αγαπούν την αλήθεια ή δεν τους ενδιαφέρει και τόσο, κι έτσι για να την κάνουν πράξη απαιτείται κάποια προσπάθεια

και κάποιος αγώνας. Έτσι, οι άνθρωποι που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων, αλλά διαθέτουν κάποια συνείδηση και λογική, μπορούν να αποδεχθούν την αλήθεια, ο καθένας σε διαφορετικό βαθμό. Αν μη τι άλλο, βαθιά μες στην καρδιά τους, δεν αντιστέκονται στην αλήθεια ούτε την αποστρέφονται, ούτε είναι κάτι που τους απωθεί. Οι περισσότεροι άνθρωποι βρίσκονται σ' αυτήν την κατάσταση και εμφανίζουν αυτού του είδους την εκδήλωση απέναντι στην αλήθεια. Μια τέτοια περιγραφή των ανθρώπων αυτών ούτε χρυσώνει το χάπι ούτε και τους διαβάλλει. Είναι αρκετά αντικειμενική, έτσι δεν είναι; (Ναι.) Μια άλλη πτυχή είναι ο διαχωρισμός τους από την οπτική της ανθρώπινης φύσης, δηλαδή ένας διαχωρισμός με βάση τη συνείδησή τους, τη λογική τους και το πόσο καλή ή κακή είναι η ανθρώπινη φύση τους. Όποιος έχει κακή ανθρώπινη φύση, όποιος δεν αποδέχεται την αλήθεια και αποστρέφεται ιδιαίτερα την αλήθεια είναι το δίχως άλλο ένας δύσπιστος ή ένας αντίχριστος. Κάποιοι άνθρωποι δεν αγαπούν ιδιαίτερα την αλήθεια και δεν τους ενδιαφέρει. Όταν οι άλλοι συναναστρέφονται πάνω στην αλήθεια, εκείνους τους πιάνει νύστα και μια απάθεια. Ωστόσο, αυτού του τύπου οι άνθρωποι δεν έχουν κακή ανθρώπινη φύση και δεν βασανίζουν τους άλλους. Αν συναναστραφείς πάνω στις προθέσεις του Θεού, στις αλήθεια-αρχές ή στους κανόνες του οίκου του Θεού, μπορούν να ακούσουν και είναι διατεθειμένοι να αποδεχθούν την αλήθεια και να πασχίσουν γι' αυτήν, αλλά ίσως να μην είναι απαραίτητα σε θέση να κάνουν πράξη την αλήθεια. Αν γίνουν επικεφαλής, ίσως να μην είναι σε θέση να σε οδηγήσουν στο να κατανοήσεις την αλήθεια ούτε να σε φέρουν ενώπιον του Θεού, όμως δεν πρόκειται σε καμία περίπτωση να σε βασανίσουν. Αυτή είναι η ανθρώπινη φύση των ανθρώπων που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων. Σε κάθε περίπτωση, η ανθρώπινη φύση των ανθρώπων που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων δεν είναι και τόσο κακή· μπορούν να αποδεχθούν την αλήθεια, σε διαφορετικό βαθμό ο καθένας. Απεναντίας, οι αντίχριστοι όχι μόνο δεν έχουν συνείδηση και λογική, αλλά επιπλέον έχουν και εξαιρετικά φαύλη ανθρώπινη φύση. Οι άνθρωποι που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων έχουν αίσθημα συνείδησης και κάποια λογική, ενώ μπορούν να χειριστούν ορισμένα ζητήματα με ορθολογικό τρόπο. Για παράδειγμα, όσον αφορά το πώς θα επιλέξουν και το ποιο μέρος θα πάρουν κατά την αντιμετώπιση των απαιτήσεων του οίκου του Θεού, την αντιμετώπιση των διάφορων ανθρώπων στην εκκλησία, και την αντιμετώπιση των θετικών και αρνητικών πραγμάτων, μπορούν να ξεχωρίσουν αυτά και άλλα αντίστοιχα ζητήματα και, τελικά, είναι σε θέση να κάνουν τις σωστές επιλογές με βάση τη συνείδησή τους. Αυτού του τύπου οι άνθρωποι δεν έχουν και τόσο κακή ανθρώπινη φύση, ενώ είναι σχετικά καλόκαρδοι. Υπάρχει άλλος ένας διαχωρισμός, σχετικά με τον οποίο συναναστραφήκαμε μόλις, και είναι ότι μερικοί άνθρωποι που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων μπορούν να αποδεχθούν την αλήθεια, ενώ, όταν κάνουν κάτι κακό, μπορούν να το στοχαστούν κι η καρδιά τους να μετανοήσει. Απεναντίας, οι αντίχριστοι δεν εμφανίζουν σε καμία περίπτωση αυτές τις δύο εκδηλώσεις. Είναι πεισματάρηδες και αμετάβλητοι, επειδή αποστρέφονται την αλήθεια, δεν αποδέχονται την αλήθεια και έχουν εξαιρετικά φαύλη ανθρώπινη φύση. Τέτοιου τύπου άνθρωποι είναι αδύνατον να

μεταστραφούν και να φτάσουν στη μετάνοια. Το αν μπορεί κάποιος να μετανοήσει αληθινά εξαρτάται κυρίως απ' το αν έχει συνείδηση και λογική, καθώς και απ' τη στάση του απέναντι στην αλήθεια. Οι άνθρωποι που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων, επειδή η ανθρώπινη φύση τους δεν είναι κακή, επειδή έχουν κάποια συνείδηση και λογική και μπορούν να αποδεχθούν μερικές αλήθειες σε διαφορετικό βαθμό ο καθένας, έχουν και τη δυνατότητα να μεταστραφούν. Όταν κάνουν λάθη ή διαπράττουν παραβάσεις, μπορούν να μετανοήσουν αφού κλαδευτούν. Προσδιορίζεται έτσι ότι οι άνθρωποι που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων έχουν ελπίδα σωτηρίας, ενώ οι αντίχριστοι είναι αδιόρθωτοι· ανήκουν στο σινάφι των διαβόλων και του Σατανά. Αυτά τα χαρακτηριστικά είναι οι ουσιώδεις διαφορές που υπάρχουν ανάμεσα στους αντίχριστους και στους ανθρώπους που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων. Είναι αρκετά αντικειμενική αυτή η σύνοψη; (Ναι.) Όσον αφορά αυτά τα χαρακτηριστικά των αντίχριστων, οι αναλυτικές εκδηλώσεις σχετικά με τις οποίες συναναστραφήκαμε είναι αντικειμενικές και συνάδουν με τα γεγονότα, χωρίς κανένα απολύτως ίχνος διαβολής. Κάθε μέλος του εκλεκτού λαού του Θεού έχει συναντήσει κάτι τέτοιο κι έχει υπάρξει μάρτυράς του· αυτό ακριβώς είναι οι αντίχριστοι. Όσο για τους ανθρώπους που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων, έχουμε επίσης εκθέσει διάφορες εκδηλώσεις, που όλες τους είναι ορατές στους ανθρώπους και συμφωνούν με τα γεγονότα, χωρίς ποτέ να χρυσώνουμε το χάπι.

Υπάρχουν πολλά ελαττώματα και ψεγάδια στην ανθρώπινη φύση όσων έχουν τη διάθεση των αντίχριστων, κι αυτοί οι άνθρωποι αποκαλύπτουν επίσης διάφορες διεφθαρμένες διαθέσεις, ο καθένας σε διαφορετικό βαθμό. Αυτές οι διεφθαρμένες διαθέσεις έχουν σε όλους κάποιες εξόφθαλμες χαρακτηριστικές εκδηλώσεις. Για παράδειγμα, κάποιοι άνθρωποι είναι ιδιαίτερα αλαζόνες, κάποιοι είναι ιδιαίτερα υστερόβουλοι και δόλιοι, κάποιοι είναι ιδιαίτερα αδιάλλακτοι, κάποιοι είναι ιδιαίτερα τεμπέληδες, και ούτω καθεξής. Αυτές οι εκφράσεις είναι οι εκδηλώσεις των ανθρώπων που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων, καθώς και τα χαρακτηριστικά της ανθρώπινης φύσης τέτοιων ανθρώπων. Παρότι αυτοί οι άνθρωποι έχουν κάποια καλοσύνη μέσα τους, με απλά, δηλαδή, λόγια, είναι κάπως καλόκαρδοι, όταν έρχονται αντιμέτωποι με κάτι, το βλέπουν καθαρά ότι θίγονται τα συμφέροντα του οίκου του Θεού, όμως, επειδή φοβούνται μήπως προσβάλουν τους άλλους, κάνουν σαν τη χελώνα που κρύβεται στο καβούκι της, ζουν σύμφωνα με τη φιλοσοφία του Σατανά και δεν είναι διατεθειμένοι να τηρήσουν τις αλήθεια-αρχές. Παρότι, κατά βάθος, το νιώθουν ότι δεν πρέπει να ενεργούν έτσι κι ότι αδικούν τον Θεό με μια τέτοια ενέργεια, και πάλι δεν μπορούν να κάνουν αλλιώς και επιλέγουν να είναι ανθρωπάρεςκοι. Γιατί συμβαίνει αυτό; Επειδή πιστεύουν πως, προκειμένου να ζήσουν και να επιβιώσουν, πρέπει να βασιστούν στη φιλοσοφία του Σατανά, και πως μόνο έτσι μπορούν να προστατευτούν. Γι' αυτό επιλέγουν να είναι ανθρωπάρεςκοι και δεν κάνουν πράξη την αλήθεια. Το νιώθουν μέσα τους πως, ενεργώντας μ' αυτόν τον τρόπο, δείχνουν ασυνειδησία και έλλειψη ανθρώπινης φύσης· δεν είναι άνθρωποι, είναι χειρότεροι κι από μαντρόσκυλα. Αφού επιπλήξουν τον εαυτό τους, όμως, και όταν έρθουν αντιμέτωποι με μία ακόμα κατάσταση, και πάλι δεν

μετανοούν, και πάλι ενεργούν με τον ίδιο τρόπο. Είναι διαρκώς αδύναμοι κι έχουν διαρκώς ένα αίσθημα ενοχής. Τι αποδεικνύει αυτό; Αποδεικνύει ότι, παρότι οι άνθρωποι που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων δεν είναι αντίχριστοι οι ίδιοι, η ανθρώπινη φύση τους έχει όντως προβλήματα και ανεπάρκειες, κι έτσι αποκαλύπτουν σίγουρα μεγάλη διαφθορά. Κοιτάζοντας συνολικά τις εκδηλώσεις ενός τέτοιου ανθρώπου, πρόκειται οπωσδήποτε για κάποιον που παραμένει αμετάβλητα βαθιά διεφθαρμένος απ' τον Σατανά· είναι αυτό ακριβώς που αναφέρει ο Θεός ως «γέννημα του Σατανά». Πώς γίνεται οι άνθρωποι που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων να είναι καλύτεροι από τους αντίχριστους; Για την ακρίβεια, οι άνθρωποι που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων αλλά όχι την ουσία των αντίχριστων, παρότι αποκαλύπτουν διάφορες διεφθαρμένες διαθέσεις του Σατανά, δεν είναι σε καμία περίπτωση κακοί άνθρωποι. Η κατάστασή τους μοιάζει με αυτό που λέγεται συχνά για όσους δεν είναι ούτε ύπουλοι και κακοί, αλλά ούτε και καλοί άνθρωποι· απλώς πιστεύουν ειλικρινά στον Θεό, είναι διατεθειμένοι να μετανοήσουν και μπορούν να αποδεχθούν την αλήθεια αφού κλαδευτούν, δείχνοντας κάποια υποταγή. Παρότι δεν είναι κακοί άνθρωποι κι έχουν ακόμα ελπίδα σωτηρίας απ' τον Θεό, απέχουν κατά πολύ από το πρότυπο για το οποίο μιλάει ο Θεός και υπαγορεύει να έχουν φόβο Θεού και να αποφεύγουν το κακό! Κάποιοι άνθρωποι πιστεύουν στον Θεό για τρία με πέντε χρόνια και σημειώνουν κάποιες αλλαγές και κάποια πρόοδο. Κάποιοι άνθρωποι πιστεύουν στον Θεό για οκτώ με δέκα χρόνια και δεν σημειώνουν καμία πρόοδο. Κάποιοι άνθρωποι πιστεύουν στον Θεό ακόμα και είκοσι χρόνια τώρα, χωρίς καμία σημαντική αλλαγή· είναι ακόμα ίδιοι με πριν. Είναι πεισματικά προσκολλημένοι στις αντιλήψεις τους. Απλώς, επειδή έχουν ακούσει τα λόγια του Θεού κι επειδή περιορίζονται απ' τους διάφορους κανόνες και κανονισμούς του οίκου του Θεού, δεν έχουν κάνει σημαντικά λάθη, δεν έχουν κάνει κακές πράξεις που προκαλούν σοβαρές απώλειες στον οίκο του Θεού και δεν έχουν προκαλέσει μεγάλες συμφορές. Οι άνθρωποι που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων δεν είναι, βέβαια, δυνατόν να σωθούν όλοι τους στο τέλος απ' τον Θεό. Οι περισσότεροι απ' αυτούς είναι πιθανότατα απλοί δουλευτές, ενώ μερικοί απ' αυτούς οπωσδήποτε θα αποκλειστούν. Σε κάθε περίπτωση, παρότι δεν είναι κακοί άνθρωποι, είναι άνθρωποι με ανεπαρκή ανθρώπινη φύση. Οι εκβάσεις τους κι οι προορισμοί τους δεν θα είναι σε καμία περίπτωση οι ίδιοι. Όλα εξαρτώνται απ' το αν μπορούν να αποδεχθούν την αλήθεια κι απ' το πώς επιλέγουν το μονοπάτι τους. Λένε κάποιοι: «Τα λόγια Σου έχουν αντιφάσεις. Εσύ δεν είπες πως αυτοί οι άνθρωποι μπορούν να μεταστραφούν και να μετανοήσουν;» Εννοώ ότι αυτοί οι άνθρωποι, σε ορισμένα πλαίσια και σε διαφορετικά περιβάλλοντα, μπορούν να αποδεχθούν την αλήθεια, ο καθένας σε διαφορετικό βαθμό. Τι σημαίνει «σε διαφορετικό βαθμό»; Σημαίνει ότι κάποιοι άνθρωποι παρουσιάζουν μια κάποια αλλαγή αφού πιστέψουν στον Θεό για τρία με πέντε χρόνια και σημαντική αλλαγή μετά από δέκα με είκοσι χρόνια. Κάποιοι άνθρωποι πιστεύουν στον Θεό για δέκα με είκοσι χρόνια και είναι ακόμα ίδιοι με τότε που πρωτοάρχισαν να πιστεύουν, και φωνάζουν συνεχώς: «Πρέπει να μετανοήσω, πρέπει να ανταποδώσω την αγάπη του Θεού!», χωρίς, στην

πραγματικότητα, να έχουν αλλάξει καθόλου. Το ότι έχουν μέσα τους αυτήν την επιθυμία και είναι διατεθειμένοι να μεταστραφούν και να μετανοήσουν οφείλεται μόνο σε ένα αίσθημα συνείδησης που έχουν. Η προθυμία, ωστόσο, δεν σημαίνει και ότι κάποιος είναι σε θέση να κάνει πράξη την αλήθεια, ούτε συνεπάγεται είσοδο στην πραγματικότητα. Η προθυμία σημαίνει απλώς ότι δεν αντιστέκεται στην αλήθεια, ότι δεν αποστρέφεται την αλήθεια, ότι δεν λοιδορεί ανοιχτά την αλήθεια, ότι δεν κρίνει, δεν καταδικάζει και δεν βλασφημεί ανοιχτά τον Θεό· γι' αυτές τις εκδηλώσεις πρόκειται μόνο. Δεν σημαίνει, όμως, ότι κάποιος είναι σε θέση να υποταχθεί πραγματικά στην αλήθεια, να την αποδεχθεί και να την κάνει πράξη, ούτε σημαίνει ότι είναι σε θέση να επαναστατήσει ενάντια στη σάρκα και στις επιθυμίες του. Είναι αντικειμενικό γεγονός αυτό; (Ναι.) Ακριβώς έτσι είναι. Το να έχει κανείς στην ανθρώπινη φύση του κάποια συνείδηση και λογική, καθώς και μια καρδιά που κάπως μετανοεί, δεν σημαίνει ότι δεν έχει διεφθαρμένη διάθεση. Οι άνθρωποι που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων έχουν ουσιώδη διαφορά απ' τους αντίχριστους, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι πρόκειται για ανθρώπους που μπορούν να αποδεχθούν την αλήθεια και να υποταχθούν σ' αυτήν. Ούτε σημαίνει ότι πρόκειται για ανθρώπους που έχουν την αλήθεια-πραγματικότητα ή για τους ανθρώπους που αγαπάει ο Θεός. Υπάρχουν ουσιώδεις διαφορές ανάμεσα σ' αυτές τις δύο πτυχές· είναι εντελώς διαφορετικές μεταξύ τους. Οι άνθρωποι που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων είναι σίγουρα πολύ καλύτεροι απ' τους αντίχριστους όσον αφορά την ανθρώπινη φύση τους, τη στάση τους απέναντι στην αλήθεια και τον βαθμό στον οποίο μετανοούν. Ωστόσο, το πρότυπο με το οποίο μετρά ο Θεός τους ανθρώπους δεν βασίζεται στο πώς διαφέρουν απ' τους αντίχριστους· δεν είναι αυτό το πρότυπο. Αυτό που μετρά ο Θεός είναι η ανθρώπινη φύση του ατόμου, το κατά πόσο το άτομο αυτό έχει συνείδηση και λογική, κατά πόσο αγαπάει και αποδέχεται την αλήθεια, κατά πόσο κάνει τα καθήκοντά του με αφοσίωση, κατά πόσο υποτάσσεται στον Θεό και κατά πόσο μπορεί να αποκτήσει την αλήθεια και να σωθεί. Αυτά είναι τα πρότυπα με τα οποία μετρά τους ανθρώπους ο Θεός. Ο Θεός έχει θεσπίσει διάφορες απαιτήσεις για όσους έχουν τη διάθεση των αντίχριστων. Ο Θεός χρησιμοποιεί αυτές τις απαιτήσεις για να μετρήσει ανθρώπους που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων, με σκοπό να τους σώσει. Τώρα που το θέσαμε μ' αυτόν τον τρόπο, το κατανοείτε, έτσι δεν είναι; Πρώτον, πρέπει να κατανοήσεις ξεκάθαρα ότι, όση από τη διάθεση των αντίχριστων κι αν έχεις, εφόσον μπορείς να αποδεχθείς την αλήθεια, τότε δεν είσαι αντίχριστος. Παρότι δεν είσαι αντίχριστος, αυτό δεν σημαίνει και ότι είσαι κάποιος που υποτάσσεται στον Θεό. Το να μη σε απωθεί η αλήθεια ούτε να αποστρέφεται την αλήθεια δεν σημαίνει ότι είσαι κάποιος που κάνει πράξη την αλήθεια και υποτάσσεται σ' αυτήν. Το να έχεις συνείδηση και λογική, το να είσαι σχετικά καλόκαρδος και το να έχεις καλύτερη ανθρώπινη φύση απ' τους αντίχριστους δεν σημαίνει απαραίτητα ότι είσαι καλός άνθρωπος. Το πρότυπο που μετρά αν ένας άνθρωπος είναι καλός ή κακός δεν βασίζεται στην ανθρώπινη φύση των αντίχριστων. Όσα κακά πράγματα κι αν κάνουν οι αντίχριστοι, ποτέ τους δεν τα παραδέχονται ούτε μετανοούν, παρά συνεχίζουν να ενεργούν με τον ίδιο τρόπο· ποτέ

τους δεν αλλάζουν πορεία, ενώ εναντιώνονται στον Θεό μέχρι τέλους. Παρότι κάποιοι άνθρωποι που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων θέλουν ειλικρινά να μεταστραφούν και να μετανοήσουν, το ότι κάνουν μια μικρή μεταστροφή δεν σημαίνει ότι δείχνουν αληθινή μετάνοια. Το να έχει κανείς την αποφασιστικότητα να μετανοήσει δεν σημαίνει ότι είναι και σε θέση να κατανοήσει την αλήθεια, να αποκτήσει την αλήθεια και να κερδίσει τη ζωή.

Λένε κάποιοι: «Δεν είμαι αντίχριστος, άρα είμαι καλύτερος απ' τους αντίχριστους και όχι τόσο βαθιά διεφθαρμένος όσο οι αντίχριστοι». Είναι σωστά αυτά τα λόγια; Μήπως πρόκειται για στρεβλή κατανόηση; (Ναι.) Οι άνθρωποι που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων είναι ίδιοι με τους αντίχριστους όσον αφορά τη διεφθαρμένη διάθεσή τους, όμως διαφέρουν στη φύση-ουσία τους. Για σκεφτείτε το, είναι σωστή αυτή η δήλωση; (Ναι.) Για εξηγήστε την, τότε. (Οι άνθρωποι που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων έχουν διεφθαρμένες διαθέσεις, όπως ακριβώς οι αντίχριστοι. Και οι δύο κατηγορίες έχουν αλαζονικές και μοχθηρές διαθέσεις, ενώ και οι δύο επιδιώκουν τη θέση. Η ανθρώπινη φύση-ουσία τους, ωστόσο, διαφέρει. Οι άνθρωποι που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων έχουν κάποιο αίσθημα συνείδησης και μπορούν να αποδεχθούν την αλήθεια, ο καθένας σε διαφορετικό βαθμό. Δεν αποστρέφονται την αλήθεια ούτε τη μισούν. Από την άλλη, οι άνθρωποι που έχουν την ουσία των αντίχριστων έχουν κακόβουλη ανθρώπινη φύση-ουσία. Δεν έχουν αίσθημα συνείδησης, ενώ αποστρέφονται την αλήθεια και τη μισούν. Δεν πρόκειται να μετανοήσουν.) Όλοι τους έχουν διεφθαρμένες διαθέσεις· γιατί, λοιπόν, ο Θεός χαρακτηρίζει αντίχριστους και εχθρούς Του τους ανθρώπους που έχουν την ουσία των αντίχριστων; (Αυτό βασίζεται κυρίως στη στάση τους απέναντι στην αλήθεια. Οι αντίχριστοι αποστρέφονται την αλήθεια και τη μισούν και, αν κάποιος μισεί την αλήθεια, στην πραγματικότητα μισεί τον Θεό.) Τίποτα άλλο; (Η ουσία των αντίχριστων είναι η ουσία των διαβόλων.) Έχουν καμία ελπίδα σωτηρίας οι άνθρωποι που έχουν την ίδια ουσία με τους διαβόλους; (Όχι.) Αυτοί οι άνθρωποι δεν αποδέχονται καθόλου την αλήθεια και δεν μπορούν να σωθούν. Δεδομένου ότι και οι δύο τύποι ανθρώπων έχουν διεφθαρμένες διαθέσεις, ποια είναι η διαφορά ανάμεσα σε όσους μπορούν να σωθούν και σε όσους δεν μπορούν να σωθούν; Όσον αφορά τις διεφθαρμένες διαθέσεις τους και μόνο, αυτοί οι δύο τύποι ανθρώπων είναι ίδιοι· γιατί, λοιπόν, δεν μπορούν να σωθούν οι αντίχριστοι, ενώ οι άνθρωποι που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων, αλλά όχι την ουσία των αντίχριστων, έχουν μια μικρή ελπίδα σωτηρίας; (Οι άνθρωποι που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων δεν είναι σαν τους αντίχριστους, οι οποίοι είναι τόσο εχθρικοί απέναντι στην αλήθεια και στα θετικά πράγματα. Μπορεί να μην αγαπούν ιδιαίτερα την αλήθεια, όμως η αλήθεια δεν τους απωθεί και μπορούν να την αποδεχθούν, ο καθένας σε διαφορετικό βαθμό, κι έτσι σιγά σιγά αλλάζουν. Επιπλέον, στην ανθρώπινη φύση τους έχουν ένα αίσθημα συνείδησης, αντίθετα με τους αντίχριστους, που δεν έχουν κανένα αίσθημα ντροπής.) Εδώ έγκειται η ελπίδα σωτηρίας· αυτή είναι η ουσιώδης διαφορά. Κρίνοντας απ' την ουσία των αντίχριστων, αυτός ο τύπος ανθρώπου είναι αδιόρθωτος και δεν έχει καμία ελπίδα σωτηρίας. Ακόμα κι αν θέλεις να τους σώσεις, δεν μπορείς·

δεν γίνεται να αλλάξουν. Δεν πρόκειται για συνηθισμένο τύπο ανθρώπου που έχει τη διεφθαρμένη διάθεση του Σατανά, αλλά για έναν τύπο ανθρώπου που έχει τη ζωή-ουσία των διαβόλων και του Σατανά. Αυτός ο τύπος ανθρώπου δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να σωθεί. Αντιθέτως, ποια είναι η ουσία των συνηθισμένων ανθρώπων που έχουν διεφθαρμένες διαθέσεις; Απλώς έχουν διεφθαρμένες διαθέσεις· ωστόσο, έχουν έναν ορισμένο βαθμό συνείδησης και λογικής, ενώ μπορούν να αποδεχθούν μερικές αλήθειες. Αυτό σημαίνει ότι η αλήθεια μπορεί να έχει μια ορισμένη επίδραση πάνω σ' αυτούς τους ανθρώπους, δίνοντάς τους μια ελπίδα σωτηρίας. Αυτόν τον τύπο ανθρώπου σώζει ο Θεός. Οι αντίχριστοι δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να σωθούν· μπορούν, όμως, να σωθούν οι άνθρωποι που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων; (Ναι.) Αν πούμε πως μπορούν να σωθούν, αυτό δεν είναι αντικειμενικό. Μπορούμε μόνο να πούμε πως έχουν την ελπίδα της σωτηρίας· αυτό είναι σχετικά αντικειμενικό. Στο τέλος, το αν ένας άνθρωπος μπορεί να σωθεί εξαρτάται από το ίδιο το άτομο. Εξαρτάται απ' το αν μπορεί να αποδεχθεί πραγματικά την αλήθεια, να κάνει πράξη την αλήθεια και να υποταχθεί στην αλήθεια. Επομένως, το μόνο που μπορεί να πει κανείς είναι ότι αυτός ο τύπος ανθρώπου έχει την ελπίδα της σωτηρίας. Γιατί, λοιπόν, οι αντίχριστοι δεν έχουν καμία ελπίδα σωτηρίας; Επειδή είναι αντίχριστοι· η φύση τους είναι η φύση του Σατανά. Είναι εχθρικοί απέναντι στην αλήθεια, μισούν τον Θεό και δεν αποδέχονται καθόλου την αλήθεια. Μπορεί ακόμα να τους σώσει ο Θεός; (Όχι.) Ο Θεός σώζει διεφθαρμένους ανθρώπους, όχι τον Σατανά και τους διαβόλους. Ο Θεός σώζει όσους αποδέχονται την αλήθεια, όχι καθάρματα που μισούν την αλήθεια. Ξεκαθαρίζει αυτό τα πράγματα; (Ναι.) Συναναστρεφόμεστε μ' αυτόν τον τρόπο έτσι ώστε να μην έχουν κάποιοι άνθρωποι στρεβλή κατανόηση. Αφού γίνει διαχωρισμός ανάμεσα στους αντίχριστους και στους ανθρώπους που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων, κάποιοι άνθρωποι νομίζουν πως δεν είναι αντίχριστοι και πως αυτό σημαίνει ότι είναι ασφαλείς, ότι πραγματικά έχουν εξασφαλίσει το καταφύγιό τους και ότι δεν πρόκειται σε καμία περίπτωση να αποπεμφθούν, να αποβληθούν ή να αποκλειστούν στο μέλλον. Μήπως πρόκειται για στρεβλή κατανόηση; Το να έχει κανείς την ελπίδα της σωτηρίας δεν σημαίνει και ότι πρόκειται να σωθεί. Αυτή η ελπίδα απαιτεί και πάλι από τους ανθρώπους να την αδράξουν. Η στάση σου απέναντι στην αλήθεια είναι διαφορετική από αυτήν των αντίχριστων. Δεν αποστρέφεται την αλήθεια ή η ανθρώπινη φύση σου είναι ελαφρώς καλύτερη από αυτήν των αντίχριστων· έχεις ένα αίσθημα συνείδησης, είσαι σχετικά καλόκαρδος, δεν βλάπτεις τους άλλους, γνωρίζεις πώς να μετανοήσεις όταν κάνεις κάτι κακό και μπορείς να μεταστραφείς. Το να έχεις απλώς αυτές τις λίγες ιδιότητες σημαίνει ότι πληροίς τις βασικές προϋποθέσεις για να αποδεχθείς την αλήθεια, να κάνεις πράξη την αλήθεια και να φτάσεις στη σωτηρία. Όμως, το ότι δεν είσαι αντίχριστος δεν σημαίνει και ότι πρόκειται να σωθείς. Δεν είσαι αντίχριστος, αλλά παραμένεις ένα διεφθαρμένο ανθρώπινο ον. Μπορούν να σωθούν όλοι οι διεφθαρμένοι άνθρωποι; Όχι απαραίτητα. Ακόμα κι αν κάποιος δεν είναι αντίχριστος ούτε κακός άνθρωπος, αν δεν επιδιώκει την αλήθεια, τότε και πάλι δεν μπορεί να σωθεί. Η σωτηρία των ανθρώπων απ' τον Θεό

επιτυγχάνεται καθώς εκείνοι αποδέχονται και επιδιώκουν την αλήθεια. Οι διεφθαρμένες διαθέσεις των ανθρώπων είναι εχθρικές απέναντι στον Θεό. Εφόσον υπάρχουν μέσα σε κάποιον διεφθαρμένες διαθέσεις, αυτός μπορεί ακόμα να επαναστατήσει ενάντια στον Θεό, να αψηφήσει τον Θεό, να προδώσει τον Θεό, και ούτω καθεξής. Συνεπώς, πρέπει να αποδεχθεί την κρίση, την παιδείυση, τις δοκιμασίες και τον εξευγενισμό από τα λόγια του Θεού· χρειάζεται την παροχή και την καθοδήγηση των λόγων του Θεού, το κλάδεμα, την πειθαρχία και την τιμωρία απ' τον Θεό, και ούτω καθεξής· δεν γίνεται να λείπει τίποτα απ' όλο αυτό το έργο που κάνει ο Θεός. Συνεπώς, για να επιτευχθεί η σωτηρία, πρώτα απ' όλα χρειάζεται το έργο του Θεού, ενώ, επιπλέον, πρέπει οι άνθρωποι να είναι αποφασισμένοι να συνεργαστούν. Πρέπει να είναι σε θέση να αντέξουν τις κακουχίες και να πληρώσουν ένα τίμημα, να εισέλθουν στην αλήθεια-πραγματικότητα αφού κατανοήσουν την αλήθεια, και ούτω καθεξής. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος για να κερδίσει κανείς τη σωτηρία του Θεού τις έσχατες ημέρες, καθώς και να λάβει την απίστευτα σπάνια ευλογία να οδηγηθεί στην τελείωση απ' τον ενσαρκωμένο Θεό, με βάση την κατανόηση της αλήθειας. Τόσο απλό είναι. Εντάξει, ας τελειώσουμε εδώ τη συναναστροφή πάνω σ' αυτό το θέμα.

Σημείο δέκατο τρίτο: Να προστατεύουν τον εκλεκτό λαό του Θεού από την αναστάτωση, την παραπλάνηση, τον έλεγχο των αντίχριστων και τη σοβαρή βλάβη απ' αυτούς, καθώς και να του δώσουν τη δυνατότητα να διακρίνει τους αντίχριστους και να τους απαρνιέται από καρδιάς

Διάφορες εργασίες που πρέπει να εκτελούν οι επικεφαλής και οι εργάτες μόλις αντιληφθούν ότι αντίχριστοι αναστατώνουν την εκκλησία

Στη συνέχεια, θα συναναστραφούμε πάνω στο κυρίως θέμα. Η συναναστροφή μας πάνω στη δωδέκατη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών έχει ολοκληρωθεί. Σε αυτήν τη συναναστροφή, θα συζητήσουμε τη δέκατη τρίτη ευθύνη: «Να προστατεύουν τον εκλεκτό λαό του Θεού από την αναστάτωση, την παραπλάνηση, τον έλεγχο των αντίχριστων και τη σοβαρή βλάβη απ' αυτούς, καθώς και να του δώσουν τη δυνατότητα να διακρίνει τους αντίχριστους και να τους απαρνιέται από καρδιάς». Η δέκατη τρίτη ευθύνη αφορά το πώς πρέπει να αντιμετωπίζουν οι επικεφαλής και οι εργάτες τους αντίχριστους. Ποιο έργο πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες όταν εμφανίζονται αντίχριστοι στην εκκλησία; Πρώτον, αυτή η ευθύνη δηλώνει ότι οι επικεφαλής και οι εργάτες, όταν λύνουν τέτοια προβλήματα, πρέπει να μπαίνουν μπροστά για να προστατεύσουν τους αδελφούς και τις αδελφές από την αναστάτωση, την παραπλάνηση, τον έλεγχο των αντίχριστων και τη σοβαρή βλάβη απ' αυτούς. Αυτή είναι η πρώτη εργασία που πρέπει να κάνουν. Όσο για τους τρόπους με τους οποίους οι αντίχριστοι αναστατώνουν, παραπλανούν, ελέγχουν και βλάπτουν σοβαρά τον εκλεκτό λαό του Θεού, έχει γίνει πολλή συναναστροφή πάνω σε όλα αυτά στο παρελθόν, κι έτσι αυτό το περιεχόμενο δεν θα είναι το κυρίως θέμα της σημερινής συναναστροφής. Σήμερα, θα

εστιάσουμε στις ευθύνες που πρέπει να εκπληρώσουν οι επικεφαλής και οι εργάτες, καθώς και στο έργο που πρέπει να κάνουν, όταν έρχονται αντιμέτωποι με αυτές τις συμπεριφορές και πράξεις των αντίχριστων, για να προστατεύσουν τον εκλεκτό λαό του Θεού από τυχόν βλάβη. Πρώτον, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να προστατεύσουν τον εκλεκτό λαό του Θεού από την αναστάτωση, την παραπλάνηση, τον έλεγχο των αντίχριστων και τη σοβαρή βλάβη απ' αυτούς· αυτή είναι μία από τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών. Τι σημαίνει «μία από τις ευθύνες»; Σημαίνει ότι, ανάμεσα στις πολλές εργασίες που αναλαμβάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες, η προστασία του εκλεκτού λαού του Θεού προκειμένου να μπορέσει να ζήσει μια κανονική εκκλησιαστική ζωή χωρίς την αναστάτωση των αντίχριστων και τη σοβαρή βλάβη απ' αυτούς είναι μια σημαντική εργασία. Είναι επίσης μια εργασία που δεν μπορούν να αποφύγουν ούτε και να αποποιηθούν την ευθύνη τους σχετικά με αυτήν. Είναι κάτι στο οποίο οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να δώσουν σημασία και να μην το παραμελήσουν. Η διατήρηση της κανονικής λειτουργίας της εκκλησιαστικής ζωής είναι μια πολύ σημαντική εργασία, η πιο βασική εργασία σε όλο το εκκλησιαστικό έργο. Είναι επίσης μια ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών. Το θεμελιώδες έργο των επικεφαλής και των εργατών είναι να οδηγήσουν τον εκλεκτό λαό του Θεού στην αλήθεια-πραγματικότητα. Όταν οι σατανάδες, οι αντίχριστοι, έρχονται να αναστατώσουν και να παραπλανήσουν τους ανθρώπους, καθώς και να ανταγωνιστούν τον Θεό για τον εκλεκτό λαό Του, τότε οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να υψώσουν το ανάστημά τους για να εκθέσουν τους αντίχριστους, ώστε ο εκλεκτός λαός του Θεού να μπορέσει να τους διακρίνει· αναγκάζουν έτσι τους αντίχριστους να αποκαλύψουν την αληθινή τους μορφή, ώστε μετά να τους αποπέμψουν απ' την εκκλησία. Σκοπός είναι να αποτραπεί το ενδεχόμενο ο εκλεκτός λαός του Θεού να υποστεί τον έλεγχο των αντίχριστων και σοβαρή βλάβη απ' αυτούς. Αυτή είναι η ευθύνη που πρέπει να εκπληρώσουν οι επικεφαλής και οι εργάτες όταν κάνουν εκκλησιαστικό έργο. Τι σημαίνει, λοιπόν, αποτροπή αυτών των πραγμάτων; Με ποιον τρόπο πρέπει να γίνει η αποτροπή τους; Ο όρος «αποτρέπω» σημαίνει στην κυριολεξία ότι εμποδίζω κάτι να συμβεί, στον μέγιστο δυνατό βαθμό. Ποιο είναι το βασικό σημείο εδώ; Ότι καταφέρνει κανείς να αποτρέψει τα περιστατικά όταν τα εμποδίζει να συμβούν. Κατά τον χειρισμό των περιστατικών που αφορούν αντίχριστους, το κύριο έργο των επικεφαλής και των εργατών είναι να εμποδίζουν τους αντίχριστους να αναστατώσουν, να παραπλανήσουν, να ελέγξουν και να βλάψουν σοβαρά τον εκλεκτό λαό του Θεού, στον μέγιστο δυνατό βαθμό. Πρέπει να προστατεύσουν όσο περισσότερο γίνεται τον εκλεκτό λαό του Θεού απ' τη βλάβη που προκαλούν οι αντίχριστοι. Αυτό είναι το βασικό έργο που πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες, και πάνω σ' αυτό πρέπει να συναναστραφούμε ξεκάθαρα όσον αφορά τη δέκατη τρίτη ευθύνη. Πώς γίνεται, λοιπόν, να προστατευθεί ο εκλεκτός λαός του Θεού; Εμποδίζοντας να συμβούν αυτές οι κακές πράξεις τις οποίες κάνουν οι αντίχριστοι. Υπάρχουν πολλοί τρόποι και μέθοδοι για να τις εμποδίσει κανείς, όπως η έκθεση, το κλάδεμα, η ανάλυση και ο περιορισμός. Τι άλλο υπάρχει; (Η αποβολή.) Αυτό είναι το τελευταίο βήμα. Όταν οι

αδελφοί κι οι αδελφές ακόμα δεν έχουν διάκριση και δεν γνωρίζουν ότι κάποιος είναι αντίχριστος, αλλά οι επικεφαλής και οι εργάτες τον έχουν ήδη αναγνωρίσει ως τέτοιο, αν οι τελευταίοι τον αποβάλουν απευθείας, τότε όσοι δεν έχουν διάκριση ίσως αναπτύξουν αντιλήψεις και κρίσεις, και κάποιοι μπορεί να σκοντάψουν. Σε τέτοιες περιπτώσεις, ποιο είναι το έργο που πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες; Σε τι αναφέρθηκε μόλις τώρα; (Έκθεση, κλάδεμα, ανάλυση και περιορισμός.) Εσείς έχετε καμία καλή μέθοδο για να εμποδίζετε τους αντίχριστους να κάνουν κακό; Η παρακολούθηση είναι καλή μέθοδος; Θεωρείται αποτελεσματικός τρόπος και μέθοδος που συνάδει με τις αρχές; (Ναι.) Ποιος είναι ο σωστός τρόπος αντιμετώπισης των αντίχριστων; Μπορούν να λειτουργήσουν στους αντίχριστους η κρίση, η παιδεία, οι δοκιμασίες και ο εξευγενισμός; (Όχι.) Γιατί όχι; (Οι αντίχριστοι δεν αποδέχονται την αλήθεια· την αποστρέφονται.) Οι αντίχριστοι αποστρέφονται την αλήθεια και δεν την αποδέχονται, κι έτσι δεν ενδείκνυται η χρήση δοκιμασιών, εξευγενισμού, κρίσης και παιδείας για την αντιμετώπισή τους. Επιπλέον, ο Θεός δεν εκτελεί αυτό το έργο πάνω τους. Αυτή η ιδέα είναι ακατάλληλη, οπότε αυτή η μέθοδος δεν υπάρχει καμία περίπτωση να λειτουργήσει. Ποια ακριβώς μέθοδος είναι τότε η κατάλληλη; Πολλοί άνθρωποι που έχουν υποφέρει πολύ αφού τους έβλαψαν οι αντίχριστοι τους μισούν βαθιά και πιστεύουν πως οι αντίχριστοι πρέπει να κριθούν, να καταδικαστούν και να ξεγυμνωθούν δημοσίως. Θεωρούν πως οι αντίχριστοι πρέπει να εξαναγκαστούν να παραδεχθούν τα λάθη τους και να εξομολογηθούν τις αμαρτίες τους ανοιχτά στην εκκλησία, και να ντροπιαστούν εντελώς. Θεωρείτε ότι θα ήταν σωστό να υιοθετηθούν αυτές οι μέθοδοι; (Όχι.) Αν λάβουμε υπόψη την ουσία των αντίχριστων, η λήψη τέτοιων μέτρων δεν θα ήταν, στην πραγματικότητα, υπερβολή· με όποιον τρόπο κι αν αντιμετωπιστούν οι διάβολοι, δεν υπάρχει θέμα και μπορεί να γίνει εξίσου άνετα όπως όταν συνθλίβει κανείς ένα μαμούνι. Ο σκοπός των επικεφαλής και των εργατών, λοιπόν, όταν κάνουν κάτι τέτοιο φαίνεται ιδιαίτερα θεμιτός και σωστός, μήπως, όμως, υπάρχουν κάποια προβλήματα μ' αυτές τις μεθόδους; Αυτό το έργο είναι εντός του πλαισίου των ευθυνών των επικεφαλής και των εργατών; Το να γίνονται έτσι τα πράγματα συνάδει ή δεν συνάδει με τις αρχές; (Δεν συνάδει.) Είναι σαφές ότι δεν συνάδει με τις αρχές. Από πού προέρχονται οι αρχές; (Απ' τα λόγια του Θεού.) Πολύ σωστά. Παρότι αυτές οι ενέργειες έχουν ως στόχο τους αντίχριστους, δηλαδή τους διαβόλους, οι μέθοδοι πρέπει κι αυτές να συνάδουν με τις αρχές και με τις απαιτήσεις του Θεού, επειδή, κάνοντας αυτό το έργο, οι επικεφαλής και οι εργάτες εκπληρώνουν τις ευθύνες τους· δεν είναι ότι χειρίζονται οικογενειακές υποθέσεις ή προσωπικά ζητήματα.

I. Έκθεση

Η αντιμετώπιση των αντίχριστων και η παρεμπόδισή τους ώστε να μην κάνουν κακό, καθώς και να μην παραπλανούν και να μη βλάπτουν τον εκλεκτό λαό του Θεού είναι ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών. Ο σκοπός είναι να προστατευτεί ο εκλεκτός λαός του Θεού από τυχόν βλάβη, όχι να βασανιστεί κάποιος ούτε και να βρεθεί ευκαιρία

για αντίποινα εναντίον κάποιου, ενώ σίγουρα δεν είναι να γίνουν εκστρατείες εναντίον κάποιου. Συνεπώς, ποιες είναι οι εργασίες που πρέπει να αναλάβουν οι επικεφαλής και οι εργάτες για να εμποδίσουν τους αντίχριστους να κάνουν κακό, στον μέγιστο δυνατό βαθμό; Η πρώτη είναι να τους εκθέσουν. Ποιος είναι ο σκοπός της έκθεσης; (Να μπορέσουν οι άνθρωποι να αναπτύξουν διάκριση.) Πολύ σωστά. Γίνεται για να καταφέρει ο εκλεκτός λαός του Θεού να διακρίνει την ουσία των αντίχριστων, έτσι ώστε να μπορέσει εσωτερικά να απομακρυνθεί απ' τους αντίχριστους και να μην παραπλανηθεί απ' αυτούς, κι έτσι ώστε —όταν οι αντίχριστοι προσπαθήσουν να τον παραπλανήσουν και να τον ελέγξουν— εκείνος να μπορεί να τους απορρίψει ενεργά και όχι να τους επιτρέπει να τον χειραγωγούν και να παίζουν μαζί του. Είναι σημαντικό, λοιπόν, να εκτίθενται; (Ναι.) Είναι πολύ σημαντικό να εκτίθενται, αλλά πρέπει να τους εκθέσεις με ακρίβεια. Πώς πρέπει, λοιπόν, να τους εκθέσεις; Ποια πρέπει να είναι η βάση για την έκθεση που θα κάνεις; Είναι εντάξει να τους βάζετε αυθαίρετα ταμπέλες; Είναι εντάξει να τους καταδικάζετε απερίσκεπτα και αβάσιμα; (Όχι.) Πώς πρέπει, λοιπόν, να τους εκθέσετε με ακρίβεια προκειμένου να πετύχετε τον σκοπό σας, δηλαδή να προστατεύσετε τον εκλεκτό λαό του Θεού; (Πρώτα απ' όλα, πρέπει να τους εκθέσουμε με αντικειμενικότητα και ειλικρίνεια, με βάση το γεγονός των κακών τους πράξεων. Επιπλέον, πρέπει να τους διακρίνουμε και να τους αναλύσουμε σύμφωνα με τα λόγια του Θεού.) Αυτές οι δύο δηλώσεις είναι απόλυτα εύστοχες· και οι δύο πτυχές είναι απολύτως απαραίτητες. Πρώτα απ' όλα, πρέπει να υπάρχουν βάσιμες αποδείξεις. Πρέπει να κρίνεις και να χαρακτηρίσεις την ουσία τους με βάση τα εσφαλμένα λόγια, τις πράξεις και τις παράλογες σκέψεις και οπτικές που αποκαλύπτουν οι αντίχριστοι. Το σημαντικότερο, ωστόσο, είναι να τους διακρίνεις και να τους αναλύσεις σύμφωνα με τα λόγια του Θεού. Σε ποια λόγια του Θεού πρέπει να ανατρέξεις; Ποια λόγια είναι τα πιο άμεσα και δηκτικά; (Τα λόγια που εκθέτουν τους αντίχριστους.) Σωστά· πρέπει να βρεις κάποια λόγια που ρίχνουν το προσωπείο των αντίχριστων, για να τους εκθέσεις και να κάνεις εύστοχες και αμερόληπτες συγκρίσεις, ώστε να εξασφαλίσεις την απόλυτη ακρίβεια. Αφού το ακούσουν αυτό οι αδελφοί κι οι αδελφές, θα καταλάβουν· θα αποκτήσουν αμέσως διάκριση ως προς το εμπλεκόμενο πρόσωπο και θα λάβουν μέτρα εναντίον του. Θα έχουν μέσα τους διάκριση, κι έτσι θα βρίσκουν αυτόν τον άνθρωπο αποκρουστικό: «Για δες, λοιπόν, που είναι αντίχριστος τελικά! Στο παρελθόν με βοηθούσε και μου έκανε χάρες. Νόμιζα πως ήταν καλός άνθρωπος. Μέσω αυτής της ανάλυσης και της συναναστροφής, εκτέθηκαν η υποκρισία του και οι ουσιώδεις εκδηλώσεις του ως αντίχριστου, κι όλοι μπόρεσαν να δουν ότι πρόκειται για επικίνδυνο άνθρωπο. Τα λόγια του Θεού τον εξέθεσαν με μεγάλη ακρίβεια! Δεν είναι καλός άνθρωπος. Τα λέει όμορφα και δεν φαίνεται να υπάρχουν προβλήματα στις πράξεις του, αλλά, με την έκθεση της ουσίας του, είναι πλέον εμφανές ότι πρόκειται πράγματι για αντίχριστο». Κρίνοντας από το πώς μεταμορφώθηκαν οι σκέψεις των ανθρώπων, όταν οι επικεφαλής και οι εργάτες κάνουν το έργο της έκθεσης των αντίχριστων, εμποδίζουν στον μέγιστο δυνατό βαθμό τους αντίχριστους να παραπλανήσουν και να αναστατώσουν τον εκλεκτό λαό του Θεού.

Φυσικά, εκπληρώνουν επίσης την ευθύνη να προστατεύσουν τον εκλεκτό λαό του Θεού έναντι του ελέγχου των αντίχριστων και της σοβαρής βλάβης απ' αυτούς. Κάνουν μία απ' τις εργασίες τους με πρακτικό τρόπο. Ποια εργασία είναι αυτή; Η έκθεση των αντίχριστων. Το έργο της έκθεσης των αντίχριστων είναι μία απ' τις εργασίες που πρέπει να αναλάβουν οι επικεφαλής και οι εργάτες προκειμένου να προστατεύσουν τον εκλεκτό λαό του Θεού. Όσο για τις διάφορες εργασίες που πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες, δεν θα τις κατατάξουμε με βάση το μέγεθος των αποτελεσμάτων που επιτυγχάνουν· ας συναναστραφούμε πρώτα πάνω στο έργο της «έκθεσης». Κατά την έκθεση της φύση-ουσίας των αντίχριστων εκτίθενται τα εξής: οι προθέσεις, οι σκοποί και οι συνέπειες που έχουν οι συνεχείς κακές πράξεις τους, οι οποίες διαταράσσουν και αναστατώνουν το εκκλησιαστικό έργο· το πώς οι αντίχριστοι, ενώ υπηρετούν ως επικεφαλής και εργάτες, δεν κάνουν καθόλου αληθινό έργο και αδιαφορούν για τη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού· το άσχημο πρόσωπο που έχουν οι αντίχριστοι ως άνθρωποι που δεν έχουν καμία αυτογνωσία, δεν κάνουν ποτέ πράξη την αλήθεια και λένε μόνο λόγια και δόγματα για να παραπλανήσουν τους ανθρώπους, καθώς και τα κάθε λογής πράγματα που λένε και κάνουν μπροστά στους ανθρώπους και πίσω από την πλάτη τους. Η διεξοδική έκθεση αυτών των πτυχών δείχνει την αληθινή μορφή που έχουν οι αντίχριστοι ως σατανάδες και κακοί διάβολοι. Αυτή είναι μια σημαντική εργασία που πρέπει να αναλαμβάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες. Τι πρέπει να έχουν, λοιπόν, οι επικεφαλής και οι εργάτες προκειμένου να εκτελέσουν αυτήν την εργασία; Πρώτα απ' όλα, πρέπει να έχουν ένα ορισμένο αίσθημα φορτίου, έτσι δεν είναι; (Ναι.) Όταν οι επικεφαλής και οι εργάτες σηκώνουν στις πλάτες τους αυτήν την ευθύνη, σκέφτονται συχνά: «Αυτός ο άνθρωπος είναι αντίχριστος. Κάποιοι αδελφοί και αδελφές τού απευθύνουν ερωτήσεις, πηγαίνουν συνεχώς κοντά του κι έχουν καλή σχέση μαζί του. Πολλοί άνθρωποι μάλιστα τον έχουν ως είδωλό τους, επειδή έχουν παραπλανηθεί απ' αυτόν. Τι πρέπει να γίνει γι' αυτό;» Προσέρχονται ενώπιον του Θεού για να προσευχηθούν και συχνά αναζητούν συνειδητά τα λόγια του Θεού που εκθέτουν τους αντίχριστους, κι έτσι εφοδιάζονται με την αλήθεια σ' αυτόν τον τομέα. Στη συνέχεια, ζητούν απ' τον Θεό να προετοιμάσει τη σωστή στιγμή ή ψάχνουν οι ίδιοι μια κατάλληλη στιγμή και ευκαιρία για να συναναστραφούν με τους αδελφούς και τις αδελφές γι' αυτό το ζήτημα. Το αντιμετωπίζουν ως δικό τους φορτίο και ως σημαντική εργασία που πρέπει να αναλάβουν στη συνέχεια. Συνεχώς προετοιμάζονται, αναζητούν και προσεύχονται στον Θεό για καθοδήγηση· βρίσκονται διαρκώς σε μια τέτοια ψυχική διάθεση και κατάσταση. Αυτό σημαίνει να έχει κανείς αίσθημα φορτίου. Αφού προετοιμαστούν μ' ένα τέτοιο φορτίο για κάποιο διάστημα, πρέπει να περιμένουν μέχρι να ωριμάσουν οι συνθήκες. Αν μη τι άλλο, πρέπει να περιμένουν μέχρι δύο ή τρεις άνθρωποι να αποκτήσουν αληθινή διάκριση του αντίχριστου προτού αρχίσουν να τον εκθέτουν. Αν προσδιορίσουν πως κάποιος φαίνεται να είναι αντίχριστος με βάση τα αισθήματά τους και μόνο, αλλά δεν μπορούν να διακρίνουν εντελώς αν αυτός ο άνθρωπος είναι πραγματικά αντίχριστος ή όχι, τότε δεν πρέπει να ενεργήσουν βιαστικά. Με δυο λόγια,

όταν εκτελούν αυτό το έργο, είναι σίγουρο ότι θα έχουν τη διαφώτιση και την καθοδήγηση του Θεού. Αυτό σημαίνει να κάνει κάποιος αληθινό έργο και να εκπληρώνει τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών.

II. Κλάδεμα

Αφού εκτελεστεί το έργο της έκθεσης των αντίχριστων και παρότι οι αδελφοί κι οι αδελφές έχουν αποκτήσει κάποια διάκριση, οι αντίχριστοι, προτού αποκαλυφθούν εντελώς, αναπόφευκτα κάνουν κι άλλες πράξεις για να παραπλανήσουν και να αναστατώσουν τους αδελφούς και τις αδελφές, με αποτέλεσμα περισσότεροι άνθρωποι να τους έχουν ως είδωλο, να τους θαυμάζουν και να τους ακολουθούν. Αυτό δημιουργεί μεγάλη καθυστέρηση όσον αφορά την είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού στον σωστό δρόμο της πίστης στον Θεό, εμποδίζοντας τη ζωή-είσοδό του και προκαλώντας σημαντική βλάβη. Η δεύτερη εργασία, λοιπόν, που πρέπει να αναλάβουν οι επικεφαλής και οι εργάτες είναι η εξής: όταν οι αντίχριστοι παραπλανούν και αναστατώνουν τους αδελφούς και τις αδελφές ή όταν τα λόγια και οι πράξεις τους παραβιάζουν ξεκάθαρα τις αλήθεια-αρχές, τότε οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να βάζουν στο χέρι τα στοιχεία και να βγαίνουν γρήγορα μπροστά για να τους κλαδέψουν και να εκθέσουν τις κακές πράξεις τους σύμφωνα με τα λόγια του Θεού, έτσι ώστε οι αδελφοί κι οι αδελφές να μπορέσουν να διακρίνουν και να δουν ξεκάθαρα το πραγματικό πρόσωπο των αντίχριστων. Αυτή είναι η ευθύνη της προστασίας του εκλεκτού λαού του Θεού και της διαφύλαξης του έργου του οίκου του Θεού, την οποία δεν μπορούν να αποφύγουν. Οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν πρέπει να κάθονται με σταυρωμένα τα χέρια ούτε να κάνουν τα στραβά μάτια· πρέπει να αρπάζουν γρήγορα τις ευκαιρίες, να εντοπίζουν τα περιστατικά και να βγαίνουν μπροστά για να κλαδέψουν τους αντίχριστους, εκθέτοντας τις πράξεις, τις φιλοδοξίες, τις επιθυμίες και την ουσία τους με ακρίβεια. Φυσικά, είναι επίσης απαραίτητο να χαρακτηριστεί με μεγαλύτερη ακρίβεια τι είδους άνθρωποι είναι οι αντίχριστοι, έτσι ώστε οι αδελφοί κι οι αδελφές να μπορέσουν να το δουν ξεκάθαρα, έτσι ώστε οι ίδιοι οι αντίχριστοι να το μάθουν, κι έτσι ώστε οι αντίχριστοι να έχουν επίγνωση ότι δεν στερούνται όλοι οι άνθρωποι διάκρισης ούτε μπορούν να ξεγελάσουν τους πάντες· ότι τουλάχιστον μερικοί άνθρωποι μπορούν να δουν καθαρά τις πράξεις και τη συμπεριφορά τους, τις απώτερες φιλοδοξίες και επιθυμίες τους, αλλά και την ουσία τους. Το κλάδεμα των αντίχριστων δεν γίνεται, φυσικά, με μόνο σκοπό να εκτεθεί η ουσία τους με λέξεις. Ποιος είναι ένας πιο σημαντικός σκοπός; (Πρώτον, είναι να μπορέσουν οι αδελφοί κι οι αδελφές να αναπτύξουν διάκριση, αλλά και να περιοριστούν οι κακές πράξεις των αντίχριστων.) Σωστά. Γίνεται για να περιοριστούν, έτσι ώστε, όταν κάνουν πράγματα που παραπλανούν και αναστατώνουν τους ανθρώπους, να έχουν κάποιους ενδοιασμούς και να αισθάνονται κάποιον φόβο· ώστε να υπόκεινται σε περιορισμούς, να έχουν κάποια αυτοσυγκράτηση και να μην τολμούν να ενεργήσουν απερίσκεπτα· ώστε να μάθουν ότι ο οίκος του Θεού πέρα από την αλήθεια που έχει, η οποία κατέχει την εξουσία, έχει και διοικητικά διατάγματα, και ότι δεν είναι εφικτό να ενεργούν τυραννικά

και με ξεροκέφαλη απερισκεψία στον οίκο του Θεού, να πλήττουν τα συμφέροντα του οίκου του Θεού και να βλάπτουν τον εκλεκτό λαό του Θεού· ώστε να μάθουν, επίσης, ότι θα καταστούν υπόλογοι για τη διάπραξη απερίσκεπτων παραπτωμάτων που αναστατώνουν το εκκλησιαστικό έργο και βλάπτουν τη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού. Ενώ κλαδεύουν άμεσα τους αντίχριστους, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει ακόμα να υψώσουν το ανάστημά τους και να τους εκθέσουν, βοηθώντας έτσι τους ανθρώπους να αναπτύξουν διάκριση και να δουν καθαρά τις φιλοδοξίες, τις επιθυμίες, τις προθέσεις και τους σκοπούς των αντίχριστων. Και αυτό γίνεται, φυσικά, για να προστατευτεί ο εκλεκτός λαός του Θεού και να διαφυλαχθούν τα συμφέροντα του οίκου του Θεού. Όλα αυτά είναι σκέψεις που πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους οι επικεφαλής και οι εργάτες, ενώ η εκτέλεση αυτού του έργου συμπεριλαμβάνεται στις ευθύνες τους· δεν μπορούν να το αγνοήσουν ή να το αντιμετωπίσουν με ανευθυνότητα. Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες ανακαλύψουν αντίχριστους στην εκκλησία, πρέπει να επαγρυπνούν διαρκώς όσον αφορά τα λόγια και τις πράξεις αυτών των ανθρώπων, καθώς και τους παραλογισμούς που διαδίδουν παρασκηνιακά, ενώ πρέπει να κάνουν πράξη το κλάδεμα και την έκθεσή τους. Αυτή είναι μία απ' τις εργασίες των επικεφαλής και των εργατών για να προστατεύσουν τον εκλεκτό λαό του Θεού από την αναστάτωση και τη βλάβη που προκαλούν οι αντίχριστοι.

III. Ανάλυση

Ποια είναι η επόμενη εργασία για τους επικεφαλής και τους εργάτες; Να αναλύουν. Η ανάλυση είναι σχεδόν ταυτόσημη της έκθεσης, όμως διαφέρουν ως προς την κλίμακα. Η ανάλυση δεν είναι απλώς η έκθεση ενός γεγονότος, μιας αληθινής κατάστασης ή ενός υποβάθρου· αφορά το θέμα του χαρακτηρισμού, δηλαδή αφορά τη διάθεση των αντίχριστων, αυτό το ουσιώδες, βαθύτερο ζήτημα. Αναλύστε τη στάση τους απέναντι στον Θεό, στην αλήθεια, στο καθήκον τους και στο έργο του οίκου του Θεού, καθώς και τα κίνητρα, τις προθέσεις και τον σκοπό πίσω απ' τους παραλογισμούς που διαδίδουν —τους λόγους, δηλαδή, για τους οποίους τα κάνουν όλα αυτά— και διακρίνετε ποια ακριβώς είναι η ουσία τους μέσα από τις σκέψεις, τις οπτικές, την ομιλία και τις πράξεις τους, καθώς και από τις διαθέσεις και τις εκδηλώσεις που αποκαλύπτουν. Όλα αυτά πρέπει να συγκριθούν με τα λόγια του Θεού και να εξηγηθούν, έτσι ώστε οι αδελφοί κι οι αδελφές να μπορέσουν να αποκτήσουν μια βαθύτερη κατανόηση των αντίχριστων και να δουν ξεκάθαρα, από μια πρακτική οπτική, γιατί ακριβώς οι αντίχριστοι που βρίσκονται ενώπιόν τους λένε και κάνουν αυτά τα πράγματα, ποια οπτική έχει ο Θεός σχετικά μ' αυτούς τους ανθρώπους και πώς τους χαρακτηρίζει. Φυσικά, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει επίσης να λένε στους αδελφούς και τις αδελφές να απομακρυνθούν απ' τους αντίχριστους και να τους απορρίψουν, αλλά και να επαγρυπνούν μην τυχόν παραπλανηθούν απ' τις πράξεις, τις συμπεριφορές, την ομιλία και τις οπτικές των αντίχριστων, προκειμένου να μην παρεξηγήσουν τον Θεό, να μην είναι επιφυλακτικοί απέναντί Του, να μην απομακρυνθούν από Αυτόν, να μην Τον απορρίψουν ή ακόμα και

να μην κρίνουν και να μην καταδικάσουν μέσα τους τον Θεό, όπως κάνουν οι αντίχριστοι. Αντίστοιχα και με άλλες εργασίες, όπως η έκθεση και το κλάδεμα, ο σκοπός της ανάλυσης είναι να εμποδίσουν τους αντίχριστους να παραπλανήσουν, να αναστατώσουν και να βλάψουν τον εκλεκτό λαό του Θεού. Είναι να προστατεύσουν τον εκλεκτό λαό του Θεού έναντι της σοβαρής βλάβης απ' τους αντίχριστους και έναντι της παρέκκλισης από τον σωστό δρόμο της πίστης στον Θεό. Όταν ο εκλεκτός λαός του Θεού δει ξεκάθαρα τα γεγονότα και την αληθινή κατάσταση όσον αφορά τους τρόπους με τους οποίους αναστατώνουν οι αντίχριστοι την εκκλησία, καθώς και την ουσία των αντίχριστων, δεν θα παραπλανιέται και δεν θα ελέγχεται πια απ' αυτούς. Ακόμα κι αν κάποιοι μπερδεμένοι και ανόητοι άνθρωποι συνεχίσουν, μέσα τους, να τους θαυμάζουν και να τους έχουν ως είδωλο, να αλληλεπιδρούν μαζί τους και να τους πλησιάζουν, οι αντίχριστοι δεν μπορούν πια να προκαλέσουν σημαντικά προβλήματα. Θα κάνουν μόνο μερικά πράγματα στους ανόητους ανθρώπους, χωρίς να επηρεάζουν καθόλου τη ζωή-είσοδο όσων πιστεύουν ειλικρινά στον Θεό, κι έτσι δεν θα είναι σε θέση να αναστατώσουν και να διαταράξουν το εκκλησιαστικό έργο. Σ' αυτό το επίπεδο οφείλουν να φτάσουν οι επικεφαλής και οι εργάτες. Πρέπει, δηλαδή, να διασφαλίσουν πως όσοι πιστεύουν ειλικρινά στον Θεό και κάνουν πρόθυμα τα καθήκοντά τους, καθώς και όσοι αγαπούν την αλήθεια, μπορούν να ζήσουν μια κανονική εκκλησιαστική ζωή και να εκπληρώσουν τα καθήκοντά τους. Ταυτόχρονα, πρέπει επίσης να είναι σε θέση να διασφαλίσουν πως αυτοί οι άνθρωποι μπορούν να λάβουν μέτρα εναντίον της παραπλάνησης και της αναστάτωσης που προκαλούν οι αντίχριστοι, καθώς και να απορρίψουν τους αντίχριστους. Αυτό σημαίνει να παρεμποδίζονται στον μέγιστο βαθμό τα κακά και η αναστάτωση που προκαλούν οι αντίχριστοι, επιτυγχάνοντας πλήρως την προστασία του εκλεκτού λαού του Θεού. Φυσικά, όσο αποτελεσματικά κι αν κάνεις το έργο σου, όσο διεξοδικά κι αν μιλήσεις, είναι αναπόφευκτο ότι θα υπάρξουν κάποιοι ανόητοι άνθρωποι, άνθρωποι με χαμηλό επίπεδο και μπερδεμένοι άνθρωποι που δεν μπορούν να απορρίψουν τους αντίχριστους και που, μέσα τους, θα συνεχίζουν να τους θαυμάζουν και να τους εκτιμούν. Ωστόσο, οι περισσότεροι άνθρωποι θα έχουν φτάσει στο σημείο να μπορούν να απορρίψουν τους αντίχριστους. Αν μπορέσουν να το πετύχουν αυτό οι επικεφαλής και οι εργάτες, τότε θα έχουν ήδη προστατεύσει τον εκλεκτό λαό του Θεού στον μέγιστο βαθμό, επιτυγχάνοντας το επιθυμητό αποτέλεσμα. Όσο γι' αυτούς τους χαζούς που δεν μπορούν να κατανοήσουν την αλήθεια με όποιον τρόπο κι αν γίνει η σχετική συναναστροφή, αν μπορούν ακόμα να κάνουν λίγη απλή δουλειά, τότε πρέπει να λάβουν κάποια φροντίδα και βοήθεια, καθώς και περισσότερη αγάπη, υπομονή και ανοχή. Αυτό σημαίνει να κάνει κάποιος όλα όσα οφείλει να κάνει, κι έτσι εργάζεται σύμφωνα με τις αρχές. Υπάρχουν πολλοί επικεφαλής και εργάτες που μπορούν να ανταποκριθούν σ' αυτό το πρότυπο; (Όχι.) Πρέπει, επομένως, να καταβληθεί η μέγιστη προσπάθεια· πρέπει να προστατεύεις τον εκλεκτό λαό του Θεού ακούραστα και στον μέγιστο βαθμό. Τι σημαίνει «στον μέγιστο βαθμό»; Σημαίνει να κάνεις ό,τι είναι δυνατό για να συναναστραφείς πάνω στις αλήθεια-αρχές που κατανοείς, να παρουσιάζεις τα στοιχεία που έχεις ήδη συλλέξει —τις διάφορες

εκδηλώσεις των κακών πράξεων των αντίχριστων— κάνοντας συσχετισμούς με τα λόγια του Θεού που εκθέτουν τους αντίχριστους, καθώς και να συναναστρέφεται πάνω σε όλα αυτά και να τα αναλύει. Αυτό γίνεται ώστε οι αδελφοί κι οι αδελφές να μπορέσουν να δουν ξεκάθαρα την αληθινή, πραγματική κατάσταση, να διακρίνουν και να δουν καθαρά την ουσία των αντίχριστων, καθώς και να μάθουν ποια είναι η στάση του Θεού απέναντι στους αντίχριστους. Αυτή είναι μια σημαντική εργασία που πρέπει να αναλαμβάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες.

IV. Περιορισμός

Ποια είναι η επόμενη εργασία που πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες; Ο περιορισμός. Αυτό το έργο του «περιορισμού» εκτελείται εύκολα· αφορά την υιοθέτηση ειδικών μέτρων για να επιτευχθεί το αποτέλεσμα του περιορισμού. Για παράδειγμα, οι αντίχριστοι λένε συνεχώς λόγια και δόγματα, εξυψώνουν συνεχώς τον εαυτό τους, κάποιες φορές μειώνουν τους άλλους, συχνά, κατά τη διάρκεια των συναθροίσεων, μαρτυρούν για το πόσα βάσανα έχουν αντέξει και ποια ήταν η συμβολή τους στον οίκο του Θεού, ενώ καταθέτουν ξεδιάντροπα μαρτυρία για τον εαυτό τους, μιλούν για το πώς τους θαυμάζουν οι άλλοι, για το ότι είναι καλύτεροι απ' τους άλλους, το ότι είναι μοναδικοί, και ούτω καθεξής. Οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να κάνουν ό,τι καλύτερο μπορούν για να περιορίσουν τις διάφορες κακές πράξεις των αντίχριστων που παραπλανούν και ελέγχουν τον εκλεκτό λαό του Θεού, αντί να τους χαρίζονται συνεχώς. Πρέπει να περιορίζουν τον χρόνο ομιλίας τους και τα θέματα τα οποία συζητούν. Επιπλέον, όσον αφορά τις πράξεις των αντίχριστων τόσο δημόσια όσο και ιδιωτικά, όπως το να χρησιμοποιούν μικρές χάρες για να πάρουν ανθρώπους με το μέρος τους, να σπέρνουν τη διχόνοια, να διαδίδουν αντιλήψεις και αρνητικά σχόλια, και ούτω καθεξής, οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν πρέπει να ενεργούν λες και είναι κουφοί ή τυφλοί. Πρέπει να αντιλαμβάνονται γρήγορα τις πράξεις των αντίχριστων· μόλις ανακαλύψουν συμπεριφορές που παραπλανούν και αναστατώνουν τους άλλους, πρέπει γρήγορα να εκθέτουν και να αναλύουν αυτές τις συμπεριφορές και να επιβάλλουν περιορισμούς στους αντίχριστους, χωρίς να τους επιτρέπουν να τριγυρνούν παραπλανώντας τους ανθρώπους και αναστατώνοντας το εκκλησιαστικό έργο. Είναι αυτή μία από τις σημαντικές εργασίες που πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες; (Ναι.) Μπορείς να περιορίσεις τις κακές πράξεις των αντίχριστων μόνο και μόνο κλαδεύοντας, εκθέτοντας και αναλύοντάς τους; (Όχι.) Δεν μπορείς να τους περιορίσεις μ' αυτόν τον τρόπο, επειδή πρόκειται για σατανάδες και κακούς διαβόλους. Όσο τα χέρια και τα πόδια τους δεν είναι δεμένα, και τα στόματά τους δεν είναι ραμμένα, θα διαδίδουν παραλογισμούς και θα λένε λόγια του διαβόλου που αναστατώνουν τους ανθρώπους. Οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να αναλαμβάνουν γρήγορα δράση για να τους περιορίσουν· ειδικά όταν διαδίδουν παραλογισμούς για να παραπλανήσουν και να αναστατώσουν τους ανθρώπους, τότε οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να τους διακόπτουν και να τους σταματάνε εγκαίρως. Πρέπει επίσης να δίνουν στον εκλεκτό λαό

του Θεού τη δυνατότητα να αποκτήσει διάκριση και να δει ξεκάθαρα το αληθινό πρόσωπο των αντίχριστων. Αυτό είναι το πραγματικό έργο που πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες.

V. Παρακολούθηση

Αυτό που έπεται του περιορισμού των αντίχριστων είναι η παρακολούθησή τους. Δείτε ποιους έχουν παραπλανήσει οι αντίχριστοι και ποιους παραλογισμούς και λόγια του διαβόλου έχουν διαδώσει παρασκηνιακά, ελέγξτε αν είναι με το μέρος του μεγάλου κόκκινου δράκοντα και ενεργούν σε συνεννόηση μαζί του, αν έχουν συμμαχήσει με τον θρησκευτικό κόσμο, αν κάνουν κρυφά σκοτεινούς χειρισμούς με μέλη των συμμοριών τους, αν υπάρχει περίπτωση να προδώσουν σημαντικές πληροφορίες για τον οίκο του Θεού, και ούτω καθεξής. Και αυτή είναι μια ευθύνη που πρέπει να εκπληρώσουν οι επικεφαλής και οι εργάτες. Πριν έρθουν στο φως οι πράξεις των αντίχριστων, οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν πρέπει να «αφοσιώνονται πλήρως στο να μελετούν τα βιβλία των σοφών, και να μη δίνουν καμία σημασία στον έξω κόσμο», αλλά πρέπει να είναι φρόνιμοι σαν τους όφεις. Μόλις ανακαλύψουν οι επικεφαλής και οι εργάτες ότι κάποιος είναι αντίχριστος, αν δεν έχει έρθει ακόμα η ώρα για να αποπεμφθεί ή να αποβληθεί αυτός ο άνθρωπος, πρέπει να τον παρακολουθήσουν στενά ώστε να τον αποτρέψουν απ' το να συνεχίσει να κάνει κακό, διασφαλίζοντας ότι τα λόγια και οι πράξεις του παρακολουθούνται απ' τον εκλεκτό λαό του Θεού. Επειδή οι αντίχριστοι αγαπούν τη δύναμη και τις διασυνδέσεις με ισχυρούς ανθρώπους, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να παρακολουθούν στενά με ποιον αλληλεπιδρούν διαρκώς οι αντίχριστοι στα παρασκήνια και αν έχουν επαφές με θρησκευόμενους ανθρώπους. Κάποιοι αντίχριστοι συνδέονται συχνά με πάστορες και πρεσβύτερους του θρησκευτικού κόσμου, ενώ κάποιοι αλληλεπιδρούν ακόμα και με ανθρώπους από το Τμήμα Εργασίας Ενωμένου Μετώπου. Όταν συμβαίνουν τέτοια περιστατικά, οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν πρέπει να κάνουν τα στραβά μάτια, αλλά πρέπει να επαγρυπνούν απέναντι στους αντίχριστους και να είναι σε ετοιμότητα. Αν δει ένας αντίχριστος ότι οι μέθοδοι που έχει για να παραπλανά και να παίρνει ανθρώπους με το μέρος του δεν λειτουργούν στον οίκο του Θεού, αλλά και ότι οι κακές πράξεις του έχουν εκτεθεί, κι αν γνωρίζει ότι δεν θα έχει αίσιο τέλος, τότε δεν μπορείς να προβλέψεις τι μπορεί να κάνει ή μέχρι πού μπορεί να φτάσει το κακό του. Γι' αυτό, μόλις βεβαιωθείς μέσα σου πως κάποιος είναι αντίχριστος, πρέπει να τον παρακολουθείς στενά και να τον παρατηρείς χωρίς σταματημό. Αυτή είναι η ευθύνη σου. Με ποιον σκοπό γίνεται αυτό; Γίνεται για να προστατευτεί ο εκλεκτός λαός του Θεού, καθώς και για να εμποδιστούν οι αντίχριστοι, στον μέγιστο δυνατό βαθμό, να διαπράξουν παράνομες πράξεις εναντίον της εκκλησίας και των αδελφών, με σκοπό να βλάψουν τους αδελφούς και τις αδελφές. Κάποιοι αντίχριστοι ρωτούν συνεχώς για τις προσφορές: «Ποιος διαχειρίζεται τα χρήματα του οίκου του Θεού; Ποιος τηρεί τους λογαριασμούς; Τηρούνται οι λογαριασμοί με ακρίβεια; Υπάρχει περίπτωση να γίνεται υπεξαίρεση; Πού φυλάσσονται τα χρήματα της εκκλησίας; Δεν πρέπει να δημοσιοποιηθούν

όλα αυτά, δεν έχουν όλοι το δικαίωμα να τα μάθουν; Πόσα περιουσιακά στοιχεία έχει ο οίκος του Θεού; Ποιος έχει δωρίσει τις περισσότερες προσφορές; Εγώ γιατί δεν τα ξέρω όλα αυτά;» Από τα λόγια τους ακούγεται σαν να ανησυχούν για τις οικονομικές υποθέσεις του οίκου του Θεού, στην πραγματικότητα, όμως, το κίνητρό τους είναι άλλο. Δεν υπάρχει ούτε ένας αντίχριστος που να μην εποφθαλμιά τα χρήματα. Τι πρέπει να κάνουν, λοιπόν, οι επικεφαλής και οι εργάτες σε τέτοιες περιπτώσεις; Πρώτον, πρέπει να διαχειρίζεσαι σωστά τις προσφορές, να τις εμπιστεύεσαι για φύλαξη σε αξιόπιστους ανθρώπους και δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να αφήνεις τους αντίχριστους να πετύχουν τους στόχους τους· δεν πρέπει να είσαι μπερδεμένος ως προς αυτό. Μόλις προκύψει μια τέτοιου είδους κατάσταση, πρέπει να συνειδητοποιήσεις το εξής: «Κάτι δεν πάει καλά. Κάτι πρόκειται να κάνει ο αντίχριστος. Έχει βάλει στο στόχαστρο τα χρήματα της εκκλησίας. Ίσως σχεδιάζει να συμμαχήσει με τον μεγάλο κόκκινο δράκοντα ώστε να καταστρώσει σχέδια για τα χρήματα της εκκλησίας και να τ' αρπάξει. Πρέπει να τα μεταφέρουμε αμέσως αλλού!» Πρώτα απ' όλα, δεν μπορείς να αποκαλύψεις στους αντίχριστους ποιος διαχειρίζεται τα οικονομικά του οίκου του Θεού. Επιπλέον, αν οι άνθρωποι που διαχειρίζονται τα χρήματα θεωρούν πως τίθεται κίνδυνος για την ασφάλεια, τόσο τα χρήματα όσο και οι άνθρωποι που τα διαχειρίζονται πρέπει γρήγορα να μεταφερθούν αλλού. Αυτό δεν είναι κάτι που πρέπει να απασχολεί τους επικεφαλής και τους εργάτες, καθώς και το έργο που πρέπει να εκτελέσουν; (Ναι.) Αντίθετα, οι ανόητοι επικεφαλής ακούνε τους αντίχριστους να λένε αυτά τα πράγματα, κι όμως σκέφτονται: «Αυτός ο άνθρωπος σηκώνει ένα φορτίο και ξέρει να νοιάζεται για τα χρήματα του οίκου του Θεού, οπότε ας του δώσουμε κάποιες ευθύνες κι ας τον αφήσουμε να βοηθήσει με τα λογιστικά». Κάνοντας κάτι τέτοιο, δεν έχουν γίνει Ιούδες; (Ναι.) Όχι μόνο έχουν αποτύχει να προστατεύσουν τις προσφορές, αλλά έχουν φτάσει μέχρι το σημείο να τις πουλήσουν στους αντίχριστους, κι έτσι έχουν γίνει, ουσιαστικά, Ιούδες. Ποια είναι η γνώμη σας γι' αυτούς τους επικεφαλής και τους εργάτες; Δεν είναι κακοί άνθρωποι; Δεν είναι διάβολοι; Όχι μόνο έχουν αποτύχει να εκπληρώσουν τις ευθύνες τους, αλλά επιπλέον έχουν παραδώσει τις προσφορές του Θεού και των αδελφών στους αντίχριστους. Γι' αυτό, σε μέρη όπου υπάρχουν αντίχριστοι, μόλις οι επικεφαλής και οι εργάτες ανακαλύψουν οποιαδήποτε σχετικά στοιχεία, πρέπει να αρχίσουν έρευνα και να κάνουν συγκεκριμένο έργο, στο πλαίσιο του οποίου είναι απολύτως απαραίτητη η «παρακολούθηση».

Το έργο της παρακολούθησης που εκτελείται από τους επικεφαλής και τους εργάτες δεν σημαίνει διεξαγωγή κατασκοπείας ούτε κατασκοπευτικών δραστηριοτήτων· σημαίνει απλώς να εκπληρώνεις την ευθύνη σου, να δείχνεις μεγαλύτερο ενδιαφέρον, να παρατηρείς με περισσότερη προσοχή και να σημειώνεις τι κάνουν οι αντίχριστοι και τι σκοπεύουν να κάνουν. Αν ανακαλύψεις σημάδια ότι διαπράττουν κακό και αναστατώνουν την εκκλησία, πρέπει να εφαρμόσεις αντίμετρα το συντομότερο δυνατόν· δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να τους αφήσεις να πετύχουν. Έτσι εμποδίζεις, στον μέγιστο βαθμό, να συμβούν τα περιστατικά με τα οποία αναστατώνουν το εκκλησιαστικό

έργο οι αντίχριστοι. Φυσικά, έτσι διαφυλάσσεται επίσης με τον καλύτερο τρόπο το εκκλησιαστικό έργο και προστατεύεται ο εκλεκτός λαός του Θεού. Αυτή είναι μια εκδήλωση εκπλήρωσης των ευθυνών των επικεφαλής και των εργατών. Παρακολούθηση δεν σημαίνει ότι κανονίζεται να κάνουν μερικοί άνθρωποι τους μυστικούς πράκτορες, με αποστολή να ακολουθούν και να επιτηρούν ανθρώπους και να γίνονται η σκιά τους σαν κατάσκοποι, ούτε να ψάχνουν τα σπίτια τους και να χρησιμοποιούν αυστηρές μεθόδους ανάκρισης. Ο οίκος του Θεού δεν εμπλέκεται σε τέτοιες δραστηριότητες. Πρέπει, ωστόσο, να κατανοείς γρήγορα τις συνθήκες στις οποίες βρίσκονται οι αντίχριστοι. Μπορείς να κάνεις ερωτήσεις για τις πρόσφατες συνθήκες τους μιλώντας με μέλη της οικογένειάς τους ή με αδελφούς και αδελφές που μπορούν να τους διακρίνουν ή τους γνωρίζουν. Όλα αυτά δεν είναι μέθοδοι και τρόποι για να κάνει κάποιος αυτό το έργο; Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες εκτελούν τις εργασίες που εντάσσονται στο αντικείμενο των ευθυνών τους και συμμορφώνονται με τις αρχές που απαιτεί ο Θεός, τότε εκπληρώνουν τις ευθύνες τους. Με ποιον σκοπό εκπληρώνουν τις ευθύνες τους οι επικεφαλής και οι εργάτες; Ο σκοπός είναι να κάνεις ό,τι είναι δυνατόν, στον μέγιστο δυνατό βαθμό, για να εμποδίσεις τους αντίχριστους να προκαλέσουν διατάραξη και αναστάτωση, μην αφήνοντας έτσι τους αντίχριστους να βλάψουν τον εκλεκτό λαό του Θεού ούτε να ξεπουλήσουν τα συμφέροντα του οίκου του Θεού. Αυτή είναι η ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών. Δεν σταματούν έτσι, στον μέγιστο βαθμό, να συμβαίνουν περιστατικά που αφορούν τους αντίχριστους; Οι επικεφαλής και οι εργάτες που αναλαμβάνουν τέτοια δράση δεν κάνουν ό,τι είναι ανθρωπίνως δυνατό; (Ναι.) Είναι δύσκολο να γίνει αυτό; (Όχι.) Δεν είναι δύσκολο· είναι κάτι που μπορούν να πετύχουν όσοι κατανοούν την αλήθεια. Αυτά που μπορούν να καταφέρουν οι άνθρωποι, πρέπει να κάνουν τη μέγιστη προσπάθεια για να τα πετύχουν· τα υπόλοιπα είναι δουλειά του Θεού να τα κάνει, να ασκήσει πάνω τους την κυριαρχία Του, να τα ενορχηστρώσει και να τα καθοδηγήσει. Αυτό είναι το λιγότερο που μας απασχολεί. Έχουμε πίσω μας τον Θεό. Όχι μόνο έχουμε τον Θεό στην καρδιά μας, αλλά έχουμε και αληθινή πίστη. Δεν πρόκειται για πνευματική υποστήριξη· στην πραγματικότητα, ο Θεός κινείται στις σκιές, και είναι στο πλευρό των ανθρώπων, πάντα παρών μαζί τους. Κάθε φορά που οι άνθρωποι κάνουν κάτι ή εκτελούν κάποιο καθήκον, Εκείνος βλέπει· είναι εκεί για να σε βοηθήσει ανά πάσα ώρα και στιγμή, σε φυλάει και σε προστατεύει. Αυτό που πρέπει να κάνουν οι άνθρωποι είναι να καταβάλουν τη μέγιστη προσπάθεια για να πετύχουν όσα οφείλουν να πετύχουν. Εφόσον αντιληφθείς ότι αυτό είναι κάτι που πρέπει να κάνεις, ότι αυτή είναι μια ανάθεση από τον Θεό για εσένα, εφόσον το νιώσεις μέσα σου, το δεις στα λόγια του Θεού, σου το θυμίσουν οι άνθρωποι γύρω σου ή σου δοθεί κάποιο σημάδι ή οίωνός απ' τον Θεό που σου παρέχει πληροφορίες γι' αυτό, τότε πρέπει να εκπληρώσεις την ευθύνη σου και να μην κάθεσαι αδρανής ούτε να παρακολουθείς από τον πάγκο. Δεν είσαι ρομπότ· έχεις μυαλό και σκέψεις. Όταν συμβεί κάτι, ξέρεις πολύ καλά τι πρέπει να κάνεις, ενώ έχεις σίγουρα αισθήματα και επίγνωση. Εφάρμοσε, λοιπόν, αυτά τα αισθήματα και την επίγνωση σε πραγματικές περιστάσεις, βίωσέ τα και μεταμόρφωσέ τα στις πράξεις σου, κι έτσι θα έχεις

εκπληρώσει την ευθύνη σου. Για όσα μπορείς να έχεις επίγνωση, πρέπει να ασκηθείς σύμφωνα με τις αλήθεια-αρχές που κατανοείς. Μ' αυτόν τον τρόπο, καταβάλλεις τη μέγιστη προσπάθεια και κάνεις το καθήκον σου όσο καλύτερα μπορείς. Όταν κάνεις ως επικεφαλής ή εργάτης ό,τι καλύτερο μπορείς, δηλαδή όταν εμποδίζεις, στον μέγιστο βαθμό, να συμβούν οι κακές πράξεις των αντίχριστων, τότε ο Θεός θα είναι ικανοποιημένος που μπορείς να ασκηθείς έτσι. Γιατί θα είναι ικανοποιημένος ο Θεός; Ο Θεός θα καταλήξει στον εξής προσδιορισμό για αυτού του είδους τους επικεφαλής και τους εργάτες: Εκπληρώνουν τις ευθύνες τους και κάνουν ό,τι καλύτερο μπορούν για να εκτελέσουν το έργο το οποίο συνεπάγεται ο ρόλος τους. Είναι αυτή η έγκριση του Θεού; (Ναι.)

VI. Αποβολή

Η δέκατη τρίτη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών περιλαμβάνει συγκεκριμένες εργασίες που πρέπει να εκτελέσουν, αρκετές από τις οποίες έχουμε παραθέσει: Πρέπει να κάνουν πράξη την έκθεση, το κλάδεμα, την ανάλυση, τον περιορισμό και την παρακολούθηση των αντίχριστων. Η συναναστροφή πάνω σ' αυτές τις βασικές αρχές έχει ολοκληρωθεί. Ανεξάρτητα από τις συγκεκριμένες ενέργειες που κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες σε ειδικές περιπτώσεις, οι αρχές για την αντιμετώπιση των αντίχριστων παραμένουν अपαραάλλαχτες. Επιπλέον, αυτές οι εργασίες έχουν ως κύριο σκοπό την προστασία του εκλεκτού λαού του Θεού. Ας υποθέσουμε πως ο εκλεκτός λαός του Θεού έχει ήδη αναγνωρίσει κάποιον ομόφωνα ως αντίχριστο, και έχει διακρίνει και αντιληφθεί απόλυτα ότι ο αντίχριστος επιζητά συνεχώς να παραπλανήσει και να ελέγξει τους ανθρώπους· ο εκλεκτός λαός του Θεού γνωρίζει πως, όσο είναι παρών ο αντίχριστος, δεν μπορούν να υπάρξουν καλές μέρες ούτε καλή εκκλησιαστική ζωή, και όλοι απαιτούν ομόφωνα την αποπομπή του αντίχριστου απ' την εκκλησία. Υπό αυτές τις περιστάσεις, κάποιοι επικεφαλής και εργάτες συνεχίζουν να υποστηρίζουν πως πρέπει να επιτραπεί στον αντίχριστο να παραμείνει, ώστε να χρησιμοποιηθεί για να εξασκηθούν στο να κάνουν πράξη την έκθεση, το κλάδεμα, την ανάλυση, τον περιορισμό και την παρακολούθηση των αντίχριστων· είναι ακόμα ανάγκη να τηρηθούν αυτές οι διαδικασίες; Ίσως πουν κάποιοι επικεφαλής και εργάτες: «Αν δεν τηρούνταν αυτές οι διαδικασίες, δεν θα παραμελούσα έτσι τις ευθύνες μου; Μόνο η τήρηση αυτών των διαδικασιών υπογραμμίζει τον ρόλο που έχω ως επικεφαλής. Πρέπει να εκτελέσω αυτό το έργο. Είτε συμφωνούν είτε δεν συμφωνούν οι αδελφοί κι οι αδελφές, πρέπει πρώτα να αφήσω τον αντίχριστο να παραμείνει. Πρώτα θα τον εκθέσω κι έπειτα θα τον κλαδέψω και θα τον αναλύσω, επιτρέποντας έτσι στους αδελφούς και τις αδελφές να επιβεβαιώσουν περαιτέρω ότι είναι αντίχριστος. Αφού συμφωνήσουμε ομόφωνα, μετά θα τον αποπέμψουμε ή θα τον αποβάλουμε. Δεν θα ήταν πιο αποτελεσματικό αυτό;» Το αποτέλεσμα είναι, σε αυτό το διάστημα, ο αντίχριστος να αρχίσει να διαδίδει αντιλήψεις για να παραπλανήσει τους ανθρώπους, καθώς και να αναστατώνει και πάλι το εκκλησιαστικό έργο, προκαλώντας πανικό σε όλους, ενώ κάποιοι αρνούνται ακόμα και να έρθουν στις συναθροίσεις. Αυτοί οι επικεφαλής και οι εργάτες, προκειμένου να δείξουν την αποφασιστικότητά τους και να

αποδείξουν ότι δεν παραμελούν τις ευθύνες τους, ενεργούν μηχανικά και επιφανειακά, ενώ τρενάρουν το έργο. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να κάνουν πολλές περιττές παρακάμψεις, να αναστατώνουν την τάξη της εκκλησιαστικής ζωής και να σπαταλούν τον πολύτιμο χρόνο που έχει ο εκλεκτός λαός του Θεού για να επιδιώξει την αλήθεια, αφού δεν αποπέμπουν τον αντίχριστο παρά μόνο αργότερα. Είναι αποδεκτή αυτή η προσέγγιση; (Όχι.) Τι πρόβλημα παρουσιάζει; (Το μόνο που κάνουν είναι ν' ακολουθούν κανονισμούς και να ενεργούν μηχανικά.) Με ποιον σκοπό κάνουν αυτές τις εργασίες οι επικεφαλής και οι εργάτες; (Προκειμένου να προστατεύσουν τον εκλεκτό λαό του Θεού.) Αν, λοιπόν, κάποιοι άνθρωποι δεν έχουν διακρίνει ακόμα τον αντίχριστο και είναι ακόμα πολύ προσκολλημένοι σ' αυτόν, κι όταν οι επικεφαλής και οι εργάτες αποφασίσουν να αποβάλουν τον αντίχριστο απ' την εκκλησία, κάποιοι άνθρωποι αγανακτούν, λένε ότι ο οίκος του Θεού δεν δείχνει στοργή ούτε δικαιοσύνη στους ανθρώπους, δεν έχει αρχές στον τρόπο με τον οποίο κάνει τα πράγματα, και ούτω καθεξής, ενώ μάλιστα μερικοί μπερδεμένοι άνθρωποι παραπλανιούνται και επηρεάζονται από τον αντίχριστο και θέλουν να αποχωρήσουν μαζί του απ' την εκκλησία, τότε τι πρέπει να γίνει σ' αυτήν την περίπτωση; Εκείνη τη στιγμή, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να κάνουν κάποιο ουσιώδες έργο, όπως να κάνουν πράξη το κλάδεμα του αντίχριστου και να χρησιμοποιήσουν τα λόγια του Θεού για να τον εκθέσουν και να τον αναλύσουν, έτσι ώστε οι αδελφοί κι οι αδελφές να μπορέσουν να πάρουν πρακτικά μαθήματα και, στο τέλος, να διακρίνουν τον αντίχριστο. Μια μέρα, λένε: «Αυτός ο άνθρωπος είναι τόσο απεχθής. Είναι πράγματι κακός άνθρωπος και αντίχριστος. Ας τον απομακρύνουμε γρήγορα!» Αυτή δεν είναι η φωνή ενός μόνο ατόμου, αλλά η φωνή πολλών αδελφών. Σ' αυτήν την περίπτωση, χρειάζεται ακόμα να γίνει το έργο του περιορισμού και της παρακολούθησης του αντίχριστου; Όχι, απλώς απόβαλέ τον απευθείας. Οι επικεφαλής και οι εργάτες που φτάνουν σ' αυτό το επίπεδο στο έργο τους έχουν πετύχει ως αποτέλεσμα να προστατεύσουν τον εκλεκτό λαό του Θεού από τη βλάβη που προκαλούν οι αντίχριστοι. Τι αποδεικνύει αυτό; Αφενός, αποδεικνύει πως οι αδελφοί κι οι αδελφές αυτής της εκκλησίας έχουν διάκριση, επίπεδο και αίσθημα δικαίου. Αφετέρου, ενδέχεται οι επικεφαλής και οι εργάτες να είναι σε θέση να κάνουν πραγματικό έργο ή οι πράξεις αυτού του αντίχριστου να είναι υπερβολικά κραυγαλέες, η ανθρώπινη φύση του υπερβολικά κακή και μοχθηρή, σε βαθμό που να προκαλεί την αγανάκτηση του κόσμου, ενώ αυτός ο ίδιος βάζει πρόωρα τέλος στο μονοπάτι του, απαλλάσσοντας τους επικεφαλής και τους εργάτες από μεγάλο μέρος της διαδικασίας αντιμετώπισής του. Δεν γλιτώνουν έτσι πολύ κόπο; Σε μια τέτοια περίπτωση, η αποπομπή ή η αποβολή του αντίχριστου είναι κάτι καλό, έτσι δεν είναι; Επιπλέον, το έργο που έχουν να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες είναι εκτενές και δεν περιορίζεται σε αυτήν τη μία εργασία. Νομίζεις ότι με την αποβολή του αντίχριστου τελειώνει το πράγμα; Ότι έχεις οδηγήσει την όλη κατάσταση σε πλήρη επιτυχία; Κάθε άλλο! Έχεις κι άλλο έργο να κάνεις. Πέρα από την αντιμετώπιση των αντίχριστων και την προστασία του εκλεκτού λαού του Θεού από τη βλάβη που αυτοί προκαλούν, οι επικεφαλής και οι εργάτες, μεταξύ πολλών

άλλων σημαντικών εργασιών, έχουν επίσης την ευθύνη να οδηγήσουν τον εκλεκτό λαό του Θεού στην πραγματικότητα των λόγων του Θεού, να τον οδηγήσουν στο να απαλλαγεί απ' τις διεφθαρμένες διαθέσεις του, καθώς και στο να απαλλαγεί από τη διάθεση των αντίχριστων την οποία έχει. Αν, ωστόσο, εμφανιστεί ένας αντίχριστος κατά τη διάρκεια αυτών των εργασιών, τότε η αντιμετώπιση του αντίχριστου γίνεται η νούμερο ένα προτεραιότητα. Πρέπει πρώτα να εκθέσουν και να αντιμετωπίσουν τον αντίχριστο, κι επίσης να συναναστραφούν σχετικά με άλλες πτυχές της αλήθειας. Αν ένας αντίχριστος προκαλεί αναστάτωση, με αποτέλεσμα να είναι πολύ δύσκολο να προχωρήσει το υπόλοιπο έργο, το οποίο πλέον παρεμποδίζεται και δέχεται παρεμβολές, ενώ ο αντίχριστος έχει σοβαρό αντίκτυπο και στην ανάπτυξη της ζωής των αδελφών, στην τάξη της εκκλησιαστικής ζωής και στο περιβάλλον εκτέλεσης των καθηκόντων, τότε είναι, φυσικά, απαραίτητο να αντιμετωπιστεί πρώτα αυτή η τεράστια μάστιγα και η ρίζα της καταστροφής. Μόνο αφότου αποπεμφθεί και αντιμετωπιστεί ο αντίχριστος μπορεί το υπόλοιπο έργο να προχωρήσει κανονικά και με τάξη. Αν, λοιπόν, εμφανιστεί σε μια εκκλησία ένας αντίχριστος, και οι αδελφοί κι οι αδελφές τον διακρίνουν γρήγορα μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα και πουν με μια φωνή «Δίνε του, αντίχριστε!», κάτι τέτοιο δεν θα γλίτωνε τους επικεφαλής και τους εργάτες από πολύ κόπο; Δεν θα νιώθεις κρυφά μεγάλη ευχαρίστηση; Μπορεί να πεις: «Ανησυχούσα πως δεν μπορούσα να περιορίσω αυτόν τον αντίχριστο, αυτόν τον διάβολο. Ανησυχούσα επίσης ότι θα παραπλανούσε και θα έβλαπτε σοβαρά κάποιους αδελφούς και αδελφές, κι ότι το ανάστημά μου ήταν υπερβολικά μικρό για να εκθέσω την ουσία του αντίχριστου, να αναλύσω διεξοδικά αυτά τα ζητήματα και να λύσω αυτό το πρόβλημα». Τώρα, δεν χρειάζεται να ανησυχείς. Με αυτήν τη δήλωση των αδελφών, το θέμα έχει επιλυθεί, ενώ οι επικεφαλής και οι εργάτες έχουν ανακουφιστεί απ' το «φορτίο» τους. Τι υπέροχο που είναι αυτό! Πρέπει να ευχαριστείς τον Θεό· αυτό είναι η χάρη του Θεού! Κάτι τέτοιο είναι πιθανό να συμβεί στην εκκλησία, επειδή έχει γίνει πολλή συζήτηση σχετικά με το θέμα της έκθεσης των αντίχριστων και επειδή οι αδελφοί κι οι αδελφές δεν είναι τόσο κατώτεροι απ' τους επικεφαλής και τους εργάτες όσο νομίζεις. Υπό την καθοδήγηση των λόγων του Θεού, έχουν κι αυτοί κάποια ικανότητα να κατανοήσουν από μόνοι τους την αλήθεια και να λύσουν προβλήματα. Όταν ενώνονται για να ψηφίσουν και να αποβάλουν έναν αντίχριστο, αυτό είναι κάτι καλό, ένα καλό φαινόμενο! Οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν χρειάζεται να νιώθουν λύπη, απογοήτευση ή αρνητικότητα γι' αυτό. Αφού αποπεμφθούν αυτά τα εμπόδια, οι αντίχριστοι δηλαδή, κάθε βήμα του έργου που ακολουθεί είναι κι αυτό μια σοβαρή δοκιμασία για τους επικεφαλής και τους εργάτες. Κάθε εργασία που πρέπει να αναλάβουν αφορά τις ευθύνες τους και τα θέματα που έχουν να κάνουν με το επίπεδό τους και την εργασιακή τους ικανότητα.

Οι εκδηλώσεις που εμφανίζουν οι ψευδοεπικεφαλής όταν οι αντίχριστοι προκαλούν αναστάτωση

Έχουμε ολοκληρώσει τη συναναστροφή πάνω στη δέκατη τρίτη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών: «Να προστατεύουν τον εκλεκτό λαό του Θεού από την

αναστάτωση, την παραπλάνηση, τον έλεγχο των αντίχριστων και τη σοβαρή βλάβη απ' αυτούς, καθώς και να του δώσουν τη δυνατότητα να διακρίνει τους αντίχριστους και να τους απαρνιέται από καρδιάς». Στη συνέχεια, θα αναλύσουμε και θα εκθέσουμε τις εκδηλώσεις ενός τύπου ανθρώπων που δεν μπορεί να εκπληρώσει τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών —τις εκδηλώσεις, δηλαδή, των ψευδοεπικεφαλής— συγκρίνοντάς τες με το έργο που οφείλουν να πραγματοποιήσουν οι επικεφαλής και οι εργάτες. Κατά την εκτέλεση αυτού του έργου, υπάρχουν πολλές εργασίες τις οποίες πρέπει να αναλάβουν οι επικεφαλής και οι εργάτες και οι οποίες απαιτούν από αυτούς να έχουν ένα ορισμένο επίπεδο, να είναι προσεκτικοί, σχολαστικοί, ειλικρινείς, υπεύθυνοι, να λαμβάνουν υπόψη το φορτίο του Θεού, να έχουν μια στοργική καρδιά που προστατεύει τον εκλεκτό λαό του Θεού, και ούτω καθεξής. Μόνο αν έχουν αυτές τις ιδιότητες μπορούν να εκπληρώσουν τις ευθύνες και τις υποχρεώσεις τους. Οι ψευδοεπικεφαλής, όμως, είναι το ακριβώς αντίθετο απ' αυτό· η ανθρώπινη φύση τους δεν περιλαμβάνει αυτές τις ιδιότητες. Μπορεί να έχουν ένα ορισμένο επίπεδο, μαζί με την ικανότητα να κατανοούν την αλήθεια και να διακρίνουν τους αντίχριστους, ή μπορεί να έχουν ελαφρώς χαμηλότερο επίπεδο και να είναι σε θέση τουλάχιστον να διακρίνουν κάποιους εξόφθαλμους αντίχριστους που διαπράττουν πολυάριθμες κακές πράξεις, ακόμα κι αν δεν μπορούν να διακρίνουν πλήρως τη φύση-ουσία των αντίχριστων· μπορεί, κιόλας, το επίπεδό τους να είναι τόσο χαμηλό που δεν μπορούν να διακρίνουν ούτε να δουν καθαρά τις διαφορές που υπάρχουν ανάμεσα σε όσους έχουν την ουσία των αντίχριστων και σε όσους έχουν τη διάθεση των αντίχριστων. Σε κάθε περίπτωση, οι ψευδοεπικεφαλής εμφανίζουν δύο εκδηλώσεις: Η μία είναι ότι δεν κάνουν πραγματικό έργο· η άλλη είναι ότι ασχολούνται μόνο με επιφανειακό έργο γενικών καθηκόντων, ενώ δεν είναι καθόλου σε θέση να λύσουν αληθινά προβλήματα ούτε να κάνουν πραγματικό έργο. Στο έργο που σχετίζεται με τη δέκατη τρίτη ευθύνη, αυτές οι δύο χαρακτηριστικές εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής παραμένουν εμφανείς. Στη συνέχεια, θα συναναστραφούμε πάνω ακριβώς στις συγκεκριμένες εκδηλώσεις που εμφανίζουν.

I. Δεν εκθέτουν ούτε χειρίζονται τους αντίχριστους από φόβο μήπως τους προσβάλουν

Όταν οι αντίχριστοι αναστατώνουν, παραπλανούν, ελέγχουν ή βλάπτουν σοβαρά τον εκλεκτό λαό του Θεού, η πρώτη εκδήλωση των ψευδοεπικεφαλής είναι η απραξία. Τι σημαίνει απραξία; Σημαίνει ότι δεν κάνουν πραγματικό έργο. Υπάρχουν λόγοι για τους οποίους δεν κάνουν πραγματικό έργο, κυρίως επειδή φοβούνται μήπως προσβάλουν τους ανθρώπους και επειδή δεν τολμούν να τηρήσουν τις αρχές. Αυτοί οι άνθρωποι, αφότου γίνουν επικεφαλής, αρχίζουν να επιδεικνύουν τη δύναμή τους και σκέφτονται: «Τώρα έχω θέση και είμαι αξιωματούχος της εκκλησίας. Πρέπει να διαχειρίζομαι την τροφή, τον ρουχισμό, τη στέγαση και τις μετακινήσεις των αδελφών· πρέπει να διακρίνω αν τα λεγόμενα των αδελφών συνάδουν με την αλήθεια και συμμορφώνονται με την ευπρέπεια των αγίων. Πρέπει να βλέπω αν είναι ειλικρινείς απέναντι στον Θεό, αν έχουν

κανονική πνευματική ζωή, αν κάνουν την προσευχή τους πρωί και βράδυ, αν οι συνήθειες συναθροίσεις τους είναι κανονικές· όλα αυτά πρέπει να διαχειριστώ». Μόνο γι' αυτά τα θέματα νοιάζονται οι ψευδοεπικεφαλής. Σε επίπεδο τύπων, φαίνεται να εκπληρώνουν τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών, όταν, όμως, προκύπτουν ουσιώδη θέματα αρχής ή ακόμα κι όταν εμφανίζονται αντίχριστοι, τότε οι ψευδοεπικεφαλής κρύβονται στις σκιές και δεν βγάζουν άχνα, ενώ μένουν εκεί σιωπηλοί και προσποιούνται τους ανυποψίαστους που δεν παίρνουν είδηση τίποτα. Ό,τι παραλογισμούς κι αν διαδίδουν οι αντίχριστοι, εκείνοι προσποιούνται ότι δεν ακούνε. Όταν οι αντίχριστοι αναστατώνουν, παραπλανούν και ελέγχουν τον εκλεκτό λαό του Θεού, εκείνοι πάλι προσποιούνται τους ανυποψίαστους, λες και όλες αυτές οι πληροφορίες εξαφανίζονται μόλις φτάνουν στ' αυτιά τους. Προσποιούνται ότι δεν είναι σε θέση να διακρίνουν τους αντίχριστους τους οποίους μπορούν να διακρίνουν ακόμα και συνηθισμένοι αδελφοί και αδελφές, λέγοντας: «Δεν μπορώ να τους διακρίνω. Τι θα γίνει αν αποβάλω κάποιον που δεν πρέπει; Τι θα γίνει αν μπερδέψω τους αδελφούς και τις αδελφές; Εξάλλου, ο οίκος του Θεού χρειάζεται ακόμα ανθρώπους για να παρέχουν υπηρεσία!» Χρησιμοποιώντας κάθε είδους δικαιολογία για να αποφύγουν τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών, αποφεύγουν να αντιμετωπίσουν τους αντίχριστους και δεν προστατεύουν τους αδελφούς και τις αδελφές από τη βλάβη που προκαλούν οι αντίχριστοι. Κάποιοι ψευδοεπικεφαλής φτάνουν ακόμα και στο σημείο να πουν: «Αν εκθέτω συνεχώς τους αντίχριστους, τι θα γίνει αν παρακινήσουν τους αδελφούς και τις αδελφές να μου επιτεθούν; Τότε δεν θα με ψηφίσει κανείς στις επόμενες εκλογές και δεν θα μπορώ να είμαι πια επικεφαλής. Δεν έχω τόσο ισχυρή επιρροή όσο εκείνοι!» Για να προστατεύσουν τη θέση τους και την προσωπική τους ασφάλεια, οι ψευδοεπικεφαλής δεν εκπληρώνουν καθόλου την ευθύνη τους να προστατεύσουν τον εκλεκτό λαό του Θεού ούτε εμποδίζουν, στον μέγιστο δυνατό βαθμό, τους αντίχριστους να βλάψουν τους αδελφούς και τις αδελφές. Ενεργούν και σαν ανθρωπάρεςκοι και σαν τη χελώνα που κρύβεται στο καβούκι της, ενώ την ίδια στιγμή δείχνουν ότι είναι εγωιστές και ποταποί. Δεν προστατεύουν τους αδελφούς και τις αδελφές, αλλά σκέφτονται πολύ διεξοδικά πώς θα προστατεύσουν τον εαυτό τους. Όταν έρχεται η ώρα να αντιμετωπίσουν τους αντίχριστους ή να τους κλαδέψουν και να τους εκθέσουν, έτσι ώστε να αποκτήσουν διάκριση οι αδελφοί κι οι αδελφές, κοντεύουν να πεθάνουν απ' τον φόβο τους, ανησυχούν μήπως χάσουν τη θέση τους και νιώθουν πως μια τέτοια πράξη θα κάνει κακό στους ίδιους. Αδιαφορούν εντελώς για τα συμφέροντα του εκλεκτού λαού του Θεού, ενώ λαμβάνουν υπόψη μόνο τα δικά τους συμφέροντα, τη φήμη τους, την προσωπική τους ασφάλεια και την ασφάλεια της οικογένειάς τους, από φόβο μήπως κατά λάθος προσβάλουν τους αντίχριστους, με αποτέλεσμα εκείνοι να γίνουν ανελέητα εχθρικοί και να προκαλέσουν αντίποινα. Στην πραγματικότητα, αυτός ο τύπος ψευδοεπικεφαλής έχει κάποιο επίπεδο. Με το επίπεδο και τις γνώσεις τους, οι ψευδοεπικεφαλής αυτοί έχουν πλήρη επίγνωση του ποιοι είναι οι αντίχριστοι, όμως το πρόβλημα είναι ο φόβος μήπως προσβάλουν τους αντίχριστους. Βλέποντας τη φαύλη διάθεση των αντίχριστων, δεν τολμούν να τους προσβάλουν. Για

να προστατεύσουν τον εαυτό τους, ωστόσο, θυσιάζουν χωρίς κανέναν ενδοιασμό τα συμφέροντα του οίκου του Θεού και του εκλεκτού λαού του Θεού· κοιτάζουν με αδιαφορία τους αδελφούς και τις αδελφές να παραδίδονται στους αντίχριστους, πράγμα που επιτρέπει στους αντίχριστους να τους παραπλανούν, να τους ελέγχουν και να τους βλάπτουν σοβαρά κατά βούληση. Μόνο περιστασιακά και στο παρασκήνιο οι ψευδοεπικεφαλής λένε σε κάποιους σχετικά άδολους ανθρώπους, που έχουν καλή ανθρώπινη φύση και δεν αποτελούν κίνδυνο για τους ίδιους: «Αυτός ο άνθρωπος είναι αντίχριστος. Παραπλανά τους άλλους. Δεν είναι καλός άνθρωπος». Όταν, ωστόσο, είναι παρόντες όλοι οι αδελφοί κι οι αδελφές αλλά και οι αντίχριστοι, οι ψευδοεπικεφαλής ποτέ δεν τολμούν να πουν στους αντίχριστους ούτε ένα «όχι». Δεν έχουν ποτέ το θάρρος να εκθέσουν καμία κακή πράξη ούτε την ουσία των αντίχριστων. Ακόμα και στη διάρκεια των συναθροίσεων, όταν οι αντίχριστοι μονοπωλούν το βήμα και μιλούν για μία ή δύο ώρες, εκείνοι δεν τολμούν να βγάλουν μιλιά. Αν οι αντίχριστοι χτυπήσουν το χέρι στο τραπέζι και αγριοκοιτάξουν τον κόσμο, εκείνοι δεν τολμούν ούτε να αναπνεύσουν πολύ δυνατά. Όσοι έχουν μικρό ανάστημα, όσοι έχουν δειλή ανθρώπινη φύση και όσοι θέλουν να επιδιώξουν την αλήθεια αλλά δεν έχουν αποκτήσει ακόμα διάκριση νιώθουν δυσφορία, στο πλαίσιο του έργου τους, επειδή δεν υπάρχουν επικεφαλής ή εργάτες που να μπορούν να βγουν μπροστά και να διακρίνουν τις κακές πράξεις των αντίχριστων. Κοιτάζουν αβοήθητοι τους αντίχριστους να ενεργούν τυραννικά στην εκκλησία με ξεροκέφαλη απερισκεψία και να αναστατώνουν την εκκλησιαστική ζωή, ενώ εκείνοι δεν έχουν κανένα μέσο για να αντεπιτεθούν. Στο μεταξύ, οι ψευδοεπικεφαλής δεν κάνουν καθόλου πραγματικό έργο και δεν λύνουν αληθινά προβλήματα για τον εκλεκτό λαό του Θεού. Όταν τυχαίνουν δυσκολίες στους αδελφούς και στις αδελφές, οι ψευδοεπικεφαλής όχι μόνο δεν καταφέρνουν να εκθέσουν και να περιορίσουν τις κακές πράξεις των αντίχριστων, αλλά επιπλέον δεν τολμούν καν να πουν μία δίκαιη κουβέντα. Ακόμα κι αν η συνείδησή τους αισθανθεί κάτι και τους κατηγορήσει κάπως, ακόμα κι αν χύσουν μερικά δάκρυα ενώ προσεύχονται στον Θεό πίσω από κλειστές πόρτες, την επόμενη μέρα, στη διάρκεια της συνάθροισης, όταν δουν τους αντίχριστους να κάνουν ανεύθυνα σχόλια για το έργο του οίκου του Θεού και να το κρίνουν αυθαίρετα ή ακόμα και να κρίνουν έμμεσα τον Θεό και να διαδίδουν αντιλήψεις για Εκείνον, δεν κάνουν τίποτα γι' αυτό, παρότι ξέρουν ότι είναι λάθος. Ακόμα κι όταν βλέπουν τους αντίχριστους να σπαταλούν τις προσφορές, η στάση που υιοθετούν είναι να μη δίνουν καμία σημασία. Ούτε εκθέτουν ούτε περιορίζουν καθόλου τους αντίχριστους, κι όμως δεν νιώθουν μέσα τους ούτε ψήγμα μομφής, κι αυτό είναι τρομερή ανευθυνότητα! Οποιοσδήποτε έχει κάποιο αίσθημα συνείδησης, ακόμα κι αν νιώθει πως η δύναμή του είναι υπερβολικά ασθενική, πρέπει να συνασπιστεί με τους αδελφούς και τις αδελφές που έχουν κάποιο ανάστημα και διάκριση ώστε να συναναστραφούν πάνω σ' αυτό το ζήτημα και να συζητήσουν πώς να αντιμετωπίσουν τους αντίχριστους. Οι ψευδοεπικεφαλής, όμως, δεν έχουν τέτοια αποφασιστικότητα και θάρρος, ενώ, ακόμα περισσότερο, δεν έχουν τέτοιο αίσθημα ευθύνης. Φτάνουν ακόμα και στο σημείο να πουν στους αδελφούς και τις

αδελφές: «Οι αντίχριστοι είναι υπερβολικά φαύλοι. Αν τους προσβάλουμε, θα μας καταγγείλουν στην κυβέρνηση, και τότε κανένας μας δεν θα μπορεί να πιστεύει στον Θεό. Οι αντίχριστοι γνωρίζουν πού γίνονται οι συναθροίσεις της εκκλησίας, οπότε δεν γίνεται να τους προκαλέσουμε». Αυτή είναι πέρα ως πέρα η άσχημη συμπεριφορά ενός ανθρώπου που καταθέτει τα όπλα και παραδίνεται στους αντίχριστους, συμβιβάζεται με τον Σατανά και τον εκλιπαρεί για έλεος.

Εκτός του ότι προστατεύουν τον εαυτό τους, οι ψευδοεπικεφαλής δεν κάνουν καθόλου απ' το έργο που πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες, όπως να προστατεύουν τον εκλεκτό λαό του Θεού και να τον βοηθούν να αποκτήσει διάκριση απέναντι στους αντίχριστους, ενώ δεν εκπληρώνουν και απολύτως καμία ευθύνη· παρ' όλα αυτά, περιμένουν συνεχώς απ' τους αδελφούς και τις αδελφές να τους εκλέγουν επικεφαλής. Μόλις ολοκληρώσουν μία θητεία, θέλουν να εκλεγούν για την επόμενη. Δεν δείχνει αυτό πως είναι ξεδιάντροποι και αδιόρθωτοι; Αξίζουν τέτοιοι άνθρωποι να είναι επικεφαλής; (Όχι.) Σου εμπιστεύεται το ποίμνιο ο οίκος του Θεού, αλλά την κρίσιμη στιγμή, όταν έρχονται άγρια θηρία, εσύ προστατεύεις μόνο τον εαυτό σου και παραδίδεις το ποίμνιο στα άγρια θηρία. Κάνεις σαν χελώνα που μαζεύεται στο καβούκι της, βρίσκεις καταφύγιο, ασφαλές μέρος, και κρύβεσαι εκεί. Το αποτέλεσμα είναι να βλάπτεται το ποίμνιο: άλλα πρόβατα πεθαίνουν από τις δαγκωματιές, άλλα χάνονται. Ας υποθέσουμε ότι ένας επικεφαλής βλέπει αντίχριστους να αναστατώνουν χωρίς ενδοιασμούς το εκκλησιαστικό έργο, καθώς και να παραπλανά και να ελέγχει τον εκλεκτό λαό του Θεού· παρ' όλα αυτά, η στάση που υιοθετεί ο συγκεκριμένος επικεφαλής είναι απλώς να μη δίνει σημασία προκειμένου να προστατεύσει την εικόνα του, τη θέση του και τα προς το ζην του και να διαφυλάξει την ασφάλειά του. Κατά συνέπεια, στο μεγαλύτερο μέρος του, ο εκλεκτός λαός του Θεού παραπλανιέται, νιώθει αβοήθητος και γίνεται αρνητικός κι αδύναμος· κάποιοι πέφτουν ακόμα και στα χέρια των αντίχριστων, ενώ άλλοι δεν είναι πρόθυμοι να κάνουν τα καθήκοντά τους. Κι όμως, αυτός ο επικεφαλής δεν νιώθει τίποτα όταν βλέπει την αναστάτωση που προκαλούν οι αντίχριστοι· στη συνείδησή του δεν νιώθει μομφή. Έχει καθόλου ανθρώπινη φύση ένας τέτοιος επικεφαλής ή εργάτης; Προκειμένου να πετύχει τον σκοπό του για αυτοσυντήρηση, δεν έχει κανέναν ενδοιασμό να παραδώσει τον εκλεκτό λαό του Θεού στους αντίχριστους, αφήνοντάς τους να τον παραπλανήσουν, να τον βλάψουν σοβαρά και να τον ρημάξουν. Τι είδους επικεφαλής είναι αυτός; (Ψευδοεπικεφαλής.) Δεν είναι συνεργός του Σατανά; Με ποιανού το μέρος είναι, στην πραγματικότητα; Μπορεί να χαρακτηρίζεται ως ψευδοεπικεφαλής, αλλά η ουσία αυτού του θέματος ίσως είναι ακόμα πιο σοβαρή απ' το ότι είναι ψευδοεπικεφαλής. Η φύση του θέματος είναι ότι ξεπουλάει τους αδελφούς και τις αδελφές, όπως ακριβώς οι άνθρωποι εκείνοι που συλλαμβάνονται, βασανίζονται, γίνονται Ιούδες και παραδίδουν τους αδελφούς και τις αδελφές στον μεγάλο κόκκινο δράκοντα για να τους βλάψει σοβαρά. Ποια είναι, λοιπόν, η φύση ενός ψευδοεπικεφαλής που παραδίδει τον εκλεκτό λαό του Θεού στους αντίχριστους; Δεν είναι εξαιρετικά ελεεινός ένας τέτοιος ψευδοεπικεφαλής; Σε σύγκριση με τους αντίχριστους, αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής δεν φαίνεται εξωτερικά να

έχουν πρόθεση να αντισταθούν στην αλήθεια. Φαίνεται να μπορούν να συναναστραφούν πάνω σε κάποιες αλήθειες, να έχουν κάποια ικανότητα κατανόησης και να μπορούν να κάνουν πράξη λίγη αλήθεια, ενώ κάποιοι από αυτούς μπορούν ακόμα και να αντέξουν κακουχίες και να πληρώσουν κάποιο τίμημα. Κι όμως, όταν ο οίκος του Θεού τους εμπιστευθεί το ποίμνιο του Θεού, κι όταν εμφανιστούν κακοί άνθρωποι και δαίμονες, εκείνοι δεν δίνουν τη ζωή τους για να προστατεύσουν όσο καλύτερα μπορούν τον εκλεκτό λαό του Θεού. Αντίθετα, προστατεύουν όσο καλύτερα μπορούν τον εαυτό τους, σπρώχνοντας μπροστά τους αδελφούς και τις αδελφές σαν προστατευτική ασπίδα, για να διαφυλάξουν οι ίδιοι την ασφάλεια και τα συμφέροντά τους. Πόσο ποταποί κι εγωιστές είναι αυτοί οι άνθρωποι! Επιφανειακά, δεν φαίνεται να υπάρχουν μεγάλα θέματα στην ανθρώπινη φύση τους. Νιώθουν αγάπη για τους ανθρώπους, μπορούν να βοηθούν τους άλλους, είναι διατεθειμένοι να πληρώσουν κάποιο τίμημα και μπορούν να αντέξουν οποιαδήποτε κακουχία ενώ κάνουν τα καθήκοντά τους. Όταν, ωστόσο, εμφανιστούν οι αντίχριστοι, κάνουν κάτι απροσδόκητο και ακατανόητο: Με όποιον τρόπο κι αν παραπλανήσουν τον εκλεκτό λαό του Θεού ή αναστατώσουν την εκκλησιαστική ζωή οι αντίχριστοι, εκείνοι δεν κάνουν τίποτα· όσοι άνθρωποι κι αν δεχθούν επίθεση ή υποστούν αποκλεισμό ή βλάβες από τους αντίχριστους, εκείνοι το αγνοούν. Ενεργώντας έτσι, αυτοί οι επικεφαλής παραδίδουν πλήρως τον εκλεκτό λαό του Θεού στον έλεγχο των αντίχριστων, επιτρέποντάς τους να τον παραπλανήσουν και να τον βλάψουν σοβαρά κατά βούληση, ενώ οι ίδιοι οι επικεφαλής δεν κάνουν καθόλου έργο. Όταν απομακρυνθούν οι αντίχριστοι και το πρόβλημα λυθεί, αυτοί οι επικεφαλής βγαίνουν και συναναστρέφονται για την αυτογνωσία τους, για το πώς έδειξαν αδυναμία, δειλία, φόβο, εγωισμό και δολιότητα, για το πώς δεν έδειξαν αφοσίωση, δεν προστάτευσαν καλά τον εκλεκτό λαό του Θεού και απογοήτευσαν τον Θεό, τους αδελφούς και τις αδελφές. Φαίνεται να έχουν βαθιά μεταμέλεια· φαίνεται να έχουν μεταστραφεί και να είναι ικανοί να μετανοήσουν. Όταν, όμως, εμφανιστούν ξανά αντίχριστοι, σπρώχνουν τους αδελφούς και τις αδελφές προς τους αντίχριστους όπως έκαναν και την προηγούμενη φορά, και βρίσκουν ένα ασφαλές μέρος για να κρυφτούν. Μπορεί οι ίδιοι να μην έχουν παραπλανηθεί ούτε να έχουν υποστεί βλάβες απ' τους αντίχριστους, αλλά έχουν αμελήσει τις ευθύνες τους και έχουν προδώσει την ανάθεση από τον Θεό, ενώ η στάση τους απέναντι στο καθήκον τους, η στάση τους απέναντι στον εκλεκτό λαό του Θεού, καθώς και ο πραγματικός τους εαυτός, έχουν όλα εκτεθεί πλήρως. Κάθε φορά που εμφανίζονται αντίχριστοι, εκείνοι δεν επιλέγουν να πάρουν το μέρος του Θεού και να παλέψουν με τους αντίχριστους μέχρι τέλους, ενώ δεν λένε ούτε λίγα απ' αυτά που πρέπει να ειπωθούν και δεν κάνουν ούτε λίγο απ' το έργο που πρέπει να γίνει για να προστατεύσουν τον εκλεκτό λαό του Θεού, κι έτσι έχουν τη συνείδησή τους ήσυχη, ενώ φυσικά δεν εκπληρώνουν καθόλου τις ευθύνες των επικεφαλής ώστε να ικανοποιήσουν τις προθέσεις του Θεού. Αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής επιλέγουν και ενεργούν με αποκλειστικό σκοπό να προφυλάξουν τη θέση τους από τυχόν βλάβη. Δεν τους νοιάζει αν θα ζήσει ή αν θα πεθάνει ο εκλεκτός λαός του Θεού. Θεωρούν πως εφόσον δεν

υφίστανται ζημιά η φήμη, τα συμφέροντα κι η θέση τους, όλα είναι εντάξει. Είναι λες και ζητήματα όπως το ποιος εκθέτει τους αντίχριστους, ποιος τους αποβάλλει ή πώς πρέπει να αντιμετωπιστούν οι αντίχριστοι δεν τους αφορούν καθόλου· ούτε τους νοιάζει ούτε παρεμβαίνουν. Όταν οι αντίχριστοι αναστατώνουν την εκκλησιαστική ζωή, βλάπτουν τον εκλεκτό λαό του Θεού και παγιδεύουν και βασανίζουν όσους επιδιώκουν την αλήθεια, εκείνοι το αγνοούν. Δεν τους νοιάζουν τέτοια πράγματα· θεωρούν πως όλα είναι εντάξει, αρκεί να μην κινδυνεύει η θέση τους. Τι γνώμη έχετε για ανθρώπους σαν κι αυτούς; Συνήθως, η ανθρώπινη φύση τους δεν φαίνεται να είναι κακή, ενώ φαίνεται να είναι σε θέση να κάνουν κάποιο έργο. Όταν έρχονται αντιμέτωποι με το κλάδεμα, φαίνεται να μπορούν να αποκτήσουν αυτογνωσία και μια κάπως μεταμελημένη καρδιά. Όταν, ωστόσο, έρχονται αντιμέτωποι με αντίχριστους που αναστατώνουν την εκκλησία, χάνουν εντελώς τη λογική τους, δεν έχουν κανένα αίσθημα δικαίου, ενώ δεν έχουν καν το θάρρος να αγωνιστούν ενάντια στους αντίχριστους. Όταν βλέπουν διαβόλους και σατανάδες, συμβιβάζονται· όταν βλέπουν κακούς ανθρώπους να προκαλούν αναστάτωση, τους αποφεύγουν. Κρίνοντας από τη στάση τους απέναντι στους κακούς ανθρώπους και τους αντίχριστους, ποιο ακριβώς μονοπάτι ακολουθούν; Αυτό δεν είναι πολύ ενδεικτικό του θέματος που έχουν; (Ναι.) Ο άνθρωπος αυτού του είδους μπορεί να μην φαίνεται αντίχριστος εκ πρώτης όψεως, όμως η στάση που δείχνει απέναντι στις πράξεις και τις συμπεριφορές των κακών ανθρώπων και των αντίχριστων είναι ακριβώς η διάθεση των αντίχριστων, κι αυτό έχει μια απαίσια φύση. Μπορεί να πει κανείς ότι είναι η φύση του να εγκαταλείπει κάποιος τις ευθύνες του και να ξεπουλάει τον εκλεκτό λαό του Θεού. Δεν είναι πολύ σοβαρή αυτή η φύση; Δείχνουν αυτοί οι άνθρωποι καμία αφοσίωση απέναντι στο εκκλησιαστικό έργο και στην ανάθεση από τον Θεό; Η στάση τους έχει έστω και ένα ψήγμα υπευθυνότητας; Όποτε κι αν τους εμπιστευτεί κανείς μια ανάθεση ή μια εργασία, η αρχή τους είναι να αποφύγουν να προσβάλουν τους ανθρώπους και να προστατεύσουν τον εαυτό τους. Αυτό είναι το υψηλότερο πρότυπο διαγωγής τους και η αρχή σύμφωνα με την οποία ενεργούν, κι αυτό δεν πρόκειται να αλλάξει ποτέ. Ας αφήσουμε στην άκρη, για την ώρα, το ερώτημα του κατά πόσο μπορούν να σωθούν αυτού του είδους οι άνθρωποι· κρίνοντας μόνο με βάση το έργο της αντιμετώπισης των αντίχριστων, είναι άξιοι αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής να αποδεχθούν την ανάθεση από τον Θεό; Είναι άξιοι να γίνουν επικεφαλής και εργάτες; (Όχι.) Αυτοί οι άνθρωποι είναι ανάξιοι να γίνουν επικεφαλής και εργάτες. Αυτό οφείλεται στο ότι δεν έχουν συνείδηση και λογική, ενώ δεν είναι άξιοι να αναλάβουν το έργο της ηγεσίας της εκκλησίας· δεν εμποδίζουν, στον μέγιστο δυνατό βαθμό, τους αντίχριστους να βλάψουν τον εκλεκτό λαό του Θεού, και δεν καταβάλλουν τη μέγιστη προσπάθεια για να εκπληρώσουν αυτήν την ευθύνη ούτε για να κάνουν καλά αυτό το έργο προκειμένου να προστατεύσουν τον εκλεκτό λαό του Θεού. Δεν είναι ότι έχουν χαμηλό επίπεδο και δεν είναι σε θέση να το κάνουν, απλώς δεν το κάνουν. Γι' αυτό, βλέποντας το θέμα απ' αυτήν την οπτική, οι άνθρωποι που φοβούνται μήπως προσβάλουν τους άλλους είναι εντελώς ανάξιοι να γίνουν επικεφαλής και εργάτες. Δεν υπάρχουν πολλοί τέτοιοι επικεφαλής και εργάτες;

(Ναι.) Όταν δεν έχει συμβεί τίποτα, τρέχουν εδώ κι εκεί με μεγαλύτερο ενθουσιασμό απ' οποιονδήποτε άλλον· είναι τόσο απασχολημένοι που ούτε χτενίζουν τα μαλλιά τους ούτε πλένουν το πρόσωπό τους, κι έτσι φαίνεται να φτάνουν σ' ένα πολύ πνευματικό επίπεδο. Όταν, όμως, εμφανιστούν οι αντίχριστοι, εκείνοι εξαφανίζονται· βρίσκουν κάθε είδους δικαιολογία για να το αποφύγουν, και απλώς δεν αντιμετωπίζουν τους αντίχριστους. Ποια είναι η φύση αυτής της συμπεριφοράς; Δείχνει έλλειψη αφοσίωσης στην εκτέλεση του καθήκοντός τους και έλλειψη αξιοπιστίας. Σε κρίσιμες στιγμές, μπορούν ακόμα και να προδώσουν τον Θεό και να σταθούν στο πλευρό του Σατανά, κάνοντας τα στραβά μάτια την ώρα που το εκκλησιαστικό έργο αναστατώνεται και πλήττεται από κακούς ανθρώπους και αντίχριστους. Είναι λιγότερο χρήσιμοι κι από ένα μαντρόσκυλο. Αυτός είναι ένας τύπος ψευδοεπικεφαλής.

II. Δεν είναι σε θέση να διακρίνουν τους αντίχριστους

Υπάρχει άλλος ένας τύπος ψευδοεπικεφαλής: Όταν εμφανιστούν αντίχριστοι, εκείνος δεν μπορεί να διακρίνει ποια είναι η διάθεση και η ουσία τους, τι εκδηλώνουν και αποκαλύπτουν, τι είδους αναστάτωση προκαλούν στους αδελφούς και τις αδελφές, ποιες δηλώσεις, σκέψεις, οπτικές και συμπεριφορές μπορούν να παραπλανήσουν και να αναστατώσουν τους αδελφούς και τις αδελφές, ποιες μεθόδους χρησιμοποιούν οι αντίχριστοι για να ελέγξουν τους ανθρώπους, υπό ποιες συνθήκες μπορούν οι αντίχριστοι να παραπλανήσουν, να ελέγξουν και να βλάψουν σοβαρά τους αδελφούς και τις αδελφές, και ούτω καθεξής· όλα αυτά είναι θέματα που δεν μπορούν να διακρίνουν οι ψευδοεπικεφαλής. Οι αντίχριστοι παραπλανούν τους αδελφούς και τις αδελφές· μαζί με τους παραπλανημένους αδελφούς και αδελφές, αποσχίζονται απ' την εκκλησία για να κάνουν τις δικές τους συναθροίσεις και να σχηματίσουν ανεξάρτητα βασίλεια. Δεν αποδέχονται την ηγεσία του οίκου του Θεού, δεν αποδέχονται τις εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού και δεν υποτάσσονται σε καμία ρύθμιση ή οδηγία απ' τον οίκο του Θεού, ούτε φυσικά υποτάσσονται σε καμία απαίτηση του Θεού για τους ανθρώπους. Καμία, όμως, απ' όλες αυτές τις ενέργειες που κάνουν οι αντίχριστοι για να παραπλανήσουν τον εκλεκτό λαό του Θεού δεν θεωρείται πρόβλημα απ' τους ψευδοεπικεφαλής. Δεν βλέπουν τι δεν πάει καλά σ' αυτές τις περιπτώσεις ούτε φυσικά βλέπουν με ποιον τρόπο τα λόγια, οι πράξεις, οι σκέψεις κι οι οπτικές των αντίχριστων αναστατώνουν, παραπλανούν και βλάπτουν τους ανθρώπους. Δεν βλέπουν αυτές τις αρνητικές επιπτώσεις και δεν γνωρίζουν πώς να τις διακρίνουν. Κάποιοι συνηθισμένοι αδελφοί και αδελφές, επειδή έχουν δει κι έχουν ακούσει πολλά, μπορούν να έχουν κάποια διάκριση, αντίληψη και επίγνωση, αλλά οι ψευδοεπικεφαλής δεν μπορούν να διακρίνουν αυτά τα πράγματα. Ακόμα κι όταν κάποιος επισημάνει ότι ο τάδε κάνει ορισμένα πράγματα για να παραπλανήσει τους άλλους και να φτιάξει κλίκες στα παρασκήνια, οι ψευδοεπικεφαλής θέτουν και πάλι εμπόδια, λέγοντας: «Δεν μπορούμε να διαδώσουμε αυτές τις δηλώσεις. Μην προκαλείτε αναστάτωση. Έχουν καλή σχέση· τι πειράζει να συναναστρέφονται μαζί; Πρέπει να δώσουμε ελευθερία στους ανθρώπους!» Ακόμα δεν μπορούν να το

διακρίνουν. Αν δεν μπορούν να διακρίνουν τα πράγματα, θα μπορούσαν να παρατηρήσουν και ν' αναζητήσουν, να συναναστραφούν μαζί με αδελφούς και αδελφές που κατανοούν την αλήθεια και έχουν κάποια διάκριση. Οι ψευδοεπικεφαλής, όμως, είναι πολύ αυτάρεσκοι. Όταν οι αδελφοί κι οι αδελφές τούς προσφέρουν κάποια υπενθύμιση, εκείνοι δεν την αποδέχονται, ενώ σκέφτονται: «Εσύ είσαι ο επικεφαλής ή εγώ; Εφόσον επιλέχθηκα εγώ ως επικεφαλής, μάλλον κατανοώ την αλήθεια καλύτερα απ' τον μέσο άνθρωπο. Αλλιώς, γιατί να επιλέξουν εμένα αντί για κάποιον άλλον; Αυτό αποδεικνύει ότι είμαι καλύτερος απ' όλους σας. Ανεξάρτητα απ' το αν είμαι μεγαλύτερος ή μικρότερός σας, το επίπεδό μου είναι σίγουρα καλύτερο απ' το δικό σας. Όταν εμφανιστεί ένας αντίχριστος, λογικά εγώ θα τον αναγνωρίσω πρώτος. Αν τον αναγνωρίσετε πρώτοι εσείς, τότε δεν θα συμφωνήσω με την αξιολόγησή σας. Προτού κάνουμε οτιδήποτε, θα περιμένουμε μέχρι να τον αναγνωρίσω εγώ!» Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να διαδώσει ο αντίχριστος πολλές αιρέσεις και πλάνες μεταξύ των αδελφών, να αντισταθεί ανοιχτά στις εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού, να διαμαρτυρηθεί έντονα και ανοιχτά εναντίον της εκκλησίας, του οίκου του Θεού και των εργασιακών ρυθμίσεων του Άνωθεν και να εναντιωθεί σε όλα αυτά. Ο αντίχριστος φτάνει ακόμα και στο σημείο να προσελκύσει ανοιχτά τους αδελφούς και τις αδελφές στο πλευρό του, ώστε να πάρουν μέρος σε κλειστές συναθροίσεις όπου οι συμμετέχοντες ακούνε μόνο τον ίδιο τον αντίχριστο να κάνει κήρυγμα και αποδέχονται την ηγεσία του. Ακόμα κι όσοι έχουν το πιο χαμηλό επίπεδο στην εκκλησία μπορούν να δουν ότι αυτός ο άνθρωπος είναι αντίχριστος. Μόνο μέσα σε τέτοιες συνθήκες το παραδέχονται οι ψευδοεπικεφαλής: «Πω πω, είναι αντίχριστος! Πώς γίνεται να μην το συνειδητοποιήσα νωρίτερα; Όχι, στην πραγματικότητα το συνειδητοποιήσα νωρίτερα, αλλά δεν είπα τίποτα επειδή φοβόμουν μήπως οι αδελφοί κι οι αδελφές είχαν μικρό ανάστημα και δεν είχαν διάκριση». Φτάνουν ακόμα και στο σημείο να πλάσουν ένα υπέροχο ψέμα για τον εαυτό τους. Ο λόγος για τον οποίο αφήνουν τους αδελφούς και τις αδελφές να υποστούν τόσο μεγάλη βλάβη στα χέρια τους είναι ξεκάθαρα ότι οι ίδιοι είναι απαθείς, ανόητοι, με χαμηλό επίπεδο και ανίκανοι να διακρίνουν τον αντίχριστο. Αντί να νιώσουν ενοχές, κατηγορούν τους αδελφούς και τις αδελφές ότι λένε ανοησίες, ότι διαδίδουν αβάσιμες φήμες, ότι παρεξηγούν τους ανθρώπους, και ούτω καθεξής. Τι είδους επικεφαλής είναι αυτοί; Δεν είναι πέρα για πέρα μπερδεμένοι; Ένας τέτοιος επικεφαλής είναι ουσιαστικά ανίκανος να επωμιστεί το εκκλησιαστικό έργο. Εκ πρώτης όψεως, συχνά τρώει και πίνει τα λόγια του Θεού, προσεύχεται, πηγαίνει σε συναθροίσεις, ακούει κηρύγματα, κρατά πνευματικές σημειώσεις και γράφει άρθρα μαρτυρίας, ενώ φαίνεται να καταβάλλει μεγάλη προσπάθεια· όταν, όμως, προκύψουν προβλήματα, δεν μπορεί να τα λύσει, δεν μπορεί να αναζητήσει την αλήθεια σύμφωνα με τα λόγια του Θεού και σίγουρα δεν μπορεί να διακρίνει τους αντίχριστους με βάση τα λόγια του Θεού. Οι ψευδοεπικεφαλής μπορούν συνήθως να κάνουν κήρυγμα για μία με δύο ώρες και, όταν συναναστρέφονται πάνω στα λόγια του Θεού και στις δικές τους εμπειρίες, μπορούν να φλυαρούν ατελείωτα· όταν, όμως, οι αντίχριστοι διαδίδουν αιρέσεις και πλάνες, όταν παραπλανούν τους αδελφούς

και τις αδελφές και αναστατώνουν το εκκλησιαστικό έργο, εκείνοι δεν έχουν τίποτα να πουν και δεν κάνουν καθόλου έργο. Όχι μόνο δεν καταφέρνουν να λάβουν κανένα προληπτικό μέτρο ή να οδηγήσουν τους αδελφούς και τις αδελφές να διακρίνουν τις αιρέσεις και τις πλάνες των αντίχριστων, αλλά επιπλέον φτάνουν ακόμα και στο σημείο, όταν δουν τη διατάραξη και την αναστάτωση που προκαλούν οι αντίχριστοι, να μην τους εκθέτουν ούτε να τους αναλύουν, ούτε και να κλαδεύουν τους αντίχριστους· δεν κάνουν καθόλου έργο. Ποιο είναι το πρόβλημα με ανθρώπους σαν κι αυτούς; (Έχουν πολύ χαμηλό επίπεδο.) Παρά το χαμηλό τους επίπεδο, και πάλι καυχούνται πως είναι πνευματικοί άνθρωποι, καλοί επικεφαλής και εκείνοι που επιδιώκουν την αλήθεια κι αγαπούν τα λόγια του Θεού, ενώ ισχυρίζονται ξεδιάντροπα πως έχουν εγκαταλείψει τις οικογενειακές και σαρκικές απολαύσεις για να εκπληρώσουν τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών. Στην πραγματικότητα, είναι αληθινοί ψευδοεπικεφαλής, ανεύθυνοι, χωρίς καθόλου συνείδηση και λογική, απαθείς και ανόητοι σε μεγάλο βαθμό· είναι γνήσιοι υποκριτές Φαρισαίοι. Ξέρουν μόνο πώς να κηρύττουν δόγματα και να φωνάζουν συνθήματα. Όταν οι άνθρωποι τους κάνουν ερωτήσεις, εκείνοι μπορούν να βγάλουν έναν χείμαρρο θεωριών για να τους παραπλανήσουν· στην πραγματικότητα, όμως, δεν μπορούν να εξηγήσουν με καμία σαφήνεια τις αλήθεια-αρχές. Ακόμα κι έτσι, θεωρούν πως οι ίδιοι έχουν ικανότητα κατανόησης και πως κατανοούν την αλήθεια. Μέσα τους, γνωρίζουν ξεκάθαρα ότι, όταν οι άνθρωποι αναζητούν από εκείνους λύσεις για τα προβλήματα, εκείνοι δεν μπορούν να δώσουν απαντήσεις που να συνάδουν με την αλήθεια, κι όμως συνεχίζουν να προσποιούνται τους καλούς επικεφαλής και τους πνευματικούς ανθρώπους. Δεν είναι κάπως ξεδιάντροπο αυτό; (Ναι.) Οι περισσότεροι ψευδοεπικεφαλής μοιράζονται ένα κοινό χαρακτηριστικό κι ένα κοινό πρόβλημα: είναι ξεδιάντροποι. Νομίζουν πως το γεγονός ότι έχουν τη θέση και τον τίτλο ενός επικεφαλής και μπορούν να μιλήσουν για πνευματικές θεωρίες τούς κάνει πνευματικούς ανθρώπους. Περνούν περισσότερο χρόνο απ' τους άλλους τρώγοντας και πίνοντας τα λόγια του Θεού, ακούγοντας κηρύγματα και βλέποντας βίντεο απ' τον οίκο του Θεού, ενώ συναναστρέφονται περισσότερο με τους άλλους πάνω στα λόγια του Θεού, κι έτσι πιστεύουν πως μπορούν να κάνουν το έργο των επικεφαλής και των εργατών και να εκπληρώσουν τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών. Είναι, όμως, γεγονός ότι, όταν προκύπτει το μείζονος σημασίας θέμα των αντίχριστων που παραπλανούν και αναστατώνουν αδίστακτα τον εκλεκτό λαό του Θεού, εκείνοι απλώς κοιτάζουν όντας ανήμποροι να κάνουν το οτιδήποτε, ενώ δεν ξέρουν ποια αποσπάσματα των λόγων του Θεού να χρησιμοποιήσουν για να τα συσχετίσουν με τους αντίχριστους και να τους αναλύσουν, έτσι ώστε οι αδελφοί κι οι αδελφές να αποκτήσουν διάκριση, να απορρίψουν τους αντίχριστους με την καρδιά τους και να αποφύγουν την παραπλάνηση και τον έλεγχό τους. Μπορεί κάποιες φορές να νιώθουν μέσα τους λίγο πανικό, όμως και πάλι σκέφτονται πως πιστεύουν στον Θεό εδώ και πολύ καιρό και έχουν ακούσει πολλά κηρύγματα, και πως οι ίδιοι κατανοούν την αλήθεια καλύτερα απ' τον μέσο άνθρωπο και μπορούν να μιλούν με ευφράδεια. Συχνά καυχούνται: «Είμαι πνευματικός άνθρωπος.

Μπορώ να κάνω κήρυγμα. Ίσως να μην μπορώ να λύσω το πρόβλημα των αντίχριστων που παραπλανούν και αναστατώνουν τον εκλεκτό λαό του Θεού και να μην μπορώ να συσχετίσω τα λόγια του Θεού με τους αντίχριστους ούτε να τους διακρίνω, όμως έχω κάνει το έργο που οφείλω να κάνω και έχω πει ό,τι οφείλω να πω. Εφόσον οι αδελφοί κι οι αδελφές μπορούν να καταλάβουν, όλα καλά!» Όσο για το ποιο είναι το τελικό αποτέλεσμα, για το αν ο εκλεκτός λαός του Θεού έχει προστατευτεί, αυτό δεν τους είναι ξεκάθαρο μέσα τους. Νομίζουν επίσης πως είναι έξυπνοι και προσποιούνται πως λύνουν προβλήματα, όμως, στο τέλος, απλώς λένε πολλά λόγια και δόγματα χωρίς να λύνουν πραγματικά τα θέματα. Δεν μπορούν να συναναστραφούν πάνω στην αλήθεια για να εκθέσουν και να αναλύσουν τους αντίχριστους. Αντ' αυτού, ξεστομίζουν απλώς λόγια και δόγματα για να δικαιολογηθούν και να υπερασπιστούν τον εαυτό τους, μιλώντας για μία ή δύο ώρες κι αφήνοντας τους άλλους σε πλήρη σύγχυση και με μια θαμπή εντύπωση ακόμα και για τα πράγματα που κατανοούσαν αρχικά. Δεν καταφέρνουν να διασώσουν τους αδελφούς και τις αδελφές από την παραπλάνηση των αντίχριστων, ούτε καταφέρνουν να τους δώσουν τη δυνατότητα να διακρίνουν τους αντίχριστους και να τους απορρίψουν με την καρδιά τους· δεν καταφέρνουν ποτέ να προστατεύσουν τους αδελφούς και τις αδελφές. Ακόμα κι αν μπορούν να δουν αυτήν τη συνέπεια, και πάλι διεκδικούν την ταυτότητα του επικεφαλής και δεν ταπεινώνονται ώστε να αναζητήσουν την αλήθεια μαζί με τους άλλους ούτε αναφέρουν το πρόβλημα στους ανώτερους ώστε να αναζητήσουν λύσεις. Άνθρωποι σαν κι αυτούς δεν είναι καθάρματα; Είσαι ένα τίποτα, κι όμως συνεχίζεις να προσποιείσαι. Ποιος ο λόγος να προσποιείσαι; Αφού δεν μπορείς να είσαι επικεφαλής, πρέπει να παραιτηθείς και να πας αλλού να προσποιηθείς. Απαγορεύεται να βλάπτεις τον εκλεκτό λαό του Θεού! Ενώ εσύ προσποιείσαι, οι αντίχριστοι αρπάζουν την ευκαιρία και κάνουν τόσα κακά πράγματα που αναστατώνουν και ελέγχουν τους ανθρώπους, παραπλανώντας και βλάπτοντας πολλούς! Ποιος θα αναλάβει την ευθύνη γι' αυτό; Ο οίκος του Θεού θα βρει τον υπεύθυνο!

Κάποιοι επικεφαλής και εργάτες δεν κάνουν καθόλου αληθινό έργο όταν αντιμετωπίζουν περιστατικά με αντίχριστους ούτε μπορούν να διακρίνουν τους αντίχριστους. Ενώσω οι αντίχριστοι παραπλανούν και ελέγχουν τους αδελφούς και τις αδελφές, εκείνοι ποτέ δεν εκθέτουν πραγματικά τις κακές πράξεις και την ουσία των αντίχριστων, ούτε και μπορούν να τα εξηγήσουν ξεκάθαρα όλα αυτά. Αργότερα, κάποιοι απ' τον εκλεκτό λαό του Θεού που έχουν διάκριση εκθέτουν και αποβάλλουν τους αντίχριστους, κι αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής το θεωρούν δικό τους επίτευγμα. Αφού αποβληθούν οι αντίχριστοι, εκείνοι συνοψίζουν και λένε κάποιο δόγμα: «Κοιτάξτε, όταν μιλούν και ενεργούν οι αντίχριστοι, η εκκλησιαστική ζωή δεν είναι πια κανονική, οι άνθρωποι αναστατώνονται και η ζωή τους υφίσταται απώλειες. Για να αποφύγουμε τη βλάβη απ' τους αντίχριστους, πρέπει να διακρίνουμε τις πράξεις, τα λόγια, την ανθρώπινη φύση, την ουσία των αντίχριστων και ούτω καθεξής· πρέπει να τα κατανοήσουμε όλα αυτά. Ο Θεός επιτρέπει την εμφάνιση αντίχριστων στην εκκλησία, τους αφήνει να κάνουν πράγματα και να εκθέσουν την ίδια τους την ασχήμια, αποκαλύπτοντας έτσι τους αντίχριστους, έτσι ώστε

εμείς να μπορούμε να εφοδιαστούμε με την αλήθεια, να αποκτήσουμε περισσότερη διάκριση και να βελτιώσουμε το ανάστημά μας το συντομότερο δυνατόν· όλο αυτό περιέχει τις προθέσεις του Θεού! Τώρα έχουμε διακρίνει τους αντίχριστους και δεν μας περιορίζουν πια· ο καθένας μπορεί να τους απορρίψει. Αυτό αξίζει να το γιορτάσουμε!» Στο τέλος, οι ψευδοεπικεφαλής παίρνουν τόνο αξιωματούχου και συνοψίζουν, μιλώντας λες και έχουν κάνει πολύ αληθινό έργο, λες και έχουν πληρώσει μεγάλο τίμημα και λες και έχουν παίξει σημαντικό ρόλο στην αποβολή των αντίχριστων. Δεν είναι κάπως ξεδιάντροπο αυτό; Είναι ξεκάθαρο ότι, απ' την αρχή ως το τέλος, δεν μπόρεσαν να διακρίνουν τι είναι αντίχριστος· δεν κατανοούν πώς παραπλανούν τους ανθρώπους οι αντίχριστοι ούτε τι κάνουν οι αντίχριστοι στον εκλεκτό λαό του Θεού, ούτε και ποια είναι η διάθεση-ουσία των αντίχριστων, κι όμως συμπεριφέρονται λες και έχουν κάνει πολύ έργο. Είναι προφανές ότι οι αδελφοί κι οι αδελφές ήταν αυτοί που διέκριναν τους αντίχριστους και τους απέβαλαν απ' την εκκλησία· είναι προφανές ότι οι ψευδοεπικεφαλής δεν έπαιξαν τον ρόλο που οφείλουν να παίζουν οι επικεφαλής και οι εργάτες ούτε εκπλήρωσαν τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών, κι όμως επιμένουν να συνοψίσουν και να πάρουν τα εύσημα οι ίδιοι, σαν να τα είχαν σχεδιάσει όλα ευθύς εξαρχής και τώρα λένε στους αδελφούς και στις αδελφές πως οι ενέργειές τους έφεραν αποτελέσματα κι είχαν μεγάλη επιτυχία. Δεν δείχνει ξεδιάντροπιά κάτι τέτοιο; Γιατί μιλάς με τέτοιο επίσημο ύφος; Δεν κάνεις καθόλου αληθινό έργο, κι όμως μιλάς σαν αξιωματούχος. Μήπως είσαι αξιωματούχος του μεγάλου κόκκινου δράκοντα; Άνθρωποι σαν κι αυτούς δεν είναι Φαρισαίοι; (Ναι.) Το μόνο που ξέρουν είναι να φωνάζουν συνθήματα και να κηρύττουν δόγματα. Όταν συμβεί κάτι, όχι μόνο δεν καταφέρνουν να το αντιμετωπίσουν σωστά, αλλά επιπλέον δεν έχουν και μονοπάτι άσκησης. Απλώς ξεστομίζουν ανοησίες και εφαρμόζουν τυφλά κανονισμούς· είναι παντελώς ανίκανοι να λύσουν οποιοδήποτε πρόβλημα. Όταν περάσει η μπόρα, κάνουν σαν να μην συνέβη τίποτα, προσποιούνται τους καλούς ανθρώπους και παίρνουν οι ίδιοι τα εύσημα με απροκάλυπτη ξεδιάντροπιά. Αυτοί οι άνθρωποι είναι ο ορισμός του Φαρισαίου. Μπορούν μόνο να κηρύττουν δόγματα, να φωνάζουν συνθήματα, να καταβάλλουν κάποια προσπάθεια και να υποφέρουν κάποιες κακουχίες, ενώ δεν είναι σε θέση να κάνουν καθόλου αληθινό έργο, κι όμως συνεχίζουν να προσποιούνται τους πνευματικούς ανθρώπους. Φαρισαίοι είναι. Τέτοια ουσία έχει αυτός ο τύπος ψευδοεπικεφαλής. Τόσο δόγμα μπορεί να κηρύξει μπροστά σε όλους, γιατί, λοιπόν, δεν μπορεί να εκθέσει και να αντιμετωπίσει τους αντίχριστους; Μπορεί να κηρύττει για ώρες χωρίς σταματημό και έχει μεγάλη ευφράδεια, γιατί, λοιπόν, όταν έρχεται αντιμέτωπος με πραγματικά προβλήματα —ειδικά όταν έρχεται αντιμέτωπος με τις κακές πράξεις των αντίχριστων— δεν είναι σε θέση να τα διαχειριστεί και μένει με το στόμα ανοιχτό; Για ποιον λόγο συμβαίνει αυτό; Επειδή έχει υπερβολικά χαμηλό επίπεδο. Πόσο χαμηλό, ακριβώς; Δεν έχει πνευματική κατανόηση. Είναι μορφωμένος και ευφυής, πολύ οξυδερκής στη διαχείριση εξωτερικών ζητημάτων, ενώ κατανοεί κάπως και τον νόμο. Όταν, όμως, τίθενται ζητήματα πίστης στον Θεό, πνευματικά ζητήματα και διάφορα ουσιώδη θέματα, δεν είναι σε θέση να

διακρίνει και δεν μπορεί να δει τίποτα καθαρά, ούτε μπορεί να βρει καθόλου αλήθεια-αρχές. Όταν δεν υπάρχουν θέματα εν εξελίξει, κάθεται ήσυχα σαν τον ψαρά που περιμένει να τσιμπήσει· όταν, όμως, προκύψουν θέματα, συμπεριφέρεται σαν γελοίος παλιάτσος, σαν να κάθεται σ' αναμμένα κάρβουνα, και αποκαλύπτει μια αξιοθρήνητη εμφάνιση. Μερικές φορές, το παίζει εξαιρετικά αυστηρός και σοβαρός. Όταν δεν είναι σοβαρός, φαίνεται κανονικός· όταν, όμως, παίρνει το σοβαρό ύφος, στην πραγματικότητα προκαλεί στους άλλους γέλιο. Αυτό συμβαίνει επειδή, όταν είναι σοβαρός, δεν λέει τίποτα άλλο από παράλογα πράγματα και λόγια χωρίς καθόλου πνευματική κατανόηση, κι όλα αυτά είναι παρατηρήσεις ενός ερασιτέχνη. Κι όμως, παραμένει σοβαρός κι ανέκφραστος. Δεν είναι γελοίο αυτό; Αν κάποιος του θέσει μερικά κρίσιμα ερωτήματα προς απάντηση, τότε εκείνος σαστίζει, χάνει τη μιλιά του και δείχνει ιδιαίτερη αμηχανία. Υπάρχουν πολλοί τέτοιοι ψευδοεπικεφαλής. Οι κύριες εκδηλώσεις τους είναι το χαμηλό επίπεδο και η έλλειψη πνευματικής κατανόησης· πρόκειται για μπερδεμένους ανθρώπους. Τι σημαίνει έλλειψη πνευματικής κατανόησης; Όσον αφορά πνευματικά ζητήματα και ζητήματα που έχουν να κάνουν με την αλήθεια, είναι σαν να προσπαθούν να μεταφράσουν Κινέζικα· δεν καταλαβαίνουν λέξη. Ακόμα κι έτσι, συνεχίζουν να προσποούνται, λέγοντας: «Είμαι πνευματικός άνθρωπος. Πιστεύω στον Θεό εδώ και πολύ καιρό. Κατανοώ πολλές αλήθειες. Εσείς είστε νέοι πιστοί, μόλις αρχίσατε να πιστεύετε στον Θεό και δεν κατανοείτε την αλήθεια. Δεν είστε αξιόπιστοι». Θεωρούν πάντα πως οι ίδιοι πιστεύουν στον Θεό εδώ και πολύ καιρό και κατανοούν την αλήθεια. Άνθρωποι σαν κι αυτούς είναι και μισητοί και γελοίοι. Εδώ ολοκληρώνουμε τη συναναστροφή πάνω στις εκδηλώσεις που εμφανίζουν τέτοιοι ψευδοεπικεφαλής.

III. Ενεργούν ως ομπρέλα προστασίας των αντίχριστων

Υπάρχει άλλος ένας τύπος ψευδοεπικεφαλής που είναι ακόμα πιο μισητός. Όχι μόνο δεν καταφέρνει να εκθέσει τους αντίχριστους, αλλά επιπλέον ενεργεί ως ομπρέλα προστασίας των αντίχριστων και χρησιμοποιεί τη στοργική βοήθεια ως πρόσχημα για να ανέχεται τις κακές πράξεις των αντίχριστων, οι οποίες αναστατώνουν το εκκλησιαστικό έργο. Όσες πλάνες κι αν διαδίδουν οι αντίχριστοι για να παραπλανήσουν τους ανθρώπους, αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής όχι μόνο δεν τους αντικρούουν και δεν τους εκθέτουν, αλλά επιπλέον δίνουν στους αντίχριστους ευκαιρίες για να εκφράσουν ελεύθερα την οπτική τους και να πουν τη γνώμη τους. Απ' ό,τι είδους αναστάτωση, παραπλάνηση ή βλάβη κι αν υποφέρει ο εκλεκτός λαός του Θεού, οι ψευδοεπικεφαλής παραμένουν αδιάφοροι. Ακόμα κι αν επισημάνουν μερικοί άνθρωποι τα εξής: «Αυτά τα άτομα είναι αντίχριστοι. Αυτά είναι που πρέπει να περιορίσει ο οίκος του Θεού· δεν πρέπει να πάρουν προαγωγή ούτε να καλλιεργηθούν, ενώ δεν πρέπει με τίποτα να προστατευτούν. Αρκετά έβλαψαν τους αδελφούς και τις αδελφές. Είναι ώρα να ξεκαθαρίσουμε τους λογαριασμούς μας μαζί τους, να τους εκθέσουμε και να τους αντιμετωπίσουμε διεξοδικά», τότε οι ψευδοεπικεφαλής βγαίνουν μπροστά και υπερασπίζονται τους αντίχριστους. Λαμβάνοντας υπόψη παράγοντες όπως η ηλικία των αντίχριστων, τα χρόνια που

πιστεύουν στον Θεό και η προηγούμενη συμβολή τους, προβάλλουν διάφορες δικαιολογίες για να μιλήσουν εκ μέρους τους και να τους υπερασπιστούν. Όταν οι ανώτεροι επικεφαλής πηγαίνουν να επιθεωρήσουν το έργο ή να αντιμετωπίσουν τους αντίχριστους, οι ψευδοεπικεφαλής δεν αφήνουν τους αδελφούς και τις αδελφές να αναφέρουν στους ανώτερους τα γεγονότα των κακών πράξεων των αντίχριστων. Φτάνουν ακόμα και στο σημείο να πάρουν μέτρα για να απομονώσουν την εκκλησία, έτσι ώστε να εμποδίσουν τους ανώτερους επικεφαλής να μάθουν ότι οι αντίχριστοι αναστατώνουν την εκκλησία, ενώ επίσης δεν αφήνουν όσους αδελφούς και αδελφές έχουν διάκριση να εκθέσουν τους αντίχριστους. Ότι δικαιολογίες κι αν προβάλλουν οι ψευδοεπικεφαλής και με όποιον σκοπό κι αν ενεργούν ως ομπρέλα προστασίας των αντίχριστων, με αυτόν τον τρόπο προστατεύουν, τελικά, τα συμφέροντα των αντίχριστων ενώ προδίδουν τα συμφέροντα της εκκλησίας και του εκλεκτού λαού του Θεού. Προβάλλουν διάφορες δικαιολογίες για να προστατεύσουν τους αντίχριστους, όπως ότι «κι οι αντίχριστοι πιστεύουν στον Θεό και έχουν δικαίωμα να μιλούν στον οίκο του Θεού» και ότι «έχουν κάνει επικίνδυνα καθήκοντα στο παρελθόν· ο οίκος του Θεού πρέπει να λάβει υπόψη την προηγούμενη συμβολή τους». Εμποδίζουν τους αδελφούς και τις αδελφές να διακρίνουν τους αντίχριστους και δεν αφήνουν τους ανώτερους επικεφαλής να ενημερωθούν για τις διάφορες κακές πράξεις τους, ενώ ταυτόχρονα οι ίδιοι δεν εκθέτουν και σίγουρα δεν κλαδεύουν τους αντίχριστους. Αυτοί οι αντίχριστοι μπορεί να είναι μέλη της οικογένειάς τους, στενοί τους φίλοι ή, ακόμα πιθανότερα, άνθρωποι τους οποίους έχουν ως είδωλα και δυσκολεύονται συναισθηματικά να εγκαταλείψουν. Ανεξαρτήτως των συνθηκών, εφόσον γνωρίζουν ότι αυτοί οι άνθρωποι είναι αντίχριστοι και συνεχίζουν να υπερασπίζονται τις κακές πράξεις τους, λέγοντας στους άλλους να τους φέρονται με αγάπη, φτάνοντας ακόμα και στο σημείο να χρησιμοποιήσουν διάφορα μέσα για να δώσουν στους αντίχριστους ευκαιρίες να διαδώσουν διάφορες πλάνες ώστε να παραπλανήσουν και να αναστατώσουν τον εκλεκτό λαό του Θεού, αυτές οι εκδηλώσεις δείχνουν ότι ενεργούν ως ομπρέλα προστασίας για τους αντίχριστους. Κάποιοι ψευδοεπικεφαλής μπορεί να έχουν κάνει λίγο αληθινό έργο σε άλλους τομείς, όμως, όσον αφορά την αντιμετώπιση των αντίχριστων, δεν τους χειρίζονται σύμφωνα με τις απαιτήσεις του οίκου του Θεού. Ακόμα περισσότερο, δεν εκπληρώνουν τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών όπως απαιτείται απ' τον οίκο του Θεού· δεν εμποδίζουν στον μέγιστο βαθμό τους αντίχριστους να διαδώσουν αντιλήψεις, αρνητικά συναισθήματα, αιρέσεις και πλάνες που έχουν ως σκοπό να παραπλανήσουν ανθρώπους στην εκκλησία. Αντίθετα, συχνά υποστηρίζουν ως θετικά πράγματα τα παραπειστικά δόγματα που λένε οι αντίχριστοι, καθώς και τις δηλώσεις και τις παρατηρήσεις τους που βασίζονται στις γνώσεις ή στη φιλοσοφία του Σατανά. Όλες αυτές είναι εκδηλώσεις του ρόλου τους ως ομπρέλα προστασίας για τους αντίχριστους. Φυσικά, υπάρχουν και μερικοί ψευδοεπικεφαλής που δεν αντιμετωπίζουν τους αντίχριστους επειδή εκτιμούν την επιρροή τους στην κοινωνία. Λένε: «Οι περισσότεροι αδελφοί και αδελφές προέρχονται απ' τα κατώτερα κοινωνικά στρώματα και δεν έχουν καμία επιρροή. Μπορεί αυτός ο

άνθρωπος να είναι αντίχριστος με κακή ανθρώπινη φύση, αλλά έχει δύναμη και επιρροή στον κόσμο και είναι ικανός. Όταν οι αδελφοί κι οι αδελφές ή η εκκλησία αντιμετωπίζουν κίνδυνο, δεν χρειαζόμαστε έναν επιβλητικό άνθρωπο να βγει μπροστά και να μας προστατεύσει; Ας κάνουμε, λοιπόν, πως δεν βλέπουμε τα παραπτώματά του κι ας μην το παίρνουμε τόσο σοβαρά». Οι ψευδοεπικεφαλής είναι διατεθειμένοι να ενεργήσουν ως ομπρέλα προστασίας για τους αντίχριστους, ώστε οι τελευταίοι να τους υπερασπιστούν και να τους υποστηρίξουν· ακόμα κι αυτό το καταδέχονται οι ψευδοεπικεφαλής. Υπάρχουν και μερικοί ψευδοεπικεφαλής που έχουν εσφαλμένη οπτική. Λένε: «Κάποιοι αντίχριστοι έχουν θέση και επιρροή στην κοινωνία· έχουν κύρος. Η εκκλησία μας έχει δύο τέτοια άτομα. Παρότι είναι αντίχριστοι, αν τους αποπέμψουμε, τότε οι άνθρωποι θα νομίζουν πως η εκκλησία μας δεν έχει ικανά άτομα, ενώ τα μέλη των θρησκευτικών κύκλων θα μας υποτιμούν. Πρέπει να τους κρατήσουμε κοντά μας για τα προσχήματα. Συνεπώς, αυτοί οι δύο άνθρωποι είναι θησαυροί της εκκλησίας μας· κανένας δεν μπορεί να τους διακρίνει ούτε να τους αποπέμψει. Πρέπει να προστατευθούν». Τι είδους λογική είναι αυτή; Θεωρούν τους αντίχριστους ταλαντούχους, κι έτσι τους προστατεύουν. Δεν είναι καθάρματα αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής; (Ναι.) Ανεξαρτήτως των περιστάσεων, εφόσον οι επικεφαλής και οι εργάτες αφήνουν τους αντίχριστους να κάνουν ό,τι θέλουν στην εκκλησία και να αναστατώνουν το εκκλησιαστικό έργο, τότε είναι ψευδοεπικεφαλής και ψευδοεργάτες. Ανεξάρτητα απ' το πώς διαδίδουν τις πλάνες οι αντίχριστοι και οι κακοί άνθρωποι, απ' το πόσοι άνθρωποι παραπλανιούνται μ' αυτόν τον τρόπο, απ' το πώς επιτίθενται στις θετικές φυσιογνωμίες και τις αποκλείουν, καθώς και απ' το πόσους βλάπτουν μέσα στον εκλεκτό λαό του Θεού, οι ψευδοεπικεφαλής το αγνοούν και κάνουν τους χαζούς· εφόσον μπορούν να συντηρηθούν οι ίδιοι, τότε όλα τούς φαίνονται εντάξει. Αυτές είναι οι κύριες εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής. Ό,τι κι αν πουν ή κάνουν οι αντίχριστοι, οι ψευδοεπικεφαλής δεν τους εκθέτουν, δεν τους αναλύουν και δεν τους περιορίζουν ώστε να μπορέσουν να τους διακρίνουν και να τους απορρίψουν οι αδελφοί κι οι αδελφές. Αντίθετα, φροντίζουν τους αντίχριστους σαν να ήταν τα κατοικίδια τους, τους υπηρετούν και τους προστατεύουν λες και είναι κοτζαμπάσηδες, τους δίνουν το πράσινο φως και φροντίζουν να τους δοθούν διάφορες ευκαιρίες για να δράσουν. Ποιανού τα συμφέροντα θυσιάζονται όταν αφήνουν τους αντίχριστους να απολαμβάνουν πλήρως την ελευθερία τους; (Τα συμφέροντα του εκλεκτού λαού του Θεού.) Οι ψευδοεπικεφαλής όχι μόνο δεν καταφέρνουν να προστατεύσουν τον εκλεκτό λαό του Θεού, αλλά επιπλέον αφήνουν τους αντίχριστους να πάρουν τα ηνία στην εκκλησία, αναγκάζοντας τους αδελφούς και τις αδελφές να υπηρετήσουν τους αντίχριστους λες και είναι βόδια και άλογα, λες και είναι σκλάβοι, αναγκάζοντάς τους να ακολουθούν τις διαταγές των αντίχριστων, να αποδέχονται τις παράλογες παρατηρήσεις, τις σκέψεις και τις απόψεις τους, καθώς και τον έλεγχό τους, και να αποδέχονται ακόμα και τη σοβαρή βλάβη που προκαλούν, και ούτω καθεξής. Αυτό είναι το έργο που κάνουν οι ψευδοεπικεφαλής. Εμποδίζουν στον μέγιστο βαθμό τους αντίχριστους να προκαλέσουν σοβαρή βλάβη στον εκλεκτό λαό του Θεού; Έχουν εκπληρώσει τις ευθύνες των

επικεφαλής και των εργατών; Έχουν κάνει το έργο της προστασίας του εκλεκτού λαού του Θεού; (Όχι.) Με δυο λόγια, ανεξαρτήτως αιτίας, όποιος επικεφαλής δίνει στους αντίχριστους το πράσινο φως για να κάνουν ό,τι θέλουν χωρίς εκείνος να κάνει καθόλου έργο είναι ψευδοεπικεφαλής. Γιατί λέω ότι είναι ψευδοεπικεφαλής; Επειδή, όταν οι αντίχριστοι παραπλανούν και ελέγχουν τον εκλεκτό λαό του Θεού, τότε αφήνουν τους αδελφούς και τις αδελφές να υποστούν διάφορες βλάβες από τους αντίχριστους, αποτυγχάνοντας έτσι στην ανάθεση που τους έδωσε ο Θεός. Ο οίκος του Θεού σου εμπιστεύτηκε τα πρόβατα του Θεού, τον εκλεκτό λαό του Θεού, κι εσύ δεν εκπλήρωσες την ευθύνη σου. Είσαι ανάξιος να επωμιστείς την ανάθεση από τον Θεό! Ό,τι λόγο ή δικαιολογία κι αν έχεις, αν, στο διάστημα της θητείας σου ως επικεφαλής, ενέργησες ως ομπρέλα προστασίας για τους αντίχριστους, με αποτέλεσμα οι αδελφοί κι οι αδελφές να υποφέρουν βαθιά από την αναστάτωση, την παραπλάνηση, τον έλεγχο και τη σοβαρή βλάβη απ' τους αντίχριστους, τότε είσαι αμαρτωλός στους αιώνες των αιώνων. Ο λόγος γι' αυτό δεν είναι ότι δεν μπορείς να διακρίνεις τους αντίχριστους ή να δεις καθαρά την ουσία τους· γνωρίζεις ξεκάθαρα μέσα σου ότι οι αντίχριστοι είναι σατανάδες και διάβολοι, κι όμως δεν επιτρέπεις στον εκλεκτό λαό του Θεού να τους εκθέσει και να τους διακρίνει. Αντ' αυτού, αφήνεις τους αδελφούς και τις αδελφές να τους ακούνε, να τους αποδέχονται και να τους υπακούν. Κάτι τέτοιο αντιτίθεται τελείως στην αλήθεια. Αυτό δεν σε κάνει αμαρτωλό στους αιώνες των αιώνων; (Ναι.) Όχι μόνο δεν κατάφερες να προστατεύσεις όσους κάνουν ειλικρινά τα καθήκοντά τους και επιδιώκουν την αλήθεια, αλλά επιπλέον προήγαγες τους αντίχριστους στις θέσεις των επικεφαλής και των εργατών, φροντίζοντάς τους σαν να ήταν κατοικίδια και αναγκάζοντας τους αδελφούς και τις αδελφές να υπακούσουν στις εντολές τους. Ο οίκος του Θεού σου εμπιστεύτηκε τον εκλεκτό λαό του Θεού όχι για να τον βάλεις να υπηρετεί ως σκλάβος των αντίχριστων ή ως δικός σου σκλάβος, αλλά ώστε να οδηγήσεις τον εκλεκτό λαό του Θεού να παλέψει εναντίον του Σατανά και των αντίχριστων και να διακρίνει και να απορρίψει τους αντίχριστους, καθώς και να δώσεις στον εκλεκτό λαό του Θεού τη δυνατότητα να ζήσει μια κανονική εκκλησιαστική ζωή, να κάνει κανονικά τα καθήκοντά του, να εισέλθει στην αλήθεια-πραγματικότητα, καθώς και να υποταχθεί στον Θεό και να μαρτυρήσει περί Αυτού υπό την καθοδήγηση του Θεού. Αν δεν μπορείς να εκπληρώσεις ούτε καν αυτήν την ευθύνη, τότε σου αξίζει να αποκαλείσαι άνθρωπος; Κι όμως, θέλεις ακόμα να προστατεύσεις τους αντίχριστους. Μήπως οι αντίχριστοι είναι οι πρόγονοι ή τα είδωλά σου; Ακόμα κι αν σε συνδέουν μαζί τους δεσμοί αίματος, εσύ πρέπει να τηρήσεις τις αλήθεια-αρχές και να βάλεις τη δικαιοσύνη πάνω απ' την οικογένεια. Πρέπει να νιώθεις χρέος να εκπληρώσεις τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών —να εκθέσεις, να διακρίνεις και να απορρίψεις τους αντίχριστους, καθώς και να κάνεις ό,τι μπορείς για να προστατεύσεις, στον μέγιστο βαθμό, τους αδελφούς και τις αδελφές, να μην αφήσεις να τους βλάψουν οι αντίχριστοι. Αυτό σημαίνει να κάνεις το καθήκον σου με αφοσίωση και να ολοκληρώνεις την ανάθεση από τον Θεό· μόνο έτσι μπορείς να αποκαλείσαι επικεφαλής ή εργάτης που πληροί τα πρότυπα. Αν δεν καταφέρεις να εκπληρώσεις τις

ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών, ενώ ενεργείς πρόθυμα ως ομπρέλα προστασίας για τους αντίχριστους, τι άλλο θα μπορούσες να είσαι, παρά αμαρτωλός στους αιώνες των αιώνων; Εδώ ολοκληρώνεται η συναναστροφή πάνω στους ψευδοεπικεφαλής που ενεργούν ως ομπρέλα προστασίας για τους αντίχριστους. Ξεκάθαρα, δεν είναι καθόλου άδικο να τοποθετεί κανείς ανθρώπους σαν κι αυτούς στις τάξεις των ψευδοεπικεφαλής· αυτή είναι μία απ' τις εκδηλώσεις των γνήσιων ψευδοεπικεφαλής.

IV. Δεν νοιάζονται ούτε ρωτούν για ανθρώπους που έχουν παραπλανηθεί απ' τους αντίχριστους

Υπάρχει άλλη μία εκδήλωση των ψευδοεπικεφαλής που είναι ακόμα πιο εξοργιστική. Μερικοί ψευδοεπικεφαλής μπορούν να διακρίνουν σε κάποιον βαθμό τους αντίχριστους στη διάρκεια των αλληλεπιδράσεών τους, αλλά δεν καταφέρνουν να τους αντιμετωπίσουν γρήγορα. Δεν καταφέρνουν ούτε να εκθέσουν και να αναλύσουν γρήγορα τις κακές πράξεις και την ουσία των αντίχριστων μέσα απ' τις διάφορες συμπεριφορές τους, ώστε να δώσουν στους αδελφούς και τις αδελφές τη δυνατότητα να διακρίνουν και να απορρίψουν τους αντίχριστους. Αυτό πιάνεται ήδη ως μη εκπλήρωση των ευθυνών των επικεφαλής και των εργατών. Όταν κάποιοι αδελφοί και αδελφές παραπλανιούνται και ακολουθούν αντίχριστους, αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής παραμένουν αδιάφοροι, λες και δεν τους αφορά καθόλου το θέμα. Επιπλέον, δεν νιώθουν μέσα τους καμία επίπληξη ούτε καμία μομφή για τον εαυτό τους. Δεν νιώθουν να έχουν απογοητεύσει τον Θεό ούτε τους αδελφούς και τις αδελφές. Αντίθετα, λένε συχνά αυτήν την «κλασική» ατάκα: «Αυτοί οι άνθρωποι παραπλανήθηκαν απ' τους αντίχριστους. Τους άξιζε! Αυτοί φταίνε, που δεν είχαν διάκριση. Ακόμα κι αν δεν ακολουθούσαν τους αντίχριστους, και πάλι θα ήταν στο στόχαστρο για να αποπεμφθούν απ' τον οίκο του Θεού». Αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής όχι μόνο δεν νιώθουν αυτομομφή ή ενοχή μετά την παραπλάνηση των αδελφών απ' τους αντίχριστους, αλλά, ακόμα περισσότερο, ούτε στοχάζονται ούτε μετανοούν. Απεναντίας, λένε τόσο απάνθρωπα πράγματα και ισχυρίζονται ότι αυτοί οι αδελφοί κι οι αδελφές άξιζαν να παραπλανηθούν απ' τους αντίχριστους. Τι φαίνεται από αυτά τα λόγια; Έχουν αυτοί οι άνθρωποι καθόλου ανθρώπινη φύση; (Όχι.) Είναι σίγουρο πως δεν έχουν ανθρώπινη φύση. Γιατί, λοιπόν, τα λένε αυτά; (Για να αποφύγουν την ευθύνη.) Πρώτον, γίνεται για να αποφύγουν την ευθύνη, για να παραπλανήσουν και να μουδιάσουν τους άλλους. Πιστεύουν τα εξής: «Οι άνθρωποι αυτοί παραπλανήθηκαν απ' τους αντίχριστους επειδή δεν έχουν διάκριση, κι αυτό δεν έχει καμία σχέση μαζί μου. Δεν επεδίωκαν την αλήθεια, κι έτσι τους άξιζε να παραπλανηθούν!» Τι σημαίνει «τους άξιζε»; Σημαίνει πως αυτοί οι άνθρωποι πρέπει να παραπλανιούνται και να ελέγχονται απ' τους αντίχριστους, αλλά και να βλάπτονται σοβαρά απ' τους αντίχριστους —ό,τι μεταχείρισης κι αν τύχουν απ' τους αντίχριστους, την αξίζουν· τους αξίζει να ακολουθούν τους αντίχριστους. Το υπονοούμενο, δηλαδή, είναι πως αυτοί οι άνθρωποι δεν πρέπει να ακολουθούν τον Θεό αλλά πρέπει να ακολουθούν τους αντίχριστους, πως το να ακολουθούν τον Θεό ήταν λάθος γι' αυτούς, όπως λάθος ήταν και το ότι τους επέλεξε ο Θεός, πως, ακόμα κι αν

εισήλθαν στον οίκο του Θεού, ήταν αναπόφευκτο οι αντίχριστοι να τους οδηγήσουν μακριά. Αυτό δεν υπονοούν οι ψευδοεπικεφαλής; Όχι μόνο δυσφημίζουν τους αδελφούς και τις αδελφές, αλλά επιπλέον βλασφημούν και τον Θεό. Άνθρωποι σαν κι αυτούς δεν είναι μισητοί; (Ναι.) Είναι πάρα πολύ μισητοί! Εκτός του ότι αποφεύγουν την ευθύνη και συγκαλύπτουν το γεγονός και την αλήθεια ότι δεν προστάτευσαν τους αδελφούς και τις αδελφές, φτάνουν ακόμα και στο σημείο να τους επιτίθενται, λέγοντας πως αυτοί οι άνθρωποι άξιζαν να παραπλανηθούν απ' τους αντίχριστους και είναι ανάξιοι να πιστεύουν στον Θεό και να λάβουν τη σωτηρία του Θεού. Αυτή η μία και μοναδική δήλωση αποκαλύπτει πόσο ελεεινό χαρακτήρα έχουν! Παρότι δεν αναστάτωσαν, δεν παραπλάνησαν και δεν καταπίεσαν άμεσα τους αδελφούς και τις αδελφές όπως έκαναν οι αντίχριστοι, η στάση τους απέναντι στους αδελφούς και τις αδελφές, απέναντι στην ανάθεση από τον Θεό και απέναντι στο ποίμνιο που τους εμπιστεύτηκε ο οίκος του Θεού δείχνει πόσο άπονοι κι ασυγκίνητοι είναι στην πραγματικότητα! Κανένας από όσους αποδέχονται το έργο του Θεού δεν το αποδέχεται εύκολα· χρειάζονται οι θυσίες και η συνεργασία των ανθρώπων που κηρύττουν το ευαγγέλιο. Κάτι τέτοιο έχει μεγάλο κόστος σε ανθρώπινο δυναμικό και πόρους, ενώ, ακόμα περισσότερο, περιέχει μέσα του και το αίμα της καρδιάς του Θεού. Ο Θεός είναι Αυτός που διαμορφώνει τους διάφορους ανθρώπους, τα γεγονότα, τα πράγματα και τα περιβάλλοντα για να φέρει τους ανθρώπους ενώπιόν Του. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν δίνουν καμία σημασία σε τίποτα απ' όλα αυτά. Όποιος κι αν παραπλανηθεί απ' τους αντίχριστους, απαξιώνουν το γεγονός με μία και μόνο φράση: «Του άξιζε!» Κάνοντας κάτι τέτοιο, αφήνουν όλη τη σκληρή δουλειά όλων των εμπλεκομένων, καθώς και το αίμα της καρδιάς του Θεού, να πάει στράφι, εκμηδενίζοντάς τα. Τι σημαίνει «του άξιζε»; Σημαίνει: «Ποιος σου είπε να του κηρύξεις το ευαγγέλιο; Είναι ανάξιος να πιστεύει στον Θεό. Ήταν λάθος να του κηρύξεις το ευαγγέλιο. Ποιος του είπε να ακολουθήσει αντίχριστους; Μπορεί να μην έκανα αληθινό έργο, αλλά δεν τον ανάγκασα κιόλας να ακολουθήσει τους αντίχριστους. Αυτός ο ίδιος επέμεινε· του άξιζε να ακολουθήσει τους αντίχριστους!» Τι είδους ανθρώπινη φύση έχει ένας τέτοιος άνθρωπος; Έχει καθόλου καρδιά; Είναι ένα ασυγκίνητο ζώο, χειρότερο κι από μαντρόσκυλο, κι όμως, είναι επικεφαλής; Είναι ανάξιος! Πρέπει να έχετε διάκριση: Αν δείτε ανθρώπους σαν κι αυτούς να μην έχουν συνείδηση ούτε λογική και να είναι τόσο ασυγκίνητοι, δεν πρέπει να τους επιλέξετε για επικεφαλής. Μην μπερδεύεστε! Όχι μόνο δεν καταφέρνουν να κάνουν καθετί δυνατό για να πάρουν πίσω τις απώλειες και να ανακτήσουν όσους παραπλανήθηκαν απ' τους αντίχριστους, αλλά επιπλέον λένε τέτοια σκληρά λόγια· τι κακόβουλοι που είναι! Το πρόβλημα αυτού του τύπου ανθρώπου είναι πιο σοβαρό ως προς τη φύση του από το πρόβλημα ενός μέσου ψευδοεπικεφαλής. Παρότι δεν μπορεί να θεωρηθεί αντίχριστος, με βάση τις εκδηλώσεις του είναι σαφές ότι δεν έχει καθόλου ανθρώπινη φύση και είναι ανάξιος να γίνει επικεφαλής ή εργάτης. Δεν είναι τίποτα άλλο παρά ένας άσχημος και αχάριστος προδότης! Δεν γνωρίζει ποια είναι η ανάθεση από τον Θεό ούτε έχει καμία επίγνωση του έργου που έπρεπε ήδη να εκτελεί. Δεν το αντιμετωπίζει αυτό με συνείδηση και λογική·

είναι ανάξιος για επικεφαλής του εκλεκτού λαού του Θεού και ανάξιος να αποδεχθεί την ανάθεση από τον Θεό. Πιο συγκεκριμένα, οι ψευδοεπικεφαλής δεν αγαπούν καθόλου τον εκλεκτό λαό του Θεού. Όταν οι αδελφοί κι οι αδελφές παραπλανιούνται, φτάνουν ακόμα και στο σημείο να μπήξουν πιο βαθιά το μαχαίρι στην πληγή τους, με φράσεις όπως «του άξιζε», χωρίς να δείχνουν καμία απολύτως συμπόνια. Ένας τέτοιος άνθρωπος, αν δει κάποιον να βασανίζεται από κακοτυχία ή δυσκολίες, δεν πρόκειται να τον βοηθήσει, κι αντίθετα θα μπήξει ακόμα πιο βαθιά το μαχαίρι στην πληγή του. Στη συνείδησή του δεν θα νιώσει καμία αυτομομφή, ενώ θα συνεχίσει να είναι ο ίδιος επικεφαλής που ήταν πάντα. Δεν είναι ξεδιάντροπο αυτό; (Ναι.) Ακόμα κι αν ένας καλός άπιστος υποστεί σοβαρή βλάβη απ' τους διαβόλους, ως άνθρωπος που πιστεύει στον Θεό και ως δημιουργήμα, οποιοσδήποτε έχει κανονική ανθρώπινη φύση θα ένιωθε συμπόνια γι' αυτόν, πόσο μάλλον για τους αδελφούς και τις αδελφές· πόσο περισσότερο θα έπρεπε να πονάει η καρδιά του όταν πρόκειται για τους αδελφούς και τις αδελφές —εκείνους που πιστεύουν ειλικρινά στον Θεό— που παραπλανιούνται και βλάπτονται απ' τους αντίχριστους. Αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής δεν κάνουν καθόλου αληθινό έργο κατά το διάστημα που οι αντίχριστοι διαπράττουν κακό και βλάπτουν τον εκλεκτό λαό του Θεού. Ούτε εκθέτουν ούτε αναλύουν τις κακές πράξεις και την ουσία των αντίχριστων, ούτε φυσικά έχουν το αίσθημα φορτίου που χρειάζεται για να βοηθήσουν τους αδελφούς και τις αδελφές να κερδίσουν διάκριση απέναντι στους αντίχριστους και να τους απορρίψουν με την καρδιά τους. Δεν νιώθουν κανένα αίσθημα ευθύνης γι' αυτό το ζήτημα. Ακόμα κι όταν κάποιοι άνθρωποι παραπλανιούνται απ' τους αντίχριστους, πετάνε απλώς το ψυχρό και άκαρδο σχόλιο: «Του άξιζε». Είναι στ' αλήθεια εξοργιστικό! Προκειμένου ν' αποφύγουν την ευθύνη, να συντηρήσουν τον εαυτό τους, να παραπλανήσουν και να μουδιάσουν περισσότερους ανθρώπους, καθώς και να αποφύγουν την καταδίκη απ' τον Θεό, μιλούν έτσι απάνθρωπα. Δεν είναι μισητό αυτό; (Ναι.) Ό,τι κι αν πεις, δεν εκπλήρωσες τις ευθύνες σου και δεν έκανες σωστά τη δουλειά σου —αυτές είναι οι εκδηλώσεις ενός ψευδοεπικεφαλής· δεν μπορείς να τα αρνηθείς όλα αυτά όσο κι αν προσπαθήσεις. Είσαι ένας ψευδοεπικεφαλής.

Κάποιοι ψευδοεπικεφαλής όχι μόνο ενεργούν άπωνα, άκαρδα κι ανεύθυνα μετά την παραπλάνηση κάποιων αδελφών απ' τους αντίχριστους, λέγοντας πως τους άξιζε να παραπλανηθούν, αλλά επιπλέον, όταν οι εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού απαιτούν από αυτούς να εκπληρώσουν στον μέγιστο δυνατό βαθμό την ευθύνη που έχουν να ανακτήσουν όσους, μεταξύ αυτών, έχουν σχετικά καλή ανθρώπινη φύση και κάποια ελπίδα να ανακτηθούν, αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής συνεχίζουν να μην κάνουν αληθινό έργο. Ακόμα κι όταν κάποιοι άνθρωποι ζητούν να επιστρέψουν στην εκκλησία, εκείνοι παραμένουν αδιάφοροι και τους φέρονται απαξιωτικά, ενώ δεν αντιμετωπίζουν τη ζωή των ανθρώπων ως το πιο πολύτιμο και λατρεμένο πράγμα. Δεν καταφέρνουν να ανακτήσουν αυτούς τους παραπλανημένους αδελφούς και αδελφές στον μέγιστο δυνατό βαθμό. Δεν μπορούν να εκπληρώσουν αυτήν την ευθύνη και δεν καταβάλλουν καν προσπάθεια γι' αυτό. Παρότι οι εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού απαιτούν

επανειλημμένα να γίνει καλά αυτό το έργο, οι ψευδοεπικεφαλής παραμένουν ασυγκίνητοι, δεν αναλαμβάνουν δράση και δεν κάνουν καθόλου έργο. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα κάποιοι άνθρωποι που παραπλανήθηκαν απ' τους αντίχριστους και απομονώθηκαν ή αποπέμφθηκαν να μην μπορούν ακόμα να επιστρέψουν στον οίκο του Θεού και να μην έχουν επανέλθει στην κανονική εκκλησιαστική ζωή. Φυσικά, κάποιοι άνθρωποι πραγματικά δεν πληρούν τις προϋποθέσεις, σε διάφορες πτυχές, ώστε να ανακτηθούν από τον οίκο του Θεού· υπάρχουν όμως κι άλλοι που μπορούν να ανακτηθούν. Αν, με στοργική βοήθεια και υπομονετική υποστήριξη, μπορέσουν να κατανοήσουν την αλήθεια, αλλά και να διακρίνουν και να απορρίψουν τους αντίχριστους, μπορούν τότε να ανακτηθούν. Επειδή, ωστόσο, οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν κάνουν αληθινό έργο, δεν εφαρμόζουν τις εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού και δεν αντιμετωπίζουν ως κάτι σημαντικό τη ζωή αυτών των ανθρώπων, κάποιοι άνθρωποι έχουν μείνει ακόμα να περιπλανώνται εκεί έξω. Αυτοί οι επικεφαλής και εργάτες προβάλλουν διάφορες δικαιολογίες για να αγνοήσουν τις εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού. Φτάνουν ακόμα και στο σημείο να αγνοούν εκείνους τους αδελφούς και τις αδελφές που θέλουν να επιστρέψουν στην εκκλησία και πληρούν τις προϋποθέσεις που θέτει η εκκλησία για να τους δεχτεί. Σκαρφίζονται κάθε είδους δικαιολογίες, λένε πως αυτοί οι άνθρωποι έχουν κακή ανθρώπινη φύση, απειλούν την ασφάλεια, τρελαίνονται για το καλό ντύσιμο, ευχαριστιούνται τις σαρκικές απολαύσεις, τους αρέσει πολύ η θέση, και ούτω καθεξής. Με αυτές τις δικαιολογίες και αιτίες που βγάζουν απ' το μυαλό τους, αρνούνται να τους αφήσουν να επιστρέψουν στην εκκλησία. Αυτοί οι άνθρωποι έχουν παραπλανηθεί και ελέγχονται απ' τους αντίχριστους, όμως το γεγονός ότι έχουν χαθεί δεν νοιάζει καθόλου τους ψευδοεπικεφαλής. Δεν έχουν κανένα απολύτως αίσθημα ευθύνης και κανένα αίσθημα συνείδησης. Μπορεί να νομίζουν πως η ανάκτηση αυτών των ανθρώπων είναι κάτι δύσκολο ή επικίνδυνο ή μπορεί, κατά βάθος, να είναι απρόθυμοι ή να διαφωνούν. Σε κάθε περίπτωση, για διάφορους λόγους, δεν εφαρμόζουν καθόλου την εργασιακή ρύθμιση του οίκου του Θεού που αναφέρθηκε παραπάνω. Αυτές είναι οι εκδηλώσεις αυτού του είδους των ψευδοεπικεφαλής. Όχι μόνο δεν καταφέρνουν να συνεργαστούν και να εκπληρώσουν ενεργά τις ευθύνες τους όσον αφορά κάθε εργασία που τους έχει ανατεθεί από τον Θεό ή απ' τον οίκο του Θεού, αλλά επιπλέον, όταν κάποιος εκθέσει την παραμέληση των ευθυνών τους, εκείνοι υπερασπίζονται τον εαυτό τους με φράσεις που τους απαλλάσσουν απ' τις ευθύνες τους και τους δικαιολογούν, έτσι ώστε να συγκαλύψουν την πραγματικότητα για την παραμέλησή τους. Δεν είναι ακόμα πιο μισητοί τέτοιοι ψευδοεπικεφαλής; (Ναι.) Με δυο λόγια, αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής δείχνουν αμέλεια και όταν αντιμετωπίζουν αντίχριστους που βλάπτουν σοβαρά τον εκλεκτό λαό του Θεού, χωρίς να κάνουν καθόλου αληθινό έργο. Αγνοούν κάθε λεπτομέρεια αυτού του έργου που απαιτείται απ' τον οίκο του Θεού. Δεν είναι διατεθειμένοι να υπομείνουν κακουχίες ούτε να πληρώσουν κάποιο τίμημα, προτιμούν να κάνουν μόνο ό,τι τους ευχαριστεί και ενεργούν όπως τους αρέσει· αν έχουν όρεξη, κάνουν δυο πράγματα, αν δεν έχουν, δεν κάνουν τίποτα. Παραβλέπουν εντελώς τις εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου

του Θεού, παραβλέπουν τα καθήκοντα και τις ευθύνες που τους έχει εμπιστευτεί ο οίκος του Θεού, και παραβλέπουν ειδικά τις προθέσεις και τις απαιτήσεις του Θεού. Αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν καθόλου ανθρώπινη φύση και καθόλου συνείδηση· είναι ζωντανοί-νεκροί. Θα τολμούσατε να εμπιστευτείτε σε ανθρώπους χωρίς ανθρώπινη φύση ένα τόσο σημαντικό ζήτημα της ζωής σας, όπως η επιδίωξη της σωτηρίας σας μέσα από την πίστη στον Θεό; (Όχι.) Ακόμα κι αν δεν σε παραδώσουν στους αντίχριστους, υπάρχει περίπτωση να καταβάλουν τη μέγιστη προσπάθεια για να πολεμήσουν εναντίον των αντίχριστων όταν αυτοί θα παραπλανούν και θα βλάπτουν σοβαρά τον εκλεκτό λαό του Θεού; Όχι, δεν πρόκειται να το κάνουν, επειδή άνθρωποι σαν κι αυτούς είναι ασυγκίνητα ζώα χωρίς κανένα αίσθημα ευθύνης. Υπηρετούν ως επικεφαλής μόνο και μόνο για να εξασφαλίσουν οφέλη για τον εαυτό τους.

Μερικές φορές, οι ψευδοεπικεφαλής δείχνουν ενδιαφέρον για τους αδελφούς και τις αδελφές· τους ρωτούν μήπως χρειάζονται κάτι, πώς τα πάνε με το φαγητό και τη διαμονή, και ούτω καθεξής. Είναι πολύ εξυπηρετικοί όσον αφορά ζητήματα της καθημερινότητας· όταν, όμως, πρόκειται για ζητήματα σχετικά με την ανάθεση από τον Θεό, με τη ζωή και τον θάνατο των αδελφών και με τις αλήθεια-αρχές, τότε παραμένουν αδιάφοροι και δεν κάνουν τίποτα, όποιος κι αν τους το ζητήσει. Ενδιαφέρονται μόνο για τις σαρκικές απολαύσεις, την τροφή, την ένδυση, τη στέγαση, τις μετακινήσεις ή τα υλικά οφέλη των ανθρώπων, και μόνο τέτοια ζητήματα χειρίζονται. Λένε κάποιοι: «Τα λόγια Σου έχουν αντιφάσεις. Εσύ δεν είπες πως είναι ασυγκίνητοι; Ένας ασυγκίνητος άνθρωπος θα ήταν διατεθειμένος να τα κάνει όλα αυτά για τους άλλους;» Θα ήταν ένας ασυγκίνητος άνθρωπος τόσο καλόκαρδος ώστε να τα κάνει αυτά για όλους; (Όχι.) Στην πραγματικότητα, κάποιοι ασυγκίνητοι άνθρωποι θα τα έκαναν όντως όλα αυτά, για δύο λόγους. Ο ένας είναι ότι, την ώρα που κάνουν κάτι για όλους, το κάνουν και για τον εαυτό τους, κι έτσι έχουν όφελος. Αν δεν μπορούν να αποκομίσουν κανένα όφελος από κάτι που κάνουν, για δεξ αν θα συνεχίσουν να το κάνουν: θα αλλάξουν αμέσως στάση και θα σταματήσουν. Επιπλέον, με ποιανού τα χρήματα τα κάνουν όλα αυτά και επιζητούν οφέλη για όλους; Ο οίκος του Θεού πληρώνει τον λογαριασμό. Αυτοί οι άνθρωποι είναι ειδικοί στο να δείχνουν γενναιοδωρία με τους πόρους του οίκου του Θεού. Γιατί να μην τα κάνουν όλα αυτά, αφού αποκομίζουν προσωπικά οφέλη; Ενώ επιζητούν οφέλη για όλους, στην πραγματικότητα ενεργούν για τον εαυτό τους. Δεν είναι τόσο καλόκαρδοι ώστε να επιζητούν οφέλη για το καλό όλων των άλλων! Αν πράγματι επιζητούσαν οφέλη για όλους, δεν θα έπρεπε να είχαν καθόλου εγωιστικά κίνητρα, ενώ θα όφειλαν να χειρίζονται τα ζητήματα σύμφωνα με τις αρχές του οίκου του Θεού. Εκείνοι, ωστόσο, αντ' αυτού επιζητούν διαρκώς οφέλη για τον εαυτό τους, ενώ δεν σκέφτονται στο ελάχιστο τη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού. Επιπλέον, κάνουν πράγματα για όλους, έτσι ώστε οι άλλοι να τους εκτιμούν και να λένε: «Αυτός ο άνθρωπος επιζητά οφέλη για λογαριασμό μας και πασχίζει για να προστατεύσει τα συμφέροντά μας. Αν μας λείψει το οτιδήποτε, σ' αυτόν να πούμε να το φροντίσει. Όσο είναι αυτός εδώ, δεν πρόκειται να μας κακομεταχειριστούν». Τα κάνουν αυτά για να τους ευγνωμονούν όλοι.

Ενεργώντας μ' αυτόν τον τρόπο, κερδίζουν και φήμη και οφέλη, γιατί, λοιπόν, να μην τα κάνουν; Αν επιζητούσαν οφέλη για όλους, χωρίς, όμως, να γνωρίζει κανείς ότι το έκαναν εκείνοι, κι έτσι όλοι ευχαριστούσαν τον Θεό και κανείς δεν ένιωθε ευγνωμοσύνη απέναντί τους, τότε θα το έκαναν και πάλι; Δεν υπάρχει καμία περίπτωση να είχαν όρεξη να το κάνουν· θα εξέθεταν τον πραγματικό εαυτό τους. Ό,τι και να κάνουν αυτού του είδους οι άνθρωποι, εκτίθεται πλήρως η φύση-ουσία τους. Γι' αυτό, όταν οι αντίχριστοι αναστατώνουν την εκκλησία, εκείνοι δεν πρόκειται ποτέ και σε καμία περίπτωση να κάνουν αληθινό έργο για να προστατεύσουν τον εκλεκτό λαό του Θεού.

Μόλις τώρα είπαμε στη συναναστροφή ότι, αφού ο εκλεκτός λαός του Θεού υποστεί την παραπλάνηση, τον έλεγχο και τη βλάβη από τους αντίχριστους, οι ψευδοεπικεφαλής συνεχίζουν να κάνουν τα στραβά μάτια. Δεν σκέφτονται κανένα μέσο για να ανακτήσουν τον εκλεκτό λαό του Θεού ούτε εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις και τις ευθύνες τους. Λαμβάνουν υπόψη μόνο τα προσωπικά τους αισθήματα, κέφια και συμφέροντα. Δεν εκπληρώνουν τις ευθύνες τους και δεν θεωρούν ότι είναι δικό τους το φταίξιμο· αντ' αυτού, αποφεύγουν τις ευθύνες τους και τις πετάνε από πάνω τους. Φτάνουν ακόμα και στο σημείο να κρίνουν τον εκλεκτό λαό του Θεού αφού αυτός υποστεί παραπλάνηση και έλεγχο απ' τους αντίχριστους, λέγοντας ότι δεν πιστεύει ειλικρινά στον Θεό προκειμένου να αποφύγουν τη δική τους ευθύνη, χωρίς να νιώθουν καθόλου τύψεις συνείδησης. Αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής είναι οι πλέον μισητοί. Οι διάφορων ειδών εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής που έχουμε συζητήσει είναι όλες πολύ αηδιαστικές, όμως αυτός ο τελευταίος τύπος ανθρώπου πολύ απλά δεν έχει ούτε ίχνος ανθρώπινης φύσης. Αυτού του είδους ο άνθρωπος είναι ένα ασυγκίνητο ζώο, ένα θηρίο με ανθρώπινη περιβολή· δεν μπορεί να θεωρηθεί μέλος της ανθρωπότητας, πρέπει να συγκαταλέγεται στα θηρία. Γιατί, άραγε, δεν εκπληρώνει τις ευθύνες του; Επειδή δεν έχει ανθρώπινη φύση ούτε συνείδηση ούτε λογική. Ευθύνες, υποχρεώσεις, αγάπη, υπομονή, συμπόνια, προστασία των αδελφών —τίποτα απ' αυτά δεν έχει στην καρδιά του· δεν έχει αυτές τις ιδιότητες. Το να έχει μια ανθρώπινη φύση χωρίς αυτές τις ιδιότητες ισοδυναμεί με το να μην έχει καθόλου ανθρώπινη φύση. Αυτές είναι οι εκδηλώσεις του τέταρτου τύπου ψευδοεπικεφαλής.

Αυτά είναι πάνω-κάτω τα τέσσερα είδη εκδηλώσεων των ψευδοεπικεφαλής που πρέπει να εκτεθούν στο πλαίσιο της δέκατης τρίτης ευθύνης των επικεφαλής και των εργατών. Υπάρχουν, φυσικά, και κάποιες άλλες παρόμοιες εκδηλώσεις, αλλά αυτοί οι τέσσερις τύποι είναι ήδη αντιπροσωπευτικοί, ουσιαστικά, των διάφορων εκδηλώσεων που εμφανίζουν οι ψευδοεπικεφαλής όταν εκτελούν αυτό το έργο, καθώς και της ανθρώπινης φύση-ουσίας τους. Σε όσες κατηγορίες κι αν χωρίσουμε τις εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής, οι δύο εμφανείς εκδηλώσεις τους βρίσκονται, σε κάθε περίπτωση, μέσα σ' αυτές τις τέσσερις κατηγορίες: Η μία από αυτές είναι ότι δεν κάνουν πραγματικό έργο και η άλλη είναι ότι δεν είναι σε θέση να κάνουν πραγματικό έργο. Αυτές είναι οι δύο πιο εμφανείς εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής. Όπως κι αν είναι η ανθρώπινη φύση και το επίπεδο των ψευδοεπικεφαλής, με όποιο τρόπο κι αν αντιμετωπίζουν την

αλήθεια, σε κάθε περίπτωση, αυτές οι δύο εκδηλώσεις είναι ενσωματωμένες σ' αυτές τις τέσσερις κατηγορίες. Εδώ τελειώνει το περιεχόμενο που αφορά την έκθεση των ψευδοεπικεφαλής στη σημερινή μας συναναστροφή πάνω στη δέκατη τρίτη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών.

Παράρτημα: Απαντήσεις σε ερωτήματα

Έχετε κάποιο ερώτημα; (Θεέ μου, θέλω να ρωτήσω κάτι. Στην αρχή της συνάθροισης, μας ρώτησες ποια είναι η διαφορά ανάμεσα στους ανθρώπους που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων και στους πραγματικούς αντίχριστους, καθώς και ποια είναι τα τυπικά χαρακτηριστικά της ουσίας των αντίχριστων. Τότε, νιώσαμε λες και το μυαλό μας ήταν κενό και, αφού συλλογιστήκαμε για λίγο, μπορέσαμε να σκεφτούμε μόνο κάποια πολύ απλά λόγια και δόγματα. Θεέ μου, συναναστρέφεται σχετικά με τις αλήθειες για την έκθεση των αντίχριστων εδώ και πάνω από έναν χρόνο, όμως εμείς είμαστε σε θέση να κατανοήσουμε και να κάνουμε πράξη μόνο ένα πολύ μικρό μέρος τους. Ένας λόγος για τον οποίο συμβαίνει αυτό είναι ότι δεν έχουμε καταβάλει προσπάθεια γι' αυτές τις αλήθειες, κι ένας άλλος λόγος είναι ότι έχουμε συναντήσει σχετικά λίγους αντίχριστους και δεν έχουμε καταφέρει να κατανοήσουμε αυτές τις αλήθειες βλέποντας τη σύνδεσή τους με πραγματικές καταστάσεις. Γι' αυτό, ακόμα και τώρα, δεν έχουμε εισέλθει πραγματικά σ' αυτές τις αλήθειες, δεν έχουμε και μεγάλη διάκριση για τους αντίχριστους, ενώ υπάρχουν πολλές εκδηλώσεις της διάθεσης των αντίχριστων μέσα μας τις οποίες δεν έχουμε αναγνωρίσει ακόμα. Θέλω να ρωτήσω πώς να λύσω αυτό το πρόβλημα.) Για οποιαδήποτε πτυχή της αλήθειας, πρέπει να έχετε κάποιες αληθινές εμπειρίες και βιωματικές γνώσεις, και προκειμένου τα λόγια της αλήθειας να χαραχθούν στην καρδιά σας, πρέπει να πετύχετε αληθινή κατανόηση. Πάντα έτσι είναι η διαδικασία απόκτησης της αλήθειας. Αυτά που μπορείς να θυμηθείς είναι αυτά που έχεις κερδίσει μέσω των εμπειριών σου· είναι οι πιο βαθιές εντυπώσεις. Γι' αυτό, ενώ συναναστρεφόμασταν σήμερα πάνω στο θέμα των αντίχριστων, σας έβαλα να επανεξετάσετε πρώτα αυτό το περιεχόμενο. Καταφέρατε να ανακαλέσετε στη μνήμη σας ένα μέρος του. Από όσα μπορέσατε να ανακαλέσετε στη μνήμη σας, κάποια για εσάς είναι θεωρητικά, όμως φυσικά υπάρχουν και κάποιες εκδηλώσεις των αντίχριστων που μπορείτε λίγο-πολύ να αντιστοιχίσετε με την αληθινή ζωή· όλοι πρέπει να το βιώσουν έτσι. Υπό κανονικές συνθήκες, οι άνθρωποι, όσο καλά κι αν φαίνεται να κατανοούν ενώ ακούνε τα κηρύγματα, η κατανόησή τους είναι καθαρά θεωρητική και αφορά το δόγμα, ενώ δεν έχουν γνώση της αλήθειας. Πότε μπορεί κάποιος να κατανοήσει την αλήθεια; Πρακτική γνώση μπορεί να έχει κάποιος μόνο αφού βιώσει αυτά τα πράγματα. Κανείς δεν μπορεί να αποκτήσει γνώση χωρίς να βιώσει αληθινές περιστάσεις. Έτσι, καθώς συναναστρεφόμασταν σήμερα πάνω στο θέμα των αντίχριστων, ήταν απαραίτητο να γίνει μια γρήγορη επανάληψη και να σας κάνω μια απλή υπενθύμιση. Μετά απ' αυτό, είτε συναναστρεφόμασταν σχετικά με τις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών είτε σχετικά με τις διάφορες εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής, τουλάχιστον η συναναστροφή δεν θα σας φαινόταν τόσο κούφια· αυτό

είναι όλο. Ωστόσο, χρειάζεται ακόμα να δείτε τις διάφορες εκδηλώσεις των αντίχριστων. Λένε κάποιοι: «Αν δεν διαμορφώσει ο Θεός μερικούς αληθινούς ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα, τότε πού θα τις δούμε; Δεν μπορούμε να ψάξουμε μόνοι μας για αντίχριστους, έτσι δεν είναι;» Δεν χρειάζεται να τους ψάξεις. Η απλούστερη λύση είναι, όταν συναντάς αντίχριστους, να κάνεις ό,τι καλύτερο μπορείς για να τους αντιστοιχίσεις με τα λόγια του Θεού. Αντιστοίχισε, δηλαδή, τις εξωτερικές τους αποκαλύψεις, δηλώσεις, πράξεις και διαθέσεις, καθώς και τις σκέψεις και τις οπτικές τους, ακόμα και τον τρόπο με τον οποίο συμπεριφέρονται και αντιμετωπίζουν τον κόσμο, τον τρόπο ζωής τους, και ούτω καθεξής, με τις δεκαπέντε εκδηλώσεις των αντίχριστων που έχουμε συζητήσει. Αντιστοίχισε όσα περισσότερα μπορείς. Έτσι λειτουργεί η κατανόηση των ανθρώπων: Δεν μπορούν να ανακαλέσουν πολλά στη μνήμη τους, επειδή η ανθρώπινη μνήμη είναι περιορισμένη. Οι άνθρωποι μπορούν να μιλήσουν άριστα για όσα έχουν κερδίσει πραγματικά μέσα από προσωπικές εμπειρίες. Όσα κι αν πουν, όλα αυτά δεν βασίζονται στη μνήμη, αλλά στην εμπειρία και σ' αυτά που έχουν περάσει. Αυτά που έχουν κερδίσει είναι πιο κοντά από καθετί άλλο στην αλήθεια και στα πραγματικά γεγονότα· πρόκειται για πράγματα που έχουν κερδίσει οι άνθρωποι μέσω της εμπειρίας. Εκτός απ' αυτά, όλα όσα συνάδουν με τις ανθρώπινες αντιλήψεις και φαντασιοκοπίες ή βασίζονται στις γνώσεις δεν συνάδουν με την αλήθεια, όσα χρόνια κι αν έχουν περάσει από τότε που μπήκαν στο μυαλό σου και κατέλαβαν εκεί κυρίαρχη θέση. Όταν αποκτήσεις πραγματική κατανόηση της αλήθειας, όλα αυτά θα εξαλειφθούν και θα παραμεριστούν. Ωστόσο, όσα βρίσκονται κοντά στην αλήθεια, όσα συνάδουν με την αλήθεια και τα κέρδισες μέσω της εμπειρίας, αυτά είναι που έχουν αξία. Είτε κατανοείτε πλήρως τα ερωτήματα που έθεσα σήμερα είτε όχι, εφόσον όλοι σας έχετε βιώσει κάποια παραπλάνηση και αναστάτωση από αντίχριστους, υπάρχει σίγουρα ένα μέρος του θέματος της διάκρισης των αντίχριστων που μπορείτε να το κατανοήσετε. Αυτό σας έχει δώσει λίγη διάκριση και, όταν συναντήσετε αντίχριστους να κάνουν κακό και να αναστατώνουν το εκκλησιαστικό έργο, οι συγκεκριμένες αλήθειες μπορούν να τεθούν σε ισχύ για εσάς. Αυτά τα λόγια τίθενται σε ισχύ μόνο όταν έρχεστε σε επαφή με αληθινά περιβάλλοντα. Είναι ανώφελο να μην έχετε βιώσει παραπλάνηση από αντίχριστους και απλώς να φαντάζεστε τις ενέργειές τους με το μυαλό σας. Όσο καλή φαντασία κι αν έχεις, δεν σημαίνει πως θα είσαι σε θέση να τους διακρίνεις. Οι άνθρωποι αντιδρούν ενστικτωδώς μόνο όταν έρχονται αντιμέτωποι με αληθινά περιβάλλοντα, χρησιμοποιώντας τις σκέψεις και τις οπτικές τους, κάποιες θεωρίες στις οποίες έχουν εκτεθεί, καθώς και κάποια δόγματα, μεθόδους και τρόπους που έχουν μάθει, προκειμένου να αντιμετωπίσουν και να χειριστούν αυτά τα ζητήματα, κι έτσι καταλήγουν να κάνουν διάφορες επιλογές. Προτού, όμως, οι άνθρωποι έρθουν αντιμέτωποι μ' αυτές τις καταστάσεις, είναι πολύ καλό να έχουν ήδη μια καθαρή κατανόηση και εντύπωση για τις διάφορες θεωρίες. Λένε κάποιοι: «Τι νόημα έχει να λες τόσο πολλά πριν συναντήσουμε τους αντίχριστους;» Είναι χρήσιμο. Τα λόγια που εκθέτουν τους αντίχριστους δεν είναι τυπωμένα σε βιβλίο; Πρόκειται για λόγια που μπορείτε να βιώσετε και να διακρίνετε πλήρως μέσα σε μία ή

δύο μέρες; Όχι. Τυπώνονται στο βιβλίο αυτό με σκοπό να σας σώσουν και να σας δώσουν τη δυνατότητα να διαβάζετε συχνά αυτά τα λόγια, να κατανοείτε αυτές τις αλήθειες, αλλά και όταν συναντάτε διάφορες καταστάσεις στο μέλλον —είτε πρόκειται για περιστατικό με κάποιον αντίχριστο, είτε για δυσκολίες στην αλλαγή της διάθεσής σας, είτε για οτιδήποτε άλλο— να διαβάζετε τα λόγια του Θεού και να λαμβάνετε παροχή ζωής. Τα λόγια του Θεού μέσα σ' αυτό το βιβλίο είναι η πηγή για να βιώσεις και να χειριστείς αυτά τα ζητήματα, καθώς και για να εισέλθεις σ' αυτές τις πτυχές της αλήθειας. Το πόσα κατανοείς όταν ακούς κηρύγματα δεν αντιπροσωπεύει το πόση αλήθεια έχεις. Αν κάποια στιγμή δεν μπορείς να καταλάβεις ή να θυμηθείς κάτι, αυτό δεν σημαίνει ότι δεν θα το βιώσεις ποτέ ούτε ότι δεν θα καταφέρεις να το κατανοήσεις ποτέ στο μέλλον. Με δυο λόγια, πρέπει να κατανοήσετε πως με την αλήθεια σχετίζονται μόνο όσα κερδίζουν οι άνθρωποι μέσω της εμπειρίας και όσα καταφέρνουν να μάθουν με βάση τα λόγια του Θεού. Όσα θυμούνται οι άνθρωποι και όσα κατανοούν στο μυαλό τους είναι, ως επί το πλείστον, άσχετα με την αλήθεια· αφορούν μόνο τα δόγματα. Ποια είναι τα πιο σημαντικά πράγματα όσον αφορά την αλήθεια; Τα πιο σημαντικά πράγματα είναι η εμπειρία και η είσοδος. Για όποια πτυχή της αλήθειας κι αν πρόκειται, όταν οι άνθρωποι τη βιώνουν πραγματικά, η τελική τους συγκομιδή είναι ο καρπός της αλήθειας και το μονοπάτι για την επιβίωσή τους. Δεν είναι πρόβλημα, λοιπόν, το να μη θυμάστε.

Αν είχα αρχίσει να συζητάω το κυρίως θέμα απευθείας απ' την αρχή της συνάθροισης, δεν θα σας ήταν αδύνατο να αντιδράσετε εγκαίρως; Γι' αυτό χρειάστηκε να χρησιμοποιήσω κάποιες μεθόδους και να σας ρωτήσω πρώτα: «Θυμάστε ποια είναι η διαφορά ανάμεσα στους ανθρώπους που έχουν την ουσία των αντίχριστων και στους ανθρώπους που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων;» Έκανα πρώτα αυτήν την ερώτηση με σκοπό να μη μείνετε με το στόμα ανοιχτό και να μη σας ξεμπροστιάσω, αλλά να σας δώσω ένα έναυσμα. Στη συνέχεια, κάναμε μια ανασκόπηση και κάποιοι άνθρωποι θυμήθηκαν σιγά σιγά: «Έχουμε συναναστραφεί στο παρελθόν σχετικά με το πώς αντιμετωπίζουν την αλήθεια οι αντίχριστοι και με το πώς μοιάζει η ανθρώπινη φύση των αντίχριστων». Κάποιο απ' το περιεχόμενο που αφορά τους αντίχριστους σας έχει κάνει ήδη βαθιά εντύπωση· αυτό το περιεχόμενο περιμένει να το χρησιμοποιήσεις όταν βιώσεις τέτοια πράγματα, να χρησιμεύσει ως οδηγός και κατεύθυνση για την άσκησή σου. Υπάρχει, όμως, ακόμα περισσότερο περιεχόμενο, για το οποίο δεν είχες απολύτως καμία εντύπωση όταν το άκουσες για πρώτη φορά. Και αυτό το περιεχόμενο πρέπει να το βιώσεις. Όταν περάσεις αυτές τις εμπειρίες κι ύστερα φας, πεις και προσευχηθείς διαβάζοντας αυτά τα λόγια, τότε θα κερδίσεις ακόμα περισσότερα. Είτε πρόκειται για περιεχόμενο για το οποίο έχεις μια εντύπωση είτε όχι, αφού τα περάσεις αυτά, θα αναμειχθούν όλα μαζί. Τα δόγματα που θυμόσουν θα γίνουν η πρακτική σου κατανόηση και το κέρδος σου αφού τα βιώσεις. Κι όσο για το περιεχόμενο για το οποίο δεν είχες καμία εντύπωση, αφού το βιώσεις μία φορά, μπορεί να αποκτήσεις κάποια εντύπωση, όμως θα πρόκειται μόνο για λίγη αντιληπτική γνώση. Αυτή η αντιληπτική γνώση μπορεί να μείνει μόνο στο επίπεδο του δόγματος. Μένει εκεί μέχρι να βιώσεις ξανά παρόμοια

πράγματα, και τότε θα σε καθοδηγήσει, θα σου δώσει κατεύθυνση και θα σου χαρίσει ένα μονοπάτι άσκησης. Μια τέτοια διαδικασία είναι η βίωση των λόγων του Θεού και η βίωση της αλήθειας. Είναι ντροπή που δεν ξέρατε να απαντήσετε την ερώτηση που έκανα; Δεν είναι ντροπή. Αν κάνετε σ' Εμένα μια ερώτηση έτσι ξαφνικά, κι Εγώ θα χρειαστεί να το σκεφτώ εκείνη τη στιγμή, να αναλογιστώ τι σημαίνει η ερώτηση και ποιες πτυχές της αλήθειας αφορά. Έτσι λειτουργούν ο ανθρώπινος εγκέφαλος κι ο ανθρώπινος νους· χρειάζονται χρόνο για ν' αντιδράσουν. Ακόμα κι αν πρόκειται για κάτι με το οποίο είσαι πολύ εξοικειωμένος, αν δεν το έχεις βρει μπροστά σου εδώ και πολλά χρόνια, και πάλι θα χρειαστείς χρόνο για ν' αντιδράσεις όταν το συναντήσεις ξανά. Όσο βαθιά κι αν έχεις βιώσει κάτι, αν το βρεις ξανά μπροστά σου μετά από πολλές μέρες ή χρόνια, και πάλι θα χρειαστείς χρόνο για ν' αντιδράσεις· χώρια που η κατανόησή σας για το θέμα των αντίχριστων βρίσκεται μόνο σε επίπεδο λόγων και δογμάτων, δεν μπορείτε ακόμα να την αντιστοιχίσετε με τους αντίχριστους που συναντάτε στην αληθινή ζωή, και θα έλεγε κανείς ότι, ουσιαστικά, δεν μπορείτε ακόμα να διακρίνετε τους αντίχριστους. Άρα, αυτές οι αλήθειες σάς περιμένουν να τις βιώσετε πρακτικά· τότε μόνο θα μπορέσετε να επαληθεύσετε τη γνησιότητα και την ακρίβεια των λόγων του Θεού. Για παράδειγμα, έχουμε συναναστραφεί στο παρελθόν πάνω στην ακλόνητη αμετανοησία των αντίχριστων. Ας υποθέσουμε ότι το απομνημόνευσε αυτό, και λες: «Ο Θεός είπε ότι οι αντίχριστοι παραμένουν ακλόνητα αμετανόητοι. Αψηφούν τον Θεό και Του εναντιώνονται μέχρι τέλους. Δεν αποδέχονται την αλήθεια και δεν πρόκειται ποτέ να παραδεχθούν ότι τα λόγια του Θεού είναι η αλήθεια, ό,τι κι αν συμβεί. Αποστρέφονται την αλήθεια». Μόνο σε επίπεδο δόγματος κατανοείς και αποδέχεσαι αυτήν τη δήλωση ή έχεις μια εντύπωση γι' αυτήν· πρόκειται απλώς για λίγη αντιληπτική γνώση. Στο υποσυνείδητό σου, νιώθεις πως αυτή η δήλωση είναι σωστή, αλλά ποια συγκεκριμένα λόγια που λένε οι αντίχριστοι, ποιες διεφθαρμένες διαθέσεις που αποκαλύπτουν, ποια φύση που τους υποκινεί, και ούτε καθεξής, αντιστοιχούν και συσχετίζονται με τα λόγια του Θεού που εκθέτουν τους αντίχριστους; Τι απ' όλα αυτά μπορεί να αποδείξει ότι η έκθεση που κάνει ο Θεός βασίζεται στα γεγονότα; Κάτι τέτοιο απαιτεί είτε να συναντήσεις εσύ έναν αντίχριστο αυτοπροσώπως είτε να μάθεις για τα λόγια και τις πράξεις ενός αντίχριστου από παρατηρητές και, στο τέλος, να συνειδητοποιήσεις το εξής: «Τα λόγια του Θεού είναι τόσο πρακτικά, είναι απολύτως σωστά. Αυτός ο άνθρωπος έχει χαρακτηριστεί αντίχριστος κι έχει απαλλαχθεί από τα καθήκοντά του αρκετές φορές. Παρότι δεν έχει ακόμα αποβληθεί ή αποπεμφθεί, οι εκδηλώσεις και οι αποκαλύψεις του δείχνουν πως δεν αποδέχεται καθόλου την αλήθεια, παραμένει ακλόνητα αμετανόητος και έχει όχι μόνο τη διάθεση των αντίχριστων, αλλά και τη φύση-ουσία των αντίχριστων· είναι στ' αλήθεια πέρα για πέρα αντίχριστος». Και μια μέρα, όταν αποβληθεί αυτός ο άνθρωπος, επιβεβαιώνεσαι μέσα σου το εξής: «Τα λόγια του Θεού είναι πολύ ακριβή! Οι άνθρωποι που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων μπορούν να αλλάξουν, αλλά όσοι έχουν την ουσία των αντίχριστων δεν πρόκειται να αλλάξουν». Αυτά τα λόγια ριζώνουν στην καρδιά σου. Δεν πρόκειται απλώς για μια ανάμνηση ούτε για κάποια εντύπωση,

ούτε και για κάποιου είδους αντιληπτική γνώση. Απεναντίας, κατανοείς και αποδέχεσαι βαθιά τα λόγια του Θεού: «Ένας αντίχριστος δεν πρόκειται να αλλάξει· θα εναντιώνεται στον Θεό μέχρι τέλους. Λογικό είναι που δεν τον σώζει ο Θεός· λογικό είναι που ο Θεός δεν εργάζεται σε τέτοιους ανθρώπους. Λογικό είναι που δεν έχει ποτέ διαφώτιση ούτε φως όταν κάνει το καθήκον του και δεν αναπτύσσεται καθόλου· είναι αποφασισμένος να ακολουθήσει τον δικό του δρόμο. Πρόκειται πράγματι για αντίχριστο!» Όταν επαληθεύσεις την ακρίβεια των λόγων του Θεού, σκέφτεσαι μέσα σου: «Τα λόγια του Θεού είναι πράγματι η αλήθεια. Είναι σωστά αυτά τα λόγια. Αμήν!» Τι σημαίνει για σένα το Αμήν που λες; Σημαίνει πως, μέσα απ' τις εμπειρίες σου, κατάφερες να κατανοήσεις ότι τα λόγια του Θεού είναι το κριτήριο για τη μέτρηση όλων των πραγμάτων, ότι τα λόγια του Θεού είναι η αλήθεια και ότι, ακόμα κι όταν παρέλθουν αυτή η εποχή κι αυτή η ανθρωπότητα, τα λόγια του Θεού δεν θα παρέλθουν. Γιατί δεν θα παρέλθουν; Επειδή, στον αιώνα τον άπαντα, η ουσία των αντίχριστων δεν πρόκειται να αλλάξει ποτέ, και τα λόγια του Θεού που εκθέτουν την ουσία των αντίχριστων δεν θα αλλάξουν ποτέ. Αυτή η εποχή θα παρέλθει, αυτή η διεφθαρμένη ανθρωπότητα θα παρέλθει, όμως αυτά τα λόγια του Θεού θα είναι πάντα αλήθεια και γεγονός, κι αυτό δεν μπορεί να το αρνηθεί κανείς. Αυτός είναι ο λόγος του Θεού! Όταν νιώσεις ότι τα λόγια του Θεού ταιριάζουν και έχουν αντιστοιχία με τα γεγονότα που βλέπεις και συναντάς, και η καρδιά σου αποκτήσει επιβεβαίωση, και δεν πρόκειται απλώς για μια αίσθηση ότι τα λόγια του Θεού πρέπει να είναι σωστά ή ότι τα λόγια του Θεού δεν είναι λανθασμένα, αλλά αντ' αυτού το έχεις δει και το έχεις βιώσει προσωπικά, τότε θα σου βγει φυσικά να πεις Αμήν στα λόγια του Θεού. Τότε, αν ρωτήσω ξανά: «Ποιες είναι οι εκδηλώσεις των ανθρώπων που έχουν την ουσία των αντίχριστων;» η βαθύτερη κατανόησή σου θα βγει αμέσως στην επιφάνεια. Δεν θα έχεις απλώς μια εντύπωση, μια φράση που θυμάσαι, ούτε κάποιου είδους επίγνωση ή αντιληπτική γνώση. Θα πεις αμέσως: «Οι αντίχριστοι δεν αποδέχονται σε καμία περίπτωση την αλήθεια και παραμένουν ακλόνητα αμετανόητοι!» Παρότι αυτή η δήλωση δεν έχει και πολύ λογική δομή, παρότι ακούγεται πολύ απότομη και οι άνθρωποι δεν την πιάνουν με την πρώτη, εσύ γνωρίζεις τι σημαίνει επειδή το έχεις βιώσει και το έχεις δει με τα ίδια σου τα μάτια. Οι αντίχριστοι είναι ακριβώς αυτό το άθλιο πράγμα· δεν πρόκειται ποτέ να μετανοήσουν. Αυτά τα λόγια πρέπει να βιώνονται· όποιος δεν τα βιώσει δεν πρόκειται να κερδίσει τίποτα.

2 Οκτωβρίου 2021

ΟΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΩΝ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ (22)

Την προηγούμενη φορά, συναναστραφήκαμε πάνω στη δέκατη τρίτη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών: «Να προστατεύουν τον εκλεκτό λαό του Θεού από την αναστάτωση, την παραπλάνηση, τον έλεγχο των αντίχριστων και τη σοβαρή βλάβη απ' αυτούς, καθώς και να του δώσουν τη δυνατότητα να διακρίνει τους αντίχριστους και να τους απαρνιέται από καρδιάς». Ας ανακεφαλαιώσουμε, λοιπόν: Πάνω σε ποια συγκεκριμένα σημεία που αφορούν το συγκεκριμένο περιεχόμενο της δέκατης τρίτης ευθύνης των επικεφαλής και των εργατών συναναστραφήκαμε; (Συναναστραφήκαμε πάνω σε πέντε σημεία: στην έκθεση, στο κλάδεμα, στην ανάλυση, στον περιορισμό και στην παρακολούθηση.) Αυτά τα πέντε σημεία αποτελούν τις συγκεκριμένες εργασίες που περιλαμβάνει αυτή η ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών· πρόκειται για τις συγκεκριμένες εργασίες που πρέπει να επιτελούν οι επικεφαλής και οι εργάτες ως προς τους αντίχριστους. Και ποιες είναι οι εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής, λοιπόν, όσον αφορά αυτές τις εργασίες; Συναναστραφήκαμε και πάνω σε κάποιες λεπτομέρειες την προηγούμενη φορά; (Ναι.) Οι εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής είναι οι ακόλουθες: Κατ' αρχάς, φοβούνται μήπως προσβάλουν τους άλλους και δεν τολμάνε να αποπέμψουν ούτε να αποβάλουν τους αντίχριστους. Δεύτερον, δεν μπορούν να διακρίνουν τους αντίχριστους. Τρίτον, λειτουργούν ως ομπρέλα προστασίας για τους αντίχριστους. Τέταρτον, δείχνουν ανευθυνότητα απέναντι στον εκλεκτό λαό του Θεού. Και πώς φαίνεται η ανευθυνότητα; Οι ψευδοεπικεφαλής, όταν βρίσκονται αντιμέτωποι με τις διαταράξεις και την παραπλάνηση των αντίχριστων, δεν μπορούν να προστατέψουν τους αδελφούς και τις αδελφές, δεν μπορούν να ξεσκεπάσουν τις κακές πράξεις των αντίχριστων, δεν μπορούν να ξεσκεπάσουν τις πλεκτάνες του Σατανά ούτε μπορούν να κάνουν συναναστροφή σχετικά με την αλήθεια, έτσι ώστε να βοηθήσουν τους αδελφούς και τις αδελφές να διακρίνουν τους αντίχριστους —δεν εκτελούν τέτοιο έργο. Επίσης, όσον αφορά εκείνους που έχουν μικρό ανάστημα και δεν έχουν ικανότητα διάκρισης, τους οποίους παραπλανούν οι αντίχριστοι, οι ψευδοεπικεφαλής όχι μόνο δεν κάνουν καθόλου έργο για να τους επαναφέρουν, αλλά λένε και απάνθρωπα πράγματα, όπως: «Τους άξιζε». Αυτό αποτελεί συγκεκριμένη εκδήλωση ανευθυνότητας, που δείχνει ότι οι ψευδοεπικεφαλής δεν διαθέτουν το παραμικρό αίσθημα φορτίου για το έργο της εκκλησίας. Οι παραπάνω εκδηλώσεις συνιστούν συγκεκριμένες πράξεις και προσεγγίσεις των ψευδοεπικεφαλής, στις περιπτώσεις που οι αντίχριστοι παραπλανούν και αναστατώνουν τον εκλεκτό λαό του Θεού. Η συγκεκριμένη στάση που τηρούν απέναντι σε αυτό το έργο χαρακτηρίζεται από ανευθυνότητα και έλλειψη αφοσίωσης. Προβάλλουν έναν σωρό δικαιολογίες και χρησιμοποιούν έναν σωρό μεθόδους για να δώσουν το πράσινο φως στους αντίχριστους, κι ενεργούν ως ομπρέλα προστασίας για τους αντίχριστους, ενώ δεν καταφέρνουν να προστατέψουν το έργο της εκκλησίας ή τα δικαιώματα και τα συμφέροντα του εκλεκτού λαού του Θεού. Εάν μπορούσαν οι

ψευδοεπικεφαλής να λύσουν αμέσως τέτοια προβλήματα όπως το ότι οι αντίχριστοι αναστατώνουν, παραπλανούν, ελέγχουν και βλάπτουν σοβαρά τον εκλεκτό λαό του Θεού, κι έπειτα να περιορίσουν, να απομονώσουν και να αποπέμψουν ή να αποβάλουν τους αντίχριστους, τότε ο εκλεκτός λαός του Θεού θα προστατευόταν στον μέγιστο βαθμό. Εκείνοι, όμως, ως επικεφαλής, είναι ανίκανοι για το συγκεκριμένο έργο. Από άλλη οπτική, θα μπορούσε να πει κανείς ότι προστατεύουν στα κρυφά τους αντίχριστους και τους ανοίγουν τον δρόμο, έτσι ώστε οι τελευταίοι να συνεχίσουν να παραπλανούν, να ελέγχουν και να βλάπτουν σοβαρά τον εκλεκτό λαό του Θεού, καθώς και να αναστατώνουν την κανονική εκκλησιαστική ζωή και την εκτέλεση των καθηκόντων του εκλεκτού λαού του Θεού. Οι παραπάνω είναι κάποιες από τις διάφορες εκδηλώσεις των ψευδοεπικεφαλής.

Σημείο δέκατο τέταρτο: Να διακρίνουν και να αποπέμψουν ή να αποβάλλουν άμεσα κάθε είδους κακούς ανθρώπους και αντίχριστους (Μέρος πρώτο)

Εφόσον τελειώσαμε τη συναναστροφή σχετικά με τη δέκατη τρίτη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών, η σημερινή μας συναναστροφή θα επικεντρωθεί στη δέκατη τέταρτη. Το περιεχόμενο της δέκατης τέταρτης ευθύνης είναι παρεμφερές κατά κάποιον τρόπο με το περιεχόμενο της δέκατης τρίτης. Το συγκεκριμένο έργο που πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες στο πλαίσιο της δέκατης τέταρτης ευθύνης τους δεν έχει να κάνει μόνο με τους αντίχριστους, αλλά αφορά και τους διάφορους κακούς ανθρώπους, γεγονός που καθιστά το εύρος της πιο μεγάλο σε σχέση με τη δέκατη τρίτη. Προτού αρχίσουμε τη συναναστροφή σχετικά με τη δέκατη τέταρτη ευθύνη, ας διαβάσουμε κατ' αρχάς το περιεχόμενό της. (Η δέκατη τέταρτη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών: «Να διακρίνουν και να αποπέμψουν ή να αποβάλλουν άμεσα κάθε είδους κακούς ανθρώπους και αντίχριστους».) Δεν είναι μακροσκελής αυτή η πρόταση, αλλά όταν αναφερόμαστε στο συγκεκριμένο έργο που πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες, δεν είναι και τόσο απλά τα πράγματα όσο ακούγονται εκ πρώτης όψεως. Ποιες είναι οι συγκεκριμένες ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών που αναφέρει η παραπάνω πρόταση; Σε ποιους απευθύνεται το έργο που πρέπει να εκτελέσουν οι επικεφαλής και οι εργάτες; (Στους διάφορους κακούς ανθρώπους και στους αντίχριστους.) Και ποιο είναι το συγκεκριμένο έργο που πρέπει να κάνουν; (Να τους διακρίνουν άμεσα. Μόλις τους διακρίνουν, πρέπει να τους αποπέμψουν ή να τους αποβάλουν.) Έγκαιρη διάκριση, χωρίς χρονοτριβή· μόλις αναγνωρίσουν τα σημάδια, πρέπει να τους κρίνουν και να τους χαρακτηρίζουν σωστά, και στη συνέχεια να αντιμετωπίζουν τους εμπλεκόμενους μέσω της αποπομπής τους. Για την ακρίβεια, το συγκεκριμένο έργο που πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες απαρτίζεται από δύο εργασίες: να διακρίνουν τους ανθρώπους και να λύνουν τα προβλήματα. Εκ πρώτης όψεως, αυτό μοιάζει πολύ απλό: Αρχικά πρέπει να τους διακρίνουν, και μετά να σχεδιάσουν εγκαίρως λύσεις και μέτρα που θα στοχεύουν στους διάφορους κακούς ανθρώπους και τους

αντίχριστους οι οποίοι πρέπει να αποπεμφθούν ή να αποβληθούν σύμφωνα με τις απαιτήσεις του οίκου του Θεού. Από αυτήν την οπτική, φαντάζει εύκολο να κάνουν καλά αυτό το έργο και να εκπληρώσουν αυτήν την ευθύνη οι επικεφαλής και οι εργάτες, χωρίς ιδιαίτερες δυσκολίες, δεδομένου ότι ο οίκος του Θεού έχει πραγματοποιήσει στο παρελθόν εκτενή συναναστροφή πάνω στις λεπτομέρειες που αφορούν το πώς να διακρίνονται και να αποπέμπονται οι διάφοροι άνθρωποι, και έχει συζητηθεί εκτενώς το θέμα. Εκ πρώτης όψεως, το έργο που περιλαμβάνεται στη δέκατη τέταρτη ευθύνη είναι κατά κάποιον τρόπο παρόμοιο με το συγκεκριμένο περιεχόμενο της δωδέκατης και της δέκατης τρίτης ευθύνης πάνω στις οποίες έχει γίνει ήδη συναναστροφή· στη δέκατη τέταρτη ευθύνη, όμως, το έργο που κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν απευθύνεται μόνο στους αντίχριστους, αλλά και σε διάφορους κακούς ανθρώπους. Με τον τρόπο αυτόν, αυξάνεται το εύρος του ώστε να συμπεριλάβει διάφορα είδη κακών ανθρώπων, πράγμα που απαιτεί συστηματική και συγκεκριμένη συναναστροφή. Λόγω του ότι δεν πρόκειται για τις εκδηλώσεις ενός είδους κακών ανθρώπων, αλλά για διάφορα είδη, στη συναναστροφή μας σχετικά με τη δέκατη τέταρτη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών θα εστιάσουμε στο να προσδιορίσουμε επακριβώς σε ποιους απευθύνεται αυτό το έργο. Αυτό αποτελεί τη μία πτυχή. Επίσης, εκείνο πάνω στο οποίο θα συναναστραφούμε στη συνέχεια με λεπτομέρειες είναι το πώς ακριβώς πρέπει να αντιμετωπίζονται αυτοί οι άνθρωποι —αν πρέπει να περιορίζονται, να απομονώνονται, να αποπέμπονται ή να αποβάλλονται.

Τι είναι εκκλησία

Προτού συναναστραφούμε με λεπτομέρειες σχετικά μ' αυτό το έργο, ας συναναστραφούμε πρώτα πάνω σ' ένα επιμέρους θέμα. Αυτό το επιμέρους θέμα μπορεί να το ξέρετε πολύ καλά ή μπορεί και να πρόκειται για ένα θέμα που δεν το έχετε κατανοήσει και πολύ καλά. Ποιο είναι αυτό το θέμα; Είναι το εξής: «Τι είναι εκκλησία;» Πώς σας ακούγεται αυτό το θέμα; Κάποιοι ίσως να έλεγαν: «Αφού συναναστρέφσαι σχετικά με τις υποχρεώσεις των επικεφαλής και των εργατών, απλώς κάνε συναναστροφή συγκεκριμένα σχετικά μ' αυτό. Για ποιον λόγο να συναναστραφείς πάνω στο τι είναι εκκλησία; Μήπως έχει σχέση με το συγκεκριμένο θέμα;» Εκ πρώτης όψεως, μπορεί να μοιάζει άσχετο και μάλιστα κάποιοι μπορεί να πουν: «Αυτό το θέμα είναι τελείως άσχετο. Γιατί το αναφέρεις για συναναστροφή;» Όποιες σκέψεις κι αν έχετε, αφήστε τις κατά μέρος και αναλογιστείτε πρώτα τι είναι εκκλησία. Μόλις συναναστραφούμε ξεκάθαρα πάνω στον ορισμό αυτής της λέξης, πάνω στον όρο «εκκλησία», θα καταλάβετε για ποιον λόγο συναναστρεφόμαστε πάνω σ' αυτό το θέμα.

I. Διάφορες ερμηνείες του όρου «εκκλησία»

Για να συναναστραφούμε σχετικά με το τι είναι εκκλησία, πρέπει να δώσουμε μια ξεκάθαρη και ακριβή εξήγηση του όρου «εκκλησία»: πρέπει να επικοινωνήσουμε τον συγκεκριμένο και ακριβή ορισμό του όρου «εκκλησία». Πρώτα πρώτα, μπορείτε να

συζητήσετε πώς καταλαβαίνετε και αντιλαμβάνεστε τον όρο «εκκλησία». Τι είναι εκκλησία; Ας το εξηγήσουμε στην αρχή θεωρητικά και ας περάσουμε μετά σε έναν ορισμό πιο συγκεκριμένο και σχετικά πρακτικό. (Η δική μου ερμηνεία είναι ότι εκκλησία ονομάζεται το μέρος όπου συναθροίζονται αδελφοί και αδελφές που πιστεύουν ειλικρινά στον Θεό και επιδιώκουν την αλήθεια για να εκδηλώσουν τη λατρεία τους προς τον Θεό.) Αυτός ο ορισμός αναφέρεται στο τι μέρος είναι η εκκλησία· ουσιαστικά πρόκειται για μια χειροπιαστή, υλική οντότητα. Αυτός είναι ένας θεωρητικός ορισμός. Είναι ακριβής αυτός ο ορισμός; Μήπως έχει κάποιες ανακρίβειες; Από θεωρητική άποψη, ο παραπάνω ορισμός είναι αποδεκτός. Μπορεί κανείς να προσθέσει κάτι ακόμα; (Θα προσθέσω εγώ. Χάρη στην εμφάνιση και το έργο του Θεού, καθώς και στο ότι Αυτός έχει εκφράσει την αλήθεια, υπάρχει μια ομάδα ανθρώπων που ακολουθεί τον Θεό· αυτοί στο σύνολό τους απαρτίζουν αυτό που ονομάζεται εκκλησία.) Ο ορισμός αυτός περιγράφει τι σύνολο αποτελεί η εκκλησία. Είναι επίσης ένας επίσημος, θεωρητικός ορισμός. (Θα συμπληρώσω ότι αυτή η ομάδα ανθρώπων έχει το έργο του Αγίου Πνεύματος και, όταν αυτοί συναθροίζονται για να διαβάσουν τα λόγια του Θεού, υπάρχει η διαφώτιση του Αγίου Πνεύματος, κι οι άνθρωποι αυτοί μπορούν να κάνουν πράξη την αλήθεια και να αναπτυχθούν στη ζωή. Η εκκλησία είναι μια συνάθροιση τέτοιων ανθρώπων.) Με την προσθήκη αυτήν στον ορισμό της εκκλησίας περιγράφεται τι είδους συνάθροιση είναι· εκείνο που προσδιορίζει αυτήν τη συνάθροιση είναι ότι τρώνε και πίνουν τα λόγια του Θεού, ότι έχουν το έργο του Αγίου Πνεύματος και ότι αναπτύσσονται στη ζωή. Κι αυτός ο ορισμός της εκκλησίας είναι ουσιαστικά ένας επίσημος, θεωρητικός ορισμός. Έχετε να συμπληρώσετε τίποτα άλλο; (Πρόκειται για μια ομάδα ανθρώπων που υιοθετεί τα λόγια του Θεού ως αρχή της άσκησης, και την οποία κυβερνούν η αλήθεια και ο Χριστός. Η ομάδα αυτή μπορεί να βιώσει το έργο του Θεού, να αποδεχτεί την αλήθεια, να αναπτυχθεί στη ζωή και να σωθεί. Μια τέτοια ομάδα ονομάζεται εκκλησία.) Αυτή η «ομάδα» ταυτίζεται με το «σύνολο» που αναφέρθηκε πριν από λίγο. Έχετε να προσθέσετε τίποτε άλλο; Αν δεν έχετε να προσθέσετε τίποτε άλλο, τότε μπορείτε να επαναλάβετε τις τέσσερις ερμηνείες που αναφέρθηκαν παραπάνω· με άλλα λόγια, ποιος ακριβώς θεωρούσες ότι είναι ο ορισμός της εκκλησίας από τότε που πρωτοπίστεψες στον Θεό μέχρι τώρα. Πρέπει να είναι εύκολο να το ορίσεις θεωρητικά, έτσι δεν είναι; Για παράδειγμα, ένα σύνολο ανθρώπων που ακολουθούν και λατρεύουν ειλικρινά τον Θεό μπορεί να αποκαλείται εκκλησία· ή μια ομάδα που ακολουθεί το θέλημα του Θεού, επιδιώκει να υποταχθεί στον Θεό και Τον λατρεύει μπορεί να αποκαλείται εκκλησία· ή μια ομάδα που έχει το έργο του Αγίου Πνεύματος, την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος και την παρουσία του Θεού, και είναι σε θέση να λατρεύει τον Θεό, μπορεί να αποκαλείται εκκλησία. Όλα αυτά δεν αποτελούν θεωρητικούς ορισμούς της εκκλησίας; (Ναι.) Καταλαβαίνετε και γνωρίζετε όλοι σας το περιεχόμενο αυτών των χαρακτηριστικών που διαμορφώνουν τον ορισμό της εκκλησίας, έτσι δεν είναι; (Ναι.) Ε, τότε, επαναλάβετε το. (Η λέξη «εκκλησία» αναφέρεται σε ένα σύνολο ανθρώπων που πιστεύουν ειλικρινά στον Θεό και ακολουθούν τον Χριστό. Μια αληθινή εκκλησία έχει το έργο του Αγίου Πνεύματος

και την καθοδήγηση του Θεού· την κυβερνούν ο Χριστός και η αλήθεια, ενώ εκεί οι ακόλουθοι του Θεού τρώνε και πίνουν τα λόγια του Θεού, βιώνουν το έργο του Θεού και έχουν ζωή-είσοδο. Αυτή είναι η αληθινή εκκλησία. Η εκκλησία διαφέρει από τις θρησκευτικές κοινότητες. Η εκκλησία δεν ασχολείται με θρησκευτικές τελετουργίες ούτε με εξωτερικές μορφές λατρείας του Θεού.) Ουσιαστικά έτσι ορίζεται θεωρητικά η εκκλησία. Για παράδειγμα, όταν ορίζεται η εκκλησία ως ένα μέρος όπου συναθροίζονται άνθρωποι τους οποίους έχει καλέσει ο Θεός ή όταν ορίζεται η εκκλησία ως ένα σύνολο ανθρώπων που πιστεύουν ειλικρινά στον Θεό, Τον ακολουθούν, υποτάσσονται σε Αυτόν και Τον λατρεύουν ή όταν ορίζεται η εκκλησία ως μια συνάθροιση ανθρώπων τους οποίους έχει καλέσει ο Θεός και ούτω καθεξής, όλοι αυτοί οι χαρακτηρισμοί αντικατοπτρίζουν κάποιες βασικές ερμηνείες ή ορισμούς της εκκλησίας από διάφορες ομάδες πιστών. Ας μην επεκταθούμε στο πώς ακριβώς ορίζουν την εκκλησία οι διάφορες θρησκείες και τα διάφορα δόγματα —για εμάς που ακολουθούμε τον Θεό, πώς ορίζεται η εκκλησία; Δεν είναι τίποτα παραπάνω από μια ομάδα ανθρώπων που πιστεύουν ειλικρινά στον Θεό, έχουν το έργο του Αγίου Πνεύματος, έχουν την καθοδήγηση του Θεού, και μπορούν να τρώνε και να πίνουν τα λόγια του Θεού, επιδιώκουν την αλήθεια, επιδιώκουν την υποταγή στον Θεό και Τον λατρεύουν. Είτε την ορίσει κανείς ως μέρος, ως σύνολο, ως συνάθροιση, ως ομάδα, ως κοινότητα, είτε ως οτιδήποτε άλλο —όποιος όρος κι αν χρησιμοποιηθεί— τα χαρακτηριστικά που διαμορφώνουν τον ορισμό είναι κατά βάση αυτά. Αν κρίνουμε από τη βασική κατανόηση που έχουν οι άνθρωποι για την εκκλησία, από τα χαρακτηριστικά που χρησιμοποιείτε για να ορίσετε τον όρο «εκκλησία», είναι προφανές ότι μόλις ακολουθήσουν οι άνθρωποι τον Θεό και καταλάβουν κάποιες αλήθειες, δεν αντιλαμβάνονται πια την εκκλησία ως μια συνηθισμένη κοινότητα ή ομάδα. Αντίθετα, είναι κάτι που έχει σχέση με την ειλικρινή πίστη στον Θεό, με το να διαβάσει κανείς τα λόγια του Θεού, με το να έχει το έργο του Αγίου Πνεύματος και με το να μπορεί να υποτάσσεται στον Θεό και να Τον λατρεύει, ή έχει σχέση με πτυχές που αφορούν τη ζωή-είσοδο, την αλλαγή διάθεσης, την κατάθεση μαρτυρίας για τον Θεό και άλλα. Από αυτήν την οπτική, από τη στιγμή που άρχισε ο Θεός να κάνει το έργο Του, οι περισσότεροι άνθρωποι έχουν κατανοήσει και αντιληφθεί πιο βαθιά και συγκεκριμένα τον όρο «εκκλησία»· ο τρόπος που τον κατανοούν εναρμονίζεται περισσότερο με την ιδέα του Θεού για το τι είναι η εκκλησία. Παύει πλέον να είναι κάτι απλό, όπως ένα κτίριο, μια κοινωνική κοινότητα, μια μονάδα διοίκησης, ένας θεσμός ή οτιδήποτε άλλο· αντίθετα, έχει να κάνει με πράγματα όπως η πίστη στον Θεό, τα λόγια του Θεού, η αλήθεια και η λατρεία του Θεού.

II. Τι αξία έχει η ύπαρξη μιας εκκλησίας και τι έργο κάνει

Δεν θα βγάλουμε αυτήν τη στιγμή βιαστικά συμπεράσματα σχετικά με τη συγκεκριμένη έννοια και τον συγκεκριμένο ορισμό της εκκλησίας. Αφού έχετε τη βασική έννοια του όρου «εκκλησία» ή τον ορισμό της, άραγε έχετε ξεκαθαρίσει κάποια πράγματα, όπως την αξία της ύπαρξης μιας εκκλησίας, το έργο που συντελείται από την

ύπαρξη μιας εκκλησίας και τον ρόλο που διαδραματίζει μια εκκλησία ανάμεσα στους ανθρώπους; Έχει σχέση το περιεχόμενο αυτών των πτυχών και με τον ορισμό της εκκλησίας; Με λίγα λόγια, αυτά που κάνει μια εκκλησία αποτελούν την αξία της ύπαρξής της. Ας πάρουμε για παράδειγμα ένα σπίτι —ποιος είναι ο σκοπός αυτού του σπιτιού; Ποια είναι η αξία και η σημασία που έχει για όσους ζουν μέσα σ' αυτό και το χρησιμοποιούν; Αν μη τι άλλο, προσφέρει καταφύγιο από τον αέρα και τη βροχή, κι αυτή είναι μια από τις πτυχές της αξίας του· μια άλλη πλευρά της αξίας του είναι ότι, όταν είσαι εξουθενωμένος και κουρασμένος, όταν δεν έχεις πού να πας, το σπίτι είναι ένα μέρος στο οποίο μπορείς να ξεκουραστείς και να βρεις γαλήνη και ευχαρίστηση. Αυτό το μέρος λέγεται σπίτι, αλλά για σένα τι λειτουργία επιτελεί; Προσφέρει καταφύγιο από τον αέρα και τη βροχή, ξεκούραση και χαλάρωση, τη δυνατότητα να απολαμβάνεις την ελευθερία σου, και πάει λέγοντας· οι λειτουργίες αυτές συνιστούν την αξία που έχει για σένα αυτό το σπίτι. Πάμε πάλι, λοιπόν: ποιος είναι ο ρόλος μιας εκκλησίας; Τι αξία και σημασία έχει η δημιουργία και η ύπαρξή της; Με λίγα λόγια, τι ακριβώς κάνει μια εκκλησία, τι ρόλο παίζει; Το έχετε ξεκαθαρίσει αυτό; Ποιο συγκεκριμένο έργο ή ποιο είδος έργου οφείλει να κάνει μια εκκλησία, και πού πρέπει να εκτείνεται το πεδίο δράσης της, για να μπορεί να αποκαλείται εκκλησία, για να μπορέσει αυτό το έργο να είναι εκείνο που θα πρέπει να κάνει μια πραγματική εκκλησία; Αυτό είναι ένα μέρος του συγκεκριμένου περιεχομένου για το οποίο πρέπει να γίνει συναναστροφή ως προς τον ορισμό της εκκλησίας. Κατ' αρχάς, τι ακριβώς έργο κάνει μια εκκλησία; (Κατά κύριο λόγο, διαδίδει τα λόγια του Θεού, μαρτυρά περί του έργου του Θεού και διαδίδει το ευαγγέλιο, δίνοντας έτσι σε περισσότερους ανθρώπους την ευκαιρία να προσέλθουν ενώπιον του Θεού και να αποδεχτούν τη σωτηρία Του.) Είναι συγκεκριμένη αυτή η εργασία; (Ναι.) Αυτό αποτελεί τη σημασία της ύπαρξης μιας εκκλησίας και είναι μία από τις συγκεκριμένες εργασίες που πρέπει να κάνει, αλλά δεν είναι η μόνη. Το να διαδίδει τα λόγια του Θεού και να μαρτυράει περί του έργου του Θεού αποτελεί μια συγκεκριμένη εργασία. Ποιος είναι υπεύθυνος για αυτήν την εργασία; Η εκάστοτε ευαγγελική ομάδα. Τι άλλο έργο κάνει η εκκλησία; (Οργανώνει τους αδελφούς και τις αδελφές ώστε να συναθροίζονται, να τρώνε και να πίνουν τα λόγια του Θεού, αλλά και να συναναστρέφονται σχετικά με τα λόγια του Θεού, ώστε να κατανοούν συνεχώς την αλήθεια και να κάνουν κανονικά τα καθήκοντά τους.) Αυτή η συγκεκριμένη εργασία είναι η καθοδήγηση των ανθρώπων ώστε να τρώνε και να πίνουν τα λόγια του Θεού, να κατανοούν την αλήθεια και να κάνουν κανονικά τα καθήκοντά τους. Η διάδοση των λόγων του Θεού αποτελεί μεγάλη και σημαντική εργασία για μια εκκλησία. Η καθοδήγηση των ανθρώπων ώστε να τρώνε και να πίνουν τα λόγια του Θεού, να κατανοούν την αλήθεια και να κάνουν κανονικά τα καθήκοντά τους αποτελεί το βασικότερο έργο μιας εκκλησίας· αυτό διευθύνεται εκ των έσω. Αυτές οι δύο εργασίες, η μία εξωτερική και η άλλη εσωτερική, αποτελούν το έργο που προκύπτει από την ύπαρξη μιας εκκλησίας. Μπορεί κιόλας να πει κανείς ότι αυτά αποτελούν τις δύο σημαντικές εργασίες που θα πρέπει να εκτελέσει μια εκκλησία. Υπάρχουν άλλες; (Άλλη μία εργασία είναι να καθοδηγεί τους ανθρώπους να βιώσουν

την κρίση του Θεού, ώστε να καθαρθούν και να καταφέρουν να αλλάξουν τη διάθεσή τους.) Αυτό αποτελεί μια συγκεκριμένη εσωτερική εργασία της εκκλησίας. Όλες αυτές οι εργασίες που έχετε αναφέρει αντιπροσωπεύουν ουσιαστικά αυτά που πρέπει να κάνει μια εκκλησία. Το να βιώνει κανείς το έργο του Θεού, όπως το να βιώνει διάφορα περιβάλλοντα, να βιώνει την κρίση, την παιδεία, το κλάδεμα και ούτω καθεξής, να καταφέρνει τελικά να αλλάξει τη διάθεσή του και να φτάνει στη σωτηρία, αποτελεί μια συγκεκριμένη εργασία. Αυτό το αποτέλεσμα και αυτόν τον αντίκτυπο στους ανθρώπους έχει η δημιουργία και η ύπαρξη μιας εκκλησίας. Το έργο της διάδοσης των λόγων του Θεού και της μαρτυρίας περί του Θεού δεν το κάνει μόνο η ευαγγελική ομάδα· γίνεται και μέσα από διάφορα άρθρα βιωματικής μαρτυρίας, ύμνους, διάφορα βίντεο και ταινίες και άλλα τέτοια, τα οποία αποτελούν κι αυτά συγκεκριμένο περιεχόμενο και προγράμματα που συμπεριλαμβάνονται στο έργο της διάδοσης των λόγων του Θεού. Επίσης, υπάρχουν εργασίες που έχουν σχέση με την εκκλησιαστική ζωή: το να τρώει και να πίνει κανείς τα λόγια του Θεού για να καταλάβει την αλήθεια, να μπορέσει να υποταχθεί στον Θεό και να Τον γνωρίσει, καθώς και να βιώσει το έργο του Θεού και τα διάφορα περιβάλλοντα που έχει διαμορφώσει ο Θεός μέσα από τη διαδικασία της εκτέλεσης των καθηκόντων, ώστε να καταφέρει να αλλάξει τη διάθεσή του και να φτάσει στη σωτηρία. Αυτές είναι διάφορες εργασίες που προκύπτουν με βάση την ύπαρξη μιας εκκλησίας μόλις αυτή δημιουργηθεί. Εκτός από αυτές τις κύριες εργασίες, υπάρχουν και άλλες δευτερεύουσες; Ποιες είναι οι δευτερεύουσες εργασίες; Πρόκειται για έργο που δεν είναι τόσο σημαντικό ή αφορά γενικές υποθέσεις, το οποίο, ωστόσο, δεν παύει να προσφέρει κάποια οφέλη στον εκλεκτό λαό του Θεού ως προς την επιδίωξη της αλήθειας και την εκτέλεση των καθηκόντων του· το έργο αυτό μπορεί να ασκήσει θετική επιρροή στους ανθρώπους ως προς την ανάπτυξη της ζωής τους και τη μεταβολή των απόψεών τους για τα ζητήματα. Άραγε, σε ιδιαίτερες περιστάσεις, το έργο των γενικών υποθέσεων που αφορά τη σωματική επιβίωση των ανθρώπων και το οποίο προκύπτει από το έργο της εκκλησίας μετράει ως απαραίτητο έργο μιας εκκλησίας; Για παράδειγμα, η γεωργία, η εκτροφή ζώων και οι υπόλοιπες δραστηριότητες που εξασφαλίζουν κάποια αναγκαία τρόφιμα για αυτούς που κάνουν τα καθήκοντά τους μετράνε ως βασικό έργο μιας εκκλησίας; (Όχι.) Και η εξασφάλιση ηλεκτρονικών υπολογιστών, εξοπλισμού και άλλων πραγμάτων για αυτούς που κάνουν τα καθήκοντά τους; Αυτά μήπως μετράνε ως βασικό έργο μιας εκκλησίας; (Όχι.) Και τότε σε τι αφορά το βασικό έργο μιας εκκλησίας; Εδώ αναφέρεται ο ορισμός της εκκλησίας. Οι ορισμοί που δώσατε προηγουμένως για την εκκλησία ήταν καλοί· έμεινα πολύ ικανοποιημένος από αυτούς, διότι τα χαρακτηριστικά που διαμόρφωσαν τους ορισμούς σας αφορούν ανώτερες αλήθειες, όπως είναι η ζωή-είσοδος των ανθρώπων, το να πιστεύουν αληθινά στον Θεό και το να Τον ακολουθούν, το να γνωρίζουν τον Θεό, ακόμα και το να πετύχουν αλλαγή διάθεσης, να υποτάσσονται στον Θεό και να λατρεύουν τον Θεό. Με βάση αυτό το σημείο, η ύπαρξη μιας εκκλησίας δεν αποσκοπεί σε καμία περίπτωση σε θέματα που έχουν να κάνουν με τη σαρκική ζωή και με τα συμφέροντα των ανθρώπων, όπως το να τους κρατάει ζεστούς και χορτάτους,

να τους διατηρεί υγιείς ή να φροντίζει για το μέλλον τους. Η εκκλησία δεν υπάρχει για να υποστηρίξει τη σωματική επιβίωση των ανθρώπων ούτε για να δίνει στους ανθρώπους την ευκαιρία να απολαμβάνουν καλύτερα τη σαρκική ζωή. Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Αυτό δεν είναι σωστό. Τα λόγια του Θεού αναφέρουν τη σωματική μας ζωή και την επιβίωσή μας, και μας λένε να μάθουμε κάποιες σύγχρονες τέχνες και γνώσεις για να παραμείνουμε υγιείς. Αυτά δεν έχουν σχέση με την επιβίωσή μας;» Αυτά θεωρούνται το βασικό έργο μιας εκκλησίας; (Όχι.) Αφού η εκκλησία αποτελείται από πιστούς στον Θεό και αφού η ζωή των ανθρώπων είναι φυσικό να σχετίζεται με το φαγητό, τα ρούχα, τη στέγη, το μεταφορικό μέσο και τις καθημερινές ανάγκες, η εκκλησία βοηθά περιστασιακά τους ανθρώπους να λύσουν αυτά τα προβλήματα. Αφού λυθούν όλα αυτά, οι άνθρωποι σκέφτονται: «Η εκκλησία είναι υπεύθυνη και για τις καθημερινές μας ανάγκες. Αυτό είναι το σύνηθες έργο της εκκλησίας και το ουσιαστικό της έργο». Δεν αποτελεί παρανόηση αυτό; (Ναι.) Και πού οφείλεται αυτή η παρανόηση; (Δεν έχουν ξεκαθαρίσει ποιο είναι το βασικό έργο μιας εκκλησίας.) Γιατί δεν το έχουν ξεκαθαρίσει αυτό ακόμα και τώρα; Μήπως έχουν κάποιο πρόβλημα κατανόησης; (Ναι.) Γιατί έχουν πρόβλημα κατανόησης; Αυτό είναι θέμα επιπέδου. Τελικά, το πρόβλημα είναι ότι έχουν χαμηλό επίπεδο.

Μόλις τώρα αναφέρθηκαν τρία σημεία που αφορούν το βασικό έργο μιας εκκλησίας: Το πρώτο είναι η κατάθεση μαρτυρίας στα λόγια του Θεού και η διάδοσή τους. Ένα ακόμα είναι να καθοδηγεί τους ανθρώπους να τρώνε και να πίνουν τα λόγια του Θεού, να εισέρχονται στην πραγματικότητα των λόγων του Θεού, αλλά και να τους βοηθάει να καταλαβαίνουν την αλήθεια, να κάνουν πράξη τα λόγια του Θεού και να εκτελούν καλύτερα τα καθήκοντά τους. Κι ένα ακόμα είναι να καθοδηγεί τους ανθρώπους ώστε να βιώσουν το έργο του Θεού, να βιώσουν την κυριαρχία του Θεού και να αποβάλουν τη διεφθαρμένη τους διάθεση, για να καταφέρουν να αλλάξουν τη διάθεσή τους με βάση την κατανόηση των λόγων του Θεού. Όλα αυτά στόχο έχουν να φτάσουν οι άνθρωποι στη σωτηρία. Τα πήγατε πολύ καλά στο να βρείτε αυτά τα τρία σημεία· αποτελούν το έργο που χρειάζεται να κάνει μια εκκλησία, αλλά και την αξία και τη σημασία της ύπαρξης μιας εκκλησίας τόσο για την ανθρωπότητα όσο και για τα μέλη της εκκλησίας και για τον εκλεκτό λαό του Θεού. Δεν είναι, όμως, μόνο αυτά. Για ξανασκεφτείτε, πέρα από αυτές τις βασικές εργασίες, τι άλλα βασικά οφέλη κερδίζουν οι άνθρωποι εκτός από το να βιώνουν αυτό το έργο που εκτελούν οι εκκλησίες; (Οι άνθρωποι μαθαίνουν να διακρίνουν διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα.) Η απάντηση να διακρίνουν διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα πλησιάζει κάπως· έχει να κάνει με το βασικό έργο μιας εκκλησίας. Όταν μιλάμε για το βασικό έργο, αναφερόμαστε στις αντιπροσωπευτικές εργασίες. Αυτά για τα οποία συναναστραφήκαμε μόλις τώρα αποτελούν τα θετικά πράγματα που κερδίζουν οι άνθρωποι ή ένα μέρος του έργου που επιτελούν οι εκκλησίες, στα οποία οι άνθρωποι μετέχουν ή τα οποία βιώνουν. Εκτός από αυτές τις βασικές εργασίες, μια άλλη πτυχή της αξίας της ύπαρξης μιας εκκλησίας είναι να βοηθάει τους ανθρώπους να καταλάβουν την ανθρωπότητα, τον κόσμο και την επιρροή του σκότους. Άραγε, είναι κι αυτή μια βασική εργασία της εκκλησίας πέρα από τις τρεις

εργασίες για τις οποίες κάνατε συναναστροφή; Είναι κι αυτή μια συγκεκριμένη εργασία; (Ναι.) Αν τη συγκρίνουμε με τις τρεις πρώτες εργασίες, αυτή θεωρείται δευτερεύουσα. Για ποιον λόγο θεωρείται δευτερεύουσα; Γιατί πρόκειται για ένα αποτέλεσμα που το επιτυγχάνουν οι άνθρωποι βιώνοντας τις τρεις πρώτες εργασίες· το πετυχαίνει κανείς αν βιώνει το έργο του Θεού, αν τρώει και πίνει τα λόγια του Θεού, αν κατανοεί την αλήθεια, αν κατανοεί τη διεφθαρμένη διάθεσή του και αν γνωρίζει τον Θεό. Αποτέλεσμα; Οι άνθρωποι κατανοούν τελικά αυτήν τη μοχθηρή ανθρωπότητα, αυτόν τον σκοτεινό κόσμο, αλλά και την επιρροή του σκότους. Άραγε, τώρα, έχει επιτευχθεί έστω και εν μέρει αυτό το αποτέλεσμα; (Ναι.) Αυτή δεν είναι η αξία της ύπαρξης μιας εκκλησίας; Αυτή δεν είναι, άραγε, μια λειτουργία και ένα αποτέλεσμα που θα πρέπει να έχει η ύπαρξη μιας εκκλησίας γι' αυτούς που ακολουθούν τον Θεό; (Ναι.) Αφενός, έχει αυτό το αντικειμενικό αποτέλεσμα· αφετέρου, οι εκκλησίες επιτελούν, επίσης, αυτό το έργο με θετικό και ενεργό τρόπο. Ποια είναι τα συγκεκριμένα προγράμματα που περιλαμβάνει αυτό το έργο; Για παράδειγμα, οι ταινίες για τον εκλεκτό λαό του Θεού που βιώνει συλλήψεις και βασανιστήρια. Αυτές, πρώτα πρώτα, αποτελούν μαρτυρίες που δημιουργούν εκείνοι που ακολουθούν τον Θεό όταν δέχονται τις άγριες διώξεις του Σατανά· δεύτερον, εκθέτουν το γεγονός ότι αυτή η μοχθηρή ανθρωπότητα, αυτός ο σκοτεινός κόσμος και οι σκοτεινές επιρροές αντιστέκονται στον Θεό και στην αλήθεια, αλλά και καταδικάζουν τον Θεό και την αλήθεια· εκθέτουν, επίσης, και τις διάφορες μεθόδους με τις οποίες διώκουν άγρια όσους ακολουθούν τον Θεό. Οι ταινίες, καθώς εκθέτουν όλα αυτά τα πράγματα, βοηθούν τους ανθρώπους να κατανοήσουν την ανθρωπότητα, τον κόσμο και την επιρροή του σκότους από τη συγκεκριμένη οπτική. Κάποιοι λένε: «Τι εννοείς να “κατανοήσουν την ανθρωπότητα και τον κόσμο”;» Εσείς όλοι τι λέτε να σημαίνει αυτό; (Να κατανοήσουν ότι το σκοτάδι και η μοχθηρία της ανθρωπότητας και του κόσμου, καθώς και να κατανοήσουν την ουσία όλων των ανθρώπων ως εχθρούς του Θεού.) Σωστά. Σημαίνει να κατανοήσουν ότι η μοχθηρία και το σκοτάδι της ανθρωπότητας, να κατανοήσουν το άσχημο πρόσωπο και την πραγματική όψη όλων των ανθρώπων ως εχθρών του Θεού. Τα βίντεο με θέμα τα βασανιστήρια ή οι προσωπικές βιωματικές μαρτυρίες αποτελούν συγκεκριμένα παραδείγματα αυτού του έργου που κάνουν οι εκκλησίες. Επιπλέον, εκθέτουν την παραδοσιακή κουλτούρα, τις ηθικές απόψεις των ανθρώπων, τις σκέψεις συγκεκριμένων εθνοτικών ομάδων ή φυλών, καθώς και τα παραδοσιακά δόγματα του ταοϊσμού και του κομφουκιανισμού στην Κίνα, κάποιες ψευδείς αλήθειες, αλλά και τους κανόνες και την ανατροφή μέσα στην οικογένεια που δεσμεύουν τους ανθρώπους και περιορίζουν τις σκέψεις τους —με τι σκοπό τα εκθέτει όλα αυτά; Σε ποια κατηγορία του έργου υπάγεται αυτό; Άραγε, το περιεχόμενο που έχω αναλύσει στο παρελθόν στην ιστορία «Κοιμάται στα χαμόκλαδα και πίνει χολή» δεν αποτελεί μέρος της κατανόησης του κόσμου, της ανθρωπότητας και της επιρροής του σκότους; (Ναι.) Πρόκειται για ένα παράδειγμα από το συγκεκριμένο περιεχόμενο αυτού του έργου. Άρα, το έργο αυτό είναι και μια συγκεκριμένη εργασία που θα πρέπει να εκτελεί η εκκλησία. Ανακεφαλαιώνοντας, το έργο μιας εκκλησίας είναι, από τη μία, να

καθοδηγήσει τους ανθρώπους θετικά να εισέλθουν στην αλήθεια-πραγματικότητα μέσα από την αλήθεια, και να τους οδηγήσει στην επίτευξη της υποταγής στον Θεό. Από μία άλλη άποψη, είναι να εκθέσει τον σατανικό, σκοτεινό κόσμο, να εκθέσει τις διάφορες εχθρικές ενέργειες του Σατανά απέναντι στην αλήθεια και τον Θεό, και να εκθέσει τις κακές τάσεις που επικρατούν στην ανθρώπινη κοινωνία, τις διάφορες ιδέες και αντιλήψεις της διεφθαρμένης ανθρωπότητας, καθώς και τις αιρέσεις της, τις πλάνες της και τα συναφή, έτσι ώστε να καταλάβουν οι άνθρωποι την αληθινή φύση και την αληθινή ουσία αυτής της μοχθηρής εποχής. Αυτό δεν είναι το βασικό έργο μιας εκκλησίας; (Ναι.) Εδώ που τα λέμε, εσείς έχετε κερδίσει ήδη πολλά πράγματα από το έργο της εκκλησίας και έχετε αποκτήσει σημαντικά οφέλη. Όσον αφορά τους ανθρώπους που βρίσκονται στην εκκλησία, είτε μιλάμε για εκείνους που ενδιαφέρονται για την αλήθεια, είτε για εκείνους που δεν ενδιαφέρονται για την αλήθεια, μετά από τρία με πέντε χρόνια που ακολουθούν τον Θεό, κατά τη διάρκεια των οποίων συμμετέχουν σε συναθροίσεις όπου συναναστρέφονται σχετικά με την αλήθεια, προσεύχονται διαβάζοντας τα λόγια του Θεού, αλλά και βιώνουν διώξεις και δυσφήμιση από άπιστους, τις διαταράξεις κακών ανθρώπων και αντίχριστων, αλλά και κάθε είδους άλλων ανθρώπων, γεγονότων και πραγμάτων, θα φτάσουν, χωρίς να το συνειδητοποιήσουν, στο σημείο να μπορούν να διακρίνουν και να κατανοήσουν αυτόν τον σκοτεινό κόσμο, τη μοχθηρή ανθρωπότητα, τις κυβερνητικές αρχές και τη σκοτεινή επιρροή ολόκληρου του κόσμου. Αυτά τα κέρδη αποκτούν. Και πώς προκύπτουν αυτά τα κέρδη; Προκύπτουν από την ύπαρξη των εκκλησιών; Προκύπτουν από το έργο που κάνουν οι εκκλησίες; (Ναι.) Απ' τη μία, οι άνθρωποι έχουν κατανοήσει κάπως τα λόγια, το έργο και τη διάθεση του Θεού· και απ' την άλλη, έχουν αποκτήσει και κάποια σχετική επίγνωση και διάκριση για τον κόσμο, την ανθρωπότητα και την επιρροή του σκότους. Για να καταφέρουν οι άνθρωποι να φτάσουν στη σωτηρία, θα πρέπει να πετύχουν τα αποτελέσματα και τις θετικές επιδράσεις αυτών των δύο κερδών.

Μπορούμε να συνοψίσουμε το έργο μιας εκκλησίας ως εξής: διαδίδει τα λόγια και το έργο του Θεού και μαρτυρεί περί αυτών, αλλά και καθοδηγεί τους ανθρώπους να τρώνε και να πίνουν τα λόγια του Θεού, ώστε να καταλαβαίνουν την αλήθεια, να κάνουν πράξη τα λόγια του Θεού και να κάνουν καλύτερα τα καθήκοντά τους. Επίσης, με την προϋπόθεση ότι κατανοούν την αλήθεια, οι άνθρωποι μπορούν να βιώσουν το έργο του Θεού, να αποβάλουν τις διεφθαρμένες διαθέσεις τους και να καταφέρουν να αλλάξουν τη διάθεσή τους. Πέρα από αυτές τις τρεις πτυχές, το έργο βοηθά τους ανθρώπους να καταλάβουν τη μοχθηρή ανθρωπότητα, τον σκοτεινό κόσμο και την επιρροή του σκότους. Αν και δεν περιλαμβάνει πολλά προγράμματα το έργο μιας εκκλησίας, το συγκεκριμένο περιεχόμενο είναι τεράστιο. Ολόκληρο το περιεχόμενο συνδέεται με τα λόγια του Θεού, με την αλήθεια, με την απαλλαγή από τις διεφθαρμένες διαθέσεις του καθενός και με την υποταγή στον Θεό· ασφαλώς, συνδέεται ακόμα περισσότερο με τη σωτηρία. Αυτή ακριβώς είναι η λειτουργία μιας εκκλησίας και η αξία της ύπαρξής της. Κάθε πτυχή του έργου της εκκλησίας έχει άμεση σχέση με τη ζωή-είσοδο του εκλεκτού

λαού του Θεού, καθώς αφορά το πώς αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι τα λόγια του Θεού, τη στάση τους απέναντι στον Θεό, τη σωτηρία τους, καθώς και τις απόψεις και τις στάσεις τους απέναντι στον κόσμο, στην ανθρωπότητα και στην επιρροή του σκότους. Με δυο λόγια, η ύπαρξη μιας εκκλησίας έχει άμεση σύνδεση με τον καθέναν, ενώ το έργο που επιτελεί μια εκκλησία, όπως και η αξία και η σημασία της ύπαρξής της, είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με κάθε άνθρωπο που αποδέχεται τη σωτηρία του Θεού.

Μετά τη συναναστροφή σχετικά με το συγκεκριμένο έργο που πρέπει να κάνει μια εκκλησία, ας μιλήσουμε για τους άστοχους ορισμούς και απόψεις που έχουν οι άνθρωποι όσον αφορά τον όρο «εκκλησία» αλλά και τη σημασία της ύπαρξης μιας εκκλησίας. Κατ' αρχάς, οι άνθρωποι θεωρούν την εκκλησία ως ένα μέρος που προσφέρει σχετική παρηγοριά, ένα μέρος γεμάτο ζεστασιά και λιακάδα, ένα μέρος σχετικά φιλικό χωρίς συγκρούσεις, πολέμους, σκοτωμούς ή αιματοχυσίες —ένα ιδανικό μέρος το οποίο οι άνθρωποι λαχταρούν στην καρδιά τους, γεμάτο ευτυχία. Εδώ, δεν υπάρχουν ζήλια ούτε έριδες, δεν υπάρχουν συνωμοσίες, κακές τάσεις ή άλλα φαινόμενα που υπάρχουν στον άπιστο κόσμο. Θεωρείται ένα ιδανικό λιμάνι όπου οι άνθρωποι μπορούν να αγκυροβολήσουν την καρδιά τους. Όσο όμορφες κι αν είναι οι φαντασιοκοπίες των ανθρώπων σχετικά με τον όρο «εκκλησία», σε γενικές γραμμές, οι άνθρωποι βρίσκουν στην εκκλησία έναν ορισμένο βαθμό πνευματικής τροφής. Αυτή η πνευματική τροφή έχει και μια πιο χειροπιαστή λειτουργία για τους ανθρώπους: Όποτε αντιμετωπίζουν δυσκολίες, μπορούν να προσέλθουν στην εκκλησία για να εκφράσουν τα προβλήματά τους, κι η εκκλησία μπορεί να τους βοηθήσει να ανακουφίσουν τις ανησυχίες τους και να ξεπεράσουν τις δυσκολίες τους. Αν, για παράδειγμα, συναντούν δυσκολίες στη δουλειά ή στη ζωή τους, αν δεν τους ακούνε τα παιδιά τους, αν έχει παράνομη σχέση ο σύζυγος ή η σύζυγός τους, αν έχουν συγκρούσεις μεταξύ τους οι πεθερές και οι νύφες, αν έχουν διενέξεις με τους συναδέλφους ή τους γείτονες, αν τα παιδιά τους δέχονται εκφοβισμό, εάν κάποιος τοπικός δυνάστης έχει αρπάξει τη γη τους και ούτω καθεξής, όποτε γίνονται τέτοια πράγματα, οι άνθρωποι ευελπιστούν να μπορέσει κάποιος από την εκκλησία να τους υπερασπιστεί και να τους βοηθήσει να λύσουν και να διευθετήσουν αυτά τα ζητήματα. Ως ένα τέτοιο μέρος έχουν οι άνθρωποι στο μυαλό τους την εκκλησία. Δίχως αμφιβολία, οι άνθρωποι έχουν στο μυαλό τους την εκκλησία ως καταφύγιο, ως ιδεατό παράδεισο, ένα μέρος όπου ανακουφίζεται κανείς από τις ανησυχίες και ξεπερνά τις δυσκολίες του, όπου έχει εξαλειφθεί η βία και ζουν οι καλοί άνθρωποι με γαλήνη, κι όπου διαφυλάσσεται η δικαιοσύνη. Αν υπάρχουν δυσκολίες στη ζωή, η εκκλησία θα πρέπει να προσφέρει ανθρωπιστική βοήθεια· αν κάποιος δεν έχει να φάει λαχανικά και να μαγειρέψει ρύζι, τότε η εκκλησία θα πρέπει να τα διανέμει· αν δεν έχει κάποιος ρούχα, η εκκλησία θα πρέπει να τα αγοράζει· αν κάποιος αρρωστήσει, η εκκλησία θα πρέπει να αναλαμβάνει τα έξοδα της θεραπείας. Όταν κάποιος συναντά δυσκολίες στη δουλειά, θα πρέπει οι αδελφοί και οι αδελφές στην εκκλησία να του δίνουν ένα χέρι βοήθειας, να βάζουν μέσο, να χρησιμοποιούν τις διασυνδέσεις τους ή να του προσφέρουν καθοδήγηση. Όταν τα παιδιά κάποιου δίνουν εξετάσεις για να μπουν στο κολέγιο, εκείνος

στρέφεται στην εκκλησία για να βρει περισσότερους ανθρώπους να προσευχηθούν γι' αυτά, σε μια προσπάθεια να εξασφαλίσει ότι τα παιδιά του θα καταφέρουν να μπουν στο κολέγιο. Όποιες δυσκολίες κι αν συναντήσει κανείς, εφόσον προσέλθει στην εκκλησία, όλες αυτές οι δυσκολίες είναι δυνατόν να ξεπεραστούν και να διευθετηθούν. Ακόμα κι αν κάποιος δεχτεί κακομεταχείριση στα χέρια κακών ανθρώπων, η εκκλησία, με το πλήθος ανθρώπων και με τη μεγάλη επιρροή της, μπορεί να λύσει το πρόβλημα. Αν κάποιος έχει την ενθάρρυνση και την υποστήριξη πολλών ανθρώπων, τότε θα πάψει να είναι δειλός ή να φοβάται μήπως τον κάνουν ό,τι θέλουν οι τραμπούκοι. Ακόμα κι όταν δέχεται εκφοβισμό, όταν εξοστρακίζεται, κι όταν παλεύει διαρκώς μέσα στην κοινωνία και δεν βρίσκει τρόπο να βγάλει το ψωμί του, μπορεί κανείς να ζητήσει βοήθεια και καλές συμβουλές από την εκκλησία και να βρει μια κατάλληλη δουλειά. Οι άνθρωποι πιστεύουν πως όλα αυτά, και πολλά άλλα, συνιστούν τον ρόλο που θα πρέπει να παίζει μια εκκλησία και το έργο που θα πρέπει να εκτελεί. Αν κρίνουμε από τις σκέψεις και τις αντιλήψεις των ανθρώπων ή από τις απαιτήσεις τους από την εκκλησία, είναι φανερό ότι θεωρούν, το δίχως άλλο, την εκκλησία ως ίδρυμα κοινωνικής πρόνοιας, φιλανθρωπική οργάνωση, γραφείο συνοικεσίων ή πρακτορείο κυνηγών κεφαλών, ή ως Τμήμα του Ερυθρού Σταυρού. Ορισμένοι μάλιστα πιστεύουν ότι, όσο ικανοί και αν είναι οι ίδιοι και όποια θέση κι αν έχουν μέσα στην κοινωνία και την ανθρωπότητα, πάντα έχουν ανάγκη να βασίζονται σε μια ισχυρή οντότητα. Όταν συναντούν δυσκολίες στην κοινωνία ή όταν έρχονται αντιμέτωποι με τις εκάστοτε αρχές, χρειάζονται μια ισχυρή δύναμη για να τους στηρίξει, να τους υπερασπιστεί, να κάνει κουμάντο για λογαριασμό τους και να αγωνιστεί για τα δικαιώματα και τα συμφέροντά τους. Κατά την άποψή τους, η εκκλησία μπορεί να εκπληρώσει αυτόν τον ρόλο και να πετύχει τον σκοπό που ευελπιστούν, κι έτσι η εκκλησία γίνεται η μοναδική τους επιλογή. Είναι ξεκάθαρο ότι την εκκλησία τη θεωρούν ως κοινωνικό σωματείο ή σύλλογο, όπως είναι ο σύλλογος εκπαιδευτικών, ο σύλλογος συγκοινωνιών, ο σύλλογος αγροτών, ο σύλλογος γυναικών, ο σύλλογος ηλικιωμένων και πάει λέγοντας —σαν τέτοιου είδους κοινωνική ομάδα και οργανισμό. Όπως κι αν ορίζουν στην πραγματικότητα οι άνθρωποι την εκκλησία, αν κρίνουμε από το έργο που κάνει μια εκκλησία και από τον ακριβή ορισμό της, είναι προφανές ότι οι άνθρωποι έχουν λανθασμένες και άκυρες στάσεις κι απαιτήσεις απέναντι στην εκκλησία, τις οποίες δεν θα έπρεπε να έχουν. Η εκκλησία δεν είναι ένα μέρος που «ληστεύει τους πλούσιους για να ταΐσει τους φτωχούς», ένα μέρος όπου εξαλείφεται η βία και οι καλοί άνθρωποι μπορούν να ζουν με γαλήνη ή που προασπίζει τη δικαιοσύνη, πόσο μάλλον ένα μέρος που βοηθάει τον κόσμο και σώζει τους ανθρώπους ή ανακουφίζει τις έγνοιες των ανθρώπων και αντιμετωπίζει τις δυσκολίες τους. Η εκκλησία δεν είναι φιλανθρωπικός οργανισμός, δεν είναι ίδρυμα κοινωνικής πρόνοιας ούτε κοινωνικό σωματείο. Η εκκλησία δεν ιδρύεται και δεν έχει ως σκοπό με την παρουσία της να λειτουργεί ως κοινωνική ομάδα ή οργανισμός. Αν εξαιρέσουμε κάποιες βασικές εργασίες που οφείλει να αναλαμβάνει μια εκκλησία, δηλαδή να μαρτυρεί περί των λόγων του Θεού και να τα διαδίδει, να καθοδηγεί τους ανθρώπους ώστε να τρώνε και να πίνουν τα λόγια του Θεού,

να βιώνουν το έργο του Θεού και να αποβάλουν τις διεφθαρμένες διαθέσεις τους για να φτάσουν στη σωτηρία, η εκκλησία δεν έχει την παραμικρή υποχρέωση να εκτελεί καμία λειτουργία ούτε να προσφέρει βοήθεια προς την κοινωνία ή προς οποιαδήποτε εθνική ομάδα. Επιπλέον, η εκκλησία δεν είναι ένα μέρος που αγωνίζεται για τα ανθρώπινα δικαιώματα και συμφέροντα ούτε έχει καμία υποχρέωση να διασφαλίζει τη σωματική ζωή, την κοινωνική θέση, τους επαγγελματικούς τίτλους, τον μισθό, την κοινωνική πρόνοια των ανθρώπων και ούτω καθεξής. Οι άνθρωποι σύμφωνα με τις αντιλήψεις τους πιστεύουν ότι οι αρμοδιότητες μιας εκκλησίας είναι να εξαλείφει τη βία και να δίνει στους καλούς ανθρώπους την ευκαιρία να ζουν με γαλήνη, να προασπίζει τη δικαιοσύνη, να ανακουφίζει τις έγνοιες των ανθρώπων και να αντιμετωπίζει τις δυσκολίες τους, να βοηθά τον κόσμο και να σώζει τους ανθρώπους, αλλά και να αγωνίζεται για τα ανθρώπινα δικαιώματα και συμφέροντα —αυτόν ουσιαστικά τον ρόλο πιστεύουν ότι έχει. Επομένως, οι άνθρωποι πιστεύουν ότι η εκκλησία θα τους βοηθήσει άμεσα και ότι κάθε δυσκολία μπορεί να αντιμετωπιστεί και να διευθετηθεί από την εκκλησία. Είναι προφανές πως οι άνθρωποι θεωρούν την εκκλησία ως κοινωνικό ίδρυμα, κοινωνικό οργανισμό ή κοινωνική ομάδα. Είναι, όμως, ένα τέτοιο ίδρυμα η εκκλησία; (Δεν είναι.) Εάν μια εκκλησία έχει τις λειτουργίες και τους ρόλους για τους οποίους πιστεύουν οι άνθρωποι ότι υπάρχει, δηλαδή για να εξαλείφει τη βία και να επιτρέπει στους καλούς ανθρώπους να ζουν με γαλήνη, να προασπίζει τη δικαιοσύνη, να ανακουφίζει τις έγνοιες των ανθρώπων και να αντιμετωπίζει τις δυσκολίες τους, να βοηθά τον κόσμο και να σώζει τους ανθρώπους, αλλά και να αγωνίζεται για τα ανθρώπινα δικαιώματα και συμφέροντα, και ούτω καθεξής, τότε η εκκλησία αυτή δεν είναι δυνατόν να λέγεται εκκλησία, αφού δεν έχει καμία σχέση με τα λόγια του Θεού, με το έργο του Αγίου Πνεύματος ή με το έργο του Θεού όσον αφορά τη σωτηρία των ανθρώπων. Μια τέτοια ομάδα ή ένας τέτοιος οργανισμός θα πρέπει να ονομάζεται απλώς ομάδα ή οργανισμός, κάτι που δεν έχει καμία σχέση με την εκκλησία ούτε με το έργο της εκκλησίας. Αν ένας οργανισμός, υπό το λάβαρο της πίστης στον Θεό, επιδίδεται σε δραστηριότητες όπως το να παρακολουθεί τη Θεία Λειτουργία, να λατρεύει τον Θεό, να διαβάζει τη Βίβλο, να προσεύχεται, να ψάλλει ύμνους και να δοξολογεί, ή ακόμα κι αν πραγματοποιεί επίσημες συναθροίσεις και λατρευτικές εκδηλώσεις, όπως τις επανομαζόμενες συναντήσεις για μελέτη της Βίβλου, συναντήσεις προσευχής, συναντήσεις συνεργατών, συναντήσεις συζήτησης και ούτω καθεξής, άσχετα με το τι είδους μέλη και τι δομή έχει, όλα αυτά δεν έχουν καμία σχέση με την αληθινή εκκλησία. Και τότε, τι ακριβώς είναι η αληθινή εκκλησία; Πώς δημιουργείται; Η αληθινή εκκλησία δημιουργείται χάρη στην εμφάνιση του Θεού, στο έργο Του και στο ότι Αυτός εκφράζει την αλήθεια για να σώσει την ανθρωπότητα. Δημιουργείται όταν οι άνθρωποι ακούσουν τη φωνή του Θεού, στραφούν προς τον Θεό και υποταχθούν στο έργο του Θεού. Αυτή είναι η αληθινή εκκλησία. Την εκκλησία δεν την οργανώνουν και δεν την ιδρύουν οι άνθρωποι, αλλά τη συγκροτεί ο Θεός προσωπικά, και την καθοδηγεί και την ποιμαίνει ο Θεός προσωπικά. Ο Θεός, λοιπόν, δίνει αναθέσεις στις εκκλησίες Του. Η εκκλησία έχει ως αποστολή να διαδίδει τα λόγια

του Θεού, να μαρτυρεί περί του έργου του Θεού και να βοηθά τους ανθρώπους να ακούσουν τη φωνή του Θεού, να επιστρέψουν στην παρουσία του Θεού, να αποδεχτούν τη σωτηρία Του, να βιώσουν το έργο του Θεού για να κερδίσουν τη σωτηρία Του, καθώς και να καταθέσουν μαρτυρία για τον Θεό· τόσο απλά. Αυτή είναι η αξία και η σημασία της ύπαρξης μιας εκκλησίας.

III. Ο ορισμός της εκκλησίας

Πλέον, μετά τη συναναστροφή μας πάνω στο θέμα του τι είναι η εκκλησία, κατανοείτε κάπως πώς δημιουργείται μια εκκλησία, τι έργο κάνει μια εκκλησία και τι αποτελέσματα πετυχαίνει. Επίσης, μπορείτε να καταλάβετε ένα μέρος της αξίας και της σημασίας της ύπαρξης μιας εκκλησίας. Οπότε, μπορούμε άραγε τώρα να διατυπώσουμε έναν ακριβή ορισμό για το τι ακριβώς είναι η εκκλησία; Πρώτα απ' όλα, η εκκλησία δεν είναι ένα μέρος που προσφέρει στους ανθρώπους συναισθηματική παρηγοριά ούτε είναι ένα μέρος όπου διασφαλίζεται ότι οι άνθρωποι θα τρέφονται και θα ντύνονται καλά ή όπου θα βρίσκουν καταφύγιο. Η εκκλησία δεν είναι ένα μέρος που διασφαλίζει τα σωματικά δικαιώματα και συμφέροντα των ανθρώπων ούτε αντιμετωπίζει τις δυσκολίες που συναντούν στη ζωή. Δεν είναι ένα μέρος που καλύπτει τα πνευματικά κενά των ανθρώπων και τους προσφέρει πνευματική τροφή. Από τη στιγμή που οι εκκλησίες δεν είναι όπως τις θεωρούν οι άνθρωποι σύμφωνα με τις αντιλήψεις και τις φαντασιοκοπίες τους, πώς ακριβώς μπορεί να οριστεί η εκκλησία; Τι ακριβώς είναι η εκκλησία; Στη Βίβλο, ο Κύριος Ιησούς παρέθεσε μια βασική περιγραφή του όρου «εκκλησία». Πώς ακριβώς το διατύπωσε; [«Διότι όπου είναι δύο ή τρεις συνηγμένοι εις το όνομά μου, εκεί είμαι εγώ εν τω μέσω αυτών» (Κατά Ματθαίον 18:20).] Αυτά τα λόγια σημαίνουν ότι, όσοι άνθρωποι κι αν συναθροίζονται, εφόσον έχουν το έργο του Αγίου Πνεύματος και αισθάνονται τον Θεό εκεί μαζί τους, τότε το μέρος αυτό είναι εκκλησία· έτσι ακριβώς. Τις έσχατες ημέρες, ο Θεός εμφανίστηκε για να εργαστεί και να εκφράσει την αλήθεια. Όταν οι άνθρωποι μαζεύονται για να φάνε και να πιουν τα λόγια του Θεού, για να προσευχηθούν διαβάζοντάς τα και να συναναστραφούν πάνω σ' αυτά, ο Θεός είναι εκεί μαζί τους, όπως είναι και η διαφώτιση του Αγίου Πνεύματος, γεγονός που σημαίνει ότι ο Θεός αυτό το αναγνωρίζει ως εκκλησία. Αν οι άνθρωποι συναθροίζονται χωρίς να τρώνε και να πίνουν τα λόγια του Θεού, αν το μόνο που κάνουν είναι να παπαγαλίζουν κενά πνευματικά δόγματα και δεν μπορούν να αισθανθούν το έργο του Αγίου Πνεύματος, τότε αυτό δεν είναι εκκλησία, γιατί δεν το αναγνωρίζει ο Θεός, και επομένως δεν έχει το έργο του Αγίου Πνεύματος. Τις συναθροίσεις στις οποίες παρίσταται ο Θεός τις ευλογεί και τις καθοδηγεί ο ίδιος, κι όταν οι άνθρωποι μαζεύονται σε τέτοιες συναθροίσεις, ασχέτως αν τρώνε και πίνουν τα λόγια του Θεού, αν συναναστρέφονται σχετικά με την αλήθεια ή αν λύνουν προβλήματα χρησιμοποιώντας την αλήθεια, όλα αυτά συνδέονται με τις απαιτήσεις και με την ηγεσία του Θεού, οπότε όλα αυτά έχουν την ευλογία Του. Γι' αυτό και, από τη στιγμή που μια συνάθροιση έχει την καθοδήγηση, την ηγεσία και την παρουσία του Θεού, μπορεί να ονομαστεί εκκλησία. Αυτός είναι ο απλούστερος, ο πιο θεμελιώδης ορισμός

της εκκλησίας, κι έτσι οριζόταν η εκκλησία κατά την Εποχή της Χάριτος. Προέκυψε από το πλαίσιο του έργου του Θεού την εποχή εκείνη, επομένως είναι ακριβής και ευσταθεί. Σ' αυτό, όμως, το στάδιο του έργου της κρίσεως τις έσχατες ημέρες, επειδή ο Θεός έχει εκφράσει περισσότερα λόγια και έχει κάνει μεγαλύτερο έργο, ο ορισμός της εκκλησίας πρέπει να πάει πιο βαθιά από αυτόν τον στοιχειώδη ορισμό της Εποχής της Χάριτος. Το έργο του Θεού έχει προχωρήσει περαιτέρω. Πλέον, μια εκκλησία δεν χαρακτηρίζεται απλώς από το έργο του Αγίου Πνεύματος και την παρουσία του Θεού. Σήμερα, ο Θεός εργάζεται προσωπικά στις εκκλησίες Του, τις καθοδηγεί και τις ποιμαίνει· ο εκλεκτός λαός του Θεού μπορεί να τρώει και να πίνει τα σημερινά Του λόγια, καθώς και να ακολουθεί τον Χριστό και να καταθέτει μαρτυρία σ' Αυτόν. Έτσι, ο ορισμός της εκκλησίας κατά τις έσχατες ημέρες είναι πιο εξελιγμένος από ό,τι ήταν στην Εποχή της Χάριτος· πρόκειται για μια πιο βαθυστόχαστη, πιο ακριβή και πιο συγκεκριμένη περιγραφή από πριν, και φυσικά συνδέεται αναπόσπαστα με την αλήθεια και με τα λόγια του Θεού. Άρα, ποιος είναι ο πιο ακριβής και πιο ενδεδειγμένος τρόπος να οριστεί η εκκλησία; Αρχικά, ο βασικός ορισμός θα πρέπει να είναι μια ομάδα ανθρώπων που ακολουθούν ειλικρινά τον Θεό. Ειδικότερα, εκκλησία είναι μια ομάδα ανθρώπων που ακολουθεί ειλικρινά τον Θεό, κυβερνάται από τα λόγια Του, επιδιώκει την αλήθεια, κάνει πράξη και βιώνει τα λόγια Του, και μπορεί να υποταχθεί στον Θεό και να Τον λατρεύει, να ακολουθήσει το θέλημά Του και να φτάσει στη σωτηρία Του. Το βασικό μέρος αυτού του ορισμού είναι «μια ομάδα ανθρώπων». Η εκκλησία δεν είναι ένα μέρος ή σύνολο, μια κοινότητα, πόσο μάλλον απλή συνάθροιση πιστών. Η «ομάδα» μπορεί να αποτελείται από καμιά δεκαριά άτομα ή από τριάντα με πενήντα άτομα, ή φυσικά από ακόμα μεγαλύτερο αριθμό. Μπορούν να συναθροίζονται όλοι μαζί ή να χωρίζονται σε μικρότερες ομάδες για να συναθροίζονται· η κατάσταση αυτή είναι ευέλικτη και μπορεί να αλλάξει. Με λίγα λόγια, όταν όσοι ακολουθούν τον Θεό Τον εξυμνούν, μαρτυρούν περί Αυτού και Τον λατρεύουν, αλλά και ακολουθούν το θέλημά Του, αποτελούν μια εκκλησία. Όσοι απ' αυτούς κι αν συναθροίζονται μαζί, δεν παύουν να αποτελούν μια εκκλησία. Για παράδειγμα, τα 50 άτομα αποκαλούνται μικρή εκκλησία, ενώ τα 100 άτομα αποκαλούνται μεγάλη εκκλησία —το μέγεθος της εκκλησίας το καθορίζει ο αριθμός των μελών της. Υπάρχουν εκκλησίες μεγάλης, μεσαίας και μικρής κλίμακας, δεν είναι συγκεκριμένος ο αριθμός των ανθρώπων που συνιστούν μια εκκλησία. Ας δούμε για άλλη μια φορά τον ορισμό της εκκλησίας: μια ομάδα ανθρώπων που ακολουθούν ειλικρινά τον Θεό, που κυβερνώνται από τα λόγια Του, επιδιώκουν την αλήθεια, κάνουν πράξη και βιώνουν τα λόγια Του, υποτάσσονται στον Θεό και Τον λατρεύουν, ακολουθούν το θέλημά Του και φτάνουν στη σωτηρία Του. Γιατί ορίζεται με αυτόν τον τρόπο μια εκκλησία; Επειδή ο Θεός θέλει να εργαστεί στις εκκλησίες και ο Θεός επιθυμεί να σώσει αυτήν την ομάδα ανθρώπων. Μόνο μια τέτοιου είδους ομάδα ανθρώπων μπορεί να ονομάζεται εκκλησία. Και μόνο όταν συγκεντρώνεται μια τέτοια ομάδα ανθρώπων μπορεί να τρώει και να πίνει κανονικά τα λόγια του Θεού, και να τα κάνει πράξη, καθώς και να προσεύχεται πραγματικά στον Θεό, να υποτάσσεται σ' Αυτόν και να Τον λατρεύει. Αυτή η ομάδα ανθρώπων κυβερνάται

και καθοδηγείται από τα λόγια του Θεού· μέσα από μια τέτοια ομάδα ανθρώπων, λοιπόν, είναι που δημιουργείται ο ορισμός της εκκλησίας. Εφόσον οι άνθρωποι που ανήκουν σε θρησκείες δεν αποδέχονται την αλήθεια ούτε το έργο του Θεού, και ο Θεός δεν τους σώζει, αυτοί δεν αποτελούν εκκλησία, αλλά θρησκευτική κοινότητα. Αυτή είναι η πιο ξεκάθαρη διαφορά ανάμεσα σε μια εκκλησία και μια θρησκεία. Μόνο η εκκλησία κυβερνάται από τα λόγια του Θεού και μόνο η εκκλησία που την ποιμαίνει ο Χριστός προσωπικά κυβερνάται από τα λόγια του Θεού. Τι σημαίνει να κυβερνάται από τα λόγια του Θεού; Υπάρχει λόγος να αναφέρουμε εδώ το έργο του Αγίου Πνεύματος ή την καθοδήγηση, τη διαφώτιση και τη φώτιση του Αγίου Πνεύματος; (Όχι.) Για πείτε Μου, ποιο είναι πιο πρακτικό; Να κυβερνάται από τα λόγια του Θεού ή να διαθέτει το έργο του Αγίου Πνεύματος; (Να κυβερνάται από τα λόγια του Θεού.) Το να κυβερνάται από τα λόγια του Θεού είναι κάτι πιο πρακτικό και πιο συγκεκριμένο. Το έργο του Αγίου Πνεύματος απλώς προσφέρει στους ανθρώπους κάποια διαφώτιση και φώτιση, έτσι ώστε να τους βοηθήσει να καταλάβουν την αλήθεια και να τους καθοδηγήσει για να βρουν αρχές άσκησης στα λόγια του Θεού. Ως αποτέλεσμα αυτού, κυβερνώνται από τα λόγια του Θεού. Εάν δεν εργαζόταν το Άγιο Πνεύμα, άραγε θα μπορούσαν οι άνθρωποι να εκπληρώσουν τα καθήκοντά τους μέσω της κατανόησης των λόγων του Θεού και της σύλληψης των αρχών; (Ναι.) Σήμερα, τα λόγια του Θεού έχουν ακουστεί πάρα πολύ· οι άνθρωποι ακούνε συχνά κηρύγματα και μπορούν να καταλάβουν τα λόγια του Θεού. Ακόμα και χωρίς το έργο του Αγίου Πνεύματος, οι άνθρωποι ξέρουν τι πρέπει να κάνουν. Αυτοί που αγαπούν την αλήθεια μπορούν, από τη στιγμή που καταλαβαίνουν την αλήθεια, να κάνουν πράξη τα λόγια του Θεού και να υποταχθούν στο έργο του Θεού. Εκείνοι που δεν αγαπούν την αλήθεια δεν πρόκειται να καταλάβουν τα λόγια του Θεού, ακόμα κι αν τα ακούσουν, και ακόμα κι αν καταλάβουν λίγα πράγματα, δεν θα είναι διατεθειμένοι να τα κάνουν πράξη, οπότε το μόνο που μπορεί να γίνει είναι να αποκλειστούν. Στις έσχατες ημέρες, ο Θεός εκφράζει απευθείας την αλήθεια για να καθοδηγήσει και να ποιμάνει προσωπικά τους ανθρώπους. Το έργο του Αγίου Πνεύματος έχει απλώς βοηθητικό χαρακτήρα. Το ίδιο συμβαίνει και στην περίπτωση που ένα παιδί μόλις μαθαίνει να περπατάει· κάποιες φορές ένας ενήλικας θα του δώσει ένα χέρι βοήθειας. Όταν το παιδί μπορέσει να βαδίσει σταθερά και να τρέξει, δεν χρειάζεται την υποστήριξη κανενός. Άρα, το έργο του Αγίου Πνεύματος δεν είναι ούτε απόλυτο ούτε καθοριστικής σημασίας. Όταν οι άνθρωποι κυβερνώνται από τα λόγια του Θεού, αυτό σημαίνει ότι καταλαβαίνουν τα λόγια του Θεού, ότι κατανοούν την αλήθεια, ότι γνωρίζουν τι σημαίνουν τα λόγια του Θεού, καθώς και ποιες αρχές και ποια πρότυπα απαιτεί ο Θεός από τους ανθρώπους, αλλά σημαίνει και ότι μπορούν να κατανοήσουν και να εφαρμόσουν αυτές τις αρχές και τα πρότυπα. Αυτό σημαίνει ότι οι καρδιές των ανθρώπων κυβερνώνται από τα λόγια του Θεού. Ο Θεός έχει μιλήσει ήδη για όλα αυτά τα πράγματα αρκετά ξεκάθαρα και κατανοητά, οπότε δεν υπάρχει λόγος να αναφερθούμε εδώ στο έργο του Αγίου Πνεύματος. Τις έσχατες ημέρες, ο Θεός έχει εκφράσει πάρα πολλές αλήθειες, καθιστώντας κάθε αλήθεια ξεκάθαρη και σαφέστατη για τους ανθρώπους. Γι' αυτόν τον

λόγο, το έργο του Αγίου Πνεύματος δεν είναι τόσο σημαντικό και έχει απλώς βοηθητικό χαρακτήρα. Μόνο στις περιπτώσεις που οι άνθρωποι δεν καταλαβαίνουν την αλήθεια ή που ο Θεός δεν έχει πει πάρα πολλά λόγια με τόση λεπτομέρεια και σαφήνεια, κάνει το Άγιο Πνεύμα κάποιο έργο βοηθητικού χαρακτήρα, έργο παρακίνησης, το οποίο παρέχει στους ανθρώπους κάποιο απλό φως και τους παροτρύνει λίγο, βοηθώντας τους να κάνουν σωστές επιλογές, αλλά και να βαδίσουν στο ορθό μονοπάτι στη ζωή τους και στα διάφορα περιβάλλοντα. Σήμερα είναι η εποχή των λόγων του Θεού, στην οποία ο Θεός μιλάει προσωπικά για να καθοδηγήσει την ανθρωπότητα, και παντού κυριαρχούν τα λόγια του Θεού. Το έργο του Αγίου Πνεύματος έχει μόνο βοηθητικό χαρακτήρα. Όταν οι άνθρωποι καταλαβαίνουν την αλήθεια, όταν μπορούν να κάνουν πράξη τα λόγια του Θεού και όταν ζουν σύμφωνα με τα λόγια του Θεού, τότε ικανοποιούνται οι προθέσεις του Θεού.

Ας δούμε την πρώτη φράση του βασικού ορισμού της εκκλησίας: «Ακολουθεί ειλικρινά τον Θεό». Η λέξη «ειλικρινά» έχει συγκεκριμένη σημασία. Δεν αναφέρεται σε όσους περνούν απλώς την ώρα τους, σ' αυτούς που απλώς γεμίζουν θέσεις μόνο θεωρητικά, σ' αυτούς που τρώνε εκ των άρτων και χορταίνουν, σ' αυτούς που βασίζονται στη χάρη για να σωθούν ή σ' αυτούς που έχουν τυχόν απώτερα κίνητρα και στόχους. Τι σημαίνει λοιπόν η λέξη «ειλικρινά»; Η πιο βασική και απλή εξήγηση είναι η εξής: Από τη στιγμή που ακούσει κάποιος για τον Θεό, για την αλήθεια ή για τον Δημιουργό, νιώθει μια λαχτάρα στην καρδιά του, απαρνιέται με προθυμία, αφοσιώνεται με προθυμία, υπομένει με προθυμία τις κακουχίες, και είναι πρόθυμος να προσέλθει ενώπιον του Θεού για να αποδεχτεί το κάλεσμα του Θεού και να εγκαταλείψει τα πάντα για να ακολουθήσει τον Θεό. Εφόσον έχει κανείς ειλικρινή καρδιά, αυτό αρκεί. Κάποιοι λένε: «Γιατί δεν λες ότι πρόκειται για μια ομάδα ανθρώπων που είναι γεμάτη πίστη και ακολουθεί τον Θεό;» Οι άνθρωποι δεν μπορούν να φτάσουν σε τέτοιο επίπεδο. Μεταξύ εκείνων που κάνουν τα καθήκοντά τους αυτήν τη στιγμή, κάποιοι πιστεύουν εδώ και περίπου δέκα χρόνια, ενώ κάποιοι πιστεύουν εδώ και είκοσι ή τριάντα χρόνια· αυτή η ειλικρίνεια αρκεί κατά βάση. Ο ορισμός της ως γεμάτη πίστη δεν είναι ακριβής. Το πώς ορίζουμε μια εκκλησία βασίζεται σε μια στοιχειώδη και συγκεκριμένη κατάσταση, δεν διυλίζουμε τον κώνωπα ούτε θέτουμε υπερβολικά ψηλά τον ορισμό και τον πήχη, αφού κάτι τέτοιο δεν θα ήταν πρακτικό. Κάποιοι λένε: «Δεν αρκεί να πεις “ειλικρινά” και “γεμάτη πίστη”. Έπρεπε να ονομάζεται ομάδα δίκαιων ανθρώπων που έχει φόβο Θεού και αποφεύγει το κακό —κάτι τέτοιο θα ήταν υπέροχο!» Αν θέσουμε τόσο ψηλά τον πήχη, τότε όλες οι επόμενες φράσεις, δηλαδή «επιδιώκει την αλήθεια, κάνει πράξη και βιώνει τα λόγια Του», θα ήταν περιττές. Το βασικό σημείο είναι ότι όλα τα μέλη της εκκλησίας είναι όσοι θέλει να σώσει ο Θεός. Αυτή η ομάδα ανθρώπων είναι γεμάτη από τις διεφθαρμένες διαθέσεις του Σατανά, και γεμάτη αντιλήψεις και φαντασιοκοπίες για τον Θεό. Για να το θέσουμε πιο ρεαλιστικά, είναι άνθρωποι γεμάτοι επαναστατικότητα, δεν υποτάσσονται, δεν κατανοούν την αλήθεια και δεν γνωρίζουν καθόλου τον Θεό —αυτή είναι η πιο ρεαλιστική κατάσταση. Στα μάτια του Θεού, λοιπόν, τα μέλη της εκκλησίας βρίσκονται σε μια τέτοια

αληθινή κατάσταση και πραγματική θέση. Ο Θεός επιλέγει τους ανθρώπους με βάση αυτήν τη στοιχειώδη προϋπόθεση: κατά πόσο μπορούν να ακολουθήσουν ειλικρινά τον Θεό, να δαπανήσουν ειλικρινά τον εαυτό τους και να απαρνηθούν πράγματα. Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Αν είναι ειλικρινείς, τότε γιατί συνεχίζουν να έχουν υπερβολικές επιθυμίες; Αν είναι ειλικρινείς, γιατί συνεχίζουν να θέλουν να κερδίσουν ευλογίες;» Αυτά θα αλλάξουν σιγά σιγά όσο θα βιώνουν οι άνθρωποι το έργο του Θεού. Αυτήν τη στιγμή, ορίζουμε τη βασική έννοια της εκκλησίας. Αυτή η βασική έννοια είναι η ελάχιστη απαίτηση και το ελάχιστο πρότυπο με βάση το οποίο επιλέγει ανθρώπους ο Θεός. Τα πρότυπα αυτά δεν είναι καθόλου κενά ούτε υπερβολικά· συνάδουν σε μεγάλο βαθμό με την αληθινή σας κατάσταση. Με άλλα λόγια, όταν σας επιλέγει και αποφασίζει να σώσει οποιονδήποτε από εσάς ο Θεός, αυτά τα κριτήρια εξετάζει. Αν πληροίς αυτές τις απαιτήσεις, ο Θεός σε φέρνει στον οίκο Του και γίνεσαι μέλος της εκκλησίας. Αυτή είναι η πραγματική κατάσταση. Έτσι, η πρώτη φράση του ορισμού της εκκλησίας είναι «ακολουθεί ειλικρινά τον Θεό»· κάτι τέτοιο είναι σχετικά ακριβές. Αυτή η ομάδα ανθρώπων δεν έχει φόβο Θεού και δεν αποφεύγει το κακό, δεν είναι σε θέση να ξεφύγει από την επιρροή του σκότους και δεν μπορεί να επαναστατήσει ολοκληρωτικά ενάντια στον κόσμο και στον μεγάλο κόκκινο δράκοντα. Υστερεί σε όλα αυτά τα πράγματα. Γιατί; Επειδή ο ορισμός αναφέρει επιπλέον ότι πρέπει να είναι σε θέση να επιζητήσει να κάνει πράξη τα λόγια του Θεού. Οι άνθρωποι, κατά την επιδίωξή τους, επειδή αγαπούν την αλήθεια και τη λαχταρούν μέσα από την καρδιά τους, μπορούν να βιώσουν και να κάνουν πράξη τα λόγια του Θεού, και, τελικά, μπορούν να λατρεύουν τον Θεό. Το να λατρεύει κανείς τον Θεό συνεπάγεται να υποτάσσεται στον Θεό, να ακούει τα λόγια του Θεού, να αποδέχεται τις εντολές του Θεού, και να αποδέχεται την κυριαρχία και τις ρυθμίσεις Του. Τελικά, αυτή η ομάδα ανθρώπων μπορεί να φτάσει στη σωτηρία. Αυτή είναι η πραγματική κατάσταση των μελών της εκκλησίας όπως το βλέπει ο Θεός. Αυτή δεν είναι η πιο βασική προϋπόθεση; (Ναι.) Κάποιοι λένε: «Δεν ανέφερες το να αποτινάξει κανείς τις διεφθαρμένες διαθέσεις του Σατανά και να καταφέρει να εξαγιστεί. Αυτά δεν περιλαμβάνονται σ' αυτόν τον ορισμό της εκκλησίας». Περιλαμβάνονται αυτά στον συγκεκριμένο ορισμό; (Ναι.) Σε ποιο μέρος περιλαμβάνονται; Στο να επιζητά να κάνει κάποιος πράξη τα λόγια του Θεού. Εάν μπορείς να επιζητάς να κάνεις πράξη τα λόγια του Θεού, τότε δεν απαλλάσσεσαι σταδιακά από τις διεφθαρμένες διαθέσεις σου; Δεν είσαι σε θέση να αποβάλεις τις διεφθαρμένες διαθέσεις του Σατανά και να καταφέρεις να αλλάξεις διάθεση; (Ναι.) Κατά την περίοδο που καταφέρνεις να αλλάξεις τη διάθεσή σου, κατανοείς σιγά σιγά τα λόγια του Θεού και απαλλάσσεσαι από τις διεφθαρμένες διαθέσεις σου. Καθώς απαλλάσσεσαι από κάποιες διεφθαρμένες διαθέσεις σου, άραγε μεγαλώνει η πίστη σου στον Θεό και η υποταγή σου στον Θεό; Συνδέονται αυτά τα δύο; (Ναι.) Όσο περισσότερο λατρεύεις τον Θεό, τόσο περισσότερο θα υποτάσσεσαι στον Θεό. Καθώς μεγαλώνει η υποταγή σου στον Θεό, δεν πλησιάζεις περισσότερο στη σωτηρία; (Ναι.) Άρα, τι άνθρωποι ανήκουν σ' αυτήν την ομάδα; Πρόκειται για τους ανθρώπους που μπορούν να φτάσουν στη σωτηρία. Αυτή είναι η πραγματική κατάσταση

των μελών της εκκλησίας. Κάποιοι λένε: «Αυτός ο ορισμός της εκκλησίας δεν αναφέρει το έργο με το οποίο ασχολείται η εκκλησία». Υπάρχει εδώ κανένα σημείο που να έχει σχέση με το βασικό έργο με το οποίο ασχολείται μια εκκλησία; (Η επιδίωξη της επίτευξης της σωτηρίας.) Αυτό το κομμάτι έχει στενή σχέση. Το έργο που κάνει μια εκκλησία, είτε είναι η διάδοση των λόγων του Θεού είτε η καθοδήγηση των ανθρώπων να τρώνε και να πίνουν τα λόγια του Θεού, να βοηθά τους ανθρώπους να φτάσουν στην αυτογνωσία και να αποτινάξουν τις διεφθαρμένες διαθέσεις του Σατανά, στοχεύει τελικά στο να βοηθήσει τους ανθρώπους να φτάσουν στη σωτηρία. Τώρα, λοιπόν, μπορείτε να αποδεχτείτε αυτήν την πλέον βασική και απλούστατη έννοια της εκκλησίας; (Ναι.) Ο ορισμός αυτός δεν είναι υπερβολικός ούτε κενός και δεν χρησιμοποιεί βαρύγδουπους όρους και φράσεις, αλλά περιλαμβάνει τις πιο θεμελιώδεις ανάγκες για τη δημιουργία ή τον ορισμό μιας εκκλησίας.

Τώρα που σας εξήγησα το πλαίσιο για τον ορισμό της έννοιας μιας εκκλησίας, τον καταλαβαίνετε; (Ναι.) Αν δεν σας το είχα εξηγήσει έτσι, θα νομίζατε ότι το βασικό έργο και ο ορισμός μιας εκκλησίας είναι πράγματα πολύ βαθιά. Τώρα που καταλαβαίνετε τον ορισμό της εκκλησίας, θεωρείτε πολύ επιφανειακή την κατανόησή σας ως προς το τι είναι εκκλησία. Έχει γίνει ξεκάθαρος ο ορισμός της εκκλησίας· τόσο πρακτικός είναι. Όσο πιο πρακτικό είναι κάτι, τόσο πιο επιφανειακό το θεωρούν συχνά οι άνθρωποι. Στην πραγματικότητα, αν το εξετάσεις προσεκτικά, η κάθε λέξη που περιλαμβάνεται σ' αυτόν τον ορισμό συνδέεται και σχετίζεται στενά με πρακτικές και συγκεκριμένες καταστάσεις και δεν είναι καθόλου επιφανειακή. Η πρώτη φράση στον ορισμό της εκκλησίας είναι «ακολουθεί ειλικρινά τον Θεό». Αυτό το «ειλικρινά» είναι ακριβώς εκείνο που θέλει ο Θεός. Πόσοι άνθρωποι έχουν τέτοια ειλικρίνεια; Μήπως είναι εύκολο να δείξουν οι άνθρωποι αυτήν την ειλικρίνεια; Δεν είναι εύκολο. Όσον αφορά τη φράση «κυβερνάται από τα λόγια Του», μήπως αυτό το έχεις καταφέρει μέχρι τώρα; Νομίζεις ότι αυτή η φράση είναι επιφανειακή και ότι είναι εύκολο να την πετύχεις. Ας υποθέσουμε ότι ο Θεός λέει: «Σηκωθείτε, ακολουθήστε Με και κάντε το καθήκον σας» και ότι οι άνθρωποι υπακούν. Άραγε, αυτό σημαίνει ότι κυβερνώνται από τα λόγια του Θεού; Το μόνο που σημαίνει είναι ότι οι άνθρωποι έχουν την προθυμία να πιστέψουν στον Θεό και να ακολουθήσουν τον Θεό, χωρίς όμως να έχουν φτάσει στο σημείο να κυβερνώνται από τα λόγια του Θεού· βρίσκονται ακόμα πολύ μακριά από αυτό! Τι πρέπει να διαθέτεις για να κυβερνάσαι από τα λόγια του Θεού; Η ελάχιστη απαίτηση είναι να καταλαβαίνεις τα λόγια του Θεού· πρέπει να ξέρεις σε τι αναφέρονται οι απαιτήσεις που διατυπώνονται στα λόγια του Θεού, ποιες αρχές απαιτούνται σύμφωνα με τα λόγια του Θεού, και, όταν έρχεσαι αντιμέτωπος με διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα, να ξέρεις πώς να εφαρμόζεις τα λόγια του Θεού και πώς να κάνεις τα λόγια του Θεού δική σου πράξη για να ικανοποιείς τον Θεό. Κι αυτό δεν είναι εύκολη υπόθεση. Χρειάζεται να περάσεις μια μεγάλη περίοδο κατά την οποία θα τρως και θα πίνεις, θα προσεύχεσαι διαβάζοντας, θα βιώνεις και θα κατανοείς τα λόγια του Θεού, αλλά και θα κατανοείς τις προθέσεις και τη διάθεση του Θεού, έτσι ώστε να καταλήξεις προοδευτικά να κυβερνάσαι σε κάποιον

βαθμό από τα λόγια του Θεού. Άρα, η φράση «κυβερνάται από τα λόγια Του» φαίνεται απλή εκ πρώτης όψεως, λες και οι περισσότεροι άνθρωποι κυβερνώνται από τα λόγια του Θεού, αλλά στην πραγματικότητα δεν ισχύει κάτι τέτοιο. Αν κρίνουμε από τις πραγματικές συνθήκες των ανθρώπων, είναι ξεκάθαρο ότι η φράση αυτή είναι μονάχα η απαίτηση που έχει ο Θεός από τους ανθρώπους, την οποία, όμως, δεν πληρούν ακόμα σε καμία περίπτωση. Η επόμενη φράση, «επιζητά να κάνει πράξη τα λόγια Του», αποτελεί απαίτηση του Θεού προς τους ανθρώπους. Δεν έχεις καταφέρει ακόμα να κάνεις πράξη τα λόγια του Θεού· απλώς επιζητάς να κάνεις πράξη τα λόγια Του. Πώς πρέπει να το επιζητάς αυτό; Όταν συναντάς διάφορες καταστάσεις, να ασκείσαι ανάλογα με τις απαιτήσεις του Θεού. Να μη λες ψέματα· να είσαι ειλικρινής. Μπορείς να το κάνεις αυτό; Δεν είναι εύκολο. Όταν κλαδεύεσαι, θα πρέπει να μπορείς να υποτάσσεσαι, να κάνεις αυτοκριτική και να αποκτάς αυτογνωσία, καθώς και να ασκείσαι σύμφωνα με την αλήθεια. Μπορείς να τα πετύχεις αυτά; Αν σου φαίνεται κοπιαστικό ή αν η δική σου θέληση είναι υπερβολικά ισχυρή και θέλεις διαρκώς να αφήνεις ανεξέλεγκτη την παρορμητικότητά σου, τότε πρέπει να επιζητήσεις να ενεργείς σύμφωνα με τις αρχές, να μην εκθέτεις την παρορμητικότητά σου ούτε να ενεργείς πεισματικά και αυθαίρετα. Πρέπει να κάνεις ό,τι λένε τα λόγια του Θεού, να αποδέχεσαι το κλάδεμα, να γνωρίζεις τελικά τις παραβάσεις σου και να καταλαβαίνεις πού έκανες λάθος. Έτσι επιζητάς να κάνεις πράξη τα λόγια του Θεού. Άραγε, αν κάποιος ξεκινήσει να κάνει πράξη τα λόγια του Θεού, αυτό σημαίνει ότι έχει αλλάξει; Δεν είναι τόσο απλό. Εάν σε επιλέξουν ως επικεφαλής ή εργάτη, μπορείς να αποφύγεις να ενεργείς πεισματικά και αυθαίρετα; Δεν είναι εύκολο· πρέπει να καταλάβεις την αλήθεια, να μπορείς να κάνεις πράξη τα λόγια του Θεού, και να βιώσεις κάποια πράγματα για ένα διάστημα. Μόνο τότε θα τα καταφέρεις. Δεν έχει νόημα να λες ότι θέλεις να κάνεις πράξη τα λόγια του Θεού, αλλά την προθυμία αυτήν να την εκφράζεις μόνο με λόγια, και στην καρδιά σου δεν έχεις κανένα κίνητρο. Όταν είσαι πρόθυμος μέσα σου και θελήσεις πραγματικά να ασκήσεις την αλήθεια, τότε μπορείς να την κάνεις πράξη. Όταν δεν είσαι πρόθυμος κατά βάθος να κάνεις πράξη την αλήθεια, τότε ακόμα κι αν ορκιστείς ή σε υποστηρίζουν οι άλλοι, αυτό δεν έχει κανένα νόημα. Πρέπει να έχεις την απαιτούμενη αποφασιστικότητα, δηλαδή πρέπει να επιθυμείς στην καρδιά σου διακαώς τον Θεό. Χρειάζεται να ξέρεις πώς ορίζει ο Θεός ένα ζήτημα και ποιες είναι οι απαιτήσεις Του ως προς αυτό, να βρεις και να συγκεντρώσεις όλα τα λόγια του Θεού που αφορούν αυτήν την πτυχή και, στη συνέχεια, να προσευχηθείς διαβάζοντας και να τα καταλάβεις. Να τα γράψεις όλα σε ένα τετράδιο ή να τα βάλεις κάπου όπου μπορείς να τα βλέπεις εύκολα. Όταν κάνεις διάλειμμα στη δουλειά σου, να τα κοιτάς, να τα διαβάζεις, και με τον καιρό θα μάθεις απέξω αυτά τα λόγια του Θεού και θα τα φυλάξεις στην καρδιά σου. Κάθε μέρα, να αναλογίζεσαι το αληθινό νόημα των λόγων του Θεού και να συλλογίζεσαι με ποιον ακριβώς τρόπο πρέπει να μιλάς και να ενεργείς για να θεωρείται ότι κάνεις πράξη τα λόγια του Θεού. Έτσι επιζητάς να κάνεις πράξη τα λόγια του Θεού. Είναι εύκολο να το πετύχεις αυτό; Δεν είναι εύκολο· δεν είναι κάτι που μπορεί να πετύχει κανείς σε ένα βράδυ ή με μία καλή

προσπάθεια. Κάποιοι λένε: «Δίνω όρκο αίματος», αλλά κάτι τέτοιο είναι ανώφελο. Λες: «Θα νηστέψω και θα προσευχηθώ χωρίς να φάω ή να πιω τίποτα», αλλά κάτι τέτοιο είναι ανώφελο. Λες: «Θα μείνω ξύπνιος όλη νύχτα και θα υποφέρω», αλλά κι αυτό ανώφελο είναι. Πρέπει να επιδιώκεις την αλήθεια. Πρέπει να εκδηλώνεις ότι επιδιώκεις την αλήθεια και πρέπει να έχεις μονοπάτι για την επιδίωξη της αλήθειας· πρέπει να έχεις τα σωστά μέσα και τις σωστές μεθόδους. Ό,τι μέσα ή μεθόδους κι αν έχεις, δεν πρέπει ν' απομακρύνεσαι από τα λόγια του Θεού· πρέπει να καταβάλλεις προσπάθεια να κατανοήσεις τα λόγια του Θεού, να συγκρίνεις το καθετί με τα λόγια του Θεού, να λύνεις τα προβλήματα που προκύπτουν σε κάθε κατάσταση με τα λόγια του Θεού και να έχεις τα λόγια του Θεού ως βασική σου προτεραιότητα. Έτσι επιδιώκεις την αλήθεια. Για παράδειγμα, όσον αφορά την αλληλεπίδραση με τους άλλους ανθρώπους, πρέπει να δεις τι λένε τα λόγια του Θεού σχετικά μ' αυτό και να βρεις τα λόγια του Θεού που αναφέρονται στην αλληλεπίδραση με τους άλλους. Ως προς την αρμονική συνεργασία, κι εκεί να βρεις τα λόγια του Θεού που σχετίζονται με αυτήν την πτυχή. Όσον αφορά το πώς να εκτελείς με αφοσίωση ένα καθήκον, να βρεις τα λόγια του Θεού που μιλούν για το πώς να εκτελείς τα καθήκοντα με ικανοποιητικό τρόπο και να μάθεις απέξω τα βασικά λόγια του Θεού και να τα φυλάξεις στην καρδιά σου. Ως προς το τι είναι ψευδοεπικεφαλής, τι εκδηλώσεις έχουν οι ψευδοεπικεφαλής, κατά πόσο διαθέτουν συνείδηση και λογική και πώς χαρακτηρίζει ο Θεός τους ψευδοεπικεφαλής, να βρεις αυτά τα βασικά λόγια του Θεού και να τα γράψεις σε ένα τετράδιο, να τα βάλεις κάπου όπου μπορείς να τα βλέπεις εύκολα και να τα διαβάζεις προσευχόμενος όποτε προλαβαίνεις. Για κάθε ζήτημα που αφορά τη ζωή-είσοδό σου και την αλλαγή της διάθεσής σου, να ασκείσαι και να καταβάλλεις προσπάθεια με αυτόν τον τρόπο. Έτσι επιδιώκεις την αλήθεια. Αν οι προσπάθειές σου δεν φτάνουν μέχρι εκεί, τότε δεν επιδιώκεις την αλήθεια· απλώς ενεργείς μηχανικά, προσεγγίζεις τα πράγματα επιφανειακά και περνάς τον χρόνο σου κάνοντας τα απολύτως απαραίτητα.

Ας εξετάσουμε τη φράση «να λατρεύει τον Θεό». Το να λατρεύει κανείς τον Θεό σημαίνει να έχει αληθινό δέος, φόβο, σεβασμό και ειλικρίνεια απέναντί Του, καθώς και να φέρεται στον Θεό ως Θεό, να έχει θέση για Αυτόν στην καρδιά του, να αντιμετωπίζει ορθολογικά τα περιβάλλοντα που έχει διαμορφώσει ο Θεός και τις αναθέσεις που έχει δώσει Αυτός, να αντιμετωπίζει με σοβαρότητα και υπευθυνότητα όλα τα λόγια που έχει πει ο Θεός και ούτω καθεξής. Όλες αυτές οι εκδηλώσεις λέγονται λατρεία. Είτε πρόκειται για λόγια που σου έχει πει ο Θεός αυτοπροσώπως είτε για όλα τα λόγια που έχει εκφράσει γενικά, από τη στιγμή που τα γνωρίζεις και τα θυμάσαι, κι από τη στιγμή που τα καταλαβαίνεις και τα επικυρώνεις μέσα σου, οφείλεις να τα θεωρείς ως κριτήρια για το πώς συμπεριφέρεσαι, πώς ζεις, και πάει λέγοντας —έτσι εκδηλώνεται η λατρεία προς τον Θεό. Όταν έρχεσαι αντιμέτωπος με διάφορα ζητήματα, ασχέτως αν αυτά ανταποκρίνονται στα δικά σου γούστα, στις δικές σου επιθυμίες ή στις δικές σου αντιλήψεις, θα πρέπει να μπορείς να γαληνεύεις την καρδιά σου και να σκέφτεσαι: «Μήπως το έκανε ο Θεός; Μήπως προέρχεται από τον Θεό; Γιατί το έκανε αυτό ο Θεός;

Τι θέλει ο Θεός να εξευγενίσει μέσα μου, τι θέλει να αλλάξει μέσα μου; Ποια ακριβώς είναι η πρόθεση του Θεού; Πώς θα πρέπει να υποταχθώ στις ρυθμίσεις του Θεού; Πώς θα πρέπει να ικανοποιήσω την πρόθεση του Θεού; Πώς θα πρέπει να εκπληρώσω την ευθύνη μου ως ανθρώπινο ον;» Όλες αυτές οι εκδηλώσεις, μαζί και με άλλες παρόμοιες, αποτελούν εκδηλώσεις λατρείας του Θεού. Ακόμα κι αν δεν καταλαβαίνεις μεγαλύτερο μέρος της αλήθειας, ως κανονικός άνθρωπος, ως κάποιος που πιστεύει ότι υπάρχει Θεός, ως κάποιος που ακολουθεί ειλικρινά τον Θεό, αν μη τι άλλο, αυτήν τη στάση πρέπει να τηρείς απέναντι στον Θεό. Όλα όσα έχουν να κάνουν με τον Θεό, όλα όσα αφορούν τα λόγια του Θεού, όλα όσα έχουν να κάνουν με την ανάθεση του Θεού σ' εσένα, με το καθήκον σου και την ευθύνη σου, όλα αυτά οφείλεις να τα αντιμετωπίζεις με φροντίδα και προσοχή, όχι με απροσεξία, όχι με αμέλεια ούτε με περιφρόνηση· έτσι λατρεύεις τον Θεό. Να αντιμετωπίζεις όλα όσα έχουν σχέση με τον Θεό με επιφυλακτική, προσεκτική, θεοφοβούμενη καρδιά, μια καρδιά που τρέμει τον Θεό· έτσι λατρεύεις τον Θεό. Είναι εύκολο να το πετύχεις αυτό; Δεν είναι εύκολο. Αν δεν έχεις πραγματική εμπειρία, είναι δύσκολο ακόμα και να καταλάβεις αυτές τις τέσσερις λέξεις «να λατρεύεις τον Θεό», πόσο μάλλον να κάνεις πράξη τη λατρεία προς τον Θεό. Όσο για την τελευταία φράση του ορισμού της εκκλησίας, αυτή είναι: «να φτάσει στη σωτηρία Του». Πώς θα πρέπει να το καταλάβει κανείς αυτό; Ο δρόμος για να φτάσει κανείς στη σωτηρία είναι μακρύς, και οι απαιτήσεις είναι ακόμα περισσότερες. Πρώτον, πρέπει να βαδίζεις πάνω στο ορθό μονοπάτι· πρέπει να μπορείς να αποδέχεσαι όλες τις αλήθειες που υπάρχουν στα λόγια του Θεού, αλλά και να είσαι κάποιος που επιζητά να κάνει πράξη τα λόγια του Θεού και να υποτάσσεται στον Θεό. Η ζωή σου πρέπει να κυβερνάται από τα λόγια του Θεού. Πρέπει όχι μόνο να αναγνωρίζεις ότι υπάρχει ο Θεός, αλλά και να αγαπάς την αλήθεια και να ενεργείς σύμφωνα με την αλήθεια· πρέπει να έχεις αληθινό φόβο Θεού και να υποτάσσεται αληθινά στον Θεό, να προσεύχεσαι συχνά στον Θεό μέσα από την καρδιά σου και να κάνεις σταδιακά τη μετάβαση στο να λατρεύεις τον Θεό. Τότε είσαι κάποιος που αγαπάει την αλήθεια και υποτάσσεται στον Θεό· είσαι ακριβώς αυτό το είδος ανθρώπου που θέλει να σώσει ο Θεός. Κάποιος που πιστεύει ειλικρινά στον Θεό πρέπει να είναι σωστός άνθρωπος. Και ποιο το όφελος να είσαι δίκαιος άνθρωπος; Το όφελος είναι ότι δεν θα δυσκολευτείς πολύ να φτάσεις στη σωτηρία· θα έχεις την ελπίδα να τα καταφέρεις. Κι εδώ τελειώνει η συναναστροφή μας σχετικά πάνω στις συγκεκριμένες λεπτομέρειες για το πώς ορίζεται η εκκλησία.

IV. Οι αντιλήψεις και οι απόψεις που τρέφουν οι άνθρωποι απέναντι στην εκκλησία

Τώρα μόλις, συναναστραφήκαμε σχετικά με το τι είναι η εκκλησία, ποιο είναι το ουσιαστικό έργο που κάνει η εκκλησία, καθώς και με το τι φαντάζονται οι άνθρωποι σχετικά με την εκκλησία και τι απαιτήσεις έχουν από αυτή στο πλαίσιο των αντιλήψεών τους. Στο τέλος, δώσαμε έναν ορισμό της έννοιας της εκκλησίας. Τώρα που έχει δοθεί ο ορισμός του όρου «εκκλησία», λογικά θα τον καταλαβαίνετε με ακρίβεια· λογικά θα έχετε

κατανοήσει στοιχειωδώς το έργο που πρέπει να κάνει η εκκλησία, τον ρόλο που παίζει στο να βοηθά τους ανθρώπους να κερδίσουν την αλήθεια και να φτάσουν στη σωτηρία, καθώς και το πόσο σημαντική είναι η εκκλησία για όλους εκείνους που ακολουθούν τον Θεό. Επίσης, κάναμε συνοπτικά μια αντιπροσωπευτική ανάλυση και έκθεση για το ποια πιστεύουν οι άνθρωποι ότι είναι η αξία της ύπαρξης της εκκλησίας και ποιο είναι το έργο που πρέπει να κάνει σύμφωνα με τις αντιλήψεις τους. Μήπως υπάρχει κάτι που δεν μπορείτε να διακρίνετε ή να καταλάβετε σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο κατανοούν και ερμηνεύουν οι άνθρωποι τις εκκλησίες στο πλαίσιο των αντιλήψεών τους; Κάποιοι πιστεύουν ότι η εκκλησία πρέπει να ασχολείται με κάποιο έργο εντός της κοινωνίας ή να έχει κάποιου είδους ρόλο στην κοινωνία, όπως για παράδειγμα να προασπίζει τη δικαιοσύνη. Κατά τις αντιλήψεις των ανθρώπων, εφόσον η εκκλησία αντιπροσωπεύει μια θετική εικόνα, για ποιον λόγο να μην μπορεί να προασπίσει τη δικαιοσύνη; Μήπως έχει καμία σχέση η προάσπιση της δικαιοσύνης με το έργο της εκκλησίας ή με τις απαιτήσεις του Θεού; (Όχι.) Τι ακριβώς εννοούν οι άνθρωποι όταν αναφέρονται στην «προάσπιση της δικαιοσύνης»; (Αυτό που ονομάζουν οι άνθρωποι «προάσπιση της δικαιοσύνης» δεν είναι αληθινή δικαιοσύνη. Δεν είναι τίποτε άλλο από τη διαφύλαξη των συμφερόντων της σάρκας και δεν συνάδει με την αλήθεια.) Μήπως έχει καμία σχέση με την αλήθεια αυτή η δικαιοσύνη; (Όχι.) Αυτό ονομάζει δικαιοσύνη η ανθρωπότητα. Για παράδειγμα, η πάταξη ορισμένων κακών δυνάμεων, η αποκατάσταση ορισμένων αδικιών και περιστατικών κατά τα οποία κάποιοι άνθρωποι έχουν αδικηθεί και ταπεινωθεί ή η απονομή της τιμωρίας που αξίζει στους κακούς ανθρώπους, καθώς και η αποκατάσταση και η προστασία των συμφερόντων των ευπαθών ομάδων και ούτω καθεξής —αυτά ονομάζουν οι άνθρωποι προάσπιση της δικαιοσύνης. Και ποιος είναι ο κύριος σκοπός της προάσπισης της δικαιοσύνης; Μήπως έχει να κάνει με το αν επιδιώκουν οι άνθρωποι την αλήθεια; Έχει μήπως καμία σχέση με τη σωτηρία των ανθρώπων; (Όχι.) Είναι απλώς ένα ρητό που προκύπτει βάσει της ηθικής δικαιοσύνης και δεοντολογίας· δεν έχει την παραμικρή σχέση με την αλήθεια. Μπορούμε να πούμε ότι δεν φτάνει στο επίπεδο της αλήθειας; (Ναι.) Μπορούμε; (Όχι, δεν έχουν καμία σχέση αυτά τα δυο.) Σωστά, δεν έχουν καμία σχέση· είναι δύο διαφορετικά πράγματα. Τι είδους δικαιοσύνη προασπίζει η ανθρωπότητα; Πρόκειται για εκείνο το είδος όπου όταν κακοί άνθρωποι καταπιέζουν ή στερούν από έναν κοινό άνθρωπο που έχει λίγο χαμηλότερη κοινωνική θέση κάποια δικαιώματα ή συμφέροντα, οι κακοί άνθρωποι τιμωρούνται όπως τους αξίζει και ο κοινός ή ο συνηθισμένος άνθρωπος παύει πλέον να υφίσταται κακομεταχείριση. Έχει να κάνει με την αποκατάσταση και την εξασφάλιση των σαρκικών συμφερόντων των ανθρώπων, με την επίτευξη μιας σχετικής ισότητας ανάμεσα στους ανθρώπους, με την εξάλειψη των διαφορών ανάμεσα στις κοινωνικές τάξεις, και με το να διασφαλίζεται ότι οι κακές πράξεις των κακών ανθρώπων δεν θα έχουν επιτυχία και ότι θα αποκαθίστανται οι αδικίες κατά των αδικημένων. Αυτό ονομάζει η ανθρωπότητα προάσπιση της δικαιοσύνης, πράγμα που δεν έχει την παραμικρή σχέση με την αλήθεια. Πώς είναι δυνατόν να εξακολουθείτε να λέτε ότι δεν φτάνει στο επίπεδο της αλήθειας;

Έχει καμία σχέση με την αλήθεια; Όχι, δεν έχει. Για πείτε Μου, αυτοί οι συνηθισμένοι και κοινοί άνθρωποι που έχουν υποστεί αδικίες είναι απαραίτητα καλοί άνθρωποι; (Όχι απαραίτητα.) Είναι δικαιοσύνη να μην υφίστανται πια αδικίες; Συμφωνεί αυτό με την αλήθεια; Μήπως μπορούν τότε αυτοί οι άνθρωποι να σωθούν; Πρόκειται ξεκάθαρα για δύο διαφορετικά ζητήματα· πώς είναι δυνατόν να τα μπερδεύετε; Δεν τίθεται ζήτημα αν αυτό φτάνει στο επίπεδο της αλήθειας· πολύ απλά, είναι κάτι διαφορετικό από την αλήθεια. Αν έχετε κάποιες αντιρρήσεις γι' αυτό το ζήτημα, τότε ίσως οι περισσότεροι από εσάς να μην μπορείτε να διακρίνετε το θέμα της προάσπισης της δικαιοσύνης και να παραμένετε κάπως προσκολλημένοι σ' αυτό, γιατί σκέφτεστε τα εξής: «Πώς γίνεται να είναι λάθος αυτό; Πώς γίνεται αυτό να μην είναι το έργο που πρέπει να κάνει η εκκλησία;» Στην πραγματικότητα, αυτό δεν έχει καμία σχέση με το έργο της εκκλησίας. Υπάρχουν και κάποιοι άνθρωποι που θεωρούν ότι η εκκλησία πρέπει να είναι ένα μέρος όπου το κακό τιμωρείται και το καλό προάγεται, ότι πρέπει να επιτελεί αυτήν τη λειτουργία, δηλαδή να τιμωρεί τις κακές πράξεις και το κακό, τις σκοτεινές δυνάμεις, ενώ ταυτόχρονα να προάγει το καλό και την αρετή. Ισχύει αυτό; Μήπως μπορεί η τιμωρία του κακού και η προαγωγή του καλού να φτάσει στο επίπεδο της αλήθειας; Όσον αφορά τι είναι κακό και τι καλό, οι άνθρωποι δεν μπορούν να ξεχωρίσουν με σαφήνεια αυτά τα πράγματα. Τι εννοούν οι άνθρωποι όταν λένε να τιμωρείται το κακό και να προάγεται το καλό; Μήπως αυτό έχει καμία σχέση με την τιμωρία του κακού, την επιβράβευση του καλού και την κατάταξη των πάντων σύμφωνα με το είδος τους, για τα οποία κάνει λόγο ο Θεός; (Όχι.) Δεν έχει καμία σχέση. Με βάση ποιο πρότυπο ορίζει η ανθρωπότητα το κακό και το καλό; Με βάση τον ορισμό των Κινέζων, τι είναι το κακό και τι είναι το καλό; Πάνω σε ποια βάση ορίζουν το κακό και το καλό; Στη βουδιστική κουλτούρα. Ο βουδισμός μιλάει για έννοιες όπως το να βοηθάει κανείς τον κόσμο και να σώζει ανθρώπους, να αποφεύγει να σκοτώνει και ούτω καθεξής —αυτά θεωρούνται καλά, ενώ το να τρώει κανείς κοτόπουλο, ψάρι, μοσχάρι ή αρνί θεωρείται κακό και όσοι το κάνουν πρέπει να τιμωρούνται. Οι άνθρωποι δεν πρέπει να τρώνε κρέας ούτε πρέπει να σκοτώνουν ζωντανά πλάσματα. Το να σκοτώνει κανείς θεωρείται κακό, και αυτοί που σκοτώνουν πρέπει να εξομολογούνται και να ικετεύουν για συγχώρεση ενώπιον του Βούδα. Έτσι ορίζει ο βουδισμός το κακό· είναι ίδιο με το κακό για το οποίο μιλάει ο Θεός; (Όχι.) Πρόκειται για δύο διαφορετικά πράγματα, οπότε ο συγκεκριμένος ορισμός του κακού δεν έχει καμία απολύτως σχέση με την αλήθεια και σίγουρα δεν μπορεί να φτάσει στο επίπεδο της αλήθειας. Όσο για το καλό, πώς το εννοεί ο βουδισμός; Πρόκειται για κάτι ακόμα πιο παράλογο, επιφανειακό και υποκριτικό. Οι βουδιστές πιστεύουν ότι είναι καλό να μη σκοτώνεις κανένα ζωντανό πλάσμα και ότι είναι καλό να ελευθερώνεις ζώα που βρίσκονται σε αιχμαλωσία. Άσχετα με το πόσους ανθρώπους έχει σκοτώσει ένας κακός άνθρωπος ή με το πόσες αμαρτίες έχει διαπράξει, αν πάψει να σφαγιάζει ζώα, μπορεί αμέσως να γίνει Βούδας —κάτι τέτοιο θεωρείται καλό. Επίσης, υπάρχει και το ρητό: «Καλύτερα να σώσεις μια ζωή παρά να χτίσεις μια επταώροφη παγόδα», πράγμα που σημαίνει ότι το να σώζεις ανθρώπους στα τυφλά, δίχως όρους και αρχές —ακόμα και το

να σώζεις διαβόλους, κακούς ανθρώπους, αλήτες, χούλιγκαν και οποιονδήποτε άλλον— θεωρείται καλό. Τι σόι καλό είναι αυτό; Τέτοιοι άνθρωποι είναι ανεγκέφαλοι, δεν έχουν καμία διάκριση, καμία στάση και καθόλου αρχές. Μπορεί να θεωρηθεί καλό το να σώζεις τον οποιονδήποτε και να συγχωρείς τον οποιονδήποτε; Δεν αξίζει καν έναν τέτοιο χαρακτηρισμό· αυτή είναι πρόφαση του Σατανά και των διαβόλων. Αυτοί δεν σκοτώνουν ζώα, αλλά έχουν κατασπαράξει αμέτρητες ψυχές. Αυτό είναι το δήθεν καλό τους, που στην πραγματικότητα δεν είναι τίποτε άλλο παρά μια πρόφαση. Άραγε, λοιπόν, ευσταθεί η ανθρώπινη αντίληψη ότι ο ρόλος της εκκλησίας είναι να τιμωρεί το κακό και να προάγει το καλό; (Όχι.) Όποιο κι αν είναι το πολιτισμικό υπόβαθρο της κάθε φυλής ή θρησκείας, η τιμωρία του κακού και η προαγωγή του καλού δεν έχει καμία σχέση με το έργο της εκκλησίας ούτε με τη μαρτυρία της εκκλησίας. Μη νομίζετε ότι επειδή αυτοί οι όροι μοιάζουν δίκαιοι και αξιέπαινοι, θα πρέπει και να σχετίζονται με το έργο της εκκλησίας ή ότι αυτός πρέπει να είναι ο ρόλος της εκκλησίας στην κοινωνία. Αυτό αποτελεί ανθρώπινη αντίληψη και φαντασιοκοπία. Εκτός από την «προάσπιση της δικαιοσύνης» και την «τιμωρία του κακού και την προαγωγή του καλού», υπάρχουν κι άλλοι όροι που κατά τις ανθρώπινες αντιλήψεις θεωρούνται καλοί, όπως «αγώνας για τα δικαιώματα και τα συμφέροντα των ανθρώπων» και «ανακούφιση από τις έγνοιες και αντιμετώπιση των δυσκολιών», που επίσης δεν συνδέονται καθόλου με το έργο της εκκλησίας ή με τη μαρτυρία της. Πρέπει να είστε όλοι σας σε θέση να το καταλάβετε αυτό. Λίγο πολύ, έχει γίνει ξεκάθαρη συναναστροφή όσον αφορά τον ορισμό της εκκλησίας, το έργο που πρέπει να κάνει η εκκλησία, καθώς και την αξία και τη σημασία της ύπαρξης της εκκλησίας.

Τα πρότυπα και οι βάσεις για τη διάκριση των διαφόρων ειδών κακών ανθρώπων

Ας επιστρέψουμε στις ευθύνες που έχουν οι επικεφαλής και οι εργάτες στο πλαίσιο του δέκατου τέταρτου σημείου: «Να διακρίνουν και να αποπέμπουν ή να αποβάλλουν άμεσα κάθε είδους κακούς ανθρώπους και αντίχριστους». Ας εξετάσουμε αν αυτό το έργο που πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες έχει σχέση με καθεμία από τις λεπτομέρειες για τις εκκλησίες πάνω στις οποίες συναναστράφηκα τώρα μόλις. Γιατί χρειάζεται να συναναστραφούμε σχετικά μ' αυτές τις συγκεκριμένες λεπτομέρειες; Τι σχέση έχουν αυτές οι λεπτομέρειες με τούτο το έργο που πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες; (Αυτοί οι κακοί άνθρωποι και οι αντίχριστοι δεν είναι μέλη της εκκλησίας, και πρέπει να απομακρυνθούν. Επιπλέον, η παρουσία τους παρακωλύει και αναστατώνει το έργο που κάνουν οι εκκλησίες.) Υπάρχει, λοιπόν, μια σύνδεση· δεν γίνεται μάταια αυτή η συναναστροφή. Αφού κατανοήσατε όλες τις λεπτομέρειες που αφορούν τον όρο ή τον ορισμό της εκκλησίας, ας εξετάσουμε πώς πρέπει να φέρονται οι επικεφαλής και οι εργάτες στα μέλη της εκκλησίας, πώς πρέπει να φέρονται στους διάφορους ανθρώπους που πρέπει να αποπεμφθούν ή να αποβληθούν από την εκκλησία, πώς θα μπορέσουν να κάνουν καλά αυτό το έργο, και πώς πρέπει να εκπληρώσουν την ευθύνη τους και να διαφυλάξουν το έργο της εκκλησίας. Κατ' αρχάς,

οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να καταλάβουν ποιος είναι ο ορισμός της εκκλησίας, γιατί πρέπει να υπάρχει η εκκλησία και ποιο έργο πρέπει να κάνει. Μόλις τα καταλάβουν όλα αυτά, πρέπει μετά να εξετάσουν ποια από τα σημερινά μέλη της εκκλησίας δεν παίζουν θετικό ρόλο σχετικά με την αξία της ύπαρξής της ή με το έργο που κάνει η εκκλησία, ή ποιοι μπορεί να προκαλέσουν διατάραξη, αναστάτωση και αρνητικό αντίκτυπο στο βασικό έργο της εκκλησίας, ή ακόμα και να επηρεάσουν σοβαρά τη φήμη της εκκλησίας και να ατιμάσουν το όνομα του Θεού. Άραγε, το έργο που πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν είναι να διακρίνουν ξεκάθαρα και να αποπέμψουν ή να αποβάλουν αμέσως αυτούς τους ανθρώπους; (Ναι.) Οπότε, τι χρειάζεται για να γίνει καλά αυτό το έργο; Για να αποπεμφθούν ή να αποβληθούν κάθε είδους κακοί άνθρωποι και να εξαγνιστεί η εκκλησία, αλλά και για να μπορέσει να εκδηλωθεί η αξία της ύπαρξης της εκκλησίας και να εκπληρώσει η εκκλησία τον ρόλο που πρέπει, αλλά και για να προχωρήσει συγχρόνως και το έργο της εκκλησίας ομαλά, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει κατ' αρχάς να διακρίνουν ποιοι ακριβώς είναι κακοί άνθρωποι και αντίχριστοι εντός της εκκλησίας. Αυτήν την πληροφορία κι αυτήν την πραγματική κατάσταση πρέπει να αντιληφθούν πρώτα οι επικεφαλής και οι εργάτες καθώς επιτελούν αυτό το έργο. Το πρώτο ζήτημα που αντιμετωπίζουν οι επικεφαλής και οι εργάτες σε αυτό το έργο είναι η διάκριση των διαφορετικών ειδών ανθρώπων. Και για ποιον σκοπό να διακρίνουν τα διάφορα είδη ανθρώπων; Για να τους κατατάξουν σύμφωνα με το είδος τους και να προστατέψουν όσους είναι αληθινά μέλη της εκκλησίας. Παρ' όλα αυτά, μόνο και μόνο προστατεύοντας αυτούς τους ανθρώπους δεν σημαίνει ότι επιτελείται αποτελεσματικά το έργο που περιγράφεται στη δέκατη τέταρτη ευθύνη. Και τότε ποια είναι η πιο σημαντική πτυχή για να επιτελεστεί αυτό το έργο με επιτυχία; Είναι η αποπομπή ή η αποβολή όλων των ειδών των δύσπιστων και των κακών ανθρώπων που δεν ανήκουν στην εκκλησία. Άσχετα από το αν χαρακτηρίζονται αυτοί ως κακοί άνθρωποι ή αντίχριστοι, εφόσον πληρούν τις απαραίτητες προϋποθέσεις για να αποπεμφθούν ή να αποβληθούν, τότε προκύπτει η ανάγκη να γίνει αυτό το έργο, και είναι ώρα να εκπληρώσουν την ευθύνη τους οι επικεφαλής και οι εργάτες. Ας ξεκινήσουμε τη συναναστροφή μας πάνω στο πώς να διακρίνετε τους ανθρώπους διαφόρων ειδών.

I. Με βάση τον σκοπό για τον οποίο πιστεύει κανείς στον Θεό

Πώς πρέπει να διακρίνουμε τους ανθρώπους διαφόρων ειδών; Το πρώτο κριτήριο είναι η διάκρισή τους ανάλογα με τον σκοπό για τον οποίο πιστεύουν στον Θεό. Το δεύτερο είναι ανάλογα με την ανθρώπινη φύση τους. Και το τρίτο είναι ανάλογα με τη στάση που τηρούν απέναντι στο καθήκον τους. Αν θέλαμε να βάλουμε απλές, σύντομες επικεφαλίδες, θα ήταν οι εξής: πρώτον, ο σκοπός για τον οποίο πιστεύουν στον Θεό· δεύτερον, η ανθρώπινη φύση τους· και τρίτον, η στάση τους απέναντι στο καθήκον τους. Τώρα που έχουμε αυτές τις τρεις επικεφαλίδες, πώς καταλαβαίνετε το καθένα από αυτά τα πράγματα; Στο παρελθόν, δεν έχουμε συζητήσει και πολύ σχετικά με τον σκοπό για τον οποίο πιστεύουν οι άνθρωποι στον Θεό. Περισσότερο έχουμε μιλήσει για την

ανθρώπινη φύση τους και για τη στάση τους απέναντι στο καθήκον τους, οπότε αυτά τα πράγματα σας είναι πιο οικεία. Εδώ που τα λέμε, ούτε κι ο σκοπός για τον οποίο πιστεύουν οι άνθρωποι στον Θεό δεν σας είναι και τόσο ξένος, αφού κι εσείς οι ίδιοι είχατε κάποιον σκοπό όταν φτάσατε στο σημείο να πιστέψετε στον Θεό. Κάποιοι πιστεύουν στον Θεό γιατί δεν θέλουν να πάνε στην κόλαση, άλλοι γιατί θέλουν να πάνε στον παράδεισο, κάποιοι άλλοι γιατί δεν θέλουν να πεθάνουν, ορισμένοι για να αποφύγουν τις καταστροφές, άλλοι απλώς γιατί θέλουν να είναι καλοί άνθρωποι, μερικοί γιατί δεν θέλουν να τους κακομεταχειρίζονται και ούτω καθεξής. Λογικά δεν σας είναι ξένο αυτό το θέμα. Μπορεί μόνο να σας είναι λίγο άγνωστες οι λεπτομέρειες για τις οποίες θα μιλήσω· μπορεί να μην είστε και πολύ σίγουροι γι' αυτές, να μην ξέρετε τι θα πω γι' αυτές ή από πού θα αρχίσω. Ας κάνουμε, λοιπόν, μια σύντομη κουβέντα γι' αυτό το θέμα. Για πείτε Μου, οι άνθρωποι που πρέπει να αποπεμφθούν ή να αποβληθούν τι είδους προθέσεις και σκοπούς τρέφουν κατά την πίστη τους στον Θεό; (Αυτοί που επιδιώκουν μόνο τη φήμη και τη θέση, και θέλουν μόνο να έχουν εξουσία, και που για χάρη της θέσης τους αναστατώνουν αδίστακτα την εκκλησία.) Να ένα είδος ανθρώπου. Υπάρχουν μήπως και άλλα; (Οι δύσπιστοι που μόνο ευλογίες επιδιώκουν κι επιζητούν να φάνε εκ των άρτων και να χορτάσουν.) Οι δύσπιστοι, ένα ακόμα είδος είναι αυτοί. Μήπως υπάρχουν κι άλλοι; Μπορεί να σκέφτεστε τις εκδηλώσεις κάποιων ανθρώπων, όμως να μην μπορείτε να διακρίνετε ξεκάθαρα αν αυτοί οι άνθρωποι απλώς αποκαλύπτουν διεφθαρμένες διαθέσεις ή αν πρόκειται στην πραγματικότητα για ανθρώπους που έχουν ακάθαρτους σκοπούς στην πίστη στον Θεό και οι οποίοι θα πρέπει να αποπεμφθούν ή να αποβληθούν. Δεν μπορείτε να το ξεκαθαρίσετε αυτό και σας φαίνεται λίγο ασαφές, γι' αυτό και δεν μπορείτε να το εκφράσετε. Το θέμα του σκοπού για τον οποίο πιστεύουν οι άνθρωποι στον Θεό έχει πολύ μεγάλο εύρος. Ο καθένας έχει κάποιες προθέσεις και σκοπούς για τους οποίους πιστεύει στον Θεό. Παρ' όλα αυτά, τα είδη των ανθρώπων για τα οποία μιλάμε εδώ, που πιστεύουν στον Θεό με ακάθαρτους σκοπούς, δεν πληρούν τις προϋποθέσεις για τη σωτηρία του Θεού. Δεν μπορούν να φτάσουν στη σωτηρία και δεν μπορούν καν να προσεγγίσουν το ελάχιστο πρότυπο, εκείνο του απλού δουλευτή. Με όποιον σκοπό κι αν πιστεύουν αυτοί οι άνθρωποι στον Θεό, όπως και να 'χει, όσοι καταλήγουν να πιστέψουν στον Θεό με κάποιον σκοπό θα προσπαθήσουν, όταν θα τους δοθεί η ευκαιρία, να πετύχουν τους στόχους τους· αν δεν τους δοθεί η ευκαιρία, θα διαπράξουν κακό και θα προκαλέσουν αναστάτωση. Κάτι τέτοιο θα έχει ανυπολόγιστες συνέπειες για το έργο της εκκλησίας ή για τη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού, κι οι άνθρωποι αυτοί θα πρέπει να γίνουν στόχοι αποπομπής ή αποβολής. Αν αφήσουμε προς το παρόν κατά μέρος την ανθρώπινη φύση αυτών των ανθρώπων ή τη στάση που τηρούν απέναντι στα καθήκοντά τους και μιλήσουμε απλώς από την άποψη του σκοπού για τον οποίο πιστεύουν στον Θεό, αυτός δεν είναι σε καμία περίπτωση να αποδεχτούν την αλήθεια και να φτάσουν στη σωτηρία, πόσο μάλλον να υποταχθούν στον Θεό και να Τον λατρέψουν. Είναι, λοιπόν, φυσικό η πίστη τους στον Θεό να μην οδηγήσει στη σωτηρία. Αντί να επιτρέπεται σε αυτούς τους ανθρώπους να

μένουν στην εκκλησία και να αναστατώνουν διαρκώς τον εκλεκτό λαό του Θεού —τους αληθινούς αδελφούς και αδελφές— προτιμότερο είναι να τους διακρίνετε και να τους χαρακτηρίζετε με ακρίβεια το συντομότερο δυνατό, και στη συνέχεια να τους αποπέμπετε αμέσως από την εκκλησία. Δεν πρέπει να αντιμετωπίζονται ως μέλη της εκκλησίας ή ως αδελφοί και αδελφές. Ωραία, λοιπόν· ποια είναι αυτά τα είδη ανθρώπων; Τώρα μόλις μιλήσατε για κάποιες έννοιες σε γενικό πλαίσιο. Θα σας δώσω κάποια συγκεκριμένα παραδείγματα και, μόλις τα ακούσετε, θα καταλάβετε.

Α. Για να ικανοποιήσει κανείς την επιθυμία του να γίνει αξιωματούχος

Ας μιλήσουμε κατ' αρχάς για το πρώτο είδος ανθρώπου που πρέπει να αποπέμπεται ή να αποβάλεται από την εκκλησία. Κάποιοι άνθρωποι θέλουν διαρκώς να αποκτήσουν αξιώματα στην κοινωνία και να δοξάσουν τους προγόνους τους, αλλά δεν τα καταφέρνουν καλά στα επαγγελματικά τους. Παρ' όλα αυτά, δεν υποχωρεί καθόλου η επιθυμία τους να γίνουν αξιωματούχοι. Όμως, η οικογένειά τους δεν έχει υψηλή κοινωνική θέση, πράγμα που τους κάνει να θεωρούν μάταιη τη ζωή και πολύ άδικο τον κόσμο, αφού δεν μπορούν να πραγματοποιήσουν ούτε αυτήν τη μικρή τους επιθυμία. Θεωρούν ότι, παρ' όλο που έχουν κάποιες γνώσεις και ικανότητες, κανείς δεν τους εκτιμά. Δεν βρίσκουν κανέναν να τους στηρίξει και η προοπτική να γίνουν αξιωματούχοι τούς φαντάζει πολύ μακρινή. Μέσα στην απελπισία τους, βρήκαν την εκκλησία. Πιστεύουν ότι, αν μπορέσουν να γίνουν επικεφαλής στην εκκλησία, τότε είναι σαν να είναι και αξιωματούχοι, οπότε μπορεί να ικανοποιηθεί η επιθυμία τους. Επομένως, έρχονται στον οίκο του Θεού με την επιθυμία να μεγαλουργήσουν. Πιστεύουν ότι έχουν ακριβώς τις κατάλληλες ικανότητες και δυνατότητες για να αξιοποιηθούν στον οίκο του Θεού, και ότι μπορεί να γίνει πραγματικότητα η ελπίδα τους να γίνουν αξιωματούχοι και να διακριθούν, ικανοποιώντας έτσι την επιθυμία μιας ολόκληρης ζωής. Η άποψή τους σχετικά με την πίστη στον Θεό συνοψίζεται σε ρητά του τύπου «Χάρισμα χωρίς χάρη δεν γίνεται», «Ο πραγματικός χρυσός είναι γραφτό να λάμψει στο τέλος» και «Το έξυπνο πουλί επιλέγει σοφά πού θα κουρνιάσει» —από ένα τέτοιο υπόβαθρο επέλεξαν να βαδίσουν στο μονοπάτι της πίστης στον Θεό. Αν κρίνουμε από την ουσία αυτού του ανθρώπου, είναι φανερό ότι δεν πιστεύει πως υπάρχει αλήθεια στον κόσμο, πόσο μάλλον ότι υπάρχει ο Σωτήρας. Με λίγα λόγια, δεν πιστεύει στον έναν αληθινό Θεό, πόσο μάλλον στην ύπαρξη του Δημιουργού. Είτε πρόκειται γι' αυτά που γράφει η Βίβλος είτε για ό,τι κηρύσσεται στον θρησκευτικό κόσμο —ότι ο Θεός δημιούργησε τον κόσμο και την ανθρωπότητα, ότι ο Θεός κυριαρχεί πάνω στην ανθρωπότητα και την καθοδηγεί— εκείνος όλα αυτά δεν τα θεωρεί τίποτε άλλο παρά ιστορικές αναφορές. Δεν τα ερευνά κανένας και κανένας δεν μπορεί να τα επαληθεύσει· είναι μόνο θρύλοι και ιστορίες, ένα είδος θρησκευτικής κουλτούρας. Έτσι καταλαβαίνει την πίστη κατά βάση. Με αυτήν την κατανόηση φτάνει στο σημείο να πιστέψει στον Θεό, νομίζοντας ότι βαδίζει στο ορθό μονοπάτι, ότι αφήνει το σκοτάδι για το φως, ότι είναι το «έξυπνο πουλί που επιλέγει σοφά πού θα κουρνιάσει». Εννοείται πως δεν έχει εγκαταλείψει την επιλογή και

την επιθυμία του να γίνει αξιωματούχος και να διακριθεί. Πιστεύει ότι σε αυτόν τον απέραντο κόσμο με τους τόσο πολλούς ανθρώπους, δεν υπάρχει καμία θέση γι' αυτόν και μόνο ο οίκος του Θεού μπορεί να του προσφέρει ελπίδα. Μόνο αν ζήσει στην εκκλησία μπορεί να έχει την ευκαιρία να αξιοποιήσει τα ταλέντα του και να κάνει πραγματικότητα την επιθυμία του να διακριθεί. Ο λόγος γι' αυτό είναι ότι, όπως ο ίδιος βλέπει την παρούσα κατάσταση, ο εξωτερικός κόσμος γίνεται όλο και πιο μοχθηρός και σκοτεινός. Το μόνο μέρος σ' αυτόν τον κόσμο όπου επικρατεί η αγνότητα είναι η εκκλησία· το μόνο μέρος στον κόσμο που μπορεί να προσφέρει στους ανθρώπους πνευματική τροφή είναι η εκκλησία, και μόνο η εκκλησία γνωρίζει όλο και μεγαλύτερη άνθηση. Με τέτοιες επιθυμίες και σκοπούς καταλήγει να πιστέψει στον Θεό. Μόλις αρχίσει να πιστεύει, δεν καταλαβαίνει τίποτα σχετικά με την πίστη στον Θεό, την επιδίωξη της αλήθειας ή με ζητήματα που έχουν σχέση με την αλήθεια, με τη διάθεση του Θεού και με το έργο Του. Δεν επιδιώκει τα ζητήματα αυτά ούτε τους δίνει σημασία. Κατά βάθος, δεν έχει εγκαταλείψει ούτε κατά διάνοια την επιθυμία του για θέση και αξιώματα· αντίθετα, παραμένει προσκολλημένος σε αυτές τις αντιλήψεις και απόψεις, καθώς αράζει στην εκκλησία. Την εκκλησία τη θεωρεί κοινωνική οργάνωση, θρησκευτική κοινότητα, ενώ το έργο και τα λόγια του Θεού τα βλέπει ως ψευδαισθήσεις που έχουν δημιουργήσει οι πιστοί εξαιτίας των δεισδαιμονιών τους. Γι' αυτό, όποτε τίθεται το ζήτημα της επιδίωξης της αλήθειας, όποτε τίθεται το ζήτημα των λόγων του Θεού και του έργου Του, εκείνος νιώθει αποτροπιασμό και αντίσταση. Αν κάποιος ισχυριστεί πως κάτι αποτελεί έργο του Θεού, κυριαρχία του Θεού ή ενορχήστρωση του Θεού, εκείνος νιώθει αποτροπιασμό. Όσο αποτροπιασμό κι αν νιώθει, όμως, και ασχέτως αν αναγνωρίζει ή αποδέχεται την αλήθεια, δεν έχει ξεχάσει ούτε έχει εγκαταλείψει ποτέ την επιθυμία του να αποκτήσει ένα πόστο στην εκκλησία που θα του προσδώσει θέση ώστε να ικανοποιήσει τη λαχτάρα του για εξουσία. Εφόσον έχει τέτοια φιλοδοξία και επιθυμία, είναι φυσικό να αποκαλύπτει διάφορες εκδηλώσεις. Για παράδειγμα, παροτρύνει τους ανθρώπους λέγοντας διάφορα πράγματα όπως: «Μη βασίζεστε στα λόγια του Θεού για τα πάντα ούτε να συνδέετε τα λόγια του Θεού και τον Θεό με τα πάντα. Στην πραγματικότητα, πολλές ανθρώπινες ιδέες και πολλά ρητά των ανθρώπων είναι σωστά· πρέπει οι άνθρωποι να έχουν τις δικές τους απόψεις και στάσεις». Διαδίδει αυτές τις δηλώσεις με σκοπό να παραπλανήσει τους ανθρώπους. Παράλληλα, προβάλλει επιδεικτικά και τα ταλέντα του, τα χαρίσματά του, αλλά και τις διάφορες τακτικές και τα τεχνάσματα που μπορεί να κάνει στον κόσμο, σε μια προσπάθεια να προσελκύσει την προσοχή, την παρατήρηση και την εκτίμηση των ανθρώπων. Και με ποιον σκοπό κάνει μια τέτοια επιδεικτική προβολή; Να κάνει τους άλλους να τον εκτιμούν και να τον θαυμάζουν· να αποκτήσει θέση ανάμεσα στους ανθρώπους, και να ικανοποιήσει μ' αυτόν τον τρόπο την επιθυμία του να επιδιώξει μια καριέρα με αξιώματα και να δοξάσει τους προγόνους του. Νιώθει ικανοποίηση όταν τον σέβονται, όταν τον επαινούν, όταν τον ακολουθούν, όταν τον υποστηρίζουν, όταν τον λατρεύουν και όταν τον θαυμάζουν οι άνθρωποι, ακόμα κι όταν τον κολακεύουν. Επιπλέον, αυτά τα πράγματα τα επιδιώκει ακούραστα και τα

απολαμβάνει. Παρόλο που ο οίκος του Θεού εκθέτει διαρκώς τους αντίχριστους, τους κακούς ανθρώπους και τις διάφορες διεφθαρμένες διαθέσεις των ανθρώπων, εκείνος μέσα του τα απαξιώνει αυτά ως πράγματα που δεν αξίζουν ούτε καν την περιφρόνησή του, και νιώθει ιδιαίτερο αποτροπιασμό απέναντί τους. Επιδιώκει αποφασιστικά τη θέση, καθώς και τον θαυμασμό και την εκτίμηση των άλλων, για να εκπληρώσει τις επιθυμίες που δεν μπόρεσε να πετύχει στον κόσμο και στην κοινωνία. Ποιος είναι, λοιπόν, ο σκοπός για τον οποίο πιστεύει στον Θεό; Δεν θέλει να λάβει εκατονταπλάσια σ' αυτήν τη ζωή και αιώνια ζωή στον κόσμο που θα έρθει, ούτε βέβαια να αποδεχτεί την αλήθεια και να σωθεί. Ο σκοπός για τον οποίο πιστεύει στον Θεό δεν είναι να ενεργήσει ως δημιουργήμα, αλλά να γίνει αξιωματούχος και άρχοντας, να απολαύσει τα προνόμια της θέσης. Αναμφίβολα, υπάρχουν τέτοιοι άνθρωποι στην εκκλησία· πρόκειται για τους κακοποιούς που παρεισφρέουν στην εκκλησία. Η εκκλησία σε καμία περίπτωση δεν αφήνει τέτοιους ανθρώπους να αναμειγνύονται με τον εκλεκτό λαό του Θεού, οπότε οι άνθρωποι αυτοί πρέπει να αποπεμφθούν. Μπορεί κανείς να διακρίνει εύκολα τον σκοπό για τον οποίο πιστεύουν στον Θεό; (Ναι.) Αν αναλογιστεί κανείς τις προθέσεις και τους σκοπούς για τους οποίους πιστεύουν στον Θεό, μαζί με τις διάφορες εκδηλώσεις τους μέσα στην εκκλησία, τι σόι άνθρωποι είναι αυτοί; (Δύσπιστοι.) Ναι, είναι δύσπιστοι. Εκτός του ότι είναι δύσπιστοι, θέλουν και να επιδιώξουν τη θέση και τις προοπτικές μέσα στον οίκο του Θεού για να ικανοποιήσουν τη λαχτάρα τους για εξουσία. Πιστεύουν στον Θεό με σκοπό να γίνουν αξιωματούχοι. Οπότε, για ποιον λόγο πρέπει να απομακρυνθούν αυτοί οι άνθρωποι; Θα έλεγε κανείς: «Αν κάποιοι δύσπιστοι βρίσκονται στη δούλεψη του οίκου του Θεού και μπορούν να προσφέρουν λίγη βοήθεια ως φίλοι της εκκλησίας, τότε καλό δεν είναι να τους κρατάμε εδώ;» Στέκει αυτή η δήλωση; (Όχι.) Γιατί δεν στέκει; (Η επιθυμία τους να αποκτήσουν αξιώματα σίγουρα θα τους ωθήσει να κάνουν πράγματα που θα αναστατώσουν τους άλλους, δεν θα αποφέρουν κανένα όφελος στο έργο του οίκου του Θεού και θα επηρεάσουν αρνητικά τους αδελφούς και τις αδελφές που επιδιώκουν την αλήθεια.) Όπως κι αν το δει κανείς, οι δύσπιστοι αντιστέκονται στην αλήθεια και αρνούνται τον Θεό, γι' αυτό και δεν είναι δυνατόν να τους κρατήσει ο οίκος του Θεού. Δεν πρόκειται να παίξουν θετικό ρόλο. Άσχετα με το αν επιδιώκουν να γίνουν αξιωματούχοι, και μόνο τα σχόλια, οι εκδηλώσεις και οι πράξεις τους ως δύσπιστοι μπορούν να προκαλέσουν αναστάτωση και δεν πρόκειται να έχουν θετική επίδραση. Κάποιοι αδελφοί και αδελφές, όταν βιώνουν ορισμένα περιβάλλοντα, λένε: «Αυτή είναι η κυριαρχία του Θεού και πρέπει να υποταχθούμε». Μπορούν να υποταχθούν οι δύσπιστοι; Το πολύ πολύ να μην ξεσηκωθούν για να αναστατώσουν και να αντιταχθούν. Μέσα τους, λένε μέχρι και αυτά: «Μη λέτε πως ο θεός κυριαρχεί πάνω στα πάντα. Οι άνθρωποι πρέπει να έχουν και κάποιες δικές τους απόψεις, και να έχουν μια σχετική ανεξαρτησία· μην τα αποδίδετε όλα στην κυριαρχία του θεού!» Όχι μόνο παρασύρουν τους άλλους, αλλά λένε και κάποιες αμφιλεγόμενες, αληθοφανείς πλάνες για να παραπλανήσουν τους ανθρώπους. Δεν είναι ξεδιάντροπο αυτό; Ίσως να μπορούν να κάνουν κάποιους έξυπνους ελιγμούς και κάποια κόλπα ανάμεσα στους άπιστους, αλλά

ο οίκος του Θεού δεν είναι το κατάλληλο μέρος για να προσπαθήσουν να κάνουν αυτούς τους ελιγμούς κι αυτά τα κόλπα! Μερικοί άνθρωποι είναι διευθυντές σε κλινικές στις οποίες θέλουν όλοι να πηγαίνουν, γιατί εκεί, λένε, δεν πονάνε οι ενέσεις. Γιατί δεν πονάνε οι ενέσεις; Βουτάνε την άκρη της βελόνας σε αναισθητικό, κι έτσι είναι σίγουρο ότι δεν θα πονέσει. Είναι σοφή κίνηση αυτό; (Όχι, πρόκειται για επιζήμια κίνηση.) Εκείνοι, όμως, το θεωρούν σοφή κίνηση και κομπάζουν γι' αυτό, πιστεύοντας ότι έτσι φαίνονται οι ικανότητες και οι δεξιότητές τους. Λένε: «Όλο μιλάς για την υποταγή στον θεό, για την ενορχήστρωση του θεού και για την κυριαρχία του θεού, δεν κάνεις τίποτε άλλο. Μήπως έχεις εσύ τις ικανότητες που έχω εγώ;» Δεν είναι ξεδιάντροπο αυτό; (Ναι.) Κομπάζουν ακόμα και για τέτοια επιζήμια τεχνάσματα! Οι άνθρωποι που κρύβουν μέσα τους τα κίνητρα των δύσπιστων και παρεισφρέουν στην εκκλησία πρέπει να αποπεμφθούν από την εκκλησία. Γιατί; Κατά βάθος, αυτοί οι άνθρωποι αντιστέκονται στην αλήθεια και την αποστρέφονται. Με όποιον σκοπό κι αν πιστεύουν στον Θεό, είτε πρόκειται για κάτι που μπορούν να παραδεχτούν φανερά είτε όχι, η εκκλησία πρέπει, σύμφωνα με την ουσία τους ως δύσπιστους, να τους αποπέμψει ή να τους αποβάλει. Αυτοί οι δύσπιστοι παρεισφρέουν στην εκκλησία με συγκεκριμένο σκοπό, καθώς θέλουν μέσα στην εκκλησία να προβάλουν τα ταλέντα τους, να υλοποιήσουν τις φιλοδοξίες τους και να ικανοποιήσουν τις επιθυμίες τους. Θέλουν να χρησιμοποιήσουν την εκκλησία, αυτό το πολύτιμο μέρος, ως μέσο για να πετύχουν τον στόχο τους, δηλαδή να αποκτήσουν εξουσία, να κάνουν επίδειξη, καθώς και να παραπλανήσουν και να θέσουν υπό τον έλεγχό τους τους ανθρώπους. Αν αναλογιστεί κανείς τον σκοπό για τον οποίο πιστεύουν στον Θεό, είναι ικανοί να αναστατώσουν και να διαταράξουν τον εκλεκτό λαό του Θεού και το έργο της εκκλησίας. Γι' αυτόν τον λόγο, αυτοί οι άνθρωποι πρέπει να αποπεμφθούν ή να αποβληθούν από τον οίκο του Θεού. Οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να διακρίνουν τη δύσπιστη ουσία τους. Είτε βασιστείς στις εκδηλώσεις τους είτε στο γεγονός ότι συνέχεια δηλώνουν πως πιστεύουν στον Θεό, μόλις αντιληφθείς την κατάσταση και διακρίνεις ξεκάθαρα ότι πρόκειται για δύσπιστους, πρέπει να τους απορρίψεις αποφασιστικά και δίχως δισταγμό. Όποια μέθοδο κι όση σοφία κι αν χρησιμοποιήσεις, βρες έναν τρόπο για να τους απομακρύνεις —αυτό το έργο πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες— αυτό το έργο πρέπει να επωμιστούν. Αυτό είναι ένα είδος ανθρώπου που πρέπει να αποπεμφθεί ή να αποβληθεί.

Β. Για να κάνει επαφές με το αντίθετο φύλο

Και ποιες είναι οι εκδηλώσεις του δεύτερου είδους ανθρώπων οι οποίοι θα πρέπει να αποπέμπονται ή να αποβάλλονται; Κάποιοι άνθρωποι δεν είχαν ποτέ σχέση με την πίστη στον Θεό· απλώς τους έχει κάνει θετική εντύπωση. Δεν τους νοιάζει να μάθουν τι πρέπει να επιδιώξει ή να κερδίσει κανείς από την πίστη στον Θεό. Άκουσαν ότι όσοι πιστεύουν στον Θεό είναι πολύ ευσυνείδητοι και άδολοι, γι' αυτό θέλουν να βρουν στην εκκλησία έναν ερωτικό σύντροφο, κι ύστερα να παντρευτούν και να ζήσουν μια σταθερή ζωή. Αυτήν την πρόθεση και αυτόν τον σκοπό έχουν, γι' αυτό κι έρχονται στην εκκλησία

για να βρουν τον ιδανικό σύντροφο. Αυτοί οι δύσπιστοι δεν έχουν κανένα απολύτως ενδιαφέρον να πιστέψουν στον Θεό· δεν τους νοιάζει καθόλου ο Δημιουργός, η αλήθεια, η σωτηρία, να γνωρίσουν τον Θεό, να κάνουν το καθήκον τους ή οποιαδήποτε άλλα τέτοια ζητήματα. Ακόμα κι αν, αφού ακούσουν τα λόγια του Θεού και παρακολουθήσουν κηρύγματα, μπορέσουν να καταλάβουν, δεν θέλουν να τα λάβουν σοβαρά υπόψη τους. Το μόνο που θέλουν είναι να βρουν έναν ιδανικό σύντροφο και, ασφαλώς, ευελπιστούν να γνωρίσουν κι άλλους ανθρώπους και να διευρύνουν τον κύκλο τους. Καταφεύγουν στην πίστη στον Θεό με σκοπό να βρουν έναν ιδανικό σύντροφο. Κάποιοι μπορεί να πουν: «Πώς ξέρεις ότι έχουν αυτόν τον σκοπό; Ούτε έχουν πει κάτι τέτοιο ούτε σ' Εμένα το έχουν αναφέρει!» Το δείχνουν με τη συμπεριφορά τους. Παρατηρήστε πώς αναζητούν πάντοτε το αντίθετο φύλο όταν κάνουν τα καθήκοντά τους ή όταν έρχονται σε επαφή με κάποιον. Μόλις βρουν ένα άτομο που τους αρέσει, συναναστρέφονται συνέχεια με αυτό το άτομο και έρχονται κοντά του, του κάνουν συνέχεια προσωπικές ερωτήσεις και προσπαθούν να το γνωρίσουν καλύτερα. Τέτοιες ασυνήθιστες πράξεις και εκδηλώσεις πρέπει να τραβήξουν την προσοχή των επικεφαλής και των εργατών, οι οποίοι θα πρέπει να παρατηρούν τι προθέσεις έχουν και ποιον σκοπό έχουν αυτοί οι άνθρωποι· πρέπει να διαπιστώσουν ποιος τους έχει κηρύξει το ευαγγέλιο, για ποιον λόγο αναζητούν κατεξοχήν την επαφή με το αντίθετο φύλο, για ποιον λόγο έχουν πάντα κάτι να πουν στο αντίθετο φύλο και για ποιον λόγο τούς αρέσει ιδιαίτερα το αντίθετο φύλο, και μάλιστα δείχνουν ιδιαίτερη περιέργεια και προσοχή προς τους ανθρώπους που τους αρέσουν. Τέτοιου είδους άτομα σχηματίζουν θετική εντύπωση γι' αυτούς που πιστεύουν στον Θεό. Ακόμα κι αν δεν τους πολυενδιαφέρουν οι συναθροίσεις, να ακούν κηρύγματα, να συναναστρέφονται σχετικά με τα λόγια του Θεού, να ψέλνουν ύμνους, να συναναστρέφονται σχετικά με προσωπικές εμπειρίες και άλλα τέτοια ζητήματα, σε γενικές γραμμές δεν λένε κάτι που προκαλεί αναστάτωση και διατάραξη. Επικεντρώνονται μόνο στο να βρουν έναν ερωτικό σύντροφο για να ζήσουν μαζί του μια καλή ζωή. Αν βρουν σύντροφο, τότε μπορούν να τον ακολουθήσουν στην πίστη στον Θεό· έστω κι αν οι ίδιοι δεν επιδιώκουν, μπορούν να υποστηρίξουν τον σύντροφό τους στην πίστη στον Θεό. Κάποιοι έχουν σχετικά αποδεκτή ανθρώπινη φύση, βοηθάνε και βάζουν τα δυνατά τους να είναι φιλικοί και ευγενικοί. Για παράδειγμα, μπορούν και ανέχονται τους άλλους, σκέφτονται κάθε τρόπο για να βοηθήσουν τα άτομα που αντιμετωπίζουν δυσκολίες να τις ξεπεράσουν ή να δώσουν κάποιες συμβουλές, και ούτω καθεξής. Είναι σχετικά ευγενικοί απέναντι στους άλλους και δεν έχουν κακία μέσα τους, αλλά δεν πιστεύουν στον Θεό με πολύ έντιμο σκοπό και στόχο. Δεν επιδιώκουν την αλήθεια ούτε την αποδέχονται, όποιος κι αν κάνει συναναστροφή μαζί τους σχετικά μ' αυτήν. Αφού ακολουθήσουν για έξι μήνες ή για κάνα-δυο χρόνια, δεν έχουν αλλάξει καθόλου. Παρόλο που δεν λένε ποτέ ότι δεν πιστεύουν και δεν δημιουργούν αναστάτωση ή διατάραξη, δεν εκδηλώνουν κανένα ενδιαφέρον για τα ζητήματα της πίστης στον Θεό. Είναι σωστό να μένουν τέτοιοι άνθρωποι στην εκκλησία; (Όχι.) Πρέπει να απομακρύνονται τέτοιοι άνθρωποι; (Πρέπει κι αυτοί να απομακρύνονται.) Για ποιον λόγο; (Επειδή δεν τους

ενδιαφέρει η αλήθεια και δεν είναι στόχοι σωτηρίας. Αν παραμείνουν στην εκκλησία, αναζητώντας διαρκώς σύντροφο, αυτό θα αναστατώσει τους άλλους και θα τους βάλει σε πειρασμό· δεν πρόκειται να παίξουν θετικό ρόλο.) Έτσι ακριβώς είναι τα πράγματα. Για παράδειγμα, σε ορισμένους ανθρώπους αρέσει πολύ το κρέας. Όταν τρώνε κρέας, ξεχνάνε το έργο τους. Αν δεν έχουν κρέας, μπορούν και πάλι να διεκπεραιώσουν κάποιες εργασίες, αλλά όταν βρίσκουν κρέας, τότε το έργο τους καθυστερεί. Τι σημαίνει το κρέας γι' αυτούς; (Πειρασμός.) Ακριβώς, είναι πειρασμός. Άρα, μπορούν εκείνοι που αναζητούν διαρκώς σύντροφο να θεωρηθούν πηγή πειρασμού; (Ναι.) Είναι όντως πηγή πειρασμού. Πρέπει να καταστεί σαφές σε αυτούς τους ανθρώπους το εξής: «Δεν είσαι ειλικρινής απέναντι στην πίστη στον Θεό ούτε απέναντι στην εκτέλεση του καθήκοντός σου. Δεν κατάφερες ποτέ να ενταχθείς στην εκκλησία και δεν θεωρήθηκες ποτέ αληθινός πιστός. Μέσα σ' αυτά τα δύο χρόνια που έχουμε επαφές, είδαμε ποιος είναι ο σκοπός σου. Το μόνο που θες είναι να βρεις σύντροφο στην εκκλησία. Δεν κάνει αυτό κακό στους καλούς ανθρώπους; Οι άνθρωποι της εκκλησίας δεν σου ταιριάζουν εσένα. Στους άπιστους υπάρχουν πολλοί κατάλληλοι για σένα. Πήγαινε στους άπιστους να βρεις κάποιον». Αυτό που υπονοείται είναι το εξής: «Σε διακρίναμε. Δεν ανήκεις στον εκλεκτό λαό του Θεού. Δεν είσαι άνθρωπος του οίκου του Θεού. Δεν γίνεται να θεωρηθείς αδελφός ή αδελφή μας». Τέτοιοι άνθρωποι πρέπει να αποπέμπονται από την εκκλησία, σύμφωνα με τις αρχές του οίκου του Θεού. Κατ' αυτόν τον τρόπο, θα απομακρυνθούν οι άνθρωποι αυτοί που ψάχνουν αλόγιστα για σύντροφο και αποπλανούν τους άλλους. Εύκολο δεν είναι να διακρίνει κανείς τέτοιους ανθρώπους; (Ναι.) Αυτοί οι άνθρωποι είναι και δύσπιστοι. Συμπαθούν λιγάκι την εκκλησία, τη θρησκευτική πίστη και εκείνους που πιστεύουν στον Θεό. Το μόνο που θέλουν είναι να εκμεταλλευτούν την ευκαιρία που τους δίνει η πίστη στον Θεό για να βρουν κάποιον σύντροφο ανάμεσα στους πιστούς, ώστε να ζήσουν μαζί του και να τον υπηρετήσουν με αφοσίωση. Για πείτε Μου, είναι δυνατόν κάτι τέτοιο; Μήπως πρέπει να τους ικανοποιήσουμε; Μήπως πρέπει η εκκλησία να ρυθμίζει τέτοια ζητήματα; (Όχι.) Η εκκλησία δεν έχει την παραμικρή υποχρέωση να ικανοποιήσει τις προσωπικές τους προτιμήσεις. Όσο κι αν θεωρούν καλούς ανθρώπους τους πιστούς, όσο κι αν πιστεύουν ότι θα μπορούσαν να ζήσουν τη ζωή τους σωστά με αυτούς τους πιστούς ή ότι οι πιστοί μπορούν να βαδίσουν στο ορθό μονοπάτι, είναι ανώφελο· δεν έχει καμία σημασία η γνώμη τους. Τέτοιοι δύσπιστοι μπορούν να εντοπιστούν μάλιστα στις περισσότερες εκκλησίες. Οι άνθρωποι αυτοί μπορούν να αντιμετωπίζονται με τη μέθοδο σχετικά με την οποία συναναστραφήκαμε μόλις τώρα ή μπορείτε, αν έχετε, να χρησιμοποιήσετε καλύτερες μεθόδους, αρκεί να τους χειρίζεστε σύμφωνα με τις αρχές. Αυτοί οι δύσπιστοι συγκαταλέγονται στα διάφορα είδη κακών ανθρώπων —είναι υπερβολή αυτό; (Όχι.) Έτσι ακριβώς φερόμαστε στους δύσπιστους.

Γ. Για να αποφύγει κανείς τις καταστροφές

Ποια άλλα είδη ανθρώπων πρέπει να αποπέμπονται ή να αποβάλλονται από την εκκλησία; (Ένα ακόμα είδος είναι όσοι πιστεύουν στον Θεό μόνο και μόνο για να

αποφύγουν τις καταστροφές.) Ένας ακόμα σκοπός για τον οποίο πιστεύουν οι άνθρωποι στον Θεό είναι να αποφύγουν τις καταστροφές. Δεν πιστεύουν και μ' αυτόν τον νοθευμένο τρόπο οι περισσότεροι άνθρωποι στον Θεό; (Ναι.) Τότε, πώς πρέπει να ξεχωρίζουμε ποιοι πρέπει εξαιτίας αυτού να αποπεμφθούν ή να αποβληθούν, και ποιοι παρουσιάζουν απλώς μια κανονική αποκάλυψη διαφθοράς και δεν πρέπει να αποπεμφθούν ούτε να αποβληθούν; Οι περισσότεροι άνθρωποι πιστεύουν στον Θεό με το κίνητρο να αποφύγουν τις καταστροφές —είναι γεγονός αυτό. Πρέπει ανάμεσα σ' αυτούς που πιστεύουν στον Θεό για να αποφύγουν τις καταστροφές, να ξεχωρίσετε τους δύσπιστους που πληρούν τα κριτήρια να αποπεμφθούν ή να αποβληθούν. Για παράδειγμα, οι συγκεκριμένοι άνθρωποι, όταν βλέπουν πως αρχίζουν να επιδεινώνονται οι καταστροφές, ξεκινάνε να συμμετέχουν πιο συχνά στις συναθροίσεις και παίρνουν γρήγορα πίσω τα βιβλία με τα λόγια του Θεού που είχαν επιστρέψει παλιότερα στην εκκλησία, ισχυριζόμενοι ότι πλέον θέλουν να πιστέψουν με σοβαρότητα στον Θεό. Μόλις, όμως, περάσουν ή κοπάσουν οι καταστροφές, συνεχίζουν να ασχολούνται με τις δουλειές τους και να βγάζουν λεφτά, αποκλείοντας όλες τις μεθόδους επικοινωνίας, με αποτέλεσμα οι αδελφοί και οι αδελφές να μην μπορούν να τους βρουν και να τους προσεγγίσουν για τις συναθροίσεις. Όταν σημειώνονται καταστροφές, αυτοί ψάχνουν ενεργά τους αδελφούς και τις αδελφές, αλλά όταν τελειώσουν οι καταστροφές, τότε οι αδελφοί και οι αδελφές δυσκολεύονται πολύ να τους βρουν, και πολύ σπάνια μπορεί κανείς να επικοινωνήσει μαζί τους. Δεν είναι αρκετά προφανείς αυτές οι εκδηλώσεις; (Ναι.) Όταν δεν υπάρχει καταστροφή, λένε: «Οι άνθρωποι χρειάζονται μια κανονική ζωή. Πρέπει να ζούμε την καθημερινότητά μας. Πρέπει να μαγειρεύω κάθε μέρα στο σπίτι, πρέπει να πηγαίνω τα παιδιά στο σχολείο και να τα παίρνω, οπότε μερικές φορές δεν προλαβαίνω να πάω στις συναθροίσεις. Άλλωστε, η ζωή χρειάζεται λεφτά· πρέπει να καλυφθούν όλα τα έξοδα. Δεν γίνεται να επιβιώσουμε χωρίς να βγάζουμε λεφτά. Κανένας δεν μπορεί να τα καταφέρει σ' αυτόν τον κόσμο χωρίς λεφτά. Η πίστη στον Θεό πρέπει να είναι πρακτική!» Λένε εύλογες κουβέντες και παρουσιάζουν μπόλικους λόγους, ενώ εστιάζουν εξ ολοκλήρου στο να βγάζουν λεφτά και να περνούν την καθημερινότητά τους, ενώ έρχονται πού και πού σε κάποια συνάθροιση και διαβάζουν σπανίως τα λόγια του Θεού. Έχουν μια χλιαρή στάση απέναντι στην πίστη στον Θεό, ούτε κρύο ούτε ζέστη. Όταν έρχεται η καταστροφή, λένε: «Αχ, δεν μπορώ χωρίς τον Θεό· χρειάζομαι τον Θεό! Πρέπει να προσεύχομαι στον Θεό και να τον επικαλούμαι κάθε μέρα! Δεν προσπαθώ να αποφύγω τις καταστροφές· το βασικό είναι πως δεν μπορώ χωρίς τον Θεό στην καρδιά μου. Και που ζω μια καλή ζωή, χωρίς τον Θεό στην καρδιά μου, μου φαίνεται κενή!» Δεν μπορούν να πουν ούτε μια κουβέντα που να δείχνει ότι γνωρίζουν έστω κι ελάχιστα τον Θεό· το μόνο που λένε είναι δικαιολογίες για τις πράξεις και τη συμπεριφορά τους. Δεν ξέρουν πόσα βιβλία διανέμει σε όλους ο οίκος του Θεού· δεν ξέρουν σε ποιο θέμα έχουν φτάσει τα κηρύγματα· δεν ξέρουν πάνω σε ποιες αλήθειες γίνεται αυτήν τη στιγμή συναναστροφή στο πλαίσιο της εκκλησιαστικής ζωής. Πάνε σε μια συνάθροιση μία φορά το εξάμηνο ή μία φορά το χρόνο. Όταν πηγαίνουν, λένε:

«Καλά, τι απαίσιοι που είναι οι άπιστοι. Η κοινωνία είναι άδικη. Αυτός ο κόσμος είναι κακός. Είναι τόσο δύσκολο να προσπαθεί κανείς να βγάλει λεφτά! Το φορτίο του θεού για τους ανθρώπους είναι ελαφρύ...». Μιλάνε ακατάπαυστα για αυτά τα άχρηστα πράγματα που δεν έχουν καμία απολύτως σχέση με τα θέματα και με το περιεχόμενο της συναναστροφής που γίνεται στη συνάθροιση. Λένε λίγα κενά λόγια στην προσευχή τους και μερικές επιφανειακές κουβέντες σχετικά με το ότι πιστεύουν στον Θεό, και τότε θεωρούν πως είναι πιστοί και νιώθουν στην καρδιά τους ηρεμία και γαλήνη. Είναι πίστη στον Θεό αυτό; Τι σόι αχρείοι είναι αυτοί οι άνθρωποι; Αν τους ρωτήσεις: «Γιατί δεν συμμετέχεις συχνά στις συναθροίσεις;» θα απαντήσουν: «Δεν μου το επιτρέπουν οι συνθήκες. Τέτοιο περιβάλλον έχει διαμορφώσει ο θεός για μένα, κι εγώ πρέπει να υποταχθώ». Τι ωραία που ακούγονται αυτά τα λόγια! Λένε επίσης: «Κοιτάξτε, ο θεός έχει διαμορφώσει για μένα αυτό το περιβάλλον. Όλη μου η οικογένεια βασίζεται σ' εμένα για το φαγητό, οπότε για να τα βγάλω πέρα, χρειάζεται να βγάλω λεφτά! Προς το παρόν, η εργασία που μου έχει αναθέσει ο θεός είναι να βγάλω λεφτά». Παραλείπουν πλήρως να αναφερθούν στην εκτέλεση του καθήκοντός τους, καθώς και στις ευθύνες και τις υποχρεώσεις τους ως δημιουργήματα, ούτε φυσικά αναφέρονται στο πώς να κάνουν πράξη τα λόγια του Θεού· απλώς συμμετέχουν κατά καιρούς σε μια συνάθροιση και κάνουν μια προσφορά ύψους μερικών γουάν, νομίζοντας ότι έχουν συνεισφέρει στον οίκο του Θεού. Είναι και κάποιοι άλλοι που, όταν αρρωσταίνουν τα παιδιά τους, προσεύχονται στον Θεό, ενώ λίγες μέρες μετά, όταν τα παιδιά τους είναι καλύτερα, προσφέρουν γρήγορα κάποια χρήματα στην εκκλησία και μετά εξαφανίζονται πάλι. Κάθε φορά που αλληλεπιδρούν με τους αδελφούς και τις αδελφές, δεν συναναστρέφονται ποτέ σχετικά με την αλήθεια ούτε διαβάζουν τα λόγια του Θεού. Όταν δεν συμβαίνουν καταστροφές ή συμφορές, δεν προσεύχονται ποτέ στον Θεό. Τα μόνα πράγματα για τα οποία συζητάνε κάθε μέρα είναι ασήμαντες οικιακές υποθέσεις, διαμάχες για το σωστό και το λάθος, η ζωή της σάρκας, διάφορα κοινωνικά φαινόμενα και διάφορα πράγματα που έχουν δει κι έχουν ακούσει· σπάνια κάνουν συναναστροφή σχετικά με τα λόγια του Θεού και ποτέ δεν εκφράζουν μια ειλικρινή λέξη που να έχει σχέση με την πίστη στον Θεό. Κρατούν απλώς τη θέση τους στην εκκλησία για να αναζητήσουν τη φροντίδα και την προστασία του Θεού. Ακριβώς έτσι πιστεύουν στον Θεό· απλώς αναζητούν γαλήνη και ευλογίες χωρίς να επιδιώκουν καθόλου την αλήθεια. Δεν τους νοιάζει καθόλου η αλήθεια. Το μόνο που θέλουν είναι να κερδίσουν προνόμια, χάρη και ευλογίες από την πίστη τους στον Θεό. Δεν τους νοιάζει η επόμενη ζωή, καθώς δεν μπορούν να τη δουν και δεν πιστεύουν καθόλου σ' αυτή. Θέλουν μόνο να απολαύσουν τη χάρη του Θεού σ' αυτήν τη ζωή και να αποφύγουν όλες τις καταστροφές. Αφού το καταφύγιό τους είναι ο Θεός και η εκκλησία, όποτε συμμετέχουν όντως σε συναθροίσεις, αυτό συμβαίνει σίγουρα γιατί αντιμετωπίζουν δυσκολίες ή καταστροφές. Είναι οι άνθρωποι αυτοί ειλικρινείς πιστοί στον Θεό; (Όχι.) Τι σόι άνθρωποι είναι αυτοί; (Τυχοδιώκτες και δύσπιστοι.) Πρόκειται για δύσπιστους που θέλουν να εκμεταλλευτούν την εκκλησία για να αποφύγουν τις καταστροφές. Άραγε, πρέπει σε τέτοιους ανθρώπους να επιτρέπεται

να παραμένουν στην εκκλησία; (Όχι.) Όταν έρχονται στις συναθροίσεις, αναστατώνουν τους άλλους και τους προκαλούν εσωτερική ταραχή. Οι περισσότεροι άνθρωποι είναι υπερβολικά ευγενικοί και θα ένωθαν άβολα αν προσπαθούσαν να τους σταματήσουν, κι έτσι τους αφήνουν να φλυαρούν και να αναστατώνουν όλους όσοι τρώνε και πίνουν τα λόγια του Θεού. Τι πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες σ' αυτό το σημείο; Δεν πρέπει ν' αναλάβουν την ευθύνη να περιορίσουν τέτοιους ανθρώπους, να προστατέψουν τα συμφέροντα των πολλών και να διαφυλάξουν την κανονική εκκλησιαστική ζωή; (Ναι.) Μπορείς να τους πάρεις πίσω τα βιβλία με τα λόγια του Θεού και να τους συμβουλέψεις να αποχωρήσουν από την εκκλησία. Υπάρχουν διάφοροι τρόποι για να πειστεί κάποιος να αποχωρήσει από την εκκλησία. Σκεφτείτε μόνοι σας πώς να το κάνετε. Απλώς φροντίστε να μην μπορούν πια να έρθουν σε επαφή με τους αδελφούς και τις αδελφές. Ας υποθέσουμε ότι κάποιος λέει: «Αυτός είναι καλός άνθρωπος. Μιλάει μόνο για κάποιες ασήμαντες οικιακές υποθέσεις στην εκκλησία, αλλά ούτε αναστατώνει το έργο της εκκλησίας ούτε μας επηρεάζει όταν εκτελούμε το καθήκον μας. Ας του δείξουμε, λοιπόν, ανοχή! Δεν πρέπει, εφόσον πιστεύουμε στον Θεό, να δείχνουμε ανοχή και υπομονή απέναντι σε κάθε είδους ανθρώπους; Ο Θεός θέλει να σωθούν όλοι οι άνθρωποι και δεν θέλει να υποστεί κανείς απώλεια!» Στην περίπτωση αυτήν, πρέπει να εξετάσεις αν είναι στόχος σωτηρίας. Αν δεν είναι, δεν πρέπει να τον διακρίνουμε και να τον αποπέμψουμε; (Ναι.) Κάποιοι λένε: «Α, είμαι υπερβολικά ευγενικός· θα ντρεπόμεν αν προσπαθούσα να τον πείσω να αποχωρήσει από την εκκλησία». Το συγκεκριμένο πρόβλημα λύνεται εύκολα. Αν, πολύ απλά, δεν έχεις επαφές μαζί του, ούτε θα σε αναστατώσει ούτε θα σε περιορίσει. Ακόμα κι αν τον συναντήσεις τυχαία, δεν χρειάζεται να επικοινωνήσεις μαζί του. Δεν υπάρχει λόγος να μιλήσεις μαζί του για ζητήματα που αφορούν την πίστη στον Θεό· απλώς φέρσου του σαν να είναι άπιστος. Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Δεν μπορούμε να τον βοηθήσουμε με αγάπη και να συναναστραφούμε μαζί του σχετικά με την αλήθεια που καταλαβαίνουμε;» Σχετικά με τέτοιους δύσπιστους, αν πραγματικά έχεις αγάπη μέσα σου, μπορείς να κάνεις μια προσπάθεια. Αν μπορέσεις όντως να τους αλλάξεις, τότε δεν είναι ανάγκη να αποπεμφθούν ή να αποβληθούν. Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Δεν πρόκειται να χαράμισω τον κόπο μου. Είναι ανώφελο να τον βοηθήσω, σαν να πλένω ένα γουρούνι· όσο κι αν το καθαρίσεις, πάλι θα πάει να κυλιστεί στη λάσπη. Τέτοιο πλάσμα είναι· δεν πρόκειται να αλλάξει!» Αν μπορείς να το καταλάβεις αυτό, τότε έχεις δίκιο. Θα συνεχίσεις να συναναστρέφεσαι πάνω στην αλήθεια με τέτοιους δύσπιστους για να τους βοηθήσεις; Θα συνεχίσεις να κάνεις αυτό το μάταιο έργο; (Όχι.) Σ' αυτό το σημείο, συνειδητοποιείτε ότι ήσασταν ανόητοι και δεν είχατε διακρίνει αυτούς τους ανθρώπους. Οι δύσπιστοι δεν αλλάζουν. Οι άνθρωποι αυτοί ξέρουν, επίσης, πως εκείνοι που πιστεύουν στον Θεό κάνουν καλά πράγματα και αποφεύγουν να κάνουν κακά πράγματα, δεν πιέζουν τους άλλους ούτε τους εξαπατούν. Έχουν καλή εντύπωση για όσους πιστεύουν στον Θεό, γι' αυτό καμουφλάρονται υπό το λάβαρο του «πιστεύω ότι υπάρχει Θεός» και «είναι καλό να πιστεύει κανείς στον Θεό», και τρυπώνουν σαν σκουλήκια στην εκκλησία, με αποτέλεσμα οι άνθρωποι να τους θεωρούν αδελφούς

ή αδελφές. Κάποιους όντως τους εξαπατούν έτσι, κι εκείνοι όντως τους θεωρούν αδελφούς ή αδελφές, τους επισκέπτονται συχνά και τους βοηθούν. Αργούν πολύ να συνειδητοποιήσουν το εξής: «Ο άνθρωπος αυτός έρχεται στην εκκλησία μόνο όποτε αντιμετωπίζει καταστροφές ή δυσκολίες, ενώ λέει άχρηστες ανοησίες. Όταν όλα τού πάνε καλά και κυλούν ομαλά, όταν η ζωή του πάει καλά, αδιαφορεί για τους πάντες. Αν ξέραμε νωρίτερα ότι ήταν τέτοιος αχρείος, δεν θα τον είχαμε βοηθήσει ούτε θα είχαμε κάνει τόση προσπάθεια!» Έχει νόημα να μετανιώνεις τώρα; Είναι πολύ αργά για να μετανιώνεις· ήδη έχεις πει τόσα πράγματα τζάμπα! Με λίγα λόγια, τέτοιοι δύσπιστοι πρέπει να διακρίνονται, να αντιμετωπίζονται και να αποπέμπονται από την εκκλησία το ταχύτερο δυνατό. Μην τους βλέπετε ως αδελφούς και αδελφές· δεν είναι αδελφοί και αδελφές. Μόνο εκείνοι που έχει επιλέξει ο Θεός είναι αδελφοί και αδελφές· μόνο εκείνοι που μπορούν να σωθούν και επιδιώκουν να λατρεύουν τον Θεό είναι αδελφοί και αδελφές. Εκείνοι που αράζουν στον οίκο του Θεού για να αποφύγουν τις καταστροφές και απολαμβάνουν αχόρταγα τη χάρη του Θεού χωρίς να αποδέχονται την αλήθεια είναι δύσπιστοι. Αυτοί δεν είναι αδελφοί και αδελφές και σίγουρα δεν ανήκουν στον εκλεκτό λαό του Θεού. Το καταλαβαίνετε; Αυτοί οι δύσπιστοι πρέπει να αντιμετωπίζονται σύμφωνα με τις αρχές· θα πρέπει να τους ξεφορτώνεστε όπως πρέπει. Αυτό αποτελεί ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών, και είναι και μια αρχή που πρέπει να καταλαβαίνουν ξεκάθαρα όλοι όσοι ανήκουν στον εκλεκτό λαό του Θεού.

23 Οκτωβρίου 2021

ΟΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΩΝ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ (23)

Σημείο δέκατο τέταρτο: Να διακρίνουν και να αποπέμπουν ή να αποβάλλουν άμεσα κάθε είδους κακούς ανθρώπους και αντίχριστους (Μέρος δεύτερο)

Στην τελευταία μας συνάθροιση, συναναστραφήκαμε πάνω στη δέκατη τέταρτη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών: «Να διακρίνουν και να αποπέμπουν ή να αποβάλλουν άμεσα κάθε είδους κακούς ανθρώπους και αντίχριστους». Στη συναναστροφή, καλύψαμε μία από τις πτυχές αυτού του ζητήματος: τι είναι η εκκλησία. Έχετε, άραγε, ξεκαθαρίσει, μετά τη συναναστροφή σχετικά με τον ορισμό της εκκλησίας, ποια είναι η σχέση ανάμεσα σ' αυτό και στη δέκατη τέταρτη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών; (Από τη στιγμή που συναναστράφηκες, Θεέ μου, πάνω στον ορισμό της εκκλησίας, καταλάβαμε τον λόγο της ύπαρξης των εκκλησιών, τον ρόλο που παίζει η εκκλησία και το έργο που κάνει. Αν βασιστούμε πάνω σ' αυτά, μπορούμε να διακρίνουμε ποιοι απ' τους ανθρώπους που βρίσκονται στην εκκλησία προκαλούν διατάραξη και αναστάτωση, και δεν παίζουν θετικό ρόλο, κι έπειτα να αποπέμψουμε ή να αποβάλουμε τους ανθρώπους αυτούς.) Οι επικεφαλής και οι εργάτες, μόλις καταλάβουν τι είναι η εκκλησία, πρέπει να μάθουν για ποιον λόγο ιδρύει ο Θεός εκκλησίες, τι επίδραση έχει η δημιουργία εκκλησιών στους ανθρώπους, ποιο είναι το έργο που πρέπει να κάνουν οι εκκλησίες, τι είδη ανθρώπων συγκροτούν μια εκκλησία, καθώς και ποιοι άνθρωποι αποτελούν αληθινούς αδελφούς και αδελφές. Μόλις καταλάβετε και μάθετε αυτά τα πράγματα, έχετε μια βασική έννοια και έναν βασικό ορισμό, καθώς και ένα θεμέλιο από αρχές για το έργο που αναφέρεται στη δέκατη τέταρτη ευθύνη: «Να διακρίνετε και να αποπέμπετε ή να αποβάλλουν άμεσα κάθε είδους κακούς ανθρώπους και αντίχριστους». Αυτό πρέπει να το έχετε ξεκαθαρίσει και να το καταλαβαίνετε από πλευράς θεωρίας και οράματος. Το πρώτο έργο που πρέπει να αναλάβουν οι επικεφαλής και οι εργάτες, μόλις το καταλάβουν αυτό, είναι να διακρίνουν τους κακούς ανθρώπους κάθε είδους. Με βάση ποια πρότυπα και ποιες αρχές γίνεται αυτό; Για να διακρίνει κανείς τους κακούς ανθρώπους κάθε είδους πρέπει να βασίζεται στο πώς ορίζεται η εκκλησία, τι σημαίνει και τι αξία έχει η ύπαρξη της εκκλησίας, και ποιο έργο αναθέτει ο Θεός στις εκκλησίες που ιδρύει. Την προηγούμενη φορά, τα πρότυπα και οι βάσεις για το πώς διακρίνονται τα διάφορα είδη κακών ανθρώπων χωρίστηκαν σε τρεις βασικές κατηγορίες. Ποιες είναι αυτές οι τρεις κατηγορίες; (Ο σκοπός για τον οποίο πιστεύει κανείς στον Θεό, η ανθρώπινη φύση καθενός και η στάση του απέναντι στο καθήκον του.) Άραγε, αυτές οι τρεις κύριες κατηγορίες είναι αρκετά συγκεκριμένες και καλύπτουν όλες τις πτυχές; Κάποιοι λένε: «Γιατί να μη διακρίνουμε τους ανθρώπους κάθε είδους ανάλογα με το πόσο αγαπούν την αλήθεια, και το πόσο υποτάσσονται στον Θεό και έχουν φόβο Θεού, αλλά αντίθετα τους διακρίνουμε ανάλογα με τον σκοπό για τον οποίο πιστεύουν στον Θεό, με την

ανθρώπινη φύση τους και με τη στάση τους απέναντι στο καθήκον τους; Δεν είναι υπερβολικά χαμηλά αυτά τα πρότυπα; Με άλλα λόγια, αν κρίνουμε από το συγκεκριμένο περιεχόμενο που βρίσκεται σ' αυτές τις τρεις κατηγορίες, για ποιον λόγο να μη γίνεται μια πιο διεξοδική συζήτηση σχετικά με το τι στάση τηρούν οι άνθρωποι απέναντι στον Θεό και στην αλήθεια; Για ποιον λόγο να μην αναφέρεται κατά πόσο είναι πρόθυμοι οι άνθρωποι να αποδεχτούν το κλάδεμα, την κρίση και την παιδείυση, κατά πόσο έχουν καρδιά που υποτάσσεται στον Θεό και έχει φόβο Θεού, καθώς και άλλα πιο βαθιά περιεχόμενα που έχουν σχέση με την αλήθεια;» Το έχετε σκεφτεί ποτέ αυτό το ερώτημα; Ας μην ασχοληθούμε για την ώρα με αυτό το ζήτημα. Ας εξετάσουμε πρώτα τα τρία κριτήρια: τον σκοπό για τον οποίο πιστεύουν οι άνθρωποι στον Θεό, την ανθρώπινη φύση τους και τη στάση τους απέναντι στο καθήκον τους. Αν κρίνουμε από τους τίτλους αυτών των τριών κριτηρίων, άραγε είναι ρηχά ή όχι; Εάν κάποιος άνθρωπος δεν πληροί τα πρότυπα ως προς αυτά τα τρία βασικότερα κριτήρια, τότε είναι δυνατόν να αποκαλείται αδελφός ή αδελφή; (Όχι.) Μπορεί να θεωρηθεί μέλος της εκκλησίας; Μπορεί να αναγνωριστεί από τον Θεό ως κομμάτι της εκκλησίας; (Όχι.) Δεν είναι τίποτα απ' όλα αυτά δυνατό για ένα τέτοιο άτομο. Οπότε, αν κάποιος είναι ανεπαρκής ή κατώτερος των περιστάσεων ως προς τα τρία αυτά κριτήρια, τότε σε τέτοιους ανθρώπους πρέπει να ασκείται διάκριση· ανήκουν στις τάξεις των διαφόρων ειδών κακών ανθρώπων και πρέπει να αποπέμπονται ή να αποβάλλονται. Το αν κάποιος είναι αδελφός ή αδελφή, αν αναγνωρίζεται από τον Θεό ή αν είναι ένα μέλος που η εκκλησία οφείλει να αποδεχτεί εξαρτάται κατ' ελάχιστον από το αν ανταποκρίνεται στα πρότυπα και αν πληροί τις προϋποθέσεις όσον αφορά αυτά τα τρία κριτήρια. Αν δεν πληροί καν αυτά τα τρία κριτήρια, τότε σίγουρα δεν είναι αδελφός ή αδελφή. Όπως είναι φυσικό, ο Θεός δεν τον αναγνωρίζει και ούτε η εκκλησία θα πρέπει να τον αποδέχεται. Και πώς πρέπει να του φέρεται και να τον χειρίζεται η εκκλησία; (Πρέπει να αποπέμπεται ή να αποβάλλεται.) Μόλις τον διακρίνει, πρέπει να αποπέμπεται ή να αποβάλλεται. Έτσι ακριβώς είναι τα πράγματα.

Τα πρότυπα και οι βάσεις για τη διάκριση των διαφόρων ειδών κακών ανθρώπων

Ι. Με βάση τον σκοπό για τον οποίο πιστεύει κανείς στον Θεό

Δ. Για να επιδίδεται κανείς σε καιροσκοπία

Στην προηγούμενη συνάθροιση, συναναστραφήκαμε σχετικά με τρεις από τους σκοπούς για τους οποίους πιστεύει κανείς στον Θεό και τους παραθέσαμε. Αν τους παραθέσουμε ως επικεφαλίδες, η πρώτη είναι για να ικανοποιήσει κανείς την επιθυμία του να γίνει αξιωματούχος· η δεύτερη είναι για να κάνει επαφές με το αντίθετο φύλο· κι η τρίτη είναι για να αποφύγει τις καταστροφές. Ως προς αυτούς τους τρεις σκοπούς, ολοκληρώσαμε τη συναναστροφή μας. Έπειτα, θα συναναστραφούμε πάνω στον τέταρτο σκοπό. Κάποιοι άνθρωποι πιστεύουν στον Θεό καθαρά λόγω καιροσκοπίας,

οπότε η επικεφαλίδα αυτού του σκοπού είναι «για να επιδίδεται κανείς σε καιροσκοπία». Ορισμένοι άνθρωποι βλέπουν ότι όλες οι θρησκείες και όλα τα δόγματα στον θρησκευτικό κόσμο έχουν ερημώσει και δεν διαθέτουν το έργο του Αγίου Πνεύματος —ότι η πίστη και η αγάπη των ανθρώπων έχουν ψυχρανθεί, ότι οι ίδιοι οι άνθρωποι εξαχρειώνονται ολοένα και περισσότερο και δεν βλέπουν ελπίδα σωτηρίας, και ότι οι άνθρωποι πιστεύουν μεν τόσα χρόνια στον Κύριο, χωρίς να έχουν κερδίσει τίποτα. Καθώς βλέπουν ότι ο θρησκευτικός κόσμος έχει ερημώσει ολότελα, ψάχνουν να βρουν έναν δρόμο προς τα εμπρός. Αναλογίζονται τα εξής: «Ποια εκκλησία σήμερα έχει περισσότερο κόσμο, ακμάζει και έχει προοπτικές ανάπτυξης;» Ανακαλύπτουν ότι η Εκκλησία του Παντοδύναμου Θεού, η οποία βιώνει την αντίσταση και την καταδίκη του θρησκευτικού κόσμου, βρίσκεται σε ακμή· ότι έχει το έργο του Αγίου Πνεύματος και ότι αναπτύσσεται καλά, τόσο εντός όσο και εκτός συνόρων. Σκέφτονται: «Έχω ακούσει ότι τα μέλη αυτής της εκκλησίας αυξάνονται, ότι αναπτύσσεται πολύ και ότι διαθέτει άφθονο ανθρώπινο δυναμικό, υλικούς και οικονομικούς πόρους, καθώς και ότι έχει προοπτικές ανάπτυξης. Αν εκμεταλλευτώ αυτήν τη χρυσή ευκαιρία και προσχωρήσω στην εκκλησία τους, δεν θα καταφέρω να κερδίσω κάποια οφέλη; Δεν θα μπορέσω να εξασφαλίσω καλές προοπτικές;» Με τέτοια πρόθεση και τέτοιο σκοπό, και με κάποια περιέργεια, παρεισφρέουν στην εκκλησία. Μόλις παρεισφρήσουν στην εκκλησία αυτοί οι άνθρωποι, δεν δείχνουν ενδιαφέρον για την αλήθεια, για την πίστη στον Θεό ή για την αλλαγή της ζωή-διάθεσής τους. Ο σκοπός για τον οποίο γίνονται μέλη της εκκλησίας δεν είναι άλλος από το να βρουν κάποιον υποστηρικτή ή ένα μέρος για να μείνουν και να κερδίσουν τις προοπτικές που επιθυμούν. Στην πραγματικότητα, βαθιά μέσα τους, δεν έχουν κανένα ενδιαφέρον να πιστέψουν στον Θεό, στις αλήθειες που εκφράζει ο Θεός ή στο έργο της σωτηρίας που κάνει ο Θεός, και δεν θέλουν ούτε να ακούσουν γι' αυτά τα πράγματα ούτε να τα αναζητήσουν. Πιο συγκεκριμένα, δεν έχουν το παραμικρό ενδιαφέρον για το έργο του Θεού και για το έργο του Αγίου Πνεύματος. Αυτοί οι άνθρωποι μοιάζουν με τους καιροσκόπους της κοινωνίας, οι οποίοι, σε όποιον κλάδο κι αν ενταχθούν, είναι εκεί μόνο και μόνο για να βρουν ευκαιρίες να κερδίσουν φήμη, κέρδος και θέση, και απλώς κάνουν επενδύσεις και πληρώνουν κάποιο τίμημα για χάρη των δικών τους προοπτικών και του δικού τους πεπρωμένου. Μόλις ανακαλύψουν ότι δεν υπάρχουν για την ώρα διαφαινόμενες προοπτικές στο πεδίο ή στον κλάδο όπου έχουν μπει, ή ότι ο κλάδος αυτός δεν τους επιτρέπει να προβάλουν τα προτερήματά τους και να ανελιχθούν στον κόσμο, πολλές φορές λογαριάζουν στο μυαλό τους αν πρέπει να αλλάξουν δουλειά ή να πάνε σε άλλον κλάδο. Αυτοί οι άνθρωποι, ό,τι κι αν κάνουν, πάντοτε περιμένουν την ευκαιρία να κάνουν μια κίνηση· στην εκκλησία εισέρχονται με κάποια πρόθεση και με κάποιον σκοπό. Όταν η εκκλησία βρίσκεται σε ακμή, όταν μπορεί να παραμείνει σταθερή και έχει προοπτικές ανάπτυξης στην κοινωνία ή σε κάποια χώρα, τότε ασχολούνται με το έργο της εκκλησίας ενεργά και με ενθουσιασμό. Μόλις, όμως, η εκκλησία δέχεται καταπίεση και περιορισμούς ή όταν δεν μπορεί να ικανοποιήσει τις προσωπικές τους επιθυμίες και απαιτήσεις, προβληματίζονται για το αν πρέπει να αποχωρήσουν από την

εκκλησία και να βρουν έναν άλλο δρόμο προς τα εμπρός. Είναι ξεκάθαρο ότι ο πραγματικός σκοπός για τον οποίο εντάσσονται στην εκκλησία αυτοί οι άνθρωποι δεν είναι ότι ενδιαφέρονται για την αλήθεια· δεν εντάχθηκαν στην εκκλησία επειδή αναγνωρίζουν την ύπαρξη του Θεού και το νέο έργο του Θεού για τη σωτηρία των ανθρώπων. Ακόμα και όταν επιλέγουν μια εκκλησία, προτιμούν μια γνωστή, μεγάλη και με πολλά μέλη, ιδιαίτερα κάποια που να αναγνωρίζεται τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό. Μόνο μια τέτοια εκκλησία θεωρούν ότι ανταποκρίνεται στα πρότυπά τους και συνάδει πλήρως με τους στόχους που φιλοδοξούν ή επιδιώκουν. Όπως και να 'χει όμως, ποτέ δεν πίστεψαν πραγματικά στην αλήθεια ούτε αναγνώρισαν αληθινά την ύπαρξη του Θεού ή το έργο του Θεού. Ακόμα κι αν μερικές φορές μοιάζει σαν να κάνουν κάτι για την εκκλησία ή να ασχολούνται με ένα μέρος του έργου της εκκλησίας, κατά βάθος δεν αλλάζει η στάση τους απέναντι στην αλήθεια και απέναντι στον Θεό. Ποια είναι η στάση τους; Η μόνιμη στάση τους είναι να ακολουθούν για την ώρα, προκειμένου να δουν τι ακριβώς μπορούν να κερδίσουν από την εκκλησία, να δουν πόσα ακριβώς από τα λόγια που είπε ο Θεός μπορούν να υλοποιηθούν και σε ποιον βαθμό, αλλά και να δουν πότε θα μπορέσουν να λάβουν οι άνθρωποι τις ευλογίες που τους υποσχέθηκε ο Θεός και αν αυτές τις ευλογίες μπορούν να τις δουν με τα ίδια τους τα μάτια, ή μπορούν να εκπληρωθούν σύντομα. Τέτοια στάση έχουν πάντα. Προσέρχονται στον οίκο του Θεού γεμάτοι περιέργεια και επιθυμία να κάνουν μια προσπάθεια, και με μια στάση που λέει ότι αν εκπληρωθούν και πραγματοποιηθούν τα λόγια του Θεού, τότε εκείνοι θα λάβουν ευλογίες και δεν θα βγουν χαμένοι. Άνθρωποι σαν κι αυτούς προσέρχονται στον οίκο του Θεού και, παρόλο που φαίνονται φιλικόι απέναντι στους άλλους, ότι τηρούν τους κανόνες, ότι δεν προκαλούν διατάραξη ή αναστάτωση και δεν φέρνουν μπελάδες, με βάση τη στάση που τηρούν απέναντι στον Θεό και στην αλήθεια, μπορούν να αναγνωριστούν ως προφανείς δύσπιστοι.

Πώς θα μπορέσουμε να διακρίνουμε εκείνο το είδος των δύσπιστων που πιστεύουν στον Θεό μόνο και μόνο για να κερδίσουν ευλογίες καιροσκοπικά και δεν επιθυμούν με τίποτα να κερδίσουν την αλήθεια; Όσα κηρύγματα κι αν ακούσουν, όσο κι αν τους γίνει συναναστροφή σχετικά με την αλήθεια, δεν αλλάζουν ποτέ οι σκέψεις και οι απόψεις τους για τους ανθρώπους και τα πράγματα, η οπτική τους για τη ζωή και οι αξίες τους. Ποιος είναι ο λόγος γι' αυτό; Ότι δεν αναλογίζονται ποτέ σοβαρά τα λόγια του Θεού, και δεν αποδέχονται με τίποτα τις αλήθειες που εκφράζει ο Θεός ή αυτά που λέει ο Θεός σχετικά με διάφορα ζητήματα. Εμμένουν απλώς στις δικές τους απόψεις και στις φιλοσοφίες του Σατανά. Κατά βάθος, πιστεύουν ακόμα ότι οι φιλοσοφίες και η λογική του Σατανά είναι ορθές και σωστές. Για παράδειγμα, «Ο σώζων εαυτόν σωθήτω», «Οι αξιωματούχοι δεν κάνουν δύσκολη τη ζωή εκείνων που τους φέρνουν δώρα» ή «Οι καλοί έχουν μια ήσυχη ζωή». Κάποιοι μάλιστα λένε: «Όταν πιστεύουν οι άνθρωποι στον θεό, πρέπει να είναι καλοί, δηλαδή να μην αφαιρούν ποτέ μια ζωή· η αφαίρεση ζωής είναι αμαρτία κι ο θεός δεν τη συγχωρεί». Τι είδους άποψη είναι αυτή; Είναι βουδιστική άποψη. Η βουδιστική άποψη, παρόλο που μπορεί να ανταποκρίνεται στις αντιλήψεις και

τις φαντασιοκοπίες των ανθρώπων, δεν περιέχει την παραμικρή αλήθεια. Η πίστη στον Θεό πρέπει να βασίζεται στα λόγια του Θεού· μόνο τα λόγια του Θεού είναι η αλήθεια. Κάποιοι άνθρωποι, κατά την πίστη τους στον Θεό, αποδέχονται ως αλήθεια ακόμα και τις παράλογες απόψεις των απίστων και τις εσφαλμένες θεωρίες του θρησκευτικού κόσμου· όλα αυτά τα έχουν στην καρδιά τους και εμμένουν σ' αυτά. Πρόκειται, άραγε, για ανθρώπους που αποδέχονται την αλήθεια; Αυτοί δεν μπορούν να ξεχωρίσουν τα λόγια του ανθρώπου από τα λόγια του Θεού ή τους διάβολους και τον Σατανά από τον έναν αληθινό Θεό, τον Δημιουργό. Ούτε προσεύχονται στον Θεό ούτε αναζητούν την αλήθεια, ούτε αποδέχονται καμία από τις αλήθειες που εκφράζει ο Θεός. Δεν αλλάζουν ποτέ οι σκέψεις και οι απόψεις τους για τους ανθρώπους, για τον έξω κόσμο και για κάθε άλλο θέμα. Εμμένουν αποκλειστικά στις απόψεις που είχαν πάντα, απόψεις που πηγάζουν από την παραδοσιακή κουλτούρα. Όσο γελοίες κι αν είναι αυτές οι απόψεις, εκείνοι δεν μπορούν να το αντιληφθούν και συνεχίζουν να εμμένουν σε αυτές τις εσφαλμένες απόψεις, και δεν τις εγκαταλείπουν. Αυτό αποτελεί εκδήλωση των δύσπιστων. Ποια άλλη είναι; Αλλάζει ο ζήλος, τα συναισθήματα και η πίστη τους όσο μεγαλώνει το μέγεθος της εκκλησίας και όσο αυξάνεται συνεχώς η θέση της στην κοινωνία. Για παράδειγμα, όταν το έργο της εκκλησίας διαδόθηκε στο εξωτερικό και μεγάλωσε σε κλίμακα, όταν διαδόθηκε πλήρως το ευαγγελικό έργο, εκείνοι το είδαν αυτό και αμέσως αναζωογονήθηκαν. Θεώρησαν ότι η εκκλησία αποκτούσε συνεχώς μεγαλύτερη επιρροή και ότι θα σταματούσε να δέχεται την καταπίεση και τις διώξεις της κυβέρνησης· θεώρησαν ότι υπάρχει ελπίδα για την πίστη τους στον Θεό, ότι θα μπορούσαν να κρατήσουν το κεφάλι ψηλά· κι έτσι, θεώρησαν ότι, εφόσον πίστευαν στον Θεό, είχαν ποντάρει σωστά, ότι το στοίχημα που είχαν βάλει τελικά θα απέδιδε καρπούς. Θεώρησαν ότι αυξάνονταν όλο και περισσότερο οι πιθανότητές τους να κερδίσουν ευλογίες και τελικά άρχισε να φτιάχνει η διάθεσή τους. Τα προηγούμενα χρόνια, ένιωθαν καταπίεση, πόνο και αγωνία, καθώς έβλεπαν συχνά τον μεγάλο κόκκινο δράκοντα να συλλαμβάνει και να καταστέλλει τους χριστιανούς. Γιατί ένιωθαν αγωνία; Επειδή η εκκλησία βρισκόταν σε τόσο δυσχερή κατάσταση, και προβληματίζονταν για το αν ήταν σωστή η επιλογή τους να πιστέψουν στον Θεό, κι ακόμα περισσότερο, ήταν προβληματισμένοι και ανήσυχοι σχετικά με το αν θα έπρεπε να παραμείνουν στην εκκλησία ή να αποχωρήσουν από αυτήν. Εκείνα τα χρόνια, όποιες κι αν ήταν οι αντίξοες συνθήκες που αντιμετώπιζε η εκκλησία, αυτό επηρέαζε τα συναισθήματά τους· ό,τι έργο κι αν έκανε η εκκλησία και όσες διακυμάνσεις κι αν παρουσίαζε η φήμη και η θέση της εκκλησίας στην κοινωνία, αυτό επηρέαζε τα συναισθήματα και τα κέφια τους. Πάντοτε είχαν στο μυαλό τους το ερώτημα αν θα έπρεπε να παραμείνουν ή να αποχωρήσουν. Τέτοιοι άνθρωποι είναι δύσπιστοι, σωστά; Όταν η κυβέρνηση της χώρας καταδικάζει και καταστέλλει την εκκλησία ή όταν οι πιστοί συλλαμβάνονται ή δικάζονται και καταδικάζονται, όταν δέχονται συκοφαντίες και όταν τους απορρίπτει ο θρησκευτικός κόσμος, τότε αισθάνονται βαθιά ταπεινωμένοι, νιώθουν μεγάλη ντροπή και εξευτελισμό που εντάχθηκαν στην εκκλησία· η καρδιά τους αμφιταλαντεύεται, και μετανιώνουν που

πίστεψαν στον Θεό και έγιναν μέλη της εκκλησίας. Δεν έχουν την παραμικρή πρόθεση να μοιραστούν τις χαρές και τις κακουχίες της εκκλησίας ούτε να υποφέρουν μαζί με τον Χριστό. Κάθε άλλο, όταν η εκκλησία βρίσκεται σε ακμή, αυτοί δείχνουν να είναι γεμάτοι πίστη, αλλά όταν η εκκλησία υφίσταται διώξεις, απόρριψη, καταπίεση και καταδίκη, θέλουν να το βάλουν στα πόδια, να φύγουν. Όταν δεν βλέπουν να υπάρχει καμία ελπίδα να λάβουν ευλογίες ούτε καμία ελπίδα για τη διάδοση του ευαγγελίου της βασιλείας, τότε είναι που θέλουν ακόμα περισσότερο να φύγουν. Όταν δεν βλέπουν να εκπληρώνονται τα λόγια του Θεού και δεν ξέρουν πότε θα κατέλθουν οι μεγάλες καταστροφές ούτε πότε θα τελειώσουν, ή πότε θα γίνει πραγματικότητα η βασιλεία του Χριστού, αμφιταλαντεύονται μέσα στην αβεβαιότητα και αδυνατούν να κάνουν το καθήκον τους με ηρεμία. Κάθε φορά που γίνεται κάτι τέτοιο, θέλουν να εγκαταλείψουν τον Θεό, να εγκαταλείψουν την εκκλησία και να βρουν μια διέξοδο. Άνθρωποι σαν κι αυτούς είναι δύσπιστοι, σωστά; Οτιδήποτε κάνουν το κάνουν για τα δικά τους σαρκικά συμφέροντα. Δεν υπάρχει περίπτωση να αλλάξουν σιγά σιγά οι σκέψεις και οι απόψεις τους καθώς βιώνουν το έργο του Θεού ή καθώς διαβάζουν τα λόγια Του, συναναστρέφονται σχετικά με την αλήθεια και ζουν την εκκλησιαστική ζωή. Όταν τους συμβαίνει κάτι, ποτέ δεν αναζητούν την αλήθεια ούτε ψάχνουν να βρουν τι λένε γι' αυτό τα λόγια του Θεού, ποιες είναι οι προθέσεις του Θεού, πώς καθοδηγεί ο Θεός τους ανθρώπους ή τι ζητάει από αυτούς. Ο μοναδικός τους στόχος όταν γίνονται μέλη της εκκλησίας είναι να περιμένουν τη μέρα που η εκκλησία θα μπορέσει να «κρατήσει ψηλά το κεφάλι», έτσι ώστε να αρπάξουν τα οφέλη που πάντοτε επιθυμούσαν. Βεβαίως, ένας λόγος που έγιναν μέλη της εκκλησίας είναι ότι είδαν πως τα λόγια του Θεού είναι η αλήθεια —ωστόσο, δεν αποδέχονται σε καμία περίπτωση την αλήθεια και δεν πιστεύουν ότι θα εκπληρωθούν όλα τα λόγια του Θεού. Άρα, τι λέτε, είναι δύσπιστοι αυτού του είδους οι άνθρωποι; (Ναι.) Ό,τι κι αν συμβαίνει στην εκκλησία ή στον έξω κόσμο, εκείνοι υπολογίζουν πόσο θα επηρεαστούν τα συμφέροντά τους και τι αντίκτυπο θα έχει αυτό στους στόχους που επιδιώκουν. Ακόμα και μπροστά στο παραμικρό προβληματάκι, αμέσως σκέφτονται με ιδιαίτερη οξύνοια τις δικές τους προοπτικές, τα συμφέροντά τους και το αν θα πρέπει να μείνουν στην εκκλησία ή να αποχωρήσουν. Κάποιοι μάλιστα αναρωτιούνται συνεχώς το εξής: «Λέγανε πως πέρσι θα ολοκληρωνόταν το έργο του θεού· και τότε γιατί συνεχίζεται ακόμα; Ποια χρονιά συγκεκριμένα θα ολοκληρωθεί το έργο του θεού; Δεν έχω δικαίωμα να μάθω; Υπομένω εδώ και πολύ καιρό, ο χρόνος μου είναι πολύτιμος, τα νιάτα μου είναι πολύτιμα· δεν γίνεται να με κρατάτε έτσι ξεκρέμαστο, καλά δεν λέω;» Δείχνουν τεράστια ευαισθησία στο αν έχουν εκπληρωθεί τα λόγια του Θεού, καθώς και στην κατάσταση της εκκλησίας, στη θέση και τη φήμη της. Δεν τους νοιάζει αν είναι ικανοί να κερδίσουν την αλήθεια ούτε αν θα μπορέσουν να σωθούν, αλλά δείχνουν μεγάλη ευαισθησία στο αν θα μπορέσουν να επιβιώσουν και αν θα μπορέσουν να αποκτήσουν οφέλη και ευλογίες στην περίπτωση που παραμείνουν στον οίκο του Θεού. Αυτοί οι άνθρωποι έχουν την καιροσκοπική επιθυμία να ευλογηθούν. Ακόμα κι αν πιστέψουν μέχρι τέλους, δεν πρόκειται και πάλι να καταλάβουν την αλήθεια ούτε πρόκειται να

μιλήσουν για κάποια βιωματική μαρτυρία τους. Έχετε γνωρίσει τέτοιους ανθρώπους; Βασικά, κάθε εκκλησία έχει τέτοιους ανθρώπους. Πρέπει να φροντίζετε να τους διακρίνετε. Όλοι οι άνθρωποι αυτού του είδους είναι δύσπιστοι, είναι μια μαστίγα στον οίκο του Θεού, θα κάνουν μεγάλη ζημιά, δεν θα ωφεληθούν καθόλου την εκκλησία, και πρέπει να αποπεμφθούν.

Ας συνοψίσουμε τα χαρακτηριστικά των καιροσκόπων. Το πρώτο τους χαρακτηριστικό είναι ότι δεν λαμβάνουν πολύ σοβαρά υπόψη τους το ζήτημα αν υπάρχει Θεός. Μόλις τους ρωτήσεις αν υπάρχει Θεός, θα πουν: «Μάλλον. Αλλά και να μην υπάρχει, δεν πειράζει. Εγώ είμαι εδώ απλώς για να δω αν θα βγουν αληθινές ή όχι οι προφητείες που έκανε ο Θεός και αν θα έρθουν ή όχι οι μεγάλες καταστροφές». Στο πλαίσιο των σκέψεων και των απόψεών τους, τηρούν μια στάση σύμφωνα με την οποία δεν έχει σημασία αν υπάρχει ή δεν υπάρχει Θεός. Τότε, δεν είναι αστείο να πιστεύουν στον Θεό και να γίνονται μέλη της εκκλησίας; (Ναι.) Η πίστη στον Θεό είναι γι' αυτούς ένα απλό πιστεύω, κάτι σαν παιχνίδι, δεν έχει καμία σχέση με την αλήθεια ούτε με το μονοπάτι της ζωής τους. Ουσιαστικά δεν τους νοιάζει αν υπάρχει ή όχι Θεός. Αν υπάρχει, κανένα πρόβλημα· αν δεν υπάρχει, πάλι κανένα πρόβλημα. Κάποιοι άνθρωποι τους διαψεύδουν, υποστηρίζοντας ότι δεν υπάρχει Θεός, κι εκείνοι δεν ταραζονται ούτε μισούν αυτούς τους ανθρώπους. Αν πουν οι άνθρωποι ότι υπάρχει Θεός, εκείνοι λένε: «Αν υπάρχει, τότε εντάξει. Τέλος πάντων, αν εσύ πιστεύεις, τότε υπάρχει· αν δεν πιστεύεις, τότε δεν υπάρχει». Αυτή είναι η οπτική τους. Είναι αληθινοί πιστοί αυτοί οι άνθρωποι; Είναι δύσπιστοι, έτσι δεν είναι; (Ναι.) Εφόσον τους είναι αδιάφορο αν υπάρχει ο Θεός ή όχι, υπάρχει μήπως καθόλου ειλικρίνεια στην πίστη τους στον Θεό; Αποκλείεται να είναι ειλικρινείς. Ποιο είναι το πρώτο χαρακτηριστικό των καιροσκόπων; (Δεν λαμβάνουν πολύ σοβαρά υπόψη τους το ζήτημα του αν υπάρχει Θεός.) Αυτό είναι το πρώτο χαρακτηριστικό.

Ποιο είναι το δεύτερο χαρακτηριστικό των καιροσκόπων; Είναι ότι δεν ξεχωρίζουν πολύ σοβαρά τα θετικά από τα αρνητικά πράγματα. Δεν διακρίνουν ποια ρητά, ποιοι άνθρωποι, ποια γεγονότα και ποια πράγματα είναι θετικά ή αρνητικά, και δεν το παίρνουν στα σοβαρά αυτό. Πιστεύουν ότι τα καλά πράγματα μπορούν να γίνουν κακά και τα κακά να γίνουν καλά, όπως θεωρούν έγκυρο το ρητό των απίστων: «Ένα ψέμα θα γίνει αλήθεια αν επαναληφθεί δέκα χιλιάδες φορές». Αν τους ρωτήσεις ποια είναι η αλήθεια, δεν πρόκειται με τίποτα να πουν ότι τα λόγια του Θεού είναι η αλήθεια, αφού δεν το αναγνωρίζουν αυτό. Τι θα πουν; Η πραγματική τους οπτική είναι ότι αν επαναλάβεις ένα ψέμα χίλιες ή δέκα χιλιάδες φορές, τότε θα γίνει αλήθεια, δηλαδή αν κάτι το πουν πολλοί άνθρωποι, θα πιστέψουν ότι είναι αλήθεια. Είναι σαν αυτό που λένε οι άπιστοι: «Στην αρχή δεν υπήρχε μονοπάτι στον κόσμο, αλλά όσο περπατούσαν περισσότεροι άνθρωποι, σχηματίστηκε ένα μονοπάτι». Δεν τους νοιάζει ποιο είναι το σωστό ή το λάθος, το δίκαιο ή το μοχθηρό· πιστεύουν ότι όποιος έχει μεγάλες ικανότητες είναι σωστός, κι όποιος είναι άχρηστος και ανίκανος είναι αρνητικός. Δεν πρόκειται με τίποτα να αναγνωρίσουν ότι όλα αυτά που λέει και κάνει ο Θεός αποτελούν θετικά

πράγματα ούτε θα αναγνωρίσουν ότι εκείνα που απαιτεί ο Θεός από τους ανθρώπους να βιώνουν είναι οι πραγματικότητες των θετικών πραγμάτων. Οι άνθρωποι αυτοί θα εκφράσουν μέχρι και πλάνες όπως: «Λες πως ο θεός είναι η αλήθεια και πως τα λόγια του θεού είναι η πραγματικότητα όλων των θετικών πραγμάτων. Αυτό άραγε σημαίνει ότι δεν υπάρχουν θετικά πράγματα στον κόσμο; Δεν υπάρχουν και στον κόσμο θετικά πράγματα και αλήθειες;» Δεν είναι ανοησίες αυτά; Δεν είναι μια πλάνη; (Ναι.) Αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν τα λόγια του Θεού ως κριτήριο για τα λόγια και τις ενέργειές τους. Για παράδειγμα, όταν εκφράσουν μια πλάνη κι εσύ τους διαψεύσεις, θα πουν: «Εσύ πιστεύεις ότι έχεις δίκιο, κι εγώ πιστεύω ότι έχω εγώ δίκιο· ας συμφωνήσουμε, λοιπόν, ότι διαφωνούμε. Οτιδήποτε θεωρεί καλό ο καθένας, αυτό είναι το σωστό». Τι σόι άποψη είναι αυτή; Είναι τίποτε παραπάνω από μια προσπάθεια ωραιοποίησης της κατάστασης; (Αυτό είναι.) Πρόκειται για μια ανόητη και μπερδεμένη άποψη· αυτοί οι άνθρωποι δεν ξεχωρίζουν με σοβαρότητα τα θετικά από τα αρνητικά πράγματα. Τι σημαίνει ότι δεν το κάνουν με σοβαρότητα; Σημαίνει ότι δεν μπορούν να αναγνωρίσουν μέσα από την καρδιά τους ότι όλα τα θετικά πράγματα για τα οποία μιλάει ο Θεός συνδέονται με την αλήθεια, ότι συμφωνούν με την αλήθεια και προέρχονται από τον Θεό, και ότι τα αρνητικά πράγματα για τα οποία μιλάει ο Θεός πάνε κόντρα στην αλήθεια και προέρχονται από τον Σατανά. Δεν αποδέχονται αυτό το γεγονός και θέλουν συνέχεια να μπερδεύουν τις έννοιες. Για να μην τους διακρίνουν και τους καταδικάσουν οι άλλοι, δεν ξεχωρίζουν ποτέ με σοβαρότητα τα θετικά από τα αρνητικά πράγματα, δεν εκθέτουν ποτέ τις αληθινές τους απόψεις, ενώ μιλούν συνέχεια με διφορούμενα λόγια και δεν λένε ποτέ στους άλλους τι σκέφτονται πραγματικά. Ανάλογα σε ποιον μιλάνε, λένε διαφορετικά πράγματα, προσαρμόζονται απόλυτα στην κατάσταση κατά περίπτωση. Αυτοί οι άνθρωποι, από όλες τις απόψεις, δεν ενδιαφέρονται για την αλήθεια ούτε για το αν υπάρχει Θεός. Αυτή είναι η δεύτερη εκδήλωση των καιροσκόπων: Δεν ξεχωρίζουν πολύ σοβαρά τα θετικά από τα αρνητικά πράγματα.

Τι άλλα χαρακτηριστικά έχουν αυτοί οι καιροσκόποι; Αυτοί οι άνθρωποι θα βασίζονται πάντοτε την απόφασή τους αν θα μείνουν ή θα φύγουν ανάλογα με τις εξελίξεις, αφού είναι ιδιαίτερα προσαρμοστικοί στις εκάστοτε συνθήκες. Όταν γίνονται μέλη της εκκλησίας, έχουν ήδη κάνει πάμπολλες προετοιμασίες σχετικά με τη στρατηγική εξόδου και τις προοπτικές τους, καθώς έχουν σχεδιάσει κάθε τους βήμα. Στην καρδιά τους υπολογίζουν και καταστρώνουν σχέδια για το τι θα κάνουν αν εκπληρωθούν τα λόγια του Θεού και τι θα κάνουν αν δεν εκπληρωθούν μετά από κάποια χρόνια. Οι άνθρωποι αυτού του είδους δεν αφοσιώνονται ποτέ ολοκληρωτικά στο εκκλησιαστικό έργο αφού ενταχθούν στην εκκλησία. Κάθε άλλο, για να αποφασίσουν τα επόμενα βήματά τους, παρατηρούν διαρκώς την ανάπτυξη της εκκλησίας, τη στάση που τηρεί η εκκλησία απέναντι στους ίδιους και τον τρόπο με τον οποίο τους φέρεται, καθώς και άλλους παράγοντες. Δεν είναι πολύ πολύπλοκες οι σκέψεις αυτών των ανθρώπων; (Ναι.) Αν και έχουν γίνει μέλη της εκκλησίας, δεν σταματούν να βλέπουν τα πράγματα ως προσωρινά, λες κι είναι συμβασιούχοι, και παραμένουν πάντοτε σε μια κατάσταση όπου «το σώμα

είναι εδώ, αλλά το μυαλό είναι αλλού», ενώ έχουν συνέχεια στο μυαλό τους πλεκτάνες και μηχανορραφίες. Το γεγονός ότι αποφάσισαν να πιστέψουν στον Θεό και να γίνουν μέλη της εκκλησίας δεν είναι παρά ένας απρόθυμος συμβιβασμός· πάντως, δεν είναι πνευματική επιταγή ούτε επιθυμία να ακολουθήσουν τον Θεό και να βαδίσουν στο ορθό μονοπάτι της ανθρώπινης ζωής, βασισμένοι στην αναγνώριση της ύπαρξης του Θεού. Δεν έχουν την απαιτούμενη πίστη για κάτι τέτοιο. Αυτοί οι άνθρωποι πιστεύουν στον Θεό τηρώντας μια στάση «βλέποντας και κάνοντας», και κάνουν υπολογισμούς μέσα τους: «Αν η πίστη στον θεό μου φέρει τα εκατονταπλάσια σ' αυτήν τη ζωή, την αιώνια ζωή στον κόσμο που θα έρθει, καθώς και την ευκαιρία να σωθώ και να εισέλθω στη βασιλεία των ουρανών, τότε θα ακολουθήσω κι εγώ και θα πιστέψω. Αν δεν μπορέσω να τα λάβω αυτά, θα αποχωρήσω από την εκκλησία ανά πάσα στιγμή και σε οποιαδήποτε περίπτωση, και θα πάψω να πιστεύω». Ο λόγος που καταλήγουν να πιστέψουν στον Θεό είναι αποκλειστικά η καιροσκοπική ελπίδα να κερδίσουν ευλογίες. Αν δεν καταφέρουν να λάβουν ευλογίες, μπορεί να εγκαταλείψουν τα καθήκοντά τους ανά πάσα στιγμή και σε οποιαδήποτε περίπτωση, και να μηχανευτούν ένα άλλο μονοπάτι, καθώς η καρδιά τους δεν έχει ριζώσει ποτέ στην εκκλησία ούτε έχουν επιλέξει στ' αλήθεια το μονοπάτι κατά το οποίο πιστεύουν στον Θεό και ακολουθούν τον Θεό.

Τα βασικά χαρακτηριστικά αυτών των καιροσκόπων είναι τα τρία ακόλουθα: Δεν λαμβάνουν σοβαρά υπόψη τους αν υπάρχει Θεός, δεν ξεχωρίζουν με σοβαρότητα τα θετικά από τα αρνητικά πράγματα, και μπορεί να εγκαταλείψουν την εκκλησία ανά πάσα στιγμή και σε οποιαδήποτε περίπτωση. Όσο καλά κι αν τους μεταχειρίζονται οι αδελφοί και οι αδελφές, εφόσον τα πράγματα δεν συνάδουν με τα συμφέροντά τους ή δεν καλύπτουν τις ανάγκες τους σε μια δεδομένη στιγμή, μπορεί να εγκαταλείψουν την εκκλησία. Όταν, όμως, δεν έχουν πού να πάνε, αποφασίζουν να επιστρέψουν. Από τη στιγμή που θα επιστρέψουν, συνεχίζουν να μην επιδιώκουν την αλήθεια και είναι πιθανό να αποχωρήσουν και πάλι από την εκκλησία ανά πάσα στιγμή. Τι άθλιοι που είναι! Τους φαίνεται τόσο απλό να πηγαينوέρχονται· δεν πιστεύουν ειλικρινά στον Θεό. Αυτά είναι τα χαρακτηριστικά των καιροσκόπων από την άποψη της ουσίας τους, είναι δύσπιστοι. Κάποιοι άνθρωποι μπορούν να επιμείνουν να πιστεύουν για τρία με πέντε χρόνια, άλλοι για οκτώ με δέκα χρόνια, αλλά σκοπός τους είναι απλώς να αναζητούν καιροσκοπικά ευλογίες. Τέτοιου είδους άνθρωποι δεν είναι απλοί. Έχουν υπομείνει μέχρι τώρα ακόμα και μέσα στο σκληρό, γεμάτο διώξεις περιβάλλον της ηπειρωτικής Κίνας· δεν είναι λίγο σαν «να κοιμούνται σε χαμόκλαδα και να πίνουν χολή»; Κάποιοι άνθρωποι δεν μπορούν να επιμείνουν άλλο μετά από δέκα χρόνια πίστης, οπότε παραπονιούνται: «Πάνε δέκα χρόνια. Έφαγα τα νιάτα μου στην εκκλησία. Πόσα λεφτά θα είχα βγάλει αν αυτά τα δέκα χρόνια είχα δουλέψει σκληρά στον κόσμο; Ίσως να είχα γίνει διευθυντής και πιθανότατα θα είχα πολύ μεγάλη περιουσία». Τότε, δεν ησυχάζουν με τίποτα. Πιστεύουν δέκα χρόνια στον Θεό με μοναδικό σκοπό να ικανοποιήσουν τη λιγοστή περιέργειά τους και την επιθυμία τους για ευλογίες, αλλά δεν επιδίωξαν ποτέ την αλήθεια. Ως αποτέλεσμα αυτού, δεν έχουν κερδίσει τίποτα. Μετανιώνουν που πίστεψαν στον Θεό, και μάλιστα τα βάζουν

με τον εαυτό τους, λέγοντας: «Βλάκα, ηλίθιε! Δεν πήρες τον φαρδύ, τον εύκολο δρόμο, παρά επέμενες να περπατάς σ' αυτήν την κοπιαστική διαδρομή. Δεν σε ανάγκασε κανένας· εσύ το διάλεξες μόνος σου!» Κάποιοι μπορεί να φύγουν ακόμα και μετά από δέκα χρόνια που πιστεύουν, σαν να μην τρέχει τίποτα. Μετά από δυο-τρία χρόνια στην κοινωνία όπου απλώς τα βγάζουν πέρα, ανακαλύπτουν ότι δεν είναι τόσο απλό και εύκολο όσο φαντάζονταν να πορευτούν στην κοινωνία, και ότι ο άπιστος κόσμος δεν είναι τόσο όμορφος και ιδανικός όσο φαινόταν· δεν μπορούν να τα βγάλουν πέρα εύκολα οπουδήποτε έξω στον κόσμο. Μετά, το ξανασκέφτονται και διαπιστώνουν ότι τα πράγματα στην εκκλησία είναι πάντα καλύτερα, οπότε επιστρέφουν χωρίς να ντρέπονται καθόλου. Όταν επιστρέφουν, λένε: «Είναι καλό να πιστεύεις στον θεό· οι άπιστοι είναι κακοί, όλη την ώρα τραμπουκίζουν τους άλλους. Υπάρχουν πάρα πολλά βάσανα στον κόσμο. Τόσα χρόνια που δεν διάβαζα τα λόγια του θεού, που δεν ζούσα την εκκλησιαστική ζωή, έπεσα στο σκοτάδι, έκλαιγα και έτριζα τα δόντια μου κάθε μέρα· έχω εξουθενωθεί σε σημείο που δεν μοιάζω πια με άνθρωπο. Είναι καλύτερα να πιστεύεις στον θεό!» Διαλαλούν ότι είναι καλύτερα να πιστεύει κανείς στον Θεό, αλλά στην πραγματικότητα αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι άκουσαν πως σ' αυτόν τον κόσμο υπάρχουν πάρα πολλές καταστροφές και πως η ανθρωπότητα θα βιώσει σύντομα μια μεγάλη καταστροφή. Είναι ανώφελο να έχει κανείς λεφτά, γη, αυτοκίνητα και σπίτια· μόνο όσοι έχουν πίστη μπορούν να σωθούν. Έτσι, επιστρέφουν στην πίστη στον Θεό. Δεν είναι καιροσκόποι; (Ναι.) Οι καιροσκόποι μπορεί να εγκαταλείψουν την εκκλησία οποιαδήποτε στιγμή. Αν δουν ότι έχουν ελπίδες να κερδίσουν ευλογίες στην περίπτωση που επιστρέψουν στην εκκλησία, τότε μπορεί και να επιστρέψουν οποιαδήποτε στιγμή. Μόλις επιστρέψουν, μπορεί να πουν δυο λόγια μεταμέλειας και να εκφράσουν ότι δεν πρόκειται ποτέ ξανά να εγκαταλείψουν τον Θεό, αλλά μόλις δουν ότι στον κόσμο επικρατεί ηρεμία και γαλήνη, κι ότι μπορούν ακόμα να ευχαριστηθούν λίγες καλές μέρες, τότε μπορεί να φύγουν και πάλι από την εκκλησία ανά πάσα στιγμή. Ως τι θεωρούν τον οίκο του Θεού και την εκκλησία; Τα θεωρούν ως ελεύθερη αγορά, και πηγαινοέρχονται όπως τους καπνίσει. Για πείτε Μου, αν τέτοιοι άνθρωποι αποπεμφθούν ή αποχωρήσουν από μόνοι τους, πρέπει η εκκλησία να τους δεχτεί πίσω στην περίπτωση που θελήσουν να επιστρέψουν; (Όχι.) Δεν πρέπει να τους δεχτεί και πάλι. Είναι λάθος να τους δεχτεί πίσω και αποτελεί παραβίαση των αρχών. Αυτοί οι άνθρωποι δεν πληρούν τα πρότυπα των μελών της εκκλησίας. Μπορεί να αποχωρήσουν από την εκκλησία ανά πάσα στιγμή και, με σκοπό να κερδίσουν ευλογίες, μπορεί να ξανατρυπώσουν στην εκκλησία ανά πάσα στιγμή· ωστόσο, σε όλη αυτήν τη διαδικασία, δεν αποδέχονται ποτέ την αλήθεια. Το γεγονός αυτό αποδεικνύει ότι δεν είναι αληθινοί πιστοί. Άνθρωποι σαν κι αυτούς θα είναι για πάντα στόχοι αποπομπής και αποβολής. Η εκκλησία θα πρέπει να τους αποπέμψει και να τους πει: «Μη μετανιώσεις. Μόλις φύγεις, δεν μπορείς να ξαναγυρίσεις. Δεν πρόκειται να σου ανοίξει η εκκλησία δεύτερη φορά την πόρτα. Βάσει αυτής της αρχής ενεργούμε». Κάποιοι λένε: «Τότε ήταν ανόητος, αλλά τώρα έχει πολύ καλή συμπεριφορά. Είναι υπάκουος σαν αρνάκι, αξιοθρήνητος σαν περιπλανώμενος άστεγος. Όποτε βλέπει τους

αδελφούς και τις αδελφές, εκφράζει τη μεταμέλεια και το χρέος του, ενώ τα μάτια του είναι κόκκινα από τα δάκρυα των τύψεων. Δείχνει πολύ αξιολύπητος, και η στάση του ως προς την εξομολόγηση είναι πολύ καλή. Ας τον αφήσουμε να γυρίσει πίσω». Μήπως συνάδει με τις αρχές καμία φράση εδώ; (Όχι.) Ακόμα και αν πιστεύουν για τρία ή ακόμα και δέκα χρόνια, μπορεί να αποχωρήσουν από την εκκλησία με αποφασιστικότητα χωρίς να διστάζουν. Τι άθλιοι που είναι! Είναι αυτοί αληθινοί πιστοί; (Όχι.) Μήπως όταν αρχικά αποφάσισαν να ακολουθήσουν τον Θεό είχαν καθόλου ειλικρίνεια; Όχι. Αν είχαν καθόλου ειλικρίνεια, δεν θα μπορούσαν να αποχωρήσουν από την εκκλησία με τόση αποφασιστικότητα. Γενικά, το πολύ πολύ μπορεί κάποιος να κάνει τέτοιες σκέψεις όταν είναι αδύναμος κι απελπισμένος ή όταν δεν του πάνε καλά τα πράγματα, αλλά δεν θα μπορούσε κανείς τόσο αποφασιστικά να αποχωρήσει από την εκκλησία για να βρει άλλη οδό μετά από τρία, πέντε ή ακόμα και δέκα χρόνια που πιστεύει στον Θεό. Αν μπορεί κάποιος να αποχωρήσει από την εκκλησία όποτε θέλει, αυτό δείχνει ότι δεν ήταν ειλικρινής στην αρχή που είχε αποδεχτεί την αληθινή οδό και είχε γίνει μέλος της εκκλησίας· είχε απώτερα κίνητρα και στόχους —δεν γίνεται να το θέσω αλλιώς. Πρέπει να διακρίνονται ξεκάθαρα τέτοιοι άνθρωποι. Δεν είναι αληθινοί πιστοί. Πιστεύουν στον Θεό και ακολουθούν τον Θεό με την καιροσκοπική ελπίδα να κερδίσουν ευλογίες. Τέτοιοι άνθρωποι χαρακτηρίζονται ως καιροσκόποι και, μόλις διακρίνονται, πρέπει να αποπέμπονται από την εκκλησία. Αν δεν αποχωρήσουν από την εκκλησία και συνεχίσουν να εκμεταλλεύονται την κατάσταση για το προσωπικό τους κέρδος εντός της εκκλησίας, τότε γι' αυτό φταίει ότι κανείς δεν μπορεί να τους διακρίνει. Παρ' όλα αυτά, μέσα από τη σημερινή συναναστροφή σχετικά με τις διάφορες εκδηλώσεις αυτών των καιροσκόπων, οι επικεφαλής και οι εργάτες, αλλά και ο εκλεκτός λαός του Θεού, πρέπει να κατανοήσουν και να διακρίνουν ξεκάθαρα αυτούς τους ανθρώπους. Μόλις διαπιστωθεί ότι δεν διαβάζουν ποτέ τα λόγια του Θεού ή ότι δεν προσεύχονται στον Θεό, ότι δεν ενδιαφέρονται για το έργο του Θεού ούτε για τις αλήθειες που εκφράζει ο Θεός, ότι δεν ενδιαφέρονται για τα θετικά πράγματα και ότι δεν τα λαμβάνουν σοβαρά υπόψη τους, τότε θα πρέπει να φυλάγονται προσεκτικά από δαύτους. Πρέπει οπωσδήποτε να παρατηρεί κανείς με ποια κίνητρα και με ποιον σκοπό πιστεύουν στον Θεό, και να εξακριβώνει τη στάση που τηρούν απέναντι στην εκκλησία, τη στάση τους απέναντι στην αλήθεια και τη στάση τους απέναντι στον Θεό. Αν είναι φανερό πως δεν τηρούν σωστή στάση, πως αδιαφορούν εντελώς για την επιδίωξη της αλήθειας και την εκτέλεση του καθήκοντος, πως δεν δείχνουν το παραμικρό ενδιαφέρον και πως τηρούν πάντοτε μια στάση δυσπιστίας απέναντι στα λόγια του Θεού, τότε επιβεβαιώνεται πως οι άνθρωποι αυτοί είναι καιροσκόποι και δύσπιστοι. Σε αυτήν την περίπτωση, δεν πρέπει να θεωρούνται αδελφοί ή αδελφές· δεν ανήκουν στην εκκλησία. Αντιθέτως, πρέπει να αποπεμφθούν από την εκκλησία. Πιστεύουν τόσα χρόνια, αλλά και πάλι δεν αποδέχονται την αλήθεια· θα είχε κανένα όφελος να συνεχίσει κανείς να συναναστρέφεται μαζί τους σχετικά με την αλήθεια; Θα ήταν ρεαλιστικό να περιμένει κανείς να μετανοήσουν; Μην εργάζεστε πια πάνω σε τέτοιους ανθρώπους και μην περιμένετε να μετανοήσουν. Αν δεν

είναι διατεθειμένοι να κάνουν το καθήκον τους, και θέλουν ακόμα να παρατείνουν την παραμονή τους στην εκκλησία και να μην αποχωρήσουν, τότε πρέπει οι επικεφαλής της εκκλησίας να βρουν τρόπο να τους απομονώσουν με σύνεση. Είναι σωστό αυτό; (Ναι.) Από τη στιγμή που διακρίνονται αυτοί οι άνθρωποι ως καιροσκόποι, ταξινομούνται ήδη ανάμεσα στις τάξεις των διάφορων κακών ανθρώπων και των δύσπιστων. Από τη στιγμή που είναι κακοί άνθρωποι και δύσπιστοι, ανταποκρίνονται στις αρχές και στις προϋποθέσεις για να αποπεμφθούν ή να αποβληθούν από την εκκλησία. Είναι σίγουρα καλύτερο να αποπεμφθούν νωρίς παρά αργά. Αν αποπεμφθούν νωρίς, αποφεύγονται πολλά προβλήματα, και δεν χρειάζεται να αγχώνονται πια. Πρέπει να πείτε ξεκάθαρα σε αυτούς τους ανθρώπους: «Δεν είναι ανάγκη να κάνεις συνέχεια υπολογισμούς μέσα σου για το πότε ή το πώς θα φύγεις, και δεν είναι ανάγκη να κάνεις συνέχεια υπολογισμούς για το αν θα μείνεις ή θα φύγεις. Ο οίκος του Θεού και ο Θεός δεν εξαναγκάζουν τους ανθρώπους· αν θες να φύγεις, η εκκλησία δεν πρόκειται να προσπαθήσει να σε παροτρύνει να μείνεις. Πρέπει, όμως, να καταλάβεις καλά ένα πράγμα: Αν είσαι σίγουρος ότι δεν είσαι άνθρωπος του οίκου του Θεού και δεν θέλεις να είσαι μέλος της εκκλησίας, τότε φύγε όσο πιο γρήγορα γίνεται· μην καθυστερείς. Αυτό είναι προς όφελος όλων. Εάν πιστεύεις στην ύπαρξη του Θεού, αν μπορείς να αποδεχτείς τα λόγια του Θεού ως την αλήθεια και αν είσαι αληθινά πρόθυμος να γίνεις μέλος της εκκλησίας, τότε δικαιωματικά είσαι μέλος της εκκλησίας. Τώρα, όμως, δεν είσαι. Ήρθες καιροσκοπικά και, παρόλο που εσύ μπορεί να μην το ξέρεις, εμείς έχουμε διακρίνει —με βάση τα λόγια του Θεού, την αλήθεια, και τις αρχές της εκκλησίας για το πώς αντιμετωπίζονται κάθε είδους άνθρωποι— ότι είσαι καιροσκόπος. Υπολογίζεις όλη την ώρα πότε είναι η κατάλληλη στιγμή να φύγεις από την εκκλησία· αυτό είναι μεγάλος μπελάς. Δεν είναι ανάγκη να βρεις την κατάλληλη στιγμή· μπορείς να φύγεις τώρα. Αν είσαι διαρκώς αβέβαιος για την εμφάνιση και το έργο του Θεού, τότε σου το λέω τώρα καθαρά: Δεν είναι ανάγκη να αναλογίζεσαι ούτε να εξετάζεις πλέον τα πράγματα εξονυχιστικά, δεν είναι ανάγκη να δυσκολεύεις διαρκώς τα πράγματα για τον εαυτό σου. Μπορείς να φύγεις από την εκκλησία αυτήν τη στιγμή, η πόρτα του οίκου του Θεού είναι ανοιχτή· δεν πρόκειται να σε συγκρατήσει ο οίκος του Θεού, δεν υποχρεώνει κανέναν». Είναι κατάλληλη αυτή η ενέργεια; (Ναι.) Δώστε τους μια «διέξοδο»· μην τους αφήνετε εδώ πέρα να βασανίζονται κάθε μέρα λες κι είναι μυρμήγκια σε καυτό τηγάνι, να τους ταλαιπωρούν διαρκώς τα αισθήματά τους, η σάρκα τους, οι προοπτικές τους και το ζήτημα αν θα μείνουν ή θα φύγουν. Όσο κι αν τους βασανίζουν όλα αυτά τα πράγματα, αυτό δεν οδηγεί ποτέ πουθενά. Συνεχίζουν να συλλογίζονται μέσα τους πότε θα φύγουν, πώς θα φύγουν, αν θα έχουν απώλειες και κακοτυχία στην περίπτωση που φύγουν νωρίς, καθώς και αν θα μπορέσουν να λάβουν ευλογίες στην περίπτωση που μείνουν περισσότερο. Κι αν φύγουν και μετά εκπληρωθούν τα λόγια του Θεού; Κι αν δεν φύγουν και παραμείνουν ανεκπλήρωτα τα λόγια του Θεού; Δεν υπάρχει λόγος να ανησυχούν και να αγχώνονται διαρκώς για όλα αυτά. Από τη στιγμή που δεν πιστεύουν στον Θεό με ειλικρινή προθυμία, ας φύγουν το ταχύτερο δυνατό. Δεν χρειάζεται να μένουν εδώ και να

προσπαθούν να εκμεταλλευτούν την κατάσταση για προσωπικό τους όφελος, παριστάνοντας κάτι που δεν είναι. Για πείτε Μου, είναι καλό να τους συμβουλευέτε αυτά τα πράγματα και να το χειρίζεστε με αυτόν τον τρόπο; (Ναι.) Μήπως είναι υπερβολή να κατατάσσονται οι καιροσκόποι στους διάφορους κακούς ανθρώπους που πρέπει να αποπέμπονται ή να αποβάλλονται; (Όχι.) Κάποιοι λένε: «Μα πώς γίνεται να θεωρούνται κακοί άνθρωποι τέτοια άτομα;» Πόσοι καλοί υπάρχουν ανάμεσα στους δύσπιστους; Κατά τη γνώμη του Θεού, όσοι πιστεύουν στον Θεό και αναγνωρίζουν την ύπαρξη του Θεού θεωρείται ότι έχουν κακή διάθεση-ουσία, πόσο μάλλον εκείνοι που δεν πιστεύουν καθόλου στον Θεό και δεν αναγνωρίζουν την ύπαρξη του Θεού. Άραγε, λοιπόν, είναι υπερβολή να ταξινομούνται ως κακοί άνθρωποι; (Όχι.) Όπως και να 'χει, τουλάχιστον δεν παύουν να αποκαλούνται άνθρωποι —κακοί άνθρωποι. Και μόνο που δεν ταξινομούνται ως κακοί δαίμονες είναι αρκετό. Είναι απόλυτα κατάλληλο και ταιριαστό να κατατάσσονται στους κακούς ανθρώπους· δεν είναι καθόλου υπερβολή. Αυτοί οι κακοί άνθρωποι είναι ένα ακόμα από τα διάφορα είδη ανθρώπων που πρέπει να αποπέμπονται ή να αποβάλλονται από τον οίκο του Θεού. Αυτό είναι το τέταρτο είδος δύσπιστου, το οποίο πιστεύει στον Θεό με καιροσκοπικούς σκοπούς.

Ποια είναι τα σημαντικότερα χαρακτηριστικά των καιροσκόπων; Εσείς ποια βασικά χαρακτηριστικά εντοπίσατε από τις αλληλεπιδράσεις σας με αυτούς τους ανθρώπους και από την παρατήρηση των διαθέσεων, των οπτικών, των στάσεων ή της ανθρώπινης συμπεριφοράς που αποκαλύπτουν; Συνοψίστε τα. (Οι καιροσκόποι δεν φτάνουν αρχικά στο σημείο να πιστέψουν στον Θεό με σκοπό να επιδιώξουν την αλήθεια. Ακούνε ότι η Εκκλησία του Παντοδύναμου Θεού βρίσκεται σε ακμή, και γι' αυτό καταλήγουν να πιστεύουν στον Θεό απλώς και μόνο με την ελπίδα να αποκομίσουν κάποια οφέλη και κάποιες ευλογίες από τον οίκο του Θεού, επιζητώντας το κέρδος. Κι αν μετά από λίγο καιρό δεν τα πάρουν όλα αυτά, θέλουν να φύγουν. Αυτοί οι άνθρωποι δεν πιστεύουν ειλικρινά στον Θεό και δεν τους ενδιαφέρει καθόλου να πιστέψουν στον Θεό.) Ποιο είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα σχετικά με τους καιροσκόπους; Το βασικό πρόβλημα είναι ότι δεν τους ενδιαφέρει η αλήθεια, αλλά τους ενδιαφέρει περισσότερο να κερδίσουν ευλογίες, οπότε δυσκολεύονται περισσότερο να αποδεχτούν την αλήθεια. Κάποιοι λένε: «Δεν γίνεται να τους αποπέμψουμε ή να τους αποβάλουμε μόνο και μόνο επειδή δεν τους ενδιαφέρει η αλήθεια, έτσι δεν είναι;» Το γεγονός ότι αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν κανένα ενδιαφέρον για την αλήθεια αποδεικνύεται κυρίως από το ότι δεν διαβάζουν ποτέ τα λόγια του Θεού και δεν κάνουν ποτέ συναναστροφή σχετικά με την αλήθεια. Αν ακούσουν κάποιον να συναναστρέφεται σχετικά με την αλήθεια και να μιλάει για την αυτογνωσία ή να αναζητά την αλήθεια με σκοπό την επίλυση προβλημάτων, αισθάνονται μέσα τους ιδιαίτερη αποστροφή, δεν ενδιαφέρονται καθόλου και τους παίρνει ο ύπνος. Τα αποστρέφονται όλα αυτά σε ακραίο βαθμό και πιάνουν μέχρι και το κουβεντολόι, συζητώντας για καταστροφές και για το ότι ο Θεός εμφανίζει σημεία και τέρατα, με σκοπό να αναστατώσουν τους άλλους και να τους αποτρέψουν από το να συναναστραφούν σχετικά με την αλήθεια. Αποτέλεσμα; Κάποιοι από εκείνους που δεν επιδιώκουν την

αλήθεια ενθουσιάζονται μόλις ακούσουν αυτά τα θέματα και μπαίνουν στη συζήτηση. Δεν αναστατώνει αυτό κραυγαλέα την εκκλησιαστική ζωή; Αυτοί σπάνια διαβάζουν τα λόγια του Θεού στην καθημερινότητά τους, κι όταν το κάνουν ενίοτε, μάλλον αυτό συμβαίνει επειδή κάτι μέσα τους τους απασχολεί. Δεν ενδιαφέρονται για τις συναθροίσεις, να φάνε και να πιουν τα λόγια του Θεού ούτε να κάνουν συναναστροφή σχετικά με τα λόγια του Θεού. Το μόνο που τους απασχολεί είναι το εξής: «Πότε θα έρθει η ημέρα του θεού; Πότε θα τελειώσουν οι μεγάλες καταστροφές; Πότε θα μπορέσουμε να απολαύσουμε τις ευλογίες της βασιλείας των ουρανών;» Όλο γι' αυτά τα πράγματα αναρωτιούνται. Αν δεν υπάρχει κανείς που να συζητά αυτά τα θέματα, τα ψάχνουν στο διαδίκτυο, κι αφού ψάξουν, αρχίζουν να διαδίδουν αυτά τα πράγματα στις συναθροίσεις. Όλα αυτά τα πράγματα κατακλύζουν την καρδιά τους. Από τη στιγμή που θα ακούσουν κάποιους άλλους να συναναστρέφονται σχετικά με θέματα που τους ενδιαφέρουν, μπορούν να μπουν στη συζήτηση και να συμμετάσχουν στη συναναστροφή. Μόλις, όμως, ακούσουν κάποιο περιεχόμενο που έχει σχέση με την αλήθεια ή με τα λόγια του Θεού, τότε δεν θέλουν να ακούσουν. Τους παίρνει ο ύπνος, κάποιοι φεύγουν κιόλας, ενώ άλλοι γίνονται νευρικοί· παρουσιάζουν κάθε είδους άσχημες εκφράσεις. Εσύ λες: «Ας συναναστραφούμε πάνω στα λόγια του Θεού». Αυτοί απαντούν: «Διψάω, χρειάζομαι λίγο νερό». Εσύ λες: «Ας συναναστραφούμε πάνω στην αυτογνωσία», ή «Ας συναναστραφούμε πάνω στις λεπτομέρειες της εκτέλεσης των καθηκόντων· για να δούμε τι λένε τα λόγια του Θεού γι' αυτό και ποιες είναι οι αλήθεια-αρχές». Εκείνοι λένε: «Έχω μια δουλειά. Θα βγω. Εσείς απολαύστε την κουβεντούλα σας». Βρίσκουν κάθε είδους δικαιολογίες για να απορρίψουν και να αρνηθούν τη συναναστροφή σχετικά με τα λόγια του Θεού και την αλήθεια. Αυτό εκθέτει ξεκάθαρα το γεγονός ότι όχι μόνο δεν αγαπάνε την αλήθεια, αλλά την αποστρέφονται και αντιστέκονται σ' αυτήν από τα βάθη της καρδιάς τους. Οποτεδήποτε αναφέρονται τα λόγια του Θεού, δηλαδή η αλήθεια, εκείνοι δεν εναντιώνονται ούτε διαφωνούν φανερά, αλλά βρίσκουν διάφορες δικαιολογίες για να τα αρνηθούν και να τα αποφύγουν. Άραγε, αυτές οι συμπεριφορές δεν δείχνουν ξεκάθαρα ότι πρόκειται για καιροσκόπους; Δεν δείχνουν όλα αυτά ξεκάθαρα ότι πρόκειται για δύσπιστους, οι οποίοι πιστεύουν στον Θεό για έναν συγκεκριμένο σκοπό, την καιροσκοπία; (Ναι.) Κάποιοι λένε: «Αφού, όπως λες, είναι δύσπιστοι και δεν ακολουθούν ειλικρινά τον Θεό, πώς και μπορούν να πιστεύουν μέχρι τώρα, και συνεχίζουν να καταβάλλουν προσπάθεια και να υπομένουν κακουχίες για το έργο της εκκλησίας;» Δεν αρκούν οι συμπεριφορές στις οποίες αναφερθήκαμε μόλις τώρα για να απαντηθεί αυτή η ερώτηση; Αυτές οι συμπεριφορές αρκούν για να αποδείξουν ότι σωστά τους διακρίναμε και τους χαρακτηρίσαμε. Επομένως, για να υπολογίσετε αν κάποιος πιστεύει στον Θεό με καιροσκοπικό σκοπό, πρέπει να τον αξιολογήσετε και να τον διακρίνετε ανάλογα με τη στάση του απέναντι στον Θεό, στο έργο του Θεού, στην αλήθεια, καθώς και απέναντι στα θετικά και τα αρνητικά πράγματα. Αυτό είναι το πιο ακριβές. Δεν είναι ακριβές και αντικειμενικό να το υπολογίσετε με βάση την εξωτερική συμπεριφορά και τις πράξεις του. Τα ζητήματα τα αποκαλύπτουν μόνο οι αληθινές εσωτερικές του σκέψεις και η

στάση του απέναντι στον Θεό και στην αλήθεια· αυτά και μόνο αποτελούν τα πιο ακριβή κριτήρια για να χαρακτηριστεί τι άνθρωπος είναι. Λοιπόν, έχετε ξεκαθαρίσει ουσιαστικά την ουσία αυτών των ανθρώπων που πιστεύουν στον Θεό με καιροσκοπικό σκοπό; Έχετε γνωρίσει όλοι σας τέτοιους ανθρώπους; (Ναι.) Τέτοιοι άνθρωποι καλύτερα να φεύγουν όσο το δυνατόν συντομότερα. Εάν είναι στ' αλήθεια πρόθυμοι να παράσχουν υπηρεσίες, τότε μπορούν να μείνουν υπό όρους. Αν, όμως, δεν κάνουν τα καθήκοντά τους και δεν μπορούν να παράσχουν καθόλου υπηρεσίες, αλλά προκαλούν αναστάτωση και επηρεάζουν αρνητικά το έργο της εκκλησίας και την εκκλησιαστική ζωή, τότε πρέπει να τους αναγκάζετε να φύγουν το ταχύτερο δυνατό. Με βάση αυτήν την αρχή πρέπει να αποπέμπονται οι δύσπιστοι. Ο οίκος του Θεού έχει ανάγκη από ανθρώπους που πιστεύουν ειλικρινά στον Θεό και αγαπούν την αλήθεια· έχει ανάγκη από πιστούς παρόχους υπηρεσιών. Δεν έχει σε καμία περίπτωση ανάγκη από δύσπιστους ή από αυτούς που παρατηρούν διστακτικά, για να φαίνεται ότι έχει πολλά μέλη. Επίσης, η εκκλησία δεν χρειάζεται κανέναν για να φαίνεται ότι έχει πολλά μέλη. Κι εδώ θα τελειώσουμε τη συναναστροφή μας πάνω σ' αυτό το θέμα.

Ε. Για να ζει κανείς σε βάρος της εκκλησίας

Έπειτα, θα συναναστραφούμε πάνω στον πέμπτο σκοπό: να πιστεύει κανείς στον Θεό για να ζει σε βάρος της εκκλησίας. Αυτό το θέμα, δηλαδή το να ζει κανείς σε βάρος της εκκλησίας, το γνωρίζετε όλοι, έτσι δεν είναι; (Ναι.) Ποιες εκδηλώσεις παρουσιάζουν οι άνθρωποι που ζουν σε βάρος της εκκλησίας; Μέσα από ποιες εκδηλώσεις μπορούμε να καθορίσουμε ότι ο σκοπός για τον οποίο πιστεύουν στον Θεό δεν είναι αγνός, ότι δεν ακολουθούν ειλικρινά τον Θεό ούτε προσπαθούν να φτάσουν στη σωτηρία και ότι δεν έχουν έρθει για να επιδιώξουν και να αποδεχτούν την αλήθεια, αλλά και να κάνουν πράξη τα λόγια του Θεού με βάση την πεποίθηση ότι υπάρχει Θεός και την προθυμία να αποδεχτούν τη σωτηρία του Θεού, ώστε να πετύχουν τον στόχο της απόκτησης της σωτηρίας, αλλά αντίθετα ήρθαν για να ζήσουν σε βάρος της εκκλησίας; Τι σημαίνει να ζει κανείς σε βάρος της εκκλησίας; Το επιφανειακό νόημα είναι ξεκάθαρο. Σημαίνει να γίνεται κάποιος μέλος ενός δόγματος μέσα από τις θρησκευτικές πεποιθήσεις, έτσι ώστε να λύσει τα ζητήματα που αφορούν την καθημερινότητά του και το πρόβλημα της εξασφάλισης της τροφής. Αυτός είναι ο πιο σύντομος και ακριβής ορισμός της έννοιας του να ζει κανείς σε βάρος της εκκλησίας, αλλά και ο πιο ξεκάθαρος ορισμός. Οπότε, ποιες εκδηλώσεις παρουσιάζουν οι συγκεκριμένοι άνθρωποι, οι οποίες επιβεβαιώνουν ότι δεν πρόκειται για πραγματικούς πιστούς, αλλά ότι αντίθετα ήρθαν για να ζήσουν σε βάρος της εκκλησίας; Κάποιοι άνθρωποι είναι άριστοι σε μια συγκεκριμένη δεξιότητα, κι έχουν και την ικανότητα να εργαστούν όπως οι κανονικοί άνθρωποι. Όμως, βλέπουν ότι αυτή η κοινωνία είναι άδικη και ότι, αν δουλέψει κανείς σ' αυτή, δεν είναι εύκολο να βγάλει το ψωμί του. Για να βγάλει κανείς λεφτά μέσα από τη δουλειά του ώστε να συντηρήσει όλη του την οικογένεια, πρέπει να σηκώνεται νωρίς και να ξενοχτάει, να υπομένει πολλές ταλαιπωρίες και να ανέχεται πολλές αδικίες. Πρέπει, επίσης, να έχει τακτ και ευελιξία,

αλλά και να είναι όσο αδίστακτος και κακός χρειάζεται, και πρέπει και να διαθέτει τεχνάσματα και ικανότητες. Μόνο τότε μπορεί να εξασφαλίσει κανείς ένα σταθερό εισόδημα και να αναγνωριστεί στην κοινωνία. Αν εξετάσουμε αυτούς που εργάζονται, άσχετα με τον κλάδο και με το αν ανήκουν στην ανώτερη, στη μεσαία ή στην κατώτερη κοινωνική τάξη, δεν είναι εύκολο να εξασφαλίσουν τον βιοπορισμό τους. Αυτοί οι υπαλληλίσκοι φοράνε ένα προσωπίδιο ανθρώπινης ομοιότητας, με την εντυπωσιακή τους εμφάνιση, τους υψηλόβαθμους τίτλους, το υψηλό μορφωτικό επίπεδο, τους σπουδαίους μισθούς και τα προνόμια, και όλοι τούς ζηλεύουν· κάθε εμπόδιο, όμως, που συναντούν στον εργασιακό χώρο αποτελεί μαρτύριο. Δεν είναι εύκολο να εργάζεται κανείς σε οποιονδήποτε κλάδο. Ακόμα πιο δύσκολο είναι να είναι κανείς αγρότης και να καλλιεργεί τη γη. Οι αγρότες μοχθούν τόσο πολύ και, παρ' όλα αυτά, βγάζουν ίσα ίσα το φαγητό της οικογένειάς τους. Δεν έχουν λεφτά για να αγοράσουν ρούχα και άλλα είδη πρώτης ανάγκης ούτε για να επισκευάσουν τα σπίτια τους· κι όταν θέλουν να χαλάσουν κάποια χρήματα, εξαρτώνται από το αν θα μπορέσουν να πουλήσουν λαχανικά ή προϊόντα από την εκτροφή ζώων· είναι ακόμα πιο θλιβερό να είναι κανείς αγρότης! Όπως λένε οι άπιστοι, «Δύσκολα βγαίνουν τα λεφτά —είναι εύκολο να γεννηθείς, αλλά δύσκολο να ζήσεις». Είναι πολύ δύσκολο να εξασφαλίσει κανείς τα προς το ζην. Κάποιοι άνθρωποι δεν έχουν τα μέσα να βγάλουν τα προς το ζην και, επειδή βλέπουν ότι οι άπιστοι είναι πολύ κακοί, και θεωρούν πως οι άνθρωποι που έχουν θρησκευτική πίστη είναι άδολοι και πως στην εκκλησία ίσως να είναι λίγο πιο εύκολη η εξασφάλιση του βιοπορισμού, εκμεταλλεύονται την ευκαιρία που τους δίνεται όταν ο οίκος του Θεού κηρύττει το ευαγγέλιο για να παρεισφρήσουν στην εκκλησία. Και μόλις μάθουν ότι σε αυτούς που κάνουν καθήκοντα προσφέρεται φαγητό, έρχονται για να κάνουν κάποιο καθήκον. Κάποιοι άνθρωποι που θέλουν να κάνουν ένα καθήκον σκέφτονται: «Εγώ είμαι αυτός που φέρνει το ψωμί στην οικογένειά μου. Εφόσον υπάρχουν κάποιοι για να καλλιεργήσουν τη γη μου και εφόσον καλύπτονται τα έξοδα για τη διαβίωση της οικογένειάς μου, θα κάνω το καθήκον μου». Ο βασικός σκοπός για τον οποίο πιστεύουν στον Θεό και κάνουν ένα καθήκον είναι να εξασφαλίσουν αρκετό φαγητό και ζεστά ρούχα για να επιβιώσουν —να έχουν τρία γεύματα τη μέρα και να μην υπάρχει πια ανάγκη να βασίζονται στη δουλειά και στο να βγάζουν λεφτά για να συντηρούνται· δεν έχουν κανένα πρόβλημα, αρκεί να έχουν τη βοήθεια της εκκλησίας και των αδελφών. Προκειμένου να πετύχουν αυτόν τον στόχο, κάνουν ό,τι τους ορίζει η εκκλησία. Υπάρχουν ακόμα κάποιοι άνθρωποι που, μόλις ενταχθούν στην εκκλησία, αρχίζουν να μαθαίνουν πώς να γίνουν επικεφαλής και να κάνουν κηρύγματα. Διαβάζουν πολύ τα λόγια του Θεού, αντιγράφουν και αποστηθίζουν συχνά τα λόγια του Θεού, και μόλις τα αποστηθίσουν, μαθαίνουν να κάνουν κήρυγμα στους άλλους και βοηθούν τους ανθρώπους να λύνουν προβλήματα. Δοκιμάζουν κάθε δυνατό τρόπο για να βοηθήσουν τους πάντες και ελπίζουν να τους απλώσουν οι άλλοι ένα χέρι βοήθειας όταν θα έχουν λάβει τη βοήθειά τους· ελπίζουν, επίσης, να νιώσουν οι άλλοι ευγνωμοσύνη απέναντί τους όταν ακούσουν τα κηρύγματά τους και τα λόγια του Θεού που κηρύττουν, κι έτσι να τους προσφέρουν ελεημοσύνη και

βοήθεια. Για παράδειγμα, αν δεν έχουν λεφτά για να πληρώσουν τον λογαριασμό του νερού και του ρεύματος στο σπίτι τους, μπορούν να τους βοηθήσουν οι αδελφοί και οι αδελφές να πληρώσουν, κι αν δεν έχουν λεφτά για να πληρώσουν τα δίδακτρα των παιδιών τους ή να πληρώσουν τα νοσήλια για τους άρρωστους γονείς τους, μπορούν να προσφέρουν αυτά τα χρήματα η εκκλησία ή οι αδελφοί και οι αδελφές, επειδή οι ίδιοι κάνουν κάποιο καθήκον. Με αυτόν τον τρόπο, νιώθουν ήσυχοι που πιστεύουν στον Θεό και θεωρούν ότι αξίζει τον κόπο να πιστεύουν στον Θεό, ότι κάτι τέτοιο δεν τους έχει φέρει απώλειες και ότι έχουν πετύχει τον στόχο τους. Μέσα τους, ευχαριστούν συνεχώς τον Θεό και λένε: «Όλα αυτά αποτελούν τη χάρη του θεού, την εύνοια του θεού. Δόξα τω θεώ!» Για να «ξεπληρώσουν» την αγάπη του Θεού, «συμμορφώνονται» με τις ρυθμίσεις της εκκλησίας, και εφόσον έχουν εξασφαλίσει το φαγητό και τα έξοδα διαβίωσης, δέχονται να κάνουν κάθε είδους εργασία —στόχος τους είναι απλούστατα να εξασφαλίσουν ως αντάλλαγμα έναν μόνιμο βιοπορισμό. Μόλις βέβαια αδιαφορήσει η εκκλησία για τις βιοποριστικές τους ανάγκες και δεν αντιμετωπίσει εγκαίρως τις δυσκολίες τους, τότε δυσανασχετούν. Αλλάζει αμέσως η στάση τους απέναντι στο έργο της εκκλησίας και στα καθήκοντα που τους αναθέτει ο οίκος του Θεού. Λένε: «Α, δεν γίνεται, πρέπει να πάω να βγάλω λεφτά. Παλιότερα, δεν είχα την ευκαιρία να βγάλω λεφτά επειδή έκανα το έργο της εκκλησίας. Πολλές φορές, μάλιστα, κινδύνευσα να συλληφθώ από τον μεγάλο κόκκινο δράκοντα, γιατί παρουσιαζόμουν αυτοπροσώπως για να κάνω αυτό το έργο, και τώρα όλοι με ξέρουν παντού. Τώρα δεν μπορώ να βγάλω λεφτά εύκολα. Τι να κάνω;» Σε μια τέτοιου είδους κατάσταση, θα προβάλουν έντονα προς τους αδελφούς και τις αδελφές τις δυσκολίες και τα αιτήματά τους, και θα φτάσουν ακόμα και στο σημείο να προβάλουν απαιτήσεις προς τον οίκο του Θεού. Κάποιοι άνθρωποι δεν έχουν λεφτά για να καλύψουν τα έξοδα διαβίωσής τους ούτε για τα γεράματά τους, αλλά δεν λύνουν μόνοι τους αυτά τα προβλήματα. Αντίθετα, θέλουν να βγάλουν τα χρήματα που χρειάζονται για τη διαβίωσή τους βασισμένοι στις προσπάθειες που καταβάλλουν στον οίκο του Θεού. Κάποιοι άνθρωποι προχωρούν ένα βήμα παραπέρα —όχι μόνο ζητούν από τον οίκο του Θεού να καλύψει τα έξοδα διαβίωσής τους και τα έξοδα για να μεγαλώσουν τα παιδιά τους και να στηρίξουν τους γονείς τους, αλλά ζητούν και χρήματα για τα ιατρικά τους έξοδα. Κάποιοι φτάνουν μέχρι το σημείο να ζητήσουν χρήματα από τον οίκο του Θεού για να εξοφλήσουν τα δάνειά τους —οι απαιτήσεις τους γίνονται όλο και πιο υπερβολικές, κι είναι πραγματικά ξεδιάντροπο εκ μέρους τους να ζητούν τέτοια πράγματα. Για κάποιους ανθρώπους, από τη στιγμή που καταλήγουν να πιστεύουν στον Θεό και να γίνουν μέλη της εκκλησίας, ο οίκος του Θεού καταβάλλει χρήματα για να καλύψει τα έξοδά τους, καθώς και πρόσθετα κεφάλαια που ζητούν έντονα, τα οποία ξεπερνούν τα χρήματα που βγάζουν από τη δουλειά τους. Εφόσον πληρούνται αυτές οι προϋποθέσεις, δείχνουν εξωτερικά να εκτελούν το έργο που τους αναθέτει ο οίκος του Θεού με προσήλωση και μεγάλη αφοσίωση. Μόλις, όμως, μειωθούν ή χαθούν αυτά τα οφέλη, αλλάζουν στάση. Η στάση που τηρούν απέναντι στο έργο που τους αναθέτει η εκκλησία αλλάζει ανάλογα με τη στάση που τηρούν απέναντί

τους οι αδελφοί και οι αδελφές, και ανάλογα με το ύψος της οικονομικής βοήθειας που τους δίνει ο οίκος του Θεού. Μόλις ανακληθεί ή χαθεί η χάρη που απολαμβάνουν, δεν τους βλέπεις πια να κάνουν τα καθήκοντά τους. Οι συγκεκριμένοι άνθρωποι, από τη στιγμή που αρχίζουν να πιστεύουν στον Θεό, υπολογίζουν πώς θα αποκτήσουν μια θέση στον οίκο του Θεού εξαπατώντας τους άλλους, και απολαμβάνουν «δικαιωματικά» τη φιλανθρωπία και τη βοήθεια των αδελφών από τη μέρα που βρίσκουν πάτημα εδώ, καθώς και τη βοήθεια από τον οίκο του Θεού και τις παροχές του για την καθημερινότητά τους. Σε καμία περίπτωση δεν δαπανούν τον εαυτό τους ειλικρινά για τον Θεό, σε καμία περίπτωση δεν φτάνουν στο σημείο να δαπανήσουν τον εαυτό τους άνευ όρων —αντίθετα, γίνονται μέλη της εκκλησίας με έναν μόνο στόχο, δηλαδή να ζήσουν σε βάρος της και να εξασφαλίσουν τον βιοπορισμό τους. Όταν ο συγκεκριμένος σκοπός δεν μπορεί να επιτευχθεί όπως θέλουν αυτοί, γρήγορα γίνονται εχθρικοί και φανερώνουν το αληθινό τους πρόσωπο, ότι είναι δηλαδή δύσπιστοι. Από τότε που αρχίζουν να πιστεύουν στον Θεό, δεν προσέρχονται με ειλικρίνεια· δεν ακολουθούν ειλικρινά τον Θεό, δεν απαρνιούνται πράγματα ούτε δαπανούν τον εαυτό τους για τον Θεό πρόθυμα, χωρίς να ζητήσουν ανταμοιβές και χωρίς να απαιτήσουν κανένα αντάλλαγμα. Αντιθέτως, καταλήγουν να πιστεύουν στον Θεό έχοντας τις δικές τους απαιτήσεις, τις δικές τους προθέσεις και τον δικό τους σκοπό —είναι αποφασισμένοι να ζήσουν σε βάρος της εκκλησίας, και να βασιστούν στην εκκλησία και στους αδελφούς και τις αδελφές για να βγάλουν το ψωμί τους, εφόσον πιστεύουν στον Θεό. Όταν δεν είναι δυνατόν να επιτευχθεί ή να εκπληρωθεί αυτός ο σκοπός όπως θέλουν αυτοί, βρίσκουν άλλον δρόμο προς τα εμπρός, είτε πηγαίνοντας να δουλέψουν είτε κάνοντας μια επιχείρηση. Δεν υπάρχουν τέτοιοι άνθρωποι; (Ναι.) Υπάρχουν κάποιοι τέτοιου είδους άνθρωποι στην εκκλησία. Στην αρχή, όταν ο οίκος του Θεού ή οι αδελφοί και οι αδελφές τους δίνουν κάποια πράγματα ως ελεημοσύνη, για παράδειγμα ρούχα, είδη πρώτης ανάγκης ή χρήματα, φαίνονται εξωτερικά ότι αισθάνονται αμηχανία, αλλά στην πραγματικότητα μέσα τους λάμπουν από χαρά. Ας πούμε, για παράδειγμα, ότι φιλοξενούν κάνα δυο αδελφούς και αδελφές ή ότι κάνουν το καθήκον τους με πλήρη απασχόληση, κι έτσι ο οίκος του Θεού ή οι αδελφοί και οι αδελφές προσφέρουν κάποια ελεημοσύνη και οικονομική βοήθεια στην οικογένειά τους. Αυτό τους χαροποιεί και τους ικανοποιεί πολύ, γιατί σκέφτονται ότι αξίζει τον κόπο και είναι προσοδοφόρο να πιστεύουν στον Θεό, ότι δεν βγήκαν χαμένοι. Με τον καιρό, η καρδιά τους γίνεται όλο και πιο άπληστη, απλώνουν τα χέρια τους όλο και πιο μακριά και γίνονται όλο και πιο ξεδιάντροποι —όσα κι αν τους δίνουν, δεν είναι ποτέ ευχαριστημένοι. Αρχικά, ντρέπονται να δεχτούν διάφορα πράγματα, αλλά με τον καιρό, το θεωρούν κάπως δικαιολογημένο, και στη συνέχεια αρχίζουν να παραπονιούνται ότι δεν τους φτάνουν. Αργότερα, απαιτούν ευθέως από τον οίκο του Θεού να δώσει ένα συγκεκριμένο ποσό· σε διαφορετική περίπτωση, δεν θα μπορέσουν να επιβιώσουν και, ως εκ τούτου, δεν θα μπορέσουν να κάνουν τα καθήκοντά τους. Δεν μεγαλώνει όλο και περισσότερο η απληστία τους; (Ναι.) Τόση χάρη απολαμβάνουν, κι αυτοί όχι μόνο δεν σκέφτονται να την ανταποδώσουν, αλλά απαιτούν

ολοένα και περισσότερα από τον οίκο του Θεού. Θεωρούν ότι ο οίκος του Θεού είναι αυτός που τους χρωστάει, ότι οι αδελφοί και οι αδελφές είναι εκείνοι που τους χρωστάνε και ότι είναι δίκαιο να τους δίνουν ελεημοσύνη και οικονομική βοήθεια. Αν λάβουν λιγότερα ή αν τη λάβουν αργότερα, δυσανασχετούν. Όσα λεφτά και πράγματα κι αν τους δίνουν, εκείνοι τα δέχονται γιατί θεωρούν ότι είναι σωστό. Όσο συνεχίζουν να κάνουν το καθήκον τους για περισσότερο χρόνο, νιώθουν ακόμα περισσότερο ότι αξίζουν τέτοια πράγματα και αρχίζουν να απαιτούν από τον οίκο του Θεού να τους δώσει κινητά και υπολογιστές τελευταίας τεχνολογίας. Επίσης, απαιτούν να τοποθετήσει ο οίκος του Θεού κλιματιστικά στα σπίτια τους και να τους προσφέρει συσκευές, όπως φούρνους μικροκυμάτων και πλυντήρια πιάτων. Απαιτούν μέχρι και να τους αγοράσει σπίτι και να τους παρέχει αυτοκίνητο ο οίκος του Θεού, ενώ μερικοί ζητάνε και οικιακή βοηθό. Οι απαιτήσεις τους αυξάνονται και η απληστία τους εντείνεται, και τελικά προβάλλουν εξωφρενικές απαιτήσεις και τολμούν να ζητήσουν το οτιδήποτε. Πιστεύουν το εξής: «Κατά την πίστη μου στον θεό, έχω δαπανήσει τον εαυτό μου και έχω καταβάλει προσπάθειες για τον οίκο του θεού. Αποτελώ κομμάτι του οίκου του θεού. Εσείς δίνετε τόσες προσφορές στον θεό· τι θα βλάψει αν μου δώσετε κι εμένα λίγες; Εξάλλου, αν μου δώσετε κι εμένα μερίδιο, δεν θα πάει χαμένο· κι εγώ καταβάλλω προσπάθειες στον οίκο του θεού και παίρνω ρίσκα, κι εγώ υπομένω κακουχίες και πληρώνω τίμημα. Δεν είναι δίκαιο να τα απολαύσω κι εγώ αυτά τα πράγματα; Άρα, ο οίκος του θεού πρέπει να ικανοποιήσει άνευ όρων τις απαιτήσεις μου, πρέπει να μου δίνει ό,τι χρειάζομαι και δεν πρέπει να τσιγκουνεύεται». Πείτε Μου, όλα αυτά δεν αποτελούν εκδηλώσεις ότι ζει κανείς σε βάρος της εκκλησίας; Δεν είναι δύσπιστοι αυτοί οι άνθρωποι; (Ναι.) Ο επακριβής χαρακτηρισμός τέτοιων συμπεριφορών είναι ότι ζει κανείς σε βάρος της εκκλησίας. Τι σημαίνει να ζει κανείς σε βάρος της εκκλησίας; Σημαίνει να αποσπά χρήματα και αγαθά από τον οίκο του Θεού με την πρόφαση ότι πιστεύει στον Θεό, καθώς και να απαιτεί αποζημίωση από τον οίκο του Θεού με την πρόφαση ότι καταβάλλει προσπάθειες για τον οίκο του Θεού κι ότι κάνει ένα καθήκον. Αυτό σημαίνει να ζει κανείς σε βάρος της εκκλησίας. Είναι δυνατόν να επιδιώκουν την αλήθεια τέτοιοι άνθρωποι; (Όχι.) Για ποιον λόγο εγκαταλείπουν πράγματα, καταβάλλουν προσπάθειες και υπομένουν κακουχίες; Μήπως για να κάνουν κάποιο καθήκον; Μήπως κάνουν πράξη την αλήθεια; (Όχι.) Σε καμία περίπτωση δεν καταβάλλουν προσπάθειες ούτε υπομένουν κακουχίες με σκοπό να κάνουν το καθήκον τους· αντίθετα, το κάνουν αποκλειστικά και μόνο για να εξασφαλίσουν τα προς το ζην και δεν επιτρέπουν σε κανέναν να τους ασκήσει καθόλου κριτική· απλώς θέλουν να ζουν σε βάρος της εκκλησίας δικαιολογημένα. Αυτοί είναι οι άνθρωποι που ζουν σε βάρος της εκκλησίας.

Εκείνοι που ζουν σε βάρος της εκκλησίας δεν πιστεύουν στον Θεό για κάποιον άλλο λόγο παρά μόνο για να εξασφαλίσουν τον βιοπορισμό τους, για να βγάλουν το ψωμί τους. Υπάρχουν γύρω σας άνθρωποι που ζουν σε βάρος της εκκλησίας; Μιλήστε για τις εκδηλώσεις τους. (Έχω συναντήσει έναν τέτοιο άνθρωπο. Στην αρχή, έδειχνε σχετικά έξυπνος και ενθουσιώδης, γι' αυτό και η εκκλησία τού όρισε να κηρύξει το ευαγγέλιο. Την

περίοδο εκείνη, η οικογένειά του περνούσε δύσκολα, οπότε η εκκλησία τού προσέφερε κάποια βοήθεια. Αργότερα, όμως, αποδείχτηκε ότι εκείνος χάλαγε τα λεφτά χωρίς αρχές, ξοδεύοντάς τα σε διάφορα πράγματα που δεν θα έπρεπε και χωρίς να κάνει οικονομία όπου μπορούσε. Όταν συναναστράφηκαν μαζί του οι αδελφοί και οι αδελφές σχετικά με τις αλήθεια-αρχές, εκείνος μέσα του δυσανασχέτησε και έδειξε μεγάλη απροθυμία. Επειδή είχε καταχραστεί τα χρήματα του οίκου του Θεού, η εκκλησία προχώρησε σε λογικές τροποποιήσεις σύμφωνα με τις ρυθμίσεις και τους κανόνες του οίκου του Θεού, μειώνοντας την οικονομική βοήθεια που του έδινε. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να χάσει την ενέργεια με την οποία έκανε προηγουμένως το καθήκον του και να γίνεται όλο και πιο επιπόλαιος. Αργότερα, η εκκλησία σταμάτησε να του παρέχει βοήθεια και αυτός έπαψε πλέον να κάνει το καθήκον του με την καρδιά του. Όλη την ώρα σκεφτόταν πώς να δουλέψει και να βγάλει λεφτά. Μέχρι και στο σημείο να δανειστεί χρήματα από τους αδελφούς και τις αδελφές έφτασε, υποστηρίζοντας πως έπρεπε να πάρει αυτοκίνητο και να επενδύσει στην ίδρυση μιας εταιρείας, γιατί έλεγε ότι έτσι θα κήρυττε πιο άνετα το ευαγγέλιο και θα κέρδιζε περισσότερους ανθρώπους. Είναι προφανές ότι αυτά τα λόγια τα έλεγε για να ξεγελάσει και να παραπλανήσει τους ανθρώπους· με το πρόσχημα του κηρύγματος του ευαγγελίου ήθελε να αποσπάσει λεφτά από τους αδελφούς και τις αδελφές.) Πώς αντιμετωπίστηκε ο άνθρωπος αυτός; (Αποβλήθηκε κατευθείαν.) Αυτό ήταν το σωστό. Αυτό σημαίνει να ζει κανείς σε βάρος της εκκλησίας. Οι άνθρωποι που ζουν σε βάρος της εκκλησίας, όταν πιστεύουν για πρώτη φορά στον Θεό, παρουσιάζονται κάπως ενθουσιώδεις και δαπανούν τον εαυτό τους λίγο, και τη στιγμή εκείνη δεν έχουν μεγάλες απαιτήσεις· τους αρκεί να τρώνε μόνο τα γεύματα. Με τον καιρό, όμως, δεν αρκούνται πια σε αυτά που τους δίνουν και αποκτούν όλο και μεγαλύτερες απαιτήσεις, κι αν δεν ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις τους, τότε αρχίζουν να λειτουργούν ύπουλα και δεν θέλουν να παράσχουν υπηρεσίες. Όταν, μάλιστα, κάνουν ένα μικρό μέρος των καθηκόντων τους, πρέπει κάποιος να τους παρακολουθεί, διαφορετικά το κάνουν επιπόλαιο. Εν τέλει, όταν αποδειχτεί ότι η υπηρεσία που παρέχουν περισσότερο βλάπτει παρά ωφελεί, αποκλείονται. Κάποιοι λένε: «Γιατί δεν τους δείχνει αγάπη ο οίκος του Θεού;» Και για την εκδήλωση της αγάπης υπάρχουν αρχές. Αυτοί οι άνθρωποι είναι δύσπιστοι, δεν διαβάζουν τα λόγια του Θεού ούτε αποδέχονται την αλήθεια, λειτουργούν συστηματικά ύπουλα και επιπόλαιο όσο κάνουν τα καθήκοντά τους· όταν τους γίνεται συναναστροφή σχετικά με την αλήθεια, δεν ακούνε, ενώ δεν αποδέχονται κανενός είδους κλάδεμα και μπορεί να πει κανείς ότι είναι αδιόρθωτοι. Επομένως, μόνο με αποπομπή και αποκλεισμό μπορούν να αντιμετωπιστούν. Σε περίπτωση που οι επικεφαλής και οι εργάτες εντοπίσουν τέτοιους ανθρώπους, πρέπει να τους αντιμετωπίσουν αμέσως, κι αν εντοπίσουν οι αδελφοί και οι αδελφές έναν τέτοιο άνθρωπο, πρέπει να το αναφέρουν αμέσως στους επικεφαλής και στους εργάτες. Αυτό αποτελεί ευθύνη καθενός από όσους ανήκουν στον εκλεκτό λαό του Θεού. Μόλις επιβεβαιωθεί πως ο συγκεκριμένος άνθρωπος ζει σε βάρος της εκκλησίας, πως το μόνο που θέλει είναι να εξασφαλίσει τον βιοπορισμό του και πως είναι δύσπιστος, και μόλις

επιβεβαιωθεί πως αρνείται να εργαστεί εφόσον δεν του δοθούν χρήματα, πως μόλις θεωρήσει ότι δεν είναι αρκετά τα χρήματα που πληρώνεται, γίνεται απρόθυμος και εχθρικός, και πως μόνο όταν πληρώνεται αρκετά κάνει λίγο έργο, δεν θα πρέπει να αντιμετωπιστεί με καμία επιείκεια. Πρέπει να αποπεμφθεί! Για να ακριβολογούμε, άνθρωποι σαν κι αυτούς δεν είναι κατάλληλοι ούτε καν για να παρέχουν υπηρεσίες στον οίκο του Θεού. Αν δεν τους πληρώσεις, δεν θα είναι πρόθυμοι να παράσχουν υπηρεσία· όσο τους πληρώνεις, όμως, παρόλο που ξέρουν ότι απλώς παρέχουν υπηρεσία, είναι και πάλι πρόθυμοι να το κάνουν. Τι είδους υπηρεσία, όμως, μπορούν να παράσχουν αυτοί οι δύσπιστοι; Ούτε να παράσχουν υπηρεσίες καλά δεν μπορούν, και οι υπηρεσίες τους δεν είναι στο επίπεδο που πρέπει, γι' αυτό και πρέπει να αποκλειστούν. Το πρώτο πράγμα, λοιπόν, που πρέπει να κάνετε μόλις διακρίνετε ότι πρόκειται για το είδος των ανθρώπων που ζουν σε βάρος της εκκλησίας είναι να τους χειριστείτε και να τους αποβάλετε από την εκκλησία ως κακούς ανθρώπους. Δεν είναι καθόλου υπερβολή αυτό· εναρμονίζεται πλήρως με τις αρχές του οίκου του Θεού για την αποπομπή και την αποβολή των ανθρώπων. Μήπως είναι ανάγκη να δίνεται σε έναν τέτοιο άνθρωπο η ευκαιρία να μετανοήσει; Μήπως χρειάζεται να παραμείνει για παρατήρηση; (Όχι.) Είναι ικανός να μετανοήσει; (Όχι.) Αυτή είναι ακριβώς η φύση τέτοιων ανθρώπων· δεν πρόκειται ποτέ να μετανοήσουν. Είναι το σινάφι του Σατανά. Μέσα στο σινάφι του Σατανά, υπάρχει ένα είδος ανθρώπου που έχει τη φύση ενός διαβολικού παλιάνθρωπου, που θέλει να ζει σε βάρος των άλλων όπου κι αν βρίσκεται και δεν κάνει καθόλου το έργο που του αναλογεί, όπου κι αν πηγαίνει, αλλά το μόνο που κοιτάζει είναι να ξεγελάει και να εξαπατάει τους ανθρώπους. Βλέπει ότι οι πιστοί στον Θεό έχουν ανθρώπινη φύση και θεωρεί αυτούς τους ανθρώπους εύκολους στόχους· γι' αυτό, έρχεται στον οίκο του Θεού για να ζήσει σε βάρος της εκκλησίας. Δεν έχει ιδέα ότι ο οίκος του Θεού τον έχει διακρίνει προ πολλού και φυλάγεται από αυτόν, ότι έχει αρχές για το πώς να αντιμετωπίζει ανθρώπους σαν κι αυτόν. Όταν αποτυγχάνουν οι προσπάθειές του να ζήσει σε βάρος της εκκλησίας, ξεσπάει γεμάτος αμνηχανία, με αποτέλεσμα να φανερώνεται το αληθινό του πρόσωπο. Σε εκείνο το σημείο, θα καταλάβεις για ποιον λόγο δεν δίνει ο οίκος του Θεού σε τέτοιους ανθρώπους την ευκαιρία να μετανοήσουν· επειδή δεν έχουν ανθρώπινη φύση και δεν είναι ικανοί να αλλάξουν. Πρόκειται για τους διαβολικούς παλιάνθρώπους στους οποίους αναφέρονται οι άπιστοι. Επομένως, ο οίκος του Θεού αντιμετωπίζει τέτοιους ανθρώπους αποπέμποντας ή αποβάλλοντάς τους άμεσα και δεν τους δέχεται ποτέ πίσω στην εκκλησία. Είναι σωστό να αντιμετωπίζονται ως κακοί άνθρωποι; (Ναι.) Σ' αυτό το σημείο, ολοκληρώνεται η συναναστροφή μας πάνω σ' αυτό το θέμα.

ΣΤ. Για να αναζητήσει κανείς καταφύγιο

Αμέσως μετά, θα συναναστραφούμε σχετικά με τον έκτο σκοπό, το έκτο είδος δύσπιστου που πρέπει να αποπεμφθεί ή να αποβληθεί από την εκκλησία: όσοι πιστεύουν στον Θεό με σκοπό να αναζητήσουν καταφύγιο. Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Και

πώς εκδηλώνεται όποιος αναζητά καταφύγιο; Υπάρχουν άνθρωποι που πιστεύουν στον Θεό για να αναζητήσουν καταφύγιο; Υπάρχουν όντως τέτοιου είδους άνθρωποι;» Εσείς έχετε ακούσει ποτέ κανέναν να λέει: «Η εκκλησία είναι καταφύγιο· οι άνθρωποι πιστεύουν στον Θεό έτσι ώστε να αναζητήσουν καταφύγιο»; Το λένε πολλοί άνθρωποι της θρησκείας αυτό. Από την άποψη της ουσίας αυτού του ρητού, μήπως έχει αυτό καμία διαφορά από τον σκοπό που πρόκειται να αναλύσουμε, δηλαδή το «να πιστεύει κανείς στον Θεό για να αναζητήσει καταφύγιο;» (Ναι.) Ποια είναι η διαφορά; Από τι ζητούν καταφύγιο αυτοί; (Όσοι πιστεύουν ειλικρινά στον Θεό έχουν κι αυτοί κάποιες ακαθαρσίες καθώς επιδιώκουν την αλήθεια· ελπίζουν κι αυτοί να αποφύγουν τις καταστροφές ή τις δυσκολίες και να αποκτήσουν κάποια γαλήνη. Ωστόσο, το είδος των ανθρώπων που έχουν τον έκτο σκοπό πιστεύουν στον Θεό αποκλειστικά και μόνο για να αναζητήσουν καταφύγιο, χωρίς να έχουν μέσα τους το παραμικρό ίχνος ειλικρινούς πίστης στον Θεό. Αυτή είναι η διαφορά.) Η διαφορά εδώ είναι από τη μία να έχει κανείς συγκεκριμένες ακαθαρσίες ως προς τον σκοπό για τον οποίο πιστεύει στον Θεό και από την άλλη να πιστεύει κανείς στον Θεό με μοναδικό σκοπό να αναζητήσει καταφύγιο. Εκτός από αυτόν τον διαχωρισμό, υπάρχει κι ένας διαχωρισμός όσον αφορά το εξής: από τι αναζητούν καταφύγιο. Ο σκοπός κάποιων ανθρώπων για τον οποίο πιστεύουν στον Θεό περιέχει κάποιες ακαθαρσίες· πιστεύουν στον Θεό για να αποφύγουν τις καταστροφές, για να ξεφύγουν από τις καταστροφές ή για να τους προστατεύει και να τους φυλάει ο Θεός, κι έτσι θα μπορέσουν αντικειμενικά να αποφύγουν κάποιους κινδύνους και κάποιες καταστροφές. Αυτές τις καταστροφές έχουν στόχο να αποφύγουν. Το είδος του ανθρώπου που έχει αυτόν τον έκτο σκοπό πάνω στον οποίο συναναστρεφόμαστε —αυτοί που πιστεύουν στον Θεό με σκοπό να αναζητήσουν καταφύγιο— αναζητά καταφύγιο από ένα ευρύτερο φάσμα πραγμάτων. Για τους ανθρώπους αυτούς, το πλέον αληθινό υπερβαίνει κατά πολύ το να αποφύγουν τις μεγάλες καταστροφές που δεν έχουν συμβεί ακόμα. Και τότε ποια θεωρούν ως τα πλέον αληθινά ζητήματα; Πράγματα όπως το ενδεχόμενο να συναντήσουν τρομερούς εχθρούς στην κοινωνία, να αντιμετωπίσουν δικαστικές αγωγές, να προσβάλουν κυβερνητικούς αξιωματούχους ή ανθρώπους που έχουν επιρροή, να παραβούν τον νόμο, να γίνει πόλεμος ή γενικά διάφορες καταστροφές στη χώρα τους, ή να βρεθούν αντιμέτωποι με κάποιους ανθρώπους ή γεγονότα που βάζουν σε κίνδυνο τη ζωή τους ή την ασφάλεια της οικογένειάς τους και ούτω καθεξής. Μόλις βρεθούν αντιμέτωποι με τέτοιες περιστάσεις, βρίσκουν μια εκκλησία που πιστεύουν ότι είναι φερέγγυα και αξιόπιστη στην οποία αναζητούν καταφύγιο· σε μια τέτοια αναζήτηση καταφυγίου αναφέρεται ο έκτος σκοπός. Με άλλα λόγια, όταν έρχονται αντιμέτωποι με κάποιες δυσκολίες στην καθημερινότητά τους οι οποίες βάζουν σε κίνδυνο τη ζωή τους, την οικογένειά τους, τη δουλειά τους, την καριέρα τους και πάει λέγοντας, προσέρχονται στην εκκλησία για να αναζητήσουν καταφύγιο, για να βρουν τη βοήθεια μιας δύναμης που απαρτίζεται από έναν μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Αυτό σημαίνει να πιστεύει κανείς στον Θεό με σκοπό να αναζητήσει καταφύγιο, όπως αναφέρεται στον έκτο σκοπό. Δεν διαφέρει αυτό από τις ακαθαρσίες των αληθινών πιστών; (Ναι.) Αυτό το είδος ανθρώπου

πιστεύει στον Θεό με σκοπό να αναζητήσει καταφύγιο, να αναζητήσει βοήθεια από την εκκλησία. Ελπίζει, δηλαδή, να του απλώσει η εκκλησία χείρα βοηθείας και, εκτός από οικονομική βοήθεια, απαιτεί από την εκκλησία να του προσφέρει και προστασία, υποστήριξη και βοήθεια. Κάποιοι τέτοιοι άνθρωποι θέλουν, επιπλέον, να εκμεταλλευτούν την επιρροή, τη θέση και τη φήμη της εκκλησίας στην κοινωνία για να συγκρουστούν με τα μοχθηρά καθεστώτα ή με τις μοχθηρές δυνάμεις που καταπιέζουν και βλάπτουν εκείνους που πιστεύουν στον Θεό, προκειμένου να προστατευτεί η ζωή τους κι ο βιοπορισμός τους. Με τέτοιον σκοπό πιστεύουν στον Θεό. Υπάρχουν τέτοιοι άνθρωποι; Πιστεύουν πως η εκκλησία αποτελεί ένα καλό καταφύγιο που είναι διαχωρισμένο από την πολιτική και από την κοινωνία, και νομίζουν πως όταν χρειαστούν βοήθεια, η εκκλησία θα απλώσει ειλικρινά και ευγενικά ένα χέρι βοηθείας για να τους προσφέρει οποιαδήποτε οικονομική ενίσχυση, να τους προασπιστεί, να τους υπερασπιστεί, να τους εκπροσωπήσει σε δίκες και να παλέψει για τα δικαιώματα και για τα συμφέροντά τους. Με αυτόν τον σκοπό πιστεύουν αυτοί οι άνθρωποι στον Θεό. Υπάρχουν μέχρι σήμερα τέτοιοι άνθρωποι στην εκκλησία; Έχετε ακούσει να υπάρχουν τέτοιοι άνθρωποι; Σίγουρα υπάρχουν τέτοιοι άνθρωποι στις εκκλησίες του εξωτερικού. Αυτοί οι άνθρωποι πιστεύουν στον Θεό και γίνονται μέλη της εκκλησίας με μοναδικό σκοπό να αναζητήσουν καταφύγιο. Δεν καταλαβαίνουν τι είναι η πίστη, πόσο μάλλον ενδιαφέρονται για την αλήθεια. Παρ' όλα αυτά, όταν έρχονται αντιμέτωποι με δυσκολίες και δεν μπορούν να βρουν καμία βοήθεια στην κοινωνία, θυμούνται την εκκλησία και πιστεύουν ότι η εκκλησία είναι το μέρος όπου μπορούν να βρουν ασφαλές καταφύγιο, ότι είναι η καλύτερη μέθοδος διαφυγής και το ασφαλέστερο μέρος, οπότε αποφασίζουν να πιστέψουν στον Θεό και να ενταχθούν στην εκκλησία για να πετύχουν τον σκοπό τους, ο οποίος είναι να αποφύγουν τις καταστροφές.

Οι καταστροφές αυξάνονται πλέον ολοένα και περισσότερο και ο άνθρωπος δεν έχει τρόπο να ζήσει. Υπάρχουν κάποιοι που επιλέγουν να πιστέψουν στον Θεό αποκλειστικά και μόνο για να αποφύγουν τις καταστροφές. Πιστεύουν ότι ο Θεός υπάρχει, αλλά δεν έχουν την παραμικρή αγάπη για την αλήθεια. Αν τέτοιοι άνθρωποι καταλήξουν να πιστέψουν στον Θεό, θα πρέπει να τους δεχτεί η εκκλησία; Πολλοί άνθρωποι δεν βλέπουν καθαρά αυτό το ζήτημα και πιστεύουν ότι οποιοσδήποτε πιστεύει ότι ο Θεός υπάρχει θα πρέπει να γίνεται δεκτός από την εκκλησία. Αυτό είναι ένα τρομερό λάθος. Η απόφαση της εκκλησίας να δεχτεί κάποιον θα πρέπει να βασίζεται στο αν το άτομο αυτό μπορεί να δεχτεί την αλήθεια και αν αποτελεί αντικείμενο της σωτηρίας του Θεού, όχι στο αν είναι πρόθυμο να πιστέψει στον Θεό. Υπάρχουν πολλοί διάβολοι που θα ήθελαν να κερδίσουν ευλογίες και να βρουν έναν δρόμο προς τα εμπρός μέσω της πίστης στον Θεό —θα πρέπει η εκκλησία να κάνει δεκτούς και τέτοιους ανθρώπους; Δεν είναι όπως το κήρυγμα του ευαγγελίου την Εποχή της Χάριτος, τότε που ο οποιοσδήποτε γινόταν δεκτός εφόσον πίστευε· υπάρχουν αρχές και περιορισμοί από τα διοικητικά διατάγματα του Θεού ως προς το ποιος γίνεται δεκτός από την εκκλησία την Εποχή της Βασιλείας. Αν κάποιος δεν αγαπά ή δεν δέχεται την αλήθεια, όποιος κι αν είναι, δεν

μπορεί να γίνει δεκτός. Γιατί δεν γίνονται δεκτοί τέτοιοι άνθρωποι; Τέτοιοι άνθρωποι δεν μπορούν να γίνουν δεκτοί κυρίως επειδή δεν μπορούμε να δούμε ξεκάθαρα το υπόβαθρό τους ή τι είδους άνθρωποι είναι στην πραγματικότητα. Αν η εκκλησία δεχόταν έναν διάβολο ή έναν κακό άνθρωπο που είναι στυγερός και μοχθηρός, όλοι γνωρίζουν πόσο άσχημες συνέπειες θα είχε αυτό για την εκκλησία. Επιπλέον, κατά την πίστη στον Θεό, θα πρέπει να κατανοούμε τις προθέσεις Του, ποιους σώζει και ποιους αποκλείει. Από τι ανθρώπους αποτελείται η εκκλησία; Αποτελείται από εκείνους τους ανθρώπους που αποδέχονται τη σωτηρία του Θεού, από εκείνους που αγαπούν την αλήθεια, από εκείνους που αποδέχεται ο Θεός. Ο Θεός δεν σώζει εκείνους που δεν πιστεύουν πραγματικά σ' Αυτόν και δεν αποδέχονται την αλήθεια, διότι το να μην αποδέχεται κανείς την αλήθεια αποτελεί πρόβλημα στη φύση του, και αυτό το είδος ανθρώπου είναι του Σατανά και δεν θα αλλάξει ποτέ. Έτσι, σε τέτοιους ανθρώπους δεν πρέπει ποτέ να επιτρέπεται η είσοδος στην εκκλησία. Εάν κάποιος επιτρέψει την είσοδο στην εκκλησία σε έναν κακό άνθρωπο, σε έναν διάβολο, τότε το άτομο αυτό θεωρείται υπηρέτης του Σατανά. Έχει έρθει σκόπιμα για να γκρεμίσει και να καταστρέψει το έργο της εκκλησίας και είναι εχθρός του Θεού. Η παραχώρηση εισόδου στην εκκλησία σε έναν τέτοιον διάβολο, σε έναν εχθρό του Θεού αποτελεί προσβολή της διάθεσης του Θεού και παραβιάζει τα διοικητικά Του διατάγματα, κι ο οίκος του Θεού δεν θα το ανεχθεί αυτό σε καμία περίπτωση. Στους κακούς ανθρώπους, στους διαβόλους δεν πρέπει να επιτρέπεται η είσοδος στην εκκλησία —αυτή είναι μία από τις σαφείς θέσεις και απαιτήσεις της εκκλησίας σχετικά με το έργο της κήρυξης του ευαγγελίου. Η εκκλησία δεν έχει καμία απολύτως ευθύνη να δεχτεί εκείνους που επιλέγουν να πιστέψουν στον Θεό για να γλιτώσουν από την καταστροφή ούτε πρέπει να επιτρέψει ποτέ την είσοδο σε εκείνους που δεν δέχονται την αλήθεια στο ελάχιστο, διότι ο Θεός δεν σώζει τέτοιους ανθρώπους. Οποιοσδήποτε δεν αναγνωρίζει τα λόγια του Παντοδύναμου Θεού ως την αλήθεια, οποιοσδήποτε αντιστέκεται στην αλήθεια και την αποστρέφεται, συγκαταλέγεται στους κακούς και ο Θεός δεν τον σώζει. Όσο για εκείνους που αναγνωρίζουν τον Θεό στην καρδιά τους, αλλά δεν αγαπούν την αλήθεια, και χαρακτηρίζονται ως δύσπιστοι που τρώνε τους άρτους και χορταίνουν, η εκκλησία δεν πρέπει να δεχτεί ποτέ κανέναν από αυτούς. Για να μην γίνει αναφορά και σ' εκείνους τους αδίστακτους ανθρώπους της κοινωνίας που τους αρέσει να αναζητούν καταφύγιο στην εκκλησία —αυτοί είναι που δεν θα πρέπει με τίποτα να γίνονται δεκτοί. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η εκκλησία δεν είναι φιλανθρωπικό ίδρυμα, αλλά αντίθετα είναι το μέρος όπου ο Θεός εκτελεί το έργο για τη σωτηρία του ανθρώπου. Το έργο της εκκλησίας δεν έχει καμία σχέση με την κυβέρνηση του έθνους. Οι κοινωνικές οργανώσεις πείθουν τους ανθρώπους να κάνουν καλό και να καταθέσουν τα όπλα —αυτό γίνεται για το καλό του έθνους και δεν έχει καμία απολύτως σχέση με την εκκλησία. Αν κάποιος τολμήσει να προσελκύσει στην εκκλησία έναν άπιστο κακό άνθρωπο, έναν διάβολο ή έναν δύσπιστο, το άτομο αυτό θα έχει προσβάλει τη διάθεση του Θεού και θα έχει παραβιάσει τα διοικητικά Του διατάγματα. Όποιος προσελκύει έναν κακό άνθρωπο, έναν διάβολο στην εκκλησία, πρέπει να

αποπεμφθεί ή να αποβληθεί. Αυτή είναι μια σαφής θέση της εκκλησίας απέναντι στο έργο της κήρυξης του ευαγγελίου. Όταν αυτοί οι κακοί άνθρωποι, οι διάβολοι θελήσουν να έρθουν να ψάξουν καταφύγιο στον οίκο του Θεού, θα πρέπει να ενημερωθούν ότι έχουν χτυπήσει λάθος πόρτα, ότι έχουν διαλέξει λάθος μέρος. Η εκκλησία σίγουρα δεν θα τους δεχτεί. Αυτή είναι η σαφής θέση της εκκλησίας απέναντι στους άπιστους που θα ήθελαν να ψάξουν για καταφύγιο. Είναι ξεκάθαρο αυτό; (Ναι.) Τότε, πώς πρέπει να χειριζόμαστε τέτοιους ανθρώπους; Ποιος είναι ο σωστός τρόπος να τους μιλήσει κανείς; Πες: «Σε οποιαδήποτε χώρα, υπάρχουν τμήματα του Ερυθρού Σταυρού, ιδρύματα πρόνοιας, καταφύγια και βουδιστικοί ναοί, αλλά και κάποιες ομάδες εθελοντών στην κοινωνία. Αν αντιμετωπίζεις προβλήματα και θεωρείς ότι έχεις υποστεί κάποιες αδικίες που πρέπει να διευθετηθούν, τότε μπορείς να αναζητήσεις βοήθεια σε αυτούς τους οργανισμούς. Εκτός αυτού, μπορείς να αναζητήσεις πολιτικό ή προσφυγικό άσυλο από την κυβέρνηση, κι αν το επιτρέπει η τσέπη σου, μπορείς να βάλεις έναν δικηγόρο για να σε βοηθήσει με την υπόθεσή σου. Εδώ, όμως, είναι εκκλησία· πρόκειται για ένα μέρος όπου εργάζεται ο Θεός, για ένα μέρος όπου ο Θεός σώζει ανθρώπους, όχι για ένα μέρος στο οποίο μπορείς να αναζητήσεις καταφύγιο. Γι' αυτό, δεν είναι σωστό να εισέλθεις στην εκκλησία και είναι ανώφελο να μείνεις εδώ. Ο Θεός δεν αποδέχεται τέτοιους ανθρώπους και ούτε η εκκλησία τους δέχεται. Όποιες δυσκολίες κι αν έχουν οι άπιστοι, θα πρέπει να ζητήσουν βοήθεια από φιλανθρωπικές οργανώσεις, από ανθρωπιστικές οργανώσεις ή από τα γραφεία Προστασίας του Πολίτη στην κοινωνία —αυτοί οι οργανισμοί έχουν ως αντικείμενο να εξυπηρετούν τους ανθρώπους, να κάνουν φιλανθρωπίες και να βοηθούν τους άλλους. Όποια παράπονα ή απαιτήσεις κι αν έχεις, να τα απευθύνεις σ' αυτούς ή να κάνεις αίτηση στην κυβέρνηση. Αυτά τα μέρη είναι τα πιο κατάλληλα για σένα». Η εκκλησία δεν δέχεται δύσπιστους και άπιστους. Αν κάποιος διακρίνεται για τη μεγάλη «αγάπη» του, ας δεχτεί ο ίδιος τους ανθρώπους αυτούς προσωπικά και ας ξεμπερδεύουμε· ας ποιμαίνει μόνος του τέτοιους ανθρώπους, χωρίς να παρεμβαίνει σ' αυτό ο οίκος του Θεού. Κάποιοι μπορεί να ρωτήσουν: «Και τότε γιατί κηρύττει το ευαγγέλιο η εκκλησία; Για ποιον σκοπό κηρύττει το ευαγγέλιο;» Το κήρυγμα του ευαγγελίου είναι η ανάθεση από τον Θεό. Οι δυνητικοί αποδέκτες του ευαγγελίου είναι εκείνοι που αναζητούν τον Θεό και την αληθινή οδό, εκείνοι που λαχταρούν την εμφάνιση του Θεού, εκείνοι που αγαπούν την αλήθεια και μπορούν να αποδεχτούν την αλήθεια, κι εκείνοι που πιστεύουν αληθινά στον Θεό —μόνο σ' αυτούς τους ανθρώπους μπορεί να κηρυχθεί το ευαγγέλιο. Όσο γι' αυτούς που δεν αναζητούν τον Θεό, που δεν προσέρχονται με σκοπό να αποδεχτούν την αλήθεια, αλλά με σκοπό να αναζητήσουν καταφύγιο, σ' αυτούς δεν κηρύσσεται το ευαγγέλιο. Κάποιοι μπερδεμένοι άνθρωποι δεν μπορούν να διακρίνουν αυτό το ζήτημα και, όταν τους συμβαίνει κάτι, βρίσκονται σε σύγχυση —πρόκειται για μπερδεμένους ανθρώπους που δεν θα μπορέσουν ποτέ να καταλάβουν τις προθέσεις του Θεού.

Z. Για να βρει κανείς υποστηρικτές

Ο έβδομος σκοπός για τον οποίο πιστεύουν οι άνθρωποι στον Θεό είναι να βρουν υποστηρικτές. Εσείς έχετε δει ποτέ τέτοιους ανθρώπους; Είναι μια αρκετά ειδική περίπτωση· ναι μεν δεν είναι πολλοί, αλλά σίγουρα υπάρχουν κάποιοι. Αυτό συμβαίνει επειδή οι εκκλησίες του Θεού έχουν κάνει την εμφάνισή τους όχι μόνο στην Κίνα, αλλά και στην Ασία, στην Ευρώπη, στην Αμερική και σε διάφορες χώρες της Αφρικής· είναι λοιπόν επόμενο να κάνουν μαζί την εμφάνισή τους αυτοί οι καιροσκόποι και οι δύσπιστοι. Όσο πιθανό κι αν είναι να εμφανιστούν τέτοιοι άνθρωποι, ούτως ή άλλως, εσείς με το που θα εμφανιστούν πρέπει να τους αντιμετωπίσετε και να τους διακρίνετε, και να μην αφήσετε αυτούς τους δύσπιστους να αποκτήσουν οποιαδήποτε θέση και να δημιουργήσουν αναστάτωση στην εκκλησία. Αν νομίζετε ότι αυτά τα προβλήματα δεν υπάρχουν, επειδή δεν έχουν παρουσιαστεί ή επειδή δεν τα έχετε συναντήσει, πρόκειται για μια κουτή ιδέα. Μόλις προκύψουν αυτά τα προβλήματα, αν δεν έχεις ικανότητα διάκρισης και δεν ξέρεις πώς να τα λύσεις, θα φέρουν μεγάλους κρυφούς κινδύνους στην εκκλησία, στον οίκο του Θεού, στους αδελφούς και τις αδελφές, καθώς και στο έργο της εκκλησίας. Προτού, λοιπόν, συμβεί κάτι, πρέπει να μάθεις τι προβλήματα πρέπει να αντιμετωπίσεις και πώς να τα λύσεις. Αυτός είναι ο καλύτερος τρόπος· λειτουργεί σαν αόρατη ασπίδα για σένα. Δεν είναι και λίγοι σε αριθμό οι άνθρωποι που αναφέρονται στον έβδομο σκοπό για τον οποίο πιστεύουν στον Θεό, δηλαδή όσοι πιστεύουν στον Θεό για να βρουν υποστηρικτές. Μέσα σ' αυτήν την κοινωνία επικρατεί παντού αδικία, διακρίσεις και καταπίεση. Οι άνθρωποι που ζουν σε όλα τα επίπεδα της κοινωνίας διακατέχονται από απέχθεια και μίσος απέναντι στις διάφορες αδικίες της κοινωνίας, αλλά και από θυμό. Δεν είναι, όμως, εύκολο να γλιτώσεις από τις αδικίες του κόσμου των ανθρώπων, εκτός κι αν εξαφανιστείς απ' αυτόν. Εφόσον κάποιος ζει σ' αυτόν τον κόσμο, εφόσον ζει με αυτούς τους ανθρώπους, θα δεχτεί —είτε λίγο είτε πολύ, είτε σε μεγαλύτερη είτε σε μικρότερη κλίμακα— τραμπουκισμό και εξευτελισμό, και μπορεί μέχρι να τον κυνηγήσουν και να τον καταδιώξουν κάποιες ισχυρές δυνάμεις. Όλες αυτές οι αδικίες και οι ανισότητες έχουν επιφέρει μεγάλο άγχος στον ψυχισμό των ανθρώπων, προκαλώντας τους τεράστια ψυχολογική πίεση και, φυσικά, πολλές ταλαιπωρίες στην κανονική τους ζωή. Αποτέλεσμα; Κάποιοι άνθρωποι δεν μπορούν παρά να διαμορφώσουν μια συγκεκριμένη ιδέα: «Για να μπορέσει κάποιος να εδραιωθεί στην κοινωνία, πρέπει να έχει πίσω του μια δύναμη στην οποία να βασίζεται. Όταν συναντά δυσκολίες και χρειάζεται βοήθεια ή όταν είναι ολομόναχος και αβοήθητος, τότε θα έχει μια ομάδα ανθρώπων να τον υποστηρίξει και να παίρνει τις αποφάσεις, να διευθετεί τις δυσκολίες και τα προβλήματα που αντιμετωπίζει εκείνος ή να του διασφαλίζει τα απαραίτητα για τον βιοπορισμό του». Για τον λόγο αυτόν, πασχίζει να αναζητήσει μια τέτοια υποστήριξη. Είναι λογικό κάποιοι από αυτούς τους ανθρώπους να βρίσκουν τελικά την εκκλησία. Πιστεύουν ότι οι άνθρωποι της εκκλησίας έχουν ομοψυχία και εργάζονται για τον ίδιο στόχο, ότι όλοι έχουν πίστη και καλές προθέσεις και συμπεριφέρονται ευγενικά στους

άλλους, ότι απέχουν από τις κοινωνικές συγκρούσεις και ότι κρατούν αποστάσεις από τις κακές τάσεις της κοινωνίας. Η εκκλησία αναμφίβολα αποτελεί γι' αυτούς που πιστεύουν στον Θεό ένα σύμβολο σπουδαίας δικαιοσύνης σ' αυτήν την κοινωνία και στον κόσμο· παράλληλα, οι άνθρωποι που βρίσκονται στην εκκλησία έχουν μια θετική, καλή και ευγενική εικόνα στο μυαλό των ανθρώπων. Κάποιοι επιλέγουν να πιστέψουν στον Θεό επειδή βρίσκονται στον πάτο της κοινωνίας, χωρίς καμιά εξουσία στην κοινωνία και χωρίς καθόλου καλό οικογενειακό υπόβαθρο. Δυσκολεύονται συγκεκριμένα να σπουδάσουν, να κάνουν φίλους, να βρουν δουλειά ή να κάνουν γενικά διάφορα πράγματα, κι έτσι πιστεύουν ότι για να επιβιώσουν και να εδραιωθούν σ' αυτήν την κοινωνία, πρέπει να έχουν κάποιους ανθρώπους για να τους βοηθήσουν. Για παράδειγμα, κατά την αναζήτηση εργασίας, αν βασιστούν στον εαυτό τους και εξετάζουν άσκοπα τη μια ευκαιρία για δουλειά μετά την άλλη, μπορεί να φτάσουν στο σημείο να τους τελειώσουν σχεδόν οι οικονομίες τους, δίχως απαραίτητα να έχουν βρει μια κατάλληλη δουλειά. Αν, όμως, τους συνδράμουν στο ψάξιμο κάποιοι αξιόπιστοι άνθρωποι που μπορούν να τους βοηθήσουν πραγματικά, τότε θα κάνουν πολύ λιγότερο κόπο και χρόνο για να βρουν δουλειά. Επομένως, πιστεύουν ότι, αν μπορέσουν να βρουν ένα τέτοιο στήριγμα, τότε οτιδήποτε κι αν αντιμετωπίσουν στην κοινωνία —την εκπαίδευση, την εύρεση εργασίας, ακόμα και την καθημερινότητά τους και την επιβίωσή τους— θα έχουν κάποιους ανθρώπους οι οποίοι θα κινήσουν τα νήματα και θα τους υποστηρίξουν, μια ομάδα από ενθουσιώδη άτομα που θα τους βοηθά στο παρασκήνιο. Όταν, λοιπόν, βρίσκουν την εκκλησία, νιώθουν ότι έχουν βρει το σωστό μέρος. Η εκκλησία μετατρέπεται σε μια πολύ καλή επιλογή για να εδραιωθούν στην κοινωνία και να καταφέρουν να ζήσουν ήσυχα. Για παράδειγμα, είτε είναι να πάνε σε γιατρό, είτε για ψώνια, είτε για να ασφαλιστούν, είτε για να αγοράσουν σπίτι, είτε για να βοηθήσουν τα παιδιά τους να επιλέξουν εκπαιδευτικό ίδρυμα, είτε ακόμα και για να χειριστούν το οποιοδήποτε ζήτημα, μπορούν πάντοτε να βρουν στην εκκλησία ανθρώπους γεμάτους αγάπη, οι οποίοι θα τους απλώσουν το χέρι και θα τους βοηθήσουν να λύσουν αυτά τα προβλήματα. Με τον τρόπο αυτόν, η ζωή τους διευκολύνεται πολύ περισσότερο, δεν είναι πια τόσο μόνοι στην κοινωνία, και περιορίζονται αισθητά οι δυσκολίες που έχουν στην αντιμετώπιση των ζητημάτων. Οπότε, θεωρούν ότι η ένταξη στην εκκλησία προκειμένου να πιστέψουν στον Θεό τούς προσφέρει όντως χειροπιαστά οφέλη. Ακόμα κι αν πρόκειται για μια επίσκεψη στον γιατρό, οι αδελφοί και οι αδελφές θα βρουν στο νοσοκομείο κάποιους γνωστούς για να τους βοηθήσουν· μπορούν να αξιοποιήσουν τους αδελφούς και τις αδελφές για να πετύχουν τις καλύτερες προσφορές όταν θέλουν να αγοράσουν κάτι, ακόμα και σπίτια σε ειδικές τιμές. Με τη βοήθεια των αδελφών στην εκκλησία, λύνονται όλα αυτά τα προβλήματα. Εκείνοι πιστεύουν το εξής: «Τι τέλειο που είναι να πιστεύει κανείς στον θεό! Όλα είναι εύκολα τώρα, να βρω δουλειά, να διευθετήσω τις υποθέσεις μου και να κάνω τις αγορές μου! Όποτε χρειάζομαι κάτι, δεν έχω παρά να κάνω ένα τηλεφώνημα ή να στείλω ένα μήνυμα στην ομάδα, κι όλοι ενώνουν τις δυνάμεις τους για να δώσουν μια χείρα βοήθειας. Υπάρχουν τόσοι καλοί άνθρωποι στην εκκλησία· χειρίζομαι τις

υποθέσεις μου με τόση άνεση! Δεν ήταν εύκολο να βρω στήριγμα και γι' αυτό δεν πρόκειται, ό,τι κι αν συμβεί, να φύγω ποτέ από την εκκλησία. Απ' την άλλη, στις συναθροίσεις διαβάζονται τα λόγια του Θεού και γίνεται συναναστροφή σχετικά με την αλήθεια, κι όλα αυτά μου προκαλούν αμηχανία και με διχάζουν. Δεν είμαι πρόθυμος να φάω και να πιω τα λόγια του Θεού, και κάθε φορά που ακούω συναναστροφή πάνω στην αλήθεια, αισθάνομαι αποστροφή. Δεν γίνεται, όμως, να μην ακούσω· δεν μπορώ να τους εγκαταλείψω. Με βοηθάνε τόσο πολύ. Αν αρνηθώ να ακούσω, θα έρθω σε δύσκολη θέση, ενώ θα ήταν περίεργο να πω ότι δεν πιστεύω πια, οπότε θα πρέπει να πάω με τα νερά τους και να λέω ωραία πράγματα». Κατά βάθος, δεν θέλουν πραγματικά να πιστέψουν, αλλά το μόνο που μπορούν να κάνουν είναι να καταπιέσουν αυτό το συναίσθημα. Κάποιοι λένε: «Εσύ απλώς τους βλέπεις να ζητάνε πάντα από τους αδελφούς και τις αδελφές να χειρίζονται τα ζητήματα, και να νιώθουν ιδιαίτερη ικανοποίηση όταν τους βοηθούν οι αδελφοί και οι αδελφές —αυτό από μόνο του Σε κάνει να μπορείς να διακρίνεις ότι σκοπός της πίστης τους στον Θεό είναι να βρουν υποστηρικτές;» Πέρα από αυτές τις εκδηλώσεις, παρατηρήστε αν συνηθίζουν να διαβάζουν τα λόγια του Θεού και να συναναστρέφονται σχετικά με την αλήθεια, αν μπορούν να εκπληρώσουν το καθήκον τους και να παρουσιάσουν οποιεσδήποτε αληθινές αλλαγές· έτσι θα καταλάβετε αν πιστεύουν ειλικρινά στον Θεό. Εκείνοι που αναζητούν υποστηρικτές πιστεύουν στον Θεό με μοναδικό σκοπό να χρησιμοποιήσουν την εκκλησία, τους αδελφούς και τις αδελφές για να χειριστούν τα ζητήματα για λογαριασμό τους και να αντιμετωπίσουν τις δυσκολίες στη ζωή τους. Ποτέ, όμως, δεν αναφέρονται στην εκτέλεση του καθήκοντός τους ούτε τρώνε και πίνουν τα λόγια του Θεού ή συναναστρέφονται πάνω σ' αυτά. Μόλις μάθουν για κάποια φοβερή μέθοδο με την οποία μπορούν να κάνουν διάφορα πράγματα, ενθουσιάζονται πολύ· αρχίζουν να φλυαρούν ακατάσχετα και δεν μπορεί καν να τους διακόψει κανείς. Όταν, όμως, τίθεται το ζήτημα του να κάνουν το καθήκον τους ή να είναι έντιμοι και να μη λένε ψέματα ούτε να εξαπατούν τους άλλους, βουβαίνονται. Κατά βάθος, δεν τους ενδιαφέρουν αυτά τα πράγματα. Με όσο πάθος κι αν μιλήσεις, δεν ανταποκρίνονται ούτε συμμετέχουν καθόλου· μάλιστα, προσπαθούν συνέχεια να σε διακόψουν και να αλλάξουν το θέμα σε κάτι που τους ενδιαφέρει. Στύβουν το μυαλό τους προσπαθώντας να σκεφτούν πώς να βάλουν τους αδελφούς και τις αδελφές να κάνουν πράγματα για χάρη τους και να καταβάλουν προσπάθειες για λογαριασμό τους, ενώ δεν θέλουν να δώσουν στους αδελφούς και τις αδελφές την παραμικρή ευκαιρία να αναφέρουν την εκτέλεση του καθήκοντος ή το να δαπανά κανείς τον εαυτό του για τον Θεό. Αν κάποιος τους προτείνει να κάνουν τα καθήκοντά τους και να δαπανήσουν τον εαυτό τους για τον Θεό, εκείνοι γρήγορα βρίσκουν κάποιο δικό τους επείγον ζήτημα να αντιπροτείνουν· την ώρα που οι αδελφοί και οι αδελφές χειρίζονται αυτό το ζήτημα για λογαριασμό τους, εκείνοι καταβάλλουν απρόθυμα κάποιες προσπάθειες για τον οίκο του Θεού, ικανοποιώντας οριακά το αίτημα των αδελφών, και μόλις τακτοποιηθεί το δικό τους προσωπικό ζήτημα, γίνονται ψυχροί απέναντι στους αδελφούς και τις αδελφές. Για να κρατήσουν επαφές με

την εκκλησία, προκειμένου να μη χάσουν αυτό το στήριγμα, δηλαδή την εκκλησία, και αυτούς τους βοηθούς, δηλαδή τους αδελφούς και τις αδελφές, κρατούν στενή επαφή με όλους όσους τους είναι χρήσιμοι· πολλές φορές ρωτάνε με ενδιαφέρον πώς τα πάνε, χρησιμοποιώντας λόγια στοργικά και ανειλικρινή για να διατηρήσουν τις σχέσεις τους. Αναφέρουν πόσο πολύ πιστεύουν στην ύπαρξη του Θεού, πόσο πολύ τους ευλογεί ο Θεός, πόση χάρη τούς δίνει ο Θεός και πόσο συχνά δακρύζουν επειδή πιστεύουν ότι έχουν χρέος προς τον Θεό και είναι πρόθυμοι να ανταποδώσουν την αγάπη του Θεού —αυτό το κάνουν για να ξεγελάσουν τους αδελφούς και τις αδελφές, και για να εξασφαλίσουν τη βοήθειά τους. Μόλις κάποιος παύει να τους είναι χρήσιμος, τότε αμέσως τον μπλοκάρουν και σβήνουν τα στοιχεία επικοινωνίας του. Προσπαθούν πολύ να περιποιηθούν εκείνους που τους είναι πιο χρήσιμοι και τους οποίους έχουν όφελος να εκμεταλλευτούν· σ' αυτούς προσπαθούν να έρθουν πιο κοντά και τη δική τους εύνοια προσπαθούν να κερδίσουν. Όσο για όσους δεν έχουν όφελος να εκμεταλλευτούν, αυτούς που, σαν και τους ίδιους, δεν έχουν καθόλου επιρροή ούτε θέση στην κοινωνία και που επίσης ανήκουν στο χαμηλότερο στρώμα της κοινωνίας και δεν έχουν κανέναν να βασιστούν, αυτούς ούτε που τους κοιτάνε. Επαφές έχουν αποκλειστικά με εκείνους τους οποίους έχουν όφελος να εκμεταλλευτούν και οι οποίοι έχουν γνωριμίες στην κοινωνία, εκείνους που θεωρούν ικανούς. Μόνο όποτε χρειάζονται κάτι από την εκκλησία ή από τους αδελφούς και τις αδελφές μπορούν να καταβάλουν προσπάθειες και να υπομείνουν κάποιες κακουχίες για την εκκλησία. Εδώ που τα λέμε, αυτοί οι άνθρωποι εκδηλώνουν πολύ φανερά τα χαρακτηριστικά των δύσπιστων. Όταν βρίσκονται στο σπίτι τους, δεν διαβάζουν ποτέ τα λόγια του Θεού, δεν προσεύχονται ποτέ στον Θεό όταν δεν έχουν δυσκολίες, και μετέχουν στην εκκλησιαστική ζωή πάρα πολύ απρόθυμα. Δεν ζητάνε να κάνουν καθήκοντα και δεν αναλαμβάνουν την πρωτοβουλία να ασχοληθούν με το έργο της εκκλησίας· με επικίνδυνες εργασίες ειδικά, δεν ασχολούνται ποτέ ενεργά. Ακόμα κι αν συμφωνήσουν να τις κάνουν, εκδηλώνουν τεράστια ανυπομονησία, και μόνο όταν τους καλέσει ή τους προσκαλέσει κανείς, καταβάλλουν διστακτικά λίγη προσπάθεια. Αυτές είναι εκδηλώσεις των δύσπιστων. Δεν διαβάζουν τα λόγια του Θεού ούτε κάνουν το καθήκον τους· ακόμα κι αν μετέχουν απρόθυμα στην εκκλησιαστική ζωή, αυτό το κάνουν για να μη χάσουν την κοινότητα των αδελφών στην εκκλησία, ένα τεράστιο στήριγμα γι' αυτούς. Διατηρούν σχέσεις με αυτούς τους ανθρώπους με μοναδικό σκοπό να μπορέσουν πιο άνετα να χειριστούν διάφορα ζητήματα στο μέλλον. Αυτοί οι άνθρωποι, μόλις αποκτήσουν ένα στήριγμα στην κοινωνία και κάπου να εγκατασταθούν και να ξεκινήσουν τη ζωή τους, και μόλις αρχίσουν να τα πηγαίνουν καλά στον κόσμο, και αποκτήσουν επιρροή και προοπτικές για ένα λαμπρό μέλλον, θα φύγουν γρήγορα και χωρίς κανέναν δισταγμό από την εκκλησία, θα διακόψουν τους δεσμούς τους με τους αδελφούς και τις αδελφές, και θα χάσουν κάθε επαφή. Αν υπάρχει κάποιος δυναμικός αποδέκτης του ευαγγελίου με τον οποίο έχουν καλή σχέση και θελήσεις να επικοινωνήσεις μαζί τους για να κηρύξεις το ευαγγέλιο σ' εκείνον τον άνθρωπο, δεν θα μπορέσεις να τους βρεις. Όχι μόνο κόβουν τους δεσμούς τους με την εκκλησία, αλλά

διακόπτουν και τις φιλικές σχέσεις με κάποιους ανθρώπους. Δεν προδόθηκαν ήδη ότι είναι δύσπιστοι; (Ναι.) Και τότε, η εκκλησία πώς πρέπει να χειρίζεται τέτοιους ανθρώπους; (Να τους αποπέμπει.) Μήπως πρέπει να τους δώσουμε δεύτερη ευκαιρία, να δείχνουμε κατανόηση για την αδυναμία τους και για τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν στη ζωή τους, να τους υποστηρίζουμε και να τους βοηθάμε περισσότερο, έτσι ώστε τελικά να πιστέψουν στην ύπαρξη του Θεού, να αρχίσουν να ενδιαφέρονται για την αλήθεια και να δαπανούν ειλικρινά τον εαυτό τους για τον Θεό; Χρειάζεται να γίνει αυτό το έργο; (Όχι.) Γιατί όχι; (Επειδή αυτοί οι άνθρωποι δεν βρίσκονται εδώ σε καμία περίπτωση με σκοπό να πιστέψουν στον Θεό.) Σωστά, δεν ήρθαν εδώ για να πιστέψουν στον Θεό. Ο στόχος τους είναι πολύ ξεκάθαρος· βρίσκονται εδώ για να βρουν υποστηρικτές. Είναι, λοιπόν, δυνατόν να φέρει αποτελέσματα σε τέτοιους ανθρώπους η συναναστροφή σχετικά με την αλήθεια; (Όχι.) Δεν πρόκειται να την υιοθετήσουν· δεν την εκτιμούν, δεν την έχουν ανάγκη και δεν ενδιαφέρονται γι' αυτήν.

Πώς θα μπορούσαμε να περιγράψουμε εκείνους που πιστεύουν στον Θεό μόνο και μόνο για να βρουν υποστηρικτές; Ταιριάζει απόλυτα να τους περιγράψουμε ως ανθρώπους που βάζουν τα δικά τους συμφέροντα πάνω από οτιδήποτε άλλο. Από τη στιγμή που διαπιστώνουν ότι κάποιος είναι χρήσιμος και ωφέλιμος για τους ίδιους, θα κάνουν οτιδήποτε τους ζητήσει εκείνος ο άνθρωπος· ακόμα και κάθε εντολή που θα τους δώσει θα την ακολουθήσουν. Βάζουν πάνω από το καθετί τα δικά τους συμφέροντα· εφόσον κάτι εξυπηρετεί τα δικά τους συμφέροντα, είναι μια χαρά. Αν τους πεις ότι η πίστη στον Θεό θα φέρει ευλογίες και οφέλη, τότε σίγουρα θα πιστέψουν σ' Αυτόν και θα κάνουν ό,τι τους ζητήσεις. Εφόσον η ικανότητά σου να χειρίζεσαι ζητήματα στην κοινωνία ικανοποιεί τις ανάγκες τους και τους δίνει τη δυνατότητα να αποκομίσουν οφέλη, τότε σίγουρα θα έχουν επαφές μαζί σου. Παρ' όλα αυτά, το ότι έχουν κάποιες επαφές μαζί σου δεν σημαίνει ότι μπορούν να πιστέψουν αληθινά στον Θεό ούτε σημαίνει ότι θα δαπανήσουν ειλικρινά τον εαυτό τους για τον Θεό, όπως κάνεις εσύ. Ακόμα κι αν τα πάτε καλά μεταξύ σας και έχετε μια πάρα πολύ καλή σχέση, αυτό δεν σημαίνει αναγκαστικά ότι μιλάτε την ίδια γλώσσα, ότι ακολουθείτε το ίδιο μονοπάτι ή ότι έχετε τις ίδιες επιδιώξεις. Γι' αυτό, δεν πρέπει να σε παραπλανούν τέτοιοι άνθρωποι. Αυτοί οι άνθρωποι είναι πανούργοι και ακολουθούν συγκεκριμένες τακτικές στην αλληλεπίδρασή τους με τους άλλους ανθρώπους. Ο σκοπός για τον οποίο πιστεύουν στον Θεό είναι να βρουν υποστηρικτές, όχι να επιδιώξουν την αλήθεια και να φτάσουν στη σωτηρία. Αυτό δείχνει πόσο ευτελής και σκοτεινός είναι ο χαρακτήρας τους! Προσέρχονται στην εκκλησία για να βρουν ανθρώπους τους οποίους μπορούν να εκμεταλλευτούν, συνωμοτούν για να αποκτήσουν διάφορα οφέλη για τον εαυτό τους. Δεν δείχνει αυτό ότι άνθρωποι σαν κι αυτούς είναι ικανοί να ενεργούν χωρίς καθόλου αναστολές και να κάνουν κάθε λογής αναίσχυντα πράγματα; (Ναι.) Μόνο και μόνο από το γεγονός ότι αυτοί οι άνθρωποι πιστεύουν στον Θεό με σκοπό να βρουν υποστηρικτές και να εξασφαλίσουν τα προς το ζην, είναι σαφές ότι δεν είναι καθόλου καλοί, ότι έχουν ευτελή χαρακτήρα, ότι είναι εγωιστές, ποταποί και αισχροί, και ότι ζουν μέσα σε μεγάλο

σκοτάδι. Επομένως, η αρχή που ακολουθεί η εκκλησία για την αντιμετώπιση και αυτών των ανθρώπων είναι η διάκρισή τους και, στη συνέχεια, η αποπομπή ή η αποβολή τους. Μόλις διακρίνετε ότι δεν πρόκειται για αληθινούς πιστούς, ότι έχουν έρθει στην εκκλησία ψάχνοντας για διέξοδο και για να εκμεταλλευτούν, θέλοντας να επωφεληθούν από τους αδελφούς και τις αδελφές ώστε να χειριστούν ζητήματα και να παράσχουν υπηρεσίες γι' αυτούς, τότε, στις περιπτώσεις αυτές, πρέπει οι επικεφαλής και οι εργάτες, αλλά και οι αδελφοί και οι αδελφές, να χειρίζονται την κατάσταση έγκαιρα και σωστά. Χωρίς να βάλετε σε κίνδυνο την ασφάλεια της εκκλησίας ή των αδελφών, αποπέμψτε ή αποβάλετέ τους το συντομότερο δυνατό. Δεν πρέπει να τους επιτραπεί να συνεχίσουν να караδοκούν ανάμεσα στους αδελφούς και τις αδελφές. Δεν είναι τα αντικείμενα της σωτηρίας του Θεού. Άνθρωποι σαν κι αυτούς, όταν караδοκούν ανάμεσά σας, παρακολουθούν συνεχώς με το βλέμμα τους γεμάτο απληστία και επαγρύπνηση για να δουν ποιος αξίζει να γίνει αντικείμενο εκμετάλλευσης. Υπολογίζουν όλη την ώρα αν υπάρχουν στους κόλπους της εκκλησίας άνθρωποι που μπορούν να χρησιμοποιήσουν —ποιος έχει συγγενείς που δουλεύουν σε νοσοκομείο, ποιος ξέρει πώς να αντιμετωπίζει ασθένειες ή γνωρίζει μυστικά γιατροσόφια, ποιος μπορεί να αγοράσει πράγματα από μαγαζιά σε τιμές χονδρικής, ποιοι αδελφού ή οικογένεια έχει αντιπροσωπεία αυτοκινήτων, ποιος μπορεί να αγοράσει σπίτια σε ειδικές τιμές· όλα αυτά τα ερευνούν ιδιαιτέρως. Αυτοί οι άνθρωποι κάνουν πολύ σχολαστικούς υπολογισμούς! Υπολογίζουν μέχρι και τα μικρά ζητήματα, κι επίσης επιθυμούν να καταστρώσουν σχέδια εναντίον των αδελφών, και συνωμοτούν για να τους εκμεταλλευτούν. Ερευνούν το οικογενειακό υπόβαθρο των πάντων και διατηρούν τους πάντες στο πλαίσιο των δολοπλοκιών και των συνωμοσιών τους. Μήπως γίνεται να νιώσετε γαλήνη στην καρδιά σας όταν έχετε επαφές με τέτοιους ανθρώπους; (Όχι.) Και τι πρέπει να γίνει αν δεν επικρατεί γαλήνη; Πρέπει να φυλάγεστε από τέτοιους ανθρώπους. Αυτοί οι άνθρωποι πιστεύουν στον Θεό με απώτερα κίνητρα· δεν βρίσκονται εδώ με σκοπό να επιδιώξουν την αλήθεια ή τη σωτηρία, μα προκειμένου να βρουν υποστηρικτές, ένα μέσο βιοπορισμού και μια διέξοδο. Τέτοιοι άνθρωποι είναι εξαιρετικά εγωιστές, ποταποί και υποχθόνιοι. Δεν κάνουν κανένα καθήκον και δεν δαπανούν τον εαυτό τους για τον Θεό. Όταν η εκκλησία τους έχει ανάγκη για κάτι, δεν τους βρίσκει πουθενά· μόλις, όμως, τελειώσει το θέμα, κάνουν πάλι την εμφάνισή τους. Το μόνο που ξέρουν αυτοί οι άνθρωποι είναι να εκμεταλλεύονται, και δεν υπάρχει λόγος να τους αφήνετε να παραμένουν στην εκκλησία. Πρέπει να εφαρμόζονται διάφορες μέθοδοι για την όσο το δυνατόν πιο γρήγορη απομάκρυνσή τους. Κάποιοι λένε: «Αλήθεια χρειάζονται διάφορες μέθοδοι για την αντιμετώπιση ενός μόνο ανθρώπου;» Μέσα στην εκκλησία βρίσκονται κάθε είδους άνθρωποι· πολλοί από αυτούς πιστεύουν στον Θεό μόνο και μόνο για να βρουν υποστηρικτές και μια διέξοδο, για να κερδίσουν ευλογίες ή για να αποφύγουν τις καταστροφές. Το μόνο που έχει διαφορά είναι η σοβαρότητα αυτών των κινήτρων· κάποιοι άνθρωποι εκδηλώνουν ένα είδος συμπεριφοράς, άλλοι ένα διαφορετικό. Επομένως, πρέπει οι διαφορετικοί άνθρωποι να δέχονται διαφορετική μεταχείριση. Μόνο αυτό συνάδει με τις αρχές. Όσο για κείνους

τους απίστους που ψάχνουν για υποστηρικτές, πρέπει να απομακρύνονται πάραυτα. Μην τους αφήνετε να ζουν σαν παράσιτα μέσα στην εκκλησία. Ζητάνε από τους αδελφούς και τις αδελφές να χειρίζονται τα ζητήματα για λογαριασμό τους —εφόσον ουσιαστικά ελάχιστος κόπος απαιτείται για να τους βοηθήσει κανείς να χειριστούν τα ζητήματα, για ποιον λόγο δεν πρέπει να τους δίνεται έστω και αυτή η μικρή βοήθεια; Πρώτον, είναι καθοριστικό το γεγονός πως αυτοί οι άνθρωποι δεν είναι αληθινοί πιστοί· είναι πέρα για πέρα δύσπιστοι. Δεύτερον, οι άνθρωποι αυτοί δεν μπορούν να αλλάξουν, κι από εκεί που δεν πιστεύουν να γίνουν αληθινοί πιστοί. Δεν είναι εκείνοι τους οποίους έχει προκαθορίσει και επιλέξει ο Θεός· δεν είναι τα αντικείμενα της σωτηρίας Του. Αντίθετα, είναι κακοποιοί που έχουν παρεισφρήσει στην εκκλησία. Τρίτον, αυτοί οι άνθρωποι τρέχουν πέρα-δώθε μέσα στην εκκλησία, αναζητώντας συνεχώς βοήθεια από τους αδελφούς και τις αδελφές, άσχετα με το μέγεθος του προβλήματος που αντιμετωπίζουν, πράγμα που παρενοχλεί χωρίς να γίνεται αντιληπτό τους αδελφούς και τις αδελφές· ταυτόχρονα, δημιουργεί μια άκρως αρνητική ατμόσφαιρα στην εκκλησία, πράγμα που κάνει κακό σε όλους. Επομένως, το καλύτερο είναι να απομακρύνονται όσο πιο γρήγορα γίνεται αυτοί οι διάβολοι που πιστεύουν στον Θεό με αποκλειστικό σκοπό να βρουν υποστηρικτές. Αν ακόμα δεν τους έχετε εντοπίσει ή δεν έχετε αντιληφθεί ότι είναι τέτοιου είδους άνθρωποι, τότε αφήστε τους να μείνουν για παρακολούθηση. Από τη στιγμή που θα διακρίνετε και θα καταλάβετε ότι ανήκουν στους διάφορους κακούς ανθρώπους που πρέπει να αποπέμψει ο οίκος του Θεού, μη διστάσετε και μην τους δείξετε καμία ευγένεια. Μόλις το συζητήσετε όλοι μαζί και βγάλετε μια ομόφωνη απόφαση, μπορείτε να τους αποπέμψετε. Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες στην εκκλησία αγνοήσουν το συγκεκριμένο ζήτημα, από τη στιγμή που επιβεβαιώνεται από τους περισσότερους αδελφούς και αδελφές ότι πρόκειται για το είδος των ανθρώπων που πιστεύουν στον Θεό με αποκλειστικό σκοπό να βρουν υποστηρικτές και μια διέξοδο, έχετε το δικαίωμα να τους αποπέμψετε κατευθείαν χωρίς την έγκριση των ψευδοεπικεφαλής. Είναι σωστό αυτό και συμφωνεί πλήρως με τις αλήθεια-αρχές. Αποτελεί δικαίωμά σας, υποχρέωσή σας και ευθύνη σας· γίνεται για τη δική σας προστασία. Ασφαλώς, όταν αντιμετωπίζουν δυσκολίες οι αδελφοί και οι αδελφές που είναι αληθινοί πιστοί, τότε έχουμε την ευθύνη και την υποχρέωση να βάλουμε τα δυνατά μας για να τους βοηθήσουμε όσο καλύτερα μπορούμε, είτε με στοργική βοήθεια και υποστήριξη, είτε με υλική συνδρομή. Αυτό είναι η αγάπη ανάμεσα στους αδελφούς και τις αδελφές, η αγάπη εκείνων που πιστεύουν στον Θεό. Παρ' όλα αυτά, δεν έχουμε την παραμικρή ευθύνη ή υποχρέωση να κάνουμε πράξη τη βοήθεια προς τους δύσπιστους, γιατί αυτοί δεν είναι αδελφοί ή αδελφές και δεν τους αξίζει τέτοια χάρη ή τέτοια βοήθεια. Έτσι φέρεται κανείς στους ανθρώπους σύμφωνα με τις αρχές. Στο σημείο αυτό, ολοκληρώνεται η συναναστροφή μας σχετικά με τον έβδομο σκοπό για τον οποίο πιστεύει κανείς στον Θεό. Δεν είναι απαραίτητο να παραθέσουμε άλλα συγκεκριμένα παραδείγματα σχετικά με τέτοιου είδους ανθρώπους. Με λίγα λόγια, οποιοσδήποτε πιστεύει στον Θεό με σκοπό να βρει υποστηρικτές είναι άνθρωπος που πρέπει να αποπεμφθεί ή να αποβληθεί από

την εκκλησία. Οι επικεφαλής και οι εργάτες, με το που διακρίνουν ότι υπάρχουν τέτοιοι άνθρωποι στην εκκλησία, πρέπει να τους αποπέμπουν αμέσως. Να αποπέμψετε τον καθέναν που θα βρίσκετε, μην αφήνετε κανέναν πίσω. Σε περίπτωση που έχουν ήδη υποστεί παρενόχληση οι περισσότεροι αδελφοί και αδελφές σε σημείο που να νιώθουν αβοήθητοι και να μην μπορούν να αντέξουν άλλο, κι οι επικεφαλής και οι εργάτες συνεχίζουν να τους υπερασπίζονται λέγοντας: «Αντιμετωπίζουν δυσκολίες· πρέπει να τους βοηθήσουμε», τότε στους συγκεκριμένους επικεφαλής πρέπει να λέτε: «Δεν είναι σε καμία περίπτωση αληθινοί πιστοί στον Θεό. Αγνοούν όποιον κι αν συναναστραφεί μαζί τους σχετικά με τα λόγια του Θεού, ενώ, όταν τους ζητάνε να κάνουν το καθήκον τους, αρνούνται να το κάνουν. Δεν είχαν ποτέ την παραμικρή πρόθεση να δαπανήσουν τον εαυτό τους για τον Θεό, και το μόνο που θέλουν είναι να χρησιμοποιούν τους αδελφούς και τις αδελφές για να χειρίζονται τα δικά τους ζητήματα. Δεν έχουμε ούτε την ευθύνη ούτε την υποχρέωση να βοηθήσουμε τέτοιους δύσπιστους!» Ακόμα κι αν δεν το εγκρίνει ο επικεφαλής της εκκλησίας, έχετε το δικαίωμα να συμπράξετε μαζί με την πλειοψηφία για να τους αποπέμψετε από την εκκλησία. Αν και πάλι ο επικεφαλής της εκκλησίας συνεχίζει να μη συμφωνεί, τότε να αναφέρετε το ζήτημα στα ανώτερα κλιμάκια· να απομονώσετε τον επικεφαλής και να τον αφήσετε να κάνει αυτοκριτική. Μόλις συμφωνήσει, μπορείτε να τον αποδεχτείτε ξανά ως επικεφαλής. Αν εξακολουθήσει να διαφωνεί, τότε μπορείτε να τον καθαίρεσετε και να εκλέξετε νέο επικεφαλής. Αυτός είναι ο έβδομος σκοπός για τον οποίο πιστεύει κανείς στον Θεό: για να βρει υποστηρικτές.

Η. Για να επιδιώξει κανείς πολιτικούς στόχους

Αμέσως μετά, θα συναναστραφούμε πάνω στον όγδοο σκοπό: το να πιστεύει κανείς στον Θεό με πολιτικούς σκοπούς και πολιτικούς στόχους. Οι πιθανότητες να κάνουν τέτοιοι άνθρωποι την εμφάνισή τους δεν είναι και πολύ μεγάλες, αλλά όσο απίθανο κι αν είναι, εφόσον υπάρχει περίπτωση να κάνουν την εμφάνισή τους τέτοιοι άνθρωποι, εμείς θα πρέπει να αναφέρουμε τέτοια παραδείγματα, αλλά και να τους εκθέσουμε, να κάνουμε συναναστροφή σχετικά με αυτούς και να τους χαρακτηρίσουμε. Αυτό πρέπει να το κάνουμε για να μπορούν όλοι να τους διακρίνουν, κι έτσι εκείνοι να αποπέμπονται όσο το δυνατόν πιο γρήγορα, με αποτέλεσμα να προλαμβάνονται τα προβλήματα και οι κίνδυνοι που θα προκαλούνταν στην εκκλησία, στους αδελφούς και στις αδελφές. Αυτό γίνεται με σκοπό την προστασία της εκκλησίας και των αδελφών. Για τον λόγο αυτόν, όσοι πιστεύουν στον Θεό με πολιτικούς στόχους είναι άνθρωποι που πρέπει να διακρίνουμε και να φυλαγόμαστε απ' αυτούς, κι επίσης είναι κακοί άνθρωποι τους οποίους η εκκλησία πρέπει να αποπέμψει όσο το δυνατόν γρηγορότερα. Ποιες εκδηλώσεις παρουσιάζουν όσοι έχουν πολιτικούς στόχους; Δεν πρόκειται να σου μιλήσουν για τις αληθινές τους σκέψεις. Δεν πρόκειται να πουν ξεκάθαρα: «Απλώς με ενδιαφέρει η πολιτική, μου αρέσει να συμμετέχω στην πολιτική, γι' αυτό και πιστεύω στον Θεό με πολιτικούς στόχους και πολιτικούς σκοπούς· για κανέναν άλλον λόγο. Χειριστείτε με όπως πρέπει». Υπάρχει περίπτωση να πουν τίποτα τέτοιο; (Όχι.) Και τότε, ποιες εκδηλώσεις παρουσιάζουν οι

οποίες σου δίνουν τη δυνατότητα να διακρίνεις ότι έχουν πολιτικούς στόχους; Εννοώ, τι λόγια λένε, τι πράγματα κάνουν, τι εκφράσεις κάνουν, με τι είδους βλέμμα κοιτούν και τι τόνο χρησιμοποιούν όταν μιλάνε τα οποία σου αρκούν για να επιβεβαιώσεις ότι δεν είναι αγνός ο σκοπός για τον οποίο πιστεύουν στον Θεό; Ό,τι κι αν λένε, ό,τι κι αν κάνουν, μέσα στην καρδιά τους κρύβουν κάποια πράγματα και κανείς δεν μπορεί να τους κατανοήσει. Έχουν ιδιαίτερη ταυτότητα και υπόβαθρο· από την ομιλία και τη συμπεριφορά τους φαίνεται ότι εφαρμόζουν σχέδια και συνωμοσίες, και ότι μιλάνε και ενεργούν με τρόπο στρατηγικό. Όταν μιλάνε, ο μέσος άνθρωπος δεν μπορεί να συλλάβει τα αληθινά κίνητρα ή τις αληθινές σκέψεις τους, και δεν ξέρει για ποιον λόγο λένε αυτά που λένε. Μπορεί αυτοί οι άνθρωποι εξωτερικά να μην εκδηλώνουν καμία εχθρική συμπεριφορά ούτε να κατακρίνουν την πίστη στον Θεό ή τη συναναστροφή σχετικά με την αλήθεια, και μπορεί μάλιστα να δείχνουν ότι συμπαθούν αυτά τα πράγματα, αλλά μπορείς να αισθανθείς ότι είναι παράξενοι —είναι διαφορετικοί από τους άλλους αδελφούς και αδελφές, είναι λιγάκι ακατάληπτοι. Τι κάνεις συνήθως με όσους ανθρώπους είναι λιγάκι ακατάληπτοι; Μόνο φυλάγεται απ' αυτούς έτσι απλά; Ή μήπως παίρνεις την πρωτοβουλία να τους ερευνήσεις και να διαπιστώσεις τι συμβαίνει στ' αλήθεια μ' αυτούς; (Πρέπει να τους παρατηρούμε.) Ό,τι κι αν κάνει κάποιος, γενικά δεν φανερώνονται εύκολα και μέσα σε μικρό διάστημα ο σκοπός και οι στόχοι του. Καθώς, όμως, περνάει περισσότερος χρόνος —εκτός από την περίπτωση που δεν κάνει τίποτα απολύτως— είναι σίγουρο ότι με τις ενέργειές του θα προδοθεί. Παρατηρήστε και ψάξτε να βρείτε στοιχεία μέσα από μικρές λεπτομέρειες· μπορεί να ανακαλύψετε κάποιες πληροφορίες και κάποια στοιχεία από την ομιλία και τη συμπεριφορά του, από τον σκοπό και την κατεύθυνση των πράξεών του, αλλά και από τα λόγια και τον τόνο της ομιλίας του. Το αν θα μπορέσεις να το κάνεις αυτό εξαρτάται από το αν είσαι σχολαστικός και αν έχεις κάποια στοιχειώδη ευφυΐα και επίπεδο. Κάποιοι βλάκες δεν μπορούν να αναγνωρίσουν τον κίνδυνο και τη φαυλότητα που επικρατούν στην ανθρώπινη κοινωνία· όποιον κι αν συναντήσουν, αλληλεπιδρούν μαζί του με την ίδια μέθοδο πάντα, με αποτέλεσμα, όταν συναντούν επιτήδειους και πονηρούς πολιτικούς οι οποίοι έχουν πολιτικούς στόχους, να μετατρέπονται εύκολα σε Ιούδες και σε εργαλεία που ξεπουλούν την εκκλησία, και άθελά τους κάνουν ανοησίες που παρασύρουν την εκκλησία σε παγίδα.

Τι εκδηλώσεις παρουσιάζουν στην πραγματικότητα οι άνθρωποι αυτοί που έχουν πολιτικούς στόχους; Οι άνθρωποι αυτοί έχουν ένα συγκεκριμένο κοινωνικό υπόβαθρο· πρόκειται για άτομα που κυκλοφορούν στους πολιτικούς κύκλους. Όποια κι αν είναι η θέση τους μέσα στους πολιτικούς κύκλους, είτε είναι αξιωματούχοι, είτε ασχολούνται με δουλειές του ποδαριού, είτε ετοιμάζονται να αποκτήσουν πάτημα στους πολιτικούς κύκλους, με λίγα λόγια, αυτοί οι άνθρωποι έχουν πολιτικό υπόβαθρο στην κοινωνία· η κατάσταση αυτή είναι πολύπλοκη και ιδιαίτερη. Άραγε, αυτοί οι άνθρωποι, ασχέτως αν πιστεύουν στην ύπαρξη του Θεού, με βάση τις επιδιώξεις τους, τα μονοπάτια που ακολουθούν και τη φύση-ουσία τους, μπορούν να γίνουν άνθρωποι που πιστεύουν ειλικρινά στον Θεό; Μπορούν να μετατραπούν από δύσπιστους, από πολιτικούς που

είναι παθιασμένοι με την πολιτική, σε ανθρώπους που πιστεύουν ειλικρινά στον Θεό; (Όχι.) Είστε σίγουροι; Ή μήπως υπάρχει κάποια περίπτωση; (Με τίποτα.) Είναι παντελώς αδύνατο. Η πίστη στον Θεό και η πολιτική αποτελούν δύο ξεχωριστά μονοπάτια· αυτά τα δύο μονοπάτια κινούνται προς αντίθετες κατευθύνσεις, δεν έχουν κανένα κοινό σημείο και δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να διασταυρωθούν. Πρόκειται για απολύτως αντίθετα μονοπάτια. Άρα, όσοι έχουν πολιτικούς στόχους ή αγάπη και πάθος για την πολιτική, ακόμα κι αν πιστεύουν στον Θεό και δεν έχουν φανερούς πολιτικούς σκοπούς, δεν παύουν να κρύβουν άλλους σκοπούς· και σίγουρα ο σκοπός τους δεν είναι να κερδίσουν την αλήθεια ούτε να σωθούν. Αν μη τι άλλο, μπορεί να διαπιστώσει κανείς ότι δεν πιστεύουν ειλικρινά στον Θεό. Απλώς αναγνωρίζουν τον μύθο πως υπάρχει κάποιος Θεός, αλλά δεν αναγνωρίζουν την ύπαρξη του Θεού ούτε το γεγονός ότι ο Θεός είναι κυρίαρχος επί των πάντων. Επομένως, αυτοί οι άνθρωποι δεν πρόκειται ποτέ να μετατραπούν από δύσπιστους που παθιάζουν με την πολιτική σε αληθινούς πιστούς που πιστεύουν στην ύπαρξη του Θεού, που μπορούν να αποδεχτούν το έργο του Θεού και που αποδέχονται την κρίση και την παιδεία του Θεού.

Τι σκοπούς κρύβουν στην πραγματικότητα αυτοί οι δύσπιστοι που πιστεύουν στον Θεό έχοντας πολιτικούς στόχους; Έχει να κάνει με τις επιδιώξεις τους και με τα επαγγέλματά τους. Για παράδειγμα, κάποιοι άνθρωποι έχουν συνεχώς συγκεκριμένες προσωπικές απαιτήσεις μέσα σε έναν πολιτικό κύκλο, μεγάλοπνοους πολιτικούς στόχους και φιλοδοξίες, και ούτω καθεξής· πράγματα που, ό,τι κι αν είναι, έχουν σχέση με την πολιτική. Τι σημαίνει ο όρος «πολιτική»; Για να το θέσουμε απλά, έχει σχέση με τα καθεστώτα, με την εξουσία και με τη διακυβέρνηση. Δεν είναι παράξενο, λοιπόν, πως το γεγονός ότι πιστεύουν στον Θεό με πολιτικούς στόχους σχετίζεται με τις πολιτικές τους επιδιώξεις. Και ποιοι είναι οι στόχοι τους; Για ποιον λόγο δείχνουν συμπάθεια προς τους ανθρώπους της εκκλησίας; Θέλουν να χρησιμοποιήσουν αυτόν τον θεσμό, την εκκλησία, τους τόσους ανθρώπους που υπάρχουν στην εκκλησία και την επιρροή αυτών των ανθρώπων που βρίσκονται στην εκκλησία και οι οποίοι προέρχονται από διάφορα επαγγέλματα και κοινωνικά στρώματα, για να πετύχουν τους στόχους τους. Μόλις μάθουν για τις διδαχές της εκκλησίας, για τον τρόπο λειτουργίας των διάφορων πτυχών του εκκλησιαστικού έργου, για το πώς ζουν την εκκλησιαστική ζωή αυτοί που ανήκουν στον εκλεκτό λαό του Θεού, πώς ασκούν το καθήκον τους και ούτω καθεξής, προσπαθούν να ενταχθούν στην εκκλησία. Κρατάνε καλά στο μυαλό τους πράγματα όπως η πνευματική ορολογία και οι διάφορες εκφράσεις που χρησιμοποιούν συχνά στη συναναστροφή οι εκλεκτοί του Θεού, ελπίζοντας να μπορέσουν κάποτε να τα χρησιμοποιήσουν αυτά για να κινητοποιήσουν τους πάντες να ακούσουν τους ίδιους, να γίνουν αντικείμενο εκμετάλλευσης από αυτούς, κι έτσι να πετύχουν τους πολιτικούς τους στόχους. Όπως λένε κι οι άπιστοι, μόλις το έδαφος έχει προετοιμαστεί για κάποιον καιρό, μόλις μπορέσουν να υψώσουν ένα λάβαρο και να ξεσηκώσουν τους ανθρώπους για να επαναστατήσουν, όλο και περισσότεροι θα ανταποκριθούν στο κάλεσμά τους και θα τους ακολουθήσουν, με αποτέλεσμα να κερδίσουν μια μερίδα ανθρώπων μέσα στην

εκκλησία, οι οποίοι θα αποτελέσουν τη δύναμή τους για να κοντράρουν τους αντιπάλους τους. Παρόμοια πράγματα έχουν συμβεί πολλές φορές στη σύγχρονη κινεζική ιστορία. Για παράδειγμα, η Επανάσταση του Λευκού Λωτού και η Εξέγερση των Ταϊπίνγκ επί της δυναστείας των Τσινγκ υπήρξαν παραδείγματα κατά τα οποία άνθρωποι με πολιτικούς στόχους χρησιμοποίησαν τη θρησκεία για να πολεμήσουν ενάντια στην κυβέρνηση. Οι διδαχές των θρησκειών τους απέκλιναν από την αληθινή οδό και παρουσίαζαν πολλές παράλογες και γελοίες πτυχές που δεν συμβάδίζουν καθόλου με την αλήθεια. Όσοι είχαν πολιτικούς στόχους εκμεταλλεύτηκαν τέτοιες διδαχές για να ενώσουν τη σκέψη των ανθρώπων, για να δεσμεύσουν το μυαλό τους, και για να ασκήσουν επιρροή στο μυαλό τους και να τους κάνουν πλύση εγκεφάλου. Τελικά, εκμεταλλεύονταν αυτούς τους ανθρώπους που είχαν υποστεί πλύση εγκεφάλου για να πετύχουν τους πολιτικούς τους στόχους. Εξαρχής, όταν καταλήγουν αυτοί οι άνθρωποι που έχουν πολιτικούς στόχους να πιστέψουν στον Θεό, αυτό που τους αρέσει είναι το όνομα της εκκλησίας. Με άλλα λόγια, κάτω από τον τίτλο αυτού του θεσμού, της εκκλησίας, μπορούν να κρύψουν την ταυτότητά τους και τους στόχους τους —αυτή είναι μία πτυχή. Μια άλλη είναι ότι νομίζουν πως από τη στιγμή που θα διαδώσουν τις πολιτικές τους απόψεις κάτω από το λάβαρο της πίστης στον Θεό, θα μπορέσουν πολύ εύκολα να κάνουν πλύση εγκεφάλου στους ανθρώπους της εκκλησίας, κι ότι αυτοί οι άνθρωποι είναι πιθανό να λατρέψουν και να ακούσουν διάσημους ανθρώπους. Αποτέλεσμα; Αυτοί οι άνθρωποι που έχουν πολιτικούς στόχους έχουν την τάση να βλέπουν τους ανθρώπους της εκκλησίας ως αντικείμενα προς εκμετάλλευση. Θεωρούν πως η εκκλησία μπορεί πολύ εύκολα να γίνει ένα μέρος όπου θα μπορούν να κρύψουν την ταυτότητά τους και πως τα μέλη της εκκλησίας είναι αντικείμενα που μπορούν να εκμεταλλευτούν εύκολα· απλούστατα, έτσι βλέπουν τα πράγματα. Άρα, ο σκοπός για τον οποίο γίνονται μέλη της εκκλησίας είναι η ελπίδα ότι μια μέρα, μόλις αναρριχηθούν ψηλά, θα μπορέσουν να κοντράρουν τους πολιτικούς τους αντιπάλους και να αποκτήσουν εξουσία —αυτός είναι ο πολιτικός τους στόχος. Θέλουν να χρησιμοποιήσουν το πρόσχημα ότι δήθεν πιστεύουν στον Θεό για να διευρύνουν τον κύκλο των ανθρώπων που τους λατρεύουν και τους ακολουθούν, μετατρέποντάς τους σε μέρος της πολιτικής τους σφαίρας επιρροής. Κάποιοι λένε: «Ναι μεν μπορεί να έχουν τέτοιο σκοπό, αλλά αν δεν κάνουν καμία κίνηση, το πολύ πολύ να διαπιστώσουμε μόνο ότι είναι δύσπιστοι ή ψευδείς πιστοί. Πώς μπορούμε να καταλάβουμε ότι έχουν ξεκάθαρους πολιτικούς σκοπούς;» Δεν είναι δύσκολο. Απλώς καθίστε να παρατηρήσετε. Εφόσον έχουν πολιτικούς στόχους, οπωσδήποτε θα αναλάβουν δράση. Αν δεν θέλουν να αναλάβουν δράση, για ποιον λόγο να παρεισφρήσουν στην εκκλησία; Κι αν δεν έχουν αναλάβει ακόμα δράση, είναι γιατί δεν έχουν βρει την ευκαιρία. Μόλις βρουν την ευκαιρία, θα πράξουν ανάλογα. Για παράδειγμα, αν η κυβέρνηση θεσπίσει μια κακή πολιτική ή αν καταστείλει και συλλάβει τον εκλεκτό λαό του Θεού, οι αδελφοί και οι αδελφές στην καλύτερη περίπτωση θα το συζητήσουν και θα ασκήσουν διάκριση γι' αυτό το ζήτημα, και τέλος. Ό,τι και να γίνει, το σημαντικό είναι να πιστεύουν στον Θεό, να κάνουν τα καθήκοντά τους και να ακολουθούν το θέλημα του

Θεού. Δεν υπήρχε περίπτωση να κοίταζαν το δέντρο και να έχαναν το δάσος· θα συνέχιζαν να πιστεύουν στον Θεό και να κάνουν τα καθήκοντά τους όπως έπρεπε, όπως συνήθως. Από την άλλη, εκείνοι που έχουν πολιτικούς στόχους είναι διαφορετικοί. Εκείνοι θα μεγαλοποιούσαν το καθετί, θα το φανέρωναν ασυγκράτητα και θα το δημοσιοποιούσαν ευρύτατα, και θα επιθυμούσαν διακαώς να υποκινήσουν τους πάντες να εξεγερθούν εναντίον της κυβέρνησης προκειμένου να ικανοποιήσουν τους δικούς τους πολιτικούς στόχους· δεν θα σταματούσαν μέχρι να πετύχουν τους στόχους τους. Για χάρη της εμπλοκής τους στην πολιτική, αφήνουν τελείως στην άκρη τα ζητήματα της πίστης στον Θεό και της εκτέλεσης των καθηκόντων τους, και αδιαφορούν για τις απαιτήσεις του Θεού από τον άνθρωπο και για τις προθέσεις του Θεού. Τόσο τρελοί είναι —είναι δυνατόν, μετά από όλα αυτά, να μην τους διακρίνουν οι άνθρωποι; Άραγε, τέτοια άτομα ακολουθούν τον Θεό ή ακολουθούν την πολιτική; Κάποιοι άνθρωποι, οι οποίοι δεν έχουν διάκριση, παραπλανιούνται εύκολα. Αυτοί οι άνθρωποι που εμπλέκονται στην πολιτική δεν ξέρουν ποια είναι η αλήθεια, πόσο μάλλον καταλαβαίνουν ότι το έργο του Θεού είναι να καθάρει τις διεφθαρμένες διαθέσεις των ανθρώπων και να τους σώσει από την επιρροή του Σατανά. Νομίζουν ότι το να ασχολείται κανείς με τα ανθρώπινα δικαιώματα και με την πολιτική σημαίνει πως έχει αίσθημα δικαιοσύνης και υποτάσσεται στον Θεό. Άραγε, το να ασχολείται κανείς με την πολιτική και με τα ανθρώπινα δικαιώματα αποτελεί ένδειξη ότι διαθέτει την αλήθεια-πραγματικότητα; Είναι ένδειξη ότι κάποιος υποτάσσεται στον Θεό; Όσο καλά κι αν αντιμετωπίζεις τα ανθρώπινα δικαιώματα και την πολιτική, μήπως δείχνει αυτό ότι έχει καθαρθεί η διεφθαρμένη διάθεσή σου; Μήπως δείχνει ότι έχει καθαρθεί η φιλοδοξία και η επιθυμία σου για εξουσία; Είναι πολλοί εκείνοι που δεν μπορούν να διακρίνουν αυτά τα ζητήματα. Απ' ό,τι φαίνεται, κι ο Σουν Γιατ-Σεν ήταν χριστιανός. Όταν κινδύνευε, προσευχόταν στον Θεό να τον σώσει. Όλη του τη ζωή την αφιέρωσε στην επανάσταση· μήπως έλαβε την έγκριση του Θεού; Μήπως ήταν άνθρωπος που έκανε πράξη την αλήθεια και υποτασσόταν στον Θεό; Είχε μήπως βιωματική μαρτυρία για την άσκηση των λόγων του Θεού; Τίποτα απ' όλα αυτά δεν είχε. Ο Παύλος, μετά το κάλεσμά του, κήρυττε συνεχώς το ευαγγέλιο και υπέμεινε πολλές κακουχίες, αλλά επειδή δεν είχε μετανοήσει αληθινά, δεν είχε ζωή-είσοδο, διέπραττε κατ' επανάληψη τις ίδιες και τις ίδιες αμαρτίες, και εξύψωνε τον εαυτό του και μαρτυρούσε γι' αυτόν σε κάθε ευκαιρία, έγινε αντίχριστος και τιμωρήθηκε. Όπως και να 'χει, είναι πολύ επικίνδυνο να πιστεύει κανείς στον Θεό χωρίς να αποδέχεται την αλήθεια, να επιδιώκει πάντα τη φήμη και τη θέση, και να θέλει συνεχώς να γίνει υπεράνθρωπος ή σπουδαία προσωπικότητα. Όλοι όσοι έχουν πολιτικούς στόχους είναι αντίχριστοι. Αυτοί οι άνθρωποι δεν πρόκειται να παρατήσουν εύκολα την επίτευξη των πολιτικών τους φιλοδοξιών και πάντοτε θα ψάχνουν να βρουν ευκαιρίες για να ξεσηκώσουν πιστούς και να τους πάρουν με το μέρος ως πολιτική τους δύναμη. Αν κάποτε διαπιστώσουν ότι δεν είναι εύκολο να εκμεταλλευτούν τους πιστούς, ότι οι πιστοί μόνο την αλήθεια αγαπούν και επιδιώκουν, κι ότι μόνο τον Χριστό ακολουθούν και όχι ανθρώπους, μόνο τότε θα σταματήσουν τελείως να ασχολούνται με αυτούς τους πιστούς.

Το μυαλό των ανθρώπων που έχουν πολιτικούς στόχους, κατά βάση, καταλαμβάνεται αποκλειστικά από ιδέες που συνδέονται με την πολιτική —εξουσία και επιρροή, διακυβέρνηση, συνωμοσίες, πολιτικά μέσα και ούτω καθεξής. Αυτοί δεν καταλαβαίνουν τι σημαίνει να πιστεύει κανείς στον Θεό, τι είναι η πίστη, τι είναι η αλήθεια, πόσο μάλλον πώς να υποταχθούν στον Θεό. Επίσης, δεν καταλαβαίνουν ποιο είναι το θέλημα του Ουρανού. Οι αρχές επιβίωσής τους είναι οι εξής: «Ο άνθρωπος θα θριαμβεύσει απέναντι στη φύση» και «Το πεπρωμένο του καθενός βρίσκεται στα χέρια του». Είναι λοιπόν, αδύνατο να προσπαθήσει κανείς να αλλάξει τέτοιους ανθρώπους· πρόκειται για μια ανόητη ιδέα. Αυτοί οι άνθρωποι διασπείρουν συχνά πολιτικές απόψεις ανάμεσα στους αδελφούς και τις αδελφές στην εκκλησία, παρακινώντας τους να εμπλακούν σε πολιτικές δραστηριότητες και να ασχοληθούν με την πολιτική. Είναι απόλυτα σαφές ότι ο σκοπός για τον οποίο πιστεύουν στον Θεό κατευθύνεται από πολιτικούς στόχους. Αυτήν την ουσία οι άλλοι μπορούν να τη διακρίνουν γρήγορα και εύκολα. Αυτοί οι άνθρωποι έχουν παντελή άγνοια για την πίστη, πώς να βαδίζει κανείς στο ορθό μονοπάτι και να υποτάσσεται στο θέλημα του Ουρανού· πιστεύουν ότι μπορούν να αλλάξουν οι σκέψεις και τα μονοπάτια κάθε ανθρώπου με τη χρήση πολιτικών τακτικών, και κυρίως πιστεύουν ότι το πεπρωμένο ενός ανθρώπου μπορεί να αλλάξει με ανθρώπινα μέσα και μεθόδους. Επομένως, έχουν παντελή άγνοια σχετικά με τα βαθιά αλλά προφανή ζητήματα των νόμων της φύσης που δημιούργησε ο Θεός και της κυριαρχίας του Θεού επί του πεπρωμένου του ανθρώπου· είναι άσχετοι σε ό,τι αφορά αυτά τα ζητήματα και πολύ απλά δεν μπορούν να τα καταλάβουν. Τι εννοώ μ' αυτό; Αν βρεις κάποιον να πιστεύει στον Θεό κατευθυνόμενος από πολιτικούς στόχους, τότε δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να προσπαθήσεις να τον αλλάξεις ή να τον πείσεις, και δεν χρειάζεται να συναναστραφείς μαζί του πάνω σε πάρα πολλές αλήθειες. Εκτός του ότι πρέπει να φυλάγεται από αυτόν, οφείλεις και να ενημερώνεις το συντομότερο δυνατό είτε τους επικεφαλής της εκκλησίας στα διάφορα επίπεδα είτε έμπιστους αδελφούς και αδελφές σχετικά μ' αυτόν, και στη συνέχεια να βρίσκεις τρόπο να τον αποβάλεις από την εκκλησία. Δεν πρέπει να φυλάγεται απ' αυτόν κρυφά και σιωπηλά, αφήνοντας τους άλλους στο σκοτάδι. Λοιπόν, ποιοι άνθρωποι μπορούν να διακρίνουν λιγάκι εκείνους που τους αρέσει να μιλάνε για πολιτική και που έχουν πολιτικούς στόχους; Οι πιο μεγάλοι ή οι πιο νέοι; Οι αδελφοί ή οι αδελφές; (Οι μεγαλύτεροι αδελφοί.) Σωστά· οι μεγαλύτερης ηλικίας αδελφοί, όσοι δηλαδή έχουν εμπειρία στην κοινωνία, όσοι έχουν έρθει σε επαφή με την πολιτική ή έχουν διωχθεί πολιτικά —εκείνοι που έχουν κάποια επίγνωση σχετικά με αυτά τα ζητήματα— μπορούν να αντιληφθούν τα πολιτικά ζητήματα σχετικά ξεκάθαρα. Είναι φυσικό να μπορούν να ασκήσουν κάποια διάκριση προς όσους εμπλέκονται στην πολιτική, και ειδικότερα μπορούν να αντιληφθούν τις φιλοδοξίες και τις επιθυμίες τους, όπως και τις σκέψεις, τις απόψεις, τα όνειρα και τις φιλοδοξίες τους, και μάλιστα σχετικά ξεκάθαρα. Επομένως, μπορούν να διακρίνουν τους ανθρώπους αυτούς σχετικά συντομότερα από τους άλλους. Με το που διακρίνει κάποιος ότι αυτοί οι άνθρωποι έχουν πολιτικούς στόχους και ότι είναι δύσπιστοι, πρέπει να φυλάγεται

απ' αυτούς και να εκθέτει αυτούς τους δύσπιστους. Παράλληλα, πρέπει και να προστατεύει τους ανόητους και ανίδεους που δεν καταλαβαίνουν την αλήθεια, έτσι ώστε να μην τους αφήσει να γίνουν αντικείμενα παραπλάνησης και εκμετάλλευσης ή να τους ξεφύγουν άθελά τους κάποιες από τις εμπιστευτικές πληροφορίες της εκκλησίας. Είναι αναγκαίο να ειδοποιεί τους επικεφαλής της εκκλησίας και να συζητά μαζί τους το συγκεκριμένο ζήτημα, καθώς και να ενημερώνει το ταχύτερο δυνατό περισσότερους μεγαλύτερους σε ηλικία ανθρώπους ή ανθρώπους που καταλαβαίνουν κάποιο μέρος της αλήθειας και έχουν κάποιο ανάστημα, για να φυλάγονται από εκείνους τους ανθρώπους που έχουν πολιτικούς στόχους. Είναι σημαντικό να βοηθά κανείς τους άλλους να βλέπουν ξεκάθαρα την ουσία αυτών των ανθρώπων, ότι δηλαδή είναι δύσπιστοι, προστατεύοντας έτσι τους ανόητους και ανίδεους αδελφούς και αδελφές από το να γίνουν αντικείμενα εκμετάλλευσης από εκείνους. Αν δεν μπορείς να διακρίνεις αυτά τα ζητήματα και δεν έχεις ικανότητα διάκρισης, τότε όταν κάποιος ύπουλος, πονηρός και πανούργος άνθρωπος σου μιλήσουν και κουβεντιάσουν μαζί σου, εσύ θα ξεράσεις με προθυμία την πραγματική σου κατάσταση με κάθε λεπτομέρεια και όλα όσα ξέρεις, χωρίς καν να σε ρωτήσουν· άθελά σου, θα γίνεις Ιούδας. Υπάρχουν τέτοιοι άνθρωποι; (Ναι.) Όταν μιλάς, δεν ξέρεις τι σκοπό κρύβει ο άλλος και τον μεταχειρίζεσαι σαν αδελφό ή αδελφή, του λες όλα όσα έχεις μέσα στην καρδιά σου χωρίς να το συνειδητοποιείς· αφότου μιλήσεις, δεν ξέρεις τι συνέπειες θα προκύψουν. Όταν βλέπεις τους άλλους να φυλάγονται από τέτοιους ανθρώπους, λες: «Παραείσαι προσεκτικός. Τι έχεις να κρύψεις μεταξύ αδελφών;» Δεν συνειδητοποιείς γιατί δεν μιλάνε οι άλλοι —αυτό λέγεται ηλιθιότητα.

Όσοι έχουν πολιτικούς στόχους είναι σίγουρα και δύσπιστοι, αφού δεν αγαπούν την αλήθεια και δεν αποδέχονται την αλήθεια. Ακόμα κι αν πιστεύουν στον Θεό, ανήκουν ολοκληρωτικά στην κατηγορία των κακών ανθρώπων που είναι αντίχριστοι. Το να φυλάγεται κανείς απ' αυτούς, ουσιαστικά, αποτελεί την πιο παθητική προσέγγιση. Η ενεργητική προσέγγιση είναι να τους ανακαλύπτει κανείς νωρίς, να τους αντιμετωπίζει και να τους αποβάλλει το ταχύτερο δυνατό, προκειμένου να μην προκαλούν προβλήματα στην εκκλησία, στους αδελφούς και στις αδελφές. Δεδομένου ότι αυτοί οι άνθρωποι μπορούν να ασκήσουν επιρροή στους άλλους οποτεδήποτε και οπουδήποτε μέσα στην εκκλησία, και μπορούν να διαλύσουν την κανονική τάξη της εκκλησίας κάθε στιγμή και σε κάθε περίπτωση, πάψτε να ανέχεστε τέτοιους δύσπιστους και να κάνετε υπομονή μαζί τους. Μην τους δίνετε ακόμα μία ευκαιρία να μετανοήσουν· μην είστε ανόητοι. Πρέπει με το που τους ανακαλύψετε, να τους αποβάλετε όσο το δυνατόν γρηγορότερα για να αποφύγετε κάποια μελλοντική συμφορά. Αυτό γίνεται έτσι ώστε να μην παραπλανηθούν και να μη χρησιμοποιηθούν εκείνοι που δεν επιδιώκουν την αλήθεια, με αποτέλεσμα να γίνουν μαριονέτες του Σατανά και των κακών δαιμόνων. Φυσικά, αυτό που οφείλετε να κάνετε πάνω απ' όλα εκείνη τη στιγμή είναι να μην αφήσετε εκείνους που έχουν πολιτικούς στόχους να μάθουν σημαντικές πληροφορίες για την εκκλησία. Όσο πιο γρήγορα τους διακρίνεις και τους αποβάλλεις, τόσο λιγότερες επαφές θα έχουν μαζί τους οι αδελφοί και οι αδελφές, και τόσο λιγότερο θα υποστούν την παραπλάνηση και την

επιρροή τους. Άρα, όσον αφορά την κατάλληλη στιγμή, καλύτερα να αντιμετωπίζονται και να αποβάλλονται αυτοί οι άνθρωποι νωρίτερα παρά αργότερα· όσο νωρίτερα, τόσο καλύτερα. Είναι καλύτερο να ενεργεί κανείς προληπτικά παρά να είναι παθητικός. Όσοι έχουν πολιτικούς στόχους έχουν κακές προθέσεις· αποκλείεται να έχουν την παραμικρή ειλικρίνεια σε οτιδήποτε κάνουν για την εκκλησία και τον οίκο του Θεού. Αν δεν μπορούν να παραπλανήσουν ή να χρησιμοποιήσουν τους αδελφούς και τις αδελφές, θα εξευτελιστούν πλήρως και θα αποχωρήσουν μόνοι τους από την εκκλησία, χωρίς τον παραμικρό αποχαιρετισμό. Σ' αυτό το σημείο ολοκληρώνεται η συναναστροφή μας πάνω στον όγδοο σκοπό για τον οποίο πιστεύει κανείς στον Θεό: για να επιδιώκει πολιτικούς στόχους.

30 Οκτωβρίου 2021

ΟΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΩΝ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ (24)

Σημείο δέκατο τέταρτο: Να διακρίνουν και να αποπέμπουν ή να αποβάλλουν άμεσα κάθε είδους κακούς ανθρώπους και αντίχριστους (Μέρος τρίτο)

Τα πρότυπα και οι βάσεις για τη διάκριση των διαφόρων ειδών κακών ανθρώπων

I. Με βάση τον σκοπό για τον οποίο πιστεύει κανείς στον Θεό

Στην προηγούμενη συνάθροισή μας, συναναστραφήκαμε πάνω στη δέκατη τέταρτη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών: «Να διακρίνουν και να αποπέμπουν ή να αποβάλλουν άμεσα κάθε είδους κακούς ανθρώπους και αντίχριστους». Σύμφωνα με το περιεχόμενο αυτής της ευθύνης, κάναμε μια σύνοψη των διαφορετικών εκδηλώσεων που είχαν διάφοροι άνθρωποι σε διαφορετικές περιστάσεις και στη συνέχεια διακρίναμε αυτούς τους διάφορους ανθρώπους ανάλογα με τις εκδηλώσεις τους. Ο στόχος για τον οποίο κάναμε διάκριση αυτών των ατόμων ήταν ο σαφής προσδιορισμός εκείνων που είναι κακοί άνθρωποι και τους οποίους χρειάζεται να διακρίνει και να αποπέμψει ο οίκος του Θεού —εκείνους, δηλαδή, που δεν επιτρέπεται να παραμείνουν στον οίκο του Θεού και είναι οι στόχοι αποπομπής. Στις δύο τελευταίες περιπτώσεις, συναναστραφήκαμε σχετικά με τη διάκριση και την ταξινόμηση των διαφορετικών ειδών κακών ανθρώπων μέσα από τρεις πτυχές. Σήμερα, θα συνεχίσουμε τη συναναστροφή σχετικά με διάφορες λεπτομέρειες για την ταξινόμηση των διαφόρων ειδών κακών ανθρώπων με βάση αυτές τις τρεις πτυχές. Κατ' αρχάς, διαβάστε τη δέκατη τέταρτη ευθύνη και τις τρεις συγκεκριμένες κατηγορίες που αναφέρονται σ' αυτήν. (Δέκατη τέταρτη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών: «Να διακρίνουν και να αποπέμπουν ή να αποβάλλουν άμεσα κάθε είδους κακούς ανθρώπους και αντίχριστους». Πρώτον, ο σκοπός για τον οποίο πιστεύει κανείς στον Θεό· δεύτερον, η ανθρώπινη φύση καθενός· τρίτον, η στάση του απέναντι στο καθήκον του.) Τώρα που τα διαβάσατε, άραγε θυμάστε κάποια από τα βασικά σημεία του περιεχομένου των δύο προηγούμενων συναναστροφών; (Ναι.) Ας κάνουμε πρώτα μια επανάληψη του περιεχομένου της τελευταίας μας συναναστροφής. (Την προηγούμενη φορά, Θεέ μου, συναναστράφηκες σχετικά με τον σκοπό για τον οποίο πιστεύει κανείς στον Θεό και κάλυψες από το τέταρτο μέχρι το όγδοο σημείο αυτού του θέματος: τέταρτον, να επιδίδεται κανείς σε καιροσκοπία· πέμπτον, να ζει κανείς σε βάρος της εκκλησίας· έκτον, να αναζητήσει καταφύγιο· έβδομον, να βρει υποστηρικτές· και όγδοον, να επιδιώξει πολιτικούς στόχους.) Γι' αυτά τα πέντε σημεία έγινε συζήτηση στην προηγούμενη συναναστροφή. Μέσα από τη συναναστροφή σχετικά με τις κύριες εκδηλώσεις και τη διεφθαρμένη ουσία που αποκαλύπτουν αυτά τα πέντε είδη ανθρώπων, άραγε, αν κρίνουμε από τη συμπεριφορά τους, καθώς κι από τις προθέσεις και τους σκοπούς για τους οποίους πιστεύουν στον Θεό, όπως και από τις απαιτήσεις

που προβάλλουν διαρκώς απέναντι στον Θεό, πρέπει αυτοί οι άνθρωποι να θεωρούνται αδελφοί ή αδελφές και να παραμένουν στην εκκλησία; (Όχι, τέτοιοι άνθρωποι πρέπει να απομακρύνονται, αφού δεν πιστεύουν στον Θεό με σκοπό την επιδίωξη της αλήθειας ούτε την επιδίωξη της σωτηρίας. Έχουν όλοι τους τις δικές τους προσωπικές προθέσεις και σχέδια, καθώς ελπίζουν ότι θα καταφέρουν να καβατζώσουν κάποια πλεονεκτήματα και να αποκτήσουν προνόμια στον οίκο του Θεού. Δεν είναι άνθρωποι που πιστεύουν πραγματικά στον Θεό· όλοι τους είναι δύσπιστοι.) Οι δύσπιστοι, άραγε, αν δεν αποπεμφθούν από την εκκλησία, τι ζημιά προκαλούν στο έργο της εκκλησίας, στους αδελφούς και στις αδελφές; (Ούτε τρώνε ούτε πίνουν τον λόγο του Θεού ούτε βιώνουν το έργο του Θεού· μένουν μέσα στην εκκλησία, αλλά δεν αποδέχονται την αλήθεια. Επίσης, μπορεί να εξωτερικεύουν την αρνητικότητα και τις αντιλήψεις τους, προκαλώντας έτσι διατάραξη και αναστάτωση, και παίζοντας έναν αρνητικό ρόλο.) Ουσιαστικά, αυτές τις εκδηλώσεις τις βλέπουν οι άνθρωποι.

Αν κρίνουμε σύμφωνα με τις εκδηλώσεις των πέντε ειδών ανθρώπων για τα οποία έγινε λόγος στην τελευταία συναναστροφή, μήπως οι άνθρωποι αυτοί έχουν κάποιο κοινό χαρακτηριστικό; (Ναι.) Και ποιο είναι το κοινό τους χαρακτηριστικό; (Όλοι τους είναι δύσπιστοι.) (Δεν πιστεύουν ότι υπάρχει Θεός, δεν πιστεύουν στην αλήθεια και δεν ενδιαφέρονται για την αλήθεια.) Αυτή η περιγραφή θίγει την ουσία τους. Από τη στιγμή που δεν πιστεύουν στην αλήθεια, δεν πρόκειται να αποδεχτούν την αλήθεια. Η ουσία των ανθρώπων που δεν αποδέχονται καθόλου την αλήθεια είναι η ουσία ενός δύσπιστου. Ποια χαρακτηριστικά αποτελούν σήμα κατατεθέν των δύσπιστων; Πιστεύουν στον Θεό για να επιδοθούν σε καιροσκοπία, για να ζήσουν σε βάρος της εκκλησίας, για να αποφύγουν τις καταστροφές, για να βρουν υποστηρικτές και ένα πιάτο φαί σε μόνιμη βάση. Κάποιοι, μάλιστα, επιδιώκουν και πολιτικούς στόχους, καθώς θέλουν να συνάψουν σχέσεις με την κυβέρνηση μέσα από ορισμένα ζητήματα για να κερδίσουν εύνοια και να καταφέρουν να αποκτήσουν κάποιο αξίωμα. Αυτοί οι άνθρωποι είναι δύσπιστοι, όλοι τους ανεξαιρέτως. Έχουν τέτοια κίνητρα και προθέσεις μέσα στην πίστη τους στον Θεό, και κατά βάθος δεν είναι και απόλυτα σίγουροι για την ύπαρξη του Θεού. Ακόμα κι αν Τον αναγνωρίζουν, δεν παύουν να έχουν αμφιβολίες, εφόσον είναι προσκολλημένοι σε αθεϊστικές απόψεις. Πιστεύουν μόνο σε όσα μπορούν να δουν στον υλικό κόσμο. Για ποιον λόγο λέμε ότι δεν πιστεύουν ότι υπάρχει Θεός; Επειδή κανένας τους, χωρίς καμιά εξαίρεση, δεν πιστεύει ούτε αναγνωρίζει τα εξής γεγονότα: ότι ο Θεός δημιούργησε τον ουρανό, τη γη και όλα τα πράγματα, αλλά και ότι ο Θεός, από τότε που δημιούργησε την ανθρωπότητα, την καθοδηγεί και την έχει υπό την κυριαρχία Του. Άρα, αποκλείεται να πιστέψουν στο γεγονός ότι ο Θεός μπορεί να ενσαρκωθεί. Αν δεν πιστεύουν ότι ο Θεός μπορεί να ενσαρκωθεί, μπορούν, άραγε, να πιστέψουν και να αναγνωρίσουν όλες τις αλήθειες που εκφράζει ο Θεός; (Δεν μπορούν.) Αν δεν πιστεύουν στις αλήθειες που εκφράζει ο Θεός, τότε, άραγε, πιστεύουν ότι ο Θεός μπορεί να σώσει την ανθρωπότητα; Μήπως πιστεύουν στο σχέδιο διαχείρισής Του για τη σωτηρία της ανθρωπότητας; (Δεν πιστεύουν σ' αυτά.) Τίποτα απ' όλα αυτά δεν πιστεύουν. Και πού

οφείλεται η δυσπιστία τους; Στο ότι δεν πιστεύουν ότι υπάρχει ο Θεός. Είναι άθεοι και υλιστές. Θεωρούν αληθινά μόνο εκείνα τα πράγματα που μπορούν να δουν στον υλικό κόσμο. Θεωρούν πως η φήμη, το κέρδος και η θέση μπορούν να αποκτηθούν μόνο με πλεκτάνες και αθέμιτα μέσα. Θεωρούν πως ο μόνος τρόπος για να προκόψει κάποιος και να ζήσει ευτυχισμένος είναι να ζει σύμφωνα με σατανικές φιλοσοφίες. Θεωρούν πως η μοίρα τους βρίσκεται αποκλειστικά στα χέρια τους και πως, για να φτιάξουν και να διασφαλίσουν μια ευτυχισμένη ζωή, πρέπει να βασιστούν στον εαυτό τους. Δεν πιστεύουν στην κυριαρχία του Θεού ούτε στην παντοδυναμία Του. Νομίζουν ότι, αν βασιστούν στον Θεό, δεν πρόκειται να αποκτήσουν τίποτα. Σε τελική ανάλυση, δεν πιστεύουν πως τα λόγια του Θεού μπορούν να πετύχουν τα πάντα και δεν πιστεύουν ότι ο Θεός είναι παντοδύναμος. Γι' αυτό και στο πλαίσιο της πίστης τους στον Θεό προκύπτουν προθέσεις και σκοποί, όπως το να επιδίδονται σε καιροσκοπία, να ζουν σε βάρος της εκκλησίας, να αναζητούν καταφύγιο, να βρίσκουν υποστηρικτές, να πιάνουν φιλίες με το αντίθετο φύλο και να επιδιώκουν πολιτικούς στόχους —να κατοχυρώσουν ένα αξίωμα κι ένα πιάτο φαί σε μόνιμη βάση. Και ακριβώς επειδή δεν πιστεύουν πως ο Θεός βασιλεύει και κυριαρχεί επί των πάντων, μπορούν να παρεισφρήσουν με θράσος και χωρίς ντροπή στην εκκλησία, φέροντας τις δικές τους προθέσεις και στόχους, θέλοντας να αξιοποιήσουν τα ταλέντα τους ή να πραγματοποιήσουν τις επιθυμίες τους μέσα στην εκκλησία. Αυτό σημαίνει ότι παρεισφρέουν στην εκκλησία με σκοπό να ικανοποιήσουν την πρόθεση και την επιθυμία τους για ευλογίες· θέλουν να αποκτήσουν φήμη, κέρδος και θέση στην εκκλησία, κι έτσι να εξασφαλίσουν μόνιμα ένα πιάτο φαγητό. Καταλαβαίνει κανείς από τη συμπεριφορά τους, αλλά και από τη φύση-ουσία τους, ότι οι σκοποί, τα κίνητρα και οι προθέσεις με βάση τα οποία πιστεύουν στον Θεό δεν είναι θεμιτά, καθώς και ότι δεν υπάρχει κανείς που να αποδέχεται την αλήθεια ή να πιστεύει ειλικρινά στον Θεό —ακόμα κι αν όντως παρεισφρήσουν στην εκκλησία, απλώς συμπληρώνουν θέσεις, δεν παίζουν κανέναν θετικό ρόλο. Γι' αυτό, η εκκλησία δεν πρέπει να αποδέχεται τέτοιους ανθρώπους. Οι άνθρωποι αυτοί έχουν μεν παρεισφρήσει στην εκκλησία, αλλά δεν αποτελούν τον εκλεκτό λαό του Θεού· αντίθετα, μπήκαν με τις καλές προθέσεις των άλλων. «Δεν είναι ο εκλεκτός λαός του Θεού» —πώς πρέπει να ερμηνευτεί αυτό; Σημαίνει ότι ο Θεός δεν τους προκαθόρισε ούτε τους επέλεξε. Δεν τους θεωρεί αντικείμενα του έργου Του· ούτε τους έχει προκαθορίσει ως τα ανθρώπινα όντα που θα σώσει. Από τη στιγμή που αυτοί οι άνθρωποι θα μπουν στην εκκλησία, φυσικά δεν μπορούμε να τους φερόμαστε ως αδελφούς και αδελφές, γιατί δεν αποδέχονται ειλικρινά την αλήθεια ούτε υποτάσσονται στο έργο του Θεού. Μερικοί μπορεί να ρωτήσουν: «Αφού δεν είναι αδελφοί και αδελφές που πιστεύουν αληθινά στον Θεό, τότε γιατί δεν τους αποπέμπει ούτε τους αποβάλλει η εκκλησία;» Πρόθεση του Θεού είναι ο εκλεκτός λαός Του να αποκτήσει διάκριση μέσω αυτών των ανθρώπων κι έτσι να διακρίνει τα σχέδια του Σατανά και να απορρίπτει τον Σατανά. Όταν ο εκλεκτός λαός του Θεού αποκτήσει ικανότητα διάκρισης, θα εκκαθαριστούν αυτοί οι δύσπιστοι. Στόχος της διάκρισης είναι να εκτεθούν αυτοί οι δύσπιστοι που έχουν παρεισφρήσει στον οίκο του

Θεού με τις φιλοδοξίες και τις επιθυμίες τους, και να αποπεμφθούν από την εκκλησία, επειδή αυτοί οι άνθρωποι δεν είναι αληθινοί πιστοί στον Θεό, πόσο μάλλον είναι άνθρωποι που αποδέχονται και επιδιώκουν την αλήθεια. Τίποτα καλό δεν πρόκειται να βγει από την παραμονή τους στην εκκλησία —αλλά πολλά δεινά θα συμβούν. Πρώτον, από τη στιγμή που θα παρεισφρήσουν στην εκκλησία αυτοί οι δύσπιστοι, ποτέ δεν τρώνε ούτε πίνουν τα λόγια του Θεού και δεν αποδέχονται το παραμικρό μέρος της αλήθειας. Συζητάνε πάντοτε για πράγματα διαφορετικά από τα λόγια του Θεού και την αλήθεια, αναστατώνοντας την καρδιά των υπολοίπων. Το μόνο που θα κάνουν είναι να διαταράξουν και να αναστατώσουν το έργο της εκκλησίας εις βάρος της ζωή-εισόδου του εκλεκτού λαού του Θεού. Δεύτερον, εάν παραμείνουν στην εκκλησία, θα δράσουν ανεξέλεγκτα και θα διαπράξουν αδικίες, όπως οι άπιστοι, διαταράσσοντας και αναστατώνοντας το έργο της εκκλησίας, και υποβάλλοντας την εκκλησία σε πολλούς κρυφούς κινδύνους. Τρίτον, ακόμα κι αν παραμείνουν στην εκκλησία, δεν πρόκειται να ενεργήσουν πρόθυμα ως πάροχοι υπηρεσιών και, μολονότι μπορεί να παράσχουν κάποιες υπηρεσίες, αυτό θα γίνει μόνο για να κερδίσουν ευλογίες. Όταν έρθει η μέρα που θα μάθουν ότι δεν μπορούν να κερδίσουν ευλογίες, θα εξαγριωθούν, αναστατώνοντας και βλάπτοντας το έργο της εκκλησίας. Αντί να βρεθούμε εν όψει ενός τέτοιου γεγονότος, καλύτερα να αποπεμφθούν από την εκκλησία το συντομότερο δυνατόν. Τέταρτον, αυτοί οι δύσπιστοι είναι πιθανό να σχηματίσουν παρατάξεις, και να υποστηρίξουν και να ακολουθήσουν αντίχριστους, σχηματίζοντας μια δύναμη κακού μέσα στην εκκλησία που αποτελεί μεγάλη απειλή για το έργο της. Με βάση αυτούς τους τέσσερις συλλογισμούς, είναι απαραίτητο να διακρίνουμε και να εκθέτουμε αυτούς τους δύσπιστους που παρεισφρέουν στον οίκο του Θεού και, στη συνέχεια, να τους αποπέμπουμε. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος να διατηρηθεί η κανονική πρόοδος του έργου της εκκλησίας και να εξασφαλιστεί ότι ο εκλεκτός λαός του Θεού θα τρώει και θα πίνει τα λόγια του Θεού και θα ζει την εκκλησιαστική ζωή κανονικά, κι έτσι θα εισέλθει στον σωστό δρόμο της πίστης στον Θεό. Αυτό συμβαίνει επειδή το γεγονός ότι αυτοί οι δύσπιστοι παρεισφρέουν στην εκκλησία βλάπτει πολύ τη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού. Υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που δεν μπορούν να τους διακρίνουν, αλλά τους φέρονται ως αδελφούς και αδελφές. Μερικοί άνθρωποι, βλέποντας ότι έχουν λίγα χαρίσματα ή πλεονεκτήματα, τους επιλέγουν να υπηρετήσουν ως επικεφαλής και εργάτες. Έτσι αναδύονται ψευδοεπικεφαλής και αντίχριστοι στην εκκλησία. Εξετάζοντας κανείς την ουσία τους, μπορεί να διαπιστώσει ότι κανένας τους δεν πιστεύει ότι υπάρχει Θεός, ούτε ότι τα λόγια Του είναι η αλήθεια, ούτε ότι κυριαρχεί επί των πάντων. Είναι δύσπιστοι στα μάτια του Θεού. Εκείνος δεν τους δίνει καμία σημασία και το Άγιο Πνεύμα δεν πρόκειται να εργαστεί επάνω τους. Άρα, βάσει της ουσίας τους, δεν είναι τα αντικείμενα της σωτηρίας του Θεού και σίγουρα δεν έχουν προκαθοριστεί ούτε επιλεγεί από Εκείνον. Δεν είναι δυνατόν να τους σώσει ο Θεός. Όπως και να το δει κανείς, κανένας απ' αυτούς τους δύσπιστους δεν ανήκει στον εκλεκτό λαό του Θεού. Θα πρέπει να διακρίνονται άμεσα και με ακρίβεια και στη συνέχεια να αποπέμπονται. Δεν πρέπει να τους επιτρέπεται να παραμονεύουν στην εκκλησία και

να αναστατώνουν τους άλλους. Αυτοί οι δύσπιστοι παρεισφρέουν στην εκκλησία με διάφορους σκοπούς και κίνητρα, και ίσως να μην μπορέσεις να τους καταλάβεις ή να τους διακρίνεις από την αρχή. Με τον καιρό, όμως, καθώς έρχεσαι πιο συχνά σε επαφή και έχεις περισσότερες αλληλεπιδράσεις μαζί τους, θα τους καταλαβαίνεις όλο και περισσότερο και θα μπορείς να βλέπεις όλο και πιο ξεκάθαρα τις διάφορες εκδηλώσεις που υποδηλώνουν ότι πρόκειται για δύσπιστους. Μετά, άραγε, δεν είναι πιο εύκολο να τους διακρίνεις με βάση τα λόγια του Θεού; (Ναι.) Αν μπορούν όλοι όσοι ανήκουν στον εκλεκτό λαό του Θεού να διακρίνουν τους δύσπιστους, τότε έφτασε η ώρα της αποκάλυψης και της αποπομπής τους. Άσχετα με τον χαρακτήρα τους, με την κοινωνική τους θέση ή με το πόσο παλιοί είναι μέσα στην εκκλησία, αν ακούνε κηρύγματα για πολλά χρόνια, αλλά ακόμα δεν μπορούν να αποδεχτούν την αλήθεια και έχουν πολλές αντιλήψεις για τον Θεό, τότε έχουν ήδη αποκαλυφθεί ως δύσπιστοι. Αν αναλογιστεί κανείς με τι σκοπούς πιστεύουν και τι εκδηλώνουν κατά την πίστη τους στον Θεό, πρόκειται αναμφίβολα για άτομα που πρέπει να αποπεμφθούν ή να αποβληθούν. Αυτό είναι το έργο κάθαρσης που οφείλει να κάνει μια εκκλησία σε κάθε περίοδο.

Το θέμα του σκοπού για τον οποίο πιστεύει κανείς στον Θεό περιλάμβανε οκτώ σημεία, πράγμα που σημαίνει ότι υπάρχουν οκτώ είδη ανθρώπων που οι εκδηλώσεις τους αρκούν για να μπορέσουμε να διακρίνουμε τους διαφόρων ειδών κακούς ανθρώπους, και στη συνέχεια να τους χαρακτηρίσουμε με ακρίβεια και να τους χειριστούμε όπως πρέπει. Με λίγα λόγια, αυτά τα οκτώ είδη ανθρώπων δεν είναι δυνατόν να παραμείνουν στην εκκλησία. Κάποιοι μπορεί να ρωτήσουν: «Το καθένα από αυτά τα οκτώ είδη ανθρώπων παρουσιάζει μόνο ενός είδους συμπεριφορά;» Όχι, δεν είναι απαραίτητο αυτό· κάποιοι μπορεί να πιστεύουν στον Θεό με τέσσερις ή πέντε σκοπούς —αναζητούν καταφύγιο, ζουν σε βάρος της εκκλησίας, επιδίδονται σε καιροσκοπία, έχουν πολιτικούς στόχους και αναζητούν περιστασιακά επαφές με το αντίθετο φύλο, παρεισφρέοντας στην εκκλησία για να αποπλανήσουν αδιάκριτα τους άλλους. Κάποιοι μπορεί να πιστεύουν στον Θεό με δύο σκοπούς —πρώτον, επιζητούν να αποκτήσουν αξιώματα στην εκκλησία και δεύτερον, αναζητούν τυχοδιωκτικά ευλογίες· άλλοι μπορεί να αναζητούν επαφές με το αντίθετο φύλο και να θέλουν να ζήσουν σε βάρος της εκκλησίας. Είναι ξεκάθαρο πως αυτοί οι άνθρωποι έρχονται στον οίκο του Θεού με σκοπό να εκμεταλλευτούν, με την πρόθεση να χρησιμοποιήσουν τον οίκο του Θεού ή τους αδελφούς και τις αδελφές ώστε να τους βοηθήσουν να κάνουν αυτά που θέλουν, να καταβάλουν προσπάθεια γι' αυτούς· προκειμένου να πετύχουν τους σκοπούς τους και να ικανοποιήσουν τις επιθυμίες τους, επιστρατεύουν κάθε δυνατό μέσο για να αναγκάσουν τους αδελφούς και τις αδελφές να τους υπηρετήσουν. Με δυο λόγια, αυτοί οι δύσπιστοι και οι τυχοδιώκτες που έχουν παρεισφρήσει στην εκκλησία και που πρέπει να αποπεμφθούν ή να αποβληθούν έρχονται στον οίκο του Θεού με ξεκάθαρο σκοπό να ζήσουν παρασιτικά και να εκμεταλλευτούν την κατάσταση για το προσωπικό τους κέρδος. Είτε στα λόγια είτε στις πράξεις τους, φαίνεται πάντοτε αμυδρά ο σκοπός τους. Οι άνθρωποι αυτοί δεν αποδέχονται με τίποτα την αλήθεια και δεν τους ενδιαφέρει καθόλου η αλήθεια· μερικές φορές, μάλιστα, τα κέφια τους και οι

στάσεις τους δείχνουν απέχθεια ή αντίσταση. Όποιο καθήκον κι αν τους αναθέσει η εκκλησία, μόνο αν αυτό τους ωφελεί, συνεργάζονται απρόθυμα. Αν δεν έχουν να αποκομίσουν κάποιο όφελος, αντιστέκονται μέσα τους και εμφανίζουν αρνητικότητα και παθητικότητα, ακόμα και απέχθεια ή άρνηση. Μόνο αν έχουν κάποιο όφελος κάνουν λίγο έργο· αν δεν έχουν, είτε υπεκφεύγουν είτε κάνουν τα τυπικά, με παθητική στάση. Στις κρίσιμες στιγμές του έργου, παίζουν κρυφτό, εξαφανίζονται και αδιαφορούν για το έργο της εκκλησίας. Αυτές οι εκδηλώσεις καθιστούν σαφές ότι πιστεύουν στον Θεό μόνο και μόνο για να παρασιτήσουν· ακόμα και αν χρησιμοποιηθούν για να παράσχουν υπηρεσίες, προκαλούν περισσότερο κακό παρά καλό.

Θ. Για να παρακολουθούν την εκκλησία

Σήμερα, θα συναναστραφούμε πάνω στο τελευταίο σημείο που σχετίζεται με τον σκοπό για τον οποίο πιστεύει κανείς στον Θεό. Πέραν των οκτώ σημείων που αναφέραμε πιο πριν, υπάρχει κι άλλο ένα είδος ανθρώπου που οι σκοποί και οι προθέσεις τους κατά την πίστη στον Θεό δεν είναι θεμιτοί. Τι είναι αυτό που διακρίνει τους συγκεκριμένους από εκείνους που αναφέρθηκαν παραπάνω, οι οποίοι έχουν ως μοναδικό κίνητρο τα προνόμια και κάνουν ό,τι μπορούν για να επιδιώξουν τη φήμη, το κέρδος και τη θέση; Αυτό το είδος ανθρώπου δεν εισέρχεται στην εκκλησία για να γίνει αξιωματούχος, για να αποκτήσει θέση ή για να εξασφαλίσει μόνιμα ένα πιάτο φαγητό, ή για να ζήσει πιο βολικά και ούτω καθεξής· τον σκοπό αυτών των ατόμων οι συνηθισμένοι άνθρωποι δεν μπορούν να τον εντοπίσουν εύκολα. Και ποιος είναι αυτός ο σκοπός; Είναι να παρακολουθούν και να ελέγχουν την εκκλησία. Το να παρακολουθεί κανείς την εκκλησία συνιστά το ένατο σημείο του ζητήματος του σκοπού για τον οποίο πιστεύει κάποιος στον Θεό. Αυτοί οι άνθρωποι εισέρχονται στην εκκλησία με σκοπό να την παρακολουθήσουν, με στόχο να ελέγξουν την αναπτυξιακή πορεία της εκκλησίας. Αυτοί που τους στέλνουν, οι προϊστάμενοί τους ή τα αφεντικά τους, μπορεί να είναι εκπρόσωποι της κυβέρνησης, μιας συγκεκριμένης θρησκευτικής ομάδας ή κάποιας κοινωνικής οργάνωσης. Λόγω του ότι δεν γνωρίζουν αρκετά καλά την εκκλησία, έχουν μεγάλη περιέργεια και ακόμα και ανησυχία για τη γένεση, τη συγκρότηση και την ύπαρξη της εκκλησίας· έχουν την πρόθεση να κατανοήσουν σε βάθος την εκκλησία, να μάθουν για τη δομή της, για το έργο της και για τις διάφορες συνθήκες που επικρατούν σ' αυτή. Γι' αυτό, κάποιοι άνθρωποι στέλνονται στην εκκλησία για να επιτελέσουν το έργο της παρακολούθησης. Εκείνοι που επωμίζονται τη δουλειά της παρακολούθησης της εκκλησίας, ασχέτως αν προέρχονται από την κυβέρνηση, από θρησκευτικές ομάδες ή από οποιαδήποτε κοινωνική οργάνωση, πιστεύουν στον Θεό με σκοπό εντελώς διαφορετικό από των αληθινών αδελφών. Δεν βρίσκονται εδώ για να αποδεχτούν τη σωτηρία του Θεού· δεν έχουν έρθει για να αποδεχτούν τα λόγια του Θεού, την αλήθεια και τη σωτηρία του Θεού πάνω στο θεμέλιο της πίστης στον Θεό και της αναγνώρισης του Θεού. Η πίστη τους στον Θεό περιλαμβάνει και πολιτικούς στόχους ή μια αποστολή που τους έχει αναθέσει κάποια οργάνωση. Έτσι, η παρακολούθηση της εκκλησίας αποτελεί ταυτόχρονα τον

σκοπό για τον οποίο έχουν παρεισφρήσει στην εκκλησία και για τον οποίο πιστεύουν στον Θεό, αλλά και μια αποστολή που τους έχουν αναθέσει οι ανώτεροί τους· πρόκειται για μια δουλειά που κάνουν για να βγάλουν την αμοιβή τους.

Τι είναι αυτό που παρακολουθούν εκείνοι που παρεισφρέουν στην εκκλησία προκειμένου να την παρακολουθήσουν; Παρακολουθούν πολλές πτυχές, όπως τις διδαχές της εκκλησίας, τους στόχους της, αυτά που πρεσβεύει, το έργο που κάνει, αλλά και τις σκέψεις και τις απόψεις των μελών της, αξιολογώντας κατά πόσο αποτελεί κίνδυνο για την κυβέρνηση, για τις θρησκείες ή για την κοινωνία. Τσεκάρουν, όσον αφορά τα λόγια, αν τυχόν υπάρχουν αντικοινωνικές, αντικυβερνητικές ή αντικαθεστωτικές δηλώσεις. Από την άποψη των διδαχών, παρακολουθούν ποιες ακριβώς ιδέες πρεσβεύει η εκκλησία. Ίσως να μην μπορείς εύκολα να εντοπίσεις αυτούς τους ανθρώπους όταν παρεισφρήσουν στην εκκλησία, επειδή μπορεί στις συναθροίσεις να ακούνε προσεκτικά και να κρατάνε σοβαρά σημειώσεις χωρίς να τους παίρνει ο ύπνος. Μπορεί, μάλιστα, να ανακεφαλαιώνουν πολύ σοβαρά τις ομιλίες των διαφόρων ατόμων σε κάθε συνάθροιση, βγάζοντας τελικά συμπεράσματα για τις ποικίλες σκέψεις και απόψεις των διαφόρων ανθρώπων και κατηγοριοποιώντας τες, για να διαπιστώσουν ποιες από αυτές εναρμονίζονται με τα συμφέροντα και τις απαιτήσεις της κυβέρνησης της χώρας και ποιες βλάπτουν τη διακυβέρνηση του κράτους, συγκρούονται με την κυβέρνηση και ούτω καθεξής. Μπορεί να βγάζουν σχετικά συμπεράσματα και να κατηγοριοποιούν σχολαστικά αυτές τις εδραιωμένες απόψεις των μελών της εκκλησίας, κρατώντας αρχεία. Για ποιον λόγο το κάνουν αυτό; Επειδή είναι η δουλειά τους, η αποστολή τους· είναι υποχρεωμένοι να δίνουν αναφορά στους ανωτέρους τους. Αυτό είναι το πρώτο σκέλος της δουλειάς τους: να αντιληφθούν τις διδαχές της εκκλησίας και τις ιδεολογικές τάσεις του κάθε μέλους της. Μόλις θεωρήσουν ότι αυτές οι τάσεις ενέχουν στοιχεία που βλάπτουν την κοινωνία ή το κράτος, ή αν πιστεύουν ότι προκύπτουν κάποιες ριζοσπαστικές σκέψεις και απόψεις, θα το αναφέρουν και θα το πουν αμέσως στους ανωτέρους τους, ώστε να πάρουν τα κατάλληλα μέτρα. Αρχικά στοχεύουν να κατανοήσουν τις διδαχές της εκκλησίας —αυτό αποτελεί μία από τις βασικές δουλειές τους στο πλαίσιο της παρακολούθησης της εκκλησίας— και στη συνέχεια τις πληροφορίες που αφορούν το προσωπικό της εκκλησίας. Για παράδειγμα, μαζεύουν πληροφορίες για το ποιοι είναι οι ανώτεροι επικεφαλής της εκκλησίας, μεταξύ άλλων τη διεύθυνση του σπιτιού τους, την ηλικία, την εμφάνιση, το μορφωτικό επίπεδο, τα ενδιαφέροντα και τα χόμπι τους, την υγεία τους, το περιεχόμενο των καθημερινών τους συζητήσεων, πού συχνάζουν, τι έργο επιτελούν, καθώς και τις ώρες που απασχολούνται και το περιεχόμενο του έργου τους καθημερινά. Εξετάζουν, μεταξύ άλλων, αν οι συγκεκριμένοι επικεφαλής έχουν κάνει οποιεσδήποτε δηλώσεις ή ενέργειες που πηγαίνουν κόντρα στην κυβέρνηση, κόντρα στις θρησκείες ή κόντρα στις κοινωνικές τάσεις, καθώς και πώς αντιδρούν αυτοί οι επικεφαλής απέναντι στο σύστημα διακυβέρνησης της χώρας και στις πολιτικές εξελίξεις. Όλες αυτές τις πτυχές στοχεύουν να κατανοήσουν εκείνοι που παρακολουθούν την εκκλησία. Επιπλέον, προσέχουν συνέχεια και τη δομή και τη

διοικητική διάρθρωση της εκκλησίας. Για παράδειγμα, παρακολουθούν ποιοι είναι οι επικεφαλής και οι εργάτες της εκκλησίας, ποιας βαθμίδας επικεφαλής έχουν απαλλαγεί από τα καθήκοντά τους, τι ρυθμίσεις έγιναν γι' αυτούς μετά την απαλλαγή τους, ποιοι επικεφαλής έχουν συλληφθεί και ποιος ανέλαβε το έργο τους μετά απ' αυτό. Μαζεύουν, μεταξύ άλλων, πληροφορίες που αφορούν την ηλικία του αντικαταστάτη, το φύλο του, πόσα χρόνια πιστεύει στον Θεό, το μορφωτικό του επίπεδο και —στην περίπτωση που πρόκειται για ταλαντούχο απόφοιτο πανεπιστημίου— αν έχει αρνητικό αντίκτυπο στη χώρα ή την κοινωνία και αν θα μπορούσε πιθανώς να προσληφθεί για να εργαστεί στην κυβέρνηση. Θέλουν μέχρι και να ανακαλύψουν ποιοι συγκεκριμένοι επικεφαλής της εκκλησίας αναλαμβάνουν πόστα ή απαλλάσσονται. Με άλλα λόγια, προσπαθούν να μάθουν πληροφορίες για την κατάσταση του προσωπικού, το συγκεκριμένο διοικητικό έργο και τη δομή της εκκλησίας. Επίσης, στοχεύουν, μεταξύ άλλων, να κατανοήσουν πλήρως πληροφορίες όσον αφορά πόσα αντικείμενα έργου έχει η εκκλησία, πόσες ομάδες διαθέτει, αλλά και τις λεπτομέρειες για τους επόπτες κάθε ομάδας. Κυκλοφορούν κάνοντας ερωτήσεις, παρατηρώντας και μαθαίνοντας, διεξάγοντας την εργασία τους με μεγάλη λεπτομέρεια. Η δουλειά και η αποστολή που πρέπει να επιτελέσουν αυτού του είδους οι άνθρωποι που παρεισφρέουν στην εκκλησία είναι να αντιληφθούν αμέσως όλες τις πτυχές της κατάστασης της εκκλησίας και τις διάφορες εξελίξεις που συμβαίνουν σ' αυτήν, έτσι ώστε να πετύχουν τον σκοπό της παρακολούθησης της εκκλησίας. Σ' αυτό περιλαμβάνεται, για παράδειγμα, το πώς κινείται η εκκλησία στις άλλες χώρες, σε πόσες χώρες έχει διαδοθεί το ευαγγέλιο και σε ποιες χώρες έχουν ιδρυθεί εκκλησίες· πρέπει να κατανοήσουν όλες αυτές τις λεπτομέρειες. Αυτές είναι οι βασικές εργασίες που εκτελούν στο πλαίσιο της παρακολούθησης της εκκλησίας: Κατ' αρχάς, να κατανοήσουν τις διδαχές της εκκλησίας· δεύτερον, να κατανοήσουν την κατάσταση του προσωπικού της εκκλησίας· και τρίτον, να κατανοήσουν την κατάσταση του έργου της εκκλησίας και τις δυναμικές που επικρατούν εκεί τελευταία. Ενεργούν αποκλειστικά ως συνεργάτες και τσιράκια του Σατανά, του μεγάλου κόκκινου δράκοντα. Είναι πραγματικοί υπηρέτες του Σατανά.

Όσοι ανήκουν σ' αυτό το είδος, εκείνοι που παρακολουθούν την εκκλησία, παρεισφρέουν στην εκκλησία με σκοπό να συλλέξουν πληροφορίες που αφορούν τις διδαχές της εκκλησίας, το προσωπικό, τις τάσεις του έργου, το μέγεθος της εκκλησίας και άλλες πτυχές. Έχουν ως στόχο να κατανοήσουν καθεμία από αυτές τις πτυχές και στη συνέχεια να δώσουν αναφορά γι' αυτές στους ανωτέρους τους, οι οποίοι μπορούν, ανά πάσα στιγμή, να καταρτίσουν αντίστοιχες πολιτικές ή μέτρα κατά της εκκλησίας, ανάλογα με την κατάσταση. Με λίγα λόγια, σε καμία περίπτωση δεν παρακολουθούν την εκκλησία με καλοπροαίρετο σκοπό. Αλλιώς, για ποιον λόγο να συνεχίζουν να παρακολουθούν την εκκλησία, εφόσον ούτε πλούτη ούτε οφέλη δεν τους φέρνει αυτό; Δεν φταίει, άραγε, ότι η ύπαρξη της εκκλησίας τούς ανησυχεί; Δεν πιστεύουν πως η εκκλησία που έχει ιδρύσει και καθοδηγεί ο Θεός αποτελείται από ανθρώπους που πιστεύουν αγνά στον Θεό και δεν έχει καμία σχέση με το κράτος, με την κοινωνία ή με

πολιτικές ομάδες και οργανώσεις. Όπως, όμως, κι αν ερευνούν την εκκλησία, δεν ησυχάζουν. Γιατί; Επειδή είναι άθεοι, δεν αναγνωρίζουν τον Θεό και, επιπλέον, μισούν την αλήθεια. Επομένως, είναι ικανοί να προβούν σε ανόητες και παράλογες πράξεις, όπως να καταπιέσουν και να συλλάβουν πιστούς, καθώς και να παρακολουθούν την εκκλησία. Για ποιον λόγο υιοθετούν μέτρα παρακολούθησης και αντίστασης κατά της εκκλησίας; Επειδή εκείνο που τους ανησυχεί περισσότερο είναι ότι η εκκλησία, καθώς μεγαλώνει πολύ και έχει πάρα πολλά μέλη, θα επηρεάσει σημαντικά τη χώρα, την κυβέρνηση και την κοινωνία, αλλά και θα αποτελέσει απειλή και θα επηρεάσει ακόμα και τις παραδοσιακές κουλτούρες και τις παραδοσιακές θρησκευτικές ομάδες. Αυτός είναι ο αληθινός λόγος για τον οποίο παρακολουθούν την εκκλησία και αντιστέκονται σ' αυτήν. Επομένως, θεωρούν την παρακολούθηση της εκκλησίας και την αντίσταση σ' αυτήν ως ένα πολιτικό καθήκον που πρέπει να εκτελέσουν.

Μπορεί να είναι δύσκολο να διακρίνει κανείς μέσα στην εκκλησία αυτού του είδους τους ανθρώπους που την παρακολουθούν, καθώς έχουν απώτερα κίνητρα και κρύβονται πολύ καλά, για να μην μπορούν οι άλλοι να τους εντοπίσουν. Μπορεί, λοιπόν, να συμπορεύονται με την πλειοψηφία μέσα στην εκκλησία, να μην κάνουν τίποτα ασυνήθιστο, να δείχνουν ιδιαίτερα καλή συμπεριφορά και να μην εκφράζουν ποτέ αντίθετες απόψεις για το έργο που κάνει η εκκλησία. Παρ' όλα αυτά, οι συγκεκριμένοι άνθρωποι έχουν ένα χαρακτηριστικό: Αντιμετωπίζουν χλιαρά την πίστη στον Θεό, δεν είναι ούτε πολύ ενεργητικοί ούτε πολύ παθητικοί σ' αυτό το θέμα. Μπορούν να κάνουν κάποια από τα καθήκοντα που τους ανατίθενται, αλλά δεν αποκαλύπτουν ποτέ τα προσωπικά τους στοιχεία, όπως για παράδειγμα πού δουλεύουν, την οικογενειακή τους κατάσταση ή αν πίστευαν παλιότερα στον Θεό. Αν κάποιος πει ότι δουλεύει σε κάποια κυβερνητική υπηρεσία, υπεκφεύγουν, αποφεύγουν να εκφράσουν την παραμικρή άποψη για την κυβέρνηση, για τα πολιτικά, για τις πολιτικές ή για τη θρησκεία. Χαρακτηριστικό της συμπεριφοράς τους είναι ότι αποφεύγουν κάθε ευαίσθητο θέμα· ούτε κριτική ασκούν στην κυβέρνηση, ούτε την επαινούν, ούτε συζητούν για τις πολιτικές και για το σύστημα διακυβέρνησής της. Όταν κάποιος επισημαίνει ότι ένας συγκεκριμένος άνθρωπος είναι κατάσκοπος, παρουσιάζουν μια έντονη νευρική κατάσταση και μπορεί μέχρι και να σηκωθούν γρήγορα όρθιοι για να υπερασπιστούν τον εαυτό τους. Πέρα από τη νευρική κατάσταση, μπορεί, επίσης, να παρατηρήσεις στο βλέμμα τους μια τάση να αποφεύγουν τέτοια ευαίσθητα θέματα· προσπαθούν να μείνουν μακριά από οποιονδήποτε μπορεί να τους διακρίνει. Επιπλέον, πολλές φορές, τους τηλεφωνούν άγνωστα νούμερα ή επικοινωνούν και αλληλεπιδρούν μαζί τους μυστήριοι τύποι που δεν έχουν σχέση με την εκκλησία, και μόλις απαντήσουν σε ένα τέτοιο τηλεφώνημα, απομακρύνονται από τους υπόλοιπους. Αν τύχει και τους δει κανείς σε τέτοιες στιγμές, ταραζούνται φανερά, κοκκινίζουν και δείχνουν υπερβολική ανησυχία, καθώς φοβούνται μήπως ανακαλυφθεί η ταυτότητά τους. Εκτός του ότι συλλέγουν κρυφά πληροφορίες για την εκκλησία, τότε πότε ρωτάνε τους αδελφούς και τις αδελφές σε τι κατάσταση βρίσκονται· ρωτάνε πράγματα όπως: «Πόσα χρόνια πιστεύεις στον Θεό; Οι γονείς σου πιστεύουν; Έχεις

συγγενείς στην ενδοχώρα; Ποια από τα μέλη της οικογένειάς σου στην ενδοχώρα πιστεύουν στον Θεό και πόσα χρόνια; Πόσο χρονών είναι; Πόσοι άνθρωποι απαρτίζουν την τοπική εκκλησία σας; Πώς τα πάνε τώρα;» Κατά διαστήματα, επιζητούν να μάθουν ευαίσθητες και προσωπικές πληροφορίες που οι άνθρωποι δεν είναι πρόθυμοι να αποκαλύψουν. Γενικότερα, στις αλληλεπιδράσεις μεταξύ των αδελφών, κανένας δεν ρωτά σκόπιμα ή ανοιχτά ευαίσθητες προσωπικές πληροφορίες εφόσον κάποιος δεν θέλει να τις μοιραστεί. Ωστόσο, ο συγκεκριμένος άνθρωπος προσέχει ιδιαίτερως αυτά τα ζητήματα, και μάλιστα φτάνει στο σημείο να παρακολουθεί τις κινήσεις κάποιων επικεφαλής και εργατών ή κάποιων ανθρώπων που είναι υπεύθυνοι για σημαντικό έργο, σε μια προσπάθεια να αποκτήσει πρόσβαση στα δεδομένα των υπολογιστών και των κινητών τους ή στις διευθύνσεις τους, και επιμένει να διερευνά σχολαστικά αυτά τα στοιχεία. Αν προσέξει ότι ένας συγκεκριμένος επικεφαλής λείπει από μια συνάθροιση, θα ρωτήσει: «Ο τάδε λείπει σήμερα από τη συνάθροιση. Τι κάνει;» Αν κάποιος πει ότι είναι απασχολημένος, θα το ψάξει περισσότερο: «Τι κάνει και είναι απασχολημένος; Πάλι ποτίζει εκείνους τους νέους πιστούς; Ποιοι είναι αυτοί οι νέοι πιστοί; Πότε ξεκίνησαν να πιστεύουν; Πώς και δεν το γνωρίζω αυτό;» Συνεχίζει να σκαλίζει όλο και πιο βαθιά. Οι αδελφοί και οι αδελφές λένε: «Αν δεν πρέπει να ξέρουμε, τότε ας μη ρωτάμε. Προς τι οι ερωτήσεις όλη την ώρα; Το θέμα δεν έχει σχέση με τη ζωή-είσοδο, δεν έχει να κάνει με την αλήθεια· δεν υπάρχει λόγος να μάθουμε». Κι ο παρείσακτος απαντά: «Μα πρόκειται για ζητήματα του οίκου του Θεού, για το έργο της εκκλησίας. Για ποιον λόγο να μην μπορούμε να τα μάθουμε; Όλοι πιστεύουμε στον Θεό, δεν είναι κακό να ξέρουμε λίγα πράγματα. Αν δεν θέλετε να ξέρετε, αυτό σημαίνει ότι δεν σας νοιάζει το έργο της εκκλησίας ούτε οι επικεφαλής της εκκλησίας. Ποιους ακριβώς πήγε να συναντήσει ο επικεφαλής; Πόσοι είναι οι νέοι πιστοί; Πού βρίσκονται; Θα 'θελα κι εγώ να τους γνωρίσω». Όλη την ώρα ρωτάνε για τέτοια ζητήματα.

Υπάρχει κι ακόμα μία αποστολή στην οποία αποδίδουν τη μέγιστη προσοχή εκείνοι που παρακολουθούν την εκκλησία: να αντιληφθούν την οικονομική κατάσταση της εκκλησίας. Από τη μία, επιζητούν να κατανοήσουν τις πηγές του εισοδήματος της εκκλησίας. Θέλουν να ξέρουν αν η εκκλησία έχει ανοίξει εργοστάσια ή επιχειρήσεις, αν έχει καταστήματα όπου το προσωπικό δουλεύει σε συνθήκες εκμετάλλευσης, αν εργάζονται εκεί παιδιά και αν τα διάφορα έργα της εκκλησίας περιλαμβάνουν κερδοφόρες δραστηριότητες. Θέλουν να δουν, για παράδειγμα, αν τα βίντεο, οι ταινίες, οι ύμνοι και τα τυπωμένα βιβλία με τα λόγια του Θεού που παράγει η εκκλησία αποφέρουν κέρδος ή αν παράγουν υπέρμετρα κέρδη· ποιες είναι οι πηγές των εισοδημάτων της εκκλησίας· αν υπάρχουν πλούσιοι που κάνουν δωρεές για να υποστηρίξουν την εκκλησία· αν ανάμεσα σ' αυτούς βρίσκονται και πρόσωπα της πολιτικής ελίτ ή πολυεκατομμυριούχοι και δισεκατομμυριούχοι. Αυτές τις λεπτομέρειες θέλουν να κατανοήσουν. Πέρα από το να καταλάβουν τη διοικητική δομή και τις πηγές εισοδήματος της εκκλησίας, στοχεύουν και να αντιληφθούν τον τρόπο που φυλάσσονται τα οικονομικά της εκκλησίας, με στόχο να παρακολουθήσουν πού πάνε αυτά τα κεφάλαια. Ο στόχος τους είναι να κατανοήσουν κι

άλλες σημαντικές καταστάσεις, όπως πώς ξοδεύει η εκκλησία τα χρήματά της, αν είναι μπλεγμένη σε παράνομες δραστηριότητες, αν οργανώνει άτομα που ανήκουν στην κοινωνική ελίτ ή αν συνεργάζεται με διάφορες κοινωνικές οργανώσεις και ομάδες για να ενώσουν τις δυνάμεις τους κόντρα στις δικτατορικές κυβερνήσεις και να προασπίσουν τα ανθρώπινα δικαιώματα, και πάει λέγοντας. Κάποιοι αναρωτιούνται: «Μόνο η χώρα του μεγάλου κόκκινου δράκοντα ασχολείται με το έργο της παρακολούθησης της εκκλησίας;» Είναι ακριβής αυτή η δήλωση; Στην πραγματικότητα, ολόκληρος ο κόσμος και ολόκληρη η ανθρώπινη κοινωνία αντιστέκονται στον Θεό. Δεν αντιστέκονται στον Θεό μονάχα οι χώρες που τελούν υπό δικτατορικό καθεστώς· ακόμα και στις υποτιθέμενες χριστιανικές χώρες, οι περισσότεροι από όσους βρίσκονται στην εξουσία είναι άθεοι και άπιστοι, και ακόμα και μεταξύ εκείνων που βρίσκονται στην εξουσία και πιστεύουν ή δηλώνουν χριστιανοί, αποτελούν μειοψηφία εκείνοι που μπορούν να αποδεχτούν την αλήθεια. Οι περισσότεροι άνθρωποι δεν αναγνωρίζουν, πόσο μάλλον αποδέχονται, την αλήθεια. Δεν πρόκειται, λοιπόν, για ανθρώπους που να μην πιστεύουν στον Θεό, αλλά Του αντιστέκονται; Για παράδειγμα, τα ανώτερα κλιμάκια θρησκειών όπως ο χριστιανισμός, ο καθολικισμός και ο ιουδαϊσμός στο Ισραήλ αποτελούνται, μήπως, από ανθρώπους που αποδέχονται την αλήθεια; Ούτε κατά διάνοια. Κανένας τους δεν έρχεται να διερευνήσει το έργο του Θεού· ούτε ένας δεν μπορεί να αποδεχτεί την αλήθεια. Για να μιλήσουμε με ακρίβεια, όλοι τους είναι δύσπιστοι. Όλοι αντιστέκονται στον Θεό και είναι αντίχριστοι. Αναστατώνουν και υπονομεύουν το έργο του Θεού, και καταπιézουν και διώκουν άγρια όσους ακολουθούν τον Θεό, γεγονός που αποδεικνύεται από το πώς αντιμετωπίζουν το έργο του Θεού τις έσχατες ημέρες. Σε ποιο δόγμα οι πιστοί επιτρέπεται να ερευνήσουν ανεμπόδιστα την αληθινή οδό, να ακούσουν ιεροκήρυκες απ' έξω ή να δεχθούν ξένους; Ούτε ένα δόγμα δεν μπορεί να το κάνει αυτό. Ποια φυλή ή χώρα έχει φιλική στάση απέναντι στην εκκλησία; (Κανένα.) Είναι αξιοθαύμαστο και μόνο αν σου παραχωρούν λίγη θρησκευτική ελευθερία και λίγο ζωτικό χώρο. Μήπως περιμένεις ακόμα να σε υποστηρίξουν κι από πάνω; Όταν κάνει την εμφάνισή της η εκκλησία του Θεού ή όταν η εκκλησία αρχίζει να κηρύττει το ευαγγέλιο, τότε όλοι αυτοί που δεν πιστεύουν καθόλου ότι υπάρχει Θεός, και που νιώθουν μεγάλη απέχθεια και αηδία για τις αλήθειες που εκφράζει ο Θεός, αναλαμβάνουν μια ειδική δουλειά, αναθέτουν, δηλαδή, σε ανθρώπους να παρακολουθούν από πολύ κοντά την εκκλησία. Να «παρακολουθούν» εδώ σημαίνει να επιτηρούν, να κατανοούν και να ελέγχουν· με άλλα λόγια, να επιτηρούν αυστηρά, να κατανοούν και να ελέγχουν όλες τις πτυχές της εκκλησίας σε κάθε χρονική περίοδο. Κάποιοι λένε: «Μα δεν έχουν καταδικάσει δημόσια το έργο του Θεού, δεν έχουν εναντιωθεί ανοιχτά σ' αυτό ούτε έχουμε δεχτεί διώξεις ή παρενόχληση εδώ που ζούμε. Αισθανόμαστε πως είναι πολύ καλύτερο και πιο ασφαλές να πιστεύουμε στον Θεό, να συναθροιζόμαστε, να κάνουμε το καθήκον μας και να διαδίδουμε το ευαγγέλιο στις άλλες χώρες, παρά στη χώρα του μεγάλου κόκκινου δράκοντα. Δεν έχουμε βιώσει καμία παρέμβαση». Δεν πρέπει, μόνο και μόνο επειδή δεν έχει υπάρξει καμία παρέμβαση και σας έχει δοθεί κάποια ελευθερία,

να αρνείστε ότι το έργο τους αφορά την παρακολούθηση της εκκλησίας. Αυτή η λίγη θρησκευτική ελευθερία που σου έχει δοθεί αποτελεί έναν στοιχειώδη κοινωνικό θεσμό· απολαμβάνεις απλώς τα στοιχειώδη δικαιώματα οποιουδήποτε πολίτη στη χώρα όπου ζεις. Το ότι απολαμβάνεις αυτά τα θεμελιώδη δικαιώματα δεν σημαίνει ότι η κυβέρνηση της χώρας, οι κοινωνικές ομάδες ή ο θρησκευτικός κόσμος αποδέχτηκαν κι αναγνώρισαν το έργο του Θεού και το έργο της εκκλησίας, ότι έχουν αποκτήσει φιλική στάση ή ότι πλέον δεν το αντιμετωπίζουν εχθρικά ούτε το παρακολουθούν. Έτσι δεν είναι; (Ναι.) Αυτό το ζήτημα δεν είναι αφηρημένο, σωστά; (Όχι, δεν είναι.)

Τι στάση πρέπει να τηρούμε απέναντι στην εχθρικότητα και την παρακολούθηση από τα σατανικά καθεστώτα; Πρέπει να την απορρίπτουμε και να την αποφεύγουμε ή απλώς να την αγνοούμε; Πρώτα απ' όλα, σκεφτείτε αυτό: Η εκκλησία φοβάται να την παρακολουθούν οποιοδήποτε έργο κι αν κάνει; (Όχι.) Έχουμε μήπως τίποτα μυστικές δραστηριότητες; Κάνουμε μήπως καμιά πολιτική δήλωση εναντίον του κράτους ή της κυβέρνησης; (Όχι.) Αυτό είναι κάτι βέβαιο. Η πίστη στον Θεό δεν αφορά ποτέ τη συμμετοχή στην πολιτική. Οι περισσότεροι από εσάς πιστεύετε στον Θεό πάνω από τρία χρόνια, κάποιοι μάλιστα είκοσι ή τριάντα χρόνια. Μέσα στα τόσα χρόνια που ακούτε κηρύγματα, μήπως έχει δει ποτέ κανείς την εκκλησία να κάνει δηλώσεις κατά του κράτους ή κατά της κοινωνίας; (Όχι.) Ούτε στο ελάχιστο· ο οίκος του Θεού δεν μιλάει ποτέ για πολιτική. Επιπλέον, η Εκκλησία του Παντοδύναμου Θεού έχει ιδρυθεί από τον Θεό, αποτελεί πρόγευση της βασιλείας του Θεού στη γη, δεν είναι μια οργάνωση την οποία έχει συγκροτήσει κάποιος άνθρωπος, δεν την έχει ιδρύσει κάποιο άτομο. Άρα, ποιο είναι το έργο για το οποίο ίδρυσε ο Θεός την εκκλησία; Δεν την ίδρυσε για να επιδίδεται σε έργο που εναντιώνεται στην κοινωνία, στη θρησκεία ή στην πολιτική. Και τότε ποιο είναι το έργο της εκκλησίας; Πρώτον, το κύριο έργο της είναι να διαδώσει την ευχάριστη είδηση ότι ο Θεός ενσαρκώθηκε για να σώσει την ανθρωπότητα κατά τις έσχατες ημέρες, δίνοντας στην ανθρωπότητα την ευκαιρία να αποδεχτεί όλες τις αλήθειες που εκφράζει ο Θεός, προκειμένου να στραφεί προς τον Θεό και να Τον λατρέψει. Δεύτερον, αφορά το να φέρει ενώπιον του Θεού εκείνους που λαχταρούν την αλήθεια, προκειμένου να αποδεχτούν την κρίση και την παιδεία των λόγων του Θεού και να εξαγνιστούν, φτάνοντας τελικά στη σωτηρία. Αυτό το έργο έχει αναλάβει η εκκλησία, όπως την έχει ιδρύσει ο Θεός, και αυτό αποτελεί τη σημασία και την αξία της ύπαρξης της εκκλησίας. Δεν έχει καμιά σχέση και σύνδεση με την πολιτική, τις επιχειρήσεις, τη βιομηχανία, την τεχνολογία ή οποιονδήποτε άλλον τομέα της κοινωνίας· είναι τελείως άσχετο με αυτά τα πράγματα. Και τότε ποια είναι η ουσία του έργου του Θεού για τη σωτηρία στο πλαίσιο της εκκλησίας; Για να το θέσουμε όσο πιο απλά και εύστοχα γίνεται, είναι η διαχείριση της ανθρωπότητας. Το συγκεκριμένο περιεχόμενο της διαχείρισης της ανθρωπότητας αφορά το να φέρει τους ανθρώπους ενώπιον του Θεού, να τους φέρει στην πραγματικότητα των λόγων του Θεού, δίνοντάς τους την ευκαιρία να αποδεχτούν την κρίση και την παιδεία του Θεού για να εξαγνιστούν και να φτάσουν στη σωτηρία. Αυτό είναι και το συγκεκριμένο έργο της διαχείρισης της ανθρωπότητας.

Οποιοδήποτε έργο αναλαμβάνει η εκκλησία συνδέεται με τη διαχείριση του Θεού, με το σχέδιο του Θεού και, φυσικά, αφορά τα λόγια που έχει εκφράσει ο Θεός· δεν έχει την παραμικρή σχέση με τις διάφορες δουλειές που κάνουν οι άνθρωποι της κοινωνίας. Συνεπώς, καμία πληροφορία που αφορά την εκκλησία, είτε πρόκειται για τις διδαχές της, είτε για το προσωπικό της, είτε για τη διοικητική δομή της, είτε για το πώς πάει το έργο της, είτε ακόμα και για τα οικονομικά της, δεν έχει την παραμικρή σχέση με οποιαδήποτε χώρα, κοινωνία, φυλή, θρησκεία ή οποιαδήποτε ομάδα ανθρώπων —δεν υπάρχει η παραμικρή σχέση. Με αυτά, λοιπόν, κατά νου, τι είναι ξεκάθαρα η πράξη είτε του κυβερνώντος κόμματος, είτε των θρησκευτικών ομάδων, είτε των κοινωνικών ομάδων να στέλνουν ανθρώπους να παρακολουθούν την εκκλησία; (Μια περιττή ενέργεια.) Το «περιττή ενέργεια» είναι απλώς μια τυπική έκφραση. Πώς πάει το κοινό ρητό; «Δεν έχουν τίποτα καλύτερο να κάνουν», έτσι δεν είναι; Όπως το βλέπω Εγώ, έτσι ακριβώς είναι· περνάνε τις μέρες τους μέσα σε υπερβολικές ανέσεις και ευκολίες, οπότε στέλνουν αυτούς τους λίγους τεμπέληδες για να παρακολουθήσουν την εκκλησία, και μάλιστα αυτό το θεωρούν πολιτικό καθήκον, σοβαρή δουλειά —είναι τελείως παράλογο! Με τόση προσπάθεια, καλύτερα θα ήταν να ανοίξουν εκπαιδευτικά ή φιλανθρωπικά ιδρύματα. Εδώ έχουμε να κάνουμε ακριβώς με μια περίπτωση όπου οι υπερβολικές ανέσεις της σάρκας κάνουν κάποιον αδρανή και δεν τον αφήνουν να εστιάσει στα καθήκοντα που πρέπει! Αν ήταν ολόκληρο το ανθρώπινο γένος σαν την εκκλησία του Θεού, με τον Θεό να την ποιμαίνει και να την καθοδηγεί αυτοπροσώπως, τότε αυτός ο κόσμος, αυτή η ανθρωπότητα θα γλίτωνε πολλά από αχρείαστους θεσμούς, έξοδα και προβλήματα. Αν μη τι άλλο, υπηρεσίες όπως οι κατασκοπευτικές οργανώσεις και τα αστυνομικά τμήματα, αυτοί οι κλάδοι που ασχολούνται με την ασφάλεια, δεν θα χρησίμευαν σε τίποτα και θα έπρεπε να διαλυθούν και να τους ανατεθούν διαφορετικά καθήκοντα.

Οι άνθρωποι που τους έχει ανατεθεί να παρακολουθούν την εκκλησία βρίσκονται εν μέσω μιας αποστολής. Το κύριο καθήκον τους όταν παρεισφρέουν στην εκκλησία είναι αυτές οι λίγες πτυχές πάνω στις οποίες συναναστραφήκαμε· μόλις αντιληφθούν μερικές θεμελιώδεις και σημαντικές συνθήκες που επικρατούν μέσα στην εκκλησία, δίνουν αναφορά στους ανωτέρους τους. Όποιες κι αν είναι οι σκέψεις, οι απόψεις ή ο σκοπός που κρύβεται πίσω από το έργο αυτών των ανθρώπων που παρακολουθούν την εκκλησία, η παρουσία τους μέσα στην εκκλησία θα πρέπει να παρακινεί τους αδελφούς και τις αδελφές να επαγρυπνούν και να τους χειρίζονται σοφά. Είναι ορθή αυτή η προσέγγιση; (Ναι.) Υπάρχει, τότε, κανένας λόγος για υπερβολική εγρήγορση; (Όχι.) Πώς πρέπει να προσεγγίζουμε την εμφάνιση τέτοιων ατόμων; Είναι πολύ απλό, είναι δύο οι αρχές. Εάν τριγυρίζει κάποιος ρωτώντας και ψάχνοντας να μάθει πληροφορίες, αυτό ξεκάθαρα δείχνει ότι πρόκειται για πράκτορα ή κατάσκοπο. Τέτοιου είδους άνθρωποι είναι υπερβολικά χυδαίοι και θρασείοι όσον αφορά την ανθρωπινή φύση τους. Προκαλούν σοβαρή αναστάτωση στην εκκλησία. Μόνο και μόνο η παρουσία τους δημιουργεί ταραχή ανάμεσα στους ανθρώπους και δεν τους αφήνει να προσέλθουν ενώπιον του Θεού. Διαταράσσονται και επηρεάζονται, επίσης, οι συναθροίσεις και η

εκτέλεση των καθηκόντων, και τίθεται ζήτημα ασφάλειας. Πώς πρέπει να χειρίζεστε έναν τέτοιο άνθρωπο; (Να τον αποπέμπουμε από την εκκλησία.) Σωστά· αν προκαλεί αναστάτωση στην εκκλησιαστική ζωή ή στο έργο της εκκλησίας, τότε πρέπει να απομακρύνεται άμεσα. Υπάρχει, λοιπόν, ανάγκη να κρύβεστε απ' αυτούς ή να τους φοβάστε; (Όχι.) Κάποιοι άνθρωποι στο εξωτερικό, όταν συναντήσουν κατασκόπους, πανικοβάλλονται και κρύβονται ολόγυρα, λες και είχαν δει την αστυνομία στο εσωτερικό της χώρας. Κάποιοι αδελφοί και αδελφές, όταν βγαίνουν για διάφορες δουλειές και βρίσκουν μπροστά τους κατασκόπους οι οποίοι τους κάνουν ερωτήσεις, κι ακούνε με τι τρομακτικό ύφος γίνεται η ανάκριση, σαν να γίνεται από την αστυνομία, φοβούνται τόσο πολύ που το βάζουν στα πόδια, χωρίς καν να ολοκληρώσουν τις δουλειές τους. Τους λέω: «Πώς είναι δυνατόν να τους αφήνεις να σε κάνουν ό,τι θέλουν; Γιατί τρέχεις; Τι έχεις να φοβηθείς; Στη χώρα του μεγάλου κόκκινου δράκοντα, συνελήφθησαν πάρα πολλοί αδελφοί και αδελφές, αλλά δεν φοβήθηκαν· δεν έγιναν Ιούδες, παρέμειναν σταθεροί στη μαρτυρία τους. Εσύ, λοιπόν, για ποιον λόγο φοβάσαι ακόμα, παρόλο που έχεις ήδη έρθει στο εξωτερικό; Δεν έχεις παραβεί κανέναν νόμο· τι έχεις να φοβηθείς;» Κάποιοι λένε: «Προσπαθούν συνεχώς να με πλησιάσουν και με ανακρίνουν όλη την ώρα». Δεν μπορείς να τους κάνεις κι εσύ ερωτήσεις; Θα μπορούσες να πεις: «Με ποιο δικαίωμα με ανακρίνεις; Σε ξέρω; Μήπως είσαι κάποιος αξιωματούχος του μεγάλου κόκκινου δράκοντα που ελέγχει ταυτότητες; Ποιον εκπροσωπείς; Αν συνεχίσεις να μου κάνεις ερωτήσεις, θα σου κάνω μήνυση!» Είναι ανάγκη να τους φοβάσαι; (Όχι.) Κάποιοι άνθρωποι, όταν αντικρύζουν τέτοιους κατασκόπους, δεν τολμάνε να μιλήσουν και το βάζουν γρήγορα στα πόδια φοβισμένοι. Κάποιοι μπερδεμένοι άνθρωποι δεν έχουν καμία ικανότητα διάκρισης και προσπαθούν μέχρι και να κηρύξουν το ευαγγέλιο σ' αυτούς τους σατανικούς κατασκόπους και τα υποχείρια. Ύστερα από κάποιες προσπάθειες, συνειδητοποιούν: «Αυτός δεν είναι άνθρωπος που πιστεύει στην ύπαρξη του Θεού. Πώς γίνεται να μοιάζει με στέλεχος του μεγάλου κόκκινου δράκοντα;» Νιώθουν πως κάτι δεν πάει καλά και τα παρατάνε. Αργότερα, το ξανασκέφτονται: «Ο Θεός με προστατεύει· πάλι καλά που δεν του είπα καμία προσωπική πληροφορία. Πώς πήγα να την πατήσω έτσι!» Έχουν τέτοιο φόβο που δεν τολμούν πια να κηρύξουν το ευαγγέλιο τυχαία σε όποιον συναντήσουν. Βασικά, κάποιοι κατάσκοποι έχουν όντως ενταχθεί στην εκκλησία μετά από κήρυγμα. Πρόκειται για κατάσκοπους που έχει φυτέψει ο Σατανάς. Είναι σαν λύκοι με περιβολή προβάτου, παρεισφρέουν στην εκκλησία χωρίς να τρώνε και να πίνουν τα λόγια του Θεού ή να συναναστρέφονται σχετικά με την αλήθεια, ενώ συνεχώς ψαχουλεύουν για να βρουν πληροφορίες σχετικά με την εκκλησία και σκαλίζουν προσωπικά στοιχεία. Μόλις ανακαλυφθεί ότι είναι ύποπτη η συμπεριφορά τους ή ότι έχουν ήδη προκαλέσει αναστάτωση μέσα στην εκκλησία, πρέπει αμέσως να απομακρυνθούν· δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να επιτρέπεται στους κατασκόπους του μεγάλου κόκκινου δράκοντα, στους υπηρέτες του Σατανά, να αναστατώνουν την εκκλησία. Να αποπέμπετε όποιον βρίσκετε. Μην τους δείχνετε κανένα έλεος! Αν κάποιος

τα έχει καλά με έναν κατάσκοπο, αν είναι πάντα πρόθυμος να φερθεί ευγενικά στον κατάσκοπο από αγάπη, αν απαντάει σε όποιες ερωτήσεις τού κάνει εκείνος, αν γίνεται υποχείριο του κατασκόπου, τότε ένας τέτοιος παλιάνθρωπος πρέπει να αποβληθεί αμέσως! Οι ύποπτοι πρέπει να βρίσκονται υπό στενή παρακολούθηση και επιτήρηση· δεν πρέπει να τους γνωστοποιείται ούτε η παραμικρή λεπτομέρεια σχετικά με την εκκλησία, ειδικά ποιοι είναι οι επικεφαλής και οι εργάτες. Αν δοθεί σε έναν κατάσκοπο η δυνατότητα να πάρει οποιαδήποτε πληροφορία, αυτό θα μπορούσε να αποτελέσει ανά πάσα στιγμή κρυφή απειλή ή συμφορά για την εκκλησία, για τους αδελφούς και τις αδελφές. Επομένως, όταν κάποιος χαρακτηριστεί ύποπτος, εφόσον δεν τρώει και δεν πίνει ποτέ τα λόγια του Θεού ούτε συναναστρέφεται σχετικά με την αλήθεια, σίγουρα είναι δύσπιστος και πρέπει να αποπεμφθεί αμέσως. Ακόμα κι αν ένας τέτοιος άνθρωπος δεν είναι κατάσκοπος, δεν είναι καλός άνθρωπος και δεν είναι καθόλου άδικο να αποπεμφθεί. Αν κάποιος εντοπιστεί να έχει στενή επαφή με έναν κατάσκοπο και να μπορεί να προδώσει την εκκλησία, θα πρέπει να αποπεμφθεί αμέσως υπό οποιεσδήποτε συνθήκες. Τέτοιοι παλιάνθρωποι και αλήτες μόνο την καταστροφή μπορούν να φέρουν στην εκκλησία, στους αδελφούς και τις αδελφές. Είναι ακόμα χειρότεροι κι από μαντρόσκυλα· ακόμα κι αν δεν διαπράττουν κακές πράξεις, και πάλι πρέπει να αποπεμφθούν. Τώρα, ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας είναι έτοιμος να καταρρεύσει, αλλά εκείνοι δεν προτίθενται να αποδεχτούν την ήττα και την καταστροφή τους. Εξακολουθούν να συλλαμβάνουν και να διώκουν τον εκλεκτό λαό του Θεού, καθώς και να οργανώνουν κατασκοπευτικές αποστολές για να παρεισφρήσουν στον οίκο του Θεού. Δεν σταματάνε ποτέ να αναστατώνουν και να υπονομεύουν το έργο της εκκλησίας. Σήμερα έχουν εκτεθεί κάποιοι άνθρωποι που είναι ξεκάθαρα ύποπτοι. Καθώς προσπαθούσαν να μαζέψουν πληροφορίες, προκάλεσαν αναταραχή, με αποτέλεσμα να μπορέσουν οι άλλοι να τους διακρίνουν εύκολα. Μόλις εκτεθούν, αποπέμπονται από την εκκλησία. Ωστόσο, έχουν άραγε εκτεθεί όλοι οι πανούργοι κατάσκοποι; Με τίποτα. Είναι πιθανό να έχουν παρεισφρήσει πράκτορες του μεγάλου κόκκινου δράκοντα στις απανταχού εκκλησίες. Κάποιοι άνθρωποι, μετά τη σύλληψή τους από τον μεγάλο κόκκινο δράκοντα, εξωθούνται από τον Σατανά μέσα από απειλές, πειρασμούς και διάφορα άλλα μέσα να δράσουν για λογαριασμό του και στη συνέχεια να παρεισφρήσουν στην εκκλησία. Τούτοι είναι οι κρυφοί κατάσκοποι. Τέτοιοι κατάσκοποι είναι ύπουλοι και πονηροί, καθώς έχουν κάποια πανουργία και νοημοσύνη. Σύμφωνα με τα λόγια των απίστων, έχουν κάποιες ικανότητες. Όταν παρακολουθούν την εκκλησία, το κάνουν διακριτικά, δρουν αθόρυβα και κρυφά, και ποτέ δεν αποκαλύπτουν τις πραγματικές τους προθέσεις στις αλληλεπιδράσεις τους. Οι περισσότεροι άνθρωποι δεν διαισθάνονται τίποτα όταν αλληλεπιδρούν μαζί τους· δεν αντιλαμβάνονται ότι ο κατάσκοπος μαζεύει πληροφορίες ούτε νιώθουν πόσο απεχθάνεται ο κατάσκοπος την πίστη στον Θεό. Μπορεί ο κατάσκοπος να έχει καταλάβει ήδη τα βασικά που αφορούν την εκκλησία προτού καν συνειδητοποιήσουν οι περισσότεροι ότι είναι εκεί για να παρακολουθήσει την εκκλησία. Εφόσον φαινομενικά αυτοί οι άνθρωποι δεν προκαλούν καμία αναστάτωση στην

εκκλησία ή στους περισσότερους ανθρώπους, πώς πρέπει να τους χειριζόμαστε; Πρέπει να λάβουμε τίποτα μέτρα ή να βρούμε λύσεις για να αντιμετωπίσουμε το γεγονός ότι παρακολουθούν την εκκλησία; Όπως είπαμε προηγουμένως, έχει τίποτα να φοβηθεί η εκκλησία από την παρακολούθησή τους; (Όχι.) Η ύπαρξη της εκκλησίας μας και τα διάφορα έργα που επιτελεί είναι φανερά και ξεκάθαρα· αυτά τα έργα αποτελούν τους πιο δίκαιους σκοπούς ανάμεσα στην ανθρωπότητα. Εάν ένας οποιοσδήποτε οργανισμός θέλει να κατανοήσει την οποιαδήποτε πτυχή της εκκλησίας, οι βιωματικές μαρτυρίες της εκκλησίας ανεβαίνουν δημόσια στο διαδίκτυο και καθένας μπορεί να τις δει όποτε θέλει. Δεν υπάρχουν μυστικά ούτε παράνομες δραστηριότητες και σίγουρα δεν υπάρχει διατάραξη της κοινωνικής τάξης ούτε αρνητικά λόγια ή ενέργειες. Επομένως, αν ερευνούν και παρακολουθούν κρυφά την κατάσταση της εκκλησίας, τότε ας το κάνουν. Γιατί το λέω αυτό; Αυτοί οι άνθρωποι που λειτουργούν ως πράκτορες έχουν ένα ορισμένο επαγγελματικό επίπεδο, και οι συνηθισμένοι άνθρωποι δεν μπορούν να εντοπίσουν ποιες ακριβώς εργασίες εκτελούν στο παρασκήνιο. Εφόσον, λοιπόν, δεν προκαλούν αναστάτωση, μην μπαίνετε στον κόπο να ασχοληθείτε μαζί τους· αφήστε τους να κάνουν ό,τι θέλουν. Εξάλλου, αυτοί οι δύσπιστοι, οι άθεοι και οι άνθρωποι που ασχολούνται με την πολιτική δεν έχουν συνηθίσει την εκκλησιαστική ζωή ούτε και τους ενδιαφέρει. Πώς είναι δυνατόν μέσα στην εκκλησία, όπου οι άνθρωποι κάθε μέρα διαβάζουν τα λόγια του Θεού, αποδέχονται την κρίση και την παιδεία, και συζητούν για την αυτογνωσία, για τη γνώση του Θεού και για την αναδιαμόρφωση της διάθεσης, να μη νιώθουν λες και κάθονται σε καρφιά ή λες και βασανίζονται; Σε κάθε συνάθροιση, είναι σε αναμμένα κάρβουνα. Δεν θέλουν να αναγκαστούν να παραμείνουν στην εκκλησία. Καταλαβαίνουν μέσα τους ότι η εκκλησία δεν είναι παρά μια εκκλησία, ότι δεν είναι σε καμία περίπτωση ένας οργανισμός που ασχολείται με την πολιτική. Παρακολουθώντας την εκκλησία, μαθαίνοντας γι' αυτήν και γνωρίζοντας τι ακριβώς κάνει, αποκτούν γνώση του γεγονότος ότι ο Θεός κυριαρχεί επί όλων των πραγμάτων και επί της μοίρας της ανθρωπότητας, διευρύνουν τους ορίζοντές τους ώστε να μη ζουν μέσα σε τόση άγνοια. Είναι κι αυτοί δημιουργήματα, αλλά δεν ξέρουν καν ότι ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο, πράγμα που δείχνει πόσο ανόητοι και ασήμαντοι είναι! Υπάρχει κανένας κίνδυνος αν τους επιτραπεί να παραμείνουν στην εκκλησία; Αν δεν απειλούν ούτε αναστατώνουν την εκκλησία ή τους αδελφούς και τις αδελφές, τότε αφήστε τους να μείνουν. Μόλις κάνουν κάτι που θα προκαλέσει αναστάτωση, τότε είναι η στιγμή που φανερώνονται και τότε είναι η κατάλληλη ώρα να τους χειριστείτε. Βασισμένοι στα γεγονότα και στις αποδείξεις, να τους διακρίνετε και να τους χαρακτηρίζετε αμέσως. Η αποστολή τους τελειώνει και είναι φυσικό να τους αποβάλει η εκκλησία. Είναι καλή αυτή η προσέγγιση; (Ναι.) Κάποιοι ρωτάνε: «Δεν είναι φανερό και ξεκάθαρο το έργο της εκκλησίας; Γιατί να περιοριστούν αυτοί που παρακολουθούν;» Αυτό έχει ως κύριο στόχο το καθεστώς του μεγάλου κόκκινου δράκοντα, του Σατανά. Αυτοί παρακολουθούν την εκκλησία με σκοπό να καταστείλουν, να συλλάβουν και να βλάψουν τον εκλεκτό λαό του Θεού· γι' αυτό, ο οίκος του Θεού δεν επιτρέπει την παρακολούθησή τους, ώστε

να μη διωχθεί και σφαγιαστεί ο εκλεκτός λαός του Θεού. Εάν κάποιοι άνθρωποι από δημοκρατικές χώρες ή θρησκευτικές ομάδες φτάσουν στο σημείο να ερευνήσουν την αληθινή οδό, μπορούν να ψάξουν στο διαδίκτυο ή να επικοινωνήσουν με την εκκλησία. Η εκκλησία υποδέχεται οποιονδήποτε αναζητά ειλικρινά την αλήθεια. Αν, όμως, ο άλλος διατηρεί κακές προθέσεις, κι επιζητά να διαστρεβλώσει το σωστό και το λάθος, αλλά και να συκοφαντήσει την εκκλησία, τότε πώς θα ήταν δυνατόν να επιτρέψει ο οίκος του Θεού να τον παρακολουθήσει; Δεν θα ήταν τεράστια ανοησία να του επιτραπεί να παρακολουθήσει; Δεν θα ήταν χαζομάρα και άγνοια; (Ναι.) Ο οίκος του Θεού ανέκαθεν υποδέχεται όσους αναζητούν την αλήθεια και τους καλωσορίζει θερμά, γεγονός που συμφωνεί απόλυτα με τις προθέσεις του Θεού. Αν οι άνθρωποι δεν το καταλαβαίνουν αυτό, τότε φταίει η ανοησία και η άγνοιά τους. Η εξωτερική πολιτική της εκκλησίας είναι φανερή και ξεκάθαρη, εναρμονίζεται πλήρως με τις αλήθεια-αρχές και διακατέχεται από ευφυΐα και σοφία. Αν κάποιος δεν μπορεί να καταλάβει αυτά τα θετικά πράγματα, τότε πρόκειται για έναν παράλογο άνθρωπο, έναν μπερδεμένο άνθρωπο. Κάποιοι λένε: «Αν οι κατάσκοποι ή οι υπηρέτες του Σατανά έρχονται για να πληροφορηθούν για την εκκλησία, τότε εμείς θα πρέπει να είμαστε ειλικρινείς και να απαντάμε ειλικρινά στις ερωτήσεις τους;» Είναι ανοησία να λέει κανείς την αλήθεια στους διαβόλους και τους σατανάδες· κάτι τέτοιο δεν σε κάνει ειλικρινή, παρά σε μετατρέπει σε υποχείριο του Σατανά. Όταν το σινάφι του Σατανά θέλει να μάθει και να αντιληφθεί τις συνθήκες της εκκλησίας, ο εκλεκτός λαός του Θεού δεν έχει καμιά ευθύνη να τους ενημερώσει. Αυτοί δεν μπορούν να αποδεχτούν την αλήθεια και δεν έχουν καλή θέληση, οπότε δεν έχουμε τίποτα να τους πούμε! Δεν είναι παρορμητικότητα αυτό, είναι σοφία. Κάποιοι ρωτάνε: «Αν με ρωτήσουν ποιος είναι επικεφαλής της εκκλησίας μου και πόσα χρόνια πιστεύει, μπορώ να απαντήσω;» Πρέπει να τους ρωτήσεις το εξής: «Για ποιον σκοπό θέλεις να μάθεις για τον επικεφαλής μας; Πες μου αυτό πρώτα, και μετά θα το σκεφτώ και θα δω αν θα σου πω ή όχι». Είναι σοφή αυτή η απάντηση; (Ναι.) Αυτό σημαίνει να ενεργεί κανείς σύμφωνα με τις αρχές. Το καταλαβαίνετε; Καθώς διαδίδεται το έργο του ευαγγελίου και αυξάνεται σταδιακά ο αριθμός των μελών της εκκλησίας, μπορεί κατά καιρούς να κάνουν την εμφάνισή τους κατάσκοποι και πράκτορες σε εκκλησίες διαφόρων χωρών και περιοχών. Για τους ανθρώπους αυτούς, φτάνει απλώς να ενημερώνετε τον εκλεκτό λαό του Θεού ώστε να τους χειρίζεται με σύνεση. Αν διαπιστωθεί ότι προκαλούν διατάραξη ή αναστάτωση, τότε θα πρέπει να αποπεμφθούν αμέσως. Οι περισσότεροι άνθρωποι λογικά πρέπει να κατανοούν και να διακρίνουν ως έναν βαθμό πώς μιλάνε και ενεργούν ή τι όψη έχουν αυτοί οι πράκτορες, και σίγουρα όταν έρχονται σε επαφή μαζί τους θα έχουν κάποια επίγνωση ή αντίληψη. Αν αυτά τα άτομα τα παρατηρήσουν ελάχιστοι μόνο αδελφοί και αδελφές σε μια εκκλησία, αλλά δεν είναι σίγουροι αν πρόκειται για πράκτορες ή κατασκόπους, τότε πρέπει να τους φέρονται με προσοχή και να τους προσεγγίζουν με σύνεση. Αν τους έχουν παρατηρήσει οι περισσότεροι, τότε ας ενημερώσουν ο ένας τον άλλον και ας πάρουν προληπτικά μέτρα. Αν οι πιθανοί κατάσκοποι δεν είναι φιλικοί προς την εκκλησία ή τους αδελφούς και τις αδελφές, και επιζητούν συνεχώς να παγιδέψουν

τους αδελφούς και τις αδελφές και ν' αναστατώσουν την εκκλησία, κι αν ψάχνουν όλη την ώρα να βρουν στοιχεία με τα οποία να απαξιώσουν την εκκλησία, και μάλιστα φτάνουν στο σημείο να βγάζουν φωτογραφίες ή να ηχογραφούν τους αδελφούς και τις αδελφές, ή να προσπαθούν με διάφορα δελεαστικά μέσα και πειρασμούς να αποσπάσουν τις πληροφορίες που θέλουν να μάθουν, τότε τέτοιοι άνθρωποι, μόλις εντοπίζονται, δεν πρέπει να αφήνονται ανεξέλεγκτοι. Πρέπει να αποπέμπονται αμέσως από την εκκλησία. Ίσως να μην σας έχουν τύχει ξανά αυτές οι καταστάσεις, γι' αυτό σας προειδοποιώ προκαταβολικά. Εδώ μιλάμε για να διευρύνετε την κατανόησή σας, για να γνωρίσετε την ανθρωπότητα, την κοινωνία, την πολιτική και τον κόσμο. Τόσο σκοτεινός και τόσο κακός είναι, πολύ απλά.

Στο σημείο αυτό, ολοκληρώνεται η συναναστροφή σχετικά με το βασικό περιεχόμενο του ένατου σκοπού για τον οποίο πιστεύει κανείς στον Θεό, δηλαδή για να παρακολουθεί την εκκλησία. Κατανοήσατε ξεκάθαρα όλα αυτά για τα οποία συναναστραφήκαμε; (Ναι.) Ποιο ακριβώς περιεχόμενο έχουν στόχο να παρακολουθούν εκείνοι που παρακολουθούν την εκκλησία; (Τις διδαχές της εκκλησίας, το πώς τα πάει το προσωπικό, τις εργασιακές συνθήκες και την οικονομική κατάσταση.) Ουσιαστικά, αυτές οι τέσσερις κατηγορίες είναι που τους απασχολούν περισσότερο. Και τι περιλαμβάνουν αυτές οι τέσσερις πτυχές; Περιλαμβάνουν αυτό που τους ανησυχεί περισσότερο: τις επιπτώσεις της παρουσίας της εκκλησίας στην κοινωνία, στο έθνος και στον θρησκευτικό κόσμο. Τους ανησυχεί, επίσης, το γεγονός ότι η εκκλησία μπορεί με πρόσχημα τη θρησκεία να αναμειχθεί στην πολιτική και να ρίξει την κυβέρνηση, κι αυτό το βλέπουν ως τον μεγαλύτερο κρυφό κίνδυνο. Λόγω αυτών, καταπιέζουν, διώκουν και απαγορεύουν τη λειτουργία της εκκλησίας, και συλλαμβάνουν τα μέλη της. Η χώρα του μεγάλου κόκκινου δράκοντα απαγορεύει κάθε θρησκευτικό πιστεύω, κάποιες χώρες απαγορεύουν ορισμένα πιστεύω, ενώ οι πιο πολλές χώρες φοβούνται μήπως πάρει την εξουσία η αλήθεια και φοβούνται μήπως ο λαός αποδεχτεί την αλήθεια, γεγονός που θα αποτελέσει απειλή για την κυριαρχία τους. Με δυο λόγια, όσο περισσότερο εργάζεται ο Θεός και εκφράζει την αλήθεια σε μια περιοχή, και όσο περισσότερο έχει μια εκκλησία το έργο του Αγίου Πνεύματος, τόσο πιο πιθανό είναι οι διάφορες κυβερνήσεις να την παρακολουθούν και να την αντιμετωπίζουν εχθρικά. Γι' αυτό, οι κυβερνήσεις στέλνουν συχνά πράκτορες που παριστάνουν ότι είναι άνθρωποι που ερευνούν την αληθινή οδό για να μάθουν και να αντιληφθούν σε τι κατάσταση βρίσκεται η εκκλησία, προκειμένου να παρακολουθήσουν τη συνολική δυναμική της εκκλησίας. Επιπλέον, έχουν κι άλλες ανησυχίες: Προσπαθούν να αντιληφθούν τις τάσεις του εκκλησιαστικού έργου, να δουν αν η εκκλησία ανακατεύεται στην πολιτική, αν παίρνει μέρος σε κάποιες πολιτικές δραστηριότητες με την πρόφαση ότι επιτελεί εκκλησιαστικό έργο ή αν έχει καθόλου διασυνδέσεις με θρησκευτικές δυνάμεις του εξωτερικού. Αυτά επιθυμούν να αντιληφθούν και γι' αυτά ανησυχούν. Παράλληλα, θέλουν και να κατανοήσουν τα οικονομικά δεδομένα της εκκλησίας. Συλλογίζονται: «Αυτή η εκκλησία έχει πληθύνει και αναπτύσσεται ραγδαία. Από πού προέρχονται τα εισοδήματά της; Ποιοι οργανισμοί ή ποιοι πλούσιοι τους κάνουν δωρεές;» Με λίγα λόγια, έχουν ήδη σκεφτεί ακόμα κι ό,τι

εμείς δεν θα σκεφτόμασταν ποτέ. Γιατί; Επειδή είναι κακοί· είναι κακοί άνθρωποι. Η προσπάθειά τους να κατανοήσουν σε τι κατάσταση βρίσκεται η εκκλησία οφείλεται στην τρομερή ανησυχία τους όσον αφορά την ύπαρξη της εκκλησίας, γιατί φοβούνται ότι η εκκλησία θα μπορούσε να επηρεάσει ακόμα περισσότερους ανθρώπους, πράγμα που θα συνιστούσε απειλή για την κυριαρχία τους· αυτό ακριβώς τους ανησυχεί σχετικά με την εκκλησία. Όσο δίκαιο ή θεμιτό κι αν είναι το έργο που αναλαμβάνει η εκκλησία, εκείνοι συνεχίζουν να μην πιστεύουν. Γιατί; Επειδή είναι δύσπιστοι, άθεοι και υλιστές —αυτό ακριβώς είναι ικανοί να κάνουν οι υλιστές. Αυτές είναι οι τέσσερις περιπτώσεις που τους ανησυχούν. Μόλις τώρα συναναστραφήκαμε πάνω σε δύο αρχές που αφορούν την κατάλληλη μεταχείριση αυτών των ανθρώπων, αφού κατανοήσαμε τους λόγους και τους στόχους που κρύβουν οι ανησυχίες τους γι' αυτές τις τέσσερις περιπτώσεις. Κάντε μια σύντομη περίληψη αυτών των αρχών και μιλήστε γι' αυτές. (Αν προκαλούν αναστάτωση στην εκκλησία, τότε πρέπει να απομακρύνονται· αν δεν προκαλούν αναστάτωση, δεν υπάρχει λόγος να ασχολείται κανείς μαζί τους.) Αν προκαλούν αναστάτωση, αν ψαχουλεύουν ολόγυρα και σπέρνουν τον πανικό, τότε να τους απομακρύνετε χωρίς έλεος· αν δεν προκαλούν αναστάτωση και αν οι περισσότεροι άνθρωποι δεν τους παρατηρούν ούτε μπορούν να τους διακρίνουν, τότε να τους αγνοείτε. Μόλις καταλάβουν ξεκάθαρα ότι εδώ γίνεται όντως εκκλησιαστικό έργο, ότι όλα είναι θρησκευτικές δραστηριότητες και ότι δεν υπάρχει καμία ανάμειξη στην πολιτική, μόνο και μόνο όταν το επιβεβαιώσουν αυτό, θα φύγουν από μόνοι τους. Αυτήν την προσέγγιση ακολουθούν οι δημοκρατικές χώρες για να καταλάβουν τις θρησκευτικές καταστάσεις. Προηγουμένως αναφέρθηκε, επίσης, ότι η ανθρωπότητα είναι πολύ σύνθετη. Για ποιον λόγο είναι τόσο σύνθετη η ανθρωπότητα; Δεν πηγάζει αυτό από την κακία της ανθρωπότητας; (Ναι.) Κι από πού προέρχεται η κακία της ανθρωπότητας; Γιατί λέμε ότι η ανθρωπότητα είναι κακή; Επειδή ο Σατανάς έχει διαφθείρει πολύ βαθιά την ανθρωπότητα. Πώς το λέμε με απλά λόγια; Ο Σατανάς έχει μεταμορφώσει τους ανθρώπους σε δαίμονες· όλη η ανθρωπότητα τελεί υπό την κυριαρχία των διαβόλων, υπάρχουν πάρα πολλοί μεγάλοι και μικροί διάβολοι, οπότε τα σημεία στα οποία συγκεντρώνονται οι άνθρωποι έχουν μετατραπεί σε πόλεις των δαιμόνων. Όταν συγκεντρώνονται πολλοί δαίμονες μαζί, το πράγμα περιπλέκεται· είναι ικανοί να διαπράξουν κάθε είδους κακές πράξεις και να επιδοθούν σε κάθε είδους αισχρές δραστηριότητες. Λόγω του ότι όλοι οι διάβολοι είναι κακοί, και μεταξύ τους επικρατεί πάντα διχόνοια και δεν μπορούν ποτέ να συνυπάρξουν αρμονικά, τα πράγματα περιπλέκονται. Όταν συγκεντρώνονται μαζί άνθρωποι που πιστεύουν αληθινά στον Θεό, τότε τα πράγματα είναι πολύ πιο απλά· όλοι τους είναι πρόθυμοι να διαβάσουν τα λόγια του Θεού και να ζήσουν την εκκλησιαστική ζωή, και σε όλους αρέσει να εκτελούν τα καθήκοντά τους και να κάνουν τις εργασίες που τους αναλογούν. Δεν εμπλέκονται σε διεστραμμένες και αισχρές δραστηριότητες —το πολύ πολύ να αποκαλύψουν κάποια διαφθορά. Μόνο τέτοιου είδους άνθρωποι μπορούν να φτάσουν στη σωτηρία μέσα από την πίστη στον Θεό. Οι διάβολοι δεν μπορούν ποτέ να σωθούν μέσα από την πίστη στον Θεό, γιατί μια λεοπάρδαλη δεν μπορεί να αλλάξει τις

κηλίδες της. Οι διάβολοι, ακόμα κι αν πίστευαν στον Θεό επί δεκαετίες ή αιώνες, δεν θα άλλαζαν, κι αυτό το γεγονός το βλέπουν όλοι. Σήμερα, πολλές εκκλησίες έχουν απομακρύνει όσους είναι διάβολοι, κι αυτό είναι καλό και συμβαδίζει απόλυτα με τις προθέσεις του Θεού. Σε μερικές εκκλησίες, οι μισοί είναι διάβολοι, ενώ σε άλλες, κάποιοι λίγοι είναι διάβολοι. Είναι εύκολο γίνει το έργο της εκκλησίας σε τέτοιες εκκλησίες; Ασφαλώς όχι. Αν απομακρυνθούν οι διάβολοι, κι έτσι μένει μόνο η διεφθαρμένη ανθρωπότητα, το εκκλησιαστικό έργο γίνεται πολύ πιο εύκολα. Η πιο αξιοθρήνητη περίπτωση είναι όταν σε κάποιες εκκλησίες την εξουσία την έχουν ψευδοεπικεφαλής ή αντίχριστοι, όταν οι διάβολοι αναλαμβάνουν τον ρόλο της ηγεσίας· τότε, σε αυτές τις εκκλησίες, ζημιώνεται πραγματικά ο εκλεκτός λαός του Θεού. Για πείτε Μου, μπορούν οι ψευδοεπικεφαλής ή οι αντίχριστοι που έχουν την εξουσία να φέρουν γαλήνη και χαρά στον εκλεκτό λαό του Θεού; Οι ψευδοεπικεφαλής και οι αντίχριστοι έχουν σκέψεις και ιδέες που είναι απόλυτα κακές και αντίθετες με την αλήθεια. Αν υπάρχουν δέκα ή είκοσι ζωντανοί δαίμονες να τους υποστηρίζουν, τότε η ζωή σε μια τέτοια εκκλησία είναι σαν να ζει κανείς σε έναν τόπο όπου μαζεύονται οι δαίμονες, σε ένα λημέρι δαιμόνων που το ελέγχει ένας διάβολος βασιλιάς· είναι σαν να ζεις μέσα σε μια μηχανή του κιμά, με αποτέλεσμα να δημιουργείται αναταραχή στο μυαλό και στο πνεύμα σου. Κάθε μέρα, τη σκέψη σου την απασχολούν πράγματα όπως ενάντια σε ποιον να πολεμήσεις ή να παλέψεις, με ποιον να συνάψεις φιλίες και ποιον να προσεγγίσεις, ποιον να αποφύγεις και από ποιον να φυλάγεις και ούτω καθεξής· δεν έχεις ούτε καν ένα περιβάλλον γαλήνης, ζεις συνέχεια μέσα στον φόβο και τον τρόμο, δεν έχεις την παραμικρή ηρεμία. Δεν είναι λες και βρίσκεσαι σε μια μηχανή του κιμά; (Ναι.) Αυτή η κακή κοινωνία, αυτή η κακή ανθρωπότητα, μεταχειρίζεται τους πάντες, κάθε ομάδα και κάθε οργάνωση με τον ίδιο τρόπο, εφαρμόζει τις ίδιες γνώμες και απόψεις σε όλους. Αντίστοιχα, ούτε την εκκλησία, έναν θεσμό σχετικά θετικό, δεν αφήνει έξω απ' αυτό, την αντιμετωπίζει κι αυτή με ανησυχία. Όπως και να 'χει, ο τρόπος με τον οποίο τους μεταχειριζόμαστε εμείς βασίζεται στις αρχές, έτσι δεν είναι;

Έχουμε πια συναναστραφεί πλήρως σχετικά με τον ένατο σκοπό για τον οποίο πιστεύει κανείς στον Θεό, δηλαδή για να παρακολουθεί την εκκλησία· ουσιαστικά, έχει γίνει συναναστροφή σχετικά με το σύνολο του περιεχομένου της πρώτης κατηγορίας της δέκατης τέταρτης ευθύνης των επικεφαλής και των εργατών. Αυτά τα σημεία εντοπίσαμε ουσιαστικά όσον αφορά τους σκοπούς για τους οποίους πιστεύουν στον Θεό αυτοί οι δύσπιστοι και άθεοι. Ο τελευταίος σκοπός πάνω στον οποίο έγινε συναναστροφή είναι λίγο διαφορετικός από τους προηγούμενους όσον αφορά το περιεχόμενο. Όταν παρειαφρέουν στην εκκλησία αυτοί που την παρακολουθούν, δεν κυνηγάνε ένα πιάτο φαγητό ούτε τη θέση ή τις ανέσεις στη ζωή και στο έργο τους, αλλά έρχονται με πολιτικούς σκοπούς. Όποιοι κι αν είναι οι σκοποί τους, μόλις τους εντοπίσουμε και τους διακρίνουμε, πρέπει να παίρνουμε αμέσως τα κατάλληλα μέτρα, να αποπέμπουμε ή να αποβάλουμε τους ανθρώπους αυτούς, και να μην τους αφήνουμε σε καμία περίπτωση να παραμονεύουν για πολύ στην εκκλησία. Αυτό είναι ένα σημαντικό καθήκον για τους

επικεφαλής και τους εργάτες. Βασισμένοι στον σκοπό για τον οποίο πιστεύουν στον Θεό, να διακρίνετε και να προσδιορίζετε ποιοι είναι οι αληθινοί αδελφοί και αδελφές —ο εκλεκτός λαός του Θεού— και ποιοι αποτελούν τα διάφορα είδη κακών ανθρώπων που πρέπει να αποπέμψει ή να αποβάλει η εκκλησία· να αναγνωρίζετε έγκαιρα αυτούς τους κακούς ανθρώπους και, στη συνέχεια, να υιοθετείτε έγκαιρα μια αντίστοιχη προσέγγιση για να τους αποπέμψετε ή να τους αποβάλετε. Αυτή είναι η πρώτη κατηγορία για τη διάκριση και την κατηγοριοποίηση των διαφόρων ειδών κακών ανθρώπων: ο σκοπός για τον οποίο πιστεύει κανείς στον Θεό. Η συναναστροφή μας πάνω σ' αυτό ολοκληρώθηκε.

II. Με βάση την ανθρώπινη φύση

Προχωράμε τώρα στη δεύτερη κατηγορία, η οποία είναι η ανθρώπινη φύση του καθενός. Ανάλογα με τις εκδηλώσεις της ανθρώπινης φύσης κάποιου, διακρίνουμε και προσδιορίζουμε αν ο συγκεκριμένος άνθρωπος πιστεύει πραγματικά στον Θεό κι αν είναι κατάλληλος να παραμείνει στην εκκλησία. Στην περίπτωση που, ανάλογα με τις εκδηλώσεις και τις αποκαλύψεις της ανθρώπινης φύσης αυτών των ατόμων και την ανθρώπινη φύση-ουσία τους, δεν πρόκειται για αληθινούς αδελφούς ή αδελφές, αν δεν είναι κατάλληλοι για να παραμείνουν στην εκκλησία, αν η παρουσία τους αναστατώνει τους αδελφούς και τις αδελφές, και αν —με βάση τη συμπεριφορά τους— ανήκουν σ' αυτούς που πρέπει να αποπέμπονται ή να αποβάλλονται από την εκκλησία, τότε η εκκλησία πρέπει αντίστοιχα να σχεδιάσει γρήγορα την αποπομπή ή την αποβολή τους. Η συναναστροφή πάνω στη δέκατη τέταρτη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών αφορά την αποπομπή ή την αποβολή κάθε είδους κακών ανθρώπων. Αν το εξετάσουμε μέσα από το πρίσμα της ανθρώπινης φύσης, αυτοί οι άνθρωποι έχουν σίγουρα κακή και πονηρή ανθρώπινη φύση —σε απλή μετάφραση, πολύ απλά δεν αξίζουν τίποτα. Με βάση τις εκδηλώσεις της ανθρώπινης φύσης τους, πρέπει να αποπέμπονται ή να αποβάλλονται από την εκκλησία για να μη συνεχίζουν να προκαλούν αναστάτωση στην εκκλησία, αλλά και να επηρεάζουν την κανονικότητα της εκκλησιαστικής ζωής του εκλεκτού λαού του Θεού και την εκτέλεση του καθήκοντός του. Άρα, με βάση ποιες εκδηλώσεις κρίνουμε την ανθρώπινη φύση ενός ατόμου ως καλή ή κακή, αποφασίζοντας έτσι αν η εκκλησία πρέπει να το αποπέμψει ή να το αποβάλει; Η δεύτερη κατηγορία —η ανθρώπινη φύση— για να συνοψίσουμε, περιλαμβάνει κι αυτή πολλά σημεία· ας αρχίσουμε, όμως, τη συναναστροφή σχετικά με το πρώτο σημείο.

A. Λατρεύουν να σπέρνουν τη διχόνοια με τα ψέματά τους

Το πρώτο σημείο αφορά όσους λατρεύουν να σπέρνουν τη διχόνοια με τα ψέματά τους. Ασφαλώς, θα έχετε δει όλοι σας πολλές φορές τέτοιους ανθρώπους. Ποια είναι η κύρια εκδήλωση κάποιου που λατρεύει να σπέρνει τη διχόνοια με τα ψέματά του; Μιλάει χωρίς αρχές, προκαλεί συνέχεια διενέξεις με προθέσεις και σκοπιμότητες, πράγμα που οδηγεί σε επιζήμια αποτελέσματα. Είναι ξεκάθαρο ότι οι άνθρωποι αυτοί έχουν σοβαρά

προβλήματα στην ομιλία τους, τα οποία εδράζονται στην κακή διάθεση και στην έλλειψη ανθρωπίνης φύσης, γεγονός που τους κάνει να λατρεύουν να σπέρνουν τη διχόνοια με τα ψέματά τους. Αν το εξετάσουμε από την οπτική του συγκεκριμένου όρου, «να σπέρνουν τη διχόνοια με τα ψέματά τους» σημαίνει να υποστηρίζουν συχνά ότι εκείνο που αποτελεί γεγονός είναι ψέμα και το αντίστροφο· δηλαδή, κάνουν το άσπρο μαύρο, και μάλιστα διανθίζουν τα γεγονότα με αναληθείς λεπτομέρειες, εξαπολύουν αβάσιμες κατηγορίες, προβαίνουν σε ανυπόστατες κρίσεις και μιλάνε όπως θέλουν. Τέτοιοι άνθρωποι δεν προσδίδουν ποτέ θετική χροιά σε κάτι· όσα λένε δεν είναι εποικοδομητικά για τους ανθρώπους, δεν ωφελούν και δεν βοηθούν σε καμία περίπτωση τους ανθρώπους. Όταν οι άνθρωποι έρχονται σε επαφή μαζί τους, όταν έχουν σχέσεις και επικοινωνούν μαζί τους, μόνο και μόνο που τους ακούνε, η καρδιά τους βυθίζεται συχνά στο σκοτάδι και στη σύγχυση, πράγμα που τους κάνει μέχρι και να χάσουν την πίστη τους, με αποτέλεσμα να μην έχουν καθόλου την τάση να πιστέψουν στον Θεό και να μην μπορούν να κατευνάσουν το μυαλό τους κατά τις πνευματικές τους ασκήσεις και στις συναθροίσεις. Συχνά επικρατεί αναταραχή στο μυαλό και στο πνεύμα τους εξαιτίας των ισχυρισμών για το τι είναι σωστό και τι λάθος, και των κουτσομπολιών που διαδίδουν τέτοια άτομα, κι αρχίζουν να βλέπουν τους πάντες με αρνητική ματιά και να μην βλέπουν στους άλλους τίποτα άλλο παρά μόνο ελαττώματα. Πολλές φορές, όταν οι άνθρωποι ακούσουν να σπέρνουν τη διχόνοια με τα ψέματά τους, αναστατώνεται ο κανονικός τρόπος σκέψης τους κι αναστατώνεται ακόμα και η ορθή τους άποψη για τα ζητήματα, γεγονός που τους δυσκολεύει να διακρίνουν τι είναι και τι δεν είναι σωστό. Εκείνοι που δεν έχουν ικανότητα διάκρισης παρασύρονται και πέφτουν στον πειρασμό συχνά, χωρίς καν να το συνειδητοποιήσουν, λόγω κάποιων πραγμάτων που λένε αυτοί που σπέρνουν τη διχόνοια με τα ψέματά τους. Σκέφτονται: «Αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν βλάψει κανέναν, συμμετέχουν κανονικά στις συναθροίσεις, και μάλιστα καμιά φορά δίνουν ελεημοσύνη και βοήθεια στους άλλους, ενώ δεν έχουν κάνει κάτι κακό». Ως αποτέλεσμα, όμως, των αλληλεπιδράσεών τους με τέτοιου είδους ανθρώπους, πολλές φορές παγιδεύονται σε ζητήματα σωστού και λάθους και σε πειρασμούς, και παγιδεύονται ανάμεσα σε συναισθηματικά μπερδέματα μεταξύ των ανθρώπων και σε ακατάλληλες διαπροσωπικές σχέσεις. Εκείνοι οι άνθρωποι που σπέρνουν τη διχόνοια με τα ψέματά τους είναι ειδικοί στο να αναστατώνουν τις σωστές σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων και να σαμποτάρουν ορισμένα από τα πράγματα που κατανοούν αγνά στο μυαλό τους οι άνθρωποι. Σύμφωνα με τη θεώρησή τους, οποιαδήποτε άτομα διατηρούν μια καλή σχέση και μπορούν να αλληλοϋποστηρίζονται και να αλληλοβοηθούνται μετατρέπονται σε στόχους για τις μυστικές επιθέσεις και επικρίσεις τους. Αντίστοιχα, όποιος κάνει το καθήκον του με σχετική αφοσίωση και δαπανά σε κάποιον βαθμό τον εαυτό του γίνεται κι αυτός στόχος των επιθέσεών τους. Όσο καλό ή θετικό κι αν είναι κάτι, βρίσκουν τρόπους να το συκοφαντήσουν. Κριτικάρουν κεκαλυμμένα τα πάντα, τα σχολιάζουν όλα και έχουν τις δικές τους οπτικές για κάθε ζήτημα. Αυτές οι οπτικές δεν είναι καθόλου αληθινές οπτικές· κάθε άλλο, αυτοί οι άνθρωποι λένε ανοησίες, συγχέουν αληθινά

γεγονότα και ψέματα, και κάνουν το άσπρο μαύρο· για να πετύχουν έναν στόχο, για να σπείρουν τη διχόνοια με τα ψέματά τους ανάμεσα στους ανθρώπους ή για να συκοφαντήσουν ορισμένους ανθρώπους, φτάνουν στο σημείο να επινοήσουν πράγματα επίτηδες και απερίσκεπτα, διανθίζοντας τα γεγονότα με αναληθείς λεπτομέρειες και προβαίνοντας σε αβάσιμες κατηγορίες, δημιουργώντας θέμα από το πουθενά. Όσοι δεν γνωρίζουν τα γεγονότα τούς ακούνε να μιλάνε και νομίζουν ότι τα λεγόμενά τους μοιάζουν λογικά και δεν θα μπορούσαν να είναι ψεύτικα, οπότε παραπλανούνται. Αυτού του είδους οι άνθρωποι που λατρεύουν να σπέρνουν τη διχόνοια με τα ψέματά τους κριτικάρουν συγκεκαλυμμένα κάθε θετικό ζήτημα. Μήπως επειδή έχουν αίσθημα δικαιοσύνης; (Όχι.) Είναι προκλητικοί απέναντι σε όσους κάνουν ενεργά το καθήκον τους, σε όσους είναι αφοσιωμένοι, σε όσους δαπανούν τον εαυτό τους με ενθουσιασμό και σε όσους έχουν συνείδηση και λογική, και δεν εκτιμούν κανέναν από αυτούς. Ποιος είναι, λοιπόν, ο λόγος που κρύβεται πίσω από τις απερίσκεπτες κουβέντες αυτών των ανθρώπων; Ποια είναι η αιτία; Γιατί λατρεύουν πάντοτε να σπέρνουν τη διχόνοια με τα ψέματά τους; (Επειδή έχουν κακή ανθρώπινη φύση.) Σωστά· φταίει η κακή ανθρώπινη φύση. Αν είχαν καλή ανθρώπινη φύση, δεν θα έσπερναν τη διχόνοια με τα ψέματά τους. Πρέπει κανείς να μιλά με βάση τη συνείδηση και τον ορθολογισμό· δεν μπορεί να αραδιάζει διεστραμμένες θεωρίες και αιρέσεις όποτε έχει την ευκαιρία. Ο λόγος για τον οποίο σπέρνουν τη διχόνοια με τα ψέματά τους είναι η κακή ανθρώπινη φύση τους. Οτιδήποτε λένε αυτοί οι άνθρωποι αφήνει μια ξινίλα. Για να το θέσω επιεικώς, να μην κρίνουν τους άλλους, αλλά στην πραγματικότητα τα λόγια τους ενέχουν κάποια κακόβουλα στοιχεία προκειμένου να καταδικάσουν και να καταραστούν, και κάποιες υπόνοιες υποκίνησης, ζήλειας, απείθειας, μίσους, κι ακόμα και την επίγευση ότι κλοτσάνε τους ανθρώπους όσο είναι πεσμένοι κάτω. Συνοψίζοντας, αυτά είναι τα κύρια χαρακτηριστικά του ότι σπέρνουν τη διχόνοια με τα ψέματά τους. Εκτός από αυτά τα χαρακτηριστικά, οι συγκεκριμένοι άνθρωποι μοιράζονται κι άλλο ένα κοινό γνώρισμα: Απεχθάνονται τους ανθρώπους που έχουν αυτά που τους λείπουν και κοροϊδεύουν όσους δεν έχουν αυτά που οι ίδιοι έχουν. Είναι καλή η ανθρώπινη φύση τους; (Όχι.) Οι άνθρωποι αυτού του είδους, που απεχθάνονται εκείνους που έχουν ό,τι τους λείπει και κοροϊδεύουν εκείνους που δεν έχουν ό,τι οι ίδιοι έχουν, ζηλεύουν οποιονδήποτε είναι καλύτερος από τους ίδιους και μιλάνε άσχημα γι' αυτόν πίσω από την πλάτη του, τον κατακρίνουν και τον καταδικάζουν· απ' την άλλη, αν κάποιος είναι κατώτερός τους, τον περιγελούν περιπαικτικά, είναι έτοιμοι να τον κοροϊδέψουν, να τον σατιρίσουν και να τον μειώσουν. Δεν μπορούν να αντιληφθούν σωστά κανένα ζήτημα ούτε να το προσεγγίσουν με βάση την πλέον στοιχειώδη ανθρώπινη ηθική. Δεν έχουν ανάγκη να ευχηθούν ευλογίες σε κανέναν ούτε χρειάζονται να ευχηθούν σε κανέναν να είναι καλά ή να του πάνε όλα όπως τα θέλει, ή να βαδίζει στο ορθό μονοπάτι· θα έπρεπε όμως, τουλάχιστον, να μπορούν να αξιολογούν σωστά τους άλλους, χωρίς να τρέφουν καμία κακία —ούτε αυτό δεν μπορούν να κάνουν. Ποια είναι η πραγματική αιτία για την οποία σπέρνουν τη διχόνοια με τα ψέματά τους; Είναι ξεκάθαρο ότι μέσα από την ομιλία τους και τη στάση

τους απέναντι στους άλλους, και μέσα από αυτά που σκέφτονται και από το πώς συμπεριφέρονται στους άλλους κατά βάθος στην καρδιά τους, αυτού του είδους οι άνθρωποι έχουν, προφανώς, κακόβουλη ανθρώπινη φύση. Μολονότι τέτοιου είδους άνθρωποι το στόμα το έχουν μόνο για να σπέρνουν τη διχόνοια με τα ψέματά τους, οι πράξεις αυτές κρύβουν από πίσω τους τα επιτεύγματα και τους στόχους που επιθυμούν να υλοποιήσουν, καθώς επίσης και τις αληθινές απόψεις και στάσεις που έχουν βαθιά μέσα στην καρδιά τους απέναντι στους ανθρώπους και τα ζητήματα. Ας αφήσουμε κατά μέρος, προς το παρόν, αν εκείνοι που λατρεύουν να σπέρνουν τη διχόνοια με τα ψέματά τους καταλαβαίνουν καλά την αλήθεια και αν είναι άνθρωποι που αγαπούν την αλήθεια· σύμφωνα με αυτό το γνώρισμα της ανθρώπινης φύσης τους —το ότι λατρεύουν να σπέρνουν τη διχόνοια με τα ψέματά τους— άραγε μπορούν να έχουν την παραμικρή καλή ή θετική επιρροή στους αδελφούς και τις αδελφές στην εκκλησία; (Όχι.) Με τίποτα!

Ας ρίξουμε μια ματιά σε κάποια συγκεκριμένα παραδείγματα για να δούμε τις εκδηλώσεις εκείνων που σπέρνουν τη διχόνοια με τα ψέματά τους. Για παράδειγμα, ας υποθέσουμε ότι μια αδελφή έχει πολύ πλούσια οικογένεια, αλλά, προκειμένου να κηρύξει το ευαγγέλιο και να καταθέσει μαρτυρία για τον Θεό, έχει εγκαταλείψει τις απολαύσεις της σάρκας και έχει φύγει από το σπίτι για να κάνει το καθήκον της. Για πείτε Μου, οι κανονικοί άνθρωποι πώς θα έβλεπαν μια τέτοια κατάσταση; Δεν θα θαύμαζαν και θα ζήλευαν τη γυναίκα αυτή; Στην καλύτερη περίπτωση, θα θεωρούσαν την αδελφή αξιέπαινη και αξιομίμητη που κατάφερε να θυσιάσει τις σαρκικές απολαύσεις για να κάνει το καθήκον της. Εκείνοι, όμως, που λατρεύουν να σπέρνουν τη διχόνοια με τα ψέματά τους, πώς τη σχολιάζουν; Λένε: «Παρατείνεται από μια πλούσια ζωή για να πηγαίνει όλη μέρα να κηρύττει το ευαγγέλιο· αν το συνεχίσει, δεν θα αργήσει να την πετάξει έξω ο άντρας της! Η πίστη στον θεό δεν έχει ως στόχο τις ευλογίες και τις απολαύσεις; Δείτε την, έχει τις ευλογίες, αλλά δεν ξέρει πώς να τις απολαύσει, απαρνιέται την οικογένειά της και την καριέρα της για να κάνει το καθήκον της με όλη της την καρδιά. Δεν είναι ανοησία αυτό; Αν είχα τόσο πλούσια οικογένεια, απλώς θα ευχαριστιόμουν στο σπίτι μου». Για πείτε Μου, μήπως υπάρχει μέσα σ' αυτά τα λόγια έστω και μία πρόταση που να συμφωνεί με την ανθρώπινη φύση, που να είναι εποικοδομητική για τους άλλους; (Όχι.) Όσοι έχουν κάποια ικανότητα διάκρισης, μόλις το άκουγαν αυτό, θα σκεφτόντουσαν: «Δεν παρερμηνεύουν τα γεγονότα; Το να εγκαταλείψει ένας πιστός τα πάντα για να δαπανήσει τον εαυτό του για τον Θεό και το να μην επιδιώκει υλικές απολαύσεις είναι εκ φύσεως θετικό, αλλά αυτοί το καταδικάζουν». Αν το άκουγε αυτό κάποιος που δεν έχει διάκριση, θα παραπλανιόταν και θα αναστατωνόταν· θα κλονιζόταν αμέσως σοβαρά ο ζήλος του για την πίστη στον Θεό, ο ζήλος του να εγκαταλείψει πράγματα και να δαπανήσει τον εαυτό του για να κάνει το καθήκον του. Εκείνοι που λατρεύουν να σπέρνουν τη διχόνοια με τα ψέματά τους λένε λόγια που ναι μεν είναι λίγα, αλλά έχουν μεγάλο αρνητικό αντίκτυπο στους άλλους, τόσο που αρκεί για να νιώσει κάποιος αρνητικός για αρκετό καιρό και να μην μπορεί να συνέλθει. Έτσι δεν γίνεται; (Ναι.) Έστω και λίγα λόγια που μοιάζουν εύλογα μπορούν να δηλητηριάσουν κάποιους

ανθρώπους μόλις εκείνοι τα ακούσουν. Αυτό τι δείχνει για την ανθρώπινη φύση αυτών που μπορούν και λένε τέτοια δηλητηριώδη λόγια; (Είναι κακή.) Μήπως υπάρχει έστω και μια φράση μέσα στα λόγια τους η οποία θα μπορούσε να ενισχύσει την πίστη του οποιουδήποτε τα ακούσει; (Όχι.) Τι είναι όλα αυτά τα λόγια; Σε γενικές γραμμές, όλα τους είναι λόγια δύσπιστων· εκείνοι που ακολουθούν τον Θεό δεν πρέπει να λένε ούτε μία τέτοια πρόταση. Πιο συγκεκριμένα, ούτε μία πρόταση που λένε αυτοί οι άνθρωποι δεν αποτυπώνει καμία ανθρώπινη φύση. Τι σημαίνει έλλειψη ανθρώπινης φύσης; Σημαίνει να μην έχεις ούτε καν ηθική. Και τι σημαίνει η έλλειψη ηθικής; Εκείνη η αδελφή ζει σε καλές συνθήκες και έχει πλούσια οικογένεια, και αυτοί οι άνθρωποι τι συμπεριφορά επιδεικνύουν; Μήπως ζηλεύουν απλώς με την καλή έννοια, λένε μετά κάποιες καλοπροαίρετες ευχές και προχωράνε; (Όχι.) Τότε ποια στάση τηρούν; Ζήλεια, αγανάκτηση, μνησικακία, και παράπονα μέσα τους: «Αξίζει αυτή να έχει τόσα λεφτά; Κι εγώ γιατί δεν έχω τόσα; Γιατί ο θεός έχει ευλογήσει αυτήν και όχι εμένα;» Η αδελφή είναι πλούσια και εύπορη, και γι' αυτό ζηλεύουν και νιώθουν μίσος, δεν λένε την παραμικρή κουβέντα ειλικρινούς θαυμασμού ή την παραμικρή ευχή. Αυτό φανερώνει την παντελή έλλειψη ακόμα και της πιο στοιχειώδους ηθικής. Η αδελφή είναι πλούσια, και γι' αυτό εκείνοι έχουν μίσος, που φτάνει σχεδόν στο σημείο να προσπαθούν να τη ληστέψουν ή να την ξεγελάσουν για να της πάρουν τα υπάρχοντά της. Επιπλέον, η αδελφή αυτή ζει μεν σε μια πλούσια οικογένεια, αλλά είναι ικανή να εγκαταλείψει τις καλές συνθήκες στις οποίες ζούσε και τις υλικές ανέσεις για να πάει να κάνει το καθήκον της· για κάποιον που πιστεύει στον Θεό, αυτό αξίζει συγχαρητήρια, είναι άξιο θαυμασμού και καλώς εννοούμενης ζήλιας. Πρέπει οι άνθρωποι να της εύχονται τα καλύτερα, να προσπαθούν να είναι κοντά της και να τη μιμούνται. Μήπως, όμως, αυτοί οι άνθρωποι που λατρεύουν να σπέρνουν τη διχόνοια με τα ψέματά τους έχουν να πουν κάτι τέτοιο; (Όχι.) Πώς μιλάνε αυτοί; Κάθε τους φράση διακρίνεται από σκληρά λόγια και από μια δόση μίσους. Για ποιον λόγο μπορούν να μιλούν με αυτόν τον τρόπο; Επειδή νιώθουν δυσαρέσκεια και αγανάκτηση για τη δική τους κατάσταση, επειδή τρέφουν μνησικακία, κι έτσι εκτονώνουν τον θυμό τους σ' αυτήν την πλούσια αδελφή. Κάποιος που πιστεύει στον Θεό πρέπει ιδιαίτερα να εκτιμά, να θαυμάζει, να μιμείται και να διδάσκεται από εκείνους που μπορούν να κάνουν το καθήκον τους και να επιδιώκουν την αλήθεια ενεργά. Οι άνθρωποι αυτοί, αντί να πάρουν μαθήματα από τα προτερήματα της αδελφής για να καλύψουν τις δικές τους αδυναμίες, τη χλευάζουν ως ανόητη και φτάνουν στο σημείο να ελπίζουν να τη χωρίσει ο άντρας της· περιμένουν να δουν την καταστροφή της. Αν πραγματικά χώριζε την αδελφή αυτήν ο άντρας της, τότε δεν θα ένιωθαν ικανοποιημένοι; Δεν θα είχε εκπληρωθεί η επιθυμία τους; Αυτό αποτυπώνει τα πραγματικά τους αισθήματα, αλλά και την πρόθεση και τον σκοπό τους. Δεν θέλουν το καλό των άλλων· όταν βλέπουν κάποιον να τα πηγαίνει καλά ή να είναι καλύτερός τους, γεμίζουν ζήλια και δυσαρέσκεια. Όσο δυνατή πίστη κι αν έχει κάποιος άλλος στον Θεό, αν είναι καλύτερος απ' αυτούς, τότε απλούστατα υπάρχει πρόβλημα. Έχουν παντελή έλλειψη ανθρώπινης φύσης και είναι ανίκανοι να ξεστομίσουν έστω και μια ευλογία ή μια εποικοδομητική κουβέντα. Και γιατί

δεν μπορούν να ξεστομίσουν τέτοια λόγια; Επειδή έχουν πολύ κακή ανθρώπινη φύση! Δεν είναι ότι δεν θέλουν να μιλήσουν ή ότι δεν ξέρουν τα σωστά λόγια. Κάθε άλλο, είναι ότι μέσα στην καρδιά τους επικρατεί ζήλια, μνησικακία και αγανάκτηση, πράγμα που τους κάνει να μην μπορούν να αρθρώσουν ευλογημένα λόγια. Αν, λοιπόν, η καρδιά τους είναι γεμάτη με τέτοια διεφθαρμένα πράγματα, τότε μπορεί αυτό να σημαίνει ότι η ανθρώπινη φύση τους είναι κακόβουλη; (Ναι.) Μπορεί. Καθώς αποκαλύπτουν τέτοιες διεφθαρμένες διαθέσεις, οι άλλοι μπορούν εύκολα να τους καταλάβουν και μπορούν να διακρίνουν τη διεφθαρμένη ουσία τους.

Θα σας πω κι άλλο ένα παράδειγμα. Ήταν μια αδελφή που, προτού πιστέψει στον Θεό, είχε συνέχεια συγκρούσεις με τη συννυφάδα της. Αργότερα, ξεκίνησαν και οι δύο να πιστεύουν στον Θεό και, καθώς έτρωγαν και έπιναν τα λόγια του Θεού, κατάλαβαν τελικά κάποιες αλήθειες. Συνειδητοποίησαν πώς θα έπρεπε να συμπεριφέρεται κανείς και να τα πηγαίνει καλά με τους άλλους, και εφόσον είχε αποκαλυφθεί η διαφθορά τους, κατάφεραν να μιλήσουν ανοιχτά η μία στην άλλη και να προσπαθήσουν να φτάσουν στην αυτογνωσία, πράγμα που έκανε τη σχέση τους ολοένα και πιο αρμονική. Κάποιοι άνθρωποι τις ζήλευαν με την καλή έννοια και έλεγαν: «Δείτε τες, όλη η οικογένεια πιστεύει στον Θεό και οι συννυφάδες είναι σαν αληθινές αδελφές. Όλα αυτά δεν συμβαίνουν χάρη στην πίστη τους στον Θεό; Οι οικογένειες των απίστων δεν τα πάνε καθόλου καλά, όλη την ώρα μαλώνουν και ανταγωνίζονται η μία την άλλη, ακόμα και τα αδέλφια. Οι πιστοί είναι πολύ καλύτεροι· παρόλο που οι συννυφάδες δεν είναι πραγματικές αδελφές, από τη στιγμή που πιστεύουν στον Θεό, επιδιώκουν κοινούς στόχους, βαδίζουν στο ίδιο μονοπάτι και μιλούν την ίδια γλώσσα, είναι συμβατές στο πνεύμα. Αυτό είναι υπέροχο!» Το γεγονός αυτό δείχνει πως αυτοί που πιστεύουν πραγματικά στον Θεό είναι διαφορετικοί από τους απίστους. Άνθρωποι από διαφορετικές οικογένειες συγκεντρώνονται με κοινούς στόχους και επιδιώξεις, συμβαδίζουν στον οίκο του Θεού και ενώπιον του Θεού. Αυτό λέγεται με σκοπό να καταλάβουν οι άνθρωποι ότι αυτό είναι το αποτέλεσμα των λόγων και του έργου του Θεού, πρόκειται για τη χάρη που δίνει ο Θεός στους ανθρώπους. Είναι κάτι που οι άπιστοι δεν το έχουν και δεν μπορούν να το απολαύσουν. Στην καλύτερη περίπτωση, μόλις το ακούσει κάποιος αυτό, θα αισθανθεί ότι είναι καλό να πιστεύει κανείς στον Θεό και θα βλέπει με πιο ευνοϊκό μάτι την πίστη στον Θεό. Απ' την άλλη, ακούστε τι έχει να πει γι' αυτό ο άνθρωπος που λατρεύει να σπέρνει τη διχόνοια με τα ψέματά του: «Χμμ! Μπορεί να βλέπεις αυτές τις συννυφάδες προς τα έξω να δείχνουν ότι τα πηγαίνουν καλά και αρμονικά στις συναθροίσεις· όμως, δεν τσακώνονται και μεταξύ τους καμιά φορά; Δεν ξέρεις εσύ, κάποτε τσακώνονταν πολύ άσχημα!» Οι άλλοι λένε: «Οι παλιές τους διαμάχες και διαφωνίες υπήρχαν λόγω του ότι δεν πίστευαν στον Θεό και δεν καταλάβαιναν την αλήθεια. Πλέον τα πάνε υπέροχα! Αυτό συμβαίνει επειδή και οι δύο πιστεύουν πια στον Θεό, καταλαβαίνουν κάποιες αλήθειες και μπορούν να μιλήσουν ανοιχτά η μία στην άλλη στη συναναστροφή και να γνωρίσουν τις διαφθορές τους, και πολλές φορές κάνουν μαζί τα καθήκοντά τους. Δεν παύουν να υπάρχουν ακόμα κάποιες τριβές, αλλά γενικά

μπορούν να παραδεχτούν η μία στην άλλη τα λάθη τους και να συμβουλευτούν η μία την άλλη για όλα όσα κάνουν. Αυτό δεν μπορεί να το καταφέρει κανένας άπιστος, ούτε καν με τους συγγενείς εξ αίματος». Παρ' όλα αυτά, εκείνος που σπέρνει τη διχόνοια με τα ψέματά του λέει: «Και ποια οικογένεια δεν έχει τσακωμούς; Άσε τις συννυφάδες, ακόμα και οι βιολογικές αδελφές τσακώνονται, έτσι δεν είναι; Όλη αυτή η αρμονία που δείχνουν τώρα δεν είναι παρά μια παράσταση για τους άλλους. Μόλις πεθάνει ο πεθερός τους, δεν μπορώ να πιστέψω πως δεν θα τσακωθούν για την κληρονομιά! Μήπως η πίστη στον θεό δεν είναι απλώς μια ευχή, κάποιου είδους πνευματική παρηγοριά; Θα μπορούσαν στ' αλήθεια να απαρνηθούν τόσο πολλά πλούτη γι' αυτή; Δεν υπάρχει περίπτωση!» Μήπως υπάρχει σ' αυτά τα λόγια έστω και η παραμικρή δήλωση που να συμφωνεί με τα γεγονότα; Υπάρχει έστω και μια ευχή για το καλό των ανθρώπων, μια ευλογία; (Όχι.) Υπάρχει τίποτα που να εκφράζει το προσωπικό συναίσθημα ότι είναι όντως καλό να πιστεύει κανείς στον Θεό, βλέποντας άλλους να απολαμβάνουν τη χάρη του Θεού όπως και οι ίδιοι; (Όχι.) Σύμφωνα με εκείνους που σπέρνουν τη διχόνοια με τα ψέματά τους, όλες αυτές οι προσωπικές αλλαγές που σημειώνονται μεταξύ των αδελφών είναι ψεύτικες· είναι ψεύτικη η απόκτηση της αλήθειας, όπως και οι αλλαγές της διάθεσης που οφείλονται στην πίστη στον Θεό· αυτοί δεν πιστεύουν ότι ο Θεός μπορεί να εξαγνίσει τους ανθρώπους, ότι ο Θεός μπορεί να αλλάξει τους ανθρώπους. Από τα λόγια τους διαπιστώνει κανείς όχι μόνο ότι κρίνουν, μισούν και καταριούνται αυθαίρετα τους ανθρώπους, αλλά και ότι αμφισβητούν και αρνούνται το αποτέλεσμα που επιφέρει το έργο και τα λόγια του Θεού πάνω στους ανθρώπους. Οι συννυφάδες έχουν καλή σχέση κι επιδεικνύουν αμοιβαία ανοχή και υπομονή όταν συναντιούνται λόγω της πίστης τους στον Θεό. Εκείνος ο άνθρωπος που λατρεύει να σπέρνει τη διχόνοια με τα ψέματά του νιώθει άβολα μέσα του, δεν είναι ευχαριστημένος, και γι' αυτό προσπαθεί με κάθε τρόπο να προκαλέσει διχόνοια μεταξύ των αδελφών. Αν καταφέρει να κάνει τις συννυφάδες να τσακώνονται και να μαλώνουν όταν συναντιούνται, τότε νιώθει ευτυχής. Τι σόι συμπεριφορά είναι αυτή; Τι σόι νοοτροπία είναι αυτή; Αν κρίνουμε από τη νοοτροπία αυτών των ανθρώπων, δεν είναι κάπως διεστραμμένο όλο αυτό; (Ναι.) Από άποψη συμπεριφοράς, δεν είναι φρικτή; (Ναι.) Κι όμως, τέτοιοι άνθρωποι συνεχίζουν να συμμετέχουν στην εκκλησιαστική ζωή, κι ανάμεσα σ' αυτούς που εκτελούν τα καθήκοντά τους δεν είναι λίγοι όσοι είναι σαν κι αυτούς. Λέγεται γι' αυτούς τους ανθρώπους ότι έχουν «τοξική γλώσσα». Για την ακρίβεια, δεν είναι μόνο η γλώσσα τους τοξική· ο εσωτερικός τους κόσμος είναι τρομερά σκοτεινός και δηλητηριώδης! Όσες καλές βιωματικές μαρτυρίες κι αν μοιραστούν οι αδελφοί και οι αδελφές, εκείνοι τις θεωρούν όλες πλαστές και φανταστικές, θεωρούν πως δεν έχουν κάτι το ιδιαίτερο. Σε όποιον κι αν κάνει ο Θεός το έργο της κρίσης και της παιδείας, που οδηγεί σε σημαντικά κέρδη, με αποτέλεσμα αυτός να μπορεί να βγει μπροστά, να μοιραστεί την εμπειρία του και να μαρτυρήσει στον Θεό, εκείνοι οι άνθρωποι, κατά βάθος, απαξιώνουν το γεγονός, καθώς σκέφτονται: «Πού είναι το σπουδαίο; Δεν θα μπορούσε οποιοσδήποτε, μετά από τόσα κηρύγματα που έχει ακούσει, να έχει κάποια κατανόηση; Απλώς γράφεις

ένα άρθρο βιωματικής μαρτυρίας, κι ευχαριστιέσαι και θεωρείς τον εαυτό σου νικητή; Να δούμε στο μέλλον, όταν τα πράγματα στραβώσουν, αν θα παραπονεθείς για τον θεό. Να δω, αν ο θεός σου πάρει το παιδί σου, κατά πόσο θα κλάψεις και αν θα μπορείς τότε να συνεχίσεις να πιστεύεις στον θεό!» Τι νομίζετε ότι πλημμυρίζει την καρδιά τους; Μήπως δεν είναι η επιθυμία να υπάρχει χάος σε ολόκληρο τον κόσμο, ο φόβος μήπως βαδίζουν οι άνθρωποι στο ορθό μονοπάτι; Συνοψίζοντας, ό,τι κι αν συμβαίνει στην οικογένεια καθενός, εκείνοι πρέπει να το σχολιάσουν· ό,τι κι αν λένε, όμως, όλοι αυτοί οι άνθρωποι, έχουν ένα χαρακτηριστικό: Ελπίζουν να μην τα πάει καλά κανένας. Μιλάνε για τους πάντες λες και δεν έχουν καμία αξία· τους ευχαριστεί να αναφέρονται στους άλλους λες και είναι σκουπίδια, και χαίρονται συνέχεια με τη δυστυχία των άλλων. Αν κάποιος είναι από πλούσια οικογένεια, τότε ζηλεύουν, εξοργίζονται και δείχνουν μίσος, παραπονιούνται όλη την ώρα μέσα τους και ελπίζουν να στερήσει ο Θεός απ' αυτόν τον άνθρωπο τα πλούτη του και τη χάρη που απολαμβάνει, και να τα δώσει στους ίδιους. Είναι ανυπόφορο να ακούει κανείς τα παράπονα που λένε αυτοί οι άνθρωποι πίσω από την πλάτη των άλλων. Έχουν, άραγε, την παραμικρή ομοιότητα με τους πιστούς στον Θεό; Ασφαλώς, αυτού του είδους οι άνθρωποι είναι και πολύ επιδέξιοι στο να καμουφλάρονται. Όσο κακόβουλη ή σκοτεινή κι αν είναι η καρδιά τους, μπροστά στους αδελφούς και τις αδελφές την ώρα των συναθροίσεων θα συναναστραφούν κι αυτοί σχετικά με την κατανόηση και τις γνώσεις τους, αραδιάζοντας μεγαλοπρεπή δόγματα για να καμουφλαριστούν, κατασκευάζοντας μια «ένδοξη» και καλή εικόνα για τον εαυτό τους. Ωστόσο, παρασκηνακά, δεν μιλούν και δεν ενεργούν σαν άνθρωποι. Οι περισσότεροι άνθρωποι, αν δεν έχουν έρθει σε επαφή με τέτοια άτομα και δεν ξέρουν τις πραγματικές τους εκδηλώσεις ή τι κρύβεται στα βάθη της καρδιάς τους, αν απλώς τα έχουν ακούσει να μιλάνε σωστά στις συναθροίσεις, δεν θα έχουν διαπιστώσει πόσο άθλια ή κακόβουλη είναι η ανθρώπινη φύση τους ούτε πόσο ευτελής είναι ο χαρακτήρας τους· αντίθετα, θα σχηματίσουν ακόμα και καλή γνώμη γι' αυτά. Μόνο αν περάσουν περισσότερο χρόνο μαζί τους και καταλάβουν πώς ενεργούν και πώς συμπεριφέρονται στη ζωή τους παρασκηνακά, τα διακρίνουν σιγά σιγά και αηδιάζουν. Δεν πρέπει, λοιπόν, κάποιος να διακρίνει ανθρώπους μόνο με βάση τα ωραία λόγια που λένε στις συναθροίσεις· πρέπει κανείς να παρατηρεί και τι κάνουν και λένε στη ζωή τους στο παρασκήνιο για να καταλάβει την ουσία και το αληθινό τους πρόσωπο.

Αυτού του είδους οι άνθρωποι που λατρεύουν να σπέρνουν τη διχόνοια με τα ψέματά τους, εκτός του ότι δεν μιλάνε σαν άνθρωποι, έχουν κι άλλο ένα χαρακτηριστικό: Θέλουν να σχολιάζουν τους πάντες και τα πάντα, ακόμα κι εκείνους που δεν γνωρίζουν ή που δεν έχουν έρθει ποτέ σε επαφή μαζί τους, και δεν αφήνουν τους άλλους σε ησυχία ούτε για το πιο μικρό ζήτημα στη ζωή τους. Το αποτέλεσμα των σχολίων τους είναι πως, όσο θετικό κι αν είναι κάτι, ο λόγος τους το διαστρεβλώνει και το κάνει αρνητικό· όσο σωστό κι αν είναι κάτι, όταν το πιάνουν στο άθλιο στόμα τους, διαστρεβλώνεται και γίνεται αρνητικό. Αυτό τους χαροποιεί, τους επιτρέπει να τρώνε καλά και να κοιμούνται ήσυχα. Για πείτε Μου, τι είδους πλάσμα είναι αυτό; Για παράδειγμα, αν κάποιοι αδελφοί και

αδελφές έβγαλαν φέτος ένα καλό εισόδημα και βρίσκονται σε καλύτερη οικονομική κατάσταση, και προσφέρουν λίγο περισσότερα, πάνω από το ένα δέκατο, τότε εκείνοι ζηλεύουν και λένε: «Γιατί προσφέρεις τόσο πολλά φέτος; Ο Θεός δεν καθορίζει αν είσαι καλός ή κακός με βάση το πόσα προσφέρεις. Τι νόημα έχει η τόση προθυμία σου; Δεν λείπουν τα χρήματα από τον οίκο του θεού». Αρχίζουν να αραδιάζουν και πάλι δυσάρεστα λόγια, έτσι δεν είναι; Όποιος κι αν κάνει κάτι σωστό ή κάτι που συμβαδίζει με την αλήθεια, εκείνοι είναι αντίθετοι μ' αυτό και αισθάνονται τεράστιο αποτροπιασμό μέσα τους. Προσπαθούν με κάθε τρόπο να κυριαρχήσουν πάνω σου, ψάχνουν να βρουν αφορμές να σου επιτεθούν, να σε κατηγορήσουν και να σε καταδικάσουν, ώσπου να σε ρίξουν κάτω και να διώξουν τη θετικότητα από μέσα σου, με αποτέλεσμα να σε αφήσουν τελείως μπερδεμένο και ανήμπορο να διακρίνεις τι είναι σωστό και τι όχι. Τότε, ξεκαρδίζονται στα γέλια, σε κοροϊδεύουν μέσα τους και μονολογούν: «Μόνο μέχρι εκεί φτάνεις, και παρ' όλα αυτά μιλάς για βιωματική μαρτυρία!» Εδώ έχουμε να κάνουμε με έναν διάβολο που δείχνει το πραγματικό του πρόσωπο, σωστά; Αυτά δεν είναι λόγια ενός υπηρέτη του Σατανά, ενός αντίχριστου; (Ναι.) Όσο περισσότερο μιλάω για τέτοιου είδους άτομα, τόσο περισσότερο εξοργίζομαι και αηδιάζω. Έχετε συναντήσει ποτέ τέτοιου είδους άτομα; Όποια κι αν είναι η εμφάνισή τους ή τα χαρακτηριστικά του προσώπου τους, κάθε φορά που πάνε να σπείρουν τη διχόνοια με τα ψέματά τους, η έκφρασή τους γίνεται αλλόκοτη: Σουφρώνουν τα χείλη, κοιτούν λοξά, δεν κοιτάζουν πια ευθέως τον άλλον, και μάλιστα τα χαρακτηριστικά κάποιων φαίνονται αλλοιωμένα. Αυτό είναι ένα σήμα που εκπέμπεται προς εσένα και σου λέει ότι είναι έτοιμοι να μιλήσουν με τρόπο που δεν μιλάνε οι άνθρωποι. Και τότε, τι κάνεις; Δέχεσαι αυτό το σήμα ή το μπλοκάρεις; (Το μπλοκάρω.) Πρέπει να πάρεις αποστάσεις και να τους πεις: «Μη μιλάς· δεν θέλω να ακούσω. Κουτσομπολεύεις υπερβολικά. Αν δεν σκοπεύεις να μιλήσεις σαν άνθρωπος, τότε μείνε μακριά μου. Δεν θέλω να με αναστατώσεις· δεν θέλω να μπλέξω σε τέτοιες ακατάλληλες διαπροσωπικές σχέσεις, δεν πρόκειται να ασχοληθώ με κάποιον σαν εσένα». Καθίστε να παρατηρήσετε ποιος ανάμεσά σας λατρεύει να σπέρνει τη διχόνοια με τα ψέματά του, ποιος διακατέχεται από μια τέτοια συμπεριφορά, και στη συνέχεια πάρτε γρήγορα αποστάσεις από αυτούς τους ανθρώπους. Ποιο είναι το χαρακτηριστικό της ανθρώπινης φύσης αυτών των ατόμων; Λένε δηλητηριώδη λόγια ή, για να το πούμε στην καθομιλουμένη, έχουν «τοξική γλώσσα». Αν εκθέσεις τα δηλητηριώδη λόγια τους, τότε θα δεις τις διάφορες δηλώσεις που ξεστομίζουν· μέσα από τις δηλώσεις τους, θα μπορέσεις να δεις τον εσωτερικό τους κόσμο και να προσδιορίσεις ακριβώς την ανθρώπινη φύση-ουσία τους και κατά πόσο πρόκειται για κακούς ανθρώπους. Αυτού του είδους οι άνθρωποι που λατρεύουν να σπέρνουν τη διχόνοια με τα ψέματά τους, μέσα από τα διάφορα σήματα και τις δηλώσεις που ξεστομίζουν, δίνουν στους άλλους τη δυνατότητα να τους χαρακτηρίσουν ξεκάθαρα ως κακούς ανθρώπους. Τέτοιου είδους άνθρωποι πληρούν απόλυτα τις προδιαγραφές για να αποπεμφθούν ή να αποβληθούν· δεν επιτρέπεται κανένα έλεος απέναντί τους. Πρέπει να αποπέμπονται και να μην τους επιτρέπεται να προκαλούν αναστάτωση μέσα στην εκκλησία.

Μόλις τώρα συναναστραφήκαμε σχετικά με τα χαρακτηριστικά των ανθρώπων που λατρεύουν να σπέρνουν τη διχόνοια με τα ψέματά τους· λογικά πρέπει να είναι φανερό από την κατάσταση της πίστης τους στον Θεό και από τις εκδηλώσεις της ανθρώπινης φύσης τους ότι αποτελούν ένα είδος ανθρώπου που αποστρέφεται την αλήθεια και δεν αγαπάει την αλήθεια. Η ανθρώπινη φύση τους είναι τόσο κακή που δεν χαμπαριάζουν από λογική, ενώ δεν έχουν ούτε καν τη στοιχειώδη ανθρώπινη ηθική· απλώς, στη δική τους συγκεκριμένη περίπτωση, το χαρακτηριστικό της κακής ανθρώπινης φύσης τους είναι πως λατρεύουν να σπέρνουν τη διχόνοια με τα ψέματά τους. Από τα λόγια που ξεστομίζουν, παρατηρεί κανείς το χαρακτηριστικό της ανθρώπινης φύσης τους και την ανθρώπινη φύση-ουσία τους· είναι ξεκάθαρο πως αυτού του είδους οι άνθρωποι έχουν κακή ανθρώπινη φύση. Σε τι βαθμό είναι κακή η ανθρώπινη φύση τους; Είναι τόσο κακή, που είναι πονηρή, γεγονός που τους κατατάσσει στην κατηγορία των πονηρών. Κι αυτό γιατί τα λόγια που λένε συνήθως δεν είναι περιστασιακά παράπονα, δεν εκφράζουν λίγη ζήλια ούτε δείχνουν περιστασιακά κάποια ανθρώπινη αδυναμία· οι εκδηλώσεις τους δεν είναι εκδηλώσεις μιας κοινής, συνηθισμένης διεφθαρμένης διάθεσης, αλλά αποδεικνύουν από μόνες τους ότι μπορούν να καταταχθούν στην κατηγορία των πονηρών. Αυτό είναι το πρώτο είδος ανθρώπου, δηλαδή εκείνοι που λατρεύουν να σπέρνουν τη διχόνοια με τα ψέματά τους.

B. Λατρεύουν να εκμεταλλεύονται

Το δεύτερο είδος ανθρώπων είναι εκείνοι που λατρεύουν να εκμεταλλεύονται. Σίγουρα κάποιοι άνθρωποι έχουν αντιλήψεις σχετικά με τη συναναστροφή πάνω στην αγάπη για την εκμετάλλευση και σκέφτονται: «Ποιος διεφθαρμένος άνθρωπος δεν λατρεύει να εκμεταλλεύεται; Έτσι είναι η φύση του ανθρώπου· από τη στιγμή που δεν διαπράττει κακό κάποιος, πού είναι το πρόβλημα στο να εκμεταλλευτεί κανείς λιγάκι μια κατάσταση;» Η αγάπη για την εκμετάλλευση που αφορά η σημερινή μας συναναστροφή υπερβαίνει το πλαίσιο της αγάπης που έχουν οι κανονικοί άνθρωποι για την εκμετάλλευση· φτάνει στον βαθμό του κακού. Λογικά, πρέπει να υπάρχουν πολλοί τέτοιου είδους άνθρωποι στην εκκλησία ή τουλάχιστον μια μερίδα από αυτούς. Χρησιμοποιούν την πρόφαση ότι «είμαστε όλοι αδελφοί και αδελφές» για να εκμεταλλευτούν παντού, κι εκμεταλλεύονται τους αδελφούς και τις αδελφές, τον οίκο του Θεού και την εκκλησία. Πώς ακριβώς εκμεταλλεύονται; Ένα παράδειγμα: Αν χρειάζεται η οικογένειά τους να αγοράσει σπίτι, αλλά δεν έχει τα χρήματα, τότε εκείνοι δεν στρέφονται σε συγγενείς ή φίλους για να δανειστούν ούτε πηγαίνουν στην τράπεζα να πάρουν δάνειο. Παίρνουν δανεικά από τους αδελφούς και τις αδελφές, αποφεύγοντας να μιλήσουν για τόκους ή για το πότε θα τα ξεπληρώσουν· απλώς τα δανείζονται. Το «δανείζονται» το λέμε κατ' ευφημισμό· στην πραγματικότητα, απλώς τα παίρνουν, αφού δεν σκοπεύουν να επιστρέψουν ποτέ τα χρήματα ούτε να πληρώσουν τόκους. Για ποιον λόγο βάζουν στο στόχαστρο τους αδελφούς και τις αδελφές; Θεωρούν ότι, εφόσον είναι όλοι αδελφοί και αδελφές, πρέπει στις δύσκολες στιγμές να βοηθούν, κι αν κάποιος δεν βοηθάει, τότε δεν είναι

αδελφός ή αδελφή. Πηγαίνουν, λοιπόν, στους αδελφούς και στις αδελφές για να δανειστούν, σκαρφίζονται λόγους για να αναγκάσουν τους αδελφούς και τις αδελφές να θεωρήσουν σωστό και πρέπει να τους δανείσουν λεφτά. Κάποιοι άλλοι βλέπουν πως η οικογένεια ενός αδελφού ή μιας αδελφής έχει αυτοκίνητο και το σκέφτονται όλη την ώρα. Ζητάνε συνέχεια, κάθε λίγες μέρες, να το δανειστούν. Το δανείζονται, αλλά δεν το επιστρέφουν, δεν συμπληρώνουν βενζίνη και κάποιες φορές, μάλιστα, του προκαλούν βαθουλώματα ή το τρακάρουν. Λαχταράνε και μηχανορραφούν για κάθε ωραίο φαγητό, για κάθε χρήσιμο αντικείμενο ή για οτιδήποτε πολύτιμο δουν σε σπίτια άλλων, και το θέλουν για δικό τους. Σε όποιο σπίτι κι αν πάνε, τα μάτια τους αστράφτουν από την απληστία του κλέφτη. Ψάχνουν και αναζητούν παντού μήπως βρουν το παραμικρό που θα τους ωφελήσει ή το οτιδήποτε θα μπορούσαν να πάρουν· ούτε ένα μικρό φυτό γλάστρας δεν τους γλιτώνει. Όταν βγαίνουν έξω ή πάνε για φαγητό με άλλους, δεν προθυμοποιούνται ποτέ να πληρώσουν για τη μετακίνηση ή για το φαγητό. Όποτε βλέπουν κάτι ωραίο, θέλουν να το αγοράσουν, αλλά όταν έρθει η ώρα να πληρώσουν, ζητάνε από άλλους να πληρώσουν για λογαριασμό τους και αργότερα δεν θίγουν καν το ζήτημα της εξόφλησης. Θέλουν απλώς να εκμεταλλευτούν, για να κερδίσουν έστω μια δεκάρα ή μια πεντάρα. Αν θέλεις να έχεις ωραία πράγματα, πλήρωσέ τα μόνος σου. Αν δεν θες να πληρώνεις με δικά σου λεφτά, τότε μην επιζητάς να εκμεταλλευτείς τους άλλους ούτε και να είσαι τόσο άπληστος· για να σε σεβαστούν οι άλλοι, πρέπει να έχεις και λίγη ακεραιότητα. Αυτού του είδους οι άνθρωποι, όμως, δεν έχουν ακεραιότητα· το μόνο που θέλουν είναι να εκμεταλλεύονται, και χαίρονται όλο και πιο πολύ όσο περισσότερο εκμεταλλεύονται. Είναι ντροπή ή δόξα η εμφάνιση τέτοιων ανθρώπων στην εκκλησία; (Ντροπή.) Είναι ντροπή. Εσείς τι θα λέγατε, είναι ανάγκη να εκμεταλλεύονται έτσι; Μήπως το κάνουν γιατί δεν έχουν χρήματα για φαγητό ή δεν μπορούν να ταΐσουν την οικογένειά τους; Σε καμία περίπτωση. Στην πραγματικότητα, έχουν αρκετά χρήματα για να ξοδέψουν και αρκετό φαγητό για να φάνε. Το θέμα είναι ότι έχουν τέτοια απληστία, σε σημείο που να τους αφαιρεί την ακεραιότητά τους και να προκαλεί την απέχθεια και την αποστροφή των άλλων. Είναι καλός ένας τέτοιος άνθρωπος; (Όχι.) Κάποιοι ψάχνουν πάντοτε να εκμεταλλευτούν όταν κάνουν τα καθήκοντά τους, θίγονται αν χάσουν έστω και το παραμικρό, κι έχουν την ανάγκη να μιλήσουν γι' αυτό. Όταν τους ανατίθεται μια εργασία, φέρνουν πάντα στο προσκήνιο το θέμα των χρημάτων: «Τα έξοδα μετακίνησης για ένα δρομολόγιο θα είναι τόσα, η διαμονή θα κοστίσει τόσα, το φαγητό θα κοστίσει τόσα και ούτω καθεξής». Τους απαντούν: «Μην ανησυχείς για τα λεφτά, θα τα δώσει η εκκλησία». Μόλις, όμως, πάρουν τα χρήματα, προβληματίζονται και λένε: «Αυτά δεν φτάνουν. Τι να κάνω εκεί έξω με μόνο 200 γουάν; Το ρητό λέει “Να είσαι φειδωλός στο σπίτι, αλλά όταν ταξιδεύεις, να παίρνεις πολλά μαζί σου”. Πρέπει να πάρω μαζί μου κι άλλα λεφτά για ώρα ανάγκης· αν δεν τα χαλάσω όλα, τα υπόλοιπα θα τα επιστρέψω στην εκκλησία». Όταν επιστρέφουν, δεν κάνουν λόγο για χρήματα που περίσσεψαν ούτε αναφέρουν τα έξοδά τους. Τολμάνε μέχρι και να εκμεταλλευτούν την εκκλησία· θα τολμούσαν να υπεξαιρέσουν τις προσφορές του Θεού; (Ναι.) Τι σόι πλάσματα είναι αυτά;

Δεν έχουν ακεραιότητα ούτε συνείδηση και λογική. Θα ήταν δυνατόν να εγκρίνει ο Θεός τέτοιους ανθρώπους; Κάποιοι άλλοι πάνε μέχρι και σε χώρους συνάθροισης ή σε χώρους φιλοξενίας για να κάνουν μπάνιο, να λουστούν και να βάλουν μπουγάδα· χρησιμοποιούν το πλυντήριο, τον θερμοσίφωνα, το σαμπουάν, το απορρυπαντικό πλυντηρίου της εκκλησίας και πάει λέγοντας. Εκμεταλλεύονται ακόμα κι αυτές τις παροχές, χρησιμοποιώντας πράγματα της εκκλησίας για να κάνουν οικονομία στα δικά τους. Νομίζουν ότι, επειδή πιστεύουν στον Θεό, αποτελούν μέρος του οίκου του Θεού, και άρα κάθε αντικείμενο που ανήκει στον οίκο του Θεού είναι δικό τους και μπορούν να το χρησιμοποιούν ελεύθερα, καθώς θεωρούν πως θα πήγαινε χαμένο αν δεν το χρησιμοποιούσαν, αν δεν το έπαιρναν ή αν δεν το εκμεταλλεύονταν με κάποιον τρόπο· και ακόμα κι αν το σπάσουν, δεν έχουν την παραμικρή πρόθεση να πληρώσουν γι' αυτό. Όσο για τα δικά τους υπάρχοντα, ξέρουν να τα χρησιμοποιούν με οικονομία και να τα προσέχουν με σχολαστικότητα, αλλά τον εξοπλισμό και τα αντικείμενα του οίκου του Θεού τα χρησιμοποιούν όπως θέλουν, και δεν τα πληρώνουν αν τα σπάσουν. Είναι καλοί άνθρωποι αυτοί; Σίγουρα δεν είναι καθόλου καλοί. Ειδικά σε κάποιες περιπτώσεις όπου η εκκλησία χρειάζεται να αγοράσει κάποια αντικείμενα, προσφέρονται εθελοντικά με περίσσια ενέργεια και προθυμία να αναλάβουν τέτοιου είδους εργασίες. Προς τι τέτοια προθυμία; Θεωρούν ότι έχουν να αποκομίσουν κάποιο κέρδος και να επωφεληθούν· μόλις αγοράσουν τα πράγματα, όσα λεφτά έχουν μείνει τα βάζουν στην τσέπη. Θέλουν να εκμεταλλευτούν οτιδήποτε μπορούν, γιατί πιστεύουν ότι αν δεν το έκαναν, θα πήγαινε χαμένο· αυτήν τη λογική ακολουθούν. Αν δεν μπορούν να εκμεταλλευτούν, αναθεματίζουν τους αδελφούς και τις αδελφές, και αναθεματίζουν τον οίκο του Θεού, αναθεματίζουν τους πάντες. Δεν είναι τίποτε παραπάνω από κακούς δαίμονες, βρομερούς ζητιάνους, επαίτες, που βγάζουν παντού τον δίσκο τους για να αποσπάσουν οφέλη και να εκμεταλλευτούν. Οι άνθρωποι λένε: «Συνέχεια ζητάς κάτι. Δεν είσαι ένας βρομερός ζητιάνος;» Εκείνοι απαντούν: «Δεν πειράζει, πείτε με όπως θέλετε: τσιγκούνη, σφιχτό, βρομερό ζητιάνο, επαίτη, φτωχό. Δεν με πειράζει, αρκεί να κερδίσω κάποιο πλεονέκτημα». Έχουν άραγε καθόλου ακεραιότητα αυτού του είδους οι άνθρωποι; (Όχι.) Δεν αναστατώνουν σε κάποιον βαθμό τους αδελφούς και τις αδελφές αυτοί οι άνθρωποι; Ειδικότερα σ' εκείνες τις οικογένειες που ζουν σε δύσκολες συνθήκες, που τα οικονομικά τους δεν είναι καλά, δεν προκαλούν κάποια αναστάτωση και ζημιά; (Ναι.) Θα μπορούσαν, άραγε, να επηρεάσουν αρνητικά εκείνους που είναι μικροί στο ανάστημα και ιδιαίτερα ευάλωτοι; (Ναι.) Οι άνθρωποι νιώθουν αποτροπιασμό και μόνο που τους βλέπουν· όποιος τους βλέπει εκνευρίζεται, κι όμως όλοι ντρέπονται να αρνηθούν, με αποτέλεσμα να δέχονται τους κατάφωρους εκβιασμούς τους. Όλοι ξέρουν ότι έχουν κακή ανθρώπινη φύση και ευτελή χαρακτήρα, αλλά, επειδή τους θεωρούν όλους αδελφούς και αδελφές, κι επειδή βλέπουν ότι κάποιες φορές μπορούν να κάνουν κάποια καθήκοντα, ότι έχουν κάποια στοιχειώδη πίστη και ότι μπορούν καμιά φορά να καταβάλουν λίγη προσπάθεια κάνοντας τους οικοδεσπότες, για χάρη όλων αυτών οι πιο πολλοί άνθρωποι κάνουν τα στραβά μάτια μπροστά στη συμπεριφορά τους, στο ότι, δηλαδή, όπου κι αν

πάνε, εκμεταλλεύονται· δεν τη θεωρούν σοβαρή. Παρ' όλα αυτά, η αναστάτωση που προκαλούν μέσα στην εκκλησία αυξάνεται ολοένα και περισσότερο, σε βαθμό που να προκαλεί ανησυχία στους περισσότερους ανθρώπους· δεν είναι πρόβλημα αυτό; (Ναι.) Αυτοί οι άνθρωποι ναι μεν δεν είναι λυσσασμένα σκυλιά που δαγκώνουν παντού τον κόσμο και μπορούν να τον κατασπαράξουν, αλλά είναι σαν τις μύγες που κάνουν φασαρία, ενοχλούν τον κόσμο και δεν τον αφήνουν σε ησυχία. Αν δεν αποπεμφθούν, θα προκαλούν συνεχή αναστάτωση. Η παραμονή τους στην εκκλησία θα οδηγεί μονίμως στην καταστροφή και δεν θα αφήνει τους ανθρώπους να ησυχάσουν. Οι άνθρωποι, μόλις αναστατωθούν, νιώθουν πολύ εκνευρισμένοι, πολλές φορές απεχθάνονται αυτούς τους ανθρώπους· δεν έχουν, όμως, κάποια λύση και τους ανέχονται κάθε φορά. Τι σόι άτομα είναι αυτά; Ανάμεσα στους ανθρώπους υπάρχουν ακόμα και τέτοια ποταπά καθάρματα. Για ποιον λόγο, άραγε, πιστεύουν στον Θεό τέτοια άτομα; Πολύ απλά, δεν τους αξίζει να ζουν! Εκμεταλλεύονται τα πάντα —τι ντροπή! Απόλαυσε απλώς όσα υλικά αγαθά σου επιτρέπουν οι ικανότητές σου. Αν δεν έχεις τη δυνατότητα, τότε να μην απολαμβάνεις και να μην καταχράσαι ξένα πράγματα. Άλλο να εκμεταλλευτείς σε μικρό, ασήμαντο βαθμό το να σου χαρίσουν κάτι καμιά φορά ή αν σου αρέσει κάτι ιδιαίτερα, ή αν ερωτευτείς κάτι· αυτό όλοι μπορούν να το συγχωρήσουν. Όπως λέει και το ρητό, «Η φτώχεια περιορίζει τη φιλοδοξία». Δεν είναι και τόσο μεγάλο πρόβλημα. Αν, όμως, επιζητάς συνέχεια να εκμεταλλεύεσαι, σε σημείο που να γίνεσαι ξεδιάντροπος και ξετσιπωτός, και να καταντάς ένας βρομερός ζητιάνος ή να σε βλέπουν οι άλλοι σαν λυσσασμένο σκυλί ή σαν μύγα, τότε θα πρέπει αμέσως να αποπεμφθείς. Τέτοιου είδους άνθρωποι θα πρέπει να αντιμετωπίζονται μία και καλή, ώστε να δοθεί ένα τέλος σε όλα αυτά τα ζητήματα.

Για πόσο μπορείτε να ανεχτείτε εκείνους που λατρεύουν να εκμεταλλεύονται; Αν, μόλις σας εκμεταλλευτούν, στ' αλήθεια δεν τους αντέχετε κι αισθάνεστε λες κι έχετε καταπιεί ψόφια μύγα, αν οι περισσότεροι από σας εκνευρίζετε ασυγκράτητα και παραπονιέστε διαρκώς γι' αυτούς όταν βρίσκεστε στον ίδιο χώρο, τότε, αφού έχουμε φτάσει ως εκεί, δεν θα έπρεπε ήδη να τους έχετε αποπέμψει; (Ναι.) Όταν η ανοχή στερεύει, όταν φτάνει στα όρια, τότε πρέπει όλοι να συνεργάζονται για να τους αποπέμψουν. Έτσι απομακρύνεται μια μαστιγα από τον οίκο του Θεού, πρόκειται για ένα ζήτημα που ευχαριστεί πολύ τους ανθρώπους. Ένας τέτοιος άνθρωπος δεν είναι παρά ένα ρεμάλι που δημιουργεί αναταραχή στους περισσότερους ανθρώπους. Αυτό συνιστά ένα βλαβερό περιστατικό που αναστατώνει και διαταράσσει την εκκλησιαστική ζωή, υποχρεώνοντας τους ανθρώπους να μαζευτούν με σκοπό να συναναστραφούν και να λύσουν το πρόβλημα που σχετίζεται με αυτό το άτομο. Ένας τέτοιος τρόπος άσκησης είναι δικαιολογημένος, καθώς η αναστάτωση που προκάλεσε ο κακός άνθρωπος έχει ήδη βλάψει κάποιους ανθρώπους. Για να μη συνεχίσει ο κακός άνθρωπος να κάνει το κακό, για να διατηρηθεί η κανονική τάξη της εκκλησιαστικής ζωής και για να μην υποστεί μεγαλύτερη ζημιά ο εκλεκτός λαός του Θεού, ο κακός άνθρωπος πρέπει να αντιμετωπιστεί και να αποπεμφθεί γρήγορα. Αν υπάρχει περίπτωση να καταγγείλει την

εκκλησία μετά την αποπομπή του, τότε πρέπει να του γίνει γνωστό με σύνεση το εξής: «Ούτε αποπέμπεσαι ούτε αποβάλλεσαι. Πήγαινε σπίτι σου να απομονωθείς και να κάνεις αυτοκριτική. Μόλις κάνεις σωστά αυτοκριτική, γράψε μια επιστολή μετάνοιας, και τότε θα μπορέσουμε να σε υποδεχτούμε πίσω στην εκκλησία. Για την ώρα, να προσπαθήσεις να βγάλεις περισσότερα λεφτά και να απολαύσεις τη ζωή· παράλληλα, να αναλογιστείς το ζήτημα της πίστης στον Θεό. Αν το κάνεις αυτό, δεν θα παραμελήσεις καμία από τις δύο πτυχές». Πώς σας φαίνεται αυτό; (Ωραίο.) Δεν θα του πούμε ότι αποπέμπεται ή ότι αποβάλλεται· απλώς, από σήμερα και στο εξής, το άτομο αυτό δεν θα είναι πλέον στην εκκλησία. Πώς θα σας φαινόταν να το χειριστείτε μ' αυτόν τον τρόπο; (Καλό.) Είναι τέλειο! Δεν χρειάζονται διαφωνίες ούτε ξεκαθάρισμα λογαριασμών, χρειάζεται μόνο μια απλή και ξεκάθαρη λύση, που θα του επιτρέψει να γυρίσει πίσω στον κόσμο για να δουλέψει, να βγάλει λεφτά και να ζήσει τη δική του ζωή. Συνοψίζοντας, η ανθρώπινη φύση αυτών που λατρεύουν να εκμεταλλεύονται δεν είναι και τόσο σπουδαία. Ναι μεν δεν θα μπορούσε να πει κανείς ότι είναι κακοί, αλλά ο χαρακτήρας με βάση τον οποίο λατρεύουν να εκμεταλλεύονται τους κάνει πολύ ενοχλητικούς και αντιπαθείς. Εκμεταλλεύονται κάθε ευκαιρία που τους παρουσιάζεται! Ακόμα κι αν οι άνθρωποι αυτοί δεν είναι μπλεγμένοι σε παράνομες ή εγκληματικές δραστηριότητες, η μακροπρόθεσμη διατάραξη και αναστάτωση που προκαλούν στην εκκλησιαστική ζωή οι πράξεις και οι συμπεριφορές τους, όλες αυτές οι συνέπειες, είναι ακόμα πιο βαριές από οποιαδήποτε κακή πράξη. Φτάνουν από μόνες τους για να τους χαρακτηρίσουν ως δύσπιστους ή κακούς ανθρώπους που πρέπει να αποπεμφθούν από την εκκλησία. Αν γίνει αυτό, σταματάει τελείως η αναστάτωση στην εκκλησία και η παρενόχληση των αδελφών από τους δύσπιστους.

Προηγουμένως, συναναστραφήκαμε σχετικά με έναν ιδιαίτερο τρόπο αντιμετώπισης εκείνων που λατρεύουν να εκμεταλλεύονται, μια μέθοδο που σχεδιάστηκε σύμφωνα με τις ιδιαίτερες περιστάσεις που επικρατούν λόγω των διώξεων στα ηπειρωτικά της χώρας. Στις εκκλησίες του εξωτερικού, δεν υπάρχει πρόβλημα να αποπέμπονται ευθέως. Όμως, σε όποιο είδος ανθρώπων κι αν απευθύνεται μια μέθοδος αντιμετώπισης, είναι βασικό να διασφαλιστεί ότι βασίζεται σε αρχές και ταυτόχρονα είναι σοφή. Η εκκλησία έχει διοικητικά διατάγματα και κανόνες, που όλα έχουν ως στόχο να προστατέψουν την κανονική εκκλησιαστική ζωή των αδελφών, καθώς και την ομαλή τάξη της εκτέλεσης των καθηκόντων. Δεν επιτρέπεται κάποιος να διαταράσσει την εκκλησιαστική ζωή των αδελφών ή την εκτέλεση των καθηκόντων τους· ο Θεός αποστρέφεται και απορρίπτει τέτοιους ανθρώπους. Φυσικά, δεν επιτρέπεται ούτε και οποιαδήποτε παρενόχληση ή ανάμειξη στην καθημερινότητα των αδελφών. Αποτελεί ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών να λύσουν αυτό το ζήτημα. Μπορεί να υπάρξουν άνθρωποι που είναι συγγενείς, φίλοι ή γνωστοί με τους αδελφούς και τις αδελφές και οι οποίοι, υπό τον μανδύα «των αδελφών», επιζητούν να προσελκύσουν και να παραπλανήσουν τους αδελφούς και τις αδελφές, μην αφήνοντάς τους να κάνουν τα καθήκοντά τους. Οι επικεφαλής και οι εργάτες ή οι αδελφοί και οι αδελφές έχουν την υποχρέωση και την

ευθύνη να αντιμετωπίζουν τέτοιου είδους ανθρώπους. Η συμπεριφορά και οι πράξεις τους δεν αφήνουν τους άλλους να κάνουν τα καθήκοντά τους και να ακολουθήσουν τον Θεό, ενώ παράλληλα προκαλούν αναστάτωση στο έργο της εκκλησίας. Γι' αυτό, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να βγαίνουν μπροστά για να διευθετούν την κατάσταση και να επιβάλουν περιορισμούς. Ασφαλώς, υπάρχουν κατάλληλες μέθοδοι για την αντιμετώπιση και τον χειρισμό τέτοιων ατόμων. Δεν υπάρχει λόγος να καταφύγουμε στο ξύλο ή στην επίπληξη· απλώς τους ξεκαθαρίζουμε την ουσία του προβλήματός τους, τις μομφές και τις κατηγορίες που διατυπώνει εναντίον τους η πλειοψηφία του εκλεκτού λαού του Θεού, και τελικά τους λέμε: «Η αποπομπή σου είναι μια απόφαση που πάρθηκε και υπογράφηκε από την πλειοψηφία. Είτε συμφωνείς είτε όχι, η εκκλησία έχει την εξουσία να λάβει αυτήν την απόφαση και να σε χειριστεί αναλόγως. Πρέπει να υπακούσεις». Οπότε, λύνεται το ζήτημα, ενώ ο συγκεκριμένος χειρισμός συνάδει απόλυτα με τις αρχές. Η αντιμετώπιση και ο χειρισμός όσων λατρεύουν να εκμεταλλεύονται πρέπει να γίνεται σύμφωνα με τις αρχές. Στην περίπτωση που θέλουν να τους δανείσεις κάτι για να σε εκμεταλλευτούν, αν θέλεις, μπορείς να τους το δανείσεις· αν δεν θέλεις, να αρνηθείς. Δική σου είναι η απόφαση. Αν τους το δανείσεις, είναι πράξη καλοσύνης· αν αρνηθείς, είναι δικαίωμά σου. Αν σου πουν: «Αδελφοί και αδελφές δεν είμαστε όλοι; Τι τσιγκούνης που είσαι, ούτε να δανείσεις κάτι δεν θες!», μπορείς να απαντήσεις: «Είναι δικό μου και έχω το δικαίωμα να μην το δανείσω. Κάτι τέτοιο είναι σύμφωνο με τις αρχές. Μην με πιέζεις λέγοντας “είμαστε όλοι αδελφοί και αδελφές”· αυτό που λες δεν είναι η αλήθεια. Αν πει ο Θεός, “πρέπει να του το δανείσεις”, μόνο τότε θα σου το δανείσω». Κανένας δεν έχει το δικαίωμα να αποσπά εκβιαστικά ή να δανείζεται την περιουσία του άλλου με πρόσχημα την εκκλησία ή την ιδέα ότι «είμαστε όλοι πιστοί, είμαστε όλοι αδελφοί και αδελφές». Είναι αλήθεια αυτό; (Ναι.) Είναι η αλήθεια. Μόνο εμμένοντας σ' αυτήν την αλήθεια μπορεί να διασφαλιστεί η δικαιοσύνη για όλους, και μπορούν όλοι να απολαμβάνουν τα πραγματικά τους δικαιώματα. Αν, όμως, κάποιος προβάλλει δικαιολογίες όπως «τις ανάγκες του έργου του οίκου του Θεού», «τις ανάγκες του έργου της εκκλησίας» ή «τις ανάγκες των αδελφών» για να αποσπάσει εκβιαστικά ή να δανειστεί προσωπικά αντικείμενα, μήπως συνάδει κάτι τέτοιο με την αλήθεια; (Δεν συνάδει.) Έχεις το δικαίωμα να απορρίπτεις αιτήματα που δεν συνάδουν με την αλήθεια; (Ναι.) Κι αν κάποιος σε πει τσιγκούνη ή μίζερο επειδή αρνείσαι, θα φοβηθείς; (Όχι.) Αν κάποιος μεγαλοποιήσει το ζήτημα, λέγοντας ότι δεν υποστηρίζεις το έργο της εκκλησίας ή ότι δεν αγαπάς τους αδελφούς και τις αδελφές, κάνοντας τους αδελφούς και τις αδελφές να σε απορρίψουν και να σε απομονώσουν, μήπως θα φοβόσουν τότε; Θα έκανες πίσω. Εκείνη τη στιγμή, θα σκεφτόσουν: «Και τι πειράζει να δανείσεις ένα αυτοκίνητο; Δεν πειράζει, είτε το δανείζεται η εκκλησία, είτε ο οίκος του Θεού, είτε οι αδελφοί και οι αδελφές. Καλύτερα να μην προσβάλω τους αδελφούς και τις αδελφές. Δεν είναι μεν τρομακτικό να προσβάλεις έναν άνθρωπο, αν όμως προσβληθούν όλοι οι αδελφοί και οι αδελφές, κι αν η καρδιά τους ψυχρανθεί απέναντί μου και με απομονώσουν, τότε τι θα κάνω;» Από τη στιγμή που πιστεύεις στον

Θεό, τι έχεις να φοβηθείς; Αν σε απομονώσουν, αυτό δεν σημαίνει ότι διαθέτουν την αλήθεια ή ότι οι πράξεις τους συνάδουν με την αλήθεια. Η αλήθεια είναι πάντοτε η αλήθεια. Είναι η αλήθεια είτε συμφωνεί μ' αυτή μια μειοψηφία είτε η πλειοψηφία των ανθρώπων. Χωρίς την αλήθεια, ακόμα κι αν η μειοψηφία υποταχθεί στην πλειοψηφία, και πάλι δεν είναι η αλήθεια. Κανείς δεν μπορεί να το αρνηθεί αυτό το γεγονός. Το αν κάποιος διαθέτει την αλήθεια-πραγματικότητα δεν εξαρτάται από το πόσο ευχάριστα είναι τα λόγια του· εξαρτάται από το αν μπορεί να κάνει πράξη την αλήθεια και να ενεργεί σύμφωνα με τις αρχές. Για παράδειγμα, πήρες καινούργιο υπολογιστή για να κάνεις το καθήκον σου, και κάποιος θέλει να τον δανειστεί, υποστηρίζοντας ότι τον θέλει για το έργο της εκκλησίας. Εσύ δεν του τον δανείζεις, κι εκείνος λέει: «Δεν έχεις αγάπη, δεν αγαπάς τον Θεό, δεν θυσιάζεσαι. Δεν μπορείς να κάνεις ούτε κι αυτήν τη μικρή θυσία». Είναι σωστά αυτά τα λόγια; Συνάδουν με την αλήθεια; (Όχι.) Πρέπει να απαντήσεις: «Τον υπολογιστή τον έχω για να κάνω το καθήκον μου. Αυτήν τη στιγμή κάνω το καθήκον μου, κι έτσι δεν μπορώ να μείνω χωρίς τον υπολογιστή μου. Αν δανειστείς εσύ τον υπολογιστή μου, δεν θα επηρεαστεί η εκτέλεση του καθήκοντός μου; Θα συμφωνούσε αυτό με την αλήθεια; Τι τον θες ακριβώς τον υπολογιστή; Λες πως τον θες για το έργο της εκκλησίας· αν είναι έτσι, τότε βρες κάποιον να το αποδείξει. Εξάλλου, ακόμα και για το έργο της εκκλησίας να πρόκειται, δεν πρέπει να δανειστείς τον δικό μου. Αν πάρεις εσύ τον δικό μου υπολογιστή, εγώ τι θα χρησιμοποιήσω για να κάνω το καθήκον μου; Είναι πολύ εγωιστικό εκ μέρους σου! Μη χρησιμοποιείς τις ανάγκες του έργου της εκκλησίας ως δικαιολογία για εκμετάλλευση, δεν το χάρτω αυτό. Μη νομίζεις ότι είμαι μπερδεμένος και δεν έχω ικανότητα να διακρίνω. Ψάχνεις να με εκμεταλλευτείς, αλλά αυτό δεν πρόκειται να γίνει!» Σε τέτοιους ανθρώπους έτσι πρέπει να μιλάει κανείς, για να μην πέσει στην παγίδα του Σατανά. Είναι εύκολο να αντιμετωπιστεί αυτό το ζήτημα; Μόλις καταλάβεις την αλήθεια και ενεργήσεις σύμφωνα με τις αρχές, δεν θα υπάρξει λόγος να φοβάσαι ό,τι λέει ο καθένας. Μη δίνεις σημασία στην ψεύτικη ταμπέλα που σου βάζουν· αυτά τα δόγματα που αραδιάζουν δεν πείθουν κανέναν απολύτως. Οπότε, συναναστραφήκαμε πολύ απλά σχετικά με τις εκδηλώσεις της ανθρώπινης φύσης των ατόμων που λατρεύουν να εκμεταλλεύονται και τις αρχές για την αντιμετώπισή τους.

Οι άνθρωποι, σε σχέση μ' εκείνα τα άτομα εντός της εκκλησίας που λατρεύουν να εκμεταλλεύονται, πρέπει αφενός να τα διακρίνουν πιο σωστά και πρακτικά, και αφετέρου να κατανοούν την αλήθεια· πρέπει να έχουν ξεκαθαρίσει μέσα τους τι στάση πρέπει να τηρούν απέναντι στην πίστη στον Θεό, στο έργο που οφείλουν να κάνουν, στις αρχές που πρέπει να υποστηρίζουν και στη στάση που πρέπει να έχουν απέναντι στους ανθρώπους, στα γεγονότα και στα πράγματα. Μην ακολουθείτε το πλήθος ούτε να φοβάστε μήπως προσβάλετε τους άλλους, και προπαντός μην εγκαταλείπετε τις αρχές και τη στάση που πρέπει να κρατήσετε με σκοπό να ευχαριστήσετε κάποια άτομα· έτσι, θα ευχαριστήσετε τους ανθρώπους, αλλά θα πληγώσετε την καρδιά του Θεού, κάνοντάς Τον να νιώσει απέχθεια για σας. Αν κάνεις κάτι σύμφωνα με τις αρχές, τότε ακόμα κι αν προσβάλεις τους ανθρώπους ή τους κάνεις να σε κατηγορήσουν πίσω από την πλάτη

σου, αυτό δεν θα έχει μεγάλες συνέπειες· αν, όμως, κάνεις κάτι που δεν συμφωνεί με τις αρχές, τότε, ακόμα κι αν κερδίσεις την έγκριση και την υποστήριξη των πάντων και τα πας καλά με όλους, αλλά και πάλι δεν μπορείς να δικαιολογηθείς γι' αυτό ενώπιον του Θεού, τότε έχεις υποστεί απώλεια. Αν έχεις σχέσεις με την πλειοψηφία, αν τους έχεις κάνει χαρούμενους και ικανοποιημένους και κερδίζεις τον έπαινό τους, αλλά προσβάλλεις τον Θεό, τον Δημιουργό, τότε είσαι μέγιστος βλάκας. Ό,τι κι αν κάνεις, λοιπόν, πρέπει να καταλαβαίνεις ξεκάθαρα αν αυτό συνάδει με τις αρχές, αν ευχαριστεί τον Θεό, τι στάση τηρεί ο Θεός απέναντι σ' αυτό, τι στάση πρέπει να τηρούν οι άνθρωποι, ποιες αρχές πρέπει να τηρούν οι άνθρωποι, τι οδηγίες έχει δώσει ο Θεός και πώς πρέπει να το κάνεις. Πρέπει πρώτα να τα ξεκαθαρίσεις όλα αυτά. Άραγε, οι επαφές σου με τους άλλους, οι υλικές συναλλαγές σου και οι αλληλεπιδράσεις σου με τους άλλους βασίζονται σε ένα θεμέλιο που εναρμονίζεται με τις αρχές; Είναι χτισμένες πάνω σε ένα θεμέλιο που ευχαριστεί τον Θεό; Αν όχι, τότε όλα όσα κάνεις, όσο καλά κι αν τα τηρείς, όσο τέλεια κι αν τα κάνεις και όσο κι αν σε επαινούν οι άλλοι, ο Θεός δεν θα τα θυμάται. Επομένως, οι αρχές των επαφών και των αλληλεπιδράσεών σου με τον καθένα δεν πρέπει να σχετίζονται με το αν αυτός σε εκμεταλλεύεται ή αν τον εκμεταλλεύεσαι εσύ. Δεν πρέπει να χτίζονται πάνω σε τέτοιο θεμέλιο. Αντίθετα, οι αρχές αυτές πρέπει να αφορούν το κατά πόσο αυτά που κάνετε εναρμονίζονται με τις αλήθεια-αρχές. Μόνο τότε μπορεί πραγματικά να θεωρηθεί ότι γίνονται «υπό το πρίσμα της πίστης μας στον Θεό»· μόνο τότε μπορείς να πεις: «Όλοι είμαστε πιστοί, όλοι είμαστε αδελφοί και αδελφές»· μόνο τότε μπορείς να το θεωρήσεις αυτό ως αξίωμα. Εκτός από τα ζητήματα που σχετίζονται με τη ζωή-είσοδο, με το καθήκον και με το έργο της εκκλησίας, καμία άλλη αλληλεπίδραση δεν θα πρέπει να βασίζεται στο αξίωμα «οι αδελφοί και οι αδελφές». Αν δεν έχει να κάνει με το καθήκον, με τη ζωή-είσοδο ή με τις κανονικές αλληλεπιδράσεις ανάμεσα στους ανθρώπους, αλλά αντίθετα κάποιος χρησιμοποιεί συνέχεια το πρόσχημα «αδελφοί και αδελφές» ως δικαιολογία για να πετύχει έναν συγκεκριμένο στόχο, τότε είναι σίγουρο πως επιζητά με πρόσχημα τέτοιες δηλώσεις, μεθόδους και ευνοϊκές συνθήκες να εκμεταλλευτεί και να συνωμοτήσει για τα προσωπικά του οφέλη. Ο εκλεκτός λαός του Θεού θα πρέπει να βρίσκεται σε εγρήγορση γι' αυτό, και να χειρίζεται τέτοια ζητήματα με σοφία, προκειμένου να μην πέφτει θύμα. Κι αυτό γιατί οι περισσότεροι άνθρωποι εντός της εκκλησίας δεν καταλαβαίνουν την αλήθεια, και μάλιστα κάποιοι είναι δύσπιστοι που ενεργούν χωρίς αρχές και διαπράττουν παραβάσεις λόγω απερίσκεψιας. Αυτοί που ενεργούν με την πρόφαση των «αδελφών» είναι που επηρεάζουν και αναστατώνουν πιο εύκολα το έργο της εκκλησίας. Για ποιον λόγο τα λέμε όλα αυτά σήμερα; Σκοπός είναι να ξεκαθαριστεί ότι και η επικοινωνία και οι αλληλεπιδράσεις με τους άλλους πρέπει να βασίζονται στις αλήθεια-αρχές. Έτσι αποφεύγονται οι ακατάλληλες αλληλεπιδράσεις μεταξύ των ανθρώπων· φυσικά, αποτρέπονται κιόλας εκείνοι που λατρεύουν να εκμεταλλεύονται από το να βρίσκουν παραθυράκια για να τα εκμεταλλευτούν, και ταυτόχρονα εκείνοι που νοιάζονται υπερβολικά για την εικόνα τους ή που έχουν αδύναμη ανθρώπινη φύση αποφεύγουν να γίνονται συνέχεια αντικείμενο

εκμετάλλευσης, να εξαπατώνται συνέχεια και να ζημιώνονται συνέχεια. Κάποιοι άνθρωποι, παρότι η οικογένειά τους βρίσκεται φανερά σε δύσκολες συνθήκες, καταλήγουν να «παριστάνουν τους γενναίους» σε βάρος δικό τους. Δανείζουν τα λεφτά που έχουν βγάλει με τον ιδρώτα τους, επειδή κάποιος που λατρεύει να εκμεταλλεύεται τους ζητάει δανεικά, υποστηρίζοντας ότι διάλεξε αυτούς συγκεκριμένα επειδή τους έχει σε ιδιαίτερη εκτίμηση. Και τι γίνεται μόλις του δανείσουν τα χρήματα; Αυτός που τα παίρνει εξαφανίζεται. Έπειτα, εκείνος που τα δάνεισε παραπονιέται ότι ο Θεός δεν τον προστάτεψε. Υπάρχει λογική σ' αυτό; Νομίζεις ότι, αν πιστεύεις στον Θεό, δεν χρειάζεται να σκέφτεσαι όταν κάνεις κάτι, ότι ο Θεός θα τα φροντίσει όλα; Αν ισχύει αυτό, τότε δεν είσαι άχρηστος; Ο Θεός απαιτεί οι άνθρωποι να είναι ειλικρινείς και σοφοί, και να ενεργούν σύμφωνα με τις αλήθεια-αρχές. Δεν το καταλαβαίνεις αυτό; Αν δεν ενεργείς με βάση αυτές τις αλήθεια-αρχές, τότε αξίζει να βιώνεις πάντα απώλειες και να σε πιάνουν κορόιδο. Όταν, τελικά, δεν θα έχεις διέξοδο στη ζωή σου, ποιον θα κατηγορήσεις; Εσύ το προκάλεσες στον εαυτό σου. Οι πράξεις σου δεν ήταν από αγάπη· ήταν βλακώδεις! Εσύ δάνεισες λεφτά σε έναν επιτήδειο για να τον ευχαριστήσεις. Όταν, όμως, χρειαστείς λεφτά, άραγε μπορείς να τα ζητήσεις από τον οίκο του Θεού; Μήπως οφείλει ο οίκος του Θεού να επωμιστεί αυτήν την ευθύνη για σένα; Αν περιμένεις από τον οίκο του Θεού να καλύψει αυτά τα έξοδα, δεν έχεις χρέος απέναντι στον Θεό; Αν δεν έχεις διέξοδο στη ζωή, πώς μπορείς να κάνεις το καθήκον σου; Αν προσευχηθείς στον Θεό, μπορεί ο Θεός να μη σε ικανοποιήσει· κάτι τέτοιο θα έδειχνε ότι θερίζεις ό,τι σπέρνεις, και μάλιστα δικαίως. Ποιος σου είπε να είσαι τόσο βλάκας! Μήπως σου είπε ο Θεός να εμπιστευτείς εκείνον τον άνθρωπο; Σου είπε μήπως να τον δανείσεις; Δεν σου το είπε· ήταν μια πράξη δική σου, προσωπική, που δεν αντιπροσώπευε την πρόθεση του Θεού. Αν οι δικές σου προσωπικές πράξεις είναι λάθος και οδηγούν σε αρνητικές συνέπειες, εσύ είσαι ο μόνος υπεύθυνος. Για ποιον λόγο να καταστήσεις υπεύθυνο τον οίκο του Θεού ή να πρέπει ο Θεός να λογοδοτήσει για χάρη σου; Γιατί να παραπονιέσαι ότι δεν σε προστάτεψε ο Θεός; Είσαι ενήλικας· για ποιον λόγο δεν έχεις την κρίση που πρέπει να έχει ένας ενήλικας; Έξω στην κοινωνία, θα δάνειζες λεφτά σε οποιονδήποτε σου το ζητούσε; Θα το σκεφτόσουν, έτσι δεν είναι; Τότε για ποιον λόγο να δανείσεις λεφτά σε κάποιον μόνο και μόνο επειδή στο αίτημά του πρόσθεσε και τη φράση «αδελφοί και αδελφές»; Αυτό δεν δείχνει ότι είσαι ανόητος; Δεν είσαι απλώς ανόητος, είσαι βλάκας, τελείως βλάκας! Νομίζεις πως όλοι οι αδελφοί και οι αδελφές πιστεύουν ειλικρινά στον Θεό, πως όλοι καταλαβαίνουν την αλήθεια; Το ένα τρίτο τουλάχιστον δεν αγαπάνε την αλήθεια και είναι δύσπιστοι. Δεν μπορείς να το διακρίνεις αυτό; Νομίζεις πως όλοι οι αδελφοί και οι αδελφές αποτελούν αντικείμενα της σωτηρίας του Θεού, πως είναι πραγματικά εκλεκτοί του Θεού; Δεν ξέρεις ότι «Πολλοί μεν οι κλητοί, λίγοι δε οι εκλεκτοί»; Ποιον εκπροσωπούν οι αδελφοί και οι αδελφές; Εκπροσωπούν τη διεφθαρμένη ανθρωπότητα! Αν τους εμπιστεύεσαι, δεν είσαι βλάκας; Ό,τι αρνητικές συνέπειες κι αν έχουν ως αποτέλεσμα οι προσωπικές σου ενέργειες, μην πας να ψάξεις για τον οίκο του Θεού ή τους αδελφούς και τις αδελφές· κανένας δεν μπορεί να σε καλύψει, ούτε έχει κανένας την υποχρέωση

να επωμιστεί την ευθύνη για χάρη σου. Εσύ προκάλεσες την πίκρα, εσύ να τη γευτείς· η ευθύνη είναι δική σου. Επιπλέον, αυτά τα ζητήματα μην τα φέρνεις στην εκκλησιαστική ζωή για συναναστροφή και συζήτηση. Κανένας δεν θέλει να τα ακούσει, οι άλλοι δεν είναι υποχρεωμένοι να ασχολούνται με τα μπερδέματά σου. Αν θέλει όντως κάποιος να σε βοηθήσει, ας το λύσετε οι δυο σας ιδιαιτέρως. Το κατάλαβες;

Η συναναστροφή πάνω σ' αυτά τα ζητήματα λειτουργεί ως υπενθύμιση για τους ανθρώπους, διευρύνει τις γνώσεις τους και τους προειδοποιεί, κάνοντας ξεκάθαρο ότι μεταξύ εκείνων που πιστεύουν στον Θεό, υπάρχουν κάθε λογής άνθρωποι. Έχω αναφέρει πολλές φορές προηγουμένως ένα σημαντικό σημείο που πρέπει να θυμάστε: Όσοι πιστεύουν στον Θεό επιλέχθηκαν μέσα από τη διεφθαρμένη ανθρωπότητα. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι κάθε άνθρωπος έχει υποστεί τη διαφθορά του Σατανά, ότι ο καθένας έχει διεφθαρμένες διαθέσεις και είναι ικανός να κάνει κακό σε διαφορετικό βαθμό και, αν βρεθεί στις κατάλληλες συνθήκες, είναι ικανός να κάνει πράγματα που αποτελούν αντίσταση στον Θεό. Το να σπέρνει κανείς τη διχόνοια με τα ψέματά του και να λατρεύει την εκμετάλλευση, τα αντικείμενα της τωρινής μας συναναστροφής, είναι συμπεριφορές πιστών· οι άπιστοι δεν έχουν καμία σχέση μ' εμάς, γι' αυτό δεν θα τους αναφέρουμε εδώ. Αυτές οι εκδηλώσεις της ανθρωπίνης φύσης πάνω στις οποίες έχουμε συναναστραφεί αποτελούν ακριβώς εκδηλώσεις ανθρώπων που πιστεύουν στον Θεό. Γι' αυτό, μη θεωρείτε τον τίτλο «αδελφοί και αδελφές» ως κάτι το μεγαλειώδες, το ευγενές ή το ιερό και απαραβίαστο. Αν αυτό νομίζεις, τότε είναι βλακεία σου. Ο Θεός δεν είπε ποτέ: «Οι αδελφοί και οι αδελφές είναι πολύτιμοι. Μόλις γίνουν αδελφοί και αδελφές, είναι καθαγιασμένοι, μετατρέπονται σε έμπιστους του Θεού, είναι απολύτως αξιόπιστοι· μπορείς να τους εμπιστευέσαι πλήρως, και ό,τι κι αν λένε ή πράττουν είναι η αλήθεια». Δεν έγινε ποτέ κάτι τέτοιο· δικές σου αντιλήψεις και φαντασιοκοπίες είναι αυτά. Αν έως τώρα δεν μπορείς ακόμα να δεις την πραγματική έννοια που κρύβεται πίσω από τον τίτλο «αδελφοί και αδελφές», τότε είσαι στ' αλήθεια βλάκας· τσάμπα άκουγες κηρύγματα τόσα χρόνια. Ούτε καν τι άνθρωπος είσαι δεν έχεις καταλάβει, και παρ' όλα αυτά εμπιστεύεσαι τόσο πολύ τους άλλους, θεωρείς τους αδελφούς και τις αδελφές τόσο αγίους και σπουδαίους, φλυαρείς λέγοντας ότι «οι αδελφοί και οι αδελφές αντιπαθούν το τάδε», «οι αδελφοί και οι αδελφές είναι θυμωμένοι», «οι αδελφοί και οι αδελφές υποφέρουν», «οι αδελφοί και οι αδελφές το ένα και το άλλο», μιλάς για τους αδελφούς και τις αδελφές με τέτοια στοργή. Μήπως είδες πουθενά στα λόγια του Θεού να λέει ότι οι αδελφοί και οι αδελφές είναι τόσο ευγενείς και άγιοι, τόσο αξιόπιστοι; Δεν υπάρχει ούτε μία πρόταση, σωστά; Τότε, γιατί τους βλέπεις μ' αυτόν τον τρόπο; Αυτό σε καθιστά βλάκα με περικεφαλαία. Γι' αυτό, όσο κι αν σε εκμεταλλευτούν και σε βλάψουν οι αδελφοί και οι αδελφές, εσύ φταις και μόνο εσύ. Σε τελική ανάλυση, θεώρησε τις ζημιές και την εκμετάλλευση ως μαθήματα. Αυτό είναι ένα μάθημα που πρέπει να πάρεις. Πρέπει να θυμάσαι πάντα: Οι αδελφοί και οι αδελφές δεν αντιπροσωπεύουν την αλήθεια, πόσο μάλλον αντιπροσωπεύουν τον Θεό· δεν είναι το ίδιο με τους οικείους του Θεού, με τους μάρτυρες του Θεού ή με τα αγαπημένα παιδιά του Θεού. Ποιοι είναι οι αδελφοί και οι

αδελφές; Είναι διεφθαρμένοι άνθρωποι, όπως κι εσύ· έχουν αντιλήψεις για τον Θεό, δεν αγαπάνε την αλήθεια, αποστρέφονται την αλήθεια, έχουν αλαζονική διάθεση, έχουν φαύλες και μοχθηρές διαθέσεις, είναι ικανοί να γίνουν εχθροί του Θεού με κάθε τρόπο, να κάνουν τα καθήκοντά τους επιπόλαια και μέχρι και να εκμεταλλεύονται τους άλλους αδελφούς και αδελφές, με πρόσχημα την πίστη στον Θεό. Για ποιον λόγο τα λέω όλα αυτά; Δεν το κάνω για να σπείρω τη διχόνοια ανάμεσα σ' εσένα και τους αδελφούς ή τις αδελφές, αλλά για να σε βοηθήσω να διακρίνεις ξεκάθαρα το αληθινό πρόσωπο του καθενός, να αντιμετωπίζεις σωστά τον τίτλο «οι αδελφοί και οι αδελφές», να μεταχειρίζεσαι σωστά τους γύρω σου και να δημιουργείς σωστές διαπροσωπικές σχέσεις με όλους. Μην προσπαθείς να δημιουργήσεις ή να διατηρήσεις καλές σχέσεις με τους άλλους μέσα από προσωπικές χάρες, υλικές ανταλλαγές, κολακείες, καλοπιάσματα, υποχωρήσεις ή άλλα τέτοια μέσα, με απώτερο σκοπό να ενσωματωθείς στους αδελφούς και τις αδελφές. Αυτό δεν είναι απαραίτητο, και όλα όσα κάνεις προς αυτήν την κατεύθυνση ο Θεός τα βρίσκει αποκρουστικά και απεχθή. Και τότε, ποιος είναι ο καλύτερος τρόπος να ζει κανείς, η καλύτερη στάση και αρχή για τη ζωή που πρέπει να έχει κανείς ανάμεσα στους ανθρώπους; Είναι ο λόγος του Θεού. Και τι λένε τα λόγια του Θεού; Λένε να δημιουργούμε κατάλληλες και κανονικές διαπροσωπικές σχέσεις. Πώς δημιουργούνται αυτές οι σχέσεις; Να αλληλεπιδράτε, να μιλάτε και να έρχεστε σε επαφή με άλλους βασιζόμενοι στα λόγια του Θεού. Για παράδειγμα, πες ότι κάποιος μετακομίζει και σε ρωτάει αν έχεις χρόνο να τον βοηθήσεις. Αν είσαι πρόθυμος, μπορείς να πας· αν δεν είσαι πρόθυμος επειδή φοβάσαι μήπως αυτό επηρεάσει το καθήκον σου, μπορείς να αρνηθείς. Δικαίωμά σου είναι, και, φυσικά, αυτή είναι και η αρχή που πρέπει να ακολουθείς. Δεν χρειάζεται να κάνεις παραχωρήσεις, να συμφωνήσεις απρόθυμα και χωρίς να είσαι σίγουρος, επειδή φοβάσαι μήπως τον προσβάλεις ή μήπως διαταραχθεί η αρμονία ανάμεσα στους αδελφούς και τις αδελφές, και εκ των υστέρων να νιώθεις απροθυμία στην καρδιά σου, πράγμα που θα επηρεάσει την απόδοσή σου στο καθήκον. Ξέρεις πολύ καλά ότι κάτι τέτοιο πάει κόντρα στις αρχές, αλλά παρ' όλα αυτά επιτρέπεις στους άλλους να σε εξαναγκάζουν και να σε διατάζουν σαν σκλάβο, μόνο και μόνο για να τους ευχαριστήσεις και να διατηρήσεις καλές σχέσεις μαζί τους. Το να ευχαριστείς τους άλλους ανθρώπους δεν αποτελεί καλή πράξη και δεν πρόκειται να το θυμηθεί ο Θεός. Το μόνο που κάνεις είναι να διατηρείς τις διαπροσωπικές σχέσεις· δεν ενεργείς για χάρη του έργου της εκκλησίας ούτε για να κάνεις το καθήκον σου, και φυσικά κάτι τέτοιο δεν αποτελεί ούτε ευθύνη ούτε υποχρέωσή σου. Ο Θεός δεν πρόκειται ποτέ να θυμάται τέτοιες ενέργειες, και ακόμα κι αν τις κάνεις, χαμένες θα πάνε. Όταν, λοιπόν, έρχεσαι αντιμέτωπος με τέτοια ζητήματα, δεν πρέπει να σκέφτεσαι σοβαρά και προσεκτικά τι να διαλέξεις; Κάποιος ζητάει βοήθεια από άλλους, αλλά, στην πραγματικότητα, αυτοί είναι πολύ απασχολημένοι με τα καθήκοντά τους, και ίσα που έχουν βρει λίγο χρόνο για να πάνε σε μια συνάθροιση ή να κάνουν κάποια πνευματική άσκηση. Ξεκάθαρα δεν θέλουν να πάνε και, με βάση τις αρχές, ούτε πρέπει να πάνε. Επειδή, όμως, ενδιαφέρονται υπερβολικά για την εικόνα τους, δεν μπορούν να αρνηθούν. Και τελικά, τι γίνεται; Επιτρέπουν σ' αυτούς τους

ευτελείς εκμεταλλευτές να τους χρησιμοποιούν, χαραμίζοντας τον χρόνο που έπρεπε να είχαν αφιερώσει στη ζωή-είσοδό τους. Δεν είναι απώλεια αυτό; Είναι μια απώλεια που την άξιζαν πέρα για πέρα! Δεν αξίζουν ούτε τη συμπόνοια ούτε τον οίκτο των άλλων όταν υφίστανται τέτοια απώλεια. Για ποιον λόγο λέμε ότι την αξίζει κάποιος την απώλεια; Ποιος σε ανάγκασε να παραβλέψεις τα λόγια του Θεού; Ποιος σε ανάγκασε να φοβάσαι να προσβάλεις τους ανθρώπους; Αν εσύ προτιμάς να μην προσβάλεις τους ανθρώπους παρά να ακούσεις τα λόγια του Θεού, τότε σου αξίζει δικαιωματικά αυτή η απώλεια! Κάποιοι λένε: «Οι άνθρωποι δεν ζουν σε φούσκα. Πρέπει να υπάρχουν αλληλεπιδράσεις ανάμεσα στους ανθρώπους». Το σημαντικό είναι το πώς αλληλεπιδράς. Ποιο απ' τα δύο συμφωνεί με τις αλήθεια-αρχές, εναρμονίζεται με τις προθέσεις του Θεού και ωφελεί περισσότερο τη ζωή-είσοδό σου; Οι αλληλεπιδράσεις που βασίζονται στις αρχές ή οι αλληλεπιδράσεις χωρίς αρχές, δηλαδή να είσαι ένας ανθρωπάρεσκος που προσπαθεί να αποφεύγει τις εντάσεις; Ξέρεις ποιο από τα δύο πρέπει να διαλέξεις, έτσι δεν είναι; Αν ξέρεις τι να διαλέξεις, αλλά παρ' όλα αυτά παραμένεις παγιδευμένος στον βούρκο, μόνος σου πρέπει να επωμιστείς την τελική συνέπεια. Δεν είναι αυτονόητο; (Ναι.)

Υπάρχουν ακόμα κι άλλες εκδηλώσεις της ανθρώπινης φύσης των κακών ανθρώπων και η σημερινή συναναστροφή ήταν περιορισμένη, καθώς επικεντρώθηκε μόνο σε δύο πτυχές: στο ότι λατρεύουν να σπέρνουν τη διχόνοια με τα ψέματά τους και στο ότι λατρεύουν να εκμεταλλεύονται τους άλλους. Οι περισσότεροι άνθρωποι μονάχα μόλις ακούσουν αυτές τις δύο πτυχές αρχίζουν να αποκτούν κάποια αίσθηση και κάποια ικανότητα διάκρισης, και λένε: «Ωστε έτσι είναι η κακή ανθρώπινη φύση!» Τέτοιοι άνθρωποι, όμως, υπάρχουν στ' αλήθεια στην εκκλησία. Τι πρέπει να γίνει, λοιπόν; Δεν είναι δα και τόσο σπουδαίο θέμα η παρουσία τους, αφού η εκκλησία έχει αρχές και κανονισμούς. Μπορεί να πάρει τα κατάλληλα μέτρα για να αντιμετωπίσει τέτοιους ανθρώπους. Ο σκοπός της σημερινής συναναστροφής σχετικά με αυτά τα ζητήματα είναι να μπορέσουν οι περισσότεροι άνθρωποι να αποκτήσουν σαφή κατανόηση και διάκριση αυτών των δύο ειδών κακών ανθρώπων και, κατόπιν, να συνεργαστούν για να τους αποπέμψουν.

20 Νοεμβρίου 2021

ΟΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΩΝ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ (25)

Σημείο δέκατο τέταρτο: Να διακρίνουν και να αποπέμπουν ή να αποβάλλουν άμεσα κάθε είδους κακούς ανθρώπους και αντίχριστους (Μέρος τέταρτο)

Τα πρότυπα και οι βάσεις για τη διάκριση των διαφόρων ειδών κακών ανθρώπων

Σήμερα, θα συνεχίσουμε με τη συναναστροφή πάνω στη δέκατη τέταρτη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών: «Να διακρίνουν και να αποπέμπουν ή να αποβάλλουν άμεσα κάθε είδους κακούς ανθρώπους και αντίχριστους». Τις προηγούμενες φορές, είχαμε συναναστραφεί σχετικά με τις διάφορες πτυχές που πρέπει να διακρίνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες, αλλά και σχετικά με τις σημαντικές αλήθειες που πρέπει να καταλαβαίνουν όταν κάνουν το συγκεκριμένο έργο· με άλλα λόγια, είχαμε συναναστραφεί σχετικά με το πώς να διακρίνουν κάθε λογής κακούς ανθρώπους. Και πώς ορίζονται οι κάθε λογής κακοί άνθρωποι; Είναι αυτοί που παρεισφρέουν στον οίκο του Θεού με την πρόφαση ότι πιστεύουν στον Θεό, όμως δεν αποδέχονται την αλήθεια και επίσης αναστατώνουν το έργο της εκκλησίας· όλοι αυτοί υπάγονται στην κατηγορία των κακών ανθρώπων. Αυτά είναι τα άτομα που πρέπει να αποπέμψει ή να αποβάλει η εκκλησία, τα άτομα δηλαδή που δεν επιτρέπεται να βρίσκονται μέσα στην εκκλησία. Έχουμε τρία βασικά κριτήρια για τη διαφοροποίηση και την ανάλυση των κάθε λογής κακών ανθρώπων. Ποια είναι τα τρία αυτά κριτήρια; Το πρώτο είναι ο σκοπός για τον οποίο πιστεύει κανείς στον Θεό. Το δεύτερο είναι η ανθρώπινη φύση του καθενός· αναλύουμε δηλαδή την ανθρώπινη φύση του ατόμου για να διακρίνουμε και να διαπιστώσουμε ξεκάθαρα αν είναι ένας απ' αυτούς που πρέπει να αποπέμψει η εκκλησία. Και το τρίτο κριτήριο ποιο είναι; (Η στάση που τηρεί κανείς απέναντι στα καθήκοντά του.) Η στάση του ατόμου απέναντι στα καθήκοντά του είναι το τρίτο κριτήριο. Για το πρώτο κριτήριο έχει γίνει ήδη συναναστροφή. Όσο για το δεύτερο κριτήριο, την ανθρώπινη φύση, έχει γίνει συναναστροφή πάνω σε δύο σημεία. Το πρώτο ποιο ήταν; (Ότι λατρεύουν να σπέρνουν τη διχόνοια με τα ψέματά τους.) Και το δεύτερο; (Ότι λατρεύουν να εκμεταλλεύονται.) Ίσως το περιεχόμενο αυτών των δύο σημείων να μη δείχνει επαρκές για να θεωρηθούν εκδηλώσεις κακών ανθρώπων· με βάση, όμως, τις εκδηλώσεις για τις οποίες έχω κάνει αναλυτική συναναστροφή στο παρελθόν, αυτά τα δύο είδη ανθρώπων πιστεύουν εδώ και χρόνια στον Θεό χωρίς να έχουν μετανοήσει αληθινά. Οι διάφορες εκδηλώσεις τους έχουν προκαλέσει ήδη αναστάτωση και καταστροφή στην εκκλησιαστική ζωή, στη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού και στις σχέσεις ανάμεσα στα μέλη του εκλεκτού λαού του Θεού. Με βάση τις εκδηλώσεις τους και τη φύση-ουσία τους, αυτά τα δύο είδη ανθρώπων υπάγονται στην κατηγορία των κακών ανθρώπων. Οι επικεφαλής της εκκλησίας και ο εκλεκτός λαός του Θεού θα

πρέπει να τους διακρίνουν και να τους χαρακτηρίζουν, και να τους αποπέμπουν έγκαιρα. Είναι σωστό αυτό; (Ναι.) Είναι απόλυτα σωστό. Η συμπεριφορά αυτών των δύο κατηγοριών ανθρώπων στην εκκλησία έχει πολύ αρνητικές επιπτώσεις· δεν δείχνουν κανένα ενδιαφέρον για την αλήθεια ούτε υποτάσσονται καθόλου στο έργο του Θεού. Ανάμεσα στους αδελφούς και τις αδελφές, τα όσα βιώνουν δεν δείχνουν να τους ξεχωρίζουν καθόλου απ' τους άπιστους. Πολλές φορές, λένε ψέματα και εξαπατούν τους άλλους, κάνουν τα καθήκοντά τους επιπόλαια και χωρίς το ελάχιστο αίσθημα ευθύνης, ενώ παρά τις επανειλημμένες υποδείξεις, δεν αλλάζουν. Όχι μόνο επηρεάζουν την εκκλησιαστική ζωή, αλλά και αναστατώνουν σοβαρά το έργο της εκκλησίας. Ανήκουν, το δίχως άλλο, σ' εκείνους που πρέπει να αποπέμψει ή να αποβάλει η εκκλησία, είναι δε απόλυτα σωστό να χαρακτηριστούν ως κακοί άνθρωποι και να συμπεριληφθούν στις τάξεις των ανθρώπων αυτού του είδους —δεν είναι καθόλου υπερβολή. Όσον αφορά το πρώτο είδος, εκείνους που λατρεύουν να σπέρνουν τη διχόνοια με τα ψέματά τους, το πρόβλημά τους δεν είναι απλώς ότι λένε πράγματα που δεν είναι και πολύ ενδεδιγμένα ή ότι υπάρχουν εμπόδια στην επικοινωνία τους με τους άλλους κ.λπ. Αντίθετα, υπάρχει πρόβλημα με τη διάθεσή τους. Σε πιο βαθύ επίπεδο, το πρόβλημα της διάθεσής τους συνιστά πρόβλημα της φύση-ουσίας τους. Σε πιο επιφανειακό επίπεδο, το πρόβλημα βρίσκεται στην ανθρώπινη φύση τους· με άλλα λόγια, η ανθρώπινη φύση τους είναι τελείως ελεεινή και ποταπή, με αποτέλεσμα να μην μπορούν με τίποτα να αλληλεπιδράσουν κανονικά με τους άλλους. Δεν είναι μόνο το γεγονός ότι δεν έχουν θετικές εκδηλώσεις, όπως να προσφέρουν, να βοηθούν ή να αγαπούν τους άλλους, αλλά και ότι το μόνο που πετυχαίνουν οι πράξεις και οι συμπεριφορές τους είναι να αναστατώνουν, να καταστρέφουν και να ισοπεδώνουν. Αν κάποιοι άνθρωποι σπέρνουν συστηματικά τη διχόνοια με τα ψέματά τους, κι αν το κάνουν συνέχεια αυτό, είτε φανερά είτε κρυφά, με αποτέλεσμα να δημιουργούνται πολύ αρνητικές επιπτώσεις στο έργο της εκκλησίας, στους αδελφούς και στις αδελφές, τότε βρίσκονται ανάμεσα σ' αυτούς που πρέπει να αποπέμψει η εκκλησία. Το άλλο είδος είναι όσοι λατρεύουν να εκμεταλλεύονται. Ασχέτως της κατάστασης, επιζητούν πάντοτε να αποκτήσουν κάποιο πλεονέκτημα, κοιτάζοντας πάντοτε το συμφέρον τους. Δεν επικεντρώνονται στο να εισέλθουν στην αλήθεια-πραγματικότητα ούτε στο να κάνουν καλά τα καθήκοντά τους ή να εκπληρώσουν τις ευθύνες τους. Κι ακόμα περισσότερο, δεν επικεντρώνονται στο να αλληλεπιδρούν κανονικά με τους αδελφούς και τις αδελφές, να στηρίζονται στα προτερήματα των άλλων για να καλύψουν τις αδυναμίες τους και στο να χτίσουν κανονικές σχέσεις ή να ζήσουν κανονική εκκλησιαστική ζωή. Δεν επικεντρώνονται σε τίποτα από όλα αυτά —έρχονται στην εκκλησία και μπαίνουν ανάμεσα στους αδελφούς και τις αδελφές απλώς για να εκμεταλλευτούν. Όσο εκείνοι βρίσκονται στην εκκλησία και όσο οι αδελφοί και οι αδελφές έχουν επαφές μαζί τους, οι τελευταίοι θα νιώθουν μέσα τους δυσαρέσκεια. Οι αδελφοί και οι αδελφές όχι μόνο νιώθουν απέχθεια για τις πράξεις και τις συμπεριφορές τους, αλλά το κυριότερο είναι ότι πολλές φορές νιώθουν να υπάρχει σοβαρή παρέμβαση και σοβαρός περιορισμός στην καρδιά τους. Τι σημαίνει «σοβαρός»; Σημαίνει ότι κάποιοι

άνθρωποι, σε πραγματικές συνθήκες ζωής, όταν παρενοχλούνται από δύσπιστους ή κακούς ανθρώπους, περιορίζονται από τα αισθήματά τους και δεν μπορούν να ξεφύγουν, ενώ άλλοι, μολονότι δεν τους αρέσει αυτό, δεν τολμάνε να πουν κουβέντα, παρά νιώθουν διαρκώς περιορισμένοι μέσα τους και δεν έχουν γαλήνη. Μήπως αυτό δεν συνιστά σοβαρή αναστάτωση για τους αδελφούς και τις αδελφές; (Ναι.) Γι' αυτό, ο εκλεκτός λαός του Θεού πρέπει να διακρίνει αυτά τα δύο είδη ανθρώπων· όλοι όσοι κατατάσσονται στην κατηγορία των κακών ανθρώπων ανήκουν σ' αυτούς που πρέπει να αποπέμψει η εκκλησία. Έγινε στην προηγούμενη συνάθροιση συναναστροφή σχετικά με τις αρχές που αφορούν τον χειρισμό τέτοιων ανθρώπων, γι' αυτό και δεν θα ξανακάνουμε τώρα λεπτομερή συναναστροφή πάνω σ' αυτές. Συμπερασματικά, τα δύο είδη ανθρώπων σχετικά με τα οποία συναναστραφήκαμε παραπάνω έχουν προκαλέσει αναστάτωση όχι μόνο στην εκκλησιαστική ζωή των αδελφών, αλλά και στη σωστή εκτέλεση των καθηκόντων τους. Οι συμπεριφορές κάποιων απ' αυτούς είναι πιθανό μέχρι και να μπερδέψουν κάποιους νέους πιστούς που δεν έχουν θεμέλια. Με βάση, λοιπόν, τους τρόπους και τα μέσα με τα οποία λειτουργούν, αλλά και τις διάφορες εκδηλώσεις της ανθρώπινης φύσης τους και τις αρνητικές συνέπειες που προκαλούν αυτές οι εκδηλώσεις, αυτά τα δύο είδη ανθρώπων ανήκουν σ' εκείνους που πρέπει να αποπέμπονται, και δεν είναι καθόλου υπερβολικό να κατατάσσονται στις τάξεις των κακών ανθρώπων. Οι συμπεριφορές των ανθρώπων που λατρεύουν να σπέρνουν τη διχόνοια με τα ψέματά τους κι εκείνων που λατρεύουν να εκμεταλλεύονται μπορεί να μη φαίνονται τόσο εξωφρενικά άξεστες ή κακόβουλες όσο εκείνες των κακών ανθρώπων, όπως τις ορίζουν οι ανθρώπινες αντιλήψεις, δηλαδή δεν έχουν τέτοιες προφανείς εκδηλώσεις. Ωστόσο, οι αρνητικές συνέπειες των συμπεριφορών τους και της ανθρώπινης φύσης τους επιβάλλουν την αποπομπή τους από την εκκλησία. Αυτές ήταν οι εκδηλώσεις των δύο ειδών ανθρώπων και οι αρχές για τη διαχείρισή τους για τις οποίες έγινε συναναστροφή την προηγούμενη φορά.

II. Με βάση την ανθρώπινη φύση

Γ. Είναι ακόλαστοι και ασυγκράτητοι

Σήμερα, θα συνεχίσουμε τη συναναστροφή μας σχετικά με τις εκδηλώσεις διάφορων άλλων ειδών ανθρώπων όσον αφορά την ανθρώπινη φύση τους, ξεκινώντας από το τρίτο είδος. Ποιο είναι ένα από τα κύρια χαρακτηριστικά της ανθρώπινης φύσης αυτών των ανθρώπων; Είναι η ακολασία και η έλλειψη αυτοσυγκράτησης. Την ακολασία και την έλλειψη αυτοσυγκράτησης μπορεί κανείς να την καταλάβει πολύ εύκολα από κυριολεκτική άποψη. Σημαίνει ότι φαίνεται ανάρμοστη η συμπεριφορά, το φέρεσιμο και η ομιλία αυτών των ανθρώπων· δεν είναι αξιοπρεπείς και κόσμιοι. Η παραπάνω αποτελεί μια βασική κατανόηση των εκδηλώσεων των ανθρώπων αυτού του είδους. Στην εκκλησία, οι απόψεις κάποιων ανθρώπων σχετικά με την πίστη στον Θεό και οι τρόποι με τους οποίους επιδιώκουν είναι αναπόφευκτο να παρουσιάζουν αποκλίσεις ή λάθη. Η ομιλία και η όψη αυτών των ανθρώπων δεν διακρίνονται από καμία ευλάβεια, οι

εκδηλώσεις τους στη ζωή και η ποιότητα της ανθρώπινης φύσης τους δεν έχουν καμία σχέση με την ευπρέπεια των αγίων, ενώ δεν έχουν σε καμία περίπτωση θεοφοβούμενη καρδιά. Γενικά, η ομιλία, η συμπεριφορά και το φέρσιμό τους μπορούν να χαρακτηριστούν μόνο ως ακόλαστες και ασυγκράτητες. Ασφαλώς, υπάρχει πλήθος συγκεκριμένων εκδηλώσεων, τις οποίες όλοι μπορούν να δουν και να διακρίνουν εύκολα. Αυτοί οι άνθρωποι μοιάζουν με τους δύσπιστους και τους άπιστους· πιο συγκεκριμένα, η συμπεριφορά τους είναι ιδιαίτερα ακόλαστη. Στις συναθροίσεις, ντύνονται και χτενίζονται πολύ πρόχειρα. Κάποιοι δεν φροντίζουν καν να φτιαχτούν πριν φύγουν από το σπίτι τους, κι έρχονται στις συναθροίσεις απεριποίητοι, με αχτένιστα μαλλιά και άπλυτο πρόσωπο. Κάποιοι στις συναθροίσεις ντύνονται πρόχειρα, φοράνε φθαρμένες παντόφλες ή ακόμα και πυτζάμες. Άλλοι ζουν ακατάστατα, δεν προσέχουν καθόλου την προσωπική τους υγιεινή και δεν τους νοιάζει αν φορούν βρόμικα ρούχα στις συναθροίσεις. Όλοι αυτοί οι άνθρωποι αντιμετωπίζουν τις συναθροίσεις υπερβολικά χαλαρά, λες και πετάγονται στο σπίτι ενός γείτονα· δεν τις παίρνουν καθόλου στα σοβαρά. Στη διάρκεια των συναθροίσεων, επίσης, μιλάνε και φέρονται ασυγκράτητα. Μιλάνε δυνατά χωρίς κανέναν δισταγμό, και μάλιστα ενθουσιάζονται και κάνουν έξαλλες χειρονομίες όταν χαίρονται, και δείχνουν μεγάλη ασυδοσία. Όσοι και να είναι οι παρευρισκόμενοι, εκείνοι γελάνε, κάνουν αστεία και υπερβολικές χειρονομίες, κάθονται με τα πόδια σταυρωμένα και φέρονται λες και είναι ανώτεροι από όλους τους άλλους. Είναι πολύ επιδειξιμανείς, μέχρι και υπερόπτες, και δεν κοιτάζουν ποτέ κανέναν στα μάτια όταν του μιλάνε· το βλέμμα τους, αντιθέτως, πλανάται τριγύρω. Δεν είναι ακολασία αυτό; (Ναι.) Είναι μεγάλη ασυδοσία και δεν δείχνει την παραμικρή αυτοσυγκράτηση. Φυσικά, οι άπιστοι μπορεί να αποδίδουν την ομιλία και την όψη τέτοιου είδους ατόμων στην απουσία καλής ανατροφής, αλλά εμείς το καταλαβαίνουμε διαφορετικά. Δεν είναι μόνο ζήτημα κακής ανατροφής. Είναι ενήλικες και πρέπει να γνωρίζουν ξεκάθαρα τους σωστούς και ενδεδειγμένους τρόπους ομιλίας, συμπεριφοράς και αλληλεπίδρασης με τους άλλους. Ειδικότερα, πρέπει να ξέρουν πώς να τα κάνουν αυτά με τρόπο που ταιριάζει με την ευπρέπεια των αγίων, με τρόπο εποικοδομητικό για τους αδελφούς και τις αδελφές, και με τρόπο που αντιστοιχεί στην κανονική ανθρώπινη φύση, χωρίς να χρειάζεται να τους το πει κανείς. Κυρίως όταν ζει κάποιος εκκλησιαστική ζωή, ενώπιον των αδελφών, ναι μεν δεν χρειάζεται να προσποιείται, αλλά πρέπει να δείχνει αυτοσυγκράτηση. Επομένως, ποιο είναι το κριτήριο και το υποχρεωτικό πρότυπο αυτής της αυτοσυγκράτησης; Είναι να συμμορφώνεται κανείς με την ευπρέπεια των αγίων. Πρέπει να έχει κανείς αξιοπρεπές και κόσμιο ντύσιμο και εμφάνιση, και να αποφεύγει τα εκκεντρικά ρούχα. Ενώπιον του Θεού, πρέπει κανείς να είναι ευλαβής και να μην κάνει υπερβολικές χειρονομίες. Ασφαλώς, πρέπει και μπροστά στους άλλους ανθρώπους να χαρακτηρίζεται από ευλάβεια και ανθρώπινη ομοιότητα, έτσι ώστε να παρουσιάζεται με τρόπο κατάλληλο, ωφέλιμο και εποικοδομητικό για τους άλλους. Αυτό ικανοποιεί τον Θεό. Οι ακόλαστοι και ασυγκράτητοι δεν φροντίζουν καθόλου να βιώνουν τις πιο στοιχειώδεις πτυχές της ανθρώπινης φύσης, ενώ ένας καθοριστικός λόγος της αδιαφορίας τους είναι το ότι αγνοούν παντελώς πώς

να είναι ευλαβείς ή πώς να γίνουν άνθρωποι με ακεραιότητα και αξιοπρέπεια και να εμπνέουν σεβασμό· απλούστατα, δεν τα καταλαβαίνουν όλα αυτά. Επομένως, παρά τις επαναλαμβανόμενες προϋποθέσεις και απαιτήσεις που θέτει η εκκλησία ως προς το να ντύνεται κανείς στις συναθροίσεις κομψά, αξιοπρεπώς και κόσμια, χωρίς να φοράει εκκεντρικά ρούχα, εκείνοι συνεχίζουν να μην παίρνουν στα σοβαρά αυτούς τους κανόνες και πολλές φορές έρχονται με παντόφλες, απεριποίητοι ή ακόμα και με τις πιτζάμες τους. Αυτή είναι μια από τις εκδηλώσεις των ακόλαστων και ασυγκράτητων ανθρώπων.

Τα ακόλαστα και ασυγκράτητα άτομα εκδηλώνουν και μία ακόμα συμπεριφορά, δηλαδή ντύνονται μοντέρνα και βάφονται έντονα και προκλητικά στις συναθροίσεις. Αρχίζουν να καλλωπίζονται και να στολίζονται δύο μέρες πριν από κάθε συνάθροιση, σκέφτονται πώς να βαφτούν, τι κοσμήματα να φορέσουν, τι χτένισμα να κάνουν, τι ρούχα να βάλουν, τι τσάντα να πάρουν μαζί και τι παπούτσια να φορέσουν. Κάποιες γυναίκες μάλιστα βάζουν προκλητικό κραγιόν, σκιά στα μάτια και μακιγιάζ στη μύτη, και στις πιο ακραίες περιπτώσεις, κάποιες ντύνονται και καλλωπίζονται με υπερβολικά σαγηνευτικό στιλ, αφήνοντας ακάλυπτους τους ώμους και την πλάτη τους, φορώντας εκκεντρικά ρούχα. Στις συναθροίσεις, δεν ακούνε με προσοχή τη συναναστροφή των αδελφών ούτε προσεύχονται· και φυσικά, δεν συμμετέχουν στη συναναστροφή ούτε μιλάνε για την προσωπική τους κατανόηση και τις βιωματικές τους μαρτυρίες. Αντίθετα, συγκρίνουν τον εαυτό τους με όλους τους άλλους, τις απασχολεί ποια έχει ντυθεί καλύτερα ή χειρότερα απ' αυτές, ποια φοράει πολύ μοντέρνα επώνυμα ρούχα, ποια φοράει φτηνά ρούχα από τη λαϊκή, πόσο στοιχίζει το βραχιόλι κάποιας, και ούτω καθεξής. Μόνο σ' αυτά τα ζητήματα επικεντρώνονται, ενώ μάλιστα πολλές φορές κάνουν φανερά τέτοια σχόλια. Φαίνεται ξεκάθαρα από το ντύσιμο, καθώς και από την ομιλία, τη συμπεριφορά και το φέρσιμό τους, ότι συμμετέχουν στην εκκλησιαστική ζωή και αλληλεπιδρούν με τους αδελφούς και τις αδελφές όχι με στόχο να καταλάβουν την αλήθεια, πόσο μάλλον με στόχο να επιδιώξουν τη ζωή-είσοδο ώστε να καταφέρουν να αλλάξουν τη διάθεσή τους. Κάθε άλλο, την ώρα των συναθροίσεων τη χρησιμοποιούν για να κάνουν επίδειξη ότι απολαμβάνουν τα λεφτά και την υλική ζωή. Κάποιες έρχονται στους χώρους των συναθροίσεων ντυμένες με επώνυμα ρούχα για να κάνουν επίδειξη, ενδίδουν ολοκληρωτικά στις επιθυμίες τους όσον αφορά τη μόδα και τις κοινωνικές τάσεις μεταξύ των αδελφών, δελεάζουν τους άλλους να επιδιώξουν αυτές τις τάσεις και τους κάνουν να τους ζηλεύουν και να τους εκτιμούν. Παρατηρούν μεν ότι κάποιοι αδελφοί και αδελφές τούς ρίχνουν βλέμματα αποτροπιασμού και τηρούν ανάλογη στάση απέναντί τους, όμως εξακολουθούν να τους απαξιώνουν, συνεχίζουν να τα κάνουν όλα με τον δικό τους τρόπο, να φοράνε ψηλά τακούνια και να κρατούν επώνυμες τσάντες. Κάποιες μάλιστα προσπαθούν να παραστήσουν τις εύπορες και πλούσιες, και φορούν στις συναθροίσεις φτηνά αρώματα, με αποτέλεσμα, μόλις μπουν στο δωμάτιο, να ανακατεύονται οι οσμές του αρώματος, του ρουζ και του ελαίου για τα μαλλιά και να δημιουργούν μια έντονη και δυσάρεστη μυρωδιά. Πολλοί άλλοι από τους παρευρισκόμενους στις συναθροίσεις αγανακτούν, αλλά δεν τολμούν να μιλήσουν, καθώς αηδιάζουν μπροστά στη θέα αυτών

των ατόμων, κι εκείνοι που πιστεύουν πραγματικά στον Θεό μένουν μακριά τους. Είτε ντύνονται και καλλωπίζονται με σιλ επιτηδευμένο είτε με σιλ πιο καθημερινό, το χαρακτηριστικό γνώρισμα τέτοιων ατόμων είναι η ιδιαιτέρως ελεύθερη και απείθαρχη ομιλία, συμπεριφορά, φέρσιμο και τρόπος ζωής, όχι μόνο στις συναθροίσεις, αλλά και στις καθημερινές τους αλληλεπιδράσεις με τους αδελφούς και τις αδελφές ή στην καθημερινή τους ζωή. Για την ακρίβεια, είναι τελείως ασύδοτα άτομα, δεν υπόκεινται ούτε στον παραμικρό περιορισμό. Δεν παρατηρούνται σταθερά μοτίβα στην καθημερινότητά τους· λένε ό,τι θέλουν, φέρονται απερίσκεπτα και εσιθελικά, δεν μιλάνε ποτέ για τις προσωπικές τους εμπειρίες, σπανίως μοιράζονται τι έχουν κατανοήσει από τα λόγια του Θεού και δεν μιλάνε σχεδόν ποτέ για τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν όταν κάνουν τα καθήκοντά τους. Ποια είναι τα μοναδικά θέματα για τα οποία συζητούν; Οι κοινωνικές τάσεις, η μόδα, το καλό φαγητό, η προσωπική ζωή των διασήμων στην κοινωνία, ακόμα και των σταρ, αλλά και περίεργες ιστορίες και περιστατικά από την κοινωνία. Μέσα απ' αυτές τις φυσικές αποκαλύψεις αυτών των ανθρώπων, μπορεί κανείς εύκολα να διαπιστώσει ότι η πίστη τους στον Θεό αποσκοπεί μόνο και μόνο στο να τα κουτσοκαταφέρουν στη ζωή τους. Η ζωή τους επικεντρώνεται αποκλειστικά στο να τρώνε, να πίνουν και να διασκεδάζουν, κι όχι σε θέματα όπως να ζουν εκκλησιαστική ζωή, να κάνουν το καθήκον τους ή να επιδιώκουν την αλήθεια. Με τον όρο «ακόλαστος και ασυγκράτητος» εννοούμε ότι ο τρόπος ζωής αυτών των ατόμων, αυτά που βιώνουν στην ανθρώπινη φύση τους, αλλά και οι τρόποι με τους οποίους χειρίζονται τα πράγματα, φέρονται στους άλλους και αλληλεπιδρούν με τους άλλους, όλα αυτά είναι ακόλαστα και ασυγκράτητα. Μιμούνται συχνά δημοφιλείς εκφράσεις της κοινωνίας. Θέλουν-δεν θέλουν οι αδελφοί και οι αδελφές να τους ακούσουν, τους καταλαβαίνουν-δεν τους καταλαβαίνουν, τα άτομα αυτά απλώς συνεχίζουν να μιλάνε. Μάλιστα, πολλές φορές μιμούνται τις εκφράσεις κάποιων διάσημων προσωπικοτήτων από την κοινωνία και σταρ της μουσικής και του κινηματογράφου. Όσο για το θετικό λεξιλόγιο που χρησιμοποιείται συχνά στον οίκο του Θεού και μεταξύ των αδελφών, αυτό δεν το κοιτάνε ποτέ· ποτέ δεν συναναστρέφονται σχετικά με την αλήθεια στην καθημερινότητά τους. Εκείνο που θεοποιούν είναι οι κοσμικές τάσεις. Θεοποιούν και μιμούνται διάφορες διάσημες προσωπικότητες και σταρ. Για παράδειγμα, υιοθετούν ταχύτατα δημοφιλείς όρους και φράσεις του διαδικτύου και τους χρησιμοποιούν στη ζωή τους και στις κουβέντες με τους αδελφούς και τις αδελφές. Ασφαλώς, αυτοί οι όροι δεν αποτελούν σε καμία περίπτωση κάτι το θετικό ή το εποικοδομητικό· όλοι τους είναι αρνητικοί, δεν έχουν καμία αξία, πόσο μάλλον έχουν κάποιο νόημα για εκείνους που πιστεύουν στον Θεό. Είναι δημοφιλείς εκφράσεις που δημιούργησε η διεφθαρμένη και κακή ανθρωπότητα, οι οποίες αντιπροσωπεύουν πλήρως τις σκέψεις και τις απόψεις των δυνάμεων του κακού. Τέτοιου είδους λόγια συχνά τα προσέχουν, τα αποδέχονται και τα χρησιμοποιούν εκείνοι οι δύσπιστοι που βρίσκονται στην εκκλησία και είναι λάτρεις των κακών τάσεων. Κλείνουν τελείως τ' αυτιά στην πνευματική ορολογία και στο λεξιλόγιο του οίκου του Θεού, δεν τα ακούνε ούτε τα μαθαίνουν σοβαρά. Αντίθετα, υιοθετούν και χρησιμοποιούν

γρήγορα τα αρνητικά πράγματα του κόσμου των απίστων και όλα εκείνα που προσέχουν οι άθλιοι άνθρωποι. Επομένως, τα άτομα αυτά, είτε κριθούν από την εξωτερική τους ενδυμασία, την ομιλία και την όψη τους είτε από τις διάφορες σκέψεις και οπτικές τους ή τη στάση τους απέναντι στα όσα αποκαλύπτουν, ξεχωρίζουν ανάμεσα στους αδελφούς και τις αδελφές ως τελείως διαφορετικοί. Τι σημαίνει ότι είναι διαφορετικοί; Σημαίνει ότι η ομιλία, η συμπεριφορά και η όψη τους μοιάζουν με εκείνες των απίστων, και δεν παρουσιάζουν καμία απολύτως αλλαγή. Απλούστατα, είναι δύσπιστοι. Για παράδειγμα, κάποια άτομα ψέλνουν δύο ύμνους στη σκηνή του οίκου του Θεού και κερδίζουν την εκτίμηση όλων. Έτσι, αρχίζουν να βλέπουν τον εαυτό τους ως σταρ ή ως κάτι σπουδαίο, απαιτούν πάντα να βάζονται έντονα για τις παραστάσεις, επιμένουν να χτενίζονται με το στιλ κάποιας διασημότητας και βάζουν τα μαλλιά τους σε περίεργα χρώματα. Όταν οι άλλοι λένε: «Οι πιστοί πρέπει να ντύνονται με αξιοπρέπεια και κοσμιότητα· το στιλ σου δεν ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του οίκου του Θεού», εκείνοι παραπονιούνται και λένε: «Ο οίκος του Θεού έχει υπερβολικά αυστηρούς κανόνες. Θέλει πολύ κόπο! Γιατί να είναι τόσο δύσκολο να είσαι σταρ;» Μετά από μόλις δύο ύμνους που έψαλλαν, φαντάζονται πως είναι σταρ και θεωρούν τον εαυτό τους καταπληκτικό, και όποτε δεν είναι απασχολημένοι, συλλογίζονται διαρκώς: «Με πόσα δάχτυλα κρατάνε το μικρόφωνο οι σταρ του κόσμου των απίστων; Πόσα βήματα κάνουν για να ανέβουν στη σκηνή; Γιατί δεν μου προσφέρουν λουλούδια αφού τραγουδάω τόσο καλά; Οι σταρ έξω στον κόσμο έχουν ατζέντηδες και βοηθούς· δεν έχουν να χειριστούν ούτε να αντιμετωπίσουν μόνοι τους τα περισσότερα ζητήματα, τα κάνουν όλα οι βοηθοί τους. Εγώ, όμως, που είμαι τραγουδίστρια στον οίκο του Θεού, είμαι αναγκασμένη να φροντίζω μόνη μου τις καθημερινές δουλειές, όπως το φαγητό, το ντύσιμο και τα ψώνια. Ο οίκος του Θεού είναι πολύ συντηρητικός!» Μέσα τους, αυτά τα άτομα νιώθουν πάντα δυστυχισμένα που ζουν στον οίκο του Θεού· είναι ιδιαίτερα στενοχωρημένα, είναι συνεχώς δυσαρεστημένα και γεμάτα παράπονα. Μπορεί ένα τέτοιο άτομο να αγαπήσει την αλήθεια; Πρόκειται να κάνει πράξη την αλήθεια; Γιατί δεν κάνουν αυτοκριτική αυτά τα άτομα; Έχουν τόσο στρεβλή οπτική για τα πράγματα, που μοιάζει με εκείνη των απίστων. Πώς γίνεται να μην το συνειδητοποιούν αυτό; Ο οίκος του Θεού δεν τους εμποδίζει να γίνουν σταρ· είναι, όμως, δυνατόν να εφαρμοστούν αυτές οι απόψεις και προσεγγίσεις τους, οι οποίες ανήκουν στους άπιστους, μέσα στον οίκο του Θεού; Είναι εκ θεμελίων άτοπες. Οι περισσότεροι άνθρωποι περιφρονούν τον συνήθη τρόπο που μιλούν και φέρονται. Επειδή αυτοί οι άνθρωποι είναι «ανοιχτόμυαλοι» και άκρως ασύδοτοι, όλα όσα λένε ή κάνουν είναι ακόλαστα και ανεξέλεγκτα, και δεν αποκαλύπτουν τίποτε άλλο παρά τη διάθεση του Σατανά.

Ο οίκος του Θεού υπογραμμίζει επανειλημμένως ότι οι αδελφοί και οι αδελφές πρέπει να κρατάνε όρια μεταξύ ανδρών και γυναικών, και να μην μπλέκονται με το αντίθετο φύλο. Κάποιοι, όμως, είναι ακόλαστοι και ασυγκράτητοι, δεν παίρνουν καθόλου υπόψη τους αυτήν τη συμβουλή και προσπαθούν ακόμα και να αποπλανήσουν κρυφά ή να συνάψουν σχέσεις με άλλα άτομα, αναστατώνοντας την εκκλησιαστική ζωή. Τους

αρέσει να έχουν επικοινωνία με το αντίθετο φύλο, και μάλιστα ψάχνουν λόγους και αφορμές για να επικοινωνήσουν και να αλληλεπιδράσουν παιχνιδιάρικα. Όταν βλέπουν ένα άτομο του αντίθετου φύλου που τους αρέσει ή που τα πάνε καλά μαζί του, αρχίζουν να το τραβολογούν, να το φλερτάρουν και να του πιάνουν κουβέντα, να πειράζουν τα ρούχα του και να του χαϊδεύουν τα μαλλιά, μέχρι και να του ρίχνουν χιονόμπαλες μέσα στα ρούχα τον χειμώνα· χαριεντίζονται σαν τα ζώα, δεν έχουν όρια ούτε αίσθημα τιμής, δεν νιώθουν καμία ντροπή. Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Πώς γίνεται να θεωρείται παιχνίδι όλο αυτό; Δείχνουν τρυφερότητα· αυτό λέγεται ερωτική διάθεση, ρομάντζο». Αν ψάχνεις για ρομάντζο, βρίσκεσαι στο λάθος μέρος. Η εκκλησία είναι το μέρος όπου οι αδελφοί και οι αδελφές κάνουν τα καθήκοντά τους. Είναι ένας τόπος λατρείας του Θεού, δεν είναι για φλερτ. Οι δημόσιες εκδηλώσεις τέτοιας συμπεριφοράς μπροστά σε όλους δημιουργούν στους περισσότερους ανθρώπους αποτροπιασμό και αηδία. Το μείζον ζήτημα είναι ότι δεν είναι εποικοδομητικό για τους άλλους, ενώ επίσης χάνεις και την ακεραιότητα και την αξιοπρέπειά σου. Πόσο χρονών είσαι πια; Δεν μπορείς να ξεχωρίσεις το δεξί σου χέρι από το αριστερό; Δεν καταλαβαίνεις τη διαφορά μεταξύ ανδρών και γυναικών; Κι όμως, φλερτάρεις! Τα επτάχρονα ή οκτάχρονα παιδιά είναι φυσιολογικό να παίζουν· τέτοιες συμπεριφορές και ενδιαφέροντα είναι της ηλικίας τους. Δεν είναι, όμως, παιδαριώδες να παρουσιάζουν ενήλικες αυτές τις συμπεριφορές; Για να το θέσω απλά, έτσι ακριβώς είναι. Από άποψη ουσίας, τι είναι αυτό; (Ασυδοσία, ακολασία.) Πρόκειται για μεγάλη ακολασία! Κάποιος που πιστεύει στον Θεό πρέπει να έχει αίσθημα τιμής. Ακόμα και ανάμεσα στους άπιστους, ελάχιστοι έχουν τόσο ακόλαστη συμπεριφορά. Πόσο επιπόλαιοι και κατάπτυστοι είναι αυτοί οι ακόλαστοι! Πετάνε χιονόμπαλες στα ρούχα κάποιου ατόμου του αντίθετου φύλου από ενθουσιασμό, δεν το κυνηγούν απλώς παιχνιδιάρικα, αλλά φτάνουν στο σημείο να το κλοτσάνε και στα οπίσθια. Όταν κάποιος εκθέτει το γεγονός ότι μια τέτοια συμπεριφορά είναι πάρα πολύ ακόλαστη και ότι θολώνει τα όρια μεταξύ ανδρών και γυναικών, εκείνοι απαντούν: «Απλώς παίζουμε έτσι επειδή έχουμε τόσο στενή σχέση. Ο κόσμος θα έπρεπε να το καταλαβαίνει». Είναι τόσο ασύδοτοι, που όχι μόνο επιδίδονται οι ίδιοι σε ασυδοσία, αλλά παρασύρουν και τους άλλους να κάνουν το ίδιο. Τι ελεεινοί τύποι είναι αυτοί; Πείτε Μου, πρέπει να παραμένουν τέτοιοι άνθρωποι στην εκκλησία; (Όχι.) Η συνύπαρξη με τέτοιου είδους άτομα είναι πάντα άβολη και αμήχανη. Όταν βλέπουν κάποιον, δεν τον χαιρετάνε κανονικά· αντί γι' αυτό, του δίνουν μια γροθιά και του λένε: «Πού στον διάολο ήσουν τόσα χρόνια; Νόμιζα ότι είχες εξαφανιστεί από προσώπου γης! Πώς είσαι;» Ακόμα και ο τρόπος που χαιρετούν είναι πολύ βάρβαρος και υπεροπτικός· όχι μόνο μιλάνε με βαρβαρότητα, αλλά γίνονται μέχρι και βίαιοι απέναντι στους άλλους. Μια τέτοια συμπεριφορά δεν μοιάζει με των χούλιγκαν και των συμμοριτών; Σας αρέσουν τέτοιοι άνθρωποι; (Όχι.) Είναι ευχάριστο συναίσθημα να σας κοροϊδεύουν και να παίζουν μαζί σας; (Όχι.) Είναι άβολο και δεν μπορείτε καν να το εκφράσετε. Είστε απλώς αναγκασμένοι να το υπομείνετε, ενώ όταν τους ξαναδείτε, τους αποφεύγετε. Για να συνοψίσουμε, τι δείχνει αυτό για την ποιότητα της ανθρώπινης φύσης αυτών των ατόμων; (Είναι κακή.) Από όποια οπτική κι αν το δούμε, είτε μιλάμε

για την ομιλία και το φέρσιμό τους, είτε για τη διαγωγή τους, είτε για τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζουν τον κόσμο, είτε για τις αλληλεπιδράσεις τους με τους υπόλοιπους, είτε για την οπτική τους απέναντι στις τάσεις του κόσμου των απίστων, είτε για τον τρόπο με τον οποίο πιστεύουν στον Θεό και τη στάση τους απέναντι στον Θεό και στα λόγια Του, δεν είναι δύσκολο να καταλάβει κανείς ότι αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν καθόλου ευλάβεια ούτε θεοφοβούμενη καρδιά. Κι ούτε μπορεί κανείς να διακρίνει στην πίστη τους στον Θεό καμία ειλικρίνεια όσον αφορά την αναζήτηση ή την αποδοχή της αλήθειας. Αυτό που παρατηρείται είναι η ακολασία τους και η έλλειψη αυτοσυγκράτησης, το ότι μιμούνται διαρκώς τους σταρ και τα είδωλα, και ότι δεν έχουν καμία πρόθεση να αντιστρέψουν την πορεία τους, όπως κι αν τους γίνει συναναστροφή σχετικά με την αλήθεια. Πώς μπορούμε να συνοψίσουμε τα χαρακτηριστικά της ανθρώπινης φύσης τους; Ακολασία και έλλειψη αυτοσυγκράτησης. Επομένως, μπορεί να ειπωθεί με βεβαιότητα ότι πρόκειται για άπιστους που έχουν παρεισφρήσει στον οίκο του Θεού· είναι δύσπιστοι.

Οι ακόλαστοι και ασυγκράτητοι άνθρωποι χρησιμοποιούν τα ίδια λόγια που χρησιμοποιούν οι συμμορίτες και οι χούλιγκαν του κόσμου των απίστων· τους αρέσει πάρα πολύ να μιμούνται την ομιλία και το ύφος των σταρ και των αρνητικών προσώπων της κοινωνίας, ενώ τα περισσότερα από τα λεγόμενά τους έχουν ένα ελεεινό ύφος που θυμίζει κάτι που θα έλεγε ένας χούλιγκαν ή ένας αλήτης. Για παράδειγμα, όταν ένας άπιστος έρχεται, χτυπάει την πόρτα και αρχίζει να ξεστομίζει περίεργες φράσεις, οι αδελφοί και οι αδελφές λένε: «Κάτι δεν πάει καλά. Για ποιον λόγο αυτός ο άνθρωπος μοιάζει με πράκτορα ή με κατάσκοπο;» Ναι μεν δεν μπορούν να είναι σίγουροι εκείνη τη στιγμή, αλλά το γεγονός αυτό προκαλεί ανησυχία στους περισσότερους. Ωστόσο, ο ακόλαστος και ασυγκράτητος μιλάει για να δημιουργήσει εντυπωσιασμό, και μάλιστα έχει και έναν αέρα. Λέει: «Πράκτορας; Δεν με φοβίζει εμένα! Γιατί να τον φοβηθώ; Αν εσείς φοβάστε, δεν είναι ανάγκη να βγείτε έξω. Πάω εγώ να δω τι συμβαίνει μ' αυτόν». Κοιτάξτε τι θάρρος και τόλμη που έχει. Εσείς θα μιλούσατε με αυτόν τον τρόπο; (Όχι, δεν μιλάνε έτσι οι κανονικοί άνθρωποι· αυτά μοιάζουν με τα λόγια ενός συμμορίτη.) Οι συμμορίτες μιλούν με διαφορετικό τρόπο από τους κανονικούς ανθρώπους· είναι πάρα πολύ αυταρχικοί. Οι άνθρωποι μαθαίνουν τη γλώσσα του σιναφιού τους. Οι άνθρωποι της πιάτσας υιοθετούν συγκεκριμένα τη δημοφιλή αργκό της κοινωνίας, οι συμμορίτες και οι χούλιγκαν προτιμούν να μιλάνε τη δική τους αργκό, και οι δύσπιστοι είναι ακριβώς σαν τους άπιστους, λένε ό,τι λένε κι οι άπιστοι. Οι καλοί, οι αξιοπρεπείς και οι κόσμιοι νιώθουν αηδία και απέχθεια όταν ακούνε τον τρόπο που μιλάνε οι άπιστοι. Κανένας τους δεν προσπαθεί να μιμηθεί έναν τέτοιο τρόπο ομιλίας. Κάποιοι δύσπιστοι, ακόμα και μετά από δέκα ή είκοσι χρόνια πίστης, συνεχίζουν να χρησιμοποιούν τη γλώσσα των απίστων. Επιλέγουν σκόπιμα να μιλάνε μ' αυτόν τον τρόπο, και μάλιστα κατά την ομιλία τους μιμούνται το φέρσιμο, τις εκφράσεις και τις χειρονομίες των απίστων, αλλά και τον τρόπο που κοιτάνε. Μπορούν άραγε τέτοιου είδους άνθρωποι να είναι ευχάριστοι στα μάτια των αδελφών της εκκλησίας; (Όχι.) Οι περισσότεροι αδελφοί και αδελφές τούς

θεωρούν αντιπαθητικούς και νιώθουν αμήχανα όταν τους κοιτάζουν. Ο Θεός τι γνώμη, λέτε, να έχει γι' αυτούς; (Τους απεχθάνεται.) Η απάντηση είναι ξεκάθαρη: τους απεχθάνεται. Από αυτά που βιώνουν, από τις επιδιώξεις τους και από τους ανθρώπους, τα γεγονότα και τα πράγματα που σέβονται μέσα στην καρδιά τους, είναι φανερό ότι η ανθρώπινη φύση τους δεν περιέχει αξιοπρέπεια ή ευπρέπεια, και υπολείπεται κατά πολύ από την ευλάβεια και την ευπρέπεια των αγίων. Σπάνια ακούει κανείς από το στόμα τους τα λόγια που οφείλουν να λένε οι πιστοί ή οι άγιοι και λόγια εποικοδομητικά, τα οποία αποπνέουν ακεραιότητα και αξιοπρέπεια. Είναι απίθανο να πουν τέτοια λόγια. Αυτά που σέβονται, που φιλοδοξούν και επιδιώκουν μέσα στην καρδιά τους είναι εκ θεμελίων ασύμβατα με αυτά που πρέπει να επιδιώκουν και να φιλοδοξούν οι άγιοι, οπότε είναι δύσκολο να συγκρατήσουν εκείνα που βιώνουν εξωτερικά, αλλά και όσα λένε και πώς παρουσιάζονται. Ζητάει πολλά αν τους πει κανείς να συγκρατηθούν, να μην είναι ακόλαστοι ή ασύδοτοι και να είναι αξιοπρεπείς και κόσμιοι· πόσο μάλλον να ζήσουν σαν άτομα με ανθρώπινη φύση και λογική που καταλαβαίνουν την αλήθεια και εισέρχονται στην αλήθεια-πραγματικότητα. Δεν μπορούν καν να καταφέρουν να γίνουν κανονικοί άνθρωποι με ακεραιότητα και αξιοπρέπεια που ανταποκρίνονται στην ευπρέπεια των αγίων, τηρούν τους κανόνες και εμφανίζονται λογικοί προς τα έξω. Ήταν κάποτε ένας άνθρωπος που πήγε στην επαρχία για να κηρύξει το ευαγγέλιο, και είδε ότι κάποιοι αδελφοί και αδελφές ήταν από φτωχές οικογένειες και ζούσαν σε ερείπια. Είπε σαρκαστικά και χλευαστικά: «Αυτό το σπίτι είναι ερείπιο, δεν κάνει για ανθρώπους· με το ζόρι είναι κατάλληλο για γουρούνια. Πρέπει να μετακομίσετε γρήγορα!» Οι αδελφοί και οι αδελφές απάντησαν: «Εύκολο είναι να φύγουμε από εδώ, αλλά ποιος θα μας δώσει άλλο σπίτι για να μείνουμε;» Μίλησε απερίσκεπτα και αυθαίρετα, είπε ό,τι του κατέβηκε στο κεφάλι χωρίς να σκεφτεί τις επιπτώσεις που μπορεί να είχε στους άλλους. Αυτό σημαίνει πως είχε ελεεινή φύση. Οι αδελφοί και οι αδελφές ρώτησαν: «Αν φύγουμε, ποιος θα μας δώσει σπίτι για να μείνουμε; Μήπως έχεις εσύ σπίτι;» Δεν είχε τι να απαντήσει. Καθώς έβλεπε ότι οι άνθρωποι αντιμετώπιζαν δυσκολίες, έπρεπε, προτού μιλήσει, να μπορεί να αντιμετωπίσει τη δυσκολία τους. Τι συνέπειες έφερε το γεγονός ότι μίλησε απερίσκεπτα χωρίς να μπορεί να αντιμετωπίσει τη δυσκολία τους; Μήπως το πρόβλημα ήταν η υπερβολική ειλικρίνεια και ευθύτητα; Όχι βέβαια. Το πρόβλημα ήταν πως ήταν υπερβολικά ελεεινός. Ήταν ακόλαστος και ασυγκράτητος. Τέτοιοι άνθρωποι δεν αντιλαμβάνονται τίποτα απολύτως περί ακεραιότητας, αξιοπρέπειας, έγνοιας, ανεκτικότητας, φροντίδας, σεβασμού, κατανόησης, συμπόνιας, ελέους, ευσυνειδησίας, βοήθειας, και ούτω καθεξής. Αυτές τις ιδιότητες πρέπει να έχουν οι άνθρωποι, οι οποίες είναι απαραίτητες για την κανονική ανθρώπινη φύση. Εκείνοι, όμως, όχι μόνο δεν έχουν αυτές τις ιδιότητες, αλλά στις αλληλεπιδράσεις τους με τους άλλους, εφόσον δουν κάποιον να δυσκολεύεται, μπορούν ακόμα και να τον ειρωνευτούν, να τον γελοιοποιήσουν, να τον χλευάσουν και να τον περιγελάσουν· όχι μόνο είναι ανίκανοι να τον καταλάβουν ή να τον βοηθήσουν, αλλά του προκαλούν στενοχώρια, απελπισία, πόνο, μέχρι και μπελάδες. Οι περισσότεροι άνθρωποι μπορούν να διακρίνουν ξεκάθαρα

και να υπομένουν κατ' επανάληψη όσους είναι τόσο μα τόσο ελεεινοί. Νομίζετε ότι τέτοιοι άνθρωποι μπορούν να μετανοήσουν ειλικρινά; Δεν νομίζω ότι είναι πιθανό. Με βάση τη φύση-ουσία τους, δεν αγαπούν την αλήθεια· πώς θα μπορούσαν, λοιπόν, να αποδεχτούν το κλάδεμα και την πειθάρχηση; Οι άπιστοι, για να περιγράψουν ανθρώπους σαν κι αυτούς, χρησιμοποιούν όρους όπως ότι «κάνει το δικό του» ή «βαδίζει στο δικό του μονοπάτι ό,τι κι αν λένε οι άλλοι». Τι γελοία λογική είναι αυτή; Αυτά τα δήθεν διάσημα ρητά και οι ιδιωτισμοί θεωρούνται πολλές φορές θετικά πράγματα σ' αυτήν την κοινωνία, γεγονός που διαστρεβλώνει τα γεγονότα και συγχέει το σωστό με το λάθος. Αυτά ουσιαστικά καλύπτουν τις εκδηλώσεις της ανθρώπινης φύσης των ανθρώπων που είναι ακόλαστοι και ασυγκράτητοι.

Ασχέτως αν οι ακόλαστοι και ασυγκράτητοι άνθρωποι επηρεάζουν την εκκλησιαστική ζωή, τις κανονικές σχέσεις μεταξύ των αδελφών ή την κανονική εκτέλεση του καθήκοντος από τον εκλεκτό λαό του Θεού, από τη στιγμή που οι εκδηλώσεις και οι αποκαλύψεις της ανθρώπινης φύσης τους προκαλούν αρνητικές επιπτώσεις και συνέπειες, και αναστατώνουν τους αδελφούς και τις αδελφές, τα ζητήματα αυτά πρέπει να λύνονται και να λαμβάνονται κατάλληλα μέτρα απέναντι σ' αυτούς τους ανθρώπους· δεν πρέπει να δρουν ανενόχλητοι. Όσον αφορά τα περιστατικά μικρότερης σημασίας, μπορεί να τους προσφέρουν βοήθεια και υποστήριξη ή μπορεί να τους κλαδεύουν και να τους προειδοποιούν. Όσον αφορά τα σοβαρά περιστατικά, όπου παρουσιάζουν ιδιαίτερα ακόλαστη συμπεριφορά και φέριμο, παρόμοια με αυτή των απίστων ή των δύσπιστων, όπου απουσιάζει το παραμικρό ίχνος της ευπρέπειας των αγίων, οι επικεφαλής και οι εργάτες της εκκλησίας πρέπει να βρίσκουν τις κατάλληλες λύσεις για να χειρίζονται αυτούς τους ανθρώπους. Αν συμφωνεί η πλειοψηφία των αδελφών και το επιτρέπουν οι περιστάσεις, τότε αυτοί οι άνθρωποι πρέπει να αποπέμπονται· αν μη τι άλλο, δεν πρέπει να τους επιτρέπουν να κάνουν τα καθήκοντά τους μέσα στην εκκλησία πλήρους απασχόλησης. Τι εννοούμε λέγοντας «περιστατικά μικρότερης σημασίας»; Σημαίνει πως κάποιοι άνθρωποι είναι νέοι πιστοί, πρώην άπιστοι, άτομα που δεν πίστευαν προηγουμένως στον χριστιανισμό και δεν καταλαβαίνουν τι σημαίνει πίστη στον Θεό. Η ομιλία και το φέριμό τους αποκαλύπτουν τις συνήθειες των απίστων. Ωστόσο, όταν διαβάζουν τον λόγο του Θεού, συναναστρέφονται σχετικά με την αλήθεια και ζουν την εκκλησιαστική ζωή, σιγά σιγά μεταστρέφονται και αλλάζουν, φτάνοντας στο σημείο να γίνουν σαν τους πιστούς και να παρουσιάσουν κάποια ανθρώπινη ομοιότητα. Αυτοί οι άνθρωποι δεν πρέπει να συγκαταλέγονται στην κατηγορία των κακών ανθρώπων, αλλά να χαρακτηρίζονται ως άτομα που μπορούν να βοηθηθούν. Μια ακόμα κατηγορία είναι οι νέοι που είναι περίπου είκοσι ετών και οι οποίοι, παρόλο που πιστεύουν στον Θεό από τρία μέχρι πέντε χρόνια, συνεχίζουν να παιδιάζουν, δεν είναι αρκετά συγκροτημένοι, εμφανίζουν κάποια παιδικότητα στην εξωτερική τους ομιλία και όψη, δηλαδή μιλούν, συμπεριφέρονται και ενεργούν σαν παιδιά, και πάει λέγοντας, λόγω του νεαρού της ηλικίας τους. Σ' αυτούς τους ανθρώπους πρέπει να προσφέρει κανείς βοήθεια και υποστήριξη με αγάπη· πρέπει να τους δίνει αρκετό χρόνο για να αλλάξουν σταδιακά,

χωρίς να έχει από αυτούς υπερβολικά αυστηρές απαιτήσεις. Ωστόσο, στην περίπτωση των ενηλίκων που πιστεύουν στον Θεό εδώ και πολλά χρόνια, αλλά συνεχίζουν να παρουσιάζουν ακόλαστη και ασυγκράτητη ομιλία, συμπεριφορά, φέρεση και ενέργειες σαν τους άπιστους, και που αρνούνται να αλλάξουν παρά τις επανειλημμένες υποδείξεις, ενδείκνυται διαφορετική προσέγγιση. Εκείνοι πρέπει να αντιμετωπίζονται με βάση τους κανονισμούς του οίκου του Θεού. Εάν η ομιλία, η συμπεριφορά και οι αποκαλύψεις της ανθρώπινης φύσης αυτών των ανθρώπων αναστατώνουν τους περισσότερους και δημιουργούν αρνητικές επιπτώσεις στην εκκλησία, με αποτέλεσμα πολλοί να νιώθουν απέχθεια όταν τους βλέπουν, να μη θέλουν να τους ακούνε να μιλάνε, να μη θέλουν να βλέπουν τις εκφράσεις τους όταν μιλάνε ούτε να κοιτάζουν το ντύσιμό τους. Επιπλέον, οι περισσότεροι είναι πιο χαρούμενοι και βρίσκονται σε καλύτερη κατάσταση όταν οι εν λόγω άνθρωποι δεν βρίσκονται στις συναθροίσεις, αφού αισθάνονται άβολα και σιχαίνονται μόνο και μόνο το γεγονός ότι συμμετέχουν στην εκκλησιαστική ζωή και ότι βρίσκονται ανάμεσα στους αδελφούς και τις αδελφές, λες και υπάρχει κάποιο έντομο που προκαλεί αναστάτωση. Τότε, δεν χωράει αμφιβολία ότι οι συγκεκριμένοι είναι κακοί άνθρωποι. Με άλλα λόγια, κάθε φορά που τα άτομα αυτά ζουν την εκκλησιαστική ζωή και κάνουν το καθήκον τους μαζί με τους αδελφούς και τις αδελφές, οι περισσότεροι άνθρωποι αναστατώνονται και νιώθουν ιδιαίτερη απέχθεια. Σε τέτοιες περιπτώσεις, τα άτομα αυτά πρέπει να αντιμετωπίζονται όσο πιο γρήγορα γίνεται, να μη μένουν ανενόχλητα να κάνουν ό,τι θέλουν ούτε να τίθενται υπό περαιτέρω παρακολούθηση. Αν μη τι άλλο, πρέπει να απομακρύνονται από την εκκλησία πλήρους απασχόλησης και να στέλνονται σε μια συνηθισμένη εκκλησία για να μετανοήσουν. Γιατί να αντιμετωπίζονται έτσι; (Έχουν προκαλέσει αναστάτωση και αρνητικές επιπτώσεις στους περισσότερους ανθρώπους, αναστατώνοντας την εκκλησιαστική ζωή.) Επειδή οι εκδηλώσεις τους έχουν τόσο ελεεινές επιπτώσεις και αντίκτυπο! Σύμφωνα μ' αυτά, οι επικεφαλής και οι εργάτες, αλλά και ο εκλεκτός λαός του Θεού, δεν πρέπει να κλείνουν τα μάτια απέναντί τους και να ενδίδουν τυφλά στη συμπεριφορά τους. Δεν είναι σωστό οι επικεφαλής και οι εργάτες να μένουν άπραγοι, όταν μάλιστα τα άτομα αυτά προκαλούν αναστάτωση στους περισσότερους· τα άτομα αυτά πρέπει να απομακρύνονται από την εκκλησία σύμφωνα με τους κανονισμούς του οίκου του Θεού —αυτή είναι η σοφότερη επιλογή.

Άραγε, η εκκλησία έχει χειριστεί στο παρελθόν ανθρώπους που είναι ακόλαστοι και ασυγκράτητοι; (Ναι.) Κάποιοι από αυτούς, όταν αντιμετωπίστηκαν, έκλαιγαν κι έλεγαν: «Δεν το έκανα επίτηδες. Πρόκειται απλώς για μια παροδική συμπεριφορά μου· δεν είμαι τέτοιος άνθρωπος. Σας παρακαλώ, δώστε μου άλλη μια ευκαιρία! Αν δεν μου επιτρέψετε να κάνω το καθήκον μου, τότε, όταν γυρίσω σπίτι μου, όπου όλοι είναι άπιστοι, δεν θα μπορώ να πιστεύω στον Θεό». Λένε τόσο ελκυστικά πράγματα και δείχνουν πραγματικά ταραγμένοι, εκφράζουν τη διστακτικότητά τους να αφήσουν τον Θεό και ζητούν από τον οίκο του Θεού μια ακόμα ευκαιρία να μετανοήσουν. Είναι δυνατό να τους δοθεί άλλη μια ευκαιρία, αλλά το καίριο σημείο είναι αν μπορούν ή δεν μπορούν να αλλάξουν. Αν διαπιστωθεί πλήρως ότι το άτομο αυτό δεν έχει ίχνος ανθρώπινης φύσης, ότι δεν έχει

συνείδηση ούτε λογική, οπότε ουσιαστικά είναι ένα πράγμα χωρίς καρδιά και χωρίς πνεύμα, τότε δεν θα πρέπει να του δοθεί άλλη ευκαιρία· κάτι τέτοιο θα ήταν μάταιο. Αν, όμως, το συγκεκριμένο άτομο έχει καλή ουσία και απλώς έχει ανώριμη ανθρώπινη φύση εξαιτίας του νεαρού της ηλικίας του, ενώ είναι σίγουρο ότι θα αλλάξει μετά από λίγα χρόνια, τότε πρέπει να του δίνεται η ευκαιρία να μετανοήσει. Δεν πρέπει με τίποτα να αποπέμπεται από την εκκλησία. Κανένας καλός άνθρωπος δεν πρέπει ποτέ να καταστρέφεται. Ορισμένοι άνθρωποι είναι εκ φύσεως δύσπιστοι· είναι εκ φύσεως ακόλαστα, αδαή και ανόητα πράγματα, και η ανθρώπινη φύση τους δεν περιέχει την έννοια της τιμής, δεν ξέρουν τι είναι το αίσθημα της ντροπής. Οι περισσότεροι άνθρωποι, αν ενεργούσαν δημόσια με άξεστο τρόπο, θα ένιωθαν τύψεις και θα ντρέπονταν να αντικρύσουν τους άλλους. Επιπλέον, όταν θέλουν να κάνουν τέτοια πράγματα, μπορούν να λαμβάνουν υπόψη τους τα αισθήματα και τις απόψεις των αδελφών τους, και να έχουν στον νου τους και τη δική τους ακεραιότητα και αξιοπρέπεια, ενώ δεν πρόκειται να συμπεριφερθούν έτσι. Το πολύ πολύ να κάνουν λίγη φασαρία στο σπίτι με τα παιδιά ή τ' αδέρφια τους. Οι άνθρωποι, όταν βγαίνουν έξω και αλληλεπιδρούν με αγνώστους, θα πρέπει να καταλαβαίνουν τι σημαίνει αίσθημα τιμής, ευπρέπεια, κανόνες και αξιοπρέπεια. Θα μπορούσε κάποιος που δεν καταλαβαίνει αυτές τις έννοιες να αλλάξει, ακόμα και με τη βοήθειά σου; Ακόμα κι αν συγκρατηθεί για τώρα, για πόσο άραγε μπορεί να αντέξει; Δεν θα αργήσει να επανέλθει στις παλιές του συνήθειες. Από τη στιγμή που η ανθρώπινη φύση αυτών των ανθρώπων δεν έχει αξιοπρέπεια και αίσθημα ντροπής, και οι ίδιοι δεν ξέρουν τι σημαίνουν οι κανόνες, η αξιοπρέπεια ή η ευπρέπεια των αγίων, και επειδή η ανθρώπινη φύση τους δεν περιέχει έμφυτα αυτές τις ιδιότητες, δεν μπορείς να τους βοηθήσεις. Οι άνθρωποι που δεν γίνεται να βοηθηθούν είναι εκείνοι που δεν μπορούν να αλλάξουν, είναι άνθρωποι που δεν γίνεται να ακολουθήσουν οδηγίες ή να δεχτούν κάποια επιρροή. Τέτοιου είδους άνθρωποι πρέπει να απομακρύνονται όσο πιο γρήγορα και έγκαιρα γίνεται, για να μην προκαλούν αναστάτωση ανάμεσα στους αδελφούς και τις αδελφές, για να μην ντροπιάζουν τον χώρο αυτόν. Ο οίκος του Θεού δεν έχει ανάγκη από κανέναν μόνο και μόνο για να αυξήσει τα μέλη του. Αν ο Θεός δεν θέλει να σώσει κάποιον, τότε όσο κι αν αυτός ο άνθρωπος προσπαθεί να γίνει μέλος του οίκου Του, μάταιο θα είναι. Εκείνοι τους οποίους δεν αναγνωρίζει ο Θεός πρέπει να αποπέμπονται. Απομακρύνετε εκείνους που δεν πρέπει να παραμένουν στον οίκο του Θεού, έτσι ώστε να μην επηρεάσει αρνητικά πολλούς άλλους η παρουσία ενός και μόνο ατόμου, πράγμα άδικο για την πλειοψηφία. Αν διακρίνετε την ουσία όσων είναι ακόλαστοι και ασυγκράτητοι, τότε οφείλετε να τους χειρίζεστε και να τους αποπέμπετε όσο πιο γρήγορα γίνεται, κι όχι να τους ανέχεστε εσείς. Κάποιοι λένε: «Καμιά φορά, φέρνουν κάποια αποτελέσματα όταν κάνουν το καθήκον τους. Δεν παύουν να είναι απαραίτητοι γι' αυτήν την πτυχή του έργου. Επίσης, έχουν αρκετή αγάπη στην καρδιά τους και μπορούν να πληρώσουν κάποιο μικρό τμήμα». Και ποιος από όσους παραμένουν στον οίκο του Θεού δεν μπορεί να πληρώσει ένα μικρό τμήμα; Ποιος δεν μπορεί να φέρει κάποια αποτελέσματα κάνοντας το καθήκον του; Αφού όλοι μπορούν να φέρουν κάποια

αποτελέσματα, ποιος ο λόγος να μην επιλέγονται οι καλοί άνθρωποι που είναι αξιοπρεπείς και κόσμιοι για να κάνουν καθήκοντα; Γιατί επιμένετε να κρατάτε τα είδη των ανθρώπων που είναι ελεεινοί, επιτήδαιοι και ανεγκέφαλοι στην εκκλησία πλήρους απασχόλησης για να προκαλούν αναστάτωση; Γιατί επιμένετε να κρατάτε αυτούς τους δύσπιστους που ζουν σαν άπιστοι στη δούλεψη του οίκου του Θεού; Ο οίκος του Θεού δεν έχει έλλειψη από απλούς δουλευτές· ο οίκος του Θεού θέλει μόνο ειλικρινείς ανθρώπους που αγαπούν την αλήθεια, έντιμους ανθρώπους και ανθρώπους που μπορούν να επιδιώξουν την αλήθεια, για να δαπανήσουν τον εαυτό τους για τον Θεό.

Οι περισσότεροι από όσους κάνουν καθήκοντα αυτήν τη στιγμή είναι άνθρωποι που πιστεύουν στον Θεό για πάνω από πέντε ή έξι χρόνια, ενώ κάθε είδους άνθρωποι έχουν αποκαλυφθεί ολοκληρωτικά όσο κάνουν τα καθήκοντά τους: οι δύσπιστοι, οι μπερδεμένοι, οι ψευδοεπικεφαλής, οι κακοί άνθρωποι και οι αντίχριστοι, όλοι τους έχουν αποκαλυφθεί. Πολλοί απ' αυτούς που ανήκουν στον εκλεκτό λαό του Θεού έχουν διαπιστώσει ξεκάθαρα ότι οι περισσότεροι από κείνους τους ανθρώπους αρνούνται να αλλάξουν παρά τις επανειλημμένες υποδείξεις, ενώ έχουν ήδη προκαλέσει σοβαρή αναστάτωση και διατάραξη στο έργο του οίκου του Θεού. Τώρα έφτασε η ώρα να απομακρυνθούν αυτοί οι δύσπιστοι, οι κακοί άνθρωποι και οι αντίχριστοι. Αν δεν απομακρυνθούν, θα επηρεαστεί η λειτουργία του έργου της εκκλησίας και η διάδοση του ευαγγελίου της βασιλείας του Θεού. Αν δεν απομακρυνθούν, θα επηρεαστεί η ζωή-είσοδος του εκλεκτού λαού του Θεού· η εκκλησιαστική ζωή θα εξακολουθήσει να αναστατώνεται και δεν θα βρει ποτέ γαλήνη. Επομένως, οι επικεφαλής της εκκλησίας και οι εργάτες όλων των βαθμίδων πρέπει να ξεκινήσουν την κάθαρση της εκκλησίας σύμφωνα με τις προθέσεις του Θεού και με βάση τα λόγια του Θεού. Βλέπω πως πολλοί άνθρωποι δεν έχουν ανθρώπινη φύση. Στις συναθροίσεις, κάποιοι παρουσιάζουν όλων των ειδών τις ανάρμοστες συμπεριφορές και δεν φέρονται σωστά είτε καθιστοί είτε όρθιοι, έχοντας δίπλα τους από τσάι μέχρι κινητά τηλέφωνα, κρέμες προσώπου και αρώματα. Κάποια άτομα που θέλουν να δείχνουν όμορφα κοιτάζουν διαρκώς τον εαυτό τους στον καθρέφτη και φρεσκάρουν το μακιγιάζ τους, ενώ άλλα πίνουν διαρκώς νερό, μπαίνουν στο κινητό τους για να διαβάσουν ειδήσεις ή να δουν βίντεο από τον κόσμο των απίστων, μιλάνε και συζητάνε με σταυρωμένα πόδια, κάθονται με το σώμα τους διπλωμένο, θυμίζοντας το σχήμα του φιδιού, δίχως καν να έχουν σωστή στάση. Επίσης, έχω ακούσει ότι κάποιοι γυρίζουν το βράδυ στο δωμάτιό τους και ξαπλώνουν στο κρεβάτι χωρίς καν να βγάλουν τα παπούτσια τους, και κοιμούνται όλη νύχτα. Το πρωί, ανοίγουν τα μάτια τους όχι με σκοπό να προσευχηθούν ή να κάνουν πνευματικές ασκήσεις, αλλά για να κοιτάξουν πρώτα τα νέα στο κινητό τους. Την ώρα του φαγητού, όταν βλέπουν κάτι νόστιμο ή όταν βλέπουν κρέας, το τρώνε λαίμαργα, χωρίς να τους νοιάζει αν θα φάνε οι άλλοι· αρκεί να χορτάσουν, και μετά ξαναπέφτουν κατευθείαν για ύπνο. Δεν έχουν ανθρώπινη ομοιότητα σε ό,τι κάνουν, ενεργούν ακόλαστα και ασυγκράτητα σαν τους άπιστους, δεν τηρούν καθόλου κανόνες, δεν έχουν ούτε την παραμικρή υπακοή ή υποταγή, ακριβώς σαν τα θηρία. Για πείτε Μου, είναι δυνατόν να σωθούν αυτού του

είδους οι άνθρωποι που έχουν τόσο ελεεινή φύση; (Όχι.) Υπάρχει, λοιπόν, λόγος να πιστεύουν στον Θεό; Εφόσον έχουν τόσο χαμηλό επίπεδο που δεν μπορούν να συγκριθούν καθόλου με την αλήθεια, άραγε μπορούν να καταλάβουν τα λόγια του Θεού όταν τα διαβάζουν; Είναι δυνατόν η απλή δουλειά τους να πληροί τα πρότυπα αν δεν διαθέτουν κανέναν κανόνα συμπεριφοράς; Είναι δυνατόν να αποδεχτούν τίποτα όταν ακούνε κηρύγματα και συναναστροφές πάνω στην αλήθεια, από τη στιγμή που δεν έχουν συνείδηση ή λογική; (Όχι.) Εκείνοι που εμφανίζουν τέτοιες συμπεριφορές έχουν θεμελιώδη έλλειψη ανθρωπίνης φύσης. Πώς μπορούν, λοιπόν, να κερδίσουν την αλήθεια; Εκείνοι που δεν έχουν ανθρωπίνη φύση είναι θηρία, διάβολοι, νεκροί που δεν έχουν πνεύμα· δεν μπορούν να καταλάβουν την αλήθεια όταν την ακούνε και δεν αξίζουν να ακούσουν την αλήθεια. Αν τους αφήσεις να καταλάβουν και να κερδίσουν την αλήθεια, είναι σαν να βάζεις ψάρια να ζήσουν στη στεριά ή να αναγκάζεις γουρούνια να πετάξουν. Αδύνατον! Στο παρελθόν, όταν μιλάγαμε για το ποια είδη ανθρώπων είναι θηρία, η λέξη «θηρία» συχνά έμπαινε μαζί με τη λέξη «σκυλιά», οπότε αποκαλούνταν «θηρία-σκυλιά». Ωστόσο, από τότε που απέκτησα σκυλιά και αλληλεπιδρούσα στενά μαζί τους, διαπίστωσα ότι τα σκυλιά έχουν τα καλύτερα πράγματα που δεν έχουν οι άνθρωποι: Συμπεριφέρονται σύμφωνα με τους κανόνες, είναι υπάκουα και έχουν το αίσθημα του αυτοσεβασμού. Τους βάζεις ένα όριο για να τρέξουν, κι εκείνα τρέχουν μόνο μέσα σ' αυτό, ενώ σε καμία περίπτωση δεν πάνε σε μέρη που τους απαγορεύεις να πάνε, χωρίς καμία εξαίρεση. Αν κατά λάθος ξεπεράσουν τα όρια, γυρνάνε γρήγορα πίσω, κουνάνε συνεχώς την ουρά, εκλιπαρούν για συγχώρεση και παραδέχονται το λάθος τους. Οι άνθρωποι μπορούν να το πετύχουν αυτό; (Όχι.) Οι άνθρωποι υστερούν. Παρόλο που τα σκυλιά μπορεί να μην καταλαβαίνουν τόσα πράγματα όσα οι άνθρωποι, ένα πράγμα το αντιλαμβάνονται: «Εδώ είναι η περιοχή του ιδιοκτήτη, το σπίτι του ιδιοκτήτη. Εγώ πηγαίνω όπου μου επιτρέπει ο ιδιοκτήτης και αποφεύγω τα μέρη όπου μου απαγορεύεται να πάω». Ακόμα και χωρίς να τα χτυπήσει κάποιος, αποφεύγουν να πάνε εκεί· έχουν αυτοσεβασμό. Αφού μέχρι και τα σκυλιά ξέρουν τι είναι η ντροπή, οι άνθρωποι γιατί δεν ξέρουν; Μήπως είναι υπερβολή να ταξινομούνται ως θηρία όσοι δεν ξέρουν τη ντροπή; (Όχι.) Δεν είναι καθόλου υπερβολή· οι περισσότεροι άνθρωποι δεν έχουν ούτε καν τις αρετές που έχει ένας σκύλος. Από δω και μπρος, όταν αποκαλούμε κάποιους ανθρώπους θηρία, δεν μπορούμε πια να τους αποκαλούμε «θηρία-σκυλιά». Κάτι τέτοιο θα αποτελούσε προσβολή για τα σκυλιά, αφού αυτοί οι άνθρωποι, αυτά τα θηρία, είναι χειρότερα ακόμα κι απ' τα σκυλιά. Άρα, μόλις τέτοιου είδους άνθρωποι προκαλέσουν αναστάτωση στην εκκλησιαστική ζωή ή στην εκτέλεση των καθηκόντων των αδελφών, πρέπει να αποπέμπονται αμέσως· κάτι τέτοιο είναι απολύτως λογικό, δικαιολογημένο, και καθόλου υπερβολικό. Αυτό δεν δείχνει ότι κάποιος δεν έχει αγάπη, αλλά ότι ενεργεί με βάση τις αρχές. Άραγε, όσοι είναι ακόλαστοι και ασυγκράτητοι, ακόμα κι αν έχουν κάποια αποτελέσματα στα καθήκοντά τους, μπορούν να σωθούν; Μήπως είναι άνθρωποι που αποδέχονται την αλήθεια; Εφόσον ούτε καν τις δικές τους πράξεις δεν μπορούν να συγκρατήσουν, είναι δυνατόν να αποδεχτούν την αλήθεια; Εφόσον δεν μπορούν καν να

διατηρήσουν την ακεραιότητα και την αξιοπρέπειά τους, μπορούν άραγε να εισέλθουν στην αλήθεια-πραγματικότητα; Είναι αδύνατον. Επομένως, δεν είναι καθόλου υπερβολικό να αντιμετωπίζονται έτσι αυτοί οι άνθρωποι· κάτι τέτοιο βασίζεται απόλυτα στις αρχές και γίνεται αποκλειστικά με σκοπό την προστασία του εκλεκτού λαού του Θεού από την αναστάτωση που προκαλεί ο Σατανάς. Συμπερασματικά, όταν εντοπίζονται τέτοιου είδους άτομα, πρέπει να αντιμετωπίζονται αναλόγως με βάση τις διάφορες αρχές που ανέφερα μόλις τώρα. Είναι, άραγε, υπερβολή να κατατάσσονται οι άνθρωποι αυτού του είδους, οι ακόλαστοι και ασυγκράτητοι, οι οποίοι πραγματικά ενδίδουν στη σάρκα και δεν έχουν ίχνος της ευπρέπειας των αγίων, στην κατηγορία των άπιστων και των δύσπιστων; (Όχι.) Εφόσον κατατάσσονται στην κατηγορία των άπιστων και δύσπιστων, δεν είναι υπερβολή να συμπεριληφθούν ανάμεσα στα διάφορα είδη κακών ανθρώπων που πρέπει να αποπέμψει η εκκλησία. Όσοι δεν μπορούν να συγκρατήσουν ούτε καν τη δική τους συμπεριφορά και το δικό τους φέρεσιμο σίγουρα δεν μπορούν να αποδεχτούν την αλήθεια. Δεν είναι εχθροί της αλήθειας όσοι δεν μπορούν να αποδεχτούν την αλήθεια; (Ναι, είναι.) Είναι υπερβολή να χαρακτηρίζονται ως κακοί άνθρωποι όσοι είναι εχθροί της αλήθειας; (Όχι.) Δεν είναι καθόλου υπερβολή. Γι' αυτό και οι αρχές για την αντιμετώπισή τους είναι απόλυτα σωστές.

Δ. Έχουν ροπή προς την εκδίκηση

Ολοκληρώθηκε η συναναστροφή μας σχετικά με τις εκδηλώσεις του τρίτου είδους ανθρώπων, δηλαδή των ακόλαστων και ασυγκράτητων. Πέρα από αυτού του είδους τους ανθρώπους, είναι πολλοί άλλοι που ανήκουν στην κατηγορία των κακών ανθρώπων, και η εκκλησία οφείλει να διακρίνει και να αποπέμψει όλα αυτά τα είδη των κακών ανθρώπων. Στη συνέχεια, θα συζητήσουμε για το τέταρτο είδος. Ανάμεσα στα διάφορα είδη κακών ανθρώπων που οφείλει να διακρίνει και να αποπέμψει η εκκλησία, το τέταρτο παρουσιάζει σημαντικές προκλήσεις και προβλήματα. Ποιοι άνθρωποι μπορεί να είναι αυτοί; Είναι όσοι έχουν ροπή προς την εκδίκηση. Από τη φράση «ροπή προς την εκδίκηση», καταλαβαίνει κανείς ότι οι άνθρωποι αυτοί δεν είναι τίποτε καλό· για να το πούμε λαϊκά, είναι σκάρτοι. Αν κρίνουμε από τις συνεχείς εκδηλώσεις και αποκαλύψεις της ανθρώπινης φύσης τους, καθώς και από τις αρχές των ενεργειών τους, δεν έχουν καλή καρδιά. Όπως λέει και η γνωστή έκφραση, είναι «παλιοτόμαρα». Λέμε πως δεν είναι καλοσυνάτοι· πιο συγκεκριμένα, οι άνθρωποι αυτοί δεν έχουν καλή καρδιά, μα αντίθετα είναι φαύλοι, κακόβουλοι και σκληροί. Άπαξ και κάποιος πει ή κάνει κάτι που θίγει τα συμφέροντα, την υπόληψη ή τη θέση αυτών των ανθρώπων ή κάτι που τους προσβάλλει, από τη μία, κρατάνε έχθρα στην καρδιά τους. Από την άλλη, με βάση αυτήν την έχθρα, ενεργούν· ενεργούν με στόχο και κατεύθυνση να εξωτερικεύσουν το μίσος τους και να ξεσπάσουν τον θυμό τους, μια συμπεριφορά σύμφωνα με την οποία ως γνωστό γυρεύουν εκδίκηση. Πάντα υπάρχει μια μερίδα τέτοιων ατόμων μεταξύ των ανθρώπων. Είτε πρόκειται για εκείνους που χαρακτηρίζονται ως μικροπρεπείς, δεσποτικοί είτε υπερευαίσθητοι, όποιοι κι αν είναι οι όροι που χρησιμοποιούνται για να

περιγράψουν ή να συνοψίσουν την ανθρώπινη φύση τους, το κοινό χαρακτηριστικό που εκδηλώνεται στις αλληλεπιδράσεις τους με τους άλλους είναι ότι όποιος τους πληγώσει ή τους προσβάλει, είτε κατά λάθος είτε επίτηδες, πρέπει να υποφέρει και να υποστεί τις ανάλογες συνέπειες. Όπως λένε κάποιοι: «Αν τους προσβάλλεις, θα πάθεις περισσότερα απ' όσα περίμενες. Αν τους προκαλέσεις ή τους πληγώσεις, μη νομίζεις ότι θα ξεφύγεις εύκολα». Υπάρχουν τέτοια άτομα μεταξύ των ανθρώπων; (Ναι.) Σίγουρα υπάρχουν. Ό,τι κι αν συμβαίνει, είτε αξίζει να θυμώσουν ή να δείξουν μικροπρέπειες είτε όχι, εκείνοι που έχουν ροπή προς την εκδίκηση το βάζουν στο πρόγραμμά τους κάθε μέρα· το θεωρούν ζήτημα υψίστης σημασίας. Αν κάποιος τους προσβάλλει, αυτό είναι απαράδεκτο και απαιτούν να πληρώσει το ανάλογο τίμημα. Αυτή είναι η αρχή με βάση την οποία μεταχειρίζονται τους ανθρώπους, με την οποία μεταχειρίζονται οποιονδήποτε θεωρούν εχθρό. Για παράδειγμα, στην εκκλησιαστική ζωή, κάποιοι άνθρωποι συναναστρέφονται σχετικά με την κατάστασή τους ή συναναστρέφονται κανονικά και μοιράζονται τις εμπειρίες τους, μιλώντας για την κατάστασή τους και για τη διαφθορά τους. Με αυτόν τον τρόπο, μιλάνε χωρίς να το θέλουν και για την κατάσταση και τη διαφθορά των άλλων. Μπορεί εκείνος που μιλά να μην έχει τέτοιον σκοπό, αλλά αυτός που τον ακούει το παίρνει κατάκαρδα. Το άτομο αυτό, μόλις το ακούσει, δεν μπορεί να το καταλάβει και να το προσεγγίσει σωστά, κι έχει την τάση να αναπτύσσει εκδικητική νοοτροπία. Αν δεν ξεχάσει αυτό το ζήτημα και επιμένει να κάνει επίθεση και να γυρεύει εκδίκηση, θα δημιουργηθούν προβλήματα στο έργο της εκκλησίας. Γι' αυτόν τον λόγο, το ζήτημα αυτό πρέπει να αντιμετωπίζεται πάραυτα. Όσο υπάρχουν κακοί άνθρωποι στην εκκλησία, είναι αναπόφευκτο να προκύψει αναστάτωση, και γι' αυτό δεν πρέπει τα περιστατικά αναστάτωσης από κακούς ανθρώπους στην εκκλησία να αντιμετωπίζονται ελαφρά τη καρδία. Είτε επίτηδες είτε όχι, από τη στιγμή που τους προκαλέσεις ή τους πληγώσεις, δεν πρόκειται να το αφήσουν να περάσει εύκολα. Σκέφτονται: «Για τη δική σου διαφθορά μιλάς. Εμένα γιατί με ανακατεύεις; Για τη δική σου αυτογνωσία μιλάς. Εμένα γιατί με εκθέτεις; Τώρα που εκτέθηκε η διαφθορά μου, χάνω την υπόληψή μου και την αξιοπρέπειά μου, έρχομαι σε δύσκολη θέση ανάμεσα στους αδελφούς και τις αδελφές, χάνω το κύρος μου και ζημιώνεται η φήμη μου. Τότε, λοιπόν, θα σε εκδικηθώ· θα πάθεις περισσότερα απ' όσα περίμενες! Μη νομίζεις ότι μπορείς να μου κάνεις εύκολα τον νταή, μη νομίζεις ότι μπορείς να με ζορίζεις μόνο και μόνο επειδή είμαι από φτωχή οικογένεια και δεν έχω υψηλή κοινωνική θέση. Μη με περνάς για θύμα· δεν είμαι κάποιος που να μπορείς να παίζεις μαζί του!» Δεν έχει σημασία πώς υλοποιούν την εκδίκησή τους. Ας εξετάσουμε απλώς τους ίδιους αυτούς τους ανθρώπους. Όταν τους συμβαίνουν αυτά τα μικροπράγματα, τα οποία είναι συνηθισμένα στην εκκλησιαστική ζωή, όχι μόνο δεν μπορούν να τα αντιμετωπίσουν και να τα κατανοήσουν σωστά, αλλά παράλληλα αναπτύσσουν μίσος και ψάχνουν να βρουν ευκαιρίες για εκδίκηση, και μάλιστα καταφεύγουν σε ανήθικα μέσα για να υλοποιήσουν την εκδίκησή τους. Τι δείχνει αυτό για την ανθρώπινη φύση τους; (Είναι κακόβουλη.) Μήπως είναι καλοσυνάτοι; (Όχι.) Το καλύτερο είδος ανθρώπων είναι αυτοί που μπορούν να αποδεχτούν την αλήθεια. Αυτοί,

όταν ακούνε τους άλλους να συναναστρέφονται και να μοιράζονται τις εμπειρίες τους, συλλογίζονται: «Έχω κι εγώ αυτήν τη διαφθορά. Αυτά που περιγράφει μοιάζουν με την κατάστασή μου. Είτε με εκθέτει επίτηδες είτε χωρίς να το θέλει, επειδή μιλάει για κάτι που συμπτωματικά μοιάζει με τη δική μου κατάσταση, εγώ θα το καταλάβω σωστά· θα ακούσω πώς το βίωσε εκείνος, πώς αναζητά την αλήθεια για να διορθώσει αυτήν την κατάσταση, και με ποιον τρόπο ασκείται και εισέρχεται». Έτσι είναι κάποιος που αποδέχεται πραγματικά την αλήθεια. Ένας λίγο κατώτερος άνθρωπος, μόλις ακούσει κάτι τέτοιο, μπορεί να σκεφτεί: «Πώς και αυτή η διεφθαρμένη διάθεση που αναγνωρίζει είναι ακριβώς σαν τη δική μου κατάσταση; Μήπως μιλάει για μένα; Καλά, ας τον αφήσω να μιλήσει. Στο κάτω κάτω, καμιά απώλεια δεν έχω υποστεί, ενώ πιθανότατα έτσι κι αλλιώς, οι περισσότεροι δεν το γνωρίζουν. Μπορεί να μιλάει απλώς για τον εαυτό του, και να τυχαίνει αυτά να ταυτίζονται με την κατάστασή μου· όλοι στην ίδια κατάσταση βρισκόμαστε». Αυτός δεν το παίρνει στα σοβαρά, δεν έχει μίσος στην καρδιά του και δεν διατηρεί εκδικητική νοοτροπία. Τα πράγματα, όμως, είναι αλλιώς για τους ανθρώπους που δεν είναι καλοσυνάτοι, για τους κακούς ανθρώπους. Άλλοι θα αντιμετώπιζαν το ίδιο ζήτημα ως κάτι τετριμμένο, θα το χειρίζονταν και θα το αντιμετώπιζαν αναλόγως. Εννοείται πως οι καλοί άνθρωποι που αποδέχονται την αλήθεια θα το έλυναν δυναμικά και θετικά. Οι συνηθισμένοι άνθρωποι, αν και δεν το λύνουν με θετικό τρόπο, δεν έχουν μίσος, πόσο μάλλον γυρεύουν εκδίκηση. Όσο, όμως, για κείνους που δεν είναι καλοσυνάτοι, ένα τέτοιο κοινό και τελείως συνηθισμένο ζήτημα μπορεί να τους προκαλέσει ταραχή μέσα τους, σε σημείο που δεν μπορούν να ηρεμήσουν. Τα όσα γεννιούνται μέσα τους δεν είναι ούτε θετικά ούτε συνηθισμένα, είναι φαύλα και μοχθηρά· γυρεύουν εκδίκηση. Για ποιον λόγο να εκδικηθούν; Πιστεύουν ότι οι άνθρωποι τους κακολογούν επίτηδες με κακόβουλα σχόλια, εκθέτοντας αληθινές καταστάσεις που τους αφορούν, αλλά και την άσχημη πλευρά τους και τη διαφθορά τους. Όλα όσα λένε οι άνθρωποι τα θεωρούν σκόπιμα, οπότε τους θεωρούν εχθρούς τους. Έπειτα, θεωρούν πως δικαιολογούνται να διευθετήσουν το ζήτημα εκδικητικά και επιστρατεύουν διάφορα μέσα για να πετύχουν τους εκδικητικούς τους σκοπούς. Δεν είναι φαύλη μια τέτοια διάθεση; (Ναι.) Κατά την εκκλησιαστική ζωή, όταν οι αδελφοί και οι αδελφές μιλούν για την κατάστασή τους, οι περισσότεροι απ' αυτούς που ακούνε μπορούν να ταυτιστούν και να το αποδεχτούν από τον Θεό. Μόνο σε όσους αποστρέφονται την αλήθεια και έχουν μοχθηρή διάθεση γεννιέται έχθρα κι ακόμα και εκδικητική νοοτροπία μόλις την ακούνε, πράγμα που αποκαλύπτει σε βάθος τη φύση-ουσία τους. Μόλις εμφανιστεί η εκδικητική νοοτροπία, ακολουθεί μια σειρά από εκδικητικές συμπεριφορές και ενέργειες. Και τι απογίνονται οι σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων όταν ξεδιπλώνονται οι ενέργειες που αποσκοπούν στην αναζήτηση εκδίκησης; Παύουν να είναι πια οι ενδεδειγμένες. Και ποιος είναι το πραγματικό θύμα σε όλο αυτό; (Εκείνος εναντίον του οποίου γυρεύουν εκδίκηση.) Σωστά. Τα αληθινά θύματα είναι οι άνθρωποι που συναναστρέφονται σχετικά με τη βιωματική τους μαρτυρία. Όσοι έχουν ροπή προς την εκδίκηση, κατόπιν, θα κρίνουν, θα επιτεθούν, θα φτάσουν μέχρι και στο σημείο να στήσουν παγίδα ή να

συκοφαντήσουν αυτούς που θεωρούν ότι τους εκθέτουν ή κρύβουν έχθρα απέναντί τους, με λόγια ή με πράξεις σε διάφορες καταστάσεις. Όσοι έχουν ροπή προς την εκδίκηση δεν έχουν απλώς μίσος στην καρδιά τους προσωρινά, και τέλος· ψάχνουν, μέχρι και δημιουργούν κάθε λογής ευκαιρίες για να πάρουν εκδίκηση από τους στόχους της εκδίκησής τους, από εκείνους που αντιμετωπίζουν εχθρικά και από εκείνους που θεωρούν ότι δεν τους ευνοούν. Για παράδειγμα, κατά τις εκλογές των επικεφαλής, αν το άτομο με το οποίο έχουν έχθρα ανταποκρίνεται στις αρχές για τη χρησιμοποίηση των ανθρώπων εντός του οίκου του Θεού και έχει τα προσόντα για να εκλεγεί επικεφαλής, η έχθρα τους θα τους οδηγήσει να κρίνουν, να καταδικάσουν αυτό το άτομο, και θα τους κάνει να του επιτεθούν. Μπορεί μέχρι και να ενεργήσουν παρασκηνιακά ή να κάνουν πράγματα που βλάπτουν το συγκεκριμένο άτομο για να πάρουν την εκδίκησή τους. Με λίγα λόγια, χρησιμοποιούν διάφορα μέσα για να πραγματοποιήσουν την εκδίκησή τους. Για παράδειγμα, μπορεί να βρουν πράγματα τα οποία θα μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν ως μοχλό πίεσης εναντίον κάποιου και να τον διασύρουν, να επινοήσουν φήμες για τον άνθρωπο αυτόν μέσα από υπερβολές και αβάσιμες φήμες ή να σπείρουν τη διχόνοια μεταξύ αυτού του ανθρώπου και των άλλων. Μπορεί ακόμα και να κατηγορήσουν ψευδώς τον συγκεκριμένο άνθρωπο στους επικεφαλής, υποστηρίζοντας πως δεν είναι αφοσιωμένος και πως αντιστέκεται μέσω της αρνητικότητας στην εκτέλεση των καθηκόντων του. Όλα αυτά, στην πραγματικότητα, αποτελούν σκόπιμες ψευδολογίες, τα βγάζουν όλα από το μυαλό τους. Προσέξτε πώς προκύπτουν, από τις υποψίες και τις παρανοήσεις τους σχετικά με τον συγκεκριμένο άνθρωπο, τόσες και τόσες αδικαιολόγητες συμπεριφορές και ενέργειες· όλες αυτές οι προσεγγίσεις πηγάζουν από την εκδικητική τους φύση. Στην πραγματικότητα, όταν αυτός ο άνθρωπος μοιράστηκε τις βιωματικές του μαρτυρίες, δεν στοχοποιούσε καν αυτούς. Δεν είχε καθόλου κακή πρόθεση απέναντί τους. Πολύ απλά, εκείνοι, επειδή αποστρέφονται την αλήθεια και έχουν μια φαύλη διάθεση που έχει ροπή προς την εκδίκηση, δεν δέχονται να τους εκθέτουν οι άλλοι ούτε επιτρέπουν τις συζητήσεις σχετικά με την αυτογνωσία, τη συζήτηση για τις διεφθαρμένες διαθέσεις ή την κουβέντα για τη σατανική φύση καθενός. Όταν γίνεται συζήτηση για τέτοια θέματα, αυτοί εξαгриώνονται, επειδή υποθέτουν ότι τους στοχοποιούν και τους εκθέτουν, οπότε αναπτύσσουν και διαμορφώνουν εκδικητική νοοτροπία. Οι εκδηλώσεις ενός τέτοιου είδους ανθρώπου που υλοποιεί την εκδίκησή του δεν περιορίζονται επ' ουδενί σε μία μόνο περίπτωση. Γιατί το λέω αυτό; Επειδή οι συγκεκριμένοι άνθρωποι έχουν φαύλη φύση· μπορεί κανένας να μην τους πυροδοτήσει ούτε να τους προκαλέσει. Διακατέχονται εκ φύσεως από μια επιθετικότητα απέναντι στον οποιονδήποτε και στο οτιδήποτε, μοιάζουν με σκορπιό ή με σαρανταποδαρούσα. Επομένως, ασχέτως αν κάποιος τους προκαλέσει ή τους πληγώσει μιλώντας εσκεμμένα ή μη, από τη στιγμή που θα νιώσουν ότι έχουν χάσει την υπερηφάνεια ή το κύρος τους, θα σκαρφιστούν τρόπους για να περισώσουν την υπερηφάνεια και το κύρος τους, πράγμα που θα οδηγήσει σε μια σειρά από εκδικητικές ενέργειες.

Τώρα, θα συναναστραφώ σχετικά με άλλες εκδηλώσεις των ανθρώπων που έχουν ροπή προς την εκδίκηση. Κάποιοι κλαδεύονται από τους επικεφαλής επειδή έκαναν επιπόλαια τα καθήκοντά τους, με αποτέλεσμα να τους δημιουργείται δυσανεμία. Πείτε Μου, κλαδεύτηκαν δικαιολογημένα; (Ναι.) Ήταν απόλυτα δικαιολογημένο και φυσιολογικό. Αν κάνεις τα καθήκοντά σου επιπόλαια, με αποτέλεσμα να βλάψεις το έργο της εκκλησίας, κι αν δεν ενεργείς σύμφωνα με τις αρχές, και κάποιος σηκώνεται να σε εκθέσει και να σε κλαδέψει, είναι δικαιολογημένο και πρέπει να το αποδεχτείς. Εκείνοι, όμως, που έχουν ροπή προς την εκδίκηση όχι μόνο αρνούνται να το αποδεχτούν, αλλά και δυσανεμίζονται κιόλας. Μόλις φύγουν οι επικεφαλής, αυτοί αρχίζουν να εξαπολύουν προσβολές: «Γιατί κάνεις επίδειξη; Απλώς έχεις ένα αξίωμα, έτσι δεν είναι; Αν είχα εγώ μια τέτοια θέση, θα τα πήγαινα καλύτερα από σένα! Ποιος νομίζεις πως είσαι και με κλαδεύεις; Σε μισώ που με κλαδεύεις. Σε καταριέμαι· μακάρι να σε πατήσει αυτοκίνητο, να πνιγείς απ' το ποτό σου, να πνιγείς απ' το φαγητό. Μακάρι να έχεις έναν φρικτό θάνατο! Τολμάς και με κλαδεύεις; Κανένας στη γη δεν τολμάει να με κλαδέψει!» Όταν οι ανώτεροι επικεφαλής κλαδεύουν εκείνους τους επικεφαλής για κάποια θέματα, οι άνθρωποι αυτοί πανηγυρίζουν με την ατυχία των επικεφαλής και χαίρονται αφάνταστα· σιγοτραγουδούν μια μελωδία και σκέφτονται: «Κοίτα να δεις! Έκανες επίδειξη και τώρα εισπράττεις την τιμωρία! Όποιος με κλαδεύει εμένα, θα του κάνω τη ζωή δύσκολη!» Τι γνώμη έχετε γι' αυτούς τους ανθρώπους; (Είναι κακόβουλοι.) Όσο δικαιολογημένα κι αν κλαδεύονται, δεν μπορούν να το αποδεχτούν. Επιμένουν να διαφωνούν και να υπερασπίζονται τον εαυτό τους, και μετά συνεχίζουν να κάνουν τα καθήκοντά τους επιπόλαια, και παραμένουν αδιόρθωτοι παρά τις επανειλημμένες υποδείξεις. Αν ενεργείς διαρκώς επιπόλαια, στον οίκο του Θεού, απλώς θα κλαδευτείς· στην εγκόσμια κοινωνία, αν είσαι στη δουλειά σου και ενεργείς επιπόλαια, μπορεί στο τέλος να απολυθείς και να χάσεις τον βιοπορισμό σου. Στον οίκο του Θεού, τις περισσότερες φορές, η αρχή είναι να συναναστρέφεται κανείς σχετικά με την αλήθεια και να υποστηρίζει τους άλλους με αγάπη, γεγονός που επιτρέπει στους περισσότερους να επιδιώκουν την αλήθεια και να κάνουν κανονικά τα καθήκοντά τους. Για την ακρίβεια, ανάμεσα στους επικεφαλής και τους εργάτες, μόνο ελάχιστοι μπορεί να υποστούν σκληρό κλάδεμα. Οι περισσότεροι ενεργούν βασιζόμενοι στην πίστη, την επίγνωση, τη συνείδηση και τη λογική· αποδέχονται την εξουχιστική εξέταση του Θεού και δεν κάνουν μεγάλα λάθη, επομένως δεν κλαδεύονται σκληρά. Πάντως, το κλάδεμα είναι κάτι καλό. Πόσοι άνθρωποι έχουν την ευκαιρία να κλαδευτούν, ειδικά από τον Άνωθεν; Πρόκειται για μια εξαιρετική ευκαιρία για αυτογνωσία και ανάπτυξη στη ζωή. Οι πιστοί πρέπει έστω να καταλάβουν πόσο σημαντικό είναι να κλαδεύονται, και να το αναγνωρίζουν ως κάτι καλό. Ακόμα κι αν το να σε κλαδέψουν ορισμένα άτομα δεν συμφωνεί απόλυτα με τις αρχές, αν μπλέκονται προσωπικές προτιμήσεις και θερμοαιμία, πρέπει και πάλι να εξετάσεις τον εαυτό σου για να δεις ποιες πτυχές των ενεργειών σου δεν εναρμονίζονται με τις αρχές, και να το αποδεχτείς θετικά· θα σε βοηθήσει αυτό. Αυτοί οι κακοί άνθρωποι, όμως, δεν μπορούν να αποδεχτούν ούτε το δικαιολογημένο κλάδεμα. Ακόμα κι αν δεν αναλάβουν δράση για να γυρέψουν

εκδίκηση, μέσα στην καρδιά τους υπάρχει τεράστια δυσαρέσκεια, και καταριούνται και βρίζουν. Όταν εκείνοι που τους έχουν κλαδέψει κλαδεύονται οι ίδιοι ή αντιμετωπίζουν αντιξοότητες, αυτοί είναι πιο χαρούμενοι κι από ένα παιδάκι την Πρωτοχρονιά. Αυτό αποτελεί εκδήλωση κακών ανθρώπων. Επίσης, είναι κάποιοι που λειτουργούν ανταγωνιστικά όταν κάνουν το καθήκον τους· πολλές φορές δεν ακολουθούν τις αρχές και ενεργούν επιπόλαια, πράγμα που οδηγεί σε ανεπιτυχή εκτέλεση των καθηκόντων τους. Όταν οι επικεφαλής συναναστρέφονται σχετικά με τα προβλήματά τους και τους κλαδεύουν, εκείνοι που έχουν ροπή προς την εκδίκηση δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν σωστά αυτό το ζήτημα. Αν και μέσα τους παραδέχονται ότι είναι επιπόλαιοι και ότι δεν έχουν αρχές όταν κάνουν τα καθήκοντά τους, δεν παύουν να σκέφτονται και να ενεργούν εκδικητικά ως αντίδραση στο κλάδεμα. Έπειτα, γράφουν επιστολές στις οποίες κατηγορούν ψευδώς τους επικεφαλής, με αφορμή κάποιες πρακτικές και κάποιες αποκαλύψεις διαφθοράς των τελευταίων, για τις οποίες υπερβάλλουν και κάνουν αναφορά στους ανώτερους, σε μια προσπάθεια να πετύχουν την απαλλαγή των επικεφαλής από τα καθήκοντά τους. Εάν δεν επιτευχθεί ο στόχος τους, υπονομεύουν και προκαλούν αναστάτωση παρασκηνακά, αντιδρώντας πεισματικά στις ρυθμίσεις των επικεφαλής. Δεν λαμβάνουν υπόψη τους το έργο της εκκλησίας, τις αρχές που απαιτούνται από τον οίκο του Θεού ή την αποτελεσματικότητα της εκτέλεσης του καθήκοντός τους· τους νοιάζει μόνο να εξωτερικεύσουν τον θυμό τους. Δεν ακούνε κανέναν, απορρίπτουν ακόμα και τις υποδείξεις των επικεφαλής και των εργατών. Ναι μεν δεν αντιμιλούν ούτε αντιστέκονται κατάμουτρα, αλλά παρασκηνακά μπορούν να εξωτερικεύουν την αρνητικότητά τους, να παρατούν το έργο τους από αντίδραση και να εκμεταλλεύονται κάθε μοχλό πίεσης για να πάνε κόντρα στις εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού ή κόντρα στους επικεφαλής και τους εργάτες. Μέχρι και αντιλήψεις διαδίδουν· οι ίδιοι είναι αρνητικοί και διστακτικοί απέναντι στο καθήκον τους, αλλά παράλληλα προσπαθούν να παρασύρουν κι άλλους στην αρνητικότητα και τη χαλαρότητα, και στην παραμέληση των καθηκόντων τους. Ποια είναι η αρχή τους; «Δεν φοβάμαι τον θάνατο. Πρέπει να βρω κάποιον να παρασύρω μαζί μου. Οι επικεφαλής με κλαδεύουν, λέγοντας ότι δεν κάνω το καθήκον μου σύμφωνα με τα πρότυπα· τότε, θα φροντίσω να μην μπορέσει κανένας να κάνει καλά το καθήκον του. Αν δεν τα πάω εγώ καλά, τότε δεν θα τα πάει κανένας σας καλά! Οι επικεφαλής με κλαδεύουν και όλοι σας γελάτε μαζί μου. Θα σας κάνω τη ζωή δύσκολη, όλων σας!» Όταν κάνουν το καθήκον τους επιπόλαιοι ή κόντρα στις αρχές και κάποιος το αναφέρει αυτό στους επικεφαλής, εκείνοι ερευνούν το ζήτημα: «Ποιος με ανέφερε; Ποιος με κάρφωσε στους επικεφαλής; Ποιος διατηρεί στενές επαφές με τους επικεφαλής; Αν μάθω ποιος με ανέφερε στους ανώτερους επικεφαλής, δεν θα τον λυπηθώ καθόλου! Δεν θα το ξεχάσω ποτέ!» Είναι ικανοί όχι μόνο να κάνουν σκληρές δηλώσεις, αλλά, φυσικά, μπορούν και να υλοποιήσουν αυτές τις απειλές. Οι συγκεκριμένοι έχουν πολλές απαίσιες και ύπουλες τακτικές για να πάρουν εκδίκηση, όχι μόνο βρίσκοντας έναν μοχλό πίεσης με βάση τον οποίο μπορούν να κρίνουν και να καταδικάσουν τους άλλους· κάποιοι κλέβουν επίτηδες τον φορτιστή του λάπτοπ όποιου θέλουν να εκδικηθούν, με

αποτέλεσμα να μην μπορεί να φορτίσει το λάπτοπ του και να παρακωλύεται η εκτέλεση του καθήκοντός του. Άλλοι βάζουν επίτηδες πολύ αλάτι στο φαγητό κάποιου για να το κάνουν να μην τρώγεται. Αυτοί οι άξεστοι τρόποι εκδίκησης που συνηθίζονται ανάμεσα στους άπιστους, εφαρμόζονται και από κακούς ανθρώπους μέσα στην εκκλησία. Οι μέθοδοι που χρησιμοποιούν για να πάρουν την εκδίκησή τους είναι πολύ περισσότερες από αυτές, συμπεριλαμβανομένων κάποιων αδίστακτων τακτικών που δεν έχουμε ξαναδεί· εδώ αναφερόμαστε απλώς σε μερικά απλά παραδείγματα. Ανάμεσα σ' αυτά, κάποιοι άνθρωποι προκαλούν σκόπιμα προβλήματα, εμπόδια και δυσκολίες στους άλλους. Αυτό είναι ένα σύνηθες φαινόμενο. Σε κάθε ομάδα, κάτω από διάφορες συνθήκες και περιβάλλοντα, εκτίθεται συνέχεια η φαύλη διάθεση εκείνων που έχουν ροπή προς την εκδίκηση. Ακόμα πιο εμφανείς είναι οι εκδικητικές εκδηλώσεις των κακών ανθρώπων και των αντίχριστων. Όσο υπάρχουν κακοί άνθρωποι και αντίχριστοι μέσα στην εκκλησία, ο εκλεκτός λαός του Θεού, που πιστεύει πραγματικά σ' Αυτόν και επιδιώκει την αλήθεια, θα αναστατώνεται. Κάθε μέρα που υπάρχουν κακοί άνθρωποι και αντίχριστοι είναι μια μέρα κατά την οποία στην εκκλησία δεν επικρατεί γαλήνη. Οι καλοί άνθρωποι θα δέχονται επιθέσεις και θα αποκλείονται· συγκεκριμένα, αυτοί που επιδιώκουν την αλήθεια θα δέχονται την έχθρα και την εκδίκηση των κακών ανθρώπων και των αντίχριστων. Πώς βασανίζουν και πώς εκδικούνται τους άλλους οι κακοί άνθρωποι και οι αντίχριστοι; Κατ' αρχάς, στοχοποιούν εκείνους που επιδιώκουν την αλήθεια και τηρούν τις αρχές. Αυτά τα κακά άτομα καταλαβαίνουν ξεκάθαρα ότι μόνο εκείνοι που επιδιώκουν την αλήθεια τούς βλάπτουν στον μέγιστο βαθμό. Πρώτα απ' όλα, όσοι καταλαβαίνουν την αλήθεια μπορούν να τους διακρίνουν· αν κάνουν κάτι κακό, εκείνοι που καταλαβαίνουν την αλήθεια θα τους διακρίνουν. Δεύτερον, όταν υπάρχουν άνθρωποι που καταλαβαίνουν την αλήθεια, τότε θα περιοριστούν κάπως οι κακές τους πράξεις, με αποτέλεσμα να μην μπορούν να πετύχουν εύκολα τους στόχους τους. Από αυτήν την οπτική, μόνο εκείνοι που επιδιώκουν την αλήθεια είναι προστάτες του έργου της εκκλησίας. Όταν υπάρχουν άνθρωποι που επιδιώκουν την αλήθεια, οι αντίχριστοι και οι κακοί άνθρωποι δεν τολμούν να συμπεριφερθούν τυραννικά και αναγκάζονται να ασκήσουν κάποια αυτοσυγκράτηση. Επομένως, αυτοί που επιδιώκουν την αλήθεια είναι ένα μόνιμο αγκάθι για τους αντίχριστους και τους κακούς ανθρώπους, ένας πονοκέφαλος, και γι' αυτό σκαρφίζονται τρόπους να πάρουν την εκδίκησή τους.

Όταν εκτελούν οι κακοί άνθρωποι την εκδίκησή τους, εμφανίζουν φαύλη διάθεση, είναι παράλογοι και δεν έχουν ορθολογισμό. Όσοι έχουν περάσει κάποιο διάστημα μαζί τους και τους καταλαβαίνουν τους φοβούνται μέχρι κάποιο βαθμό. Για να συζητήσει κανείς μαζί τους χρειάζεται μέγιστη προσοχή και ευγένεια, απαιτείται υπέρμετρος σεβασμός. Πρέπει να τους καλοπιάνει και να τους σιγοντάρει διαρκώς, ενώ δεν γίνεται να τους επισημάνει ευθέως τα όποια ζητήματα ή ελαττώματα έχουν. Αντίθετα, πρέπει να συζητά αυτά τα ζητήματα κάπως πιο στρογγυλεμένα, με καλοπιάσματα, και μόλις πει όσα έχει να πει, πρέπει και να τους εγκωμιάζει, λέγοντας: «Παρόλο που έχεις αυτό το ελάττωμα ή αυτήν την έλλειψη, μαθαίνεις πιο γρήγορα από εμάς δεξιότητες, έχεις

μεγαλύτερες επαγγελματικές ικανότητες από τους άλλους και είσαι πιο αποδοτικός στο έργο σου από εμάς. Τα ελαττώματά σου τα βλέπω ως προτερήματα». Πρέπει μάλιστα και να τους κολακέψει. Γιατί το κάνει αυτό; Επειδή φοβάται την εκδίκησή τους. Με αυτόν τον τρόπο, αυτά τα κακά άτομα ευχαριστιούνται και καθησυχάζουν μέσα τους. Οι περισσότεροι άνθρωποι, για να αποφύγουν την εκδίκησή τους, φοβούνται να θέσουν κατά πρόσωπο οποιοδήποτε ζήτημα εντοπίζουν σ' αυτούς, ούτε τολμούν να προβούν σε αναφορά γι' αυτά τα ζητήματα. Ακόμα κι όταν είναι ξεκάθαρο ότι ζημιώνουν τα συμφέροντα του οίκου του Θεού και ότι το έργο της εκκλησίας καθυστερεί εξαιτίας της ισχυρογνωμοσύνης και της απερίσκεπτης ξεροκεφαλιάς τους ή ακόμα κι όταν διαπιστώνονται κάποιες στρεβλώσεις στην κατεύθυνση και στις αρχές τους, κανένας δεν τολμά να φέρει αντίρρηση ή να τους αναφέρει στους ανώτερους. Εξαιτίας της φαύλης διάθεσής τους και της ανθρωπίνης φύσης τους, η οποία χαρακτηρίζεται από ροπή προς την εκδίκηση, οι άλλοι τους τρέμουν λίγο, αφού νιώθουν θυμωμένοι αλλά δεν τολμούν να μιλήσουν γι' αυτό. Πρέπει να είναι ιδιαίτερα ευγενικοί και διακριτικοί στις συζητήσεις μαζί τους και να τηρούν εξαιρετικά ευγενική, ήπια και εκλεπτυσμένη στάση απέναντί τους. Όταν οι άλλοι τους μιλάνε με σεβασμό και ευγένεια και υποκύπτουν σ' αυτούς, τότε νιώθουν άνετα μέσα τους. Όταν, όμως, κάποιος μιλάει ευθέως, εκθέτει τα προβλήματά τους και τους κάνει προτάσεις, τότε εκείνοι αηδιάζουν, το εκλαμβάνουν ως έλλειψη σεβασμού, ως αντιρρήσεις ή έχθρα απέναντί τους. Αυτό τους ωθεί να γυρέψουν εκδίκηση εναντίον αυτού του ανθρώπου και να τον βασανίσουν· πρέπει να τον καταστρέψουν και να ατιμάσουν το όνομά του. Αν πέσει στα χέρια τους αυτός ο άνθρωπος, δεν θα έχει καλό τέλος. Είναι τρομακτικοί αυτοί οι άνθρωποι; (Ναι.) Αν δεν τους καταλάβεις και όντως τους προσβάλεις, θα σου κρατήσουν κακία, θα σκέφτονται πώς να σε εκδικηθούν ακόμα και την ώρα που τρώνε και κοιμούνται. Μόλις μπεις στο στόχαστρό τους, είναι αναπόφευκτο να μπλέξεις σε μπελάδες, καθώς είναι αποφασισμένοι να γυρέψουν εκδίκηση. Ενώ εξωτερικά μπορεί να σου μιλάνε όπως πριν, από την στιγμή που θα σκεφτούν να εκδικηθούν, αρχίζουν να χρησιμοποιούν ως πυρομαχικά ό,τι τους έχεις κάνει ή τους έχεις πει στο παρελθόν. Θα σε αντιμετωπίζουν ως εχθρό, παίρνοντας σιγά σιγά την εκδίκησή τους μέχρι να νιώσουν ότι έχουν εκδικηθεί αρκετά και να ικανοποιηθούν πλήρως. Αυτές τις συνέπειες έχει η επαφή με κακούς ανθρώπους.

Οι άνθρωποι που έχουν ροπή προς την εκδίκηση, σύμφωνα με τις διάφορες συμπεριφορές τους και με βάση τις αρχές και τις μεθόδους των ενεργειών και της συμπεριφοράς τους, συνιστούν απειλή σχεδόν για τους πάντες, εκτός από όσους είναι καλόκαρδοι και φιλικοί απέναντι σε όλους, και δεν έχουν αρχές στις σχέσεις τους με κανέναν· τέτοιου είδους άνθρωποι δεν κινδυνεύουν όταν βρίσκονται κοντά σε φαύλους ανθρώπους. Όσοι, όμως, έχουν έστω και ελάχιστο αίσθημα συνείδησης ή δικαιοσύνης, όταν βρίσκονται κοντά σε ανθρώπους που έχουν ροπή προς την εκδίκηση, νιώθουν, άλλος λιγότερο, άλλος περισσότερο, κάποια απειλή. Στις σοβαρές περιπτώσεις, μπορεί να απειληθούν με σωματική βλάβη ή ακόμα και με τη ζωή τους, ενώ στις πιο ήπιες, μπορεί να γίνουν αποδέκτες λεκτικών επιθέσεων, συκοφαντιών ή σκευωριών. Αυτές

είναι μερικές από τις συνολικές αποκαλύψεις και εκδηλώσεις της φαύλης διάθεσης των ανθρώπων που έχουν ροπή προς την εκδίκηση. Αυτοί οι άνθρωποι, σύμφωνα με τις συνολικές εκδηλώσεις τους, δημιουργούν, επίσης, αναστάτωση ανάμεσα στους αδελφούς και τις αδελφές, και στο εσωτερικό της εκκλησίας. Σχεδόν όλοι όσοι έχουν επαφές με αυτούς τους εκδικητικούς τύπους καθίστανται στόχοι της εκδίκησής τους και, σχεδόν πάντοτε, γίνονται θύματα. Όσοι έχουν ροπή προς την εκδίκηση έχουν φαύλη διάθεση, αποτελούν ωρολογιακές βόμβες που ανά πάσα στιγμή μπορεί να εκραγούν. Ναι μεν μπορούν να ακολουθήσουν το πλήθος προκειμένου να κάνουν τα καθήκοντά τους και να ακολουθήσουν μια κανονική εκκλησιαστική ζωή, αλλά αν κρίνουμε από την ανθρώπινη φύση τους, θα μπορούσαν ανά πάσα στιγμή να γυρέψουν εκδίκηση και να γίνουν απειλή για τους άλλους, αλλά και να αναγκάσουν τους υπόλοιπους να τους φοβούνται και να φυλάγονται απ' αυτούς. Ήδη αυτό δεν αναστατώνει την πλειονότητα; (Ναι.) Οι άνθρωποι, για να μην τους προσβάλουν, για να τους ευχαριστήσουν και για να γλιτώσουν από το άχτι και την εκδίκησή τους, πρέπει πάντα να προσέχουν πώς εκφράζονται και να προσέχουν τα υπονοούμενα στην ομιλία τους, προσπαθώντας να καταλάβουν τι προθέσεις, στόχους και κατευθύνσεις έχουν όταν μιλούν. Από αυτήν την άποψη, όχι μόνο αναστατώνουν, αλλά και ελέγχουν τους περισσότερους ανθρώπους, σωστά; (Ναι.) Αν κρίνουμε, λοιπόν, από τη φύση αυτού του ζητήματος, αυτά τα εκδικητικά άτομα δεν είναι κακοί άνθρωποι; (Ναι.) Είναι ολοφάνερο ότι θα πρέπει να χαρακτηρίζονται ως κακοί άνθρωποι. Αν κάποιος προσπαθήσει να καταλάβει την κατάσταση τέτοιων ατόμων, οι περισσότεροι φοβούνται να εκφράσουν την αλήθεια γι' αυτούς και αγνοούν κάθε ερώτημα γι' αυτούς με επιφυλακτικές απαντήσεις όπως «Δεν υπάρχει πρόβλημα»· δεν τολμάνε ούτε να αναφέρουν τα προβλήματά τους ούτε να μιλήσουν γι' αυτά ή να τα αξιολογήσουν. Δεν είναι προβληματική αυτή η κατάσταση; Κάποιοι λένε: «Τέτοιοι κακοί άνθρωποι μπορούν να γυρέψουν εκδίκηση ανά πάσα στιγμή και σε οποιοδήποτε μέρος· ποιος θα τολμούσε να τους προκαλέσει; Επιπλέον, υποστηρίζουν πάντα ότι έχουν διασυνδέσεις και στον υπόκοσμο και στα νόμιμα κυκλώματα, και απειλούν ότι, αν κάποιος τους προσβάλει, δεν θα έχει καλή κατάληξη, θα του δώσουν ένα μάθημα και θα κάνουν την οικογένειά του να πεθάνει με φρικτό θάνατο. Γι' αυτό, κανένας δεν τολμάει να τους προκαλέσει. Άφησέ τους στην ησυχία τους, κι εμείς ας ελπίσουμε ό,τι καλύτερο για μας». Βλέπεις, στην εκκλησία έχει διαμορφωθεί μια τέτοια κατάσταση, πράγμα που πρακτικά σημαίνει ότι ήδη ελέγχουν αυτούς τους ανθρώπους. Οι άνθρωποι, επειδή έχουν γίνει μάρτυρες της φαύλης διάθεσής τους που τους κάνει εκδικητικούς, δεν τολμάνε να τους κατηγορήσουν ή να τους κλαδέψουν ούτε τολμάνε να πουν πώς τους αξιολογούν στ' αλήθεια. Δεν πρέπει να γίνονται αντικείμενο συζήτησης, από φόβο μήπως τους προσβάλει κανείς, και είναι τρομακτικό ακόμα και να μιλήσει κάποιος με λεπτομέρειες για τις πραγματικές τους εκδηλώσεις πίσω από την πλάτη τους. Τι φοβούνται οι άνθρωποι; Φοβούνται μήπως τα λόγια τους φτάσουν στ' αυτιά του εκδικητικού ανθρώπου, κι αυτός θελήσει να τους εκδικηθεί. Μόλις μιλήσουν, χτυπάνε το μέτωπο και λένε: «Ωχ, όχι, δεν έπρεπε να το πω αυτό σήμερα. Κοίτα να δεις που θα το

πληρώσω αυτό. Γιατί να μην μπορώ να κρατήσω το στόμα μου κλειστό;» Από εκεί και πέρα, ζούνε συνεχώς μέσα στον φόβο και στο άγχος, ενεργούν με υπερβολική προσοχή στη ζωή τους, έχουν πάντα τα μάτια τους ανοιχτά όταν βρίσκονται κοντά σε αυτόν τον άνθρωπο και αναρωτιούνται: «Άραγε, ξέρει τι είπα; Έφτασε στ' αυτιά του; Έχει την ίδια στάση με πριν απέναντί μου;» Όσο πιο πολύ το σκέφτονται, τόσο περισσότερο ταραάζονται, και όσο περισσότερο διαρκεί αυτό, τόσο μεγαλώνει ο φόβος τους, οπότε καταλήγουν πως καλύτερα είναι να τον αποφεύγουν εντελώς. Σκέφτονται: «Δεν μπορώ να ρισκάρω να τον προκαλέσω· τουλάχιστον, όμως, μπορώ να τον αποφύγω. Είτε ξέρει τι έχω πει είτε όχι, γιατί να μη μείνω απλώς μακριά του;» Αυτός ο φόβος γίνεται τόσο ακατανίκητος, που δεν τολμούν καν να παραστούν στις συναθροίσεις, αποφεύγουν κάθε μέρος όπου μπορεί να βρεθεί αυτός ο φαύλος άνθρωπος, ακόμα κι αν πρόκειται για το μέρος όπου πρέπει να κάνουν το καθήκον τους, επειδή τρέμουν από τον φόβο τους.

Ποιος είναι ο κατάλληλος χειρισμός για τους κακούς ανθρώπους που έχουν ροπή προς την εκδίκηση; (Να αποπέμπονται.) Είναι πολύ απλό: Δυο λέξεις μόνο, να αποπέμπονται, και τέλος. Αν, τη στιγμή της αποπομπής, η πλειοψηφία πανηγυρίσει και νιώσει βαθιά ικανοποίηση, τότε ήταν σωστή η απόφαση να αποπεμφθούν. Παλιότερα, στις συναθροίσεις, αν υπήρχαν κακά άτομα, τότε οι περισσότεροι άνθρωποι περιορίζονταν κατά τη συναναστροφή τους· φοβόντουσαν μήπως μια λάθος λέξη προσβάλει τους κακούς, κι έτσι φυλάγονταν απ' αυτούς και τους απέφευγαν όταν μιλούσαν. Δημιουργήθηκε ένας άγραφος κανόνας για τις συναθροίσεις: Αν κάποιος έκανε σήμα με τα μάτια του, το θέμα άλλαζε γρήγορα. Τέτοια κατάσταση είχε προκύψει. Μόλις αποπέμφθηκαν όσοι είχαν ροπή προς την εκδίκηση, η εκκλησία ηρέμησε, η εκκλησιαστική ζωή έγινε κανονική και οι σχέσεις ανάμεσα στους ανθρώπους επέστρεψαν κι αυτές στην κανονικότητα. Οι αδελφοί και οι αδελφές μπορούσαν πλέον να μοιράζονται ελεύθερα και να προσεύχονται διαβάζοντας τα λόγια του Θεού, καθώς και να μοιράζονται ελεύθερα τις βιωματικές τους μαρτυρίες, χωρίς να τους ελέγχει κανείς, χωρίς να φοβούνται κανέναν και χωρίς να χρειάζεται να λάβουν υπόψη τους τις εκφράσεις κανενός. Αν λάβουμε υπόψη μας αυτό το αποτέλεσμα, ήταν σωστή η αποπομπή αυτών των κακών ανθρώπων; (Ναι.) Ασφαλώς. Έπρεπε να αποπεμφθούν. Αν δεν αποπέμπονταν, η ζωή θα ήταν ανυπόφορη για όλους, ενώ πολλοί θα φοβόντουσαν υπερβολικά να συμμετάσχουν σε συναθροίσεις. Κάποιοι δειλοί μπορεί ακόμα και να έβλεπαν εφιάλτες, να ονειρεύονταν διαρκώς ότι τους στραγγαλίζουν κακοί δαίμονες. Θα ήταν μονίμως υπερβολικά προσεκτικοί στις συναθροίσεις, δεν θα τολμούσαν να μιλήσουν ποτέ, θα αδυνατούσαν να νιώσουν απελευθερωμένοι και ελεύθεροι. Από τότε που αποπέμφθηκαν οι κακοί άνθρωποι, αυτοί έχουν αλλάξει τελείως. Πλέον τολμάνε να μιλήσουν στις συναθροίσεις, έχουν γίνει πιο ενεργοί στη συναναστροφή, και νιώθουν απελευθερωμένοι και ελεύθεροι. Δεν είναι καλό αυτό; (Ναι.) Εύκολα μπορεί κανείς να διακρίνει τέτοια εκδικητικά άτομα που έχουν φαύλη διάθεση. Γενικά, ο καθένας πρέπει, μετά από έξι και πλέον μήνες επαφής με κάποιον, να μπορεί να διαισθανθεί και να καταλάβει ξεκάθαρα αν είναι τέτοιου είδους άτομο· κάτι τέτοιο είναι εμφανές μετά από κάποιο χρονικό διάστημα μαζί του. Οι επικεφαλής

και οι εργάτες στην εκκλησία δεν θα πρέπει να χειρίζονται παθητικά τέτοιους κακούς ανθρώπους. Τι σημαίνει να μην είναι κανείς παθητικός; Σημαίνει να μην περιμένει κανείς να εξαγριώσουν τους πάντες μέσα από την παραπλάνηση κάποιων ανθρώπων και τη διάπραξη κακών πράξεων για να τους αντιμετωπίσει —κάτι τέτοιο θα σήμαινε υπερβολική παθητικότητα. Άρα, τότε είναι η ιδανική στιγμή για να αντιμετωπίζονται οι κακοί άνθρωποι; Όταν έχει ήδη ζημιωθεί ένας μικρός αριθμός ανθρώπων και νιώθει μεγάλη απέχθεια, αλλά και επιφυλακτικότητα απέναντί τους, κι όταν έχουν ήδη χαρακτηριστεί πέρα για πέρα ως κακοί άνθρωποι. Στο σημείο αυτό, πρέπει να αντιμετωπίζονται και να αποπέμπονται αμέσως, για να μη βλάψουν περισσότερους ανθρώπους και για να μην κατατρομάζουν ή διστάσουν μπροστά τους οι δειλοί. Ποιο είναι το πιο σημαντικό εδώ; Αν επιτρέπεται για πολύ καιρό στους κακούς ανθρώπους να προκαλούν αναστάτωση μέσα στην εκκλησία, το τελικό αποτέλεσμα είναι να ασκήσουν έλεγχο στην εκκλησία και στον εκλεκτό λαό του Θεού. Αν φτάσουν εκεί τα πράγματα, όλοι υποφέρουν. Για να μη ζημιωθούν όλοι, οι επικεφαλής της εκκλησίας πρέπει, μόλις ζημιωθεί μια μερίδα ανθρώπων ή μόλις κάποιοι αναπτύξουν έντονη απέχθεια προς αυτά τα άτομα, τα έχουν διακρίνει, και τα έχουν αναγνωρίσει ως κακούς ανθρώπους που έχουν ροπή προς την εκδίκηση, να τα αποπέμψουν έγκαιρα. Δεν πρέπει να περιμένουν μέχρι οι κακοί άνθρωποι να διαπράξουν πολύ κακό και να προκαλέσουν δημόσια κατακραυγή, ώστε να αποφασίσουν να δράσουν· κάτι τέτοιο θα ήταν πολύ παθητικό. Δεν θα ήταν άχρηστοι τέτοιοι επικεφαλής της εκκλησίας; (Ναι.) Οι επικεφαλής της εκκλησίας, όταν αναλαμβάνουν ένα τέτοιο έργο, πρέπει να δείχνουν ιδιαίτερη ευαισθησία ως προς τις καταστάσεις, τις εκδηλώσεις και τις αποκαλύψεις τέτοιων ατόμων, να διακρίνουν γρήγορα τις διαθέσεις τους και κατόπιν να αποφαίνονται ότι πρόκειται για κακούς ανθρώπους που πρέπει να αποπεμφθούν, αντιμετωπίζοντάς τους το ταχύτερο δυνατό. Αν δεν είναι δυνατόν να αποφανθούν στην αρχή, τότε χρειάζεται να επικεντρωθούν στην παρατήρηση, να προσέχουν πολύ την ομιλία, τη συμπεριφορά και το φέρσιμό τους, να καταλαβαίνουν τις σκέψεις τους και τις τάσεις των ενεργειών τους. Μόλις αποκαλυφθεί ότι σκοπεύουν να προβούν σε εκδίκηση, πρέπει να ληφθούν άμεσα μέτρα για την αποπομπή τους, ώστε να αποφευχθεί το ενδεχόμενο να ζημιωθούν περισσότεροι άνθρωποι και να πέσουν θύματα εκδικητικών ενεργειών.

Κάποιοι επικεφαλής της εκκλησίας λένε: «Δεν φοβόμαστε τους κακούς ανθρώπους· πέρα από το ότι τρέμουμε τον Θεό, δεν φοβόμαστε κανέναν. Τι θα μας κάνουν οι κακοί άνθρωποι; Δεν φοβόμαστε ούτε καν τον Σατανά, ούτε και φοβόμαστε τις συλλήψεις και τις διώξεις από τον μεγάλο κόκκινο δράκοντα· γιατί, λοιπόν, να φοβηθούμε τους κακούς ανθρώπους; Ένας κακός άνθρωπος δεν είναι παρά ένας ασήμαντος δαίμονας, για ποιον λόγο να τον φοβόμαστε; Θα τον κρατήσουμε απλώς μέσα στην εκκλησία και θα αφήσουμε τους περισσότερους αδελφούς και αδελφές να υποφέρουν. Μόλις υποφέρουν, θα αποκτήσουν διάκριση, και όταν έχουν διάκριση, θα πάψουν να δεσμεύονται και να περιορίζονται από τέτοιους κακούς ανθρώπους. Τέλειο θα ήταν αυτό!» Μπορούν οι περισσότεροι να φτάσουν σ' ένα τέτοιο ανάστημα; (Όχι.) Δεν μπορούν. Έχουν πολύ

αδύναμη πίστη, καταλαβαίνουν ελάχιστες αλήθειες και έχουν πολύ μικρό ανάστημα. Όποτε βλέπουν κακούς ανθρώπους, τους αποφεύγουν, επειδή δεν τολμάνε να τους προσβάλουν. Εκτός του ότι φοβούνται τον θάνατο και εκτιμούν τη ζωή τους, οι περισσότεροι άνθρωποι προστατεύουν και τα διάφορα σαρκικά τους συμφέροντα· δεν μπορούν να αποκτήσουν διάκριση ούτε να πάρουν μαθήματα από όλα αυτά που κάνουν οι κακοί άνθρωποι. Επομένως, αυτή η ιδέα είναι ουσιαστικά ανεδαφική και δεν είναι δυνατόν να αποφέρει κανένα αποτέλεσμα. Άραγε, αν εμφανιστεί ένας κακός άνθρωπος σε μια εκκλησία, τη στιγμή που οι περισσότεροι έχουν αναγνωρίσει και αποφανθεί ότι ο συγκεκριμένος άνθρωπος είναι κακός, πόσοι έχουν το απαιτούμενο αίσθημα δικαιοσύνης για να ορθώσουν το ανάστημά τους, να συγκρουστούν με τον κακό, να τον πολεμήσουν και να προστατέψουν τα συμφέροντα του οίκου του Θεού; Τι ποσοστό αποτελούν; Μήπως είναι το 10%; Αν όχι το 10%, τότε μήπως είναι το 5%; (Περίπου.) Δηλαδή, σε μια ομάδα είκοσι ανθρώπων, μπορεί ένας να ξεσηκωθεί και να πολεμήσει έναν κακό άνθρωπο, να τον εκθέσει και να τον προκαλέσει χρησιμοποιώντας τα λόγια του Θεού, να κάνει διάλογο μαζί του και να τον αποπέμψει από την εκκλησία. Άνθρωποι σαν κι αυτούς είναι οι ήρωες του εκλεκτού λαού του Θεού, οι αξιέπαινες μορφές της εκκλησίας. Κάποιοι επικεφαλής και εργάτες φοβούνται να χειριστούν τους κακούς ανθρώπους. Τέτοιου είδους άνθρωποι είναι, άραγε, κατάλληλοι για αυτόν τον ρόλο; Έχουν, άραγε, τα προσόντα να καταθέσουν μαρτυρία για τον Θεό; Όταν ακούνε για έναν κακό άνθρωπο που πρέπει να αποπεμφθεί από την εκκλησία, λένε: «Είναι λίγο δύσκολο να τον αποπέμψουμε. Παλιά τον ήξερα καλά. Ξέρει πού μένω και ποια μέλη της οικογένειάς μου πιστεύουν στον Θεό. Αν τον αποβάλω, σίγουρα θα προσπαθήσει να με εκδικηθεί». Τι νομίζετε, αξίζουν τέτοιοι άνθρωποι να είναι επικεφαλής και εργάτες; (Όχι.) Μόλις ανακαλύψουν έναν κακό άνθρωπο που πρέπει να αποπεμφθεί, το πρώτο τους μέλημα είναι τα συμφέροντά τους, καθώς φοβούνται την εκδίκηση από τον κακό άνθρωπο. Δεν σκέφτονται αν ο κακός άνθρωπος, που ξέρει κάποια μέρη συναθροίσεων, καθώς και τα στοιχεία των αδελφών, θα μπορούσε να πουλήσει την εκκλησία ή τους αδελφούς και τις αδελφές μετά την αποπομπή του, ούτε σκέφτονται πώς να το αποτρέψουν αυτό. Η κύρια έγνοια τους δεν είναι τα συμφέροντα του οίκου του Θεού, αλλά ο φόβος ότι ο κακός άνθρωπος, επειδή γνωρίζει την οικογενειακή τους κατάσταση, θα μπορούσε να προδώσει και να επηρεάσει αρνητικά την οικογένειά τους. Τέτοιοι επικεφαλής και εργάτες έχουν, άραγε, μαρτυρία; (Όχι.) Κάποιοι επικεφαλής και εργάτες βλέπουν κακούς ανθρώπους να φέρονται σαν τύραννοι και να προσπαθούν να πάρουν υπό τον έλεγχό τους την εκκλησία, αλλά δεν τολμάνε να μιλήσουν. Αντίθετα, κάνουν συμβιβασμούς και υπεκφεύγουν, επειδή δεν τολμάνε να αντιμετωπίσουν τους κακούς ανθρώπους. Όταν βλέπουν κακούς ανθρώπους, νιώθουν τέτοιον τρόμο, λες και βλέπουν έναν κακό δαίμονα με τρία κεφάλια και έξι χέρια, και δεν καταφέρνουν να προστατέψουν τα συμφέροντα του οίκου του Θεού. Στο μεταξύ, κάποιοι συνηθισμένοι αδελφοί και αδελφές διακατέχονται από κάποιο αίσθημα δικαιοσύνης, έχουν το θάρρος και την πίστη να ορθώσουν το ανάστημά τους και να εκθέσουν τους κακούς μόλις τους εντοπίσουν, δίχως να φοβούνται ότι οι κακοί θα

τους εκδικηθούν. Παρ' όλα αυτά, υπάρχουν πολύ λίγα τέτοια άτομα στην εκκλησία. Το 5% που αναφέρατε όλοι νωρίτερα μπορεί να είναι και υπερβολή, κι όχι μια συντηρητική εκτίμηση. Από αυτήν την οπτική, τι στάση έχει η πλειονότητα απέναντι σε άτομα που έχουν φαύλη διάθεση και έχουν ροπή προς την εκδίκηση; (Οι περισσότεροι έχουν την τάση της αυτοπροστασίας.) Το πρώτο πράγμα που σκέφτονται είναι να προστατέψουν τον εαυτό τους, δεν σκέφτονται πώς να ορθώσουν το ανάστημά τους και να πολεμήσουν τους κακούς για να προστατέψουν τα συμφέροντα του οίκου του Θεού και των αδελφών· μόνο στο να προστατέψουν τον εαυτό τους επικεντρώνονται. Ποιο πρόβλημα φανερώνει αυτή η αυτοπροστασία; (Τέτοιου είδους άνθρωποι είναι πολύ εγωιστές.) Από τη μία, αντιπροσωπεύει μια βαθιά εγωιστική ανθρώπινη φύση και από την άλλη, δείχνει ότι οι περισσότεροι άνθρωποι έχουν πολύ αδύναμη πίστη στον Θεό. Προφορικά ισχυρίζονται: «Ο Θεός έχει την κυριαρχία επί των πάντων· ο Θεός είναι το στήριγμά μας», αλλά όταν βρίσκονται αντιμέτωποι με την πραγματικότητα, νιώθουν πως δεν μπορούν να βασιστούν στον Θεό και πως πρέπει να βασιστούν στον εαυτό τους, θέτουν ως προτεραιότητα την αυτοπροστασία τους, κάτι που θεωρούν ως το πιο σοφό πράγμα. Το υπονοούμενο είναι αυτό: «Κανένας δεν μπορεί να με προστατέψει, ούτε καν ο Θεός δεν είναι αξιόπιστος. Πού είναι ο Θεός; Δεν Τον βλέπουμε! Εξάλλου, δεν ξέρω αν θα με προστατέψει ή δεν θα με προστατέψει ο Θεός. Κι αν δεν με προστατέψει;» Οι άνθρωποι έχουν τόσο οικτρή πίστη. Διαλαλούν συνεχώς: «Ο Θεός έχει την κυριαρχία επί των πάντων· ο Θεός είναι το στήριγμά μας», όταν όμως παρουσιάζονται καταστάσεις, το μόνο που επιζητούν είναι η αυτοπροστασία, δεν μπορούν να υψώσουν ανάστημα για να πολεμήσουν τον Σατανά και να παραμείνουν σταθεροί στη μαρτυρία τους. Ούτε καν τόση πίστη δεν έχουν. Η πίστη των ανθρώπων είναι τόσο οικτρή· αυτό το ζήτημα την εκθέτει ολοκληρωτικά. Τόσο μικρό ανάστημα έχουν. Όσο για κείνους τους κακούς ανθρώπους που έχουν ροπή προς την εκδίκηση, αν υπάρχει μια μερίδα ανθρώπων που θέλουν να τους εκθέσουν, αλλά νιώθουν απομονωμένοι και ανίσχυροι, και φοβούνται μην τους καταπιέσουν οι κακοί, πρέπει να συνεργαστούν με αρκετούς επικεφαλής και εργάτες ή με αδελφούς και αδελφές που έχουν ικανότητα διάκρισης. Όταν ενώσουν τις δυνάμεις τους, θα αποκτήσουν πλήρη αυτοπεποίθηση ότι θα νικήσουν. Τότε, μπορούν να εκθέσουν και να αναλύσουν τις πράξεις και τις συμπεριφορές αυτών των κακών, δίνοντας στους περισσότερους ανθρώπους τη δυνατότητα να διακρίνουν και να δουν ξεκάθαρα το αληθινό πρόσωπο των κακών ατόμων, με αποτέλεσμα να μπορέσουν όλοι με μία καρδιά και ένα μυαλό να αποπέμψουν όλοι μαζί τους κακούς. Προηγουμένως, αναφέρατε ότι όταν εμφανίζονται κακά άτομα, ίσως κάπου ένα στα είκοσι μέλη του εκλεκτού λαού του Θεού να διαθέτει το αίσθημα της δικαιοσύνης ώστε να μιλήσει δίκαια, να τολμήσει να ορθώσει το ανάστημά του και να αποπέμψει τέτοιους κακούς ανθρώπους. Είναι πολύ μικρός αριθμός ο ένας στους είκοσι· αν μια εκκλησία αποτελείται μόνο από δέκα άτομα, πώς θα μπορούσαν αυτοί να απομακρύνουν τους κακούς ανθρώπους; Δεν θα μπορούσαν· οι κακοί άνθρωποι θα είχαν υπό τον έλεγχό τους και θα κακομεταχειρίζονταν αυτούς τους δέκα ανθρώπους. Αυτό είναι απαράδεκτο. Τι καλά που θα ήταν αν θέταμε ως στόχο να

έχει ένας στους δέκα ή ακόμα κι ένας στους πέντε το θάρρος να ορθώσει το ανάστημά του και να πολεμήσει τους κακούς ανθρώπους! Αν κάποιος επιζητά συνεχώς να προστατέψει τον εαυτό του, αυτό όχι μόνο οδηγεί στο να χάνει τη μαρτυρία του ενώπιον του Σατανά, αλλά, ακόμα χειρότερα, να χάνει την ευκαιρία να αποκτήσει την αλήθεια ενώπιον του Θεού. Αν, σε μια εκκλησία υπάρχει ένα κακό άτομο, θα βλάψει τουλάχιστον κάποιους ανθρώπους· αν υπάρχουν δύο κακά άτομα, θα βλάψουν την πλειονότητα· κι αν έχει εξουσία ένας αντίχριστος, με πολλούς συνεργούς και τσιράκια από κάτω του, τότε θα πάθει ζημιά όλος ο εκλεκτός λαός του Θεού που βρίσκεται στην εκκλησία. Ισχύει αυτό; (Ναι.) Ένας άνθρωπος που αντιστέκεται στους κακούς αντιπροσωπεύει μια ορισμένη δύναμη, ενώ δέκα άνθρωποι που αντιστέκονται στους κακούς έχουν τη δεκαπλάσια δύναμη. Οπότε, νομίζετε ότι οι κακοί άνθρωποι φοβούνται περισσότερο ένα ή δέκα άτομα; (Δέκα άτομα.) Επομένως, αν ορθώσουν το ανάστημά τους είκοσι, τριάντα ή πενήντα άτομα ενάντια στους κακούς, ποιος θα νικήσει τελικά; (Οι αδελφοί και οι αδελφές.) Στο τέλος, θα νικήσουν οι αδελφοί και οι αδελφές. Αυτό δεν καθιστά πολύ πιο εύκολη την αποπομπή των κακών ανθρώπων; Όσο περισσότεροι, τόσο πιο πολύ δύναμη έχουν· πρέπει όλοι σας να καταλάβετε ξεκάθαρα αυτήν την απλή ιδέα. Δεν είναι, λοιπόν, αποκλειστική ευθύνη ενός συγκεκριμένου επικεφαλής ή εργάτη να διακρίνει και να αποπέμπει τους κακούς ανθρώπους, αλλά είναι συλλογική ευθύνη όλων όσοι ανήκουν στον εκλεκτό λαό του Θεού μέσα στην εκκλησία. Με τις προσπάθειες των επικεφαλής και των εργατών, σε συνδυασμό με τη συνεργασία του εκλεκτού λαού του Θεού για την αποπομπή των κακών ανθρώπων, όλοι μπορούν να ευχαριστηθούν καλές στιγμές. Αν δεν αποπεμφθούν οι κακοί άνθρωποι και παραμείνουν στην εκκλησία με την ελπίδα να μετανοήσουν, αλλά μετά από έξι μήνες ή έναν χρόνο δεν έχει παρατηρηθεί καμία βελτίωση και συνεχίζουν να προκαλούν ανυπόφορη αναστάτωση στον εκλεκτό λαό του Θεού, αυτό είναι το αποτέλεσμα όταν δείχνει κανείς έλεος στους κακούς. Το να αφήνει κανείς τους κακούς ανθρώπους να φέρονται σαν τύραννοι και να έχουν υπό τον έλεγχό τους την εκκλησία είναι σαν να παραδίνεται ο ίδιος στους κακούς, αλλά και σαν να παραδίδει τους αδελφούς και τις αδελφές στα χέρια τους, αφήνοντάς τους να έχουν άνετα υπό τον έλεγχό τους και να βλάπτουν βάνουσα τον εκλεκτό λαό του Θεού. Είναι εύκολο να καταλάβει κανείς την αλήθεια και να φτάσει σ' αυτήν μέσα σ' ένα περιβάλλον όπου την εξουσία την έχουν οι κακοί άνθρωποι και οι αντίχριστοι; (Όχι.) Ο χρόνος είναι πολύτιμος. Αν αποπεμφθούν οι κακοί άνθρωποι το ταχύτερο δυνατό, μπορείς να αποκαταστήσεις τη γαλήνη και να απολαύσεις την ορθή εκκλησιαστική ζωή το ταχύτερο δυνατό, καθώς και να κατανοήσεις μεγαλύτερο μέρος της αλήθειας. Αν δεν αποπέμψεις τους κακούς ανθρώπους, αυτοί θα προκαλέσουν αναστάτωση και καταστροφές στους ανθρώπους σαν λυσσασμένα σκυλιά, θα λένε και θα κάνουν ό,τι θέλουν. Κάτι τέτοιο δεν σου αφήνει χρόνο για να φτάσεις στην αλήθεια, πράγμα που σημαίνει ότι οι κακοί άνθρωποι έχουν υπό τον έλεγχό τους τον χρόνο σου και την εκτέλεση των καθηκόντων σου. Είναι καλό ή κακό αυτό; (Κακό.) Στη θεωρία, όλοι ξέρουν ότι είναι κακό, αλλά όταν βρίσκονται αντιμέτωποι με κακούς ανθρώπους που αναστατώνουν την εκκλησία,

παύουν να σκέφτονται έτσι και επικεντρώνονται μόνο στο να μην τους παγιδέψουν ή να μην τους βλάψουν σοβαρά οι κακοί άνθρωποι. Αν όλος ο εκλεκτός λαός του Θεού που βρίσκεται σε μια εκκλησία φοβάται έτσι τους κακούς ανθρώπους, η εκκλησία θα πέσει εύκολα στον έλεγχο των κακών ανθρώπων και των αντίχριστων, και ο εκλεκτός λαός του Θεού θα πέσει κι αυτός στον έλεγχό τους. Θα είναι δυνατόν τότε να τους σώσει ο Θεός; Δεν το ξέρουμε αυτό. Αν μια εκκλησία δεν έχει δύο-τρεις ανθρώπους που να καταλαβαίνουν την αλήθεια και να καταθέτουν μαρτυρία στον Θεό και να Τον υπηρετούν με σύμπνοια, τότε αυτή η εκκλησία δεν έχει καμία ελπίδα, κι αυτή η κατάσταση είναι τραγική.

Η ροπή προς την εκδίκηση αποτελεί εκδήλωση κακής διαγωγής και είναι μία από τις συμπεριφορές και εκδηλώσεις που προκαλεί μια φαύλη διάθεση. Τέτοια άτομα, όταν εμφανίζουν αυτήν τη συγκεκριμένη συμπεριφορά, πρέπει να χαρακτηρίζονται ως κακοί άνθρωποι. Ασφαλώς, ορισμένοι άνθρωποι, λόγω του ότι ήταν μικροπρεπείς, δεν είχαν διορατικότητα ή ήταν νέοι πιστοί και δεν καταλάβαιναν την αλήθεια, ψείριζαν τα πάντα στις διαφορές τους με τους άλλους, έτρεφαν μίσος απέναντι σ' εκείνους που δεν τους ευνοούσαν ή που τους είχαν βλάψει, ή είχαν χρησιμοποιήσει μια φορά κάποια μέσα για να πάρουν εκδίκηση απέναντι σε κάποιους ανθρώπους. Ωστόσο, μόλις ακούσουν ότι αυτοί που έχουν ροπή προς την εκδίκηση είναι κακοί άνθρωποι και πρέπει να αποπέμπονται από την εκκλησία, αλλάζουν σκεπτικό, μεταστρέφονται κρυφά μέσα τους και αρχίζουν να συμπεριφέρονται με μέτρο και αυτοσυγκράτηση. Για πείτε Μου, οι άνθρωποι αυτοί θεωρείται ότι ανήκουν στους κακούς; (Όχι.) Από πού φαίνεται αυτό; (Από την ικανότητά τους να μεταστραφούν.) Τι μαρτυρά η ικανότητά τους να μεταστραφούν; Μαρτυρά ότι μπορούν να αποδεχτούν την αλήθεια· αυτό το φαινόμενο είναι καλό. Για ποιον λόγο λέμε ότι μπορούν να αποδεχτούν την αλήθεια; Επειδή, μόλις ακούσουν την αλήθεια ως προς αυτό το ζήτημα και συνειδητοποιήσουν ότι η εκδίκηση είναι εκδήλωση των κακών ανθρώπων, κάνουν αυτοκριτική σχετικά με τη δική τους διεφθαρμένη κατάσταση, παραδέχονται τη διεφθαρμένη ουσία τους και, κατόπιν, μετανοούν ενώπιον του Θεού, ενεργούν σύμφωνα με τα λόγια του Θεού και παρουσιάζουν συγκρατημένη συμπεριφορά. Αυτή είναι μια εκδήλωση κάποιου που αποδέχεται την αλήθεια. Οι κακοί άνθρωποι στους οποίους αναφερόμαστε εδώ δεν αποδέχονται την αλήθεια. Όσο ξεκάθαρα κι αν συναναστραφείς μαζί τους σχετικά με την αλήθεια, δεν την αποδέχονται· συνεχίζουν στο πείσμα τους, και αρνούνται να ακούσουν κανέναν. Ακόμα κι αν τους προειδοποιήσεις λέγοντας: «Οι πράξεις σου θα σε οδηγήσουν στην αποπομπή», αυτοί δεν νοιάζονται και συνεχίζουν τα ίδια, δεν μπορεί κανείς να τους αλλάξει. Όταν τους εκθέτεις, δεν παραδέχονται τα σφάλματά τους. Όταν τους λες ότι είναι άνθρωποι με ροπή προς την εκδίκηση, ότι είναι κακοί και ότι πρέπει να αποπεμφθούν, ούτε τότε δεν σταματούν τις κακές τους πράξεις και σε καμία περίπτωση δεν μεταστρέφονται. Τι σόι άνθρωποι είναι αυτοί; Είναι άνθρωποι που αποστρέφονται την αλήθεια. Δεν αποδέχονται καθόλου την αλήθεια. Όπως κι αν χαρακτηριστεί η διάθεση-ουσία τους, όπως κι αν εκτεθούν οι κακές τους πράξεις και όπως κι αν αντιμετωπιστούν, παραμένουν ασυγκίνητοι, δεν σκύβουν καθόλου το κεφάλι και δεν παραδέχονται τα λάθη τους, και φυσικά δεν το αφήνουν να περάσει. Είναι, λοιπόν,

ανίκανοι να μεταστραφούν. Ποια είναι η ουσία της ανικανότητας να μεταστραφούν; Είναι η άρνηση να αποδεχτούν την αλήθεια. Αν μπορούσαν να αποδεχτούν έστω και μια μόνο ορθή δήλωση ή μια μόνο πτυχή της αλήθειας, δεν θα συνέχιζαν να ακολουθούν το λάθος μονοπάτι χωρίς να γυρίζουν πίσω. Θα ανέστρεφαν την πορεία τους, θα παραδέχονταν τα λάθη τους και, ως έναν βαθμό, θα ξεχνούσαν εκείνο στο οποίο επέμεναν μέχρι πρότινος. Επειδή είναι κακοί άνθρωποι, επειδή είναι κακά άτομα με φαύλη διάθεση, από τη στιγμή που θα προκύψει από μια τέτοια διάθεση η εκδικητική τους συμπεριφορά, όχι μόνο αρνούνται να αποδεχτούν αυτά που αποκαλύπτουν τα λόγια του Θεού, το κλάδεμα ή τους χαρακτηρισμούς αυτούς, αλλά αντίθετα επιμένουν στο δικό τους μέχρι τέλους. Δεν έχουν σκοπό να αποδεχτούν τον χαρακτηρισμό ούτε την έκθεση, ούτε σκοπεύουν να παραδεχτούν τη διαφθορά τους. Εννοείται πως, χωρίς να παραδεχτούν τη διαφθορά τους, δεν σκοπεύουν ούτε να εγκαταλείψουν τη συμπεριφορά και τις ενέργειές τους που αποσκοπούν στην εκδίκηση ούτε τις αρχές της διαγωγής τους. Είναι πέρα για πέρα κακοί. Τέτοιοι κακοί άνθρωποι δεν είναι διάβολοι; (Ναι.) Είναι διάβολοι που διακατέχονται απόλυτα από την ουσία του Σατανά. Δεν μπορείς να τους αλλάξεις. Γιατί δεν γίνεται να αλλάξουν; Ο κύριος λόγος είναι ότι αρνούνται κατηγορηματικά να αποδεχτούν την αλήθεια. Απορρίπτουν ακόμα και την παραμικρή αλήθεια, την οποιαδήποτε σωστή δήλωση, την οποιαδήποτε θετική λέξη ή το παραμικρό θετικό πράγμα. Ακόμα κι αν ισχυρίζονται πως αναγνωρίζουν ότι τα λόγια του Θεού είναι η αλήθεια και ότι είναι θετικά πράγματα, στην καρδιά τους δεν αποδέχονται καθόλου την αλήθεια ούτε σκοπεύουν να κάνουν πράξη και να βιώσουν τα λόγια του Θεού προκειμένου να αλλάξουν τους τρόπους που φέρονται και ενεργούν. Μερικές φορές, μπορεί να παραδέχονται στα λόγια ότι οι ενέργειές τους βασίζονται αποκλειστικά στη φιλοσοφία του Σατανά, αλλά παρ' όλα αυτά συνεχίζουν να μην αποδέχονται καθόλου την αλήθεια. Όποιος συναναστρέφεται μαζί τους σχετικά με την αλήθεια εισπράττει την ακραία απέχθειά τους, ακόμα και το μίσος και την κριτική τους, ενώ όποιος τους εκθέτει και τους διακρίνει αποτελεί στόχο του μίσους και της εκδικητικότητάς τους, όποιος κι αν είναι αυτός. Ούτε τους ίδιους τους γονείς τους δεν λυτούνται. Δεν είναι αδύνατον να λυτρωθούν; (Ναι.) Είναι αδύνατον να λυτρωθούν. Είναι κρίμα να αποπεμφθούν; (Όχι.) Τέτοιου είδους άτομα πρέπει να αποπέμπονται ή να αποβάλλονται. Ουσιαστικά, αυτές ήταν όλες οι εκδηλώσεις των ατόμων που έχουν ροπή προς την εκδίκηση· αυτά είναι τα χαρακτηριστικά τους, οι διαθέσεις τους, οι τρόποι και οι μέθοδοι με τους οποίους ενεργούν και η συλλογιστική τους, καθώς και η στάση τους απέναντι στην αλήθεια. Αυτά είναι πάνω-κάτω. Έχουμε ήδη συζητήσει για τον αντίκτυπο που έχουν στην εκκλησία, στους αδελφούς και τις αδελφές, οπότε δεν υπάρχει λόγος να συναναστραφούμε πάλι πάνω σ' αυτό. Εδώ ολοκληρώνεται η συναναστροφή σχετικά με τις εκδηλώσεις του τέταρτου είδους ανθρώπων, δηλαδή αυτών που έχουν ροπή προς την εκδίκηση.

Ε. Δεν μπορούν να κρατήσουν το στόμα τους κλειστό

Στη συνέχεια, θα μιλήσουμε για το πέμπτο είδος ανθρώπων, αυτούς που δεν μπορούν να κρατήσουν το στόμα τους κλειστό. Είναι σοβαρό πρόβλημα αυτό; Από την

κυριολεκτική οπτική, δεν μοιάζει και πολύ σημαντικό ζήτημα να μην μπορεί κανείς να κρατήσει το στόμα του κλειστό. Μερικοί μπορεί να σκέφτονται κάποια πράγματα σχετικά με το αν πρέπει αυτά τα άτομα να χαρακτηριστούν ως κακοί άνθρωποι: «Οι άνθρωποι έχουν στόμα, άρα είναι φτιαγμένοι για να μιλάνε ανά πάσα στιγμή και σε κάθε μέρος· μπορούν να συζητούν για διάφορα ζητήματα οποτεδήποτε και οπουδήποτε. Δεν είναι λίγο υπερβολικό να κατατάσσονται αυτοί που δεν μπορούν να κρατήσουν το στόμα τους κλειστό στους κακούς που πρέπει να αποπεμφθούν;» Εσείς τι λέτε γι' αυτό; (Εάν προκαλούν αναστάτωση και διατάραξη στην εκκλησιαστική ζωή ή στο έργο της εκκλησίας, με αποτέλεσμα να προκαλούνται αρνητικές συνέπειες, τότε πρέπει να αποπέμπονται κι αυτοί.) Το πρόβλημα αυτών των ανθρώπων δεν είναι ότι δεν κρατάνε το στόμα τους κλειστό· υπάρχει πρόβλημα με την ανθρώπινη φύση τους. Αν τέτοιοι άνθρωποι προκαλούν αναστάτωση στους αδελφούς και τις αδελφές, στην εκκλησιαστική ζωή και στο εκκλησιαστικό έργο, ή αν τα λόγια τους συνιστούν προδοσία και ξεπούλημα της εκκλησίας, και μάλιστα ντροπιάζουν τον οίκο του Θεού και το όνομα του Θεού, τότε πρέπει να αντιμετωπίζονται. Ας μιλήσουμε πρώτα για τις εκδηλώσεις των ατόμων που δεν μπορούν να κρατήσουν το στόμα τους κλειστό και, στη συνέχεια, για το πώς πρέπει να αντιμετωπίζονται. Άραγε, αυτοί που δεν μπορούν να κρατήσουν το στόμα τους κλειστό μπορούν να ονομαστούν «πολυλογάδες»; (Ναι.) Έτσι είναι; Είναι αυτό ένα από τα χαρακτηριστικά τέτοιων ανθρώπων; Πολυλογάς σημαίνει κάποιος που είναι ανόητος και δεν ξέρει τι πρέπει και τι δεν πρέπει να πει, που λέει ό,τι του έρχεται στο μυαλό χωρίς να σκέφτεται τις συνέπειες; Αυτό σημαίνει να μην μπορεί κανείς να κρατήσει το στόμα του κλειστό; (Όχι.) Κάποιοι άνθρωποι είναι καλοί στα λόγια και στην επικοινωνία· είναι ευθείς, και σχετικά απλοί και ειλικρινείς. Πολλές φορές μοιράζονται με τους άλλους τις ενδότερες σκέψεις και ιδέες τους, τις αποκαλύψεις διαφθοράς που παρουσιάζουν, τις εμπειρίες τους, ακόμα και τα λάθη τους. Παρ' όλα αυτά, οι συγκεκριμένοι άνθρωποι δεν είναι αναγκαστικά ανόητοι ή ανίκανοι να κρατήσουν το στόμα τους κλειστό. Μοιάζουν να μιλάνε για τα πάντα και δείχνουν πολύ απλοί και ειλικρινείς· στα κρίσιμα ζητήματα, όμως, στα ζητήματα που θα μπορούσαν να ντροπιάσουν τον Θεό ή τον οίκο του Θεού, ή στα ζητήματα που θα μπορούσαν να συνιστούν προδοσία προς τους αδελφούς και τις αδελφές ή την εκκλησία, πράγμα που θα τους έκανε Ιούδες, δεν λένε κουβέντα. Αυτό σημαίνει να κρατάει κανείς το στόμα του κλειστό. Οπότε, δεν σημαίνει πως όσοι είναι ευθείς, όσοι είναι πολυλογάδες ή όσοι είναι καλοί στα λόγια δεν μπορούν να κρατήσουν το στόμα τους κλειστό. Και τι εννοούμε εδώ όταν λέμε να μην μπορεί κάποιος να κρατήσει το στόμα του κλειστό; Να μην μπορεί κανείς να κρατήσει το στόμα του κλειστό σημαίνει να μιλάει χωρίς αρχές και να μιλάει με απερισκεψία, χωρίς να σκέφτεται τους ακροατές, την περίσταση ή το πλαίσιο. Επίσης, σημαίνει να μην ξέρει καθόλου να προστατεύει το έργο της εκκλησίας και τα συμφέροντα του οίκου του Θεού, και να αδιαφορεί για το αν αυτό ωφελεί τους αδελφούς και τις αδελφές ή την εκκλησιαστική ζωή. Λέει ό,τι του κατέβει. Και ποιες είναι οι συνέπειες όταν κάποιος «λέει ό,τι του κατέβει»; Προδίδει άθελά του τα συμφέροντα του οίκου του Θεού και τα συμφέροντα των αδελφών.

Άθελά του, επειδή μιλάει απερίσκεπτα και δεν μπορεί να κρατήσει το στόμα του κλειστό, δίνει στους άπιστους κάποιον μοχλό πίεσης ενάντια στον οίκο του Θεού, δίνει τη δυνατότητα στους άπιστους να κοροϊδεύουν κάποιους αδελφούς και αδελφές, και πληροφορεί τους άπιστους και τους ανθρώπους που δεν πιστεύουν στον Θεό για πολλά πράγματα που δεν θα έπρεπε να ξέρουν. Αποτέλεσμα; Αυτοί οι άνθρωποι κάνουν ανενόχλητοι σχόλια και ασεβείς επισημάνσεις σχετικά με τα ζητήματα του οίκου του Θεού και τις εσωτερικές υποθέσεις της εκκλησίας, και λένε πράγματα που συκοφαντούν και βλασφημούν τον Θεό. Μπορεί μάλιστα να επινοούν φήμες για τους αδελφούς και τις αδελφές, για την εκκλησία και για το έργο του οίκου του Θεού, πράγμα που οδηγεί σε αρνητικές συνέπειες. Όποιος το κάνει αυτό αναστατώνει το έργο του οίκου του Θεού και πράττει το κακό. Κάποιοι δίνουν μεγάλη έμφαση στο να μάθουν και να ερευνήσουν ποιοι είναι οι επικεφαλής και οι εργάτες της εκκλησίας, τη διεύθυνση της οικογένειάς τους, τα προσωπικά στοιχεία των αδελφών, το οικονομικό και λογιστικό έργο της εκκλησίας, το λογιστικό προσωπικό και τους καταλόγους των ανθρώπων που έχει αποπέμψει ή έχει αποβάλει η εκκλησία. Μεγάλη έμφαση δίνουν, επίσης, στο να ενημερωθούν για τις εργασιακές ρυθμίσεις της εκκλησίας. Μια τέτοια συμπεριφορά είναι πολύ ύποπτη και θα μπορούσε να αποτελέσει ένδειξη ότι πρόκειται για χαφιέδες ή για κατασκόπους του μεγάλου κόκκινου δράκοντα. Αν διαρρεύσουν αυτά τα στοιχεία στους άπιστους διαβόλους, με αποτέλεσμα να τα μάθει ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας, αυτό θα είχε αφάνταστες συνέπειες. Κάποιοι, από ανοησία και άγνοια, μπορεί να μοιραστούν τα εν λόγω στοιχεία ή κάποια από αυτά με τα άπιστα μέλη της οικογένειάς τους, κι εκείνα στη συνέχεια να τα διαδώσουν ή να τα δώσουν σε πράκτορες του μεγάλου κόκκινου δράκοντα. Αυτό θα μπορούσε να κρύβει ενδεχόμενους κινδύνους και να προκαλέσει πολλά προβλήματα στο έργο της εκκλησίας, με αφάνταστες συνέπειες. Αυτά τα εσωτερικά ζητήματα της εκκλησίας πολλές φορές κάποιοι τα λένε κατά λάθος σε άπιστα μέλη της οικογένειάς τους, κι εκείνα τα αποκαλύπτουν όλα χωρίς δισταγμό. Και τα μοιράζονται ακόμα και με τους άπιστους συγγενείς και φίλους τους. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να διαρρέουν συνεχώς τα εσωτερικά ζητήματα της εκκλησίας μέσα από τα λόγια τους προς τον έξω κόσμο. Τι συνέπειες έχουν αυτές οι διαρροές; Πολλά από τα άπιστα μέλη της οικογένειάς τους, οι συγγενείς και οι φίλοι τους μαθαίνουν πολλές από τις εσωτερικές υποθέσεις της εκκλησίας, πράγματα που ίσως δεν γνωρίζουν ούτε οι αδελφοί και οι αδελφές, ή τις διευθύνσεις όπου μένουν οι αδελφοί και οι αδελφές, τα αληθινά τους ονόματα και τα προσωπικά τους οικογενειακά ζητήματα. Πώς διαρρέουν αυτά τα ζητήματα της εκκλησίας; Πώς τα μαθαίνουν τελικά οι άπιστοι; Υπάρχουν «ανταποκριτές» μέσα στην εκκλησία! Πώς αποκαλούνται αυτοί οι άνθρωποι; (Άνθρωποι που δεν μπορούν να κρατήσουν το στόμα τους κλειστό.) Ακριβώς. Ενημερώνουν τα άπιστα μέλη της οικογένειάς τους για όλα όσα συμβαίνουν στην καθημερινή ζωή της εκκλησίας ή για τα θέματα που αφορούν τους αδελφούς και τις αδελφές, όπως για παράδειγμα ότι κάποια αδελφή παίρνει διαζύγιο, ότι ο σύζυγος μιας άλλης αδελφής μπαίνει μέσα στην επιχείρησή του ή ότι δεν την ακούει ο γιος της, ή ότι ένας αδελφός ή

μια αδελφή αγοράζει σπίτι, και ούτω καθεξής. Μιλάνε, επίσης, για τους αδελφούς και τις αδελφές που έχει συλλάβει ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας και που έγιναν Ιούδες ή για εκείνους που παρέμειναν σταθεροί στη μαρτυρία τους, και αναφέρουν μέχρι και ότι τους κλάδεψαν οι επικεφαλής της εκκλησίας. Οι συζητήσεις τους στο σπίτι περιστρέφονται αποκλειστικά γύρω από αυτά τα θέματα. Μάλιστα, τα μέλη της οικογένειάς τους δίνουν συμβουλές και προτείνουν στρατηγικές για να τους βοηθήσουν να ενεργήσουν εναντίον των επικεφαλής, των αδελφών ή του οποιουδήποτε μέσα στην εκκλησία με τον οποίο δεν τα πάνε καλά, του οποιουδήποτε τους προκαλεί ή τους έχει εκθέσει. Οι άνθρωποι αυτοί, στις συναθροίσεις των αδελφών, παρουσιάζονται εξαιρετικά υπάκουοι και φρόνιμοι, μιλάνε ελάχιστα, δεν είναι καλοί στα λόγια, δεν μιλάνε ποτέ για τις δικές τους διεφθαρμένες διαθέσεις, δεν συναναστρέφονται ποτέ σχετικά με τη βιωματική τους κατανόηση και μάλιστα σπάνια προσεύχονται. Μεταχειρίζονται επιφυλακτικά τους αδελφούς και τις αδελφές, ενώ τα άπιστα μέλη της οικογένειάς τους τα μεταχειρίζονται λες και είναι μέλη του οίκου του Θεού. Παραθέτουν στα μέλη της οικογένειάς τους όλες τις λεπτομέρειες που αφορούν την εκκλησία χωρίς να παραλείπουν τίποτα, μοιράζονται τα πάντα μαζί τους, ακόμα και τα βιβλία του λόγου του Θεού τυπώνει η εκκλησία, ποιος έχει τι ταλέντο στην εκκλησία και πολλά άλλα. Όλα αυτά τα συζητάνε με τα μέλη της οικογένειάς τους και με ανθρώπους που δεν πιστεύουν στον Θεό. Όποιος κι αν είναι ο σκοπός που το κάνουν αυτό, η τελική επίπτωση είναι να προδώσουν το έργο της εκκλησίας και τους αδελφούς και τις αδελφές. Ξέρουν πολύ καλά την κατάσταση του κάθε σημαντικού μέλους της εκκλησίας. Ασφαλώς, οι άνθρωποι αυτοί είναι και το αντικείμενο των παρασκηνιακών συνομιλιών και κριτικής τους, και μπορεί ακόμα και να γίνουν τα αντικείμενα της κρυφής προδοσίας τους. Αν έχουν καλή σχέση με κάποιον, τον επαινούν ασταμάτητα μπροστά στην οικογένειά τους. Αντίθετα, αν έχουν κακή σχέση με κάποιον, εξαπολύουν ασταμάτητα βρισιές εναντίον αυτού του ανθρώπου μπροστά στην οικογένειά τους, με αποτέλεσμα μέχρι και τα μέλη της οικογένειάς τους να τον βρίζουν, χαρακτηρίζοντας τους αδελφούς και τις αδελφές βλάκες ή άχρηστους. Αυτοί οι άνθρωποι προσβάλλουν τους αδελφούς και τις αδελφές με ό,τι προσβλητικές κουβέντες χρησιμοποιούν οι άπιστοι. Μοιάζουν με άπιστους. Είναι εντελώς δύσπιστοι· είναι άχρηστοι, και τέτοιοι άνθρωποι θα πρέπει να αποπέμπονται γρήγορα.

Στη χώρα του μεγάλου κόκκινου δράκοντα, πρέπει να παραμένουν απόρρητα τα στοιχεία εκείνων που πιστεύουν στον Θεό, και ακόμα κι όταν άνθρωποι που ανήκουν στον εκλεκτό λαό του Θεού μετακομίζουν στο εξωτερικό, τα στοιχεία τους πρέπει να μένουν κρυφά. Ο λόγος γι' αυτό είναι ότι οι κατάσκοποι του μεγάλου κόκκινου δράκοντα έχουν εξαπλωθεί σε όλες τις χώρες του κόσμου, έχουν παρεισφρήσει παντού με συγκεκριμένο στόχο να συγκεντρώσουν πληροφορίες για όσους πιστεύουν στον Θεό. Στην ενδοχώρα της Κίνας, η κατάσταση είναι πολύ δύσκολη και επικίνδυνη για τους αδελφούς και τις αδελφές που ακολουθούν τον Θεό. Ακόμα κι όταν πηγαίνουν στο εξωτερικό, αντιμετωπίζουν κι εκεί κίνδυνο. Σε περίπτωση που οι κατάσκοποι του μεγάλου κόκκινου δράκοντα συγκεντρώσουν τις πληροφορίες τους, καταρχάς υπάρχει ο κίνδυνος

της έκδοσης, και κατά δεύτερον, θα μπορούσαν να εμπλακούν, αν μη τι άλλο, τα μέλη της οικογένειάς τους και οι συγγενείς τους στο εσωτερικό της Κίνας. Για λόγους ασφαλείας και από σεβασμό προς τους ανθρώπους, πρέπει όλοι να κρατούν κρυφά τα προσωπικά στοιχεία των αδελφών και να μην τα γνωστοποιούν σε όσους δεν πιστεύουν στον Θεό. Ακόμα κι ανάμεσα σ' αυτούς που πιστεύουν στον Θεό, δεν πρέπει να αποκαλύπτονται απερίσκεπτα τα προσωπικά στοιχεία ενός ατόμου στους άλλους χωρίς τη συναίνεσή του. Είναι εντελώς ανεπίτρεπτο να αντιμετωπίζονται οι όποιες πληροφορίες αφορούν τους αδελφούς και τις αδελφές, το έργο της εκκλησίας, τα καθήκοντα καθενός, οι εμπειρίες που μοιράζονται στη συναναστροφή ή άλλα τέτοια στοιχεία ως θέματα συζήτησης τα οποία μπορεί κανείς να μοιράζεται με άπιστους στον ελεύθερό του χρόνο. Τι συνέπειες προκύπτουν όταν συζητούν μαζί μ' αυτούς τα συγκεκριμένα ζητήματα; Προκύπτει κανένα θετικό αποτέλεσμα; (Όχι.) Ως συνέπεια τέτοιων συζητήσεων, αυτοί οι άπιστοι διάβολοι αποκτούν έναν μοχλό πίεσης, κοροϊδεύουν και κρίνουν, μέχρι και καταριούνται και δυσφημούν. Είναι καλό αυτό; (Όχι.) Πρέπει να εξετάσετε αν υπάρχουν μέσα στην εκκλησία άτομα που έχουν απώτερα κίνητρα, και τα οποία συζητάνε για τέτοιες λεπτομέρειες όπως τις πραγματικές συνθήκες του έργου της εκκλησίας και της εκκλησιαστικής ζωής, καθώς και για το ποιοι πιστεύουν πραγματικά στον Θεό, ποιοι επιδιώκουν την αλήθεια, ποιοι κάνουν τα καθήκοντά τους, ποιοι δεν κάνουν τα καθήκοντά τους, ποιοι είναι αρνητικοί συχνά, ποιοι είναι μπερδεμένοι στην πίστη τους, κι ακόμα και για τα προσωπικά στοιχεία και τις προσωπικές συνθήκες των αδελφών, με άπιστους και με μέλη της οικογένειάς τους που δεν πιστεύουν, και μάλιστα χωρίς κανέναν δισταγμό. Ψάξτε να βρείτε τέτοια άτομα. Υπάρχουν κάποια ζητήματα τα οποία ούτε όσοι ανήκουν στην εκκλησία δεν χρειάζεται να μάθουν, κι όμως μέλη της οικογένειας αυτών των ανθρώπων, τα οποία δεν πιστεύουν, ξέρουν περισσότερα γι' αυτές τις υποθέσεις απ' ό,τι τα μέλη της εκκλησίας· και μάλιστα τα ξέρουν και καλύτερα. Πώς γίνεται αυτό; Αυτή είναι η «συμβολή» ενός χαφιέ εδώ μέσα. Ο χαφιές αυτός αντιμετωπίζει τα μέλη της οικογένειάς του λες και είναι επικεφαλής της εκκλησίας, και δίνει αναφορά στο σπίτι του, στους «επικεφαλής» του, για οτιδήποτε βλέπει στην εκκλησία, προσπαθώντας να εξασφαλίσει την εύνοια και να αποκτήσει πιο βαθύ συναισθηματικό δεσμό με την οικογένειά του. Είναι φανερό ότι όλα αυτά τα ζητήματα της εκκλησίας τα έχουν προδώσει εκείνοι οι χαφιέδες που δεν μπορούν να κρατήσουν το στόμα τους κλειστό. Αυτοί δεν σέβονται τους αδελφούς και τις αδελφές ούτε προστατεύουν το έργο και τα συμφέροντα του οίκου του Θεού. Μεταχειρίζονται τον οίκο του Θεού και την εκκλησία όπως την κοινωνία ή έναν δημόσιο χώρο, σχολιάζουν και κρίνουν απερίσκεπτα τους αδελφούς και τις αδελφές λες και είναι άπιστοι, και μάλιστα συμπορεύονται με δύσπιστους και άπιστους, και κρίνουν ανεμπόδιστα τους αδελφούς και τις αδελφές. Επιπλέον, κάποια άτομα, μόλις τα κλαδέψουν οι επικεφαλής ή έπειτα από κάποια σύγκρουση, διαμάχη και διένεξη με τους αδελφούς και τις αδελφές, γυρνάνε σπίτι τους και κάνουν σκηνή, φροντίζοντας να το μάθει η οικογένειά τους. Ως συνέπεια αυτού, η οικογένειά τους γυρεύει εκδίκηση εναντίον των επικεφαλής ή των αδελφών, με στόχο να ξεπουλήσει και

να καταστρέψει την εκκλησία. Είναι καλό ένα τέτοιο φαινόμενο; (Όχι.) Τι παλιάνθρωποι είναι, που μιλάνε παραέξω για τις εσωτερικές υποθέσεις της εκκλησίας και για θέματα όπως το πόσοι αδελφοί και αδελφές ζουν εκκλησιαστική ζωή και το τι καθήκοντα κάνει ο καθένας με τα μέλη της οικογένειάς τους, τους συγγενείς και τους φίλους τους χωρίς ενδοιασμούς! Είναι αληθινοί πιστοί; (Όχι.) Είναι μέλη του οίκου του Θεού; Μπορούν να λέγονται αδελφοί ή αδελφές; (Όχι.) Αν παραμένουν τέτοιοι χαφιέδες και κρυφοί προδότες μέσα στην εκκλησία, είτε στο παρελθόν, είτε στο παρόν, είτε στο μέλλον, αυτό φέρνει σημαντικά προβλήματα στον οίκο του Θεού, στους αδελφούς και στις αδελφές. Παρόλο που δεν δείχνουν να διαπράττουν πολλές κακές πράξεις στην εκκλησιαστική ζωή, οι συνέπειες και ο αντίκτυπος που έχει το γεγονός ότι μεταδίδουν κρυφά διάφορες λεπτομέρειες σχετικά με τον οίκο του Θεού στους άπιστους, τους σατανάδες και τους διαβόλους είναι άκρως καταστροφικές! Πρέπει να επιτρέπεται σε τέτοιους παλιάνθρωπους να παραμένουν στην εκκλησία; (Όχι.) Αξίζουν να λέγονται μέλη του οίκου του Θεού; Αξίζουν να αντιμετωπίζονται ως αδελφοί και αδελφές; (Όχι.) Και πώς πρέπει να αντιμετωπίζονται αυτοί οι άνθρωποι; (Πρέπει να αποπέμπονται όσο πιο γρήγορα γίνεται.) Πρέπει να αποπέμπονται όσο πιο γρήγορα γίνεται! Πετάξτε τους έξω με τις κλοτσιές! Με αυτήν την αιτιολογία να τους αποπέμπετε: «Δεν μπορείς να κρατήσεις το στόμα σου κλειστό, δεν αναγνωρίζεις το καλό σου, δαγκώνεις το χέρι που σε ταιΐζει. Πιστεύεις στον Θεό και απολαμβάνεις τη χάρη Του, όπως και τη βοήθεια, την αγάπη, την υπομονή και τη φροντίδα των αδελφών, όμως και πάλι ξεπουλάς τους αδελφούς, τις αδελφές και την εκκλησία με αυτόν τον τρόπο. Είσαι άχρηστος· φύγε από δω!» Τα ζητήματα των αδελφών, τα ζητήματα της εκκλησίας και οποιοδήποτε έργο του οίκου του Θεού δεν πρέπει να αποκαλύπτονται σε άπιστους ούτε να γίνονται θέματα ανούσιας συζήτησης από μέρους τους. Δεν το αξίζουν! Όποιος διαδίδει τέτοιες πληροφορίες μετατρέπεται σε καταραμένη μορφή, σε κάποιον που η εκκλησία πρέπει να αποπέμψει, κάποιον που οι αδελφοί και οι αδελφές πρέπει να απορρίψουν. Μόνο και μόνο με βάση τις πράξεις τους, δηλαδή ότι ξεπουλάνε τους αδελφούς, τις αδελφές και την εκκλησία, ότι μιλάνε για τα εσωτερικά ζητήματα της εκκλησίας με άπιστους για να πιάσουν κουβεντούλα, είναι χωρίς αμφιβολία προδότες, χαφιέδες και κακοί άνθρωποι που πρέπει να αποπεμφθούν από την εκκλησία. Οι αδελφοί και οι αδελφές είναι ελεύθεροι να συναναστραφούν και να συζητήσουν, όταν είναι απαραίτητο, για οποιοδήποτε έργο γίνεται μέσα στην εκκλησία, όπως για παράδειγμα για το ποιος πρέπει να αποπεμφθεί ή για την εμφάνιση συγκεκριμένων περιστατικών, αλλά δεν πρέπει να τα μοιράζονται αυτά με τους άπιστους και δεν μπορούν να μιλάνε γι' αυτά με τα άπιστα μέλη της οικογένειάς τους. Ειδικά η προσωπική και οικογενειακή κατάσταση των νέων αδελφών που έχουν μικρό ανάστημα δεν πρέπει να αποκαλύπτεται σε ξένους. Αν δυσκολεύεσαι να το κρατήσεις μυστικό, τότε θα πρέπει να προσευχηθείς στον Θεό και να βασιστείς σ' Αυτόν για να αποκτήσεις αυτοσυγκράτηση, και να πας να ασχοληθείς με ορισμένες ουσιαστικές δραστηριότητες. Αν πραγματικά δεν μπορείς να συγκρατηθείς, τότε θα πρέπει πρώτα να το αναφέρεις στην εκκλησία για να αναζητήσεις λύση, προκειμένου να

μην υπάρξουν αρνητικές συνέπειες, γιατί αν διαδοθούν τέτοιες πληροφορίες, είναι πολύ πιθανό να δημιουργηθούν προβλήματα. Για παράδειγμα, ο αριθμός τηλεφώνου, η διεύθυνση του σπιτιού, τα χρόνια που πιστεύει κάποιος στον Θεό, η προσωπική οικογενειακή κατάσταση κάποιου, το αν είναι παντρεμένος και ούτω καθεξής, αποτελούν ευαίσθητα θέματα. Αυτά δεν έχουν καμία σχέση με την αλήθεια ούτε με τη ζωή-είσοδο· αφορούν προσωπικά δεδομένα. Μόνο οι πράκτορες και οι χαφιέδες ερευνούν συγκεκριμένα αυτά τα ζητήματα. Αν σου αρέσει να μαθαίνεις και να διαδίδεις τέτοια ζητήματα, τι είδους διάθεση φανερώνει αυτό; Είναι λίγο ελεεινό! Δεν είναι ελεεινό και ειδικό να μην επιδιώκει κανείς την αλήθεια, παρά να επικεντρώνεται στο κουτσομπολιό, να ενεργεί ως χαφιές ή ως κατάσκοπος και να παρέχει υπηρεσία για τον μεγάλο κόκκινο δράκοντα; Όποιος κάνει συγκεκριμένες ερωτήσεις, όποιος διεξάγει έρευνες και διαδίδει αλόγιστα τα ευαίσθητα ζητήματα και τις προσωπικές υποθέσεις των άλλων, κρύβει απώτερα κίνητρα και είναι δύσπιστος. Ο εκλεκτός λαός του Θεού πρέπει να αντιμετωπίζει με ιδιαίτερη επιφυλακτικότητα τέτοιου είδους ανθρώπους. Αν δεν μετανοήσουν αυτού του είδους οι άνθρωποι, τότε πρέπει να τερματιστεί η εκκλησιαστική τους ζωή, γιατί το να ξεπουλάνε τους αδελφούς και τις αδελφές αποτελεί την πιο ανήθικη, ποταπή και ντροπιαστική πράξη. Ο εκλεκτός λαός του Θεού πρέπει να μείνει μακριά από αυτά τα άτομα. Στην εκκλησιαστική ζωή, οι άνθρωποι πρέπει να περιορίζονται και να μη ρωτάνε ή να συζητάνε γι' αυτά τα ζητήματα, από τη στιγμή που δεν έχουν καμία σχέση με τη συναναστροφή πάνω στην αλήθεια, και δεν ωφελεί κανέναν η κουβέντα γι' αυτά.

Στον οίκο του Θεού υπάρχουν διάφορα διοικητικά διατάγματα και κανονισμοί που πρέπει να τηρεί ο εκλεκτός λαός του Θεού. Ζητήματα όπως οι εσωτερικές υποθέσεις της εκκλησίας, οι αλλαγές προσωπικού όσον αφορά τους επικεφαλής και τους εργάτες, το έργο εκκαθάρισης της εκκλησίας και οι ρυθμίσεις από τον Άνωθεν, μεταξύ άλλων, δεν πρέπει να διαδίδονται αυθαίρετα μέσα στην εκκλησία, προκειμένου να μην τα προδώσουν στον Σατανά οι δύσπιστοι και οι κακοί άνθρωποι. Ο λόγος γι' αυτό είναι ότι ο οίκος του Θεού διαφέρει από την κοινωνία· ο Θεός απαιτεί οι άνθρωποι να επιδιώκουν την αλήθεια, να διαβάζουν περισσότερο τον λόγο του Θεού, να αναστοχάζονται και να συναναστρέφονται περισσότερο. Μόνο αν διακηρύττει κανείς τα λόγια του Θεού και καταθέτει μαρτυρία για τον Θεό μπορεί να διαμορφωθεί μια σωστή ατμόσφαιρα· μόνο με την ανταλλαγή περισσότερων βιωματικών μαρτυριών μπορεί να διαμορφωθεί μια τέτοια ατμόσφαιρα. Επιπρόσθετα, στον οίκο του Θεού υπάρχουν πολλοί νέοι πιστοί που πιστεύουν στον Θεό για μικρό μόνο διάστημα. Είναι επόμενο κάποιοι δύσπιστοι να μην έχουν αποκαλυφθεί ακόμα. Συγκεκριμένα, τα πρώτα πέντε ή δέκα χρόνια πίστης αποτελούν μια περίοδο κατά την οποία αποκαλύπτεται ο αληθινός εαυτός των ανθρώπων· κατά το διάστημα αυτό δεν είναι σίγουρο ποιος μπορεί να παραμείνει σταθερός και ποιος όχι, ούτε πόσοι κακοί άνθρωποι που μπορούν να αναστατώσουν την εκκλησία βρίσκονται ακόμα εδώ. Αν διαδίδονται συνεχώς προσωπικά στοιχεία και τέτοιου είδους εξωτερικές υποθέσεις απερίσκεπτα, αλλά και ζητήματα που δεν έχουν σχέση με τη συναναστροφή σχετικά με την αλήθεια, αυτό μπορεί να οδηγήσει σε πολλές αρνητικές συνέπειες. Για

παράδειγμα, μπορεί κάποιος να ρωτήσει: «Από πού είναι ο τάδε επικεφαλής; Πού ζει;» Αυτά τα ευαίσθητα στοιχεία δεν χρειάζεται να τα γνωρίζει ο εκλεκτός λαός του Θεού. Κάποιος άλλος μπορεί να ρωτήσει: «Τι κόστος έχει για τον οίκο του Θεού η εκτύπωση ενός βιβλίου με τα λόγια του Θεού;» Χρησιμεύει πουθενά το να ξέρει κανείς κάτι τέτοιο; (Όχι.) Είναι δική σου δουλειά το πόσο κοστίζει η εκτύπωση; Με δικά σου λεφτά έγινε; Απ' ό,τι φαίνεται, δεν έχει σχέση μ' εσένα, σωστά; Κάποιοι μπορεί να ρωτήσουν: «Ποιοι είναι τώρα οι ανώτεροι επικεφαλής στον οίκο του Θεού;» Από τη στιγμή που δεν σε καθοδηγούν άμεσα, σε επηρεάζει εσένα το ότι δεν το ξέρεις αυτό; (Όχι.) Στην ενδοχώρα της Κίνας, μπορεί να αποτελούσε πρόβλημα το να ξέρει κανείς όλα αυτά τα πράγματα. Στην περίπτωση που σε συλλάβει ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας και σε βασανίσει σκληρά, αν δεν ξέρεις αυτά τα πράγματα, όσο κι αν σε χτυπήσουν, δεν θα μπορέσεις να αποκαλύψεις τίποτα, κι έτσι δεν θα καταντήσεις Ιούδας. Αν, όμως, ξέρεις και δεν μπορέσεις να αντέξεις τον άγριο ξυλοδαρμό τους, μπορεί τελικά να μιλήσεις και να γίνεις Ιούδας. Εκείνη τη στιγμή, μπορεί να σκεφτείς: «Γιατί έκανα τότε αυτές τις απερίσκεπτες ερωτήσεις; Καλύτερα να μην ήξερα. Ακόμα κι αν με είχαν σκοτώσει στο ξύλο και πάλι δεν θα τα ήξερα όλα αυτά· ακόμα κι αν ήθελα να σκαρφιστώ τις απαντήσεις, δεν θα μπορούσα να σκεφτώ καμία. Έτσι, δεν θα είχα γίνει Ιούδας. Τώρα πήρα το μάθημά μου· καλύτερα να μην ξέρω πάρα πολλά πράγματα γι' αυτά τα ζητήματα που δεν έχουν σχέση με την αλήθεια. Δεν ωφελεί να ρωτά κανείς για τέτοια πράγματα. Καλύτερα να μην ξέρει». Και κάποιοι άλλοι μπορεί να ρωτήσουν: «Πόσες ομάδες υπάρχουν στον οίκο του Θεού που κάνουν εξειδικευμένο έργο;» Τι δουλειά έχεις να τα ρωτάς αυτά; Κάνε απλώς όποιο έργο ανατίθεται στη δική σου ομάδα. Η άγνοιά σου γι' αυτό το θέμα δεν επηρεάζει την ικανότητά σου να κάνεις κανονικά το καθήκον σου, να επιδιώκεις την αλήθεια κατά την πίστη σου ή να ζεις εκκλησιαστική ζωή. Τίποτε δεν επηρεάζει. Εφόσον η άγνοιά σου γι' αυτό δεν σε εμποδίζει να επιδιώξεις την αλήθεια ούτε να φτάσεις στη σωτηρία ως πιστός, ποιος ο λόγος να ρωτάς; «Κατάγονται οι περισσότεροι αδελφοί και αδελφές από πόλεις ή από την επαρχία; Είναι μορφωμένοι ή αμόρφωτοι;» Χρησιμεύει πουθενά να τα ξέρεις όλα αυτά; (Όχι.) Και τι έγινε αν είναι όλοι από την επαρχία; Τι κι αν είναι όλοι από πόλεις; Κάτι τέτοιο δεν έχει καμία σχέση με την αλήθεια. Κάποιοι μπορεί να ρωτήσουν: «Πώς διαδίδεται τώρα το ευαγγελικό έργο;» Γι' αυτό μπορείς να ρωτήσεις, αλλά κάποιοι, από περιέργεια, ρωτάνε σε πόσες χώρες ακριβώς έχει διαδοθεί το έργο του ευαγγελίου, πράγμα που είναι περιττό. Ακόμα κι αν το ήξεραν αυτό, σε τι θα τους επηρέαζε; Πού θα τους ωφελούσε το να μάθουν τέτοιες λεπτομέρειες; Αν δεν έχεις την αλήθεια-πραγματικότητα, τότε ακόμα κι αν μάθαινες, και πάλι δεν θα την είχες· αυτή η γνώση δεν πρόκειται να σε βοηθήσει καθόλου να κάνεις καλά τα καθήκοντά σου ούτε θα σε βοηθήσει στη ζωή-είσοδό σου. Δεν πειράζει να μη ρωτάς για κάποιες γενικές υποθέσεις· για την ακρίβεια, είναι καλύτερα να μην ξέρεις. Είναι βάρος να ξέρεις πάρα πολλά. Μόλις διαρρεύσουν τέτοιες πληροφορίες, τότε προκύπτει πρόβλημα και παράβαση. Δεν είναι καλό να ξέρεις αυτά τα πράγματα. Όσο περισσότερα ξέρεις, τόσο περισσότερα προβλήματα μπορούν να δημιουργηθούν. Όσοι καταλαβαίνουν την αλήθεια ξέρουν τι

πρέπει να λέγεται και τι δεν πρέπει να λέγεται. Οι μπερδεμένοι, οι οποίοι δεν έχουν πνευματική κατανόηση, δεν μπορούν να ξεχωρίσουν τους δικούς τους και τους ξένους όταν μιλάνε, και λένε μόνο ανοησίες. Έτσι, αυτά τα ζητήματα δεν πρέπει να αναφέρονται σε ανθρώπους εντός της εκκλησίας οι οποίοι δεν καταλαβαίνουν την αλήθεια. Η γνώση αυτών των πραγμάτων δεν φέρνει κανένα όφελος. Καταρχάς, αυτοί οι άνθρωποι δεν μπορούν να βοηθήσουν να λυθούν τα προβλήματα. Δεύτερον, δεν μπορούν να προστατέψουν το έργο της εκκλησίας. Και τρίτον, δεν χρειάζεται να μιλήσουν με καλά λόγια για τον οίκο του Θεού. Όλα τα λόγια του Θεού είναι η αλήθεια και όλες οι πράξεις του Θεού είναι δίκαιες. Μήπως χρειάζονται φιλοφρονήσεις και κολακείες από εκείνους τους δύσπιστους και τους άπιστους που δεν έχουν πνευματική κατανόηση; Δεν χρειάζονται. Ακόμα κι αν ούτε ένα πλάσμα σε ολόκληρο τον κόσμο δεν ακολουθούσε ούτε λάτρευε τον Θεό, η θέση και η ουσία του Θεού θα έμεναν ως έχουν. Ο Θεός είναι Θεός, παντοτινά αμετάβλητος, αναλλοίωτος από τις όποιες αλλαγές στις συνθήκες. Η ταυτότητα και η θέση του Θεού είναι αιώνια αναλλοίωτες. Αυτές είναι αλήθειες που πρέπει να καταλάβουν όσοι πιστεύουν στον Θεό. Αυτοί οι δύσπιστοι και οι άπιστοι μιλάνε και πράττουν χωρίς να μπορούν να διακρίνουν μεταξύ των δικών τους και των ξένων. Είναι προς όφελος του έργου του οίκου του Θεού να ξέρουν πολλά πράγματα; Είναι ανάγκη να ξέρουν πληροφορίες για το έργο του οίκου του Θεού; Δεν αξίζουν τη γνώση αυτή! Κάποιοι μπορεί να ρωτήσουν: «Μήπως είναι μυστικά όλα αυτά τα ζητήματα και γι' αυτό δεν επιτρέπεται να μαθεύονται;» Εφόσον πιστεύετε στον Θεό μέχρι σήμερα, θεωρείτε ότι αυτά τα ζητήματα περιέχουν μυστικά; (Όχι.) Όμως, ο εκλεκτός λαός του Θεού έχει ακεραιότητα και αξιοπρέπεια. Αυτά δεν πρέπει να τα συζητάνε και να τα γελοιοποιούν οι άπιστοι. Ο οίκος του Θεού, η εκκλησία, οι αδελφοί και οι αδελφές, είτε ως ομάδα είτε ως μεμονωμένα άτομα, όλοι έχουν αξιοπρέπεια· όλοι είναι θετικοί και δεν πρέπει να επιχειρεί κανείς να τους σπιλώσει. Όποιος λειτουργεί με τρόπο που επιτρέπει στους σατανάδες και τους διαβόλους να σπιλώνουν και να δυσφημούν με το έτσι θέλω, ή να βλάπτουν τη φήμη του οίκου του Θεού ή τη φήμη των αδελφών, είναι καταραμένος! Γι' αυτό, η εκκλησία δεν επιτρέπει σε καμία περίπτωση να υπάρχουν άνθρωποι που δεν μπορούν να κρατήσουν το στόμα τους κλειστό. Μόλις εντοπίζονται, πρέπει να αποπέμπονται! Είναι σύμφωνη με τις αρχές αυτή η προσέγγιση; (Ναι.)

Κάποιοι άνθρωποι προσέχουν και φυλάγονται ιδιαιτέρως όταν μιλάνε, επικοινωνούν, αλληλεπιδρούν ή βρίσκονται σε επαφή με τους αδελφούς και τις αδελφές, αλλά μόλις επιστρέφουν στο σπίτι τους, τότε τους πιάνει πολυλογία, μιλάνε για τα πάντα, ακόμα και για τα προσωπικά στοιχεία των αδελφών, με αποτέλεσμα να μαθαίνουν πολλά για τις υποθέσεις της εκκλησίας τα μέλη της οικογένειάς τους, οι άπιστοι που δεν έχουν πίστη και όσοι πιστεύουν μόνο τυπικά. Ένας τέτοιος άνθρωπος είναι χαφιάς, είναι προδότης —ένας Ιούδας— και είναι ακριβώς το είδος του ατόμου που η εκκλησία πρέπει να αποπέμψει. Όσο περισσότερο παραμένουν αυτοί στην εκκλησία, τόσο περισσότερες πληροφορίες θα μαθαίνουν για τους αδελφούς και τις αδελφές, τόσο περισσότερο θα προδίδουν, και τόσο περισσότερα ζητήματα θα προκύπτουν τα οποία θα χρησιμοποιούν

οι άπιστοι ως μοχλό πίεσης και ως μέσο δυσφήμισης. Αν δεν φοβάσαι μήπως προδώσουν αυτές τις πληροφορίες στους άπιστους, τότε κράτησέ τους εδώ· αν δεν επιθυμείς να διαδοθούν από το στόμα τους τα προσωπικά σου στοιχεία και οι εσωτερικές υποθέσεις της εκκλησίας, τότε πρέπει να αποπέμψεις το συντομότερο δυνατόν αυτούς τους χαφιέδες. Είναι σωστό αυτό; (Ναι.) Δεν θέλουν καμία επιείκεια οι άνθρωποι αυτοί· δεν έχουν καλές προθέσεις και δεν είναι καθόλου καλοί άνθρωποι. Πώς είναι αυτοί οι άνθρωποι σε σχέση μ' εκείνα τα δύο είδη ανθρώπων που αναφέραμε προηγουμένως, εκείνους που έχουν ροπή προς την εκδίκηση και εκείνους που είναι ακόλαστοι και ασυγκράτητοι; Είναι καλύτεροι ή χειρότεροι; (Χειρότεροι.) Μπορεί κι αυτοί οι άνθρωποι να κάνουν τα καθήκοντά τους, να καταβάλλουν κάποια προσπάθεια και να υπομένουν κάποιες κακουχίες· μπορεί να κάνουν ό,τι τους ζητάει ο οίκος του Θεού και να μην αρνούνται, υπάρχει όμως ένα πρόβλημα: Γνωστοποιούν στους άπιστους όλα όσα έχουν να κάνουν με τον οίκο του Θεού. Παίζουν τον ρόλο του προδότη, του χαφιέ, καθημερινά. Ακριβώς γι' αυτόν τον λόγο, η εκκλησία δεν είναι δυνατόν να τους ανέχεται και πρέπει να τους αποπέμψει. Το καταλαβαίνετε; (Ναι.) Είτε είναι χαρούμενοι ή δυστυχημένοι μέσα στην εκκλησία, είτε κάποιος τους προκαλεί, είτε κάποιος τα πάει καλά μαζί τους, είτε έχουν εκλεγεί ως επικεφαλής της εκκλησίας ή έχουν απαλλαγεί, ό,τι κι αν συμβαίνει, πρέπει πάντα να αποκαλύπτουν κάθε λεπτομέρεια στα άπιστα μέλη της οικογένειάς τους. Φροντίζουν ώστε τα άπιστα μέλη της οικογένειάς τους και οι άπιστοι να ενημερώνονται αμέσως και να κατανοούν έγκαιρα την εσωτερική κατάσταση της εκκλησίας. Σε τέτοιους ανθρώπους δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να δείχνετε την παραμικρή επιείκεια ή το παραμικρό έλεος· μόλις τους ανακαλύψετε, αποπέμψτε τους. Πώς είναι αυτή η προσέγγιση; (Κατάλληλη.) Είναι ανελέητη αυτή η αντιμετώπιση; (Όχι.) Δεν είναι ανελέητη. Τους μεταχειρίζεσαι ως αδελφούς και αδελφές, αλλά αυτοί δεν προστατεύουν καθόλου τα συμφέροντα του οίκου του Θεού ούτε τα συμφέροντα των αδελφών. Απεναντίας, ξεπουλάνε σε κάθε ευκαιρία τα συμφέροντα του οίκου του Θεού και των αδελφών. Ναι μεν εσύ τους θεωρείς οικογένεια, εκείνοι, όμως, εσένα σε θεωρούν οικογένεια; (Όχι.) Τότε, μην τους δείχνεις επιείκεια. Αν χρειαστεί να αποπεμφθούν, τότε απόπεμψέ τους. Μέχρι τώρα, έχετε συναντήσει τέτοιου είδους άτομα; (Ναι.) Έλεγαν στα μέλη της οικογένειάς τους όλα όσα είχαν να κάνουν με τους αδελφούς και τις αδελφές, ενώ κάποιες φορές ενημέρωναν τα μέλη της οικογένειάς τους και για ορισμένα θέματα και συγκεκριμένες ρυθμίσεις μέσα στην εκκλησία, με την πρώτη ευκαιρία. Τα μέλη της οικογένειάς τους τότε μάζευαν πυρομαχικά για να κουτσομπολέψουν για την εκκλησία πίσω από την πλάτη της.) Έχουν αποπεμφθεί τα άτομα αυτά; (Ναι.) Παραπονέθηκαν μετά την αποπομπή τους; Μπορεί να το θεωρούν άδικο και να σκέφτονται: «Δεν έκανα τίποτα· αυτό δεν αποτελεί παραβίαση των διοικητικών διαταγμάτων κι ούτε προκάλεσα διαταραχές ή αναστάτωση. Γιατί, λοιπόν, με απέπεμψαν;» Θεωρείτε τη φύση των πράξεών τους πιο σοβαρή από το να διαταράσσουν και να αναστατώνουν; (Ναι.) Είναι δυνατόν να λυτρωθούν τέτοιοι άνθρωποι; Είναι εύκολο να αλλάξουν; (Όχι.) Γιατί λέτε πως δεν θα είναι εύκολο; Ποια πτυχή φανερώνει τη δυσκολία τους να αλλάξουν; (Δεν

ανήκουν στον οίκο του Θεού, δεν είναι αδελφοί ή αδελφές· έχουν την ουσία των δύσπιστων και των άπιστων.) Αυτή είναι η ουσία τους. Πώς μπορείτε, λοιπόν, να καταλάβετε ότι είναι άπιστοι και δύσπιστοι; (Οποιαδήποτε συναισθήματα έχουν μέσα στην εκκλησία, τα ξεσπούν στην οικογένειά τους, πράγμα που δείχνει πως ό,τι κι αν συμβεί, δεν το αποδέχονται από τον Θεό, πόσο μάλλον παίρνουν κανένα μάθημα. Αυτοί οι άνθρωποι δεν βιώνουν το έργο του Θεού και δεν αποδέχονται την αλήθεια, κι έτσι έχουν την ουσία των δύσπιστων.) Έχει γίνει ξεκάθαρη αυτή η ουσία τους. Ξεσπάνε τα συναισθήματά τους στην οικογένειά τους και αντιμετωπίζουν τα πάντα ανάλογα με τα συναισθήματά τους. Πώς μπορείτε να καταλάβετε ότι δεν ανήκουν στον οίκο του Θεού, αλλά είναι άπιστοι που έχουν παρεισφρήσει στον οίκο του Θεού; (Επειδή μπορούν να ξεπουλήσουν τα συμφέροντα του οίκου του Θεού, ενεργούν ως προδότες και χαφιέδες, κι επειδή ουσιαστικά δεν είναι άνθρωποι που προστατεύουν το έργο και τα συμφέροντα του οίκου του Θεού. Άρα, τα άτομα αυτά δεν βρίσκονται σε σύμπνοια με τον οίκο του Θεού.) Η εξήγηση αυτή δεν ήταν απόλυτα ακριβής. Θα σας εξηγήσω Εγώ. Παρότι αυτά τα άτομα συμμετέχουν στην εκκλησιαστική ζωή και κάνουν τα καθήκοντά τους, άραγε θεώρησαν ποτέ τους αδελφούς και τις αδελφές ως οικογένειά τους; Με απλά λόγια, θεώρησαν τους αδελφούς και τις αδελφές ως δικούς τους; (Όχι.) Τότε, τι θεωρούν τους αδελφούς και τις αδελφές; (Ξένους.) Σωστά, ξένους, αντίπαλους. Και τον οίκο του Θεού και την εκκλησία, άρα, τι τα θεωρούν; Δεν τα θεωρούν απλώς έναν χώρο εργασίας; (Ναι.) Βλέπουν τον οίκο του Θεού και την εκκλησία σαν να ήταν εταιρείες ή οργανισμοί του κόσμου των απίστων, βλέπουν τους αδελφούς και τις αδελφές ως ξένους, ως ανθρώπους από τους οποίους πρέπει να φυλάγονται, ως αντίπαλους. Έτσι, μπορούν να γνωστοποιήσουν εύκολα διάφορες πληροφορίες και διάφορες πραγματικές καταστάσεις που αφορούν τους αδελφούς και τις αδελφές σε άτομα που εκ θεμελίων δεν πιστεύουν στον Θεό. Ξέρουν ότι αυτοί οι άπιστοι δεν θα έχουν και τίποτα καλό να πουν, και μάλιστα θα μπορούσαν να συκοφαντήσουν τους αδελφούς και τις αδελφές και να δυσφημίσουν τον οίκο του Θεού. Τα ξέρουν όλα αυτά, κι όμως αποκαλύπτουν απερίσκεπτα τις καταστάσεις των αδελφών και της εκκλησίας σε αυτούς τους άπιστους, χωρίς κανέναν φραγμό. Είναι σαφές ότι βλέπουν τους αδελφούς και τις αδελφές ως ξένους, ως αντίπαλους, και κάθε φορά που προκύπτει οποιαδήποτε δυσαρέσκεια, συμπράττουν αμέσως με τους άπιστους για να κοροϊδέψουν και να συκοφαντήσουν τους αδελφούς και τις αδελφές, και να ενεργήσουν εναντίον τους πίσω από την πλάτη τους, για να ικανοποιήσουν έτσι τις δικές τους επιθυμίες. Πιστεύουν ότι δεν θα ήταν εφικτό να κρίνουν τον οποιονδήποτε αδελφό ή αδελφή στην εκκλησία, επειδή θεωρούν ότι, αν συζητούσαν για τα ζητήματα της εκκλησίας ή για τους αδελφούς και τις αδελφές μπροστά στους ίδιους τους αδελφούς και τις αδελφές, θα αναγκάζονταν να υποστούν τις συνέπειες, οι οποίες θα ήταν αρνητικές για τους ίδιους. Αν, όμως, συζητήσουν γι' αυτά τα ζητήματα με την οικογένειά τους, τότε ικανοποιείται πλήρως η παρορμητικότητά τους, οι επιθυμίες τους και τα συναισθήματά τους, χωρίς να χρειαστεί να υποστούν συνέπειες, αφού, σε τελική ανάλυση, η οικογένεια είναι οικογένεια, δεν θα τους πουλούσε ποτέ. Δεν ισχύει, όμως,

το ίδιο με τους αδελφούς και τις αδελφές, οι οποίοι θα μπορούσαν να συντάξουν αναφορά εναντίον τους, να τους εκθέσουν και να τους κλαδέψουν, ακόμα και να τους κάνουν να χάσουν τα καθήκοντά τους και τις θέσεις τους, οποτεδήποτε και οπουδήποτε. Δεν είναι, λοιπόν, καθόλου αναληθές να πει κανείς ότι βλέπουν τους αδελφούς και τις αδελφές ως αντιπάλους τους. Αντίπαλος είναι κάποιος από τον οποίο πρέπει κανείς να φυλάγεται. Οπότε, δεν μιλούν στους αδελφούς και στις αδελφές, ούτε συναναστρέφονται μαζί τους ούτε τους φανερώνουν τίποτα. Αντίθετα, «ζουν εκκλησιαστική ζωή» μαζί με τα άπιστα μέλη της οικογένειάς τους στο σπίτι τους, όπου λένε τα πάντα και ανοίγουν την καρδιά τους. Εκφράζουν χωρίς κανέναν ενδοιασμό τις σκέψεις, τις απόψεις, την αγανάκτηση, τη δυσαρέσκειά τους και όλες τις στρεβλές απόψεις τους, χωρίς την παραμικρή συστολή, κι όταν το κάνουν αυτό, ανακουφίζονται και ευχαριστιούνται. Τα μέλη της οικογένειάς τους δεν τους απαξιώνουν, αλλά αντίθετα τους βοηθάνε και συνεργάζονται μαζί τους. Αν μιλούσαν έτσι στην εκκλησία, τότε θα φανεωνόταν πλήρως η αληθινή τους φύση ότι είναι δύσπιστοι, και η εκκλησία θα έπρεπε να τους αποπέμψει. Για τον λόγο αυτόν, δεν βλέπουν τους αδελφούς και τις αδελφές ως οικογένεια, αλλά ως αντίπαλους. Αυτή είναι η μία πτυχή. Η άλλη πτυχή είναι πως δεν θεωρούν ποτέ τον εαυτό τους ως μέλος της εκκλησίας, και γι' αυτό οτιδήποτε συμβαίνει στην εκκλησία, είτε αυτό αποτελεί δυσφήμιση και βλασφημία από τον θρησκευτικό κόσμο, είτε ανυπόστατες φήμες και γελοιοποίηση από άπιστους, είτε παγίδευση και διώξεις από την κυβέρνηση της χώρας, γι' αυτούς προσωπικά είναι άσχετο και ασήμαντο. Ας υποθέσουμε ότι πραγματικά ένιωθαν το εξής: «Αν ζημιωθεί η εικόνα της εκκλησίας και αμαυρωθεί το όνομα του Θεού, τότε αμφισβητείται σημαντικά η αξιοπρέπειά μας ως πιστοί. Λόγω αυτού, δεν θα συζητούσα ποτέ με άπιστους για τα ζητήματα της εκκλησίας και για τις υποθέσεις του οίκου του Θεού, επιτρέποντάς τους να τα κουτσομπολεύουν και να γελάνε μ' αυτά. Ούτε καν για να προστατέψω τον εαυτό μου δεν θα μιλούσα αδιάφορα για τις υποθέσεις του οίκου του Θεού με τα άπιστα μέλη της οικογένειάς μου». Αν είχαν τέτοια επίγνωση, δεν θα μπορούσαν, τότε, να κρατήσουν το στόμα τους κλειστό; Γιατί, λοιπόν, δεν μπορούν να το κάνουν; Είναι προφανές ότι κατά βάθος δεν θεωρούν πως ανήκουν στον οίκο του Θεού ούτε θεωρούν πως είναι πιστοί. Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Κάνεις λάθος σ' αυτό που λες. Αν δεν θεωρούν πως ανήκουν στον οίκο του Θεού, τότε γιατί συνεχίζουν να έρχονται στις συναθροίσεις;» Υπάρχουν κάθε είδους άνθρωποι ανάμεσα σ' αυτούς που πιστεύουν στον Θεό. Δεν έχουμε συναναστραφεί σχετικά μ' αυτό στο παρελθόν; Υπάρχουν πολλοί που καταλήγουν να πιστέψουν στον Θεό με διάφορα ακατάλληλα κίνητρα και σκοπούς, κι αυτό είναι ένα τέτοιο είδος. Πιστεύουν στον Θεό για πλάκα, για να μη βαριούνται ή για να βρουν πνευματική τροφή· δεν είναι πολλοί αυτού του είδους οι δύσπιστοι; Δεν υπάρχουν άφθονοι τέτοιοι άνθρωποι; (Ναι.) Δεν αναγνωρίζουν καν τον εαυτό τους ως πιστό στον Θεό. Φυσικά, όλο το έργο της εκκλησίας και η εκτέλεση των καθηκόντων από τον εκλεκτό λαό του Θεού δεν τους απασχολούν, δεν δίνουν καμία σημασία σ' αυτά. Άρα, μπορούν να συζητήσουν ανέμελα και χαλαρά με τους άπιστους για την κατάσταση του έργου της

εκκλησίας, για τις εσωτερικές υποθέσεις της εκκλησίας, ακόμα και για τα οποιαδήποτε ζητήματα προκύπτουν μεταξύ των αδελφών. Αφού σταματήσουν να μιλάνε, οι άπιστοι συνεχίζουν με κουτσομπολιά, συκοφαντίες και σαρκασμούς, αλλά αυτό δεν τους πειράζει καθόλου. Μπορεί ακόμα και να συνταχθούν με τους άπιστους εξαπολύοντας προσβολές κατά των αδελφών, κρίνοντας τον οίκο του Θεού και σχολιάζοντας το έργο και τις εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού. Είναι πιστοί στον Θεό; (Όχι.) Ένας αληθινός πιστός δεν θα φερόταν ποτέ κατ' αυτόν τον τρόπο. Ακόμα κι αν ήταν να προστατέψει τη δική του αξιοπρέπεια και τα δικά του συμφέροντα, δεν θα δάγκωνε ποτέ το χέρι που τον ταιΐζει και δεν θα συντασσόταν με εκείνους που δεν ανήκουν στην εκκλησία. Έτσι δεν είναι; (Ναι.) Άρα, τέτοια άτομα είναι κακοί άνθρωποι και δύσπιστοι που πρέπει να αποπεμφθούν. Όσο πιο γρήγορα αποπεμφθούν, τόσο πιο γρήγορα θα υπάρξει ηρεμία στην εκκλησία.

Ας μιλήσουμε για εσάς. Αν, για παράδειγμα, οι γονείς σου δεν πιστεύουν στον Θεό, ή αν τα αδέλφια σου ή οι κολλητοί σου δεν πιστεύουν στον Θεό, αλλά δεν πάνε κόντρα στην πίστη σου και μάλιστα την υποστηρίζουν πολύ, θα τους μιλούσες, τότε, για όλα όσα γίνονται στην εκκλησία; Ας πούμε ότι μια φίλη σου σε ρωτάει: «Υπάρχουν στην εκκλησία σου άντρες που να ψάχνουν για σύντροφο; Υπάρχουν τίποτα αθώοι, ψηλοί, πλούσιοι κι ωραίοι;» Είναι και κάποιοι καλοί άνθρωποι ανάμεσα στους άπιστους που θέλουν να βρουν έναν αξιόλογο σύντροφο για να περνάνε τις μέρες τους μαζί του. Αφού η φίλη σου θέλει να βρει κάποιον που πιστεύει στον Θεό, εσύ θα είσαι πρόθυμη να της το πεις; (Όχι.) Πρέπει να της πεις: «Δεν έχει νόημα να τρέφεις συμπάθεια για τους πιστούς. Είσαι άπιστη και εκ θεμελίων ασύμβατη με τους πιστούς. Δεν μιλάτε την ίδια γλώσσα· βαδίζετε σε διαφορετικά μονοπάτια! Κοίταξε πώς είσαι, τόσο φανταχτερά ντυμένη· σε ποιον αδελφό της εκκλησίας μας λες να άρεσες;» Αφού δεν την έχεις σε ιδιαίτερη εκτίμηση, θα μπορούσες να της μιλήσεις για τα ζητήματα της εκκλησίας; (Όχι.) Μετά από λίγες κουβέντες, η συζήτηση θα τελείωνε, θα είχατε τελείως αντίθετες απόψεις. Ακόμα κι αν κάποιοι άπιστοι έχουν καλή εντύπωση για τους πιστούς, κι ακόμα κι αν κρατήσουν φιλικές σχέσεις μαζί σου αφού πιστέψεις, θα ήσουν άραγε πρόθυμος να τους μιλήσεις για τις εσωτερικές υποθέσεις της εκκλησίας ή για τις δυσκολίες που αντιμετωπίζεις όταν κάνεις τα καθήκοντά σου; (Όχι.) Ακόμα κι αν υποστηρίζουν την πίστη σου στον Θεό, τι νόημα έχει να συζητάς μαζί τους για τα ζητήματα της εκκλησίας; Για παράδειγμα, κάποιοι αδελφοί και αδελφές έχουν αντέξει βασανιστήρια και ανακρίσεις από τον μεγάλο κόκκινο δράκοντα και δεν έγιναν Ιούδες. Αυτό αποτελεί μια μαρτυρία την οποία θαυμάζουν ακόμα και οι άπιστοι· θα ήθελες να τη μοιραστείς μαζί τους; (Όχι.) Γιατί δεν θα ήθελες να το συζητήσεις; (Τέτοια ζητήματα δεν τους αφορούν, αυτοί δεν θα μπορούσαν να καταλάβουν αυτές τις βιωματικές μαρτυρίες.) Δεν θα μπορούσαν να καταλάβουν. Τι αρνητικές συνέπειες θα μπορούσαν να προκύψουν αν συζητούσες αυτά τα ζητήματα; (Μπορεί, αντί γι' αυτό, να κατέληγαν να κρίνουν την εκκλησία.) Θα ασκούσαν κριτική: «Γιατί να υποβάλετε τους εαυτούς σας σε αυτήν την ταλαιπωρία; Γιατί να πάτε κόντρα στην κυβέρνηση;» Βλέπεις, ένα μόνο σχόλιο μπορεί να εκθέσει τη φύση τους. Πώς είναι

δυνατόν να θεωρείται ότι έτσι πάτε κόντρα στην κυβέρνηση; Είναι ξεκάθαρο ότι οι διάβολοι βασιλιάδες που κυβερνάνε τη χώρα προκαλούν σοβαρή ζημιά στον εκλεκτό λαό του Θεού, κάνοντάς τον να μην έχει τρόπο να ζήσει. Ακόμα κι όταν το βλέπουν αυτό με τα μάτια τους, κάνουν πως δεν ξέρουν. Είναι ολοφάνερο ότι μιλάνε με τρόπο που αντιστρέφει την αλήθεια και διαστρεβλώνει τα γεγονότα. Τι άλλο θα ήταν δυνατόν να συζητήσεις μαζί τους; Δεν μπορείς να τους μιλήσεις για οτιδήποτε έχει σχέση με την πίστη στον Θεό· δεν πρέπει να τους πεις τίποτα σχετικά μ' αυτό το θέμα. Αυτοί που δεν μπορούν να κρατήσουν το στόμα τους κλειστό μπορούν να πουν στους άπιστους όλα όσα αφορούν την εκκλησία. Είναι ξεκάθαρα δύσπιστοι. Είναι διάβολοι που έρχονται στον οίκο του Θεού για να βολοδέρνουν, είναι θηρία που δαγκώνουν το χέρι που τα ταΐζει χωρίς ψήγμα συνείδησης ή λογικής. Κατά την άποψή τους, όσο κι αν ζημιωθούν τα συμφέροντα ή η φήμη του οίκου του Θεού ή της εκκλησίας, οι ίδιοι δεν επηρεάζονται καθόλου, δεν θίγεται κανένα από τα συμφέροντά τους και δεν στενοχωριούνται καθόλου. Άρα, μπορούν να μιλάνε απερίσκεπτα για τις εσωτερικές υποθέσεις της εκκλησίας στους άπιστους και στους ανθρώπους που δεν πιστεύουν στον Θεό, χωρίς την παραμικρή συστολή. Είναι μισητοί τέτοιου είδους άνθρωποι; (Ναι!) Μπορεί ένας δύσπιστος, ο οποίος δεν βλέπει ως οικογένεια τους αδελφούς και τις αδελφές, αλλά ως οικογένειά του βλέπει τους άπιστους, να αποδεχτεί την αλήθεια; (Όχι.) Μπορεί να αναγνωρίσει ότι ο Θεός είναι η αλήθεια; (Όχι.) Μπορεί κάποιος που δεν θεωρεί τον εαυτό του μέλος της εκκλησίας, όταν ακούει τα λόγια του Θεού για τη σωτηρία του ανθρώπου, να αφήσει στην άκρη τα δικά του συμφέροντα για να επιδιώξει την αλήθεια και να εισέλθει στην αλήθεια-πραγματικότητα; (Όχι.) Τα μόνα πράγματα που κάνει κάθε μέρα είναι να ξεπουλάει τα συμφέροντα της εκκλησίας, να συντάσσεται με τους ξένους και να υπηρετεί ως χαφιάς, Ιούδας, και προδότης, λες κι αυτή είναι η αποστολή του. Δεν βαδίζει σ' ένα σωστό μονοπάτι, παρά ζει για να κάνει το κακό· του αξίζει ο θάνατος και το ανάθεμα! Αυτοί οι Ιούδες, οι προδότες και οι υπηρέτες του Σατανά που δαγκώνουν το χέρι που τους ταΐζει είναι αρνητικοί παλιάνθρωποι, βλάπτουν την ανθρωπότητα και όλοι τούς περιφρονούν. Δεν είναι, λοιπόν, απόλυτα σωστό να τους χειριστεί και να τους αποπέμψει η εκκλησία; (Ναι.) Είναι απόλυτα σωστό! Εσάς θα σας άρεσε να σας ξεπουλάνε; Αν ξεπουλιόταν η εκκλησία ή ο οίκος του Θεού, ίσως οι περισσότεροι να μην ένιωθαν βαθιά συμπόνια ούτε και μεγάλη στενοχώρια. Απλώς θα ένιωθαν λίγο άβολα μέσα τους, επειδή, στο κάτω κάτω, ανήκουν σ' αυτήν. Αν, όμως, σας ξεπουλούσε στους άπιστους κάποιος που ανήκει στην εκκλησία, και ως αποτέλεσμα αυτού, οι άπιστοι διαστρέβλωναν τα γεγονότα, σας συκοφαντούσαν, σας χλεύαζαν, σας έκριναν και σας καταδίκαζαν; Πώς θα ένιωθες, τότε; Δεν θα βίωνες, τότε, την ταπείνωση και τη ντροπή που υπέστη η εκκλησία και ο οίκος του Θεού; (Ναι.) Από αυτήν την άποψη, είναι σωστό να αποπέμπονται τέτοια άτομα; (Ναι.) Θα πρέπει να αποπέμπονται· δεν υπάρχει λόγος για επιείκεια. Όσο γι' αυτούς που δεν μπορούν να κρατήσουν το στόμα τους κλειστό, σύμφωνα με τις διάφορες εκδηλώσεις της διαγωγής τους και μ' αυτά τα οποία βιώνουν, πρόκειται για δύσπιστους μέσα στην εκκλησία, για ένα είδος κακού ατόμου που πρέπει να αποπεμφθεί. Είτε

κάποιος ενεργεί κρυφά είτε φανερά, μόλις διαπιστωθεί ότι δεν μπορεί να κρατήσει το στόμα του κλειστό και ότι έχει την ανθρώπινη φύση-ουσία ενός πέρα για πέρα δύσπιστου, τότε να τον αναφέρετε αμέσως στους επικεφαλής και στους εργάτες, και να ενημερώνετε τους αδελφούς και τις αδελφές. Πρέπει να διακρίνονται έγκαιρα και με ακρίβεια τέτοιου είδους άτομα, και στη συνέχεια πρέπει να αποπέμπονται από την εκκλησία το γρηγορότερο δυνατό. Μην τους αφήνετε να ανακατεύονται καθόλου με την εκκλησία, με το έργο της ή με τους αδελφούς και τις αδελφές· η σωστή ενέργεια είναι να αποπεμφθούν ολοκληρωτικά. Εδώ τελειώνει η συναναστροφή πάνω σ' αυτήν την εκδήλωση της ανθρώπινης φύσης —το να μην μπορεί κάποιος να κρατήσει το στόμα του κλειστό.

Άραγε, αυτά τα τρία είδη ανθρώπων της σημερινής συναναστροφής είναι σοβαρότερες περιπτώσεις από τα δύο είδη της προηγούμενης συναναστροφής; (Ναι.) Οι συνθήκες τους είναι χειρότερες, η ανθρώπινη φύση τους είναι πιο ελεεινή και απεχθής, ενώ προκαλούν μεγαλύτερη ζημιά και μεγαλύτερο αντίκτυπο στα συμφέροντα της εκκλησίας και όλων των αδελφών. Γι' αυτό, μην παίρνετε απήφιστα αυτά τα τρία είδη ανθρώπων· πρέπει να φυλάγεστε σθεναρά εναντίον τους και να μην τους κάνετε τα χατίρια. Αν κάποιος αναγνωριστεί ως ένα από τα τρία αυτά είδη, πρέπει να εκτίθεται και να διακρίνεται αμέσως, και στη συνέχεια να διώχνεται το συντομότερο δυνατό. Εάν κάνει ένα σημαντικό καθήκον, να βρείτε αμέσως κάποιον να αναλάβει το καθήκον του, κι έπειτα να τον αποσύρετε από αυτό το καθήκον και να τον αποπέμψετε. Το καταλάβατε; (Το καταλάβαμε.) Για τις διάφορες καταστάσεις των αδελφών της εκκλησίας, για τις διάφορες εκδηλώσεις τους κατά τις διάφορες περιόδους, για το έργο της εκκλησίας, ακόμα και για κάποιες από τις εσωτερικές υποθέσεις της, συζήτηση και συναναστροφή επιτρέπεται να γίνεται μόνο ανάμεσα στους αδελφούς και τις αδελφές. Αυτό έχει ως στόχο να μπορέσει ο εκλεκτός λαός του Θεού να αποκτήσει σαφέστερη κατανόηση και γνώση σχετικά με τις αρχές που απαιτεί ο οίκος του Θεού, με αποτέλεσμα να αποκτήσει την ικανότητα να ενεργεί σύμφωνα με τις αλήθεια-αρχές. Παρ' όλα αυτά, μία αρχή πρέπει να είναι ξεκάθαρη: Είτε πρόκειται για αλήθειες ή για τις αρχές που αφορούν τη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού, είτε πρόκειται για τους κανονισμούς που αφορούν τις γενικές υποθέσεις, δεν επιτρέπεται σε καμία περίπτωση να λέγονται σε άπιστους, με αποτέλεσμα οι άπιστοι να σχολιάζουν και να εκτοξεύουν κατηγορίες. Αυτό απαγορεύεται αυστηρά. Κάποιοι μπορεί να πουν: «Αν απαγορεύεται αυστηρά, τότε αυτό σημαίνει ότι πρόκειται για διοικητικό διάταγμα;» Μπορείς να το πεις έτσι: όποιος διαρρέει πληροφορίες θα υποστεί τις ανάλογες συνέπειες. Γιατί πρέπει να υποστεί τις συνέπειες; Επειδή αυτοί που διαρρέουν τα εσωτερικά ζητήματα της εκκλησίας δεν προστατεύουν την εκκλησία ούτε τους αδελφούς και τις αδελφές, ενώ εύκολα μπορούν να προδώσουν την εκκλησία, τους αδελφούς και τις αδελφές. Από τη στιγμή που λειτουργούν ως προδότες και Ιούδες, δεν πρέπει πια να αντιμετωπίζονται με επιείκεια ούτε να θεωρούνται αδελφοί και αδελφές ή οικογένεια. Πρέπει να διώχνονται ως προδότες και Ιούδες, και να αποπέμπονται κατευθείαν από την εκκλησία. Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Είχα την κακή συνήθεια να είμαι πολυλογάς, είχα

την τάση να μιλάω απερίσκεπτα. Τώρα που βλέπω τις συνέπειες τέτοιων ενεργειών, δεν τολμώ πια να μιλήσω απερίσκεπτα». Ωραία. Αφού το είπες αυτό, η συμπεριφορά σου θα παρακολουθείται. Αν μετανοήσεις πραγματικά και μεταστραφείς, χωρίς πλέον να μεταβιβάζεις πληροφορίες από απερίσκεψία ή να προδίδεις τα συμφέροντα των αδελφών, και αν μπορείς να κρατήσεις το στόμα σου κλειστό, τότε ο οίκος του Θεού θα σου δώσει μία ευκαιρία. Αν ανακαλυφθεί και πάλι ότι το έκανες αυτό, ότι εσύ ήσουν αυτός που διέδωσε κάποιες πληροφορίες, τότε δεν θα αντιμετωπιστείς με καμία επιείκεια. Οι αδελφοί και οι αδελφές της εκκλησίας θα συσπειρωθούν για να σε αποπέμψουν. Όταν γίνει αυτό, μην κλάψεις και μην παραπονεθείς ότι δεν σε είχαν προειδοποιήσει από πριν. Τώρα που τα πράγματα έχουν διευκρινιστεί ξεκάθαρα, αν επαναληφθεί αυτό, ο οίκος του Θεού δεν θα δείξει καμία απολύτως επιείκεια. Το καταλάβατε; (Το καταλάβαμε.) Αν δείτε κάποιον που δεν έχει καταλάβει, να του το εξηγήσετε· να τον καθοδηγήσετε με βάση όσα συναναστραφήκαμε σήμερα. Αν παρατηρήσετε κάποιον που παρουσιάζει στοιχεία αυτής της συμπεριφοράς ή κάποιον που έχει ενεργήσει έτσι στο παρελθόν, επικοινωνήστε μαζί του, προειδοποιήστε τον και ενημερώστε τον σχετικά με τη φύση και τις συνέπειες τέτοιων ενεργειών, αλλά και σχετικά με τη στάση που τηρεί ο οίκος του Θεού απέναντι σε τέτοια ζητήματα και ανθρώπους. Αφότου ξεκαθαρίσετε τα πράγματα, παρατηρήστε τον για να δείτε αν μπορεί να μετανοήσει και τι θα κάνει στο μέλλον. Αν αλλάξει και πάψει να ενεργεί με τον ίδιο τρόπο, μπορεί να ξαναγίνει δεκτός και να αντιμετωπιστεί ως αδελφός ή αδελφή. Αν όμως παραμείνει πεισματικά αμετανόητος και συνεχίσει να λειτουργεί κρυφά με τον ίδιο τρόπο, τότε, όποτε βρίσκετε ένα τέτοιο άτομο, να το αποπέμψετε. Αν βρείτε δύο άτομα, τότε αποπέμψτε και τους δύο· αν βρείτε μια ομάδα, τότε αποπέμψτε όλη την ομάδα. Μη δείξετε καμία επιείκεια. Κάποιοι ρωτάνε: «Μπορώ να μιλήσω σε άτομα της οικογένειάς μου που κάποτε πίστευαν, αλλά αργότερα αποπέμφθηκαν;» Φαίνεται πως εκείνοι που λατρεύουν να ανοίγουν το στόμα τους και να κουτσομπολεύουν δυσκολεύονται να συγκρατηθούν και ρωτούν διαρκώς πεισματικά αν επιτρέπεται κάτι τέτοιο. Τι πιστεύετε εσείς, επιτρέπεται; (Όχι.) Δεν επιτρέπεται να μιλάς σε κανέναν, καθώς αυτό οδηγεί εύκολα σε συνέπειες. Όλοι αυτοί οι άνθρωποι πρέπει να αντιμετωπίζονται ως Ιούδες. Σ' αυτούς που είναι άπιστοι, σ' αυτούς που έχουν αποπεμφθεί, σ' αυτούς που είναι κοντά σας, σ' αυτούς που είναι αξιόπιστοι, σ' αυτούς που υποστηρίζουν την πίστη σας στον Θεό, σ' αυτούς που έχουν θετική εντύπωση για την πίστη στον Θεό, και σ' αυτούς που τυπικά πιστεύουν στον Θεό, κι απλώς ζουν εκκλησιαστική ζωή και διαβάζουν λίγα από τα λόγια του Θεού, αλλά δεν κάνουν καθόλου το καθήκον τους, δεν πρέπει να μιλάτε. Αν κάποιος το κάνει, θα εκδιωχθεί ως Ιούδας. Το καταλάβατε; (Το καταλάβαμε.) Ποιοι άλλοι συγκαταλέγονται σ' εκείνους που δεν κάνουν τα καθήκοντά τους; Συγκαταλέγονται τα συνηθισμένα μέλη της εκκλησίας; (Ναι.) Μην το ξεχνάτε αυτό το ζήτημα. Μην είστε ανόητοι. Πρέπει να αντιληφθείτε καλά τις αρχές. Μη συνεχίσετε να πιστεύετε μόνο και μόνο για να γίνετε στο τέλος ένας Ιούδας και να προδώσετε τον οίκο του Θεού, να προδώσετε τους αδελφούς και τις

αδελφές χωρίς καν να το συνειδητοποιήσετε, και μάλιστα να νιώθετε υπερήφανοι γι' αυτό. Η αδυναμία να κρατήσει κανείς το στόμα του κλειστό, και μάλιστα το να προδώσει το έργο της εκκλησίας και τους αδελφούς και τις αδελφές είναι μια σοβαρή παράβαση. Ο Θεός κρατάει αρχείο για όποιον διαπράττει τέτοιο κακό. Τώρα που σου το έχω εξηγήσει ξεκάθαρα και το έχεις καταλάβει, αν το ξανακάνεις, δεν πρόκειται πια για μια απλή παράβαση· πρόκειται για παραβίαση του διοικητικού διατάγματος, η οποία σε καθιστά στόχο για αποπομπή, και θα χάσεις το δικαίωμα να σωθείς. Το καταλάβατε; (Το καταλάβαμε.)

11 Δεκεμβρίου 2021

ΟΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΩΝ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ (26)

Σημείο δέκατο τέταρτο: Να διακρίνουν και να αποπέμπουν ή να αποβάλλουν άμεσα κάθε είδους κακούς ανθρώπους και αντίχριστους (Μέρος πέμπτο)

Η στάση που πρέπει να έχουν οι επικεφαλής και οι εργάτες απέναντι στο έργο της κάθαρσης της εκκλησίας

Κατά τη φετινή χρονιά, συναναστρεφόμαστε συνέχεια πάνω στις ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών, και στις εκδηλώσεις των κάθε είδους ανθρώπων που εμπλέκονται. Τα θέματα της συναναστροφής έχουν καταστεί όλο και πιο αναλυτικά και συγκεκριμένα, καθώς περιλαμβάνουν τα διάφορα προβλήματα κάθε είδους ανθρώπων, ενώ πολύ συγκεκριμένη και σαφής έχει καταστεί και η συναναστροφή πάνω στις συγκεκριμένες εκδηλώσεις αυτών των ανθρώπων και στις κατηγορίες στις οποίες θα πρέπει να κατατάσσονται. Όσο πιο συγκεκριμένη και ξεκάθαρη είναι η συναναστροφή σχετικά με αυτά τα αναλυτικά προβλήματα, τόσο περισσότερη θετική βοήθεια και καθοδήγηση θα πρέπει να δίνει για τη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού, και τόσο περισσότερη καθοδήγηση και βοήθεια θα πρέπει να προσφέρει στους επικεφαλής και τους εργάτες για να εργαστούν και να κάνουν τα καθήκοντά τους. Παρ' όλα αυτά, με όποιον τρόπο κι αν γίνεται η συναναστροφή, όσο συγκεκριμένη κι αν είναι η συναναστροφή, κάποιοι επικεφαλής και εργάτες συνεχίζουν να μην καταλαβαίνουν ξεκάθαρα πώς να χειριστούν και να ξεφορτωθούν τα διάφορα είδη ανθρώπων και ζητημάτων στην εκκλησία. Γίνεται τόσο ξεκάθαρη συναναστροφή σχετικά με τα ζητήματα των κάθε είδους ανθρώπων, κι όμως μερικοί επικεφαλής και εργάτες δεν μπορούν ακόμα να συλλάβουν πώς να διακρίνουν και να φερθούν στα διάφορα είδη ανθρώπων. Ακόμα δεν μπορούν να ενεργήσουν σύμφωνα με τις αλήθεια-αρχές ούτε μπορούν να χειριστούν τα διάφορα είδη ανθρώπων και ζητημάτων στην εκκλησία χρησιμοποιώντας την αλήθεια. Ποιος είναι ο λόγος; Αυτοί οι άνθρωποι δεν διαθέτουν την αλήθεια-πραγματικότητα. Μέσα από τη συναναστροφή πάνω στις εκδηλώσεις κάθε είδους ανθρώπων, θα πρέπει κανείς να έχει μια στοιχειώδη ικανότητα διάκρισης και να προβαίνει σε εύλογες ρυθμίσεις για όσους κάνουν τα καθήκοντά τους στην εκκλησία και για όσους δεν τα κάνουν, για όσους επιδιώκουν την αλήθεια και για όσους δεν την επιδιώκουν, για όσους υπακούν κι υποτάσσονται και για όσους προκαλούν διατάραξη και αναστάτωση. Ωστόσο, αν κοιτάξουμε την κατάσταση κάθε είδους ανθρώπων στην εκκλησία, εκείνοι που έχουν αποπεμφθεί είναι μόνο όσοι είναι ολοφάνερα κακοί άνθρωποι· πολλοί δύσπιστοι δεν έχουν αποπεμφθεί εντελώς. Κατά το έργο της κάθαρσης της εκκλησίας, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να συνεργάζονται με το έργο του Θεού για να απομακρύνουν τους κακούς ανθρώπους και τους δύσπιστους το συντομότερο δυνατό, κι όχι να προσεγγίζουν το ζήτημα παθητικά, να λειτουργούν ανθρωπάρεσκα ή να

νομίζουν ότι, αν απλώς απομακρυνθούν όσοι είναι ολοφάνερα κακοί, όλα έχουν τακτοποιηθεί μια χαρά. Οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να επιθεωρούν ενεργά το έργο κάθε ομάδας, να εξακριβώνουν την κατάσταση των μελών κάθε ομάδας, κατά πόσο υπάρχουν εκεί καθόλου δύσπιστοι απλώς για να συμπληρώσουν τις θέσεις ή δύσπιστοι που διασπείρουν αρνητικότητα και αντιλήψεις για να αναστατώσουν το έργο της εκκλησίας· μόλις ανακαλυφθούν αυτοί οι άνθρωποι, πρέπει να εκθέτονται και να αποπέμπονται μια και καλή. Αυτό το έργο πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες. Δεν πρέπει να είναι παθητικοί, δεν πρέπει να περιμένουν εντολές και παροτρύνσεις από τον Άνωθεν για να ενεργήσουν ούτε να κάνουν λίγα πραγματάκια μόνο όταν το απαιτήσουν όλοι οι αδελφοί και οι αδελφές. Στο έργο τους, οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις προθέσεις του Θεού και να είναι αφοσιωμένοι σ' Αυτόν. Ο καλύτερος τρόπος συμπεριφοράς είναι να αναγνωρίζουν και να επιλύουν τα προβλήματα με ενεργό τρόπο. Δεν πρέπει να παραμένουν παθητικοί, ειδικά όταν έχουν ως βάση αυτά τα τρέχοντα λόγια και τη συναναστροφή. Αντιθέτως, θα πρέπει να αναλαμβάνουν την πρωτοβουλία να επιλύουν διεξοδικά τα πραγματικά προβλήματα και τις δυσκολίες με συναναστροφή πάνω στην αλήθεια και να κάνουν το έργο τους όπως ακριβώς οφείλουν. Θα πρέπει να παρακολουθούν άμεσα και ενεργά την πρόοδο του έργου. Δεν γίνεται να περιμένουν πάντα εντολές και παροτρύνσεις από τον Άνωθεν προτού αναλάβουν απρόθυμα δράση. Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες είναι πάντοτε αρνητικοί και παθητικοί και δεν κάνουν αληθινό έργο, τότε είναι ανάξιοι να υπηρετούν ως επικεφαλής και εργάτες και θα πρέπει να απαλλαχθούν από τα καθήκοντά τους και να τροποποιηθούν τα καθήκοντά τους. Υπάρχουν πολλοί επικεφαλής και εργάτες τώρα που είναι πολύ παθητικοί στο έργο τους. Κάνουν λίγο έργο μόνο όταν τους στέλνει εντολές και τους πιέζει ο Άνωθεν· αλλιώς, χαλαρώνουν και κωλυσιεργούν. Το έργο σε ορισμένες εκκλησίες είναι αρκετά χαοτικό, μερικοί από τους ανθρώπους που κάνουν καθήκοντα εκεί είναι απίστευτα χαλαροί και επιπόλαιοι, και δεν έχουν πραγματικά αποτελέσματα. Αυτά τα προβλήματα είναι ήδη πολύ σοβαρά και απαίσια στη φύση τους, αλλά οι επικεφαλής και οι εργάτες αυτών των εκκλησιών εξακολουθούν να συμπεριφέρονται σαν αξιωματούχοι και δεσπότες. Όχι μόνο δεν είναι σε θέση να κάνουν αληθινό έργο, μα ούτε μπορούν να αναγνωρίσουν ή να επιλύσουν προβλήματα. Αυτό παραλύει το έργο της εκκλησίας και το οδηγεί σε στασιμότητα. Οπουδήποτε επικρατεί τρομερό χάος στο έργο μιας εκκλησίας και δεν υπάρχει κανένα σημάδι τάξης, τότε σίγουρα την εξουσία την έχει ένας ψευδοεπικεφαλής ή ένας αντίχριστος. Σε κάθε εκκλησία όπου την εξουσία την έχει κάποιος ψευδοεπικεφαλής, το εκκλησιαστικό έργο είναι σε μαύρο χάλι, είναι τελείως άνω κάτω· αυτό είναι αδιαμφισβήτητο. Για παράδειγμα, πολλά από τα προβλήματα των αμερικανικών εκκλησιών βγήκαν στην επιφάνεια επειδή τα είδα με τα μάτια Μου ή τα άκουσα με τα αυτιά Μου. Τα περισσότερα προβλήματα που είδα λύθηκαν επιτόπου, ενώ ζήτησα από τους επικεφαλής των αμερικανικών εκκλησιών να λύσουν κάποια άλλα. Ωστόσο, οι επικεφαλής και οι εργάτες κάνουν το μεγαλύτερο μέρος του έργου τους πολύ παθητικά, παρακολουθούν την πρόοδό του με μεγάλη

καθυστέρηση και η αποδοτικότητα είναι πολύ πεσμένη, ενώ εκτελούν τις περισσότερες από τις καθημερινές τους εργασίες μόνο αφού τους δώσει εντολές και τους παροτρύνει ο Άνωθεν. Μόλις κανονίσει ο Άνωθεν κάποιο έργο, θα είναι απασχολημένοι για κάποιο διάστημα· μόλις, όμως, ολοκληρωθεί αυτό το μικρό κομμάτι έργου, δεν ξέρουν τι να κάνουν στη συνέχεια, επειδή δεν καταλαβαίνουν ποια καθήκοντα θα πρέπει να κάνουν. Δεν καταλαβαίνουν ποτέ ξεκάθαρα το έργο που εμπίπτει στο πεδίο των ευθυνών των επικεφαλής και των εργατών, δεν ξέρουν ποτέ ποιες εργασίες να εκτελέσουν· κατά την άποψή τους, δεν υπάρχει κάποιο έργο που πρέπει να γίνει. Τι συμβαίνει όταν οι άνθρωποι δεν θεωρούν πως υπάρχει καθόλου έργο που πρέπει να γίνει; (Δεν φέρουν φορτίο.) Για να μιλήσουμε με ακρίβεια, δεν φέρουν φορτίο, είναι επίσης πολύ οκνηροί και λαχταράνε τις ανέσεις, κάνουν όσα διαλείμματα μπορούν και προσπαθούν να αποφύγουν κάθε επιπλέον εργασία. Αυτοί οι οκνηροί άνθρωποι σκέφτονται συχνά: «Γιατί να ανησυχώ τόσο πολύ; Αν ανησυχώ υπερβολικά θα γεράσω πριν την ώρα μου. Σε τι θα με ωφελήσει κάτι τέτοιο; Σε τι θα με ωφελήσει να τρέχω τόσο πολύ και να εξαντλούμαι τόσο πολύ; Τι θα γίνει αν πάθω υπερκόπωση και αρρωστήσω; Δεν έχω τα χρήματα να πληρώσω για θεραπεία. Και ποιος θα με φροντίζει όταν γεράσω;» Αυτοί οι οκνηροί άνθρωποι είναι απλώς πολύ παθητικοί και οπισθοδρομικοί. Δεν έχουν ίχνος αλήθειας και δεν μπορούν να δουν τίποτα καθαρά. Είναι ξεκάθαρο πως είναι μπερδεμένοι, έτσι δεν είναι; Είναι όλοι τους μπερδεμένοι· αγνοούν την αλήθεια και δεν έχουν κανένα ενδιαφέρον γι' αυτήν, οπότε πώς μπορούν να σωθούν; Γιατί είναι οι άνθρωποι διαρκώς απείθαρχοι κι οκνηροί, λες και είναι ζωντανοί νεκροί; Αυτό θίγει το πρόβλημα της φύσης τους. Υπάρχει ένα είδος οκνηρίας στην ανθρώπινη φύση. Όποια εργασία κι αν κάνουν οι άνθρωποι, πάντοτε χρειάζονται κάποιον να τους επιβλέπει και να τους παροτρύνει. Μερικές φορές, νοιάζονται για τη σάρκα, λαχταρούν τις σωματικές ανέσεις και πάντα κρατούν κάτι για τον εαυτό τους· αυτοί οι άνθρωποι βρίθουν από τις προθέσεις του διαβόλου και από πονηρά σχέδια· είναι στ' αλήθεια κακοί. Όποιο σημαντικό καθήκον κι αν κάνουν, κάνουν πάντα λιγότερα απ' όσα μπορούν. Είναι ανεύθυνοι και δεν έχουν ίχνος αφοσίωσης. Είπα αυτά τα πράγματα σήμερα για να σας υπενθυμίσω να μην είστε παθητικοί στο έργο. Πρέπει να μπορείτε να ακολουθείτε ό,τι σας λέω. Αν πήγαινα σε διάφορες εκκλησίες και ανακάλυπτα ή έβλεπα ότι έχετε κάνει πολύ έργο, ότι εργάζεστε πολύ αποτελεσματικά και ότι το έργο σημειώνει πολύ γρήγορη πρόοδο, ότι έχει φτάσει σε ένα ικανοποιητικό επίπεδο και ότι όλοι έχουν βάλει τα δυνατά τους, θα ήμουν πολύ ευχαριστημένος. Αν πήγαινα σε διάφορες εκκλησίες και έβλεπα ότι το έργο προχωρά από κάθε άποψη πολύ αργά, γεγονός που δείχνει ότι δεν κάνατε καλά τα καθήκοντά σας και δεν ακολουθείτε τον κανονικό ρυθμό διάδοσης του ευαγγελίου, τότε πώς νομίζετε ότι θα ένιωθα; Θα χαιρόμουν και πάλι που σας έβλεπα; (Όχι.) Δεν θα χαιρόμουν. Αυτό το έργο σάς έχει ανατεθεί και έχω πει όλα όσα χρειάζεται· έχετε επίσης ακούσει τις συγκεκριμένες αρχές άσκησης και το μονοπάτι. Παρ' όλα αυτά, δεν ενεργείτε, δεν εργάζεστε, παρά περιμένετε μόνο από Εμένα να σας επιβλέψω και να σας παροτρύνω αυτοπροσώπως, να σας κλαδέψω ή ακόμα και να σας διατάξω να πράξετε.

Τι πρόβλημα υπάρχει εδώ; Δεν πρέπει να αναλυθεί; Όταν δεν κάνετε το έργο που πρέπει ολοφάνερα να γίνει και δεν μπορείτε να το επωμιστείτε, άραγε μπορώ να έχω καλή στάση απέναντί σας; (Όχι.) Γιατί δεν μπορώ να έχω καλή στάση απέναντί σας; (Κάνουμε τα καθήκοντά μας πολύ ανεύθυνα.) Επειδή δεν κάνετε τα καθήκοντά σας με όλη σας την καρδιά και τη δύναμη, αλλά αντίθετα απλώς τα κάνετε επιπόλαια. Κάποιος που είναι πιστός στα καθήκοντά του θα πρέπει τουλάχιστον να βάζει όλη του τη δύναμη, εσείς όμως δεν μπορείτε να πετύχετε ούτε καν αυτό· απέχετε πάρα πολύ από αυτό! Δεν είναι πως δεν έχετε επαρκές επίπεδο. Το θέμα είναι πως έχετε λάθος νοοτροπία και είστε ανεύθυνοι. Υπάρχουν μέσα στην καρδιά σας κάποια παράλογα πράγματα που δεν σας αφήνουν να κάνετε τα καθήκοντά σας. Επιπλέον, η νοοτροπία σας να είστε ανθρωπάρεςκοι δεν σας αφήνει να κάνετε το έργο της κάθαρσης της εκκλησίας. Ξέρετε ποια είναι η σημασία της κάθαρσης της εκκλησίας; Για ποιον λόγο θέλει ο Θεός να καθαρθεί η εκκλησία; Ποιες συνέπειες προκύπτουν αν δεν καθαρθεί η εκκλησία; Δεν τα καταλαβαίνετε ξεκάθαρα αυτά τα ζητήματα και δεν αναζητάτε την αλήθεια, πράγμα που αποδεικνύει ότι δεν λαμβάνετε υπόψη σας τις προθέσεις του Θεού. Το μόνο που είστε πρόθυμοι να κάνετε είναι λίγο από το συνηθισμένο, κανονικό έργο της θέσης σας, ενώ τα ειδικά καθήκοντα τα αποφεύγετε, κυρίως εκείνα που μπορεί να προσβάλουν τους άλλους. Προτιμάτε όλοι σας να αναθέσετε σε κάποιον άλλον αυτά τα καθήκοντα. Έτσι δεν σκέφτεστε; Δεν πρέπει να αντιμετωπιστεί αυτό το ζήτημα; Λέτε πάντα: «Έχω χαμηλό επίπεδο, έχω περιορισμένη κατανόηση της αλήθειας και δεν έχω αρκετή εργασιακή εμπειρία. Δεν ήμουν ποτέ επικεφαλής εκκλησίας ούτε έχω πραγματοποιήσει το έργο κάθαρσης της εκκλησίας». Δεν είναι δικαιολογίες αυτά; Έχει γίνει τόσο ξεκάθαρη συναναστροφή για το έργο της κάθαρσης της εκκλησίας. Η εκκαθάριση των αντίχριστων, των κακών ανθρώπων και των δύσπιστων είναι πολύ απλό ζήτημα. Τόσο δύσκολο είναι να κατανοήσει κανείς αυτές τις λίγες αρχές; Τι δείχνει αν, παρόλο που εξηγούνται τόσο καθαρά τέτοια απλά ζητήματα, οι άνθρωποι συνεχίζουν να μην τα καταλαβαίνουν; Αυτό δείχνει είτε ότι είναι πολύ χαμηλού επιπέδου για να καταλάβουν την ανθρώπινη γλώσσα, είτε ότι απλώς είναι παλιάνθρωποι που δεν εστιάζουν στις εργασίες που πρέπει να κάνουν. Ανάμεσα στους επικεφαλής και τους εργάτες, υπάρχουν σίγουρα κάποιοι που έχουν χαμηλό επίπεδο, και ασφαλώς υπάρχουν και κάποιοι ανθρωπάρεςκοι που δεν κάνουν αληθινό έργο· υπάρχουν σίγουρα και κάποιοι παλιάνθρωποι που παραμελούν τις εργασίες που πρέπει να κάνουν και διαπράττουν αδικήματα λόγω απερισκεψίας. Όλες αυτές οι καταστάσεις υπάρχουν. Πρώτον, αυτοί οι παλιάνθρωποι που παραμελούν τις εργασίες που πρέπει να κάνουν και διαπράττουν αδικήματα λόγω απερισκεψίας πρέπει να απομακρυνθούν. Όποιος μπορεί να κάνει αληθινό έργο πρέπει να χρησιμοποιείται, οι ανθρωπάρεςκοι που υπηρετούν ως επικεφαλής πρέπει να απαλλάσσονται οπωσδήποτε, ενώ όσοι έχουν χαμηλό επίπεδο, καταλαβαίνουν την ανθρώπινη γλώσσα και μπορούν να κάνουν κάποιο αληθινό έργο, πρέπει να παραμένουν. Αυτά τα ζητήματα έτσι πρέπει να λύνονται. Εάν, αφότου κάνει συναναστροφή ο Θεός, μπορείς να καταλάβεις ξεκάθαρα τα προβλήματα που υπάρχουν στο έργο της εκκλησίας και τα οποία πρέπει να λύσουν οι

επικεφαλής και οι εργάτες, τότε οφείλεις να τα αντιμετωπίζεις εγκαίρως και χωρίς άλλη καθυστέρηση. Πρέπει να μπορείς να αναλάβεις την πρωτοβουλία να ενεργήσεις χωρίς να χρειάζεται να περιμένεις να σου αναθέσει αυτοπροσώπως ο Άνωθεν τα καθήκοντά σου ή να σου δώσει εντολές. Όποια προβλήματα και αν προκύπτουν, θα πρέπει να λύνονται προτού επηρεάσουν το έργο. Πριν καν αρχίσει ο Άνωθεν να διερευνά τα ζητήματα, θα πρέπει να έχεις ήδη υποβάλει αναφορά για το πώς κατανοείς τα ζητήματα και τι λύσεις έχεις προτείνει για αυτά, για τις αρχές και για τα αποτελέσματα της αντιμετώπισής τους. Τι υπέροχο που θα ήταν αυτό! Θα ήταν δυνατόν να δυσαρεστηθεί, τότε, μαζί σου ο Άνωθεν; Ως επικεφαλής ή εργάτης, αν αδυνατείς συνέχεια να δεις το έργο μέσα στο πλαίσιο των δικών σου ευθυνών, ή ακόμα κι αν έχεις κάποια επίγνωση ή κάποιες ιδέες, αλλά παρ' όλα αυτά είσαι αναβλητικός, δεν αναλαμβάνεις δράση και περιμένεις συνεχώς από τον Άνωθεν να κανονίσει τι καθήκοντα να κάνεις, τότε δεν παραμελείς την ευθύνη σου; (Ναι.) Αυτό είναι σοβαρή παραμέληση της ευθύνης! Έχεις χάσει τη στάση και την ευθύνη που έρχεται με τον ρόλο του επικεφαλής ή του εργάτη ως προς το πώς πρέπει να αντιμετωπίζεται το καθήκον. Οι επικεφαλής και οι εργάτες, στο έργο τους, πρέπει να ακολουθούν πιστά τις απαιτήσεις του Άνωθεν. Ό,τι έχει πει στις συναναστροφές ο Άνωθεν, αυτό πρέπει να εφαρμόζετε· πρέπει να αναλαμβάνετε δράση και να το εφαρμόζετε γρήγορα, με το που το καταλάβετε. Η πιο σημαντική ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών είναι να λύνουν τα προβλήματα με την αλήθεια, ενώ δεν πρέπει να περιμένετε παθητικά να ρυθμίσει ο Άνωθεν το έργο προτού κάνετε το παραμικρό. Αν περιμένεις συνέχεια παθητικά, τότε δεν είσαι κατάλληλος για επικεφαλής ή για εργάτης, δεν μπορείς να επωμιστείς αυτό το έργο, και το μοναδικό λογικό πράγμα που μπορείς να κάνεις είναι να παραδεχτείς την ευθύνη και να παραιτηθείς.

Οι εκδηλώσεις και οι εκβάσεις των τριών ειδών ανθρώπων που πιστεύουν στον Θεό

Ι. Οι απλοί δουλευτές

Υπάρχουν συνολικά δεκαπέντε ευθύνες για τους επικεφαλής και τους εργάτες, και ήδη έχουμε κάνει συναναστροφή μέχρι και τη δέκατη τέταρτη. Για τα προβλήματα στο εσωτερικό της εκκλησίας τα οποία πρέπει να λύσουν οι επικεφαλής και οι εργάτες, καθώς και για τα ζητήματα των κάθε είδους ανθρώπων που σχετίζονται με αυτά τα προβλήματα, έχει γίνει συναναστροφή σε ένα ποσοστό κοντά στο ογδόντα με ενενήντα τοις εκατό. Όλα αυτά αποτελούν εργασίες που πρέπει να αναλάβουν οι επικεφαλής και οι εργάτες, και προβλήματα που πρέπει να λύσουν. Σ' αυτό περιλαμβάνονται πολλά ζητήματα. Αφενός, αφορά τις ευθύνες που πρέπει να εκπληρώνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες· αφετέρου, αφορά και τα διάφορα ζητήματα των κάθε είδους ανθρώπων μέσα στην εκκλησία. Παρόλο που το θέμα της συναναστροφής μας αυτήν την περίοδο είναι οι ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών, καθώς και η έκθεση των ψευδοεπικεφαλής, έχουμε κάνει και πολλές συναναστροφές πάνω στα ζητήματα των διαφόρων ειδών

ανθρώπων —όπως και τις καταστάσεις και την ουσία των διαφόρων ειδών ανθρώπων— που θίγει αυτό το θέμα. Ασφαλώς, αυτό το συγκεκριμένο περιεχόμενο επιδρά διαφορετικά σε κάθε διαφορετικό είδος ανθρώπων που ακολουθεί τον Θεό στην εκκλησία. Μεταξύ αυτών, υπάρχει ένα είδος ανθρώπου που, ακόμα κι αφότου ακούσει όλη αυτήν τη συναναστροφή, διατηρεί ακόμα την εξής στάση: «Έχω καλή ανθρώπινη φύση, πιστεύω πραγματικά στον Θεό, είμαι πρόθυμος να απαρνηθώ πράγματα για την πίστη μου στον Θεό, και είμαι πρόθυμος να πληρώσω κάποιο τίμημα και να υπομείνω κακουχίες για να κάνω το καθήκον μου». Δεν τους νοιάζουν οι διάφορες καταστάσεις των κάθε είδους ανθρώπων ούτε η αλήθεια που σχετίζεται με τις διάφορες καταστάσεις ή οι αλήθεια-αρχές που πρέπει να καταλάβουν οι άνθρωποι, πράγματα για τα οποία έχει γίνει συναναστροφή αυτήν την περίοδο. Αυτό δεν είναι ένα είδος ανθρώπου; Δεν είναι πολύ αντιπροσωπευτικό αυτό το είδος ανθρώπου; (Ναι.) Αυτό το είδος ανθρώπου έχει πάντα μια συγκεκριμένη οπτική. Από τι αποτελείται κυρίως αυτή η οπτική; Από τα τρία σημεία που μόλις ανέφερα: Πρώτον, πιστεύουν ότι δεν έχουν κακή ανθρώπινη φύση, και μάλιστα ότι έχουν καλή. Δεύτερον, θεωρούν ότι πιστεύουν πραγματικά στον Θεό, πράγμα που σημαίνει ότι πιστεύουν αληθινά στην ύπαρξη του Θεού και στην κυριαρχία του Θεού επί των πάντων, πιστεύουν ότι το πεπρωμένο του ανθρώπου το ελέγχει ο Θεός, ότι υπόκειται στην κυριαρχία του Θεού· ερμηνεύουν έτσι τη φράση «πιστεύω πραγματικά στον Θεό» πολύ γενικά. Τρίτον, πιστεύουν πως μπορούν να απαρνηθούν πράγματα στο πλαίσιο της πίστης τους στον Θεό, να υπομείνουν κακουχίες και να πληρώσουν το τίμημα για να κάνουν τα καθήκοντά τους. Αυτά τα τρία σημεία θα έλεγε κανείς ότι είναι τα πιο βασικά, κύρια και θεμελιώδη στοιχεία στα οποία βασίζονται αυτοί οι άνθρωποι ως προς την πίστη τους στον Θεό. Βέβαια, όλα αυτά μπορούν να θεωρηθούν και ως το κεφάλαιό τους στην πίστη τους στον Θεό, καθώς και οι στόχοι που επιδιώκουν, αλλά και τα κίνητρα και η κατεύθυνση των πράξεών τους. Θεωρούν ότι αν έχουν αυτά τα τρία σημεία, πληρούν τις τρεις βασικές προϋποθέσεις για να σωθούν, γεγονός που τους καθιστά ανθρώπους τους οποίους ο Θεός αγαπάει και αποδέχεται. Αυτό είναι μεγάλο λάθος· το να έχει κανείς αυτά τα τρία σημεία είναι απλώς ένδειξη ότι έχει λίγη ανθρώπινη φύση. Μπορεί απλώς και μόνο να κερδίσει την έγκριση του Θεού κανείς αν έχει λίγη ανθρώπινη φύση; Σε καμία περίπτωση. Ο Θεός εγκρίνει εκείνους που έχουν τον φόβο Του και αποφεύγουν το κακό. Αυτά τα τρία σημεία δεν πληρούν το πρότυπο της αλήθεια-πραγματικότητας. Είναι απλώς τα τρία κριτήρια που καθιστούν κάποιον απλό δουλευτή. Κατόπιν, θα συναναστραφώ πάνω στις λεπτομέρειες που αφορούν αυτά τα τρία σημεία, έτσι ώστε να τα καταλάβετε ξεκάθαρα. Το πρώτο σημείο είναι να έχει κανείς καλή ανθρώπινη φύση. Εκείνοι πιστεύουν ότι αν δεν πράττουν το κακό, αν δεν προκαλούν διατάραξη και αναστάτωση, αλλά και αν δεν βλάπτουν τα συμφέροντα του οίκου του Θεού, αυτό αρκεί, και σημαίνει πως μπορούν να ικανοποιήσουν τις προθέσεις του Θεού και να πράξουν σύμφωνα με τις αρχές. Το δεύτερο σημείο είναι να «πιστεύουν πραγματικά στον Θεό». Γι' αυτούς, «αληθινή πίστη στον Θεό» σημαίνει να μην αμφισβητούν ποτέ την ύπαρξη του Θεού ή το γεγονός ότι κυριαρχεί επί των πάντων,

και να πιστεύουν ότι το πεπρωμένο των ανθρώπων βρίσκεται στα χέρια του Θεού, κάτι που θεωρούν πως θα τους δώσει τη δυνατότητα να ακολουθούν τον Θεό μέχρι τέλους. Πιστεύουν ότι από τη στιγμή που πιστεύουν πραγματικά στον Θεό, θα κερδίσουν την έγκρισή Του. Έτσι, όπως κι αν ο Θεός ηγείται ή ενεργεί, αλλά και όποια προβλήματα κι αν αντιμετωπίζουν, λένε: «Απλώς να αγαπάς τον Θεό, να ακολουθείς τον Θεό, να υποτάσσεται στον Θεό». Έχουν πολύ απλοϊκή μέθοδο για να λύνουν τα προβλήματα· μπορούν, άραγε, τέτοια γενικόλογα να λύσουν το παραμικρό πρόβλημα; Το τρίτο σημείο είναι να μπορούν να απαρνηθούν πράγματα στο πλαίσιο της πίστης τους στον Θεό, και να μπορούν να αντέξουν κακουχίες και να πληρώσουν τίμημα για να κάνουν τα καθήκοντά τους. Πώς το κάνουν πράξη αυτό; Εφόσον πιστεύουν πραγματικά στον Θεό, όταν υπάρξει κάποια ανάγκη στο έργο της εκκλησίας ή όταν αισθανθούν τις επιτακτικές προθέσεις του Θεού, μπορούν να απαρνηθούν ενεργά την οικογένειά τους, τον γάμο τους και την καριέρα τους, να βάλουν στην άκρη τις εγκόσμιες προοπτικές τους, και να ακολουθήσουν τον Θεό και να κάνουν τα καθήκοντά τους με ανυποχώρητη αποφασιστικότητα, χωρίς να μετανιώσουν ποτέ για τίποτα. Είναι ικανοί να αντέξουν τις κακουχίες και να πληρώσουν το τίμημα για όποιο καθήκον τούς ορίζει ο οίκος του Θεού, ακόμα κι αν αυτό προϋποθέτει να τρώνε λιγότερο και να κοιμούνται λιγότερο. Όσο δύσκολες κι αν είναι οι συνθήκες της ζωής τους, ή ακόμα κι αν βρεθούν σε κάποια δυσμενή περιβάλλοντα, μπορούν να συνεχίσουν να κάνουν τα καθήκοντά τους. Εκτός απ' αυτά τα τρία σημεία, η άσκηση όλων των άλλων πτυχών που συνδέονται με την αλήθεια τούς φαίνεται ότι είναι άσχετη μ' αυτούς. Κάνουν αυτά που τους φαίνονται καλά ή σωστά. Όσο για τις διάφορες αρχές άσκησης που έχει αναφέρει ο Θεός στον άνθρωπο, αλλά και για τις καταστάσεις, τις εκδηλώσεις και την ουσία των διαφόρων διεφθαρμένων διαθέσεων των ανθρώπων που έχει εκθέσει ο Θεός, θεωρούν ότι δεν πειράζει αν ξέρουν λίγα πράγματα ή τίποτα απολύτως· δεν νιώθουν καμία ανάγκη να ψάξουν ειδικά και προσεκτικά διάφορες αρχές για να εξετάσουν τη δική τους διαφθορά και να αναπληρώσουν τις ελλείψεις τους ούτε καμία ανάγκη να πηγαίνουν συχνά σε συναθροίσεις για να ακούσουν τις βιωματικές μαρτυρίες των άλλων, και στη συνέχεια να μπορέσουν να μεταμορφωθούν, και ούτω καθεξής. Είναι πολύ μεγάλος κόπος, είναι περιττό, κατά τη γνώμη τους, να πιστεύουν στον Θεό με αυτόν τον τρόπο. Ακολουθούν τον Θεό και κάνουν τα καθήκοντά τους, έχοντας μια επιφανειακή κατανόηση της πίστης στον Θεό και της αλλαγής διάθεσης, μαζί με διάφορες αντιλήψεις και φαντασιοκοπίες για το έργο του Θεού. Δεν είναι αρκετά αντιπροσωπευτικό αυτό το είδος ανθρώπου; (Ναι.) Έχουν από τον εαυτό τους μια πολύ στοιχειώδη απαίτηση και τηρούν μια πολύ στοιχειώδη στάση απέναντι στην πίστη στον Θεό. Πέρα από αυτό, παραμελούν την αλήθεια, την κρίση και την έκθεση του Θεού, το κλάδεμα, όπως και τις διάφορες διεφθαρμένες διαθέσεις, τις διάφορες καταστάσεις, τις εκδηλώσεις των ανθρώπων και ούτω καθεξής. Ποτέ δεν συλλογίζονται ούτε στοχάζονται αυτά τα ζητήματα. Με άλλα λόγια, αυτοί οι άνθρωποι θεωρούν ότι έχουν καλή ανθρώπινη φύση, ότι είναι καλοί άνθρωποι και ότι πιστεύουν αληθινά στον Θεό· και παρόλο που αναγνωρίζουν ότι οι άνθρωποι έχουν διεφθαρμένες

διαθέσεις, δεν λαμβάνουν υπόψη τους τις συγκεκριμένες καταστάσεις και εκδηλώσεις των διαφόρων διεφθαρμένων ανθρώπινων διαθέσεων που εκθέτει ο Θεός, δεν κάνουν την παραμικρή προσπάθεια για να διερευνήσουν αυτά τα πράγματα. Αυτό δεν είναι ένα είδος ανθρώπου; Δεν είναι πολύ αντιπροσωπευτικές οι απόψεις και οι συγκεκριμένες εκδηλώσεις αυτού του είδους ανθρώπων στο πλαίσιο της πίστης τους στον Θεό; (Ναι.) Αν σκεφτούμε τις οπτικές αυτών των ανθρώπων σχετικά με την πίστη στον Θεό, την κατανόηση της σωτηρίας και τη στάση τους απέναντι στα λόγια του Θεού που εκθέτουν τις διάφορες διεφθαρμένες διαθέσεις των ανθρώπων, σε ποια κατηγορία θα πρέπει να ενταχθούν αυτοί οι άνθρωποι; (Σ' αυτούς που έχουν μπερδεμένη πίστη, οι οποίοι δεν επιδιώκουν την αλήθεια.) Αυτή είναι μόνο η επιφανειακή εικόνα. Σε ποια κατηγορία πρέπει να ενταχθούν πραγματικά αυτοί οι άνθρωποι; Υπάρχουν πολλοί τέτοιοι άνθρωποι στην εκκλησία; (Ναι.) Κάθε φορά που γίνεται συζήτηση για συγκεκριμένα ζητήματα και συναναστροφή σχετικά με τις αντίστοιχες αλήθειες, αρχίζουν να νυστάζουν, να αποκοιμούνται ή να βρίσκονται σε σύγχυση, και δεν δείχνουν κανένα ενδιαφέρον. Αν τους ανατεθεί κάποιο έργο ή κάποιες εργασίες, σηκώνουν τα μανίκια και ασχολούνται με αυτές, χωρίς να πτοούνται από τις κακουχίες ή την κούραση. Θεωρούν υπέροχο αν η πίστη στον Θεό ήταν να κάνει κανείς ένα τέτοιο έργο. Σε τέτοια περίπτωση, θα είχαν κίνητρο. Όταν έρχεται η ώρα να υπομείνουν κακουχίες, να πληρώσουν το τίμημα και να καταβάλουν προσπάθεια στο έργο, το κάνουν πολύ σοβαρά. Είναι όμως αυτή η γνήσια σοβαρότητα και ο γνήσιος ενθουσιασμός το ίδιο με την αφοσίωση; Αυτήν την εκδήλωση πρέπει να έχει κανείς μόλις καταλάβει τις αλήθεια-αρχές; (Όχι.) Άραγε, μέσα από τη συναναστροφή Μου, βλέπετε σε ποια κατηγορία πρέπει να ενταχθούν αυτοί οι άνθρωποι; (Στους απλούς δουλευτές.) Σωστά. Αυτοί οι άνθρωποι είναι απλοί δουλευτές, και με αυτόν τον τρόπο πιστεύουν στον Θεό οι απλοί δουλευτές.

Ξεκινήσαμε με συναναστροφή πάνω στη φύση-ουσία και στις διάφορες εκδηλώσεις των αντίχριστων, καθώς και στις διάφορες εκδηλώσεις αυτών που έχουν τη διάθεση των αντίχριστων, αλλά δεν είναι ουσιαστικά αντίχριστοι. Τώρα, κάνουμε συναναστροφή πάνω στις εκδηλώσεις των διαφόρων ειδών ανθρώπων που αφορούν οι ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών. Παρόλο που τα θέματα για τα οποία έχουν γίνει συναναστροφές είχαν σχέση με τους αντίχριστους και τους ψευδοεπικεφαλής, τα συγκεκριμένα θέματα και εκδηλώσεις που θίγει το κάθε σημείο αφορούν τις διεφθαρμένες διαθέσεις της διεφθαρμένης ανθρωπότητας, καθώς και τις διάφορες καταστάσεις και εκδηλώσεις που προέρχονται υπό το κράτος των διεφθαρμένων διαθέσεων. Ναι μεν οι ψευδοεπικεφαλής και οι αντίχριστοι συνιστούν μόνο μια μειοψηφία, αλλά τις διαθέσεις των ψευδοεπικεφαλής και των αντίχριστων, καθώς και τις διάφορες καταστάσεις και εκδηλώσεις τους, τις έχει κάθε άνθρωπος σε διαφορετικό βαθμό. Τώρα που έχει γίνει τόσο λεπτομερής συναναστροφή σχετικά μ' αυτά τα ζητήματα, όσοι επιδιώκουν την αλήθεια θα αποκτήσουν στη συνέχεια πιο ξεκάθαρο μονοπάτι και κατεύθυνση, καθώς και πιο ξεκάθαρους στόχους στην επιδίωξη της αλήθειας, στην άσκηση της αλήθειας, στην κατανόηση των αλήθεια-αρχών και στην είσοδο στην αλήθεια-πραγματικότητα. Αυτό είναι καλό γι' αυτούς, είναι

λόγος να χαίρονται. Με άλλα λόγια, μπαίνουν σε ένα νέο σημείο-σταθμό στην πίστη τους στον Θεό. Δεν ζουν πια σύμφωνα με κανονισμούς, με θρησκευτικές τελετουργίες, με λόγια και δόγματα ή συνθήματα. Κάθε άλλο, έχουν πιο συγκεκριμένες κατευθύνσεις και στόχους για την άσκηση, και φυσικά είναι πιο συγκεκριμένες οι αρχές που πρέπει να ακολουθήσουν. Τα δύο βασικά θέματα της συναναστροφής σχετικά με τους αντίχριστους και τους ψευδοεπικεφαλής θίγουν κατά κύριο λόγο το εξής περιεχόμενο: πώς να ασκούνται υπό συγκεκριμένες συνθήκες και ποιες αλήθεια-αρχές συνδέονται με αυτές, ή τι είδους καταστάσεις και διαφθορά διαθέτουν οι άνθρωποι και πώς πρέπει να αντιμετωπίζονται αυτές, καθώς και πώς να αναζητούν την αλήθεια για να τις διορθώσουν. Όσο πιο συγκεκριμένη είναι η συναναστροφή πάνω στην αλήθεια, τόσο ξεκάθαρο μονοπάτι άσκησης έχουν όσοι επιδιώκουν την αλήθεια. Όσο πιο συγκεκριμένη είναι η συναναστροφή πάνω στην αλήθεια, τόσο πιο φωτεινή και ξεκάθαρη γίνεται η καρδιά των ανθρώπων, τόσο περισσότερο μπορούν να γνωρίσουν και να καταλάβουν τον εαυτό τους, και τόσο περισσότερο έχουν επίγνωση σε τι πρέπει να εισέλθουν κατόπιν και ποια προβλήματα πρέπει να επιλύσουν στη συνέχεια. Όσο για το είδος των ανθρώπων που μόλις τώρα αναφέραμε ως απλούς δουλευτές, αφότου κάναμε εκτεταμένη συναναστροφή σχετικά με τις διάφορες καταστάσεις που προκύπτουν από τις διεφθαρμένες διαθέσεις της ανθρωπότητας και με τα διάφορα προβλήματα διαφθοράς που πρέπει να λυθούν, εκείνοι παραμένουν ασυγκίνητοι. Τι σημαίνει ότι παραμένουν ασυγκίνητοι; Σημαίνει ότι ακόμα δεν έχουν ξεκαθαρίσει και δεν μπορούν να συλλάβουν την επιδίωξη της αλήθειας και το μονοπάτι της σωτηρίας για τα οποία μίλησε ο Θεός. Το πιο σοβαρό είναι ότι μετά τη συναναστροφή πάνω σε τόσες ουσιαστικές εκδηλώσεις και προβλήματα, συνεχίζουν να πιστεύουν το εξής: «Έχω καλή ανθρώπινη φύση, πιστεύω πραγματικά στον Θεό, είμαι πρόθυμος να απαρνηθώ πράγματα για την πίστη μου στον Θεό, και είμαι πρόθυμος να πληρώσω κάποιο τίμημα και να υπομείνω κακουχίες για να κάνω το καθήκον μου. Αυτό αρκεί». Όταν έχουν να αντιμετωπίσουν κάποια κατάσταση, δεν εξετάζουν τον εαυτό τους ούτε συγκρίνουν τον εαυτό τους με τα λόγια του Θεού, αλλά αντίθετα προσπαθούν να λύσουν τα προβλήματα αποκλειστικά και μόνο με βάση τη δική τους ανθρώπινη καλοσύνη ή τη λίγη συνείδηση και λογική που διαθέτουν. Βέβαια, κάποιοι άνθρωποι βασίζονται στην αυτοσυγκράτηση και την υπομονή, και αντέχουν όλο και περισσότερα, ενώ άλλοι βασίζονται σε φιλοσοφίες για τις κοσμικές αλληλεπιδράσεις, κι έτσι κάνουν τα σημαντικά ζητήματα να μοιάζουν με ασήμαντα, κι έπειτα κάνουν τα ασήμαντα ζητήματα να μοιάζουν ανύπαρκτα. Ο στόχος που επιδιώκουν είναι ο εξής: «Μέχρι την ημέρα που θα τελειώσει το έργο του Θεού, αρκεί να βρίσκομαι ακόμα στην εκκλησία και να κάνω το καθήκον μου, χωρίς να αποπεμφθώ. Όσο για το αν καταλαβαίνω αληθινά τον εαυτό μου, αν έχω απαλλαγή από τις διεφθαρμένες διαθέσεις μου, αν έχω αληθινή υποταγή στον Θεό, αν είμαι άνθρωπος που έχει φόβο Θεού και αποφεύγει το κακό, όλα αυτά είναι ασήμαντα θέματα, ανάξια αναφοράς. Τα κάνεις όλα μεγάλο θέμα, συναναστρέφεται με τόσες λεπτομέρειες σχετικά με την αλήθεια, αναφέρεις διαρκώς στη συναναστροφή ακόμα και για τα πιο μικρά

ζητήματα, και μας αναγκάζεις συνέχεια να διακρίνουμε· απλούστατα, δεν είμαι πρόθυμος να ακούσω αυτές τις συναναστροφές πάνω στην αλήθεια, δεν με ενδιαφέρουν καθόλου. Τι καλά που θα ήταν, μόλις έρθει η ημέρα του Θεού, να μπορούσαμε απλώς να εισέλθουμε απευθείας στη βασιλεία!» Παρόλο που ισχύει ότι η υπομονή όλων έχει τα όριά της, η υπομονή αυτών των ανθρώπων δεν έχει όρια. Γιατί; Επειδή θεωρούν ότι έχουν καλή ανθρώπινη φύση, ότι πιστεύουν πραγματικά στον Θεό, ότι έχουν την ικανότητα να απαρνηθούν πράγματα ως πιστοί στον Θεό, αλλά και την προθυμία να πληρώσουν κάποιο τίμημα και να υπομείνουν κακουχίες για να κάνουν το καθήκον τους· όταν τους συμβαίνει οτιδήποτε, βρίσκουν τις δικές τους λύσεις, και τελικά παραμένουν ικανοί να κάνουν ακλόνητοι τα καθήκοντά τους και να παραμείνουν σταθεροί. Όμως, με όποιον τρόπο κι αν επιμένουν να εκτελούν τα καθήκοντά τους και με όποια μέσα κι αν υπομένουν μέχρι τέλους, όποιο κι αν είναι το κίνητρό τους, ένα πράγμα είναι σίγουρο: Δεν έχουν αληθινή υποταγή στον Θεό και δεν καταλαβαίνουν ποτέ τις δικές τους διεφθαρμένες διαθέσεις. Για να το θέσουμε με μεγαλύτερη ακρίβεια, αυτοί οι άνθρωποι δεν παραδέχονται ότι έχουν διαφθορά ούτε αναγνωρίζουν τις διάφορες καταστάσεις και τα προβλήματα που απορρέουν από τις διεφθαρμένες διαθέσεις των ανθρώπων τις οποίες εκθέτει ο Θεός. Ακόμα κι αν μερικές φορές συγκρίνουν τον εαυτό τους με αυτές τις καταστάσεις και τα προβλήματα, το αντιμετωπίζουν ψυχρά και λένε: «Όλοι είναι το ίδιο διεφθαρμένοι. Όλοι έχουν τη φύση-ουσία των διαβόλων και του Σατανά· όλοι μας είμαστε εχθροί του Θεού. Αυτό είναι γεγονός· το οποίο κανείς δεν μπορεί να αλλάξει. Παρ' όλα αυτά, εφόσον κάποιος επιμένει να κάνει το καθήκον του, ο Θεός σίγουρα θα τον εγκρίνει, ενώ όσοι επιμένουν μέχρι τέλους θα είναι οι νικητές». Αν κρίνουμε από την οπτική τους, έχουν αρκετά θερμή πίστη στον Θεό, αλλά μόλις είναι να μοιραστούν βιωματικές μαρτυρίες, σωπαίνουν, δεν μπορούν να πουν ούτε κουβέντα. Όταν έρχεται η ώρα της συναναστροφής σχετικά με την αλήθεια στις συναθροίσεις, νυστάζουν και δεν μπορούν να την εμπεδώσουν. Αν τους ρωτήσεις: «Πώς βιώνεις τα λόγια του Θεού στο καθημερινό σου καθήκον;» απαντούν: «Ό,τι ορίζει η εκκλησία να κάνω, το κάνω. Χρειάζεται και να βιώσω κάτι;» Δεν δείχνουν να καταλαβαίνουν. Αν μετά τους ρωτήσεις: «Αποκαλύπτεις καμία διαφθορά; Πώς αντιλαμβάνεσαι τον εαυτό σου;» εκείνοι λένε: «Εγώ απλώς υποτάσσομαι στον Θεό και αγαπώ τον Θεό· τι προβλήματα μπορεί να υπάρχουν;» Τόσο απλό τρόπο σκέψης έχουν. Η οπτική τους είναι η εξής: «Έτσι πρέπει να είναι η πίστη στον Θεό. Για ποιον λόγο να ασχολούμαστε με τόσα ασήμαντα θέματα; Τα μπλέκετε πολύ τα πράγματα!» Έτσι, κάνουν το καθήκον τους και εκτελούν εργασίες, δεν αναζητούν ποτέ τις αλήθεια-αρχές, αλλά αντίθετα ενεργούν με βάση τις καλές προθέσεις και τον ενθουσιασμό τους. Για να το θέσουμε με μεγαλύτερη ακρίβεια, ενεργούν υπό το κράτος της συνείδησης και της λογικής, και σκέφτονται: «Ήδη υπέφερα πολύ και πλήρωσα μεγάλο τίμημα· έχω ήδη κάνει πράξη την αλήθεια και ικανοποίησα πολύ τον Θεό. Μη μου ζητάτε περισσότερα. Μια χαρά είμαι κι έτσι, είμαι καλός άνθρωπος και πιστεύω πραγματικά στον Θεό». Ασφαλώς, κάποιες φορές αυτοί οι άνθρωποι δεν μπορούν να συγκρατηθούν και ξεσπούν, και τότε αποκαλύπτεται το

αληθινό τους πρόσωπο. Μπορούν να ξεστομίσουν πολλά λόγια και δόγματα, αλλά δεν έχουν αληθινό ανάστημα· με άλλα λόγια, δεν έχουν ζωή. Τι ακριβώς σημαίνει ότι δεν έχουν ζωή; (Δεν έχουν καμία αλήθεια.) Πώς προκύπτει το ότι δεν έχουν καμία αλήθεια; (Δεν αγαπάνε την αλήθεια ούτε την επιδιώκουν.) Δεν έχει να κάνει καν με το αν αγαπάνε ή δεν αγαπάνε την αλήθεια· για την ακρίβεια, δεν αποδέχονται την αλήθεια. Κάποιοι μπορεί να πουν: «Πώς μπορείς και λες ότι δεν αποδέχονται την αλήθεια; Αντέχουν τόσες κακουχίες και πληρώνουν τόσο μεγάλο τίμημα για να κάνουν το καθήκον τους· εργάζονται σκληρά κάθε μέρα από το πρωί ως το βράδυ. Πώς μπορείς και λες Εσύ ότι δεν έχουν καμία αλήθεια;» Τους αδικώ μ' αυτό που λέω; Μα, αν κοιτάξετε αυτούς τους ανθρώπους, πίσω από τα βάσανά τους και από το τίμημα που πληρώνουν, άραγε τα κάνουν όλα στο πλαίσιο των αλήθεια-αρχών; Αναζητούν τις αρχές σε όλα όσα κάνουν; Προσέρχονται ενώπιον του Θεού με θεοφοβούμενη καρδιά και πράττουν σύμφωνα με τα λόγια του Θεού και τις αρχές που απαιτεί ο οίκος του Θεού; Όχι· πρόκειται αποκλειστικά για ανθρώπινες ενέργειες, για ανθρώπινη αυτοσυγκράτηση. Ποια είναι η κύρια εκδήλωση του ότι δεν αποδέχονται την αλήθεια; Ότι, πριν κάνουν κάτι, δεν αναζητούν ποτέ ενεργά την αλήθεια ούτε κάθονται ποτέ να σκεφτούν σοβαρά ποιες είναι οι αλήθεια-αρχές και μετά να ασκηθούν αποκλειστικά σύμφωνα με τα λόγια του Θεού. Έχουν μήπως τέτοιες σκέψεις και στάσεις; Ποια στάση τηρούν απέναντι στις διάφορες εκδηλώσεις της διεφθαρμένης ανθρώπινης διάθεσης που εκθέτει ο Θεός; Μήπως αποδέχονται αυτά τα λόγια; Παραδέχονται μήπως ότι τα λόγια αυτά ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα; Αναγνωρίζουν μήπως ότι αυτές οι συγκεκριμένες εκδηλώσεις συνιστούν αποκαλύψεις διαφθοράς; Μπορεί να γνέφουν συγκαταβατικά ή να το παραδέχονται εξωτερικά, αλλά κατά βάθος δεν το αποδέχονται· το παραβλέπουν. Τι σημαίνει το γεγονός ότι το παραβλέπουν; Ειδικότερα, σημαίνει ότι δεν το αποδέχονται, δεν έχουν ξεκάθαρη στάση, δεν αντιστέκονται και δεν αντιτίθενται εμφανώς, παρά υιοθετούν μια ψυχρή στάση απέναντι σ' αυτά τα λόγια που έχει πει ο Θεός. Η έκφραση «ψυχρή στάση» είναι κάπως αφηρημένη· συγκεκριμένα, σημαίνει ότι σκέφτονται: «Μπορεί να λες πως οι άνθρωποι είναι αλαζόνες και δόλιοι, όμως ποιος δεν είναι δόλιος; Ποιος δεν είναι λιγάκι πανούργος; Ποιος δεν εκδηλώνει λίγη αλαζονεία ή υπεροψία; Πού είναι το πρόβλημα; Από τη στιγμή που κάποιος μπορεί να αντέξει κακουχίες και να πληρώσει το τίμημα, αυτό αρκεί». Αυτή δεν είναι μια στάση και μια συγκεκριμένη εκδήλωση του γεγονότος ότι δεν αποδέχονται την αλήθεια; (Ναι.) Αυτό σημαίνει να μην αποδέχεται κανείς την αλήθεια. Η στάση που τηρούν απέναντι στα λόγια της κρίσης και της έκθεσης του Θεού είναι να τα περιφρονούν και να μην τα αποδέχονται. Κι όσο για τις αξιολογήσεις και τις υπενθυμίσεις που τους κάνουν οι αδελφοί και οι αδελφές, κι ακόμα και για τις υποδείξεις και τη βοήθεια που τους προσφέρουν οι αδελφοί και οι αδελφές σχετικά με τις διεφθαρμένες διαθέσεις τους, άραγε μπορούν να τα αποδεχτούν; (Όχι.) Για πείτε Μου, λοιπόν, ποιες είναι οι συγκεκριμένες εκδηλώσεις τους; Γιατί δεν μπορούν να τα αποδεχτούν όλα αυτά; Τι αποδείξεις έχεις για να το λες αυτό; Για παράδειγμα, όταν τους λες: «Δεν μπορείς να κάνεις το καθήκον σου τόσο απρόσεκτα· αυτό είναι

επιπολαιότητα», ποιες εκδηλώσεις τους αποτελούν απόδειξη ότι δεν αποδέχονται την αλήθεια; (Θα έλεγαν: «Το κάνω ήδη με την καρδιά μου. Ήδη υποφέρω και έχω πληρώσει το τίμημα. Πώς μπορείς και με λες επιπόλαιο;») Έτσι αιτιολογούν όσα κάνουν. Άραγε, θα έφαχναν καμιά φορά να βρουν και δικαιολογίες; Ναι μεν μέσα τους το παραδέχονται, μα παρ' όλα αυτά σκέφτονται: «Ήμουν επιπόλαιο, και τι έγινε; Ποιος δεν έχει κακές μέρες; Ποιος δεν βιώνει κανονικά συναισθήματα; Δεν γίνεται, όμως, να παραδεχτώ ότι ήμουν επιπόλαιο; πρέπει να βρω μια δικαιολογία για να το καλύψω. Δεν μπορώ να χάσω την υπόληψή μου». Οπότε, βρίσκουν πολλούς λόγους και δικαιολογίες για να υπερασπιστούν τον εαυτό τους με σοφιστείες, και δεν παραδέχονται το γεγονός ότι φέρθηκαν επιπόλαιοι, δεν αναγνωρίζουν τα προβλήματά τους στο συγκεκριμένο θέμα ούτε δέχονται τις υποδείξεις των άλλων. Αυτό αποτελεί συγκεκριμένη εκδήλωση ότι δεν αποδέχονται την αλήθεια. Όταν δεν βρίσκονται αντιμέτωποι με πραγματικές καταστάσεις, θεωρούν τον εαυτό τους «έναν καλό άνθρωπο, που πιστεύει αληθινά στον Θεό». Όταν τους τυχαίνουν καταστάσεις, παρόλο που δεν μπορούν πλέον να το χρησιμοποιήσουν αυτό ως ασπίδα, βρίσκουν και πάλι αρκετούς λόγους για να δικαιολογήσουν και να υπερασπιστούν τον εαυτό τους, εξωραΐζουν το ζήτημα, το τερματίζουν και στη συνέχεια θεωρούν και πάλι τον εαυτό τους ως «έναν καλό άνθρωπο, που έχει καλή ανθρώπινη φύση, που πιστεύει αληθινά στον Θεό και έχει την ικανότητα να απαρνηθεί, αλλά και την ικανότητα να αντέξει κακουχίες και να πληρώσει τίμημα για να κάνει το καθήκον του». Για να το θέσουμε με ακρίβεια, τέτοιοι άνθρωποι έχουν την ουσία και τις εκδηλώσεις των απλών δουλευτών. Αυτή η ομάδα αποτελεί μια μεγάλη μερίδα στην εκκλησία. Όποιο κι αν είναι το ποσοστό, σε τελική ανάλυση, αν αυτοί οι άνθρωποι μπορούν πραγματικά να υποφέρουν και να πληρώνουν το τίμημα, και να αντέχουν και να επιμένουν μέχρι τέλους χωρίς να διαπράττουν σοβαρές παραβάσεις, χωρίς να παραβιάζουν τα διοικητικά διατάγματα του Θεού ή να προσβάλλουν τη διάθεσή Του, τότε είναι πιστοί δουλευτές, δουλευτές που μπορούν να παραμείνουν. Αυτό αποτελεί σημαντική ευλογία! Αυτοί που δεν επιδιώκουν την αλήθεια ούτε μπορούν να ακολουθήσουν το θέλημα του Θεού, να καταθέσουν μαρτυρία για τον Θεό ή να λειτουργήσουν ως μάρτυρες για τα λόγια και το έργο του Θεού, και που λαμβάνουν αυτήν την ευλογία, πολύ τους πέφτει. Τι θα μπορούσε να περιμένει κάποιος να κερδίσει δίχως να επιδιώκει την αλήθεια; Δεν είναι κι άσχημα να είναι κανείς αφοσιωμένος δουλευτής. Κάποιοι άνθρωποι ρωτάνε: «Είναι δυνατόν αυτά τα άτομα να ενταχθούν στον λαό του Θεού;» Είναι. Η μοναδική πιθανότητα είναι αν αυτά τα άτομα, με βάση την ικανότητά τους να απαρνηθούν και να υποφέρουν, μπορέσουν να αποδεχτούν την αλήθεια, να αναγνωρίσουν και να αντιμετωπίσουν σωστά τη διαφθορά τους· επίσης, αν, στη συνέχεια, μπορέσουν να αναζητήσουν την αλήθεια για να τη διορθώσουν, χωρίς να ενεργούν με βάση την ανθρώπινη καλοσύνη ή τα πράγματα που συγκρατούν τους ανθρώπους, την ανθρώπινη αντοχή και επιμονή, αλλά να ασκούνται σύμφωνα με τις αλήθεια-αρχές. Αν, κατ' αυτόν τον τρόπο, στο τέλος αλλάξει κάπως η διάθεσή τους, τότε, θα έχουν κάποιες πιθανότητες να γίνουν μέλη του λαού του Θεού. Αν, όμως, οι πράξεις και η συμπεριφορά τους δεν έχουν σχέση με την

αλλαγή διάθεσης, δεν έχουν σχέση με την αποδοχή της αλήθειας και τη σωτηρία, τότε οι πιθανότητες να ενταχθούν στον λαό του Θεού είναι μηδενικές· αυτό είναι γεγονός. Ποια είναι η αρχή για τη μεταχείριση των πιστών δουλετών; Είναι να καταβάλλεται η μέγιστη δυνατή προσπάθεια για να βοηθούνται αυτοί οι άνθρωποι να αποκτήσουν καθαρό μυαλό. Για ποιον λόγο να αποκτήσουν καθαρό μυαλό; Για να μην κάνουν όνειρα θερινής νυκτός. Κάποιοι μπορεί να ρωτήσουν: «Τι σημαίνει να “κάνουν όνειρα θερινής νυκτός”;» Αυτό γίνεται όταν οι άνθρωποι θεωρούν ότι «έχουν καλή ανθρώπινη φύση, πιστεύουν αληθινά στον Θεό και έχουν την ικανότητα να απαρνηθούν και την προθυμία να πληρώσουν τίμημα» και στη συνέχεια περιμένουν να τους σώσει ο Θεός, πράγμα αδύνατο. Πρέπει να τους γίνει ξεκάθαρο ότι είναι λάθος και ανοησία να έχουν την άποψη ότι «αν έχεις καλή ανθρώπινη φύση, αν πιστεύεις αληθινά στον Θεό, και αν έχεις την ικανότητα να απαρνηθείς και την προθυμία να πληρώσεις τίμημα, τότε μπορεί να αποκτήσεις τη σωτηρία του Θεού». Πρέπει να τους γίνει ξεκάθαρο ότι αν έχει κανείς αυτές τις ιδιότητες δεν σημαίνει ότι έχει αποτινάξει τη διεφθαρμένη του διάθεση ούτε ότι με λίγη καλή συμπεριφορά μπορεί να σωθεί, πόσο μάλλον ότι έχει αποκτήσει την αλήθεια· πρέπει, επίσης, να καταλάβουν ότι οι απόψεις τους είναι παράλογες, γελοίες, ανακόλουθες και εντελώς ασύμβατες με την αλήθεια που έχει εκφράσει ο Θεός. Όσο γι' αυτούς τους ανθρώπους που επιμένουν με πείσμα στις θρησκευτικές αντιλήψεις, αυτούς πρέπει να τους βοηθάτε· διαβάστε τους τα λόγια του Θεού και κάντε συναναστροφή μαζί τους πάνω στην αλήθεια. Εάν και πάλι δεν μπορούν να αποδεχτούν την αλήθεια, και αν, όπως κι αν τους συναναστραφείς σχετικά με την αλήθεια, εξακολουθούν να μη διαφωτίζονται και να μη δείχνουν καμία πρόθεση να αναζητήσουν, τότε δεν υπάρχει λόγος να τους αναγκάσεις. Το μόνο που μπορούν να κάνουν είναι να υπηρετούν ως απλοί δουλετές ως το τέλος.

II. Ο λαός του Θεού

Αφού κάναμε συναναστροφή σχετικά με τις εκδηλώσεις των πιστών δουλετών, ας μιλήσουμε για τις εκδηλώσεις ενός άλλου είδους ανθρώπων. Αυτά τα άτομα, μόλις ακούσουν τις διάφορες περιπτώσεις έκθεσης και κρίσης του Θεού σχετικά με τη διεφθαρμένη διάθεση κάθε είδους ανθρώπων, σε σύγκριση με τους υπόλοιπους, σκέφτονται περισσότερο τις διάφορες αποκαλύψεις διεφθαρμένης διάθεσης που είχαν οι ίδιοι στο παρελθόν, τις διάφορες στάσεις τους απέναντι στον Θεό και την αλήθεια, οι οποίες προκύπτουν υπό το κράτος της διεφθαρμένης διάθεσής τους· αρχίζουν να κάνουν αυτοκριτική για τις διάφορες εκδηλώσεις τους και να τις γνωρίζουν, να αντιπαραβάλλουν τον εαυτό τους με τα λόγια του Θεού, να εξετάζουν τη στάση που τηρούσαν απέναντι στο καθήκον τους και να εξετάζουν τις διαφθορές που αποκαλύπτουν ενώ κάνουν το καθήκον τους ανάμεσα στους διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα που διαμορφώνει ο Θεός. Εξετάζουν και γνωρίζουν τον εαυτό τους με κάθε λεπτομέρεια, ενώ προσπαθούν να αποδεχτούν την κρίση, την έκθεση και την πειθάρχηση του Θεού. Σε τι είναι καλύτεροι αυτοί οι άνθρωποι από τους δουλετές; Μπορούν να αποδεχτούν ενεργά και θετικά την

αλήθεια, τα λόγια του Θεού και κάθε διεφθαρμένη διάθεση που εκθέτει ο Θεός. Ναι μεν κάποιες φορές μπορεί να είναι αρνητικοί, να υπεκφεύγουν ή ακόμα και να σκέφτονται να τα παρατήσουν, αλλά ό,τι κι αν γίνει, δεν χάνουν το κίνητρό τους να καταφέρουν να αποδεχτούν την αλήθεια. Ποιο είναι αυτό το κίνητρο; Είναι το εξής: «Τα λόγια του Θεού μπορούν να αλλάξουν τους ανθρώπους. Εφόσον κάποιος αποδεχτεί την αλήθεια, όλα αυτά τα προβλήματα και οι διεφθαρμένες διαθέσεις μπορούν να διορθωθούν, και τότε μπορεί να σωθεί. Εάν θέλω να σωθώ, πρέπει να συνεργαστώ με το έργο του Θεού και να αποδεχτώ την αλήθεια». Κάποιοι, για παράδειγμα, όταν ακούνε την αλήθεια για το ποιος είναι ειλικρινής, αρχίζουν να κάνουν αυτοκριτική και καταλαβαίνουν πιο καθαρά με τι δολιότητα και πανουργία ενεργούν, καθώς και τις ύπουλες και μοχθηρές πτυχές τους. Θυμούνται τα ψέματα και τις απατεωνιές του παρελθόντος που παραμένουν στην καρδιά τους ή στις εντυπώσεις τους, οι οποίες αναπαράγονται συνέχεια στο μυαλό τους σαν σκηνές από ταινία, γεγονός που τους φέρνει όλο και μεγαλύτερη ντροπή, πόνο και θλίψη. Μετά από συνεχή αυτοεξέταση και αυτοκριτική, νιώθουν σαν εγκληματίες, πάραυτα μουδιάζουν εντελώς και αδυνατούν να σηκωθούν όρθιοι. Νιώθουν ότι δεν είναι καλοί άνθρωποι αλλά κακοί, και θεωρούν ευτύχημα το ότι δεν αντιστάθηκαν ευθέως στον Θεό· όντως, παρά τρία τη γλίτωσαν! Μετά, αρχίζουν να αφυπνίζονται, δεν θέλουν να αποτύχουν έτσι ως άνθρωποι, και παίρνουν μια απόφαση: «Πρέπει να κάνω μια νέα αρχή και να γίνω ειλικρινής, αλλιώς δεν θα μπορέσω να σωθώ από τον Θεό. Για να σωθώ, πρέπει να γίνω ειλικρινής. Δεν μπορώ να τα παρατήσω τώρα σε καμία περίπτωση!» Είτε αυτοί οι άνθρωποι αποδεχτούν την αλήθεια νωρίτερα είτε αργότερα, και είτε κατανοούν τα λόγια του Θεού σε βάθος είτε επιφανειακά, η στάση τους απέναντι στα λόγια του Θεού δεν είναι αυτή της απαξίωσης, πόσο μάλλον αυτή της αποστροφής ή της αντίστασης. Κάθε άλλο, αναγνωρίζουν και αποδέχονται ενεργά τα λόγια του Θεού, και στη συνέχεια είναι πάντα έτοιμοι να τα κάνουν πράξη. Όταν ενεργούν ή κάνουν τα καθήκοντά τους, βάζουν τα δυνατά τους για να αναζητήσουν αρχές στα λόγια του Θεού και στη συνέχεια πράττουν συνειδητά σύμφωνα με αυτές τις αρχές. Ακόμα κι αν μερικές φορές δεν μπορούν να βρουν συγκεκριμένες αρχές ούτε να συλλάβουν την κατεύθυνση, σκοπός τους είναι να κάνουν καλά το καθήκον τους, να το κάνουν σύμφωνα με τις προθέσεις του Θεού και σύμφωνα με τις αλήθεια-αρχές. Αυτοί οι άνθρωποι έχουν σχεδόν την ίδια ανθρώπινη φύση με τους απλούς δουλευτές· δεν υπάρχει διάκριση ανάμεσα σε υψηλούς και χαμηλούς ή σε ευγενείς και κατώτερους. Ασφαλώς, πολλοί από αυτούς τους ανθρώπους θεωρούν για τον εαυτό τους τα εξής: «έχω καλή ανθρώπινη φύση, πιστεύω πραγματικά στον Θεό, έχω την ικανότητα να απαρνηθώ πράγματα ως πιστός στον Θεό, αλλά και την προθυμία να πληρώσω κάποιο τίμημα και να υπομείνω κακουχίες για να κάνω το καθήκον μου». Αλλά ποια είναι η διαφορά ανάμεσα σ' αυτούς τους ανθρώπους και τους απλούς δουλευτές; Μόλις ακούσουν τα λόγια του Θεού που κρίνουν και εκθέτουν τους ανθρώπους, η στάση τους δεν είναι να τα παραβλέπουν και να τα αποφεύγουν, αλλά να τα αποδέχονται ενεργά και σοβαρά. Ακόμα κι αν νιώσουν θλίψη και απόγνωση μόλις ακούσουν αυτά τα λόγια, ακόμα κι αν εκφράσουν θυμό

απέναντι στη διαφθορά που αποκάλυψαν οι ίδιοι, στο τέλος, μπορούν και πάλι να τα αντιμετωπίσουν σωστά, να τα αποδεχτούν, να τα κάνουν πράξη και να εισέλθουν σ' αυτά ενεργά. Δεν είναι κι αυτό ένα είδος ανθρώπου; (Ναι.) Αυτοί οι άνθρωποι δεν είναι αντιπροσωπευτικοί μέχρι ενός σημείου; (Ναι.) Υπάρχουν πολλοί τέτοιοι άνθρωποι; (Όχι πολλοί.) Παρόλο που τώρα δεν είναι πολλοί, υπάρχει ελπίδα να αυξηθεί ο αριθμός τους. Οπότε, σε ποια κατηγορία θα πρέπει να ταξινομηθούν αυτοί οι άνθρωποι; Μπορούν άραγε αυτές οι συγκεκριμένες εκδηλώσεις να αποτελέσουν ένδειξη ότι οι άνθρωποι αυτοί αγαπούν την αλήθεια και είναι σε θέση να την αποδεχθούν; (Ναι.) Μπορούν. Παρόλο που κάποιοι άνθρωποι που έχουν μικρή ικανότητα κατανόησης αποδέχονται την αλήθεια πιο αργά, βαθιά μέσα τους, αποδέχονται την αλήθεια και έχουν μια νοοτροπία ενεργής εισόδου σε αυτήν. Όποτε κάποιος συναναστρέφεται πάνω σε νέο φως ή μονοπάτια άσκησης που είναι σύμφωνα με τις αλήθεια-αρχές, τα μάτια τους φωτίζονται, η καρδιά τους ξεκαθαρίζει και νιώθουν χαρά. Σκέφτονται: «Επιτέλους, κάποιος συναναστράφηκε σχετικά με αυτό το φως. Αυτό ακριβώς μου λείπει». Πάντα μπορούν να συλλάβουν τι τους λείπει, να κερδίσουν το φως και τη διαφώτιση που επειγόντως έχουν ανάγκη και τους λείπει, και να βρουν τις αλήθεια-αρχές που χρειάζονται από την αληθινή βιωματική κατανόηση πάνω στην οποία έχουν συναναστραφεί οι αδελφοί και οι αδελφές τους. Με βάση αυτές τις συγκεκριμένες εκδηλώσεις, δεν λαχταράει η καρδιά τους την αλήθεια; (Ναι.) Δεν είναι πολύ αντικειμενική ή ακριβής δήλωση το να πούμε ότι αυτοί οι άνθρωποι αγαπούν την αλήθεια. Παρ' όλα αυτά, με βάση τις συγκεκριμένες εκδηλώσεις τους, αυτοί οι άνθρωποι λαχταρούν την αλήθεια. Από πού προέρχεται αυτή η λαχτάρα; Προέρχεται από την ελπίδα τους να διορθώσουν τις διεφθαρμένες διαθέσεις τους, από την ελπίδα τους να διορθώσουν τα διάφορα προβλήματα και τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν κατά τη ζωή-είσοδό τους, και από την ελπίδα τους να σημειώσουν πρόοδο όσον αφορά την αλήθεια, να εντρυφήσουν περισσότερο, καθώς και από την ελπίδα τους να μπορέσουν να ενεργήσουν πραγματικά με αρχές, να ασκηθούν σε ένα μονοπάτι, να αναγνωρίσουν ακριβέστερα μέσα από τις αποκαλύψεις των διεφθαρμένων διαθέσεων τους ποια είναι η ουσία των διεφθαρμένων διαθέσεων τους και πώς να τις διορθώσουν και να τις αποτινάξουν. Παρόλο που αυτοί οι άνθρωποι ζουν συχνά μέσα σε διεφθαρμένες διαθέσεις, όπως ο ανταγωνισμός για θέση, η πεισματική επιμονή στις δικές τους μεθόδους, και η αυταρέσκεια, η αλαζονεία, η δολιότητα ή ακόμα και η αδιαλλαξία, αν τρώνε και πίνουν συνεχώς τα λόγια του Θεού και βιώνουν το έργο του Θεού, αυτά τα ολοφάνερα προβλήματα σιγά σιγά θα εξετάζονται και θα αναγνωρίζονται. Έπειτα, μπορούν να τα αναγνωρίσουν ως προβλήματα, ως αποκαλύψεις διεφθαρμένων διαθέσεων, ως πράγματα που δεν συμφωνούν με την αλήθεια και τα οποία μισεί ο Θεός. Μόλις αποκτήσουν επίγνωση των διεφθαρμένων διαθέσεων τους, λαχταρούν ακόμα περισσότερο να τις διορθώσουν και να τις αποβάλουν. Από εκεί πηγάζει, εν μέρει, η λαχτάρα τους για την αλήθεια. Με άλλα λόγια, έχουν την ανάγκη να διορθώσουν τις διεφθαρμένες διαθέσεις τους, την επιτακτική νοοτροπία να αποτινάξουν τις διεφθαρμένες διαθέσεις τους. Παράλληλα, όποια διεφθαρμένη διάθεση κι αν ανακαλύψουν ότι έχουν

αποκαλύψει, ή οποιαδήποτε προβλήματα ή δυσκολίες κι αν αντιμετωπίζουν, είναι πιο πρόθυμοι να βρουν ακριβείς απαντήσεις στα λόγια του Θεού, και να καταλάβουν τι απαιτεί ο Θεός από τον άνθρωπο και ποιες αλήθειες και λόγια του Θεού πρέπει να χρησιμοποιηθούν για να τα διορθώσουν. Έτσι συγκεκριμένα εκδηλώνεται κι από εκεί πηγάζει η λαχτάρα τους για την αλήθεια. Είναι αυτή η δήλωση αντικειμενική; (Ναι.) Δεν μπορεί να πει κανείς ότι αυτοί οι άνθρωποι αγαπούν την αλήθεια. Αν αγαπούσαν την αλήθεια, θα ήταν πολύ ενεργητικοί και οι διάφορες εκδηλώσεις τους θα ήταν πιο θετικές. Παρ' όλα αυτά, με βάση τις διάφορες εκδηλώσεις τους και το πραγματικό τους ανάστημα, αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν φτάσει στο σημείο να αγαπήσουν την αλήθεια, αλλά απλώς τη λαχταρούν. Η δήλωση αυτή είναι ήδη πολύ αντικειμενική. Αν, λοιπόν, εξετάσουμε τις διάφορες εκδηλώσεις αυτών των ανθρώπων, σε ποια κατηγορία πρέπει να ταξινομηθούν; Για την ακρίβεια, οι άνθρωποι αυτοί ανήκουν στην κατηγορία του λαού του Θεού. Αυτή η τοποθέτηση έχει μια βάση. Τι βάση; Οι άνθρωποι αυτοί έχουν τις ίδιες διεφθαρμένες διαθέσεις με τους άλλους. Από την άποψη της ανθρώπινης φύσης, δεν θα έλεγε κανείς ότι έχουν καλή ανθρώπινη φύση ούτε ότι ο Θεός τούς βλέπει τέλειους· οι περισσότεροι έχουν μέτρια ανθρώπινη φύση. Τι σημαίνει εδώ «μέτρια»; Σημαίνει ότι διακατέχονται από κάποιο επίπεδο συνείδησης και λογικής. Αυτή, όμως, δεν είναι η πιο σημαντική πτυχή. Και ποιο είναι το πιο σημαντικό; Το ότι, αφότου ακούσουν τα λόγια του Θεού και τις απαιτήσεις Του, αφότου μάθουν για τις διεφθαρμένες διαθέσεις κάθε είδους ανθρώπων τις οποίες εκθέτουν τα λόγια του Θεού, δεν αδιαφορούν, αλλά συγκινούνται και αναλαμβάνουν δράση. Τι σημαίνει αναλαμβάνουν δράση; Σημαίνει ότι μόλις ακούσουν αυτά τα λόγια του Θεού και αυτές τις αλήθειες, δεν είναι διατεθειμένοι να ζουν πια με τις διεφθαρμένες διαθέσεις και να συνεχίσουν να ζουν όπως πριν. Αντίθετα, πασχίζουν να αλλάξουν τις διάφορες σκέψεις, απόψεις, καθώς και τους διάφορους τρόπους ύπαρξης και ζωής στους οποίους βασίζονταν παλιότερα. Ταυτόχρονα, αναζητούν ενεργά την αλήθεια όταν κάνουν το καθήκον τους και μέσα στις διάφορες συνθήκες που έχει διαμορφώσει ο Θεός, παίρνουν τα λόγια του Θεού ως βάση και ως αρχές άσκησης, αντί να είναι απερίσκεπτοι και ισχυρογνώμονες. Λόγω της ανθρώπινης φύσης τους, του επιπέδου τους, της στάσης τους και των απόψεών τους απέναντι στα λόγια του Θεού, στο έργο του Θεού και στις απαιτήσεις του Θεού και ούτω καθεξής, οι άνθρωποι αυτοί είναι εκείνοι ακριβώς που σκοπεύει να σώσει ο Θεός. Έχουν περισσότερες ελπίδες να αποτινάξουν τις διεφθαρμένες διαθέσεις τους και να σωθούν σε σχέση με τους απλούς δουλευτές. Μόνο εκείνοι που αποδέχονται την αλήθεια και μπορούν να αποτινάξουν τις διεφθαρμένες διαθέσεις τους για να σωθούν λογίζονται ως λαός του Θεού. Δεν ταιριάζει πολύ αυτός ο ορισμός; (Ναι.) Ταιριάζει απόλυτα. Για να σωθείς, δεν φτάνει απλώς να καταβάλεις λίγη προσπάθεια και να πληρώσεις ένα μικρό τίμημα έτσι ώστε να παραμείνεις, κι έπειτα όλα έχουν τακτοποιηθεί. Σε τι θέση βρίσκονται εκείνοι που μπορούν να σωθούν; Σε μια θέση κατά την οποία, καθώς αποδέχονται και βιώνουν τα λόγια και το έργο του Θεού, διορθώνονται οι διεφθαρμένες διαθέσεις τους. Στο πλαίσιο αυτής της διαδικασίας, γνωρίζουν τελικά τον Θεό, καταλαβαίνουν τις διεφθαρμένες

διαθέσεις τους και έχουν αληθινές και απτές εμπειρίες από τα λόγια του Θεού, κι έτσι μπορούν να δώσουν μαρτυρία για τον Θεό —μπορούν να καταθέσουν μαρτυρία στον Θεό. Για ποιες πτυχές του Θεού καταθέτουν μαρτυρία; Καταθέτουν μαρτυρία για τις προθέσεις του Θεού, για τη διάθεση του Θεού, γι' αυτό που έχει και είναι ο Θεός, για την ταυτότητα του Θεού και για το γεγονός ότι ο Θεός είναι ο Δημιουργός. Αυτή είναι η πιθανή εκδήλωση κάποιου από τη στιγμή που θα φτάσει στη σωτηρία. Για ποιον λόγο μπορεί κανείς να πετύχει αυτά τα αποτελέσματα μετά τη σωτηρία του; Δεν το πετυχαίνει αυτό επειδή θεωρεί ότι «έχω καλή ανθρώπινη φύση, πιστεύω πραγματικά στον Θεό, έχω την ικανότητα να απαρνηθώ πράγματα ως πιστός στον Θεό, αλλά και την προθυμία να πληρώσω κάποιο τίμημα για να κάνω το καθήκον μου». Ο μοναδικός λόγος —και το πιο σημαντικό σημείο— είναι ότι μπορούν να αποδεχτούν τα λόγια του Θεού ως ζωή τους, μπορούν να κάνουν πράξη την αλήθεια για να αποτινάξουν τις διεφθαρμένες διαθέσεις τους, να βάλουν στην άκρη τους αρχικούς, παλιούς τρόπους ζωής και τις παλιές απόψεις τους για τη ζωή, και να θεωρήσουν τα λόγια του Θεού ως τη νέα τους ζωή. Χρησιμοποιώντας τα λόγια του Θεού ως βάση, συμπεριφέρονται, κάνουν πράγματα, ακολουθούν τον Θεό, υποτάσσονται στον Θεό και ικανοποιούν τον Θεό. Αυτό είναι το αποτέλεσμα που μπορεί να επιτευχθεί σε αυτούς τους ανθρώπους. Ποια είναι η πιο σημαντική πτυχή για να φτάσει κανείς στη σωτηρία; (Να μπορεί να αποδεχτεί την αλήθεια.) Σωστά. Το βασικό είναι να μπορεί κανείς να αποδεχτεί την αλήθεια.

Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Άραγε, αν δαπανήσω τον εαυτό μου για τον Θεό μέχρι τέλους, θα με ευλογήσει ο Θεός;» Εάν δεν αποδέχεσαι την αλήθεια, αλλά παρ' όλα αυτά συνεχίσεις να ακολουθείς τον Θεό μέχρι τέλους, είσαι απλός δουλευτής μέχρις εσχάτων, και στο διάστημα αυτό δεν κάνεις μεγάλες παραβάσεις και δεν προσβάλεις τη διάθεση του Θεού, τότε, κάτω από τέτοιες συνθήκες, ο Θεός θα σε θεωρήσει αφοσιωμένο δουλευτή που θα παραμείνει. Κάποιοι ρωτάνε: «Τι σόι ευλογία είναι η παραμονή;» Δεν είναι και μικρή ευλογία! Μπορεί να έχεις την ευκαιρία και τη δυνατότητα να δεις την αληθινή μορφή του Θεού, κι αυτό εξαρτάται από το τι θα κάνει ο Θεός στην επόμενη εποχή. Αν έχεις την ευκαιρία να παραμείνεις και να ζήσεις για πολλές δεκαετίες ακόμα, τότε μια τέτοια ευλογία είναι πολύ σημαντική. Πώς έρχεται αυτή η ευλογία; Την αποκτά κανείς αν είναι αφοσιωμένος δουλευτής, ενώ παράλληλα εμμένει στην άποψη ότι «έχω καλή ανθρώπινη φύση, πιστεύω πραγματικά στον Θεό, έχω την ικανότητα να απαρνηθώ πράγματα ως πιστός στον Θεό, αλλά και την προθυμία να πληρώσω κάποιο τίμημα και να υπομείνω κακουχίες για να κάνω το καθήκον μου». Δεν θα έπρεπε οι απλοί δουλευτές να είναι ικανοποιημένοι; (Ναι.) Θα έπρεπε να είναι ικανοποιημένοι αν αποκτήσουν αυτήν την ευλογία. Παρόλο που δεν αποδέχεσαι καν τα λόγια του Θεού, ο Θεός, επειδή βλέπει την αφοσίωση και την ικανότητά σου να κάνεις απλή δουλειά μέχρι τέλους, χωρίς να λιποτακτήσεις εκείνη την περίοδο, χωρίς να προσβάλεις τη διάθεση του Θεού ή να παραβιάσεις τα διοικητικά Του διατάγματα, χωρίς να κάνεις μεγάλες παραβάσεις, σου δίνει αυτήν την ευλογία και τη χάρη· από τη δημιουργία της ανθρωπότητας, αυτό είναι το μεγαλύτερο δώρο που δίνει ο Θεός στους διεφθαρμένους ανθρώπους οι οποίοι είναι

αφοσιωμένοι απλοί δουλευτές, αλλά δεν έχουν φτάσει στη σωτηρία. Έχεις καταβάλει μόνο λίγη προσπάθεια, και ούτε καν αποδέχεσαι τα λόγια του Θεού. Πάλι καλά που μπορείς να λάβεις μια τόσο μεγάλη ευλογία· πρόκειται για την απέραντη χάρη του Θεού. Μια άλλη κατηγορία είναι ο λαός του Θεού, για τον οποίο μιλήσαμε μόλις τώρα. Οι ευλογίες που δέχεται ο λαός του Θεού είναι σίγουρα μεγαλύτερες από εκείνες που δέχονται οι απλοί δουλευτές. Επομένως, ποια είναι η ευλογία του λαού του Θεού; Δεν είναι φυσικά τόσο απλό όσο το να μπορούν απλώς να παραμείνουν ή να έχουν την ευκαιρία να δουν την αληθινή μορφή του Θεού. Υπάρχουν πάρα πολύ περισσότερες ευλογίες, αλλά δεν θα μιλήσουμε τώρα γι' αυτές. Δεν είναι ρεαλιστικό να μιλήσουμε γι' αυτές, και εκτός αυτού, ακόμα κι αν σας τις πω, δεν θα τις καταλάβετε ούτε θα τις αποκτήσετε αυτήν τη στιγμή. Τον λαό του Θεού σκοπεύει να σώσει ο Θεός, και ανάμεσα σε όλη την ανθρωπότητα, αυτός λαμβάνει τις μεγαλύτερες ευλογίες. Αυτό δεν είναι καθόλου υπερβολή. Και γιατί συμβαίνει αυτό; Διότι, στο έργο του Θεού, στο έργο του έξι χιλιετιών σχεδίου διαχείρισης του Θεού για τη σωτηρία της ανθρωπότητας, ο λαός του Θεού, επειδή μπόρεσε να αποδεχτεί τα λόγια του Θεού, επειδή μπόρεσε να εκλάβει τα λόγια του Θεού ως την αλήθεια και ως τις αρχές για την ύπαρξή του, κι επειδή μετέτρεψε τα λόγια του Θεού σε ζωή του, έχει αποτινάξει τη διεφθαρμένη διάθεση του Σατανά και έχει βιώσει τα λόγια του Θεού, καταθέτοντας ισχυρή και ηχηρή μαρτυρία για τον Θεό. Αυτοί οι άνθρωποι μπορούν να χρησιμοποιήσουν εκείνα που βιώνουν, τη ζωή τους, για να αντεπιτεθούν στον Σατανά και να τον ντροπιάσουν, είναι ικανοί να καταθέσουν μαρτυρία στον Θεό ανάμεσα στην ανθρωπότητα, δοξάζοντας έτσι τον Θεό. Γι' αυτό, ο λαός του Θεού είναι εκείνοι οι άνθρωποι που σκοπεύει ο Θεός να σώσει και εκείνοι που θα σωθούν. Κάποιοι λένε: «Αφού αυτοί οι άνθρωποι μπορούν να μετατρέψουν τα λόγια του Θεού σε ζωή τους, να βιώσουν τα λόγια του Θεού και να δώσουν μαρτυρία στον Θεό, αυτό σημαίνει ότι είναι οι αγαπημένοι υιοί του Θεού, αυτοί με τους οποίους χαίρεται ο Θεός;» Το παρασκέφτεσαι· φτάνει να ανήκεις στον λαό του Θεού. Αν ο Θεός σε αποκαλέσει υιό Του, παιδί Του ή αγαπημένο Του υιό, αυτό είναι δική Του υπόθεση, αλλά δεν πρέπει ποτέ μα ποτέ να ισχυριστείς εσύ ότι είσαι ο αγαπημένος υιός του Θεού, ο υιός του Θεού ή ο αγαπημένος Του. Μη διατυπώσεις τέτοιους ισχυρισμούς για τον εαυτό σου και μη θεωρήσεις τον εαυτό σου ως τέτοιον· είσαι δημιούργημα —αυτό είναι το σωστό. Ακόμα κι αν μια μέρα ειπωθεί ότι ανήκεις στον λαό του Θεού ή αν έχεις ήδη βαδίσει στο μονοπάτι της σωτηρίας, δεν παύεις να είσαι απλώς ένα δημιούργημα. Αν σκέφτεσαι έτσι, αυτό αποδεικνύει ότι βρίσκεσαι στο ορθό μονοπάτι. Αν επιζητάς πάντα να είσαι ο αγαπημένος υιός του Θεού, να σε αγαπάει ο Θεός, να χαίρεται μ' εσένα ο Θεός, τότε ακολουθείς το λάθος μονοπάτι· αυτό το μονοπάτι δεν οδηγεί πουθενά, και δεν πρέπει να έχεις τέτοιους ευσεβείς πόθους. Άσχετα με το αν ο Θεός έχει πει ποτέ τέτοια λόγια ή αν έχει δώσει μια τέτοια υπόσχεση στους ανθρώπους, δεν πρέπει να βλέπεις έτσι τον εαυτό σου. Δεν είναι αυτό που πρέπει να προσπαθήσεις να πετύχεις. Φτάνει και μόνο που ανήκεις στον λαό του Θεού. Ο λαός του Θεού είναι ήδη σε αποδεκτό επίπεδο ως δημιουργήματα· πολύ κρίμα που δεν ανήκεις ακόμα σ' αυτόν. Γι' αυτό, μην

επιδιώκεις εκείνα τα αόριστα, απατηλά, κενά πράγματα. Αν μπορείς να επιδιώκεις τη σωτηρία, αυτό σημαίνει, ως έναν βαθμό, ότι έχεις ήδη αρχίσει να βαδίζεις στο μονοπάτι της σωτηρίας. Τα κύρια χαρακτηριστικά του λαού του Θεού είναι ότι μπορεί να αποδεχτεί την αλήθεια και ότι αγαπά την αλήθεια. Καθώς οι άνθρωποι αυτοί βιώνουν το έργο του Θεού και επιδιώκουν τη σωτηρία, μπορούν να διορθώσουν, να αποτινάξουν και να αλλάξουν σε διαφορετικό βαθμό τις διεφθαρμένες διαθέσεις τους, τις παλιές τους σκέψεις και τις διάφορες αρνητικές καταστάσεις και εκδηλώσεις που συνδέονται με τις διεφθαρμένες διαθέσεις τους. Έπειτα, μπορούν να βιώσουν τις απαιτήσεις του Θεού να είναι ειλικρινείς, άνθρωποι που καταλαβαίνουν τις αλήθεια-αρχές, άνθρωποι που έχουν αφοσίωση και υποτάσσονται, και άνθρωποι που έχουν φόβο Θεού και αποφεύγουν το κακό. Όσο για το πώς να είναι κανείς άνθρωπος που ανήκει στον λαό του Θεού, που βρίσκεται σε αποδεκτό επίπεδο και πληροί τα κριτήρια, δεν θα το αναλύσουμε εδώ· δεν είναι αυτό το θέμα της σημερινής μας συναναστροφής.

III. Οι έμμισθοι εργάτες

Εκτός από τους απλούς δουλευτές και τον λαό του Θεού, υπάρχει κι ακόμα μια κατηγορία ανθρώπων, οι οποίοι είναι οι πιο θλιβεροί ανάμεσα στους εκλεκτούς του Θεού. Αυτοί, αφού ακούσουν τις διάφορες αλήθειες που έχει εκφράσει ο Θεός και τα διάφορα λόγια με τα οποία εκθέτει την ανθρωπότητα, δεν αλλάζουν καθόλου τη συμπεριφορά τους, αυτά που βιώνουν και αυτά που επιδιώκουν. Όπως κι αν συναναστραφείς μαζί τους σχετικά με την αλήθεια, συνεχίζουν να αδιαφορούν: «Δεν θέλω να αλλάξω. Θα ζήσω όπως θέλω να ζήσω και δεν μπορεί να με ελέγξει κανένας. Εσείς κάντε ό,τι θέλετε, δεν με νοιάζει! Τώρα δεν έχω καμία όρεξη, γι' αυτό μη με προκαλείτε. Αν το κάνετε, δεν θα φερθώ ευγενικά!» Δεν βλέπουν τον εαυτό τους με την απόλυτη στάση ή άποψη που λέει «έχω καλή ανθρωπίνη φύση, πιστεύω πραγματικά στον Θεό, έχω την ικανότητα να απαρνηθώ πράγματα, αλλά και την προθυμία να υπομείνω κακουχίες και να πληρώσω κάποιο τίμημα», αλλά παρουσιάζουν ανάμεσα στους αδελφούς και τις αδελφές μια πιο συγκεκριμένη στάση. Ποια είναι αυτή η στάση; Η εξής: «Θα λειτουργώ όπως θέλω, θα κάνω ό,τι θέλω. Μη με παροτρύνει κανένας να αποδεχτώ την αλήθεια, μην προσπαθήσει κανένας να με αλλάξει. Όποιος προσπαθήσει να με παροτρύνει να αποδεχτώ την αλήθεια πάει γυρεύοντας, κι αν προσπαθήσει κανένας να με κλαδέψει, θα παλέψω με τη ζωή μου!» Δεν τους ενδιαφέρει καθόλου ούτε η παραμικρή φράση που λέει ο Θεός, ούτε το έργο που κάνει ο Θεός. Ασφαλώς, αντιμετωπίζουν με μια στάση απαξίωσης τις διεφθαρμένες διαθέσεις των ανθρώπων και τις αρχές με βάση τις οποίες πρέπει να ενεργούν, αλλά και τη στάση που πρέπει να έχουν οι άνθρωποι απέναντι στον Θεό και τις αρχές που πρέπει να τηρούν στις διαπροσωπικές σχέσεις —αυτό είναι κάτι που αναφέρουν οι αδελφοί και οι αδελφές κατά τις συναθροίσεις ή όταν κάνουν το καθήκον τους. Κάποια άτομα κάνουν ένα καθήκον, αλλά αγνοούν εντελώς τις αρχές που απαιτεί ο οίκος του Θεού και ενεργούν όπως έχουν σχεδιάσει. Με το που τους συναναστραφείς σχετικά με τις αρχές, μπροστά σου συμφωνούν, αλλά μετά γυρίζουν και αρχίζουν να

λειτουργούν απερίσκεπτα και αυθαίρετα, δείχνοντας τη δαιμονική τους πτυχή. Επίσης, είναι και κάποιοι που εξωτερικά μοιάζουν αξιοπρεπείς άνθρωποι, αλλά όταν μιλήσεις ή κουβεντιάσεις μαζί τους, έχουν λανθασμένες απόψεις και λανθασμένο τόνο, ενώ το πιο σημαντικό είναι πως έχουν λανθασμένη διάθεση, με αποτέλεσμα να είναι αδύνατο να συζητήσεις μαζί τους. Όταν τους ρωτάς: «Υπάρχει Θεός στον κόσμο;», απαντούν: «Δεν ξέρω». Λες: «Αυτό πρέπει να γίνει έτσι, αυτή είναι η πρόθεση του Θεού». Εκείνοι απαντούν: «Με αντιπαθείς; Ψάχνεις να μου προκαλέσεις προβλήματα; Μήπως προσπαθείς να με αποβάλεις;» Λες: «Αν ενεργείς μ' αυτόν τον τρόπο, διαδίδεις αντιλήψεις και εξωτερικεύεις την αρνητικότητά σου, γεγονός που θα μπορούσε να κάνει κάποιους νέους πιστούς να σκοντάψουν. Πρέπει να τηρούμε τους κανόνες του οίκου του Θεού και πρέπει να καταλαβαίνουμε ξεκάθαρα τις αρχές που πρέπει να ακολουθούνται στις αλληλεπιδράσεις και στις σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων. Αν κάτι που λέγεται και γίνεται δεν μπορεί να αποβεί εποικοδομητικό ή να βοηθήσει τους άλλους, πρέπει, αν μη τι άλλο, να μην έχει αρνητικό αντίκτυπο. Αυτήν τη λογική πρέπει να έχει όποιος έχει κανονική ανθρώπινη φύση». Λένε: «Ποιος νομίζεις πως είσαι, που κάθεσαι και μου μιλάς για κανονική ανθρώπινη φύση και μου κάνεις κήρυγμα για κανόνες; Τι πρόβλημα υπάρχει που εξωτερικεύω την αρνητικότητά μου; Κάθε νέος πιστός που σκοντάφτει ίσον ένας νέος πιστός λιγότερος· καλύτερα κιόλας, να μην εκνευρίζομαι που τον βλέπω!» Είναι περιττή κάθε συζήτηση μαζί τους για κανόνες, όπως περιττή είναι και η συζήτηση για την ανθρώπινη φύση. Όσο για τη συναναστροφή σχετικά με την αλήθεια, για τη συναναστροφή σχετικά με τα λόγια του Θεού; Ούτε τη συναναστροφή σχετικά με τα λόγια του Θεού ακούνε. Κανένας δεν τολμά να τους επικρίνει, κανένας δεν τολμά να τους ενοχλήσει ή να τους προκαλέσει. Υπάρχουν τέτοια άτομα στην εκκλησία; (Ναι.) Ανάμεσα σ' εκείνους που έχουν αποπεμφθεί, όντως υπάρχουν τέτοιοι άνθρωποι. Αυτοί, άραγε, είναι απλοί δουλευτές, λαός του Θεού, τι είναι; (Είναι άνθρωποι που αποκλείστηκαν.) Γιατί αποκλείστηκαν; (Επειδή δεν αποδέχονταν την αλήθεια· επειδή αποστρέφονταν την αλήθεια.) Εδώ βρίσκεται η ουσία του προβλήματος. Και γιατί δεν αποδέχονται την αλήθεια; Γιατί αποστρέφονται την αλήθεια; Ποια είναι η κύρια αιτία; (Αυτοί οι άνθρωποι έχουν την ουσία των δύσπιστων.) Σωστά, έχουν την ουσία των δύσπιστων. Παρόλο που υπάρχουν αρκετοί δύσπιστοι στην εκκλησία, έτσι είναι όλοι οι δύσπιστοι; (Όχι.) Αυτά τα άτομα, που δεν έχουν ούτε καν την πιο στοιχειώδη ανθρώπινη ηθική και ανατροφή, άραγε αποκλείονται μόνο και μόνο επειδή είναι δύσπιστοι; Γιατί αποκλείονται; Κατά βάθος, πρόκειται για ένα πρόβλημα ανθρώπινης φύσης· αυτοί οι άνθρωποι έχουν κακή, κακόβουλη ανθρώπινη φύση. Για την ακρίβεια, έχουν έλλειψη ανθρώπινης φύσης. Εφόσον έχουν έλλειψη ανθρώπινης φύσης, τι είναι; Είναι άνθρωποι με διαβολική φύση. Πώς συγκρίνονται οι άνθρωποι που έχουν διαβολική φύση με τα κτήνη; Κατά τη γνώμη Μου, είναι χειρότεροι κι από κτήνη· κάποια κτήνη μπορούν να υπακούσουν και να αποφύγουν τις κακές πράξεις. Για παράδειγμα, τα σκυλιά μπορούν να είναι πολύ καλά. Μερικά σκυλιά αποτελούν πραγματικά υπέροχα κατοικίδια και τα πάνε πάρα πολύ καλά με τους ανθρώπους! Είναι ιδιαίτερα υπάκουα και συνετά, καταλαβαίνουν όλα όσα λένε

οι άνθρωποι και είναι κατάλληλα για να μένουν σε εσωτερικούς χώρους. Κάτι τέτοια σκυλιά είναι πολύ καλύτερα από τους ανυπάκουους ανθρώπους. Είναι πάρα πολλοί οι άνθρωποι που είναι ακόμα χειρότεροι κι από τα καλά σκυλιά. Άραγε παραμένουν άνθρωποι; Όχι, δεν είναι άνθρωποι· είναι κάτι μη ανθρώπινο. Πολλοί άνθρωποι δεν καταλαβαίνουν την ανθρώπινη γλώσσα. Είναι αδύνατη η επικοινωνία μαζί τους. Δεν αποδέχονται την αλήθεια, όπως κι αν τους γίνει συναναστροφή πάνω σ' αυτήν, παραπονιούνται όταν κλαδεύονται, κι όταν αποκλείονται, ξεσπάνε την οργή τους με βρισιές, και δεν παρουσιάζουν την παραμικρή αλλαγή, όσα χρόνια κι αν πιστεύουν. Είναι δυνατόν να επιτρέπεται σε τέτοιους ανθρώπους να παραμείνουν στον οίκο του Θεού; (Όχι.) Δεν επιτρέπεται να παραμείνουν. Σε ποια κατηγορία θα πρέπει να ταξινομηθούν οι άνθρωποι αυτοί; Καταρχάς, μήπως πρέπει να καταταχθούν αυτοί οι άνθρωποι στον εκλεκτό λαό του Θεού; (Όχι.) Αν δεν ανήκουν στον εκλεκτό λαό του Θεού, τότε σε ποια κατηγορία πρέπει να μπουν; Πώς πρέπει να ερμηνευθεί το ότι δεν ανήκουν στους εκλεκτούς του Θεού; Αυτό σημαίνει ότι από την οπτική της ανθρώπινης φύσης που παρουσιάζουν και βιώνουν, δεν είναι απλώς δύσπιστοι. Η ουσία τους δεν είναι ανθρώπινη. Υπάρχουν πολλοί δύσπιστοι. Άραγε, όλοι τους είναι τόσο κακοί και κακόβουλοι όπως κι εκείνοι; Όχι. Ακόμα κι οι άπιστοι δεν είναι όλοι τους τόσο κακοί. Κάποιοι έχουν τα πιο στοιχειώδη ηθικά κριτήρια. Και με τους συγκεκριμένους τι γίνεται; Αυτοί δεν έχουν ούτε καν την πιο στοιχειώδη ηθική και ανατροφή που έχουν οι άπιστοι· οι αποκαλύψεις τους και αυτά που βιώνουν, για την ακρίβεια, δεν πληρούν τα πρότυπα της ανθρώπινης ηθικής. Η ουσία αυτών των ανθρώπων είναι διαβολική. Οπότε, από την άποψη της ουσίας τους, τους σώζει ο Θεός; (Όχι.) Ο Θεός δεν τους σώζει. Και ποιος είναι ο λόγος γι' αυτό; Ότι η ανθρώπινη φύση τους είναι κακή και κακόβουλη, δαιμονική, με αποτέλεσμα να αποστρέφονται την αλήθεια και να της αντιστέκονται. Εδώ που τα λέμε, τους εξυψώνουμε έτσι που το θέτουμε· για να μιλήσουμε με ακρίβεια, οι άνθρωποι αυτοί αποστρέφονται και μισούν τα θετικά πράγματα, δεν φτάνουν στο επίπεδο κατά το οποίο αποστρέφονται την αλήθεια και δεν την αποδέχονται. Αποστρέφονται και μισούν ακόμα και τα πιο στοιχειώδη θετικά πράγματα, αντιστέκονται σ' αυτά. Πράγματα όπως τι κανόνες πρέπει να ακολουθεί κάποιος που έχει κανονική ανθρώπινη φύση και τι ανατροφή πρέπει να λάβει, όλα αυτά τους προκαλούν αποτροπιασμό. Μπορούν να αποδεχτούν την αλήθεια; (Απέχουν πολύ από αυτό.) Σωστά, απέχουν πολύ από αυτό· δεν είναι καν απλοί δουλευτές. Κάποιοι λένε: «Αφού δεν είναι καν απλοί δουλευτές, τι θεωρούνται μέσα στον οίκο του Θεού; Πώς μπήκαν στον οίκο του Θεού;» Αν πρέπει να εξηγήσουμε τι είναι, να τους εντάξουμε σε μια κατηγορία, αυτοί οι άνθρωποι, για να μιλήσουμε με ακρίβεια, είναι σαν έμμισθοι εργάτες ή σαν προσωρινοί εργάτες που ήρθαν από τις τάξεις των άπιστων. Είναι ξεκάθαρο τι σημαίνει αυτό; Σ' αυτήν την κατηγορία ανήκουν, αυτόν τον ρόλο παίζουν στον οίκο του Θεού. Δεν είναι καν απλοί δουλευτές· δεν τους θεωρώ απλούς δουλευτές, δεν το αξίζουν! Οι απλοί δουλευτές έχουν χαρακτηριστικά όπως καλή ανθρώπινη φύση, πιστεύουν αληθινά στον Θεό, είναι πρόθυμοι να πληρώσουν ένα τίμημα και μπορούν να υπομείνουν κακουχίες, και τα

βιώνουν όλα αυτά. Οι εν λόγω άνθρωποι δεν έχουν ούτε καν αυτές τις ιδιότητες, οπότε και που τους κατατάσσουμε ως έμμισθους εργάτες χάρη τους κάνουμε και είμαστε και πολύ ευγενικοί. Τι σημαίνει να είναι κανείς έμμισθος ή προσωρινός εργάτης; Σημαίνει πως, εξαιτίας των ειδικών αναγκών που υπάρχουν σε συγκεκριμένες περιόδους, ο οίκος του Θεού προσλαμβάνει κάποιους ανθρώπους τους οποίους δεν αφορά η σωτηρία, για να φέρουν εις πέρας ορισμένες εργασίες. Αφού ολοκληρωθούν αυτές οι εργασίες, φανερώνεται το αληθινό πρόσωπο αυτών των ανθρώπων. Ο εκλεκτός λαός του Θεού έχει ταλαιπωρηθεί αρκετά από τις αλληλεπιδράσεις μαζί τους, τους έχει σιχαθεί σε βαθμό αφόρητο, ενώ έχει αποκτήσει και επαρκή ικανότητα να τους διακρίνει. Κάτω από αυτές τις συνθήκες, οι συγκεκριμένοι άνθρωποι θα πρέπει να αποπέμπονται· αυτή είναι η πιο κατάλληλη στιγμή για τέτοιες ενέργειες. Είναι ξεκάθαρη η εξήγηση που δόθηκε μόλις τώρα για το πώς προέκυψαν αυτοί οι άνθρωποι; (Ναι.) Πρόκειται για έμμισθους εργάτες τους οποίους δεν αφορά η σωτηρία, και οι οποίοι προσλαμβάνονται σε ιδιαίτερες περιόδους του έργου της εκκλησίας. Μετά από κάποιες μικροδουλειές που κάνουν και κάποιες υπηρεσίες που παρέχουν για λίγο καιρό, οι άνθρωποι αυτοί διαπράττουν κάποια παραπτώματα από απεισκευσία μέσα στον οίκο του Θεού, πράγμα που προκαλεί πολλά περιστατικά διατάραξης και αναστάτωσης. Παίζουν τον ρόλο των αρνητικών χαρακτήρων. Αντικατοπτρίζουν πλήρως το αληθινό πρόσωπο του Σατανά και των διαβόλων, διαταράσσουν το έργο της εκκλησίας και χαλάνε την τάξη της εκκλησιαστικής ζωής. Πιο συγκεκριμένα, μπορεί να πει κανείς ότι οι συγκεκριμένοι άνθρωποι ζημιώνουν σημαντικά τα συμφέροντα του οίκου του Θεού, για παράδειγμα καταστρέφοντας μεγάλο μέρος από τον εξοπλισμό, τα μηχανήματα, τα πολύτιμα αντικείμενα, και ούτω καθεξής, του οίκου του Θεού. Μπορεί να πει κανείς ότι οι πράξεις και οι συμπεριφορές των συγκεκριμένων ανθρώπων έχουν προκαλέσει διάχυτη οργή. Φυσικά, έχουν δώσει και τη δυνατότητα σε περισσότερους ανθρώπους να πάρουν μαθήματα και να αποκτήσουν ικανότητα διάκρισης, να μάθουν τι είναι ο διάβολος και τι σημαίνει έλλειψη ανθρωπίνης φύσης, και να διακρίνουν καθαρά το αληθινό πρόσωπο των δύσπιστων. Επίσης, έχουν δώσει τη δυνατότητα στους ανθρώπους να καταλάβουν, ξεκάθαρα και συγκεκριμένα, ποιες είναι οι σκέψεις και οι απόψεις των δύσπιστων, τι επιδιώκουν, τι βλέψεις έχουν βαθιά μέσα τους, ποια είναι η στάση τους απέναντι στον Θεό και την αλήθεια, και ποια είναι η στάση τους απέναντι στα καθήκοντά τους, όπως και απέναντι στα θετικά πράγματα, κι ακόμα και απέναντι σε κάποιους κανονισμούς που έχει θεσπίσει ο οίκος του Θεού, και ούτω καθεξής. Όταν αυτές οι εκφάνσεις είναι τόσο συγκεκριμένες, φανερώνεται πλήρως πώς βιώνουν οι άνθρωποι αυτοί την ανθρωπίνη φύση τους, την ανθρωπίνη φύση-ουσία τους και αυτά που επιδιώκουν. Άρα, μοιάζει περιττό να παραμείνουν αυτά τα άτομα στην εκκλησία· κάτι τέτοιο θα βλάψει πολύ τον εκλεκτό λαό του Θεού και δεν θα τον ωφελήσει καθόλου. Είναι καιρός να φύγουν. Αν, λοιπόν, πούμε ότι ο οίκος του Θεού τούς έχει δώσει αρκετό χρόνο και ευκαιρίες για να αποδεχτούν την αλήθεια και να λατρέψουν τον Θεό, είναι σωστή μια τέτοια δήλωση; (Όχι.) Και τότε πώς πρέπει να το θέσουμε; Ο οίκος του Θεού τούς έχει δώσει πάμπολλες ευκαιρίες και

αρκετό χρόνο για να μεταστραφούν, αλλά το τελικό αποτέλεσμα αποκαλύπτει το εξής γεγονός: Ένας διάβολος είναι πάντα διάβολος, κάθε στιγμή, και δεν μπορεί να αλλάξει ποτέ. Αυτό είναι το γεγονός. Γίνεται να αναγκάσει κανείς τον μεγάλο κόκκινο δράκοντα να αναγνωρίσει τη θέση και την ταυτότητα του Θεού; Μπορεί να καταφέρει κανείς να αναγκάσει αυτούς τους ανθρώπους που έχουν δαιμονική φύση να αλλάξουν και να ακολουθήσουν κάποιους κανόνες; (Όχι.) Δεν είναι δυνατόν να το πετύχει κανείς αυτό. Οι ευκαιρίες που τους δίνονται δεν αποσκοπούν στο να αποδεχτούν την αλήθεια, να αναγνωρίσουν το έργο που έχει κάνει ο Θεός ή να ενεργήσουν σύμφωνα με τις αλήθεια-αρχές, αλλά να τους δοθεί η ευκαιρία να μεταστραφούν. Αν υπήρχε έστω και η παραμικρή ένδειξη ότι έχουν μεταστραφεί, τότε θα μπορούσε να αλλάξει και η τελική τους έκβαση. Ωστόσο, αυτοί οι άνθρωποι δεν ξέρουν το καλό τους· τέτοια δαιμονική φύση θα έχουν πάντα. Όσος χρόνος και όσες ευκαιρίες και αν τους δοθούν, δεν πρόκειται να αλλάξουν ούτε αυτά που βιώνουν ούτε η ουσία τους. Αυτό είναι γεγονός. Επομένως, ο απόλυτος τρόπος αντιμετώπισης αυτών των ανθρώπων είναι η απαλλαγή από τα καθήκοντά τους, η αναγκαστική αποχώρησή τους από την εκκλησία και η διασφάλιση ότι θα πάψουν πια να έχουν δεσμούς ή σχέσεις με τον οίκο του Θεού. Υπάρχουν μήπως κάποιοι που θα διστάσουν να τους αποχωριστούν και θα τους λυπηθούν, λέγοντας: «Είναι πολύ νέοι ακόμα αυτοί οι άνθρωποι. Αν τους δινόταν χρόνος, θα γίνονταν εξαιρετικοί. Έχουν τόσο καλό επίπεδο, είναι τόσο χαρισματικοί και ταλαντούχοι. Αχ, τι καλά που θα ήταν αν μπορούσαν να αποδεχτούν την αλήθεια! Αν ο οίκος του Θεού μπορέσει να δείξει περισσότερη αγάπη και ανεκτικότητα, και να τους δώσει περισσότερες ευκαιρίες να μετανοήσουν, τότε μήπως μπορεί, καθώς μεγαλώνουν, τα πράγματα να αλλάξουν»; Τι είδους άνθρωποι σκέφτονται έτσι; (Οι μπερδεμένοι άνθρωποι, όσοι βρίσκονται σε σύγχυση.) Σωστά. Όλοι τους είναι μπερδεμένοι, σε σύγχυση —παλιάνθρωποι και τίποτα άλλο! Ο Θεός δεν σώζει τέτοιους ανθρώπους και ο οίκος του Θεού δεν τους επιτρέπει να μείνουν. Για ποιον λόγο να τους λυπάσαι; Ο Θεός λέει ότι δεν πρόκειται να σώσει τέτοιους ανθρώπους, κι όμως εσύ προτείνεις να τους δοθεί μια ευκαιρία να μετανοήσουν. Μπορείς εσύ να σώσεις τους ανθρώπους; Δεν πηγαίνεις, μ' αυτόν τον τρόπο, κόντρα στον Θεό; Προσπαθείς να κάνεις τους άλλους να νομίσουν ότι έχεις περισσότερη αγάπη από τον Θεό; Έχεις την αλήθεια-πραγματικότητα; Μπορείς να διακρίνεις την ουσία ενός ανθρώπου; Ποιος μπορεί να σώσει τους ανθρώπους, ο Θεός ή εσύ; Τολμάς και πηγαίνεις κόντρα στον Θεό· αυτό είναι πολύ μεγάλη αλαζονεία, αυταρέσκεια και έλλειψη λογικής, έτσι δεν είναι; Δεν συνιστά μεγάλη επανάσταση; Αυτό δεν είναι η ενσάρκωση του Σατανά και των κακών πνευμάτων, που πάντα χαίρονται να πηγαίνουν κόντρα στον Θεό; Οι δύσπιστοι που αναφέραμε μόλις τώρα είναι κατώτεροι κι από τα κτήνη. Όσο κι αν κάποιος κάνει μαζί τους συναναστροφή σχετικά με την αλήθεια, είναι ανώφελο. Ακόμα και το κλάδεμα είναι περιττό γι' αυτούς. Θα έλεγε κανείς ότι έχουν τη φύση του Σατανά και δεν πρόκειται ποτέ να αλλάξουν. Αν κάποιος θέλει να δώσει σε αυτούς που είναι το σινάφι του Σατανά την ευκαιρία να μετανοήσουν, ας προσφέρει σε τέτοιους ανθρώπους· τότε θα δούμε αν όντως έχουν την

αγάπη. Αυτοί οι δύσπιστοι που δεν αποδέχονται καθόλου την αλήθεια είναι οι χειρότεροι στην εκκλησία. Όλοι τους είναι σαν κτήνη, πέρα από κάθε λογική και ανίκανοι να σωθούν. Είτε στο παρελθόν είτε τώρα, η εκκλησία τούς αντιμετώπισε με τον πιο κατάλληλο τρόπο· η εκκλησία έδειξε τεράστια υπομονή και ανεκτικότητα απέναντί τους, και τους έδωσε αρκετές ευκαιρίες. Εκείνοι, όμως, μέχρι στιγμής, δεν έχουν αλλάξει καθόλου, και μάλιστα έχουν γίνει και χειρότεροι. Στην αρχή, όταν αυτοί οι άνθρωποι καταλήγουν να πιστεύουν στον Θεό με τις αντιλήψεις, τις φαντασιοκοπίες και την επιθυμία τους για ευλογίες, μπορούν να συγκρατηθούν κάπως και κάνουν τα καθήκοντά τους με κάποιο ενθουσιασμό και ζήλο. Τελικά, όμως, όταν βλέπουν ότι «πίστη στον Θεό σημαίνει να επιδιώκει κανείς την αλήθεια, να γνωρίζει το έργο του Θεού και να υποτάσσεται στον Θεό, και τέλος», εκτίθεται πλήρως η στάση τους απέναντι στον Θεό και την αλήθεια, καθώς και το αληθινό τους πρόσωπο. Τι είναι αυτό που εκτίθεται; Όχι μόνο δεν έχουν ανθρώπινη φύση, συνείδηση και λογική, αλλά είναι και υπερβολικά φαύλοι, μοχθηροί και κτηνώδεις. Απαξιώνουν τον Θεό και την αλήθεια, και μάλιστα είναι εχθρικοί και αντιστέκονται απέναντι στις απαιτήσεις και τους κανόνες του οίκου του Θεού, και στα διοικητικά διατάγματα του Θεού. Αυτές οι εκδηλώσεις τους έχουν κάνει τον εκλεκτό λαό του Θεού να νιώθει μεγαλύτερο αποτροπιασμό και αηδία απέναντί τους, και επίσης κάνουν τον εκλεκτό λαό του Θεού να τους απομακρύνει με γρηγορότερο ρυθμό, καθορίζοντας τελικά ταχύτητα αν θα μείνουν ή αν θα φύγουν, αποφασίζοντας για την έκβαση και το πεπρωμένο τους. Την έκβαση και το πεπρωμένο τους τα προκάλεσαν οι ίδιοι, δεν προέκυψαν από την παρότρυνση ή την παρακίνηση κάποιου άλλου ούτε επειδή κάποιος τους ανάγκασε ή τους έβαλε σε πειρασμό, και σίγουρα δεν προέκυψαν από αντικειμενικές περιστάσεις· οι ίδιοι προκάλεσαν την έκβαση και το πεπρωμένο τους, τα προκάλεσαν οι δικές τους επιλογές και τα καθόρισε η φύση-ουσία τους και το μονοπάτι που ακολούθησαν. Η έκβαση και το πεπρωμένο αυτών των ανθρώπων έχει καθοριστεί. Μόλις αποπεμφθούν από τις τάξεις εκείνων που εκτελούν τα καθήκοντά τους, πλέον δεν είναι καν απλοί δούλευτές. Μπορείτε να φανταστείτε πολύ καλά τι πεπρωμένο θα έχουν· δεν έχει νόημα να το αναφέρουμε εδώ, γιατί είναι ανάξιοι.

Σε ό,τι αφορά το είδος των ανθρώπων που αποκαλύπτονται και αποκλείονται, είναι ολοφάνερες οι εκδηλώσεις των διάφορων κακών τους πράξεων, αλλά και τα κακόβουλα λόγια και ομιλίες που αποκαλύπτουν στην καθημερινότητά τους. Και παρ' όλα αυτά, ορισμένοι επικεφαλής και εργάτες είναι ανίκανοι να διακρίνουν το αληθινό πρόσωπο αυτών των κακών ανθρώπων και να δουν τη φύση-ουσία τους. Αυτοί οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν φαίνεται να έχουν επίγνωση ότι πρόκειται για κακούς ανθρώπους και δύσπιστους, και γι' αυτό δεν έχουν κανένα σχέδιο να τους απομακρύνουν από την εκκλησία ή να τους αντιμετωπίσουν όπως πρέπει. Αυτό αποτελεί εκ μέρους των επικεφαλής και των εργατών σοβαρή εγκατάλειψη της ευθύνης τους. Κάθονται και κοιτάνε με τα μάτια ορθάνοιχτα αυτούς τους ανθρώπους που έχουν δαιμονική φύση να μη συμμορφώνονται με κανέναν από τους κανόνες του οίκου του Θεού, να δρουν ανεξέλεγκτα, να διαταράσσουν και να υπονομεύουν αλόγιστα το έργο της εκκλησίας και

την τάξη της εκκλησιαστικής ζωής· κάνουν μέχρι και τα χατίρια σ' αυτούς τους ανθρώπους, όταν εκείνοι λειτουργούν με θράσος και απερισκεψία, όταν συμπεριφέρονται άνομα και βλάπτουν τα συμφέροντα του οίκου του Θεού, με το πρόσχημα ότι κάνουν το καθήκον τους. Βλάπτουν τα συμφέροντα του οίκου του Θεού σε μεγάλο εύρος: καταστρέφουν τα μηχανήματα και τα διάφορα είδη εξοπλισμού του οίκου του Θεού, καταστρέφουν τα διάφορα μηχανήματα γραφείου και το υλικό του, κατασπαταλούν μέχρι και τις προσφορές του Θεού όπως τους καπνίσει, και ούτω καθεξής. Το πιο σοβαρό είναι ότι εξαπολύουν αλόγιστα διάφορες αιρέσεις και πλάνες, με αποτέλεσμα να δημιουργείται τέτοια αναστάτωση ώστε ο εκλεκτός λαός του Θεού να μην μπορεί να κάνει τα καθήκοντά του με ηρεμία, τέτοια αναστάτωση ώστε όσοι είναι αδύναμοι και αρνητικοί να παρατούν τα καθήκοντά τους, να χάνουν την πίστη τους και να μην ακολουθούν τον Θεό. Αυτοί οι κακοί άνθρωποι κάνουν όλα αυτά τα κακά πράγματα, διαπράττουν όλες αυτές τις κακές πράξεις που αναστατώνουν και διαταράσσουν το έργο της εκκλησίας και βλάπτουν τους αδελφούς και τις αδελφές, αλλά οι επικεφαλής και οι εργάτες κάνουν τα στραβά μάτια, κάνουν πως δεν ακούνε· μάλιστα, κάποιοι απ' αυτούς λένε: «Δεν το ήξερα, δεν μου το είπε ποτέ κανείς!» Αυτή η σπείρα των κτηνών και των διαβόλων έχει φέρει την καταστροφή, έχει σκορπίσει το χάος στην εκκλησία, κι όμως οι επικεφαλής και οι εργάτες είναι τελείως ανίδεοι και δεν έχουν καμία επίγνωση! Δεν είναι αλήτες; Έχουν καρδιά; Τι κάνουν; Κάνουν μήπως τίποτε άλλο από ανούσια κουβεντούλα; Δεν αμελούν τα καθήκοντα που τους αναλογούν; Κάθε μέρα που εργάζονται τέτοιοι ψευδοεπικεφαλής είναι μία ακόμα μέρα όπου κάθε είδους κακοί άνθρωποι μπορούν να αναστατώσουν την εκκλησία μέσα στην απερισκεψία τους και να βλάψουν τον εκλεκτό λαό του Θεού. Επειδή οι ψευδοεπικεφαλής δεν εκπληρώνουν τις ευθύνες τους, αυτή η σπείρα των κτηνών τεμπελιάζει όλη μέρα, χωρίς να κάνει κανένα καθήκον και χωρίς να ακολουθεί κανέναν κανόνα· τα κονομάνε από τον οίκο του Θεού, απολαμβάνουν ελεύθερα τα διάφορα υλικά οφέλη και την πρόνοια του οίκου του Θεού, ενώ φτάνουν μέχρι και το σημείο να αναστατώνουν εσκεμμένα το έργο της εκκλησίας, προκαλώντας ζημιές στα μηχανήματα και στον εξοπλισμό του οίκου του Θεού. Έτσι φέρονται, και παρ' όλα αυτά περιμένουν μάλιστα να ζήσουν μια άνετη ζωή και να κάνουν ό,τι θέλουν στον οίκο του Θεού, ενώ δεν επιτρέπεται να τους ενοχλήσει ή να τους προκαλέσει κανένας. Αυτό το ζήτημα είναι πάρα πολύ σοβαρό, όμως οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν το λαμβάνουν υπόψη τους, δεν το διευθετούν ακόμα κι όταν γίνεται αναφορά από τους άλλους. Δεν είναι σκουπίδια που δεν κάνουν αληθινό έργο; Αυτό δεν αποτελεί σοβαρή παράλειψη ευθύνης; (Είναι.) Κάποιοι λένε: «Δεν έλυσα το πρόβλημα επειδή είχα άλλη δουλειά. Απλούστατα, δεν πρόλαβα να ασχοληθώ με αυτό!» Είναι δυνατόν να ευσταθούν αυτά τα λόγια; Τι ακριβώς σε απασχολεί τόσο πολύ, ώστε να μη λύνεις ένα τόσο σοβαρό πρόβλημα; Έχουν αξία όλα αυτά τα ζητήματα με τα οποία καταπιάνεσαι; Μπορείς να βάλεις προτεραιότητες στο έργο σου; Δεν έπρεπε να προηγείται η αντιμετώπιση των προβλημάτων, όσο απασχολημένος κι αν τυχαίνει να είσαι με το έργο σου; Είναι ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών να καταλαβαίνουν και να αντιμετωπίζουν έγκαιρα τα διάφορα είδη

ανθρώπων που διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο της εκκλησίας. Αν βάζεις στην άκρη τα αληθινά προβλήματα και ασχολείσαι με άλλα ζητήματα, τότε κάνεις αληθινό έργο; Εάν ανακαλύψεις κάποιο ζήτημα ή αν κάποιος σου αναφέρει κάποιο ζήτημα, εσύ πρέπει να αφήσεις στην άκρη την εργασία που έχεις αναλάβει και να πας αμέσως επιτόπου για να δεις ποια είναι η πηγή του προβλήματος. Αν κάποιος κακός άνθρωπος αναστατώνει και διαταράσσει το έργο της εκκλησίας, το πρώτο που πρέπει να κάνεις είναι να απομακρύνεις αυτόν τον κακό άνθρωπο. Μετά απ' αυτό, θα λυθούν εύκολα τα υπόλοιπα προβλήματα. Αν ανακαλύψεις ένα πρόβλημα και δεν το διορθώσεις, υποστηρίζοντας ότι είσαι πολύ απασχολημένος, τότε δεν κάνεις απλώς μια τρύπα στο νερό; Τι είναι αυτό που σε κρατάει τόσο απασχολημένο, τέλος πάντων; Είναι αληθινό έργο; Μπορείς να το εξηγήσεις ξεκάθαρα; Ευσταθούν οι λόγοι και οι δικαιολογίες σου; Γιατί θεωρείς ασήμαντο το να λύνεις προβλήματα; Γιατί δεν λύνεις τα προβλήματα έγκαιρα; Γιατί βρίσκεις δικαιολογίες και ξεγλιστράς, λέγοντας ότι δεν προλαβαίνεις να τα διευθετήσεις; Αυτό δεν είναι ανευθυνότητα; Ως επικεφαλής στην εκκλησία, αν δεν έχεις ως προτεραιότητα να λύσεις τα προβλήματα, αν ασχολείσαι με διάφορα ασήμαντα ζητήματα, αν δεν αναγνωρίζεις ότι υπάρχουν καίρια προβλήματα, αν δεν μπορείς να διακρίνεις τα σημαντικά και τα επείγοντα στο έργο και να αντιληφθείς τα κρίσιμα σημεία, τότε όλα αυτά είναι εκδηλώσεις εξαιρετικά χαμηλού επιπέδου, κι ένας τέτοιος άνθρωπος είναι μπερδεμένος. Όσα χρόνια κι αν είσαι επικεφαλής, δεν μπορείς να εκτελέσεις καλά το έργο της εκκλησίας. Πρέπει να παραδεχτείς την ευθύνη και να παραιτηθείς. Εάν ένας επικεφαλής έχει υπερβολικά χαμηλό επίπεδο, τότε κάθε εκπαίδευση είναι ανώφελη· αποκλείεται να μπορέσει να ολοκληρώσει κανένα έργο. Πρόκειται για έναν ψευδοεπικεφαλής, ο οποίος πρέπει να απαλλαγεί από τα καθήκοντά του και να τροποποιηθεί το καθήκον του. Τι συνέπειες προκύπτουν όταν υπάρχουν ψευδοεπικεφαλής στο έργο; Αντικειμενικά μιλώνοντας, ό,τι κάνουν οι ψευδοεπικεφαλής προκαλεί πολυεπίπεδες απώλειες στην εκκλησία. Πρώτον, δεν γίνεται καλά το βασικό έργο της εκκλησίας, και παρεμποδίζεται ευθέως η αποτελεσματικότητα των διάφορων αντικειμένων του έργου της εκκλησίας. Παράλληλα, ζημιώνεται και επηρεάζεται και η ζωή-είσοδος του εκλεκτού λαού του Θεού. Και το πιο καθοριστικό είναι ότι επηρεάζεται η διάδοση του ευαγγελίου της βασιλείας. Όλες αυτές οι συνέπειες έχουν άμεση σύνδεση με τους ψευδοεπικεφαλής που δεν κάνουν αληθινό έργο. Για να το διατυπώσω πιο ξεκάθαρα, όλα αυτά οφείλονται στο γεγονός ότι οι ψευδοεπικεφαλής δεν ασκούν αληθινό έργο. Εάν μπορούν άλλοι επικεφαλής και εργάτες να εμπλακούν ενεργά σε κάποιο αληθινό έργο, επισπεύδοντας τους ρυθμούς και συντομεύοντας τον χρόνο για την επίλυση των προβλημάτων, δεν θα μπορούσαν, άραγε, να μετριαστούν κάπως οι διάφορες απώλειες που προκαλούν στον οίκο του Θεού οι ψευδοεπικεφαλής; Θα μπορούσαν τουλάχιστον να μειωθούν. Ακόμα κι αν ο οίκος του Θεού δεν απαιτεί να αντιμετωπίζεις τα ζητήματα αμέσως με το που προκύπτουν, πρέπει τουλάχιστον, μόλις αναφέρονται τα προβλήματα, να αρχίζεις να τα αντιμετωπίζεις αμέσως: Να ενημερώνεσαι για την κατάσταση από τους αδελφούς και τις αδελφές, και να συζητάς και να

συναναστρέφεται με άλλους επικεφαλής και εργάτες σχετικά με το πώς θα λύσεις τα προβλήματα. Αν το πρόβλημα είναι σοβαρό και δεν ξέρεις πώς να το επιλύσεις, θα πρέπει αμέσως να το αναφέρεις στις ανώτερες βαθμίδες και να αναζητάς λύσεις. Αυτό πρέπει να πετύχουν όλοι οι επικεφαλής και οι εργάτες. Το πρόβλημα που επικρατεί αυτήν τη στιγμή, όμως, είναι ότι αυτοί οι επικεφαλής και οι εργάτες, παρόλο που δεν μπορούν να λύσουν τα προβλήματα, δεν τα αναφέρουν στην ανώτερη ιεραρχία. Φοβούνται πολύ να δώσουν αναφορά στους ανωτέρους, από φόβο μήπως προδώσουν την ανικανότητά τους, το εξαιρετικά χαμηλό επίπεδό τους και το γεγονός ότι δεν μπορούν να κάνουν αληθινό έργο· φοβούνται μήπως απαλλαγούν από τα καθήκοντά τους. Παρ' όλα αυτά, δεν παίρνουν καμιά πρωτοβουλία να εργαστούν· είναι ανόητοι και αναίσθητοι, και καθυστερούν να ενεργήσουν. Καθώς δεν έχουν μονοπάτι για να λύσουν τα προβλήματα, απλώς τα φέρνουν βόλτα ίσα ίσα, με αποτέλεσμα να συσσωρεύονται πάρα πολλά προβλήματα που εκκρεμούν, δίνοντας έτσι ευκαιρίες στους κακούς ανθρώπους. Τη στιγμή εκείνη, καθώς αυτοί οι κακοί άνθρωποι και εκείνοι που έχουν φιλοδοξίες, βλέπουν ότι οι ψευδοεπικεφαλής είναι άχρηστοι, εκμεταλλεύονται την ευκαιρία για να διαπράξουν αλόγιστα κακές πράξεις, βυθίζουν την εκκλησία στο χάος και την αταξία και παραλύουν όλες τις πτυχές του έργου. Παρόλο που οι ψευδοεπικεφαλής θα έπρεπε να αναλάβουν την κύρια ευθύνη, την ευθύνη τους δεν την έχουν εκπληρώσει ούτε και οι υπόλοιποι επικεφαλής και εργάτες. Αυτό δεν είναι, άραγε, σοβαρή παράλειψη της ευθύνης από πλευράς των επικεφαλής και των εργατών; Η αλήθεια είναι πως τα περισσότερα προβλήματα που προκύπτουν στην εκκλησία έχουν άμεση σύνδεση με την αναστάτωση που προκαλούν οι κακοί άνθρωποι και οι δύσπιστοι. Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν μπορούν να αναγνωρίσουν αμέσως την πηγή των προβλημάτων, αν δεν μπορούν να βρουν τους βασικούς υπαίτιους που δημιουργούν τα προβλήματα κι αν ψάχνουν συνεχώς τις αιτίες κάπου αλλού, τότε δεν θα μπορέσουν να δώσουν ριζική λύση στα προβλήματα, και αυτά θα συνεχίσουν να προκύπτουν και μελλοντικά. Εάν συλληφθούν οι ταραξίες ή αυτοί που δημιουργούν προβλήματα παρασκηνιακά και καταλογιστούν άμεσα ευθύνες, τότε ένας τέτοιος χειρισμός των προβλημάτων είναι και ο πιο αποτελεσματικός. Αν μη τι άλλο, διασφαλίζεται ότι αυτοί οι δύσπιστοι και οι κακοί άνθρωποι δεν θα τολμήσουν να συνεχίσουν να ξεσαλώνουν και να προκαλούν διαταράξεις και αναστάτωση. Αυτό δεν πρέπει να πετύχουν οι επικεφαλής και οι εργάτες; (Ναι.) Μπορεί να πει κανείς με βεβαιότητα ότι ο βασικός λόγος που αυξάνεται ο αριθμός των προβλημάτων της εκκλησίας και που αυτά δεν λύνονται εγκαίρως είναι η ανευθυνότητα των επικεφαλής και των εργατών ή το ότι οι ψευδοεπικεφαλής δεν έχουν την αλήθεια-πραγματικότητα και δεν μπορούν να κάνουν αληθινό έργο. Εάν οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν μπορούν να λύσουν τα διάφορα προβλήματα που προκύπτουν στην εκκλησία, σίγουρα δεν μπορούν να εκτελέσουν το έργο που συνδέεται με τις θέσεις τους. Υπάρχουν διάφορες καταστάσεις και λόγοι που πρέπει να γίνουν απολύτως κατανοητοί εδώ: Εάν οι επικεφαλής και οι εργάτες είναι πρωτάρηδες και δεν έχουν εμπειρία, θα πρέπει να βοηθούνται με υπομονή, να καθοδηγούνται για να λύνουν

τα προβλήματα, ενώ κατά την επίλυση των προβλημάτων, πρέπει να μαθαίνουν κάποια πράγματα και να αντιλαμβάνονται τις αλήθεια-αρχές. Με τον τρόπο αυτόν, θα μάθουν σιγά σιγά να λύνουν προβλήματα. Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν είναι σωστοί άνθρωποι, κι αρνούνται κατηγορηματικά να αποδεχτούν την αλήθεια, αλλά αντίθετα, προσπαθούν να λύσουν τα προβλήματα με τις απόψεις και τις μεθόδους των άπιστων, κάτι τέτοιο δεν συμφωνεί με τις αλήθεια-αρχές. Άνθρωποι σαν κι αυτούς δεν είναι κατάλληλοι για επικεφαλής και εργάτες, και πρέπει να απαλλάσσονται και να αποκλείονται έγκαιρα· έπειτα, πρέπει να γίνονται πάλι εκλογές για να επιλεγούν οι κατάλληλοι επικεφαλής και εργάτες. Μόνο μια τέτοιου είδους προσέγγιση μπορεί να λύσει ολοκληρωτικά το πρόβλημα. Δεν είναι εύκολο να είναι κανείς επικεφαλής μιας εκκλησίας και είναι βέβαιο ότι κάποια προβλήματα δεν θα μπορούν να αντιμετωπιστούν. Παρ' όλα αυτά, αν κάποιος έχει λογική, όποτε αντιμετωπίζει προβλήματα που δεν μπορεί να λύσει, δεν πρέπει να τα κρύβει ούτε να τα αποσιωπά και να τα αγνοεί. Αντίθετα, οφείλει να ζητά συμβουλές από πολλούς ανθρώπους που κατανοούν την αλήθεια για να βρουν από κοινού μια λύση, η οποία θα μπορούσε να αντιμετωπίσει το 70 με 80 τοις εκατό των προβλημάτων, και τουλάχιστον θα απέτρεπε για την ώρα σοβαρά ζητήματα. Αυτό είναι ένα βιώσιμο μονοπάτι. Αν όντως τα προβλήματα δεν είναι δυνατόν να λυθούν, τότε πρέπει κανείς να αναζητά λύσεις από τον Άνωθεν, κι αυτό είναι μια σοφή επιλογή. Αν, από φόβο μήπως χάσεις την υπόληψή σου ή από φόβο μήπως ο Άνωθεν σε κλαδέψει για την ανικανότητά σου, εσύ αποκρύπτεις και δεν αναφέρεις τα προβλήματα, τότε έχεις εντελώς παθητική στάση. Αν ενεργείς σαν ανάισθητος, ανόητος βλάκας που δεν ξέρει τι να κάνει, κάτι τέτοιο θα προκαλέσει καθυστερήσεις. Τέτοιες καταστάσεις δίνουν εύκολα ευκαιρίες στους κακούς ανθρώπους και τους αντίχριστους, και τους επιτρέπουν να εκμεταλλευτούν το χάος για να δράσουν. Γιατί λέμε ότι εκμεταλλεύονται το χάος για να δράσουν; Επειδή αυτήν ακριβώς την ευκαιρία περιμένουν. Όταν οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν κανένα πρόβλημα, και ο εκλεκτός λαός του Θεού αγχώνεται κι ανησυχεί και έχει ήδη χάσει την εμπιστοσύνη του προς αυτούς, τότε οι κακοί άνθρωποι και οι αντίχριστοι προσπαθούν να εκμεταλλευτούν αυτό το κενό. Θεωρούν πως η εκκλησία βρίσκεται σε μια κατάσταση χωρίς ηγεσία ή διοίκηση. Θέλουν να αδράξουν αυτήν την ευκαιρία για να κάνουν επίδειξη των ικανοτήτων τους, ώστε ο εκλεκτός λαός του Θεού να τους εκτιμήσει, να τους υποστηρίξει και να πιστέψει ότι, συγκριτικά με τους επικεφαλής και τους εργάτες, οι ίδιοι έχουν καλύτερο επίπεδο, ότι είναι πιο ικανοί να λύσουν τα προβλήματα και να καθοδηγήσουν προς τη διέξοδο, κι ότι μπορούν να αναστρέψουν καλύτερα την κατάσταση εν μέσω του χάους. Αυτό δεν θέλουν περισσότερο απ' όλα να κάνουν οι κακοί άνθρωποι και οι αντίχριστοι; Τη στιγμή εκείνη, που οι επικεφαλής και οι εργάτες είναι ανίσχυροι, και που οι κακοί άνθρωποι και οι αντίχριστοι ορθώνουν το ανάστημά τους και λύνουν τα προβλήματα, και μάλιστα καθοδηγούν προς τη διέξοδο, άραγε ποιον θα πιστέψουν οι εκλεκτοί του Θεού; Φυσικά, θα πιστέψουν στους κακούς ανθρώπους και στις δυνάμεις των αντίχριστων. Τι φανερώνει αυτό; Φανερώνει ότι οι επικεφαλής και οι εργάτες είναι άχρηστοι και δεν καταφέρνουν

τίποτα, καθώς αποτυγχάνουν στις κρίσιμες στιγμές. Αξίζουν τέτοιοι άνθρωποι μετά απ' όλα αυτά να είναι επικεφαλής και εργάτες; Οι αντίχριστοι, αν και δεν έχουν την αλήθεια-πραγματικότητα και δεν μπορούν να κάνουν αληθινό έργο, έχουν όλοι τους κάποια χαρίσματα —άλλος λίγο, άλλος πολύ— κι είναι κάπως πιο οξυδερκείς όσον αφορά τα εξωτερικά ζητήματα, γεγονός που αποτελεί ακριβώς το πλεονέκτημά τους και τον τρόπο με τον οποίο μπορούν να παραπλανήσουν τους ανθρώπους. Αν, όμως, γίνονταν εκείνοι επικεφαλής και εργάτες, άραγε θα μπορούσαν όντως να λύσουν τα προβλήματα του εκλεκτού λαού του Θεού μέσω της αλήθειας; Θα μπορούσαν πραγματικά να καθοδηγήσουν τους εκλεκτούς του Θεού να φάνε και να πίνουν τα λόγια του Θεού, να καταλάβουν την αλήθεια και να εισέλθουν στην αλήθεια-πραγματικότητα; Με τίποτα. Ναι μεν έχουν κάποια χαρίσματα και ξέρουν να μιλάνε, αλλά δεν έχουν σε καμία περίπτωση την αλήθεια-πραγματικότητα. Είναι κατάλληλοι για επικεφαλής και εργάτες της εκκλησίας; Καθόλου! Πρέπει να το διακρίνουν αυτό οι εκλεκτοί του Θεού· δεν πρέπει να παραπλανώνται ούτε να εξαπατώνται ποτέ από τους κακούς ανθρώπους και τους αντίχριστους. Οι δύσπιστοι, οι κακοί άνθρωποι και οι αντίχριστοι δεν επιδιώκουν καθόλου την αλήθεια και δεν έχουν την παραμικρή αλήθεια-πραγματικότητα. Πείτε Μου, λοιπόν, μπορούν μήπως να πουν κάτι που να χαρακτηρίζεται από συνείδηση και λογική, όπως: «Παρόλο που στην εκκλησία δεν υπάρχει τώρα κάποιος επικεφαλής, πρέπει να δράσουμε με δική μας πρωτοβουλία. Δεν γίνεται να παραβιαστούν οι κανονισμοί του οίκου του Θεού, δεν γίνεται να αλλάξουν οι αρχές που απαιτεί ο οίκος του Θεού. Οφείλουμε να κάνουμε ό,τι πρέπει· ο καθένας οφείλει να ασκεί τα καθήκοντα που πρέπει να κάνει, να εκπληρώνει τις ευθύνες του και να μη διαταράσσει την τάξη»; Θα μπορούσαν, άραγε, να πουν κάτι τέτοιο; (Όχι.) Με τίποτα! Πώς θα πράξουν αυτοί οι δύσπιστοι και οι κακοί άνθρωποι; Αν δεν τους εποπτεύει και δεν τους επιβλέπει κανείς, δεν κάνουν καν τα καθήκοντά τους, ενδίδουν σε φαγητό, ποτό, παιχνίδι και διασκέδαση, κουβεντιάζουν για ανούσια πράγματα, κάνουν αστεία, και μάλιστα φλερτάρουν. Κάποιοι βλέπουν όλη τη νύχτα βίντεο από τον άπιστο κόσμο, και μετά, με τη δικαιολογία ότι ξενύχτησαν για να κάνουν τα καθήκοντά τους, τεμπελιάζουν και κοιμούνται υπερβολικά. Αυτές είναι οι πράξεις των κακών ανθρώπων, όσων είναι των διαβόλων. Άραγε, νιώθουν καθόλου ενοχές όσο διαπράττουν αυτές τις κακές πράξεις; Μήπως θα αποκτήσουν ξαφνικά συνείδηση, και θα πάρουν την πρωτοβουλία να εκπληρώσουν κάποιες ανθρώπινες ευθύνες και να κάνουν κάτι που θα ωφελήσει τον οίκο του Θεού, την εκκλησία, τους αδελφούς και τις αδελφές; Με τίποτα. Όταν τους παρακολουθεί κάποιος, κάνουν απρόθυμα κάποιο έργο που τους κάνει να φαίνονται καλοί, μόνο και μόνο για να εξασφαλίσουν ένα πιάτο φαγητό. Μόνο αυτό μπορούν να κάνουν· πέρα απ' αυτό, αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν ούτε ένα λυτρωτικό χαρακτηριστικό. Άρα, έχει μήπως κανένα νόημα να μένουν αυτοί οι άνθρωποι στον οίκο του Θεού; Δεν έχει κανένα απολύτως νόημα. Άνθρωποι σαν κι αυτούς είναι περιττοί και πρέπει να απομακρύνονται.

Πώς μετράτε κατά πόσο κάποιος αγαπάει την αλήθεια; Θα σας πω ένα παράδειγμα για να καταλάβετε. Κάποιοι άνθρωποι κάνουν ένα επάγγελμα και, όσο περισσότερα

μαθαίνουν, όσο πιο πολύ εξελίσσουν τις σπουδές τους, όσο πιο πολλά καταλαβαίνουν, τόσο πιο πολύ είναι πρόθυμοι να ασχοληθούν με αυτό το επάγγελμα και τόσο λιγότερο πρόθυμοι να το εγκαταλείψουν. Τι εκδήλωση είναι αυτή; Μήπως σημαίνει ότι τους αρέσει στ' αλήθεια αυτό το επάγγελμα; (Ναι.) Όσες δυσκολίες και αν υπομείνουν, όποιο κι αν είναι το τίμημα, όση προσπάθεια και αν καταβάλουν, συνεχίζουν το επάγγελμα ακάθεκτοι, χωρίς να μετανιώνουν. Εδώ υπάρχει αληθινή στοργή, μια βαθιά, ειλικρινής συμπάθεια. Ας υποθέσουμε ότι κάποιος ισχυρίζεται πως του αρέσει μια συγκεκριμένη δουλειά, αλλά δεν είναι πρόθυμος να αντέξει τις κακουχίες ούτε να πληρώσει το τίμημα κατά τη φάση που μαθαίνει τις επαγγελματικές δεξιότητες, κι όταν προκύπτουν πολλά προβλήματα στη δουλειά του, δεν αναζητά λύσεις, καθώς φοβάται τα προβλήματα, και μάλιστα πολλές φορές θεωρεί την ενασχόληση με αυτό το επάγγελμα ταλαιπωρία ή βάρος. Ωστόσο, δεν είναι εύκολο να αλλάξει επάγγελμα, και δεδομένων των υλικών οφελών που μπορεί να του αποφέρει αυτό το επάγγελμα, ο συγκεκριμένος άνθρωπος το ασκεί απρόθυμα, χωρίς όμως να ξεχωρίζει ποτέ στον κλάδο του. Άραγε, λοιπόν, του αρέσει πραγματικά αυτό το επάγγελμα; (Όχι.) Προφανώς δεν του αρέσει. Υπάρχει κι άλλο ένα είδος ανθρώπου, εκείνος που δηλώνει με τα λόγια πως του αρέσει ένα συγκεκριμένο επάγγελμα και το ασκεί, αλλά δεν υπομένει ποτέ δυσκολίες ούτε πληρώνει τίμημα για να μάθει καλά τις επαγγελματικές δεξιότητες. Μπορεί μάλιστα να αναπτύξει απέχθεια για το επάγγελμα ή να το σιχαθεί κατά τη φάση που το μαθαίνει, κι αυτό να τον κάνει όλο και πιο απρόθυμο να το μάθει. Όταν η απέχθειά του φτάσει σε κάποιο συγκεκριμένο επίπεδο, αλλάζει σταδιοδρομία και μετέπειτα δεν θέλει να μιλάει για οποιεσδήποτε διαδικασίες, ιστορίες ή οτιδήποτε άλλο από τότε που έκανε αυτό το επάγγελμα. Σε ανθρώπους σαν κι αυτόν, άραγε, αρέσει πραγματικά το επάγγελμα; (Όχι.) Δεν τους αρέσει. Είναι ικανοί να παρατήσουν εύκολα το επάγγελμα, καθώς και ικανοί να νιώσουν απέχθεια γι' αυτό, ακόμα και να αλλάξουν επαγγελματική σταδιοδρομία, πράγμα που αποδεικνύει ότι το συγκεκριμένο επάγγελμα δεν τους αρέσει πραγματικά. Ο λόγος για τον οποίο μπορούν να παρατήσουν το επάγγελμα είναι ότι, μετά από τόσο χρόνο, ενέργεια και χρήμα που επένδυσαν, το επάγγελμα δεν τους επιτρέπει να ζουν την πλούσια ζωή που επιθυμούσαν ούτε να απολαμβάνουν καλή υλική μεταχείριση. Αποστρέφονται και αναθεματίζουν το επάγγελμα μέσα τους, και μάλιστα απαγορεύουν μέχρι και στους άλλους να το αναφέρουν· οι ίδιοι δεν μιλάνε γι' αυτό πια και ντρέπονται μάλιστα που προηγουμένως ασκούσαν αυτό το επάγγελμα και το θεωρούσαν ως την προσδοκία τους και τον ύψιστο στόχο που έπρεπε να επιδιώξουν στη ζωή τους. Εφόσον αποστρέφονται σε τέτοιο βαθμό το επάγγελμα, άραγε ήταν αληθινή η συμπάθεια που έδειχναν παλιά γι' αυτό το επάγγελμα; (Όχι.) Μόνο ένα είδος ανθρώπου υπάρχει που να του αρέσει πραγματικά το επάγγελμα. Σ' αυτούς τους ανθρώπους, ασχέτως αν το επάγγελμα τους εξασφαλίζει μια καλή υλική ζωή ή σημαντικά οφέλη, και όσες δυσκολίες κι αν συναντήσουν κι όσα βάσανα κι αν υπομείνουν κάνοντας αυτό το επάγγελμα, μπορούν να εμμείνουν σ' αυτό ακάθεκτοι, μέχρι τέλους. Αυτό σημαίνει να το αγαπάς πραγματικά. Το ίδιο ισχύει και για το κατά πόσο κάποιος αγαπάει την αλήθεια. Αν αγαπάς στ' αλήθεια

τα θετικά πράγματα, και μεταβαίνεις από την αγάπη για τα θετικά πράγματα στην αγάπη για την αλήθεια, τότε, όποιες καταστάσεις κι αν αντιμετωπίζεις, θα επιμένεις στην αναζήτηση και την επιδίωξη της αλήθειας, και δεν θα αλλάζεις τον στόχο της ζωής σου. Αν μπορείς να εγκαταλείψεις αδιάφορα την πίστη στον Θεό και να εγκαταλείψεις το μονοπάτι της σωτηρίας, αυτό δεν σημαίνει ότι αγαπάς πράγματι την αλήθεια. Εκείνοι που δεν επιδιώκουν την αλήθεια, αλλά ταυτόχρονα δεν εγκαταλείπουν, μόνο για έναν λόγο επιμένουν: Θεωρούν ότι όσο υπάρχει μια αμυδρή ελπίδα να αποκτήσουν μια καλή έκβαση και έναν καλό προορισμό, ένα καλό μέλλον, αξίζει να ρισκάρουν και πρέπει να επιμείνουν μέχρι τέλους. Πιστεύουν πως είναι απαραίτητο να επιμείνουν· απλώς τυχαίνει να αυξάνονται οι συμφορές και να μην έχουν πού αλλού να πάνε, οπότε καλύτερα να μείνουν εδώ και να δοκιμάσουν την τύχη τους. Άραγε, τέτοιοι άνθρωποι έχουν έστω και λίγη αγάπη για την αλήθεια στην καρδιά τους; (Όχι.) Δεν έχουν. Αυτοί οι άνθρωποι, όταν πρωταρχίζουν να πιστεύουν στον Θεό, λένε επίσης ότι μισούν τον κόσμο, ότι μισούν τον Σατανά, ότι μισούν τα αρνητικά πράγματα, ότι αγαπούν τα θετικά πράγματα και ότι λαχταρούν το φως. Όταν, όμως, μπαίνουν μέσα στον οίκο του Θεού, στην εκκλησία, τι συμπεριφορά έχουν; Τι στάση έχουν όταν ανακαλύπτουν ότι είναι απλοί δουλευτές, όταν συνειδητοποιούν ότι δεν αρέσουν στον Θεό οι πράξεις τους, οι συμπεριφορές τους και η φύση τους; Τι συμπεριφορές εκδηλώνουν; Θα μπορούσε να πει κανείς ότι όταν διαισθάνονται, αισθάνονται ή θεωρούν ότι δεν έχουν πλέον εύνοια μέσα στον οίκο του Θεού, ότι πρέπει να αποκλειστούν, κάποιοι αποφασίζουν να φύγουν. Άλλοι, παρόλο που παραμένουν απρόθυμα στην εκκλησία, παραδίνονται στην απελπισία και τελικά εξαναγκάζονται να φύγουν. Αυτοί οι άνθρωποι δεν αγαπάνε καθόλου την αλήθεια· όταν καταρρέει η επιθυμία τους για ευλογίες, τότε μπορούν να προδώσουν τον Θεό και να στραφούν μακριά Του. Όλες αυτές οι διαφορετικές εκδηλώσεις δείχνουν τη στάση διάφορων ανθρώπων απέναντι στην αλήθεια.

IV. Η διαφορετική έκβαση καθενός απ' αυτά τα τρία είδη ανθρώπων

Μόλις τώρα, συναναστραφήκαμε πάνω στα χαρακτηριστικά τριών ειδών ανθρώπων: των απλών δουλευτών, των έμμισθων εργατών και του λαού του Θεού. Από τα χαρακτηριστικά τους προκύπτει ξεκάθαρα ότι την τελική τους έκβαση δεν την καθορίζουν αντικειμενικά περιβάλλοντα ή συνθήκες, παρά οι δικές τους επιδιώξεις και η φύση-ουσία τους. Ασφαλώς, από αντικειμενική άποψη, ο Θεός είναι Εκείνος που καθορίζει τη μοίρα των ανθρώπων, αλλά αυτά τα καθορίζει ο Θεός ανάλογα με το αν οι άνθρωποι αγαπούν την αλήθεια και αν μπορούν να αποδεχτούν την αλήθεια. Οι απλοί δουλευτές ισχυρίζονται κι αυτοί ότι αγαπούν την αλήθεια και τα θετικά πράγματα, αλλά στο τέλος, με την ολοκλήρωση του έργου του Θεού, οι αντιλήψεις και οι φαντασιοκοπίες τους για τον Θεό, οι υπερβολικές απαιτήσεις τους από τον Θεό και το γεγονός ότι προδίδουν τον Θεό δεν αλλάζουν. Κι αυτό επειδή, κατά την περίοδο του έργου του Θεού, όσο ακολουθούν τον Θεό και κάνουν τα καθήκοντά τους, δεν πρόκειται ποτέ να διορθώσουν τις διεφθαρμένες διαθέσεις τους. Η κύρια αιτία που δεν αντιμετωπίζουν τις διεφθαρμένες

διαθέσεις τους είναι ότι ουσιαστικά δεν αποδέχονται την αλήθεια. Παρόλο που έχουν την επιθυμία να υποταχθούν στον Θεό, εκείνο που εκδηλώνουν πραγματικά δεν είναι παρά η ικανότητα να απαρνηθούν και η προθυμία να πληρώσουν ένα τίμημα, ενώ δεν αναζητούν ποτέ τις αλήθεια-αρχές ούτε πώς να υποταχθούν στον Θεό. Το τελικό αποτέλεσμα είναι ότι, παρόλο που καταβάλλουν μεγάλη προσπάθεια, δεν γνωρίζουν καθόλου τον Θεό. Παραμένουν ικανοί να προδώσουν τον Θεό και να διατυπώσουν τις αντιλήψεις και τις φαντασιοκοπίες τους γι' Αυτόν, καθώς και τις παράλογες απαιτήσεις τους προς Αυτόν, μπροστά στους άλλους ανθρώπους και τον Σατανά. Όταν το έργο του Θεού ολοκληρωθεί, εξακολουθούν να θεωρούν ότι «έχουν καλή ανθρώπινη φύση, πιστεύουν αληθινά στον Θεό, έχουν την ικανότητα να απαρνηθούν πράγματα και να υπομείνουν κακουχίες, και σίγουρα είναι ικανοί να σωθούν» και γι' αυτό νιώθουν γαλήνιοι. Στην πραγματικότητα, βάδιζαν πάντοτε στο μονοπάτι του απλού δουλευτή, δεν επιδίωκαν καθόλου την αλήθεια, με αποτέλεσμα να διατηρούν πάντα την ταυτότητα του απλού δουλευτή. Όσο για μια άλλη από τις κατηγορίες ανθρώπων, τους έμμισθους εργάτες, γι' αυτούς δεν θα συζητήσουμε. Μια ακόμα κατηγορία είναι ο λαός του Θεού, για τον οποίο μόλις κάναμε αναφορά. Αυτοί, όσο ακολουθούν τον Θεό, δαπανούν τον εαυτό τους γι' Αυτόν, αφιερώνουν τον χρόνο και την ενέργειά τους, ακόμα και τα νιάτα τους, και υπομένουν πολλά βάσανα και πληρώνουν μεγάλο τίμημα, όπως και οι απλοί δουλευτές. Από αυτήν την άποψη, είναι ίδιοι με τους απλούς δουλευτές. Τότε, η διαφορά ποια είναι; Είναι ότι, όταν ολοκληρωθεί το έργο του Θεού, οι αμέτρητες αντιλήψεις τους, φαντασιοκοπίες τους και οι υπερβολικές απαιτήσεις τους προς τον Θεό θα έχουν αντιμετωπιστεί. Θα έχουν αποτινάξει τις εκδηλώσεις, τις καταστάσεις και τις αποκαλύψεις διαφθοράς που βρίσκονται μέσα στις διεφθαρμένες διαθέσεις τους και αποτελούν προφανώς αντίσταση στον Θεό. Όσες δεν έχουν αντιμετωπιστεί ακόμα θα διαλυθούν καθώς εκείνοι θα κατανοούν σταδιακά την αλήθεια μέσα από την εμπειρία. Παρόλο που δεν θα έχουν αποτινάξει τελείως τις διεφθαρμένες διαθέσεις τους, θα έχει υποστεί κάποιες αλλαγές η ζωή-διάθεσή τους. Τις πιο πολλές φορές, θα μπορούν να ασκούνται σύμφωνα με τις αλήθεια-αρχές που καταλαβαίνουν, ενώ θα έχουν μειωθεί σημαντικά οι αποκαλύψεις των διεφθαρμένων διαθέσεών τους. Παρόλο που δεν ισχύει ότι δεν θα τις αποκαλύπτουν σε κανένα περιβάλλον, οι άνθρωποι αυτοί θα έχουν καλύψει μια βασική προϋπόθεση: Θα πληρούν την απαίτηση του Θεού να είναι ειλικρινείς· θα είναι κατά βάση άνθρωποι ειλικρινείς. Επιπλέον, όταν αυτοί οι άνθρωποι αποκαλύπτουν διεφθαρμένες διαθέσεις, ή όταν διαπράττουν παραβάσεις ή τρέφουν αντιλήψεις και επαναστατικές συμπεριφορές εναντίον του Θεού, σε όποιο περιβάλλον και αν βρίσκονται, θα διατηρούν στάση μετάνοιας. Και υπάρχει κι ακόμα ένα σημείο, το οποίο είναι το πιο σημαντικό: Όποιες συγκεκριμένες ενέργειες κι αν κάνει ο Θεός και όπως κι αν ενεργεί στο έργο της κρίσης κατά τις έσχατες ημέρες, ό,τι κι αν σκοπεύει να κάνει στο μέλλον, όπως κι αν πρόκειται να ρυθμίσει τη μοίρα της ανθρωπότητας και όπως κι αν πρόκειται να ζήσουν οι ίδιοι στο περιβάλλον που θα ρυθμίσει Εκείνος, όλοι τους θα έχουν υποτακτική καρδιά και στάση υποταγής, χωρίς προσωπικές επιλογές και χωρίς προσωπικά σχέδια και

πλάνα. Χάρη σ' αυτές τις διάφορες θετικές εκδηλώσεις, θα έχουν ήδη μετατραπεί στο είδος του ανθρώπου που απαιτεί ο Θεός, θα έχουν γίνει άνθρωποι που ακολουθούν την οδό του Θεού, δηλαδή θα έχουν φόβο Θεού και θα αποφεύγουν το κακό. Ναι μεν θα απέχουν ακόμα από το αληθινό πρότυπο όπως το έχει δηλώσει ο Θεός, δηλαδή «να έχεις φόβο Θεού και να αποφεύγεις το κακό, και να είσαι τέλειος άνθρωπος», αλλά όταν τους βρουν οι δοκιμασίες του Θεού, θα μπορούν να αναζητούν και να υποτάσσονται, κι αυτό αρκεί. Δεν θα έχουν παράπονα· απλώς θα περιμένουν και θα υποτάσσονται. Ναι μεν οι τωρινές σας περιστάσεις ίσως βρίσκονται ακόμα μακριά από ένα τέτοιο αποτέλεσμα, και σε κάποιους μπορεί να φαίνεται πολύ μακρινό και άπιαστο αυτό, αλλά, αν καταφέρετε να αποδεχτείτε την αλήθεια και να αντιμετωπίσετε τα λόγια του Θεού ως την αρχή και το θεμέλιο της ύπαρξής σας, τότε πίστεψε πως κάποτε, είτε εσύ μεμονωμένα είτε όλοι σας, δεν θα βρίσκεστε πια μακριά από το να γίνετε ο αληθινός λαός του Θεού, τον οποίο Εκείνος αγαπάει· πιστέψτε Με, αυτή η μέρα πλησιάζει. Είτε τώρα πρόκειται για προφητεία είτε για κάτι που πλησιάζει, το τελικό αποτέλεσμα δεν είναι σε καμία από τις δύο περιπτώσεις φαντασιοκοπία, αλλά είναι γεγονός που πρόκειται να πραγματοποιηθεί και να εκπληρωθεί. Σε ποιον ακριβώς θα εκπληρωθεί αυτό το γεγονός, σε ποιους ανθρώπους θα εκπληρωθεί, θα εξαρτηθεί από το πώς πραγματικά επιδιώκετε την αλήθεια. Δηλαδή, είτε αγαπάς πραγματικά την αλήθεια σε βαθμό που να μπορείς να την επιδιώξεις και να την κάνεις πράξη είτε αγαπάς λίγο μόνο την αλήθεια, χωρίς όμως να μπορείς να την αποδεχτείς και να την κάνεις πράξη στο ακέραιο, το τελικό αποτέλεσμα θα σου δώσει την απάντηση. Εντάξει, θα κλείσουμε εδώ τη συναναστροφή μας πάνω σ' αυτό το θέμα.

Τα πρότυπα και οι βάσεις για τη διάκριση των διαφόρων ειδών κακών ανθρώπων

II. Με βάση την ανθρώπινη φύση

Στη συνέχεια, θα συνεχίσουμε να συναναστρεφόμαστε σχετικά με τη δέκατη τέταρτη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών: «Να διακρίνουν και να αποπέμπουν ή να αποβάλλουν άμεσα κάθε είδους κακούς ανθρώπους και αντίχριστους». Τα πρότυπα για να διακρίνονται οι κάθε είδους κακοί άνθρωποι χωρίζονται σε τρεις βασικές κατηγορίες. Νωρίτερα, κάναμε συναναστροφή σχετικά με τον σκοπό για τον οποίο πιστεύει κανείς στον Θεό και στη συνέχεια προχωρήσαμε στην ανθρώπινη φύση του. Σε ό,τι αφορά την ανθρώπινη φύση, ταξινομήσαμε και πολλές διαφορετικές εκδηλώσεις σε κατηγορίες. Για ποιες εκδηλώσεις έχουμε ήδη συναναστραφεί; Διαβάστε τες. (Το δεύτερο σημείο για το πώς να διακρίνονται κάθε είδους κακοί άνθρωποι αφορά την ανθρώπινη φύση καθενός. Πρώτον, το να λατρεύει κανείς να σπέρνει τη διχόνοια με τα ψέματά του· δεύτερον, το να λατρεύει να εκμεταλλεύεται· τρίτον, το να είναι ακόλαστος και ασυγκράτητος· τέταρτον, το να έχει ροπή προς την εκδίκηση· πέμπτον, το να μην μπορεί να κρατήσει το στόμα του κλειστό.) Έχουμε κάνει συναναστροφή μέχρι και το πέμπτο σημείο,

δηλαδή το να μην μπορεί κάποιος να κρατήσει το στόμα του κλειστό. Είτε κάνουμε συναναστροφή σχετικά με τις συγκεκριμένες εκδηλώσεις της ανθρώπινης φύσης είτε με άλλα πράγματα, όπως έχω πει, αυτό θα έχει διαφορετικό αποτέλεσμα στα διαφορετικά είδη ανθρώπων. Εκείνοι που επιδιώκουν την αλήθεια, μόλις ακούσουν, θα εστιάσουν στο να εξετάσουν τον εαυτό τους· θα συγκρίνουν τον εαυτό τους με τη συναναστροφή Μου και θα εισέλθουν ενεργά και θετικά. Εκείνοι, όμως, που δεν επιδιώκουν την αλήθεια, όπως για παράδειγμα οι απλοί δουλευτές, θα ακούσουν απλώς, και τέλος. Δεν το λαμβάνουν σοβαρά υπόψη τους ούτε το ακούνε με την καρδιά τους. Καμιά φορά, μπορεί μέχρι και να τους πάρει ο ύπνος την ώρα που ακούνε κηρύγματα. Δεν μπορούν να τα εμπεδώσουν και μάλιστα σκέφτονται: «Για ποιον λόγο να ακούω αυτά τα ασήμαντα ζητήματα; Χαμένος χρόνος είναι. Ακόμα δεν έχω τελειώσει καν το έργο που κάνω τώρα!» Τους νοιάζουν διαρκώς οι δουλειές που απαιτούν μόχθο. Δείχνουν ιδιαίτερο ενθουσιασμό και προσήλωση στον μόχθο, είναι αφοσιωμένοι σ' αυτόν, αλλά απλώς δεν βρίσκουν την απαιτούμενη ενέργεια για τα ζητήματα που αφορούν την αλήθεια. Αυτό φανερώνει ξεκάθαρα πως οι άνθρωποι αυτοί δεν ενδιαφέρονται για την αλήθεια· τους αρκεί απλώς να μοχθούν. Υπάρχει ακόμα μία ομάδα ανθρώπων που κρατάνε την ίδια στάση, όπως κι αν συναναστραφεί ο οίκος του Θεού σχετικά με την αλήθεια: «Απλώς αντιστέκομαι και είμαι ανταγωνιστικός. Ακόμα κι αν μου υποδείξεις τα προβλήματά μου και εκθέσεις τις εκδηλώσεις, τις αποκαλύψεις και τις διαθέσεις μου, εγώ και πάλι δεν πρόκειται να δώσω σημασία ούτε να το πάρω στα σοβαρά. Κι αν μάθουν οι άλλοι ότι εκτίθεμαι, τι πειράζει;» Συνεχίζουν ξεδιάντροπα να αψηφούν και να εναντιώνονται, κι αυτό δεν διορθώνεται. Όπως και να 'χει, μπορεί κανείς να ξεχωρίσει εύκολα τις εκδηλώσεις των διαφορετικών ειδών ανθρώπων. Η αλήθεια —είτε για εκείνους που την επιδιώκουν, είτε για εκείνους που είναι πρόθυμοι να μοχθήσουν αλλά δεν την αγαπούν, είτε για εκείνους που απεχθάνονται και αποστρέφονται την αλήθεια— λειτουργεί ως δίκτοπο μαχαίρι, ως λυδία λίθος. Μπορεί να αξιολογήσει τη στάση των ανθρώπων απέναντι στην αλήθεια, αλλά και το μονοπάτι στο οποίο βαδίζουν.

ΣΤ. Είναι παράλογοι και προκαλούν επίτηδες προβλήματα, ενώ κανείς δεν τολμάει να τους προκαλέσει

Νωρίτερα, συναναστραφήκαμε πάνω στο πώς διακρίνονται οι πέντε εκδηλώσεις των διάφορων κακών ανθρώπων. Σήμερα, συνεχίζουμε τη συναναστροφή μας πάνω στην έκτη. Η έκτη αποτελεί κι αυτή εκδήλωση ενός είδους κακού ανθρώπου, ή μάλλον, ακόμα κι αν οι άνθρωποι δεν θεωρούν ότι το συγκεκριμένο είδος είναι κακό, και πάλι όλοι το αντιπαθούν. Γιατί αυτό; Γιατί αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν συνείδηση και λογική, δεν έχουν κανονική ανθρώπινη φύση, ενώ οι αλληλεπιδράσεις μαζί τους προκαλούν ιδιαίτερα προβλήματα και δυσκολίες, πράγμα που δημιουργεί απέχθεια. Ποιες είναι οι συγκεκριμένες εκδηλώσεις αυτών των ανθρώπων; Ότι είναι παράλογοι και προκαλούν επίτηδες προβλήματα, ενώ κανείς δεν τολμάει να τους προκαλέσει. Υπάρχουν τέτοιοι άνθρωποι στην εκκλησία; Παρόλο που δεν είναι πολλοί, σίγουρα υπάρχουν. Και ποιες

είναι οι συγκεκριμένες εκδηλώσεις τους; Υπό κανονικές συνθήκες, αυτοί οι άνθρωποι μπορούν να κάνουν κανονικά τα καθήκοντά τους και να αλληλεπιδράσουν με τους άλλους τελείως φυσιολογικά· δεν θα τους δεις να έχουν φαύλη διάθεση. Ωστόσο, όταν κάνουν κάτι που πηγαίνει κόντρα στις αλήθεια-αρχές και κλαδεύονται, τότε ξεσπούν από οργή, απορρίπτουν εντελώς την αλήθεια, και παράλληλα βρίσκουν δικαιολογίες μέσα από σοφιστείες. Ξαφνικά, θα συνειδητοποιήσεις ότι μοιάζουν με σκαντζόχοιρο που καλύπτεται από αγκάθια, με τίγρη που δεν είναι δυνατόν να την αγγίξεις. Σκέφτεσαι: «Αλληλεπιδρούσα τόσο καιρό μ' αυτόν τον άνθρωπο· νόμιζα ότι είχε καλή ανθρώπινη φύση, ότι είχε κατανόηση και ότι ήταν εύκολο να μιλήσω μαζί του· πίστευα ότι μπορούσε να αποδεχτεί την αλήθεια. Δεν περίμενα να είναι παράλογος και να προκαλεί επίτηδες προβλήματα. Πρέπει στο εξής να είμαι πιο προσεκτικός στις αλληλεπιδράσεις μου μαζί του, να περιορίζω τις επαφές μόνο όταν είναι απαραίτητο, και να κρατάω τις αποστάσεις μου για να μην τον προκαλώ». Εσείς έχετε δει τέτοιους ανθρώπους που είναι παράλογοι και προκαλούν επίτηδες προβλήματα; Γενικά, όσοι τους καταλαβαίνουν ξέρουν πόσο τρομακτικοί είναι και τους μιλάνε με πολλή ευγένεια και προσοχή. Πιο συγκεκριμένα, όταν τους μιλάς, δεν πρέπει με τίποτα να τους πληγώσεις, αλλιώς θα έχεις ατελείωτους μπελάδες μαζί τους. Κάποιοι λένε: «Ποιοι ακριβώς είναι αυτοί οι αγροίκοι; Δεν έχουμε συναντήσει ακόμα τέτοιους». Αν είναι έτσι, πρέπει πράγματι να μιλήσουμε γι' αυτό. Για παράδειγμα, την ώρα που οι αδελφοί και οι αδελφές συναναστρέφονται για τις εμπειρίες τους, όταν κάποιοι αναφέρουν τις διεφθαρμένες καταστάσεις τους ή τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν, είναι αναπόφευκτο ότι οι άλλοι θα συμπάσχουν, αφού θα είχαν παρόμοιες εμπειρίες ή συναισθήματα. Αυτό είναι απόλυτα φυσιολογικό. Αφού τους ακούσει κανείς, μπορεί να σκεφτεί: «Είχα κι εγώ τέτοιες εμπειρίες, οπότε ας συναναστραφούμε μαζί πάνω σ' αυτό το θέμα. Θέλω να ακούσω πώς το πέρασες εσύ. Αν η συναναστροφή σου έχει φως και σχετίζεται μ' ένα δικό μου ζήτημα, τότε θα την αποδεχτώ και θα ασκηθώ σύμφωνα με τις δικές σου εμπειρίες και το δικό σου μονοπάτι για να δω ποια θα είναι τα αποτελέσματα». Υπάρχει μόνο ένα είδος ανθρώπου που, όταν ακούει τους άλλους να συναναστρέφονται σχετικά με την αυτογνωσία και να ξεγυμνώνουν τη διαφθορά και την ασχήμια τους, θεωρεί ότι αυτό έμμεσα εκθέτει και κρίνει τον ίδιο, και δεν μπορεί παρά να χτυπήσει το τραπέζι και να ξεσπάσει από θυμό: «Και ποιος δεν έχει διαφθορά; Υπάρχει κανένας που να ζει σε φούσκα; Κατά τη γνώμη μου, η δική σας διαφθορά είναι ακόμα χειρότερη απ' τη δική μου! Τι προσόντα έχετε όλοι σας και με στοχοποιείτε, με εκθέτετε; Έτσι όπως το βλέπω, θέλετε μόνο να μου κάνετε τη ζωή δύσκολη, να με βγάλετε στην απέξω! Σίγουρα φταίει που είμαι από χωριό και δεν ξέρω να λέω ευχάριστα λόγια που να σας κολακεύουν όλους, έτσι δεν είναι; Φταίει που δεν είμαι τόσο μορφωμένος όσο εσείς, έτσι δεν είναι; Αφού ούτε ο θεός δεν με περιφρονεί, εσάς τι σας δίνει το δικαίωμα να με περιφρονείτε;» Άλλοι λένε: «Πρόκειται για μια κανονική συναναστροφή, δεν απευθύνεται σ' εσένα. Όλοι τις ίδιες διεφθαρμένες διαθέσεις δεν έχουν; Όταν κάποιος συναναστρέφεται σχετικά με κάποιο θέμα και αναφέρει τη διεφθαρμένη κατάστασή του, είναι επόμενο και άλλοι να βρίσκονται σε παρόμοιες καταστάσεις. Αν νιώθεις ότι

βρίσκεσαι κι εσύ στην ίδια κατάσταση, μπορείς να συναναστραφείς κι εσύ για τις εμπειρίες σου». Τότε, εκείνος απαντά: «Έτσι λες; Αν μόνο ένας συναναστρεφόταν έτσι, θα μπορούσα να το ανεχτώ· γιατί, όμως, μαζεύεστε δύο ή τρεις μαζί για να μου κάνετε τον νταή; Νομίζετε ότι μπορείτε να με κάνετε εύκολα ό,τι θέλετε;» Δεν είναι τα λόγια του όλο και πιο εξωφρενικά όσο συνεχίζει να μιλάει; (Ναι.) Υπάρχει λόγος να πούνε τέτοια λόγια αυτοί οι άνθρωποι; (Όχι.) Αν όντως πιστεύεις ότι το θέμα της συναναστροφής των άλλων στοχεύει σ' εσένα, τότε μπορείς να συζητήσεις ή να συναναστραφείς πάνω σ' αυτό το θέμα· ρώτα ευθέως αν στοχεύει σ' εσένα, αντί να επικαλείσαι ότι ήσουν αγρότης, ότι έχεις χαμηλότερο μορφωτικό επίπεδο ή ότι οι άνθρωποι σε περιφρονούν. Τι νόημα έχει να τα λες όλα αυτά; Αυτά δεν είναι σαχλαμάρες περί σωστού και λάθους; Δεν είναι παράλογο και δεν προκαλεί επίτηδες προβλήματα; (Ναι.) Δεν πιστεύετε πως τέτοιοι άνθρωποι είναι φρικτοί; (Ναι.) Μόλις εκείνος κάνει μια τέτοια σκηνή, όλοι καταλαβαίνουν τι σόι άνθρωπος είναι, και στις μελλοντικές συναθροίσεις, όταν συναναστρέφονται, είναι πάντα αναγκασμένοι να μιλάνε προσεκτικά και να παρατηρούν τις εκφράσεις του. Αν πάρει σκυθρωπή έκφραση, οι άλλοι διστάζουν να μιλήσουν, κι όλοι νιώθουν να ασφυκτιούν όταν κάνουν συναναστροφή στις συναθροίσεις. Όλον αυτόν τον περιορισμό και την αναστάτωση δεν τα προκαλεί το γεγονός ότι είναι παράλογος και προκαλεί επίτηδες προβλήματα; (Ναι.) Όσοι είναι παράλογοι και προκαλούν επίτηδες προβλήματα δεν χαμπαριάζουν από λογική· οι άνθρωποι αυτοί δεν πρόκειται να αποδεχτούν την αλήθεια και δεν είναι δυνατόν να σωθούν.

Αυτό το είδος ανθρώπων που είναι παράλογοι και προκαλούν επίτηδες προβλήματα έχει και μια ακόμα εκδήλωση. Κάποιοι λένε πάντοτε κατά τη διάρκεια των συναθροίσεων: «Δεν γίνεται άλλο να λειτουργώ επιπόλαια. Πρέπει να εστιάσω στην άσκηση της αλήθειας· πρέπει να επιδιώξω την τελείωση. Είναι φυσικό να πασχίζω να αριστεύσω. Ό,τι κι αν κάνω, πρέπει να γίνεται καλά». Λένε αυτά που λένε, αλλά στην πραγματικότητα συνεχίζουν να λειτουργούν επιπόλαια όταν κάνουν το καθήκον τους, και υπάρχουν πολλά προβλήματα στο καθήκον τους· κάθε άλλο παρά πετυχαίνουν να καταθέσουν μαρτυρία στον Θεό. Όταν οι επικεφαλής επισημαίνουν τα προβλήματα που υπάρχουν στην εκτέλεση του καθήκοντός τους και τους κλαδεύουν, εκείνοι θυμώνουν αμέσως και λένε: «Το ήξερα. Με κρίνετε όλοι σας πίσω απ' την πλάτη μου και λέτε ότι έχω κακές επαγγελματικές δεξιότητες. Απλώς με περιφρονείτε όλοι σας, έτσι δεν είναι; Ένα λαθάκι έκανα, τίποτε άλλο. Χρειάζεται να με κλαδέψετε μ' αυτόν τον τρόπο; Άλλωστε, ποιος δεν κάνει λάθη; Λέτε πως λειτουργώ επιπόλαια. Κι εσύ δεν έχεις δείξει επιπολαιότητα παλιότερα στο έργο σου; Έχεις εσύ τα προσόντα να με επικρίνεις; Χωρίς τη δική μου συνεργασία, ποιος από σας θα μπορούσε να επωμιστεί αυτό το έργο;» Τι πιστεύετε για τέτοιους ανθρώπους; Ό,τι κι αν κάνουν, δεν αφήνουν τους άλλους να επισημάνουν τις ελλείψεις τους ούτε να κάνουν υποδείξεις. Ούτε καν το δικαιολογημένο κλάδεμα δεν αποδέχονται. Τα βάζουν με όποιον εκφράζει τη γνώμη του και του εναντιώνονται, ξεστομίζουν παράλογες κουβέντες, υποστηρίζουν, μάλιστα, κι ότι τους περιφρονεί ή ότι τους κάνει νταηλίκια επειδή είναι μόνοι και αδύναμοι, ή άλλα τέτοια πράγματα. Αυτό δεν

δείχνει ότι είναι απείθαρχοι και παράλογοι κι ότι προκαλούν επίτηδες προβλήματα; Μάλιστα κάποιοι άνθρωποι, μόλις κλαδευτούν, παρατάνε το καθήκον τους: «Δεν θα κάνω πια αυτό το έργο. Αν μπορείτε να το κάνετε εσείς, ευχαρίστως. Για να δω τότε αν θα μπορέσετε να συνεχίσετε το έργο χωρίς εμένα!» Οι αδελφοί και οι αδελφές προσπαθούν να τους πείσουν, εκείνοι όμως δεν τους ακούνε. Ακόμα κι όταν οι επικεφαλής και οι εργάτες τούς κάνουν συναναστροφή σχετικά με την αλήθεια, εκείνοι αρνούνται να την αποδεχτούν. Αρχίζουν να το παίζουν καμπόσοι και παρατάνε το καθήκον τους. Στις συναθροίσεις, είναι σκυθρωποί, ούτε διαβάζουν τα λόγια του Θεού ούτε συναναστρέφονται, έρχονται πάντα τελευταίοι και φεύγουν πρώτοι. Όταν φεύγουν, χτυπάνε κάτω τα πόδια τους και κοπανάνε την πόρτα, ενώ οι περισσότεροι δεν ξέρουν πώς να τους αντιμετωπίσουν. Τέτοιοι άνθρωποι, όταν τους συμβαίνει κάτι, αραδιάζουν εξωφρενικά επιχειρήματα και ανοησίες. Γίνονται απείθαρχοι, φτάνοντας στο σημείο ακόμα και να πετάνε πράγματα —δεν χαμπαριάζουν από λογική. Κάποιοι έχουν ακόμα πιο σοβαρές εκδηλώσεις: αν δεν τους χαιρετήσουν οι αδελφοί και οι αδελφές, δυσφορούν και βρίσκουν ευκαιρία στις συναθροίσεις να κλαφτούν: «Ξέρω ότι με περιφρονείτε όλοι σας. Στις συναθροίσεις, εστιάζετε όλοι σας μόνο στη συναναστροφή σχετικά με τα λόγια του Θεού και στη συζήτηση για τη βιωματική κατανόησή σας. Για μένα δεν νοιάζεται κανένας, δεν μου χαρίζει κανένας ούτε ένα χαμόγελο, ενώ, όταν φεύγω, δεν με ξεπροβοδίζει κανένας. Τι σόι πιστοί είστε εσείς; Στ' αλήθεια, δεν έχετε ανθρώπινη φύση!» Τέτοιες εκρήξεις θυμού έχουν στην εκκλησία. Εξοργίζονται ακόμα και για ασήμαντα ζητήματα και ξεσπούν για όλα τα παράπονα που έχουν μαζεμένα. Είναι ξεκάθαρο ότι αποκαλύπτουν τη διεφθαρμένη διάθεσή τους, όμως ούτε αυτοκριτική κάνουν ούτε αυτογνωσία αποκτούν, ενώ δεν έχουν καμία επιθυμία να επιδιώξουν την αλλαγή ή την αλήθεια. Απεναντίας, γυρεύουν φασαρίες με τους άλλους και βρίσκουν διάφορες δικαιολογίες για να ισορροπήσουν τη δική τους ψυχολογία: κι ενώ το κάνουν αυτό, αναζητούν ευκαιρίες για να εξωτερικεύσουν τα παράπονά τους. Το σημαντικότερο; Στοχεύουν να κάνουν περισσότερους ανθρώπους να τους προσέξουν και να τους φοβηθούν, ώστε να αποκτήσουν ως έναν βαθμό κύρος μεταξύ των άλλων και την προσοχή τους. Άνθρωποι σαν κι αυτούς όλο προβλήματα προκαλούν! Ό,τι κι αν λένε, κανένας δεν τολμά να τους πει «όχι»: κανένας δεν τολμά να τους αξιολογήσει ελαφρά τη καρδιά: και κανένας δεν τολμά να μιλήσει ανοικτά και να συναναστραφεί μαζί τους. Ακόμα κι αν παρατηρήσει κανείς κάποια ψεγάδια και διεφθαρμένες διαθέσεις σ' αυτούς τους ανθρώπους, δεν τολμάει να τους τα επισημάνει. Στις συναθροίσεις, όταν όλοι συναναστρέφονται σχετικά με τις προσωπικές τους εμπειρίες και την κατανόησή τους όσον αφορά τα λόγια του Θεού, αποφεύγουν προσεκτικά αυτόν τον άνθρωπο που έχει πάντα λυμένο το ζωνάρι του για καυγά, από φόβο μήπως τον προκαλέσουν και δημιουργηθεί πρόβλημα. Κάποιοι άνθρωποι ξεσπάνε στις συναθροίσεις, επειδή νιώθουν ότι τους κακομεταχειρίζονται ή τους αποδοκιμάζουν στο σπίτι ή στη δουλειά τους. Προφανώς, χρησιμοποιούν τους αδελφούς και τις αδελφές ως μέσο εκτόνωσης και ως σάκο του μποξ. Όταν ταραζονται, αραδιάζουν εξωφρενικά επιχειρήματα, κλαίνε και

έχουν εκρήξεις θυμού. Ποιος θα τολμούσε τότε να συναναστραφεί μαζί τους για την αλήθεια; Αν τους γίνει συναναστροφή και τύχει κάποια λέξη να αγγίξει ένα ευαίσθητο σημείο, θα απειλήσουν ότι θα αυτοκτονήσουν. Αυτό θα προκαλέσει ακόμα μεγαλύτερο πρόβλημα. Σε τέτοιους ανθρώπους δεν πιάνει η κανονική συναναστροφή· δεν πιάνει η κανονική συζήτηση· δεν πιάνει να τους φέρεσαι ούτε πολύ ζεστά ούτε πολύ ψυχρά· δεν πιάνει να τους αποφεύγεις· δεν πιάνει να τους πλησιάζεις πολύ· αν οι αδελφοί και οι αδελφές δεν εκφράζουν την ίδια χαρά με τη δική τους, είναι απαράδεκτο· κι όταν αυτοί οι άνθρωποι συναντούν κάποια δυσκολία, αν οι αδελφοί και οι αδελφές δεν μπορούν να συμπάσχουν μαζί τους, είναι κι αυτό απαράδεκτο. Τίποτα δεν έχει αποτέλεσμα μ' αυτούς. Ό,τι κι αν γίνει μπορεί να τους ενοχλήσει και να τους εξαγριώσει. Όπως κι αν τους φερθεί κανείς, δεν μένουν ποτέ ικανοποιημένοι. Ακόμα και τα κηρύγματά Μου και η συναναστροφή Μου σχετικά με τις καταστάσεις ορισμένων ανθρώπων μπορούν να τους προκαλέσουν. Πώς τους προκαλούν; Σκέφτονται: «Δεν με εκθέτει αυτό; Ούτε καν έχεις αλληλεπιδράσει μαζί μου, κι ούτε σου έχω πει τίποτα από όσα κάνω στην ιδιωτική μου ζωή. Πώς γίνεται να τα ξέρεις; Κάποιος πρέπει να με κάρφωσε. Πρέπει να μάθω ποιος είχε επαφή μαζί σου, ποιος με κάρφωσε, ποιος με κατήγγειλε. Δεν πρόκειται να το αφήσω να περάσει έτσι!» Οι άνθρωποι αυτού του είδους, που είναι παράλογοι και προκαλούν επίτηδες προβλήματα, μπορεί να έχουν διαστρεβλωμένες σκέψεις για τα πάντα και δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν τίποτα σωστά. Δεν χαμπαριάζουν από λογική! Δεν μπορούν να δείξουν ορθολογισμό, πόσο μάλλον να αποδεχτούν την αλήθεια. Δεν είναι καθόλου ωφέλιμο να παραμένουν στην εκκλησία, μόνο ζημιά προκαλεί. Δεν είναι παρά ένα εμπόδιο, ένα βάρος που πρέπει να αποβληθεί ταχύτατα. Πρέπει να απομακρυνθούν αμέσως!

Στην Κίνα, η πίστη στον Θεό οδηγεί σε καταπίεση και σε διώξεις από τον μεγάλο κόκκινο δράκοντα, ενώ υπάρχουν πάρα πολλοί που καταδιώκονται και δεν μπορούν να γυρίσουν στο σπίτι τους. Ωστόσο, κάποιοι άνθρωποι, όταν διώκονται και δεν μπορούν να γυρίσουν σπίτι τους, θεωρούν έχουν κερδίσει κάποια εύσημα ή έχουν προσόντα. Ζουν με τις οικογένειες που τους φιλοξενούν και όχι μόνο βάζουν τους ανθρώπους να τους περιποιούνται, αλλά, αν κάτι πάει έστω και λίγο κόντρα στις επιθυμίες τους ή αν αρχίσουν να νοσταλγούν το σπίτι τους, τότε κάνουν σκηνή κι οι υπόλοιποι είναι αναγκασμένοι να τους καλοπιάνουν και να τους ανέχονται. Δεν είναι παράλογοι αυτοί οι άνθρωποι και δεν προκαλούν επίτηδες προβλήματα; Τόσοι άνθρωποι υφίστανται διώξεις, και οι οικογένειες οι οποίες φιλοξενούν δεν είναι πολλές. Από αγάπη φιλοξενούν οι αδελφοί κι οι αδελφές όσους δεν μπορούν να γυρίσουν σπίτι τους. Τους κρύβουν και τους αφήνουν να μένουν στο σπίτι τους. Αυτό δεν είναι η χάρη του Θεού; Κι όμως, κάποιοι όχι μόνο δεν εκτιμούν τη χάρη του Θεού, αλλά και αδυνατούν να δουν την αγάπη των αδελφών. Αντιθέτως, θίγονται, ενώ φτάνουν και στο σημείο να παραπονεθούν και να φανούν απείθαρχοι. Στην πραγματικότητα, οι συνθήκες διαμονής στα σπίτια των αδελφών είναι λίγο καλύτερες από ό,τι στο δικό τους σπίτι. Ειδικά από την άποψη της πίστης στον Θεό και της εκτέλεσης του καθήκοντος, το να μένει κανείς στα σπίτια των

αδελφών είναι ακόμα καλύτερο από το να μένει στο δικό του σπίτι, ενώ είναι πολύ καλύτερο να έχει κανείς αδελφούς και αδελφές για να συνεργάζεται αρμονικά, παρά να είναι ολομόναχος. Ακόμα κι αν σε κάποιες περιοχές οι συνθήκες διαβίωσης υστερούν λίγο, δεν παύουν να αντιπροσωπεύουν ένα μέσο επίπεδο διαβίωσης. Το σημαντικότερο είναι ότι μπορούν να ζουν με τους αδελφούς και τις αδελφές, να συναθροίζονται συχνά και να τρώνε και να πίνουν τα λόγια του Θεού, να καταλαβαίνουν περισσότερες αλήθειες και να γνωρίζουν τους στόχους της επιδίωξής τους. Οπότε, εκείνοι που επιδιώκουν την αλήθεια μπορούν να πληρώσουν αυτό το τμήμα και να υποφέρουν κατ' αυτόν τον τρόπο. Οι περισσότεροι άνθρωποι τηρούν τη σωστή στάση απέναντι σ' αυτό· είναι σε θέση να το αποδεχτούν από τον Θεό, γιατί γνωρίζουν ότι αξίζει τον κόπο να υποφέρουν έτσι και ότι πρέπει να το υποστούν. Μπορούν να το προσεγγίσουν σωστά. Ωστόσο, κάποιοι παράλογοι άνθρωποι που προκαλούν επίτηδες προβλήματα και είναι απείθαρχοι πολύ απλά δεν μπορούν να αντιληφθούν έτσι τα πράγματα. Ίσως να ανεχτούν με δυσκολία να μείνουν μακριά απ' το σπίτι τους για μια εβδομάδα, αλλά μετά από δύο εβδομάδες αρχίζουν να είναι κακόκεφοι, ενώ μετά από έναν με δύο μήνες, γίνονται απείθαρχοι και λένε: «Εσείς γιατί είστε μαζί και ευτυχισμένοι σαν οικογένεια, ενώ εγώ δεν μπορώ να γυρίσω στη δική μου; Εγώ γιατί δεν έχω καθόλου ελευθερία, ενώ όλοι εσείς μπορείτε να πηγαиноέρχεστε όποτε θέλετε;» Οι άλλοι απαντούν: «Οι διώξεις από τον μεγάλο κόκκινο δράκοντα δεν το έχουν προκαλέσει αυτό; Δεν είναι απολύτως θεμιτό να υπομένουμε τέτοια βάσανα ως ακόλουθοι του Θεού; Τι το σπουδαίο έχει να υποφέρεις λίγο; Με δεδομένες τις συνθήκες, γιατί να είσαι ιδιότροπος; Αφού οι άλλοι αντέχουν να υποφέρουν, εσύ γιατί δεν μπορείς;» Όσοι είναι παράλογοι και προκαλούν επίτηδες προβλήματα δεν θέλουν καθόλου να υποφέρουν. Αν τους έπιαναν και τους έβαζαν φυλακή, σίγουρα θα γινόντουσαν Ιούδες. Και πόσο υποφέρει κανείς όταν ζει με μια οικογένεια που τον φιλοξενεί; Πρώτον, συνεχίζει να τρώει ανθρώπινο φαγητό· δεύτερον, κανένας δεν σου κάνει τη ζωή δύσκολη· και τρίτον, κανένας δεν σου κάνει νταηλίκια. Απλώς δεν μπορείς να πας σπίτι σου και να ξανασμίξεις με την οικογένειά σου. Και οι συγκεκριμένοι παράλογοι άνθρωποι που προκαλούν επίτηδες προβλήματα δεν μπορούν να δεχτούν να υποφέρουν έστω και λίγο. Όταν οι άλλοι τους κάνουν συναναστροφή σχετικά με την αλήθεια, αρνούνται να την εισπράξουν, παρά λένε πράγματα όπως: «Μη μου κάνεις κήρυγμα γι' αυτά τα μεγαλόστομα δόγματα. Καταλαβαίνω όσα κι εσύ· τα ξέρω όλα αυτά! Πες μου μόνο πότε θα μπορέσω να πάω σπίτι μου. Πότε θα σταματήσει ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας να παρακολουθεί το σπίτι μου; Πότε θα μπορέσω να πάω σπίτι μου χωρίς να με συλλάβει ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας; Αν είναι να μην ξέρω πότε θα μπορέσω να πάω σπίτι μου, καλύτερα να πεθάνω!» Κάνουν πάλι σκηνή, κι όσο συνεχίζουν, κάθονται στο έδαφος και κλοτσούν τα πόδια τους —κι όσο πιο πολύ τα κλοτσούν, τόσο πιο πολύ νευριάζουν, και ξεσπούν ανεξέλεγκτα, με κλάματα και οδυρμούς. Οι άλλοι λένε: «Μη φωνάζεις τόσο δυνατά. Αν συνεχίσεις έτσι και σε ακούσουν οι γείτονες και διαπιστώσουν ότι εδώ μένουν ξένοι, θα εκτεθούμε, έτσι δεν είναι;» Εκείνοι απαντάνε: «Δεν με νοιάζει, θέλω απλώς να κάνω σκηνή! Όλοι εσείς μπορείτε να πάτε

σπίτι σας, εγώ όμως όχι. Δεν είναι δίκαιο! Θα κάνω τέτοια σκηνή που δεν θα μπορείτε ούτε κι εσείς να πάτε σπίτι σας, όπως κι εγώ!» Το ανεξέλεγκτο ξέσπασμά τους δεν καταλαγιάζει με τίποτα και βγαίνει στην επιφάνεια η μνησικακία τους. Δεν μπορεί κανένας να τους βάλει μυαλό, δεν μπορεί κανένας να τους πείσει. Όταν φτιάχνει λιγάκι το κέφι τους, ηρεμούν και σταματάνε τη σκηνή. Αλλά ποιος ξέρει —μπορεί κάποια μέρα να δείξουν πάλι απειθαρχία και να ξανακάνουν σκηνή: Πολύ απλά, πρέπει να βγουν μια βόλτα, να κινηθούν ελεύθερα, και να μιλούν δυνατά μέσα στους εσωτερικούς χώρους· καταστρώνουν συνεχώς σχέδια για να πάνε σπίτι τους. Οι αδελφοί και οι αδελφές τους προειδοποιούν: «Είναι επικίνδυνο να πας σπίτι. Η αστυνομία επιτηρεί το μέρος και το παρακολουθεί». Εκείνοι απαντάνε: «Δεν με νοιάζει, θέλω να γυρίσω! Αν με πιάσουν, με έπιασαν! Πού είναι το πρόβλημα; Το χειρότερο που μπορεί να συμβεί είναι να γίνω Ιούδας»! Δεν είναι τρέλα αυτό; (Ναι.) Λένε ευθέως ότι είναι πρόθυμοι να γίνουν Ιούδες. Ποιος θα τολμούσε να τους φιλοξενήσει; Μήπως θέλει κανένας να φιλοξενήσει έναν Ιούδα; (Όχι.) Ένας τέτοιος άνθρωπος είναι πιστός στον Θεό; Οι αδελφοί και οι αδελφές τον φιλοξενούν ως πιστό στον Θεό. Αν έχει κάποιες ελλείψεις η ανθρώπινη φύση του, αυτό θα μπορούσε να το ανεχτεί κανείς· κι αν δεν επιδίωκε την αλήθεια, κι αυτό θα μπορούσε κανείς να το ανεχτεί. Αυτοί, όμως, είναι ικανοί να βλάψουν τους αδελφούς και τις αδελφές, να πουλήσουν την εκκλησία και θα γίνουν Ιούδες, με αποτέλεσμα πολλοί άνθρωποι να μην μπορούν να γυρίσουν στα σπίτια τους ούτε να κάνουν κανονικά τα καθήκοντά τους —ποιος θα άντεχε να επωμιστεί την ευθύνη γι' αυτές τις συνέπειες; Μήπως θα τολμούσες εσύ να φιλοξενήσεις έναν τέτοιο εχθρό; Αν τον φιλοξενήσεις, δεν πας γυρεύοντας για προβλήματα;

Όσοι είναι παράλογοι και προκαλούν επίτηδες προβλήματα σκέφτονται μόνο το δικό τους συμφέρον όταν ενεργούν και κάνουν ό,τι τους ευχαριστεί. Τα λόγια τους δεν είναι τίποτα άλλο από εξωφρενικά επιχειρήματα και αιρέσεις, δεν χαμπαριάζουν από λογική. Ξεχειλίζουν από φαύλη διάθεση. Κανείς δεν τολμά να αλληλεπιδράσει μαζί τους, και κανείς δεν είναι πρόθυμος να συναναστραφεί μαζί τους σχετικά με την αλήθεια, φοβούμενοι όλοι μήπως προκαλέσουν μόνοι τους την καταστροφή τους. Οι άλλοι άνθρωποι βρίσκονται σε αναμμένα κάρβουνα όποτε τους λένε τη γνώμη τους, φοβούμενοι ότι αν πουν έστω και μια λέξη που δεν τους αρέσει ή δεν είναι σύμφωνη με τις επιθυμίες τους, θα πιαστούν απ' αυτή και θα προβούν σε εξωφρενικές κατηγορίες. Αυτοί οι άνθρωποι δεν είναι κακοί; Δεν είναι ζωντανοί δαίμονες; Όλοι όσοι έχουν φαύλη διάθεση και διαταραγμένη λογική είναι ζωντανοί δαίμονες. Και όταν κάποιος αλληλεπιδρά με έναν ζωντανό δαίμονα, μπορεί να προκαλέσει καταστροφή στον εαυτό του με μια στιγμιαία απροσεξία. Δεν θα δημιουργούσε μεγάλο πρόβλημα αν υπήρχαν τέτοιοι ζωντανοί δαίμονες στην εκκλησία; (Θα δημιουργούσε.) Αφού αυτοί οι ζωντανοί δαίμονες έχουν ξεσπάσει και έχουν εκτονώσει τον θυμό τους, ίσως μιλήσουν για λίγο σαν άνθρωποι και ζητήσουν συγγνώμη, αλλά μετά δεν πρόκειται να αλλάξουν. Ποιος ξέρει πότε θα χαλάσει η διάθεσή τους και θα ξεσπάσουν εκ νέου, εκστομίζοντας τα εξωφρενικά επιχειρήματά τους; Κάθε φορά είναι διαφορετικός ο στόχος της οργής και

του ξεσπάσμάτος τους, όπως και η πηγή και το παρασκήνιο του ξεσπάσμάτος τους. Με άλλα λόγια, το οτιδήποτε μπορεί να πυροδοτήσει το ξέσπασμά τους, το οτιδήποτε μπορεί να τους κάνει να νιώσουν δυσαρεστημένοι και το οτιδήποτε μπορεί να τους κάνει να αντιδράσουν με ένα ξέσπασμα οργής και με άναρχη συμπεριφορά. Τι τρομερό! Τι ενοχλητικό! Αυτοί οι ανισόρροποι κακοί άνθρωποι μπορεί ανά πάσα στιγμή να χάσουν τα λογικά τους· ουδείς γνωρίζει τι είναι ικανοί να κάνουν. Έχω τεράστιο μίσος γι' αυτούς τους ανθρώπους. Κάθε ένας από αυτούς πρέπει να εκκαθαριστεί —πρέπει να αποπεμφθούν όλοι. Δεν θέλω να ασχοληθώ μαζί τους. Έχουν μπερδεμένη σκέψη και κτηνώδη διάθεση, είναι γεμάτοι παράλογα επιχειρήματα και λόγια του διαβόλου, και όταν τους συμβαίνει κάτι, ξεσπούν γι' αυτό με ορμητικό τρόπο. Μερικοί απ' αυτούς κλαίνε όταν ξεσπούν, άλλοι τσιρίζουν, άλλοι χτυπάνε τα πόδια τους, ενώ υπάρχουν και κάποιοι που κουνάνε το κεφάλι και φέρνουν πέρα-δώθε τα χέρια και τα πόδια τους. Πολύ απλά, είναι κτήνη, όχι άνθρωποι. Κάποιοι μάγεις, μόλις εκνευριστούν, πετάνε κατσαρόλες και πιάτα· άλλοι, που εκτρέφουν γουρούνια ή σκυλιά, κλοτσάνε και χτυπάνε αυτά τα ζώα μόλις εκνευριστούν, εκτονώνοντας πάνω τους όλη τους την οργή. Οι άνθρωποι αυτοί, ό,τι κι αν συμβαίνει, αντιδρούν πάντα με οργή· ούτε κάθονται να ηρεμήσουν και να στοχαστούν ούτε το αποδέχονται από τον Θεό. Δεν προσεύχονται και δεν αναζητούν την αλήθεια ούτε επιζητούν τη συναναστροφή με τους άλλους. Όταν δεν έχουν άλλη επιλογή, υπομένουν. Όταν δεν θέλουν να υπομείνουν, τρελαίνονται, αραδιάζουν εξωφρενικά επιχειρήματα, κατηγορούν και καταδικάζουν τους άλλους. Πολλές φορές λένε πράγματα όπως: «Ξέρω ότι όλοι σας είστε μορφωμένοι και με περιφρονείτε»· «Ξέρω ότι είστε από πλούσιες οικογένειες και με απαξιώνετε επειδή είμαι φτωχός»· ή «Ξέρω ότι με απαξιώνετε επειδή δεν έχω θεμέλια στην πίστη μου και με απαξιώνετε επειδή δεν επιδιώκω την αλήθεια». Παρότι γνωρίζουν εμφανέστατα τα πολυάριθμα προβλήματά τους, δεν αναζητούν ποτέ την αλήθεια για να τα λύσουν ούτε συζητούν για την αυτογνωσία τους στις συναναστροφές τους με τους άλλους. Όταν γίνεται αναφορά στα προβλήματά τους, υπεκφεύγουν και προβαίνουν σε ψεύτικες κατηγορίες, φορτώνοντας όλα τα προβλήματα και τις ευθύνες στους άλλους, και μάλιστα παραπονιούνται ότι η συμπεριφορά τους οφείλεται στο γεγονός ότι οι άλλοι τους κακομεταχειρίζονται. Είναι λες και για τα ξεσπάσματά τους και για τα παράλογα προβλήματα που προκαλούν φτάνει οι άλλοι, λες και οι ίδιοι δεν μπορούν να κάνουν αλλιώς παρά να ενεργούν έτσι, κι αυτοί απλώς υπερασπίζονται δικαιολογημένα τον εαυτό τους. Κάθε φορά που είναι δυσαρεστημένοι, αρχίζουν να εξωτερικεύουν την αγανάκτησή τους και να ξεφουρνίζουν ανοησίες, να επιμένουν στα εξωφρενικά επιχειρήματά τους λες και όλοι οι άλλοι έχουν άδικο, λες και είναι οι μόνοι καλοί άνθρωποι και όλοι οι άλλοι είναι κακούργοι. Όσες εκρήξεις θυμού κι αν έχουν ή όσα εξωφρενικά επιχειρήματα κι αν αραδιάσουν, απαιτούν απ' τους άλλους να μιλάνε γι' αυτούς με καλά λόγια. Ακόμα κι όταν κάνουν λάθος, απαγορεύουν στους υπόλοιπους να τους εκθέσουν ή να τους ασκήσουν κριτική. Αν επισημάνεις ακόμα κι ένα μικρό προβληματάκι τους, θα σε μπλέξουν σε ατελείωτες διενέξεις, και τότε απλώς ξέχνα τη γαλήνια ζωή. Τι σόι άνθρωπος είναι αυτός; Είναι

άνθρωπος παράλογος που προκαλεί επίτηδες προβλήματα, κι όσοι το κάνουν αυτό είναι κακοί άνθρωποι.

Όσοι είναι παράλογοι και προκαλούν επίτηδες προβλήματα μπορεί γενικά να μη διαπράττουν καμία σοβαρή πράξη προδοσίας ή κακή πράξη, αλλά αμέσως μόλις θιγούν τα συμφέροντα, η φήμη ή η αξιοπρέπειά τους, ξεσπάνε αμέσως από οργή, κάνουν σκηνή, συμπεριφέρονται απείθαρχα και απειλούν μέχρι και να αυτοκτονήσουν. Για πείτε Μου, αν εμφανιστεί σε μια οικογένεια ένας τέτοιος παράλογος και άξεστος άνθρωπος χωρίς λογική, δεν θα υποφέρει ολόκληρη η οικογένεια; Το σπιτικό θα βυθιζόταν τότε στην αναταραχή, θα γέμιζε με κραυγές και ουρλιαχτά, κι έτσι θα ήταν ανυπόφορο να ζει κανείς εκεί. Ορισμένες εκκλησίες έχουν τέτοιους ανθρώπους· αν και μπορεί να μη φαίνονται όταν όλα είναι φυσιολογικά, ποτέ δεν ξέρεις πότε μπορεί να ξεσπάσουν και να αποκαλυφθούν. Στις κύριες εκδηλώσεις τέτοιων ανθρώπων περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, οι εκρήξεις θυμού, τα εξωφρενικά επιχειρήματα που αραδιάζουν και οι βρισιές σε δημόσιο χώρο. Έστω κι αν αυτές οι συμπεριφορές παρατηρούνται μόνο μία φορά τον μήνα ή κάθε έξι μήνες, προκαλούν μεγάλες ταραχές και δυσκολίες, επιφέροντας αναστάτωση σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό στην εκκλησιαστική ζωή των περισσότερων ανθρώπων. Αν πράγματι επιβεβαιωθεί ότι κάποιος συγκαταλέγεται σ' αυτήν την κατηγορία, τότε πρέπει να αντιμετωπίζεται και να αποπέμπεται έγκαιρα από την εκκλησία. Κάποιοι μπορεί να πουν: «Αυτοί οι άνθρωποι δεν κάνουν τίποτα κακό. Δεν μπορούμε να τους θεωρήσουμε κακούς ανθρώπους· πρέπει να δείξουμε ανεκτικότητα και υπομονή απέναντί τους». Για πείτε Μου, θα ήταν καλό να μην αντιμετωπιστούν τέτοιοι άνθρωποι; (Όχι, δεν θα ήταν καλό.) Γιατί όχι; (Επειδή οι ενέργειές τους προκαλούν σημαντικά προβλήματα και δυσαρέσκεια στους περισσότερους ανθρώπους, ενώ προκαλούν και αναστάτωση στην εκκλησιαστική ζωή.) Με βάση αυτήν την έκβαση, είναι ξεκάθαρο πως εκείνοι που διαταράσσουν την εκκλησιαστική ζωή, ακόμα κι αν δεν είναι κακοί άνθρωποι ή αντίχριστοι, δεν πρέπει να παραμένουν στην εκκλησία. Ο λόγος γι' αυτό είναι ότι οι συγκεκριμένοι άνθρωποι δεν αγαπούν την αλήθεια, παρά την αποστρέφονται και, όσα χρόνια κι αν πιστεύουν στον Θεό ή όσα κηρύγματα κι αν ακούσουν, δεν πρόκειται να αποδεχτούν την αλήθεια. Μόλις κάνουν κάτι κακό και κλαδευτούν, ξεσπάνε και ξεστομίζουν ανοησίες. Ακόμα κι όταν κάποιος συναναστραφεί μαζί τους σχετικά με την αλήθεια, δεν την αποδέχονται. Δεν μπορεί κανείς να τους λογικέψει. Ακόμα κι όταν τους κάνω Εγώ συναναστροφή σχετικά με την αλήθεια, μπορεί εξωτερικά να σωπαίνουν, αλλά μέσα τους δεν την αποδέχονται. Όταν τους συμβαίνουν πραγματικές καταστάσεις, συνεχίζουν να κάνουν τα ίδια που έκαναν πάντα. Ούτε τα δικά Μου λόγια δεν ακούνε, άρα τις δικές σας συμβουλές θα τις αποδεχτούν ακόμα λιγότερο. Παρόλο που αυτοί οι άνθρωποι μπορεί να μη διαπράττουν σοβαρές κακές πράξεις, δεν αποδέχονται ούτε στο ελάχιστο την αλήθεια. Αν κοιτάξουμε τη φύση-ουσία τους, όχι μόνο δεν έχουν συνείδηση και λογική, αλλά είναι και παράλογοι, προκαλούν επίτηδες προβλήματα και δεν χαμπαριάζουν από λογική. Μπορούν τέτοιοι άνθρωποι να φτάσουν στη σωτηρία του Θεού; Αποκλείεται! Όλοι όσοι δεν αποδέχονται καθόλου την αλήθεια είναι δύσπιστοι,

είναι υπηρέτες του Σατανά. Όταν τα πράγματα δεν πάνε όπως τα θέλουν, ξεσπάνε, αραδιάζουν με επιμονή εξωφρενικά επιχειρήματα και δεν ακούνε την αλήθεια, όπως κι αν τους γίνει συναναστροφή πάνω σ' αυτήν. Τέτοιοι άνθρωποι είναι παράλογοι και προκαλούν επίτηδες προβλήματα, είναι σκέτοι διάβολοι και κακά πνεύματα· είναι χειρότεροι κι από κτήνη! Είναι κλινικές περιπτώσεις με διαταραγμένη λογική και δεν θα είναι ποτέ ικανοί να μετανοήσουν αληθινά. Όσο περισσότερα παραμένουν στην εκκλησία, τόσο περισσότερες αντιλήψεις έχουν για τον Θεό, τόσο περισσότερες παράλογες απαιτήσεις προβάλλουν στον οίκο του Θεού, και τόσο περισσότερο αναστατώνουν και βλάπτουν την εκκλησιαστική ζωή. Αυτό επηρεάζει τη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού και την κανονική πρόοδο του εκκλησιαστικού έργου. Προκαλούν τόση ζημιά στο έργο της εκκλησίας όση και οι κακοί άνθρωποι· θα πρέπει να αποπέμπονται από την εκκλησία όσο είναι νωρίς. Κάποιοι λένε: «Δεν είναι απλώς λίγο απείθαρχοι; Αφού δεν φτάνουν στο σημείο να θεωρηθούν κακοί, δεν θα ήταν καλύτερα να τους αντιμετωπίσουμε με αγάπη; Αν τους κρατήσουμε, ίσως καταφέρουν να αλλάξουν και να σωθούν». Σου λέω πως είναι αδύνατον! Δεν υπάρχει κανένα «ίσως». Αυτοί οι άνθρωποι δεν γίνεται να σωθούν με τίποτα. Κι αυτό γιατί δεν μπορούν να καταλάβουν την αλήθεια, πόσο μάλλον να την αποδεχτούν· δεν έχουν συνείδηση και λογική, το σκεπτικό τους δεν είναι κανονικό, ενώ τους λείπει ακόμα και η πιο στοιχειώδης κοινή λογική που απαιτείται για να συμπεριφέρεται κανείς. Είναι άνθρωποι με διαταραγμένη λογική. Ο Θεός δεν σώζει σε καμία περίπτωση τέτοιους ανθρώπους. Ακόμα κι εκείνοι που έχουν λίγο πιο κανονικό σκεπτικό και καλύτερο επίπεδο, δεν μπορούν να σωθούν αν δεν αποδέχονται καθόλου την αλήθεια, πόσο μάλλον όσοι έχουν διαταραγμένη λογική. Δεν είναι μεγάλη ανοησία και άγνοια να συνεχίζει κανείς να μεταχειρίζεται τέτοιους ανθρώπους με αγάπη και να τρέφει ελπίδες γι' αυτούς; Σας λέω τώρα το εξής: Είναι απόλυτα σωστό να απομακρύνονται από την εκκλησία όσοι είναι παράλογοι, προκαλούν επίτηδες προβλήματα και δεν χαμπαριάζουν από λογική. Έτσι παύουν μια και καλή να παρενοχλούν την εκκλησία και τον εκλεκτό λαό του Θεού. Αυτή είναι ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών. Εάν υπάρχουν τέτοιοι παράλογοι άνθρωποι σε οποιαδήποτε εκκλησία, πρέπει οι εκλεκτοί του Θεού να τους αναφέρουν, και μόλις οι επικεφαλής και οι εργάτες δέχονται τέτοιες αναφορές, πρέπει να τις χειρίζονται έγκαιρα. Αυτή είναι η αρχή για το πώς να αντιμετωπίζεται το έκτο είδος ανθρώπων, δηλαδή αυτοί που είναι παράλογοι και προκαλούν επίτηδες προβλήματα.

Z. Επιδίδονται συνέχεια σε άσεμνες δραστηριότητες

Το έβδομο είδος είναι εκείνοι που επιδίδονται σε άσεμνες δραστηριότητες, μια ομάδα για την οποία γίνεται συχνά λόγος. Αυτοί, παρόλο που δεν έχουν τόσο κακές εκδηλώσεις ανθρώπινης φύσης —δεν είναι ότι σπέρνουν τη διχόνοια ούτε ότι διαπράττουν κακές πράξεις ή προκαλούν αναστάτωση— έχουν ένα κοινό χαρακτηριστικό, ότι στις σχέσεις τους με το αντίθετο φύλο, προκύπτουν συνέχεια προβλήματα και περιστατικά. Όσες ευκαιρίες κι αν υπάρχουν, σ' αυτούς τους ανθρώπους προκύπτουν συνέχεια τέτοια

προβλήματα, ενώ αν δεν υπάρχουν ευκαιρίες, τις δημιουργούν οι ίδιοι, οπότε συμβαίνουν ούτως ή άλλως τέτοιες «ιστορίες». Όποια κι αν είναι η περίπτωση, όποιο κι αν είναι το άλλο πρόσωπο, ή όσο απόμακρο κι αν είναι αυτό το πρόσωπο απέναντί τους, κατά διαστήματα συμβαίνουν σ' αυτούς τέτοια περιστατικά. Τι είδους περιστατικά; Μεταξύ άλλων, βγαίνουν ραντεβού με κάποιο άτομο ή θέλουν συνέχεια να πλησιάσουν κάποιο άτομο, ή αναπτύσσουν συναισθήματα για κάποιο άτομο, ή βάζουν στο στόχαστρο κάποιο άτομο. Δεν ζουν ποτέ κανονικά ούτε κάνουν κανονικά τα καθήκοντά τους, αφού επηρεάζονται διαρκώς από τις λάγνες επιθυμίες τους. Δηλαδή, στις συνηθισμένες καταστάσεις, όπου οι κανονικοί άνθρωποι δεν θα ασχολούνταν με τέτοια θέματα, αυτοί το κάνουν συχνά. Δεν έχουν ανάγκη από ιδιαίτερες περιστάσεις ή από κάποιον να τους δημιουργήσει ευκαιρίες· αυτά τα περιστατικά απλώς συμβαίνουν από μόνα τους. Κι αφότου συμβούν τέτοια περιστατικά, όποιες κι αν είναι οι συνέπειες, πάντοτε την πληρώνει μια ομάδα ανθρώπων ή ένα συγκεκριμένο άτομο. Τι τίμημα πληρώνουν; Επηρεάζεται η απόδοσή τους στο καθήκον τους· καθυστερεί και παρακωλύεται το εκκλησιαστικό έργο· ορισμένοι νέοι άνθρωποι ταραζούνται και πέφτουν σε πειρασμό, και χάνουν το ενδιαφέρον τους να πιστεύουν στον Θεό και να κάνουν τα καθήκοντά τους· και ορισμένοι άνθρωποι, μάλιστα, χάνουν τα καθήκοντά τους ή τα εγκαταλείπουν. Οι άνθρωποι που επιδίδονται σε άσεμνες δραστηριότητες προκαλούν πολλά προβλήματα. Σε κάθε τους βήμα, μαζεύονται γύρω τους άτομα του αντίθετου φύλου, τα οποία τους προσεγγίζουν, φλερτάρουν μαζί τους, και μάλιστα κάνουν και παιχνιδιάρικα πειράγματα. Ναι μεν μπορεί να μην παρουσιάζονται σοβαρά προβλήματα ουσιώδους φύσης, αλλά οι άνθρωποι αυτοί διαταράσσουν σοβαρά την κανονική κατάσταση των εκλεκτών του Θεού καθώς κάνουν τα καθήκοντά τους. Όπου κι αν πάνε, προκαλούν προβλήματα και αναστάτωση στους άλλους, στο έργο και στην εκκλησία, φτάνοντας μέχρι και στο σημείο να αποπλανήσουν σε κάθε ευκαιρία άτομα του αντίθετου φύλου που βρίσκουν ελκυστικά και να συνάψουν σχέσεις μαζί τους. Αυτό είναι πάρα πολύ μεγάλο πρόβλημα. Μόλις ερωτευτούν κάποιο άτομο, εκείνο είναι καταδικασμένο σε κακοτυχία, καθώς δεν μπορεί πλέον να πιστεύει κανονικά στον Θεό ούτε να κάνει τα καθήκοντά του. Οι συνέπειες είναι αδιανόητες. Αυτό το άτομο δεν αντέχει να μην επικοινωνήσει με το άτομο που το αποπλάνησε ή να μην το δει, και ενώ είναι απασχολημένο με τα καθήκοντά του, δεν μπορεί να παντρευτεί ή να νοικοκυρευτεί, κι η σχέση παραμένει αδιάσπαστη. Τι γίνεται στο τέλος; Αρχίζει να υποφέρει φρικτά, να πονάει πάρα πολύ! Αν επιμένει μέχρι να τιμωρηθεί στις συμφορές, τότε αυτό σηματοδοτεί το τέλος του, η ελπίδα του να σωθεί καταρρέει. Κάποιοι κάνουν ένα παράπτωμα και δεν μετανοούν όταν κλαδεύονται, παρά κάνουν και δεύτερο ή ακόμα κι ένα τρίτο παράπτωμα, συνάπτουν τρεις ή τέσσερις σχέσεις μέσα σε δύο ή τρία χρόνια, γεγονός που αποτελεί αναστάτωση για τον εκλεκτό λαό του Θεού και για την εκκλησιαστική ζωή, και κάνει τον εκλεκτό λαό του Θεού να τους απεχθάνεται. Αυτό τους δημιουργεί ένα στίγμα για το οποίο μετανιώνουν για την υπόλοιπη ζωή τους.

Κάποιοι άνθρωποι, επειδή είναι κάπως όμορφοι και αρκετά κομψοί, κι έχουν και κάποια χαρίσματα και ταλέντα ή έχουν αναλάβει κάποιο σημαντικό έργο, περιτριγυρίζονται

πάντοτε από άτομα του αντίθετου φύλου σαν τις μύγες. Κάποιοι τους προσφέρουν γεύματα, άλλοι τους στρώνουν το κρεβάτι, άλλοι πλένουν τα ρούχα τους, άλλοι τους αγοράζουν συμπληρώματα διατροφής και καλλυντικά και τους κάνουν δωράκια, και ούτω καθεξής. Εκείνοι καλοδέχονται όλους όσοι έρχονται, αν και μέσα τους ξέρουν ότι μια τέτοια συμπεριφορά εκ μέρους των άλλων είναι ανάρμοστη, αλλά δεν την απορρίπτουν ποτέ, ξελογιάζοντας ταυτόχρονα πολλά άτομα του αντίθετου φύλου. Τα άτομα αυτά κοντράρονται μεταξύ τους για μια ευκαιρία να τους εξυπηρετήσουν, ανταγωνίζονται και ζηλεύουν το ένα το άλλο, ενώ το άσεμνο άτομο απολαμβάνει αυτό το συναίσθημα, καθώς πιστεύει ότι είναι πολύ γοητευτικό. Στην πραγματικότητα, τα ζητήματα ανδρών και γυναικών τα καταλαβαίνουν πολύ καλά οι ενήλικες, ακόμα και κάποιοι ανήλικοι τα καταλαβαίνουν· μόνο οι ανόητοι, οι νοητικά ανάπηροι ή οι ψυχικά ασθενείς δεν τα καταλαβαίνουν. Γιατί ανταγωνίζονται τόσο σκληρά αυτοί οι άνθρωποι για να εξυπηρετήσουν και να ευχαριστήσουν ένα άτομο του αντίθετου φύλου; Τα κάνουν όλα αυτά γιατί θέλουν να το αποπλανήσουν, σωστά; Δεν υπάρχει λόγος για διευκρινήσεις· όλοι ξέρουν τι γίνεται. Πρόκειται για κάτι που οι άνθρωποι το ξέρουν πολύ καλά, για κάτι προφανώς απρεπές, κι όμως αυτό το άτομο δεν το αρνείται, αλλά δίνει τη σιωπηλή συναίνεσή του. Πώς λέγεται αυτό; Λέγεται φλερτ. Αυτοί ξέρουν ότι το θέμα είναι η αποπλάνηση μεταξύ ανδρών και γυναικών, αλλά εξαιτίας της έξαψης που φέρνει η ικανοποίηση των λάγνων επιθυμιών της σάρκας, δεν θέλουν να αρνηθούν. Θεωρούν αυτήν την αίσθηση ένα είδος απόλαυσης, κάτι ακόμα καλύτερο κι από οποιοδήποτε νόστιμο φαγητό στον κόσμο, γι' αυτό και δεν αρνούνται. Όταν το συγκεκριμένο άτομο δεν αρνείται, εκείνοι που το ξελογιάζουν χαίρονται ακόμα περισσότερο, καθώς νομίζουν ότι οι ίδιοι αρέσουν σ' αυτό το άτομο, και απολαμβάνουν την κατάσταση μέσα τους. Και το άτομο αυτό πιστεύει ότι, από τη στιγμή που δεν έχει προκύψει καμία ουσιώδης σχέση, αυτό δεν λογίζεται ως κάτι σοβαρό, ότι η άσεμνη συμπεριφορά μεταξύ των απίστων είναι κάτι πολύ χειρότερο, και ότι αυτό στη χειρότερη να θεωρηθεί αποπλάνηση, κάτι παρόμοιο με τα κανονικά ραντεβού. Έτσι, όμως, πρέπει να είναι τα ραντεβού; Σήμερα με ένα άτομο, αύριο με ένα άλλο, ραντεβού και ξελογιάσματα με τον οποιονδήποτε, απερίσκεπτα, ξανά και ξανά. Τέτοιου είδους άσεμνοι άνθρωποι, όπου κι αν πάνε, βάζουν σε προτεραιότητα την εκτόνωση των λάγνων επιθυμιών τους, την επιδειξιμανία και την αποπλάνηση. Όσο περισσότερους ανθρώπους αποπλανούν, τόσο πιο πολύ χαίρονται. Και στο τέλος τι γίνεται; Μετά από πολλές φορές που κάνουν επίδειξη, μερικοί αδελφοί κι αδελφές διακρίνουν τη συμπεριφορά τους και γράφουν όλοι μαζί μια επιστολή στους ανώτερους επικεφαλής. Η έρευνα επαληθεύει τους ισχυρισμούς τους, και το άσεμνο άτομο απομακρύνεται από την εκκλησία. Βλέπετε τι συμβαίνει; Δεν τελειώνει εκεί το μονοπάτι της πίστης τους στον Θεό; Αποκαλύπτεται η έκβασή τους. Τις πράξεις και τη συμπεριφορά τους, τις οποίες οι άνθρωποι δεν μπορούν να ανεχτούν, ο Θεός τις σιχαίνεται ακόμα περισσότερο. Η συμπεριφορά που παρουσιάζουν αυτοί οι άνθρωποι δεν αντιπροσωπεύει τις σχέσεις που αρμόζουν μεταξύ των ανθρώπων ούτε αντικατοπτρίζει τις κανονικές ανθρώπινες ανάγκες. Οι πράξεις τους μπορούν να περιγραφούν με μία μόνο φράση:

«άσεμνη συμπεριφορά». Τι σημαίνει άσεμνη συμπεριφορά; Σημαίνει να επιδίδεται κανείς απερίσκεπτα σε σχέσεις με το αντίθετο φύλο, να ξελογιάζει με ανευθυνότητα τους άλλους όπως θέλει, και να δελεάζει και να παρενοχλεί άτομα του αντίθετου φύλου. Είναι να παίζει κανείς με τη λαγνεία, και να το κάνει χωρίς να σκέφτεται το κόστος ή τις συνέπειες. Αν τελικά κάποιος τσιμπήσει το δόλωμα και φλερτάρει μαζί τους, εκείνοι δεν το παραδέχονται και λένε: «Πλάκα έκανα. Το πήρες στα σοβαρά; Δεν το εννοούσα στ' αλήθεια· το παρερμήνευσες». Δεν είναι ένας διάβολος που βάζει τους ανθρώπους σε πειρασμό; Μόλις βάλουν κάποιο άτομο σε πειρασμό, ψάχνουν για τον επόμενο στόχο τους και βάζουν κι άλλα άτομα σε πειρασμό. Τι απαίσιοι και μοχθηροί που είναι! Μόλις αποπλανήσουν κάποιον, αρνούνται να το παραδεχτούν. Δεν είναι αηδιαστικό να μπλέξει κανείς με ένα τέτοιο άτομο και να παραπλανηθεί; (Ναι.) Είναι μισητοί όσοι αποπλανούν απερίσκεπτα τους άλλους; (Ναι.) Ο οίκος του Θεού έχει δηλώσει από την αρχή ότι αν κάποιο άτομο φτάσει σε ηλικία γάμου και είναι ενήλικας, ο οίκος του Θεού δεν είναι αντίθετος με το να βγαίνει κανονικά ραντεβού ή να παντρεύεται κάποιον και να βιώνει μαζί τις μέρες του με κανονικό τρόπο, και ότι δίνει την άδεια και την ελευθερία σε κάποιον να κάνει κάτι τέτοιο. Υπάρχουν, όμως, κάποιες προϋποθέσεις: Δεν επιτρέπεται η εμπλοκή σε άσεμνες δραστηριότητες· δεν επιτρέπεται να αποπλανά κανείς και να φλερτάρει απερίσκεπτα ούτε και να παρενοχλεί επιπόλαιο το αντίθετο φύλο. Ο οίκος του Θεού δεν θέτει περιορισμούς στα ραντεβού, αλλά δεν επιτρέπει να αποπλανά κανείς απερίσκεπτα. Τι σημαίνει να αποπλανά απερίσκεπτα κανείς; Σημαίνει να παρενοχλεί οποιοδήποτε άτομο του αντίθετου φύλου, και αφού το κάνει, να μην παραδέχεται ότι το έκανε. Δεν είναι πραγματικά ερωτευμένοι με τους ανθρώπους που παρενοχλούν· δεν έχουν σκοπό να δημιουργήσουν μακροχρόνιες σχέσεις ή να παντρευτούν, παρά απλώς επιθυμούν να αποπλανήσουν τον άλλον, να παίξουν μαζί του, να διασκεδάσουν μαζί του, να αναζητήσουν συγκινήσεις, να κάνουν σχέση με πολλούς συντρόφους, να συμπεριφέρονται σαν σάτυροι· αυτό είναι άσεμνη συμπεριφορά. Στην εκκλησία, δεν επιτρέπεται η άσεμνη συμπεριφορά και, αν συμβαίνει κάτι τέτοιο, οι εμπλεκόμενοι πρέπει να αντιμετωπίζονται σύμφωνα με τις αρχές της αποπομπής των ανθρώπων. Φυσικά, μέσα στις ευαγγελικές ομάδες, δεν επιτρέπεται να συμβαίνουν τέτοια περιστατικά με τους ανθρώπους που κηρύττουν το ευαγγέλιο, είτε προέρχονται από εκκλησίες πλήρους απασχόλησης είτε από συνηθισμένες εκκλησίες. Εάν κάποιος, με το πρόσχημα ότι κηρύττει το ευαγγέλιο, θέλει να αποπλανήσει απερίσκεπτα άλλους, αν επιλέγει να συνεργάζεται μόνο με άτομα του αντίθετου φύλου ή εάν κηρύττει το ευαγγέλιο μόνο σε άτομα του αντίθετου φύλου, κι έτσι εκμεταλλεύεται την ευκαιρία να εμπλακεί σε απρεπείς σχέσεις, αυτό προκαλεί διατάραξη και αναστάτωση στο ευαγγελικό έργο του Θεού. Οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να απομακρύνουν αμέσως τέτοιους ανθρώπους.

Κάποιοι άνθρωποι, με σκοπό να βρουν άτομα του αντίθετου φύλου και να εμπλακούν σε άσεμνες δραστηριότητες, δεν λαμβάνουν υπόψη τους την ηλικία και δεν έχουν κανένα όριο ηλικίας. Απλώς προσπαθούν να αποπλανήσουν όσο το δυνατόν περισσότερους, χωρίς να ντρέπονται καθόλου. Κάποιοι όχι μόνο ικανοποιούν τις λάγνες επιθυμίες της

σάρκας τους ξελογιάζοντας άτομα του αντίθετου φύλου, αλλά φτάνουν μέχρι και το σημείο να απαιτούν από αυτά να πληρώνουν τα έξοδα διαβίωσής τους, να τους αγοράζουν πράγματα και ούτω καθεξής. Αν εντοπίζετε τέτοιους ανθρώπους ή αν κάποιος αναφέρει τέτοια περιστατικά, πρέπει να αντιμετωπίζονται έγκαιρα. Η μόνη λύση είναι η αποπομπή αυτών των ανθρώπων, η οριστική τους αποπομπή. Κι ο λόγος είναι ότι αυτό το πρόβλημα δεν είναι σε καμία περίπτωση προσωρινό για τα άτομα που έχουν τέτοια θέματα. Κάτι τέτοιο ισχύει κυρίως για όσους είναι παντρεμένοι· παρόλο που έχουν στο σπίτι σύζυγο, συνεχίζουν να έχουν το αντίθετο φύλο στο στόχαστρό τους με το πρόσχημα ότι κηρύττουν το ευαγγέλιο. Δεν έχουν προτιμήσεις, πλούσιους ή φτωχούς, κι αν βρουν ένα άτομο που τους αρέσει, μπορεί μέχρι και να κλεφτούν μαζί του και να μην κηρύττουν πια το ευαγγέλιο· απλούστατα, δεν πιστεύουν πια στον Θεό. Αν μπορέσουν να εντοπιστούν νωρίς τέτοιοι άνθρωποι, θα πρέπει να αποπέμπονται γρήγορα και μόνιμα από τους κόλπους αυτών που κηρύττουν το ευαγγέλιο, χωρίς να τους δίνεται δεύτερη ευκαιρία και χωρίς να απαιτείται επιπλέον παρατήρηση. Το καταλαβαίνετε; Κάποιοι λένε: «Για μερικούς η ζωή είναι δύσκολη. Αν αποπλανήσουν ένα άτομο του αντίθετου φύλου για να δημιουργήσουν οικογένεια, και αν το άλλο άτομο μπορέσει να πιστέψει στον Θεό και τους υποστηρίξει, δεν θα υπήρχε τότε αμοιβαίο όφελος;» Σου το λέω, αυτοί οι άνθρωποι πρέπει να αποπέμπονται το γρηγορότερο δυνατό· δεν το κάνουν σε καμία περίπτωση με σκοπό την οικογενειακή ζωή, αλλά για να επιδοθούν σε άσεμνες δραστηριότητες. Πώς είμαι τόσο σίγουρος; Αν δεν ήταν από κείνους που επιδίδονται σε άσεμνες δραστηριότητες, τότε, αφότου πίστεψαν τελικά στον Θεό, δεν θα συνέχιζαν με τίποτα τέτοιες συμπεριφορές και θα τις θεωρούσαν απεχθείς, ειδικά οι παντρεμένοι. Σε όλο τον κόσμο τώρα επικρατούν άσεμνες και κακές τάσεις· οι άνθρωποι ενδίδουν στη λαγνεία τους και ανταγωνίζονται για το ποιος μπορεί να ξελογιάσει περισσότερα άτομα του αντίθετου φύλου χωρίς να υπάρχει ανάγκη να συγκρατηθούν, επειδή αυτή η κοινωνία και αυτή η ανθρωπότητα δεν καταδικάζουν και δεν χλευάζουν αυτές τις πράξεις. Οπότε, οι άνθρωποι θεωρούν ότι, αν μπορέσουν να βγάλουν χρήματα μέσα από άσεμνες δραστηριότητες και πουλώντας το κορμί τους, κάτι τέτοιο αποτελεί δείγμα δεξιότητας ή ικανότητας. Το θεωρούν ως κάτι για το οποίο πρέπει να περηφανεύονται. Μόλις, όμως, οι άνθρωποι πιστέψουν τελικά στον Θεό, αλλάζουν τελείως οι απόψεις τους γι' αυτά τα ζητήματα. Βρίσκουν τον σωστό τρόπο αντιμετώπισης των λάγνων επιθυμιών της σάρκας, ο οποίος περιλαμβάνει πρώτα απ' όλα αυτοσυγκράτηση. Πώς μπορεί να ασκήσει κανείς αυτοσυγκράτηση; Οι άνθρωποι πρέπει να ξέρουν από ντροπή και να έχουν αίσθημα ντροπής. Αυτό σημαίνει κανονική ανθρώπινη φύση. Όλοι έχουν λάγνες επιθυμίες, όμως οι άνθρωποι πρέπει να ξέρουν να αυτοσυγκρατούνται, να έχουν αίσθημα ντροπής. Ακόμα κι αν έχουν κάποιες τέτοιου είδους σκέψεις, οφείλουν να αυτοσυγκρατούνται, επειδή πιστεύουν στον Θεό κι έχουν συνείδηση και λογική. Δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να ακολουθούν τις ανάρμοστες σκέψεις που έχουν στο μυαλό τους, πόσο μάλλον να ενδίδουν σ' αυτές. Πρέπει να αναζητούν την αλήθεια για να λύνουν αυτά τα ζητήματα. Ακόμα κι αν είναι νέοι πιστοί

που δεν καταλαβαίνουν την αλήθεια, πρέπει να συγκρίνουν τον εαυτό τους με τα πιο στοιχειώδη πρότυπα της ανθρώπινης ηθικής. Αν δεν έχεις ούτε καν αυτό το επίπεδο αυτοσυγκράτησης, τότε δεν έχεις κανονική ανθρώπινη φύση ούτε τη συνείδηση και τη λογική της κανονικής ανθρώπινης φύσης. Όλων των ειδών τα ζώα υπακούνε σε μια συγκεκριμένη τάξη και ακολουθούν κανόνες ως προς αυτό, δεν ενεργούν απερίσκεπτα· οι άνθρωποι, εφόσον είναι άνθρωποι, έπρεπε να έχουν ακόμα λιγότερες πιθανότητες να ενεργούν απερίσκεπτα, και να έχουν ακόμα μεγαλύτερη αυτοσυγκράτηση. Αν δεν διαθέτεις ούτε καν αυτό το επίπεδο αυτοσυγκράτησης και αυτοελέγχου, πώς είναι δυνατόν να ελπίζεις ότι αναζητάς και κάνεις πράξη την αλήθεια; Αν δεν μπορείς να διορθώσεις ούτε καν την ίδια σου τη μοχθηρή λαγνεία, πώς θα διορθώσεις τις διεφθαρμένες διαθέσεις σου; Θα ήταν ακόμα πιο αδύνατο να διορθωθεί η φύση σου με βάση την οποία αντιστέκεσαι στον Θεό και Τον προδίδεις, σωστά; (Ναι.) Αν δεν μπορείς ούτε καν να χειριστείς τις λάγνες επιθυμίες της σάρκας, τότε πώς ελπίζεις να διορθώσεις τις διεφθαρμένες διαθέσεις σου; Μην το σκέφτεσαι καν. Δεν θα τα καταφέρεις.

Κάποιοι άνθρωποι ψάχνουν συνεχώς ευκαιρίες να βγουν ραντεβού την ώρα που κηρύττουν το ευαγγέλιο, και τέτοια συμβάντα είναι συχνά. Εκείνοι που συνηθίζουν να συνάπτουν ερωτικές σχέσεις ενώ παραμελούν τα καθήκοντα που οφείλουν να κάνουν έχουν αποπεμφθεί και αντιμετωπιστεί, ενώ εκείνοι που κάνουν παραβάσεις περιστασιακά έχουν λάβει τις προειδοποιήσεις τους. Τα άτομα αυτά με τις μοχθηρές διαθέσεις, μόλις βρουν τις κατάλληλες συνθήκες και συναντήσουν ένα άτομο που θεωρούν ερωτικό σύντροφο, πέφτουν στον πειρασμό. Εξαφανίζεται έτσι η πρόθεσή τους να λάβουν ευλογίες από την πίστη στον Θεό, μέσα στη μοχθηρή τους λαγνεία. Μόλις συνάψουν μια ερωτική σχέση, αδιαφορούν για όλα τα άλλα, εγκαταλείπουν ακόμα και την πρόθεσή τους να δεχτούν ευλογίες, και επιδιώκουν μόνο τη σαρκική ευτυχία. Μετά από ένα ή δύο παραπτώματα, μπορεί να νιώθουν λίγες ενοχές και στενοχώρια, αλλά μετά από τρία ή τέσσερα, αυτό μετατρέπεται σε άσεμνη συμπεριφορά. Μόλις εδραιωθεί η άσεμνη συμπεριφορά, δεν νιώθουν πλέον ενοχές ούτε στενοχώρια, επειδή έχουν ήδη ξεπεράσει το επίπεδο της ντροπής που είναι το χαμηλότερο σημείο της ανθρώπινης φύσης. Δεν θεωρούν πλέον ντροπή την άσεμνη συμπεριφορά, κι έτσι τη συνεχίζουν. Εκείνοι που μπορούν να συνεχίσουν την άσεμνη συμπεριφορά ενδίδουν πολύ εύκολα στις λάγνες επιθυμίες τους, δεν δείχνουν καμία αυτοσυγκράτηση. Αυτά τα άτομα δεν επιτρέπονται στην εκκλησία και πρέπει να απομακρύνονται· μην τους κάνετε τα χατίρια και μη βρίσκετε δικαιολογίες για να τους κρατήσετε. Ο οίκος του Θεού δεν έχει έλλειψη ανθρώπων για να κηρύξουν το ευαγγέλιο· δεν έχει ανάγκη από τέτοιους σάτυρους για να συμπληρώνουν τις θέσεις, αφού κάτι τέτοιο ατιμάζει ανεπανόρθωτα το όνομα του Θεού. Γι' αυτό, αν κάποιος κάνει αναφορά ή αν εσύ ο ίδιος ανακαλύψεις τέτοια άτομα μέσα στην ομάδα που κηρύττει το ευαγγέλιο, οφείλεις να ξέρεις τι πρέπει να κάνεις. Αν αυτό το πρόβλημα το έχουν κάποιοι νέοι πιστοί, τότε πρέπει πρώτα να κάνεις μαζί τους συναναστροφή σχετικά με την αλήθεια για το συγκεκριμένο θέμα, γνωστοποιώντας σε όλους ποιες είναι οι αρχές και οι στάσεις της εκκλησίας απέναντι σε όσους διαπράττουν

άσεμνες πράξεις. Θα πρέπει, τουλάχιστον, να πάρουν μια αρχική προειδοποίηση για να μην υποπέσουν σε κάτι τέτοιο και να μην εκμεταλλευτούν το κήρυγμα του ευαγγελίου ως ευκαιρία για να προβούν σε τέτοιες συμπεριφορές, με αποτέλεσμα να κατηγορηθούν οι υπεύθυνοι ή οι επικεφαλής και οι εργάτες πως δεν έχουν κάνει από πριν συναναστροφή για τις σχετικές αλήθεια-αρχές. Οπότε, προτού σημειωθούν τέτοια περιστατικά, προτού κάποιοι άνθρωποι γνωρίσουν τι στάση τηρεί ο οίκος του Θεού απέναντι σε τέτοια άτομα και ζητήματα, όταν οι άνθρωποι δεν τα καταλαβαίνουν ξεκάθαρα αυτά τα ζητήματα, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να συναναστρέφονται καθαρά και ξάστερα μαζί τους πάνω σ' αυτές τις αρχές, ώστε να μάθουν σε τι είδους συμπεριφορά και φύση υπάγονται αυτά τα ζητήματα και ποια είναι η στάση του οίκου του Θεού απέναντι σε τέτοια ζητήματα και άτομα. Μόλις γίνει λεπτομερής συναναστροφή σχετικά μ' αυτές τις αρχές, αν συνεχίζουν στην ίδια κατεύθυνση και επιμένουν στο δικό τους παρόλο που γνωρίζουν αυτές τις αρχές, τότε πρέπει να αντιμετωπίζονται και να διώχνονται, πρέπει να αποπέμπονται. Αν εμφανίζονται τέτοια άτομα στην εκκλησία, που δημιουργούν πολλές φορές περιστατικά αποπλανώντας τους άλλους ή παρενοχλούν συχνά τα άτομα του αντίθετου φύλου, τότε σίγουρα έχουν προβλήματα. Ακόμα κι αν δεν έχουν προκύψει ουσιαστικά ζητήματα, οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να προειδοποιούν και να αντιμετωπίζουν αυτά τα άτομα ή να τα απομακρύνουν από τα μέρη όπου οι άνθρωποι κάνουν τα καθήκοντά τους· στις σοβαρότερες περιπτώσεις, πρέπει να τα αποπέμπουν κατευθείαν. Εδώ ολοκληρώνεται η συναναστροφή μας σχετικά με την έβδομη πτυχή των εκδηλώσεων της ανθρώπινης φύσης.

18 Δεκεμβρίου 2021

ΟΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΩΝ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ (27)

Σήμερα, θα συνεχίσουμε τη συναναστροφή μας πάνω στο θέμα των ευθυνών των επικεφαλής και των εργατών. Νωρίτερα, είχαμε κάνει συναναστροφή μέχρι τη δέκατη τέταρτη ευθύνη, αλλά υπάρχουν ακόμα μερικά επιμέρους θέματα στο πλαίσιο της συγκεκριμένης ευθύνης για τα οποία δεν έχουμε συναναστραφεί. Πριν τη συναναστροφή μας, ανακεφαλαιώστε πρώτα πόσες είναι οι ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών. (Δεκαπέντε.) Για διαβάστε τες.

(Οι ευθύνες των επικεφαλής και των εργατών:

1. Να οδηγούν τους ανθρώπους στο να τρώνε και να πίνουν τον λόγο του Θεού και να τον κατανοούν, και να εισέρχονται στην πραγματικότητα του λόγου του Θεού.

2. Να γνωρίζουν την κατάσταση κάθε λογής ανθρώπου και να επιλύουν τις διάφορες δυσκολίες που σχετίζονται με τη ζωή-είσοδο και τις οποίες συναντούν στην αληθινή τους ζωή.

3. Να συναναστρέφονται σχετικά με τις αλήθεια-αρχές που θα πρέπει να γίνουν κατανοητές, ώστε να εκτελείται σωστά το κάθε καθήκον.

4. Να είναι ενημερωμένοι για τις συνθήκες των επιβλεπόντων διαφόρων εργασιών και του προσωπικού που είναι αρμόδιο για διάφορες σημαντικές δουλειές, και να προσαρμόσουν τα καθήκοντα που τους έχουν ανατεθεί ή να τους απαλλάξουν από το καθήκον τους άμεσα εφόσον απαιτείται, προκειμένου να αποτρέψουν ή να περιορίσουν τις απώλειες που προκαλούνται από τη χρήση ακατάλληλων ανθρώπων και να εγγυηθούν την αποτελεσματικότητα και την ομαλή πρόοδο του έργου.

5. Να φροντίζουν ώστε η αντίληψη και η κατανόησή τους σχετικά με την κατάσταση και την πρόοδο κάθε αντικειμένου του έργου να είναι ενημερωμένες, και να είναι σε θέση να επιλύσουν άμεσα τυχόν προβλήματα, να διορθώσουν αποκλίσεις και να αποκαταστήσουν τυχόν παραλήψεις στο έργο, έτσι ώστε αυτό να προχωρήσει ομαλά.

6. Να προάγουν και να καλλιεργούν κάθε λογής ταλέντο με τα κατάλληλα προσόντα, ώστε όλοι όσοι επιδιώκουν την αλήθεια να έχουν την ευκαιρία να εκπαιδευτούν και να εισέλθουν στην αλήθεια-πραγματικότητα το συντομότερο δυνατό.

7. Να κατανέμουν και να χρησιμοποιούν διάφορα είδη ανθρώπων με λογική, βάσει της ανθρωπίνης φύσης και των προτερημάτων τους, έτσι ώστε ο καθένας να αξιοποιείται με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

8. Να δίνουν άμεσα αναφορά και να αναζητούν πώς να λύσουν τη σύγχυση και τις δυσκολίες που απαντώνται κατά το έργο.

9. Να επικοινωνούν, να εκδίδουν και να υλοποιούν με ακρίβεια τις διάφορες εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού σύμφωνα με τις απαιτήσεις του, παρέχοντας καθοδήγηση, επίβλεψη και παρότρυνση, και να επιθεωρούν και να παρακολουθούν πώς προχωράει η υλοποίησή τους.

10. Να φυλάνε σωστά και να κατανέμουν με σύνεση τα διάφορα υλικά αγαθά του οίκου του Θεού (βιβλία, διάφορα είδη εξοπλισμού, σιτηρά και ούτω καθεξής) και να πραγματοποιούν τακτικές επιθεωρήσεις, συντήρηση και επισκευές, ώστε να ελαχιστοποιούνται οι ζημιές και οι σπατάλες· επιπλέον, να μην αφήνουν τους κακούς ανθρώπους να τα καταχραστούν.

11. Να επιλέγουν αξιόπιστα άτομα των οποίων η ανθρώπινη φύση ανταποκρίνεται στα πρότυπα, ειδικά για το έργο της συστηματικής καταγραφής, καταμέτρησης και φύλαξης των προσφορών· να επανεξετάζουν και να ελέγχουν τακτικά τα όσα έρχονται και φεύγουν, έτσι ώστε να εντοπίζονται άμεσα τα περιστατικά διασπάθισης ή σπατάλης, καθώς και οι παράλογες δαπάνες —να βάζουν τέλος σε τέτοιου είδους πράγματα και να απαιτούν εύλογη αποζημίωση· επιπλέον, να αποτρέπουν, με κάθε μέσο, το να καταλήξουν οι προσφορές στα χέρια κακών ανθρώπων και να περιέλθουν στην κατοχή τους.

12. Να αναγνωρίζουν άμεσα και με ακρίβεια τους διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα που διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο του Θεού και την κανονική τάξη της εκκλησίας· να τα σταματούν και να τα περιορίζουν και να αντιστρέφουν την κατάσταση· επιπλέον, να συναναστρέφονται σχετικά με την αλήθεια, ώστε ο εκλεκτός λαός του Θεού να αναπτύξει ικανότητα διάκρισης μέσα από τέτοια πράγματα και να μάθει από αυτά.

13. Να προστατεύουν τον εκλεκτό λαό του Θεού από την αναστάτωση, την παραπλάνηση, τον έλεγχο των αντίχριστων και τη σοβαρή βλάβη απ' αυτούς, καθώς και να του δώσουν τη δυνατότητα να διακρίνει τους αντίχριστους και να τους απαρνιέται από καρδιάς.

14. Να διακρίνουν και να αποπέμπουν ή να αποβάλλουν άμεσα κάθε είδους κακούς ανθρώπους και αντίχριστους.

15. Να προστατεύουν κάθε είδους σημαντικό προσωπικό εργασίας, προφυλάσσοντάς το από τις παρεμβολές του εξωτερικού κόσμου, και να το κρατούν ασφαλές, ώστε να εξασφαλίσουν πως τα διάφορα σημαντικά έργα μπορούν να προχωρήσουν με μεθοδικότητα.)

Ακούσατε όλοι ξεκάθαρα αυτές τις δεκαπέντε ευθύνες; (Ναι.) Η δέκατη τέταρτη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών είναι η εξής: «Να διακρίνουν και να αποπέμπουν ή να αποβάλλουν άμεσα κάθε είδους κακούς ανθρώπους και αντίχριστους». Και πώς μπορείτε να διακρίνετε τα διάφορα είδη κακών ανθρώπων; Το πρώτο κριτήριο βασίζεται στον σκοπό για τον οποίο πιστεύουν στον Θεό. Σε πόσα σημεία χωρίσαμε τους σκοπούς για τους οποίους πιστεύουν οι άνθρωποι στον Θεό; Τους χωρίσαμε σε εννιά σημεία: Το πρώτο σημείο είναι να ικανοποιήσει κανείς την επιθυμία του να γίνει αξιωματούχος· το δεύτερο είναι ότι να κάνει επαφές με το αντίθετο φύλο· το τρίτο είναι να αποφύγει τις καταστροφές· το τέταρτο είναι να επιδιώκεται σε καιροσκοπία· το πέμπτο είναι να ζει σε βάρος της εκκλησίας· το έκτο είναι να αναζητήσει καταφύγιο· το έβδομο είναι να βρει υποστηρικτές· το όγδοο είναι να επιδιώξει πολιτικούς στόχους· και το ένατο είναι να παρακολουθεί την εκκλησία. Έτσι διακρίνεται η ουσία των διάφορων ειδών ανθρώπων

ανάλογα με τις προθέσεις και τους σκοπούς για τους οποίους πιστεύουν στον Θεό. Το δεύτερο κριτήριο για τη διάκριση των διάφορων ειδών ανθρώπων που πρέπει να αποπεμφθούν ή να αποβληθούν έχει σχέση με τις εκδηλώσεις της ανθρώπινης φύσης-ουσίας τους σε διαφορετικές πτυχές. Πόσες εκδηλώσεις περιλαμβάνει αυτό το κριτήριο; Πρώτον, λατρεύουν να σπέρνουν τη διχόνοια με τα ψέματά τους· δεύτερον, λατρεύουν να εκμεταλλεύονται· τρίτον, είναι ακόλαστοι και ασυγκράτητοι· τέταρτον, έχουν ροπή προς την εκδίκηση· πέμπτον, δεν μπορούν να κρατήσουν το στόμα τους κλειστό· έκτον, είναι παράλογοι και προκαλούν επίτηδες προβλήματα, ενώ κανείς δεν τολμάει να τους προκαλέσει· έβδομον, επιδίδονται συνέχεια σε άσεμνες δραστηριότητες· όγδοον, μπορούν να προβούν σε προδοσία ανά πάσα στιγμή· ένατον, είναι ικανοί να φύγουν ανά πάσα στιγμή· δέκατον, αμφιταλαντεύονται· ενδέκατον, είναι δειλοί και καχύποπτοι· δωδέκατον, έχουν την τάση να δημιουργούν φασαρίες· δέκατον τρίτον, έχουν πολύπλοκο υπόβαθρο. Υπάρχουν συνολικά δεκατρείς εκδηλώσεις. Η δέκατη τέταρτη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών είναι η εξής: «Να διακρίνουν και να αποπέμπουν ή να αποβάλλουν άμεσα κάθε είδους κακούς ανθρώπους και αντίχριστους». Έχει γίνει ήδη συναναστροφή σχετικά με τα ζητήματα που αφορούν το πρώτο κριτήριο, τον σκοπό για τον οποίο πιστεύει κανείς στον Θεό. Επίσης, έχουμε ήδη συναναστραφεί σχετικά με τα πρώτα επτά ζητήματα που αφορούν την ανθρώπινη φύση τους, δηλαδή το δεύτερο κριτήριο. Σήμερα, θα αρχίσουμε τη συναναστροφή από την όγδοη εκδήλωση της ανθρώπινης φύσης τους: «Μπορούν να προβούν σε προδοσία ανά πάσα στιγμή».

Σημείο δέκατο τέταρτο: Να διακρίνουν και να αποπέμπουν ή να αποβάλλουν άμεσα κάθε είδους κακούς ανθρώπους και αντίχριστους (Μέρος έκτο)

Τα πρότυπα και οι βάσεις για τη διάκριση των διάφορων ειδών κακών ανθρώπων

II. Με βάση την ανθρώπινη φύση

H. Μπορούν να προβούν σε προδοσία ανά πάσα στιγμή

Τους ανθρώπους που εκδηλώνουν ξεκάθαρα πως είναι ικανοί να πουλήσουν την εκκλησία ανά πάσα στιγμή μπορείτε να τους αναγνωρίσετε, σωστά; Είναι πολύ σοβαρό πρόβλημα αυτοί οι άνθρωποι; (Ναι.) Κάποιοι άνθρωποι πουλάνε την εκκλησία λόγω δειλίας, ενώ άλλοι το κάνουν λόγω της κακής ανθρώπινης φύσης τους ή εξαιτίας άλλων ζητημάτων. Όποιος κι αν είναι ο λόγος, το γεγονός ότι τέτοιου είδους άνθρωποι είναι ικανοί να πουλήσουν τους αδελφούς και τις αδελφές, καθώς και να προδώσουν τον Θεό, ανά πάσα στιγμή, δείχνει πως είναι αναξιόπιστοι. Αν αντιληφθούν σημαντικές πληροφορίες για την εκκλησία ή κάποια προσωπικά στοιχεία των αδελφών, όπως πού ζουν οι αδελφοί και οι αδελφές, ποιοι είναι οι επικεφαλής της εκκλησίας, με τι έργο ασχολείται η εκκλησία ή ποιος κάνει την κάθε σημαντική δουλειά και καθήκον, τότε θα μπορούσαν, σε περίπτωση κινδύνου ή υπό ορισμένες ειδικές συνθήκες, να αποκαλύψουν αυτά τα

στοιχεία, κι έτσι να πουλήσουν τους αδελφούς, τις αδελφές και την εκκλησία. Ίσως ένας από τους λόγους για τους οποίους το κάνουν αυτό είναι να προστατέψουν τον εαυτό τους και να κατοχυρώσουν τη δική τους ασφάλεια. Απ' την άλλη, μπορεί να ενεργούν επίτηδες έτσι, επειδή δεν παίρνουν στα σοβαρά αυτά τα στοιχεία, και είναι ικανοί να τα αποκαλύψουν και να προβούν σε προδοσία ανά πάσα στιγμή, με αντάλλαγμα το προσωπικό τους κέρδος. Για παράδειγμα, κάποιοι συλλαμβάνονται από τον μεγάλο κόκκινο δράκοντα και, κατά την ανάκριση, ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας τους απειλεί, τους δελεάζει ή ακόμα και τους βασανίζει για να τους αναγκάσει να ομολογήσουν, λέγοντάς τους ότι, αν μιλήσουν, θα αφεθούν ελεύθεροι. Έτσι, αυτοί προδίδουν όλες τις πληροφορίες που γνωρίζουν για τους αδελφούς, τις αδελφές και την εκκλησία με αντάλλαγμα την ελευθερία τους. Τέτοιου είδους άνθρωποι είναι κλασικοί Ιούδες. Για πείτε Μου, τι μεταχείριση και αντιμετώπιση αρμόζει σ' αυτούς τους κλασικούς Ιούδες; (Τέτοιου είδους άνθρωποι θα πρέπει να αποβάλλονται αμέσως και να αναθεματίζονται κιόλας.) Συνήθως, αυτοί οι κλασικοί Ιούδες, είτε επίτηδες είτε όχι, ρωτάνε ή μαθαίνουν για κάποιες καταστάσεις που αφορούν την εκκλησία και τις έχουν κατά νου. Αργότερα, όταν τους συμβεί κάτι και συλληφθούν, ομολογούν αυτά τα στοιχεία. Εκ πρώτης όψεως, όταν ρωτάνε και μαθαίνουν αυτά τα στοιχεία μπορεί να μη φαίνεται ότι το κάνουν με σκοπό να ομολογήσουν επίτηδες τα στοιχεία στον μεγάλο κόκκινο δράκοντα, όταν όμως συλλαμβάνονται, δεν μπορούν να κάνουν αλλιώς. Το αποτέλεσμα είναι ότι η ομολογία τους έχει κάποιες δυσάρεστες συνέπειες για την εκκλησία. Άρα, οι ερωτήσεις που κάνουν δήθεν αδιάφορα και αυτά που μαθαίνουν όσον αφορά τα συγκεκριμένα στοιχεία δεν έχουν τη φύση μιας συνηθισμένης συζήτησης ή μιας κουβεντούλας· αντίθετα, το κάνουν επίτηδες και σκόπιμα. Έτσι δημιουργούνται οι συνθήκες για να γίνουν μελλοντικά Ιούδες. Είναι δυνατόν να λυθεί το πρόβλημα των ανθρώπων που προδίδουν αλόγιστα τα στοιχεία των άλλων με μεθόδους όπως η συναναστροφή σχετικά με την αλήθεια ή η προειδοποίηση; (Όχι.) Γιατί όχι; (Εφόσον τέτοιοι άνθρωποι δεν έχουν συνείδηση και λογική, δεν πρόκειται να αποδεχτούν την αλήθεια και είναι ανώφελο να τους γίνει συναναστροφή σχετικά με την αλήθεια.) Πώς πρέπει να αντιμετωπίζονται αυτού του είδους οι κακοί άνθρωποι που μπορούν να βλάψουν αλόγιστα τους άλλους; Μία είναι η λύση, να αποπέμπονται, γιατί αυτό που έκαναν όχι μόνο βλάπτει τους αδελφούς και τις αδελφές, αλλά διαταράσσει και το έργο της εκκλησίας. Κάποιος μπορεί να πει ότι μια τέτοια συμπεριφορά ξεπουλάει τους αδελφούς και τις αδελφές, και ξεπουλάει την εκκλησία, οπότε οι άνθρωποι αυτού του είδους πρέπει να αποπέμπονται ή να αποβάλλονται. Ναι μεν τέτοιοι άνθρωποι δεν μπορούν να χαρακτηριστούν ως αντίχριστοι, αλλά μπορούν για πολλούς λόγους να χαρακτηριστούν ως κακοί άνθρωποι που διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο της εκκλησίας. Είναι, λοιπόν, απολύτως σύμφωνο με τις αρχές να αποπέμπονται τέτοιοι άνθρωποι από την εκκλησία. Αυτοί οι άνθρωποι δεν ενδιαφέρονται για την αλήθεια· απλώς τους αρέσει να ρωτάνε παντού για τα στοιχεία των επικεφαλής και των εργατών, όπως και για τα στοιχεία κάποιων αδελφών. Πιστεύουν πολλά χρόνια στον Θεό αλλά δεν έχουν κατανοήσει πολλές αλήθειες· παρ' όλα αυτά, έχουν μαζέψει αρκετές

πληροφορίες για τις οικογένειες των επικεφαλής και των εργατών, αλλά και για τους αδελφούς και τις αδελφές. Όποιος αδελφός ή αδελφή κι αν αναφέρεται, αυτοί μπορούν να μοιραστούν κάποια από τα προσωπικά του στοιχεία, γεγονός που οι άλλοι βρίσκουν πολύ σοκαριστικό. Αν και δεν είναι επικεφαλής ή εργάτες, ρωτάνε συνεχώς για κάποια εσωτερικά ζητήματα της εκκλησίας, όπως το διοικητικό έργο, οι υπεύθυνοι των διάφορων δομών και οι δουλειές που έχουν σχέση με εξωτερικά ζητήματα. Πολλές φορές, ρωτάνε ποιος πήγε πού για να κάνει τα καθήκοντά του και πότε έφυγε, ποιος πήρε προαγωγή, ποιος απαλλάχθηκε και πώς προχωράνε ορισμένες πτυχές του έργου της εκκλησίας. Αφότου ρωτήσουν για όλα αυτά, διαδίδουν παντού τις πληροφορίες. Ακόμα πιο απεχθές είναι ότι κάποιοι φτάνουν στο σημείο να καταγράψουν τις πληροφορίες που έχουν μαζέψει μετά την έρευνά τους. Μήπως αυτό δεν δείχνει ότι έχουν απώτερα κίνητρα; (Ναι.) Όταν καταγράφουν τα προσωπικά τους ζητήματα στη χώρα του μεγάλου κόκκινου δράκοντα, ξέρουν να τα γράφουν κωδικοποιημένα ή κρυπτογραφημένα, αλλά όταν καταγράφουν τα στοιχεία των άλλων, δεν εφαρμόζουν μια μέθοδο που να δείχνει έστω και ελάχιστη σοφία, παρά απλώς καταγράφουν το αληθινό όνομα, την εξωτερική εμφάνιση, την ηλικία, τον αριθμό τηλεφώνου και άλλα στοιχεία των αδελφών. Δεν σημαίνει αυτό ότι σκοπεύουν να προβούν σε προδοσία; Έχουν κακές προθέσεις και όντως σκοπεύουν να προβούν σε προδοσία. Μόλις συμβεί κάτι επικίνδυνο και η αστυνομία κατασχέσει τα στοιχεία που έχουν καταγράψει, αρκεί απλώς να τους απειλήσει και να τους φοβερίσει, χωρίς καν να προχωρήσει σε βασανιστήρια, κι εκείνοι ομολογούν αμέσως τα πάντα με κάθε λεπτομέρεια, δεν κρατάνε τίποτα κρυφό. Όσο γι' αυτά που έχουν ξεχάσει, κάθονται και στύβουν το μυαλό τους για να τα θυμηθούν, και μόλις θυμηθούν κάτι, το λένε αμέσως στην αστυνομία. Μάλιστα, οδηγούν την αστυνομία στα σπίτια των αδελφών, στα σπίτια των επικεφαλής και των εργατών, καθώς και στα διαμερίσματα εκείνων που κάνουν σημαντικά καθήκοντα, προκειμένου να τους συλλάβει. Δεν πιστεύετε ότι είναι τελείως ελεεινοί οι άνθρωποι αυτού του είδους; (Ναι.) Προτού πουλήσουν τους άλλους, η συμπεριφορά τους δεν μοιάζει με τη συμπεριφορά ενός κακού ανθρώπου, πόσο μάλλον με ενός αντίχριστου· θα μπορούσαν να αποτελούν απλώς τις εκδηλώσεις ενός συνηθισμένου διεφθαρμένου ανθρώπου. Μόλις, όμως, συλληφθούν, είναι ικανοί να πουλήσουν εύκολα οποιονδήποτε αδελφό και αδελφή. Μόνο και μόνο αυτή η εκδήλωση αρκεί για να τους καταστήσει ακόμα πιο ελεεινούς από τους κακούς ανθρώπους και τους αντίχριστους. Δεν είναι ότι δεν αντέχουν να μην αποκαλύψουν μια μικρή ασήμαντη πληροφορία όταν εξαναγκάζονται, βασανίζονται και διώκονται βάνουσα, επειδή η σάρκα τους είναι πολύ αδύναμη και δεν μπορούν να το υπομείνουν άλλο. Απεναντίας, αυτοί αποκαλύπτουν προκαταβολικά και άκριτα κάθε πληροφορία που ξέρουν, χωρίς να νοιάζονται για την ασφάλεια των αδελφών, πόσο μάλλον για το έργο της εκκλησίας. Αυτό είναι τελείως ελεεινό! Αυτή είναι μία από τις εκδηλώσεις του είδους των ανθρώπων που είναι Ιούδες.

Υπάρχει κι άλλο ένα είδος ανθρώπων, οι οποίοι επιζητούν να καταγγείλουν την εκκλησία, τους αδελφούς και τις αδελφές με την παραμικρή αφορμή. Για παράδειγμα,

όταν τους τυχαίνουν φυσικές καταστροφές, αρρώστιες ή κλοπές, παραπονιούνται για τον Θεό, ενώ παραπονιούνται και ότι οι αδελφοί και οι αδελφές δεν τους αγαπάνε και δεν τους βοηθάνε να λύσουν τα προβλήματά τους. Γι' αυτό, θέλουν να πουλήσουν την εκκλησία, τους αδελφούς και τις αδελφές. Κάποιοι άνθρωποι διαπράττουν παραπτώματα απερίσκεπτα και κλαδεύονται, ενώ κι οι αδελφοί και οι αδελφές απομακρύνονται από εκείνους· το γεγονός αυτό τους κάνει να πιστεύουν πως στον οίκο του Θεού δεν υπάρχει αγάπη, γι' αυτό και ξεσπάνε: «Με αντιπαθείτε όλοι σας, έτσι δεν είναι; Με περιφρονείτε όλοι σας, έτσι δεν είναι; Αλήθεια, μπορώ ακόμα να αποκτήσω ευλογίες από την πίστη στον θεό; Αν δεν αποκτήσω ευλογίες, θα σας αναφέρω όλους σας!» Αυτή είναι η πιο «κλασική» ατάκα από τέτοιους ανθρώπους. Γιατί λέω ότι αυτή η δήλωση, δηλαδή το «Αν δεν αποκτήσω ευλογίες, θα σας αναφέρω όλους σας», είναι «κλασική» για τους συγκεκριμένους; Επειδή αυτή η δήλωση αντιπροσωπεύει την ανθρώπινη φύση τους. Τη φράση αυτή δεν την λένε απλώς για να εξωτερικεύσουν το μίσος τους αφού αντιμετωπίσουν πολλές καταστάσεις που τους δυσχεραίνουν ή εξαιτίας μιας βαθιά ριζωμένης μνησικακίας ούτε πρόκειται για ένα στιγμιαίο ξέσπασμα. Αντίθετα, πρόκειται για κάτι που έχει πλημμυρίσει την καρδιά τους και μπορεί να αποκαλυφθεί ανά πάσα στιγμή. Πρόκειται για κάτι που υπάρχει από καιρό στην καρδιά τους και μπορεί να ξεσπάσει ανά πάσα στιγμή. Αυτό αντιπροσωπεύει την ανθρώπινη φύση τους. Η ανθρώπινη φύση τους είναι τόσο αισχρή —αν κάποιος τους προκαλέσει ή τους πληγώσει, είναι ικανοί να πουλήσουν αυτόν τον άνθρωπο ανά πάσα στιγμή. Αν, ενώ κάνουν το καθήκον τους, παραβιάσουν τις εργασιακές ρυθμίσεις ή αρχές, και οι επικεφαλής και οι εργάτες ή οι αδελφοί και οι αδελφές τούς κλαδέψουν λίγο, εκείνοι αγανακτούν, εξαγριώνονται και δυσανασχετούν, και τότε λένε πράγματα όπως: «Θα σας αναφέρω! Ξέρω πού μένεις, ξέρω το ονοματεπώνυμό σου!» Αν δεν ηρεμήσεις αυτούς τους ανθρώπους, μπορεί πράγματι να σε πουλήσουν. Δεν το λένε για να τρομάξουν οι άλλοι ούτε το λένε εν θερμώ· αν κάποιος τους προσβάλει ή τους θυμώσει πραγματικά, είναι πέρα για πέρα ικανοί να πουλήσουν αυτόν τον άνθρωπο. Κάποιοι λένε: «Για ποιον λόγο να τους φοβόμαστε;» Δεν είναι ότι τους φοβόμαστε. Δεν θα φοβόμασταν μήπως μας προδώσουν αν αυτό συνέβαινε σε μια δημοκρατική και ελεύθερη χώρα. Στη χώρα του μεγάλου κόκκινου δράκοντα, όμως, αν όντως προβούν σε προδοσία, αυτό θα μπορούσε να δημιουργήσει προβλήματα στους αδελφούς και τις αδελφές, καθώς και να επηρεάσει το έργο της εκκλησίας. Αν όντως συλληφθούν αδελφοί και αδελφές, ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας θα το κάνει μεγάλο θέμα. Άπαξ και βρουν κάποιο κενό, θα συλλαμβάνουν ανθρώπους συνεχώς. Κι αν γίνει κάτι τέτοιο, θα επηρεαστεί η εκκλησιαστική ζωή πολλών ανθρώπων και θα επηρεαστεί η κανονική εκτέλεση των καθηκόντων πολλών ανθρώπων. Δεν είναι αρκετά σοβαρές αυτές οι συνέπειες; Πρέπει να τα σκεφτείτε όλα αυτά! Οι άνθρωποι αυτού του είδους παθαίνουν πάντα εκρήξεις θυμού όταν αλληλεπιδρούν με άλλους. Αν κάποιος πει κάτι που τους στενοχωρεί ή αν εκθέσει τα προβλήματά τους και τους εκνευρίσει, τότε εξοργίζονται με τον συγκεκριμένο άνθρωπο και μπορεί ακόμα και να μην του μιλάνε για πολλές μέρες, ενώ όταν πας να τους ψάξεις

και τους ζητήσεις να κάνουν το καθήκον τους, αδιαφορούν για το αίτημά σου. Δεν γίνεται να τα πας καλά με τέτοιου είδους ανθρώπους. Δεν είναι κακοί άνθρωποι; Σε μια ομάδα ανθρώπων, πολλές φορές ακούς τους κακούς ανθρώπους να λένε πράγματα όπως: «Αν κάποιος με προδώσει, δεν θα το αφήσω να περάσει! Ξέρω ακριβώς πού μένετε, ξέρω μέχρι και τι χρώμα έχουν οι κουρτίνες σας. Ξέρω καλά πού συναθροίζεστε, αλλά και πού μένουν οι επικεφαλής και οι εργάτες σας!» Τι θα λέγατε; Είναι επικίνδυνοι αυτού του είδους οι άνθρωποι; (Ναι.) Είναι κλασικοί Ιούδες. Ακόμα κι όταν όλα είναι φυσιολογικά, αυτοί μπορεί να κάνουν ό,τι μπορούν για να προβούν σε προδοσία. Κι αν συμβεί κάποια αναποδιά, αυτοί θα είναι οι πρώτοι που θα ορμήσουν και θα γίνουν Ιούδες. Γι' αυτό, αν εντοπιστούν τέτοιου είδους άνθρωποι στην εκκλησία, θα πρέπει να αποπεμφθούν ή να αποβληθούν το ταχύτερο δυνατό. Τι άλλες εκδηλώσεις έχουν οι άνθρωποι αυτού του είδους; Για παράδειγμα, στις συναθροίσεις, εφόσον οι αδελφοί και οι αδελφές συναντιούνται συχνά, δεν υπάρχει λόγος να ανταλλάσσουν φιλοφρονήσεις. Όταν έρθει η ώρα, ξεκινάνε τη συνάθροιση, διαβάζουν τα λόγια του Θεού και συναναστρέφονται πάνω στην αλήθεια. Εκείνοι, όμως, που παθαίνουν ζεσπάσματα, όταν βλέπουν πως κανένας δεν τους δίνει σημασία ούτε τους χαιρετάει, θυμώνουν. Ξεστομίζουν τα εξής: «Με περιφρονείτε όλοι σας; Χμ! Δεν με καλωσορίζει κανένας σας. Καλά, δεν πειράζει, ξέρω πώς να σας αντιμετωπίσω. Ξέρω πού μένουν οι επικεφαλής της εκκλησίας, ξέρω πού κάνει ο καθένας σας τα καθήκοντά του και τι έργο κάνει, ξέρω ποιος φιλοξενεί τους επικεφαλής και τους εργάτες, ποιος φυλάει τις προσφορές, ποιος ασχολείται με την εκτύπωση των βιβλίων και ποιος είναι υπεύθυνος για τη μεταφορά τους. Θα σας αναφέρω όλους! Θα αναφέρω στην αστυνομία τα πάντα σχετικά με την εκκλησία!» Αν οι άνθρωποι τους μεταχειρίζονται με απόλυτο σεβασμό, τότε όλα καλά. Μόλις, όμως, κάποιος τους δώσει αφορμή ή τους προκαλέσει, τότε υπάρχει πρόβλημα· θα ψάξουν να πάρουν εκδίκηση και να προδώσουν. Κάθε φορά που τους συμβαίνει κάτι που τους στενοχωρεί ή τους δυσареσει, εκτοξεύουν σκληρές απειλές εναντίον των αδελφών και των επικεφαλής της εκκλησίας. Τι θα λέγατε; Είναι τρομακτικοί και επικίνδυνοι οι άνθρωποι αυτού του είδους; (Είναι επικίνδυνοι.) Οι άνθρωποι αυτού του είδους είναι Ιούδες που είναι ικανοί να προβούν σε προδοσία ανά πάσα στιγμή· είναι επικίνδυνοι.

Υπάρχει και μια ακόμα εκδήλωση των ανθρώπων που είναι ικανοί να προβούν σε προδοσία ανά πάσα στιγμή. Για παράδειγμα, στη χώρα του μεγάλου κόκκινου δράκοντα, πράγματα όπως πόσες εκκλησίες έχουν ιδρυθεί στις διάφορες επαρχίες και πόλεις, πόσοι άνθρωποι είναι μέλη κάθε εκκλησίας, ποιοι είναι οι επικεφαλής και με ποιο έργο ασχολείται η εκκλησία, πρέπει να παραμένουν άκρως απόρρητα. Ακόμα και από τα άπιστα μέλη της οικογένειας και τους συγγενείς πρέπει να φυλάγεται κανείς, και τα στοιχεία αυτά δεν πρέπει να διαρρέουν ποτέ, ώστε η εκκλησία να αποφεύγει μελλοντικά προβλήματα. Κι όμως, οι επικίνδυνοι αυτοί άνθρωποι που κρύβουν απώτερα κίνητρα προσπαθούν διαρκώς να ρωτήσουν τέτοια πράγματα. Αν οι αδελφοί και οι αδελφές αρνηθούν να τους πουν, εκείνοι νιώθουν ως εξής: «Για ποιον λόγο τα γνωρίζετε όλοι σας όλα αυτά, αλλά εγώ είμαι ο μόνος που είναι στο σκοτάδι; Εμένα γιατί δεν μου τα λέτε;

Μου συμπεριφέρεστε σαν να είμαι ξένος, όχι ως έναν από τους αδελφούς και τις αδελφές; Καλά τότε, θα σας αναφέρω!» Βλέπεις, σε οποιαδήποτε κατάσταση, είναι ικανοί να αναφέρουν την εκκλησία, τους αδελφούς και τις αδελφές. Δεν τους έχει προσβάλει κανένας, αλλά έστω και η παραμικρή δυσaráσκεια τους ωθεί να αναφέρουν την εκκλησία. Ενδεικτικά, όταν μοιράζονται βιβλία με τον λόγο του Θεού στους αδελφούς και τις αδελφές, όλοι αρχίζουν να κοιτάζουν με ανυπομονησία πόσα κεφάλαια του λόγου του Θεού περιέχει το βιβλίο, πόσες σελίδες έχει και τι ποιότητα έχει η εκτύπωση. Όλοι είναι χαρούμενοι και ενθουσιασμένοι που κρατάνε το βιβλίο στα χέρια τους. Εκείνοι, όμως, που είναι Ιούδες, απ' την άλλη, σκέφτονται: «Πού τυπώθηκε αυτό το βιβλίο; Πόσο κοστίζει η εκτύπωση κάθε αντιτύπου; Ποιος είναι αρμόδιος για την εκτύπωση; Μόλις εκτυπωθεί, ποιος φροντίζει για τη μεταφορά του; Πώς παραδόθηκαν αυτά τα βιβλία στην εκκλησία μας; Πού είναι αποθηκευμένα τα βιβλία; Ποιος έχει αναλάβει τη φύλαξή τους;» Τα εν λόγω θέματα είναι εκ φύσεως ευαίσθητα. Κατά κανόνα, όσοι έχουν ορθολογισμό και όσοι έχουν ανθρώπινη φύση δεν θα ρωτήσουν για τέτοια ζητήματα· ωστόσο, αυτοί οι επικίνδυνοι άνθρωποι που είναι ικανοί να προβούν σε προδοσία είναι πρόθυμοι να ρωτήσουν γι' αυτά. Τι λες, λοιπόν; Πρέπει, άραγε, όταν ρωτάνε συνέχεια για όλα αυτά τα πράγματα, να τους τα λες ή να μην τους τα λες; (Δεν πρέπει να τους τα λέμε.) Αν τους τα πεις, θα είναι ικανοί να αποκαλύψουν αυτά τα στοιχεία και να προβούν σε προδοσία. Και αν δεν τους τα πεις, θα έχουν κάτι να πουν: «Εγώ πώς και δεν το ξέρω αυτό; Ο οίκος του Θεού δεν είναι δίκαιος! Ανήκω στον οίκο του Θεού, έχω το δικαίωμα να πληροφορούμαι για όλα τα ζητήματα! Μου φέρεστε λες και είμαι ξένος. Καλά, θα σας αναφέρω!» Για ακόμα μια φορά, θέλουν να αναφέρουν την εκκλησία. Δεν είναι κακοί άνθρωποι; Αν όντως έκαναν αναφορά στην αστυνομία για την εκκλησία, τι συνέπειες θα είχε αυτό; Δεν θα κινδύνευε η ζωή των αδελφών αν συλλαμβάνονταν; Επιπλέον, από τη στιγμή που η αστυνομία θα προχωρούσε σε συλλήψεις, αυτό θα δημιούργησε πολλές δυσκολίες για τους αδελφούς και τις αδελφές, αλλά και για το έργο της εκκλησίας. Θα επηρέαζε επίσης τη ζωή-είσοδο του εκλεκτού λαού του Θεού σε διάφορα επίπεδα· εκείνοι που δεν ξέρουν πώς να αναζητήσουν την αλήθεια θα μπορούσαν να γίνουν αρνητικοί και ίσως μάλιστα να σταματούσαν εντελώς να έρχονται στις συναθροίσεις. Όλοι αυτοί δεν λαμβάνουν καθόλου υπόψη τους τίποτε από όλα αυτά. Άρα, έχουν συνείδηση και λογική; Όποιο έργο κι αν κάνει η εκκλησία, εκείνοι θέλουν πάντοτε να το ξέρουν πρώτοι. Χαίρονται μόνο όταν ξέρουν όλα όσα συμβαίνουν στην εκκλησία. Αν υπάρχει έστω και το παραμικρό για το οποίο δεν ενημερώνονται, δεν το αφήνουν να περάσει και θέλουν να πάνε και να αναφέρουν την εκκλησία, γεγονός που μπορεί να φέρει τεράστια προβλήματα. Τι άθλιος είναι ένας τέτοιος άνθρωπος; Είναι ένας διάβολος! Αν κάποιος διάβολος ασχολείται διαρκώς με οτιδήποτε στην εκκλησία, αυτό σίγουρα θα προκαλέσει προβλήματα. Για παράδειγμα, αν υπάρχουν κάποιοι αδελφοί και αδελφές που είναι ευκατάστατοι και κάνουν μεγάλες προσφορές, εκείνος το σκέφτεται όλη την ώρα και τους ρωτάει: «Πόσα προσέφερες;» Το άλλο άτομο απαντάει: «Είναι δυνατόν να σου πω τέτοιο πράγμα; Ό,τι κάνει το αριστερό χέρι, ας μην το γνωρίζει το δεξί. Δεν

μπορώ να σου πω —είναι απόρρητο!» Εκείνος απαντά: «Μέχρι και αυτό είναι απόρρητο; Δεν με εμπιστεύεσαι. Δεν με αντιμετωπίζεις ως έναν από τους αδελφούς και τις αδελφές!» Μέσα του, αγανακτεί με το άλλο άτομο και σκέφτεται: «Χμ, νομίζεις ότι είσαι τόσο σπουδαίος με τις τόσο μεγάλες προσφορές που κάνεις! Δεν μου λες πόσα προσέφερες. Ξέρω πως η οικογένειά σου έχει επιχείρηση. Αν με προκαλέσεις, θα σε αναφέρω ότι πιστεύεις στον θεό και η επιχείρησή σου θα καταστραφεί! Τότε δεν θα μπορείς να προσφέρεις ούτε ένα λεπτό!» Βλέπεις, θέλει πάλι να πάει να καταγγείλει ανθρώπους. Κάθε φορά που υπάρχει έστω και το παραμικρό που δεν του λένε, θέλει να καταγγείλει την εκκλησία, τους αδελφούς και τις αδελφές. Λίγοι μόνο ξέρουν πού μένουν κάποιοι άνθρωποι που κάνουν σημαντικά καθήκοντα. Αυτό δεν σημαίνει ότι αποκρύπτεται σκόπιμα κάτι από κανέναν ή ότι κάνουν κάτι ύποπτο πίσω από την πλάτη των άλλων· αυτές οι διευθετήσεις είναι απαραίτητες επειδή το περιβάλλον είναι πολύ επικίνδυνο αλλά και, για λόγους ασφαλείας. Όταν αυτός ο προδότης, αυτός ο Ιούδας, μάθει ότι μια συγκεκριμένη οικογένεια φιλοξενεί κάποιους αδελφούς και αδελφές που ταξιδεύουν, θεωρεί ότι πρόκειται για κάτι για το οποίο αξίζει να κάνει αναφορά. Ίσως μάλιστα να τον ανταμείψει η αστυνομία! Καραδοκεί πίσω από την πόρτα για να κρυφακούσει, και μόλις ακούσει κάτι, θυμώνει: «Συζητάτε ζητήματα της εκκλησίας πίσω από την πλάτη μου κι εμένα δεν μου τα λέτε. Φοβάστε μήπως σας πουλήσω, γι' αυτό φυλάγεστε από μένα και μου κρύβετε πράγματα. Δεν με αντιμετωπίζετε ως μέλος του οίκου του θεού. Εντάξει, θα σας αναφέρω!» Για άλλη μια φορά, όπως βλέπεις, θέλει να αναφέρει τους άλλους. Τι θα έλεγες; Είναι μεγάλο πρόβλημα αυτός ο άνθρωπος; (Ναι.) Πιστεύει ότι όλες οι καταστάσεις που αφορούν τους αδελφούς και τις αδελφές ή την εκκλησία πρέπει να γνωστοποιούνται σε όλους και ότι όλοι έχουν το δικαίωμα να ενημερώνονται —ιδιαίτερα ο ίδιος. Αν υπάρχει έστω κι ένα πράγμα για το οποίο δεν έχει ενημερωθεί, απειλεί να αναφέρει τους ανθρώπους. Χρησιμοποιεί συνεχώς την αναφορά ως μέσο απειλής για τους αδελφούς, τις αδελφές και τους επικεφαλής της εκκλησίας, τη χρησιμοποιεί διαρκώς για να πετύχει τους δικούς του στόχους. Άνθρωποι σαν κι αυτούς αποτελούν έναν τεράστιο κρυφό κίνδυνο στην εκκλησία, μια ενεργή ωρολογιακή βόμβα. Ανά πάσα στιγμή, θα μπορούσαν να βλάψουν και να καταστρέψουν τους αδελφούς και τις αδελφές, αλλά και το έργο της εκκλησίας. Με το που ανακαλύπτονται τέτοια άτομα, θα πρέπει να αποπέμπονται· μην τους κάνετε τα χατίρια.

Στην εκκλησία, υπάρχουν και κάποιοι άνθρωποι που είναι Ιούδες και προσπαθούν διαρκώς να μάθουν πόσα λεφτά έχει ο οίκος του Θεού και ποιος κάνει τις μεγαλύτερες προσφορές στην εκκλησία. Οι άλλοι τους λένε: «Δεν γίνεται να σου το πούμε αυτό. Δεν θα σε ωφελήσει να το μάθεις, κι εξάλλου, δεν είναι ένα ζήτημα για το οποίο πρέπει να ρωτάς». Μόλις το ακούσουν αυτό, γίνονται εχθρικοί και λένε: «Όλοι φυλάγεστε από μένα, με υποτιμάτε, δεν με μεταχειρίζεστε ως έναν από τους αδελφούς και τις αδελφές· με μεταχειρίζεστε σαν ξένο. Ξέρω σε ποιανού το σπίτι φυλάγονται τα χρήματα της εκκλησίας. Θα σας αναφέρω και θα φέρω την αστυνομία να τα κατασχέσει όλα· και τότε θα ανακαλύψω πόσα είναι τα λεφτά!» Όποτε συμβαίνει κάτι, θέλουν να πουλήσουν ή να

αναφέρουν τους άλλους· η μόνη περίπτωση που δεν αναφέρουν τίποτε είναι όταν προκαλούν αναστάτωση οι ψευδοεπικεφαλής, οι αντίχριστοι και οι κακοί άνθρωποι στην εκκλησία. Ή, ακόμα κι όταν βλέπουν ψευδοεπικεφαλής και αντίχριστους να κλέβουν ή να υφαρπάζουν τις προσφορές, ποτέ δεν εκθέτουν ούτε αναφέρουν αυτές τις ενέργειες, αλλά ούτε κι ενημερώνουν τον οίκο του Θεού. Δεν τους απασχολούν τέτοια ζητήματα. Αν, όμως, κάποιος αδελφός ή αδελφή τούς προκαλέσει, τους προσβάλει ή τους μειώσει, θα πάνε και θα τον αναφέρουν. Ή αν κάποια εργασιακή ρύθμιση του οίκου του Θεού δεν συμφωνεί με τις αντιλήψεις τους, κι έτσι τους φέρνει σε αμηχανία ή σε δύσκολη θέση, αρχίζουν να σκέφτονται: «Θα σε αναφέρω! Θα φροντίσω να χάσεις τη θέση του επικεφαλής της εκκλησίας, θα φροντίσω να αποτύχει το έργο της εκκλησίας, θα φροντίσω να διαλυθεί η εκκλησία!» Είδατε; Μέχρι και γι' αυτό θέλουν να αναφέρουν τον επικεφαλής της εκκλησίας. Σε μερικές εκκλησίες, επιλέγονται διάφοροι άνθρωποι που είναι κατάλληλοι για να κάνουν καθήκον στο εξωτερικό, καθώς το επιτρέπει η οικογενειακή και η προσωπική τους κατάσταση, πληρούν τις απαιτήσεις του οίκου του Θεού, και συμφωνούν όλοι οι αδελφοί και οι αδελφές. Όσοι είναι Ιούδες, όταν το βλέπουν αυτό, σκέφτονται: «Εμένα δεν μου συμβαίνουν ποτέ τόσο ωραία πράγματα. Οφείλω να σας αναφέρω! Θα πω στην αστυνομία ότι κάποιοι από την εκκλησία μας θα πάνε στο εξωτερικό για να κάνουν το καθήκον τους. Θα φροντίσω να μην μπορέσετε να φύγετε απ' τη χώρα. Θα φροντίσω να σας συλλάβει ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας ή θα βάλω την κυβέρνηση να σας παρακολουθεί, κι έτσι ούτε στα σπίτια σας δεν θα μπορείτε να γυρίσετε!» Εφόσον οι αδελφοί και οι αδελφές δεν μπορούν να πάνε στο εξωτερικό, οι άνθρωποι αυτοί νιώθουν ικανοποιημένοι. Τι λέτε; Δεν είναι πιο σοβαρή η φύση των πράξεων αυτών των ανθρώπων από εκείνων που διαταράσσουν και αναστατώνουν ενίστε; (Ναι.) Αυτού του είδους οι άνθρωποι αποτελούν μεγάλο πρόβλημα. Δεν έχουν θεοφοβούμενη καρδιά και δεν έχουν καθόλου φόβο Θεού. Όποια κι αν είναι η κατάσταση ή ο λόγος, από τη στιγμή που τα πράγματα δεν πάνε κατ' ευχήν, θέλουν να αναφέρουν την εκκλησία και να πουλήσουν τους αδελφούς και τις αδελφές. Είναι διάβολοι! Η εκκλησία πρέπει, όταν ανακαλύπτει τέτοιους ανθρώπους, να τους αποπέμψει ή να τους αποβάλει το ταχύτερο δυνατό για να αποφευχθούν μελλοντικά προβλήματα. Αν το σημερινό περιβάλλον δεν το επιτρέπει αυτό ή αν δεν έχουν ωριμάσει ακόμα οι συνθήκες, τότε πρέπει να τίθενται υπό αυστηρή παρακολούθηση κι επίβλεψη, και πρέπει να έχουν όλοι τον νου τους. Όταν το επιτρέπουν οι συνθήκες, δεν πρέπει με τίποτα να υπάρχει ανοχή απέναντι σ' αυτά τα επικίνδυνα άτομα. Να τα αποπέμπετε ή να τα αποβάλετε όσο το δυνατόν νωρίτερα και γρηγορότερα. Μην περιμένετε μέχρι να πουλήσουν την εκκλησία και να επιφέρουν επιπτώσεις για να δράσετε. Μόλις το κάνουν, κι αυτό επιφέρει πραγματικές επιπτώσεις, οι απώλειες θα είναι μεγάλες. Ποιος ξέρει πόσοι αδελφοί και αδελφές δεν θα έχουν σπίτι για να επιστρέψουν, ή μπορεί ακόμα και να συλληφθούν και να μπουν στη φυλακή. Ίσως πολλοί αδελφοί και αδελφές να μην μπορούν πλέον να κάνουν το καθήκον τους ή να ζήσουν εκκλησιαστική ζωή. Οι επιπτώσεις θα είναι αδιανόητες. Αν, λοιπόν, ως επικεφαλής και εργάτες, εντοπίζετε στην εκκλησία άτομα που

είναι Ιούδες, πρέπει να τα αποπέμπετε ή να τα αποβάλετε έγκαιρα. Αν, ως αδελφός και αδελφή, εντοπίσετε τέτοιους ανθρώπους, πρέπει να τους αναφέρετε όσο πιο νωρίς γίνεται στους επικεφαλής και στους εργάτες της εκκλησίας. Πρόκειται για ένα ζήτημα που σχετίζεται με την ασφάλεια των αδελφών της εκκλησίας, αλλά και τη δική σου. Να μη σκέφτεσαι: «Εδώ που τα λέμε, δεν έχουν όντως προβεί ακόμα σε προδοσία, άρα δεν υπάρχει πρόβλημα· απλώς έχουν θυμώσει τώρα και μιλάνε έτσι». Όλοι θυμώνουν. Κάποιοι άνθρωποι, όταν θυμώνουν, ίσως να πουν το πολύ πολύ κάποιες σκληρές κουβέντες, να κάνουν ένα μικρό ξέσπασμα ή να παραμείνουν αρνητικοί για κάνα δυο μέρες, αλλά από τη στιγμή που έχουν θεοφοβούμενη καρδιά, που έχουν φόβο Θεού στην καρδιά τους και έχουν κάποια συνείδηση και λογική, αλλά και τα στοιχειώδη όρια διαγωγής, δεν θα έκαναν ποτέ πράγματα που κάνουν κακό στους άλλους, με τίποτα. Όσοι είναι εκ φύσεως Ιούδες, ωστόσο, είναι άλλη περίπτωση. Αυτοί μπορούν να αναφέρουν την εκκλησία, τους αδελφούς και τις αδελφές με το παραμικρό, και θέλουν πάντα να χρησιμοποιούν τις δυνάμεις του Σατανά για να απειλούν τους αδελφούς, τις αδελφές και την εκκλησία προκειμένου να πετύχουν τους στόχους τους. Αυτοί οι άνθρωποι είναι εναρμονισμένοι με τους κακούς δαίμονες —δεν έχουν σε καμία περίπτωση τα στοιχειώδη όρια όσον αφορά τη διαγωγή τους. Γι' αυτό, και οι επικεφαλής της εκκλησίας, αλλά και οι αδελφοί και οι αδελφές πρέπει να είναι ιδιαίτερα προσεκτικοί απέναντι σ' αυτούς που μπορούν να αναφέρουν την εκκλησία με το παραμικρό. Αν κάποιος εντοπίσει τέτοιους ανθρώπους οι οποίοι είναι παράλογοι, προκαλούν επίτηδες προβλήματα και δεν χαμπαριάζουν από λογική, πρέπει να τους αναφέρει αμέσως στους επικεφαλής και τους εργάτες, και στη συνέχεια να τους παρακολουθεί και να τους επιβλέπει. Αν οι επικεφαλής της εκκλησίας εντοπίσουν τέτοιους ανθρώπους, πρέπει να καταρτίσουν το συντομότερο δυνατό ένα σχέδιο για να χειριστούν και να διευθετήσουν την κατάσταση. Πρέπει να προστατέψουν τους αδελφούς και τις αδελφές, καθώς και να προστατέψουν την εκκλησιαστική ζωή και το έργο της εκκλησίας ώστε να μην τα βλάψουν και να μην τα αναστατώσουν αυτοί οι άνθρωποι. Όταν οι άνθρωποι αυτοί λένε πως θα αναφέρουν την εκκλησία ή τους αδελφούς και τις αδελφές, μη θεωρείτε ότι πρόκειται απλώς για κάτι που λένε μέσα στον θυμό τους, με αποτέλεσμα να χαλαρώνετε. Βασικά, το γεγονός ότι λένε συχνά τέτοια πράγματα αποτελεί απόδειξη ότι αυτή η ιδέα υπάρχει ήδη στο μυαλό τους. Αν σκέφτονται έτσι, τότε είναι ικανοί και να το κάνουν πράξη. Κάποιες φορές, όταν λένε «Θα σε αναφέρω», μπορεί να μην το πραγματοποιήσουν, αλλά ποιος ξέρει πότε μπορεί τελικά να το κάνουν στ' αλήθεια. Μόλις το κάνουν, οι επιπτώσεις θα είναι ασύλληπτες. Αν, λοιπόν, αντιμετωπίζεις συνέχεια την κουβέντα «Θα σε αναφέρω», ως κάτι που απλώς λένε στον θυμό τους, τότε είσαι άσχετος και χαζός. Δεν έχεις διακρίνει την ουσία της ανθρώπινης φύσης τους μέσα από αυτά τα λόγια, κι αυτό είναι λάθος. Το ότι μπορούν και λένε «Θα σε αναφέρω» ως απειλή προς τους άλλους με το παραμικρό δεν είναι σε καμία περίπτωση ένα απλό σχόλιο μέσα στον θυμό τους· δείχνει ότι έχουν τη φύση του Ιούδα και ότι δεν έχουν τα στοιχειώδη όρια στη διαγωγή τους. Τι παλιάνθρωπος είναι κάποιος που δεν έχει τα στοιχειώδη όρια στη διαγωγή του;

Κάποιος που δεν έχει συνείδηση και ορθολογισμό. Αυτοί, εφόσον δεν έχουν συνείδηση, μπορούν να διαπράξουν κάθε είδους κακή πράξη ενώ, εφόσον δεν έχουν ορθολογισμό, μπορούν και ενεργούν πέρα από τα όρια του ορθολογισμού, και κάνουν ένα σωρό ανοησίες. Είναι πιθανό, αφότου αναφέρουν την εκκλησία και δουν να συλλαμβάνονται οι αδελφοί κι οι αδελφές και να ζημιώνεται το έργο της εκκλησίας, να δακρύσουν και να δηλώσουν μετανιωμένοι. Ωστόσο, αυτοί οι παράλογοι άνθρωποι που προκαλούν επίτηδες προβλήματα λειτουργούν χωρίς ορθολογισμό· όταν τους τύχει μια παρόμοια κατάσταση στο μέλλον, θα αναφέρουν και πάλι την εκκλησία. Αυτό δεν υποδεικνύει ότι υπάρχει κάποιο πρόβλημα στη φύση τους; Τέτοια ακριβώς είναι η φύση-ουσία τους. Κάποιοι επικεφαλής της εκκλησίας πιστεύουν ακόμα ότι τα όσα λένε αυτοί οι άνθρωποι είναι απλώς λόγια θυμού και ότι δεν έχουν κακή φύση. Θεωρούν πως κάτι τέτοιο δεν αποτελεί φυσική αποκάλυψη της ανθρώπινης φύσης τους και δεν αντιπροσωπεύει την ανθρώπινη φύση τους. Είναι λάθος αυτή η άποψη; (Ναι.) Ακόμα κι αν δεν συνηθίζουν να εκδηλώνουν συμπεριφορά που δείχνει ελεεινό χαρακτήρα, μόνο και μόνο το ότι λένε συχνά πως θα αναφέρουν τους αδελφούς και τις αδελφές, και το γεγονός ότι ακόμα και το ελάχιστο πράγμα που τους δυσαρεστεί μπορεί να τους κάνει να σκεφτούν να τους αναφέρουν, αρκεί για να αποδείξει ότι ο χαρακτήρας τους είναι άθλιος και ελεεινός, κι ότι δεν είναι αξιόπιστοι. Τέτοιοι άνθρωποι δεν έχουν συνείδηση ούτε λογική. Συμπεριφέρονται όπως θέλουν, κάνουν ό,τι θέλουν ανάλογα με τα συμφέροντα και τις προτιμήσεις τους, δίχως κανένα όριο στη συνείδησή τους. Η αντιμετώπιση τέτοιων ανθρώπων θα πρέπει να είναι η αποπομπή, ενώ δεν υπάρχει λόγος για επιείκεια απέναντί τους, γιατί δεν είναι παιδιά· είναι ενήλικες και πρέπει να ξέρουν τις συνέπειες που θα έχουν αν αναφέρουν τους αδελφούς και τις αδελφές και την εκκλησία. Ξέρουν πολύ καλά ότι αυτή είναι η πιο αδίστακτη κίνηση, η πιο αποτελεσματική. Το θεωρούν ως ατού τους, ως τον απόλυτο τρόπο για να εκδικηθούν τους αδελφούς, τις αδελφές και την εκκλησία. Για πείτε Μου, δεν είναι κακοί διάβολοι αυτού του είδους οι άνθρωποι; (Ναι.) Και τότε, γιατί να δείξεις επιείκεια στους κακούς διαβόλους; Χρειάζεται να περιμένεις μέχρι να τους δεις να υποδεικνύουν φανερά τους αδελφούς, τις αδελφές και τις οικογένειες υποδοχής στον μεγάλο κόκκινο δράκοντα, μόνο και μόνο για να αναγνωρίσεις ότι είναι Ιούδες; Μέχρι να τα δεις όλα αυτά και να τους χαρακτηρίσεις, θα είναι ήδη πολύ αργά. Η αλήθεια είναι πως η φύση-ουσία τους φανερώνεται ήδη από τη στιγμή που αρχίζουν να φωνάζουν ότι θα αναφέρουν την εκκλησία μόλις αντιμετωπίσουν κάποιο ζήτημα. Μην περιμένετε μέχρι να ενεργήσουν για να τους διακρίνετε και να τους αποπέμψετε· τότε θα είναι πολύ αργά. Αν κανένας, ούτε ο επικεφαλής της εκκλησίας ούτε κάποιος αδελφός ή αδελφή, δεν τους έχει ακούσει να λένε ότι θα αναφέρουν τους αδελφούς και τις αδελφές και κανένας δεν τους ξέρει καλά, αλλά όταν κάποιος τους προκαλέσει ή τους προσβάλει, εκείνοι κάνουν αναφορά, με αποτέλεσμα οι αδελφοί και οι αδελφές να είναι αναγκασμένοι να κρυφτούν για να αποφύγουν τον κίνδυνο, αλλά και κάποιοι που κάνουν το καθήκον τους να αναγκάζονται να μετακομίσουν γρήγορα, τότε, σε ένα τέτοιο σενάριο, δεν γίνεται να κατηγορήσετε τους αδελφούς και τις αδελφές ότι ήταν ανόητοι και ανίκανοι να τους

διακρίνουν. Αν, όμως, λένε συνεχώς ότι θα αναφέρουν τους αδελφούς και τις αδελφές, και παρ' όλα αυτά οι άνθρωποι δεν το παίρνουν στα σοβαρά, τότε θα ήταν πράγματι ανοησία. Έχουν ακούσει τόσο μεγάλο μέρος της αλήθειας και, παρ' όλα αυτά, δεν μπορούν να διακρίνουν τους ανθρώπους —δεν είναι μπερδεμένοι; (Ναι.) Όσο για εκείνους που θα μπορούσαν να γίνουν Ιούδες ανά πάσα στιγμή, μη νομίζετε ότι ο λόγος που προβαίνουν σε προδοσία είναι ότι καταλαβαίνουν ελάχιστο μέρος της αλήθειας ή ότι πιστεύουν λίγο καιρό στον Θεό, ή κάποιος άλλος λόγος. Τίποτα από όλα αυτά δεν φταίει. Κατά βάθος, φταίει ο ελεεινός χαρακτήρας τους· αυτοί οι άνθρωποι έχουν κατά βάθος την ουσία των κακών ανθρώπων. Είναι απόλυτα σωστό να διακρίνονται και να χαρακτηρίζονται με αυτόν τον τρόπο, κι έπειτα να αποπέμπονται ή να αποβάλλονται ως κακοί άνθρωποι. Με τον τρόπο αυτόν προστατεύονται οι αδελφοί και οι αδελφές, ενώ ταυτόχρονα προστατεύεται και δεν βλάπτεται το έργο της εκκλησίας. Αυτή είναι η ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών της εκκλησίας. Γι' αυτό, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να φυλάγονται έγκαιρα από τέτοιους ανθρώπους και να τους επιβλέπουν, κι έπειτα πρέπει να συναναστρέφονται με τους αδελφούς και τις αδελφές, ώστε να μπορούν όλοι να τους διακρίνουν. Πρέπει να πασχίζουν να απομακρύνουν τέτοιους ανθρώπους προτού πετύχουν οι δολοπλοκίες τους, ώστε να αποφευχθεί το οποιοδήποτε πρόβλημα για τους αδελφούς και τις αδελφές ή για την εκκλησία. Αυτήν την ικανότητα διάκρισης κι αυτές τις αρχές για το πώς να χειρίζονται τα ζητήματα πρέπει να έχουν οι επικεφαλής και οι εργάτες όταν έχουν μπροστά τους τέτοιους ανθρώπους, και με αυτόν τον τρόπο πρέπει να ασκούνται σε τέτοιες καταστάσεις. Είναι ξεκάθαρο αυτό; (Ναι.) Ασφαλώς, είναι προτιμότερο να αντιμετωπίζονται τέτοιοι άνθρωποι με σοφία, κι έτσι να εξασφαλιστεί ότι η αποπομπή τους δεν θα προκαλέσει μελλοντικά προβλήματα στην εκκλησία. Αν η αντιμετώπιση μιας κρυφής απειλής οδηγεί σε ακόμα περισσότερες μελλοντικές, τότε ο επικεφαλής της εκκλησίας που το κάνει αυτό είναι τελείως ανίκανος και απέχει πολύ από τα πρότυπα· δεν ξέρει πώς να κάνει το έργο και δεν έχει σοφία. Απ' την άλλη, αν ένας επικεφαλής μιας εκκλησίας μπορεί να χειριστεί μια κρυφή απειλή με τέτοιο τρόπο ώστε να αποφύγει τις αρνητικές συνέπειες, να ωφελήσει το έργο της εκκλησίας και παράλληλα να βοηθήσει τους αδελφούς και τις αδελφές να αναπτύξουν ικανότητα διάκρισης, τότε ξέρει πραγματικά πώς να κάνει το έργο. Μόνο ένας τέτοιος επικεφαλής ή εργάτης ανταποκρίνεται στα πρότυπα.

Αν ένας επικεφαλής ή εργάτης συναντήσει ανθρώπους που είναι ικανοί να πουλήσουν την εκκλησία, αλλά δεν μπορεί να τους διακρίνει ούτε να διαισθανθεί τι ανθρώπινη φύση έχουν ή τι προβλήματα μπορεί να προκαλέσουν στην εκκλησία, στους αδελφούς και τις αδελφές, επειδή δεν τα έχει ξεκαθαρίσει μέσα του όλα αυτά, και δεν ξέρει πώς πρέπει να μεταχειρίζεται ή να αντιμετωπίζει τέτοιους ανθρώπους, πώς να κάνει αυτό το έργο, κι ούτε καν ότι αυτό είναι το έργο που πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες —ή, ακόμα κι αν το ξέρει, δεν θέλει να προσβάλει αυτούς τους ανθρώπους και απλώς κάνει τα στραβά μάτια, και δεν τους αποπέμπει ούτε τους αποβάλλει— τότε τι είδους επικεφαλής ή εργάτης είναι αυτός; (Ψευδής.) Δεν ανταποκρίνεται στα πρότυπα του

επικεφαλής ή του εργάτη. Αφενός, κάνει την ανοησία να προσπαθεί να βοηθήσει τους πάντες, επιδεικνύοντας αγάπη και υπομονή σε όλους και αντιμετωπίζοντας τους πάντες ως αδελφούς και αδελφές. Έτσι είναι ένας μπερδεμένος άνθρωπος, ένας ψευδοεπικεφαλής ή ψευδοεργάτης. Επιπλέον, όταν εντοπίζει στην εκκλησία ανθρώπους που είναι Ιούδες, δεν κάνει τίποτα για να χειριστεί ή να διευθετήσει έγκαιρα το ζήτημα. Αντίθετα, κάνει τα στραβά μάτια και παριστάνει πως δεν είδε τίποτα. Κατά βάθος, σκέφτεται: «Εφόσον δεν απειλείται η δική μου θέση, δεν υπάρχει πρόβλημα. Δεν με νοιάζει το έργο της εκκλησίας, η ασφάλεια των αδελφών ή τα συμφέροντα του οίκου του θεού. Αφού εγώ καταλαμβάνω αυτό το πόστο και περνάω καλά κάθε μέρα, δεν χρειάζομαι τίποτε άλλο». Δεν κάνει καθόλου αληθινό έργο, ενώ όταν βλέπει προβλήματα, δεν τα λύνει· απλώς απολαμβάνει τα οφέλη της θέσης του. Είναι ψευδοεπικεφαλής; (Ναι.) Για παράδειγμα, ας υποθέσουμε ότι κάποιος που ανήκει στο είδος όσων είναι ικανοί να προβούν σε προδοσία ανά πάσα στιγμή συμπεριφέρεται τυραννικά μέσα στην εκκλησία για μεγάλο διάστημα, απειλώντας συνεχώς να αναφέρει την εκκλησία, τους αδελφούς και τις αδελφές. Κάποιοι ψευδοεπικεφαλής το βλέπουν αυτό, αλλά δεν κάνουν τίποτα. Ακόμα κι όταν κάποιος αναφέρει τον συγκεκριμένο άνθρωπο και οι ανώτεροι επικεφαλής τον αντιμετωπίσουν αποπέμποντάς τον, οι ψευδοεπικεφαλής συνεχίζουν να μην το παίρνουν στα σοβαρά και να μην του δίνουν καθόλου σημασία. Έχουν το εξής σκεπτικό: «Ας αναφέρει όποιον θέλει. Αρκεί να μην αναφέρει εμένα και να μην επηρεάσει τον ρόλο μου ως επικεφαλής της εκκλησίας, και δεν υπάρχει πρόβλημα». Άραγε, αυτό το είδος του επικεφαλής ή του εργάτη είναι ψευδοεπικεφαλής ή ψευδοεργάτης; (Ναι.) Κάθεται στη θέση του μόνο και μόνο για να απολαμβάνει τα οφέλη της και δεν κάνει αληθινό έργο, αφού παρατηρεί κάποιον που είναι ικανός να πουλήσει τους αδελφούς και τις αδελφές ανά πάσα στιγμή, αλλά δεν τον αποπέμπει ούτε τον αποβάλλει· είναι ψευδοεπικεφαλής και πρέπει να απαλλαγεί αμέσως από τον ρόλο του. Κάποιοι ψευδοεπικεφαλής, μετά την απαλλαγή τους, παραμένουν ανυποχώρητοι. Λένε: «Με ποιο δικαίωμα με απαλλάσσετε; Απλώς επειδή δεν απέπεμψα εκείνο το άτομο; Δεν θα είχε τακτοποιηθεί, άραγε, το ζήτημα αν τον είχατε αποπέμψει από μόνοι σας; Εξάλλου, το μόνο που έκανε ήταν να πει ότι θα αναφέρει τους αδελφούς και τις αδελφές, δεν το έκανε όντως. Και δεν δημιούργησε κανένα πρόβλημα στην εκκλησία. Γιατί να τον αντιμετωπίσω;» Μέχρι και ότι αδικούνται κατάφωρα αισθάνονται. Δεν κάνουν καθόλου αληθινό έργο· απολαμβάνουν μόνο τα οφέλη της θέσης τους, κι όταν εμφανίζεται στην εκκλησία ένας τόσο εξόφθαλμος Ιούδας, ούτε τον χειρίζονται ούτε τον αποπέμπουν. Κάποιοι αδελφοί και αδελφές ζουν σε διαρκή φόβο και λένε: «Υπάρχει ένας Ιούδας ανάμεσά μας, ο οποίος απειλεί συνεχώς να αναφέρει τους αδελφούς και τις αδελφές. Αυτό είναι πολύ επικίνδυνο! Πότε θα αποπεμφθεί αυτός ο άνθρωπος;» Μιλάνε πολλές φορές για το συγκεκριμένο ζήτημα στον επικεφαλής της εκκλησίας, εκείνος όμως δεν ασχολείται με αυτό, παρά λέει: «Δεν είναι τίποτα. Μια απλή προσωπική διαφωνία είναι, δεν έχει σχέση με το έργο της εκκλησίας ούτε με την ασφάλεια των αδελφών». Δεν χειρίζεται το ζήτημα. Ποιο είναι το μόνο έργο που κάνει; Το ένα είδος είναι το έργο που του αναθέτουν οι ανώτεροι επικεφαλής, το οποίο δεν έχει

καμία επιλογή παρά να το κάνει. Ένα άλλο είδος είναι το έργο το οποίο, αν δεν το έκανε, θα επηρεαζόταν ή θα κινδύνευε η θέση του, οπότε κάνει απρόθυμα κάποιες εργασίες που τον κάνουν να φαίνεται καλός. Αν, όμως, δεν επηρεάζεται η θέση του, τότε αποφεύγει όποτε μπορεί το έργο. Αυτός είναι ψευδοεπικεφαλής; (Ναι.) Όταν αντιμετωπίζει στ' αλήθεια ένα συγκεκριμένο περιβάλλον ή όταν κινδυνεύει να συλληφθεί, είναι ο πρώτος που τρέχει να κρυφτεί, νοιάζεται μόνο για τη δική του ασφάλεια, δίχως να τον ενδιαφέρει αν είναι ασφαλείς οι αδελφοί και οι αδελφές, ενώ δεν προστατεύει το έργο της εκκλησίας ούτε τα συμφέροντα του οίκου του Θεού. Ό,τι κι αν κάνει το κάνει για να διαφυλάξει τη δική του θέση. Εφόσον δεν τον απαλλάσσει ο Άνωθεν από τα καθήκοντά του, και εφόσον στις επόμενες εκλογές τον ψηφίσουν και πάλι οι αδελφοί κι οι αδελφές, και παραμένει επικεφαλής, θα κάνει απρόθυμα κάποιο έργο. Αν κάτι απ' αυτά που κάνει υπάρχει περίπτωση να επηρεάσει τον τρόπο με τον οποίο τον βλέπει ο Άνωθεν, κι έτσι υπάρξει το ενδεχόμενο να τον απαλλάξει ο Άνωθεν, ή αν οι πράξεις και οι εκδηλώσεις του θα μπορούσαν να προκαλέσουν στους αδελφούς και τις αδελφές κακή εντύπωση γι' αυτόν και να μην τον εκλέξουν εκ νέου, θα προσπαθήσει να περισώσει την υπόληψή του κάνοντας τουλάχιστον κάποιο έργο που τον δικαιώνει μπροστά τους. Αν το κάνει αυτό, μπορεί να λογοδοτήσει στους ανώτερους και στους υφιστάμενούς του· μόνο στον Θεό δεν μπορεί να λογοδοτήσει. Κάνει τα πάντα για τα μάτια του κόσμου. Όσο δεν τον απαλλάσσουν οι ανώτεροι επικεφαλής απ' τα καθήκοντά του και όσο οι αδελφοί και οι αδελφές συνεχίζουν να τον υποστηρίζουν, νιώθει ικανοποίηση. Κατά τη διάρκεια της θητείας του ως επικεφαλής εκκλησίας, δεν διαπράττει μεγάλο κακό, και προς τα έξω δείχνει πάντα να είναι απασχολημένος με το έργο, αλλά δεν κάνει καθόλου αληθινό έργο. Ειδικά όταν βλέπει κακούς ανθρώπους να αναστατώνουν την εκκλησία, δεν κάνει τίποτα. Φοβάται μην τους προσβάλει, οπότε, όταν είναι δυνατόν, προσπαθεί να τους ηρεμήσει και να διαπραγματευτεί μαζί τους, με μοναδικό στόχο τη διατήρηση της αρμονίας. Δεν θέλει να προσβάλει κανέναν. Ακόμα κι αν αυτοί οι άνθρωποι αναστατώνουν το έργο της εκκλησίας ή απειλούν την ασφάλεια των αδελφών, αυτός δεν κάνει τίποτα. Αυτός είναι στην κυριολεξία ένας ψευδοεπικεφαλής.

Όσον αφορά τους ψευδοεπικεφαλής που δεν κάνουν αληθινό έργο, αν οι αδελφοί και οι αδελφές τούς το υπενθυμίζουν κατ' επανάληψη, ζητώντας τους να λύσουν τα προβλήματα, κι εκείνοι συνεχίζουν να μην κάνουν αληθινό έργο, να μη λύνουν αληθινά προβλήματα και να μη διορθώνουν τα λάθη, τότε πρέπει να το αναφέρετε στα ανώτερα κλιμάκια. Αν οι ανώτεροι επικεφαλής και οι εργάτες δεν ασχοληθούν με το ζήτημα, τότε πρέπει να σκεφτείτε όποιον τρόπο μπορείτε για να διώξετε αυτούς τους ψευδοεπικεφαλής. Αυτά τα λόγια, ουσιαστικά, τα έχω πει εδώ και πολλά χρόνια, αλλά οι περισσότεροι που βρίσκονται στις χαμηλότερες τάξεις είναι σκλάβοι που προτιμούν να έχουν κάποια προσωπική απώλεια και να υπομείνουν κάποια ζημιά παρά να προσβάλουν τους άλλους. Σε κάθε περίπτωση, ακολουθούν πάντοτε τη μέση οδό και συμπεριφέρονται ανθρωπάρεσκα, χωρίς να προσβάλουν ποτέ κανέναν. Και ποιο είναι το κόστος του να μην προσβάλεις κανέναν; Είναι ότι θυσιάζεις το έργο και τα συμφέροντα του οίκου του

Θεού, με αποτέλεσμα να βλάπτονται τα συμφέροντα του οίκου του Θεού και να αναστατώνονται οι αδελφοί και οι αδελφές. Αν δεν αντιμετωπίζονται οι κακοί άνθρωποι, τότε θα επηρεάζονται πολλοί από αυτούς που κάνουν το καθήκον τους. Αυτό δεν σημαίνει ότι επηρεάζεται το έργο του οίκου του Θεού; (Ναι.) Όταν επηρεάζεται το έργο του οίκου του Θεού, δεν αγχώνεται ούτε ανησυχεί κανένας, και γι' αυτό λέω ότι οι περισσότεροι άνθρωποι θυσιάζουν το έργο και τα συμφέροντα του οίκου του Θεού για να διατηρήσουν την αρμονία και τη φιλική σχέση με τους άλλους. Αποφεύγουν να προσβάλουν τους επικεφαλής, τους αδελφούς και τις αδελφές· δεν προσβάλλουν κανέναν. Όλοι λειτουργούν ανθρωπάρεσκα. Έχουν μια τέτοια νοοτροπία: «Είσαι καλός, κι εγώ είμαι καλός, όλοι καλοί είναι. Εξάλλου, βλέπόμεστε συνέχεια». Και τι αποτέλεσμα έχει αυτό; Δίνει τη δυνατότητα στους κακούς ανθρώπους να εκμεταλλευτούν την κατάσταση· αυτοί λειτουργούν συνεχώς τυραννικά και κάνουν ό,τι τους αρέσει. Αν, λοιπόν, οι επικεφαλής της εκκλησίας είναι αναξιόπιστοι και δεν απομακρύνουν τους κακούς ανθρώπους, τότε οι αδελφοί και οι αδελφές πρέπει να βρουν όποιον τρόπο μπορούν για να προστατευτούν. Πρέπει, όταν βλέπουν κακούς ανθρώπους, να τους αποφεύγουν, να μένουν μακριά τους και να τους απομονώνουν. Κάποιοι λένε: «Αν τους απομονώσουμε και θυμώσουν, τότε δεν θα μας αναφέρουν και πάλι;» Αν όντως σε ανέφεραν, θα φοβόσουν; (Όχι. Κάτι τέτοιο θα αποκάλυπτε ότι είναι κακοί άνθρωποι.) Αν σε αναφέρουν ξανά, τότε απλώς αποδεικνύεται ακόμα περισσότερο ότι είναι εκ φύσεως Ιούδες, κακοί διάβολοι. Δεν πρέπει να τους φοβάστε. Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες είναι τυφλοί και ανίκανοι να διακρίνουν τα πράγματα, αν είναι μπερδεμένοι κι άχρηστοι ή αν αμφιταλαντεύονται, και δεν προσβάλλουν ποτέ κανέναν, παρά μόνο ενδίδουν στα οφέλη της θέσης τους χωρίς να κάνουν αληθινό έργο, τότε οι αδελφοί και οι αδελφές δεν πρέπει να έχουν ελπίδες πια γι' αυτούς. Πρέπει να ενωθούν για να αντιμετωπίσουν τους κακούς ανθρώπους και να ξεφορτωθούν τους Ιούδες σύμφωνα με τις αρχές. Ίσως χρειαστεί να αλλάξουν το μέρος των συναθροίσεων ή να εφαρμόσουν κάποια σοφή μέθοδο για να τους απομακρύνουν, προκειμένου να μην τους ταραζουν αυτοί οι άνθρωποι. Το πιο σημαντικό είναι να διασφαλίζεται η κανονική λειτουργία της εκκλησιαστικής ζωής και η κανονική πρόοδος όλου του εκκλησιαστικού έργου. Αν ένας επικεφαλής της εκκλησίας κάνει αληθινό έργο, αν διαθέτει επαρκές επίπεδο κι αν, επίσης, έχει πολύ καλή ανθρωπίνη φύση, τότε, εφόσον εκτελεί το έργο του σύμφωνα με τις εργασιακές ρυθμίσεις, όλοι θα πρέπει να τον υπακούν. Αν δεν κάνει αληθινό έργο, τότε δεν θα πρέπει να έχουν επαφή μαζί του ούτε να βασίζονται σ' αυτόν. Τη στιγμή εκείνη, πρέπει τα προβλήματα να λύνονται σύμφωνα με τα λόγια του Θεού και τις αλήθεια-αρχές. Αν χρειάζεται να απαλλαγεί ο επικεφαλής από τα καθήκοντά του, τότε πρέπει να απαλλάσσεται· αν είναι αναγκαίο να γίνουν εκ νέου εκλογές, τότε να κάνετε. Εάν αυτός ο ψευδοεπικεφαλής δεν προστατεύει τα συμφέροντα του οίκου του Θεού, αν δεν παρέχει ένα ασφαλές περιβάλλον μέσα στο οποίο κάνουν οι αδελφοί και οι αδελφές το καθήκον τους, κι αν δεν νοιάζεται για την ασφάλεια των αδελφών, τότε δεν ανταποκρίνεται στα πρότυπα· είναι ανίκανος, είναι ένα τεράστιο σκουπίδι που δεν χρησιμεύει ουσιαστικά

πουθενά. Οι αδελφοί και οι αδελφές δεν πρέπει να τον ακούνε ούτε να περιορίζονται από αυτόν. Οποιοιδήποτε επικεφαλής και εργάτες δεν μπορούν να απομακρύνουν τους Ιούδες κάθε φορά που χρειάζεται είναι ψευδοεπικεφαλής και ψευδοεργάτες· οι ψευδοεπικεφαλής και ψευδοεργάτες σαν κι αυτούς πρέπει να αντιμετωπίζονται όπως περιγράψαμε παραπάνω. Αν δεν αντιμετωπιστούν έγκαιρα, τότε οι Ιούδες θα πουλήσουν όλους τους αδελφούς και τις αδελφές, και η εκκλησία θα πάψει να υπάρχει. Κι εδώ τελειώνει η συναναστροφή μας πάνω στην όγδοη εκδήλωση: «Μπορούν να προβούν σε προδοσία ανά πάσα στιγμή».

Θ. Είναι ικανοί να φύγουν ανά πάσα στιγμή

Η ένατη εκδήλωση είναι η εξής: «Είναι ικανοί να φύγουν ανά πάσα στιγμή». Ένας τέτοιου είδους άνθρωπος που είναι ικανός να φύγει από τον οίκο του Θεού ανά πάσα στιγμή δεν είναι κάποιος που φεύγει μόνο όταν βρεθεί σε μια ιδιαίτερη κατάσταση ή όταν βρεθεί αντιμέτωπος με μια μεγάλη συμφορά, μεγαλύτερη από όση μπορεί να αντέξει ο μέσος άνθρωπος, η οποία υπερβαίνει τα όριά του. Απεναντίας, είναι ικανός να φύγει ανά πάσα στιγμή. Ακόμα και το παραμικρό ζήτημα μπορεί να τον κάνει να φύγει· ακόμα και το παραμικρό ζήτημα μπορεί να τον κάνει να μη θέλει πλέον να κάνει το καθήκον του, να μη θέλει πλέον να πιστεύει στον Θεό και να θέλει να φύγει από τον οίκο του Θεού. Αυτό το είδος ατόμου είναι επίσης μεγάλος μπελάς. Εκ πρώτης όψεως, μπορεί να μοιάζει λιγάκι καλύτερος από τους Ιούδες, αλλά αυτός είναι ικανός να φύγει από τον οίκο του Θεού ανά πάσα στιγμή όπου σταθεί κι όπου βρεθεί. Όσο για το αν είναι ή δεν είναι ικανός να πουλήσει τους αδελφούς και τις αδελφές, αυτό παραμένει άγνωστο. Εσείς πιστεύετε ότι είναι αξιόπιστος ένας τέτοιος άνθρωπος; (Όχι.) Οπότε, έχει άραγε αρχές για το πώς συμπεριφέρεται; Έχει κάποιο θεμέλιο στην πίστη στον Θεό; (Όχι.) Μήπως δείχνει κάποια ένδειξη αληθινής πίστης; (Όχι.) Τότε, τι είδους άνθρωπος είναι; (Είναι δύσπιστος.) Πιστεύει στον Θεό και κάνει το καθήκον του λες και πρόκειται για αστείο. Είναι σαν κάποιον που δεν κάνει τις εργασίες που πρέπει και που, ενώ πηγαίνει να αγοράσει σάλτσα σόγιας, βλέπει στον δρόμο ακροβάτες ή καλλιτέχνες να κάνουν ζωντανή παράσταση και, μέσα στον ενθουσιασμό του, ξεχνάει να αγοράσει τη σάλτσα σόγιας, οπότε καταλήγει να καθυστερεί αυτά που έχει να κάνει. Τέτοιοι άνθρωποι δεν μένουν σταθεροί σε τίποτα για πολύ καιρό. Είναι απρόθυμοι και άστατοι. Και η πίστη τους στον Θεό στο ενδιαφέρον τους βασίζεται· θεωρούν πολύ διασκεδαστικό να πιστεύουν στον Θεό, αλλά κάποια στιγμή, όταν χάσουν το ενδιαφέρον τους, θα φύγουν αμέσως χωρίς κανέναν δισταγμό. Κάποιοι από αυτούς που φεύγουν ασχολούνται αμέσως με τις επιχειρήσεις, άλλοι επιδιώκουν καριέρα αξιωματούχου, άλλοι συνάπτουν ερωτικές σχέσεις και προετοιμάζονται για γάμο, ενώ μερικοί που θέλουν να γίνουν γρήγορα πλούσιοι οδεύουν κατευθείαν προς το καζίνο. Λένε πως, αν έχεις τρεις μέρες να δεις κάποιον, πρέπει να τον κοιτάξεις με νέα ματιά. Για κάποιον που είναι ικανός να φύγει από τον οίκο του Θεού ανά πάσα στιγμή, αρκεί να μην τον δεις μια μέρα, και όταν τον ξανασυναντήσεις, είναι σαν ένας τελείως άλλος άνθρωπος. Χθες, ντυνόταν ακόμα

κόσμια και σωστά, φαινόταν ευπρεπής και ευπαρουσίαστος. Προσευχόταν μάλιστα στον Θεό με δάκρυα να κυλάνε στο πρόσωπό του, κι έλεγε ότι ήθελε να αφιερώσει τα νιάτα του και να χύσει το αίμα του για τον Θεό, να πεθάνει για τον Θεό, να παραμείνει αφοσιωμένος μέχρι θανάτου και να εισέλθει στη βασιλεία. Φώναζε τέτοια μεγαλόστομα συνθήματα, αλλά λίγο αργότερα, πήγε στο καζίνο. Χθες, ήταν χαρούμενος που έκανε το καθήκον του, και στη συνάθροιση όταν διάβαζε τα λόγια του Θεού έλαμπε το πρόσωπό του κι έσφυζε από ενθουσιασμό, κλαίγοντας από συγκίνηση. Και τότε πώς είναι δυνατόν να έτρεξε σήμερα στο καζίνο; Όλη νύχτα τζόγαρε και δεν ήθελε να γυρίσει σπίτι, διασκέδαζε πολύ και τον συνεπήρε ο ενθουσιασμός. Χθες, συμμετείχε ακόμα στις συναθροίσεις, αλλά σήμερα έτρεξε στο καζίνο —ποια είναι, λοιπόν, η αληθινή του εκδήλωση; (Η τελευταία.) Αν κάποιος δεν καταλαβαίνει την αλήθεια, τότε πραγματικά δεν μπορεί να διακρίνει τι ακριβώς είναι αυτός ο άνθρωπος. Τις δύο εκδηλώσεις, τόσο την προηγούμενη όσο και τη μετέπειτα, τις παρουσιάζει ουσιαστικά το ίδιο άτομο· και πώς γίνεται, λοιπόν, να μοιάζει λες και τις παρουσιάζουν δύο διαφορετικοί άνθρωποι; Έναν τέτοιον άνθρωπο οι περισσότεροι δεν μπορούν να τον διακρίνουν. Βλέπεις, ως πιστός στον Θεό, πηγαίνει συχνά σε συναθροίσεις, δεν διαπράττει το κακό και μπορεί μια χαρά να αντέξει τις κακουχίες και να πληρώσει κάποιο τίμημα κάνοντας το καθήκον του. Όταν κάθεται μπροστά από τον υπολογιστή, είναι συγκεντρωμένος και επιμελής, εργάζεται σκληρά και το κάνει με την καρδιά του. Θα φανταζόσουν ότι, εφόσον πιστεύει στον Θεό, αποκλείεται να έπαιζε Ματζόνγκ, σωστά; Όμως, μόλις περάσει μία μόνο μέρα χωρίς να τον δεις, έχει ήδη τρέξει στη λέσχη Ματζόνγκ ή στο καζίνο για να τζογάρει. Και είναι εξαιρετικός παίκτης του Ματζόνγκ! Δεν μοιάζει καθόλου με κάποιον που πιστεύει στον Θεό! Σε έχει μπερδέψει τελείως. Είναι, άραγε, κάποιος που πιστεύει στο Θεό ή ένας άπιστος που παίζει Ματζόνγκ; Πώς μπορεί και αλλάζει ρόλους τόσο γρήγορα; Όταν πιστεύει στον Θεό, άραγε, έχει τον Θεό στην καρδιά του; (Όχι.) Πιστεύει στον Θεό μόνο για πλάκα και για να περάσει η ώρα, για να δει τι σημαίνει να πιστεύει κανείς στον Θεό και αν μπορεί αυτό να τον κάνει ευτυχισμένο στη ζωή του. Αν δεν είναι ευτυχισμένος, είναι ικανός να φύγει ανά πάσα στιγμή. Ποτέ δεν σκόπευε να πιστεύει για όλη του τη ζωή, και σίγουρα ποτέ δεν σκόπευε να κάνει το καθήκον του και να ακολουθεί τον Θεό για όλη του τη ζωή. Και τότε, τι σκόπευε; Όπως το βλέπει, αν είναι να πιστεύει αληθινά στον Θεό, τότε αυτό πρέπει τουλάχιστον να μη στέκεται εμπόδιο στη διασκέδασή του, να μην προϋποθέτει να κάνει καθόλου έργο και να του εξασφαλίζει, παρ' όλα αυτά, μια ευτυχισμένη ζωή. Αν είναι αναγκασμένος να διαβάσει τα λόγια του Θεού και να συναναστρέφεται σχετικά με την αλήθεια κάθε μέρα, τότε δεν θα ενδιαφέρεται ούτε θα χαίρεται. Μόλις βαρεθεί, θα φύγει από την εκκλησία και θα τρέξει πίσω στον κόσμο. Σκέφτεται: «Η ζωή είναι δύσκολη, γι' αυτό οι άνθρωποι δεν πρέπει να κακομεταχειρίζονται τον εαυτό τους. Πρέπει να είμαστε κυρίαρχοι της μοίρας μας και να μην κακομεταχειριζόμαστε τη σάρκα μας. Πρέπει να φροντίζουμε να είμαστε ευτυχισμένοι κάθε μέρα —μόνο έτσι μπορούμε να ζήσουμε ελεύθερα. Η πίστη στον Θεό δεν πρέπει να είναι πεισματική. Κοιτάξτε πόσο χαλαρός είμαι εγώ· όπου υπάρχει χαρά,

εκεί πάω. Αν δεν είμαι χαρούμενος, φεύγω. Γιατί να δυσκολεύω τον εαυτό μου; Συμπεριφέρομαι με βάση την υπέρτατη πεποίθηση ότι είμαι ικανός να φύγω ανά πάσα στιγμή, είμαι ένας “πιστός με ελεύθερο πνεύμα”. Είναι τόσο άνετη και ανέμελη μια τέτοια ζωή!» Τι τραγούδια τραγουδάνε συχνά οι άνθρωποι αυτού του είδους; «Μη με ρωτάτε από πού είμαι, η πατρίδα μου είναι πολύ μακριά». Εκτός απ’ αυτό, ποιο άλλο τραγούδι λένε; «Γιατί να μη ζούμε ελεύθεροι έστω και μια φορά;» Όταν νιώθουν ότι βαριούνται ή ότι δεν διασκεδάζουν πια, φεύγουν γρήγορα, γιατί σκέφτονται: «Για ποιον λόγο να μείνω κολλημένος σε έναν τόπο, ενώ υπάρχουν τόσα άλλα να δω στον κόσμο;» Ποιο άλλο διάσημο ρητό λένε; «Γιατί να παρατήσεις ένα ολόκληρο δάσος για χάρη ενός δέντρου;» Τι λέτε εσείς, έχουν αληθινή πίστη αυτού του είδους οι άνθρωποι; (Όχι, είναι δύσπιστοι.) Όσον αφορά τους δύσπιστους, εφόσον μιλάμε για το γεγονός ότι όλα τους τα προβλήματα είναι προβλήματα ανθρώπινης φύσης, τι ακριβώς πρόβλημα υπάρχει στην ανθρώπινη φύση τέτοιων ατόμων; Πιστεύετε ότι τέτοιου είδους άνθρωποι έχουν σκεφτεί ποτέ ερωτήματα όπως πώς πρέπει να συμπεριφέρονται οι άνθρωποι, σε ποιο μονοπάτι πρέπει να βαδίζουν ή τι οπτική για τη ζωή και τι αξίες πρέπει να έχουν όσο ζουν; (Όχι.) Άρα, ποιο είναι το πρόβλημα της ανθρώπινης φύσης των ανθρώπων αυτού του είδους; (Οι άνθρωποι αυτού του είδους δεν έχουν τη συνείδηση και τη λογική της κανονικής ανθρώπινης φύσης· δεν σκέφτονται τέτοια ερωτήματα.) Αυτό είναι το μόνο σίγουρο. Επίσης, για να ακριβολογούμε, ένας τέτοιος άνθρωπος δεν έχει ψυχή. Δεν είναι παρά ένα κινούμενο πτώμα. Δεν έχει τις δικές του απαιτήσεις σχετικά με το πώς πρέπει να συμπεριφέρεται κανείς ούτε σε ποιο μονοπάτι πρέπει να βαδίζει κανείς, ούτε τα σκέφτεται αυτά τα πράγματα. Ο λόγος που δεν τα σκέφτεται αυτά τα πράγματα είναι ότι, αν και εξωτερικά έχει την όψη ανθρώπου, στην πραγματικότητα έχει την ουσία ενός κινούμενου πτώματος, ενός κούφιου κελύφους. Ένας τέτοιος άνθρωπος έχει μια στάση που τον κάνει να περιπλανιέται απλώς στη ζωή όσον αφορά τα ζητήματα της ανθρώπινης ζωής και της επιβίωσης. Για να ακριβολογούμε, το ότι «περιπλανιέται στη ζωή» σημαίνει ότι απλώς βολοδέρνει και περιμένει να πεθάνει, χωρίς να μαθαίνει τίποτα· παραμένει αδαής, ενώ περνάει τις μέρες του τρώγοντας, πίνοντας και διασκεδάζοντας. Πάει όπου υπάρχει ευτυχία, και κάνει ακριβώς ό,τι τον κάνει να νιώθει ευτυχισμένος, χαρούμενος και άνετος στη σάρκα. Όμως, αποφεύγει και μένει μακριά από καθετί που κάνει τη σάρκα του να υποφέρει ή του προκαλεί πόνο μέσα του· πολύ απλά, δεν θέλει να υπομείνει η σάρκα του κακουχίες. Παρ’ όλα αυτά, υπάρχουν κάποιοι άνθρωποι που βιώνουν τη ζωή υπομένοντας κακουχίες. Ή, καθώς περνούν και βιώνουν διάφορα πράγματα, καταφέρνουν να μην είναι κενή η ζωή τους και να μπορούν να κερδίσουν κάτι από αυτή. Στο τέλος, καταλήγουν σε τι μονοπάτι πρέπει να βαδίζει κανείς και τι είδους άνθρωπος πρέπει να είναι. Μέσα από τις εμπειρίες της ζωής, κερδίζουν πολλά. Πρώτον, μπορούν να διακρίνουν ορισμένους ανθρώπους· επιπλέον, μπορούν να συμπεράνουν ποιες αρχές και μεθόδους πρέπει να χρησιμοποιεί κανείς προκειμένου να αντιμετωπίζει διάφορους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα, καθώς και πώς πρέπει να ζει κανείς όλη του τη ζωή. Δεν έχει σημασία αν αυτό που συμπεραίνουν τελικά συμφωνεί με την

αλήθεια ή αν είναι αντίθετο μ' αυτήν· τουλάχιστον, το έχουν σκεφτεί. Απ' την άλλη, όσοι είναι ικανοί να φύγουν από τον οίκο του Θεού ανά πάσα στιγμή δεν ενδιαφέρονται να επιδιώξουν την αλήθεια ούτε να κάνουν το καθήκον τους κατά την πίστη στον Θεό. Αυτοί ψάχνουν πάντα να βρουν ευκαιρίες για να ικανοποιήσουν τις λάγνες επιθυμίες τους και τις προτιμήσεις τους, ενώ δεν θέλουν ποτέ να μάθουν σωστά μια επαγγελματική δεξιότητα για να κάνουν το καθήκον τους ούτε θέλουν να κάνουν καλά το καθήκον τους ή να βιώσουν μια ζωή με νόημα. Θέλουν απλώς να είναι σαν τους άπιστους, ευτυχισμένοι και χαρούμενοι κάθε μέρα. Γι' αυτό, όπου κι αν πάνε, γυρεύουν διασκέδαση και ψυχαγωγία, μόνο και μόνο για να ικανοποιήσουν τα ενδιαφέροντά τους και την περιέργειά τους. Αν χρειαστεί να συνεχίσουν να κάνουν κάποιο καθήκον, χάνουν το ενδιαφέρον τους και δεν έχουν πια το κίνητρο να συνεχίσουν να το κάνουν. Η στάση που τηρούν αυτοί οι άνθρωποι απέναντι στη ζωή είναι να βολοδέρνουν. Εκ πρώτης όψεως, φαίνεται λες και ζουν πολύ ελεύθερα και χαλαρά, χωρίς να αγχώνονται για τίποτα στη σχέση τους με τους άλλους. Παρουσιάζονται χαρούμενοι και ανέμελοι κάθε μέρα, και είναι ικανοί, όπου κι αν πάνε, να προσαρμόζονται στις περιστάσεις. Κάποιους μάλιστα μοιάζει να μην τους επηρεάζουν και να μην τους συγκρατούν τα έθιμα του κόσμου ή οι συμβάσεις των ανθρώπινων σχέσεων, κι έτσι δίνουν την εντύπωση ότι είναι ξεχωριστοί και ανώτεροι από τους κοινούς ανθρώπους. Στην πραγματικότητα, όμως, έχουν την ουσία ενός κινούμενου πτώματος, ενός πράγματος χωρίς ψυχή. Εκείνοι που ναι μεν πιστεύουν στον Θεό, αλλά είναι ικανοί να φύγουν από την εκκλησία ανά πάσα στιγμή, δεν παραμένουν ποτέ για πολύ καιρό σε οτιδήποτε κάνουν. Μόνο προσωρινά μπορούν να διατηρήσουν κάποιον ενθουσιασμό. Όμως, όσοι έχουν συνείδηση και λογική είναι διαφορετικοί. Εκείνοι, όποιο κι αν είναι το καθήκον που κάνουν, το μαθαίνουν σοβαρά και πασχίζουν για να το κάνουν καλά. Μπορούν να πετύχουν κάτι και να δημιουργήσουν κάποια αξία. Καταρχάς, καταφέρνουν να κερδίσουν την αναγνώριση των γύρω τους και ταυτόχρονα μπορούν να νιώθουν αυτοπεποίθηση μέσα τους, καθώς βλέπουν ότι είναι ικανοί να κάνουν κάτι, αλλά και ότι είναι χρήσιμοι, όχι άχρηστοι. Αυτό είναι το ελάχιστο που μπορεί να πετύχει κανείς με τη συνείδηση και τη λογική της κανονικής ανθρώπινης φύσης. Εκείνοι, όμως, που περιπλανιούνται στη ζωή, δεν τα σκέφτονται ποτέ αυτά τα πράγματα. Όπου κι αν πάνε, το μόνο που κάνουν είναι να τρώνε, να πίνουν και να διασκεδάζουν. Εξωτερικά, μπορεί να φαίνεται λες και αυτοί οι άνθρωποι ζουν με μεγάλη ελευθερία και άνεση, αλλά ουσιαστικά αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν καμία σκέψη στο κεφάλι τους. Ό,τι κι αν κάνουν, δεν το κάνουν ποτέ σοβαρά· είναι πάντα επιπόλαιοι, και κίνητρο τους δίνει ένας πρόσκαιρος ενθουσιασμός, δίχως ποτέ να καταφέρνουν τίποτα. Θέλουν να βολοδέρνουν για όλη τους τη ζωή και, όπου κι αν πάνε, έχουν την ίδια στάση. Ούτε καν η πίστη τους στον Θεό δεν αποτελεί εξαίρεση σ' αυτό. Μπορεί να δεις πως σε μια ορισμένη περίοδο, μοιάζουν να κάνουν αρκετά σοβαρά το καθήκον τους, μπορούν να αντέξουν τις κακουχίες και να πληρώσουν ένα τίμημα· όποιος, όμως, κι αν τους επισημάνει τα προβλήματά τους ή τους πει πώς να κάνουν κάτι, δεν το παίρνουν ποτέ στα σοβαρά και δεν αποδέχονται καθόλου την αλήθεια. Απλώς τα κάνουν όλα

όπως θέλουν. Αν είναι ευτυχισμένοι, τους αρκεί. Κι αν δεν είναι ευτυχισμένοι, πάνε να διασκεδάσουν και δεν ακούνε τις συμβουλές κανενός. Κατά βάθος, σκέφτονται: «Έτσι κι αλλιώς, ποτέ δεν είχα σκοπό να πιστέψω στον Θεό σε βάθος χρόνου». Αν κάποιος τους κλαδέψει, είναι ικανοί να φύγουν αμέσως. Αυτή είναι μία από τις εκδηλώσεις εκείνων που είναι ικανοί να φύγουν από την εκκλησία ανά πάσα στιγμή.

Όσοι είναι ικανοί να φύγουν από την εκκλησία ανά πάσα στιγμή έχουν κι ακόμα μια εκδήλωση. Κάποιοι άνθρωποι —όσα χρόνια κι αν πιστεύουν στον Θεό, είτε φαίνεται να έχουν θεμέλια είτε όχι, και όποιο καθήκον κι αν έχουν εκτελέσει στο παρελθόν— μόλις τους τύχει μια ιδιαίτερη περίπτωση που σχετίζεται με τα δικά τους προσωπικά συμφέροντα, μπορούν απλώς να σηκωθούν και να εξαφανιστούν. Ανά πάσα στιγμή, οι άλλοι μπορεί να χάσουν την επικοινωνία μαζί τους και να μην τους βλέπουν πια στην εκκλησία, χωρίς να έχουν ιδέα τι τους συμβαίνει. Κάποιοι άνθρωποι, όταν βρεθούν μπροστά σε ένα άτομο του αντίθετου φύλου που θέλει να τους αποπλανήσει, σταματάνε να κάνουν το καθήκον τους, φεύγουν για ραντεβού και δεν τους βρίσκει κανένας πουθενά. Επίσης, υπάρχουν κι άλλοι, που έχουν παιδιά σε ηλικία γάμου και καταπιάνονται με την οργάνωση των γάμων των παιδιών τους, σταματούν να κάνουν το καθήκον τους και να συμμετέχουν στις συναθροίσεις. Όποιος κι αν τους ψάξει, τον διώχνουν. Κάποιοι άνθρωποι, όταν είναι άρρωστοι και νοσηλεύονται οι γονείς τους ή οι σύζυγοί τους, ή όταν συμβαίνει στο σπίτι τους κάτι σημαντικό, μια απρόσμενη συμφορά, δίνουν —αν είναι αληθινοί πιστοί στον Θεό— μια εξήγηση και λένε: «Προέκυψαν κάποια ζητήματα στο σπίτι τελευταία τα οποία πρέπει να φροντίσω, γι' αυτό δεν μπορώ να συμμετέχω στις συναθροίσεις. Χρειάζεται να ζητήσω άδεια για να λείπω και, εφόσον μπορείτε να βρείτε κάποιον κατάλληλο, βάλτε τον, σας παρακαλώ, να αναλάβει προσωρινά τα καθήκοντά μου αμέσως». Αν μη τι άλλο, θα ενημερώσουν ότι φεύγουν και θα δώσουν εξηγήσεις. Όμως, εκείνοι που είναι ικανοί να φύγουν από την εκκλησία ανά πάσα στιγμή κόβουν τις επαφές με την εκκλησία χωρίς να πουν κουβέντα και, όσο κι αν προσπαθούν οι αδελφοί και οι αδελφές, δεν μπορούν να επικοινωνήσουν μαζί τους. Δεν είναι πως δεν έχουν τρόπο επικοινωνίας, θα μπορούσαν να τους βρουν με οποιοδήποτε μέσο. Απλώς δεν θέλουν να επικοινωνήσουν ή να απαντήσουν στους αδελφούς και τις αδελφές. Λένε: «Γιατί να επικοινωνήσω μαζί σου; Εθελοντικά το κάνω το καθήκον μου, δεν πληρώνομαι. Αν θελήσω να φύγω, θα φύγω! Αν γίνεται κάτι στο σπίτι μου, αυτό είναι δική μου προσωπική υπόθεση. Δεν είμαι υποχρεωμένος να σε ενημερώνω και δεν έχεις κανένα δικαίωμα να το μάθεις!» Κάποιοι φεύγουν για έναν-δύο μήνες, και μετά επανέρχονται και παρουσιάζονται χωρίς μάλιστα να ντρέπονται, λες και δεν συνέβη τίποτα. Άλλοι φεύγουν για δύο-τρία χρόνια και χάνονται από προσώπου γης. Οι άνθρωποι της εκκλησίας, εφόσον δεν γνωρίζουν την κατάσταση, θεωρούν ότι από τη στιγμή που αυτό το άτομο πιστεύει τόσα χρόνια στον Θεό, είναι αδύνατον να φύγει από την εκκλησία. Υποθέτουν ότι λογικά πρέπει να έχει συμβεί κάτι απρόσμενο και ανησυχούν μήπως το συνέλαβε το ΚΚΚ. Στην πραγματικότητα, πολύ απλά, ο άνθρωπος αυτός δεν ήθελε πια να πιστεύει στον Θεό και έφυγε χωρίς να ενημερώσει τους αδελφούς και τις αδελφές. Κάποιοι

φεύγουν για καμιά δεκαριά μέρες και μετά επιστρέφουν· αυτό δεν σημαίνει ότι έπαψαν να πιστεύουν. Ορισμένοι φεύγουν και απουσιάζουν για δύο με τρία χρόνια. Τι θα λέγατε; Έχουν πάψει να πιστεύουν; (Ναι.) Όντως έχουν πάψει να πιστεύουν, και θα πρέπει να διαγράφονται. Δεν πρόκειται για μια συνηθισμένη αποχώρηση· έχουν πάψει να πιστεύουν. Από την ανθρώπινη οπτική, δεν πιστεύουν πια. Ο Θεός πώς το βλέπει αυτό; Στα μάτια του Θεού, αυτό σημαίνει ότι αρνούνται τον Θεό, δεν Τον ακολουθούν και Τον απορρίπτουν. Ωστόσο, κατά τη δική τους οπτική, σκέφτονται: «Δεν έχω απορρίψει τον θεό. Στην καρδιά μου πιστεύω ακόμα στον θεό!» Βλέπετε; Απλώς το αντιμετωπίζουν ελαφρά τη καρδιά. Επίσης, άλλοι σταματούν να πηγαίνουν στις συναθροίσεις και σταματούν να κάνουν το καθήκον τους μόνο και μόνο επειδή δεν έχουν κέφια και νιώθουν ταραγμένοι μέσα τους, επειδή θεωρούν πολύ κουραστικό να κάνουν το καθήκον τους ή επειδή κλαδεύτηκαν λιγάκι. Φεύγουν χωρίς μάλιστα να δώσουν καμία εξήγηση για το έργο που είχαν αναλάβει, λέγοντας: «Να μην επικοινωνήσει κανείς μαζί μου. Δεν είμαι ευτυχισμένος και δεν θέλω να πιστεύω πια!» Όταν ταραζονται, αυτό μπορεί να κρατήσει για περίπου έναν χρόνο. Τα νεύρα τους είναι πραγματικά το κάτι άλλο. Έναν χρόνο το κρατάνε μέχρι να το βγάλουν από μέσα τους! Κάποιοι αναλαμβάνουν το έργο των επικεφαλής και των εργατών στην εκκλησία και όχι μόνο δεν καταφέρνουν να κάνουν καλά το έργο, αλλά διαπράττουν και παραπτώματα λόγω απερίσκεψιας, κι έτσι φέρνουν διατάραξη και αναστάτωση στο έργο της εκκλησίας. Αργότερα, οι αδελφοί και οι αδελφές δεν τους ψηφίζουν, κι επίσης τους διακρίνουν και τους εκθέτουν μέσα από τη συναναστροφή. Εκείνοι, λοιπόν, αρχίζουν να σκέφτονται: «Μήπως μαζευτήκαμε για να μου κάνετε κριτική; Απλώς δεν έκανα καλά το έργο, τόσο μεγάλο ζήτημα είναι; Γιατί συναναστρέφονται και με εκθέτουν έτσι; Όλα αυτά τα χρόνια, δεν έχω δεχτεί ποτέ τόσα παράπονα! Προτού πιστέψω στον θεό, εγώ ήμουν πάντα αυτός που κατσάδιαζε τους άλλους· εμένα δεν με κατσάδιαζε ποτέ κανείς. Πότε μου έχει ξανατύχει τέτοια δυσκολία; Όλοι σας με παρενοχλείτε, με εξευτελίζετε. Θα πάψω να πιστεύω πια!» Έτσι απλά, σταματάνε να πιστεύουν. Αυτό δεν το λένε μόνο οι νέοι. Μερικοί απ' αυτούς πιστεύουν στον Θεό εδώ και οκτώ με δέκα χρόνια και είναι σαραντάρηδες ή πενηντάρηδες, αλλά δεν παύουν να είναι ικανοί να πουν τέτοια πράγματα όταν είναι στενοχωρημένοι. Άραγε, αυτοί οι άνθρωποι έχουν θέση για τον Θεό στην καρδιά τους; Μήπως θεωρούν την πίστη στον Θεό ως το πιο σημαντικό πράγμα στη ζωή; Είναι φυσικό να νιώθει κανείς λίγη αρνητικότητα και αδυναμία όταν κλαδεύεται, ή όταν του συμβαίνουν συμφορές ή αναποδιές, όμως αυτά τα πράγματα δεν πρέπει αποτρέπουν κάποιον από την πίστη στον Θεό. Τέτοιοι άνθρωποι δεν πιστεύουν ειλικρινά στον Θεό. Όσοι πιστεύουν ειλικρινά στον Θεό μπορούν να επιμείνουν στην πίστη τους ακόμα κι όταν συλλαμβάνονται και διώκονται. Μόνο αυτοί οι άνθρωποι έχουν μαρτυρία. Κάποιοι, όταν έρχονται αντιμέτωποι με μια μικρή φυσική καταστροφή, σε περίπτωση που οι αδελφοί και οι αδελφές είτε δεν το ξέρουν είτε το μάθουν λίγο αργά και δεν τους βοηθήσουν εγκαίρως, αρχίζουν να σκέφτονται: «Έχω δυσκολίες και κανένας δεν μου δίνει σημασία. Άρα, με περιφρονούν! Είναι ανώφελο να πιστεύει κανείς στον θεό. Θα πάψω να πιστεύω πια!» Έτσι απλά, από

μια τόσο μικρή αφορμή, μπορούν να πάψουν να πιστεύουν στον Θεό. Αυτή είναι μία από τις εκδηλώσεις εκείνων που είναι ικανοί να φύγουν από την εκκλησία ανά πάσα στιγμή.

Υπάρχει κι ακόμα μία περίπτωση για εκείνους που είναι ικανοί να φύγουν από την εκκλησία ανά πάσα στιγμή. Το ΚΚΚ, προκειμένου να τους πάρει με το μέρος του, τους προσφέρει μια καλή δουλειά και τους λέει: «Δεν βγάζεις τίποτα πιστεύοντας στον θεό. Τι προοπτικές θα μπορούσες να έχεις; Σου βρήκαμε μια δουλειά σε ξένη εταιρεία με μεγάλο μισθό, καλά επιδόματα και ασφάλιση εργασίας. Δεν έχεις μέλλον αν πιστεύεις στον θεό· καλύτερα να δουλεύεις, να βγάζεις λεφτά και να ζεις μια καλή ζωή». Στο τέλος, φεύγουν από την εκκλησία και πάνε να δουλέψουν. Κάποιος λέει: «Μέχρι χθες, ο άνθρωπος αυτός έκανε ακόμα το καθήκον του στην εκκλησία. Σήμερα γιατί μάζεψε τα πράγματά του κι έφυγε;» Πάνε να δουλέψουν και να βγάλουν λεφτά· δεν πιστεύουν πια στον Θεό. Φεύγουν χωρίς να πουν κουβέντα, και από εκεί και πέρα, βαδίζουν σε έναν ξεχωριστό δρόμο από τους αδελφούς και τις αδελφές, ακολουθούν διαφορετικό μονοπάτι. Θέλουν να επιδιώξουν τη φήμη και το κέρδος, να ανέλθουν σε υψηλά αξιώματα και να ξεχωρίσουν, ενώ έχουν πάψει να πιστεύουν στον Θεό. Είναι, επίσης, κάποιοι που, την ώρα που κηρύττουν το ευαγγέλιο, γνωρίζουν ένα άτομο που τους αρέσει, κάνουν σχέση μαζί του και φεύγουν για να βιώσουν τις μέρες τους μαζί. Όχι μόνο σταματάνε να κάνουν το καθήκον τους, αλλά σταματάνε μέχρι και να πιστεύουν στον Θεό. Οι γονείς τους στο σπίτι παραμένουν σε άγνοια, καθώς νομίζουν ότι κάνουν το καθήκον τους στον οίκο του Θεού. Ωστόσο, στην πραγματικότητα, έχουν εξαφανιστεί προ πολλού· ποιος ξέρει, μπορεί μέχρι και παιδιά να έχουν κάνει πια. Είναι πολύ σημαντικό να κάνει κανείς το καθήκον του, κι όμως εκείνοι μπορούν να εγκαταλείψουν ακόμα κι ένα τόσο κρίσιμο έργο όπως να κηρύττουν το ευαγγέλιο. Όταν γνωρίσουν ένα άτομο που τους αρέσει, ή ένα άτομο στο οποίο αρέσουν οι ίδιοι, αρκούν λίγα απλά σαγηνευτικά και δελεαστικά λόγια από αυτό το άτομο για να τους παρασύρουν. Είναι τόσο επιπόλαιοι και αδιάφοροι, είναι ικανοί να παρατήσουν τον Θεό και να Τον προδώσουν ανά πάσα στιγμή και οπουδήποτε. Αυτοί οι άνθρωποι, όσα χρόνια κι αν πιστεύουν στον Θεό και όσα κηρύγματα κι αν έχουν ακούσει, ακόμα δεν καταλαβαίνουν την παραμικρή αλήθεια. Κατά τη γνώμη τους, η πίστη στον Θεό, πολύ απλά, δεν έχει σημασία, και ούτε το να κάνουν το καθήκον τους έχει σημασία —τα κάνουν αναγκαστικά αυτά τα πράγματα θεωρώντας ότι δεν έχουν επιλογή, προκειμένου να λάβουν ευλογίες. Μόλις προκύψει ένα προσωπικό ή οικογενειακό ζήτημα, είναι ικανοί να φύγουν έτσι απλά. Όταν βρεθούν σε κάποια φυσική καταστροφή, είναι ικανοί να πάψουν να πιστεύουν έτσι απλά. Οτιδήποτε μπορεί να επηρεάσει την πίστη τους στον Θεό· οποιοδήποτε ζήτημα μπορεί να τους κάνει αρνητικούς και να παρατήσουν το καθήκον τους. Τι σόι άνθρωποι είναι αυτοί; Αξίζει να στοχαστεί κανείς βαθιά αυτό το ερώτημα!

Τι είδους άνθρωποι είναι εκείνοι που είναι ικανοί να φύγουν από την εκκλησία ανά πάσα στιγμή; Το ένα είδος είναι οι άμυαλοι, ανεγκέφαλοι, μπερδεμένοι άνθρωποι που δεν έχουν ιδέα για ποιον λόγο πιστεύουν στον Θεό, όσα χρόνια κι αν πιστεύουν. Δεν έχουν ιδέα τι ακριβώς σημαίνει να πιστεύει κανείς στον Θεό. Ένα ακόμα είδος είναι οι

δύσπιστοι που δεν πιστεύουν καν στην ύπαρξη του Θεού και δεν καταλαβαίνουν τι νόημα ή τι αξία έχει να πιστεύει κανείς στον Θεό. Γι' αυτούς, το να ακούνε κηρύγματα και να διαβάζουν τα λόγια του Θεού είναι σαν να σπουδάζουν θεολογία ή να μαθαίνουν επαγγελματικές γνώσεις —μόλις το καταλάβουν και μπορούν να μιλήσουν γι' αυτό, το θεωρούν τελειωμένη υπόθεση. Ποτέ δεν το κάνουν πράξη. Θεωρούν τα λόγια του Θεού απλώς ως κάποιου είδους θεωρία, ως ένα σύνθημα, και δεν μπορούν ποτέ να τα μετατρέψουν σε ζωή τους. Οπότε, αυτούς τους ανθρώπους δεν τους ενδιαφέρει οτιδήποτε σχετίζεται με την πίστη στον Θεό. Δεν τους προσελκύουν καθόλου πράγματα όπως η εκτέλεση του καθήκοντος, η επιδίωξη της αλήθειας, η άσκηση των λόγων του Θεού, οι συναθροίσεις με τους αδελφούς και τις αδελφές, η κοινή εκκλησιαστική ζωή και ούτω καθεξής· τίποτα από αυτά δεν τους προσφέρει την ευτυχία και τον ενθουσιασμό που τους προσφέρει το φαγητό, το ποτό και η διασκέδαση. Όσοι πιστεύουν ειλικρινά στον Θεό, απ' την άλλη, θεωρούν πως η συναναστροφή με τους αδελφούς και τις αδελφές σχετικά με την αλήθεια ή η εκκλησιαστική ζωή μπορεί πάντοτε να τους αποφέρει οφέλη και κέρδη. Αν και κάποιες φορές κινδυνεύουν και διώκονται ή διατρέχουν κινδύνους για να κηρύξουν το ευαγγέλιο και υπομένουν κάποιες κακουχίες όταν κάνουν το καθήκον τους, ό,τι κι αν συμβεί, κατανοούν κάπως την αλήθεια και πετυχαίνουν ως αποτέλεσμα να γνωρίσουν τον Θεό μέσα από τις κακουχίες που υπομένουν και το τίμημα που πληρώνουν, κι αυτές οι κακουχίες και το τίμημα μεταμορφώνουν τη ζωή-διάθεσή τους. Αφού τα ζυγίζουν και τα αξιολογούν όλα αυτά, θεωρούν πως είναι καλό να πιστεύει κανείς στον Θεό και πως είναι απίστευτα πολύτιμο να μπορεί κανείς να καταλάβει την αλήθεια. Η καρδιά τους αποκτά έναν ξεχωριστό δεσμό με την εκκλησία και δεν σκέφτονται ποτέ να αφήσουν την εκκλησιαστική ζωή. Εκείνοι που πιστεύουν ειλικρινά στον Θεό, αν δουν κάποιους ανθρώπους να στέλνονται σε ομάδες Β, να απομονώνονται ή να αποπέμπονται από την εκκλησία επειδή αναστατώνουν το έργο της εκκλησίας, αισθάνονται λίγη αγωνία μέσα τους. Σκέφτονται: «Πρέπει να κάνω το καθήκον μου με συνέπεια. Δεν γίνεται με τίποτα να με αποπέμψουν. Η αποπομπή ισοδυναμεί με τιμωρία, πράγμα που σημαίνει ότι η έκβασή μου θα είναι να πάω στην κόλαση! Και τότε για ποιον λόγο να ζω;» Οι περισσότεροι άνθρωποι φοβούνται να φύγουν από την εκκλησία· θεωρούν ότι, μόλις φύγουν από την εκκλησία και εγκαταλείψουν τον Θεό, δεν θα μπορέσουν να συνεχίσουν να ζουν και θα έρθει το τέλος τους. Ωστόσο, αυτοί που είναι ικανοί να φύγουν από την εκκλησία ανά πάσα στιγμή θεωρούν απόλυτα φυσιολογικό το να φύγουν από την εκκλησία, ακριβώς σαν να παραιτούνται από μια δουλειά για να βρουν άλλη. Δεν στενοχωριούνται ούτε πονάνε ποτέ μέσα τους. Τι νομίζετε; Έχουν συνείδηση ή λογική όσοι είναι ικανοί να φύγουν από την εκκλησία ανά πάσα στιγμή; Είναι πραγματικά απίστευτοι αυτοί οι άνθρωποι! Κάποιοι δεν εκτελούν τα καθήκοντά τους σύμφωνα με τα πρότυπα και διαπράττουν συνεχώς παραπτώματα από απερισκεψία, με αποτέλεσμα να προκαλούν διατάραξη και αναστάτωση στο έργο της εκκλησίας. Η εκκλησία, τότε, τους παύει από το καθήκον τους και τους στέλνει σε μια συνηθισμένη εκκλησία. Και το αποτέλεσμα ποιο είναι; Την επόμενη κιόλας μέρα, είναι τελείως άλλοι

άνθρωποι, ξεκινάνε μια καινούργια ζωή. Κάποιοι αρχίζουν να κάνουν ερωτικές σχέσεις και παντρεύονται, άλλοι αρχίζουν να ψάχνουν για δουλειά, άλλοι σπουδάζουν, άλλοι πάλι ξανασμίγουν με παλιούς φίλους, χτίζουν επαφές και ψάχνουν ευκαιρίες για να πλουτίσουν. Αυτοί οι άνθρωποι ενσωματώνονται γρήγορα στον απέραντο κόσμο, χάνονται μέσα στον ωκεανό της ανθρωπότητας· γίνεται τόσο γρήγορα όλο αυτό. Κάποιοι αδελφοί και αδελφές, όταν στέλνονται σε μια συνηθισμένη εκκλησία επειδή είχαν κακά αποτελέσματα όταν έκαναν τα καθήκοντά τους, περνάνε μια περίοδο πόνου, αλλά μπορούν να κάνουν αυτοκριτική και να αναγνωρίσουν τα προβλήματά τους, επιδεικνύοντας κάποια στάση μεταστροφής. Απ' την άλλη, εκείνοι που είναι ικανοί να φύγουν από την εκκλησία ανά πάσα στιγμή, μόλις αντιμετωπίσουν κάποιες δυσκολίες, δεν θέλουν πια να κάνουν το καθήκον τους και φεύγουν από την εκκλησία την επόμενη μέρα, κι επιστρέφουν στη ζωή ενός άπιστου. Δεν πονάνε καθόλου και μάλιστα σκέφτονται: «Τι το καλό έχει η πίστη στον θεό; Συνεχώς σε χλευάζουν και σε συκοφαντούν οι άλλοι, ενώ είναι πιθανό να συλληφθείς και να μπεις φυλακή. Αν με σκοτώσει στο ξύλο ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας, τότε δεν θα έχει πάει στράφι η ζωή μου; Άντεξα τόσες κακουχίες τόσα χρόνια που πίστευα στον θεό, και τι κέρδισα; Αν δεν είχα πιστέψει στον θεό, τώρα θα ήμουν αξιωματούχος, θα έβγαζα λεφτά και θα ζούσα μια ζωή γεμάτη κύρος! Μάλιστα, έχω μετανιώσει κιόλας που πίστευα στον θεό μέχρι τώρα. Αν ήξερα ότι θα ήταν έτσι, θα είχα φύγει προ πολλού! Σε τι ωφελεί η κατανόηση της αλήθειας; Μήπως θα σε χορτάσει ή θα σου πληρώσει τους λογαριασμούς αυτή η κατανόηση;» Βλέπετε; Όχι μόνο δεν έχουν τύψεις, αλλά νιώθουν και τυχεροί που μπόρεσαν να φύγουν από την εκκλησία. Δεν φανερώνεται έτσι το αληθινό τους πρόσωπο, ότι δηλαδή είναι δύσπιστοι; (Ναι.)

Κάποιοι άνθρωποι είναι συνήθως επιπόλαιοι και διαπράττουν παραπτώματα από απερισκεψία όταν εκτελούν τα καθήκοντά τους. Αφότου αποπεμφθούν από την εκκλησία, κάθε φορά που βλέπουν τους αδελφούς και τις αδελφές, τους κοιτάζουν σαν εχθρούς. Ακόμα κι όταν οι αδελφοί και οι αδελφές προσπαθούν από ευγένεια να μιλήσουν μαζί τους, εκείνοι τους αγνοούν και τους αντιμετωπίζουν με μίσος, λέγοντας: «Εσείς με αποπέμψατε από την εκκλησία. Για δείτε με τώρα! Βρίσκομαι σε καλύτερη θέση από σας! Τώρα είμαι ντυμένος στην πένα, μέσα στον χρυσό και στο ασήμι, είμαι κάποιος! Κυκλοφορώ τόσο άνετα στον κόσμο, ενώ εσείς που πιστεύετε στον θεό κοιτάξετε πόσο ταλαιπωρημένοι και εξαντλημένοι είστε! Όλοι σας επιδιώκετε διαρκώς να κερδίσετε την αλήθεια, αλλά δεν νομίζω να είστε εξυπνότεροι από μένα! Και τι το καλό έχει να κερδίσεις την αλήθεια; Τρώγεται μήπως ή ξοδεύεται όπως τα χρήματα; Ακόμα και χωρίς να επιδιώκω την αλήθεια, μια χαρά ζω και πάλι, έτσι δεν είναι; Τυχερός ήμουν που με αποπέμψατε. Σας χρωστάω ένα μεγάλο ευχαριστώ!» Φαίνεται ξεκάθαρα στα λόγια τους ότι είναι δύσπιστοι, και κάνοντας το καθήκον τους αποκαλύφθηκαν. Μπορεί ένας άπιστος που μόνο στα λόγια πιστεύει στον Θεό να κάνει πρόθυμα το καθήκον του; Το να κάνει κανείς το καθήκον του σημαίνει να εκπληρώνει ευθύνες και υποχρεώσεις χωρίς να παίρνει μισθό ή να βγάζει λεφτά. Αυτοί το θεωρούν χασούρα αυτό, κι έτσι δεν είναι πρόθυμοι να κάνουν το καθήκον τους. Μ' αυτόν τον τρόπο φανερώνεται το αληθινό

τους πρόσωπο, ότι είναι δύσπιστοι· έτσι αποκαλύπτει και αποκλείει τους δύσπιστους το έργο του Θεού. Κάποιοι τηρούν πάντοτε επιπόλαιη στάση όταν κάνουν το καθήκον τους, κι απλώς περιφέρονται μέρα με τη μέρα. Με το που τους δοθεί η ευκαιρία να βγάλουν λεφτά ή να πάρουν μια προαγωγή στα εγκόσμια, φεύγουν από την εκκλησία ανά πάσα στιγμή —αυτήν την πρόθεση είχαν πάντα στο μυαλό τους. Αν μετατεθούν σε μια συνηθισμένη εκκλησία επειδή είναι συνήθως επιπόλαιοι και διαπράττουν παραπτώματα από απερίσκεψία όταν εκτελούν τα καθήκοντά τους, όχι μόνο δεν θα κάνουν αυτοκριτική, αλλά θα σκεφτούν κιόλας: «Εσείς χάσατε κι εγώ κέρδισα όταν με απομακρύνετε από την εκκλησία πλήρους απασχόλησης». Νιώθουν μάλιστα πολύ ευχαριστημένοι με τον εαυτό τους. Δεν είναι δύσπιστοι αυτοί οι άνθρωποι; Για πείτε Μου, όσον αφορά εκείνους τους δύσπιστους που απομακρύνονται επειδή διατάρασσαν και αναστάτωναν σοβαρά το έργο της εκκλησίας εξαιτίας των απερίσκεπτων παραπτωμάτων τους, είναι άραγε σύμφωνη με τις αρχές η απομάκρυνσή τους από τον οίκο του Θεού κατ' αυτόν τον τρόπο; (Ναι.) Είναι απολύτως σύμφωνη με τις αρχές· δεν αδικούνται καθόλου. Έχουν μια τέτοια στάση απέναντι στον Θεό και απέναντι στην εκτέλεση του καθήκοντός τους, ώστε είναι ικανοί να φύγουν και να τα προδώσουν και τα δυο ανά πάσα στιγμή. Αυτό από μόνο του αρκεί για να αποδείξει ότι κατά βάθος δεν τους ενδιαφέρουν καθόλου τα θετικά πράγματα. Πιστεύουν τόσα χρόνια στον Θεό και έχουν ακούσει τόσα κηρύγματα, όμως την καρδιά τους δεν τη συγκρατούν ούτε οι αλήθειες της πίστης στον Θεό ούτε οι βιωματικές μαρτυρίες του εκλεκτού λαού του Θεού. Τίποτα από όλα αυτά τα πράγματα δεν τους ενδιαφέρει, δεν τους αγγίζει και δεν τους κάνει να δημιουργήσουν δεσμούς. Αυτή είναι η ουσία της ανθρώπινης φύσης τους, ότι δηλαδή δεν ενδιαφέρονται καθόλου για τα θετικά πράγματα. Και τότε, για τι ενδιαφέρονται; Ενδιαφέρονται για το φαγητό, το ποτό και τη διασκέδαση, για τις απολαύσεις της σάρκας, για τις κακές τάσεις και για τις φιλοσοφίες του Σατανά. Τους ενδιαφέρουν πάρα πολύ όλα τα αρνητικά πράγματα στην κοινωνία· το μόνο που δεν τους ενδιαφέρει είναι η αλήθεια και τα λόγια του Θεού. Γι' αυτό είναι ικανοί να φύγουν από τον οίκο του Θεού ανά πάσα στιγμή. Δεν τους ενδιαφέρει καθόλου να διαβάζουν συχνά τα λόγια του Θεού ούτε να συναναστρέφονται συχνά σχετικά με την αλήθεια στις συναθροίσεις του οίκου του Θεού. Ιδιαίτερα η ιδέα του να κάνουν το καθήκον τους τους προκαλεί απέχθεια, ενώ θεωρούν μάλιστα ανόητους όλους εκείνους που κάνουν το καθήκον τους. Τι νοοτροπία και τι ανθρώπινη φύση είναι αυτή; Δεν ενδιαφέρονται καθόλου για την αλήθεια ούτε για τη σωτηρία των ανθρώπων από τον Θεό και δεν νιώθουν το παραμικρό δέσιμο με την εκκλησιαστική ζωή. Παρόλο που δεν έχουν κρίνει ούτε καταδικάσει φανερά τα λόγια του Θεού, ακούνε κηρύγματα για πολλά χρόνια δίχως να κατανοούν ούτε ένα μικρό μέρος της αλήθειας. Αυτό υποδηλώνει ξεκάθαρα ότι υπάρχει κάποιο πρόβλημα. Κανέναν δεν τον απωθούν και τα θετικά και τα αρνητικά πράγματα. Αν δεν σου αρέσουν τα θετικά πράγματα, τότε θα σε ενδιαφέρουν πολύ περισσότερο τα αρνητικά. Αν σε ενδιαφέρουν πολύ τα αρνητικά πράγματα, τότε σίγουρα δεν θα σε ενδιαφέρουν τα θετικά. Αυτό το είδος ανθρώπου δεν παρουσιάζει απολύτως κανένα ενδιαφέρον για τα θετικά πράγματα, κι έτσι δεν υπάρχει στον οίκο του

Θεού τίποτα με το οποίο να μπορεί να δεθεί, τίποτα που να του αρέσει ή να το αποζητά. Οι κακές τάσεις του κόσμου, το χρήμα, η φήμη και το κέρδος, τα αξιώματα, τα πλούτη κι οι διάφορες δημοφιλείς αιρέσεις και πλάνες είναι εκείνα που τους ενδιαφέρουν περισσότερο. Η καρδιά τους είναι προσκολλημένη στον κόσμο και όχι στον οίκο του Θεού, γι' αυτό και είναι ικανοί να φύγουν ανά πάσα στιγμή. Το να φύγουν από τον οίκο του Θεού και να αφήσουν την εκκλησιαστική ζωή δεν τους προκαλεί καθόλου τύψεις, αγωνία ή πόνο, αλλά αντίθετα τους ανακουφίζει πλήρως. Σκέφτονται μέσα τους: «Επιτέλους, δεν είμαι πλέον αναγκασμένος να ακούω κάθε μέρα κηρύγματα ή συναναστροφές σχετικά με την αλήθεια, δεν χρειάζεται πια να με περιορίζουν αυτά τα πράγματα. Τώρα μπορώ να επιδιώξω με θάρρος τη φήμη και το κέρδος, να επιδιώξω τα χρήματα, να κυνηγήσω όμορφες γυναίκες και να επιδιώξω τις προοπτικές μου σε προσωπικό επίπεδο. Επιτέλους, μπορώ με θάρρος να λέω ψέματα και να εξαπατώ τους άλλους, να προβαίνω σε συνωμοσίες και δολοπλοκίες, και να εφαρμόζω κάθε είδους μοχθηρές τακτικές χωρίς καμία έγνοια. Μπορώ να εφαρμόζω κάθε μέσο για να αλληλεπιδρώ με τους ανθρώπους!» Τους προκαλεί πόνο να ακούνε κηρύγματα και να συναναστρέφονται σχετικά με την αλήθεια στον οίκο του Θεού, και ανακουφίζονται όταν φεύγουν από τον οίκο του Θεού. Αυτό σημαίνει ότι τα συγκεκριμένα θετικά πράγματα δεν είναι αυτά που χρειάζεται η καρδιά τους. Εκείνο που χρειάζονται είναι όλα όσα προσφέρει ο κόσμος και η κοινωνία. Απ' αυτό, καταλαβαίνουμε ξεκάθαρα ότι ο λόγος που έφυγαν από την εκκλησία συνδέεται άμεσα με τις επιδιώξεις και τις προτιμήσεις τους.

Ποια είναι η φύση-ουσία εκείνων των ανθρώπων που είναι ικανοί να φύγουν από τον οίκο του Θεού ανά πάσα στιγμή; Βλέπετε τώρα ποια είναι; (Ναι. Ανήκουν στο είδος των δύσπιστων. Οι περισσότεροι από αυτούς τους ανθρώπους είναι κτήνη που έχουν μετενσαρκωθεί, είναι όλοι τους μπερδεμένοι και δεν έχουν ούτε μυαλό ούτε σκέψη.) Ακριβώς. Δεν καταλαβαίνουν τα ζητήματα της πίστης. Δεν καταλαβαίνουν τι αφορά στ' αλήθεια η ανθρώπινη ζωή, σε ποιο μονοπάτι πρέπει να βαδίζουν οι άνθρωποι, ποια πράγματα έχουν μεγαλύτερη σημασία και πρέπει να κάνουν, ποιες αρχές άσκησης πρέπει να τηρούν όσον αφορά τη διαγωγή και ούτω καθεξής· ούτε και θέλουν να αναζητήσουν την αλήθεια για να τα καταλάβουν. Τι είναι αυτό που τους αρέσει να επιδιώκουν; Όλη μέρα στο μυαλό έχουν τι μπορούν να κάνουν για να αποκτήσουν οφέλη και να απολαύσουν μια ζωή ανώτερη από τους άλλους. Κάποιοι άνθρωποι αρχίζουν να πιστεύουν στον Θεό όσο δουλεύουν στα εγκόσμια ως υπάλληλοι. Μόλις όμως γίνουν προϊστάμενοι ή διευθυντές, ή όταν γίνουν αφεντικά, παύουν να πιστεύουν. Όταν οι αδελφοί και οι αδελφές προσπαθούν να τους βρουν, εκείνοι λένε: «Τώρα είμαι άνθρωπος με θέση και φήμη, με κοινωνική καταξίωση. Είναι μεγάλη ταπείνωση να πιστεύω στον θεό μαζί σας. Πρέπει όλοι σας να μείνετε μακριά μου και να μην ξανάρθετε να με ψάξετε! Αν θέλετε, ας με διαγράψετε ή ας με αποβάλλετε. Ούτως ή άλλως, το κεφάλαιο της πίστης μου στον θεό έχει κλείσει και δεν έχω καμία σχέση πλέον μαζί σας!» Βλέπετε τι λένε; Τι σόι άνθρωποι είναι αυτοί; Θα πηγαίνατε και πάλι να τους βρείτε; (Όχι.) Μίλησαν τόσο ωμά, και παρ' όλα αυτά, κάποιοι επικεφαλής της εκκλησίας

συνεχίζουν να το θεωρούν δυσάρεστο όταν τους βλέπουν να φεύγουν και προσπαθούν πολλές φορές να τους βρουν για να τους πείσουν: «Έχεις τόσο καλό επίπεδο, και μάλιστα ήσουν κάποτε επικεφαλής και εργάτης. Σε απάλλαξαν μονάχα επειδή δεν επιδίωκες την αλήθεια. Αν επιδιώξεις την αλήθεια επιμελώς, τότε είναι σίγουρο πως θα σωθείς, και στο μέλλον θα γίνεις οπωσδήποτε ένας πυλώνας, ένας στυλοβάτης στον οίκο του Θεού!» Όσο περισσότερο λένε αυτά τα πράγματα οι επικεφαλής, τόσο περισσότερη απέχθεια νιώθει ο άλλος. Κάποιοι επικεφαλής της εκκλησίας είναι μπερδεμένοι και δεν έχουν διάκριση· αυτός ο άνθρωπος πήρε προαγωγή στον κόσμο, αλλά αυτοί οι επικεφαλής συνεχίζουν να τον φθονούν και θέλουν να αναπτύξουν σχέσεις μαζί του. Κάτι τέτοιο δεν δείχνει, άραγε, πως δεν σέβονται τον εαυτό τους; Οι άνθρωποι που καταλαβαίνουν την αλήθεια αντιλαμβάνονται ξεκάθαρα αυτό το ζήτημα: Δεν είναι καλό σημάδι να παίρνει κανείς προαγωγή στην κοινωνία· δεν είναι το ορθό μονοπάτι για να βαδίσει κανείς! Κάποιοι άνθρωποι σταματάνε να πιστεύουν στον Θεό μόλις αποκτήσουν λίγη θέση στην κοινωνία· αυτό απλώς τους αποκαλύπτει και αποδεικνύει ότι δεν πιστεύουν ειλικρινά στον Θεό ούτε αγαπούν την αλήθεια. Αν ήταν ειλικρινείς πιστοί, τότε, ακόμα κι αν έπαιρναν προαγωγή και είχαν ένα ελπιδοφόρο μέλλον στην κοινωνία, και πάλι δεν θα εγκατέλειπαν τον Θεό. Υπάρχει λόγος, τώρα που πρόδωσαν τον Θεό, να τους ψάχνει η εκκλησία και να εργάζεται πάνω τους; Δεν υπάρχει κανένας λόγος, αφού έχει ήδη αποκαλυφθεί πως είναι δύσπιστοι. Αυτοί χάνουν που δεν πιστεύουν στον Θεό —απλούστατα, δεν έχουν την ευλογία. Δεν είναι τίποτε άλλο παρά άθλια πλάσματα. Δεν είναι ανοησία να επιμένεις ακόμα να τους προσελκύσεις για να πιστέψουν στον Θεό; Όσο περισσότερο προσπαθείς να τους προσελκύσεις μ' αυτόν τον τρόπο, τόσο περισσότερο σε περιφρονούν. Θεωρούν πως όλοι εκείνοι που πιστεύουν στον Θεό έχουν χαμηλή κοινωνική θέση και δεν έχουν επίπεδο. Γι' αυτό είναι εξαιρετικά αλαζόνες και αυτάρεσκοι, και περιφρονούν τους πάντες. Αν κάποιος δείχνει ενδιαφέρον γι' αυτούς ή τους νοιάζεται, το θεωρούν ως προσπάθεια να κερδίσει την εύνοιά τους. Τι νοοτροπία είναι αυτή; Είναι ανίκανοι να δουν με το σωστό μάτι τους αδελφούς και τις αδελφές. Είναι άνθρωποι που πιστεύουν ειλικρινά στον Θεό; Όταν βλέπετε τέτοιους ανθρώπους, να τους απορρίπτετε. Θα πουν: «Είμαι ανώτερος προϊστάμενος πλέον. Μη με ξαναψάξετε. Αν συνεχίσετε να με ψάχνετε, θα στραφώ εναντίον σας! Στην εταιρεία, ειδικά, μην έρχεστε και με ντροπιάζετε. Εγώ δεν έχω καμία σχέση με ανθρώπους που πιστεύουν στον Θεό!» Μόλις πουν αυτά τα λόγια, πρέπει να φύγετε αμέσως, να τους διαγράψετε και να μην έχετε ποτέ ξανά επαφές με τέτοιους ανθρώπους. Φοβούνται μήπως εκμεταλλευτούμε την επιτυχία τους· χρειάζεται, λοιπόν, να έχουμε κάποια αυτογνωσία. Αυτοί μεγαλουργούν και ανελίσσονται σε υψηλότερα κλιμάκια, δεν είναι για τα δικά μας κυβικά. Εμείς είμαστε συνηθισμένοι άνθρωποι, άνθρωποι που βρίσκονται στον πάτο της κοινωνίας. Δεν πρέπει να προσπαθούμε να συνάψουμε σχέσεις μαζί τους. Μην υποβιβάζεις έτσι τον εαυτό σου! Υπάρχουν, επίσης, κάποιοι άνθρωποι μεγαλύτερης ηλικίας που τα παιδιά τους αγοράζουν ένα πολυτελές σπίτι στην πόλη. Μόλις μετακομίσουν, εξαφανίζονται από τους αδελφούς και τις αδελφές, λέγοντας: «Μην ξανάρθετε να με

ψάξετε. Όλοι σας είστε επαρχιώτες. Αν έρθετε να με ψάξετε, ο κόσμος θα με περάσει κι εμένα για επαρχιώτη, θα νομίζει ότι έχω συγγενείς από χωριό. Τι ντροπή θα ήταν αυτή! Ξέρετε τι άνθρωπος είναι ο γιος μου; Είναι λεφτάς, είναι πλούσιος, είναι γνωστός! Αν κρατούσατε εσείς επαφή μαζί μου, κάτι τέτοιο δεν θα ήταν εξευτελιστικό για τον γιο μου; Οπότε, μην ξανάρθετε να με ψάξετε από δω και στο εξής!» Μόλις σας πουν αυτά τα λόγια, απλώς απαντήστε: «Αφού αυτήν τη στάση έχεις, καταλαβαίνουμε. Σου ευχόμαστε, λοιπόν, ευτυχία και χαρά!» Εκείνη τη στιγμή, αν πείτε έστω και μία ακόμα κουβέντα, θα φανείτε ανόητοι και κατώτεροι. Το σωστό είναι να φύγετε αμέσως. Να μην προσπαθείτε ποτέ να πείσετε με το ζόρι τους δύσπιστους. Κάτι τέτοιο είναι, πολύ απλά, ανοησία. Το καταλαβαίνετε; (Ναι.) Πόσο ανόητοι μπορούν να είναι κάποιοι άνθρωποι; Λένε: «Ο γιος αυτού του ανθρώπου είναι πλούσιος, είναι ένας λεφτάς με θέση στην κοινωνία. Έχει διασυνδέσεις μέχρι και με κυβερνητικούς αξιωματούχους. Αν τον πείσουμε να συνεχίσει να πιστεύει στον Θεό, τότε ακόμα και να φιλοξενήσει αδελφούς και αδελφές θα μπορούσε η οικογένειά του!» Πώς σας ακούγεται αυτή η ιδέα; Αν το σκεφτείτε από την άποψη του να λαμβάνει κάποιος υπόψη το έργο της εκκλησίας, να λαμβάνει υπόψη τους αδελφούς και τις αδελφές, και να λαμβάνει υπόψη την ασφάλεια, τότε είναι απόλυτα σωστή. Πρέπει, όμως, να δεις αν πιστεύουν ειλικρινά στον Θεό. Αν δεν είναι πρόθυμοι να πιστέψουν στον Θεό και δεν τους αρέσει να βρίσκονται σε επαφή με τους αδελφούς και τις αδελφές, κι εσύ παρ' όλα αυτά θες να τους πείσεις να πιστέψουν στον Θεό, τότε αυτό δεν είναι ανοησία; Μην κάνεις πράγματα που δείχνουν ότι δεν σέβεσαι τον εαυτό σου. Όταν πιστεύουμε στον Θεό, έχουμε την προστασία και την καθοδήγησή Του. Σε όποιο περιβάλλον κι αν ζούμε, όλα βρίσκονται υπό την κυριαρχία και τις ρυθμίσεις του Θεού. Όσα βάσανα κι αν υπομένουμε, πρέπει να ζούμε με αξιοπρέπεια. Κάποιοι άνθρωποι φτάνουν μέχρι το σημείο να ζηλέψουν εκείνο το άτομο που έφυγε από τον οίκο του Θεού, υποστηρίζοντας ότι είναι ικανό. Είναι σωστή αυτή η άποψη; Τι άποψη πρέπει να έχουμε γι' αυτό το ζήτημα; Μόλις μετακόμισε σε μεγαλύτερο σπίτι, έπαψε να πιστεύει στον Θεό. Στην κοινωνία, έχει θέση και καταξίωση, και μέσα του, περιφρονεί τους αδελφούς και τις αδελφές, αντιμετωπίζοντάς τους ως ανθρώπους που βρίσκονται στον πάτο της κοινωνίας και είναι ανάξιοι να αλληλεπιδρούν μαζί τους. Πρέπει, λοιπόν, να έχουμε αυτογνωσία και να μην προσπαθούμε να συνάψουμε σχέσεις με τέτοιους ανθρώπους ούτε να τους καλοπιάνουμε, έτσι δεν είναι; (Ναι.)

Όσον αφορά τους ανθρώπους που είναι ικανοί να φύγουν από τον οίκο του Θεού ανά πάσα στιγμή, είτε είναι δύσπιστοι είτε απλώς αργόσχολοι, είτε πιστεύουν στον Θεό για να κερδίσουν ευλογίες είτε για να αποφύγουν τις καταστροφές, όποια κι αν είναι η κατάσταση, από τη στιγμή που είναι ικανοί να φύγουν από τον οίκο του Θεού ανά πάσα στιγμή, και που, αφότου φύγουν, οι αδελφοί και οι αδελφές που τους ψάχνουν τους προκαλούν απέχθεια, και ακόμα μεγαλύτερη απέχθεια τους προκαλεί η βοήθεια και η υποστήριξη των αδελφών, και φέρονται εχθρικά απέναντι σε οποιονδήποτε συναναστρέφεται μαζί τους σχετικά με την αλήθεια, δεν υπάρχει λόγος να δίνεται καμία προσοχή σε τέτοιους ανθρώπους. Αν ανακαλυφθούν τέτοιου είδους δύσπιστοι, πρέπει

να εκτεθούν και να αποπεμφθούν έγκαιρα. Κάποιοι άνθρωποι μπορεί να μην αγαπάνε την αλήθεια, αλλά τους αρέσει να είναι καλοί άνθρωποι και χαίρονται να ζουν μαζί με τους αδελφούς και τις αδελφές· αυτό τους φτιάχνει το κέφι, κι επίσης αποφεύγουν την κακομεταχείριση. Κατά βάθος, ξέρουν ότι πιστεύουν στον αληθινό Θεό και είναι πρόθυμοι να δουλέψουν φιλότιμα. Αν πράγματι έχουν μια τέτοια στάση, εσείς νομίζετε ότι θα πρέπει να τους επιτρέπεται να συνεχίσουν να κάνουν το καθήκον τους; (Ναι.) Εάν είναι πρόθυμοι να κάνουν απλή δουλειά και δεν προκαλούν αναστάτωση ή διατάραξη, τότε μπορούν να συνεχίσουν ως απλοί δουλευτές. Αν, όμως, μια μέρα χάσουν την προθυμία τους να είναι στη δούλεψη του οίκου του Θεού και θελήσουν να φύγουν, λέγοντας: «Βγαίνω έξω για να προσπαθήσω να πετύχω στον κόσμο. Δεν θα συνεχίσω να πιστεύω στον θεό μαζί σας πια. Δεν είναι ευχάριστα εδώ, και καμιά φορά, όταν κάνω επιπόλαια το καθήκον μου, κλαδεύομαι. Είναι πολύ δύσκολο να βρίσκομαι εδώ· θέλω να φύγω», τότε ένας τέτοιος άνθρωπος πρέπει να πειστεί να μείνει; (Όχι.) Μπορούμε απλώς να τους ρωτάμε όλους αυτούς: «Το έχεις σκεφτεί καλά;» Αν απαντήσουν: «Το σκέφτομαι πολύ καιρό», μπορείς να πεις: «Τότε, σου ευχόμαστε ό,τι καλύτερο. Να προσέχεις, στο καλό!» Είναι καλή αυτή η προσέγγιση; (Ναι.) Τι σόι άνθρωποι νομίζετε ότι είναι αυτοί; Είναι από εκείνους που νομίζουν πως είναι ανώτεροι από τους συνηθισμένους ανθρώπους, και που απεχθάνονται τον κόσμο και τις πρακτικές του, και που πολλές φορές απαγγέλλουν στίχους από διάσημους, όπως: «Κουνάω το μανίκι μου, χωρίς να παίρνω μαζί μου ούτε ένα σύννεφο». Νομίζουν ότι παραμένουν αγνοί και ότι δεν ταιριάζουν με αυτόν τον κόσμο, και θέλουν να βρουν λίγη παρηγοριά μέσα από την πίστη στον Θεό. Βλέπουν πάντοτε τον εαυτό τους ως κάτι το εξαιρετικό, αλλά στην πραγματικότητα είναι τελείως πεζοί, ζούνε μόνο για να τρώνε, να πίνουν και να διασκεδάζουν. Δεν έχουν αληθινές σκέψεις και αληθινές επιδιώξεις. Θεωρούν ότι είναι υψηλού επιπέδου, λες και δεν μπορεί κανένας να καταλάβει τις σκέψεις τους ούτε να φτάσει τον τρόπο σκέψης τους. Θεωρούν ότι ο δικός τους διανοητικός ορίζοντας είναι υψηλότερος από του μέσου ανθρώπου και λένε πράγματα όπως: «Όλοι εσείς είστε συνηθισμένοι άνθρωποι, κοιτάξτε όμως εμένα. Εγώ είμαι διαφορετικός. Αν με ρωτήσεις από που είμαι, θα σου πω πως η πατρίδα μου είναι πολύ μακριά». Σου είπαν από πού είναι; Ξέρεις πού είναι αυτό το δήθεν «μακρινό» μέρος; Τέτοιου είδους άνθρωποι είναι εκείνοι ακριβώς που είναι ικανοί να φύγουν από την εκκλησία ανά πάσα στιγμή. Δεν αισθάνονται πουθενά ικανοποιημένοι και κάνουν πάντοτε μη ρεαλιστικές, αόριστες και απατηλές σκέψεις. Δεν επικεντρώνονται στην πραγματικότητα και δεν καταλαβαίνουν τι είναι η ανθρώπινη ζωή ούτε τι μονοπάτι πρέπει να διαλέξουν οι άνθρωποι. Δεν τα καταλαβαίνουν αυτά τα πράγματα. Είναι απλώς εκκεντρικοί. Αν ένας τέτοιος άνθρωπος έχει αποφασίσει να φύγει από την εκκλησία και λέει ότι το σκέφτεται πολύ καιρό, τότε δεν υπάρχει λόγος να πειστεί να μείνει. Μην πείτε ούτε μια κουβέντα παραπάνω. Απλώς διαγράψτε τους, και τέλος. Έτσι πρέπει να αντιμετωπίζονται τέτοιοι άνθρωποι· αυτό συμφωνεί με τις αρχές για το πώς πρέπει να αντιμετωπίζονται οι άνθρωποι. Εδώ ολοκληρώνεται η συναναστροφή σχετικά με εκείνους που είναι ικανοί να φύγουν από την εκκλησία ανά πάσα στιγμή.

I. Αμφιταλαντεύονται

Η δέκατη εκδήλωση είναι ότι «αμφιταλαντεύονται». Ποιες είναι οι συγκεκριμένες εκδηλώσεις που παρουσιάζουν οι άνθρωποι που αμφιταλαντεύονται; Καταρχάς, οι παρακάτω είναι οι μεγαλύτερες αμφιβολίες που έχουν αυτοί οι άνθρωποι σχετικά με την πίστη στον Θεό: «Υπάρχει όντως ο θεός; Υπάρχει πνευματικό βασίλειο; Υπάρχει κόλαση; Τα λόγια που είπε ο θεός είναι η αλήθεια; Λένε πως αυτός ο άνθρωπος είναι ο ενσαρκωμένος θεός, εγώ όμως δεν έχω δει καμία πτυχή η οποία να δείχνει πως είναι ο ενσαρκωμένος θεός! Και πού ακριβώς είναι το πνεύμα του θεού; Υπάρχει ή δεν υπάρχει σ' αλήθεια ο θεός;» Δεν μπορούν ποτέ να απαντήσουν ξεκάθαρα αυτά τα ερωτήματα. Βλέπουν πως υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που πιστεύουν στον Θεό και σκέφτονται: «Λογικά, πρέπει να υπάρχει ο θεός. Είναι πιθανό να υπάρχει όντως. Μακάρι να υπάρχει. Έτσι κι αλλιώς, δεν μου προκάλεσε καμία απώλεια η πίστη στον θεό· κανένας δεν με έχει κακομεταχειριστεί. Άκουσα πως αν κάνω καθήκον, αυτό μπορεί να φέρει ευλογίες κι έναν καλό προορισμό, κι επίσης δεν θα πεθάνω στο μέλλον. Γι' αυτό, ας ακολουθήσω κι ας πιστέψω». Αφού πιστέψουν για κάποιο διάστημα, βλέπουν ότι κάποιοι άνθρωποι συναντούν δοκιμασίες και αντιξοότητες, και αρχίζουν να αναλογίζονται: «Ευλογίες δεν φέρνει, υποτίθεται, η πίστη στον θεό; Κάποιοι αρρώστησαν σοβαρά και πέθαναν, άλλοι συνελήφθησαν και διώχθηκαν μέχρι θανάτου από τον μεγάλο κόκκινο δράκοντα, ενώ άλλοι αρρώστησαν ή βρήκαν συμφορές την οικογένειά τους όταν έκαναν το καθήκον τους. Πώς και δεν τους προστάτεψε ο θεός; Οπότε, υπάρχει ή δεν υπάρχει τελικά ο θεός; Αν υπάρχει, δεν έπρεπε να είχαν γίνει όλα αυτά!» Κάποιοι άνθρωποι που έχουν καλές προθέσεις κάνουν μαζί τους συναναστροφή σχετικά με την αλήθεια και λένε: «Ο Θεός κυριαρχεί πάνω σε όλα τα πράγματα, και το χέρι Του ενορχηστρώνει τη μοίρα όλων των ανθρώπων. Οι άνθρωποι θα πρέπει να αποδέχονται αυτά τα ζητήματα από τον Θεό και να αφήνονται στην ενορχήστρωσή Του. Οτιδήποτε κάνει ο Θεός είναι καλό». Κι αυτοί οι άνθρωποι που αμφιταλαντεύονται, τους απαντούν: «Δεν βλέπω τι καλό υπάρχει σ' αυτό! Είναι καλό να υποφέρεις από συμφορές; Είναι καλό να αρρωσταίνεις σοβαρά ή να πάσχεις από ανίατη αρρώστια; Ακόμα χειρότερο είναι να πεθάνεις. Υπάρχει ή δεν υπάρχει θεός; Δεν ξέρω». Είναι πάντα γεμάτοι αμφιβολίες για τον Θεό. Όταν βλέπουν πολλούς ανθρώπους να κάνουν καθήκον, το έργο του οίκου του Θεού να διευρύνεται ολοένα και περισσότερο, και την εκκλησία να ευημερεί μέρα με τη μέρα, τότε πιστεύουν ότι λογικά υπάρχει θεός. Ειδικά όταν ακούνε τους αδελφούς και τις αδελφές να δίνουν μαρτυρία για τα σημεία και τέρατα που έχει κάνει ο Θεός, αλλά και για τη χάρη που τους έχει προσφέρει Εκείνος, αυτοί οι άνθρωποι που αμφιταλαντεύονται νιώθουν ακόμα περισσότερο τα εξής: «Σίγουρα υπάρχει θεός! Παρόλο που οι άνθρωποι δεν βλέπουν το πνεύμα του θεού, τα λόγια που εξέφρασε ο ενσαρκωμένος θεός τα έχουν ακούσει οι άνθρωποι, κι επίσης έχω ακούσει τόσους ανθρώπους να συναναστρέφονται σχετικά με τα λόγια του θεού και να βιώνουν τα λόγια του θεού. Οπότε, σίγουρα πρέπει να υπάρχει θεός!» Όταν η εκκλησία ευημερεί, κι όλα της πάνε καλά και βρίσκεται σε άνθιση, και όσο

το έργο της εκκλησίας διευρύνεται όλο και περισσότερο, και κυρίως όταν οι αδελφοί και οι αδελφές βιώνουν κάποιες ιδιαίτερες περιστάσεις και ειδικά ζητήματα, και βλέπουν την προστασία, την κυριαρχία και την ηγεσία του Θεού μέσα από όλα αυτά, τότε θεωρούν πως υπάρχει ο Θεός και πως ο Θεός είναι στ' αλήθεια καλός. Μετά από κάποιο διάστημα, ωστόσο, ίσως βιώσουν αγανάκτηση και κακοτοπιές, κάποιοι μπορεί να βιώσουν αποτυχίες και αναποδιές, ή μπορεί ο οίκος του Θεού να αποκλείσει μια μερίδα ανθρώπων· αυτά τα πράγματα, κυρίως το τελευταίο, αντιτίθενται σημαντικά στις αντιλήψεις τους και είναι πέρα από τις προσδοκίες τους. Θεωρούν το εξής: «Αν υπάρχει ο θεός, πώς είναι δυνατό να γίνουν αυτά τα πράγματα; Δεν θα έπρεπε να συμβούν! Ανάμεσα στους άπιστους είναι φυσιολογικό να συμβαίνουν αυτά τα πράγματα, μα πώς είναι δυνατόν να συμβαίνουν και στον οίκο του θεού; Αν υπάρχει ο θεός, θα πρέπει να τακτοποιήσει αυτά τα ζητήματα και να μην αφήνει τέτοια πράγματα να συμβαίνουν, αφού είναι παντοδύναμος, έχει εξουσία και δύναμη! Τελικά υπάρχει ή δεν υπάρχει ο θεός; Οι άνθρωποι δεν βλέπουν το πνεύμα του θεού. Κι όσο για τα λόγια που είπε ο ενσαρκωμένος θεός, όλοι οι άνθρωποι λένε πως είναι η αλήθεια, η οδός, και πως μπορούν να γίνουν η ζωή των ανθρώπων. Εγώ, όμως, γιατί δεν τα νιώθω ως αλήθεια; Τόσο καιρό ακούω κηρύγματα, αλλά η ζωή μου δεν έχει μεταμορφωθεί καθόλου! Έχω υποφέρει τόσο πολύ, και τι κέρδισα;» Αρχίζουν να έχουν αμφιβολίες για τον Θεό, και αρχίζει να φθίνει και να χάνεται ο ενθουσιασμός που είχαν για να κάνουν το καθήκον τους. Τότε, σκέφτονται να φύγουν από τον οίκο του Θεού για να πάνε να δουλέψουν και να βγάλουν λεφτά ώστε να ζήσουν μια αξιοπρεπή ζωή. Αρχίζουν να εμφανίζονται τέτοιες ζωηρές σκέψεις. Σκέφτονται μέσα τους: «Αν ο θεός στον οποίο πιστεύω δεν είναι ο αληθινός θεός, τότε θα έχουν πάει τελείως στραφι όλα αυτά τα χρόνια που δεν δούλευα και δεν έβγαζα χρήματα όσο πίστευα στον θεό! Όχι, είναι λάθος να σκέφτομαι έτσι. Οφείλω να συνεχίσω να πιστεύω όπως πρέπει. Έχω ακούσει ανθρώπους να λένε ότι αν διαβάσει κανείς περισσότερα λόγια του θεού θα μπορέσει να καταλάβει την αλήθεια, να λύσει όλα τα προβλήματα και να πάψει να είναι αδύναμος. Εγώ, όμως, έχω διαβάσει τα λόγια του θεού και ακόμα δεν έχω καταλάβει την αλήθεια. Γιατί νιώθω ακόμα αρνητικός; Γιατί νιώθω συνέχεια πως δεν έχω ενέργεια για να κάνω το καθήκον μου; Ο θεός δεν εργάζεται μέσα μου! Έχω τόσες δυσκολίες, όμως ο θεός δεν μου έχει ανοίξει κάποια διέξοδο. Άρα, τελικά, υπάρχει ή δεν υπάρχει ο θεός; Αν αυτή είναι η αληθινή οδός, τότε ο θεός θα έπρεπε να ευλογεί όσους κάνουν το καθήκον τους με γαλήνη, κάνοντάς τους τα πάντα ομαλά και φυσιολογικά. Και τότε, γιατί συνεχίζουν να υπάρχουν τόσο μεγάλες δυσκολίες στο κήρυγμα του ευαγγελίου και στην εκτέλεση του καθήκοντος; Για ποιον λόγο, παρόλο που ξέρω ότι ο θρησκευτικός κόσμος έχει μείνει πίσω και ότι η πίστη στον παντοδύναμο θεό αποτελεί είσοδο στην Εποχή της Βασιλείας, δεν έχω δει πώς εργάζεται το άγιο πνεύμα;» Τι σόι άνθρωποι είναι αυτοί; Είναι άνθρωποι που δεν έχουν καμία πνευματική κατανόηση. Διαβάζουν τα λόγια του Θεού, αλλά δεν καταλαβαίνουν την αλήθεια. Όσο κι αν γίνεται συναναστροφή σχετικά με την αλήθεια, δεν μπορούν να συλλάβουν το νόημά της. Βλέπουν πάντα τα πράγματα με βάση τις αντιλήψεις και τις

φαντασιοκοπίες τους, και είναι συνεχώς γεμάτοι αμφιβολίες για τον Θεό. Πώς θα μπορούσε ένας τέτοιος άνθρωπος να καταλάβει ποτέ την αλήθεια; Κάποιοι βλέπουν ότι είναι πολύ δύσκολο να κηρύξουν το ευαγγέλιο, οπότε σκέφτονται: «Αν αυτή ήταν η αληθινή οδός, τότε το άγιο πνεύμα θα έκανε σπουδαίο έργο. Οπουδήποτε κι αν πήγαιναν οι αδελφοί και οι αδελφές για να κηρύξουν το ευαγγέλιο, όλα θα κυλούσαν ομαλά και χωρίς εμπόδια. Ακόμα περισσότερο, θα άρχιζαν να πιστεύουν και οι κυβερνητικοί αξιωματούχοι και θα έδιναν το πράσινο φως για τα πάντα. Κάτι τέτοιο θα ήταν όντως έργο του αληθινού θεού. Τώρα, όμως, αν κοιτάξουμε τα γεγονότα, αυτό δεν ισχύει σε καμία περίπτωση. Οι πρόεδροι και οι αξιωματούχοι των διάφορων χωρών του κόσμου όχι μόνο δεν πιστεύουν στον θεό, αλλά ούτε υποστηρίζουν την πίστη στον θεό. Σε κάποιες χώρες, μάλιστα, οι κυβερνήσεις διώκουν τους πιστούς και δεν αφήνουν τους ανθρώπους να πιστέψουν στον θεό. Οπότε, ο θεός στον οποίο πιστεύουμε είναι όντως ο αληθινός θεός; Δεν ξέρω· δεν μπορώ να είμαι σίγουρος». Έχουν πάντα στην καρδιά τους ένα τεράστιο ερωτηματικό. Κάθε φορά που ακούνε κάποια είδηση, τους μοιάζει με «σεισμό», ο οποίος δεν έχει ούτε τεράστιο ούτε μηδαμινό αντίκτυπο και τους κάνει να αμφιταλαντεύονται. Κάποιοι λένε: «Μήπως αμφιταλαντεύονται συνεχώς επειδή πιστεύουν λίγο καιρό στον Θεό;» Δεν είναι έτσι· ορισμένοι πιστεύουν για τρία χρόνια, για πέντε χρόνια ή ακόμα και πάνω από δέκα χρόνια. Θεωρείται λίγος αυτός ο καιρός; Κατά τη διάρκεια του έργου της Εποχής της Χάριτος, αν κάποιος πίστευε για τρία ή για πέντε χρόνια, αυτό το διάστημα δεν θα θεωρούνταν πολύ, αφού δεν θα είχε ακούσει τις ομιλίες και τα λόγια του Θεού κατά τις έσχατες ημέρες· κατανοούσε μόνο λίγες βιβλικές γνώσεις και πνευματικές θεωρίες από τη Βίβλο και από τα κηρύγματα των ανθρώπων. Δεν είναι μεγάλο κέρδος αυτό. Όσο για το έργο του σημερινού σταδίου είναι διαφορετικά τα πράγματα για κάποιον που το αποδέχεται· εφόσον κάποιος κάνει το καθήκον του και ακολουθεί τον Θεό για τρία χρόνια, τότε αυτά που βιώνει, που καταλαβαίνει και που κερδίζει είναι περισσότερα από όσα θα μπορούσε να έχει κερδίσει κάποιος που, στην Εποχή της Χάριτος, πίστευε στον Κύριο για είκοσι ή τριάντα χρόνια, ή ακόμα και για μια ολόκληρη ζωή. Ωστόσο, αυτοί οι άνθρωποι που αμφιταλαντεύονται, ακόμα και μετά από τρία, πέντε ή ακόμα και πάνω από δέκα χρόνια πίστης, συνεχίζουν να μην μπορούν να προσδιορίσουν αν αυτό το στάδιο του έργου το κάνει ο Θεός ή όχι, και μάλιστα έχουν αμφιβολίες για την ύπαρξη του Θεού. Τι θα έλεγες, προκαλούν πολλά προβλήματα αυτοί οι άνθρωποι; Έχουν την ικανότητα να καταλάβουν την αλήθεια; (Όχι.) Έχουν τον τρόπο σκέψης της κανονικής ανθρώπινης φύσης; (Όχι.) Δεν μπορούν να καταλάβουν την αλήθεια. Όποια κατάσταση κι αν προκύψει στην εκκλησία, πάντα μπορεί να τους κάνει να αμφιταλαντεύονται —εκείνο το ερωτηματικό που έχουν στην καρδιά τους τους προξενεί συνεχώς «σεισμούς». Αν οι αντίχριστοι προκαλέσουν αναστάτωση στην εκκλησία και κάποιοι άνθρωποι παραπλανηθούν ή αν κάποιος τον οποίο έχουν ως είδωλο κάνει κάτι που δεν το περίμεναν —για παράδειγμα, κλέψει προσφορές ή επιδοθεί σε άσεμνες δραστηριότητες— και αποπεμφθεί, τότε αυτό τους κάνει να αμφιταλαντεύονται μέσα τους, κι αρχίζουν να αμφιβάλλουν για τον Θεό: «Αυτό δεν είναι

το ρεύμα του έργου του Θεού; Και τότε, πώς γίνεται να συμβαίνουν τέτοια παράνομα πράγματα στην εκκλησία; Πώς μπόρεσε ο Θεός να επιτρέψει να κάνουν την εμφάνισή τους οι αντίχριστοι και οι κακοί άνθρωποι; Είναι πράγματι αυτή η αληθινή οδός;» Οτιδήποτε συμβαίνει στην εκκλησία το οποίο πάει κόντρα στις αντιλήψεις τους τους κάνει να αποκτούν αμφιβολίες και να αρχίζουν να αμφισβητούν αν αυτή είναι η αληθινή οδός, αν πρόκειται για το έργο του Θεού και αν ο Θεός υπάρχει πραγματικά. Πολύ απλά, δεν αναζητούν την αλήθεια για να δουν το ζήτημα με σωστό τρόπο. Αυτό φτάνει από μόνο του για να αποδείξει ότι από την αρχή μέχρι το τέλος, δεν πίστεψαν ουσιαστικά ποτέ ότι αυτό το στάδιο του έργου το κάνει ο Θεός. Από την αρχή μέχρι το τέλος, δεν γνώρισαν ποτέ ποια είναι η αλήθεια ούτε για ποιον λόγο εκφράζει ο Θεός την αλήθεια. Ο Θεός έχει πει τόσα λόγια και έχει κάνει τόσο έργο —όλα αυτά είναι έργο Θεού. Τόσοι άνθρωποι το έχουν επιβεβαιώσει και έχουν σιγουρευτεί γι' αυτό, αλλά εκείνοι αρνούνται να εξετάσουν τα ζητήματα με βάση όλα αυτά τα πράγματα. Κρίνουν πάντοτε με βάση τις ανθρώπινες οπτικές και τον ανθρώπινο τρόπο σκέψης. Έχουν υπερβολική εμπιστοσύνη στον εαυτό τους. Όταν υπάρχουν κάποια παραθυράκια ή κάποιες αποκλίσεις στο έργο της εκκλησίας ή στην εκκλησιαστική ζωή, ή όταν η εκκλησία καταστέλλεται και διώκεται από την κυβέρνηση, αυτοί αρχίζουν και πάλι να αμφισβητούν: «Είναι όντως αυτή η αληθινή οδός;» Όταν κάνουν την εμφάνισή τους στην εκκλησία αντίχριστοι και ψευδοεπικεφαλής, αρχίζουν και τότε να αμφισβητούν. Λένε: «Κοιτάξτε αυτούς τους πάστορες και τους πρεσβύτερους των εκκλησιών της θρησκείας. Αυτοί αγαπάνε πραγματικά τον κύριο, και στις εκκλησίες τους δεν εμφανίζονται αντίχριστοι. Αυτή, λοιπόν, είναι η αληθινή οδός. Αν όλα αυτά που έχετε εδώ είναι η αληθινή οδός, τότε γιατί εξακολουθούν να συμβαίνουν αυτά τα πράγματα;» Αυτές τις συγκρίσεις κάνουν. Και τι συγκρίσεις κάνουν κάποιοι άλλοι βλάκες; Λένε: «Κοιτάξτε αυτούς που πιστεύουν στον θεό στην Εκκλησία των Τριών Εαυτών —αυτοί έχουν την έγκριση του κράτους, και μάλιστα το κράτος τους χορηγεί πιστοποιητικά και τους παραχωρεί γη για να χτίσουν εκκλησίες. Είναι όλα νομότυπα και νόμιμα. Εσείς έχετε δημόσια εκκλησία; Έχουν άδεια οι δικές σας εκκλησίες; Το κράτος διορίζει ακόμα και πάστορες στις εκκλησίες των Τριών Εαυτών, κι αυτοί οι πάστορες έχουν άδεια. Έχουν άδεια οι δικοί σας επικεφαλής και οι εργάτες σας; Το κράτος δεν σας επιτρέπει να πιστεύετε στον θεό· σας συλλαμβάνει και σας διώκει. Δεν έχετε καν ένα σταθερό μέρος για τις συναθροίσεις σας· πάντα στα κρυφά συναθροίζεστε. Είναι όντως αυτή η αληθινή οδός; Αν ήταν αυτή η αληθινή οδός, τότε γιατί να συναθροίζεστε και να κάνετε το καθήκον σας πάντοτε τόσο κρυφά;» Δεν μπορούν να διακρίνουν ούτε καν αυτό το ζήτημα. Η παραμικρή περίπτωση μπορεί να τους κάνει να αμφιταλαντεύονται και να αποκτούν αμφιβολίες για τον Θεό. Για πείτε Μου, μπορεί ένας τέτοιος άνθρωπος να παραμείνει σταθερός; (Όχι.) Ναι μεν φαινομενικά δεν έχει φύγει από την εκκλησία, αλλά η καρδιά του βρίσκεται στο κατώφλι του κινδύνου. Δεν μπορεί ποτέ να είναι σίγουρος για το έργο του Θεού και τις αλήθειες που εκφράζει ο Θεός, και συνεχώς πιστεύει κατά το ήμισυ και αμφισβητεί κατά το ήμισυ· έτσι, είναι αδύνατο να έχει αληθινή πίστη. Δεν βλέπει ότι όλοι οι διωγμοί, η καταπίεση και οι συλλήψεις που έχουν σημειωθεί όλα αυτά

τα χρόνια του έργου του Θεού βρίσκονται υπό την κυριαρχία του Θεού και ότι όλα υπάγονται στις ενορχηστρώσεις και τις διευθετήσεις του Θεού. Γι' αυτό, έχει αντιλήψεις και μπορεί να αμφισβητήσει κατά πόσο ο Θεός μπορεί να είναι κυρίαρχος επί των πάντων. Πιστεύει συνεχώς ότι όλο το έργο του οίκου του Θεού το κάνουν οι άνθρωποι, αδυνατώντας να δει έστω και το ελάχιστο σημάδι των πράξεων του Θεού. Δεν είναι δύσπιστος; Αν ένας τέτοιος άνθρωπος έχει πιστέψει πρόσφατα, εδώ και μόνο έξι μήνες ή έναν χρόνο, και δεν έχει συλλάβει ξεκάθαρα τις διάφορες αλήθειες, είναι κατανοητό να έχει αμφιβολίες και να αμφιταλαντεύεται όταν βλέπει πράγματα που αντιβαίνουν στις αντιλήψεις του. Κάποιοι, όμως, πιστεύουν στον Θεό αρκετά χρόνια, έχουν ακούσει πολλά κηρύγματα και έχουν δεχτεί συναναστροφή σχετικά με την αλήθεια όταν αντιμετώπιζαν δυσκολίες. Εκείνη τη στιγμή, καταλάβαιναν δογματικά αυτά που άκουγαν. Αργότερα, όμως, όταν αντιμετωπίζουν και πάλι κάποιο ζήτημα, συνεχίζουν να αμφισβητούν τον Θεό και το έργο του Θεού. Αυτό δείχνει ότι οι άνθρωποι αυτοί δεν διαθέτουν καμία ικανότητα να κατανοήσουν την αλήθεια, δεν έχουν τον τρόπο σκέψης της κανονικής ανθρώπινης φύσης και δεν πληρούν τα πρότυπα για να είναι άνθρωποι.

Πώς πρέπει να χειρίζεται κανείς αυτούς που αμφιταλαντεύονται; Από την άποψη της ανθρώπινης φύσης, δεν είναι κακοί άνθρωποι, αλλά πραγματικά, αυτού του είδους οι άνθρωποι προκαλούν πολλά προβλήματα, επειδή δεν έχουν την ικανότητα να καταλάβουν την αλήθεια και δεν έχουν τον τρόπο σκέψης της κανονικής ανθρώπινης φύσης. Το κυριότερο είναι πως δεν μπορούν καν να επιβεβαιώσουν τις πολλές αλήθειες που έχει εκφράσει ο Θεός, κι επίσης δεν ξέρουν αν αυτά τα λόγια είναι η αλήθεια ή αν είναι η έκφραση του Θεού και το έργο του Θεού. Αν κρίνουμε από την ικανότητα κατανόησής τους, τι σόι άνθρωποι είναι; Θα μπορούσαμε να πούμε ότι είναι δύσπιστοι, κι επίσης θα μπορούσαμε να πούμε ότι είναι μπερδεμένοι άνθρωποι. Αυτοί οι άνθρωποι ναι μεν δεν έχουν διαπράξει κανένα εμφανές κακό και δεν θεωρούνται κακοί άνθρωποι, αλλά, από τη στιγμή που είναι τόσο μπερδεμένοι και μπορούν να κάνουν πολλά πράγματα που προκαλούν διατάραξη και αναστάτωση, δεν είναι άχρηστοι; (Ναι.) Όσο καιρό κι αν πιστεύουν στον Θεό και όσα κηρύγματα κι αν έχουν ακούσει, δεν μπορούν ποτέ να καταλάβουν την αλήθεια. Δεν μπορούν καν να επιβεβαιώσουν την ύπαρξη του Θεού ή την κυριαρχία του Θεού. Τι επίπεδο είναι αυτό; Αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν καμία απολύτως ικανότητα να αντιληφθούν την αλήθεια. Είναι άνθρωποι πολύ χαμηλού επιπέδου. Ή θα μπορούσατε να πείτε ότι δεν έχουν καθόλου επίπεδο· είναι ανεγκέφαλοι άχρηστοι. Για πείτε Μου, τι καθήκον μπορούν να κάνουν οι άχρηστοι; (Δεν μπορούν να κάνουν κανένα καθήκον.) Δεν μπορούν να κάνουν κανένα καθήκον, έχουν πάντοτε αμφιβολίες και αμφιταλαντεύονται. Οπότε, πώς πρέπει να αντιμετωπίζουμε και να χειριζόμαστε τέτοιους ανθρώπους; Ο καταλληλότερος τρόπος για να χειρίζεστε τέτοιους ανθρώπους είναι να μην τους αφήνετε να κάνουν κανένα καθήκον. Ακόμα κι αν ζητήσουν να κάνουν καθήκον, δεν πρέπει να τους επιτρέπεται. Γιατί όχι; Γιατί τέτοιοι άνθρωποι, μόλις αρχίσουν να κάνουν καθήκον, ειδικά στην περίπτωση που έχουν υποστεί κακουχίες και έχουν πληρώσει κάποιο τίμημα, αργά ή γρήγορα θα θελήσουν να τακτοποιήσουν τους

λογαριασμούς τους με τον οίκο του Θεού. Αν συλληφθούν, ή βρεθούν μπροστά σε φυσικές καταστροφές ή συμφορές που προκάλεσαν άνθρωποι, θα μετανιώσουν που δαπάνησαν τον εαυτό τους για τον Θεό· θα παραπονεθούν πικρά και θα κυκλοφορούν διαδίδοντας σχόλια όπως: «Έχω υποφέρει τόσο πολύ για το έργο της εκκλησίας και για να κάνω το καθήκον μου. Έχω φάει πολύ πιο λίγο, έχω κοιμηθεί πολύ πιο λίγο και έχω βγάλει πολύ πιο λίγα λεφτά. Αν δεν έκανα το καθήκον μου, θα μπορούσα να βάλω τα λεφτά που θα είχα βγάλει στην τράπεζα, και θα έπαιρνα τους τόκους! Έχω ρισκάρει τόσο πολύ· πόσο κοστίζει κάθε ώρα που ρίσκαρα; Ποιο είναι το αντίτιμο της αμοιβής για τη δούλευσή μου;» Θα προσπαθήσουν να διευθετήσουν τους οικονομικούς λογαριασμούς με τον οίκο του Θεού και μάλιστα θα απειλήσουν ότι, αν δεν τους αποζημιώσει ο οίκος του Θεού, θα καταγγείλουν τον οίκο του Θεού. Αν αφήνει κανείς τέτοιους ανθρώπους να κάνουν το καθήκον τους, δεν θα έφερνε αυτό ατελείωτα προβλήματα; Η αντιμετώπιση τέτοιων κατώτερων ανθρώπων θα οδηγήσει σε μπλεξίματα που δεν λύνονται με τίποτα. Όσα πράγματα κι αν χειρίζονται για την εκκλησία, κρατάνε μέσα στην καρδιά τους ένα μικρό κατάστιχο, όπου καταγράφουν με ακρίβεια κάθε λογαριασμό. Ό,τι κι αν κάνουν για την εκκλησία, δεν το κάνουν ποτέ με τη θέλησή τους. Λόγω του ότι είναι απρόθυμοι, θέλουν να ξεκαθαρίσουν τους λογαριασμούς τους. Γιατί γίνεται αυτό; Επειδή, κατά βάθος, δεν αναγνωρίζουν ότι υπάρχει ο Θεός ούτε πιστεύουν ότι υπάρχει ο Θεός. Δεν αναγνωρίζουν ότι τα λόγια του Θεού είναι η αλήθεια ούτε ότι το έργο του Θεού μπορεί να σώσει τους ανθρώπους. Άρα, τι αμοιβή θα χρειαζόταν για να νιώσουν ικανοποιημένοι που πλήρωσαν ένα μικρό τίμημα, που υπέφεραν λίγο, που έκαναν κάποιο καθήκον και που δαπάνησαν κάποιους ανθρώπινους και υλικούς πόρους για τον δήθεν θεό που φαντάζονται στο μυαλό τους; Αν δεν έπαιρναν κανένα αντάλλαγμα, θα ήταν ικανοποιημένοι; Αν, μια μέρα, συνειδητοποιήσουν ότι έχουν αποκλειστεί επειδή δεν επιδίωκαν την αλήθεια, τι συνέπειες θα έχει αυτό; Θα νομίσουν ότι ο οίκος του Θεού τούς κορόιδεψε, ότι οι επικεφαλής και οι εργάτες τούς κορόιδεψαν, κι ότι τους κράτησαν στην άγνοια και ότι έπεσαν θύματα απάτης. Τότε, θα τα βάλουν με τον οίκο του Θεού και θα απαιτήσουν αποζημίωση, θα τραβήξουν το σχοινί όσο πάει. Τι λέτε, θα ήθελε ο οίκος του Θεού να μπλέξει με έναν τέτοιο άνθρωπο; Ο οίκος του Θεού δεν πρόκειται σε καμία περίπτωση να κάνει μια τέτοια ανοησία! Οι άνθρωποι που ανήκουν στον εκλεκτό λαό του Θεού κάνουν το καθήκον τους για να εκπληρώσουν την ευθύνη τους ως δημιουργήματα. Πρόκειται καθαρά για δική τους επιλογή, για κάτι που είναι πρόθυμοι να κάνουν. Ο οίκος του Θεού ποτέ δεν εξαναγκάζει ούτε υποχρεώνει κανέναν. Αλλά μόλις οι δύσπιστοι αρχίσουν να κάνουν καθήκον, είναι θέμα χρόνου να προκύψουν προβλήματα. Όταν δεν έχουν κέφια, σίγουρα θα αρχίσουν να γκρινιάζουν και να διαμαρτύρονται, λέγοντας στους άλλους: «Μου τα είπατε όλοι σας τόσο ωραία και με ξεγελάσατε, λέγατε ότι η πίστη στον θεό θα μου έδινε τη δυνατότητα να αποκτήσω την αλήθεια και την αιώνια ζωή. Κανένας σας, όμως, δεν ανέφερε ότι στην εκκλησία θα υπήρχαν αντίχριστοι που θα παραπλανούσαν τους ανθρώπους, και κακοί άνθρωποι που θα διατάρασσαν και θα αναστάτωναν το έργο της εκκλησίας, ή ότι η εκκλησία θα

απέπεμπε ή θα απέβαλλε ανθρώπους. Δεν μου είπατε ποτέ ότι θα γινόταν τίποτε απ' όλα αυτά στην εκκλησία!» Μπορούν μέχρι και να γυρίσουν και να σε κατηγορήσουν, λέγοντας: «Ποτέ δεν μου εξήγησες καθαρά όλα αυτά τα πράγματα. Εγώ απλώς σας ακολούθησα στην πίστη στον θεό και στην εκτέλεση του καθήκοντός μου. Αποτέλεσμα; Τώρα δεν έχω καθόλου προοπτικές στον κόσμο· δεν με αφήσατε να βγάλω πολλά λεφτά. Πρέπει να με αποζημιώσετε για τη χασούρα!» Δεν σου φαίνεται αηδιαστικό όταν αρχίζουν να τακτοποιούν λογαριασμούς μαζί σου; Θα ήσουν πρόθυμος να μπλέξεις μαζί τους; (Όχι.) Ποιος θα μπορούσε να ξεκαθαρίσει τα πράγματα σε τέτοιους ανθρώπους; Δεν αποδέχονται την αλήθεια, δεν μπορούν να δουν πως υπάρχει ο Θεός και δεν μπορούν να νιώσουν την ύπαρξη του Θεού μέσα από τις εμπειρίες τους. Πείτε Μου, ποιος θα μπορούσε να βάλει στο μυαλό τους αυτό το γεγονός; Κανένας δεν θα μπορούσε. Δεν έχουν την ικανότητα να αποδεχτούν την αλήθεια. Έτσι, θα δυσκολεύονταν πολύ αν τους ζητούσατε να επιδιώξουν την αλήθεια, θα τους φέρνατε σε δύσκολη θέση. Πολύ απλά, δεν είναι ρεαλιστικό. Πιστεύουν στον Θεό μόνο και μόνο για να λάβουν ευλογίες. Ένα μικρό καθήκον να κάνουν, θα απαιτήσουν ανταμοιβή. Αν δεν πάρουν αυτό που θέλουν, αρχίζουν να εξαπολύουν βρισιές: «Με κορόιδεψαν και με εξαπάτησαν! Όλοι σας είστε απατεώνες!» Για πείτε Μου, εσείς θα θέλατε να ανεχτείτε αυτές τις βρισιές; (Όχι.) Ποιος τους κορόιδεψε; Οι ίδιοι δεν είναι που έχουν φιλοδοξίες και επιθυμίες, και που θέλουν να λάβουν ευλογίες; Μα ακριβώς για να λάβουν ευλογίες δεν πίστεψαν στον Θεό; Τώρα δεν έχουν λάβει ευλογίες, αλλά μήπως γι' αυτό δεν φταίει το γεγονός ότι δεν επιδιώκουν την αλήθεια; Δικό τους πρόβλημα δεν είναι; Δεν πιστεύουν καν στον Θεό, αλλά παρ' όλα αυτά θέλουν να λάβουν ευλογίες από τον Θεό· είναι δυνατόν να λάβουν ευλογίες τόσο εύκολα; Δεν τους είχε εξηγήσει κανείς ξεκάθαρα αυτά τα ζητήματα πολύ πριν αρχίσουν να κάνουν καθήκον; (Ναι.) Μπορείς, όμως, να επιχειρηματολογήσεις μαζί τους; Δεν μπορείς· θα πουν ότι τους κορόιδεψες. Για πείτε Μου, στον οίκο του Θεού, ποιος απ' τους αδελφούς και τις αδελφές, όσο καιρό κι αν πιστεύουν στον Θεό, δεν κάνει καθήκον με τη θέλησή του; Αν και σε κάποιες σπάνιες περιπτώσεις τα παιδιά δεν πιστεύουν στον Θεό και τα σέρνουν οι γονείς ή οι συγγενείς τους να πιστέψουν και να κάνουν το καθήκον τους, αυτές οι περιπτώσεις είναι και πάλι πολύ λίγες. Ακόμα κι αν σε σέρνουν οι γονείς σου να το κάνεις, αυτό γίνεται για το δικό σου καλό —πρέπει να το καταλάβεις αυτό. Όμως και πάλι, η οικογένειά σου είναι που σε σέρνει, οι αδελφοί και οι αδελφές του οίκου του Θεού ούτε σε σέρνουν ούτε σε εξαναγκάζουν. Η πίστη στον Θεό και η εκτέλεση του καθήκοντος γίνονται εξολοκλήρου εθελοντικά. Αυτήν τη στιγμή, όποιος θέλει να φύγει μπορεί να φύγει· η πόρτα του οίκου του Θεού είναι πάντα ανοιχτή. Από τη στιγμή, όμως, που θα φύγεις, δεν θα είναι τόσο εύκολο να γυρίσεις πίσω. Εκείνοι που κάνουν καθήκον πλήρους απασχόλησης στον οίκο του Θεού επιλέγονται προσεκτικά. Δεν γίνεται δεκτός ο οποιοσδήποτε. Υπάρχουν κάποια απαιτούμενα πρότυπα και αρχές, και μόνο όσοι πληρούν τα προσόντα μπορούν να παραμείνουν στην εκκλησία πλήρους απασχόλησης. Οι άνθρωποι που αμφιταλαντεύονται σκέφτονται: «Δεν μου εξηγήσατε ξεκάθαρα ένα τόσο σημαντικό ζήτημα. Εκείνη τη στιγμή, το καθήκον το

έκανα μόνο και μόνο επειδή ήμουν μπερδεμένος». Τι δεν σου εξήγησαν ξεκάθαρα; Οι αδελφοί και οι αδελφές συναναστρέφονται μαζί πάνω στην αλήθεια κάθε μέρα, ενώ ταυτόχρονα κάνουν το καθήκον τους —αν δεν κατάλαβαν αυτοί οι άνθρωποι, αυτό συμβαίνει επειδή είναι μπερδεμένοι και τυφλοί. Δεν πρέπει να κατηγορούν κανέναν άλλον γι' αυτό. Όμως, δεν πρόκειται να επιχειρηματολογήσουν μαζί σου γι' αυτό· απλώς νιώθουν ότι έχουν βιώσει μια τεράστια απώλεια και θέλουν να τακτοποιήσουν τους λογαριασμούς τους και να μαλώσουν με τον οίκο του Θεού. Δεν είναι παράλογοι και άκρως αηδιαστικοί αυτοί οι άνθρωποι; Μόλις, λοιπόν, δείτε το αληθινό πρόσωπο τέτοιων ανθρώπων και καταλάβετε ξεκάθαρα ότι είναι μπερδεμένοι και τελείως άχρηστοι, ότι δεν μπορούν να κάνουν κανένα καθήκον και ότι μόνιμο μέλημά τους είναι να λαμβάνουν ευλογίες, ενώ η καρδιά τους αναλώνεται σε σκέψεις για την απόκτηση ευλογιών, και ότι το μόνο που ξέρουν είναι ότι κάνοντας το καθήκον μπορούν να αποκομίσουν ευλογίες, σωτηρία, είσοδο στη βασιλεία και αθανασία, και ότι μόνο αυτές τις λίγες φράσεις ξέρουν χωρίς να καταλαβαίνουν τίποτε άλλο —δηλαδή δεν ξέρουν ποια είναι η αλήθεια, πώς να κάνουν πράξη την αλήθεια ή πώς να υποτάσσονται στον Θεό— άρα, ακόμα κι αν θέλουν να κάνουν καθήκον ή ζητήσουν να κάνουν καθήκον, γίνεται να τους δοθεί κάποιος; (Όχι.)

Οι άνθρωποι που αμφιταλαντεύονται, στην πραγματικότητα, ακόμα κι όταν είναι σώοι και αβλαβείς, έχουν αμφιβολίες και παρακολουθούν διαρκώς. Μόλις βρεθούν αντιμέτωποι με διώξεις και συλλήψεις, αρχίζουν να αμφιταλαντεύονται. Αυτό δείχνει ότι δεν έχουν αληθινή πίστη, όπως συνηθίζουν να πιστεύουν στον Θεό. Όταν προκύπτουν κάποιες συγκυρίες, αποκαλύπτονται. Αυτό δείχνει ότι δεν ήταν ουδέποτε σίγουροι για το έργο του Θεού και ότι πάντα αμφισβητούσαν και παρακολουθούσαν. Γιατί δεν έχουν φύγει από την εκκλησία; Σκέφτονται: «Πιστεύω στον θεό τόσα χρόνια και έχω υπομείνει τόσες κακουχίες. Αν έφευγα τώρα χωρίς να έχω κερδίσει κανένα όφελος, δεν θα ήταν απώλεια αυτό; Δεν θα πήγαινε στράφι όλη αυτή η ταλαιπωρία;» Αυτό σκέφτονται. Μπορεί να νομίζεις ότι είναι σίγουροι, ότι έχουν πίστη κι ότι καταλαβαίνουν την αλήθεια, αλλά στην πραγματικότητα δεν είναι έτσι. Διατηρούν ακόμα αμφιβολίες, συνεχίζουν να παρακολουθούν. Κατά βάθος, το μόνο που θέλουν να δουν είναι αν πράγματι ευημερεί το έργο του οίκου του Θεού, αν κάθε τμήμα του έργου καρποφορεί και αν έχει μεγάλο αντίκτυπο στον κόσμο. Αυτά που θέλουν κυρίως να μάθουν είναι τα εξής: Πώς προχωρά η διάδοση του ευαγγελίου μέσω των εκκλησιών στις διάφορες χώρες; Έχει πάρει διαστάσεις και ασκεί επιρροή; Αναγνωρίζεται διεθνώς αυτό το ρεύμα; Έχει αποδεχτεί κανένας διάσημος ή καμιά σημαντική προσωπικότητα αυτό το στάδιο του έργου; Έχουν αναγνωρίσει ή εγκρίνει τα Ηνωμένα Έθνη την Εκκλησία του Παντοδύναμου Θεού; Έχει την υποστήριξη των κυβερνήσεων διαφόρων χωρών; Έχουν εγκριθεί οι αιτήσεις των αδελφών για πολιτικό άσυλο σε διάφορες χώρες; Αυτά τα πράγματα απασχολούν συνεχώς τέτοιους ανθρώπους, κι αυτό αποτελεί ξεκάθαρη εκδήλωση ότι αμφιταλαντεύονται. Μόλις δουν ότι ο οίκος του Θεού έχει αποκτήσει δύναμη και ότι έχει διαδοθεί το ευαγγελικό έργο, θεωρούν πως είναι τυχεροί που δεν έφυγαν από τον οίκο του Θεού και παύουν να αμφιβάλλουν για τον Θεό. Μόλις, όμως, δουν να αναστατώνεται, να παρεμποδίζεται ή

να ζημιώνεται το έργο του οίκου του Θεού, καθώς και να επηρεάζεται η εκτέλεση του καθήκοντος των αδελφών, αλλά και να αποκλείει και να αρνείται ο κόσμος την εκκλησία, αρχίζουν να σκέφτονται να φύγουν από τον οίκο του Θεού. Αναρωτιούνται διαρκώς: «Είναι όντως κυρίαρχος ο θεός πάνω σε όλα αυτά; Πώς και δεν μπορώ να δω την παντοδυναμία του θεού; Είναι πράγματι τα λόγια του θεού η αλήθεια; Μπορούν όντως να καθάρουν και να σώσουν τους ανθρώπους;» Δεν μπορούν ποτέ να διακρίνουν αυτά τα ζητήματα και συνεχίζουν να τα αμφισβητούν, επειδή δεν έχουν πνευματική κατανόηση και δεν μπορούν να καταλάβουν τα λόγια του Θεού. Όσα κηρύγματα κι αν ακούσουν, δεν μπορούν να βγάλουν συμπέρασμα για τίποτα από όλα αυτά, με αποτέλεσμα να ρωτάνε συνέχεια και να εύχονται να μπορούσαν να βγάλουν αυτιά που να μπορούν να ακούσουν πράγματα που βρίσκονται πάρα πολύ μακριά και μάτια που να βλέπουν χίλια χιλιόμετρα μακριά, ούτως ώστε να μπορούν να μαθαίνουν και να ενημερώνονται για όσα συμβαίνουν μακριά. Σε μια τέτοια περίπτωση, θα μπορούσαν να αποφασίσουν από νωρίς αν πρέπει να μείνουν ή να φύγουν. Δεν είναι ανόητοι αυτοί οι άνθρωποι; (Ναι.) Δεν ζουν εξαντλητική ζωή αυτού του είδους οι άνθρωποι; (Ναι.) Δεν έχουν τον τρόπο σκέψης της κανονικής ανθρώπινης φύσης ούτε κατανοούν την αλήθεια. Όσο περισσότερα πράγματα γίνονται, τόσο πιο πολύ ταραζονται και μπερδεύονται. Δεν ξέρουν πώς να διακρίνουν αυτά τα ζητήματα ούτε πώς να τα χαρακτηρίσουν· και σίγουρα δεν ξέρουν πώς να ξεχωρίσουν το σωστό από το λάθος σ' αυτά τα ζητήματα ούτε πώς να πάρουν μαθήματα απ' αυτά κι έπειτα να βρουν τις αρχές της άσκησης μέσα στον λόγο του Θεού. Δεν ξέρουν πώς να κάνουν όλα αυτά τα πράγματα. Και τότε τι κάνουν; Ένα παράδειγμα: όταν κάνουν την εμφάνισή τους στην εκκλησία οι αντίχριστοι και οι κακοί άνθρωποι, και παραπλανούν τους ανθρώπους, αυτοί αρχίζουν να αναρωτιούνται: «Ποιος έχει δίκιο και ποιος άδικος; Είναι πράγματι αυτή η οδός αληθινή; Θα έχω ευλογίες αν συνεχίσω να πιστεύω μέχρι τέλους; Κάνω το καθήκον μου πολλά χρόνια τώρα —άξιζαν άραγε αυτά τα βάσανα; Πρέπει άραγε να συνεχίσω να κάνω το καθήκον μου;» Εξετάζουν τα πάντα από την οπτική των δικών τους συμφερόντων και δεν μπορούν να καταλάβουν κανέναν από τους ανθρώπους, τα γεγονότα και τα πράγματα που βλέπουν μπροστά τους, είναι πολύ αδέξιοι. Δεν έχουν σωστές σκέψεις και απόψεις, και θέλουν να μένουν στο περιθώριο και να παρακολουθούν, για να δουν πώς θα εξελιχθούν τα πράγματα. Αν τους κοιτάξεις, τους θεωρείς ταυτόχρονα θλιβερούς και γελοίους. Όταν δεν συμβαίνει τίποτα, φέρονται πολύ φυσιολογικά, αλλά μόλις γίνει κάτι σημαντικό, δεν ξέρουν τι στάση πρέπει να τηρήσουν απέναντι σ' αυτό το ζήτημα, και αυτά που λένε αποτυπώνουν τις σκέψεις και τις απόψεις των άπιστων. Μόλις τελειώσουν όλα, δεν βλέπει κανείς να έχουν κερδίσει κάτι από αυτό. Δεν είναι πολύ ανόητοι αυτοί οι άνθρωποι; (Ναι.) Έτσι ακριβώς λειτουργούν οι ανόητοι. Οπότε, ποιες είναι οι αρχές για το πώς να αντιμετωπίζονται οι άνθρωποι αυτοί; Σύμφωνα με τις εκδηλώσεις τους, δεν μπορούμε να τους θεωρήσουμε υπερβολικά ύπουλους και μοχθηρούς. Έχουν, όμως, ένα μοιραίο ελάττωμα, ότι δηλαδή αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν σκέψεις, δεν έχουν ψυχή και δεν μπορούν να διακρίνουν τίποτα. Ό,τι κι αν συμβαίνει γύρω τους, αυτοί τα έχουν

χαμένα, αφού δεν ξέρουν ποιον να εμπιστευτούν, σε ποιον να στηριχτούν ή πώς να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα και από πού να αρχίσουν να το λύνουν· πολύ απλά, βρίσκονται σε πανικό. Μετά τον πανικό, μπορεί να αποκτήσουν αμφιβολίες ή να ηρεμήσουν προσωρινά, αλλά και πάλι δεν αλλάζει το γεγονός ότι έχουν το συνήθειο να αμφιταλαντεύονται. Σύμφωνα με τις εκδηλώσεις τους, εφόσον δεν μπορούν να ταξινομηθούν ως κακοί άνθρωποι, αν τη δεδομένη στιγμή είναι ικανοί να κάνουν λίγο καθήκον και να μείνουν στη δουλειά του οίκου του Θεού με τη θέλησή τους, τότε μπορεί να τους επιτραπεί να συνεχίσουν να κάνουν το καθήκον τους. Αυτό, όμως, προϋποθέτει να παράγουν τουλάχιστον κάποια αποτελέσματα κατά το καθήκον τους. Αν κάνουν το καθήκον τους χωρίς να αποδέχονται καθόλου την αλήθεια και είναι διαρκώς επιπόλαιοι, τότε θα πρέπει να τους στέλνετε σπίτι τους. Αν, αντίθετα, είναι πρόθυμοι να διορθώσουν τα λάθη τους, τότε πρέπει να τους επιτρέψετε να παραμείνουν στον οίκο του Θεού και να συνεχίσουν να κάνουν το καθήκον τους. Πρέπει να τους αναθέτετε όποιο καθήκον τους ταιριάζει. Αν δεν μπορούν να κάνουν κανένα καθήκον και είναι τελείως άχρηστοι, τότε πρέπει να τους στέλνετε σε κάποιο μέρος που τους αρμόζει. Σ' αυτήν την περίπτωση, δεν έχει πια σημασία αν είναι έτοιμοι και πρόθυμοι να κάνουν απλή δουλειά. Δεν είναι απλός αυτός ο τρόπος αντιμετώπισης των πραγμάτων; (Ναι.)

Μπορείτε να διακρίνετε τους ανθρώπους που αμφιταλαντεύονται; Υπάρχουν γύρω σας τέτοιοι άνθρωποι; Κάποιοι έχουν απομακρυνθεί από την εκκλησία στο παρελθόν. Ας πούμε ότι κάποιος απ' αυτούς λέει: «Έχω πλέον αλλάξει προς το καλύτερο. Έχω πάψει να αμφιταλαντεύομαι. Παλιά, αμφιταλαντευόμουν συνέχεια σχετικά με την αληθινή οδό, επειδή, στις αρχές του έργου του οίκου του Θεού στο εξωτερικό, τα πράγματα ήταν πολύ δύσκολα. Εκείνη την εποχή, οι αδελφοί και οι αδελφές στην εκκλησία δυσκολεύονταν πολύ να κηρύξουν το ευαγγέλιο και ήταν ελάχιστοι εκείνοι που αποδέχονταν την αληθινή οδό στο εξωτερικό. Επιπλέον, φαινόταν ότι δεν υπάρχουν προοπτικές για τη διάδοση του ευαγγελικού έργου. Οπότε, εκείνον τον καιρό είχα συνεχώς αμφιβολίες για το έργο του Θεού. Τώρα που βλέπω το ευαγγελικό έργο του οίκου του Θεού να επεκτείνεται, τα διάφορα τμήματα του έργου να βελτιώνονται και να έχουν αποτελέσματα, καθώς και τις εκκλησίες που βρίσκονται σε διάφορες χώρες να ευημερούν όλο και περισσότερο, δεν τρέφω πια αμφιβολίες ούτε αμφιταλαντεύομαι. Σας παρακαλώ, αφήστε με να κάνω το καθήκον μου. Μη με τοποθετήσετε ανάμεσα σ' εκείνους που έχουν αποπεμφθεί ή αποβληθεί!» Θα μπορούσε να δοθεί μια ευκαιρία σε ένα τέτοιο άτομο; (Όχι.) Γιατί όχι; (Τα λόγια του είναι ψεύτικα. Το μόνο που θέλει είναι να προσκολληθεί και πάλι στην εκκλησία επειδή βλέπει πως το έργο του οίκου του Θεού τείνει να εξαπλωθεί και έχει αποκτήσει δύναμη. Μόλις, όμως, συμβεί κάτι που πάει κόντρα στις αντιλήψεις του, θα αμφιταλαντευτεί και πάλι.) Το έχετε διακρίνει αυτό το ζήτημα; (Ναι.) Κάποιοι άνθρωποι αμφιταλαντεύονται από γεννησιμιού τους. Σήμερα, ο άνεμος φυσάει προς μία κατεύθυνση κι εκείνοι πάνε προς τα εκεί· αύριο φυσάει προς μία άλλη κατεύθυνση κι εκείνοι πάνε προς την άλλη· ακόμα κι όταν δεν φυσάει άνεμος, αυτοί και πάλι αμφιταλαντεύονται από μόνοι τους. Τέτοιοι άνθρωποι δεν έχουν την ικανότητα να σκέφτονται όπως θα έπρεπε να

σκέφτεται ένας κανονικός άνθρωπος, οπότε δεν πληρούν τα κριτήρια για να λέγονται άνθρωποι. Είναι σωστό αυτό; (Ναι.) Εάν κάποιος έχει την ικανότητα να σκέφτεται όπως ένας κανονικός άνθρωπος και διαθέτει την ικανότητα κατανόησης που θα έπρεπε να έχουν οι άνθρωποι, τότε θα έβλεπε ότι ο Θεός έχει εκφράσει πάρα πολλές αλήθειες και θα μπορούσε να επιβεβαιώσει ότι αυτό είναι έργο του Θεού. Εξάλλου, υπάρχουν τόσοι άνθρωποι που πιστεύουν στον Θεό· αυτοί βλέπουν κάθε μέρα το έργο του Θεού και το έργο του Αγίου Πνεύματος, όπως και τα θαυμαστά έργα του Θεού· δυναμώνει η πίστη τους και αυξάνεται η ενέργειά τους καθώς κάνουν το καθήκον τους. Μπορούν όλα αυτά να επιτευχθούν με το έργο του ανθρώπου; Εκείνοι που δεν έχουν την ικανότητα σκέψης ενός ανθρώπου, όσο ξεκάθαρα κι αν τους εξηγήσεις αυτά τα ζητήματα, δεν μπορούν να σιγουρευτούν ότι αυτό είναι το έργο του Θεού. Δεν έχουν την ικανότητα να το κρίνουν αυτό. Όσο σπουδαίο κι αν είναι το έργο που κάνει τώρα ο Θεός, όσο κι αν μιλάει Εκείνος, όσοι κι αν Τον ακολουθούν, όσοι κι αν είναι σίγουροι ότι αυτό είναι το έργο του Θεού ή όσοι κι αν είναι σίγουροι ότι η μοίρα της ανθρωπότητας υπόκειται στην κυριαρχία και τις ρυθμίσεις του Θεού και ότι ο Θεός είναι ο Δημιουργός, για εκείνους τίποτε απ' αυτά δεν έχει σημασία. Και τότε, ποιο πράγμα έχει τη μεγαλύτερη σημασία γι' αυτούς; Πρέπει να δουν τον Θεό από τον ουρανό να τους εμφανίζεται αυτοπροσώπως, και πρέπει, επιπλέον, να δουν τον Θεό να ανοίγει το στόμα Του και να μιλάει, να Τον δουν να δημιουργεί αυτοπροσώπως τους ουρανούς, τη γη και όλα τα πράγματα, και να κάνει αυτοπροσώπως σημεία και τέρατα, ενώ, όταν μιλάει, τα λόγια Του πρέπει να ακούγονται σαν βροντές. Μόνο σε μια τέτοια περίπτωση θα πίστευαν στον Θεό. Είναι ακριβώς σαν τον Θωμά· όσα λόγια κι αν είπε ο Κύριος Ιησούς, όση αλήθεια κι αν εξέφρασε, όσα σημεία και τέρατα κι αν έκανε τον καιρό που ζούσε στη γη, τίποτα από όλ' αυτά δεν είχε σημασία για τον Θωμά. Σημασία είχε αν ήταν ή δεν ήταν αληθινή η ανάσταση του Κυρίου Ιησού μετά θάνατον. Και πώς το επιβεβαίωσε αυτό; Πρόβαλε απαιτήσεις στον Κύριο Ιησού: «Άπλωσε τα χέρια σου και δείξε μου τα σημάδια από τα καρφιά. Αν είσαι πραγματικά ο κύριος Ιησούς που αναστήθηκε, θα έχεις στα χέρια σου σημάδια από καρφιά, και τότε θα παραδεχτώ ότι είσαι ο κύριος Ιησούς. Αν δεν μπορέσω να ψηλαφίσω τα σημάδια από τα καρφιά στα χέρια σου, τότε δεν θα σε αναγνωρίσω ως τον κύριο Ιησού ούτε θα σε αναγνωρίσω ως θεό». Δεν ήταν βλάκας; (Ναι.) Τέτοιοι άνθρωποι πιστεύουν μόνο στα γεγονότα που μπορούν να δουν με τα ίδια τους τα μάτια, και στις φαντασιοκοπίες και τη λογική τους. Ακόμα κι αν ακούσουν τα λόγια του Θεού, βιώσουν το έργο του Θεού και δουν το έργο του Θεού να ακμάζει, να αναπτύσσεται και να ανθίζει, και πάλι δεν πιστεύουν ότι αυτό είναι το έργο του Θεού. Δεν βλέπουν τη μεγάλη δύναμη του Θεού, δεν βλέπουν την εξουσία του Θεού και δεν μπορούν να διακρίνουν τη δύναμη των λόγων του Θεού ούτε τα αποτελέσματα που μπορούν να φέρουν αυτά στους ανθρώπους. Δεν μπορούν να δουν ούτε να διακρίνουν τίποτα από όλα αυτά. Σε ένα πράγμα μόνο ελπίζουν: «Πρέπει να μιλήσεις από τους ουρανούς με βροντερή φωνή και να διακηρύξεις ότι είσαι ο δημιουργός. Επίσης, πρέπει να κάνεις σημεία και τέρατα, και να δημιουργήσεις ο ίδιος τον ουρανό, τη γη και όλα τα πράγματα, προκειμένου να δείξεις

τη μεγάλη σου δύναμη. Τότε θα πιστέψω ότι είσαι ο Θεός, θα σε αναγνωρίσω ως Θεό». Ο Θεός εκτιμά μια τέτοια αναγνώριση; Εκτιμά άραγε μια τέτοια πίστη; (Όχι.) Μήπως χρειάζεται ο Θεός την αναγνώρισή σου για να είναι Θεός; Μήπως χρειάζεται την έγκρισή σου; Ο Θεός έχει εκφράσει τόσες αλήθειες, τόσοι άνθρωποι έχουν αποδεχτεί το έργο του Θεού, ενώ υπάρχουν τόσες βιωματικές μαρτυρίες —μαρτυρίες που υπερβαίνουν τις μαρτυρίες οποιασδήποτε άλλης προηγούμενης γενιάς— αλλά εσύ ακόμα δεν μπορείς να επιβεβαιώσεις αν αυτό αποτελεί την εμφάνιση και το έργο του Θεού. Δεν πιστεύεις ούτε αναγνωρίζεις τα γεγονότα που έχει ήδη φέρει εις πέρας ο Θεός ούτε την εκπλήρωση των υποσχέσεων του Θεού. Τι σόι πράγμα είσαι, λοιπόν; Δεν είσαι καν άνθρωπος· είσαι βλάκας! Και παρ' όλα αυτά, θέλεις ακόμα να λάβεις ευλογίες από τον Θεό· δεν σφάξανε! Ονειρεύεσαι! Αμφισβητείς και αρνείσαι συνέχεια τον Θεό και θέλεις πάντοτε να γελάς με την κακοτυχία του οίκου του Θεού. Δεν έχεις αναγνωρίσει ούτε πιστέψει ποτέ ότι υπάρχει Θεός, ούτε έχεις ποτέ αναγνωρίσει, πιστέψει ή αποδεχτεί τα λόγια και το έργο του Θεού. Γι' αυτό, οι υποσχέσεις του Θεού δεν έχουν την παραμικρή σχέση μ' εσένα και δεν πρόκειται να κερδίσεις τίποτα. Κάποιοι λένε: «Μα, όπως και να 'χει, κάνουν το καθήκον τους. Πώς είναι δυνατόν να μην κερδίσουν τίποτα;» Πρέπει, λοιπόν, να ξεκαθαρίσουμε με ποιον σκοπό κάνουν το καθήκον τους, για ποιον το κάνουν και ποιες αρχές ακολουθούν όταν κάνουν το καθήκον τους. Αν δεν αποδέχεται τα λόγια του Θεού, τότε, ακόμα κι αν κάνεις το καθήκον σου, απλή δουλειά κάνεις· δεν είναι αληθινή υποταγή αυτό. Ο Θεός δεν αναγνωρίζει αυτό που κάνεις ως εκτέλεση του καθήκοντός σου. Στα μάτια του Θεού, δεν είσαι τίποτα περισσότερο από έναν νεκρό που δεν έχει πνεύμα. Ένας νεκρός συνεχίζει να ελπίζει για ευλογίες. Αυτό δεν είναι μόνο ένας ευσεβής πόθος; Το ότι καταφέρνεις να κάνεις έστω και λίγο το καθήκον σου οφείλεται στο κίνητρο που σου δίνει η πρόθεσή σου να κερδίσεις ευλογίες. Και συνεχώς αμφιβάλλεις, πάντα μέσα σου κρίνεις, καταδικάζεις, αρνείσαι τον Θεό, κι επίσης κρίνεις και αρνείσαι τα λόγια και το έργο του Θεού. Αυτό σε κάνει εχθρό του Θεού. Μπορεί κάποιος που είναι εχθρός του Θεού να ανταποκριθεί στα πρότυπα ενός δημιουργήματος; (Όχι.) Καθιστάς διαρκώς τον εαυτό σου εχθρό του Θεού, παρακολουθείς κρυφά Αυτόν και το έργο Του από το παρασκήνιο, διαμαρτύρεσαι κρυφά εναντίον του Θεού μέσα στην καρδιά σου, Τον κρίνεις και Τον καταδικάζεις, αλλά και κρίνεις και καταδικάζεις τα λόγια και το έργο Του. Αν αυτό δεν σημαίνει ότι είσαι εχθρός του Θεού, τότε τι σημαίνει; Σημαίνει ότι είσαι φανερά εχθρός του Θεού. Και μάλιστα, δεν είσαι εχθρός του Θεού μέσα στον άπιστο κόσμο· είσαι εχθρός μέσα στον οίκο του Θεού. Αυτό είναι ακόμα πιο ασυγχώρητο!

Αυτοί οι άνθρωποι που αμφιταλαντεύονται, είτε κοιτάξουμε την ανθρωπίνη φύση τους είτε τις εκδηλώσεις τους, δεν αποδέχονται την αλήθεια κι ούτε αποδέχονται τα λόγια και το έργο του Θεού. Το μόνο που τους νοιάζει είναι αν θα μπορέσουν να πάρουν ευλογίες. Δεν είναι ποτέ σίγουροι για τον Θεό και για το έργο Του, παρακολουθούν συνεχώς από το παρασκήνιο, αμφιταλαντεύονται και αμφιβάλλουν όλη την ώρα. Ακολουθούν τον Θεό ενώ παρακολουθούν, περπατάνε και σταματάνε, σταματάνε και περπατάνε. Αυτοί οι άνθρωποι προκαλούν πολλά προβλήματα! Ειδικά τώρα, που η

εκκλησία απομακρύνει συχνά ανθρώπους, αυτοί κάθονται συνέχεια σε αναμμένα κάρβουνα και σκέφτονται: «Αμφιταλαντεύομαι συνέχεια. Ίσως μια μέρα το παρατηρήσει κάποιος και με αποπέμψουν από την εκκλησία. Δεν πρέπει να αφήσω να διαρρεύσουν οι αμφιβολίες που έχω μέσα μου για τον θεό. Δεν πρέπει να το αναφέρω σε κανέναν». Οπότε, παρακολουθούν κρυφά από το παρασκήνιο· και δεν φοβούνται μήπως τους αποκαλύψει ο Θεός, αφού δεν πιστεύουν στην ύπαρξη του Θεού, πόσο μάλλον στη σχολαστική εξέταση του Θεού. Αυτοί οι άνθρωποι ακούνε πολλές φορές τους αδελφούς και τις αδελφές να συναναστρέφονται σχετικά με το ότι τους έχει καθοδηγήσει ο Θεός, ότι τους έχει πειθαρχήσει, ότι έχει αποκαλύψει ανθρώπους, ότι έχει σώσει ανθρώπους, ότι ο Θεός τούς έχει προσφέρει χάρη και ευλογίες και ότι, όσο ακολουθούν τον Θεό, έχουν βιώσει το έργο Του, καθώς και το τι έχουν νιώσει, τι έχουν δει ή τι έχουν εκτιμήσει και ούτω καθεξής. Όταν ακούνε τους αδελφούς και τις αδελφές να συναναστρέφονται σχετικά με τέτοιου είδους βιωματική κατανόηση, σκέφτονται: «Μήπως όλες αυτές οι εμπειρίες που αναφέρετε είναι απλώς στη φαντασία σας; Μήπως πρόκειται απλώς για ανθρώπινα αισθήματα; Εγώ γιατί δεν τα έχω νιώσει όλα αυτά; Ειδικά εκείνους που γράφουν άρθρα με βιωματικές μαρτυρίες; Δεν τους ξέρω και δεν έχω δει πώς τα κατάφεραν αυτά τα πράγματα μέσα από αυτές τις εμπειρίες. Δεν είμαι σίγουρος αν έχουν όντως την αλήθεια-πραγματικότητα!» Κάποιοι ηλίθιοι εξακολουθούν να παρακολουθούν και να αμφισβητούν το έργο του οίκου του Θεού, καθώς δεν μπορούν να δουν ποιες αλήθεια-πραγματικότητες υπάρχουν μέσα στα άρθρα των βιωματικών μαρτυριών που γράφουν οι εκλεκτοί του Θεού, και ψάχνουν να βρουν δικαιολογίες και ερείσματα για το ότι αμφιταλαντεύονται και δεν έχουν πίστη. Νομίζουν ότι, εφόσον αμφιταλαντεύονται οι ίδιοι, πρέπει να αμφιταλαντεύονται και οι άλλοι. Αν κάποιος δεν αμφιταλαντεύεται ποτέ, δεν έχει καθόλου αμφιβολίες, κι η συνήθης συναναστροφή του πάνω στην αλήθεια είναι πάντα πολύ πρακτική, και, όποια προβλήματα κι αν αντιμετωπίσει, μπορεί να αναζητήσει την αλήθεια για να τα διορθώσει, τότε αυτοί οι ανόητοι νιώθουν μέσα τους ένα αίσθημα ασυμφωνίας και δυσφορίας. Και πώς βρίσκουν ανακούφιση όταν νιώθουν άβολα; Ψάχνουν να βρουν κάποιον που είναι ακριβώς σαν κι αυτούς, σε μια προσπάθεια να βρουν μια αδελφή ψυχή. Όταν βλέπουν κάποιον να νιώθει αρνητικότητα και αδυναμία, πετάνε κάποια υπονοούμενα γι' αυτά που σκέφτονται για να βολιδοσκοπήσουν την κατάσταση. Λένε: «Κάποιες φορές αισθάνομαι κι εγώ αρνητικότητα. Όταν αισθάνομαι αρνητικότητα, ξέρω ότι δεν θα έπρεπε να νιώθω έτσι, αλλά κάποιες φορές αμφιβάλλω αν υπάρχει στ' αλήθεια ο θεός». Αν ο άλλος δεν τους απαντήσει και δουν ότι εκείνος είναι απλώς αρνητικός και αδύναμος, όμως δεν έχει αμφιβολίες για τον Θεό, θα πουν κάτι άλλο το οποίο δεν είναι ειλικρινές και θα πάνε να τεστάρουν κάποιον άλλον: «Τι λες να μου συμβαίνει; Για ποιον λόγο, παρόλο που πιστεύω στον θεό μια χαρά, έχω συνέχεια αμφιβολίες γι' αυτόν; Δεν είναι επαναστατικότητα αυτό; Δεν θα έπρεπε να συμβαίνει κάτι τέτοιο!» Το λένε αυτό μόνο και μόνο για να κερδίσουν την εύνοια του άλλου ατόμου και για να το τεστάρουν. Ελπίζουν διακαώς να αμφισβητήσουν κι οι άλλοι τον Θεό, όπως κάνουν κι οι ίδιοι —αυτό θα τους χαροποιούσε! Αν διαπιστώσουν ότι

υπάρχει κάποιος άλλος που αμφιβάλλει συνέχεια για τον Θεό και έχει διαρκώς αντιλήψεις γι' Αυτόν, νιώθουν τυχεροί που βρήκαν μια αδελφή ψυχή. Οι δυο τους, που έχουν την ίδια απαίσια νοοτροπία, πολλές φορές εκμυστηρεύονται πράγματα μεταξύ τους. Όσο περισσότερο μιλάνε, τόσο πιο πολύ απομακρύνονται από τον Θεό. Όσο περισσότερο μιλάνε, τόσο λιγότερο θέλουν να κάνουν το καθήκον τους, τόσο λιγότερο θέλουν να διαβάζουν τα λόγια του Θεού, ενώ θέλουν μέχρι και να πάψουν να μετέχουν στην εκκλησιαστική ζωή. Σιγά σιγά, οι δύο τους καταλήγουν να βγουν στον κόσμο για να δουλέψουν, γαντζωμένοι ο ένας στον άλλον σαν αχώριστοι σύντροφοι, και κατευθύνονται προς τα έξω αγκαλιασμένοι. Όταν φεύγουν, δεν παίρνουν μαζί τους ούτε ένα βιβλίο με τα λόγια του Θεού. Κάποιος τους ρωτάει: «Έχεις πάψει να πιστεύεις πια στον Θεό;» κι εκείνοι απαντούν: «Όχι, πιστεύω». Συνεχίζουν να το αρνούνται πεισματικά. Τους ξαναρωτάει: «Και τότε γιατί δεν πήρες μαζί σου κανένα βιβλίο με τα λόγια του Θεού;» Κι εκείνοι απαντούν: «Είναι πολύ βαριά, δεν έχω πού να τα βάλω». Όλα όσα λένε έχουν μοναδικό σκοπό να ξεγελάσουν τον άλλον. Στην πραγματικότητα, απλώς ετοιμάζονται να επιστρέψουν στον κόσμο, να βρουν δουλειά και να ζήσουν τη ζωή τους. Σας λέω την αλήθεια: Τέτοιοι άνθρωποι είναι δύσπιστοι, κι αυτή θα είναι η τελική τους έκβαση· τέτοιοι είναι στην πραγματικότητα. Η πίστη τους στον Θεό δεν πρόκειται να κρατήσει για πολύ. Μόλις βρουν έναν άνθρωπο που τους αρέσει, κάποιον με τον οποίο μπορούν να μοιραστούν τις κρυφές τους σκέψεις, σκέφτονται: «Επιτέλους, βρήκα κάποιον που να με προσέχει, κάποιον για να βασιστώ. Πάμε! Είναι τόσο βαρετή η πίστη στο θεό. Έτσι κι αλλιώς δεν υπάρχει θεός σ' αυτόν τον κόσμο. Είναι υπερβολή να αντιμετωπίζεις ως αληθινό κάτι που δεν υπάρχει. Τα τελευταία χρόνια ήταν πολύ δύσκολα!» Φεύγουν και σταματάνε να πιστεύουν από μόνοι τους, και μάλιστα λένε στους αδελφούς και στις αδελφές να μην τους ψάξουν. Λένε: «Έχουμε πάει να δουλέψουμε. Μη μας ξαναπάρτε τηλέφωνο, αλλιώς θα φωνάξουμε την αστυνομία!» Αυτοί οι δύο ανόητοι, ένα ζευγάρι ανόητα γαϊδούρια, φεύγουν έτσι απλά. Ξεκουμπίδια, λέω Εγώ· γλιτώνει κι ο οίκος του Θεού από την ταλαιπωρία να τους αποβάλει ή να τους αποπέμψει. Για πείτε Μου, υπάρχει λόγος να συναναστρέφεστε πάνω στην αλήθεια με τέτοιους ανθρώπους προκειμένου να τους υποστηρίξετε και να τους βοηθήσετε; Υπάρχει λόγος να προσπαθείτε να επιχειρηματολογήσετε μαζί τους και να τους πείσετε; (Όχι.) Αν προσπαθήσετε να τους πείσετε, είστε πέρα για πέρα ανόητοι. Τέτοιου είδους άνθρωποι είναι δύσπιστοι μέχρι το κόκαλο· είναι ζωντανά πτώματα και ανεγκέφαλοι βλάκες. Αν προσπαθήσεις να τους πείσεις, τότε είσαι κι εσύ ανόητος. Αυτούς τους ανθρώπους πρέπει να τους αποχαιρετάτε γρήγορα και με χαρά, και δεν υπάρχει λόγος να τους ψάχνετε μετά. Έχουν ξεκαθαρίσει ότι δεν θέλουν πια να πιστεύουν στο Θεό και ότι, αν τους ξανατηλεφωνήσετε, θα σας καταγγείλουν στην αστυνομία. Αν συνεχίσεις να προσπαθείς να επικοινωνήσεις μαζί τους, δεν πας γυρεύοντας για μπελάδες; Αν όντως καλέσουν την αστυνομία και σε κατηγορήσουν για παρενόχληση, κι αυτό διαδοθεί, θα σου έφερνε καλή φήμη; (Όχι.) Δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να κάνεις κάτι τόσο χαζό! Άσ' τους να φροντίσουν τον εαυτό τους και φύγε αθόρυβα. Αυτή η προσέγγιση είναι πολύ καλύτερη! Καθένας ακολουθεί το

δικό του μονοπάτι· το μονοπάτι καθενός καθορίζεται από το ποιος είναι. Αυτοί δεν είναι ευλογημένοι, έχουν απλώς μια ζωή σάπια και άχρηστη. Δεν έχουν την ικανότητα να κληρονομήσουν ή να απολαύσουν μια τόσο μεγάλη ευλογία. Απλούστατα, δεν έχουν την τύχη να τη λάβουν. Η μεγαλύτερη ευλογία σε ολόκληρο το σύμπαν και σε όλη την ανθρωπότητα είναι να αποδέχεται κανείς την πρόνοια των λόγων του Θεού και να αποδέχεται την αλήθεια ως ζωή. Όποιος μπορεί να αποδεχτεί την αλήθεια είναι ευλογημένος και όποιος δεν μπορεί να αποδεχτεί την αλήθεια, πολύ απλά, δεν έχει αυτήν την ευλογία. Μια μέρα, όσοι έχουν αποδεχτεί την αλήθεια θα επιβιώσουν από τις μεγάλες καταστροφές και θα λάβουν μεγάλες ευλογίες, ενώ όσοι δεν έχουν αποδεχτεί την αλήθεια θα χαθούν στις καταστροφές και θα υποφέρουν από συμφορές, και τότε θα είναι πολύ αργά για να μετανιώσουν. Ακόμα κι αν τώρα αναγνωρίζεις ότι τα λόγια του Θεού είναι η αλήθεια και ότι το έργο του Θεού το κάνει ο ίδιος ο Θεός, αν δεν επιδιώκεις την αλήθεια, αν δεν αποδέχεσαι την αλήθεια και δεν εισέρχεσαι στην αλήθεια, τότε και πάλι δεν πρόκειται να κερδίσεις μια τέτοια ευλογία! Πιστεύεις ότι είναι τόσο εύκολο να κερδίσεις αυτήν την ευλογία; Είναι μια ευλογία που δεν υπήρξε ποτέ από την αρχή των αιώνων και ούτε θα υπάρξει ποτέ ξανά· πώς είναι δυνατόν να σου δοθεί η ευκαιρία να την αποκτήσεις τόσο εύκολα; Ο Θεός έχει υποσχεθεί στην ανθρωπότητα μια τέτοια ευλογία, αλλά δεν πρόκειται για κάτι που μπορούν να κερδίσουν οι συνηθισμένοι άνθρωποι. Αυτή η ευλογία απευθύνεται σ' αυτούς που επιλέγει ο Θεός και είναι αδύνατον να επιλέξει έναν ανόητο γαίδαρο, ένα ζωντανό πτώμα, έναν αλήτη ή έναν παλιάνθρωπο. Ο Θεός εκτελεί τρία στάδια έργου για τη σωτηρία της ανθρωπότητας και στο τέλος θα φτιάξει μια ομάδα νικητών, δίνοντας σ' αυτούς τους ανθρώπους την ευκαιρία να γίνουν κύριοι όλων των πραγμάτων και να γίνουν μια νέα ανθρωπότητα. Τι σπουδαία είναι αυτή η ευλογία για την ανθρωπότητα! Πόσα χρόνια διαρκεί αυτό το στάδιο του έργου της κρίσης κατά τις έσχατες ημέρες; (Πάνω από τριάντα χρόνια.) Αν κοιτάξει κανείς μόνο αυτά τα τριάντα και πλέον χρόνια, φαίνεται πόσο μεγάλο τίμημα έχει πληρώσει ο Θεός και πόσο έργο έχει κάνει. Έτσι, είναι ξεκάθαρο πόσο εξαιρετικά πολύτιμη και πόσο εξαιρετικά ευγενής θα είναι η ανθρωπότητα που τελικά θα κερδίσει ο Θεός, και πόσο πολύτιμη και πόσο εξαιρετικά σημαντική είναι στα μάτια του Θεού! Τι τυχεροί που είστε, λοιπόν· έχετε μια τόσο σπουδαία ευλογία! Άρα, όσοι συνεχίζουν να αμφιταλαντεύονται σ' αυτό το σημείο δεν είναι πράγματι ευλογημένοι! Ακόμα κι αν δεν αμφιταλαντεύονταν και ήταν απόλυτα αφοσιωμένοι να ακολουθήσουν, ακόμα και τότε, αν δεν επιδίωκαν την αλήθεια, πάλι δεν θα αποκτούσαν αυτήν την ευλογία. Άρα εκείνοι που κερδίζουν αυτήν την ευλογία στο τέλος δεν είναι οι συνηθισμένοι άνθρωποι· είναι εκείνοι τους οποίους ο Θεός έχει ελέγξει σχολαστικά και επανειλημμένα, και τους έχει επιλέξει προσεκτικά· είναι εκείνοι που μπορούν τελικά να κερδηθούν από τον Θεό.

Οι βασικές εκδηλώσεις εκείνων που αμφιταλαντεύονται είναι ακριβώς αυτά τα ζητήματα. Από τη στιγμή που θα εντοπιστούν τέτοιοι άνθρωποι μέσα στην εκκλησία, όποια κι αν είναι η τελική τους έκβαση, πρέπει ούτως ή άλλως να αντιμετωπίζονται σύμφωνα με τις αρχές. Δεν πρέπει να αντιμετωπίζονται ως αδελφοί ή αδελφές. Αν

βλέπουν με θετική προαίρεση την πίστη στον Θεό ή αν μπορούν να καταβάλουν κάποια προσπάθεια και είναι πρόθυμοι να προσφέρουν λίγη απλή δουλειά, το πολύ-πολύ να θεωρηθούν φίλοι της εκκλησίας και όχι αδελφοί ή αδελφές. Ακόμα, λοιπόν, κι αν υιοθετήσουν ένα νέο όνομα, όπως «Υποταγή» ή «Ειλικρίνεια», και πάλι δεν πρέπει να τους αποκαλείς αδελφό ή αδελφή· φτάνει που θα τους αποκαλείς με το νέο τους όνομα. Και γιατί αυτό; Επειδή οι συγκεκριμένοι άνθρωποι δεν αξίζουν να θεωρούνται αδελφοί ή αδελφές. Το καταλαβαίνετε τώρα; (Ναι.) Οπότε, πλέον έχετε τις αρχές για το πώς να χειρίζεστε τέτοιου είδους ανθρώπους, σωστά; (Ναι.) Κι εδώ τελειώνει η σημερινή συναναστροφή. Γεια σας!

29 Ιουνίου 2024

ΟΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΩΝ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ (28)

Σημείο δέκατο τέταρτο: Να διακρίνουν και να αποπέμπουν ή να αποβάλλουν άμεσα κάθε είδους κακούς ανθρώπους και αντίχριστους (Μέρος έβδομο)

Η δέκατη τέταρτη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών είναι «Να διακρίνουν και να αποπέμπουν ή να αποβάλλουν άμεσα κάθε είδους κακούς ανθρώπους και αντίχριστους». Την προηγούμενη φορά, συναναστραφήκαμε σχετικά με το δεύτερο κριτήριο για το πώς διακρίνονται τα διάφορα είδη κακών ανθρώπων, με βάση δηλαδή την ανθρώπινη φύση τους, και καλύψαμε τρεις εκδηλώσεις. Διαβάστε αυτές τις τρεις εκδηλώσεις. (Όγδοον, μπορούν να προβούν σε προδοσία ανά πάσα στιγμή· ένατο, είναι ικανοί να φύγουν ανά πάσα στιγμή· δέκατο, αμφιταλαντεύονται.) Καταλαβαίνετε αυτές τις τρεις εκδηλώσεις, τώρα που κάναμε συναναστροφή γι' αυτές; (Ναι.) Οι περισσότεροι από όσους έχουν αυτά τα προβλήματα γενικά δεν έχουν την ικανότητα να καταλάβουν την αλήθεια· δεν καταλαβαίνουν ποια είναι η αλήθεια ούτε καταλαβαίνουν τι σημαίνει να πιστεύει κανείς στον Θεό. Επίσης, κάποιοι απ' αυτούς δεν μπορούν να διακρίνουν τι ακριβώς αφορά η πίστη στον Θεό. Νομίζουν ότι η πίστη στον Θεό είναι μόνο θρησκευτική πίστη και ότι αρκεί να τηρούνται απλώς οι θρησκευτικές τελετουργίες. Δεν καταλαβαίνουν τη σημασία του να πιστεύει κάποιος στον Θεό ούτε καταλαβαίνουν τη σημασία του να κάνει κάποιος καθήκον. Δεν έχουν ξεκαθαρίσει ακόμα μέσα τους αν υπάρχει Θεός και δεν είναι σίγουροι αν το να ακολουθεί κανείς τον Θεό είναι το ορθό μονοπάτι. Όσα χρόνια κι αν πιστεύουν ή όσα κηρύγματα κι αν έχουν ακούσει, δεν μπορούν ποτέ να αποκτήσουν θεμέλια στην αληθινή οδό, με αποτέλεσμα να αμφιταλαντεύονται, ενώ αν συμβεί κάτι που τους δυσαρεστεί, θα μπορούσαν μέχρι και να φύγουν από την εκκλησία ή να προδώσουν την εκκλησία ανά πάσα στιγμή. Ο οίκος του Θεού έχει συγκεκριμένες αρχές για το πώς να αντιμετωπίζει τους ανθρώπους κάθε είδους. Ανάλογα με τη διαφορετική κατάσταση καθενός, υπάρχουν συγκεκριμένα σχέδια για το πώς να τους χειρίζεται και να τους αντιμετωπίζει κανείς· όσοι πρέπει να αποπέμπονται, θα αποπέμπονται και όσοι πρέπει να αποβάλλονται, θα αποβάλλονται. Παρόλο που μερικοί απ' αυτούς τους ανθρώπους δεν είναι κακοί, και πόσο μάλλον αντίχριστοι, με βάση τη φύση των συγκεκριμένων εκδηλώσεών τους και τη στάση τους απέναντι στην πίστη στον Θεό, δεν είναι άνθρωποι του οίκου του Θεού ούτε αληθινοί αδελφοί και αδελφές. Ακόμα και αν παραμείνουν στην εκκλησία, θα δυσκολευτούν πολύ να καταλάβουν τελικά την αλήθεια. Και τι συνέπειες έχει το γεγονός ότι θα δυσκολευτούν να καταλάβουν την αλήθεια; Σημαίνει ότι επειδή δεν θα μπορέσουν ποτέ να καταλάβουν τα λόγια του Θεού και δεν θα μπορέσουν ποτέ να καταλάβουν την αλήθεια, δεν θα καταφέρουν τελικά να φτάσουν στη σωτηρία και δεν θα καταφέρουν να κερδηθούν από τον Θεό. Αυτό σημαίνει ότι, στο τέλος, δεν θα μπορέσουν να γίνουν άνθρωποι του οίκου του Θεού, δεν θα

μπορέσουν να γίνουν αληθινά δημιουργήματα, και δεν θα μπορέσουν να εκπληρώσουν το καθήκον των δημιουργημάτων και να επιστρέψουν ενώπιον του Θεού. Επιπλέον, πολλές φορές παίζουν αρνητικό ρόλο στην εκκλησία. Όχι μόνο δεν έχουν θετική επίδραση, αλλά κατά διαστήματα προκαλούν και αναστάτωση και καταστροφές, με αποτέλεσμα να επηρεάζουν την κατάσταση κάποιων ανθρώπων και να αναστατώνουν κάποιους από αυτούς που κάνουν το καθήκον τους. Για τον λόγο αυτόν, η εκκλησία πρέπει να λαμβάνει τα ανάλογα μέτρα για να τους χειρίζεται, είτε με το να τους πείθει να φύγουν είτε με το να τους αποπέμπει ή να τους αποβάλλει. Όπως και να 'χει, δεν πρέπει να τους επιτρέπει να προκαλούν διατάραξη και αναστάτωση στην εκκλησία.

Τα πρότυπα και οι βάσεις για τη διάκριση των διαφόρων ειδών κακών ανθρώπων

II. Με βάση την ανθρώπινη φύση

I. Αμφιταλαντεύονται

Οι άνθρωποι που αμφιταλαντεύονται δεν είναι ποτέ σε θέση να επιβεβαιώσουν αν υπάρχει πραγματικά ο Θεός, πόσο δε μάλλον να επιβεβαιώσουν αν ο Θεός στον οποίο πιστεύουν είναι ο αληθινός Θεός. Σήμερα θέλουν να αναζητήσουν εδώ, και αύριο θέλουν να πάνε να τσεκάρουν τι συμβαίνει αλλού, χωρίς να ξέρουν ποια είναι η αληθινή οδός, ενώ τηρούν πάντα στάση αναμονής. Τέτοιους ανθρώπους να τους πείθετε γρήγορα να φύγουν, λέγοντάς τους: «Δεν είσαι ποτέ σε θέση να επιβεβαιώσεις πως το έργο του Θεού είναι η αληθινή οδός και δεν αναζητάς την αλήθεια για να αντιμετωπίσεις τις δυσκολίες σου. Τι αποτέλεσμα θα βγει αν συνεχίσεις να πιστεύεις κατ' αυτόν τον τρόπο; Αφού δεν αγαπάς την αλήθεια και δεν ευχαριστιέσαι την εκκλησιαστική ζωή, τότε να πας όπου σε ενδιαφέρει, σύμφωνα με τις δικές σου επιλογές. Δεν θέλεις να επιδιώξεις να ξεχωρίσεις από τους υπόλοιπους και να σημειώσεις μεγάλη επιτυχία; Τότε, να βγεις έξω στον κόσμο και να πασχίσεις γι' αυτό. Ίσως καταφέρεις να γίνεις πλούσιος ή να αποκτήσεις αξιώματα και να κάνεις πραγματικότητα τα όνειρά σου έξω στον κόσμο. Δεν πρέπει να παραμένεις άλλο στον οίκο του Θεού». Τέτοιους ανθρώπους δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να τους εξαναγκάζετε ή να προσπαθείτε να τους προτρέψετε να μείνουν. Αν θέλουν να φύγουν από την εκκλησία, αφήστε τους να φύγουν. Δεν συνάδει με τις προθέσεις του Θεού να ενθαρρύνετε διαρκώς αυτούς τους δύσπιστους και τους προτρέπετε να παραμείνουν. Το έργο του Θεού δεν εξαναγκάζει ποτέ κανέναν, κι όταν όλη την ώρα σέρνεις και τραβολογάς τους αναποφάσιστους, αυτό ενέχει το στοιχείο του εξαναγκασμού. Αυτοί οι άνθρωποι θέλουν να πάνε να βρουν δουλειά, να βγάλουν λεφτά και να ζήσουν μια καλή ζωή ή να επιδιώξουν εκείνα τα πράγματα που τους αρέσουν προσωπικά. Πάντοτε είχαν τέτοιες προθέσεις, και πάντοτε είχαν τις δικές τους βλέψεις και τα δικά τους σχέδια. Κανείς δεν το ξέρει αυτό, αλλά η συμπεριφορά τους το έχει αποκαλύψει ήδη. Για παράδειγμα, όταν κάνουν το καθήκον τους, πολλές φορές το κάνουν με μισή καρδιά ή πολλές φορές ξεχνάνε, είναι επιπόλαιοι και απλώς λειτουργούν μηχανικά. Συχνά δείχνουν μεγάλη

απροθυμία να κάνουν το καθήκον τους, πάντοτε πιστεύουν ότι βγαίνουν χαμένοι, νομίζουν ότι επειδή κάνουν το καθήκον τους δεν μπορούν να βγάλουν λεφτά. Αυτούς τους ανθρώπους πρέπει να τους πείθετε να φύγουν. Να τους λέτε: «Κάνεις πάντα το καθήκον σου επιπόλαια και με μισή καρδιά. Στο τέλος, δεν θα καταφέρεις να κερδίσεις την αλήθεια, κι ο Θεός δεν θα σε εγκρίνει· τι απώλεια θα είναι αυτή! Εφόσον δεν σε ενδιαφέρει η αλήθεια, δεν είσαι σε θέση να επιβεβαιώσεις την ύπαρξη του Θεού ούτε την κυριαρχία Του, και ο κόσμος σου φαίνεται υπέροχος, καθώς πιστεύεις ότι, αν επιδιώξεις τα εγκόσμια, θα έχεις μεγάλη επιτυχία και θα ξεχωρίσεις από τους άλλους, τότε καλύτερα να επιστρέψεις στον κόσμο και να πασχίσεις εκεί. Τι νόημα έχει να υπομένεις εδώ τέτοιες κακουχίες;» Πιο συγκεκριμένα, οι άνθρωποι αυτοί νιώθουν πολλές φορές ότι έχουν επαρκείς γνώσεις σε ένα συγκεκριμένο αντικείμενο, ότι έχουν κάποιες δεξιότητες και ικανότητες, και θεωρούν πως, αν πάνε έξω στην κοινωνία ή στον κόσμο, θα μπορούσαν να αποκτήσουν και φήμη και περιουσία, να απολαύσουν υψηλή θέση και αποδοχές. Παρ' όλα αυτά, αφού πιστέψουν τελικά στον Θεό και περιφέρονται λίγα χρόνια, δεν έχουν πάρει καμία προαγωγή ούτε τους έχουν επιλέξει για κάποια σημαντική θέση. Καθώς δεν μπορούν να ξεχωρίσουν από τους υπόλοιπους, νιώθουν μέσα τους μεγάλη θλίψη και μεγάλη απροθυμία. Είναι απρόθυμοι να βαδίσουν στο μονοπάτι της πίστης στον Θεό, πόσο μάλλον να κάνουν το καθήκον τους. Η καρδιά τους είναι μονίμως ανήσυχη και το μυαλό τους περιπλανιέται, και είναι ανεύθυνοι και ασταθείς. Πού και πού, σκέφτονται τους συμμαθητές τους και τους φίλους τους που έχουν πιάσει πολύ καλές δουλειές, έχουν φτάσει σε πολύ υψηλές θέσεις και ζουν μια ζωή ανώτερη από των άλλων, κι αυτό τους κάνει ακόμα περισσότερο να νιώθουν ότι αδικούν πολύ τον εαυτό τους που πιστεύουν στον Θεό· επίσης, νομίζουν ότι είναι άχρηστοι, ανίκανοι και αποτυχημένοι που πιστεύουν στον Θεό και ντρέπονται πολύ να αντικρύσουν τους γονείς και τους προγόνους τους. Αυτό τους οδηγεί σε ακόμα μεγαλύτερη αναστάτωση και απροθυμία, και μετανιώνουν πικρά που επέλεξαν εξ αρχής να πιστέψουν στον Θεό! Και τότε, το μυαλό τους αμφιταλαντεύεται ακόμα περισσότερο. Σε όλα αυτά τα χρόνια που πιστεύουν στον Θεό και κάνουν το καθήκον τους, όχι μόνο δεν έχει δυναμώσει η πίστη τους, αλλά έχουν χάσει και τον ενθουσιασμό που είχαν κάποτε. Πώς πιστεύετε ότι πρέπει να αντιμετωπίζονται οι άνθρωποι αυτοί; (Να πείθονται να φύγουν.) Αν τους πείσεις να φύγουν, μπορεί να πουν: «Πιστεύω τόσα χρόνια στον θεό, έχω παρατήσει τις σπουδές μου, τον γάμο μου και τις προοπτικές μου. Τώρα μου λες να φύγω από την εκκλησία —άρα, όλες οι κακουχίες που υπέμεινα όλα αυτά τα χρόνια δεν θα έχουν πάει στράφι; Δεν θα έχω καθόλου μελλοντικό προορισμό, έτσι δεν είναι; Αυτό σημαίνει ότι θα βγω διπλά χαμένος. Δεν είναι αυτοκτονία κάτι τέτοιο;» Μήπως είναι πολύ άκαρδο να τους πείσετε να φύγουν; Είναι σωστό αυτό; (Τέτοιοι άνθρωποι δεν ήθελαν ποτέ να πιστέψουν στον Θεό εξ αρχής. Απλώς μπήκαν με τεχνάσματα στην εκκλησία για να πάρουν ευλογίες. Όταν βλέπουν ότι μέλημα της εκκλησίας είναι πάντα να τρώει και να πίνει κανείς τα λόγια του Θεού και να συναναστρέφεται σχετικά με την αλήθεια, τα αποστρέφονται όλα αυτά και θέλουν να φύγουν. Τέτοιοι άνθρωποι πρέπει να πείθονται

να φύγουν. Αν και μπορεί να κρατήσεις τους ίδιους, την καρδιά τους δεν μπορείς να την κρατήσεις.) Αν κάνουν το καθήκον τους με κάποια ειλικρίνεια, αλλά απλούστατα δεν έχουν ξεκαθαρίσει την αλήθεια ή γίνονται προς στιγμή κάπως αρνητικοί και αδύναμοι επειδή αντιμετωπίζουν αναποδιές και αποτυχίες ή επειδή κλαδεύονται, σε τέτοιες περιπτώσεις, μπορείτε να συναναστραφείτε μαζί τους σχετικά με την αλήθεια, για να τους βοηθήσετε και να τους υποστηρίξετε. Αν, παρ' όλα αυτά, υποθέσουμε ότι η αδυναμία τους δεν είναι πρόσκαιρη, αλλά ότι είναι συστηματικά επιπόλαιοι και κάνουν μηχανικά το καθήκον τους, ότι το κάνουν με μισή καρδιά και ότι αρκούνται απλώς στο να μην τους διώξουν —κι αν υποθέσουμε ότι κάνουν το καθήκον τους χωρίς ειλικρίνεια και κίνητρο ή, για να το διατυπώσουμε πιο συγκεκριμένα, ότι δεν έχουν στόχους τους οποίους επιδιώκουν και απλώς περνάνε τις μέρες τους— αν γίνει φανερό ότι τέτοιου είδους άνθρωποι είναι, τότε μπορείτε να τους πείσετε να φύγουν.

Κάποιοι άνθρωποι είναι δύσπιστοι. Αν μπορείς να δεις ξεκάθαρα ότι ουσιαστικά πρόκειται για ανθρώπους που δεν αγαπούν την αλήθεια και δεν θέλουν ούτε καν να κάνουν απλή δουλειά, τότε θα πρέπει να τους πείσεις να φύγουν. Οι βασικές τους εκδηλώσεις είναι ότι δεν διαβάζουν ποτέ τα λόγια του Θεού, δεν μαθαίνουν ποτέ ύμνους, δεν ακούνε ποτέ κηρύγματα και δεν συναναστρέφονται ποτέ σχετικά με την αλήθεια ούτε μιλάνε για αυτογνωσία. Επίσης, δεν τους αρέσει να ακούνε τις βιωματικές μαρτυρίες των αδελφών. Δεν βλέπουν ποτέ ταινίες ή βίντεο με ύμνους ούτε βίντεο με βιωματικές μαρτυρίες που παράγει ο οίκος του Θεού και, ακόμα κι αν δουν, το κάνουν απλώς για ψυχαγωγία ή από περιέργεια, και στην περίπτωση αυτή βλέπουν απρόθυμα λίγο μόνο· και δεν το κάνουν ούτε κατά διάνοια από αίσθημα φορτίου για τη δική τους ζωή-είσοδο, παρά απλώς για διασκέδαση και πλάκα. Πώς περνάνε τον περισσότερο καιρό; Συνομιλούν, κουτσομπολεύουν ή μπαίνουν στο ίντερνετ για να δουν πράγματα που τους αρέσουν. Για παράδειγμα, σε ορισμένους αρέσει το χρηματιστήριο και παρακολουθούν διαρκώς τις εξελίξεις των μετοχών στο ίντερνετ· σε άλλους αρέσουν τα αυτοκίνητα ή τα ηλεκτρονικά είδη και ψάχνουν συνεχώς στο ίντερνετ για να δουν ποιες μάρκες έχουν κυκλοφορήσει νέα μοντέλα ή έχουν αναπτύξει κάποια νέα τεχνολογία· σε άλλους αρέσει να βλέπουν στο διαδίκτυο ειδήσεις από κάποιους χρήστες. Και σε κάποιους αρέσει η ομορφιά, το μακιγιάζ ή τα προϊόντα υγείας και μπαίνουν συχνά στο ίντερνετ για να διαβάσουν θέματα σχετικά με την ομορφιά, την υγεία ή τρόπους να διατηρήσουν καλή υγεία και να επιτύχουν μακροζωία. Τους ανθρώπους αυτούς δεν τους ενδιαφέρουν καθόλου οι διάφορες αλήθειες στις οποίες πρέπει να εισέλθουν οι πιστοί για να σωθούν ούτε οι βιωματικές μαρτυρίες των αδελφών. Εκτός από το ότι κάνουν λίγο καθήκον με απροθυμία, κατά τα άλλα ασχολούνται πάντα, μεταξύ άλλων, με τις μεταβαλλόμενες συνθήκες του άπιστου κόσμου και με το τι νέες τάσεις και σημαντικά νέα συμβαίνουν στον κόσμο, αλλά και με τις εξελίξεις στη δική τους χώρα. Τέτοιες πληροφορίες κοιτάζουν. Επειδή όλη την ώρα κοιτάνε αυτά τα πράγματα, η καρδιά τους είναι πάντα γεμάτη με τέτοια ζητήματα και αγνοούν τελείως τις αλήθειες που θα έπρεπε να καταλαβαίνουν ως πιστοί στον Θεό. Όποιος κι αν συναναστραφεί μαζί τους, δεν το

λαμβάνουν υπόψη τους. Δεν τους ενδιαφέρουν ούτε τους απασχολούν ζητήματα που αφορούν τη ζωή-είσοδο, όπως ποιες αρχές πρέπει να ακολουθούν όταν κάνουν το καθήκον τους, ποιες διεφθαρμένες διαθέσεις αποκαλύπτουν και ποια προβλήματα υπάρχουν όταν κάνουν το καθήκον τους, καθώς και ποιες από τις διάφορες απαιτήσεις που θέτει ο Θεός στους ανθρώπους έχουν ικανοποιήσει και ποιες όχι. Ναι μεν κάνουν το καθήκον τους, αλλά απλώς το κάνουν μηχανικά, χωρίς να αναζητούν στο ελάχιστο τις αλήθεια-αρχές. Αν και οι άνθρωποι αυτοί υποστηρίζουν ότι είναι πιστοί στον Θεό, αυτό που τους αρέσει κατά βάθος και στο οποίο επικεντρώνονται είναι τα χρήματα, η θέση και οι τάσεις του άπιστου κόσμου, ενώ τους αρέσει να έχουν επαφές με εκείνους που ακολουθούν τις τάσεις του άπιστου κόσμου. Όταν μιλάνε για ζητήματα του άπιστου κόσμου, το κάνουν με πολύ ζήλο και ανεξάντλητο ενθουσιασμό, μιλάνε εύγλωττα και ακατάπαυστα γι' αυτά, αλλά όταν συναντούν εκείνους που τους αρέσει να συναναστρέφονται σχετικά με την αλήθεια, δεν έχουν να πουν τίποτα. Όταν ένας αδελφός ή μια αδελφή λέει: «Υπάρχει ένας ύμνος τόσο όμορφος, που έχω μάθει όλους τους στίχους απέξω», λένε επιπόλαιο: «Τον έχεις μάθει απέξω. Τι ωραία!» Όταν ένας αδελφός ή μια αδελφή λέει: «Η βιωματική μαρτυρία της αδελφής τάδε είναι πολύ καλή!», εκείνοι λένε: «Υπάρχουν πλέον τόσα βίντεο με βιωματικές μαρτυρίες· και ποιο δεν είναι καλό; Όλα είναι πολύ καλά». Απλώς απαντάνε έτσι επιπόλαιο· στην πραγματικότητα, δεν τους ενδιαφέρει καθόλου η αλήθεια και δεν μιλάνε καθόλου την ίδια γλώσσα με τους αδελφούς και τις αδελφές. Όταν κάποιος τους ρωτάει: «Προσεύχεσαι όταν σου συμβαίνουν διάφορες καταστάσεις;» εκείνοι απαντούν: «Πώς να προσευχηθώ; Για ποιο πράγμα να προσευχηθώ;» Ούτε προσεύχονται ούτε έχουν να πουν τίποτα στον Θεό. Αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν το παραμικρό ενδιαφέρον για οτιδήποτε έχει σχέση με την πίστη στον Θεό, και η καρδιά τους είναι γεμάτη με κάθε λογής πράγματα από τον άπιστο κόσμο. Τι λέτε; Έχουν κάποιο πρόβλημα αυτοί οι άνθρωποι; (Ναι.) Αν βλέπεις ότι κάνουν πάντα το καθήκον τους με μισή καρδιά και, όταν τους ανατίθεται οποιαδήποτε εργασία, είναι πολύ ανυπόμονοι, παραπονιούνται μόλις ταλαιπωρηθούν λίγο, και μετά από μερικά χρόνια που πιστεύουν στον Θεό, αποκαλύπτουν συχνά σκέψεις όπως: «Έχω χάσει πολλά επειδή πιστεύω στον θεό. Αν δεν είχα πιστέψει στον θεό, τώρα πια ο μισθός μου θα είχε ανέβει στο τάδε ποσό και θα μπορούσα να απολαμβάνω την τάδε θέση και τον τάδε πολυτελή τρόπο ζωής». Πώς πρέπει να αντιμετωπίζετε αυτούς τους ανθρώπους; (Θα πρέπει να τους πείθουμε να φύγουν.) Απλώς πείστε τέτοιους ανθρώπους να φύγουν και μην τους βάζετε να κάνουν πια κανένα καθήκον, αφού ούτε απλή δουλειά δεν είναι πρόθυμοι να κάνουν. Θεωρούν υποφερτό το να πηγαίνουν απλώς στις συναθροίσεις ως πιστοί, αλλά όταν κάνουν το καθήκον τους και ακολουθούν τον Θεό, αυτό στέκεται εμπόδιο στα μεγάλα τους εγχειρήματα. Θεωρούν ότι η εκτέλεση του καθήκοντός τους και το γεγονός ότι ακολουθούν τον Θεό στέκεται εμπόδιο στην επιδίωξη της ευτυχίας τους. Θεωρούν πως, αν δεν έκαναν το καθήκον τους, θα είχαν ήδη ξεχωρίσει από τους υπόλοιπους, θα είχαν γίνει υψηλόβαθμοι αξιωματούχοι και θα έβγαζαν πολλά λεφτά στον κόσμο. Ποιος ο λόγος, λοιπόν, να τους εμποδίζουμε; Άρα, όλοι ωφελούνται αν τους

πείσετε να φύγουν. Αν τους εξαναγκάζατε ή τους προτρέπατε να μείνουν, αυτό θα ήταν τεράστιο λάθος. Έτσι πρέπει να πείθετε τέτοιους ανθρώπους: «Γιατί αποφάσισες να πιστέψεις στον Θεό; Είναι ποτέ δυνατόν να κερδίσεις την αλήθεια αν δεν ενδιαφέρεσαι για την αλήθεια και έχεις συνέχεια αμφιβολίες για τον Θεό; Έχεις ιδέες, πτυχία και ταλέντο. Αν πάσχιζες σκληρά έξω στον κόσμο, θα μπορούσες σίγουρα να γίνεις πρόεδρος ή διευθύνων σύμβουλος μιας εταιρείας, ή να γίνεις εκατομμυριούχος ή δισεκατομμυριούχος. Έτσι που περιφέρεσαι στον οίκο του Θεού, καταρχάς, δεν μπορείς να ξεχωρίσεις από τους υπόλοιπους· δεύτερον, δεν μπορείς να σημειώσεις μεγάλη επιτυχία· και τέλος, δεν μπορείς να δοξάσεις τους προγόνους σου. Επιπλέον, όταν κάνεις το καθήκον σου, είσαι διαρκώς επιπόλαιος, και γι' αυτό κλαδεύεσαι, με αποτέλεσμα να είσαι όλη την ώρα κακόκεφος. Γιατί να υπομένεις τέτοια βάσανα; Πρέπει να βγεις έξω στον κόσμο, είτε να ασχοληθείς με την πολιτική είτε με τις επιχειρήσεις, και σίγουρα θα σημειώσεις κάποια επιτυχία. Δεν είσαι σαν κι εμάς εσύ: Έχεις πτυχία και ταλέντο, και είσαι ευγενής. Δεν πέφτεις επίπεδο όταν πιστεύεις στον Θεό μαζί με εμάς τους συνηθισμένους ανθρώπους; Όπως λένε συχνά οι άπιστοι: “Ο κόσμος είναι το στρείδι σου”· πρέπει να εκμεταλλευτείς όσο χρόνο σου απομένει ακόμα στον κόσμο για να επιδιώξεις λίγη φήμη, κέρδος και θέση όσο προλαβαίνεις. Μη μένεις εδώ και αδικείς τον εαυτό σου». Είναι κατάλληλος αυτός ο τρόπος για να τους πείσετε; Πολύ διακριτική διατύπωση, σωστά; (Ναι.) Δεν πληγώνονται, κι επίσης αυτό θέλουν να ακούσουν. Πιστεύω πως αυτή η προσέγγιση είναι ενδεδειγμένη, τους διευκολύνει να αποδεχτούν τις συμβουλές, και μπορούν να φύγουν με θάρρος χωρίς καμία έγνοια. Όταν αντιμετωπίζεις τέτοιους ανθρώπους, αν είσαι σίγουρος ότι πρόκειται για δύσπιστους και βλέπεις ότι δεν έχουν καθόλου ενθουσιασμό για την πίστη στον Θεό, ότι δεν είναι ποτέ ειλικρινείς όταν κάνουν το καθήκον τους και ότι δεν έχουν κερδίσει ποτέ καθόλου ζωή-είσοδο —ούτε φαίνεται πιθανό να το κάνουν σε βάθος χρόνου— τότε θα πρέπει να τους πείσεις να φύγουν. Αν δεν τους πείσεις να φύγουν, θα κάνουν πάντοτε το καθήκον τους με στάση επιπόλαιη και χλιαρή, και μπορεί κάλλιστα κάποια στιγμή να προκαλέσουν μεγάλη συμφορά.

Κ. Είναι δειλοί και καχύποπτοι

Ολοκληρώσαμε τη συναναστροφή σχετικά με τη δέκατη εκδήλωση, δηλαδή ότι αμφιταλαντεύονται. Ας ρίξουμε τώρα μια ματιά στην ενδέκατη εκδήλωση, δηλαδή ότι είναι δειλοί και καχύποπτοι. Τι εκδηλώσεις έχουν οι δειλοί; (Οι δειλοί φοβούνται όταν έρχονται αντιμέτωποι με συλλήψεις και διώξεις. Θέλουν να κάνουν το καθήκον τους, αλλά δεν τολμάνε.) Αυτή είναι μόνο μια μικρή πτυχή. Το βασικό ζήτημα είναι ότι έχουν την εξής οπτική σχετικά με την πίστη στον Θεό: Θεωρούν πάντοτε ότι οι πιστοί στον Θεό μοιάζουν να μην έχουν θέση σε αυτόν τον κόσμο· θεωρούν ότι η πίστη τους στον Θεό είναι κάτι ντροπιαστικό. Ειδικά σε κάποιες χώρες με απολυταρχικό καθεστώς ή σε χώρες που δεν υπάρχει θρησκευτική ελευθερία, στις οποίες οι πιστοί στον Θεό όχι μόνο δεν προστατεύονται από τον νόμο αλλά μάλιστα αντιμετωπίζουν διώξεις, κάποιοι άνθρωποι

δεν τολμάνε να παραδεχτούν ότι πιστεύουν στον Θεό και φοβούνται μήπως το μάθουν οι άλλοι. Δεν θεωρούν την πίστη στον Θεό ως κάτι νόμιμο και έντιμο. Παρόλο που ξέρουν ότι πιστεύουν στον αληθινό Θεό, δεν νιώθουν καθόλου τιμή γι' αυτό ούτε έχουν αυτοπεποίθηση. Όταν υπάρχει η παραμικρή ένδειξη προβλήματος ή όταν βλέπουν την κυβέρνηση να συλλαμβάνει, να διώκει, να καταπιέζει και να εξοστρακίζει πιστούς, ανησυχούν πολύ μήπως μπλέξουν κι οι ίδιοι. Σε τέτοιου είδους καταστάσεις, κάποιοι παίρνουν γρήγορα αποστάσεις από την εκκλησία, και μάλιστα σπεύδουν να επιστρέψουν βιβλία στον οίκο του Θεού. Άλλοι, επειδή φοβούνται μήπως συλληφθούν, δεν τολμάνε πια να πηγαίνουν σε συναθροίσεις και δεν τολμάνε να χαιρετήσουν τους αδελφούς και τις αδελφές όταν τους συναντούν. Οι συγκεκριμένοι άνθρωποι δεν τολμούν μάλιστα να συναναστραφούν ειδικά όσους είναι σχετικά γνωστοί για την πίστη τους ή έχουν συλληφθεί παλιότερα —τόσο δειλοί είναι. Ακόμα χειρότερα, μόλις μάθουν ότι η κυβέρνηση έχει ξεκινήσει ένα μεγάλο κύμα συλλήψεων, τρέχουν στις αρχές για να παραδεχτούν προκαταβολικά ότι παλιότερα πίστευαν στον Θεό και ότι ξέρουν ποιοι άνθρωποι πιστεύουν, κι έτσι τους πουλάνε προκαταβολικά και παραδίδουν βιβλία με τα λόγια του Θεού ή οποιοδήποτε άλλο υλικό έχει σχέση με την πίστη στον Θεό, ως αντάλλαγμα για την επιείκεια των αρχών, με μοναδικό σκοπό την αυτοσυντήρηση. Για πείτε Μου, δεν είναι εκδηλώσεις δειλίας αυτές; (Ναι.) Ειδικά μερικοί άνθρωποι, αφότου πιστέψουν στον Θεό, φοβούνται πάντα μήπως μάθουν οι άλλοι ότι πιστεύουν, και φοβούνται ακόμα περισσότερο μήπως, σε περίπτωση που κάποιος συλληφθεί, τους πουλήσει. Μόλις κάποιος μάθει ότι πιστεύουν στον Θεό, σπεύδουν να εξηγήσουν ότι έχουν πάψει να πιστεύουν, και μάλιστα σπεύδουν να κάνουν πράγματα προκειμένου να πείσουν οι άπιστοι να τους υποπτεύονται ως πιστούς. Για παράδειγμα, διατηρούν σχέσεις με άπιστους, τρώνε, διασκεδάζουν, τζογάρουν, πίνουν αλκοόλ μαζί και πάει λέγοντας. Με το που βλέπουν μπροστά τους το παραμικρό πρόβλημα, δεν τολμάνε να πάνε σε συναθροίσεις και παύουν να κάνουν το καθήκον τους, αγνοώντας όποιον προσπαθεί να τους βρει. Όταν όλα είναι γαλήνια, σκέφτονται ότι η πίστη στον Θεό φέρνει ευλογίες, ότι δίνει τη δυνατότητα να αποφύγει κανείς τον θάνατο, και του επιτρέπει να πάει στον ουρανό και να έχει έναν καλό προορισμό —τότε σφύζουν από ενέργεια που πιστεύουν στον Θεό. Μόλις, όμως, βρεθούν μπροστά σε ένα περιβάλλον που είναι λίγο επικίνδυνο, εξαφανίζονται από προσώπου γης. Έπειτα, όταν περάσει ο κίνδυνος και τα πράγματα ηρεμήσουν και πάλι, ξαναγυρίζουν. Τέτοιου είδους άνθρωποι πολύ συχνά γίνονται φαντάσματα. Όσο σημαντικό κι αν είναι το καθήκον που τους έχει ανατεθεί, μόλις παρουσιαστεί κάποιος κίνδυνος, είναι ικανοί να παρατήσουν αμέσως το έργο τους, χωρίς να οργανώσουν πώς θα συνεχιστεί, και μετά κανείς δεν μπορεί να τους βρει. Άλλοι, όταν αντιμετωπίζουν αντίστοιχα ένα επικίνδυνο περιβάλλον, μπορούν να σκεφτούν έναν σωρό τρόπους για να χειριστούν σωστά τις συνέπειες. Αν τη δεδομένη στιγμή το περιβάλλον είναι πολύ εχθρικό και ο κίνδυνος να συλληφθούν είναι μεγάλος, περιμένουν να περάσει ο κίνδυνος προτού συνεχίσουν το έργο τους. Αν, πάλι, είναι πολύ γνωστοί για την πίστη τους και θα μπορούσαν εύκολα να συλληφθούν σε περίπτωση

που εμφανίζονταν για να κάνουν έργο, κανονίζουν να το κάνει κάποιος άλλος. Αυτοί οι δειλοί, όμως, όταν νιώσουν το παραμικρό πρόβλημα, τρέχουν να κρυφτούν, και σπεύδουν να φυλάξουν το κεφάλι τους και να σώσουν το τομάρι τους, αδιαφορώντας και παραβλέποντας εντελώς το έργο και την περιουσία της εκκλησίας· δεν κάνουν καμία προσπάθεια να διαφυλάξουν το έργο της εκκλησίας ή να προστατεύσουν τους αδελφούς και τις αδελφές. Τι είναι αυτό που φοβούνται περισσότερο στην πίστη τους στον Θεό; Καταρχάς, φοβούνται μήπως μάθει η κυβέρνηση για την πίστη τους. Δεύτερον, φοβούνται μήπως το μάθουν οι γείτονές τους. Τρίτον, εκείνο που φοβούνται περισσότερο είναι μήπως συλληφθούν και φυλακιστούν ή μήπως τους ξυλοκοπήσουν μέχρι θανάτου. Έτσι, όποτε συμβαίνει κάτι, το πρώτο πράγμα που σκέφτονται είναι αν υπάρχει περίπτωση να συλληφθούν ή να σκοτωθούν. Αν υπάρχει έστω και 1% πιθανότητα να γίνει κάτι από τα δύο, θα βρουν τρόπο να ξεφύγουν. Μπορεί, για παράδειγμα, σε μια συνάθροιση, κάποιος αδελφός ή αδελφή να πει: «Καθώς ερχόμουν εδώ, είδα κάποιον εδώ τριγύρω που μου φάνηκε άγνωστος. Μήπως είναι κάποιος άπιστος και μας παρακολουθεί;» Μόνο και μόνο στο άκουσμα αυτού του σχολίου, οι δειλοί δεν πρόκειται να έρθουν στην επόμενη συνάθροιση και θα διακόψουν τις επαφές με όλους. Θα έλεγες ότι είναι προσεκτικοί; (Αυτό δεν είναι φυσιολογική προσοχή, είναι δειλία· δεν έχουν θέση για τον Θεό στην καρδιά τους.) Αυτό είναι υπερβολική προσοχή. Στις χώρες ή στις περιοχές όπου το περιβάλλον είναι ιδιαίτερα εχθρικό, ισχύει ότι οι πιστοί πρέπει να είναι προσεκτικοί, κάτι τέτοιο, όμως, δεν σημαίνει πως πρέπει να πάψουν να κάνουν το καθήκον τους ή να μη συμμετέχουν στις συναθροίσεις επειδή φοβούνται μήπως συλληφθούν, να είναι δηλαδή τόσο προσεκτικοί, ώστε να μην έχουν θέση για τον Θεό στην καρδιά τους. Σε ποια αρχή βασίζονται οι δειλοί για να δείξουν τέτοια προσοχή; Ό,τι κι αν συμβεί —είτε μεγάλο είτε μικρό— δεν πιστεύουν καθόλου ότι όλα βρίσκονται στα χέρια του Θεού. Δεν θεωρούν κανέναν αξιόπιστο και βασίζονται στον εαυτό τους για να προστατευτούν. Αυτή είναι η αρχή τους. Δεν πιστεύουν ότι τα πάντα βρίσκονται στα χέρια του Θεού, ότι όλα τα ενορχηστρώνει και τα κανονίζει ο Θεός, ότι, αν όντως συμβαίνει κάτι, το επιτρέπει ο Θεός και ότι, αν δεν το επιτρέψει ο Θεός, δεν πρόκειται να συλληφθεί κανείς. Από αυτήν την άποψη, δεν έχουν την παραμικρή πίστη. Απεναντίας, η καρδιά τους είναι γεμάτη μόνο με δειλία. Επιπλέον, μέσα στη δειλία τους κρύβεται ένα μοιραίο ελάττωμα, το οποίο είναι και το πιο απεχθές πράγμα πάνω τους: Για να προστατευτούν και να αντιμετωπίσουν κάθε περιβάλλον που τους κάνει να νιώθουν δειλοί, ακολουθούν εκείνο που θεωρούν ως την «υπέρτατη σοφία» τους, δηλαδή πως, οτιδήποτε κι αν συμβαίνει —είτε τους παρακολουθούν είτε τους συλλαμβάνουν και τους βάζουν φυλακή— μόλις κάτι πάει στραβά και απειληθεί η ασφάλειά τους, πρώτον, αρνούνται ότι πιστεύουν στον Θεό, και δεύτερον, προδίδουν όλα όσα γνωρίζουν χωρίς να κρύβουν τίποτα. Γιατί το κάνουν αυτό; Απλώς για να προστατευτούν από τον σωματικό πόνο· οπότε, αποκαλύπτουν όλα όσα ξέρουν. Καταρχάς, πουλάνε τους επικεφαλής της εκκλησίας και αποκαλύπτουν, επίσης, ποιοι είναι οι επικεφαλής των περιφερειών και των περιοχών, τον τόπο διαμονής τους και όλα όσα γνωρίζουν. Προδίδουν τα πάντα, ακόμα και πριν τους βασανίσουν.

Επίσης, αν τους ζητήσουν να υπογράψουν τις «Τρεις Δηλώσεις», τις υπογράφουν αμέσως, δεν το σκέφτονται καν· ήταν εξαρχής προετοιμασμένοι γι' αυτό. Αυτό το κάνουν για να αποφύγουν τη φυλακή, τα βασανιστήρια και κάθε κίνδυνο να πεθάνουν. Είναι τόσο δειλοί. Ούτε πιστεύουν στην κυριαρχία του Θεού ούτε μπορούν να ρισκάρουν τη ζωή τους. Αντίθετα, σκέφτονται κάθε τρόπο για να προστατέψουν τον εαυτό τους. Η καλύτερη μέθοδος, κατά τη γνώμη τους, είναι να πουλήσουν τους άλλους και την εκκλησία —αυτός είναι ο πιο αποτελεσματικός τρόπος. Με τίμημα την προδοσία των άλλων κατοχυρώνουν τη δική τους ασφάλεια και αποφεύγουν κάθε πόνο. Αυτό το είχαν σχεδιάσει πολύ νωρίτερα. Αυτή είναι η «υπέρτατη σοφία» τους. Για πείτε Μου, είναι η δειλία αυτών των ανθρώπων φυσιολογική δειλία; (Όχι.) Τότε, τι πρόβλημα υπάρχει εδώ; (Είναι τόσο δειλοί που γίνονται Ιούδες, είναι έτοιμοι να πουλήσουν τους αδελφούς, τις αδελφές και την εκκλησία ανά πάσα στιγμή όπου σταθούν κι όπου βρεθούν. Τέτοιοι άνθρωποι δεν είναι αληθινοί πιστοί.) Για την ώρα, ας αφήσουμε κατά μέρος το αν είναι αληθινοί ή ψευδείς πιστοί. Εξετάστε απλώς την ανθρώπινη φύση τους· θεωρούν την πίστη στον Θεό ως κάτι ύπουλο και ντροπιαστικό, κι όχι ως κάτι νόμιμο και έντιμο, ενώ θεωρούν το θέμα της πίστης στον Θεό, κάτι τόσο νόμιμο, έντιμο και θετικό, ως κάτι αρνητικό. Τι είδους άνθρωποι πιστεύεις ότι είναι; (Μπερδεμένοι άνθρωποι, σχετικά μοχθηροί.) Έχουν διαφορετική οπτική και αντιλαμβάνονται τα πράγματα με διαφορετικό τρόπο σε σχέση με τους κανονικούς ανθρώπους. Κάποιες φορές μπορούν μέχρι και να πουν το άσπρο μαύρο, δεν μπορούν να ξεχωρίσουν το σωστό από το λάθος. Πώς γίνεται οι πιστοί στον Θεό να είναι σκόπιμα ύπουλοι; Αυτό συμβαίνει επειδή αυτός ο κόσμος είναι πολύ κακός· ο νόμος δεν προφυλάσσει τη θρησκευτική ελευθερία, και ακόμα περισσότερο, το σατανικό καθεστώς μισεί τον Θεό και εχθρεύεται το έργο του Θεού. Δεν επιτρέπει να υπάρχουν θετικά πράγματα και κάνει τα πάντα για να ασκήσει διώξεις σ' όσους πιστεύουν στον Θεό. Έτσι, κάτω από τέτοιες κοινωνικές συνθήκες, οι πιστοί δεν έχουν άλλη επιλογή παρά να λειτουργούν προσεκτικά όταν συναθροίζονται και κάνουν το καθήκον τους. Δεν τολμούν να το κάνουν φανερά. Εξωτερικά, μπορεί να φαίνεται ότι ενεργούν ύπουλα σαν κλέφτες, αλλά στην πραγματικότητα αυτό συμβαίνει εξολοκλήρου επειδή βρίσκονται σε περιβάλλον διώξεων, σωστά; (Ναι.) Πώς περιγράφει, λοιπόν, ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας την πίστη στον Θεό και την εκτέλεση του καθήκοντος; Ως «ύποπτη συμπεριφορά». Είναι ύποπτη αυτή η συμπεριφορά; (Όχι.) Δεν είναι ύποπτη συμπεριφορά —πρόκειται για κάτι που οι άνθρωποι το κάνουν επειδή δεν μπορούν να κάνουν αλλιώς. Μήπως έκαναν τίποτα παράνομο αυτοί οι άνθρωποι; (Όχι.) Δεν έχουν κάνει τίποτα παράνομο ούτε κάτι που να πηγαίνει κόντρα στην κυβέρνηση, πόσο μάλλον έχουν παραβιάσει τον νόμο ή έχουν αναστατώσει τη δημόσια τάξη. Τι κάνουν αυτοί οι άνθρωποι; Μόνο το καθήκον των δημιουργημάτων κάνουν. Αυτό το έργο είναι το πιο πολύτιμο, το πιο ουσιαστικό και το πιο δίκαιο εγχείρημα στον κόσμο. Όμως, αυτός ο κόσμος είναι κακός και σκοτεινός, και διαγγέλλει ότι το άσπρο είναι μαύρο, οπότε αποκαλεί το πιο δίκαιο, πολύτιμο και ουσιαστικό εγχείρημα «ύποπτο». Αυτή είναι η ερμηνεία του Σατανά. Είναι η αλήθεια η ερμηνεία του Σατανά; Είναι κάτι θετικό;

(Όχι.) Σίγουρα δεν είναι. Οι δειλοί, όμως, όταν ακούνε αυτήν την ερμηνεία, όχι μόνο συμφωνούν απόλυτα μ' αυτήν κατά βάθος, αλλά αποδέχονται κιόλας αυτήν την ερμηνεία του Σατανά. Αποτέλεσμα; Θεωρούν κι αυτοί ότι όποιος πιστεύει κρυφά στον Θεό και κάνει το καθήκον του κρυφά κάνει κάτι ακατάλληλο και μάλλον λάθος. Φοβούνται συνεχώς μήπως μια μέρα βασανιστούν κι αυτοί από την κοινωνία και την κυβέρνηση, και δεν θα έχουν πώς να υπερασπιστούν τον εαυτό τους ούτε ποιος να τους βοηθήσει ή να τους σώσει. Γι' αυτό, φοβούνται ιδιαιτέρως μήπως ανακαλύψουν οι άνθρωποι την πίστη τους στον Θεό. Δεν αναγνωρίζουν μέσα τους ότι τα λόγια που έχει εκφράσει ο Θεός είναι η αλήθεια ούτε ότι το μονοπάτι στο οποίο οδηγεί ο Θεός τους ανθρώπους να βαδίσουν είναι το ορθό, και παρ' όλα αυτά θέλουν να λαμβάνουν ευλογίες από τον Θεό. Δεν είναι αντίφαση αυτό; Στο τέλος, νιώθουν τρομερή αγανάκτηση που πιστεύουν στον Θεό και υποβάλλονται σε αυτές τις κακουχίες σε ένα τέτοιο περιβάλλον. Γιατί νιώθουν αγανάκτηση; Επειδή φοβούνται πολύ το κακό καθεστώς που επικρατεί σ' αυτόν τον κόσμο και τις κακές δυνάμεις των διαβόλων και των σατανάδων, και φοβούνται συνεχώς μήπως τους βασανίσουν οι διάβολοι και οι σατανάδες και τους στερήσουν τη ζωή. Εφόσον δεν έχουν αληθινή πίστη στον Θεό, ενεργούν με ιδιαίτερη δειλία, μέχρι του σημείου να μην κάνουν καθόλου το καθήκον τους. Αν δεν υπάρχει καθόλου κίνδυνος, συμμετέχουν σε συναθροίσεις ή αλληλεπιδρούν με τους αδελφούς και τις αδελφές, ή κάνουν κάποια πράγματα για την εκκλησία, όμως πολύ απλά δεν τολμάνε να παραδεχτούν ότι πιστεύουν στον Θεό, ότι είναι μέλη της εκκλησίας, ούτε τολμάνε να ορθώσουν το ανάστημά τους για να καταθέσουν μαρτυρία για τον Θεό ή να κάνουν το καθήκον τους —φοβούνται υπερβολικά. Δεν έχουν αληθινή πίστη στον Θεό, και παρ' όλα αυτά θέλουν να λάβουν ευλογίες και έναν καλό προορισμό από τον Θεό. Τι θα λέγατε; Είναι αντιφατικό αυτό; (Ναι.) Δεν έχει θολώσει το μυαλό τους το γεγονός ότι επικεντρώνονται στα προσωπικά τους συμφέροντα; (Ναι.) Τους ανθρώπους αυτούς τους τρώει η απληστία για το προσωπικό τους κέρδος. Δεν πιστεύουν ότι ο Θεός είναι κυρίαρχος επί των πάντων, και παρ' όλα αυτά θέλουν να λάβουν ευλογίες από τον Θεό. Δεν θεωρούν δίκαιο, πολύτιμο και ουσιαστικό το έργο της εκκλησίας και το καθήκον που κάνουν οι αδελφοί και οι αδελφές. Φοβούνται πολύ να κάνουν σημαντικά καθήκοντα, φοβούνται μήπως οι επικεφαλής και οι εργάτες τους ζητούν συχνά να βγαίνουν έξω και να χειρίζονται ζητήματα· έχουν τον φόβο ότι αν κάτι πάει στραβά θα μπλέξουν. Αυτοί οι δειλοί τύποι, όταν αντιμετωπίζουν κίνδυνο, μπορεί να γίνουν Ιούδες και να πουλήσουν την εκκλησία —κι αυτό είναι άλλο ένα είδος επικίνδυνου ατόμου.

Ποιες άλλες εκδηλώσεις έχουν όσοι είναι δειλοί; Αυτοί οι άνθρωποι μπορούν να αρνηθούν και να αποκηρύξουν το όνομα του Θεού ανά πάσα στιγμή, να προδώσουν τον Θεό ανά πάσα στιγμή και να γίνουν Ιούδες ανά πάσα στιγμή. Οι δειλοί δεν είναι άξιοι να εισέλθουν στη βασιλεία των ουρανών, σωστά; (Ναι.) Ποια είναι η θανάσιμη αδυναμία εκείνων που είναι δειλοί; (Φοβούνται τον θάνατο και μπορούν να προβούν σε προδοσία.) Αυτοί οι άνθρωποι περιφέρονται στη ζωή χωρίς ήθος, λαχταρούν τη ζωή και φοβούνται τον θάνατο. Ο φόβος για τον θάνατο είναι η θανάσιμη αδυναμία τους. Είναι πρόθυμοι να

κάνουν τα πάντα προκειμένου να γλιτώσουν από τον θάνατο: είτε να γίνουν Ιούδες, είτε να γίνουν υιοί της καταστροφής, είτε να δεχτούν κατάρεις· είναι πρόθυμοι να κάνουν τα πάντα, αρκεί να μπορέσουν να ζήσουν. Ο ύψιστος στόχος τους είναι να ζήσουν. Όσο κι αν τους συναναστραφείς σχετικά με το ότι η ζωή και ο θάνατος των ανθρώπων βρίσκονται στα χέρια του Θεού, ότι ο Θεός έχει τον έλεγχο, την κυριαρχία και την ενορχήστρωση της μοίρας των ανθρώπων, αλλά και ότι οι άνθρωποι πρέπει να υποτάσσονται στις ενορχηστρώσεις και τις διευθετήσεις του Θεού, αυτά τα λόγια ούτε τα πιστεύουν ούτε τα αποδέχονται. Απλώς πιστεύουν ότι είναι σπάνια ευκαιρία να ξαναγεννηθεί κανείς ως άνθρωπος, οπότε δεν θέλουν με τίποτα να πεθάνουν· πιστεύουν επίσης ότι, μόλις πεθάνουν και χαθεί η σάρκα τους, η ψυχή τους είτε θα ξαναγεννηθεί ως ζώο είτε θα γίνει ένα περιπλανώμενο φάντασμα, και δεν θα έχουν ποτέ ξανά την ευκαιρία να ξαναγεννηθούν ως άνθρωποι. Γι' αυτό, φοβούνται ιδιαίτερα τον θάνατο. Θεωρούν τον θάνατο καταστροφική συμφορά, κι όχι μια καλή ευκαιρία για την επόμενη μετενσάρκωση ούτε μια νέα αρχή όταν ξαναγεννηθούν. Για τον λόγο αυτόν, δεν υπολογίζουν κανένα κόστος προκειμένου να σώσουν τη ζωή τους. Ακόμα κι αν χρειαστεί να ξεπουλήσουν άλλους ή να προκαλέσουν οποιαδήποτε ζημιά στο έργο της εκκλησίας, δεν πρόκειται να διστάσουν να το κάνουν. Και ακόμα κι αν χρειαστεί να απαρνηθούν το όνομα του Θεού, δεν τους νοιάζουν οι συνέπειες· το μόνο που τους νοιάζει είναι να ζήσουν ασφαλείς. Τι σόι άνθρωποι είναι αυτοί; (Άνθρωποι που σέρνουν ένα άθλιο κουφάρι.) Είναι αποβράσματα που σέρνουν ένα άθλιο κουφάρι! Ζουν χωρίς αξιοπρέπεια ή ακεραιότητα, είναι πρόθυμοι να κάνουν τα πάντα μόνο και μόνο για να παραμείνουν ζωντανοί, είναι ικανοί να πέσουν πολύ χαμηλά. Κάποιοι άνθρωποι έχουν ήδη υπολογίσει μέσα τους τι πρέπει να κάνουν προτού βρεθούν αντιμέτωποι με ένα επικίνδυνο περιβάλλον: «Αν με συλλάβουν, απλώς θα μιλήσω. Όταν ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας σας βασανίζει, σας απειλεί και σας τρομοκρατεί, κι έτσι σας εξαναγκάζει να πουλήσετε την εκκλησία, κανείς σας δεν λέει κουβέντα. Εγώ, όμως, δεν είμαι τόσο ανόητος σαν εσάς, που προτιμάτε να υπομένετε σωματικό πόνο παρά να μιλήσετε. Εγώ θα μίλαγα ακόμα και προτού με χτυπήσουν ή με τρομοκρατήσουν. Κοιτάξτε πόσο έξυπνος είμαι! Όπως λέει το ρητό: “Ένας σοφός άνθρωπος υποτάσσεται στις περιστάσεις”. Πού είναι το πρόβλημα αν πουλήσω τους αδελφούς και τις αδελφές της εκκλησίας; Ο καθένας πρέπει να κοιτάει τον εαυτό του, σωστά; Δεν είναι ανοησία να μην προσέχεις τον εαυτό σου;» Προτού γίνει το οτιδήποτε, ήδη έχουν σκεφτεί πώς να προστατέψουν τον εαυτό τους. Τα έχουν σκεφτεί όλα από καιρό. Με βάση ποιο πιστεύω συμπεριφέρονται; «Γιατί να δυσκολεύει κανείς τη ζωή του; Γιατί να είναι τόσο ξεροκέφαλος; Μόνο αν φέρεσαι καλά στον εαυτό σου, δεν θα έχει πάει στράφι αυτή η ζωή!» Με βάση αυτό το πιστεύω συμπεριφέρονται. Δεν έχουν ηθικούς φραγμούς. Τι πιστεύετε ότι πρέπει να γίνει σχετικά με τέτοιους ανθρώπους; (Αν εντοπίζονται τέτοιοι άνθρωποι, πρέπει να αποπέμπονται σοφά. Πρόκειται για ωρολογιακές βόμβες.) Ακριβώς, είναι ωρολογιακές βόμβες. Είναι τελείως δειλοί και, όταν προκύψει κίνδυνος, θα πουλήσουν την εκκλησία. Αν κάποιος έχει κανονική ανθρώπινη φύση, θα εφαρμόσει σοφές μεθόδους για να ανταποκριθεί στα

επικίνδυνα περιβάλλοντα, και θα έχει αληθινή πίστη στον Θεό. Δεν θα λογαριάσει εμπόδια προκειμένου να συμμετάσχει στις συναθροίσεις ή να κάνει το καθήκον του, ενώ θα βάλει τα δυνατά του προκειμένου να δαπανήσει τον εαυτό του για τον Θεό με βάση το ανάστημά του και τις συνθήκες στις οποίες βρίσκεται. Αυτή είναι η αποκάλυψη της κανονικής ανθρώπινης φύσης. Οι δειλοί, όμως, θεωρούν πολύτιμη τη ζωή τους· λαχταρούν τη ζωή και φοβούνται τον θάνατο, γιατί εκτιμούν τη ζωή τους πάνω από κάθε τι άλλο. Δεν έχουν αληθινή πίστη στον Θεό και δεν βλέπουν ότι ο Θεός είναι κυρίαρχος επί των πάντων. Όταν, λοιπόν, διώκονται, είναι φυσικό να αποκαλύπτονται ως δειλοί. Οι δειλοί, προκειμένου να προστατέψουν τον εαυτό τους, μπορούν να γίνουν Ιούδες. Τέτοιοι άνθρωποι αποτελούν επικίνδυνα στοιχεία, είναι τρομακτικά άτομα. Η εκκλησία δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να τους αναθέσει κανένα έργο ούτε να τους επιτρέψει να κάνουν κανένα καθήκον. Σε διαφορετική περίπτωση, αν προβούν σε προδοσία, αυτό θα προκαλούσε τεράστια ζημιά στο έργο της εκκλησίας· περισσότερο κακό παρά καλό θα έκανε.

Πώς εκδηλώνεται η καχυποψία όσων είναι δειλοί και καχύποπτοι; Κάποιοι άνθρωποι δεν μπορούν ποτέ να διακρίνουν καθαρά τις διάφορες πτυχές του έργου του οίκου του Θεού. Δεν ξέρουν τι ακριβώς έργο κάνει ο Θεός ή αν τα λόγια που λέει ο Θεός είναι η αλήθεια. Δεν έχουν ορθή αντίληψη ή άποψη πάνω σ' αυτά τα ζητήματα, γι' αυτό και δεν μπορούν να επιβεβαιώσουν τι ακριβώς γίνεται στο έργο του οίκου του Θεού, τι αποτελέσματα στοχεύει να φέρει αυτό το έργο ή κατά πόσο γίνεται με σκοπό τη σωτηρία των ανθρώπων. Δεν μπορούν να δουν ξεκάθαρα τίποτα απ' όλα αυτά. Επίσης, δεν καταλαβαίνουν ξεκάθαρα τι είναι η εκκλησία. Όσα κηρύγματα κι αν ακούσουν, δεν καταλαβαίνουν ούτε την παραμικρή αλήθεια. Έχουν πάντα αμφιβολίες για το αν οι αδελφοί και οι αδελφές κάνουν τα καθήκοντά τους, και σκέφτονται: «Αυτοί οι άνθρωποι είναι όλη την ώρα απασχολημένοι, πηγαиноέρχονται κάθε μέρα. Τι ακριβώς κάνουν;» Ιδιαίτερα μέσα στο πλαίσιο της πίστης στον Θεό και της εκτέλεσης καθηκόντων στη χώρα του μεγάλου κόκκινου δράκοντα, οι επικεφαλής και οι εργάτες συναναστρέφονται και συζητάνε σχετικά με κάποιες πτυχές του έργου της εκκλησίας —όπως για παράδειγμα το διοικητικό έργο, το έργο που αφορά το προσωπικό, το έργο γενικών υποθέσεων και κυρίως το έργο που είναι επικίνδυνο— χωρίς να ενημερώνουν τους συνηθισμένους αδελφούς και αδελφές για όλα αυτά. Έτσι προστατεύουν τους αδελφούς και τις αδελφές, δεν τους βλάπτουν. Παρ' όλα αυτά, κάποιοι δεν το καταλαβαίνουν αυτό και θέλουν συνεχώς να ρωτάνε γι' αυτά τα πράγματα. Για παράδειγμα, ρωτάνε πού τυπώνονται τα βιβλία ή πού φιλοξενούνται κάποιοι επικεφαλής και εργάτες. Θα σε ωφελούσε να ξέρεις αυτά τα πράγματα; (Όχι.) Χάνεις τίποτα αν δεν τα ξέρεις; (Όχι.) Το ότι δεν τα ξέρεις όλα αυτά δεν επηρεάζει το πώς τρως και πίνεις τα λόγια του Θεού, δεν επηρεάζει το αν θα αποκτήσεις την αλήθεια, και σίγουρα δεν εμποδίζει τη ζωή-είσοδό σου ούτε την αλλαγή της διάθεσής σου. Δεν είναι λοιπόν περιττό να ρωτάς και να ερευνάς αυτά τα ζητήματα; Κάποιοι άνθρωποι που κάνουν καθήκον φιλοξενίας είναι συνέχεια καχύποπτοι. Όταν οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν τους ενημερώνουν σχετικά με τη συναναστροφή τους και

με τις συζητήσεις πάνω στο εκκλησιαστικό έργο, σκέφτονται: «Για ποιον λόγο οι επικεφαλής και οι εργάτες συναθροίζονται και συναναστρέφονται συνέχεια πίσω από την πλάτη μου; Τι δραστηριότητες ετοιμάζουν;» Δεν ενημερώνονται για τα προσωπικά στοιχεία κάποιων επικεφαλής και εργατών, και αρχίζουν να αναρωτιούνται: «Γιατί δεν με ενημερώνουν γι' αυτά; Δεν ξέρω πώς τους λένε, πού μένουν ή ποια είναι η πραγματική τους κατάσταση. Θα μπορούσαν αυτοί οι άνθρωποι να με εξαπατήσουν ή να μου κάνουν κακό, ενώ με καθοδηγούν στην πίστη μου στον Θεό;» Είναι, επίσης, κάποια ευαίσθητα είδη έργου, όπως το έργο που αφορά τις προσφορές ή κάποιο επικίνδυνο έργο· γι' αυτά τα πράγματα δεν θα πρέπει να ρωτά κανείς εξ αρχής, όμως αυτοί οι άνθρωποι ρωτούν συνέχεια γι' αυτά. Όταν οι άλλοι δεν τους δίνουν απαντήσεις, η καχυποψία τους μεγαλώνει ακόμα περισσότερο. Πιο συγκεκριμένα, υπάρχουν κάποιοι άνθρωποι που από την αρχή δεν είχαν ποτέ μεγάλη πίστη στον Θεό —μόλις πιστέψουν τελικά στον Θεό, βλέπουν την οικογενειακή επιχείρησή τους να πάει καλύτερα και την οικογένειά τους να έχει υγεία, κι αυτό το θεωρούν χάρη και ευλογία του Θεού. Λόγω αυτής της πρόσκαιρης ευτυχίας, προσφέρουν λίγα χρήματα, αλλά μετά αρχίζουν να αναρωτιούνται: «Πού ξοδεύτηκαν τα χρήματα που πρόσφερα; Διατέθηκαν για το έργο της εκκλησίας; Μήπως επενδύθηκαν σε επιχειρήσεις ή χρησιμοποιήθηκαν σε παράνομες δραστηριότητες;» Θέλουν συνεχώς να ρωτάνε και να μαθαίνουν γι' αυτά τα πράγματα, και θέλουν πάντοτε να τα διαλευκάνουν όλα αυτά. Κάποιοι έχουν ακόμα πιο έντονες αμφιβολίες. Για παράδειγμα, όταν η εκκλησία αγοράζει κάποιον εξοπλισμό ή συσκευές για τις ανάγκες του έργου, ή όταν προσφέρει κάποια φροντίδα και βοήθεια για την καθημερινή ζωή όσων κάνουν το καθήκον τους, αυτοί οι καχύποπτοι υποψιάζονται πάντα: «Ξοδεύονται χρήματα σε τόσα διαφορετικά πράγματα. Από πού προέρχονται; Μήπως η εκκλησία ασχολείται και με τίποτα επιχειρήσεις; Μήπως έχει κανέναν πλούσιο χορηγό ή κάποιου είδους ισχυρό χρηματοδότη στο παρασκήνιο; Μήπως υπάρχει καμιά ομάδα που στηρίζει την εκκλησία;» Ειδικά όταν ακούνε τίποτα αβάσιμες φήμες και λόγια του διαβόλου από τις αρχές, τα οποία δυσφημίζουν την εκκλησία —όπως για παράδειγμα ισχυρισμοί ότι ο τάδε από την εκκλησία διέπραξε φόνο και παρανόμησε, ότι ο τάδε είναι καταζητούμενος εγκληματίας, ότι ο τάδε το έσκασε στο εξωτερικό με ένα τεράστιο χρηματικό ποσό, και πάει λέγοντας— οι αμφιβολίες τους για την εκκλησία και για το έργο του Θεού γίνονται ακόμα πιο έντονες. Αυτοί οι άνθρωποι έχουν κανονικό τρόπο σκέψης; Μπορούν να δουν ξεκάθαρα τις αρχές που πρέπει να ακολουθούν οι πιστοί; Οι περισσότεροι άνθρωποι, μόλις βεβαιωθούν ότι αυτό είναι το έργο του Θεού, παύουν να έχουν αμφιβολίες για τον Θεό. Όποια προβλήματα και ό,τι είδους άνθρωποι κι αν εμφανιστούν στην εκκλησία, αυτοί μπορούν να τα προσεγγίσουν σύμφωνα με τα λόγια του Θεού. Ακόμα κι αν οι κακοί άνθρωποι ή οι αντίχριστοι προκαλέσουν αναστάτωση, εκείνοι μπορούν να το κατανοήσουν σωστά. Δεν έχουν ποτέ υποψίες για τον Θεό ή για το έργο του Θεού ούτε για την εκκλησία ή τον οίκο του Θεού. Το πολύ πολύ να έχουν κάποια γνώμη για συγκεκριμένα άτομα ή κάποιες αντιλήψεις για το έργο του Θεού, αλλά μπορούν σιγά σιγά να απαλλαγούν απ' αυτές εφόσον ζουν

εκκλησιαστική ζωή. Όσοι είναι καχύποπτοι, όμως, είναι διαφορετικοί. Από τη στιγμή που άρχισαν να πιστεύουν στον Θεό, έχουν υποψίες και κάθε είδους αντιλήψεις. Δεν είναι βέβαιοι αν τα λόγια του Θεού είναι η αλήθεια, δεν είναι βέβαιοι αν αυτά τα λόγια που εκφράζει ο Θεός αποτελούν το έργο του Θεού, κι ακόμα περισσότερο δεν είναι βέβαιοι αν οι αδελφοί και οι αδελφές που συναθροίζονται αποτελούν την εκκλησία του Θεού. Τρέφουν διαρκώς υποψίες και ψάχνουν πάντοτε να βρουν απτές αποδείξεις που να επιβεβαιώνουν ότι οι υποψίες τους είναι σωστές. Τι στάση είναι αυτή; Πιστεύεις ότι όσοι έχουν μια τέτοια στάση μπορούν να καταλάβουν την αλήθεια κατά την πίστη τους στον Θεό; (Όχι.) Ποτέ δεν θα μπορέσουν να καταλάβουν την αλήθεια. Σε τι επικεντρώνονται περισσότερο μέσα στην καρδιά τους; Πάντα συλλογίζονται: «Ποιοι είναι αυτοί οι άνθρωποι; Μήπως είναι κάποιου είδους κοινωνική οργάνωση; Ακόμα κι αν τα καθημερινά τους έξοδα τα καλύπτει ο οίκος του Θεού όσο τους φιλοξενώ, δεν παύει να είναι ρίσκο για μένα η φιλοξενία τους. Λοιπόν, θα θυμάται ο Θεός τις καλές μου πράξεις; Αν δεν τις θυμάται ο Θεός, δεν θα πήγαινε στράφι η φιλοξενία μου;» Έχουν συνέχεια τέτοιες αμφιβολίες μέσα τους. Νομίζεις ότι θέλουν και φιλοξενούν τους αδελφούς και τις αδελφές; (Όχι.) Το κάνουν αποκλειστικά και μόνο επειδή επιθυμούν να κερδίσουν ευλογίες, αλλά ταυτόχρονα είναι γεμάτοι αμφιβολίες. Ειδικά όταν ακούνε κάποια πράγματα που δεν μπορούν να δουν καθαρά και τα θεωρούν αρνητικά σύμφωνα με τις αντιλήψεις τους, αυξάνονται οι αμφιβολίες μέσα τους. Για παράδειγμα, στις συναθροίσεις, μπορεί κάποιος να θίξει θέματα που αφορούν τις πράξεις του καθεστώτος του μεγάλου κόκκινου δράκοντα και το άσχημο πρόσωπο των βασιλιάδων διαβόλων, ή καμιά φορά η συναναστροφή πάνω στην αλήθεια θίγει την καταπίεση και τις συλλήψεις που διενεργεί ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας, καθώς και τη φύση-ουσία του μεγάλου κόκκινου δράκοντα, και ούτω καθεξής. Αυτά τα θέματα δεν σχετίζονται στην πραγματικότητα με την πολιτική —απλώς βοηθάνε τους ανθρώπους να μάθουν να διακρίνουν τον μεγάλο κόκκινο δράκοντα και να βλέπουν καθαρά το πρόσωπό του, ώστε να φτάσουν στο σημείο να μισήσουν και να απορρίψουν τον μεγάλο κόκκινο δράκοντα, και να πάψουν πλέον να περιορίζονται και να δεσμεύονται από την επιρροή του Σατανά. Οι καχύποπτοι, όμως, όταν ακούσουν τέτοια ζητήματα, δειλιάζουν και φοβούνται: «Αυτοί οι άνθρωποι συζητάνε μέχρι και για πολιτική! Δεν είναι πολιτικοί εγκληματίες; Δεν είναι αντεπαναστάτες; Αυτά τα θέματα είναι πολύ ευαίσθητα! Γρήγορα, κλείστε τα παράθυρα, κλειδώστε την είσοδο, αποσυνδέστε το ίντερνετ και τα τηλέφωνα! Αν τα ακούσει όλα αυτά η κυβέρνηση, μπορεί να μπλέξουμε άσχημα! Σίγουρα θα φάμε ισόβια!» Δεν θέλουν να ακούσουν τέτοια θέματα και θα επιχειρήσουν με κάθε τρόπο να διακόψουν τη συναναστροφή για να τους σταματήσουν να μιλάνε γι' αυτά. Σκέφτονται: «Τι έργο κάνουν ακριβώς αυτοί οι άνθρωποι; Λένε πως ο Θεός δεν ανακατεύεται με την ανθρώπινη πολιτική, οπότε για ποιον λόγο μιλάνε αυτοί οι άνθρωποι για πολιτική; Δεν πρέπει, υποτίθεται, οι πιστοί να μιλάνε μόνο για ζητήματα που αφορούν την πίστη στον Θεό; Αυτά γιατί τα συζητάνε; Δεν πάνε γυρεύοντας για μπελάδες; Αν θέλουν να μιλήσουν γι' αυτά τα πράγματα, ας το κάνουν όπου θέλουν, αλλά όχι στο σπίτι μου. Δεν θέλω να το κάνουν αυτό στις πλάτες

τις δικές μου!» Δεν μπορούν να δουν τίποτα καθαρά. Όταν ακούνε κάποιες φήμες που επινοεί η κυβέρνηση, όχι μόνο δεν μπορούν να τις διακρίνουν, αλλά οι επιφυλάξεις τους γίνονται ακόμα πιο έντονες. Αν η συχνή τους καχυποψία και επιφυλακτικότητα απευθυνόταν στην ομάδα των κακών δαιμόνων που βρίσκονται στην εξουσία ή στις δυνάμεις των αντίχριστων και στις αιρέσεις των κακών πνευμάτων που βρίσκονται στους κόλπους της θρησκείας, κάτι τέτοιο όντως θα τους βοηθούσε να προστατευτούν. Όμως, στην εκκλησία όπου εργάζεται ο Θεός, Εκείνος έχει εκφράσει τόση αλήθεια, κι εκείνοι, παρ' όλα αυτά, δεν μπορούν να την καταλάβουν και δεν μπορούν να αποφανθούν ότι πρόκειται για την αληθινή οδό. Μετά τα τόσα κηρύγματα που έχουν ακούσει και τόσο που έχουν δει τον Θεό να μιλάει, δεν έχουν απαλλαγεί ακόμα από την καχυποψία τους και δεν έχουν εξαλειφθεί οι αντιλήψεις και οι φαντασιοκοπίες τους. Είναι ξεκάθαρο ότι το επίπεδό τους είναι πολύ χαμηλό, ότι δεν έχουν την παραμικρή ικανότητα κατανόησης και ότι δεν είναι άνθρωποι που επιδιώκουν την αλήθεια. Από τότε που άρχισαν να πιστεύουν στον Θεό, δεν πίστεψαν ποτέ πως ο Θεός είναι κυρίαρχος επί των πάντων και ούτε πίστεψαν ποτέ πως όλα τα λόγια του Θεού είναι η αλήθεια· ακόμα λιγότερο πίστεψαν πως το έργο του οίκου του Θεού κατευθύνεται εξολοκλήρου από το Άγιο Πνεύμα. Κατά συνέπεια, τα πάντα τους προκαλούν αμφιβολίες. Για παράδειγμα, όταν συναναστρεφόμαστε σχετικά με το πώς να διακρίνουμε τα διάφορα είδη ανθρώπων στις συναθροίσεις, μπορεί να πούμε πώς οι αντίχριστοι παραπλανούν τους ανθρώπους· ή ότι κάποιοι άνθρωποι δεν κάνουν καθόλου αληθινό έργο, παρόλο που όλα όσα καταναλώνουν και απολαμβάνουν παρέχονται από τις προσφορές του Θεού, πράγμα που σημαίνει ότι ζουν από την εκκλησία· ή ότι κάποιοι άνθρωποι κλέβουν ή κατασπαταλούν τις προσφορές· ή ότι κάποιοι άνθρωποι μέσα στην εκκλησία επιδίδονται σε άσεμνες δραστηριότητες· ή ότι κάποιοι κάνουν πράγματα που ντροπιάζουν τον Θεό καθώς κηρύττουν το ευαγγέλιο. Συζητάμε αυτά τα ζητήματα, προκειμένου να μάθουν οι άνθρωποι πώς να διακρίνουν τους άλλους και να μπορέσουν να εξετάζουν τους ανθρώπους και τα ζητήματα σύμφωνα με τα λόγια του Θεού και τις αλήθεια-αρχές, να παίρνουν διδάγματα και να μαθαίνουν από τα παραπάνω, χωρίς να τους παραπλανούν ή να τους περιορίζουν οι άλλοι. Οι καχύποπτοι, όμως, μόλις τα ακούσουν αυτά τα πράγματα, λένε: «Ωχ, όχι! Εδώ είναι ο οίκος του θεού, το μέρος όπου γίνεται το έργο του θεού. Πώς είναι δυνατόν να συμβαίνουν εδώ τέτοια πράγματα; Μάλλον είχα δίκιο που ήμουν καχύποπτος στο παρελθόν. Πρέπει να είμαι ακόμα πιο προσεκτικός από δω και πέρα. Όλοι οι άνθρωποι είναι πολύ αναξιόπιστοι, αλλά ούτε κι ο οίκος του θεού είναι αξιόπιστος. Ο θεός είναι, άραγε, αξιόπιστος; Ποιος ξέρει, ίσως ούτε ο θεός να είναι αξιόπιστος». Όπως βλέπετε, δεν καταλαβαίνουν την αλήθεια ούτε μπορούν να τη συλλάβουν. Για όποια πτυχή της αλήθειας κι αν γίνεται συναναστροφή στον οίκο του Θεού, σε ποιο συμπέρασμα καταλήγουν πάντα τελικά; Ότι είχαν δίκιο που ήταν καχύποπτοι όλα αυτά τα χρόνια και ότι αυτό δεν ήταν περιττό. Αν αυτοί που επιδιώκουν την αλήθεια και έχουν τον τρόπο σκέψης της κανονικής ανθρώπινης φύσης ακούσουν αυτά τα πράγματα, θα μπορέσουν να τα μεταχειριστούν σωστά. Αφενός, ανοίγουν τους

ορίζοντές τους και αποκτούν ικανότητα διάκρισης από αυτά τα πράγματα. Αφετέρου, μπορούν να πάρουν διδάγματα και να μάθουν από αυτά τα πράγματα, και να καταλάβουν ότι οι άνθρωποι δεν μπορούν να ακολουθούν άλλους ανθρώπους, ότι πρέπει να διακρίνουν τους άλλους και να καταλάβουν μεγαλύτερο μέρος της αλήθειας, αλλά και ότι είναι δυνατόν να παραπλανηθεί κανείς ανά πάσα στιγμή όπου κι αν βρεθεί, αν δεν καταλαβαίνει την αλήθεια κι ότι, όταν καταλάβει την αλήθεια και αποκτήσει ανάστημα, τότε οι άλλοι δεν θα μπορούν να τον περιορίσουν, να τον παραπλανήσουν ή να τον ελέγξουν. Οι καχύποπτοι, όμως, δεν πρόκειται ποτέ να σκεφτούν έτσι. Όσο περισσότερο συναναστρέφεται ο οίκος του Θεού σχετικά με το πώς να διακρίνονται τα διάφορα είδη ανθρώπων και ζητημάτων, τόσο περισσότερο θεωρούν ότι οι υποψίες τους είναι σωστές και επιβεβαιώνονται: «Για δείτε, εγώ είμαι ο έξυπνος! Ευτυχώς που κράτησα τις επιφυλάξεις μου. Λένε πολλές φορές πως είμαι καχύποπτος και δεν εμπιστεύομαι εύκολα, αλλά από τα γεγονότα φαίνεται πως είχα δίκιο που ήμουν καχύποπτος. Κοιτάξτε τι ανόητοι που είστε όλοι σας· κατά την πίστη σας στον θεό, το μόνο που ξέρετε είναι να κάνετε τα καθήκοντά σας και να μιλάτε για τις βιωματικές σας γνώσεις. Σε τι χρησιμεύει αυτό; Μπορεί να σε προστατέψει κάτι τέτοιο; Όχι! Όποιες καταστάσεις κι αν αντιμετωπίσεις, μόνο αν είσαι πιο προσεκτικός κι αν αμφισβητείς περισσότερο τα πράγματα, μπορείς να προστατευτείς. Πρέπει να φυλάγεται από τους πάντες. Δεν μπορείς να βασίζεσαι σε κανέναν όσο στον εαυτό σου, ούτε καν στους ίδιους τους γονείς σου!» Πείτε Μου, τι σόι άνθρωποι είναι αυτοί; Πιστεύουν στον Θεό; (Όχι.) Για όποιου είδους έργο κι αν συναναστρέφεται ο οίκος του Θεού και όποια είδη ανθρώπων κι αν διακρίνει, και όποια κι αν είναι τα περιβάλλοντα που διαμορφώνει ο Θεός για τους ανθρώπους, ο σκοπός είναι οι εκλεκτοί του Θεού να πάρουν μαθήματα από αυτά τα πράγματα, να εκπαιδεύονται πιο πρακτικά στη βασιλεία και —μέσω αυτών των πρακτικών μαθημάτων— να καταφέρουν να κατανοήσουν την αλήθεια και να αποκτήσουν διάκριση για τους ανθρώπους, να δουν καθαρά τους ανθρώπους και τα διάφορα ζητήματα, κι έτσι να καταλάβουν καλύτερα σε ποιους ακριβώς ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα αναφέρονται τα λόγια και οι αλήθειες που εκφράζει ο Θεός. Αλλά οι καχύποπτοι όχι μόνο δεν μπορούν να πάρουν κανένα μάθημα από αυτά τα πράγματα, αλλά μάλιστα γίνονται ακόμα πιο καχύποπτοι και πονηροί.

Κάποιοι καχύποπτοι άνθρωποι, κάθε φορά που λένε ή κάνουν κάτι στον οίκο του Θεού, είναι πάντα ιδιαίτερα προσεκτικοί, γιατί φοβούνται συνεχώς μήπως οι αδελφοί και οι αδελφές ή οι επικεφαλής και οι εργάτες τούς κλαδέψουν, ή μήπως τους βασανίσουν. Λένε: «Αν πάψω να πιστεύω στον θεό και φύγω από την εκκλησία, θα προβεί η εκκλησία σε αντίποινα εναντίον μου;» Ας μείνουν ήσυχοι ως προς αυτό. Αν ένας δύσπιστος φύγει από την εκκλησία, αυτό αποτελεί μια χαρούμενη περίπτωση για όλες τις πλευρές —όλοι ωφελούνται. Αν, λοιπόν, θέλεις να φύγεις από την εκκλησία ή να παρατήσεις το καθήκον σου για να γυρίσεις στο σπίτι σου και να ζήσεις τη ζωή σου, να το πεις με θάρρος χωρίς να ανησυχείς καθόλου. Θα μπορούσες, επίσης, να γράψεις μια δήλωση που να λέει: «Από την τάδε ημερομηνία, φεύγω επίσημα από την Εκκλησία του Παντοδύναμου Θεού

και αποσύρομαι από τις τάξεις των ατόμων που εκτελούν το καθήκον τους». Αυτό είναι απόλυτα θεμιτό. Οι πόρτες του οίκου του Θεού είναι ανοιχτές, και μπορείς να φύγεις ευθαρσώς, χωρίς να ανησυχείς μήπως κάποιος προβεί σε αντίποινα εναντίον σου. Δεν χρειάζεται να φοβάσαι ούτε να είσαι καχύποπτος. Μήπως ανάμεσα σ' αυτούς τους ανθρώπους στην εκκλησία βλέπεις τίποτα κακούς ανθρώπους; Όχι βέβαια. Ακόμα κι αν υπάρχουν κακοί άνθρωποι, πρέπει να απομακρύνονται. Οι περισσότεροι έχουν πολύ καλή συμπεριφορά και τους αρέσει να βαδίζουν στο ορθό μονοπάτι της ζωής. Το να προβαίνουν σε αντίποινα ή να βλάπτουν τους άλλους αποτελεί παραβίαση των αλήθεια-αρχών, κι εκείνοι δεν θα μπορούσαν ποτέ να κάνουν κάτι τέτοιο. Τι πρόβλημα λέτε να υπάρχει στον τρόπο που συμπεριφέρονται όσοι είναι καχύποπτοι; Έχουν καχύποπτο μυαλό αλλά καθόλου ευφυΐα. Θεωρούν ότι το πονηρό, δόλιο και καχύποπτο μυαλό τους είναι η ύψιστη μορφή σοφίας όσον αφορά τον τρόπο που συμπεριφέρονται. Δεν ενδιαφέρονται για τις αλήθεια-αρχές ούτε για το έργο και τα λόγια του Θεού —ούτε καταλαβαίνουν ούτε επιζητούν να καταλάβουν. Αντίθετα, ζουν μόνο σύμφωνα με τις φιλοσοφίες του Σατανά και σκέφτονται: «Ό,τι κι αν μου τύχει, εγώ θα πρέπει να αμφισβητώ τα πράγματα περισσότερο. Επιπλέον, νομίζω ότι είναι λογικό να υποπτεύομαι οποιονδήποτε, και οι υποψίες μου είναι δικαιολογημένες, ασχέτως αν συνάδουν με τα γεγονότα. Με λίγα λόγια, με ωφελεί να είμαι πιο καχύποπτος όταν μου τυχαίνουν καταστάσεις». Αποτέλεσμα αυτού, όσα χρόνια και αν πιστεύουν στον Θεό, δεν αναζητούν ποτέ την αλήθεια στα λόγια του Θεού ούτε αναζητούν απαντήσεις στα λόγια του Θεού για να απαλλαγούν από τα διάφορα προβλήματα και τις επιφυλάξεις που έχουν. Αντιθέτως, για να αναλύσουν και να αντιμετωπίσουν αυτά τα ζητήματα, βασίζονται στο δικό τους μυαλό, στη δική τους νοοτροπία έλλειψης εμπιστοσύνης, στις δικές τους φιλοσοφίες για τις κοσμικές αλληλεπιδράσεις ή στις δικές τους εμπειρίες ζωής. Τελικά, όσο περισσότερο βιώνουν διάφορες καταστάσεις και όσο περισσότερες πληροφορίες κάθε είδους ακούνε, όχι μόνο δεν αλλάζει η καχύποπτη φύση τους, αλλά οι επιφυλάξεις τους όλο και μεγαλώνουν. Για παράδειγμα, αυτού του είδους τα καχύποπτα άτομα, όταν πιστεύουν ένα-δυο χρόνια στον Θεό και ακούσουν για το περιστατικό Ζαο Γουάν που επινόησε το ΚΚΚ για να δυσφημίσει τον οίκο του Θεού, σκέφτονται: «Ίσως να το έκανε ο οίκος του Θεού. Ακόμα κι αν δεν το διέταξε ο οίκος του Θεού, πρέπει να το έκαναν κάποιοι αδελφοί και αδελφές από τα κάτω κλιμάκια, και απλώς δεν το παραδέχεστε». Μετά από τρία έως πέντε χρόνια πίστης στον Θεό, συνεχίζουν να πιστεύουν την εκδοχή του μεγάλου κόκκινου δράκοντα για το τι έγινε. Ακόμα και μετά από οκτώ με δέκα χρόνια, διατηρούν ακόμα τις επιφυλάξεις τους για τον οίκο του Θεού. Δεν πιστεύουν ότι όλα αυτά τα έκανε ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας για να παγιδέψει και να δυσφημίσει την εκκλησία· απλώς υποθέτουν ότι το έκαναν άνθρωποι του οίκου του Θεού. Βλέπεις, όταν εξετάζουν κάποιο ζήτημα, δεν το κάνουν ποτέ με βάση τα λόγια του Θεού ούτε με βάση τις αλήθεια-αρχές· πιστεύουν την εκδοχή του μεγάλου κόκκινου δράκοντα και εξετάζουν το ζήτημα από την οπτική των διαβόλων και του Σατανά. Όσο κι αν καταπιέζει και κακοποιεί ο Σατανάς τον εκλεκτό λαό του Θεού, το

θεωρούν κατανοητό, αλλά δεν θεωρούν ποτέ ότι ο οίκος του Θεού είναι αθώος ή ότι οι αδελφοί και οι αδελφές που διώκονται λόγω της πίστης τους στον Θεό δεν φτάνει σε τίποτα. Παρόλο που βλέπουν με τα ίδια τους τα μάτια ότι όλοι οι αδελφοί και οι αδελφές στον οίκο του Θεού είναι άνθρωποι που συμπεριφέρονται καλά και μένουν στη θέση τους, κατά βάθος πιστεύουν πάντοτε, δίχως να αμφιβάλλουν, αυτά που έχει κάνει ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας για να δυσφημίσει την εκκλησία. Αυτοί οι άνθρωποι, παρόλο που, κατά την πίστη τους στον Θεό, μπορούν να υπομείνουν κακουχίες, να πληρώσουν τίμημα κι ακόμα και να κάνουν προσφορές, τελικά δεν παύουν να είναι δύσπιστοι. Στην πραγματικότητα, οι καχύποπτοι προκαλούν μεγαλύτερα προβλήματα απ' αυτούς που δεν αγαπούν ούτε αποδέχονται την αλήθεια. Γιατί προκαλούν περισσότερα προβλήματα; Εκείνοι που δεν ενδιαφέρονται για την αλήθεια αδιαφορούν πλήρως και δεν ενδιαφέρονται για το έργο της εκκλησίας και την εκτέλεση των καθηκόντων· όπως κι αν ακολουθούν οι πιστοί τον Θεό ή κάνουν τα καθήκοντά τους, αυτούς δεν τους νοιάζει. Κατά συνέπεια, δεν έχουν επιφυλάξεις σχετικά με τα ζητήματα της πίστης στον Θεό ή της εκτέλεσης ενός καθήκοντος και ουσιαστικά δεν ρωτάνε ποτέ για τις υποθέσεις της εκκλησίας. Οι καχύποπτοι, όμως, κάνουν ακριβώς το αντίθετο. Σε αυτούς αρέσει να ρωτάνε για φήμες. Γιατί θέλουν να ρωτάνε γι' αυτά τα πράγματα; Ένας από τους στόχους τους είναι σίγουρα ο εξής: «Αν κάνω περισσότερες ερωτήσεις και μάθω περισσότερα, αυτό θα με βοηθήσει να καταρτίσω από πριν το εφεδρικό μου σχέδιο και να αποφασίσω ανά πάσα στιγμή αν θα μείνω ή θα φύγω». Επίσης, εστιάζουν στις ερωτήσεις για συγκεκριμένα ζητήματα, όπως το πραγματικό όνομα ενός συγκεκριμένου επικεφαλής ή εργάτη, πού ζει, τι δουλειά κάνει στα εγκόσμια ή γιατί έφυγε από το σπίτι του για να κάνει το καθήκον του. Μπορεί, επίσης, να ρωτήσουν για όσους κηρύττουν το ευαγγέλιο, όπως για παράδειγμα σε ποιον έχουν κάνει κήρυγμα, ποιοι από την οικογένειά τους πιστεύουν στον Θεό, πόσα χρόνια κηρύττουν το ευαγγέλιο, πόσους ανθρώπους έχουν κερδίσει, και ούτω καθεξής. Ρωτάνε για όλα αυτά τα πράγματα με πολλές λεπτομέρειες. Αρέσει πολύ στους καχύποπτους ανθρώπους να μαζεύουν τέτοιες πληροφορίες, και μόλις τις μαζέψουν, νιώθουν άνετα, γιατί θεωρούν απαραίτητο να τα ξέρουν όλα αυτά και πιστεύουν ότι στις κρίσιμες στιγμές μπορούν να χρησιμοποιήσουν αυτές τις πληροφορίες. Οι καχύποπτοι άνθρωποι ξέρουν πάρα πολλά. Είναι «βάσεις δεδομένων» και ξέρουν μέχρι και κάποια πράγματα που δεν τα ξέρουν οι επικεφαλής και οι εργάτες, όπως ποιος έχει πάει στο εξωτερικό για να κάνει το καθήκον του και σε ποια χώρα πήγε —ξέρουν τέτοια πράγματα μέχρι και για όσους πηγαίνουν σε άλλες χώρες. Αν, όμως, τους ρωτήσεις ποιο είναι το τελευταίο επεισόδιο των κηρυγμάτων, δεν θα ξέρουν να σου πουν. Ποτέ δεν δίνουν σημασία σε ζητήματα ζωής-εισόδου, όταν όμως έχει να κάνει με τα προσωπικά στοιχεία των αδελφών και με κάποιες από τις συνθήκες της εκκλησίας, αυτά τα ξέρουν πάρα πολύ καλά. Ένας από τους σκοπούς για τους οποίους ρωτάνε συχνά για διάφορα πράγματα είναι να μάθουν περισσότερα για όλων των ειδών τις περιστάσεις, ώστε να μπορέσουν να προετοιμάσουν μια διέξοδο για τους ίδιους ανά πάσα στιγμή. Πιστεύουν πως θα ήταν μεγάλη ανοησία να μη σκεφτούν καθόλου τη διέξοδό τους —για να το θέσω με τα λόγια

των άπιστων, θα ήταν σαν «να βοηθούσαν κάποιον να μετρήσει τα λεφτά που πήρε για να τους πουλήσει». Στην πραγματικότητα, μοιάζουν σαν σάπιο φαγητό, το οποίο δεν αξίζει ούτε δεκάρα, κι όμως θεωρούν πως είναι πολύ πολύτιμοι. Τι λέτε εσείς, είναι καχύποπτοι αυτοί οι άνθρωποι; (Ναι.) Είναι όντως καχύποπτοι. Όσοι είναι καχύποπτοι έχουν άκρως πονηρή και δόλια ανθρώπινη φύση. Κάποιοι άνθρωποι βλέπουν την πονηριά και τη δολιότητα ως ενδείξεις μεγάλης ευφυΐας, αλλά αυτό είναι λάθος. Στην πραγματικότητα, αυτοί οι πονηροί και δόλιοι άνθρωποι είναι πάρα πολύ ανόητοι και δεν έχουν καθόλου επίπεδο. Έχουν πολύ χαμηλό επίπεδο, κι αυτό από μόνο του είναι ήδη δύσκολο να αλλάξει· το γεγονός ότι είναι και πονηροί από πάνω σημαίνει ότι είναι ακόμα πιο δύσκολο να διορθωθούν. Αν κάποιος έχει απλώς χαμηλό επίπεδο, αλλά είναι σχετικά ειλικρινής και δεν είναι πονηρός, και μπορεί να κάνει ειλικρινά το καθήκον του, τότε ίσως έχει ακόμα μια αμυδρή ελπίδα να σωθεί. Αν έχει χαμηλό επίπεδο και είναι λίγο δόλιος, αλλά μπορεί να αποδεχτεί την αλήθεια και να φτάσει στην αυτογνωσία, τότε ίσως έχει μια αμυδρή ελπίδα να αποτινάξει τη δόλια διάθεσή του. Αν μπορεί να καταλάβει την αλήθεια και σιγά σιγά να τη γνωρίσει και να εισέλθει σ' αυτήν, τότε μπορεί σταδιακά να εκλείψει η καχυποψία του. Οι άνθρωποι αυτοί, όμως, έχουν δυστυχώς και έλλειψη επιπέδου, και δόλο και πονηριά, και είναι επίσης και πάρα πολύ ανόητοι. Είναι σαν έναν τυφλό που έχει πρόβλημα στα μάτια· δεν υπάρχει θεραπεία, σωστά; (Σωστά.) Τέτοιοι άνθρωποι είναι αδιόρθωτοι. Πώς πιστεύετε ότι πρέπει να μεταχειρίζεστε αυτούς τους ανθρώπους, από τη στιγμή που η καχυποψία τους είναι αδιόρθωτη; (Όταν ανακαλύπτουμε τέτοιους ανθρώπους, πρέπει να φυλαγόμαστε απ' αυτούς. Είναι ικανοί να πουλήσουν την εκκλησία για να προστατέψουν τον εαυτό τους· είναι επικίνδυνοι. Μπορούμε να αναζητήσουμε ευκαιρίες για να τους εκθέσουμε και να τους αποπέμψουμε ή, αν δεν μπορούμε να βρούμε τέτοια ευκαιρία, μπορούμε να τους πείσουμε με σύνεση να φύγουν.) Μόλις βεβαιωθείς ότι κάποιος είναι καχύποπτος, μην έχεις επαφές μαζί του. Μόνο προβλήματα θα φέρει η επαφή μαζί του. Αν έχεις επαφές μαζί του, πάντα θα προσπαθεί να σε καταλάβει. Αν είσαι έτοιμος να βγεις, θα σε παρακολουθεί στενά και θα σε ρωτάει διαρκώς: «Πού πας; Πόσες μέρες θα λείψεις; Τι θα κάνεις;» Όταν γυρίσεις, θα σε ρωτήσει: «Ποιον συνάντησες; Ολοκλήρωσες την εργασία σου; Για ποιο πράγμα μιλήσατε όλοι σας;» Αν δεν του απαντήσεις, θα παραπονεθεί: «Δεν με ενημερώνει για τίποτα. Δεν με εμπιστεύεται, έτσι δεν είναι; Δεν μου φέρεται σαν να είμαι μέλος του οίκου του Θεού! Είπε ότι θα έκανε εκκλησιαστικό έργο, αλλά γιατί μου το κρύβει; Καμιά παρανομία πρέπει να βγήκε να κάνει». Πάντα θα σε κατασκοπεύει πίσω από την πλάτη σου. Τέτοιοι άνθρωποι φέρνουν στ' αλήθεια προβλήματα. Ρωτάνε για πολλά πράγματα, θέλουν να μάθουν τα πάντα. Μόλις, όμως, μάθουν αυτά τα πράγματα, δεν μπορούν να τα καταλάβουν καθαρά ούτε να τα χειριστούν σωστά, ενώ προσπαθούν επιπλέον να ψάξουν να βρουν ύποπτα σημεία σ' αυτά, κι έτσι οι αμφιβολίες τους αυξάνονται όλο και περισσότερο. Ας πούμε ότι τους συμβουλεύεις και λες: «Αφού έχεις τόσο μεγάλες αμφιβολίες για τον Θεό, και αφού δεν πιστεύεις πως τα λόγια του Θεού είναι αλήθειες και πως μπορούν να εξαγνίσουν και να σώσουν τον άνθρωπο, καλύτερα να πάψεις να

πιστεύεις στον Θεό!» Αυτό δεν θα ήθελαν να το κάνουν· θα ήθελαν να συνεχίσουν να πιστεύουν και θα ήθελαν και πάλι να κερδίσουν ευλογίες. Δεν φέρνουν προβλήματα αυτοί οι άνθρωποι; (Ναι.) Αυτούς τους ανθρώπους εύκολα μπορούμε να τους χειριστούμε. Αν μπορούν να προκαλέσουν μεγάλα προβλήματα στην εκκλησία, τότε να τους πείθετε να φύγουν γρήγορα. Οι άνθρωποι αυτοί δεν είναι έμπιστοι, δεν έχουν την ικανότητα να καταλάβουν την αλήθεια, και έστω κι αν μπορούν να κάνουν λίγο καθήκον, θα προκαλέσουν μεγάλα προβλήματα στον οίκο του Θεού —περισσότερο κακό παρά καλό κάνουν. Είναι, λοιπόν, απαραίτητο να τους πείσετε να φύγουν.

Οι δειλοί προκαλούν πολλά προβλήματα, και το ίδιο και όσοι είναι καχύποπτοι. Όμως, τα πιο πολλά προβλήματα τα προκαλούν όσοι είναι και δειλοί και καχύποπτοι. Αυτοί οι άνθρωποι είναι υπερβολικά άτολμοι και φοβούνται τον θάνατο, ενώ είναι καχύποπτοι για τα πάντα κι έχουν συνέχεια υποψίες για το αν, μέσω της πίστης τους στον Θεό, θα μπορούσαν να πέσουν θύματα εξαπάτησης. Φοβούνται μήπως κάτι τέτοιο παρεμποδίσει τις προοπτικές τους και πιστεύουν ότι δεν θα άξιζε καθόλου τον κόπο να συλληφθούν και να υποστούν διώξεις, οι οποίες θα οδηγούσαν στον θάνατο. Αν είναι τόσο καχύποπτοι, τότε ποιο το νόημα να πιστεύουν στον Θεό; Δεν δυσκολεύουν απλώς τον εαυτό τους; Φυλάγονται από τους αδελφούς και τις αδελφές, και από κάθε εργασιακή ρύθμιση του οίκου του Θεού, λες και φυλάγονται από απατεώνες, όπως ακριβώς κάνουν και με τον μεγάλο κόκκινο δράκοντα ή με τους διαβόλους και τους σατανάδες. Κάποιοι άνθρωποι προσπαθούν και πάλι να τους συμβουλέψουν και λένε: «Φρόντισε απλώς να πιστεύεις στον Θεό με ζήλο, να επιδιώκεις την αλήθεια και να κάνεις καλά το καθήκον σου, και ο Θεός θα σε εγκρίνει». Εκείνοι, όμως, τι σκέφτονται μέσα τους; «Θέλεις να κάνω σωστά το καθήκον μου, αλλά μόλις γίνω γνωστός και με συλλάβει ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας, αυτό δεν θα σημάνει το τέλος μου;» Αν όντως έχουν τέτοια νοοτροπία, τότε δεν υπάρχει λόγος να προσπαθεί κανείς να τους συμβουλέψει. Είναι υπερβολικά άτολμοι και τρέμουν συνεχώς τον θάνατο. Όταν ακούνε ότι έχουν συλληφθεί πιστοί στον Θεό, κατουριούνται από τον φόβο τους. Όταν, όμως, είναι να ξεγελάσουν και να κοροϊδέψουν τους ανθρώπους στις επιχειρήσεις τους, τότε, σε ό,τι φασαρίες κι αν μπλέξουν, δεν φοβούνται καθόλου. Ως προς αυτό είναι πολύ τολμηροί. Ωστόσο, στα ζητήματα της πίστης στον Θεό, είναι τελείως άτολμοι. Είναι γεμάτοι με κάθε λογής επιφυλάξεις για τους αδελφούς και τις αδελφές, για τον οίκο του Θεού και κυρίως για τον Θεό, τα λόγια και το έργο Του, από τις οποίες δεν μπορούν να απαλλαγούν, όσο κι αν συναναστραφούν. Όσα χρόνια κι αν πιστεύουν, ακόμα δεν ξέρουν τι σημαίνει να πιστεύει κανείς στον Θεό ούτε γιατί πρέπει να συναθροίζονται και να κάνουν το καθήκον τους. Είναι φανερό πως αυτοί οι άνθρωποι έχουν χαμηλή νοημοσύνη και είναι πολύ πονηροί και δόλιοι. Άνθρωποι σαν αυτούς πρέπει να πείθονται να φύγουν γρήγορα. Αν πάψουν να έρχονται στις συναθροίσεις και δεν θέλουν πια να κάνουν το καθήκον τους λόγω δειλίας ή για οποιονδήποτε άλλο λόγο, αυτό είναι ιδανικό· γλιτώνουμε την τλαιπωρία της αποπομπής τους και αποφεύγουμε τη φασαρία. Αν μια μέρα αρχίσουν πάλι να ενδιαφέρονται να πιστέψουν στον Θεό και θελήσουν να επιστρέψουν στην πίστη στον

Θεό, μπορείς να τους πεις: «Αν είσαι πιστός στον Θεό, μπορεί να σε συλλάβουν και να σε βάλουν φυλακή ανά πάσα στιγμή, και υπάρχει μέχρι και ο κίνδυνος να χάσεις τη ζωή σου. Αν, όμως, δεν πιστεύεις στον Θεό και αντιθέτως ασχολείσαι με επιχειρήσεις στον κόσμο και βγάζεις πολλά λεφτά, τότε ίσως μπορέσεις να ευχαριστηθείς κάποιες ανέσεις για κάποιον καιρό». Μόλις το ακούσουν αυτό, η καρδιά τους θα ηρεμήσει τελείως και δεν θα σκέφτονται πια να πιστέψουν στον Θεό. Θα σκεφτούν: «Επιτέλους, η ανησυχία και ο φόβος μου τόσα χρόνια φτάνουν στο τέλος τους. Δεν χρειάζεται πια να υποπτεύομαι την εκκλησία, τους αδελφούς και τις αδελφές ή τον οίκο του θεού. Επιτέλους, είμαι ελεύθερος». Και κάπως έτσι, αυτοί οι δειλοί και καχύποπτοι άνθρωποι πείθονται να φύγουν. Έτσι λύνεται το μεγάλο πρόβλημα, σωστά; (Ναι.) Αυτός είναι ένας πολύ καλός τρόπος για να λυθεί το ζήτημα.

Λ. Έχουν την τάση να δημιουργούν φασαρίες

Ας κοιτάξουμε την επόμενη εκδήλωση, δηλαδή το ότι έχουν την τάση να δημιουργούν φασαρίες. Ξέρετε τι είδους άνθρωποι έχουν την τάση να δημιουργούν φασαρίες; Έχετε συναντήσει στην εκκλησία τέτοιου είδους ανθρώπους, οι οποίοι έχουν την τάση να δημιουργούν φασαρίες; Άσχετα με την ηλικία, το φύλο ή το επάγγελμα που έχουν στον κόσμο, αν δημιουργούν συνεχώς φασαρίες κι αν κάνουν συνεχώς πράγματα που αποτελούν παραβίαση των νόμων και των κανονισμών, προκαλώντας αρνητικό αντίκτυπο στην εκκλησία και δημιουργώντας τεράστια εμπόδια στο ευαγγελικό έργο, τότε η εκκλησία πρέπει να χειρίζεται έγκαιρα τέτοιους ανθρώπους. Αρχικά, προειδοποιήστε τους και, εφόσον η κατάσταση είναι πολύ σοβαρή, να τους αποβάλετε ή να τους αποπέμψετε. Μην τους δείξετε την παραμικρή ευγένεια. Τι άνθρωποι είναι αυτοί που έχουν την τάση να δημιουργούν φασαρίες; Παραδείγματος χάρη, κάποιοι άνθρωποι, όταν δραστηριοποιούνται στις επιχειρήσεις ή όταν διευθύνουν εργοστάσια στα εγκόσμια, έχουν επαφές με ύποπτους ανθρώπους και πολλές φορές κάνουν πράγματα που αποτελούν παραβίαση των νόμων και των κανονισμών. Τη μία μέρα, διαπράττουν φοροδιαφυγή ή φοροαποφυγή· την επομένη, επιδίδονται σε απάτες και κομπίνες ή μπλέκονται ακόμα και σε δικαστικές υποθέσεις για τον θάνατο κάποιου ανθρώπου. Εξαιτίας όλων αυτών, καλούνται συχνά στο δικαστήριο, ασχολούνται όλη μέρα με μηνύσεις και είναι μόνιμα μπλεγμένοι σε διαμάχες. Μπορούν τέτοιοι άνθρωποι να πιστεύουν ειλικρινά στον Θεό; Είναι αδύνατον. Υπάρχουν επίσης και κάποιοι άνθρωποι που υποστηρίζουν ότι πιστεύουν στον Θεό, αλλά η συμπεριφορά τους είναι πολύ παράξενη και μη κανονική. Τη μία μέρα, παρενοχλούν το αντίθετο φύλο· την επομένη, μπορεί να επιχειρήσουν να επιτεθούν σε κάποιον σεξουαλικά και να τους γίνει καταγγελία. Τι θα έλεγες; Έχουν οι άνθρωποι αυτοί την τάση να δημιουργούν φασαρίες; (Ναι.) Και τότε, μπορούν αυτοί οι άνθρωποι να πιστεύουν ειλικρινά στον Θεό; (Όχι.) Αυτοί οι άνθρωποι που έχουν την τάση να δημιουργούν φασαρίες, αφότου πιστέψουν στον Θεό, συνεχίζουν να έχουν επαφές με ύποπτα άτομα από την κοινωνία και προκαλούν συνέχεια διαμάχες, όπως για παράδειγμα σε συναισθηματικά, οικονομικά

ζητήματα, σε ζητήματα περιουσίας, ή προσωπικά συμφέροντα. Μπορεί, πάλι, εξαιτίας κάποιου περιστατικού που οδηγεί σε εντάσεις με κάποια από τις σχέσεις τους ή επειδή δεν τα βρίσκουν στη μοιρασιά των παράνομων κερδών, να υπάρχουν πάντα άνθρωποι που επιδιώκουν να τους προκαλέσουν φασαρίες. Όταν οι αδελφοί και οι αδελφές πηγαίνουν πού και πού στο σπίτι τους, μπορεί να πετύχουν αυτούς τους ύποπτους ανθρώπους. Ακόμα κι όταν είναι στις συναθροίσεις ή όταν κάνουν το καθήκον τους, μερικές φορές εμφανίζονται στην πόρτα αυτοί οι ύποπτοι τύποι ή τους στέλνουν παρενοχλητικά μηνύματα, κι έτσι όποιος βρεθεί μαζί με αυτούς που έχουν την τάση να δημιουργούν φασαρίες είναι πιθανό να εμπλακεί στις φασαρίες τους· συγκεκριμένα, είναι ακόμα πιο πιθανό αυτοί οι άνθρωποι να συμπαρασύρουν και να ζημιώσουν το έργο και τη φήμη της εκκλησίας. Για πείτε Μου, είναι καλό να παραμένουν τέτοιοι άνθρωποι στην εκκλησία; (Όχι.) Κι αυτού του είδους οι άνθρωποι πρέπει να αποπέμπονται και να αντιμετωπίζονται.

Επίσης, υπάρχουν κάποιοι άνθρωποι που, άσχετα με τι επάγγελμα έχουν στην κοινωνία, θέλουν πάντα να συγκρούονται με την κυβέρνηση, με τους κυβερνητικούς αξιωματούχους ή με συγκεκριμένες κοινωνικές ομάδες και δημόσια πρόσωπα. Τη μια μέρα, εκθέτουν τις άδικες πράξεις της κυβέρνησης· την επόμενη μέρα, κάνουν μήνυση σε κάποια ομάδα ή σε κάποιον φορέα, αξιώνοντας αποζημίωση για ζημιές· τη μεθεπόμενη, εκθέτουν την προσωπική ζωή ενός δημόσιου προσώπου, με αποτέλεσμα να αρχίσει ο κόσμος να το ψάχνει. Δημιουργούν φασαρίες μ' αυτόν τον τρόπο; (Ναι.) Ακόμα κι αφότου πιστέψουν στον Θεό, θέλουν και πάλι να συνεχίσουν να ανακατεύονται με τα κοινωνικά ζητήματα. Όταν βλέπουν κάτι που τους προκαλεί δυσαρέσκεια και αγανάκτηση, θέλουν διαρκώς να ορθώνουν το ανάστημά τους στο όνομα της δικαιοσύνης για να κάνουν επίδειξη ή να γράψουν κάποιο σχόλιο ή άρθρο προκειμένου να κρίνουν τα σωστά και τα λάθη του ζητήματος. Τι συμβαίνει στο τέλος; Δεν καταφέρνουν τίποτα, αλλά τελικά προκαλούν έναν σωρό φασαρίες στον εαυτό τους, μπλέκονται σε μηνύσεις και καταστρέφεται η φήμη τους. Και μάλιστα, υπάρχουν πάντα ύποπτοι τύποι από την κοινωνία που τους ψάχνουν, που θέλουν να τους εκδικηθούν ή να κινηθούν εναντίον τους, με αποτέλεσμα να ζουν σε ακραίο φόβο. Για να γλιτώσουν από μια τέτοια ζωή και να αποφύγουν τους μπελάδες, αγοράζουν πολλά σπίτια και εξηγούν: «Λένε πως “Ένας πονηρός λαγός έχει τρία λαγούμια”. Ο κόσμος ξέρει μόνο το ένα από τα τρία σπίτια μου· τα άλλα δύο δεν τα ξέρει κανένας. Τα κρατάω για να τα χρησιμοποιεί η εκκλησία και για να μένουν οι αδελφοί και οι αδελφές». Πιστεύεις πως θα ήταν ασφαλείς οι αδελφοί και οι αδελφές αν έμεναν εκεί; (Όχι, δεν θα ήταν.) Μιλάνε με πολύ ωραία λόγια και το κάνουν με καλές προθέσεις αυτό, αλλά από τη στιγμή που έχουν τέτοιο χαρακτήρα, καθώς και το ελάττωμα ότι έχουν την τάση να δημιουργούν φασαρίες, ποιος θα τολμούσε να μείνει στο σπίτι τους; Αν έμενες εκεί, μπορεί ο κόσμος να σε περνούσε για μέλος της οικογένειάς τους. Αν κάποιος θέλει να τους ξυλοκοπήσει, αλλά δεν τους βρίσκει, τότε δεν θα έδερνε εσένα στη θέση τους; Κάποιοι άνθρωποι έχουν την τάση να δημιουργούν φασαρίες. Μπορεί να οδηγούν ως συνήθως και να περνάνε

μέσα από μια απομακρυσμένη περιοχή, κι εκεί να τους σταματήσει κάποιος, να τους βγάλει έξω από το αυτοκίνητο, να τους ξυλοκοπήσει άγρια και να τους δώσει μια προειδοποίηση. Ξέρουν ότι αυτό έχει γίνει επειδή παλιότερα είχαν προσβάλει κάποιον πρώτο και είχαν προκαλέσει φασαρίες στον εαυτό τους, και ότι αυτός που πρόσβαλαν ήθελε να τους βασανίσει. Αυτό ακριβώς δεν τους άξιζε; Αυτού του είδους οι άνθρωποι είναι εκείνοι που έχουν την τάση να δημιουργούν φασαρίες. Μόλις αρχίσουν να πιστεύουν στον Θεό, όποιο ζήτημα κι αν συζητά η εκκλησία, θέλουν πάντα να ανακατεύονται· θέλουν να έχουν άποψη επί του θέματος και να κάνουν κάποια σχόλια, και ταυτόχρονα προσπαθούν να κάνουν τους άλλους να τους ακούσουν. Αν η εκκλησία δεν υιοθετήσει τις προτάσεις τους, τότε δυσανεστούνται και αγανακτούν, δίχως να έχουν επίγνωση των ικανοτήτων τους. Όσες απώλειες κι αν υποστούν, δεν τις θυμούνται ποτέ ούτε παίρνουν μαθήματα από τις αποτυχίες τους. Τέτοιοι άνθρωποι προκαλούν μπελάδες ακόμα κι όταν πιστεύουν στον Θεό. Καταρχάς, δεν καταλαβαίνουν την αλήθεια, αλλά παρ' όλα αυτά θέλουν πάντα να μπλέκονται στο έργο της εκκλησίας, προσπαθούν να ανακατεύονται στα πάντα, με αποτέλεσμα να αναστατώνουν και να διαταράσσουν το έργο της εκκλησίας. Επιπλέον, όποτε περνάνε πολύ χρόνο με κάποιον αδελφό ή αδελφή, προκαλούν και σ' αυτούς προβλήματα. Οι άνθρωποι αυτού του είδους που έχουν την τάση να δημιουργούν φασαρίες είναι μεγάλος μπελάς. Πιστεύεις ότι όσοι δημιουργούν φασαρίες είναι άνθρωποι που δεν προκαλούν αναταραχές; Είναι άνθρωποι που κάθονται στ' αυγά τους; (Όχι.) Σίγουρα δεν είναι άνθρωποι που κάθονται στ' αυγά τους. Γενικά, όσοι ζουν αξιοπρεπώς έχουν την τάση να κάθονται στ' αυγά τους. Από τη στιγμή που τα κοινωνικά ζητήματα δεν έχουν καμία σχέση με την πίστη τους στον Θεό, δεν ανακατεύονται καθόλου ούτε ρωτάνε γι' αυτά. Αυτό σημαίνει ότι είναι ορθολογιστές, καταλαβαίνουν τους καιρούς και καταλαβαίνουν το νόημα των πραγμάτων. Αυτή η κοινωνία και η ανθρωπότητα είναι πολύ μοχθηρές και πολύπλοκες. Όπως λένε οι άπιστοι: «Σε μια τέτοια χαοτική εποχή και έναν τέτοιο χαοτικό κόσμο, οι άνθρωποι πρέπει να μάθουν πώς να προστατεύουν τον εαυτό τους». Επιπλέον, εσύ πάντα σχολιάζεις τα κοινωνικά ζητήματα και θέλεις να ανακατεύεσαι μ' αυτά, αλλά δεν πρέπει να βαδίζεις σ' αυτό το μονοπάτι στη ζωή σου. Δεν έχει καμία αξία να κάνεις αυτά τα πράγματα και δεν είναι το ορθό μονοπάτι στη ζωή. Ακόμα κι αν είναι δίκαια αυτά που μπορείς να πεις, και πάλι δεν μετράει αυτό ως δίκαιος σκοπός. Γιατί όχι; Επειδή στον κόσμο αυτόν δεν υπάρχει δικαιοσύνη· οι κακές τάσεις δεν το επιτρέπουν. Αν μπορείς στ' αλήθεια να πεις δίκαια και ειλικρινή λόγια στον οίκο του Θεού, τότε αυτό έχει αξία και σημασία. Αν, όμως, λες δίκαια και ειλικρινή λόγια σε αυτόν τον κακό, διεφθαρμένο και χαοτικό ανθρώπινο κόσμο, τότε εύκολα τα λόγια αυτά προκαλούν προβλήματα και εγκυμονούν κινδύνους. Δεν θα ήταν, τότε, μεγάλη ανοησία να λες τέτοια λόγια; Κάτι τέτοιο όχι μόνο δεν θα σου επέτρεπε να ζήσεις μια ζωή γεμάτη αξία, αλλά θα σου έφερνε και ατελείωτους μπελάδες. Οι έξυπνοι άνθρωποι, λοιπόν, βλέπουν ότι αυτά τα κοινωνικά ζητήματα είναι πληγή, απομακρύνονται απ' αυτά και τα αποφεύγουν, ενώ οι ανόητοι πηγαίνουν προς αυτά, κι έτσι προκαλούν πολλά προβλήματα στον εαυτό τους. Κάποιοι άνθρωποι, συγκεκριμένα,

αφού εκπαιδεύονται για λίγες μέρες στις πολεμικές τέχνες, μαθαίνουν κάποιες φανταχτερές τεχνικές και κερδίζουν λίγη φήμη, κι έπειτα θέλουν να αγωνιστούν για τη δικαιοσύνη, και κλέβουν τους πλούσιους για να βοηθήσουν τους φτωχούς. Θέλουν να αναλάβουν τον ρόλο του περιπλανώμενου ιππότη ή του ξιφομάχου, να τριγυρίζουν και να διορθώνουν τα στραβά, και μάλιστα, όποτε βλέπουν αδικία, παρεμβαίνουν για να βοηθήσουν. Το αποτέλεσμα είναι να προκύψουν μπελάδες· δεν συνειδητοποιούν πόσο πολύπλοκη είναι η κοινωνία. Για πες Μου, όταν παρεμβαίνεις για να βοηθήσεις, δεν θα προσβάλεις στο τέλος κάποιους ανθρώπους; Δεν θα χαλάσεις τα προσεκτικά σχέδια που έχουν κάνει κάποιοι άνθρωποι; (Ναι.) Όταν χαλάσεις τα προσεκτικά σχέδια που έχουν κάνει αυτοί οι άνθρωποι, λες να σε αφήσουν να τη γλιτώσεις; (Όχι.) Μπορεί να πεις: «Αναλαμβάνω έναν δίκαιο σκοπό», αλλά ακόμα κι αν πρόκειται για δίκαιο σκοπό, δεν αρκεί αυτό· τούτος ο κόσμος δεν πρόκειται να σου επιτρέψει να αναλάβεις δίκαιους σκοπούς. Αν το κάνεις, θα προκαλέσεις φασαρίες. Οι ανόητοι δεν το καταλαβαίνουν αυτό, δεν μπορούν να διακρίνουν τον κόσμο. Πάντα πιστεύουν ότι, αφού είναι περιπλανώμενοι ιππότες, πρέπει να παρεμβαίνουν για να βοηθήσουν τους άλλους. Στο τέλος, όμως, χαλάνε τα προσεκτικά σχέδια κάποιου, κι εκείνος γυρεύει εκδίκηση από αυτούς και δεν λέει να το βάλει κάτω. Έτσι δημιουργούν φασαρίες. Ο άλλος αρχίζει να μαθαίνει στα κρυφά πώς λέγονται, πού μένουν, ποια είναι η οικογενειακή τους κατάσταση, ποια είναι τα μέλη της οικογένειάς τους, αν έχουν κάποια επιρροή στη συγκεκριμένη περιοχή, και ποιος είναι ο καλύτερος τρόπος για να κινηθεί εναντίον τους. Μόλις τα ξεκαθαρίσει όλα αυτά, τότε αρχίζει να κάνει την κίνησή του προς τον «περιπλανώμενο ιππότη», κι από τότε κι έπειτα του κάνει τη ζωή δύσκολη. Αυτού του είδους οι άνθρωποι δημιουργούν συχνά φασαρίες και, όσο μεγάλες κι αν είναι οι απώλειές τους, δεν παίρνουν ποτέ το μάθημά τους. Όταν βλέπουν κάτι που θεωρούν άδικο, θέλουν και πάλι να αγωνιστούν για τη δικαιοσύνη, και να παρέμβουν και να βοηθήσουν. Όχι μόνο προκαλούν μπελάδες στον εαυτό τους, αλλά βάζουν σε κίνδυνο και την οικογένειά τους, ενώ κάποιες φορές συμπαρασύρουν και τους φίλους ή τους συναδέλφους τους. Αν πιστέψουν στον Θεό και εισέλθουν στην εκκλησία, μπορεί να κινδυνέψουν τελικά και οι αδελφοί και οι αδελφές από αυτούς. Για παράδειγμα, αν έχουν μπλεξίματα στην κοινωνία και κάποιος θέλει να τους εκδικηθεί, κι ο εν λόγω άνθρωπος ξέρει ότι εσύ πηγαίνεις μαζί τους σε συναθροίσεις, τότε μπορεί να απευθυνθεί σ' εσένα για πληροφορίες σχετικά με την προσωπική και οικογενειακή τους κατάσταση. Λοιπόν, θα του τα πεις ή όχι; Αν τα πεις, τότε είναι σαν να τους προδίδεις, πράγμα που θα τους προκαλέσει μπελάδες· αν δεν τα πεις, τότε μπορεί εκείνος ο άνθρωπος να σε βασανίσει. Υπάρχουν πάρα πολλοί κακοί άνθρωποι σ' αυτόν τον κόσμο, και κανένας από τους κακούς ανθρώπους δεν χαμπαριάζει από λογική. Αν τους προσβάλει κάποιος, θα χρησιμοποιήσουν κάθε μέσο για να πάρουν εκδίκηση. Έτσι δεν είναι; (Ναι.) Σε ό,τι φασαρίες κι αν μπλέξουν οι άνθρωποι που έχουν την τάση να τις δημιουργούν, προκαλούν πάντα προβλήματα και αναστάτωση όταν εκτελούν το καθήκον τους και μπορεί, επίσης, να επηρεάσουν το έργο της εκκλησίας σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό. Εάν κάποιος δημιουργεί διαρκώς φασαρίες, πιστεύετε πως αν

συναναστραφείτε μαζί του σχετικά με την αλήθεια θα λυθεί αυτό το πρόβλημα; (Όχι.) Αυτού του είδους οι άνθρωποι πολλές φορές δεν διαθέτουν ορθή λογική. Ακόμα κι όταν μπλέκουν σε φασαρίες, δεν τις βλέπουν ως φασαρίες· μπορεί μάλιστα να θεωρούν πως έχουν αίσθημα δικαίου. Σε τέτοιες περιπτώσεις, είναι ανώφελο να συναναστραφείτε μαζί τους σχετικά με την αλήθεια, αφού πρόκειται για ανθρώπους με στρεβλή κατανόηση, είναι παράλογοι. Οι παράλογοι άνθρωποι δεν αποδέχονται εύκολα την αλήθεια. Κάποιοι μπορεί να πουν: «Έχουν δυσκολίες· πώς είναι δυνατόν να τους αγνοήσουμε; Πώς θα μπορούσαμε να μην τους δείξουμε λίγο οίκτο; Πρέπει να τους φερθούμε με αγάπη». Εντάξει να τους φερθείτε με αγάπη, αλλά αυτοί μπορούν να το δεχτούν; Αν δεν αποδέχονται καθόλου την αλήθεια και συνεχίζουν να επιμένουν στις δικές τους απόψεις, τότε είναι σωστό να συνεχίσεις να συναναστρέφεσαι ασταμάτητα μαζί τους σχετικά με την αλήθεια; (Όχι.) Γιατί δεν είναι σωστό; (Οι άνθρωποι αυτού του είδους δεν πιστεύουν ειλικρινά στον Θεό. Έχουν την ουσία των δύσπιστων. Ακόμα κι αν συναναστραφούμε μαζί τους σχετικά με την αλήθεια, δεν θα λυθεί το πρόβλημα, ενώ μπορούν και πάλι να προκαλέσουν πολλά προβλήματα στην εκκλησία.) Πρέπει, λοιπόν, να αποπεμφθούν αυτού του είδους οι άνθρωποι; (Ναι, πρέπει.)

Υπάρχει κι ακόμα ένα είδος ανθρώπων που έχουν την τάση να δημιουργούν φασαρίες. Στην εκκλησία, ωθούν συνέχεια τους αδελφούς και τις αδελφές να κάνουν κάποια πράγματα. Για παράδειγμα, λένε: «Αυτή η ενέργεια που έκανε η κυβέρνηση και η πολιτική που διαμόρφωσε είναι παράλογες. Ως χριστιανοί, πρέπει να κάνουμε πράξη τη δικαιοσύνη, πρέπει να υψώνουμε τη φωνή μας και δεν γίνεται να βάζουμε την ουρά κάτω από τα σκέλια σαν δειλοί. Πρέπει να βγούμε στους δρόμους με πανό και να διαμαρτυρηθούμε, να αγωνιστούμε για το καλό των αδελφών, της εκκλησίας μας και όλης της ανθρωπότητας!» Και τι αποτέλεσμα έχει αυτό; Προτού προλάβουν καν να διαδηλώσουν, η κυβέρνηση το έχει ήδη μάθει, και τους καλεί το δικαστήριο. Για πείτε Μου, είναι ευτυχές ή ατυχές να έχει η εκκλησία τέτοιους ανθρώπους; (Ατυχές.) Κάποιοι λένε: «Τελικά, η εκκλησία μας έχει ένα τόσο ταλαντούχο άτομο· αυτό το άτομο είναι κατάλληλο για επικεφαλής! Δείτε τους ανθρώπους της εκκλησίας μας· όλοι είναι πράοι και πειθαρχημένοι, χωρίς καμιά επιρροή στην κοινωνία. Είναι άτολμοι και δεν τολμάνε να αντιμετωπίσουν σημαντικά ζητήματα, φοβούνται πολύ μη δημιουργήσουν φασαρίες. Ο άνθρωπος αυτός είναι διαφορετικός. Είναι γενναίος, οξυδερκής και αποφασιστικός· επίσης, έχει επιρροή στην κοινωνία, είναι ικανός και, όταν βλέπει αδικία, τολμά να ξεσηκωθεί και να παρέμβει. Ακόμα κι όταν βρεθεί αντιμέτωπος με μια δικαστική υπόθεση, δεν ταραζεται ούτε αγχώνεται. Η διανοητική ικανότητά του τον κάνει από τη φύση του κατάλληλο για αξιωματούχο. Αν αυτός ο άνθρωπος ασχολούταν με την πολιτική, θα ήταν είτε βουλευτής είτε τουλάχιστον περιφερειάρχης. Εμείς δεν είμαστε αρκετά καλοί. Γι' αυτό, η εκκλησία θα πρέπει να τον επιλέξει επικεφαλής. Αν γίνει επικεφαλής μας, τότε σίγουρα θα σωθούμε!» Κάποιοι ανόητοι άνθρωποι έχουν σε ιδιαίτερα μεγάλη εκτίμηση εκείνους που έχουν την τάση να δημιουργούν φασαρίες στην κοινωνία και τους έχουν για είδωλα, και μάλιστα θέλουν να τους ψηφίζουν ως επικεφαλής της εκκλησίας. Το θεωρείτε σωστό

αυτό; (Όχι.) Γιατί δεν είναι σωστό; Δεν έχει ανάγκη η εκκλησία από τέτοιους «ικανούς ανθρώπους»; (Η εκκλησία δεν έχει ανάγκη από τέτοιους ανθρώπους. Οι επικεφαλής της εκκλησίας πρέπει να καθοδηγούν τους εκλεκτούς του Θεού ώστε να τρώνε και να πίνουν τα λόγια του Θεού μαζί στις συναθροίσεις, να επιδιώκουν την αλήθεια και να κάνουν το καθήκον της διάδοσης του ευαγγελίου. Οι συγκεκριμένοι άνθρωποι, παρόλο που επιφανειακά μπορεί να δείχνουν πως έχουν ήδη θάρρος, οξυδέρκεια και αποφασιστικότητα, δεν μπορούν να κάνουν αυτού του είδους το έργο και θα προκαλέσουν ατελείωτα προβλήματα στην εκκλησία. Γι' αυτό, δεν είναι κατάλληλοι για επικεφαλής της εκκλησίας.) Άκου να σου πω, είναι λάθος να παραμένουν στην εκκλησία τέτοιοι άνθρωποι, ενώ ακόμα πιο καταστροφικό θα ήταν να ψηφίζονται τέτοιοι άνθρωποι ως επικεφαλής. Πού θα οδηγούσαν την εκκλησία; Θα έκαναν την εκκλησία θρησκευτική ομάδα! Αυτό συμβαίνει επειδή όταν βλέπουν αδικίες στην κοινωνία, κάνουν μήνυση· όταν βλέπουν κακούς ανθρώπους να τραμπουκίζουν τους φτωχούς, αγωνίζονται γι' αυτούς· όταν βλέπουν διεφθαρμένους αξιωματούχους να κακοποιούν βάνουσα τους ανθρώπους, θέλουν να προασπίσουν τη δικαιοσύνη εκ μέρους του Ουρανού. Ως συνέπεια, θα γίνετε κι εσείς όλοι σιγά σιγά περιπλανώμενοι ιππότες που θα μάχονται για τη δικαιοσύνη. Μ' αυτόν τον τρόπο, άραγε θα μπορούσατε και πάλι να φτάσετε στη σωτηρία; Εκ πρώτης όψεως, οι άνθρωποι που έχουν την τάση να δημιουργούν φασαρίες μπορεί να δείχνουν πολύ ικανοί, αλλά τελικά, τι γίνεται; Όλοι τους αποκλείονται επειδή διαταράσσουν και αναστατώνουν το έργο της εκκλησίας, επειδή το μονοπάτι που ακολουθούν δεν είναι το ορθό μονοπάτι. Ό,τι φασαρίες κι αν δημιουργούν, δεν βαδίζουν στο ορθό μονοπάτι ούτε ακολουθούν το θέλημα του Θεού. Τίποτα απ' αυτά που κάνουν δεν έχει την οποιαδήποτε σχέση με την εκκλησία, με το έργο του Θεού ή με τις προθέσεις του Θεού· ό,τι κάνουν απέχει από τις προθέσεις του Θεού και αποκλίνει από το ορθό μονοπάτι. Η φύση του γεγονότος ότι δημιουργούν φασαρίες είναι ότι έχουν σχέσεις και μπλεξίματα με τους διαβόλους —τους μαστίζουν οι διάβολοι. Επομένως, ο οίκος του Θεού πρέπει να χαράξει ένα ξεκάθαρο όριο ανάμεσα στον ίδιο και σ' αυτούς τους ανθρώπους. Αν δημιουργούν φασαρίες κατ' επανάληψη και, όποιος κι αν προσπαθήσει να τους συμβουλέψει, δεν ακούνε, και αν δημιουργούν φασαρίες χωρίς να μαθαίνουν από τα λάθη τους, και μάλιστα διαπράττουν παραπτώματα από απερισκεψία, τότε πρέπει να τους πείθετε να φύγουν. Μπορείτε να πείτε: «Κοίταξε όλες τις φασαρίες που έχεις δημιουργήσει, πόσο πολύ έχουν εμποδίσει το έργο της εκκλησίας και πόσο έχουν επηρεάσει την εκτέλεση του καθήκοντος πολλών ανθρώπων. Πώς γίνεται να μην το συνειδητοποιείς αυτό; Είναι τόσο μεγάλο το εύρος του νου σου —τόσο εύρος έχει που μπορεί να συμπεριλάβει ολόκληρο τον κόσμο. Ένας άνθρωπος σαν κι εσένα πρέπει να βγει έξω στον κόσμο· οφείλεις να καλλιεργηθείς και να κυβερνήσεις το έθνος, να φέρεις ειρήνη στον κόσμο. Είσαι κατάλληλος για να κάνεις επαφές με υψηλόβαθμους αξιωματούχους. Μόνο τότε μπορείς να ανέλθεις πάνω από τα καθημερινά και να ανοίξεις τα φτερά σου και να πετάξεις. Αν μένεις όλη μέρα με ανθρώπους που πιστεύουν στον Θεό, αυτό δεν θα σταθεί εμπόδιο στις μεγάλες φιλοδοξίες σου και δεν θα περιορίσει την

ικανότητά σου να ανοίξεις τα φτερά σου και να πετάξεις; Κοίταξε εμάς· κανένας μας δεν έχει μεγάλες φιλοδοξίες. Επικεντρωνόμαστε μόνο στο να πιστεύουμε στον Θεό, να διαβάζουμε περισσότερα από τα λόγια του Θεού για να καταλάβουμε κάποιες αλήθειες και να κάνουμε λιγότερο κακό· και τότε μπορεί να λάβουμε την έγκριση του Θεού. Αυτό είναι όλο. Όλους μας συκοφαντούν και μας προσβάλλουν οι άνθρωποι του κόσμου, μας έχει απορρίψει ο κόσμος, κι εσύ δεν είσαι για να έχεις πάρε-δώσε μ' ανθρώπους σαν κι εμάς. Καλύτερα θα ήταν να επιστρέψεις στον κόσμο και να αγωνιστείς εκεί· ίσως να σημειώσεις μεγάλη επιτυχία και να πραγματοποιήσεις τις φιλοδοξίες σου». Είναι σωστό να τους πείθετε να φύγουν με αυτόν τον τρόπο; Είναι καλός τρόπος για να λύσετε το πρόβλημα; (Ναι.) Έτσι πρέπει να χειρίζεται η εκκλησία τέτοιους δύσπιστους· είναι απόλυτα σύμφωνο με τις αλήθεια-αρχές να λύνετε το ζήτημα με αυτόν τον τρόπο.

Ποια άλλα είδη ανθρώπων έχουν την τάση να δημιουργούν φασαρίες; Υπάρχει ένα είδος ανθρώπων που έχουν ιδιαίτερη απήχηση στο αντίθετο φύλο και συνέχεια φλερτάρουν με ύποπτα άτομα. Δεν επιδιώκουν μια σωστή ερωτική σχέση· αντίθετα, έχουν πολύ στενές και ανάρμοστες σχέσεις με πολλά άτομα του αντίθετου φύλου. Λόγω του ότι δεν μπορούν να χειριστούν σωστά αυτές τις σχέσεις, υπάρχει περίπτωση τα άτομα με τα οποία φλερτάρουν να ζηλέψουν, ή ακόμα και να επιζητήσουν εκδίκηση ο ένας από τον άλλον. Είναι πρόβλημα αυτό γι' αυτούς; (Ναι.) Κι αυτό είναι μεγάλο πρόβλημα. Κάποιους μπορεί να μην τους νοιάζουν αυτά τα ζητήματα, αυτά τα πράγματα, όμως, πολλές φορές δημιουργούν προβλήματα στην προσωπική τους ζωή και στην πίστη τους, και μπορεί να επηρεάσουν μέχρι και την προσωπική ασφάλειά τους. Αυτά τα προβλήματα τους ακολουθούν παντού, και όσοι αλληλεπιδρούν συχνά μαζί τους δεν γίνεται να μην μπλεχτούν κι αυτοί. Είτε όντως έχουν ερωτικές σχέσεις μ' αυτά τα άτομα του αντίθετου φύλου είτε απλώς φλερτάρουν κι εκμεταλλεύονται ο ένας τον άλλον, εμάς δεν μας απασχολούν αυτά. Τι είναι αυτό που μας απασχολεί εμάς; Μας απασχολεί κατά πόσο τα προβλήματα που προκαλούν θα επηρεάσουν αρνητικά τους αδελφούς και τις αδελφές ή την εκκλησία. Σε περίπτωση που υπάρχει αντίκτυπος, τότε η εκκλησία πρέπει να παρεμβαίνει για να φροντίσει και να χειριστεί το ζήτημα, συμβουλευοντάς τους να διευθετήσουν σωστά αυτά τα προβλήματα. Όσο για το πώς θα τα διευθετήσουν, δεν πρόκειται να ανακατευτούμε. Αν, ό,τι είδους συμβουλές κι αν λάβουν, συνεχίζουν να μην ακούνε και δεν διευθετούν ούτε λύνουν αυτά τα προβλήματα, τότε θα πρέπει να απομονώνονται και να προειδοποιούνται: «Πρέπει πρώτα να διευθετήσεις τα προσωπικά σου προβλήματα. Μόλις τα διευθετήσεις, μπορείς να συνεχίσεις να κάνεις το καθήκον σου. Εάν δεν τα διευθετήσεις σωστά, θα παραμείνεις σε απομόνωση». Μπορεί μεν να είναι πιστοί, και να κάνουν κióλας το καθήκον τους —και μάλιστα ένα σημαντικό καθήκον— αλλά οι επικεφαλής της εκκλησίας δεν μπορούν να αγνοήσουν ότι τα σοβαρά προβλήματα που έχουν στην προσωπική τους ζωή και ότι οι φασαρίες που δημιουργούν θα μπορούσαν να επηρεάσουν το έργο της εκκλησίας, καθώς αυτά τα προβλήματα ενέχουν πιθανούς κινδύνους. Για παράδειγμα, μπορεί οι άνθρωποι με τους οποίους έχουν σχέσεις να μάθουν απ' αυτούς κάτι για την κατάσταση της εκκλησίας ή κάποια

προσωπικά στοιχεία των αδελφών. Αν διαρρεύσουν αυτά τα στοιχεία σε ανθρώπους με κακές προθέσεις ή στον μεγάλο κόκκινο δράκοντα, κάτι τέτοιο θα έβλαπτε και την εκκλησία, αλλά και τους αδελφούς και τις αδελφές. Γι' αυτό, η εκκλησία θεωρεί πως όλα αυτά τα προβλήματα ή οι πιθανοί κίνδυνοι προέρχονται από τους ίδιους, κι έτσι πρέπει πρώτα να τους βάλει να λύσουν τα προσωπικά τους προβλήματα. Εάν διευθετήσουν πλήρως τα προβλήματα, ο οίκος του Θεού μπορεί να πάρει την απόφαση να τους δεχτεί ξανά ανάλογα με τις συνθήκες τους. Αν, όμως, συνεχίζουν να μη λύνουν τα προβλήματα και θέλουν να συνεχίσουν το καθήκον τους, τότε τι πρέπει να γίνει; (Δεν πρέπει να τους επιτραπεί να κάνουν το καθήκον τους.) Σε αυτήν την περίπτωση, πρέπει να τους πείσετε να φύγουν ή να τους αποπέμψετε. Με λίγα λόγια, μόλις ανακαλύψουν είτε οι επικεφαλής της εκκλησίας είτε οι αδελφοί και οι αδελφές, πως στην εκκλησία υπάρχουν άνθρωποι που έχουν την τάση να δημιουργούν φασαρίες, πρέπει να αντιμετωπίζουν το ζήτημα σύμφωνα με τις αρχές και να το χειρίζονται εγκαίρως. Δεν πρέπει να περιμένουν μέχρι οι άνθρωποι αυτοί να βάλουν σε κίνδυνο τους αδελφούς και τις αδελφές ή να προκαλέσουν προβλήματα στο έργο της εκκλησίας προτού το χειριστούν και το λύσουν.

Κάποιοι άνθρωποι βιάζονται να προκαλέσουν φασαρίες και να μπλέξουν σε καυγάδες και τσακωμούς. Θεωρούν πάντα ότι μπορούν να ρίξουν μια γερή μπουνιά, θέλουν διαρκώς να νικούν τους πάντες στον κόσμο ή, αν ξέρουν κάποια εντυπωσιακή πολεμική τέχνη, θέλουν διαρκώς να ασκούν βία εναντίον των υπολοίπων. Αυτού του είδους οι άνθρωποι δεν έχουν και την τάση να δημιουργούν φασαρίες; (Ναι.) Επίσης, υπάρχουν κι εκείνοι που, όπου κι αν πάνε, δεν κάθονται στ' αυγά τους. Δεν ακολουθούν τους κανόνες ούτε τηρούν τη δημόσια τάξη και θέλουν πάντοτε να είναι αντισυμβατικοί. Όταν οδηγούν, περνάνε συνέχεια με κόκκινο ή στρίβουν αριστερά εκεί που δεν επιτρέπεται, κι όταν τους σταματάει η αστυνομία και τους κόβει πρόστιμο, εκείνοι δεν το δέχονται και θέλουν να υποβάλουν αναφορά κατά του αστυνομικού. Βλέπεις, τολμάνε να κάνουν αναφορά στον οποιονδήποτε. Ακόμα κι αν ο αστυνομικός πράξει σύμφωνα με τον νόμο, θέλουν να τον αναφέρουν, αψηφώντας τον νόμο. Αυτοί οι βλάκες δεν έχουν και την τάση να δημιουργούν φασαρίες; (Ναι.) Τέτοιου είδους άνθρωποι που έχουν την τάση να δημιουργούν φασαρίες νομίζουν ότι μπορούν να βασιστούν στον Θεό, επειδή πιστεύουν σ' Αυτόν, κι ότι η εκκλησία έχει πολλούς ανθρώπους και μεγάλη επιρροή, οπότε δεν φοβούνται τίποτα. Διαπράττουν παντού παραπτώματα λόγω απερισκεψίας για να κάνουν επίδειξη των ικανοτήτων τους και να δείξουν πόσο φοβεροί είναι. Ακόμα κι όταν μπλέξουν με νομικά προβλήματα, δεν ξέρουν πώς να αναστρέψουν την πορεία τους. Τι λένε στο τέλος; «Αυτός ο κόσμος είναι στ' αλήθεια κακός. Με συνέλαβαν μόνο και μόνο επειδή υπερασπίστηκα τη δικαιοσύνη. Αυτός ο κόσμος είναι στ' αλήθεια άδικος!» Συνεχίζουν να αρνούνται να παραδεχτούν τα λάθη τους. Προκαλούν και φέρνουν προβλήματα στον εαυτό τους, αλλά παραπονιούνται πως αδικούνται. Δεν είναι τελείως παράλογο αυτό; (Ναι.) Όσο κακός και σκοτεινός κι αν είναι ο κόσμος, δεν είναι σοφό από την πλευρά τους να προκαλούν φασαρίες. Ο Θεός δεν ζήτησε ποτέ από κανέναν να προκαλέσει φασαρίες ούτε ζήτησε από κανέναν να αγωνιστεί για

τη δικαιοσύνη και να επιβάλει τη δικαιοσύνη εκ μέρους του Ουρανού με πρόσχημα την πίστη στον Θεό. Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Οι νόμοι αυτού του κόσμου δεν είναι η αλήθεια, γι' αυτό δεν είναι ανάγκη να τους ακολουθούμε». Ναι μεν ο νόμος δεν είναι η αλήθεια, αλλά ο Θεός δεν σου είπε ποτέ πως μπορείς να παραβαίνεις τον νόμο όποτε θες ούτε σου είπε πως μπορείς να σκοτώνεις ή να βάζεις φωτιές. Ο Θεός σου ζητάει να υπακούς τον νόμο και να τηρείς τη δημόσια τάξη στην κοινωνία, να ξέρεις να τηρείς τους κανόνες της ηθικής και να ακολουθείς τους κανόνες όπου κι αν πηγαίνεις, να μην είσαι προκλητικός και να μη δημιουργείς φασαρίες. Αν παραβείς τον νόμο, θα υποστείς τις συνέπειες εσύ ο ίδιος· μην περιμένεις να αναλάβει ο οίκος του Θεού την ευθύνη για σένα, αφού αυτό αφορά την προσωπική συμπεριφορά σου και αντιπροσωπεύει μόνο εσένα ως άτομο· ο οίκος του Θεού δεν σου έδωσε ποτέ την οδηγία να κάνεις οτιδήποτε παράνομο. Σε όποια χώρα κι αν χειρίζεσαι ζητήματα, ο οίκος του Θεού σου λέει να ενημερώνεσαι για τον νόμο και να συμβουλευέσαι δικηγόρο. Ό,τι λέει ο δικηγόρος πως είναι σωστό, αυτό πρέπει να κάνεις. Αν ο δικηγόρος δεν σε έχει συμβουλέψει να κάνεις κάποια συγκεκριμένη ενέργεια, κι εσύ ενεργήσεις στα τυφλά, τα θαλασλώσεις και παραβείς τον νόμο, τότε εσύ ο ίδιος θα επωμιστείς τις συνέπειες. Μη φέρνεις μπελάδες στον οίκο του Θεού. Ακόμα κι αν η προσέγγιση που προτείνει ο δικηγόρος δεν είναι η καλύτερη επιλογή, εσύ πρέπει να ακολουθήσεις τη συμβουλή του δικηγόρου. Εφόσον κάτι είναι νόμιμο και δεν προκαλεί σημαντικές ζημιές στον οίκο του Θεού, μπορεί να γίνει. Ο οίκος του Θεού ανέκαθεν έλεγε στους ανθρώπους να συμβουλευόνται δικηγόρους και να χειρίζονται τα ζητήματα με νόμιμο τρόπο. Παρ' όλα αυτά, κάποιοι άνθρωποι σκέφτονται: «Ο οίκος του Θεού δεν ανήκει στα εγκόσμια, άρα δεν πρέπει να ακολουθούμε τις τάσεις του κόσμου! Ο νόμος δεν αντιπροσωπεύει την αλήθεια —μόνο ο Θεός είναι η αλήθεια και ο Θεός είναι μέγιστος. Εμείς μόνο στον Θεό και στην αλήθεια υποτασσόμαστε!» Ναι μεν είναι σωστή αυτή η δήλωση, αλλά δεν παύεις να ζεις σ' αυτόν τον κόσμο και έχεις να αντιμετωπίσεις πολλά ρεαλιστικά ζητήματα. Έτσι, δεν μπορείς να παραβαίνεις τον νόμο ούτε να παραβιάζεις τις αλήθεια-αρχές. Το ότι ο Θεός είναι μέγιστος αφορά την ταυτότητα και τη θέση του Θεού· δεν αποτελεί λόγο να εμπλέκεσαι σε παράνομες δραστηριότητες ή να ενεργείς αυταρχικά στην κοινωνία, να κάνεις ό,τι θέλεις και να δημιουργείς παντού φασαρίες. Ο Θεός ποτέ δεν προέτρεψε κανέναν ούτε ζήτησε από κανέναν να παραβεί τον νόμο σε οτιδήποτε κάνει· αντίθετα, σου λέει να ακολουθείς τον νόμο και να τηρείς τους κανόνες της κοινωνίας, σου λέει ότι, αν παραβείς τον νόμο και τιμωρηθείς, πρέπει να δεχτείς την ποινή, κι ότι δεν πρέπει να προκαλείς προβλήματα ούτε να δημιουργείς φασαρίες. Αν δημιουργείς συνέχεια φασαρίες και νομίζεις πάντοτε ότι, επειδή πιστεύεις στον Θεό, έχεις τον Θεό να σε στηρίζει, και γι' αυτό δεν φοβάσαι τίποτα, σου λέω ότι κάνεις λάθος! Ο Θεός δεν σε στηρίζει στο να μη φοβάσαι τίποτα απ' αυτά και ο οίκος του Θεού δεν πρόκειται να πληρώσει για την αλήτικη λογική σου. Μη νομίζεις ποτέ ότι, επειδή ο οίκος του Θεού έχει πολλούς ανθρώπους και μεγάλη επιρροή, μπορείς να κάνεις ό,τι θέλεις. Αν σκέφτεσαι έτσι, κάνεις λάθος. Αυτή είναι η λογική του Σατανά. Ο οίκος του Θεού δεν έχει πει ποτέ κάτι τέτοιο ούτε κι ο Θεός. Ο οίκος του Θεού δεν προτρέπει κανέναν να ενεργεί έτσι. Είναι αλήθεια ότι

ο οίκος του Θεού έχει πολλούς ανθρώπους, αλλά ο αριθμός των ανθρώπων —είτε είναι πολλοί είτε λίγοι— δεν πρόκειται να υποστηρίξει κανέναν, να εμψυχώσει κανέναν ή να προστατέψει κανέναν από τις φασαρίες, και να εξομαλύνει την κατάσταση. Ο Θεός επιλέγει ανθρώπους με σκοπό να Τον ακολουθήσουν και να ακολουθήσουν το θέλημά Του, έτσι ώστε να ανταποκριθούν στο πρότυπο ενός δημιουργήματος και να εκπληρώσουν το καθήκον των δημιουργημάτων. Σκοπός δεν είναι να μπορέσεις να τα βάλεις με τον κόσμο, σκοπός δεν είναι να ξεστομίζεις μεγαλόστομες ιδέες στον κόσμο, και σίγουρα δεν είναι να δώσεις ένα μάθημα στον κόσμο. Η πίστη στον Θεό δεν αποσκοπεί στο να πας κόντρα στο ρεύμα· δεν έχει καμία σχέση με το να πας κόντρα στο ρεύμα ή να απεχθάνεσαι τον κόσμο. Μην παρανοείς, λοιπόν, τις προθέσεις του Θεού για τους ανθρώπους και μην παρερμηνεύεις ούτε να παρανοείς τη σημασία της πίστης στον Θεό. Για ποιον σκοπό επιλέγει ανθρώπους ο Θεός; (Για να ακολουθούν τον Θεό, να ακολουθούν το θέλημα του Θεού και να κάνουν το καθήκον των δημιουργημάτων.) Ο Θεός επιλέγει ανθρώπους για να τους κερδίσει, για να κερδίσει αληθινά δημιουργήματα, για να κερδίσει ανθρώπους που λατρεύουν πραγματικά τον Θεό· αυτό γίνεται για να αναδειχθεί μια νέα ανθρωπότητα, μια ανθρωπότητα που μπορεί να λατρεύει τον Θεό. Ο σκοπός για τον οποίο επιλέγει ανθρώπους ο Θεός δεν είναι να πάνε κόντρα σ' αυτόν τον κόσμο ή στην ανθρωπότητα. Γι' αυτό, όσοι έχουν την τάση να δημιουργούν φασαρίες πρέπει να μένουν όσο πιο μακριά γίνεται από την εκκλησία και μακριά από μέρη όπου οι άνθρωποι κάνουν το καθήκον τους, προκειμένου να μην επηρεάζουν τους άλλους όταν εκτελούν το καθήκον τους.

Δεν έχει σημασία τι είδους φασαρίες δημιουργούν όσοι έχουν αυτήν την τάση, αν αυτές φέρνουν προβλήματα στην εκκλησία και επηρεάζουν την εκτέλεση του καθήκοντος των αδελφών, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να επεμβαίνουν και να διευθετούν το ζήτημα. Δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να παραμένει ανεξέλεγκτο. Πρέπει να καταλαβαίνουν και να αντιλαμβάνονται έγκαιρα την κατάσταση, να ξεκαθαρίζουν την αιτία του προβλήματος και στη συνέχεια να βρίσκουν μια λογική λύση και να το χειρίζονται. Γιατί πρέπει να το χειρίζονται; Καταρχάς, αυτά τα προβλήματα μπορεί να επηρεάσουν το εκκλησιαστικό έργο, την εκκλησιαστική ζωή ή την εκτέλεση του καθήκοντος των αδελφών. Απ' την άλλη, είτε αυτοί οι άνθρωποι που έχουν την τάση να δημιουργούν φασαρίες θεωρούνται ταλαντούχοι είτε τεμπέληδες και αλήτες, από τη στιγμή που προκαλούν προβλήματα, πρέπει να αντιμετωπίζονται έγκαιρα. Και πώς πρέπει να αντιμετωπίζονται; Το ζήτημα δεν είναι να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα, αλλά να αντιμετωπιστούν τα άτομα που ευθύνονται για το πρόβλημα. Αν απομακρυνθούν αυτοί από την εκκλησία, εξαλείφεται η αιτία του προβλήματος κι έτσι το ζήτημα αντιμετωπίζεται. Δεν πρέπει να είσαι ποτέ επιεικής επειδή στα μάτια σου κάποιοι άνθρωποι που έχουν την τάση να δημιουργούν φασαρίες φαίνονται ικανοί ή χαρισματικοί. Αν μπορείς να τους δείξεις επιείκεια, τότε είσαι πραγματικά πολύ μπερδεμένος και δεν είσαι κατάλληλος για επικεφαλής της εκκλησίας· πρέπει οι αδελφοί και οι αδελφές να σε καθαιρέσουν από τη θέση σου. Εάν δεν διαφυλάττεις τα συμφέροντα του οίκου του Θεού και δεν προστατεύεις τους αδελφούς και τις αδελφές, παρά μόνο προστατεύεις τους κακούς ανθρώπους και τους ταραξίες, ενώ

τους μετατρέπεις μάλιστα και σε είδωλα σε υπέρμετρο βαθμό, και τους μεταχειρίζεσαι ως επίτιμους προσκεκλημένους και ως χαρισματικά άτομα, νομίζεις πως είναι ταλαντούχοι και δυσεύρετοι μέσα στην εκκλησία, και τους βάζεις να κάνουν σημαντικά καθήκοντα, και μάλιστα εξομαλύνεις τα προβλήματά τους για χάρη τους, τότε είσαι τελείως ακατάλληλος για τον ρόλο του επικεφαλής της εκκλησίας. Είσαι μπερδεμένος άνθρωπος και ψευδοεπικεφαλής, και πρέπει ν' απαλλαγείς από τα καθήκοντά σου και να αποκλειστείς. Αν ένας επικεφαλής της εκκλησίας δεν ακούει τις συμβουλές και επιμένει να προστατεύει έναν κακό άνθρωπο που έχει την τάση να δημιουργεί φασαρίες ή του αναθέτει σημαντικά καθήκοντα, τότε οι αδελφοί και οι αδελφές πρέπει όχι μόνο να καθαιρέσουν τον επικεφαλής, αλλά και να τον κάνουν πακέτο μαζί με εκείνον τον άνθρωπο που δημιουργεί φασαρίες και να τους αποπέμψουν και τους δύο. Δεν έχεις μετατρέψει σε είδωλο τον άνθρωπο που δημιουργεί φασαρίες; Θεωρεί πως τον έχεις υπό την προστασία σου και επίσης έχετε πολύ καλές σχέσεις —τότε, συγγνώμη, αλλά πρέπει να φύγετε και οι δύο. Ο οίκος του Θεού δεν χρειάζεται κανέναν απ' τους δυο σας! Εάν υπάρχουν άνθρωποι που έχουν την τάση να δημιουργούν φασαρίες σε μια εκκλησία, και οι ανώτεροι επικεφαλής δεν το γνωρίζουν, ενώ ο επικεφαλής της εκκλησίας είναι μπερδεμένος και δεν έχει ικανότητα διάκρισης, τότε οι αδελφοί και οι αδελφές που καταλαβαίνουν την αλήθεια πρέπει να αναλάβουν δράση για να λύσουν το πρόβλημα. Αρχικά, πρέπει να αναφέρουν έγκαιρα το θέμα στους ανώτερους επικεφαλής. Επιπλέον, πρέπει να συσπειρωθούν με τους υπόλοιπους αδελφούς και αδελφές για να κάνουν συναναστροφή και να διακρίνουν τον ψευδοεπικεφαλής. Μόλις επιβεβαιωθεί ότι είναι ψευδοεπικεφαλής, πρέπει να απαλλαγεί ή να καθαιρεθεί και να εκλεγεί ένας νέος επικεφαλής —κάποιος που μπορεί να διαφυλάξει τα συμφέροντα του οίκου του Θεού, το έργο της εκκλησίας και την εκκλησιαστική ζωή. Είναι σωστός αυτός ο τρόπος άσκησης; (Ναι.) Απομακρύνετε μαζί αυτόν τον επικεφαλής της εκκλησίας και τον άνθρωπο που έχει την τάση να δημιουργεί φασαρίες. Δεν πρόκειται για δύο ανθρώπους που τα πάνε καλά μεταξύ τους εξαιτίας των ελεεινών ιδιοτήτων που έχουν κι οι δυο, οι οποίοι ζηλεύουν και θαυμάζουν ο ένας τον άλλον; Ε, τότε, εκπληρώστε την επιθυμία τους κι αφήστε τους να επιστρέψουν μαζί στον κόσμο —ο οίκος του Θεού δεν θέλει τέτοιους ανθρώπους. Αν παραμείνουν στην εκκλησία, το μόνο που θα κάνουν είναι να δημιουργούν και να προκαλούν φασαρίες, ζημιώνοντας πολύ το έργο της εκκλησίας. Πρέπει να απομακρύνονται. Το πού θα πάνε και το πόσο μεγάλες φασαρίες θέλουν να δημιουργήσουν είναι δική τους υπόθεση. Ούτως ή άλλως, αυτό δεν έχει καμία σχέση με την εκκλησία και δεν πρόκειται να εμπλέξει την εκκλησία. Έτσι δεν θα λυθεί το ζήτημα; (Ναι.) Αυτή η λύση είναι μια χαρά. Κι εδώ ολοκληρώνεται η συναναστροφή μας σχετικά με τη δωδέκατη εκδήλωση, όσον αφορά τους ανθρώπους που έχουν την τάση να δημιουργούν φασαρίες.

Μ. Έχουν πολύπλοκο υπόβαθρο

Ας κοιτάξουμε λίγο την επόμενη εκδήλωση, ότι δηλαδή έχουν πολύπλοκο υπόβαθρο. Ποια είδη ανθρώπων θεωρείτε πως έχουν πολύπλοκο υπόβαθρο; (Κάποιοι άνθρωποι είναι

μπλεγμένοι και στον υπόκοσμο αλλά και στους νόμιμους κύκλους, και το κοινωνικό τους υπόβαθρο είναι σχετικά πολύπλοκο. Υπάγονται σ' αυτήν την κατηγορία;) Όταν κάνουμε λόγο για πολύπλοκο υπόβαθρο, μιλάμε σίγουρα για ανθρώπους που είναι περπατημένοι στον κόσμο. Και με ποιον τρόπο φέρονται κατά κανόνα όσοι είναι περπατημένοι; Κάθονται σταυροπόδι κι αρχίζουν να μιλάνε ακατάπαυστα· δεν σταματάνε να μιλάνε επί παντός επιστητού και μπορούν να φλυαρούν για ώρα τόσο για τις εγχώριες όσο και για τις διεθνείς εξελίξεις, χωρίς ωστόσο να είναι αλήθεια ούτε μια λέξη από όσα λένε. Πρόκειται για μεγάλα λόγια που είτε τα βγάζουν από το μυαλό τους είτε απλώς τα φαντάζονται. Οι φαφλατάδες δεν είναι απαραίτητα άνθρωποι που έχουν πολύπλοκο κοινωνικό υπόβαθρο. Οι φαφλατάδες μπορεί να είναι απλώς τεμπέληδες και απλοί συνηθισμένοι άνθρωποι· όπου κι αν πάνε, λένε μεγάλα λόγια, μιλάνε για μεγαλόπνοα, μη ρεαλιστικά πράγματα για να παραπλανήσουν τους ανθρώπους και για να κάνουν τους άλλους να τους εκτιμήσουν, και πολύ γρήγορα η υπόληψή τους καταστρέφεται. Τι είδους άνθρωποι έχουν πολύπλοκο υπόβαθρο; Για παράδειγμα, κάποιοι άνθρωποι γίνονται μέλη ενός πολιτικού κόμματος στην κοινωνία, αλλά μετά από προσπάθειες αρκετών χρόνων δεν έχουν αποκτήσει καμία θέση. Τότε, γίνονται μέλη ενός άλλου κόμματος, και τελικά καταφέρνουν να αποκτήσουν μια θέση ως κατώτεροι επικεφαλής ή κατώτεροι αξιωματούχοι. Έχουν ιδιαιτέρως πολύπλοκες κοινωνικές διασυνδέσεις. Δεν μπορεί κανείς να ξέρει με σιγουριά αν τα άτομα με τα οποία έχουν επαφές είναι φίλοι ή εχθροί τους. Δεν το ξέρει ούτε η ίδια τους η οικογένεια, μόνο οι ίδιοι το ξέρουν. Αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν πολύπλοκο υπόβαθρο; (Ναι.) Αυτοί οι άνθρωποι έχουν πολύπλοκο πολιτικό υπόβαθρο. Τη μια μέρα υποστηρίζουν το ένα κόμμα, την άλλη το άλλο· τη μια μέρα υποστηρίζουν έναν άνθρωπο στις εκλογές, και την άλλη υποστηρίζουν κάποιον άλλον. Με λίγα λόγια, κανένας δεν ξέρει τι έχουν πραγματικά στο μυαλό τους. Δεν λένε στους απλούς ανθρώπους ποιον ακριβώς υποστηρίζουν ούτε τι ακριβώς πολιτική στάση ή πολιτικούς στόχους έχουν. Είναι εξαιρετικά μυστικοπαθείς σε σχέση μ' αυτά τα πράγματα, και οι απλοί άνθρωποι —ακόμα κι η ίδια τους η οικογένεια— δεν ξέρουν αυτά τα στοιχεία για τους ίδιους. Ωστόσο, έχουν μεγάλο πάθος για την πολιτική, έχουν κάποιους γνωστούς και ξέρουν κάποιους ανθρώπους στην πολιτική σκηνή· απλώς, για την ώρα, δεν έχουν εκπληρώσει τις φιλοδοξίες τους. Αυτού του είδους οι άνθρωποι, αφότου εισέλθουν στην εκκλησία, βλέπουν ότι οι αδελφοί και οι αδελφές δεν είναι παρά συνηθισμένοι άνθρωποι οι οποίοι ούτε καταλαβαίνουν την πολιτική ούτε ασχολούνται μ' αυτήν, και μέσα τους περιφρονούν εκείνους που πιστεύουν πραγματικά στον Θεό. Παρ' όλα αυτά, θέλουν συνεχώς να εκμεταλλευτούν τη φήμη της εκκλησίας στον θρησκευτικό κόσμο και στην κοινωνία ή να αξιοποιήσουν την επιρροή της εκκλησίας για να κάνουν ό,τι θέλουν, να ικανοποιήσουν τις υπέρμετρες επιθυμίες τους ή να εκπληρώσουν πλήρως τις πολιτικές τους φιλοδοξίες —θέλουν, δηλαδή, να κρυφτούν μέσα στην εκκλησία και να περιμένουν την κατάλληλη ευκαιρία, ώστε να χρησιμοποιήσουν την εκκλησιαστική κοινότητα ή κάποιους ανθρώπους, γεγονότα και πράγματα εντός της εκκλησίας για να εκπληρώσουν τους πολιτικούς τους στόχους. Αυτά τα άτομα θεωρείται πως έχουν

πολύπλοκο υπόβαθρο; (Ναι.) Οι συνηθισμένοι άνθρωποι δεν μπορούν να διακρίνουν τις σκέψεις, τις αρχές με τις οποίες χειρίζονται τα ζητήματα, τις διάφορες τακτικές, τις στρατηγικές και τις μεθόδους ομιλίας που χρησιμοποιούν όσοι ασχολούνται με την πολιτική. Πιο συγκεκριμένα, οι νέοι ή όσοι δεν έχουν κοινωνική εμπειρία δεν μπορούν να τα διακρίνουν καθόλου. Αυτοί οι άνθρωποι που έχουν πολύπλοκο πολιτικό υπόβαθρο χρησιμοποιούν όσους δεν έχουν πολιτική παιδεία σαν παιχνιδάκια στα χέρια τους και τους περιφρονούν στον μέγιστο βαθμό. Θα πω ένα ανακριβές παράδειγμα: Στο ζωικό βασίλειο, τα πιο πονηρά πλάσματα είναι τα φίδια, οι αλεπούδες και οι τίγρεις. Από τη δική τους σκοπιά, ζώα όπως τα πρόβατα, τα κουνέλια, τα ελάφια και τα σκυλιά είναι ανόητα. Οι άνθρωποι που έχουν πολιτικό υπόβαθρο βλέπουν τους περισσότερους αδελφούς και αδελφές με τον ίδιο τρόπο που τα πονηρά ζώα, όπως οι αλεπούδες και τα φίδια, βλέπουν τα άκακα ζώα όπως τα πρόβατα, τα ελάφια και τα σκυλιά. Αυτοί μπορούν να διακρίνουν καθαρά τους αδελφούς και τις αδελφές, αλλά οι αδελφοί και οι αδελφές δεν μπορούν να διακρίνουν αυτούς. Και τότε, πώς μπορούμε να διακρίνουμε όσους έχουν πολύπλοκο πολιτικό υπόβαθρο; Όσοι ασχολούνται με την πολιτική στρέφονται με όλη τους την καρδιά στην πολιτική και την εξουσία. Από τη στιγμή που τους αρέσει η εξουσία και η εμπλοκή στην πολιτική, αργά ή γρήγορα θα εμπλακούν στην πολιτική· δεν μπορούν να κρύβονται στην εκκλησία για πάντα. Μόλις πράγματι εκτεθούν, θα το καταλάβεις: «Να, λοιπόν, τελικά που πιστεύουν στον Θεό για πολιτικούς σκοπούς! Έχουν πολιτικό υπόβαθρο και δεν πιστεύουν ειλικρινά στον Θεό. Έχουν άλλους σκοπούς που πιστεύουν στον Θεό!» Όταν αυτοί οι άνθρωποι εισέρχονται στην εκκλησία πρώτη φορά, κρύβονται πάρα πολύ καλά, συμμετέχουν στις συναθροίσεις και κάνουν κανονικά το καθήκον τους. Όταν, όμως, ωριμάσουν οι συνθήκες, θα προσπαθήσουν να χρησιμοποιήσουν την εκκλησία για να κάνουν αυτά που θέλουν, και είναι φυσικό να φανερωθούν οι υπέρμετρες επιθυμίες τους και το αληθινό τους πρόσωπο. Μόνο τότε θα καταλάβουν οι αδελφοί και οι αδελφές ότι είναι δύσπιστοι. Όταν εκτεθούν, τότε είναι πολύ εύκολο να τους διακρίνει κανείς. Για παράδειγμα, όταν ένας λύκος ντυθεί με την περιβολή του προβάτου και μπερδευτεί με το κοπάδι, ίσως να μην μπορέσεις να διακρίνεις αν είναι λύκος ή πρόβατο· όταν, όμως, αρχίσει να τρώει τα πρόβατα, θα διακρίνεις ότι πρόκειται για λύκο. Όλοι όσοι εμπλέκονται στην πολιτική είναι δύσπιστοι που έχουν παρεισφρήσει στην εκκλησία. Όταν αυτοί οι άνθρωποι προσπαθούν να παραπλανήσουν και να δελεάσουν τους αδελφούς και τις αδελφές να γίνουν μέλη κάποιου πολιτικού κόμματος και να ασχοληθούν με την πολιτική μαζί τους, τότε θα δεις ότι η πίστη τους στον Θεό είναι ψεύτικη και ότι ο αληθινός τους στόχος είναι να εμπλακούν στην πολιτική. Όσο πολύπλοκο κι αν είναι το υπόβαθρό τους, θα έχει αναδυθεί και θα έχει φανερωθεί. Στο σημείο αυτό, οι άνθρωποι θα μπορούν να τους διακρίνουν. Αυτό είναι ένα είδος ανθρώπου που έχει πολύπλοκο υπόβαθρο —εκείνοι που έχουν πολύπλοκο πολιτικό υπόβαθρο.

Υπάρχει κι άλλο ένα είδος ανθρώπου που ανήκει στην κατηγορία αυτών που έχουν πολύπλοκο υπόβαθρο. Κάποιοι άνθρωποι στην κοινωνία δεν κάθονται στ' αυγά τους και δεν ζουν μια αξιοπρεπή ζωή, αλλά αντιθέτως τους αρέσει να έχουν επαφές με ύποπτους

ανθρώπους. Τέτοιοι ύποπτοι άνθρωποι είναι, για παράδειγμα, άτομα που κάνουν πλαστογραφίες και απάτες, ή μέλη του υποκόσμου· άτομα που έχουν θέση, φήμη και κύρος στην κοινωνία, που εκ πρώτης όψεως είναι κυβερνητικοί αξιωματούχοι ή επιχειρηματίες, αλλά είναι συνέχεια μπλεγμένοι σε παράνομες, εγκληματικές δραστηριότητες παρασκηνιακά, συμπράττουν με κάποιους αξιωματούχους ή με μέλη του υποκόσμου για τη διακίνηση όπλων, ναρκωτικών ή άλλων λαθραίων προϊόντων που απαγορεύονται από το κράτος. Επίσης, είναι άτομα που έχουν καταδικαστεί και μπει φυλακή πολλές φορές και έχουν κάνει κάποιες κακές πράξεις, όπως συλήσεις τάφων, βιασμούς και σεξουαλική κακοποίηση, ή ακόμα και σωματέμποροι ή δουλέμποροι. Αυτού του είδους οι άνθρωποι που έχουν πολύπλοκο υπόβαθρο έχουν επαφές με τέτοιους ανθρώπους και μάλιστα έχουν και πολύ στενές σχέσεις μαζί τους —αλληλοαποκαλούνται «αδέρφια», χρησιμοποιούν ο ένας τον άλλον και κάνουν πράγματα ο ένας για τον άλλον. Εκ πρώτης όψεως, αυτοί οι άνθρωποι δεν κάνουν πράξεις που είναι ξεκάθαρα κακές και δεν διαπράττουν κλοπές, ληστείες, δολοφονίες ή εμπρησμούς, αλλά οι ομάδες με τις οποίες έχουν επαφές και οι κύκλοι στους οποίους κυκλοφορούν απαρτίζονται από τέτοια ανέντιμα άτομα. Δεν είναι πολύ τρομακτικοί και αυτού του είδους οι άνθρωποι; (Ναι.) Συνεργάζονται με τέτοια άτομα για να κάνουν επενδύσεις σε επιχειρήσεις, κι όταν ο συνεργάτης τους κάνει κάτι παράνομο και χρειαστεί τη βοήθειά τους, τον βοηθάνε. Μπορεί να μην είναι οι βασικοί ένοχοι, είναι όμως συνεργοί. Θα μπορούσε να πει κανείς ότι οι άνθρωποι αυτού του είδους είναι πολλές φορές στα όρια του νόμου. Τι σημαίνει «είναι στα όρια του νόμου»; (Σημαίνει ότι εμπλέκονται συχνά σε δραστηριότητες που θα μπορούσαν ενδεχομένως να παραβιάζουν τον νόμο.) Αυτή είναι η μία πτυχή. Εκτός αυτού, πολλές φορές εκμεταλλεύονται νομικά παραθυράκια, ενώ όλα αυτά στα οποία είναι μπλεγμένοι είναι πολύ σοβαρά ζητήματα. Αν τους πιάσουν ποτέ, έστω και ως συνεργούς, μπορεί να καταδικαστούν σε 10 ή 20 χρόνια φυλακή ή να τους επιβληθούν τεράστια πρόστιμα. Δεν θα έλεγες ότι αυτού του είδους οι άνθρωποι προκαλούν προβλήματα; (Ναι.) Δεν τους έχεις δει ποτέ να διαπράττουν μια οφθαλμοφανή κακή πράξη ούτε τους έχεις δει να σκοτώνουν, να βάζουν φωτιά, ή να εξαπατούν ή να ενοχοποιούν κανέναν. Όταν, όμως, οι άνθρωποι που θησαυρίζουν παράνομα και παρανομούν τόσο στον υπόκοσμο όσο και στους νόμιμους κύκλους ασκούν παράνομες δραστηριότητες για να βγάλουν τεράστια κέρδη, οι συγκεκριμένοι παίρνουν κι αυτοί μερίδιο από τα λάφυρα, παίρνουν κι αυτοί ένα κομμάτι από την πίτα. Τι θα λέγατε; Λογίζονται ως άνθρωποι με πολύπλοκο υπόβαθρο αυτά τα άτομα; (Ναι.) Θα ήταν καλό να παραμείνουν στον οίκο του Θεού τέτοιοι άνθρωποι; (Όχι.) Έχουν επαφές τόσο με τον υπόκοσμο όσο και με νόμιμους κύκλους, και σαν να μην έφτανε αυτό, εμπλέκονται και σε παράνομες δραστηριότητες. Αυτό σημαίνει πολύπλοκο υπόβαθρο. Αν έχουν επαφές με κάποιους κυβερνητικούς αξιωματούχους και αν έχουν επαφές και αλληλεπιδρούν μαζί τους με τρόπο κανονικό, τότε αυτό είναι αποδεκτό. Αν, όμως, οι άνθρωποι με τους οποίους έχουν επαφές αποτελούν αρνητικούς χαρακτήρες που είναι μπλεγμένοι σε διάφορες παράνομες και εγκληματικές δραστηριότητες, τότε αυτό είναι μεγάλο πρόβλημα και, αργά ή γρήγορα,

κάτι θα πάει στραβά. Αυτού του είδους τα άτομα αρέσκονται στο να έχουν επαφές με τέτοιους ανθρώπους· επιπλέον, στηρίζονται στις πλάτες τους και βασίζονται στην επιρροή τους για να βγάλουν λεφτά, να πλουτίσουν και να ζήσουν μια καλή ζωή. Είναι δυνατόν, λοιπόν, να θεωρηθούν καλοί άνθρωποι; (Όχι.) Ο κόσμος λέει συχνά: «Κύλισε ο τέντζερης και βρήκε το καπάκι του». Εφόσον αυτοί μπορούν να έχουν επαφές με μέλη τόσο του υπόκοσμου όσο και των νόμιμων κύκλων, νομίζεις ότι είναι αξιοπρεπείς άνθρωποι που κάθονται στ' αυγά τους; (Όχι.) Με τίποτα. Από μία άποψη, έχουν επαφές με τέτοιους ανθρώπους επειδή είναι ενδεχομένως χρήσιμοι σ' εκείνους, δηλαδή μπορούν να αναλάβουν κάποια καθήκοντα γι' αυτούς με τους οποίους έχουν επαφές. Από μια άλλη άποψη, ο λόγος είναι ότι συμπαθούν τους ανθρώπους με τους οποίους έχουν επαφές τόσο από τον υπόκοσμο όσο και από τους νόμιμους κύκλους. Οι δεξιότητες, οι ικανότητες και η επιρροή αυτών των ανθρώπων, αλλά και τα οφέλη που τους προσφέρουν, όλα αυτά είναι πράγματα που χρειάζονται και πράγματα που απολαμβάνουν. Τι είδους άνθρωποι είναι, λοιπόν; (Δεν είναι αξιοπρεπείς άνθρωποι.) Μόνο με έναν τρόπο μπορούμε να το θέσουμε. Είναι από την ίδια φάρα με εκείνους με τους οποίους έχουν επαφές· ο καθένας χρησιμοποιεί τον άλλον. Σ' αυτόν τον κόσμο, δεν υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που μπορούν να κάνουν πράγματα για λογαριασμό σου ή να σε εμπιστευτούν απόλυτα και να γίνουν φίλοι σου, αλλά έστω κάποιοι υπάρχουν. Δεν είναι ανάγκη να έχεις επαφές με τέτοιου είδους ανθρώπους. Αυτού του είδους οι άνθρωποι έχουν επαφή μαζί τους, από τη μία πλευρά, επειδή τα πάνε καλά μαζί· έχουν τις ίδιες ελεεινές ιδιότητες, είναι σαν τον τέντζερη και το καπάκι του. Από την άλλη, το κάνουν επειδή ένας τέτοιος άνθρωπος θα κάνει τα πάντα για να εξυπηρετήσει τα συμφέροντά του και να επιβιώσει στην κοσμική κοινωνία, και δεν έχει καθόλου αρχές όσον αφορά τις επαφές του με ανθρώπους, ούτε και σε οτιδήποτε άλλο κάνει. Οι άπιστοι μάλιστα λένε: «Ένας κύριος αγαπάει τα πλούτη, αλλά τα αποκτά με τον σωστό τρόπο», και το τηρούν αυτό ως βασικό πρότυπο. Είτε μπορούν είτε δεν μπορούν να ανταποκριθούν σε αυτό το βασικό πρότυπο, όπως και να 'χει, λογίζεται ως μια σχετικά ευγενής φιλοσοφία για την επιβίωση ανάμεσα στους ανθρώπους. Αυτοί, όμως, οι άνθρωποι που έχουν πολύπλοκο υπόβαθρο, για χάρη των συμφερόντων τους και για να αποκτήσουν κέρδος, είναι αδίστακτοι και δεν κάνουν διακρίσεις σε ό,τι αφορά τις σχέσεις τους με τους ανθρώπους. Εφόσον μπορούν να αποκομίσουν οφέλη, θα κάνουν επαφές με τον καθένα. Επιπλέον, αισθάνονται πολύ περήφανοι που μπορούν και έχουν επαφές με αυτούς τους ανθρώπους και πιστεύουν ότι οι μέθοδοι που εφαρμόζουν οι ίδιοι στις σχέσεις τους με τους ανθρώπους είναι σπουδαίες. Άρα, πώς πρέπει να βλέπουμε έναν τέτοιο άνθρωπο; Είναι μπλεγμένος τόσο στον υπόκοσμο όσο και στους νόμιμους κύκλους —αυτό σημαίνει πολύπλοκο υπόβαθρο. Τέτοιου είδους άνθρωποι είναι πολύ τρομακτικοί! Δείχνουν το αληθινό τους πρόσωπο; Όχι, φοράνε πάντα προσωπίο. Δεν μπορείς ποτέ να τους διακρίνεις ούτε να μάθεις τι ακριβώς έχουν στο μυαλό τους. Φοράνε προσωπίο όταν είναι μαζί σου, και μάλιστα παραμονεύουν ανάμεσα στους πιστούς στον Θεό. Είναι ακριβώς σαν τον διάβολο που ανακατεύεται σε ένα πλήθος ανθρώπων ή σαν μια αλεπού ή έναν λύκο

που τρυπώνει σε ένα κοπάδι από πρόβατα. Νιώθεις ασφαλής έτσι; (Όχι.) Γιατί το λες αυτό; Έχει να κάνει με την πονηρή, φαύλη και μοχθηρή φύση τους· καταστρώνουν διαρκώς πλεκτάνες εναντίον σου —είναι λες και έχεις συνέχεια πίσω σου δυο πονηρά, μοχθηρά μάτια που παρακολουθούν κάθε σου κίνηση, και απλώς περιμένουν την ευκαιρία να σε καταστρέψουν και να σε κατασπαράξουν. Δεν είναι τρομακτικό αυτό; (Ναι.) Ένας τέτοιος άνθρωπος δεν σου προκαλεί ποτέ το αίσθημα της ασφάλειας, αφού η φύση και το υπόβαθρό του σε κάνουν πάντα να νιώθεις ότι σε απειλεί. Πώς σε απειλεί; Όταν τον έχεις κοντά σου, νιώθεις συνεχώς ότι μπορεί να σου στήσει πλεκτάνες, να παίξει μαζί σου και να σε παγιδέψει ανά πάσα στιγμή και οπουδήποτε. Επίσης, νιώθεις ότι ποτέ δεν ξέρεις πότε μπορεί να σε χρησιμοποιήσει ή να σε βλάψει και να βρεθείς νεκρός από τα χέρια του ή να καταστραφείς εξαιτίας του. Γι' αυτόν τον λόγο δεν πρέπει να κρατάει κανείς κοντά του τέτοιους ανθρώπους. Για πείτε Μου, έτσι δεν είναι τα πράγματα; (Έτσι είναι.) Για παράδειγμα, αν βάλει κανείς έναν λύκο σε ένα κοπάδι από πρόβατα, θα προστατέψει τα πρόβατα ή θα τα ρημάξει; (Θα τα ρημάξει.) Ένας λύκος, λόγω της φύσης του, δεν πρόκειται να μείνει ποτέ στο πλευρό των προβάτων και να τα κρατήσει ασφαλή, αφού τα πρόβατα τα θεωρεί τροφή, και όποτε και όπου πεινάσει, θα τα φάει· δεν λυπάται τα πρόβατα και δεν τους χαρίζεται. Ένας λύκος δεν έχει τις ιδιότητες ενός σκύλου. Αν ένας σκύλος μεγαλώσει με πρόβατα, θεωρεί τα πρόβατα ως κάτι που πρέπει να προστατέψει, κι όταν έρθει ένας λύκος για να επιτεθεί στα πρόβατα ή να τα φάει, ο σκύλος θα επέμβει για να τα υπερασπιστεί, παίρνοντας την ευθύνη να προστατέψει τα πρόβατα ως ένα καθήκον που τον δεσμεύει —απλούστατα, οι σκύλοι έχουν αυτήν την έμφυτη ιδιότητα. Οι λύκοι, όμως, είναι αλλιώς· η έμφυτη ιδιότητα των λύκων είναι ότι θέλουν να τρώνε πρόβατα. Όταν παρεισφρήσει στην εκκλησία ένας τέτοιος άνθρωπος που έχει πολύπλοκο υπόβαθρο, είναι σαν να παρεισφρέει ένας λύκος σε ένα κοπάδι πρόβατα. Όταν δεν πεινάει ο λύκος, μπορεί να μην κινδυνεύουν τα πρόβατα, όταν όμως πεινάσει, είναι βέβαιο πως η τροφή που θα φάει θα είναι τα πρόβατα, κανένας δεν μπορεί να αλλάξει αυτό το γεγονός. Αυτό το καθορίζει η φύση του. Για να λύσετε το πρόβλημα και να μη φάει ο λύκος τα πρόβατα, πρέπει να εντοπίσετε γρήγορα τον λύκο. Μόλις εντοπίσετε ποιος είναι ο λύκος με την περιβολή του προβάτου, πρέπει να τον ξεφορτωθείτε αμέσως· μη διστάσετε και μην του δείξετε καθόλου έλεος. Πρέπει να μεταχειρίζεστε προσεκτικά αυτούς τους ανθρώπους που έχουν πολύπλοκο υπόβαθρο. Αν ανακαλύψετε ότι κάνουν κακό και αναστατώνουν την εκκλησία, δεν πρέπει με τίποτα να τους δείξετε την παραμικρή ευγένεια. Πρέπει να τους πείτε: «Είσαι περπατημένος στον κόσμο και δεν είσαι κατάλληλος να πιστεύεις στον Θεό. Διάλεξες το λάθος μέρος όταν ήρθες στον οίκο του Θεού· αυτό το μέρος δεν σου ταιριάζει. Πρέπει να επιδιώξεις τις δικές σου προοπτικές στην κοινωνία. Οι πιστοί στον Θεό μόνο διαβάζουν τα λόγια του Θεού, συναναστρέφονται πάνω στην αλήθεια και κάνουν το καθήκον τους για να ικανοποιήσουν τον Θεό. Δεν συμμετέχουν σε συνωμοσίες και δολοπλοκίες ούτε στην πολιτική. Εδώ, δεν μπορείς να αναρριχηθείς στην ιεραρχία ούτε να πλουτίσεις και να ζήσεις μια ζωή ανώτερη από των άλλων. Όσο καιρό κι αν μείνεις εδώ, χαμένος χρόνος

θα είναι». Έτσι, θα πειστούν να φύγουν, σωστά; (Ναι.) Κάποιοι άνθρωποι που έχουν πολύπλοκες κοινωνικές διασυνδέσεις δεν είναι απαραίτητα κακοί άνθρωποι ούτε έχουν διαπράξει μεγάλο κακό, αλλά δεν αποδέχονται καθόλου την αλήθεια και ανήκουν πραγματικά στην κατηγορία των δύσπιστων. Αν προσπαθεί κανείς να καταφέρει τέτοιους ανθρώπους να πιστέψουν ειλικρινά στον Θεό και να επιδιώξουν την αλήθεια, είναι σαν να προσπαθεί να μετατρέψει έναν λύκο σε πρόβατο. Είναι αδύνατο. Όσο καιρό κι αν φοράει ο λύκος την περιβολή του προβάτου, δεν παύει να είναι λύκος· δεν πρόκειται ποτέ να γίνει πρόβατο. Έτσι είναι τα πράγματα. Άρα, είναι ανέκδοτο να πιστεύουν άνθρωποι σαν κι αυτούς στον Θεό· λάθος πόρτα χτύπησαν που πιστεύουν στον Θεό!

Υπάρχει κι ακόμα ένα είδος ανθρώπου που έχει πολύπλοκο υπόβαθρο. Αυτοί, αν και πιστεύουν στον Θεό, διατηρούν στενές σχέσεις με κάποιους από τους επικεφαλής ή τους αξιωματούχους της θρησκείας, ή με άτομα που έχουν θέση από διαφορετικά δόγματα. Τους αρέσει να έχουν επαφές με αυτούς τους ανθρώπους και παρακολουθούν συχνά τις θρησκευτικές δραστηριότητες διαφόρων δογμάτων· οικοδομούν δεσμούς και φιλίες με αυτούς τους ανθρώπους, χρησιμοποιεί ο ένας τον άλλον και κάνει διάφορα πράγματα ο ένας για τον άλλον. Πού και πού, μάλιστα, είτε ηθελημένα είτε άθελά τους, αποκαλύπτουν μάλιστα σ' αυτούς τους ανθρώπους ορισμένες πτυχές του έργου των γενικών υποθέσεων ή του έργου του προσωπικού που αφορά αποκλειστικά την εκκλησία. Αυτό αποτελεί μεγάλο πρόβλημα. Εάν αλληλεπιδράς απλώς με ανθρώπους της θρησκείας ή αν δεν μπορείς με τίποτα να απομακρυνθείς από αυτούς τους θρησκευτικούς χώρους, κι επιπλέον σου αρέσει να συμμετέχεις σε διάφορες θρησκευτικές εορταστικές εκδηλώσεις και σε διάφορες θρησκευτικές τελετές, αυτό είναι αποδεκτό. Δεν πρέπει, όμως, να αποκαλύπτεις το έργο της εκκλησίας ούτε να δίνεις πληροφορίες για τους αδελφούς και τις αδελφές σ' αυτούς τους χώρους. Για παράδειγμα, δεν πρέπει να αποκαλύπτεις ζητήματα όπως το αν κάποιος συγκεκριμένος άνθρωπος έχει αποδεχτεί την «Αστραπή της Ανατολής», τι καθήκον κάνει στην Εκκλησία του Παντοδύναμου Θεού, πού μένει και με ποιον κάνει παρέα συνήθως. Αν αποκαλύπτεις τέτοια πράγματα, αυτό δείχνει ότι είσαι πολύ ανήθικος. Αν κάποιος αναφέρει αυτές τις πληροφορίες στην κυβέρνηση, οι επιπτώσεις θα είναι αδιανόητες. Εάν έχεις πολύ κοντινές σχέσεις με ανθρώπους της θρησκείας, ή αν μπλέκονται κάποια συμφέροντά σου μαζί τους ή αν έχετε κάνει κάποιες χάρες ο ένας στον άλλον, τότε το πολύ πολύ να θεωρηθεί ότι έχεις πολύπλοκο υπόβαθρο. Αν, όμως, κάνεις κρυφά και κάποια άλλα πράγματα, όπως να αποκαλύπτεις τις εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού, ή να αποκαλύπτεις τις εσωτερικές υποθέσεις του οίκου του Θεού ή τα προσωπικά στοιχεία των αδελφών, τότε η φύση όλων αυτών μετατρέπεται σε προδοσία, και καταδικάζεται. Συγκεκριμένα, κάποιοι αδελφοί και αδελφές δεν θέλουν να μάθουν οι άλλοι την κατάστασή τους ούτε να γνωστοποιηθεί αυτή, γιατί παλιότερα είχαν συλληφθεί και σήμερα βρίσκονται σε λίστα καταζητούμενων. Παρ' όλα αυτά, οι άνθρωποι αυτοί με το πολύπλοκο υπόβαθρο αντιμετωπίζουν αυτές τις πληροφορίες ως κάτι που μπορούν να χρησιμοποιήσουν ως αντάλλαγμα για κάποια οφέλη ή απλώς τις θεωρούν αδιάφορες, οπότε τις αποκαλύπτουν

και προκαλούν προβλήματα σ' αυτούς τους αδελφούς και τις αδελφές. Αν ο οίκος του Θεού διαπιστώσει τέτοια ζητήματα, σίγουρα δεν πρόκειται να αφήσει αυτό το άτομο να τη γλιτώσει φτηνά· τέτοιοι άνθρωποι θα πρέπει να απομακρύνονται αμέσως. Στο κοινωνικό πλαίσιο στο οποίο οι άνθρωποι διώκονται επειδή πιστεύουν στον Θεό, είναι δύσκολο για τους πιστούς να έχουν έστω την ευκαιρία να κάνουν κάποιο καθήκον, και όλοι το εκτιμούν πραγματικά. Κανένας δεν θέλει να παρουσιαστούν ενδεχόμενοι κίνδυνοι όταν εκτελούν το καθήκον τους εξαιτίας κάποιων άλλων ή εξαιτίας της δικής τους απερισκεψίας. Επομένως, αν κάποιος προκαλέσει πιθανούς κινδύνους καθώς εκτελούν τα καθήκοντά τους οι αδελφοί και οι αδελφές ή στην προσωπική τους ασφάλεια, ή αν πάλι κάποιος θέσει εμπόδια στο μονοπάτι όσων πιστεύουν στον Θεό, ο οίκος του Θεού δεν θα τον αφήσει να τη γλιτώσει φτηνά. Μόλις τον ανακαλύψει ο οίκος του Θεού, θα τον αποπέμψει ή θα τον αποβάλει αμέσως, χωρίς δεύτερη σκέψη! Αν υπερασπιστεί τον εαυτό του και σκαρφιστεί δικαιολογίες και υπεκφυγές όπως: «Ήταν απλώς ένα στιγμιαίο γλωσσικό ατόπημα γιατί δεν πρόσεχα», δεν πρέπει να το πιστέψεις με τίποτα· τέτοιες δικαιολογίες δεν στέκουν. Γιατί δεν είπε στους άλλους για τα δικά του οικογενειακά ζητήματα; Γιατί αντιθέτως μίλησε για τις υποθέσεις των αδελφών; Είναι ξεκάθαρο ότι έχει κακές προθέσεις. Αποκάλυψε το έργο της εκκλησίας και έδωσε πληροφορίες σχετικά με τους αδελφούς και τις αδελφές· αν αυτό προκαλέσει προβλήματα στους αδελφούς και τις αδελφές, τότε θα πρέπει να αναθεματιστεί! Δεν πρέπει να αναθεματίζονται τέτοιοι άνθρωποι; (Ναι.) Κατά τη διάδοση του ευαγγελικού έργου της εκκλησίας, είναι αναπόφευκτο να γίνουν μέλη της εκκλησίας κάποιοι άνθρωποι σαν κι αυτούς. Αυτοί δεν έχουν καθόλου αναστολές να πουλήσουν την εκκλησία, να πουλήσουν τους αδελφούς και τις αδελφές, κι ακόμα και να προδώσουν τα συμφέροντα του οίκου του Θεού. Έχουν επαφές στα κρυφά με κάθε είδους ανθρώπους, και ο σκοπός τους όταν το κάνουν αυτό δεν είναι αγνός. Όταν αλληλεπιδρούν μ' αυτούς τους ανθρώπους, μάλιστα, μιλάνε ακατάπαυστα, τους λένε όλες τις εσωτερικές πληροφορίες της εκκλησίας που ξέρουν, χωρίς να αφήνουν τίποτα κρυφό, πράγμα που εν τέλει προκαλεί προβλήματα στους αδελφούς, στις αδελφές και στην εκκλησία. Γι' αυτό το γεγονός φταίνει οι άνθρωποι εκείνοι που τα βγάζουν όλα στη φόρα. Κάποιοι απ' αυτούς μπορεί να πουν ότι δεν το έκαναν επίτηδες, αλλά ακόμα κι αν δεν το έκαναν επίτηδες, αυτό δεν σημαίνει ότι είναι αποδεκτό. Αν δεν ήταν επίτηδες, τότε γιατί δεν έβλαψες τον εαυτό σου; Γιατί έβλαψες αποκλειστικά και μόνο τους άλλους; Έχεις προκαλέσει προβλήματα στην εκκλησία, στους αδελφούς και τις αδελφές, αυτό είναι γεγονός. Άρα, το φταίξιμο είναι δικό σου. Αν σκότωνες κάποιον και μετά έλεγες: «Δεν το έκανα επίτηδες· ποτέ δεν είχα πρόθεση να τον σκοτώσω —δεν μου πέρασε κάτι τέτοιο από το μυαλό», άραγε ο νόμος θα έκρινε ότι είσαι αθώος επειδή έκανες αυτήν τη δήλωση; (Όχι.) Ακόμα και την αλήθεια να έλεγες, θα ήταν μάταιο. Το γεγονός είναι ότι σκότωσες κάποιον και, νομικά, υπάρχουν αδιάσειστα στοιχεία που το αποδεικνύουν, οπότε, με βάση τα γεγονότα, πρέπει να κριθείς ένοχος. Διέπραξες το έγκλημα της δολοφονίας, άρα είσαι δολοφόνος, και όσες δικαιολογίες κι αν πεις δεν πρόκειται να σε βοηθήσουν. Κάποιοι άνθρωποι προκαλούν συχνά προβλήματα

στην εκκλησία με τις πράξεις τους, και ορισμένες φορές τα προβλήματα αυτά είναι σημαντικά, με αποτέλεσμα όχι μόνο να συλλαμβάνονται και να φυλακίζονται αδελφοί και αδελφές, αλλά και να επηρεάζεται σοβαρά το έργο της εκκλησίας. Ο οίκος του Θεού δεν πρόκειται σε καμία περίπτωση να αφήσει τέτοιους ανθρώπους να ξεφύγουν· θα αποβάλει κάθε έναν που θα πιάσει και θα τους καταραστεί όλους. Ο οίκος του Θεού δεν πρόκειται να έχει δεύτερες σκέψεις! Αν είχαν γίνει όλα αυτά στην Εποχή του Νόμου, θα έσερναν έξω τους κακοποιούς και θα τους ξυλοκοπούσαν μέχρι θανάτου με ράβδους ή θα τους λιθοβολούσαν μέχρι θανάτου. Έτσι αντιμετωπίζονταν τότε τέτοιες περιπτώσεις. Τώρα, αφού κάτι τέτοιο δεν βρίσκεται στα διοικητικά διατάγματα του οίκου του Θεού, θα αποβάλλονται, και όλοι μαζί οι αδελφοί και οι αδελφές θα τους καταριούνται. Δεν υπάρχει περίπτωση να λάβουν ευλογίες ούτε να σωθούν· πρέπει να σταλούν στην κόλαση και να τιμωρηθούν!

Υπάρχει κι ένα ακόμα είδος ανθρώπων με πολύπλοκο υπόβαθρο, οι οποίοι έρχονται στην εκκλησία με στόχο να φέρουν ειδικές αποστολές εις πέρας. Μερικούς τέτοιους ανθρώπους τούς στέλνουν οι κυβερνήσεις, ενώ άλλους τους στέλνουν συγκεκριμένες θρησκευτικές ή κοινωνικές ομάδες με συγκεκριμένες αποστολές. Για παράδειγμα, αυτές οι αποστολές μπορεί να περιλαμβάνουν την παρακολούθηση των αδελφών, την παρακολούθηση της εκκλησίας ή τη διερεύνηση διαφόρων ειδών του έργου της εκκλησίας και των εργασιακών ρυθμίσεων της ανά περιόδους. Όποια κι αν είναι η αποστολή τους, σε κάθε περίπτωση, κατά τη δική μας οπτική, οι άνθρωποι αυτοί έχουν ένα πολύπλοκο υπόβαθρο. Οι περισσότεροι από αυτούς τους ανθρώπους με το πολύπλοκο υπόβαθρο είναι δύσπιστοι· είναι άνθρωποι που δεν αποδέχονται καθόλου την αλήθεια. Είναι διαφορετικοί από εκείνους που έχουν λίγη πίστη, χαμηλό επίπεδο ή πολλές αντιλήψεις· εκείνοι οι άνθρωποι πιστεύουν ειλικρινά, ενώ οι συγκεκριμένοι άνθρωποι που έχουν πολύπλοκο υπόβαθρο έχουν σοβαρό πρόβλημα. Πρώτον, ας εξετάσουμε το εξής: Τι είδους ανθρώπινη φύση έχουν αυτοί οι άνθρωποι; (Έχουν κακή ανθρώπινη φύση, είναι μοχθηροί και αποτελούν μέλη της συμμορίας του Σατανά.) Άρα, τι είδους άνθρωποι είναι; (Είναι διάβολοι.) Σωστά, το πέτυχες διάντα· είναι διάβολοι που έχουν παρεισφρήσει στην εκκλησία. Είναι άνθρωποι που παρεισφρέουν στην εκκλησία και ζουν στο παρασκήνιο, ενώ παράλληλα έχουν διάφορα σχέδια και σκοπούς. Τέτοιοι άνθρωποι είναι διάβολοι. Όταν εισέρχονται αυτοί οι άνθρωποι στην εκκλησία δεν τρέφουν καλές προθέσεις εξαρχής. Όποιος κι αν τους έχει αναθέσει την αποστολή —σε κάποιους μπορεί να την έχουν αναθέσει κυβερνήσεις ή ορισμένες ομάδες, ενώ σε άλλους μπορεί να μην την έχει αναθέσει κανένας απολύτως και απλώς θέλουν να παρεισφρήσουν στην εκκλησία από μόνοι τους— όλοι αυτοί είναι ξεκάθαρα περπατημένοι στον κόσμο. Έχουν επαφές με μια μεγάλη γκάμα ανθρώπων και έχουν πολύπλοκες διαπροσωπικές σχέσεις και κοινωνικές διασυνδέσεις· έχουν πολύπλοκο υπόβαθρο. «Πολύπλοκο υπόβαθρο» σημαίνει ότι οι κοινωνικές τους διασυνδέσεις, οι διαπροσωπικές τους σχέσεις και το περιβάλλον όπου ζουν είναι ιδιαιτέρως ακάθαρτα και καθόλου απλά· δεν είναι σαν τους συνηθισμένους ανθρώπους που απλώς προσπαθούν να βγάλουν χρήματα και να ζήσουν καλά. Οι

άνθρωποι αυτοί παίζουν στην κοινωνία τον ρόλο αυτών που ξεχωρίζουν, των ηγετών ή των κάπως εξαιρετικών προσωπικοτήτων στα πλαίσια διάφορων κύκλων και ομάδων. Είναι οι άνθρωποι τους οποίους οι άπιστοι αποκαλούν «ικανούς» ή «γκουρού». Όπου κι αν βρίσκονται, δεν είναι άνθρωποι που κάθονται στ' αυγά τους και δεν είναι αξιοπρεπείς. Είτε αναζητούν ευκαιρίες να εξασφαλίσουν προσωπικό κέρδος, είτε εξουσία, είτε να έχουν τους άλλους υπό τον έλεγχό τους μέσα σε διάφορες ομάδες και κύκλους, αυτόν τον σκοπό έχουν, κι αυτός είναι ο στόχος της ύπαρξής τους. Σε όποια εκκλησία κι αν ανήκουν, η νοοτροπία τους μοιάζει με αυτήν του διαβόλου, που πάντα τρώγεται να κάνει μια κίνηση, που θέλει να ελέγχει καταστάσεις, να ελέγχει ανθρώπους, να ελέγχει χρήματα, να ασκεί επιρροή και να έχει δύναμη. Αυτές είναι οι εκδηλώσεις των ανθρώπων αυτού του είδους. Οπότε, είτε αυτοί οι άνθρωποι έχουν μια αποστολή είτε είναι εντολοδόχοι της κυβέρνησης ή οποιασδήποτε κοινωνικής ομάδας, δεν μπορούν να κάτσουν στ' αυγά τους αφού ενταχθούν στην εκκλησία. Ακόμα κι αν δεν έχουν καμία αποστολή, και ακόμα κι αν η εκκλησία ή οι αδελφοί και οι αδελφές δεν αποτελούν στόχο εκμετάλλευσης γι' αυτούς, δεν είναι άνθρωποι που θέλουν πραγματικά να πιστέψουν στον Θεό και σίγουρα δεν είναι άνθρωποι που πιστεύουν ότι υπάρχει Θεός. Ο σκοπός για τον οποίο έγιναν μέλη της εκκλησίας δεν είναι καθόλου αγνός —αν μη τι άλλο, ένα πράγμα είναι πολύ ρεαλιστικό γι' αυτούς: το να «στηρίζονται στις πλάτες της εκκλησίας» και να περιμένουν την ευκαιρία για να υλοποιήσουν τα δικά τους σχέδια. Εάν δεν πετύχουν τους στόχους τους και δεν εκπληρωθούν οι επιθυμίες τους, είναι πιθανό να φύγουν από την εκκλησία ανά πάσα στιγμή. Ψάχνουν να βρουν ευκαιρίες περιμένοντας την ιδανική στιγμή να χτυπήσουν· αν βρεθεί κάποιος τον οποίο μπορούν να εκμεταλλευτούν ή προκύψει μια κατάλληλη στιγμή, τα οποία θα μπορούσαν να τους επιτρέψουν να πραγματοποιήσουν τους στόχους, τις φιλοδοξίες ή τις προσδοκίες τους, τότε δεν πρόκειται με τίποτα να αφήσουν εκείνον τον άνθρωπο ή εκείνη τη στιγμή να χαθεί. Αν δεν βρίσκουν με τίποτα μια ευκαιρία, τότε αποθαρρύνονται κι απογοητεύονται, και θέλουν να φύγουν από την εκκλησία. Έτσι, τέτοιου είδους άνθρωποι είναι κι αυτοί ένα είδος επικίνδυνου ατόμου εντός της εκκλησίας και πρέπει να τους διακρίνετε και να τους κρατάτε σε απόσταση. Άλλη μια ακόμα πιο σημαντική αρχή είναι ότι αν δεν είσαι σίγουρος για το υπόβαθρο ενός ανθρώπου ή αν διαισθάνεσαι αμυδρά ότι έχει πολύ πολύπλοκο υπόβαθρο, τότε, ως επικεφαλής ή εργάτης, πρέπει τουλάχιστον να ξέρεις ότι ο άνθρωπος αυτός δεν μπορεί να τοποθετηθεί σε σημαντικά πόστα ούτε να του επιτραπεί να αποκτήσει θέση ή δύναμη, ούτε να εκτελέσει οποιοδήποτε σημαντικό έργο μέσα στην εκκλησία. Αν δεν μπορείς να τον διακρίνεις, τότε μπορείς να τον παρακολουθείς, αλλά δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να ενεργήσεις βεβιασμένα ή πρόωρα. Αν του δώσεις θέση ή μάλιστα τον κάνεις υπεύθυνο για ένα σημαντικό έργο προτού τον διακρίνεις, τότε κάνεις μεγάλη ανοησία! Όσο λιγότερο μπορείς να τον διακρίνεις, τόσο λιγότερο πρέπει να του εμπιστεύεσαι σημαντικό έργο, τόσο πιο προσεκτικός πρέπει να είσαι, και τόσο πιο στενά πρέπει να τον παρακολουθείς και πιο αυστηρά να τον ελέγχεις. Στην πραγματικότητα, αυτού του είδους οι άνθρωποι με το πολύπλοκο

υπόβαθρο, είτε έχουν είτε δεν έχουν κάποια αποστολή, τελικά δεν μένουν για πολύ στην εκκλησία. Κι ο λόγος γι' αυτό είναι ότι, κατά βάθος, αυτούς τους δύσπιστους τους απωθούν τα ζητήματα της πίστης. Οι άθεοι δεν πιστεύουν ότι υπάρχει Θεός και αδιαφορούν για οτιδήποτε έχει σχέση με τον Θεό, με το έργο του Θεού ή με το ότι ο Θεός εκφράζει την αλήθεια. Συνέχεια ερευνούν τα εξής: «Φέρνει κέρδος η πίστη στον θεό; Μπορεί να μου προσφέρει πολλά λεφτά και να με κάνει πλούσιο; Μπορώ εδώ να εφαρμόσω τις πλεκτάνες μου και τα κόλπα μου όπως κάνω στον κόσμο;» Καθώς βλέπουν ότι ο οίκος του Θεού δεν προάγει αυτά τα πράγματα, αλλά αντίθετα λέει πάντα ότι πρέπει κανείς να είναι έντιμος και ότι όποιος κάνει το καθήκον του επιπόλαια ή με μισή καρδιά κλαδεύεται συχνά, νιώθουν απέχθεια κι αισθάνονται δυστυχείς και όχι ελεύθεροι στον οίκο του Θεού, και θέλουν συνεχώς να βρουν ευκαιρία να φύγουν. Αν κάποιος ανήκει πραγματικά στα πρόβατα του Θεού, σ' αυτούς που έχει επιλέξει ο Θεός, τότε δεν πρόκειται να βαρεθεί να ακούει τις αλήθειες που συζητιούνται συχνά στο πλαίσιο της πίστης στον Θεό, ακόμα κι αν συζητιούνται για 20 ή 30 χρόνια· μια ζωή θα μπορούσε να τις ακούει και πάλι θα του φαίνονταν καινούργιες. Όσο περισσότερα ακούει κανείς, τόσο πιο ξεκάθαρα κατανοεί αυτές τις αλήθειες· όσο περισσότερα ακούει, τόσο περισσότερο θρέφεται η καρδιά του· όσο περισσότερα ακούει, τόσο περισσότερο λαχταράει την αλήθεια. Ακόμα κι αν έπρεπε να ακούει κάθε μέρα αυτά τα λόγια, και πάλι θα ήταν πρόθυμος να το κάνει. Πιο συγκεκριμένα, όταν ακούει βιωματικές μαρτυρίες που τον βοηθούν, τότε αισθάνεται τόσο ευτυχής και γεμάτος, λες κι έχει απολαύσει ένα μεγάλο τσιμπούσι. Ούτε αν έβρισκε χρυσάφι δεν θα ένιωθε τόση ευτυχία. Όσο γι' αυτούς τους δύσπιστους, αυτούς τους διαβόλους —ιδίως εκείνους που έχουν πολύπλοκο υπόβαθρο— αυτοί όσο περισσότερο ακούνε συναναστροφή πάνω στην αλήθεια, τόσο πιο πολύ εκνευρίζονται· όσο περισσότερα ακούνε, τόσο πιο πολύ ταραζονται και νιώθουν απέχθεια μέσα τους. Όταν ακούνε αυτά τα λόγια, τους φαίνονται βαρετά, πληκτικά και κουραστικά. Αν τους βάλεις να καθίσουν και να ακούσουν κηρύγματα, τους φαίνεται λες και τους βασανίζεις. Λένε: «Πώς είναι δυνατόν όλοι σας να απολαμβάνετε τόσο πολύ να ακούτε αυτά τα λόγια, λες και κάνατε ένα μεγάλο τσιμπούσι; Εγώ γιατί τα απεχθάνομαι τόσο πολύ όταν τα ακούω;» Όταν τα ακούνε για πολλή ώρα, δεν μπορούν να κάτσουν ακίνητοι. Αν δεν μπορούν να γίνουν επικεφαλής, είναι απρόθυμοι να κάνουν το καθήκον τους ή να υπομείνουν κακουχίες, ενώ όσο περνάει ο καιρός, όλα αυτά τους φαίνονται άσκοπα· αρχίζουν να αναδύονται σκέψεις να παρατήσουν την πίστη τους. Έτσι αποκαλύπτονται οι δύσπιστοι. Όσο για κείνους τους ανθρώπους που έχουν πολύπλοκο υπόβαθρο, αν όσο τους παρατηρείς ανακαλύψεις ότι έχουν αμφίβολες καταβολές και πολύπλοκο υπόβαθρο, τότε να προσπαθήσεις με κάθε τρόπο να βρεις την ευκαιρία να τους πείσεις να φύγουν. Με τέτοιους ανθρώπους που δεν αποδέχονται καθόλου την αλήθεια, είναι απαραίτητο να είσαι συνετός σε κάποιον βαθμό. Μπορείς να τους πεις: «Θέλεις να γίνεις πλούσιος και ονειρεύεσαι να γίνεις αξιωματούχος —αν περνούσες όλη σου τη ζωή χωρίς να γίνεις αξιωματούχος, πραγματικά θα έχανε! Θα πρέπει να γίνεις αξιωματούχος, να γίνεις πλούσιος και να επιδιώξεις τα εγκόσμια —εκεί είναι τα χειροπιαστά οφέλη.

Έχεις μυαλό για επιχειρήσεις και είσαι φτιαγμένος για αξιωματούχος. Αν επιδιώξεις τα εγκόσμια, τότε σίγουρα θα μπορέσεις να γίνεις πλούσιος και να αποκτήσεις αξιώματα». Όταν το ακούσουν αυτό, θα σκεφτούν ότι βρήκαν μια αδελφή ψυχή και θα πουν: «Έχεις απόλυτο δίκιο! Τελευταία, νιώθω ότι δεν έχει νόημα να πιστεύω στον θεό. Αυτό που είπες με εκφράζει πραγματικά. Η πίστη έχει ουσιαστικά μόνο ψυχολογικό αντίκτυπο· δεν έχει σημασία αν την έχει ή δεν την έχει κανείς. Η ζωή είναι μικρή, οι δεκαετίες περνάνε χωρίς να τις καταλάβεις. Δεν κερδίζω τίποτα σπαταλώντας εδώ συνέχεια τον χρόνο μου με ανθρώπους που πιστεύουν στον θεό, και πάντα νιώθω ανικανοποίητος. Δεν αδικώ τον εαυτό μου με αυτά που κάνω; Αυτό που έχει πραγματικά σημασία είναι να βγω έξω για να βγάλω πολλά λεφτά!» Θα συμφωνήσουν μ' αυτά που είπες. Μόλις συμφωνήσουν, ίσως μια μέρα να φύγουν απλώς από μόνοι τους, καθώς θεωρούν πως είναι άσκοπο να μένουν στην εκκλησία, και επειδή, σαν να μην έφτανε αυτό, κάποια πράγματα δεν τους πάνε καλά ή βιώνουν κάποιες αποτυχίες και αναποδιές, και κλαδεύονται λίγο. Δεν είναι υπέροχο αυτό; (Ναι. Μια τέτοια προσέγγιση είναι σοφή.) Είναι εύκολο να κάνει κάποιος τους διαβόλους να φύγουν από την εκκλησία. Μόλις καταλάβετε το σκεπτικό τους, εφόσον υπάρχει κάτι που θέλουν, τότε να τους ενθαρρύνετε να το επιδιώξουν. Έτσι, μπορείτε να τους πείσετε να φύγουν. Πηγαίνετε με το ρεύμα και δείξτε τους τον δρόμο προς την έξοδο. Έτσι πρέπει να χειρίζεστε τέτοιους δύσπιστους.

Αν βρίσκονται στην εκκλησία τέτοιοι άνθρωποι με πολύπλοκο υπόβαθρο, πρέπει να πείθονται να φύγουν ή να αποπέμπονται έγκαιρα. Μην προσπαθήσετε να τους προτρέψετε να παραμείνουν. Γιατί όχι; Πρώτον, δεν επιτελούν κανέναν χρήσιμο ρόλο στην εκκλησία· δεύτερον, δεν ανήκουν σε καμία περίπτωση στους εκλεκτούς του Θεού. Επιπλέον, έστω κι αν μείνουν στην εκκλησία, στο τέλος, θα είναι αδύνατο να αποδεχτούν τα λόγια του Θεού, το έργο του Θεού ή την παιδείυση και την κρίση του Θεού, προκειμένου να φτάσουν στη σωτηρία. Αν παραμείνουν στην εκκλησία, αυτό θα αποβεί καταστροφικό για το έργο της εκκλησίας, ενώ μπορεί να παραπλανήσουν και να ασκήσουν επιρροή σε κάποιους αδελφούς και αδελφές με μικρό ανάστημα. Οι άνθρωποι του οίκου του Θεού τούς θεωρούν δυσάρεστους, ενώ εκείνοι, με τη σειρά τους, αντιμετωπίζουν με την ίδια δυσαρέσκεια τους αδελφούς και τις αδελφές του οίκου του Θεού. Κατά βάθος, βλέπουν πάντα τον οίκο του Θεού, την εκκλησία, αλλά και τους αδελφούς και τις αδελφές με εχθρικό μάτι. Γι' αυτό πείτε Μου, αν υπάρχει στην εκκλησία ένας τέτοιος εχθρός, ένας τέτοιος αντίπαλος, θα αναστατωνόσασταν; (Ναι.) Άρα, καλύτερα να μην προτρέψετε τέτοιους ανθρώπους να παραμείνουν. Μόλις τους εντοπίζετε, να τους πείθετε αμέσως να φύγουν, να τους αποπέμψετε ή να τους αποβάλλετε. Πώς πρέπει να αντιμετωπίζονται τέτοιοι άνθρωποι, αν εντοπιστούν την ώρα που κηρύττετε το ευαγγέλιο; (Απλώς μένουμε μακριά τους και τους αγνοούμε.) Όταν συναντάτε τέτοιου είδους ανθρώπους, δεν πρέπει να τους κηρύττετε το ευαγγέλιο. Μιλάνε με τόσο εξωφρενικό, ανυπόστατο τρόπο και είναι πολύ ομιλητικοί, αλλά ουσιαστικά δεν έχουν κανένα ταλέντο. Ο οίκος του Θεού δεν χρειάζεται τέτοιους ανθρώπους που έχουν πολύπλοκο υπόβαθρο· αυτοί δεν ανήκουν στους εκλεκτούς του Θεού. Ακόμα κι αν μεταστραφούν τώρα, θα

χρειαστεί αργά ή γρήγορα και πάλι να απομακρυνθούν. Γι' αυτό, όταν όσοι κηρύττουν το ευαγγέλιο συναντούν τέτοιους ανθρώπους, πρέπει απλούστατα να τους παρατάνε. Ο οίκος του Θεού ούτε θέλει ούτε καλωσορίζει τέτοιους ανθρώπους. Με αυτόν τον τρόπο πρέπει να χειρίζεστε ανθρώπους με πολύπλοκο υπόβαθρο, και μ' αυτήν την αρχή. Ασφαλώς, καθώς χειρίζεστε αυτό το ζήτημα, δεν υπάρχει λόγος να υπερβάλλετε· πρέπει να καταλαβαίνετε ξεκάθαρα αν κάποιος άνθρωπος εμπίπτει στην κατηγορία των ανθρώπων που έχουν πολύπλοκο υπόβαθρο. Εάν οι εκδηλώσεις κάποιου είναι ίδιες με εκείνες των ανθρώπων αυτού του είδους, τότε θα πρέπει να τον κατατάξετε σ' αυτήν την ομάδα. Ωστόσο, αν κάποιος απλώς καυχιέται περιστασιακά ή λέει ανοησίες πού και πού και, εξαιτίας του ότι καυχιέται υπερβολικά θεωρείται εσφαλμένα ότι έχει πολύπλοκο υπόβαθρο, αλλά στην πραγματικότητα έχει ειλικρινή πίστη στον Θεό και δεν ανήκει σε αυτήν την κατηγορία, τότε αυτή η κατάσταση χρήζει διαφορετικής αντιμετώπισης προκειμένου να μην κατηγορηθεί εσφαλμένα ένας καλός άνθρωπος.

III. Με βάση τη στάση που έχει κανείς όταν εκτελεί το καθήκον του

Λίγο-πολύ έχουμε ολοκληρώσει τη συναναστροφή πάνω στο κριτήριο με το οποίο πρέπει να διακρίνονται οι άνθρωποι ανάλογα με την ανθρώπινη φύση τους. Υπάρχει κι ακόμα ένα κριτήριο: πώς να διακρίνονται οι άνθρωποι με βάση τη στάση που έχουν καθώς εκτελούν τα καθήκοντά τους. Έχουμε ήδη αναφερθεί αρκετά σ' αυτό το κριτήριο σε προηγούμενα κηρύγματα, οπότε δεν υπάρχει λόγος να πούμε τίποτε παραπάνω γι' αυτό.

Ωραία. Έτσι ολοκληρώνεται η σημερινή μας συναναστροφή. Αντίο!

6 Ιουλίου 2024

ΟΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΩΝ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ (29)

Σημείο δέκατο πέμπτο: Να προστατεύουν κάθε είδους σημαντικό προσωπικό εργασίας, προφυλάσσοντάς το από τις παρεμβολές του εξωτερικού κόσμου, και να το κρατούν ασφαλές, ώστε να εξασφαλίσουν πως τα διάφορα σημαντικά έργα μπορούν να προχωρήσουν με μεθοδικότητα

Πού μείναμε την προηγούμενη φορά στη συναναστροφή πάνω στο θέμα των ευθυνών των επικεφαλής και των εργατών; (Την προηγούμενη φορά, συναναστραφήκαμε κυρίως πάνω στις τρεις τελευταίες εκδηλώσεις στο πλαίσιο της δέκατης τέταρτης ευθύνης των επικεφαλής και των εργατών σχετικά με τη διάκριση των διαφόρων ειδών ανθρώπων με βάση την ανθρώπινη φύση τους. Αυτές οι τρεις εκδηλώσεις είναι ότι είναι δειλοί και καχύποπτοι, ότι έχουν την τάση να δημιουργούν φασαρίες και ότι έχουν περίπλοκο υπόβαθρο.) Την προηγούμενη φορά, ολοκληρώσαμε τη συναναστροφή πάνω στα τρία τελευταία θέματα στο πλαίσιο της δέκατης τέταρτης ευθύνης των επικεφαλής και των εργατών, οπότε σήμερα θα συναναστραφούμε πάνω στη δέκατη πέμπτη ευθύνη. Ποια είναι η δέκατη πέμπτη ευθύνη; («Σημείο δέκατο πέμπτο: Να προστατεύουν κάθε είδους σημαντικό προσωπικό εργασίας, προφυλάσσοντάς το από τις παρεμβολές του εξωτερικού κόσμου, και να το κρατούν ασφαλές, ώστε να εξασφαλίσουν πως τα διάφορα σημαντικά έργα μπορούν να προχωρήσουν με μεθοδικότητα».) «Να προστατεύουν κάθε είδους σημαντικό προσωπικό εργασίας, προφυλάσσοντάς το από τις παρεμβολές του εξωτερικού κόσμου, και να το κρατούν ασφαλές». Αυτή η ευθύνη έχει να κάνει με μια άλλη πτυχή των ευθυνών των επικεφαλής και των εργατών· είναι επίσης ένα συγκεκριμένο αντικείμενο του έργου που πρέπει να εκτελούν σωστά οι επικεφαλής και οι εργάτες. Σε τι αφορά αυτό το αντικείμενο του έργου; (Αφορά στο να παραμένει ασφαλής ο εκλεκτός λαός του Θεού.) Έχει να κάνει με ζητήματα προσωπικής ασφάλειας. Δεν απαντάται συχνά αυτό το θέμα στο εκκλησιαστικό έργο; Σας είναι κάτι άγνωστο; (Όχι.) Αυτό το θέμα δεν είναι άγνωστο στους Κινέζους αδελφούς και αδελφές, επειδή στο κοινωνικό περιβάλλον της Κίνας, οι πιστοί διώκονται και συλλαμβάνονται, κι επομένως χρειάζονται εγγυήσεις ασφάλειας όταν κάνουν το καθήκον τους, καθώς και σε όλες τις πτυχές της ζωής τους. Επομένως, αυτό το έργο εμπίπτει στο πεδίο των ευθυνών των επικεφαλής και των εργατών· δεν είναι κάτι προαιρετικό. Είτε μια χώρα έχει θρησκευτική ελευθερία είτε όχι, η κατάλληλη διευθέτηση της εγκατάστασης του προσωπικού που κάνει διάφορα σημαντικά καθήκοντα είναι ένα συγκεκριμένο αντικείμενο του έργου που πρέπει ν' αναλαμβάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες. Τα σημεία εστίασης ή οι συγκεκριμένες απαιτήσεις αυτού του έργου μπορεί να διαφέρουν, αλλά κατά βάση σχετίζονται όλα με το κατά πόσο οι αδελφοί και οι αδελφές μπορούν να κάνουν τα καθήκοντά τους με ασφάλεια και σιγουριά, και με το κατά πόσο μπορούν να διασφαλιστούν τα αποτελέσματα των

καθηκόντων τους. Μην αμελείς, λοιπόν, αυτό το έργο ούτε να θεωρείς πως δεν έχει καμία σχέση μ' εσένα επειδή ζεις σε μια δημοκρατική χώρα. Ανεξάρτητα από το σύστημα διακυβέρνησης της χώρας στην οποία ζεις ή από το κατά πόσο διώκονται εκεί οι πιστοί, αυτό το έργο εμπίπτει στο πεδίο των ευθυνών των επικεφαλής και των εργατών. Είναι έργο που πρέπει να εκτελούν οι επικεφαλής και οι εργάτες· κανείς δεν εξαιρείται, και δεν θα πρέπει να θεωρείται «επιπρόσθετο» έργο. Σήμερα, λοιπόν, ας συναναστραφούμε πάνω σε όλα τα διαφορετικά ζητήματα που έχουν να κάνουν μ' αυτό το θέμα.

Το εύρος του σημαντικού προσωπικού εργασίας

Κατ' αρχάς, ας εξετάσουμε τι σημαίνει η φράση «κάθε είδους σημαντικό προσωπικό εργασίας» που αναφέρεται στη δέκατη πέμπτη ευθύνη. Δεν είναι αυτό ένα θέμα πάνω στο οποίο πρέπει να συναναστραφούμε; (Ναι.) Σε τι αναφέρεται, λοιπόν, η φράση «κάθε είδους σημαντικό προσωπικό εργασίας»; Ας εξακριβώσουμε, πρώτα, σε ποιους στοχεύει αυτό το έργο. Ποιος μπορεί να μιλήσει γι' αυτό; (Το κάθε είδους σημαντικό προσωπικό εργασίας περιλαμβάνει τους αδελφούς και τις αδελφές στις ομάδες βίντεο, στις ομάδες παραγωγής ταινιών, στις ομάδες διόρθωσης κειμένων και στις ομάδες ύμνων, καθώς και εκείνους που κάνουν άλλα σημαντικά καθήκοντα. Επιπλέον, περιλαμβάνει κάποιους αδελφούς και αδελφές που επιτελούν κύριους ρόλους σε διάφορα σημαντικά αντικείμενα του έργου, καθώς και τους επιβλέποντες κάθε ομάδας.) Ποιος άλλος θα ήθελε να προσθέσει κάτι σ' αυτό; (Περιλαμβάνει, επίσης, τους επικεφαλής και τους εργάτες.) Πράγματι, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να προστατεύονται καλά. Ποιους άλλους; (Υπάρχει, επίσης, σημαντικό προσωπικό που χειρίζεται γενικές υποθέσεις, όπως το προσωπικό που ασχολείται με τα οικονομικά.) (Χρειάζονται επίσης προστασία και οι αδελφοί και οι αδελφές που καταζητούνται ή έχουν ποινικό μητρώο επειδή πιστεύουν στον Θεό και κάνουν καθήκοντα.) Αυτή είναι μια ακόμη κατηγορία και πρόκειται για μια ειδική ομάδα. Ας συνοψίσουμε πόσες κατηγορίες υπάρχουν. Η πρώτη κατηγορία περιλαμβάνει τους επικεφαλής και τους εργάτες. Η δεύτερη κατηγορία αποτελείται από προσωπικό που είναι αναγκαίο για τα διάφορα αντικείμενα του έργου στον οίκο του Θεού, και κυρίως από τους επικεφαλής ομάδας και τους επιβλέποντες των διαφόρων αντικειμένων του έργου και το προσωπικό που έχει καλό επίπεδο, πνευματική κατανόηση και την ικανότητα να συλλαμβάνει τις αρχές και να επωμίζεται αυτόνομα σημαντικό έργο. Υπάρχουν πολλά είδη προσωπικού που χειρίζεται διάφορα αντικείμενα του έργου, όπως το κειμενικό έργο, το έργο των ύμνων, το έργο παραγωγής ταινιών και ούτω καθεξής, καθώς και τα μέλη του προσωπικού που, μεταξύ άλλων, κηρύττουν το ευαγγέλιο, καταθέτουν μαρτυρία ή υπηρετούν ως υπεύθυνοι του ευαγγελικού έργου. Επιπλέον, αυτή η κατηγορία περιλαμβάνει το προσωπικό που χειρίζεται το έργο των οικονομικών, της φύλαξης και των εξωτερικών υποθέσεων. Αυτά τα άτομα διαδραματίζουν υποστηρικτικό ρόλο στο εκκλησιαστικό έργο και είναι αναγκαία· περιλαμβάνονται όλα στο προσωπικό που χειρίζεται διάφορα αντικείμενα του έργου. Αυτή είναι η δεύτερη κύρια κατηγορία. Η τρίτη κύρια κατηγορία περιλαμβάνει εκείνους που ασχολούνται με το επικίνδυνο έργο

της εκκλησίας. Συγκεκριμένα, σε χώρες με απολυταρχικά καθεστώτα όπου δεν υπάρχει θρησκευτική ελευθερία, υπάρχουν κάποια άκρως επικίνδυνα αντικείμενα του έργου, όπως το τύπωμα βιβλίων, η μεταφορά τους, η φύλαξη των περιουσιακών στοιχείων της εκκλησίας, καθώς και η φιλοξενία και η διευθέτηση της εγκατάστασης του προσωπικού που κάνει σημαντικά καθήκοντα. Ποιους άλλους περιλαμβάνει; (Υπάρχει εκεί έξω και κάποιο προσωπικό γενικών υποθέσεων που μεταφέρει πληροφορίες· τα καθήκοντα που κάνουν αυτοί οι άνθρωποι είναι, επίσης, σχετικά επικίνδυνα.) Και αυτά τα άτομα θεωρείται ότι ασχολούνται με επικίνδυνο έργο. Ωστόσο, αυτοί οι άνθρωποι δεν κάνουν σε καμία περίπτωση αυτό το έργο περιστασιακά· αντιθέτως, ειδικεύονται στη διεκπεραίωση αυτών των σημαντικών και επικίνδυνων εργασιών, όπως η μετάδοση πληροφοριών, η διανομή εργασιακών ρυθμίσεων, η διανομή όλων των βίντεο, των ταινιών ή των ηχογραφήσεων των κηρυγμάτων του οίκου του Θεού, και ούτω καθεξής. Σε απολυταρχικές χώρες χωρίς θρησκευτική ελευθερία, πρέπει να είναι ξεκάθαρο στους επικεφαλής και τους εργάτες ποιοι από τον εκλεκτό λαό του Θεού κάνουν σημαντικά καθήκοντα κι αναλαμβάνουν επικίνδυνο έργο. Με λίγα λόγια, αυτά τα άτομα αποτελούν επίσης μία κατηγορία σημαντικού προσωπικού εργασίας, και οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να λαμβάνουν ιδιαίτερα υπόψη την ασφάλειά τους· δεν μπορούν να το παραβλέπουν αυτό. Αυτή είναι η τρίτη κατηγορία. Η τέταρτη κατηγορία είναι άλλη μία αναγκαία ομάδα στο εκκλησιαστικό έργο. Αυτά τα άτομα διαθέτουν ιδιαίτερες δεξιότητες και χαρίσματα· για παράδειγμα, είναι πολύ καλοί στο κήρυγμα του ευαγγελίου, στα κηρύγματα, στο πότισμα της εκκλησίας ή ως υπεύθυνοι για την οργάνωση συγκεκριμένων αντικειμένων του έργου. Αυτά τα άτομα μπορεί να είναι επικεφαλής και εργάτες, επιβλέποντες των διαφόρων αντικειμένων του έργου ή άνθρωποι που ασχολούνται με επικίνδυνο έργο. Χωρίς τέτοιους ανθρώπους, θα υπήρχε κενό στο σημαντικό έργο που χειρίζονται και κανείς άλλος δεν θα μπορούσε ν' αναπληρώσει τον ρόλο τους. Επομένως, αυτά τα άτομα πρέπει να προστατεύονται και πρέπει να διασφαλίζεται η ασφάλειά τους. Αυτή είναι μία κατηγορία ανθρώπων. Άλλη μία κατηγορία είναι εκείνοι που, σε χώρες όπου διώκονται οι θρησκείες, καταζητούνται ή έχουν ποινικό μητρώο λόγω της πίστης τους στον Θεό. Ανεξάρτητα από το εύρος του εντάλματος ή από το συγκεκριμένο έργο που αναλαμβάνουν εντός της εκκλησίας, εφόσον καταζητούνται λόγω της πίστης τους στον Θεό κι επειδή κάνουν το καθήκον τους, οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να βρίσκουν τρόπους να τους προστατεύουν, μεριμνώντας ώστε να εγκαθίστανται σε σχετικά ασφαλείς τοποθεσίες για να κάνουν το καθήκον τους. Από όλες τις χώρες στις οποίες διώκεται η θρησκευτική πίστη, οι διώξεις που γίνονται στην Κίνα είναι οι πιο σοβαρές. Σε διάφορες επαρχίες και περιφέρειες σε ολόκληρη την Κίνα, πολλοί άνθρωποι έχουν συλληφθεί ή καταζητούνται και δεν μπορούν να επιστρέψουν στο σπίτι τους. Σε όλο τον κόσμο και σε κάθε ήπειρο υπάρχουν κάποιες χώρες με παρόμοιες συνθήκες, στις οποίες διώκεται η θρησκευτική πίστη όπως στην Κίνα και στις οποίες υπάρχουν άνθρωποι που, επειδή αποδέχθηκαν τον Παντοδύναμο Θεό, αντιμετωπίζουν διώξεις και δεν μπορούν να επιστρέψουν στο σπίτι τους. Για εκείνους που διώκονται και δεν μπορούν να επιστρέψουν στο σπίτι τους, οι επικεφαλής

και οι εργάτες θα πρέπει να μεριμνούν ώστε να τοποθετούνται στην εκκλησία πλήρους απασχόλησης το γρηγορότερο δυνατόν. Οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να τους εγκαθιστούν σε σχετικά ασφαλή περιβάλλοντα ανάλογα με τις τοπικές συνθήκες, ώστε να μπορούν να κάνουν τα καθήκοντά τους. Αυτό είναι ένα αντικείμενο του έργου που έχει προτεραιότητα και πρέπει να γίνεται σωστά. Αυτά τα άτομα που έχουν συλληφθεί ή που καταζητούνται αποτελούν την πέμπτη κατηγορία προσωπικού που χρειάζεται προστασία. Υπάρχει άλλη μία κατηγορία του προσωπικού που χειρίζεται διάφορα αντικείμενα σημαντικού έργου, η οποία είναι ειδική κατηγορία. Αυτά τα άτομα μπορεί αυτήν τη στιγμή να μην είναι επικεφαλής ή εργάτες ή να μην ασχολούνται με επικίνδυνο έργο, αλλά έχουν κάνει στο παρελθόν πολλά καθήκοντα και το έργο που έχουν κάνει καλύπτει ένα ευρύ φάσμα. Γνωρίζουν πολλές οικογένειες υποδοχής και γνωρίζουν, επίσης, κάποιο προσωπικό που κάνει σημαντικά καθήκοντα. Επομένως, αν τυχόν συλλαμβάνονταν αυτά τα άτομα, θα προκαλούνταν καταστροφή και στο εκκλησιαστικό έργο. Αυτά τα άτομα πρέπει ν' αναφέρονται ως «γνώστες» και θα πρέπει να συμπεριλαμβάνονται επίσης στο κάθε είδους σημαντικό προσωπικό εργασίας. Οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να διασφαλίζουν την ασφάλειά τους, με σκοπό να προστατεύεται η ασφάλεια ολόκληρου του εκλεκτού λαού του Θεού και να διασφαλίζεται ότι το εκκλησιαστικό έργο μπορεί να προχωρήσει κανονικά. Συγκεκριμένα, σ' αυτήν την κατηγορία, υπάρχουν ορισμένα άτομα που είναι αρκετά απρόσεκτα· δεν ξέρουν να προσέχουν και δεν έχουν πολλή σοφία. Τείνουν μονίμως να ενεργούν από ενθουσιασμό, κάνοντας εκεί έξω απερίσκεπτες πράξεις. Επειδή δεν έχουν συλληφθεί ούτε βασανιστεί ποτέ τους, δεν έχουν επίγνωση του ενεχόμενου κινδύνου και των συνεπειών που μπορεί να προκύψουν αν κάτι πάει στραβά, πόσο μάλλον κατανοούν τη σοβαρότητα αυτών των συνεπειών. Επειδή θεωρούν ότι απλώς πιστεύουν στον Θεό και δεν κάνουν τίποτα κακό, δεν φοβούνται τίποτα. Ως αποτέλεσμα, αφού εργαστούν για ένα διάστημα στην περιοχή, μπορεί να γίνουν αρκετά γνωστοί και να τεθούν υπό κυβερνητική παρακολούθηση. Δεν είναι επικίνδυνο αυτό; Μόλις συλληφθούν, αν δεν μπορέσουν ν' αντέξουν τα βασανιστήρια της ανάκρισης, ίσως γίνουν Ιούδες και ξεπουλήσουν τους αδελφούς και τις αδελφές. Αυτό θα επέφερε τεράστιες απώλειες στην εκκλησία και θα ενοχοποιούσε κι άλλους αδελφούς και αδελφές, με αποτέλεσμα να διατρέχουν τον κίνδυνο να συλληφθούν και να φυλακιστούν, πράγμα που θα είχε σοβαρό αντίκτυπο στα διάφορα αντικείμενα του έργου της εκκλησίας. Επομένως, η εκκλησία θα πρέπει επίσης να δίνει προτεραιότητα στην προστασία τέτοιων ατόμων. Αν δεν μπορεί να βρεθεί ένα ασφαλές μέρος για να κρυφτούν στην περιοχή, θα πρέπει να μεταφέρονται σ' ένα σχετικά ασφαλές μέρος αλλού για να κάνουν το καθήκον τους. Αυτή είναι ακόμη μία κατηγορία ανθρώπων. Λόγω της ιδιαιτερότητας των συνθηκών αυτών των ανθρώπων, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να μεριμνούν για την εγκατάστασή τους, κι επομένως συμπεριλαμβάνονται κι αυτοί στο κάθε είδους σημαντικό προσωπικό εργασίας. Πόσες κατηγορίες ανθρώπων υπάρχουν συνολικά; (Έξι κατηγορίες. Η πρώτη κατηγορία είναι οι επικεφαλής και οι εργάτες. Η δεύτερη απαρτίζεται από το αναγκαίο προσωπικό που χειρίζεται διάφορα

αντικείμενα του έργου στον οίκο του Θεού: τους επιβλέποντες, τους επικεφαλής ομάδας και τους υπεύθυνους του ευαγγελικού έργου, καθώς κι εκείνους που μπορούν να επωμιστούν έργο. Η τρίτη κατηγορία είναι το προσωπικό που ασχολείται με επικίνδυνο εκκλησιαστικό έργο. Η τέταρτη κατηγορία είναι όσοι έχουν ιδιαίτερες δεξιότητες και χαρίσματα. Η πέμπτη κατηγορία αποτελείται από τους ανθρώπους που έχουν ποινικό μητρώο, από όσους διώκονται και από όσους καταζητούνται. Και η έκτη κατηγορία είναι οι γνώστες.) Καλύψαμε, κατά βάση, όλο το σημαντικό προσωπικό που ασχολείται με τα διάφορα αντικείμενα του έργου, αλλά υπάρχει μία ακόμη κατηγορία που πρέπει να προστεθεί: Αν οι αδελφοί ή οι αδελφές στην εκκλησία, επειδή έχουν βγει έξω για να κάνουν το καθήκον τους, επειδή συνελήφθησαν ή επειδή αντιμετώπισαν οποιοδήποτε άλλο απρόσμενο περιστατικό, δεν είναι σε θέση να φροντίσουν τα ανήλικα παιδιά τους, τότε οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να μεριμνούν ώστε αυτά τα παιδιά να εγκατασταθούν σ' ένα κατάλληλο νοικοκυριό για να έχουν ένα μέσο διαβίωσης. Είναι κι αυτό ένα ειδικό αντικείμενο του έργου. Παρόλο που αυτό το αντικείμενο του έργου δεν σχετίζεται με το εκκλησιαστικό έργο και προκύπτει μόνο από μια σειρά ειδικών περιστάσεων, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει ν' αναλαμβάνουν την ευθύνη για τη διευθέτηση της κατάλληλης εγκατάστασης αυτών των παιδιών. Αν δεν έχουν κατάλληλους συγγενείς ή αν οι συγγενείς τους είναι άπιστοι και δεν είναι πρόθυμοι να τα δεχθούν, τότε θα πρέπει να τα δέχεται η εκκλησία. Η εκκλησία όχι μόνο θα πρέπει να βρίσκει ένα κατάλληλο σπίτι φιλοξενίας γι' αυτούς, αλλά θα πρέπει και να ορίζει αδελφούς και αδελφές που θα είναι υπεύθυνοι για τη φροντίδα τους. Μόλις βρεθεί ένα κατάλληλο μέρος για την εγκατάστασή τους, αν πιστεύουν στον Θεό, αυτό θα είναι σίγουρα ιδανικό, κι όταν ενηλικιωθούν, θα μπορούν να κάνουν το καθήκον τους στην εκκλησία. Αν δεν πιστεύουν στον Θεό, τότε μόλις ενηλικιωθούν και εισέλθουν στην κοινωνία, δεν θα έχουν πλέον καμία σύνδεση με την εκκλησία και η ευθύνη μας θα έχει εκπληρωθεί. Από τότε και στο εξής, δεν θα χρειάζεται να μας απασχολούν τα ζητήματά τους. Είναι σωστό αυτό; (Ναι.) Παρόλο που αυτό το έργο δεν αφορά τα διάφορα αντικείμενα του εκκλησιαστικού έργου, θα πρέπει και πάλι να συμπεριληφθεί στο πεδίο των ευθυνών των επικεφαλής και των εργατών. Αν οι άνθρωποι που κάνουν το καθήκον τους στην εκκλησία έχουν παιδιά τα οποία χρειάζονται ένα μέρος για να μείνουν, οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν μπορούν ν' αγνοήσουν το ζήτημα, εκτός κι αν δεν είναι ενήμεροι γι' αυτό. Αν το γνωρίζουν, θα πρέπει να κάνουν ερωτήσεις, να το χειριστούν και ν' αναλάβουν αυτήν την ευθύνη για την κατάλληλη εγκατάσταση αυτών των παιδιών. Οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι αδελφοί και οι αδελφές που κάνουν το καθήκον τους —και ιδίως εκείνοι που αναλαμβάνουν σημαντικό έργο— δεν έχουν καμία ανησυχία γι' αυτό το ζήτημα. Δεν είναι δύσκολο να πραγματοποιηθεί σωστά αυτό το αντικείμενο του έργου, έτσι δεν είναι; (Όχι.) Υπάρχουν τουλάχιστον έξι κατηγορίες σημαντικού προσωπικού εργασίας. Η έβδομη κατηγορία είναι επιπρόσθετη, καθώς αντιπροσωπεύει πολύ ειδικές περιστάσεις. Το προσωπικό διαφόρων ειδών που αναφέρθηκε στις πρώτες έξι κατηγορίες μπορεί να μην υπάρχει στο σύνολό του σε κάθε ποιμαντική περιοχή ή σε

κάθε χώρα. Ωστόσο, ανεξάρτητα από τη χώρα, η προστασία των επικεφαλής και των εργατών και όσων κάνουν σημαντικά καθήκοντα αποτελεί καίριο αντικείμενο του έργου. Πρόκειται για ένα αντικείμενο του έργου στο οποίο πρέπει να δίνουν προσοχή όλοι οι επικεφαλής και οι εργάτες, και είναι μια ευθύνη που πρέπει να εκπληρώνουν σωστά.

Η προφύλαξη του σημαντικού προσωπικού εργασίας από τις παρεμβολές του εξωτερικού κόσμου

I. Απαιτήσεις ασφάλειας για τις οικογένειες φιλοξενίας

Τώρα που ξεκαθαρίσαμε ποιο είναι το σημαντικό προσωπικό εργασίας, ας εξετάσουμε το συγκεκριμένο έργο που πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες, δηλαδή το να προστατεύουν το κάθε είδους σημαντικό προσωπικό εργασίας, προφυλάσσοντάς το από τις παρεμβολές του εξωτερικού κόσμου, και να το κρατούν ασφαλές. Ποιο συγκεκριμένο έργο πρέπει να γίνεται, λοιπόν, για να προφυλάσσονται αποτελεσματικά αυτοί οι άνθρωποι από τις παρεμβολές του εξωτερικού κόσμου, ώστε να θεωρείται ότι οι επικεφαλής και οι εργάτες έχουν εκπληρώσει τις ευθύνες τους; Σε ό,τι έχει να κάνει με την επιτέλεση συγκεκριμένου έργου, κάποιοι επικεφαλής και εργάτες νιώθουν ότι βρίσκονται σε αδιέξοδο, στύβουν το μυαλό τους, εκνευρίζονται και ενοχλούνται, καθώς δεν είναι σίγουροι πώς να ενεργήσουν. Υπάρχει μια σημαντική αρχή για τη διευθέτηση της εγκατάστασης αυτού του σημαντικού προσωπικού εργασίας: Θα πρέπει να προφυλάσσεται από τις παρεμβολές του εξωτερικού κόσμου, ώστε να διασφαλίζεται η ασφάλειά του. Είτε το σημαντικό προσωπικό εργασίας εγκαθίσταται στα σπίτια αδελφών είτε σε ενοικιαζόμενα σπίτια, το ουσιαστικό σημείο είναι ότι πρέπει να διασφαλίζεται η ασφάλειά του. Το να διασφαλίζεται η ασφάλειά του σημαίνει να προφυλάσσεται από τις παρεμβολές του εξωτερικού κόσμου. Τι πρέπει να κάνουν, λοιπόν, οι επικεφαλής και οι εργάτες για να προφυλάξουν αυτό το προσωπικό από τις παρεμβολές του εξωτερικού κόσμου; Πρέπει να μεριμνούν ώστε όσοι κάνουν σημαντικά καθήκοντα να εγκαθίστανται σε κατάλληλες τοποθεσίες. Ας το εξετάσουμε αυτό από δύο πτυχές: Η μία είναι το εσωτερικό περιβάλλον της οικογένειας υποδοχής, και η άλλη είναι το εξωτερικό περιβάλλον. Σε ό,τι αφορά το εσωτερικό περιβάλλον, κατ' αρχάς ο οικοδεσπότης πρέπει να είναι αληθινός πιστός, να είναι πρόθυμος να παρέχει φιλοξενία, να μπορεί να τηρεί την εμπιστευτικότητα, να ενεργεί με προσοχή και ν' αντιμετωπίζει σοφά τον εξωτερικό κόσμο. Αν προκύψουν ειδικές περιστάσεις, θα πρέπει να γνωρίζει πώς ν' αντιδράσει· θα πρέπει να είναι σε θέση να τις χειριστεί και να τις αντιμετωπίσει ενεργητικά κι όχι με παθητικότητα. Επιπλέον, θα πρέπει να έχει σχετικά καλή φήμη στη γύρω περιοχή ή ίσως κάποιο κύρος και κάποιες διασυνδέσεις στην τοπική κοινωνία. Ακόμη κι αν δεν έχει επιρροή, θα πρέπει τουλάχιστον να είναι κάποιος που παραμένει στη θέση που του αρμόζει και που ζει μια αξιοπρεπή ζωή και δεν γυρεύει ποτέ μπελάδες ούτε προσελκύει ύποπτους ανθρώπους στο σπίτι του. Δεν θα πρέπει να έχει φίλους που μαζεύονται για να παίξουν ματζόνγκ ή να πιουν. Επιπλέον, οι σχέσεις του με τον έξω κόσμο και με τους

γείτονές του πρέπει να είναι σχετικά κανονικές. Θα πρέπει να μην εμπλέκεται σε αντιπαραθέσεις για χρέη ούτε να έχει διαμάχες με τους γείτονές του. Με άλλα λόγια, το οικιακό περιβάλλον του οικοδεσπότη θα πρέπει να είναι σχετικά ήσυχο, ο ίδιος θα πρέπει να μην έχει περίπλοκες σχέσεις, ενώ θα πρέπει να είναι ελάχιστοι οι ξένοι που έρχονται στο σπίτι του για να προκαλέσουν αναστάτωση, και ούτω καθεξής· όλες οι πτυχές θα πρέπει να είναι κατάλληλες. Επιπλέον, τα παιδιά ή οι συγγενείς του οικοδεσπότη θα πρέπει να στηρίζουν την πίστη του στον Θεό ή τουλάχιστον να μην είναι αντίθετοι με τη φιλοξενία αδελφών, κι ασφαλώς να μη γυρνάνε εδώ κι εκεί μιλώντας απερίσκεπτα γι' αυτά τα πράγματα. Κάποιοι μπορεί να πουν: «Δεν είναι εύκολο να βρεθεί μια οικογένεια υποδοχής που να πληροί όλα αυτά τα κριτήρια!» Αυτό αναφέρεται στην εύρεση ενός σχετικά κατάλληλου μέρους· δεν απαιτείται η απόλυτη τελειότητα. Τουλάχιστον, το περιβάλλον διαβίωσης θα πρέπει να είναι κατάλληλο —ήσυχο και χωρίς εξωτερικές παρεμβολές— κι αυτό πληροί την απαίτηση για την προφύλαξη του σημαντικού προσωπικού εργασίας από τις παρεμβολές του εξωτερικού κόσμου. Σε κάποιες οικογένειες υποδοχής, παρόλο που δεν είναι πιστοί όλα τα μέλη της οικογένειας, ο άνθρωπος που παρέχει τη φιλοξενία έχει κύρος εντός του νοικοκυριού και είναι αυτός που παίρνει τις αποφάσεις. Τα παιδιά του ή οι συγγενείς του που είναι άπιστοι δεν τολμούν να επέμβουν στην πίστη του στον Θεό ούτε στο γεγονός ότι φιλοξενεί αδελφούς και αδελφές· ακόμη κι αν διαφωνούν μέσα τους, δεν θα τολμούσαν να κοινοποιήσουν αυτές τις πληροφορίες σε ανθρώπους εκτός της οικογένειας. Αν πράγματι συμβεί κάτι, μπορούν ακόμη και να βοηθήσουν στην προστασία τους. Έτσι, οι αδελφοί και οι αδελφές που μένουν σ' αυτό το σπίτι φιλοξενίας μπορούν επίσης να παραμείνουν ανεπηρέαστοι από τις παρεμβολές του εξωτερικού κόσμου. Σε κάποιες περιπτώσεις, ο οικοδεσπότης είναι άτολμος, φοβάται ότι τα παιδιά του μπορεί να εκθέσουν την πίστη του στον Θεό, ότι οι γείτονές του μπορεί να μάθουν για την πίστη του και να τον καταγγείλουν, και ιδίως ότι τα πράγματα μπορεί να εξελιχθούν άσχημα και να συλληφθεί. Μόλις αρχίσει να φιλοξενεί αδελφούς και αδελφές, κάθετα κάθε μέρα στα καρφιά, δεν μπορεί να φάει κατά τη διάρκεια της μέρας ούτε να κοιμηθεί το βράδυ, και περνά όλη μέρα μες στην ανησυχία και τον φόβο, σαν κλέφτης. Όποτε ακούει ότι πρόκειται να συμβεί κάτι, για παράδειγμα ότι η κυβέρνηση σκοπεύει να ελέγξει τα μητρώα των νοικοκυριών ή ότι θα έρθουν κρατικοί υπάλληλοι στο σπίτι του για να κάνουν κάτι με διάφορες προφάσεις, φοβάται σε υπερβολικό βαθμό και ζητά διαρκώς από τους αδελφούς και τις αδελφές να φύγουν αμέσως, ώστε να μην ενοχοποιηθεί ο ίδιος. Όταν οι αδελφοί και οι αδελφές το βλέπουν αυτό, θα πρέπει να μετακομίζουν αμέσως, καθώς ένα τέτοιο μέρος δεν είναι κατάλληλο για φιλοξενία· μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνο ως προσωρινός σταθμός για μερικές μέρες. Αν τα παιδιά, οι συγγενείς ή οι φίλοι της οικογένειας υποδοχής είναι κακοί άνθρωποι που, μόλις μάθουν ότι ο οικοδεσπότης δέχεται πιστούς, μπορεί να έρθουν για να προκαλέσουν αναστάτωση ή ακόμη και να παραδώσουν τους αδελφούς και τις αδελφές στην αστυνομία, τότε αυτό είναι πάρα πολύ επικίνδυνο. Μια τέτοια οικογένεια υποδοχής δεν είναι κατάλληλη για να διαμείνει κάποιος σ' αυτήν. Κάποιοι γονείς

ενεργούν σαν σκλάβοι μπροστά στα παιδιά τους· μπορεί να πουν: «Δεν υπάρχει πρόβλημα, τα παιδιά μου με ακούνε», αλλά στην πραγματικότητα, η υπακοή των παιδιών τους εξαρτάται από την περίπτωση. Όταν εμπλέκονται τα δικά τους συμφέροντα, τα παιδιά δεν πρόκειται ν' ακούσουν τους γονείς τους. Ένας τέτοιος άνθρωπος δεν θα τολμούσε να πει στα παιδιά του ότι φιλοξενεί αδελφούς και αδελφές. Αν το μάθαιναν τα παιδιά του ή οι συγγενείς του, σίγουρα θα έδιωχναν τους αδελφούς και τις αδελφές, και ο οικοδεσπότης δεν θα μπορούσε να τους σταματήσει· δεν έχει τον τελευταίο λόγο στο ίδιο του το νοικοκυριό. Ένας τέτοιος άνθρωπος δεν είναι κατάλληλος να παρέχει φιλοξενία· μπορεί να έχει την επιθυμία, αλλά του λείπει το θάρρος για κάτι τέτοιο. Θα τολμούσε πράγματι ένας δειλός άνθρωπος να φιλοξενήσει κάποιον; Αν δεν μπορείς να διασφαλίσεις την ασφάλεια των αδελφών, τότε δεν είσαι κατάλληλος γι' αυτό το καθήκον· δεν θα πρέπει να προσφερθείς να το κάνεις ή να δίνεις κενές υποσχέσεις στους επικεφαλής και τους εργάτες ούτε θα πρέπει ν' αποδέχεσαι αυτό το καθήκον. Πιστεύετε ότι ενδείκνυται να μεριμνήσουν οι επικεφαλής και οι εργάτες για τη φιλοξενία αδελφών σ' ένα τέτοιο νοικοκυριό; (Όχι.) Δεν ενδείκνυται σε καμία περίπτωση. Μη στέλνεις τους αδελφούς και τις αδελφές στο στόμα του λύκου. Ίσως οι αδελφοί και οι αδελφές να ήταν αρκετά ασφαλείς αν ζούσαν αλλού· αν μεριμνήσεις για την εγκατάστασή τους στο σπίτι αυτού του ανθρώπου, όπου τα παιδιά του ή οι συγγενείς του είναι άπιστοι και θα μπορούσαν να τους καταγγείλουν και να τους παραδώσουν στην αστυνομία μόλις ανακαλύψουν ότι μένουν εκεί πιστοί, θέτοντας έτσι σε κίνδυνο τη ζωή τους, δεν θα ήταν συμφορά γι' αυτόν τον οικοδεσπότη; Αν ο οικοδεσπότης είναι πρόθυμος να διακινδυνεύσει τη ζωή του για να προστατεύσει τους αδελφούς και τις αδελφές σε τέτοιες συνθήκες και μπορεί να διασφαλίσει αποτελεσματικά την ασφάλειά τους, κι αν συνήθως επιδεικνύει αρκετή σοφία, τότε αυτή η οικογένεια υποδοχής μπορεί και πάλι ν' αποτελεί κατάλληλη επιλογή. Ωστόσο, αν δεν μπορεί να διακινδυνεύσει τη ζωή του για να προστατεύσει τους αδελφούς και τις αδελφές και, όταν οι άπιστοι στην οικογένειά του απειλήσουν να καταγγείλουν τους αδελφούς και τις αδελφές και να τους παραδώσουν στην αστυνομία, εκείνος δεν έχει άλλη λύση παρά να μαζευτεί σαν μια χελώνα που κρύβεται στο καβούκι της, με αποτέλεσμα να μην προστατεύσει τους αδελφούς και τις αδελφές κι απλώς να επιτρέψει στους άπιστους να τους καταγγείλουν, τότε αυτό το νοικοκυριό δεν είναι κατάλληλο να παρέχει φιλοξενία. Αν οι αδελφοί και οι αδελφές μείνουν εκεί προσωρινά για μερικές μέρες κι έπειτα, με το που βρεθεί ένα κατάλληλο μέρος, μετακομίσουν αμέσως εκεί, αυτό είναι μόλις και μετά βίας ανεκτό. Δεν ενδείκνυται να μείνουν μακροπρόθεσμα σ' ένα τέτοιο σπίτι για να κάνουν το καθήκον τους. Ο οικοδεσπότης πρέπει τουλάχιστον να είναι σε θέση να προστατεύει την ασφάλεια των αδελφών· αυτή είναι μία από τις απαιτήσεις που ισχύουν για τον οικοδεσπότη. Προκειμένου όσοι κάνουν το καθήκον τους ν' αποφύγουν τις παρεμβολές του εξωτερικού κόσμου, κατ' αρχάς, το περιβάλλον διαβίωσής τους θα πρέπει να είναι κατάλληλο· επιπλέον, ο ίδιος ο οικοδεσπότης θα πρέπει να είναι κατάλληλος από κάθε άποψη, δηλαδή, θα πρέπει να μπορεί να προφυλάσσει το σημαντικό προσωπικό εργασίας από τις παρεμβολές του

εξωτερικού κόσμου. Μόνο αν είναι σε θέση να το πετύχει αυτό, θα μπορούν οι επικεφαλής και οι εργάτες να μεριμνήσουν για την εγκατάσταση σημαντικού προσωπικού εργασίας στο σπίτι του. Αν ο οικοδεσπότης έχει ελάχιστη πίστη και είναι ανίκανος και άβουλος, αν δεν μπορεί να έχει τον τελευταίο λόγο στο ίδιο του το νοικοκυριό και οποιοδήποτε άπιστο παιδί του ή οποιοσδήποτε άπιστος συγγενής του μπορεί να έρθει και να πάρει τον έλεγχο, τότε αυτό αποτελεί μεγάλο πρόβλημα. Ένα τέτοιο μέρος είναι εντελώς ακατάλληλο για φιλοξενία. Ακόμη κι αν το σπίτι είναι μεγάλο, έχει πολλά δωμάτια, ένα άνετο περιβάλλον και κατά τα άλλα καλές συνθήκες, και πάλι δεν είναι κατάλληλο για φιλοξενία. Δεν αρκεί μόνο ένα κατάλληλο περιβάλλον διαβίωσης· θα πρέπει να είναι κατάλληλος και ο οικοδεσπότης. Το κύριο σημείο εδώ είναι ότι ο οικοδεσπότης πρέπει πρώτα να είναι σε θέση να διασφαλίσει ότι το προσωπικό που κάνει τα καθήκοντά του και το οποίο φιλοξενεί προφυλάσσεται από τις παρεμβολές του εξωτερικού κόσμου. Μόνο τότε θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το περιβάλλον διαβίωσης. Ένα ελαφρώς λιγότερο ιδανικό περιβάλλον είναι και πάλι αποδεκτό, ακόμη κι αν είναι μικρότερος ο χώρος, περιορισμένη η πρόσβαση στο διαδίκτυο, πιο απλό το φαγητό ή λιγότερο εύκολη η πρόσβαση σε νερό. Εφόσον ο οικοδεσπότης είναι κατάλληλος, είναι σε θέση ν' αντιδράσει σε περίπτωση κινδύνου, να διαχειριστεί διάφορες πολύπλοκες καταστάσεις και ιδίως να χειριστεί κατάλληλα τυχόν ειδικές περιστάσεις που μπορεί να προκύψουν, προκειμένου να προστατεύσει την ασφάλεια των αδελφών, τότε ανταποκρίνεται στα πρότυπα ως οικοδεσπότης. Οι απαιτήσεις μας για το περιβάλλον διαβίωσης μιας οικογένειας υποδοχής δεν είναι μεγάλες· το πιο σημαντικό είναι να μπορεί να διασφαλίσει την ασφάλεια. Δεν χρειάζεται να μπούμε σε λεπτομέρειες πάνω σ' αυτό το σημείο.

II. Απαιτήσεις ως προς το περιβάλλον στην τοποθεσία της κατοικίας

Σε σχέση με το εξωτερικό περιβάλλον γύρω από την κατοικία της οικογένειας υποδοχής, το πρώτο πράγμα που θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη οι επικεφαλής και οι εργάτες είναι το κατά πόσο είναι ασφαλές. Ανεξάρτητα από τις συνθήκες της οικογένειας υποδοχής ή το αν η κατοικία είναι το σπίτι ενός αδελφού ή μιας αδελφής ή ένα ενοικιαζόμενο σπίτι, είναι απαραίτητο να λαμβάνεται υπόψη το κατά πόσο είναι ασφαλές το εξωτερικό περιβάλλον της κατοικίας· αυτό είναι το πιο σημαντικό σημείο. Κατ' αρχάς, το μέρος θεωρείται κατάλληλο μόνο αν δεν είναι ευρέως γνωστό ότι αυτή η οικογένεια υποδοχής πιστεύει στον Θεό κι αν δεν υπάρχουν αρχεία σχετικά με την πίστη της στην Υπηρεσία Δημόσιας Ασφάλειας. Αν στο παρελθόν οι γείτονες έκαναν καταγγελίες στην κυβέρνηση όποτε συναθροίζονταν εκεί αδελφοί και αδελφές, και η κυβέρνηση γνωρίζει ήδη ότι αυτή η οικογένεια πραγματοποιεί τακτικά συναθροίσεις με αγνώστους, τότε αυτή η τοποθεσία δεν ενδείκνυται για φιλοξενία. Σε περίπτωση ενοικίασης, και πάλι δεν ενδείκνυται η ενοικίαση του σπιτιού μιας τέτοιας οικογένειας. Αυτή είναι μία πτυχή. Επιπλέον, σε κάποια μέρη, η δημόσια ασφάλεια είναι ανεπαρκής, και πραγματοποιούνται συχνά ληστείες, δολοφονίες και διάφορα άλλα περιστατικά. Επίσης, οι κάτοικοι είναι σχετικά περίπλοκοι και η αστυνομία πηγαίνει συχνά εκεί ώστε, μεταξύ άλλων, να ελέγξει

τα μητρώα των νοικοκυριών και τα δελτία ταυτότητας, καθώς και να διερευνήσει υπόπτους εγκλημάτων. Πείτε Μου, αν μένατε σ' ένα τέτοιο μέρος, δεν θα δεχόσασταν συχνά παρεμβολές; (Ναι.) Ούτε τέτοια μέρη είναι κατάλληλα για διαβίωση. Η αστυνομία έρχεται και χτυπάει την πόρτα κάθε τρεις και λίγο, αναφέροντας ότι συνέβη εκεί κοντά μια κλοπή ή μια δολοφονία και ζητώντας συνεργασία στην έρευνα, λέγοντας στους ανθρώπους αν δουν τον δράστη, να το αναφέρουν αμέσως. Η αστυνομία έρχεται πάντα να χτυπήσει την πόρτα προφασιζόμενη κάθε λογής δικαιολογίες, ισχυριζόμενη ότι διερευνά κάποια υπόθεση, αλλά στην πραγματικότητα, ελέγχει για ξένους και αγνώστους· πιο συγκεκριμένα, ψάχνει για ανθρώπους που πιστεύουν στον Θεό. Θα ένιωθες το παραμικρό αίσθημα ασφάλειας αν έμενες σ' ένα τέτοιο σπίτι φιλοξενίας; (Όχι.) Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι θα καθόσουν όλη μέρα στα καρφιά. Παρόλο που αυτές οι εγκληματικές ενέργειες που συμβαίνουν εκεί έξω δεν έχουν καμία σχέση με την οικογένεια υποδοχής, και πάλι δεν θα ένιωθες ήσυχος. Όταν ζεις σ' ένα τέτοιο περιβάλλον, νιώθεις συχνά ότι απειλείται η προσωπική σου ασφάλεια. Ποιος ξέρει αν μια μέρα η αστυνομία, μόλις δει τους αδελφούς και τις αδελφές, θ' αρχίσει ν' ανακρίνει αυτούς τους αγνώστους και στο τέλος θα τους συλλάβει. Δεν νομίζεις ότι είναι τρομακτικές αυτές οι συνθήκες; (Ναι.) Επιπλέον, οι περισσότεροι Κινέζοι δεν έχουν επίγνωση της ασφάλειας· μόλις ακούνε κάποιον να χτυπάει την πόρτα, ανοίγουν αμέσως, ενώ συνήθως δεν κλειδώνουν τις πόρτες τους, κι αυτό μπορεί εύκολα να οδηγήσει σε διάφορα περιστατικά. Στις δυτικές χώρες όπου υπάρχει ελευθερία και δημοκρατία, οι ιδιωτικές κατοικίες θεωρούνται ιδιωτικοί χώροι. Θεωρείται παράνομο να εισέλθει ένας ξένος σ' έναν ιδιωτικό χώρο χωρίς άδεια, κι αν συμβεί κάτι τέτοιο, οι άνθρωποι που ζουν εκεί θα καλέσουν την αστυνομία. Έπειτα, ο εισβολέας θεωρείται νομικά υπεύθυνος. Επομένως, αν ένας ξένος χτυπήσει την πόρτα, δεν χρειάζεται ν' ανοίξεις· μπορείς ν' αρνηθείς. Ακόμη κι αν έχεις προγραμματίσει με κάποιον να σ' επισκεφθεί, αν δεν είσαι έτοιμος ή αν έχεις αλλάξει γνώμη, και πάλι δεν είσαι αναγκασμένος ν' ανοίξεις την πόρτα· μπορείς να προγραμματίσεις για άλλη μέρα την επίσκεψη. Οι άνθρωποι στις δυτικές χώρες έχουν αυτό το δικαίωμα, έχουν αυτήν την επίγνωση του νόμου. Ωστόσο, οι Κινέζοι δεν έχουν αυτήν την επίγνωση. Όποτε ακούνε κάποιον να χτυπάει την πόρτα, τρέχουν ν' ανοίξουν. Αυτό δείχνει έλλειψη επαγρύπνησης, έλλειψη επίγνωσης της αυτοπροστασίας και έλλειψη εξοικείωσης με τους σχετικούς νόμους. Ο λόγος είναι ότι η Κίνα έχει δικτατορία, όπου το μονοκομματικό καθεστώς είναι υπεράνω του νόμου και το νομικό σύστημα είναι απλώς μια βιτρίνα. Ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας ενεργεί περιφρονώντας εντελώς τον νόμο και την τάξη στην Κίνα, διαπράττοντας αδικήματα δίχως καμία σκέψη, ενώ οι άνθρωποι δεν έχουν καθόλου ανθρώπινα δικαιώματα. Οι Κινέζοι δεν δίνουν σημασία στα ανθρώπινα δικαιώματα ούτε έχουν αναπτύξει αίσθημα τήρησης των πειθαρχικών κανονισμών και συμμόρφωσης με τον νόμο· συγκεκριμένα, δεν έχουν επίγνωση της αυτοπροστασίας, και οι περισσότεροι άνθρωποι δεν ξέρουν πώς να χρησιμοποιούν τον νόμο για να προστατευτούν. Ως αποτέλεσμα, η ασφάλεια δεν είναι εγγυημένη. Με λίγα λόγια, αν σε ένα μέρος η δημόσια ασφάλεια είναι ανεπαρκής, οι κάτοικοι έχουν περίπλοκο υπόβαθρο και ταυτότητα,

γίνονται τακτικά επιθεωρήσεις ή πραγματοποιούνται συχνά διάφορες εγκληματικές ενέργειες, τότε οι άνθρωποι μπορούν εύκολα να επηρεαστούν από τις παρεμβολές του εξωτερικού κόσμου. Ένα τέτοιο μέρος δεν είναι κατάλληλο για διαμονή. Αυτός είναι ένας παράγοντας δημόσιας ασφάλειας που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όταν γίνονται διευθετήσεις για τη διαμονή του σημαντικού προσωπικού εργασίας.

Το περιβάλλον διαβίωσης για εκείνους που κάνουν το καθήκον τους πρέπει να επιλέγεται προσεκτικά· είναι καλύτερο ν' αποφεύγονται οι πολύβουες αστικές περιοχές και οι επικίνδυνες τοποθεσίες. Ποια μέρη αναφέρουμε ως πολύβουες αστικές περιοχές; Μέρη όπως εκείνα που βρίσκονται κοντά σε σιδηροδρόμους, αυτοκινητόδρομους, διασταυρώσεις και αγορές. Ιδίως κατά μήκος κύριων σιδηροδρομικών γραμμών, όπου περνάνε αμέτρητα τρένα κάθε μέρα και τα πατώματα των κοντινών σπιτιών σείονται με κάθε τρένο που περνάει. Σ' ένα τέτοιο περιβάλλον, είναι εντελώς αδύνατον να βρει κανείς ηρεμία όταν κάνει το καθήκον του. Επιπλέον, κάποιοι άνθρωποι που έχουν περάσει χρόνια κάνοντας το καθήκον τους μακριά από το σπίτι τους ζουν διαρκώς μες στην ανησυχία και η καρδιά τους δεν είναι στην καλύτερη κατάσταση, με αποτέλεσμα να ενδείκνυται ακόμη λιγότερο η διαμονή τους σε τέτοια μέρη. Αν ένα ορισμένο έργο απαιτεί ένα ήσυχο περιβάλλον, όπως το έργο της ηχογράφησης ή το κειμενικό έργο, θα πρέπει τουλάχιστον να μην υπάρχουν παρεμβολές θορύβων, ενώ θα πρέπει και να διασφαλίζεται η ασφάλεια· αυτό θα ήταν ιδανικό. Αν δεν υπάρχει κανένα απολύτως ασφαλές μέρος, πρέπει να βρεθεί ένα σχετικά ασφαλές μέρος. Σ' αυτήν την περίπτωση, λίγος θόρυβος είναι αποδεκτός και δεν πρέπει να θέτουμε τόσο υψηλές απαιτήσεις· αρκεί να είναι ασφαλές το περιβάλλον διαβίωσης. Επιπλέον, αν το σπίτι βρίσκεται σε περιοχή με πολλή κίνηση, όπως κοντά σε φανάρια ή διασταυρώσεις, θα περνάνε καθημερινά αμέτρητοι πεζοί και οχήματα. Ένα τέτοιο σπίτι είναι εκτεθειμένο στα βλέμματα πολλών περαστικών και, με μια τυχαία ματιά, οι περαστικοί μπορούν εύκολα να δουν τους ανθρώπους που βρίσκονται μέσα σ' αυτό. Ιδίως όταν είναι αναμμένα τα φώτα το βράδυ, φαίνεται ξεκάθαρα τι συμβαίνει μέσα στο σπίτι. Θα έλεγες ότι ένα τέτοιο σπίτι είναι και πάλι αποδεκτό για διαμονή; Είναι κατάλληλο ένα τέτοιο περιβάλλον; (Όχι.) Όντως, δεν είναι κατάλληλο. Οι άνθρωποι που μένουν σ' ένα τέτοιο μέρος δέχονται τακτικά παρεμβολές και συχνά βλέπουν αγνώστους να τους παρατηρούν. Όταν τα μάτια τους συναντιούνται μ' εκείνα ενός αγνώστου, τα χάνουν, νιώθουν ανησυχία όλη μέρα και αισθάνονται διαρκώς ότι κάποιος τους παρακολουθεί· ποιος ξέρει αν πίσω από αυτό κρύβεται κάποιος που κατευθύνει κι ελέγχει τα πράγματα. Νομίζεις ότι θα ένιωθε κανείς ήσυχος αν ζούσε σ' ένα τέτοιο περιβάλλον; Επίσης, κάποια σπίτια είναι κακής ποιότητας με ανεπαρκή ηχομόνωση, οπότε όταν κάποιος μιλάει δυνατά ή παίζει ύμνους μέσα στο σπίτι, οι άνθρωποι απέξω μπορούν ν' ακούσουν τα πάντα. Επιπλέον, κάποια σπίτια βρίσκονται στο υψηλότερο σημείο της κοινότητας και, σ' αυτήν την περίπτωση, όχι μόνο είναι ευάλωτα σε κεραυνούς, αλλά επιτρέπουν στους γείτονες που βρίσκονται τριγύρω να βλέπουν τους αδελφούς και τις αδελφές όποτε βγαίνουν έξω. Δεν μπορούν ούτε ν' ανοίξουν μια στο τόσο ένα παράθυρο για ν' αερίσουν τον χώρο ή για να δροσιστούν·

τα παράθυρα πρέπει να παραμένουν ερμητικά κλειστά με τις κουρτίνες κλειστές, οπότε δεν μπαίνει ποτέ μέσα καθόλου φως, και είναι ακόμη πιο δύσκολο να βγουν έξω για να μετακινηθούν. Ανησυχούν διαρκώς μήπως τους παρατηρήσουν και τους αντιληφθούν οι άνθρωποι που είναι έξω. Παρόλο που οι αδελφοί και οι αδελφές δεν πηγαινοέρχονται ταυτόχρονα όλοι μαζί, κάθε φορά που κάποιος έρχεται ή φεύγει, οι άνθρωποι έξω μπορούν να το δουν καθαρά. Στο τέλος, θα έχουν μια γενική ιδέα για το πόσοι άγνωστοι ζουν σ' αυτό το σπίτι. Θα λέγατε ότι μπορεί και πάλι να διασφαλιστεί η ασφάλεια των ανθρώπων αν έμεναν εδώ; (Όχι.) Κάποιοι άνθρωποι σκέφτονται: «Τον περισσότερο καιρό κάνουμε το καθήκον μας σε εσωτερικούς χώρους και, ακόμη κι αν βγούμε έξω, το κάνουμε εκ περιτροπής και δεν βγαίνουμε ταυτόχρονα όλοι μαζί. Μ' αυτόν τον τρόπο, οι γείτονες που βρίσκονται τριγύρω δεν πρόκειται ν' αντιληφθούν τίποτα». Όμως, ακόμη κι αν βγαίνεις εκ περιτροπής, και πάλι θα δημιουργηθεί πρόβλημα αν κάποιος αντιληφθεί ότι είσαι ένας άγνωστος. Πολλοί άπιστοι δεν ζουν οι ίδιοι μια πολύ καλή ζωή, αλλά αντλούν ιδιαίτερη ευχαρίστηση όταν παρατηρούν και σκαλίζουν τις υποθέσεις άλλων ανθρώπων. Μάλιστα, κάποιοι μπορεί να χρησιμοποιήσουν ακόμη και κιάλια για να σε κατασκοπεύουν, για να παρακολουθούν τι κάνεις μέσα στο σπίτι. Αν ανακαλύψουν ότι συναθροίζονται πιστοί, σπεύδουν να το καταγγείλουν στην κυβέρνηση έναντι αμοιβής. Δεν είναι επικίνδυνο να σε βάλει στο στόχαστρο ένας τέτοιος άνθρωπος; (Ναι.) Μπορεί άραγε να προκύψει οτιδήποτε καλό, αν σε βάλει στο στόχαστρο; Σίγουρα θα καταλήξεις να συλληφθείς! Ανεξάρτητα από τη χώρα ή την περιοχή, ποτέ δεν λείπουν οι κουτσομπόληδες. Ακόμη κι αν δεν βγάλουν ούτε δεκάρα από την παρακολούθησή σου, είναι πρόθυμοι και με το παραπάνω να το κάνουν· θα πλήρωναν ακόμη κι από την τσέπη τους και θα καθυστερούσαν τη δική τους δουλειά ώστε να δαπανήσουν χρόνο για να σε παρακολουθούν. Κι αν υπάρχει κάποια αμοιβή για να σε καταγγείλουν, θα είναι ακόμη πιο πρόθυμοι να το κάνουν. Ιδίως σ' ένα δικτατορικό καθεστώς όπως αυτό της Κίνας, υπάρχουν πάρα πολλοί άνθρωποι που παρακολουθούν όσους πιστεύουν στον Θεό. Επειδή αποστρέφονται την αλήθεια και νιώθουν αποστροφή απέναντι σε όσους πιστεύουν στον Θεό, μόλις εντοπίσουν πιστούς να αλληλεπιδρούν μεταξύ τους ή να συναθροίζονται, το καταγγέλλουν. Αν υπάρχει κάποια αμοιβή για τέτοιες καταγγελίες, βρίσκουν απεριόριστη ικανοποίηση σ' αυτό. Δεν είναι εύκολο να προκαλέσει αυτό πρόβλημα στην εκκλησία; (Ναι.) Αν δέχεσαι τέτοιες παρεμβολές, δεν φταίει το γεγονός ότι οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν διευθέτησαν σωστά την εγκατάστασή σου; Αυτές οι συνέπειες προκύπτουν αν η τοποθεσία και το περιβάλλον εγκατάστασης του σημαντικού προσωπικού εργασίας είναι ακατάλληλα επειδή οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν έχουν εξετάσει διεξοδικά τα πράγματα. Αν το μέρος στο οποίο ζει κάποιος προσελκύει υπερβολικά πολλή προσοχή, αυτό μπορεί εύκολα να έχει ως συνέπεια να πάνε στραβά τα πράγματα. Μόλις κάτι πάει στραβά και μόνο τότε συνειδητοποιήσεις ότι αυτό το μέρος δεν είναι κατάλληλο για διαμονή, θα είναι ήδη πολύ αργά. Επομένως, η επιλογή μιας κατάλληλης τοποθεσίας διαβίωσης για εκείνους που κάνουν το καθήκον τους είναι επίσης μια κύρια εργασία, ενώ η κακή επιλογή μπορεί εύκολα να οδηγήσει σε κίνδυνο.

III. Πώς θα πρέπει να κάνουν το έργο της διευθέτησης της εγκατάστασης του προσωπικού οι επικεφαλής και οι εργάτες

Όσον αφορά το περιβάλλον διαβίωσης του σημαντικού προσωπικού εργασίας, είτε πρόκειται για το εσωτερικό είτε για το εξωτερικό περιβάλλον, οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να εξετάζουν διεξοδικά όλες τις πτυχές. Δεν θα πρέπει να σκέφτονται υπεραπλουστευμένα, υποθέτοντας πάντα ότι αν δεν αλληλεπιδρούμε με τον εξωτερικό κόσμο, τότε δεν πρόκειται να συμβεί τίποτα. Η σημερινή κοινωνία είναι απίστευτα περίπλοκη, γεμάτη κάθε είδους δαίμονες και, όπου κι αν βρίσκεσαι, υπάρχουν πάντα κουτσομπόληδες που σε παρακολουθούν, με αποτέλεσμα να είναι αδύνατον ν' αποφύγεις την εξονυχιστική τους εξέταση. Μπορεί να σκέφτεσαι: «Δεν έχω παραβεί κανέναν νόμο ούτε έχω κάνει κάτι κακό επειδή πιστεύω στον Θεό. Απλώς κάνω το καθήκον μου· δεν θα πρέπει να μου συμβεί τίποτα, έτσι δεν είναι;» Τα γεγονότα, όμως, δεν είναι τόσο απλά όσο φαντάζεσαι. Γιατί το Κομμουνιστικό Κόμμα της Κίνας δαπανά τόσο ανθρώπινο δυναμικό και τόσους πόρους προκειμένου ν' αντισταθεί στον Θεό και να καταστείλει την εκκλησία του Θεού; Μπορείς να το καταλάβεις αυτό; Δεν πρόκειται ποτέ να το καταλάβεις. Σε τι βαθμό μπορείς να δεις καθαρά τη φύση των διαβόλων και των σατανάδων; Κατανοείς ελάχιστα πράγματα για τους διαβόλους και τους σατανάδες. Αυτή η κοινωνία είναι απίστευτα περίπλοκη και οι διάβολοι και οι σατανάδες είναι άθλιοι που διαπράττουν πονηρά έργα. Αυτό που θέλουν περισσότερο απ' οτιδήποτε άλλο είναι να συλλάβουν τον εκλεκτό λαό του Θεού και ν' αναστατώσουν το έργο της εκκλησίας. Αν βλέπεις πάντα τους σατανάδες απλώς ως συνηθισμένους ανθρώπους, τότε είσαι πραγματικά ανίδεος· αυτό δείχνει ότι δεν έχεις δει καθαρά το κακό αυτής της κοινωνίας και σίγουρα δεν έχεις δει καθαρά το μίσος των διαβόλων και των σατανάδων. Επομένως, για να κάνουν σωστά οι επικεφαλής και οι εργάτες το εκκλησιαστικό έργο, πρέπει να διασφαλίζουν την ασφάλεια όσων κάνουν το καθήκον τους· αυτό είναι υψίστης σημασίας. Σε μια χώρα με δικτατορικό καθεστώς, όπου δεν υπάρχει ελευθερία της πίστης, είναι αρκετά δύσκολο να διασφαλιστεί η ασφάλεια όσων κάνουν το καθήκον τους. Ωστόσο, όσο δύσκολο κι αν είναι, πρέπει να επιλέγονται προσεκτικά οι κατάλληλες τοποθεσίες διαβίωσης· δεν πρέπει να υπάρξει καμία αβλεψία ως προς αυτό. Οι εργασιακές ρυθμίσεις του οίκου του Θεού έχουν συμπεριλάβει συναναστροφή πάνω σ' αυτά τα ζητήματα. Οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι αδελφοί και οι αδελφές μπορούν να κάνουν το καθήκον τους χωρίς αναστάτωση και χωρίς τις παρεμβολές του εξωτερικού κόσμου· εφόσον το κάνουν με την καρδιά τους, μπορούν να το καταφέρουν αυτό. Η μόνη ανησυχία είναι μήπως ενεργήσουν επιπόλαιοι και ανεύθυνα, μεριμνώντας μόνο για τη δική τους ασφάλεια και αγνοώντας την ασφάλεια των αδελφών. Έτσι είναι αδύνατον να γίνει σωστά το εκκλησιαστικό έργο. Αν, λόγω δικής σου αβλεψίας, έλλειψης σοβαρότητας και ανευθυνότητας ή επειδή σε φοβίζει το περιβάλλον και οι μπελάδες, δεν καταφέρεις να κάνεις αυτά τα πράγματα, με αποτέλεσμα να συλληφθεί προσωπικό που κάνει σημαντικά καθήκοντα και ν' απειληθεί η ζωή των αδελφών —κι έτσι να καθυστερήσει το εκκλησιαστικό

έργο και να πάθουν κακό οι αδελφοί και οι αδελφές— τότε θα πρέπει να αναλάβεις εσύ την ευθύνη ως επικεφαλής ή εργάτης. Δεν μπορείς απλώς να απαλλαγείς από αυτήν την ευθύνη δαπανώντας κάποια χρήματα ως αποζημίωση ή ομολογώντας μέσα από την προσευχή· δεν είναι τόσο απλό. Ποια είναι, λοιπόν, η φύση αυτού του ζητήματος; Είναι μια ανεξίτηλη κηλίδα, μια παράβαση που δεν σβήνεται ποτέ· έχεις λάβει αρνητική βαθμολογία. Αυτή η «αρνητική βαθμολογία» δεν υποδηλώνει απλώς και μόνο ένα συνηθισμένο λάθος· στα μάτια του Θεού, αποτελεί παράβαση. Αν οι παραβάσεις σου είναι πάρα πολλές —δηλαδή αν έχεις διαπράξει παραβάσεις στο παρελθόν, συνεχίζεις να διαπράττεις σήμερα κι έπειτα διαπράξεις κι άλλες στο μέλλον— και αρκετές από αυτές είναι σοβαρές, τότε θα υποστείς αιώνια απώλεια και καταστροφή. Ο Θεός δεν πρόκειται πλέον να σε σώσει και η πίστη σου στον Θεό θα αποβεί μάταιη. Όχι μόνο δεν θα έχεις ελπίδα σωτηρίας, αλλά θ' αντιμετωπίσεις και τιμωρία. Επομένως, είναι καίριο οι επικεφαλής και οι εργάτες να κάνουν το έργο τους σύμφωνα με τις αρχές! Το έχετε αποστηθίσει αυτό; (Ναι.) Οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να εκπληρώνουν τις ευθύνες τους και, όσο δυσμενές ή επικίνδυνο κι αν είναι το περιβάλλον, εκείνοι πρέπει να κάνουν ό,τι είναι δυνατόν ανάλογα με τις τοπικές συνθήκες, για να προστατεύουν την ασφάλεια του σημαντικού προσωπικού εργασίας και να διευθετούν κατάλληλα την εγκατάστασή του. Ο σκοπός είναι να διασφαλίζεται ότι το εκκλησιαστικό έργο μπορεί να προχωρήσει κανονικά.

Προκειμένου οι επικεφαλής και οι εργάτες να διασφαλίζουν ότι τα μέρη που κανονίζονται για το σημαντικό προσωπικό εργασίας δεν δέχονται παρεμβολές από τον εξωτερικό κόσμο, εκτός από τις απαιτήσεις και τις αρχές για την κατοικία και το περιβάλλον της, υπάρχουν επίσης απαιτήσεις και αρχές για διάφορες πτυχές που έχουν να κάνουν με τις συνθήκες της οικογένειας υποδοχής. Όταν οι επικεφαλής και οι εργάτες βρίσκουν μια δυνητική οικογένεια υποδοχής, θα πρέπει πρώτα να ρωτάνε πώς είναι το περιβάλλον και οι συνθήκες της οικογένειας, πώς είναι τα μέλη της, αν τυχόν έχουν διαμάχες με άλλους, αν τυχόν έχουν εχθρούς ή μπλεξίματα με την κυβέρνηση, αν εμπλέκονται συχνά σε μηνύσεις, αν έχουν πολύπλοκες κοινωνικές σχέσεις και ούτω καθεξής. Θα πρέπει να διερευνώνται και να γίνονται γνωστές όλες αυτές οι βασικές πληροφορίες. Αν ο οικοδεσπότης ή τα παιδιά του και τα άλλα μέλη της οικογένειας έχουν περίπλοκες κοινωνικές σχέσεις και η οικογένεια βρίσκεται διαρκώς σε αναταραχή —αν, για παράδειγμα, δέχεται τακτικά επισκέψεις από ύποπτα άτομα που έρχονται γυρεύοντας μπελάδες ή για να εισπράξουν χρέη ή αν λαμβάνει απειλητικές επιστολές από ληστές ή κλέφτες, καθώς και κλητεύσεις από την κυβέρνηση ή το δικαστήριο— όλα αυτά είναι πολύ ανησυχητικά ζητήματα. Αν συναθροίζσουν ή έκανες το καθήκον σου σ' αυτό το νοικοκυριό, αυτά δεν θα προκαλούσαν αναστάτωση; Επομένως, όταν βρεις αυτήν την οικογένεια υποδοχής, πρέπει πρώτα να κάνεις ερωτήσεις και να ενημερωθείς για τις βασικές συνθήκες που επικρατούν. Είναι καλύτερο να μην υπάρχουν τέτοια ζητήματα, αλλά αν υπάρχουν και δεν μπορείς τη δεδομένη στιγμή να βρεις ένα πιο κατάλληλο μέρος, τότε εξέτασε κατά πόσο ο οικοδεσπότης μπορεί να χειριστεί αποτελεσματικά αυτά τα προβλήματα. Αν ο

οικοδεσπότης δεν μπορεί να τα χειριστεί αποτελεσματικά ούτε και ν' απαλλαγεί από αυτά τα χαοτικά ζητήματα, τότε αυτό το νοικοκυριό δεν είναι κατάλληλο για τη φιλοξενία των αδελφών, καθώς αν ζήσουν εκεί μπορεί να δέχονται ανά πάσα στιγμή τις παρεμβολές του εξωτερικού κόσμου και των εξωτερικών ανθρώπων, γεγονότων και πραγμάτων. Αυτά τα περιβάλλοντα δεν στοχοποιούν απευθείας τους ανθρώπους που πιστεύουν στον Θεό. Ωστόσο, οι πιστοί είναι μια ιδιαίτερα ευαίσθητη ομάδα σε μια χώρα όπου διώκεται η θρησκεία και, επιπλέον, μετά τις εξαντλητικές προσπάθειες της κυβέρνησης να διαδώσει προπαγάνδα, να κάνει πλύση εγκεφάλου, να κατασκευάσει φήμες και να συκοφαντήσει, οι άπιστοι όχι μόνο δεν κατανοούν τους ανθρώπους που πιστεύουν στον Θεό, αλλά φτάνουν ακόμη και στο σημείο να πιστεύουν τη ρητορική του Κομμουνιστικού Κόμματος της Κίνας, αναπτύσσοντας ιδιαίτερο μίσος και εχθρικότητα απέναντι στους πιστούς. Επομένως, αν διαπιστώσουν ότι ένα συγκεκριμένο νοικοκυριό φιλοξενεί πιστούς, τα πράγματα γίνονται πολύ επικίνδυνα τόσο για την οικογένεια υποδοχής όσο και για τους αδελφούς και τις αδελφές. Όταν οι αδελφοί και οι αδελφές ζουν σ' ένα τέτοιο περιβάλλον, όχι μόνο δέχονται τακτικά παρεμβολές, αλλά δεν μπορεί να διασφαλιστεί ούτε η ασφάλειά τους. Γιατί, λοιπόν, να συνεχίσουμε να τους έχουμε να ζουν εκεί; Το μέρος είναι ξεκάθαρα επικίνδυνο και ακατάλληλο για διαμονή· θα πρέπει να μεταφερθούν γρήγορα. Οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν θα πρέπει απλώς να μεριμνούν για την εγκατάσταση των αδελφών κι έπειτα να νίπτουν τας χείρας τους για το ζήτημα και να σκέφτονται: «Εφόσον έχουν ένα μέρος για να τρώνε και να κοιμούνται και είναι προστατευμένοι από τα στοιχεία της φύσης, όλα είναι εντάξει. Εφόσον μπορούν να κάνουν το καθήκον τους, δεν υπάρχει πρόβλημα. Άλλωστε, πού θα βρίσκαμε τόσα κατάλληλα μέρη;» Αυτό είναι εξαιρετικά ανεύθυνο! Αν τη δεδομένη στιγμή δεν υπάρχει διαθέσιμο κανένα κατάλληλο μέρος, μπορούν να μείνουν εκεί προσωρινά, αλλά θα πρέπει ν' αναζητήσεις αμέσως μια κατάλληλη τοποθεσία για να τους μεταφέρεις το συντομότερο δυνατόν· μη θεωρείς αυτό το μέρος μακροπρόθεσμη κατοικία.

Κάποιοι επικεφαλής και εργάτες δεν πραγματοποιούν αληθινό έργο. Μεριμνούν για την εγκατάσταση του σημαντικού προσωπικού εργασίας σ' ένα ορισμένο μέρος, ρωτάνε πώς είναι οι συνθήκες φαγητού και ξεκούρασης ή αν υπάρχουν άπιστοι που παρακολουθούν το προσωπικό. Μόλις ακούσουν ότι εδώ και μια δυο μέρες δεν έχει παρατηρηθεί τίποτε το ασυνήθιστο, αφήνουν το ζήτημα στην τύχη του και δεν επικοινωνούν ξανά μ' αυτούς τους ανθρώπους για ένα εξάμηνο ή και περισσότερο. Πιστεύουν ότι έχουν διευθετήσει σωστά την εγκατάστασή τους και ότι έχουν εκπληρώσει την ευθύνη τους και θεωρούν ότι όλα είναι εντάξει, χωρίς να δίνουν περισσότερη σημασία στο κατά πόσο το περιβάλλον μπορεί αργότερα να δεχθεί παρεμβολές ή στο αν υπάρχουν δυνητικοί κίνδυνοι για την ασφάλεια. Είναι σωστό αυτό; (Όχι.) Γιατί δεν είναι σωστό; (Οι επικεφαλής και οι εργάτες, αφού διευθετήσουν την εγκατάσταση, πρέπει στη συνέχεια να παρακολουθούν το ζήτημα. Σε διαφορετική περίπτωση, αν οι αδελφοί και οι αδελφές βρεθούν σε μια επικίνδυνη κατάσταση και δεν είναι σε θέση να μεταφερθούν, μπορεί τελικά να συλληφθούν.) Όμως, κάποιοι επικεφαλής και εργάτες

σκέφτονται: «Είστε όλοι σας ενήλικες· είναι όντως ανάγκη να παρακολουθήσω εγώ το ζήτημα; Δεν μπορείς να δεις αν υπάρχει κίνδυνος; Αν δεν μπορείς, τότε μάλλον το μυαλό σου δεν δουλεύει! Αν αντιληφθείτε κάποιον κίνδυνο, απλώς μεταφερθείτε· πρέπει όντως να σας το πω εγώ;» Αυτή είναι η λογική τους. Πιστεύετε ότι βγάζει νόημα αυτή η λογική; (Όχι.) Γιατί όχι; (Επειδή η διασφάλιση της ασφάλειας όσων κάνουν σημαντικά καθήκοντα είναι εκ φύσεως ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών· είναι έργο που περιλαμβάνεται στον ρόλο τον οποίο οφείλουν να επιτελούν.) Δεν θεωρούν ότι είναι μέρος του έργου που οφείλουν να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες· πιστεύουν ότι απλώς βοηθούν έτσι τους αδελφούς και τις αδελφές, σαν ν' ακολουθούν το παράδειγμα του Λέι Φενγκ που έκανε καλά πράγματα. Επίσης, δεν θεωρούν ότι αυτό γίνεται προκειμένου να υποστηριχθεί το εκκλησιαστικό έργο, αλλά αντιθέτως το βλέπουν ως απλή διευθέτηση της εγκατάστασης του προσωπικού, κάτι που δεν σχετίζεται με το εκκλησιαστικό έργο. Δεν θα έλεγες ότι είναι ανόητο αυτό; Τι είδους άνθρωπος θα σκεφτόταν μ' αυτόν τον τρόπο; (Ένας άνθρωπος χωρίς αίσθημα ευθύνης.) Αυτοί οι τεμπέληδες ψευδοεπικεφαλής που δεν δείχνουν αφοσίωση και υπευθυνότητα σκέφτονται μ' αυτόν τον τρόπο. Δεν υποστηρίζουν το έργο του οίκου του Θεού· αφού μεριμνήσουν για να βρεθεί ένα μέρος για τους αδελφούς και τις αδελφές, σκέφτονται: «Μερίμνησα για να εγκατασταθείτε σε μια τόσο καλή τοποθεσία· σας έκανα τεράστια χάρη!» Δεν θεωρούν ότι υποστηρίζουν έτσι το εκκλησιαστικό έργο. Ως επικεφαλής και εργάτες, αν δεν διευθετείτε κατάλληλα την εγκατάσταση του σημαντικού προσωπικού εργασίας και δεν διασφαλίζετε αποτελεσματικά την ασφάλειά του, τότε σε περίπτωση που αντιμετωπίσει κάποιον κίνδυνο και δεν είναι σε θέση να κάνει κανονικά τα καθήκοντά του, δεν θα καθυστερήσει έτσι το εκκλησιαστικό έργο; Πρέπει πρώτα να διευθετήσεις κατάλληλα την εγκατάσταση αυτού του προσωπικού, ώστε να διασφαλίζεται η ασφάλειά του, και μόνο τότε θα μπορεί να προχωρήσει κανονικά με το έργο. Όμως, αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής δεν σκέφτονται μ' αυτόν τον τρόπο· παρατάνε αυτούς τους ανθρώπους σε μια τοποθεσία κι έπειτα τους αγνοούν, και για πολύ καιρό δεν πάνε να δουν τι κάνουν. Όταν προκύπτουν επικίνδυνες καταστάσεις κι εκείνοι δεν μπορούν να επικοινωνήσουν με τον επικεφαλής τους, δεν έχουν άλλη επιλογή παρά να μεταφερθούν μόνοι τους. Μέχρι να το μάθει ο επικεφαλής τους και να πάει τελικά να ελέγξει, οι άνθρωποι έχουν φύγει προ πολλού και ο επικεφαλής δεν έχει ιδέα πού πήγαν. Τι σόι άνθρωπος είναι αυτός; Τι είδους επικεφαλής ή εργάτης είναι αυτός; Είναι ψευδοεπικεφαλής. Ιδίως αν πρόκειται για αδελφούς και αδελφές που έχουν έρθει από άλλες περιοχές και δεν είναι εξοικειωμένοι με το τοπικό περιβάλλον, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει ακόμη περισσότερο να τους επισκέπτονται και να τους παρακολουθούν τακτικά. Οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν θα πρέπει να υποθέτουν ότι απλώς και μόνο επειδή μερίμνησαν μία φορά για την εγκατάστασή τους λύθηκαν τα πάντα σε μόνιμη βάση· στην πραγματικότητα, αυτό το έργο κάθε άλλο παρά έχει ολοκληρωθεί. Πρέπει να τους επισκέπτονται και να τους παρακολουθούν τακτικά. Αν δεν βολεύει να εμφανίζονται αυτοπροσώπως στην τοποθεσία οι επικεφαλής και οι εργάτες, θα πρέπει ν' αναθέσουν σε άλλους να ελέγχουν τι γίνεται. Το λιγότερο που

πρέπει να κάνουν είναι να παρακολουθούν αυτό το έργο· ν' αξιολογούν το περιβάλλον διαβίωσης αυτού του σημαντικού προσωπικού εργασίας, ελέγχοντας αν υπάρχει οποιοσδήποτε κίνδυνος ή οτιδήποτε ασυνήθιστο ή αν έχουν προκύψει ειδικές περιστάσεις, καθώς και κατά πόσο απαιτείται η μεταφορά του προσωπικού. Θα πρέπει να ενημερώνονται για όλα αυτά και να τα παρακολουθούν. Αν, βραχυπρόθεσμα, αυτό το μέρος φαίνεται να είναι το πλέον κατάλληλο, τότε εντάξει· όμως, μετά από λίγο καιρό, θα πρέπει να επιστρέφουν για να ελέγξουν το περιβάλλον και την ασφάλεια των μελών του προσωπικού, καθώς και αν έχουν αρκετό φαγητό και προμήθειες· θα πρέπει να ρωτάνε για όλες αυτές τις λεπτομέρειες. Είναι πιθανό οι επικεφαλής και οι εργάτες να μην κατανοούν το έργο του σημαντικού προσωπικού εργασίας. Σ' αυτήν την περίπτωση, δεν θα πρέπει να παρεμβαίνουν σ' αυτήν την πτυχή, αλλά η κατάλληλη διευθέτηση της εγκατάστασης του προσωπικού είναι μια ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών· αν αποτύχουν να το κάνουν, πρόκειται για παραμέληση της ευθύνης τους και δείχνει ότι είναι ψευδοεπικεφαλής που δεν κάνουν αληθινό έργο. Ιδίως οι αδελφοί και οι αδελφές που έρχονται από άλλες περιοχές χρειάζονται ακόμη περισσότερο επιπλέον και ιδιαίτερη προσοχή και δεν θα πρέπει ν' αντιμετωπίζονται απερίσκεπτα. Οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει κατά καιρούς να επικοινωνούν μαζί τους, για να διαπιστώνουν αν έχουν οποιοδήποτε δυσκολίες που πρέπει να ξεπεραστούν και αν τυχόν υπάρχουν οποιαδήποτε ζητήματα ή ειδικές περιστάσεις στο περιβάλλον όπου κάνουν το καθήκον τους το συγκεκριμένο διάστημα, για παράδειγμα, αν έχει υπάρξει οποιαδήποτε ασυνήθιστη δραστηριότητα στην οποία εμπλέκεται η τοπική αυτοδιοίκηση, η επιτροπή της γειτονιάς ή το αστυνομικό τμήμα της περιοχής. Οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να διερευνούν και να ρωτάνε γι' αυτά τα πράγματα, ώστε να μπορούν να παραμένουν καλά ενημερωμένοι. Έπειτα, οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να συναναστρέφονται με τον οικοδεσπότη πάνω στις αρχές και στα μονοπάτια άσκησης για την κατάλληλη φιλοξενία και προστασία όσων κάνουν το καθήκον τους, ώστε ο οικοδεσπότης να κατανοεί πλήρως αυτές τις αρχές και τα μονοπάτια άσκησης. Και πάλι, δεν λήγει εκεί το ζήτημα. Οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει επίσης να επισκέπτονται κατά καιρούς την οικογένεια υποδοχής και να ρωτάνε για τις συνθήκες που επικρατούν εκεί. Τυχόν ζητήματα που εντοπίζουν θα πρέπει να λύνονται άμεσα, ώστε να διασφαλίζεται ότι δεν προκύπτουν προβλήματα. Μόνο τότε γίνεται πραγματικά σωστά το έργο. Αν ο οικοδεσπότης αντιμετωπίζει δυσκολίες με τη φιλοξενία, όπως οικονομικούς περιορισμούς ή έλλειψη σοφίας, με αποτέλεσμα να μην μπορεί ν' αντιδράσει ή να χειριστεί τις περιστάσεις που προκύπτουν, τότε οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να βοηθούν στην επίλυση αυτών των ζητημάτων. Οι οικονομικοί περιορισμοί είναι εύκολο να λυθούν· ο οίκος του Θεού μπορεί να παρέχει τα χρήματα για τη φιλοξενία, ενώ η οικογένεια υποδοχής χρειάζεται να συνεισφέρει μόνο ανθρώπινο δυναμικό. Αν ο οικοδεσπότης δεν έχει σοφία, αυτό είναι σημαντικό ζήτημα. Οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να εξηγήσουν ξεκάθαρα την απαραίτητη σοφία και κάποιες αρχές άσκησης σε σχέση μ' αυτό το πεδίο. Αν ο οικοδεσπότης υστερεί και πάλι, τότε οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να βρουν

εκεί κοντά έναν σοφό αδελφό ή μια σοφή αδελφή για να συνεργαστεί με τον οικοδεσπότη στη σωστή επιτέλεση αυτού του έργου. Αν το ζήτημα έγκειται στον ίδιο τον οικοδεσπότη —για παράδειγμα, αν είναι άτολμος ή φοβάται τη σύλληψη— τότε οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να συναναστραφούν πάνω στην αλήθεια για να προσφέρουν υποστήριξη και βοήθεια, να συναναστραφούν πάνω στις προθέσεις του Θεού, καθώς και στην αξία και τη σημασία αυτού του καθήκοντος. Αν πρόκειται για ζήτημα που έχει να κάνει με το αντικειμενικό περιβάλλον, δεν θα πρέπει ν' αναβάλλεται ή απλώς να αντιμετωπίζεται όπως-όπως, και σίγουρα δεν θα πρέπει ν' αντιμετωπίζεται απερίσκεπτα· θα πρέπει να λύνεται άμεσα. Για παράδειγμα, αν κάποιοι άνθρωποι έχουν ήδη παρατηρήσει αυτό το μέρος, αν ύποπτοι άγνωστοι πηγαиноέρχονται τακτικά στην περιοχή και είναι πιθανό κάποιος να παρακολουθεί την τοποθεσία, τότε αυτό αποτελεί κρυφό κίνδυνο. Μεταφέρετε, λοιπόν, άμεσα τους αδελφούς και τις αδελφές· θα είναι πολύ αργά αν περιμένετε μέχρι να πάει κάτι στραβά. Αν οι συνθήκες είναι προσωρινές και πρόκειται απλώς για μια κανονική διαδικασία ρουτίνας, τότε μπορεί μόλις και μετά βίας να αντιμετωπιστεί: Ζητήστε από τους αδελφούς και τις αδελφές να φύγουν προσωρινά για να τις αποφύγουν για μια-δυο μέρες, και μπορούν να επιστρέψουν αργότερα. Αν κάποιοι άνθρωποι το έχουν αντιληφθεί ήδη, τότε η διαμονή εκεί δεν αποτελεί πλέον επιλογή, και είναι απαραίτητη η μόνιμη μεταφορά. Αυτά είναι κάποια από τα λεπτομερή ζητήματα που πρέπει να χειρίζονται και να επιλύουν οι επικεφαλής και οι εργάτες σ' αυτό το έργο. Αυτό το έργο σε καμία περίπτωση δεν περιορίζεται μόνο στη διευθέτηση της εγκατάστασης μερικών ανθρώπων σε μια τοποθεσία με φαγητό και στέγη και τέλος· υπάρχουν πολλές λεπτομέρειες. Ιδίως σε μια χώρα όπως η Κίνα, όπου το περιβάλλον είναι ιδιαίτερα εχθρικό και οι θρησκευτικές διώξεις είναι έντονες, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει ακόμη περισσότερο να είναι εξαιρετικά προσεκτικοί και να παρακολουθούν στενά το περιβάλλον διαβίωσης και τα ζητήματα ασφάλειας του σημαντικού προσωπικού εργασίας. Δεν μπορούν να είναι απρόσεκτοι. Όλες οι πτυχές του συγκεκριμένου έργου πρέπει να γίνονται σωστά, ώστε να διασφαλίζεται ότι είναι εγγυημένη η ασφάλεια αυτού του σημαντικού προσωπικού εργασίας και ότι μπορεί να κάνει το καθήκον του με ηρεμία. Μ' αυτόν τον τρόπο, γίνεται σωστά το έργο. Αυτό είναι το έργο που πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες σε σχέση με τις οικογένειες υποδοχής, και περιλαμβάνονται πολλές λεπτομέρειες σ' αυτό.

Κάποιοι επικεφαλής και εργάτες, αφού μεριμνήσουν για την εγκατάσταση κάποιου σημαντικού προσωπικού εργασίας σε κατάλληλα σπίτια φιλοξενίας, αγνοούν εντελώς αυτούς τους ανθρώπους και δεν παρακολουθούν διαρκώς τις συνθήκες που επικρατούν στις οικογένειες υποδοχής. Λένε: «Είμαι απασχολημένος καθημερινά με το εκκλησιαστικό έργο· πού να βρω χρόνο να επισκεφθώ αυτούς τους ανθρώπους; Άλλωστε, υπάρχει ένα σωρό ακόμα έργο, κι άσε που είναι και αρκετά επικίνδυνο. Δεν είναι εύκολο να κάνουμε το έργο μας!» Δίνουν συνεχώς έμφαση σε αντικειμενικούς λόγους, αλλά δεν θέλουν να εκπληρώσουν τις δικές τους ευθύνες. Τι πιστεύετε· στέκει αυτή τους η δήλωση; (Όχι.) Γιατί όχι; (Στην πραγματικότητα, αυτό το έργο δεν απαιτεί πάρα πολύ χρόνο και ενέργεια

από τους επικεφαλής και τους εργάτες. Θα μπορούσαν να τους επισκέπτονται περνώντας από εκεί όταν βγαίνουν έξω. Κι αν δεν έχουν χρόνο, θα μπορούσαν, επίσης, να κανονίσουν να πηγαίνουν να τους επισκέπτονται αδελφοί και αδελφές που βρίσκονται εκεί κοντά.) Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες θέλουν να κάνουν σωστά αυτό το έργο, ακόμη κι αν το κύριο έργο τους τους κρατά λίγο απασχολημένους, και πάλι θα βρουν τον χρόνο για να εστιάσουν σ' αυτό το έργο. Αν δεν έχουν τον χρόνο να πάνε οι ίδιοι, μπορούν να κανονίσουν να πάνε άλλοι. Είτε κανονίσουν να πάνε άλλοι είτε πάνε οι ίδιοι, σε τελική ανάλυση, αυτό το έργο εμπίπτει στο πεδίο αρμοδιοτήτων των επικεφαλής και των εργατών. Είναι σημαντική ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών να κάνουν σωστά αυτό το έργο, και δεν πρέπει να παραμελείται. Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες είναι πολύ απασχολημένοι και δεν έχουν καθόλου χρόνο οι ίδιοι, αλλά δεν κανονίζουν κιόλας να πάνε κάποιοι άλλοι, τότε κανείς δεν πρόκειται ν' ασχοληθεί μ' αυτό το ζήτημα. Αν κάτι πάει στραβά, αυτό θα είναι παραμέληση ευθύνης από την πλευρά των επικεφαλής και των εργατών. Για να μη δέχονται τις παρεμβολές του εξωτερικού κόσμου όσοι κάνουν σημαντικά καθήκοντα, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να λαμβάνουν υπόψη όλες τις πτυχές των ζητημάτων, διασφαλίζοντας στον μέγιστο δυνατό βαθμό ότι αυτοί οι άνθρωποι μπορούν να κάνουν με ηρεμία τα καθήκοντά τους και να επιτελέσουν με μεθοδικότητα το έργο που τους έχει ανατεθεί. Αν το σημαντικό προσωπικό εργασίας προστατεύεται σωστά, είναι σαν να προστατεύεται το ίδιο το σημαντικό έργο. Όταν το σημαντικό προσωπικό εργασίας μπορεί να εργαστεί κανονικά, τότε μπορεί και το σημαντικό έργο να προχωρήσει με μεθοδικότητα. Επομένως, ο σκοπός των επικεφαλής και των εργατών όταν προστατεύουν το σημαντικό προσωπικό εργασίας είναι, στην πραγματικότητα, να διαφυλάσσουν κάθε σημαντικό αντικείμενο του έργου. Αν κάποιοι επικεφαλής και εργάτες λένε: «Κάνεις ένα σημαντικό καθήκον και μου ζητείται να σε προστατεύσω, αλλά έχω ηγετικό πόστο και δεν είμαι ούτε εγώ ασφαλής. Δεν μπορώ να εγγυηθώ ούτε καν τη δική μου ασφάλεια· πώς μπορώ, λοιπόν, να προστατεύσω εσάς;» είναι άραγε σωστή αυτή η δήλωση; (Δεν είναι σωστή.) Τι είδους κατανόηση έχουν αυτοί οι επικεφαλής και οι εργάτες; (Η κατανόησή τους είναι ανεπαρκής· τέτοιοι άνθρωποι είναι εγωιστές και επιρρεπείς σε στρεβλώσεις.) Είναι άτομα επιρρεπή σε στρεβλώσεις. Στερούνται ορθολογισμού τα άτομα που είναι επιρρεπή σε στρεβλώσεις; (Ναι.) Αν αυτοί οι αδελφοί και αυτές οι αδελφές δεν έκαναν τα καθήκοντά τους στον οίκο του Θεού, αλλά αντιθέτως εργάζονταν και ζούσαν τη ζωή τους στα εγκόσμια, άραγε θα έπρεπε και πάλι να προστατευτούν; Ακριβώς επειδή κάνουν εκκλησιαστικό έργο και σημαντικά καθήκοντα στον οίκο του Θεού και επειδή αν συλληφθούν, μπορεί να καταδικαστούν σε φυλάκιση ή να ξυλοκοπηθούν σε σημείο σωματικής βλάβης ή αναπηρίας, με αποτέλεσμα να επηρεαστεί σοβαρά το εκκλησιαστικό έργο, τα μέλη του σημαντικού προσωπικού εργασίας πρέπει να προστατεύονται καλά. Μόνο μ' αυτόν τον τρόπο μπορεί να προχωρήσει με μεθοδικότητα το εκκλησιαστικό έργο. Αν βρίσκονται σε κάποιες δημοκρατικές χώρες όπου υπάρχει ελευθερία της θρησκευτικής πίστης και οι πιστοί στον Θεό δεν διώκονται, τότε αυτό το έργο απλοποιείται για τους επικεφαλής και

τους εργάτες. Ουσιαστικά, πρέπει απλώς να βρίσκουν ένα κατάλληλο σπίτι και, σύμφωνα με τους τοπικούς νόμους και κανονισμούς, να μεριμνούν για την κατάλληλη εγκατάσταση όσων κάνουν το καθήκον τους. Στη χειρότερη περίπτωση, θα πρέπει απλώς να ρωτάνε πώς πηγαίνουν τον τελευταίο καιρό τα πράγματα στην καθημερινότητά τους και κατά πόσο το περιβάλλον διαβίωσης παραβιάζει οποιουσδήποτε κυβερνητικούς κανονισμούς. Αν υπάρχει κάποια παραβίαση, είναι απαραίτητο να διευκρινίζεται ποιο είναι το ζήτημα, καθώς και πώς πρέπει να διορθωθεί και να επιλυθεί. Αν δεν υπάρχουν παραβιάσεις, αλλά η κυβέρνηση προκαλεί πρόβλημα ή κακοί άνθρωποι ή άγνωστα άτομα προκαλούν παρενοχλήσεις, τότε είναι απαραίτητη η συμβουλή ενός δικηγόρου για τον σωστό χειρισμό αυτών των ζητημάτων. Σε κάποιες ελεύθερες, δημοκρατικές χώρες, δεν χρειάζεται τίποτα περισσότερο από αυτό το είδος έργου. Ωστόσο, σε δικτατορικά καθεστώτα όπου δεν υπάρχει ελευθερία της θρησκευτικής πίστης, οι απαιτήσεις για το περιβάλλον και τις συνθήκες των οικογενειών υποδοχής πρέπει να είναι αυστηρότερες και πρέπει να γίνεται περισσότερο και λεπτομερέστερο έργο σε ό,τι αφορά την ασφάλεια. Ασφαλώς, η δυσκολία που παρουσιάζει αυτό το έργο είναι επίσης μεγαλύτερη. Για το έργο της προφύλαξης του σημαντικού προσωπικού εργασίας από τις παρεμβολές του εξωτερικού κόσμου, αν έχει εξεταστεί διεξοδικά κάθε πτυχή του περιβάλλοντος, τότε οι παρεμβολές που πηγάζουν από το περιβάλλον θα είναι σχετικά μειωμένες. Αν τόσο το εξωτερικό όσο και το εσωτερικό περιβάλλον λαμβάνονται πλήρως υπόψη, τότε μπορεί να βρεθεί ένα ρεαλιστικό και εφικτό μονοπάτι. Μ' αυτόν τον τρόπο, το περιβάλλον μπορεί να βελτιωθεί σε κάποιον βαθμό και οι παρεμβολές μπορούν να μειωθούν. Αυτή η προσέγγιση είναι σχετικά κατάλληλη.

Η διατήρηση της ασφάλειας του σημαντικού προσωπικού εργασίας

Ι. Πώς πρέπει να διασφαλίζεται η ασφάλεια του εκλεκτού λαού του Θεού στις χώρες όπου διώκεται η πίστη

Η δέκατη πέμπτη ευθύνη των επικεφαλής και των εργατών είναι, κατ' αρχάς, να προστατεύουν το σημαντικό προσωπικό εργασίας προφυλάσσοντάς το από τις παρεμβολές του εξωτερικού κόσμου· επιπλέον, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να κρατούν ασφαλείς αυτούς τους ανθρώπους. Οι απαιτήσεις για να παραμένουν ασφαλείς αυτοί οι άνθρωποι είναι ακόμα πιο αυστηρές. Πρώτα, ας εξετάσουμε ποιες πτυχές αφορούν την ασφάλεια· ποια ζητήματα που σχετίζονται με την ασφάλεια μπορείτε να σκεφτείτε; Για να διασφαλίζεται η ασφάλεια όσων κάνουν σημαντικά καθήκοντα, κατ' αρχάς είναι απαραίτητο να διασφαλίζεται ότι δεν επηρεάζονται από τις παρεμβολές του εξωτερικού κόσμου· αυτό είναι το ελάχιστο που πρέπει να επιτυγχάνεται, και μόνο πάνω σ' αυτήν τη βάση μπορεί τελικά να διασφαλίζεται η ασφάλειά τους. Η ασφάλεια στην οποία αναφερόμαστε εδώ σημαίνει απλά να μπορεί να διασφαλιστεί ότι όσοι κάνουν τα καθήκοντά τους δεν αναστατώνονται ούτε συλλαμβάνονται και ότι μπορούν να κάνουν τα καθήκοντά τους κανονικά. Είναι τόσο απλό. Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες

δεν μπορούν να εγγυηθούν ότι όσοι κάνουν τα καθήκοντά τους θα προφυλάσσονται από τις παρεμβολές και τις συλλήψεις, τότε δεν υπάρχει τρόπος να διασφαλιστεί η ασφάλειά τους. Σκεφτείτε το· σε τι θα πρέπει να δίνουν προσοχή οι επικεφαλής και οι εργάτες, προκειμένου να διασφαλίζουν την ασφάλεια του σημαντικού προσωπικού εργασίας; Κατ' αρχάς, θα πρέπει να μεριμνούν για την εγκατάσταση του σημαντικού προσωπικού εργασίας σε μια κατάλληλη τοποθεσία. Τι σημαίνει «κατάλληλη τοποθεσία»; Πρέπει να πληροί τουλάχιστον δύο προϋποθέσεις. Πρώτον, αυτή η τοποθεσία πρέπει να μη δέχεται παρεμβολές από το περιβάλλον. Δεύτερον, πρέπει να μην προσελκύει την προσοχή· μόνο λίγοι αδελφοί και αδελφές της περιοχής πρέπει να γνωρίζουν ότι αυτή η οικογένεια πιστεύει στον Θεό και φιλοξενεί άλλους ανθρώπους. Κανένας άλλος δεν πρέπει να το γνωρίζει. Μόνο ένα τέτοιο μέρος είναι κατάλληλο για τη φιλοξενία όσων κάνουν σημαντικά καθήκοντα. Αφού εγκατασταθεί εκεί το σημαντικό προσωπικό εργασίας, προσωπικά στοιχεία όπως το όνομα και ο τόπος καταγωγής του κάθε ατόμου, καθώς και συγκεκριμένες πληροφορίες, όπως το είδος του εκκλησιαστικού έργου με το οποίο ασχολείται και το αν έχει συλληφθεί στο παρελθόν ή καταζητείται από την κυβέρνηση, δεν θα πρέπει ν' αποκαλύπτονται τυχαία σε άλλους. Όσο λιγότεροι άνθρωποι γνωρίζουν, τόσο το καλύτερο. Επειδή το ανάστημα των ανθρώπων είναι πολύ μικρό και δεν είναι σίγουρο κατά πόσο θα μπορούσαν να παραμείνουν ακλόνητοι σε περίπτωση που συλλαμβάνονταν και φυλακίζονταν, θα πρέπει να έχουν αυτεπίγνωση και ν' αποφεύγουν να ρωτάνε ανέμελα για προσωπικές πληροφορίες των αδελφών, ώστε να μην μπλέξουν σε μπελάδες στο μέλλον. Θα πρέπει να γίνεται τακτικά συναναστροφή πάνω στις αρχές και στη σοφία που αφορούν αυτήν την πτυχή, ώστε όλοι να τις κατανοούν. Αυτό δεν είναι ωφέλιμο μόνο για το έργο του οίκου του Θεού, αλλά και για κάθε άτομο. Επομένως, οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να δίνουν στους αδελφούς και στις αδελφές των οικογενειών υποδοχής οδηγίες να κρατάνε το στόμα τους κλειστό και να μην αποκαλύπτουν σε άλλους αδελφούς και αδελφές ή στα άπιστα μέλη της οικογένειάς τους προσωπικές πληροφορίες των ατόμων που κάνουν σημαντικά καθήκοντα. Άραγε, είναι απαραίτητο να γίνεται αυτό το έργο; (Ναι.) Κάποιοι αδελφοί και κάποιες αδελφές των οικογενειών υποδοχής δεν μπορούν να κρατήσουν το στόμα τους κλειστό. Για παράδειγμα, κάποιος φιλοξένησε μερικούς επικεφαλής και εργάτες κι έμαθε για τις προσωπικές συνθήκες και το οικογενειακό υπόβαθρο αυτών των ανθρώπων, καθώς και για τα καθήκοντα που έκαναν. Έπειτα, είπε στα παιδιά του: «Κοίτα, αυτός έχει την ίδια ηλικία μ' εμένα. Πιστεύει στον Θεό εδώ και δέκα χρόνια και μάλιστα άφησε τη δουλειά του για να κάνει το καθήκον του. Παλιότερα εργαζόταν σε μια κυβερνητική υπηρεσία στην τάδε πόλη, κι έβγαζε δεκάδες χιλιάδες γουάν τον χρόνο!» Βλέπεις, καθώς κουβέντιαζαν έτσι χαλαρά, αποκάλυψε τις συνθήκες αυτών των ανθρώπων που κάνουν σημαντικά καθήκοντα στα άπιστα μέλη της οικογένειάς του. Μάλιστα, είναι και κάποιοι που όταν φιλοξενούν αδελφούς και αδελφές οι οποίοι έχουν συλληφθεί και φυλακιστεί στο παρελθόν, λένε στα μέλη της οικογένειάς τους: «Κοίτα, αυτοί ήταν στη φυλακή για χρόνια και ποτέ δεν έγιναν Ιούδες. Όταν αφέθηκαν ελεύθεροι,

συνέχισαν να κάνουν το καθήκον τους. Τώρα η κυβέρνηση θέλει να τους συλλάβει ξανά, οπότε δεν μπορούν να επιστρέψουν στο σπίτι τους για να επανενωθούν με την οικογένειά τους, κι ωστόσο δεν είναι αρνητικοί. Βλέπεις πόσο μεγάλη είναι η πίστη τους; Εσύ γιατί δεν μπορείς να έχεις μια σωστή πίστη;» Μ' αυτόν τον τρόπο, αποκαλύπτουν έτσι ανέμελα σημαντικές πληροφορίες σχετικά με τους αδελφούς και τις αδελφές ως μέθοδο διαπαιδαγώγησης των παιδιών τους. Άραγε, θα μπορούσε αυτό να οδηγήσει μελλοντικά σε μπελάδες; (Ναι.) Είναι πρόβλημα αυτό; (Ναι.) Αν δεν συμβεί τίποτα λόγω αυτού, τότε εντάξει· μόλις, όμως, ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας κάνει συλλήψεις, τα άπιστα μέλη της οικογένειάς τους θα είναι οι πρώτοι που θα βγουν και θα καταγγείλουν τους αδελφούς και τις αδελφές: «Αστυνόμε! Ο τάδε είναι επικεφαλής· είναι αυτός που ψάχνεις». Έπειτα, ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας συλλαμβάνει τον άνθρωπο που πρόδωσαν και τον ξυλοκοπά σχεδόν μέχρι θανάτου, με αποτέλεσμα να είναι αμφίβολο το κατά πόσο θα μπορεί να συνεχίσει να κάνει το καθήκον του ή να ζήσει μια κανονική ζωή. Αυτή είναι η συνέπεια της προδοσίας. Δεν προκαλείται αυτό από τη χαλαρή κουβεντούλα του οικοδεσπότη; (Ναι.) Αν το σημαντικό προσωπικό εργασίας εκτίθεται σε τέτοιους κινδύνους για την ασφάλειά του, δεν σημαίνει αυτό ότι οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν έχουν κάνει σχολαστικά τη δουλειά τους; (Ναι.) Ο οικοδεσπότης σκέφτεται: «Όλα τα μέλη της οικογένειάς μας είναι καλοί άνθρωποι· δεν πρόκειται να σας πουλήσουν. Υποστηρίζουν την πίστη στον Θεό· μάλιστα, αγοράζουν μέχρι και λαχανικά και κρέας όταν έρχεστε!» Αντιμετωπίζει τα άπιστα μέλη της οικογένειάς του σαν να ήταν αδελφοί και αδελφές και δεν μπορεί να δει ξεκάθαρα τι είναι ικανή να κάνει η οικογένειά του ή πόσο σοβαρές θα ήταν οι συνέπειες αν εκείνη πουλούσε τους αδελφούς και τις αδελφές. Επίσης, είναι πολύ περίεργος να μάθει για τις συνθήκες των αδελφών, και ρωτάει: «Πόσα χρόνια κάνεις αυτό το καθήκον; Έχεις κάνει ποτέ επικίνδυνα καθήκοντα; Είσαι πολύ γνωστός στην περιοχή ως πιστός στον Θεό; Έχεις συλληφθεί ποτέ;» Ιδίως όταν πρόκειται γι' ανθρώπους που καταζητούνται ή που έχουν ποινικό μητρώο λόγω της πίστης τους στον Θεό και κηρύττουν το ευαγγέλιο σε άλλη περιοχή ή χώρα, ο οικοδεσπότης κάνει πάντα ερωτήσεις για να μάθει πράγματα γι' αυτούς, όπως: «Είσαι καταζητούμενος; Καταζητείσαι σε τοπικό, σε επαρχιακό ή σε εθνικό επίπεδο;» «Έχεις ποινικό μητρώο· πόσες φορές έχεις συλληφθεί; Για πόσα χρόνια καταδικάστηκες σε φυλάκιση;» Κάνει εξαιρετικά λεπτομερείς ερωτήσεις γι' αυτά τα ζητήματα. Οι αδελφοί και οι αδελφές που μένουν στο σπίτι του βλέπουν ότι είναι πολύ ενθουσιώδης με τη φιλοξενία και ότι δεν είναι κακός άνθρωπος. Νιώθουν ότι μπορεί να φανεί αγένεια αν δεν αποκαλύψουν αυτές τις πληροφορίες, κι αυτό τους φέρνει σε δύσκολη θέση. Κάποιοι άνθρωποι νιώθουν αναγκασμένοι να πουν μερικά πράγματα, κι αφού μιλήσουν, αυτό μερικές φορές οδηγεί αναπόφευκτα σε σοβαρές συνέπειες. Επομένως, οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να δίνουν ευθέως στον οικοδεσπότη την εξής οδηγία: «Υπάρχουν κάποιοι κανόνες τους οποίους πρέπει ν' ακολουθείς όταν φιλοξενείς αδελφούς και αδελφές. Μην προσπαθείς να μάθεις πληροφορίες και μην κάνεις ερωτήσεις απερίσκεπτα· δεν θα σε ωφελήσει να ξέρεις πάρα πολλά γι' αυτούς. Αν συμβεί κάτι και δεν μπορέσεις

ν' αντέξεις το μαρτύριο του βασανισμού, μπορεί να καταλήξεις να γίνεις Ιούδας. Σ' αυτήν την περίπτωση, οι πληροφορίες που έμαθες και αντιλήφθηκες ουσιαστικά ανοίγουν τον δρόμο για να γίνεις Ιούδας. Αν γίνει αυτό, θα σου αφήσει τύψεις για μια ζωή και στο τέλος θα τιμωρηθείς. Αν δεν γνωρίζεις αυτές τις λεπτομέρειες, δεν θα γίνεις Ιούδας. Σε καμία περίπτωση, λοιπόν, δεν πρέπει να ρωτάς ή να προσπαθείς να μάθεις γι' αυτά τα ζητήματα. Αυτή η άγνοια σε προστατεύει και δεν επηρεάζει τη φιλοξενία που παρέχεις ούτε το αν θα αποκτήσεις την αλήθεια μέσα από την πίστη σου στον Θεό. Είναι καλύτερα να μη γνωρίζεις. Σου είναι ξεκάθαρο ότι αυτοί οι αδελφοί και οι αδελφές είναι εδώ για να κάνουν το καθήκον τους κι ότι δεν είναι κακοί ή πονηροί άνθρωποι, οπότε δεν υπάρχει λόγος να κάνεις περαιτέρω ερωτήσεις. Το πιο σημαντικό είναι να εκπληρώνεις το καθήκον της φιλοξενίας τους και αρκεί να εγγυάσαι την ασφάλειά τους». Αυτό είναι ένα αντικείμενο του έργου που πρέπει να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες. Επιπλέον, οι πιστοί της περιοχής που δεν έχουν θεμέλιο στην πίστη τους και είναι πιστοί μόνο κατ' όνομα, όσοι είναι φλύαροι και έχουν την τάση να κάνουν ερωτήσεις, όσοι διατηρούν στενή επαφή με κρατικούς υπαλλήλους και όσοι κρύβονται αμέσως σαν χελώνες που χώνονται στο καβούκι τους όταν προκύπτει πρόβλημα —και που μπορεί ακόμα και να ξεπουλήσουν την εκκλησία και να γίνουν Ιούδες— δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να γνωρίζουν ότι οικογένειες υποδοχής φιλοξενούν αδελφούς και αδελφές. Αν χρειάζονται κάποιοι αδελφοί και κάποιες αδελφές για να βοηθήσουν με το έργο της φιλοξενίας του σημαντικού προσωπικού εργασίας, τότε μόνο όσοι έχουν θεμέλιο στην πίστη τους στον Θεό και διαθέτουν σοφία θα πρέπει να επιλέγονται για να συνεργαστούν. Όσοι δεν έχουν θεμέλιο ή σοφία δεν είναι σε καμία περίπτωση κατάλληλοι. Πώς ακριβώς θα πρέπει, λοιπόν, να παρέχεται βοήθεια; Οι αδελφοί και οι αδελφές των οικογενειών υποδοχής εστιάζουν στη φιλοξενία στα σπίτια τους, ενώ οι αδελφοί και οι αδελφές της περιοχής που έχουν σοφία και πίστη βοηθούν απέξω παρέχοντας κάλυψη και διασφαλίζοντας το περιβάλλον. Θα πρέπει να διατηρούν επαφές με ανθρώπους που έχουν επιρροή, να είναι ενήμεροι για τις πολιτικές, τις τάσεις και τις πιθανές επιχειρήσεις της κυβέρνησης και να ενημερώνουν άμεσα τους αδελφούς και τις αδελφές των οικογενειών υποδοχής. Μ' αυτόν τον τρόπο, αν η κυβέρνηση ξεκινήσει επιχειρήσεις συλλήψεων, μπορούν άμεσα να ληφθούν προληπτικά μέτρα και θα υπάρχει ακόμα χρόνος για εκκένωση και μεταφορά ή για να κρυφτούν, αποφεύγοντας έτσι οποιοδήποτε κίνδυνο. Μόνο μ' αυτόν τον τρόπο μπορεί να διασφαλιστεί ουσιαστικά η ασφάλεια όσων κάνουν σημαντικά καθήκοντα. Με λίγα λόγια, δεν είναι σωστό οι επικεφαλής και οι εργάτες να προσεγγίζουν αυτό το έργο με υπεραπλουστευμένο σκεπτικό· από αυτήν την άποψη, είναι πάντα καλύτερο να σκέφτονται σύνθετα παρά να σκέφτονται απλοϊκά, επειδή τα ζητήματα ασφάλειας δεν μπορούν ν' αγνοηθούν. Αν κάτι πάει στραβά, αυτό δεν θα είναι ασήμαντο ζήτημα!

Υπάρχουν και κάποιες συγκεκριμένες περιπτώσεις στις οποίες πρέπει να δίνεται προσοχή στο πλαίσιο του έργου της διασφάλισης της ασφάλειας του σημαντικού προσωπικού εργασίας. Κάποιοι άνθρωποι αναλαμβάνουν ριψοκίνδυνα καθήκοντα, όπως η μεταφορά βιβλίων με τα λόγια του Θεού, ή η παράδοση εργασιακών οδηγιών

και ο χειρισμός των επακόλουθων σε επικίνδυνες περιοχές. Όσοι κάνουν τέτοιο επικίνδυνο έργο δεν πρέπει να ζουν ποτέ μαζί με όσους κάνουν σημαντικά καθήκοντα ούτε πρέπει να γνωρίζουν πού ζουν αυτά τα άτομα ή ποια οικογένεια τα φιλοξενεί. Ο λόγος είναι ότι όσοι κάνουν επικίνδυνο έργο διατρέχουν τον κίνδυνο να εντοπιστούν και να συλληφθούν ανά πάσα στιγμή. Αν τους πιάσουν και τους βασανίσουν, μπορεί να προδώσουν την εκκλησία, με αποτέλεσμα να ενοχοποιηθούν και όσοι κάνουν σημαντικά καθήκοντα, καθώς και οι οικογένειες υποδοχής. Δεν έχει να κάνει αυτό με το ζήτημα της ασφάλειας; Έστω πως κάποια μέλη του σημαντικού προσωπικού εργασίας βγαίνουν έξω για να χειριστούν κάποια ζητήματα και, ενώ έχουν συμφωνήσει να επιστρέψουν σε τρεις μέρες, οι τρεις μέρες περνούν και δεν έχουν επιστρέψει ακόμη· θα λέγατε ότι αυτό είναι επικίνδυνο; Το υπόλοιπο προσωπικό που κάνει τα καθήκοντά του θα πρέπει να εκκενώσει το σπίτι; (Ναι.) Σε τέτοιες περιπτώσεις, είναι απαραίτητη η άμεση εκκένωση· δεν πρέπει να υπάρξει καμία καθυστέρηση και δεν πρέπει να ληφθεί κανένα ρίσκο. Οι άνθρωποι αυτοί δεν γίνεται να βασιστούν στην τύχη. Κάποιοι άνθρωποι είναι τεμπέληδες, το θεωρούν ταλαιπωρία και δεν είναι πρόθυμοι να εκκενώσουν το σπίτι, λέγοντας: «Τι πειράζει να περιμένουμε άλλη μία μέρα; Ίσως απλώς να τους καθυστέρησαν κάποιες ειδικές συνθήκες». Άλλη μία μέρα αναμονής απλώς αυξάνει τον κίνδυνο. Αν εκκενώσεις το σπίτι και δεν γίνει τίποτα, μπορείς πάντα να επιστρέψεις, κι αυτό δεν θα ήταν καθόλου λάθος. Αν, όμως, δεν το εκκενώσεις και περιμένεις άλλη μία μέρα, μπορεί να συμβεί κάποιο περιστατικό, κι όταν γίνει αυτό, θα είναι πολύ αργά να το μετανιώσεις. Επομένως, αν οι αδελφοί και οι αδελφές που βγήκαν έξω για να χειριστούν κάποια ζητήματα δεν επιστρέψουν μέσα στο χρονικό διάστημα που έχει συμφωνηθεί, είναι πιθανό κάτι να πήγε στραβά. Για να προφυλαχθούν από οποιοδήποτε τέτοιο ενδεχόμενο, οι αδελφοί και οι αδελφές που σχετίζονται μ' αυτούς θα πρέπει να εκκενώσουν αμέσως το σπίτι και να μεταφερθούν σ' ένα σχετικά ασφαλές μέρος. Μόλις βρεθεί μια κατάλληλη τοποθεσία, μπορούν να συνεχίσουν να κάνουν τα καθήκοντά τους κανονικά, χωρίς να είναι πολύ αργά. Άλλη μια περίπτωση είναι να συλληφθεί από τον μεγάλο κόκκινο δράκοντα το άτομο της τοπικής εκκλησίας που είναι υπεύθυνο για το έργο της διευθέτησης της εγκατάστασης των αδελφών που κάνουν το καθήκον τους. Τι πρέπει να γίνει σε τέτοιες περιπτώσεις; (Να μεταφερθεί άμεσα το σημαντικό προσωπικό εργασίας.) Η πρώτη προτεραιότητα για τους επικεφαλής και τους εργάτες είναι να μεταφέρουν άμεσα αυτό το σημαντικό προσωπικό εργασίας σ' ένα σχετικά ασφαλές μέρος. Πάνω απ' όλα, πρέπει να είναι εγγυημένη η ασφάλειά του. Δεν πρέπει να εκτεθεί σε κανέναν κίνδυνο. Αφού μεταφερθούν αυτοί οι άνθρωποι, μπορεί έπειτα να πραγματοποιηθεί το υπόλοιπο έργο. Κάποιοι μπερδεμένοι άνθρωποι έχουν πάντα τη νοοτροπία να βασίζονται στην τύχη: «Ο τάδε συνελήφθη, αλλά δεν πειράζει· η πίστη του είναι πολύ δυνατή και ήταν πάντα ιδιαίτερα ανθεκτικός στις δυσμενείς συνθήκες. Δεν υπάρχει καμία περίπτωση να πρόδιδε ποτέ. Μπορώ, λοιπόν, να εγγυηθώ ότι δεν υπάρχει κανένας απολύτως κίνδυνος· δεν χρειάζεται να μεταφερθεί κανείς». Είναι σωστά αυτά τα λόγια; (Όχι.) Είναι και κάποιοι άνθρωποι που λένε: «Ακόμη κι αν προδώσει, θα το κάνει επιλεκτικά· θα

προδώσει μόνο πληροφορίες για ασήμαντα ζητήματα, τα οποία σε καμία περίπτωση δεν θα έχουν αντίκτυπο στην ασφάλειά σας». Είναι σωστά αυτά τα λόγια; (Όχι.) Αυτά τα λόγια δεν στέκουν! Άραγε, μπορούν οι άνθρωποι να δουν καθαρά τους άλλους ανθρώπους; Ακόμη κι αν ο συγκεκριμένος άνθρωπος έχει ανάστημα, θα πρέπει ν' αποφεύγουμε να μιλάμε με υπερβολική σιγουριά, καθώς αν κάτι πάει στραβά, κανείς δεν θα μπορέσει ν' αντέξει τις συνέπειες. Τι άλλο έργο είναι απαραίτητο για να προστατεύεται η ασφάλεια του προσωπικού που κάνει σημαντικά καθήκοντα; Όταν αυτοί οι άνθρωποι ξεκινούν τα καθήκοντά τους, οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να συναναστρέφονται ξεκάθαρα πάνω στις αλήθεια-αρχές που σχετίζονται με την εκτέλεση του καθήκοντός τους, καθώς και στις αρχές που θα πρέπει να εφαρμόζουν και τη σοφία που θα πρέπει να επιδεικνύουν όταν προκύπτουν περιστατικά. Επιπλέον, όταν βγαίνουν έξω για να κάνουν τα καθήκοντά τους, οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει ν' αναθέτουν σε έναν ή δύο ανθρώπους με εμπειρία και σοφία σχετικά με την κοινωνία να συνεργάζονται μαζί τους. Μόνο αυτή η προσέγγιση είναι ασφαλής και σίγουρη. Από τη μία πλευρά, αυτός ο τρόπος άσκησης μπορεί να προστατεύσει την προσωπική τους ασφάλεια. Από την άλλη, μπορεί να τους βοηθήσει να λύσουν κάποια ζητήματα τα οποία δεν μπορούν να λύσουν μόνοι τους. Έτσι, θα προλαμβάνονται κάποια προβλήματα και θα διασφαλίζεται ότι όσοι βγαίνουν έξω για να κάνουν τα καθήκοντά τους μπορούν να επιτελούν κανονικά το έργο τους. Για τους επικεφαλής και τους εργάτες, το να εγγυώνται την ασφάλεια όσων κάνουν τα καθήκοντά τους είναι ένα πολύ σημαντικό αντικείμενο του έργου, ιδίως σε χώρες χωρίς ελευθερία της πίστης. Για να γίνεται σωστά το εκκλησιαστικό έργο, η πρώτη προτεραιότητα είναι να είναι εγγυημένη η ασφάλεια του προσωπικού που κάνει τα καθήκοντά του, είτε κάνει τα καθήκοντά του τοπικά είτε βγαίνει έξω για να τα κάνει. Μόνο οι επικεφαλής και οι εργάτες που μπορούν να χειρίζονται καλά το έργο της ασφάλειας είναι κατάλληλοι για χρήση από τον Θεό. Όσοι δεν μπορούν να κάνουν αυτό το έργο είναι άνθρωποι που έχουν ανώριμη ανθρώπινη φύση και που τους λείπει η διορατικότητα και η σοφία. Θα είναι δύσκολο να γίνουν κατάλληλοι για χρήση από τον Θεό.

II. Πώς πρέπει να διασφαλίζεται η ασφάλεια του εκλεκτού λαού του Θεού σε διάφορες χώρες του εξωτερικού

A. Η διαδικασία απόκτησης νόμιμου καθεστώτος από τους εκλεκτούς του Θεού

Κατά την επιτέλεση εκκλησιαστικού έργου σε διάφορες χώρες του εξωτερικού, η πρώτη προτεραιότητα θα πρέπει να είναι η κατάλληλη διευθέτηση της εγκατάστασης του προσωπικού που κάνει τα καθήκοντά του, φροντίζοντας να είναι εγγυημένη η ασφάλειά του για να μπορεί να κάνει κανονικά τα καθήκοντά του. Άλλο ένα σημαντικό θέμα είναι ο χειρισμός του ζητήματος του νόμιμου καθεστώτος, το οποίο θα πρέπει να διευθετείται αμέσως μόλις οι εκλεκτοί του Θεού φτάνουν σε μια νέα χώρα. Χωρίς νόμιμο καθεστώς ή αν το καθεστώς τους είναι παράνομο, υπάρχει πάντα ο κίνδυνος απέλασης, όσο καλό κι αν είναι το περιβάλλον διαβίωσής τους. Τα άτομα που δεν έχουν νόμιμο καθεστώς

θεωρείται ότι διαμένουν παράνομα, και η ασφάλεια αυτών των ανθρώπων βρίσκεται σε κίνδυνο· αν δεν διασφαλίζεται η ασφάλειά τους, δεν μπορούν να κάνουν για πολύ τα καθήκοντά τους. Επομένως, σε χώρες του εξωτερικού, η διευθέτηση της κατάλληλης εγκατάστασης του προσωπικού που κάνει τα καθήκοντά του είναι η πρώτη εργασία των επικεφαλής και των εργατών. Μόλις διευθετήσουν κατάλληλα την εγκατάστασή του, το επόμενο βήμα είναι να μεριμνήσουν για την έναρξη της διαδικασίας απόκτησης νόμιμου καθεστώτος. Σε οποιαδήποτε χώρα, ο σκοπός της διαδικασίας απόκτησης νόμιμου καθεστώτος θα πρέπει να είναι, τουλάχιστον, να μπορούν οι αδελφοί και οι αδελφές να διαμένουν εκεί νόμιμα. Είναι κι αυτό ένα σημαντικό αντικείμενο του έργου της διασφάλισης της ασφάλειας του σημαντικού προσωπικού εργασίας. Για να αποκτήσει κάποιος δικαίωμα νόμιμης διαμονής, η πρώτη προϋπόθεση είναι να έχει νόμιμο καθεστώς· δεν μπορεί να διαμένει κάπου παράνομα. Οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να κάνουν ό,τι είναι δυνατόν ώστε να διευθετούν την εγκατάσταση των αδελφών σύμφωνα με τους κυβερνητικούς κανονισμούς για τη νόμιμη διαμονή. Οι επικεφαλής και οι εργάτες μπορούν είτε να εμπλέκονται άμεσα σ' αυτό το έργο είτε να το παρακολουθούν. Αν υπάρχουν ζητήματα που δεν μπορούν να δουν καθαρά, θα πρέπει να γίνεται άμεση αναζήτηση από ανώτερης βαθμίδας επικεφαλής και εργάτες. Αν δεν υπάρχουν ειδικές περιστάσεις, θα πρέπει ν' ασκούνται σύμφωνα με τους προηγούμενους κανόνες της εκκλησίας. Οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει κατά καιρούς να κάνουν ερωτήσεις, κι αν μάθουν ότι κάποιος έχει προβλήματα με το νόμιμο καθεστώς του ή αντιμετωπίζει ειδικές περιστάσεις, θα πρέπει ν' αναθέτουν στο προσωπικό που χειρίζεται εξωτερικές υποθέσεις να λύσει τα προβλήματα απόκτησης νόμιμου καθεστώτος από τους εκλεκτούς του Θεού. Ασφαλώς, το πρώτο βήμα είναι να βρεθούν μερικοί εξειδικευμένοι δικηγόροι που χειρίζονται τη διαδικασία απόκτησης νόμιμου καθεστώτος. Όταν προσλαμβάνονται δικηγόροι, θα πρέπει να λαμβάνονται προφυλάξεις για την αποφυγή εξαπάτησης· δεν θα πρέπει να προσλαμβάνονται απατεώνες ή δικηγόροι που δεν ειδικεύονται στη διαδικασία απόκτησης νόμιμου καθεστώτος. Οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει πρώτα απ' όλα να λαμβάνουν υπόψη αυτές τις πτυχές που σχετίζονται με τη διαδικασία απόκτησης νόμιμου καθεστώτος, κι αυτά τα ζητήματα θα πρέπει να διευθετούνται σωστά. Αυτό το έργο εμπίπτει επίσης στην προστασία του σημαντικού προσωπικού εργασίας και στη διασφάλιση της ασφάλειάς του, οπότε σε ό,τι έχει να κάνει μ' αυτό το έργο, οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν πρέπει να παραμένουν αδρανείς. Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Η διευθέτηση της εγκατάστασης του προσωπικού που κάνει τα καθήκοντά του είναι έργο του οίκου του Θεού· πρέπει να το κάνουμε μόνο αφού λάβουμε άμεσες ρυθμίσεις από τον Άνωθεν. Αν ο Άνωθεν δεν ρυθμίσει το ζήτημα, δεν χρειάζεται ν' ασχοληθούμε μ' αυτό, κι ακόμη κι αν κάτι πάει στραβά, δεν έχει καμία σχέση μ' εμάς. Άλλωστε, κάθε χώρα έχει διαφορετικούς κανονισμούς για τη μετανάστευση και το νόμιμο καθεστώς· δεν είμαστε σε θέση να χειριστούμε ένα τέτοιο σημαντικό ζήτημα! Ο καθένας θα πρέπει απλώς να βασίζεται στον εαυτό του και να ελπίζει για το καλύτερο· αν μπορεί να διαμείνει σε μια χώρα, διαμένει· αν όχι, γυρίζει πίσω». Είναι σωστά αυτά τα λόγια;

(Όχι.) Πώς σας φαίνεται αυτή η στάση; (Είναι ανεύθυνη.) Κατά μία έννοια, είναι ανεύθυνη· κατά μία άλλη έννοια, είναι μια εκδήλωση των ψευδοεπικεφαλής που δεν κάνουν αληθινό έργο και αποφεύγουν την ευθύνη. Για τους επικεφαλής και τους εργάτες, η διευθέτηση της εγκατάστασης του σημαντικού προσωπικού εργασίας στο εξωτερικό είναι επίσης ένα σημαντικό αντικείμενο του έργου. Μόλις διευθετηθεί κατάλληλα η εγκατάσταση αυτών των ανθρώπων και μπορούν να κάνουν κανονικά τα καθήκοντά τους, το αμέσως επόμενο βήμα είναι ν' ανατεθεί στο προσωπικό εξωτερικών υποθέσεων να τους καθοδηγήσει στη διαδικασία απόκτησης νόμιμου καθεστώτος. Ιδίως όταν κατά τη διαδικασία προκύπτουν ειδικές περιστάσεις τις οποίες δεν μπορούν να χειριστούν οι αδελφοί και οι αδελφές, οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να σκέφτονται τρόπους για την εξεύρεση λύσεων, κι όχι ν' αγνοούν το ζήτημα. Αν υπάρχει οποιοδήποτε πρόβλημα με τη διαδικασία απόκτησης νόμιμου καθεστώτος, δεν πρόκειται για μικρό ζήτημα και θα πρέπει ν' αντιμετωπίζεται και να λύνεται το συντομότερο και το γρηγορότερο δυνατόν. Δεν πρέπει να υπάρχουν καθυστερήσεις. Ό,τι μπορεί να γίνει σήμερα δεν θα πρέπει ν' αναβάλλεται για αύριο· αν αναβληθεί για αύριο, είναι πιθανό να υπάρξουν τρομερές συνέπειες που ξεπερνούν κάθε φαντασία. Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες αγνοούν και παραμελούν την ευθύνη τους, αποτυγχάνοντας να δώσουν προτεραιότητα στο ζήτημα και καθυστερώντας τη βέλτιστη χρονική στιγμή για τη διαδικασία απόκτησης νόμιμου καθεστώτος, με αποτέλεσμα το προσωπικό που κάνει τα καθήκοντά του να μην μπορεί να συνεχίσει κανονικά, ποιος έχει άραγε την ευθύνη; Αυτοί οι άνθρωποι έκαναν τα αιτήματά τους στους επικεφαλής εκκλησίας και στο αρμόδιο προσωπικό, και οι επικεφαλής και οι εργάτες το γνώριζαν αυτό, αλλά επειδή είτε δεν πήραν στα σοβαρά το ζήτημα είτε βρήκαν δικαιολογίες για να μην το χειριστούν, η διαδικασία απόκτησης νόμιμου καθεστώτος για κάποιο σημαντικό προσωπικό εργασίας καθυστέρησε, κι αυτό είχε σε κάποιον βαθμό αντίκτυπο σε ορισμένα σημαντικά αντικείμενα του εκκλησιαστικού έργου. Ποιος πιστεύετε, λοιπόν, ότι θα πρέπει να θεωρηθεί υπεύθυνος σ' αυτήν την περίπτωση; (Οι επικεφαλής και οι εργάτες.) Ο οίκος του Θεού έχει δώσει κατ' επανάληψη έμφαση σ' αυτό το ζήτημα. Δεν είναι ότι οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν το γνωρίζουν, δεν έχουν ενημερωθεί γι' αυτό ή δεν το κατανοούν· αντιθέτως, το γνωρίζουν αλλά δεν το παίρνουν στα σοβαρά. Εφόσον δεν αφορά τα δικά τους ζητήματα, εφόσον είναι ζήτημα που αφορά κάποιον άλλον, το αναβάλλουν όποτε μπορούν, με αποτέλεσμα να καθυστερεί τελικά ένα τόσο σημαντικό ζήτημα όσο η διαδικασία απόκτησης νόμιμου καθεστώτος από τους εκλεκτούς του Θεού. Όταν προκύπτουν συνέπειες, την ευθύνη πρέπει ν' αναλάβουν οι επικεφαλής και οι εργάτες. Αυτή η ευθύνη δεν είναι μόνο λόγια· αν έχει αντίκτυπο στο εκκλησιαστικό έργο, ιδίως στο σημαντικό έργο του οίκου του Θεού, τότε η ευθύνη που φέρουν οι επικεφαλής και οι εργάτες είναι σοβαρή. Το λιγότερο που θα συμβεί θα είναι να λάβουν αρνητική βαθμολογία από τον Θεό. Θα είναι παράβαση· αυτή είναι η συνέπεια. Αν είναι ένα έργο που σου αναλογεί, κάτι που εμπίπτει στο πεδίο των ευθυνών σου, κι εσύ δεν το κάνεις ή το αγνοείς ή το καθυστερείς για ορισμένους προσωπικούς λόγους, τότε πρέπει ν' αναλάβεις

την ευθύνη. Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Δεν ήξερα πώς να λύσω το πρόβλημα· δεν είχα τρόπο να προχωρήσω». Άραγε, όμως, το πήρες στα σοβαρά και προχώρησες σε αναζήτηση από τους ανώτερης βαθμίδας επικεφαλής και εργάτες με την πρώτη ευκαιρία; Κάποιοι άλλοι λένε ότι το ξέχασαν, επειδή ήταν απασχολημένοι με άλλο έργο. Ακόμη κι αν πραγματικά το ξέχασαν επειδή ήταν απασχολημένοι, πώς μπορούν να ξεχνάνε συνεχώς αφού κάποιος θέτει το ζήτημα και τους το υπενθυμίζει κατ' επανάληψη; Τι πρόβλημα υποδηλώνει αυτό; (Ότι δεν ασχολήθηκαν πραγματικά με την καρδιά τους με το ζήτημα της απόκτησης νόμιμου καθεστώτος των αδελφών· δεν έχουν κανένα απολύτως αίσθημα φορτίου.) Το γεγονός ότι μπορούν να ξεχνάνε ένα τόσο σημαντικό ζήτημα δείχνει ότι δεν έχουν αίσθημα ευθύνης και δεν είναι αξιόπιστοι. Αφού μπορείς να ξεχάσεις κάτι τόσο σημαντικό όσο η διαδικασία απόκτησης νόμιμου καθεστώτος από τους εκλεκτούς του Θεού, θα ξεχνούσες άραγε τη διαδικασία απόκτησης του δικού σου νόμιμου καθεστώτος; Αν δεν θα ξεχνούσες τα δικά σου ζητήματα, αλλά μπορείς να ξεχάσεις τα ζητήματα των άλλων, αυτό αποδεικνύει ότι έχεις κακό χαρακτήρα, ότι δεν έχεις αγάπη μέσα σου κι ότι είσαι εγωιστής και ευτελής. Ολοκλήρωσες τη διαδικασία απόκτησης νόμιμου καθεστώτος για σένα, κι ωστόσο αντιμετωπίζεις τη διαδικασία απόκτησης νόμιμου καθεστώτος για τους αδελφούς σαν ένα συνηθισμένο, ασήμαντο ζήτημα —ή το αγνοείς ακόμη και εντελώς— και τελικά καθυστερείς την απόκτηση του νόμιμου καθεστώτος τους, αυτό το σημαντικό ζήτημα. Μπορείς να σηκώσεις το βάρος αυτής της ευθύνης; Δεν στερούνται εντελώς συνείδησης και λογικής αυτοί οι επικεφαλής και οι εργάτες; Είναι τόσο εγωιστές και ευτελείς! Νοιάζονται μόνο για τον εαυτό τους και περιφρονούν τους άλλους· τι πρόβλημα υποδηλώνει αυτό; Δεν είναι ψευδοεπικεφαλής; (Ναι.) Έτσι, ξεσκεπάζεται εντελώς η ουσία του προβλήματός τους. Πολύ απλά, δεν θέλουν να μεριμνήσουν για τη διαδικασία απόκτησης του νόμιμου καθεστώτος των αδελφών· το θεωρούν μπελά. Μέσα τους, σκέφτονται: «Τι σχέση έχει μ' εμένα η διαδικασία απόκτησης νόμιμου καθεστώτος από τους αδελφούς και τις αδελφές;» Αυτή είναι η στάση με την οποία αντιμετωπίζουν το ζήτημα της διαδικασίας απόκτησης νόμιμου καθεστώτος από τους αδελφούς και τις αδελφές, με αποτέλεσμα να καθυστερούν τελικά αυτό το σημαντικό ζήτημα, να επηρεάζουν τους αδελφούς και τις αδελφές στην εκτέλεση των καθηκόντων τους και να έχουν αντίκτυπο στο εκκλησιαστικό έργο. Θα έλεγες ότι τέτοιοι ψευδοεπικεφαλής αξίζουν να τιμωρηθούν; (Ναι.) Θα πρέπει να θεωρηθούν υπόλογοι, επειδή αυτό που έγινε ήταν σκόπιμο· σε καμία περίπτωση δεν ήταν μια τυχαία καθυστέρηση που προκλήθηκε από αντικειμενικούς παράγοντες. Αν είχε συμβεί μια φυσική καταστροφή, όπως σεισμός, πλημμύρα, ή κάποιο μεγάλο πολιτικό γεγονός που διέκοψε τις μεταφορές και τις επικοινωνίες, καθιστώντας αδύνατο τον χειρισμό αυτών των ζητημάτων, αυτό θα ήταν κατανοητό. Αν, όμως, δεν συνέβη τίποτα από όλα αυτά, κι ωστόσο εκείνοι ξέχασαν ή παραμέλησαν τη διαδικασία απόκτησης νόμιμου καθεστώτος από τους αδελφούς και τις αδελφές, καθυστερώντας ένα τόσο σημαντικό ζήτημα —το νόμιμο καθεστώς αυτών των ανθρώπων— τότε αυτοί οι επικεφαλής ή εργάτες παραμελούν την ευθύνη τους. Θα λάβουν αρνητική βαθμολογία και θα θεωρηθούν

υπεύθυνοι. Καταλάβετε; (Ναι.) Δεδομένου ότι είσαι επικεφαλής ή εργάτης, έχεις την ευθύνη να κάνεις το έργο που οφείλεις να κάνεις. Πρέπει να χειρίζεσαι και να ολοκληρώνεις σωστά όλα όσα εμπίπτουν στο πεδίο των αρμοδιοτήτων σου, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του οίκου του Θεού. Όμως, αν αποφεύγεις σκοπίμως να κάνεις κάτι ή το καθυστερείς, αυτό είναι παραμέληση της ευθύνης σου και αυτή η παραμέληση είναι παράβαση. Αν καθυστερείς σκοπίμως ένα ζήτημα και δεν το χειρίζεσαι, η αποτυχία σου θα γίνει τελικά παράβαση και θα λάβεις αρνητική βαθμολογία από τον Θεό. Θα κληθείς να λογοδοτήσεις γι' αυτό το ζήτημα.

Σε χώρες του εξωτερικού, αν υπάρχουν ορισμένα προβλήματα με το νόμιμο καθεστώς των εκλεκτών του Θεού ή αν οι γείτονές τους ή άγνωστοι υποβάλουν καταγγελίες γι' αυτούς ή τους αναφέρουν, μπορεί ν' αντιμετωπίσουν τον κίνδυνο απέλασης. Επίσης, στο εξωτερικό, κάποιοι εκλεκτοί του Θεού μπορεί να τεθούν υπό κράτηση και να δεχθούν κυρώσεις ή να συλληφθούν και να φυλακιστούν από τις κυβερνήσεις ορισμένων χωρών, με βάση κατασκευασμένες κατηγορίες. Ανεξάρτητα από την περίπτωση, όταν οι επικεφαλής και οι εργάτες το γνωρίζουν, δεν θα πρέπει να ενεργούν όπως οι χελώνες που κρύβονται στο καβούκι τους· θα πρέπει να χειρίζονται αυτό το ζήτημα από την πρώτη στιγμή, με απώτερο στόχο να διασφαλίζουν την ασφάλεια των αδελφών, κι όχι να τους αφήνουν να πέσουν στα χέρια κακών ανθρώπων. Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες ενδιαφέρονται μόνο για τη διευθέτηση του έργου της εκκλησίας, αλλά δεν δίνουν καμία σημασία στο ζήτημα της διαδικασίας απόκτησης νόμιμου καθεστώτος από τους αδελφούς και τις αδελφές, με αποτέλεσμα οι αδελφοί και οι αδελφές να συλληφθούν ή ν' απελαθούν επειδή δεν έχουν νόμιμο καθεστώς, άραγε για τι είδους συνέπειες πρόκειται; Δεν έχουν καταστρέψει αυτοί οι επικεφαλής και οι εργάτες την ευκαιρία των αδελφών να κάνουν το καθήκον τους; Δεν επηρεάζει αυτό άμεσα το έργο της εκκλησίας; Τότε, η φύση αυτού του προβλήματος είναι πολύ σοβαρή. Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν έχουν χειριστεί στο παρελθόν αυτό το ζήτημα, μπορούν να βρουν ανάμεσα στους αδελφούς και στις αδελφές κάποιον που είναι έμπειρος στον χειρισμό εξωτερικών υποθέσεων, ώστε να συμβουλευτεί έναν δικηγόρο για να χειριστεί αυτό το ζήτημα, πασχίζοντας να πετύχει τον στόχο της προστασίας των αδελφών και της προστασίας της ασφάλειας του σημαντικού προσωπικού εργασίας. Αυτό είναι επίσης ένα σημαντικό αντικείμενο του έργου που πρέπει να επιτελούν οι επικεφαλής και οι εργάτες στο εξωτερικό· οι ντόπιοι επικεφαλής και εργάτες πρέπει να παίρνουν την πρωτοβουλία να φροντίζουν γι' αυτό το ζήτημα. Πέρα από την προστασία της ασφάλειας των ντόπιων αδελφών, θα πρέπει ακόμη περισσότερο να προστατεύουν την ασφάλεια των αλλοδαπών αδελφών· μόνο μ' αυτόν τον τρόπο μπορεί να διασφαλιστεί το έργο της εκκλησίας. Αυτή είναι η ευθύνη που οφείλουν να εκπληρώνουν σε κάθε χώρα οι επικεφαλής και οι εργάτες απέναντι στους ντόπιους αδελφούς και αδελφές και στα αλλοδαπά μέλη του σημαντικού προσωπικού εργασίας· δεν θα πρέπει να παραμένουν αδρανείς. Κάποιοι επικεφαλής και εργάτες λένε: «Αυτοί είναι αλλοδαποί αδελφοί και αδελφές και δεν τους γνωρίζουμε· δεν υπάρχει προσωπική σχέση μεταξύ μας. Τους έστειλε εδώ ο οίκος του Θεού για να κηρύξουν το

ευαγγέλιο· τι σχέση έχει αυτό μ' εμάς; Αυτή η κακοτοπιά είναι κάτι που προκάλεσαν οι ίδιοι στον εαυτό τους· δεν διερεύνησαν απολύτως τις συνθήκες προτού έρθουν και δεν χειρίστηκαν καλά αυτά τα ζητήματα. Δεν έχουμε τρόπο να παρέμβουμε σ' αυτήν την κακοτοπιά· ποιος ξέρει τι θα τους κάνει η κυβέρνηση». Απλώς χρησιμοποιούν διάφορες δικαιολογίες για να ξεφύγουν και ν' αποφύγουν αυτά τα ζητήματα, και δεν προσπαθούν να βρουν τρόπους να βγουν μπροστά και να τα λύσουν. Είναι σωστό να ενεργούν έτσι; (Όχι.) Γιατί όχι; (Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν βγουν μπροστά για να λύσουν αυτά τα προβλήματα, και στο μεταξύ οι αδελφοί και οι αδελφές δεν έχουν κανένα μονοπάτι για να λύσουν τα προβλήματα, τότε σίγουρα θα προκύψουν μπελάδες. Οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν έχουν εκπληρώσει την ευθύνη τους να προστατεύουν τους αδελφούς και τις αδελφές· αυτό είναι παραμέληση της ευθύνης τους.) Το καθήκον των επικεφαλής και των εργατών είναι να εκπληρώνουν κάθε ευθύνη που οφείλουν να εκπληρώνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες στον οίκο του Θεού. Το πεδίο του οίκου του Θεού δεν περιορίζεται σε τοπικό επίπεδο, στη γύρω περιοχή ή σε μια συγκεκριμένη χώρα· ο οίκος του Θεού δεν έχει εθνικά σύνορα, δεν έχει τοπικούς περιορισμούς. Μήπως υπάρχουν φυλετικοί περιορισμοί στους ανθρώπους που επιλέγει και που σώζει ο Θεός; (Δεν υπάρχουν.) Μήπως υπάρχουν περιορισμοί ως προς την εθνικότητα ή την περιοχή; (Ούτε τέτοιοι περιορισμοί υπάρχουν.) Δεν υπάρχουν. Αυτή είναι η αρχή σύμφωνα με την οποία ο Θεός κάνει το έργο Του· επομένως, αυτή η αρχή είναι η αλήθεια! Από όποια χώρα κι αν προέρχονται οι αδελφοί και οι αδελφές, όλοι πιστεύουν σ' έναν Θεό, ακολουθούν έναν Θεό κι επίσης τρώνε και πίνουν την αλήθεια που συναναστρέφεται και παρέχει ένας Θεός. Βιώνουν το έργο που κάνει ένας Θεός και λατρεύουν έναν Θεό. Ανεξάρτητα από το χρώμα του δέρματος ή τη φυλή, στον οίκο του Θεού και ενώπιον του Θεού είναι ένα· είναι μία οικογένεια. Εφόσον είναι μία οικογένεια, δεν θα πρέπει να υπάρχουν διακρίσεις μεταξύ τους· δεν θα πρέπει να υπάρχουν φυλετικοί ή τοπικοί περιορισμοί· δεν θα πρέπει να υπάρχουν διαχωρισμοί του τύπου «εσύ είσαι Ασιάτης, εγώ είμαι Ευρωπαίος» ή «εσύ είσαι λευκός, εγώ είμαι έγχρωμος». Δεν θα πρέπει να υπάρχουν αυτές οι διακρίσεις. Αν εξακολουθείς να κάνεις αυτές τις διακρίσεις στον οίκο του Θεού, τότε είναι ξεκάθαρο ότι δεν αντιμετωπίζεις τον οίκο του Θεού ως οίκο του Θεού και δεν θεωρείς τον εαυτό σου μέλος του οίκου του Θεού. Επομένως, όταν αλλοδαποί αδελφοί και αδελφές αντιμετωπίζουν προβλήματα όπως απέλαση ή παράνομη σύλληψη, από όπου κι αν έχουν έρθει, όποια κι αν είναι η εθνικότητά τους ή όποιο χρώμα δέρματος κι αν έχουν, είναι αδελφοί και αδελφές· εφόσον είναι αδελφοί και αδελφές, όταν αντιμετωπίζουν προβλήματα, οι ντόπιοι επικεφαλής και εργάτες θα πρέπει να βγαίνουν μπροστά και να χειρίζονται αυτό το ζήτημα ως επιβεβλημένο καθήκον και δεν θα πρέπει να κάνουν διακρίσεις ανάμεσα στους ανθρώπους. Αυτό συνάδει με τις αρχές, εναρμονίζεται πλήρως με τις προθέσεις του Θεού και είναι η αλήθεια που οφείλουν να κάνουν πράξη οι άνθρωποι.

Αυτήν τη στιγμή, πολλοί εκλεκτοί του Θεού από την Κίνα πηγαίνουν σε διάφορες χώρες του εξωτερικού για να κηρύξουν το ευαγγέλιο και να καταθέσουν μαρτυρία για

τον Θεό. Μόλις φτάνουν σ' αυτές τις χώρες, το πρώτο που πρέπει να κάνουν είναι ν' αρχίσουν τη διαδικασία για ν' αποκτήσουν νόμιμο καθεστώς, ώστε να μπορέσουν να εργαστούν με ηρεμία. Η διαδικασία απόκτησης νόμιμου καθεστώτος δεν είναι ένα απλό ζήτημα· απαιτεί τη συνεργασία ανθρώπων από την τοπική εκκλησία. Όσοι είναι υπεύθυνοι εκκλησιών σε διάφορες χώρες θα πρέπει ν' αναζητούν κάποιους αδελφούς και αδελφές που κατανοούν τις πολιτικές της χώρας τους και γνωρίζουν τη νομοθεσία της, ώστε να βοηθούν τους εκλεκτούς του Θεού που έρχονται από την Κίνα να επιλύσουν το ζήτημα της διαδικασίας απόκτησης νόμιμου καθεστώτος. Η επίλυση αυτού του ζητήματος είναι υψίστης σημασίας. Οι επικεφαλής και οι εργάτες των εκκλησιών στις διάφορες χώρες θα πρέπει να καταβάλλουν κάθε προσπάθεια για να εργαστούν πάνω σε αυτό, καθώς μόνο αν επιλυθεί πλήρως το ζήτημα του νόμιμου καθεστώτος των ανθρώπων, μπορεί να προχωρήσει κανονικά το εκκλησιαστικό έργο· διαφορετικά, το εκκλησιαστικό έργο θα επηρεαστεί. Όσοι είναι υπεύθυνοι εκκλησιών σε διάφορες χώρες θα πρέπει να είναι προετοιμασμένοι, έχοντας στη διάθεσή τους ανθρώπους που είναι ικανοί να χειρίζονται τέτοια ζητήματα. Αυτό είναι ωφέλιμο για το εκκλησιαστικό έργο, αλλά είναι επίσης μια εκδήλωση που δείχνει ότι λαμβάνονται υπόψη οι προθέσεις του Θεού. Κάποιοι επικεφαλής και εργάτες μπορεί να πουν: «Δεν έχουμε χειριστεί ποτέ ένα τέτοιο ζήτημα και ούτε ξέρουμε τι να κάνουμε». Σ' αυτήν την περίπτωση, θα πρέπει ν' αναζητήσουν ανθρώπους που κατανοούν τέτοιες υποθέσεις. Ανάμεσα στους εκλεκτούς του Θεού σε κάθε χώρα, υπάρχουν άνθρωποι με μόρφωση και γνώσεις και υπάρχουν επίσης κάποιοι που κατανοούν τους εθνικούς νόμους και τις εθνικές πολιτικές. Γι' αυτούς, ο χειρισμός αυτών των ζητημάτων απαιτεί μόνο λίγη διαβούλευση ώστε να βρεθεί ένα μονοπάτι· έτσι δεν είναι; Όταν χειρίζεσαι ένα τέτοιο ζήτημα, δεν θα πρέπει να είσαι παθητικός και αδρανής· αν δεν κατανοείς κάτι, θα πρέπει να βρεις έναν δικηγόρο για να τον συμβουλευτείς. Εφόσον βρεθεί ο σχετικός δικηγόρος, ασφαλώς θα υπάρχει ένα μονοπάτι. Μπορεί εμείς να μην κατανοούμε αυτό το ζήτημα, αλλά θα το κατανοεί ο δικηγόρος. Η σωστή στάση είναι να έχει κανείς καρδιά που αναζητεί· το να έχει κανείς καρδιά που αναζητεί αποτελεί εκδήλωση του ότι έχει αίσθημα ευθύνης. Αν προκύψουν κάποιες δυσκολίες, θα πρέπει να προσευχηθείς, ν' αναζητήσεις και να συναναστραφείς σε σύμπνοια μαζί με τους άλλους και, αφού βρεις τις αρχές και το μονοπάτι για την επίλυση του προβλήματος, θα πρέπει να το λύσεις εντελώς. Μόνο τότε μπορεί να προχωρήσει ομαλά το εκκλησιαστικό έργο. Αν, όταν διαπιστώνεται ένα πρόβλημα, οι επικεφαλής και οι εργάτες μπορούν να ενημερωθούν γι' αυτό άμεσα, να το παρακολουθήσουν και να το λύσουν, άραγε δεν είναι υπεύθυνοι επικεφαλής και εργάτες; (Ναι.) Τέτοιοι επικεφαλής και εργάτες όχι μόνο έχουν αίσθημα ευθύνης, αλλά μπορούν και να λύνουν άμεσα προβλήματα, κι αυτό σημαίνει ότι έχουν ελπίδα να γίνουν επικεφαλής και εργάτες που ανταποκρίνονται στα πρότυπα. Ανεξάρτητα από το βάθος στο οποίο κατανοούν την αλήθεια, αν εστιάζουν στην επίλυση των προβλημάτων, τότε είναι σε θέση να κάνουν αληθινό έργο. Τουλάχιστον, μπορούν να καταφέρουν να μειώσουν ή να εξαλείψουν τα λάθη· κι ακόμη κι αν κάνουν κάποια λάθη, μπορούν να τα διορθώσουν άμεσα για

ν' ανακτήσουν κάποιες από τις απώλειες, επιτυγχάνοντας τελικά τον στόχο της διαφύλαξης του έργου του οίκου του Θεού. Πιστεύετε ότι είναι δύσκολο να εκπληρωθεί αυτή η ευθύνη; (Όχι.) Στην πραγματικότητα, δεν είναι δύσκολο· εξαρτάται από το κατά πόσο οι άνθρωποι κάνουν το καθήκον τους με αφοσίωση και από το κατά πόσο μπορούν να εκπληρώνουν την ευθύνη τους στο έργο τους. Πρέπει απλώς ν' αφιερώσεις λίγη σκέψη, να δαπανήσεις λίγο χρόνο και να επενδύσεις λίγη ενέργεια· δεν απαιτείται να δαπανήσεις χρήματα ή να πάρεις οποιοδήποτε ρίσκο. Πρέπει απλώς να βγαίνεις μπροστά για να βοηθάς στην επίλυση των προβλημάτων και να χειρίζεσαι σωστά τα ζητήματα και, μ' αυτόν τον τρόπο, θα καταφέρεις ν' ανταποκρίνεσαι στα πρότυπα. Δεν πρόκειται, λοιπόν, για ένα δύσκολο ζήτημα, και θα πρέπει να είναι εύκολο για τους επικεφαλής και τους εργάτες να το καταφέρουν. Όμως, κάποιοι άνθρωποι δεν μπορούν να καταφέρουν ούτε κάτι τόσο εύκολο, και είναι πολύ ξεκάθαρο ότι αυτό δεν οφείλεται σε ανεπαρκές επίπεδο ή σε έλλειψη ικανότητας ούτε στο γεγονός ότι δεν το επιτρέπουν οι συνθήκες ή το περιβάλλον, αλλά αντιθέτως οφείλεται στο γεγονός ότι δεν είναι πρόθυμοι να το κάνουν. Όταν προκύπτουν ειδικές συνθήκες που σχετίζονται με το νόμιμο καθεστώς ή τη διαμονή του σημαντικού προσωπικού εργασίας, ή ζητήματα που αφορούν την εγκατάστασή του, οι επικεφαλής και οι εργάτες έχουν την ευθύνη ν' αναλάβουν αυτό το έργο. Δεν έχει σημασία για ποιου ανθρώπου την εγκατάσταση φροντίζεις ή ποια είναι η εθνικότητα ή η φυλή του· το μόνο που πρέπει να κάνεις είναι να το αποδεχθείς αυτό από τον Θεό. Ο Θεός σου έχει εμπιστευθεί αυτό το έργο· είναι η ευθύνη και η υποχρέωσή σου, καθώς και η αποστολή σου. Αυτό το έργο που αποδέχεσαι προέρχεται από τον Θεό, όχι από οποιονδήποτε άνθρωπο, οπότε δεν πρέπει να σε απασχολεί ποιοι είναι αυτοί οι άνθρωποι για των οποίων την εγκατάσταση φροντίζεις. Κάποιοι άνθρωποι μπορεί να πουν: «Εντάξει να προστατεύουμε τους ντόπιους αδελφούς και αδελφές, αλλά όταν έρχονται εδώ αλλοδαποί αδελφοί και αδελφές, αυτό δεν είναι δικό μας θέμα». Άραγε, οι άνθρωποι που το λένε αυτό έχουν αίσθημα ευθύνης ή ανθρωπίνη φύση; (Όχι.) Θεωρούν αδελφούς και αδελφές τους ντόπιους αδελφούς και αδελφές, αλλά δεν θεωρούν αδελφούς και αδελφές τους αλλοδαπούς αδελφούς και αδελφές· στέκει αυτό; (Όχι.) Συνάδει με την αλήθεια; (Όχι.) Γιατί δεν συνάδει με την αλήθεια; (Οι ψευδοεπικεφαλής δεν λαμβάνουν υπόψη τις προθέσεις του Θεού· αγνοούν τους αλλοδαπούς αδελφούς και αδελφές, δεν βγαίνουν μπροστά για να χειριστούν ζητήματα όταν προκύπτουν προβλήματα, δεν διαφυλάττουν το έργο του οίκου του Θεού.) Οι ψευδοεπικεφαλής αποφεύγουν την ευθύνη με διάφορες δικαιολογίες και δεν κάνουν αληθινό έργο. Ισχυρίζονται ότι είναι πρόθυμοι να δαπανήσουν τον εαυτό τους για τον Θεό και ότι είναι πρόθυμοι να κάνουν πράξη την αλήθεια, αλλά σε ό,τι έχει να κάνει πραγματικά με κρίσιμα ζητήματα του εκκλησιαστικού έργου, κρύβονται. Αυτό δείχνει ανευθυνότητα. Οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να χειρίζονται άμεσα όλα τα ζητήματα που σχετίζονται με την προστασία της ασφάλειας των αδελφών στο εξωτερικό, αντιμετωπίζοντάς τα ως μια ευθύνη και μια εργασία που πρέπει να ολοκληρωθεί. Δεν θα πρέπει να βρίσκουν δικαιολογίες για να το αποφύγουν ούτε

ν' αμελούν αυτό το έργο σε σημείο που να επηρεάζεται η πρόοδος των διαφόρων αντικειμένων του έργου του οίκου του Θεού.

Β. Η παροχή βασικών νομικών γνώσεων σε όλους τους αδελφούς και τις αδελφές

Ποιες άλλες πτυχές του έργου που σχετίζεται με την ασφάλεια των αδελφών στο εξωτερικό μπορείτε να σκεφτείτε; (Στις χώρες του εξωτερικού, οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει επίσης να παρέχουν σε όλους τους αδελφούς και τις αδελφές κάποιες βασικές νομικές γνώσεις, ώστε ν' αναπτύξουν ένα αίσθημα επίγνωσης του νόμου και να μην επιδίδονται σε δραστηριότητες που παραβαίνουν τον νόμο.) Οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να παρέχουν σε όλους τους αδελφούς και τις αδελφές βασικές νομικές γνώσεις και κατανόηση των διαφόρων κυβερνητικών κανονισμών. Θα πρέπει να μαθαίνουν περισσότερα γι' αυτούς τους τομείς, όπως για τις πολιτικές μετανάστευσης και τις πολιτικές που σχετίζονται με την καθημερινότητα, από τους ντόπιους αδελφούς και αδελφές στη χώρα στην οποία βρίσκονται. Έπειτα, θα πρέπει να οργανώνουν τους αδελφούς και τις αδελφές για να μελετούν αυτά τα θέματα, ώστε να τηρούν αυστηρά τους εθνικούς κυβερνητικούς κανονισμούς και ν' αποφεύγουν να κάνουν οτιδήποτε παραβαίνει τον νόμο. Ιδίως οι εκλεκτοί του Θεού από την Κίνα, που ζουν τόσα χρόνια υπό ένα δικτατορικό καθεστώς, δεν έχουν νομικές γνώσεις και δεν κατανοούν πόσο σημαντικός είναι ο νόμος. Ως αποτέλεσμα, ενεργούν χαλαρά και απρόσεκτα, σαν απολίτιστοι. Όταν έρχονται να ζήσουν στο εξωτερικό, φαίνονται πολύ ανίδεοι και συχνά κάνουν πράγματα που δείχνουν ότι δεν κατανοούν τους κανόνες. Για παράδειγμα, σε κάποιες δυτικές δημοκρατικές χώρες, η διαχείριση της κοινωνικής ευταξίας γίνεται πολύ σωστά, επιβάλλοντας κανονισμούς που απαγορεύουν τον θόρυβο από τις 10 μ.μ. έως τις 8 π.μ.· δεν επιτρέπονται θόρυβοι όπως τα γαβγίσματα σκύλων ή το βουητό οικοδομικών μηχανημάτων. Αν κάποιος παραβεί αυτούς τους κανονισμούς και καταγγεληθεί, θα χειριστεί το ζήτημα η αστυνομία. Στην ηπειρωτική Κίνα, κανείς δεν διαχειρίζεται αυτά τα ζητήματα· όπου κατοικούν άνθρωποι, υπάρχει υπερβολικός θόρυβος, ακούγεται δυνατή μουσική, ακούγονται άνθρωποι που χορεύουν, πίνουν και κάνουν πάρτι, και κανείς δεν παρεμβαίνει. Αν κάποιος προσπαθήσει να κάνει κάτι, μπορεί να υποστεί αντίποινα, οπότε οι Κινέζοι δεν έχουν άλλη επιλογή από το να το υπομείνουν. Στις δυτικές χώρες, τα πράγματα είναι διαφορετικά· εκεί όλοι προστατεύονται από τον νόμο. Αν ο σκύλος σου γαβγίζει συχνά μέσα στη νύχτα, ενοχλώντας τους γείτονές σου την ώρα που ξεκουράζονται, θα υποβάλουν καταγγελία εναντίον σου. Αυτό που κάνεις επηρεάζει την κανονική ζωή των άλλων, έχεις παραβεί τους νομικούς κανονισμούς, οπότε είναι θεμιτό να χρησιμοποιήσουν τον νόμο ως όπλο για να υποβάλουν καταγγελία εναντίον σου. Υπάρχουν και κάποιοι που συνεχίζουν τα κατασκευαστικά έργα έως τις 11 ή τις 12 το βράδυ, ενοχλώντας τους γείτονές τους που ξεκουράζονται, με αποτέλεσμα να υποβάλλονται καταγγελίες. Τότε, έρχεται η αστυνομία να επιβάλει πρόστιμο και να τους προειδοποιήσει να μην κάνουν θόρυβο κατά τις ώρες κοινής ησυχίας. Κάποιοι άνθρωποι δεν έχουν καν επίγνωση του

ότι πρέπει να διατηρούν καθαρό το περιβάλλον, και ρυπαίνουν και πετάνε σκουπίδια παντού στους δρόμους. Στις δυτικές δημοκρατικές χώρες επικρατεί ιδιαίτερη τάξη. Υπάρχουν συγκεκριμένες ώρες κατά τις οποίες οι κάτοικοι βγάζουν έξω τα σκουπίδια, και τα απορριμματοφόρα περνούν συγκεκριμένες μέρες για να τα μαζέψουν. Αφού τα μαζέψουν, οι δρόμοι παραμένουν καθαροί. Όσοι δεν το κατανοούν αυτό μπορεί να ρυπαίνουν το περιβάλλον, κάτι το οποίο θεωρείται επίσης παράβαση των κανονισμών. Αυτό έχει αντίκτυπο στη δημόσια υγιεινή και στην εμφάνιση της πόλης, οπότε μπορεί να υποβληθούν καταγγελίες εναντίον τους. Οι Κινέζοι, όταν ζουν στο εξωτερικό, δέχονται συχνά καταγγελίες επειδή δεν ακολουθούν τους κανόνες. Αφού καταγγελθούν πολλές φορές, σχηματίζουν απόψεις για τους Δυτικούς, λέγοντας: «Στους Δυτικούς απλώς αρέσει να υποβάλλουν καταγγελίες· υποβάλλουν καταγγελίες για το παραμικρό». Εγώ απαντώ σ' αυτό: «Υπέβαλαν καταγγελίες εναντίον σου για τόσα ζητήματα, κι εσύ αντί να κάνεις αυτοκριτική, τους κατηγορείς που υπέβαλαν καταγγελίες. Μήπως, λοιπόν, είχαν δίκιο που υπέβαλαν τις καταγγελίες; Αυτά που έκανες ήταν σωστά ή λάθος;» Είχαν απόλυτο δίκιο που υπέβαλαν αυτές τις καταγγελίες· έβλαψες τα συμφέροντά τους και επηρέασες τη ζωή τους. Γιατί, λοιπόν, να μην υποβάλουν καταγγελίες εναντίον σου; Αυτό γίνεται για να διαφυλάσσεται η κοινωνική ευταξία και δείχνει ότι αυτή η χώρα είναι ευνομούμενη· όλοι προστατεύονται από τον νόμο, και ο νόμος σ' αυτήν τη χώρα δεν είναι μια βιτρίνα. Όλοι μπορούν να χρησιμοποιήσουν τον νόμο ως όπλο για να διαφυλάξουν τα δικαιώματά τους και τα συμφέροντά τους. Υποβάλλουν καταγγελίες εναντίον σου επειδή δεν κατανοείς τον νόμο και έχεις παραβεί τους τοπικούς κανονισμούς. Θα πρέπει πρώτα να μάθεις τους τοπικούς κανονισμούς και να ενεργείς σύμφωνα με τους νόμους και τους κανονισμούς· πιστεύεις ότι τότε θα συνέχιζαν να υποβάλλουν καταγγελίες εναντίον σου; (Δεν θα υπέβαλαν πλέον καταγγελίες.) Γιατί, λοιπόν, οι Κινέζοι δεν υποβάλουν ποτέ καταγγελίες, όσο σοβαρό κι αν είναι το ζήτημα; (Έχουν δεχθεί καταπίεση από την κυβέρνηση για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα. Δεν τολμούν να υποβάλουν καταγγελίες. Επίσης, οι Κινέζοι δεν κατανοούν την έννοια της υπεράσπισης των δικαιωμάτων τους.) Η Κίνα δεν είναι μια χώρα με κράτος δικαίου. Δεν κυβερνάται σύμφωνα με τον νόμο. Οι νόμοι στην Κίνα είναι απλώς μια βιτρίνα και η υποβολή καταγγελίας εκεί είναι ανώφελη. Αν υποβάλεις μια καταγγελία και η άλλη πλευρά έχει δύναμη και επιρροή, μπορεί να σε κυνηγήσει. Αν δεν έχεις καθόλου επιρροή, δεν θα τολμούσες καν να υποβάλεις μια καταγγελία· αν το έκανες, θα μπορούσες εύκολα να μπλέξεις. Όταν, λοιπόν, οι Κινέζοι υφίστανται διώξεις —ιδίως σε περιπτώσεις όπου δολοφονείται κάποιος— όσο άδικος κι αν είναι ο θάνατος, το ζήτημα απλώς διευθετείται ιδιωτικά αν ο δράστης πληρώσει κάποια χρήματα. Γιατί δεν υποβάλουν μήνυση τα μέλη της οικογένειας του θύματος; Ξέρουν ότι δεν θα κέρδιζαν ποτέ· θα κόστιζε πολλά χρήματα, κι ωστόσο και πάλι δεν θα δικαιώνονταν, ούτε ο δράστης θα οδηγούνταν ενώπιον της δικαιοσύνης, οπότε επιλέγουν να μην κινηθούν νομικά και αντ' αυτού διευθετούν το ζήτημα ιδιωτικά. Οι νόμοι στην Κίνα είναι απλώς μια βιτρίνα· η Κίνα δεν είναι μια ευνομούμενη χώρα και δεν υπάρχει χώρος για την αναζήτηση δικαιοσύνης.

Είναι ανώφελο να υποβάλει κανείς μήνυση. Επομένως, όποια παράνομα περιστατικά κι αν αντιμετωπίσουν οι Κινέζοι, δεν τολμούν να υποβάλουν καταγγελίες. Αυτό συμβαίνει επειδή το Κομμουνιστικό Κόμμα διαπράττει μόνο αδικήματα, δεν έχει ίχνος λογικής και δεν κυβερνά σύμφωνα με τον νόμο. Στην Κίνα, αν κάποιος είναι ένας συνηθισμένος άνθρωπος, όσο σοβαρό κι αν είναι το ζήτημα που αντιμετωπίζει, δεν θεωρείται σημαντικό στα μάτια του Κομμουνιστικού Κόμματος· κανείς δεν πρόκειται ν' ασχοληθεί με αυτό. Πράγματα όπως η διατάραξη της ανάπαυσης των άλλων ή ακόμη και περιστατικά κλοπής, ληστείας και διάρρηξης, πολύ απλά δεν θεωρούνται ζητήματα για το Κομμουνιστικό Κόμμα. Ωστόσο, στις δυτικές χώρες, τα πράγματα είναι διαφορετικά. Η Δύση έχει ένα δημοκρατικό σύστημα και είναι μια ευνομούμενη κοινωνία· αν διαταράσσεται η ανάπαυση κάποιου, θα υποβληθεί καταγγελία και θα έρθει η αστυνομία να διερευνήσει και να χειριστεί το ζήτημα. Οι Δυτικοί έχουν αυτήν την επίγνωση του νόμου και δεν κάνουν τέτοια ανόητα πράγματα· μόνο όσοι έρχονται από το εξωτερικό και δεν κατανοούν τους κανόνες κάνουν αυτά τα ανόητα πράγματα. Τον πρώτο καιρό που ζουν οι Κινέζοι στο εξωτερικό, δέχονται συχνά καταγγελίες. Με τον καιρό, ενημερώνονται για τους τοπικούς νόμους και κανονισμούς και δεν τολμούν πλέον να κάνουν πράγματα που παραβαίνουν τον νόμο ή που προκαλούν αναστάτωση στους άλλους. Επομένως, οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να οργανώνουν τους αδελφούς και τις αδελφές για να ενημερώνονται σχετικά με τους διάφορους νόμους και κανονισμούς της χώρας στην οποία βρίσκονται. Ό,τι κι αν σκοπεύουν να κάνουν, θα πρέπει πρώτα να συμβουλευούνται τον νόμο· ακόμη κι αν θέλουν να εκτρέφουν κότες ή γουρούνια στην αυλή τους, πρέπει πρώτα ν' ανατρέχουν στους κυβερνητικούς κανονισμούς. Μπορούν να ψάξουν για πληροφορίες στο διαδίκτυο ή να συμβουλευτούν ντόπιους αδελφούς και αδελφές, κι έτσι να βρουν ακριβείς απαντήσεις. Σε διάφορες δυτικές χώρες, η κυβέρνηση έχει συγκεκριμένους κανονισμούς για όλα τα ζητήματα. Για παράδειγμα, όσον αφορά την κατασκευή, υπάρχουν κανονισμοί για το πόσο ψηλά πρέπει να βρίσκονται οι ηλεκτρικές πρίζες από το δάπεδο και πόση απόσταση πρέπει να έχουν μεταξύ τους. Υπάρχουν, επίσης, συγκεκριμένα πρότυπα για το πάχος της κουπαστής και το φάρδος των κιγκλιδωμάτων στις σκάλες. Κάθε βήμα της κατασκευής επιθεωρείται από κρατικούς υπαλλήλους, οπότε σπανίζουν τα περιστατικά κτιρίων που παραβαίνουν τους οικοδομικούς κανονισμούς ή τα περιστατικά ανεξέλεγκτης δόμησης. Αν οι κάτοικοι θέλουν να χτίσουν ένα σπίτι, έναν χώρο για να βάζουν τα εργαλεία τους ή μια μικρή αποθήκη στην αυλή τους, πρέπει να λάβουν κρατική έγκριση. Αν θέλουν να εκτρέφουν κότες ή πάπιες, υπάρχουν κανονισμοί για το πόσο μακριά πρέπει να βρίσκεται ο περιφραγμένος χώρος από την ιδιοκτησία των γειτόνων τους. Ακόμη κι αν οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν κατανοούν αυτούς τους νόμους και τους κανονισμούς, αν το εκκλησιαστικό έργο έχει να κάνει μ' αυτά τα ζητήματα, τότε οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να δίνουν σημασία σ' αυτά. Θα πρέπει πρώτα να συμβουλευούνται τους τοπικούς νόμους και τους κυβερνητικούς κανονισμούς· είναι ωφέλιμο για την εκτέλεση του καθήκοντός μας να ξεκαθαρίζουμε αυτά τα ζητήματα. Παρόλο που τα νομικά ζητήματα δεν σχετίζονται άμεσα με το εσωτερικό

έργο της εκκλησίας, και πάλι είναι ωφέλιμο να παρέχονται βασικές νομικές γνώσεις σε όλους. Τουλάχιστον, μπορούν ν' αποκτήσουν κάποιες γνώσεις, να κατανοήσουν κάποιους κανόνες, να μάθουν πώς να ζουν σωστά και να πετύχουν μια ομοιότητα ανθρώπινης φύσης. Επιπλέον, οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να συναναστρέφονται με αυτούς που είναι υπεύθυνοι για τις εξωτερικές υποθέσεις, βοηθώντας τους ν' αποκτήσουν επίγνωση του νόμου. Για δευτερεύοντα ζητήματα, δεν είναι απαραίτητο να συμβουλευονται δικηγόρο· πρέπει απλώς να κατανοούν τους τοπικούς κανονισμούς και να τους ακολουθούν αυστηρά. Ωστόσο, για σημαντικά ζητήματα, πρέπει να συμβουλευονται δικηγόρο για να καταφέρνουν να κατανοήσουν τους τοπικούς νόμους. Με λίγα λόγια, ό,τι κι αν γίνεται, όλες οι ενέργειες πρέπει να συμμορφώνονται με τους νόμους και τους κανονισμούς. Αν οι άνθρωποι ασκηθούν μ' αυτόν τον τρόπο για ένα χρονικό διάστημα, θα μπορέσουν να βιώσουν τη σημασία της τήρησης των νόμων και των κανονισμών και θ' ακολουθούν τους κανόνες όταν ενεργούν. Αυτό είναι ωφέλιμο και για το έργο της εκκλησίας.

Γ. Οι αρχές που πρέπει να τηρούνται όταν στέλνονται άνθρωποι για να κηρύξουν το ευαγγέλιο

Σε ό,τι αφορά την προστασία της ασφάλειας όσων κάνουν σημαντικά καθήκοντα, υπάρχει άλλο ένα πεδίο του έργου για το οποίο πρέπει να μεριμνούν οι επικεφαλής και οι εργάτες: η προστασία της ασφάλειας όσων βγαίνουν έξω για να κάνουν το καθήκον τους. Ποιες αρχές πρέπει ν' ακολουθούνται όταν στέλνονται άνθρωποι έξω για να κάνουν το καθήκον τους; Κατ' αρχάς, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η ηλικία και το φύλο των ανθρώπων, καθώς και η διορατικότητά τους και η εμπειρία τους από τη ζωή· οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν μπορούν να είναι μπερδεμένοι ή χαλαροί ως προς αυτό. Για παράδειγμα, αν στέλνεις εργάτες του ευαγγελίου να κηρύξουν το ευαγγέλιο σ' ένα άγνωστο μέρος, ποιοι άνθρωποι θα ήταν κατάλληλοι γι' αυτό; (Οι άνθρωποι που έχουν κάποια διορατικότητα και σοφία.) Αν μια συγκεκριμένη εκκλησία δεν έχει πολλούς κατάλληλους ανθρώπους, αλλά οι περισσότεροι είναι νέοι άνθρωποι χωρίς εμπειρία ζωής και διορατικότητα, που δεν γνωρίζουν πώς να χειρίζονται διάφορα ζητήματα που προκύπτουν, και ιδίως τα δύσκολα προβλήματα, που μιλάνε χωρίς αρχές και που δεν έχουν σοφία, τότε όλοι αυτοί θα ήταν ανίκανοι να κάνουν το έργο. Αν σταλούν τέτοιοι άνθρωποι, όχι μόνο δεν θα είναι σε θέση να λύσουν προβλήματα, αλλά είναι επίσης πιθανό να επηρεάσουν και να καθυστερήσουν το έργο. Επομένως, όταν στέλνονται άνθρωποι έξω για να κάνουν το καθήκον τους, είναι απαραίτητο να επιλέγονται εκείνοι που έχουν ώριμη ανθρώπινη φύση και σοφία· μόνο τέτοιοι άνθρωποι είναι κατάλληλοι. Αν δεν υπάρχουν αρκετοί κατάλληλοι άνθρωποι, τότε θα πρέπει οι νέοι άνθρωποι να συνεργάζονται με ανθρώπους μεγαλύτερης ηλικίας όταν πηγαίνουν να κάνουν το καθήκον τους. Για παράδειγμα, ας υποθέσουμε ότι είναι μια νεαρή αδελφή 25 ή 26 χρονών η οποία, παρόλο που πιστεύει στον Θεό εδώ και αρκετό καιρό, παρόλο που έχει πίστη και ανάστημα και κάνει το καθήκον της εδώ και πολύ καιρό, δεν θα ήξερε πώς να παραμείνει ασφαλής αν την έστελνε κάποιος να κάνει το καθήκον της σ' ένα άγνωστο

μέρος· σ' αυτήν την περίπτωση, θα ήταν απαραίτητο να βρεθεί ένας ντόπιος αδελφός ή μια ντόπια αδελφή με εμπειρία στην κοινωνία για να συνεργάζεται μαζί της όταν κάνει το καθήκον της. Ασφαλώς, αν η τοποθεσία ενός καθήκοντος είναι μια γνωστή περιοχή ή ένα μέρος όπου υπάρχει ήδη μια εκκλησία, τότε οι νεαροί αδελφοί και οι νεαρές αδελφές μπορούν να πάνε εκεί. Ωστόσο, αν οι άνθρωποι πηγαίνουν σ' ένα άγνωστο μέρος, ιδίως σ' ένα μέρος με ανεπαρκή δημόσια ασφάλεια, για να κηρύξουν το ευαγγέλιο ή να κάνουν άλλο έργο, τότε πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η προσωπική τους ασφάλεια. Όποιον κι αν στέλνουν έξω για να κάνει έργο, το πρώτο μέλημα των επικεφαλής και των εργατών είναι η ασφάλεια. Αν δεν είναι ξεκάθαρο τι είδους άνθρωποι είναι οι δυνητικοί αποδέκτες του ευαγγελίου ή κατά πόσο αυτοί οι άνθρωποι μπορεί να κάνουν ανάρμοστα πράγματα, τότε θα πρέπει να επιδεικνύεται προσοχή όταν στέλνονται άνθρωποι για να κηρύξουν το ευαγγέλιο. Στο παρελθόν, άκουσα ότι κάποιοι επικεφαλής και εργάτες συχνά έστελναν νεαρές αδελφές —γύρω στα 18 με 19 ή στα 20 και κάτι— σε άγνωστα μέρη για να κηρύξουν το ευαγγέλιο, και αναφέρθηκε ότι συνέβησαν κάποια ατυχή περιστατικά. Ό,τι και να συνέβη στην πραγματικότητα, τελικά είχε να κάνει με το γεγονός ότι οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν είχαν εξετάσει διεξοδικά τα πράγματα όταν έκαναν το έργο. Οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη αυτούς τους παράγοντες στο έργο τους και δεν θα πρέπει ν' αναθέτουν έτσι απλά σε πολύ νεαρές αδελφές ή νεαρούς αδελφούς να πηγαίνουν σε άγνωστα και επικίνδυνα μέρη για να κάνουν το καθήκον τους. Κάποτε, ένας επικεφαλής ανέθεσε σε δύο αδελφές ηλικίας 18 ή 19 ετών να πάνε να κηρύξουν το ευαγγέλιο. Όταν κάποιος είπε ότι ήταν πολύ νεαρές και ακατάλληλες γι' αυτό, ο επικεφαλής βρήκε μια αδελφή ηλικίας 21 ετών για να πάει στη θέση τους, και σκέφτηκε: «Είπες ότι η 19χρονη είναι πολύ νεαρή, οπότε βρήκα κάποια που είναι 21 ετών. Αυτή είναι μεγαλύτερη σε ηλικία, έτσι δεν είναι;» Πώς ήταν το επίπεδο αυτού του επικεφαλής; Ήταν επιρρεπής στις στρεβλώσεις, έτσι δεν είναι; (Ναι.) Δεδομένου ότι ήταν μόλις δύο χρόνια μεγαλύτερη από τη 19χρονη, θα μπορούσε άραγε να έχει εμπειρία ζωής; Θα μπορούσε άραγε να έχει εμπειρία στην κοινωνία; Αν αντιμετώπιζε δυσκολίες και κινδύνους, δεν θα ήταν πιθανό να βάλει τα κλάματα; Παρόλο που ήταν δύο χρόνια μεγαλύτερη, από πλευράς ηλικίας, ήταν και πάλι πολύ νεαρή και δεν ήταν ικανή ν' αναλάβει αυτό το έργο. Είναι απαραίτητο να βρεθεί τουλάχιστον ένας αδελφός ή μια αδελφή στην ηλικία των 30 ή 40 ή στην ηλικία των 50 ή 60 —αυτοί είναι μεγαλύτεροι σε ηλικία και έχουν εμπειρία στην κοινωνία· όταν αντιμετωπίζουν τυχόν θέματα, έχουν τη σοφία να τα χειριστούν, αποτρέποντας την εμφάνιση κινδύνων. Οι νέοι άνθρωποι δεν έχουν δει ούτε έχουν βιώσει πολλά πράγματα και δεν ξέρουν πώς να τα χειριστούν· όταν κινδυνεύουν, μπορεί να μην το συνειδητοποιούν καν, κι έτσι είναι εύκολο να συμβούν διάφορα περιστατικά. Οι άνθρωποι μεγαλύτερης ηλικίας, έχοντας δει περισσότερη από τη μοχθηρία αυτής της κοινωνίας κι αυτού του ανθρώπινου γένους, τείνουν να βρίσκονται σε μεγαλύτερη ετοιμότητα απέναντι στους άλλους ανθρώπους. Με βάση την εμπειρία τους στην κοινωνία και τις γνώσεις τους από την αληθινή ζωή, μπορούν να κάνουν κάποιες λογικές κρίσεις για το είδος του κινδύνου που ενδέχεται να προκύψει σε

ορισμένες περιστάσεις, για το πόσο υψηλό είναι το επίπεδο του κινδύνου, ποια άτομα είναι κακοί άνθρωποι και τι είδους πράγματα μπορεί να κάνουν ορισμένοι άνθρωποι. Όταν συναντούν επικίνδυνες περιστάσεις, έχουν επίσης τη σοφία ν' αποφύγουν τον κίνδυνο. Από την άλλη πλευρά, οι νέοι άνθρωποι δεν έχουν εμπειρία. Όταν αντιμετωπίζουν διάφορες περιστάσεις, δεν μπορούν ν' αντιληφθούν τις δυνητικές επικίνδυνες συνέπειες. Επομένως, σε ό,τι έχει να κάνει με ζητήματα ασφάλειας, οι άνθρωποι μεγαλύτερης ηλικίας εξετάζουν πιο διεξοδικά τα πράγματα από ό,τι οι νέοι άνθρωποι. Όταν οι επικεφαλής και οι εργάτες αναθέτουν σε ανθρώπους να βγουν έξω και να κάνουν το καθήκον τους, θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις τοπικές συνθήκες και να μεριμνούν ώστε κάποιοι άνθρωποι σχετικά μεγαλύτερης ηλικίας που έχουν κάποια σοφία και εμπειρία να συνεργάζονται με τους νέους ανθρώπους για να κάνουν το καθήκον τους. Οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να εξετάζουν διεξοδικά αυτά τα ζητήματα.

Σε όποια χώρα κι αν γίνεται το εκκλησιαστικό έργο, η διασφάλιση της ασφάλειας όσων κάνουν τα καθήκοντά τους είναι ένα αντικείμενο του έργου στο οποίο πρέπει να δίνουν μεγάλη προσοχή οι επικεφαλής και οι εργάτες. Όποιος κι αν στέλνεται για να κάνει οποιοδήποτε έργο, θα πρέπει να διαθέτει ένα ορισμένο επίπεδο και να έχει κάποια ικανότητα προκειμένου να είναι ικανός να κάνει το έργο και προκειμένου να μπορεί να διασφαλίζεται η ασφάλειά του· αυτό ισχύει ακόμη περισσότερο ιδίως σε περιοχές ή χώρες με ανεπαρκή δημόσια ασφάλεια. Οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να θεωρούν κύριο μέλημά τους την ασφάλεια όσων κάνουν το καθήκον τους, κι όχι ν' αγνοούν το ζήτημα και να το αντιμετωπίζουν με αδιαφορία. Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Δεν υπάρχει πρόβλημα. Εκτελούμε καθήκοντα στον οίκο του Θεού· έχουμε την προστασία του Θεού, οπότε κανείς δεν πρόκειται να πεθάνει. Τι θα μπορούσε να πάει στραβά;» Άραγε, είναι σωστό να το λένε αυτό; (Όχι.) Γιατί όχι; (Είναι ανεύθυνο να μιλάνε μ' αυτόν τον τρόπο, και επίσης αυτή η άποψη απέχει πολύ από την πραγματικότητα.) Οι άνθρωποι θα πρέπει να κάνουν το παν για να εκπληρώνουν τις ευθύνες που μπορούν να εκπληρώσουν και για να μεριμνούν για ό,τι είναι σε θέση να λογαριάσουν· δεν θα πρέπει να δοκιμάζουν τον Θεό ούτε να παίζουν στα ζάρια την ασφάλεια των αδελφών. Ο Θεός μπορεί να προστατεύει τους ανθρώπους, αλλά αν εσύ δεν λαμβάνεις υπόψη τα προβλήματα που μπορείς να λάβεις υπόψη, και αν χρησιμοποιείς την ασφάλεια των αδελφών σαν στοίχημα για να δοκιμάσεις τον Θεό, τότε ο Θεός θα σε αποκαλύψει· ποιος σ' έκανε τόσο υπερβολικά ανόητο για να κάνεις τόσο ηλίθια πράγματα! Επομένως, οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν θα πρέπει να χρησιμοποιούν τέτοια λόγια ως δικαιολογία για να κάνουν ανεύθυνα πράγματα· η διασφάλιση της ασφάλειας όσων κάνουν τα καθήκοντά τους είναι δική σου ευθύνη και θα πρέπει να εκπληρώνεις την ευθύνη σου. Αν έχεις μεριμνήσει για όλα όσα μπορείς να λογαριάσεις και να κάνεις, το πώς θα ενεργήσει ο Θεός για όσα δεν έχεις λογαριάσει είναι δική Του υπόθεση και δεν έχει καμία σχέση μ' εσένα. Κάποιοι άνθρωποι μεταθέτουν αδιακρίτως όλη την ευθύνη στον Θεό, λέγοντας: «Ο Θεός είναι υπεύθυνος για την ασφάλεια των ανθρώπων· δεν χρειάζεται να φοβόμαστε, μπορούμε να κηρύττουμε όπως θέλουμε. Με τον Θεό, τα πάντα είναι

ελεύθερα κι απελευθερωμένα· δεν χρειάζεται ν' ανησυχούμε γι' αυτά τα πράγματα!» Άραγε, είναι σωστή μια τέτοια δήλωση; (Όχι.) Σύμφωνα με μια τέτοια δήλωση, οι άνθρωποι δεν χρειάζεται ν' αναζητούν τις αρχές όταν συμβαίνει κάτι· αν ίσχυε αυτό, σε τι θα ωφελούσε η αλήθεια που έχει εκφράσει ο Θεός; Θα ήταν ανώφελη. Όλα αυτά τα χρόνια ο Θεός, υπομονετικά και φιλόπινα, έχει πει τόσα λόγια για να διδάξει τους ανθρώπους, με σκοπό να δώσει τη δυνατότητα στους εκλεκτούς Του να μάθουν πώς να επιβιώνουν, πώς να επιδιώκουν την αλήθεια και πώς να φέρονται σ' αυτόν τον κακό κόσμο και μέσα σ' αυτό το κακό ανθρώπινο γένος, ώστε να συμβαδίζουν με τις προθέσεις του Θεού. Ο σκοπός δεν είναι να δοκιμάσεις τον Θεό ούτε να ενεργείς όπως σου αρέσει σύμφωνα με λόγια και δόγματα και χωρίς αρχές. Για να κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες καλή δουλειά στο έργο του κηρύγματος του ευαγγελίου, πρέπει πρώτα απ' όλα να εγγυώνται την ασφάλεια των ανθρώπων. Για να το κάνουν αυτό, πρέπει κατ' αρχάς να ενημερώνονται για τις συγκεκριμένες συνθήκες όσων κάνουν το καθήκον τους και να τις αντιλαμβάνονται, να στέλνουν τους κατάλληλους ανθρώπους, κι επίσης να κατανοούν τι να κάνουν σε διάφορες περιστάσεις ώστε να είναι εγγυημένη η ασφάλεια των ανθρώπων. Αν σε μια τοποθεσία επικρατούν ιδιαίτερα χαοτικές συνθήκες, αν κανείς δεν έχει γνωστούς εκεί και δεν υπάρχει καμία εγγύηση για την ασφάλεια όποιου πηγαίνει εκεί για να κηρύξει το ευαγγέλιο, τότε προς το παρόν μη στέλνεις ανθρώπους σ' αυτό το μέρος· μην παίρνεις αυτό το ρίσκο, μην κάνεις περιττές θυσίες. Όποιο καθήκον κι αν εκτελείς και όποιο έργο κι αν έχεις αναλάβει, δεν χρειάζεται να κάνεις εξόρμηση στον κόσμο ή να διακινδυνεύσεις τη ζωή σου ούτε χρειάζεται να ποντάρεις την ασφάλειά σου ή τη ζωή σου. Ασφαλώς, στο περιβάλλον της Κίνας, είναι αναπόφευκτο να παίρνει κανείς ρίσκα για να κάνει το καθήκον του. Η κυβέρνηση δίνει όσους πιστεύουν στον Θεό, κι ακόμη κι αν ξέρεις πολύ καλά ότι υπάρχει κίνδυνος, πρέπει και πάλι να πιστεύεις στον Θεό, ν' ακολουθείς τον Θεό και να κάνεις το καθήκον σου· δεν μπορείς να εγκαταλείψεις το καθήκον σου, και κανένα έργο δεν μπορεί να σταματήσει. Στο εξωτερικό, οι συνθήκες διαφέρουν στην εκάστοτε χώρα· κάποιες χώρες είναι απολυταρχικές όπως η Κίνα, ενώ άλλες έχουν δημοκρατικά συστήματα. Σε χώρες με δημοκρατικά συστήματα, το έργο του κηρύγματος του ευαγγελίου μπορεί να προχωρήσει ομαλά, και διάφορα αντικείμενα του έργου μπορούν επίσης να διεξάγονται πιο ομαλά. Όμως, σε ορισμένες χώρες με απολυταρχικά χαρακτηριστικά, οι άνθρωποι είναι και βάρβαροι και οπισθοδρομικοί, και δεν είναι εύκολο ν' αποδεχθούν την αληθινή οδό. Όταν τους κηρύττει κάποιος το ευαγγέλιο, όχι μόνο δεν το διερευνούν, αλλά μπορούν και να το καταδικάσουν στα τυφλά, και μάλιστα μπορεί και ν' αναφέρουν το περιστατικό στην αστυνομία. Σε τέτοιες περιπτώσεις, μη στέλνετε ανθρώπους να κηρύξουν το ευαγγέλιο εκεί· αντιθέτως, για την επιτέλεση του έργου, να επιλέγετε μέρη όπου μπορεί να διασφαλιστεί η ασφάλεια. Όλα αυτά είναι πράγματα που θα πρέπει να εξετάζουν προσεκτικά οι επικεφαλής και οι εργάτες. Για παράδειγμα, σε χώρες όπως η Μαλαισία, η Ινδονησία ή η Ινδία, που έχουν πολύ σύνθετο θρησκευτικό υπόβαθρο, κάποια θρησκευτικά δόγματα έχουν μεγάλη επιρροή και ελέγχουν ολόκληρη την κοινωνία, σε βαθμό που ακόμη και οι κυβερνήσεις

υποκύπτουν στην επιρροή αυτών των θρησκειών. Σε τέτοιες χώρες, λοιπόν, μη στέλνετε επιπλέον ανθρώπους να κηρύττουν το ευαγγέλιο· αρκεί να κηρύττουν το ευαγγέλιο μόνο οι τοπικές εκκλησίες. Σε κάποιες χώρες, οι συνθήκες διαφέρουν από πολιτεία σε πολιτεία ή από επαρχία σε επαρχία, και οι τοπικοί νόμοι και κανονισμοί διαφέρουν από τους εθνικούς νόμους και κανονισμούς. Για παράδειγμα, ορισμένες περιοχές έχουν ιδιαίτερο θρησκευτικό υπόβαθρο και σ' αυτές τις περιοχές η εκκλησία και το κράτος είναι ένα. Σε κάποιες περιπτώσεις, οι θρησκευτικοί ηγέτες έχουν ακόμα μεγαλύτερη εξουσία από τους αξιωματούχους της τοπικής κυβέρνησης, και μπορούν να παραβιάζουν ανοιχτά κάποιες εθνικές πολιτικές. Αν κηρύξεις το ευαγγέλιο σε τέτοιες περιοχές, θα υπάρχουν δυνητικοί κίνδυνοι για την ασφάλεια. Αυτοί οι δυνητικοί κίνδυνοι δεν περιορίζονται στις φήμες που θα βγουν για σένα ή στην απομάκρυνσή σου από την περιοχή· μπορεί επίσης να συλληφθείς, να φυλακιστείς χωρίς να σου απαγγελθούν κατηγορίες ή ακόμη και να υποστείς βασανιστήρια που θα σε αφήσουν σακάτη ή νεκρό, χωρίς να παρέμβει η κυβέρνηση. Στην πραγματικότητα, οι ηγέτες των περισσότερων θρησκευτικών δογμάτων μισούν τις ξένες θρησκείες. Επειδή η επιρροή τους είναι τόσο μεγάλη και δεν περιορίζονται καθόλου από τον νόμο, κανείς δεν τολμάει να τους καταστήσει υπόλογους όσο άγρια κι αν διώκουν τους εργάτες του ευαγγελίου, κι ακόμη και οι αξιωματούχοι της τοπικής κυβέρνησης δεν είναι πρόθυμοι να τους προσβάλουν. Μόλις αρχίσεις να κηρύττεις το ευαγγέλιο στην επικράτειά τους, μπορούν να σε βασανίσουν όπως θέλουν. Επομένως, οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να είναι ιδιαίτερα προσεκτικοί όταν στέλνουν ανθρώπους κάπου για να κηρύξουν το ευαγγέλιο. Κατ' αρχάς, θα πρέπει να διερευνούν τις συνθήκες σ' αυτό το μέρος και να ενημερώνονται γι' αυτές: κατά πόσο υπάρχει ελευθερία της πίστης, πόσο ισχυρές είναι οι θρησκευτικές δυνάμεις και ποιες συνέπειες μπορεί να προκύψουν αν καταγγελλθούν οι άνθρωποι που κηρύττουν εκεί το ευαγγέλιο. Αυτά τα ζητήματα πρέπει να γίνονται απολύτως κατανοητά προτού αποφασιστεί αν θα σταλούν εκεί άνθρωποι. Αν, αφού υπάρξει ενημέρωση για κάποιο μέρος, αποφασιστεί ότι δεν είναι κατάλληλο για να κηρυχθεί εκεί το ευαγγέλιο, τότε κανείς δεν επιτρέπεται να στέλνει εκεί ανθρώπους για να κηρύττουν. Είναι κι αυτό ένα κομμάτι του έργου που πρέπει να γίνεται για να διασφαλίζεται η ασφάλεια των εργατών του ευαγγελίου. Κάποιοι επικεφαλής και εργάτες έχουν στρεβλή κατανόηση και λένε: «Δεν υπάρχει πρόβλημα· ο Θεός θα μας προστατεύσει. Όσο δυσκολότερη είναι η πρόκληση, τόσο περισσότερο πρέπει να τη δεχθούμε. Υπάρχουν σ' αυτό το μέρος πάρα πολλοί άνθρωποι που πιστεύουν στον Κύριο· γιατί, λοιπόν, να μην πάμε να κηρύξουμε εκεί το ευαγγέλιο;» Κάποιος τους λέει: «Υπάρχουν ιδιωτικές φυλακές εκεί. Αν πάμε εκεί να κηρύξουμε το ευαγγέλιο, όχι μόνο θα τεθούμε υπό κράτηση, αλλά μπορεί ακόμη και να πεθάνουμε εκεί. Δεν μπορούμε να πάμε!» Αυτοί οι ανόητοι ψευδοεπικεφαλής συλλογίζονται το εξής: «Ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας έχει ένα σωρό φυλακές, αλλά εμείς δεν τον φοβόμαστε· γιατί, λοιπόν, να φοβηθούμε ένα μάτσο ιδιωτικές φυλακές εκεί; Οι φυλακές μπορούν να φυλακίσουν το σώμα μας, αλλά δεν μπορούν να φυλακίσουν την καρδιά μας! Μη φοβάστε· απλώς πηγαίνετε!» Έπειτα, στέλνουν το ένα κύμα

ανθρώπων μετά το άλλο και, στο τέλος, δεν επιστρέφει κανείς τους· τίθενται όλοι υπό κράτηση. Οι ψευδοεπικεφαλής μένουν άναυδοι. Ποιο είναι το πρόβλημα εδώ; (Αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής είναι μπουμπουνοκέφαλοι.) Αυτοί οι ψευδοεπικεφαλής είναι καθάρματα· είναι ανεύθυνοι που στέλνουν τους ανθρώπους στο στόμα του λύκου. Γιατί δεν πηγαίνουν οι ίδιοι; Αφού δεν φοβούνται τον κίνδυνο, τότε πρέπει να πάνε εκείνοι πρώτοι. Αν πάνε εκείνοι, επιστρέψουν με ασφάλεια και κερδίσουν ανθρώπους, τότε μπορούν να πάνε κι άλλοι μετά από αυτούς. Όπως και να έχει, πρέπει να διασφαλίζεται η ασφάλεια των ανθρώπων όταν κηρύττουν το ευαγγέλιο. Σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να παίρνονται ρίσκα σε περιοχές που είναι επικίνδυνες ή ακατάλληλες για να κηρυχθεί το ευαγγέλιο. Μην υποθέτεις ότι οποιοδήποτε μέρος εκτός της ηπειρωτικής Κίνας είναι ασφαλές· αυτό είναι ψευδαίσθηση, στρεβλή κατανόηση. Μόνο οι ανίδεοι άνθρωποι σκέφτονται έτσι· τέτοιοι άνθρωποι κατανοούν ελάχιστα γι' αυτόν τον κόσμο! Μην υποθέτεις ότι επειδή στις περισσότερες δυτικές χώρες υπάρχει ελευθερία της πίστης και υπάρχουν σχετικά πολλοί άνθρωποι που πιστεύουν στον Κύριο, αυτό σημαίνει ότι μπορείς να κηρύττεις ανοιχτά το ευαγγέλιο και να εκφράζεις ανοιχτά διάφορες δηλώσεις εκθέτοντας πόσο σκοτεινός και κακός είναι ο θρησκευτικός κόσμος· αν το κάνεις αυτό, οι συνέπειες θα είναι αδιανόητες. Πρέπει να κατανοήσεις ότι όταν κηρύττεις το ευαγγέλιο, είτε σε θρησκευόμενους ανθρώπους είτε σε άπιστους, αντιμετωπίζεις το διεφθαρμένο ανθρώπινο γένος, το ανθρώπινο γένος που αντιστέκεται στον Θεό. Μην σκέφτεσαι υπεραπλουστευμένα το συγκεκριμένο ζήτημα.

Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες θέλουν να εγγυώνται την ασφάλεια των εργατών του ευαγγελίου, πρέπει να λαμβάνουν διεξοδικά υπόψη όλες τις πτυχές του ζητήματος, και σε περίπτωση που προκύψει οποιοδήποτε πρόβλημα, θα πρέπει ν' αντιμετωπίζεται άμεσα. Στη συνέχεια, οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να αντλούν εμπειρία και διδάγματα για να βρουν τις αρχές και το μονοπάτι άσκησης και ν' αποφασίσουν πώς θ' ασκούνται στο εξής· αυτό είναι επίσης ένα σημαντικό αντικείμενο του έργου που πρέπει να γίνεται. Υπάρχουν κάποια ζητήματα που δεν τα έχουν εξετάσει ούτε τα έχουν συναντήσει στο παρελθόν οι επικεφαλής και οι εργάτες· αφού προκύπτουν προβλήματα, θα πρέπει να καταλήξουν στο εξής: «Χρειάζεται ακόμη να πάμε σ' ένα τέτοιο μέρος; Είναι σωστό να στέλνουμε ανθρώπους μ' αυτόν τον τρόπο; Μήπως θα πρέπει να προσαρμόσουμε τα σχέδια, τη στρατηγική ή την κατεύθυνσή μας για τα επόμενα βήματα σε ό,τι έχει να κάνει με το κήρυγμα του ευαγγελίου ή την επιτέλεση οποιουδήποτε άλλου σημαντικού έργου;» Κατά τη συνεχή διαδικασία άντλησης συμπερασμάτων, οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να καθορίζουν σταδιακά τις μεθόδους και τις αρχές του έργου, έτσι ώστε όσο περισσότερο κάνουν το έργο, τόσο πιο συγκεκριμένο να γίνεται και τόσο περισσότερο να προσεγγίζει το αναμενόμενο πρότυπο, με αποτέλεσμα να μειώνονται ή να εξαλείφονται εντελώς τα απρόοπτα, και μάλιστα το σημαντικό προσωπικό εργασίας να μην αναγκάζεται να παίρνει οποιοδήποτε ρίσκο. Για να πετύχουν αυτό το αποτέλεσμα, οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να αντλούν τακτικά εμπειρία και ν' αποκτούν κατανόηση για τα διάφορα περιβάλλοντα και τα διάφορα περιστατικά που

προκύπτουν σε διάφορες περιοχές όταν κηρύσσεται το ευαγγέλιο. Όσες περισσότερες πληροφορίες αποκτούν και όσο πιο ακριβείς είναι αυτές οι πληροφορίες, τόσο μεγαλύτερη ακρίβεια θα έχουν και οι αρχές και τα σχέδια για τον χειρισμό των ζητημάτων, επιτυγχάνοντας στο τέλος το αποτέλεσμα της διασφάλισης της ασφάλειας των ανθρώπων. Μ' αυτόν τον τρόπο, μπορεί να διασφαλιστεί ότι το έργο του κηρύγματος του ευαγγελίου προχωρά με μεθοδικότητα.

III. Πώς πρέπει ν' αντιμετωπίζονται οι επικεφαλής και οι εργάτες που δεν δίνουν προσοχή στο έργο της ασφάλειας

Κάποιοι επικεφαλής και εργάτες έχουν χαμηλό επίπεδο και δεν έχουν αίσθημα ευθύνης· είναι ανίκανοι να κάνουν αληθινό έργο και επίσης παραείναι τεμπέληδες για να κάνουν αληθινό έργο. Στις περιοχές για τις οποίες είναι υπεύθυνοι, όσοι κάνουν σημαντικά καθήκοντα συναντούν συχνά κινδύνους για την ασφάλεια, με αποτέλεσμα ν' απαιτείται να μετακομίσουν ή να μεταφερθούν, κι έτσι να μην είναι σε θέση να κάνουν το καθήκον τους με ηρεμία. Προκύπτουν συχνά ακόμη και ζητήματα που δεν θα έπρεπε να προκύπτουν. Για παράδειγμα, κάποιος επικεφαλής ή εργάτης βρίσκει ένα σπίτι φιλοξενίας που βρίσκεται σε περιοχή με χαμηλό υψόμετρο. Όταν αναμένονται έντονες βροχοπτώσεις και πλημμύρες και υπάρχει ο φόβος να καταποντιστεί το σπίτι, οι αδελφοί και οι αδελφές που μένουν εκεί πρέπει να μετακομίσουν νωρίτερα· για να πάρουν μαζί τους τον εξοπλισμό του έργου, τις κατσαρόλες, τα τηγάνια και όλα τα υπόλοιπα, η μετακόμιση διαρκεί δύο συνεχόμενες μέρες. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να είναι όλοι τρομερά εξαντλημένοι και να σκύβουν το κεφάλι από απελπισία. Λένε: «Μετακομίζουμε κάθε λίγο και λιγάκι, είμαστε πάντα κυνηγημένοι. Πότε θα τελειώσει όλο αυτό; Δεν μπορούμε να βρούμε ένα ασφαλές και αξιόπιστο σπίτι όπου θα μπορούμε να κάνουμε κανονικά το καθήκον μας;» Τέτοιοι επικεφαλής και εργάτες δεν μπορούν να επωμιστούν ούτε αυτό το λίγο έργο· οι αδελφοί και οι αδελφές που είναι υπό την ευθύνη τους δεν μπορούν ούτε να φάνε ούτε να κοιμηθούν καλά, ούτε έχουν ένα επαρκές κατάλυμα. Οι συνθήκες διαβίωσής τους είναι πάντα προσωρινές και όλοι είναι ανά πάσα στιγμή σε ετοιμότητα να φύγουν για να γλιτώσουν απ' την καταστροφή. Με το που χρησιμοποιούν τα καθημερινά τους είδη, τα πακετάρουν γρήγορα, αφού ανά πάσα στιγμή μπορεί ν' ανακοινωθεί έλεγχος των μητρώων των νοικοκυριών. Στην πραγματικότητα, όλοι γνωρίζουν ότι αυτό σημαίνει πως γίνεται έλεγχος για εκείνους που πιστεύουν στον Θεό, οπότε πρέπει να είναι έτοιμοι να μεταφερθούν ανά πάσα στιγμή. Συνεπώς, όσοι κάνουν το καθήκον τους φοβούνται διαρκώς και δεν έχουν αίσθημα ασφάλειας. Δεν επηρεάζει αυτό τα αποτελέσματα του καθήκοντός τους; Δεν σχετίζεται αυτό με το έργο που κάνουν οι επικεφαλής και οι εργάτες; (Ναι.) Πώς τα πάνε μ' αυτό το έργο; (Το κάνουν ανεπαρκώς, αφού δεν εκπληρώνουν την ευθύνη τους.) Κάποιοι επικεφαλής και εργάτες είναι ανεύθυνοι και δεν δείχνουν αφοσίωση. Δεν έχουν οι ίδιοι υψηλά πρότυπα για τις συνθήκες διαβίωσης· εφόσον υπάρχει ένα μέρος για να προστατεύονται από τον άνεμο και τη βροχή, αυτό αρκεί. Επομένως, δεν κάνουν και κάθε προσπάθεια για να βρουν ένα

ασφαλές και μόνιμο μέρος διαβίωσης για τους αδελφούς και τις αδελφές. Κάποιοι επικεφαλής και εργάτες έχουν χαμηλό επίπεδο· δεν ξέρουν τι είδους περιβάλλον είναι ήσυχο και κατάλληλο για διαβίωση ή κατάλληλο για να κάνουν οι αδελφοί και οι αδελφές το καθήκον τους. Νοικιάζουν ένα σπίτι σε περιοχή με χαμηλό υψόμετρο που κανείς άλλος δεν θέλει να νοικιάσει και, αφού μετακομίσουν εκεί οι αδελφοί και οι αδελφές, μέσα σε λίγες μέρες εμφανίζουν έκζεμα και νιώθουν φαγούρα παντού. Τι συμβαίνει; Το σπίτι έχει υπερβολική υγρασία· βγαίνει νερό ακόμα και μέσα από το δάπεδο. Άραγε, μπορεί να ζήσει κανείς σ' ένα τέτοιο μέρος; Αυτοί οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν μπορούν να λύσουν ούτε καν αυτό το πρόβλημα, δεν μπορούν να βρουν ένα σπίτι που είναι κατάλληλο για να κάνει κάποιος το καθήκον του· τι είδους επίπεδο είναι αυτό; Κάποιοι άλλοι επικεφαλής και εργάτες νοικιάζουν σπίτια που μπάζουν διαρκώς νερά όταν βρέχει, που μπάζουν αέρα, που δεν έχουν ηχομόνωση ή δεν έχουν διαδίκτυο, νερό ή ηλεκτρικό ρεύμα· πώς μπορεί να ζήσει εκεί ο οποιοσδήποτε; Αγνοούν τα καλά σπίτια και επιμένουν να νοικιάζουν σπίτια με τέτοιες ελλείψεις· αυτό δεν βάζει εμπόδια; Παρόλο που οι αδελφοί και οι αδελφές δεν μένουν στον δρόμο, όπου οι συνθήκες είναι πραγματικά δύσκολες, λείπουν πολλές βασικές ανέσεις του σπιτιού· θα ήταν καλύτερο να ζούσαν σε αντίσκηνο. Ακόμα κι αν οι περισσότεροι αδελφοί και αδελφές είναι συνηθισμένοι στις κακουχίες και νιώθουν ότι δεν είναι τίποτε το ακραίο να υπομείνουν αυτό το επίπεδο κακουχίας και μπορούν να το αντέξουν, άραγε το γεγονός ότι βασανίζονται έτσι κάθε λίγο και λιγάκι δεν επηρεάζει την εκτέλεση του καθήκοντός τους; Επομένως, αν οι επικεφαλής και οι εργάτες έχουν χαμηλό επίπεδο και δεν έχουν αίσθημα ευθύνης, τότε δεν μπορούν να επωμιστούν αυτό το έργο· θα πρέπει να παραιτηθούν άμεσα και να προτείνουν ν' αναλάβει αυτό το έργο κάποιος που μπορεί να το κάνει καλά, ώστε να μην έχουν αντίκτυπο στη ζωή των περισσότερων μελών του σημαντικού προσωπικού εργασίας και στον τρόπο με τον οποίο αυτά τα μέλη εκτελούν τα καθήκοντά τους. Για τη διευθέτηση της εγκατάστασης όσων κάνουν σημαντικά καθήκοντα, δεν απαιτείται να λαμβάνεται υπόψη κάθε ξεχωριστή πτυχή, αλλά τουλάχιστον θα πρέπει να διασφαλίζεται το στοιχειώδες περιβάλλον διαβίωσης. Μόνο όταν υπάρχει αυτού του είδους η διασφάλιση, δεν θα επηρεάζεται το εκκλησιαστικό έργο. Είναι εύκολο να κάνει κάποιος αυτό το έργο; (Ναι.) Είναι απλό να λέει κανείς ότι είναι εύκολο, αλλά αν οι επικεφαλής και οι εργάτες είναι μπερδεμένοι άνθρωποι με χαμηλό επίπεδο και δεν έχουν αίσθημα ευθύνης, τότε πολύ απλά δεν μπορούν να το κάνουν. Όταν οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν μπορούν να κάνουν αυτό το έργο ή δεν μπορούν να το κάνουν καλά, πάρα πολλοί άνθρωποι καταλήγουν να υφίστανται τις συνέπειες, ζώντας την κάθε τους μέρα σαν να προσπαθούν να ξεφύγουν από έναν λιμό· πώς μπορούν έτσι να κάνουν το καθήκον τους; Κάποιοι ψευδοεπικεφαλής δεν κατανοούν τις αλήθεια-αρχές, κι ωστόσο θέλουν και πάλι να είναι στο προσκήνιο. Δεν μπορούν να κάνουν σωστά το έργο, αλλά αρνούνται να παραιτηθούν, γαντζώνονται από το πόστο τους και δεν το εγκαταλείπουν. Πώς θα πρέπει ν' αντιμετωπίζονται αυτοί οι επικεφαλής; (Θα πρέπει ν' απαλλάσσονται από τα καθήκοντά τους.) Είναι εύκολο να τους απαλλάξει κανείς από τα καθήκοντά τους· το

πρόβλημα είναι κατά πόσο υπάρχει κάποιος καλύτερος για ν' αναλάβει το έργο τους. Αν δεν υπάρχει, άραγε μπορείτε να επωμιστείτε εσείς αυτό το έργο; Μπορείτε να διασφαλίσετε εσείς ότι το σημαντικό προσωπικό εργασίας θα έχει ένα σταθερό περιβάλλον διαβίωσης; Αν ένας άνθρωπος δεν μπορεί να το χειριστεί, μήπως μπορείτε οι τρεις ή οι πέντε από εσάς να συνεργαστείτε όλοι μαζί για να επωμιστείτε αυτό το έργο; Αν δεν μπορείτε ούτε εσείς να διαχειριστείτε αυτό το έργο —αν δεν μπορείτε να κάνετε ούτε μια τόσο απλή εργασία και είστε ανίκανοι ακόμη και να διασφαλίσετε ένα στοιχειώδες περιβάλλον διαβίωσης— τότε πρέπει να υπομείνετε προσωρινά λίγη περισσότερη ταλαιπωρία και κακουχία. Αν μπορείτε και πάλι να επιμένετε να κάνετε το καθήκον σας, και ο Θεός, βλέποντας ότι έχετε αρκετά ισχυρή αποφασιστικότητα να υπομείνετε κακουχίες, στείλει για να κάνει το έργο κάποιον που χειρίζεται αξιόπιστα τα πράγματα και που μπορεί να λύνει προβλήματα, τότε τα βάσανά σας θα τελειώσουν και θα έρθουν καλές μέρες. Αν δεν έρθει κανένας τέτοιος άνθρωπος να λύσει αυτά τα προβλήματα, τότε θα πρέπει ν' αποδεχθείτε τη μοίρα σας· είναι γραφτό σας να υπομείνετε κακουχίες, είστε προορισμένοι να τις υπομείνετε, πρέπει να βρείτε ηρεμία μέσα σας και να τις υπομείνετε. Στην πραγματικότητα, αξίζει τον κόπο να υπομείνετε μια τόσο μικρή κακουχία· είναι πολύ καλύτερο από το να βρίσκεστε στη φυλακή και να υποφέρετε βασανιστήρια. Τουλάχιστον, δεν σας βασανίζουν ούτε σας ανακρίνουν· μπορείτε και πάλι να διαβάσετε τα λόγια του Θεού, να κάνετε το καθήκον σας και να ζείτε την εκκλησιαστική ζωή μαζί με τους αδελφούς και τις αδελφές. Παρόλο που υπάρχουν κάποιοι φόβοι, κάποιες αναποδιές και κάποια εμπόδια στον δρόμο, και πρέπει να μεταφέρεστε τακτικά, αυτό είναι και πάλι μια αξιοσημείωτη εμπειρία στη ζωή σας, από την οποία μπορείτε ν' αντλήσετε διδάγματα και να κερδίσετε κάτι. Δεν είναι πολύ καλό αυτό; (Ναι.) Οι άνθρωποι θα πρέπει να έχουν την αποφασιστικότητα να υπομένουν τις κακουχίες και ν' αφήνουν τον Θεό να ενορχηστρώνει τα πράγματα σύμφωνα με το θέλημά Του. Αν πραγματικά δεν μπορείτε να υπομείνετε αυτήν την κακουχία, μπορείτε να προσευχηθείτε μέσα σας στον Θεό με ειλικρίνεια: «Θεέ μου, Σου ζητάμε να κοιτάξεις εμάς που υποφέρουμε· δες πόσο αξιολύπητοι είμαστε! Σε ακολουθούμε χωρίς να παραπονούμαστε ή να μετανιώνουμε γι' αυτό! Σου ζητάμε, δεδομένης της ακλόνητης αφοσίωσής μας σ' Εσένα, να δώσεις ένα τέλος σ' αυτήν τη γεμάτη κακουχίες ζωή! Σου ζητάμε να στείλεις έναν κατάλληλο επικεφαλής ή εργάτη για να μας βρει ένα κατάλληλο μέρος! Περνάμε δύσκολα, αφού είμαστε διαρκώς στον δρόμο και μεταφερόμαστε καθημερινά από το ένα μέρος στο άλλο, και δεν ξέρουμε για πόσο θα συνεχιστεί αυτό. Δεν θέλουμε να μετακινούμαστε άλλο· Σε παρακαλούμε να μας βρεις έναν μόνιμο τόπο κατοικίας!» Είναι σωστό να προσευχηθείτε μ' αυτόν τον τρόπο; Μπορείτε να προσευχηθείτε μ' αυτόν τον τρόπο· με βάση τις ανάγκες του περιβάλλοντος, θα πρέπει να προσευχηθείτε μ' αυτόν τον τρόπο.

Αν το εξετάσει κανείς από μια άλλη οπτική γωνία, το να υπομένεις κακουχίες δεν είναι και τόσο κακό· μπορεί να τονώσει τη θέλησή σου. Τι σημαίνει να τονώσει τη θέλησή σου; Σημαίνει ότι όσο υπομένεις αδιάκοπα αυτήν την κακουχία, αποκτάς ανοσία σ' αυτήν

και δεν την αναγνωρίζεις πλέον ως κακουχία· όση κακουχία κι αν υπομείνεις, δεν νιώθεις πλέον πόνο. Ωστόσο, όταν αντιμετωπίζεις διάφορες συνθήκες, πρέπει ν' αντλεις κάποια διδάγματα, ν' αποκτάς κάποια διορατικότητα και να μαθαίνεις πώς να διακρίνεις τους ανθρώπους. Αν ένας επικεφαλής ή εργάτης έχει εξαιρετικά χαμηλό επίπεδο και δεν μπορεί να κάνει σωστά ούτε καν το έργο της διευθέτησης της εγκατάστασης, πώς θα μπορούσε να εφοδιάζει τον εκλεκτό λαό του Θεού και να τον οδηγεί; Τέτοιοι άνθρωποι δεν είναι κατάλληλοι για επικεφαλής ή εργάτες. Ο οίκος του Θεού έχει χρήματα για να νοικιάσει σπίτια και δεν είναι πρόθυμος να βλέπει διαρκώς τους αδελφούς και τις αδελφές να μην έχουν ένα μόνιμο μέρος για να μείνουν. Ο οίκος του Θεού δεν υποστηρίζει ότι οι άνθρωποι θα πρέπει μονίμως να υπομένουν κακουχίες ή να ζουν καθημερινά μια δύσκολη ζωή, αλλά ασφαλώς και δεν αποτρέπει τους ανθρώπους από τυχόν κακουχίες. Όμως, αν οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν μπορούν καν να χειριστούν το έργο της διευθέτησης της εγκατάστασης και δυσκολεύονται πραγματικά να κάνουν οτιδήποτε σωστά, τότε για ποιο άλλο πράγμα μπορούν να κομπάζουν; Όλοι τους ανεξαιρέτως έχουν καλή εξωτερική εμφάνιση, έχουν πτυχία και είναι άνθρωποι με θέση, κι ωστόσο δυσκολεύονται τόσο να χειριστούν αυτό το ασήμαντο ζήτημα. Σ' αυτήν την περίπτωση, δεν μπορεί να γίνει τίποτα· μπορείτε μόνο να το αποδεχθείτε από τον Θεό. Αυτήν την κακουχία οφείλουν να υπομείνουν οι άνθρωποι· θα πρέπει ν' αφήσετε τον Θεό να ενορχηστρώσει τα πράγματα σύμφωνα με το θέλημά Του. Αυτό είναι το σωστό. Ίσως κάποια στιγμή, μετά από αυτήν την κακουχία ν' ακολουθήσουν καλύτερες μέρες, και να μη ζείτε πια μια τέτοια ζωή. Σε όποιο είδος περιβάλλοντος κι αν βρίσκεστε, θα πρέπει να διατηρείτε μια στάση υποταγής και να μην παραπονιέστε. Αν ένας συγκεκριμένος επικεφαλής ή εργάτης είναι αναξιόπιστος και δεν κάνει σωστά το έργο, μην το αφήνεις αυτό να επηρεάζει την ειλικρίνειά σου και την αφοσίωσή σου απέναντι στον Θεό και μην το αφήνεις να επηρεάζει την υποταγή σου στον Θεό και τη στάση υποταγής που έχεις απέναντι στον Θεό. Μ' αυτόν τον τρόπο, θα έχεις παραμείνει ακλόνητος σ' αυτό το ζήτημα. Οι επικεφαλής και οι εργάτες είναι απλώς συνηθισμένοι άνθρωποι. Αν έχουν χαμηλό επίπεδο και δεν μπορούν να κάνουν το έργο ή αν είναι ψευδοεπικεφαλής που δεν εκπληρώνουν την ευθύνη τους, αυτό είναι δικό τους πρόβλημα και δεν έχει καμία σχέση με τον οίκο του Θεού. Δεν τους είπε ο οίκος του Θεού να ενεργούν μ' αυτόν τον τρόπο· απλώς αποκαλύφθηκαν λόγω της ανευθυνότητάς τους. Δεν μπορούν να ολοκληρώσουν το έργο που τους εμπιστεύτηκε ο οίκος του Θεού, κι επομένως μπορούν μόνο ν' απαλλαγούν από τα καθήκοντά τους και ν' αποκλειστούν. Σε τέτοιες περιστάσεις, όταν ο εκλεκτός λαός του Θεού υπομένει αυτήν την κακουχία, πρέπει να την αποδέχεται από τον Θεό και ν' αφήνει τον Θεό να ενορχηστρώνει τα πράγματα σύμφωνα με το θέλημά Του. Ακόμη κι αν οι επικεφαλής και οι εργάτες δεν έχουν κάνει σωστά το έργο ή έχουν οποιαδήποτε προβλήματα, το γεγονός ότι ο Θεός είναι η αλήθεια, η οδός και η ζωή παραμένει για πάντα αμετάβλητο. Το γεγονός ότι ακολουθείς τον Θεό, ότι υποτάσσεσαι στον Θεό και ότι αποδέχεσαι τα λόγια του Θεού δεν θα πρέπει ν' αλλάξει ποτέ. Είναι αιώνιες αλήθειες. Όποια δυσάρεστα ζητήματα κι αν προκύψουν όσο κάνεις

το καθήκον σου, θα πρέπει να τ' αποδεχθείς από τον Θεό και ν' αντλήσεις διδάγματα από αυτά. Θα πρέπει να ησυχάζεις ενώπιον του Θεού και να προσεύχεσαι σ' Αυτόν, και να μην αφήνεις να σ' επηρεάζει ο εξωτερικός κόσμος. Πρέπει να μάθεις να προσαρμόζεσαι στα διάφορα περιβάλλοντα και να μάθεις να βιώνεις το έργο του Θεού σε κάθε είδους περιβάλλοντα. Μόνο έτσι μπορείς ν' αποκτήσεις τη ζωή-είσοδο. Κάποιοι άνθρωποι έχουν χαμηλό ανάστημα· όταν προκύπτουν κακουχίες, παραπονιούνται κι ανησυχούν, αναστατώνονται και χάνουν την πίστη στον Θεό. Αυτό είναι εξαιρετικά ανόητο και δείχνει ότι είναι ανίδεοι! Οι επικεφαλής και οι εργάτες που δεν κάνουν αληθινό έργο έχουν αποκαλυφθεί και αποκλειστεί· όμως, τι σχέση έχει αυτό μ' εσένα; Γιατί να γίνεις αρνητικός και ν' απομακρυνθείς από τον Θεό μόνο και μόνο επειδή εκείνοι δεν διευθέτησαν κατάλληλα τα πράγματα; Δεν είναι άκρως επαναστατικό αυτό; (Ναι.) Όταν οι άνθρωποι κάνουν κάτι λάθος, μπορείς να τους διακρίνεις και να τους απορρίψεις, αλλά μην απορρίπτεις τον Θεό ή την αλήθεια. Η αλήθεια δεν είναι λάθος, ο Θεός δεν είναι λάθος. Η αρχική πρόθεση του Θεού δεν είναι να υπομένουν οι άνθρωποι τέτοια κακουχία· αλλά το διεφθαρμένο ανθρώπινο γένος είναι όντως απαραίτητο να υπομείνει κάποια κακουχία. Σε ωφελεί το να υπομείνεις λίγη κακουχία· το όφελος είναι ότι αντλείς διδάγματα και μαθαίνεις ν' αναζητείς την αλήθεια για να λύνεις προβλήματα. Αν είσαι σε θέση να υπομένεις διάφορες κακουχίες, αποκτάς κάποια αντοχή και είσαι σε θέση να παραμένεις ακλόνητος στη μαρτυρία σου σε κάθε λογής περιβάλλοντα. Το να μπορείς να υπομένεις τις κακουχίες τονώνει την αποφασιστικότητά σου να υποτάσσες στον Θεό. Αυτή είναι η αρχική πρόθεση του Θεού και το αποτέλεσμα που θέλει να δει σ' εσένα ο Θεός. Αν μπορείς να κατανοήσεις τις προθέσεις του Θεού και να ενεργείς και ν' ασκείσαι σύμφωνα με τις προθέσεις Του, αν, όποιους ανθρώπους ή περιβάλλοντα κι αν συναντήσεις, είσαι σε θέση να μην εγκαταλείπεις τον Θεό, κι αν, όσα βάσανα κι αν υποφέρει η σάρκα σου, μπορείς να μάθεις να κάνεις πράξη την αλήθεια, να έχεις υποταγή στον Θεό, να έχεις σωστή κατανόηση και στάση, να διατηρείς αναλλοίωτη την πίστη σου στον Θεό και να μην παραπονιέσαι για τον Θεό ούτε να απομακρύνεσαι από Αυτόν μέσα σου, τότε έχεις ανάστημα.

Οι επικεφαλής και οι εργάτες πρέπει να προστατεύουν την ασφάλεια όσων κάνουν σημαντικά καθήκοντα, προφυλάσσοντάς τους από τις παρεμβολές του εξωτερικού κόσμου. Αυτό το έργο εμπεριέχει πολλές λεπτομέρειες. Κατ' αρχάς, οι επικεφαλής και οι εργάτες θα πρέπει να κατανοούν πώς να υλοποιούν συγκεκριμένα αυτές τις λεπτομερείς εργασίες. Επιπλέον, όταν συναντούν κάποιες ειδικές συνθήκες, πρέπει να κρίνουν με ακρίβεια, κι έπειτα να βρίσκουν τις κατάλληλες αρχές και ν' αναπτύσσουν συγκεκριμένα σχέδια για τον χειρισμό αυτών των συνθηκών. Ο απώτερος στόχος είναι να διασφαλίζεται η ασφάλεια του κάθε είδους σημαντικού προσωπικού εργασίας. Μόνο μ' αυτόν τον τρόπο μπορεί να διασφαλιστεί ότι το έργο του κηρύγματος του ευαγγελίου προχωρά με μεθοδικότητα. Είναι σωστό να τηρείται αυτή η αρχή· αποτελεί τον στόχο και την αρχή των επικεφαλής και των εργατών όταν κάνουν αυτό το έργο. Αν οι επικεφαλής και οι εργάτες ακολουθούν με ακρίβεια αυτόν τον στόχο και αυτήν την αρχή, τότε

ουσιαστικά ανταποκρίνονται στα πρότυπα όταν κάνουν αυτό το έργο. Ποια άλλα προβλήματα εμπεριέχονται σ' αυτό το έργο; Κάποιοι άνθρωποι λένε: «Δεν έχω υπάρξει στο παρελθόν επικεφαλής ή εργάτης ούτε έχω συναντήσει τέτοιου είδους ζητήματα. Δεν ξέρω τι να κάνω σ' αυτό το έργο ούτε και πώς να το κάνω. Δεν χρειάζεται άρα να το κάνω· ποιος νοιάζεται αν είστε ασφαλείς ή όχι; Να το χειριστείτε μόνοι σας». Είναι άραγε αποδεκτό να νίπτουν απλώς τας χείρας τους για το ζήτημα; (Όχι.) Τέτοιοι επικεφαλής και εργάτες θα πρέπει ν' απομακρύνονται. Αν δεν κάνεις αληθινό έργο, σε τι είσαι χρήσιμος; Μήπως σε κρατάμε εδώ ως διακοσμητικό στοιχείο επειδή έχεις ωραία εμφάνιση; Τέτοιοι επικεφαλής και εργάτες πρέπει ν' απαλλάσσονται από τα καθήκοντά τους και ν' αποκλείονται· δεν θα πρέπει να τους επιτρέπεται να διατηρούν ένα πόστο χωρίς να κάνουν καθόλου έργο. Οι ψευδοεπικεφαλής δεν κάνουν αληθινό έργο· δεν έχουν συνείδηση ούτε λογική, έτσι δεν είναι; Αν είχαν πράγματι συνείδηση και λογική, γιατί να μην αναζητούσαν την αλήθεια για να λύσουν τα προβλήματα όταν προκύπτουν; Κανένας δεν γεννιέται γνωρίζοντας τα πάντα· όλοι μαθαίνουν στην πορεία. Αν μπορείς ν' αναζητήσεις την αλήθεια, θα βρεις έναν τρόπο να κάνεις σωστά το έργο. Αν έχεις αίσθημα ευθύνης, θα σκεφτείς έναν τρόπο να κάνεις σωστά το έργο. Στην πραγματικότητα, δεν είναι δύσκολη η επιτέλεση του ηγετικού έργου· εφόσον κάποιος μπορεί ν' αναζητήσει την αλήθεια, είναι εύκολο να κάνει σωστά το έργο. Επιπλέον, οι επικεφαλής και οι εργάτες έχουν συνεργάτες· αν δύο ή τρεις άνθρωποι είναι σε σύμπνοια, μπορεί εύκολα να επιτευχθεί οποιοδήποτε έργο. Αυτήν τη στιγμή, πολλοί επικεφαλής και εργάτες εκπαιδεύονται· εκπαιδεύονται στην αναζήτηση της αλήθειας σε όλα τα πράγματα, για να λύνουν προβλήματα. Σ' αυτήν τη φάση, τουλάχιστον κάποιοι επικεφαλής και εργάτες έχουν την ικανότητα να κάνουν ηγετικό έργο και είναι απολύτως ικανοί να κάνουν καλά το έργο της διάδοσης του ευαγγελίου, έτσι δεν είναι; (Ναι.) Θα σταματήσουμε, λοιπόν, τη σημερινή μας συναναστροφή σ' αυτό το σημείο. Γεια σας!

20 Ιουλίου 2024

Ιστότοπος ευαγγελίου
Κωδικός QR

Εφαρμογή της Εκκλησίας
του Παντοδύναμου Θεού

Ιστότοπος ευαγγελίου
<https://el.kingdomsalvation.org>

YouTube: <https://l.kingdomsalvation.org/el/video>

Facebook: <https://l.kingdomsalvation.org/el/facebook>

E-mail: contact.el@kingdomsalvation.org
